ကမ္ဘာဦးကျမ်း။
G E N E S I S.

၁

၁အစအဦး၌ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၂မြေကြီးသည် အဆင်း
သဏ္ဍာန်မရှိ၊ လွတ်လပ်လဟာဖြစ်၏။ နက်နဲရာအရပ်ကို မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်း၍ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်
သည် ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတော်မူ၏။

၃ဘုရားသခင်ကလည်း၊ အလင်းဖြစ်စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၍ အလင်းဖြစ်လေ၏။ ၄ထိုအလင်းကောင်း
သည်ကို ဘုရားသခင်မြင်၍၊ အလင်းနှင့်မှောင်မိုက်ကို ပိုင်းခြားခွဲထားတော်မူ၏။ ၅အလင်းကို နေ့ဟူသော
အမည်ဖြင့်၎င်း၊ မှောင်မိုက်ကို ညဉ့်ဟူသောအမည်ဖြင့်၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့်နံနက်သည်
ပဌမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

၆တဖန် ဘုရားသခင်က၊ ရေအလယ်၌ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်ဖြစ်စေ၊ ရေနှင့်ရေချင်းခြားနားစေဟု
အမိန့်တော် ရှိသဖြင့်၊ ၇မိုဃ်းမျက်နှာကြက်ကို ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်အောက်၌
ရှိသောရေနှင့်၊ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်အပေါ်၌ ရှိသောရေကို ပိုင်းခြားတော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။
၈မိုဃ်းမျက်နှာကြက်ကိုလည်း မိုဃ်းကောင်းကင်ဟူသော အမည်ဖြင့် ဘုရားသခင်ခေါ်ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၍၊
ညဦးနှင့်နံနက်သည် ဒုတိယနေ့ရက် ဖြစ်လေ၏။

၉တဖန် ဘုရားသခင်က မိုဃ်းကောင်းအောက်၌ရှိသော ရေစုဝေးစေ၊ ကုန်းပေါ်စေဟု အမိန့်တော်
ရှိသည် အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။ ၁၀ကုန်းကို မြေဟူ၍အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ရေစုဝေးရာကို ပင်လယ်ဟူသော အမည်ဖြင့်
၎င်း၊ ဘုရားသခင် ခေါ်ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၍၊ ထိုအမှုအရာကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင် မြင်တော်မူ၏။

၁၁တဖန် ဘုရားသခင်က၊ မြေသည် မြက်ပင်ကို၎င်း၊ စပါးသီးကိုဖြစ်စေသော စပါးပင်ကို၎င်း၊ မြေပေါ်မှာ
မျိုးစေ့ပါလျက်၊ သစ်သီးမျိုးကိုဖြစ်စေသော သစ်ပင်ကို၎င်း၊ ပေါက်စေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။
၁၂မြေသည် မြက်ပင်ကို၎င်း၊ စပါးသီးမျိုးကိုဖြစ်စေသော စပါးပင်ကို၎င်း၊ မိမိ၌ မျိုးစေ့ပါလျက် သစ်သီးမျိုးကို
ဖြစ်စေသော သစ်ပင်ကို၎င်း ပေါက်စေ၏။ ၁၃ထိုအမှုအရာကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့်
နံနက်သည် တတိယ နေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

၁၄တဖန် ဘုရားသခင်က၊ နေ့နှင့်ညဉ့်ကိုပိုင်းခြားစေခြင်းငှါ မိုဃ်းကောင်းကင်မျက်နှာကြက်၌ အလင်း
အိမ် တည်စေ၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ ချိန်းချက်သောအချိန်၊ နေ့ရက်အပိုင်းအခြား၊ နှစ်အပိုင်းအခြားဘို့ဖြစ်စေ။
၁၅မိုဃ်းကောင်း ကင်မျက်နှာကြက်၌ တည်၍ မြေကြီးလင်းစရာအလင်းအိမ် ဖြစ်စေဟု၊ အမိန့်တော်ရှိသည်
အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။

၁၆ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် အလင်းအိမ်ကြီးနှစ်လုံးတည်း ဟူသော၊ နေ့ကိုအုပ်စိုးရသော အကြီး
တလုံး၊ ညဉ့်ကိုအုပ်စိုးရသော အငယ်တလုံးနှင့်တကွ ကြယ်များကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ၁၇-၁၈မြေကြီး၌
လင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ နေ့နှင့်ညဉ့်ကို အုပ်စိုး၍ အလင်းနှင့်မှောင်မိုက်ကို ပိုင်းခြားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်
မျက်နှာကျက်၌ ဘုရားသခင် ထားတော်မူ၏။ ထိုအမှုအရာကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၍၊
၁၉ညဦးနှင့်နံနက်သည် စတုတ္ထနေ့ရက် ဖြစ်လေ၏။

၂၀တဖန် ဘုရားသခင်က၊ အသက်ရှင်၍လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို ရေသည်များစွာ
မွေးဘွားစေ။ ငှက်တို့လည်း မြေပေါ်မိုဃ်းကောင်းကင် မျက်နှာကြက်ပြင်ဝယ် ပျံစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။
၂၁ထိုသို့လျှင် ရေသည် တိရစ္ဆာန်အမျိုးအလိုက် များပြားစွာမွေးဘွား၍၊ ငါးကြီးအစရှိသော အသက်ရှင်၍
လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို ၎င်း၊ ပျံတတ်သော ငှက်မျိုးအပေါင်းတို့ကို၎င်း ဘုရားသခင်
ဖန်ဆင်း၍ ထိုအမှုအရာ ကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ၂၂ဘုရားသခင်ကလည်း၊ များပြားစွာမွေးဘွား

ကြလော့။ ပင်လယ်ရေများကို ပြည့်စေကြလော့။ ငှက်တို့လည်း မြေပေါ်၌ များပြားစေသတည်းဟု ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို ကောင်ကြီးပေးတော်မူ၍၊ ၂၃ညဦးနှင့်နံနက်သည် ပဥ္စမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

၂၄တဖန် ဘုရားသခင်က၊ မြေသည် အသက်ရှင်သော သတ္တဝါမျိုးတည်းဟူသော သားယဉ်တို့ကိုဎင်း၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကိုဎင်း၊ သားရဲမျိုးတို့ကိုဎင်း မွေးဘွားစေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။ ၂၅ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် သားရဲမျိုး၊ သားယဉ်မျိုး၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး အပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်း၍၊ ထိုအမှုအရာ ကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၏။

၂၆တဖန် ဘုရားသခင်က၊ ငါတို့ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်တညီ တသဏ္ဍာန်တည်း လူကို ဖန်ဆင်းကြစို့။ သူသည် ပင်လယ်ငါးကိုဎင်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့ကိုဎင်း၊ သားယဉ်တို့ကိုဎင်း၊ မြေတပြင်လုံးနှင့်တကွ၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကိုဎင်း အုပ်စိုးစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၂၇ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် မိမိပုံသဏ္ဍာန်နှင့်အညီ လူကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်တော်နှင့်အညီ လူယောကျ်ား၊ လူမိန်းမ ကို ဖန်ဆင်းပြီးလျှင်၊ ၂၈အချင်းတို့၊ များပြားစွာမွေးဘွားကြလော့။ မြေကြီးကိုပြည့်စေ၍ နိုင်ကြလော့။ ပင်လယ်ငါးတို့ ကိုဎင်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက်တို့ကိုဎင်း၊ အသက်ရှင်၍ မြေပေါ်မှာလှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကိုဎင်း အုပ်စိုးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ သူတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၂၉ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ကြည့်ရှုလော့။ မြေတပြင်လုံး၌ စပါးသီးကိုဖြစ်စေသော စပါးပင်အမျိုးမျိုး တို့ကိုဎင်း၊ မျိုးစေ့ကိုဖြစ်စေသော အသီးနှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင်အမျိုးမျိုးတို့ကိုဎင်း၊ သင်တို့စားစရာဘို့ ငါပေး၏။ ၃၀မြေသား၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်၊ အသက်ရှင်၍ မြေပေါ်မှာတွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ စားစရာအဘို့၊ မြက်ပင် အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။ ၃၁ဘုရားသခင် သည် မိမိဖန်ဆင်းသမျှသော အရာတို့ကို ကြည့်ရှုလျှင်၊ အလွန်ကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့်နံနက် သည် ဆဋ္ဌမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

၂

၁ထိုသို့ ကောင်းကင်မြေကြီးနှင့်တကွ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့သည် ပြီးစီးလျက်ရှိကြ၏။ ၂သတ္တမနေ့ရက် ရောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ဖန်ဆင်းသောအမှုကို လက်စသတ်တော်မူခဲ့ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဖန်ဆင်းသမျှသော အမှုအရာတို့သည် ပြီးစီး ပြီးမှ၊ ထိုသတ္တမနေ့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူ၏။ ၃ထိုသတ္တမနေ့ကို ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကြီးပေး၍ သန့်ရှင်းစေ တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသော အမှုအရာအလုံးစုံတို့သည် ပြီးစီးသောကြောင့်၊ ထိုနေ့ ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူ၏။

၄ဤအကြောင်းအရာကား၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော် မူသော နေ့၊ ဖန်ဆင်းရာကာလ၌ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး၏ မူလအတ္ထုပ္ပတ္တိပေတည်း။ ၅မြေ၌ လယ်ယာပျိုးပင် မပေါက်မှီ၊ လယ်ယာ၌ စပါးပင် မကြီးပွားမှီ၊ အပင်ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် မြေပေါ်၌ မိုဃ်းကိုရွာစေတော်မမူသေး။ မြေ၌လုပ်သောသူလည်း မရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ ၆မြေမှ အခိုးအငွေ့ထွက်သဖြင့် မြေတပြင် လုံးကို စိုစေလေ၏။

၇ထိုနောက်၊ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် မြေမှုန့်ဖြင့် လူကိုဖန်ဆင်း၍၊ သူ၏နှာခေါင်းထဲသို့ ဇီဝအသက် ကို မှုတ်တော်မူလျှင်၊ လူသည်အသက်ရှင်သော သတ္တဝါဖြစ်လေ၏။

၈ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် သည်လည်း အရှေ့မျက်နှာ၊ ဒေင်အရပ်၌ ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုးပြီးလျှင်၊ ဖန်ဆင်း တော်မူသောလူကို ထိုဥယျာဉ်၌ နေရာချတော်မူ၏။ ၉ထိုမြေထဲက အဆင်းလှ၍ စားဘွယ်ကောင်း သောအပင် အမျိုးမျိုးကို ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် ပေါက်စေတော်မူ၏။ ထိုဥယျာဉ်အလယ်၌ အသက်ပင် လည်းရှိ၏။ ကောင်း မကောင်းကို သိကျွမ်းရာအပင်လည်း ရှိ၏။

၁၀ထိုဥယျာဉ်ကို စိုစေလိုသောငှါ မြစ်တမြစ်သည် ဒေင်အရပ်ထဲက စီးထွက်သဖြင့်၊ ဥယျာဉ်ပြင်မှာ လေးဖြာ ကွဲ၍ မြစ်မလေးသွယ်ဖြစ်လေ၏။ ၁၁ပဌမမြစ်ကား ဖိရှုန်အမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် ရွှေရှိသော

ဟာဝိလပြည်နား တရှောက်လုံးကို စီးသွားလေ၏။ ၁၂ထိုပြည်မှဖြစ်သောရွှေသည် ကောင်းလှ၏။ ဗဒေလေ
သစ်စေးနှင့် ရှပ်ဖကျောက် လည်းရှိ၏။ ၁၃ဒုတိယမြစ်ကား ဂိဟုန်အမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် ကုရှပြည်နား
တရှောက်လုံးကို စီးသွားလေ၏။ ၁၄တတိယမြစ်ကား ဟိဒကေလအမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် အာရှုရိတိုင်း
အရှေ့သို့ စီးသွားလေ၏။ စတုတ္ထမြစ်ကား ဥဖရတ်အမည်ရှိ၏။
၁၅ထိုအခါ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် လူကိုယူ၍ ဒေဉယျာဉ်ကို ပြုစုစောင့်နေစေခြင်းငှါ
ထားတော် မူ၏။ ၁၆ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် ကလည်း ကောင်းမကောင်းကို သိကျွမ်းရာအပင်မှတပါး၊
ထိုဉယျာဉ်၌ ရှိသမျှသော အပင်တို့၏အသီးကို သင်သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။ ၁၇ထိုအပင်၏အသီးကိုကား
မစားရ။ စားသောနေ့တွင် ကေန်အမှန်သေရမည်ဟု လူကိုပညတ်ထားတော်မူ၏။
၁၈ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ယောကျ်ားသည် တယောက်တည်းမနေကောင်း၊ သူနှင့်
တော်သော အထောက်အမကို သူ့ဘို့ငါလုပ်ဦးမည်ဟု အကြံရှိတော်မူ၏။ ၁၉ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည်
မြေတိရစ္ဆာန်တို့နှင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက်အပေါင်းတို့ကို မြေဖြင့်ဖန်ဆင်းတော်မူပြီးလျှင်၊ လူသည်
အဘယ်သို့ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်မည်ကို သိခြင်းငှါ၊ လူရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။ လူသည်လည်း အသက်ရှင်သော
သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ခေါ်ဝေါ်သမုတ် သည်အတိုင်း၊ နာမည်အသီးအသီး ရှိကြ၏။ ၂၀ထိုသို့ လူသည်
သားယဉ်အပေါင်းတို့ကိုငှင်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက်အပေါင်းတို့ကိုငှင်း၊ သားရဲအပေါင်းတို့ကိုငှင်း၊ အမည်
ပေး၍ မှည့်လေ၏။ သို့သော်လည်း လူနှင့်တော်သော အထောက်အမ မပေါ်မရှိသေး။
၂၁ထိုအခါ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် လူကို ကြီးသောအိပ်ခြင်းနှင့် အိပ်စေတော်မူ၍၊ လူသည်
အိပ်ပျော်စဉ်၊ နံရိုးတချောင်းကို ဘုရားသခင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရိုးအစား အသားကို စေ့စပ်စေတော်မူ၏။
၂၂ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင်သည် လူထဲကထုတ်သော နံရိုးဖြင့် လူမိန်းမကိုဖန်ဆင်း၍ လူရှိရာသို့
ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။ ၂၃လူကလည်း၊ ယခုဤသူသည် ငါ့အရိုးထဲကအရိုး၊ ငါ့အသားထဲကအသား ဖြစ်၏။
လူထဲကထုတ်သောကြောင့် သူ့ကို လူမိန်းမဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်ဟု ဆိုလေ၏။ ၂၄ထိုအကြောင်းကြောင့်
ယောကျ်ားသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် တသားတကိုယ်တည်း
ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၂၅ထိုသူလင်မယားနှစ်ဦးတို့သည် အဝတ်မဝတ်ဘဲနေ၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်
ကြ၏။

၃

၁မြွေသည် ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော မြေတိရစ္ဆာန်တကာတို့ထက်
လိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ မိန်းမအား၊ သင်တို့သည် ဉယျာဉ်၌ရှိသမျှသော အပင်တို့၏ အသီးကိုမစားရဟု
ကေန်စင်စစ် ဘုရားသခင်မိန့်တော် မူသလောဟု မေး၏။ ၂မိန်းမကလည်း၊ ငါတို့သည် ဉယျာဉ်၌ရှိသော
အပင်တို့၏ အသီးကိုစားရသောအခွင့် ရှိ၏။ ၃ဉယျာဉ်အလယ်၌ရှိသော အပင်၏အသီးကိုကား၊ သင်တို့သည်
မကိုင်မစားဘဲနေကြလော့။ သို့မဟုတ် သေမည်ဟု ဘုရားသခင် အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု မြွေအားဆို၏။
၄မြွေကလည်း၊ သင်တို့သည် ကေန်အမှန်သေရမည်မဟုတ်။ ၅အကြောင်းမူကား၊ ထိုအသီးကိုစားသောနေ့၌
သင်တို့သည် မျက်စိပွင့်လင်းလျက် ကောင်းမကောင်းကိုသိ၍၊ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလတံ့သည်ကို၊
ဘုရားသခင် သိတော်မူသည်ဟု မိန်းမအားဆိုလေ၏။ ၆ထိုအပင်သည် စားဘွယ်ကောင်း၏၊ အဆင်းလည်း
လှခြင်း၊ ပညာတိုးပွားစေလိုသောငှါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော အပင်ဖြစ်ခြင်းကို မိန်းမသည် မြင်လျှင်၊
အသီးကိုယူ၍စား၏။ မိမိခင်ပွန်းအားလည်း ပေး၍ သူသည်လည်းစား၏။ ၇ထိုသူနှစ်ယောက် တို့သည်
မျက်စိပွင့်လင်း၍၊ မိမိတို့၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ မိမိတို့ဝတ်ရန်ဘို့ သင်္ဘောသဖန်းပင်
အရွက်တို့ကို ချုပ်စပ်၍ ခါးစည်းကိုလုပ်ကြ၏။
၈နေသေသောအချိန်တွင်၊ ထိုဉယျာဉ်၌ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင် ကြွတော်မူသောအသံကို
လူလင်မယား တို့သည် ကြားလျှင်၊ အထံတော်မှ လွတ်ခြင်းငှါ၊ ဉယျာဉ်အပင်တို့တွင် ပုန်းကွယ်လျက်နေကြ၏။

၉ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု၊ လူကိုခေါ်တော်မူ၏။ ၁၀လူကလည်း၊
ဥယျာဉ်၌ ကိုယ်တော်၏ အသံကို ကျွန်တော်ကြားလျှင်၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိသောကြောင့်၊ ကြောက်၍
ပုန်းလျက်နေပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၁ဘုရားသခင်ကလည်း သင်၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကို
သင့်အား အဘယ်သူပြောသနည်း။ မစားရဟု ငါပညတ်သောအပင်၏ အသီးကို စားပြီလောဟု
မေးတော်မူ၏။ ၁၂လူကလည်း၊ ကျွန်တော်၌ အပ်ပေး တော်မူသောမိန်းမသည် ထိုအပင်၏အသီးကို ပေး၍
ကျွန်တော် စားမိပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၃ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့
ပြုပြီးသနည်းဟု မိန်းမအား မေးတော်မူလျှင်၊ မိန်းမက၊ မြွေသည် ကျွန်တော်မကို လှည့်စား၍၊
ကျွန်တော်မသည် စားမိပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။

၁၄ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် မြွေကိုခေါ်၍ သင်သည် ဤအမှုကိုပြုသောကြောင့်၊ သားယဉ်၊
သားရဲ အပေါင်းတို့ထက် ကျိန်ခြင်းကိုခံရ၏။ သင်သည် ဝမ်းဖြင့်သွား၍ မြေမှုန့်ကို တသက်လုံးစားရမည်။
၁၅သင်နှင့် မိန်းမ ကိုငင်း၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့် မိန်းမ၏အမျိုးအနွယ်ကိုငင်း ငါသည် ရန်ညိုးဖွဲ့စေမည်။
သူသည် သင်၏ခေါင်းကို ကြိတ်လိမ့်မည်၊ သင်သည် သူ၏ဖနောင့်ကို ကြိတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆မိန်းမကိုလည်း သင်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းဝေဒနာကို ငါအလွန်များပြားစေမည်။ ပင်ပန်းစွာ
ဝေဒနာကို အလွန်များပြားစေမည်။ ပင်ပန်းစွာဝေဒနာကိုခံ၍ သားဘွားရမည်။ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အလိုသို့
လိုက်၍၊ သူ၏အုပ်စိုးခြင်း ကိုခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇ယောကျ်ားကိုလည်း၊ ထိုအပင်၏အသီးကိုမစားရဟု
ငါပညတ်သော်လည်း၊ သင်သည် မယား၏စကားကိုနားထောင်၍ စားမိသောကြောင့်၊ မြေသည်သင်၏
အတွက် ကျိန်ခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။ မြေ၏အသီးကို တသက်ပတ်လုံး ပင်ပန်းစွာစားရမည်။ ၁၈ဆူးပင်အမျိုးမျိုး
တို့ကိုလည်း သင်အဘို့မြေပေါက်စေမည်။ လယ်၌ဖြစ်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်တို့ကို သင်စားရမည်။
၁၉သင်ထွက်ရာမြေသို့မပြန်မှီတိုင်အောင်၊ သင်၏မျက်နှာမှ ချွေးထွက်လျက် အစာကိုစားရမည်။ အကြောင်း
မူကား၊ သင်သည် မြေမှုန့်ဖြစ်၍၊ မြေမှုန့်သို့ ပြန်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ထိုအခါ လူသည် မိမိမယားကို၊ ဧဝအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည်အသက်
ရှင်သော သူအပေါင်းတို့၏ အမိဖြစ်သတည်း။

၂၁ထာဝရဘုရှင်ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ လူလင်မယားတို့ သားရေဖြင့် ဝတ်လုံကိုလုပ်၍
ဝတ်ခြုံစေတော် မူ၏။

၂၂ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကလည်း၊ လူသည်ငါတို့တွင်တပါးပါးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းမကောင်းကို
သိတတ် ၏။ ယခုမှာသူသည် ထာဝရအသက်ကို ရခြင်းငှါ၊ လက်ကိုဆန့်လျက် အသက်ပင်၏ အသီးကိုယူ၍
မစားသင့်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ၂၃လူသည်မိမိထွက်သောမြေ၌ လုပ်ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရအရှင်ဘုရား
သခင်သည်၊ ဒေဝဥယျာဉ်ထဲက လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ ၂၄ထိုသို့သူကို နှင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ အသက်ပင်လမ်းကို
စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ မီးစက်လက်နက် နှင့်တကွ ခေရုဗိမ်တို့ကို ဥယျာဉ်အရှေ့ဘက်၌ ထားတော်မူ၏။

၄

၁ထိုနောက်၊ လူအာဒံသည် မယားဧဝနှင့် ဆက်ဆံသဖြင့်၊ ဧဝသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ ကာဣနကို
ဘွားမြင်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ လူကိုငါရပြီဟုဆိုလေ၏။ ၂တဖန်သူ့ညီအာဗေလကို ဘွားမြင်လေ၏။
အာဗေလကားသိုးထိန်းဖြစ်၏။ ကာဣနကားလယ်လုပ်သောသူဖြစ်၏။ ၃အချိန်စေ့သောအခါ၊ ကာဣနသည်
ထာဝရဘုရားထံပူဇော်သက္ကာဘို့၊ မြေအသီးကိုဆောင်ခဲ့၏။ ၄အာဗေလသည်လည်း၊ မိမိသိုးစုတွင် အဦးဘွား
သောသားအချို့နှင့်၊ သိုးဆီဥကိုဆောင်ခဲ့၏။ ထာဝရဘုရားသည် အာဗေလနှင့် သူ၏ပူဇော်သက္ကာကို
ပမာဏပြုတော်မူ၏။ ၅ကာဣနနှင့်သူ၏ ပူဇော်သက္ကာကို ပမာဏပြုတော်မမူ။ ထိုကြောင့် ကာဣနသည်
အလွန်စိတ်ဆိုး၍ မျက်နှာပျက်လေ၏။ ၆ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်ကြောင့်စိတ်ဆိုးသနည်း။
အဘယ်ကြောင့်မျက်နှာပျက်သနည်း။ ၇သင်သည်ကောင်းမွန်စွာပြုလျှင် အခွင့်မရလော။ ကောင်းမွန်စွာ

မပြုလျှင်၊ အပြစ်ဖြေသောယဇ်ကောင်သည် တံခါးနားမှာဝပ်လျက်ရှိ၏။ သူသည်သင်၏ အလိုသို့လိုက်၍၊ သင်သည်သူ့ကို အုပ်စိုးရ၏ ဟုကာဣနကိုမိန့်တော်မူ၏။

၈ကာဣနကလည်း လယ်သို့သွားကြကုန်အံ့ဟု ညီအာဗေလကိုခေါ်၍၊ လယ်သို့ရောက်သောအခါ၊ ညီအာဗေလကိုရန်ဘက်ပြု၍ သတ်လေ၏။ ၉ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင့်ညီအာဗေလသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း ဟု၊ ကာဣနကိုမေးတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်မသိပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ညီကိုစောင့်ရသောသူဖြစ်ပါသလောဟု လျှောက် ဆို၏။ ၁၀ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်သို့ပြုပြီး သနည်း။ သင့်ညီအသွေး၏အသံသည် မြေထဲကငါ့ကို အော်ဟစ်လျက်ရှိသည်တကား။ ၁၁သို့ဖြစ်၍ သင့်ညီ၏ အသွေးကိုခံယူခြင်းငှါ၊ မိမိပစပ်ကိုဖွင့်သော မြေကြီး၏ ကျိန်ခြင်း ကိုသင်သည်ခံရသောကြောင့်၊ ၁၂ယခုမှစ၍ မြေ၌လုပ်သောအခါ ပကတိအတိုင်း အသီးအနှံကိုမရရ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြေးရသောသူ၊ အရပ်ရပ်လည်ရသောသူ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃ကာဣနကလည်း၊ အကျွန်ုပ်အပြစ်သည် မဖြေနိုင်အောင်ကြီးပါသလော။ ၁၄အကျွန်ုပ်ကို မြေကြီးပြင်မှ ယနေ့ နှင်ထုတ်တော်မူပြီ၊ မျက်နှာတော်ကိုလည်း မမြင်ရ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြေးရသောသူ၊ အရပ်ရပ်လည်ရသောသူ ဖြစ်ပါရမည်။ တွေ့သမျှသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို သတ်ပါလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားကို လျှောက်ဆို၏။ ၁၅ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကာဣနကိုသတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ခုနစ်ဆသောအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ ပြီးလျှင်၊ ကာဣနကိုတွေ့သောသူတစုံတယောက်မျှမသတ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ၌ အမှတ်ပေးတော်မူ၏။

၁၆ကာဣနသည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ထွက်သွား၍၊ ဒေင်ပြည်အရှေ့၊ နောဒပြည်တွင် နေလေ၏။ ၁၇ထိုအခါ ကာဣနသည် မိမိမယားနှင့် ဆက်ဆံသဖြင့်၊ သူသည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ သားဧနောက်ကို ဘွားမြင်လေ၏။ ကာဣနသည်လည်း မြို့ကိုတည်၍၊ မိမိသား၏ အမည်အလိုက်၊ ထိုမြို့ကို ဧနောက်မြို့ဟု သမုတ်လေ၏။ ၁၈ဧနောက်သားကား ဣရဒ်၊ ဣရဒ်သားကား၊ မဟုယေလ၊ မဟုယေလသားကား၊ မသုရှလ၊ မသုရှလသားကား၊ လာမက်တည်း။

၁၉လာမက်သည်၊ အာဒနှင့် ဇိလအမည်ရှိသောမိန်းမနှစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြု၍၊ ၂၀အာဒသည် သားယာဗလကိုဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသားကား၊ တဲ၌နေသောသူ၊ သိုးနွားစသည်တို့ကို မွေးသော သူတို့၏ အဘဆရာ ဖြစ်လေသတည်း။ ၂၁ယုဗလအမည်ရှိသောညီမူကား၊ စောင်းမျိုး၊ နှဲခရာမျိုးတို့ကို တီးမှုတ်တတ်သောသူ အပေါင်းတို့၏ အဘဆရာဖြစ်လေသတည်း။ ၂၂ဇိလသည်လည်း၊ သားတုဗလကာဣနကို ဘွားမြင်လေ၏။ သူသည် ပန်းတဉ်းသမား၊ ပန်းပဲသမား အပေါင်းတို့၏ ဆရာဖြစ်လေ၏။ တုဗလကာဣန၏ နှမကား၊ နေမအမည်ရှိ၏။ ၂၃လာမက်ကလည်း၊ အာဒနှင့် ဇိလ၊ ငါပြောသံကိုမှတ်ကြလော့။ လာမက်မယားတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ငါ့ကိုထိခိုက်သော လူတယောက်တည်းဟူသော၊ ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲသောလူပျိုတယောက်ကို ငါသတ်ခဲ့ပြီ။ ၂၄ကာဣနသည် ခုနစ်ဆသော တရားကိုရလျှင်၊ အကယ်၍ လာမက်သည်၊ အဆခုနစ်ဆယ်ခုနစ်ဆသော တရားကို ရလိမ့်မည်ဟု၊ မိမိမယားတို့ကို ပြောဆို၏။

၂၅အာဒံသည်လည်း မိမိမယားနှင့် တဖန်ဆက်ဆံပြန်လျှင်၊ မယားသည်သားကို ဘွားမြင်၍၊ ရှေသဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကာဣနသတ်သော အာဗေလကိုယ်စား၊ တပါးသောအနွယ်ကို၊ အကျွန်ုပ် အဘို့ ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။ ၂၆ရှေသသည်လည်း သားကိုရ၍ ဧနုတ်ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထိုကာလ၌၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ကိုးကွယ်စပြုကြလေ၏။

၅

၁အာဒံ၏ သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းဟူမူကား၊ လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောကာလ၌၊ မိမိပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၂လူယောကျ်ား လူမိန်းမကိုဖန်ဆင်း၍၊ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဖန်ဆင်းသော နေ့၌လည်း၊ သူတို့ကိုအာဒံအမည်ဖြင့် မှည့်တော်မူ၏။

၃အာဒံသည် အသက်တရာသုံးဆယ်ရှိသော်၊ မိမိပုံသဏ္ဍာန်နှင့် တညီတသဏ္ဍာန်တည်းသားကို မြင်ရ၍၊ ရှေသအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ၄ရှေသကိုဘွားမြင်သောနောက် အာဒံသည် အနှစ်ရှစ်ရာအသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများ ကိုမြင်လေ၏။ ၅အာဒံသည်အသက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာသုံးဆယ်စေ့သော်သေလေ၏။

၆ရှေသသည် အသက်တရာငါးနှစ်ရှိသော်၊ သားဧနုတ်ကိုမြင်လေ၏။ ၇ဧနုတ်ဘွားမြင်သောနောက်၊ ရှေသ သည် အနှစ်ရှစ်ရာခုနစ်နှစ်အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။ ၈ရှေသသည် အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာတဆယ် နှစ်နှစ် စေ့သော်သေလေ၏။

၉ဧနုတ်သည် အသက်ကိုးဆယ်ရှိသော်၊ သားကာဣနန်ကိုမြင်လေ၏။ ၁၀ကာဣနန်ဘွားမြင်သော နောက်၊ ဧနုတ်သည် အနှစ်ရှစ်ရာတဆယ်ငါးနှစ်အသက်ရှင်၍ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။ ၁၁ဧနုတ်သည် အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာငါးနှစ်စေ့သော်သေလေ၏။

၁၂ကာဣနန်သည် အသက်ခုနစ်ဆယ်ရှိသော်၊ သားမဟာလေလကို မြင်လေ၏။ ၁၃မဟာလေလ ဘွားမြင်သောနောက်၊ ကာဣနန်သည် အနှစ်ရှစ်ရာလေးဆယ်အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။ ၁၄ကာဣနန်သည်၊ အသက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာတဆယ်စေ့သော်သေလေ၏။

၁၅မဟာလေလသည် အသက်ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ သားယာရက်ကိုမြင်လေ၏။ ၁၆ယာရက် ဘွားမြင် သောနောက်၊ မဟာလေလသည်၊ အနှစ်ရှစ်ရာသုံးဆယ်အသက်ရှင်၍ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။ ၁၇မဟာလေလ သည် အသက်နှစ်ပေါင်းရှစ်ရာကိုးဆယ်ငါးနှစ်စေ့သော် သေလေ၏။

၁၈ယာရက်သည်၊ အသက်တရာခြောက်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ သားဧနောက်ကိုမြင်လေ၏။ ၁၉ဧနောက် ဘွားမြင် သောနောက်၊ ယာရက်သည် အနှစ်ရှစ်ရာအသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။ ၂၀ယာရက်သည် အသက်နှစ် ပေါင်းကိုးရာခြောက်ဆယ်နှစ်နှစ် စေ့သော်သေလေ၏။

၂၁ဧနောက်သည် အသက်ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ သားမသုရှလကို မြင်လေ၏။ ၂၂မသုရှလဘွား မြင်သော နောက်၊ ဧနောက်သည် အနှစ်သုံးရာပတ်လုံးဘုရားသခင်နှင့်အတူသွားလာ၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။ ၂၃ဧနောက် အသက်နှစ်ပေါင်းသုံးရာခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်တည်း။ ၂၄ဧနောက်သည် ဘုရားသခင် နှင့်အတူသွားလာ၏။ နောက်တဖန် သူသည်မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သိမ်းယူတော်မူသော ကြောင့်တည်း။

၂၅မသုရှလသည် အသက်တရာရှစ်ဆယ်ခုနစ်နှစ်ရှိသော်၊ သားလာမက်ကိုမြင်လေ၏။ ၂၆လာမက် ဘွားမြင် သောနောက်၊ မသုရှလသည် အနှစ်ခုနစ်ရာရှစ်ဆယ်နှစ်နှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။ ၂၇မသုရှလ သည် အသက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာခြောက်ဆယ်ကိုးနှစ် စေ့သော်သေလေ၏။

၂၈လာမက်သည် အသက် တရာရှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော် သားကိုမြင်၍၊ ၂၉ဤသူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား ကျိန်တော်မူသော မြေ၌လုပ်၍၊ ပင်ပန်းစွာခံရသော ငါတို့အား သက်သာစေသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍၊ သူ့ကို နောဧဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ၃၀နောဧဘွားမြင်သောနောက်၊ လာမက်သည် အနှစ်ငါးရာကိုးဆယ်ငါးနှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။ ၃၁လာမက်သည် အသက်နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ရာ ခုနစ်ဆယ် ခုနစ်နှစ်စေ့သော် သေလေ၏။ ၃၂နောဧသည် အသက်ငါးရာရှိ၏။ နောဧသားကား၊ ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း။

၆

၁မြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှာ လူတို့သည် များပြား၍၊ သမီးများကိုလည်း ရကြသောအခါ၊ ၂ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည် လူသမီးတို့လှကြောင်းကို မြင်၍၊ ကိုယ်စိတ်ရှိသည်အတိုင်း စုံဘက်ကြ၏။ ၃ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည် လူတို့တွင်အစဉ်မဆုံးမရ။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် အသားဖြစ်၏။ သူ၏အသက်တန်းသည် လည်း၊ အနှစ်တရာနှစ်ဆယ်ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄ထိုကာလ၌ မြေကြီးပေါ်မှာ

ကိုယ်ကြီးမားသောသူ အချို့ရှိကြ၏။ ထိုနောက်၌လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည်၊ လူသမီးတို့နှင့်
ဆက်ဆံ၍ရသော သားတို့သည်၊ အားကြီးသော သူ၊ ရှေးကာလမှစ၍၊ ကျော်စောသောသူ ဖြစ်ကြ၏။
၅မြေကြီးပေါ်မှာ လူအပြစ်ကြီး၍၊ သူ၏စိတ်နှလုံး အကြံအစည်ရှိသမျှတို့သည် အစဉ်မပြတ်
ဆိုးညစ်ခြင်း သက်သက်ရှိကြောင်းကို၊ ဘုရားသခင် သိမြင်တော်မူလျှင်၊ ၆မြေကြီးပေါ်မှာ လူကိုဖန်ဆင်း
တော်မူသည်ကို နောင်တရ၍၊ နှလုံးတော် ပူပန်လျက်ရှိတော်မူ၏။ ၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါဖန်ဆင်းသော
လူကိုင်း၊ လူမှစ၍သားများ၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များ၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက်များတို့ကိုင်း
မြေကြီးမျက်နှာမှ ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ သူတို့ကို ဖန်ဆင်းသောကြောင့် ငါနောင်တရသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၈နောမူကား၊ ထာဝရဘုရားစိတ်တော်နှင့် တွေ့သောသူဖြစ်သတည်း။
၉နောအေတ္ထုပ္ပတ္တိဟူမူကား၊ နောသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ မိမိအမျိုး၌ စုံလင်သောသူဖြစ်၏။
ဘုရားသခင် နှင့်အတူ သွားလာ၏။ ၁၀နောသည် ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်းဟူသော သားသုံးယောက်ကို
မြင်လေ၏။ ၁၁ထိုအခါ မြေကြီးသည်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ပုတ်စပ်လျက်ရှိ၏။ မြေကြီးသည် အဓမ္မအမှုနှင့်
ပြည့်စုံလေ၏။ ၁၂ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ပုတ်စပ်လျက်ရှိသည်ကို မြင်တော်မူ၏။
အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လူအပေါင်း တို့သည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။
၁၃ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည်၊ နောအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ အဆုံးသည်
ငါ့မျက်မှောက်တွင် ပေါ်လာပြီ။ သူတို့ကြောင့် မြေကြီးသည် အဓမ္မအမှုနှင့် ပြည့်စုံလေ၏။ အကယ်စင်စစ်
မြေကြီးနှင့် တကွ သူတို့ကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ ၁၄ဂေါဖရသစ်သားဖြင့်၊ သင်္ဘောကို ကိုယ်ဘို့တည်လုပ်လော့။
အထဲ၌လည်း အခန်းများကိုလုပ်လော့။ အတွင်း၊ ပြင်၊ ပတ်လည်ကို ထင်းရှူးစေးနှင့်သုတ်လော့။
၁၅လုပ်ရမည်ပုံဟူမူကား၊ သင်္ဘောအလျား အတောင်သုံးရာ၊ အနံအတောင်ငါးဆယ်၊ အမြင့်အတောင်သုံးဆယ်
ရှိစေရမည်။ ၁၆အပေါ်၌လည်း အမိုးကိုလုပ်ရ မည်။ ထိုအမိုးအပေါ် အလယ်ချက်၌၊ ထိပ်အုပ်အနံ
တတောင်အကျယ် ရှိစေရမည်။ သင်္ဘောနံတဘက်၌လည်း တံခါးကို လုပ်ရမည်။ အောက်ဆင့်၊ အလယ်ဆင့်၊
အပေါ်ဆင့်ဟူ၍၊ သုံးဆင့်ကိုလည်း ရှိစေရမည်။ ၁၇အသက်ရှင်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ ကောင်းကင်
အောက်မှ ငါကိုယ်တိုင် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ မြေကြီးကို ရေလွှမ်းမိုးစေသဖြင့် မြေပေါ်မှာ ရှိသမျှတို့သည်
သေရကြမည်။ ၁၈သင်၌မူကား၊ ငါ့ပဋိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်။ သင်သည်၊ သား၊ မယား၊ ချွေးမများ နှင့်တကွ၊
သင်္ဘောထဲသို့ဝင်ရမည်။ ၁၉အသက်ရှင်သသော တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးထဲက အထီးအမ၊ အစုံတို့ကိုယူ၍၊
သင်နှင့်အတူ အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ သင်္ဘောထဲသို့ သွင်းရမည်။ ၂၀ငှက်လည်း အမျိုးအလိုက်၊ သားလည်း
အမျိုးအလိုက်၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းလည်း အမျိုးအလိုက်၊ အထီးအမ၊ အစုံတို့သည်
အသက်ချမ်းသာ ချမ်းသာစေခြင်းငှါ သင့်ထံသို့ လာကြလိမ့်မည်။ ၂၁ကိုယ်စားစရာအဘို့၊ တိရစ္ဆာန်တို့
စားစရာအဘို့၊ စားအပ်သော အစာအမျိုးမျိုးကိုယူ၍ သိုထားရမည်ဟု၊ ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူ၏။
၂၂မှာထားတော်မူသည် အတိုင်းလည်း နောပြုလေ၏။

၇

၁ထိုနောက်၊ ထာဝရ ဘုရားသခင်သည် နောကို တဖန် မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ ဤကာလ
အမျိုးတွင် သင်သည် ငါ့ရှေ့၌ ဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို ငါသိမြင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်၏အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်း
တို့နှင့်တကွ၊ သင်္ဘော ထဲသို့ ဝင်ကြလော့။ ၂မြေကြီးပေါ်မှာ တိရစ္ဆာန် အမျိုးမပြတ် ဆက်နွယ်စေခြင်းငှါ၊
စင်ကြယ်သောသားမျိုး၊ တမျိုးတမျိုး တွင် အထီးအမ ခုနစ်စုံစီ၊ မစင်ကြယ်သောသားမျိုး တမျိုးတမျိုးတွင်
လည်း အထီးအမ နှစ်စုံစီ၊ ၃မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက်၊ တမျိုးတမျိုးတွင်လည်း အထီးအမခုနစ်စုံစီ၊ အသီးအသီး
တို့ကို သိမ်းယူရမည်။ ၄အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်စေ့လျှင်၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး
မြေကြီးပေါ်သို့ မိုဃ်းရွာစေမည်။ ငါဖန်ဆင်းသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ မြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှ ငါပယ်ရှင်းမည်
ဟု၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ၏။ ၅မှာထားတော်မူသည် အတိုင်းလည်း နောပြုလေ၏။ ၆မြေကြီးကို

ရေလွှမ်းမိုးသောအခါ၊ နောသည် အသက်ခြောက်ရာရှိသတည်း။ ၇ရေလွှမ်းမိုးခြင်းဘေး ကြောင့် နောသည် မိမိသား၊ မယား၊ ချွေးမများနှင့်တကွ၊ သင်္ဘောထဲသို့ဝင်၍၊ ၈ဘုရားသခင်မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ စင်ကြယ်သောသား၊ မစင်ကြယ်သောသား၊ ငှက်များနှင့် မြေပေါ်မှာတွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များထဲက၊ ၉အထီးအမအစုံတို့သည်၊ နောနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲသို့ဝင်ကြ၏။

၁၀ခုနစ်ရက်စေ့သောအခါ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သောရေသည် မြေပေါ်၌ ပေါ်လာ၏။ ၁၁နောအသက် ခြောက်ရာ စေ့သောနှစ်၊ ဒုတိယလ၊ ဆယ်ခုနစ်ရက်နေ့တွင်၊ ကြီးစွာသော နက်နဲရာ ရေပေါက်ရေတွင်းတို့၏ အဆီးအတား ရှိသမျှကို ပယ်ရှင်း၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ပြွန်ဝများကိုဖွင့်သဖြင့်၊ ၁၂အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မြေကြီးပေါ်မှာ မိုဃ်းရွာလေ၏။ ၁၃ထိုနေ့ရက်တွင်၊ နောနှင့် မိမိမယားမှစ၍၊ ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း ဟူသော၊ နောသားသုံးယောက်၊ ချွေးမ သုံးယောက်တို့သည် သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်ကြ၏။ ၁၄သားရဲမျိုး၊ သားယဉ်မျိုး၊ မြေပေါ်မှာတွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ ပျံတတ်သော ကြက်ငှက်မျိုး၊ ၁၅အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုး အပေါင်းတို့ထဲက၊ အထီးအမစုံတို့သည် နောဧ နှင့်အတူ သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်ကြလေ၏။ ၁၆ထိုသို့ နောဧကို ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ဝင်သော တိရစ္ဆာန်တို့သည်၊ ခပ်သိမ်းသော တိရစ္ဆာန်တို့အထဲက၊ အထီးအမစုံလျက် ဝင်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ နောဧကို အထဲမှာပိတ်ထား တော်မူ၏။

၁၇ရေလွှမ်းမိုးခြင်းသည်၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး၊ မြေကြီးပေါ်မှာ အစဉ်အတိုင်း တိုးတက်၍၊ သင်္ဘောကို မြေမှခွါလျက် ဆောင်ယူလေ၏။ ၁၈တဖန် ရေသည် အားကြီး၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ အလွန်တိုးတက် သဖြင့်၊ သင်္ဘောသည် ရေမျက်နှာပေါ်၌ မျောလျက်နေလေ၏။ ၁၉နောက်တဖန် ရေသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အလွန်အားကြီးသဖြင့် မိုဃ်းကောင်း ကင်အောက်၌ ရှိသမျှသော တောင်ကြီးအပေါင်းတို့သည် မြုပ်ကြ၏။ ၂၀ရေမြုပ်သော တောင်တို့အထက်၌ လွှမ်းတက်သော ရေသည် ဆယ်ငါးတောင်ရှိသတည်း။

၂၁မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးတည်းဟူသော ငှက်၊ သားယဉ်၊ သားရဲ၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့နှင့် လူအပေါင်းတို့သည် သေကြကုန်၏။ ၂၂အသက်ရှူလျက် ကုန်းပေါ်မှာ ရှိလေသမျှ တို့သည် သေကြကုန်၏။ ၂၃မြေမျက်နှာပေါ်၌ ရှိသောလူဖြစ်စေ၊ သားဖြစ်စေ၊ တွားတတ်သော အရာဖြစ်စေ၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက်ဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်သော အရာရှိသမျှတို့ကို မြေကြီးက ပယ်ရှင်း တော်မူ၍၊ ပျက်ဆီး ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။ နောမှစ၍ နောနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲ၌ရှိသော သူတို့သာ ကျန်ကြွင်း လေကြ၏။ ၂၄ရေသည်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာ၊ ရက်ပေါင်းတရာ ငါးဆယ်ပတ်လုံး အားကြီးစွာတည်လေ၏။

၈

၁ဘုရားသခင်သည် နောမှစ၍ အသက်ရှင်သမျှသော သတ္တဝါ၊ နောနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲ၌ရှိသော တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့ကို အောက်မေ့၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လေလာစေတော်မူသဖြင့် ရေငြိမ်လေ၏။ ၂နက်နဲရာ ရေပေါက် ရေတွင်းများ၊ မိုဃ်းကောင်းကင် ပြွန်ဝများကို ဆို့ပိတ်၍၊ မိုဃ်းကို စဲစေတော်မူ၏။ ၃ရေသည်လည်း မြေပေါ်မှာ အစဉ်အတိုင်းစီးသွား၍၊ အရက်တရာငါးဆယ် စေ့သောအခါ ယုတ်လျော့လေ၏။ ၄သတ္တမလ၊ ဆယ်ခုနစ်ရက်နေ့တွင် သင်္ဘောသည် အာရရတ်အမည်ရှိသော တောင်ပေါ်မှာတင်လေ၏။ ၅ဒသမလတိုင် အောင် ရေသည် အစဉ်မပြတ် ယုတ်လျော့၍၊ ထိုလဆန်းတရက်နေ့တွင် တောင်ထိပ်တို့သည် ပေါ်ကြ၏။

၆ထိုမှ အရက်လေးဆယ်ကြာလျှင်၊ နောသည် သင်္ဘောထဲ၌ လုပ်ခဲ့သောပြတင်ပေါက်ကို ဖွင့်၍၊ ကျီးအ တကောင်ကိုလွှတ်လေ၏။ ၇ထိုကျီးအသည် မြေပေါ်မှာ ရေမခန်းမခြောက်မီတိုင်အောင်၊ သွားလာလျက် နေလေ၏။ ၈တဖန် မြေမျက်နှာပေါ်မှာ ရေကုန်သည် မကုန်သည်ကို သိခြင်းငှါ ချိုးတကောင်ကို လွှတ်ပြန်လေ၏။ ၉ရေတပြင် လုံး၌ ရေရှိသေးသောကြောင့်၊ ချိုးသည် ခြေဖြင့်နင်း၍ အမောဖြေစရာကို မတွေ့သဖြင့်၊ နောရှိရာ သင်္ဘောသို့ ပြန်လာလေ၏။ နောသည်လည်း လက်ကိုဆန့်၍၊ ချိုးကို ကိုင်ယူပြီး

လျှင်၊ မိမိနေရာ သင်္ဘောထဲသို့ သွင်းလေ၏။ ၁၀တဖန် ခုနစ်ရက်နေပြီးမှ ထိုချိုးကို သင်္ဘောထဲက လွှတ်ပြန်၏။
၁၁ညဦးအချိန်၌ ချိုးသည် နောထံသို့ ပြန်လာ၍၊ မိမိဆိတ်ယူသော သံလွင်ရွက်ကို မိမိနှုတ်သီးဖြင့်
ဆောင်ခဲ့သောကြောင့်၊ ၁၂မြေကြီးပေါ်မှာ ရေကုန်ကြောင်းကို နောသိလေ၏။ တဖန် ခုနစ်ရက်နေပြီးမှ
ထိုချိုးကို လွှတ်ပြန်၏။ နောက်တဖန် ချိုးသည် မပြန်မလာနေ၏။
၁၃အနှစ်ခြောက်ရာတခု ပဌမလဆန်း တရက်နေ့တွင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရေခန်းသည်ရှိသော်၊ နေသည်
သင်္ဘောမိုးကို ပယ်ဖျက်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ မြေမျက်နှာသွေ့ခြောက်စ ရှိသည်ကို မြင်၏။ ၁၄ဒုတိယလ၊
နှစ်ဆယ် ခုနစ်ရက်နေ့တွင် မြေကြီးသွေ့ခြောက်လေ၏။
၁၅-၁၆ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည်၊ သား၊ မယား၊ ချွေးမတို့နှင့်တကွ သင်္ဘောထဲက
ထွက်ဆင်းလော့။ ၁၇သင်ထံမှာ အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန်၊ ငှက်များ၊ သားများ၊ မြေပေါ်၌ တွားတတ်သော
တိရစ္ဆာန်များတို့သည်၊ မြေပေါ်မှာ သားကိုမွေး၍ အလွန်တိုးပွားများပြားမည် အကြောင်း၊ ထိုတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှ
တို့ကို ကိုယ်နှင့်အတူ ထုတ်ဆောင်လော့ဟု၊ နောကို မိန့်တော်မူ၏။ ၁၈ထိုအခါ နောမှစ၍၊ သား၊ မယား၊
ချွေးမတို့သည် ထွက်ဆင်းကြ၏။ ၁၉သားများ၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များ၊ ငှက်များ၊ ရေပေါ်မှာ လှုပ်ရှား
တတ်သမျှသော အမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ သည်လည်း၊ သင်္ဘောထဲက ထွက်ဆင်းကြ၏။
၂၀နောသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ပြီးမှ၊ စင်ကြယ်သောသား၊
စင်ကြယ်သော ငှက်အမျိုးမျိုးထဲက ယူ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်လေ၏။ ၂၀ထာဝရဘုရား
သည်လည်း၊ မွှေးကြိုင် သောအနံ့ကို ခံယူ၍၊ ငါသည် နောက်တဖန် လူတို့အတွက် မြေကြီးကို မကျိန်။
အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍၊ စိတ်နှလုံးအကြံအစည် ဆိုးကြ၏။ ငါသည် ယခုတခါ
ပြုပြီးသကဲ့သို့၊ အသက်ရှင်သော အရာရှိသမျှ တို့ကို နောက်တဖန် ဒဏ်မခတ်။ ၂၂မြေကြီးမကုန်မှီတိုင်အောင်၊
မျိုးစေ့ကြဲရသောကာလ၊ အသီးအနှံကို သိမ်းရသောကာလ၊ ချမ်းသောကာလ၊ ပူသောကာလ၊ နွေကာလ၊
ဆောင်းကာလ မပြတ်ရဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၉

၁ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ နောနှင့် သူ၏သားတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊ သင်တို့သည်
များပြားစွာ မွေးဘွားလျက် မြေကြီးကို ပြည့်စေကြလော့။ ၂မြေတိရစ္ဆာန်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက် အစရှိသော၊
မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သမျှနှင့်၊ ပင်လယ်ငါးအပေါင်းတို့သည်၊ သင်တို့ရှေ့မှာ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်း
သဘော ရှိရကြလိမ့်မည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို သင်တို့လက်၌ ငါအပ်၏။ ၃အသက်ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်သမျှ
သည်၊ အသီးအရွက်ကဲ့သို့၊ သင်တို့ စားစရာဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သင်တို့၌ ငါအပ်ပေး၏။
၄သို့သော်လည်း၊ အသက်တည်းဟူသော အသွေးနှင့်တကွ အသားကိုမစားရ။ ၅အကယ်၍ သင်တို့အသက်
တည်း ဟူသော၊ သင်တို့အသွေးကို ငါတောင်းမည်။ လူ၊ တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့၌ ငါတောင်းမည်။
ခပ်သိမ်းသောလူတို့၏ ညီအစ်ကို၌၊ လူ၏အသက်ကို ငါတောင်းမည်။ ၆အကြင်သူသည် လူ၏အသွေးကို
သွန်း၏။ ထိုသူ၏အသွေးကို လူလက်ဖြင့် သွန်းရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိပုံသဏ္ဍာန်နှင့်
အညီ လူကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၇သင်တို့သည် သားကိုဘွား၍ များပြားကြလော့။ မြေကြီးပေါ်မှာ
အလွန်မွေးဘွား၍ များပြား ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၈တဖန် ဘုရားသခင်သည်၊ နောနှင့် သူ၏သားတို့ကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၉သင်တို့နှင့်၎င်း၊
နောက်ဖြစ် လတံ့သော အမျိုးအနွယ်နှင့်၎င်း၊ ၁၀သင်တို့ထံမှာ အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန်တည်းဟူသော၊ ငှက်၊
သားယဉ်၊ သားရဲရှိသမျှ သင်္ဘောထဲက ထွက်ဆင်းသမျှမှစ၍၊ မြေတိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့နှင့်၎င်း၊ ငါသည်
ကိုယ်တိုင် ပဋိညာဉ် ပြု၏။ ၁၁သင်တို့နှင့် ငါပြုသောပဋိညာဉ်ဟူမူကား၊ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းအားဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့သည် နောက် တဖန် မဆုံးရကြ။ မြေကြီးကိုဖျက်ဆီးဘို့ရာ နောက်တဖန် ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမရှိရ။
၁၂ထိုမှတပါး၊ ငါတဘက်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့ထံမှာ အသက်ရှင်သမျှသော တိရစ္ဆာန်တို့တဘက်၌၊ သားမြေး

အစဉ်အဆက် မပြတ်၊ ငါပြုသော ပဋိညာဉ်၏ လက္ခဏာသက်သေ ဟူမူကား၊ ၁၃ငါ၏သက်တံ့ကို မိုဃ်းတိမ်၌
ငါထား၏။ ထိုသက်တံ့သည် မြေကြီးနှင့် ငါပြုသော ပဋိညာဉ်၏ သက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၄ငါသည်
မိုဃ်းကိုအုံ့စေသောအခါ၊ မိုဃ်းတိမ်၌ သက်တံ့သည် ထင်ရှားလိမ့် မည်။ ၁၅ထိုအခါ ငါတဘက်၊ သင်တို့မှစ၍၊
အသက်ရှင်သော သတ္တဝါ၊ တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ တဘက်၌ရှိသော၊ ငါ၏ပဋိညာဉ် ကို ငါအောက်မေ့သဖြင့်၊
ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ နောက်တဖန် ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမရှိရ။ ၁၆မိုဃ်းတိမ် ၌
သက်တံ့ရှိသည်ကို ငါကြည့်ရှုသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်နှင့် မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သော သတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်
အပေါင်းတို့ စပ်ကြားမှာရှိသော ထာဝရပဋိညာဉ်ကို ငါအောက်မေ့မည်။ ၁၇ဤသည်ကား၊ ငါနှင့်မြေကြီး
ပေါ်မှာရှိသော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ စပ်ကြားမှာ၊ ငါအမြဲဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်၏ လက္ခဏာသက်သေ
ဖြစ်သတည်းဟု၊ နောဧကို ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ၏။

၁၈သင်္ဘောထဲကထွက်ဆင်းသော နောဧသားတို့၏အမည်ကား ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း။
ဟာမသည် ခါနာန်၏အဘဖြစ်၏။ ၁၉ဤသူတို့သည် နောဧ၏ သားသုံးယောက်ဖြစ်၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံး၌
နှံ့ပြားကြ၏။

၂၀နောဧသည် လယ်လုပ်သောအတတ်ကို ပြုစု၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်လေ၏။ ၂၁စပျစ်ရည်ကိုလည်း
သောက်၍ ယစ်မူးသဖြင့်၊ မိမိတဲ၌ အဝတ်မခြုံဘဲနေလေ၏။ ၂၂ခါနာန်၏အဘဟာမသည်၊ မိမိအဘ၌
အဝတ်အချည်း စည်းရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ ပြင်မှာရှိသော အစ်ကိုနှစ်ယောကို ပြောလေ၏။ ၂၃ရှေမနှင့်
ယာဖက်တို့သည် အဝတ်ကိုယူ၍ ပခုံးပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ နောက်သို့ဆုတ်သွား၍ မိမိအဘ၌၊
အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကို ဖုံးကြ၏။ သူတို့သည် အပြင်သို့ မျက်နှာပြုသောကြောင့်၊ မိမိအဘ၌
အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကို မမြင်ရ။ ၂၄နောဧသည် ယစ်မူးခြင်း ပျောက်၍ နိုးသောအခါ၊ မိမိ၌
သားငယ်ပြုသည်ကို သိလျှင်၊ ၂၅ခါနာန်သည် ကျိန်ခြင်းကိုခံပါစေ။ အစ်ကိုတို့၏ ကျွန်တို့၌ ကျွန်ဖြစ်ပါစေဟု
ဆို၏။ ၂၆တဖန် ရှေမ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ခါနာန်သည်
ရှေမ၏ကျွန် ဖြစ်ပါစေ။ ၂၇ဘုရားသခင်သည် ယာဖက်ကို ကျယ်စေတော်မူသဖြင့်၊ ရှေမ၏ တဲတို့တွင် နေပါစေ။
ခါနာန်မူကား၊ သူ၏ကျွန်ဖြစ်ပါစေဟု ဆိုလေ၏။

၂၈နောဧသည် ရေလွှမ်းမိုးသောနောက်၊ အနှစ်သုံးရာငါးဆယ် အသက်ရှင်၍၊ ၂၉အသက်ပေါင်း
ကိုးရာကိုးဆယ် စေ့သော် အနိစ္စရောက်လေ၏။

၁၀

၁ရေလွှမ်းမိုးသောနောက်၊ နောဧသား ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တို့မှ ဆင်းသက်သော သားစဉ်မြေး
ဆက်တို့ကို ဆိုပေအံ့။ ၂ယာဖက်၏ သားကား၊ ဂေါမာ၊ မာဂေါဂ၊ မာဒဲ၊ ယာဝန်၊ တုဗလ၊ မေရှက်၊
ထိရတ်တည်း။ ၃ဂေါမာသားကား၊ အာရှကေနတ်။ ရိဖတ်၊ တောဂါမတည်း။ ၄ယာဝန်သားကား၊ ဧလိရှာ၊ တာရှု၊
ကိတ္တိမ်၊ ဒေါဒနိမ်တည်း။ ၅ဤသူတို့သည် လူအမျိုးမျိုး တကျွန်းတနိုင်ငံမြေနယ်တို့ကို၊ ဘာသာအသီးအသီး၊
အနွယ်အသီးအသီးရှိသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်းခွဲဝေကြ၏။ ၆ဟာမသားကား၊ ကုရှ၊ မိဇရိမ်၊ ဖုတ၊
ခါနာန်တည်း။ ၇ကုရှသားကား၊ သေဘ၊ ဟာဝိလ၊ သာဘတ၊ ရာဂမ၊ သတ္တေခါတည်း။ ရာဂမသားကား၊ ရှေဘ၊
ဒေဒန်တည်း။ ၈ကုရှသည် သားနိမ်ရောဒကိုလည်း ရသေး၏။ ထိုသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အဦးစွမ်း
နိုင်သူဖြစ်၏။ ၉ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ အားကြီးသောမုဆိုးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်စကားပုံ၌ကား၊ ဘုရားရှေ့
နိမ်ရောဒ၊ အားကြီးမုဆိုး၊ ပြုလုပ်သည်လိုဟုစပ်ဆိုသတည်း။ ၁၀သူ၏နိုင်ငံအဦးကား၊ ရှိနာပြည်၌ ဗာဗုလုန်မြို့၊
ဧရက်မြို့၊ အက္ကဒ်မြို့၊ ကာလနေမြို့တည်း။ ၁၁ထိုပြည်မှ အာရှုရိပြည်သို့သွား၍ နိနေဝေမြို့၊ ရဟောဘုတ်မြို့၊
ကာလမြို့ကိုဎင်း၊ ၁၂နိနေဝေမြို့ နှင့်၊ ကာလမြို့စပ်ကြားမှာ ကြီးစွာသောမြို့တည်းဟူသော ရေသင်မြို့ကိုဎင်း
တည်ဆောက်လေ၏။

၁၃မိဇရိမ်သားကား၊ လုဒိမ်လူ၊ အာနမိမ်လူ၊ လဟာဗိမ်လူ၊ နတ္တုဟိမ်လူ၊ ၁၄ပါသရုသိမ်လူ၊
ကာသလုဟိမ်လူ၊ ကတ္တောရိမ်လူတည်း။ ကာသလုဟိမ်အမျိုးထဲက ဖိလိတ္တိလူဖြစ်သတည်း။
၁၅ခါနာန်သား အကြီးကား၊ ဇိဒုန်။ ထိုနောက်ဟေသ။ ၁၆ထိုနောက် ယေဗုသိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဂိရဂါရှိ
လူ၊ ၁၇ဟိဝိလူ၊ အာကိလူ၊ သိနိလူ၊ ၁၈အာဝဒိလူ၊ ဇေမရိလူ၊ ဟာမသိလူတည်း။ ထိုနောက်ခါနာန်
အမျိုးသားအသီးအသီးတို့ သည် နှံ့ပြားကြလေ၏။ ၁၉ခါနာန်အမျိုးသားနေရာပြည်နယ်သည် ဇိဒုန်မြို့မှ
ဂေရာမြို့၊ ဂါဇမြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ တဖန်သောဒုံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၊ အာဒမာမြို့၊ ဇေဘိုင်မြို့ကိုလွန်၍
လာရှမြို့တိုင်အောင်၎င်း ရှိသတည်း။ ၂၀ဤသူတို့သည် သီးခြားသောအမျိုးအနွယ်၊ သီးခြားသောဘာသာ
အလိုက်၊ အပြည်ပြည်အတိုင်းတိုင်း၌ နေသောဟာမသားများ ဖြစ်သတည်း။
၂၁ယာဖက်ညီ၊ ဟေဗြဲလူအပေါင်းတို့၏ အဘ၊ ရှေမသည်လည်းသားများကိုမြင်လေ၏။ ၂၂ရှေမသား
ကား၊ ဧလံ၊ အာရှုရ၊ အာဖါဇဒ်၊ လုဒ၊ အာရံတည်း။ ၂၃အာရံသားကား၊ ဥဇ၊ ဟုလ၊ ဂေသာ၊ မာရှတည်း။
၂၄အာဖာဇဒ်သား ရှာလ၊ ရှာလသားဟေဗာတည်း။ ၂၅ဟေဗာသည်လည်း သားနှစ်ယောက်ကိုမြင်လေ၏။
သားတယောက်ကား၊ ဖာလက်အမည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူ့လက်ထက်၌ မြေကြီးကိုခွဲဝေကြ၏။
သူ၏ညီကား၊ ယုတ္တန်အမည်ရှိ၏။ ၂၆ယတ္တန်သားကား၊ အာလမောဒဒ်၊ ရှေလပ်၊ ဟာဇာမာဝက်၊ ယေရ၊
၂၇ဟာဒေါရံ၊ ဥဇလ၊ ဒိကလ၊ ၂၈ဩဗလအဘိမေလ၊ ရှေဘာ၊ ၂၉ဩဖိရ၊ ဟဝိလ၊ ယောဗပ်၊ ဤသူအပေါင်းတို့သည်
ယုတ္တန်သားဖြစ်သတည်း။ ၃၀သူတို့နေရာမူကား၊ မေရှမြို့မှ သည်အရှေ့မျက်နှာ၌ သေဖာတောင်တိုင်အောင်
ရှိသတည်း။ ၃၁ဤသူတို့သည် သီးခြားသော အမျိုးအနွယ်၊ သီးခြား သောအဘာသာအလိုက်၊ အပြည်ပြည်
အတိုင်းတိုင်းတို့၌ နေသောရှေမသားများဖြစ်သတည်း။
၃၂ဤရွှေကားမိမိတို့အမျိုးအနွယ် အသီးအသီးအလိုက်မှတ်သားသော နောသေား ဆွေစဉ်မျိုးဆက်
စာရင်းပေတည်း။ ထိုသူတို့သည် ရေလွှမ်းမိုးသောနောက်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သီးခြားသော တိုင်းပြည်တို့ကို
တည်ထောင်ကြ လေ၏။

၁၁

၁မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ဘာသာတမျိုးတည်း၊ ၂အရှေ့မျက်နှာမှခရီးသွားသဖြင့်၊ ရှိနာပြည်၌
မြေညီရာအရပ်ကိုတွေ့၍ နေရာချကြ၏။ ၃သူတို့ကလည်းလာကြ။ အုတ်လုပ်၍ ခိုင်မာစွာဖုတ်ကြကုန်အံ့ဟု၊
တယောက်ကိုတယောက်ပြောကြ၏။ ထိုသို့ကျောက်အရာ၌ အုတ်ကို၎င်း၊ သရွတ်အရာ၌ ရေညှိတမျိုးကို၎င်း
ရပြီးလျှင်၊ ၄လာကြ၊ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြားမည်ကို စိုးရိမ်၍၊ မြို့ကို၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်
သို့မှီရသော ရဲတိုက်ကို၎င်း တည်လုပ်သဖြင့်၊ ကျော်စောကိတ္တိရှိစေခြင်းငှါ၊ ပြုကြကုန်အံ့ဟု ပြောဆိုကြ၏။
၅ထိုသို့ လူသားတို့တည် လုပ်သော မြို့နှင့် ရဲတိုက်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းသက်
တော်မူ၏။ ၆ထာဝရဘုရားက၊ ကြည့်ရှုလော့။ လူတမျိုးတည်း။ စကားတမျိုးတည်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ သူတို့သည်
ဤအမှုကို အဦးပြုကြ၏။ ယခုကြံစည်သမျှတို့ကို အဆီးအတားမရှိ၊ သူတို့ပြုကြလိမ့်မည်။ ၇လာကြ။
ဆင်းသက်ကြကုန်အံ့။ သူတို့သည် အချင်းချင်းနားမလည်စေခြင်း ငှါ၊ သူတို့စကားကို ရှုတ်ထွေးကြကုန်အံ့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၈ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေတော်မူသဖြင့်၊
သူတို့သည် မြို့ကိုမတည်ဘဲ နေကြ၏။ ၉သို့ဖြစ်၍ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၏
စကားကို ရှုတ်ထွေး၍၊ သူတို့ကိုမြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေတော်မူသော ကြောင့်၊ ထိုမြို့သည်
ဗာဗုလုန်မြို့ဟူ၍ တွင်သတည်း။
၁၀ရှေမ၏ သားစဉ်မြေဆက်ဟူမူကား၊ ရှေမသည် အသက်တရာရှိ၍၊ ရေလွှမ်းမိုးသောနောက်
နှစ်နှစ်ကြာသော်၊ သားအာဖာဇဒ်ကိုမြင်လေ၏။ ၁၁အာဖာဇဒ်ဘွားမြင်သောနောက်၊ ရှေမသည် အနှစ်ငါးရာ
အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများ ကိုမြင်လေ၏။ ၁၂အာဖက်ဇဒ်သည် အသက်သုံးဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ သားရှာလ
ကို မြင်လေ၏။ ၁၃ရှာလဘွားမြင်သော နောက်၊ အာဖာဇဒ်သည် အနှစ်လေးရာသုံးနှစ်အသက်ရှင်၍၊

သားသမီးများကိုမြင်လေ၏။ [၁၄]ရှာလသည် အသက်သုံးဆယ်ရှိသော်၊ သားဟေဗာကို မြင်လေ၏။
[၁၅]ဟေဗာဘွားမြင်သောနောက်၊ ရှာလသည် အနှစ်လေးရာ သုံးနှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို
မြင်လေ၏။ [၁၆]ဟေဗာသည် အသက်သုံးဆယ်လေးနှစ်ရှိသော်၊ သားဖာလက်ကို မြင်လေ၏။ [၁၇]ဖာလက်ဘွား
မြင်သောနောက်၊ ဟေဗာသည် အနှစ်လေးရာသုံးဆယ်အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။
[၁၈]ဖာလက်သည် အသက်သုံးဆယ်ရှိသော်၊ သားရာဂေါကိုမြင်လေ၏။ [၁၉]ရာဂေါဘွားမြင်သောနောက်၊
ဖာလက်သည်အနှစ်နှစ်ရာကိုးနှစ်အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို ဘွားမြင်မြင်လေ၏။ [၂၀]ရာဂေါသည်
အသက်သုံးဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ သားစေရောက် ကိုမြင်လေ၏။ [၂၁]စေရောက်ဘွားမြင်သောနောက်၊ ရာဂေါ
သည် အနှစ်နှစ်ရာခုနစ်နှစ် အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။ [၂၂]စေရောက်သည် အသက်
သုံးဆယ်ရှိသော်၊ သားနာခေါ်ကိုမြင်လေ၏။ [၂၃]နာခေါ်ဘွားမြင်သောနောက်၊ စေရောက်သည်အနှစ်နှစ်ရာ
အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။ [၂၄]နာခေါ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်ရှိ သော်၊
သားတေရကိုမြင်လေ၏။ [၂၅]တေရဘွားမြင်သောနောက်၊ နာခေါ်သည် အနှစ်တရာတဆယ်ကိုးနှစ် အသက်
ရှင်၍၊ သားသမီးများကိုမြင်လေ၏။ [၂၆]တေရသည် အသက်ခုနစ်ဆယ်ရှိသော်၊ သားအာဗြံ၊ နာခေါ်၊
ခါရန်တို့ကိုမြင်လေ၏။

[၂၇]တေရ၏သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား၊ တေရသည် အာဗြံ၊ နာခေါ်၊ ခါရန်တို့ကိုမြင်လေ၏။
[၂၈]ခါရန်သည်လည်း လောတကိုမြင်လေ၏။ ခါရန်သည်၊ အဘတေရမသေမီ၊ မိမိဘွားရာအရပ်၊ ခါလဒဲပြည်သား
တို့နေသောဥရမြို့၌သေ လေ၏။ [၂၉]အာဗြံနှင့် နာခေါ်သည် မယားကို ယူ၍၊ အာဗြံ၏မယားကား၊
စာရဲအမည်ရှိ၏။ နာခေါ်၏ မယားကား၊ ခါရန်၏သမီးမိလခါအမည်ရှိ၏။ ခါရန်သည် မိလခါနှင့် ဣသခ၏
အဘဖြစ်သတည်း။ [၃၀]စာရဲမူကား၊ မြုံသောမိန်းမဖြစ်၍၊ သားသမီးမရှိ။ [၃၁]တေရသည် သားအာဗြံကိုငင်း၊
ခါရန်၏ သားဖြစ်သောမြေးလောတကိုငင်း၊ သားအာဗြံ၏ မယားဖြစ်သော မိမိချွေးမစာရဲကိုငင်းခေါ်၍၊
သူတို့သည်ခါနာန်ပြည်သို့သွားခြင်းငှါ၊ ခါလဒဲပြည်သားတို့နေသော ဥရမြို့မှထွက် သဖြင့်၊ ခါရန်မြို့သို့ရောက်၍
နေကြ၏။ [၃၂]တေရသည် အသက်နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာငါးနှစ်ရှိသော်၊ ခါရန်မြို့၌သေလေ၏။

၁၂

[၁]ထာဝရဘုရားသည်လည်း အာဗြံကိုခေါ်တော်မူ၍၊ သင်၏ပြည်နှင့်တကွ အမျိုးသားချင်းပေါင်းဘော်
များထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါပြလတံ့သော ပြည်သို့သွားလော့။ [၂]ငါသည်သင့်ကို လူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်။
ငါကောင်းကြီးပေး၍ သင်၏နာမကိုကြီးမြတ်စေမည်။ သင်သည်ကောင်းကြီးခံရသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ [၃]သင့်ကို
ကောင်းကြီးပေးသောသူကို ငါကောင်းကြီးပေးမည်။ သင့်ကို ကျိန်ဆဲသော သူကိုငါကျိန်ဆဲမည်။ သင်အားဖြင့်
လည်း လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၄]ထိုသို့ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အာဗြံထွက်သွား၍ လောတလည်းလိုက်လေ၏။ အာဗြံသည် ခါရန်မြို့မှ ထွက်သွား
သောအခါ၊ အသက်ခုနစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိ၏။ [၅]အာဗြံသည် မယားစာရဲ၊ အစ်ကိုသား လောတနှင့်
ဥစ္စာရတတ်သမျှကိုငင်း၊ ခါရန်မြို့၌ရသော လူတို့ကိုငင်း ယူပြီးလျှင်၊ ခါနာန်ပြည် သို့ရောက်ခြင်းငှါ ထွက်သွား
၍၊ ထိုပြည်သို့ရောက်ကြ၏။

[၆]အာဗြံသည် ထိုပြည်ကိုရှောက်သွား၍ ရှိခင်အရပ်၊ မောရေသပိတ်ပင်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ၊
ခါနာန် အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်၌ရှိကြ၏။ [၇]ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံအားထင်ရှား၍၊ ဤပြည်ကိုသင်၏
အမျိုးအနွယ် အားငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ထင်ရှားတော်မူသော ထာဝရဘုရားဘို့၊ ထိုအရပ်၌၊
ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လေ၏။

[၈]ထိုအရပ်မှ သွားပြန်၍၊ ဗေသလမြို့ အရှေ့၌ရှိသော တောင်သို့ပြောင်းသဖြင့်၊ ဗေသလမြို့အရှေ့၊
အာဣမြို့ အနောက်စပ်ကြားမှာ တဲကိုဆောက်၍၊ ထာဝရဘုရားဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ပြီးလျှင်၊

ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြု၏။ ၉အာဗြံသည် ခရီးသွားလျက်၊ ပြောင်းလျက်၊ တောင်မျက်နှာသို့ ရောက်လေ၏။

၁၀ထိုနောက်၊ ခါနာန်ပြည်၌အစားခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်၏။ အလွန်အစားခေါင်းပါးသောကြောင့်၊ အာဗြံ သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ တည်းခိုခြင်းငှါ သွားလေ၏။ ၁၁အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် နီးသောအခါ၊ မိမိမယားစာရဲကို၊ သင်သည် အဆင်းလှ သောမိန်းမဖြစ်သည်ကို ငါသိ၏။ ၁၂အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သင့်ကိုမြင်သောအခါ၊ ဤမိန်းမသည် သူ၏မယားဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ ငါ့ကိုသတ်၍ သင့်ကိုအသက်ချမ်းသာပေးလိမ့်မည်။ ၁၃သို့ဖြစ်၍ သင်သည်ငါ့နှမဖြစ်ကြောင်းကို ပြောပါလော့။ သို့ပြောလျှင်၊ သင့်အတွက် ငါကောင်းစားလိမ့်မည်။ သင်၏ ကျေးဇူးအားဖြင့်၊ ငါအသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟုဆို၏။

၁၄အာဗြံသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊ သူ၏မယားသည် အလွန်အဆင်းလှသည်ကို အဲဂုတ္တုလူ တို့သည် မြင်ကြ၏။ ၁၅ဖါရောဘုရင်၏ မှူးတော်မတ်တော်တို့လည်းမြင်၍၊ ရှေ့တော်၌ချီးမွမ်းပြီးလျှင်၊ နန်းတော်သို့သွင်း ရကြ၏။ ၁၆ဖါရောဘုရင်သည် ထိုမိန်းမအတွက် အာဗြံ၌ ကျေးဇူးပြုသဖြင့်၊ သူသည် သိုး၊ နွား၊ မြည်းထီး၊ မြည်းမ၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကုလားအုပ်များနှင့် ကြွယ်ဝ၏။ ၁၇ထာဝရဘုရားသည်၊ အာဗြံ၏ မယားစာရဲအတွက် ကြောင့်၊ ဖါရောဘုရင်မှစ၍ နန်းတော်သားတို့ကို ကြီးသောဘေးဒဏ်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူ၏။ ၁၈ဖါရောဘုရင်သည်လည်း အာဗြံကိုခေါ်၍၊ သင်သည် ငါ၌ပြုသောအမှုကား အဘယ်သို့နည်း။ သူသည် သင်၏မယားဖြစ်ကြောင်းကို၊ ငါအား အဘယ်ကြောင့်မပြောသနည်း။ ၁၉ငါသည် သူ့ကို သိမ်းပိုက်စေခြင်းငှါ၊ သူသည် ငါ့နှမဖြစ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ဆို သနည်း။ သင်၏မယားကို ယခုယူ၍ သွားလော့ဟု အမိန့်ရှိ၏။ ၂၀ထိုသို့ အာဗြံအမှုကို စီရင်၍၊ မိမိလူတို့အား မှာထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် အာဗြံ၌ ရှိသမျှသော ဥစ္စာနှင့်တကွ၊ သမီးမောင်နှံ တို့ကို လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၁၃

၁အာဗြံသမီးမောင်နှံတို့သည်လည်း၊ လောတနှင့်တကွ မိမိတို့၌ရှိသမျှသော ဥစ္စာကိုယူ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသဖြင့်၊ ခါနာန်ပြည်တောင်ပိုင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၂ထိုအခါ အာဗြံသည် သိုး၊ နွား စသည်တို့ကိုရင်း၊ ရွှေငွေကိုရင်း၊ အလွန်ရတတ်၏။ ၃တဖန် တောင်ပိုင်းမှ ခရီးသွား၍၊ ဗေသလနယ်အတွင်း၊ ဗေသလမြို့၊ အာဣမြို့ စပ်ကြား၌၊ အထက်ကတဲကိုဆောင်၍၊ ၄ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ခဲ့ဘူးသောအရပ်သို့ ရောက်ပြန်လျှင်၊ ထိုအရပ်တွင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြု၏။ ၅အာဗြံနှင့် လိုက်လာသော လောတသည်လည်း သိုး၊ နွားများနှင့် တဲအများရှိသဖြင့်၊ ၆ထိုလူနှစ်ဦးတို့သည် အတူနေခြင်းငှါ ထိုမြေမဆံ့နိုင်။ ဥစ္စာများလွန်း၍၊ သူတို့သည် တရပ်တည်း မနေနိုင်ကြ။ ၇အာဗြံနွားကျောင်းသား၊ လောတ၏ နွားကျောင်းသား တို့သည်လည်း ခိုက်ရန်ပြုကြ၏။ ထိုအခါ၊ ခါနာန်အမျိုးသား၊ ဖေရဇ်အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်၌နေကြသတည်း။ ၈အာဗြံကလည်း၊ ငါတို့သည် ညီအစ်ကို ချင်းဖြစ်လျက်၊ ငါနှင့်သင်၌ရင်း၊ ငါ့နွားကျောင်းသားတို့နှင့်၊ သင့်နွားကျောင်းသားတို့၌ရင်း၊ ခိုက်ရန်မရှိပါစေနှင့်။ ၉မြေတပြင်လုံးသည် သင့်ရှေ့မှာ ရှိသည်မဟုတ်လော။ ငါနှင့်ခွာ၍နေပါလော့။ သင်သည် လက်ဝဲဘက်သို့သွားလျှင်၊ ငါသည် လက်ျာဘက်သို့သွားမည်။ သင်သည် လက်ျာဘက်သို့သွားလျှင်၊ ငါသည် လက်ဝဲဘက်သို့သွားမည် ဟု ဆို၏။ ၁၀ထိုကာလအခါ၊ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကို ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးတော်မမူမီ၊ ဇောရမြို့သို့ သွားသောလမ်း၊ ယော်ဒန်မြစ်ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရပ်၌ နေများ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဥယျာဉ်တော်ကဲ့သို့ရင်း၊ အဲဂုတ္တု ပြည်ကဲ့သို့ရင်း ဖြစ်သည်ကို၊ လောတမျှော်ကြည့်၍ မြင်လျှင်၊ ၁၁ယော်ဒန်ချိုင့် တရှောက်လုံးကို ရွေးချယ်၍၊ အရှေ့သို့ ပြောင်းသွားသဖြင့်၊ အချင်းချင်း တဦးနှင့်တဦး ကွဲပြားကြ၏။ ၁၂အာဗြံသည် ခါနာန်ပြည်၌ နေလေ၏။ လောတမူကား၊ မြစ်ပတ်ဝန်းကျင် မြို့တို့တွင်နေ၍၊ သောဒုံမြို့နားမှာ တဲကိုဆောက်လေ၏။ ၁၃သောဒုံမြို့သားတို့သည် ဆိုးသောသူ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့၌ အလွန်အပြစ်များသောသူ ဖြစ်ကြသတည်း။

၁၄လောတသည် အာဗြံနှင့် ခွဲ၍သွားပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံကိုခေါ်၍၊ သင်ရှိသောအရပ်က၊
တောင်၊ မြောက်၊ အရှေ့၊ အနောက် သို့မျှော်ကြည့်လော့။ ၁၅သင်မြင်သော မြေတပြင်လုံးကို၊ သင်နှင့်
သင်၏အမျိုးအနွယ်အား၊ ငါသည် ကာလအစဉ်အမြဲပေးမည်။ ၁၆သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့
ငါများပြားစေမည်။ သို့ဖြစ်၍ လူသည် မြေမှုန်ကို ရေတွက်နိုင်လျှင်၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ရေတွက်နိုင်ကြ
လိမ့်မည်။ ၁၇သင်ထ၍ မြေကိုအလျားအားဖြင့်၎င်း၊ အနံအားဖြင့်၎င်း ရှောက်သွားလော့။ သင်အားငါပေး
မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၈တဖန် အာဗြံသည် တဲကိုပြောင်း၍၊ ဟေဗြုန်မြို့၊ မံရေသပိတ်တောသို့ ရောက်မှ
နေရာကျ၍၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လေ၏။

၁၄

၁ထိုရောအခါ၊ ရှိနာမင်းကြီး အံရဖေလ၊ လောသာမင်းကြီး အာရုတ်၊ ဧလံမင်းကြီး ခေဒေါရလောမာ၊
ဂေါအိမ်မင်းကြီး တိဒလတို့သည်၊ ၂သောဒုံမင်းကြီး ဗေရ၊ ဂေါမောရမင်းကြီး ဗိရရှ၊ အာဒမာမင်းကြီး ရှိနပ်၊
ဇေဘိုင် မင်းကြီး ရှေမဘာ၊ ဗေလာမင်းကြီးတို့နှင့် စစ်တိုက်ကြ၏။ ဗေလပြည်ကား၊ ဇောရအမည်လည်း
ရှိသတည်း။ ၃ထိုပြည်ရှိသမျှတို့သည်၊ သောဒုံအိုင်ဖြစ်သော စိဒ္ဒိမ်ချိုင့်တွင် နီးစပ်လျက်ရှိကြ၏။ ၄တဆယ်
နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ခေဒေါရလောမာမင်းကြီးထံ ကျွန်ခံပြီးလျှင်၊ တဆယ်သုံးနှစ်မြောက်သောအခါ ပုန်ကန်ကြ၏။
၅တဆယ်လေးနှစ်မြောက် လျှင်၊ ခေဒေါရလောမာမင်းသည်၊ မိမိဘက်ကနေသော မင်းကြီးတို့နှင့် တကွလာ၍၊
အာရှတရုတ်ကာနိမ့်မြို့၌၊ ရေဖိမ် လူများကို၎င်း၊ ဟာမမြို့၌ ဇုဇိမ်လူများကို၎င်း၊ ကိရယသိမ်ချိုင့်၌
ဧမိမ်လူများကို၎င်း၊ ၆စိရတောင်ပေါ်မှာ ဟောရိလူများ ကို၎င်း လုပ်ကြံ၍၊ တောနားမှာ ရှိသောဧလပါရန်မြို့
တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။ ၇တဖန်ပြန်လာ၍၊ ကာဒေရှပြည်၊ အင်မိရှပတ်မြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ အာမလက်ပြည်
ရှိသမျှကို၎င်း၊ ဟာဇဇုန်တာမာမြို့၌ နေသောအာမောရိလူများကို၎င်း လုပ်ကြံကြ၏။ ၈ထိုအခါ သောဒုံမင်းကြီး၊
ဂေါမောရမင်းကြီး၊ အာဒမာမင်းကြီး၊ ဇေဘိုင်မင်းကြီး၊ ဇောရတည်းဟူသော ဗေလာမင်းကြီး တို့သည်
ချီထွက်၍၊ စိဒ္ဒိမ်ချိုင့်၌ စစ်ပြိုင်ကြ၏။ ၉ထိုသို့ ဧလံမင်းကြီး ခေဒေါရလောမာ၊ ဂေါအိမ်မင်းကြီး တိဒလ၊
ရှိနာမင်းကြီး အံရဖေလ၊ လောသာမင်းကြီး အာရုတ်တည်းဟူသော၊ မင်းကြီးလေးပါးနှင့်၊ မင်းကြီးငါးပါတို့
သည်စစ်ပြိုင်ကြ၏။ ၁၀စိဒ္ဒိမ်ချိုင့်၌ ရေညှိအကျိအချွဲနှင့် ပြည့်သောတွင်းများရှိ၏။ သောဒုံမင်းကြီး၊
ဂေါမောရမင်းကြီးတို့ သည်ပြေး၍ ထိုတွင်းများ၌ ကျသေ၏။ ကြွင်းသောသူတို့သည် တောင်သို့ပြေးကြ၏။
၁၁အောင်သောမင်းတို့သည်၊ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့၌ ရှိသမျှသော ဥစ္စာနှင့် မြို့ရိက္ခာရှိသမျှတို့ကိုယူ၍
သွားကြ၏။ ၁၂သောဒုံမြို့၌ နေသော အာဗြံအစ်ကိုသား လောတနှင့် သူ၏ဥစ္စာတို့ကိုလည်း သိမ်းယူ၍သွား၏။
၁၃ထိုဘေးမှလွတ်၍ ပြေးသောသူတယောက်သည်၊ ဟေဗြဲလူအာဗြံနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့သောသူ၊
ရှေကောလ နှင့်အာနေရ၏ အစ်ကိုအာမောရိလူမံရေ၏ သပိတ်တောနားမှာ နေသော အာဗြံထံသို့ရောက်၍၊
သိတင်းကြားပြော လေ၏။ ၁၄အာဗြံသည် မိမိအစ်ကိုသားကိုဘမ်းသွားကြောင်းကို ကြားလျှင်၊ မိမိအိမ်၌
ဘွား၍သွန်သင်သော လူသုံးရာ တဆယ်ရှစ်ယောက်တို့ကို စီရင်၍၊ ဒန်မြို့တိုင်အောင် လိုက်လေ၏။
၁၅ညဉ့်အခါ၊ မိမိလူတို့ကိုခွဲ၍ တိုက်စေသဖြင့်၊ လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊ ဒမာသက်မြို့မြောက်ဘက် ဟောဘာမြို့
တိုင်အောင် လိုက်ပြန်လေ၏။ ၁၆ရန်သူတို့ သိမ်းသွားသော ဥစ္စာရှိသမျှကို၎င်း၊ မိမိအစ်ကိုသား လောတနှင့်
သူ၏ဥစ္စာကို၎င်း၊ မိန်းမများနှင့် လူများကို၎င်း၊ တဖန်ဆောင်ယူခဲ့လေ၏။
၁၇ခေဒေါရလောမာနှင့်၊ သူ့ဘက်ကနေသောမင်းကြီးတို့ကို လုပ်ကြံရာမှ အာဗြံပြန်လာသောအခါ၊
သောဒုံ မင်းကြီးသည် ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ရှာဝေချိုင့်တည်းဟူသော မင်းကြီးချိုင့်သို့ထွက်သွား၏။ ၁၈အမြင့်ဆုံး
သော ဘုရားသခင် ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော၊ ရှာလင်မင်းကြီး မေလခိဇေဒက်သည်လည်း၊ မုန့်နှင့်
စပျစ်ရည်ကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ၁၉ကောင်းကင်မြေကြီးရှင်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်သည် အာဗြံအား
ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသောဟု၊ အာဗြံအားကောင်းကြီးပေး၍၊ ၂၀သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏လက်၌

အပ်နှံတော်မူသော၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်လည်း၊ မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု မြွက်ဆို၏။
အာဗြံသည်လည်း ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို၊ ထိုမင်းအားဆယ်ဘို့တဘို့ လှူလေ၏။
၂၁သောဒုံမင်းကြီးကလည်း၊ လူတို့ကိုကျွန်ုပ်အားပြန်ပေးပါ။ ဥစ္စာတို့ကိုကား၊ ကိုယ်တိုင်ယူပါလော့ဟု
အာဗြံ အား ပြောလိုလျှင်၊ ၂၂-၂၄အာဗြံက၊ မင်းကြီးသည် အာဗြံကိုငါရတတ်စေပြီဟု ပြောစရာမရှိစေခြင်းငှါ
လုလင်တို့သည် စားပြီးသောအရာကိုဎင်း၊ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လိုက်လာသောသူ၊ အာနေရ၊ ဧရှကောလ၊
မံရေတို့သည် မိမိတို့အဘို့ကို ယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးသဖြင့်၊ သူတို့ယူသော အဘို့ကိုဎင်းထား၍၊ မင်းကြီး၏
ဥစ္စာ၊ အပ်ချည်တမျှင်ဖြစ်စေ၊ ခြေနင်းကြိုးတပင်ဖြစ်စေ၊ တစုံတခုကိုမျှငါမယူဟု ကောင်းကင်မြေကြီးရှင်၊
အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌၊ ကျွန်ုပ်သည်လက်ကို ချီ၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါပြီဟု၊
သောဒုံမင်းကြီးအားပြောဆိုလေ၏။

၁၅

၁ထိုနောက်မှဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အာဗြံသို့ရောက်၍၊
အချင်း အာဗြံ၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည်သင်၏ အကွယ်အကာဖြစ်၏။ သင်၏အကျိုးသည် အလွန်ကြီးလှ၏ဟု
မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၂အာဗြံက၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် သားမရှိဘဲ သွားရပါ၏။ ဤဒမာသက်
မြို့သားဧလျာဇာသည် အကျွန်ုပ်၏အမွေခံဖြစ်ရပါ၏။ သို့ဖြစ်၍အဘယ်ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပါမည်နည်းဟု
လျှောက်ဆို၏။ ၃တဖန်အာဗြံက အကျွန်ုပ်အားအမျိုးအနွယ်ကို ပေးတော်မမူပါ။ အကျွန်ုပ်၏အိမ်၌
ဘွားသောသူသည်၊ အကျွန်ုပ်၏ အမွေခံဖြစ်ရပါသည် တကားဟုလျှောက်ဆို၏။ ၄တဖန်ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်လာသည်ကား၊ ဤသူသည် သင်၏အမွေခံမဖြစ်ရ။ သင်၏ကိုယ်ထဲက ထွက်သော
သူသည် သင်၏အမွေခံဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ၅အာဗြံကိုပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊
မိုဃ်းကောင်းကင်ကို မြော်ကြည့်လော့။ ကြယ်များကို ရေတွက်နိုင်လျှင် ရေတွက်လော့။ သင်၏အမျိုးအနွယ်
သည် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၆အာဗြံသည်ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊
သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။
၇တဖန်၊ ငါသည်ဤပြည်ကို သင်းအမွေခံစရာဘို့၊ သင်အားပေးလိုသောငှါ၊ ခါလဒဲပြည်သား
တို့နေသော ဥရမြို့မှ သင့်ကိုထုတ်ဆောင်သော ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၈အရှင်ထာဝရ
ဘုရား၊ ဤပြည်ကို အကျွန်ုပ်အမွေခံရမည်ကို အဘယ်သို့ သိရပါအံ့နည်းဟု မေးလျှောက်လေ၏။
၉ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သုံးနှစ်အသက် ရှိသောနွားမတကောင်၊ သုံးနှစ်အသက်ရှိသာ ဆိတ်မတကောင်၊
သုံးနှစ်အသက်ရှိသော သိုးထီးတကောင်၊ ချိုးတကောင်၊ ခိုသငယ်တကောင်တို့ကို ငါ့ဘို့ယူလော့ဟုမိန့်တော်
မူသည်အတိုင်း၊ ၁၀ထိုတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ ကိုယူ၍၊ တကောင်တကောင်ကိုထက်ဝက်စီ ခွဲပြီးလျှင်၊ ခွဲသော
အသေးတို့ကို တဘက်တချက်၌ ထားလေ၏။ ငှက်ကောင်တို့ကို မခွဲ။ ၁၁ငှက်ရဲတို့သည် အသေကောင်တို့
အပေါ်သို့ဆင်းလာသောအခါ၊ အာဗြံသည်နှင်လေ၏။ ၁၂နေဝင်သောအခါ၊ အာဗြံသည်ကြီးသော အိပ်ခြင်းဖြင့်
အိပ်ပျော်လျက်၊ ထူသောမှောင်မိုက်နှင့် တွေ့၍၊ ထိတ်လန့်ခြင်း သို့ရောက်လေ၏။ ၁၃ထာဝရဘုရားကလည်း၊
သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်၊ သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြ သဖြင့်၊ သူတပါးတို့၌ ကျွန်ခံခြင်း၊
နှိပ်စက်ခြင်း ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အနှစ်လေးရာပတ်လုံးခံရကြလိမ့်မည်ကို အမှန်သိမှတ် လော့။ ၁၄သူတို့ကို
စေခိုင်းသောလူမျိုးကိုလည်း ငါစီရင်မည်။ ထိုနောက်မှ၊ သူတို့သည် များစွာသောဥစ္စာနှင့် ထွက် ကြလိမ့်မည်။
၁၅သင်သည်ဘိုးဘေးတို့ထံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးရင့်လျက် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရလိမ့် မည်။
၁၆လူမျိုးလေးဆက်လွန်သောအခါ၊ သူတို့သည် ဤပြည်သို့ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ အာမောရိအမျိုးသားတို့၏
ဒုစရိုက် အပြစ်သည် မစုံလင်သေးဟု အာဗြံအားမိန့်တော်မူ၏။
၁၇တဖန် နေဝင်၍ မိုက်သောအခါ၊ ခွဲထားသောအသားအလယ်၌၊ မီးခိုးထွက်သောမီးဖို၊ မီးထွန်း
လင်းသော မီးခွက်သည် ထင်ရှားစွာရှောက်သွားလေ၏။ ၁၈ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံနှင့် ပဋိညာဉ်

ပြုတော်မူလျက်၊ အဲဂုတ္တုမြစ်မှစ၍ မြစ်ကြီးတည်းဟူသော၊ ဥဖရတ်မြစ် တိုင်အောင်၊ ဤပြည်ကိုငင်း၊
၁၉ကေနိလူ၊ ကေနဇိလူ၊ ကာဒမောနိလူ၊ ၂၀ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ရေဖိမ်လူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊
ယေဗုသိလူတို့ကိုငင်း၊ ၂၁သင်၏ အမျိုးအနွယ်အား ငါအပ်ပေးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁အာဗြံ၏ မယားစာရဲ၌ သားဘွားခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သူ ဟာဂရအမည်ရှိသော
ကျွန်မတယောက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ၂စာရဲက၊ အကျွန်ုပ်အားသားဘွားရသောအခွင့်ကို ထာဝရဘုရားပေး
တော်မမူ။ အကျွန်ုပ်၏ ကျွန်မထံသို့ ဝင်ပါလော့။ သူ့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည်တည်ဆောက်ခြင်း
ရှိကောင်းရှိပါလိမ့်မည်ဟု အာဗြံအားပြောဆို၍၊ အာဗြံသည် စာရဲ၏စကားကိုနားထောင်လေ၏။ ၃ထိုသို့
အာဗြံသည် ခါနာန်ပြည်၌ ဆယ်နှစ်နေပြီးမှ၊ အာဗြံ၏ မယားစာရဲသည် မိမိကျွန်အဲဂုတ္တုပြည်သူ
ဟာဂရကိုယူ၍၊ မိမိခင်ပွန်း အာဗြံသိမ်းပိုက်စေခြင်းငှါ အပ်နှင်းလေ၏။ ၄အာဗြံသည်လည်း ဟာဂရထံသို့ဝင်၍၊
ဟာဂရသည် ပဋိသန္ဓေစွဲလေ၏။ ဟာဂရသည် မိမိတွင် ပဋိသန္ဓေစွဲနေကြောင်းကို သိလျှင်၊ မိမိသခင်မကို
မထီမဲ့မြင်ပြုလေ၏။ ၅စာရဲကလည်း အကျွန်ုပ်ခံရသော အပြစ်သည် ကိုယ်တော်ခေါင်းပေါ်၌တည်ရှိပါစေ။
အကျွန်ုပ်၏ကျွန်မကို ကိုယ်တော်ရင်ခွင်၌ အကျွန်ုပ်အပ်နှင်းပါပြီ။ သူသည်ကိုယ်၌ ပဋိသန္ဓေစွဲနေကြောင်းကို
သိလျှင်၊ အကျွန်ုပ်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုပါသည်တကား။ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော်အမှုကို
စီရင်တော်မူပါ စေသောဟု၊ အာဗြံအားဆိုလေ၏။ ၆အာဗြံကလည်း၊ သင်၏ကျွန်မသည် သင်၏လက်၌ရှိ၏။
သူ၌ပြုချင်သမျှ ပြုပါစေလော့ဟု စာရဲအားပြန်ပြောလျှင်၊ စာရဲသည် ကျွန်မကို ညှဉ်းဆဲသဖြင့်၊ ကျွန်မသည်
သခင်မထံမှ ထွက်ပြေး လေ၏။

၇ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ရှုရိမြို့သို့သွားရာတောလမ်း၌ရှိသော စမ်းရေတွင်းနားမှာ
ဟာဂရကို တွေ့လျှင်၊ ၈စာရဲကျွန်မဟာဂရ၊ အဘယ်ကလာသနည်း။ အဘယ်အရပ်သို့သွားမည်နည်းဟု
မေးသော်၊ ကျွန်မသည် သခင်မစာရဲထံမှ ပြေးလာပါသည်ဟု ဆိုလေ၏။ ၉ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်
တမန်ကလည်း၊ သင်၏ သခင်မထံသို့ပြန်၍၊ သူ၏အုပ်စိုးခြင်းကို ခံလော့ဟုမိန့်တော်ရှိ၏။ ၁၀တဖန်ထာဝရ
ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို မရေတွက်နိုင်အောင်၊ ငါအလွန်များပြားစေမည်
ဟူ၍၎င်း၊ ၁၁သင်သည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ဖြစ်၍၊ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကို
ဣရှမေလအမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်သင်၏ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကြားသိတော်
မူပြီ။ ၁၂သူသည်လူရိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ လူအပေါင်းတို့ကို ရန်ဘက်ပြုလိမ့်မည်။ သူ့ကိုလည်း လူအပေါင်းတို့သည်
ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ မိမိညီအစ်ကို အပေါင်းတို့၏ အပါး၌ နေရလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း မြွက်ဆိုလေ၏။
၁၃ထိုသို့မိန့်မြွက်တော် မူသော ထာဝရဘုရားကို၊ အာတောလေရောဟူသော အမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်၍၊
ငါ့ကိုမြင်တော်မူသောသူကို ဤအရပ်၌ပင် ငါဖူးမြင်ရသည် တကားဟု ဟာဂရဆိုလေ၏။ ၁၄ထိုအကြောင်းကို
အစွဲပြု၍၊ ထိုရေတွင်းကို ဗေရလဟဲရောဟု သမုတ်ကြ၏။ ကာဒေရှမြို့နှင့် ဗေရက်မြို့၏ စပ်ကြားမှာ
ရှိသတည်း။

၁၇

၁ထိုနောက်၊ အာဗြံသည် အသက်ကိုးဆယ်ကိုးနှစ်ရှိသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံအား
ထင်ရှားတော် မူ၍၊ ငါသည်အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါ့ရှေ့မှာ သွားလာ၍စုံလင်ခြင်း ရှိလော့။
၂ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို သင်နှင့် ငါပြုမည်။ သင့်ကိုငါအလွန်များပြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃အာဗြံသည်လည်း
ပြပ်ဝပ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်က၊ ၄ငါပြု သော ပဋိညာဉ်သည်သင်၌ ရှိ၏။ သင်သည် လူမျိုးအများတို့၏
အဘဖြစ်လိမ့်မည်။ ၅နောက်တဖန် သင်၏အမည်ကို အာဗြံဟု မခေါ်ရ။ သင်၏အမည်ကို အာဗြဟံဟု ခေါ်ရ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်သင့်ကို များစွာသောလူအမျိုး တို့၏ အဘအရာ၌ခန့်ထားပြီ။ ၆ငါသည်သင့်ကို
အလွန်ပွါးများစေမည်။ သင်အားဖြင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုဖြစ်စေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်၌လည်း ရှင်ဘုရင်ဖြစ်

ရကြလိမ့်မည်။ ၇ငါသည်သင်၏ ဘုရား၊ သင့်နောက်၌သင့်အမျိုးအနွယ်၏ ဘုရား ဖြစ်မည်ဟု၊ သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အစဉ်အဆက်တို့၌၊ ငါ့ပဋိညာဉ်ကို ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေမည်။ ၈သင်သည် ယခုဧည့်သည် ဖြစ်၍ နေသောပြည်တည်းဟူသော၊ ခါနာန်ပြည် တရှောက်လုံးကို၊ သင်အားငှင်း၊ သင့်နောက်၌သင်၏ အမျိုးအနွယ်အားငှင်း၊ အစဉ်အမြဲ အပိုင်ပေးမည်။ သူတို့၏ဘုရားလည်း ငါဖြစ်မည်ဟု မိန့်မြွက်တော်မူ၏။

၉တဖန် ဘုရားသခင်က၊ သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့်တကွ သင့်နောက်၌ သင်၏အမျိုးအနွယ် အစဉ် အဆက်တို့သည်၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကိုစောင့်ရှောက် ရကြမည်။ ၁၀သင်နှင့်တကွသင့်နောက်၌ သင်၏အမျိုး အနွယ်သည်၊ ငါ့ရှေ့မှာ စောင့်ရှောက်ရသော ငါ၏ပဋိညာဉ်ဟူမူကား၊ သင်တို့တွင် ယောက်ျားတိုင်း အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံရမည်။ ၁၁အရေ ဖျားလှီးမင်္ဂလာသည်၊ ငါနှင့် သင်တို့ပြုသောပဋိညာဉ်၏ လက္ခဏာ သက်သေဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၁၂သင်တို့အမျိုး အစဉ်အဆက်တို့၌ သားယောက်ျားတိုင်း၊ ကိုယ်အိမ်၌ ဘွားသော သူဖြစ်စေ၊ ကိုယ်အမျိုးမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသား၌ ငွေနှင့် ဝယ်သောသူဖြစ်စေ၊ အသက်ရှစ်ရက်မြောက်လျှင်၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံရမည်။ ၁၃ကိုယ်အိမ်၌ဘွားသောသူ၊ ကိုယ်ငွေနှင့် ဝယ်သောသူသည်၊ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကိုခံရမည်။ ငါ့ပဋိညာဉ်လည်း သင်တို့၏ အသား၌ ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၄အရေဖျားမလှီး၊ အရေဖျားလှီမင်္ဂလာကို မခံသောသား ယောက်ျားကို သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လေပြီဟု၊ အာဗြဟံအားမိန့်တော်မူ၏။

၁၅တဖန်ဘုရားသခင်က၊ သင်၏မယားစာရဲကိုမူကား၊ စာရဲဟူသောအမည်ဖြင့် မခေါ်ရ။ စာရာဟူသောအမည် ဖြင့်ခေါ်ရ၏။ ၁၆သူ့ကိုငါကောင်းကြီးပေး၍၊ သူ့အားဖြင့်လည်း သင်အားသားကိုပေးမည်။ အကယ်စင်စစ်သူ့ကို ကောင်းကြီးပေး၍၊ သူသည် လူအမျိုးမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏အမျိုးအနွယ်၌လည်း၊ အပြည်ပြည်သော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ရ ကြလိမ့်မည်ဟု၊ အာဗြဟံအားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၇ထိုအခါ အာဗြဟံသည် ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အသက်တရာရှိသော သူသည် သားကိုရလိမ့်မည်လော။ အသက်ကိုးဆယ်ရှိသော စာရာသည် သားကိုဘွားလိမ့်မည်လောဟု ရယ်လျက်၊ စိတ်နှလုံး ထဲမှာအောက်မေ့ပြီးလျှင်၊ ၁၈ဣရှမေလသည် ရှေ့တော်၌ အသက်ရှင်ပါစေသောဟု၊ ဘုရားသခင်ကို လျှောက်သော အခါ၊ ၁၉ဘုရားသခင်က၊ သင်၏မယားစာရာသည် သင်အားသားကိုဘွားလိမ့်မည်။ ထိုသားကိုလည်း ဣဇာက်အမည် ဖြင့် မှည့်ရမည်။ သူ၌ငှင်း၊ သူ့နောက်မှ သူ၏ အမျိုးအနွယ်၌ငှင်း၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေမည်။ ၂၀ဣရှမေလအမှု၌ကား၊ သင်၏ စကားကို ငါနားထောင်၏။ သူ့ကိုငါကောင်းကြီးပေး၏။ သူ့အနွယ်ကို တိုးပွါးစေ၍ သူ့ကိုအလွန်များပြား စေမည်။ သူသည် မင်းသားဆယ်နှစ်ပါးတို့၏အဘဖြစ်လိမ့်မည်။ ကြီးသောလူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ လည်း ငါပြုမည်။ ၂၁သို့သော်လည်း၊ နောင်နှစ်၊ ချိန်းချက်သောအချိန်တွင်၊ စာရာသည် သင်အားဘွားလတံ့သော သားဣဇာက်၌၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ၂၂မိန့်မြွက်တော်မူသံငြိမ်း၍၊ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံထံမှ တက်ကြွတော်မူ၏။

၂၃အာဗြဟံသည်လည်း၊ သားဣရှမေလ မှစ၍၊ ကိုယ်အိမ်၌ ဘွားသောသူအပေါင်း၊ ကိုယ်ငွေနှင့် ဝယ်သော သူအပေါင်းတည်းဟူသော၊ အာဗြဟံအိမ်နှင့် ဆိုင်သော ယောက်ျားအပေါင်းတို့ကို ယူ၍၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ တနေ့ခြင်းတွင် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။ ၂၄အာဗြဟံသည် ကိုယ်တိုင်အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံသောအခါ၊ အသက်ကိုးဆယ်ကိုးနှစ်ရှိ၏။ ၂၅သားဣရှမေလသည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကိုခံသောအခါ၊ အသက် တဆယ်သုံးနှစ်ရှိ၏။ ၂၆တနေ့ခြင်းတွင် အာဗြဟံနှင့် သားဣရှမေလသည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံလေ၏။ ၂၇သူ၏ အိမ်၌ ဘွားသောသူ၊ တပါးအမျိုးသား၌ သူ၏ငွေနှင့် ဝယ်သောသူ၊ သူ၏အိမ်နှင့် ဆိုင်သောယောက်ျား အပေါင်း တို့သည်၊ သူနှင့်အတူအရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကိုခံကြလေ၏။

၁ထာဝရဘုရားသည် မံရေသပိတ်တောနားမှာ၊ အာဗြဟံအား ထင်ရှားတော်မူသည်အကြောင်းအရာ
ဟူမူကား၊ နေပူသောအချိန်တွင်၊ အာဗြဟံသည် တဲတံခါးဝ၌ ထိုင်လျက်၊ ၂မြော်ကြည့်၍၊ မိမိရှေ့မှာ
လူသုံးယောက်ရပ်နေကြသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ တဲတံခါးဝမှပြေး၍ မြေသို့ဦးညွတ်ချလျက်၊
၃အကျွန်ုပ်သခင်၊ ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်သည် မျက်နှာရလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မှလွန်၍ မသွားပါနှင့်။
၄ရေအနည်းငယ် ကိုယူခဲ့ပါရစေ။ ခြေကို ဆေးပြီးလျှင် သစ်ပင်အောက်၌လျောင်းနေကြပါလော့။ ၅မုန့်အနည်း
ငယ်ကိုလည်းယူခဲ့ပါမည်။ အမောအပန်းပြေသောအခါသွားကြပါလော့။ ထိုသို့သော ကျေးဇူးတော်ကို
ခံစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိရာသို့ ရောက်ပါပြီဟုဆို၏။ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ပြောသည်အတိုင်းပြုပါလော့ဟု
ဆိုကြ၏။ ၆အာဗြဟံသည်လည်း၊ တဲအတွင်း၌ရှိသော စာရာဆီသို့ အလျင်အမြန်ဝင်ပြီးလျှင်၊
ဂျုံမုန့်ညက်သုံးစလယ်ကို အသော့ပြင်၍ နယ်ပါ။ ပေါင်မုန့်ကိုလုပ်ပါ ဟုဆိုလေ၏။ ၇တဖန်နွားစုသို့ပြေး၍
နုထွားကောင်းမွန်သော နွားသငယ်ကို ယူခဲ့၍၊ လုလင်၌ အပ်သဖြင့် မြန်မြန် ပြင်ဆင်စေ၏။ ၈ထိုနောက်၊ နို့နှင့်
နို့ဓမ်းကိုဂင်း၊ ပြင်ဆင်သောနွားသငယ်ကိုဂင်း ယူ၍၊ ထိုသူတို့ရှေ့၌ ထည့်ပြီးလျှင်၊ သစ်ပင်အောက်၊
သူတို့အနားမှာ ရပ်နေ၍၊ သူတို့သည် စားကြ၏။ ၉ပြီးသောအခါ၊ သင်၏မယား စာရာသည် အဘယ်မှာ
ရှိသနည်းဟု မေးကြလျှင်၊ တဲအတွင်း၌ရှိပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၁၀ထိုသူတို့တွင် တပါးကလည်း၊ ဘွားချိန်
စေ့သောအခါ၊ ငါသည် သင်တို့ဆီသို့ ဆက်ဆက်ပြန်လာဦးမည်။ ထိုအခါ သင်၏မယား စာရာသည် သားကို
ရလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။ ထိုသို့ ဆိုသောသူ၏ နောက်၌ တံခါးဝအနားမှာ၊ စာရာရှိသောကြောင့် ထိုစကားကို
ကြား၏။ ၁၁ထိုအခါ အာဗြဟံနှင့်စာရာသည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လှပြီ။ စာရာသည် မိန်းမတို့၌
ဥတုရောက်မြဲရှိသည်အတိုင်း မရောက်ပြီ။ ၁၂ထိုကြောင့် စာရာက၊ ငါလည်း အိုပြီ၊ ငါ့သခင်လည်း အိုပြီ။
သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ပျော်မွေ့ခြင်းရှိလိမ့်မည် လောဟု ဆိုလျက် တိတ်ဆိတ်စွာရယ်လေ၏။ ၁၃သင်၏မယား
စာရာက၊ အကယ်၍ ငါသည်အိုပြီးမှ၊ သားကိုဘွား လိမ့်မည်လောဟု ဆိုလျက်၊ အဘယ်ကြောင့်ရယ်သနည်း။
၁၄ထာဝရဘုရား မတတ်နိုင်သောအမှု တစုံတခုရှိသလော။ ချိန်းချက်သော ဘွားချိန်စေ့သောအခါ၊
သင့်ဆီသို့ငါပြန်လာ၍၊ စာရာသည် သားကိုရလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။
၁၅စာရာကလည်း၊ ကျွန်မမရယ်ပါဟု၊ ကြောက်၍ငြင်းလေ၏။ မဟုတ်ဘူး။ သင်ရယ်ပြီ ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၆ထိုလူသည် ထိုအရပ်ကထ၍ သောဒုံမြို့သို့ မျက်နှာပြုလျက်သွား၏။ အာဗြဟံသည်လည်း
သူတို့ကို ပို့ခြင်းငှါ၊ လိုက်လေ၏။ ၁၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါပြုမည်အမှုကို အာဗြဟံအား မဘော်မပြဘဲ
ဝှက်ထားရမည်လော။ ၁၈အာဗြဟံသည် ကြီးမြတ်၍၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော လူမျိုးများဖြစ်လိမ့်မည်။
လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သူ့အားဖြင့် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၁၉အကြောင်းမူကား၊ သူသည်
မိမိနောက်၌ ဖြစ်သောသားများ၊ အိမ်သူများ တို့အား ပညတ်မည်အရာကို ငါသိ၏။ သူတို့သည်လည်း
ထာဝရဘုရား၏ တရားလမ်းသို့လိုက်၍၊ ဟုတ်မှန်ဖြောင့် မတ်စွာ ကျင့်ကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂတိတော်
ရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဟံ၌ ပြုရသော အခွင့် ရှိလိမ့်မည်ဟု အကြံတော်ရှိ၏။ ၂၀တဖန်
ထာဝရဘုရားက၊ သောဒုံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၌ ကြွေးကြော်သောအသံသည် ကြီး၍၊ အလွန်အပြစ်
လေးသောကြောင့်၊ ၂၁ယခုငါသွား၍ ငါ့ရှေ့သို့ရောက်ခဲ့ပြီးသော ကြွေးကြော်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်
အမှန်ပြုသည်မပြုသည်ကို ငါကြည့်ရှုမည်။ မပြုလျှင် မပြုကြောင်းကို ငါသိမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၂ထိုသူတို့သည် ထိုအရပ်မှ မျက်နှာလှည့်၍ သောဒုံမြို့သို့သွားကြ၏။ အာဗြဟံမူကား၊ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ရပ်နေလျက်ရှိသေး၏။
၂၃ထိုအခါ အာဗြဟံချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို၊ မတရားသောသူတို့နှင့်
တကွ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။ ၂၄ထိုမြို့တွင် ဖြောင့်မတ်သောသူ ငါးဆယ်ရှိလျှင်၊ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။
ဖြောင့်မတ် သောသူ ငါးဆယ်ပါသောမြို့ကို သူတို့အတွက် မနှမြောဘဲဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။ ၂၅ထိုသို့ပြု၍
ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို မတရားသောသူတို့နှင့်တကွ ကွပ်မျက်ခြင်းအမှုသည် ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးပါစေ

သတည်း။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို မတရားသောသူတို့ကဲ့သို့ ခံစေသောအမှုသည် ကိုယ်တော်နှင့်
ဝေးပါစေသတည်း။ မြေကြီးလုံးကို စီရင် သောသခင်သည်၊ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူမည်မဟုတ်လောဟု
လျှောက်ဆို၏။ ၂၆ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သောဒုံ မြို့၌ ဖြောင့်မတ်သောသူ ငါးဆယ်ကိုငါတွေ့လျှင်၊
သူတို့အတွက် ထိုအရပ်လုံးကို ငါနှမြောမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၇တဖန် အာဗြဟံက၊ ကျွန်ုပ်သည် မြေမှုန့်နှင့်
ပြာသက်သက်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဘုရားရှင်ကို ယခုလျှောက်မည်ဟု အားထုတ်ပါ၏။ ၂၈ဖြောင့်မတ်သောသူ
ငါးဆယ်တို့တွင် ငါးယောက်မပြည့်လျှင်၊ ထိုငါးယောက်မပြည့်သောအတွက် ကြောင့်၊ ထိုမြို့လုံးကို
ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လောဟု မေးလျှောက်ပြန်သော်၊ ထိုမြို့၌ လေးဆယ်ငါးယောက်ကို ငါတွေ့လျှင်၊
ငါမဖျက်ဆီးဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၉တဖန်တုံ၊ ထိုမြို့၌ လေးဆယ်ကိုတွေ့ကောင်းတွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု
လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ ထိုလေးဆယ်အတွက် ငါမပြုဘဲနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၀တဖန်တုံ၊ အိုဘုရားရှင်၊ စိတ်
ရှိတော်မမူပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါရစေ။ ထိုမြို့၌ သုံးဆယ်ကို တွေ့ကောင်းတွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု
လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ ထိုမြို့၌ သုံးဆယ်ကိုငါတွေ့လျှင်၊ ငါမပြုဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၁တဖန်တုံ၊ အကျွန်ုပ်သည်
ထာဝရ ဘုရားကို ယခုလျှောက်မည်ဟု အားထုတ်ပါ၏။ ထိုမြို့၌ နှစ်ဆယ် ကိုတွေ့ကောင်း
တွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ နှစ်ဆယ်အတွက် ငါမဖျက်ဆီးဘဲနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏။
၃၂အိုဘုရားရှင်၊ စိတ်ရှိတော်မမူပါနှင့်။ သည်တကြိမ်အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါရစေဦး။ ထိုမြို့၌ တဆယ်ကိုတွေ့
ကောင်း တွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ တဆယ်အတွက်ငါမဖျက်ဆီးဘဲ နေမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၃၃ထာဝရ ဘုရားသည်၊ အာဗြဟံနှင့် နှုတ်ဆက်ခြင်းအမှု ကုန်စင်ပြီးမှ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။
အာဗြဟံသည်လည်း မိမိနေရာ အရပ်သို့ပြန်လေ၏။

၁၉

၁ကောင်းကတမန်နှစ်ပါးတို့သည် ညဦးအချိန်၌ သောဒုံမြို့သို့ရောက်လာ၏။ လောတသည်
မြို့တံခါးဝ၌ ထိုင်လျက်သူတို့ကိုမြင်လျှင်၊ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါထ၍၊ မြေ၌ဦးညွှတ်ချလျက်၊ ၂အကျွန်ုပ်သခင်တို့၊
ကိုယ်တော်တို့ကျွန် ၏အိမ်သို့ဝင်၍ တညဉ့်လုံးနေကြပါ။ ခြေကိုဆေးကြပါ။ နံနက်စောစောထ၍
ကြွသွားကြပါလော့ဟု ဆိုလေ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့က၊ ငါတို့သည်မဝင်၊ တညဉ့်လုံးလမ်း၌ နေတော့
မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ ၃ကျပ်ကျပ်သွေးဆောင် သောကြောင့်၊ တဖန်လောတနေရာသို့လှည့်၍၊ သူ၏အိမ်သို့
ဝင်ကြ၏။ လောတလည်း၊ သူတို့အဘို့ပွဲလုပ်၍၊ တဆေးမပါသောမုန့်ကို ပေါင်းပြီးမှ၊ သူတို့သည်စားကြ၏။
၄ထိုသူတို့သည် မအိပ်မှီ၊ သောဒုံမြို့သားယောကျ်ားအထင်ကြီးအငယ်၊ အရပ်ရပ်ကလာသော
သူအပေါင်း တို့သည် အိမ်ကိုဝိုင်း၍၊ ၅လောတကိုဟစ်ခေါ်လျက်၊ ယနေ့ညမှာ သင့်အိမ်သို့ဝင်သောလူတို့သည်
အဘယ်မှာရှိသ နည်း။ ထိုသူတို့နှင့်ငါတို့သည် ဆက်ဆံလိုသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ထံသို့ထွက်စေလော့ဟု ဆိုကြ၏။
၆လောတသည်လည်း၊ တံခါးပြင်မှာ သူတို့ထံသို့ထွက်၍၊ မိမိနောက်၌ တံခါးကိုပိတ်ပြီးလျှင်၊
၇ညီအစ်ကိုတို့၊ အဓမ္မအမှုကို ဤမျှလောက်မပြုကြပါနှင့်။ ၈အကျွန်ုပ်၌ ယောကျ်ားနှင့်မဆက်ဆံသော
သမီးနှစ်ယောက်ရှိပါ၏။ သူတို့ကိုသင်တို့ထံသို့ထုတ်ရသောအခွင့်ကိုပေးကြပါလော့။ သူတို့၌ပြုချင်သမျှ
ပြုကြပါလော့။ ဤလူတို့၌အလျှင်း မပြုကြပါနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အိမ်မိုးအရိပ်ကို
ခိုနေပါ၏ဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊ ၉သူတို့က၊ ဆုတ်လော့ဟုဆိုကြ၏။ တဖန်ကား၊ သင်သည်
တည်းခိုခြင်းငှါသာ ရောက်လာသည်နှင့်၊ တရားသူကြီးလုပ်ရမည် လော။ ယခုမှာ ထိုသူတို့၌ပြုသည်ထက်၊
သင်၌သာ၍ဆိုးသောအမှုကိုပြုမည်ဟုဆိုလျက်၊ လောတကို ကျပ်ကျပ်ဖိ၍ တံခါးနားမှာ ရှိသောသူအကြီး
အငယ်တို့ကို၊ မျက်စိကန်းစေခြင်းငှါ ဒဏ်ခတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်တံခါးကိုရှာ၍ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
၁၂ကောင်းကင်တမန်တို့ကလည်း၊ ဤအရပ်၌သင်နှင့်ဆိုင်သောသူရှိသေးသလော။ သားသမီး၊
သမက်၊ မြို့ထဲမှာသင်၌ရှိသမျှကို ဤအရပ်က ထုတ်ဆောင်လော့။ ၁၃ဤအရပ်ကို ငါတို့သည် ဖျက်ဆီးရမည်။

အကြောင်းမူကား၊ အရပ်သားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ အလွန်ကြွေးကြော်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီဟု လောတအားပြောဆိုကြ၏။
၁၄လောတထွက်၍၊ သမီးနှင့်စုံဘက်သောသူ၊ မိမိသမက်တို့အား၊ ထကြ။ ဤအရပ်မှထွက်သွားကြ။ ဤမြို့ကို
ထာဝရ ဘုရားဖျက်ဆီးတော်မူမည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ ကျီစားဟန်ရှိသည်ဟု၊ သမက်တို့ထင်ကြ၏။
၁၅မိုဃ်းသောက်သောအခါ၊ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လောတကိုဆော်လျက်၊ သင်သည်ထ၍၊
ဤအရပ်၌ ရှိသော မယားနှင့်သမီးနှစ်ယောက်တို့ကိုယူသွားလော့။ သို့မဟုတ်၊ မြို့၏အပြစ်၌ဆုံးခြင်း
သို့ရောက်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ ၁၆သူသည်ဖင့်နွဲ့သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသနားတော်မူသောကြောင့်၊
ကောင်းကင်တမန်တို့သည်၊ သူနှင့်သူ၏ မယား၊ သူ၏သမီးနှစ်ယောက်တို့ကိုလက်ဆွဲ၍၊ မြို့ပြင်သို့
ထုတ်ဆောင်ကြ၏။
၁၇ပြင်သို့ရောက်သောအခါ၊ သင်သည် အသက်ချမ်းသာရခြင်းငှါ ပြေးလော့။ နောက်သို့လှည့်၍
မကြည့်နှင့်။ မြေညီသောအရပ်၌ အလျှင်းမနေနှင့်။ တောင်ပေါ်သို့ပြေးလော့။ သို့မဟုတ် ဆုံးလိမ့်မည်ဟု
ဆိုလေ၏။ ၁၈လောတကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သခင်၊ ထိုသို့မဆိုပါနှင့်။ ၁၉ယခုမှာ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌
မျက်နှာရပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အသက် ချမ်းသာစေသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာ ကျေးဇူးများပြား
လှပါ၏။ ဘေးလွတ်၍ တောင်ပေါ်သို့ မပြေးနိုင်ပါ။ ဘေးတစုံတခုတွေ့၍ သေမည်ကိုစိုးရိပ်ပါ၏။ ၂၀ကြည့်ပါ။
ထိုမြို့နီးပါ၏၊ ပြေးသာပါ၏၊ ငယ်သောမြို့လည်းဖြစ် ပါ၏။ ဘေးလွတ်၍ ထိုအရပ်သို့ ပြေးပါရစေ။ ထိုမြို့သည်
ငယ်သောမြို့မဟုတ်လော။ သို့ပြေးလျှင်၊ အသက်ချမ်းသာ ရပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။ ၂၁ထိုသူကလည်း၊
ကြည့်ပါ။ ဤအမှုအရာ၌လည်း သင်၏ စကားကိုနားထောင်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့အတွက် တောင်းပန်
သောကြောင့် ငါမဖျက်ဆီး။ ၂၂ဘေးလွတ်ခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့အလျင်အမြန်ပြေးလော့။ ထိုမြို့သို့မရောက်မီ၊
ငါသည်အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုနိုင်ဟုဆိုလေ၏။ ထိုကြောင့် ထိုမြို့ကိုဇောရမြို့ဟု သမုတ်ကြ၏။ ၂၃လောတသည်
ဇောရမြို့သို့ ဝင်သောအခါ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ နေထွက်ချိန်ဖြစ်သတည်း။ ၂၄ထိုအခါ ထာဝရဘုရား သည်
ကောင်းကင်ထက်၊ အထံတော်မှ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့အပေါ်သို့ကန့်နှင့် မီးမိုဃ်းကိုရွာစေတော်မူ၏။
၂၅ထိုမြို့တို့ကိုငင်း၊ ချိုင့်အရပ် တရှောက်လုံးငင်း၊ မြေ၌ပေါက်သမျှကိုငင်း မှောက်လှဲတော်မူ၏။ ၂၆လောတ၏
မယားမူ ကား၊ နောက်သို့လှည့်ကြည့်၍ ဆားတိုင်ဖြစ်လေ၏။
၂၇နံနက်စောစော အာဗြဟံသည် ထ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်နေသောအရပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊
၂၈သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့မှစသော ချိုင့်အရပ်တရှောက်လုံးကိုကြည့်ရှု၍၊ မီးဖို၌အခိုးကဲ့သို့၊ တပြည်လုံး
အခိုးတက် သည်ကို မြင်လေ၏။ ၂၉ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် ချိုင့်ထဲမှာ ရှိသောမြို့တို့ကိုဖျက်ဆီးသောအခါ၊
အာဗြဟံကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ လောတနေသော မြို့တို့ကို မှောက်လှဲသောအခါ၊ မောက်လှဲရာ
ထဲကလောတကို လွှတ်လိုက် တော်မူ၏။
၃၀လောတသည် ဇောရမြို့မှ ထွက်၍၊ သမီးနှစ်ယောက်နှင့်တကွ တောင်ပေါ်မှာ နေ၏။ ဇောရမြို့၌
မနေဝံ့၍၊ သမီးနှစ်ယောက်နှင့် တကွဥမှင်၌ နေ၏။ ၃၁သမီးအကြီးက၊ ငါတို့အဘအိုပြီ။ မြေကြီးသား
အပေါင်းတို့၏ ဘာသာအတိုင်း၊ ငါတို့ထံသို့ဝင်ရသော ယောကျ်ားတယောက်မျှမြေပေါ်မှာ မရှိ။ ၃၂လာကြ။
ငါတို့အဘကိုစပျစ်ရည် တိုက်ကြစို့၊ ငါတို့အဘ၏ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်မ၍၊ သူနှင့်အိပ်ကြစို့ဟု ညီမကိုပြော
ဆို၏။ ၃၃ထိုနေ့ညမှာ သူတို့သည် အဘကိုစပျစ်ရည်တိုက်ပြီးလျှင်၊ သမီးအကြီးသည် ဝင်၍ အဘနှင့်
အိပ်လေ၏။ သူအိပ်ကြောင်းကိုငင်း၊ ထကြောင်း ကိုငင်း အဘမသိ။ ၃၄နက်ဖြန်နေ့တွင် အကြီးကလည်း၊
မနေ့ညမှာငါသည် အဘနှင့်အိပ်လေပြီ။ ယနေ့ညတဖန်သူ့ကို စပျစ်ရည်တိုက်ကြစို့။ သင်သည်ဝင်၍
အဘ၏အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်မခြင်းငှါ၊ သူနှင့်အိပ်လော့ဟု ညီမကိုပြောဆို၏။ ၃၅ထိုနေ့ည၌လည်းသူတို့သည်
အဘကိုစပျစ်ရည်တိုက်ပြီးလျှင်၊ အငယ်သည်ဝင်၍ အဘနှင့်အိပ်လေ၏။ အိပ်ကြောင်း ကိုငင်း၊
ထကြောင်းကိုငင်း၊ အဘမသိ။ ၃၆ထိုသို့လောတ၏သမီးနှစ်ယောက်တို့သည်၊ မိမိအဘအားဖြင့် ပဋိသန္ဓေစွဲ

နေ၏။ ၃၇သမီးအကြီးသည်သားကိုဘွား၍ မောဘအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထိုသူသည် ယနေ့တိုင်အောင်
ရှိသော မောဘအမျိုးသားတို့၏ အဘဖြစ်သတည်း။ ၃၈သမီးအငယ်သည်လည်း သားကိုဘွား၍၊ ဗေနမ္မိအမည်
ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထိုသူသည် ယနေ့တိုင်အောင်ရှိသော အမ္မုန်အမျိုးသားတို့၏ အဘဖြစ် သတည်း။

၂၀

၁တဖန်အာဗြဟံသည် တောင်ပြည်သို့ ခရီးသွားသဖြင့်၊ ကာဒေရှမြို့နှင့် ရှုရမြို့စပ်ကြားမှာနေ၍၊
ဂေရာမြို့၌ တည်းခို၏။ ၂ထိုအခါ မိမိမယားစာရာသည် မိမိနှမဖြစ်သည်ဟု၊ သူတပါးတို့အား
အာဗြဟံဆိုသောကြောင့်၊ ဂေရာမင်းကြီးအဘိမလက်သည် မိမိလူကိုစေလွှတ်၍၊ စာရာကိုယူစေ၏။
၃ညဉ့်အချိန်တွင် အိမ်မက်အားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် အဘိမလက်ဆီသို့ကြွလာ၍၊ သင်သည်လူသေဖြစ်၏။
အကြောင်းမူကား၊ သင်ယူသောမိန်းမသည် သူ့မယားဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄အဘိမလက်သည်၊
ထိုမိန်းမနှင့် မပေါင်းဘော်သေးသည်ဖြစ်၍၊ အိုဘုရားရှင်၊ ဖြောင့်မတ်သော လူမျိုးကိုကွက်မျက်တော်မူ
မည်လော။ ၅သူသည် ငါ့နှမဖြစ်၏ဟု အကျွန်ုပ်အား ယောကျ်ားဆိုသည် မဟုတ်ပါလော။ သူသည်ငါ့မောင်
ဖြစ်၏ဟု၊ မိန်းမလည်းဆိုသည်မဟုတ်ပါလော။ ဖြောင့်မတ်သော သဘောရှိ၍၊ သန့်ရှင်းသောလက်နှင့်
ဤအမှုကို အကျွန်ုပ်ပြုပါပြီဟု လျှောက်ဆို၏။

၆ထိုအိပ်မက်၌ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ မှန်ပေ၏။ သင်သည်ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့် ပြုသည်ကို
ငါသိ၏။ သင်သည်ငါ့ကိုမပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ သင့်ကိုငါဆီးတားပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမိန်းမနှင့် ပေါင်းဘော်ရသော
အခွင့်ကိုငါမပေး။ ၇ယခုမှာ၊ သူ၏မယားကို သူ့အားပြန်ပေးလော့။ သူသည် ပရောဖက်ဖြစ်၏။ သင့်အဘို့
ဆုတောင်းလျှင်၊ သင်သည် အသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်။ ပြန်၍မပေးဘဲနေလျှင်၊ သင်မှစ၍၊ သင်နှင့် ဆိုင်သော
သူအပေါင်းတို့သည် ကေန်အမှန် သေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈နံနက်စောစော အဘိမလက်သည် ထ၍၊ မိမိကျွန်အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပြီးမှ၊ အမှုအရာအလုံးစုံကို
ပြောသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် အလွန်ကြောက်ကြ၏။ ၉အာဗြဟံကိုလည်း အဘိမလက်ခေါ်၍၊ သင်သည်
ငါတို့၌အဘယ်သို့ပြု သနည်း။ သင့်ကိုငါတို့သည် အဘယ်သို့ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ သင်သည်ငါ၌၎င်း၊
ငါ့နိုင်ငံ၌၎င်း၊ ကြီးစွာသော အပြစ်ကို ရောက်စေသနည်း။ သင်သည် မပြုအပ်သောအမှုကို ငါ၌ပြုပါသည်
တကားဟု ဆိုလေ၏။ ၁၀တဖန်အဘိမလက်က၊ သင်သည် အဘယ်အမှုကိုမြင်၍ ဤသို့ပြုသနည်းဟု
အာဗြဟံကိုမေးလျှင်၊ ၁၁အာဗြဟံက၊ ဤအရပ်သားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မကြောက်၊ အကျွန်ုပ်၏မယား
အတွက် အကျွန်ုပ်ကိုသတ်ကြလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ်ထင်သောကြောင့်၊ ထိုသို့ပြုမိပါပြီ။ ၁၂သို့သော်လည်း
သူသည် အကျွန်ုပ်နှမမှန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အဘ၏ သမီးဖြစ်၏။ အမိ၏သမီးမဟုတ်။ အကျွန်ုပ်မယားလည်
းဖြစ်ပါ၏။ ၁၃ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကိုအဘ၏ အိမ်မှခေါ်၍ လည်စေတော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်က၊
သင်သည် ငါ၌ပြုရသောကျေးဇူးဟူမူကား၊ ငါသည် သင်၏မောင်ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ရောက်လေရာရာ၌ပြော
ရမည်ဟု၊ မယားကိုမှာထားပါသည်ဟု ပြန်ပြောလေ၏။ ၁၄ထိုအခါ အဘိမလက်သည်၊ သိုးနွား၊
ကျွန်ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်းမတို့ကိုယူ၍၊ အာဗြဟံအားပေးလေ၏။ မယားစာရာကိုလည်း ပြန်ပေး၏။
၁၅အဘိမလက်ကလည်း၊ ငါ့မြေ သည်သင့်ရှေ့မှာရှိ၏။ အလိုရှိသည်အတိုင်းနေပါဟု အမိန့်ရှိ၏။ ၁၆စာရာကို
လည်း၊ သင်နှင့် သင့်အပေါင်းအဘော်တို့ အဘို့၊ မျက်နှာဖုံးများကိုဝယ်စရာဘို့၊ သင်၏မောင်အား
ငွေတထောင်ကို ငါပေးပြီဟု အမိန့်ရှိသဖြင့်၊ သူသည်လည်း အရာရာ၌အဆုံးအမခံရ၏။

၁၇အာဗြဟံသည်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍၊ ဘုရားသခင်သည်၊ အဘိမလက်နှင့်
သူ၏မယား၊ သူ၏ကျွန်မတို့ကို အနာပျောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် သားကိုဘွားကြ၏။ ၁၈အထက်က
အာဗြဟံ၏ မယား စာရာကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ အဘိမလက်၏အိမ်သူ၊ မိန်းမတယောက်မျှ ပဋိသန္ဓေ
မယူစေခြင်းငှါ၊ စီရင်တော်မူ သတည်း။

၁ထာဝရဘုရားသည်၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ စာရာကို အကြည့်အရှုကြွတော်မူ၍၊ ဂတိတော်
ရှိသည်နှင့် လျော်စွာ သူ၌ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ၂စာရာသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ ဘုရားသခင်အမိန့်တော်နှင့်
ချိန်းချက်သောအချိန်၌၊ အာဗြဟံအသက်ကြီးသောအခါ၊ သူ့အားသားကို ဘွားလေ၏။ ၃အာဗြဟံသည်လည်း၊
မိမိရသောသားတည်းဟူသော၊ စာရာဘွားသောသားကို ဣဇာက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ၄ဘုရားသခင်မှာ
ထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ အာဗြဟံသည် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သားဣဇာက်ကိုအရေဖျား
လှီးမင်္ဂလာပေးလေ၏။ ၅သားဣဇာက်မြင်သော အခါ၊ အာဗြဟံသည် အသက်တရာရှိသတည်း။ ၆စာရာ
ကလည်း၊ ငါရယ်ရသောအခွင့်ကို ဘုရားသခင်ပေးတော်မူပြီ။ ဤသိတင်းကို ကြားသောသူအပေါင်း
တို့သည်လည်း၊ ငါနှင့်အတူရယ်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ၇စာရာသည် သားကို နို့တိုက်လိမ့်မည်ဟု
အာဗြဟံအား အဘယ်သူပြောနှင့်ရသနည်း။ သူသည် အသက်ကြီးသောအခါ၊ ငါသည်သားကို ဘွားပြီ
ဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။ ၈ထိုသူငယ် ဣဇာက်သည် ကြီးပွါး၍နို့နှင့် ကွာလေ၏။ နို့ကွာသောနေ့၌ အာဗြဟံသည်
ပွဲကြီးလုပ်လေ၏။

၉အဲဂုတ္တု အမျိုးသားဟာဂရတွင် အာဗြဟံရသောသားသည် ဆဲရေးသည်ကို စာရာသိမြင်လျှင်၊
၁၀ဤကျွန်မ နှင့်သူ၏သားကိုနှင်ထုတ်ပါလော့။ ဤကျွန်မသားသည် အကျွန်ုပ်၏ သားဣဇာက်နှင့်
အတူအမွေမခံရဟု၊ အာဗြဟံ အားဆိုလေ၏။ ၁၁အာဗြဟံလည်း၊ မိမိသားဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုအမှုအလွန်
ခက်သည်ဟု ထင်လေ၏။ ၁၂သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်က၊ ထိုသူငယ်နှင့် သင်၏ကျွန်မကြောင့်၊ ဤအမှု
ခက်သည်ဟု မထင်နှင့်။ စာရာပြောလေရာရာ၌ သူ၏ စကားကိုနားထောင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊
ဣဇာက်၌သာသင်၏ အမျိုးတည်လိမ့်မည်။ ၁၃ကျွန်မ၏သားသည် သင်၏အမျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကိုလည်း
လူမျိုးဖြစ်စေမည်ဟု အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄အာဗြဟံသည် နံနက်စောစောထ၍၊ မုန့်နှင့်ရေဘူးကိုယူသဖြင့်၊ ဟာဂရပခုံး၌တင်ပြီးလျှင်၊
သူငယ်ကိုအပ်၍ ကျွန်မကိုလွှတ်လိုက်လေ၏။ သူသည်လည်းသွား၍၊ ဗေရရှေဘ တောခ၌လှည့်လည်လျက်
နေ၏။ ၁၅ဘူး၌ရေကုန်သော အခါ၊ သူငယ်ကိုချုံဖုတ်အောက်၌ထား၍၊ ၁၆ငါသည်သူငယ်သေသည်ကို မမြင်လိုဟု
ဆိုလျက်၊ ခပ်ဝေးဝေး၊ လေးတပစ် ခန့်လောက်သွားပြီးလျှင်၊ သူငယ်ရှေ့မှာထိုင်လေ၏။ ထိုသို့ထိုင်၍နေစဉ်၊
သူသည်အသံကိုလွှင်၍ ငိုကြွေးလေ၏။ ၁၇ဘုရားသခင်သည် လုလင်၏အသံကိုကြားတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏
ကောင်းကင်တမန်က၊ ဟာဂရ၊ သင်၌အဘယ် အမှုရှိသနည်း။ မစိုးရိမ်နှင့်။ လုလင်နေသောအရပ်ထဲက
သူ၏အသံကို ဘုရားသခင်ကြားတော်မူပြီ။ ၁၈ထလော့။ လုလင်ကိုကြွ၍ လက်နှင့်မလော့။ ငါသည် သူ့ကို
လူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်ဟု ကောင်းကင်ထဲကခေါ်၍ ဟာဂရအား မြွက်ဆို၏။ ၁၉ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည်
ဟာဂရ၏မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည်ရေတွင်းကိုမြင်လေသော်၊ သွား၍ဘူးကိုရေဖြည့်ပြီး လျှင်၊
လုလင်အားရေကိုတိုက်လေ၏။ ၂၀ထိုလုလင်ဘက်၌လည်း၊ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ၏။ သူသည်ကြီးပွါး၍ တော၌
နေသဖြင့်၊ လေးသမားဖြစ်လေ၏။ ၂၁ပါရန်တော၌နေသည်ဖြစ်၍၊ သူ့အမိသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ
မိန်းမတယောက်ကို ခေါ်၍ သူနှင့်စုံဘက်စေ၏။

၂၂ထိုရောအခါ၊ အဘိမလက်မင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖိကောလတို့သည် အာဗြဟံကိုခေါ်၍၊ သင်သည်
ပြုလေရာရာ၌ သင့်ဘက်မှာ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ၏။ ၂၃သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ့ကိုရင်း၊ ငါ့သားကိုရင်း၊
ငါ့မြေးကိုရင်း၊ မလှည့်စား။ ငါသည် သင်၌ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့၊ ငါ၌၎င်း၊ သင်တည်းနေရာငါ့ပြည်၌၎င်း
ကျေးဇူးပြု မည်ဟု ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍ ငါ့အားကျိန်ဆိုပါလော့ဟု ပြောဆို၏။ ၂၄အာဗြဟံကလည်း၊
ထိုအတိုင်းငါကျိန် ဆိုပါမည်ဟု ပြန်ပြောလေ၏။ ၂၅အဘိမလက်မင်း၏ ကျွန်တို့သည် အနိုင်အထက်လုယူသော
ရေတွင်းအကြောင်း ကြောင့်၊ အာဗြဟံသည်လည်း အဘိမလက်မင်းကိုအပြစ်တင်လေ၏။ ၂၆အဘိမလက်မင်း
ကလည်း၊ ဤအမှုကိုအဘယ် သူပြုသည်ကို ငါမသိ။ သင်သည်ငါ့ကိုမပြော။ ငါလည်းယနေ့တိုင်အောင်
ကြားရဟု ဆို၏။ ၂၇အာဗြဟံသည်လည်း သိုး၊ နွားတို့ကိုယူပြီးလျှင်၊ အဘိမလက်အားပေး၍ ထိုနှစ်ပါးတို့သည်

ပမြှောင့်ပြုကြ၏။ ၂၈အာဗြဟံသည်လည်း သိုးသငယ်မခုနစ်ကောင်တို့ကို သိုးစုနှင့်ခွဲထားလေ၏။
၂၉အဘိမလက် ကလည်း၊ ခွဲထားသော ဤသိုးသငယ်မခုနစ် ကောင်တို့သည်၊ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးသော်၊
၃၀အာဗြဟံက၊ ဤရေတွင်းကို ငါတူးပြီဟု ဤသိုးသငယ်မခုနစ်ကောင် တို့သည် ငါ့ဘက်၌သက်သေ
ဖြစ်မည်အကြောင်း သူတို့ကို သင်သည်ငါ့လက်မှခံယူရမည်ဟု ဆိုလေ၏။ ၃၁သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်၌ ထိုနှစ်ပါး
တို့သည် ကျိန်ဆိုသောကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကို ဗေရရှေဘာဟု တွင်ကြ၏။ ၃၂ထိုသို့ ဗေရရှေဘ အရပ်၌ ပမြှောင့်
ပြုကြ၏။ အဘိမလက်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖိကောလတို့သည် ထ၍ဖိလိတ္တိပြည်သို့ပြန်ကြ၏။

၃၃အာဗြဟံသည် ဗေရရှေဘအရပ်၌ မန်ကျည်းပင်ကိုစိုက်၍၊ အစဉ်အမြဲတည်တော်မူသော
ဘုရားသခင်တည်း ဟူသော၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြုလေ၏။ ၃၄ဖိလိတ္တိပြည်မှာ ကာလ
ရှည်ကြာစွာ တည်းနေသတည်း။

၂၂

၁ထိုနောက်မှ ဘုရားသခင်သည်၊ အာဗြဟံကိုစုံစမ်းခြင်းငှါ၊ အာဗြဟံဟုခေါ်တော်မူ၍၊ အာဗြဟံက၊
အကျွန်ုပ် ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၂သင်သည်အလွန်ချစ်သော တယောက်တည်းသော သားဣဇာက်ကိုယူ၍၊
မောရိပြည်သို့ သွားလော့။ ငါပြလတံ့သောတောင်ပေါ်မှာ၊ သူ့ကိုမီးရှို့ရာ ယဇ်ပြု၍ ပူဇော်လော့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၃အာဗြဟံသည် နံနက်စောစောထ၍၊ မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်ပြီးလျှင်၊ မိမိသားဣဇာက်နှင့်
ငယ်သားနှစ်ယောက် ကိုခေါ်၍၊ ယဇ်ရှို့စရာထင်းကို ခွဲပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသောအရပ်သို့ ထသွား
လေ၏။ ၄သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ မြော်ကြည့်၍၊ ထိုအရပ်ကိုအဝေးက မြင်လျှင်၊ ၅ငယ်သားနှစ်ယောက်
တို့အား၊ သင်တို့သည်ဤအရပ်၌ မြည်းနှင့်အတူ နေရစ်ကြလေလော့။ ငါသည်သားနှင့်အတူ ထိုအရပ်သို့
သွား၍၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကိုပြုအံ့။ ထိုအမှုပြီးမှ၊ သင်တို့ဆီသို့ ပြန်လာဦးမည်ဟု ဆိုလေ၏။ ၆ထိုအခါ
ယဇ်ရှို့စရာထင်းကိုယူ၍၊ သားဣဇာက်အပေါ်မှာ တင်ပြီးလျှင်၊ မီးနှင့်ထားကို မိမိလက်၌ ကိုင်လျက်၊
နှစ်ယောက်အတူသွားကြ၏။ ၇သွားကြစဉ်တွင်၊ ဣဇာက်သည် အဘအာဗြဟံကိုအဘဟု ခေါ်လျှင်၊ ငါ့သား၊
ငါရှိ၏ဟု အာဗြဟံထူးလေ၏။ ဣဇာက်ကလည်း၊ မီးပါ၏။ ထင်းလည်းပါ၏။ ယဇ်ရှို့စရာဘို့ သိုးသငယ်သည်
အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ၈အာဗြဟံက၊ ငါ့သား၊ ယဇ်ရှို့စရာဘို့ သိုးသငယ်ကိုဘုရားသခင် သည်
မိမိအဘို့ပြင်ဆင်တော်မူလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။ ၉ထိုသို့နှစ်ယောက် အတူသွား၍၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသော
အရပ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ အာဗြဟံသည် ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ထင်းကိုခင်းပြီးလျှင်၊ သားဣဇာက်ကို
ချည်နှောင်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်၌ ထင်းပေါ်မှာတင်ထား၏။ ၁၀မိမိလက် ကိုဆန့်၍၊ သားကိုသတ်ခြင်းငှါ၊ ထားကို
ကိုင်ယူလေ၏။

၁၁ထိုအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ အာဗြဟံ၊ အာဗြဟံဟု ကောင်းကင်ပေါ်က
ခေါ်လေ၏။ အာဗြဟံက၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၁၂ထိုလုလင်ကို မထိမခိုက်နှင့်။ အလျှင်းမပြုနှင့်။
သင်သည် ဘုရားသခင် ကိုကြောက်ရွံ့သည်ဟု ယခုငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏သား၊ သင်၌
တယောက်တည်းသောသားကို ငါတောင်း၍၊ သင်သည်ငါ့ကိုမငြင်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ထိုအခါ အာဗြဟံသည် မြော်ကြည့်၍၊ မိမိနောက်မှာ ချုံဖုတ်၌ချိုညိလျက်ရှိသော သိုးကိုမြင်လေ၏။
ထိုသိုး ကိုသွား၍ယူပြီးလျှင်၊ မိမိသားကိုယ်စားမီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်လေ၏။

၁၄ထိုအရပ်ကို ယေဟောဝါယိရေဟု အာဗြဟံသမုတ်လေ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ တောင်ပေါ်မှာထာဝရ
ဘုရား ပြင်ဆင်တော်မူမည်ဟု ယနေ့တိုင်အောင်ဆိုလေ့ရှိသတည်း။

၁၅တဖန်ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်ပေါ်က အာဗြဟံကိုခေါ်လျက်၊
၁၆သင်သည် ဤအမှုကိုပြု၍၊ သင်၏သားသင်၌ တယောက်တည်းသောသားကို၊ ငါ့အားမငြင်းသောကြောင့်၊
၁၇ငါသည်သင့်အား အစဉ်အမြဲကောင်းကြီးပေးမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း၊ ကောင်းကင်ကြယ်

ကဲ့သို့၎င်း၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးကဲ့သို့၎င်း၊ အစဉ်အမြဲပွါးများစေမည်။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်သည် ရန်သူတို့၏
မြို့တံခါးများကို အစိုးရလိမ့်မည်။ ၁၈သင်၏အမျိုး အနွယ်အားဖြင့်၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီး
မင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု ငါ၏စကားကို သင်နားထောင် သောကြောင့်၊ ငါသည်ကိုယ်ကိုကိုယ်တိုင်တည်၍
ကျိန်ဆို၏ဟု ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုလေ၏။ ၁၉ထိုအခါ အာဗြဟံသည် ငယ်သားတို့
ရှိရာသို့ပြန်၍၊ သူတို့သည် ထပြီးလျှင်၊ ဗေရရှေဘ အရပ်သို့လိုက်သွားကြ၏။ ထိုအရပ်၌ အာဗြဟံနေလေ၏။
၂၀ထိုနောက်မှ၊ အာဗြဟံကြားသော သိတင်းစကားဟူမူကား၊ သင်၏အစ်ကိုနာခေါ် မယား
မိလခါသည် သား များကိုဘွားမြင်လေပြီ။ ၂၁သားအကြီးဟုဇ၊ သူ့ညီ ဗုဇ၊ အာရံအဘကေမွေလ၊ ၂၂ခေသက်၊
ဟာဇော၊ ပိလဒါရှ၊ ယိဒလပ်၊ ဗေသွေလ တည်းဟူသော၊ ၂၃သားရှစ်ယောက်တို့ကို၊ အာဗြဟံအစ်ကိုနာခေါ်၏
မယားမိလခါဘွားမြင်လေ၏။ ဗေသွေလ ကား၊ ရေဗက္ကအဘတည်း။ ၂၄ရုမာအမည်ရှိသော နာခေါ်၏
မယားငယ်သည် လည်း၊ တေဘ၊ ဂါဟံ၊ သဟာရှ၊ မာခါ တို့ကိုဘွားမြင်လေ၏။

၂၃

၁စာရာသည် အသက်တရာနှစ်ဆယ်ခုနစ်နှစ်ရှိ၏။ ထိုမျှလောက်အသက်ကြီးသော်၊ ၂ခါနာန်ပြည်၊
ဟေဗြုန်မြို့ တည်းဟူသော၊ ကိရယသာဘမြို့၌ သေလေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း စာရာကြောင့်ညည်းတွား
ငိုကြွေးခြင်းငှါလာ၏။
၃အာဗြဟံသည် မိမိမယားအသေကောင်ရှေ့ကထ၍၊ ဟေသအမျိုးသားတို့အား၊ ၄ငါသည်သင်တို့
ထံမှာ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ပါ၏။ ငါ၏မယားအသေကောင်ကို မျက်ကွယ်မြှုပ်မည် အကြောင်း၊ သင်တို့တွင်
သင်္ချိုင်းကို ငါ့အား အခွင့်ပေးပါလော့ဟု ဆို၏။ ၅ဟေသအမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သခင်၊ နားထောင်ပါ။
၆ကိုယ်တော်သည်၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင်၊ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သော မင်းဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ သင်္ချိုင်များတွင်
ရွေး၍၊ ကိုယ်တော်၏ မယားအသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ပါလော့။ ကိုယ်တော်၏ မယားအသေကောင်ကို
မသင်္ဂြိုဟ်စေ ခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ မိမိသင်္ချိုင်းကိုမပေးဘဲမနေပါဟု၊ အာဗြဟံအား
ပြန်ပြောကြ၏။ ၇အာဗြဟံသည် ထ၍၊ ထိုပြည်သားတည်းဟူသော ဟေသအမျိုးသားများ ရှေ့မှာ
ဦးညွှတ်ချလျက်၊ ၈ငါသည်ငါ၏မယားအသေကောင် ကိုမျက်ကွယ်မြှုပ်စေခြင်းငှါ သင်တို့အလို့ရှိလျှင်၊
ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြပါလော့။ ၉သင်တို့တွင် ငါပိုင်ထိုက်သော သင်္ချိုင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ဇောဟာသား
ဧဖရုန်သည်၊ မိမိလယ်ပြင်အစွန်း၌ ရှိသော မပေလမြေတွင်းကို၊ အဘိုးထိုက်သမျှ ငွေနှင့် ငါ့အား
ရောင်းစေခြင်းငှါ၊ ငါ့အတွက်သူ့ကိုတောင်းပန်ကြပါလော့ဟု နှုတ်ဆက်၍ပြောဆို၏။ ၁၀ထိုအခါ ဧဖရုန် သည်၊
ဟေသအမျိုးသားတို့တွင် ထိုင်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ မြို့တံခါးသို့ ဝင်သောသူအပေါင်းတည်းဟူသော ဟေသ
အမျိုးသားပရိသတ်၌၊ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဧဖရုန်က၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ၁၁အကျွန်ုပ်သခင်၊ အကျွန်ုပ်စကားကို
နားထောင်ပါ။ ထိုလယ်ပြင်ကို၎င်း၊ လယ်ပြင်၌ရှိသောမြေတွင်းကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်အားအကျွန်ုပ်ပေးပါ၏။
အကျွန်ုပ်အမျိုးသားများ ရှေ့၌၊ ကိုယ်တော်အားအကျွန်ုပ်ပေးပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ မယားအသေကောင်ကို
သင်္ဂြိုဟ်ပါဟု၊ အာဗြဟံအားပြန် ပြောလေ၏။
၁၂အာဗြဟံသည်လည်း၊ ထိုပြည်သားများ ရှေ့မှာဦးညွှတ်ချလျက်၊ အကယ်၍ ငါ့စကားကို
နားထောင်ပါ။ ၁၃ထိုလယ်ပြင် အဘိုးငွေကို ငါပေးမည်။ ငွေကိုယူပါ။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုအရပ်၌ငါ၏မယား
အသေကောင်ကို ငါသင်္ဂြိုဟ် ပါမည်ဟု ပြည်သားပရိသတ်တို့ရှေ့မှာ၊ ဧဖရုန်အားပြောဆို၏။ ၁၄ဧဖရုန်ကလည်း၊
အကျွန်ုပ်သခင်၊ နားထောင်ပါ။ ၁၅ထိုမြေသည် ငွေလေးပိဿာအဘိုးထိုက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်၌
အဘယ်အတွက် ရှိသနည်း။ ကိုယ်တော်၏မယား အသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ပါလော့ဟု၊ အာဗြဟံအား
ပြန်ပြော၏။ ၁၆အာဗြဟံသည်လည်း၊ ဧဖရုန်စကားကို နားထောင်သည်ဖြစ်၍၊ ကုန်သည်သုံးတတ်သော ငွေမျိုး၊
ဟေသ၊ အမျိုးသား၊ ပရိသတ်ရှေ့၊ ဧဖရုန်အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်းငွေလေးပိဿာကို ချိန်၍၊ သူ့အားပေးလေ
၏။ ၁၇ထိုသို့မံရေမြို့ရှေ့မှာ၊ မပေလအရပ်၌ ရှိသော ဧဖရုန်၏ လယ်ပြင်ကို၎င်း၊ လယ်ပြင်၌ရှိသောမြေတွင်းနှင့်

သစ်ပင်များ၊ ပတ်ဝန်းကျင်သစ်ပင်များကိုရင်း၊ [၁၈]ဟေသအမျိုးသားပရိသတ်၌၊ မြို့တံခါးသို့ဝင်သောသူ အပေါင်းရှေ့မှာ၊ အာဗြဟံဥစ္စာ ဘို့လုံခြုံစွာအပ်ပေးလေ၏။

[၁၉]ထိုနောက်မှ အာဗြဟံသည်၊ မံရေမြို့ရှေ့မှာ၊ မပေလ လယ်ပြင်မြေတွင်း၌၊ မယားစာရာကို သင်္ဂြိုဟ်ရလေ၏။ ထိုအရပ်ကား၊ ခါနာန်ပြည်ဟေဗြုန်အရပ်ဖြစ်သတည်း။ [၂၀]ထိုလယ်ပြင်နှင့် မြေတွင်းကို၊ အာဗြဟံပိုင်ထိုက်သော သင်္ချိုင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဟေသအမျိုးသားတို့သည် လုံခြုံစွာ အပ်ပေးကြ၏။

၂၄

[၁]အာဗြဟံသည်အိုရှိ၍၊ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လှပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်၊ အရာရာ၌သူ့ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပြီ။ [၂]အာဗြဟံသည်၊ မိမိအိမ်သားတို့တွင် အသက်ကြီး၍ ဘဏ္ဍာစိုးလုပ်သော သူကိုခေါ်လျက်၊ [၃]သင်သည်၊ ငါနေသောခါနာန်အမျိုးသမီးတို့တွင်၊ ငါ့သားဘို့မယားကို မရွေးမယူဘဲ၊ [၄]ငါ့ပြည် ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့သွား၍၊ ငါ့သားဣဇာက်အဘို့ မယားကိုယူရမည်ဟု၊ သင်၏လက်ကို ငါ့ပေါင်အောက်၌ ထားပြီးမှ၊ ကောင်းကင်မြေကြီးအရှင် ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍၊ ငါကျိန်ဆိုစေပါမည်ဟု ဆို၏။ [၅]ကျွန်ကလည်း၊ မိန်းမသည်ဤပြည်သို့ ကိုယ်တော်၏ သားကို တဖန်ကျွန်တော် ခေါ်သွားရပါမည်လောဟု မေးလေသော်၊ [၆]အာဗြဟံက၊ ထိုပြည်သို့ ငါ့သားကို ခေါ်၍မသွားနှင့်။ သတိပြုလော့။ [၇]ငါ့အဘ၏အိမ်မှရင်း၊ ငါ့အမျိုးသားနေရာပြည်မှရင်း ငါ့ကိုခေါ်၍၊ သင်၏အမျိုးအနွယ် အားဤပြည်ကို ငါပေးမည်ဟု၊ ငါ့အားဗျာဒိတ်တော်ပေး၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသော ကောင်းကင်ဘုံရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ မိမိကောင်းကင်တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်ထိုပြည်မှ ငါ့သားဘို့မယား ကိုယူရလိမ့်မည်။ [၈]မိန်းမသည်သင်နှင့်အတူ မလိုက်လိုလျှင်၊ သင်သည်၊ ယခုငါပေးသောကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေ။ ငါ့သားကိုထိုပြည်သို့ခေါ်၍ မသွားနှင့်ဟု ဆိုပြီးမှ၊ [၉]ကျွန်သည် သခင်အာဗြဟံ၏ ပေါင်အောက်၌ လက်ကိုထား၍ ထိုအမှု၌ကျိန်ဆိုလေ၏။

[၁၀]ထိုကျွန်သည်လည်း၊ မိမိသခင်၏ဥစ္စာရှိသမျှကိုစီရင်သောသူဖြစ်၍၊ သခင်၏ကုလားအုပ်စုထဲက၊ ကုလားအုပ် ဆယ်စီးကိုယူ၍ ထသွားသဖြင့်၊ မေသောပေါတာမိတိုင်း၊ နာခေါ်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။ [၁၁]မိန်းမများရေခပ်သော ညဦးယံ အချိန်၌၊ မြို့ပြင်ရေတွင်းနားမှာ ကုလားအုပ်တို့ကို ဝပ်စေပြီးလျှင်၊ [၁၂]အကျွန်ုပ်၏ သခင်၊ အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားယနေ့အကျွန်ုပ်အကြံကို ထမြောက်စေ၍၊ အကျွန်ုပ်၏သခင် အာဗြဟံ၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါဟု၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းပါ၏။ [၁၃]အကျွန်ုပ်သည်၊ ဤရေတွင်း နားမှာ ရပ်နေ၍၊ ထိုမြို့သူသတို့သမီးသည်၊ ရေခပ်ခြင်းငှါလာကြသည်တွင်၊ [၁၄]အကြင်သတို့သမီးကို၊ ကျွန်ုပ်သောက်ခြင်းငှါသင်၏ ရေဘူးကိုချပါဟုဆိုသော်၊ သောက်ပါ၊ သင်၏ကုလားအုပ် တို့ကိုလည်း ရေတိုက်ပါမည်ဟု၊ ပြန်ဆိုသောသတို့သမီးသည်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန် ဣဇာက်ဘို့ ခန့်ထားတော်မူသော သူဖြစ်ပါစေသော။ ထိုသို့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်၏သခင်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူကြောင်းကို၊ အကျွန်ုပ်သိရပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။

[၁၅]ထိုသို့လျှောက်ဆို၍မပြီးမှီ၊ အာဗြဟံအစ်ကိုနာခေါ်မယား မိလခါသား၊ ဗေသွေလ၏သမီး ရေဗက္ကာသည်၊ ရေဘူးကို ထမ်းလျက် ထွက်လာသည်ကိုမြင်၏။ [၁၆]ထိုသတို့သမီးသည်၊ အလွန်အဆင်းလှ၍၊ ယောကျ်ားနှင့် မဆက် ဆံသေးသော ကညာဖြစ်၏။ ရေတွင်းသို့ဆင်း၍၊ ရေဘူးကို ရေနှင့်ဖြည့်ပြီးမှ တက်လာ၏။ [၁၇]ကျွန်သည်လည်း၊ ထိုမိန်း မနှင့် တွေ့ခြင်းငှါ ပြေး၍၊ သင်၏ရေဘူး၌ ရေအနည်းငယ်ကို သောက်ပါရစေဟု ဆိုလေသော်၊ [၁၈]မိန်းမက၊ သောက်ပါ လောအရှင်ဟု ဆိုသဖြင့်၊ မိမိလက်ပေါ်မှာ၊ အလျင်အမြန် ရေဘူးကိုချ၍၊ ရေကို ပေးလေ၏။ [၁၉]ရေကို ပေးပြီးလျှင်၊ သင်၏ ကုလားအုပ်တို့သည်လည်း၊ ဝစွာသောက်စရာဘို့ ရေခပ်ပါမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း။ [၂၀]အလျင်အမြန် ဘူး၌ ရှိသောရေကို ရေတိုက်ခွက်ထဲ၌ လောင်းပြီးလျှင်၊ တဖန်ခပ်ခြင်းငှါ ရေတွင်းသို့ပြေး၍၊ ကုလားအုပ်အဘို့ ရေခပ်လေ၏။ [၂၁]ယောကျ်ားသည် ထိုမိန်းမကို အံ့သြ၍၊ မိမိရောက်လာသောအမှုကို ထာဝရဘုရား ပြုစုတော်မူသည်၊ မမူသည်ကို သိလို၍၊

တိတ်ဆိတ်စွာ နေလေ၏။ ၂၂ကုလားအုပ်များကို ရေသောက်စေပြီးနောက်၊ ယောကျ်ားသည်၊ အချိန်ငါးမူး
ရှိသော ရွှေနားဆွဲ၊ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေလက်ကောက်တရံကို ထုတ်၍၊ ၂၃သင်သည် အဘယ်သူ၏
သမီးဖြစ်သနည်း။ ကျွန်ုပ်ကိုပြောပါ။ သင်၏အဘအိမ်၌ ကျွန်ုပ်တို့တည်းခိုစရာ အရပ်ရှိသလော
ဟုမေးလေသော်၊ ၂၄မိန်းမက၊ ကျွန်ုပ်သည် နာခေါ်၏မယား မိလခါဘွားမြင်သော၊ ဗေသွေလ၏သမီးဖြစ်သည်
ဟူ၍၎င်း၊ ၂၅ကျွန်ုပ်တို့၌ မြက်ခြောက်များ၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်များနှင့် တည်းခိုစရာအရပ်လည်း
ရှိသည်ဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။ ၂၆ထိုအခါ ယောကျ်ားသည် ဦးညွတ်ချ၍ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်လျက်၊
၂၇ကရုဏာ၊ သစ္စာတော်ကို အကျွန်ုပ်သခင်မှ ရုပ်သိမ်းတော်မမူသော၊ အကျွန်ုပ်သခင် အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ လမ်းမှာသွားလျက်ရှိသော အကျွန်ုပ်ကို ထာဝရဘုရား
သည် အကျွန်ုပ်သခင်၏ ညီအစ်ကိုတို့အိမ်သို့ ပို့ဆောင် တော်မူပါသည်တကားဟု မြွက်ဆို၏။ ၂၈သတို့
သမီးသည်လည်း ပြေး၍ အမိ၏အိမ်၌ ဤအရာများကို ကြားပြော လေ၏။
၂၉ရေဗက္က၌ လာဗန်အမည်ရှိသော မောင်တယောက်ရှိ၏။ လာဗန်သည် ယောကျ်ားရှိရာ
ရေတွင်းသို့ပြေး၏။ ၃၀သူသည် နားဆွဲကို၎င်း၊ နှမလက်၌ လက်ကောက်ကို၎င်း မြင်၍၊ ထိုယောကျ်ားသည်
ကျွန်ုပ်ကို ဤသို့ပြောသည်ဟု၊ နှမရေဗက္ကဆိုသော စကားကိုကြားသောအခါ၊ ရေတွင်း၌ ကုလားအုပ်
အနားမှာ ရပ်နေသော ယောကျ်ားထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ ၃၁ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူ၊
ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ဝင်ပါလော့။ ပြင်၌ အဘယ်ကြောင့် ရပ်နေသနည်း။ အိမ်ကို၎င်း၊ ကုလားအုပ်များနေရာ
အရပ်ကို၎င်း၊ ကျွန်ုပ်ပြင်ပါပြီဟု ဆိုသဖြင့်၊ ၃၂ယောကျ်ားကို အိမ်သို့သွင်း၍ ကုလားအုပ်တို့ တန်ဆာကို
ချွတ်ပြီးမှ၊ သူတို့အား မြက်ခြောက်နှင့် စားစရာကိုပေး၏။ ယောကျ်ားခြေ၊ လိုက်သောသူတို့ ခြေဆေးဘို့
ရေကိုလည်း ပေးလေ၏။ ၃၃သူ့ရှေ့မှာ စားစရာကို ထည့်သောအခါ၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အမှုကို
မပြောမှီမစားလိုပါဟု ဆိုလျှင်၊ ပြောပါဟုဆို၏။ ၃၄ယောကျ်ားကလည်း၊ ကျွန်ုပ်ကား အာဗြဟံ၏ ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။
၃၅ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်၏သခင်ကို အလွန်ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ကြီးမြတ်ခြင်း သို့
ရောက်လေပြီ။ သိုးစု၊ နွားစု၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျွန်ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကုလားအုပ်နှင့် မြည်းများတို့ကို ပေးတော်
မူပြီ။ ၃၆ကျွန်ုပ်သခင်၏မယား စာရာသည်၊ သခင်အသက်အိုသောအခါ၊ သူ့အား သားကိုဘွားမြင်သဖြင့်၊
ထိုသား အား ဥစ္စာရှိသမျှကို သခင်သည် အပ်ပေးပြီ။ ၃၇ကျွန်ုပ်၏သခင်ကလည်း၊ သင်သည် ငါနေသော
ခါနန်အမျိုးသမီး တို့တွင်၊ ငါ့သားဘို့ မယားကိုမရွေးဘဲ၊ ၃၈ငါ့အဘ၏အိမ်၊ ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ သွား၍၊
ငါ့သားဘို့ မယားကို ယူရမည်ဟု အကျွန်ုပ်ကို ကျိန်ဆိုစေ၏။ ၃၉အကျွန်ုပ်ကလည်း၊ မိန်းမသည် မလိုက်လိုလျှင်
အဘယ်သို့နည်းဟု သခင် ကိုမေးလေသော်၊ ၄၀သခင်က၊ အကြင်ထာဝရဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ငါသွားလာ၏၊
ထိုဘုရားသည် မိမိကောင်းကင် တမန်ကို သင်နှင့်အတူစေလွှတ်၍၊ သင်သွားသောအမှုကို ပြုစုတော်မူသဖြင့်၊
ငါ့အမျိုးသားချင်း၊ ငါ့အဘ၏အိမ်ထဲက ငါ့သားဘို့ မယားကိုယူရမည်။ ၄၁ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့
ရောက်သောအခါ၊ သင်သည် ငါပေးသော ကျိန်ဆိုခြင်း နှင့် ကင်းလွတ်စေ။ ထိုသူတို့သည် မိန်းမကိုမပေး
သော်လည်း၊ သင်သည် ငါပေးသောကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေမည်ဟု ပြော၏။ ၄၂ကျွန်ုပ်သည် ယနေ့
ရေတွင်းသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်သခင် အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ရောက်လာသော
အမှုကို ယခုပြုစုတော်မူလျှင်၊ ၄၃အကျွန်ုပ်သည် ရေတွင်းနားမှာရပ်နေ၍၊ ရေခပ်ခြင်းငှါ လာသော အကြင်သမီး
ကညာကို၊ ကျွန်ုပ်သောက်ဘို့ သင်၏ရေအိုး၌ ရေအနည်းငယ်ကို ပေးပါဟု တောင်းသော်၊ ၄၄သောက်ပါ။
သင်၏ကုလားအုပ်တို့ဘို့လည်း ရေခပ်ပါမည်ဟု ပြန်ဆိုသော သမီးကညာသည်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ သားဘို့၊
ခန့်ထားတော်မူသော မိန်းမဖြစ်ပါစေသောဟု လျှောက်ဆို၏။ ၄၅ထိုသို့စိတ်နှလုံး၌ လျှောက်ဆို၍မပြီးမှီ၊
ရေဗက္ကသည် ရေအိုးကိုထမ်းလျက် ထွက်လာသဖြင့်၊ ရေတွင်းသို့ဆင်း၍ ရေခပ်သည်ကို ကျွန်ုပ်မြင်လျှင်၊
ရေသောက် ပါရစေဟု သူ့ကိုတောင်းလေသော်၊ ၄၆သူသည် အလျင်အမြန် ပခုံးပေါ်ကရေအိုးကိုချလျက်၊
သောက်ပါလော့။ သင်၏ကုလားအုပ်တို့ကိုလည်း၊ ရေတိုက်ပါမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ကျွန်ုပ်သောက်ရ၏။

ကုလားအုပ်တို့ကိုလည်း ရေတိုက်လေ၏။ [၄၇]ကျွန်ုပ်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူ၏သမီးဖြစ်သနည်းဟု မေးသော်၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်သည် မိလခါဘွားမြင်သော နာခေါ်သား ဗေသွေလ၏သမီးဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ သူ၏မျက်နှာ၌ နှာဆွဲကိုငင်း၊ သူ၏လက်၌ လက်ကောက်တို့ကိုငင်း ထည့်ပြီးလျှင်၊ [၄၈]ဦးညွှတ်ချ၍၊ ကျွန်ုပ်သခင် ညီအစ်ကို၏မြေးကို သခင်၏သားဘို့ ယူစေခြင်းငှါ၊ မှန်သောလမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူသော ကျွန်ုပ်သခင် အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး၍ ကိုးကွယ်လေ၏။ [၄၉]ယခုတွင် သင်တို့သည်၊ ကျွန်ုပ်သခင်၌ သစ္စာနှင့်ကျေးဇူး ပြုမည်၊ မပြုမည်ကိုပြောပါ။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ လက်ျာလမ်းဖြစ်စေ၊ လက်ဝဲလမ်းဖြစ်စေ၊ တလမ်းလမ်းသို့ လိုက်သွား ပါမည်ဟု ပြောဆို၏။

[၅၀]လာဗန်နှင့် ဗေသွေလတို့ကလည်း၊ ဤအမှုသည် ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ အကျွန်ုပ် တို့သည်၊ သင့်အား ကောင်းမကောင်းကို မပြောနိုင်ပါ။ [၅၁]ရေဗက္ကလည်း သင့်ရှေ့၌ ရှိပါ၏။ ယူသွားပါလော့။ ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏သခင် သား၏မယားဖြစ်စေဟု ပြန်ဆို၏။ [၅၂]ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ အာဗြဟံ ကျွန်သည် ဦးညွှတ်ချ၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ပြီးမှ၊ [၅၃]ငွေဖလား၊ ရွှေဖလား၊ အဝတ်တန်ဆာများကို ထုတ်၍ ရေဗက္ကအားပေး၏။ သူ၏အမိ၊ မောင်အားလည်း၊ အဘိုး ထိုက်သော လက်ဆောင်ကို ပေး၏။ [၅၄]သူနှင့် သူ၏အဘော် အပေါင်းတို့သည်၊ စားသောက်၍ ညဉ့်ကိုလွန်စေပြီးမှ၊ နံနက်ယံ၌ ထလျက်၊ ကျွန်ုပ်သည် သခင်ထံသို့ပြန်ပါရစေဟု ဆိုလေသော်၊ [၅၅]မောင်နှင့်အမိက၊ မိန်းမကလေးသည်၊ ကျွန်ုပ်တို့ထံမှာ၊ ဆယ်ရက်လောက်နေပါစေဦး။ နောက်မှ၊ သူ့ကိုသွားပါစေမည်ဟု ဆိုကြ၏။ [၅၆]ထိုသူကလည်း၊ ကျွန်ုပ်ကိုမဆီးတားပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျွန်ုပ်ရောက် လာသောအမှုကို ပြုစုတော်မူပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် သခင်ထံသို့ သွားရသောအခွင့်ကို ပေးပါလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ [၅၇]သူတို့က၊ မိန်းကလေးကိုခေါ်၍၊ သူ့အလိုကိုမေးပါဦးမည် ဆိုသည်နှင့်၊ [၅၈]ရေဗက္ကကိုခေါ်၍ သင်သည် ဤလူနှင့်အတူ ယခု လိုက်မည်လောဟု မေးသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟုဆို၏။ [၅၉]သို့ဖြစ်၍၊ မိမိနှမရေဗက္ကနှင့် သူ၏ အထိန်းကိုငင်း၊ အာဗြဟံကျွန်နှင့် သူ၏လူတို့ကိုငင်း လွှတ်လိုက်ကြ၏။ [၆၀]ရေဗက္ကကိုလည်း၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏နှမဖြစ်၏။ အသောင်း အသိန်းတို့၏ အမိဖြစ်ပါစေသော။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရန်သူတို့၏ တံခါးများကို အစိုးရပါစေသောဟု ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ [၆၁]ရေဗက္ကနှင့် သူ၏မိန်းမငယ်တို့သည် ထ၍၊ ကုလားအုပ်ကိုစီးလျက်၊ ထိုယောက်ျားနှင့်အတူ လိုက်ကြ၏။ ထိုသို့ အာဗြဟံကျွန်သည် ရေဗက္ကကို ဆောင်ယူသွားလေ၏။

[၆၂]ထိုအခါ တောင်ပြည်အတွင်း၌နေသော ဣဇာက်သည်၊ ဗေရလဟဲရောလမ်းဖြင့် ရောက်လာသည် ဖြစ်၍၊ [၆၃]ညဦးအချိန်၌ ဆင်ခြင်လိုသောငှါ၊ တောအရပ်သို့ ထွက်သွား၍၊ မျှော်ကြည့်လျှင်၊ ကုလားအုပ်များ လာသည်ကို မြင်လေ၏။ [၆၄]ရေဗက္ကသည်လည်း၊ မျှော်ကြည့်၍ ဣဇာက်ကိုမြင်သောအခါ ကုလားအုပ်ပေါ်က ဆင်းပြီးလျှင်၊ [၆၅]ကျွန်ုပ်တို့ကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ တော၌လာသောထိုသူကား၊ အဘယ်သူနည်းဟု ကျွန်ကိုမေးလေသော်၊ ကျွန်က၊ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်သခင်ဖြစ်ပါ၏ဟု ပြောဆိုသောစကားကို ကြားလျှင်၊ ရေဗက္ကသည် မျက်နှာဖုံးကိုယူ၍ ဖုံးလေ၏။ [၆၆]ကျွန်သည်လည်း၊ မိမိပြုလေသမျှတို့ကို ဣဇာက်အားကြားပြောပြီးမှ၊ [၆၇]ဣဇာက်သည် မိမိအမိစာရာ၏တဲသို့ ရေဗက္ကကို ဆောင်ယူ၍ စုံဘက်လေ၏။ ရေဗက္ကကို ချစ်နှစ်မြို့သဖြင့်၊ အမိသေသောအမှု၌ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၂၅

[၁]တဖန် အာဗြဟံသည်၊ ကေတုရအမည်ရှိသော မိန်းမနှင့်စုံဘက်၍၊ [၂]ထိုမိန်းမသည် ဇိမရံ၊ ယုတ်ရှန်၊ မေဒန်၊ မိဒျန်၊ ဣရှုဗက်၊ ရှုအာတို့ကို ဘွားမြင်လေ၏။ [၃]ယုတ်ရှန်သားကား၊ ရှေဗာနှင့်ဒေဒန်တည်း။ ဒေဒန်သားကား၊ အာရှု ရိမ်လူ၊ လေတုရှိမ်လူ၊ လုမ်မိမ်လူတည်း။ [၄]မိဒျန်သားကား၊ ဧဖာ၊ ဧဖေရ၊ ဟာနုတ်၊ အဘိဒ၊ လေဒါတည်း။ ထိုသူအပေါင်း တို့ကား ကေတုရအနွယ်ဖြစ်ကြသတည်း။

၅အာဗြဟံသည်၊ မိမိဥစ္စာရှိသမျှကို ဣဇာက်အားပေးလေ၏။ ၆မယားငယ်တို့၌ရသော သားတို့
အားလည်း၊ မိမိအသက်ရှင်စဉ်တွင် ဆုလပ်များကိုဝေပေး၍၊ သားဣဇာက်ထံမှ အရှေ့ပြည်သို့ လွှတ်လိုက်
လေ၏။

၇ထိုနောက် အာဗြဟံသည် အသက်ကြီးရင့်၍၊ အိုမင်းခြင်း၊ နေ့ရက်ကာလ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်တကွ၊
အသက် ပေါင်းတရာခုနစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ ၈အသက်ချုပ်၍ အနိစ္စဖြစ်သဖြင့် မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့
ရောက်လေ၏။ ၉သားဣဇာက်နှင့် ဣရှမေလတို့သည်၊ မံရေမြို့ရှေ့မှာ ဟိတ္တိအမျိုးသား၊ ဇောရသားဖေရုန်၏
လယ်ပြင်တွင်၊ မပေလ မြေတွင်း၌ အဘကိုသင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ၁၀ဟေသအမျိုးသားတို့အား အဘိုးပေး၍
အာဗြဟံဝယ်သော လယ်ပြင်၌ အာဗြဟံ နှင့် မယားစာရာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ကြသတည်း။

၁၁အာဗြဟံသေသောနောက်၊ သားဣဇာက်ကို ဘုရားသခင်ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဣဇာက်
သည် ဗေရလဟဲရောမြို့မှာ နေသတည်း။ ၁၂စာရာ၏ကျွန်မ၊ အဲဂုတ္တုအမျိုးသား ဟာဂရ ဘွားမြင်သော
အာဗြဟံသား ဣရှမေလ၏ သားစဉ်မြေးဆက်တည်း ဟူသော၊ ၁၃မိမိအမျိုးအနွယ်အလိုက်၊ ဣရှမေလ
သားများ အမည်ဟူမူကား၊ သားအကြီးနဗာယုတ်။ ထိုနောက် ကေဒါ၊ အာဒဗေလ၊ မိဗသံ၊ ၁၄မိရှမ၊ ဒုမာ၊
မာစ၊ ၁၅ဟာဒဒ်၊ တေမ၊ ယေတုရ၊ နာဖိရှ၊ ကေဒမာတည်း ဟူသော၊ ၁၆ဣရှမေလသားတည်း။
ထိုသို့အမည်ရှိသော သူတို့သည်၊ မိမိမြို့၊ မိမိရဲတိုက် အလိုက်၊ အမျိုးမျိုးသော မင်းဆယ်နှစ်ပါးဖြစ်သတည်း။
၁၇ဣရှမေလသည် အသက်တရာသုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်ရှိသော် အသက်ချုပ်၍ သေသဖြင့်၊ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့
ရောက်လေ၏။ ၁၈သူတို့သည်လည်း၊ အာရှုရိပြည်သို့ သွားရာ လမ်း၊ ဟဝိလမြို့မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည့်အရှေ့၊
ရှုရမြို့တိုင်အောင်နေကြ၏။ ထိုသို့ ဣရှမေလ၏နေရာသည် မိမိညီအစ်ကို အပေါင်းအနား၌ ကျသတည်း။

၁၉အာဗြဟံသား ဣဇာက်၏အဆက်အနွယ် ဟူမူကား၊ အာဗြဟံသားကား ဣဇာက်တည်း။
၂၀ဣဇာက် သည်၊ အသက်လေးဆယ်ရှိသောအခါ၊ ပါဒနာရံအရပ်သူ၊ ရှုရိအမျိုး ဗေသွေလ၏သမီး၊ ရှုရိလူ
လာဗန်၏နှမရေဗက္ကနှင့် အိမ်ထောင်နေ၏။ ၂၁ဣဇာက်သည်၊ မိမိမယား ရေဗက္ကမြုံသောကြောင့်၊ ထာဝရ
ဘုရားကို တောင်းပန်၍၊ ထာဝရ ဘုရားနားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ သူ၏မယားသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူလေ၏။
၂၂ဝမ်းအတွင်း၌တည်သော သူငယ်တို့သည်၊ အချင်းချင်းတိုက်ခိုက်ကြ၏။ အမိကလည်း၊ ထိုသို့ဖြစ်၍
ငါ၌အဘယ်အမှုရောက်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်ခြင်းငှာ သွားလေ၏။
၂၃ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၏ဝမ်းတွင်း၌ လူမျိုးနှစ်မျိုးရှိ၏။ သင်၏ဝမ်းတွင်းထဲက ခြားနားသော
လူစုနှစ်စုကို ဘွားရလိမ့်မည်။ လူတမျိုးသည် တမျိုးထက်အားကြီးလိမ့်မည်။ အကြီးသည် အငယ်၌
ကျွန်ခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၄ဘွားချိန်စေ့သောအခါ၊ သူ၏ဝမ်း၌ သားမွှာရှိသဖြင့်၊ ၂၅အဦးဘွားသော
သားသည်၊ အမွေးပါသောအဝတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ တကိုယ်လုံးအဆင်းနီ၏။ သူ့ကို ဧသောဟူသော
အမည်ဖြင့်မှည့်ကြ၏။ ၂၆ထိုနောက်မှ သူ့ညီသည်၊ အစ်ကိုဧသော၏ ဖနှောင့်ကိုကိုင်လျက် ဘွားလာ၏။
သူ့ကိုကား၊ ယာကုပ်အမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။ ထိုသားနှစ်ယောက်ကို ဘွားသောအခါ၊ ဣဇာက်သည် အသက်
ခြောက်ဆယ် ရှိသတည်း။ ၂၇သူငယ်တို့သည် ကြီးပွား၍၊ ဧသောကား လိမ္မာသော တောသားမုဆိုးဖြစ်လေ၏။
ယာကုပ်ကား တဲ၌နေတတ်၍ စိတ်ကောင်းသောသူဖြစ်၏။ ၂၈ဣဇာက်သည်၊ ဧသောပေးသော အမဲသားကို
စားလေ့ရှိသောကြောင့် သူ့ကိုချစ်၏။ ရေဗက္ကမူကား ယာကုပ်ကိုချစ်၏။

၂၉တနေ့သ၌၊ ယာကုပ်သည် စားစရာကိုချက်ပြုတ်စဉ်တွင်၊ ဧသောသည် တောမှလာ၍ မောသော
ကြောင့်၊ ၃၀ယာကုပ်အား၊ ထိုနီသောစားစရာနှင့် ငါ့ကိုကျွေးပါလော့၊ ငါမောပါသည်ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုကြောင့်
သူ၏နာမည်ကို ဧဒုံဟုတွင်သတည်း။ ၃၁ယာကုပ်ကလည်း၊ ယနေ့ပင် သင်၏သားဦးအရာကို၊ ငါ့အား
ရောင်းပါဟု ဆိုလျှင်၊ ၃၂ဧသောက၊ ငါသေလုပြီ။ သားဦးအရာအားဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိပါလိမ့်မည်နည်းဟု
ဆို၏။ ၃၃ယာကုပ်ကလည်း၊ ယနေ့ပင် ငါ့အားကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုပါဟုဆိုသော်၊ သူသည်ကျိန်ဆိုသဖြင့်၊
ယာကုပ်အား မိမိသားဦးအရာကို ရောင်းလေ၏။ ၃၄ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊ မုန့်နှင့်ပဲဟင်းကို ဧသောအား

ပေးသဖြင့်၊ သူသည် စားသောက်ပြီးမှထ၍ သွားလေ၏။ ထိုသို့သောသည်၊ မိမိနှင့် ဆိုင်သောသားဦး
အရာကို မထီမဲ့မြင်ပြုသတည်း။

၂၆

၁အာဗြဟံလက်ထက် ထိုပြည်၌ဖြစ်ဘူးသော အစာခေါင်းပါးခြင်းမှတပါး၊ နောက်တဖန် အစာခေါင်းပါး
ခြင်း ရှိပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဇာက်သည် ဖိလိတ္တိမင်းကြီး အဘိမလက်နေရာ ဂေရာမြို့သို့သွားလေ၏။
၂ထာဝရဘုရားသည် လည်း သူ့အားထင်ရှား၍၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့မသွားနှင့်၊ ငါပြောလတ့ံသော
ပြည်၌နေလော့။ ၃ယခုဤပြည်၌ တည်းခို၍နေလော့။ သင့်ဘက်မှာငါနေ၍ကောင်းကြီးပေးမည်။ အကြောင်း
မူကား၊ သင်နှင့်သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ဤပြည်ရှိသမျှတို့ကိုငါပေးမည်။ သင်၏အဘအာဗြဟံအား
ငါကျိန်ဆိုသောစကားရှိသည်အတိုင်းငါပြုမည်။ ၄သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့
များပြားစေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားလည်း၊ ဤပြည်ရှိသမျှတို့ကိုငါပေးမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်
အားဖြင့်လည်း၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ၅အကြောင်းမူ ကား၊
အာဗြဟံသည် ငါ့စကားကိုနားထောင်၍၊ ငါစီရင်မှာထားသော ပညတ်တရားအမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ရှောက်
သတည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၆ဣဇာက်သည် ဂေရာမြို့၌နေစဉ်တွင်၊ ၇မြို့သားတို့သည် သူ၏မယားအကြောင်းကို မေးသောအခါ၊
ရေဗက္က သည်လှသောအဆင်းအရောင်ရှိသောကြောင့်၊ ဤပြည်သားယောကျာ်းတို့သည် သူ့အကြောင်း
ကြောင့် ငါ့ကိုသတ် မည်ဟုစိုးရိမ်၍၊ သူသည် ငါမယားဖြစ်သည်ဟု မပြောမဆိုဝံ့၊ ငါ့နှမဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။
၈ထိုမြို့၌ ကာလအင်တန် ကြာနေပြီးမှ၊ တနေ့တ၌၊ ဣဇာက်သည် မိမိမယားရေဗက္ကနှင့် ကစားသည်ကို၊
ဖိလိတ္တိမင်းကြီး အဘိမလက်သည် ပြတင်းပေါက်ဝကကြည့်မြင်လျှင်၊ ၉ဣဇာက်ကိုခေါ်၍၊ ထိုမိန်းမသည်၊
အကယ်စင်စစ် သင်၏မယားဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊ သူသည်ငါ့နှမဖြစ်၏ဟုအဘယ်ကြောင့် သင်ပြောရသနည်းဟု
မေးသော်၊ ဣဇာက်က၊ သူ့အတွက်ကြောင့် ကျွန်ုပ် သေမည်ကိုစိုးရိမ်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။
၁၀အဘိမလက်မင်း ကလည်း၊ ငါတို့၌သင်ပြုသောအမှုကား အဘယ်သို့ နည်း။ တစုံတယောက်သော သူသည်၊
သင်၏မယားနှင့် အမှတ်တမဲ့သင့် နေလျှင်၊ ငါတို့ခေါင်းပေါ်မှာ သင်သည် အပြစ်ရောက်စေလိမ့်မည်တကား
ဟုဆိုပြီးမှ၊ ၁၁ဤသူလင်မယားကို ပြစ်မှားသောသူသည် ဆက်ဆက်အသေခံရမည်ဟု မိမိလူအပေါင်း
တို့ကိုမှာထားသတည်း။

၁၂ထိုပြည်၌ ဣဇာက်သည် မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍၊ တနှစ်ခြင်းတွင် အဆတရာသောအသီးအနှံကို ရလေ၏။
ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ ၁၃သူသည်ကြီးပွါး၍၊ အလွန်စည်းစိမ်ကြီးသည်
တိုင်အောင် တိုးတက်လျက်၊ စီးပွားဥစ္စာများပြားစွာဖြစ်လေ၏။ ၁၄သိုးစု၊ နွားစုများ၊ ကျွန်များနှင့်
ပြည့်စုံကြွယ်ဝ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သူ့ကိုငြူစူကြ၏။ ၁၅အဘအာဗြဟံလက်ထက် ၌၊
အဘ၏ကျွန်တို့ တူးသောရေတွင်းရှိသမျှတို့ကို မြေနှင့် ဖို့ပိတ်ကြ၏။ ၁၆အဘိမလက်မင်းကလည်း၊ သင်သည်
ငါတို့ ထက်တန်ခိုးကြီး၏။ ငါတို့ထံမှထွက်သွားလော့ဟု၊ ဣဇာက်ကိုအမိန့်ရှိသောကြောင့်၊ ၁၇ဣဇာက်သည်
ထိုမြို့မှထွက် သွားပြီးလျှင်၊ ဂေရာချိုင့်၌ထဲကိုဆောက်၍ နေလေ၏။

၁၈ထိုအခါ ဣဇာက်သည်၊ အဘအာဗြဟံကျွန်တို့တူး၍၊ အဘသေသောနောက်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ဖို့သော
ရေတွင်းတို့ကိုတူးဘော်ပြန်၍၊ အထက်ကအဘသမုတ်သော အမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။ ၁၉ဣဇာက်ကျွန်တို့
လည်း၊ ချိုင့်ထဲ၌တူး၍ စမ်းရေတွင်းကို တွေ့ကြ၏။ ၂၀ဂေရာအမျိုးသား နွားကျောင်းတို့ကလည်း၊ ဤရေသည်
ငါတို့ရေဖြစ်၏ ဟု၊ ဣဇာက်၏နွားကျောင်းတို့နှင့် လုယက်ပြောဆိုကြ၏။ ထိုသို့အချင်းချင်းလုယက်ကြ
သောကြောင့်၊ ထိုရေတွင်းကို သေက်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ၂၀နောက်တဖန် အခြားသောရေတွင်းကို
တူးပြန်ကြ၏။ ထိုရေတွင်းကိုလည်း တဖန်လု ကြသောကြောင့်၊ သိတနအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ၂၂ထိုအရပ်မှ
နေရာပြောင်း၍၊ အခြားသောရေတွင်းကိုတူးကြ၏။ ထိုရေတွင်းကို အဘယ်သူမျှမလုယက်သောကြောင့်၊ ငါတို့

နေစရာအခွင့်ကို ယခုထာဝရဘုရားပေးတော်မူပြီ ဖြစ်၍၊ ဤပြည်၌ငါတို့သည် စီးပွါးများကြလိမ့်မည်ဟု
ဆိုလျက်၊ ထိုရေတွင်းကိုရဟောဘုတ် အမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။
၂၃တဖန် ထိုအရပ်မှ ဗေရရှေဘအရပ်သို့ ပြောင်းလေ၏။ ၂၄ထိုနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရားသည်
ထင်ရှား၍၊ ငါသည် သင်၏အဘ အာဗြဟံ၏ ဘုရားဖြစ်၏။ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည်သင့်ဘက်မှာရှိ၏။ ငါသည်
ကောင်းကြီးပေးမည်။ ငါ၏ကျွန်အာဗြဟံအတွက်၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ငါများပြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၅ထိုအရပ်၌ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ပဌနာပြု၏။ တဲကိုလည်း တည်ဆောက်၍၊
ကျွန်တို့သည် ရေတွင်းကိုတူးကြ၏။
၂၆ထိုအခါ အဘိမလက်မင်းသည်၊ အဆွေတော်အဟုဇတ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖိကောလ တို့ကိုခေါ်၍၊
ဂေရာမြို့ မှ ဣဇာက်ရှိရာသို့သွား၏။ ၂၇ဣဇာက်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမြင်ပျင်း၍ နှင်ထုတ်ပြီးမှ၊
အဘယ်ကြောင့် လာကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ၂၈ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဘက်မှာရှိတော်
မူကြောင်းကို၊ ငါတို့အမှန်သိမြင် သည်ဖြစ်၍၊ ၂၉ငါတို့သည် သင့်ကိုမထိမခိုက်၊ ကျေးဇူးကိုသာပြု၍၊
ငြိမ်ဝပ်စွာလွှတ်လိုက်သည်နည်းတူ၊ သင်သည် ငါတို့ကိုအပြစ်မပြုရဟု၊ ငါတို့တဘက်၊ သင့်တဘက်၊
နှစ်ဘက်သားတို့သည်၊ သစ္စာဂတိထား၍ မိဿဟာယဖွဲ့ကြစို့။ သင်သည် ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေး
တော်မူသောသူဖြစ်ပါ၏ဟုဆိုကြလေသော်၊ ၃၀ဣဇာက်သည်၊ သူတို့အဘို့ စားသောက်ပွဲကိုလုပ်၍၊
အတူစားသောက်ကြ၏။ ၃၁နံနက်စောစောထ၍၊ အချင်းချင်းတဦးနှင့် တဦးသစ္စာ ပြုကြပြီးမှ၊ ဣဇာက်သည်
သူတို့ကို လွှတ်လိုက်၍၊ သူတို့သည်ငြိမ်ဝပ်စွာသွားရကြ၏။ ၃၂ထိုနေ့၌ပင် ဣဇာက်ကျွန်တို့သည် လာ၍၊
မိမိတို့တူးသော တွင်း၌ ရေတွေ့ကြောင်းကို ပြောဆိုကြလျှင်၊ ၃၃ထိုရေတွင်းကို ရှေဘအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
ထိုကြောင့် ထိုအရပ်၌ တည်သောမြို့ကို ဗေရရှေဘမြို့ဟု ယနေ့တိုင်အောင်တွင်လေသတည်း။
၃၄ဧသောသည် အသက်လေးဆယ်ရှိသော အခါ၊ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဗေရိ၏သမီးယုဒိတ်၊ ဟိတ္တိ
အမျိုးသား ဧလုန်၏သမီး ဗာရှမတ်တို့နှင့် အိမ်ထောင်လေ၏။ ၃၅ထိုမိန်းမတို့သည် ဣဇာက်နှင့် ရေဗက္က၌
စိတ်နှလုံး ပူပန်စရာ အကြောင်းဖြစ်သတည်း။

၂၇

၁ထိုနောက် ဣဇာက်သည် အို၍မျက်စိမှုန်သဖြင့် မမြင်နိုင်သောအခါ၊ သားအကြီး ဧသောကို၊
ငါ့သားဟု ခေါ်လျှင်၊ ကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟု ထူးလေ၏။ ၂အဘကလည်း ယခုငါအိုလှပြီ။ အဘယ်သောအခါ
သေရမည်ကိုငါမသိ။ ၃မသေမီငါ့ဝိညာဉ်သည် သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ သင်၏လက်နက်တည်း
ဟူသော လေးနှင့်မြားတောင့် ကို ဆောင်ယူလျက် တောသို့သွား၍၊ ငါစားစရာဘို့ အမဲကောင်ကို
ရအောင်ရှာပြီးလျှင်၊ ၄ငါမြိန်ရှက်တတ်သော အမဲ ဟင်းလျာကို ချက်၍ ငါ့ထံသို့ယူခဲ့ပါလော့ဟု ပြောဆို၏။
၅ထိုသို့ ဣဇာက်သည် သားဧသောအား ပြောဆိုသော စကားကို၊ ရေဗက္ကကြားသည်ဖြစ်၍၊ ဧသောသည်
အမဲသားကိုရအောင်တောသို့ အရှာသွားစဉ်တွင်၊ ၆ရေဗက္ကသည် သားယာကုပ်ကိုခေါ်၍၊ ၇သင်၏အဘက၊
ငါမသေမီ ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်မှာ သင့်ကိုငါကောင်းကြီးပေးမည် အကြောင်း၊ ငါစားစရာဘို့
အမဲသားကိုယူခဲ့၍၊ အမဲဟင်းလျာကိုချက်ပါဟု သင်၏အစ်ကို ဧသောအားပြောသည်ကို ငါကြားပြီ။ ၈သို့ဖြစ်၍
ငါ့သား၊ ငါမှာထားသမျှသောစကားကို နားထောင်ပါလော့။ ၉ယခုဆိတ်စုရှိရာသို့သွား၍၊ ကောင်းသော
ဆိတ်သငယ်နှစ်ကောင်ကို ငါ့ထံသို့ယူခဲ့ပါလော့။ သင်၏အဘ မြိန်ရှက်တတ်သော အမဲဟင်းလျာကို
ငါချက်မည်။ ၁၀သင်၏အဘမသေမီသင့်ကို ကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ ထိုအစာကို အဘစားစေခြင်းငှါ
သင်သည် အဘထံသို့ ပို့ဆောင်ရမည်ဟု ဆိုလေ၏။ ၁၁ယာကုပ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်အစ်ကို ဧသောကား
အမွေးရှိသောသူ၊ ကျွန်ုပ်ကား ချောမွတ်သောသူဖြစ်၏။ ၁၂ကျွန်ုပ်အဘသည် ကျွန်ုပ်ကိုစမ်းသပ်ကောင်း
စမ်းသပ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ကျွန်ုပ်ကို လှည့်စားသောသူဟူ၍ ထင်သဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်သည် မင်္ဂလာကိုမရဘဲ
ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာကိုသာ ခံရလိမ့် မည်ဟု အမိကိုဆိုလေ၏။ ၁၃အမိရေဗက္ကကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်ခံရသော

ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာသည် ငါ၌သင့်ရောက် ပါစေ။ ငါ့စကားကို နားထောင်၍ ဆိတ်သငယ်တို့ကိုသာ ယူခဲ့ပါဟု
ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၁၄သူသည် သွား၍ဆိတ်သငယ် တို့ကို အမိထံသို့ယူခဲ့သဖြင့်၊ အမိသည်လည်း
အဘမြိန်ရှက်တတ်သော အမဲဟင်းလျာကို ချက်လေ၏။ ၁၅ထိုအခါ ရေဗက္ကသည် အိမ်တွင် မိမိလက်၌ ရှိသော
သားကြီးသော၏အဝတ်၊ ကောင်းမွန်သောအဝတ်ကို ယူ၍၊ သားငယ် ယာကုပ်ကို ဝတ်စေလျက်၊
၁၆ဆိတ်သငယ်၏သားရေကိုလည်း ယူ၍ သူ၏လက်၌၎င်း၊ လည်ပင်ချောသောဘက်၌၎င်း ဆင်ယင်ပြီးလျှင်၊
၁၇မိမိချက်သော အမဲဟင်းနှင့် မုန့်ကိုသား ယာကုပ်လက်၌ အပ်ပေး၏။

၁၈ယာကုပ်လည်း အဘထံသို့သွား၍ အဘဟုခေါ်လေ၏။ အဘကလည်း ငါရှိ၏ငါ့သား။ သင်သည်
အဘယ် သူနည်းဟု မေး၏။ ၁၉ယာကုပ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ကား သားအကြီးသောဖြစ်ပါ၏။ အဘမှာထား
သည်အတိုင်း ပြုပါပြီ။ ထ၍ထိုင်ပါ။ အဘ၏ဝိညာဉ်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊
အကျွန်ုပ်၏အမဲသားကို စားပါလော့ဟု ဆိုလေ၏။ ၂၀အဘဣဇာက်ကလည်း၊ ငါ့သား၊ ဤမျှလောက်
လျှင်မြန်စွာ တွေ့ရသောအကြောင်းကား၊ အဘယ်သို့ နည်းဟု သားအားမေးလျှင်၊ အဘ၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူသောကြောင့်၊ လျှင်မြန်စွာ တွေ့ရပါသည်ဟု ပြန်ဆိုလေ
၏။ ၂၁ဣဇာက်ကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်သည် ငါ့သားသောမှန်သည် မမှန်သည်ကို သိလို၍၊ သင့်ကိုငါစမ်းသပ်
စေခြင်းငှါ၊ ငါ့ထံပါးသို့ ချဉ်းကပ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ၂၂ယာကုပ်သည် အဘထံ ပါးသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အဘသည်
စမ်းသပ်လျက်၊ အသံကား ယာကုပ်၏အသံ၊ လက်တို့ကား သော၏လက်ဖြစ်ပေ တည်းဟု ဆိုလေ၏။
၂၃ထိုသို့ သူ၏လက်တို့သည် သော၏လက်ကဲ့သို့ အမွေးပါသောကြောင့်၊ ယာကုပ်ဖြစ်မှန်းကို
အဘမရိပ်မိသဖြင့်၊ ကောင်းကြီးပေးလေ၏။ ၂၄သို့ရာတွင် တဖန်ကား၊ သင်သည် ငါ့သားသောစင်စစ်
အမှန်ဖြစ် သလောဟု မေးပြန်လျှင်၊ မှန်ပါသည်ဟုဆို၏။ ၂၅အဘကလည်း၊ ငါ့ထံပါးသို့ သွင်းခဲ့ပါ။
ငါ့ဝိညာဉ်သည် သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ ငါ့သား၏အမဲသားကို ငါစားအံ့ဟုဆိုလျှင်၊
ယာကုပ်သည် အဘထံသို့သွင်း၍၊ အဘ စားလေ၏။ စပျစ်ရည်ကိုလည်း ပေး၍ အဘသောက်လေ၏။
၂၆ထိုနောက် အဘက၊ ငါ့သား ချဉ်းကပ်၍ ငါ့ကိုနမ်းပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်သည်ချဉ်းကပ်၍ အဘကို
နမ်းလေ၏။ ၂၇အဘဣဇာက်ကလည်း၊ သူ့အဝတ်၏အနံ့ကိုခံ၍ ကြည့်ပါ။ ငါ့သား၏အနံ့သည်၊ ထာဝရဘုရား
ကောင်းကြီးပေး တော်မူသော လယ်၏အမွေးအကြိုင်နှင့်တူ၏။ ၂၈ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည်
မိုဃ်းကောင်းကင်၏ နှင်းကို၎င်း၊ မြေကြီး၏ဆီဥကို၎င်း၊ များစွာသောဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်ကို၎င်း၊
သင့်အားပေးတော်မူစေသတည်း။ ၂၉သူတပါးတို့သည် သင်၌ကျွန်ခံ၍၊ အပြည်ပြည်တို့သည် သင့်ရှေ့မှာ
ဦးညွှတ်ရကြစေသတည်း။ သင်သည် သင်၏ညီအစ်ကိုတို့ရှေ့၌ အရှင်ဖြစ်၍၊ သင့်အမိ၏သားတို့သည်
သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ရကြစေသတည်း။ သင့်ကိုကျိန်ဆဲသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို ခံရကြ
စေသတည်း။ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးကို ခံရကြစေ သတည်းဟု
ကောင်းကြီးပေးလေ၏။

၃၀ယာကုပ်သည်၊ အဘဣဇာက်ပေးသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံ၍၊ အဘထံမှ ထွက်သွားသော
ခဏချင်းတွင်၊ အစ်ကိုသောသည် မုဆိုးပြုရာမှ ရောက်လာ၏။ ၃၁သူသည်လည်း အမဲဟင်းလျာကိုချက်၍
အဘထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အဘ၏ဝိညာဉ်သည်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊
သား၏အမဲသားကို ထ၍ စားပါလော့ဟု ဆိုလေ၏။ ၃၂အဘဣဇက်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု
မေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်ကား သားအကြီးသော ဖြစ်ပါ၏ဟု ဆိုလေသော်၊ အဘဣဇာက်သည် အလွန်
တုန်လှုပ်၍၊ အဘယ်သူနည်း၊ ၃၃အမဲသား ကိုရ၍၊ ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးသောသူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။
သင်မရောက်မှီ ငါသည် အကုန်အစင်စားပြီး၍၊ သူ့ကို ကောင်းကြီးပေးမိပြီ။ သူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို
ကေန်အမှန်ခံရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။ ၃၄အဘဆိုသော စကားကို သောကြားလျှင်၊ အလွန်ပြင်းသော
အသံနှင့် သည်းထန်စွာငိုကြွေးလျက်၊ အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးပါလော့၊ ပေးပါလော့ဟု

ဆိုလေသော်။ ၃၅အာဘက၊ သင့်ညီသည် လိမ္မာစွာလာ၍၊ သင်၏ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ယူသွားပြီဟု
ဆိုလေ၏။ ၃၆ဧသောကလည်း၊ သူ့ကိုယာကုပ်ဟူသောအမည်နှင့် လျောက်ပတ်စွာ မှည့်ပါပြီမဟုတ်လော။
ကျွန်ုပ်ကို နှစ်ကြိမ်လှည့်စား၍ နိုင်ပါပြီ။ သားဦးအရိပ်အရာကို အရင်ယူသွားပါပြီ။ ယခုလည်း တဖန်
အကျွန်ုပ်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ယူသွားပါပြီဟူ၍၎င်း၊ အကျွန်ုပ်အဘို့ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ တပါးကိုမျှ
မခြွင်းပါသလောဟူ၍၎င်း ဆိုလေ၏။ ၃၇ဣဇာက်ကလည်း၊ သူ့ကိုသင်၏အရှင်ဖြစ်စေပြီ။ ညီအစ်ကိုအပေါင်း
တို့ကို သူ၌ကျွန်ခံစေပြီ။ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်နှင့် သူ့ကိုထောက်မပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့သား၊ သင်၌အဘယ်သို
့ပြုနိုင်တော့အံ့နည်းဟု၊ ဧသောအား ပြန်ပြော လျှင်၊ ၃၈ဧသောက၊ အိုအဘ၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ တစုံတခုမျှ
မရှိပါသလော။ အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးပါလော့၊ ပေးပါလော့ဟု အဘကားပြောဆိုလျက်၊
တဖန် အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလေ၏။ ၃၉အဘ ဣဇာက်ကလည်း၊ ကြည့်ရှုပါ။ သင်၏နေရာသည်
မြေကြီး၏ဆီဥနှင့်၎င်း၊ အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၏ နှင်းနှင့်၎င်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ၄၀ထားဖြင့်အသက်ကို
မွေးရလိမ့်မည်။ ညီ၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အစိုးရသောအခါ၊ သူတင်သောထမ်းဘိုးကို
သင်၏လည်ပင်းမှ ချိုးပယ်လိမ့်မည်ဟု ပြန်၍ဆိုလေ၏။

၄၁အဘသည် ယာကုပ်အား ပေးသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကြောင့်၊ ဧသောသည် ယာကုပ်ကိုအငြိုး
ထား၍၊ ငါ့အဘကြောင့် ညည်းတွားရသော နေ့ရက်ကာလအချိန်နီးပြီ။ ထိုအခါ ငါ့ညီယာကုပ်ကို
ငါသတ်မည်ဟု အကြံနှင့် ပြောလေ၏။ ၄၂ထိုသို့ သားကြီးဧသောပြောသော စကားကို အမိရေဗက္ကကြားလျှင်၊
သားငယ်ယာကုပ်ကို ခေါ်၍၊ သင်၏အစ်ကို ဧသောသည် သင့်ကိုသတ်သဖြင့်၊ သင့်အမှု၌ စိတ်ပြေလိမ့်မည်။
၄၃ထိုကြောင့်၊ ငါ့သား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ပါ။ ငါ့မောင်လာဗန်နေရာ ခါရန်မြို့သို့ ထ၍ပြေးသွားပါလော့။
၄၄သင်၏အစ်ကိုစိတ်ပြေသည်တိုင်အောင်၊ သူ့ထံမှာ ခဏရှောင်၍ နေပါလော့။ ၄၅သင်၏အစ်ကို စိတ်ပြေ၍၊
သင်သည် သူ၌ပြုသောအမှုကို မေ့လျော့သောအခါ၊ ငါမှာလိုက်၍ ထိုအရပ်မှ သင့်ကိုဆောင်ခဲ့စေမည်။
ငါ့သားနှစ်ယောက်လုံးကို တနေ့ချင်းတွင် အဘယ်ကြောင့် ငါရှုံး ရမည်နည်းဟု ဆိုလေ၏။ ၄၆တဖန်
ရေဗက္ကသည် ဣဇာက်ထံသို့သွား၍၊ ကျွန်မသည်ဟေသအမျိုးသမီးတို့ကြောင့်၊ ကိုယ်အသက်ကို ငြီးငွေ့လှ၏။
ဤပြည်သူသမီးကဲ့သို့သောသူ၊ ဟေသအမျိုးသမီးနှင့် ယာကုပ်အိမ်ထောင်ဘက်ပြုလျှင်၊ ကျွန်မ အသက်ရှင်၍
အဘယ်အကျိုးရှိပါလိမ့်မည်နည်းဟု ပြောဆိုလေ၏။

၂၈

၁ထိုအခါ ဣဇာက်သည် ယာကုပ်ကိုခေါ်၍၊ သင်သည် ခါနာန်အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်မပြုရ။
၂အမိ၏ အဘ ဗေသွေလအမျိုးသားနေရာ ပါဒနာရံအရပ်သို့ ထ၍သွားလော့။ သင့်ဦးရီးလာဗန်၏သမီး
တစုံတယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြုလော့။ ၃အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကြီးပေး၍
တိုးပွားစေသဖြင့်၊ သင်သည် အမျိုးကြီးဖြစ်မည်အကြောင်းနှင့် များပြားစေတော်မူစေသတည်း။ ၄အထက်က
အာဗြဟံအား ပေးတော်မူ၍၊ သင်ယခု ဧည့်သည်ဖြစ်လျက် နေသောဤပြည်ကို၊ သင်အမွေခံရမည်
အကြောင်း၊ သင့်အား၎င်း၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား၎င်း အာဗြဟံ၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးတော်မူ
စေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေးလျက် မှာထား၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။ ၅ထိုသို့ ယာကုပ်နှင့် ဧသော၏အမိ၊
ရေဗက္က၏မောင်၊ ရှုရိလူ ဗေသွေလသား လာဗန်နေရာ ပါဒနာရံပြည်သို့ ယာကုပ် သွားလေ၏။

၆ထိုသို့ ဣဇာက်သည် ယာကုပ်ကို ကောင်းကြီးပေး၍၊ ပါဒနာရံပြည်၌ အိမ်ထောင်ဘက်ပြုစေခြင်းငှါ
လွှတ်လိုက်သောအကြောင်းကို၎င်း၊ ခါနာန်အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်မပြုရဟု၊ ကောင်းကြီးပေးသော
အခါ မှာထားကြောင်းကို၎င်း၊ ယာကုပ်သည် မိဘစကားကို နားထောင်၍၊ ပါဒနာရံပြည်သို့ သွားကြောင်း
ကို၎င်း၊ ၇ခါနာန် အမျိုးသမီးတို့ကို အဘဣဇာက် မနှစ်သက်ကြောင်းကို၎င်း ဧသောသိမြင်လျှင်၊ ၈ဣရှမေလ
ထံသို့သွား၍၊ အထက် မယားတို့မှတပါး၊ အာဗြဟံသား ဣရှမေလသမီး၊ နဗာယုတ်နှမ၊ မဟာလတ်နှင့်တဖန်
အိမ်ထောင်ဘက် ပြုပြန်လေ၏၊

၁၀ယာကုပ်သည် ဗေရရှေဘရွာမှထွက်၍၊ ခါရန်ပြည်သို့ခရီးသွားစဉ်တွင်၊ ၁၁တစုံတခုသောအရပ်သို့
ရောက်၍၊ မိုဃ်းချုပ်သောကြောင့်၊ ညဉ့်ကိုလွန်စေမည် အကြံရှိသည်နှင့်၊ ထိုအရပ်၌ ကျောက်ကိုယူ၍
ခေါင်းအုံးဘို့ထားပြီးလျှင် အိပ်လေ၏။ ၁၂မြင်ရသောအိပ်မက်ဟူမူကား၊ မြေကြီးပေါ်၌ လှေခါးထောင်လျက်
အဖျားသည် မိုဃ်းကောင်းကင် တိုင်အောင် မှီ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည်၊ ထိုလှေခါးဖြင့်
ဆင်းလျက်တက်လျက် ရှိကြ၏။ ၁၃ထာဝရဘုရားသည် လှေခါးထက်၌ ရပ်တော်မူလျက်၊ ငါသည် သင်၏အဘ
အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ ဘုရားတည်း ဟူသော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်အိပ်သောမြေကို
သင်နှင့်သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်။ ၁၄သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် မြေမှုန့်ကဲ့သို့ များပြားလိမ့်မည်။
အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ လေးမျက်နှာ အရပ်တို့သို့ နှံ့ပြားကြလိမ့်မည်။ သင်နှင့် သင်၏
အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၁၅ငါသည်
သင့်ဘက်မှာရှိ၏။ သင်သွားလေရာရာ၌ ငါစောင့်မမည်။ ဤပြည်သို့တဖန် ဆောင်ခဲ့ဦး မည်။ ဂတိထားသည်
အတိုင်း မပြည့်စုံမှီ၊ သင့်ကိုငါမစွန့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၆ယာကုပ်သည် အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးလျှင်၊ အကယ်စင်စစ်
ထာဝရဘုရားသည် ဤအရပ်၌ ရှိတော်မူ၏။ ရှိတော်မူကြောင်းကို ငါမသိ။ ၁၇ဤအရပ်ကား၊ အဘယ်
မျှလောက် ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်သည်တကား။ ဤအရပ်ကား၊ အခြားမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်၏ ဘုံဗိမာန်၊
ကောင်းကင်တံခါးဝ ဖြစ်သည်တကားဟု၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်၍ဆို၏။

၁၈နံနက်စောစော ယာကုပ်သည်ထ၍၊ ခေါင်းအုံးသောကျောက်ကို ယူသဖြင့်၊ မှတ်တိုင်ဖြစ်စေလျက်
ထူထောင်ပြီးလျှင်၊ ကျောက်ထိပ်ဖျားအပေါ်၌ ဆီကိုလောင်းလေ၏။ ၁၉ထိုအရပ်ကိုလည်း၊ ဗေသလအမည်ဖြင့်
မှည့်လေ၏။ ထိုမြို့၏ အမည်ဟောင်းကား၊ ဥလံလုဇဟူသတည်း။ ၂၀ထိုအခါ ယာကုပ်က၊ ဘုရားသခင်သည်
ငါ့ဘက်၌ ရှိလျက်၊ ငါယခုသွားရာလမ်းမှာ၊ ငါ့ကိုစောင့်မ၍ စားစရာအစား၊ ဝတ်စရာအဝတ်ကို ပေးသနား
တော်မူလျှင်ငှင်း၊ ၂၁ငါသည်တဖန် အဘ၏အိမ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်
ငါ၏ဘုရားဖြစ်တော်မူလျှင်ငှင်း၊ မှတ်တိုင် ပြု၍ ငါထူထောင်သော ဤကျောက်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏
ဗိမာန်ဖြစ်ရမည်။ ၂၂ပေးသနားတော်မူသမျှတို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ ပူဇော်ပါမည်ဟူ၍ သစ္စာပြုလေ၏။

၂၉

၁တဖန် ယာကုပ်သည် ခရီးသွား၍၊ အရှေ့ပြည်သားတို့နေရာ အရပ်သို့ရောက်ပြီးလျှင်၊
၂မြော်ကြည့်၍ တောစ၌ ရေတွင်းတခုကိုမြင်၏။ ထိုတွင်းရေဖြင့် သိုးစုများကို တိုက်တတ်သည်ဖြစ်၍၊
တွင်းနားမှာ သိုးစုသုံးစုအိပ်လျက် ရှိ၏။ ရေတွင်းဝပေါ်မှာ ကြီးစွာသောကျောက်ရှိ၏။ ၃သိုးထိန်းအပေါင်း
တို့သည် ထိုအရပ်၌ စုဝေးသောအခါ၊ ရေတွင်း ဝ၌ ဖုံးအုပ်သောကျောက်ကို လှိမ့်လှန်၍၊ သိုးများကို
ရေတိုက်ပြီးလျှင်၊ ထိုကျောက်ကို မိမိနေရာ ရေတွင်းဝပေါ်မှာ တဖန်တင်ထားလေ့ရှိ၏။ ၄ယာကုပ်ကလည်း၊
ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အဘယ်အရပ်ကလာကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ငါတို့သည် ခါရန်မြို့က
လာကြသည်ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ၅တဖန်ယာကုပ်က၊ နာခေါ်သား လာဗန်ကို သိသ လောဟု မေးလျှင်၊
သိ၏ဟုပြန်ဆိုသော်၊ ၆သူသည်မာပါ၏လောဟု တဖန်မေးပြန်လျှင်၊ မာပါ၏။ သူ၏သမီး ရာခေလ သည်
သိုးများနှင့်တကွလာလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြလေ၏။ ၇ယာကုပ်ကလည်း၊ နေ့အချိန်အလွန်များစွာ ရှိသေး၏။
သိုးတို့ကို စုဝေးရာအချိန် မဟုတ်သေး။ ရေတိုက်ပြီးလျှင်၊ သွား၍ ထိန်းကြဦးလော့ဟု ဆိုလေ၏။
၈သူတို့ကလည်း၊ သိုးထိန်း အပေါင်းတို့စုဝေး၍၊ ရေတွင်းဝ၌ ဖုံးအုပ်သောကျောက်ကို လှိမ့်လှန်ပြီးမှသာ၊
သိုးတို့ကိုရေတိုက်ရ၏။ သို့မဟုတ်၊ မတိုက်ရဟုပြန်ဆိုကြ၏။ ၉ထိုသို့တဦးနှင့်တဦး နှုတ်ဆက်ကြစဉ်တွင်
ရာခေလသည်၊ မိမိအဘ၏ သိုးတို့ကိုထိန်းရသည် ဖြစ်၍၊ သိုးတို့ကို ဆောင်လျက်လာ၏။ ၁၀ယာကုပ်သည်၊
မိမိဦးရီးလာဗန်၏ သမီး ရာခေလနှင့်ဦးရီးလာဗန်၏ သိုးတို့ကို မြင်သောအခါ၊ အနီးသို့ချဉ်း၍၊ ရေတွင်း၌
ဖုံးအုပ်သောကျောက်ကို လှိမ့်လှန်ပြီးလျှင်၊ ဦးရီးလာဗန်၏ သိုးတို့ကို ရေတိုက် လေ၏။ ၁၁ထိုနောက်၊
ယာကုပ်သည် ရာခေလကိုနမ်း၍၊ ကျယ်သောအသံနှင့်ငိုလေ၏။ ၁၂မိမိသည် ရာခေလအဘ၏ တူ၊

ရေဗက္က၏သားဖြစ်ကြောင်းကို ကြားပြောလျှင်၊ ရာခေလသည်ပြေး၍ မိမိအဘအားပြန်ကြားလေ၏။ ၁၃လာဗန်သည် မိမိတူယာကုပ်၏ သိတင်းစကားကို ကြားသောအခါ၊ ကြိုဆိုခြင်းငှါ အလျင်အမြန်သွား၍၊ ပိုက်ဘတ်နမ်းရှုတ် လျက်၊ မိမိအိမ်သို့ ဆောင်သွားလေ၏။ ယာကုပ်သည်လည်း မိမိအမှုအရာရှိသမျှကို ကြားပြောလျှင်၊ ၁၄လာဗန်က၊ အကယ်စင်စစ်သင်သည် ငါ့အရိုးအသားပင်ဖြစ်၏ဟု ဆိုလေ၏။

၁၅ယာကုပ်သည် တလခန့်မျှ နေပြီးမှ၊ လာဗန်က၊ သင်သည်ငါ့တူဖြစ်သောကြောင့်၊ အကျိုးမဲ့ ကျွန်ခံရပါမည်လော။ ခံလိုသောအခကို ငါ့အားပြောလော့ဟု ဆိုလေ၏။ ၁၆ထိုအခါ လာဗန်၌ သမီးနှစ်ယောက်ရှိ၏။ အကြီးကား၊ လေအာအမည်ရှိ၏။ အငယ်ကား၊ ရာခေလအမည်ရှိ၏။ ၁၇လေအာကား၊ မျက်စိ နည့်၏။ ရာခေလကား၊ ပုံပြင် ယဉ်ကျေး၍ အသွေးအဆင်းလည်းလှ၏။ ၁၈ယာကုပ်သည် ရာခေလကိုချစ်သောကြောင့်၊ လာဗန်အား၊ ဦးမင်းသမီး အငယ်ရာခေလကိုရခြင်းငှါ၊ ခုနစ်နှစ်အစေခံပါမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ၁၉လာဗန်က၊ အခြားသောသူအားပေးစားသည်ထက်၊ သင့်အားပေးစားသော် သာ၍ကောင်း၏။ ငါနှင့်အတူနေလော့ဟု ဆို၏။ ၂၀ယာကုပ်သည်လည်း၊ ရာခေလကိုရခြင်းငှါ ခုနစ်နှစ်အစေခံလေ၏။ ရာခေလကို ချစ်သောကြောင့်၊ ခုနစ်နှစ်ကို နည်းသော နေ့ရက်ကဲ့သို့ထင်မှတ်သတည်း။

၂၁ယာကုပ်ကလည်း၊ ချိန်းချက်သောအချိန်စေ့ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် မယားနှင့် ဆက်ဆံဘို့ရာ ပေးစားပါဟုလာဗန် အားဆိုလျှင်၊ ၂၂လာဗန်သည် ထိုအရပ်၌ နေသော သူအပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ပွဲလုပ်လေ၏။ ၂၃ညဦးအချိန်ရောက် မှ၊ ဇိလပအမည်ရှိသော ကျွန်မသမီးလေအာ၌ လက်ဖွဲ့လျက်၊ ထိုသမီးကို ဆောင်သွင်း၍၊ ယာကုပ်သည် သူနှင့် ဆက်ဆံလေ၏။ ၂၅နံနက်အချိန်ရောက်မှ ယာကုပ်သည် ကြည့်ရှုသောအခါ၊ လေအာဖြစ်ကြောင်းကိုသိမြင်လျှင်၊ လာဗန်ထံသို့သွား၍ ကျွန်ုပ်၌ပြုသောအမှုကား၊ အဘယ်သို့နည်း။ ကျွန်ုပ်သည် ရာခေလကို ရခြင်းငှါ အစေခံရပြီမဟုတ် လော။ ကျွန်ုပ်ကိုအဘယ်ကြောင့် လှည့်စားသနည်းဟု ဆိုသော်၊ ၂၆လာဗန်က၊ ငါတို့ပြည်၌သမီးအကြီးကိုမပေးစားမီ၊ အငယ်ကိုမပေးစားရ။ ၂၇ခုနစ်ရက်စေ့အောင် ငံ့ဦးလော့။ နောက်တဖန် ခုနစ်နှစ်အစေခံရသည် အတွက်၊ ရာခေလကို လည်းသင့်အားပေးစားဦးမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၂၈-၂၉ယာကုပ်ဝန်ခံ၍ ခုနစ်ရက်စေ့ပြီးမှ၊ လာဗန်သည် ဗိလဟာ အမည် ရှိသော ကျွန်မကို လက်ဖွဲ့လျက်၊ သမီးရာခေလကို ပေးစားလေ၏။ ၃၀ယာကုပ်သည် ရာခေလနှင့် ဆက်ဆံ၍၊ လေအာကို ချစ်သည်ထက်သာ၍ ချစ်၏။ လာဗန်ထံမှာ တဖန်ခုနစ်နှစ်အစေခံလေ၏။

၃၁လေအာသည် အမုန်းခံရသည်ကို ထာဝရဘုရားသိမြင်၍၊ သားဘွားရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ရာခေလမူကား မြုံ၏။ ၃၂လေအာသည် ပဋိသန္ဓေယူသဖြင့်၊ သားကိုဘွားမြင်၍ ရုဗင်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ဆင်းရဲခံခြင်းကို အမှန်ကြည့်မြင်တော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ယခုငါ့လင်သည် ငါ့ကိုချစ်လိမ့် မည်ဟု ဆိုသတည်း။ ၃၃တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားကိုဘွားမြင်သော်၊ ငါသည်အမုန်းခံရကြောင်းကို ထာဝရဘုရား ကြားသောကြောင့်၊ ဤသားကိုလည်းပေးသနားတော်မူပြီဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ထိုသားကို ရှိမောင် အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ၃၄တဖန်ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားကိုဘွားမြင်သော်၊ ငါ့လင်အားသားသုံးယောက်ကို ငါဘွားမြင်သောကြောင့်၊ ယခုတခါ သူသည် ငါနှင့် ပေါင်းဘော်လိမ့်မည်ဟု ဆို၍၊ ထိုသားကိုလေဝိအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ၃၅တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားကို ဘွားမြင်သော်၊ ထာဝရဘုရားကို ယခုငါချီးမွမ်းမည်ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသားကို ယုဒအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ထိုနောက်၊ သားပြတ်၍ မဘွားဘဲနေ၏။

၃၀

၁ရာခေလသည် ယာကုပ်အားသားမဘွားကြောင်းကို မိမိသိမြင်သောအခါ၊ အစ်မကိုငြူစူသော စိတ်ရှိ၍၊ ငါ့အား သားကိုပေးပါ။ သို့မဟုတ်ငါသေတော့အံ့ဟု ယာကုပ်ကိုဆိုလေ၏။ ၂ယာကုပ်ကလည်း၊ ငါသည်သင့်အား သားဘွား သောအခွင့်ကိုပေးတော်မမူသော ဘုရားသခင်ကိုယ်စားတော်ဖြစ်သလောဟု၊ ရာခေလကို အမျက်ထွက်၍ ပြန်ဆို၏။ ၃ရာခေလကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၌ကျွန်မဗိလဟာရှိပါ၏။ သူ့ထံသို့ဝင်ပါ။

သူသည်အကျွန်ုပ်ဒူးပေါ်မှာ သားဘွား၍၊ သူ့အား ဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် တည်ဆောက်ခြင်းရှိပါလိမ့်မည်ဟု
ဆိုလျက်၊ [၄]ကျွန်မဗိလဟာကို ယာကုပ်၏ မယားဖြစ်စေခြင်းငှါ အပ်၍၊ သူ့ထံသို့ ယာကုပ်ဝင်လေ၏။
[၅]ဗိလဟာသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍၊ ယာကုပ်အား သားကိုဘွားမြင်သည်ရှိသော်၊ [၆]ရာခေလက၊ ဘုရားသခင်သည်
ငါ့ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူပြီ။ ငါ့စကားကိုကြား၍ သားကိုပေးသနားတော်မူပြီဟု ဆိုသည်နှင့် အညီ၊
ထိုသားကို ဒန်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ [၇]တဖန် ရာခေလ၏ကျွန်မ ဗိလဟာသည် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍၊
ယာကုပ်အား နှစ်ကြိမ်မြောက်သောသားကို ဘွားမြင်သည်ရှိသော်၊ [၈]ရာခေလက၊ ငါသည်ငါ့အစ်မနှင့်
ကျပ်ကျပ်လုံး ထွေး၍ နိုင်ခဲ့ပြီဟု ဆို၍၊ ထိုသားကိုနဿလိအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
[၉]လေအာသည် သာပြတ်၍ မဘွားဘဲနေကြောင်းကို မိမိသိမြင်သောအခါ၊ မိမိကျွန်မ ဇိလပကိုယူ၍၊
ယာကုပ် မယားဖြစ်စေခြင်းငှါ အပ်လေ၏။ [၁၀]လေအာ၏ ကျွန်မ ဇိလပသည်လည်း ယာကုပ်အားသားကို
ဘွားမြင်သည် ရှိသော်၊ [၁၁]လေအာက၊ ကောင်းကျိုးလာသည်ဟု ဆို၍၊ ထိုသားကို ဂဒ်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။
[၁၂]တဖန်လေအာ၏ ကျွန်မဇိလပ သည် ယာကုပ်အားနှစ်ကြိမ်မြောက်သောသားကို ဘွားမြင်သည် ရှိသော်၊
[၁၃]လေအာက၊ ငါ၌မင်္ဂလာရှိ၏။ သူသမီးတို့ သည် ငါ့ကိုမင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ ခေါ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသဖြင့်၊
ထိုသားကို အာရှာအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
[၁၄]ထိုနောက် ဂျုံစပါးကို စုသိမ်းသော အချိန်ကာလ၌၊ ရုဗင်သည် လယ်ပြင်သို့ထွက်သွားပြီးလျှင်၊
အနုဆေးသီး ကို တွေ့၍၊ မိမိအမိလေအာထံသို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ရာခေလကလည်း၊ သင်၏သားရခဲ့သော
အနုဆေးသီးအချို့ကို ပေးပါလော့ဟု၊ လေအာကိုတောင်းလျှင်၊ [၁၅]လေအာက၊ သင်သည် ငါ့လင်ကိုယူ၍
အတွက်မရှိ ထင်သလော၊ ငါ့သား၏ အနုဆေးသီးကိုလည်း ယူချင်သေးသည်တကားဟု ဆိုလေသော်၊
ရာခေလက၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင့်သား၏ အနုဆေးသီးအတွက်၊ သင်သည် ယနေ့ညဉ့်တွင်သင်နှင်
အိပ်ရမည်ဟုဆို၏။ [၁၆]ညဦးအချိန်၌၊ လယ်ပြင်မှ ယာကုပ်လာသောအခါ၊ လေအာသည် ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ
သွား၍၊ သင်သည် အကျွန်ုပ်ထံသို့ဝင်ရမည်။ အကျွန်ုပ်၏ သားရခဲ့သော အနုဆေးသီးနှင့်
သင့်ကိုအကျွန်ုပ်ငှါးသည် မှန်ပါ၏ဟု ဆိုသဖြင့်၊ ထိုနေ့ညဉ့်တွင် သူနှင့် အိပ်ရလေ၏။ [၁၇]လေအာစကားကို
ဘုရားသခင်နားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍၊ ယာကုပ်အား ပဥ္စမသားကို ဘွားမြင်လေ
သော်၊ [၁၈]ငါ့ကျွန်မကို ငါ့လင်အားပေးသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အားအခကိုပေးတော်မူ ပြီဟုဆို၍၊
ထိုသားကို ဣသခါ အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ [၁၉]တဖန်လေအာသည် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍၊ ယာကုပ်အား
ဆဋ္ဌမသားကို ဘွားမြင်လေသော်၊ [၂၀]ဘုရားသခင်သည်၊ ကောင်းသောလက်ဖွဲ့ကို ပေးသနားတော်မူပြီ။
ငါ့လင်အားသားခြောက် ယောက်ကို ဘွားမြင်သောကြောင့်၊ ယခုငါနှင့် အမြဲနေလိမ့်မည်ဟု ဆို၍၊
ထိုသားကိုဇာဗုလုန် အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ [၂၁]ထိုနောက်မှ သမီးကိုဘွား၍ ဒိနအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
[၂၂]ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ရာခေလကိုအောက်မေ့တော်မူ၏။ သူ၏စကားကိုနားထောင်၍၊
သားဘွား သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ [၂၃]သူသည်ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကိုဘွားမြင်လျှင်၊
ငါခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်း အကြောင်းကို ဘုရားသခင်သည် ပယ်တော်မူပြီဟူ၍ရင်း၊ [၂၄]ထာဝရဘုရားသည်
အခြားသောသားကို ထပ်၍ပေးတော်မူပါစေသော ဟူ၍ရင်းဆိုလျက်၊ ထိုသားကိုယောသပ်အမည်ဖြင့်
မှည့်လေ၏။
[၂၅]ရာခေလသည် ယောသပ်ကိုဘွားမြင်ပြီးသောနောက်၊ ယာကုပ်က၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နေရင်း
ပြည်သို့ သွားမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်ကို လွှတ်ပါလော့။ [၂၆]ကျွန်ုပ်သည် အစေခံ၍ရသော မယားနှင့်
သားတို့ကိုဆောင်ယူ၍၊ သွားရသောအခွင့်ကို ပေးပါလော့။ ကျွန်ုပ်အစေခံသည် အကြောင်းကိုအဘသိ
ပါသည်ဟု လာဗန်အားဆိုလျှင်၊ [၂၇]လာဗန်က၊ သင်၏စိတ်နှင့် တွေ့ပါစေ။ ထာဝရဘုရား သည်သင်၏
အကြောင်းကြောင့် ငါ့အားကောင်းကြီး ပေးတော်မူသည်ကို ငါရိပ်မိပြီ။ [၂၈]ငါပေးရမည်အခကိုပြောပါ၊
ငါပေးမည်ဟု ဆိုလေသော်၊ [၂၉]ကျွန်ုပ်သည် အဘ၌အဘယ်သို့ အစေခံသည်ကိုရင်း၊ အဘ၏ တိရစ္ဆာန်တို့သည်

ကျွန်ုပ်အဘယ်သို့ရှိနေသည်ကိုငင်း အဘသိပါ၏။ ၃၀အထက်ကအဘ၏ ဥစ္စာနည်းလှ၏။ ယခုတိုးပွါး၍
များပြားလျက် ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သွားလာ လုပ်ကိုင်သော အားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘအား
ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။ ယခုမှာ၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို အဘယ်သောအခါ ကျွန်ုပ်ပြု
စုရပါအံ့နည်းဟု ဆိုလေ၏။ ၃၁လာဗန်ကလည်း၊ အဘယ်အခကို ပေးရမည်နည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ယာကုပ်က၊
ဘာကိုမျှမပေးပါနှင့်။ ကျွန်ုပ်၌ ကျေးဇူးတခုပြုလိုလျှင်၊ အဘ၏ သိုးစု၊ ဆိတ်စုကို တဖန် ကျွေးမွေးစောင့်
ထိန်းပါဦးမည်။ ၃၂ယနေ့သိုးစု၊ ဆိတ်စုတရှောက်လုံးကို ကျွန်ုပ်သွား၍၊ ပြောက်ကျားသောဆိတ်များ၊
ညိုသောသိုးများ ရှိသမျှတို့ကို ရွေးနုတ်ခွဲထားပါမည်။ နောက်မှ ပြောက်ကျားသော ဆိတ်၊ ညိုသော
သိုးတို့သည် ကျွန်ုပ်၏အခဖြစ်စေလော့။ ၃၃သို့ဖြစ်၍၊ နောင်ကာလ၌ ကျွန်ုပ်၏အခသည်၊ အဘရှေ့သို့
ရောက်သောအခါ၊ ကျွန်ုပ်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်ကို စောင့်ရှောက်ပါလိမ့်မည်။ မပြောက်မကျားသော
ဆိတ်၊ မညိုသောသိုး ရှိသမျှတို့ကို၊ ကျွန်ုပ်ခိုးသောအကောင်ဟူ၍ မှတ်စေလော့ဟု ဆိုလေ၏။
၃၄လာဗန်ကလည်း၊ သင်ပြောတိုင်းဖြစ်စေလော့ဟု ဝန်ခံ၍၊ ထိုနေ့၌ပင်၊ ပြောက်ကျားသောဆိတ်ထီး၊
ပြောက်ကျားသောဆိတ်မ၊ ၃၅အဖြူ ပါသောဆိတ် ရှိသမျှတို့နှင့်၊ အဆင်းညိုသောသိုး ရှိသမျှတို့ကိုရွေး၍၊
မိမိသားတို့လက်သို့ အပ်ပေးလေ၏။ ၃၆ကိုယ်နေရာအရပ်နှင့်၊ ယာကုပ်နေရာအရပ်ကို သုံးရက်ခရီးကွာ
စေခြင်းငှါ စီရင်သေး၏။ ယာကုပ်သည် ကြွင်းသော လာဗန်၏ သိုးဆိတ်များကို ထိန်းလျက်နေရလေ၏။

၃၇ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊ စိမ်းသော လိဗနာပင်၊ လုဇပင်၊ အာရမုန်ပင်တို့၏ အခက်တန်ဖျာများ
ကိုယူ၍၊ အဖြူ အစိမ်း၊ အတန့်တန့်ပေါ်အောင် အခွံကိုလှီးခွါပြီးလျှင်၊ ၃၈ရေသောက်လာသောသိုး၊ ဆိတ်အထီး
အမ ရှက်တင် စေမည်အကြံရှိ၍၊ ရေသောက်လာသောအခါ၊ အခွံခွာပြီးသောတံဖျာတို့ကို ရေသောက်ကျင်း၊
သောက်ခွက်တို့၌ သိုးဆိတ်တို့ရှေ့မှာ စိုက်ထားလေ၏။ ၃၉သိုးဆိတ်တို့သည် တံဖျာများရှေ့မှာ ရှက်တင်၍
အပြောက်အကျား စသည် တို့ကို ဘွားကြ၏။ ၄၀ယာကုပ်သည် သိုး၊ ဆိတ်သငယ်တို့ကိုလည်း ခွဲထား၍၊
လာဗန်၏သိုးစု၊ ဆိတ်စုတွင် အဆင်း ပြောက်ကျားသောအကောင်၊ အဆင်းညိုသောအကောင်
ရှိသမျှတို့ရှေ့မှာ သိုးဆိတ်များကို မျက်နှာပြုစေ၏။ မိမိ တိရစ္ဆာန်များနှင့် လာဗန်၏တိရစ္ဆာန်များကိုလည်း
မရောနှောစေဘဲ၊ တစုစီခွဲထားလေ၏။ ၄၁အားကြီးသောအကောင် တို့သည် ရှက်တင်သောအခါ တံဖျာတို့တွင်
ရှက်တင်စေခြင်းငှါ၊ ယာကုပ်သည် တံဖျာများကိုရေကျင်း၌၊ သူတို့မျက် မှောက်တွင် ထားတတ်၏။
၄၂အားနည်းသောအကောင်တို့ရှေ့မှာ တံဖျာတို့ကိုမပြမထား။ ထိုကြောင့် အားနည်း သောအကောင်တို့သည်
လာဗန်၏ဥစ္စာဖြစ်လေ၏။ အားကြီးသောအကောင်တို့မူကား၊ ယာကုပ်၏ဥစ္စာဖြစ်လေ၏။ ၄၃ထိုယောကျ်ား၌
စည်းစိမ်တိုးပွား၍၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ကျွန်ယောကျ်ားကျွန်မိန်းမ၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းအများရှိကြ၏။

၃၁

၁ထိုအခါ လာဗန်သားတို့က၊ ငါတို့သခင်၏ ဥစ္စာရှိသမျှကို ယာကုပ်သည် ယူသွားလေပြီတကား၊
ငါတို့အဘ၏ ဥစ္စာအားဖြင့်၊ သူ၌ဤမည်သောစည်းစိမ်ရှိသမျှသည် ဖြစ်လေပြီဟု ဆိုကြသည်ကို
ယာကုပ်ကြား၍၊ ၂လာဗန်၏မျက်နှာကို ကြည့်သောအခါ၊ ရှေ့ကကဲ့သို့မဟုတ်၊ ခြားနားသည်ကို သိမြင်၏။
၃ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၏ဘိုးဘနေသောပြည်၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းထံသို့ ပြန်သွားလော့။ ငါသည်
သင့်ဘက်၌ရှိနေမည်ဟု ယာကုပ် အားမိန့်တော်မူ၏။ ၄ယာကုပ်သည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ ရာခေလနှင့်
လေအာကို၊ သိုးစုရှိရာတောသို့ ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ၅သင်တို့အဘ၏မျက်နှာသည် ငါ၌ရှေ့ကကဲ့သို့မဟုတ်၊
ခြားနားသည်ကို ငါသိမြင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့အဘ၏ ဘုရားသခင်သည်၊ ငါ့ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။ ၆သင်တို့
အဘ၏အမှုကို၊ ငါတတ်နိုင်သမျှအတိုင်း၊ ငါစောင့်မသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ၇သင်တို့အဘသည်လည်း
ငါ့ကိုလှည့်စား၍၊ ငါရထိုက်သောအခကို ဆယ်ကြိမ်လဲခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ၊
ဘုရားသခင်အခွင့်ပေးတော်မမူ။ ၈သူက၊ ပြောက်သောအကောင်တို့သည် သင်၏ အခဖြစ်စေဟုဆိုလျှင်၊ သိုး၊
ဆိတ်ရှိသမျှတို့သည်၊ ပြောက်သောအကောင်တို့ကို မွေးကြ၏။ ကျားသောအကောင် တို့သည်၊ သင်၏အခ

ဖြစ်စေဟုဆိုလျှင်၊ သိုး၊ ဆိတ်ရှိသမျှတို့သည် ကျားသောအကောင်တို့ကို မွေးကြ၏။ ၉ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည်
သင်တို့အဘ၏ တိရစ္ဆာန်တို့ကိုနုတ်၍ ငါ့အားပေးတော်မူပြီ။ ၁၀ထိုတိရစ္ဆာန်များတို့သည်၊ ရက်တင် ကြသော
အခါ၊ ငါမြော်ကြည့်၍၊ တိရစ္ဆာန်မတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သော တိရစ္ဆာန်အထီးတို့သည် အပြောက်အကျားမှ စ၍၊
အထွေထွေသော အဆင်းရှိကြောင်းကို အိပ်မက်၌ငါမြင်ရ၏။ ၁၁ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊
ယာကုပ်ဟု အိပ်မက်၌ ငါ့ကိုခေါ်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုငါထူး၏။ ၁၂သူကညး မြော်၍ကြည့်လော့။
တိရစ္ဆာန်မနှင့် ပေါင်းဘော်သော တိရစ္ဆာန်အထီးရှိသမျှတို့သည်၊ အပြောက်အကျားမှစ၍၊ အထွေထွေသော
အဆင်း ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၌လာဗန်ပြုသမျှတို့ကို ငါမြင်၏။ ၁၃ငါကား၊ သင်သည်
မှတ်တိုင်ကိုဆီလောင်း၍၊ ငါ၌သစ္စာပြုရာ ဗေသလအရပ်၏ ဘုရားဖြစ်၏။ ယခုထ၍ ဤအရပ်မှထွက်သွား
သဖြင့်၊ အမျိုးသားချင်းတို့နေသော ပြည်သို့ ပြန်သွားလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏ဟု ယာကုပ်သည်
ကြားပြောပြီးလျှင်၊ ၁၄ရာခေလနှင့် လေအာတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်အဘ၏အိမ်နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်
သနည်း။ အဘယ်သို့အမွေခံရသေးသနည်း။ ၁၅သူသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို တကျွန်တနိုင်ငံသားကဲ့သို့ မှတ်တတ်
သည်မဟုတ်လော။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ရောင်းစားခဲ့ပြီတကား၊ ၁၆ကျွန်ုပ်တို့အဘမှ ဘုရားသခင်ရုတ်သိမ်း
တော်မူသော စည်းစိမ်ရှိသမျှသည် ငါတို့ဥစ္စာ၊ ငါတို့သားသမီးများဥစ္စာ ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ယခုပင်ပြုပါလော့ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၇ထိုအခါ ယာကုပ်သည်ထ၍၊ မိမိသားမယားတို့ကို ကုလားအုပ်ပေါ်မှာ စီးစေ၏။ ၁၈မိမိတိရစ္ဆာန်
တည်း ဟူသော၊ ပါဒနာရံအရပ်၌ ရသော တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့နှင့် ရတတ်သမျှသော ဥစ္စာတို့ကို ဆောင်ယူ၍၊
အဘဣဇာက် နေရာ ခါနာန်ပြည်သို့ ခရီးသွားလေ၏။ ၁၉လာဗန်သည် သိုးမွေးကိုညှပ်ခြင်းရာ အခြားတပါး
သို့ သွားခိုက်တွင်၊ ရာခေလသည်၊ သူ၏တေရပ်ရုပ်တုတို့ကို ခိုးယူလေ၏။ ၂၀ယာကုပ်သည်
မိမိပြေးမည်အကြောင်းကို မကြားမပြောဘဲ နေ၍ ရှုရိလူဖြစ်သော လာဗန်ကို ပရိယာယ်အားဖြင့်နိုင်လေ၏။
၂၁ထိုသို့ မိမိဥစ္စာရှိသမျှပါလျက် ပြေးသွား၍၊ မြစ်တဘက်သို့ အလျင်အမြန်ကူးပြီးလျှင် ဂိလဒ်တောင်ကို
ရှေ့ရှုပြုလျက်ခရီးသွားလေ၏။

၂၂ယာကုပ်ပြေးကြောင်းကို၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ လာဗန်ကြားသိလျှင်၊ ၂၃ညီအစ်ကိုတို့ကို
ခေါ်၍၊ ခုနစ်ရက်ခရီးလိုက်သဖြင့်၊ ဂိလဒ်တောင်ပေါ်မှာ မှီလေ၏။ ၂၄ဘုရားသခင်သည် ရှုရိလူလာဗန်ဆီသို့
ညဥ့်အချိန်တွင် အိပ်မက်၌ ကြွတော်မူ၍၊ သင်သည် ယာကုပ်အား ကောင်းမကောင်းကို မပြောနှင့်၊
သတိပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၅ထိုအခါ ယာကုပ်သည် မိမိတဲကို ဂိလဒ်တောင်ပေါ်မှာ ဆောက်နှင့်ပြီ။
လာဗန်သည် လိုက်၍မှီသောအခါ၊ မိမိညီ အစ်ကိုတို့နှင့်တကွ၊ ထိုတောင်ပေါ်မှာ တဲကိုဆောက်လေ၏။
၂၆လာဗန်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ စစ်တိုက်ရာ၌ ဘမ်းမိသောသူတို့ကို သိမ်းသွားသကဲ့သို့၊
ငါ့ကိုလှည့်စား၍၊ ငါ့သမီးတို့ကို သိမ်းသွားလေပြီတကား။ ၂၇ငါ့ကိုလှည့်စား၍၊ အဘယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ
ထွက်ပြေးသနည်း။ ငါသည် ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြု၍ သီခြင်းဆိုလျက်၊ ပတ်သာနှင့် ဆောင်းတီးလျက်၊
သင့်ကိုလွှတ်လိုက်စေခြင်းငှါ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုမကြားမပြောဘဲနေသနည်း။ ၂၈ငါ့သားသမီးတို့ကို
ငါနမ်းစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်ကြောင့် အခွင့်မပေးသနည်း။ သင်သည် မိုက်စွာပြုလေပြီတကား။ ၂၉ယခုသင့်ကို
ငါညှဥ်းဆဲနိုင်၏။ သို့သော်လည်း၊ မနေ့ညမှာ သင်၏အဘကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် ကြွလာ၍၊
ယာကုပ်အား ကောင်းမကောင်းကို မပြောနှင့်။ သတိပြုလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၃၀ယခုမှာ၊ သင်သည်
မိဘ အိမ်ကို အလွန်အောက်မေ့သောကြောင့်၊ သွားရသည်ဟုတ်စေတော့။ ငါ၏ဘုရားတို့ကို အဘယ်ကြောင့်
ခိုးယူခဲ့ရ သနည်းဟု ယာကုပ်ကိုဆို၏။ ၃၁ယာကုပ်ကလည်း၊ သင်သည် ကိုယ့်သားသမီးတို့ကို
အနိုင်သိမ်းယူကောင်း သိမ်းယူလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်စိုးရိမ်သောကြောင့် ထွက်ပြေးရ၏။ ၃၂သင်၏ဘုရားတို့မူကား၊
အကြင်သူ၌တွေ့လျှင်၊ ထိုသူကိုသေစေလော့။ ကျွန်ုပ်တို့ညီအစ်ကိုများရှေ့တွင်၊ သင်၏ဥစ္စာကိုပြည့်နှ်၍
ယူပါလော့ဟု၊ လာဗန်အား ပြန်ပြော၏။ ရာခေလခိုးကြောင်းကို ယာကုပ်မသိ။ ၃၃လာဗန်သည် ယာကုပ်တဲ၊

လေအာတဲ၊ ကျွန်မနှစ်ယောက် တို့၏တဲသို့ ဝင်၍ရှာသော်လည်း မတွေ့လျှင်၊ လေအာတဲထဲမှထွက်၍၊
ရာခေလတဲထဲသို့ ဝင်လေ၏။ ၃၄ရာခေလသည်၊ ထိုရုပ်တုတို့ကိုယူ၍ ကုလားအုပ်ကုန်းနှီးတန်ဆာထဲသို့
သွင်းထားပြီးလျှင်၊ ထိုတန်ဆာပေါ်မှာ ထိုင်လျက်နေ၏။ လာဗန်သည် တတဲလုံးကို ရှာဖွေ၍မတွေ့လျှင်၊
၃၅ယာခေလက၊ ဘခင်ရှေ့မှာ ကျွန်မမထနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ စိတ်ရှိတော် မမူပါနှင့်။ မိန်းမတို့၌ ဖြစ်မြဲရှိသည်အတိုင်း
ကျွန်မ၌ဖြစ်ပါသည်ဟု အဘအားဆိုလေ၏။ ထိုသို့လာဗန်သည် ရှာဖွေ၍ ရုပ်တုတို့ကို မတွေ့ရ။
၃၆ထိုအခါ ယာကုပ်သည် စိတ်ဆိုး၍ လာဗန်ကိုဆုံးမသည်ကား၊ ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြစ်မှား၍၊
အဘယ် အပြစ်ရှိသောကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက် ပြင်းထန်စွာလိုက်ရသနည်း။ ၃၇ကျွန်ုပ်ဥစ္စာရှိသမျှ
တို့ကို ရှာဖွေသည် ဖြစ်၍၊ သင်၏ဥစ္စာ ပရိက္ခရာတစုံတခုကို တွေ့မိလျှင်၊ သင်၏ညီအစ်ကို၊ ကျွန်ုပ်ညီအစ်ကို
တို့ရှေ့တွင်၊ ဤအရပ်၌ထားပါ။ သူတို့သည်၊ ငါတို့နှစ်ယောက်စပ်ကြားမှာ စီရင်ပါစေ။ ၃၈ကျွန်ုပ်သည် သင့်ထံ၌
အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး နေရာတွင်၊ သင်၏သိုးမ၊ ဆိတ်မတို့သည် ဝမ်းပိုးမပျက်။ ဆိတ်ထီး၊ သိုးထီးတို့ကို
ကျွန်ုပ်မစား။ ၃၉သားရဲကိုက်သတ်သော အကောင်ကို သင့်ထံသို့ ကျွန်ုပ်မဆောင်ခဲ့၊ ကိုယ်အရှုံးခံရ၏။
နေ့မှာခိုးသည်ဖြစ်စေ၊ ညမှာခိုးသည်ဖြစ်စေ၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်တွင် အစားတောင်းလေ့ရှိ၏။ ၄၀နေ့အချိန်၌
လည်း နေပူကိုဒဏ်၊ ညဉ့်အချိန်၌လည်း နှင်းခဲကိုဒဏ် ခံရပြီ။ အအိပ် ပျက်ခြင်းကိုလည်း ခံရပြီ။ ၄၁ထိုသို့
အကျွန်ုပ်သည်၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး သင်၏အိမ်၌နေ၍၊ သင်၏သမီးနှစ်ယောက် အတွက်ကြောင့်
ဆယ်လေးနှစ်၊ သိုးဆိတ်တို့အတွက်ကြောင့် ခြောက်နှစ်အစေခံရပြီ။ သို့ရာတွင် သင်သည်၊ ကျွန်ုပ်အခကို
ဆယ်ကြိမ်လဲပြီတကား။ ၄၂ယခုလည်း ကျွန်ုပ်အဘ၏ ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင်၊ ဣဇာက်၏
ကြောက်ရွံ့ရာ ဘုရားသည် ကျွန်ုပ်ဘက်၌မရှိလျှင်၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်ကို ဧကန်အမှန်လက်ချည်း
လွှတ်လိုက်လိမ့် မည်တကား။ အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခံရခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်ရခြင်းကို
ဘုရားသခင်မြင်၍၊ မနေ့ညမှာ သင့်ကို ဆုံးမတော်မူပြီဟု ဆိုလေ၏။ ၄၃လာဗန်ကလည်း၊ ဤသမီးတို့သည်
ငါ့သမီးဖြစ်ကြ၏။ ဤသူငယ်တို့သည်၊ ငါ့သား ဖြစ်ကြ၏။ ဤတိရစ္ဆာန်တို့လည်း၊ ငါ့တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကြ၏။
မြင်သမျှသောဥစ္စာသည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏။ ငါ့သမီးတို့၌၎င်း၊ သူတို့ဘွားမြင်သော ငါ့သူငယ်တို့၌၎င်း၊ အဘယ်သို့
ငါပြုနိုင်သနည်း။ ၄၄သို့ဖြစ်၍၊ ယခုသင်နှင့်ငါ စပ်ကြား၌ သက်သေ ဖြစ်စေ၍၊ ငါတို့နှစ်ယောက်သည်
ပဋိညာဉ်ပြုကြစို့ဟု ယာကုပ်အား ပြန်ပြော၏။ ၄၅ယာကုပ်သည်လည်း ကျောက်ကို ယူ၍၊ မှတ်တိုင်ဘို့
စိုက်ထူပြီးလျှင်၊ ၄၆ကျောက်များကို စုထားကြပါဟု ညီအစ်ကိုတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့ သည်
ကျောက်များကိုယူ၍၊ ကျောက်ပုံကို တည်လုပ်ပြီးမှ၊ ထိုကျောက်ပုံအပေါ်၌ စားသောက်ခြင်းကို ပြုကြ၏။
၄၇ထိုကျောက်ပုံကို လာဗန်သည် ယေဂါသ ဟာဒုသဟူ၍၎င်း၊ ယာကုပ်သည် ဂိလဒ်ဟူ၍၎င်း သမုတ်လေ၏။
၄၈လာဗန်ကလည်း၊ ယနေ့ ဤကျောက်ပုံသည် ငါနှင့်သင်၏ စပ်ကြား၌ သက်သေဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။
ထိုကြောင့် ဂိလဒ်ဟူ၍ သမုတ်ကြ၏။ ၄၉မိဇပါဟူ၍ သမုတ်ကြသေး၏။ အကြောင်းမူကား၊ လာဗန်က၊
ငါတို့သည် တယောက်နှင့်တယောက် ခွါသွားကြသောနောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါနှင့်သင်၏စပ်ကြား၌
စောင့်တော်မူစေသတည်း။ ၅၀သင်သည် ငါ့သမီးတို့ကို ညှဉ်းဆဲသည် ဖြစ်စေ။ ငါ့သမီးတို့မှတပါး
အခြားသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်သည်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့၌ လူသက်သေမရှိ၊ ဘုရားသခင်သည် ငါနှင့်သင်၏ စပ်ကြား၌
သက်သေဖြစ်စေတော်မူသတည်း ဟူ၍၎င်း၊ ၅၁တဖန်လည်း၊ ငါနှင့်သင်၏စပ်ကြား၌ သင်သည်
တည်လုပ်ခဲ့ပြီးသော ဤကျောက်ပုံနှင့် ဤမှတ်တိုင်ကို ကြည့်ပါလော့။ ၅၂ငါသည် သင့်ကို ခိုက်ရန် ပြုခြင်းငှါ၊
ဤကျောက်ပုံ၊ ဤမှတ်တိုင်ကို မကျော်ရ။ သင်သည် ငါ့ကိုခိုက်ရန်ပြုခြင်းငှါ၊ ဤကျောက်ပုံ၊ ဤမှတ်တိုင်ကို
မကျော်ရဟု ဤကျောက် ပုံနှင့် ဤမှတ်တိုင်သည် သက်သေဖြစ်စေသတည်း။ ၅၃အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင်၊
နာခေါ်၏ဘုရားသခင်၊ သင့်အဘ၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့စပ်ကြား၌ စီရင်တော်မူစေသတည်း ဟူ၍၎င်း
ယာကုပ်အားဆို၏။ ယာကုပ်သည်လည်း၊ မိမိအဘကြောက်ရွံ့ရာ ဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို
ပြုလေ၏။ ၅၄ထိုအခါ ယာကုပ်သည် တောင်ပေါ်မှာ ယဇ်ပူဇော်၍၊ ညီအစ်ကိုများကို အစာစားစေခြင်းငှါ

ခေါ်ဘိတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် စားသောက်၍၊ တောင်ပေါ်မှာ ညဉ့်ကိုလွန်စေကြ၏။ ၅၅နံနက်စောစော
လာဗန်ထ၍ မိမိသားသမီးများကို နမ်းလျက် ကောင်းကြီးပေးပြီးမှ၊ မိမိနေရာ ပြည်သို့ပြန်လေ၏။

၃၂

၁ယာကုပ်သည် ခရီးသွားပြန်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ
လာကြသည်ကို၊ ၂ယာကုပ်မြင်လျှင် ဘုရားသခင်၏ တပ်တော်ဖြစ်သည်ဟုဆို၍၊ ထိုအရပ်ကို မဟာနိမ်
အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
၃ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊ အစ်ကိုဧသောနေရာ ဧဒုံပြည်တည်းဟူသော စိရပြည်သို့၊ တမန်တို့ကို
မိမိရှေ့မှာ စေလွှတ်၍ မှာလိုက်သည်ကား၊ ၄ကိုယ်တော်၏ကျွန် ယာကုပ်က၊ ကျွန်တော်သည်
လာဗန်ထံမှာတည်းခို၍၊ ယခု တိုင်အောင် နေပါပြီ။ ၅ကျွန်တော်၌နွား၊ မြည်း၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ကျွန်ယောက်ျား
ကျွန်မိန်းမများ ရှိကြပါ၏။ ကျွန်တော်သည် သခင်၏ စိတ်တော်နှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ၊ လျှောက်ကြား
လိုက်ပါသည်ဟု၊ ငါ့သခင်ဧသောကို လျှောက်ကြဟု မှာလိုက် လေ၏။ ၆တမန်တို့လည်း ယာကုပ်ထံသို့
ပြန်လာ၍၊ ကျွန်တော်တို့သည်၊ ကိုယ်တော်၏အစ်ကို ဧသောထံသို့ ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ သူသည် ကိုယ်တော်ကို
တွေ့ခြင်းငှါ၊ လူလေးရာနှင့်ချီလာပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၇ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊ အလွန်ကြောက်၍
စိတ်ပူပန်လျှင်၊ မိမိတွင်ပါသော လူစု၊ သိုးဆိတ်စု၊ နွားစု၊ ကုလားအုပ်များတို့ကို နှစ်စုခွဲ၍ ထားလေ၏။
၈အကြောင်းမူကား၊ တစုကိုဧသောတွေ့၍ လုပ်ကြံလျှင်၊ ကြွင်းသောတစု လွတ်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။
၉တဖန် ယာကုပ်က၊ အကျွန်ုပ်အဘ အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အဘ ဣဇာက်၏ဘုရား
သခင်၊ ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်က၊ သင်၏ပြည်၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ ပြန်လော့။ ငါသည်
သင်၌ကျေးဇူးပြုမည် ဟု မိန့်တော်မူပါပြီ။ ၁၀ကိုယ်တော်၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာသစ္စာတော် အငယ်ဆုံး
ကိုမျှ အကျွန်ုပ်မခံထိုက်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အထက်က ဤယော်ဒန်မြစ်ကို လက်စွဲတောင်ဝေးနှင့်သာ ကူးပါ၏။
ယခုမူကား၊ အပေါင်းအသင်း နှစ်စုဖြစ်ပါ၏။ ၁၁သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို အစ်ကိုဧသောလက်မှ ကယ်လွှတ်တော်
မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါ၏။ သူသည် လာ၍ အကျွန်ုပ်ကိုငှင်း၊ သားမယားတို့ကိုငှင်း၊ သတ်မည်ဟု
အလွန်စိုးရိမ်ပါ၏။ ၁၂ကိုယ်တော်က၊ ငါသည် သင်၌ အမှန်ကျေးဇူးပြု၍ မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသော
သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ငါဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူပါပြီဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။
၁၃ထိုအရပ်၌ တညဉ့်ပတ်လုံးနေပြီးမှ၊ မိမိလက်ရှိဥစ္စာရှိထဲက အစ်ကိုဧသောအား လက်ဆောင်
ဆက်စရာဘို့၊ ၁၄ဆိတ်မနှစ်ရာ၊ ဆိတ်ထီးနှစ်ဆယ်၊ သိုးမနှစ်ရာ၊ သိုးထီးနှစ်ဆယ်၊ ၁၅နို့စို့သားငယ်နှင့်တကွ၊
နို့ညှစ်ကုလားအုပ်မ သုံးဆယ်၊ နွားမလေးဆယ်၊ နွားထီးတစ်ဆယ်၊ မြည်းမနှစ်ဆယ်နှင့် မြည်းကလေး
တဆယ်တို့ကိုယူ၍၊ ၁၆အသီးအသီး တစုတခြားစီ ခွဲသန့်လျက်၊ ကျွန်တို့လက်သို့ အပ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည်
ငါတို့ရှေ့မှာကူးသွား၍၊ တစုနှင့်တစုကို ခရီးကွာစေလော့ဟု၊ ကျွန်တို့အား မှာထားလေ၏။ ၁၇ရှေ့ဦးစွာ
သွားသောသူကိုလည်း ငါ့အကိုဧသောသည် သင့်ကိုတွေ့၍၊ သင်ကား၊ အဘယ်သူ၏လူဖြစ်သနည်း။
အဘယ်အရပ်သို့ သွားသနည်း။ သင့်ရှေ့မှာရှိသော တိရစ္ဆာန်များကား အဘယ်သူ၏ ဥစ္စာဖြစ်သနည်းဟု
မေးလျှင်၊ ၁၈ကိုယ်တော်ကျွန်ယာကုပ်၏ ဥစ္စာဖြစ်ပါ၏။ သခင်ဧသောအား ဆက်သလိုက်သော လက်ဆောင်
ဖြစ်ပါ၏။ သူသည်လည်း နောက်မှာရှိပါ၏ဟု၊ လျှောက်ရမည်ဟု မှာထားလေ၏။ ၁၉ထိုနည်းတူ၊ ဒုတိယသူ၊
တတိယသူမှစ၍၊ အစုစုတို့နှင့် လိုက်သောသူ အပေါင်းကိုလည်း၊ သင်တို့သည် ဧသောနှင့် တွေ့လျှင်
ဤသို့လျှောက်ရမည်ဟူ၍ငှင်း၊ ၂၀ကိုယ်တော်ကျွန် ယာကုပ်သည်လည်း နောက်မှာရှိပါ၏ဟု ကြားလျှောက်
ရမည်ဟူ၍ငှင်း မှာထားလေ၏။ ယာကုပ်က၊ ယခုငါ့ရှေ့၌ ထွက်သွားသော လက်ဆောင်ဖြင့်၊
သူ၏စိတ်ကိုငါဖြေမည်။ နောက်မှ မျက်နှာခြင်းဆိုင်တွေ့သောအခါ၊ ငါ့ကိုလက်ခံကောင်း လက်ခံလိမ့်မည်ဟု
အကြံရှိသတည်း။ ၂၁ထိုသို့ ယာကုပ်ရှေ့မှာ လက်ဆောင်သည် အရင်ကူးသွား၍၊ သူကိုယ်တိုင် ထိုညဉ့်၌

လူအစုအဝေးနှင့်အတူ အိပ်၍နေ၏။ ၂၂ညဉ့်မကုန်မှီထ၍ မယားနှစ်ယောက်၊ ကျွန်မနှစ်ယောက်၊
သားတစ်ဆယ်နှင့် တယောက်တို့ကို ဆောင်ယူ၍၊ ယဗ္ဗုတ်ချောင်း ရေတိမ်ရာအရပ်ကို ကူးလေ၏။
၂၃ထိုသို့ သူတို့ကိုယူ၍ မိမိဥစ္စာရှိသမျှနှင့်တကွ ချောင်းတဘက်သို့ ကူးစေပြီးမှ၊ ၂၄ယာကုပ်သည်
တယောက် တည်းနေရစ်၍ လူတဦးသည် မိုဃ်းလင်းသည်တိုင်အောင် သူနှင့်လုံးထွေးလေ၏။ ၂၅ထိုသူသည်
မိမိမနိုင်မှန်းကို သိလျှင် ယာကုပ်ပေါင်ချန်ကိုထိုး၍၊ လုံးထွေးစဉ်တွင် ပေါင်ဆစ်ပြုတ်လေ၏။ ၂၆ထိုသူကလည်း၊
ငါ့ကိုလွှတ်ပါ၊ မိုဃ်းလင်းဆဲရှိပြီ ဟုဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကောင်းကြီးမပေးလျှင်၊
မသွားရဟုဆို၏။ ၂၇ထိုသူကလည်း၊ သင်၏အမည်ကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလျှင်၊ ယာကုပ်ဖြစ်ပါသည်ဟု
ပြန်ဆို၏။ ၂၈နောင်၌ သင်၏အမည်ကို ယာကုပ်ဟူ၍ မခေါ်ရ။ ဣသရေလဟူ၍ ခေါ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊
သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့်၎င်း၊ လူနှင့်၎င်း၊ မင်းကဲ့သို့ပြိုင်၍ နိုင်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၉ယာကုပ်ကလည်း၊
နာမတော်ကား အဘယ်သို့နည်း။ အကျွန်ုပ်အား ဘော်ပြတော်မူပါဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ ငါ့နာမကို
အဘယ်ကြောင့်မေးသနည်းဟု ဆို၍၊ ထိုအရပ်၌ ကောင်းကြီးပေး တော်မူ၏။ ၃၀ထိုအရပ်ကို ပေနွေလဟူ၍၊
ယာကုပ်သည် သမုတ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ဖူးမြင်
ရသော်လည်း၊ အသက်ချမ်းသာပြီဟု ဆိုသတည်း။ ၃၁ပေနွေလအရပ်ကို ယာကုပ်လွန်သွား သောအခါ၊
နေထွက်ချိန်ရှိ၍၊ သူသည် ထော့နဲ့သွားလေ၏။ ၃၂ထိုသို့ ယာကုပ်၏ပေါင်ချန်အကြောကြီးကို ထိုးတော်
မူသောကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပေါင်ချန်၌ရှိသော အကြောကြီးကို ယနေ့တိုင်အောင်
မစားရှောင် လေ့ရှိကြ၏။

၃၃

၁ထိုအခါ ယာကုပ်သည် မြော်ကြည့်၍၊ အစ်ကိုဧသောသည် လူလေးရာပါလျက် ချီလာသည်
ကိုမြင်လျှင်၊ လေအာ၊ ရာခေလ၊ ကျွန်မနှစ်ယောက်တို့တွင် သားများတို့ကို ဝေပေးလေ၏။ ၂ကျွန်မနှစ်ယောက်
ကိုကား၊ သူတို့ သားများနှင့် ရှေ့ကနေစေ၍၊ လေအာနှင့်သူ၏သားတို့ကို အလယ်၌၎င်း၊ ရာခေလနှင့်
ယောသပ်ကို နောက်၌၎င်း ထားလေ၏။ ၃သူတို့ရှေ့မှာ ကိုယ်တိုင်လွန်သွား၍ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်
ဦးညွှတ်ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အစ်ကိုအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ၄ထိုအခါ ဧသောသည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ ပြေးလာ၍၊
လည်ချင်းရှက်လျက်၊ ပိုက်ဘက်နမ်းရှုတ်ခြင်းကို ပြု၍၊ နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် ငိုကြွေးကြ၏။ ၅ထိုနောက်၊
မြော်ကြည့်၍၊ မိန်းမများ၊ သူငယ်များကိုမြင်လျှင်၊ သင်၌ ပါသောဤသူတို့သည်၊ အဘယ်သူနည်းဟုမေးသော်၊
ကိုယ်တော်၏ကျွန်အား၊ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော သူငယ်ဖြစ်ပါ၏ဟု ပြန်ပြောပြီးမှ၊ ၆ကျွန်မတို့
သည်၊ မိမိတို့သားများနှင့် ချဉ်းကပ်၍ ဦးညွှတ်ကြ၏။ ၇ထိုနောက်၊ လေအာသည် သူ၏သားများနှင့် ချဉ်းကပ်၍
ဦးညွှတ်ကြ၏။ ထိုနောက်ယောသပ်နှင့် ရာခေလသည် ချဉ်းကပ်၍ ဦးညွှတ်ခြင်းကိုပြုကြ၏။ ၈ဧသောကလည်း၊
ကျွန်ုပ်တွေ့သော တိရစ္ဆာန်စုအပေါင်းတို့သည်၊ အဘယ်သို့သော အရာနည်းဟု မေးလျှင်၊ သခင်၏
စိတ်တော်နှင့် တွေ့စေခြင်းငှါဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၉ဧသောကလည်း၊ ငါ့ညီ၊ ငါ၌ လုံလောက်အောင်ရှိ၏။
သင်၏ဥစ္စာတို့ကို ယူထားဦးလော့ဟု ဆို၏။ ၁၀ယာကုပ်ကလည်း၊ ထိုသို့မဆိုပါနှင့်။ စိတ်တော်နှင့်
တွေ့သည်မှန်လျှင်၊ ကျွန်တော်ဆက်သော လက်ဆောင်ကို ခံယူတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်၏ မျက်နှာ တော်ကို
ဖူးမြင်ရသကဲ့သို့၊ ကိုယ်တော်၏ မျက်နှာကို ဖူးမြင်ရပါ၏။ စိတ်တော်သည်လည်း နူးညွှတ်ပါ၏။ ၁၁ကိုယ်တော်
ထံသို့ ရောက်သော ကျွန်တော်၏မင်္ဂလာကို ခံယူတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည်၊ ကျွန်တော်၌ များစွာသော
ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပြီ။ ကျွန်တော်၌ လုံလောက်အောက်ရှိပါ၏ဟူ၍ တိုက်တွန်းသောကြောင့် ခံယူလေ၏။
၁၂ဧသောကလည်း၊ ခရီးသွားကြစို့၊ သင့်ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်သွားမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ၁၃ယာကုပ်က၊
သခင်သိသည် အတိုင်း၊ ဤသူငယ်တို့သည် နုငယ်ပါ၏။ သားငယ်ပါသောသိုး၊ ဆိတ်၊ နွားမတို့သည်
ကျွန်တော်၌ပါပါ၏။ တနေ့ ခြင်းတွင် အနှင်လွန်လျှင်၊ ရှိသမျှတို့သည် သေကြပါလိမ့်မည်။ ၁၄ထိုကြောင့်
သခင်သည်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ရှေ့မှာ ကြွနှင့်တော်မူပါ။ ကျွန်တော်မူကား၊ ကျွန်တော်ဆောင်ခဲ့သော

တိရစ္ဆာန်များ၊ သူငယ်များ၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း၊ သခင်နေရာ စိရပြည်သို့ ရောက်အောင်၊ တဖြည်းဖြည်း
ပို့ဆောင်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၅ဧသောကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်၌ ပါသောသူအချို့တို့ကို
ညီ၌ထားခဲ့ပါရစေဟု ဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်က၊ အဘယ်ကြောင်းရှိပါသနည်း။ သခင်၏စိတ်တော်နှင့် တွေ့ပါစေဟု
ပြန်ဆိုသော်၊ ၁၆ဧသောသည် ထိုနေ့ခြင်းတွင် စိရပြည်သို့ ခရီးသွား၍ပြန်လေ၏။
၁၇ယာကုပ်လည်း၊ သုကုတ်အရပ်သို့ ခရီးသွား၍၊ ကိုယ်နေဘို့အိမ်ကိုဎင်း၊ တိရစ္ဆာန်များနေဘို့
တင်းကုပ် တို့ကိုဎင်း၊ ဆောက်လေ၏။ ထိုကြောင့် ထိုအရပ်ကို၊ သုကုတ်ဟူ၍ တွင်လေသတည်း။
၁၈ထိုနောက်မှ၊ ရှေခင်မြို့သို့ ဘေးမဲ့ရောက်လေ၏။ ပါဒနာရံပြည်မှ ပြန်လာ၍၊ ခါနာန်ပြည်သို့
ရောက်သော လမ်းခရီးတွင်၊ ထိုမြို့ရှိသတည်း။ ထိုမြို့ရှေ့မှာ တဲကိုဆောက်လေ၏။ ၁၉တဲဆောက်ရာ
မြေအကွက်ကို ရှေခင်၏အဘ၊ ဟာမော်၏သားတို့တွင်၊ ငွေတပိဿာ အဘိုးပေး၍ ဝယ်ရသတည်း။
၂၀ထိုအရပ်၌လည်း ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ပြီးလျှင်၊ ဧလေလောဟေသရေလဟူ၍ သမုတ် လေ၏။

၃၄

၁ယာကုပ်၏မယား၊ လေအာဘွားမြင်သော သမီးဒိနသည်၊ ထိုပြည်၏ အမျိုးသမီးတို့ကို အကြည့်အရှု
သွားရာတွင်၊ ၂ထိုပြည်ကို အစိုးရသော ဟိဝိအမျိုး၊ ဟာမော်မင်း၏သား ရှေခင်သည် ဒိနကိုမြင်လျှင်၊
ယူသွား၍ အိမ်ဘော်ပြုလျက်၊ သူ့အသရေကို ရှုတ်ချလေ၏။ ၃နောက်မှ သူ့ကိုချစ်သောစိတ်မကုန်၊ အမြဲချစ်၍၊
မေတ္တာစကားနှင့် ဖြားယောင်းလျက်နေ၏။ ၄ခမည်းတော် ဟာမော်ထံသို့လည်းဝင်၍၊ ဤမိန်းမကို
အကျွန်ုပ်ကြင်ဘက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ တောင်း၍ ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ဆို၏။ ၅ယာကုပ်သည် မိမိသမီးဒိနကို၊
ရှေခင်မင်းသားရှုတ်ချကြောင်းကို ကြားသိ သော်လည်း၊ မိမိသားတို့သည် တောအရပ်မှာ တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်
အတူ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့ကို ငံ့လက်လျက် တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။ ၆ထိုနောက်၊ ရှေခင်အဘ
ဟာမော်မင်းသည် ယာကုပ်နှင့်နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ လာ၍၊ ၇ယာကုပ်၏ သားတို့လည်း သိတင်းကြားသောအခါ၊
တောအရပ်မှ ပြန်ရောက်ကြ၏။ ထိုမင်းသားသည် ယာကုပ်၏သမီးနှင့် အိပ်မိ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌
မိုက်သောအမှု၊ မပြုအပ်သောအရာကို ပြုမိသောကြောင့်၊ သူတို့သည် စိတ်နာ၍ အလွန်အမျက်ထွက်ကြ၏။
၈ဟာမော်မင်းလည်း သူတို့နှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊ ငါ့သားရှေခင်သည်၊ သင်တို့သမီးကို အလွန်ချစ်အားကြီးပါ၏။
ထိမ်းမြားပေးစားကြပါလော့။ ၉သင်တို့သည် ငါတို့နှင့် အချင်းချင်းထိမ်းမြားခြင်းကို ပြုလျက်၊ သင်တို့သမီးကို
ပေးစားကြလော့။ ငါတို့သမီးနှင့်လည်း စုံဘက်ကြလော့။ ၁၀သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူ နေ၍၊ ဤပြည်၌
အဆီးအတားမရှိ၊ နေရာချလျက်၊ ဖောက်ကားရောင်းဝယ်ခြင်းကို ပြု၍၊ အပိုင်ယူကြလော့ဟု ဆိုလေ၏။
၁၁ရှေခင်ကလည်း၊ သင်တို့စိတ်နှင့် တွေ့ကြပါစေ။ တောင်းသမျှကို ပေးပါမည်။ ၁၂ကျွန်ုပ်ဥစ္စာဖြစ်စေ၊
လက်ဆောင် ပဏ္ဏာဖြစ်စေ၊ နည်းများမဆို၊ တောင်းသည်အတိုင်း ပေးပါမည်။ ဤမိန်းမကိုသာ ငါ့အား
ထိမ်းမြား ပေးစားကြပါဟု၊ မိန်းမ၏အဘနှင့် မောင်တို့အား ဆိုလေ၏။
၁၃ယာကုပ်၏သားတို့သည်၊ နှမဒိနကို ရှေခင်မင်းသားရှုတ်ချသော အကြောင်းကိုဆင်ခြင်၍၊
မင်းသားနှင့် အဘဟာမော်ကို ပရိယာယ်ဖြင့်ပြန်ပြောသည်မှာ၊ ၁၄ကျွန်ုပ်တို့နှမကို အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို
မခံသောသူအား မပေးစားနိုင်ပါ။ ပေးစားလျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်သောအကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။ ၁၅သင်တို့သည်
ကျွန်ုပ်တို့ဘာသာအတိုင်း ပြု၍၊ ယောကျ်ားတိုင်း အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝန်ခံကြ
ပါမည်။ ၁၆သို့ပြုလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သမီးကို သင်တို့အားပေးစား၍၊ သင်တို့၏သမီးနှင့်လည်း စုံဘက်ကြသဖြင့်၊
သင်တို့နှင့်အတူ နေထိုင်၍၊ တမျိုးတည်းဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။ ၁၇သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့စကားကို နားမထောင်၊
အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သမီးကိုယူ၍ သွားမည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၁၈ထိုစကားကို
ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော်ရှေခင်သည် နှစ်သက်၍၊ ၁၉ထိုမင်းသားသည်၊ ယာကုပ်၏သမီးကို ချစ်အားကြီး
သောကြောင့်ဎင်း၊ အဘ၏အမျိုးသားချင်း အပေါင်းတို့ထက် အသရေရှိသော ကြောင့်ဎင်း ချက်ခြင်း
ဝန်ခံလေ၏။

၂၀ထိုအခါ၊ ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော်ရှေခင်သည်၊ မိမိမြို့တံခါးသို့သွား၍ မြို့သားတို့နှင့် နှုတ်ဆက်
လျက်၊ ၂၁အချင်းတို့၊ ဤသူတို့သည် ငါတို့နှင့်သင့်တင့်ကြပြီ။ ငါတို့ပြည်၌နေ၍ ဖောက်ကားရောင်းဝယ်မှုကို
ပြုကြပါစေ။ ငါတို့ပြည်သည် သူတို့နေသာအောင် ကျယ်ပေ၏။ သူတို့သမီးများနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြုကြစို့။
ငါတို့သမီးများ ကိုလည်း သူတို့အား ထိမ်းမြားပေးစားကြစို့။ ၂၂သို့ရာတွင် သူတို့သည် အရေဖျားလှီး
မင်္ဂလာကို ခံသကဲ့သို့၊ ငါတို့တွင် ယောကျ်ားတိုင်း အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံမှသာ၊ ထိုလူတို့သည်
ငါတို့တွင်နေ၍ တမျိုးတည်းဖြစ်စေခြင်း ငှါ ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။ ၂၃သူတို့၏သိုးနွားမှစ၍ တိရစ္ဆာန်များ၊
ဥစ္စာများတို့သည် ငါတို့ဥစ္စာဖြစ်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ သူတို့အလိုသို့ လိုက်ကြစို့။ သို့ပြုလျှင်
သူတို့သည် ငါတို့တွင် နေကြလိမ့်မည်ဟု၊ ၂၄ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော် ရှေခင်ပြောသောစကားကို၊ မြို့တံခါးမှ
ထွက်သောသူအပေါင်းတို့သည် နားထောင်၍ ယောကျ်ားရှိသမျှတို့သည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံကြ၏။
၂၅ထိုသို့ခံ၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အလွန်နာကြသောအခါ၊ ယာကုပ်သား၊ ဒိနမောင်ရှိ
မောင်နှင့် လေဝိညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ထားလက်နက် တယောက်တစင်းစီး စွဲကိုင်လျက်၊
သတိမရှိသော ထိုမြို့ကို တိုက်၍၊ ယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကို သတ်လေ၏။ ၂၆ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော်ရှေခင်
ကိုလည်း ထားလက်နက်ဖြင့် သတ်ပြီးလျှင်၊ ဒိနကိုရှေခင်အိမ်မှ နှုတ်ယူ၍ ပြန်သွားကြ၏။ ၂၇မိမိတို့နှမ
ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ တဖန် ယာကုပ်သားတို့သည် အသေသတ်ပြီးသော သူတို့ဆီသို့ သွားပြန်၍၊
မြို့ကိုလုယက်ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ ၂၈သူတို့သိုး၊ ဆိတ်၊ နွား၊ မြည်းမှစ၍၊ မြို့၌ရှိသမျှ၊ လယ်၌ရှိသမျှသောဥစ္စာကိုရင်း၊
၂၉သူတို့သားမယား သူငယ်အပေါင်းကိုရင်း သိမ်းယူ၍၊ အိမ်တို့၌ ရှိသမျှကိုလည်း လုယက်ဖျက်ဆီးကြ၏။
၃၀ထိုအခါ ယာကုပ်က၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲ ကြပြီတကား။ ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူတည်းဟူသော၊
ဤပြည်သားတို့သည် ငါ့ကိုရွံရှာအောင် ပြုကြပြီတကား။ ငါတို့၌ လူအရေအတွက် အားနည်းသောကြောင့်၊
သူတို့သည် စုဝေး၍ ငါ့ကိုတိုက်သတ်သဖြင့်၊ ငါနှင့်ငါ့အိမ်သူအိမ်သား တို့ကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်ဟု၊
ရှိမောင်နှင့်လေဝိတို့အား ဆိုလေသော်၊ ၃၁သူတို့က၊ ငါတို့နှမကို ပြည်တန်ဆာကဲ့သို့ မှတ်၍ ပြုရမည်လောဟု
ပြန်ဆိုလေ၏။

၃၅

၁ထိုနောက် ဘုရားသခင်က၊ သင်ထ၍ ဗေသလအရပ်သို့ သွားနေလော့။ သင်သည် အစ်ကိုဧသော
ထံမှ ပြေးသောအခါ၊ သင့်အား ထင်ရှားသော ဘုရားသခင်အဘို့၊ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လော့ဟု၊
ယာကုပ်အား မိန့်တော်မူ၏။ ၂ထိုအခါ ယာကုပ်သည် အိမ်သူအိမ်သားများနှင့်၊ မိမိ၌ရှိသောသူ အပေါင်းတို့ကို
ခေါ်၍၊ သင်တို့တွင် ပါသော၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားတို့ကို ပယ်ပစ်ကြလော့။ အဝတ်ကိုလဲ၍
သန့်ရှင်းခြင်းရှိစေကြလော့။ ၃ယခု ထ၍ ဗေသလအရပ်သို့ သွားကြစို့။ ငါသည် ဆင်းရဲခံရသောကာလ
ငါ့ကိုထူး၍၊ ငါသွားသောလမ်း၌ ကွယ်တော်မူသော ဘုရားသခင်အဘို့ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကို ငါတည်မည်ဟု
ဆိုလေ၏။ ၄သူတို့သည်လည်း၊ မိမိတို့၌ပါသော တပါး အမျိုးသားတို့၏ ဘုရားအပေါင်းတို့နှင့်၊ နား၌ပန်သော
နားပန်းတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၊ ယာကုပ်အားပေး၍၊ ယာကုပ် လည်း၊ ရှေခင်မြို့နားတွင်ရှိသော သပိတ်ပင်
အောက်၌ မြှုပ်ထားလေ၏။ ၅သူတို့ပြောင်းသွားကြသောအခါ၊ ပတ်ဝန်း ကျင်မြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို
ကြောက်ရွံ့၍၊ ယာကုပ်သားတို့ကို မလိုက်ဝံ့ဘဲနေကြ၏။ ၆ယာကုပ်သည် မိမိ၌ပါသောသူ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊
ခါနာန်ပြည် လုဇမြို့တည်းဟူသော၊ ဗေသလအရပ်သို့ ရောက်ကြသော်၊ ၇ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ထိုအရပ်ကို
ဧလဗေသလအမည်ဖြင့် တဖန်သမုတ်ပြန်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အစ်ကိုထံမှ ပြေးသောအခါ၊ ထိုအရပ်၌
ဘုရားသခင် ထင်ရှားတော်မူသတည်း။
၈ရေဗက္က၏အထိန်း ဒေဗောရသေ၍၊ ဗေသလအရပ်၌ သပိတ်ပင်အောက်တွင် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို
ခံရလေ၏။ ထိုအပင်ကို အာလုန္ဗာကုတ်ဟူ၍ တွင်သတည်း။

၉ယာကုပ်သည် ပါဒနာရံအရပ်မှ ပြန်လာသောနောက်၊ တဖန် ဘုရားသခင်ထင်ရှား၍ ကောင်းကြီး
ပေးတော် မူပြီးလျှင်၊ ၁၀သင်သည် ယခုယာကုပ်အမည်ရှိ၏။ နောင်၌ သင်၏အမည်ကို ယာကုပ်ဟူ၍မခေါ်ရ။
ဣသရေလဟူ၍ ခေါ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ ဣသရေလအမည်ဖြင့် သမုတ်တော်မူ၏။ ၁၁တဖန်
ဘုရားသခင်က၊ ငါသည် အနန္တ တန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ တိုးပွားများပြားလော့။ လူတမျိုးမက၊ အမျိုးမျိုး
တို့သည် သင်၌ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင်၏အမျိုးအနွယ်၌ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၂အာဗြဟံနှင့်
ဣဇာက်အား ငါပေးသောမြေကို သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃ထိုသို့
ယာကုပ်နှင့်နှုတ်ဆက်၍ မိန့်မြွက်တော်မူရာ အရပ်မှ၊ ဘုရားသခင် တက်ကြွတော်မူ၏။ ၁၄ဘုရားသခင်
နှုတ်ဆက်၍ မိန့်တော်မူရာ အရပ်၌၊ ယာကုပ်သည် ကျောက်တိုင် ကိုစိုက်၍၊ ကျောက်ဖျာပေါ်၌
သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုငင်း၊ ဆီကိုငင်း လောင်းလေ၏။ ၁၅ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသော ထိုအရပ်ကို
လည်း၊ ဗေသလဟူ၍ တဖန် သမုတ်ပြန်လေ၏။

၁၆ထိုနောက်တဖန် ဗေသလအရပ်မှ ခရီးသွားပြန်၍၊ ဖေရတ်မြို့နှင့်နီးသောအခါ၊ ရာခေလသည်
သားဘွား အံ့သောအချိန် ရောက်၍၊ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုခံရ၏။ ၁၇ထိုသို့ ပြင်းစွာ ခံနေရစဉ်တွင်၊
ဝမ်းဆွဲက၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ သားယောက်ျားကို ရပြီဟုဆိုလေ၏။ ၁၈ရာခေလလည်း သေအံ့ဆဲဆဲရှိ၍၊ နံဝိညာဉ်ထွက်
စဉ်အခါ၊ ထိုသားကို ဗေနောနိအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အဘမူကား၊ ဗယ်္ယာမိန်အမည်ဖြင့်မှည့်သတည်း။
၁၉ရာခေလသေ၍၊ ဗက်လင်အမည် ရှိသော ဖေရတ်မြို့သို့သွားသောလမ်းခရီးတွင်၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။
၂၀ယာကုပ်လည်း၊ သင်္ချိုင်းပေါ်မှာ မှတ်တိုင် စိုက်လေ၏။ ထိုမှတ်တိုင်ကား၊ ယနေ့တိုင်အောင် ရာခေလ၏
သင်္ချိုင်းမှတ်တိုင် ဖြစ်သတည်း။

၂၀ဣသရေလသည် တဖန်ခရီးသွားပြန်၍၊ ဒေလင့်စင်ကိုလွန်ပြီးမှ တဲကိုဆောက်လေ၏။ ၂၂ထိုအရပ်၌
နေသောအခါ၊ ရုဗင်သည် သွား၍အဘ၏ မယားငယ်၊ ဗိလဟာနှင့်အိပ်လေ၏။ ထိုသတင်းကို ဣသရေလ
ကြား၏။

၂၃ယာကုပ်သား တကျိပ်နှစ်သားရှိ၏။ လေအာတွင်မြင်သောသားကား၊ ယာကုပ်၏သားဦးရုဗင်၊
အစရှိ သောရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန်တည်း။ ၂၄ရာခေလသားကား၊ ယောသပ်နှင့်
ဗယ်္ယာမိန်တည်း။ ၂၅ယာခေလ၏ကျွန်မ ဗိလဟာသားကား၊ ဒန်နှင့်နာဿလိတည်း။ ၂၆လေအာ၏ကျွန်မ
ဇိလပသားကား၊ ဂဒ်နှင့် အာရှာတည်း။ ဤသူတို့ကား၊ ပါဒနာရံပြည်၌ ဘွားမြင်သော ယာကုပ်၏
သားများတည်း။

၂၇ထိုနောက် ယာကုပ်သည် အာဗြဟံနှင့် ဣဇာက်တည်းခိုရာ မံရေအရပ်၊ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော
ကိရယသာဘမြို့၌နေသော၊ အဘဣဇာက်ထံသို့ ရောက်လေ၏။ ၂၈ဣဇာက်အသက်သည် အနှစ်တရာ
ရှစ်ဆယ် နှင့် ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ ၂၉အသက်ကြီးရင့်က၊ ကာလပြည့်စုံရာ၌ အသက်ချုပ်၍ အနိစ္စဖြစ်သဖြင့်၊
မိမိလူမျိုး စည်းဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။ သားသေသောနှင့်ယာကုပ်တို့သည် သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၃၆

၁ဧဒုံအမည်ရှိသော ဧသောအမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများဟူမူကား၊ ၂ဧသောသည် ဟိတ္တိအမျိုး
ဧလုန်၏ သမီးအာဒတယောက်၊ ဟိဝိအမျိုး ဇိဘောင်သားအာနရ၏ သမီး အဟောလိဗာမတယောက်၊
ခါနာန်အမျိုးသမီး နှစ်ယောက်နှင့်ငင်း၊ ဣရှမေလသမီးတည်းဟူသော နာဗာရုတ်နှမ ဗာရှမတ်တယောက်
နှင့်ငင်း အိမ်ထောင်လေ၏။ ၄ဧသောမယား အာဒဘွားသောသားကား၊ ဧလိဖတ်၊ ဗာရှမတ်ဘွားသော
သားရွေလတည်း။ ၅အဟောလိဗာမ ဘွားသောသားကား၊ ယုရှ၊ ယာလံ၊ ကောရတည်း။ ဤသူတို့ကား၊
ခါနာန်ပြည်၌ ဧသောမြင်သောသားတည်း။

၆ဧသောသည် မယားသားသမီးနှင့်တကွ၊ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ သိုးနွားစသည်တို့နှင့်
တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊ ခါနာန်ပြည်၌ရတတ်သောဥစ္စာ ရှိသမျှတို့ကိုငင်း ယူ၍၊ ညီယာကုပ်ထံမှပြောင်းသွား

လေ၏။ ၇အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည် ဥစ္စာများလွန်သောကြောင့်တရပ်တည်း မနေနိုင်ကြ။
သူတို့နေရာမြေသည်၊ သူတို့တိရစ္ဆာန်များကြောင့် မဆံ့နိုင်ရာ။ ၈သို့ဖြစ်၍ ဧဒုံအမည်ရှိသော ဧသောသည်
စိရတောင်ပေါ်မှာ နေလေ၏။

၉စိရတောင်ပေါ်မှာ ဧဒုံအမျိုးသားတို့၏ အဘဧသော၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို ဆိုပေအံ့။
၁၀ဧသော၏ သားတို့အမည်ကား၊ မယားအာဒအဘွားသောသား ဧလိဖတ်၊ မယားဗာရှမတ် ဘွားသောသား
ရွေလတည်း။ ၁၁ဧလိ ဖတ်သားကား၊ တေမန်၊ဩမရ၊ ဇေဖေါ၊ ဂါတံ၊ ကေနတ်တည်း။ ၁၂ဧသောသား
ဧလိဖတ်၏ မယားငယ်၊ တိမနဘွားသော သားကား၊ အာမလက်တည်း။ ဤသူတို့သည် ဧသောမယား
အာဒ၏ အနွယ်ဖြစ်သတည်း။ ၁၃ရွေလသားကား၊ နာဟတ်၊ ဇေရ၊ ရှမ္မ၊ မိဇ္ဇတည်း။ ဤသူတို့သည်
ဧသောမယား ဗာရှမတ်၏ အနွယ်ဖြစ်သတည်း။ ၁၄ဇိဘောင်သား အာန၏သမီး၊ ဧသောမယား
အဟောလိဗာမ ဘွားသောသားကား၊ ယုရှ၊ ယာလံ၊ ကောရတည်း။

၁၅ဧသောသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သောသူဟူမူကား၊ သားဦးဧလိဖတ်၏သား ဗိုလ်တေမန်၊ ဗိုလ်ဩမရ၊
ဗိုလ်ဇေဖော၊ ဗိုလ်ကေနတ်၊ ၁၆ဗိုလ်ဂါတံ၊ ဗိုလ်အာမလက်တည်း။ ဤဗိုလ်တို့သည် အာဒ၏အနွယ်၊ ဧဒုံပြည်၌
ဧလိဖတ်ရသော သားဖြစ်သတည်း။ ၁၇ဧသောသားရွေလ၏သားကား ဗိုလ်နာဟတ်၊ ဗိုလ်ဇေရ၊ ဗိုလ်ရှမ္မ၊
ဗိုလ်မိဇ္ဇတည်း။ ဤဗိုလ်တို့သည် ဧသောမယား ဗာရှမတ်၏အနွယ်၊ ဧဒုံပြည်၌ ရွေလရသောသား
ဖြစ်သတည်း။ ၁၈ဧသောမယား အဟောလိဗာမ၏သားကား ဗိုလ်ယုရှ၊ ဗိုလ်ယာလံ၊ ဗိုလ်ကောရတည်း။
ဤဗိုလ်တို့သည် အာန၏သမီး၊ ဧသော မယား အဟောလိဗာမသားဖြစ်သတည်း။ ၁၉ဧဒုံအမည်ရှိသော
ဧသော၏သားမြေးများ၊ သူတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သော သူများ၊ ဤသို့တည်း။

၂၀ထိုပြည်၌နေသော ဟောရိအမျိုး စိရ၏သားကား၊ လောတန်၊ ရှောဗလ၊ ဇိဘောင်၊ အာန၊ ၂၁ဒိရှုန်၊
ဧဇာ၊ ဒိရှန်တည်း။ ဤသူတို့သည် ဧဒုံပြည်၌ ဟောရိအမျိုး၊ စိရ၏သားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သောသူဖြစ်သတည်း။
၂၂လောတန် သားကား၊ ဟောရိနှင့် ဟေမံတည်း။ လောတံနှမကား၊ တိမနတည်း။ ၂၃ရှောဗလသားကား၊
အာလဝန်၊ မနာဟတ်၊ဧဗလ၊ ရှေဖော၊ ဩနံတည်း။ ၂၄ဇိဘောင်သားကား၊ အာယနှင့် အာနတည်း။
ထိုအာနကား၊ အဘဇိဘောင်၏မြည်း တို့ကို ထိန်းသောအခါ၊ တော၌နွေးသော စမ်းရေတွင်းတို့ကို
တွေ့သောသူပေတည်း။ ၂၅အာနသားကား ဒိရှုန်နှင့် အဟောလိဗာမတည်း။ ၂၆ဒိရှုန်သားကား၊ ဟင်ဒန်၊ ရှေဗန်၊
ဣသရန်၊ ဟေရန်တည်း။ ၂၇ဧဇာသားကား၊ ဗိလဟန်၊ ဇာဝန်၊ အာကန်တည်း။ ၂၈ဒိရှန်သားကား၊
ဥဇနှင့်အာရန်တည်း။ ၂၉ဟောရိအမျိုး ဗိုလ်များကား၊ ဗိုလ်လောတန်၊ ဗိုလ်ရှောဗလ၊ ဗိုလ်ဇိဘောင်၊ ဗိုလ်အာန၊
၃၀ဗိုလ်ဒိရှုန်၊ ဗိုလ်ဧဇာ၊ ဗိုလ်ဒိရှန်တည်း။ ဤသူတို့သည် စိရပြည်၌ ဗိုလ်လုပ် သောသူတို့တွင်
ဟောရိအမျိုးဗိုလ်ဖြစ်သတည်း။

၃၁ဣသရေလအမျိုး၌ အစိုးရသောမင်းကြီးမရှိမှီ၊ ဧဒုံပြည်၌ အစိုးရသောမင်းကြီးဟူမူကား၊
၃၂ဗောရသား ဗေလာသည် ဧဒုံပြည်၌ မင်းပြု၏။ မြို့တော်ကား၊ ဒိန္နာဗာမြို့တည်း။ ၃၃ဗေလာမင်းသေ၍
သူ၏အရာ၌ ဗောဇရအရပ်သား၊ ဇေရ၏သား ယောဗပ်သည် မင်းပြုလေ၏။ ၃၄ယောဗပ်မင်းသေ၍၊
သူ၏အရာ၌ တေမနိအရပ်သား ဟုရှံသည် မင်းပြုလေ၏။ ၃၅ဟုရှံမင်းသေ၍၊ မောဘလွင်ပြင်၌ မိဒျန်လူတို့ကို
လုပ်ကြံသောသူ၊ ဗေဒဒ်သား ဟာဒဒ်သည် ဟုရှံ အရာ၌ မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား၊ အာဝိတ်မြို့တည်း။
၃၆ဟာဒဒ်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ မာသရက်အရပ်သား စာမလသည် မင်းပြုလေ၏။ ၃၇စာမလမင်းသေ၍၊
သူ၏အရာ၌ မြစ်နားမှာနေသော ရဟောဘုတ်အရပ်သား ရှောလ သည် မင်းပြုလေ၏။ ၃၈ရှောလမင်းသေ၍
သူ၏အရာ၌၊ အာခဗော်သား ဗာလဟာနန်သည် မင်းပြုလေ၏။ ၃၉အာခဗော်သား ဗာလဟာနန်မင်းသေ၍
သူ၏အရာ၌ ဟာဒါသည် မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား၊ ပေါမြို့တည်း။ မျောက်သားတော်ကား၊ မေဇဟပ်၊
မေဇဟပ်သမီးမာသရက်၏သမီး မဟေတဗေလတည်း။

၄၀ဧသောမှဆင်းသက်၍ မိမိအမျိုးအနွယ်၊ နေရာအရပ်၊ ခံရသောဘွဲ့နာမအလိုက်၊ ဗိုလ်လုပ်သောသူ
ဟူမူ ကား၊ ဗိုလ်တိမနာ၊ ဗိုလ်အာလဝ၊ ဗိုလ်ယေသက်၊ ၄၁ဗိုလ်အဟောလိဗာမ၊ ဗိုလ်ဧလာ၊ ဗိုလ်ပိနုန်၊
၄၂ဗိုလ်ကေနတ်၊ ဗိုလ်တေမန်၊ ဗိုလ်မိဗဇာ၊ ၄၃ဗိုလ်မာဂဒျေလ၊ ဗိုလ်ဣရံတည်း။ ဤသူတို့သည် မိမိနေရာအရပ်၊
မိမိပိုင်သောပြည်၌၊ ဧဒုံဗိုလ်များဖြစ်သတည်း။ ဧသောသည် ဧဒုံအမျိုးသားတို့၏ အဘဖြစ်သတည်း။

၃၇

၁ယာကုပ်သည် မိမိအဘတည်းခိုရာ ခါနာန်ပြည်၌ နေ၏။ ၂ယာကုပ်အမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများ
ဟူမူ ကား၊ ယောသပ်သည် အသက်တဆယ်ခုနစ်နှစ်ရှိ၍၊ အစ်ကိုတို့နှင့်အတူ သိုးဆိတ်များကို ထိန်းလေ၏။
အဘ၏မယား ဗိလဟာနှင့်ဇိလပ၏သား တို့နှင့်အတူနေ၍၊ သူတို့အပြစ်ကို အဘအား ကြားပြောတတ်၏။
၃ဣသရေလသည် အသက်ကြီးစဉ်အခါ သားယောသပ်ကိုရသောကြောင့်၊ အခြားသော သားပေါင်းတို့ကို
ချစ်သည်ထက် ယောသပ်ကို သာ၍ချစ်၏။ အဆင်းအရောင် ထူးခြားသော အင်္ကျီကိုချုပ်၍ပေး၏။
၄အဘသည် မိမိသားအပေါင်းတို့တွင်၊ ယောသပ်ကိုသာ၍ ချစ်ကြောင်းကို၊ အစ်ကိုတို့သည် သိမြင်သောအခါ၊
သူ့ကိုမုန်း၍၊ မေတ္တာစကားကို သူ့အား မပြော နိုင်ကြ။

၅ယောသပ်သည် အိပ်မက်ကိုမြင်၍၊ အစ်ကိုတို့အား ပြန်ပြောသဖြင့်၊ သူတို့သည် သာ၍မုန်းကြ၏။
၆အိပ်မက်ကို အဘယ်သို့ ပြန်ပြောသနည်း ဟူမူကား၊ ကျွန်ုပ်မြင်ရသော အိပ်မက်ကို နားထောင်ကြပါလော့။
၇ကျွန်ုပ်တို့သည် လယ်၌ကောက်လှိုင်းကိုစည်း၍ နေကြစဉ်တွင်၊ ကျွန်ုပ်ကောက်လှိုင်းသည် ထ၍မတ်တပ်နေ
သဖြင့်၊ သင်တို့၏ကောက်လှိုင်းတို့သည် ဝိုင်း၍ရပ်လျက်၊ ကျွန်ုပ်ကောက်လှိုင်းကို ရှိခိုးကြသည်ဟု
ပြောဆိုလေ၏။ ၈အစ်ကို တို့ကလည်း၊ သင်သည် ငါတို့၌မင်းပြုရလိမ့်မည်လော၊ ငါတို့ကိုအစိုးရလိမ့်မည်
လောဟု ပြန်ဆို၍၊ သူ၏အိပ်မက်နှင့် သူ၏စကားအကြောင်းကြောင့် သာ၍မုန်းကြ၏။

၉တဖန် အိပ်မက်ကိုမြင်ပြန်၍ အစ်ကိုတို့အား၊ အခြားသောအိပ်မက်ကို ကျွန်ုပ်မြင်ရပြီ။ နေ၊
လနှင့်တကွ၊ ကြယ်ဆယ်တလုံးတို့သည်၊ ကျွန်ုပ်ကို ရှိခိုးကြ၏ဟု ကြားပြောလေ၏။ ၁၀ထိုသို့ အဘနှင့်အစ်ကို
တို့အား ကြားပြော သောအခါ အဘက၊ သင်မြင်သောအိပ်မက်သည် အဘယ်သို့နည်း။ ငါနှင့်သင်၏အမိ၊
သင်၏အစ်ကိုတို့သည် သင့်ထံသို့ စင်စစ်လာ၍ ဦးညွှတ်ချရမည်လောဟူ၍၊ သူ့ကိုဆုံးမလေ၏။ ၁၁အစ်ကိုတို့
သည် သူ့ကိုငြူစူကြ၏။ အဘ သည် ထိုအရာကိုမှတ်လေ၏။

၁၂အစ်ကိုတို့သည် အဘ၏သိုးဆိတ်များကို ရှေခင်မြို့မှာထိန်းခြင်းငှါ သွားကြ၏။ ၁၃ဣသရေလသည်
ယောသပ်ကိုခေါ်၍၊ သင်၏အစ်ကိုတို့သည် သိုးဆိတ်များကို ရှေခင်မြို့မှာထိန်းကြသည် မဟုတ်လော။ လာပါ။
သင့်ကိုသူတို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်ဟုခေါ်လျှင်၊ ကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟုဆိုသော်၊ ၁၄အဘက သွားပါ၊
အစ်ကိုတို့သည် ချမ်းသာသလော၊ သိုးဆိတ်တို့လည်း ကောင်းမွန်စွာရှိသလောဟူ၍ ကြည့်ရှုပြီးလျှင်
ငါ့အားသိတင်းကြားပြောပါဟု မှာလိုက်လျက်၊ ဟေဗြုန်ချိုင့်မှစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူသည် ရှေခင်မြို့သို့ရောက်
လေ၏။ ၁၅တော၌လှည့်လည်စဉ်တွင်၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့် တွေ့၍၊ ထိုသူက၊ သင်သည်
ဘာကိုရှာသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ၁၆အစ်ကိုများကိုရှာ၏။ အဘယ်မှာထိန်းကြသည်ကို ပြောပါဟုဆိုသော်၊
၁၇ထိုသူက၊ ဤအရပ်မှထွက်သွားပြီး။ ဒေါသန်မြို့သို့ သွားကြစို့ဟု သူတို့ပြောသံကို ကျွန်ုပ်ကြားခဲ့ပြီဟုဆို၏။
ယောသပ်သည်လည်း၊ အစ်ကိုတို့ကို လိုက်ရှာ၍ ဒေါသန်မြို့မှာတွေ့လေ၏။

၁၈အနီးသို့မရောက်မှီ အဝေး၌ရှိစဉ်တွင်၊ အစ်ကိုတို့သည်မြင်လျှင်၊ သတ်ခြင်းငှါတိုင်ပင်လျက်၊
၁၉ကြည့်လော့။ အိပ်မက်ဆရာလာပြီ။ ၂၀ကိုင်ကြ။ သူ့ကိုသတ်၍ တစုံတခုသောတွင်းထဲသို့ ချပစ်ကြစို့။
ဆိုးသောသားရဲ တစုံတခု ကိုက်စားပြီဟု ပြောကြစို့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူ၏အိပ်မက်တို့သည် အဘယ်သို့
နေရာကျမည်ကို ကြည့်ကြစို့ဟု အချင်း ချင်းပြောဆိုကြ၏။ ၂၁ထိုစကားကို ရုဗင်ကြားလျှင်၊ သူ့ကိုမသတ်ဘဲ
နေကြစို့ဟု ဆိုလျက်၊ သူတို့လက်မှ ယောသပ်ကို နှုတ်လေ၏။ ၂၂တဖန် ရုဗင်က၊ သူ၏အသွေးကို

မသွန်းကြနှင့်။ ကိုယ်လက်နှင့်မပြုဘဲ၊ တောဥ္ဂဉ်မည်သော တွင်းထဲ သို့ ချကြစို့ဟု သူတို့လက်မှ ယောသပ်ကို
နှုတ်ယူ၍၊ အဘဥ္ဂတဖန် အပ်မည်အကြံရှိသည်နှင့် ဆိုလေ၏။
၂၃ယောသပ်သည် အစ်ကိုတို့ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ သူဝတ်သောအင်္ကျီ၊ အဆင်းထူးခြားသော
အင်္ကျီကို ချွတ်ပြီးမှ၊ ၂၄သူ့ကို ကိုင်ယူ၍ တွင်းထဲသို့ချကြ၏။ ထိုတွင်း၌ ရေမရှိ၊ သွေ့ခြောက်သော တွင်းဖြစ်
သတည်း။ ၂၅ထိုနောက် အစာစားခြင်းငှါ ထိုင်ကြစဉ် မြော်ကြည့်၍၊ ဣရှမေလအမျိုးသား အစုအဝေးသည်
ဂိလဒ်ပြည်မှလာ၍ နံ့သာမျိုး၊ ဗာလစံစေး၊ မုရန်စေးများကို ကုလားအုပ်ပေါ်၌ တင်ဆောင်လျက်၊
အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ခရီးသွားကြသည်ကို မြင်လျှင်၊ ၂၆ယုဒက ငါတို့သည် ညီကိုသတ်၍သေကြောင်းကို
ဖွက်ထားလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ ၂၇ကိုင်ကြ။ ကိုယ်တိုင် မညှဉ်းဆဲဘဲ၊ ဣရှမေလလူတို့အား
ရောင်းလိုက်ကြစို့။ သူသည် တို့ညီ၊ တို့အမျိုးဖြစ်၏ဟု အစ်ကိုတို့အား ဆိုသည်ရှိသော်၊ ညီအစ်ကိုတို့သည်
ဝန်ခံကြ၏။ ၂၈ထိုအခါ မိဒျန်အမျိုးသား ကုန်သည်တို့သည် ခရီးသွားကြစဉ်တွင်၊ အစ်ကိုတို့သည် ယောသပ်ကို
တွင်းထဲကဆွဲတင်ပြီးလျှင်၊ ငွေအကျပ်နှစ်ဆယ် အဘိုးနှင့် ဣရှမေလလူတို့အား ရောင်း၍၊ ထိုသူတို့သည်
ယောသပ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆောင်သွားကြ၏။
၂၉ရုဗင်သည်လည်း တွင်းသို့သွား၍၊ တွင်းထဲမှာ ယောသပ်မရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကို
ဆွဲဆုတ် လျက်၊ ၃၀ညီအစ်ကိုတို့ရှိရာသို့ သွား၍၊ သူငယ်မရှိပါတကား။ ငါသည် အဘယ်သို့သွားရ
ပါမည်နည်းဟု ဆိုလေ၏။ ၃၁သူတို့သည်လည်း၊ ယောသပ်အင်္ကျီကိုယူ၍၊ ဆိတ်သငယ်ကို သတ်ပြီးမှ၊ အင်္ကျီကို
အသွေး၌နှစ်လေ၏။ ၃၂ထိုနောက် မှ၊ အဆင်းထူးခြားသော ထိုအင်္ကျီကိုပေးလိုက်၍၊ အချို့တို့သည် အဘထံသို့
ဆောင်ခဲ့လျက်၊ ဤအင်္ကျီကို အကျွန်ုပ် တွေ့ပါပြီ။ သား၏အင်္ကျီဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို
ကြည့်ပါဟုဆိုလျှင်၊ ၃၃ထိုအင်္ကျီကို အဘမှတ်မိ၍၊ ငါ့သား၏ အင်္ကျီမှန်၏။ သူ့ကို ဆိုးသောသားရဲ ကိုက်စားပြီ။
အကယ်၍ ယောသပ်ကို အပိုင်းပိုင်း ကိုက်ဖြတ်ပါပြီတကားဟု ဆိုလျက်၊ ၃၄မိမိအဝတ်ကို ဆွဲဆုတ်၍၊
လျှော်တေအဝတ်ကို ပတ်စည်းသဖြင့်၊ အင်တန်ကာလပတ်လုံး၊ သားကြောင့် စိတ်မသာညည်းတွားလျက်
နေလေ၏။ ၃၅သားသမီးအပေါင်းတို့သည်၊ အဘကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ကြိုးစားသော်လည်း၊ သူသည်
နှစ်သိမ့်စေသောစကားကို နားမထောင်ဘဲ၊ ငါ့သားရှိရာ မရဏာနိုင်ငံသို့ စိတ်မသာညည်းတွားလျက်
ဆင်းသက်တော့မည်ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုသို့ ယောသပ်အဘသည် သားကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်
နေလေ၏။ ၃၆ယောသပ်ကိုကား၊ မိဒျန်လူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဖာရောဘုရင်၏
အမတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ရံ တော်မှူး၊ ပေါတိဖာထံမှာ ရောင်းကြ၏။

၃၈

၁ထိုကာလအခါ ယုဒသည် ညီအစ်ကိုနေရာမှသွား၍၊ ဟိရအမည်ရှိသော အဒုလံအမျိုးသားထံသို့
ဝင်လေ၏။ ၂ထိုအရပ်၌ ရှုအာအမည်ရှိသော၊ ခါနာန်အမျိုးသား၏သမီးကို တွေ့မြင်၍၊ အိမ်ထောင်ဘက်ပြု
လျက်၊ ၃ထိုမိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကိုဘွားမြင်၏။ ထိုသားကို ဧရအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ၄တဖန်
ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ ဘွားမြင်သောသားကို သြနန်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ၅တဖန် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍
ဘွားမြင်သောသားကို ရှေလအမည် ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ရှေလဘွားသောအခါ၊ အဘသည် ခေဇိပ်မြို့မှာ
ရှိသတည်း။
၆ထိုနောက်မှ ယုဒသည် မိမိသားဦးဧရကို တာမာအမည်ရှိသော သတို့သမီးနှင့် စုံဘက်စေ၏။
၇ယုဒ၏ သားဦး ဧရသည် ထာဝရဘုရားရှေ့၌ ဆိုးသောသူဖြစ်၍၊ သူ့ကို ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက်တော်မူ၏။
၈ထိုအခါ ယုဒ သည် သြနန်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၏အစ်ကိုမယားထံသို့ ဝင်၍ သူနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြုသဖြင့်၊
အစ်ကိုအမျိုးကို ဆက်နွယ်လော့ဟု ဆို၏။ ၉သြနန်သည် သားကိုရလျှင်မူကား၊ မိမိသားမမှတ်ရဟု သိ၍
အစ်ကိုအား သားကို မပေး လိုဘဲ၊ အစ်ကိုမယားထံသို့ ဝင်သောအခါ၊ သုတ်ရည်ကိုထုတ်၍ စွန့်လေ၏။
၁၀ထိုအမှုကို ထာဝရဘုရား မနှစ်သက် တော်မူသောကြောင့်၊ သြနန်ကိုလည်း ကွပ်မျက်တော်မူ၏။

၁၁သားငယ်ရှေလသည် အစ်ကိုတို့သေသကဲ့သို့ သေမည်ဟု ယုဒသည်စိုးရိမ်၍၊ မိမိချွေးမတာမာကို
ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါ့သားရှေလမကြီးမှီ သင်သည် သင့်အဘ၏အိမ်၌ မုဆိုးမပြု၍ နေပါဟုဆိုသည်အတိုင်း၊
တာမာသွား၍ မိမိအဘ၏အိမ်၌ နေလေ၏။
၁၂ကာလအင်တန်ကြာသော်၊ ရှုအာသမီးဖြစ်သော ယုဒမယားလည်း သေလေ၏။ ယုဒသည်
နှစ်သိမ့်ပြီးမှ၊ မိမိသိုးမွေးညှပ်သော သူတို့ရှိရာ တိမနတ်မြို့သို့ မိမိအဆွေ အဒုလံအမျိုး ဟိရနှင့်အတူ
သွားလေ၏။ ၁၃မိမိယောက္ခမ သည် သိုးမွေးကိုညှပ်ခြင်းငှါ၊ တိမနတ်မြို့သို့ သွားကြောင်းကို တာမာကြားလျှင်၊
၁၄မုတ်ဆိုးမအဝတ်ကို ချွတ်၍ မျက်နှာဖုံးနှင့် မျက်နှာကိုဖုံးလျက်၊ ကိုယ်ကိုလည်း ခြုံရုံလျက်၊ တိမနတ်မြို့သို့
သွားသောလမ်းအနား၊ ဧနိမ်မြို့ တံခါးဝ၌ ထိုင်နေလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှေလကြီးသော်လည်း၊ မိမိနှင့်
အိမ်ထောင်ဘက်မပြုရဟု သိမြင်သောကြောင့် တည်း။ ၁၅ယုဒသည် ထိုမိန်းမကို မြင်သောအခါ၊ သူသည်
မိမိမျက်နှာကို ဖုံး၍နေသောကြောင့်၊ ပြည်တန်ဆာဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်လျက်၊ ၁၆လမ်းကိုလွှဲလျက်
အနားသို့ချဉ်းပြီးလျှင်၊ သင့်ထံသို့ ငါဝင်ရသောအခွင့်ကို ပေးပါလော့ဟု ဆိုလေသော်၊ မိန်းမက၊ သင်သည်
ကျွန်မထံသို့ ဝင်လိုသောငှါ အဘယ်ဆိုကို ပေးမည်နည်းဟုမေးလျှင်၊ ၁၇ယုဒက ဆိတ်သငယ်ကို ပေးလိုက်
မည်ဟု ဆိုလေ၏။ မိန်းမကလည်း၊ မပေးလိုက်မှီ တစုံတခုသောအရာကို ပေါင်ထားမည် လောဟုမေးလျှင်၊
၁၈ယုဒက၊ အဘယ်အရာကို ပေါင်စေချင်သနည်းဟု ပြန်၍မေးလေသော်၊ မိန်းမက၊ သင်၏တံဆိပ်၊ စလွယ်၊
လက်စွဲတောင်ဝေးတို့ကို ပေါင်တော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ထိုဥစ္စာကိုအပ်၍ မိန်းမထံသို့ ဝင်သဖြင့်၊ သူသည်
ပဋိသန္ဓေစွဲယူလေ၏။ ၁၉ထိုနောက်မှ၊ မိန်းမသည် ထသွား၍ မျက်နှာဖုံးကို ချွတ်ပြီးလျှင်၊ မုတ်ဆိုးမအဝတ်ကို
ဝတ်မြဲ ဝတ်ပြန်လေ၏။ ၂၀ယုဒသည် မိန်းမ၌ပေါင်သောဥစ္စာကို ရွေးယူခြင်းငှါ၊ မိမိအဆွေ အဒုလံအမျိုးသားတွင်
ဆိတ်သငယ် ကို ပေးလိုက်၏။ အဒုလံအမျိုးသားသည် ထိုမိန်းမကို မတွေ့လျှင်၊ ၂၁ဧနိမ်မြို့လမ်းနားမှာ
ထိုင်နေသော ပြည်တန်ဆာ မသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု ထိုအရပ်သားတို့ကို မေးလေသော်၊ အရပ်သား
တို့က ဤအရပ်၌ ပြည်တန်ဆာမရှိ ဟု ဆိုကြလျှင်၊ ၂၂ယုဒထံသို့ပြန်၍၊ ကျွန်ုပ်သည် ထိုမိန်းမကို ရှာ၍မတွေ့။
အရပ်သားတို့ကလည်း၊ ဤအရပ်၌ ပြည်တန်ဆာမရှိဟု ဆိုကြောင်းကို ပြောလေ၏။ ၂၃ယုဒကလည်း၊
ကျွန်ုပ်တို့သည် အရှက်မကွဲမည်အကြောင်း ယူပါ လေစေ။ ဤဆိတ်သငယ်ကို ကျွန်ုပ်ပေးလိုက်၍ သင်သည်
မိန်းမကို ရှာ၍မတွေ့ပါတကားဟု ဆို၏။
၂၄ထိုနောက် သုံးလခန့်လွန်သည်ရှိသော်၊ သူတပါးက၊ သင်၏ချွေးမ တာမာသည် ပြန်တန်ဆာလုပ်၍
မတရားသော မေထုန်ပြုသဖြင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်လျက် နေပြီတကားဟု ယုဒအားပြောဆိုလျှင်၊ ယုဒက သူ့ကို
ထုတ်၍မီးရှို့စေဟု စီရင်လေ၏။ ၂၅ထုတ်သောအခါ၊ တာမာသည် တံဆိပ်၊ စလွယ်၊ တောင်ဝေးတို့ကို
ယောက္ခမထံသို့ ပို့စေ၍၊ ဤဥစ္စာကို ပိုင်သောသူအားဖြင့် ကျွန်မသည် ပဋိသန္ဓေယူပြီ။ ဤဥစ္စာတို့သည်
အဘယ်သူ၏ ဥစ္စာဖြစ်သည်ကို ကြည့်ပါလော့ဟု မှာလိုက်၏။ ၂၆ထိုဥစ္စာကို ယုဒမှတ်မိ၍ သူ၏အပြစ်ထက်
ငါ့အပြစ်သာ၍ ကြီးပေ၏။ သူ့အား ငါ့သားရှေလကို ငါမပေးစားဘဲ နေမိပြီဟု ပြောဆို၏။ နောက်တဖန် သူ့ကို
မချဉ်းမကပ်ဘဲနေ၏။
၂၇ထိုနောက် တာမာသည် သားဖွားချိန်ရောက်လျှင်၊ ဝမ်းထဲတွင် သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။
၂၈ဘွားစဉ်တွင် သားတယောက်သည် လက်ကိုထုတ်ဆန့်၍၊ ဝမ်းဆွဲက ဤသူသည် အရင်ဘွားလိမ့်မည်ဟု
ဆိုလျက် လက်ကိုကိုင်၍ နီသောကြိုးနှင့် စည်းလေ၏။ ၂၉သို့သော်လည်း ထိုသူသည် မိမိလက်ကိုရုပ်ပြန်၍
သူ့အစ်ကိုဘွားသည်ကို ဝမ်းဆွဲက၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် အနိုင်အထက်ပြုရသနည်း။ အနိုင်အထက်
ပြုသော ဤအမှုသည် သင်၌စွဲစေဟု ဆိုလျက် သူ့ကို ဖာရက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ၃၀ထိုနောက်မှ လက်၌
ကြိုးနီစည်းသောညီဘွား၍၊ သူ့ကို ဇာရအမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။

၁ဣရှမေလလူတို့သည် ယောသပ်ကိုဆောင်သွား၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊ အဲဂုတ္တု
အမျိုးသား ဖာရောဘုရင်၏ အမတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ရံတော်မှူး ပေါတိဖာထံမှာ ရောင်းကြ၏။ ၂ထာဝရဘုရား
သည် ယောသပ် ဘက်၌ ရှိတော်မူသဖြင့် သူသည် အကြံထမြောက်တတ်၏။ အဲဂုတ္တုအမျိုးသား မိမိသခင်၏
အိမ်၌ နေရလေ၏။ ၃သူ့ဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် ရှိတော်မူ၍၊ သူပြုလေရာရာ၌ အောင်စေတော်မူကြောင်း
ကို သခင်လည်း သိမြင်၏။ ၄ထိုကြောင့် ယောသပ်သည် သခင်ရှေ့၌ မျက်နှာရ၍ ခစားလျက်နေရ၏။
သခင်သည်လည်း မိမိအိမ်တွင် အိမ်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဥစ္စာရှိသမျှကို အပ်လေ၏။ ၅ထိုသို့
အိမ်နှင့်ဥစ္စာရှိသမျှကို အုပ်စိုးစေသည်ကာလမှစ၍ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ်အတွက် ထိုအဲဂုတ္တုသား၏
အိမ်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ ပေးတော်မူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် အတွင်း၊ ပြင်၊ ဥစ္စာရှိရှိသမျှ
အပေါ်မှာလည်း သက်ရောက်လေ၏။ ၆သခင်သည် မိမိ၌ ရှိသမျှကို ယောသပ်လက်သို့ အပ်၍၊
မိမိစားသောအစာမှတပါး အခြားသောဥစ္စာရှိမှန်းကိုမျှ မသိမမှတ်ဘဲနေ၏။ ယောသပ် သည် ပုံပြင်ယဉ်ကျေး၍
အသွေးအဆင်းလည်း လှသောသူဖြစ်၏။

၇ထိုနောက်မှ သခင်၏မယားသည် ယောသပ်ကို တပ်သောစိတ်ရှိ၍ ငါနှင့်အတူအိပ်ပါဟု ဆို၏။
၈ယောသပ် ကလည်း၊ ကျွန်တော်သခင်သည် အိမ်တော်၌ ရှိသမျှသော ဥစ္စာတို့ကို ကျွန်တော်လက်သို့
အပ်ပါပြီ။ ကျွန်တော်၌ အဘယ်ဥစ္စာ ရှိမှန်းကိုမျှ မသိမမှတ်ပါ။ ၉ဤအိမ်တွင်လည်း ကျွန်တော်ထက်သာ၍
ကြီးသောသူမရှိပါ။ ကိုယ်မယား ဖြစ်သော သခင်မမှတပါး အဘယ်အရာကိုမျှ ကျွန်တော်အား မမြစ်တားပါ။
သို့ဖြစ်လျှင် အပြစ်ကြီးသော ဤအမှုကို ကျွန်တော်ပြု၍ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ ပြစ်မှားနိုင်သနည်းဟု
သခင်၏မယားကိုငြင်း၍ ပြန်ဆို၏။ ၁၀ထိုသို့သခင်မ သည် နေ့တိုင်းသွေးဆောင်သော်လည်း၊ ယောသပ်သည်
သူ၏စကားကို နားမထောင်၊ သူနှင့်အတူအိပ်ခြင်း၊ နေခြင်း အမှုကို ရှောင်လေ၏။ ၁၁တနေ့သ၌
ယောသပ်သည် အမှုဆောင်ခြင်းငှါ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ အိမ်သားယောကျ်ား တယောက်မျှ မရှိသောအခါ၊
၁၂သခင်မက ငါနှင့်အတူ အိပ်ပါဟုဆိုလျက်၊ ယောသပ်အဝတ်ကို ကိုင်ဆွဲလျှင်၊ ယောသပ်သည် မိမိအဝတ်ကို
စွန့်၍ ပြင်သို့ထွက်ပြေးလေ၏။ ၁၃ထိုသို့သခင်မလက်၌ မိမိအဝတ်ကို စွန့်၍ ပြင်သို့ ထွက်ပြေးသည်ကို
သခင်မသိမြင်သောအခါ၊ ၁၄အိမ်သားယောကျ်ားတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့ကြည့်ကြ။ ငါတို့၌ မရိုမသေ ပြုစေခြင်းငှါ
ဤဟေဗြဲလူကို သခင်သွင်းထားပြီတကား။ သူသည် ငါနှင့်အတူ အိပ်ခြင်းငှါ ဝင်လာ၍ ငါသည်
ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်ရ၏။ ၁၅ကျယ်ကျယ်အော်ဟစ်သံကို ကြားလျှင်၊ သူသည် မိမိအဝတ်ကိုစွန့်၍
ပြင်သို့ ထွက်ပြေးသည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ၁၆သခင်ရောက်သည်တိုင်အောင် ထိုအဝတ်ကို မိမိ၌ ထားလေ၏။
၁၇သခင်ရောက် သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သွင်းထားသော ဟေဗြဲကျွန်သည် ကျွန်ုပ်ကို မရိုမသေပြုခြင်းငှါ
ဝင်လာပါ၏။ ၁၈ကျွန်ုပ်သည် ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်သောအခါ၊ သူသည် မိမိအဝတ်ကိုစွန့်၍ ပြင်သို့
ထွက်ပြေးပါသည်ဟူသော စကား ဖြင့် ကြားပြောလေ၏။ ၁၉ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် ကျွန်ုပ်၌ ဤသို့ပြုခဲ့ပြီဟု
မယားပြောသောစကားကို သခင်ကြား လျှင်၊ ယောသပ်ကို အမျက်ထွက်၍၊ ၂၀ခေါ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်ချုပ်ထား
သော သူတို့နေရာ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသဖြင့်၊ ယောသပ်သည် ထောင်ထဲမှာနေရ၏။ ၂၁သို့သော်လည်း
ထာဝရဘုရားသည် သူ့ဘက်၌ရှိ၍ ကယ်မသနား တော်မူသဖြင့်၊ ထောင်မှူးထံ မျက်နှာရစေတော်မူ၏။
၂၂သို့ဖြစ်၍ ထောင်မှူးသည် ထောင်၌ချုပ်ထားသောသူ အပေါင်းတို့ကို ယောသပ်လက်သို့အပ်၍၊
ထောင်ထဲတွင် ပြုသမျှသောအမှုကို ယောသပ်စီရင်ရ၏။ ၂၃ထိုနောက် ထောင်မှူးသည် ထောင်အမှုကို
ကိုယ်တိုင်ပြန်၍ မကြည့်မရှုရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ် ဘက်မှာရှိ၍
သူပြုလေရာရာ၌ အောင်စေတော်မူသတည်း။

၄၀

၁ထိုနောက်မှ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ထံ ဖလားတော်ဝန်နှင့် စားတော်ဝန်တို့သည် မိမိတို့အရှင်
အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ကို ပြစ်မှားကြ၏။ ၂ဖာရောဘုရင်သည် ထိုအမတ်နှစ်ယောက်တည်း ဟူသော ဖလားတော်

ဝန်နှင့် စားတော်ဝန်တို့ကို အမျက်ထွက်၍၊ ၃ယောသပ်အချုပ်ခံရာ ထောင်တည်းဟူသော ကိုယ်ရံတော်မှူး၏
အိမ်၌ ချုပ်ထားတော်မူ၏။ ၄ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် သူတို့ကို ယောသပ်၌အပ်၍ ယောသပ်သည် ပြုစုရ၏။
သူတို့လည်း အင်တန်ကာလ အချုပ် ခံလျက် နေရကြ၏။

၅ထိုသို့ ထောင်ထဲမှာ အချုပ်ခံလျက်နေရသော အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်၏ ဖလားတော်ဝန်နှင့် စားတော်
ဝန်နှစ် ယောက်တို့သည်၊ အသီးအသီး မိမိတို့ကိုယ်စီ ဆိုင်သောအနက်နှင့် ပြည့်စုံသောအိပ်မက်ကို
တညဉ့်ခြင်းတွင် တယောက်တနည်းစီ မြင်မက်ကြ၏။ ၆နံနက်အချိန်ရောက်မှ ယောသပ်သည် သူတို့ထံသို့
ဝင်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ သူတို့မျက်နှာ ညှိုးငယ်လျက်ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ ၇သင်တို့သည် ယနေ့
အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာညှိုးငယ်သနည်း ဟု မိမိသခင်အိမ်၌ မိမိနှင့်အတူ အချုပ်ခံနေရသော ဖာရောဘုရင်၏
အမတ်တို့အားမေး၏။ ၈သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အိပ်မက်ကို မြင်ရပြီ။ အနက်ကို ဘတ်နိုင်သောသူမရှိဟု
ဆိုကြသော်၊ ယောသပ်က၊ အိပ်မက်အနက်များကို ဘုရား သခင်ဆိုင်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍
သင်တို့အိပ်မက်ကို ကျွန်ုပ်အား ကြားပြောကြပါဟု ဆို၏။ ၉ထိုအခါ ဖလားတော်ဝန်သည် မိမိအိပ်မက်ကို
ယောသပ်အား ကြားပြောသည်ကား၊ ငါမြင်မက်သော အိပ်မက်တွင်၊ ငါ့ရှေ့မှာ စပျစ်နွယ်ပင်ရှိ၏။ ၁၀ထိုစပျစ်
နွယ်ပင်၌ အလက်သုံးလက်ရှိ၏။ ထိုအလက်တို့၌ ပန်းငုံကဲ့သို့ရှိ၏။ အပွင့်လည်းပွင့်၏။ အသီးပြွတ်တို့လည်း
မှည့်သောစပျစ်သီးဖြစ်၏။ ၁၁ဖာရောမင်း၏ ဖလားတော်ကို ငါကိုင်လျက်၊ ထိုစပျစ်သီးကိုယူ၍ ဖလားတော်၌
ညှစ်ပြီးမှ လက်တော်တွင် ဆက်သည်ဟု ပြောဆို၏။ ၁၂ယောသပ်ကလည်း သင်၏အိပ်မက်အနက် ဟူမူကား၊
စပျစ်နွယ်သုံးလက်တို့သည် သုံးရက်ဖြစ်၏။ ၁၃သုံးရက်လွန်မှ ဖာရောဘုရင်သည် သင်၏ဦးခေါင်းကို
ချီးမြှောက်၍ သင်၏အရာကို ပြန်ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် အထက်က ဖလားတော်ဝန်ဖြစ်၍
ပြုဘူးသည်နည်းတူ၊ တဖန် ဖလားတော်ကို ဖာရောမင်း၏ လက်တွင် ဆက်မြဲဆက်ရလိမ့်မည်။ ၁၄သင်သည်
ချမ်းသာရသောအခါ ကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့၍ ကျေးဇူးပြုပါလော။ ဖာရောမင်းကို လျှောက်၍ ကျွန်ုပ်ကို
အိမ်မှနှုတ်ယူပါ။ ၁၅အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ်ကို ဟေဗြဲပြည်မှ ခိုးယူခဲ့ကြ၏။ ဤပြည်မှလည်း ကျွန်ုပ်၌ အပြစ်မရှိဘဲ
ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားကြသည်ဟု ဆိုလေ၏။

၁၆ထိုအိပ်မက်အနက်ကောင်းသည်ကို စားတော်ဝန်သိမြင်လျှင်၊ ငါသည်လည်း ဖြူသော
တောင်းသုံးလုံးကို ကိုယ်တိုင်ရွက်နေသည်ကို မြင်မက်၏။ ၁၇အပေါ်တောင်းတွင် ဖာရောမင်း စားတော်ခေါ်ဘို့
ချက်ပြီးသော ခဲဘွယ် စားဘွယ် အမျိုးမျိုးရှိ၍၊ ငှက်တို့သည်လည်း ငါရွက်သောတောင်းထဲက နှုတ်၍
စားကြသည်ဟု ယောသပ်အား ပြောဆို၏။ ၁၈ယောသပ်ကလည်း၊ သင်၏အိပ်မက် အနက်ဟူမူကား၊
တောင်းသုံးလုံးသည် သုံးရက်ဖြစ်၏။ ၁၉သုံးရက် လွန်မှ ဖာရောမင်းသည် သင်၏ဦးခေါင်းကို ကိုယ်နှင့်ခွါမြှောက်
လျက် သစ်ပင်၌ ဆွဲထားတော်မူ၍ ငှက်တို့သည် သင်၏အသားကို နှုတ်၍စားကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၂၀ထိုနောက် သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ဖာရောမင်းဘွားသောနေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲကိုခံ၍ ကျွန်တော်မျိုး
အပေါင်း တို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ဖလားတော်ဝန်၏ ဦးခေါင်းနှင့် စားတော်ဝန်၏ဦးခေါင်းကို
ကျွန်တော်မျိုးတို့တွင် ခေါ်တော်မူ၍၊ ၂၁အိပ်မက်အနက်ကို ယောသပ်ဘတ်သည်အတိုင်း၊ ဖလားတော်ဝန်ကို
အထက်အရာ၌ တဖန်ခန့် တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဖလားတော်ကို ဖာရောမင်း၏လက်တွင် ဆက်မြဲဆက်ရ၏။
၂၂စားတော်ဝန်ကိုမူကား၊ ဆွဲထားတော်မူ၏။ ၂၃သို့သော်လည်း ဖလားတော်ဝန်သည် ယောသပ်ကို
မအောက်မေ့ဘဲ မေ့လျော့၍နေလေ၏။

၄၁

၁ထိုနောက် နှစ်နှစ်လွန်သောအခါ၊ ဖာရောမင်းသည် အိပ်မက်ကို မြင်မက်သည်ကား၊ မိမိသည်
မြစ်နား၌ ရပ်နေ၏။ ၂အဆင်းလှသော ဝသောနွားခုနှစ်ကောင်တို့သည် မြစ်ထဲကထွက်၍ မြစ်နားမှာ
ပေါက်သော မြက်ပင်ကို စားလျက်နေကြ၏။ ၃ထိုနွားတို့နောက်မှ အဆင်းမလှ၊ ပိန်သောနွား ခုနစ်ကောင်တို့
သည် မြစ်ထဲကထွက်၍ အရင် နွားတို့အနား၌ ကမ်းပေါ်မှာ ရပ်နေကြ၏။ ၄အဆင်းမလှ ပိန်သောနွားတို့သည်၊

အဆင်းလှ၍ ဝသောနွားခုနစ်ကောင် တို့ကို ကိုက်စားကြ၏။ ဖာရောမင်းလည်း နိုးလေ၏။ ၅တဖန် အိပ်ပြန်၍
အိပ်မက်ကို မြင်မက်ပြန်သည်ကား၊ အလုံး ကြီး၍ ကောင်းသောစပါး ခုနစ်နှံတို့သည် စပါးတပင်တည်း၌
ဖြစ်ကြ၏။ ၆ထိုနောက်မှ အလုံးသေး၍ အရှေ့လေဖြင့် ပျက်သော စပါးခုနစ်နှံတို့သည် ပေါက်ကြ၏။
၇အလုံးသေးသော စပါးခုနစ်နှံတို့သည် အလုံးကြီး၍ ကောင်းသော စပါးခုနစ်နှံတို့ကို စားကြ၏။
ဖာရောမင်းလည်း နိုး၍ အိပ်မက်ဖြစ်သည်ကို သိလေ၏။
၈နံနက်အချိန်ရောက်သောအခါ၊ ဖာရောမင်းသည် စိတ်ပူပန်၍၊ အဲဂုတ္တုပြေဒင်တတ်
ပညာရှိအပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍ အိပ်မက်တော်ကို ပြန်ကြားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ရှေ့တော်၌ အနက်ကို
ဘတ်နိုင်သောသူ တယောက်မျှမရှိ။ ၉ထိုအခါ ဖလားတော်ဝန်က၊ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်အပြစ်ကို
ယနေ့အောက်မေ့ပါ၏။ ၁၀ဖာရောဘုရင်သည် ကျွန်တော်နှင့် စားတော်ဝန်ကို အမျက်ထွက်၍ ကိုယ်ရံတော်မှူး
အိမ်၌ ချုပ်ထားတော်မူသောအခါ၊ ၁၁ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သည် အသီးအသီး မိမိတို့ကိုယ်စီဆိုင်သော
အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော အိပ်မက်ကို တညဉ့်ခြင်းတွင်မြင်မက် ကြပါ၏။ ၁၂ကျွန်တော်တို့၌ ကိုယ်ရံတော်မှူး၏
ကျွန် ဟေဗြဲလုလင်တယောက်ရှိ၏။ ထိုသူအား ကျွန်တော်တို့သည် ကြားပြော၍ သူသည် အိပ်မက်၏
အနက်ကို ဘတ်ပါ၏။ တယောက်စီမြင်မက်သည်အတိုင်း ဘတ်ပါ၏။ ၁၃ဘတ်သည် အတိုင်းလည်း မှန်ပါ၏။
ကျွန်တော်သည် အရင်အရာကိုရပြန်၍၊ စားတော်ဝန်မူကား၊ ဆွဲထားခြင်းကို ခံရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။
၁၄ထိုအခါ ဖာရောမင်းသည် လူကိုစေလွှတ်၍ ယောသပ်ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ယောသပ်သည်
ထောင်ထဲက အလျင်အမြန်ထွက်ရ၍၊ မုတ်ဆိတ်ညှပ်ခြင်း၊ အဝတ်လဲခြင်းကို ပြုပြီးမှ အထံတော်သို့ ဝင်ရ၏။
၁၅ဖာရောမင်းကလည်း၊ ငါသည် အိပ်မက်ကို မြင်မက်ပြီ။ အနက်ကိုအဘယ်သူမျှ မဘတ်နိုင်။ သင်သည်
အိပ်မက်ကို နားလည်သော ဉာဏ်နှင့်အနက် ဘတ်နိုင်သည်ကို ငါကြားရပြီဟု ဆို၏။ ၁၆ယောသပ်ကလည်း၊
ကျွန်တော်သည် အလိုအလျောက် မတတ်နိုင်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာအဖြေစကားကို ဖာရော
ဘုရင်အား ပေးတော်မူစေသောဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၇ဖာရောမင်းကလည်း၊ ငါမြင်မက်သည်မှာ၊ မြစ်နား၌
ငါရပ်နေ၏။ ၁၈အဆင်းလှ၍ ဝသောနွား ခုနစ်ကောင်တို့သည် မြစ်ထဲကထွက်၍၊ မြစ်နားမှာပေါက်သော
မြက်ပင်ကို စားလျက်နေကြ၏။ ၁၉ထိုနွားတို့နောက်မှ၊ အဆင်းမလှ ပိန်ကြုံသောနွား ခုနစ်ကောင်တို့သည်
ထွက်လာကြ၏။ ထိုမျှလောက် အရုပ်ဆိုးသောနွားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံးတွင် တခါမျှမမြင်ရစဖူး။
၂၀အဆင်းမလှ ပိန်သောနွားတို့သည်၊ ဝသောအရင်နွားခုနစ်ကောင်တို့ကို ကိုက်စားကြ၏။ ၂၁စားပြီးသော
နောက်၊ စားမှန်းကို အဘယ်သူမျှမသိရ။ အရင်ကဲ့သို့ အရုပ်ဆိုးသေး၏။ ငါလည်းနိုး၏။ ၂၂တဖန်ငါမြင်မက်ပြန်
သည်ကား၊ အလုံးကြီး၍ ကောင်းသောစပါးခုနစ်နှံတို့သည် စပါးတပင်တည်း၌ ဖြစ်ကြ၏။ ၂၃ထိုနောက်မှ
ညှိုးနွမ်းလျက်အလုံးသေး၍ အရှေ့လေဖြင့် ပျက်သောစပါးခုနစ်နှံတို့သည် ပေါက်ကြ၏။ ၂၄အလုံးသေး သော
စပါးနှံတို့သည် ကောင်းသောစပါး ခုနစ်နှံတို့ ကိုစားကြ၏။ ထိုအိပ်မက်ကို ပြေဒင်တတ်တို့အား
ငါကြားပြော၍ အနက်ကိုအဘယ်သူမျှ မဘတ်နိုင်ဟု ယောသပ်အား ပြောဆိုတော်မူ၏။
၂၅ယောသပ်ကလည်း၊ ဖါရောဘုရင်မြင်မက်တော်မူသော အိပ်မက်ကား တပါးတည်းဖြစ်ပါ၏။
ဘုရားသခင် ပြုလတံ့သောအမှုကို ဖါရောဘုရင်အားပြတော်မူပြီ။ ၂၆ကောင်းသော နွား ခုနစ်ကောင်တို့သည်
ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ၏။ ကောင်းသောစပါးခုနစ်နှံတို့သည်လည်း ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ၏။ အိပ်မက်တော်ကား တပါးတည်း
ဖြစ်ပါ၏။ ၂၇ထိုနွားတို့နောက် ထွက်လာသောနွား၊ ပိန်၍ အရုပ်ဆိုးသောနွား ခုနစ်ကောင်တို့သည်
ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ၏။ အရှေ့လေဖြင့် ပျက်သော စပါးဖျင်းခုနစ်နှံတို့သည်လည်း၊ အစာခေါင်းပါးသော
ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ၏။ ၂၈ဖါရောဘုရင်အား ကျွန်တော်လျှောက်လိုသော အရာဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်ပြုလတံ့
သော အမှုကိုဖါရောဘုရင်အား ပြတော်မူ၏။ ၂၉အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံးတွင် ဝပြောသောနှစ်ခုနစ်နှစ်
ရှိလိမ့်မည်။ ၃၀ထိုနောက်မှ အစာခေါင်းပါးသောနှစ်ခုနစ်နှစ် ပေါ်လာ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အလုံးစုံသော
ဝပြောခြင်းသည် တိမ်မြုပ်လျက် အစာခေါင်းပါးခြင်းအားဖြင့် တပြည်လုံးပျက်စီး လိမ့်မည်။ ၃၁အစာခေါင်းပါး

ခြင်းသည် အလွန်အားကြီးသောကြောင့်၊ အရင်ဝပြောခြင်း၏ လက္ခဏာ မထင်ရ။ ၃၂ဖါရောဘုရင်သည်ထပ်၍
အိပ်မက်မြင်ရသည် အရာမှာ၊ ထိုအမှုကို ဘုရားသခင်မြဲမြံခိုင်ခံ့စေ၍ အလျင်အမြန် စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။
၃၃သို့ဖြစ်၍ ဖါရောဘုရင်သည် ဥာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူကို ရွေးချယ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်ကို အုပ်စိုး
စေတော်မူပါ။ ၃၄ခန့်ထားတော်မူသော သူသည်လည်း တပြည်လုံး၌ အကြီးအကြပ်တို့ကို ခန့်ထား၍၊
ဝပြောသောနှစ် ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး တပြည်လုံးတွင် ငါးဘို့တဘို့ကောက်ယူကြပါစေ။ ၃၅ထိုသူတို့သည်
ဖြစ်လတံ့သောမင်္ဂ လာနှစ်တို့တွင် ရိက္ခာရှိသမျှကိုစုရုံး၍ ဖါရောဘုရင်ထံတော်၌ စပါးများကိုဆည်းဘူး
ကြပါစေ။ မြို့များ၌လည်း ရိက္ခာရှိသမျှ ကို သိုထားကြပါစေ။ ၃၆သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အစာခေါင်းပါးသော
နှစ်ခုနစ်နှစ်ရောက်သောအခါ၊ ပြည်သူပြည်သား စားစရာဘို့သိုထားလျက်ရှိနှင့်၍ အစာခေါင်းပါးသော
ကာလတွင်ပြည်တော် မပျက်ရဟုဖါရောမင်းအားလျှောက် လေ၏။

၃၇ထိုသို့ယောသပ်လျှောက်သော စကားကိုဖါရောမင်းအစရှိသောကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့သည်
နှစ်သက် ကြ၍၊ ၃၈ဖါရောမင်းက၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်ကို ရ၍ ဤကဲ့သို့သောသူကို အဘယ်မှာရှာ၍
တွေ့မည်နည်းဟု ကျွန်တော်မျိုးတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၃၉ယောသပ်အားလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဤအမှု
အလုံးစုံတို့ကို သင့်အားပြ တော်မူသည်ဖြစ်၍ သင်ကဲ့သို့ ဥာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူမရှိ။ ၄၀သင်သည်
နန်းတော်အုပ်ဖြစ်ရမည်။ သင်၏စကား အတိုင်း ငါ၏ပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ငါစီရင်စေမည်။ ရာဇပလ္လင်
အားဖြင့်သာ ငါသည် သင့်ထက်ကြီးမြတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄၁တဖန်ကြည့်ပါ။ အဲဂုတ္တုပြည် တပြည်လုံးကို
သင်အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားပြီဟု ယောသပ်အား မိန့်တော်မူလျက်၊ ၄၂လက်စွပ်တော်ကိုချွတ်၍
ယောသပ်လက်၌ စွပ်စေတော်မူ၏။ ပိတ်ချောအဝတ်ကိုလည်းဝတ်စေ၍၊ လည်ပင်း၌ ရွှေစလွယ်ကို ဆွဲပြီးလျှင်၊
၄၃ဒုတိယရထားတော်ကို စီးစေတော်မူ၏။ ပြပ်ဝပ်၍နေကြဟု သူ့ရှေ့မှာဟစ်ကြ၏။ ထိုသို့လျှင် အဲဂုတ္တုပြည်
တပြည်လုံးကို အုပ်စိုးစေတော်မူ၏။ ၄၄ဖါရောမင်းကလည်း၊ ငါသည်ဖါရောဘုရင်မှန်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏
အခွင့်မရှိလျှင် အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင် အဘယ်သူမျှ မိမိလက်ခြေကိုမကြွရဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၅ဖါရောမင်း သည်လည်း၊ ဇာဖနာသဖါနာတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမနှင့် ယောသပ်ကို ချီးမြှောက်၍
ဩနမြို့၏ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဖေရ၏သမီး အာသနတ်နှင့် စုံဘက်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့ယောသပ်သည်
အဲဂုတ္တုနိုင်ငံအုပ် အရာနှင့် အထံတော် ကထွက်လေ၏။

၄၆ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်းထံ၌ အခွင့်ရသောအခါ၊ အသက်အနှစ်သုံးဆယ်
ရှိသတည်း။ အထံတော်ကထွက်၍ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးသို့ သွားလေ၏။ ၄၇ဝပြောသောနှစ်ခုနစ်နှစ်
ပတ်လုံး မြေအသီးအနှံ တို့သည် အလွန်များပြားကြ၏။ ၄၈ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ရှိသမျှသော
ရိက္ခာကို စုရုံး၍ မြို့တို့၌သိုထားလေ၏။ မြို့ပတ်ဝန်းကျင်လယ်တို့၌ရသော ရိက္ခာကို မြို့အသီးအသီးတို့တွင်
သိုထားလေ၏။ ၄၉စပါးကိုကားသမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့် အမျှအလွန်များစွာစုထား၍ မရေတွက်နိုင် အောင်
များသောကြောင့် မရေတွက်ဘဲနေသတည်း။

၅၀အစာခေါင်းပါးသောနှစ် မရောက်မှီ၊ ယောသပ်သည် ဩနမြို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဖေရ၏သမီး
အာသနတ်တွင် သားနှစ်ယောက်တို့ကို မြင်ရ၏။ ၅၁သားဦးကိုကား မနာရှေအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ငါခံရသမျှသောပင်ပန်းခြင်းနှင့် ငါ့အဘ၏ အိမ်သားအပေါင်းတို့ကို ငါမေ့စေခြင်းငှါ
ဘုရားသခင်ပြုတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။ ၅၂နောက်ရသောသားကိုကား၊ ဧဖရိမ်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါဆင်းရဲခံရသောပြည်၌ငါ့ကိုပွါးများစေတော်မူပြီ ဟုဆိုသတည်း။

၅၃ထိုနောက် အဲဂုတ္တုပြည်၌ဝပြောသောနှစ် ခုနစ်နှစ်ကုန်လေ၏။ ၅၄ယောသပ်ပြောသည်အတိုင်း
အစာခေါင်း ပါးသော နှစ်တို့သည် ရောက်စရှိ၏။ ထိုအခါ ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း
ရှိသော်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဆန်စပါးရှိသေး၏။ ၅၅နောက်တဖန် အဲဂုတ္တုပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည်
မွတ်သိပ်သောအခါ စားစရာကို ရပါမည်အကြောင်း ဖါရောမင်းထံ၌ ကြွေးကြော်ကြ၏။ ဖါရောမင်းကလည်း၊

ယောသပ်ထံသို့ သွားကြ၊ သူစီရင်သည် အတိုင်း ပြုကြဟု အဲဂုတ္တုပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို
မိန့်တော်မူ၏။ ၅၆မြေပြင်တရှောက်လုံး၌ အစာခေါင်းပါးသော အခါ၊ ယောသပ်သည် စပါးကျီရှိသမျှတို့ကို ဖွင့်၍
အဲဂုတ္တုလူတို့အား ရောင်းလေ၏။ ထိုအခါ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အစဉ်အတိုင်း အစာခေါင်းပါးသတည်း။ ၅၇ခပ်သိမ်း
သောပြည်တို့၌လည်း အလွန်အစာခေါင်းပါးသောကြောင့်၊ အသီးအသီးသော ပြည်သားတို့သည်
စပါးကိုဝယ်ခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည် ယောသပ်ထံသို့လာရောက်ကြ၏။

၄၂

၁အဲဂုတ္တုပြည်၌စပါးရှိကြောင်းကို ယာကုပ်ကြားသိလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်
တယောက်ကို တယောက်ကြည့်ရှု၍ နေကြသနည်း။ ၂အဲဂုတ္တုပြည်စပါးရှိကြောင်းကို ငါကြားသိရပြီ။
ငါတို့သည် မသေအသက်ရှင် မည်အကြောင်း၊ ထိုပြည်သို့သွား၍ ငါတို့အဘို့ကို ဝယ်ကြလော့ဟု
မိမိသားတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၃ယောသပ်၏ အစ်ကိုတကျိပ်တို့သည် စပါးကို ဝယ်ခြင်းငှါ
အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွားကြ၏။ ၄ယောသပ်၏ညီ ဗင်္ယာမိန်ကိုကား အစ်ကိုတို့ နှင့်အတူ ယာကုပ်သည်
မစေမလွှတ်။ အကြောင်းမူကား၊ သူ၌ဘေးရောက်ကောင်းရောက်လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်သ တည်း။
၅ထိုအခါ ခါနာန်ပြည်၌ အစာခေါင်းပါးသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်လာသောသူတို့တွင်၊
ဣသရေလ သားတို့သည် စပါးကိုဝယ်ခြင်းငှါ လာကြ၏။ ၆ယောသပ်သည် နိုင်ငံအုပ်ဖြစ်၍ ပြည်သား
အပေါင်းတို့အား ရောင်းသော အမှုကို စီရင်လေ၏။ ယောသပ်အစ်ကိုတို့သည် လာ၍ သူ့ရှေ့မှာ
ဦးညွတ်ချကြ၏။ ၇ယောသပ်သည် အစ်ကိုတို့ကို မြင်လျှင်သိ၏။ သို့သော်လည်း မသိဟန်ဆောင်၍
ကြမ်းတမ်းစွာပြောဆိုလျက်၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကလာကြသနည်းဟု မေး၏။ သူတို့ကလည်း၊
အစာကိုဝယ်ခြင်းငှါ ခါနာန်ပြည်ကလာကြပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၈ယောသပ်သည် အစ်ကိုတို့ကို
သိသော်လည်း၊ သူတို့သည် ယောသပ်ကို မသိကြ။ ၉ယောသပ်သည် သူတို့အကြောင်းနှင့် မြင်ရသော
အိမ်မက်တို့ကို အောက်မေ့လျက်၊ သင်တို့သည် သူလျှိုဖြစ်ကြ၏။ ပြည်တော်၌ အားနည်းသော အရပ်ကို
ကြည့်ရှုခြင်းငှါ လာကြပြီဟု ဆိုလျှင်၊ ၁၀သူတို့က၊ မဟုတ်ပါသခင်။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် အစာကို
ဝယ်ခြင်းငှါသာ လာကြပါ၏။ ၁၁ကျွန်တော်တို့သည် တယောက်တည်းသောသူ၏သားဖြစ်ကြပါ၏။
ဖြောင့်မတ်သောသူလည်းဖြစ်ကြ ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် သူလျှိုမဟုတ်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။
၁၂ယောသပ်ကလည်း၊ မဟုတ်ဘူး။ ပြည်တော်၌အားနည်းသောအရပ်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ လာကြပြီဟု ဆိုပြန်၏။
၁၃သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ခါနာန်ပြည်၌ တယောက်တည်းသော သူ၏သား၊
ညီအစ်ကိုတကျိပ်နှစ်ယောက်ဖြစ်ကြပါ၏။ အငယ်ဆုံးသောသူကား အဘနှင့်အတူယခုရှိရစ်ပါ၏။ တယောက်
ကားမရှိပါဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ၁၄ယောသပ်က၊ သင်တို့သည် သူလျှိုဖြစ် ကြ၏ဟု ငါဆိုသည်အရာမှာ၊
၁၅သင်တို့ကို အဘယ်သို့စုံးစမ်းရမည်နည်းဟူမူကား၊ အငယ်ဆုံးသော ညီမလာလျှင်၊ ဖါရောဘုရင်
အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သင်တို့သည် ဤအရပ်မှ မထွက်မသွားရ။ ၁၆သင်တို့စကား၊ မှန်သည်
မမှန်သည်ကို စုံးစမ်း၍သိစေခြင်းငှါ သင်တို့တွင် တယောက်သောသူကို စေလွှတ်၍ ညီကိုဆောင်ခဲ့စေ။
ကြွင်းသော သူတို့ကို ထောင်ထဲမှာချထားမည်။ သို့မဟုတ် ဖါရောဘုရင်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊
အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် သူလျှိုဖြစ်ကြ၏ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ၁၇အစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို သုံးရက်ချုပ်ထားလေ၏။
၁၈သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ယောသပ်သည် သူတို့ကိုခေါ်၍၊ ငါသည်ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သော
သူဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ပြုရသောအမှုဟူမူကား၊ ၁၉သင်တို့သည်
ဖြောင့်မတ်သောသူမှန်လျှင်၊ သင်တို့ညီအစ်ကို တို့တွင် တစုံတယောက်ကို ထောင်အိမ်၌ အချုပ်ခံလျက်
နေစေပြီးလျှင်၊ ကြွင်းသောသူတို့မူကားသွားကြလော့။ အိမ်သူအိမ်သားတို့၌ အစာခေါင်းပါးသောကြောင့်
စပါးကိုယူ၍ သွားကြလော့။ ၂၀အငယ်ဆုံးသောညီကို ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့စကား
မှန်လိမ်မည်။ သင်တို့အသက်လည်း ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည် အတိုင်း သူတို့သည်ပြုကြ၏။

၂၁ထိုအခါ သူတို့အချင်းချင်းဆိုကြသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် ငါတို့သည် ညီ၏အမှု၌အပြစ်ကြီးကြ၏။
သူသည်ငါတို့ကိုတောင်းပန်သောအခါ၊ သူ့စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို ငါတို့သည် မြင်လျက်နှင့် နားမထောင်ဘဲ
နေကြ၏။ ထိုကြောင့် ဤအမှုသည် ငါတို့အပေါ်မှာ ယခုရောက်လာပြီဟု တယောက်ကိုတယောက်
ပြောဆိုကြ၏။ ၂၂ရုဗင်ကလည်း၊ သူငယ်ကိုမပြစ်မှားပါနှင့်ဟု ကျွန်ုပ်ဆိုသည်မဟုတ်လော့။ သင်တို့သည်
နားမထောင်ဘဲနေကြသော ကြောင့် သူ၏အသွေးအတွက် ယခုအစစ်ခံရကြသည်ဟု ပြန်၍ဆို၏။ ၂၃ထိုသို့
မိမိတို့ပြောဆိုကြသောစကားကို ယောသပ်နားလည်သည်ဟု သူတို့မထင်ကြ။ အကြောင်းမူကား၊
ယောသပ်သည် စကားပြန်နှင့် သူတို့ကို ပြောတတ် သောကြောင့်တည်း။ ၂၄ထိုအခါ ယောသပ်သည်
သူတို့ထံမှ ခဏခွါ၍ငိုလေ၏။ တဖန်လာပြန်၍ နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ ရှိမောင်ကို သူတို့အစုထဲကယူ၍
သူတို့ရှေ့တွင် ချည်နှောင်လေ၏။ ၂၅ထိုနောက် သူတို့အိတ်များကို စပါးနှင့် ပြည့်စေ၍၊ သူတို့ငွေကိုလည်း
အသီးအသီး အိတ်တို့တွင် ပြန်ထည့်စေခြင်း ငါ့ရင်း၊ လမ်းခရီး၌ စားစရိတ်ကိုပေးစေခြင်းငှါရင်း စီရင်၍
ထိုသို့လျှင် သူတို့၌ပြုလေ၏။ ၂၆သူတို့သည်လည်းမြည်းများ အပေါ်၌ စပါးကိုတင်၍ ထွက်သွားကြ၏။
၂၇စားခန်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ တယောက်သောသူသည် မြည်းကို အစာကျွေးခြင်းငှါ မိမိအိတ်ကိုဖွင့်လျှင်၊
အိတ်ဝတွင်ရှိသော ငွေကိုမြင်လေ၏။ ၂၈ညီအစ်ကိုတို့အားလည်း ကျွန်ုပ်ငွေကို ပြန်ထားပြီ။ ကြည့်ပါအိတ်ထဲမှာ
ရှိသည်ဟု ဆိုသော်၊ သူတို့သည် စိတ်နှလုံးလျော့၍ ကြောက်လန့်လျက်၊ ငါတို့၌ဘုရား သခင်ပြုတော်မူသော
ဤအမှုသည် အဘယ်အမှုဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု တယောက်ကိုတယောက်ဆိုကြ၏။
၂၉ခါနာန်ပြည်အဘယာကုပ်ထံသို့ ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့၌ ဖြစ်လေသမျှတို့ကို ကြားပြောသည်ကား၊
၃၀ထိုပြည်ကို အုပ်စိုးသောသူသည် ကြမ်းတမ်းစွာပြောလျက် ကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုပြည်၌ သူလျှိုလုပ်သူဟူ၍
မှတ်လေ၏။ ၃၁ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်ကြပါ၏။ သူလျှိုမဟုတ်ပါ။
၃၂တဘတည်းသား၊ ညီအစ်ကိုချင်း တကျိပ်နှစ်ယောက် ဖြစ်ကြပါ၏။ တယောက်ကား မရှိပါ။ အငယ်ဆုံးသော
သူကား ခါနာန်ပြည်၌ အဘနှင့်အတူ ရှိရစ်ပါ၏ဟု လျှောက်သောအခါ။ ၃၃ထိုပြည်ကို အုပ်စိုးသောသခင်က၊
သင်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သော သူမှန်သည်ကို အဘယ်သို့ငါသိနိုင်မည်နည်း ဆိုသော်၊ သင်တို့ညီအစ်ကို
တို့တွင် တစုံတယောက်ကို ငါ့ထံ၌ ထားရစ်ကြလော့။ သင်တို့အိမ်သူ အိမ်သားတို့၌ အစာခေါင်းပါး
သောကြောင့် အစာကိုယူ၍ သွားကြလော့။ ၃၄အငယ်ဆုံးသောညီကို ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်
သင်တို့သည်သူလျှိုမဟုတ် ဖြောင့်မတ်သောသူ ဖြစ်သည်ကို ငါသိလိမ့်မည်။ သင်တို့ညီအစ်ကိုကိုလည်း
ငါပြန်၍အပ်မည်။ သင်တို့သည် ပြည်တော်၌ ဖောက်ကား ရောင်းဝယ်ရမည်ဟု ဆိုကြောင်းကို
ကြားပြောကြပြီးမှ၊ ၃၅မိမိတို့အိပ်များထဲက စပါးကိုထုတ်သောအခါ၊ အသီးအသီ ဆိုင်သော ငွေထုတ်တို့သည်
မိမိတို့အိတ်၌ရှိကြ၏။ ငွေထုတ်များကို သူတို့နှင့်အဘသည် မြင်သောအခါ ကြောက်လန့်ကြ၏။ ၃၆အဘ
ယာကုပ်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့သားတို့ကို လုယူကြပြီ။ ယောသပ်မရှိ၊ ရှိမောင်မရှိ၊ ဗင်္ယာမိန်ကိုလည်း
ယူသွားချင်သည်တကား။ ဤအမှုအလုံးစုံတို့သည် ငါနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်တကား ဟု သူတို့အား
ဆို၏။ ၃၇ရုဗင်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် ဗင်္ယာမိန်ကို အဘထံသို့ ပြန်၍မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ကျွန်ုပ်သားနှစ်
ယောက်တို့ကို သတ်ပါလော့။ သူ့ကို ကျွန်ုပ်လက်၌အပ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တဖန် အဘထံသို့ပြန်၍ ဆောင်ခဲ့ပါမည်ဟု
အဘ အားဆို၏။ ၃၈အဘကလည်း၊ သင်တို့နှင့်အတူ ငါ့သားမသွားရ။ သူ၏အစ်ကိုသေပြီ။ သူသည်
တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၏။ သင်တို့သွားရာ လမ်းခရီးတွင် သူ၌ဘေးရောက်လျှင်၊ သင်တို့သည်
ငါ့ဆံပင်ဖြူကို ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ မရဏာနိုင်ငံသို့ သက်ရောက်စေကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၄၃

၁ခါနာန်ပြည်၌ အလွန်အစာခေါင်းပါးသည် ဖြစ်၍၊ ၂အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်ခဲ့သော စပါးကို
စားကုန်ပြီးမှ၊ အဘက၊ တဖန် သွား၍ ငါတို့စားစရာအနည်းငယ်ကို ဝယ်ကြပါဦးဟု ဆို၏။ ၃ယုဒကလည်း၊
ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကျပ်ကျပ်ခြိမ်းချောက်လျက် သင်တို့ညီမပါလျှင် ငါ့မျက်နှာကိုမမြင်ရဟု ပြောထားပြီ။

၅ကျွန်ုပ်တို့ညီကို ထည့်လျှင် သွား၍ အဘစားဘို့ရာ ဝယ်ပါမည်။ ၅ညီကိုမထည့်လျှင် မသွားပါ။ အကြောင်း
မူကား၊ ထိုသူက သင်တို့ညီမပါလျှင် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရဟု ပြောထားပြီဟု အဘအား ပြန်ဆိုလေ၏။
၆ဣသရေလကလည်း၊ သင်တို့၌ ညီရှိမှန်းကို ထိုသူအားပြော၍ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲကြသနည်းဟု
ဆိုသော်၊ ၇သူတို့က၊ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကြောင်းအရာ အမျိုးအနွယ်တို့ကို ကျပ်ကျပ်မေးလျက်၊
သင်တို့အဘ အသက်ရှင်သေးသလော။ ညီရှိသေးသလောဟု မေးသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်
သူ၏စကားသဘောကို လိုက်၍ ပြန်ပြောရပါ၏။ သင်တို့ညီကို ဆောင်ခဲ့ကြဟု သူပြောမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည်
အမှန်သိနိုင်ပါသလောဟု ဆိုကြ၏။ ၈ယုဒကလည်း၊ သူငယ်ကို ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လွှတ်ပါ။ သို့ပြုလျှင် အဘမှစ၍
ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သူငယ်များတို့သည် မသေ၊ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ထ၍ သွားကြပါမည်။
၉ကျွန်ုပ်သည် သူ၏အာမခံဖြစ်ပါမည်။ ကျွန်ုပ်တွင် သူ့ကိုတောင်းပါ။ သူ့ကိုပြန်၍ မဆောင် အဘရှေ့မှာ
မထားလျှင်၊ အစဉ်မပြတ်အပြစ်ကို ခံပါစေ။ ၁၀ဤမျှလောက် မဖင့်မနွဲ့လျှင်၊ အကယ်၍ ဒုတိယ အကြိမ်တွင်
ပြန်ရောက်ပါပြီဟု အဘဣသရေလအား ဆို၏။ ၁၁အဘဣသရေလကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့ပြု ကြလော့။
ထိုသူအား ဆက်စရာဘို့ သင်တို့အိမ်ဝတို့တွင် ခါနာန်ပြည်၏ အသီးအမျိုး အကောင်းဆုံးတည်းဟူသော
ဗလစံစေးအနည်းငယ်၊ ပျားရည်အနည်းငယ်၊ နံ့သားမျိုး၊ မုရန်စေး၊ သစ်အယ်သီး၊ ဗာတံသီးတို့ကို
ယူကြလော့။ ၁၂သင်တို့လက်၌ ငွေနှစ်ဆကိုလည်း ယူကြလော့။ အိမ်ဝတွင် ဆောင်ခဲ့သောငွေကို တဖန်လက်၌
ဆောင်သွားကြဦး လော့။ ထိုအမှုသည် သတိလစ်သောအမှု ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ ၁၃သင်တို့ညီကိုလည်း ယူ၍ တဖန်
ထိုသူထံသို့ ထသွား ကြလော့။ ၁၄ထိုသူသည် သင်တို့အစ်ကို တယောက်နှင့် ဗယ်ာမိန်ကို
လွှတ်လိုက်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် သူ့စိတ်နှင့် တွေ့ရသောအခွင့်ကို အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်
ပေးတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ငါသည် သားဆုံးခြင်းကို ခံရလျှင် ခံရတော့မည်ဟု သားတို့အား
ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၁၅သူတို့သည် ထိုလက်ဆောင်ကိုင်း၊ မိမိလက်၌ ငွေနှစ်ဆကိုင်း၊ ဗယ်ာမိန်ကိုင်း၊
ယူ၍ထပြီးလျှင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ ယောသပ်ရှေ့မှာ ရပ်နေကြ၏။

၁၆သူတို့နှင့်အတူ ဗယ်ာမိန်ပါလာသည်ကို ယောသပ်မြင်လျှင်၊ ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍၊ ဤသူတို့ကို
အိမ်သို့ ခေါ်သွားလော့။ အကောင်များကိုသတ်၍ စားစရာကိုပြင်ဆင်လော့။ သူတို့သည် ငါနှင့်အတူ
မွန်းတည့်စာကို စားရ လိမ့်မည်ဟု မှာထားသည်အတိုင်း။ ၁၇ဝန်စာရေးပြု၍၊ သူတို့ကို ယောသပ်အိမ်သို့
ခေါ်သွား၏။ ၁၈ယောသပ်အိမ်သို့ ခေါ်သွားသောအခါ၊ သူတို့သည် ငါတို့အိတ်၌ ယမန်ပြန်ပေးသောငွေကြောင့်
ခေါ်သွင်းပြီ။ သူသည် အမှုရှာလိမ့်မည်။ ငါတို့ကို အပြစ်ပြုသဖြင့် ကျွန်ခံစေ၍၊ မြည်းတို့ကို သိမ်းလိမ့်မည်ဟု
ဆိုကြပြီးလျှင်၊ ၁၉ယောသပ်၏ ဝန်စာရေးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်တံခါးနားမှား နှုတ်ဆက်လျက်၊ ၂၀သခင်၊
ယမန်က အကျွန်ုပ်တို့သည် အစာကိုဝယ်ခြင်းငှါ အမှတ်လာပါ၏။ ၂၁စားခန်းသို့ရောက်၍ အိတ်များကို
ဖွင့်သောအခါ၊ လူတိုင်းဆိုင်သောငွေသည် အလျှင်းမလျော့ဘဲ အိတ်ဝတွင်ရှိပါ၏။ ထိုငွေကို တဖန်ဆောင်ခဲ့
ကြပါပြီ။ ၂၂ယခုလည်း အစာကိုဝယ်ခြင်းငှါ အခြားသောငွေကို ကိုယ်၌ ဆောင်ခဲ့ကြပါ၏။ ထိုငွေကို
အကျွန်ုပ်တို့အိတ်များ၌ အဘယ်သူထားသည်ကို မသိနိုင်ပါဟု ဆိုကြသော်၊ ၂၃ဝန်စာရေးက၊ ချမ်းသာပါစေ၊
မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့ဘုရားသခင်၊ သင်တို့အဘ၏ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အိတ်များ၌ ဘဏ္ဍာကို
သနားတော်မူပြီ။ သင်တို့ငွေကို ငါခံရပြီဟုဆိုသဖြင့်၊ ရှိမောင်ကိုထုတ်၍ အပ်လိုက်လေ၏။ ၂၄ယောသပ်အိမ်သို့
သွင်းပြီးမှ ဝန်စာရေးသည် ရေကိုပေး၍ ခြေဆေးစေ၏။ မြည်းတို့ကိုလည်း သွင်းလေ၏။ ၂၅မွန်းတည့်အချိန်၌
ယောသပ်လာ လိမ့်မည်ဟု သူတို့သည် မြော်လင့်၍ လက်ဆောင်ကိုပြင်နှင့်ကြ၏။ ထိုအိမ်၌ သူတို့သည်
အစာကို စားရလိမ့်မည်ဟု သူတို့သည် ကြားလေသတည်း။

၂၆ယောသပ်သည် အိမ်သို့ရောက်သောအခါ၊ သူတို့သည် ကိုယ်၌ပါသော လက်ဆောင်ကို
အိမ်ထဲယောသပ် ထံသို့ သွင်း၍သူ့ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ချလျက်နေကြ၏။ ၂၇ယောသပ်သည် နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊
သင်တို့အဘတည်းသူသော သင်တို့အရင်ပြောသော အသက်ကြီးသူသည် ကျန်းမာပါ၏လော။ အသက်ရှင်

သေး၏လောဟု မေးလျှင်၊ ၂၈သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်တော်တို့အဘသည် ကျန်းမာပါ၏၊ အသက်ရှင်
ပါသေး၏ဟု လျှောက်လျက်၊ ဦးညွတ်ချ၍ ရှိခိုးလျက်နေကြ၏။ ၂၉ထိုအခါ ယောသပ်သည် မြော်ကြည့်၍
မိမိအမိ၏သား၊ မိမိညီရင်း ဗင်္ယာမိန်ကိုမြင်လျှင်၊ ဤသူကား သင်တို့အရင်ပြောသော သင်တို့ညီဖြစ်
သလောဟု မေးလျက်၊ သင့်ကို ဘုရားသခင် ကယ်မသနား တော်မူပါစေသော ငါ့သားဟုဆိုပြီးမှ၊
၃၀ညီရင်းကိုမြင်ရ၍ ကြင်နာသောစိတ် ရှိသောကြောင့် အလျင်အမြန်ထသွား လေ၏။ ငိုရာအရပ်ကိုရှာသဖြင့်၊
အိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်၍ ငိုလေ၏။ ၃၁တဖန် မျက်နှာကိုသစ်၍ ဣန္ဒြေချုပ်တည်းလျက် ပြင်သို့ထွက်ပြီးလျှင်
စားပွဲကိုပြင်ကြဟု အမိန့်ရှိ၏။ ၃၂ယောသပ်ဘို့တပွဲ၊ အစ်ကိုတို့ဘို့တပွဲ၊ ယောသပ်နှင့်စားသော အဲဂုတ္တု
လူတို့ဘို့တပွဲ အသီးအသီးတို့ကို ပြင်ကြ၏။ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ဟေဗြဲလူတို့နှင့်အတူ မစားရ၊ ထိုအမှုကို
အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ရွံ့တတ်ကြ၏။ ၃၃ညီအစ်ကိုတို့သည် အကြီးမှစ၍ အငယ်တိုင်အောင် အရွယ်အလိုက်
ယောသပ်ရှေ့မှာ ထိုင်နေကြ၏။ သူတို့သည် အချင်းချင်းကြည့်ရှု၍ အံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။ ၃၄ယောသပ်သည်လည်း
သူတို့စားရန် အဘို့ အသီးအသီးတို့ကို မိမိထံမှပေးလိုက်၏။ ဗင်္ယာမိန်ရသောအဘို့သည် အစ်ကိုတို့ရသော
အဘို့ထက် ငါးဆ များသတည်း။ သူတို့သည် သောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၄၄

၁ယောသပ်သည်လည်း ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍ ထိုသူတို့အိတ်များ၌ ရိက္ခာပါနိုင်သမျှ အပြည့်ထည့်လော့။
လူတိုင်းဆိုင်သောငွေကို မိမိတို့အိတ်ဝတွင်ငုံး၊ ၂စပါးအဘိုးငွေနှင့် ငွေဖလားကို၊ အငယ်ဆုံးသောသူ၏
အိတ်ဝတွင် ငုံး ထည့်ထားလော့ဟု မှာသည်အတိုင်း ဝန်စာရေးပြုလေ၏။ ၃နံနက်မိုဃ်းလင်းသောအခါ၊
ထိုသူတို့ကို မြည်းများနှင့်တကွ လွှတ်လိုက်လေ၏။ ၄မြို့ပြင်သို့ရောက်၍ မဝေးသေးသောအခါ၊
ယောသပ်သည် ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍၊ ထိုသူတို့ကို မြန်မြန်လိုက်လော့။ မှီသောအခါ သင်တို့သည်
ကျေးဇူးကိုမကောင်းသောအမှုနှင့် အဘယ်ကြောင့်ဆပ်ကြသနည်း။ ၅ငါ့သခင်သောက်သော ဖလားမဟုတ်
လော။ ထူးဆန်းသောဉာဏ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ဖလားမဟုတ်လော။ သင်တို့ပြုသော ဤအမှုသည်
မကောင်းပါတကားဟု ပြောဆိုလော့ဟု မှာသည်အတိုင်း၊ ၆ဝန်စာရေးလိုက်၍ မှီသော အခါ ပြောဆိုလေ၏။
သူတို့ကလည်း ဤစကားကို သခင်သည် အဘယ်ကြောင့် ပြောပါသနည်း။ ၇ကိုယ်တော်ကျွန် တို့နှင့်
ထိုသို့သောအမှု ဝေးပါစေသတည်း။ ၈ယမန်ကအိတ်ဝတွင် တွေ့သောငွေကို၊ ခါနာန်ပြည်မှ ကိုယ်တော်ထံသို့
တဖန်ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်၏သခင် အိမ်၌ ရွှေငွေကို အဘယ်ကြောင့် ခိုးရပါအံ့နည်း။
၉ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့တွင် မည်သူ၌တွေ့လျှင်၊ ထိုသူကိုသေစေ။ ကျွန်တော်တို့သည်လည်း သခင်၏ကျွန်ခံကြ
ပါမည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၁၀ဝန်စာရေးကလည်း၊ သင်တို့စကားအတိုင်း ဖြစ်စေ။ သို့သော်လည်း မည်သူ၌တွေ့လျှင်၊
ထိုသူသည် ငါ့ကျွန်ဖြစ်စေ။ သင်တို့မူကား အပြစ်လွတ်ကြစေဟု ဆိုသော်၊ ၁၁ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
အသီးအသီး မိမိတို့အိတ်များကို မြေ၌ချ၍ ဖွင့်ကြ၏။ ၁၂ဝန်စာရေးသည်လည်း၊ အကြီးမှစ၍ အငယ်
တိုင်အောင် ရှာသဖြင့် ဗင်္ယာမိန်အိတ်၌ ဖလားကိုတွေ့၏။ ၁၃ထိုအခါ သူတို့သည် မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်၍
လူတိုင်းမိမိမြည်းပေါ်မှာ ဝန်ကိုတင်ပြန်သဖြင့် မြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။

၁၄ယုဒနှင့်ညီအစ်ကိုတို့သည် ယောသပ်အိမ်သို့ရောက်၍၊ သူသည် အိမ်၌ရှိသေးသဖြင့်၊ သူ့ရှေ့မှာ
ပြပ်ဝပ်လျက် နေကြ၏။ ၁၅ယောသပ်ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုပြီးသနည်း။ ငါကဲ့သို့သော
ယောကျ်ားသည် ထူးဆန်း သောဉာဏ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့မသိကြသလောဟု ဆို၏။ ၁၆ယုဒကလည်း၊
ကျွန်တော်တို့သည် သခင်အား အဘယ်စကားဖြင့် လျှောက်ရပါအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ ပြောရပါအံ့နည်း။
ဤအမှုနှင့် အဘယ်သို့ လွတ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၏အပြစ်ကို ဘုရားသခင်စစ်၍ တွေ့တော်မူပြီ။
အကြင်သူ၌ ဖလားတော်ကိုတွေ့၏၊ ထိုသူမှစ၍ ကျွန်တော်ရှိသမျှသည် သခင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြပါ၏ဟု
လျှောက်လေသော်၊ ၁၇ယောသပ်က ထိုသို့ငါမပြုရ။ အကြင်သူ၏ လက်၌ ငါ့ဖလားကိုတွေ့၏။ ထိုသူသည်
ငါ့ကျွန်ဖြစ်စေ။ သင်တို့မူကား အဘထံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားကြလော့ဟု စီရင်လေ၏။

၁၈ထိုအခါ ယုဒသည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ သခင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် စကားတခွန်းဖြင့် နားတော်
လျှောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်၌ အမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်သည်
ဖာရောဘုရင် ကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၉သခင်က၊ သင်တို့သည် အဘရှိသလော။ ညီရှိသလောဟု
ကျွန်တော်တို့အား မေးတော် မူလျှင်၊ ၂၀ကျွန်တော်တို့က၊ ကျွန်တော်တို့အဘ အသက်ကြီးသောသူ ရှိပါ၏။
အဘအသက်ကြီးစဉ်အခါ ရသော သားငယ်တယောက် ရှိပါ၏။ သူ၏အစ်ကိုသေပါပြီ။ သူ့အမိဘွားသော
သားတို့တွင် သူတယောက်တည်း ကျန်ရစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် သူ၏အဘသည် သူ့ကိုချစ်ပါ၏ဟု သခင်အား
ပြန်လျှောက်လေသော်၊ ၂၁ကိုယ်တော်က၊ ထိုသူကို ငါကြည့်ရှုရအောင် ငါ့ထံသို့ခေါ်ခဲ့ကြဟု ကိုယ်တော်
ကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂ကျွန်တော်တို့က သူငယ်ကို အဘနှင့်မခွာနိုင်ပါ။ အဘနှင့်ခွာလျှင် အဘသေပါ
လိမ့်မည်ဟု သခင်အားလျှောက်သော်လည်း၊ ၂၃ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့ညီမပါလျှင် သင်တို့သည် ငါ့မျက်နှာကို
နောက်တဖန် မမြင်ရဟု ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၄ထိုနောက် ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်
ကျွန်တည်းဟူသော ကျွန်တော်တို့အဘထံသို့ ပြန်၍ရောက်သောအခါ၊ သခင်စကားတော်ကို အဘအား
ပြန်ကြားပါ၏။ ၂၅ကျွန်တော်တို့အဘကလည်း၊ တဖန်သွား၍ ငါတို့စားစရာ အနည်းငယ်ကို ဝယ်ကြပါဟု
ဆိုသောအခါ၊ ၂၆ကျွန်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မသွားနိုင်ပါ။ ညီပါလျှင်သွားနိုင် ပါ၏ ညီမပါလျှင်
ထိုသူ၏မျက်နှာကို မမြင်ရပါဟု ပြန်ပြောပါ၏။ ၂၇ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်တော်အဘကလည်း၊ သင်တို့
သိသည်အတိုင်း ငါ့မယားသည် ငါ့အားသားနှစ်ယောက်ကို ဘွား၏။ ၂၈တယောက်ကား ငါ့ထံမှထွက်သွား၏။
အကယ်စင်စစ် သူသည် အပိုင်းပိုင်းကိုက်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရပါပြီတကားဟု ငါဆို၏။ ထိုကာလမှစ၍
သူ့ကိုငါမမြင်ရ။ ၂၉ဤသူကိုလည်း ငါ့ထံမှယူသွား၍ သူ၌ဘေးရောက်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ဆံပင်ဖြူကို
ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ မရဏာနိုင်ငံသို့ သက်ရောက်စေကြလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်တို့အား ဆိုပါ၏။ ၃၀သို့ဖြစ်၍
ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်တော်အဘထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ သူငယ်မပါလျှင်
အဘ၏အသက်သည် သူငယ်၏အသက်၌ မှီလျက်ရှိသောကြောင့်၊ ၃၁သူငယ်မရှိသည်ကို မြင်သောအခါ
အဘသေပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တည်းဟူသော ကျွန်တော်တို့အဘ
ဆံပင်ဖြူကို ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ မရဏာနိုင်ငံသို့ သက်ရောက် စေကြပါလိမ့်မည်။ ၃၂ကိုယ်တော်ကျွန်က၊
အကျွန်ုပ်သည် တဖန်သူငယ်ကို အဘထံသို့ပြန်၍ မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ အစဉ် မပြတ် အဘရှေ့မှာ
အပြစ်ကိုခံပါစေဟု ဆိုသဖြင့်၊ အဘထံမှာ သူငယ်၏အာမခံဖြစ်ပါ၏။ ၃၃သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် ကျွန်သည်
သူငယ်အတွက် နေရစ်၍ သခင်ထံကျွန်ခံရသောအခွင့်၊ သူငယ်ကိုကား အစ်ကိုတို့နှင့်အတူ သွားရသော
အခွင့် ပေးတော်မူပါ။ ၃၄သူငယ်သည် ကျွန်တော်၌ မပါလျှင်၊ ကျွန်တော်အဘထံသို့ အဘယ်သို့
ကျွန်တော်သွားနိုင် ပါမည်နည်း။ သို့ပြုလျှင် ကျွန်တော်အဘ၌ ရောက်လတံ့သော ဘေးဥပဒ်ကို
ကျွန်တော်မြင်ရပါလိမ့်မည်တကားဟု လျှောက်လေ၏။

၄၅

၁ထိုအခါ ယောသပ်သည် မိမိထံ၌ရှိသော သူအပေါင်းတို့ရှေ့တွင်၊ ဣန္ဒြေကို မချုပ်တည်းနိုင်
သောကြောင့်၊ လူအပေါင်းတို့ ငါ့ထံမှထွက်သွားကြဟု ဟစ်၍ မိမိဇာတိအဖြစ်ကို အစ်ကိုတို့အား
ပြသောအခါ၊ အခြားသောသူ တယောက်မျှမရှိရ။ ၂သူသည်လည်း ကျယ်သောအသံနှင့် ငိုကြွေး၏။
အဲဂုတ္တုလူတို့သည် နန်းတော်တိုင်အောင် ကြားကြ၏။ ၃အစ်ကိုတို့အားလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် ယောသပ်ဖြစ်၏။
ကျွန်ုပ်အဘသည် အသက်ရှင်သေးသလောဟု ဆို၏။ အစ်ကိုတို့သည် စကားတုံ့ပြန်၍ မပြောနိုင်အောင်
သူ့ရှေ့မှာ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။ ၄ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်အနီးအပါးသို့ လာကြပါလော့ဟု
အစ်ကိုတို့အား ဆိုလျှင်၊ သူတို့သည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်းလာကြ၏။ သူကလည်း ကျွန်ုပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့
ရောင်းလိုက်သော သင်တို့ညီဖြစ်ပါ၏။ ၅သို့ရာတွင် သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ဤအရပ်သို့ ရောင်းလိုက်မိသော
ကြောင့် စိတ်မညှိုးငယ်ကြနှင့်။ ကိုယ်ကိုအမျက်မထွက်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည်

လူတို့အသက်ကို စောင့်မစေခြင်းငှါ သင်တို့ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ။ ၆မြေပေါ်မှာ နှစ်နှစ်အစာ
ခေါင်းပါးခဲ့ပြီ။ လယ်လုပ်ခြင်း၊ စပါးရိတ်ခြင်းကို မပြုရသောနှစ် ငါးနှစ်ရှိသေး၏။ ၇ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို
မြေကြီးပေါ်မှာ ကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကြီးစွာသော ကယ်တင်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့အသက်ကို ချမ်းသာ
စေခြင်း ငှါ၎င်း၊ သင်တို့ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။ ၈သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ဤအရပ်သို့
စေလွှတ်သည် မဟုတ်၊ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူသတည်း။ ကျွန်ုပ်ကို ဖာရောဘုရင်၏ အဘအရာ၌၎င်း၊
နန်းတော်အုပ်အရာ၌၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို အုပ်စိုးသော သခင်အရာ၌၎င်း ခန့်ထားတော်မူပြီ။ ၉အလျင်အမြန်
ထ၍ အဘထံသို့ သွားကြ လော့။ အဘအားလည်း၊ သားယောသပ်က၊ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်ကို
အဲဂုတ္တုပြည်လုံးသခင် ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ ကျွန်ုပ်ထံသို့လာပါ။ မဆိုင်းပါနှင့်။ ၁၀အဘသည် ဂေါရှင်အရပ်၌
နေရမည်။ ကျွန်ုပ်အနားမှာရှိရမည်။ အဘမှစ၍ သားမြေး၊ သိုး၊ နွားနှင့်တကွ ရှိသမျှလာရမည်။ ၁၁ထိုအရပ်၌
ကျွန်ုပ်ကျွေးမွေးပါမည်။ သို့မဟုတ် အဘမှစ၍ အိမ်သူအိမ်သား နှင့်တကွ ရှိသမျှတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းသို့
ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အစာခေါင်းပါးသောနှစ် ငါးနှစ်ရှိသေးသည်ဟု ပြောကြ လော့။ ၁၂ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင်
သင်နှင့်နှုတ်ဆက်သည်ကို၊ သင်တို့မျက်စိ၊ ကျွန်ုပ်ညီဗင်္ယာမိန်မျက်စိ အမြင်သား ဖြစ်၏။ ၁၃အဲဂုတ္တုပြည်၌
ကျွန်ုပ်ရသော ဘုန်းစည်းစိမ်မှစ၍ သင်တို့မြင်သမျှတို့ကို အဘအားပြောရမည်။ အလျှင်အမြန် ပြု၍ အဘကို
ဤပြည်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ၁၄ညီဗင်္ယာမိန်လည်ပင်းကို ဘက်၍ငိုလေ၏။ ဗင်္ယာမိန်သည် လည်း
သူ၏လည်ပင်း၌ ငိုလေ၏။ ၁၅တဖန် အစ်ကိုရှိသမျှတို့ကို နမ်း၍ သူတို့နှင့် ငိုသောနောက် အချင်းချင်းနှုတ်
ဆက်ကြ၏။

၁၆ယောသပ်အစ်ကိုတို့သည် ရောက်လာကြပြီဟု နန်းတော်၌ သိတင်းကြား၍၊ ဖာရောဘုရင်
အစရှိသော ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် နှစ်သက်ကြ၏။ ၁၇ဖာရောဘုရင်သည်လည်း ယောသပ်ကိုခေါ်၍၊
သင်၏အစ်ကိုတို့အား အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဤသို့ပြုကြလော့။ မြည်းတို့ကို
ဝန်တင်၍ ခါနာန်ပြည်သို့ ပြန်သွားသဖြင့်၊ ၁၈သင်တို့အဘနှင့် အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုယူ၍ ကျွန်ုပ်ထံသို့
လာကြလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်၏ စည်းစိမ်ကို ငါပေး၍ သင်တို့သည် မြေသြဇာကို စားရကြလိမ့်မည်။
၁၉အမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ပြုကြလော့။ သင်တို့မိန်းမ များ၊ သူငယ်များအဘို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်ထဲက
လှည်းတို့ကိုယူပြီးလျှင် အဘကိုဆောင်၍ လာခဲ့ကြလော့။ ၂၀သင်တို့ ဥစ္စာများကို မနှမြောကြနှင့်။
အဲဂုတ္တုပြည်၏ စည်းစိမ်ရှိသမျှသည် သင်တို့ဥစ္စာဖြစ်၏ဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ၂၁ဣသရေလ၏
သားတို့သည်ပြု၍၊ ယောသပ်သည် လှည်းတို့ကို၎င်း၊ လမ်းခရီး၌ စားစရိတ်များကို၎င်း ပေး၏။
၂၂အစ်ကိုရှိသမျှတို့အားလည်း အဝတ်လဲစရာဘို့ပေး၏။ ဗင်္ယာမိန်အားလည်း၊ ငွေအကျပ်သုံးရာနှင့်
အဝတ်လဲစရာ ဘို့ အဝတ်ငါးစုံကို ထပ်၍ပေး၏။ ၂၃အဘအားလည်း အဲဂုတ္တုပြည်၏ ကောင်းသောအရာတို့ကို
ဆောင်သောမြည်း တဆယ်၊ လမ်းခရီး၌ အဘစားစရာဘို့ စပါး၊ မုန့်၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်များကို ဆောင်သော
မြည်းတဆယ်ကို ပေးလိုက်၏။ ၂၄သင်တို့သည် လမ်း၌ရန်မတွေ့ကြနှင့်ဟု မှာထားလျက် အစ်ကိုတို့ကို
လွှတ်လိုက်၍ သူတို့သည်သွားကြ၏။

၂၅ထိုသို့ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွား၍၊ ခါနာန်ပြည်အဘ ယာကုပ်ထံသို့ရောက်လျှင်၊
၂၆ယောသပ်သည် အသက်ရှင်သေး၏။ အဲဂုတ္တုပြည်လုံးကို အုပ်စိုးရ၏ဟု ကြားပြောသည်ရှိသော်၊
ယာကုပ်သည် စိတ်နှလုံးလျော့၏။ သူတို့စကားကို မယုံနိုင်။ ၂၇သူတို့သည်လည်း ယောသပ်ပြောသမျှသော
စကားတို့ကို ပြန်ပြောကြ၏။ အဘယာကုပ် သည် မိမိစီးစရာဘို့ ယောသပ်ပေးလိုက်သော လှည်းတို့ကို
မြင်သောအခါ စိတ်နှလုံးအားဖြည့်ပြန်၏။ ၂၈ဣသရေလ ကလည်း၊ တန်တော့။ ငါ့သားယောသပ် အသက်ရှင်
သေး၏။ ငါမသေမီ သူ့ကိုသွား၍ကြည့်မည်ဟု ဆို၏။

၁ထိုအခါ ဣသရေလသည် မိမိဥစ္စာရှိသမျှနှင့်တကွ ခရီးသွား၍ ဗေရရှေဘာအရပ်သို့ ရောက်လျှင်၊
မိမိအဘ ဣဇာက်၏ ဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုပြုလေ၏။ ၂ညဉ့်အခါ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်
ဘုရားသခင်က၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်ဟု ခေါ်တော်မူလျှင်၊ ယာကုပ်က အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လေ၏။
၃ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ သင့်အဘ၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့
သွားမည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် ထိုပြည်၌ သင့်ကိုလူမျိုးကြီး ဖြစ်စေမည်။ ၄အဲဂုတ္တုပြည်သို့
သင်နှင့်အတူ ငါသွားမည်။ တဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ယောသပ် သည် မိမိလက်ကို သင်၏မျက်စိပေါ်မှာ
တင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅တဖန် ယာကုပ်သည်၊ ဗေရရှေဘာအရပ်မှထွက်၍၊ သူ့စီးစရာဘို့ ဖာရောမင်းပေးလိုက်သော
လှည်းတို့ဖြင့် ဣသရေလ၏ သားတို့သည် အဘမှစ၍ မိန်းမများနှင့် သူငယ်များတို့ကို ဆောင်လျက်၊
၆ခါနာန်ပြည်၌ရသော တိရစ္ဆာန်များနှင့် ဥစ္စာများကိုလည်းယူ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားကြ၏။ ၇ယာကုပ်သည်
ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားသမီး မြေးတည်းဟူသော အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့
ဆောင်သွားလေ၏။

၈အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သော ဣသရေလသားတို့၏ အမည်ကား၊ ယာကုပ်နှင့် သူ၏သားများ။
သားဦး ရုဗင်။ ၉ရုဗင်သား။ ဟာနုတ်၊ ဖါလု၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိ။ ၁၀ရှိမောင်သား။ ယေမွေလ၊ ယာမိန်၊ သြဟဒ်၊
ယာခိန်၊ ဇောဟာ၊ ခါနာန်အမျိုးမိန်းမ၏သား ရှောလ၊ ၁၁လေဝိသား။ ဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိ။
၁၂ယုဒသား။ ဧရ၊ သြနန်၊ ရှေလ၊ ဖါရက်၊ ဇာရ။ ထိုသူတို့တွင် ဧရနှင့်သြနန်သည် ခါနာန်ပြည်၌ သေသတည်း။
ဖါရက်သား၊ ဟေဇရုံနှင့် ဟာမုလ။ ၁၃ဣသခါသား။ တောလ၊ ဖုဝါ၊ ယောဘ၊ ရှိမရုန်။ ၁၄ဇာဗုလုန်သား။ သရက်၊
ဧလုန်၊ ယာလေလ။ ၁၅ဤသူတို့ကား၊ ယာကုပ်မယား လေအာသည် ပါဒနာရံအရပ်၌ဘွားသော သားတည်း။
သမီးဒိနနှင့်တကွ၊ သားသမီးပေါင်း သုံးဆယ်သုံး။

၁၆ဂဒ်သား။ ဇိဖျွန်၊ ဟဂ္ဂိ၊ ရှုနိ၊ ဧဇဗုန်၊ ဧရိ၊ အရောဒိ၊ အရေလိ။ ၁၇အာရှာသား။ ယိမန၊ ဣရွှာ၊ ဣရွှိ၊
ဗေရိယ၊ နှမစေရတည်း။ ဗေရိယသား၊ ဟေဗာနှင့် မာလချေလ။ ၁၈ဤသူတို့ကား၊ လာဗန်သည်
သမီးလေလအား၊ လက်ဖွဲ့ သော ယာကုပ်မယား ဇိလပဘွားသောသားတည်း။ ပေါင်းတဆယ်ခြောက်။

၁၉ယာကုပ်မယား ရာခေလသား။ ယောသပ်နှင့် ဗင်္ယာမိန်။ ၂၀အဲဂုတ္တုပြည်၌ သြနမြို့၏
ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဖေရသမီး အာသနတ်တွင် ယောသပ်နှင့်ရသောသား၊ မနာရှေနှင့် ဖေရိမ်။
၂၁ဗင်္ယာမိန်သား။ ဗေလ၊ ဗေခါ၊ အာရှဗေလ၊ ဂေရ၊ နေမန်၊ ဧဟိ၊ ရောရှ၊ မုပိမ်၊ ဟုပိမ်၊ အာရဒ။ ၂၂ဤသူတို့ကား၊
ယာကုပ်မယား ရာခေလဘွားသော သားတည်း။ ပေါင်းတဆယ်လေး။

၂၃ဒန်သား။ ဟုရှိမ်။ ၂၄နဿာလိသား ယာဇေလ၊ ဂုနိ၊ ယေဇာ၊ ရှိလင်။ ၂၅ဤသူတို့ကား လာဗန်သည်
သမီးယာခေလအား လက်ဖွဲ့သော ယာကုပ်မယား ဗိလဟာဘွားသော သားတည်း။ ပေါင်းခုနစ်။
၂၆ယာကုပ်ချွေးမ များကို မဆိုဘဲ၊ ယာကုပ်မှဆင်းသက်၍၊ သူနှင့်အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားသော
လူပေါင်းကား၊ ခြောက်ဆယ်ခြောက် ယောက်တည်း။ ၂၇အဲဂုတ္တုပြည်၌ ယောသပ်ရနှင့်သော သားနှစ်ယောက်
ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သော ယာကုပ်၏ အမျိုးသားအပေါင်းကား ခုနစ်ဆယ်တည်း။

၂၈ယောသပ်ထံသို့ ဂေါရှင်ပြည်ကို သွားစေခြင်းငှါ ယုဒကို အရင်စေလွှတ်ပြီးမှ ဂေါရှင်ပြည်သို့
ရောက်ကြ၏။ ၂၉ယောသပ်သည် ရထားကိုပြင်၍ အဘဣသရေလကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ဂေါရှင်ပြည်သို့
သွား၍ အဘရှေ့သို့ ရောက်သော် အဘ၏လည်ပင်းကိုဘက်လျက် ကြာကြာငိုလေ၏။ ၃၀ဣသရေလကလည်း၊
ယခုငါသေပါစေသော။ သင်၏မျက်နှာကို ငါမြင်ရပြီ။ သင်သည် အသက်ရှင်သေး၏ဟု ယောသပ်အား
ဆိုလေ၏။ ၃၁ယောသပ်ကလည်း၊ ဖာရောမင်းထံသို့ ကျွန်ုပ်သွားဦးမည်။ ခါနာန်ပြည်၌နေသော ကျွန်တော်
အစ်ကိုများ၊ ကျွန်တော်အဘ၏ အိမ်သား များတို့သည် ကျွန်တော်ထံသို့ ရောက်ကြပါပြီ။ ၃၂ထိုသူတို့သည်
သိုးထိန်းဖြစ်ပါ၏။ သိုးနွားတို့ကို မွေးသောသူ ဖြစ်ပါ၏။ သူတို့ သိုးနွားမှစ၍ ရှိသမျှတို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြပါပြီဟု

လျှောက်မည်။ ၃၃နောက်တခါ သင်တို့ကို ဖာရောမင်းခေါ်၍ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ လုပ်ဆောင်တတ်
သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ၃၄ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဘိုးဘေးနှင့် တကွ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍
ယခုတိုင်အောင် သိုးနွားတို့ကို မွေးသောသူဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂေါရှင်ပြည်မှာ နေသော
အခွင့်ကို ရကြလိမ့်မည်။ သိုးထိန်းဖြစ်သောသူကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ရွံရှာတတ်ကြ၏ ဟု အစ်ကိုများ
အား၊ အဘ၏အိမ်သားများတို့ကို ပြောဆို၏။

၄၇

၁ထိုစကားအတိုင်း ယောသပ်သည် ဖာရောမင်းထံသို့သွား၍ ကျွန်တော်အဘနှင့် အစ်ကိုတို့သည်
သိုးနွား၊ ဥစ္စာရှိသမျှကိုဆောင်လျက် ခါနာန်ပြည်ကရောက်လာ၍ ဂေါရှင်ပြည်၌ ရှိကြပါသည်ဟု
လျှောက်သဖြင့်၊ ၂အစ်ကိုစု ထဲကရွေး၍ ငါးယောက်တို့ကို အထံတော်သို့သွင်းလေ၏။ ၃ဖာရောမင်းကလည်း၊
သင်တို့သည် အဘယ်သို့လုပ် ဆောင်လေ့ရှိကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်
ဘိုးဘေးနှင့်တကွ သိုးထိန်းဖြစ်ကြပါ၏ ဟူ၍၎င်း၊ ၄ခါနာန်ပြည်၌ အလွန်အစာခေါင်းပါး၍ သိုးနွားကျက်စားရာ
မရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ပြည်တော်၌ တည်းခိုခြင်းငှါ လာကြပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်
ကျွန်တို့သည် ဂေါရှင်ပြည်၌ နေရမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟူ၍၎င်း လျှောက်ကြ၏။ ၅ဖာရောမင်း
ကလည်း၊ သင်၏အဘနှင့် အစ်ကိုတို့သည် သင့်ထံသို့ ရောက်လာကြပြီဖြစ်၍၊ ၆အဲဂုတ္တုပြည်သည် သင့်ရှေ့မှာ
ရှိ၏။ သင်၏အဘနှင့် သင်၏အစ်ကိုတို့ကို အကောင်းဆုံး သောအရပ် ဂေါရှင်ပြည်၌ နေရာချလော့။ သူတို့တွင်
အစွမ်းသတ္တိရှိသောသူ အချို့ကိုတွေ့လျှင် ငါ၏သိုးနွားအုပ် အရာ၌ခန့်ထားလော့ဟု ယောသပ်အား
မိန့်တော်မူ၏။

၇ယောသပ်သည် အဘယာကုပ်ကို သွင်း၍ ဖာရောမင်းရှေ့မှာ ထားသဖြင့်၊ ယာကုပ်သည်
ဖာရောမင်းကို ကောင်းကြီးပေး၏။ ၈ဖာရောမင်းက၊ သင်သည် အသက်အဘယ်မျှလောက် ရှိပြီနည်းဟု
ယာကုပ်အားမေးလျှင်၊ ၉ကျွန်တော်သည် ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်၍ လွန်သောအသက်သည် အနှစ်တရာ
သုံးဆယ် ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော် အသက်ရှင်သောနှစ် နည်း၍ဆိုးပါ၏။ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်သော ဘိုးဘေးတို့၏
အသက်တမ်းကိုမမှီပါဟု လျှောက်ဆိုပြီးလျှင်၊ ၁၀ဖာရောမင်းကို ကောင်းကြီးပေး၍ အထံတော်က ထွက်သွား
လေ၏။

၁၁ဖာရောမင်းအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ယောသပ်သည် အဘနှင့် အစ်ကိုတို့ကို နေရာချ၍
အဲဂုတ္တုပြည်၌ အကောင်းဆုံးသောအရပ် ရာမသက်မြေကိုအပိုင်ပေး၏။ ၁၂အဘနှင့် အစ်ကိုများ၊ အဘ၏
အိမ်သား ရှိသမျှတို့ကို အနည်းအများအလိုက် ကျွေးမွေး၏။

၁၃အလွန်အစာခေါင်းပါး၍ တပြည်လုံး စားစရာမရှိသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ခါနာန်ပြည်သည်
အားလျော့လေ၏။ ၁၄ပြည်သားဝယ်သောစပါးအဘိုး၊ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ခါနာန်ပြည်၌ တွေ့သမျှသောငွေကို
ယောသပ် စုသိမ်း၍ နန်းတော်သို့ သွင်းထားလေ၏။ ၁၅အဲဂုတ္တုပြည်၊ ခါနာန်ပြည်၌ ငွေကုန်သောအခါ၊
အဲဂုတ္တုလူအပေါင်းတို့ သည် ယောသပ်ထံသို့လာ၍ စားစရာကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့သည်
ငွေကုန်သော်လည်း ရှေ့တော်၌ အဘယ်ကြောင့် သေရပါအံ့နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊ ၁၆ယောသပ်က၊
ငွေကုန်လျှင် တိရစ္ဆာန်များကိုပေးကြ၊ တိရစ္ဆာန်အတွက် စပါးကိုပေးမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၁၇သူတို့သည်
တိရစ္ဆာန်တို့ကို ယူခဲ့၍၊ ယောသပ်သည် မြင်း၊ သိုး၊ နွား၊ မြည်းတို့အတွက် စပါးကိုပေးသဖြင့် ထိုနှစ်တွင်
တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့အတွက် ပြည်သားများကို ကျွေးမွေး၏။ ၁၈ထိုနှစ်ကုန်ပြီးမှ ဒုတိယနှစ်တွင် လာကြလျှင်၊
ကျွန်တော်တို့ ငွေကုန်ကြောင်းကို သခင်ရှေ့မှာ မထိန်ဝှက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့တိရစ္ဆာန်များကိုလည်း
သခင်ရပါပြီ။ သခင်ရှေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်နှင့် မြေမှတပါး အဘယ်အရာမျှ မကျန် ပါ။ ၁၉ရှေ့တော်၌
အဘယ်ကြောင့်သေ၍ ပြည်တော်ပျက်ရပါအံ့နည်း။ အစာကိုပေး၍ ကျွန်တော်တို့နှင့် ကျွန်တော်
တို့မြေကိုဝယ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် မြေနှင့်တကွ ဖာရောဘုရင်၏ ကျွန်ခံပါမည်။ ကျွန်တော်တို့သည် မသေ၊

မသက် ရှင်စေခြင်းငှါရင်း၊ ပြည်တော်သည် လူမဆိတ်ညံစေခြင်းငှါရင်း၊ မျိုးစေ့ကိုပေးပါဟု လျှောက်ကြသော်၊
၂၀ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုမြေ ရှိသမျှကို ဖာရောမင်းဘို့ ဝယ်လေ၏။ အစာခေါင်းပါး၍ အဲဂုတ္တုလူတို့သည်
မတတ်နိုင်သောကြောင့်၊ အသီးအသီးပိုင်သော မြေကွက်တို့ကို ရောင်းသဖြင့် မြေသည် ဘဏ္ဍာတော်
ဖြစ်လေ၏။ ၂၁လူတို့ကိုကား၊ အဲဂုတ္တုပြည် တစွန်းမှသည် တစွန်းတိုင်အောင် မြို့တို့သို့ပြောင်းစေ၏။
၂၂ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ ပိုင်သော မြေကိုကား မဝယ်။ သူတို့သည် ဖာရောမင်း ကျွေးမွေးသည်အတိုင်း
ကျွေးမွေးသောအစာကို စားရကြ၏။ ထိုကြောင့် မိမိတို့မြေကို မရောင်းရကြ။ ၂၃ယောသပ်ကလည်း၊ သင်တို့
နှင့် သင်တို့မြေကို ဖာရောမင်းဘို့ ယနေ့ငါဝယ်ပြီ။ မျိုးစေ့ကိုယူ၍ လယ်လုပ်ကြလော့။ ၂၄အသီးအနှံကို
ရသောအခါ၊ ငါးဘို့တွင် တဘို့ကို ဖာရောမင်းအား ဆက်ရကြမည်။ လေးဘို့ ကိုကား သင်တို့ယူ၍
နောက်တဖန် မျိုးစေ့ကိုကြဲကြလော့။ သင်တို့စား၍ အိမ်သားများ၊ သူငယ်များတို့ကို ကျွေးကြလော့ဟု
ပြည်သားတို့အား ဆို၏။ ၂၅သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော်တို့အသက်ကို ကယ်ပါပြီ။
သနားသောစိတ်နှင့် ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ဖာရောဘုရင်၏ ကျွန်ခံရပါမည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၂၆ထိုကြောင့် ဖာရောမင်းမပိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏မြေကို ထား၍၊ ဖာရောမင်းသည် ငါးဘို့တွင်
တဘို့ကို ပိုင်တော်မူစေဟု ယနေ့တိုင်အောင် အဲဂုတ္တုပြည်၌တည်သော ဓမ္မသက်ကို ယောသပ်စီရင်၍
ထားသတည်း။

၂၇ဣသရေလသားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည် ဂေါရှင်အရပ်၌ နေသဖြင့်၊ ဥစ္စာရတတ်၍ တိုးပွားများပြား
ကြ၏။ ၂၈ယာကုပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဆယ်ခုနစ်နှစ်အသက်ရှင်၍ အသက်နှစ်ပေါင်း တရာလေးဆယ်ခုနစ်နှစ်
ရှိသတည်း။ ၂၉ဣသရေလသည် သေရသောအချိန်နီးသော်၊ သားယောသပ်ကိုခေါ်၍ ငါ့ကိုသနားလျှင်
သင်၏လက်ကို ငါ့ပေါင် အောက်၌ ထားပါလော့။ ကရုဏာ သစ္စာနှင့်အညီ ငါ၌ပြုပါ။ အဲဂုတ္တုပြည်၌
ငါ့ကိုမသင်္ဂြိုဟ်ပါနှင့်။ ၃၀ငါသည် ဘိုးဘေး နှင့်အတူ အိပ်ချင်ပါ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါ့ကိုဆောင်သွား၍
သူတို့သင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ရမည်ဟုဆို၏။ ယောသပ်ကလည်း၊ အဘဆိုသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ပြုပါမည်ဟု
ဝန်ခံ၏။ ၃၁ငါ့အား ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုပါဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြု၏။ ဣသရေလသည်လည်း
ခုတင်ခေါင်းရင်းပေါ်မှာ ကိုးကွယ်လေ၏။

၄၈

၁နောက်တဖန် ယောသပ်သည် အဘနာကြောင်းကို ကြားသဖြင့်၊ သားနှစ်ယောက်မနာရှေနှင့်
ဖေရိမ်ကို ယူ၍သွား၏။ ၂သားယောသပ်လာကြောင်းကို ယာကုပ်သည် ကြားလျှင်၊ အားထုတ်၍
ခုတင်ပေါ်မှာထိုင်၏။ ၃ထိုအခါယာကုပ်က အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်သည်၊ ခါနာန်ပြည် လုဇမြို့၌
ငါ့အားထင်ရှား၍ ကောင်းကြီးပေး တော်မူလျက်၊ ၄ငါသည် သင့်ကိုတိုးပွားများပြားစေမည်။ သင့်ကို
များစွာသောလူဖြစ်စေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ် သည် သင့်နောက်မှ ဤပြည်ကို အစဉ်အမြဲပိုင်စေခြင်းငှါ
ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၅သင်နေသော အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါမရောက်မှီ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်ရသောသား
နှစ်ယောက် ဖေရိမ်နှင့် မနာရှေတို့သည် ငါ့သားဖြစ်ရမည်။ ရုဗင်နှင့် ရှိမောင်ကဲ့သို့ ငါ့သားဖြစ်ရမည်။ ၆နောက်မှ
သင်ရသောသားတို့သည် သင်၏သားဖြစ်၍ မိမိအမွေခံရာတွင် မိမိ အစ်ကိုတို့အမည်ဖြင့် သမုတ်ရကြမည်။
၇ငါသည် ပါဒနာရံအရပ်မှ လာသည်ကာလ၊ ခါနာန်ပြည်၌ ခရီးသွား၍၊ ဖေရတ်မြို့နှင့် နီးသောအခါ၊ သင့်အမိ
ရာခေလသည် ငါ့အနားမှာသေရှာ၏။ သေသောအရပ် ဗက်လင်အမည်ရှိသော ဖေရတ်မြို့သို့ သွားသော
လမ်း၌ သင်္ဂြိုဟ်လေသည်ဟု ယောသပ်အားဆို၏။

၈တဖန် ဣသရေလသည် ယောသပ်၏သားတို့ကို ကြည့်ရှု၍၊ ဤသူတို့ကား အဘယ်သူနည်းမေးလျှင်၊
၉ယောသပ်က၊ ဤပြည်၌ အကျွန်ုပ်အား ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော ကျွန်ုပ်၏သားဖြစ်ပါသည်ဟု
ငါ့အား ဆိုသော် အဘက၊ ငါ့ထံသို့လာပါစေလော့။ သူတို့ကို ငါကောင်းကြီးပေးမည်ဟု ဆို၏။
၁၀ဣသရေလသည် အသက် ကြီး၍ မျက်စိမှုန်သဖြင့် မမြင်နိုင်သောကြောင့်၊ သားတို့ကို အနီးသို့ချဉ်းကပ်စေ၍

ပိုက်ဘက်နမ်းရှုပ်လေ၏။ ၁၁ဣသရေလကလည်း၊ ငါသည် သင်၏မျက်နှာကို မြင်ရမည်ဟု ငါမထင်။ ယခုတွင်
သင်၏သားတို့ကိုပင် ဘုရားသခင် ပြတော်မူပြီဟု ယောသပ်အားဆို၏။ ၁၂ယောသပ်သည်လည်း သားတို့ကို
အဘ၏ဒူးကြားမှထုတ်၍ အဘရှေ့၌ ဦးညွတ်ချစေ၏။ ၁၃တဖန်ယောသပ်သည် သားတို့ကိုယူ၍ ဖေရိမ်ကို
လက်ျာလက်နှင့်ကိုင်လျက်၊ ဣသရေလလက်ဝဲ လက်သို့၎င်း၊ မနာရှေကို လက်ဝဲလက်နှင့်ကိုင်လျက်၊
ဣသရေလ လက်ျာလက်သို့၎င်း ချဉ်းကပ်စေ၏။ ၁၄မနာရှေ သည် သားဦးဖြစ်သော်လည်း၊ ဣသရေလသည်
မိမိလက်တို့ကိုဆန့်၍ လိမ္မာစွာပဲ့ပြင်လျက်၊ အသက်ငယ်သောသူ ဖေရိမ်၏ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ျာလက်ကို
တင်ပြီးလျှင်၊ လက်ဝဲလက်ကို မနာရှေ၏ခေါင်းပေါ်မှာ တင်၏။ ၁၅ယောသပ်ကို ကောင်းကြီးပေးလျက်၊ ငါ့အဘ
အာဗြဟံနှင့် ဣဇာက်ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၊ ငါ့ကိုတသက်လုံး ယနေ့တိုင်အောင် ကျွေးမွေး
တော်မူသော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊ ၁၆ငါ့ကို ခပ်သိမ်းသော ဘေးဒဏ်အထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူ သော
ကောင်းကင်တမန်သည်၊ ဤသူငယ်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ သူတို့ကို ငါ့အမည်ဖြင့်၎င်း၊
ငါ့အဘ အာဗြဟံနှင့် ဣဇာက်၏အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ထပ်၍မှည့်ပါစေသော။ သူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ
အလွန်တိုးပွား များပြားပါစေသောဟု မြွက်ဆို၏။ ၁၇အဘသည် လက်ျာလက်ကို ဖေရိမ်၏ခေါင်းပေါ်မှာ
တင်သည်ကို ယောသပ်မြင်လျှင် အားမရသည်ဖြစ်၍၊ ၁၈မဟုတ်ပါအဘ။ ဤသူသည် သားဦးဖြစ်ပါ၏။
သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ျာလက်ကိုတင်ပါ ဟုဆိုလျက် အဘ၏လက်ကို ဖေရိမ်ခေါင်းပေါ်က မနာရှေခေါင်း
ပေါ်သို့ ပြောင်းခြင်းငှါ ချီလေ၏။ ၁၉အဘသည် ငြင်း၍၊ ငါသိ၏ငါ့သား၊ ငါသိ၏။ သူသည် ကြီးစွာသော
လူစုဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူ့ညီသည် သူ့ထက်သာ၍ ကြီးသဖြင့်၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည်
များစွာသောလူအစုစု ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ ၂၀တဖန် ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ဖေရိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊
မနာရှေကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေတော်မူပါစေသောဟူ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သင်အားဖြင့် ကောင်းကြီး
ပေးကြ လိမ့်မည်ဟု ထိုနေ့၌ သူတို့ကို ကောင်းကြီးပေးလေ၏။ ထိုသို့ မနာရှေရှေ့မှာ ဖေရိမ်ကို နေရာချ
သတည်း။ ၂၁ဣသရေလကလည်း၊ ငါသေတော့မည်။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ဘက်၌ရှိ၍၊
သင်တို့ကို ဘိုးဘေးနေရာပြည်သို့ တဖန်ဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။ ၂၂ထိုမှတပါး သင်၏အစ်ကိုတို့အား
ပေးသည်ထက် သင့်အား သာ၍ပေးသော အရာဟူမူကား၊ ငါ့ထား၊ ငါ့လေးဖြင့် အာမောရိအမျိုးသားလက်မှ
နှုတ်ယူသောအရာကို သင့်အား ငါပေးသည်ဟု ယောသပ်ကို ပြောဆို၏။

၄၉

၁ထိုရောအခါ၊ ယာကုပ်သည် မိမိသားတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် စည်းဝေးကြလော့။ နောင်ကာလ
အခါ၊ သင်တို့၌ ဖြစ်လတံ့သော အမှုအရာများကို ငါဟောပြောမည်။ ၂ယာကုပ်၏သားတို့၊ စည်းဝေး၍ကြား
ကြလော့။ အဘဣသရေလ၏စကားကို နားထောင်ကြလော့။

၃အိုရုဗင်၊ သင်သည်ငါ့သားဦး၊ ငါ့အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ့ခွန်အားအစအဦး၊ ဘုန်းအထွဋ်၊ တန်ခိုးအထွဋ်ဖြစ်၏။
၄သို့သော်လည်း ရေကဲ့သို့ ပွက်ထသောသဘော ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထူးမြတ်ခြင်းသို့ မရောက်ရ။ အကြောင်း
မူကား၊ သင်သည် အဘ၏အိမ်ယာကိုတက်၍ ညစ်ညူးစေ၏။ ငါ့ခုတင်ထက်သို့ တက်လေပြီတကား။

၅ရှိမောင်နှင့်လေဝိသည် ညီအစ်ကိုဖြစ်၏။ အဓမ္မအမှုကို ကြံသည်အတိုင်း ပြီးစီးကြပြီ။ ၆ငါ့ဝိညာဉ်
သည် သူတို့လျှို့ဝှက်ခြင်းအမှုထဲသို့ မဝင်ရ။ ငါ့ဘုန်းသည် သူတို့စည်းဝေးရာနှင့် အသင်းမဖွဲ့ရ။ သူတို့သည်
အမျက်ထွက်၍ လူအသက်ကို သတ်ကြပြီ။ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ မြို့ကိုဖြိုဖျက်ကြပြီ။ ၇သူတို့ပြင်းစွာ
ထွက်သောအမျက်၊ ကြမ်းတမ်း စွာသော ဒေါသသည် ကျိန်ခြင်းကိုခံပါစေသော။ ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလ
အနွယ်သားတို့တွင် သူတို့ကို ငါကွဲပြား ပျံ့လွင့်စေမည်။

၈အိုယုဒ၊ သင်သည် ညီအစ်ကိုတို့ချီးမွမ်းရသောသူ ဖြစ်၏။ သင်၏လက်သည် သင်၏ရန်သူ လည်ပင်း
ပေါ်မှာ ရှိလိမ့်မည်။ အဘ၏သားတို့သည် သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွတ်ချကြလိမ့်မည်။ ၉ယုဒသည် ခြင်္သေ့ပျိုဖြစ်၏။
ငါ့သား၊ သင်သည်ဘမ်းယူကိုက်စားရာမှ တက်လာခဲ့၏။ ဝပ်လျက်နေ၏။ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၎င်း၊ ခြင်္သေ့မကဲ့သို့၎င်း၊

ဝပ်တွားတတ်၏။ အဘယ်သူနိုးဆော်ဝံ့မည်နည်း။ ၁၀ရှိလောမရောက်မီတိုင်အောင်၊ ရာဇလှံတံသည် ယုဒထံမှ
ၾင်း၊ မင်းအာဏာသည် သူ၏အမျိုးအနွယ်ထံမှၾင်း မရွေ့ရ။ ရှိလော၌ လူမျိုးတို့သည် ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။
၁၁မိမိမြည်းကို စပျစ်နွယ်ပင်၌ၾင်း၊ မြည်းကလေးကို အမြတ်ဆုံးသော စပျစ်နွယ်ပင်၌ၾင်း ချည်နှောင်၍၊
မိမိအဝတ်ပုဆိုးများကိုစပျစ်သီးအသွေးတည်းဟူသော စပျစ်ရည်ဖြင့် လျှော်လိမ့်မည်။ ၁၂သူ၏မျက်စိသည်
စပျစ်ရည်နှင့် နီလိမ့်မည်။ သွားသည်လည်းနို့နှင့်ဖြူလိမ့် မည်။
၁၃ဇာဗုလုန်သည် ပင်လယ်ကမ်းနားမှာနေ၍၊ သင်္ဘောဆိပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏လယ်သည် ဇိဒုန်မြို့
တိုင်အောင် ကျယ်ဝန်းလိမ့်မည်။
၁၄ဣသခါသည် တောင်ကြားမှာဝပ်လျက် အားကြီးသောမြည်းဖြစ်၏။ ၁၅ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်ကောင်း၍၊
မြေသာယာသည်ကို မြင်သဖြင့်၊ မိမိပခုံးပေါ်မှာ ထမ်းပိုးကိုတင်ထမ်း၍ အခွန်ပေးသောကျွန်ဖြစ်လေ၏။
၁၆ဒန်သည် ဣသရေလအနွယ် တစုံတပါးကဲ့သို့၊ မိမိလူတို့ကို စီရင်လိမ့်မည်။ ၁၇ဒန်သည် လမ်း၌
နေသော မြွေဖြစ်လိမ့်မည်။ မြင်းစီးသောသူကို နောက်သို့လဲစေခြင်းငှါ လမ်းကြားမှာနေ၍၊ မြင်းခြေကို
ကိုက်တတ်သော မြွေဆိုး ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၈အိုထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်
မြော်လင့်လျက်နေပါပြီ။
၁၉ဂဒ်မူကား၊ စစ်သူရဲတို့သည် သူ့ကိုတိုက်ကြ၍၊ သူသည်ပြန်တိုက်လိမ့်မည်။
၂၀အာရှာ၌ဖြစ်သောအစာသည် အရသာနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မင်း၏ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို ထုတ်ပေး
လိမ့်မည်။
၂၁နဿလိသည် လှသောအခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကျယ်ဝန်းသော သပိတ်ပင်ဖြစ်၏။
၂၂ယောသပ်သည် သန်သောပျိုးပင်၊ ရေတွင်းနားမှာသန်သော ပျိုးပင်ဖြစ်၏။ အခက်အလက်တို့သည်
အုတ်ရိုးပေါ်မှာ ကျော်သွားကြ၏။ ၂၃လေးသမားတို့သည် သူ့ကိုအငြိုးထား၏။ အလွန်းညှဉ်းဆဲပစ်ခတ်ကြ၏။
၂၄သို့သော်လည်း သူ၏လေးသည် အားမလျော့။ သူကိုင်သော လက်နက်တို့သည်၊ ယာကုပ်အမျိုး၌
တန်ခိုးကြီးသော ဘုရား၏ လက်ဖြင့်ၾင်း၊ သိုးထိန်းတည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ကျောက်ဖြင့်ၾင်း၊
၂၅သင့်ကို မစတော်မူသော သင့်အဘ၏ ဘုရားသခင်အားဖြင့်ၾင်း၊ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသော
အနန္တတန်ခိုးရှင်အားဖြင့်ၾင်း၊ ခိုင်မာလျက်ရှိ၏။ ထိုဘုရားသည် အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၏ မင်္ဂလာ၊
အောက်နက်နဲသောအရပ်၏ မင်္ဂလာ၊ သားမြတ် နှင့်ဆိုင်သော မင်္ဂလာ၊ ဝမ်းနှင့်ဆိုင်သော မင်္ဂလာတို့ဖြင့်
သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ ၂၆သင်၏အဘ ပေးသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည်၊ ထာဝရ
တောင်တို့၌ဖြစ်သော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ၊ ထာဝရကုန်းတို့၌ နှစ်သက် ဘွယ်သောအရာတို့ထက် သာ၍
မြတ်၏။ ထိုမင်္ဂလာသည် ယောသပ်ခေါင်းပေါ်၊ မိမိအစ်ကိုတို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူ၏ ခေါင်းထိပ်
ပေါ်မှာ သက်ရောက်ပါစေသော။
၂၇ဗင်္ယာမိန်သည် လုယူကိုက်စားတတ်သော တောခွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ ဘမ်းရသောအရာကို နံနက်
အချိန်၌ ကိုက်စား၍၊ လုယူသောအရာကိုလည်း ညအချိန်၌ ဝေဖန်လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။
၂၈ဤသူတို့ကား၊ ဣသရေလအမျိုး ဆယ်နှစ်မျိုးဖြစ်၏။ ဤစကားသည်လည်း သူတို့အဘ မြွက်ဆို၍၊
သူတို့အသီးအသီးခံရသော မင်္ဂလာရှိသည်အတိုင်း၊ ကောင်ကြီးပေးသော စကားပေတည်း။
၂၉တဖန်တုံ၊ ငါ့လူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ငါသွားရမည်။ ဟိတ္တိအမျိုးသား၊ ဇေရုန်၏လယ်ပြင်တွင် ရှိသော
မြေတွင်း ၌ ငါ့အဘတို့နှင့်အတူ ငါ့ကိုသင်္ဂြိုဟ်ကြပါ။ ၃၀ခါနာန်ပြည် မံရေမြို့ရှေ့မှာ မပေလလယ်ပြင်၌ရှိသော
ထိုမြေတွင်းကို၊ အာဗြဟံသည် ကိုယ်ပိုင်သောသင်္ချိုင်းဘို့ လယ်ပြင်နှင့်တကွ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဇေရုန်၌
ဝယ်လေပြီ။ ၃၁ထိုမြေတွင်း၌ အာဗြဟံနှင့် မယားစာရာကို သင်္ဂြိုဟ်ကြပြီ။ ဣဇာက်နှင့်မယား ရေဗက္ကကို
လည်းသင်္ဂြိုဟ်ကြပြီ။ လေအာကိုလည်း ငါသင်္ဂြိုဟ်ပြီ။ ၃၂ထိုမြေတွင်းရှိသော ထိုလယ်ပြင်ကို၊ ဟေသအမျိုးသား

ရှေ့မှာ ဝယ်သတည်းဟု မှာထား၏။ ၃၃ထိုသို့ ယာကုပ်သည် မိမိသားတို့ကို အကုန်အစင်မှာထားပြီးလျှင်၊
မိမိခြေတို့ကို ခုတင်ပေါ်မှာ ရုပ်သိမ်းသဖြင့်၊ အသက်ချုပ် ၍ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။

၅၀

၁ထိုအခါ ယောသပ်သည် အဘ၏မျက်နှာပေါ်မှာငုံ့၍ ငိုလျက်နမ်းလျက်နေ၏။ ၂အဘ၏အလောင်းကို
နံ့သာမျိုးနှင့် ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ၊ မိမိကျွန်ဆေးသမားတို့ကို အမိန့်ရှိ၍၊ သူတို့သည် နံ့သာတို့နှင့်ပြင်ဆင်ကြ၏။
၃နံ့သာ မျိုးနှင့် ပြင်ဆင်သောအလောင်းကို၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ထား၍၊ အရက်လေးဆယ်လွန်လျှင်၊
အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ယာကုပ်ကြောင့် အရက်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။ ၄ငိုကြွေး
မြည်တမ်းသော နေ့ရက် လွန်သောအခါ၊ ယောသပ်သည် နန်းတော်သားအချို့တို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည်
ကျွန်ုပ်ကို စေတနာစိတ်ရှိလျှင်၊ ဖာရောဘုရင်ထံသို့သွား၍၊ ၅ကျွန်တော်အဘက၊ ငါသေတော့မည်။
ခါနာန်ပြည်၌ ကိုယ်ဘို့ငါတူးဘူးသော သင်္ချိုင်း တွင်း၌ ငါ့ကိုသင်္ဂြိုဟ်ရမည်ဟူ၍ ကျွန်တော်ကို ကျိန်ဆိုစေပါပြီ။
ထိုကြောင့် ကျွန်တော်သွား၍၊ အဘကို သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ပြန်လာပါမည်အကြောင်းကို အသနားတော်ခံပါသည်ဟု
နားတော်ရှောက်ကြပါလော့ဟု ဆို၏။ ၆ဖာရောမင်းကလည်း၊ သင်၏အဘ ကျိန်ဆိုစေသည်အတိုင်း သွား၍၊
သင်္ဂြိုဟ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ယောသပ်သည် အဘကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ ထွက်သွား၍၊ ဖာရောမင်း၏ ကျွန်များတည်းဟူသော
နန်းတော် အရာရှိ၊ အဲဂုတ္တုပြည်အရာရှိ အပေါင်းတို့နှင့်၊ ၈ယောသပ်အိမ်သား၊ အစ်ကိုတို့အိမ်သား၊
အဘအိမ်သားရှိသမျှတို့ သည် လိုက်ကြ၏။ သူငယ်တို့နှင့် သိုးနွားများကိုသာ၊ ဂေါရှင်ပြည်၌ကျန်ရစ်
စေကြ၏။ ၉ထိုသို့လျှင် ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများတည်း ဟူသော အလွန်များစွာသော အလုံးအရင်းတို့သည်
ယောသပ်နှင့်တကွ လိုက်သွားကြ၏။ ၁၀ယောဒန်မြစ်နားမှာ အာတဒ်ကောက်နယ်တလင်းသို့ ရောက်သော
အခါ၊ အလွန်ကြီးစွာသော ငိုကြွေးမြည်တမ်း ခြင်းကို ပြုကြပြန်၏။ ယောသပ်သည် မိမိအဘကြောင့်
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုလေ၏။ ၁၁ထိုသို့ အာတဒ်ကောက်နယ်တလင်း၌ ပြုသော
ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို၊ ထိုပြည်သား ခါနာန်လူတို့သည်မြင်လျှင်၊ အဲဂုတ္တု လူတို့သည် ပြင်းစွာ
ငိုကြွေးမြည်တမ်းပါသည်တကားဟု ဆိုကြ၏။ ထိုကြောင့် ယော်ဒန်မြစ်အနားမှာရှိသော ထိုအ ရပ်ကို၊
အဗေလမိဇရိမ်ဟူ၍ သမုတ်ကြသတည်း။ ၁၂ယာကုပ်သားတို့သည်၊ အဘမှာထားသည်အတိုင်း ပြုကြ၏။
၁၃ခါနာန်ပြည်သို့ ဆောင်သွား၍၊ အာဗြဟံသည် ကိုယ်ပိုင်သောသင်္ချိုင်းဘို့ ဟိတ္တိအမျိုးသား ဧဖရုန်၌ဝယ်သော
မံရေမြို့ရှေ့၊ မပေလလယ်ပြင်တွင် ရှိသောမြေတွင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ၁၄ယောသပ်သည် အဘကိုသင်္ဂြိုဟ်
ပြီးလျှင်၊ အစ်ကိုများမှစ၍ မသာလိုက်သောသူ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်လေ၏။

၁၅ယောသပ်အစ်ကိုတို့သည် အဘသေသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ငါတို့ကို ယောသပ်သည် အညှိုးထား
ကောင်း ထားလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် အထက်က သူ့ကိုညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ ငါတို့အား ကေန်အမှန်ပြန်၍
ညှဉ်းဆဲလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်လျက်၊ ၁၆သူ့ထံသို့ တမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်အစ်ကိုတို့သည် မကောင်းသော
အမှုကို ကိုယ်တော် အားပြုမိ၍၊ ၁၇ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါဟု၊ ကိုယ်တော်အား
ကြားလျှောက်ရမည် အကြောင်း၊ ခမည်းတော်မသေမီ ကျွန်တော်တို့ကို မှာထားခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ယခုတွင်
ခမည်းတော်၏ ဘုရားသခင် ကျွန်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ထိုသို့လျှောက်သောအခါ၊
ယောသပ်သည် မျက်ရည်ကျ လေ၏။ ၁၈အစ်ကိုတို့သည်လည်း ဝင်၍ယောသပ်ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်၊
ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန် ဖြစ်ကြ ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၁၉ယောသပ်ကလည်း၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။
ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်ကိုယ်စား ဖြစ်သလော့။ ၂၀သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲမည်ကြံကြသော်လည်း၊
ဘုရားသခင်သည် ယနေ့ဖြစ်သည်အတိုင်း၊ လူများအသက် ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ကျေးဇူးပြုမည် ကြံတော်မူ၏။
၂၁ထိုကြောင့်၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့သည် သူငယ်များကို ကျွန်ုပ် ကျွေးမွေးမည်ဟု ဆိုလျက်၊ သူတို့ကို
နှစ်သိမ့်စေ၍ မေတ္တာစကားကို ပြောလေ၏။

[၂၂]ထိုသို့ ယောသပ်သည် မိမိအဘ၏ အမျိုးသားတို့နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်၌နေ၍၊ အသက်တရာ
တစ်ဆယ်ကို မှီ၏။ [၂၃]ဧဖရိမ်၏မြေးကို မြင်ရ၏။ မနာရှေ၏သား၊ မာခိရ၏သားသမီး တို့ကိုလည်း မိမိဒူးပေါ်မှာ
မွေးစားရ၏။
[၂၄]ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သေတော့မည် အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အကြည့်
အရှု ကြွလာတော်မူမည်။ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့၊ ဤပြည်မှ
ဆောင်သွား တော်မူမည်ဟု အစ်ကိုတို့အားဆို၏။ [၂၅]တဖန်တုံ၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို
အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူမည်။ အကျွန်ုပ်အရိုးတို့ကို ဤအရပ်မှ ယူသွားရမည်ဟူ၍ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကို ကျိန်ဆိုစေ၏။ [၂၆]ထိုသို့ ယောသပ်သည် အသက်တရာတဆယ်ရှိသော် အနိစ္စ ရောက်လေ
၏။ အလောင်းကိုကား၊ နံ့သာမျိုးနှင့် ပြင်ဆင်လျင် အဲဂုတ္တုပြည်၌ တလားနှင့်ထားကြလေ၏။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသော ကမ္ဘာဦးကျမ်းပြီး၏။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း။
EXODUS.

၁

၁မိမိတို့အိမ်သူအိမ်သားပါလျက်၊ အဘယာကုပ်နှင့် အတူ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်လာသော
ဣသရေလ သားတို့၏ အမည်ဟူမူကား၊ ၂ရုဗင်၊ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ၃ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန်၊ ဗယ်္ဂမိန်၊ ၄ဒန်၊
နဿလိ၊ ဂဒ်၊ အာရှာတည်း။ ၅ယာကုပ်အမျိုးသား ပေါင်းကား၊ ခုနစ်ဆယ်တည်း။
ယောသပ်သည်အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိနှင့်သတည်း။

၆ယောသပ်နှင့် အစ်ကိုများမှစ၍၊ ထိုကာလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်သေကြကုန်၏။ ၇ဣသရေလ
အမျိုး သားတို့သည် သားကိုဘွား၍ အလွန်တိုးပွါးများပြားသဖြင့်၊ အလွန်အားကြီး၍
တပြည်လုံးနှံ့ပြားကြလေ၏။

၈ထိုနောက်မှ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ယောသပ်ကို မသိသော ရှင်ဘုရင်သစ်ပေါ်လာ၏။
၉ထိုရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငါတို့ထက်သာ၍များကြ၏။ သာ၍အားကြီးကြ၏။
၁၀လာကြ၊ သူတို့ကို လိမ္မာစွာ ပြုကြစို့။ သို့မဟုတ် သူတို့သည် များပြားကြလိမ့်မည်။ နောက်တခါ
စစ်မှုရောက်လျှင် ငါတို့ရန်သူဘက်သို့ ဝင်စား၍ ငါတို့ကိုတိုက်သဖြင့်၊ ပြည်တော်ထဲက
ထွက်သွားကြလိမ့်မည်ဟု မိမိလူတို့အားဆိုလေ၏။ ၁၁ထိုကြောင့် အဲဂုတ္တုမင်း တို့သည်၊ ကျပ်တည်းစွာ
နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ အအုပ်ချုပ်ခန့်ထားကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည်၊ ဘဏ္ဍာတော် သိုထားဘို့၊
ပိသုံမြို့နှင့် ရာမသက်မြို့ကိုတည်ဆောက်ရကြ၏။ ၁၂သို့သော်လည်း၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသည်အတိုင်း၊
တိုးပွါးများပြားလျက်ရှိကြ၏။ သူတို့ကြောင့် အဲဂုတ္တုလူတို့သည် စိတ်ညစ်၍၊ ၁၃အလွန်ကြမ်း တမ်းစွာ
ညှဉ်းဆဲကြ၏။ ၁၄သရွတ်နှင့် အုတ်လုပ်သောအမှု၊ လယ်လုပ်သောအမှုအမျိုးမျိုး၌ ခဲယဉ်းစွာစေခိုင်း၍
အလွန်ဆင်းရဲပင်ပန်းစေကြ၏။ စေခိုင်းလေရာရာ၌လည်းခဲယဉ်းစွာစေခိုင်းကြ၏။

၁၅ရှိဖရနှင့် ပုအာအမည်ရှိသော ဟေဗြဲဝမ်းဆွဲမတို့ကို၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်က၊ ၁၆သင်တို့သည်
ဟေဗြဲမိန်းမတို့ အား ဝမ်းဆွဲလုပ်၍ မွေးရာအရပ်၌ စောင့်နေသောအခါ၊ ယောကျ်ားဖြစ်လျှင် သေစေ၊
မိန်းမဖြစ်လျှင်၊ အသက်ရှင် စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၁၇ဝမ်းဆွဲမတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍၊
အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်းမပြု၊ ယောကျ်ားတို့ကိုအသက်ချမ်းသာပေးကြ၏။
၁၈အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဝမ်းဆွဲမတို့ကို ခေါ်၍ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်း။
ယောကျ်ားတို့ကိုအဘယ်ကြောင့် အသက်ချမ်းသာပေးသနည်း ဟု မေးစစ်သော်၊ ၁၉ဝမ်းဆွဲမတို့က၊
ဟေဗြဲမိန်းမတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုမိန်းမကဲ့သို့မဟုတ်၊ သန်စွမ်းသောကြောင့်၊ ဝမ်းဆွဲမရောက်မှီ
သားကိုဘွားတတ်ကြ၏ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။ ၂၀ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်သည် ဝမ်းဆွဲမတို့ကို
ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုလူအမျိုးသည်လည်း များပြား၍ အလွန်အားကြီးကြလေ၏။ ၂၁ဝမ်းဆွဲမတို့သည်
ဘုရားသခင် ကိုကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ သူတို့အိမ်သူအိမ်သားများကိုပြုစုတော်မူ၏။
၂၂ဖါရောဘုရင်ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး သားတို့တွင်၊ ဘွားမြင်သောသူငယ်ယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကို
မြစ်ထဲသို့ချပစ်စေ။ မိန်းမကိုမူကား အသက်ရှင်စေဟု မိမိလူအပေါင်းတို့ကိုမှာထားတော်မူ၏။

၂

၁ထိုကာလ၌ လေဝိအမျိုးသားတယောက်သည်၊ လေဝိအမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြု၍၊
၂မိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေ ယူသဖြင့်သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသားသည် အဆင်းလှကြောင်းကို
အမိမြင်လျှင်၊ သုံးလပတ် လုံးဖွက်ထားလေ၏။ ၃နောက်တဖန် ဖွက်၍မထားနိုင်သောအခါ၊ ဂမာကိုင်းပင်ဖြင့်
ရက်သော ပုခက်ကိုယူ၍ ရေညှိနှင့် သစ်စေးဖြင့် လူးပြီးလျှင်၊ ပုခက်ထဲတွင် သူငယ်ကိုထည့်၍
မြစ်ကမ်းနားကိုင်းတော၌ ထားလေ၏။ ၄သူငယ်အစ်မလည်း အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ

အဝေး၌ရပ်နေလေ၏။ ၅ဖါရောဘုရင်၏ သမီးတော်သည် ရေချိုးခြင်းငှါ ဆင်းလာ၍၊ ကျွန်မတို့နှင့် မြစ်ကမ်းနား၌
လှည့်လည်စဉ်၊ ကိုင်းတော၌ ပုခက်ကိုမြင်၍ ဆောင်ယူစေခြင်းငှါ ကျွန်မတယောက်ကို စေလွှတ်လေ၏။
၆ပုခက်ဖုံးကို ဖွင့်သောအခါ၊ ငိုလျက် နေသော သူငယ်ကိုမြင်၍၊ သနားသောစိတ်ရှိလျှင်၊ ဤသူငယ်သည်
ဟေဗြဲအမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုပြီးသော်၊ ၇သူငယ်၏ အစ်မက၊ ကိုယ်တော်အတွက် သူငယ်ကိုထိန်းရသော
ဟေဗြဲအထိန်းကို ကျွန်မသွား၍ ခေါ်ရပါမည် လောဟု ဖါရောဘုရင်သမီးတော်အား မေးလျှောက်၍၊
၈မင်းသမီးက သွားလော့ဟု အခွင့်ပေးလျှင်၊ မိန်းမငယ် သွား၍ သူငယ်၏အမိကိုခေါ်လေ၏။

၉ဖါရောဘုရင်၏သမီးတော်က၊ ဤသူငယ်ကိုယူသွား၍ ငါ့ဘို့ထိန်းလော့။ အခကိုငါပေးမည်ဟု
မှာထား သည်အတိုင်း၊ ထိုမိန်းမသည် သူငယ်ကို ယူသွား၍ ထိန်းလေ၏။ ၁၀သူငယ်ကြီးပွါးသောအခါ၊
ဖါရောဘုရင်၏ သမီးတော်ထံသို့ ပို့ဆောင်၍ မင်းသမီးသည် သားအရာ၌ခန့်ထားလျက်၊ မောရှေအမည်ဖြင့်
မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရေထဲကငါ နှုတ်ယူသည်ဟု ဆိုသတည်း။

၁၁မောရှေသည် ကြီးသောအခါ၊ မိမိအမျိုးသားချင်းတို့ရှိရာသို့ သွား၍သူတို့အမှုထမ်းရသော
အခြင်းအရာ တို့ကိုကြည့်ရှုလေ၏။ မိမိအမျိုးသားဟေဗြဲလူတယောက်ကို၊ အဲဂုတ္တုလူရိုက်သည်ကိုမြင်လျှင်၊
၁၂ပတ်လည်ကြည့်ရှု၍ အဘယ်သူမျှမရှိသည်ကို သိသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုလူကိုသတ်၍ သဲထဲ၌မြှုပ်ထားလေ၏။
၁၃နက်ဖြန်နေ့၌ ထွက်ပြန် သော်၊ ဟေဗြဲလူ နှစ်ယောက်တို့သည် အချင်းချင်းသတ်ကြသည်ကို မြင်လျှင်၊
သင်သည် သင်၏အပေါင်းအဘော်ကို အဘယ် ကြောင့်ရိုက်သနည်းဟု ညှဉ်းဆဲသောသူအား
မေးသည်ရှိသော်၊ ၁၄ထိုသူက၊ အဘယ်သူသည် သင့်ကိုငါတို့အပေါ်မှာ အကဲအမှုးတရားသူကြီးအရာ၌
ခန့်ထားသနည်း။ အဲဂုတ္တုလူကိုသတ်သကဲ့သို့ ငါ့ကို သတ်လိုသလောဟု ပြန်ဆို၏။ ထိုအခါ မောရှေသည်
မိမိပြုသောအမှုထင်ရှားပြီဟု သိ၍ကြောက်လေ၏။ ၁၅ထိုသိတင်းကို ဖါရောဘုရင်ကြားသော အခါ၊
မောရှေကိုသတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလေ၏။ မောရှေသည် ဖါရောဘုရင် ထံမှ ထွက်ပြေး၍၊
မိဒျန်ပြည်သို့ရောက်လျှင်၊ ရေတွင်းနားမှာထိုင်၍ နားနေလေ၏။

၁၆ထိုအခါ မိဒျန်ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ သမီးညီအစ်မ ခုနစ်ယောက်တို့သည်၊ မိမိတို့အဘ၏
သိုးဆိတ်များကို ရေတိုက်ခြင်းငှါလာ၍ ရေခပ်ပြီးလျှင်၊ ရေသောက်ခွက်တို့၌ လောင်းကြ၏။
၁၇သိုးထိန်းအချို့တို့လည်းလာ၍ သိုးဆိတ်များ ကိုမောင်းကြ၏။ ထိုအခါ မောရှေသည်ထ၍ ထိုမိန်းမတို့ဘက်၌
နေလျက်၊ သိုးဆိတ်များကို ရေတိုက်လေ၏။ ၁၈ထိုမိန်းမ တို့သည် အဘရွေလထံသို့ရောက်ကြသော်၊ အဘက
အဘယ်ကြောင့် ယနေ့အလျင် အမြန်ရောက်လာရကြသနည်း ဟုမေးလေ၏။ ၁၉သူတို့ကလည်း၊
အဲဂုတ္တုလူတယောက်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို သိုးထိန်းတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်၍၊ ရေလို သမျှကိုခပ်သဖြင့်၊
သိုးဆိတ်များကို ရေတိုက်ပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၂၀အဘကလည်း၊ ထိုသူသည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။
အဘယ်ကြောင့် သူ့ကိုပစ်ထားခဲ့သနည်း။ အစာစားစေခြင်းငှါ သူ့ကိုခေါ်ချေကြဟု ဆိုလေ၏။ ၂၁မောရှေသည်
ထိုသူထံမှာနေ၍ ပျော်မွေ့သဖြင့်၊ သမီးဇိပေါရကို မောရှေအား ထိမ်းမြားပေးစားလေ၏။
၂၂ထိုမိန်းမဘွားသောသားကို ဂေရျှုံအမည်ဖြင့် မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တကျွန်း တနိုင်ငံ၌
ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ရပြီဟု ဆိုသတည်း။

၂၃ကာလအင်တန်ကြာပြီးမှ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်အနိစ္စရောက်လေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့လည်းအစေ ကျွန် ခံရသောကြောင့် ညည်းတွားငိုကြွေးကြ၏။ ထိုသို့ အစေကျွန်ခံ၍ ငိုကြွေးသော
အသံသည် ဘုရားသခင်ထံ တော်သို့ တတ်ရောက်လေ၏။ ၂၄သူတို့ညည်း တွားမြည်တမ်းခြင်း
အသံကိုဘုရားသခင်ကြားတော်မူလျှင်၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်နှင့် ပြုခဲ့ဘူးသော ပဋိညာဉ်ကို
အောက်မေ့တော်မူ၏။ ၂၅ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကိုကြည့်ရှု၍ သူတို့အမှုကို
ဆင်ခြင် တော်မူ၏။

၁မောရှေသည်၊ မိမိယောက္ခမ မိဒျန်ယဇ်ပုရောဟိတ် ယေသရော၏ သိုးဆိတ်များကိုထိန်းစဉ်၊
တောနောက် ဘက်သို့ဆောင်သွား၍၊ ဟောရပ်အမည်ရှိသော ဘုရားသခင်၏ တောင်သို့ရောက်လေ၏။
၂ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ချုံထဲကထွက်သောမီးလျှံ၌ထင်ရှား၏။ မောရှေသည်
ကြည့်သောအခါ၊ မီးလောင်၍ ချုံမကျွမ်း ဘဲရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ ၃အဘယ်ကြောင့် ချုံမကျွမ်းဘဲရှိသနည်း။
ဤထူးဆန်းသော ရူပါရုံကိုငါသွား၍ ကြည့်ရှုမည်ဟု ဆို၏။ ၄မောရှေသွား၍
ကြည့်ရှုကြောင်းကိုထာဝရဘုရားမြင်တော်မူလျှင်၊ မောရှေ၊ မောရှေဟု ချုံထဲကခေါ်တော်မူ၏။
မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုလျှောက်လေ၏။ ၅ဘုရားသခင်ကလည်း၊ မချဉ်းနှင့်။ သင်၏ခြေနင်းကို
ချွတ်လော့။ သင်နင်းသောအရပ်ကားသန့်ရှင်းသောမြေ ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ၆ငါသည် သင့်အဘ၏ ဘုရား၊
အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရား ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည်
ဘုရားသခင်ကိုမကြည့်ဝံ့၊ မိမိမျက်နှာကိုဖုံးလျက်နေ၏။

၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ငါ၏လူတို့ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ငါစေ့စေ့မြင်ခဲ့ပြီ။
သူတို့ကို စေခိုင်းသော သခင်တို့ကြောင့် သူတို့မြည်တမ်းသောအသံကိုလည်း ငါကြားခဲ့ပြီ။
သူတို့နာကြည်းခြင်း ဝေဒနာကို ငါသိ ၏။ ၈သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်၍၊ ခါနနိလူ၊
ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့နေရာ၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးတတ်သောပြည်သို့
ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ ငါဆင်းလာပြီ။ ၉ယခုတွင်လည်း ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ငိုကြွေးသောအသံသည် ငါ့ထံသို့
တက်ရောက်၍၊ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို လည်း ငါမြင်ရပြီ။ ၁၀ထိုကြောင့်
ယခုသွားလော့။ သင်သည် ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်မည်အကြောင်း၊
သင့်ကိုဖါရောဘုရင်ထံသို့ ငါစေလွှတ် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍၊ ဖါရောဘုရင်ထံသို့ဝင်သဖြင့်၊
ဣသရေလ အမျိုး သားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ရပါမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်အား လျှောက်လျှင်၊
၁၂ဘုရားသခင်က၊ အကယ်စင် စစ်ငါသည်သင့်ဘက်၌ရှိလိမ့်မည်။
ငါသည်သင့်ကိုစေလွှတ်ခြင်းလက္ခဏာသက်သေဟူမူကား၊ သင်သည် ထိုလူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ
နှုတ်ဆောင်ပြီးလျှင်၊ ဤတောင်ပေါ်မှာ ဘုရားသခင်အား ဝတ်ပြုရကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၃မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ရောက်၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေး များ၏
ဘုရားသခင် သည် ငါ့ကိုသင်တို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူပြီဟု အကျွန်ုပ်ဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ ထိုဘုရားသခင်၏
နာမတော်ကား အဘယ်သို့နည်းဟု အကျွန်ုပ်ကိုပြန်၍မေးသောအခါ၊ အဘယ်သို့ပြန်ပြောရပါမည်နည်း
ဟုဘုရား သခင်အားမေး လျှောက်လေ၏။ ၁၄ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ငါဖြစ်သည်အတိုင်းငါဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း၊
ငါဖြစ်သည်ဟု အမည်ရှိသော သူသည်၊ ငါ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူပြီဟု
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြန်ပြောလော့ ဟူ၍၎င်း၊ မောရှေအားမိန့် တော်မူ၏။

၁၅တဖန်ဘုရားသခင်က၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ ဘုရား၊
ယာကုပ် ၏ဘုရားတည်းဟူသောထာဝရဘုရားသည်၊ ငါ့ကိုသင်တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူပြီဟု ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အား ပြောရမည်။ ထိုအမည်သည် အစဉ်ငါ့အမည်ဖြစ်၏။ လူမျိုးအစဉ်အဆက်မပြတ် ငါ့ဘွဲ့နာမ
ဖြစ်၏။ ၁၆သွား၍ဣသရေလ အမျိုးအသက်ကြီးသူတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများ၏
ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားတည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့အား ထင်ရှား တော်မူလျက်၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့ကိုငါအကြည့်အရှုလာ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌
သင်တို့အားပြုသောအမှုကို ငါမြင်ပြီ။ ၁၇အဲဂုတ္တုပြည်၌ ခံရသောဒုက္ခ ထဲက သင်တို့ကိုငါနှုတ်၍၊ ခါနနိလူ၊
ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့နေရာ၊ နို့နှင့် ပျားရည် စီးတတ်သော
ပြည်သို့ပို့ဆောင်မည် ငါဂတိရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူပြီ ဟု သူတို့အားပြောလော့။ ၁၈သူတို့သည်

သင်၏စကားကိုနားထောင်၍၊ သင်သည်ဣသရေလ အမျိုးသား အသက်ကြီး သူများပါလျက်၊
အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ထံသို့ဝင်သဖြင့်၊ ဟေဗြဲလူတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် တွေ့တော်
မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ တောသို့သုံးရက် ခရီးသွားရသော
အခွင့်ကိုပေးတော်မူဟု လျှောက်ရမည်။ ၁၉အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည် ကြီးစွာသောတန်ခိုးကို မတွေ့မမြင်လျှင်၊
သွားရသော အခွင့်ကို သင်တို့အား မပေးကြောင်းကို ငါသိ၏။ ၂၀ငါသည်လည်း လက်ကိုဆန့်၍၊
အဲဂုတ္တုပြည်ထဲ၌ ငါပြုလတံ့သောငါ ၏အံ့ဘွယ်သော အမှုရှိသမျှတို့နှင့် ထိုပြည်ကို ဒဏ်ခတ်မည်။ ထိုနောက်
အဲဂုတ္တုပြည်ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့ကိုလွှတ် လိမ့်မည်။ ၂၁ထိုလူမျိုးသည်
အဲဂုတ္တုလူတို့ထံ၌မျက်နှာရသောအခွင့်ကို ငါပေး၍၊ သင်တို့သည်ထွက်သွားသောအခါ
လက်ချည်းမသွားရကြ။ ၂၂အကြောင်းမူကား၊ မိန်းမတိုင်းမိမိအိမ်နီးချင်း၊ မိမိအိမ်မှာတည်းသောသူ၌
ငွေတန်ဆာ၊ ရွှေတန်ဆာနှင့် အဝတ်တန်ဆာများကိုတောင်း၍၊ သင်တို့သားသမီး များကို
တန်ဆာဆင်စေသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့၏ ဥစ္စာကို လုယူကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၄

၁မောရှေကလည်း၊ ထိုသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုမယုံ၊ အကျွန်ုပ်စကားကိုနားမထောင်ဘဲ နေ၍၊
ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားထင်ရှားတော်မမူဟု ဆိုကြပါလိမ့်မည် ဟုပြန်လျှောက်လေ၏။ ၂ထာဝရဘုရား
ကလည်း၊ သင်၏လက်၌ အဘယ်အရာရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ လှံတံရှိပါ၏ ဟုလျှောက်၏။ ၃မြေပေါ်မှာ
ပစ်ချလော့ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်းပစ်ချသဖြင့်၊ လှံတံသည် မြွေဖြစ်၍၊ မောရှေသည် သူ့ရှေ့မှပြေးလေ၏။
၄ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင့်လက်ကို ဆန့်၍ သူ့အမြီးကို ကိုင်ဘမ်းလော့ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊
မောရှေသည်လက်ကိုဆန့်၍ ဘမ်းမိသဖြင့်၊ သူ၏ လက်၌လှံတံဖြစ်ပြန်လေ၏။ ၅သို့ပြုလျှင်
သူတို့ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရား
တည်းဟူသောထာဝရဘုရားသည် သင့်အားထင်ရှားတော်မူကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် ယုံကြလိမ့်
မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၆တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏လက်ကိုသင်၏ရင်ခွင်သို့ သွင်းလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
လက်ကို ရင်ခွင့်သို့သွား၍ထုတ်ပြန်သောအခါ၊ လက်သည်မိုဃ်းပွင့်အဆင်းကဲ့သို့ နူလေ၏။ ၇တဖန်
သင်၏လက်ကို သင့်ရင်ခွင် သို့သွင်းဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ တဖန်လက်ကိုရင်ခွင်သို့သွင်း၍
ထုတ်ပြန်သောအခါ၊ ပကတိအသား ဖြစ်ပြန်လေ၏။ ၈ထိုသူတို့သည် သင့်ကိုမယုံ၊ ပဌမနိမိတ်သက်သေကို
နားမထောင်လျှင်၊ နောင်ဖြစ် သော နိမိတ် သက်သေကို ယုံကြလိမ့်မည်။ ၉သို့မဟုတ် ထိုနိမိတ်နှစ်ပါး ကိုမယုံ၊
သင်၏စကားကိုနားမထောင်လျှင်၊ သင်သည်မြစ်ရေအချို့ကို ယူ၍ကုန်းပေါ်မှာသွန်းလော့။ ထိုသို့မြစ်ထဲက
ယူသောရေသည် ကုန်းပေါ်မှာ အသွေး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀မောရှေကလည်း၊ အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်သည်နှုတ်သတ္တိမရှိပါ။ အထက်ကလည်း မရှိပါ။
ကိုယ်တော် ကျွန်အား မိန့်တော်မူသောအခါ၌ပင်မရှိပါ။ နှုတ်လေးသောသူ၊ စကားနှေးနှေး
ပြောတတ်သောသူဖြစ်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရား အားလျှောက်ဆို၏။ ၁၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လူ၏နှုတ်ကို
အဘယ်သူဖန်ဆင်းသနည်း။ စကားအ သောသူ၊ နားပင်းသောသူ၊ မျက်စိမြင်သောသူ၊ မမြင်သောသူတို့ကို
အဘယ်သူဖန်ဆင်းသနည်း။ ငါထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်း သည်မဟုတ်လော။ ၁၂သို့ဖြစ်၍ ယခုသွားလော့။
သင်၏နှုတ်၌ငါရှိ၍၊ သင်သည် အဘယ်သို့ပြောရမည်ကို သွန်သင် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃မောရှေကလည်း၊
အိုဘုရားရှင်၊ အလိုတော်ရှိသောသူ၏ လက်တွင် ပေးလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊ ၁၄ထာဝရဘုရားသည်
မောရှေအားအမျက်တော်ထွက်၍၊ လေဝိလူ အာရုန်သည် သင်၏အစ်ကိုဖြစ် သည်မဟုတ်လော။
သူသည်ကောင်းမွန်စွာပြောတတ်သည်ကို ငါသိ၏။ သူသည်လည်း သင့်ကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ယခုလာ၏။
တွေ့မြင်သောအခါ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ၁၅သင်သည် သူနှင့် စကားပြော၍၊ သူပြောစရာစကားကို ပေးရမည်။

သင်၏နှုတ်၌၎င်း၊ သူ၏နှုတ်၌၎င်း ငါရှိ၍၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို သွန်သင်မည်။ ၁၆သူသည်လည်း
လူတို့ရှေ့မှာ သင်၏စကား ပြန်လုပ်၍၊ သင်၏နှုတ်ကိုယ်စား ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်သည်လည်းသူ၏
ဘုရားသခင်ကိုယ်စား ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၇သင်သည်နိမိတ်သက်သေတို့ကို ပြလတံ့သော ဤလှံတံကိုလည်း၊
သင်၏လက်၌ကိုင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈မောရှေသည်လည်း ယောက္ခမယေသရောထသို့ပြန်သွား၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော
ကျွန်ုပ်အမျိုးသားချင်း တို့သည် အသက်ရှင်သေး သလောဟု ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှိရာသို့
ကျွန်ုပ်သွားရသော အခွင့်ကိုပေးပါလော့ဟု ဆိုသော်၊ ယေသရောက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟု ပြန်ဆိုလေ၏။
၁၉ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွားလော့။ သင်၏အသက်ကိုရှာသောသူ အပေါင်းတို့သည်
သေကြပြီဟု မိဒျန်ပြည်၌ မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၀ထိုအခါ၊ မောရှေသည် မယားနှင့်
သားနှစ်ယောက်တို့ကိုယူ၍ မြည်းကိုစီးစေသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ လှံတံတော်ကို လက်စွဲလျက်၊
အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြန်လေ၏။ ၂၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်အဲဂုတ္တုပြည် သို့သွား၍ ရောက်လျှင်၊
သင်၌ငါအပ်သောအံ့ဘွယ်သောအမှု အလုံးစုံတို့ကို ဖါရောဘုရင်ရှေ့မှာ ပြလော့။ ထိုသို့ပြသော်လည်း
သူ၏နှလုံးကို ငါခိုင်မာစေ၍၊ သူသည်ဣသရေလလူတို့ကို မလွှတ်ဘဲနေလိမ့်မည်။ ၂၂ဖါရော ဘုရင်ကိုလည်း
ထာဝရဘုရားက ဣသရေလသည် ငါ့သားဖြစ်၏။ ငါ့သားဦးဖြစ်၏။ ၂၃ငါ့သားသည် ငါ့အား ဝတ်ပြုသော
အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ လွှတ်လော့။ မလွှတ်ဘူးဟု ငြင်းလျှင်၊ သင်၏သား၊ သင်၏သားဦးကိုပင် ငါကွပ်မျက်မည်ဟု
မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလောဟု မောရှေအားမှာထားတော်မူ၏။

၂၄ခရီးသွားစဉ်တွင်၊ စားခန်းစရပ်၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုတွေ့၍ ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ
ရှာကြံတော်မူ၏။ ၂၅ထိုအခါ၊ ဇိပေါရသည်ထားကိုယူ၍သား၏ အရေဖျားကိုလှီးဖြတ်ပြီးမှ၊
လင်၏ခြေရင်း၌ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည် အကျွန်ုပ်၌အသွေးနှင့်ယှဉ်သောလင်ဖြစ်သည်ဟု
ဆို၏။ ၂၆ထိုအခါ မောရှေကိုလွှတ်တော်မူ၏။ မယားက လည်း၊ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကြောင့်၊
သင်သည်အကျွန်ုပ်၌ အသွေးနှင့် ယှဉ်သောလင်ဖြစ်၏ဟု ဆိုသတည်း။

၂၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မောရှေကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ တောသို့သွားလော့ဟု အာရုန်အား
မိန့်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ အာရုန်သည် သွားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏တောင်ပေါ်၌ မောရှေကိုတွေ့၍
နမ်းခြင်းကိုပြု၏။ ၂၈မောရှေ သည်လည်း၊ မိမိကိုစေလွှတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏
စကားတော်အလုံးစုံတို့ကို၎င်း၊ မှာထားတော်မူသမျှ သော နိမိတ်သက်သေတို့ကို၎င်း၊
အာရုန်အားကြားပြောလေ၏။

၂၉ထိုသူညီနောင်နှစ်ပါးတို့သည် သွား၍ ဣသရေလအမျိုးသား အသက်ကြီးသူတို့ကို
စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ၃၀အာရုန်သည် မောရှေအား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားတော် အလုံးစုံတို့ကို
ပြန်ပြော၍၊ လူတို့ရှေ့မှာ နိမိတ်သက်သေတို့ကိုပြလေ၏။ ၃၁ထိုလူများတို့သည် ယုံကြည်၏။
ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသား တို့ကို အကြည့်အရှုကြွတော်မူသည်ကို၎င်း၊ သူတို့
ခံရသောဆင်းရဲခြင်းကို မှတ်တော်မူသည်ကို၎င်း ကြားသော အခါ၊ ဦးညွှတ် ချ၍ကိုးကွယ်ကြ၏။

၅

၁ထိုနောက်မှ၊ မောရှေနှင့်အာရုန်သည် ဖါရောဘုရင်ထံသို့ဝင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားက၊ ငါ၏လူတို့သည်တော၌ ငါ့အဘို့ပွဲခံစေခြင်းငှါ လွှတ်ရမည်ဟု
မိန့်တော်မူကြောင်းကို လျှောက်၏။ ၂ဖါရော မင်းကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏စကားကို နားထောင်၍၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုငါလွှတ်စေခြင်းငှါ ထိုဘုရားကား အဘယ်သူနည်း။ ထာဝရဘုရားကို ငါမသိ၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ငါမလွှတ်ဟုဆိုလေ၏။ ၃သူတို့ကလည်း၊ ဟေဗြဲလူတို့၏ ဘုရားသခင်သည်
ကျွန်တော်တို့နှင့် တွေ့တော်မူပြီ။ တောသို့ သုံးရက်ခရီးသွား၍၊ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားသခင်

ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။ သို့မဟုတ် ကာလနာဘေး၊
ထားဘေးတစုံတခုဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆို၏။ ၄အဲဂုတ္တုရှင်
ဘုရင်ကလည်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန်၊ သင်တို့သည် ဤလူများတို့ကိုအဘယ်ကြောင့် အလုပ်ပြတ်စေသနည်း။
အမှုတော်ကို သွား၍ ဆောင်ရွက်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၅တဖန်လည်း ပြည်တော်၌ ထိုလူတို့သည်
ယခုများကြ၏။ အမှုမထမ်းစေခြင်းငှါ သင်တို့သည်အခွင့်ပေး ကြသည်တကားဟု ဖါရောဘုရင်ဆို၍၊
၆ထိုနေ့ခြင်းတွင် အအုပ်အချုပ်၊ အကြပ်အဆော်တို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ ၇အုတ်လုပ် စရာဘို့ကောက်ရိုးကို
လူတို့အားအရင်ပေးသကဲ့သို့မပေးနှင့်။ သူတို့သည် ကောက်ရိုးကို ကိုယ်ဘို့ရှာယူကြစေ။ ၈အုတ်ကိုကား၊
အရေအတွက်အားဖြင့် အရင်ကဲ့သို့လုပ်စေရမည်၊ အလျှင်းမလျော့စေနှင့်။ သူတို့သည်ပျင်းရိကြ၏။
ထိုကြောင့်သွား၍ငါတို့ဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်ကြစို့ဟု ကြွေးကြော်တတ်ကြ၏။
၉သို့ဖြစ်၍စည်းကြပ်လျက် လုပ်စေကြ။ ပင်ပန်းစေကြ။ လူမိုက်စကားကို နားမထောင် စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀အအုပ်အချုပ်အကြပ် အဆော်တို့သည် ထွက်၍၊ ဖါရောဘုရင်ကကောက်ရိုးကိုငါမပေး။
၁၁ကောက်ရိုးကိုတွေ့နိုင်ရာအရပ်၌ရှာကြ။ သို့သော်လည်း လုပ်ရသော အလုပ်အလျှင်းမလျော့ရဟု
အမိန့်တော် ရှိသည်ဟု လူတို့အားပြန်ကြားကြ၏။ ၁၂သို့ဖြစ်၍ လူတို့သည်ကောက်ရိုး အတွက်အမှိုက်ကို
ရှာယူခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံးတွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြားကြ၏။ ၁၃အုပ်ချုပ်သောသူတို့ကလည်း၊
ကောက်ရိုးကိုရသည် ကာလ၌ နေ့တိုင်းလုပ်ရသည်အတိုင်း၊ ပြီးအောင်လုပ်ကြဟု သူတို့ကိုနှိုးဆော်ကြ၏။
၁၄ဖါရောမင်း ၏ အအုပ်အချုပ်တို့သည် ခန့်ထားသော ဣသရေလအမျိုးအကြပ်အဆော် တို့ကို
သင်တို့သည်အရင်ကလုပ်သည် အတိုင်း၊ ယနေ့နှင့် မနေ့၌အုတ်လုပ်ရသောအမှုကို အဘယ်ကြောင့်
မပြီးစီးစေကြသနည်းဟု စစ်၍ရိုက်ကြ၏။ ၁၅ထိုအခါ၊ ဣသရေလအမျိုး အကြပ်အဆော်တို့သည်၊ ဖါရောမင်း
ထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်တော်သည်ကိုယ်တော် ကျွန်တို့ကို အဘယ်ကြောင့်ဤသို့စီရင်တော်မူသနည်း။
၁၆ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား၊ ကောက်ရိုးကိုမပေး၊ အုပ်ချုပ်သော သူတို့ကလည်း၊ အုတ်ကိုလုပ်ကြဟု ဆိုသဖြင့်၊
ကျွန်တော်တို့သည် အရိုက်ခံရကြပါ၏။ ကိုယ်တော်လူတို့၌သာ အပြစ်ရှိပါသည်ဟု အော်ဟစ်ကြ၏။
၁၇ဖါရောဘုရင်ကလည်း၊ သင်တို့သည်ပျင်းရိသည်၊ ပျင်းရိသည်။ ထိုကြောင့်ငါတို့သည် သွား၍ ထာဝရ
ဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ကြစို့ဟု သင်တို့ဆိုတတ်ကြ၏။ ၁၈သို့သောကြောင့် ယခုသွား၍ လုပ်ကြ။
ကောက်ရိုးကိုမပေးရ။ သို့သော်လည်း အုတ်ကိုပေးမြဲပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ထိုသို့နေ့တိုင်းလုပ်ရသော အုတ်အရေအတွက်၌ အလျှင်းမလျော့ရဟု အမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဣသရေ လအမျိုး အကြပ်အဆော်တို့သည် မိမိတို့၌ အမှုကြီးရောက်ကြောင်းကိုသိမြင်၏။ ၂၀ဖါရောမင်းထံမှ
ထွက်သွားကြစဉ်၊ လမ်း၌စောင့်လျက်နေသော မောရှေနှင့်အာရုန်ကိုတွေ့လျှင်၊ ၂၁ထာဝရဘုရားသည်
သင်တို့ကို ကြည့်ရှု၍၊ စီရင်တော် မူပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ ဖါရောမင်းနှင့်
အမှုတော်ထမ်းအပေါင်းတို့သည် ငါတို့ကို ရွံရှာစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါတို့ကို သတ်ရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၎င်း
သင်တို့သည် ပြုကြပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။ ၂၂မောရှေသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့သွား၍၊
အိုဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို အဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲတော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်ကို
အဘယ်ကြောင့် စေလွှတ်တော်မူသနည်း။ ၂၃အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် ပြောခြင်းငှါ၊
ဖါရောမင်းထံသို့ဝင်သည်နေ့မှစ၍၊ သူသည် ဤလူမျိုးကို ညှဉ်းဆဲပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်၏
လူတို့ကို အလျှင်းကယ်လွှတ်တော်မမူပါဟုလျှောက်၏။

၆

၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည်ဖါရောမင်း၌အဘယ်သို့ပြုမည်ကို သင်သည် ယခုသိလိမ့်မည်။
သူသည်ကြီး စွာသောတန်ခိုးကို တွေ့မြင်၍၊ ငါ၏လူတို့ကိုလွှတ်ရလိမ့်မည်။ ကြီးစွာသော တန်ခိုးကိုတွေ့မြင်၍
သူတို့ကိုမိမိပြည်မှ နှင့်ရလိမ့်မည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၂တဖန် ဘုရားသခင်သည် မောရှေအိဖျာဒိတ်ထားတော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
၃ငါသည် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၊ ဘုရားသခင်နာမနှင့်ထင်ရှားသော်လည်း၊
ထာဝရဘုရား နာမအားဖြင့် သူတို့သည်ငါ့ကိုမသိကြ။ ၄သူတို့သည် အရပ်ရပ်လည်၍၊ ဧည့်သည်နေရာပြည်၊
ခါနာန်ပြည်ကိုသူတို့ အားပေးခြင်းငှါ၊ သူတို့နှင့် ငါပြုသောပဋိညာဉ်ကိုငါတည်စေပြီ။ ၅အဲဂုတ္တုလူတို့သည်
အစေကျွန်ခံစေသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ညည်းတွားမြည်းတမ်းခြင်းအသံကို ငါကြားရပြီ။
ငါပဋိညာဉ်ကိုလည်း ငါအောက်မေ့၏။ ၆ထိုကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
ပြောရသောစကားဟူမူကား၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည်လည်း သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ
လွှတ်၍၊ သူတို့၏ ညှဥ်းဆဲခြင်းထဲက နှုတ်ယူမည်။ လက်ဆန့်ခြင်း၊ ကြီးစွာသော ဒဏ်ခတ်ခြင်း အားဖြင့်
သင်တို့ကိုငါရွေးမည်။ ၇ငါ၏လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို ငါသိမ်းယူမည်။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ဘုရား
သခင်ဖြစ်မည်။ ငါသည် သင်တို့ကိုအဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ လွှတ်သောသင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း ကိုသင်တို့ သိကြလိမ့်မည်။ ၈ငါသည်လည်း၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊
ယာကုပ်တို့အားပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုသော ပြည်သို့ ငါပို့ဆောင်၍၊ အမွေခံစရာဘို့ပေးမည်။ ငါသည်ထာဝရ
ဘုရားဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၉ထိုသို့မောရှေသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုသော်လည်း၊
သူတို့သည် အလွန်စိတ်ပင်ပန်း၍ ကြမ်းတမ်းစွာညှဥ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ မောရှေစကားကို
နားမထောင်ဘဲ နေကြ၏။

၁၀ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်းထံသို့ဝင်၍၊ ၁၁သူသည် ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ကို မိမိပြည်မှလွှတ်ရမည်အကြောင်း ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂မောရှေကလည်း၊
ဣသရေလအမျိုး သားတို့သည် အကျွန်ုပ်ပြောသောစကားကို နားမထောင်ဘဲနေသည်ဖြစ်၍၊
အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောနှုတ်နှင့် ပြောတတ်သောအကျွန်ုပ်၏စကားကို ဖါရောမင်းသည်
အဘယ်သို့နားထောင်ပါမည်နည်းဟု ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ လျှောက်ဆို၏။ ၁၃သို့ရာတွင် မောရှေနှင့်
အာရုန်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ရမည် အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
သူတို့ကိုခေါ်၍ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ထံသို့ငှင်း၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖါရောမင်းထံ
သို့ငှင်းစေခိုင်းမှာထားတော်မူ၏။

၁၄ဣသရေလအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့၏ အမည်ဟူမူကား၊ ဣသရေလလသားဦး ရုဗင်၏ သားကား၊
ဟာနုတ်၊ ဖါလု၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိတည်း။ ဤသူတို့သည် ရုဗင်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏။ ၁၅ရှိမောင်၏သားကား၊
ယမွေလ၊ ယာမိန်၊ ဩဟဒ်၊ ယာခိန်၊ ဇောဟာ၊ ခါနာန်အမျိုးသမီး မိန်းမ၏သား ရှောလတည်း။ ဤသူတို့သည်
ရှိမောင်အမျိုးအနွယ် ဖြစ်၏။ ၁၆လေဝိသားအဆွေအမျိုးအလိုက် ဟူမူကား၊ ဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊
မေရာရိတည်း။ လေဝိအသက်သည် အနှစ် တရာသုံးဆယ် ခုနစ်နှစ်ရှိသတည်း။ ၁၇ဂေရရှုံသား
အဆွေအမျိုးအလိုက် ဟူမူကား၊ လိဗနိနှင့် ရှိမိတည်း။ ၁၈ကောဟတ် သားကား၊ အာမရံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေဗြုန်၊
ဩဇေလတည်း။ ကောဟတ် အသက်သည် အနှစ်တရာသုံးဆယ် သုံးနှစ်ရှိသတည်း။ ၁၉မေရာရိသားကား၊
မဟာလိနှင့်မုရှိတည်း။ ဤသူတို့သည် လေဝိအဆွေအမျိုးအသီးအသီး ဖြစ်သတည်း။ ၂၀အာမရံသည်
မိမိအရီးယောခေဗက်နှင့် စုံဘက်၍၊ သူသည် အာရုန်နှင့် မောရှေကိုငှင်း၊ သူတို့အစ်မ မိရိအံကိုငှင်း
ဘွားလေ၏။ အာမရံအသက်သည် အနှစ်တရာ သုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်ရှိသတည်း။ ၂၁ဣဇဟာသားကား၊ ကောရ၊
နေဖက်၊ ဇိခရိတည်း။ ၂၂ဩဇေလသားကား၊ မိရှေလ၊ လေဇာဖန်၊ သိသရိတည်း။ ၂၃အာရုန်သည်
အမိနဒပ်သမီး၊ နာရှုန်နှမ လေိရှာနှင့် စုံဘက်၍၊ သူသည် နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ လေဇာ၊ ဣသမာ
တို့ကိုဘွားလေ၏။ ၂၄ကောရသားကား၊ အဿိရ၊ လေကာန၊ အဗျာသပ်တည်း။ ဤသူတို့သည်
ကောရအဆွေအမျိုးဖြစ်သတည်း။ ၂၅အာရုန်သား လေဇာသည် ပုတေျ လသမီးတယောက်နှင့် စုံဘက်၍၊
သူသည် ဖိနဟတ်ကိုဘွားလေ၏။ ဤသူတို့သည် လေဝိအမျိုး၊ အသီးအသီးတို့၏ အဆွေအမျိုး

သူကြီးဖြစ်ကြသတည်း။ ၂၆ထာဝရဘုရားက ဣသရေလအမျိုးသား ဗိုလ်ပါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်လော့ဟု မိန့်တော်မူသောစကားကိုခံသောသူ၊ ၂၇ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်းထံ၌ လျှောက်ရသောသူတို့သည်၊ ထိုအာရုန်နှင့် မောရှေဖြစ်သတည်း။

၂၈အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားဗျာဒိတ်ထားတော်မူသောနေ့ရက်၌လည်း၊ ၂၉ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှာလိုက်သမျှတို့ကို၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်းအား ပြန်ပြောရမည်ဟု မောရှေအား ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၃၀မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောနှုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဖါရောဘုရင် သည်အကျွန်ုပ်စကားကို အဘယ်သို့နားထောင်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ လျှောက်ဆို၏။

၇

၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ သင့်ကိုဖါရောဘုရင်၏ ဘုရားအရာ၌ ငါခန့်ထား၏။ သင်၏အစ်ကိုအာရုန် သည်၊ သင်၏ပရောဖက် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၂ငါမိန့်တော်မူသမျှတို့ကို သင်သည် ပြန်ပြောရမည်။ ဖါရောဘုရင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို မိမိပြည်မှလွှတ်လိုက်ရမည်အကြောင်းကို၊ သင်၏အစ်ကို အာရုန်သည် သူ့ထံ၌လျှောက်ရမည်။ ၃ငါသည်လည်း ဖါရောမင်း၏ နှလုံးကိုခိုင်မာစေ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါ၏နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှု တိုကိုများပြားစေမည်။ ၄သို့သော်လည်း ဖါရောမင်းသည် သင်တို့စကားကို နားမထောင်ဘဲနေလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း ငါ့လက်ကိုအဲဂုတ္တုပြည် အပေါ်မှာ တင်၍ကြီးစွာသော ဒဏ်ခတ်ခြင်း အားဖြင့် ငါ၏ဗိုလ်ပါများ၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုး သားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်မည်။ ၅ထိုသို့ အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ ငါ့လက်ကိုဆန့်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့ကို သူတို့အထဲမှနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို အဲဂုတ္တုလူတို့ သည်သိကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ ၆မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှအတိုင်းပြုကြ၏။ ၇ဖါရောဘုရင် ထံ၌လျှောက်ကြသော အခါ၊ မောရှေ၏အသက်သည် အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိ၏။ အာရုန်၏အသက်သည် အနှစ်ရှစ်ဆယ်သုံး နှစ်ရှိ၏။

၈တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၉ဖါရောဘုရင်က၊ သင်တို့အ တွက်ထူးဆန်းသောတန်ခိုးကို ပြလောဟုဆိုလျှင်၊ သင်၏လှံတံကို ယူ၍ရှေ့တော်၌ ချလော့ဟု အာရုန်အားပြောလော့။ လှံတံသည်လည်း မြွေဖြစ်လိမ့်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၀မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ဖါရောဘုရင်ထံသို့ဝင်၍ ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြုသဖြင့်၊ အာရုန်သည် ဖါရောဘုရင်ရှေ့၊ သူ၏ကျွန်များ ရှေ့မှာလှံတံကို ချ၍မြွေဖြစ် လေ၏။ ၁၁ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်သည် ပညာရှိများ၊ ပြုစားတတ်သော သူများတို့ကိုခေါ်၍၊ အဲဂုတ္တုအမျိုးဝိဇ္ဇာဆရာတို့ သည်၊ ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့် ထိုအကူပြု၍၊ ၁၂မိမိတို့ကိုင်သော လှံတံများကိုချ၍မြွေဖြစ်ကြလေ၏။ သို့သော်လည်း အာရုန်၏လှံတံသည် သူတို့၏ လှံတံများကိုမျိုလေ၏။ ၁၃ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာ၍ သူတို့၏စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေ၏။

၁၄ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာ၍ ဣသရေလလူတို့ကိုမလွှတ်ဘဲနေ၏။ ၁၅နံနက် အချိန်၌ ဖါရောဘုရင်ထံသို့သွားလော့။ သူသည်ရေဆိပ်သို့သွားလိမ့်မည်။ သူမရောက်မီ သင်သည်မြစ်ကမ်းနားမှာ ရပ်နေလော့။ မြွေဖြစ်သောလှံတံကိုလည်း လက်တွင်ကိုင်လော့။ ၁၆ဟေဗြဲအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား က၊ ငါ့လူတို့သည်တော၌ ငါ့အားဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုလွှတ်လော့ဟု အမိန့်တော်ပါသော ကျွန်ုပ်ကို ကိုယ်တော်ထံသို့စေလွှတ်တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်သည် ယခုတိုင်အောင်နားမထောင်ဘဲ နေပါသည် တကား။ ၁၇ထာဝရ ဘုရားက၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသင်သည် အဘယ်သို့ သိရမည်နည်းဟူမူကား၊ ငါကိုင်သောလှံတံနှင့် မြစ်ရေကိုရိုက်၍ ထိုရေသည်အသွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၈မြစ်၌ရှိသောငါးတို့သည် သေကြ လိမ့်မည်။ မြစ်ရေလည်း

နံလိမ့်မည်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည်လည်း မြစ်ရေကိုရွံကြလိမ့်မည် အကြောင်းကိုပြန်ပြော လော့ဟု မောရှေအား
မိန့်တော်မူ၏။

၁၉တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ အာရုန်အား သင်၏လှံတံကိုယူ၍
အဲဂုတ္တု ပြည်၌ရှိသော ချောင်းရေ၊ မြစ်ရေ၊ အိုင်အင်းရေ၊ ကန်ရေ၊ တွင်းရေရှိသမျှအပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်လော့။
ထိုရေရှိသမျှ တို့သည် အသွေးဖြင့်လိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံး၊ သစ်ခွက်၊ ကျောက်အိုး၌မျှ
မကြွင်းအသွေးရှိလိမ့်မည် အကြောင်းကို ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၀မောရှေနှင့် အာရုန်သည်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းပြု၍၊ အာရုန်သည် ဖါရောဘုရင်ရှေ့၊ သူ၏ကျွန်များရှေ့မှာ
လှံတံကိုချီ၍ မြစ်ရေကိုရိုက် သဖြင့်၊ မြစ်ရေရှိသမျှသည် အသွေးဖြစ် လေ၏။ ၂၁မြစ်၌ရှိသော
ငါးတို့သည်လည်းသေကြ၍၊ မြစ်ရေနံသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် မြစ်ရေကို မသောက်နိုင် ကြ။
အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌အသွေးနှံ့ပြားလျက် ရှိလေ၏။ ၂၂အဲဂုတ္တုအမျိုးသား ဝိဇ္ဇာဆရာတို့လည်း
ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့် ထိုအတူ ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ ဖါရောဘုရင်သည်
နှလုံးခိုင်မာ၍ သူတို့၏စကားကိုနားမထောင်ဘဲ နေ၏။ ၂၃နန်းတော်သို့ လှည့်လည်ပြန်သွား၍ ထိုအမှုကို
နှလုံးမသွင်းဘဲနေလေ၏။ ၂၄ထိုအခါ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် မြစ်ရေကို မသောက်နိုင်သောကြောင်း၊
သောက်ရေကိုရခြင်းငှါမြစ်နားမှာတွင်းတူးကြ၏။ ၂၅ထာဝရဘုရားသည် မြစ်ကို ဒဏ်ခတ်၍
ခုနစ်ရက်ကိုလွန်စေတော်မူ၏။

၈

၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်ဖါရောဘုရင်ထံသို့ဝင်၍ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြုမည်
အကြောင်း၊ သူတို့ကိုလွှတ်လော့။ ၂မလွှတ်ဘူးဟု ငြင်းလျှင်၊ သင်၏ပြည်တရှောက်လုံးကိုဘားတို့ဖြင့်
ဒဏ်ခတ်ဦးမည်။ ၃မြစ်သည်လည်း များစွာသော ဘားတို့ကိုဘွား၍၊ သူတို့သည်သင်၏အိမ်၌၎င်း၊
အိပ်ခန်း၌၎င်း၊ အိပ်ရာပေါ်၌၎င်း၊ သင်၏ကျွန်တို့ အိမ်၌၎င်း၊ သင်၏လူတို့အပေါ်၌၎င်း၊ သင်၏မီးဖို၌၎င်း၊
မုန့်နယ်သောခွက်၌၎င်း တတ်ကြလိမ့်မည်။ ၄သင်မှစ၍ သင်၏လူ၊ သင်၏ကျွန် ရှိသမျှတို့အပေါ်၌
တက်ကြလိမ့်မည် ဟုထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် အကြောင်းကို ကြားပြောလော့ဟု
မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၅တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ အာရုန်သည်ချောင်းရေ၊ မြစ်ရေ၊
အိုင်အင်း ရေတို့အပေါ်၌ လှံတံကိုကိုင်လျက်၊ လက်ကိုဆန့်၍ အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်သို့ထားများကို
တက်စေခြင်းငှါ ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၆အာရုန်သည် အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်၌ရှိသော ရေအပေါ်မှာ
လက်ကိုဆန့်သဖြင့်၊ ဘားတို့သည်တတ်၍ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံးကို ဖုံးလွှမ်းကြ၏။
၇ဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည်လည်း ဝိဇ္ဇာအတတ် အားဖြင့် ထိုအတူပြု၍ ဘားတို့ ကို
အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်သို့ဆောင်ကြ၏။

၈ထိုအခါ ဖါရောမင်းသည်၊ မောရှေနှင့် အာရုန်ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘားတို့ကို
ငါနှင့်ငါ့လူတို့ထံမှ ပယ်ရှားတော်မူမည်အကြောင်းတောင်းပန်လော့။ ဣသရေလလူတို့သည်
ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရသော အခွင့် ကိုငါပေးမည်ဟုဆို၏။ ၉မောရှေကလည်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်
ကိုယ်တော်အိမ်များမှ ဘားတို့ကိုပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီး၍၊ မြစ်၌သာ နေစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်နှင့်
ကိုယ်တော်ကျွန်များ၊ လူများအဘို့ အကျွန်ုပ်တောင်းပန် ရသော အချိန်ကို ချိန်းချက်တော် မူပါဟု
လျှောက်သော်၊ ၁၀နက်ဖြန်နေ့တောင်းပန်လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မောရှေက၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားနှင့် တူသောဘုရားမရှိကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိစေခြင်းငှါ အမိန့်တော်အတိုင်းဖြစ်၍၊
၁၁ဘားတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်အိမ်များ၊ ကျွန်များ၊ လူများထံမှ ထွက်သွား၍မြစ်၌သာ
နေကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေလျှောက် ပြီးလျှင်၊ ၁၂အာရုန်နှင့် အတူအထံတော်မှ ထွက်သွား၍၊

ဖါရောဘုရင်အပေါ်သို့ ထာဝရဘုရားဆောင်တော်မူသော ဘားတို့အကြောင်းကြောင့်၊ မောရှေသည်ဆုတောင်း ပဌနာပြုလေ၏။ ၁၃ထာဝရဘုရားသည် မောရှေတောင်းလျှောက်သောစကားအတိုင်းပြုတော်မူသဖြင့်၊ ဘားတို့သည် အိမ်များ၊ ရွာများ၊ လယ်ပြင်များတို့တွင်သေကြ၏။ ၁၄အသေကောင်တို့ကို စုပုံ၍ ထားသဖြင့် တပြည်လုံးနံလေ၏။ ၁၅ဖါရောမင်းလည်း၊ သက်သာရကြောင်းကို သိမြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊ နှလုံးခိုင်မာ၍ သူတို့စကားကို နားမထောင်ဘဲနေပြန်လေ၏။

၁၆တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ ရှိသောမြေမှုန့် သည် ခြင်ကောင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာရုန်သည် လှံတံကိုကိုင်လျက် လက်ကိုဆန့်၍၊ မြေမှုန့်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါ ပြောလော့ ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၁၇အာရုန်သည် လှံတံကိုကိုင်လျက် လက်ကိုဆန့်၍ မြေမှုန့်ကိုရိုက်လေ၏။ မြေမှုန့်သည် လည်းလူ၌၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်၌၎င်း ခြင်ကောင်ဖြစ်လေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ မြေမှုန့်ရှိသမျှသည် ခြင်ကောင် ဖြစ်လေ၏။ ၁၈ဝိဇ္ဇာဆရာတို့လည်း၊ ခြင်ကောင်တို့ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့် ထိုအတူပြု၍မတတ်နိုင်ကြ။ သို့ဖြစ်၍ လူတို့နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၌ ခြင်ကောင်တို့သည် ရှိကြ၏။ ၁၉ထိုအခါ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့က၊ ဤအမှုသည် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဖါရောဘုရင်အား လျှောက်ကြားကြ၏။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာ၍ သူတို့စကားကို နားမထောင်ဘဲနေပြန်လေ၏။

၂၀ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် နံနက်စောစောထလော့။ ရေဆိပ်သို့ထွက်သွားသော ဖာရောဘုရင် ရှေ့မှာရပ်၍ ထာဝရဘုရားက၊ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုလွှတ်လော့။ ၂၁မလွှတ်ဘဲနေလျှင် သင်နှင့် သင်၏ကျွန်များ၊ လူများ၊ အိမ်များထဲသို့ ယင်ရဲတို့ကို ငါစေလွှတ်သဖြင့် အဲဂုတ္တုလူတို့ နေသောအိမ်၊ ရပ်သောမြေသည် ယင်ရဲနှင့်အပြည့် ရှိရလိမ့်မည်။ ၂၂ငါသည် မြေကြီးအလယ်၌ ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိစေခြင်းငှါ ငါ၏လူတို့နေရာ ဂေါရှင်ပြည်ကို ထိုနေ့၌ ငါခြားနားစေ၍၊ ထိုပြည်၌ ယင်ရဲမရှိရ။ ၂၃ထိုသို့ ငါ၏လူတို့နှင့် သင်၏လူတို့ကို ငါခြားနားစေမည်။ နက်ဖြန်နေ့၌ ထိုနိမိတ်ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူကြောင်းကို ပြောလော့ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၄ထိုသို့ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသဖြင့်၊ အလွန်ကြမ်းတမ်း သော ယင်ရဲတို့သည်၊ ဖာရောဘုရင်အိမ် အစရှိသော သူ၏ကျွန်တို့အိမ်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ ရောက်လာ၍၊ထိုယင်ရဲတို့ကြောင့် အဲဂုတ္တုပြည်ပျက်လေ၏။

၂၅ထိုအခါ၊ ဖါရောဘုရင်သည် မောရှေနှင့် အာရုန်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည် ဤပြည်၌သင်တို့၏ ဘုရား သခင်အား ယဇ်ပူဇော်သွားကြလော့ဟုမိန့်တော်မူသော်၊ ၂၆မောရှေက ထိုသို့မပြုသင့်။ ပြုလျှင် အဲဂုတ္တုလူတို့၏ ရွံရှာဘွယ်သောအရာကိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရပါမည်။ အဲဂုတ္တုလူတို့၏ ရွံရှာဘွယ် သောအရာကို သူတို့မျက်မှောက်၌ ယဇ်ပူဇော်လျှင်၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုခဲနှင့် ပစ်ကြပါလိမ့်မည် မဟုတ်လော့။ ၂၇သို့ဖြစ်၍ တော၌ သုံးရက်ခရီးသွား၍ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်အတိုင်း ယဇ်ပူဇော် ကြပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။ ၂၈ဖါရောဘုရင်ကလည်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား၊ တော၌ ယဇ်ပူဇော် မည်အကြောင်း၊ သွားရသောအခွင့်ကို ငါပေးမည်။ သို့ရာတွင် မဝေးမသွားရကြ။ ငါ့အဘိုးတောင်းပန်းလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၉မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံမှ ထွက်သွား၍ ယင်ရဲတို့သည် ဖါရောဘုရင်နှင့် သူ၏ကျွန်များ၊ လူများထံမှ၊ နက်ဖြန်နေ့သွားမည် အကြောင်း ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်ပါမည်။ သို့ရာတွင် ဣသရေ လလူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်မပူဇော် ရမည်အကြောင်း၊ နောက်တဖန် ဆီးတား၍ လှည့်စားတော်မမူပါနှင့် ဟုလျှောက်ပြီးလျှင်၊ ၃၀ဖါရောဘုရင်ထံမှ ထွက်သွား၍ ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်လေ၏။ ၃၁ထာဝရဘုရားသည် လည်း၊ မောရှေစကားကိုနားထောင်၍ ယင်ရဲတို့ကို ဖါရောဘုရင်နှင့်

သူ၏ကျွန်များ၊ လူများထံမှာ တကောင်မျှ မကျန်စေ ခြင်းငှါ ယယ်ရှားတော်မူ၏။ ၃၂ထိုအခါ၌လည်း၊
ဖါရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာပြန်၍၊ ဣသရေလလူတို့ကို မလွှတ်စေဘဲ နေလေ၏။

၉

၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်ဖါရောဘုရင်ထံသို့ဝင်၍ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြုမည်
အကြောင်း၊ သူတို့ကိုလွှတ်လော့။ ၂မလွှတ်ဘူးဟုငြင်း၍ ဆီးတားသေးလျှင်၊ ၃ထာဝရဘုရားလက်တော်သည်
လယ်ပြင်၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်၊ မြင်း၊ မြည်း၊ ကုလားအုပ်၊ သိုး၊ နွားတို့အပေါ်၌ ရောက်၍ အလွန်ပြင်းစွာသော
ရောဂါစွဲလိမ့်မည်။ ၄ထာဝရ ဘုရားသည်၊ ဣသရေလလူတို့၏ တိရစ္ဆာန်နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့၏ တိရစ္ဆာန်ကို
ခြားနားစေသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပိုင်သောတိရစ္ဆာန်တကောင်မျှမသေရ။ ၅နက်ဖြန်နေ့၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌
ထိုအမှုကိုထာဝရဘုရားပြုတော်မူမည်ဟု မှန်သော အချိန်ကို ချိန်းချက်တော်မူပြီဟု ဟေဗြဲလူတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် အကြောင်းကိုပြောလော့ ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။
၆နက်ဖြန်နေ့၌ ထိုအမှုကို ပြုတော်မူသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့၏ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုး သေကြ ၏။
ဣသရေလလူတို့၏ တိရစ္ဆာန်တကောင်မျှမသေ။ ၇ဖါရောဘုရင်သည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့၏ တိရစ္ဆာန်တကောင်မျှ မသေကြောင်းကို သိရ၏။ သို့သော်လည်း နှလုံးခိုင်မာပြန်၍၊ ဣသရေလလူတို့ကို
မလွှတ် ဘဲနေလေ၏။

၈ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မီးဖိုထဲကပြာကို လက်နှင့် ယူ၍ မောရှေသည် ဖါရောဘုရင်ရှေ့၌
မိုဃ်းကောင်း ကင်သို့ပစ်လွှင့်စေ။ ၉ထိုပြာသည် အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံး၌ နှံ့ပြားသော အမှုန့်ဖြစ်၍၊
ပြည်တရှောက်လုံးတွင် လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၌ အခဲအကျိတ်ပြည့်သော အနာဆိုးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မောရှေနှင့်
အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၁၀သူတို့သည် မီးဖိုထဲကပြာကိုယူ၍၊ ဖါရောဘုရင်ရှေ့မှာရပ်လျက်၊
မောရှေသည် မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ပစ်လွှင့်သဖြင့်၊ ထိုပြာသည်လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၌ အခဲအကျိတ်ပြည့်သော
အနာဆိုးဖြစ်လေ၏။ ၁၁ဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည် အနာဆိုကြောင့်၊ မောရှေရှေ့၌ မရပ်မနေနိုင်။ ထိုအနာဆိုးသည်
ဝိဇ္ဇာဆရာတို၌၎င်း၊ အဲဂုတ္တုလူအပေါင်းတို့၌၎င်း စွဲသတည်း။ ၁၂ထာဝရ ဘုရားသည် ဖါရောဘုရင်၏ နှလုံးကို
ခိုင်မာစေတော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့စကား
ကိုနားမထောင်ဘဲနေလေ၏။

၁၃တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ နံနက်စောစောထ၍၊ ဖါရောဘုရင်ရှေ့မှာရပ်လျက်၊ ဟေဗြဲလူတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားက၊ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သွားရသောအခွင့်ကို
ပေးလော့။ ၁၄သို့မဟုတ် ယခုကာလအခါ သင်၏နှလုံးကို၎င်း၊ သင်၏ကျွန်များ၊ လူများ၌၎င်း၊ ငါ၏ဘေးဒဏ်
အလုံးစုံတို့ကို သင့်ရောက်စေမည်။ မြေကြီးတရှောက်လုံး၌ ငါကဲ့သို့သောသူမရှိကြောင်းကို သင်သည်
သိရလိမ့်မည်။ ၁၅ငါ့လက်ကို ငါဆန့်၍သင်နှင့် သင်၏လူတို့ကို ကာလနဖြင့် ဒဏ်ခတ်မည်။ သင့်ကိုလည်း
မြေကြီးပေါ်ကသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ၁၆အကယ်စင်စစ် ငါ့တန်ခိုးကိုသင်၌ ငါပြခြင်းငှါ၎င်း၊
ငါ့နာမကိုမြေကြီးတပြင်လုံးတွင် ကျော်စောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင့်ကိုငါ ချီးမြှောက်ခဲ့ပြီ။ ၁၇သင်သည်
ငါ၏လူတို့ကိုမလွှတ်ဘဲ၊ သူတို့ကိုစော်ကားသေးသလော။ ၁၈ကြည့်ရှုလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်တည်သည်ကာ
လမှစ၍ ယခုတိုင်အောင် မရွာဘူးသောအလွန်ကြီးစွာသော မိုဃ်းသီးရွာခြင်းကို နာက်ဖြန်နေ့ ဤအချိန်၌
ငါဖြစ်စေ မည်။ ၁၉ထိုကြောင့် ယခုစေလွှတ်၍၊ လယ်ပြင်၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်များနှင့် ရှိလေသမျှတို့ကို
သိမ်းယူလော့။ အိမ်သို့ မဆောင်လျှင်၊ လယ်ပြင်၌ တွေ့သမျှသောလူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့အပေါ်မှာ မိုဃ်းသီးကျ၍၊
သူတို့သည် သေကြလိမ့်မည် အကြောင်းကို ပြောလော့ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၀ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော ဖါရောဘုရင်၏ ကျွန်တို့သည်၊ မိမိကျွန်မိမိတိရစ္ဆာန်တို့ကို အိမ်သို့
ပြေးစေကြ၏။ ၂၁ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ကိုပမာဏမပြုသော သူတို့သည်၊ မိမိကျွန်၊
မိမိတိရစ္ဆာန်တို့ကို လယ်ပြင်၌ ထားကြ၏။

၂၂ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည် တရှောက်လုံး၌ လူတို့အပေါ်မှာငင်း၊ တိရစ္ဆာန်များ
အပေါ်မှာငင်း၊ လယ်ပြင်၌ရှိလေသမျှသောအပင်များ ပေါ်မှာငင်း၊ မိုဃ်းသီးရွာစေခြင်းငှါ၊
သင်၏လက်ကိုမိုဃ်းကောင်းကင်သို့ ဆန့် လော့ဟုမောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၃မောရှေသည် မိမိလှံတံကို
မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ ဆန့်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းကြိုးနှင့် မိုဃ်းသီးကိုလွှတ်တော်မူ၏။ မီးသည်လည်း
မြေပေါ်မှာ ပြေးလေ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တု ပြည်၌ မိုဃ်းသီးရွာစေတော်မူသဖြင့်၊
၂၄အဲဂုတ္တုပြည်တည်ထောင်သည် ကာလမှစ၍ တခါမျှမဖြစ်ဘူးသော မိုဃ်းသီး၊ မီးနှင့်ရော၍
အလွန်ပြင်းထန်စွာသော မိုဃ်းသီးဖြစ်လေ၏။ ၂၅အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌၊ လယ်ပြင်မှာ ရှိသမျှသော လူနှင့်
တိရစ္ဆာန်များ၊ မြက်ပင်များ၊ သစ်ပင်များတို့ကို မိုဃ်းသီး ထိလေ၏။ ၂၆သို့ရာတွင် ဣသရေလ
အမျိုးသားနေရာ ဂေါရှင်ပြည်၌မိုဃ်းသီးမကျမရွာ။

၂၇ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်သည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ မောရှေနှင့် အာရုန်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊
ဤအမှု၌ငါပြစ်မှားပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ ငါနှင့် ငါ၏လူတို့သည် အပြစ်များပါ၏။
၂၈တန်ပါပြီ။ အာကြီးသော မိုဃ်းကြိုး နှင့် မိုဃ်းသီးစဲမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်ပါ။
သင်တို့ကို ငါမဆီးမတား အလျင်အမြန်လွှတ်မည်ဟု ဆိုလေ၏။ ၂၉မောရှေကလည်း၊ မြို့ထဲက
ကျွန်ုပ်ထွက်သွားသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကျွန်ုပ်လက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်ပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည်
မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိစေခြင်းငှါ မိုဃ်းကြိုးစဲလိမ့်မည်။ မိုဃ်းသီးလည်းမကျမရွာရ။
၃၀သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည်၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်
ကိုမကြောက်သေးကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။ ၃၁ပိုက်ဆန်ပင်၊ မုယောပင်ကို
မိုဃ်းသီးထိ၏။ မုယောပင်သည် အသီးအနှံနှင့် ပြည့်စုံပြီ။ ပိုက်ဆံပင်လည်း အသီးမှည့်ပြီ။ ၃၂ဂျုံစပါး၊
ကောက်စပါးပင်ကိုကား၊ မထိ။ ထိုအပင်တို့သည် မပေါက်ကြသေး။ ၃၃မောရှေသည် ဖါရောဘုရင်ထံမှ
ထွက်၍မြို့ပြင်သို့သွားပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား တော်၌ လက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်သဖြင့်၊ မိုဃ်းကြိုးနှင့်
မိုဃ်းသီးစဲလေ၏။ မြေကြီးပေါ်၌လည်း မိုဃ်းမရွာ။ ၃၄ထိုသို့မိုဃ်းမရွာ၍ မိုဃ်းသီးနှင့် မိုဃ်းကြိုး စဲသည်ကို
ဖါရောဘုရင်မြင်လျှင်၊ တဖန်ပြစ်မှား၍၊ ကျွန်များနှင့် အကွ နှလုံးခိုင်မာလျက်နေ၏။ ၃၅ထိုသို့ဖါရော ဘုရင်သည်
နှလုံးခိုင်မာသည်ဖြစ်၍၊ မောရှေ၌ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး သားတို့ကို
မလွှတ်ဘဲနေပြန်သတည်း။

၁၀

၁တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ဖါရောဘုရင်ထံသို့ဝင်လော့။ ငါသည်ဤနိမိတ်တို့ကို သူ့ရှေ့၌
ပြခြင်းငှါငင်း၊ ၂အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါပြုသောအမှု၊ အဲဂုတ္တုလူတို့တွင် ငါပြသောနိမိတ်တို့ကို၊ သင်၏သားမြေတို့အား
ကြားပြောသဖြင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါငင်း၊ သူ၏နှလုံး၊
သူ၏ကျွန်တို့နှလုံးကို ငါခိုင်မာစေပြီဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ ၃မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည်၊
ဖါရောဘုရင်ထံသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ဟေဗြဲလူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ
ကိုယ်ကိုကိုယ်မနှိမ့်ချဘဲ အဘယ်မျှကာလ ပတ်လုံး နေလိမ့်မည်နည်း။ ငါ၏ လူတို့သည်
ငါ့အားဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သွားရသောအခွင့်ကို ပေးလော့။ ၄သို့မဟုတ် ငါ၏လူတို့ကို မလွှတ်ဘဲ နေလျှင်၊
ကြည့်ရှုလော့။ ကျိုင်းကောင်တို့ကို သင်၏ပြည်သို့ နက်ဖြန်ငါ ဆောင်ခဲ့မည်။ ၅မြေမထင်ပေါ်နိုင်အောင်
သူတို့သည် မြေမျက်နှာကို ဖုံးလွှမ်းကြလိမ့်မည်။ မိုဃ်းသီးမဖျက်၊ သင်တို့၌ ကျန်ကြွင်းသေးသမျှကိုငင်း၊
သင်တို့အဘို့ မြေ၌ပေါက်သမျှသော အပင်တို့ကိုငင်း စားကြလိမ့်မည်။ ၆သင်၏ ဘိုးဘေးတို့သည်
မြေပေါ်မှာဖြစ်သည် ကာလမှစ၍၊ ယနေ့တိုင်အောင် မမြင်ဘူးသကဲ့သို့၊ သင်၏အိမ်များ၊
သင်၏ကျွန်တို့အိမ်များ၊ အဲဂုတ္တုလူအပေါင်း တို့၏အိမ်များကို ဖြည့်ကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ လှည့်၍
ဖါရောဘုရင်ထံမှ ထွက်သွားလေ၏။

၇ဖာရောဘုရင်၏ ကျွန်တို့ကလည်း၊ ဤလူသည် ငါတို့ကိုအဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နှောက်ရှက်ပါလိမ့်
မည်နည်း။ ထိုသူတို့သည် သူတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း
အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ အဲဂုတ္တုပြည်ပျက်ကြောင်းကို သိတော်မမူသေးသလောဟု လျှောက်ကြလျှင်၊
၈မောရှေနှင့်အာရုန်ကိုတဖန် ဖာရော ဘုရင်ထံသို့သွင်းပြန်၍၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား
ဝတ်ပြုခြင်းငှါ သွားကြလော့။ သို့ရာတွင် သွားရ သောသူတို့သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊ ၉မောရှေက၊
အကျွန်ုပ်တို့သည် သူငယ်၊ သူအို၊ သားသမီး၊ သိုး၊ နွားပါ လျက်သွားပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပွဲခံရမည်ဟု ပြန်ဆိုလေသော်၊ ၁၀ဖာရောမင်းက သင်တို့သည် သူငယ်များကို
ငါလွှတ်သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ရှိစေသော။ သတိပြု၊ မကောင်းသော
အကြံကိုကြံကြသည်တကား။ ၁၁ထိုသို့ဖြစ်ရာ။ အရင်တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော
သူတို့သာသွား၍ ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုကြဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ကို အထံတော်မှနှင်ကြ လေ၏။
၁၂ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ကျိုင်းတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်လာ၍ မိုဃ်းသီးမဖျက်၊ မြေပေါ်မှာ
ကျန်ရစ်သော အပင်ရှိသမျှတို့ကို စားစေခြင်းငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်လော့ဟု မောရှေအား
မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊ ၁၃မောရှေသည် မိမိလှံတံကို အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ ဆန့်သဖြင့်၊ ထိုနေ့နှင့်
ထိုည၌ပတ်လုံး၊ အရှေ့လေ ကိုမြေပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား လာစေတော်မူ၍၊ နံနက်ရောက်မှ အရှေ့လေသည်
ကျိုင်းတို့ကိုဆောင်ခဲ့လေ၏။ ၁၄ထိုကျိုင်းတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ပြည်နယ်နိမိတ်ရှိသမျှအပေါ်မှာ
နားသဖြင့်အလွန်များပြားကြ၏။ ထိုသို့သောကျိုင်းတို့သည် ရှေးကမဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်ရလတံ့။
၁၅မြေမည်းသည်တိုင်အောင် မြေတပြင် လုံးကိုဖုံးအုပ်၍ တပြည်လုံးတွင် မြက်ပင်ရှိသမျှ မိုဃ်းသီးနှင့်လွတ်သော
သစ်သီးရှိသမျှကို စားကြသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည် တလျှောက်လုံးတွင် သစ်ပင်မြက်ပင်တို့၌ စိမ်းသောအရာ
တစုံတခုမျှမကျန်ရစ်။
၁၆ထိုအခါ ဖာရောဘုရင်သည် မောရှေနှင့်အာရုန်ကို အလျင်အမြန်ခေါ်၍၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရ ဘုရားကိုရင်း၊ သင်တို့ကိုရင်း ငါပြစ်မှားပါပြီ။ ၁၇သို့ဖြစ်၍ သည်တခါငါ့အပြစ်ကိုသည်းခံပါလော့။
သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဤသေဘေးတခုကိုသာ ငါမှပယ်ရှားပါမည်အကြောင်း
တောင်းပန်ပါ၏ဟု ဆိုသည်ရှိသော်၊ ၁၈မောရှေသည် အထံတော်မှထွက်၍၊ ထာဝရဘုရားကို
တောင်းပန်လေ၏။ ၁၉ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသော အနောက်လေကို လွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုလေသည်
ကျိုင်းတို့ကိုဆောင်သွား၍ ဒေံပင်လယ်၌ ချပစ်လေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌
ကျိုင်းတကောင်မျှမကျန်ရစ်။ ၂၀သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖာရောဘုရင်၏ နှလုံးကို ခိုင်မာ
စေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို မလွှတ်ဘဲနေပြန်လေ၏။
၂၁တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ မှောင်မိုက်သာမည မဟုတ်၊
စမ်းသပ်၍တွေ့ရသော မှောင်မိုက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်၏လက်ကို မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ ဆန့်လော့ဟု
မောရှေအားမိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ၂၂မောရှေသည် မိမိလက်ကို မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ဆန့်၍၊
အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်သည် သုံးရက်ပတ်လုံးဖြစ်လေ၏။ ၂၃ထိုအခါ
တယောက်ကိုတယောက် မမြင်နိုင်ကြ။ သုံးရက်ပတ်လုံး အဘယ်သူမျှ မိမိနေရာမှ မထရကြ။ သို့ရာတွင်
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့နေရာ၌ အလင်းကိုရကြ၏။
၂၄ထိုအခါ ဖာရောဘုရင်သည် မောရှေနှင့်အာရုန်ကိုခေါ်၍ ထာဝရဘုရားအား
ဝတ်ပြုခြင်းငှါသွားကြလော့။ သို့ရာတွင် သိုးနွားများကို ထားခဲ့ကြစေ။ သူငယ်များကို ခေါ် ကြစေဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၅မောရှေကလည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်စရာဘို့
ယဇ်ကောင်များ၊ မီးရှို့ရာပူဇော်သက္ကာများကို ကိုယ်တော် ပေးရမည်။ ၂၆ကျွန်ုပ်တို့သည်
တိရစ္ဆာန်များကိုဆောင်သွားရမည်။ တကောင်မျှမကျန်ရစ်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ထဲက

ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုစရာဘို့ ရွေးယူရမည်။ ထာဝရဘုရားအား အဘယ်
မည်သောအကောင်နှင့် ဝတ်ပြုရမည်ကို ထိုအရပ်သို့မရောက်မှီ မသိပါဟုဆိုလေ သော်၊ ၂၇ထာဝရဘုရားသည်
ဖာရောဘုရင်၏ နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသား တို့ကို မလွှတ်။
၂၈မောရှေကိုလည်း၊ ငါ့ထံမှထွက်သွားလော့။ နောက်တဖန် ငါ့မျက်နှာကိုမမြင်အောင် သတိပြုလော့။
ငါ့မျက်နှာကိုမြင်သောနေ့၌ သေမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၉မောရှေကလည်း၊ မိန့်တော်မူချက်သည်
လျောက်ပတ်ပါ၏။ မျက်နှာတော်ကို နောက်တဖန် မမြင်ပါဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၁

၁ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက၊ ဖာရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ ဘေးတပါးကို
ငါရောက်စေဦးမည်။ ထိုနောက် သင်တို့ကို လွှတ်လိမ့်မည်။ လွှတ်သောအခါ၌လည်း၊ အကယ်၍ သင်တို့ကို
တပြိုင်နက်နှင်လိမ့်မည်။ ၂ဣသရေလလူ ယောကျ်ားသည်၊ အိမ်နီးချင်းယောကျ်ား၌၎င်း၊ မိန်းမသည်
အိမ်နီးချင်းမိန်းမ၌၎င်း၊ ငွေတန်ဆာ၊ ရွှေတန်ဆာ၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ကို တောင်းစေခြင်းငှါ၊ လူများတို့အား
ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ ၃သူတို့တောင်းသည်အတိုင်း အဲဂုတ္တုလူတို့သည်
ပေးချင်သောစေတနာစိတ်ကို ထာဝရဘုရားဖြစ်စေတော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်တွင်
ဖာရောဘုရင်၏ကျွန်များ၊ လူများရှေ့၌ ကြီးစွာသောအသရေ ရှိလေ၏။
၄ထိုအခါ မောရှေက၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သန်းခေါင်အချိန်၌ အဲဂုတ္တုပြည်အလယ်သို့
ငါထွက်သွားမည်။ ၅နန်းထိုင်သောဖာရောဘုရင်၏ သားဦးမှစ၍၊ ကြိတ်ဆုံနောက်၌ ထိုင်သောကျွန်မ၏သားဦး
တိုင်အောင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ရှိသမျှသော သားဦးတို့နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ သားဦးရှိသမျှတို့သည်
သေကြလိမ့်မည်။ ၆အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင်၊ ရှေးကာလ၌ မဖြစ်စဖူးသော နောင်ကာ၌လည်း
မဖြစ်လတံ့သော ကြီးစွာသော ငိုကြွေးခြင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၇သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့နှင့်
ဣသရေလလူတို့ကို ခြားနား စေတော်မူကြောင်းကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလလူ တစုံတယောက်ကို
ခွေးတကောင်မျှ မဟိန်းရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၈ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်သော ဤလူအပေါင်းတို့သည်လည်း
ကျွန်ုပ်ထံသို့လာ၍ ပြပ်ဝပ်လျက် ထွက်သွားပါ။ ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်နောက်၌
လိုက်သောသူအပေါင်းတို့ ထွက်သွားကြပါဟု ပြောဆိုပြီးမှ ကျွန်ုပ် ထွက်သွားပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုသဖြင့်၊
အမျက်ထွက်၍ ဖာရောဘုရင်ထံမှ ထွက်သွားလေ၏။
၉ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ များပြားမည်အကြောင်း၊
ဖာရောဘုရင်သည် သင်တို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၁၀မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ဖာရောဘုရင်ရှေ့မှာ ဤအံ့ဘွယ်သောအမှု အလုံးစုံတို့ကို ပြုသော်လည်း၊
ထာဝရ ဘုရားသည် ဖာရောဘုရင်၏ နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
ပြည်တော်မှ ထွက်သွား ရသောအခွင့်ကို မပေးဘဲနေသတည်း။

၁၂

၁ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂ဤလသည်
သင်တို့၌ လဦးတည်းဟူသော နှစ်စဉ်တွင် ပဌမလဖြစ်ရမည်။ ၃သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုး
ပရိသတ်အပေါင်း တို့ကို မှာထားရသော စကားဟူမူကား၊ ဤလဆယ်ရက်နေ့၌ သင်တို့ရှိသမျှသည်၊
မိမိအိမ်ထောင် အသီးအသီး အတိုင်း တအိမ်ထောင်လျှင် သိုးသငယ်တကောင်စီ ယူရမည်။
၄အိမ်ထောင်ငယ်၍ သိုးသငယ်တကောင်နှင့် အတန်လျှင်၊ နီးစပ်သော အိမ်နီးချင်းနှင့်စပ်ဘက်၍
လူမည်မျှရှိသည်ဟု ရေတွက်ပြီးလျှင်၊ တကောင်ကို စားလောက်သောသူများ ကိုထောက်၍
သိုးသငယ်တကောင်ကိုယူရမည်။ ၅သိုးသငယ်ဖြစ်စေ၊ ဆိတ်သငယ်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့ယူသော အကောင်သည်
အပြစ်မပါ၊ အခါမလည်သော အထီးဖြစ်ရမည်။ ၆ထိုသိုးသငယ်တို့ကို၊ ထိုလဆယ်လေးရက် တိုင်အောင်

စောင့်ထားပြီးမှ၊ ညဦးအချိန်၌ ဣသရေလအမျိုးအစည်းအဝေး ပရိသတ်အပေါင်း တို့သည် သတ်ရကြမည်။
၇သိုးသငယ်၏ အသားကိုစားရသောအိမ်၏ တံခါးထုပ်နှင့် တံခါးတိုင်နှစ်ဘက်၌၊ သိုးသငယ်၏အသွေးကိုယူ၍
ထိုးရမည်။ ၈အသားကိုမီးနှင့်ကင်ပြီးမှ၊ ထိုညဥ့်ခြင်းတွင် တဆေးမပါသောမုန့်၊ ခါးသောဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့်
စားရမည်။ ၉အသားစိမ်းသည်ဖြစ်စေ၊ ရေနှင့်ပြုတ်သည်ဖြစ်စေမစားရ။ ခေါင်း၊ ခြေထောက်၊ အသည်း၊
နှလုံးစသည်တို့နှင့်တကွ မီးကင်ပြီးမှ စားရမည်။ ၁၀နံနက်တိုင်အောင် ထိုအသားကို မကြွင်းစေရ။
အနည်းငယ်ကြွင်းလျှင် မီးနှင့် ရှို့ရမည်။ ၁၁အဘယ်သို့ စားရမည်နည်းဟူမူကား၊ ခါးစည်းကိုစည်းလျက်၊
ခြေနင်းကိုစီးလျက်၊ တောင်ဝေးကိုကိုင်လျက်၊ အလျှင်အမြန် စားရ မည်။ ထာဝရဘုရား၏ ပသခါဖြစ်သတည်း။
၁၂အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့ညဥ့်တွင် အဲဂုတ္တုပြည်ကိုငါသည် ထုတ်ချင်း ခပ်သွား၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော
လူတို့၏ သားဦးများနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ သားဦးများအပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ခတ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏ ဘုရားတို့ကို
တရားစီရင် မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၁၃သိုးသငယ်၏ အသွေးသည် သင်တို့ နေရာအိမ်၌ သင်တို့၏
လက္ခဏာ သက်သေဖြစ်၍၊ ထိုအသွေးကို ငါမြင်သောအခါ၊ သင်တို့ကို ငါလွှန်သွားမည်။ ထိုသို့အဲဂုတ္တုပြည်ကို
ငါသည်ဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းဘေးဥပဒ်သည် သင်တို့ကို မသင့်မရောက်ရ။ ၁၄ဤနေ့
ရက်သည်လည်း သင်တို့အောက်မေ့စရာဘို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့၏အမျိုးအစဉ်အဆက်မပြတ် ဤနေ့ရက်၌
ထာဝရဘုရား အား ပွဲခံရကြမည်။ ပညတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုပွဲကို အစဉ်အမြဲခံရကြမည်။
၁၅ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမပါသော မုန့်ကို စားရမည်။ ပဌမနေ့ရက်၌ တဆေးကိုအိမ်များမှ ပယ်ရမည်။
ပဌမနေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်နေ့တိုင်အောင်၊ တဆေးပါသောမုန့်ကို စားသောသူမည်သည်ကား၊ ဣသရေလ
အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။ ၁၆ပဌမနေ့၌၎င်း၊ ခုနစ်ရက်နေ့၌၎င်း၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။
ထိုနေ့ရက်၌ လူတိုင်းစားခြင်းကိစ္စနှင့် ဆိုင်သော အလုပ်အဆောင်မှတပါး
အခြားသောအလုပ်ကိုမလုပ်မဆောင်ရ။ ၁၇ထိုအဇုမပွဲကို ခံရသောအကြောင်းဟူမူကား၊ ထိုနေ့ရက်၌
သင်တို့ဗိုလ်ခြေများကို၊ အဲဂုတ္တုပြည်ထဲက ငါနှုတ်ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်
ပညတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက်မပြတ် ထိုနေ့ရက်ကို အမြဲစောင့် ရကြမည်။
၁၈ပဌမလဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးမှစ၍ နှစ်ဆယ်တရက်နေ့ ညဦးတိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် တဆေးမပါ
သောမုန့်ကိုစားရကြမည်။ ၁၉ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သင်တို့အိမ်များ၌ တဆေးမရှိရ။ တဆေးပါသော
မုန့်ကိုစားသောသူ မည်သည်ကား၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားဖြစ်စေ၊ ပြည်သားဖြစ်စေ၊
ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်မှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။ ၂၀သင်တို့နေ့ရာအရပ်ရပ်တို့၌ တဆေးပါသောမုန့်ကို
မစားရ။ တဆေးမပါသောမုန့်ကိုသာစားရမည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၁ထိုအခါ မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊
သင်တို့သည်အိမ်ထောင် များ အသီးအသီးကိုယ်စီကိုယ်စီ သိုးသငယ်တို့ကို ယူ၍ ပသခါပွဲတို့ သတ်ကြလော့။
၂၂ဟုသုပ်ပင်ညွန့် တစည်းကို ယူ၍ အင်တုံ၌ ထည့်သောအသွေးထဲမှာ နှစ်ပြီးလျှင်၊ တံခါးထုပ်တံခါးတိုင်
နှစ်ဘက်တို့ကို ထိုးသုတ်ကြလော့။ ထိုနောက်မှ နံနက်တိုင်အောင် အဘယ်သူမျှ မိမိအိမ်တံခါးပြင်သို့
မထွက်မသွားရ။ ၂၃အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ
ထုတ်ချင်းခတ်သွားတော်မူမည်။ တံခါးထုပ်နှင့် တံခါးတိုင် နှစ်ဘက်၌ရှိသော အသွေးကိုမြင်သောအခါ၊
ထာဝရဘုရားသည် တံခါးကိုလွှန်သွားတော်မူမည်။ ဖျက်ဆီးသော သူသည် သင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ၊
အိမ်ထဲသို့ဝင်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။ ၂၄သင်တို့နှင့်သင်တို့၏ သားများ၌ ပညတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဤအမှုကိုအစဉ်အမြဲ စောင့်ရကြမည်။ ၂၅ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား
ပေးတော်မူလတံ့သောပြည်သို့ သင်တို့သည် ရောက်ကြသောအခါ ဤဝတ်ကိုပြုရမည်။
၂၆သင်တို့၏သားမြေးတို့က၊ ဤဝတ်ကိုပြု၍ အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊
၂၇ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ဒဏ်ခတ်၍၊ ငါတို့အိမ်များကို ချမ်းသာပေးတော်မူသောအခါ

အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ အိမ်များကို လွန်သွားတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏
ပသခါယဇ်ဖြစ်သတည်း ဟုပြန်ပြောရကြ မည်ဟု မောရှေဆိုပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့သည်
ဦးညွှတ်ချ၍ကိုးကွယ်ကြ၏။ ၂၈ထိုသို့မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကို ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။

၂၉သန်းခေါင်းအချိန်၌၊ ထာဝရဘုရားသည် နန်းထိုင်သော ဖါရောဘုရင်၏ သားဦးမှစ၍ ထောင်ထဲမှာ
အချုပ်ခံရသောသူ၏ သားဦးတိုင်အောင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးရှိသမျှကိုဒင်း၊
တိရစ္ဆာန်တို့၏သားဦးရှိသမျှကိုဒင်း ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ ၃၀ထိုညဥ့်တွင်၊ ဖါရောဘုရင်နှင့် သူ၏ကျွန်များ၊
အဲဂုတ္တုလူများတို့သည် ထကြ၍၊ အသေကောင် ကင်းသောအိမ်တအိမ်မျှမရှိသောကြောင့်၊
အဲဂုတ္တုပြည်၌ကြီးစွာသော ငိုကြွေးခြင်းဖြစ်လေ၏။ ၃၁ထိုညဥ့်ခြင်းတွင် မောရှေနှင့် အာရုန်ကို ခေါ်တော်မူလျှင်၊
သင်တို့မှစ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထ၍ငါ့လူစုထဲက ထွက်သွားကြ လော့။ သင်တို့
တောင်းသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားအားသွား၍ ဝတ်ပြုကြလော့။ ၃၂သင်တို့တောင်းသည်အတိုင်း သိုးနွား
များကိုယူ၍ သွားကြလော့။ ငါ့ကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၃အဲဂုတ္တုလူတို့ ကလည်း၊
ငါတို့ရှိသမျှသည် အသေကောင်ဖြစ်ကြပြီဟု ဆိုလျက်၊ ဣသရေလလူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်ထဲက
အလျင်အမြန်လွှတ်ခြင်းငှါ ကျပ်ကျပ်နှိုးဆော်ကြ၏။ ၃၄ထိုလူတို့သည် တဆေးမရောသေးသော မုန့်စိမ်းကိုယူ၍
မုန့်နယ်သောခွက်တို့ကိုလည်း အဝတ်နှင့် တကွထုပ်၍ ထမ်းကြ၏။ ၃၅မောရှေစီရင်သည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် ငွေတန်ဆာ၊ ရွှေတန်ဆာ၊ အဝတ်တန်ဆာများကို အဲဂုတ္တုလူတို့၌တောင်းကြ၏။
၃၆တောင်းသည်အတိုင်းလည်း၊ ပေးချင်သောစေတနာစိတ်ကို အဲဂုတ္တုလူတို့အား
ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့၏ ဥစ္စာများကို လုယူကြ၏။

၃၇ဣသရေလအမျိုးသားမိန်းမနှင့် သူငယ်ကိုမဆိုဘဲ၊ ယောက်ျားအရေအတွက် အားဖြင့်
ခြောက်သိန်းခန့် မျှရှိ သောသူတို့သည်၊ ရာမသက်မြို့မှ ထွက်၍ သုကုတ်အရပ်သို့ခရီးသွားကြ၏။
၃၈အမျိုးမျိုးသော လူအများ တို့သည်လည်း၊ သိုးနွားအစရှိသော များစွာသော တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်တကွ
လိုက်ကြ၏။ ၃၉တဆေးမရောဘဲ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်ခဲ့သော မုန့်စိမ်းကိုယူ၍၊
တဆေးမပါသောမုန့်ကိုဖုတ်ရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မနေမဖင့် အနှင်ခံရသောကြောင့်၊
ကိုယ်စားစရာကို မပြင်မိကြ။

၄၀ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်၍၊ တည်နေကြသော
ကာလနှစ်ပေါင်းလေး ရာသုံးဆယ် ဖြစ်သတည်း။ ၄၁အနှစ်လေးရာသုံးဆယ် စေ့သောနေ့ခြင်းတွင်၊
ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေအပေါင်း တို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားကြ၏။ ၄၂အဲဂုတ္တုပြည်မှ
နှုတ်ဆောင်တော်မူသော အတွက်ကြောင့်၊ ထိုနေ့ညဥ့်ကို အထူးသဖြင့် ထာဝရဘုရား၌ စောင့်စရာကောင်း၏။
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အမျိုးအစဉ် အဆက်မပြတ်စောင့်ရသော ထာဝရဘုရား၏ ညဥ့်ကား၊
ဤသည်ညဥ့်ပေတည်း။

၄၃ပသခါပွဲတရားဟူမူကား၊ တပါးအမျိုးသားမစားရ။ ၄၄သို့ရာတွင် ငွေနှင့်ဝယ်သော ကျွန်သည်
အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံပြီးလျှင် စားရ၏။ ၄၅တကျွန်းတနိုင်ငံသားဖြစ်စေ၊ အခစားသောကျွန်ဖြစ်စေ၊
မစားရ။ ၄၆တအိမ်တည်း၌ တကောင်ကိုစားရ၏။ အသားကိုအိမ်ပြင်သို့ ယူမသွားရ။ အရိုးကိုလည်း မချိုးရ။
၄၇ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် ထိုပွဲကိုခံရကြမည်။ ၄၈သင်တို့ထံမှာတည်းခိုသော
တပါးအမျိုးသားသည် ထာဝရဘုရားအဘို့ ပသခါ ပွဲကိုခံခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ သူ၌ရှိသော
ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို ခံကြစေ။ သို့ပြီးမှ ထိုသူသည်ပြည်သားသကဲ့သို့
ဖြစ်သောကြောင့်၊ ချဉ်း၍ထိုပွဲသို့ ဝင်စေ။ အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကို မခံသောသူမည် သည်ကား၊
ထိုပွဲ၌ဝင်၍မစားရ။ ၄၉အမျိုးသားချင်းဖြစ်သောသူ၊ သင်တို့တွင် တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်သော

သူတို့သည်၊ တပါးတည်းသောတရားနှင့် ဆိုင်ကြ၏ဟု ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်၌
ပညတ်ထားတော် မူ၏။ ၅၀ထိုသို့မောရှေနှင့် အာရုန်၌ ထာဝရဘုရားပညတ်ထားတော်မူသည် အတိုင်း၊
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ပြုကြ၏။ ၅၁ထိုနေ့ခြင်းတွင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလ
အမျိုးသား ဗိုလ်ခြေတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်သွားတော်မူပြီးလျှင်၊

၁၃

၁မောရှေကို ခေါ်၍ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်အဦးဘွားသောသူ၊ ၂လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊
သားဦးအပေါင်း တို့ကို ငါ့အဘို့ သန့်ရှင်းစေလော့။ ငါ့ဥစ္စာဖြစ်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃မောရှေကလည်း၊ သင်တို့သည် ကျွန်ခံနေရာအဲဂုတ္တုပြည်မှ
ထွက်သွားသော၍နေ့ရက်ကိုအောက်မေ့ကြ လော့။ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့်
သင်တို့ကိုထိုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူပြီ။ တဆေး ပါသော မုန့်ကိုမစားရ။ ၄အဗိဗလ၊ ယနေ့၌ပင်သင်တို့သည်
ထွက်လာကြပြီ။ ၅သင်တို့အား ပေးခြင်းငှါဘိုးဘေးများ၌ ထာဝရ ဘုရားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၊ ခါနနိလူ၊
ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့နေရာ တည်းဟူသော
နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ပို့ဆောင်တော်မူပြီးမှ၊ ယခုလတွင် သင်တို့သည် ဤဝတ်ကို ပြုရကြမည်။
၆ခုနစ်ရက်ပတ် လုံးတဆေးမပါသော မုန့်ကိုစားပြီးမှ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင်၊ ထာဝရ ဘုရားအဘို့
ပွဲခံရကြမည်။ ၇တဆေးမပါ သောမုန့်ကိုစားရသော ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သင်တို့၌တဆေးကို မတွေ့မမြင်ရ။
သင်တို့နေသော အရပ်ရပ်တို့၌လည်း မတွေ့မမြင်ရ။ ၈ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သော ကာလ၊
ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဤသို့ပြုရ၏ဟု ထိုနေ့၌သားမြေးတို့အား ကြားပြော
ရမည်။ ၉ထာဝရဘုရား၏ တရားသည်၊ သင်၏နှုတ်၌ တည်မည်အကြောင်း၊ ဤအရာသည် သင်၏လက်၌
လက္ခဏာ သက်သေ၊ သင်၏မျက်စိကြားမှာ အောက်မေ့ဘို့ရာဖြစ်ရမည်။ အားကြီးသော လက်တော်ဖြင့်
ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူပြီ။ ၁၀ထိုကြောင့် စီရင်တော်မူသော ဤထုံးစံကို၊
မိမိအချိန်၌နှစ်စဉ်အတိုင်း စောင့်ရကြမည်။
၁၁သင်တို့၌ဣင်း၊ ဘိုးဘေး၌ဣင်း၊ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို
ပို့ဆောင်၍၊ ထိုပြည်ကို ပေးသနားတော်မူသောအခါ၊ ၁၂သင်တို့၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့၏
သားဦးအပေါင်းတို့ကို၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ အသီးအခြားခွဲထားရကြမည်။ အထီးရှိသမျှတို့သည်၊
ထာဝရဘုရား၏ ဥစ္စာဖြစ်ရကြမည်။ ၁၃မြည်းမ၌ အဦးဘွားသော မြည်းသငယ်ကို၊ သိုးသငယ်နှင့်ရွေးရမည်။
မရွေးလိုလျှင်၊ မြည်းသငယ်လည်ပင်းကို ချိုးရမည်။ လူသားတို့တွင် သားဦးအပေါင်းကို ရွေးရမည်။
၁၄နောင်ကာလ၌ သင်၏သားကလည်း၊ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ သင်ကလည်း ကျွန်ခံနေရာ
အဲဂုတ္တုပြည်မှ၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့် ငါတို့ကို နှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။
၁၅ဖါရောဘုရင်သည်၊ ငါတို့ကို အလွှယ်တကူမလွှတ်ဘဲ နေသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌လူဖြစ်စေ၊
တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားကွပ်မျက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် အဦးဘွားသော
တိရစ္ဆာန်အထီးရှိသမျှတို့ကို ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ကိုယ်သားတို့တွင် သားဦးကို ရွေးရမည်ဟု
ပြန်ဆိုရမည်။ ၁၆ဤအရာ သည်လည်း၊ သင်၏လက္ခဏာသက်သေ၊ သင်၏မျက်စိကြားမှာ သင်းကျပ်ဖြစ်ရမည်။
အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့် ငါ့တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ
နှုတ်ဆောင်တော်မူပြီးဟု လူများတို့အားပြောဆိုလေ၏။
၁၇ဣသရေလလူတို့ကို ဖါရောဘုရင်လွှတ်သောနောက်၊ ဖိလိတ္တိပြည်ကို ရောက်သောလမ်းသည်
ဖြောင့်သော်လည်း၊ ထိုလမ်းဖြင့် ဘုရားသခင်ဆောင်တော်မမူ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်စစ်မှုကို
တွေ့မြင်သောအခါ စိတ်ပျက်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်ကောင်းပြန် ကြလိမ့်မည်ဟု သိတော်မူ၏။ ၁၈ထိုကြောင့်
ဘုရားသခင်သည်၊ သူတို့ကိုဒေါ်ပင်လယ်နား တောလမ်းဖြင့်ဝိုင်း၍ ဆောင် တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား

တို့သည်၊ ခင်းကျင်းသောတပ်အစဉ်အတိုင်း အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သွားကြ၏။ ၁၉အထက်ကာလ၌ ယောသပ်က၊
အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူမည်။ ကျွန်ုပ်အရိုးတို့ကို ဤအရပ်မှ
ယူသွားရမည်ဟူ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကျပ်ကျပ်ကျိန်ဆိုစေသောကြောင့်၊
သူ၏အရိုးတို့ကိုမောရှေသည် မိမိ၌ယူဆောင်လေ၏။
၂၀တဖန်သူတို့သည် သုကုတ်အရပ်မှ ထွက်သွား၍ တောအနား၊ ဧသံမြို့၌ စားခန်းချကြ၏။
၂၁သူတို့သည် နေ့ညသွားနိုင်အောင် ထာဝရဘုရားသည် နေ့၌ကား၊ လမ်းပြဘို့ မိုဃ်းတိမ်တိုင် အားဖြင့်၎င်း၊
ညဉ့်၌ကား၊ အလင်း ပေးဘို့ မီးတိုင်အားဖြင့်၎င်း၊ သူတို့ရှေ့ကကြွတော်မူ၏။ ၂၂နေ့အချိန်၌မိုဃ်းတိမ်တိုင်၊
ညဉ့်အချိန်၌ မီးတိုင်ကို သူတို့ရှေ့မှ ရုပ်သိမ်းတော်မမူ။

၁၄

၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လည်၍၊ ပိဟဟိရုတ်မြို့နား၊
၂မိဂဒေါလမြို့နှင့် ပင်လယ်စပ်ကြား၊ ဗာလဇေဖုန်မြို့ ရှေ့မှာတပ်ချ စေခြင်းငှါ မှာလိုက်လော့။ ထိုမြို့ရှေ့၊
ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ တပ်ချရကြ မည်။ ၃အကြောင်းမူကား၊ ဖါရောဘုရင်က၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ကျဉ်းကျပ်ရာသို့ ရောက်ကြပြီ။ တောလမ်း ပိတ်လျက်ရှိ၏ဟု ဆိုလိမ့်မည်။ ၄ငါသည်လည်း၊ ဖါရောဘုရင်၏
နှလုံးကိုခိုင်မာစေ၍၊ သူသည် ဣသရေလတို့ကို လိုက်လိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို
အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သိစေခြင်းငှါ၊ ထိုမင်းနှင့် သူ၏စစ်သူရဲ အလုံးအရင်းအားဖြင့် ငါ့ဘုန်းပွင့်လိမ့်မည်ဟု
မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည်ပြုကြ၏။
၅ထိုလူတို့ထွက်ပြေးကြောင်းကို၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက်သဖြင့်၊ သူမှစ၍
ကျွန်များတို့သည် မနာလိုသောစိတ် ပေါက်ပြန်လျှင်၊ ငါတို့သည် ဤသို့ပြု၍ ဣသရေလလူတို့ကို
ငါတို့စေခိုင်းရာမှ အဘယ်ကြောင့် လွှတ်ရသနည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။ ၆ထိုအခါ ဖာရောဘုရင်သည်၊
ရထားတော်ကိုပြင်၍၊ မိမိလူအပေါင်းတို့ကို ခေါ်လေ၏။ ၇ရွေးသောရထားခြောက်ရာ၊
အဲဂုတ္တုမြင်းစီးသူရဲအပေါင်းနှင့်တကွ၊ ဗိုလ်မင်းအသီးသီးတို့ကို ခေါ်ယူလေ ၏။ ၈ထာဝရဘုရားသည်၊
ဖာရောဘုရင်၏နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို လိုက်လေ၏။
သို့သော်လည်း ဣသရေလလူတို့သည် ဝါကြွားသောအခြင်းအရာနှင့် ထွက်သွားကြ၏။ ၉ထိုသို့
ဖာရောဘုရင်၏ မြင်းတော်၊ ရထားတော်၊ မြင်းစီးသူရဲဗိုလ်ပါ၊ အဲဂုတ္တုလူအပေါင်းတို့သည် လိုက်၍
ပိဟဟိရုတ်မြို့နား၊ ဗာလဇေဖုန်မြို့ ရှေ့၌ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ တပ်ချလျက်နေသော ဣသရေလလူတို့ကို
မှီကြ၏။
၁၀ဖာရောဘုရင်သည် ချဉ်းလာသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မျှော်ကြည့်၍၊
အဲဂုတ္တုလူတို့ စစ်ချီလာကြောင်းကို မြင်လျှင်၊ အလွန်ကြောက်လန့်၍ ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်ကြ၏။
၁၁မောရှေကိုလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်္ချိုင်းမရှိသောကြောင့်၊ ဤတော၌သေစေခြင်းငှါ ငါတို့ကို
ဆောင်ခဲ့သလော။ ငါတို့ကို ဤသို့ပြု၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့သနည်း။ ၁၂ငါတို့သည်
အဲဂုတ္တုလူတို့ထံ၌ အစေကျွန်ခံနေလျက် ရှိကြပါစေ ဟု အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါတို့ပြောရာတွင်၊ ဤအမှုကို
ရည်ဆောင်၍ ပြောသည်မဟုတ်လော။ ငါတို့သည် ဤတော၌ သေရသည်ထက်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့ထံ၌
အစေကျွန်ခံလျှင် သာ၍ကောင်းသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၁၃မောရှေကလည်း မစိုးရိမ် ကြနှင့်။ ငြိမ်ဝပ်စွာရပ်နေကြ။
ထာဝရဘုရားသည်၊ ယနေ့ပြတော်မူသော ကယ်တင်ခြင်းကို ကြည့်ရှုကြ လော့။ သင်တို့ သည်
ယနေ့မြင်သော အဲဂုတ္တုလူတို့ကို၊ နောက်တဖန် အလျှင်းမမြင်ရကြ။ ၁၄သင်တို့ဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည်
စစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရကြမည်ဟု လူများတို့အားဆို၏။
၁၅ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုအော်ဟစ်သနည်း။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
တက်သွား စေခြင်းငှါ မှာလိုက်လော့။ ၁၆သင်မူကား၊ လှံတံကိုချီပြီးလျှင်၊ ပင်လယ်ပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်၍

ပင်လယ်ရေကိုခွဲလော့။ ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်မှာ ရှောက်သွားရကြမည်။
၁၇ငါသည်လည်း အဲဂုတ္တုလူတို့၏နှလုံးကို ခိုင်မာစေသဖြင့်၊ သူတို့သည် လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ဖာရောဘုရင်နှင့်
သူ၏ဗိုလ်ခြေ၊ ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲများအားဖြင့် ငါ့ဘုန်းပွင့်လိမ့်မည်။ ၁၈ထိုအခါ ဖါရောဘုရင်နှင့်
သူ၏ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများအားဖြင့် ငါ့ဘုန်းပွင့်သောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊
အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။
၁၉ထိုအခါ ဣသရေလတပ်ရှေ့မှာသွားသော ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် နောက်၌
လိုက်သဖြင့်၊ မိုဃ်းတိမ်တိုင်သည် သူတို့ရှေ့ကရွေ့၍ နောက်၌ရပ်နေလေ၏။ ၂၀ထိုသို့ အဲဂုတ္တုတပ်နှင့်
ဣသရေလ တပ်စပ်ကြားသို့ ရောက်လျှင်၊ အဲဂုတ္တုတို့၌ မိုက်သောမိုဃ်းတိမ်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလလူတို့အား
အလင်းကို ပေးလျက်နေသဖြင့်၊ တညဉ့် လုံး တပ်တဦးနှင့်တဦး မချဉ်းနိုင်ရာ။ ၂၁မောရှေသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာ
လက်ကိုဆန့်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် တညဉ့်လုံး၌ အားကြီးသော အရှေ့လေအားဖြင့်
ပင်လယ်ရေကိုလှန်ပြန်၍၊ မြေကို ပေါ်စေတော်မူသည်နှင့်၊ ရေသည် ကွဲပြတ်လျက်ရှိ၏။
၂၂ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်မှာရှောက်သွားကြ၍၊ ရေသည်
သူတို့လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်မှာ ကျောက်ထရံကဲ့သို့ ရှိနေ၏။ ၂၃အဲဂုတ္တုလူများ၊ ဖာရောဘုရင်၌ပါသော
မြင်း၊ ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲအပေါင်းတို့သည်၊ ပင်လယ်အလယ်သို့ လိုက်ဝင်ကြ၏။ ၂၄နံနက်ယံ၌
ထာဝရဘုရားသည် မီးမိုဃ်းတိမ်တိုင်အားဖြင့် အဲဂုတ္တုတပ်ကို ကြည့်ရှု၍ နှောင့်ရှက်တော်မူ၏။
၂၅သူတို့ရထားအသွားခက်စေခြင်းငှါ ရထားဘီးများကို ချို့တဲ့စေတော်မူ၏။ အဲဂုတ္တုလူတို့ ကလည်း၊
ဣသရေလလူတို့ထံမှ ပြေးကြစို့။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ဘက်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့တဘက်၌ စစ်တိုက်သည်ဟု
ပြောဆိုကြ၏။
၂၆ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ပင်လယ်ရေသည် အဲဂုတ္တုလူများ၊ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများတို့
အပေါ်သို့ ပြန်စေခြင်းငှါ၊ ပင်လယ်အပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်လော့ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၂၇မိုဃ်းလင်းသော အခါ၊ မောရှေသည် လက်ကိုပင်လယ်ပေါ်မှာ ဆန့်သဖြင့်၊ ပင်လယ်ရေသည်
အားကြီး၍ပြန်လာသည်ကို၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ပြေးကြသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို
ပင်လယ်အလယ်၌ လှဲတော်မူ၏။ ၂၈ထိုသို့ ပင်လယ်ရေသည် ပြန်လာ၍၊ ပင်လယ်ထဲသို့လိုက်ဝင်သော
ဖာရောဘုရင်၏ ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကို လွှမ်းမိုးသဖြင့်၊ တစုံတယောက်မျှမကျန်ရစ်ရ။
၂၉ဣသရေလအမျိုးသားတို့မူကား၊ ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်မှာ ရှောက်သွား၍၊ ရေသည်
သူတို့လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်မှာ ကျောက်ထရံ ကဲ့သို့ရှိ နေ၏။ ၃၀ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ထိုနေ့၌
ဣသရေလလူတို့ကို၊ အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ
အဲဂုတ္တုလူအသေကောင် တို့ကို မြင်ရကြ၏။ ၃၁ထိုသို့ အဲဂုတ္တုလူတို့၌ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော
အမှုကြီးကို၊ ဣသရေလလူတို့သည် မြင်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ထာဝရဘုရားနှင့်
ကိုယ်တော်၏ကျွန် မောရှေကို ယုံကြည်ကြ၏။

၁၅

၁ထိုအခါ မောရှေနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား
သီချင်းဆိုသောစကားဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းပွင့်လျက် အောက်ပွဲခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
ကိုယ်တော်အား သီချင်းဆိုပါအံ့။ မြင်းနှင့် မြင်းစီးသူရဲကို ပင်လယ်ထဲသို့ လှဲချတော်မူပြီ။ ၂ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါသီချင်းဆိုကြောင်း၊ ငါ့ကို ကယ်တင်သောအရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသည်
ငါကိုးကွယ်သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၍၊ ထောမနာပြုပါမည်။ ငါ့ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏၊
ငါချီးမြှောက်ပါမည်။ ၃ထာဝရဘုရားသည် စစ်သူရဲဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရ ဘုရားတည်းဟူသော
နာမတော်ရှိတော်မူ၏။ ၄ဖာရောဘုရင်၏ ရထားနှင့်ဗိုလ်ခြေတို့ကို ပင်လယ်ထဲသို့ လှဲချတော် မူပြီ။

ရွေးသောဗိုလ်မင်းတို့သည်၊ ဒေးပင်လယ်ထဲ၌ မြုပ်လျက်ရှိကြ၏။ ၅နက်စွာသောအရပ်၌ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။
ကျောက်ကဲ့သို့ အောက်သို့ဆင်းကြ၏။ ၆အိုထာဝရဘုရား၊ လက်ျာလက်တော်သည် တန်ခိုးအားဖြင့်
ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ လက်ျာလက်တော်သည် ရန်သူတို့ကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီး တော်မူ၏။
၇ကိုယ်တော်တဘက်၌ ထသောသူတို့ကို၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တို့နှင့် လှဲတော်မူ၏။
အမျက်တော်ကိုလွှတ်၍၊ သူတို့ကို အမှိုက်ကဲ့သို့ မီးလောင်စေတော်မူ၏။ ၈နှာခေါင်းတော်လေအားဖြင့်
ရေသည်စုဝေး၍၊ စီးသောရေသည် ပုံ့ပုံ့ကြွ၍၊ ပင်လယ်၏အထဲ ၌ပင် နက်သောရေသည်
တောင့်မာလျက်နေရ၏။ ၉ရန်သူက၊ ငါလိုက်မည်။ သူတို့ကိုမှီလိမ့်မည်။ လုယူသောဥစ္စာကို ဝေ၍ သူတို့၌
ငါချင်ရဲပြေလိမ့်မည်။ ထားကိုအိမ် မှထုတ်၍ သူတို့ကိုငါ့လက်နှင့် ဖျက်ဆီးမည်ဟု ဆိုသတည်း။
၁၀ကိုယ်တော်သည် လေကိုမှုတ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်သည် သူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍ သူတို့သည်
အားကြီးသောရေထဲမှာ ခဲကဲ့သို့ ဆင်းကြလေ၏။ ၁၁အိုထာ ဝရဘုရား၊ ဘုရားများတို့တွင်
အဘယ်မည်သောဘုရားသည် ကိုယ်တော်နှင့်တူ ပါသနည်း။ သန့်ရှင်းခြင်းအားဖြင့် ဘုန်းကြီးတော်မူထသော၊
ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံစဉ်တွင်၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ ထသော၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူသော၊
ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်ဘုရားတူပါသနည်း။ ၁၂လက်ျာလက် တော်ကို ဆန့်တော်မူ သဖြင့်၊ သူတို့ကို
မြေမြုပ်လေ၏။ ၁၃ရွေးတော်မူသော လူမျိုးကို ကရုဏာတော်အားဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသော
နေတော်မူရာသို့ တန်ခိုးအားဖြင့် လမ်းပြတော်မူ၏။ ၁၄လူမျိုးတို့သည် သိတင်း ကြား၍
ကြောက်လန့်ကြလိမ့်မည်။ ပေါလေတ္တိနပြည်သူပြည်သားတို့သည် ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။
၁၅ဧဒုံဗိုလ်တို့ သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်း၊ မောဘသူရဲတို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်း၊
ခါနာန်ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၆အိုထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် လွန်သွားသောအခါ၊ ရွေးတော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူတို့သည်
လွန်သွားသောအခါ၊ ထိုလူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကြောက်သောစိတ်၊ ထိတ်လန့်သော စိတ်အားကြီး၍
လက်ရုံးတော်တန်ခိုးကြောင့်၊ သူတို့သည် ကျောက်ကဲ့သို့ ငြိမ်ငြိမ်နေကြလိမ့်မည်။ ၁၇အိုထာဝရ ဘုရား၊
အမွေခံတော်မူရာတောင်တည်းဟူသော ကျိန်းဝပ်တော်မူရာဘို့ ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရပ်ထဲ သို့
ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို သွင်းတော်မူလိမ့်မည်။ အိုထာဝရဘုရား၊ လက်တော်နှင့်တည်တော်မူသော
သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ နေရာချတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၈ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစဉ်အမြဲ
စိုးစံတော်မူစေသတည်းဟု သီချင်း ဆိုကြလေ၏။ ၁၉အကြောင်းမူကား၊ ဖာရောဘုရင်၏ မြင်းများ၊ ရထားများ၊
မြင်းစီးသူရဲများတို့သည် ပင်လယ်ထဲသို့ ဝင်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အပေါ်မှာ ပင်လယ်ရေကို
လွှမ်းမိုးစေတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့မူကား၊ ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်မှာရှောက်သွားကြ၏။

၂၀အာရုန်၏အစ်မဖြစ်သော ပရောဖက်မ မိရိအံသည် ပတ်သာကိုကိုင်၍၊ မိန်းမအပေါင်းတို့သည်
ပတ်သာ တီးလျက်၊ ကလျက်လိုက်သွားကြ၏။ ၂၁မိရိအံကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းပွင့်လျက်
အောက်ပွဲကို ခံတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်အား သီချင်းဆိုကြလော့။ မြင်းနှင့် မြင်းစီးသူရဲကို
ပင်လယ်ထဲသို့ လှဲချတော်မူပြီဟု သူတို့ နှင့် အသံပြိုင်၍ဆိုလေ၏။

၂၂ထိုနောက် မောရှေသည် ဣသရေလလူတို့ကို၊ ဒေးပင်လယ်မှ ဆောင်သွား၍၊ သူတို့သည်
ရှုရတောသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုတော၌ သုံးရက်ခရီးသွား၍ ရေကိုမတွေ့မရကြ။
၂၃မာရအရပ်သို့ရောက်သောအခါ၊ မာရရေသည် ခါးသောကြောင့် မသောက်နိုင်ကြ။ ထိုကြောင့်
ထိုအရပ်ကိုမာရဟု သမုတ်ကြသတည်း။ ၂၄လူများတို့သည် မောရှေကိုအပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းလျက်၊
အဘယ်သို့ သောက်ရပါမည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။ ၂၅မောရှေသည် ထာဝရ ဘုရားအား အော်ဟစ်၍
ထာဝရဘုရားသည် သစ်ပင်တပင်ကိုပြတော်မူ၏။ ထိုအပင်ကို ရေထဲသို့ချပြီးလျှင်၊ ရေသည် ချိုလေ၏။
ထိုအရပ်၌ သူတို့ကိုစုံစမ်း၍ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသည်ကား၊ ၂၆သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ

ဘုရား၏ စကားကိုစေ့စေ့နားထောင်၍ နှစ်သက်တော်မူသော အကျင့်ကိုကျင့်လျှင်၎င်း၊
ပညတ်တရားတော်အလိုသို့ လိုက်၍ စီရင်တော်မူချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်လျှင်၎င်း၊ ငါသည်
အဲဂုတ္တုလူတို့၌စွဲစေ သော ရောဂါတစုံတခုကိုမျှ သင်တို့ ၌မစွဲစေ။ ငါသည်သင်တို့၏ ရောဂါကိုငြိမ်းစေသော
ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၇ထိုနောက်မှရေတွင်း ဆယ်နှစ်တွင်း၊ စွန်ပလွံပင်
ခုနစ်ဆယ်နှင့်ပြည့်စုံရာ ဧလိမ်ရွာသို့ရောက်၍၊ ထိုအရပ်တွင် ရေရှိရာအနားမှာတပ်ချကြ၏။

၁၆

၁တဖန် ဣသရေလ အမျိုးသားပရိသတ် အပေါင်းတို့သည်၊ ဧလိမ်အရပ်မှထွက်၍ ခရီးသွားကြ၏။
အဲဂုတ္တု ပြည်မှ ထွက်သွားသောနောက်၊ ဒုတိယလဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ ဧလိမ်အရပ်နှင့်
သိနာတောင်စပ်ကြားမှာ သိန်းတော သို့ရောက်ကြ၏။ ၂ထိုတော၌
ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့က၊ ၃ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ အမဲသား ချက်သော
အိုးကင်းနားမှာထိုင်၍ ဝစွားစားရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်ဖြင့် သေလျှင်သာ၍ကောင်း၏။
ယခုမူကား၊ ဤစည်းဝေးလျက်ရှိသော လူအပေါင်းတို့ကို ငတ်မွတ်ခြင်းအားဖြင့် သတ်လိုသော၄ါ၊
ဤတောအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီတကားဟု မောရှေနှင့် အာရုန်ကို အပြစ်တင်၍မြည်တမ်း လျက်ဆိုကြ၏။
၄ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည် သင်တို့အဘို့ မိုဃ်းကောင်းကင်ကမုန့်မိုဃ်း
ကိုရွာစေမည်။ လူတို့သည်နေ့တိုင်းထွက်၍ တနေ့စားလောက်အောင်သိမ်းယူရကြမည်။ ငါ၏တရားအတိုင်း
ကျင့်မည်လော၊ မကျင့်လောဟု ထိုသို့သောအားဖြင့် သူတို့ကိုငါစုံစမ်းမည်။ ၅နေ့တိုင်းသိမ်းယူသော
အရာထက်၊ ခြောက်ရက်မြောက် သောနေ့၌ နှစ်ဆကို သိမ်းယူ၍ပြင်ရကြမည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
၆မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကလည်း၊ ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသည်ဟု
ယနေ့ညဦးယံ၌ သင်တို့သိကြလိမ့်မည်။ ၇နံနက်ယံ ၌လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကိုမြင်ရကြလိမ့်မည်။
ထာဝရဘုရားကို အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းကြသောအသံ ကိုကြားတော်မူပြီ။ ငါတို့ကိုအပြစ်တင်လျက်
မြည်တမ်းစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည်အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သနည်းဟု ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား
ဆိုလေ၏။ ၈တဖန်လည်း မောရှေက၊ ထာဝရဘုရားသည် ညဦးယံ၌ သင်တို့ စားစရာအမဲသားကို၎င်း၊
နံနက်ယံ၌ ဝလောက်အောင် မုန့်ကို၎င်း ပေးတော်မူသောအခါ၊ ဤစကားပြည့်စုံလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်
အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းကြသော အသံကို ထာဝရဘုရား ကြားတော်မူပြီ။ ငါတို့သည် အဘယ်သို့
သောသူဖြစ်သနည်း။ သင်တို့သည် အပြစ်တင်လျက်မြည်တမ်းကြသောစကားသည်၊ ငါတို့ကိုမထိမခိုက်၊
ထာဝရဘုရား ကိုထိခိုက်သည်ဟု ဆိုလေ၏။ ၉တဖန်သင်တို့သည် အပြစ်တင်လျက်၊ မြည်တမ်းသောအသံကို
ထာဝရဘုရားကြား တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြလော့ဟု ဣသရေလအမျိုးသား
ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုလော့ဟု အာရုန်ကိုမှာ ထားသည်အတိုင်း၊ ၁၀အာရုန်သည်
ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆို သောအခါ၊ သူတို့သည်တောသို့ မျှော်ကြည့်၍၊
မိုဃ်းတိမ်၌ ထင်ရှားသောထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကိုမြင် ရကြ၏။ ၁၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းသောအသံကို ငါကြားရပြီ။ ၁၂ညဦးယံ၌
သင်တို့သည် အမဲသားကိုစားရကြလိမ့်မည်။ နံနက်ယံ၌လည်း မုန့်နှင့်ဝရကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သင်တို့
၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိကြလိမ့်မည်ဟု သူတို့ကိုပြောလော့ဟု
မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
၁၃ညဦးယံ၌ ငုံးငှက်တို့သည် တပ်ကိုအနှံ့အပြားတက်လာကြ၏။ နံနက်ယံ၌လည်း
တပ်ပတ်လည်အရပ်ရပ် တွင် နှင်းကျလျက်ရှိ၏။ ၁၄နှင်းတက်ပြီးသောအခါ၊ နှင်းခဲကဲ့သို့
သေးသေးလုံးလုံးအရာသည် မြေမျက်နှာပေါ်မှာ ရှိရစ် လေ၏။ ၁၅ထိုအရာကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်

မြင်သောအခါ၊ အဘယ်အရာနည်းဟု မသိသောကြောင့်၊ တယောက်ကိုတယောက် မေးကြ၏။
မောရှေကလည်း၊ ဤအရာသည် သင်တို့စားစရာဘို့ ထာဝရဘုရားပေးသနား တော်မူသောမုန့်ဖြစ်၏။
၁၆လူတိုင်း မိမိတဲ၌ရှိသောသူအရေအတွက်နှင့် အညီ၊ လူအသီးအသီး စားလောက်အောင် တယောက်တဩမဲ
သိမ်းယူကြလော့ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလေ၏။ ၁၇ဣသရေလအမျိုး သားတို့သည်
ထိုသို့ပြု၍၊ အနည်းအများအလိုက်သိမ်းယူကြ၏။ ၁၈ဩမဲတောင်းနှင့် ခြင်ကြသောအခါ၊ များများရသော
သူမပို၊ နည်းနည်းရသောသူမလို၊ အသီးအသီးတို့သည် စားလောက်အောင် သိမ်းယူကြ၏။
၁၉မောရှေကလည်း၊ နံနက်တိုင်အောင် အဘယ်သူမျှမကျန်စေနှင့် ဟုဆိုသော်လည်း၊ ၂၀အချို့တို့သည်
မောရှေစကားကို နားမထောင်ဘဲ၊ နံနက်တိုင်အောင် ကျန်စေသဖြင့်၊ ပိုးဖြစ်၍ နံလေသော်၊ မောရှေသည်
အမျက်ထွက်၏။ ၂၁ထိုသူအသီးအသီးတို့သည် နေ့တိုင်းမိမိတို့စားလောက်သမျှကို သိမ်းယူကြ၏။
နေပူသောအခါ အရည်ဖြစ်လေ၏။

၂၂ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မုန့်နှစ်ဆတည်းဟူသော တယောက်နှစ်ဩမဲစီသိမ်းရကြ၏။
ထိုအကြောင်း ကိုပရိသတ်အုပ်အပေါင်းတို့သည် မောရှေအား ကြားပြောလေ၏။ ၂၃သူကလည်း၊
နက်ဖြန်နေ့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့၌ သန့်ရှင်းသောဥပုသ်နေ့၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောနေ့ဖြစ်၏။ မုန့်ကို
ပေါင်းချင်သည် အတိုင်းပေါင်းကြလော့။ ပြုတ်ချင်သည်အတိုင်းပြုတ်ကြလော့။ ကျန်သောအရာကို
နံနက်တိုင်အောင် စောင့်၍သိုထားကြလော့ဟု ထာဝရဘုရားမိန့် တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြေလေ၏။
၂၄မောရှေမှာထားသည် အတိုင်း၊ နံနက်တိုင်အောင် သိုထားကြ၏။ နံခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။ ပိုးလည်းမရှိ၏။
၂၅မောရှေကလည်း၊ ကျန်သောအရာကို ယနေ့စားကြလော့။ ယနေ့သည် ထာဝရဘုရား ၏ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။
ယနေ့တွင် ထိုအရာကို တော၌မတွေ့ရ။ ၂၆ခြောက်ရက်ပတ်လုံးသိမ်းယူရကြ၏။ ဥပုသ်နေ့တည်း ဟူသော
ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့တွင်မရှိမတွေ့ရဟု ဆိုလေ၏။ ၂၇ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အချို့တို့သည်သိမ်း
ယူခြင်းငှါ ထွက်သွားရာတွင်၊ ရှာ၍မတွေ့ရကြ။ ၂၈ထာဝရဘုရားကလည်း၊
သင်တို့သည်ငါ့ပညတ်တရားများတို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငြင်းပယ်ကြ လိမ့်မည်နည်း။
၂၉ထာဝရဘုရားသည် ဥပုသ်နေ့ကိုသင်တို့အား ပေးတော်မူပြီ။ ထိုကြောင့် ခြောက်ရက် မြောက်သော နေ့၌
နှစ်ရက်အတွက်မုန့်ကို ပေးတော်မူ၏။ လူတိုင်းမိမိနေ့ရာ၌နေစေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌
မိမိနေရာမှအဘယ်သူမျှ မသွားစေနှင့်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ ၃၀ထိုကြောင့် လူများတို့သည်
ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြ၏။ ၃၁ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုစားစရာကို မန္နဟု
ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ နံနံစေ့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဖြူသောအဆင်းရှိ၏။ ပျားရည်နှင့် ရောသော မုန့်ကြွပ်နှင့် အရသာတူ၏။

၃၂မောရှေကလည်း၊ သင်တို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ တော၌
သင်တို့အားကျွေးသော မုန့်ကို၊ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည် မြင်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့အဘို့
သိုထားရသော ဩမဲတဩမဲကို ဖြည့်ကြလော့ ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလေ၏။
၃၃တဖန်အာရုန်ကိုလည်း၊ အိုးတလုံးကို ယူ၍ မန္နတဩမဲကို အပြည်ထည့်ပြီးလျှင်၊
သင်တို့လူမျိုးအစဉ်အဆက်ဘို့ စောင့်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သိုထားလော့ဟု ဆို၍၊
၃၄မောရှေကို ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုမန္နကို အာရုန်စောင့်စေခြင်းငှါ၊ သက်သေတော်
ရှေ့မှာ သိုထားလေ၏။ ၃၅ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည်၊ လူနေရာ ပြည်သို့မရောက်မှီ တိုင်အောင်၊
အနှစ်လေးဆယ် ပတ်လုံး မန္နကိုစားကြ၏။ ခါနာန်ပြည်နယ်နိမိတ်သို့ မရောက်မှီတိုင်အောင် မန္နကိုစားကြ၏။
၃၆ဩမဲမူကား၊ ဖေါဆယ်စု တစု ဖြစ်သတည်း။

၁၇

၁ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
သိန်တော ထဲက ထွက်၍ ခရီးသွားသဖြင့်၊ ရေဖိဒိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်၌ လူများသောက်ဘို့ရာ

ရေမရှိ။ [၂]ထိုကြောင့် လူများတို့က၊ သောက်ဘို့ရေပေးပါဟု ဆို၍ မောရှေကို ရန်တွေ့ကြ၏။ မောရှေကလည်း၊
ငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့်ရန်တွေ့ ကြသနည်း။ ထာဝရဘုရားကို အဘယ်ကြောင့်စုံစမ်းကြသနည်းဟု ဆိုလေ၏။
[၃]လူများတို့သည် ရေငတ်၍ မောရှေကိုအပြစ်တင်မြည်တမ်းလျက်၊ ငါတို့မှစ၍ သားသမီးတိရစ္ဆာန်တို့ကို
အဝတ်ထား၍ သတ်ခြင်းအလို့ငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သနည်းဟု ဆိုကြ၏။
[၄]ထိုအခါမောရှေ သည် ထာဝရဘုရားအားအော်ဟစ်၍၊ ဤလူတို့အား အကျွန်ုပ်သည်
အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်ကို ခဲနှင့် ပစ်လုကြပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။ [၅]ထာဝရဘုရားက လည်း၊
လူများရှေ့သို့သွား၍ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့ကိုခေါ်လော့။ မြစ်ကိုရိုက်သောသင်၏ လှံတံကိုကိုင်
လျက်၊ ဟောရပ်အရပ်သို့သွားလော့။ [၆]ထိုအရပ်၌ရှိသော ကျောက်ပေါ်တွင် သင့်ရှေ့မှာ ငါရပ်နေမည်။
သင်သည် ထိုကျောက်ကို ရိုက်ရမည်။ လူများသောက်ဘို့ ထိုကျောက်ထဲကရေထွက်လိမ်မည် ဟုမောရှေအား
မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်း ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့ရှေ့မှာ ထိုသို့ပြုလေ၏။
[၇]ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့တွင် ရှိသလောမရှိလောဟု ထာဝရဘုရားကို စုံစမ်း၍
ရန်တွေ့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကို မဿာနှင့် မေရိဗာဟု သမုတ်သတည်း။
[၈]ထိုအခါ အာမလက်လူတို့သည် လာ၍၊ ရေဖိဒိမ်အရပ်၌ ဣသရေလလူတို့ကို စစ်တိုက်ကြ၏။ [၉]
မောရှေ ကလည်း၊ လူတို့ကိုရွေး၍ အာမလက်လူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်လော့။ နက်ဖြန်နေ့၌
ဘုရားသခင်၏ လှံတံကို ကိုင်လျက်၊ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ ငါရပ်နေမည်ဟု ယောရှုအားဆို၏။ [၁၀]မောရှေမှာ
လိုက်သည်အတိုင်း ယောရှုပြု၍၊ အာမလက်လူတို့ကို စစ်တိုက်လေ၏။ မောရှေ၊ အာရုန်၊ ဟုရတို့သည်
တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။ [၁၁]မောရှေသည် လက်ကို ချီသောအခါ၊ ဣသရေလလူတို့သည် နိုင်ကြ၏။
လက်ကိုချသောအခါ၊ အာမလက်လူတို့သည် နိုင်ကြ၏။ [၁၂]သို့ရာတွင် မောရှေ၏လက်သည်
ညောင်းသောကြောင့်၊ သူတို့သည် ကျောက်ကို ယူ၍ မောရှေကို ထိုင်စေပြီးလျှင်၊ အာရုန်နှင့် ဟုရတို့သည်
တယောက်တဘက်နေ၍ သူ၏လက်ကိုမကြ၏။ သို့ဖြစ်၍နေဝင်သည်တိုင်အောင် သူ၏ လက်တို့သည်
အမြဲနေလေ၏။ [၁၃]ယောရှုသည်လည်း အာမလက်မင်းနှင့် လူများတို့ကို ထားလက်နက်ဖြင့် လုပ်ကြံ လေ၏။
[၁၄]ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤအမှုကို အောက်မေ့စရာဘို့ စာရေးထား၍ ယောရှုအား ဘတ်ရွတ်လော့။
အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်အောက်၌ အာမလက်၏အမှတ်ရှိသမျှကို ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု မောရှေအား
မိန့်တော် မူ၏။ [၁၅]မောရှေသည်လည်း ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ယေဟောဝါနိဿိဟု သမုတ်လေ၏။
[၁၆]အကြောင်းမူကား၊ အာမလက် အမျိုး၏လက်သည် ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော်၏
ရန်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစဉ်အဆက်
အာမလက်အမျိုးကိုစစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။

၁၈

[၁]ဘုရားသခင်သည် မောရှေမှစ၍ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးအဘို့ပြုတော်မူသမျှကိုငင်း၊
ထာဝရဘုရား ရားသည် ဣသရေလအမျိုးကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကိုငင်း၊ မိဒျန်ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ဖြစ်သော မောရှေ၏ ယောက္ခမယေသရောကြားသည်ရှိသော်၊ [၂]မောရှေလွှတ်ခဲ့သော မယားနှင့်၊
[၃]သူ၏သားနှစ်ယောက် ကိုယူ၍ သွားလေ၏။ သားတယောက်ကား၊ ဂေရရှုံအမည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ငါသည်တကျွန်းတနိုင်ငံ၌ ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်ရပြီဟု အဘဆိုသတည်း။ [၄]သားတယောက်ကား၊ ဧလျေဇာ
အမည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုမစ၍ ဖါရောဘုရင်၏
ထားမှကယ်လွှတ် တော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။ [၅]မောရှေ၏ ယောက္ခမ ယေသရောသည် မောရှေမယားနှင့်
သားတို့ကိုယူ၍၊ တော၌ ဘုရားသခင်၏ တောင်တော်နား၊ မောရှေတပ်ချရာ အရပ်သို့ ရောက်လာလျှင်၊
[၆]ကိုယ်တော်၏ ယောက္ခမ ယေသရောနှင့် ကိုယ်တော်၏ မယား၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့
ရောက်လာပါပြီဟု မောရှေအား ကြားပြောသော်၊ [၇]မောရှေသည် ယောက္ခမကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ

ထွက်၍ဦးချနမ်းရှုပ် လျက်၊ ကျန်းမာကြောင်းကို တယောက်နှင့် တယောက်မေးမြန်လျက် တဲသို့ဝင်ကြ၏။
၈ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေ လအမျိုးအတွက် ဖါရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့၌ ပြုတော်မူသမျှကိုငှင်း၊
လမ်းခရီးတွင် ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခ အလုံးစုံ ကိုငှင်း၊ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခမှ
ထာဝရဘုရားကယ်လွှတ်တော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ မောရှေသည် ယောက္ခမအား ကြားပြော လေ၏။
၉ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်၍၊ ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးကြောင့်
ယေသရောသည် ဝမ်းမြောက်လျက်၊ ၁၀အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှငှင်း၊ ဖါရောဘုရင်လက်မှငှင်း၊
သင့်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူ ထသော၊ လူများတို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသော
ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသ တည်း။ ၁၁ထာဝရဘုရားသည် အခြားသောဘုရားရှိသမျှတို့ထက်
သာ၍ကြီးမြတ်တော်မူ ကြောင်းကို ယခုငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် မာနထောင်လွှားသော
အမှုအရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား နိုင်တော်မူ၏ဟု ဆိုပြီးမှ၊ ၁၂မောရှေ၏ယောက္ခမ ယေသရောသည်၊
မီးရှို့စရာယဇ်နှင့် ဘုရားသခင်အဘို့ ယဇ်များကို ဆောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့်
ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည်၊ မောရှေ၏ ယောက္ခမနှင့်အတူ ဘုရား သခင့်ရှေ့တော်၌
အစာစား ခြင်းငှါ လာကြ၏။

၁၃နက်ဖြန်နေ့၌ မောရှေသည်၊ လူများကိုတရားစီရင်ခြင်းငှါ ထိုင်လေ၏။ နံနက်မှစ၍ ညဦးတိုင်အောင်၊
လူများ တို့သည် မောရှေရှေ့မှာ နေကြ၏။ ၁၄မောရှေသည် လူများ တို့အားပြုသမျှကို ယောက္ခမမြင်လျှင်၊
ဤလူများတို့အား ပြုသော အမှု အဘယ်သို့နည်း။ သင်သည် တယောက်တည်းထိုင်လျက်၊
လူအပေါင်းတို့သည် နံနက်မှစ၍ ညဦး တိုင်အောင်သင့်ရှေ့မှာ အဘယ်ကြောင့် နေရကြသနည်းဟု ဆို၏။
၁၅မောရှေကလည်း၊ ဤသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အယူတော်ကိုခံလို၍ ကျွန်ုပ်ထံသို့လာသောကြောင့်
ဤသို့ဖြစ်၏။ ၁၆သူတို့သည် အမှုရှိလျှင် အကျွန်ုပ်ထံသို့လာ၍ သူတို့၏ အမှုကို သင်ချရ၏ဟု
ယောက္ခမအားပြောလျှင်၊ ၁၇ယောက္ခမက၊ သင်ပြုသော အမှုသည်မတော်မသင့်ဖြစ်၏။ ၁၈သင်မှစ၍
သင်၌ပါသောဤလူများတို့သည် အမှန်အားလျော့ ကြလိမ့်မည်။ ဤအမှုသည် သင်၌အလွန်လေး၏။
တယောက်တည်း မတတ်နိုင်သောအမှုဖြစ်၏။ ၁၉ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ ငါ့အကြံပေးမည်။
ဘုရားသခင်သည် လည်းသင့်ဘက်၌ ရှိတော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆိုင်သောအမှု၌
လူများတို့၏အမှုကိုစောင့်လျက် ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ဝင်၍ လျှောက်ရမည်။ ၂၀သူတို့အားလည်း
ပညတ်တရားတော်များကို သင်ချရမည်။ သူတို့သွားရာလမ်း၊ ပြုရသောအမှုကိုလည်း ပြရမည်။ ၂၁ထိုမှတပါး
ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့လျက်၊ သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ လောဘကိုရွံရှာလျက်၊ တတ်စွမ်းနိုင် သောသူတို့ကို
လူအပေါင်းတို့အထဲက ရွေးကောက်၍၊ တထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုပ် အရာ၌
ခန့်ထားရမည်။ ၂၂ထိုသူတို့သည် ခပ်သိမ်းသောအချိန်၌ လူများတို့ကို တရားစီရင်ကြစေ။ ကြီးသောအမှု၌
သင်၏ အယူကိုခံကြစေ။ ငယ်သောအမှုကို အလိုလိုစီရင်ကြစေ။ သို့ဖြစ်လျှင် သူတို့သည် ဝိုင်းညီ၍
အမှုထမ်းသဖြင့်သင်သည် သက်သာလိမ့်မည်။ ၂၃ထိုသို့ ဘုရားသခင်အခွင့်နှင့် ပြုလျှင်
သင်သည်ခိုင်ခံ့လိမ့်မည်။ ဤလူအပေါင်းတို့သည် မိမိနေရာ ပြည်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။
၂၄မောရှေသည်လည်း ယောက္ခမ၏ စကားကိုနားထောင်၍ စကားရှိ သည်အတိုင်းပြုလျက်၊
၂၅တတ်စွမ်းနိုင်သောသူတို့ကို ဣသရေလအမျိုးထဲက ရွေးကောက်၍ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊
ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုပ်အသီးအသီး ခေါင်းအရာ၌ ခန့်ထားလေ၏။ ၂၆ထိုသူတို့သည် ခပ်သိမ်းသော
အချိန်၌ လူတို့ကို တရားစီရင်ကြ၏။ ခက်သော အမှု၌ မောရှေ၏အယူကိုခံကြ၏။ လွယ်သောအမှုကို
အလိုလိုစီရင် ကြ၏။ ၂၇ထိုနောက် မောရှေသည် ယောက္ခမ သွားရသောအခွင့်ကို ပေး၍၊ သူသည်မိမိနေရာသို့
သွားလေ၏။

၁ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသောနောက်၊ တတိယတရက်နေ့၌ သိနာတော သို့ရောက်ကြ၏။ ၂ရေဖိဒိမ်အရပ်ကထွက်သွားပြီးမှ သိနာတောသို့ရောက်၍၊ ထိုတော၌ တောင်ရှေ့မှာတပ်ချကြ၏။ ၃မောရှေသည်ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ တက်သွားလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်က ခေါ်တော်မူ၍၊ သင်သည်ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလတို့အား ပြန်ပြောရသောအမိန့်တော်ဟူမူကား၊ ၄ငါသည်အဲဂုတ္တုပြည်လူတို့၌ပြု သောအကြောင်း၊ သင်တို့ကိုရွှေလင်းတအတောင်ဖြင့်ထမ်း၍ ကိုယ်ဘို့ဘမ်း ယူသော အကြောင်းကို သင်တို့သည် သိမြင်ရကြပြီ။ ၅ထိုကြောင့် ယခုတွင်သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုအမှန် နားထောင်၍ ငါ့ပဋိညာဉ်ကိုစောင့်ရှောက်လျှင် အခြား သောလူမျိုးတကာတို့ထက် သင်တို့သည် ငါပိုင်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးရှိသမျှသည် ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏။ ၆သင်တို့သည်လည်း မင်းစည်းစိမ်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မျိုး၊ သန့်ရှင်းသော လူမျိုးဖြစ်ရကြလိမ့်မည် ဟူသော အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသား တို့အားဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇မောရှေသည်ပြန်လာ၍ လူတို့တွင်အသက်ကြီး သူတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော စကားအလုံးစုံတို့ကို ပြန်ပြောလေ၏။ ၈လူအပေါင်းတို့ကလည်း ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့ သည် ပြုပါမည်ဟု တညီတညွတ်တည်းပြန်ပြောကြ၏။ မောရှေသည်လည်း သူတို့၏စကားကို ထာဝရဘုရားအား ပြန်လျှောက်လေ၏။ ၉ထာဝရဘုရားကလည်း ကြည့်ရှုလော့။ သင်နှင့် ငါပြောသောအခါ လူများတို့သည် ကြား၍ အစဉ်အမြဲသင့်ကိုယုံမည်အကြောင်း၊ မိုဃ်းတိမ်တိုက်၌ သင့်ဆီသို့ငါလာမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေ သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို လူများတို့အား ပြန်ပြောလေ၏။

၁၀ထာဝရဘုရားကလည်း လူတို့ရှိရာသို့ သွား၍၊ ယနေ့နှင့်နက်ဖြန်၌ သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေလော့။ သူတို့အ ဝတ်ကိုလျှော်၍၊ ၁၁သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ အသင့်ရှိနေစေလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည်လူအပေါင်းတို့ရှေ့၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်တော်မူမည်။ ၁၂လူတို့မကျော်ရသော အဆီး အကာတို့ကို တောင်ပတ်လည်၌စီရင်၍၊ သင်တို့သည်တောင်ပေါ်သို့မတတ်၊ တောင်ခြေရင်းကို မထိရအောင် သတိပြု ကြဟု ဟောပြောလော့။ တောင်ကိုထိမိသောသူ မည်သည်ကား၊ ကေန်အမှန် အသေခံစေ။ ၁၃ထိုသူကိုလက်နှင့် မထိရ။ အကယ်စင်စစ်ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ရမည်။ သို့မဟုတ် လှံနှင့် ထိုးရမည်။ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ အသက်မရှင်ရ။ တံပိုးသည် ကြာကြာမြည်သောအခါ၊ လူများတို့သည် တောင်သို့လာရမည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၄မောရှေသည်တောင်ပေါ်မှ လူတို့ရှိရာသို့ဆင်းသက်၍၊ သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၏။ သူတို့သည် မိမိအဝတ်များကို လျှော်ကြ၏။ ၁၅မောရှေကလည်း၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ အသင့်ရှိစေကြလော့။ မယားကို မချဉ်းကြနှင့် ဟုလူတို့ အားဆိုလေ၏။

၁၆သုံးရက်မြောက်သောနေ့၊ နံနက်အချိန်၌တောင်ပေါ်မှာ မိုဃ်းချုန်းခြင်း၊ လျှပ်ပြက်ခြင်းနှင့် တကွ မိုဃ်းတိမ် တိုက်လွှမ်းမိုး၍ ကြီးသော အသံနှင့်တံပိုးမြည်သဖြင့်၊ တပ်၌ရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။ ၁၇မောရှေ သည်လည်း ဘုရားသခင်နှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ၊ လူများတို့ကိုတပ်ထဲကဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် တောင်ခြေရင်း အောက်၌ရပ်နေကြ၏။ ၁၈ထာဝရဘုရားသည် မီးဖြင့်လွှမ်းလျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်တော်မူသော ကြောင့်၊ တတောင်လုံးမီးခိုးထွက်လေ၏။ မီးခိုးသည်လည်း မီးဖို၏မီးခိုးကဲ့သို့ တက်၍တတောင်လုံးပြင်းစွာ လှုပ်လေ၏။ ၁၉တံပိုး မြည်သံသည် ကြာကြာမြည်လျက်၊ အသံတိုး၍ ကြီးသောအခါ၊ မောရှေသည်ခေါ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် စကားသံနှင့် ထူးတော်မူ၏။ ၂၀ထာဝရဘုရားသည်လည်း သိနာတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်၍၊ မောရှေကို တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ခေါ်တော်မူလျှင်၊ မောရှေသည် တက်လေ၏။ ၂၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လူတို့သည်ကြည့်ရှုခြင်းငှါ

ထာဝရဘုရားထံ သို့ကျော်ဝင်၍၊ အများတို့သည် သေကြလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိသောကြောင့် ဆင်း၍
သတိပေးလော့။ ၂၂ထာဝရ ဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း၊
ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေရမည်။ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်ဟု
မောရှေအားမိန့်တော် မူ၏။ ၂၃မောရှေကလည်း၊ လူတို့သည် သိနာတောင်သို့ မတက်နိုင်ကြပါ။
အကြောင်းမူကား၊ မကျော်ရသော အဆီးအကာတို့ကို တောင်ပတ်လည်၌ စီရင်၍၊ သန့်ရှင်းစေလော့ဟု
မှာထားတော် မူပြီဟု ထာဝရဘုရားအား ပြန်လျှောက်လေ၏။ ၂၄ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဆင်းသွားလော့။
သင်နှင့်အာရုန်သာလျှင် တက်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ လူများတို့သည် ထာဝရဘုရားထံသို့ တက်ခြင်းငှါ
မကျော်မဝင်စေနှင့်။ သို့မဟုတ် သူတို့ကိုဒဏ်ခတ်တော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၅မောရှေသည်လည်း
လူများတို့ရှိရာသို့ ဆင်း၍ကြားပြောလေ၏။

၂၀

၁ထိုအခါ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသောစကားများဟူမူကား၊ ၂ငါသည်
သင့်ကိုကျွန်ခံနေရာအဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသော သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
၃ငါမှတပါးအခြားသောဘုရားကို မကိုးကွယ် နှင့်။ ၄အထက် မိုဃ်းကောင်းကင်၌ဖြစ်စေ၊
အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်၌ဖြစ်စေ၊ မြေကြီးအောက်ရေထဲ၌ဖြစ်စေ ရှိသောအရာနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူအောင်၊
ရုပ်တုဆင်းတုကို ကိုယ်အဘို့မလုပ်နှင့်။ ၅ဦးမချဝတ်မပြုနှင့်။ အကြောင်း မူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ငါထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၌အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရား၊ ငါ့ကိုမုန်းသော သူတို့၏
အမျိုးအစဉ်အဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက် တိုင်အောင်၊ အဘတို့၏အပြစ်ကိုသားတို့၌
ဆပ်ပေးစီရင်သောဘုရား၊ ၆ငါ့ကိုချစ်၍ ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်သောသူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက် အထောင်
အသောင်း တိုင်အောင်၊ ကရုဏာကိုပြသော ဘုရား ဖြစ်၏။ ၇သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍ မမြွက်မဆိုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍
မြွက်ဆိုသောသူကို အပြစ်မရှိဟု ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မမူ။ ၈ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေ ခြင်းငှါ၊ ထိုနေ့ရက်ကို
အောက်မေ့လော့။ ၉ခြောက်ရက် ပတ်လုံး အလုပ်မျိုးကို ကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်လော့။ ၁၀သတ္တမ နေ့ရက်သည်
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်မှစ၍ သင်၏သားသမီး၊ ကျွန်ယောကျ်ား
မိန်းမ၊ တိရစ္ဆာန်။ သင်၏တံခါးအတွင်း၌ နေသော ဧည့်သည် အာဂန္တုသည် အလုပ်မလုပ်ရ။
၁၁အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာ၊ အရပ်ရပ်၌ ရှိသမျှတို့ကို
ခြောက်ရက် တွင် ဖန်ဆင်း၍ သတ္တမနေရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည်
သတ္တမနေ့ရက်ကို ကောင်းကြီးပေး၍ သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။ ၁၂သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားပေးသနားတော်မူသော ပြည်၌ သင်၏ အသက်တာရှည်မည် အကြောင်း၊
သင်၏မိဘကိုရိုသေစွာ ပြုလော့။ ၁၃လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။ ၁၄သူ့မယားကိုမပြစ် မှားနှင့်။ ၁၅သူ့ဥစ္စာကို
မခိုးနှင့်။ ၁၆ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူတဘက်၌ မမှန်သော သက်သေကိုမခံနှင့်။ ၁၇ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ၏
အိမ်ကို တပ်မက်လိုချင်သောစိတ် မရှိစေနှင့်။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ မယား၊ သူ၏ကျွန် ယောကျ်ား မိန်းမ၊
နွား၊ မြည်းမှစ၍ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ၏ ဥစ္စာတစုံတခု ကိုမျှ တပ်မက်လိုချင်သောစိတ် မရှိစေနှင့်
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၈လူအပေါင်းတို့သည် မိုဃ်းချုန်းခြင်း၊ လျှပ်ပြက်ခြင်း၊ တံပိုးသံမြည်းခြင်း၊ တောင်ထဲကမီးခိုးထွက်ခြင်း
အကြောင်း အရာတို့ကို မြင်သောအခါ၊ ကြောက်သောကြောင့် ရွေ့၍ အဝေး၌ရပ်နေကြ၏။
၁၉မောရှေကိုလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်ပါမည်။
အကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင် မိန့်တော်မမူပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သေမည်ကို စိုးရိပ်ပါသည်ဟု
လျှောက်ဆိုကြ၏။ ၂၀မောရှေကလည်း၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့ကိုစုံစမ်းခြင်းငှါရင်း၊ သင်တို့သည်

ပြစ်မှားခြင်းနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း ကိုယ်တော်ကို ကြောက်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ကြွလာတော်မူပြီဟု
လူများတို့အား ပြောဆို၏။ ၂၁လူများတို့သည်လည်း အဝေး၌ရပ် နေကြ၏။ မောရှေမူကား၊ ဘုရားသခင်
ရှိတော်မူရာထူထပ်သော မှောင်မိုက်သို့ချဉ်းကပ်လေ၏။ ၂၂ထာဝရဘုရား ကလည်း၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြန်ပြောရသောစကား ဟူမူကား၊ ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံမှ သင်တို့နှင့်
နှုတ်ဆက်ကြောင်းကို သင်တို့သည် သိမြင်ကြပြီ။ ၂၃ငါ့ကို ကိုးကွယ်သောအမှု၌ ကိုယ်သုံးဘို့ငွေဘုရား၊
ရွှေဘုရားကို မလုပ်ရ။ ၂၄ငါ့အဘို့ မြေယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ရမည် ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ သင်၏မီးရှို့သောယဇ်၊
မိဿဟာယယဇ်တည်း ဟူသော သင်၏သိုးနွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ငါ့အခွင့်ရှိ၍၊ ငါ့နာမကို
ကိုးကွယ်ရာအရပ် ခပ်သိမ်းတို့၌၊ သင့်ဆီသို့ ငါကြွလာ၍ ကောင်းကြီးပေးမည်။ ၂၅သင်သည်
ကျောက်ယဇ်ပလ္လင်ကို ငါ့အဘို့တည်လျှင်၊ ဆစ်သောကျောက်ကို မတည်ရ။ သံတန်ဆာပါ၍ တည်သော
ယဇ်ပလ္လင်သည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ ၂၆သင်၌ ရှက်စရာအကြောင်း မထင် မပေါ်စေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့
လှေခါးဖြင့်မတက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁

၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ စီရင်ရသော
ဓမ္မသတ်ကျမ်းဟူမူကား၊ ၂ဟေဗြဲအမျိုးဖြစ်သော ကျွန်ကိုဝယ်လျှင်၊ ခြောက်နှစ်သာအစေခံစေရမည်။
သတ္တမနှစ်ရောက်သော်၊ ကိုယ်ဘိုးကို မတောင်းဘဲ လွှတ်ရမည်။ ၃ကျွန်ခံစက တယောက်တည်းခံလျှင်၊
တယောက်တည်းထွက်ရမည်။ လင်မယားနှစ် ယောက်ခံလျှင်၊ မယားနှင့်တကွ ထွက်စေရမည်။ ၄သို့မဟုတ်
သခင်ပေးစားသောမယားရှိ၍ ထိုမယားသည် သားသမီးကို ဘွားမြင်လျှင်၊ မယားနှင့်သားသမီးတို့ကို
သခင်ပိုင်ရမည်။ ကျွန်မူကား၊ တယောက်တည်း ထွက်ရမည်။ ၅သို့မဟုတ် ကျွန်က၊ ကျွန်တော်သခင်နှင့်
မယားသားသမီးတို့ကို ကျွန်တော်ချစ်ပါ၏။ မထွက်မသွား လိုပါဟု အတည့် အလင်းပြောဆိုလျှင်၊
၆သခင်သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်သို့၎င်း၊ အိမ်တံခါးတိုင်သို့၎င်း ဆောင်ယူ၍၊ နားရွက်ကို စူးဖြင့်ဖောက်ပြီးမှ
ထိုကျွန်သည် အစဉ်အမြဲကျွန်ခံရမည်။
၇အဘသည် သမီးကိုကျွန်ခံစေခြင်းငှါ ရောင်းလျှင် ထိုမိန်းမသည်
ကျွန်ယောက်ျားကဲ့သို့လွတ်သည်မဟုတ်။ ၈သခင်သည် ထိုမိန်းမကိုသိမ်းယူ၍ မကြိုက်လျှင်၊ ရွေးစေခြင်းငှါ
အခွင့်ပေးရမည်။ သူ့ကိုလှည့်ဖြားမိသောကြောင့်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သို့ ရောင်းချပိုင်သောအခွင့်မရှိ။
၉မိမိသား၌ ပေးစားလျှင်မူကား၊ သမီးကဲ့သို့ပြုစုရမည်။ ၁၀အခြား မိန်းမကို သိမ်းပြန်လျှင်၊
အရင်သိမ်းသောမိန်းမ၏ အဝတ်အစားနှင့် မယားဝတ်ကိုမလျှော့ရ။ ၁၁ထိုသုံးပါးကို မပြုလျှင်၊ ကိုယ်ဘိုးကို
မတောင်းဘဲ လွှတ်ရမည်။
၁၂လူကိုအသေသတ်သောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။
၁၃အသေသတ်မည်အကြံမရှိဘဲ၊ သူ၏လက်၌ လူအသက်ကို ဘုရားသခင်အပ်တော်မူလျှင်၊
ပြေးရသောအရပ်ကို ငါခန့်ထားမည်။ ၁၄အိမ်နီးချင်းကို သတ်မည်အကြံရှိ၍ အနိုင်တိုက်သောသူကိုကား၊
ငါ့ယဇ်ပလ္လင်၌ခိုလှုံသော်လည်း ဆွဲယူ၍သတ်ရမည်။ ၁၅မိဘကို အသေသတ်သောသူသည်၊ အသေသတ်ခြင်းကို
အမှန်ခံရမည်။ ၁၆လူကိုခိုးသောသူသည်၊ ရောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ သူ၏ လက်၌ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ အသေသတ်ခြင်းကို
အမှန်ခံရမည်။ ၁၇မိဘကိုကျိန်ဆဲသောသူသည်၊ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ၁၈လူချင်းခိုက်ရန်ပြု၍
တယောက်သည် ကျောက်ခဲနှင့်ထုသည်ဖြစ်စေ၊ လက်သီးနှင့်ထိုးသည်ဖြစ်စေ၊ အရိုက်ခံရသောသူသည်
မသေသော်လည်း၊ အိပ်ရာ၌တုံးလုံးနေရလျှင်၎င်း၊ ၁၉တဖန်ထ၍ တောင်ဝေးနှင့်သွား လျှင်၎င်း၊ ရိုက်သောသူကို
အပြစ်လွှတ်ရမည်။ သို့ရာတွင် နာသောသူသည် အလုပ်ပျက်ရသည်အတွက်၊ အနာ ပျောက်စေခြင်းငှါ
ကုသရသည့်အတွက်၊ ငွေကိုလျော်ရမည်။ ၂၀သခင်သည် ကျွန်ယောက်ျားကျွန်မိန်းမကို ဒုတ်နှင့် ရိုက်၍

ထိုကျွန်သေလျှင်၊ သခင်သည် လေးသောဒဏ်ကိုခံရမည်။ ၂၁သို့ရာတွင် ကျွန်သည် တရက်နှစ်ရက်နာ၍
မသေဘဲ နေလျှင်၊ သခင်သည် ထိုကျွန်ကိုပိုင်သောကြောင့်၊ ဒဏ်နှင့်လွတ်ရမည်။
၂၂လူချင်းခိုက်ရန်ပြုကြ၍၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမကို ထိခိုက်သဖြင့် ကိုယ်ဝန်ပျက်၍ အခြားသော
အနာ မဖြစ်လျှင်၊ မိန်းမလင်စီရင်သည်အတိုင်း ဒဏ်ခံရမည်။ မင်းစီရင်သည်အတိုင်းလည်း ငွေကိုလျော်ရမည်။
၂၃အခြားသော အနာဖြစ်လျှင်၊ အသက်အတွက် အသက်ကိုင်း၊ ၂၄မျက်စိအတွက် မျက်စိကိုင်း၊ သွားအတွက်
သွားကိုင်း၊ လက်အတွက် လက်ကိုင်း၊ ခြေအတွက် ခြေကိုင်း၊ ၂၅မီးလောင်ခြင်းအတွက်
မီးလောင်ခြင်းကိုင်း၊ ရှနခြင်းအတွက် ရှနခြင်းကိုင်း၊ ဒဏ်ချက်ရာအတွက် ဒဏ်ချက်ရာကိုင်း ခံရမည်။
၂၆သခင်သည် ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမ၏ မျက်စိကို ပျက်အောင်ရိုက်လျှင်၊ မျက်စိပျက်သည်အတွက်
လွှတ်ရမည်။ ၂၇ထိုအတူ ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမ၏ သွားကို ကျိုးအောင်ရိုက်လျှင် သွားကျိုးသည်အတွက်
လွှတ်ရမည်။
၂၈နွားသည် လူယောကျ်ားမိန်းမကို ခွေ၍ လူသေလျှင်၊ စင်စစ် ထိုနွားကိုကျောက်ခဲနှင့်
ပစ်၍သတ်ရမည်။ အသားကိုလည်းမစားရ။ နွားရှင်ကိုကား၊ ပြစ်လွတ်ရမည်။ ၂၉ငင်းနည်း နွားသည်
အထက်ကခွေ့ဘူး၍၊ ခွေ့ကြောင်း ကိုနွားရှင်ကြားသိလျက် မချည်မနှောင်လွှတ်ထား၍၊ နွားသည်
ယောကျ်ားမိန်းမကို သတ်မိလျှင်၊ ထိုနွားကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်သတ်ရမည်။ နွားရှင်ကိုလည်း
အသေသတ်ရမည်။ ၃၀သို့မဟုတ် ငွေလျော်စေဟုစီရင်လျှင်၊ စီရင် သည်အတိုင်း မိမိအသက်ရွေးရန်အဘိုးကို
လျော်ရမည်။ ၃၁သူတပါး၏သားသမီးကိုခွေ့လျှင်၊ စီရင်သည်အတိုင်းခံရမည်။ ၃၂ကျွန်ယောကျ်ား
ကျွန်မိန်းမကိုခွေ့လျှင်မူကား၊ နွားရှင်သည် ကျွန်ရှင်အား ငွေအကျပ်သုံးဆယ်ကိုလျော်ရမည်။ နွားကိုလည်း
ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်သတ်ရမည်။ ၃၃လူသည် တွင်းကိုဖွင့်၍ထားသည်ဖြစ်စေ၊ တွင်းကိုတူး၍ မပိတ်ဘဲ
ထားသည်ဖြစ်စေ၊ သူတပါး၏မြင်း၊ နွားသည် ထိုတွင်း၌ကျလျှင်၊ ၃၄တွင်းရှင်သည် မြင်း၊ နွား အဘိုးကိုလျော်၍
အသေကောင်ကိုယူရမည်။ ၃၅အကြင်သူ၏နွားသည်၊ သူတပါး၏နွားကို အသေခွေ့လျှင်၊ နွားရှင်နှစ်ဦးတို့သည်၊
အသက်ရှင်သောနွားကိုရောင်း၍ အဘိုးကိုဝေယူရမည်။ သေသောနွားကိုလည်း ဝေယူရမည်။ ၃၆ငင်းနည်း
နွားသည် အထက်ကခွေ့ဘူးကြောင်းကို၊ နွားရှင်သိလျက်နှင့် မချည်မနှောင် အလွှတ်ထားလျှင်၊
နွားသေကောင်ကို ကိုယ်တိုင် ယူရမည်။ ထိုနွားတကောင်အတွက် တကောင်ကို အမှန်လျော်ရမည်။

၂၂

၁လူသည် သိုးနွားကိုခိုး၍ သတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ရောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ နွားတကောင်အတွင်
နွားငါးကောင် ကိုင်း၊ သိုးတကောင်အတွက် သိုးလေးကောင်ကိုင်း ပြန်ပေးရမည်။ ၂သူခိုးသည်
အိမ်ကိုထွင်းဖောက်စဉ်၊ သူတပါးတွေ့၍ သေအောင်သတ်သော်လည်း၊ သေစားမသေစေရ။ ၃သို့သော်လည်း
နေထွက်လျှင် သေစား သေစေရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန်ပေးစရာအကြောင်းရှိ၏။ ဥစ္စာအလျှင်းမရှိလျှင်၊
ခိုးသည်ဥစ္စာအတွက် ကိုယ်ကိုရောင်းရမည်။ ၄သူခိုးလက်၌ ခိုးသောနွား၊ သိုးကိုအသက်ရှင်လျက်
အမှန်တွေ့လျှင်၊ နှစ်ဆပြန်ပေးရမည်။
၅သူ့လယ်၊ သူ့စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စားစေသော်ငင်း၊ မိမိတိရစ္ဆာန်ကို သူ့လယ်၌ ထိန်းကျောင်းသော်ငင်း၊
မိမိ လယ်၊ မိမိစပျစ်ဥယျာဉ်ထဲက အကောင်းဆုံးကိုထုတ်၍ ပြန်ပေးရမည်။ ၆မီးရှို့သောအခါ မြက်ပင်ကြောင့်
အစဉ်အတိုင်း ရောက်၍လောင်လျက်၊ ကောက်လှိုင်း၊ စပါးပင်၊ လယ်၌ရှိသောအရာတို့ကို လောင်လျှင်၊
မီးရှို့သော သူသည် အမှန် လျော်ရမည်။
၇လူတဦးသည် အိမ်နီးချင်းတဦး၌ ရွှေငွေအစရှိသော ဥစ္စာတစုံတခုကို အပ်နှံ၍၊
အပ်နှံခံသောသူ၏အိမ်မှ သူခိုးခိုးသွားလျှင်၊ သူခိုးကိုတွေ့မိသောအခါ နှစ်ဆလျော်စေ။ ၈သူခိုးကိုမတွေ့လျှင်၊
အိမ်ရှင်သည် မိမိအိမ်နီးချင်း ဥစ္စာကို ယူသလော မယူသလောဟု ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အစစ်ခံရမည်။
၉သူ့ဥစ္စာကို ပြစ်မှားသည်အမှုမှာ၊ နွား၊ မြည်း၊ သိုး၊ အဝတ်အစရှိသော ပျောက်သောဥစ္စာတစုံတခုကို တွေ့၍၊

ဤဥစ္စာကား၊ ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်သည်ဟု တစုံတယောက် ဆိုလျှင်၊ အမှုသည်နှစ်ဦးတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
အစစ်ခံရ၍၊ တရားရှုံးသောသူသည် နှစ်ဆလျော်ရမည်။ ၁၀လူသည် အိမ်နီးချင်းလယ်၌ မြည်း၊ နွား၊ သိုး
အစရှိသော တိရစ္ဆာန်တစုံတခုကို အပ်နှံ၍၊ ထိုတိရစ္ဆာန်သေသော်၎င်း၊ ထိခိုက်၍နာသော်၎င်း၊
သက်သေမရှိဘဲ သူတပါးမောင်း၍သွားသော်၎င်း၊ ၁၁အပ်နှံခံ သော သူသည် ငါ့အိမ်နီးချင်း၏ ဥစ္စာကို
ငါမယူဟု နှစ်ဦးသဘောတူလျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ အကျိန်ခံလျှင်၊ ဥစ္စာရှင်သည် ဝန်ခံရမည်။ အပ်နှံခံသူ
လည်း မလျော်ရ။ ၁၂သို့ရာတွင် သူတပါးခိုးသွားလျှင်၊ အပ်နှံခံသူသည် ဥစ္စာရှင်အား ပြန်ပေးရမည်။
၁၃သားရဲကိုက် လျှင် သက်သေဘို့ အသေကောင်ကိုပြစေ။ ပြနိုင်လျှင် အလျော်မခံရ။ ၁၄လူသည် အိမ်နီးချင်၌
တစုံတခုကိုငှါး၍ ဥစ္စာရှင်မပါဘဲ သေသော်၎င်း၊ ထိခိုက်၍ နာသော်၎င်း၊ အမှန်လျော်ရမည်။ ၁၅ဥစာရှင်ပါလျှင်၊
ငှါးသောသူသည် မလျော်ရ။ အခနှင့်ငှါးလျှင်မူကား၊ ဥစ္စာရှင်သည် အခကိုသာ တောင်းရမည်။

၁၆မပေးစားလိုသောအပျိုကို အကြင်ယောကျ်ားသည် ချော့မော့၍ သင့်နေလျှင်၊
ကန်တော့ဥစ္စာကိုပေး၍ ထိုမိန်းမကို မယားအရာ၌ မြှောက်ထားရမည်။ ၁၇မိန်းမ၏အဘသဘောမတူ
မပေးစားလိုလျှင်၊ ကန်တော့ရသည်နှင့် အမျှ ငွေကိုလျော်ရမည်။ ၁၈စုန်းမကို အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ
အခွင့်မပေး၊ ၁၉တိရစ္ဆာန်နှင့်သင့်နေသောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ၂၀ထာဝရဘုရားမှတပါး
အခြားသောဘုရားရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်သောသူကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။

၂၁တပြည်တနိုင်ငံသားဖြစ်သော ဧည့်သည်ကို မနှောင့်ရှက်မညှဉ်းဆဲရ။ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌
ဧည့်သည် ဖြစ်ကြဘူးပြီ။ ၂၂မိဘမရှိသောသူငယ်နှင့် မုတ်ဆိုးမကို သင်တို့သည် မနှောင့်ရှက်၍။
၂၃နှောင့်ရှက်ခြင်းတစုံတခုကိုပြု၍ သူတို့သည် ငါ့အနည်းငယ်အော်ဟစ်လျှင်၊ ငါသည် ထိုအသံကို
အမှန်ကြား၍၊ ၂၄ငါအမျက်ပြင်းစွာထွက်လျက် သင်တို့ကို ထားဘေးဖြင့်ကွပ်မျက်မည်။
သင်တို့မယားများသည်လည်း မုတ်ဆိုးမ ဖြစ်၍၊ သားသမီးများသည်လည်း မိဘမရှိသော
သူငယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၂၅ငါ့လူဖြစ်သော ဆင်းရဲသားအိမ်နီးချင်းအား သင်သည် ငွေကိုချေးလျှင်၊ အတိုးစားသောသူကဲ့သို့
သူ၌မပြု၊ အတိုးကိုမတောင်းရ။ ၂၆အိမ်နီးချင်းသည် မိမိစောင်ကို သင်၌ပေါင်ထားလျှင်၊
မိုဃ်းမချုပ်မှီပြန်ပေးရမည်။ ၂၇အကြောင်း မူကား၊ အခြားသောခြုံစရာမရှိ။ ကိုယ်ခြုံဘို့ဖြစ်၏။ သူသည်
အဘယ်သို့အိပ်နိုင်သနည်း။ ငါ့အား အော်ဟစ်လျှင် ငါကြားမည်။ ငါသည် သနားသောသဘောရှိ၏။

၂၈ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူး၍မပြောရ။ သင်၏အမျိုးကိုအုပ်စိုးသောမင်းကို မကျိန်ဆဲရ။
၂၉အဦးမှည့်သော အသီး၊ အဦးညှစ်သောအရည်ကို မထိမ်မဝှက်ဘဲ ဆက်ကပ်ရမည်။
အဦးဘွားသောသားယောကျ်ားကိုလည်း ငါ့အားဆက်ကပ်ရမည်။ ၃၀ထိုနည်းတူ သိုးနွားတို့ကိုပြုရမည်။
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သိုးနွားသငယ်ကို အမိနှင့်အတူ နေစေ၍၊ အဋ္ဌမနေ့ရောက်မှ ငါ့အားဆက်ကပ်ရမည်။
၃၁သင်တို့သည် ငါ့ထံ၌ သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်ရကြမည်။ တော၌ သားရဲကိုက်သော အမဲသားကိုမစားရ။
ခွေးတို့အားပစ်ပေးရမည်။

၂၃

၁သင်သည် မှားသောသိတင်းစကားကို မကြားမပြောရ။ မတရားသောသူတို့နှင့် ဝိုင်းညီ၍ မမှန်သော
သက်သေကို မခံရ။ ၂လူများနောက်သို့လိုက်၍ မတရားသဖြင့်မပြုရ။ တရားတွေ့သည်အမှုမှာ
ကြီးသောသူဘက်၌ နေ၍၊ တရားလမ်းမှလွဲစေခြင်းငှါ မပြောရ။ ၃ဆင်းရဲသောသူဘက်၌လည်း မငဲ့ကွက်ရ။
၄သင်သည် ရန်သူ၏ မြင်းနွား လမ်းလွဲသည်ကို တွေ့မြင်လျှင် အမှန်ပြန်ပို့ရမည်။ ၅သင့်ကိုမုန်းသောသူ၏
မြည်းသည်၊ မိမိဆောင်ရွက်သောဝန် အောက်မှာ လဲနေသည်ကိုတွေ့မြင်လျှင်၊ မမစဘဲနေနိုင်သလော။
အမှန်ဝိုင်းညီ၍ မစရမည်။ ၆သင်၌ ဆင်းရဲသောသူ သည် တရားတွေ့သောအခါ၊ သူ့ကိုမတရားသဖြင့် မစီရင်ရ။
၇မဟုတ်မမှန်သောအမှုကို ရှောင်ရမည်။ အပြစ်မရှိသော သူ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကို မကွပ်မျက်ရ။

အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မတရားသောသူကို အပြစ်မလွှတ်။ ၈သင်သည် တံစိုးမစားရ။ တံစိုးသည်
ပညာရှိတို့၏မျက်စေ့ကို ကွယ်စေ၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ စကားကို လွဲစေတတ်၏။
၉တကျွန်းတနိုင်ငံသားဖြစ်သော ဧည့်သည်ကို မညှဉ်းဆဲရ။ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌
ဧည့်သည်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ကြောင့်၊ ဧည့်သည်၏စိတ်သဘောကို သိကြ၏။
၁၀ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး လယ်လုပ်၍ အသီးကိုသိမ်းရမည်။ ၁၁သတ္တမနှစ်တွင် လယ်ကိုမလုပ်ဘဲ
အလွတ်ထား ရမည်။ သို့ပြုလျှင် ဆင်းရဲသောအမျိုးသားချင်းတို့သည်၊ စားရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။
ကြွင်းသောအရာကိုလည်း၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့သည် စားရကြလိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊
သံလွင်ဥယျာဉ်ကိုလည်း ပြုရမည်။ ၁၂ခြောက်ရက် ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်၌
ငြိမ်ဝပ်စွာနေရမည်။ သို့ပြုလျှင် သင်၏နွားမြည်း တို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။
သင်၏ယေသားများ၊ ဧည့်သည်များတို့လည်း သက်သာရကြ လိမ့်မည်။ ၁၃ငါပညတ်သမျှ တို့၌
သတိပြုကြလော့။ အခြားသောဘုရား၏နာမကို မမြွက်မဆိုနှင့်။ သင်၏နှုတ်ထဲက မြွက်သံကို သူတပါးမကြား
စေနှင့်။
၁၄တနှစ်တွင်သုံးကြိမ် ငါ့အဘို့ပွဲခံရမည်။ ၁၅ငါမှာထားခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ အဗိဗလချိန်းချက်သော
နေ့ရက် အချိန်၌ အဇုမပွဲကိုခံ၍၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့သောမုန့်ကို စားရမည်။ အကြောင်းမူကား၊
ထိုလတွင် သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်က ထွက်လာသတည်း။ ထိုပွဲကိုခံစဉ် ငါ့ထံသို့ အဘယ်သူမျှ
လက်ချည်းမပေါ်မလာရ။ ၁၆လယ်လုပ်၍ အသီးအနှံကို သိမ်းစရာရှိသည်ကာလ၊ သိမ်းပွဲကိုဖင်း၊ လယ်လုပ်၍
အသီးအနှံကိုသိုထား သည်ကာလ၊ နှစ်လဲသော အခါ၊ သိုထားပွဲကိုဖင်း ခံရမည်။ ၁၇သင်တို့တွင်
ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်၊ တနှစ်လျှင် သုံးကြိမ် ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ မျက်နှာပြရကြမည်။
၁၈ငါ့ယဇ်ကောင်၏အသွေးကို၊ တဆေးပါသော မုန့်နှင့်ရော၍ မပူဇော်ရ။ ငါ့ယဇ်ကောင်ဆီဥကို
နံနက်တိုင်အောင်မကြွင်းစေရ။ ၁၉သင်၏မြေ၌ အဦးသီးသော အသီးအနှံအကောင်းဆုံးကို၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲသို့ ဆောင်သွင်းရမည်။ ဆိတ်သငယ်ကို အမိနို့ရည်မပြုတ်မချက်ရ။
၂၀ကြည့်ရှုလော့။ လမ်းခရီး၌ သင့်ကိုစောင့်ရှောက်၍၊ ငါပြင်ဆင်နှင့်သောအရပ်သို့ ပို့စေခြင်းငှါ၊
ကောင်းကင် တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်၏။ ၂၁ထိုတမန်ကို ရိုသေစွာပြုလော့။ စကားတော်ကို
နားထောင်လော့။ အာဏာ တော်ကို မဆန်နှင့်။ သင်တို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို သူသည်မလွှတ်။ ငါ့နာမသည်
သူ၌တည်ရှိ၏။ ၂၂အကယ်စင်စစ် သင်သည်သူ့စကားကိုနားထောင်၍ ငါပညတ်သမျှအတိုင်းပြုလျှင်၊
သင်၏ရန်သူတို့ကို ငါသည်ရန်ဘက်ပြုမည်။ သင့်ကိုဆီးတားသောသူတို့ကိုလည်း ငါဆီးတားမည်။
၂၃ငါ့တမန်သည် သင့်ရှေ့၌သွား၍ သင့်ကို အာမောရိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ ဟိဝိလူ၊
ယေဗုသိလူတို့ ရှိရာသို့ဆောင်သွင်း၍၊ သူတို့ကိုပယ်ရှင်းမည်။ ၂၄သူတို့ဘုရား များကို ဦးမချဝတ်မပြုရ။
သူတို့ဘာသာအတိုင်း မကျင့်ရ။ သူတို့ကို အကုန်အစင်မှောင်လှဲ၍၊ ရုပ်တုဆင်းတုများကိုလည်း
ရှင်းရှင်းဖြိုဖျက်ရမည်။ ၂၅သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုရမည်။ သင်၏မုန့်ကိုဖင်း၊ ရေကိုဖင်း၊
ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ အနာရောဂါကိုလည်း သင်၏အထဲက နှုတ်ယူပယ်ရှားတော်မူမည်။
၂၆သင်၏ပြည်တွင် ကိုယ်ဝန်ပျက်သော သတ္တဝါ၊ မြုံသောသတ္တဝါနှင့် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။
သင်၏အသက်တန်းကို ငါစုံလင်စေမည်။ ၂၇ငါ့ကို ကြောက်တတ်သောသဘောကို သင့်ရှေ့သို့ ငါစေလွှတ်၍၊
သင်ရောက်လေရာရာအရပ်၌ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့ကို
နောက်သို့လှည့်စေမည်။ ၂၈ပျားတုပ်များကိုလည်း သင့်ရှေ့သို့ငါစေလွှတ်၍ သူတို့သည် ဟိဝိလူ၊ ခါနနိလူ၊
ဟိတ္တိလူတို့ ကို သင့်ရှေ့မှာ နှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ ၂၉ထိုလူများကို တနှစ်ချင်းတွင် သင့်ရှေ့မှာ ငါမနှင်ထုတ်။
သို့ပြုလျှင် ပြည်သည် လူဆိတ်ညံ၍ သားရဲသည် သင့်တဘက်၌ များပြားလိမ့်မည်။ ၃၀သင်သည် တိုးပွား၍
တပြည်လုံးကို ဝင်စားသည်တိုင်အောင် သူတို့ကိုသင့်ရှေ့မှာ ဖြည်းဖြည်းငါနှင်ထုတ်မည်။

၃၁သင်နေရာနယ်အပိုင်းအခြားကို၊ ဒေါ်ပင်လယ်မှသည် ဖိလိတ္တိပင်လယ်တိုင်အောင်၎င်း၊ တောမှသည်
မြစ်တိုင်အောင် ၎င်း ငါမှတ်သားမည်။ ထိုအရပ်သားများကို သင့်လက်သို့ငါအပ်၍၊
သင်သည်နှင်ထုတ်ရလိမ့်မည်။ ၃၂သူတို့နှင့်၎င်း၊ သူတို့ဘုရားများ နှင့်၎င်း၊ သင်သည်မိဿဟာယမဖွဲ့ရ။
၃၃သင်သည် ငါ့ကိုပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် ပြည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိ သောကြောင့်၊ သူတို့သည် သင့်ပြည်၌
မနေရကြ။ သင်သည် သူတို့ဘုရားကို ဝတ်ပြုလျှင်၊ ထိမိ၍လဲစရာ အကြောင်း အမှန်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၂၄

၁တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်၊ နာဒပ်၊ အဘိဟု အစရှိသော ဣသရေလအမျိုး
အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်နှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ တက်၍၊ သူတို့သည်
ဝေးဝေးကိုးကွယ်ကြစေ။ ၂သင်တယောက် တည်းသာ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ရမည်။
အခြားသောသူမချဉ်းမကပ်ရ။ လူများတို့သည် သင်နှင့်အတူ မတက်ရကြဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
၃မောရှေသည်လည်း လူများတို့ရှိရာ သို့လာ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ စကား တော်အလုံးစုံကို၎င်း၊
စီရင်တော်မူချက် အလုံးစုံကို၎င်း ပြန်ကြား၍၊ လူများအပေါင်းကလည်း၊ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ပြုပါမည်ဟု တသံတည် းပြန်ပြောကြ၏။ ၄မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏
စကားတော် အလုံးစုံတို့ကို ရေးထားပြီးမှ၊ နံနက်စောစောထ၍၊ တောင်ခြေရင်း၌ ယဇ်ပလ္လင်ကို၎င်း၊
ဣသရေလအမျိုး တစ်ဆယ် နှစ်မျိုးနှင့်အမျှ ကျောက်တိုင်တစ်ဆယ် နှစ်တိုင်ကို၎င်း တည်လေ၏။
၅ဣသရေလအမျိုးသားလူပျိုတို့ကို စေခိုင်းသည် အတိုင်း၊ သူတို့သည် နွားများကို ယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ
မီးရှို့သောယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ကို ပူဇော်ကြ၏။ ၆မောရှေ
သည်လည်း၊ အသွေးတဝက်ကို အင်တုံ၌ ထည့်၍၊ တဝက်ကိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းလေ၏။
၇ပဋိညာဉ်စာကိုလည်း ယူ၍၊ ပရိသတ်များ ရှေ့မှာဘတ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့ကလည်း၊
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ပြု ပါမည်၊ နားထောင်ပါမည် ဟု ပြောဆိုကြ၏။
၈မောရှေသည်လည်း၊ အသွေးကိုယူ၍ လူများအပေါ်မှာ ဖြန်းလျက်၊ ဤအသွေးကား ဤအမှုအရာတို့တွင်
သင်တို့၌ ထာဝရဘုရားဝန်ခံတော်မူသော ပဋိညာဉ်၏ အသွေးဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။

၉ထိုအခါ မောရှေ၊ အာရုန်၊ နာဒပ်၊ အဘိဟု အစရှိသောဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်
တို့သည် တက်၍၊ ၁၀ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို မြင်ကြ၏။ ခြေတော်အောက်၌နီလာကျောက်ဖြင့်
ပြီးသောကျောက်ခင်း ကဲ့သို့၎င်း၊ ကြည်လင်သော ကောင်းကင်မျက်နှာ ကဲ့သို့၎င်း ထင်လေ၏။ ၁၁ဣသရေလ
အမျိုးသား မှူးမတ်တို့ကို အပြစ်ပေးတော်မမူ။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်ရသော်လည်း၊ စားသောက်
လျက်နေကြ၏။

၁၂ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါရှိရာတောင်ပေါ်သို့တတ်၍ နေလော့။ လူများတို့အား သွန်သင်ဘို့ရာ
ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ငါရေးထားသောပညတ်တရားများကို သင်၌ငါအပ်ပေးမည်ဟု မောရှေအား
မိန့်တော်မူပြီး လျှင်၊ ၁၃မောရှေသည် မိမိလက်ထောက် ယောရှုနှင့် အတူထ၍ ဘုရားသခင်၏
တောင်တော်ပေါ်သို့ တက်သွား၏။ ၁၄အသက်ကြီးသူတို့အားလည်း၊ ငါတို့မလာမီတိုင်အောင်
ဤအရပ်၌ငံ့နေကြလော့။ အာရုန်နှင့် ဟုရသည်သင်တို့၌ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မည်သည့်သူမဆိုအမှုအခင်းရှိလျှင်၊
သူတို့ထံသို့သွားစေဟု မှာထားလေ၏။

၁၅မောရှေသည် တောင်တော်ပေါ်သို့တက်၍၊ မိုဃ်းတိမ်သည် တောင်တော်ကို လွှမ်းမိုး၏။
၁၆ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် သိနာတောင်ပေါ်မှာ ထိ၍၊ မိုဃ်းတိမ်သည် ခြောက်ရက်ပတ်လုံးလွှမ်းမိုး၏။
သတ္တမနေ့ရက်၌ မိုဃ်းတိမ် အထဲက အသံတော်ထွက်၍၊ မောရှေကိုခေါ်တော်မူ၏။ ၁၇ထာဝရဘုရား၏
ဘုန်းတော်သည် တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ လောင်သောမီးကဲ့သို့ထင်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မြင်ရကြ၏။

၁၈မောရှေသည် မိုဃ်းတိမ်အထဲသို့ဝင်သဖြင့် တောင်ပေါ်သို့ရောက်၍ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး တောင်ပေါ်မှာ
နေလေ၏။

၂၅

၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ၂ငါ့အားလက်ဆောင်
ပဏ္ဏာကိုဆောင်ခဲ့ရမည် အကြောင်းဆင့်ဆိုလော့။ ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်နှင့်
ငါ့အားလှူသမျှသောသူတို့၌ သင်သည်အလှူကိုခံရ မည်။ ၃ခံရသောအလှူဟူမူကား၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊
၄ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်မွေး။ ၅အနီဆိုးသောသိုးရေ၊
တဟာရှသားရေ၊ အကာရှသစ်သား။ ၆လိမ်းရန်ဆီဘော်ဘို့၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်း မွှေးဘော်ဘို့ရာ၊ နံ့သာမျိုး၊
မီးထွန်းစရာဆီ၊ ၇ရုပ်ပံကျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် သင်တိုင်းနှင့် ရင်ဖုံး၌စီစရာကျောက်မြတ် တည်းဟူသော
အလှူကိုခံရမည်။ ၈ငါသည်သင်တို့တွင် ကျိန်းဝပ်ရာဘို့ သန့်ရှင်းရာဌာန ကိုလုပ်ကြစေ။ ၉ငါပြသမျှသော
တဲတော်ပုံ၊ တဲတော်တန်ဆာပုံနှင့် အညီလုပ်ရမည်။

၁၀အလျားနှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာ၊ စောက်တတောင်ထွာ ရှိသောသေတ္တာကို၊
အကာရှသား နှင့် လုပ်၍၊ သေတ္တာအတွင်းအပြင်ကိုရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံရမည်။ ၁၁သေတ္တာအပေါ်နားပတ်လည်၌
ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကိုလည်း လုပ်ရမည်။ ၁၂ရွှေလေးကွင်းကို သွန်း၍၊ သေတ္တာလေးထောင့်၌ တမျက်နှာ
နှစ်ကွင်းစီတပ်ရမည်။ ၁၃အကာရှသား ထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့် မွမ်းမံပြီးမှ၊ ၁၄သေတ္တာထမ်းစရာဘို့ တဘက်
တချက် ရွှေကွင်းထဲသို့ လျှိုထားရမည်။ ၁၅ထိုထမ်း ဘိုးကိုလည်း သေတ္တာရွှေကွင်းထဲက မနုတ်
အစဉ်ရှိစေရမည်။ ၁၆ငါပေးသော သက်သေခံချက်ကို၊ ထိုသေတ္တာထဲမှာ ထားရမည်။

၁၇အလျားနှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာရှိသော သေတ္တာအဖုံးကိုလည်း ရွှေနှင့်လုပ်ရမည်။
၁၈ရွှေခေရုဗိမ် နှစ်ပါးကိုလည်း သေတ္တာအဖုံးတွင် အလျားတဘက်တချက်၌ ထုလုပ်ရမည်။
၁၉ထိုခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကို သေတ္တာဖုံးကိုယ်ထဲ ကထုတ်၍၊ သေတ္တာဖုံးအပေါ်၌ တဘက်တပါးစီလုပ်ပြီးလျှင်၊
၂၀ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍၊ သေတ္တာဖုံး ကိုရှုလျက်၊ မိမိအတောင်ကိုဖြန့်၍သေတ္တာဖုံးကို
မိုးရမည်။ ၂၁သေတ္တာအဖုံးကို သေတ္တာပေါ်မှာ တင်ရမည်။ ငါပေးသော သက်သေခံချက်ကိုလည်း
သေတ္တာထဲမှာထားရမည်။ ၂၂ထိုအရပ်၌ ငါသည်သင်နှင့်တွေ့၍၊ သက်သေခံချက်ထားသော သေတ္တာဖုံးအပေါ်၊
ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးစပ်ကြားမှာ သင်နှင့်နှုတ်ဆက် သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ဆင့်ဆိုရာသမျှတို့
ကိုစီရင်မည်။

၂၃အလျားနှစ်တောင်၊ အနံတတောင်၊ အမြင့်တတောင်ထွာရှိသော စားပွဲကိုလည်း အကာရှသားနှင့်
လုပ်၍၊ ၂၄ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံရမည်။ စားပွဲအပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သောရွှေတန်ဆာကိုရင်း၊ ၂၅အနံလက်
တဝါးရှိသော ခါးပန်း ကိုရင်း၊ ခါးပန်းအပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သောရွှေတန်ဆာကိုရင်းလုပ်ရမည်။
၂၆ရွှေလေးကွင်း ကိုလည်းလုပ်၍၊ ခြေထောက်လေးခုအထက် စားပွဲလေးထောင့်၌ တပ်ရမည်။
၂၇ထိုရွှေကွင်းတို့သည် ခါးပန်းပေါ်မှာ ရှိ၍၊ စားပွဲထမ်းစရာ ထမ်းဘိုးနေရာဖြစ်ရမည်။
၂၈စားပွဲထမ်းစရာအကာရှသား ထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့် မွမ်းမံရမည်။ ၂၉စားပွဲနှင့် ဆိုင်သော လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊
အင်တုံ၊ လောင်းစရာဖလားများကိုလည်း ရွှေစင်နှင့် လုပ်ရမည်။ ၃၀ငါ့ရှေ့၊ စားပွဲပေါ်မှာ ရှေ့တော်မုန့်ကို
အစဉ်တင်ရမည်။

၃၁မီးခုံးကိုလည်း ရွှေစင်နှင့်လုပ်၍၊ မီးခုံတိုင် အစရှိသောအလက်များ၊ ခွက်များ၊ ဘူးသီးများ၊
ကြာပွင့်များတို့ကို တစပ်တည်းထုရမည်။ ၃၂မီးခုံးတိုင်တဘက်တချက်သုံးလက်စီထွက်၍၊ အလက်ခြောက်လက်
ရှိရမည်။ ၃၃မီးခုံးတိုင်ထဲ ကထွက်သောအလက်သုံးလက်တွင်၊ တလက်တလက်၌ ဘူးကြာပွင့်နှင့် တကွ၊
ဗာတံသီးနှင့် ပုံတူသောခွက်သုံးခွက် ရှိရမည်။ ၃၄မီးခုံးတိုင်၌လည်း ဘူးကြာပွင့်နှင့်တကွ၊ ဗာတံသီးနှင့်
ပုံတူသော ခွက်လေးခွက်ရှိရမည်။ ၃၅မီးခုံတိုင်ထဲက ထွက်သောအလက်ခြောက်လက်ရှိသည်အတိုင်း၊

အလက်နှစ်ဘက် အောက်၌လည်း ဘူးသီးတလုံးစီရှိရမည်။ ၃၆ဘူးများ၊ အလက်များတို့ကို
တကိုယ်တစ်တည်းဖြစ်စေ၍၊ မီးခုံးတကိုယ်လုံးကို ရွှေစင်နှင့် ထုလုပ်ရမည်။ ၃၇မီးခွက်ခုနစ်လုံးကို
လည်းလုပ်ရမည်။ စားပွဲကိုလင်းစေခြင်းငှါ ထိုမီးခွက်ကို ထွန်းရမည်။ ၃၈မီးညှပ်ခံစရာခွက်တို့သည်လည်း
ရွှေစင်ဖြစ်ရမည်။ ၃၉မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၊ ရွှေစင်အခွက်တဆယ်နှင့် လုပ်ရမည်။ ၄၀တောင်ပေါ်မှာ
သင့်အားပြခဲ့ပြီးသောပုံ နှင့်ညီလျော်စွာလုပ်ခြင်းငှါ သတိပြုရမည်။

၂၆

၁တနည်းကား၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်ဖြင့်
ပြီးသောခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့် ချယ်လှယ်သော၊ ပိတ်ချောကုလားကာဆယ်ထည်ဖြင့် တဲတော်ကိုလုပ်ရမည်။
၂ကုလားကာသည် အလျားနှစ်ဆယ်ရှစ် တောင်၊ အနံလေးတောင်ရှိ၍၊ ကုလားကာချင်းအလျားအနံတူရမည်။
၃ကုလားကာငါးထည်စီ တစပ်တည်းချုပ်ရမည်။ ၄ကုလားကာတထည် ပြင်ဘက်မှာ၊
ကုလားကာနားချင်းဆက်မိရာ၌ ကွင်းများကို ပြာသောအထည်နှင့် လုပ်ရမည်။
အခြားသောကုလားကာပြင်ဘက်မှာ၊ ကုလားကာနားချင်းဆက်မိရာ၌လည်း ထိုအတူလုပ်ရမည်။
၅ကုလားကာတ ထည်၌ ကွင်းငါးဆယ်ကိုငင်း၊ အခြားသောကုလားကာအနားဆက်မိရာ၌ ကွင်းငါးဆယ်ကိုငင်း၊
ကွင်းချင်းဆိုင်မိအောင် လုပ်ရမည်။ ၆ရွှေချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်း လုပ်၍၊ ထိုရွှေချောင်းဖြင့် ကုလားကာများကို
ပူးတွဲသဖြင့်၊ တဲတော်တဆောင် တည်းဖြစ်ရမည်။

၇တဲတော်ဖုံးအုပ်ဘို့ အခြားသောကုလားကာဆယ်တထည်ကို ဆိတ်မွေးနှင့် လုပ်ရမည်။
၈ကုလားကာ သည် အလျားအတောင်သုံးဆယ်၊ အနံလေးတောင်ရှိ၍၊ ကုလားကာဆယ်တထည်
တို့သည်အလျားအနံချင်း တူရမည်။ ၉ကုလားကာငါးထည်တစပ်၊ ခြောက်ထည်တစပ်တည်းချုပ်၍၊ ဆဋ္ဌမ
ကုလားကာကို တဲတော်ဦး၌၊ ခေါက်ထားရမည်။ ၁၀ကုလားကာများဆက်မိရာ၌၊ ပြင်ဘက်ကနေ
သောကုလားကာ တထည်အနားမှာ၊ ကွင်းငါးဆယ်ကိုငင်း၊ ဆက်မိ သောအခြားကုလားကာအနားမှာ၊
ကွင်းငါးဆယ်ကိုငင်း လုပ်ရမည်။ ၁၁ကြေးဝါချောင်း ငါးဆယ်ကိုလည်း လုပ်၍၊ ကွင်းတို့၌လျှိုပြီးလျှင်၊
အပေါ်တဲတပိုင်းနှင့် တပိုင်းပူတွဲသဖြင့်၊ တဲတဆောင်တည်း ဖြစ်ရမည်။ ၁၂ထိုအပေါ် တဲ၌ပိုသော
ကုလားကာတဝက်ကိုကား၊ တဲတော်နောက်ဖေးမှာ တွဲလွဲဆွဲထားရမည်။ ၁၃အပေါ်တဲ၌ပိုသော
ကုလားကာအလျားနှစ် တောင်တွင်၊ တဲတော်ဖုံးအုပ်ဘို့တဘက် တချက် တတောင်စီတွဲလွဲ ဆွဲထားရမည်။
၁၄အပေါ်တဲဖုံးအုပ်ဘို့ အနီဆိုးသော သိုးရေကိုငင်း၊ ထိုသိုးရေအပေါ်၌ တဟာရှသားရေကိုငင်း လုပ်ရမည်။

၁၅တဲတောင်ကာရန် ထောင်ထားရသော အကာရှပျဉ်ပြားတို့ကိုလည်း လုပ်ရမည်။ ၁၆ပျဉ်ပြားသည်
အလျား ဆယ်တောင်၊ အနံတတောင်ထွက် ရှိရမည်။ ၁၇ထိုပျဉ်ပြားရှိသမျှတို့၌
ခြေထောက်နှစ်ခုစီတတန်းတည်း ရှိစေခြင်းငှါ လုပ်ရမည်။ ၁၈တဲတော်တောင်ဘက်၌ ကာရန်ပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်ကို
လုပ်ရမည်။ ၁၉ထိုပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ်တွင်၊ တပြားတပြား အောက်၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီ စွပ်စရာဘို့
ငွေခြေစွပ်လေးဆယ်ကို လုပ်ရမည်။ ၂၀ထိုအတူ တဲတော်မြောက်ဘက်၌ ကာရန်ပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ်ရှိရမည်။
၂၁ထိုပျဉ်ပြား၌လည်း ငွေခြေစွပ်လေးဆယ်၊ တပြားနှစ်ခုစီရှိရမည်။ ၂၂တဲတော် အနောက်ဘက်၌
ကာရန်ပျဉ်ပြားခြောက်ပြားကိုငင်း၊ ၂၃ထောင်တဘက်တချက်၌ ကာရန်ပျဉ်ပြားနှစ်ပြားကိုငင်း လုပ်ရမည်။
၂၄အထက်၌ငင်း၊ အောက်၌ငင်း၊ ကွင်းကိုတပ်၍ စေ့စပ်လျက်ထောင့် နှစ်ခုကို ပြီးစေရမည်။ ၂၅ပျဉ်ပြားရှစ်ပြား၊
ငွေခြေစွပ်ဆယ်ခြောက်ခု၊ တပြားနှစ်ခုစီရှိရမည်။ ၂၆တဲတော်၌ကာရသော ပျဉ်ပြားကိုလျှိုစရာဘို့
အကာရှသားကန့်လန့် ကျင်တို့ကို တဘက်ငါးချောင်းစီလုပ်ရမည်။ ၂၇တဲတော်နောက်ဖေး၌
ကာရသောပျဉ်ပြားကိုလျှိုစရာဘို့ ကန့်လန်ကျင် ငါးချောင်းကိုလည်း လုပ်ရမည်။ ၂၈အလယ်ကန့်လန့်ကျင်ကို၊
ထောင့်တဘက်တချက်၌ ဆုံးစေရမည်။ ၂၉ပျဉ်ပြားတို့ကို ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။ ကန့်လန့်ကျင်လျှိုဘို့ရာ

ရွှေကွင်းကိုလည်းလုပ်၍၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံရမည်။ ၃၀တောင်ပေါ်မှာ သင့်အားပြသောပုံနှင့်အညီ၊ တဲတော်ကို တည်ဆောက်ရမည်။

၃၁တနည်းကား၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍၊ ခေရုဗိမ် အရုပ် နှင့်ချယ်လှယ်သော ကုလားကာတထည်ကို ချုပ်ရမည်။ ၃၂ရွှေချသော အကာရှသားတိုင်လေးတိုင် အပေါ်မှာ၊ ထိုကုလားကာကို ဆွဲထားရမည်။ ထိုတိုင်တို့သည် ရွှေတံစို့နှင့် ငင်း၊ ငွေခြေစွပ်လေးခုနှင့်ငင်း ပြည့်စုံရမည်။ ၃၃သက်သေခံ ချက်ထားသော သေတ္တာကို၊ ကုလားကာအတွင်းသို့သွင်းစရာဘို့ ထိုကုလားကာကို ရွှေချောင်းဖြင့် ဆွဲကာ၍၊ ဟဂျာ အရပ်၊ ဟဂျာဟဂျုံ အရပ်နှစ်ပါးစပ်ကြား၌ အပိုင်းအခြားဖြစ်ရမည်။ ၃၄ဟဂျာဟဂျုံအရပ်၌ သက်သေခံချက် သေတ္တာ အပေါ်မှာ သေတ္တာအဖုံးကို တင်ထားရမည်။ ၃၅ကုလားကာပြင်မှာ စားပွဲကိုထားရမည်။ တဲတော်တောင်ဘက်နားမှာ မီးခုံကိုငင်း၊ မြောက်ဘက်နားမှာ စားပွဲကိုငင်း၊ တဘက်နှင့်တဘက်ဆိုင်မိအောင် ထားရမည်။

၃၆တဲတော်တံခါးဝ၌ကာရန်၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍၊ ချယ်လှယ်သောကုလားကာ တထည်ကိုလုပ်ရမည်။ ၃၇ထိုကုလားကာဘို့ ရွှေတံစို့နှင့် ပြည့်စုံသော အကာရှတိုင် ငါးတိုင်ကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။ ကြေးဝါခြေစွပ်ငါးခုကိုလည်း သွန်းရမည်။

၂၇

၁တနည်းကား၊ အလျားငါးတောင်၊ အနံငါးတောင်ရှိ၍ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်သော ယဇ်ပလ္လင်ကို၊ အကာရှ သားနှင့် လုပ်ရမည်။ အမြင့်လည်း သုံးတောင်ရှိရမည်။ ၂ယဇ်ပလ္လင် လေးထောင့်အပေါ်မှာ၊ ဦးချိုလေးချောင်းကို အကာရှသားနှင့် လုပ်၍ ကြေးဝါနှင့်မွမ်းမံရမည်။ ၃ပြာခံစရာအိုးနှင့် တကွ တူးရွင်းပြား၊ အင်တုံ၊ အမဲသားချိတ်၊ လင်ပန်း အစရှိသော ယဇ်ပလ္လင်နှင့် ဆိုင်သော တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ကြေးဝါနှင့် လုပ်ရမည်။ ၄ကြေးဝါဆန်ခါကိုငင်း၊ ဆန်ခါလေး ထောင့်အပေါ်မှာ ကြေးဝါလေးကွင်းကိုငင်း လုပ်ပြီးလျှင်၊ ၅ယဇ်ပလ္လင်ခါးပန်း အောက်၊ အလယ်၌ထားရမည်။ ၆ယဇ်ပလ္လင်ထမ်းစရာ အကာရှသား ထမ်းဘိုးတို့ကို လုပ်၍ ကြေးဝါနှင့် မွမ်းမံပြီးမှ၊ ၇ယဇ်ပလ္လင်ကိုထမ်းစရာဘို့ တဘက် တချက်ကွင်းများ၌ လျှိုထားရမည်။ ၈တောင်ပေါ်မှာသင့်အား ပြသည်အတိုင်း၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်ကို အပေါ်အောက် ဟင်းလင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပျဉ်ပြားနှင့်လုပ်ရမည်။

၉တဲတော်ဝင်းကာရန်မူကား၊ အလျားအတောင်တရာရှိသော ပိတ်ချောနှင့် တောင်ဘက်၌ကုလားကာကို လုပ်ရမည်။ ၁၀ထိုကုလားကာဘို့တိုင်နှစ်ဆယ်၊ တိုင်ခြေစွပ်နှစ်ဆယ်ကို ကြေးဝါနှင့်လုပ်၍ တိုင်တံစို့၊ တိုင်တန်းတို့ကို ငွေဖြင့် ပြီးစေရမည်။ ၁၁ထိုနည်းတူ၊ မြောက်ဘက်၌ ကာရန်အလျား အတောင်တရာရှိသော ကုလားကာနှင့် တကွ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းပါသောကြေးဝါထိုင်နှစ်ဆယ်၊ ကြေးဝါခြေစွပ်နှစ်ဆယ်ရှိရမည်။ ၁၂ဝင်းအနောက်ဘက် အနံ၌ကာရန်၊ အလျားအတောင်ငါးဆယ်ရှိသောကုလားကာနှင့်တကွ တိုင်တဆယ်၊ ခြေစွပ်တဆယ်ရှိရမည်။ ၁၃ဝင်းအရှေ့ဘက်၌ လည်း အနံအတောင်ငါးဆယ်ရှိရမည်။ ၁၄တံခါးဝ တဘက်တချက်၌ ကာရန်၊ အလျားဆယ်ငါးတောင်ရှိသော ကုလား ကာနှင့် တကွတိုင်သုံးတိုင်၊ ၁၅ခြေစွပ်သုံးခုရှိရမည်။ ၁၆ဝင်းတံခါးဝ၌ကာရန်၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍၊ ချယ်လှယ်သောကုလားကာအတောင်နှစ်ဆယ်နှင့် တကွတိုင်လေးတိုင်ခြေစွပ် လေးခုရှိရမည်။ ၁၇ဝင်းပတ်လည်၌ တိုင်ရှိသမျှ တို့သည် ငွေတံစို့၊ ငွေတန်း၊ ကြေးဝါ ခြေစွပ်နှင့် ပြည့်စုံရမည်။ ၁၈ဝင်းသည် အလျားအတောင်တရာ၊ အနံငါးဆယ်၊ အမြင့်ငါးတောင်ရှိ၍၊ ပိတ်ချောနှင့် ကြေးဝါခြေစွပ်ဖြင့် ပြီးရမည်။ ၁၉အမှုတော် ထမ်းဘို့တဲတော်အသုံးအဆောင်ရှိသမျှကိုငင်း၊ တဲတော်တံသင်၊ ဝင်းနှင့် ဆိုင်သောတံသင်ရှိသမျှကိုငင်း၊ ကြေးဝါနှင့် လုပ်ရမည်။

[၂၀]ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တွင်၊ သက်သေခံချက်ထားရာ အရပ်ကိုကာသော ကုလားကာပြင်မှာ၊ မီးခွံ ၌အစဉ်မပြတ်မီးထွန်းစရာဘို့၊ သံလွင်သီးကို ထောင်း၍ယူသော သံလွင်ဆီစစ်ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဆောင်ခဲ့ရကြမည် အကြောင်းဆင့်ဆိုလော့။ [၂၁]အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ ညဦးမှသည် နံနက်တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုအမှုကို စီရင်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုးတို့သည်၊ သားအစဉ်အဆက်စောင့်ရသော ပညတ် တော်ဖြစ်သတည်း။

၂၈

[၁]သင်၏အစ်ကို အာရုန်သည်၊ ငါ့ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရမည်အကြောင်း၊ သူနှင့် သူ၏သား တည်းဟူသောနာဒပ်၊ အဘိဟု၊ ဧလာဇာ၊ ဣသမာတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အထဲက ရွေးချယ်၍ သင့်အောက် ၌ခန့်ထားလော့။ [၂]သင်၏အစ်ကို အာရုန်၌ ဘုန်းအသရေထင်ပေါ်စေခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကိုလုပ်၍ပေးရမည်။ [၃]အာရုန်သည် ငါ့ရှေ့မှာယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသောအခွင့်ရှိ၍၊ သူ့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ငါပေးသော ဥာဏ်ကိုရသောပညာရှိအပေါင်းတို့သည် ထိုအဝတ်ကိုလုပ်ရမည်အကြောင်း မှာထားရမည်။ [၄]လုပ်ရသောအဝတ်ဟူမူ ကား၊ ရင်ဖုံး၊ သင်တိုင်း၊ ဝတ်လုံး၊ ချယ်လှယ်သောအင်္ကျီ၊ ဖေါင်း၊ ခါးပန်း၊ တည်းဟူသောသင်၏ အစ်ကို အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ ငါ့ရှေ့မှာယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကိုဆောင်ရွက်ရမည် အကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကို လုပ်ခြင်းငှါ၊ [၅]ရွှေနှင့် ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောတို့ကိုယူရမည်။ [၆]ထိုရွှေအစရှိသည် တို့နှင့် သင်တိုင်းကို ထူးဆန်စွာလုပ်ရမည်။ [၇]သိုင်းကြိုးနှစ်ပင်ရှိ၍၊ သင်တိုင်းအပေါ်နားချင်းတွဲမိစေခြင်းငှါ၊ တဘက်တချက်ကို ဆွဲချုပ်ရမည်။ [၈]သင်တိုင်း အပေါ်နား၌ ထူးဆန်းသောရင်စည်းကိုလည်း၊ သင်တိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့ ရွှေနှင့်ငှင်း၊ ပြာသော အထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောတို့ကိုငှင်း လုပ်ရမည်။ [၉]ရှုဟံကျောက်နှစ်လုံးကိုယူ၍၊ ဣသရေလအမျိုးတဆယ်နှစ်မျိုးကို၊ [၁၀]အသက်အကြီးအငယ်အလိုက်၊ ကျောက်နှစ်လုံးပေါ်မှာ အမျိုးနာမည် ခြောက် ခုစီ အက္ခရာတင်ရမည်။ [၁၁]တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာ တင်သကဲ့သို့၊ ကျောက်လုပ်သောအလုပ်နှင့်တကွ၊ ဣသရေလအမျိုး ၏ နာမည်တို့ကို ထိုကျောက်နှစ်လုံးအပေါ်မှာ အက္ခရာတင်၍ ရွှေကျောက်အိုး၌ ထည့်ရမည်။ [၁၂]ဣသရေလအမျိုး သားတို့ကို အောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊ ထိုကျောက်နှစ်လုံးကို သင်တိုင်းသိုင်းကြိုးပေါ်မှာ တပ်ရမည်။ ထိုသို့ဣသရေလအမျိုး သားတို့ကို အောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊ သူတို့နာမည်များကို အာရုန်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မိမိပခုံးပေါ်မှာ ဆောင်ရမည်။ [၁၃]ကျောက်အိုးတို့ကိုရွှေနှင့် လုပ်ရမည်။ [၁၄]အဆုံး၌တပ်ရသော ကြိုးနှစ်ပင်တို့ကို ရွှေစင်နှင့် ကျစ်၍လုပ်ပြီးမှ ကျောက်အိုး၌တွဲရမည်။

[၁၅]ရွှေနှင့်ငှင်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင်ငှင်း၊ သင်တိုင်းကို လုပ်သည်နည်းတူ၊ ဗျာဒိတ်ရင်ဖုံးကို ထူးဆန်းစွာလုပ်ရမည်။ [၁၆]နှစ်ထပ်ခေါက်လျက်၊ အလျားတထွာ၊ အနံတထွာ၊ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်ရမည်။ [၁၇]ထိုရင်ဖုံး၌ ကျောက်မြတ်ကို လေးတန်းစီရမည်။ ပဌမအတန်းကား၊ ကျောက်နီ၊ ဥဿဖရား၊ ပတ္တမြား၊ [၁၈]ဒုတိယ အတန်းကား၊ မြ၊ နီလာ၊ စိန်၊ [၁၉]တတိယအတန်းကား၊ ဝှါကိတ္တမြဟူရာ၊ ဂေါမိတ်။ [၂၀]စတုတ္ထအတန်းကား၊ မျက်ရွဲ၊ ကြောင်၊ နဂါးသွဲ့ဖြစ်၍၊ အသီးအသီးတို့ကို ရွှေအိုး၌စီရမည်။ [၂၁]ဣသရေလ အမျိုးတဆယ် နှစ်မျိုးရှိသည်အတိုင်း၊ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့ ထိုကျောက်တို့၌၊ ထိုတဆယ်နှစ်ပါး သောနာမည် အသီးအဦးတို့ကိုတင်လျက်၊ ကျောက်တလုံးလျှင် နာမည်တပါးစီ ပါရမည်။ [၂၂-၂၃]ရင်ဖုံး အပေါ်ထောင့်နှစ်ခု၌ ရွှေနှစ်ကွင်းကိုငှင်း၊ ကျစ်သောရွှေကြိုးနှစ်ပင်ကိုငှင်း လုပ်ပြီးမှ၊ ထိုရွှေကွင်း၌ တပ်၍၊ သင်တိုင်းသိုင်းကြိုးပေါ်မှာ ရှိသော ကျောက် အိုးတို့၌ တွဲရမည်။ [၂၄]တဖန်ရွှေနှစ်ကွင်းကိုလုပ်၍ သင်တိုင်းအောက် နားမှာ ရှိသောရင်ဖုံးအောက်ထောင့်နှစ်ခု၌ တပ်ရမည်။ [၂၅]အခြားသောရွှေနှစ်ကွင်းကိုလည်းလုပ်၍၊ သင်တိုင်း ရှေ့ဘက်အောက်နား၌ ထူးဆန်းသောရင်စည်းအပေါ်နား ဆက်မိရာတွင်၊ သင်တိုင်းကိုယ် တဘက်တချက်၌

တပ်ရမည်။ ၂၈ရင်ဖုံးရွှေနှစ်ကွင်းကို သင်တိုင်းရွှေနှစ်ကွင်းနှင့်တွဲ၍၊ ပြာသောကြိုးဖြင့် ပြီးစေရမည်။ ထိုသို့
ရင်ဖုံးကိုထူးဆန်းသော ရင်စည်းအပေါ်နားမှာဆွဲ၍၊ သင်တိုင်းနှင့် မကွာအမြဲရှိ စေရမည်။
၂၉အာရုန်သည်လည်း၊ သန့်ရှင်းရာအရပ် ဌာနတော်ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
ထာဝရဘုရားအစဉ် အောက်မေ့ တော်မူစေခြင်းငှါ၊ ဗျာဒိတ်ရင်ဖုံး၌ပါသောသူတို့နာမည်များကို
မိမိနှလုံးပေါ်မှာဆောင် ရမည်။ ၃၀ဗျာဒိတ်ရင်ဖုံးအထဲ၌ ဥရိမ်နှင့် သုမိမ်ကို သွင်းထားရမည်။ အာရုန်သည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ဝင်သော အခါ၊ မိမိနှလုံးပေါ်မှာ ဥရိမ်နှင့် သုမိမ် ပါသည်ဖြစ်၍၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အမှု၌ စီရင်တော်မူချက်ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့၊ မိမိနှလုံးပေါ်မှာဆောင်ရမည်။
၃၁သင်တိုင်းနှင့်ဆိုင်သောဝတ်လုံကို၊ ပြာသောအထည်နှင့်သာ လုပ်ရမည်။ ၃၂ဝတ်လုံ၌ လည်စွပ်ပါ၍
လည်စွပ်ကိုမစုတ်စေခြင်းငှါ၊ သံချပ်လည်စွပ်ကွပ်သကဲ့သို့၊ ရက်သောအထည်နှင့် ကွပ်ရမည်။
၃၃ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်နှင့်လုပ်သော သလဲသီးများကိုငင်း၊
ရွှေဆည်းလည်းများကိုငင်း၊ ဝတ်လုံအောက် စွန်းနားပတ်လည်၌၊ ၃၄သလဲသီးတလုံး၊
ရွှေဆည်းလည်းတလုံးစီခြားလျက်၊ အစဉ်အတိုင်း ဆွဲထားရမည်။ ၃၅အာရုန် သည် အမှုတော်ကိုဆောင်၍၊
သန့်ရှင်းရာအရပ် ဌာနတော်အထဲမှာ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ထွက်ဝင်သောအခါ၊ သဘောနှင့်
ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ထိုဝတ်လုံကို ဝတ်၍သူ၏အသံကို ကြားရမည်။

၃၆ရွှေစင်သင်းကျစ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအားသန့်ရှင်း
ခြင်းဟု အက္ခရာတင်၍၊ ၃၇ပြာသောကြိုးနှင့် ပေါင်းရှေ့၌ ချည်ထားရမည်။ ၃၈အာရုန်သည် ထိုသင်းကျပ်ကို
နဖူး၌ ဆင်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ သန့်ရှင်းသော အလှူဒါနနှင့် ဆိုင်၍၊ သန့်ရှင်းစေသမျှသော
အရာတို့၌ ပါသောအပြစ်ကို ဆောင်ရမည်။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ စိတ်တော်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ၊
အာရုန်၏နဖူး၌ အစဉ်ဆင်ရမည်။ ၃၉ပိတ်ချော အင်္ကျီကိုလည်းလုပ်၍ချယ်လှယ်ရမည်။ ပေါင်းကိုလည်း
ပိတ်ချောနှင့် လုပ်ရမည်။ ခါးပန်းကိုလည်း ချယ်လှယ်သော အလုပ်နှင့် ပြီးစေရမည်။

၄၀အာရုန်၏သားတို့ ဘုန်းအသရေကို ထင်ပေါ်စေခြင်းငှါ၊ အင်္ကျီ၊ ခါးပန်း၊
ဦးထုတ်များကိုလုပ်ပေးရမည်။ ၄၁ထိုသို့သင်၏အစ်ကိုအာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကိုဝတ်ဆင်စေပြီးမှ၊ သူတို့သည်
ငါ့ရှေ့မှာယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုဆီနှင့်လိမ်းသဖြင့် အရာ၌ခန့်ထား၍
သန့်ရှင်းစေမည်။ ၄၂သူတို့၌ ရှက်စရာ အကြောင်း၊ မထင်မပေါ်စေခြင်းငှါ၊
ခါးမှပေါင်သို့အထိပိတ်ပေါင်းဘီကိုချုပ်၍ ပေးရမည်။ ၄၃အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊
ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ထဲသို့ဝင်သော်၎င်း၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာန၌ ယဇ်ပလ္လင်အနားသို့
ချဉ်းကပ်သော်၎င်း၊ အပြစ်ရောက်၍ မသေစေခြင်းငှါ ထိုသို့ဝတ်ရမည်။ အာရုန်မှစ၍ သူ၏အမျိုးအစဉ်အဆက်
တို့သည် စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

၂၉

၁သူတို့သည် ငါ့ရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊
အဘယ်သို့သန့်ရှင်းစေရမည် နည်း ဟူမူကား၊ အပြစ်မပါသော နွားသငယ်အထီးနှင့် သိုးနှစ်ကောင်တို့ကိုငင်း၊
၂တဆေးမပါသော ဂျုံမုန့်၊ တဆေးမပါဘဲ ဆီနှင့်လုပ်သောဂျုံမုန့်ပြား၊ တဆေးမပါဘဲ ဆီနှင့်လူးသော
ဂျုံမုန့်ကြွပ်တို့ကိုငင်း၊ ယူရမည်။ ၃ထိုမုန့်များကို တောင်းတလုံး ထဲ၌ထည့်ပြီးမှ၊ နွားတကောင်၊ သိုးနှစ်ကောင်
နှင့်တကွ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၄အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကို၊ ပရိသတ်စည်း ဝေးရာတံခါးနားသို့ ခေါ်ခဲ့၍၊
ရေချိုးရမည်။ ၅အဝတ်တန်ဆာများကို ယူ၍၊ အင်္ကျီ၊ ဝတ်လုံ၊ သင်တိုင်း၊ ရင်ဖုံးနှင့် အာရုန်ကိုဝတ်စေ၍၊
ထူးဆန်းသော သင်တိုင်း ရင်စည်းနှင့်စည်းရမည်။ ၆သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ ပေါင်းကိုတင်၍၊ ပေါင်း၌သန့်ရှင်းသော
သင်းကျစ်ကိုတပ်ရမည်။ ၇ထိုအခါ လိမ်းစရာဆီကိုယူ၍ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ လောင်းသဖြင့် သူ့ကိုလိမ်းရမည်။
၈သူ၏ သားတို့ကိုလည်း ခေါ်ခဲ့၍၊ အင်္ကျီဝတ်စေရမည်။ ၉ခါးပန်းကိုလည်းစည်း၍၊

ဦးထုပ်ကိုလည်းဆောင်းစေပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် ထာဝရပညတ်တော် အတိုင်း ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ဆိုင်ရမည်။ ထိုသို့အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားရမည်။

၁၀ထိုနောက်နွားထီးတကောင်ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍အာရုန်နှင့် သူ၏သား တို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကို နွားခေါင်းပေါ်မှာ တင်ရကြမည်။ ၁၁ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနားမှာ ထာဝရ ဘုရား ရှေ့တော်၌ ထိုနွားကိုသတ်ရမည်။ ၁၂အသွေးကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ လက်ညှိုးနှင့် ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌၊ သွန်ရမည်။ ၁၃အအူကိုဖုံးသော ဆီဥရှိသမျှ၊ အသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေး၊ ကျောက်ကပ် နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ၁၄နွား၏ အသား၊ အရေ၊ ချေးနှကိုကား၊ တပ်ပြင်မှာ မီးရှို့ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်၏။

၁၅သိုးထီးတကောင်ကိုလည်းယူ၍၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကိုသိုးခေါင်းပေါ်မှာ တင်ရမည်။ ၁၆ထိုသိုးကိုသတ်ပြီးလျှင် အသွေးကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်နားပတ်လည်၌ဖြန်းရမည်။ ၁၇သိုးကိုလည်း အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ ဝမ်းထဲ၌ရှိသော အရာနှင့် ခြေတို့ကို ဆေးကြောပြီးလျှင်၊ ခေါင်းနှင့် သားတစ်များကို စုထား၍၊ ၁၈သိုးတကောင်လုံးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့သောယဇ်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍၊ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်၏။

၁၉အခြားသောသိုးကိုလည်းယူ၍၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည် မိမိတို့လက်ကို သိုးခေါင်းပေါ်မှာ တင်ရမည်။ ၂၀ထိုသိုးကိုသတ်ပြီးလျှင် အသွေးကိုယူ၍ အာရုန်၏ လကျ်ာနားပျဉ်း၌၎င်း၊ သူ၏သားတို့၏ လကျ်ာနားပျဉ်း၌၎င်း၊ သူတို့၏ လကျ်ာလက်မ၌၎င်း၊ လကျ်ာခြေ မ၌၎င်းထည့်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်ပတ်လည်၌ ဖြန်းရ၍မည်။ ၂၁ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိသော အသွေးနှင့် လိမ်းစရာဆီကိုယူ၍ အာရုန်နှင့် သူ၏အဝတ်၌၎င်း၊ သူ၏သားတို့နှင့် သူတို့အဝတ်၌၎င်း ဖြန်းသဖြင့်၊ အာရုန်မှစ၍ သားများ၊ အဝတ်များတို့သည် သန့်ရှင်းကြ လိမ့်မည်။ ၂၂ထိုသိုးသည် အရာ၌ခန့်ထားရာသိုး ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဆီဥ၊ အမြီး၊ အအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊ အသဲပေါ်၌ရှိသောအမြှေး၊ ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ် ကိုဖုံးသောဆီဥ၊ လကျ်ာပခုံး၊ ၂၃ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်၌ ထားသော တဆေးနှင့်မုန့်တောင်းထဲက မုန့်တလုံး၊ ဆီနှင့် လုပ်သော မုန့်ပြားတပြား၊ မုန့်ကြွပ်တချပ်ကို ယူ၍၊ ၂၄အာရုန်လက်၊ သူ၏သားတို့လက်၌ ထိုအရာတို့ကို ထားပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲသော ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ ၂၅ထိုအရာတို့ကို သူတို့လက်မှခံယူ၍၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်တွင် မွှေးကြိုင်သောအနံ့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင်၌ မီးရှို့ရာယဇ်အပေါ်မှာ ရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရား အား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်၏။ ၂၆အာရုန်၏အရာ၌ ခန့်ထားရာ သိုး၏ရင်ပတ်ကိုယူ၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသဖြင့်၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာပြုပြီးမှ၊ သိုး၏ရင်ပတ်သည် သင်၏အဘို့ဖြစ်ရမည်။ ၂၇ထိုသို့ အာရုန်နှင့် သူတို့၏အရာ၌ ခန့်ထားရာ သိုးထဲက၊ ချီလွှဲသော ပူဇော်သက္ကာပြု၍၊ ချီလွှဲသောရင်ပတ်ကို၎င်း၊ ချီမြှောက်သော ပူဇော်သက္ကာပြု၍၊ ချီမြှောက်သောပခုံးကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊ ၂၈ထိုရင်ပတ်၊ ပခုံးတို့သည် ထာဝရပညတ်တော် အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားလှူသော အာရုန်၏အဘို့၊ သူ့သားတို့၏အဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုးသား ပြုသော မိဿဟာယယဇ်ထဲက၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီးမြှောက်၍၊ ချီးမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်၏။

၂၉အာရုန်၏ သန့်ရှင်းသောအဝတ်တန်ဆာကို၊ သူ၏သားတို့သည် အမွေခံသဖြင့်၊ ဆီလိမ်းခြင်းမင်္ဂလာနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားသောအခါ၊ ဝတ်ဆင်ရမည်။ ၃၀အာရုန်ကိုယ်စား ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်သော သားသည်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ဝင်သောအခါ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံးဝတ်ဆင်ရမည်။

၃၁အရာ၌ခန့်ထားရာ သိုး၏အသားကိုယူ၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ပြုတ်ပြီးမှ၊ ၃၂အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ထိုအသားကို၎င်း၊ တောင်းထဲ၌ရှိသော မုန့်ကို၎င်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ

တဲတော်တံခါးနားမှာ စားရကြမည်။ ၃၃သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊ အရာ၌ခန့်ထားစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာ
မင်္ဂလာပြုခြင်းနှင့်ဆိုင်သော အရာတို့ကို၊ သူတို့သည် စားရကြမည်။ ထိုအရာတို့သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊
မဆိုင်သောသူ မစားရ။ ၃၄အရာ၌ ခန့်ထားရာနှင့်ဆိုင်သော အမဲသားဖြစ်စေ၊ မုန့်ဖြစ်စေ၊ နံနက်တိုင်အောင်
ကျန်ကြွင်းလျှင်၊ ထိုအကြွင်းကို မီးရှို့ရမည်။ သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှမစားရ။ ၃၅ထိုသို့
ငါပညတ်သမျှအတိုင်း အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အားပြု၍၊ ယဇ်ပရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားခြင်းမင်္ဂလာကို၊
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆောင်ရမည်။ ၃၆ထိုမှတပါး၊ အပြစ်ဖြေခြင်းအလိုငှါ၊ နေ့တိုင်း နွားထီး တကောင်ကို ပူဇော်၍၊
အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုရမည်။ ထိုသို့ယဇ်ပလ္လင်အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုပြီးမှ၊ ပလ္လင်ကို စင်ကြယ်စေရမည်။
ထိုနောက် သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ဆီနှင့်လိမ်းရမည်။ ၃၇ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယဇ်ပလ္လင်ဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်း ကိုပြု၍
သန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊ အလွန်သန့်ရှင်းသော ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်၍၊ ထိုပလ္လင်နှင့်တွေ့သမျှသော အရာတို့သည်
သန့်ရှင်းသောအရာ ဖြစ်ရမည်။

၃၈ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရသောအရာဟူမူကား၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကိုယူ၍၊
၃၉နေ့တိုင်းအစဉ်မပြတ် နံနက်ယံ၌တကောင်၊ ညဦးယံ၌တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။ ၄၀သိုးသငယ်တကောင်ကို
ပူဇော်သောအခါ၊ သံလွင်သီးကိုထောင်း၍၊ ရသောသံလွင်ဆီသုံးလောဃနှင့်
ရောသောမုန့်ညက်တဧဖာ၏ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုင်း၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည်သုံးလောဃကိုင်း၊
သိုးသငယ်နှင့်အတူ ပူဇော်ရမည်။ ၄၁အခြားသော သိုးသငယ်ကို ညဦးယံ၌ ပူဇော်သောအခါ၊ နံနက်ယံ၌
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာ ပါသည်နည်းတူပါလျက်၊ ထာဝရဘုရားအား
မီးနှင့်ဆက်ကပ်၍၊ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ ၄၂ထိုသို့ သင်တို့သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည်
သင်နှင့်ငါတွေ့၍နှုတ်ဆက်ရာအရပ်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ ပရိသတ်စည်း ဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာ
အစဉ်မပြတ် မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်ရကြမည်။ ၄၃ထိုအရပ်၌ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် ငါတွေ့၍၊
ငါ့ဘုန်းတော် အားဖြင့် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေမည်။ ၄၄ငါ့ရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်စေခြင်းငှါ၊
အာရုန်နှင့် သူ၏သား တို့ကိုင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ကိုင်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုင်း၊ ငါသန့်ရှင်းစေမည်။
၄၅ဣသရေလအမျိုးသား တို့တွင် ငါနေ၍၊ သူတို့၏ဘုရားဖြစ်မည်။ ၄၆ငါသည် သူတို့တွင် နေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို
အဲဂုတ္တုပြည်ထဲက ကယ်နှုတ် ဆောင်ယူခဲ့သော သူတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို
သူတို့သိကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၃၀

၁တနည်းကား၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စရာယဇ်ပလ္လင်ကို အကာရှသားနှင့်လုပ်ရမည်။ ၂ထိုပလ္လင်သည်
အလျားတတောင်၊ အနံတတောင်၊ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၍၊ အမြင့်နှစ်တောင်ရှိရမည်။ ဦးချိုတို့ကိုလည်း
အကာရှ သားဖြင့် ပြီးစေရမည်။ ၃ပလ္လင်ထိပ်၊ နံရံ၊ ဦးချိုတို့ကို ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံ၍၊ အပေါ်အနားပတ်လည်၌
ကွပ်သောရွှေတန်ဆာ ကိုလည်း လုပ်ရမည်။ ၄ရွှေတံဆာအောက်၊ ပလ္လင်တဘက်တချက်ထောင့်၌
ရွှေကွင်းနှစ်ကွင်း ကို လုပ်၍၊ ပလ္လင်ထမ်း စရာထမ်းဘိုးနေရာဖြစ်ရမည်။ ထမ်းဘိုးတို့ကို
အကာရှသားနှင့်လုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။ ၆ငါသည် သင်နှင့်တွေ့ရာ အရပ်၊ သက်သေခံချက်ထားသော
သေတ္တာကို၊ ကာသောကုလားကာရှေ့၌ ထိုပလ္လင်ကိုထားရမည်။ ၇အာရုန်သည် နံနက်တိုင်းမီးခွက်တို့ကို
ပြင်သောအခါ၊ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ မွှေးသောနံ့သာ ပေါင်းကို ရှို့ရမည်။ ၈ညဦးယံ၌လည်း မီးခွက် တို့ကို
ထွန်းသောအခါ၊ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို ရှို့ရမည်။ ထိုသို့ သင်တို့သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲပြုရသော နံ့သာပေါင်းရှို့ခြင်း ဖြစ်သတည်း။ ၉ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ
ထူးခြားသောနံ့သာပေါင်း ကိုမရှို့ရ။ မီးရှို့သောယဇ်ကိုမပြုရ။ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာကိုလည်း မပြုရ။
သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း မပြုရ။ ၁၀အာရုန်သည် တနှစ်တခါ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင်

အသွေးကိုယူ၍၊ ထိုပလ္လင်၏ဦးချိုတို့၌ အပြစ်ဖြေခြင်း မင်္ဂလာကို ပြုရမည်။ သင်တို့သားစဉ်မြေးဆက် တို့သည်
တနှစ်တခါ ထိုသို့ပြုရကြမည်။ ထာဝရဘုရားအား အလွန်သန့်ရှင်းသော ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်သတည်း။
၁၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၁၂ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
ရေတွက်၍ စာရင်းယူသောအခါ၊ ဘေးလွတ်မည်အကြောင်း ရှိသမျှတို့သည် အသီးအသီးမိမိအသက်
ရွေးရန်အဘိုးကို ထာဝရ ဘုရားအား ဆက်ကပ်ရမည်။ ၁၃ရေတွက်၍ စာရင်းဝင်သောသူအပေါင်းတို့သည်
အကျပ်တော်အလိုက်၊ ငွေအကျပ် တဝက်စီ ထာဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်ရမည်။ အကျပ်ကား၊
ဂေရနှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။ ၁၄အသက်နှစ်ဆယ်မှစ၍၊ ပိုလွန်သောသူအပေါင်းတို့သည် စာရင်းဝင်၍၊
ထိုသို့သော ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားအား ပြုရမည်။ ၁၅ကိုယ်အသက်ကို ရွေးခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားအား
ပူဇော်သက္ကာကို ပြုသောအခါ၊ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် မပို၊ ဆင်းရဲသောသူတို့သည် မလျော့ဘဲ၊
လူတိုင်းအကျပ်တဝက်စီ ပေးရမည်။ ၁၆ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အရွေးငွေ ကိုယူ၍
သူတို့အသက်ကိုရွေးခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ သက်သေဖြစ်ရမည်
အကြောင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်စရိတ်အဘိုးအလိုငှါ၊ ထားရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၇တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၁၈အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့
လက်ခြေ ဆေးစရာဘို့ ကြေးဝါခြေထောက်ပါသော ကြေးဝါအင်တုံကိုလုပ်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်နှင့်
ယဇ်ပလ္လင် စပ်ကြား၌ ထားရမည်။ ၁၉သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ဝင်သော်ငှင်း၊
၂၀အမှုတော်ကိုထမ်း၍ ထာဝရ ဘုရားအား မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင်အနားသို့
ချဉ်းကပ်သော်ငှင်း၊ ၂၁သေဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း၊ မိမိတို့လက်ခြေကို ဆေးရမည်။ ထိုသို့သူတို့နှင့်
သူတို့အမျိုးအနွယ် အစဉ်အဆက် တို့သည် စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၂တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ ၂၃သင်သည်
မြတ်သောနံ့သာမျိုးကို အကျပ်တော်နှင့် ချိန်လျက်၊ စင်ကြယ်သောမုရန်စေး အကျပ်ငါးရာ၊
မွှေးသောသစ်ကြံပိုး နှစ်ရာငါးဆယ်၊ မွှေးသော ကြံနှစ်ရာငါးဆယ်၊ ၂၄သစ်ကြံပိုးတမျိုးငါးရာ၊
သံလွင်ဆီတဟိန်ကိုယူ၍၊ ၂၅ဆေးသမားအတတ်နှင့် ဖယောင်းဆီကို ဘော်တတ်သည်အတိုင်း၊
လိမ်းရန်ဆီတည်းဟူသော သန့်ရှင်းသော နံ့သာဆီကိုဘော်ပြီးမှ၊ ၂၆ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်နှင့်
သက်သေခံချက်သေတ္တာကိုငှင်း၊ ၂၇စားပွဲနှင့် စားပွဲတန်ဆာရှိသမျှကိုငှင်း၊ မီးခုံနှင့်မီးခုံတန်ဆာကိုငှင်း၊
နံ့သာပေါင်းရှို့သောပလ္လင်၊ ၂၈မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်သောပလ္လင်နှင့် ပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှကိုငှင်း၊ အင်တုံနှင့်
အင်တုံခြေ ထောက်ကိုငှင်း၊ ထိုနံ့သာဆီနှင့်လိမ်းသဖြင့်၊ ၂၉ထိုအရာတို့ကို အလွန်သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊
ထိုသို့သန့်ရှင်းစေရမည်။ ထိုအရာတို့နှင့် တွေ့သမျှသောအရာသည် သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်ရမည်။
၃၀အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကိုလိမ်း၍၊ သူတို့သည် ငါ့ရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်စေခြင်းငှါ၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားရမည်။ ၃၁ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
သင်တို့သားစဉ်မြေးဆက်အပေါင်းတို့၌ ဤဆီသည်၊ ငါ့အဘို့သန့်ရှင်းသော လိမ်းရန်ဆီဖြစ်ရမည်။
၃၂လူ၏ကိုယ်ပေါ်မှာ မလောင်းရ။ ထိုဆီကိုဘော်သည်နည်းတူ၊ အခြားသောဆီကိုမဘော်ရ။
သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသည်ဟု သင်တို့သည်မှတ်ရမည်။ ၃၃ထိုဆီနှင့်တူအောင် ဘော်သောသူ၊
မဆိုင်သောလူ၌ လိမ်းသောသူမည်သည်ကား၊ မိမိအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၃၄တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မွှေးသောနံ့သာမျိုးတည်းဟူသော
နတပ်စေး၊ မွှေးသောငါးခွံ၊ ဂါလဗန်စေး၊ စင်သောလောဗန်ဆေးတို့ကို အညီအမျှချိန်ယူ၍၊
၃၅ဆေးသမားအတတ်နှင့် နှာဆေးကို ဘော်တတ်သည်နည်းတူ ရောနှော၍၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော
နံ့သာပေါင်းကိုဘော်ရမည်။ ၃၆အချို့ ကိုလည်း ညက်ညက်ထောင်းပြီးမှ၊ ငါသည် သင်နှင့်တွေ့ရာအရပ်၊
ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ သက်သေခံချက် ရှေ့မှာထားရမည်။ သင်တို့တွင် အလွန်သန့်ရှင်းရမည်။

၃၇ထိုသို့သော နံ့သာပေါင်းကို ဘော်သည်နည်းတူ၊ အခြား သောနံ့သာပေါင်းကို ကိုယ်သုံးဘို့မဘော်ရ။
သင်တို့တွင် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ ၃၈အကြင်သူသည် မိမိရှူစရာဘို့ ထိုနံ့သာပေါင်းနှင့်တူအောင်
ဘော်၏၊ ထိုသူသည် မိမိအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁

၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ ၂နားထောင်လော့၊ ငါသည်
ယုဒအမျိုး သား ဟုရ၏သားဖြစ်သော ဥရိ၏သားဗေဇလေလကို အမည်ဖြင့်ခန့်ထား၏။ ၃-၅သူသည်
ရွှေငွေကြေးဝါကို လုပ်သော အတတ်၊ ကျောက်ကိုသွေး၍ စီသောအတတ်၊
သစ်သားကိုထုလုပ်သောအတတ်နှင့် အမျိုးမျိုးသောအလုပ်ကို ထူးဆန်းစွာ လုပ်တတ်မည်အကြောင်း
ဉာဏ်ပညာနှင့်တကွ သိပ္ပံအတတ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါပေး၍၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံစေ၏။
၆သူနှင့်အတူ ဒန်အမျိုးသား အဟိသမက်၏သား၊ အဟောလျာဘကိုလည်း ငါခန့်ထား၏။ ငါသည် သင့်အား
မှာထားသမျှတို့ကို လိမ္မာသောသူအပေါင်းတို့သည် လုပ်တတ်မည်အကြောင်း၊ သူတို့နှလုံးထဲသို့
ဉာဏ်ပညာကို ငါသွင်းထားပြီ။ ၇ထိုသူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၊ သက်သေခံချက်သေတ္တာ၊
သေတ္တာ အပေါ်မှာတင်သော သေတ္တာအဖုံး၊ တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှကိုငင်း၊ ၈စားပွဲနှင့်စားပွဲတန်ဆာကိုငင်း၊
စင်ကြယ်သော မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှကိုငင်း၊ နံ့သာပေါင်းရှို့သောပလ္လင်၊ ၉မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်သော
ပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှကိုငင်း၊ အင်တုံနှင့် အင်တုံခြေထောက်ကိုငင်း၊ ၁၀အမှုတော်ကို ထမ်းစရာအဝတ်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်နှင့် သူ၏သားဝတ်ဘို့
သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကိုငင်း၊ ၁၁လိမ်းစရာဆီနှင့် သန့်ရှင်းရာဌာန၌ သုံးဘို့ နံ့သာပေါင်းမွှေးကိုငင်း၊
ငါမှာထားသမျှ အတိုင်း လုပ်ရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၁၃ငါသည်
သင်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသော ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ၊ ငါနှင့်သင်တို့၏
သားစဉ်မြေးဆက် စပ်ကြား၌ လက္ခဏာသက်သေဖြစ်ဘို့ရာ၊ ငါ့ဥပုသ်နေ့ကို စင်စစ်စောင့်ရကြမည်။
၁၄ဥပုသ်နေ့သည် သင်တို့အား သန့်ရှင်းသော ကြောင့် ထိုနေ့ကို စောင့်ရကြမည်။ ဥပုသ်နေ့ကို
ဖျက်သောသူတိုင်း အသေခံရမည်။ ထိုနေ့၌ အလုပ်လုပ်သောသူ မည်သည်ကား မိမိအမျိုးမှ
ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ ၁၅ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့သည် ထာဝရဘုရားအား
သန့်ရှင်း၍ငြိမ်ရသော ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ဥပုသ်နေ့၌ အလုပ်လုပ်သောသူမည် သည်ကား ကေန်
အမှန်အသေခံရမည်။ ၁၆သို့ဖြစ်၍ ဣသရေလအမျိုးသား အစဉ်အဆက်တို့သည်၊
ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဥပုသ်နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်း ဥပုသ်စောင့်ရကြမည်။ ၁၇ထိုသို့စောင့်လျှင်၊ ငါနှင့်
ဣသရေလ အမျိုးသားစပ်ကြား၌ ထာဝရလက္ခဏာသက်သေ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ထာဝရဘုရား
သည် မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ခြောက်ရက်တွင်ဖန်ဆင်း၍၊ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလျက်၊
အားဖြည့်တော်မူသည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၈ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် သိနာတောင်ပေါ်မှာ၊
မောရှေနှင့်နှုတ်ဆက်တော်မူသည် အဆုံး၌၊ လက်ညှိုးတော်နှင့် အက္ခယာတင်သော သက်သေခံချက်
ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ပေးတော်မူ၏။

၃၂

၁မောရှေသည် တောင်ပေါ်မှာ ကြာမြင့်စွာရှိနေကြောင်းကို လူများတို့သည် သိမြင်သောအခါ၊
အာရုန်ထံသို့ စည်းဝေးကြ၍၊ ထပါ။ ငါတို့ရှေ့မှာ သွားရသောဘုရားတို့ကို ငါတို့အဘို့လုပ်ပါ။ ငါတို့ကို
အဲဂုတ္တုပြည်၌ နှုတ်ဆောင် သော မောရှေ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မသိပါဟု ပြောဆိုကြ၏။
၂အာရုန်ကလည်း၊ သင်တို့မယားသားသမီး များ၏ နား၌ဆင်သောရွှေနားတောင်းများကို ချွတ်၍၊
ငါ့ထံသို့ဆောင် ခဲ့ကြဟု ဆိုလျှင်၊ ၃လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ နား၌ဆင်သော ရွှေနားတောင်းများကို ချွတ်၍၊

အာရုန်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၄အာရုန်သည်လည်း လက်ခံ၍၊ နွားသငယ်ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်ကို
ကညစ်နှင့်ရေးသားပြီးလျှင် သွန်းလေ၏။ လူများတို့ကလည်း၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ဤဘုရားသည် သင့်ကို
အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော သင်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၅အာရုန်သည်
ထိုအမှုကိုသိမြင်လျှင်၊ ရုပ်တုရှေ့မှာ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍၊ နက်ဖြန်နေ့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့
ပွဲခံရသောနေ့ဖြစ်သည် ဟု တပ်ကိုလည်၍ ကြော်ငြာစေ၏။ ၆နက်ဖြန်နံနက်စောစော လူတို့သည်ထ၍၊
မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ပြီးမှ၊ စားသောက်လျက် ထိုင်နေကြ၏။ နောက်တဖန်
ကခုံမြူးတူးခြင်းငှါ ထကြ၏။
၇ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဆင်းသွားလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော
သင်၏လူတို့သည် ဖောက်ပြန်ကြပြီ။ ၈ငါမှာထားသောလမ်းမှ အလျင်အမြန်လွဲသွား၍၊ နွားသငယ်ရုပ်ကို
သွန်းပြီးလျှင်၊ အိုဣသရေလ အမျိုး၊ ဤဘုရားသည် သင့်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဆိုလျက်၊ ရုပ်တုရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်ကိုးကွယ်ကြပြီ ဟူ၍၎င်း၊ ၉ဤလူမျိုးကို
ငါကြည့်မြင်ပြီ။ လည်ပင်းခိုင်မာသော အမျိုးဖြစ်၏။ ၁၀သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကိုရှိစေတော့။ ငါသည်
အမျက်ပြင်းစွာထွက်၍ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးမည်။ သင့်ကိုကား ကြီးသောအမျိုးဖြစ်စေမည် ဟူ၍၎င်း၊
မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁မောရှေကလည်း၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် မဟာတန်ခိုး အားကြီး
သောလက်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို၊ အဘယ်ကြောင့် အမျက်ပြင်းစွာ
ထွက် တော်မူသနည်း။ ၁၂အဲဂုတ္တုလူတို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် မကောင်းသောအကြံရှိသဖြင့်၊ သူတို့ကို
တောတောင်များ၌ သတ်၍ မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းအလိုငှါသာ၊ နှုတ်ဆောင်လေသည်ဟု
အဘယ်ကြောင့် ဆိုဘွယ် အကြောင်း ရှိရပါမည်နည်း။ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ကို ပယ်တော်မူပါ။
ကိုယ်တော်၏လူတို့၌ ဤသို့အပြစ်ပေး မည်အကြံကို နောင်တရတော်မူပါ။ ၁၃ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့အမျိုး
အနွယ်ကို ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ ငါများပြားစေမည်။ ငါပြောခဲ့သော ဤမြေရှိသမျှကို
သင်တို့အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးသဖြင့်၊ သူတို့သည် အစဉ်အမြဲအမွေခံရကြ လိမ့်မည်ဟု
ကိုယ်ကိုကိုယ်တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသော စကားကို ခံခဲ့ပြီးသောကိုယ်တော်၏ကျွန် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊
ဣသရေလတို့ကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တောင်းပန်လေ၏။
၁၄ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့အား အပြစ်ပေးမည်အကြံကို နောင်တရတော်မူ၏။
၁၅မောရှေသည် သက်သေခံချက် ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ကိုင်ယူလျက်၊ လှည့်၍
တောင်ပေါ်ကဆင်းသွား လေ၏။ ထိုကျောက်ပြားနှစ်မျက်နှာ၌ အက္ခရာတင်လျက်ရှိ၏။
၁၆ထိုကျောက်ပြားတို့သည် ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်း တော်မူသော ကျောက်ပြား၊ စာသည်လည်း
ဘုရားသခင်အက္ခရာ တင်တော်မူသောစာဖြစ်သတည်း။ ၁၇လူများ ကြွေးကြော်သံကို ယောရှုသည်ကြားလျှင်၊
တပ်၌ စစ်တိုက်သံကို ကြားပါသည်ဟု မောရှေအားဆို၏။ ၁၈မောရှေ ကလည်း၊ ငါကြားသောအသံသည်
အောင်၍ကြွေးကြော်သံမဟုတ်၊ ရှုံး၍ငိုကြွေးသံလည်းမဟုတ်၊ သီချင်းဆိုသံ ဖြစ်သတည်းဟု ပြန်ပြော၏။
၁၉တပ်အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ နွားသငယ်ကို၎င်း၊ ကခုန်ခြင်းကို၎င်း မြင်လျှင်၊ မောရှေသည်
အမျက်ထွက်သဖြင့် ကျောက်ပြားတို့ကိုချ၍ တောင်ခြေရင်း၌ ချိုးဖဲ့၏။ ၂၀သူတို့လုပ်သော နွားသငယ် ကိုလည်း
ယူ၍အရည်ကျို၏။ ညက်ညက်ခြေပြီးမှ ရေပေါ်မှာဖြူး၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို သောက်စေ၏။
၂၁အာရုန်ကိုလည်း ခေါ်၍၊ သင်သည် သူတို့၌ ဤမျှလောက်ကြီးသောအပြစ်ကို ရောက်စေခြင်းငှါ သူတို့သည်
သင်၌ အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ၂၂အာရုန်က၊ သခင်၊ အမျက်မထွက်ပါနှင့်။ ဤလူတို့သည်
မကောင်းသောအကြံ ရှိကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိပါ၏။ ၂၃သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့ရှေ့မှာ
သွားရသောဘုရားတို့ကို ငါတို့အဘို့လုပ်ပါ။ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောသူ၊ ထိုမောရှေ၌
အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မသိပါဟု အကျွန်ုပ်အား ပြောဆိုကြလျှင်၊ ၂၄အကျွန်ုပ်က၊ ရွှေရှိသောသူသည်

ချွတ်စေဟုဆိုသည်နှင့်အညီ၊ သူတို့ပေးသောရွှေကို အကျွန်ုပ်သည် မီးထဲ၌ ထည့်လျှင်၊
ဤနွားသငယ်ထွက်လာပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၂၅ထိုသို့ အာရုန်သည် လူများကို ရန်သူတို့ရှေ့ မှောက်၌
အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ်စေသည်ဖြစ်၍၊ အဝတ်တန်ဆာကို အချည်းစည်း ရှိကြကြောင်းကို
မောရှေမြင်သောအခါ၊ ၂၆တပ်တံခါးဝမှာရပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားဘက်၌ အဘယ်သူနေသနည်း။
ငါ့ထံသို့လာစေဟုဆိုလျှင်၊ လေဝိအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် သူ့ထံ၌စည်းဝေးကြ၏။ ၂၇မောရှေကလည်း၊
လူတိုင်းထားလွယ်လျက် တပ်တမျက်နှာတံခါးမှ တမျက်နှာတံခါးတိုင်အောင် ထုတ်ချင်း ခပ်သွား၍၊
အသီးအသီးမိမိညီအစ်ကို၊ မိမိအပေါင်းအဘော်၊ မိမိအိမ်နီးချင်းကို သတ်စေဟု ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူသည်ဟု၊ ၂၈မောရှေစီရင်သည် အတိုင်း၊
လေဝိအမျိုးသားတို့သည်ပြု၍၊ ထိုနေ့၌ လူသုံးထောင်လောက်သေကြ၏။ ၂၉တဖန် မောရှေက၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် ယနေ့ကောင်းကြီး ပေးတော်မူစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် အသီးအသီးကိုယ်သား၊
ကိုယ်ညီအစ်ကိုကို ထိခိုက်သောအားဖြင့်၊ သင်တို့သည် ယနေ့ကိုယ် ကိုချီးမြှောက်ကြပြီဟု ဆိုလေ၏။
၃၀နက်ဖြန်နေ့၌လည်း၊ သင်တို့ပြစ်မှားသောအပြစ် ကြီးလှ၏။ ယခုမှာ ထဝရဘုရားအထံတော်သို့
ငါတက် သွား၍၊ သင်တို့အပြစ်ဖြေနိုင်လျှင် ဖြေစေခြင်းငှါ ပြုမည်ဟု မောရှေသည် လူများတို့အား ဆိုပြီးမှ၊
၃၁ထာဝရဘုရား အထံတော်သို့ ပြန်သွား၍၊ အိုဘုရားသခင်၊ ဤလူတို့သည် ပြစ်မှားသောအပြစ် ကြီးလှပါ၏။
မိမိတို့အဘို့ ရွှေဘုရား ကို လုပ်ပါပြီ။ ၃၂သို့သော်လည်း သူတို့အပြစ်ကိုလွှတ်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင်
လွှတ်တော်မူပါ။ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူသော စာရင်း၌ အကျွန်ုပ်နာမကို ချေတော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၃၃ထာဝရဘုရားက၊ အကြင်သူသည် ငါ့ကိုပြစ်မှား၏၊
ထိုသူ၏နာမကို ငါ့စာရင်း၌ငါချေမည်။ ၃၄သို့ဖြစ်၍ ငါမှာထားသော အရပ်သို့ သူတို့ကို ယခုသွား၍
ပို့ဆောင်လော့။ ငါ့တမန်သည် သင့်ရှေ့မှာသွား လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါသည်
အကြည့်အရှုကြွလာသောအခါ သူတို့၌အပြစ်ပေးလျက် ကြွလာမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၅အာရုန်နှင့်
လူများတို့သည် နွားသငယ်ကို လုပ်ကြသောကြောင့် သူတို့ကိုဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

၃၃

၁တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောလူတို့၊ ဤအရပ်မှထွက်၍
သင်၏ အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်၌ ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့
သွားကြလော့။ ၂ကောင်းကင်တမန်ကိုလည်း သင်တို့ရှေ့သို့ငါစေလွှတ်၍၊ သူသည် ခါနနိလူ၊ အာမောရိလူ၊
ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့ကို နှင်ထုတ်၍၊ ၃နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်သို့
သင်တို့ကိုပို့ဆောင်လိမ့်မည်။ သင်တို့နှင့်အတူ ငါကိုယ်တိုင်မသွား။ သင်တို့သည် လည်ပင်းခိုင်မာသော
လူမျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ လမ်း၌သွားစဉ် သင်တို့ကိုငါဖျက်ဆီးမည် စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု
မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ ၄ထိုမကောင်းသောသိတင်းကို လူများတို့သည် ကြားသော အခါ၊
ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက် အဘယ်သူမျှတန်ဆာမဆင်ဘဲ နေကြ၏။ ၅အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရားက၊
သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် လည်ပင်းခိုင်မာ သော အမျိုးဖြစ်ကြ၏။
သင်တို့ အလယ်၌ ချက်ခြင်းငါပေါ်လာ၍ ဖျက်ဆီးမည်။ ထိုကြောင့် သင်တို့၌ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်ကို
ငါသိခြင်းငှါ၊ သင်တို့ တန်ဆာများကို ချွတ်ကြလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူနှင့်သတည်း။
၆ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဟောရပ် တောင်ခြေရင်း၌ မိမိတို့တန်ဆာများကို ချွတ်ကြ၏။
၇မောရှေသည် တဲတော်ကိုယူ၍ တပ်ပြင်၌ ခပ်ဝေးဝေးဆောက်ပြီးလျှင်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲဟူ၍
ခေါ်ဝေါ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ရှာသောသူအပေါင်းတို့သည် တပ်ပြင်၌ရှိသော ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့
ထွက်သွားကြ၏။ ၈မောရှေသည် တဲတော်သို့ထွက်သွားသောအခါ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထ၍
အသီးအသီးမိမိတို့ တဲတံခါးဝ၌ ရပ်လျက် တဲတော်အထဲသို့ မောရှေဝင်သည်တိုင်အောင်

ကြည့်ရှုလျက်နေကြ၏။ ၉မောရှေသည် တဲတော်အထဲသို့ ဝင်ပြီးမှ၊ မိုဃ်းတိမ်တိုင်ဆင်းသက်၍
တဲတော်တံခါးဝ၌ ရပ်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။ ၁၀တဲတော်တံခါးဝ၌
မိုဃ်းတိမ်တိုင်ရပ်နေသည်ကို မြင်လျှင် လူအပေါင်းတို့သည် ထ၍ အသီး အသီး မိမိတို့တဲတံခါးဝ၌
ကိုးကွယ်ကြ၏။ ၁၁ထာဝရဘုရားသည် အဆွေခင်ပွန်းခြင်းကို နှုတ်ဆက်တတ်သည် နည်းတူ၊ မောရှေနှင့်
မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။ မောရှေသည် တပ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်သောအခါ၊ သူ၏လက်ထောက်
နုန်၏သား ယောရှုမည်သောလုလင်သည်၊ တဲတော်မှမထွက်ဘဲနေ၏။
၁၂မောရှေကလည်း၊ ဤလူတို့ကို ပို့ဆောင်လော့ဟု ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်တွင်
အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ အဘယ်သူကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်မသိရ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်က၊
သင့်ကို သင်၏နာမဖြင့် ငါသိ၏။ သင်သည် ငါ့ရှေ့၌ မျက်နှာရပြီဟု အကျွန်ုပ်အား မိန့်တော်မူပြီ။ ၁၃သို့ဖြစ်၍
အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရလျှင် မျက်နှာရကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိပါမည်အကြောင်း၊
ကိုယ်တော်၏လမ်းကို ပြတော်မူပါ။ ဤလူမျိုး သည် ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်ကြောင်းကို ဆင်ခြင်တော်မူပါ၊
အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက် ဆို၏။ ၁၄ငါကိုယ်တိုင်သွား၍ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းချမ်းသာကို
ပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၅တဖန် မောရှေက ကိုယ်တော်တိုင် မသွားလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို ဤအရပ်မှ
ပို့တော်မမူပါနှင့်။ ၁၆အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရသောအကြောင်းသည်
အဘယ်သို့ထင်ရှားပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ကြွသွားတော်မူသော အားဖြင့် သာ
ထင်ရှားပါမည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော
လူတို့နှင့် ခြားနားရပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုလျှင်၊ ၁၇ထာဝရဘုရားက၊ သင်လျှောက်သည်အတိုင်း ငါပြုမည်။
သင်သည် ငါ့ရှေ့၌ မျက်နှာရပြီ။ သင့်ကိုသင်၏နာမဖြင့် ငါသိ၏ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၈တဖန်တုံ
ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို အကျွန်ုပ်အား ပြတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၁၉ထာဝရဘုရားက
ငါ၏ကောင်းမွန်ခြင်းရှိသမျှကို သင့်ရှေ့၌ ငါရှောက်သွားစေမည်။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်လည်း သင့်ရှေ့၌
ငါကြွေးကြော်မည်။ ငါသည် ကျေးဇူး ပြုလိုသောသူကို ကျေးဇူးပြုမည်။ သနားလိုသောသူကို သနားမည်။
၂၀သို့ရာတွင် သင်သည် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်နိုင်ရာ။ ငါ့မျက်နှာကိုမြင်လျှင် အသက်ရှင်ရသောသူ
တစုံတယောက်မျှ မရှိဟူ၍၎င်း၊ ၂၁ငါ့အနားမှာ နေရာတခုရှိ၏။ သင်သည် ကျောက်ပေါ်မှာရပ်ရမည်။
၂၂ငါ့ဘုန်းရှောက်သွားသောအခါ သင့်ကို ကျောက်ကြား၌ ငါသွင်းထား၍ ငါကြွသွားသည်အခိုက်၊
သင့်ကိုငါ့လက်နှင့်ဖုန်းအုပ်မည်။ ၂၃ငါ့လက်ကို ရုပ်သိမ်းသောအခါ၊ ငါ့ကျောကိုသာ မြင်ရ မည်၊ ငါ့မျက်နှာကို
မမြင်ရဟူ၍၎င်း မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ အရင်ကျောက်ပြားနှစ်ပြားနှင့် တူအောင်ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို
ခုတ်လော့။ သင်ချိုးဖဲ့သောအရင်ကျောက်ပြား၌ စကားပါသည်အတိုင်း နောက်ကျောက်ပြားပေါ်မှာ
ငါရေးထားမည်။ ၂နက်ဖြန် နံနက် သင်သည် အသင့်နေလျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့တက်၍ တောင်ထိပ်၌
ငါ့ရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုပြလော့။ ၃သင်နှင့် အတူ အဘယ်သူမျှမတက်ရ။ တောင်တပြင်လုံး၌ လူကိုမထင်ရှားစေနှင့်။
တောင်ခြေရင်း၌ သိုးနွားတို့ကို ကျက်စား ရာမပြုစေနှင့်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။
၄ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အရင်ကျောက်ပြားနှင့်တူအောင် ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို
ခုတ်ပြီးမှ၊ မောရှေသည် နံနက်စောစောထ၍ ထိုကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ကိုင်လျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့
တက်လေ၏။ ၅ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းတိမ်ဖြင့် ဆင်းသက်၍၊ ထိုအရပ်၌ မောရှေအနားမှာ ရပ်လျက်၊
ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် ကို ကြွေးကြော်တော်မူ၏။ ၆ထာဝရဘုရားသည် မောရှေရှေ့၌
ကြွသွားတော်မူလျက်၊ ထာဝရဘုရား၊ ထာဝရဘုရား၊ ချစ်ခြင်းသနား မေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံ၍
စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့် ကြွယ်ဝတော်မူထသော၊ ၇အထောင်အသောင်း

များသောသူတို့အား သနားခြင်းကျေးဇူး တရားကို စောင့်တော်မူထသော၊ အဓမ္မကျင့်ခြင်း လွန်ကျူးခြင်း၊
ဖြစ်မှားခြင်းအပြစ်တို့ကို ဖြေလွှတ်သော်လည်း၊ အချည်းနှီးသက်သက် ဖြေလွှတ်တော်မမူထသော၊
သားစဉ်မြေးဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက် တိုင်အောင်၊ အဘတို့၏အပြစ်ကို သားတို့၌
ဆပ်ပေးစီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ဟု ကြွေးကြော်တော်မူ၏။ ၈မောရှေသည် အလျင်အမြန်ဦးညွတ်ချ၍
ကိုးကွယ်လျက်၊ ၉အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရလျှင်၊ အကျွန်ုအရှင်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်
အတူ ကြွတော်မူပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ ဤလူမျိုးသည် လည်ပင်းခိုင်မာသော
အမျိုးဖြစ်သော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့ပြစ်မှားမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်များကို လွှတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို
ကိုယ်တော်အမွေဥစ္စာဘို့ သိမ်းယူတော် မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊ ၁၀ထာဝရဘုရားက၊ ကြည့်ရှုလော့။
ငါ့ပဋိညာဉ်ပြု၏။ မြေကြီးပေါ်မှာလူမျိုး၌ မပြုစဖူးသော အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကို သင်တို့၏လူမျိုးရှေ့မှာ
ငါပြုမည်။ သင်တို့အဘို့ ငါထာဝရဘုရား ပြုရသောအမှုသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုဖြစ်ကြောင်းကို၊
သင်ပေါင်းဘော်သော လူအပေါင်းတို့သည် မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ၁၁ယနေ့ ငါမှာထားသောစကားကို မှတ်လော့။
သင့်ရှေ့မှာ အာမောရိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူ တို့ကို ငါနှင်ထုတ်မည်။
၁၂သင်သည် ယခုသွားသော ပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့သဖြင့်၊ သင့်အလယ်၌ တိုက်မိ၍
လဲစရာအကြောင်း မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုလော့။ ၁၃သူတို့ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖျက်ဆီးရမည်။
သူတို့ရုပ်တုဆင်းတုများကို ချိုးဖဲ့ရမည်။ သူတို့အာရှရပင်များကို ခုတ်လှဲရမည်။ ၁၄အခြားသောဘုရားကို
သင်သည် မကိုးကွယ်ရ။ အပြစ်ရှိ ယုံလွယ်အမည်ရှိသော ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သော
ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၅သင်သည် ထိုပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည်
မိမိတို့ဘုရားနှင့် မှားယွင်း ခြင်းကိုပြု၍၊ ထိုဘုရားတို့အား ယဇ်ပူဇော်သောအခါ၊ သင့်ကိုခေါ်၍ သင်သည်
ထိုယဇ်ကောင်ကို စားရမည်ဟူ၍ ၎င်း၊ ၁၆သင်သည် သူတို့သမီးများကိုယူ၍၊ ကိုယ်သားတို့နှင့်
ထိမ်းမြားပေးစားသဖြင့်၊ ထိုသမီးတို့သည် မိမိတို့ဘုရား နှင့် မှားယွင်းခြင်းကိုပြု၍ သင်၏သားတို့ကို
ထိုဘုရားတို့နှင့် မှားယွင်းစေမည်ဟူ၍၎င်း စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ၁၇သင်သည် ကိုယ်အဘို့သွန်းသော
ဘုရားတို့ကိုမလုပ်ရ။

၁၈သင်သည် အဗိဗလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သောကြောင့်၊ ငါပညတ်သည်အတိုင်း၊ အဗိဗလတွင်
ခုနစ်ရက် ပတ်လုံးတဆေးမဲ့မုန့်ကိုစား၍ အဇုမပွဲကိုခံရမည်။ ၁၉သားဦးအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။
သင်၏တိရစ္ဆာန်တို့တွင် လည်း၊ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊
မြည်းသားဦးကို သိုးသငယ်နှင့် ရွေးယူရမည်။ ၂၀မရွေးလိုလျှင်၊ မြည်းသငယ်၏ လည်ပင်းကို ချိုးရမည်။
သင်၏သားဦးအပေါင်းတို့ကို ရွေးရမည်။ ငါ့ထံသို့ အဘယ်သူမျှလက်ချည်းမပေါ်မလာရ။ ၂၁ခြောက်ရက်ပတ်လုံး
အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရမည်။ လယ်လုပ်ရာကာလ၊ အသီးအနှံသိမ်းရာကာလ
ဖြစ်သော်လည်း၊ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရမည်။ ၂၂ဂျုံစပါးကို သိမ်းစရှိသည်ကာလ
ခုနစ်သိတင်းပွဲကို၎င်း၊ နှစ်လဲသောအခါ သိုထားပွဲကို၎င်း ကိုခံရမည်။

၂၃သင်တို့အမျိုးသား ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော
ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ တနှစ်လျှင် သုံးကြိမ်မျက်နှာပြရကြမည်။ ၂၄တပါးအမျိုးသားများကို
သင်တို့ရှေ့က ငါနှင့်ထုတ်၍၊ သင်တို့နေရာနယ်ကို ငါကျယ်စေမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တနှစ်တွင်သုံးကြိမ် မျက်နှာပြသွားရသောအခါ၊ သင်၏မြေကို
အဘယ်သူမျှမတပ်မက်ရ။ ၂၅ငါ့ယဇ်ကောင်အသွေးကို တဆေးနှင့်ရော၍ မပူဇော်ရ။ ပသခါပွဲယဇ်ကောင်ကို၊
နံနက်တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။ ၂၆သင်၏မြေ၌အဦးသီးသော အသီးအနှံအကောင်းဆုံးကို သင်၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲသို့ ဆောင်သွင်းရမည်။ ဆိတ်သငယ်ကို အမိနို့ရည်နှင့် မပြုတ်မချက်ရ။
၂၇ဤစကားများကို ရေးထားလော့။ ဤစကားများလာသည် အတိုင်း သင်မှစ၍ဣသရေလအမျိုးနှင့်

ငါပဋိညာဉ်ပြုသည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၈ထိုအရပ်မှာ မောရှေသည် အစာကိုမစား၊
ရေကိုမသောက်ဘဲ၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအထံတော်၌ နေလေ၏။ ကျောက်ပြားပေါ်မှာ
ပဋိညာဉ်စကား၊ ပညတ်တော် ဆယ်ပါးကိုရေးထားတော်မူ၏။
၂၉မောရှေသည် သက်သေခံချက်ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ကိုင်လျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှ
ဆင်းသက်သော အခါ၊ မိမိနှင့် ဘုရားသခင်နှုတ်ဆက်တော်မူသောကြောင့်၊ မိမိမျက်နှာ
အရေထွန်းပကြောင်းကို မိမိမသိ။ ၃၀အာရုန်နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ မောရှေကို
မြင်သောအခါ၊ သူ၏မျက်နှာအရေထွန်းပသော ကြောင့်၊ သူတို့သည် မချဉ်းမကပ်ဝံ့ကြ။ ၃၁မောရှေသည်
သူတို့ကိုခေါ်၍၊ အာရုန်နှင့် ပရိသတ်သူကြီးတို့သည် ချဉ်းကပ်ကြလျှင်၊ မောရှေသည် နှုတ်ဆက်လေ၏။
၃၂ထိုနောက် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်ကြလျှင်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှတို့ကို သူတို့အားဆင့်ဆိုလေ၏။ ၃၃မောရှေသည် သူတို့အားဟောပြော၍ မပြီးမီ
မိမိမျက်နှာကို ဖုံးအုပ်လေ၏။ ၃၄ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ဝင်၍ လျှောက်သောအခါ၊ မထွက်မီတိုင်အောင်
မျက်နှာဖုံးကိုချွတ်ထား၏။ တဖန်ထွက်၍ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို၏။
၃၅သူ၏မျက်နှာ အရေထွန်းပကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မြင်ကြလျှင်၊ တဖန်အထဲသို့ဝင်၍
မလျှောက်မီတိုင်အောင် မိမိမျက်နှာကိုဖုံးအုပ်ပြန်၏။

၃၅

၁မောရှေသည်၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းကို စည်းဝေးစေ၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော
သင်တို့ ကျင့်ဝတ်တရားဟူမူကား၊ ၂ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်သည် သင်တို့၌
သန့်ရှင်းသောနေ့၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသော ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ အလုပ်လုပ်သောသူ
မည်သည်ကား အသေခံရမည်။ ၃သင်တို့နေရာအရပ်၌ ဥပုသ်နေ့မှာ မီးကိုမမွေးရဟု ဆင့်ဆို၏။
၄တဖန် မောရှေသည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အလယ်၌ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
ဆင့်ဆို သည်ကား၊ ၅သင်တို့တွင် ထာဝရဘုရားအားလှူသောအလှူကိုပြင်ဆင်ကြလော့။
ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ် ရှိသမျှ သောသူတို့သည်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ ၆ပြာသောအထည်၊
မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်မွေး၊ ၇အနီဆိုးသောသိုးရေ၊ တဟာရှသားရေ၊
အကာရှသစ်သား၊ ၈လိမ်းရန်ဆီဘော်ဘို့၊ မီးရှို့ရာနံ့သာ ပေါင်းမွှေးဘော်ဘို့ရာ နံ့သာမျိုး၊ မီးထွန်းစရာဆီ၊
၉ရပ်ာကျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သင်တိုင်းနှင့် ရင်ဖုံး၌ စီစရာ ကျောက်မြတ်တည်းဟူသော
ထာဝရဘုရားအားလှူသော အလှူကိုဆောင်ခဲ့ကြလော့။ ၁၀သင်တို့တွင် လိမ္မာသော သူရှိသမျှတို့သည်
လာ၍၊ ၁၁တဲတော်နှင့် အပေါ်တဲ၊ အပေါ်တဲအဖုံး၊ ရွှေချောင်း၊ ပျဉ်ပြား၊ ကန့်လန့်ကျင်၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်တို့ကိုငင်း၊
၁၂သေတ္တာနှင့် သူ၏ထမ်းဘိုး၊ သေတ္တာအဖုံး၊ ကာရသောကုလားကာကိုငင်း၊ ၁၃စားပွဲနှင့်သူ၏ ထမ်းဘိုး၊
သူ၏တန်ဆာရှိသမျှနှင့် ရှေ့တော်မုန့်ကိုငင်း၊ ၁၄မီးထွန်းစရာဘို့ မီးခုံနှင့် သူ၏တန်ဆာမီးခွက်များ၊
မီးထွန်းစရာဆီကိုငင်း၊ ၁၅နံ့သာပေါင်းရှို့သော ပလ္လင်နှင့် သူ၏ထမ်းဘိုး၊ လိမ်းရန်ဆီ၊ မွှေးသောနံ့သာပေါင်း၊
တဲတော်တံခါးဝကာရန် ကုလားကာကိုငင်း၊ ၁၆မီးရှို့ရာ ယဇ်ပူဇော်သောပလ္လင်နှင့်ကြေးဝါဆန်ခါ၊ ထမ်းဘိုး၊
တန်ဆာရှိသမျှ၊ အင်တုံနှင့် ခြေထောက်ကိုငင်း၊ ၁၇တဲတော်ဝင်းကု လားကာ၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်၊ ဝင်းတံခါးဝကာစရာ
ကုလားကာကိုငင်း၊ ၁၈တဲတော်တံသင်၊ ဝင်းတံသင် ကြိုးများကိုငင်း၊ ၁၉သန့်ရှင်းရာ ဌာန၌ အမှုတော်ကို
ထမ်းစရာအဝတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်နှင့် သူ၏သားဝတ်၍
သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း လုပ်ရကြမည်ဟု ဆင့်ဆို၏။
၂၀ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ မောရှေထံမှ ထွက်သွားကြ၍၊
၂၁မိမိစိတ်နှလုံးနိုးဆော်သောသူ၊ ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်သဘောရှိသောသူအပေါင်းတို့သည်
ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်လုပ်ဘို့ငင်း၊ အမှုတော် ထမ်းစရာဘို့ငင်း၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကိုငင်း၊

ထာဝရဘုရားအားလှူသောအလှူကို ဆောင်လျက် လာကြ၏။ ၂၂ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်ရှိသော
ယောကျ်ားမိန်းမတို့သည်၊ လက်ကောက်၊ နားတောင်း၊ လက်စွပ်၊ နှာခေါင်းဘူး၊ ရွှေတန်ဆာရှိသမျှကို
ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ လှူသော သူအသီးအသီးတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား ရွှေကိုလှူကြ၏။ ၂၃ပြာသောအထည်၊
မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်မွေး၊ အနီဆိုးသော သိုးရေ၊ တဟာရှ သားရေရှိသော
သူတိုင်းဆောင်ခဲ့၏။ ၂၄ငွေနှင့်ကြေးဝါကို လှူသောသူတိုင်း ထာဝရဘုရားအား လှူလေ၏။ အမှုတော်
နှင့်ယှဉ်သော အလုပ်လုပ်စရာဘို့ အကာရှသစ်သားရှိသောသူတိုင်းလည်း ဆောင်ခဲ့လေ၏။
၂၅ရက်ကန်းတတ်သော မိန်းမအပေါင်းတို့လည်း၊ ကိုယ်လက်နှင့် ရက်၍၊ ပြာသောအထည်၊
မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော ရက်သမျှကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၂၆မိမိဥာဏ်နိုးဆော်သော
မိန်းမအပေါင်းတို့သည် ဆိတ်မွေးကိုရက်ကြ၏။ ၂၇သူကြီးတို့ သည်လည်း၊ ရှဟံကျောက်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်သင်တိုင်းနှင့် ရင်ဖုံး၌ စီစရာကျောက်ကိုရင်း၊ ၂၈မီးထွန်းစရာဘို့ လိမ်းရန်ဆီ
ဘော်ဘို့မီးရှို့ရာနံ့သာ ပေါင်းမွှေးဘော်ဘို့ရာ နံ့သာမျိုးနှင့် ဆီကိုရင်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
၂၉ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားတော်မူသော အလုပ်အမျိုးမျိုး ရှိသမျှအဘို့၊
ဣသလရေလအမျိုးသားတို့တွင် ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်နိုးဆော်သော ယောကျ်ားမိန်းမ
အပေါင်းတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအားကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် လှူကြ၏။

၃၀တဖန်မောရှေက၊ နာထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒအမျိုးသား ဟုရ၏သားဖြစ်သော
ဥရိ၏ သား ဗေဇလေလကို အမည်ဖြင့် ခန့်ထားတော်မူပြီ။ ၃၁-၃၃သူသည် ရွှေငွေကြေးဝါကိုလုပ်သောအတတ်၊
ကျောက်ကို သွေး၍ စီသောအတတ်၊ သစ်သားကို ထုလုပ်သောအတတ်နှင့် အမျိုးမျိုးသော အလုပ်ကို
ထူးဆန်းစွာ လုပ်တတ်မည် အကြောင်း၊ ဥာဏ်ပညာနှင့်တကွ သိပ္ပံအတတ် အမျိုးမျိုးကိုပေး၍၊ ဘုရားသခင်၏
ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ ပြီ။ ၃၄သူနှင့် ဒန်အမျိုးသား အဟိသမက်၏ သားအဟောလျဘသည်၊
သူတပါးအားအတတ် သင်ပေးနိုင်မည် အကြောင်း၊ ဥာဏ်ကိုပေးတော်မူပြီ။ ၃၅ထိုသူတို့သည်
ထုလုပ်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ ဆန်းပြားသောလက်သမား၏ အလုပ်၊ ပြာသောအထည်၊
မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောကို ချယ်လှယ်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ ရက်တတ်သော
သူ၏အလုပ်၊ အနည်းနည်းလုပ်တတ်သောသူ၏ အလုပ်၊ ထူးဆန်းစွာကြံစည်တတ်သောသူ၏ အလုပ်
အမျိုးမျိုးတို့ကို လုပ်တတ်မည် အကြောင်း၊ ဥာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူပြီ။

၃၆

၁ထိုသို့ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ဆောင်စရာဘို့၊
အမျိုးမျိုး သောအလုပ်ကို လုပ်တတ်သော ဥာဏ်ပညာကို ထာဝရဘုရားပေးသွင်းတော်မူသော
ပညာရှိအပေါင်း တို့နှင့် တကွ၊ ဗေဇလေလ၊ အဟောလျဘတို့သည် အလုပ်လုပ်ကြလိမ့်မည်ဟု
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၂တဖန် မောရှေသည်၊ ဗေဇလေလ၊ အဟောလျဘကိုရင်း၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
ဥာဏ်သဘော ကို ရ၍၊ အလုပ်လုပ်ချင်သောစေတနာစိတ်ရှိသောပညာရှိ ပေါင်းတို့ကိုရင်း၊ ခေါ်ပြီးလျှင်၊
၃သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် အမှုတော် ထမ်းရန်တန်ဆာတို့ကို လုပ်ကိုင်စေခြင်းငှါ၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ဆောင်ခဲ့သောအလှူရှိသမျှကို ထိုသူတို့သည် မောရှေလက်မှခံကြ၏။
ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် လှူသောအလှူကို နံနက်တိုင်းထပ်၍ ဆောင်ခဲ့ကြသေး၏။ ၄ထိုအခါ
သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အလုပ်ကိုလုပ်ကိုင်သော ပညာရှိအပေါင်းတို့သည်၊ အသီးအသီး မိမိလုပ်ရာမှ၊
၅မောရှေထံသို့ လာ၍ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော အလုပ်ပြီးလောက်ရုံမျှမက၊ ပို၍ဆောင်ခဲ့ကြပါပြီဟု
ကြားပြောလျှင်၊ ၆မောရှေက၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အဘို့လှူခြင်းငှါ အဘယ်ယောကျ်ား မိန်းမမျှ

ထပ်မံ၍မလုပ်စေနှင့်ဟု စီရင်၍၊ တတပ် လုံး၌ ကြော်ငြာစေသဖြင့်၊ လူများအလှူဆောင်ခြင်းအမှုကို
ဆီးတား၏။ [၇]ရခဲ့သောဥစ္စာသည် အလုပ်ရှိသမျှကို ပြီးစီး လောက်ရုံမျှမကပိုလျက်ရှိသတည်း။
[၈]သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သောသူတို့တွင်၊ ပညာရှိသောသူသည် ပိတ်ချော၊
ပြာသော အထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်ဖြင့် ပြီးသောခေရုဗိမ် အရုပ်နှင့် ချယ်လှယ်သော
ပိတ်ချောကုလားကာ ဆယ်ထည်ကိုလုပ်လေ၏။ [၉]ကုလားကာသည် အလျားနှစ်ဆယ်ရှစ်တောင်၊
အနံလေးတောင်ရှိ၍၊ ကုလားကာချင်း အလျားအနံတူ၏။ [၁၀]ကုလားကာငါးထည်စီ တစပ်တည်းချုပ်လေ၏။
[၁၁]ကုလားကာတထည်ပြင်ဘက်ကုလားကာနား ချင်းဆက်မိရာ၌ ကွင်းများကိုပြာသောအထည်နှင့် လုပ်၍၊
အခြားသောကုလားကာပြင်ဘက် ကုလားကာနားချင်း ဆက်မိရာ၌လည်း ထိုအတူလုပ်လေ၏။ [၁၂]ကုလားကာ
တထည်၌ ကွင်းငါးဆယ်ကိုင်း၊ အခြားသောကုလားကာ အ နားဆက်မိရာ၌ ကွင်းငါးဆယ်ကိုင်း၊
လုပ်သဖြင့်၊ ကွင်းချင်းဆိုင်မိကြ၏။ [၁၃]ရွှေချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ ထိုရွှေချောင်းဖြင့်
ကုလားကာများကိုပူးတွဲသဖြင့် တဲတော်တဆောင်တည်းဖြစ်လေ၏။ [၁၄]တဲတော်ဖုံးအုပ်ဘို့ အခြား
သောကုလားကာ ဆယ်တထည်ကို ဆိတ်မွေးနှင့်လုပ်လေ၏။ [၁၅]ကုလားကာသည် အလျားအတောင်သုံးဆယ်၊
အနံ လေးတောင်ရှိ၍ ကုလားကာဆယ် တထည်တို့သည် အလျားအနံချင်းတူ၏။
[၁၆]ကုလားကာငါးထည်တစပ်၊ ခြောက် ထည်တစပ်တည်းချုပ်လေ၏။ [၁၇]ကုလားကာများဆက်မိရာ၌၊
ပြင်ဘက်ကနေသော ကုလားကာတထည်အနားမှာ ကွင်းငါးဆယ်ကိုင်း၊ ဆက်မိသောအခြားကုလားကာ
အနားမှာကွင်းငါးဆယ်ကိုင်း လုပ်လေ၏။ [၁၈]ကြေးဝါချောင်း ငါးဆယ်ကိုလည်း လုပ်၍ အပေါ်တဲတပိုင်းနှင့်
တပိုင်းကိုပူတွဲသဖြင့်၊ တဲတဆောင်တည်းဖြစ်လေ၏။ [၁၉]အပေါ်တဲဖုံးအုပ် ဘို့ အနီဆိုးသောသိုးရေကိုင်း၊
ထိုသိုးရေအပေါ်၌ တဟာရှသားရေကိုင်း လုပ်လေ၏။
[၂၀]တဲတော်ကာရန် ထောင်ထားသော အကာရှပျဉ်ပြားတို့ကိုလည်း လုပ်လေ၏။
[၂၁]ပျဉ်ပြားသည်အလျား ဆယ်တောင်၊ အနံတတောင်ထွာရှိ၏။ [၂၂]ထိုပျဉ်ပြားရှိသမျှတို့၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီ
တတန်းတည်းရှိစေခြင်းငှါ လုပ်လေ၏။ [၂၃]တဲတော်တောင်ဘက်၌ ကာရန်ပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်ကိုလုပ်၍၊
[၂၄]ထိုပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်တွင်၊ တပြားတပြား အောက်၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီစွပ်စရာဘို့
ငွေခြေစွပ်လေးဆယ်ကိုလုပ်လေ၏။ [၂၅]ထိုအတူ တဲတော်မြောက်ဘက်၌ ကာရန်ပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ်ကိုလုပ်၍၊
[၂၆]ထိုပျဉ်ပြား၌လည်းငွေခြေစွပ်လေးဆယ်၊ တပြားနှစ်ခုစီလုပ်လေ၏။ [၂၇]တဲတော်အနောက်ဘက်၌
ကာရန်ပျဉ်ပြား ခြောက်ပြားကိုင်း၊ [၂၈]ထောင့်တဘက်တချက်၌ ကာရန်ပျဉ်ပြားနှစ်ပြား ကိုင်း၊ လုပ်လေ၏။
[၂၉]အထက်၌ ၎င်း၊ အောက်၌၎င်း၊ ကွင်းကိုတပ်၍ စေ့စပ်လျက် ထောင့်နှစ်ခုပြီးလေ၏။ [၃၀]ပျဉ်ပြားရှစ်ပြား၊
ငွေခြေစွပ်ဆယ်ခြောက်ခု၊ တပြားနှစ်ခုစီရှိလေ၏။ [၃၁]တဲတော်၌ကာရသောပျဉ်ပြားကို လျှိုစရာဘို့
အကာရှသားကန့်လန့်ကျင်တို့ကို၊ တဘက် ငါးချောင်းစီလုပ်လေ၏။ [၃၂]တဲတော်နောက်ဖေး၌
ကာရသောပျဉ်ပြားကို လျှိုစရာဘို့၊ ကန့်လန့်ကျင်ငါးချောင်းစီကိုလည်း လုပ်လေ၏
[၃၃]အဘယ်ကန့်လန့်ကျင်ကို ထောင့်တဘက်တချက်၌ ဆုံးစေ၏။ [၃၄]ပျဉ်ပြားတို့ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။
ကန့်လန့်ကျင်လျှိုဘို့ရာ ရွှေကွင်းကိုလည်း လုပ်၍ ကန့်လန်ကျင်တို့ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။
[၃၅]တနည်းကား၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍၊
ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့်၊ ချယ်လှယ်သော ကုလားကာတထည်ကိုင်း၊ [၃၆]ထိုကုလားကာဘို့ ရွှေချသောအကာရှသား
တိုင်လေးတိုင် ကိုင်း လုပ်လေ၏။ ထိုတိုင်တို့သည် ရွှေတံစို့နှင့် ပြည့်စုံ၍၊
ငွေခြေစွပ်လေးခုကိုလည်းသွန်းလေ၏။ [၃၇]တဲတော်တံခါးဝ၌ ကာရန်၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊
နီသောအထည် ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ ချယ်လှယ်သောကုလားကာတထည် ကိုင်း၊ [၃၈]ထိုကုလားကာဘို့ တံစို့နှင့်
ပြည့်စုံသောတိုင်ငါးတိုင်ကိုင်းလုပ်၍၊ တိုင်ထိပ်နှင့် တိုင်တန်းတို့ကို ရွှေနှင့်မွမ်း မံလေ၏။
ကြေးဝါခြေစွပ်ငါးခုလည်းရှိ၏။

၃၇

၁-၂တဖန်ဗေဇလေလသည်၊ အလျားနှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာ၊
စောက်တထောင်ထွာရှိသော သေတ္တာကိုအကာရှသားနှင့် လုပ်၍၊ သေတ္တာအတွင်းအပြင်ကို
ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။ သေတ္တာအပေါ်နား ပတ်လည်၌ ကွပ်သောရွှေတန်ဆာကိုလည်းလုပ်လေ၏။
၃ရွှေလေးကွင်းကိုသွန်း၍၊ သေတ္တာလေးထောင့်၌ တမျက်နှာနှစ်ကွင်းစီ တပ်လေ၏။
၄အကာရှသားထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံပြီးမှ၊ ၅သေတ္တာထမ်းစရာဘို့ တဘက်တချက်ရွှေကွင်း၌
လျှိုထားလေ၏။

၆အလျားနှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာရှိသော သေတ္တာအဖုံးကိုလည်း၊ ရွှေစင်နှင့်လုပ်လေ၏။
၇ရွှေခေရုဗိမ် နှစ်ပါးကိုလည်း၊ သေတ္တာအဖုံးတွင် အလျား တဘက်တချက်၌ ထုလုပ်လေ၏။
၈ထိုသို့ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကို၊ သေတ္တာဖုံး ကိုယ်ထဲကထုတ်၍၊ သေတ္တာဖုံးအပေါ်၌ တဘက်တပါးစီလုပ်ပြီးလျှင်၊
၉ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍၊ သေတ္တာဖုံးကိုရှုလျက်၊ မိမိအတောင်ကိုဖြန့်၍
သေတ္တာဖုံးကိုမိုးလျက်ရှိ၏။

၁၀အလျားနှစ်တောင်၊ အနံတတောင်၊ အမြင့်တတောင်ထွာရှိသော စားပွဲကိုလည်း၊ အကာရှသားနှင့်
လုပ်၍၊ ၁၁ရွှေစင်နှင့်မွမ်း မံလေ၏။ စားပွဲအပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကိုငင်း၊ ၁၂အနံတလက်ဝါး
ရှိသော ခါးပန်းကိုငင်း၊ ခါးပန်းအပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကိုငင်း လုပ်လေ၏။ ၁၃ရွှေလေးကွင်း
ကိုလည်း သွန်း၍ ခြေထောက်လေးခုအထက်၊ စားပွဲလေးထောင့်၌ တပ်လေ၏။ ၁၄ထိုရွှေကွင်းတို့သည်
ခါးပန်းပေါ်မှာရှိ၍၊ စားပွဲထမ်းစရာ ထမ်းဘိုး နေရာဖြစ်၏။ ၁၅စားပွဲထမ်းစရာ အကာရှသားထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍
ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ၁၆စားပွဲတန်ဆာတည်း ဟူသော လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ အင်တုံ၊ လောင်းစရာဖလားများကိုလည်း
ရွှေစင်နှင့်လုပ်လေ၏။

၁၇မီးခုံကိုလည်း ရွှေစင်နှင့်လုပ်၍၊ မီးခုံတိုင်အစရှိသော အလက်များ၊ ခွက်များ၊ ဘူးသီးများ၊
ကြာပွင့်များတို့ကို တစပ်တည်း ထုလေ၏။ ၁၈မီးခုံတိုင်တဘက်တချက် သုံးလက်စီထွက်၍၊ အလက်
ခြောက်လက်ရှိ၏။ ၁၉မီးခုံတိုင်အထဲက ထွက်သော အလက်သုံးလက်တွင်၊ တလက်တလက်၌ ဘူး၊
ကြာပွင့်နှင့်တကွ ဗာတံသီးနှင့်ပုံတူသော ခွက်သုံးခွက် ရှိ၏။ ၂၀မီးခုံတိုင်၌လည်း ဘူး၊ ကြာပွင့်နှင့်တကွ
ဗာတံသီးနှင့်ပုံတူသော ခွက်လေးခွက်ရှိ၏။ ၂၁မီးခုံတိုင်ထဲကထွက်သော အလက်ခြောက်လက် ရှိသည်အတိုင်း၊
အလက်နှစ်ဘက် အောက်၌လည်း ဘူးသီးတလုံးစီရှိ၏။ ၂၂ဘူးများ၊ အလက် များတို့ကို
တကိုယ်တဆက်တည်းဖြစ်စေ၍ မီးခုံတကိုယ်လုံးကို ရွှေစင်နှင့်ထုလုပ်လေ၏။ ၂၃မီးခွက်ခုနစ်လုံး၊ မီးညှပ်နှင့်
မီးညှပ်ခံစရာခွက်များကိုလည်း ရွှေစင်နှင့်လုပ်လေ၏။ ၂၄မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို
ရွှေစင်အခွက်တဆယ်နှင့် လုပ်သတည်း။

၂၅တနည်းကား၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စရာယဇ်ပလ္လင်ကို အကာရှသားနှင့်လုပ်လေ၏။ ထိုပလ္လင်သည်
အလျားတတောင်၊ အနံတတောင်၊ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၍ အမြင့်နှစ်တောင်ရှိလေ၏။ ဦးချိုတို့ကိုလည်း
အကာရှသားဖြင့် ပြီးစေ၏။ ၂၆ပလ္လင်ထိပ်၊ နံရံ၊ ဦးချိုတို့ကို ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံ၍၊ အပေါ်နားပတ်လည်၌
ကွပ်သောရွှေ တန်ဆာကို လုပ်လေ၏။ ၂၇ရွှေတန်ဆာအောက်ပလ္လင် တဘက်တချက်ထောင့်၌
ရွှေကွင်းနှစ်ကွင်းကိုလုပ်၍၊ ပလ္လင် ထမ်းစရာ ထမ်းဘို့နေရာဖြစ်၏။ ၂၈ထမ်းဘိုးတို့ကို အကာရှသားနှင့်လုပ်၍
ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ၂၉ဆေးသမား အတတ် နှင့် ဆေးပေါင်းကိုဘော်တတ်သည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းသောလိမ်းရန်
နံ့သာဆီကိုငင်း၊ နံ့သာမျိုးနှင့် ဘော်သော မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းစင်ကိုငင်း လုပ်လေ၏။

၃၈

၁တနည်းကား၊ အလျားငါးတောင်၊ အနံငါးတောင်ရှိ၍ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်သော
မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ကို အကာရှသားနှင့် လုပ်လေ၏။ အမြင့်လည်း သုံးတောင်ရှိ၏။

၂ယဇ်ပလ္လင်လေးထောင့်အပေါ်မှာ ဦးချိုလေးချောင်းကို အကာရှသားနှင့်လုပ်၍ ကြေးဝါနှင့်မွမ်းမံလေ၏။
၃အိုးနှင့်တကွ တူရွင်းပြား၊ အင်တုံ၊ အမဲသားချိတ်၊ လင်ပန်း အစရှိ သော ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သော
တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ကြေးဝါနှင့်လုပ်လေ၏။ ၄ကြေးဝါဆန်ခါကိုလုပ်၍ ယဇ်ပလ္လင် ခါးပန်းအောက်အလယ်၌
ထား၍၊ ၅ထမ်းဘိုးထားရာ ဆန်ခါလေးထောင့်၌ တပ်ရသော ကြေးဝါလေးကွင်းကို သွန်းလေ၏။ ၆အကာရှသား
ထမ်းဘိုးတို့ကိုလုပ်၍ ကြေးဝါနှင့်မွမ်းမံပြီးမှ၊ ၇ယဇ်ပလ္လင်ကို ထမ်းစရာဘို့ တဘက်တချက် ကွင်းများ၌
လျှိုထားလေ၏။ ထိုယဇ်ပလ္လင်ကို အပေါ်အောက်ဟင်းလင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပျဉ်ပြားနှင့်လုပ်လေ၏။
၈ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့မှာ စည်းဝေးတတ်သော မိန်းမတို့၏ ကြေးဝါမှန်များကိုယူ၍
ကြေးဝါအင်တုံ နှင့် ကြေးဝါခြေထောက်ကို လုပ်လေ၏။

၉တဲတော်ဝင်းကာရံမှုကား၊ အလျားအတောင် တရာရှိသောပိတ်ချောနှင့် တောင်ဘက်၌
ကုလားကာကို လုပ်လေ၏။ ၁၀ထိုကုလားကာဘို့ တိုင်နှစ်ဆယ်၊ တိုင်ခြေစွပ်နှစ်ဆယ်ကို ကြေဝါနှင့်လုပ်၍
တိုင်တံစို့၊ တိုင်တန်းတို့ကို ငွေဖြင့်ပြီးစေ၏။ ၁၁ထိုနည်းတူ မြောက်ဘက်၌ ကာရန်အလျားအတောင်
တရာရှိသော ကုလားကာနှင့်တကွ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းပါသော ကြေးဝါတိုင်နှစ်ဆယ်၊
ကြေးဝါခြေစွပ်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ ၁၂အနောက်ဘက်၌ ကာရန်အလျား အတောင် ငါးဆယ်ရှိသော
ကုလားကာနှင့်တကွ တိုင်တစ်ဆယ်၊ ခြေစွပ်တစ်ဆယ်ရှိ၏။ ၁၃အရှေ့ဘက်၌လည်း အတောင်ငါးဆယ်ရှိ၏။ ၁၄-
၁၅တံခါးဝတဘက်တချက်၌ ကာရန်အလျား ဆယ်ငါးတောင်ရှိသော ကုလားကာနှင့်တကွ တိုင်သုံးတိုင်၊
ခြေစွပ်သုံးခုရှိ၏။ ၁၆ဝန်းပတ်လည်၌ ကာသောကုလားကာ ရှိသမျှတို့သည် ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၏။ ၁၇တိုင်တို့သည်
ကြေးဝါခြေစွပ်၊ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ တိုင်ထိပ်များကိုလည်း ငွေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။
ဝင်းတိုင်တန်းရှိသမျှတို့သည် ငွေတန်းဖြစ်၏။ ၁၈ဝန်းတံခါးတွ်၌ ကာရန် ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊
နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ ချယ်လှယ်သော ကုလားကာ၊ အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်၊
အမြင့်ငါးတောင်ရှိ၍၊ ဝင်းကာသောကုလားကာနှင့် တညီတည်းဖြစ်၏။ ၁၉ဝင်းတံခါးဝတိုင် လေးခုရှိ၍၊
ကြေးဝါခြေစွပ်လေးခု၊ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းများ၊ ငွေနှင့်မွမ်းမံသော ထိပ်များနှင့်ပြည့်စုံကြ၏။
၂၀တဲတော်တံသင်ဝင်းပတ်လည်၌ စိုက်သော တံသင်ရှိသမျှတို့သည် ကြေးဝါတံသင် ဖြစ်ကြ၏။

၂၁ဤရွှေကား၊ မောရှေစီရင်သည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်၏သား ဣသမာသည်၊
လေဝိလူများ အမှုတော်ဆောင်စရာတဲတော်ကို ရေတွက်မှတ်သားသော သက်သေခံချက်တဲတော်
စာရင်းပေတည်း။ ၂၂မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသမျှတို့ကို၊ ယုဒအမျိုးသား
ဟုရ၏သားဖြစ်သော၊ ဥရိ၏သား ဗေဇလေလသည် လုပ်လေ၏။ ၂၃ထိုမှတပါး၊ ထုလုပ်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊
ဆန်းပြားသောလက်သမားအလုပ်၊ ပြာသောအတည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောကို
ချယ်လှယ်တတ်သောသူ၏ အလုပ်ကို လုပ်တတ်သော ဒန်အမျိုးသား အဟိသမက်၏သား
အဟောလျာဘလည်းရှိ၏။ ၂၄သန့်ရှင်းရာဌာနတော် ပြီးအောင်လှူ၍လုပ်သော ရွှေချိန်ပေါင်ကား
အကျပ်တော်အတိုင်း အခွက်နှစ်ရာကိုးဆယ် ခုနစ်ပိဿာ သုံးဆယ်ဖြစ်သတည်း။ ၂၅စာရင်းဝင်သော
ပရိသတ်များပေးသော ငွေချိန်ပေါင်ကား၊ အကျပ်တော်အတိုင်း၊ အခွက်တထောင်နှင့် တဆယ်ခုနစ်ပိဿာ
ခုနစ်ဆယ် ငါးကျပ်ဖြစ်သတည်း။ ၂၆အသက်နှစ်ဆယ်မှစ၍ ပိုလွန်သမျှ သော သူစာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊
လူခြောက်သိန်း သုံးထောင်ငါးရာငါးဆယ်တို့သည်၊ အကျပ်တော်အလိုက် ငွေချိန်အကျပ်တဝက်ဆီကို
ပေးရကြ၏။ ၂၇ခြေစွပ်တခု၌ ငွေအခွက်တဆယ်စီ ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ ငွေအခွက်တထောင် နှင့် တဲတော်ခြေစွပ်၊
အတွင်းကုလားကာ ခြေစွပ်တည်း ဟူသော ခြေစွပ်တရာကိုသွန်းလေ၏။ ၂၈ကျန်သော ငွေအခွက်တဆယ်
ခုနစ်ပိဿာ ခုနစ်ဆယ်ငါးကျပ်နှင့် တိုင်တံစို့ နှင့် တိုင်တန်းတို့ကိုလုပ်၍ တိုင်ထိပ်များကို မွမ်းမံလေ၏။
၂၉လှူသောကြေးဝါပေါင်းကား အခွက်ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်နှင့် လေးပိဿာ ဖြစ်သတည်း။ ၃၀ထိုကြေးဝါနှင့်
ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးဝခြေစွပ်၊ ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်၊ ကြေးဝါ ဆန်ခါ၊

ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှကိုငင်း၊ ၃၁ကာသောဝင်းခြေစွပ်၊ ဝင်းတံခါးဝခြေစွပ်၊ တဲတော်တံသင်၊ ဝင်းပတ်လည်၌စိုက်သော တံသင်ရှိသမျှကိုငင်း လုပ်လေ၏။

၃၉

၁သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကို ဆောင်သောအခါ၊ ဝတ်ရသောအဝတ်ကိုငင်း၊ အာရုန်ဝတ်ဘို့ သန့်ရှင်း သောအဝတ်ကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသောအထည်နှင့်လုပ်လေ၏။ ၂ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်သင်တိုင်းကို လုပ်ရာတွင်၊ ၃ရွှေကို အပြားခတ်၍ ရွှေကြိုးကို လှီးပြီးမှ၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသော အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောတို့ကို ထူးဆန်းစွာ အပြောက်ထိုးလေ၏။ ၄သိုင်းကြိုးနှစ်ပင်ကိုလုပ်၍ သင်တိုင်း အပေါ်နားချင်း တွဲမိစေခြင်းငှါ၊ တဘက်တချက်ကို ဆွဲချုပ်လေ၏။ ၅ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာတော်မူသည် အတိုင်း၊ သင်တိုင်းအပေါ်နား၌ ထူးဆန်းသောရင်စည်း ကိုလည်း သင်တိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့ ရွှေနှင့်ငင်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောတို့နှင့်ငင်း လုပ်လေ၏။ ၆ရှဟံကျောက်နှစ်လုံးကိုသွေး၍ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခယာတင်သကဲ့သို့ ဣသရေလအမျိုး၏ နာမည်တို့ကို အက္ခယာတင်ပြီးမှ၊ ရွှေကျောက်အိုး၌ ထည့်လေ၏။ ၇ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့ဘို့ရာ၊ ထိုကျောက်နှစ်လုံးကို သင်တိုင်းသိုင်းကြိုးအပေါ်မှာ တပ်လေ၏။

၈ရွှေနှင့်ငင်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင့်ငင်း၊ သင်တိုင်းကို လုပ်သည်နည်းတူ၊ ရင်ဖုံးကိုထူးဆန်းစွာလုပ်လေ၏။ ၉ရင်ဖုံးနှစ်ထပ်ခေါက်လျက်၊ အလျားတထွာ၊ အနံတထွာ၊ စတုရန်း လေးထောင့်ဖြစ်၏။ ၁၀ထိုရင်ဖုံး၌ ကျောက်မြတ်ကို လေးတန်းစီလေ၏။ ပဌမအတန်းကား ကျောက်နီ၊ ဥဿဘယား၊ ပတ္တမြား။ ၁၁ဒုတိယအတန်းကား မြ၊ နီလာ၊ စိန်။ ၁၂တတိယအတန်းကား ဝါကိသု၊ မဟူရာ၊ ဂေါမိတ်။ ၁၃စတုတ္ထအတန်း ကား မျက်ရွဲ၊ ကြောင်၊ နဂါးသွဲ့ဖြစ်၍၊ အသီးအသီးတို့ကို ရွှေအိုး၌ စီလေ၏။ ၁၄ဣသရေလအမျိုး တဆယ်နှစ်မျိုး ရှိသည်အတိုင် တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခယာတင်သကဲ့သို့၊ ထိုကျောက်တို့၌ ထိုတစ်ဆယ်နှစ်ပါးသော နာမည်အသီးအသီး တို့ကို တင်လျက် ကျောက်တလုံးလျှင် နာမည်တပါးစီပါ၏။ ၁၅-
၁၈ရင်ဖုံးအပေါ်ထောင့်နှစ်ခု၌၊ ရွှေကွင်းနှစ်ကွင်းကိုငင်း၊ ရွှေကျောက်အိုး နှစ်လုံးကိုငင်း၊ ကျစ်သောရွှေကြိုးနှစ်ပင်ကိုငင်း လုပ်ပြီးမှ၊ ထိုရွှေကွင်း၌ တပ်၍ သင်တိုင်းသိုင်းကြိုး အပေါ်မှာရှိသော ကျောက်အိုးတို့၌ တွဲလေ၏။ ၁၉တဖန် ရွှေနားကွင်းကိုလုပ်၍ သင်တိုင်းအောက်နားမှာရှိသော ရင်ဖုံးအောက်ထောင့် နှစ်ခု၌ တပ်လေ၏။ ၂၀အခြားသောရွှေနှစ်ကွင်းကိုလည်း လုပ်၍ သင်တိုင်းအရှေ့ဘက် အောက်နားနှင့် ထူးဆန်းသောရင်စည်း အပေါ်နားဆက်မိရာတွင် သင်တိုင်ကို တဘက်တချက်၌ တပ်လေ၏။ ၂၁ရင်ဖုံးရွှေနှစ်ကွင်းကို၊ သင်တိုင်းရွှေနှစ်ကွင်းနှင့်တွဲ၍ ပြာသောကြိုးဖြင့် ပြီးစေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ရင်ဖုံးသည် ထူးဆန်းသော ရင်စည်းအပေါ်မှာဆွဲ၍ သင်တိုင်းနှင့်မကွာဘဲ အမြဲနေလေ၏။

၂၂ထိုမှတပါး၊ ပြာသောအထည်ကို ရက်ပြီးမှ၊ သင်တိုင်းနှင့်ဆိုင်သော ဝတ်လုံကို ထိုအထည်နှင့်သာ လုပ်လေ၏။ ၂၃ဝတ်လုံ၌ ခြေစွပ်ပါ၍ လည်စွပ်ကို မစုတ်စေခြင်းငှါ၊ သံချပ်လည်စွပ်ကွပ်သကဲ့သို့ ကွပ်လေ၏။ ၂၄ပြာသော အထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင့်လုပ်သော သလဲသီးများကိုငင်း၊ ၂၅ရွှေစင်ဆည်းလည်း များကိုငင်း၊ ဝတ်လုံအောက်စွန်းနား ပတ်လည်၌၊ ၂၆သလဲသီးတလုံး၊ ဆည်းလည်းတလုံးစီ ထားလျက် အစဉ်အတိုင်း ဆွဲထားသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း အမှုတော်ကိုဆောင်ရသော ဝတ်လုံ ကို လုပ်၍ပြီးလေ၏။

၂၇တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့အဘို့ ရက်သော ပိတ်ချောအင်္ကျီများကိုငင်း၊ ၂၈ပိတ်ချောဖေါင်းကိုငင်း၊ တင့်တယ်သော
ပိတ်ချောဦးထုတ်များကိုငင်း၊ ပိတ်ချောပေါင်းဘီ များကိုငင်း၊ ၂၉ချယ်လှယ်သော ပိတ်ချော၊ အထည်ပြာ
အထည်မောင်း၊ အထည်နီဖြင့်ပြီးသော ခါးပန်းကိုငင်း လုပ်လေ၏။ ၃၀မောရှေအား ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းသော သင်းကျစ်ပြား ကိုလည်း ရွှေစင်နှင့်လုပ်၍ တံဆိပ်ပေါ်မှာ
အက္ခရာတင်သကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်းခြင်းဟု အက္ခရာတင်၍၊ ၃၁ပြာသောကြိုးနှင့်
ဖေါင်းအပေါ်နား၌ တည်ထားလေ၏။

၃၂ထိုသို့ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ပြု၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အလုပ်ရှိသမျှကို ပြီးစီးကြ၏။ ၃၃ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
တဲတော်နှင့် အပေါ်တဲမှစ၍၊ ရွှေချောင်း၊ ပျဉ်ပြား၊ ကန့်လန့်ကျင်၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်တည်းဟူသော တဲတော်တန်ဆာ
ရှိသမျှကိုငင်း၊ ၃၄အနီဆိုးသော သိုးရေအမိုး၊ တဟာရှသားရေအမိုး၊ ကွယ်ကာရာအတွင်း ကုလားကာကိုငင်း၊
၃၅သက်သေခံချက် သေတ္တာနှင့် သူ၏ထမ်းဘိုး၊ သူ၏အဖုံးကိုငင်း၊ ၃၆စားပွဲမှစ၍ စားပွဲတန်ဆာနှင့်
ရှေ့တော်မုန့်ကိုငင်း၊ ၃၇စင်ကြယ်သော မီးခုံမှစ၍ ပြင်ဆင်ရသောမီးခွက်များ၊ မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှနှင့်
မီးထွန်းစရာဆီကိုငင်း၊ ၃၈ရွှေယဇ်ပလ္လင်၊ လိမ်းရန်ဆီ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းမွှေး၊ တဲတော်တံခါးဝ
ကာစရာကုလားကာကိုငင်း၊ ၃၉ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်၊ ကြေးဝါဆန်ခါ၊ ပလ္လင် ထမ်းဘိုး အစရှိသော
တန်ဆာရှိသမျှကိုငင်း၊ အင်တုံနှင့် သူ၏ခြေထောက်ကိုငင်း၊ ၄၀ဝင်းကုလားကာ၊ ဝင်းတိုင်၊ ခြေစွပ်၊
ဝင်းတံခါးဝကာစရာ ကုလားကာကြိုးများ၊ တံသင်များကိုငင်း၊ တဲတော်အတွင်း၌ အမှုတော်ကို
ဆောင်စရာတန်ဆာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တန်ဆာ ရှိသမျှကိုငင်း၊ ၄၁သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကို
ဆောင်သောအခါ ဝတ်ရ သောအဝတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အာရုန်ဝတ်ဘို့ သန့်ရှင်းသောအဝတ်၊ သူ၏သားဝတ်ရသော အဝတ်ကိုငင်း၊ ၄၂ထာဝရဘုရားသည်
မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ပြီးစီးအောင် လုပ်ပြီးမှ မောရှေထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
၄၃ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အလုပ်ရှိသမျှကို ပြီးစီးစေခြင်း ၄၊ လုပ်ကြောင်းကို
မောရှေသိမြင်သောအခါ သူတို့ကို ကောင်းကြီးပေးလေ၏။

၄၀

၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂သင်သည် ပဌမလ၊ မဌမနေ့၌
ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော်ကို ဆောက်ရမည်။ ၃တဲတော်အထဲ၌၊ သက်သေချက်သေတ္တာကို သွင်းထား၍၊
အတွင်းကုလား ကာဖြင့် ကွယ်ကာရမည်။ ၄စားပွဲကိုလည်း သွင်း၍ စားပွဲပေါ်မှာပြင်ဆင်ရသမျှတို့ကို
ပြင်ဆင်ရမည်။ မီးခုံကိုလည်း သွင်း၍၊ မီးခွက်တို့ကို ထွန်းရမည်။ ၅နံ့သာပေါင်းရှို့ရာ ရွှေပလ္လင်ကို
သက်သေခံချက်သေတ္တာရှေ့၌ တည်ထား၍၊ တဲတော်တံခါးဝကာသော ကုလားကာကို ဆွဲကာရမည်။
၆ယဇ်ကောင်ရှို့ရာပလ္လင်ကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့၌ တည်ထားရမည်။
၇အင်တုံကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်စပ်ကြားမှာ တည်ထား၍၊ အင်တုံ၌
ရေကိုထည့်ရမည်။ ၈တဲတော်ပတ်လည်ဝင်းကို ထူ၍၊ ဝင်းတံခါးဝကာသော ကုလားကာကို ဆွဲကာရမည်။
၉လိမ်းရန်ဆီကိုယူ၍၊ တဲတော်နှင့် တဲတော်၌ရှိသမျှတို့ကို လိမ်းသဖြင့်၊ တဲတော်နှင့် တဲတော်တန်ဆာ
ရှိသမျှတို့ကို သန့်ရှင်းစေရမည်။ ထိုတဲတော်သည် သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။ ၁၀ယဇ်ကောင်ရှို့ရာပလ္လင်နှင့်
တန်ဆာရှိသမျှ တို့ကိုလိမ်း၍ သန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ ထိုပလ္လင်သည် အလွန်သန့်ရှင်းသော ပလ္လင်ဖြစ်ရမည်။
၁၁အင်တုံနှင့်ခြေထောက် ကိုလည်းလိမ်း၍ သန့်ရှင်းစေရမည်။ ၁၂အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကို
ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံခါးနားသို့ ခေါ်ခဲ့၍ ရေချိုးရမည်။ ၁၃အာရုန်သည် ငါ့ရှေ့၌၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို
ဆောင်ရွက်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်နှင့် ဝတ်စေ၍ ဆီလိမ်းသဖြင့် သန့်ရှင်းစေရမည်။

၁၅သူ၏သားတို့သည်လည်း ငါ့ရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက် မည်အကြောင်း သူတို့ကိုခေါ်ခဲ့၍
အင်္ကျီဝတ်စေလျက်၊ သူတို့အဘကို ဆီလိမ်းသကဲ့သို့၊ သူတို့ကိုဆီလိမ်းရမည်။ ၁၅အကယ်စင်စစ်
သူတို့ဆီလိမ်းခြင်းဘိသိက်သည် သားစဉ်မြေးဆက်ပတ်လုံး၊ ထာဝရ ယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ ဖြစ်သတည်းဟု၊
၁၆ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း မောရှေပြုလေ၏။
၁၇သက္ကရာဇ်နှစ်ခု၊ ပဌမလ၊ ပဌမနေ့၌ မောရှေသည် တဲတော်ကိုဆောက်လေ၏။ ၁၈ထာဝရဘုရား
မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း၊ ခြေစွပ်များကို နေရာချ၍၊ ပျဉ်ပြားများကို ထောင်ပြီးလျှင်၊
ကန့်လန့်ကျင်များကို လျှို၍၊ တိုင်တို့ကို ထူလေ၏။ ၁၉တဲတော်အပေါ်မှာ တဲကိုဖြန့်မိုး၍ ထိုတဲအပေါ်မှာလည်း
အထပ်ထပ်မိုးပြန်လေ၏။ ၂၀ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သက်သေခံချက်ကို သေတ္တာထဲမှာ
သွင်းထား၍၊ သေတ္တာကွင်းတို့၌ ထမ်းဘိုးကိုလျှို၍၊ သေတ္တာပေါ်အဖုံးကို တင်ပြီးမှ၊ ၂၁သေတ္တာကို
တဲတော်၌သွင်း၍ ကွယ်ကာရာအတွင်း ကုလားကာကို ကာထားသဖြင့်၊ သက်သေခံချက်သေတ္တာကို
ကွယ်ကာလေ၏။ ၂၂ထာဝရဘုရား မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း၊ စားပွဲကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်အတွင်း မြောက်ဘက်နား ကုလားကာပြင်မှာ ထား၍၊ ၂၃စားပွဲပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌
မုန့်ကိုပြင်ဆင်လေ၏။ ၂၄ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ မီးခုံကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်အတွင်း၊ တောင်ဘက်နား စားပွဲဆိုင်ရာတွင်ထား၍၊ ၂၅ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
မီးခွက်များကိုထွန်းလေ၏။ ၂၆ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ရွှေပလ္လင် ကိုလည်း
ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်း၊ ကုလားကာပြင်မှာ ထား၍၊ ၂၇ထိုပလ္လင်ပေါ်၌ မွှေးသော နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့လေ၏။ ၂၈တဲတော်တံခါးဝ၌လည်း၊ ကုလားကာကို ဆွဲကာလေ၏။ ၂၉ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ကိုလည်း၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့မှာ
တား၍၊ ထိုပလ္လင်ပေါ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုရင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကိုရင်း ပူဇော်လေ၏။ ၃၀အင်တုံကိုလည်း
ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲနှင့် ယဇ်ပလ္လင်စပ်ကြားမှာ ထား၍၊ ဆေးစရာရေကို အင်တုံ၌ထည့်လေ၏။
၃၁ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန်မှစ၍ သူ၏သားတို့သည်
ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အထဲသို့ ဝင်သော်ငင်း၊ ၃၂ယဇ်ပလ္လင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သော်ငင်း၊ လက်ခြေတို့ကို
ဆေးရကြ၏။ ၃၃တဲတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင် ပတ်လည် ဝင်းကိုထူ၍၊ ဝင်းတံခါးဝ၌ကာသော ကုလားကာကို
ဆွဲလေ၏။ ထိုသို့မောရှေသည် အလုပ်ကိုပြီးစီး စေသတည်း။
၃၄ထိုအခါ မိုဃ်းတိမ်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ကို လွှမ်းမိုး၍၊ ထာဝရဘုရား၏
ဘုန်းတော်သည် တဲတော်ကိုဖြည့်လေ၏။ ၃၅ထိုသို့မိုဃ်းတိမ်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အပေါ်၌
နေသောကြောင့်၊ မောရှေ သည် အထဲသို့မဝင်ရ။ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် တဲတော်ကို
ဖြည့်လျက်နေ၏။ ၃၆ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွားလေရာရာတွင်၊ မိုဃ်းတိမ်သည်
တဲတော်အပေါ်မှ ကွာမြောက်သောအခါ ခရီးသွားကြ၏။ ၃၇မိုဃ်းတိမ် မကွာမမြောက်လျှင်၊
မကွာမမြောက်မီနေ့တိုင်အောင်၊ ခရီးမသွားဘဲနေကြ၏။ ၃၈ခရီးသွားလေရာရာတွင် ဣသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့ ရှေ့မျှော်၌ ထာဝရဘုရား၏ မိုဃ်းတိမ်သည် နေ့အခါတဲတော်အပေါ်မှာ တည်နေ၏။
ညဥ့်အခါ မီးလျှံဖြစ်လျက် တည်နေလေသတည်း။

မောရှေစီရင်ရေးထားသော ထွက်မြောက်ရာကျမ်းပြီး၏။

ဝတ်ပြုရာကျမ်း။
LEVITICUS.

၁

၁ထာဝရဘုရားသည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ထဲကအသံကိုလွှင့်လျက် မောရှေကိုခေါ်တော်မူ၍၊
၂သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည် ထာဝရ
ဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာကိုပြုလိုလျှင်၊ ယဉ်သောတိရစ္ဆာန်တည်းဟူသော နွား၊ သိုး၊ ဆိတ်ကိုဆောင်ခဲ့၍
ဆက်ရမည်။

၃နွားကိုမီးရှို့ရာယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသောအထီးကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား စိတ်တော်နှင့်
တွေ့ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးအနားမှာဆက်ရမည်။ ၄ပူဇော်သောနွား၏ ခေါင်းပေါ်မှာ
မိမိလက်ကို တင်ရသဖြင့်၊ သူ၏အပြစ်ကိုဖြေမည်အကြောင်း လက်ခံတော်မူမည်။ ၅ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ထိုနွားကိုသတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏ သားယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အသွေးကိုယူ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်တံခါးအနား ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းရမည်။ ၆ပူဇော်သောသူသည် ထိုအကောင်၏အရေကို
ချွတ်၍ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ရမည်။ ၇အာရုန်၏သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးကိုထည့်၍
မီးပေါ်မှာ ထင်းကိုခင်းပြီးမှ၊ ၈ထင်းပေါ်မှာခေါင်း၊ ဆီဥ၊ သားတစ်များကိုတင်ရမည်။ ၉ခြေထောက်နှင့်အအူ
အစရှိသည်တို့ကို ရေနှင့်အရင် ဆေးရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ်တကောင်လုံးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
မီးရှို့ရမည်။ မီးရှို့ရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့် ဆက်ကပ် ၍မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်
သတည်း။

၁၀သိုး၊ ဆိတ်ကိုမီးရှို့ရာယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသောအထီးကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ၁၁ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ယဇ်ပလ္လင်မြောက်ဘက်နားမှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏သား ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည်၊
အသွေးကိုယဇ်ပလ္လင်အပေါ် ၌ပတ်လည်ဖြန်းရမည်။ ၁၂ပူဇော်သောသူသည် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ခေါင်းနှင့် ဆီဥကို
စုထားပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်၌ ရှိသော ထင်းမီးအပေါ်မှာခင်းရမည်။ ၁၃ခြေထောက်နှင့်
အအူအစရှိသည်တို့ကို ရေနှင့်အရင်ဆေးရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်တကောင်လုံးကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပလ္လင်
ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ မီးရှို့သောယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သောပူဇော်
သက္ကာဖြစ်သတည်း။

၁၄ထာဝရဘုရားအား ငှက်ကိုမီးရှို့ရာယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ ခိုဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးဖြစ်စေဆောင်ခဲ့၍ ဆက်ရ
မည်။ ၁၅ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ခေါင်းကိုလိမ်ဖြတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရ
မည်။ အသွေး ကို ယဇ်ပလ္လင်နားမှာညှစ်ရမည်။ ၁၆စာလုတ်မှစ၍ စာလုတ်၌ရှိသော အရာကိုချွတ်ပြီးလျှင်၊
ပြာစုထားရာအရပ်၊ ယဇ်ပလ္လင်အရှေ့ဘက်နား၌ ပစ်ထားရမည်။ ၁၇အတောင်ပါလျက်ငှက်ကောင်ကို ခွဲဖွင့်၍၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်၌ရှိသော ထင်းမီးအပေါ်မှာမီးရှို့ရမည်။ မီးရှို့သောယဇ်ဖြစ်သတည်း။
ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက် ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

၂

၁ထာဝရဘုရားအားဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ မုန့်ညက်ကိုဆက်ရမည်။ မုန့်ညက်အပေါ်မှာ
ဆီကိုလောင်း၍ လောဗန်ကိုလည်း ထည့်ပြီးမှ၊ ၂အာရုန်၏သားယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ် သည်မုန့်ညက်တလက်ဆွန်း၊ ဆီအချို့၊ လောဗန်ရှိသမျှကိုယူ၍၊ ထိုအတွက်အတာကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍၊ မွှေးကြိုင်သောပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။ ၃ကျန်ကြွင်း
သောဘောဇဉ် ပူဇော် သက္ကာမူကား၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အဘို့ဖြစ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြု
သော ပူဇော်သက္ကာထဲက အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်၏။

၄မီးဖိုဖြင့်ဖုတ်သောမုန့်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ ဆီနှင့်မုန့်ညက်ဖြင့်လုပ်သော တဆေးမဲ့
မုန့်ပြားသော်၎င်း၊ ဆီလူးသောတဆေးမဲ့ မုန့်ကြွပ်သော်၎င်း ဖြစ်ရမည်။ ၅သံပြားပူနှင့် လုပ်သောမုန့်ကို
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုလိုလျှင်၊ ဆီရော၍ တဆေးမပါသော မုန့်ညက်နှင့်လုပ်ရမည်။ ၆ထိုမုန့်ကိုချိုးဖဲ့၍
ဆီကိုလောင်းရမည်။ ဘောဇဉ်ပူ ဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။ ၇အိုးကင်နှင့် ကြော်သောမုန့်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ ဆီရောသောမုန့်ညက်နှင့် လုပ်ရမည်။
၈ထိုဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ အမျိုးမျိုးတို့ကို၊ ထာဝရဘုရား အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အား ဆက်ပြီးမှ၊ သူသည်ယဇ်ပလ္လင်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၉ထိုဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာထဲကအတွက်
အတာကို နှိုက်ယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သော
ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။ ၁၀ကျန်ကြွင်းသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာမူကား၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ အဘို့
ဖြစ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့် ပြုသော ပူဇော်သက္ကာထဲက အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်၏။
၁၁ထာဝရဘုရားအားဆက်သော ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၌တဆေးမပါရ။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်
သက္ကာပြုသောအခါ၊ တဆေးကိုမီးမရှို့ရ။ ပျားရည်ကိုလည်း မရှို့ရ။ ၁၂အဦးသီးသော အသီးအနှံကို
ပူဇော်သောအမှုမှာ၊ တဆေးနှင့် ပျားရည်ကို၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရသော် လည်း၊ မွှေးကြိုင်ရာဘို့
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးမရှို့ရ။ ၁၃ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုလေရာရာ၌ ဆားခပ်ရမည်။ သင်ပြုသော ဘောဇဉ်
ပူဇော်သက္ကာ၌၊ သင်၏ဘုရားသခင် ပဋိညာဉ်ဆားကို မခပ်ဘဲမနေရ။ ၁၄အဦးသီးသောအသီးအနှံကို၊ ထာဝရ
ဘုရားအား ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ စပါးနှံကိုအရည်စစ်အောင် မီးနားမှာထား၍၊ စပါးစေ့ကို
ပွတ်ယူပြီးမှ၊ ၁၅ဆီကိုလောင်း၍၊ လောဗန်ကိုတင်လျက်၊ ပူဇော်သက္ကာကိုပြုရမည်။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ
ဖြစ်သတည်း။ ၁၆ပွတ်ယူသော စပါးစေ့အချို့၊ ဆီအချို့၊ လောဗန်ရှိသမျှတည်းဟူသော ထိုဘောဇဉ်
ပူဇော်သက္ကာ အတွက်အတာကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော
ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

၃

၁နွားကို မိဿဟာယယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသော အထီးအမ တကောင်ကောင်ကို၊ ထာဝရ
ဘုရားရှေ့ တော်၌ဆက်ရမည်။ ၂ပူဇော်သောနွား၏ ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်တံခါးနားမှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏ သားယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ အသွေးကိုယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌
ပတ်လည်ဖြန်းရမည်။ ၃အအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊ ၄အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသော ဆီဥ၊ ခါးအတွင်းနား၌ရှိသော
ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့်ကျောက်ကပ် ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့် တကွအသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေးတို့ကို၊
မိဿဟာယယဇ်ကောင်ထဲကယူ၍ ထာဝရဘုရား အားမီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ပြီးမှ၊ ၅အာရုန်–
၏သားတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ရှိသော ထင်းမီးပေါ်မှာ တင်သောယဇ်ကောင်နှင့် အတူမီးရှို့ရမည်။
ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့် ဆက်ကပ်၍၊ မွှေးကြိုင်သောပူဇော် သက္ကာဖြစ်သတည်း။
၆ထာဝရဘုရားအား သိုး၊ ဆိတ်ကို၊ မိဿဟာယယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသော အထီးအမ
တကောင်ကောင် ကိုဆက်ရမည်။ ၇သိုးသငယ်ကိုပူဇော်လိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆက်ပြီးမှ၊
၈ပူဇော်သောသိုး၏ ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့မှာ သတ်ပြီးလျှင်၊
အာရုန်၏ သားတို့သည် အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင် အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းရမည်။ ၉အကောင်ဆီဥ၊
ကျောရိုးကတိတိဖြတ်သော အမြီးရှိသမျှအအူကို ဖုံးသောဆီဥ၊ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသောဆီဥ၊ ၁၀ခါးအတွင်းနား၌
ရှိသောကျောက်ကပ်နှင့် တကွအသည်းပေါ်၌ရှိသောအမြှေးတို့ကို၊ မိဿဟာယယဇ်ကောင်ထဲကယူ၍
ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ပြီးမှ၊ ၁၁ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့
ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာအစားအာဟာရဖြစ်သတည်း။

၁၂ဆိတ်ကိုပူဇော်လိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဆက်ပြီးမှ၊ ၁၃ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်၍၊
ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့မှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏သားတို့သည် အသွေးကိုယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌
ပတ်လည်ဖြန်းရမည်။ ၁၄အအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသောဆီဥ၊ ၁၅ခါးအတွင်းနား၌ ရှိသောကျောက်
ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ အသည်းပေါ်၌ရှိသောအမြှေးတို့ကို၊ မိမိပူဇော်သက္ကာ
ထဲကယူ၍ ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆက်ပြီးမှ၊ ၁၆ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ မွှေးကြိုင်ရာဘို့ မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာအစာအဟာရဖြစ်သတည်း။
ဆီဥရှိသမျှကို ထာဝရဘုရားဆိုင်တော်မူ၏။ ၁၇သင်တို့အမျိုး အစဉ်အဆက်တို့သည်၊ နေလေရာရာ၌
ဆီဥကိုမစားရ၊ အသွေးကိုမစားရဟု ထာဝရပညတ်တော် ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁-၂တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
တရားကိုမသိ၊ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သောအမှုကိုပြုမိသည်အရာတွင်၊
၃ဘိသိက် ခံသောယဇ်ပုရောဟိတ်သည် လူများကိုအပြစ်ထဲသို့သွေးဆောင်၍ ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားလျှင်၊
ထိုအပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေရာဘို့အပြစ်မပါ၊ အသက်ပျိုသောနွားထီးကို၊ ၄ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
တံခါးနားထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရမည်။ ထိုအခါ နွား၏ခေါင်းပေါ်မှာ
မိမိလက်ကိုတင်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နွားကိုသတ်ရမည်။ ၅ဘိသိက်ခံသောယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊
နွား၏အသွေးကိုယူ၍၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ၆မိမိလက်ညှိုးကိုအသွေး၌နှစ်၍
သန့်ရှင်းရာဌာ နတော်ကုလားကာရှေ့၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်ဖြန်းရမည်။ ၇တဖန်ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ ရှိသောနံ့သာပေါင်းမွှေးကို
မီးရှို့ရာပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ နွားအသွေးကိုထည့်၍၊ ကြွင်းသောအသွေးကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါး
ရှေ့၌ရှိသော မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာ သွန်ရမည်။ ၈မိဿဟာယယဇ်ပြုသော နွား၏ဆီဥကို
ယူသကဲ့သို့၊ အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ပြုသောနွားအအူကို ဖုံးသောဆီဥကို ယူသကဲ့သို့၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသော
နွားအအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊ အအူနှင့် ဆိုင်သမျှသောဆီဥ၊ ၉ခါးအတွင်းနား၌ရှိသောကျောက်ကပ် နှစ်ခုနှင့်
ကျောက်ကပ် ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွအသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေးတည်းဟူသော နွားဆီဥရှိသမျှကို
ယူ၍၊ မီးရှို့ရာယဇ် ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှို့ရမည်။ ၁၀-၁၁နွား၏ခေါင်း၊ ခြေထောက်၊ အအူ၊ ချေးနှင့်တကွ အရေ၊
အသား၊ ရှိသမျှတည်း ဟူသော၊ ၁၂နွားတကောင်လုံးကို တပ်ပြင်မှာပြာသွန်ထားရာ ရှင်းလင်းသောအရပ်သို့
ယူသွား၍ ထင်းအပေါ်၌ မီးရှို့ရမည်။ ပြာသွန်၍ ထားရာအရပ်၌မီးရှို့ရမည်။
၁၃ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် တရားကိုမသိ၊ အကျိုးအပြစ်ကို မရိပ်မိဘဲ၊
ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သောအမှုကိုပြုမိသဖြင့် အပြစ်ရောက်လျှင်၊
၁၄ထိုသို့ပြစ်မှားမိသော အပြစ်ကိုသိသောအခါ၊ ထိုအပြစ်အတွက် ပရိသတ်တို့သည် အသက်ပျိုသော
နွားထီးကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍ဆက်ရမည်။ ၁၅ပရိသတ်တွင် အသက်ကြီးသော
သူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မိမိတို့လက်ကို နွားခေါင်းပေါ်မှာ တင်၍၊ ထိုနွားကို ရှေ့တော်၌
သတ်ရကြမည်။ ၁၆ဘိသိက်ခံသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နွားအသွေးကိုပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့
ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ၁၇မိမိလက်ညှိုးကို အသွေး၌နှစ်၍၊ ကုလားကာရှေ့ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်
ဖြန်းရမည်။ ၁၈တဖန်ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်း၊ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်မှာရှိသော ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ အသွေးကိုထည့်၍၊ ကြွင်းသောအသွေးကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်တံခါးရှေ့၌ရှိသော မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာ သွန်ရမည်။ ၁၉နွားဆီဥ ရှိသမျှကိုယူ၍
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ၂၀အပြစ်ဖြေရာယဇ် ပြုသောနွားကိုပြုသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူဤနွားကို ပြုသဖြင့်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် လူများတို့အဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလျှင်၊ သူတို့အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။ ၂၁ထိုနောက်မှ

နွားကို တပ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍၊ အရင်နွားကိုမီးရှို့သကဲ့သို့ရှို့ရမည်။ ပရိသတ်အဘို့အပြစ်ဖြေရာယဇ်
ဖြစ်သတည်း။
၂၂မင်းသည်လည်းတရားကိုမသိ၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူးပြစ်မှား၍
မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုမိသဖြင့် အပြစ်ရောက်လျှင်၊ ၂၃မိမိပြစ်မှားမိသော အပြစ်ကို သိသောအခါ၊
အပြစ်မပါသော ဆိတ်သငယ်အထီးကို ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၂၄ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကို
တင်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကောင်သတ်ရာ အရပ်တွင်သတ်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ၂၅ယဇ်ပုရောဟိတ် သည်ထိုအပြစ်ဖြေရာယဇ်၏ အသွေးကိုလက်ညှိုးနှင့် ယူ၍မီးရှို့ရာ
ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအသွေး ကို ထိုပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။ ၂၆မိဿဟာယ
ယဇ်ကောင်ဆီဥကို ပြုသကဲ့သို့ ဆီဥရှိသမျှကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
မင်း၏အပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။
၂၇ဆင်းရဲသားတစုံတယောက်သည် တရားကိုမသိ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး
ပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုမိသဖြင့် အပြစ်ရောက်လျှင်၊ ၂၈မိမိပြစ်မှားမိသော အပြစ်ကိုသိသောအခါ၊
ထိုအပြစ်အတွက် ပူဇော်သက္ကာဘို့ အပြစ်မပါသော ဆိတ်သငယ်အမကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၂၉အပြစ်ဖြေ
ရာယဇ်ပြုသောဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကိုသတ်ရာအရပ်၌ ထိုဆိတ်ကို
သတ်ရမည်။ ၃၀ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အသွေးကို လက်ညှိုးနှင့် ယူ၍မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ ထည့်ပြီးမှ၊
ကြွင်းသောအသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။ ၃၁မိဿဟာယယဇ်ကောင်ဆီဥကို ယူသကဲ့သို့၊
ဆီဥရှိသမျှကို ယူ၍ ထာဝရဘုရားအားမွှေးကြိုင်စရာဘို့ ယဇ်ပုလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည် ထိုသူအဘို့ အပြစ် ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။ ၃၂သိုးသငယ်ကို အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသောအမကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၃၃အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသော သိုးခေါင်းပေါ်မှာ
မိမိလက်ကိုတင်၍ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကောင်ကိုသတ်ရာ အရပ်၌ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ သတ်ရမည်။
၃၄ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ်ကောင်အသွေးကို လက်ညှိုး နှင့်ယူ၍ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်းဦးချိုတို့၌
ထည့်ပြီးမှဖြန်းသောအသွေးကို ထိုပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။ ၃၅မိဿဟာယဇ်ကောင် သိုးသငယ်ဆီဥကို
ပြုသကဲ့သို့၊ ဆီဥရှိသမျှကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာ နှင့်အတူ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရမည်။
ထိုသို့ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူပြစ်မှားမိသောအပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေ ခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်
လွတ်လိမ့်မည်။

၅

၁တစုံတယောက်သောသူသည် အမှုကိုမြင်သည်ဖြစ်စေ၊ သိသည်ဖြစ်စေ၊ ကျိန်ဆိုစေသောစကားကို
ကြား၍ သက်သေဖြစ်လျက်နှင့် ပြန်မပြောဘဲနေသဖြင့် ပြစ်မှား၍၊ မိမိဒုစရိုက်အပြစ်ကိုခံရသော်၎င်း၊
၂တစုံတယောက်သော သူသည် မစင်ကြယ်သောသားရဲ၊ သားယဉ်၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်၏
အသေကောင် အစရှိသောမစင်ကြယ်သော အရာတစုံတခုကို အမှတ်တမဲ့ထိမိသဖြင့်၊ မစင်ကြယ်ရာသို့
ရောက်၍ အပြစ်ရှိသော်၎င်း၊ ၃လူ၌ကပ်သော မစင်ကြယ်သောအရာ တစုံတခုကိုလည်း မသိဘဲထိမိ၍
နောက်တဖန်သိလျှင်၊ အပြစ်ရှိရာသို့ရောက်သော်၎င်း၊ ၄တစုံတယောက်သောသူသည် ကောင်းသောအမှု၊
မကောင်းသောအမှုကို ပြုမည်ဟု အကျိုးအပြစ်ကိုမသိဘဲ ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာပြု၍ နောက်တဖန်သိလျှင်၊
အရင်ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာပြုလေရာရာ၌ အပြစ်တစုံတခုရောက် သော်၎င်း၊ ၅ထိုသို့သောအပြစ်
တစုံတခုရောက်လျှင်၊ ထိုအပြစ်ကိုဘော်ပြ တောင်းပန်ရမည်။ ၆ပြစ်မှားမိသော အပြစ် အတွက် အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ သိုးသငယ်ဖြစ်စေ၊ ဆိတ်သငယ်ဖြစ်စေ၊ အမတကောင်ကောင်တည်း ဟူသော
ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူ၏အပြစ်
အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။

၇သိုးသငယ်ကိုမတတ်နိုင်လျှင်၊ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာ
ယဇ် ဘို့တကောင်၊ ခိုနှစ်ကောင်၊ သို့မဟုတ် ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ကို ထာဝရဘုရားအထံတော်၊ ၈ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်ကို အရင်ပူဇော်လျက်၊
ခေါင်းကိုလိမ်၍ဖြတ်ရမည်။ ကိုယ်ကိုရှင်းရှင်းမခွဲရ။ ၉ထိုအပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင် အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်နံရံ၌
ဖြန်း၍၊ ကြွင်းသော အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာ ညှစ်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။
၁၀ဒုတိယငှက်ကောင်ကို၊ ပညတ်တရားအတိုင်း မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊
ထိုသူပြစ်မှားမိသောအပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။

၁၁ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကိုမတတ်နိုင်လျှင် ပြစ်မှားသောသူသည်
အပြစ် ဖြေရာယဇ်အရာ၌ မုန့်ညက်တဩမဲကို ဆောင်ခဲ၍ဆက်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သောကြောင့်
ဆီကိုမလောင်းရ။ လောဗန်ကို မတင်ရ။ ၁၂ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
မုန့်ညက်တလက်ဆွန်းတည်း ဟူသော ပူဇော်သက္ကာအတွက်အတာကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြု
သော ပူဇော်သက္ကာနှင့်အတူ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ၁၃ထိုသို့
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူပြစ်မှားမိသော အပြစ် တစုံတခုအတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏
အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။ ကြွင်းသောအရာသည် ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာကဲ့သို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့
ဖြစ်သည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၁၄တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၁၅တစုံတယောက်သောသူသည်
တရားကိုမသိ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ဆိုင်သောအရာတို့၌ လွန်ကျူးပြစ်မှားမိလျှင်၊ ထိုပြစ်မှားခြင်းအတွက်
ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်တည်းဟူသော အပြစ်မပါသောသိုးထီးကိုငင်း၊ အကျပ်တော်အလိုက် ချင့်တွက်၍ချိန်သော
အလျော်ငွေကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၁၆ထိုသို့ ဘုရားနှင့်ဆိုင်သောအရာ၌
ပြစ်မှားမိရာကို ပြုပြင်ပြီးလျှင်၊ ငါးစုတစုကိုလည်းထပ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပေးရမည်။ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည်လည်း၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သော သိုးအားဖြင့်၊ ထိုသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏
အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။

၁၇တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ထာဝရဘုရားပညတ်တော်မူသော အမှုတစုံတခုကိုပြု၍ ပြစ်မှား
မိလျှင်၊ ကိုယ်ပြစ်မှားမှန်းကို မသိသော်လည်း အပြစ်ရောက်၍ ထိုအပြစ်ကိုခံရမည်။ ၁၈ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကို
ပြုခြင်းငှါ ချင့်တွက်သော အလျော်ငွေနှင့်တကွ၊ အပြစ်မပါသော သိုးထီးကိုဆောင်ခံရမည်၊ တရားကိုမသိ
ပြစ်မှားမိသော်လည်း၊ ကိုယ်ပြစ်မှားမှန်းကို မသိသောသူအဘို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေခြင်းကို
ပြုလျှင်၊ ထိုသူ၏အပြစ် လွတ်လိမ့်မည်။ ၁၉ဒုစရိုက်ဖြေသောယဇ်ဖြစ်သတည်း။ အကယ်စင်စစ် ထိုသူသည်
ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားရာရောက်သတည်း ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂တစုံတယောက်သောသူသည်
သူတပါး အပ်နှံသောဥစ္စာအတွက်၊ ပေါင်ထားသောဥစ္စာအတွက်၊ မိမိနှင့်စပ်ဆိုင်သောသူအား မုသာစကားကို
ပြောသော်ငင်း၊ သူ့ဥစ္စာကို အနိုင်အထက်ယူသော်ငင်း၊ မိမိနှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို လှည့်စားသော်ငင်း၊
၃ပျောက်သောဥစ္စာကို တွေ့သောအခါ၊ မုသာစကားကိုပြော၍ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုသော်ငင်း၊ ထိုသို့သော
ဒုစရိုက်တစုံတခုကို ပြု၍ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားမိလျှင်၊ ၄ထိုသူသည် ပြစ်မှား၍ အပြစ်ရောက်သောကြောင့်၊
အနိုင်အထက်ယူသောဥစ္စာ၊ လှည့်စား၍ရသောဥစ္စာ၊ သူတပါးအပ်နှံသောဥစ္စာ၊ ပျောက်၍တွေ့သောဥစ္စာ၊
၅မဟုတ်မမှန်ဘဲကျိန်ဆို၍ ရသောဥစ္စာ အဘိုးနှင့်တကွ၊ ငါးစုတစုကိုထပ်၍ဒုစရိုက်ဖြေသော ယဇ်ပူဇော်သော
နေ့၌ ဥစ္စာရှင်အားပြန်ပေးရမည်။ ၆ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်ကိုပြုခြင်းငှါ ချင့်တွက်သော အလျော်ငွေနှင့်တကွ၊
ဒုစရိုဖြေရာ ယဇ်တည်းဟူသော အပြစ်မပါသော သိုးထီးကို၊ ထာဝရဘုရားထံတော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်

ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၇ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူအဘို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကို
ပြုလျှင်၊ သူပြစ်မှားသမျှသောအပြစ် လွတ်လိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၈-၉တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အားဆင့်ဆိုရသော
မီးရှို့ရာယဇ် ပူဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား၊ ယဇ်ကောင်ကို ယဇ်ပလ္လင်ထင်းမီးပေါ်မှာတညဉ့်လုံးနံနက်တိုင်အောင်
ရှိစေ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်မီးသည် အစဉ်လောင်ရမည်။ ၁၀ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပိတ်အင်္ကျီ၊ ပိတ်ပေါင်းဘီကို
ဝတ်လျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ကျွမ်းလောင်သော မီးရှို့ရာယဇ်ပြာကိုကျုံး၍ ပလ္လင်နားမှာထားရမည်။
၁၁တဖန်အဝတ်ကိုလဲ၍၊ ထိုပြာကိုတပ်ပြင်၌ရှင်း လင်းသောအရပ်သို့ ယူသွားရမည်။ ၁၂ယဇ်ပလ္လင်မီးသည်
မသေဘဲ အစဉ်လောင်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နံနက်တိုင်းထင်းမီးထည့်၍၊ ထင်းပေါ်မှာမီးရှို့ရာ
ယဇ်ကိုခင်းရမည်။ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာလည်း၊ မိဿဟာယ ယဇ်ဆီဥကို မီးရှို့ရမည်။ ၁၃ယဇ်ပလ္လင်မီးသည်
အလျှင်းမသေဘဲအစဉ်မပြတ်လောင်ရမည်။
၁၄ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတရားဟူမူကား၊ အာရုန်၏သားတို့သည် ထိုပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရား
ထံတော်၊ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ပူဇော်သောအခါ၊ ၁၅ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာမုန့်ညက်တလက်ဆွန်း၊ ဆီအချို့၊
လောဗန်ရှိသမျှ တည်းဟူသော ပူဇော်သက္ကာအတွက်အတာကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားအားမွှေးကြိုင်စရာဘို့
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ၁၆ကြွင်းသောအရာတို့ကို၊ အာရုန်နှင့်သူ၏ သားတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်ဝင်းအတွင်းတွင်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ တဆေးမပါဘဲစားရမည်။ ၁၇ထိုမုန့်ညက် ကိုတဆေးထည့်၍
မုန့်မလုပ်ရ။ မီးဖြင့်ငါ့အားပြုသော ပူဇော်သက္ကာထဲက ထိုမုန့်ညက်ကို သူတို့အဘို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပေးပြီ။
အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်ကဲ့သို့ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။ ၁၈အာရုန်၏သား ယောကျ်ားအပေါင်း
တို့သည်စားရကြမည်။ မီးဖြင့်ထာဝရဘုရားအားပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ကိုင်သောသူအပေါင်းတို့သည်
သန့်ရှင်းရ ကြမည်ဟု သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၉တဖန်ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂၀အာရုန်နှင့်သူ၏ သားတို့သည်
ဘိသိက်ခံ သောနေ့မှစ၍ ထာဝရဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မုန့်ညက်တဩမဲကို၊ နံနက်တဝက်၊
ညတဝက်ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။ ၂၁ထိုမုန့်ညက်ကိုဆီထည့်၍ သံပြားပူနှင့် မုန့်လုပ်ပြီးမှ၊ ဆောင်ခဲ့၍
ချိုးဖဲ့သဖြင့် ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာအကျိုးအပဲ့တို့ကို ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်စရာဘို့ ပူဇော်ရမည်။
၂၂အာရုန်အရာ၌ ဘိသိက်ခံသော သားသည်လည်း၊ ထိုပူဇော်သက္ကာကို ပြုရမည်။ ထာဝရဘုရားအဘို့
ထာဝရပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။ ၂၃ယဇ်ပုရောဟိတ်အတွက်ပြုသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာရှိသမျှကို
အကုန်အစဉ်မီးရှို့ရမည်။ အလျှင်းမစားရဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၄တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်မှာ၊ ၂၅သင်သည် အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အား
ဆင့်ဆိုရသော အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်ကောင်သတ်ရာအရပ်၌
ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို သတ်ရမည်။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။ ၂၆အပြစ်ဖြေဘို့
ပူဇော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ဝင်းအတွင်းတွင် သန့်ရှင်းရာဌာန၌
စားရမည်။ ၂၇ထိုအသားကိုထိသမျှသည် သန့်ရှင်း၏။ အသွေးဖြန်းသမျှသော အဝတ်တို့ကို သန့်ရှင်းရာဌာန၌
လျှော်ရမည်။ ၂၈ထိုအသားပြုတ်သော မြေအိုးကို ခွဲရမည်။ ကြေးဝါအိုးဖြစ်လျှင် ပွတ်၍ရေနှင့်ဆေးရမည်။
၂၉ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် စားရကြမည်။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။ ၃၀အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်အသွေးကို သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အပြစ်ဖြေခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်းသို့ ဆောင်ခဲ့လျှင်၊
ထိုယဇ်အသားကိုမစားရ၊ မီးရှို့ရမည်။

၇

၁ဒုစရိုက်ဖြေသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတရား ဟူမူကား၊ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။ ၂မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို
သတ်ရာအရပ်၌ ဒုစရိုက်ဖြေသော ယဇ်ကောင်ကိုသတ်၍ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်း

ရမည်။ ၃အမြီးနှင့်တကွ အအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊ ၄ခါးအတွင်းနား၌ရှိသော ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ အသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေးတည်းဟူသော ဆီဥရှိသမျှကို ယူ၍ဆက်လျှင်၊ ၅ယဇ်ပုရောဟိတ် သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့၍ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ၆အသားကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ စားရကြမည်။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။ ၇အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်၏ တရားတပါးတည်းဖြစ်၍၊ ဒုစရိုက်အပြစ် ဖြေခြင်းကိုပြုသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယူရမည်။ ၈လူတစုံတယောက်ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်သောယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ မိမိပူဇော်သောယဇ်ကောင် အရေကို ယူရမည်။ ၉မီးဖို၌ဖုတ်သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ အိုးကင်း၊ သံပြားပူနှင့်လုပ်သော အရာရှိသမျှကို ပူဇော်သောယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယူရမည်။ ၁၀ဆီထည့်သည်ဖြစ်စေ၊ မထည့်သည်ဖြစ်စေ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှကို အာရုန်၏သားအပေါင်းတို့သည် အညီအမျှယူရကြမည်။

၁၁ထာဝရဘုရားအား ပြုရသော မိဿဟာယယဇ်ပူဇော်ခြင်းတရား ဟူမူကား၊ ၁၂ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံဘို့ ရာ ပူဇော်လျှင်၊ ကျေးဇူးကိုဝန်ခံရာယဇ်နှင့်တကွ ဆီရောသော တဆေးမဲ့မုန့်ပြား၊ ဆီနှင့်လုပ်သော တဆေးမဲ့မုန့်ကြွပ်၊ ဆီရောသော မုန့်ညက်နှင့်လုပ်၍ ကြော်သောမုန့်ပြားတို့ကို ပူဇော်ရမည်။ ၁၃ထိုမုန့်ပြားမှတပါး၊ မိဿဟာယ ပူဇော် သက္ကာနှင့်ဆိုင်သော ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာယဇ်နှင့်တကွ၊ တဆေးပါသော မုန့်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။ ၁၄ပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှအထဲက မုန့်တလုံးကို ထာဝရဘုရားအား ချီးမြှောက်သော ပူဇော်သက္ကာပြု၍ ထိုမုန့်ကို မိဿဟာယယဇ် အသွေးဖြန်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်ယူရမည်။ ၁၅ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံဘို့ရာ ပူဇော်သောမိဿဟာယ ယဇ်အသားကို၊ ပူဇော်သောနေ့ခြင်းတွင် စားရမည်။ နံနက်တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။

၁၆သို့မဟုတ် သစ္စာပြု၍ ယဇ်ပူဇော်သည်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် ပူဇော်သည်ဖြစ်စေ၊ ပူဇော်သော နေ့ခြင်းတွင်၊ ယဇ်အသားကိုစား၍ အကြွင်းကိုလည်း နက်ဖြန်နေ့စားရမည်။ ၁၇ကြွင်းသေးသော အသားကိုလည်း သန်ဘက်နေ့၌ မီးရှို့ရမည်။ ၁၈မိဿဟာယယဇ်အသားအနည်းငယ်ကို သန်ဘက်နေ့၌ စားမိလျှင် စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။ ပူဇော်သောသူသည် အကျိုးကိုမရ။ ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ စားသော သူသည် ကိုယ်အပြစ်ကို ခံရလိမ့်မည်။ ၁၉မစင်ကြယ်သောအရာနှင့် ထိမိသောယဇ်သားကိုမစားရ။ မီးရှို့ရမည်။ စင်ကြယ်သောသူတို့သာလျှင် ထိုယဇ်သား ကိုစားရကြမည်။ ၂၀ထာဝရဘုရားနှင့်ဆိုင်သော မိဿဟာယ ယဇ်သားကို အကြင်သူသည် မစင်ကြယ်သောအပြစ် ရှိလျက်နှင့်စားမိ၏။ ထိုသူကိုသူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။ ၂၁အကြင်သူသည်လည်း၊ လူ၌မစင်သောအရာ၊ မစင်သောသား၊ မစင်သေားပိုးရွ အစရှိသော မစင်ကြယ်သောအရာ တစုံတခုကို ထိမိ၍၊ ထာဝရဘုရားနှင့်ဆိုင်သော မိဿဟာယ ယဇ်သားကိုစား၏။ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ ၂၃သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားဆီဥကို အလျှင်းမစားရ။ ၂၄အလိုလိုသေသော တိရစ္ဆာန်ဆီဥ၊ သားရဲသတ်၍သေသော တိရစ္ဆာန်ဆီဥကို အခြားသို့သုံးရသော်လည်း အလျှင်းမစားရ။ ၂၅အကြင်သူသည် ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော် သက္ကာပြုသော တိရစ္ဆာန်ဆီဥကိုစား၏။ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။ ၂၆သင်တို့သည် နေလေရာရာ၌ ငှက်သွေး၊ သားသွေးမှစ၍ အသွေးမည်မျှကိုမစားရ။ ၂၇အကြင်သူသည် တစုံတခုသော အသွေးကိုစား၏။ ထိုသူကို သူ၏အမျိုး မှပယ်ရှင်းရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ ၂၉သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ ထာဝရဘုရားအား မိဿဟာယယဇ်ကို ပူဇော်သောသူသည်၊ မိမိပူဇော်သောယဇ်အထဲက၊ ထာဝရဘုရားအား ဆပ်ဘို့ရာ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၃၀ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရင်ပတ်ကိုချီလွှဲ၍ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာ ပြုစေခြင်းငှါ ရင်ပတ်နှင့်ဆီဥတည်းဟူသော မီးဖြင့်ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သောအရာကို ကိုယ်တိုင်

ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၃၁ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ဆီဥကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့၍၊ ရင်ပတ်ကိုအာရုန်နှင့် သူ၏သား
တို့သည် ယူရကြမည်။ ၃၂မိဿဟာယယဇ်ထဲက လက်ျာပခုံးကိုချီးမြှောက်သော ပူဇော်သက္ကာဘို့ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အားပေးရမည်။ ၃၃မိဿဟာယယဇ်အသွေးနှင့် ဆီဥကို၊ အာရုန်၏သားတို့တွင် ပူဇော်သောသူသည်၊
လက်ျာပခုံးကိုမိမိအဘို့ ယူရမည်။ ၃၄ဣသရေလအမျိုးသားတို့ပြုသော မိဿဟာယယဇ်များထဲက
ချီလွှဲသောရင်ပတ်၊ ချီမြှောက်သောပခုံးကို ငါနှုတ်ဆက်၍ ဣသရေလအမျိုးတို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့အား ထာဝရပညတ်တော် အားဖြင့် ငါပေးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၅ထိုသို့ အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှု ကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊
သူတို့ကိုခန့်ထားသောနေ့၌ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာများ ထဲက သူတို့ခံရသော
အဘို့ဖြစ်၏။ ၃၆ဣသရေလအမျိုးသားတို့လက်မှ ထိုသို့သောအဘို့ကို ခံရမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို
ဘိသိတ်ပေးတော်မူသောနေ့၌ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ၏။ သူတို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော
ပညတ်ဖြစ်သတည်း။ ၃၇-၃၈ဤရွေ့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ သိနာတော၌ ထာဝရဘုရားအား
ပူဇော် သက္ကာပြုရမည်အကြောင်း မှာထားတော်မူသောနေ့၌ သိနာတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည်
မောရှေအား ပေးတော်မူသော မီးရှို့ရာယဇ်တရား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတရား၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တရား၊
ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ် တရား၊ အရာ၌ခန့်ထားရာယဇ်တရား၊ မိဿဟာယယဇ်တရားဖြစ်သတည်းဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၈

၁-၂တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သားများ၊ အဝတ်များ၊ လိမ်းရန်ဆီ၊
အပြစ်ဖြေရန် ယဇ်ဘို့ နွားထီးသိုးထီးနှစ်ကောင်၊ တဆေးမဲ့မုန့်တတောင်းကိုယူ၍၊ ၃ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်တံခါးရှေ့သို့ ပရိသတ်အပေါင်းကို စည်းဝေးစေလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၄မောရှေပြု၍၊ ပရိသတ်တို့သည် ပရိသတ်စုဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့မှာ စည်းဝေးကြ၏။ ၅မောရှေကလည်း၊
ဤသို့ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူပြီ ဟု ပရိသတ်တို့အား ပြောဆိုလျက်၊ ၆ထာဝရဘုရား မှာထား
တော်မူသည်အတိုင်း၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကို ခေါ်ခဲ့၍ ရေချိုးပြီးလျှင်၊ ၇အာရုန်ကို အင်္ကျီဝတ်စေ၍၊
ခါးပန်းကို စည်းစေလေ၏။ ဝတ်လုံနှင့် သင်တိုင်းကိုလည်း ခြုံစေ၍၊ ထူးဆန်းသောသင်တိုင်း ခါးစည်းဖြင့်
စည်းလေ၏။ ၈ရင်ဖုံးကိုလည်း ဆင်စေ၍၊ ရင်ဖုံးထဲ၌ ဥရိမ်နှင့်သုမိမ်ကို သွင်းထား လေ၏။ ၉သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ
ပေါင်းကိုတင်၍၊ သန့်ရှင်းသောရွှေသင်းကျစ်ပြားကို ပေါင်းရှေ့၌တပ်လေ၏။ ၁၀ထာဝရ ဘုရား မှာထားတော်မူ
သည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လိမ်းရန်ဆီကိုယူ၍၊ တဲတော်နှင့် တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှကို လိမ်းသဖြင့်
သန့်ရှင်းစေ၏။ ၁၁ထိုဆီကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ခုနစ်ကြိမ်ဖြန်း၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှကိုဎင်း၊ အင်တုံနှင့်
ခြေထောက်ကိုဎင်း၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ လိမ်းလေ၏။ ၁၂လိမ်းရန်ဆီကို အာရုန်ခေါင်းပေါ်မှာလောင်း၍
သူ့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ လိမ်းလေ၏။ ၁၃အာရုန်၏သားတို့ကိုလည်း အင်္ကျီဝတ်စေ၍၊ ခါးပန်းကိုစည်းစေလျက်၊
ဦးထုပ်ကို ဆောင်စေလေ၏။

၁၄ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ နွားထီးကိုဆောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကို နွားခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြ၏။ ၁၅နွားကိုသတ်၍၊ မောရှေသည်
ယဇ်ပလ္လင်ပတ် လည်ဦးချိုတို့၌ အသွေးကိုလက်ညှိုးနှင့် ယူ၍ထည့်သဖြင့်၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို စင်ကြယ်စေပြီးမှ၊
ကွင်းသောအသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုမည်အကြောင်း သန့်ရှင်းစေ၏။ ၁၆အအူကို
ဖုံးသောဆီဥရှိသမျှ၊ အသည်းပေါ်၌ ရှိသောအမြှေး၊ ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥကို ယူ၍
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့လေ၏။ ၁၇အရေ၊ အသား၊ ချေးနှင့် တကွ နွားကောင်ကို၊ တပ်ပြင်မှာရှို့ရ၏။

၁၈ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပြုသော သိုးထီးကိုလည်းဆောင်ခဲ့၍၊
အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကိုသိုးခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြ၏။ ၁၉သိုးကိုသတ်ပြီးလျှင်၊ မောရှေ

သည် အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ပတ်လည်ဖြန်းလေ၏။ ၂၀သိုးကိုလည်း အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင်၊ ခေါင်းမှစ၍
သားတစ်များနှင့် ဆီဥကိုမီးရှို့လေ၏။ ၂၁ဝမ်းထဲ၌ရှိသောအရာနှင့် ခြေတို့ကိုဆေးကြော၍၊ သိုးတကောင်လုံးကို
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့လေ၏။ မွှေးကြိုင်ရာဘို့မီးရှို့သောယဇ်ဖြစ်သတည်း။ မီးဖြင့်ထာဝရဘုရားအားပြုသော
ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

၂၂ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အခြားသောသိုး၊ အရာ၌ခန့်ထားရာ သိုးကိုဆောင်
ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် မိမိတို့လက်ကိုသိုးခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြ၏။ ၂၃သိုးကိုသတ်ပြီးမှ၊
မောရှေသည်အသွေးကို ယူ၍အာရုန်၏ လကျ်ာနားပျဉ်း၌၎င်း၊ လကျ်ာလက်မ၌၎င်း၊ လကျ်ာခြေမ၌၎င်း
ထည့်လေ၏။ ၂၄အာရုန်၏သားတို့ ကိုလည်းခေါ်ခဲ့၍၊ သူတို့လကျ်ာနားပျဉ်း၊ လကျ်ာလက်မ၊ လကျ်ာခြေမတို့၌
အသွေးကိုထည့်ပြီးမှ၊ ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းလေ၏။ ၂၅ဆီဥ၊ အမြီး၊ အအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊ အသည်း
ပေါ်၌ ရှိသောအမြှေး၊ ကျောက်ကပ် နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ကို ဖုံးသောဆီဥ၊ လကျ်ာပခုံး၊ ၂၆ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ထားသောတဆေးမဲ့မုန့် တောင်းထဲကမုန့်တလုံး၊ ဆီနှင့်လုပ်သော မုန့်ပြားတပြား၊ မုန့်ကြွပ်
တချပ်ကိုယူ၍ မုန့်များကိုဆီဥနှင့် လကျ်ာပခုံးပေါ်မှာ ထည့်ပြီးလျှင်၊ ၂၇အာရုန်၏လက်၊ သူ၏သားတို့လက်၌
ထိုအရာတို့ကို ထား၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသဖြင့်၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာပြုလေ၏။
၂၈ထိုအရာတို့ကို၊ သူတို့လက်မှခံယူ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် အတူရှိလေ၏။ မွှေးကြိုင်သော
အနံ့ရှိ၍ အရာ၌ခန့်ထားရာ ယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ
ဖြစ်သတည်း။ ၂၉ထိုနောက်မောရှေသည် ရင်ပတ်ကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသဖြင့်၊ ချီလွှဲသော
ပူဇော်သက္ကာပြုလေ၏။ အရာ၌ခန့်ထားရာ သိုး၏ရင်ပတ်သည်မောရှေ၏ အဘို့ဖြစ်သတည်း။ ၃၀တဖန်ယဇ်
ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော အသွေးနှင့် လိမ်းရန်ဆီကိုယူ၍၊ အာရုန်နှင့်သူ၏အဘို့ဖြစ်သဖြင့်၊ အာရုန်မှစ၍ သားများ၊
အဝတ်များတို့ကိုသန့်ရှင်းစေလေ၏။

၃၁မောရှေသည်၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အားလည်း၊ ထိုသိုး၏အသားကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော် တံခါးနားမှာ ပြုတ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားက၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ထိုအသားကို
စားရကြမည်ဟု ငါ့အား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုအသားကို၎င်း၊ အရာ၌ခန့်ထားရာ မုန့်တောင်း၌
ရှိသောမုန့်ကို၎င်း၊ ထိုအရပ်၌စား ကြလော့။ ၃၂ကျန်ကြွင်းသောအသားနှင့် မုန့်ကိုမီးရှို့ရမည်။ ၃၃သင်တို့ကို
အရာ၌ ခန့်ထားရာကာလ ခုနစ်ရက်မစေ့မှီ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးပြင်သို့မထွက်ရကြ။
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အရာ၌ခန့်ထားခြင်းမင်္ဂလာကိုဆောင်ရကြ မည်။ ၃၄ယနေ့ပြုသည်အတိုင်း သင်တို့အဘို့
အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူပြီ။ ၃၅ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သေဘေးနှင့်
ကင်းလွတ်ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နေ့ညဥ့်မပြတ်နေ၍၊
ထာဝရဘုရားအမှုတော်ကို စောင့်ရကြမည်။ ထိုသို့ငါ့အားမှာထားတော်မူပြီဟု ဆင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍၊
၃၆မောရှေအားဖြင့် ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်ပြုကြ၏။

၉

၁အဋ္ဌမနေ့၌ မောရှေသည်အာရုန်နှင့် သူ၏သားများ၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူများတို့ကို
ခေါ်၍၊ ၂အာရုန်အား၊ သင်သည်အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါသော နွားသငယ်တကောင်မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့
အပြစ်မပါသော သိုးထီးတကောင်ကို ယူ၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပူဇော်လော့။ ၃ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အားလည်း သင်တို့သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါ
အခါမလည်သော နွားသငယ်တကောင်၊ သိုးသငယ်တကောင်၊ ၄ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပူဇော်သော
မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီး တကောင်၊ ဆီနှင့်ရောသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို
ယူကြလော့။ ယနေ့ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား ထင်ရှားတော်မူမည်ကို ပြောလော့ဟု ဆိုလေ၏။
၅မောရှေမှာထားသော အရာတို့ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ၊ ပရိသတ်အပေါင်း

တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြ၏။ ၆မောရှေကလည်း၊ သင်တို့သည်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဤသို့ပြုကြ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် သင်တို့အား
ထင်ရှားမည်ဟူ၍ရင်း၊ ၇အာရုန်အားလည်း၊ သင်သည်ယဇ်ပလ္လင်သို့သွား၍ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်
မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်သဖြင့်၊ သင်နှင့်လူများအတွက်
အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလော့၊ လူများဆောင်ယူခဲ့သော ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း ပူဇော်၍၊ သူတို့အတွက် သူတို့
အတွက်အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလော့ ဟူ၍ရင်း ဆိုလေ၏။
၈အာရုန်သည်လည်း၊ ယဇ်ပလ္လင်သို့သွား၍ မိမိနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ်နွားသငယ်ကို
သတ်လေ၏။ ၉သူ၏သားတို့လည်း အသွေးကိုယူဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ အာရုန်သည် မိမိလက်ညှိုးကို အသွေး၌
နှစ်၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချို တို့၌ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်လေ၏။
၁၀အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်၊ အသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့လေ၏။
ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားလေ၏။ ၁၁အသားနှင့်အရေကို တပ်ပြင်မှာမီးရှို့လေ၏။
၁၂မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကိုလည်း သတ်၍၊ သူ၏သားတို့သည် အသွေးကိုဆက်ပြီးလျှင်၊ သူသည်ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်
ပတ်လည်၌ ဖြန်းလေ၏။ ၁၃သူတို့သည် မီးရှို့ရာယဇ် ကောင်သားတစ်များနှင့် ခေါင်းကိုဆက်၍၊ သူသည်
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့လေ၏။ ၁၄ဝမ်းထဲ၌ရှိသောအရာများနှင့် ခြေတို့ကိုဆေးကြော၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
မီးရှို့ရာ ယဇ်နှင့်အတူ ရှို့လေ၏။
၁၅လူများပူဇော်သက္ကာကိုလည်း ဆောင်ခဲ့၍၊ လူများအပြစ်ဖြေရာဖြစ်သော ဆိတ်ကိုယူသတ်ပြီးလျှင်၊
ရှေ့နည်းအတူ အပြစ်အတွက်ပူဇော်လေ၏။ ၁၆မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကိုလည်း ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုနည်းတူပူဇော်
လေ၏။ ၁၇ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ တလက်ဆွန်းကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်၌ နံနက်မီးရှို့ရာ
ယဇ်နားမှာ မီးရှို့လေ၏။ ၁၈လူများအတွက် မိဿဟာယယဇ် နွားထီး၊ သိုးထီးကိုလည်း သတ်၍၊ သူ၏သား
တို့သည် အသွေးကို ဆက်ပြီးလျှင်၊ သူသည် ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်ပတ်လည်၌ ဖြန်းလေ၏။ ၁၉အမြီးနှင့်တကွ
အအူကိုဖုံးသောဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်၊ အသည်းအမြှေးတည်းဟူသော သိုးနွားဆီဥကို၊ ၂၀ရင်ပတ်ပေါ်မှာတင်၍
ယဇ်ပလ္လင်၌မီးရှို့လေ၏။ ၂၁ရင်ပတ်နှင့် လက်ျာပခုံးကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲသော
ပူဇော်သက္ကာကို ပြုလေ၏။ ထိုသို့ပြုရမည်ဟု မောရှေ မှာထားသတည်း။ ၂၂အာရုန်သည် မိမိလက်ကို
လူများရှေ့သို့ချီလျက် ကောင်းကြီးပေး၍၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ကို ပူဇော်ရာမှ
ဆင်းလေ၏။ ၂၃တဖန် မောရှေနှင့်အာရုန်တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ထဲသို့ဝင်၍ ထွက်ပြီးမှ၊
လူများကိုကောင်းကြီးပေးသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် လူများတို့အား ထင်ရှားလေ၏။
၂၄ထာဝရဘုရားထံတော်မှ မီးထွက်၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဆီဥကိုလောင်လေ၏။
ထိုအကြောင်းအရာကို လူများတို့သည် မြင်သောအခါ ကြွေးကြော်၍ ပြပ်ဝပ်ကြ၏။

၁၀

၁အာရုန်၏သား နာဒပ်နှင့် အဘိဟုတို့သည်၊ ကိုယ်စီဆိုင်သောလင်ပန်းတို့ကိုယူလျက် မီးကိုထည့်၍
လောဗန် ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော မီးမဟုတ်၊ ထူးခြားသောမီးကို ရှေ့တော်၌
ပူဇော်၏။ ၂ထိုအခါ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ မီးထွက်၍၊ သူတို့ကိုလောင်သဖြင့် ရှေ့တော်၌သေကြ၏။
၃ထိုအခါ မောရှေသည် အာရုန် ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည်သန့်ရှင်းခြင်းရှိသည်ဟု ငါ့ထံသို့
ချဉ်းကပ်သောသူတို့သည် မှတ်ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဘုန်းကိုချီးမြင့်ရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူရာ၌၊
ထိုသို့သောအမှုကိုရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူ သည်ဟုဆိုလျှင်၊ အာရုန်သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။
၄မောရှေသည် အာရုန်၏ဘထွေး ဩဇေလသားမိရှေလနှင့် လေဇာဖန်ကိုခေါ်၍၊ လာကြ။ သင်တို့ ပေါက်ဘော်
တို့ကို သန့်ရှင်းရာဌာနတော်က၊ တပ်ပြင်သို့ယူသွားကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၅သူတို့သည်လာ၍
အင်္ကျီဝတ်လျက်ရှိသော အသေကောင်ကို တပ်ပြင်သို့ယူသွားကြ၏။ ၆မောရှေသည် အာရုန်နှင့်သူ၏သား

လေဇာနှင့်ဣသမာတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့လည်းသေမည်။ လူအပေါင်းတို့ အပေါ်မှာ အမျက်တော်
သင့်ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ဦးထုတ်ကိုမချွတ်နှင့်။ အဝတ်ကိုမဆုတ်နှင့်။ သင်တို့ညီအစ်ကို
ဣသရေလအမျိုးသားရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော မီးလောင်ခြင်းကိုသာ ငိုကြွေးမြည်တမ်း
ကြစေ။ ၇သင်တို့သေမည်ကို စိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံခါးပြင်သို့မထွက်နှင့်။ ထာဝရ
ဘုရား၏ဘိသိက်ဆီသည် သင်တို့အပေါ်၌ရှိသည် ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့ပြုကြ၏။
၈-၉တဖန် အာရုန်အား ထာဝရဘုရားက၊ ၁၀-၁၁သင်နှင့် သင်၏သားတို့သည် သေဘေးနှင့်ကင်းလွတ်
ခြင်းငှါ ၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောအရာ၊ မသန့်ရှင်းသောအရာ၊ စင်ကြယ်သောအရာ၊ မစင်ကြယ်သောအရာတို့ကို
ပိုင်းခြားတတ် ခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားသမျှသောပညတ်တို့ကို ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့၌ သွန်သင်တတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ဝင်သောအခါ၊ စပျစ်ရည်အစ
ရှိသော ယစ်မျိုးကိုမသောက်နှင့်။ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်စောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်းဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၁၂မောရှေသည်လည်း၊ အာရုန်နှင့်ကြွင်းသောသား လေဇာ၊ ဣသမာတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည်
ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာအကြွင်းကို တဆေးမပါဘဲ ယဇ်ပလ္လင်နားမှာ
စားကြလော့။ အလွန် သန့်ရှင်းပေ၏။ ၁၃ထိုအကြွင်းသည် ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ
ထဲက သင်နှင့်သင်၏သားတို့ ခံထိုက်သောအဘို့ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ စားရကြမည်။ ထိုပညတ်
တော်ကို ငါခံရပြီ။ ၁၄ချီလွှဲသောရင်ပတ်၊ ချီမြှောက်သောပခုံးကိုကား၊ သင်နှင့်တကွ သင်၏သားသမီးတို့သည်
စင်ကြယ်သောအရပ်၌ စားရကြမည်။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ပူဇော်သောမိဿဟာယယဇ်ထဲက၊
သင်နှင့်သင်၏သားတို့သည် ခံထိုက်သော အဘို့ဖြစ်သတည်း။ ၁၅မီးဖြင့်ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ဆီဥနှင့်တကွ၊
ချီမြှောက်ရာပခုံး၊ ချီလွှဲရာရင်ပတ်ကို ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာကို ပြုခြင်းငှါ
ဆောင်ခဲ့ကြရ၍၊ ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်း၊ သင်နှင့်သင်၏သားတို့သည် ကိုယ်အဘို့ယူရကြမည်။ ထိုသို့
ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူပြီဟုဆိုလေ၏။ ၁၆တဖန် မောရှေသည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသောဆိတ်ကို
ကြိုးစား၍ရှာသော်လည်းမတွေ့။ မီးရှို့နှင့်ပြီ။ ထိုကြောင့်ကြွင်းသော အာရုန်သား လေဇာ၊ ဣသမာတို့ကို
အမျက်ထွက်လျက်ဆိုသည်ကား၊ ၁၇အပြစ်ဖြေရာယဇ်သားသည် အလွန်သန့်ရှင်း၏။ သင်တို့သည်
ပရိသတ်တို့အပြစ်ကိုခံ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သူတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုစေ ခြင်းငှါ ထိုယဇ်သား
ကို ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ အဘယ်ကြောင့်မစားသနည်း။ ၁၈ထိုယဇ် သားအသွေးကို
လည်း သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ မသွင်းပါတကား။ အကယ်၍ ငါမှာထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ ထိုယဇ် သားကို
သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ စားရမည်ဟုဆိုလျှင်၊ ၁၉အာရုန်က၊ ယနေ့သူတို့သည် လူများတို့အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊
မီးရှို့ရာ ယဇ်ပူဇော်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၌ ထိုသို့သောအမှုရောက်သည်တွင်၊ ယနေ့အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်သားကို
စားမိလျှင်၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မူပါမည်လောဟု မောရှေကိုပြောဆို၏။ ၂၀မောရှေသည်
ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဝန်ခံလေ၏။

၁၁

၁တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကိုခေါ်တော်မူ၍၊ ၂သင်တို့သည် ဣသရေလ
အမျိုးသား တို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသောသားတကာတို့တွင်၊ ၃ခွါကွဲပြား၍
စားမြုံ့ပြန်သောသားများကို သင်တို့သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။ ၄သို့သော်လည်း၊ စားမြုံ့ပြန်သောသား၊
ခွါကွဲပြားသော သားတို့တွင် မစားရသော သားဟူမူကား၊ ကုလားအုပ်သည်စားမြုံ့ပြန်သော်လည်း
ခွါမကွဲပြားသောကြောင့် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။ ၅ရှာဖန်သည် စားမြုံ့ပြန်သော်လည်း၊ ခွါကွဲပြားသော်ကြောင့်
သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။ ၆အာရနဘက်သည် စားမြုံ့ပြန်သော်လည်း၊ မခွါကွဲပြားသော်ကြောင့် သင်တို့၌

မစင်ကြယ်။ [၇]ဝက်သည် ခွါကွဲပြားသော်လည်း၊ စားမြုံ့မပြန်သောကြောင့် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။ [၈]ထိုသို့သော
တိရစ္ဆာန်အသားကိုမစား ရ၊ အသေကောင်ကိုလည်း မထိရ၊ မစင်ကြယ်ဟု သင်တို့မှတ်ရကြ မည်။

[၉]ပင်လယ်ရေ၊ မြစ်ရေအစရှိသော ရေ၌နေသောတိရစ္ဆာန် တကာတို့တွင်၊ အယပ်နှင့် အကြေးရှိသော
တိရစ္ဆာန် ကိုသာစားရမည်။ [၁၀]အယပ်နှင့်အကြေးမရှိ၊ ပင်လယ်ရေ၊ မြစ်ရေအစရှိသော ရေ၌လှုပ်ရှားလျက်
အသက်ရှင်လျက်နေ သောတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်ရကြမည်။ [၁၁-၁၂]အယပ်အကြေးနှင့်
မပြည့်စုံသော ရေတိရစ္ဆာန် အသားကိုသင်တို့သည်မစားရ၊ သူတို့အသေကောင်ကိုလည်းရွံရှာရကြမည်။

[၁၃]သင်တို့သည် ရွံရှာဘွယ်မှတ်၍ မစားရသောငှက်မျိုးဟူမူကား၊ ရွှေလင်းတ၊ ပင်လယ်လင်းတ၊
လင်းယုန်၊ [၁၄]ဒါဟ၊ စွန်းမျိုး၊ [၁၅]ကျီးမျိုး ရှိသမျှ၊ [၁၆]ကုလားအုပ်ငှက်၊ ငှက်ဆိုး၊ ဥဖျိုင်း၊ သိမ်းမျိုး၊ [၁၇]ဇီးကွက်၊
ကြိုးကြာ၊ ဣဗိတ်၊ [၁၈]ငှက်ကျား၊ ဝံပို၊ ဝံလို၊ [၁၉]တောငန်း၊ ဒိုးစပ်မျိုး၊ ဒုံကုလား၊ လင်းနို့မှစ၍၊ [၂၀]အတောင်ရှိလျက်
ခြေလက်ချောင်းနှင့် တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးရှိသမျှ တို့သည် သင်တို့၌ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်ရကြမည်။
[၂၀]သို့ရာတွင် အတောင်ရှိလျက် ခြေလေးချောင်းနှင့် တွားတတ်၍၊ မြေပေါ်မှာခုန်စရာဘို့ အခြားခြေထက်
ရှည်သောခြေထောက်ရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့တွင်၊ [၂၂]အာရာဘာ ကျိုင်းမျိုး၊ သလောင်ကျိုင်းမျိုး၊ ခရဂလကျိုင်းမျိုး၊
ခါဂပ်ကျိုင်းမျိုးကိုစားရမည်။ [၂၃]အတောင်ရှိ၍ ခြေလေးချောင်းနှင့် တွားတတ်သော အခြားတိရစ္ဆာန်
တို့သည်သင်တို့၌ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်ရကြမည်။ [၂၄]ထိုတိရစ္ဆာန်အားဖြင့် သင်တို့စင်ကြယ် ခြင်းပျက်တတ်၏။ သူတို့
အသေကောင်ကို ထိသောသူသည်၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။ [၂၅]ထိုအသေကောင်ကို ဆောင်သွားသော
သူသည် မိမိအဝတ်ကို လျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်လည်း မစင်ကြယ်။ [၂၆]ခွါမကွဲပြားသော တိရစ္ဆာန်၊
စားမြုံ့မပြန်သော တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌မစင်ကြယ်။ သူတို့အသေကောင်ကို ထိသမျှသော
သူတို့သည် မစင်ကြယ်ကြ။ [၂၇]ခွါမရှိသော သားအမျိုးမျိုးတို့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်ကြ။ သူတို့
အသေကောင်ကို ထိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။ [၂၈]သူတို့အသေကောင်ကို ဆောင်သွား
သော သူသည် မိမိအဝတ်ကို လျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်လည်းမစင်ကြယ်။

[၂၉]မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်တို့တွင် ပွေး၊ ကြွက်၊ အိမ်မြှောင်မျိုး၊ [၃၀]တောက်တဲ့ မြွေပါ၊
သင်းချော၊ ပုတတ်၊ ပုတ်သင်တို့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်ကြ။ [၃၁]သူတို့ အသေကောင်ကို ထိသောသူသည်
ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။ [၃၂]ထိုသေကောင်သည် သစ်ခွက်၊ အဝတ်၊ အရေ၊ အမွေးအိတ် အစရှိသော
အသုံးအဆောင် တစုံတခုပေါ် သို့ကျလျှင်၊ ထိုအသုံးအဆောင်မစင်ကြယ်။ ရေ၌နှစ်ရမည်။ ညဦးတိုင်
အောင်လည်း မစင်ကြယ်။ ထိုနောက် စင်ကြယ်လိမ့် မည်။ [၃၃]မြေခွက်တစုံတခုပေါ်သို့ အသေကောင်ကျလျှင်
ထိုမြေခွက် မစင်ကြယ်သောကြောင့် ခွဲရမည်။ [၃၄]ထိုမြေခွက် ရေသည်၊ စားစရာအမဲသားပေါ်သို့ကျလျှင်၊
အမဲသားမစင်ကြယ်။ ထိုမြေခွက်၌ သောက်စရာရေလည်းမစင်ကြယ်။ [၃၅]အကြင်အရာ အပေါ်၌
ထိုအသေကောင်ကျ၏၊ ထိုအရာသည်မီးဖိုဖြစ်စေ၊ ခံလောက်ဖြစ်စေ၊ မစင်ကြယ်ရာသို့ ရောက်၍ သင်တို့၌
မစင်ကြယ်သောကြောင့်ဖြိုဖျက်ရမည်။ [၃၆]သို့ရာတွင် ရေစုဝေးရာ စမ်းရေတွင်း၊ တူးသောရေတွင်းသည်
မစင်ကြယ်ရာသို့ မရောက်။ အသေကောင်ကိုထိမိသောအရာသာ မစင်ကြယ်ရာသို့ ရောက်၏။
[၃၇]ကြဲစရာမျိုးစေ့အပေါ်၌ ထိုအသေကောင်ကျလျှင်၊ မျိုးစေ့သည် မစင်ကြယ်ရာသို့ မရောက်။ [၃၈]ရေ၌စိမ်ထားပြီး
သော မျိုးစေ့အပေါ်၌ ထိုအသေကောင်ကျလျှင်၊ မျိုးစေ့သည် သင်တို့၌မစင်ကြယ်။ [၃၉]သင်တို့စားအပ်သော
တိရစ္ဆာန်သေလျှင်၊ အသေကောင်ကို ထိမိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။ [၄၀]ထိုအသေကောင်ကို
စားသောသူသည်၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။ ထိုအသေကောင်
ကိုဆောင်သွားသောသူသည်လည်း မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။

[၄၁]မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့သည် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၍ သင်တို့မစားရ။ [၄၂]ခြေမရှိ၊
ဝမ်းဖြင့် သွားသည်ဖြစ်စေ၊ ခြေလေးချောင်းဖြင့်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ ခြေလေးချောင်းမက များသော ခြေဖြင့်
သွားသည်ဖြစ်စေ၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တစုံတခုကိုမျှမစားရ၊ ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။ [၄၃]တွားတတ်

သောတိရစ္ဆာန် တစုံတခုအားဖြင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုရွံရှာဘွယ်မဖြစ်စေရ။ ထိုသို့အားဖြင့် ကိုယ်ညစ်ညူး
အောင် ကိုယ်၌မစင်ကြယ် သည်ကိုမပြုရ။ ၄၄ငါသည် သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည်
သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ သင်တို့လည်း ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်စေ၍ သန့်ရှင်းခြင်းရှိရကြမည်။ မြေပေါ်မှာတွား
တတ်သောတိရစ္ဆာန် တစုံတခုအားဖြင့်မျှ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်မညစ်ညူးစေရကြ။ ၄၅ငါသည် သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နုတ်သော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည်သန့်ရှင်း
သောကြောင့်၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိရကြမည်။ ၄၆-၄၇ဤရွေ့ကား၊ စင်ကြယ်၊ မစင်ကြယ်၊ စားအပ်၊
မစားအပ်သော တိရစ္ဆန်တို့ကို ပိုင်းခြားစေခြင်းငှါ၊ သား၊ ငှက်၊ ရေ၌သွား၍ အသက်ရှင်သောတိရစ္ဆာန်၊
မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှနှင့် ဆိုင်သောတရားဖြစ်သတည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။
၂မိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောက်ျားကိုဘွားမြင်ပြီးလျှင်၊ ဥတုရောက်၍ ခုနစ်ရက်မစင်ကြယ်သကဲ့သို့
ခုနစ်ရက်မစင်ကြယ်နေ ရမည်။ ၃အဋ္ဌမနေ့၌ သားယောက်ျားအား အရေဖျားလှီးခြင်းကိုပြုရမည်။
၄ထိုနောက်အမိသည် စင်ကြယ်စေခြင်းနှင့် ဆိုင်သောအသွေးရှိ၍၊ အရက်သုံးဆယ်သုံးရက်ပတ်လုံးနေရမည်။
စင်ကြယ်စေခြင်းနေ့ရက်မစေ့မှီတိုင်အောင် သန့်ရှင်း သောအရာကို မကိုင်ရ။ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်သို့
မသွားရ။ ၅သားမိန်းမကိုဘွားမြင်လျှင်၊ ဥတုရောက်သကဲ့သို့ သဆယ်လေးရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်နေရမည်။
စင်ကြယ်စေခြင်းနှင့် ဆိုင်သော အသွေးရှိ၍၊ အရက်ခြောက်ဆယ် ခြောက်ရက်ပတ်လုံးနေရမည်။
၆သားယောကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းနေ့ရက်ကာလစေ့သောအခါ၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့
အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ချိုးကလေးတကောင်၊ သို့မဟုတ်၊
ခိုတကောင်ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။
၇ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပူဇော်၍၊ ထိုမိန်းမအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုသဖြင့်၊
သူသည်အသွေးသွန်ခြင်း အပြစ်မှ သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။ ၈သိုးသငယ်ကိုမတတ်နိုင်လျှင်၊ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊
ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ တကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ တကောင်ကိုဆောင်ခဲ့၍၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သူ့အဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ သူသည်သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။ ဤရွေ့ကား၊
သားယောက်ျား၊ သားမိန်းမကိုဘွားမြင်သောအမိနှင့် ဆိုင်သောတရားဖြစ် သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁တဖန်ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေနှင့် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂လူသည် ကိုယ်အရေ၌
အဖုးဖြစ်စေ၊ ယားနာဖြစ်စေ၊ နူကွက်ဖြစ်စေ၊ နူသောလက္ခဏာပေါ်လျှင်၊ ထိုသူကို ယဇ်ပုရောဟိတ်
အာရုန်ထံသို့ဖြစ်စေ၊ သူ၏သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တစုံတယောက်ထံသို့ဖြစ်စေ ခေါ်ခဲ့ရမည်။ ၃ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည်၊ ထိုသူ၏အရေ၌ပေါ်သောအနာကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အနာ၌ရှိသော အမွေးသည် ဖြူလျှင်၎င်း၊
အနာသည် အရေအောက်၌ စွဲဟန်ရှိလျှင်၎င်း၊ နူနာမှန်၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူကိုကြည့်ရှုပြီးမှ၊
မစင်ကြယ်ဟု စီရင်ရမည်။ ၄ကိုယ်အရေ၌ ရှိသောနူကွက်သည် ဖြူလျှင်၎င်း၊ အရေအောက်၌စွဲဟန်မရှိ၊
အမွေးမပြုလျှင်၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ အနာရှိသောသူကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။
၅သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ အနာသည် အရှေ့၌မတိုးမလျော့နေလျှင်၊ တဖန်ခုနစ်ရက်
ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။ ၆တဖန်သတ္တမနေ့၌ကြည့်ရှု၍အနာသည် အရေ၌မတိုးပွါး၊ ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊
ထိုသူသည်စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ ယားနာသက်သက်ဖြစ်၏။ မိမိအဝတ်ကို
လျှော်၍စင်ကြယ်ရ၏။ ၇စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ နောက်တဖန်ယားနာ
တိုးပွါးပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြည့်ရှုပြန်၍၊ ၈ယားနာတိုးပွါးသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်
ဟု စီရင်ရမည်။ နူနာဖြစ်၏။

[၉]နူနာစွဲသောသူကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ခေါ်ခဲ့ရမည်။ [၁၀]ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြည့်ရှု၍၊ အရေ၌ထသော
အဖုး နှင့်တကွ အမွေးသည်ဖြူလျှင်၎င်း၊ အဖုး၌အသားစိုရှိလျှင်၎င်း၊ [၁၁]ကိုယ်အရေ၌ဟောင်းသော နူနာဖြစ်၏။
ထိုသူသည်မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်၍ ချုပ်ထားသဖြင့်၊ သူသည်မစင်ကြယ် ဘဲနေရမည်။
[၁၂]နူနာသည် အရေ၌တိုးပွါး၍ အနာစွဲသောသူ တကိုယ်လုံး၊ ခေါင်းထိပ်မှ သည်းခြေဘဝါးတိုင်အောင်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြည့်ရှုလေရာရာ၌ နူနာနှံ့ပြားလျှင်၊ [၁၃]ထိုသို့တကိုယ်လုံး အနာနှံ့ပြားသောသူသည်
စင်ကြယ်၏ ဟုယဇ်ပုရောဟိတ်ဆင်ခြင်၍ စီရင်ရမည်။ တကိုယ်လုံးဖြူသည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏။ [၁၄]သို့မဟုတ်
အသားစို ပေါ်လျှင်မစင်ကြယ်။ [၁၅]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အသားစိုကိုကြည့်ရှု၍ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်
ဟုစီရင်ရမည်။ အသားစိုသည် မစင်ကြယ်။ နူနာအမှန်ဖြစ်၏။ [၁၆]အသားစိုသည်ခြားနား၍ ဖြူပြန်လျှင်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် ထံသို့ တဖန်လာရမည်။ [၁၇]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ အနာဖြူပြန်သည်ကို မြင်လျှင်၊
ထိုအနာရှိသောသူ စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရသဖြင့်သူသည် စင်ကြယ်၏။

[၁၈]ကိုယ်အရေ၌ အနာစိမ်းဖြစ်၍ ပျောက်ပြီးမှ၊ [၁၉]အနာရွတ်၌ ဖြူသောအဖုးဖြစ်စေ၊ ဖြူနီသော
အနူကွက်ဖြစ်စေ၊ ပေါ်လာသည်ကိုယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ [၂၀]အရေအောက်၌ စွဲဟန်ရှိ၍
အမွေးဖြူလျှင်၊ ထိုသူသည်မစင်ကြယ် ဟုယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ အနာစိမ်းထဲကထွက်သေ နူနာဖြစ်၏။
[၂၁]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသော အခါ၊ ဖြူသောအမွေးမရှိ၊ အရေအောက်၌ မစွဲ၊ ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။ [၂၂]အရေ၌တိုးပွါးလျှင်၊ ထိုသူသည်
မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ နူနာဖြစ်၏။ [၂၃]သို့မဟုတ်နူကွက်မရွေ့၊ မတိုးပွါးလျှင် အနာစိမ်း
ရွတ်ဖြစ်၏။ ထိုသူစင်ကြယ်၏ဟု စီရင်ရမည်။

[၂၄]အရေအသား၌မီးလောင်နာရှိ၍၊ မီးလောင်နာအသားစို၌ ဖြူနီသောနူကွက်ရှိလျှင်၊ [၂၅]ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည် ကြည့်ရှုရမည်။ နူကွက်အမွေးဖြူ၍ အရေအောက်၌စွဲဟန်ရှိလျှင်၊ မီးလောင်နာထဲကထွက်သော
နူနာဖြစ်၏။ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ နူနာမှန်၏။ [၂၆]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
ကြည့်ရှုသောအခါ၊ နူကွက်၌ဖြူသော အမွေးမရှိ၊ အရေအောက်၌မစွဲ၊ ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ထိုသူကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။ [၂၇]သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် ကြည့်ရှု၍
နူကွက်သည် အရေ၌တိုးပွါးလျှင်၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် စီရင်ရမည်။ နူနာဖြစ်၏။
[၂၈]သို့မဟုတ်နူကွက်မရွေ့ အရေ၌မတိုးပွါး ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ မီးလောင်နာအဖုးဖြစ်၏။ ထိုသူသည်
စင်ကြယ်၏ဟုယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ မီးလောင်သောအနာရွတ်သက်သက်ဖြစ်၏။

[၂၉]ယောကျ်ားမိန်းမသည်လည်း၊ ခေါင်း၌ဖြစ်စေ၊ မေး၌ဖြစ်စေ၊ အနာပေါက်၍၊ [၃၀]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အရေအောက်၌ စွဲဟန်နှင့်တကွ အမွေးဝါဝါပါးပါးရှိလျှင်၊ ထိုသူမစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရော
ဟိတ်စီရင် ရမည်။ ခေါင်း၌ဖြစ်စေ၊ မေး၌ဖြစ်စေ၊ ဖောက်နူနာဖြစ်၏။ [၃၁]ထိုအနာကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အရေအောက်၌စွဲဟန်မရှိ၊ နက်သောအမွေးလည်းမရှိလျှင်၊ ထိုအနာပေါက်သောသူကို၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။ [၃၂]သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍
အနာမတိုးပွါး၊ ပါးအမွေးမရှိ၊ အရေအောက်၌စွဲဟန်လည်း မရှိလျှင်၊ [၃၃]ထိုသူ၏အမွေးကို ရိတ်ရမည်။
အနာအမွေးကိုကားမရိတ်ရ။ တဖန်ခုနစ်ရက် ပတ်လုံးချုပ်ထားရမည်။ [၃၄]သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
ကြည့်ရှု၍ အရေ၌အနာမတိုးပွါး၊ အရေအောက်၌ မစွဲလျှင်၊ ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်
စီရင်ရမည်။ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ စင်ကြယ်ရ၏။ [၃၅]စင်ကြယ်စေ ပြီးမှ၊ နောက်တဖန်ဖောက်နူနာတိုးပွါးလျှင်၊
[၃၆]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုပြန်၍ အနာတိုးပွါးသည်မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပု ရောဟိတ်သည် ဝါသောအမွေးကို
မရှာရ။ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်။ [၃၇]သို့မဟုတ် ဖောက်နူနာသည် ရပ်နေဟန်ရှိ၍ နက်သောအမွေးပေါက်လျှင်၊
အနာပျောက်၍ ထိုသူသည်စင်ကြယ်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ဟု
စီရင်ရမည်။

[၃၈]ယောက်ျားမိန်းမသည်လည်း ထိုအရေ၌ဖြူသောနူကွက်ရှိ၍၊ [၃၉]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသော
အခါ မွဲသောအဆင်းရှိလျှင်၊ အရေ၌ပေါက်သော ညှင်းဖြစ်၏။ ထိုသူသည်စင်ကြယ်၏။ [၄၀]ဆံပင်ကျွတ်သော
သူသည်၊ ခေါင်းပြောင်သော်လည်း စင်ကြယ်၏။ [၄၁]နဖူးဆံပင်ကျွတ်သောသူသည်၊ နဖူးပြောင်သော်လည်း
စင်ကြယ်၏။ [၄၂]ပြောင်သောခေါင်း၌ဖြစ်စေ၊ ပြောင်သောနဖူး၌ဖြစ်စေ၊ ဖြူနီသော အနာပေါက်လျှင်၊
ထိုပြောင်ရာ၌ပေါက်သော နူနာဖြစ်၏။ [၄၃]ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ ကိုယ်အရေ၌
နူနာထင်သကဲ့သို့၊ ပြောင်ရာ၌ပေါက်သော အနာ၏ အဖူးဖြူနီလျှင်၊ [၄၄]ထိုသူသည် မစင်ကြယ်။ လူနူဖြစ်၏။
ခေါင်း၌အနာပေါက်သောကြောင့်၊ အလျှင်းမစင်ကြယ် ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ [၄၅]နူနာစွဲသောသူသည်
စုတ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ရမည်။ ခေါင်းကိုမဖုံး၊ အထက်နှုတ်ခမ်း ကိုဖုံးလျက်၊ မစင်ကြယ်၊ မစင်ကြယ်ဟု
ဟစ်ကြော်ရမည်။ [၄၆]ထိုအနာစွဲသည်ကာလပတ်လုံး၊ သူသည်ညစ်ညူး၏။ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ တယောက်
တည်းနေရမည်။ သူ့နေရာသည် တပ်ပြင်မှာရှိရမည်။

[၄၇]ဝှင်းနည်း နူနာစွဲသောသူအဝတ်သည်၊ ပိတ်အဝတ်ဖြစ်စေ၊ သိုးမွေးအဝတ်ဖြစ်စေ၊ [၄၈]ရက်ကန်း
ပင်ဖြစ်စေ၊ ရက်ကန်းသားပင်ဖြစ်စေ၊ သားရေဖြစ်စေ၊ သားရေနှင့်လုပ်သော အသုံးအဆောင်ဖြစ်စေ၊
[၄၉]အဝတ်၌စွဲသော အနာသည် ခပ်စိမ်းစိမ်း၊ ခပ်နီနီရှိလျှင် နူနာဖြစ်၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပြရမည်။
[၅၀]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အနာစွဲသော အဝတ်ကို ကြည့်ရှု၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လုံခြုံစွာထားရမည်။
[၅၁]သတ္တမနေ့၌တဖန် ကြည့်ရှု၍ အဝတ်၌ အနာတိုးပွား လျှင်၊ ရက်ကန်းပင်ဖြစ်စေ၊ ရက်ကန်းသားဖြစ်စေ၊
သားရေဖြစ်စေ၊ သားရေနှင့်လုပ်သောအရာဖြစ်စေ မစင်ကြယ်။ စားတတ်သောနူနာစွဲပြီ။ [၅၂]ထိုအဝတ်ကို
မီးရှို့ရမည်။ စားတတ်သောနူနာစွဲသော ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား၊ ပိတ်အဝတ်၊ သိုးမွေးအဝတ်၊
သားရေအသုံးအဆောင်ကို မီးရှို့ရမည်။ [၅၃]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား
အဝတ်၊ သားရေအသုံးအဆောင်၌ အနာမတိုးပွားလျှင်၊ [၅၄]အနာစွဲသောအရာကို ဆေးကျော်စေမည်
အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်၍ တဖန် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လုံခြုံစွာထားရမည်။ [၅၅]ဆေးကျော်ပြီးမှ
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုပြန်၍၊ အနာမတိုးပွားသော်လည်း၊ အဆင်းမခြားနားလျှင် မစင်ကြယ်
မီးရှို့ရမည်။ အတွင်း၌ဖြစ်စေ၊ အပြင်၌ဖြစ်စေ ဆွေးမြေ့ခြင်းရှိ၏။ [၅၆]ဆေးကျော်ပြီးမှ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
ကြည့်ရှု၍ အနာသည် ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ အဝတ်၊ သားရေ၊ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသားထဲက
အနာကွက်ကို ဆုတ်ဖဲ့ရမည်။ [၅၇]နောက်တဖန် ထိုရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသားအဝတ်၊ သားရေအသုံး
အဆောင်၌ အနာပေါ်ပြန်လျှင်၊ တိုးပွား တတ်သောအနာဖြစ်၏၊ ထိုသို့အနာစွဲသောဥစ္စာကို မီးရှို့ရမည်။
[၅၈]ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသားအဝတ်၊ သားရေအသုံး အဆောင်ဟူသမျှကို ဆေးကျော်၍ အနာပျောက်လျှင်၊
ဒုတိယအကြိမ်ဆေးကျော်၍ စင်ကြယ်ရ၏။ [၅၉]ဤရွေ့ကား၊ စင်ကြယ်သည်၊ မစင်ကြယ်သည်ကို စီရင်စေခြင်းငှါ၊
နူနာစွဲသောပိတ်အဝတ်၊ သိုးမွေးအဝတ်၊ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား၊ သားရေအသုံးအဆောင်တို့နှင့်
ဆိုင်သောတရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

[၁]တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ [၂]နူနာစွဲသောသူသည် စင်ကြယ်သောနေ့၌ ကျင့်ရသော
တရားဟူမူကား၊ [၃]ထိုသူကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ခေါ်ခဲ့ပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် တပ်ပြင်သို့ထွက်၍
ကြည့်ရှုသောအခါ၊ နူနာပျောက်သည်မှန်လျှင်၊ [၄]စင်ကြယ်စေခြင်းကို ခံရသောထိုသူအဘို့၊ သက်ရှင်၍
စင်ကြယ်သောငှက်နှစ်ကောင်၊ အာရဇ်သစ်သား၊ နီမောင်းသောကြိုး၊ ဟုသုပ်ပင်ညွန့်တို့ကို မှာလိုက်၍၊
[၅]စီးသောရေကိုထည့်သော မြေအိုးထဲ၌ ငှက်တကောင်ကို သတ်စေပြီးမှ၊ [၆]အာယဇ်သစ်သား၊ နီမောင်းသော
ကြိုး၊ ဟုသုပ်ပင်ညွန့်နှင့်တကွ၊ အသက်ရှင် သောငှက်ကိုယူ၍၊ ငှက်သွေးရောပြီး သောရေ၌ နှစ်ပြီးလျှင်၊
[၇]နူနာစင်ကြယ်စေရသော လူအပေါ်မှာ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ဖြန်း၍၊ ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ ဟု စီရင်ရမည်။
ထိုနောက် အသက်ရှင်သောငှက်ကို ဟင်းလင်းသောအရပ်၌ လွှတ်လိုက်ရမည်။ [၈]စင်ကြယ်စေရသော သူသည်

မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍၊ မိမိဆံပင်ကို အကုန်အစင်ရိတ်ပြီးမှ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ရေချိုးရမည်။ ထိုနောက်
တပ်ထဲသို့ဝင်၍၊ မိမိတဲပြင်၌ ခုနစ်ရက်နေရမည်။ ၉သတ္တမနေ့၌ မိမိဆံပင်၊ မုတ်ဆိတ်၊ မျက်ခုန်းမွေးအစရှိသော
ကိုယ်မွေးရှိသမျှကို ရိတ်၍ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ပြီးမှ ရေချိုး၍စင်ကြယ်ရ၏။ ၁၀အဋ္ဌမနေ့၌လည်း အပြစ်မရှိ၊
အခါမလည်သော သိုးသငယ်အထီးနှစ်ကောင်၊ အမတကောင်ကိုငင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီရောသော
မုန့်ညက် သုံးဩမဲနှင့် ဆီတလောဃကိုငင်း ယူပြီးလျှင်၊ ၁၁စင်ကြယ်စေသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ စင်ကြယ်
စေအပ်သော လူကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုပူဇော်သက္ကာ
နှင့်တကွ ဆက်ရမည်။ ၁၂သိုးသငယ်အထီးတကောင်ကို ယူပြီးလျှင် ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ပူဇော်၍၊
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသော ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီတလောဃနှင့်တကွ ချီလွှဲရမည်။ ၁၃ထိုသိုးသငယ်ကို
အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ် ကောင်ကို သတ်ရာအရပ်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ သတ်ရမည်။
အကြောင်းမူကား၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ယူပိုင်သကဲ့သို့၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်
ကောင်ကို ယူပိုင်၏။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။ ၁၄ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင်
အသွေးကိုယူ၍၊ စင်ကြယ်စေရသောသူ၏ လက်ျာနားပျဉ်း၌၎င်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမ၌၎င်း
ထည့်ရမည်။ ၁၅ဆီအချို့ကိုလည်းယူ၍ မိမိလက်ဝဲလက်ဝါး၌ လောင်းပြီးလျှင်၊ ၁၆ထိုဆီကို မိမိလက်ျာ
လက်ညှိုးနှင့် တို့ယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ဖြန်းရမည်။ ၁၇မိမိလက်၌
ကြွင်းသောဆီကို၊ စင်ကြယ်စေရသောသူ၏ လက်ျာနားပျဉ်း၌၎င်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမ၌၎င်း ရှိသော
ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်ကောင်အသွေးပေါ်မှာထည့်ရမည်။ ၁၈မိမိလက်၌ ကြွင်းသေးသောဆီကို၊ စင်ကြယ်
စေရသော သူ၏ခေါင်းပေါ်မှလောင်း၍ ထိုသူအဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြုရမည်။
၁၉ထိုမှတပါး၊ စင်ကြယ်စေရ သောသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို ပူဇော်၍၊ နောက်တဖန်
မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို သတ်ရမည်။ ၂၀မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
ပူဇော်သဖြင့်၊ ထိုလူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြု၍၊ သူသည်သန့်ရှင်းရ၏။

၂၁ထိုသူသည် ဆင်းရဲ၍ ဤမျှလောက်မတတ်နိုင်လျှင်၊ ချီလွှဲ၍ မိမိအပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုစရာဘို့
ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်သိုးသငယ်တကောင်ကိုငင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီရောသော မုန့်ညက်တဩမဲနှင့်
ဆီတလောဃကိုငင်း၊ ၂၂တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း၊ ခိုနှစ်ကောင်၊ သို့မဟုတ် ချိုးကလေးနှစ်ကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်ဘို့တကောင်ကိုငင်း ယူ၍၊ ၂၃မိမိစင်ကြယ်ခြင်းအလိုငှါ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်တွင် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ အဋ္ဌမနေ့၌ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ၊
၂၄ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ဖြေရာယဇ် သိုးသငယ်နှင့် ဆီလောဃကိုယူ၍ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာဘို့ ချီလွှဲရမည်။ ၂၅ထိုသိုးသငယ် ကိုသတ်ပြီးလျှင်၊ အသွေးကိုယူ၍
စင်ကြယ်စေရသောသူ၏ လက်ျာနားပျဉ်း၌၎င်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမ၌၎င်း ထည့်ရမည်။ ၂၆ဆီအချို့
ကိုလည်း မိမိလက်ဝဲလက်ဝါး၌ လောင်းပြီးလျှင်။ ၂၇ထိုဆီကို မိမိလက်ျာလက်ညှိုးနှင့် ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌
ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်ဖြန်းရမည်။ ၂၈မိမိလက်၌ ကြွင်းသောဆီကို စင်ကြယ်စေရသောသူ၏ လက်ျာ
နားပျဉ်း၌၎င်း၊ လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမ၌၎င်း ရှိသောဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်ကောင်အသွေးပေါ်မှာ ထည့်၍၊
၂၉မိမိ၌ ကြွင်းသေးသောဆီကို ထိုလူခေါင်းပေါ်မှလောင်း၍၊ သူ့အဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ပြုရမည်။ ၃၀ထိုသူသည် တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊
၃၁အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ တကောင်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်ကို ဆောင်ခဲ့၍၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပူဇော်လျက်၊ ထိုသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြုရမည်။
၃၂ဤရွှေကား၊ နူနာစွဲ၍ မိမိစင်ကြယ် စေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်အောင် ဆင်းရဲသောသူနှင့် ဆိုင်သောတရား
ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

[၃၃]ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ [၃၄]သင်တို့ပိုင်ထိုက်ရာ၊
ငါပေးသော ခါနာန်ပြည်သို့ သင်တို့ရောက်သောအခါ၊ သင်တို့နေရာထိုပြည်တွင် အိမ်တစုံတခု၌နူနာကို
ငါစွဲစေလျှင်၎င်း၊ [၃၅]အိမ်ရှင် သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ သွား၍ အကျွန်ုပ်အိမ်ကို နူနာစွဲဟန်ရှိပါ၏ဟု
ပြောဆိုလျှင်၎င်း၊ [၃၆]ထိုအိမ်၌ ရှိသမျှ တို့သည်၊ မစင်ကြယ်ရာသို့ ရောက်မည်ကိုစိုးရိမ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
နူနာကိုအကြည့်အရှုမဝင်မှီ၊ ရှိသမျှကို ထုတ်စေခြင်းငှါ စီရင်ရမည်။ ထိုနောက် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
ထိုအိမ်ကိုအကြည့်အရှုဝင်၍၊ [၃၇]အနာကို ကြည့်ရှု သောအခါ၊ ကျောက်ထရံချိုင့်ရာတို့၌ ခပ်စိမ်းစိမ်း၊
ခပ်နီနီဖြစ်၍ ကျောက်ထရံထဲ၌ အနာစွဲဟန်ရှိလျှင်၊ [၃၈]အိမ်တံခါး ပြင်သို့ထွက်၍၊ ထိုအိမ်ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
ပိတ်ထားရမည်။ [၃၉]သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အကြည့်အရှုလာ၍၊ ကျောက်ထရံ၌ အနာတိုးပွားလျှင်၊
[၄၀]အနာစွဲသော ကျောက်တို့ကိုနှုတ်ပယ်၍၊ မြို့ပြင်မစင်ကြယ်သောအရပ်၌ ပစ်ထားစေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်
စီရင်၍၊ [၄၁]ထိုအိမ်ကို အတွင်းပတ်လည်၌ ခြစ်စေရမည်။ ခြစ်၍ကျသောအမှုန့် ကိုလည်း မြို့ပြင်
မစင်ကြယ်သောအရပ်၌ သွန်ပစ်ရမည်။ [၄၂]အရင်ကျောက်အစား၌ အခြားသောကျောက်ကိုယူ၍ ထည့်ပြီးလျှင်၊
အသစ်သောအင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံရမည်။ [၄၃]ထိုသို့ ကျောက်ကိုနှုတ်ပယ်၍ အိမ်ကိုခြစ်ခြင်း၊ အသစ်မွမ်းမံ
ခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊ တဖန်အနာစွဲပြန်လျှင်၊ [၄၄]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အကြည့်အရှုလာ၍၊ ထိုအိမ်၌ အနာတိုးပွား
သည် မှန်လျှင်၊ စားတတ်သောနူနာဖြစ်၏။ ထိုအိမ်သည် မစင်ကြယ်သောကြောင့်၊ [၄၅]ကျောက်၊ သစ်သား၊
အင်္ဂတေရှိသမျှကို ဖြိုဖျက်၍၊ မြို့ပြင်မစင်ကြယ်သောအရပ်သို့ ယူသွားရမည်။ [၄၆]ထိုမှတပါး၊ ထိုအိမ်ကို
ပိတ်ထားသည် ကာလပတ် လုံး အထဲသို့ဝင်မိသောသူသည်၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။ [၄၇]ထိုအိမ်၌
အိပ်သောသူ၊ စားသောက်သောသူသည် မိမိအဝတ်ကို လျှော်ရမည်။
[၄၈]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အကြည့်အရှုလာသောအခါ၊ အိမ်ကိုအသစ်မွမ်းမံပြီးမှ အနာမတိုးပွားလျှင်၊
အနာ ပျောက်သောကြောင့် ထိုအိမ်သည် စင်ကြယ်၏ဟု စီရင်ရမည်။ [၄၉]ထိုအိမ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ
ငှက်နှစ်ကောင်၊ အာရဇ်သစ်သား၊ နီမောင်းသောကြိုး၊ ဟုဿုပ်ပင်ညွန့် တို့ကိုယူ၍၊ [၅၀]စီးသောရေကို
ထည့်သောမြေအိုးထဲ၌ ငှက်တကောင်ကို သတ်ပြီးမှ၊ [၅၁]အာရဇ်သစ်သား၊ ဟုဿုပ်ပင်ညွန့်၊ နီသောကြိုး၊
အသက်ရှင်သောငှက်ကိုယူ၍၊ ငှက်သွေးရောသောရေ၌ နှစ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအိမ်ကို ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်
ဖြန်းရမည်။ [၅၂]ထိုသို့ ငှက်သွေးအစရှိသည် တို့နှင့် ထိုအိမ်ကို စင်ကြယ်စေပြီးမှ၊ [၅၃]အသက်ရှင်သောငှက်ကို
မြို့ပြင်ဟင်းလင်းသောအရပ်၌ လွှတ်လိုက်၍၊ ထိုအိမ် အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။
[၅၄-၅၇]ဤရွေ့ကား၊ စင်ကြယ်သည်၊ မစင်ကြယ်သည်ကို ပိုင်းခြား၍ သိစေခြင်းငှါ ဖောက်နူနာအစရှိသော
နူနာအမျိုးမျိုး၊ အဝတ်၌စွဲသောနူနာ၊ အိမ်၌စွဲသောနူနာ၊ အဖူး၊ ယားနာ၊ နူကွက်နှင့်ဆိုင်သော နူနာတရား
ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅

[၁]တဖန် မောရှေနှင့်အာရုန်အား ထာဝရဘုရားက၊ [၂]သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ရိနာစွဲသောယောက်ျားသည် မစင်ကြယ်။ [၃]အစဉ်ယိုသည်ဖြစ်စေ၊ တခါတလေရပ်သည်
ဖြစ်စေ၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်။ [၄]အိပ်သမျှထိုင်သမျှသော အိပ်ရာထိုင်ရာတို့သည်လည်း မစင်ကြယ်။ [၅-]
[၆]သူ၏အိပ်ယာကို ထိသော သူ၊ သူ့ထိုင်ရာပေါ်မှာထိုင်သောသူ၊ သူ၏ကိုယ်ကိုထိသောသူ သူ၏တံထွေး
ထိမိသောသူသည်၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။
[၉]ရိနာစွဲသောသူ၊ စီးသောကုန်းနှီးလည်းမစင်ကြယ်။ [၁၀]သူ့အောက်၌ ရှိသောအရာကို ထိသောသူသည်
ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်။ ထိုအရာတစုံတခုကိုဆောင်သော သူသည်၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုး
ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ [၁၁]ရိနာစွဲသောသူသည်၊ လက်မဆေးဘဲ သူတပါးကို လက်နှင့်
ထိလျှင်၊ ထိုသူသည် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင် အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။
[၁၂]ရိနာစွဲသောသူ ထိသောမြေတန်ဆာကို ခွဲရမည်။ သစ်သားတန်ဆာကို ရေနှင့်ဆေးရမည်။ [၁၃]ရိနာစွဲသော

သူသည် အနာပျောက်သောအခါ၊ ပျောက်သောနေ့ကစ၍၊ ခုနစ်ရက်လွန်မှ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍၊ စီးသော
ရေနှင့် ကိုယ်ကိုချိုးသဖြင့် စင်ကြယ်ရ၏။ [၁၄]အဋ္ဌမနေ့၌လည်း၊ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင် ဖြစ်စေ၊
တခုခုကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံခါးနားသို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား
ပေးရမည်။ [၁၅]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်ကို ပူဇော်၍၊
ရိနာစွဲသောသူအဘို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။ [၁၆]ယောကျ်ားသည် သုတ်ရည်
ထွက်လျှင် တကိုယ်လုံးရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ [၁၇]သုတ်ရည်ထိသောအဝတ်၊
သားရေရှိသမျှတို့ကို ရေနှင့်လျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင် အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ [၁၈]ယောကျ်ားသည် မိန်းမနှင့်
သံဝါသပြုလျှင်၊ နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် ရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။

[၁၉]မိန်းမသည် ဥတုရောက်လျှင်၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဥတုမစင်ကြယ်ရာ၌ နေရမည်။ သူ့ကိုထိသော
သူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ [၂၀]ဥတုမစင်ကြယ်လျက် အိပ်သမျှ၊ ထိုင်သမျှတို့သည်
မစင်ကြယ်ဖြစ်၏ [၂၁-၂၂]သူ၏အိပ်ယာ၊ သူ၏ထိုင်ရာကိုထိသောသူသည်၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုး
ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ [၂၃]သူ၏နေရာထိုင်ရာစွန်းလျှင်၊ ထိုနေရာထိုင်ရာကို ထိသောသူ
သည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်၏။ [၂၄]ဥတုရောက်သောမိန်းမနှင့် သံဝါသပြုသောသူသည်
ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်၊ အိပ်ရာရှိသမျှလည်း မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ [၂၅]ဥတုမစင်ကြယ်ရာ ကာလလွန်မှ၊
သွေးယိုနာမပျောက်လျှင်၊ အနာမပျောက်မှီတိုင်အောင် ဥတု မစင်ကြယ်လျက်၊ နေရသကဲ့သို့ မစင်ကြယ်
ဖြစ်၏။ [၂၆]အနာမပျောက်မည်တိုင်အောင် သူ၏အိပ်ယာသည် ဥတုမစင်ကြယ်သော အိပ်ယာကဲ့သို့ငှင်း၊
ထိုင်ရာသည်လည်း ထိုကဲ့သို့ငှင်း၊ မစင်ကြယ်ဖြစ်ကြ၏။ [၂၇]ထိုအရာတို့ကို ထိသောသူသည်လည်း
မစင်ကြယ်သောကြောင့်၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။
[၂၈]ထိုမိန်းမသည် သွေးယိုနာပျောက်၍ ခုနစ်ရက်လွန်လျှင် စင်ကြယ်လိမ့်မည်။ [၂၉]အဋ္ဌမနေ့၌ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊
ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့
ဆောင်ခဲ့ရမည်။ [၃၀]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ တကောင်ကို
ပူဇော်၍၊ ဥတုမစင်ကြယ်သော မိန်းမအဘို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။ [၃၁]ထိုသို့
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့တွင်ရှိသော ငါ့တဲတော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ မိမိတို့မစင်ကြယ်ရာ၌
မသေစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို မစင်ကြယ်ခြင်းနှင့် ကင်းစေရမည်။ [၃၂]ဤရွေ့ကား၊ ရိနာစွဲသောသူ၊ သုတ်ရည်ထွက်၍
ညစ်ညူး သောသူ၊ [၃၃]ဥတုရောက်သောမိန်းမ၊ သံဝါသပြုသော ယောကျ်ားမိန်းမ၊ မစင်ကြယ်သောမိန်းမနှင့်
သံဝါသပြုသော ယောကျ်ား စောင့်ရသောတရားဖြစ်သတည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၆

[၁]အာရုန်၏သားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပူဇော်၍သေသောနောက်၊
ထာဝရဘုရား သည်မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ [၂]သင်၏အစ်ကိုအာရုန်သည်၊ သေဘေးနှင့်
ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အထဲ၊ သေတ္တာပေါ်မှာတင်သောအဖုံးကို ကာကွယ်သော
ကုလားကာအတွင်းသို့ အခါခပ်သိမ်း မဝင်စေခြင်းငှါ ဆင့်ဆိုလော့။ ငါသည် သေတ္တာဖုံးအပေါ်၊ မိုဃ်းတိမ်၌
ထင်ရှားမည်၊ [၃]အာရုန်သည် သန့်ရှင်းရာဌာန တော်အထဲသို့ အဘယ်သို့ ဝင်ရမည်နည်းဟူမူကား၊
အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ သိုးထီးတကောင်ပါရမည်။
[၄]သန့်ရှင်းသောပိတ်ချောအင်္ကျီ၊ ပိတ်ချောပေါင်းဘီကိုဝတ်၍၊ ပိတ်ချောခါးပန်း ကိုစည်းရမည်။ ပိတ်ချော
ပေါင်းကိုလည်း ဆောင်းရမည်။ ထိုအဝတ်တန်ဆာတို့သည် သန့်ရှင်သောကြောင့်၊ ကိုယ်ကိုရေချိုးပြီးမှ
ဝတ်ဆင်ရမည်။ [၅]အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်နှစ်ကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ သိုးတကောင်ကို၊
ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်လက်မှ ခံယူရမည်။ [၆]အာရုန်သည် မိမိနှင့်ဆိုင်သော မိမိအပြစ်ဖြေရာနွားကို
ပူဇော်၍၊ မိမိအဘို့နှင့် မိမိအိမ်သူများအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။ [၇]ဆိတ်နှစ်ကောင်ကိုလည်း ယူ၍

ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆက်ရမည်။ ၈အာရုန်သည် ထိုဆိတ်နှစ်
ကောင်ကို ထာဝရဘုရားအဘို့ စာရေးတံတတံ၊ လွှတ်လပ်လဟာအဘို့တတံ၊ စာရေးတံနှစ်တံချ၍၊
၉ထာဝရဘုရားအဘို့ စာရေးတံကျသောဆိတ် ကိုဆောင်ခဲ့၍ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ပူဇော်ရမည်။ ၁၀လွှတ်လပ်
လဟာအဘို့ စာရေးတံကျသောဆိတ်ကို၊ သက်ရှင် လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆက်၍ သူ့အပေါ်မှာ
အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုပြီးလျှင်၊ တော၌လွှတ်လပ်လဟာသို့ လွှတ်လိုက်ရမည်။

၁၁အာရုန်သည် မိမိနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ်နွားကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ မိမိအဘို့နှင့်
မိမိအိမ်သူအိမ် သားများအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု၍၊ မိမိနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ်နွားကို သတ်ရမည်။
၁၂ထာဝရဘုရားရှေ့ တော် ယဇ်ပလ္လင်မီးခဲနှင့် ပြည့်သောလင်ပန်းကိုကိုင်လျက်၊ ညက်စွာသောနံ့သာ
ပေါင်းမွှေးအမှုန့်ကို မိမိလက်၌ အပြည့်ယူ၍၊ ကုလားကာအတွင်းသို့ ဆောင်သွားရမည်။ ၁၃ထိုအခါ သူသည်
သေဘေးနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ နံ့သာပေါင်းအခိုးအငွေ့သည် သက်သေခံချက်အပေါ်မှာရှိသော
သေတ္တာအဖုံးကို မှုန်းစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးပေါ်မှာတင်ရမည်။
၁၄နွားအသွေးအချို့ကိုလည်း ယူ၍၊ အရှေ့မျက်နှာဘက် သေတ္တာဖုံး အပေါ်၌ လက်ညှိုးနှင့်ဖြန်းရမည်။
သေတ္တာဖုံးရှေ့၌လည်း ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် လက်ညှိုးနှင့်ဖြန်းရမည်။

၁၅ထိုနောက် လူများနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဆိတ်ကို သတ်၍၊ အသွေးကို ကုလားကာ
အတွင်းသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ နွားအသွေးကိုဖြန်းသကဲ့သို့၊ သေတ္တာဖုံးအပေါ်၌၎င်း၊ ရှေ့၌၎င်း ဖြန်းရမည်။
၁၆ဣသရေလအမျိုး သားတို့၏ မစင်ကြယ်သောအပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ပြစ်မှားသောအပြစ် အမျိုးမျိုးတို့ကြောင့်
၎င်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော် အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ မစင်ကြယ်
သောအပြစ်ထဲမှာ နေရသော ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အဘို့ပြုရမည်။ ၁၇သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌
အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါ ဝင်သောအခါ၊ မိမိအဘို့၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားများအဘို့၊ ဣသရေလပရိသတ်
အပေါင်းတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြု၍ မထွက်မှီ တိုင်အောင်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ထဲမှာ
အဘယ်သူမျှမနေရ။ ၁၈နောက်တဖန်ထာဝရဘုရားရှေ့တော် ယဇ်ပလ္လင်သို့ထွက်လာ၍၊ ထိုပလ္လင်အဘို့
အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ၊ နွားအသွေး၊ ဆိတ်အသွေးကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည် ဦးချိုတို့၌
ထည့်ရမည်။ ၁၉ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌လည်း၊ ထိုအသွေးကို လက်ညှိုးနှင့်ခုနစ်ကြိမ်တိုင် အောင်ဖြန်း၍
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ မစင်ကြယ်သောအပြစ်မှ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစေရမည်။

၂၀ထိုသို့ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အဘို့၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အဘို့၊ ယဇ်ပလ္လင်အဘို့
အပြစ်ဖြေခြင်း ကိုပြီးစီးပြီးမှ၊ အသက်ရှင်သောဆိတ်ကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၂၁အာရုန်သည် အသက်ရှင်သော
ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ လက်နှစ်ဘက်ကိုတင်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ ဒုစရိုက်မှစ၍ ပြစ်မှားသော
အပြစ်အမျိုးမျိုး ရှိသမျှတို့ကို ဘော်ပြ၍၊ ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ တင်ထားပြီးလျှင်၊ တော်လျော်သောလူတွင်
တောသို့စေလွှတ်ရမည်။ ၂၂သူတို့ အပြစ်ရှိသမျှကို၊ လူမနေသောအရပ်သို့ ဆောင်သွားသော ထိုဆိတ်ကို
တော၌လွှတ်လိုက်ရမည်။ ၂၃တဖန် အာရုန် သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ထဲသို့ဝင်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန
တော်ထဲသို့ အရင်ဝင်သောအခါ၊ ဝတ်သော ပိတ်ချောအဝတ်ကို ချွတ်၍ ထိုအရပ်၌ထားရမည်။
၂၄သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ကိုယ်ကိုရေချိုး၍၊ မိမိအဝတ်ကို ဝတ်ပြီးမှ တဖန်ထွက်လာ၍၊ မိမိမီးရှို့ရာယဇ်၊
လူများမီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်သဖြင့်၊ မိမိအဘို့နှင့်လူများအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရမည်။ ၂၅အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ကောင်ဆီဥကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ၂၆လွှတ်လပ်လဟာသို့ ဆိတ်ကိုလွှတ် လိုက်သော
သူသည်လည်း မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ထိုနောက်မှ တပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။
၂၇သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ ဆောင်သွင်းသော အသွေးနှင့်ဆိုင်သော
အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်နွားကို၎င်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဆိတ်ကို၎င်း၊ တပ်ပြင်သို့ယူသွား၍ အရေ၊ အသား၊

ချေးနုကိုမီးရှို့ရမည်။ ၂၈မီးရှို့ သောသူသည်လည်း မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ထိုနောက်မှ
တပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။

၂၉သင်တို့သည် အစဉ်စောင့်ရသောပညတ်တော် ဟူမူကား၊ အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ၊ သင်တို့တွင်
တည်းနေ သောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သတ္တမလဆယ်ရက်နေ့၌ အလုပ်ကိုအလျှင်းမလုပ်၊ ခြိုးခြံစွာကျင့်
လျက်နေရကြမည်။ ၃၀အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အပြစ်ရှိသမျှတို့နှင့်
ကင်းစင်မည်အကြောင်း၊ ထိုနေ့ ရက်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သင်တို့ကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေခြင်း
ကိုပြုရမည်။ ၃၁ထိုနေ့ရက်သည် ထာဝရ ပညတ်တော်အတိုင်း၊ သင်တို့ငြိမ်ဝပ်ရာ ဥပုသ်နေ့၊ ခြိုးခြံစွာကျင့်
ရသော နေ့ဖြစ်သတည်း။ ၃၂အဘအရာ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အရင်ယဇ်ပုရော
ဟိတ်လက်မှ ဘိသိက်နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ခံသောသူသည်၊ ထိုအပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။
ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သန့်ရှင်းသော ပိတ်ချောအဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ၃၃သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အဘို့၊
ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အဘို့၊ ယဇ်ပလ္လင်အဘို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များအဘို့၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့
အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။ ၃၄ဤရွေ့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့်
တနှစ်တခါ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် အစဉ်စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်
သတည်းဟု မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း အာရုန်ပြုလေ၏။

၁၇

၁-၂တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား
တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၃ဣသရေလအမျိုးသား တစုံတယောက်သည်၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားကို တပ်ထဲမှာ
သတ်သည်ဖြစ်စေ၊ တပ်ပြင်မှာသတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ၄ထာဝရဘုရား၏တဲတော်ရှေ့တွင် ထာဝရဘုရားအား
ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းငှါ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးသို့ မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုသူသည် အသက်သတ်
သောအပြစ်ရှိသည်ဟု မှတ်ရမည်။ အသက် သတ်သောထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။ ၅ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် တော၌ပူဇော်သောယဇ်တို့ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့တွင် ထာဝရ
ဘုရားထံတော်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရ ဘုရားအား မိဿဟာယယဇ်ပူဇော်စေခြင်းငှါ
ထိုသို့စီရင်ရသတည်း။ ၆ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ်ကောင် အသွေးကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
တံခါးနား၌ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်း၍၊ ဆီဥကိုလည်း ထာဝရဘုရားအား
မွှေးကြိုင်ရာဘို့ မီးရှို့ရမည်။ ၇သူတို့သည် အထက်ကမှားယွင်းသကဲ့သို့ နောက်တဖန် နတ်ဆိုး တို့အား
ယဇ်မပူဇော်ရ။ ဤပညတ်သည် သူတို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသောပညတ်တော် ဖြစ်သတည်း။
၈ဣသရေလ အမျိုးသားခြင်းဖြစ်စေ၊ သင်တို့တွင်တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ မီးရှို့ရာယဇ်
အစရှိသော အခြားသောယဇ် တစုံတခုကိုပူဇော်သောအခါ၊ ၉ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းငှါ၊
ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တံခါးသို့ မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်ဟု သူတို့အား ဆင့်ဆို
ရမည်။

၁၀ဣသရေလအမျိုးသားမှစ၍၊ သင်တို့တွင် တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားတစုံတယောက်သည်၊
အသွေး တမျိုးမျိုးကိုစားလျှင်၊ ထိုသူကို ငါသည်မျက်နှာထား၍ သူ၏အမျိုးမှငါပယ်ရှင်းမည်။ ၁၁အကြောင်း
မူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အသက်သည် အသွေး၌တည်၏။ သင်တို့ပြုသော အပြစ်ကိုဖြေစေခြင်းငှါ၊ ထိုအသွေးကို
သင်တို့အားယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပါပေးပြီ။ လူအပြစ်ကို ဖြေသောအရာကား၊ အသွေးဖြစ်သတည်း။ ၁၂ထို့ကြောင့်
သင်တို့၌ အဘယ်သူမျှအသွေးကို မစားရ။ သင်တို့တွင်တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားလည်း အသွေးကို
မစားရဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ ၁၃ဣသရေလအမျိုးသားမှစ၍ သင်တို့တွင်
တည်းနေသော တပါးအမျိုးသား တစုံတယောက်သည်၊ မုဆိုးလုပ်၍ စားစရာဘို့ သား၊ ငှက်ကို ဘမ်းမိလျှင်၊
အသွေးကိုသွန်၍ မြေနှင့်ဖုံးရမည်။ ၁၄အသွေးသည် ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်ခန္ဓာ အသက်ရှင်ရာအကြောင်းဖြစ်၏။

ထိုကြောင့် သင်တို့သည် တစုံတခုသောကိုယ်ခန္ဓာ၏ အသွေးကိုမစားရ ဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ ခပ်သိမ်းသောကိုယ်ခန္ဓာအသက်သည် အသွေး၌တည်သော ကြောင့်၊ အသွေးကိုစားသော သူ မည်သည်ကား၊ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ ၁၅အလိုလိုသေသောအကောင်၊ သားရဲ ကိုက်၍သေသော အကောင်၏အသားကိုစားသော ကိုယ်အမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားမည်သည်ကား၊ စားလျှင် မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ ထိုနောက်စင်ကြယ်ခြင်းရှိ၏။ ၁၆အဝတ်ကို မလျှော် ရေမချိုးလျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ကိုယ်ခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ပညတ်တော်မူ၏။

၁၈

၁-၂တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၃သင်တို့နေဘူးသော အဲဂုတ္တုပြည်၏ အကျင့်ကိုင်း၊ သင်တို့ကိုငါပို့ဆောင် လတံ့သော အခါနာန်ပြည်၏အကျင့်ကိုင်း၊ သင်တို့သည်မကျင့်၊ သူတို့တရားလမ်း သို့မလိုက်ရကြ။ ၄ငါစီရင်ချက်ရှိ သည်အတိုင်းကျင့်၍၊ ငါ့ပညတ်တရားလမ်းသို့လိုက်ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ရ ကြမည်။ ငါသည်သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၅ထိုကြောင့် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ထိုအကျင့်ကို ကျင့်သောသူသည်၊ ထိုအကျင့် အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရ ဘုရားဖြစ်၏။

၆သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ ကိုယ်ပေါက်ဘော်တော်သောသူကို ချဉ်း၍သံဝါသမပြုရ။ ငါသည်ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်၏။ ၇သင်၏အဘနှင့်သာဆိုင်သော သင်၏အမိကိုမချဉ်းရ။ ကိုယ်အမိဖြစ်သောကြောင့် သံဝါသ မပြုရ။ ၈ကိုယ်အဘ၏ မယားမည်သည်ကိုမချဉ်းရ။ အဘနှင့်သာဆိုင်၏။ ၉တအိမ်တည်း၌မွေးဘွားသည်ဖြစ်စေ၊ အခြားသောအရပ်၌ မွေးဘွားသည်ဖြစ်စေ၊ သင်၏နှမကိုမချဉ်းရ။ ၁၀ကိုယ်ရင်သွေးဖြစ်သော သင်၏မြေးကို မချဉ်းရ။ ၁၁အမိခြားသော်လည်း တဘတည်းဖြစ်သောနှမကို မချဉ်းရ။ ၁၂သင့်အဘ၏ ပေါက်ဘော်ရင်း ဖြစ်သောအဘ၏ နှမကိုင်း၊ ၁၃သင့်အမိ၏ ပေါက်ဘော်ရင်းဖြစ်သော အမိ၏ ညီအစ်မကိုင်း၊ ၁၄အဘ၏ ညီအစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သော မိကြီးမိထွေးဖြစ်သော အဘ၏ညီအစ်ကိုမယားကိုင်း၊ ၁၅သား၏မယားတည်း ဟူသော ချွေးမကိုင်း၊ ၁၆ညီအစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သော ညီအစ်ကို၏မယားကိုင်း မချဉ်းရ။ ၁၇ကိုယ်မယား၏ ပေါက်ဘော် ရင်းဖြစ်သော မယား၏သမီး၊ မယား၏မြေးကိုမချဉ်းရ။ မတရားသောအမှုဖြစ်၏။ ၁၈ကိုယ်မယားကို နှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ သူအသက်ရှင်စဉ်တွင်၊ သူ၏ညီအစ်မကိုမသိမ်းရ။

၁၉ဥတုရောက်၍မစင်ကြယ်သော မိန်းမကိုလည်းမချဉ်းရ။ ၂၀ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေလျက်၊ သူ့မယားကို မပြစ်မှားရ။ ၂၁သင်၏သားသမီးတို့ကို၊ မောလုတ်ဘုရားအား မီးဖြင့်မပူဇော်ရ။ သင်၏ဘုရားသခင် နာမတော်ကို မရှုတ်မချရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၂၂မိန်းမနှင့်ပေါင်းဘော်သကဲ့သို့ယောကျ်ားချင်း မပေါင်း ဘော်ရ။ ရွံရှာဘွယ်အမှုဖြစ်၏။ ၂၃ကိုယ်ကိုကိုယ်ညစ်ညူးစေ၍ တိရစ္ဆာန်နှင့် မပေါင်းဘော်ရ။ မိန်းမသည်လည်း မိမိနှင့် တိရစ္ဆာန်၏ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို မခံရ။ ရွံရှာဘွယ်သောရောနှောခြင်းဖြစ်၏။

၂၄ထိုသို့သောအမှုအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်မညစ်ညူးစေရ။ သင်တို့ရှေ့မှ ငါနှင်ထုတ်သောလူအမျိုးမျိုး တို့သည်၊ ထိုသို့သောအမှုကိုပြု၍ ညစ်ညူးကြ၏။ ၂၅သူတို့ပြည်သည်လည်းညစ်ညူး၏။ ညစ်ညူးသော အပြစ်ကြောင့် ငါဆုံးမ၍၊ ထိုပြည်သည်မိမိသားတို့ကို အော့အန်လိမ့်မည်။ ၂၆-၂၇သင်တို့မူကား၊ ငါ့စီရင် ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ထိုပြည်သည်သင်တို့ရှေ့၌ရှိသော လူအမျိုးမျိုးတို့ကို အော့အန် သကဲ့သို့ တဖန်ညစ်ညူးခြင်းကိုခံ၍၊ သင်တို့ကိုမအော့ အန်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သင်တို့တွင် တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ထိုသို့သော ရွံရှာဘွယ် သောအမှုတို့ကိုမပြုရ။ သင်တို့ရှေ့၌ရှိသော ပြည်သားတို့သည်၊ ထိုသို့သောရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုသောအားဖြင့် သူတို့ပြည်သည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ ၂၉ထိုသို့သော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုသောသူမည်သည်ကား၊ သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ ၃၀သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ရှေ့၌ ပြုဘူးသော ထိုရွံရှာဘွယ် ထုံးစံဓလေ့သို့ သင်တို့သည်လိုက်၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်

မညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ပညတ်တရားကိုစောင့်ရှောက်ကြမည်။ ငါသည်သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁-၂တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့အား
ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ငါထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ သင်တို့လည်းသန့်ရှင်း
ခြင်းရှိကြလော့။ ၃လူတိုင်းကိုယ်မိဘကို ရိုသေရမည်။ ငါ့ဥပုသ်နေ့တို့ ကိုလည်းစောင့်ရမည်။ ငါသည်သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားဖြစ်၏။ ၄ရုပ်တုဆင်းတုကိုလည်း မချဉ်းမကပ်ရ။ ကိုယ်အဘို့သွန်းသောဘုရားတို့ကို
မလုပ်ရ။ ငါသည်သင်တို့ ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၅မိဿဟာယယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား
ပူဇော်လျှင်၊ စိတ်တော်နှင့် တွေ့အောင် ပူဇော်ရမည်။ ၆ပူဇော်သောနေ့နှင့် နက်ဖြန်နေ့၌ စားရမည်။
သန်ဘက်နေ့တိုင်အောင် ကျန်ကြွင်းလျှင် မီးရှို့ရမည်။ ၇သန့်ဘက်နေ့၌ အနည်းငယ်ကိုမျှစားလျှင်
ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။ စိတ်တော်နှင့် မတွေ့။ ၈စားသောသူသည် ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသောအရာကို
ရှုတ်ချသောကြောင့် မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်။ ထိုသူကိုသူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။ ၉ကိုယ်မြေ ၌ဖြစ်သော
စပါးကိုရိတ်သောအခါ၊ လယ်ထောင့်တို့ကို အကုန်အစင် မရိတ်ရ။ သိမ်းရာတွင် ကျန်ကြွင်းသောအရာကို
ပြန်၍မကောက်မသိမ်းရ။ ၁၀ကိုယ်စပျစ်သီးကိုလည်း အကုန်အစင်မသိမ်းရ။ ကျန်ကြွင်းသောအသီးကို ပြန်၍
မဆွတ်ရ။ ထိုအသီးကို ဆင်းရဲသောသူ ဧည့်သည် အာဂန္တုအဘို့ချန်ခြွင်းရမည်။ ငါသည်သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၁၁သူ့ဥစ္စာကိုမခိုးရ။ သူတပါးကိုမလှည့်စားရ။ တယောက်ကိုတယောက် မုသာစကားမပြောရ။
၁၂ငါ့နာမကို တိုင်တည်၍ မဟုတ်မမှန်ဘဲကျိန်ဆိုခြင်းကိုမပြုရ။ သင်၏ဘုရားသခင်နာမကို မရှုတ်ချရ။ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၁၃ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ ဥစ္စာကို မတရားသဖြင့်မသိမ်းရ။ အနိုင်အထက်ပြု၍မယူရ။
သူငှါးခံထိုက်သောအခကို တညဉ့်လုံး နံနက်တိုင်အောင်မထားရ။ ၁၄နားပင်းသောသူကို မကျိန်ဆဲရ။
မျက်စိမမြင်သောသူရှေ့မှာ ထိမိ၍လဲစရာ ကိုမထားရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။
ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၁၅တရားတွေ့သည်အမှုမှာ တရားသဖြင့်မစီရင်ရ။ ဆင်းရဲသောသူဘက်၌
မငဲ့ကွက်၊ ကြီးသောသူ၏မျက်နှာကို မထောက်ဘဲ၊ ကိုယ်အမျိုးသား ချင်းကို တရားသဖြင့်စီရင်ရမည်။
၁၆သူ့အသရေပျက်သောသိတင်းကို ကြားပြောခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတို့တွင် မလှည့်လည်ရ။
ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို သေစေခြင်းငှါ မကြံစည်ရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၁၇သင်၏ညီအစ် ကိုကို
စိတ်အခုအခံမရှိရ။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၌ ရှိသောအပြစ်ကို တတ်တိုင်းမရှိစေဘဲ၊ သူ့ကိုအမှန်ဆုံးမရမည်။
၁၈သင့်အမျိုးသားချင်းသည် သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အပြစ်ပြန်၍ မတုံ့ရ။ မငြိုးမထားရ။ ကိုယ်နှင့်
စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ရမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၁၉ငါ၏ပညတ်တရားကို သင်တို့သည်စောင့်ရကြမည်။ အမျိုးခြားသော တိရစ္ဆာန်အထီးအမတို့ကို
မရှက်မတင်စေရ။ ခြားနားသောမျိုးစေ့ကို ရောနှော၍ လယ်၌မကြဲရ။ ဝါနှင့်သိုးမွေးရော၍ ရက်သော
အဝတ်ကိုမဝတ်ရ။ ၂၀ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းလျက်၊ မရွေးမလွှတ်သေးသော ကျွန်မိန်းမနှင့် သင့်နေသောသူသည်
ရိုက်နှက်ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုမိန်းမသည် သူ့ကျွန်ဖြစ်သောကြောင့် သေပြစ်နှင့်လွတ်ရမည်။ ၂၁ယောကျ်ား
သည်လည်း၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ဘို့ သိုးထီးတကောင်ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား ထာဝရ
ဘုရား ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၂၂ထိုယောကျ်ား ပြုမိသောအပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှါ၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်သိုးကို၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ ပူဇော်ရမည်။ ထိုယောကျ်ားသည် အပြစ်လွှတ်ခြင်းသို့
ရောက်လိမ့်မည်။ ၂၃သင်တို့သည် ငါပေးသောပြည်သို့ရောက်၍၊ စားအပ် သောအပင်အမျိုးမျိုးကို စိုက်ပြီးမှ၊
သုံးနှစ်ပတ်လုံး သီးသောအသီးကို၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောအသီး ဟူ၍မှတ် ရမည်။ ထိုအသီးကိုမစားရ။
၂၄စတုတ္ထနှစ်တွင်သီးသောအသီး ရှိသမျှသည်သန့်ရှင်း၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်းဘို့ရာ

ဖြစ်ရမည်။ ၂၅ပဉ္စမနှစ်တွင်သီးသော အသီးကိုစားရမည်။ ထိုသို့ပြုလျှင် အပင်တို့သည်သာ၍သီးကြ လိမ့်မည်။
ငါသည်သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၂၆အသွေးပါသောအသေကောင်ကို မစားရ။
မကောင်းသော အတတ်ကို မပြုစုရ။ ကာလဗေဒင်ကိုမကြည့်ရ။ ၂၇ဦးခေါင်းအနားပတ်လည်၌ ဆံပင်ကိုဝန်း၍
မရိတ်ရ။ ပါးမုန်းကိုလည်းမရိတ်ရ။ ၂၈သေသောသူအတွက် ကိုယ်အသားကို မခုတ်မရှရ၊ သံပူမထိုးရ။ ငါသည်
ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ၂၉ကိုယ်သမီးကို ပြည်တန်ဆာဖြစ်စေခြင်းငှါ မရှုတ်မချရ။ သို့ပြုလျှင် တပြည်လုံးသည်
မတရားသောမေထုန် သို့လိုက်၍ အဓမ္မအမှုနှင့်ပြည့်လိမ့်မည်။ ၃၀ငါ့ဥပုသ်နေ့တို့ကိုစောင့်၍၊ ငါ့သန့်ရှင်းရာ
ဌာနတော်ကို ရိုသေရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၃၁ကိုယ်ကိုကိုယ်ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ နတ်ဝင်သူကို
မမှီဝဲရ။ စုန်းလုပ်သူကိုလည်း မရှာဖွေရ။ ငါသည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၃၂ဆံပင်ဖြူသော
သူရှေ့မှာ ထရမည်။ အသက်ကြီးသောသူ၏ မျက်နှာကို ရိုသေရမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ကို ကြောင်ရွံ့ရမည်။
ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၃၃သင်၏ပြည်၌ တည်းသော ဧည့်သည်ကို မညှဉ်းဆဲရ။ ၃၄သင်နှင့်အတူ
နေသောဧည့်သည်ကို ကိုယ်အမျိုးသားချင်းကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ ကိုယ်နှင့် အမျှချစ်ရမည်။ သင်တို့သည်
အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြဘူးပြီ။ ငါသည်သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ၃၅တိုင်းထွာသော
အမှု၊ ချိန်တွယ်သောအမှု၊ ခြင်တွက်သောအမှု၌ မတရားစွာမပြုရ။ ၃၆မှန်သောချိန်ခွင်၊ မှန်သောအလေး၊
မှန်သောဧဖာ၊ မှန်သောဟိန်တို့ကို သုံးရမည်။ ငါသည် သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၃၇သင်တို့သည် ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်အလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။
ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀

၁တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
၂ဣသရေလ အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ တည်းနေသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ မိမိသားကို
မောလုတ်ဘုရား အား ဆက်ကပ်သောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ပြည်သားတို့လည်း
ခဲနှင့်ပစ်ရကြမည်။ ၃ငါ့သန့် ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေလျက်၊ ငါ့သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကို
ရှုတ်ချလျက်၊ မိမိသားကိုမောလုတ်ဘုရားအား ဆက်ကပ်သောသူကို၊ ငါသည်မျက်နှာထား၍ သူ၏အမျိုးမှ
ပယ်ရှင်းမည်။ ၄မိမိသားကို မောလုတ်ဘုရားအား ဆက်ကပ်သောသူကို၊ ပြည်သားတို့သည် အမှုမထား
မသတ်ဘဲနေလျှင်၊ ၅ထိုသို့နေသောသူနှင့် သူ၏အိမ်သူအိမ် သားတို့ကို ငါသည်မျက်နှာထား၍၊ ထိုသူကိုငင်း၊
သူနှင့်အတူ မောလုတ်ဘုရားထံ၌ မှားယွင်းသောသူကိုငင်း၊ သူတို့ အမျိုးမှပယ်ရှင်းမည်။ ၆လမ်းလွဲ၍
နတ်ဝင်သူ၊ စုန်းလုပ်သူနောက်သို့ လိုက်လျက်၊ မှားယွင်းသောသူကို ငါသည် မျက်နှာထား၍ သူ၏အမျိုးမှ
ပယ်ရှင်းမည်။ ၇သင်တို့၏ဘုရားသခင် ငါထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ သင်တို့သည်
ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍၊ သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့။ ၈ငါနည်းနိသျှယတို့ကို ကျင့်ဆောင်ရကြမည်။ ငါသည်
သင်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
၉မိဘကို ကျိန်ဆဲသောသူတိုင်း အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။ မိဘကို ကျိန်ဆဲသောကြောင့်
သေထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။ ၁၀သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူသည် မှားယွင်းသောမိန်းမနှင့်တကွ အသေသတ်
ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ၁၁ကိုယ်အဘ၏မယားနှင့် သင့်နေသောသူသည် အဘနှင့်သာဆိုင်သောအရာကို
ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုမိန်းမနှင့်တကွ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။
၁၂ယောက်ျားသည် ကိုယ်ချွေးမနှင့် သင့်နေလျှင်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ရွံရှာဘွယ်သောရောနှောခြင်းကို
ပြုသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။ ၁၃မိန်းမနှင့်ပေါင်း
ဘော်သကဲ့သို့ ယောက်ျားခြင်းပေါင်းဘော်လျှင်၊ ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ရွံရှာဘွယ်သောအမှုကို
ပြုသောကြောင့်၊ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။ ၁၄ယောက်ျားသည်
သမီးနှင့်အမိကို မယားပြုလျှင်၊ မတရားသောအမှုဖြစ်၏။ သင်တို့တွင် မတရားသော အမှုမရှိစေခြင်းငှါ၊

ထိုသူသုံးယောက်တို့ကို မီးရှို့ရမည်။ ၁၅ယောကျ်ားသည် တိရစ္ဆာန်နှင့်ပေါင်းဘော်လျှင် အသေသတ် ခြင်းကို
အမှန်ခံရမည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်ကိုလည်း သတ်ရမည်။ ၁၆မိန်းမသည်လည်း၊ မိမိနှင့်တိရစ္ဆာန်၏ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို
ခံလျှင်၊ ထိုမိန်းမနှင့်တိရစ္ဆာန်သည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။
၁၇ယောကျ်ားသည် အဘ၏သမီး၊ အမိ၏သမီးဖြစ်သော မိမိနှမနှင့်သင့်နေလျှင်၊ မတရားသောအမှုဖြစ်၏။
ထိုသူတို့သည် အမျိုးသား ချင်းတို့ရှေ့မှောက်၌ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရကြမည်။ ထိုယောကျ်ားသည် နှမနှင့်သင့်နေ
သောကြောင့်၊ မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်။ ၁၈ယောကျ်ားသည် ဥတုရောက်လျက်ရှိသော မိန်းမနှင့်သင့်နေလျှင်၊
ထိုသူတို့သည် သဘောတူ၍၊ သွေးသွန်နာကို ထင်ရှားစေသောကြောင့်၊ သူတို့အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို
ခံရကြမည်။ ၁၉အဘ၏နှမ၊ အမိ၏ညီမနှင့်မသင့်မနေရ။ ထိုသို့သော ပေါက်ဘော်အရင်းနှင့် သင့်နေသော
သူတို့သည် မိမိအပြစ်ကိုခံရကြမည်။ ၂၀အဘ၏ညီအစ်ကိုမယားနှင့် သင့်နေလျှင်၊ အဘ၏ညီအစ်ကိုနှင့်သာ
ဆိုင်သောအရာကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့သည် မိမိအပြစ်ကို ခံရသဖြင့်၊ တသက်လုံး
သားမရဘဲနေရလိမ့်မည်။ ၂၁ညီအစ်ကို၏ မယားနှင့်သင့်နေလျှင်၊ ညစ်ညူးသောအမှုဖြစ်၏။ ညီအစ်ကိုနှင့်သာ
ဆိုင်သော အရာကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့ သည် သားမရဘဲနေရလိမ့်မည်။

၂၂သင်တို့ကို ငါပို့ဆောင်၍နေရာချသောပြည်သည် မအော့အန်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့
သမျှတို့ကို ကျင့်ဆောင်ရမည်။ ၂၃သင်တို့ရှေ့မှ ငါနှင်ထုတ်သော လူအမျိုးမျိုးတို့၏ ဘာသာဓလေ့သို့မလိုက်ရ။
သူတို့သည် ထိုသို့သောခပ်သိမ်းတို့ကို ပြုသောကြောင့် ငါရွံရှာ၏။ ၂၄သူတို့ပြည်တည်းဟူသော နို့နှင့်
ပျားရည်စီးသောပြည်ကို သင်တို့သည် အမွေခံစေခြင်းငှါ ငါအပိုင်ပေးမည်ဟု ငါ့အမိန့်တော်ရှိပြီ။ ငါသည်
သင်တို့ကို အခြားသောအမျိုးနှင့်ခွဲထားသော သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၂၅ထိုအကြောင်း
ကြောင့်၊ စင်ကြယ်သောသား၊ မစင်ကြယ်သော သား၊ စင်ကြယ်သောငှက်၊ မစင်ကြယ်သောငှက်တို့ကို
ပိုင်းခြားရမည်။ ငါခွဲထားသည်အတိုင်း၊ မစင်ကြယ်သောသား၊ ငှက်၊ မြေပေါ်မှာတွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်
တစုံတခုအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ရွံရှာဘွယ်မဖြစ်စေရ။ ၂၆ငါထာဝရဘုရား သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ကို
ငါအလိုရှိ သဖြင့်၊ အခြားသောအမျိုးနှင့် ခွဲထားသောကြောင့်၊ ငါ့အဘို့သန့်ရှင်းခြင်း ရှိရကြမည်။
၂၇ယောကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ နတ်ဝင်သောသူ၊ စုန်းလုပ်သောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်
ခံရမည်။ ထိုသို့သောသူကို ခဲနှင့်ပစ်ရကြမည်။ သူ၌သေထိုက်သော အပြစ်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁

၁တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်အာရုန်၏သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ဆင့်ဆို
ရမည်မှာ၊ အမျိုးသားချင်းသေသောအတွက် သင်တို့တွင် အဘယ်သမျှ ညစ်ညူးခြင်းမရှိရ။ ၂သို့ရာတွင်
ပေါက်ဘော်ရင်းတည်း ဟူသော မိဘ၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကို၊ ၃လင်မနေသောကညာနှမရင်းအတွက်
ညစ်ညူးခြင်းကိုခံရသောအခွင့်ရှိ၏။ ၄အမျိုးသားချင်း သူကြီးအတွက်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ရှုတ်ချ၍ ညစ်ညူးခြင်း
မရှိရ။ ၅ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဆံပင်ကိုမရိတ်ရ၊ ပါးမုန်းကိုမရိတ်ရ။ အသား၌ခုတ်ရှခြင်းကို မပြုရ။ ၆သူသည်
မိမိဘုရားသခင်အဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ မိမိဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကို မရှုတ်ချရ။ ထာဝရဘုရားအား
မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ မိမိဘုရားသခင်၏ အစာအာဟာရကို ပူဇော်သောကြောင့် သန့်ရှင်းခြင်း
ရှိရမည်။ ၇သူသည် ပြည်တန်ဆာမိန်းမ၊ သီလပျက်သောမိန်းမ၊ လင်နှင့်ကွာသော မိန်းမနှင့် မစုံဘက်ရ။
မိမိဘုရားသခင်အဘို့ သန့်ရှင်း၏။ ၈သင်၏ဘုရားသခင့်ပွဲတော်ကို ဆက်သောကြောင့်၊ သူ့ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊
သူသည် သင့်အဘို့သန့်ရှင်းရမည်။ သင်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသော ငါထာဝရဘုရားသန့်ရှင်း၏။ ၉ယဇ်ပုရော
ဟိတ် သမီးသည်၊ ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်ရှုတ်ချလျှင် မိမိအဘကိုရှုတ်ချရာရောက်၏။ ထိုသူ
ကိုမီးရှို့ရမည်။

၁၀မိမိအမျိုးသားချင်းတို့တွင်၊ အဝတ်တန်ဆာဆင်လျက်၊ အရာ၌ခန့်ထား၍ မိမိခေါင်းပေါ်မှာ
ဆီလောင်းခြင်း ဘိသိတ်ကိုခံသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်၊ မိမိခေါင်း၌တန်ဆာကိုမချွတ်ရ။ မိမိအဝတ်ကို

မဆုတ်ရ။ ၁၁အသေ ကောင်ကိုမချဉ်းရ၊ မိဘအတွက် ညစ်ညူးခြင်းကိုမခံရ။ ၁၂သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ထဲက
မထွက်ရ။ မိမိဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို မရှုတ်ချရ။ အကြောင်းမူကား၊ မိမိဘုရားသခင်၏
ဘိသိတ်ဆီနှင့်ဆိုင်သော သင်းကျစ်ကို ဆောင်းရသောသူဖြစ်၏။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၁၃ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မင်းသည်၊ အပျိုကညာနှင့်သာ စုံဘက်ရ မည်။ ၁၄မုတ်ဆိုးမ၊ လင်နှင့်ကွာသောမိန်းမ၊ သီလပျက်သော
မိန်းမ၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမနှင့်မစုံဘက်ရ၊ မိမိအမျိုးသား ချင်းအပျိုကညာနှင့်သာ စုံဘက်ရမည်။ ၁၅မိမိသားကို၊
အမျိုးသားချင်းတို့တွင် မရှုတ်မချရ။ ငါထာဝရဘုရားသည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကို သန့်ရှင်းစေသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၁၆တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၁၇သင်၏အမျိုး
အစဉ် အဆက်တွင် ကိုယ်၌အပြစ်ရှိသောသူသည်၊ မိမိဘုရားသခင်၏ပွဲတော်ကို ဆက်ကပ်အံ့သောငှါ
မချဉ်းမကပ်ရ။ ၁၈မျက်စိကန်းသောသူ၊ ခြေဆွံ့သောသူ၊ နှာခေါင်းပိသောသူ၊ အင်္ဂါပိုလွန်သောသူ၊
၁၉လက်ကျိုးသောသူ၊ ခြေကျိုး သောသူ၊ ၂၀ကျောကုန်းသောသူ၊ ပုသောသူ၊ မျက်စိနာသောသူ၊ ဝဲစွဲသောသူ၊
ယားနာစွဲသောသူ၊ ဝှေးစေ့ပျက်သော သူသည် မချဉ်းမကပ်ရ ၂၁ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်အမျိုးတွင်၊ ကိုယ်၌
အပြစ်ပါသောသူ တစုံတယောက်မျှ ထာဝရ ဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်အံ့သောငှါ
မချဉ်းမကပ်ရ။ ကိုယ်၌အပြစ်ပါသောကြောင့်၊ မိမိဘုရားသခင်၏ မုန့်တော်ကို ဆက်ကပ်အံ့သောငှါ
မချဉ်းမကပ်ရ။ ၂၂သန့်ရှင်းသောမုန့်ဖြစ်စေ၊ အလွန်သန့်ရှင်းသော မုန့်ဖြစ်စေ၊ မိမိဘုရားသခင်၏မုန့်တော်ကို
စားရမည်။ ၂၃ကိုယ်၌ အပြစ်ပါသောကြောင့်၊ ငါ့သန့်ရှင်းရာဌာနအရပ် တို့ကို ရှုတ်ချမည်ကို စိုးရိမ်၍၊
ကုလားကာအတွင်းသို့ မဝင်ရ။ ယဇ်ပလ္လင်သို့မချဉ်းမကပ်ရ။ ငါထာဝရဘုရားသည် ထိုအရပ်တို့ကို
သန့်ရှင်းစေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂

၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်
ငါ့အဘို့ သန့်ရှင်းစေသောအရာအားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းသောငါ၏ နာမတော်ကို မရှုတ်မချဘဲ၊ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့၏ သန့်ရှင်းသောအရာများနှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ကွာစေရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။
ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၃ထာဝရဘုရားအဘို့ ဣသရေလအမျိုးသား သန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ သန့်ရှင်းခြင်း
ရှိသောအရာတို့ကို၊ ကိုယ်မစင်ကြယ် လျက်နှင့်ချဉ်းကပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသား မည်သည်ကား၊
ငါ့ထံမှပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၄နူနာ၊ ရိနာစွဲသော အာရုန်၏အမျိုးသား
မည်သည်ကား၊ မစင်ကြယ်မှီတိုင်အောင် သန့်ရှင်းသော အရာကိုမစားရ။ အသေကောင်နှင့်ဆိုင်၍
မသန့်ရှင်းသောအရာကိုထိသောသူ၊ သုတ်ရည်ထွက်သောသူ၊ ၅ညစ်ညူး စေ၍ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်ကို
ထိသောသူ၊ ညစ်ညူးခြင်းတစုံတခုစွဲ၍ ညစ်ညူးသောသူ၊ ထိုသို့သောသူကို ထိသမျှသောသူတို့သည်၊
၆ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်ကိုရေမချိုးဘဲနေလျှင်၊ သန့်ရှင်းသော အရာကိုမစားရ။
၇နေဝင်သောနောက်မှ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသောအရာသည် သူတို့စားစ
ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုနောက်မှစားရကြမည်။ ၈အလိုလိုသေသောအကောင်၊ သားရဲကိုက်၍သေသော
အကောင်အားဖြင့် ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေ၍ မစားရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၉ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
ငါ့ပညတ်တော်ကို ဖျက်သဖြင့်၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုခံလျက် မသေရမည်အကြောင်း၊ ငါ့ပညတ်တရားကို
စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေ၏။
၁၀တပါးအမျိုးသားသည် သန့်ရှင်းသောအရာကို မစားရ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်၌ တည်းနေသော
ဧည့်သည် မစားရ။ သူငှါးလည်းမစားရ။ ၁၁ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကိုယ်ငွေနှင့်ဝယ်သောသူ၊ သူ၏အိမ်၌
မွေးသောသူသည် သူ၏အစာကိုစားရမည်။ ၁၂ယဇ်ပုရောဟိတ်သမီးသည် တပါးအမျိုးသား၏ မယားဖြစ်လျှင်၊
သန့်ရှင်းသော ပူဇော်သက္ကာအရာကို မစားရ။ ၁၃သို့ရာတွင် လင်သေသော်၎င်း၊ လင်နှင့်ကွာသော်၎င်း၊

သားမရှိဘဲ မိမိအဘအိမ်သို့ ပြန်၍ ငယ်စဉ်အခါနေသကဲ့သို့ နေပြန်လျှင်၊ အဘ၏အစာကို စားရမည်။
တပါးအမျိုးသား မစားရ။ ၁၄လူသည် သန့်ရှင်းသောအရာကို မသိဘဲစားမိလျှင်၊ စားမိသောအရာ၏ အဘိုးနှင့်
တကွ ငါးစုတစုကိုထပ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပေးရမည်။ ၁၅ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား
အား ပူဇော်၍၊ သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မရှုတ်မချရ။ ၁၆ထိုအရာတို့ကို စားမိ၍ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို မခံ
စေရ။ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သန့်ရှင်စေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၇တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သားဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၁၈ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုး၌တည်းနေသော
တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သစ္စာဂတိရှိ၍ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသောပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော
မီးရှို့ရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရား အားပူဇော်လိုလျှင်၊ ၁၉စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ၊ အပြစ်မပါသောသိုး၊ ဆိတ်၊
နွားအထီးကို ပူဇော်ရမည်။ ၂၀အပြစ်ပါ သောအကောင်ကို မပူဇော်ရ။ ပူဇော်လျှင်စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။
၂၁သစ္စာဂတိရှိ၍ ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြု သောပူဇော်သက္ကာသိုး၊ ဆိတ်၊ နွားကို၊ ထာဝရဘုရားအား
ယဇ်ပူဇော်လိုလျှင်၊ စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ စုံလင်ရမည်။ အပြစ်တစုံတခုမျှမရှိစေရ၊ မျက်စိကန်းသောအပြစ်၊
အရိုးကျိုးသောအပြစ်၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောအပြစ်၊ မြင်းဖုရှိသောအပြစ်၊ ဝဲနာ၊ ယားနာစွဲသောအပြစ် တစုံတခုရှိ
လျှင်ထာဝရဘုရားအား မပူဇော်ရ။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာမပြုရ။
၂၃သို့ရာတွင် အင်္ဂါပိုခြင်း၊ ချို့တဲ့ခြင်းအပြစ်ရှိသောသိုး၊ ဆိတ်၊ နွားကို အလိုလိုပူဇော်သက္ကာဘို့ ပူဇော်ရမည်။
သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်၍ပူဇော်လျှင် စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။ ၂၄ကြိတ်နယ်စုတ်ပြတ်ရာအနာရှိသော အထီး ကို
ထာဝရဘုရားအား မပူဇော်ရ။ သင်တို့ပြည်၌ ထိုသို့သောအကောင်ကို ပူဇော်သက္ကာမပြုရ။ ၂၅ထိုသို့သော
အကောင်ကို တပါးအမျိုးသားဆက်သော်လည်း၊ ပျက်သောအပြစ်ပါသောကြောင့်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင့်
ပွဲတော်ဘို့ မပူဇော်ရ။ ပူဇော်လျှင် စိတ်တော်နှင့်မတွေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၆တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂၇သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားတို့သည်
မွေးဖွားသော အခါ ခုနစ်ရက်အတွင်းတွင် သားငယ်ကိုအမိနှင့်မကွာစေရ။ အဋ္ဌမနေ့မှစ၍ ထာဝရဘုရားအား
မီးနှင့်ပူဇော်သက္ကာဘို့ တော်သင့်၏။ ၂၈နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ၊ သားအမိနှစ်ကောင်ကို တနေ့ခြင်းတွင်
သတ်ရ ၂၉ကျေးဇူးတော် ဝန်ခံရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လိုလျှင်၊ စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ
ပူဇော်လော့။ ၃၀တနေ့ချင်းတွင်စားရ မည်။ နက်ဖြန်နေ့တိုင်အောင်မကြွင်းစေရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
၃၁သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့် ကြရမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၃၂သန့်ရှင်းသော ငါ၏
နာမတော်ကို မရှုတ်ချရ။ ထာဝရဘုရားသန့်ရှင်းတော် မူသည်ဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ထင်မှတ်ရကြမည်။ ၃၃ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်၍၊
သန့်ရှင်းစေသောထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၂၃

၁တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
၂သင်တို့ သည်စီရင်ရသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းတည်းဟူသော ငါထာဝရဘုရား၏ ပွဲတော်များဟူမူကား၊
၃ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေသောဥပုသ်နေ့၊ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို
ပြုရသောနေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် အလုပ်မလုပ်ရကြ။ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ ထာဝရဘုရား၏
ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။
၄အချိန်တန်မှ သင်တို့ကြော်ငြာရသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းတည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏ ပွဲတော်များ
ဟူမူကား၊ ၅ပဌမလဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးယံ၌၊ ထာဝရဘုရား၏ ပသခါပွဲဖြစ်၏။ ၆ထိုလဆယ်ငါးရက်နေ့၌
ထာဝရဘုရား အဘို့ အဇုမပွဲကို ခံရကြမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်ကို စားရကြမည်။ ၇ပဌမနေ့၌
ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရ။ ၈ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအား

မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာကိုပြုရမည်။ သတ္တမ နေ့၌လည်း ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

[၉]တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ [၁၀]သင်တို့သည် ငါပေးသောပြည်သို့ရောက်၍ စပါးရိတ်သောအခါ၊ အဦးရိတ်သော ကောက်လှိုင်း တစည်းကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ [၁၁]သင်တို့သည် စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဥပုသ်နေ့လွန်မှ၊ နက်ဖြန်နေ့တွင် ထိုကောက်လှိုင်းကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲရမည်။ [၁၂]ကောက်လှိုင်းကို ချီလွှဲသောနေ့၌ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်အထီးကို ထာဝရဘုရားအဘို့ မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရ မည်။ [၁၃]ထိုယဇ်နှင့်ဆိုင်သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကား၊ ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်ရာဘို့ မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော ဆီနှင့်ရောသောမုန့်ညက် နှစ်ဆယ်ဖို့ဖြစ်ရမည်။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာ၊ စပျစ်ရည် သုံးလောဃဖြစ်ရမည်။ [၁၄]သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့သောနေ့မရောက်မှီ၌၊ မုန့်၊ ဆန်လှော်၊ စိမ်းသောအသီး အနှံကိုမစားရ။ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

[၁၅]ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာကောက်လှိုင်းကို ဆောင်ခဲ့သောနေ့၊ ဥပုသ်နေ့အလွန် နက်ဖြန်နေ့ကစ၍ သီတင်း ခုနစ်သီတင်းစေ့အောင် ရေတွက်ရမည်။ [၁၆]သတ္တမဥပုသ်နေ့အလွန် နက်ဖြန်နေ့အထိ အရက် ငါးဆယ်တိုင်တိုင် ရေတွက်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားအား ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာအသစ်ကို ဆက်ရကြမည်။ [၁၇]ထာဝရဘုရားအဘို့ အဦး သီးသောအသီး၊ တဆေးဖြင့်ဖောင်းကြွသော မုန့်ညက်နှစ်ဆယ်ဖို့နှင့်လုပ်သော ချီလွှဲရာမုန့်နှစ်လုံးကို သင်တို့အိမ်မှ ထုတ်ဆောင်ခဲ့၍၊ [၁၈]ထိုမုန့်နှင့်တကွ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ် ခုနစ်ကောင်၊ နွားသငယ်အထီးတကောင်၊ ဆိတ်နှစ်ကောင်ကိုဆက်၍၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်ရာဘို့ မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာတည်း ဟူသောမီးရှို့ရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။ [၁၉]အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကိုငင်း၊ မိတ်သဟာရယဇ်အဘို့ အခါမလည်သောသိုးသငယ် နှစ်ကောင်ကိုငင်း ပူဇော်၍၊ [၂၀]ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အဦးသီးသောအသီး မုန့်နှင့်တကွ ချီလွှဲသဖြင့်၊ သိုးသငယ် နှစ်ကောင်ပါလျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ ထိုအရာတို့သည်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဘို့ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်သတည်း။ [၂၁]ထိုနေ့၌လည်း ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုစီရင်ရကြမည်။ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရ။ သင်တို့နေရပ်အရပ်၌ သင်တို့အမျိုးအဆက် စောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်း။

[၂၂]ကိုယ်မြေ၌ဖြစ်သော စပါးကိုရိတ်သောအခါ၊ လယ်ထောင့်တို့ကို အကုန်အစင်မရိတ်ရ။ သိမ်းရာတွင် ကျန်ကြွင်းသောအရာကို ပြန်၍မကောက်သိမ်းရ။ ထိုအရာကို ဆင်းရဲသောသူ ဧည့်သည်အာဂန္တုအဘို့ ချန်ခြွင်းရ မည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

[၂၃]တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ [၂၄]သင်တို့သည် သတ္တမလ၊ ပဌမနေ့ရက်၌ တန်ပိုးမှုတ်ပွဲ၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရသော ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ရကြမည်။ [၂၅]လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

[၂၆]တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ [၂၇]သတ္တမလ၊ ဒသမနေ့သည်လည်း အပြစ်ဖြေရာနေ့၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုသောနေ့ဖြစ်၏။ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရမည်။ [၂၈]ထိုနေ့၌ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ရ။ သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရသောနေ့ဖြစ်၏။ [၂၉]ထိုနေ့၌ ခြိုးခြံစွာမကျင့်သောသူမည်သည်ကား မိမိအမျိုးမှပယ်ရှင်း ခြင်းကိုခံရမည်။ [၃၀]ထိုနေ့၌ အလုပ်တစုံတခုကို

လုပ်သောသူမည်သည်ကို၊ သူ၏အမျိုးမှ ငါပယ်ရှားဖျက်ဆီးမည်။ ၃၁အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ရ။
သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်တော် ဖြစ်သတည်း။
၃၂ထိုနေ့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောနေ့၊ မြိုးခြံစွာကျင့်ရသောနေ့ဖြစ်၏။ နဝမနေ့ ညဦးမှစ၍ နက်ဖြန်
ညဦးတိုင်အောင် ဥပုသ်စောင့်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ။
၃၄သင်တို့သည် သတ္တမလ ဆယ်ငါးရက်နေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားဘို့ သကေနေပွဲကို
ခံရကြမည်။ ၃၅ပဌမနေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ အလုပ်ကိုမလုပ်ရ။ ၃၆ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား
အား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရမည်။ အဋ္ဌမနေ့၌လည်း၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြု၍၊
ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရမည်။ ထူးဆန်းသောစည်းဝေးခြင်းဖြစ်၍
လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရ။ ၃၇-၃၈ဤရွေ့ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့၊ ထာဝရဘုရားအား
ဆက်ကပ်ရသောအလှူဒါန၊ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊
နေ့ရက်အသီးသီးတို့၌ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၊
ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကို ပြုစေခြင်းငှါ စီရင်ရသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်း၊ ထာဝရ ဘုရား
၏ပွဲတော်များဖြစ်သတည်း။ ၃၉ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် မြေအသီးအနှံကို သိမ်းယူသောနောက်၊ သတ္တမလ
ဆယ်ငါးရက်နေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရ ဘုရားအားပွဲခံရကြမည်။ ပဌမနေ့နှင့် အဋ္ဌမနေ့၌
ဥပုသ်စောင့်ရကြမည်။ ၄၀ပဌမနေ့၌ ကောင်းမွန်သောသစ်သီး၊ စွန်ပလွံခက်၊ မိုဃ်းမခပင်အစရှိသော
အရွက်များသောအပင်၏ အကိုင်းအခက်တို့ကိုယူ၍၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုရကြမည်။ ၄၁ထိုပွဲတော်ကို တနှစ်တနှစ်လျှင်ခုနစ်ရက်ပတ် လုံး
ထာဝရဘုရားအဘို့ ခံရကြမည်။ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။
ထိုပွဲတော်ကို သတ္တမလ၌ ခံရကြမည်။ ၄၂ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောအခါ၊
သစ်ခက်တဲ၌ နေစေကြောင်းကို သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည် သိမှတ်မည်အကြောင်း၊
ဣသရေလအမျိုး သားအပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်တဲ၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နေရကြမည်။ ငါသည်
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄၄မောရှေသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏
ပွဲတော်များကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြန်ကြားလေ၏။

၂၄

၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တွင်
သက်သေခံချက် ကုလားကာပြင်မှာ မီးခုံ၌ အစဉ်မပြတ်မီးထွန်းရာဘို့၊ သံလွင်သီးကိုထောင်း၍ယူသော
သံလွင်ဆီ စစ်ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သင့်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။
၃အာရုန်သည်လည်း၊ ညဦးမှသည် နံနက်တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုအမှုကိုစီရင်ရမည်။
သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့် ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။ ၄စင်ကြယ်သောမီးခုံ၌ မီးခွက်များကို၊
အာရုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ အစဉ်အမြဲပြင်ဆင်ရမည်။

၅သင်သည် မုန့်ညက်ကိုယူ၍၊ မုန့်တလုံးလျှင်နှစ်သြမဲစီ၊ မုန့်ဆယ်နှစ်လုံးကို လုပ်ပြီးလျှင်၊
၆ထာဝရဘုရားရှေ့ စင်ကြယ်သော စားပွဲပေါ်မှာ မုန့်တလုံးပေါ်၌ တလုံးကိုထပ်ဆင့်၍၊ တပုံခြောက်လုံးစီ၊
နှစ်ပုံပုံရမည်။ ၇ထာဝရဘုရား အား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော အောက်မေ့တော်မူဘို့ရာ
ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမုန့်နှစ်ပုံပေါ်မှာ စင်ကြယ်သော လောဗန်ကိုတင်ထားရမည်။ ၈ထာဝရဘုရား၏
ပဋိညာဉ်နှင့်အညီ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ လက်မှ ခံယူသောထိုမုန့်ကို၊ အာရုန်သည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ဥပုသ်နေ့တိုင်း အစဉ်အမြဲပြင်ဆင်ရမည်။ ၉ထိုမုန့်ကို အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်ပိုင်၍၊

သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ စားရကြမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာထဲက ထိုမုန့်သည်၊
ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်း၊ အာရုန်အဘို့ အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀အဲဂုတ္တုလူနှင့် ဣသရေလမိန်းမရ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်အတူ လိုက်လာသောသားတယောက်
သည်၊ တပ်ထဲမှာ ဣသရေလလူနှင့်ရန်တွေ့သဖြင့်၊ ၁၁နာမတော်ကို ပြစ်မှားလျက် ကျိန်ဆဲလေ၏။
ထိုသူ၏အမိကား၊ ဒန်အမျိုး၊ ဒိဗရိသမီး ရှေလောမိတ်ဖြစ်သတည်း။ ၁၂ပြစ်မှားသောသူကို မောရှေထံသို့
ဆောင်ယူခဲ့၍ ထာဝရဘုရား၏ အလိုတော်ကို မသိမှီတိုင်အောင် ချုပ်ထားကြ၏။ ၁၃-၁၄ထာဝရဘုရားကလည်း၊
ကျိန်ဆဲသောသူကို တပ်ပြင်သို့ဆောင် သွား၍၊ သူ၏စကားကို ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည် သူ၏ခေါင်း
ပေါ်မှာ လက်ကိုတင်ပြီးမှ၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြစေ။ ၁၅သင်သည် ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ မိမိဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲသောသူသည် မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်။
၁၆ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ပြစ်မှားသောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။
ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ထိုသူကို အမှန်ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ရကြမည်။ အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသား
ဖြစ်စေ၊ နာမတော်ကို ပြစ်မှားလျှင် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ၁၇လူအသက်ကိုသတ်သောသူ သည်လည်း
အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ၁၈တိရစ္ဆာန်အသက်ကို သတ်သောသူသည်လည်း ဥစ္စာရှင်အား
တကောင်အတွက် တကောင်ကိုလျော်ရမည်။ ၁၉လူသည် အိမ်နီးချင်းကို နာအောင်ပြုလျှင်၊ သူ့ကိုပြု
သည်အတိုင်း ကိုယ်ခံရမည်။ ၂၀အရိုးကိုချိုးသည်အတွက် အရိုးချိုးခြင်းကိုရင်း၊ မျက်စိကိုဖျက်သည်အတွက်၊
မျက်စိဖျက်ခြင်းကိုရင်း၊ သွားကိုချိုးသည်အတွက်၊ သွားချိုးခြင်းကိုရင်း၊ သူ့ကိုနာကျင်စွာပြုသည်အတိုင်း၊
ကိုယ်တိုင်နာကျင်စွာခံရမည်။ ၂၁တိရစ္ဆာန်အသက်ကို သတ်သောသူသည်၊ တကောင်အတွက် တကောင်ကို
ပြန်ပေးရမည်။ လူအသက်ကိုသတ်သော သူသည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ၂၂ကိုယ်အမျိုးသားဖြစ်စေ၊
သူတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ တပါးတည်းသော တရားနှင့်သာ စီရင်ခြင်းကိုခံရမည်။ ငါသည်
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၃ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည်ကျိန်ဆဲသောသူကို တပ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ရမည်အကြောင်း မောရှေဆင့်ဆို
သည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း သူတို့သည်ပြုကြ၏။

၂၅

၁တဖန် သိနာတောင်ပေါ်မှာ၊ မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၂သင်တို့သည် ငါပေးသောပြည်သို့ရောက်သောအခါ ထိုပြည်သည်ထာဝရ
ဘုရားအဘို့ ဥပုသ် စောင့်ရမည်။ ၃ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး လယ်လုပ်လျက်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုသုတ်သင်၍
အသီးကိုသိမ်းလျက်နေရမည်။ ၄သတ္တမနှစ်သည်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ဥပုသ်နှစ်၊ တပြည်လုံးငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍
ဥပုသ်စောင့်ရသောနှစ်ဖြစ်၏။ လယ်မလုပ်ရ။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုမသုတ်သင်ရ။ ၅လယ်၌ အလိုလိုပေါက်သော
အသီးအနှံကိုမျှ မရိတ်ရ။ မသုတ်သင်သော စပျစ်ဥယျာဉ်အသီးကိုမျှ မဆွတ်ရ။ တပြည်လုံး
ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောနှစ်ဖြစ်၏။ ၆ပြည်ဥပုသ်တည်းဟူသော အလိုလို ဖြစ်ပွားသောအရာရှိသမျှသည်၊
သင်ကိုယ်မှစ၍ သင်၏ကျွန်၊ ကျွန်မ၊ သူမ၊ ဧည့်သည်စားစရာ၊ ၇သင်၏ပြည်၌ရှိသော သားယဉ်သားရဲ
စားစရာဖြစ်ရမည်။

၈ဥပုသ်နှစ်ခုနစ်နှစ်ကိုရေတွက်၍၊ ခုနစ်နှစ်ခုနစ်လီတည်းဟူသော လေးဆယ်ကိုးနှစ်စေ့ပြီးမှ၊ ၉သတ္တမလ
ဆယ်ရက်နေ့၊ အပြစ်ဖြေခြင်းပြုရာနေ့၌၊ ယုဘိလတံပိုးကို တပြည်လုံးမှုတ်စေရမည်။ ၁၀ငါးဆယ်မြောက်သော
နှစ်ကို သန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ တပြည်လုံး၌ပြည်သားအပေါင်းတို့အား၊ လွတ်ရာအခွင့်ကို ကြွေးကြော်ရမည်။
ယုဘိလနှစ်ဖြစ်၍၊ လူတိုင်းမိမိပိုင်သောမြေ၊ မိမိအဆွေအမျိုးထံသို့ ပြန်ရမည်။ ၁၁ငါးဆယ်မြောက်သောနှစ်သည်
ယုဘိလနှစ်ဖြစ်သောကြောင့် လယ်မလုပ်ရ။ အလိုလိုအပေါက်သောအပင်ကိုမျှ မရိတ်ရ။ မသုတ်သင်သော
စပျစ်ဥယျာဉ်အသီးကိုမျှ မဆွတ်ရ။ ၁၂ယုဘိလနှစ်သည် သန့်ရှင်းသောနှစ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ လယ်၌ရသော

အသီးအနှံကိုသာစားရမည်။ ၁၃ယုဘိလနှစ်တွင် လူတိုင်းမိမိပိုင်သောမြေသို့ပြန်ရမည်။ ၁၄သင်တို့သည်
အချင်းချင်း ရောင်းဝယ်မှုကိုပြုလျှင်၊ တယောက်ကို တယောက်မညှဉ်းဆဲရ။ ၁၅ယုဘိလနှစ်လွန်၍
လိုသောသောနှစ်ပေါင်း အသီးအနှံသီးလတံ့သောနှစ်ပေါင်းကို ရေတွက်၍ ရောင်းဝယ်မှုကိုပြုရမည်။ ၁၆ထိုသို့
အသီးသီးရသော နှစ်များကိုလိုက်၍ ရောင်းသောကြောင့်၊ နှစ်ပေါင်းအနည်းအများ အလိုက်
အဘိုးလျော့လျက်၊ တိုးလျက်ရောင်းဝယ်ရမည်။ ၁၇သင်တို့သည် တယောက်ကိုတယောက် မညှဉ်းဆဲရ။
သင်တို့၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၁၈သင်တို့သည် ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ကျင့်စောင့်လျှင်၊ ထိုပြည်၌ ဘေးလွတ်လျက်နေရကြလိမ့်မည်။
၁၉မြေသည်လည်း မိမိအသီးအနှံကိုပေးသဖြင့်၊ သင်တို့သည်ဝစွာစား၍ ဘေးလွတ်လျက်နေရကြလိမ့်မည်။
၂၀သင်တို့ကလည်း၊ သတ္တမနှစ်တွင် ငါတို့သည်အဘယ်သို့စားရမည်နည်း။ လယ်မလုပ်ရ။ အသီးအနှံကိုမသိမ်း
ရပါတကားဟု ဆိုလျှင်၊ ၂၁ဆဋ္ဌမနှစ်တွင် သင်တို့ကို ငါကောင်းကြီးပေး၍၊ ထိုနှစ်တွင်သုံးနှစ် အဘို့အသီး
အနှံကိုဖြစ်စေမည်။ ၂၂သင်တို့သည် အဋ္ဌမနှစ်တွင် လယ်လုပ်၍၊ နဝမနှစ်တွင်၊ အသီးအနှံကို သိမ်းရာကာ
လတိုင်အောင် ဟောင်းသောအသီးအနှံကို စားရမည်။

၂၃မြေကိုသူတပါးအစဉ်ပိုင်းစေခြင်းငှါ မရောင်းရ။ မြေသည်ငါဥစ္စာဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ငါ၌တည်း
သောဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်ကြ၏။ ၂၄သင်တို့သည် မြေကိုပိုင်လေရာရာ၌ ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ကို
ပေးရကြမည်။ ၂၅သင်၏ အမျိုးသား ချင်းသည်ဆင်းရဲ၍၊ မိမိပိုင်သောမြေကိုရောင်းလျှင်ငင်း၊ သူ၏ပေါက်ဘော်
တစုံတယောက်သည် ဝယ်ခြင်းငှါလာလျှင်ငင်း၊ မိမိပေါက်ဘော်ရောင်းသောဥစ္စာကို ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်
ရှိရမည်။ ၂၆ထိုမြေကိုရွေးနှုတ်သောသူ တယောက်မျှ မပေါ်မရှိ၍၊ မြေရှင်ဟောင်းသည် ကိုယ်တိုင်ရွေးနှုတ်
နိုင်လျှင်၊ ၂၇မိမိမြေသို့ပြန်အံ့သောငှါ၊ ရောင်း၍လွန်သော နှစ်ပေါင်းကိုရေတွက်ပြီးမှ၊ လိုသေးသောအဘိုးကို
အထက်ကရောင်းခဲ့သောသူအား ပြန်ပေးရမည်။ ၂၈ပြန်၍မပေးနိုင်လျှင် ရောင်းခဲ့ သောဥစ္စာကို ယုဘိလနှင့်
တိုင်အောင် ဝယ်သောသူလက်၌ရှိစေရမည်။ ယုဘိလနှစ်တွင် လက်လွှတ်၍ အရှင်ဟောင်း လက်သို့ရောက်
စေရမည်။

၂၉မြို့ထဲ၌ရှိသောအိမ်သို့ အိမ်ရှင်ရောင်းလျှင်၊ တနှစ်အတွင်း ရွေးနှုတ်သောအခွင့်ရှိစေရမည်။
၃၀တနှစ်အတွင်းတွင် မရွေးနှုတ်လျှင်၊ ထိုအိမ်ကိုဝယ်သောသူမှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် အမြဲပိုင်ရကြ
မည်။ ယုဘိလနှစ်ရောက် သော်လည်း လက်မလွှတ်ရ။ ၃၁မြို့ရိုးမရှိ၊ ရွာ၌ရှိသောအိမ်ကို လယ်ယာကဲ့သို့
မှတ်၍ ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။ ယုဘိလ နှစ်ရောက်သောအခါ လက်လွှတ်ရမည်။ ၃၂သို့ရာတွင်
လေဝိသားပိုင်သောမြို့နှင့် မြို့အိမ်တို့ကို၊ အဘယ်ကာလ အချိန် မဆိုဘဲ ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။
၃၃လေဝိသားပိုင်သောမြို့ကိုငင်း၊ အိမ်ကိုငင်း၊ သူတပါးဝယ်လျှင်၊ ယုဘိလနှစ် ရောက်သောအခါ
လက်လွှတ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလလူအမျိုးသားတို့တွင် လေဝိသားတို့သည်၊ ကိုယ်နေရာမြို့
အိမ်မှတပါး အခြားသောဥစ္စာမရှိ။ ၃၄သို့သော်လည်း၊ လေဝိသားမြို့သားနယ်၌ရှိသောလယ်ယာတို့
ကိုမရောင်းရ။ အစဉ်အမြဲပိုင်ရမည်။

၃၅သင်၏ အမျိုးသားချင်းသည် ဆင်းရဲ၍လက်အားလျော့သဖြင့် တပါးအမျိုးသားဧည့်သည်
အာဂန္တုကဲ့သို့ ဖြစ်လျှင်၊ သင့်ထံမှာ နေစေခြင်းငှါသူ့ကို မစရမည်။ ၃၆သူ၌အတိုးအပွါးကို မယူရ။ သင်၏အမျိုး
သားချင်းသည် သင့်ထံမှာ နေစေခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့လော့။ ၃၇အတိုးအပွါးကို
မြော်လင့်၍ငွေကိုငင်း၊ စားစရာကိုငင်း၊ သူ၌မချေးမငှါးရ။ ၃၈ငါသည်ခါနာန်ပြည်ကို သင်တို့အား ပေး၍၊
သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်အံ့သောငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောသင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသခင်ဖြစ်၏။

၃၉သင်၏အမျိုးသားချင်းသည်ဆင်းရဲ၍ သင်၌အရောင်းခံလျှင်၊ အစေခံကျွန်ပြုသကဲ့သို့၊ သူ့ကိုအနိုင်
မပြုရ။ ၄၀သူသည်သူငှါးကဲ့သို့ငင်း၊ ဧည့်သည်ကဲ့သို့ငင်း၊ သင့်ထံမှာနေ၍ယုဘိလနှစ်တိုင်အောင် အစေခံရမည်။

၄၁ထိုအခါသူ သည် သားသမီးနှင့် တကွထွက်၍၊ မိမိအဆွေအမျိုး၊ မိမိဘိုးဘပိုင်သောမြေသို့ပြန်ရမည်။
၄၂အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သောငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်၍၊ အစေခံကျွန်ဖြစ်စေ
ခြင်းငှါ၊ မရောင်းရ။ ၄၃သူကိုကြမ်း တမ်းစွာမစီရင်ရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။
၄၄သင်သည်စေခိုင်းသော ကျွန်၊ ကျွန်မတို့ကို၊ သင့်ပတ်လည် ဝန်းကျင့်တို့၌ နေသောသာသနာပလူတို့တွင်
ဝယ်ရမည်။ ၄၅ထိုမှတပါး၊ သင်တို့တွင်တည်းနေသောတကျွန်းတနိုင်ငံ သားတို့ကိုရင်း၊ သင်တို့ပြည်၌
သူတို့ရသောသားသမီးတို့ကိုရင်း ဝယ်၍ပိုင်ရမည်။ ၄၆သူတို့သည်ကျွန်သားပေါက်ဖြစ်၍၊ သင်တို့နှင့်သင်တို့
သားသမီးတို့သည် အမွေခံ၍ ပိုင်ရမည်။ ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုး သားဖြစ်လျှင်၊
တယောက်ကို တယောက်ကြမ်းတမ်းစွာမစီရင်ရ။

၄၇သင့်အနားမှာတည်းနေသော တကျွန်းတနိုင်ငံသားသည် ငွေရတတ်၍ သူ၏အနားမှာနေသော
သင်၏ အမျိုးသားချင်းဆင်းရဲသဖြင့်၊ သင့်အနားမှာတည်းနေသော တကျွန်းတနိုင်ငံသား၌ရင်း၊
သူ၏သားမြေ၌ရင်း၊ ကိုယ်ကို ရောင်းချလျှင်၊ ၄၈ရောင်းပြီးမှ ရွေးနှုတ်သောအခွင့်ရှိစေရမည်။ မိမိအမျိုးသား
တစုံတယောက်သည်ရွေးနှုတ်ရမည်။ ၄၉ဘကြီး၊ ဘထွေး၊ ညီအစ်ကိုတော်မှစ၍ အဆွေအမျိုးပေါက်ဘော်ရင်း
တစုံတယောက်သည် ရွေးနှုတ်ရမည်။ ကိုယ်တိုင် တတ်နိုင်လျှင်လည်း ကိုယ်ကိုရွေးနှုတ်ရမည်။ ၅၀သခင်နှင့်
ကျွန်တို့သည်၊ ရောင်းဝယ်သောနှစ်မှစ၍ ယုဘိလနှစ်တိုင် အောင်နှစ်ပေါင်းကိုရေတွက်ပြီးလျှင်၊
နှစ်ပေါင်းအနည်းအများကို ထောက်၍ရင်း၊ သူငှါးလုပ်ရသည် ကာလကိုထောက်၍ရင်း၊ ကိုယ်အဘိုးကို
စီရင်ရမည်။ ၅၁ယုဘိလနှစ်မရောက်မီ၊ အစေခံရသောနှစ်ပေါင်း အနည်းအများကိုရေတွက်၍၊ ၅၂လိုသေးသော
နှစ်ပေါင်းအနည်းအများအလိုက် ရွေးရန်အဘိုးကို၊ ဝယ်ရင်းငွေထဲကနှုတ်၍ ပြန်ပေးရမည်။ ၅၃ထိုသူသည်
တနှစ်နောက်တနှစ်၊ သူငှါးကဲ့သို့ နေရမည်။ သင့်မျက်မှောက်၌ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုမခံရ။ ၅၄ထိုသို့သောနည်းဖြင့်
မရွေးမနှုတ် လျှင်၊ ယုဘိလနှစ်ရောက်သော အခါ၊ သူ့ကိုသားမယားနှင့်တကွ သခင်လက်မှ လွတ်ရမည်။
၅၅အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်ကြ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ငါနှုတ်ဆောင်ခဲ့သော ငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်ကြ၏။ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၂၆

၁သင်တို့သည် ကိုယ်အဘို့ထုလုပ်သော ရုပ်တုဆင်းတုကိုမရှိစေရ။ သင်တို့ပြည်၌ကိုးကွယ်စရာ
မှတ်တိုင်ကို မစိုက်ရ။ ထုသောကျောက်ကို ထောင်၍မထားရ။ ငါသည်သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားဖြစ်၏။ ၂ငါ့ဥပုသ်နေ့ တို့ကိုစောင့်၍၊ ငါ့သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကိုရိုသေရမည်။ ငါသည်ထာဝရ
ဘုရားဖြစ်၏။

၃သင်တို့သည်၊ ငါ့ထုံးဖွဲ့ရာလမ်းသို့လိုက်၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကို၊ ကျင့်စောင့်လျှင်၊ ၄အချိန်တန်မှငါသည်
သင်တို့ အဘို့မိုဃ်းရွာစေသဖြင့်၊ မြေသည်မိမိဘဏ္ဍာကိုပေး၍၊ ဥယျာဉ်အပင်တို့သည် အသီးသီးကြလိမ့်မည်။
၅စပါးနင်းနယ် သောအမှုသည်၊ စပျစ်သီးညှစ်ရာကာလ တိုင်အောင်ရင်း၊ စပျစ်သီးညှစ်သောအမှုသည်၊
မျိုးစေ့ကြဲရာကာလ တိုင်အောင်ရင်းမှီသဖြင့်၊ သင်တို့သည်ဝစွာစား၍၊ ကိုယ်ပြည်၌ ဘေးလွတ်လျက်
နေရကြလိမ့်မည်။ ၆သင်တို့ပြည်၌ စစ်မှုကိုငါငြိမ်းစေ၍၊ ခြိမ်းချောက်သောသူမရှိဘဲသင်တို့သည် အိပ်ရကြ
လိမ့်မည်။ ဆိုးသောသားရဲ တို့ကိုလည်း ငါပယ် ရှားမည်။ တပြည်လုံးသည် ထားဘေးနှင့် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။
၇သင်တို့သည် ရန်သူများကို လိုက်၍ထားလက်နက်ဖြင့် အောင်ကြလိမ့်မည်။၈သင်တို့တွင် လူငါးယောက်သည်၊
ရန်သူတရာကိုလိုက်လိမ့်မည်။ လူတရာသည်၊ ရန်သူတသောင်း ကိုပြေးစေ၍၊ ထားလက်နက်ဖြင့် အောင်ကြ
လိမ့်မည်။ ၉သင်တို့ကို ငါစောင့်မသဖြင့် တိုးပွါးများပြားစေ၍၊ သင်တို့နှင့်ငါပြုသောပဋိညာဉ်ကိုငါမြဲမြံစေမည်။
၁၀သိုထားသော စပါးဟောင်းကိုစား၍မကုန်မီ၊ စပါးသစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ အဟောင်းကိုထုတ်ရကြမည်။
၁၁ငါသည်စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်းမရှိဘဲ သင်တို့တွင် တဲတော်ကိုတည်မည်။ ၁၂သင်တို့တွင်လည်းလှည့်လည်၍
သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်လည်းငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၃အဲဂုတ္တုပြည်၌ အစေကျွန်ခံ

ရသော သင်တို့ကို ငါလွှတ်၍ နှုတ်ဆောင်သော သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်တို့၏
ထမ်းဘိုးကြိုးကို ငါဖြတ်၍ သင်တို့ကို တည့်မတ်စေပြီ။
၁၄သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ ဤပညတ်အလုံးစုံကိုမစောင့်၊ ၁၅ငါ့စီရင်
ထုံးဖွဲ့ချက်များကိုရွံရှာ၍၊ မထီမဲ့မြင်ပြုလျက်၊ ငါ့ပညတ်တရားကိုမကျင့်၊ ငါ့ပဋိညာဉ်သစ္စာကို ဖျက်လျှင်၊
၁၆သင်တို့၌ ငါပြုလတ့်သော အမှုဟူမူကား၊ သင်တို့၌မျက်စိပျက်လျက်၊ စိတ်ပူပန်လျက် ရှိစေခြင်းငှါ၊
ထိတ်လန့်သော သဘော၊ တူလာ၊ ဖျားနာတို့ကိုသင်တို့ အပေါ်မှာ ငါခန့်ထားမည်။ သင်တို့သည် မျိုးစေ့ကို
ကြဲသော်လည်း အကျိုးမရှိ။ ရန်သူတို့သည် အသီးအနှံကို စားကြ လိမ့်မည်။ ၁၇သင်တို့ကို ငါမျက်နှာထား၍၊
ရန်သူရှေ့မှာ ဆုံးစေမည်။ သင်တို့သည် ရန်သူ၏အုပ်စိုးခြင်းကိုခံရ၍၊ အဘယ် သူမျှမလိုက်သော်လည်း၊
ပြေးကြလိမ့်မည်။ ၁၈ထိုမျှလောက်ခံရသော်လည်း၊ ငါ့စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ သင်တို့ အပြစ်ကြောင့်
ခုနစ်ဆသောဒဏ်ကိုငါပေးဦးမည်။ ၁၉သင်တို့မာနအစွယ်ကိုငါချိုးမည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို သံကဲ့သို့ ၎င်း၊
မြေကြီးကိုကြေးဝါကဲ့သို့၎င်း၊ ငါဖြစ်စေသဖြင့်၊ ၂၀သင်တို့သည်အချည်းနှီးကြိုးစားအားထုတ်ကြလိမ့်မည်။
သင်တို့ မြေသည် မိမိဘဏ္ဍာကိုမပေး။ ဥယျာဉ်အပင်တို့သည် အသီးမသီးကြ။
၂၁သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလျှင်၊ သင်တို့ အပြစ်အလျောက်ခုနစ်
ဆသော ဘေးကြီးကိုငါသက်ရောက်စေမည်။ ၂၂သင်တို့၏သားသမီးများကို ချီသွား၍၊ သင်တို့၏ တိရစ္ဆာန်
များကို ဖျက်ဆီးလျက်၊ သင်တို့ကိုနည်းစေခြင်းငှါ၊ သားရဲများကို ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သင်တို့သွားရာလမ်းမ
တို့သည် လူဆိတ်ညံရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၂၃ထိုသို့ခံရသော်လည်း၊ သင်တို့သည် သတိမရ၊ ငါ့ကို
ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသေးလျှင်၊ ၂၄ငါသည်လည်းသင်တို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ သင်တို့အပြစ်ကြောင့်
ခုနစ်ဆသောဒဏ်ကိုပေးဦးမည်။ ၂၅ငါ့ပဋိညာဉ်ဘက်၌နေ၍၊ တရားစီရင်ရ သောထားဘေးကို သင်တို့အပေါ်မှာ
ငါသက်ရောက်စေမည်။ သင်တို့သည်မြို့ထဲ၌စုဝေးသောအခါ၊ ကာလနာဘေးကို ငါစေလွှတ်၍၊ ရန်သူလက်သို့
ရောက်စေမည်။ ၂၆သင်တို့၏အစာအာဟာရအထောက်အပင့်ကို ငါပယ်ရှားသောအခါ၊ မိန်းမတကျိပ်တို့သည်
သင်တို့၏ မုန့်ကိုမီးဖိုတဖို၌ဖုတ်ပြီးမှ၊ ထိုမုန့်ကိုချိန်ပေးသဖြင့် သင်တို့သည် ဝစွာမစားရကြ။
၂၇ထိုမလောက်ခံရသော်လည်း၊ ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသေးလျှင်၊ ၂၈ငါသည်လည်း
အမျက်ထွက် ၍ သင်တို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသဖြင့်၊ သင်တို့အပြစ်ကြောင့်ခုနစ်ဆသော ဒဏ်ကိုပေးဦးမည်။
၂၉သင်တို့သည်ကိုယ် သားသမီးတို့၏ အသားကိုစားရကြလိမ့်မည်။ ၃၀သင်တို့မြင့်သောအရပ်များကို
ငါဖြိုဖျက်၍၊ ရုပ်တုဆင်းတုများကို ခုတ်လှဲမည်။ သင်တို့အသေကောင်များကို၊ ရုပ်တုဆင်းတုအသေကောင်
အပေါ်မှာ ပစ်ချ၍၊ သင်တို့ကိုစက်ဆုတ်ရွံရှာ မည်။ ၃၁သင်တို့မြို့များကိုငါဖျက်ဆီး၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သင်တို့နံ့သာပေါင်းအမွှေး အကြိုင်ကိုငါမနမ်း။ ၃၂တပြည်လုံးကို ငါသုတ်သင်
ပယ်ရှင်းသောအမှုကို၊ ထိုပြည်၌နေသော သင်တို့၏ ရန်သူတို့သည် မြင်၍ မိန်းမောတွေဝေ ကြလိမ့်မည်။
၃၃သာသနာပလူတို့တွင် သင်တို့ကိုအရပ်ရပ်ငါကွဲပြားစေ၍၊ ထားမိုးလျက်လိုက်မည်။ သင်တို့ပြည်သည်လည်း
လူဆိတ်ညံလျက်၊ မြို့သည်လည်းပျက်စီးလျက်ရှိလိမ့်မည်။ ၃၄ထိုသို့သင်တို့သည် ရန်သူပြည်၌ နေ၍၊
ကိုယ်ပြည်သည်လူဆိတ်ညံလျက်နေသော ကာလပတ်လုံး ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍၊ မိမိဥပုသ်နေ့တို့၌
မွေ့လျော်ရမည်။ ၃၅လူဆိတ်ညံလျက်နေရသောကာလပတ်လုံး ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ရှိနေသောအခါ၊
ဥပုသ်နေ့တို့၌ပြည်သည် မငြိမ်မဝပ်ရ။ ၃၆ရန်သူပြည်မှာ ကျန်ကြွင်းသော သင်တို့စိတ်နှလုံးထဲသို့၊
ထိတ်လန့်သော သဘောကိုငါပေးသွင်းသဖြင့်၊ သစ်ရွက်လှုပ်သံကြောင့် သင်တို့သည်ကြောက်၍၊
ထားဘေးမှပြေးသကဲ့သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှမလိုက် သော်လည်း လဲကြလိမ့်မည်။ ၃၇အဘယ်သူမျှ
မလိုက်သော်လည်း ထားဘေးမှပြေးသောသူ ကဲ့သို့ တယောက်အပေါ်မှာ တယောက်လဲကြလိမ့်မည်။
ရန်သူရှေ့မှာရပ်နိုင်သောတန်ခိုးမရှိရ။ ၃၈ရန်သူပြည်သည် သင်တို့ကိုမျိုးစား၍၊ သာသနာပ လူတို့တွင်

ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ ၃၉ကျန်ကြွင်းသောသင်တို့သည်၊ ရန်သူပြည်၌ ကိုယ်အပြစ်၊ ဘိုးဘတို့အပြစ်ခံလျက်၊
ဘိုးဘနှင့်တကွအားလျော့ကြလိမ့်မည်။
၄၀သို့ရာတွင် သူတို့သည် ငါ့ကိုပြစ်မှာ၍၊ ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော ကြောင့်၊ ၄၁ငါသည်သူတို့ကို
ဆန့်ကျင့် ဘက်ပြု၍ ရန်သူပြည်သို့ပို့ဆောင်သော အကြောင်းများနှင့်တကွ၊ ကိုယ်အပြစ်၊ ဘိုးဘတို့
အပြစ်များကိုဘော်ပြတောင်း ပန်လျှင်၎င်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော မိမိတို့နှလုံးကို နှိမ့်ချ၍၊
မိမိတို့အပြစ်ကြောင့် ခံရသောဒဏ်ကို ဝန်ခံလျှင် ၎င်း၊ ၄၂ငါသည်ယာကုပ်နှင့် ပြုသော ပဋိညာဉ်၊
ဣဇာက်နှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်ကို၎င်း၊ အာဗြဟံနှင့် ပြုသောပဋိညာဉ်ကို၎င်း ငါအောက်မေ့မည်။ ၄၃ထိုပြည်
သည်သူတို့လက်မှ လွတ်၍၊ သူတို့မရှိဘဲ လူဆိတ်ညံလျက်နေစဉ်တွင်၊ မိမိဥပုသ်နေ့တို့၌ မွေ့လျော်လိမ့်မည်။
သူတို့သည် ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များကို ရွံရှာ၍ မထီမဲ့မြင်ပြုသောအပြစ်ကြောင့်၊ ခံရသောဒဏ်ကို
ဝန်ခံရကြလိမ့်မည်။ ၄၄သို့ရာတွင် ရန်သူပြည်၌နေကြသောအခါ၊ သူတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ သူတို့နှင့်ငါ
ပြုသော ပဋိညာဉ်ကို ပယ်သည် တိုင်အောင် သူတို့ကိုငါမစွန့်ပစ်မရွံရှာ။ ငါသည် သူတို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၄၅ငါသည်သူတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်အံ့ သောငှါ သာသနာပလူတို့မျက်မှောက်၌၊
အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနုတ်ဆောင်သောသူတို့ ဘိုးဘေးနှင့် ငါပြုသော ပဋိညာဉ် ကိုသူတို့အတွက်
ငါအောက်မေ့မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄၆ဤရွေ့ကား ထာဝရဘုရား သည်၊
သိနာတောင်ပေါ်မှာ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့မောရှေလက်တွင် ထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်
ပညတ် တရားဖြစ်သတည်း။

၂၇

၁တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
၂လူသည်သစ္စာဂတိပြု၍ ပူဇော်လျှင်၊ ပူဇော်အပ်သောသူသည်၊ သင်အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား၏
ဘဏ္ဍာ တော်ဖြစ်ရမည်။ ၃သင်သည် အဘယ်မျှအဘိုးပြတ်ရမည်နည်း ဟူမူကား၊ ယောကျ်ားကို
အသက်နှစ်ဆယ်မှသည် ခြောက်ဆယ်တိုင်အောင်၊ အကျပ်တော်အလိုက် ငွေအကျပ်ငါးဆယ်နှင့်
အဘိုးပြတ်ရမည်။ ၄မိန်းမဖြစ်လျှင်၊ ငွေအကျပ် သုံးဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။ ၅အသက်ငါးနှစ်မှသည် ဆယ်နှစ်
တိုင်အောင်၊ ယောကျ်ားကိုအကျပ်နှစ်ဆယ်၊ မိန်းမကို အကျပ်တဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။
၆အသက်တလမှသည် ငါးနှစ်တိုင်အောင်၊ ယောကျ်ားကိုငွေငါးကျပ်၊ မိန်းမကို သုံးကျပ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။
၇အသက်ခြောက်ဆယ်လွန်လျှင်၊ ယောကျ်ားကိုဆယ်ငါးကျပ်၊ မိန်းမကိုတဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။
၈သင်အဘိုးပြတ်သည် အတိုင်းမတတ်နိုင်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် သည်
သစ္စာဂတိပြုသောသူတတ်နိုင်သမျှအတိုင်းအဘိုးပြတ်ရမည်။
၉လူသည် တိရစ္ဆာန်ကို ထာဝရဘုရားအားပူဇော်လျှင်၊ ပူဇော်သမျှသည် သန့်ရှင်းရမည်။
၁၀ကောင်းသည်ဖြစ် စေ၊ ညံ့သည်ဖြစ်စေ၊ တကောင်အတွက် တကောင်ကို မလဲရ။ လဲလိုလျှင်၊ နှစ်ကောင်စလုံး
သန့်ရှင်းရမည်။ ၁၁ထာဝရ ဘုရားအားမပူဇော်အပ်၊ မစင်ကြယ်သောတိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား
ပြ၍၊ ၁၂ကောင်းမကောင်းရှိသည် အလျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘိုးပြတ်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြတ်
သည်အတိုင်း အဘိုးရှိရမည်။ ၁၃ပူဇော်သောသူသည် ရွေးလိုလျှင်၊ အဘိုးရင်းနှင့် ငါးစုတစုကိုထပ်၍ ပေးရမည်။
၁၄လူသည် မိမိအိမ်ကိုထာဝရဘုရားအဘို့သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ကောင်းမကောင်းရှိသည်အလျောက်၊
ယဇ်ပုရော ဟိတ်အဘိုးပြတ်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြတ်သည် အတိုင်းအဘိုးရှိရမည်။ ၁၅ထိုအိမ်ကို
သန့်ရှင်းစေသောသူရွေးလို လျှင်၊ ပြတ်သောအဘိုးရင်းနှင့် ငါးစုတစုကိုပေး၍ အိမ်ကိုယူရမည်။
၁၆လူသည်ကိုယ်ပိုင်သောလယ်ယာကို ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ မုယောမျိုးစေ့ကြဲရသည်
အတိုင်း အဘိုးပြတ်ရမည်။ မျိုးစေ့တသြမဲ ကြဲရသောလယ်ကို၊ ငွေအကျပ်၊ ငါးဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။
၁၇ယုဘိလနှစ်မှစ၍ မိမိလယ်ကို သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ပြတ်သည်အတိုင်းအဘိုးရှိရမည်။ ၁၈ယုဘိလနှစ်လွန်မှ

မိမိလယ်ကို သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ နောင် ယုဘိလနှစ်မှီအောင် လိုသေးသောနှစ်ပေါင်းကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
ရေတွက်၍ ပြတ်သောအဘိုးရင်းငွေကို လျော့ ရမည်။ ၁၉မိမိလယ်ကိုသန့်ရှင်းစေသောသူသည် ရွေးလိုလျှင်၊
ပြတ်သောအဘိုးရင်းနှင့် ငါးစုတစုကိုပေး၍ လယ်ကိုအပိုင် ယူရမည်။ ၂၀သို့မဟုတ်လယ်ကိုမရွေးလို၊
အခြားသောသူအားရောင်းမိလျှင်၊ နောက်တဖန်မရွေးရ။ ၂၁ယုဘိလနှစ်တွင် ထိုလယ်သည် အမှုလွတ်သော
အခါ၊ ကျိန်ဆိုသောလယ်ကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအားသန့်ရှင်း၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ ဥစ္စာဖြစ်ရမည်။
၂၂လူသည်ကိုယ်ပိုင်ရင်းမဟုတ်၊ ဝယ်သောလယ်ယာကို ထာဝရဘုရားအဘို့သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ၂၃ယုဘိ
လနှစ်တိုင်အောင်ပြတ်သောအဘိုးကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရေတွက်၍၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေသော
နေ့၌ အဘိုးပြတ်သောအဘိုးငွေကို ပေးရမည်။ ၂၄ယုဘိလနှစ်ရောက်သောအခါ၊ ထိုလယ်ကိုအရင်ပိုင်၍
ရောင်းသောသူလက်သို့ပြန်စေရမည်။ ၂၅အဘိုးပြတ်လေရာရာ၌ အကျပ်တော်အလိုက်ပြတ်ရမည်။
အကျပ်ကား၊ ဂေရနှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။

၂၆ထာဝရဘုရား ပိုင်ထိုက်သော တိရစ္ဆာန်သားဦးကို၊ အဘယ်သူမျှ မသန့်ရှင်းစေရ။ နွားဖြစ်စေ၊
သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားဥစ္စာဖြစ်၏။ ၂၇မစင်ကြယ်သောတိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျှင်၊ အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်း
ရွေး၍၊ ငါးစုတစုကိုထပ်၍ ပေးရမည်။ မရွေးလိုလျှင်၊ အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်းရောင်းရမည်။

၂၈သို့ရာတွင်လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ပိုင်ရင်းလယ်ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားအားကျိန်ဆို၍
ပူဇော်သမျှကို မရောင်းမရွေးရ။ ကျိန်ဆို၍ပူဇော်သမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားအား အလွန်သန့်ရှင်းရမည်။
၂၉လူကိုပင်ကျိန် ဆို၍ ပူဇော်လျှင်၊ နောက် တဖန်မရွေးရ၊ သတ်ရမည်။

၃၀စပါးဖြစ်စေ၊ သစ်သီးဖြစ်စေ၊ မြေက ဖြစ်သမျှသောအသီးအနှံ ဆယ်စုတစုသည် ထာဝရဘုရား၏
ဘဏ္ဍာ တော်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ ၃၁ဆယ်စုတစုကိုရွေးလိုလျှင်၊ အဘိုးရင်းနှင့်
ငါးစုတစုကို ထပ်၍ပေး ရမည်။ ၃၂နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ၊ ကြိမ်လုံးအောက်၌ သွားသမျှသောအကောင်
ဆယ်စုတစုသည်၊ ထာဝရဘုရား အဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ ၃၃ကောင်းသလော၊ ညှံ့သလောဟု မမေးမစစ်ရ။
တကောင်အတွက်တကောင်ကိုမလဲရ။ လဲလိုလျှင် နှစ်ကောင်စလုံး သန့်ရှင်းရမည်။ အလျှင်းမရွေးရဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၃၄ဤရွေ့ကားထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတော်ပေါ်မှာ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အဘို့
မောရှေ၌ထားတော်မူသော ပညတ်တော်များဖြစ်သတည်း။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသောဝတ်ပြုရာကျမ်းပြီး၏။

တောလည်ရာကျမ်း
NUMBERS.
၁

၁ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်၍၊ ဒုတိယနှစ်၊ ဒုတိယလ၊ ပထမနေ့၌ သိနာ
တော တွင် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်မှာ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
၂-၃သင်နှင့် အာရုန်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်တို့တွင်၊ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော
ယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကို၊ သူတို့အဆွေအမျိုး အသီးအသီးအလိုက် စာရင်းယူလျက်၊ တပ်ခင်းကျင်း၍
ရေတွက်လော့။ ၄အမျိုးအနွယ်အသီး အသီး၊ တမျိုးတယောက်စီ၊ မိမိတို့အဆွေအမျိုး၌ သူကြီးဖြစ်သော
လူတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ ကူညီ၍ ထိုအမှုကို ဆောင်ရကြမည်။ ၅သင်တို့နှင့်အတူ ကူညီ၍ အမှုကို
ဆောင်ရသော သူဟူမူကား၊ ၆ရုဗင်အမျိုး၊ ရှေဒုရသား ဧလိဇုရ၊ ၆ရှိမောင်အမျိုး၊ ဇုရိရှဒ္ဒဲသား ရှေလုမျေလ။
၇ယုဒအမျိုး၊ အမိဒပ်သား နာရှုန်။ ၈ဣသခါအမျိုး၊ ဇုအာသား နာသနေလ။ ၉ဇာဗုလုန်အမျိုး၊ ဟေလုန်သား
ဧလျာဘ။ ၁၀ယောသပ်သားတွင်၊ ဖေရိမ်အမျိုး၊ အမိဟုဒ်သား ဧလိရှမာ။ မနာရှေ အမျိုး၊ ပေဒါဇုရသား
ဂါမလျေလ။ ၁၁ဗယ်ာမိန်အမျိုး၊ ဂိဒေါနိသားအဘိဒန်။ ၁၂ဒန်အမျိုး၊ အမိရှဒ္ဒဲသား အဟေဇာ။ ၁၃အာရှာအမျိုး၊
ဩကရန်သားပါဂျေလ။ ၁၄ဂဒ်အမျိုး၊ ဒွေလသားဧလျာသပ်၊ ၁၅နဿလိအမျိုး၊ ဧနန်သားအဟိရတည်း။
၁၆ဤသူတို့သည် ပရိသတ်တွင် ကျော်စောသောသူ၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးမင်းဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌
လူတထောင်စီ အုပ်ရသောသူ ဖြစ်ကြသတည်း။

၁၇ထိုသို့ နာမည်ဖြင့်ရွေးတော်မူသော ထိုသူတို့ကို၊ မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ခေါ်၍၊ ၁၈ဒုတိယလ၊
ပဌမနေ့၌ ပရိသတ်အပေါင်းကို စည်းဝေးစေပြီးမှ၊ အဆွေအမျိုးစာရင်းကို ဘော်ပြ၍၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်လွန်သော
သူတို့၏ နာမည် ပေါင်းကို မှတ်သဖြင့်၊ ၁၉ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊
သိနာတော၌ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို ရေတွက်လေ၏။ ၂၀ဣသရေလ၏သားဦး၊ ရုဗင်၏အမျိုးသား
တို့တွင်၊ အဆွေအမျိုးအသီးအသီး လိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ ၂၁အသက်နှစ်
ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောကျ်ား ပေါင်း လေးသောင်းခြောက်ထောင် ငါးရာရှိကြ၏။ ၂၂ရှိမောင်အမျိုး
သားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီး လိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ ၂၃အသက်
နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောကျ်ားပေါင်း ငါးသောင်းကိုးထောင် သုံးရာရှိကြ၏။ ၂၄ဂဒ်အမျိုးသား
တို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သားသည် အတိုင်း၊ ၂၅အသက်
နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားပေါင်း လေးသောင်းငါး ထောင်ခြောက်ရာငါးဆယ် ရှိကြ၏။
၂၆ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊
၂၇အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောကျ်ားပေါင်း ခုနစ်သောင်း လေးထောင် ခြောက်ရာရှိကြ၏။
၂၈ဣသခါအမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီး လိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည်
အတိုင်း၊ ၂၉အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောကျ်ားပေါင်း ငါးသောင်းလေး ထောင်လေးရာ
ရှိကြ၏။ ၃၀ဇာဗုလုန်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီး လိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌
မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ ၃၁အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ယောကျ်ားပေါင်း ငါးသောင်းနှစ်ထောင်
လေးရာရှိကြ၏။ ၃၂ယောသပ်မှဆင်းသက်သော ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍
နာမည် များကို စာရင်း၌မှတ်သားသည် အတိုင်း၊ ၃၃အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော
ယောကျ်ားပေါင်း လေးသောင်း ငါးရာရှိကြ၏။ ၃၄မနာရှေအမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍
နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သား သည်အတိုင်း၊ ၃၅အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော
ယောကျ်ားပေါင်း သုံးသောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာ ရှိကြ၏။ ၃၆ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီး
အသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သားသည် အတိုင်း၊ ၃၇အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော

ယောကျ်ားပေါင်း သုံးသောင်းငါးထောင် လေးရာရှိကြ၏။ ၃၈ဒန်အမျိုး သားတို့တွင် အဆွေအမျိုး အသီး
အသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ ၃၉အသက်နှစ်ဆယ် လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော
ယောကျ်ားပေါင်း ခြောက်သောင်းနှစ်ထောင် ခုနစ်ရာရှိကြ၏။ ၄၀အာရှာအမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုး
အသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ ၄၁အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်
နိုင်သော ယောကျ်ားပေါင်း လေးသောင်းတထောင်ငါးရာရှိကြ၏။ ၄၂နဿလိအမျိုးသားတို့တွင် အဆွေ
အမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ ၄၃အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍
စစ်တိုက်နိုင် သောယောကျ်ားပေါင်း ငါးသောင်းသုံးထောင်လေးရာ ရှိကြ၏။ ၄၄ထိုသို့ မောရှေနှင့်အာရုန်
အစရှိသော ဣသရေလ အမျိုး၌ အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်သော မင်းဆယ်နှစ်ပါးတို့သည်၊ ၄၅ဣသရေလ
အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို အဆွေ အမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍ စာရင်းယူသည်အတိုင်း၊ ၄၆အသက်နှစ်ဆယ်
လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သောလူပေါင်းကား ခြောက်သိန်း သုံးထောင်ငါးရာ ငါးဆယ်ရှိသတည်း။

၄၇လေဝိသားတို့သည်၊ ဘိုးဘအမျိုးအလိုက် စာရင်းမဝင်ရသည်အမှုမှာ၊ ၄၈ထာဝရဘုရားသည်
မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၄၉လေဝိသားတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ရောနှော၍မရေတွက်ရ။
စာရင်းထဲ၌မသွင်းရ။ ၅၀လေဝိသားတို့အား သက်သေခံချက်တဲတော်ကိုင်၊ တဲတော်တန်ဆာ ရှိသမျှကိုင်၊
တဲတော်နှင့်ဆိုင်သမျှ တို့ကိုင် အပ်၍၊ သူတို့သည် တဲတော်နှင့် တဲတော်တန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို ဆောင်ရွက်
ရကြမည်။ တဲတော်အမှုကိုလည်း ထမ်းရကြမည်။ တပ်ချသောအခါ၊ တဲတော်ပတ်လည်၌ မိမိတို့နေရာ
ချရကြမည်။ ၅၁တဲတော်ကို ယူသွားချိန်ရောက် သောအခါ၊ လေဝိသားတို့သည် ရုတ်သိမ်းရမည်။
နေရာချချိန်ရောက်သောအခါ၊ ထူထောင်ပြန်ရမည်။ လေဝိအမျိုး သားမှတပါး အခြားသောအမျိုးသားသည်
ချဉ်းကပ်လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ၅၂ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် တပ်ချသောအခါ၊ အလုံးအရင်း
တရှောက်လုံး၊ လူတိုင်းမိမိဆိုင်သောတပ်တွင် မိမိဆိုင်သောအလံနားမှာ မိမိတဲကိုဆောက်ရမည်။ ၅၃ဣသ
ရေလ အမျိုးသား စည်းဝေးရာပရိသတ်အပေါ်မှာ အမျက်တော် မသက်ရောက် စေခြင်းငှါ၊ လေဝိသားတို့သည်
သက်သေခံချက်တဲတော် ပတ်လည်၌ နေရာချ၍၊ သက်သေခံချက်တဲတော်ကို စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု၊
၅၄မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည် အတိုင်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။

၂

၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂ဣသရေလအမျိုးသား
အသီးအသီးတို့သည်၊ မိမိတပ်နှင့်ဆိုင်သောအလံ၊ မိမိအဆွေအမျိုးနှင့်ဆိုင်သော အလံအနားမှာ၊
ပရိသတ်စည်းဝေး ရာတဲတော်ကို ရှေ့ရှုပြု၍နေရာချရမည်။ ၃နေထွက်ရာအရှေ့မျက်နှာ၌၊ ယုဒတပ်အလံနှင့်
ဆိုင်သော အလုံးအရင်း သည်နေရာကျ၍၊ အမိနဒပ်သား နာရှုန်သည်၊ ယုဒအမျိုးသားတို့တွင်
ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ ၄သူ့အုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ ခုနစ်သောင်းလေးထောင် ခြောက်ရာရှိ
သတည်း။ ၅ယုဒတပ်အနားမှာ၊ ဣသခါတပ်ချ၍၊ ဇုအာသား နာသနေလသည်၊ ဣသခါအမျိုးသားတို့တွင်
ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ ၆သူ့အုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်းလေးထောင် လေးရာရှိ
သတည်း။ ၇ထိုနောက်၊ ဇာဗုလုန်တပ်ချ၍၊ ဟေလုန်သား ဧလျာဘသည်၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးသားတို့တွင်
ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ ၈သူ့အုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်းခုနစ်ထောင် လေးရာရှိသတည်း။
၉ယုဒတပ်နှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ တစ်သိန်းရှစ်သောင်း ခြောက်ထောင်လေးရာ
ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် တပ်ဦးအရာ၌ ချီရကြမည်။

၁၀တောင်မျက်နှာ၌၊ ရုဗင်တပ်အလုံးအရင်းသည်၊ ရုဗင်အလံကိုထူ၍၊ ရှေဒုရသား ဧလိဇုရသည်၊
ရုဗင်အမျိုး သားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ ၁၁သူ့အုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ လေးသောင်း
ခြောက်ထောင် ငါးရာရှိသတည်း။ ၁၂ရုဗင်တပ်အနားမှာ ရှိမောင်တပ်ချ၍ ဇုရိရှဒ္ဒဲသား ရှေလုမျေလသည်၊
ရှိမောင်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ ၁၃သူ့အုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်း

ကိုးထောင် သုံးရာရှိသတည်း။ [၁၄]ထိုနောက် ဂဒ်တပ်ချ၍၊ ဒွေလသား ဧလျာသပ်သည်၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့တွင်
ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ [၁၅]သူ့အုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ လေးသောင်းငါးထောင် ခြောက်ရာ
ငါးဆယ်ရှိသတည်း။ [၁၆]ရုဗင်တပ်နှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ တသိန်းငါးသောင်း
တစ်ထောင်လေးရာငါးဆယ် ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် ဒုတိယတပ်အရာ၌ ချီရကြမည်။

[၁၇]ထိုအခါ၊ တပ်မအလယ်၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်နှင့်တကွ၊ လေဝိတပ်ချီရမည်။ တပ်ချသည်
အတိုင်း၊ လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိနေရာ၌ မိမိဆိုင်သောအလံနှင့်အတူ လိုက်လျက်ချီရကြမည်။

[၁၈]အနောက်မျက်နှာ၌ ဧဖရိမ်တပ်အလုံးအရင်းသည်၊ ဧဖရိမ်အလံကိုထူ၍၊ အမိဟုဒ်သား
ဧလိရှမာသည်၊ ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ [၁၉]သူ့အုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊
လေးသောင်းငါးရာ ရှိသတည်း။ [၂၀]ဧဖရိမ်တပ်အနားမှာ မနာရှေတပ်ချ၍၊ ပေဒါဇုရသား ဂါမလျေလသည်၊
မနာရှေအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ [၂၁]သူ့အုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ သုံးသောင်း
နှစ်ထောင်နှစ်ရာ ရှိသတည်း။ [၂၂]ထိုနောက် ဗင်္ယာမိန်တပ်ချ၍၊ ဂိဒေါနိသား အဘိဒန်သည်၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုး
သားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ [၂၃]သူ့အုပ် ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ သုံးသောင်းငါးထောင်
လေးရာ ရှိသတည်း။ [၂၄]ဧဖရိမ်တပ်နှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား တသိန်းရှစ်ထောင်
တစ်ရာရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် တတိယတပ်အရာ၌ ချီရကြမည်။

[၂၅]တပ်များ မြောက်မျက်နှာ၌၊ ဒန်တပ်အလုံးအရင်းသည်၊ ဒန်အလံကိုထူ၍၊ အမိရှဒ္ဒဲသား
အဟေဇာသည်၊ ဒန်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ [၂၆]သူ့အုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊
ခြောက်သောင်းနှစ်ထောင် ခုနစ်ရာရှိသတည်း။ [၂၇]ဒန်တပ်အနားမှာ၊ အာရှာတပ်ချ၍၊ ဩကရန်သား
ပါဂျေလသည်၊ အာရှာအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ [၂၈]သူ့အုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊
လေးသောင်းတစ်ထောင် ငါးရာရှိသတည်း။ [၂၉]ထိုနောက်၊ နဿလိတပ်ချ၍၊ ဧနန်သား အဟိရသည်၊
နဿလိအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။ [၃၀]သူ့အုပ်ရသော အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်း
သုံးထောင် လေးရာရှိသတည်း။ [၃၁]ဒန်တပ်နှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ တသိန်းငါးသောင်း
ခုနစ်ထောင်ခြောက်ရာရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည်၊ မိမိတို့အလံပါလျက် နောက်ဆုံးတပ်အရာ၌ ချီရကြမည်။

[၃၂]ထိုသို့နှင့်အညီ၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်သော ဣသရေလအမျိုးသားတပ် အလုံးအရင်း
လူပေါင်းကား၊ ခြောက်သိန်း သုံးထောင်ငါးရာ ငါးဆယ်ရှိသတည်း။ [၃၃]ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား
မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ လေဝိသားတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ရောနှော၍ မရေတွက်ရ။
[၃၄]ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအသီးအသီး
တို့သည်၊ မိမိအလံအနားမှာ မိမိနေရာချခြင်း ကိုဃင်း၊ မိမိဘိုးဘအမျိုးအလိုက် ချီခြင်းကိုဃင်း ပြုရကြ၏။

၃

[၁]ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ မောရှေအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောအခါ၊ အာရုန်နှင့်
မောရှေ အမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို မှတ်သားသည်တွင်၊ [၂]အာရုန်၏သားဟူမူကား၊ သားဦးနာဒပ်၊
ညီအဘိဟု၊ ဧလာဇာ၊ ဣသမာတည်း။ [၃]ဤသူတို့ကား၊ အဘသည်ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်စေခြင်းငှါ
ဆီလောင်းခြင်း ဘိသိက်ကို ပေး၍ အရာ၌ခန့်ထားသော အာရုန်၏ သားဖြစ်ကြသတည်း။ [၄]နာဒပ်နှင့်
အဘိဟုသည်၊ သိနာတောတွင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထူးခြားသောမီးကို ပူဇော်သောအခါ၊
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သေကြ၏။ သူတို့၌ သားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧလာဇာနှင့် ဣသမာသည်၊ အဘ
အာရုန်ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။ [၅]ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ [၆]သင်သည်လေဝိအမျိုးသားတို့ကိုခေါ်ခဲ့၍ ယဇ်ပု ရောဟိတ်အာရုန်အမှုကို ဆောင်စေခြင်းငှါ၊
အာရုန်ထံ၌ နေရာချလော့။ [၇]သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် ရှေ့မှာ၊ အာရုန်နှင့်
ပရိသတ်အပေါင်းတို့ ဆောင်ရသော အမှုတည်းဟူသော တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ [၈]သူတို့သည်

ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ကြည့်ရှုပြုစု၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားဆောင်ရသော
တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရကြမည်။ ၉လေဝိသားတို့ကို၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့၌ အပ်ရမည်။
ဣသရေလအမျိုးထဲက သူတို့ကို ရွေး၍ ငါ့အားအပိုင်ပေးရမည်။ ၁၀အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကို လည်းခန့်
ထား၍၊ သူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို စောင့်ရကြမည်။ သူ၏အမျိုးမှတပါး၊ အခြားသောသူသည်
ချဉ်းကပ်လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၁၂ဣသရေလအမျိုးတွင်
အဦးဘွားသော သားဦးများအတွက် လေဝိသားတို့ကို ငါရွေးယူသောကြောင့်၊ လေဝိသားတို့သည်
အထူးသဖြင့် ငါ၏လူဖြစ်ရကြမည်။ ၁၃အကြောင်းမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ငါသည်ဒဏ်
ခတ်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးတွင် လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ငါ့အဘို့ ငါသန့်ရှင်း
စေသောကြောင့်၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို အထူးသဖြင့် ငါပိုင်ရ၏။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၄တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတော၌ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၁၅လေဝိသားတို့တွင်
အသက်တလကျော်ရှိသော ယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကို အဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်လော့ဟု၊
၁၆မှာထားတော် မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လေဝိသားတို့ကို ရေတွက်လေ၏။ ၁၇လေဝိသားတို့၏
နာမည်ဟူမူကား၊ ဂေရရှုန်၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိတည်း။ ၁၈မိမိအဆွေအမျိုးအလိုက် ဂေရရှုန်သားတို့၏
နာမည်ကား၊ လိဗနိနှင့်ရှိမိတည်း။ ၁၉မိမိအဆွေအမျိုးအလိုက် ကောဟတ်သားတို့၏ နာမည်ကား၊ အာမရံ၊
ဣဇဟာ၊ ဟေဗြုန်၊ သြဇေလတည်း။ ၂၀မိမိအဆွေအမျိုးအလိုက် မေရာရိသားတို့၏နာမည်ကား၊ မဟာလိနှင့်
မုရှိတည်း။ ဤသူတို့သည်၊ မိမိဘိုးဘအမျိုး အလိုက် ရေတွက်သော လေဝိအမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။

၂၁ဂေရရှုန်မှဆင်းသက်သော လိဗနိအဆွေအမျိုး၊ ရှိမိအဆွေအမျိုးတို့သည် ဂေရရှုန်အမျိုးအနွယ်
ဖြစ်ကြ၏။ ၂၂ထိုအဆွေအမျိုးတို့ကို ရေတွက်၍ အသက်တလကျော်ရှိသော ယောကျ်ားပေါင်းကား
ခုနစ်ထောင်ငါးရာရှိသတည်း။ ၂၃ဂေရရှုန်အဆွေအမျိုးတို့သည် တဲတော်အနောက်မျက်နှာ၌ နေရာချရမည်။
၂၄ဂေရရှုန်အဆွေအမျိုးသူကြီးကား၊ လေလသား ဧလျာသပ်တည်း။ ၂၅ဂေရရှုန်သားတို့ အငန်းအတာဟူမူကား၊
ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၊ အပေါ်တဲ၊ အပေါ်တဲ အဖုံး၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝ၌ ကာသော
ကုလားကာ၊ ၂၆တဲတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည် ဝင်းကုလားကာ၊ ဝင်းတံခါးဝ၌ကာသော ကုလားကာ၊
ကြိုးများ အစရှိသည်တို့ကို ကြည့်ရှုပြုစုရကြမည်။

၂၇ကောဟတ်မှဆင်းသက်သော အာမရံအဆွေအမျိုး၊ ဣဇဟာအဆွေအမျိုး၊ ဟေဗြုန်အဆွေအမျိုး၊
သြဇေလအဆွေအမျိုးတို့သည် ကောဟတ်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ၂၈တဲတော်ကိုစောင့်သောသူ၊ ထိုအဆွေ
အမျိုး တို့ကိုရေတွက်၍ အသက်တလကျော်ရှိသော ယောကျ်ားအပေါင်းကား၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ရာ
ရှိသတည်း။ ၂၉ကောဟတ်အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ တဲတော်တောင်မျက်နှာ၌ နေရာချရမည်။ ၃၀ကောဟတ်
အဆွေအမျိုး သူကြီးကား၊ သြဇေလသား ဧလိဇာဖန်တည်း။ ၃၁သူတို့အငန်းအတာ ဟူမူကား၊ သေတ္တာ၊
စားပွဲ၊ ယဇ်ပလ္လင်များ၊ အမှုတော် ထမ်းစရာ တဲတော်တန်ဆာများ၊ အတွင်းကုလားကာ အစရှိသည်တို့ကို
ကြည့်ရှုပြုစုရကြမည်။ ၃၂ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်သား ဧလာဇာသည်၊ လေဝိအဆွေအမျိုး သူကြီးတို့ကို
အုပ်၍၊ တဲတော်စောင့်သောသူတို့ကို ကြည့်ရှုစီရင် ရမည်။

၃၃မေရာရိမှဆင်းသက်သော မဟာလိအဆွေအမျိုး၊ မုရှိအဆွေအမျိုးတို့သည်၊ မေရာရိအမျိုးအနွယ်
ဖြစ်ကြ၏။ ၃၄ထိုအဆွေအမျိုးတို့ကိုရေတွက်၍ အသက်တလကျော်ရှိသော ယောကျ်ားပေါင်းကား၊
ခြောက်ထောင် ခုနစ်ရာ ရှိသတည်း။ ၃၅မေရာရိ အဆွေအမျိုးသူကြီးကား၊ အဘိဟဲလသား ဇုရေလတည်း။
ဤသူတို့သည် တဲတော်မြောက် မျက်နှာ၌ နေရာချရမည်။ ၃၆မေရာရိသားတို့ အငန်းအတာဟူမူကား၊

တဲတော်ပျဉ်ပြားများ၊ ကန့်လန့်ကျင်များ၊ တိုင်များ၊ ခြေစွပ်များ၊ ထိုအရာနှင့်ဆိုင်သော တန်ဆာများ
အစရှိသည်တို့ကိုင်၊ ဝင်းတိုင်များ၊ [၃၇]ခြေစွပ်များ၊ တံသင်များ၊ ကြိုးများတို့ကိုင်း ကြည့်ရှုပြုစုရကြမည်။
[၃၈]မောရှေနှင့် အာရုန်မှစ၍၊ အာရုန်၏သားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့၊ သန့်ရှင်းရာ
ဌာန တော်ကိုစောင့်လျက်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အရှေ့မျက်နှာ၌ နေရာချရမည်။ သူတို့အမျိုးမှတပါး၊
အခြားသော သူသည် ချဉ်းကပ်လျှင် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ [၃၉]ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ
သည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လေဝိသားတို့ကို အဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍၊ အသက်တလကျော်ရှိသော
ယောကျ်ားပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်ရှိသတည်း။
[၄၀]တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်၊
အသက် တလကျော်သော သားဦးယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကို ရေတွက်၍ စာရင်းယူလော့။ [၄၁]ဣသရေလအမျိုး
သားဦးအပေါင်း တို့အတွက် လေဝိသားတို့ကိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ တိရစ္ဆာန်သားဦးအပေါင်း
တို့အတွက် လေဝိသား တို့၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်များကိုင်း၊ ငါ့အဘို့ယူလော့။ ငါသည် ထာဝရဘုရား
ဖြစ်သည်ဟု၊ [၄၂]မှာထားတောာမူသည် အတိုင်း မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုး သားဦးအပေါင်းတို့ကို
ရေတွက်၍၊ [၄၃]အသက်တလကျော်ရှိသော သားဦး ယောကျ်ားနာမည်ပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာ
ခုနစ်ဆယ်သုံးယောက်ရှိသတည်း။ [၄၄]တဖန် ထာဝရဘုရား သည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
[၄၅]ဣသရေလအမျိုး သားဦးအပေါင်းတို့အတွက် လေဝိသားတို့ကိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌
တိရစ္ဆာန်များအတွက် လေဝိသားတို့၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်များကိုင်း ယူလော့။ လေဝိသား တို့သည်
ငါ၏လူဖြစ်ရကြမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ [၄၆]လေဝိသားတို့ထက်ပိုသော ဣသရေလအမျိုးသားဦး
နှစ်ရာခုနစ်ဆယ်သုံးယောက်တို့ကို ရွေးရမည်အမှုမှာ၊ [၄၇]အကျပ်တော်အလိုက် လူတကိုယ်လျှင် ငါးကျပ်စီ
ခံယူရမည်။ အကျပ်ကား၊ ဂေရနှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။ [၄၈]ပိုသောသူတို့ပေးရသော အရွေးငွေကို၊ အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့အား ပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ [၄၉]လေဝိသားတို့နှင့် ဣသရေလအမျိုး
သားဦးတို့ကိုရွေး၍ ပိုသေးသော သားဦးတို့၏အရွေးငွေကို၊ [၅၀]မောရှေသည် အကျပ်တော်နှင့်ချိန်လျက်၊
အခွက်တဆယ်သုံးပိဿာခြောက်ဆယ်ငါး ကျပ်ကို ယူပြီးလျှင်၊ [၅၁]ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်
စကားတော်အတိုင်း ထိုအရွေးငွေကို အာရုန်နှင့်သူ၏ သားတို့အားပေးလေ၏။

၄

[၁]တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ [၂-၃]လေဝိအမျိုး၊
ကောဟတ် အနွယ်သားတို့တွင်၊ အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို
ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သော သူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူလော့။
[၄]အလွန်သန့်ရှင်းသော အရာတို့နှင့်ဆိုင်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ ကောဟတ်သားများ စောင့်ရှောက်
ရသော အမှုဟူမူကား၊ [၅]တပ်ချီချိန်ရောက်သောအခါ၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်လာ၍၊ အတွင်းကုလား
ကာကို ချပြီးလျှင်၊ သက်သေ ခံချက်သေတ္တာကို အုပ်ရမည်။ [၆]ကုလားကာအပေါ်မှာ တဟာရှုသားရေနှင့်
အုတ်ပြန်၍ သားရေအပေါ်မှာလည်း ပြာသောအထည်ကို ခင်းပြီးမှ၊ ထမ်းဘိုးတို့ကိုလျှိုထားရမည်။
[၇]ရှေ့တော်မုန့်စားပွဲပေါ်မှာ ပြာသောအထည်ကို ခင်း၍၊ လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ လောင်းစရာဖလားများနှင့်တကွ၊
အမြဲထည့်ရသော မုန့်ကိုတင်ပြီးမှ၊ [၈]ထိုအရာတို့ကို၊ နီသောအထည် နှင့် အုပ်ရမည်။ တဖန် တဟာရှု
သားရေနှင့် အုပ်ပြန်၍ ထမ်းဘိုးတို့ကို လျှိုထားရမည်။ [၉]မီးထွန်းရာမီးခုံ၊ မီးခွက်၊ မီးညှပ်၊ မီးညှပ်ခံရာခွက်၊
ဆီအိုးအစရှိသည်တို့ကို ပြာသောအထည်နှင့် အုပ်ပြီးမှ၊ [၁၀]ထိုတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၊ တဟာရှုသားရေ
အိတ်ထဲ၌ သွင်းထား၍၊ ထမ်းဘိုးကိုတပ်ရမည်။ [၁၁]ရွှေယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပြာသောအထည်ကိုခင်း၍၊
တဟာရှုသားရေနှင့် အုပ်ပြီးလျှင်၊ ထမ်းဘိုးတို့ကို လျှိုထားရမည်။ [၁၂]သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကို
ဆောင်ရွက်ရန် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ပြာသောအထည်အိတ်ထဲ၌ သွင်းထား၍၊ တဟာရှုသားရေဖြင့် အုပ်ပြီးမှ

ထမ်းဘိုးကိုတပ်ရ မည်။ ၁၃ယဇ်ပလ္လင်မှပြာကို ပယ်ရှင်း၍ ပလ္လင်ပေါ်မှာ မောင်းသောအထည်ကို ခင်းပြီးလျှင်၊
၁၄ထိုပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သော အမှုတော်ထမ်းရန် တန်ဆာတည်းဟူသော လင်ပန်း၊ အမဲသားချိတ်၊ တူရွင်းပြား၊
အင်တုံအစရှိသော၊ ယဇ်ပလ္လင် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို တင်၍ တဟာရှသားရေနှင့် အုပ်ပြီးမှ ထမ်းဘိုး
တို့ကိုလျှိုထားရမည်။ ၁၅ထိုသို့ တပ်ချီချိန် ရောက်သောအခါ၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်၊ သန့်ရှင်းရာ
ဌာနတော်နှင့် သန့်ရှင်သောတန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို ဖုံးအုပ်သောနောက် ကောဟတ်သားတို့သည် ထမ်းခြင်းငှါ
ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် သေခြင်းနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း သန့်ရှင်းသောအရာကို
မကိုင်ရ။ ဤရွေ့ကား ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၌ ကောဟတ် သားများဆောင်ရွက်သော အမှုပေတည်း။
၁၆ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်သား လေဇာ၏အရာနှင့်ဆိုင်သော အမှုဟူမူကား၊ မီးထွန်းစရာဆီ၊
မီးရှို့ရာနံ့သာ ပေါင်းမွှေး၊ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ဆက်ကပ်ရသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ လိမ်းရန်ဆီအစ
ရှိသော တဲတော်နှင့် တဲတော်တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောတန်ဆာ
ရှိသမျှတို့ကိုငင်း ကြည့်ရှုပြုစု ရမည်။

၁၇တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၁၈ကောဟတ်အဆွေ
အမျိုး အနွယ်သားတို့ကို လေဝိသားစုထဲက မပယ်မဖြတ်နှင့်။ ၁၉သူတို့သည် အလွန်သန့်ရှင်သောအရာတို့ကို
ချဉ်းကပ် ကြသောအခါ သေဘေးလွတ်၍ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်
အရင်ဝင်၍၊ လူအသီး အသီးစောင့်ရသောအမှု၊ ထမ်းရသောဝန်တို့ကို ခွဲခန့်ရမည်။ ၂၀သို့ရာတွင်
သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို ဖုံးအုပ်စဉ်အခါ၊ ကောဟတ်သားတို့သည် သေဘေးနှင့်လွတ်မည်အကြောင်း၊
အထဲသို့ဝင်၍ မကြည့်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂၂-၂၃ဂေရရှုန်အနွယ်သားတို့တွင်
အသက် သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ အလုံးအရင်းဝင်
သောသူ အပေါင်း တို့ကို ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူလော့။ ၂၄ဂေရရှုန်အဆွေအမျိုးတို့သည်
စောင့်ရသောအမှု၊ ထမ်းရသော ဝန်ဟူမူကား၊ ၂၅အတွင်းတဲတော်ကုလားကာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်ကုလားကာ၊ အပေါ်တဲ၊ တဟာရှသား ရေအဖုံး၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးဝ၌
ကာသောကုလားကာ၊ ၂၆တဲတော်နှင့်ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည် ဝင်းကုလားကာ၊ ဝင်းတံခါးဝ၌ကာသော
ကုလားကာ၊ ကြိုးများအစရှိသည်တို့ကိုငင်း၊ ထိုအရာများနှင့်ဆိုင်၍ အမှုတော်ထမ်းရန် တန်ဆာရှိသမျှ
တို့ကိုငင်း ထမ်းရွက်ရကြမည်။ ၂၇ဂေရရှုန်သားများ အမှုစောင့်လေရာရာ။ ဝန်ထမ်းလေ ရာရာ၌၊ အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့ ခွဲခန့်စီရင်သည်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ ၂၈ဤရွေ့ကား၊ ပရိသတ်စည်းဝေ ရာတဲတော်၌၊
ဂေရရှုန်အဆွေအမျိုးသားများ ဆောင်ရွက်ရသော အမှုပေတည်း။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား ဣသမာ
သည် သူတို့ကိုအုပ်ရမည်။

၂၉-၃၀မေရာရိသားတို့တွင်လည်း၊ အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်
စာရင်းယူလော့။ ၃၁သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ စောင့်ရသောအမှု၊ ထမ်းရသောဝန်ဟူမူကား၊
တဲတော်ပျဉ်ပြား၊ ကန့်လန့်ကျင်၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်၊ ၃၂ဝင်းတိုင်၊ ခြေစွပ်၊ တံသင်၊ ကြိုးများတို့ကိုငင်း၊
ထိုအရာများနှင့်ဆိုင်၍ အမှုတော်ထမ်းရန် တန်ဆာရှိသမျှ တို့ကိုငင်း ထမ်းရွက်ရကြမည်။ သူတို့ထမ်းရွက်
ရသော တန်ဆာတို့ကို အမည်မှတ်၍ ရေတွက်ရမည်။ ၃၃ဤရွေ့ကား ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား
ဣသမာအုပ်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ မေရာရိအဆွေအမျိုးသားများ ဆောင်ရွက်ရသော
အမှုပေတည်း။

၃၄-၃၆မောရှေနှင့်အာရုန်အစရှိသော ပရိသတ်သူကြီးတို့သည် ကောဟတ်သားတို့တွင် အသက်
သုံးဆယ် လွန်၍ ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သောသူ

အပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍ စာရင်းသွင်းသောလူပေါင်းကား၊ နှစ်ထောင်ခုနစ်ရာ
ငါးဆယ်ရှိသတည်း။ [၃၇]ဤသူတို့သည် မောရှေ၌ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့်
အာရုန်သည် ရေတွက်၍ ပရိ သတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသော ကောဟတ်အဆွေ
အမျိုးသားပေတည်း။
[၃၈-၄၀]ဂေရရှုန်သားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို
ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သောသူ အပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍
စာရင်းသွင်းသော လူပေါင်းကား၊ နှစ်ထောင်ခြောက်ရာ သုံးဆယ်ရှိသတည်း။ [၄၁]ဤသူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ရေတွက်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို
ဆောင်ရွက်ရသော ဂေရရှုန် အဆွေအမျိုးသားပေတည်း။
[၄၂-၄၄]မေရာရိသားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို
ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်၍
စာရင်းသွင်းသော သူပေါင်းကား၊ သုံးထောင်နှစ်ရာရှိသတည်း။ [၄၅]ဤသူတို့သည် မောရှေ၌ ထာဝရဘုရား
မှာတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ရေတွက်သော မေရာရိအဆွေအမျိုးသားပေးတည်း။
[၄၆-၄၈]ထိုသို့နှင့်အညီ၊ လေဝိသားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်အမှုကိုစောင့်၍ ဝန်များကိုထမ်းခြင်းငှါ ဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကို ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်
မောရှေနှင့် အာရုန်အစရှိသော ဣသရေလသူကြီးတို့သည် ရေတွက်၍ စာရင်းသွင်းသောလူပေါင်းကား၊
ရှစ်ထောင်ငါးရာ ရှစ်ဆယ်ရှိသတည်း။ [၄၉]မောရှေ၌ ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပညတ်တော်အတိုင်း၊
လူအသီးအသီးစောင့် ရသောအမှု၊ အသီးအသီးထမ်းရသောဝန်တို့ကို ထောက်၍ မောရှေရေတွက်သတည်း။

၅

[၁]တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ [၂-၃]ငါနေသောတပ်ကို မညစ်ညူး
စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ နူသောသူ၊ ရိနာစွဲသောသူ၊ အသေကောင်ထိ၍ မစင်ကြယ်
သောသူ ယောကျ်ား မိန်းမအပေါင်းတို့ကို၊ တပ်ပြင်မှာ နေရာချထားရမည်အကြောင်းဆင့်ဆိုလော့ဟု၊
[၄]မောရှေအား မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။
[၅]တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
[၆]လူပြုတတ်သော ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသဖြင့် အပြစ်ရောက်သော ယောကျ်ား
မိန်းမသည်၊ [၇]ထိုအပြစ် ကိုဘော်ပြ၍ တောင်းပန်ရမည်။ ပြစ်မှားသောအတွက်၊ ငါးစုတစုကိုထပ်၍
ပြစ်မှားခံသော သူအားပေးရမည်။ [၈]ထိုအပြစ် အတွက်ပေးသော ဥစ္စာကိုခံထိုက်သော အမျိုးသားချင်းမရှိလျှင်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့ ထာဝရဘုရားအားပူဇော် ရမည်။ ထိုမှတပါး၊ အပြစ်ဖြေစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ရာယဇ်ဘို့၊
သိုးတကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။
[၉]ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ဣသရေလအမျိုးသား ပူဇော်၍ သန့်ရှင်းသောအရာရှိသမျှတို့သည်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် ၏ဥစ္စာဖြစ်ရမည်။ [၁၀]လူတိုင်းသန့်ရှင်းစေ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား လှူသမျှတို့သည်လည်း၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ ဥစ္စာဖြစ် ဖြစ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
[၁၁]တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
[၁၂-၁၃]လင် ရှိသောမိန်းမသည် အခြားတပါးသောယောကျ်ားနှင့် မှားယွင်း၍ လင်ကိုပြစ်မှားလျှင်ငင်း၊
မှားယွင်းစဉ်တွင် သူတပါး မတွေ့မိ၊ သက်သေမရှိ၊ သီလပျက်သော်လည်း၊ ထိုအမှုကိုဝှက်ထား၍ လင်မသိ
လျှင်ငင်း၊ [၁၄]သီလပျက်သည် ဖြစ်စေ၊ မပျက်သည်ဖြစ်စေ၊ လင်သည်မယားကို မယုံလျှင်ငင်း၊ [၁၅]ထိုမိန်းမ
ပြုရသော ပူဇော်သက္ကာဘို့ မုယောမုန့်တဩမဲပါ လျက်၊ သူ့ကိုယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ခေါ်သွားရမည်။
မုန့်ညက်ပေါ်မှာ ဆီကိုမလောင်းရ၊ လောဗန်ကိုမတင်ရ။ မယားကို မယုံခြင်းပူဇော်သက္ကာ၊ အပြစ်ကို

ဖေါ်တင်ရာ ပူဇော်သက္ကာဖြစ်၏။ ၁၆ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုပူဇော်သက္ကာကို ယူ၍ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ထားရမည်။ ၁၇ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သန့်ရှင်းသောရေကို မြေအိုး၌လောင်းပြီးလျှင်၊ တဲတော်၌
ရှိသော မြေမှုန့်ကိုယူ၍ ရေထဲမှာထည့်ရမည်။ ၁၈ထိုမိန်းမကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာထားပြီးလျှင်၊ ခေါင်း၌
အချည်းစည်းရှိစေ၍၊ မယားကိုမယုံခြင်း၊ ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော သတိပေးရာပူဇော်သက္ကာကို
မိန်းမလက်၌ထည့် ရမည်။ ကျိန်ခြင်းဘေးကိုဖြစ်စေသော ရေခါးကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကိုယ်တိုင် ကိုင်ရမည်။
၁၉ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုမိန်းမကို အကျိန်တိုက်လျက်၊ သင်သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းမှ
တပါးအခြားသော ယောကျ်ားနှင့် မှားယွင်းခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းဘေးကိုဖြစ်စေသော၊
ဤရေခါးနှင့် ကင်းလွတ်စေသတည်း။ ၂၀ကိုယ်ခင်ပွန်းမှ တပါး အခြားသောယောကျ်ားနှင့် မှားယွင်း၍
ညစ်ညူးခြင်းရှိလျှင်၊ ၂၁ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏ပေါင်ကို ပိန်စေ၍ ဝမ်းကိုလည်းရောင်စေသဖြင့်၊
သင့်ကိုကျိန်အပ်သောသူ၊ အထိမ်းအမှတ်ပြု၍ လူများ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ခံရသောသူ ဖြစ်စေခြင်းငှါ
စီရင်တော်မူစေသတည်း။ ၂၂ကျိန်ခြင်းဘေးဖြစ်စေသော ဤရေသည် သင်၏ဝမ်းထဲသို့ဝင်၍ ဝမ်းယောင် ခြင်း၊
ပေါင်ပိန်ခြင်းကိုဖြစ်စေသတည်းဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကျိန်ခြင်းအကျိန်တိုက်လျှင်၊ မိန်းမက၊ အာမင်၊
အာမင်ဟု ဝန်ခံရမည်။ ၂၃ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း၊ ထိုအကျိန်တို့ကို ရေးမှတ်၍၊ တဖန်ရေခါးနှင့် ချေပြီးမှ၊
၂၄ကျိန်းခြင်းဘေးဖြစ်စေသောရေခါးကို မိန်းမအားတိုက်ရမည်။ ထိုရေသည် မိန်းမထဲသို့ဝင်၍ ခါးလိမ့်မည်။
၂၅ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ မယားကိုမယုံခြင်း ပူဇော်သက္ကာကို မိန်းမလက်မှယူ၍၊ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲလျက် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဆက်ပြီးလျှင်၊ ၂၆မုန့်ညက်တလက်ဆွန်း တည်းဟူသော
ပူဇော်သက္ကာအတွက်အတာကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့၍၊ ထိုနောက်အကျိန်ရေကို မိန်းမသောက်စေရမည်။
၂၇ထိုမိန်းမသည် လင်ကိုပြစ်မှား၍ ညစ်ညူးခြင်းရှိလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းဘေးဖြစ်စေသော ရေကိုသောက်ပြီးမှ၊
သူ့အထဲ၌ ရေဝင်၍ခါးသဖြင့်၊ ဝမ်းရောင်ခြင်း၊ ပေါင်ပိန်ခြင်းသို့ရောက်၍ ထိုမိန်းမသည် မိမိအမျိုး၌
ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၈သို့မဟုတ် ထိုမိန်းမသည် မညစ်ညူး၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိလျှင်၊ ဘေးနှင့်လွတ်၍
ပဋိသန္ဓေယူသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ၂၉ဤရွေ့ကား၊ မိန်းမသည် ကိုယ်ခင်ပွန်းမှတပါး အခြားသော
ယောကျ်ားနှင့် မှားယွင်း၍ ညစ်ညူးခြင်းရှိသော်၎င်း၊ ၃၀ယောကျ်ားသည် မယားကို မယုံသောသဘော
စွဲလမ်းသော်၎င်း၊ စောင့်ရသောတရားပေတည်း။ ယောကျ်ားသည် မယားကိုမယုံ၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌
ထားသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဤတရားအတိုင်းစီရင်သဖြင့်၊ ၃၁ယောကျ်ားသည် အပြစ်နှင့်
ကင်းလွတ်၍ မိန်းမသည် မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
၂ယောကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မိမိကိုခြားနားစေ၍၊ နာဇရိသစ္စာပြုခြင်းငှါ၊
မိမိကိုမိမိခွဲထားသော အခါ၊ ၃စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မျိုးကိုရှောင်ရမည်။ စပျစ်ရည်ချဉ်နှင့် ယစ်မျိုးချဉ်ကိုလည်း
မသောက်ရ။ စပျစ်သီးဖြင့် လုပ်သော အရည်ကိုအလျှင်းမသောက်ရ။ စပျစ်သီးအစိမ်းအခြောက်ကိုလည်း
မစားရ။ ၄ခြားနားလျက်နေသော ကာလပတ်လုံး၊ စပျစ်သီးအဆန်၊ စပျစ်သီးအခွံမှစ၍ စပျစ်ပင်က
ဖြစ်သမျှကိုမစားရ။ ၅ခြားနားသောသစ္စာစောင့်သောကာလပတ်လုံး ဦးဆံကိုမရိတ်ရ။ ထာဝရဘုရားအဘို့
မိမိကိုခြားနားစေသောကာလမစေ့မှီတိုင်အောင်၊ သူသည်သန့်ရှင်းရမည်ဖြင့်၊ မိမိဆံပင်ကိုအလိုအလျောက်
တိုးပွါးစေမည်။ ၆ထာဝရဘုရားအဘို့ မိမိကိုခြားနားစေသော ကာလပတ်လုံး၊ အသေကောင်ကို မချဉ်းမကပ်ရ။
၇သူ၏ဘုရားသခင်အဘို့ သူ၏ခေါင်းကို ခြားနားစေသောကြောင့်၊ မိဘ၊ ညီအစ်ကို၊ နှမသေသော်လည်း၊
ညစ်ညူးခြင်းကိုမခံရ။ ၈ခြားနားလျက်နေသော ကာလပတ်လုံး၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်း ရမည်။
၉သူ့အနားမှာ တစုံတယောက်သောသူသည် ချက်ခြင်းသေ၍၊ သူသည်ခြားနားစေသောခေါင်းကို ညစ်ညူး
စေလျှင်၊ စင်ကြယ်စေသောနေ့တည်းဟူသော သတ္တမနေ့၌ ဦးဆံကိုရိတ်ရမည်။ ၁၀အဋ္ဌမနေ့၌

ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ။ တခုခုကိုပရိသတ်စည်းဝေးရတဲတော် တံခါးရှေ့၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၁၁ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊
မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်ကိုပူဇော်၍၊ ထိုသူ၌အသေ ကောင် အားဖြင့်ရောက်သောအပြစ်ဖြေစ်ခြင်းကို ပြုပြီးမှ၊
ထိုနေ့ခြင်းတွင် သူ၏ခေါင်းကိုသန့်ရှင်းစေရမည်။ ၁၂အရင်ခြား နားစေသော ကာလကို ထာဝရဘုရားအဘို့
တဖန်ခြားနားစေ၍၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်တကောင်ကို ဒုစရိုက် ဖြေရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။
အရင်ခြားနားခြင်းပျက်သောကြောင့်၊ လွန်သောကာလပျောက်ရမည်။

၁၃ခြားနား၍နေသောကာလစေ့ပြီးမှ၊ နာဇရိလူစောင့်ရသောတရားဟူမူကား၊ သူသည်ပရိသတ်စည်း
ဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့သို့ လာ၍၊ ၁၄မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အခါမလည်၊ အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်အထီး
တကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အခါမလည်၊ အပြစ်မပါသောသိုးသငယ် အမတကောင်၊ မိဿဟာယယဇ်ဘို့
အပြစ်မပါသော ဆိတ်တကောင်၊ ၁၅ဆီရောသော မုန့်ညက်နှင့် လုပ်သောမုန့်ပြား၊ ဆီလူးသော
တဆေးမဲ့မုန့်ကြွပ်တည်းဟူသော တဆေးမဲ့မုန့်တတောင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရမည်။ ၁၆ထိုပူဇော်သက္ကာများကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ သွင်း၍၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ရမည်။ ၁၇တဆေးမဲ့မုန့်
တတောင်းနှင့် တကွ၊ မိဿဟာယယဇ် ဆိတ်ကိုရင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာကိုရင်း၊ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ရမည်။ ၁၈နာဇရိလူသည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
တံခါးနားမှာ၊ မိမိခြားနားသော ဦးဆံကိုရိတ်၍၊ ထိုဆံကို မိဿဟာ ယယဇ်အောက်၌ရှိသော
မီးထဲမှာထည့်ရမည်။ ၁၉ခြားနားသောဦးဆံကို ရိတ်ပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပြုတ်သော ဆိတ်ပခုံး တဘက်၊
တောင်းထဲကတဆေးမဲ့မုန့်ပြားတပြား၊ တဆေးမဲ့ မုန့်ကြွပ်တချပ်ကို ယူ၍၊ နာဇရိလူလက်၌ ထည့်ပြီးလျှင်၊
၂၀ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာဘို့ ချီလွှဲရမည်။ ထိုအရာတို့သည်၊ ချီလွှဲရာရင်ပတ်၊ ချီလွှဲရာ
ပခုံးနှင့် တကွ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ ထိုနောက်မှ၊ နာဇရိလူသည် စပျစ်ရည်ကို သောက်ရ
သောအခွင့်ရှိ၏။ ၂၁ဤရွေ့ကား၊ သစ္စာပြုသောနာဇရိလူသည်၊ အလိုအလျောက်တတ်နိုင်သမျှမှတပါး၊
မိမိခြားနားခြင်း အတွက်၊ ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရသော ပူဇော်သက္ကာနှင့် ဆိုင်သော တရားပေတည်း။
သစ္စာပြုသည်အတိုင်း၊ ခြားနားခြင်းတရားနှင့် အညီပြုရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
၂၃သင်တို့ သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ကောင်းကြီးပေး၍ မြွက်ရသော စကားဟူမူကား၊
၂၄ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေး၍ စောင့်မတော်မူပါစေသော။ ၂၅ထာဝရဘုရားသည် သင်၌
မျက်နှာတော်အလင်းကို လွှတ်၍ကရုဏာ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။ ၂၆ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုမြော်
ကြည့်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူပါစေသောဟု၊ ၂၇ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အပေါ်မှာ ငါ့နာမကိုမြွက်ဆို၍
တင်လျှင်၊ ငါသည်ထိုသူတို့ကို ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၇

၁မောရှေသည်တဲတော်ကိုထူထောင်၍၊ တဲတော်နှင့် တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုရင်း၊ ယဇ်ပလ္လင်နှင့်
ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုရင်း ဆီလူး၍၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းအမှုကို လက်စသတ်သောနေ့၌၊ ၂စာရင်းဝင်
သောသူ တို့ကိုအုပ်၍ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အသီးအသီးတို့၌ မင်းဖြစ်သောသူ၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးမင်း
တို့သည်၊ ၃မင်းတပါး နွားထီးတကောင်စီ၊ မင်းနှစ်ပါး အမိုးပါသောရထားတခုစီ၊ ရထားခြောက်ခု၊
နွားဆယ်နှစ်ကောင်တို့ကို တဲတော်ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့၍ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သက္ကာပြုကြ၏။ ၄-
၅ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုဆောင်ရွက်စရာဘို့ခံယူ၍ အမှုကို
ဆောင်ရွက် ရသည်အတိုင်း၊ လေဝိသားအသီးအသီးတို့အားပေးလော့ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၆မောရှေသည်
ရထားနှင့် နွားတို့ကိုခံယူ၍ လေဝိသားတို့အားပေးသဖြင့်၊ ၇အမှုဆောင်ရွက်စရာ ရှိသည်အတိုင်း၊

ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား ဣသမာအုပ်သော ဂေရရှုန်သားတို့အား ရထားနှစ်ခုနှင့် နွားလေး
ကောင်တို့ကိုငင်း၊ ၈မေရာရိသားတို့အား ရထားလေးခုနှင့် နွားရှစ်ကောင် တို့ကိုငင်းပေးလေ၏။ ၉သန့်ရှင်းရာ
ဌာနတော်အမှုကို စောင့်ရသော ကောဟတ်သားတို့သည်၊ မိမိတို့ ပခုံး၌ထမ်းရွက်ရသောကြောင့်၊
သူတို့အားရထား နှင့် နွားတို့ကိုမပေး။
၁၀ယဇ်ပလ္လင်ကို ဆီလူးသောနေ့၌ အနုမောဓနာပြုစရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ အခြားသောပူဇော်
သက္ကာကို ပြုကြ၏။ ၁၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို အနုမောဓနာပြုစရာဘို့၊ မင်းအသီးအသီး
တို့သည် နေ့ရက်အစဉ် အတိုင်း မိမိပူဇော်သက္ကာကို ပြုရကြမည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၂ထိုသို့နှင့်
အညီ၊ ပဌမနေ့၌ ယုဒအမျိုး၊ အမိနဒပ်သားနာရှုန်သည် ဆက်သောပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊ ၁၃အကျပ်တော်
အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့် ရော၍ အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊ ၁၄မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍
အကျပ်တဆယ် အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊ ၁၅မီးရှို့ရာယဇ် ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုးထီး
တကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊ ၁၆အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဘို့ဆိတ်သငယ်တကောင်၊
၁၇မိဿဟာယ ယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်
ငါးကောင် တို့ကို အမိနဒပ်သား နာရှုန်သည် ပူဇော်လေ၏။
၁၈ဒုတိယနေ့၌ ဣသခါ အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော ဇုအာသားနာသနေလဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
ဟူမူကား၊ ၁၉အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသော
ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူ ဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့် ရော၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊
၂၀မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍အ ကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊ ၂၁မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့အသက်ပျိုသော
နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်တကောင်၊ ၂၂အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့
ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ ၂၃မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊
အခါမလည်သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဇုအာသား နာသနေလ သည်ပူဇော်လေ၏။
၂၄တတိယနေ့၌ ဇာဗုလုန် အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော ဟေလုန်သား ဧလျာဘဆက်သော
ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊ ၂၅အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ် အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်
အချိန်ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့် ရော၍အပြည့်ထည့်သော
မုန့်ညက်၊ ၂၆မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊ ၂၇မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့
အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊
၂၈အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ ၂၉မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊
ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဟေလုန်သား ဧလျာဘသည်ပူဇော်လေ၏။
၃၀စတုတ္ထနေ့၌ ရုဗင်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သောရှေဒုရသား ဧလိဇုရဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ ဟူမူကား၊
၃၁အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေဖလား၊
ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ ဆီနှင့် ရော၍အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊ ၃၂မီးရှို့ရာနံ့သာ
ပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊ ၃၃မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊
သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊ ၃၄အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊
၃၅မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်
ငါးကောင်တို့ကို၊ ရှေဒုရသား ဧလိဇုရ သည်ပူဇော်လေ၏။
၃၆ပဥ္စမနေ့၌ ရှိမောင်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော ဇုရိရှဒ္ဒဲသား ရှေလုမျေလဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
ဟူမူကား၊ ၃၇အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန် ရှိသော
ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ် ပူဇာ်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊

၃၈မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍အကျပ် တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊ ၃၉မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့အသက်ပျိုသော
နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည် သောသိုးထီးတကောင်၊ ၄၀အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့
ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ ၄၁မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊
အခါမလည်သောသိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဇုရိရှဒ္ဒဲသားရှေလုမျေလသည် ပူဇော် လေ၏။
၄၂ဆဋ္ဌမနေ့၌ ဂဒ်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သောဒွေလသား လျောသပ်ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ ဟူမူကား၊
၄၃အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသောငွေဖလား၊
ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ ဆီနှင့် ရော၍ အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊
၄၄မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသောရွှေဇွန်း၊ ၄၅မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော
နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်တကောင်၊ ၄၆အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့
ဆိတ်သငယ် တကောင်၊ ၄၇မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ် ငါးကောင်၊
အခါမလည်သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဒွေလသားလျောသပ် သည် ပူဇော်လေ၏။
၄၈သတ္တမနေ့၌ ဖရိမ်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော အမိဟုဒ်သား ဧလိရှမာဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
ဟူမူကား၊ ၄၉အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသော
ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့် ရော၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊
၅၀မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊ ၅၁မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့
အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သောသိုးသငယ်တကောင်၊ ၅၂အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ ၅၃မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊
အခါမလည်သော သိုးသငယ် ငါးကောင်တို့ကို၊ အမိဟုဒ်သား ဧလိရှမာ သည်ပူဇော်လေ၏။
၅၄အဋ္ဌမ၌ မနာရှေအမျိုးတွင် မဖြစ်သော ပေဒါဇုရသား ဂါမလျေလဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
ဟူမူကား၊ ၅၅အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသော
ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့် ရော၍ အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊
၅၆မီးရှို့ရာနံ့ပေါင်းနှင့် ပြည့်၍အကျပ် တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊ ၅၇မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော
နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည် သောသိုးသငယ် တကောင်၊ ၅၈အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့
ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ ၅၉မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊
အခါမလည်သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ပေဒါဇုရသား ဂါမလျေလသည် ပူဇော်လေ၏။
၆၀နဝမနေ့၌ ဗယ်္ဂာမိန်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော ဂိဒေါနိသားအဘိဒန်ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
ဟူမူကား၊ ၆၁အကျပ်တော်အလိုက် တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသော
ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့် ရော၍ အပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊
၆၂မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊ ၆၃မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော
နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊ ၆၄အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့
ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ ၆၅မိဿဟာယ ယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊
အခါမလည်သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဂိဒေါနိသား အဘိဒန်သည် ပူဇော်လေ၏။
၆၆ဒသမနေ့၌ ဒန်အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သောအမိရှဒ္ဒဲသား အဟေဇာဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူကား၊
၆၇အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေဖလား၊
ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ ဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သော မုန့်ညက်၊ ၆၈မီးရှို့ရာနံ့သာ
ပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊ ၆၉မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊
သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည် သော သိုးသငယ်တကောင်၊ ၇၀အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊

၇၁မိဿဟာယ ယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်
ငါးကောင်တို့ကို၊ အမိရှဒ္ဒဲသား အဟေဇာသည် ပူဇော်လေ၏။
၇၂ကောဒသမနေ့၌ အာရှာ အမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သောဩကရန်သား ပါဂျေလဆက်သော
ပူဇော်သက္ကာ ဟူမူကား၊ ၇၃အကျပ်တော် အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ် အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်
အချိန်ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သော
မုန့်ညက်၊ ၇၄မီးရှို့ရာ နံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ် အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊ ၇၅မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့
အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊
၇၆အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊ ၇၇မိဿဟာယ ယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊
ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ် ငါးကောင်တို့ကို၊ ဩကရန်သား ပါဂျေလသည် ပူဇော်လေ၏။
၇၈ဒွါဒသမနေ့၌ နဿလိအမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သောနေန်သား အဟိရဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
ဟူမူကား၊ ၇၉အကျပ်တော်အလိုက်တပိဿာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသောငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိသော
ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ ဆီနှင့် ရော၍ အပြည်ထည့်သော မုန့်ညက်၊
၈၀မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊ ၈၁မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော
နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်၊ ၈၂အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့
ဆိတ်သငယ် တကောင်၊ ၈၃မိဿဟာယ ယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုး ငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်
သောသိုးသငယ်ငါကောင်တို့ကို၊ နေန်သား အဟိရသည် ပူဇော်လေ၏။
၈၄ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးတို့၌ မင်းဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုဆီလူးသောနေ့၌
အနုမောဒနာပြုစရာ ဘို့ဆက်သော ငွေအင်တုံပေါင်းဆယ်နှစ်လုံး၊ ငွေဖလားပေါင်းဆယ်နှစ်လုံး၊ ရွှေဇွန်းပေါင်း
ဆယ်နှစ်စင်းတည်း။ ၈၅ငွေအင်တုံ အချိန်ကား၊ တလုံးလျှင် တပိဿာသုံးဆယ်စီ၊ ငွေဖလား အချိန်ကား၊
အကျပ်တော်အလိုက်၊ အခွက်နှစ်ဆယ်လေး ပိဿာရှိသတည်း။ ၈၆မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့် ပြည့်သော
ရွှေဇွန်းဆယ်နှစ်စင်း အချိန်ကား၊ အကျပ်တော်အလိုက် ဆယ်ကျပ်စီရှိ၍၊ ရွှေချိန်ပေါင်းကား တပိဿာနှစ်ဆယ်
ရှိသတည်း။ ၈၇မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ နွားပေါင်းဆယ်နှစ်ကောင်၊ သိုးထီးဆယ်
နှစ်ကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ် ဆယ်နှစ်ကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်ပေါင်း
ဆယ်နှစ်ကောင်၊ ၈၈မိဿဟာယ ယဇ်ဘို့ နွားပေါင်း၊ ဆိတ်ထီးခြောက်ဆယ်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်
ခြောက်ဆယ်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်ခြောက် ဆယ်ရှိသတည်း။ ဤရွေ့ကား၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို
ဆီလူးသောနောက်၊ အနုမောဒနာပြုဘို့ ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာပေ တည်း။ ၈၉မောရှေသည် ဘုရားသခင်ကို
လျှောက်ခြင်းငှါ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကြားမှာ၊ သက်သေခံချက်
သေတ္တာပေါ်၌ တင်သောအဖုံးအထက်က၊ ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူသံကို မောရှေသည်ကြား၍ထူးလေ၏။

၈

၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အာရုန်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၂မီးခွက်များကို ထွန်းသောအခါ၊
မီးခွက် ခုနစ်လုံးတို့သည် မီးခုံတဘက်တချက်၌ ထွန်းလင်းရမည်ဟု၊ ၃မောရှေအားမှာထားတော်မူသည်
အတိုင်း၊ အာရုန်ပြု၍ မီးခုံတဘက်တချက်၌ မီးခွက်များကိုထွန်းလင်းလေ၏။ ၄မီးခုံမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
မောရှေအားပြတော်မူသော ပုံနှင့်အညီ၊ မီးခုံတိုင်မှစ၍ ကြာပွင့်တိုင်အောင် ရွှေဖြင့်တစပ်တည်း ထုလုပ်
သောမီးခုံးဖြစ်သတည်း။
၅ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၆လေဝိသားတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ အထဲက ရွေးကောက်၍ စင်ကြယ်စေလော့။ ၇စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ပြုရမည်အမှုဟူမူကား၊ စင်ကြယ်ခြင်း
မင်္ဂလာရေကို သူတို့အပေါ်မှာ ဖြန်း၍၊ သူတို့သည် တကိုယ်လုံးကို အမွေးရိတ်ခြင်း၊ အဝတ်လျှော်ခြင်းကို
ပြုသဖြင့် စင်ကြယ်စေရမည်။ ၈ဆီရောသော မုန့်ညက်တည်းဟူသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့် တကွ၊

အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်ကိုကို
ယူပြီးလျှင်၊ ၉လေဝိသားတို့ကို ပရိသတ်စည်း ဝေးရာတဲတော်ရှေ့သို့ ခေါ်ခဲ့၍၊ ဣသရေလအမျိုးသား
ပရိသတ်အပေါင်း တို့ကို စည်းဝေးစေပြီးမှ၊ ၁၀လေဝိသားတို့ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊
သူတို့ခေါင်းပေါ်မှာ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် လက်ကိုတင်သဖြင့်၊ ၁၁သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏
အမှုတော်ကိုထမ်းစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလအမျိုး သားတို့ပြုသော ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော လေဝိသား
တို့ကို အာရုန်သည် ထာဝရဘုရားအားဆက်သရမည်။ ၁၂လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ နွားခေါင်းပေါ်မှာ
မိမိတို့လက်ကို တင်၍၊ သူတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလိုသောငှါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ နွားတကောင်ကို
အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ တကောင်ကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရကြမည်။ ၁၃လေဝိသားတို့ကို၊ အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့ရှေ့မှာ ထား၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ ၁၄ထိုသို့ လေဝိသားတို့ကို
ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် တခြားစီခွဲထား၍၊ သူတို့သည် အထူးသဖြင့် ငါ့လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၅ထိုနောက်မှ
လေဝိသားတို့သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ဝင်ရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို
စင်ကြယ်စေ၍၊ ပူဇော်သက္ကာပြုရသော အကြောင်းဟူမူကား၊ ၁၆ဣသရေလ အမျိုးထဲ သူတို့ကို
ရွေးကောက်၍၊ ငါ့အားအပိုင်ပေးရမည်။ ဣသရေလအမျိုးတွင် အဦးဘွားမြင်သော သားဦးများ အတွက်
သူတို့ကိုငါသိမ်းယူ၏။ ၁၇အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ငါသည် ဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုး
တွင် လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ကိုယ်အဘို့သန့်ရှင်းစေသောကြောင့်၊
သားဦးအပေါင်းတို့ကို အထူးသဖြင့် ငါပိုင်ရမည်။ ၁၈တဖန် ဣသရေလအမျိုး သားဦးအပေါင်းတို့အတွက်၊
လေဝိသားတို့ကို ငါယူ၏။ ၁၉သူတို့သည်လည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌၊ ဣသရေလအမျိုးသား
ဆောင်ရွက်ရသော အမှုကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သန့်ရှင်းရာ
ဌာနတော်သို့ ချဉ်းကပ်သောအခါ၊ ဘေးဒဏ်နှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှါလည်း၊
ဣသရေလအမျိုးထဲက လေဝသားတို့ကို၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အား စွန့်ကြဲပေးကမ်းသည်ဟု၊
၂၀လေဝိသား အမှု၌၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာထားတော်မူ သည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့်
အာရုန်အစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် လေဝိသားတို့ကို ပြုကြလျှင်၊
၂၁သူတို့သည်စင်ကြယ်ခြင်းသို့ ရောက်၍ မိမိတို့အဝတ်ကိုလျှော်ကြ၏။ အာရုန်သည်လည်း၊ သူတို့ကို
ထာဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်၍ သူတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုသဖြင့် စင်ကြယ်စေလေ၏။ ၂၂ထိုနောက်မှ
လေဝိသား တို့သည် အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ရှေ့၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ
ဝင်ကြ၏။ လေဝိသားတို့အမှု၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ လူအပေါင်း
တို့သည် ပြုကြ၏။

၂၃တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂၄လေဝိသားတို့သည်
အသက်နှစ်ဆယ်ငါး နှစ်လွန်မှ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ဝင်ရကြမည်။
၂၅အသက်ငါးဆယ်လွန်မှ အမှုလွတ်၍ နောင်တဖန် မဆောင်ရွက်ဘဲ၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်၌
မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့် အတူကူညီ၍ အလှည့်လှည့်စောင့်ရကြမည်။ ထိုသို့ လေဝိသားများ စောင့်ရသောအမှုကို
စီရင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉

၁အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်၍ ဒုတိယနှစ်၊ ပဌမလ၌သိန်တောတွင် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား
မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ၂ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ချိန်းချက်သောကာလအချိန်၌ ပသခါပွဲကို
ခံရကြမည်။ ၃စီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှ သော ထုံးစံအတိုင်း၊ ချိန်းချက်သော ကာလအချိန်တည်းဟူသော ယခုလ
တဆယ်လေးရက်နေ့ညဦးယံ၌ စောင့်ရကြ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပသခါပွဲကို
ခံရမည်အကြောင်း၊ မောရှေဆင့်ဆိုသည် အတိုင်း၊ ၅သိန်တောတွင် ပဌမလတဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးယံ၌

ပသခါပွဲကို ခံရကြ၏။ မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထား တော်မူသမျှအတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည် ပြုကြ၏။
၆ထိုနေ့၌ ပသခါပွဲကို မခံရမည်အကြောင်း၊ လူအသေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းသို့
ရောက်သောလူအချို့ တို့သည်၊ ထိုနေ့၌ မောရှေနှင့် အာရုန်ထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊ ၇အကျွန်ုပ်တို့သည်
လူအသေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်း ရှိပါ၏။ ချိန်းချက်သောအချိန်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် အတူ၊
ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာကို မပြုစေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဆီးတားပါမည်လောဟု မေးလျှောက်
ကြ၏။ ၈မောရှေကလည်း၊ နေကြဦးလော့။ သင်တို့အမှု၌ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို
ငါနားထောင်ဦးမည်ဟု ပြန်ဆို၏။ ၉ထိုအခါ မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၁၀သင်တို့အမျိုးသားသည် အသေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်း
ရှိသော်၎င်း၊ ဝေးသောအရပ်သို့ ခရီးသွားသော်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပသခါပွဲကိုခံရမည်။ ၁၁ဒုတိယ
တဆယ်လေးရက်နေ့ညဦးယံ၌ပွဲခံ၍၊ သိုးသငယ်အသားကိုတဆေးမပါသောမုန့်၊ ခါးသောဟင်းသီးဟင်းရွက်
နှင့်စားရမည်။ ၁၂ထိုအသားကို နံနက်တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။ အရိုးကိုလည်း အချိုးရ။ ပသခါပွဲနှင့် ဆိုင်သော
အထုံးအဖွဲ့ရှိသမျှတို့ကိုလိုက်၍ ပွဲခံရသောအခွင့်ရှိ၏။ ၁၃ညစ်ညူးခြင်းမရှိ၊ အခြားတပါးသို့ခရီးမသွားသော
သူသည်ပသခါပွဲကို မခံဘဲနေလျှင်၊ ထိုသူကိုသူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။ ချိန်းချက်သောအချိန်၌ ထိုသူသည်၊
ထာဝရဘုရားဘို့ ပူဇော်သက္ကာကို မဆောင်ခဲ့သောကြောင့် မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်။ ၁၄သင်တို့ထံမှာ
တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားသည်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပသခါခံပွဲကိုခံခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့၍
ခံရသောထုံးစံအတိုင်း ပွဲခံရမည်။ သင်တို့တွင် တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်သောသူ၊ အမျိုးသားချင်း
ဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ထုံးစံတပါး တည်းသာရှိရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၅တဲတော်ကို ထူထောင်သောနေ့၌၊ မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်ပေါ်မှာတည်၍၊ သက်သေခံချက်
တဲတော်ကို ဖုံးအုပ်လေ၏။ ညဦးမှစ၍ နံနက်တိုင်အောင် တဲတော်ပေါ် မှာ မီးကဲ့သို့ထင်လေ၏။ ၁၆ထိုသို့
အစဉ်ဖြစ်၍ နေ့အချိန်၌ မိုဃ်းတိမ်ဖုံးအုပ်လျက်၊ ညအချိန်၌ မီးကဲ့သို့ ထင်လျက် ရှိ၏။ ၁၇မိုဃ်းတိမ်သည်
တဲတော်အပေါ်မှ ကွာပြောက်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွားကြ၏။ မိုဃ်းတိမ်
တည်လေရာရာ၌လည်း၊ တဲများကိုဆောက်ပြန်ကြ၏။ ၁၈ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွားကြ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းလည်း၊ တဲများကိုဆောက်ကြ၏။
မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှာ တည်နေသမျှကာလပတ်လုံး သူတို့သည် တဲ၌နေကြ၏။ ၁၉မိုဃ်းတိမ်သည်
တဲတော်အပေါ်မှာ နေ့ရက် ကြာမြင့်စွာတည်နေသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးမသွားဘဲ
ထာဝရာရားထံတော်၌ စောင့်နေကြ၏။ ၂၀မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှာ နေ့ရက်အနည်းငယ်မျှ
တည်နေသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း၊ သူတို့သည် တဲ၌နေကြ၏။ ထာဝရဘုရား
အမိန့်တော်အတိုင်းလည်း၊ ခရီးသွားကြ၏။ ၂၁ညဦးယံမှစ၍ နံနက်အချိန်၌ ပြောက်သောအခါ ခရီးသွားကြ၏။
နေ့ဖြစ်စေ၊ ညဖြစ်စေ၊ မိုဃ်းတိမ်ပြောက်သောအခါ ခရီးသွားကြ၏။ ၂၂နှစ်ရက်ဖြစ်စေ၊ တလဖြစ်စေ၊
တနှစ်ဖြစ်စေ၊ မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်ပေါ်မှာ တည်နေသမျှသောကာလပတ်လုံး ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည်ခရီးမသွားဘဲတဲ၌နေကြ၏။ တဖန်မိုဃ်းတိမ်ပြောက်ပြန်သောအခါ ခရီးသွားကြ၏။ ၂၃ထာဝရဘုရား
အမိန့်တော် အတိုင်းတဲ၌နေကြ၏။ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်းလည်း ခရီးသွားကြ၏။ ထာဝရဘုရား
သည် မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ထာဝရဘုရားအထံတော်၌ စောင့်နေကြ၏။

၁၀

၁တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂သင်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးစေခြင်း
ငှါ၎င်း၊ တပ်တို့ကို ချီစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မှုတ်ရသောငွေတံပိုးနှစ်လုံးကို၊ တလုံးလျှင် ငွေတတုံးစီဖြင့်
မဆက်ဘဲလုပ်ရမည်။ ၃တံပိုးမှုတ် သောအခါ၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါး

ရှေ့၊ သင့်ထံ၌ထည်းဝေးရကြမည်။ ၄တံပိုး တလုံးတည်းကိုမှုတ်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး၌ လူတထောင်
အုတ်သော မင်းတို့သည် သင့်ထံ၌စည်းဝေးရကြမည်။ ၅နှိုးဆော်သံနှင့် မှုတ်သောအခါ၊ အရှေ့တပ်တို့သည်
ချီသွားရကြမည်။ ၆ဒုတိယအကြိမ် နှိုးဆော်သံနှင့် မှုတ်သောအခါ၊ တောင်တပ်တို့သည် ချီသွားရကြမည်။
တတိယအကြိမ်နှိုးဆော်သံနှင့် မှုတ်သောအခါ၊ အနောက်တပ်တို့သည် ချီသွားရကြမည်။ စတုတ္ထအကြိမ်
နှိုးဆော်သံနှင့် မှုတ်သောအခါ၊ မြောက်ဘက်တို့သည် ချီသွားရကြမည်။ အစဉ်အတိုင်း ချီသွားစေခြင်းငှါ
နှိုးဆော်သံနှင့် မှုတ်ရမည်။ ၇ပရိသတ်စည်းဝေးစေခြင်းငှါ နှိုးဆော်သံကို မပြုဘဲတံပိုးမှုတ်ရမည်။ ၈အာရုန်၏
သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထိုတံပိုးကို မှုတ်ရကြမည်။ သင်တို့အမျိုးအစဉ် အဆက်စောင့်ရသော
ပညတ်ဖြစ်သတည်း။ ၉သင်တို့သည် ကိုယ်ပြည်၌နေသောအခါ၊ တိုက်လာသောရန်သူတို့ကို စစ်ချီလျှင်၊
နှိုးဆော်သံနှင့် တံပိုးမှုတ်ရမည်။ ထိုအခါ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို အောက်မေ့၍၊
ရန်သူလက်မှ ကယ်တင်တော်မူမည်။ ၁၀သင်တို့သည် ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုသောနေ့၊ ပွဲသဘင်နေ့၊
လဆန်းနေ့တို့၌၊ သင်တို့ဘုရားသခင် အောက်မေ့တော်မူဘို့ရာ၊ သင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်
ပူဇော်သက္ကာ များအပေါ်မှာ တံပိုးမှုတ်ရကြမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ဒုတိယနှစ်၊ ဒုတိယလအရက်နှစ်ဆယ် မြောက်သောနေ့ရက်၌၊ မိုဃ်းတိမ်သည် သက်သေခံချက်
တဲတော်မှ ကွာမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ၁၂ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သိနာတောင်မှ ခရီးသွားကြ၏။
နောက်တဖန် မိုဃ်းတိမ်သည် ပါရန်တော၌တည်နေ၏။ ၁၃ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့်
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ပဌမခရီးသွားခြင်းကိုပြုကြ၏။ ၁၄ယုဒတပ်အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်းတို့သည်၊
အလံနှင့်တကွရှေ့ဦးစွာ ချီသွားကြ၏။ ယုဒတပ်ကို၊ အမိနဒပ်သား နာရှုန်အုပ်ရ၏။ ၁၅ဣသခါတပ်ကို၊
ဇုအာသားနာသနေလအုပ်ရ၏။ ၁၆ဇာဗုလုန်တပ်ကို၊ ဟေလုန်သားဧလျာဘအုပ်ရ၏။ ၁၇တဲတော်ကိုဖြုတ်ချ၍၊
ဂေရရှုန်သား၊ မေရာရိသားတို့သည် တဲတော်ကို ထမ်းလျက် ချီသွားကြ၏။ ၁၈ရုဗင်တပ်အစဉ်အတိုင်း
အလုံးအရင်းတို့သည် အလံနှင့် တကွချီသွားကြ၏။ ရုဗင်တပ်ကို ရှေဒုရသား ဧလိဇုရအုပ်ရ၏။
၁၉ရှိမောင်တပ်ကို ဇုရိရှဒ္ဒဲသားရှေလုမျေလအုပ်ရ၏။ ၂၀ဂဒ်တပ်ကို ဒွေလသားဧလျာသပ်အုပ်ရ၏။
၂၁ကောဟတ်သားတို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာန တန်ဆာတို့ကိုထမ်းလျက်ချီသွားကြ၏။ သူတို့မရောက်မှီ
အရင်သွား သောသူတို့သည် တဲတော်ကိုထူထောင်ရကြ၏။ ၂၂ဧဖရိမ်တပ်အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်းတို့သည်
အလံနှင့် တကွ ချီသွားကြ၏။ ဧဖရိမ်တပ်ကို အမိဟုဒ်သား ဧလိရှမာအုပ်ရ၏။ ၂၃မနာရှေတပ်ကို ပေဒါဇုရသား
ဂါမလျေလ အုပ်ရ၏။ ၂၄ဗင်္ယာမိန်တပ်ကို ဂိဒေါနိသား အဘိဒန် အုပ်ရ၏။ ၂၅နောက်ဆုံးတပ်တည်းဟူသော
ဒန်တပ်အစဉ်အတိုင်း အလုံးအရင်းတို့သည် အလံနှင့် တကွချီသွားကြ၏။ ဒန်တပ်ကို အမိရှဒ္ဒဲသား
အဟေဇာအုပ်ရ၏။ ၂၆အာရှာတပ်ကို ဩကရန်သားပါဂျေလအုပ်ရ၏။ ၂၇နဿလိတပ်ကို ဧနန်သား
အဟိရအုပ်ရ၏။ ၂၈ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ချီသွားသောအခါ၊ တပ်များ အစဉ်အတိုင်း
ချီ၍ခရီးသွားကြ၏။

၂၉မောရှေကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂတိတော်အတိုင်းငါတို့အားပေးတော်မူမည်အရပ်သို့
ငါတို့သည် ယခုခရီးသွားကြ၏။ ငါတို့နှင့်အတူလိုက်၍လာပါ။ ငါတို့သည် ကျေးဇူးပြုပါမည်။
ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး သားတို့၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူမည် ဂတိရှိပါ၏ဟု မိမိယောက္ခမမိဒျန်
အမျိုး၊ ရွေလသားဟောဗပ်အားဆိုလျှင်၊ ၃၀ဟောဗပ်ကငါမလိုက်မသွားပါ၊ ငါ့နေရင်းပြည်၊ ငါ့အဆွေအမျိုး
ရှိရာသို့ ပြန်သွားပါမည်ဟု မောရှေအားဆို၏။ ၃၁မောရှေကလည်း၊ ငါတို့ကို စွန့်ပစ်၍မသွား ပါနှင့်။
သင်တိသည်အတိုင်း ငါတို့သည်တော၌စားခန်းချရမည်။ သင်သည် ငါတို့မျက်စိဖြစ်ရပါ၏။ ၃၂ငါတို့နှင့်အတူ
လိုက်လျှင် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ငါတို့သည် ခံရသည် အတိုင်း၊
သင်၌ကျေးဇူးပြုပါမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၃၃ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်မှထွက်၍၊ သုံးရက်ကွာသော
ခရီးကိုသွား ကြ၏။ ထိုသုံးရက်ကွာသောခရီးကို သွားကြစဉ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာသည်
သူတို့အဘို့ စားခန်းချရာ အရပ်ကို ရှာ၍ သူတို့ရှေ့ကသွားလေ၏။ ၃၄သူတို့သည် နေ့အချိန်၌ တပ်ချီ၍
သွားသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ မိုဃ်းတိမ်သည် သူတို့အပေါ်မှာရှိလေ၏။ ၃၅သေတ္တာတော်သွားသောအခါ၊
မောရှေက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ထတော်မူပါ၊ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့သည် လွင့်ကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကို
မုန်းသောသူတို့သည် ရှေ့တော်မှ ပြေးကြပါစေသော ဟူ၍၎င်း၊ ၃၆သေတ္တာတော်မသွားဘဲ ရပ်နေသောအခါ၊
အိုထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုးသားအထောင်အသောင်းရှိ ရာသို့ပြန်လာတော်မူပါဟူ၍၎င်း
လျှောက်ဆိုလေ့ရှိ၏။

၁၁

၁တဖန်လူများတို့သည် အလိုတော်မရှိသောမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်
သူတို့စကားကို ကြား၍အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ရှို့တော်မူသောမီးသည် သူတို့တွင်လောင်၍၊ တပ်အစွန်း
အနား၌ရှိ သောသူအချို့တို့ကို သေစေလေ၏။ ၂လူများတို့သည် မောရှေအားအော်ဟစ်၍၊ မောရှေသည်
ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းသဖြင့် မီးငြိမ်းလေ၏။ ၃ထာဝရဘုရား၏ မီးသည်သူတို့တွင်လောင်သောကြောင့်၊
ထိုအရပ်ကိုတဗေရဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၄ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ရောနှောလျက်ပါသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် တောင့်တသော
စိတ်စွဲလမ်း ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လည်း တဖန်ငိုကြွေးလျက် ငါတို့စားစရာဘို့
အမဲသားကိုအဘယ်သူပေးလိမ့် မည်နည်း။ ၅အဲဂုတ္တုပြည်၌ အလိုအလျောက်စားရသော ငါးသား၊ သခွါးသီး၊
ဖရဲသီး၊ ကြက်သွန် အနီ၊ အဖြူ၊ အရိုင်းအမျိုးမျိုးတို့ကို အောက်မေ့၏။ ၆ယခုမှာ ငါတို့အသက်သည်
အားလျော့ပြီ။ ဤမန္နမှတပါး တစုံတခုကိုမျှမမြင်ရဟု ဆိုကြ၏။ ၇မန္နသည်နံနံစေ့နှင့် တူ၍ ဗဒေလသစ်စေ့ကဲ့သို့
အဆင်းဖြစ်၏၊ ၈လူများတို့သည် လှည့်လည်လျက် မန္နကိုစုသိမ်း၍ ဆုံ၌ကြိတ်ခြင်း၊ ထောင်းခြင်းကိုပြုပြီးမှ
အိုးနှင့်ပြုတ်ကြ၏။ မုန့်ပြားကိုလည်း လုပ်ကြ၏။ အရသာသည် မုန့်ဆီကြော်အရသာနှင့်တူ၏။ ၉စားခန်းချရာ
အရပ်၌ညဉ့်အခါနှင်းနှင့် အတူမန္နကျတတ်၏။

၁၀ထိုအခါ လူများအသီးအသီးတို့သည် မိမိတဲတံခါးဝ၌ မိမိအိမ်ထောင်နှင့်တကွငိုကြွေးကြသည်ကို
မောရှေ ကြားရ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသည်ကို မောရှေသိမြင်လျှင်၊
၁၁ဤလူအပေါင်း တို့ကိုထမ်းစေဟု သူတို့ကို ကိုယ်တော်ကျွန်အပေါ်မှာတင်၍ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို
ညှဉ်းဆဲတော်မူပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ရှေ့တော်၌မျက်နှာမရပဲနေရပါသနည်း။ ၁၂သူတို့ဘိုးဘေးများ၌
ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သွား၍၊ အထိန်းသည် နို့စို့သူငယ်ကိုဆောင်သကဲ့သို့၊ ဤလူတို့ကို ပိုက်ချီလျက်
ဆောင်လော့ဟု အကျွန်ုပ်အားမိန့်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဤလူအပေါင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပါသလော။ ဘွားမြင်ပါသလော။ ၁၃ဤလူအပေါင်းတို့အား ကျွေးစရာဘို့ အမဲသားကို
အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်မှာရနိုင်ပါအံ့နည်း။ သူတို့က အကျွန်ုပ်တို့ စားစရာဘို့ အမဲသားကိုပေးပါဟု
ငိုကြွေးလျက် အကျွန်ုပ်ကို တောင်းပါ၏။ ၁၄ဤလူအပေါင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်တယောက်တည်းသာ
မဆောင်ရွက်နိုင်ပါ။ ဆောင်ရွက်ရသော ဝန်လည်းလေးလွန်းပါ၏။ ၁၅ထိုသို့အကျွန်ုပ်၌ ပြုတော်မူလျှင်၎င်း၊
စိတ်တွေ့တော်မူလျှင်၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုအလျင်အမြန်သေစေတော်မူပါ။ ကိုယ်ဆင်းရဲကိုကိုယ်မသိမမြင်
ပါစေနှင့်ဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆို၏။

၁၆ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်ကျွမ်းကျင်သော ဣသရေလအမျိုးသား အသက်ကြီးသူခုနစ်ကျိပ်
တို့ကို၊ ငါ့ရှေ့မှာ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ခေါ်ခဲ့၍ သင်နှင့် အတူ ရပ်နေကြစေလော့။
၁၇ငါသည်လည်း ထိုအရပ်သို့ ဆင်းသက်၍ သင်နှင့်နှုတ်ဆက်မည်။ သင့်အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သော
ဝိညာဉ်အချို့ကို ငါယူ၍ သူတို့အပေါ်မှာ တင်မည်။ ဤလူတို့ကို သင်တယောက်တည်းသာ ဆောင်ရွက်

ရမည်မဟုတ်၊ ထိုအသက်ကြီးသူ တို့သည် ဝိုင်းညီ၍ဆောင်ရွက် ရကြမည်။ ၁၈သင်သည်လည်း လူများတို့အား
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ နက်ဖြန်နေ့အဘို့ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အမဲသားကို စားရကြမည်။
သင်တို့က အဘယ်သူသည် ငါတို့အား အမဲသား ကိုပေးလိမ့်မည်နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်၌နေစဉ်၊ ငါတို့သည်
ချမ်းသာစွာနေကြ၏ဟု ငိုကြွေးလျက် ပြောဆိုသံကို ထာဝရ ဘုရားကြားသောကြောင့်၊ အမဲသားကို
ပေးတော်မူသဖြင့် သင်တို့သည် စားရကြမည်။ ၁၉တရက်၊ နှစ်ရက်၊ ငါးရက်၊ ဆယ်ရက်၊ အရက်နှစ်ဆယ်သာ
စားရကြမည်မဟုတ်။ ၂၀သင်တို့နှာခေါင်းထဲက အမဲသားထွက်၍ ရွံစရာဖြစ်သည် တိုင်အောင် တလပတ်လုံး
စားရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင် ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို၊ သင်တို့ သည်
မထီမဲ့မြင်ပြုလျက်၊ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့် ထွက်လာရကြသနည်းဟု ရှေ့တော်၌ ငိုကြွေး
လျက် ပြောဆိုကြပြီတကားဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၁မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့်ဆိုင်သော
လူယောကျ်ား ပေါင်း ခြောက်သိန်းရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်က တလစားစရာဘို့ သူတို့အား အမဲသားကို
ငါပေးမည်ဟု ငါမိန့်တော်မူပါသည်တကား၊ ၂၂သူတို့ကို ဝစွာကြွေးခြင်းငှါ၊ သိုးဆိတ်နွားစုတို့ကို သတ်ရ
ပါမည်လော။ သို့မဟုတ် ဝစွာကျွေးခြင်းငှါ ပင်လယ်ငါးရှိသမျှတို့ကို စုဝေးရပါမည်လောဟု လျှောက်လျှင်၊
၂၃ထာဝရဘုရားက၊ ထာဝရဘုရား လက်တိုသလော။ ငါ့စကားတည်မည် မတည်မည်ကို သင်သိလိမ့်မည်ဟု
မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၂၄မောရှေသည်ထွက်၍ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို လူများတို့အား ဆင့်ဆိုပြီးလျှင်၊ အမျိုးသား
အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်တို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ပရိသည်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့ပတ်လည်၌ ထားလေ၏။
၂၅ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းတိမ်ဖြင့် ဆင်းသက်၍ မောရှေနှင့် နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။ မောရှေအပေါ်မှာ
ကျိန်းဝပ်သော ဝိညာဉ်အချို့ကိုယူ၍ အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်တို့အပေါ်မှာ တင်တော်မူသဖြင့်၊
ထိုဝိညာဉ်သည် သူတို့အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သောအခါ၊ သူတို့သည် ပရောဖက်ပြု၍ မပြတ်မဆဲဟောကြ၏။
၂၆ထိုလူစု၌ပါသော လေဒဒ်နှင့် မေဒဒ်တို့သည် စာရင်းဝင်သော်လည်း၊ တဲတော်သို့မသွားဘဲ တပ်ထဲမှာ
နေရစ်စဉ်တွင် သူတို့အပေါ်မှာ ထိုဝိညာဉ်ကျိန်းဝပ်သဖြင့် သူတို့သည်လည်း ပရောဖက်ပြု၍ တပ်ထဲမှာ
ဟောကြ၏။ ၂၇လုလင်တယောက်သည်လည်း မောရှေထံသို့ပြေး၍၊ လေဒဒ်နှင့် မေဒဒ်တို့သည် တပ်ထဲမှာ
ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ ၂၈မောရှေ၏လက်ထောက်ဖြစ်သော လုလင်နုန်သား ယောရှုက
သခင်မောရှေ၊ သူတို့ကိုဆီးတားတော်မူပါဟု ဆိုသော်၊ ၂၉မောရှေက၊ သင်သည် ငါ့အတွက် ငြူစူသောစိတ်
ရှိသလော။ ထာဝရဘုရား၏ လူအပေါင်းတို့သည် ပရောဖက်ဖြစ်ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရားသည်
ဝိညာဉ်တော်ကို သူတို့အပေါ်မှာ တင်တော်မူပါစေသောဟု ဆိုပြီးမှ၊ ၃၀ဣသရေလအမျိုးသား အသက်ကြီးသူ
တို့နှင့် အတူ တပ်ထဲသို့ပြန်သွားလေ၏။

၃၁ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် လေကိုစေလွှတ်၍၊ ငုံးများကို ပင်လယ်မှဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊
တပ်ပတ်လည် တရက်ခရီးစီတိုင်တိုင် ကွာသောအရပ်တို့၌၊ မြေပေါ်မှာ ဒုနှစ်တောင်ခန့်မျှ ဆင်းစေတော်မူ၏။
၃၂လူများတို့သည် တနေ့လုံး၊ တညဉ့်လုံး၊ နက်ဖြန်လည်း တနေ့လုံးထ၍ ငုံးများကိုစုသိမ်းကြ၏။
နဲနဲသိမ်းသောသူသည် ဆယ်ဩမဲကို သိမ်းရ၏။ တပတ်လည်အရပ်ရပ်၌ ဖြန့်ထားကြ၏။ ၃၃သို့ရာတွင်
ငုံးသားကိုကိုက်၍ မဝါးမှီ၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုအမျက်တော်ထွက်၍ အလွန်ပြင်းသောဘေးနှင့်
ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ ၃၄တောင့်တသောသူတို့ကို သင်္ဂြိုဟ် ရာထိုအရပ်ကို ကိဗြုတ်ဟတ္တဝါဟူသော
အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ၃၅လူများတို့သည် ကိဗြုတ်အဟတ္တဝါအရပ်မှ ထွက်ပြီးလျှင်၊ ဟာဇရုတ်အရပ်သို့
ရောက်၍နေကြ၏။

၁၂

၁မောရှေသည် ကုရှအမျိုးသားမိန်းမနှင့် စုံဘက်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုမိန်းမကြောင့် မိရိအံနှင့်အာရုန်သည်
မောရှေကို အပြစ်တင်လျက်၊ ၂အကယ်၍ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့်သာ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ

သလော။ ငါတို့အားဖြင့်လည်း ပေးတော်မမူလောဟု ဆိုကြ၏။ ထိုစကားကို ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၏။
၃မောရှေသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိနေသော သူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသဘောရှိ၏။
၄ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သုံးယောက်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ထွက်သွားကြလော့ဟု
မောရှေ၊ အာရုန်၊ မိရိအံတို့အား ချက်ခြင်းမိန့်တော်မူ၍ သူတို့သည် ထွက်သွားကြ၏။ ၅ထာဝရဘုရားသည်
မိုဃ်းတိမ်တိုင်ဖြင့် ဆင်းသက်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် တံခါးဝ၌ ရပ်လျက်၊ အာရုန်နှင့်
မိရိအံကိုခေါ်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် ချဉ်းကပ်ကြ၏၊ ၆ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့စကား ကို နားထောင်ကြ
လော့။ သင်တို့တွင် ပရောဖက်ရှိလျှင်၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ထိုသူ၌ ထူးဆန်းသောရူပါရုံအားဖြင့်
ကိုယ်ကိုပြမည်။ သို့မဟုတ် အိပ်မက်အားဖြင့် ဗျာဒိတ်ပေးမည်။ ၇အိမ်တော်တစ်အိမ်လုံး၌ သစ္စာစောင့်သော
ငါ့ကျွန် မောရှေသည် ထိုသို့မဟုတ်။ ၈သူ၌ ဗျာဒိတ်ပေးသောအခါ၊ နက်နဲသောစကားအားဖြင့် မပေး၊
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ထင်ရှားစွာဗျာဒိတ်ပေးမည်။ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကိုလည်း မြင်ရမည်။
သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ငါ့ကျွန်မောရှေကို အဘယ်ကြောင့် အပြစ်တင်ဝံ့သနည်းဟု မိန့်တော်မူလျက်၊
၉အမျက်တော်ထွက်၍ ထာဝရဘုရား ကြွသွားတော်မူသဖြင့်၊ ၁၀မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှ ကွာသွား၏။
မိရိအံသည်လည်း၊ နူနာစွဲ၍ မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ ဖြူလေ၏။ အာရုန်ကြည့်၍ မိရိအံနူသည်ကိုမြင်လျှင်၊
၁၁အိုအကျွန်ုပ်သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မိုက်သောအမှုကို ပြုမိ၍ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို အကျွန်ုပ်တို့
အပေါ်မှာ တင်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ ၁၂ဘွားစပင် ကိုယ်အသား တဝက်ပျက်သော
အသေကောင်ကဲ့သို့ သူသည် မဖြစ်ပါစေနှင့်ဟု တောင်းပန်လျှင်၊ ၁၃မောရှေက၊ အိုဘုရားသခင်၊ သူ၏အနာကို
ပျောက်စေတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်လေ၏။ ၁၄ထာဝရ
ဘုရားကလည်း၊ သူ၏အဘသည် သူ၏မျက်နှာကို တံထွေးနှင့်ထွေးရုံမျှသာပြုလျှင်၊ သူသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရမည်မဟုတ်လော။ ယခုတွင် သူ့ကိုနှင်ထုတ်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တပ်ပြင်မှာနေစေ။
ထိုနောက်မှ တပ်ထဲသို့တဖန် ဝင်စေဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၁၅မိရိအံကိုနှင်ထုတ်၍ သူသည်
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တပ်ပြင်မှာနေရ၏။ မိရိအံအနာမပျောက်မည်တိုင်အောင် လူများတို့သည် ခရီးမသွားဘဲ
နေကြ၏။ ၁၆ထိုနောက် ဟာဇရုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ ပါရန်တော၌ တဲဆောက်ကြ၏။

၁၃

၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
ငါပေး သောခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ၊ အမျိုးအနွယ်အသီးအသီးထဲက အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သော
တမျိုးတယောက် စီရွေးကောက်၍ စေလွှတ်လော့ဟု၊ ၃ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊
မောရှေသည် လူတို့ကို ပါရန်တောက စေလွှတ်လေ၏။ စေလွှတ်သောသူအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၌
အကဲအမှူးဖြစ်ကြ၏။ ၄သူတို့အမည်ကား၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဇက္ကုရသား ရှမွာ။ ၅ရှိမောင်အမျိုး၊
ဟောရိသားရှာဖတ်။ ၆ယုဒအမျိုး၊ ယေဖုန္နာသား ကာလက်။ ၇ဣသခါအမျိုး၊ ယောသပ်သား ဣဂါလ။
၈ဧဖရိမ်အမျိုး၊ နုန်သားဩရှေ။ ၉ဗင်္ယာမိန်အမျိုး၊ ရာဖုသား ပါလတိ။ ၁၀ဇာဗုလုန်အမျိုး၊ သောဒိသား ဂါဒျေလ။
၁၁ယောသပ်သားတွင် မနာရှေအမျိုး၊ သုသိသား ဂဒ္ဒိ။ ၁၂ဒန်အမျိုး၊ ဂေမလ္လိသား အမျေလ။ ၁၃အာရှာအမျိုး၊
မိက္ခေလသား သေသုရ။ ၁၄နဿလိအမျိုး၊ ဝါဖသိသားနာဘိ၊ ၁၅ဂဒ်အမျိုး၊ မာခိသား ဂွေလတည်းဟူသော၊
၁၆ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ မောရှေစေလွှတ်သော သူတို့၏အမည်တည်း။ နုန်၏သား ဩရှေကို၊
ယောရှုဟူသောအမည်ဖြင့် မောရှေမှည့်လေ၏။

၁၇ခါနာန်ပြည်ကိုစူးစမ်းစေခြင်းငှါ မောရှေစေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့သည် တောင်မျက်နှာလမ်းဖြင့်
သွား၍ တောင်ရိုးပေါ်သို့ တက်ကြလော့။ ၁၈ထိုပြည်သည် အဘယ်သို့သောပြည် ဖြစ်သနည်း။ ပြည်သား
တို့သည် အားကြီး သလော၊ အားနည်းသလော။ များသလော၊ နည်းသလော။ ၁၉သူတို့နေသောပြည်သည်
ကောင်းသလော၊ မကောင်းလော။ သူတို့နေသောမြို့ရွာတို့သည် အဘယ်သို့နည်း။ တဲနှင့်နေကြသလော၊

ခိုင်ခံ့သောမြို့နှင့် နေကြ သလော။ ၂၀ထိုမြေသည် ကောင်းသလော၊ မကောင်းသလော။ တောများသလော၊
နည်းသလောဟု ကြည့်ရှုကြ လော့။ ရဲရင့်သောစိတ်ရှိကြလော့။ သစ်သီးအချို့ကိုလည်း ယူခဲ့ကြလော့ဟု
မှာလိုက်လေ၏။ ထိုကာလသည် စပျစ် သီးမှည့်စကာလဖြစ်သတည်း။
၂၁ထိုသူတို့သည် ဇိနတောမှသွား၍ ဟာမတ်မြို့သို့ရောက်သောလမ်းနား၊ ရဟောဘမြို့တိုင်အောင်
ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းကြ၏။ ၂၂တောင်မျက်နှာ၌ ရှောက်သွား၍ အာနကအမျိုးသား အဟိမာန်၊ ရှေရှဲ၊
တာလမဲနေ သော ဟေဗြုန်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။ ဟေဗြုန်မြို့ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဇောနမြို့မတည်မှီ
ခုနစ်နှစ်ကတည်သော မြို့ဖြစ်သတည်း။ ၂၃ဧရှကောလချိုင့်သို့ ရောက်လျှင်၊ အသီးတပြွတ်ပါသော
စပျစ်နွယ်ပင် အခက်တခက်ကိုခုတ်၍ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ထမ်းဘိုးနှင့်ထမ်းကြ၏။ သလဲသီး၊
သင်္ဘောသဖန်းသီးများကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၂၄ဣသရေသားအမျိုးသား ခုတ်ယူသောစပျစ်သီးပြွတ်ကို
ထောက်၍၊ ထိုချိုင့်ကို ဧရှကောလချိုင့်ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။ ၂၅အရက်လေးဆယ်လွန်မှ
ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းသောအမှုပြီး၍ ပြန်လာကြ၏။
၂၆မောရှေနှင့် အာရုန်မှစ၍ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့နေရာ ပါရန်တော၊
ကာဒေရှအရပ် သို့ရောက်သောအခါ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား သိတင်းကြားပြော၍၊ ထိုပြည်၌
သီးသောအသီးကိုပြကြ၏။ ၂၇မောရှေအားလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်စေလွှတ်သောပြည်သို့
ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ အကယ်စင်စစ် ထိုပြည် သည် နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည် ဖြစ်ပါ၏။ ဤအသီးတို့ကား
ထိုပြည်၌သီးသော အသီးဖြစ်ပါ၏။ ၂၈သို့ရာတွင် ပြည်သူပြည်သားတို့သည် အားကြီးပါ၏။ ခိုင်ခံ့သော
မြို့ကြီးနှင့် နေကြပါ၏။ ထိုမှုမက၊ အာနကအမျိုးသားတို့ကို လည်း မြင်ရပါ၏။ ၂၉အာမလက်အမျိုးသား
တို့သည် တောင်ဘက်၌ရင်း၊ ဟတ္တိလူ၊ ယေဗုသိလူ၊ အာမောရိလူတို့သည် တောင်ရိုးပေါ်၌ရင်း၊
ခါနနိလူတို့သည် ပင်လယ်နား ယော်ဒန်မြစ်နား၌ရင်း နေကြပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။ ၃၀ကာလက်က
လည်း ချက်ခြင်းချီသွား၍ ထိုပြည်ကိုသိမ်းယူကြစို့။ အောင်နိုင်ကောင်းသည်ဟုဆို၍ မောရှေရှေ့မှာ
လူများတို့ကို ငြိမ်းစေ၏။ ၃၁သူနှင့်အတူလိုက်သွားသောသူတို့က ထိုပြည်သားတို့ကို ငါတို့မတိုက်နိုင်။
သူတို့သည် ငါတို့ထက်သာ၍ အားကြီးကြသည်ဟူ၍ရင်း၊ ၃၂ငါတို့သွား၍ စူးစမ်းသောပြည်သည်
မိမိသားတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ငါတို့တွေ့မြင်သော ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် အလွန်အရပ်မြင့်ကြ၏။
၃၃ကိုယ်ကြီးသောလူအမျိုးအနွယ်၊ အာနက အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၍၊ အလွန်ကြီးမားသောသူတို့ကိုလည်း
မြင်ခဲ့ကြပြီ။ သူတို့ရှေ့မှာ ငါတို့သည် ကိုယ်အထင်အတိုင်း နှံကောင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အထင်အတိုင်း
လည်း ထိုသို့ဖြစ်ကြသည်ဟူ၍ရင်း၊ မိမိတို့စူးစမ်းသောပြည်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
မကောင်းသောသိတင်းကို ကြားပြောကြလေ၏။

၁၄

၁ထိုအခါ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် အသံကိုလွှင့်၍ မြည်တမ်းသဖြင့်၊ တညဉ့်လုံးငိုကြွေးကြ၏။
၂ဣသရေ လအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ မောရှေနှင့် အာရုန်ကို အပြစ်တင်သောစကားနှင့်
မြည်တမ်းလျက်၊ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ မသေပါလေ။ ဤတော၌မသေပါလေ။ ၃ငါတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍
သားမယားတို့သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်ကြောင့်ငါတို့ကို
ဤအရပ်သို့ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်ကောင်းသည်မဟုတ်လောဟု မောရှေနှင့်
အာရုန်အားဆိုပြီးမှ၊ ၄တဖန် လူတစုံတယောက်ကို ချီးမြှောက်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်ကြစို့ဟု
တယောက်ကိုတယောက် ဆိုကြ၏။ ၅မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်
အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။ ၆ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းသောလူစုထဲက နန်၏သား ယောရှု၊
ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်တို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို ဆုတ်၍၊ ၇ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်း တို့အား
ခေါ်လျက်၊ ငါတို့ရှောက်သွား၍ စူးစမ်းသောပြည်သည် အလွန်တရာကောင်းသောပြည် ဖြစ်ပါ၏။ ၈ထာဝရ

ဘုရားသည် ငါတို့နှစ်သက်လျှင်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောထိုပြည်သို့ ငါတို့ကိုဆောင်သွင်း၍ အပိုင်ပေးတော်မူ
လိမ့်မည်။ ၉ထာဝရဘုရားကို မပုန်ကန်ကြပါနှင့်။ ထိုပြည်သူပြည်သားတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ သူတို့သည်
ငါတို့စားစရာဘို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၌ အမှီတကဲမရှိ။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍
သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့် ဟု ပြောဆိုကြလေသော်။ ၁၀ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်ကို
ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်စေခြင်းငှါ စီရင်ကြ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် ၌ထင်ရှားလေ၏။
၁၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါ့ကိုမရိုသေပြုကြလိမ့်မည်နည်း။
သူတို့၌ ငါပြခဲ့သမျှသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို မြင်ရသော်လည်း၊ ထိုမျှကာလပတ်လုံး ငါ့ကိုမယုံဘဲ
နေကြလိမ့်မည်နည်း။ ၁၂သူတို့ကို ကာလနာဘေးဖြင့် ငါသည်ဒဏ်ခတ်၍ သား၏အရာကိုနှုတ်မည်။
သူတို့ထက်သင့်ကိုသာ၍ စည်ပင်သော အမျိုး၊ သာ၍တန်ခိုးကြီးသောအမျိုး ဖြစ်စေမည်ဟု မောရှေအား
မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃မောရှေကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အဲဂုတ္တုလူတို့အထဲက
နှုတ်ဆောင်ခဲ့တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန်ဤသိတင်းကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ကြားပြန်လျှင်၊
၁၄ဤပြည်၌နေသောသူတို့အား သိတင်းပြောကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုး၌
ရှိတော်မူကြောင်းကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ထင်ရှားတော်မူကြောင်း ကိုငင်း၊
မိုဃ်းတိမ်တော်သည် သူတို့ကိုလွှမ်းမိုးကြောင်းကိုငင်း၊ ကိုယ်တော်သည် နေ့အချိန်၌ မိုဃ်းတိမ်တိုင်၊
ညဉ့်အချိန်၌ မီးတိုင်ဖြင့် သူတို့ရှေ့က ကြွတော်မူကြောင်းကိုငင်း ကြားရပြီ။ ၁၅ယခုမှာ၊ ဤလူမျိုးကို
လူတယောက် ကဲ့သို့မှတ်၍ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူလျှင်၊ သိတင်းတော်ကို ကြားဘူးသောလူအမျိုးမျိုး
တို့က၊ ၁၆ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူတို့အား ဤမည်သောပြည်ကို ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုသော်လည်း၊
ထိုပြည်သို့ သူတို့ကိုဆောင်သွင်းခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သောကြောင့်၊ တော၌သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီဟု
ပြောဆိုကြပါလိမ့်မည်။ ၁၇ကိုယ်တော်က၊ ထာဝရဘုရားသည် သည်းခံ သောသဘော၊ သနားသောသဘောနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကို လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်တို့ကို ဖြေလွှတ်သော်လည်း၊
အချည်းနှီးသက်သက် ဖြေလွှတ်တော်မမူထသော၊ လူအစဉ်အဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက်
တိုင်အောင်၊ အဘတို့၏အပြစ်ကို သားတို့၌ ဆပ်ပေးစီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ဖြစ်၏ ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားရှင်တန်ခိုးတော်သည် ကြီးပါစေသော။ ၁၈အဲဂုတ္တုပြည်က
ထွက်သောနေ့မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ဤလူမျိုးတို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ ကရုဏာ
တော်များပြား သည်နှင့်အညီ၊ ယခုလွှတ်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား
လျှောက်ဆိုလျှင်၊ ၂၀ထာဝရ ဘုရားက၊ သင်တောင်းပန်သည်အတိုင်း ငါလွှတ်၏။ ၂၁ငါအသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊
ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် မြေတပြင်လုံး၌ နှံ့ပြားလိမ့်မည်။ ၂၂ငါ့ဘုန်းတော်ကိုငင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှစ၍
ဤတော၌ ထူးဆန်းသောတန်ခိုးတော် ကိုငင်း မြင်ရသောလူအပေါင်းတို့သည်၊ ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊
ဆယ်ကြိမ်တိုင်အောင် ငါ့ကိုစုံစမ်းသောကြောင့်၊ ၂၃သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆိုသောပြည်ကို
အကယ်စင်စစ် သူတို့သည်မမြင်ရကြ။ ငါ့ကိုမရိုမသေပြုသောသူ တစုံတယောက်မျှမမြင်ရ။ ၂၄ငါ့ကျွန်ကာလက်
မူကား ထူးခြားသောသဘောရှိ၍၊ ငါ့နောက်သို့လုံးလုံး လိုက်သောကြောင့်၊ သူသွားခဲ့ပြီးသောပြည်သို့
သူ့ကိုငါဆောင်သွင်းသဖြင့်၊ သူ၏သားမြေးတို့သည် အမွေခံရကြလိမ့်မည်။ ၂၅အာမလက်အမျိုးသားနှင့်
ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည် ချိုင့်မှာနေကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် နက်ဖြန် နေ့၌ လှည့်လည်၍
ဒေဲပင်လယ်လမ်းဖြင့် တောသို့သွားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၆တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂၇ငါ့ကိုအပြစ်တင်၍
မြည်တမ်းသော ဤပရိသတ်ဆိုးတို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါသည်သည်းခံရအံ့နည်း။ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် ငါ့ကိုအပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းသောစကားကို ငါကြားရပြီ။ ၂၈သင်သည် သူတို့အား

ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါအသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုကြားစေခြင်းငှါ
ပြောကြသောစကားအတိုင်း သင်တို့ကိုငါပြုမည်။ ၂၉သင်တို့ကိုရေတွက်၍ စာရင်းယူသည်အတိုင်း၊
အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သောသူ၊ ငါ့ကိုအပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းသော သူအပေါင်းတို့သည် သေ၍ ဤတော၌
အသေကောင်ဖြစ်လျက် နေရစ်ကြလိမ့်မည်။ ၃၀ငါသည် ဤမည်သောပြည်၌ သင်တို့ကို နေရာချမည်ဟု
ငါကျိန်ဆို၏။ ထိုပြည်သို့ ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်၊ နုန်၏သားယောရှုမှတပါး အဘယ် သူမျှမရောက်ရ။
၃၁ရန်သူလုယူရာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့ဆိုသောသူငယ်တို့ကို ငါဆောင်သွင်း၍ သင်တို့ပယ်သော ပြည်ကို
သူတို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။ ၃၂သင်တို့မူကား၊ ဤတော၌သေ၍ အသေကောင်ဖြစ်လျက် နေရစ်ရကြလိမ့်
မည်။ ၃၃ဤတော၌ သင်တို့အသေကောင်များ ပျောက်ပျက်သည်တိုင်အောင်၊ ကိုယ်သားသမီးတို့သည်
မိဘမှား ယွင်းခြင်းအပြစ်များကို ဆောင်၍၊ ဤတော၌ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး လှည့်လည်ရကြလိမ့်မည်။
၃၄ထိုပြည်ကို စူးစမ်းရာနေ့ရက်ပေါင်း အရက်လေးဆယ်နှင့်အညီ၊ တရက်ကိုတနှစ်ထား၍ အနှစ်လေးဆယ်
ပတ်လုံး ကိုယ်အပြစ်ကို ဆောင်လျက်၊ ငါစွန့်ပြစ်ခြင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။ ၃၅အကယ်စင်စစ် ငါ့တဘက်၌
စည်းဝေးသော ဤပရိသတ်ဆိုး အပေါင်းတို့ကို ထိုသို့ငါပြု၍ သူတို့သည် ဤတော၌ သေကျေ
ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။

၃၆မောရှေစေလွှတ်သောအခွင့်နှင့် ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်း၍ပြန်လာသောအခါ၊ ထိုပြည်ကို ကဲ့ရဲ့သဖြင့်
ပရိသတ်အပေါင်း မြည်တမ်းစေခြင်းငှါ တိုက်တွန်းသောသူ၊ ၃၇ခါနာန်ပြည်ကို မကောင်းသောသိတင်း
ကြားပြောသော သူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကာလနာဘေးနှင့် သေကြလေ၏။ ၃၈ထိုပြည်ကို
စူးစမ်း၍သွားသောလူတို့တွင် နုန်၏သား ယောရှုနှင့် ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်တို့သာ အသက်ချမ်းသာ
ရကြ၏။ ၃၉မောရှေသည် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့အား စကားတော်များကို ဆင့်ဆိုသောအခါ၊
လူများတို့သည် အလွန်ညည်းတွားလျက် နေကြ၏။

၄၀နံနက်စောစောထ၍ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည် ပြစ်မှားပြီ။ သို့သော်လည်း
ယခုအသင့် ရှိပါ၏။ ထာဝရဘုရား ဂတိထားတော်မူသော ပြည်သို့သွားပါမည်ဟု ဆိုကြသော်၊ ၄၁မောရှေက၊
ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူးကြသနည်း။ သင်တို့အကြံမထမြောက်ရ။
၄၂မသွားကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် သင်တို့ဘက်၌ ရှိတော်မမူ။ သွားလျှင် ရန်သူရှေ့မှာ ရှုံးရကြလိမ့်မည်။
၄၃အာမလက်အမျိုးသားနှင့် ခါနာန် အမျိုးသားတို့သည် သင်တို့မရောက်မီ ရောက်နှင့်သည်ဖြစ်၍၊
သင်တို့သည် ထားဖြင့်ဆုံးကြလိမ့်မည်။ ထာဝရ ဘုရားထံတော်မှ လွှဲသွားသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်
သင်တို့ဘက်၌ နေတော်မမူဟု ဆိုသော်လည်း၊ ၄၄သူတို့သည် ခိုင်ခံ့သောစိတ်နှင့် တောင်ထိပ်ထက်သို့
တဖန်တက်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်နှင့်တကွ၊ မောရှေသည် တပ်ပြင်သို့
မထွက်မသွားဘဲနေလေ၏။ ၄၅ထိုအခါ တောင်ပေါ်မှာရှိသော အာမလက်အမျိုးသားနှင့် ခါနာန်အမျိုးသား
တို့သည် ဆင်းလာလျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တိုက်၍ အောင်သဖြင့်၊ ဟောမာမြို့တိုင်အောင်
လိုက်ကြလေ၏။

၁၅

၁တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
၂သင်တို့ နေရာဖြစ်သော ငါပေးသောပြည်သို့ ရောက်၍နေကြသောအခါ၊ ၃သစ္စာဂတိရှိ၍ ပူဇော်သော်၎င်း၊
အလိုလိုပူဇော် သော်၎င်း၊ ပွဲသဘင်ခံ၍ပူဇော်သော်၎င်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော အခြားသောယဇ်ကို
မီးဖြင့်ပူဇော်၍၊ သိုးနွားအားဖြင့် ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ကို ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊
၄ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာကို ပြုသော သူသည်၊ သိုးသငယ်ကိုပူဇော်လျှင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဖြစ်စေ၊
အခြားသောယဇ်ဖြစ်စေ၊ ယဇ်နှင့်တကွ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာကို ဆီသုံးလောဃရေသော မုန့်ညက်
တသြမဲကိုင်း၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်သုံးလောဃ ကိုဝင်း ပြင်ဆင်၍ ဆောင်ခဲ့ရမည်။

၆သိုးကိုပူဇော်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီလေးလောဃရောသော မုန့်ညက်နှစ်သြမဲကို ပြင်ဆင်၍၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော် သက္ကာဘို့ လေးလောဃကို ပူဇော်ရမည်။ ၇ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်၊ သစ္စာဂတိရှိ၍ ပူဇော်သောယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ် ဘို့ နွားကိုပြင်ဆင်လျှင်၊ ၈မီးဖြင့်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊ ၁၀နွားနှင့်တကွ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီခြောက်လောဃရောသော မုန့်ညက်သုံးသြမဲကိုငင်း၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည် ခြောက်လောဃကိုငင်း ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၁၁နွားတကောင်၊ သိုးတကောင်၊ သိုးသငယ်တကောင်၊ ဆိတ်သငယ် တကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်သောအခါ ထိုသို့ပြုရမည်။ ၁၂ပြင်ဆင်သော သိုးနွားအရေအတွက်သို့ လိုက်၍၊ တကောင် ကောင်ကို ထိုသို့ပြုရမည်။ ၁၃ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် မီးဖြင့်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့နှင့်အညီ ပြုရကြမည်။ ၁၄သင်တို့သည် တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အခြားတပါးသော သူဖြစ်စေ၊ မီးဖြင့်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ သင်တို့ပြုသည်နည်းတူ သင်သည်လည်း ပြုရမည်။ ၁၅ပရိသတ်အဝင်ဖြစ်သောသူ၊ သင်တို့တွင် တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်သော သူတို့သည်၊ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော တပါးတည်းသော ထုံးစံရှိသည်နှင့် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်တို့သည် ဖြစ်သည်နည်းတူ သူသည်လည်း ဖြစ်ရမည်။ ၁၆သင်တို့ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ သင်တို့တွင် တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် တပါးတည်းသောတရား၊ တပါးတည်းသော ထုံးစံရှိရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၁၈ငါပို့ဆောင်သောပြည်သို့ သင်တို့သည်ရောက်၍၊ ၁၉ထိုပြည်၌ ဖြစ်သောမုန့်ကို စားရကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားအား ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ရမည်။ ၂၀အဦးနယ်သော မုန့်စိမ်းဖြင့် လုပ်ရသော မုန့်ပြားကို ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာပြု၍ ကောက်နယ်တလင်းထဲက ချီးမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာကို ပြုသကဲ့သို့ ချီးမြှောက်ရမည်။ ၂၁သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်၊ အဦးနယ်သော မုန့်စိမ်းထဲက ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရား အား ဆက်ရကြမည်။

၂၂ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို မှာထားသောနေ့မှစ၍၊ မောရှေအားဖြင့် သင်တို့၌ ထားတော်မူသော ပညတ်၊ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်၌ ထားတော်မူလတံ့သော ပညတ်အလုံးစုံတို့ကို သင်တို့သည်မစောင့် မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြသည်အမှုမှာ၊ ၂၄ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မသိဘဲ သတိလစ်၍ မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်လျှင်၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထုံးဖွဲ့သော ထုံးစံရှိသည် အတိုင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ အသက်ပျိုသောနွားထီးဖြင့် မီးရှို့ရာယဇ် ကိုငင်း၊ ဆိတ်ဖြင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကိုငင်း ပူဇော်ရကြမည်။ ၂၅ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ် အပေါင်းတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရသဖြင့်၊ သူတို့သည် သတိလစ်၍ ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုအပြစ်ကို လွှတ် ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း သတိလစ်သောအပြစ်ကြောင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ်နှင့်တကွ၊ မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ ကို ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။ ၂၆ထိုသို့ပြုလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြစ်မှားသော်လည်း၊ သတိလစ်၍ ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ သူတို့ထံမှာ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားတို့ကိုငင်း ထိုအပြစ်မှလွှတ်ရလိမ့်မည်။

၂၇လူတစုံတယောက်သည် သတိလစ်၍ ပြစ်မှားလျှင် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အခါမလည်သော ဆိတ်မ တစ်ကောင်ကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၂၈ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သတိလစ်၍ ပြစ်မှားမိသော ထိုသူအဘို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရသဖြင့် ထိုအပြစ်ကို လွှတ်ရလိမ့်မည်။ ၂၉ဣသရေလ

အမျိုးသားဖြစ်သောသူ၊ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသား ဖြစ်သောသူတို့သည် သတိလစ်၍ပြစ်မှားသောအခါ၊
တပါးတည်းသောတရားကို စောင့်ရကြမည်။
၃၀ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ရဲရင့်စွာပြစ်မှားလျှင်၊ ထာဝရဘုရားကို
မရိုသေရာ သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူကိုသူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။ ၃၁ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို
မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးသောကြောင့်၊ ထိုသူကို ရှင်းရှင်းပယ်ရှားရမည်။ မိမိအပြစ်ကို
မိမိခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၂ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တော၌ရှိကြသောအခါ၊ တနေ့သောဥပုသ်နေ့၌ ထင်းခွေသောသူ
တယောက်ကို တွေ့လေ၏။ ၃၃တွေ့သောသူတို့သည်၊ ထိုသူကို မောရှေ၊ အာရုန်၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့သို့
ခေါ်ခဲ့ကြ၏။ ၃၄သူ၏အမှုကို စီရင်ရာလမ်းမထင်ရှားသေးသောကြောင့် ချုပ်ထားကြ၏။ ၃၅ထာဝရဘုရား
ကလည်း၊ ထိုသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် တပ်ပြင်မှာ
သူ့ကိုကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ရကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၍၊ ၃၆ထိုအမိန့်တော်အတိုင်း ပရိသတ်အပေါင်း
တို့သည် ထိုသူကို တပ်ပြင်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြသဖြင့် သူသည်အသေခံရ၏။
၃၇တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
၃၈သူတို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်၊ အဝတ်စွန်းတို့၌ ဆွဲစရာဘို့ ပန်းပွားတို့ကိုလုပ်၍၊ ပြာသောကြိုးနှင့်
ချီတွဲရကြ မည်။ ၃၉ထိုပန်းပွားတို့ကို သင်တို့သည် ကြည့်မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား
ပညတ်တော်မူသမျှတို့ကို အောက်မေ့ ၍ ကျင့်ကြမည်အကြောင်း၊ အထက်ကကိုယ်အလိုသို့ လိုက်လျက်၊
ကိုယ်ဥာဏ်ကိုမှီဝဲလျက် မှားယွင်းသကဲ့သို့ မလိုက်၊ မမှီဝဲ၊ ၄၀ငါပညတ်သမျှတို့ကို အောက်မေ့၍ကျင့်သဖြင့်၊
သင်တို့ဘုရားသခင်အဘို့ သန့်ရှင်းမည်အကြောင်း ထိုသို့ ပြုရမည်။ ၄၁ငါသည် သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁လေဝိအမျိုး၊ ကောဟတ်သား ဣဇဟာ၏သား ကောရသည်၊ ရုဗင်အမျိုးဧလျာဘ၏သား ဒါသန်နှင့်
အဘိရံ၊ ပေလက်၏သား ဩနတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ ၂ပရိသတ်၌ ကျော်စော၍ ဂုဏ်အသရေရှိသောသူ၊
အစည်းအဝေး၌ မင်းပြု သောသူ၊ ဣသရေလအမျိုးသား နှစ်ရာငါးဆယ်နှင့်တကွ မောရှေကိုပုန်ကန်၍၊
၃မောရှေနှင့် အာရုန်တဘက်၌ စုဝေးလျက်၊ သင်တို့သည် အမှုတော်ကို စောင့်လွန်း၏။ ပရိသတ်ရှိသမျှ
အပေါင်းတို့သည် သန့်ရှင်းကြ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည် သူတို့တွင် ရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည်
ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်အပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ရသနည်းဟု ဆိုလေ၏။
၄ထိုစကားကို မောရှေကြားလျှင် ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ ၅တဖန် မောရှေကား၊ အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရား၏
လူဖြစ်သည်ကိုငင်း၊ အဘယ်သူ သန့်ရှင်းသည်ကိုငင်း၊ အဘယ်သူကို ချဉ်းကပ် စေမည်ကိုငင်း၊ နက်ဖြန်နေ့၌
ထာဝရဘုရား ပြတော်မူမည်။ ရွေးကောက်တော်မူသော သူကိုလည်း အနီးအပါးသို့ ချဉ်းကပ်စေတော်မူမည်။
၆အိုကောရနှင့် ကောရ၏အပေါင်းအသင်း ရှိသမျှတို့၊ သင်တို့ပြုရမည်အမှု ဟူမူကား၊ လင်ပန်းတို့ကိုယူ၍၊
၇နက်ဖြန်နေ့၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မီးနှင့်လောဗန်ကို တင်ကြလော့။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား
ရွေးကောက်တော်မူသော သူသည်၊ သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်စေ။ အိုလေဝိသားတို့၊ သင်တို့သည် အမှုတော်ကို
စောင့်လွန်းကြသည်ဟု ဆိုလေ၏။ ၈တဖန် မောရှေက၊ အိုလေဝိသားတို့၊ နားထောင်ကြပါလော့။
၉သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ ပရိသတ်ရှေ့မှာရပ်လျက်၊ သူတို့အမှုကိုလည်း
စောင့်စေမည်အကြံ ရှိတော်မူသည်နှင့် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည်၊ သင်တို့ကို အနီးအပါးသို့ခေါ်၍
နေရာချခြင်းငှါ၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်နှင့်ခွဲထား၍၊ ၁၀သင့်ကိုငင်း၊ သင့်ညီအစ်ကို
လေဝိသားအပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ အနီးအပါး၌ နေရာချတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍၊

ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကိုလည်း ရှာကြသည်တကား။ ၁၁ထိုကြောင့် သင်နှင့် သင်၏အပေါင်းအသင်း
ရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားတဘက်၌ စုဝေးကြပြီတကား။ အာရုန်ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်း
ရမည်အကြောင်း၊ သူသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သနည်းဟု ကောရအား ဆိုပြီးမှ၊ ၁၂ဧလျာဘသား
ဒါသန်နှင့် အဘိရံတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ စေလွှတ်လေ၏။ သူတို့ကလည်း ငါတို့မလာ၊ ၁၃သင်သည် ဤတော၌
ငါတို့ကို သတ်လိုလျှင် နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်မှ ဆောင်ခဲ့သော်လည်း၊ ငါတို့အပေါ်၌ လုံးလုံးမင်းမပြုလျှင်၊
စိတ်မပြေသေး သည်တကား။ ၁၄ထိုမှတပါး နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ ငါတို့ကိုမဆောင်၊ လယ်ယာများ၊
စပျစ်ဥယျာဉ်များကို မပေးဘဲ၊ ဤလူတို့၏မျက်စိကို ဖောက်ချင်သလော။ ငါတို့သည် သင့်ထံသို့မလာဟု
ပြန်ဆို၏။ ၁၅မောရှေသည် အလွန်အမျက်ထွက်၍၊ ဤသူတို့ပူဇော်သက္ကာကို ပမာဏပြုတော်မမူပါနှင့်။
သူတို့ဥစ္စာ မြည်းတကောင်ကိုမျှ အကျွန်ုပ်မသိမ်းပါ။ သူတို့တွင် တယောက်ကိုမျှ မညှဉ်းဆဲပါဟု
ထာဝရဘုရားအား လျှောက်၍၊ ၁၆ကောရအားလည်း၊ အာရုန်နှင့် သင်အစရှိသော သင်၏အပေါင်းအသင်း
ရှိသမျှတို့သည်၊ နက်ဖြန်နေ့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရှိကြလော့။ ၁၇လူအသီးအသီးတို့သည်
မိမိတို့လင်ပန်းများကိုယူ၍ လောဗန်ကိုတင်ပြီးမှ သင်နှင့်အာရုန်သည်လည်း မိမိတို့လင်ပန်းပါလျက်၊
လူအပေါင်းတို့သည် လင်ပန်းနှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ လော့ဟု
ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၁၈ထိုသူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လင်ပန်းများကို ယူ၍ မီးနှင့်လောဗန်ကို တင်ပြီးမှ၊
မောရှေ၊ အာရုန်နှင့်အတူ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝ၌ ရပ်နေကြ၏။

၁၉ကောရသည်လည်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝ၌ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို မောရှေနှင့်
အာရုန် ဘက်၌ စုဝေးစေပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ပရိသတ်အပေါင်းတို့၌ ထင်ရှားလေ၏။ ၂၀-
၂၁ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ဤပရိသတ်တို့နှင့် ခွါ၍ တခြားစီနေလော့။ ငါသည် သူတို့ကို ချက်ခြင်းဖျက်ဆီး
မည်ဟု မောရှေနှင့် အာရုန်အား မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၂၂သူတို့က ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အိုဘုရားသခင်၊ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်များကို အစိုးရတော်မူသော ဘုရားသခင်၊ လူတယောက် ပြစ်မှားသော
အပြစ်ကြောင့် ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို အမျက်ထွက်တော်မူမည်လောဟု လျှောက်ဆိုလေ၏။ ၂၃ထာဝရ
ဘုရားကလည်း၊ ကောရ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံတို့၏ တဲများကို ရှောင်၍နေစေခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်တို့အား
ဆင့်ဆိုလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၂၅မောရှေထ၍ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီး
သူတို့နှင့်တကွ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံနေရာသို့ သွားပြီးမှ၊ ၂၆ဤလူဆိုးတို့၏ နေရာ တဲများကိုရှောင်၍
နေကြပါလော့။ သူတို့၏ဥစ္စာ တစုံတခုကိုမျှ မထိကြပါနှင့်။ သို့မဟုတ် သူတို့နှင့်အတူ၊ သူတို့အပြစ်ကြောင့်
ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ပရိသတ်တို့အား ဆင့်ဆိုလျှင်၊ ၂၇လူများတို့သည် ကောရ၊ ဒါသန်၊
အဘိရံတဲ ပတ်ဝန်းကျင်၌မနေဘဲ ရှောင်လွှဲ၍ သွားကြသဖြင့် ဒါသန်၊ အဘိရံသည် သားမယား အကလေးများ
နှင့်တကွ ထွက်၍ မိမိတို့ တဲတံခါးဝ၌ ရပ်နေကြ၏။ ၂၈မောရှေကလည်း၊ ဤမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါသည်
အလိုလိုမပြု၊ ထာဝရဘုရား စေခိုင်းတော်မူ၍ ငါပြုသည်အကြောင်းကို သင်တို့သည် အဘယ်သို့
သိရမည်နည်း ဟူမူကား၊ ၂၉ခပ်သိမ်းသော လူသတ္တဝါတို့ ခံရသောသေခြင်း၊ ခပ်သိမ်းသော
လူသတ္တဝါတို့ခံရသော ဆုံးမခြင်းကိုသာ ဤလူတို့ ခံရလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မမူ။
၃၀သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားသည် အသစ်ဖန်ဆင်းတော်မူ သဖြင့်၊ မြေကြီးကွဲပွင့်လျက် ဤလူတို့ကိုငင်း၊
သူတို့နှင့်ဆိုင်သမျှကိုငင်း မျို၍၊ သူတို့သည် အသက်ရှင်လျက် သေမင်းနိုင်ငံ သို့ ဆင်းသွားလျှင်၊
ထာဝရဘုရား၌ ပြစ်မှားကြောင်းကို သင်တို့သည် သိနားလည်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊ ၃၁ပြောဆိုပြီးသည် အဆုံး၌၊
သူတို့နင်းရာမြေကြီးသည် ကွဲ၍၊ ၃၂မိမိခံတွင်းကို ဖွင့်သဖြင့် သူတို့နှင့် သူတို့အိမ်များကိုငင်း၊ ကောရနှင့်
ဆိုင်သမျှသောသူတို့နှင့် သူတို့ဥစ္စာရှိသမျှကိုငင်း မျိုလေ၏။ ၃၃ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ ဆိုင်သမျှသော
သူတို့ နှင့်တကွ၊ အသက်ရှင်လျက် သေမင်းနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်၍၊ သူတို့အပေါ်မှာ မြေစေ့ပြန်သဖြင့်၊
သူတို့သည် ပရိသတ်မှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြ၏။ ၃၄သူတို့အော်ဟစ်သံကို ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသော

ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကြားလျှင်၊ ငါတို့ကိုလည်း မြေမျိုကောင်းမျိုလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်လျက်
ပြေးကြ၏။ ၃၅နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍ ပူဇော်သောသူ နှစ်ရာ ငါးဆယ်တို့ကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်က
မီးထွက်၍လောင်လေ၏။

၃၆-၃၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုသန့်ရှင်းသော လင်ပန်းတို့ကို မီးလောင်ရာထဲက ကောက်ယူ၍ မီးကို
ပစ်ချပြီးမှ၊ ၃၈ကိုယ်အသက်ကို သေစေခြင်းငှါ ပြစ်မှားသောသူ တို့၏ လင်ပန်းတို့ဖြင့် ယဇ်ပလ္လင်ကို ဖုံးအုပ်စရာ
ကြေးဝါပြားတို့ကို လုပ်ရမည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်၏သား ဧလာဇာကို ဆင့်ဆိုလော့။
ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော်သောကြောင့်၊ ထိုလင်ပန်းတို့သည် သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အား နိမိတ် ဖြစ်ရကြမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၃၉ယဇ်ပုရောဟိတ်
ဧလာဇာသည်၊ မီးလောင်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့ ပူဇော်သော လင်ပန်းများကို ယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဖုံးအုပ်စရာ
ကြေးဝါပြားတို့ကို လုပ်လေ၏။ ၄၀ထိုသို့ အာရုန်အမျိုးမဟုတ် အခြားတပါးသော အမျိုးသားသည်၊
ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍ ပူဇော် သောအားဖြင့်၊ ကောရနှင့် သူ၏အပေါင်းအသင်း
ကဲ့သို့ မဖြစ်စေမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊
ထိုလင်ပန်းတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသား တို့အား သတိပေးရာ နိမိတ်ဖြစ်ရကြ၏။

၄၁နက်ဖြန်နေ့၌ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့က၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏
လူတို့ကို သတ်ကြပြီဟု ဆိုလျက်၊ မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းကြ၏။ ၄၂ပရိသတ်
အပေါင်းတို့သည် မောရှေနှင့် အာရုန်တဘက်၌ စုဝေးကြသောအခါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့
မြော်ကြည့်၍၊ မိုဃ်းတိမ်သည် တဲတော်ကို လွှမ်းမိုး၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ထင်ရှားလေ၏။
၄၃မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ၄၄-၄၅ထာဝရဘုရား
ကလည်း၊ ဤပရိသတ်တို့ကို ရှောင်၍ နေကြလော့။ ငါသည် သူတို့ကို ချက်ခြင်း ဖျက်ဆီးမည်ဟု မောရှေအား
မိန့်တော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။ ၄၆မောရှေကလည်း၊ သင်သည် လင်ပန်းကိုကိုင်၍
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်က မီးကို ယူထည့်ပြီးလျှင်၊ လောဗန်ကိုလည်း တင်လျက်၊ ပရိသတ်ရှိရာသို့ အလျင်အမြန်
သွား၍ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလော့။ ထာဝရဘုရား ထံတော်က အမျက် တော်ထွက်၍ ဘေးဥပဒ်ရောက်လျက်
ရှိပြီဟု၊ ၄၇အာရုန်အား မှာထားသည်အတိုင်း၊ အာရုန်သည် ယူ၍ ပရိသတ် ထဲသို့ ပြေးလေ၏။ ထိုအခါ
လူတို့၌ ဘေးဥပဒ်ရောက်စရှိသည် ဖြစ်၍၊ လောဗန်ကိုတင်သဖြင့် လူများတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြု၏။
၄၈အသက်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူ စပ်ကြားမှာ ရပ်နေ၍ ဘေးဥပဒ်ငြိမ်းလေ၏။ ၄၉ကောရ အမှုကြောင့်
သေသောသူတို့ကို ထား၍ ထိုဘေးဥပဒ်ဖြင့် သေသောလူပေါင်းကား၊ တသောင်းလေးထောင် ခုနစ်ရာ
ရှိသတည်း။ ၅၀ထိုဘေးဥပဒ်ငြိမ်းပြီးမှ၊ အာရုန်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝ၊ မောရှေထံသို့
ပြန်လာ၏။

၁၇

၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အားဆင့်ဆိုပြီးမှ၊ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ဣသရေလ ဆယ်နှစ်မျိုး၌ မင်းပြုသောသူ အသီးအသီး
ပေးရသော လှံတံ ဆယ်နှစ်ချောင်းတို့ကို ယူ၍၊ လူတိုင်းအမည်ကို သူ့လှံတံပေါ်မှာ ရေးထားလော့။
၃လေဝိအမျိုး၏ လှံတံပေါ်မှာ အာရုန်အမည်ကို ရေးထားလော့။ ဘိုးဘအဆွေအမျိုး သူကြီးတဦးလျှင်
လှံတံတချောင်းစီ ရှိရမည်။ ၄ထိုလှံတံတို့ကို ငါဗျာဒိတ်ပေးရာအရပ်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်း၊
သက်သေခံချက်ရှေ့မှာ တင်ထားလော့။ ၅ငါရွေး ကောက်သောသူ၏ လှံတံသည် အပွင့်ပွင့်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ပြုမှ
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သင်၌အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းခြင်းကို နောက်တဖန် ငါနားမငြီးရာဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၆မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသား တို့အား ဆင့်ဆို၍၊ မင်းအပေါင်းတို့သည်
ဘိုးဘအဆွေအမျိုး အလိုက်၊ မင်းတဦးလျှင် လှံတံတချောင်းစီ လှံတံ ဆယ်နှစ်ချောင်းတို့ကို ပေးကြ၏။

အာရုန်၏လှံတံသည် လှံတံများ၌သာသတည်း။ ၇မောရှေသည် ထိုလှံတံတို့ကို သက်သေခံချက်
တဲတော်အတွင်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တင်ထားလေ၏။ ၈နက်ဖြန်နေ့၌ သက်သေခံချက်
တဲတော်အတွင်းသို့ မောရှေဝင်သောအခါ၊ လေဝိအမျိုးနှင့်ဆိုင်သော အာရုန်၏လှံတံသည် အရွက်ထွက်လျက်၊
ငုံလျက်၊ ပွင့်လျက်၊ ဗာတံသီးကို သီးလျက်ရှိ၏။ ၉မောရှေသည် လှံတံရှိသမျှတို့ကို ထာဝရဘုရားထံတော်က
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ရှေ့သို့ ထုတ်ဆောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ကြည့်ရှု၍၊ လူတိုင်း မိမိလှံတံကို
ယူပြန်လေ၏။ ၁၀ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ပုန်ကန်သောသူတို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာရုန်၏
လှံတံကို သက်သေခံချက် ရှေ့၌ ပြန်ထား၍ အမြဲရှိစေလော့။ ထိုသို့ သူတို့သည် သေဘေးနှင့်
လွတ်မည်အကြောင်း၊ သူတို့အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းခြင်းကို ငါနားမငြီးရာဟု၊ ၁၁မောရှေအား မှာထား
တော်မူသည် အတိုင်း၊ မောရှေသည် ပြုလေ၏။ ၁၂ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
သေကြေပျက်စီးကြပါ၏။ တယောက်မျှမကြွင်း ပျက်စီးရကြပါ၏။ ၁၃ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ကို
ချဉ်းကပ်သောသူတိုင်း သေပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်တို့ ရှိသမျှသည် သေဘေးသင့်၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
ရောက်ရကြပါဦးမည်လောဟု မောရှေအား လျှောက်ဆိုကြ၏။

၁၈

၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်နှင့် သင်၏မြေး
အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်နှင့်ဆိုင်သော အပြစ်၊ သင်တို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာနှင့်
ဆိုင်သောအပြစ်ကို ခံရကြမည်။ ၂သင်၏ ဘိုးဘအဆွေအမျိုး၊ လေဝိအမျိုးသား ညီအစ်ကိုချင်းတို့သည်၊
သင်နှင့်အတူ ကူညီ၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ခေါ်ထားလော့။ သို့ရာတွင် သင်နှင့်တကွ
သင်၏သားတို့သည်၊ သက်သေခံချက် တဲတော်ရှေ့ မှာ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်။
၃လေဝိသားတို့သည် သင့်ကိုငဲ့၊ တဲတော်ရှိသမျှတို့ကိုငဲ့ စောင့်ရကြမည်။ သို့ရာတွင် သင်တို့နှင့်သူတို့သည်
သေဘေးလွတ်မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် တဲတော်တန်ဆာ၊ ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာ များကို မချဉ်းကပ်ရကြ။
၄သူတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ ကူညီ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ကို စောင့်လျက်၊ တဲတော်အမှု ရှိသမျှကို
ထမ်းရကြမည်။ မဆိုင်သောသူသည် သင်တို့အနီးသို့ မချဉ်းမကပ်ရ။ ၅နောက်တဖန် အမျက် တော်ထွက်၍
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အပေါ်သို့ မရောက်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော် နှင့်
ယဇ်ပလ္လင်ကို စောင့်ရကြမည်။ ၆ထိုသို့ သင်တို့၏ ညီအစ်ကို လေဝိသားတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ထဲက ရွေးယူ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ထမ်းစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားအား ပြုသော
ပူဇော်သက္ကာထဲသို့ သင်တို့အား ငါပေး၏။ ၇ထိုကြောင့် သင်နှင့်သင်၏သားတို့သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သော
အမှု၊ ကုလားကာအတွင်း ၌ ဆောင်ရွက်စရာအမှု ရှိသမျှတို့ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြု၍ ဆောင်ရွက်ရကြမည်။
သင်တို့အား ကျေးဇူးပြု၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ငါပေးပြီ။ မဆိုင်သောသူသည် အနီးအပါးသို့
ချဉ်းကပ်လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈တဖန် ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
သန့်ရှင်း စေ၍ ဆက်ကပ်သမျှသော ပူဇော်သက္ကာတို့ အထဲက၊ ငါ့အား ချီးမြှောက်သော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို
သင်၌အပ်၍၊ သင်နှင့် သင်၏သားတို့အဘို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရပညတ်တရား အားဖြင့် ငါပေး၏။
၉မီးသို့မရောက်၊ သန့်ရှင်းသော အရာထဲက သင်တို့ဆိုင်သော အရာဟူမူကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား
လှူသော ဥစ္စာ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ် ပူဇော်လေသမျှတို့သည်
သင်နှင့် သင်၏သားတို့အဘို့ သန့်ရှင်းရကြမည်။ ၁၀သန့်ရှင်းရာဌာန၌ စားရမည်။ ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည်
စားရသော အခွင့်ရှိ၏။ သင်တို့အဘို့ ငါသန့်ရှင်းပေ၏။ ၁၁ထိုမှတပါး ဣသရေလအမျိုးသားတို့ ပူဇော်သော
ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီလွှဲရာ ပူဇော်သက္ကာတို့ကို၊ သင်နှင့်သင်၏ သားသမီးတို့အား ထာဝရ
ပညတ်တရားအားဖြင့် ငါပေးပြီ။ သင့်အိမ်၌ သန့်ရှင်းသောသူ အပေါင်း တို့သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။

၁၂ဣသရေလအမျိုးသား ရွေး၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သမျှ အကောင်းဆုံးသော ဆီ၊ အကောင်းဆုံးသော
စပျစ်ရည်၊ ကောင်းဆုံးသော ဂျုံစပါးကို သင်တို့အား ငါပေးပြီ။ ၁၃ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သမျှ
အဦးမှည့်သော သစ်သီးကိုလည်း သင်ဆိုင်ရမည်။ သင့်အိမ်၌ သန့်ရှင်းသောသူ အပေါင်းတို့သည်
စားရသောအခွင့် ရှိ၏။ ၁၄ဣသရေလအမျိုး၌ ကျိန်ဆို၍ ပူဇော်သမျှတို့ကိုလည်း သင်ဆိုင်ရမည်။
၁၅အဦးဘွားသောသား၊ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သမျှတို့ကို
သင်ဆိုင်ရမည်။ သို့ရာတွင် လူ၏ သားဦးနှင့် စင်ကြယ်သော တိရစ္ဆာန်၏ သားဦးကို အမှန်ရွေးရမည်။
၁၆ရွေးရသောသားတို့ကို အသက်တလလွန်မှ၊ သင်အဘိုးဖြတ်သည် အတိုင်း ဂေရနှစ်ဆယ်နှင့် မျှသော
အကျပ်တော် အလိုက် ငွေငါးကျပ်နှင့် ရွေးရမည်။ ၁၇နွား သားဦး၊ သိုးသားဦး၊ ဆိတ်သားဦးသည်
သန့်ရှင်းသောကြောင့် မရွေးရ။ သူ၏အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းရမည်။ ဆီဥကိုလည်း
ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ရှိစေ၍ မီးဖြင့် ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ ၁၈အသားမူကား ချီလွှဲရာ
ပူဇော်သက္ကာ၏ ရင်ပတ်နှင့် လက်ျာပခုံးကဲ့သို့ သင့်အဘို့ဖြစ်ရမည်။ ၁၉ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်
သန့်ရှင်းစေ၍ ထာဝရဘုရားအား ဆောင်ခဲ့သော ပူဇော်သက္ကာ ရှိသမျှတို့ကို သင်နှင့် သင်၏သားသမီး
တို့အား ထာဝရ ပညတ်တရားအားဖြင့် ငါပေးပြီ။ သင်အစရှိသော သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့် ဆိုင်၍
ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆားနှင့်ယှဉ်သော ထာဝရ ပိဋိညာဉ်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀တဖန် ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
နေရာပြည်၌ သင့်အမွေခံရာမြေ၊ သူတို့နှင့်ရော၍ ပိုင်သောအဘို့မရှိရ။ ငါသည်ကား သူတို့တွင်
သင်ပိုင်သောအဘို့ သင့်အမွေ ဥစ္စာဖြစ်၏။ ၂၁လေဝိသားတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို
ဆောင်ရွက်သောကြောင့်၊ သူတို့အမွေခံ စရာ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ ဥစ္စာဆယ်ဘို့တဘို့ကို ငါပေးပြီ။
၂၂ယခုမှစ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကိုခံ၍ သေဘေးနှင့် မတွေ့မည်အကြောင်း၊
ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အနီးအပါးသို့ မချဉ်းမကပ်ရ။ ၂၃လေဝိသားတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ကိုယ်ခံရကြမည်။ သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့်
ရော၍ အမွေမခံရကြဟု သင်တို့အမျိုး အစဉ်အဆက်စောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်း။ ၂၄ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုသော ကိုယ်ဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို၊
လေဝိသားအမွေခံစရာ အဘို့ ငါပေးပြီ။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသား တို့နှင့် ရော၍
အမွေမခံရဟု ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၅တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် လေဝိသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
၂၆သင်တို့အမွေ ခံစရာ ငါပေးသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ ဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို သင်တို့သည်
ခံယူသောအခါ၊ ထိုအဘို့ကို ဆယ်ဘို့ဘို့ပြန်၍ တဘို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုရကြမည်။
၂၇ထိုပူဇော်သက္ကာကို၊ ကောက်နယ် တလင်းထဲက ယူသော ဆန်စပါးကဲ့သို့၎င်း၊ ပပျစ်သီးနယ်ရာ
ကျင်းထဲကယူသော စပျစ်ရည်ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်တို့အဘို့ မှတ်ရလိမ့်မည်။ ၂၈ထိုသို့ သင်တို့သည်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့မှ ခံယူသော ဆယ်ဘို့တဘို့ထဲက၊ ထာဝရဘုရား အား ပူဇော်သက္ကာ ပြုရကြမည်။
ထိုပူဇော်သက္ကာကိုလည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်အား လှူရကြမည်။ ၂၉သင်တို့ ခံရသမျှသော
အလှူတို့အထဲက အကောင်းဆုံးသောအဘို့ သန့်ရှင်းသောအဘို့ကို နှုတ်ယူ၍ ထာဝရဘုရားအား
ပူဇော်သက္ကာ ပြုရကြမည်။ ၃၀သို့ဖြစ်၍ သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ လေဝိသားတို့သည် အကောင်းဆုံးသော
အဘို့ကို နှုတ်ယူပူဇော်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအဘို့ကို ကောက်နယ်တလင်း၏ ကျေးဇူး၊ ပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း၏
ကျေးဇူးကဲ့သို့ မိမိတို့အဘို့ မှတ်ရလိမ့်မည်။ ၃၁ထိုကြွင်းသောအဘို့ကို၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ အိမ်သူအိမ်သား
တို့သည် စားချင်သော အရပ်ရပ်၌ စားရသောအခွင့်ရှိ၏။ ပရိသတ် စည်းဝေးရာ တဲတော်၌
အမှုစောင့်သောအတွက် ငါချသောဆုဖြစ်၏။ ၃၂အကောင်းဆုံးသော အဘို့ကို နှုတ်ယူပူဇော်ပြီးမှ

ကြွင်းသောအဘို့ အားဖြင့် အပြစ်ရောက်စရာ အကြောင်းမရှိ။ သေဘေးနှင့် မတွေ့မည်အကြောင်း၊
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မညစ်ညူးစေရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကိုခေါ်၍ ထာဝရဘုရား စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသော
ပညတ် တရားဟူမူကား၊ ၂အပြစ်မပါ၊ တခါမျှထမ်းဘိုးမတင်၊ ကွက်ကျားခြင်းမရှိ၊ အဆင်းနီသော နွားမပျိုကို
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဆောင်ခဲ့မည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။ ၃ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဇာ၌အပ်၍
တပ်ပြင်သို့ ဆောင်သွားပြီးမှ၊ သူ့ရှေ့၌ အခြားသူသတ်ရမည်။ ၄ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဇာသည် အသွေးကို
လက်နှင့်ယူ၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့စူးစူး၌ ခုနစ်ကြိမ်ဖြန်းရမည်။ ၅ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေ့မှာ
ထိုနွားမ၏အရေ၊ အသား၊ အသွေး၊ ချေးနှင့်တကွ တကောင်လုံးကို အခြားသူသည် မီးရှို့ရမည်။
၆ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း အကာရ သစ်သား၊ ဟုဿုပ်ပင်ညွန့်နှင့် နီမောင်းသောအထည်ကို ယူ၍၊
နွားမမီးလောင်ရာထဲသို့ ပစ်ချရမည်။ ၇ထိုနောက် မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကိုလည်း ရေချိုးပြီးမှ၊
တပ်ထဲသို့ဝင်၍ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၈မီးရှို့သောသူသည်လည်း၊ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍
ကိုယ်ကိုလည်း ရေချိုးပြီးမှ၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့် မည်။ ၉စင်ကြယ်သောသူ
တစုံတယောက်သည် နွားမ၏ပြာကို စုသိမ်း၍၊ တပ်ပြင်မှာ စင်ကြယ်သောအရပ်၌ ထားရ မည်။
ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အဘို့ စင်ကြယ်စေသော ရေဘော်ဘို့၊ ထိုပြာကို သိုထားရမည်။ အပြစ်နှင့်
ကင်းစင်စေစရာဘို့ ဖြစ်သတည်း။ ၁၀နွားမ၏ပြာကို စုသိမ်းသောသူသည်လည်း၊ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍
ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤရွေ့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသား၊ တည်းခိုသော
တပါးအမျိုးသား တို့သည် အစဉ်အမြဲ စောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်း။

၁၁လူသေကောင်ကို ထိသောသူ ခုနစ်ရက်မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၂သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌
ထိုပြာ နှင့်ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေ၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌စင်ကြယ်လိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌
ကိုယ်ကို မသန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့တိုင်အောင် မစင်ကြယ်ရ။ ၁၃လူသေကောင်ကိုထိ၍
ကိုယ်ကိုမသန့် ရှင်းစေသောသူသည် ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ကို ညစ်ညူးစေ၏။ ထိုသူကို
ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။ စင်ကြယ်သော ရေဖြန်းခြင်းကို မခံသောကြောင့် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။
စင်ကြယ်ခြင်းသို့ မရောက်သေး။ ၁၄တဲ၌ လူသေလျှင် စောင့်ရသော တရားဟူမူကား၊ တဲသို့ ဝင်သောသူ၊ တဲ၌
ရှိနေသောသူ အပေါင်းတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၅မဖုံးဘဲ ဖွင့်ထားသော
အိုးရှိသမျှတို့သည်လည်း၊ မစင်ကြယ် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၆သတ်၍သေသောသူ၊ နာ၍ သေသောသူ၊
လူသေအရိုး၊ လူသင်္ချိုင်းကို လယ်ပြင်၌တွေ့၍ ထိလျှင်၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။
၁၇မစင်ကြယ်သောသူဘို့ အပြစ်ကင်းစေရာ မီးရှို့သော နွားမ၏ ပြာအချို့ကိုယူ၍၊ စီးသော ရေနှင့်အတူ
အိုး၌ထည့်ပြီးမှ၊ ၁၈စင်ကြယ်သောသူသည်၊ ဟုဿုပ်ပင်ညွန့်ကို ရေ၌နှစ်၍ တဲပေါ်မှာဎင်း၊ တန်ဆာများ၊
တဲ၌ရှိသော လူများပေါ်မှာဎင်း၊ လူသေအရိုး၊ သတ်၍သေသောသူ၊ နာ၍သေသောသူ၊ သင်္ချိုင်းကို ထိသောသူ
ပေါ်မှာဎင်း၊ ထိုရေကိုဖြန်းရမည်။ ၁၉စင်ကြယ်သောသူသည် မစင်ကြယ်သောသူကို သုံးရက်မြောက်သောနေ့၊
ခုနစ် ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဖြန်းရမည်။ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျက်၊
မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ရေချိုးလျှင်၊ ညဦးအချိန်တွင် စင်ကြယ်လိမ့်မည်။ ၂၀မစင်ကြယ်သောသူသည်
ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ မပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့်၊
ပရိသတ်မှ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။ စင်ကြယ် စေသော ရေဖြန်းခြင်းကို မခံသောကြောင့်၊ မစင်ကြယ်ဘဲနေ၏။
၂၁မစဉ်အမြဲစောင့်ရသော ပညတ်ဟူမူကား၊ စင်ကြယ် သောရေကို ဖြန်းသောသူသည် မိမိအဝတ်ကို
လျှော်ရမည်။ ထိုရေကို ထိသောသူလည်း၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင် ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၂မစင်ကြယ်သောသူ

ထိသမျှသော အရာသည်လည်း မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအရာကို ထိသောသူလည်း ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀

၁သက္ကရာဇ်လေးဆယ်၊ ပဌမလ၌ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဇိနတောသို့ ရောက်၍၊ ကာဒေရှအရပ်၌ နေကြ၏။ ထိုအရပ်၌ မိရိအံသေ၍ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။ ၂ပရိသတ်တို့ သောက်စရာ ရေမရှိသောကြောင့် မောရှေနှင့် အာရုန်တဘက်၌ စုဝေးကြလျက်၊ ၃ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ ငါတို့အစ်ကိုများ သေသောအခါ၊ ငါတို့လည်း မသေပါလေ။ ၄ငါတို့နှင့် ငါတို့တိရစ္ဆာန်များကို သေစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်ကို ဤတောသို့ အဘယ် ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သနည်း။ ၅ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်စေ၍၊ ဤဆိုးသောအရပ်သို့ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့ သနည်း။ ဤအရပ်သည် လယ်လုပ်စရာမကောင်း၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၊ စပျစ်နွယ်ပင်၊ သလဲပင်စိုက်စရာ မကောင်း။ သောက်စရာ ရေမျှမရှိဟု မောရှေကို အပြစ်တင်၍ ဆိုကြ၏။ ၆မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် လူအစုအဝေးမှ ထွက်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝသို့ သွားသဖြင့်၊ ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြစဉ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ထင်ရှားလေ၏။ ၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လှံတံကိုကိုင်ယူ၍ သင်၏အစ်ကို အာရုန်ပါလျက်၊ ပရိသတ်များကို စုဝေး စေလော့။ သူတို့ရှေ့မှာ ကျောက်ကိုမှာထားလော့။ ကျောက်သည် မိမိရေကို ပေးလိမ့်မည်။ ထိုသို့ သင်သည် ကျောက်ထဲက ရေကိုထွက်စေ၍ ပရိသတ်များနှင့် သူတို့တိရစ္ဆာန်များတို့အား သောက်ဘို့ရေကို ပေးရမည်ဟု၊ ၉မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လှံတံကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်ကယူ၍၊ ၁၀အာရုန်ပါလျက်၊ ပရိသတ်တို့ကို ကျောက်ရှေ့မှာ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ အချင်းသူပုံတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ငါတို့သည် သင်တို့အဘို့ ဤကျောက်ထဲကရေကို ထွက်စေရမည်လောဟု ဆိုလျက်၊ ၁၁မိမိလက်ကိုဆန့်၍ ကျောက်ကို လှံတံနှင့်နှစ်ကြိမ် ရိုက်သဖြင့်၊ ရေသည် များစွာထွက်၍၊ လူပရိသတ်တို့နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့သည် သောက်ရကြ၏။

၁၂ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမယုံကြည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုမရိုမသေ ပြုသောကြောင့်၊ ဤပရိသတ်တို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ သင်တို့သည် ပို့ဆောင်သော အခွင့်ကို မရကြဟု မောရှေ နှင့် အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော်လည်း၊ သူတို့တွင် ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းကို ခံတော်မူသောကြောင့်၊ ထိုရေသည် မေရိဘာရေဖြစ်သတည်း။

၁၄မောရှေသည် ကာဒေရှအရပ်မှ ဧဒုံရှင်ဘုရင်ထံသို့ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်ညီ ဣသရေလက၊ အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ရသော အမှုအလုံးစုံတည်းဟူသော၊ ၁၅အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ကာလကြာမြင့်စွာ နေသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဘိုးဘေး များကို ညှဥ်းဆဲကြောင်း၊ ၁၆အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သောအခါ၊ ကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိပါ၏။ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်တို့ သည် ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံ အစွန်းအနား၊ ကာဒေရှအရပ်၌ ရှိကြပါ၏။ ၁၇ကိုယ်တော်ပြည်အလယ်၌ ရှောက်၍ သွားပါရစေ။ လယ်ယာများ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များကို မနင်းပါ။ တွင်းရေကိုလည်း မသောက်ပါ။ ကိုယ်တော်ပြည်နယ်ကို မလွန်မှီတိုင်အောင်၊ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲ၊ မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက်လိုက်ပါမည်ဟု တောင်းပန်လေ၏။ ၁၈ဧဒုံကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ပြည်အလယ်၌ မရှောက်မသွားရ။ ရှောက်သွားလျှင်၊ ထားလက်နက်နှင့် ဆီးတားမည် ဟု ပြန်ပြော၏။ ၁၉ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကလည်း၊ မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက်လိုက်ပါမည်။ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ကိုယ်တော်ရေကို သောက်လျှင် အဘိုးကိုပေးပါမည်။ အခြားသောအမှုကို မပြုဘဲ၊ ခြေဖြင့် သွားရုံမျှသာ ပြုပါမည်ဟုဆိုသော်လည်း၊ ၂၀ဧဒုံက၊ သင်သည် ရှောက်၍မသွားရဟု ဆိုလျက် များစွာသော ဗိုလ်ခြေ

အလုံးအရင်းနှင့်တကွ ဆီးတားခြင်းငှါ ထွက်လာ၏။ ၂၁ထိုသို့ ဧဒုံသည် သူ၏ပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွားသော
အခွင့်ကို ဣသရေလအား မပေးသောကြောင့်၊ ဣသရေလသည် လွှဲရှောင်လေ၏။
၂၂ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကာဒေရှအရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟောရတောင်သို့
ပြောင်းကြ၏။ ၂၃ဧဒုံပြည်စွန်းနား၊ ဟောရတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကို ခေါ်၍၊
၂၄သင်တို့သည် မေရိဘာစမ်းရေနားမှာ ငါ့စကားကို ဆန့်ကျင်သောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့အား
ငါပေး သောပြည်သို့ အာရုန်သည် မဝင်ရ။ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားရမည်။ ၂၅သို့ဖြစ်၍ အာရုန်နှင့်
သူ၏သား ဧလာဇာကိုခေါ်၍ ဟောရပ်တောင်ပေါ်သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ ၂၆အာရုန်၏ အဝတ်ကိုချွတ်၍
သူ၏သား ဧလာဇာကို ဝတ်စေပြီးမှ၊ အာရုန်သည် ထိုအရပ်၌သေ၍ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားရမည်ဟု၊
၂၇မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေပြု၍၊ သူတို့သည် ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ဟောရတောင်ပေါ်သို့
တက်ကြ၏။ ၂၈မောရှေသည် အာရုန်၏ အဝတ်ကိုချွတ်၍ သားဧလာဇာကို ဝတ်စေပြီးမှ၊ အာရုန်သည်
တောင်ထိပ်၌ သေလေ၏။ မောရှေသည်နှင့် ဧလာဇာ တို့သည် တောင်ပေါ်က ဆင်းလာကြ၏။ ၂၉အာရုန်သည်
အနိစ္စရောက်ကြောင်းကို ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သိမြင် သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသား ရှိသမျှတို့သည်
အာရုန်အတွက် အရက်သုံးဆယ်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ကိုပြုကြ၏။

၂၁

၁ဣသရေလအမျိုးသည် အသရိမ်လမ်းဖြင့် လာကြသည်သိတင်းကို တောင်မျက်နှာ၌နေသော ခါနာန်
အမျိုး အာရဒ်မင်းကြီးကြားလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်၍ လူအချို့တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားလေ၏။
၂ဣသရေလ အမျိုးကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို အကျွန်ုပ်တို့လက်သို့ အပ်တော်မူလျှင်၊
သူတို့မြို့များကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးပါမည်ဟု ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိပြုလေ၏။ ၃ထာဝရဘုရား
သည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ စကားကို နားထောင်၍၊ ထိုခါနာန်အမျိုးသားတို့ကို အပ်တော်မူ၏။
သူတို့နှင့် သူတို့မြို့များကို ဣသရေလလူတို့သည် ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး၍၊ ထိုအရပ်ကို ဟော်မာအမည်ဖြင့်
သမုတ်ကြ၏။
၄ဟောရတောင်မှထွက်၍ ဧဒုံပြည်ကို ဝိုင်းခြင်းငှါ၊ ဧဒုံပင်လယ်လမ်းဖြင့် ချီသွားကြစဉ်၊
အသွားခက်သောကြောင့်၊ လူများတို့သည် စိတ်အားလျော့ကြ၍၊ ၅သင်သည် ငါတို့ကို ဤတော၌
သေစေခြင်းငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သနည်း။ မုန့်မရှိ၊ ရေလည်းမရှိ၊ ဤပေါ့ပျက်သော
စားစရာကိုလည်း ငါတို့သည် အလွန် ရွံရှာ၏ဟု ဘုရားသခင်နှင့် မောရှေကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ဆိုကြ၏။
၆ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် မီးမြွေများကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊
လူအများတို့သည် အကိုက်ခံရသဖြင့် သေကြ၏။ ၇ထိုကြောင့် လူများတို့သည် မောရှေထံသို့လာ၍
ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် ကိုယ်တော်ကို ဆန့်ကျင်လျက် ပြောဆို၍ ပြစ်မှားပါပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်
မြွေများကို အကျွန်ုပ်တို့လက်မှ ပယ်ရှားတော်မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါဟု လျှောက်လျှင်၊ မောရှေသည်
လူများအဘို့ ဆုတောင်းလေ၏။ ၈ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မီးမြွေရုပ်ကိုလုပ်၍ တိုင်ပေါ်မှာ မြှောက်ထားလော့။
အကိုက်ခံရသောသူတိုင်း ကြည့်ရှုလျှင် အသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၉မောရှေသည် ကြေးဝါဖြင့် မြွေကိုလုပ်၍ တိုင်ပေါ်မှာ မြှောက်ထားပြီးလျှင် မြွေကိုက်သောသူ မည်သည်ကား
ကြေးဝါမြွေကို ကြည့်ရှုသောအခါ အသက်ချမ်းသာရကြ၏။
၁၀တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် နေရာပြောင်း၍ ဩဗုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။
၁၁ဩဗုတ်အရပ်မှ ပြောင်းပြန်၍၊ နေထွက်ရာဘက်၊ မောဘပြည် ရှေ့တွင်ရှိသော တောမှာ၊ ဣဇာဗာရိမ်အရပ်၌
စားခန်းချကြ၏။ ၁၂ထိုအရပ် မှပြောင်း၍၊ ဇာရက် ချောင်းနား၌ စားခန်းချကြ၏။ ၁၃ထိုအရပ်မှ တဖန်
ပြောင်းပြန်၍၊ အာမောရိပြည်နယ်နှင့် စပ်သောတော၌ရှိသော အာနုန်ချောင်းနား တဘက်တချက်၌
စားခန်းချကြ၏။ အာနုန်ချောင်းကား၊ မောဘပြည်၊ အာမောရိ ပြည်စပ်ကြား အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။

၁၆ထိုသို့နှင့် အညီ၊ ထာဝရဘုရားစစ်တိုက်စာ၌ကား၊ ဇာရက်အရပ်၊ သုပအရပ်၊ အာနုန်ချောင်းတို့၊
၁၇အာရပြည်သို့စီး၍ မောဘပြည် အနား၌ ရှောက်သွားသောချောင်း အသွယ်သွယ်ဟု လာသတည်း။
၁၈အာနုန်ချောင်းမှ ဗေရရေတွင်းသို့ ခရီးသွားကြ၏။ ထိုရေတွင်းကားအခြားမဟုတ်၊ ထာဝရဘုရားက၊
လူများကိုစုဝေးစေလော့၊ ရေကိုငါပေးမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူရာ၌ ရည်ဆောင်သော
ရေတွင်းဖြစ်သတည်း။ ၁၇ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးက၊ အိုတွင်းရေ၊ ထွက်လော့။ ထွက်အောင်သီခြင်း
ဆိုကြလော့။ ၁၈တရားမင်းစီရင်သည် အတိုင်း၊ မှူးမတ်တို့သည် ရေတွင်းကိုတူးကြပြီ။ လူတို့တွင်
အကဲအမှူးတို့သည် တောင်ဝေးတို့နှင့် ရေတွင်းကို တူးကြပြီ ဟုသီခြင်းဆိုလေ၏။ ၁၉ထိုတောမှ
မတ္တနာအရပ်သို့၎င်း၊ မတ္တနာအရပ်မှ နဟာလျေလအရပ်သို့၎င်း၊ ၂၀ဗာမုတ်အရပ်မှ မောဘချိုင့်သို့၎င်း၊
ယေရှိမုန်မြို့ကိုမျက်နှာပြုသော ပိသဂါတောင်ထိပ်သို့၎င်း ခရီးသွားကြ၏။
၂၁ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ အာမောရိရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်မင်းထံသို့ သံတမန်တို့ကို
စေလွှတ် လျက်၊ ၂၂အကျွန်ုပ်တို့သည် မင်းကြီးပြည်အလယ်၌ ရှောက်၍သွားပါရစေ။ လယ်ယာသို့၎င်း၊
စပျစ်ဥယျာဉ်သို့၎င်း မဝင်ပါ။ တွင်းရေကိုလည်း မသောက်ပါ။ မင်းကြီးပြည်ကို မလွန်မှီတိုင်အောင်
မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက်လိုက်ပါမည်ဟု အခွင့်တောင်းကြ၏။ ၂၃ထိုပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွားရသော
အခွင့်ကို၊ ရှိဟုန်မင်းသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အားမပေး။ မိမိလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှိရာတောသို့ ထွက်၍ ယာဟတ်မြို့သို့ ရောက်ပြီးလျှင်
စစ်တိုက်လေ၏။ ၂၄ထိုမင်းကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍၊ အာနုန်ချောင်းမှသည်
ယဗ္ဗုတ်ချောင်းတိုင်အောင်၎င်း၊ အမ္မုန်အမျိုးသား နေရာတိုင်အောင်၎င်း၊ ထိုမင်းပိုင်သောမြေကို သိမ်းယူကြ၏။
အမ္မုန်အမျိုးသားနေရာ နယ်စပ်ကားအားကြီး၏။ ၂၅ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည်၊ ဟေရှဘုန်မြို့မှစ၍
အာမောရိအမျိုးသားနေသော မြို့ရွာရှိသမျှတို့ကို သိမ်းယူ၍နေကြ၏။ ၂၆ဟေရှဘုန်မြို့ကား၊ မောဘပြည်ကို
အစိုးရသော အရင်ရှင်ဘုရင်နှင့် စစ်တိုက်၍ အာနုန်ချောင်းတိုင်အောင် ပြည်ကိုလုယူသော အာမောရိ
ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်မင်း နေသောမြို့ဖြစ်သတည်း။ ၂၇ထိုအကြောင်းကို ရည်ဆောင်၍ လင်္ကာဆရာတို့က၊
ဟေရှဘုန်မြို့သို့သွား၍ တဖန် တည်ကြစို့ ရှိဟုန်ဘုရင်နေသောမြို့ကို ပြင်ဆင်ကြစို့။ ၂၈ရှိဟုန်ဘုရင်နေရာ
ဟေရှဘုန်မြို့မှ မီးလျှံထွက်၍ မောဘပြည်အာရမြို့နှင့်တကွ၊ အာနုန်ချောင်းနား၊ မြင့်သောအရပ်၌
အစိုးရသောမင်းတို့ကို လောင်လေပြီ။ ၂၉အိုမောဘပြည်၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အိုခေမုရှတပည့်တို့၊
သင်တို့သည် အကျိုးနည်းကြပြီ။ ပြေးရသောမိမိသားသမီးတို့ကို အာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်လက်သို့
ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုဘုရားသည် အခွင့်ပေးပြီတကား။ ၃၀တဖန် ငါတို့သည် အာမောရိသားတို့ကို
တိုက်ပြန်သောကြောင့်၊ ဟေရှဘုန်ပြည်သည် ဒိဘုန်မြို့တိုင်အောင် ပျက်လေပြီ။ မေဒဘာမြို့နှင့် နီးစပ်သော
နောဖါမြို့တိုင်အောင် သူတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြပြီဟု ဆိုသတည်း။ ၃၁ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည် အာမောရိပြည်၌ နေရကြ၏။ ၃၂မောရှေသည်လည်း၊ ယာဇာမြို့ကို စူးစမ်းခြင်းငှါ
လူကိုစေလွှတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့ရွာတို့ကိုသိမ်းယူ၍၊ အရင်နေသော အာမောရိအမျိုးသားတို့ကို နှင်ထုတ်ကြ၏။
၃၃တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လှည့်၍၊ ဗာရှန်ပြည်သို့ ခရီးသွားကြ၏။ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်
ဩဃသည်၊ မိမိလူအပေါင်းတို့နှင့် ဧဒြေအရပ်မှာ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၏။ ၃၄ထာဝရဘုရားကလည်း၊
သူ့ကိုမကြောက်နှင့်။ သူနှင့်တကွ သူ၏လူအပေါင်းကို၎င်း၊ သူ၏မြေကို၎င်း၊ သင့်လက်၌ငါအပ်ပေးပြီ။
ဟေရှဘုန်မြို့နေ အာမောရိရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်ကို ပြုသကဲ့သို့၊ ဤမင်းကိုလည်း ပြုရမည်ဟု မောရှေအား
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၃၅ထိုမင်းနှင့်သားများ၊ လူများအပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှမကြွင်းလုပ်ကြံ၍
သူ၏ပြည်ကိုသိမ်းယူကြ၏။

၁တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွား၍ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့
တဘက်၌ တဲဆောက်ကြ၏။ ၂အာမောရိအမျိုးသားတို့၌ ပြုကြသော အမှုအလုံးစုံကို၊ ဇိပေါ်သား
ဗာလက်မင်းသိမြင်လျှင်၊ ၃ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် များပြားသောကြောင့်၊ မောဘပြည်သားတို့သည်
အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၍၊ ၄နွားသည်မြက်ပင်ကို လှမ်း၍စားသကဲ့သို့ ဤအလုံးအရင်းသည် ငါတို့ပတ်လည်၌
ရှိသမျှကိုလှမ်း၍ စားလိမ့်မည်ဟု ပူပန်သောစိတ်ရှိလျက်၊ မိဒျန်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့အား ဆိုကြ၏။
ထိုအခါ ဇိပေါ်သား ဗာလက်သည်၊ မောဘရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်နှင့်၊ ၅အမ္မုန်ပြည်၌ စီးသောမြစ်၏
အနားမှာရှိသော ပေသော်မြို့နေ ဗောရသား ဗာလမ်ကို ခေါ်ပင့်ခြင်းငှါ၊ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်၍၊
အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရောက်လာသော လူတမျိုးသည် မြေမျက်နှာကို ဖုံးလွှမ်းလျက် ငါ့အနား၌ နေရာချကြပြီ။
၆သို့ဖြစ်၍၊ ကြွပါ။ ဤလူမျိုးသည် ငါ့ထက်အားကြီးသောကြောင့် သူတို့ကိုငါ့အဘို့ကျိန်ဆဲပါ။ သို့ပြုလျှင်
သူတို့ကိုငါတိုက်၍ ငါပြည်မှနှင့်ထုတ်နိုင်ကောင်း နှင့်ထုတ်နိုင်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကောင်းကြီးပေးသော
သူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာခံရသည်ကိုငှင်း၊ ကိုယ်တော်ကျိန်ဆဲသောသူသည် ကျိန်ဆဲအပ်သော
သူဖြစ်သည်ကိုငှင်း ငါသိသည်ဟု မှာလိုက်လေ၏။ ၇မောဘပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့နှင့် မိဒျန်ပြည်သား
အသက်ကြီးသူတို့သည် ပြုစားခြင်း လက်ဆောင်ပါလျက်သွား၍၊ ဗာလမ်ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊
ဗာလက်မင်းစကားကို ကြားလျှောက် လေ၏။ ၈ဗာလမ်က၊ ယနေ့ညမှာ ဤအရပ်၌နေကြပါဦး။ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ငါပြန်ပြောမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ မောဘအရာရှိတို့သည် ဗာလမ်ထံမှာ နေကြ၏။
၉ဘုရားသခင် ဗာလမ်ရှိရာသို့လာ၍၊ သင်၌ရှိသော ဤလူတို့သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊
၁၀ဗာလမ်က၊ မောဘရှင်ဘုရင် ဇိပေါ်သား ဗာလက်သည် အကျွန်ုပ် ဆီသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ၁၁အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ရောက်လာသောသူအများသည်၊ မြေမျက်နှာကိုဖုံးလွှမ်းလျက်နေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ကြွလာပါ။ ဤလူမျိုးကို
ငါ့အဘို့ ကျိန်ဆဲပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ သူတို့ကိုငါတိုက်၍ နှင်ထုတ်နိုင်ကောင်း နှင်ထုတ်နိုင်လိမ့် မည်ဟု
ခေါ်ပင့်ကြောင်းကို၊ ဘုရားသခင်အားလျှောက်ဆို၏။ ၁၂ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် ဤလူတို့နှင့်အတူ
မလိုက်မသွားရ။ ထိုလူမျိုးကိုမကျိန်ဆဲရ။ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရသော လူမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဗာလမ်အား
မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃နံနက်ရောက်မှ၊ ဗာလမ်သည်ထ၍ သင်တို့သည် ကိုယ်ပြည်သို့ပြန်သွားကြပါလော့။
သင်တို့နှင့်အတူ ငါလိုက်ရသော အခွင့်ကို ထာဝရဘုရားပေးတော်မမူဟု ဗာလက်မင်းစေလွှတ်သော
အရာရှိတို့အား ပြန်ပြောလေ၏။ ၁၄ထိုအခါ မောဘပြည်အရာရှိတို့သည် ဗာလက်မင်းထံသို့ ပြန်သွား၍၊
ဗာလမ်သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူမလိုက်လိုပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၅တဖန် ဗာလက်မင်းသည်၊ အရင်ထက်အရေအတွက် အားဖြင့် များ၍ အရာအားဖြင့်
ဘုန်းကြီးသောမှူးမတ် တို့ကို စေလွှတ်ပြန်သည်အတိုင်း၊ ၁၆သူတို့သည် ဗာလမ်ထံသို့ ရောက်လာ၍
ဇိပေါ်သား ဗာလက်မင်းက၊ ကိုယ်တော် သည်ငါထံသို့ မလာမည်အကြောင်း အဘယ်အဆီးအတားမျှ
မရှိပါလေစေနှင့်။ ၁၇ငါသည် ကိုယ်တော်ကို အလွန် ချီးမြှောက်မည်။ ကိုယ်တော်တောင်းသမျှကို ပေးမည်။
သို့ဖြစ်၍ ကြွလာပါ။ ဤလူမျိုးကို ငါ့အဘို့ကျိန်ဆဲပါမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောကြပါ၏။
၁၈ဗာလမ်ကလည်း၊ ဗာလက်မင်းသည် ရွှေငွေနှင့် ပြည့်သောမိမိနန်းတော်ကို ပင်ပေးသော်လည်း၊
ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကိုလွန်ကျူး၍ အမှုအကြီးအငယ် တစုံတခုကိုမျှ
ငါမပြုနိုင်။ ၁၉သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့ထပ်၍ မိန့်တော်မူမည်ကို ငါသိမည်အကြောင်း၊
ယနေ့ညမှာ ဤအရပ်၌နေကြပါဦးဟု ဗာလက်မင်းကျွန်တို့အား ပြန်ပြော၏။ ၂၀ညအချိန်၌ ဘုရားသခင်သည်
ဗာလမ်ရှိရာသို့လာ၍၊ ထိုလူတို့သည် သင့်ကိုခေါ်ခြင်းငှါလာလျှင်၊ သူတို့နှင့် အတူထ၍လိုက်လော့။ သို့ရာတွင်
ငါမှာထားသမျှအတိုင်းသာ ပြုရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၁နံနက်ရောက်မှ ဗာလမ်ထ၍ မြည်းကိုကုန်းနှီး
တင်ပြီးလျှင်၊ မောဘအရာရှိတို့နှင့် အတူ လိုက်လေ၏။ ၂၂ထိုသို့ လိုက်သောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်
အမျက်တော်ထွက်၍ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် သူကို ဆီးတားခြင်းငှါ လမ်း၌ရပ်နေ၏။

ထိုအခါ ဗာလမ်သည် မြည်းကိုစီး၍ ငယ်သားနှစ်ယောက်နှင့် သွားစဉ်တွင်၊ [၂၂]ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထားကိုမိုးလျက်၊ လမ်း၌ရပ်နေသည်ကို မြည်းသည်မြင်လျှင် လမ်းလွှဲ၍ လယ်သို့ ဝင်လေ၏။ ဗာလမ်လည်း မြည်းကိုလမ်းသို့ ပြန်စေခြင်းငှါ ရိုက်လေ၏။ [၂၄]ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် စပျစ်ဥယျာဉ် စောင်ရန်း နှစ်ဘက်စပ်ကြားလမ်း၌ တဖန်ရပ်နေ၏။ [၂၅]ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကို မြည်းသည် မြင်ပြန်သောအခါ၊ စောင်ရန်းတဘက်၌ တိုး၍ ဗာလမ်၏ခြေကို ဖိလေ၏။ ဗာလမ်လည်း တဖန်ရိုက်ပြန်လေ၏။ [၂၆]ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် လွန်သွား၍၊ လမ်းတဘက်ဘက်မှ မလွှဲနိုင်အောင် ကျဉ်းမြောင်းသော အရပ်၌ရပ်နေ၏။ [၂၇]မြည်းသည်လည်း ထာဝရ ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကို မြင်ပြန်သောအခါ၊ ဗာလမ်အောက်၌ ဝပ်လျက်နေ၏။ ဗာလမ်သည် အမျက်ထွက်၍ တောင်ဝေးနှင့် မြည်းကိုရိုက်လေ၏။ [၂၈]ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် မြည်း၏နှုတ်ကို ဖွင့်တော်မူ၍ မြည်းကသင်သည် ငါ့ကိုသုံးကြိမ်တိုင်အောင် ရိုက်ရမည်ကြောင်း၊ ငါသည်သင်၌ အဘယ်သို့ ပြုဘိသနည်းဟု ဗာလမ်အားမေးလျှင်၊ [၂၉]ဗာလမ်က သင်သည်ငါကို ကျီစားပါသည်တကားဟု ငါ၌ထား ရှိပါစေသော။ ထားရှိလျှင်သင့်ကို ယခုသတ်မည်ဟု မြည်းအားဆို၏။ [၃၀]မြည်းကလည်း၊ ငါသည်ယနေ့တိုင်အောင် သင်၏အစည်းကိုအစဉ်ခံရသောသင်၏ မြည်းဖြစ်သည်မဟုတ်လော့။ သင်၌တခါမျှ ဤသို့ငါပြုဘူးသလောဟု ဗာလမ် အားမေးလျှင်၊ မပြုဘူးဟုပြန်ပြော၏။ [၃၁]ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဗာလမ်မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထားကိုမိုးလျက်၊ လမ်း၌ရပ်နေ သည်ကို ဗာလမ်သည်မြင်သဖြင့် ဦးချ၍ပြပ်ဝပ်လေ၏။ [၃၂]ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်၏ မြည်းကိုသုံးကြိမ်တိုင်အောင် အဘယ်ကြောင်းရိုက်သနည်း။ သင်သွားသောလမ်းသည် ငါနှင့် ဆန့်ကျင့်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့်၊ သင့်ကိုဆီးတားခြင်းငှါ ငါထွက်လာပြီ။ [၃၃]မြည်းသည် ငါ့ကိုမြင်၍ သုံးကြိမ်ရှောင်ခဲ့ပြီ။ ထိုသို့ မရှောင်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် သင့်ကိုသတ်၍ မြည်းကိုအသက်ချမ်းသာပေး လေပြီဟုဆို၏။ [၃၄]ဗာလမ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် လမ်း၌ကန့်လန့်နေတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်မသိပါ။ ယခုမှာ အလိုတော်မရှိလျှင် အကျွန်ုပ်ပြန်သွားပါမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်အား ဆိုလျှင်။ [၃၅]ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ သူတို့နှင့် အတူလိုက်လော့။ သို့ရာတွင် ငါမှာထားသောစကား ကိုသာ ဟောပြောရမည်ဟု ဗာလမ်အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည် ဗာလက်မင်း၏ ကျွန်တို့နှင့် အတူလိုက် သွားလေ၏။ [၃၆]ဗာလမ်ရောက်သော သိတင်းကို ဗာလက်မင်းကြားလျှင်၊ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ မောဘပြည်စွန် အာနုန် ချောင်းနားမှာရှိသော မြို့တမြို့သို့ထွက်သွား၏။ [၃၇]ဗာလက်မင်းကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပင့်စေခြင်းငှါ ငါသည် အထပ်ထပ်စေလွှတ်သည်မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် နေးပါသနည်း။ ကိုယ်တော်ကို ငါချီးမြှောက်နိုင်သည် မဟုတ် လောဟု ဗာလမ်အား ဆိုလျှင်၊ [၃၈]ဗာလမ်က၊ မင်းကြီးထံသို့ ငါလာပါပြီ။ သို့ရာတွင် ငါသည် စကားတခွန်းကိုမျှ ပြောပိုင်သလော့။ ငါနှုတ်၌ ဘုရားသခင်ထားတော်မူသောစကားကိုသာ ငါပြောပါမည်ဟု ပြန်ပြောပြီးမှ၊ [၃၉]ဗာလက်မင်းနှင့် အတူလိုက်၍ ကိရယသုဇုတ်မြို့သို့ရောက်လေ၏။ [၄၀]ဗာလက်မင်းသည်လည်း၊ သိုးနွားကိုပူဇော်၍ ဗာလမ်နှင့် အရာရှိတို့အား ပေးလိုက်လေ၏။ [၄၁]နက်ဖြန်နေ့၌ ဗာလက်မင်းသည် ဗာလမ်ကို ခေါ်၍ ဗ္ဗာလရေလအမျိုး သားအပေါင်းတို့ကို အကုန်အစင်ပြခြင်းငှါ ဗာလဘုရားနှင့် ဆိုင်သောကုန်းရိုးပေါ်သို့ ပို့ဆောင်လေ၏။

၂၃

[၁]ထိုအခါ ဗာလမ်က၊ ဤအရပ်၌ ငါ့အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ခုနစ်ခုကို တည်လော့။ နွားထီးခုနစ်ကောင်၊ သိုးထီး ခုနစ်ကောင်တို့ကို ပြင်ဆင်လော့ဟု ဗာလက်မင်းအား ဆိုသည်အတိုင်း၊ [၂]ဗာလက်မင်းသည် ပြုပြီးလျှင်၊ ထိုသူနှစ်ပါး တို့သည် ယဇ်ပလ္လင်တခုခုပေါ်မှာ နွားတကောင်စီနှင့် သိုးတကောင်စီကို ပူဇော်ကြ၏။ [၃]ဗာလမ်ကလည်း မင်းကြီး ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ ရပ်လော့။ ငါသည် အခြားတပါးသို့ သွားပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုကြိုဆို ခြင်းငှါ ကြွလာကောင်း ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ ငါ့အား ပြတော်မူသမျှကို

မင်းကြီးအား ငါကြားပြောပါမည်ဟု ဗာလက်မင်းအား ဆိုပြီးမှ ကုန်းတခုပေါ်သို့ တက်သွား၏။
၄ဘုရားသခင်သည် ဗာလမ်ကို ကြုံဆိုတော်မူလျှင်၊ ဗာလမ်က ကျွန်ုပ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ခုနစ်ခုကို ပြင်ဆင်၍
ပလ္လင်တခုခုအပေါ်မှာ နွားထီးတကောင်စီနှင့် သိုးထီးတကောင်စီကို ပူဇော်ပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။
၅ထာဝရဘုရားသည် ဗာလမ်နှုတ်၌ စကားကိုထားလျက်၊ သင်သည် ဗာလက်မင်း ထံသို့ပြန်၍
ဤသို့ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၆ဗာလမ်ပြန်သောအခါ၊ ဗာလက်မင်းသည် မောဘမှူးမတ်
အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ မိမိပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ ရပ်နေ၏။
၇ထိုအခါ ဗာလမ်သည်၊ ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုသည်ကား၊ မောဘရှင်ဘုရင် ဗာလက်က၊
လာပါ။ ငါ့အဘို့ ယာကုပ်အမျိုးကို ကျိန်ဆဲပါ။ လာပါ။ ဣသရေလအမျိုးကို ပျက်ဆီးခြင်းသို့ အပ်လိုက်ပါဟု
ခေါ်၍ ငါ့ကို အာရံပြည် အရှေ့တောင်ရိုးမှ ဆောင်ခဲ့ပြီ။ ၈ဘုရားသခင် ကျိန်ဆဲတော်မမူသောသူကို အဘယ်သို့
ငါကျိန်ဆဲနိုင်မည် နည်း။ ဘုရားသခင်သည် ပျက်ဆီးခြင်းသို့ အပ်တော်မမူသောသူကို အဘယ်သို့
ငါအပ်နိုင်မည်နည်း။ ၉ကျောက်ပေါ်က သူ့ကို ငါမြင်၏။ တောင်ပေါ်ကသူ့ကို ငါကြည့်ရှု၏။ ထိုလူမျိုးသည်
တမျိုးတည်းနေ၍ အခြားတပါးသော လူမျိုးတို့နှင့် မရောနှောရ။ ၁၀ယာကုပ်အမျိုး မြေမှုန့်ကို အဘယ်သူ
ရေတွက်နိုင်သနည်း။ ဣသရေလအမျိုး လေးစုတစုကိုမျှ အဘယ်သူ ရေတွက်နိုင်သနည်း။ ဖြောင့်မတ်သောသူ
သေသကဲ့သို့ ငါသေပါစေသော။ ငါ့အဆုံးသည် သူ၏အဆုံးကဲ့သို့ ဖြစ်ပါစေသောဟု မြွက်ဆို၏။
၁၁ဗာလက်မင်းကလည်း၊ သင်သည် ငါ၌ အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ ငါ၏ရန်သူတို့ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ
သင့်ကိုငါခေါ်ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း သင်သည် လုံးလုံး ကောင်းကြီးပေးလေပြီတကားဟု ဗာလမ်အားဆိုလျှင်၊
၁၂ဗာလမ်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့နှုတ်၌ ထားတော်မူသော စကားကို ပြောရအောင်
ငါသတိမပြုရသလောဟု ပြန်ဆို၏။
၁၃ဗာလက်မင်းကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို တပြိုင်နက်မမြင်ရဘဲ တပိုင်းကိုမျှသာ
ကြည့်မြင်ရာ၊ အခြားသောအရပ်သို့ ငါနှင့်အတူ လိုက်ပါလော့။ ထိုအရပ်၌ သူတို့ကို ငါ့အဘို့ ကျိန်ဆဲပါဟု
ဆိုလျက်၊ ၁၄ပိသဂါတောင်ပေါ်၊ ဇောဖိမ်လယ်ပြင်သို့ ဆောင်သွား၍ ယဇ်ပလ္လင်ခုနစ်ခုကို တည်ပြီးမှ၊
ပလ္လင်တခုတခုအပေါ်မှာ နွားတကောင်စီနှင့် သိုးတကောင်စီကို ပူဇော်လေ၏။ ၁၅ဗာလမ်ကလည်း၊
မင်းကြီးပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ ရပ်လော့။ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ
အခြားတပါးသို့ သွားပါမည်ဟု ဗာလက်မင်းအား ဆို၏။ ၁၆ထာဝရဘုရားသည် ဗာလမ်ကိုကြုံဆို၍
သူ၏နှုတ်၌စကားကို ထားလျက်၊ သင်သည် ဗာလက်မင်းထံသို့ ပြန်၍ ဤသို့ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်
အတိုင်း၊ ၁၇ဗာလမ်ပြန်သောအခါ၊ ဗာလက်မင်းသည် မောဘမှူးမတ်တို့နှင့်တကွ၊ မိမိပူဇော်သော
မီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ ရပ်နေလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟု မေးလေ၏။
၁၈ထိုအခါ ဗာလမ်သည်၊ ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုသည်ကား၊ အိုဇိပေါ်သား ဗာလက်မင်း၊
ထလော့။ ငါ့စကားကို စေ့စေ့နားထောင်လော့။ ၁၉ဘုရားသခင်သည် မုသာစကားကို ပြောအံ့သောငှါ
လူဖြစ်တော် မူသည်မဟုတ်။ နောင်တရအံ့သောငှါ လူသားဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်။ မိန့်တော်မူပြီးမှ၊
စကားတော်အတိုင်း မပြုဘဲနေတော်မူမည်လော။ ဂတိထားတော်မူပြီးမှ၊ ဂတိတော်မတည်ဘဲ နေတော်
မူမည်လော။ ၂၀ကောင်းကြီးပေးရ မည်အကြောင်း အမိန့်တော်ကို ငါခံရပြီ။ ဘုရားသခင် ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူပြီ။ ထိုကောင်းကြီးကို ငါမဖျက်နိုင်။ ၂၁ယာကုပ်အမျိုးကို ညှဉ်းဆဲသောအမှု၊ ဣသရေလ
အမျိုးတဘက်၌ ပြုသော နှောက်ရှက်ခြင်းအမှုကို ဘုရားသခင် သည် ကြည့်ရှု၍ နေတော်မမူ။
သူတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင် ကြွေးကြော်ခြင်းအသံကို
သူတို့တွင်ကြားရ၏။ ၂၂ဘုရားသခင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊
ဣသရေလအမျိုးသည် ကြံ့အားကြီးသကဲ့သို့ အားကြီး၏။ ၂၃အကယ်စင်စစ် ယာကုပ်အမျိုးကို ထူးဆန်းသော
အတတ်အားဖြင့် မနိုင်ရာ။ ဣသရေလအမျိုးကို အဘယ်သူမျှ မပြုစားရာ။ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့

ပြုတော်မူပြီတကားဟု ယခုကာလကိုထောက်၍ ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေအမျိုးကို ရည်ဆောင်လျက်
ဆိုလေ့ရှိလိမ့်မည်။ ၂၄ဤလူမျိုးသည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ထလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ ထလိမ့်မည်။
ဘမ်းမိသောအကောင်ကို မစားမှီ၊ သတ်အံ့ သော တိရစ္ဆာန်အသွေးကို မသောက်မှီတိုင်အောင်
ငြိမ်ဝပ်စွာမနေဟု မြွက်ဆို၏။ ၂၅ဗာလက်မင်းကလည်း၊ သူတို့ကို အလျှင်းမကျိန်ဆဲပါနှင့်။ ကောင်းကြီးကိုလည်း
အလျှင်းမပေးပါနှင့်ဟု ဗာလမ်အားဆိုလျှင်၊ ၂၆ဗာလမ်က၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း
ငါပြုရပါမည်ဟု မင်းကြီးအား အရင်ပြောနှင့်ပြီ မဟုတ်လောဟု ဗာလက်မင်းအား ပြန်ပြော၏။

၂၇တဖန် ဗာလက်မင်းက၊ လာပါတော့။ အခြားသောအရပ်သို့ ဆောင်သွားပါမည်။ ထိုအရပ်၌
သူတို့ကို ငါ့အဘို့ ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိကောင်း ရှိတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဗာလမ်အား
ဆိုလျက်၊ ၂၈ယေရှိမုန်မြို့ကို မျက်နှာပြုသော ပေဂုရတောင်ထိပ်သို့ ဆောင်သွားလေ၏။ ၂၉ဗာလမ်ကလည်း၊
ဤအရပ်၌ ငါ့အဘို့ ယဇ်ပလ္လင် ခုနစ်ခုကိုတည်လော့။ နွားထီးခုနစ်ကောင်၊ သိုးထီးခုနစ်ကောင်တို့ကို
ပြင်ဆင်လော့ဟု ဗာလက်မင်းအား ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၃၀ဗာလက်မင်းသည် ပြု၍ ယဇ်ပလ္လင်တခုတခုအပေါ်မှာ
နွားတကောင်စီနှင့် သိုးတကောင်စီကို ပူဇော်လေ၏။

၂၄

၁ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလအမျိုးကို ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူကြောင်းကို
ဗာလမ်သိ မြင်လျှင်၊ ထူးဆန်းသောအတတ်ကို ရှာခြင်းငှါ အရင်သွားသကဲ့သို့ မသွားဘဲ၊ တောသို့
မျက်နှာပြုလေ၏။ ၂သို့ရာတွင်၊ မြော်ကြည့်၍ ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် အမျိုးအနွယ်အလိုက်
အသီးအသီးတပ်ချလျက် နေကြသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်မှာ
သက်ရောက်တော်မူလျှင်၊ ၃သူသည် ပရောဖက် စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုလေသည်မှာ၊ မျက်စိပွင့်သောသူ၊
ဗေရသားဗာလမ်၏စကား၊ ၄ဘဝင်ဖြစ်၍ မျက်စိပွင့်လျက် အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ ရူပါရုံကိုမြင်၍၊ ဘုရားသခင်၏
အမိန့်တော်ကို ကြားသောသူ၏စကား ဟူမူကား၊ ၅အိုယာကုပ် အမျိုး၊ သင်တို့၏တဲများ၊ အိုဣသရေလ
အမျိုး၊ သင်တို့၏ ဘုံဗိမာန်များတို့သည် အဘယ်မျှလောက် တင့်တယ်ကြ သည်တကား။ ၆ကျယ်ဝန်း
သောချိုင့်များ၊ မြစ်နားမှာရှိသော ဥယျာဉ်များ၊ ထာဝရဘုရား စိုက်တော်မူသော အကျော်ပင်များ၊
ရေနားမှာပေါက်သော အာရဇ်ပင်များကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်တကား၊ ၇ထိုအမျိုး၏ ရေပုံးတို့မှ ရေစီး လိမ့်မည်။
ရေပေါသောအရပ်၌ မျိုးစေ့ကျလိမ့်မည်။ သူ၏ရှင်ဘုရားသည် အာဂတ်မင်းထက် ဘုန်းကြီး၍၊ နိုင်ငံတော်
သည် ချီးမြှောက်သောနိုင်ငံ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၈ဘုရားသခင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊
ဣသရေလအမျိုးသည် ကြံ့အားကြီးသကဲ့သို့ အားကြီး၏။ ရန်သူဖြစ်သော လူမျိုးတို့ကို ကိုက်ဝါး၍၊
အရိုးတို့ကို ချိုးဖဲ့လိမ့်မည်။ မြှားဖြင့်ထုတ်ခြင်းခတ်အောင် ခွင်းလိမ့်မည်။ ၉ဝပ်လျက်နေ၏။ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၎င်း၊
ခြင်္သေ့မကဲ့သို့၎င်း၊ ဝပ်တွားလေ၏။ အဘယ်သူနှိုးဆော်ဝံ့မည်နည်း။ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးသောသူသည်
ကောင်းကြီးမင်္ဂလာရှိ၏။ သင့်ကို ကျိန်ဆဲသောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို ခံရသည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၁၀ထိုအခါ ဗာလက်မင်းသည်၊ ဗာလမ်ကိုအမျက်ထွက်၍ လက်ခုတ်တီးလျက်၊ ငါ၏ရန်သူတို့ကို
ကျိန်ဆဲစေ ခြင်းငှါ သင့်ကို ငါခေါ်ခဲ့၏။ သင်သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် အကြွင်းမဲ့ကောင်းကြီး ပေးလေပြီ
တကား။ ၁၁ထိုကြောင့် သင့်နေရာပြည်သို့ ပြေးသွားလော့။ သင့်ကိုချီးမြှောက်မည်ဟု အထက်ကငါအကြံရှိ၏။
သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဘုန်းမတိုးပွားစေခြင်းငှါ ဆီးတားလေပြီဟု ဆိုလေ၏။
၁၂ဗာလမ်ကလည်း၊ ဗာလက်မင်းသည် ရွှေငွေနှင့် ပြည့်သော မိမိနန်းတော်ကိုပင် ပေးသော်လည်း၊
၁၃ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး၍ ကောင်းသောအမှု၊ မကောင်းသောအမှု တစုံတခုကို
ကိုယ်အလိုအလျောက် ငါမပြုနိုင်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှကို ငါပြောပါမည် ဟု မင်းကြီးစေလွှတ်သော
သံတမန်တို့အား ငါပြောနှင့်ပြီမဟုတ်လော။ ၁၄ယခုမူကား၊ ငါ့အဆွေအမျိုးတို့ထံသို့ ငါသွားတော့မည်။
နားထောင်ပါ။ နောင်ကာလ၌ ဤလူမျိုးသည် မင်းကြီး၏လူမျိုး၌ အဘယ်သို့ ပြုမည်အရာကို မင်းကြီးအား

ကြားပြောပါဟု ဗာလက်မင်းအား ပြန်ဆိုပြီးမှ၊ ၁၅ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုလေသည်မှာ၊
မျက်စိပွင့်သောသူ ဗောရသား ဗာလမ်၏စကား၊ ၁၆ဘဝင်ဖြစ်၍ မျက်စိပွင့်လျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏
ရူပါရုံကိုမြင်၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား ပေးတော်မူသော ဉာဏ်ကိုရ၍၊ ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကို
ကြားသောသူ၏ စကားဟူမူကား၊ ၁၇ထိုအရာကို ငါမြင်၏။ သို့သော်လည်း ယခုမဖြစ်ရသေး။ ထိုအရာကို
ငါရှု၏။ သို့သော်လည်း ဖြစ်ရသော အချိန်မနီးသေး။ ကြယ်တလုံးသည် ယာကုပ်အမျိုး၌ ပေါ်ထွန်း၍၊
ရာဇလှံတံသည် ဣသရေလအမျိုး၌ ထင်ရှားလိမ့် မည်။ မောဘပြည်စွန်းတိုင်အောင် ထိခိုက်၍ မငြိမ်မဝပ်
ရန်းရင်းခပ်ပြုတတ်သော သူအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့် မည်။ ၁၈ဧဒုံပြည်ကိုလည်း သိမ်းယူလိမ့်မည်။
စိရတောင်သည်လည်း ရန်သူလက်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ဣသရေလ အမျိုးသည် ရဲရင့်စွာ ပြုလိမ့်မည်။
၁၉အစိုးရသောသူ တပါးသည်၊ ယာကုပ်အမျိုးထဲကထွက်၍ ကျန်ကြွင်းသော မြို့သူမြို့သားတို့ကို
ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။ ၂၀တဖန် အာမလက်ပြည်ကို ကြည့်ရှု၍ ပရောဖက်စကား အားဖြင့်
မြွက်ဆိုပြန်သည်ကား၊ အာမလက်အမျိုးသည် လူမျိုးတကာတို့ထက် အထွဋ်ဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ အဆုံး၌
ရှင်းရှင်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။ ၂၁တဖန် ကေနိအမျိုးသားတို့ကို ကြည့်ရှု၍
ပရောဖက်စကား အားဖြင့် မြွက်ဆိုပြန်သည်ကား၊ သင်တို့နေရာသည် အားကြီး၏။ ကျောက်ပေါ်မှာ
အသိုက်ကိုလုပ်ကြပြီ။ ၂၂သို့သော်လည်း အာရှုရိမင်းသည်၊ သိမ်းယူ၍ မသွားမှီတိုင်အောင်၊ ကေနိအမျိုးသည်
အမျက်ကိုခံရလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။ ၂၃တဖန် ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုပြန်သည်ကား၊ အလိုလေ့၊
ဤအမှုကို ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသောအခါ အဘယ်သူသည် အသက်ချမ်းသာ ရလိမ့်မည်နည်း။
၂၄သင်္ဘောတို့သည်လည်း ခိတ္တိမ်ပြည်မှလာ၍ အာရှုရိပြည်ကို ၎င်း၊ ဟေဗာပြည်ကို၎င်း၊ နှောက်ရှက်ကြ
လိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း ရှင်းရှင်းပျက်စီးကြလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆိုပြီးမှ၊ ၂၅ဗာလမ်သည် ထ၍
မိမိနေရာအရပ်သို့ ပြန်သွား၏။ ဗာလက်မင်းသည်လည်း သွားလေ၏။

၂၅

၁ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ရှိတ္တိမ်အရပ်၌နေသောအခါ၊ အချို့တို့သည် မောဘမိန်းမတို့နှင့်
မတရားသော မေထုန်ကိုပြုကြ၏။ ၂ထိုမိန်းမတို့သည် မိမိတို့ဘုရားရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်ရာပွဲသို့
ဣသရေလလူတို့ကို ခေါ်သွားသဖြင့်၊ ယောကျ်ားတို့သည် ယဇ်သားကိုစား၍ ထိုဘုရားရှေ့မှာ ဦးချကြ၏။
၃ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည်၊ ဗာလပေဂုရာဘုရားကို ဆည်းကပ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်
အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ၄ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း၊ ငါသည် ပြင်းစွာသော အမျက်တော်ကို
ဣသရေလအမျိုးမှ လွှဲစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလမင်း အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ပြစ်မှားသောသူတို့ကို ဘုရားရှေ့မှာ
ထင်ရှားစွာ ဆွဲထားလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ ၅မောရှေသည် ဣသရေလမင်းတို့ကို ခေါ်၍၊
ဗာလပေဂုရာဘုရားကို ဆည်းကပ်သောသူတို့ကို သင်တို့ အသီးအသီး ဆိုင်သည်အတိုင်း ကွပ်မျက်ကြလော့ဟု
မှာထားလေ၏။

၆ထိုအခါ ဣသရေအမျိုးသား တယောက်သည်၊ မောရှေရှေ့၌၎င်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်တံခါး နားမှာ ငိုကြွေးသော ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့၌၎င်း၊ မိဒျန်မိန်းမ
ကိုလည်း၊ မိမိညီအစ်ကိုတို့ ထံသို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ၇ထိုအမှုကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်၏သား
ဧလာဇာ၏သား ဖိနဟတ်သည် မြင်လျှင်၊ ပရိသတ်ထဲမှာ ထ၍လှံကိုကိုင်လျက်၊ ၈ထိုဣသရေလလူကို
တဲအတွင်းသို့ လိုက်ပြီးမှ ယောကျ်ားကို ထုတ်ချင်းခပ် အောင်၎င်း၊ မိန်းမကို ဝမ်းပေါက်အောင်၎င်း ထိုးလေ၏။
ထိုသို့ ပြုသောအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ဘေးငြိမ်းလေ၏။ ၉ထိုဘေးဖြင့် သေသောလူပေါင်းကား၊
နှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိသတည်း။

၁၀–၁၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည် အမျက်ထွက်၍ ဣသရေလအမျိုးသား တို့ကို မဖျက်ဆီးမည်
အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်၏သား၊ ဧလာဇာ၏သား၊ ဖိနဟတ်သည် သူတို့တွင် ငါ့ဘက်၌

စိတ်အားကြီး၍ ငါ့အမျက်ကို သူတို့မှလွှဲပြီ။ ၁၂သို့ဖြစ်၍ သင်ပြောရသည်ကား၊ ငါ၏ချမ်းသာပဋိညာဉ်ကို သူအား ငါပေး၏။ ၁၃သူသည် မိမိဘုရားသခင်ဘက်၌ စိတ်အားကြီး၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုသောကြောင့် သူမှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ထိုပဋိညာဉ်တည်းဟူသော ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ် အရာနှင့် ဆိုင်သော ပဋိညာဉ်ကို ရပြီဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၄မိဒျန်မိန်းမနှင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသော ဣသရေလ လူ၏အမည်ကား၊ ရှိမောင်အမျိုး၌ ထင်ရှားသော အဆွေအမျိုး တွင် အကဲအမှူးသာလု၏သား ဇိမရိဖြစ်သတည်း။ ၁၅အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသော မိဒျန်မိန်းမအမည်ကား၊ မိဒျန်အမျိုး၌ ထင်ရှားသော အဆွေအမျိုးတို့တွင် အကဲအမှူး ဇုရ၏သမီး ကောဇဘိဖြစ်သတည်း။

၁၆ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကို နှောက်ရှက်၍ လုပ်ကြံကြလော့။ ၁၇အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် ပေဂုရဘုရားအမှု၌၎င်း၊ ပေဂုရဘုရားကြောင့် ဘေးရောက်သောနေ့၌ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသော သူတို့နှမ မိဒျန်မင်းသမီး ကောဇဘိအမှု၌၎င်း၊ သင်တို့ကို ပရိယာယ်များအားဖြင့် လှည့်စား နှောက်ရှက်ကြပြီဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၆

၁ထိုဘေးငြိမ်သောနောက်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ၂အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော ဣသရေလ အမျိုး သား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူကြလော့ဟု မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာတို့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၃သူတို့သည် မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌၊ ၄အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သော သူတို့ကို စာရင်းယူရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုကြ၏။

၅အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်၊ ဣသရေလ၏ သားဦး ရုဗင်၏သား ဟူမူ ကား ဟာနုတ်မှဆင်းသက်သော ဟာနောခိအဆွေအမျိုး၊ ဖါလုမှဆင်းသက်သော ဖါလ္လွိအဆွေအမျိုး၊ ၆ဟေဇရုံမှ ဆင်းသက်သော ဟေဇရောနိ အဆွေအမျိုး၊ ကာမိမှဆင်းသက်သော ကာမိတ်အဆွေအမျိုးတည်း။ ၇ပြည်သူတို့သည် ရုဗင်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ လေးသောင်းသုံးထောင် ခုနစ်ရာ သုံးဆယ်ရှိသတည်း။ ၈ဖါလု၏သား ဧလျာဘ၊ ဧလျာဘ၏သား နေမွေလ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံတည်း။ ၉ဤဒါသန်၊ အဘိရံတို့သည် အခြားမဟုတ်၊ ကောရအပေါင်းအသင်းသည် ထာဝရဘုရားနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောအခါ၊ ပရိသတ်၌ ကျော်စော၍ မောရှေနှင့် အာရုန်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော ဒါသန်၊ အဘိရံဖြစ်ကြ၏။ ၁၀မြေကြီးသည် မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်၍ သူတို့ကို၎င်း၊ ကောရကို၎င်း မျိုသဖြင့်၊ ထိုအပေါင်းအသင်းဝင်းသူတို့သည် သေကြ၏။ မီးသည်လည်း လူနှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကို အသက်ဆုံးစေ၏။ ထိုသူတို့သည် သတိပေးသော သက်သေဖြစ်သတည်း။ ၁၁သို့ရာတွင် ကောရ၏သားသမီးတို့သည် သေဘေးနှင့် လွတ်ကြ၏။

၁၂ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ရှိမောင်၏သားဟူမူကား၊ ယေမွေလမှဆင်းသက်သော ယေမွေလိ အဆွေ အမျိုး၊ ယာမိန်မှဆင်းသက်သော ယာမိနိအဆွေအမျိုး၊ ယာခိန်မှဆင်းသက်သော ယာခိနိအဆွေ အမျိုး၊ ၁၃ဇေရမှ ဆင်းသက်သော ဇေရဟိအဆွေအမျိုး၊ ရှေလမှဆင်းသက်သော ရှောလိအဆွေအမျိုးတည်း။ ၁၄ဤသူတို့သည် ရှိမောင်အဆွေအမျိုး ဖြစ်၍ လူပေါင်းကား နှစ်သောင်းနှစ်ထောင် နှစ်ရာရှိသတည်း။

၁၅ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဂဒ်၏သားဟူမူကား၊ ဇေဖုန်မှဆင်းသက်သော ဇေဖေါနိအဆွေအမျိုး၊ ဟဂ္ဂိမှ ဆင်းသက်သော ဟဂ္ဂိတ်အဆွေအမျိုး၊ ရှုနိမှဆင်းသက်သော ရှုနိတ်အဆွေအမျိုး၊ ၁၆ဩဇနိမှဆင်းသက် သော ဩဇနိတ်အဆွေအမျိုး၊ ဧရိမှဆင်းသက်သော ဧရိတ်အဆွေအမျိုး၊ ၁၇အာရုဒ်မှဆင်းသက်သော အာရောဒိအဆွေ အမျိုး၊ အရေလိမှ ဆင်းသက်သော အရေလိတ်အဆွေအမျိုးတည်း။ ၁၈ဤသူတို့သည် ဂဒ်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား၊ လေးသောင်းငါးရာ ရှိသတည်း။

၁၉ယုဒ၏သား ဟူမူကား၊ ခါနာန်ပြည်၌သေသောသော ဧရနှင့် ဩနန်အစရှိသော၊ ၂၀ဘိုးဘအဆွေအမျိုး အလိုက်၊ ရှေလမှဆင်းသက်သော ရှေလနိအဆွေအမျိုး၊ ဖါရဇ်မှဆင်းသက်သော ဖာရဇိအဆွေအမျိုး၊ ဇေရမှဆင်းသက်သော ဇေရဟိအဆွေအမျိုးတည်း။ ၂၁ဖာရဇ်၏သား၊ ဟေဇရုံမှ ဆင်းသက်သော

ဟေဇရောနိ အဆွေအမျိုး၊ ဟာမုလမှဆင်းသက်သော ဟာမုလိအဆွေအမျိုးတည်း။ ၂၂ဤသူတို့သည် ယုဒအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား၊ ခုနစ်သောင်းခြောက်ထောင် ငါးရာရှိ သတည်း။

၂၃ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဣသခါ၏သား ဟူမူကား၊ တောလမှဆင်းသက်သော တောလိအဆွေအမျိုး၊ ဖုဝါမှဆင်းသက်သော ဖုဝနိအဆွေအမျိုး၊ ၂၄ယာရှုပ်မှဆင်းသက်သော ယာရှုဘိအဆွေအမျိုး၊ ရှိမရုန်မှဆင်းသက်သော ရှိမရောနိအဆွေအမျိုးတည်း။ ၂၅ဤသူတို့သည် ဣသခါ အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား ခြောက်သောင်းလေးထောင် သုံးရာရှိသတည်း။

၂၆ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဇာဗုလုန်၏သားဟူမူကား၊ သရက်မှဆင်းသက်သော သရဒိအဆွေအမျိုး၊ လေုန်မှဆင်းသက်သော လေောနိအဆွေအမျိုး၊ ယာလေလမှဆင်းသက်သော ယာလေလိအဆွေအမျိုးတည်း။ ၂၇ဤသူတို့သည် ဇာဗုလုန် အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား၊ ခြောက်သောင်း ငါးရာ ရှိသတည်း။

၂၈ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ယောသပ်၏သား မနာရှေနှင့် ဖေရိမ်တို့တွင်၊ ၂၉မနာရှေ၏သား ဟူမူကား၊ မာခိရမှဆင်းသက်သော မာခိရိအဆွေအမျိုး၊ ၃၀ယေဇေရမှ ဆင်းသက်သော ယေဇေရိအဆွေအမျိုး၊ ဟေလက်မှဆင်းသက်သော ဟေလကိအဆွေအမျိုး၊ ၃၁အသေရေလ မှ ဆင်းသက်သော အာသရေလိ အဆွေအမျိုး၊ ရှေခင်မှဆင်းသက်သော ရှေခေမိအဆွေအမျိုး၊ ၃၂ရှမိဒမှဆင်းသက် သော ရှမိဒိအဆွေအမျိုး၊ ဟေဖာမှဆင်းသက်သော ဟေဖေရိအဆွေအမျိုးတည်း။ မာခိရ၏သား ဂိလဒ်မှဆင်းသက် သော ဂိလဒိအဆွေအမျိုးတည်း။ ၃၃ဟေဖာ၏သား ဇလောဖဒ်၌ကား၊ သားယောက်ျားမရှိ၊ သမီးသက်သက်သာ ရှိ၏။ ဇလောဖဒ်၏သမီးတို့ အမည်ကား၊ မာလာ၊ နောအာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ တိရဇာတည်း။ ၃၄ဤသူတို့သည် မနာရှေ အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ ငါးသောင်း နှစ်ထောင်ခုနစ်ရာ ရှိသတည်း။

၃၅ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဖေရိမ်၏သား ဟူမူကား၊ ရှုသလမှဆင်းသက်သော ရှုသလိအဆွေအမျိုး၊ ဗေခါမှဆင်းသက်သော ဗေခရိအဆွေအမျိုး၊ တာဟန်မှဆင်းသက်သော တာဟနိအဆွေအမျိုးတည်း။ ၃၆ရှုသေလ၏ သား ဧရန်မှဆင်းသက်သော ဧရနိအဆွေအမျိုးတည်း။ ၃၇ဤသူတို့သည် ဖေရိမ်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား၊ သုံးသောင်းနှစ်ထောင် ငါးရာရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ယောသပ်၏ သားစဉ်မြေးဆက် ဖြစ်သတည်း။

၃၈ဘိုးဘ အဆွေအမျိုးအလိုက် ဗင်္ယာမိန်၏သား ဟူမူကား၊ ဗေလမှဆင်းသက်သော ဗေလိအဆွေအမျိုး၊ အာရှဗေလမှ ဆင်းသက်သော အာရှဗေလိ အဆွေအမျိုး၊ အဟိရံမှဆင်းသက်သော အဟိရမိအဆွေအမျိုး။ ၃၉ရှုဖံမှ ဆင်းသက်သော ရှုဖမိအဆွေအမျိုး၊ ဟုဖံမှဆင်းသက်သော ဟုဖမိအဆွေအမျိုးတည်း။ ၄၀ဗေလသား အာရဒမှ ဆင်းသက်သော အာရဒိအဆွေအမျိုး၊ နေမန်မှဆင်းသက်သော နေမနိအဆွေအမျိုးတည်း။ ၄၁ဤသူတို့သည် ဗင်္ယာမိန်အဆွေ အမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သော လူပေါင်းကား လေးသောင်းငါးထောင် ခြောက်ရာရှိသတည်း။

၄၂ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဒန်၏သားဟူမူကား၊ ရှုဟံမှဆင်းသက်သော ရှုဟာမိအဆွေအမျိုးတည်း။ ဤသူတို့သည် ဒန်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ ၄၃စာရင်းဝင်သော ရှုဟာမိလူပေါင်းကား၊ ခြောက်သောင်းလေးထောင် လေးရာ ရှိသတည်း။

၄၄ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် အာရှာ၏သား ဟူမူကား၊ ယိမနမှဆင်းသက်သော ယိမနိအဆွေအမျိုး၊ ယေသဝိမှဆင်းသက်သော ယေသဝိတ်အဆွေအမျိုး၊ ဗေရိမှဆင်းသက်သော ဗရိတ်အဆွေအမျိုးတည်း။ ၄၅ဗေရိ၏ သားဟေဗေရမှ ဆင်းသက်သော ဟေဗေရိအဆွေအမျိုး၊ မာလချေလမှ ဆင်းသက်သော မာလချေလိအဆွေအမျိုး တည်း။ ၄၆အာရှာ၏ သမီးအမည်ကား၊ စာရာတည်း။ ၄၇ဤသူတို့သည် အာရှာအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သော သူပေါင်းကား၊ ငါးသောင်းသုံးထောင်လေးရာရှိသတည်း။

၄၈ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် နဿလိ၏သားဟူမူကား၊ ယာဇေလမှ ဆင်းသက်သော ယာဇေလိ
အဆွေ အမျိုး၊ ဂုနိမှဆင်းသက်သော ဂုနိတ်အဆွေအမျိုး၊ ၄၉ယေဇေရမှ ဆင်းသက်သော ယေဇေရိအဆွေ
အမျိုး၊ ရှိလ္လင်မှဆင်းသက် သော ရှိလ္လမိအဆွေအမျိုးတည်း။ ၅၀ဤသူတို့သည် နဿလိအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊
စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ လေးသောင်းငါးထောင်လေးရာရှိသတည်း။ ၅၁ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုး၊
စာရင်းဝင်သူ လူပေါင်းကားခြောက်သိန်းတထောင်ခုနစ်ရာ ငါးဆယ်ရှိသတည်း။
၅၂-၅၃ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤသူတို့အား အရေအတွက် ရှိသည်အတိုင်း၊ ခါနာန်ပြည်ကို ဝေရမည်။
၅၄လူများလျှင် များသောအမွေမြေကိုရင်း၊ လူနည်းလျှင် နည်းသော အမွေမြေကိုရင်း၊ အနည်းအများအလိုက်
အသီးအသီးတို့အား အမွေမြေကိုဝေပေးရမည်။ ၅၅သို့ရာတွင် ထိုပြည်ကိုစာရေးတံချ၍ ဝေရမည်။
ဘိုးဘအမျိုးအနွယ်အလိုက်အမွေခံရကြမည်။ ၅၆စာရေးတံကျသည် အတိုင်း မြေကိုဝေ၍အနည်း အများ
အလိုက် ပိုင်ရကြမည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
၅၇ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းဝင်သောလေဝိ၏ သားဟူမူကား၊ ဂေရရှုန်မှ ဆင်းသက်သော
ဂေရရှောနိ အဆွေအမျိုး၊ ကောဟတ်မှဆင်းသက်သော ကောဟတ်အဆွေအမျိုး၊ မေရာရိမှ ဆင်းသက်သော
မေရာရိတ်အဆွေ အမျိုးတည်း။ ၅၈ဤသည်လျှင် လေဝိအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ လိဗနိအဆွေအမျိုး၊ ဟေဗြောနိ
အဆွေအမျိုး၊ မာလိအဆွေ အမျိုး၊ မုရှိအဆွေအမျိုး၊ ကောရသိအဆွေအမျိုးပါသတည်း။
ကောဟတ်၏သားကား၊ အာမရံတည်း။ ၅၉အာမရံ၏မယားကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ လေဝိမယား ဘွားမြင်သော
လေဝိ၏သမီး ယောခေဗက်တည်း။ ထိုမိန်းသည် အာမရံ၏မယားဖြစ်၍၊ အာရုန်၊ မောရှေ၊ နှမမိရိအံ တို့ကို
ဘွားမြင်လေ၏။ ၆၀အာရုန်၏သားကား၊ နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ ဧလာဇာ၊ ဣသမာတည်း။ ၆၁နာဒပ်နှင့်အဘိဟု
တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထူးခြားသော မီးကိုပူဇော်သော အခါ သေကြ၏။ ၆၂အသက်တလလွန်၍
စာရင်းဝင်သော လေဝိသားယောကျာ်းပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းသုံးထောင် ရှိသတည်း။ သူတို့သည်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်အတူ အမွေမခံရသောကြောင့်၊ ရောနှော၍စာရင်းမဝင်ရကြ။ ၆၃ဤရွေ့ကား၊
မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာတို့သည်၊ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌
စာရင်းယူသော ဣသရေလအမျိုးသားပေတည်း။ ၆၄မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်တို့သည်၊
သိနာတော၌ ဣသရေလအမျိုး တို့ကို စာရင်းယူ၍၊ ထိုစာရင်း၌ဝင်သောသူ တယောက်မျှမပါ။
၆၅အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်တော၌ အမှန်သေရ ကြမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။ ယေဖုန္နာ၏
သားကာလက်နှင့် နုန်၏သား ယောရှုမှတပါး၊ အရင်းလူတယောက် မျှမကြွင်းမကျန်ရ။

၂၇

၁ထိုအခါ ယောသပ်၏သား၊ မနာရှေအဆွေအမျိုး၌ပါလျက်၊ မနာရှေ၊ မာခိရ၊ ဂိလဒ်၊ ဟေဖေရတို့မှ
ဆင်းသက် သော ဇလောဖဒ်၏သမီး မာလာ၊ နောအာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ တိရဇာတို့သည် လာ၍၊
၂ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ၊ မင်းများ၊
ပရိသတ်များအပေါင်းတို့ရှေ့မှာရပ်လျက်၊ ၃အကျွန်ုပ်တို့၏အဘသည် တော၌သေပါ၏။ ထာဝရဘုရား
တဘက်၌ စုဝေးသောအပေါင်းအသင်း၊ ကောရ၏အပေါင်းအသင်း၌မပါ။ မိမိအပြစ်ကြောင့်သေပါ၏။
သူ၌သားယောကျာ်းမရှိပါ။ ၄ထိုသို့သားယောကျာ်းမရှိသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘ၏ အမည်သည်
အကျွန်ုပ်တို့အဆွေအမျိုး၌ ပျောက်ရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ်တို့အဘ၏ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ၊ အကျွန်ုပ်
တို့အား အမွေပေးပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ၅သူတို့အမှုကို မောရှေသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထားလေ၏။
၆-၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဇလောဖဒ် သမီးတို့၏ စကားသည်လျှောက်ပတ်ပေ၏။ အကယ်စင်စစ်
သူတို့အဘ၏ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ အမွေခံရသော အခွင့်ကို သူတို့အားပေးရမည်။ သူတို့အဘ၏
အမွေဥစ္စာသည် သူတို့လက်သို့ ရောက်စေရမည်။ ၈သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ လူသည် သားယောကျ်ားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏အမွေဥစ္စာကို သူ၏အသေမီးလက်သို့ရောက်

စေရမည်။ ၉သမီးမရှိလျှင်၊ သူ၏အမွေဥစ္စာကို သူ၏ညီအစ်ကိုတို့အား ပေးရမည်။ ၁၀ညီအစ်ကိုမရှိလျှင်၊
အမွေဥစ္စာကို ဘကြီးဘထွေးတို့အားပေးရမည်။ ၁၁ဘကြီးထွေးမရှိလျှင်၊ သူ၏အဆွေအမျိုး၌ နီးစပ်ရင်းခြာသော
ပေါက်ဘော်အားပေး၍၊ ထိုသူသည် ပိုင်ရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး သားတို့၌ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ဖြစ်စေဟု မောရှေအား
မိန့်တော်မူ၏။

၁၂တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ဤအာဗရိမ်တောင်ပေါ်သို့တတ်လော့။ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အား ငါပေးသောပြည်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ၁၃သို့ပြီးမှ၊ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်သည် မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့
သွားသကဲ့သို့၊ သင်သည်လည်း သွားရမည်။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ ပရိသတ်တို့သည် ဇိနတော၊ ကာဒေရှ
အရပ်၊ မေရိဘာစမ်းရေအနား၌ ရန်းရင်းခတ်ပြုကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊
သူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုမရိုမသေပြုသော အပြစ်ရှိသည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၅-၁၇မောရှေကလည်း၊
ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တို့သည် အထိန်းမရှိသော သိုးကဲ့သို့မဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်ကို အစိုးရတော်မူသော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဤပရိသတ်တို့ရှေ့၌
ထွက်ဝင်နိုင်သောသူ၊ ပြင်သို့ထုတ်ခြင်း၊ အတွင်းသို့ သွင်းခြင်းအမှု ကိုတတ်နိုင်သောသူ တစုံတယောက်ကို
သူတို့အပေါ်မှာ ခန့်ထားတော်မူပါစေသောဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်လေ၏။ ၁၈ထာဝရဘုရားကလည်း၊
ဝိညာဉ်တော်ကိုရသော နုန်၏သားယောရှုကိုခေါ်၍၊ သင်၏လက်ကိုသူ့အပေါ်မှာ တင်လော့။
၁၉ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာရှေ့၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့၌ သူ့ကိုထား၍ မှာခဲ့လော့။ ၂၀ဣသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့သည်၊ သူ၏စကားကို နားထောင်မည်အကြောင်း၊ သင်၏ဘုန်းအသရေအချို့ကို သူ့အပေါ်၌
တင်ထားလော့။ ၂၁-၂၃ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာရှေ့မှာ ရပ်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဥရိမ်စီရင်ဆုံးဖြတ်သော တရားအတိုင်း၊ သူ့အတွက်မေးမြန်းရမည်။ သူစီရင်သည်
အတိုင်း၊ သူနှင့်အတူ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ထွက်ဝင်ရကြမည်ဟု
ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း မောရှေပြုလျက်၊ ယောရှုကိုခေါ်၍
ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာရှေ့၊ ပရိသတ် အပေါင်းတို့ရှေ့၌ ထားပြီးလျှင်၊ ၂၃သူ့အပေါ်မှာ လက်ကိုတင်၍
မှာခဲ့လေ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အားဖြင့် ပညတ်ထားတော်မူ၏။

၂၈

၁-၂တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
ငါ၏ ပူဇော်သက္ကာကိုဎင်း၊ ငါ့အဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ ရှိစေခြင်းငှါ မီးဖြင့်ပြုသော ငါ၏အစာအာဟာရကိုဎင်း၊
အချိန်တန် မှ ငါ့အား ပူဇော်ခြင်းငှါ သတိပြုရကြမည်။ ၃တဖန် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ နေ့တိုင်းအစဉ်အမြဲ
မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကို ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်ရမည်။
၄နံနက်ယံ၌ သိုးသငယ်တကောင်၊ ညဦး၌တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။ ၅သံလွင်သီးကိုထောင်း၍
ရသောသံလွင်ဆီ သုံးလောဃနှင့်ရောသော မုန့်ညက် တဩမဲကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။ ၆ဤရွေ့ကား၊
သိနာတောင်ပေါ်မှာ စီရင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော
ပူဇော်သက္ကာ အစဉ်မမြဲပြုရသော မီးရှို့ရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ၇သိုးသငယ် တကောင်နှင့်အတူ သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည်သုံးလောဃကို ပူဇော်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့၊
ထာဝရဘုရားအား သွန်းလောင်းရမည်။ ၈အခြားသောသိုးသငယ်ကို ညဦးယံ၌ ပူဇော်သောအခါ၊ နံနက်ယံ၌
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ ပါဝင်သည်နည်းတူ ပါဝင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့
မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၍ မီးဖြင့်ပူဇော်သောယဇ်ကို ပြုရမည်။ ၉-၁၀နေ့တိုင်း အစဉ်ပူဇော်သော
မီးရှို့ရာယဇ်၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ဥပုသ်နေ့ရက်၌ အခါမလည် အပြစ်မပါသော

သိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကိုဎင်း၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာပါလျက်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ ဆီရောသော
မုန့်ညက်နှစ်ဆယ်ကိုဎင်း ပူဇော်ရမည်။
၁၁လဆန်းတရက်နေ့၌၊ အသက်ပျိုသော နွားထီးနှစ်ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်၊
အပြစ်မပါသော သိုးသငယ် ခုနစ်ကောင်တို့ကို ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။
၁၂နွားတကောင်အဘို့၊ ဆီရော သော မုန့်ညက်သုံးဆယ်၊ သိုးတကောင်အဘို့၊ ဆီရောသော မုန့်ညက်နှစ်ဆယ်၊
၁၃သိုးသငယ်တကောင်အဘို့၊ ဆီရော သောမုန့်ညက် တဆယ်ဆီတည်း ဟူသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ
နှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပြုရမည်။ ၁၄သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာဘို့ကား၊ နွားတကောင်နှင့် စပျစ်ရည်ခြောက်လောဃ၊ သိုးတကောင်နှင့် လေးလောဃ၊
သိုးတကောင်နှင့် သုံးလောဃကို ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ လတိုင်းအစဉ်မပြတ် မီးရှို့ရာ ယဇ်ကို ပူဇော်ရမည်။
၁၅နေ့တိုင်းအစဉ်ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ အပြစ်ဖြေ ရာယဇ်ဘို့
ထာဝရဘုရားအား ဆိတ်သငယ်တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။
၁၆ပဌမလ တဆယ်လေးရက်နေ့၌၊ ထာဝရဘုရား၏ ပသခါပွဲဖြစ်၏။ ၁၇ဎင်းလ တဆယ်ငါးရက်နေ့၌
ပွဲကို ခံရမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်ကို စားရကြမည်။ ၁၈ပထမနေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။
လောကီ အလုပ်ကိုမလုပ်ရ။ ၁၉ထာဝရဘုရားအားဖြင့်ပြုသော ယဇ်တည်းဟူသော အသက်ပျိုသော
နွားထီးနှစ်ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်တို့ကို
မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။ ၂၀နွားတကောင်လျှင် ဆီရောသော မုန့်ညက်သုံးဆယ်၊ သိုးတကောင်လျှင်
နှစ်ဆယ်၊ ၂၁သိုးငယ်ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် တဆယ်စီနှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။
၂၂အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။
၂၃နေ့ရက်အစဉ်နံနက်တိုင်း ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်မှတပါး ထိုယဇ်များကို ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။ ၂၄ထိုသို့
အစဉ်အမြဲပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး
တနေ့တနေ့လျှင် ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ အစာအာဟာရ
ကို ပူဇော်ရမည်။ ၂၅သတ္တမနေ့၌လည်း၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။
၂၆ထိုမှတပါး၊ သီတင်းခုနစ်သီတင်း စေ့ပြီးမှ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ အသစ်ကို ထာဝရဘုရား
ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောနေ့၊ အဦးသီးသောအသီး နေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။
လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။ ၂၇ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော
နွားထီးနှစ်ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင် တို့ကို ပူဇော်ရမည်။
၂၈နွားတကောင်လျှင် ဆီရောသော မုန့်ညက် သုံးဆယ်၊ သိုးတကောင်လျှင် နှစ်ဆယ်၊ ၂၉သိုးသငယ်
ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် တဆယ်စီနှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာပြုရမည်။ ၃၀အပြစ်ဖြေခြင်းကို
ပြုအံ့သောငှါ၊ ဆိတ်သငယ်တကောင် ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။ ၃၁ထိုသို့ အစဉ် အမြဲပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်၊
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ အပြစ်မပါ သော
ယဇ်ကောင်များတို့ကို ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။

၂၉

၁သတ္တမလ၊ ပဌမနေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။
တန်ပိုးမှုတ်ခြင်းကို ပြုရသောနေ့ဖြစ်၏။ ၂ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့
အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်
တို့ကို ပူဇော်ရမည်။ ၃နွားတကောင်လျှင် ဆီရောသော မုန့်ညက် သုံးဆယ်၊ သိုးတကောင်လျှင် နှစ်ဆယ်၊
၄သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင် စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် တဆယ်ဆီနှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။
၅အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။ ၆ထိုသို့

ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ လဆန်းနေ့ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် သူ၏ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ နေ့တိုင်းပြုသော
မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် သူ၏ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထာဝရဘုရားအဘို့
မွှေးကြိုင် သောအနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော ယဇ်ပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်ရမည်။
၇ငါး၊ ဒသမနေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြု၍ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရမည်။ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ရ။
၈ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊
သိုးထီးတကောင်၊ အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်တို့ကို ပူဇော်ရမည်။ ၉နွားတကောင်
လျှင် ဆီရောသော မုန့်ညက် သုံးဩမဲ၊ သိုးတကောင်လျှင် နှစ်ဩမဲ၊ ၁၀သိုးသငယ် ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊
တကောင်လျှင် တဩမဲဆီနှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ ၁၁အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့လည်း၊ ဆိတ်သငယ်
တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ အပြစ်ဖြေခြင်း ငှါ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်၊
သူ၏ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး ထပ်၍ပြုရမည်။
၁၂ငါးလ တဆယ်ငါးရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ဘဲ
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအဘို့ ပွဲခံရမည်။ ၁၃ပဌမနေ့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင်
မီးဖြင့်ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ် ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးဆယ်သုံးကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည်
အပြစ်မပါသော သိုးသငယ် ဆယ်လေး ကောင်တို့ကို ပူဇော်ရမည်။ ၁၄နွားဆယ်သုံးကောင်စေ့အောင်၊
တကောင်လျှင် ဆီရောသော မုန့်ညက်သုံးဩမဲစီ၊ သိုးနှစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် နှစ်ဩမဲဆီ၊
၁၅သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင် စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် တဩမဲဆီနှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။
၁၆အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊
သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။ ၁၇ဒုတိယနေ့၌၊ အသက်ပျိုသော
နွားထီးဆယ်နှစ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ဆယ်လေး ကောင်ကိုငင်း၊
၁၈သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ်အနည်းအများအလိုက် ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာကိုငင်း၊ ၁၉အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကိုငင်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော
မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။
၂၀တတိယနေ့၌ နွားထီး ဆယ်တကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်
ဆယ့်လေးကောင်ကိုငင်း၊ ၂၁သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ်အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ ကိုငင်း၊ ၂၂အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုငင်း၊
အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊
ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။ ၂၃စတုတ္ထနေ့၌ နွားထီးဆယ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော
သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်ကိုငင်း၊ ၂၄သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုငင်း၊ ၂၅အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုငင်း၊
အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး၊
ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။ ၂၆ပဉ္စမနေ့၌ နွားထီးကိုးကောင်၊ သိုးထီနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော
သိုးသငယ် ဆယ်လေးကောင်ကိုငင်း၊ ၂၇သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုငင်း၊ ၂၈အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်
ကိုငင်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊
ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။ ၂၉ဆဋ္ဌမနေ့၌၊ နွားထီးရှစ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော
သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်ကိုငင်း၊ ၃၀သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ငင်း၊ ၃၁အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုငင်း၊
အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာနှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး

ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။ ၃၂သတ္တမနေ့၌ နွားထီးခုနစ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော
သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်ကိုငင်း၊ ၃၃သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုငင်း၊ ၃၄အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုငင်း၊
အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ မှတပါး၊
ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။ ၃၅အဋ္ဌမနေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။ ၃၆ထိုနေ့၌
ထာဝရဘုရားအဘို့ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ နွားထီးတကောင်၊
သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်ကိုငင်း၊ ၃၇သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ်အနည်း
အများ အလိုက်၊ ထုံးစံ ရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုငင်း၊
၃၈အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင် ကိုငင်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊
သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။ ၃၉ထိုသို့ သစ္စာဂတိရှိ၍ ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊
အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာ ပူဇော်သက္ကာ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ချိန်းချက်သောပွဲတို့၌ ထာဝရဘုရားထပ်၍ ပူဇော်ရမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၄၀ထိုသို့ မောရှေသည်၊ မိမိအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ သမျှတို့ကို
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၃၀

၁တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို မောရှေသည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်
အမျိုးနွယ် တို့၌ မင်းဖြစ်သောသူတို့အား ဆင့်ဆိုသည်ကား၊ ၂လူယောကျ်ားသည် ထာဝရဘုရားအား
သစ္စာဂတိပြုသော်ငင်း၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းပြုသော်ငင်း၊ မိမိပြောသောစကားကို
မဖျက်ဘဲ၊ မိမိနှုတ်ထွက်ရှိသည် အတိုင်း ပြုရမည်။
၃မိန်းမသည် အဘအိမ်၌ အသက်ငယ်စဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိပြုသော်ငင်း၊ ကိုယ်၌
ကိုယ်ချည်နှောင်သော်ငင်း၊ ၄ထိုသစ္စာစကား၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကားကို အဘသည်ကြား
လျက် တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင် ထိုသစ္စာစကား ရှိသမျှတို့နှင့် ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကား
ဟူသမျှတို့သည် တည်ရကြမည်။ ၅သို့မဟုတ် အဘသည် ကြားသောနေ့၌ မြစ်တားလျှင်၊ ထိုသစ္စာစကား
မည်မျှ၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကား မည်မျှ မတည်ရ။ အဘမြစ်တားသောကြောင့်၊
ထာဝရဘုရား လွှတ်တော်မူမည်။
၆မိန်းမသည် လင်ရှိလျက် သစ္စာဂတိပြု၍ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်ခြင်းငှါ နှုတ်မြွက်သောအခါ၊
၇လင်သည် ကြားလျှင်သော်ငင်း၊ ကြားသောနေ့၌ တိတ်ဆိတ်စွာ နေလျှင်ငင်း၊ ထိုသစ္စာစကား၊
ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကား တည်ရမည်။ ၈သို့မဟုတ် လင်သည် ကြားသောနေ့၌
မြစ်တားလျှင်၊ ထိုသစ္စာစကား၊ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကားကို လင်သည်ပယ်၍၊
ထာဝရဘုရားလည်း လွှတ်တော်မူမည်။
၉လင်သေသောမိန်းမ၊ လင်နှင့်ကွာသောမိန်းမသည် ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သော သစ္စာဂတိ
အလုံးစုံတို့သည် တည်ရကြမည်။ ၁၀လင်အိမ်၌ ရှိစဉ်အခါ၊ သစ္စာဂတိပြုသော်ငင်း၊ ကျိန်ဆိုခြင်းအားဖြင့်
ကိုယ်စိတ် ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သော်ငင်း၊ ၁၁လင်သည် ကြားသော်လည်း မမြစ်တား တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်၊
ထိုသစ္စာဂတိ ရှိသမျှ ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်ခြင်း ရှိသမျှတို့သည် တည်ရကြမည်။ ၁၂သို့မဟုတ်
လင်သည် ကြားသောနေ့၌ ရှင်းရှင်းပယ်ဘူးလျှင်၊ သစ္စာဂတိနှင့်ငင်း၊ စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်ခြင်းနှင့်ငင်း
ဆိုင်သောစကားမည်မျှ မတည်ရ။ လင်သည် ပယ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် လွှတ်တော်မူမည်။
၁၃ခပ်သိမ်းသောသစ္စာဂတိ၊ ခြိုးခြံစွာကျင့်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သမျှသော အချည်အနှောင် ကျိန်ဆိုခြင်းတို့ကို၊
လင်သည် တည်စေပိုင်သော အခွင့်၊ ပယ်ပိုင်သောအခွင့်ရှိ၏။ ၁၄လင်သည် တနေ့ထက်တနေ့

တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်၊ မယားပြုသော သစ္စာဂတိရှိသမျှတို့နှင့် မယား၌ချည်နှောင်ခြင်း ရှိသမျှတို့ကို
တည်စေ၏။ ကြားသောနေ့၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေသောကြောင့် တည်စေပြီ။ ၁၅ထိုစကားကို
ကြားသောနေ့နောက်မှ၊ လင်သည် ပယ်ရှင်းသော်ငါ ပြုလျှင် မယားအပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံရမည်။
၁၆ဤပြဋ္ဌာန်းချက်ကား၊ မယားနှင့် လင်စပ်ကြား၌၎င်း၊ အဘအိမ်မှာ အသက်နုငယ်သော သမီးနှင့်အဘစပ်ကြား၌၎င်း၊
မောရှေအားဖြင့် ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပညတ်တရားဖြစ်သတည်း။

၃၁

၁-၂တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ မိဒျန်အမျိုးသားသည် ဣသရေအမျိုးသားတို့ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်
အလျောက် ဣသရေလအမျိုးသားဘက်၌ နေ၍ တရားစီရင်လော့။ သို့ပြီးမှ သင်သည် မိမိလူမျိုး
စည်းဝေးရာသို့ သွားရမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။ ၃မောရှေသည်လည်း လူများတို့ကိုခေါ်၍၊
အချို့တို့သည် လက်နက်ကိုကိုင်လျက်၊ မိဒျန်အမျိုးသားတို့သို့ စစ်ချီ၍ ထာဝရဘုရားဘက်၌ တရားစီရင်စေ။
၄ဣသရေအမျိုးတို့တွင် တမျိုးတမျိုးထဲက၊ လူတထောင်စီရွေး၍ စစ်ချီစေဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊
၅ဣသရေလအမျိုးသာ အထောင်အသောင်းတို့တွင် တမျိုး တမျိုးထဲက၊ စစ်တိုက်လက်နက်ပါသောသူ
တထောင်စီ၊ လူပေါင်းတသောင်း နှစ်ထောင်ကိုအပ်၍၊ ၆မောရှေသည် ထိုသူတို့ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော
လက်နက်နှင့်တကွ၊ မှုတ်ရန်တန်ပိုးတို့ကိုကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာသား ဖိနဟတ်ကို စစ်ချီစေ၏။
၇မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် မိဒျန်အမျိုးသား တို့ကိုတိုက်၍
လူယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကို သတ်ကြ၏။ ၈အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့တွင် ဧဝိ၊ ရေကင်၊ ဇုရ၊ ဟုရ၊
ရေဘတည်းဟူသော မိဒျန်မင်းကြီးငါးပါး ပါကြ၏။ ဗောရသား ဗာလမ်ကိုလည်း ထားနှင့်သတ်ကြ၏။
၉ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ မိဒျန်မိန်းမများ သူငယ်များတို့ကို လက်ရသိမ်းယူ၍၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ နွား
အစရှိသော ဥစ္စာအလုံးစုံတို့ကို လုယူကြ၏။ ၁၀မိဒျန်အမျိုးသားတို့နေသော မြို့ရွာရှိသမျှကို မီးရှို့ကြ၏။
၁၁ဘမ်းရသောသူ၊ တိရစ္ဆာန်နှင့်တကွ၊ လက်ရဥစ္စာအလုံးစုံတို့ကို သိမ်းသွား၍၊ ၁၂မောဘလွင်ပြင်
ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့ တဘက်၌ တပ်ချလျက်နေသော မောရှေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ၊
ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်တို့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၃မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာမှစ၍ ပရိသတ်တို့၌ မင်းအပေါင်းတို့သည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ
တပ်ပြင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။ ၁၄မောရှေသည် စစ်တိုက်ရာမှ ပြန်လာသော တပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်မင်းများတို့ကို
အမျက်ထွက်၍၊ ၁၅သင်တို့သည် မိန်းမအပေါင်းတို့ကို အဘယ်ကြောင့် အသက်ရှင်စေကြသနည်း။
၁၆ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ပေဂုရဘုရားအမှု၌ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ ဤမိန်းမတို့သည်
ဗာလမ်ပေးသောအကြံကို ပြုကြသော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်၌ ဘေးရောက်လေသည်တကား။
၁၇ထို့ကြောင့်၊ သူငယ်ယောကျ်ားအပေါင်းကို ၎င်း၊ ယောကျ်ားနှင့်ဆက်ဆံဘူးသော မိန်းမအပေါင်းတို့ကို၎င်း
သတ်ကြလော့။ ၁၈ယောကျ်ားနှင့် မဆက်ဆံဘူးသော မိန်းမငယ်အပေါင်းတို့ကို၊ မိမိတို့အဘို့
အသက်ချမ်းသာပေးကြလော့။ ၁၉သင်တို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တပ်ပြင်မှာ နေရကြပြီ။ လူကိုသတ်သောသူ၊
အသေကောင်ကို ထိသောသူ အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ သိမ်းယူသောသူတို့ကို၎င်း၊ တတိယနေ့၊ သတ္တမနေ့၌
စင်ကြယ်ကြစေလော့။ ၂၀သင်တို့အဝတ်နှင့် သားရေတန်ဆာရှိသမျှ၊ ဆိတ်မွေးဖြင့်ရက်သော အရာ၊
သစ်သားဖြင့် လုပ်သောအရာ ရှိသမျှတို့ကို စင်ကြယ်စေကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။

၂၀ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာသည်လည်း၊ စစ်တိုက်သွားသော သူရဲကောင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ မောရှေ၌
ထာဝရ ဘုရား မှာထားတော်မူသော ပညတ်တရားဟူမူကား၊ ၂၂ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ ကြေးဖြူ၊ ခဲ
အစရှိသော၊ ၂၃မီးကိုခံနိုင် သောအရာ ရှိသမျှတို့ကို မီးအလယ်၌ သွားစေသဖြင့် စင်ကြယ်စေရမည်။
သို့ရာတွင် စင်ကြယ်စေသော ရေဖြင့်လည်း စင်ကြယ်စေရမည်။ မီးမခံနိုင်သောအရာ ရှိသမျှတို့ကို

ရေအလယ်၌ သွားစေရမည်။ ၂၄သတ္တမနေ့၌ မိမိအဝတ်ကို လျှော်ပြီးမှ၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိ၍၊ တပ်ထဲသို့
ဝင်ရကြမည်ဟု မှာထားလေ၏။
၂၅ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်နှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဇာ၊ ၂၆ပရိသတ်အဆွေအမျိုး
သူကြီးတို့သည်၊ ယခုလက်ရသိမ်းယူခဲ့သော ဥစ္စာ၊ လူ၊ တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကိုယူ၍၊ ၂၇ထက်ဝက်ခွဲပြီးလျှင်
တဝက်စီကို စစ်မှုထမ်း၍ အတိုက်သွားသော သူတို့အားရင်း၊ တဝက်ကို ပရိသတ်အပေါင်းတို့အားရင်း
ဝေပေးလေ၏။ ၂၈စစ်တိုက်သွားသော စစ်သူရဲတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား ပေးရသောအခွန်ကိုခွဲ၍၊ လူ၊ နွား၊
မြည်း၊ သိုးအကောင် ငါးရာတွင် တကောင် ကိုကောက်ယူပြီးလျှင်၊ ၂၉သူတို့ခံရသော ထက်ဝက်အဘို့ထဲက
နှုတ်၍၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာပြုဘို့ရာ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဇာအား
ပေးရမည်။ ၃၀ဣသရေလအမျိုးသားခံရသော တဝက်အဘို့ ထဲကလည်း၊ လူ၊ နွား၊ မြည်း၊ သိုးအစရှိသော
တိရစ္ဆာန်မျိုး အကောင်ငါးဆယ်တို့တွင် တကောင်ကိုကောက်ယူ၍ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ကိုစောင့်သော
လေဝိသားတို့အား ပေးရမည်ဟု၊ ၃၁မောရှေအား ထာဝရဘုရား မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့်
ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဇာတို့သည် ပြုလေ၏။
၃၂စစ်သူရဲတို့ကလည်း လက်ရသိမ်းယူခဲ့၍ ကျန်ကြွင်းသောဥစ္စာပေါင်းကား၊ သိုးခြောက်သိန်း
ခုနစ်သောင်း ငါးထောင်၊ ၃၃နွားခုနစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊ ၃၄မြည်းခြောက်သောင်း တထောင်၊ ၃၅ယောကျ်ားနှင့်
မဆက်ဆံဘူးသော မိန်းမ သုံးသောင်းခုနစ်ထောင် ရှိသတည်း။ ၃၆စစ်တိုက်သွားသောသူတို့ ခံရသော
ထက်ဝက်အဘို့ကား၊ သိုး သုံးသိန်းသုံးသောင်း ခုနစ်ထောင်ငါးရာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ၃၇ထာဝရဘုရား
ခံရသောအခွန်ကား၊ သိုးခြောက်ရာခုနစ်ဆယ် ငါးကောင်တည်း။ ၃၈နွားသုံးသောင်း ခြောက်ထောင်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားခံရသော အခွန်ကား၊ နွားခုနစ်ဆယ် ခုနစ်ကောင်တည်း။ ၃၉မြည်းသုံးသောင်းငါးရာ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားခံရသော အခွန်ကား၊ မြည်းခြောက်ဆယ် တကောင်တည်း။ ၄၀လူတသောင်း
ခြောက်ထောင် ရှိသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ခံရသောအခွန်ကား၊ လူသုံးဆယ် နှစ်ယောက်တည်း။ ၄၁ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် ရှေ့တော်၌ ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော် သက္ကာပြုဘို့ရာ အခွန်ကို
ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဇာအား အပ်ပေးလေ၏။ ၄၂တဖန် စစ်တိုက်သောသူတို့လက်မှ မောရှေယူ၍၊
ဣသရေလအမျိုးသား၊ ၄၃ပရိသတ်တို့ခံရသော ထက်ဝက်အဘို့ကား၊ သိုးသုံးသိန်းသုံးသောင်း
ခုနစ်ထောင်ငါးရာ၊ ၄၄နွားသုံးသောင်းခြောက်ထောင်၊ ၄၅မြည်းသုံးသောင်း ငါးရာ၊ ၄၆လူတသောင်းခြောက်ထောင်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ၄၇ဣသရေလအမျိုးသား ခံရသောထက်ဝက်အဘို့လူ၊ တိရစ္ဆာန်အကောင်ငါးဆယ် တို့တွင်
တကောင် ကို မောရှေကောက်ယူ၍ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ကိုစောင့်သော လေဝိသားတို့အား ပေးလေ၏။
ထိုသို့ ထာဝရ ဘုရား မှာထားတော်မူ၏။
၄၈လူတရာ၊ တထောင်ကိုအုပ်သော တပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်မှူးများတို့သည်လည်း၊ မောရှေထံသို့
ချဉ်းကပ်၍၊ ၄၉ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် အုပ်သောစစ်သူရဲတို့ကို စာရင်းယူပြန်၍၊ လူတယောက်မျှမလျော့ပါ။
၅၀ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အသက်အဘိုးကို ဖြေဘို့ရာ လူအသီးအသီးရသော ရွှေတန်ဆာ၊
လည်ဆွဲ၊ လက်ကောက်၊ လက်စွပ်၊ နားတောင်း၊ နှာခေါင်းဆွဲဘူးတို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လျက်
ဆောင်ခဲ့ပါပြီဟု လျှောက်ဆိုလျှင်၊ ၅၁မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဇာတို့သည်၊ ထိုရွှေတည်းဟူသော
လုပ်ပြီးသော တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို ခံယူကြ၏။ ၅၂စစ်သူရဲအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့အဘို့ သိမ်းယူ၍၊
တပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်များတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သော ရွှေချိန်ပေါင်းကား၊ တရာခြောက်ဆယ်
ခုနစ်ပိဿာနှင့် အကျပ်ငါးဆယ်ရှိသတည်း။ ၅၄တပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်များပူဇော်သော ရွှေကို မောရှေနှင့်
ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဇာတို့သည် ယူ၍၊ ဣသရေလ အမျိုး သားတို့ကို ထာဝရဘုရား အောက်မေ့တော်
မူဘို့ရာ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၌ သွင်းထားကြ၏။

၁ရုဗင်အမျိုးသားနှင့် ဂဒ်အမျိုးသားတို့သည် အလွန်များပြားသော တိရစ္ဆာန်တို့နှင့် ကြွယ်ဝသည်
ဖြစ်၍၊ ယာဇာပြည်၊ ဂိလဒ်ပြည်တို့၌ တိရစ္ဆာန်ကျက်စားစရာဘို့ ကောင်းသည်ကို မြင်ကြလျှင်၊ ၂မောရှေနှင့်
ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာအစရှိသော ပရိသတ်တို့တွင် မင်းများတို့ထံသို့ လာ၍၊ ၃အတရုတ်၊ ဒိဘုန်၊ ယာဇာ၊
နိမရ၊ ဟေရှဘုန်၊ ဧလာလေ၊ ရှေဘံ၊ နေဗော၊ ဗောန တည်းဟူသော၊ ၄ဣသရေလပရိသတ်ရှေ့မှာ
ထာဝရဘုရား လုပ်ကြံတော်မူသော ဤပြည်သည် တိရစ္ဆာန်နှင့် တော်လျော်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၌လည်း
တိရစ္ဆာန်များပြားပါ၏။ ၅သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရလျှင်၊ ဤပြည်ကို
ကျွန်တော်ကျွန်တို့အား အပိုင်ပေးတော်မူပါ။ ကျွန်တော် တို့ကို ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ပို့ဆောင်တော်
မမူပါနှင့်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၆မောရှေကလည်း၊ သင်တို့သည် ဤအရပ်၌ နေရစ်၍၊ သင်တို့ညီအစ်ကိုများ
တို့သည် စစ်တိုက်သွားရမည်လော။ ၇ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ပြည်သို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
မကူးမသွားမည်အကြောင်း၊ သူတို့စိတ်ကို အဘယ်ကြောင့်ဖျက်ကြသနည်း။ ၈ပြည်တော်ကို ကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ၊
သင်တို့အဘတို့ကို ကာဒေရှဗာနာအရပ်က ငါစေလွှတ်သောအခါ ထိုသို့ပြုကြ၏။ ၉ဧရှကောလချောင်းသို့
သွား၍ ပြည်တော်ကို ကြည့်မြင်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်သို့ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် မသွားမည်အကြောင်း သူတို့စိတ်ကို ဖျက်ကြ၏။ ၁၀-၁၂ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည်
အမျက်တော် ထွက်လျက်၊ အကယ်စင်စစ် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ငါကျိန်ဆို၍
ပေးသောပြည်ကို၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော သူတို့တွင် ကေနက်အမျိုး ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်နှင့်
နုန်၏သား ယောရှုမှတပါး၊ အဘယ်သူမျှ ငါ့နောက်သို့ လုံးလုံးမလိုက်သောကြောင့်၊ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သူ
တစုံတယောက်မျှ မမြင်ရ။ ထိုသူနှစ်ယောက်သာ ထာဝရဘုရားနောက်သို့ လုံးလုံးလိုက်ကြပြီဟု
ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။ ၁၃ထိုသို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆိုးသောအမှုကို ပြုသော လူအပေါင်းတို့သည်
မပျက်ဆီးမှီတိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အမျက်ထွက်၍ အနှစ်လေးဆယ်
တ်လုံး တောခွ၌လှည့်လည်စေတော်မူ၏။ ၁၄ယခုမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ကိုသာ
ပြင်းစွာအမျက်တော် ထွက်စေမည်အကြောင်း၊ သာ၍ဆိုးသောသူတည်း ဟူသော သင်တို့သည်
သင်တို့အဘများကိုယ်စား ပေါ်ထကြပြီတကား။ ၁၅သင်တို့သည် နောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲ လွှဲသွားကြလျှင်၊
တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တော၌ စွန့်ပစ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ဤလူမျိုးအပေါင်းကို
ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည် ဟု ဂဒ်အမျိုးသား၊ ရုဗင်အမျိုးသားတို့အား ပြန်ပြော၏။
၁၆ထိုသူတို့သည်၊ အနီးအပါးသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်တို့ တိရစ္ဆာန်များအဘို့
ဤအရပ်၌ သိုးခြံတို့ကိုငင်း၊ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်များအဘို့ မြို့တို့ကိုငင်း တည်ပါမည်။ ၁၇သို့ရာတွင်
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို သူတို့နေရာအရပ်သို့ မပို့မဆောင်မှီတိုင်အောင်၊ ကျွန်တော်တို့သည်
လက်နက်ကိုင်လျက် သူတို့ရှေ့မှာသွားပါမည်။ ဤပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသော လူတို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့
သူငယ်များသည် ခိုင်ခံ့သောမြို့၌ နေရပါမည်။ ၁၈ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အမွေခံရသော
မြေကို မဝင်စားမှီတိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်အိမ်သို့ မပြန်မလာပါ။ ၁၉ကျွန်တော်တို့သည်
ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ သူတို့နှင့်အတူ အမွေကိုမတောင်းမခံပါ။ ကျွန်တော်တို့ အမွေခံရာမြေသည်
ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ ကျပါသည်ဟု လျှောက်ပြန် ကြ၏။ ၂၀မောရှေကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ လက်နက်ကိုင်လျက် စစ်တိုက်သွား လျှင်သော်ငင်း၊ ၂၁ထာဝရဘုရားသည်
ရန်သူတို့ကို ရှေ့တော်မှနှင်ထုတ်၍ ထိုပြည်ကို အောင်တော်မမူမှီတိုင်အောင်၊ ၂၂သင်တို့ရှိသမျှသည်
လက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ကူးသွားလျှင်ငင်း၊ ထိုနောက်မှ
ထာဝရဘုရားရှေ့၊ ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့၌ အပြစ်ကင်းလွတ်လျက် ဤပြည်သို့ပြန်လာ၍ ထာဝရ
ဘုရားအခွင့်နှင့် အမွေခံရကြမည်။ ၂၃ထိုသို့ မပြုလျှင်မူကား၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို
ပြစ်မှားခြင်းရှိသည် အတိုင်း၊ ထိုအပြစ်သည် သင်တို့ကိုလိုက်၍ မှီလိမ့်မည်။ ၂၄သူငယ်များအဘို့ မြို့တို့ကိုငင်း၊

သိုးများအဘို့ သိုးခြံတို့ကိုငင်း တည်လုပ်ကြ၏။ ယခုပြောသမျှအတိုင်း ပြုကြလော့ဟုဆိုလျှင်၊
၂၅ဂဒ်အမျိုးသားနှင့် ရုဗင်အမျိုးသားတို့က၊ ကျွန်တော် တို့သည် သခင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုပါမည်။
၂၆ကျွန်တော်တို့ မယားသားသူငယ်များနှင့် သိုးနွားအလုံးစုံ တို့သည် ဤအရပ်၊ ဂိလဒ်မြို့တို့၌ နေရစ်ရပါမည်။
၂၇ကိုယ်တော်ကျွန်အပေါင်းတို့မူကား သခင်မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ လက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ကူးသွားပါမည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ၂၈ထိုအမှုကြောင့်၊ မောရှေသည်
ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ၊ နုန်၏သား ယောရှုအစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား အဆွေ အမျိုးသူကြီးများ
တို့ကို ခေါ်၍၊ ၂၉ဂဒ်အမျိုးသားနှင့် ရုဗင်အမျိုးသားတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အသီးအသီးလက်နက် ကိုင်လျက်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်တို့နှင့်အတူ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ကူးသွား၍၊ သင်တို့သည် ထိုပြည်ကို
အောင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမျိုးသားတို့အား ဂိလဒ်ပြည်ကို အပိုင်ပေးရကြမည်။ ၃၀သို့မဟုတ် သူတို့သည်
လက်နက်ကိုင် လျက် သင်တို့နှင့်အတူ မကူးမသွားလျှင်၊ ခါနာန်ပြည်၌ သင်တို့တွင် ကိုယ်ပိုင်ရာမြေကို
ခံယူရကြမည်ဟု မှာထား လေ၏။ ၃၁ဂဒ်အမျိုးသားနှင့် ရုဗင်အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် ပြုကြပါမည်။ ၃၂ယော်ဒန်မြစ်
အရှေ့ဘက်၌ အမွေခံရပါမည်အကြောင်း၊ ကျွန်တော် တို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ခါနာန်ပြည်သို့ ကူးသွားပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။ ၃၃ထိုအခါ မောရှေသည် အာမောရိရှင်ဘုရင်
ရှိဟုန်၏နိုင်ငံဆိုင်သမျှ၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃ၏ နိုင်ငံဆိုင်သမျှသော နယ်မြေမြို့ရွာတို့ကို ဂဒ်အမျိုးသား၊
ရုဗင်အမျိုးသား၊ ယောသပ်၏သား မနာရှေမှဆင်းသက်သော မနာရှေအမျိုးသား တဝက်၌ အပ်ပေးလေ၏။
၃၄ဂဒ်အမျိုးသားတို့သည် ဒိဗုန်၊ အတရုတ်၊ အာရော်၊ ၃၅အာတရုတ်၊ ရှောဖန်၊ ယာဇာ၊ ယုဗ္ဗေဟာ၊
၃၆ဗက်နိမရာ၊ ဗေသာရန်မြို့များကိုငင်း၊ သိုးခြံများကိုငင်း တည်လုပ်ကြ၏။ ၃၇ရုဗင်အမျိုးသားတို့သည်
ဟေရှဘုန်၊ လောလေ၊ ကိရယသိမ်၊ ၃၈နေဗော၊ ဗာလမောန၊ ရှိဗမ မြို့များကို အသစ်သောအမည်ဖြင့်
သမုတ်၍တည်ကြ၏။ ၃၉မနာရှေမှ ဆင်းသက်သော မာခိရအမျိုးသားတို့သည်၊ ဂိလဒ်မြို့သို့သွား၍
သိမ်းယူပြီးလျှင်၊ အရင်မြို့သား အာမောရိလူတို့ကို နှင်ထုတ်ကြ၏။ ၄၀မောရှေသည် ဂိလဒ်မြို့ကို
မနာရှေ၏သား မာခိရအမျိုးသားတို့အား ပေး၍ သူတို့သည် နေကြ၏။ ၄၁မနာရှေအမျိုးသား
ယာဣရသည်လည်း သွား၍ ဂိလဒ်ရွာများကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ ဟာဝုတ်ယာဣရအမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။
၄၂နောဗာသည်လည်း သွား၍ ကေနတ်မြို့ရွာတို့ကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ မိမိအမည်ဖြင့် နောဗာမြို့ဟု သမုတ်လေ၏။

၃၃

၁မောရှေနှင့် အာရုန်စီရင်၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသော ဣသရေလအမျိုးသား အလုံးအရင်တို့
သည် ခရီးသွားခြင်းအကြောင်းအရာများကို၊ ၂ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း မောရှေမှတ်သား၍၊
ထိုခရီးသွားခြင်း အကြောင်းအရာပါသော စာရင်းဟူမူကား၊ ၃ပဌမလ တဆယ်ငါးရက်နေ့၌ ရာမသက်မြို့မှ
ထွက်လာကြ၏။ ပသခါပွဲ ကိုခံပြီးသောနောက်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုလူ
အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ဝါကြွားသောအခြင်း အရာနှင့် ထွက်လာကြ၏။ ၄အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
ဒဏ်ခတ်တော်မူသော သားဦးအပေါင်းတို့ကို အဲဂုတ္တု လူတို့သည် သင်္ဂြိုဟ်ရကြ၏။ သူတို့၏ ဘုရားများ
ကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်တော်မူ၏။ ၅ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ရာမသက်မြို့မှ
ပြောင်း၍ သုကုတ်အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ၆သုကုတ်အရပ်မှ ပြောင်း၍ တောစပ် နား၊ ဧသံမြို့၌
စားခန်းချကြ၏။ ၇ဧသံမြို့မှ ပြောင်း၍ ဗာလဇေဖုန်မြို့ရှေ့မှာ ရှိသော ပိဟဟိရုတ်မြို့သို့တဖန်လည်၍
မိဂဒေါလမြို့ရှေ့၌ စားခန်းချကြ၏။ ၈ပိဟဟိရုတ်မြို့မှပြောင်း၍ ပင်လယ်အလယ်၌ ရှောက်သွားသဖြင့်
ဧသံတောသို့ ရောက်၍၊ ထိုတောထဲ၌သုံးရက် ခရီးသွားပြီးလျှင်၊ မာရအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၉မာရအရပ်မှ
ပြောင်း၍ ရေတွင်း ဆယ်နှစ်တွင်းနှင့် စွန်ပလွံပင်ခုနစ်ဆယ်ရှိသော ဧလိမ်ရွာသို့ ရောက်၍ စားခန်းချကြ၏။
၁၀ဧလိမ်ရွာမှ ပြောင်း၍ ဒေးပင်လယ်နားမှာ စားခန်းချကြ၏။ ၁၁ဒေးပင်လယ်မှ ပြောင်း၍ သိန်တော၌

စားခန်းချကြ၏။ ၁၂သိန်တောမှ ပြောင်း၍ ဒေါဖကာအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၁၃ဒေါဖကာအရပ်မှ ပြောင်း၍
အာလုရှအရပ်စားခန်းချကြ၏။ ၁၄အာလုရှအရပ်မှ ပြောင်း၍ လူများသောက်စရာရေမရှိသော ရေဖိဒိမ်အရပ်၌
စားခန်းချကြ၏။ ၁၅ရေဖိဒိမ်အရပ်မှ ပြောင်း၍သိနာတော ၌ စားခန်းချကြ၏။ ၁၆သိနာတောမှ ပြောင်း၍
ကိဗြုတ်ဟတ္တဝါ အရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ၁၇ကိဗြုတ်ဟတ္တဝါအရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟာဇရုတ်အရပ်၌
စားခန်းချကြ၏။ ၁၈ဟာဇရုတ်အရပ်မှ ပြောင်း၍ ရိသမာအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၁၉ရိသမအရပ်မှ ပြောင်း၍
ရိမ္မုန်ဖါရက်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၂၀ရိမ္မုန်ဖါရက် အရပ်မှပြောင်း၍ လိဗနရွာ၌စားခန်းချကြ၏။ ၂၁လိဗနရွာမှ
ပြောင်း၍ ရိဿအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ၂၂ရိဿအရပ်မှ ပြောင်း၍ ကေဟလာသအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။
၂၃ကေဟအရပ်မှ ပြောင်း၍ရှာဖါတောင်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၂၄ရှာဖါတောင်မှ ပြောင်း၍ ဟာရဒအရပ်၌
စားခန်းချကြ၏။ ၂၅ဟာရဒအရပ်မှ ပြောင်း၍ မက္ကလုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၂၆မက္ကလုတ်အရပ်မှ ပြောင်း၍
တာဟတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၂၇တာဟတ်အရပ်မှ ပြောင်း၍တာဟတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။
၂၈တာရအရပ်မှပြောင်း၍ မိသကာအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ၂၉မိကာအရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟာရှမောနအရပ်၌
စားခန်းချကြ၏။ ၃၀ဟာရှမောနအရပ်မှ ပြောင်း၍ မောသရုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၃၁မောသရုတ်အရပ်မှ
ပြောင်း၍ ဗယ်ာကန်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၃၂ဗယ်ာကန်အရပ်မှ ပြောင်း၍ ဟောရဂိဒ်ဂဒ်အရပ်၌
စားခန်းချကြ၏။ ၃၃ဟောရဂိဒ်အရပ်မှ ပြောင်း၍ ယုဗ္ဗာသအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၃၄ယုဗ္ဗာသအရပ်မှ ပြောင်း၍
ဧဗြောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၃၅ဧဗြောနအရပ်မှပြောင်း၍ ဇေယုန် ဂါဗာအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။
၃၆ဇေယုန်ဂါဗာ အရပ်မှ ပြောင်း၍ ဇိနတော၊ ကာဒေရှအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၃၇ကာဒေရှအရပ်မှပြောင်း၍
ဧဒုံပြည်အနားမှာ ဟောရတောင်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၃၈ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ထွက်သောနောက်၊ သက္ကရာဇ်လေးဆယ်၊ ပဉ္စမလပဌမနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်သည် ဟောရတောင်ပေါ်သို့ ထက်၍ အနိစ္စရောက်လေ၏။ ၃၉အာရုန်သည် ဟောရ
တောင်ပေါ်မှာ အနိစ္စရောက်သောအခါ၊ အသက်တရာနှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိသတည်း။ ၄၀ခါနာန်ပြည်တောင်ပိုင်း၌
နေသော ခါနနိရှင်ဘုရင် အာရဒ်သည် ဣသရေလအမျိုးသားရောက်ကြောင်းကို ကြားလေ၏။ ၄၁သူတို့သည်
ဟောရတောင်ပေါ်မှ ပြောင်း၍၊ ဇာလမောနအရပ်၌စားခန်းချကြ၏။ ၄၂ဇာလမောနအရပ်မှ ပြောင်း၍ပုနုန်
အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၄၃ပုနုန်အရပ်မှ ပြောင်း၍ သြဗုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၄၄သြဗုတ်အရပ်မှပြောင်း၍
ဣဇာဗာရိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၄၅ဣဇာဗာရိမ်အရပ်မှပြောင်း၍ ဒိဗုန်ဂဒ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။
၄၆ဒိဗုန်ဂဒ်အရပ်မှပြောင်း၍ အာလမုန်ဒိဗလသိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၄၇အာလမုန်ဒိဗလသိမ်အရပ်မှ
ပြောင်း၍ နေဗောတောင်ရှေ့တွင် အာဗရိမ်တောင်ရိုး၌ စားခန်းချကြ၏။ ၄၈အာဗရိမ်တောင်ရိုးမှပြောင်း၍
မောဘလွင်ပြင် ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌ စားခန်းချကြ၏။ ၄၉ထိုသို့ မောဘလွင်ပြင်၊
ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ဗက်ရေရှိမုတ်မြို့မှ အာဗေလရှိတ္တိမ်မြို့တိုင်အောင် စားခန်းချကြ၏။

၅၀မောဘလွင်ပြင် ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုခေါ်၍၊
၅၁သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍
ခါနာန်ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ၅၂ထိုပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို နှင့်ထုတ်ရကြမည်။ သူတို့ရေးသော
အရုပ်၊ သွန်းသောရုပ်တု ဆင်းတုရှိသမျှ တို့ကို ဖျက်ရကြမည်။ သူတို့လုပ်သော ကုန်းရှိသမျှတို့ကို
ဖြိုချရကြမည်။ ၅၃ထိုပြည်ကို သင်တို့အား ငါအပိုင်ပေး သောကြောင့်၊ ထိုပြည်သားတို့ကို နှင်ထုတ်၍
သင်တို့ကိုယ်တိုင် နေရကြမည်။ ၅၄သင်တို့အဆွေအမျိုးတို့အား စာရေးတံချ၍ ထိုမြေကိုဝေယ်ရမည်။
လူများလျှင် များသောမြေ၊ လူနည်းလျှင် နည်းသောမြေကိုပေးရမည်။ အသီးအသီး တို့သည်
စာရေးတံကျသည်အတိုင်း၊ ဘိုးဘအမျိုးအနွယ်အလိုက် အမွေခံရကြမည်။ ၅၅သင်တို့သည် ထိုပြည်သူ
ပြည်သားတို့ကို အကုန်အစင် မနှင်ထုတ်လျှင်၊ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် သင်တို့မျက်စိ၌ အပ်ဖျားကဲ့သို့

ၐင်း၊ သင်တို့နံဘေး၌ ဆူးကဲ့သို့ၐင်းဖြစ်၍၊ သင်တို့နေသောပြည်မှာ သင်တို့ကို နှောက်ရှက်ကြလိမ့်မည်။
၅၆ထိုမှတပါး၊ သူတို့အား ငါကြံစည်သည်အတိုင်း သင်တို့ကို ငါပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
၂သင်တို့သည် ခါနာန်ပြည်သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ သင်တို့အမွေခံရသော ခါနာန်ပြည်နယ် အပိုင်းအခြား
ဟူမူကား၊ ၃တောင်မျက်နှာတွင် ဇိနတောင်မှ ဧဒုံပြည်အနား၌ ရောက်လျှင်၊ သောဒုံအိုင်အရှေ့စွန်းသည်
တောင်ဘက်အပိုင်း အခြားဖြစ်ရမည်။ ၄တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားသည် တောင်မျက်နှာမှ လည်၍၊
အာကရဗ္ဗိမ်ကုန်းကို ရှောက်လျက် ဇိနရွာသို့ ရောက်ရမည်။ ထိုရွာကပြန်၍ ကာဒေရှဗာနာရွာ၊ ဟာဇရဒ္ဒါရွာ၊
အာဇမုန်ရွာကိုရောက်သဖြင့်၊ ၅အာဇမုန် ရွာမှပြန်၍ အဲဂုတ္တုချောင်းကို လိုက်လျက် ပင်လယ်၌ဆုံးရမည်။
၆အနောက်ဘက်၌ ပင်လယ်ကြီးသည် အနောက် အပိုင်းအခြားဖြစ်ရမည်။ ၇မြောက်ဘက်အပိုင်းအခြားသည်
ကြီးသောပင်လယ်ကထွက်၍ ဟောရတောင်ကို ရေးရှု သွားပြီးလျှင်၊ ၈ထိုတောင်မှ ဟာမတ်လမ်းဝ၊ ဇေဒဒ်ရွာ၊
၉ဇိဖြုန်ရွာကို ရောက်၍ ဟာဇရေနန်ရွာ၌ ဆုံးရမည်။ ၁၀အရှေ့ အပိုင်းအခြားသည် ဟာဇရေနန်ရွာမှ ထွက်၍
ရှေဖံရွာသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ ၁၁အဣနရွာအရှေ့၌ ရောက်၍ ရိဗလရွာ သို့ သွားရမည်။ ထိုရွာမှထွက်၍
ဂနေ်သရက်အိုင် အရှေ့ကမ်းကို ရှောက်သဖြင့်၊ ၁၂ယော်ဒန်မြစ်ကိုလိုက်၍ သောဒုံ အိုင်နား၌ ဆုံးရမည်။
ဤရွေ့ကား၊ သင်တို့အမွေခံရသောပြည်နယ် အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃မောရှေကလည်း၊ ဤရွေ့ကား၊ သင်တို့သည် စာရေးတံချ၍ အမွေခံရသောပြည်၊ ထာဝရဘုရား
မှာထား တော်မူသည်အတိုင်း၊ အမျိုးကိုးမျိုးနှင့် အမျိုးတဝက်၌ ဝေပေးရသောပြည် ဖြစ်သတည်း။
၁၄ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ် အမျိုးသား၊ မနာရှေအမျိုးသားတဝက်တည်း ဟူသော အမျိုးနှစ်မျိုးနှင့် တဝက်တို့သည်
မိမိတို့အမွေခံသောမြေကို ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ နေထွက်ရာဘက်၌ ဘိုးဘအဆွေအမျိုး
အလိုက် ခံရကြပြီဟု ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား မှာထားလေ၏။

၁၆တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၁၇အမျိုးသားတမျိုးလျှင်
မင်းတပါးစီရွေး၍၊ ထိုမင်းသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ၊ နုန်၏သား ယောရှုတို့နှင့် ဝိုင်းလျက်၊
၁၈ခါနာန်ပြည်ကိုဝေ၍ သင်တို့အား အမွေပေးရကြမည်။ ၁၉ရွေးရသော မင်းတို့၏အမည်ကား၊ ယုဒအမျိုးသား
တို့ထဲက ယေဖုန္နာသား ကာလက်။ ၂၀ရှိမောင်အမျိုးသားထဲက အမိဟုဒ်သား ရှေမွေလ။ ၂၁ဗင်္ယာမိန်အမျိုး
ထဲက ခိသလုန်သား ဧလိဒဒ်။ ၂၂ဒန်အမျိုးကို အုပ်စိုးသောသူ၊ ယောဂလိသား ဗုက္ကိ။ ၂၃ယောသပ်သားတို့တွင်
မနာရှေအမျိုးကို အုပ်စိုးသောသူ၊ ဧဖုဒ်သား ဟံယေလ။ ၂၄ဧဖရိမ်အမျိုးကို အုပ်စိုးသောသူ၊ ရှိဖတန်သား
ကေမွေလ။ ၂၅ဇာဗုလုန်အမျိုးကို အုပ်စိုးသောသူ ပါနက်သား ဧလိဇဖန်။ ၂၆ဣသခါအမျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ၊
အဇ္ဇန်သား ပါလတေလ။ ၂၇အာရှာအမျိုးကိုအုပ်စိုးသော သူ၊ ရှေလောမိသား အဘိဟုဒ်။ ၂၈နဿလိအမျိုးကို
အုပ်စိုးသောသူ၊ အမိဟုဒ်သား ပေဒဟေလတည်း။ ၂၉ဤသူတို့ သည် ခါနာန်ပြည်၌ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အား အမွေမြေကို ပေးဝေစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား ခန့်ထားတော်မူ သောသူ ဖြစ်ကြသတည်း။

၃၅

၁မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့ တဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို
ခေါ်တော်မူ၍၊ ၂သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သူတို့သည် အမွေခံသောမြေ၌
လေဝိသားတို့နေစရာဘို့ မြို့တို့ကိုၐင်း၊ မြို့ပတ်လည်နယ်တို့ကိုၐင်း၊ ပေးရကြမည်။ ၃ထိုမြို့တို့သည်
လေဝိသားနေစရာဘို့ဖြစ်၍၊ မြို့ပတ်လည် နယ်တို့၌ သိုးနွားအစရှိသော တိရစ္ဆာန်များနှင့် ဥစ္စာများကို
ထားရမည်။ ၄လေဝိသားတို့အား ပေးသောမြို့နယ်တို့ ကို မြို့ပြင်ပတ်လည်၌ အတောင်တထောင်
ကျယ်စေရမည်။ ၅မြို့ပြင်၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်အရပ် လေးမျက်နှာ၌ နှစ်ထောင်စီတိုင်းထွာ၍၊
ထိုမြေအလယ်ချက်၌ မြို့တည်ရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ မြို့နယ်အတိုင်းအရှည် ဖြစ်ရသတည်း။ ၆လေဝိသား

တို့အား ပေးသောမြို့တို့တွင် လူကိုသတ်သောသူသည် ပြေး၍မှီခိုရာ မြို့ခြောက်မြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။
ထိုမြို့မှတပါး အခြားသောမြို့ လေးဆယ်နှစ်မြို့ကို ပေးရမည်။ ၇ထိုသို့ လေဝိသားတို့အား ပေးသော
မြို့ပေါင်းကား နယ်နှင့်တကွ လေးဆယ်ရှစ်မြို့ဖြစ်သတည်း။ ၈ထိုမြို့တို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားပိုင်သော
မြေထဲက နှုတ်ရမည်။ များသောမြေကို ရသောသူသည် များသောမြို့၊ နည်းသောမြေကိုရသောသူသည်
နည်သောမြို့တို့ကို ပေးရမည်။ လူအသီးအသီးတို့သည် အမွေခံရသည်အတိုင်း၊ မိမိတို့မြို့များထဲက နှုတ်၍
လေဝိသားတို့အား ပေးရ မည်။

၉တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
၁၀သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍၊ ခါနာန်ပြည်သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ ၁၁လူအသက်ကို အမှတ်တမဲ့
သတ်မိ သောသူပြေး၍ မှီခိုရာမြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။ ၁၂ထိုမြို့တို့ကား၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူသည်
ပရိသတ်ရှေ့သို့ ရောက်၍ တရားစီရင်ခြင်းကို မခံမှီတိုင်အောင်၊ သေစားသေစေသောသူ၏ လက်မှလွတ်၍
မှီခိုရာမြို့ဖြစ်ရသတည်း။ ၁၃-၁၄လေဝိသားတို့အား ပေးသောမြို့တို့တွင် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ မှီခိုရာမြို့
သုံးမြို့၊ ခါနာန်ပြည်၌ မှီခိုရာမြို့သုံးမြို့၊ ပေါင်းခြောက်မြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။ ၁၅ထိုမြို့ခြောက်မြို့တို့ကား၊
လူအသက်ကို အမှတ်တမဲ့သတ်မိသော ဣသရေလအမျိုးသား၊ သင်တို့တွင် တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသား
တို့သည် ပြေး၍မှီခိုရာမြို့ဖြစ်သတည်း။ ၁၆သို့ရာတွင် လူအသက်ကိုသေစေခြင်းငှါ၊ သံလက်နက်နှင့်ရိုက်လျှင်
လူသတ်ဖြစ်၏။ လူသတ်သည် အသေသတ် ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ၁၇လူအသက်ကို သေစေခြင်းငှါ
ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်လျှင် လူသတ်ဖြစ်၏။ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ၁၈လူအသက်ကို သေစေခြင်းငှါ
သစ်သားလက်နက်နှင့် ရိုက်လျှင် လူသတ်ဖြစ်၏။ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ၁၉သေစားသေစေသော
သူသည် လူသတ်ကိုတွေ့သောအခါ ကိုယ်တိုင်သတ်ရမည်။ ၂၀သူတပါးကို အငြိုးထား၍ တွန်းချသော်၎င်း၊
သေစေခြင်းငှါ ချောင်းမြောင်း၍ တစုံတခုနှင့်ပစ်သော်၎င်း၊ ၂၁သေစေခြင်းငှါ မုန်းသော စိတ်ရှိ၍
လက်နှင့်ရိုက်သော်၎င်း၊ ထိုသို့ပြုသောသူသည် လူသတ်ဖြစ်သောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရ မည်။
သေစားသေစေသော သူသည် တွေ့သောအခါ သတ်ရမည်။ ၂၂သို့မဟုတ် မုန်းသောစိတ်မရှိဘဲ အမှတ်တမဲ့
တွန်းချသော်၎င်း၊ မချောင်းမြောင်းဘဲ တစုံတခုနှင့်ပစ်မိသော်၎င်း၊ ၂၃သူ၏ရန်သူမဟုတ်၊ မုန်းသောစိတ်မရှိ၊
သူ့ကို မမြင်ဘဲလျက် သေအောင်ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မိသော်၎င်း၊ ၂၄ယခုစီရင် ထုံးဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ ပရိသတ်တို့
သည် သတ်သောသူနှင့် သေစားသေစေသောသူ စပ်ကြား၌ တရားစီရင်၍၊ ၂၅သတ်သောသူကို သေစား
သေစေသောသူ၏ လက်မှ နှုတ်သဖြင့်၊ အထက်ကပြေး၍ မှီခိုသောမြို့သို့ ပြန်ပို့ရမည်။ ဓမ္မဆီလောင်းခြင်းကို
ခံရသော ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းမသေမှီတိုင်အောင် ထိုမြို့၌နေရမည်။ ၂၆လူအသက်ကို သတ်မိသောသူသည်
ပြေး၍ မှီခိုသောမြို့နယ်သို့ ထွက်သော်၊ ၂၇သေစားသေစေသောသူသည် မြို့နယ်ပြင်မှာ ထိုသူကိုတွေ့၍
သတ်လျှင်၊ လူအသက်ကို သတ်သော အပြစ်မရှိ။ ၂၈အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း
မသေမှီတိုင်အောင်၊ မိမိမှီခိုသောမြို့ထဲမှာ နေရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း သေသောနောက်မှ၊ ထိုသူသည်
မိမိပိုင်သောမြေသို့ ပြန်ရသောအခွင့်ရှိ၏။ ၂၉ဤရွေ့ကား၊ သင်တို့သည် နေလေရာရာ၌ သားစဉ်မြေး
အစဉ်အဆက် စောင့်ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ဖြစ်သတည်း။ ၃၀လူအသက် ကို သတ်၍ လူသတ်ဖြစ်သောသူ
မည်သည်ကား၊ သက်သေခံချက်ရှိသည်အတိုင်း အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သို့ရာတွင် သက်သေ
တယောက်တည်းသာရှိလျှင် မသတ်ရ။ ၃၁အသေခံထိုက်သော လူသတ်၏ အသက်ဘိုးငွေကို မခံမယူရ။
သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ၃၂မှီခိုရာမြို့သို့ ပြေးသောသူသည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း မသေမှီ၊
မိမိနေရင်းအရပ်သို့ ပြန်၍နေမည်အကြောင်း၊ အရွေးငွေကို မခံမယူ၍။ ၃၃ထိုသို့ သင်တို့နေသောပြည်ကို
မညစ်ညူးစေရ။ လူအသွေးသည် ပြည်ကို ညစ်ညူးစေတတ်၏။ လူအသွေးကို သွန်းသောသူ၏
အသွေးအားဖြင့်သာ ထိုညစ်ညူးခြင်းကို စင်ကြယ်စေနိုင်၏။ ၃၄ငါကျိန်းဝပ်၍ သင်တို့နေသောပြည်ကို
မညစ်ညူးစေရ။ ငါထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ကျိန်းဝပ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁ယောသပ်အမျိုးဖြစ်သော မနာရှေနှင့် မာခိရတို့မှ ဆင်းသက်သော ဂိလဒ်၏သား အဆွေအမျိုး
သူကြီး တို့သည်၊ မောရှေအစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ထံသို့ လာ၍၊
၂အကျွန်ုပ်တို့သခင်သည် စာရေးတံချသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ခါနာန်ပြည်ကို အမွေပေးစေခြင်း
ငှါဎင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အစ်ကိုကို ဇလောဖဒ်၏ အမွေမြေကို သူ၏သမီးတို့အား ပေးစေခြင်းငှါဎင်း၊
ထာဝရဘုရားအား အမိန့်တော်ရှိပါ၏။ ၃ထိုမိန်းမ တို့သည် မိမိအမျိုးမှတပါး၊ အခြားသောဣသရေလ
အမျိုးသားနှင့် စုံဘက်လျှင်၊ သူတို့အမွေမြေကို အကျွန်ုပ်တို့ မိစဉ်ဘဆက် အမွေမှနုတ်၍ သူတို့ဝင်သော
အမျိုး၏ အမွေထဲ၌ ပါသွားသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့အမွေမြေသည် လျော့ပါ လိမ့်မည်။ ၄ဣသရေလအမျိုးသား
တို့၌ ယုဘိလနှစ်ရောက်သောအခါ၊ သူတို့အမွေမြေသည် သူတို့ဝင်သောအမျိုး၏ အမွေ၌ အမြဲတည်သဖြင့်၊
အကျွန်ုပ်တို့ မိစဉ်ဘဆက်အမွေမှ အစဉ်နုတ်လျက် ရှိပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ၅ထိုအခါ
မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား မှာထားလေသည်မှာ၊
ယောသပ်အမျိုးသားတို့၏ စကားသည် လျောက်ပတ်ပေ၏။ ၆ဇလောဖဒ်သမီးတို့၏အမှု၌ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သူတို့သည် အလိုရှိသောသူနှင့် စုံဘက်ပါလေစေ။ သို့ရာတွင် မိစဉ်ဘဆက်အမျိုးသား
မှတပါး၊ အခြားသူ နှင့်စုံဘက်ခြင်းကို မပြုစေနှင့်။ ၇ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အမွေမြေသည်
တမျိုးမှတမျိုးသို့ မပြောင်းရ။ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့ မိစဉ်ဘဆက်
အမွေ၌ နေရကြမည်။ ၈ဣသရေလအမျိုး တစုံတမျိုး၌ အမွေမြေရှိသော မိန်းမသည် မိမိတို့ မိစဉ်ဘဆက်
အမျိုးနှင့် စုံဘက်ရမည်။ ထိုသို့ ဣသရေလမျိုးသား အသီးအသီး တို့သည် မိမိတို့ မိစဉ်ဘဆက်အမွေမြေကို
ခံစားရကြည်။ ၉အမွေမြေသည် တမျိုးမှတမျိုးသို့ မပြောင်းရ။ ဣသရေလ အမျိုးသား အသီးအသီးတို့သည်
မိမိတို့အမွေမြေ၌ နေရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဇလောဖဒ်၏သမီး မာလာ၊
၁၁တိရဇာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ နောအာတို့သည် ပြု၍၊ ဘကြီးသား၊ ဘထွေးသားတို့နှင့် စုံဘက်ကြ၏။
၁၂ထိုသို့ ယောသပ် တွင်မြင်သော မနာရှေသား အဆွေအမျိုးနှင့် စုံဘက်ခြင်းအမှုကိုပြု၍ သူတို့အမွေမြေသည်
သူတို့မိစဉ်ဘဆက်အမျိုး၌ တည်နေ၏။ ၁၃ဤရွေ့ကား မောဘလွင်ပြင်၊ ယောဒန်မြစ်နား ယေရိခေါမြို့တဘက်၌
ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်
ဖြစ်သတည်း။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသော တောလည်ရာကျမ်းပြီး၏။

တရားဟောရာကျမ်း
DEUTERONOMY.

၁

၁တောကြီးလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ သုဖမြို့ တဘက်၊ ပါရန်မြို့၊ တောဖေလမြို့၊ လာဗန်မြို့၊
ဟာဇရုတ်မြို့၊ ဒိဇဟတ်မြို့တို့အလယ်၌ မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောသော
စကားများကို ပြန်ရလေ သည်မှာ၊
၂ကာဒေရှဗာနာ အရပ်သည်၊ စိရတောင်လမ်းဖြင့် ဟောရပ်အရပ်နှင့် ဆယ်တရက်ခရီးကွာသတည်း၊
၃-၅မောရှသည် ဟေရှာဘုန်မြို့၌နေသော အာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်ကိုဒင်း၊ ဧဒြေပြည်၊ အာရှတရုတ်မြို့၌
နေသော ဗာရှန်ဘုရင် ဩဃကိုဒင်း လုပ်ကြံပြီးမှ၊ သက္ကရာဇ် လေးဆယ်ပြည့်၊ ကောဒသမလ၊ ပဌမနေ့ရက်၌
မောဘပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူနှင့်သမျှအတိုင်း၊ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို၍ ဟောပြော သောတရားစကားဟူမူကား၊
၆ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဟောရပ်အရပ်၌ ငါတို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်တို့သည် ကာလ အချိန်စေ့အောင် ဤတောင်၌နေကြပြီ၊ ၇လှည့်လည်၍ ခရီးသွားကြလော့၊
အာမောရိတောင်သို့ဒင်း၊ ထိုတောင်နှင့် နီးသော အရပ်၊ လွင်ပြင်၊ တောင်ရိုး၊ ချိုင့်၊ တောင်မျက်နှာ၊
ပင်လယ်နားသို့ဒင်း၊ ခါနာန်ပြည်၊ လေဗနုန်တောင်၊ ဥဖရတ်မြစ်ကြီး တိုင်အောင်ဒင်းသွားကြလော့၊
၈ထိုပြည်ကိုသင်တို့ရှေ့မှာ ငါထားပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အဘ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်မှစ၍၊
သူတို့အမျိုးအနွယ်အားပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်ကို ဝင်၍သိမ်းယူကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉ထိုအခါ သင်တို့အားငါပြောသည်ကား၊ သင်တို့အမှုကို ငါတစ်ယောက်တည်းမထမ်းနိုင်၊ ၁၀သင်တို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကိုများပြားစေတော်မူ၍၊ သင်တို့သည်အရေအတွက်အားဖြင့်
ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ ယနေ့ဖြစ်ကြ၏။ ၁၁သင်တို့အဘများ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို
အဆ အထောင်အားဖြင့် များပြားစေတော်မူပါစေသော၊ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း
ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ ၁၂သင်တို့ပင်ပန်းခြင်း၊ အမှုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းဝန်ကို
ငါတစ်ယောက်တည်းအဘယ်သို့ထမ်းနိုင်မည်နည်း၊ ၁၃ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၍ အသရေရှိသောသူတို့ကို
သင်တို့အမျိုးများထဲကရွေးပေးကြလော့။ သူတို့ကို မင်းအရာ၌ ငါခန့်ထား မည်ဟုပြောဆိုလျှင်၊ ၁၄သင်တို့က
ကိုယ်တော်ပြောသည်အတိုင်း ပြုကောင်းပါသည်ဟုပြန်ဆိုကြ၏၊ ၁၅ထိုကြောင့် သင်တို့အမျိုးများ၌
အသရေရှိသော လူကြီး၊ ပညာရှိတို့ငါရွေးချယ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့တွင် မင်းလုပ်ရသောသူ တည်းဟူသော
လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုတ်၊ အကြပ်အဆော် အရာ၌ ခန့်ထား၏။ ၁၆
တရားသူကြီး တို့အားလည်း၊ သင်တို့ညီအစ်ကို၏ အမှုတို့ကိုနားထောင်၍
အမျိုးသားချင်းတရားတွေ့သည်ဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသား နှင့်တွေ့သည်ဖြစ်စေ၊ တရားသဘောဖြင့်
စီရင်ကြလော့။ ၁၇ တရားအမှုကို စီရင်သောအခါ အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မထောက်ရ။ လူငယ်စကားကို
လူကြီးစကားကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ အဘယ်လူကိုမျှ မကြောက်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ တရားအမှုကို
ဘုရားသခင်ပိုင်တော်မူ သောကြောင့်တည်း။ ကိုယ်တိုင်မစီရင်တတ်သောအမှုကို ငါ့ထံမှာအယူခံရမည်။
ငါလည်း နားထောင်မည်ဟု မှာခဲ့၏။ ၁၈ သင်တို့ပြုရသမျှသောအမှုတို့ ကိုလည်း ထိုအခါ ငါမှာထားခဲ့၏။
၁၉ ငါတို့သည် ဟောရပ် အရပ်မှ ထွက်သောနောက်၊ အာမောရိတောင်သို့သွားသောလမ်းနားမှာ
ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၍ သင်တို့တွေ့မြင်သော တောကြီးအလယ်၌၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ရှောက်သွား၍ ကာဒေရှဗာနာအရပ်သို့ရောက်ကြ၏။ ၂၀ ထိုအခါ ငါကလည်း၊
ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော အာမောရိတောင်သို့ သင်တို့သည်ရောက်ကြပြီ။
၂၁သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ပြည်တော်ကို သင်တို့ရှေ့မှာ ထားတော်မူပြီ။ သင်တို့ အဘများ၏

ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ တက်သွား၍သိမ်းယူကြလော့။ မကြောက်ကြနှင့်။
စိတ်လည်းမပျက် ကြနှင့်ဟုပြောဆို၏။ ၂၂ထိုအခါသင်တို့ရှိသမျှသည် ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ရှေ့၌
လူတို့ကို စေလွှတ်ပါမည်။ သူတို့သည် ထိုပြည်ကို စူးစမ်းပြီးမှ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်လမ်းသို့သွားလျှင်
အဘယ်မြို့သို့ ရောက်ရမည်ကို ကြားပြောကြပါလိမ့်မည်ဟု၊ ၂၃ လျှောက်ဆိုသောစကားကို ငါနှစ်သက်၍၊
သင်တို့တွင်တမျိုး တစ်ယောက်စီ၊ လူပေါင်းတကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ကို ရွေးထား၏။ ၂၄ ထိုသူတို့သည်
တောင်ပေါ်သို့ လှည့်သွား၍၊ ဧရှကောလချိုင့်သို့ ရောက်သဖြင့် စူးစမ်းကြ၏။ ၂၅ ထိုပြည်၌ ရသော
သစ်သီးကိုထမ်း၍ ဆောင်ခဲ့လျက်၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်သည်
ကောင်းသောပြည်ဖြစ်၏ဟု ကြားပြောကြသော်လည်း၊ ၂၆သင်တို့ သည်မသွားဘဲ၊ သင်တို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆန်လျက်၊ ၂၇ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ကို မုန်း၍ ဖျက်ဆီးချင်သောကြောင့်၊
အာမောရိလူတို့ လက်၌အပ်လို သောငှာ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော် မူသည်တကား။ ၂၈ငါတို့သည်
အဘယ်သို့သွားရမည်နည်း။ ညီအစ်ကိုတို့က၊ ထိုပြည်သားတို့သည် ငါတို့ထက်သာ ၍ကြီး၏။
အရပ်လည်းသာ၍ မြင့်၏။ မြို့လည်း မိုးယံကောင်းကင်သို့ထိသော မြို့ရိုးလည်းရှိ၏။ ထိုပြည်၌လည်း၊
အာနကအမျိုးသားတို့ကိုမြင်ရ၏ဟု ငါတို့ စိတ်ကိုဖျက်ကြပြီဟု သင်တို့သည် တဲများ၌ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြ၏။
၂၉ ထိုအခါ ငါက၊ မထိတ်လန့်ကြနှင့်၊ သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ၃၀သင်တို့ရှေ့မှာကြွတော်မူသော သင်တို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ မျက်မှောက်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှင်း၊ ၃၁သင်တို့လိုက်လာသော လမ်းတ
ရှောက်လုံး၊ ဤအရပ်တိုင်အောင် အဘသည် သားကိုချီပိုက်သကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကိုချီပိုက်တော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို ခံရာ တော၌ရှင်း၊ သင်တို့အဘို့
ပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ သင်တို့ဘက်၌ စစ်ကူတော်မူမည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ ၃၂-၃၃ သင်တို့ တဲစားခန်းချရာ
အရပ်ကိုရှာ၍ သင်တို့သွားလတံ့သော လမ်းကို ပြခြင်းငှာ၊ ညဥ့်အခါ မီး၌ရှင်း နေ့အခါ မိုးယံတိမ်၌ရှင်း၊
သင်တို့ရှေ့မှာ ကြွတော်မူသော သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ စကားတော်ကို ထိုအမှု၌
သင်တို့မယုံကြပါတကား။ ၃၄သင်တို့စကားသံကို ထာဝရဘုရားကြား၍ အမျက်တော်ထွက်လျှင် ၃၅သူတို့
ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးမည်ဟု ငါကျိန်ဆိုသော ပြည်ကောင်းကို၊ ယေဖုန္နာ၏ သားကာလက်မှတပါး၊
ဤဆိုးသောလူမျိုးတစုံတစ်ယောက်မျှ ဆက်ဆက် မမြင်ရ။ ၃၆ထိုသူသည် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့
လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့်မြင်ရ၏။ သူနင်းသောပြည်ကို သူမှစ၍ သူ၏သားမြေးတို့အား ငါပေးမည်ဟု
ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။ ၃၇ သင်တို့အတွက် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုလည်း အမျက်တော်ထွက်၍၊
သင်သည်ထိုပြည်သို့ မဝင်စားရ။ ၃၈သင့်လက်ထောက်နုန်၏ သားယောရှုသည် ဝင်စားရမည်။ သူသည်
ဣသရေလ အမျိုးသား အမွေခံစေမည့်သူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကိုအားပေးလော့။
၃၉ရန်သူလုယူရာဖြစ်မည်ဟု သင်တို့ဆိုသော သူငယ်များ၊ ထိုအခါ ကောင်းမကောင်း ကိုပိုင်းခြား
မသိနိုင်သေးသော သားသမီးများတို့သည် ထိုပြည်ကိုဝင်စား၍၊ ငါပေးသည်အတိုင်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။
၄၀သင်တို့မူကား၊ လှည့်၍ ဒေံပင်လယ်လမ်းဖြင့် တောသို့ခရီး သွားကြဦး လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁သင်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားမိပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့
ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ယခုသွား၍ စစ်တိုက်ပါမည်ဟု ငါ့အား
လျှောက်ဆိုလျက်၊ လူအပေါင်း တို့သည် လက်နက်စွဲကိုင် လျက်၊ တောင်ပေါ်သို့တက်ခြင်းငှာ အသင့်နေကြ၏။
၄၂ထာဝရဘုရားကလည်း၊ တက်၍မတိုက်ကြနှင့်။ သင်တို့ဘက်၌ ငါမရှိ။ တိုက်လျှင်ရန်သူရှေ့မှာ
ရှုံးရကြလိမ့်မည်ဟု သင်တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်အကြောင်း၊ ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၄၃ငါဆင့်ဆိုသော်လည်း သင်တို့သည်နားမထောင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန် ၍
ခိုင်ခံ့သောစိတ်နှင့် တောင်ပေါ်သို့တက်ကြ၏။ ၄၄ထိုအခါ တောင်ပေါ်မှာ ရှိနှင့်သော
အာမောရိအမျိုးသားတို့သည် သင်တို့တဘက်၌ ထွက်လာလျက်၊ ပျားများအုံ၍ လိုက်သကဲ့သို့

သင်တို့ကိုလိုက်၍၊ စိရအရပ်၊ ဟောမာမြို့တိုင်အောင် ဖျက်ဆီးကြ၏။ ၄၅သင်တို့သည်လည်း ပြန်လာ၍
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငိုကြွေးကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့စကားကို ထာဝရဘုရား နားထောင်
နားယူတော်မမူ။ ၄၆ထိုကြောင့် ကာဒေရှအရပ်၌ အရင်နေသကဲ့သို့ ကြာမြင့်စွာ နေပြန်ရကြ၏။

၂

၁တဖန်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ ငါတို့သည်လှည့်၍၊
ဒေးပင်လယ်လမ်းဖြင့် တောသို့ ခရီးသွားလျက်၊ စိရတောင်ကို ကြာမြင့်စွာ လှည့်လည်ကြ၏။ ၂
၃ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သည် ကာလအချိန်စေ့အောင် ဤတောင်ကိုလှည့်လည်ကြပြီ။
တဖန်မြောက်မျက်နှာသို့သွားကြဦးလော့။ ၄သင်သည် လူများတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ညီအစ်ကို
ဧသောအမျိုးသားတို့နေသော စိရပြည်အနားမှာ သင်တို့ ရှောက်သွားသောအခါ၊ သူတို့သည်
ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်သတိပြုကြလော့။ ၅သူတို့ကို အလျှင်းမပြုကြနှင့်။ သူတို့ပြည်ကို
သင်တို့အား ငါမပေး။ ခြေနင်းရာခန့်ကိုမျှ မပေး။ စိရတောင်ကို ဧသောအား ငါအပိုင်ပေးပြီ။ ၆သင်တို့သည်
စားဘို့ရာအစာကိုငွေနှင့်ဝယ်၊ သောက်ဘို့ရာ ရေကိုငွေ သူတို့ထံ၌ ဝယ်ရကြမည်၊ ၇သင်တို့ ပြုလေရာရာ၌
သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။ ဤတောကြီး၌
သင်တို့လှည့်လည်သော အကြောင်းအရာတို့ကို သိတော်မူ၏။ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး သင်တို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့၌ဘာမျှမလိုဟု ဆင့်ဆိုရ၏။
၈စိရပြည်မှာနေသော ငါတို့ညီအစ်ကို ဧသောအမျိုးသားတို့အနား၌ ရှောက်လျက် လေပ်မြို့၊
ဧဇယုန်ဂါဗါမြို့မှ သွားသော လွင်ပြင်လမ်းသို့ လိုက်ပြီးလျှင်၊ တဖန်လှည့်၍ မောဘတောလမ်းဖြင့် သွားကြ၏။
၉ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မောဘပြည်သားတို့ကို မနှောက်ရှက်နှင့်။ စစ်မတိုက်နှင့်။ သူတို့ပြည်ကို သင့်အား
ငါအပိုင်မပေး။ အာရပြည်ကို လောတအမျိုးသားတို့အား ငါအပိုင်ပေးပြီဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ရှေးကာလ၌ အာနကအမျိုးသား ကဲ့သို့ ကြီးမြင့်များပြားသောလူ၊ ဧမိမ်အမျိုးသားတို့သည်
ထိုပြည်မှာနေကြ၏။ ၁၁ထိုသူတို့ သည် အာနက အမျိုးသားကဲ့သို့ အလွန်ကြီးမားသော
လူတို့အဝင်ဖြစ်သည်ကို လူများထင်မှတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် မောဘပြည်သားတို့သည် ထိုသူတို့ကို ဧမိမ်ဟူ၍
ခေါ်ကြ၏။ ၁၂ရှေးကာလ၌ ဟောရိလူတို့သည်လည်း စိရပြည်မှာနေကြ၏။ ထိုသူတို့ကို
ဧသောအမျိုးသားတို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ သူတို့နေရာ၌ နေကြ၏။ ထိုအတူထာဝရဘုရား
အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်ကို ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် ပြုရကြသတည်း။ ၁၃ယခုထ၍
ဇေရက်ချောင်းကို ကူးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် ဇေရက်ချောင်းကို ကူးကြ၏။
၁၄ကာဒေရှဗာနာအရပ်သို့ အရင်ရောက်သော ကာလမှစ၍ ဇေရက်ချောင်းကို ကူးသောကာလတိုင်အောင်
နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ရှစ်နှစ် လွန်သတည်း။ ထာဝရဘုရား ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ အရင်စစ်သူရဲမျိုး
အပေါင်းတို့သည် လူအလုံးအရင်းထဲက သေကြေကွယ်ပျောက်ရကြ၏။ ၁၅ထိုသူတို့မကွယ်မပျောက်မှီ
တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုအလုံးအရင်းထဲက ပယ်ရှားခြင်းငှာ လက်တော်ကိုဆန့်တော်မူ၏။
၁၆စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် လူစုထဲက သေကြေကွယ်ပျောက်ပြီးမှ၊ ၁၇ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်
၁၈မောဘပြည်၊ အာရနယ်အလယ်၌ ယနေ့ရှောက်သွားရမည်။ ၁၉အမ္မုန် အမျိုးသားတို့
အနီးသို့ရောက်သောအခါ သူတို့ကို မနှောင့်ရှက်နှင့်၊ အလျှင်းမပြုနှင့်။ အမ္မုန်အမျိုးသားနေသော
ပြည်ကိုသင့်အား ငါအပိုင်မပေး၊ ထိုပြည်ကို လောတအမျိုးသားတို့အား ငါအပိုင်ပေးပြီဟု
ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၀ထိုပြည်ကိုလည်း၊ အလွန်ကြီးမားသော သူတို့၏နေရာဖြစ်သည်ဟု
လူများထင်မှတ်ကြ၏။ ရှေးကာလ၌ ထိုသို့သော လူတို့သည်နေကြ၏။ သူတို့ကို အမ္မုန်ပြည်သားတို့သည်
ဇံဇုမ္မိမ်ဟူ၍ ခေါ်ကြ၏။ ၂၁ထိုလူမျိုးသည် အာနကအမျိုးသားကဲ့သို့ ကြီးမြင့်များပြားသော လူဖြစ်ကြ၏။
၂၂သို့သော်လည်း စိရပြည်၌ နေသော ဧသော အမျိုးသားရှေ့မှာ ဟောရိလူတို့ကို ထာဝရဘုရား

ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာ၌ ဧသောအမျိုးသားတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် နေကြသကဲ့သို့၊
အမ္မုန်အမျိုးသားရှေ့မှာ ဇံဇုမ္မိမ်လူတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာ၌ အမ္မုန်အမျိုးသား
တို့သည် နေကြ၏။ ၂၃ထိုအတူ ဟာဇရိမ်မြို့မှစ၍ အဇ္ဇာမြို့တိုင်အောင်နေဘူးသော အာဝိမ်လူ တို့ကို၊
ကတ္တောရမြို့မှထွက်သော ကတ္တောရိမ်လူတို့သည် ဖျက်ဆီး၍ သူတို့နေရာ၌ နေကြ၏။
၂၄သင်တို့သည် ထ၍ခရီးသွားသဖြင့် အာနုန်မြစ်ကို ကူးကြလော့။ အာမောရိအမျိုး၊
ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်နှင့် သူ၏ မြေကို သင်တို့လက်၌ ငါအပ်သောကြောင့်၊ ထိုမြေကိုသိမ်းစပြု၍
ထိုမင်းကို စစ်တိုက်ကြလော့။ ၂၅မိုဃ်းကောင်းကင် အောက်၌ ရှိသမျှသော လူမျိုးတို့သည် ယနေ့သင်တို့ကို
ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စ ရှိမည်အကြောင်း ငါပြုမည်။ သင်တို့၏သိတင်းကို ကြား၍ တုန်လှုပ်ခြင်း၊
စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၆ငါသည်လည်း၊ ကေဒမုတ်တောမှ
ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်မင်း ထံသို့ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်လျက်၊ ၂၇မင်းကြီး၏ ပြည်အလယ်၌
ကျွန်ုပ်ရှောက်သွားပါရစေ။ မင်းလမ်းသို့သာ လိုက်ပါမည်။ လက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲပါ။ ၂၈-
၂၉စိရပြည်၌နေသော ဧသော အမျိုးသား၊ အာရပြည်၌ နေသော မောဘအမျိုးသားတို့သည်
ကျွန်ုပ်၌ပြုသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်စားဘို့ရာ အစာကိုဎင်း၊ သောက်ဘို့ရာ ရေကိုဎင်း၊ မင်းကြီးသည်
ငွေနှင့်ရောင်းပါလော့။ ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ပြည်သို့ ကျွန်ုပ်သည်
ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ မရောက်မှီတိုင်အောင် မင်းကြီးပြည် အလယ်၌ခြေဖြင့် သွားရုံမျှသာပြုပါမည်ဟု
မိဿဟာယစကား နှင့်ပြောဆိုသော်လည်း၊ ၃၀ကျွန်ုပ်တို့ရှောက်သွားရသော အခွင့်ကို ဟေရှဟုန်ရှင်ဘုရင်
ရှိဟုန်မင်းသည် မပေး။ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့ထင်ရှားသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ထိုမင်းကို သင်တို့လက်၌ အပ်ခြင်းငှာ၊ ခက်ထန်သောစိတ်သဘော၊ ခိုင်မာသော
နှလုံးကိုသူ၌ ပေးသွင်းတော် မူ၏။ ၃၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ရှိဟုန်မင်းနှင့်သူ၏ မြေကို သင့်အားငါပေးစပြု၏။
ထိုမြေကို အမွေခံအံ့သောငှာ၊ သိမ်းစပြုလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏၊ ၃၂ထိုအခါ ရှိဟုန်မင်းသည်
သူ၏လူအပေါင်းနှင့်တကွ ယာဟတ်မြို့မှာ ငါတို့ကိုတိုက်ခြင်းငှာထွက်လာ၏။ ၃၃ငါတို့
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ထိုမင်းကို ငါတို့၌ အပ်တော်မူသဖြင့် သူမှစ၍ သားများ၊
လူများအပေါင်းတို့ကို ငါတို့သည် လုပ်ကြံကြ၏။ ၃၄ထိုအခါ သူ၏မြို့ရှိသမျှတို့ကို တိုက်ယူ၍၊ ယောက်ျား၊
မိန်းမ၊ သူငယ်တို့ကို တစ်ယောက်မျှမကြွင်းစေခြင်းငှာ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။ ၃၅တိရစ္ဆာန်များ၊ မြို့ရွာ၌
လက်ရဥစ္စာများကိုသာ ကိုယ်ဘို့သိမ်းယူကြ၏။ ၃၆အာနုန်မြစ်နား၌ ရှိသော အာရော်ာ မြို့မှစ၍
ဂိလဒ်မြို့တိုင်အောင်၊ မြစ်နား၌ရှိသမျှသော မြို့တို့တွင် ငါတို့မအောင်နိုင်သော မြို့တစ်မြို့မျှမရှိ။ ငါတို့
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အလုံးစုံတို့ကို ငါတို့၌ အပ်တော်မူ၏။ ၃၇သို့ရာတွင်
အမ္မုန်မြစ်နှင့်ဆိုင်သောမြေ၊ တောင်ရိုးမြို့ အစရှိသော၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မြစ်တားတော်မူသော
အရာတစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မချဉ်းရကြ။

၃

၁ထိုအခါ ငါတို့သည်လှည့်၍၊ ဗာရှန်ပြည်သို့ ခရီးသွားကြ၏။ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃသည်လည်း မိမိ
လူအပေါင်းတို့နှင့် တကွ ဧဒြေအရပ်မှာ စစ်တိုက်ခြင်းငှာ ချီလာ၏။ ၂ထာဝရဘုရားကလည်း၊
သူ့ကိုမကြောက်နှင့်။ သူနှင့်တကွ သူ၏လူအပေါင်းတို့ကိုဎင်း၊ သူ့မြေကိုဎင်း၊ သင့်လက်၌ ငါအပ်ပေးမည်။
ဟေရှဘုန်မြို့နေ အာမောရိရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်ကိုပြုသကဲ့သို့ ဤမင်းကိုလည်းပြုရမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။
၃ထိုသို့ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃနှင့် သူ၏ လူအပေါင်းတို့ကို ငါတို့လက်၌
အပ်တော်မူသဖြင့်၊ တစ်ယောက်မျှမကြွင်းစေခြင်းငှာ၊ လုပ်ကြံကြ၏။ ၄ထိုအခါငါတို့သည် မြို့ခြောက်ဆယ်နှင့်
ပြည့်စုံသော အာဂေါတတိုင်း၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃမင်း၏ နိုင်ငံကို၊ တစ်မြို့မျှ မကြွင်းစေခြင်းငှာ
တိုက်ယူကြ၏။ ၅ထိုမြို့ရှိသမျှတို့သည် မြင့်သောမြို့ရိုး၊ မြို့တံခါးများ၊ ကန့်လန့်ကျင်များနှင့် ခိုင်ခံ့သော

မြို့ဖြစ်သတည်း။ ထိုမှတပါးများစွာသော ရွာတို့ကိုလည်း တိုက်ယူ၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။ ၆ဟေရှဘုန်
ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်ကို ပြုသကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်၌ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြ၏။
၇တိရစ္ဆာန်များ၊ မြို့ရွာ၌ လက်ရဥစ္စာများရှိသမျှတို့ကို ကိုယ်ဘို့သိမ်းယူကြ၏။ ၈ထိုအခါ အာနုန်မြစ် မှစ၍
ဟေရမုန်တောင်တိုင်အောင်၊ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ ရှိသောမြေကို ငါတို့သည် သိမ်းယူကြ၏။
၉ဟေရမုန်တောင်ကို ဇိဒုန်လူတို့သည် စိရုန်ဟူ၍၎င်း၊ အာမောရိလူတို့သည် ရှနိရဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။
၁၀ချိုင့်၌ရှိသမျှသော မြို့တို့နှင့် ဂိလဒ်ပြည် တရှောက်လုံး ဩဃမင်း၏နိုင်ငံအဝင်၊ သာလကမြို့၊
ဧဒြေမြို့တိုင်အောင် ဗာရှန်ပြည်တရှောက်လုံးကို သိမ်းယူကြ၏။ ၁၁အလွန်ကြီးမားသော လူမျိုးမှ
ဆင်းသက်သော ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃတယောက်တည်းသာ ကျန်ကြွင်း၏။ လူအတောင်အားဖြင့်
အလျားကိုးတောင်၊ အနံလေးတောင်ရှိသော သူ၏သံခုတင်သည် အမ္မုန်ပြည်ရဗ္ဗတ်၌ရှိသည် မဟုတ်လော။

၁၂ထိုအခါငါတို့ သိမ်းယူသောမြေကို၊ အာနုန်မြစ်နားတွင်ရှိသော အာရော်မြို့မှစ၍
ဂိလဒ်တောင်တဝက် တိုင်အောင်၊ မြို့များနှင့်တကွ ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့အား ငါပေး၏။
၁၃ဂိလဒ်တောင်တဝက်နှင့် ဩဃမင်းအစိုးရသော နိုင်ငံအဝင်၊ အလွန်ကြီးမားသော လူမျိုးနေရာဟူ၍
ခေါ်ဝေါ်သော အာဂေါဘတိုင်း၊ ဗာရှန်ပြည် တပြည်လုံးကို မနာရှေ အမျိုးသား တဝက်အားငါပေး၏။ ၁၄မနာရှေ
အမျိုးသား ယာဣရသည်၊ အာဂေါဘတိုင်း တတိုင်းလုံးကို ဂေရှုရရွာ၊ မာခါရွာအထိ သိမ်းယူပြီးမှ၊
ယနေ့တိုင်အောင် မိမိအမည်ကိုလိုက်၍ ဗာရှန်ဟာ ဝုတ်ယာဣရပြည်ဟု သမုတ်လေ၏။ ၁၅ဂိလဒ်မြို့ကိုကား၊
မာခိရအမျိုးသားတို့အား ငါပေး၏။ ၁၆ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ် အမျိုးသားတို့အားလည်း၊ ဂိလဒ်မြို့မှ
အာနုန်မြစ်တိုင်အောင်၊ မြစ်ကွေ့သော မြေနှင့်တကွ၊ အမ္မုန်ပြည် အပိုင်းအခြားဖြစ်သော
ယဗ္ဗုတ်မြစ်တိုင်အောင် မြေတရှောက်လုံးကို၎င်း၊ ၁၇လွင်ပြင်နှင့်တကွ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဂနေသရက်အရပ်မှ
လွင်ပြင်နှင့်ဆိုင်သော သောဒုံအိုင်အရှေ့၊ အာဇုတ်ပိသဂါမြို့တိုင်အောင်၊ မြေတရှောက်လုံးကို၎င်း ငါပေး၏။

၁၈ထိုအခါငါက၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဤမြေကိုသင်တို့အား
အပိုင်ပေးတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင် စစ်တိုက်တတ်သောသူအပေါင်းတို့သည် လက်နက်ကိုကိုင်၍၊
သင်တို့ညီအစ်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ကူးသွားရကြမည်။ ၁၉ ၂၀ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား
ချမ်းသာပေးတော်မူသည်နည်းတူ၊ ညီအစ်ကိုတို့အား ပေးတော်မ မူမှီတိုင်အောင်၎င်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌
သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားပေးတော်မူသောမြေကို သူတို့သည် မသိမ်းမယူမှီတိုင်အောင်၎င်း၊
သင်တို့မယား၊ သားသူငယ်များ၊ တိရစ္ဆာန်များတို့သည် ငါပေးသောမြို့တို့၌ နေရကြမည်။ သင်တို့တွင်
တိရစ္ဆာန်များစွာရှိသည်ကို ငါသိ၏။ အမှုပြီးမှငါပေးနှင့်သည် အတိုင်း၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် အသီးအသီး
ပိုင်ထိုက်သောမြေသို့ ပြန်လာရသကြမည်ဟု သင်တို့အား ငါမှာထား၏။ ၂၁ထိုအခါယောရှုကိုလည်း၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဤရှင်ဘုရင်နှစ်ပါး၌ ပြုတော်မူသော အမှုအလုံးစုံကို သင်သည်
ကိုယ်တိုင်မြင်ရပြီ။ ထိုအတူ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်ရောက်သမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့၌ ပြုတော်မူလိမ့်မည်။
၂၂ထိုသူတို့ကို မကြောက်နှင့်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဘက်၌ စစ်ကူတော်မူမည်ဟုငါမှာ
ထားလေ၏။

၂၃ထိုအခါထာဝရဘုရားကို ငါတောင်းပန်သည်ကား၊ ၂၄အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
ကိုယ်တော် ကျွန်အား တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို ၎င်း၊ အားကြီးသော လက်တော်ကို၎င်းပြစပြုတော်မူပြီ။
ကိုယ်တော်စီရင်၍ တန်ခိုးတော်ကို ပြသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်မည်သော
ဘုရားပြုနိုင် ပါသနည်း။ ၂၅အကျွန်ုပ်သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ကူး၍၊ ထိုကောင်းမွန်သောပြည်နှင့်
လေဗနုန်တောင်မှစ၍ တင့်တယ်သောတောင်များကို မြင်ရမည် အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု
တောင်းပန်သော်လည်း၊ ၂၆ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အတွက်ငါ့ကို အမျက်ထွက် တော်မူသောကြောင့်၊
ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မမူ။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ တန်တော့၊ ဤအမှုနှင့်ဆိုင်သော စကားကို

နောက်တဖန်မလျှောက်နှင့်။ ၂၇ပိသဂါ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင်၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊
လေးမျက်နှာသို့ မြော်၍ ထိုပြည် ကိုကြည့်ရှုလော့။ ယော်ဒန်မြစ်ကို မကူးရ။ ၂၈သို့ရာတွင် ယောရှုကိုမှာခဲ့၍
အားပေးလော့၊ မစထောက်ပင့်လော့။ သူသည် ဤလူမျိုးရှေ့မှာသွား၍၊ သင်မြင်ရသောပြည်ကို
အမွေခံစေရမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၉ထိုသို့ငါတို့သည် ဗက်ပေဂုရမြို့
တဘက်၌ရှိသောချိုင့်တွင်နေရကြ၏။

၄

၁အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးကိုးကွယ်သော
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူတော်မူသောပြည်ကို ဝင်စားမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကျင့်စရာဘို့
ငါသွန်သင်သော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို နားထောင်ကြလော့။ ၂ငါမှာထားသောစကား၌ သင်တို့သည်အသစ်
မသွင်းရ။ အလျှင်း မနုတ်မပယ်ရ။ ငါမှာထားသည်အတိုင်း၊ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် ရကြမည်။ ၃ထာဝရဘုရားသည် ဗာလပေဂုရကြောင့်ပြုတော်မူသောအမှုကို
သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်မြင်ရကြပြီ။ ဗာလပေဂုရ၌ ဆည်းကပ်သောသူ အပေါင်းတို့ကို သင်တို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အထဲက သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။ ၄သင်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၌
မှီဝဲသမျှသော သင်တို့မူကား၊ ယနေ့တိုင် အောင် အသက်ရှင်ရကြ၏။ ၅သင်တို့သည်သွား၍
ဝင်စားသောပြည်၌ ကျင့်စရာဘို့၊ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊
စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက် တို့ကို သင်တို့အား ငါသွန်သင်ပြီ။ ၆ သို့ဖြစ်၍ ထိုပညတ်တရားတို့ကို
ကျင့်စောင့်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ထိုပညတ်တရား ရှိသမျှတို့ကိုကြားရသော လူမျိုးများရှေ့မှာ၊ သင်တို့၏
ဉာဏ်ပညာသည်ထင်ရှားလိမ့်မည်။ သူတို့ကလည်း၊ ဤကြီးမြတ် သောလူမျိုးသည် အကယ်စင်စစ်
ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော အမျိုးဖြစ်၏ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။ ၇ငါတို့သည် ဆုတောင်းလေရာရာ၌၊
ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကြည့်ရှုပြုစုတော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရသည်နည်းတူ၊ အခြားသောဘုရား
ကြည့်ရှုပြုစုသော ကျေးဇူးကို အဘယ်မည်သော လူမျိုးကြီးခံရသနည်း။ ၈ငါသည်ယနေ့သင်တို့၌ ထားသော
တရားအပေါင်းနှင့် အမျှ ဖြောင့်မတ်သော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုရသော အဘယ်လူမျိုးကြီးရှိသနည်း။
၉သင်တို့သည်၊ ဟောရပ်အရပ်မှာ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြသောအခါ၊
ကိုယ်တိုင်မြင်သော အမှုအရာ တို့ကို မမေ့မလျော့။ နောက်တသက်လုံး နှလုံးသွင်းနိုင်မည်အကြောင်း
ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုကြလော့။ စိတ်နှလုံးကို ကြိုးစား၍ စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ထိုအရာတို့ကို
သားမြေးတို့အားလည်းတို့အားလည်း သွန်သင်ကြလော့။ ၁၀ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက၊ လူများတို့ကို
ငါ့ထံမှာစုဝေးစေလော့။ သူတို့သည်မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သမျှသော ကာလပတ်လုံး ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့၍
သားမြေးတို့အားသွန်သင်စေခြင်းငှာ။ ငါ့စကားကို ကြားစေမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၁၁သင်တို့သည် အနီးတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ တောင်ခြေရင်း၌ ရပ်နေကြ၏။ တောင်ထိပ်သည်
မိုးဃ်ကောင်းကင်အလယ်၌ မီးလောင်လျက်၊ မည်းသော အဆင်း၊ မိုဃ်းတိမ်တိုက်၊
ထူထပ်သောမှောက်မိုက်နှင့် ပြည့်စုံလေ၏။ ၁၂ထာဝရဘုရားသည် လည်း၊ မီးထဲက
သင်တို့အားမိန့်မြွက်တော်မူ၏။ သင်တို့သည် သဏ္ဍာန်တော်ကို မမြင်ရဘဲ၊ စကားတော်အသံကို သာကြား
ရကြ၏။ ၁၃သင်တို့ကျင့်စရာဘို့ မှာထားတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားတည်း ဟူသော
ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ကို မိန့်မြွက်၍ ကျောက်ပြား နှစ်ပြားပေါ်၌ ရေးထားတော်မူ၏။ ၁၄သင်တို့သည်သွား၍
ဝင်စားသောပြည်၌ ကျင့်စရာဘို့ သင့်တို့အား ငါသွန်သင် ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ ကိုလည်း၊
ထိုအခါထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမှာထား တော်မူ၏။

၁၅ဟောရပ်အရပ်၌ ထာဝရဘုရားသည် မီးထဲကသင်တို့အား မိန့်မြွက်တော်မူသောအခါ၊ မည်သည့်
အဆင်းသဏ္ဍာန်ကိုမျှမမြင်ရသည်ဖြစ်၍၊ ၁၆နောက်တဖန်သင်တို့သည် လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမသဏ္ဍာန်၊

၁၇မြေကြီး ပေါ်မှာရှိသော တိရစ္ဆာန်သဏ္ဌာန်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ပျံတတ်သော ငှက်သဏ္ဌာန်၊ ၁၈မြေပေါ်မှာ
တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်သဏ္ဌာန်၊ မြေနိမ့်ရာရေ၌ နေသော ငါးသဏ္ဌာန်ရှိသော ရုပ်တုကို၊
သင်တို့သည်ဖောက်ပြန်၍ ကိုယ်အဘို့ မလုပ်ရမည် အကြောင်း၊ ၁၉မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုမြော်၍၊ နေ၊ လ၊
ကြယ်များတည်းဟူသော မိုဃ်းကောင်းကင် တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို မြင်သောအခါ၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ ရှိသမျှသော လူမျိုးတို့အား ဝေငှပေးကမ်းတော်မူသော
ထိုတန်ဆာတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်စေခြင်းငှာ၊ သူတပါးတို့သည် သွေးဆောင်၍ မရနိုင်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကို
ကိုယ်သတိပြုကြလော့။ ၂၀သင်တို့သည် ယနေ့၌ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအမွေခံတော်မူသော
လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည် သံမီးဖိုထဲက နှုတ်၍ ယူဆောင်တော်မူပြီ။
၂၁ထိုမှတပါး၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အတွက် ငါ့ကိုအမျက်တော်ထွက်၍၊ ငါသည် ယောဒန်မြစ်
တဘက်သို့ မကူးရမည်အကြောင်းနှင့် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ အမွေခံစရာဘို့ပေးတော်မူသော ထိုပြည်မြတ်သို့ မဝင်စားရမည်အကြောင်း
ကျိန်ဆိုတော်မူပြီ။ ၂၂သို့ဖြစ်၍ ဤပြည်၌ငါသေ ရမည်၊ ယော်ဒန်မြစ်ကို မကူးရ။ သင်တို့သည် ကူး၍
ထိုကောင်းမွန်သောပြည်ကို ဝင်စားကြလိမ့်မည်။ ၂၃သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌
ထားတော် မူသော ပဋိညာဉ်တရားကို မေ့လျော့၍၊ သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမြစ်တားတော်မူသော
အရာတို့၏ သဏ္ဌာန်ရှိသောရုပ်တုကို မလုပ်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်သတိပြုကြလော့။ ၂၄အကြောင်း
မူကား၊ သင် တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် လောင်သောမီး၊ အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သော
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။
၂၅သင်တို့သည် သားမြေးတို့ကို ဘွားမြင်၍၊ ထိုပြည်၌ ကြာမြင့်စွာနေပြီးမှ၊ တဖန်ဖေါက်ပြန်သဖြင့်၊
သဏ္ဌာန်တစုံတခုရှိသော ရုပ်တုကိုလုပ်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကို ပြုလျှင်။ ၂၆ ကောင်းကင်မြေကြီးကို သင်တို့တဘက်၌
ယနေ့ငါတိုင်တည်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ဝင်စားသော ပြည်၌၊ မကြာမမြင့်မှီ
ဆက်ဆက်ပျောက်ပျက် ရကြလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ တာရှည်စွာ အသက်မရှင်ရ။ ရှင်းရှင်း
ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ ၂၇ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ သင်တို့ကိုတပါးအမျိုးသားတို့တွင်
အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေ၍၊ နှင်ထုတ်တော်မူသော သာသနာပလူတို့တွင် သင်တို့သည် နည်းနည်း
ကျန်ကြွင်းရကြလိမ့်မည်။ ၂၈ထိုအရပ်တို့၌၊ လူလက်ဖြင့်လုပ်၍မမြင်နိုင်၊ မကြားနိုင်၊ မစားနိုင်၊ မနမ်းနိုင်သော
သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို သင်တို့သည် ဝတ်ပြုကြရလိမ့်မည်။ ၂၉သို့သော်လည်း။ ထိုအရပ်တို့၌
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို တဖန်ရှာလိုသောအခါ၊ စိတ်နှလုံး
အကြွင်းမဲ့ရှာလျှင်တွေ့ရကြလိမ့်မည်။ ၃၀သင်တို့သည်နောင်ကာလ၌ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံရ၍၊
ဤအမှုအလုံးစုံတို့နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာ၍
စကားတော်ကို နားထောင်လျှင်၊ ၃၁သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သနားတတ်သောဘုရား
ဖြစ်တော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့ကို စွန့်ပစ်ဖျက်ဆီးတော်မမူ။ သင်တို့ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော
ပဋိညာဉ်တရားကို မေ့လျော့တော်မမူ။
၃၂ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော နေ့မှစ၍၊ သင်တို့မဖြစ်မှီ လွန်လေပြီး
သော ကာလပတ်လုံး၊ မိုဃ်းကောင်းကင်တဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင် မေးမြန်းကြလော့။
ဤမျှလောက်ကြီးသော အမှုဖြစ်ဘူးသလော။ ဤကဲ့သို့သောအမှု၏ သိတင်းကို ကြားဘူးသလော။
၃၃ဘုရားသခင်သည် မီးထဲက မိန့်မြွက် တော်မူသံကို သင်တို့သည်ကြားသကဲ့သို့၊
အခြားသောလူမျိုးသည်ကြား၍၊ အသက်ချမ်းသာရဘူးသလော။ ၃၄သင်တို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ သင်တို့မျက်မှောက်၌ပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ စုံစမ်းခြင်း နိမိတ်လက္ခဏာနှင့်

အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြခြင်း၊ စစ်မှုကိုရောက်စေခြင်း၊ အားကြီးသောလက်ရုံးတော်ကို ဆန့်ခြင်း၊
ကြောက်မက်ဘွယ်သော ရူပါရုံတို့ကိုပြခြင်းအားဖြင့်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားသည်သွား၍
လူတမျိုးထဲကတမျိုးကို မိမိတို့နှုတ်ယူဘူးသလော။ ၃၅ထာဝရဘုရားသည်
ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငင်း၊ ကိုယ်တော်မှတပါး၊ အခြားသောဘုရားမရှိကြောင်းကိုငင်း၊
သင်တို့သိစေခြင်းငှာ၊ ထိုအခြင်းအရာတို့ကို သင်တို့အားပြတော်မူပြီ။ ၃၆သင်တို့ကို သွန်သင်၍
ကောင်းကင်ထဲက စကားတော်သံကို ကြားစေတော်မူပြီ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ကြီးစွာသော မီးတော်ကိုလည်း
ပြတော်မူ၍၊ သင်တို့သည် မီးထဲကစကားတော်ကို ကြားရကြပြီ။ ၃၇သင်တို့ဘိုးဘေးများကို
ချစ်တော်မူသောကြောင့်၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်ကို ရွေးကောက်တော်မူပြီ။ ၃၈သင်တို့ထက်
အားကြီး၍များပြားသော လူမျိုးတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ ယနေ့ပင် ဖြစ်သကဲ့သို့
သူတို့မြေထဲသို့ သင်တို့ကိုသွင်း၍ အမွေ ခံစေခြင်းငှာ၊ မဟာတန်ခိုးတော်အားဖြင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရှေ့တော်၌
နှုတ်ဆောင်တော်မူပြီ။ ၃၉သို့ဖြစ်၍ ထာဝရ ဘုရားသည်အထက်ကောင်းကင်ပေါ်၊ အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်မှာ
ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငင်း၊ ယနေ့သိမှတ်၍နှလုံး၌သွင်းမိကြလော့။ ၄၀သင်တို့နှင့်တကွ
သားမြေးတို့သည် ချမ်းသာ ရခြင်းငှာငင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်၌
အသက်တာရှည်စေခြင်းငှာငင်း၏ ယနေ့ငါ မှာထားသော ပညတ်တရားတော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ရကြမည်ဟု
မောရှေသည် ဟောပြောလေ၏။
၄၁၊၄၂ထိုအခါအိမ်နီးချင်းကို အငြိုးမထားဘဲ၊ အမှတ်တမဲ့သတ်မိသောသူသည် ပြေး၍၊ အသက်ချမ်းသာ
ရသော မြို့သုံးမြို့တို့ကို ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့၊ နေထွက်ရာဘက်၌ မောရှေသည် ခွဲထားလေ၏။ ၄၃ထိုမြို့တို့၏
အမည်ကား၊ ရုဗင်အမျိုးသားနေရာ တောလွင်ပြင်၌ ဗေဇာမြို့၊ ဂဒ်အမျိုးသားနေရာ ဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့၊
မနာရှေအမျိုးသား နေရာ ဗာရှန်ပြည်၌ ဂေါလန်မြို့တည်း။
၄၄ဤရွေ့ကား၊ မောရှသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ထားသောတရား၊ ၄၅သူတို့သည်
အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သောနောက်၊ ဟေရှဘုန်မြို့နေ အာမောရိ ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၏နိုင်ငံအတွင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်
အရှေ့ဘက်၊ ဗက်ပေဂုရ မြို့တဘက်၌ ရှိသောချိုင့်တွင်၊ မောရှဟောပြောသော သက်သေစကား၊
စီရင်ထုံးဖွဲ့သောစကားတည်း။ ၄၆မောရှေနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ထွက်ကြသောနောက်၊ ထိုရှင်ဘုရင်နှင့်၊ ၄၇ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃတည်းဟူသော၊ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့၊
နေထွက်ရာဘက်၌ နေသော အာမောရိရှင်ဘုရင်နှစ်ပါး ကိုလုပ် ကြံ၍၊ သူတို့ ပြည်ကို၊ ၄၈အာနုန်မြစ်နားမှာ
ရှိသော အာရော်မြို့မှစ၍ ဟေရမုန်တောင်တည်းဟူသော ဇိအုန်တောင်တိုင်အောင်ငင်း၊
၄၉ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက် လွင်ပြင်နှင့်တကွ လွင်ပြင်နှင့်ဆိုင်သောအိုင်နား၊ အာဇုတ်ပိသဂါမြို့တိုင်အောင်ငင်း
သိမ်းယူကြ၏။

၅

၁တဖန်မောရှသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ အို့ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊
ယနေ့သင်တို့ အား ငါဟောပြောသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို သင်တို့သည်သွန်သင်၍ ကျင့်ခြင်းငှာ
သတိပြုမည်အကြောင်း နားထောင်ကြလော့။ ၂ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဟောရပ်တောင်၌
ငါတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ပြုတော်မူ၏။ ၃ထိုပဋိညာဉ်တရားကို ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘိုးဘေးများနှင့်သာ
ပြုတော်မူသည် မဟုတ်။ ယနေ့ပင်အသက်ရှင်၍ ဤအရပ်၌ ရှိသမျှသော ငါတို့နှင့်ပြုတော်မူ၏။
၄ထာဝရဘုရားသည်တောင်ပေါ်မှာ မီးထဲက သင်တို့နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင် ၍မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ၅ထိုအခါ
သင်တို့သည် မီးကိုကြောက်၍တောင်ပေါ်သို့ မတက်ဝံ့သောကြောင့်၊ ငါသည်ထာဝရ ဘုရား၏အမိန့်တော်ကို
ဆင့်ဆိုခြင်းငှာ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် သင်တို့စပ်ကြားမှာ ရပ်နေ၏။ ၆မိန့်မြွက်တော်မူသော စကားဟူမူကား၊
ငါသည်သင့်ကို ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသော သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ

ဘုရားဖြစ်၏။ ၇ငါမှတပါးအခြားသော ဘုရားကို မကိုးကွယ်နှင့်။ ၈အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၌၎င်း၊
အောက်အရပ်မြေကြီး ပေါ်၌၎င်း၊ မြေကြီးအောက်ရေထဲ၌၎င်း ရှိသောအရာနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူစွာ
ရုပ်တုဆင်းတုကို ကိုယ်အဘို့မလုပ်နှင့်။ ၉ဦးမချ၊ ဝတ်မပြုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင်၊
ငါထာဝရဘုရားသည် သင်၌အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သော ဘုရား၊ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတို့၏
အမျိုးအစဉ်အဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက်တိုင်အောင် အဘတို့၏အပြစ်ကို သားတို့၌ဆပ်ပေး
စီရင်သော ဘုရား၊ ၁၀ငါ့ကိုချစ်၍ ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်သော သူတို့၏အမျိုးအစဉ်အ ဆက်အထောင်
အသောင်း တိုင်အောင် ကရုဏာကို ပြသောဘုရားဖြစ်၏။ ၁၁သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍ မမြွက်မဆိုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍
မြွက်ဆိုသောသူကို အပြစ်မရှိဟု ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မမူ။ ၁၂သင်ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှာ၊ ထိုနေ့ရက်ကို စောင့်လော့။
၁၃ခြောက်ရက် ပတ်လုံး အလုပ်မျိုးကိုကြိုးစား၍ လုပ်ဆောင်လော့။ ၁၄သတ္တမနေ့ရက်သည် သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်မှစ၍ သင်၏သားသမီး၊ ကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမ၊
နွားမြည်းအစရှိသော သင်၏တိရစ္ဆာန်၊ သင်၏တံခါးအတွင်း၌နေသော ဧည့်သည်အာဂန္တု
သည်အလုပ်မလုပ်ရ။ သင်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေသကဲ့သို့၊ သင်၏ကျွန် ယောက်ကျား မိန်းမတို့သည်
ငြိမ်ဝပ်စွာနေရ ကြမည်။ ၁၅သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံကြောင်းကို၎င်း၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသော လက်ရုံးတော်ကိုဆန့်၍၊ ထိုပြည်မှ
သင့်ကိုနှုတ်ဆောင်တော် မူကြောင်းကို၎င်း အောက်မေ့လော့။ ထိုအကြောင်း ကြောင့်၊
သင်သည်ဥပုသ်နေ့ကိုစောင့်ရမည်ဟု သင်၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ၏။

၁၆သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ သင်သည် အသက်တာရှည်၍
ကောင်းစားရမည် အကြောင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊
၁၇သင်၏မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။ ၁၈လူအသက်ကို မသတ်နှင့်၊ ၁၉သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။ ၂၀သူ့ဥစ္စာကို
မခိုးနှင့်။ ၂၁ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူတဘက်၌ မမှန်သောသက်သေကို မခံနှင့်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏
မယားကို တပ်မက်သောစိတ်မရှိစေနှင့်။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အိမ်၊ လယ်ယာ၊ ကျွန်ယောက်ျား မိန်းမ၊
နွားမြည်းမှစ၍ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူ၏ ဥစ္စာတစုံတခုကုမျှ တပ်မက်လိုချင်သောစိတ်မရှိစေနှင့်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ထိုစကားတော်ကို ထာဝရဘုရားသည်တောင်ပေါ်မှ မီး၊ မိုဃ်းတိမ်၊ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်ထဲက
ကြီးစွာသော အသံနှင့် သင်တို့စည်းဝေးရာ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ထပ်၍
မိန့်မြွက်တော်မမူ။ ထိုစကားတော်ကိုလည်း ကျောက်ပြားနှစ်ပြားပေါ်မှာရေး၍ ငါ၌အပ်တော်မူ၏။
၂၃သင်တို့သည် မှောက်မိုက်ထဲကစကား သံကိုကြား၍၊ တောင်ထိပ်သည် မီးလောင်လျက်ရှိသောအခါ၊
သင်တို့အမျိုးအနွယ်တို့၌ မင်းဖြစ်သောသူ၊ အသက်ကြီး သူတို့သည် ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊ ၂၄အကျွန်ုပ်တို့
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူပြီ။
မီးထဲကစကားတော်အသံကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားရပါပြီ။ ဘုရားသခင်သည် လူနှင့်
နှုတ်ဆက်တော်မူသော်လည်း၊ လူသည်အသက်ရှင်သေးသည်ကို၊ ယနေ့၌အကျွန်ုပ်တို့သည် သိမြင်ရပါပြီ။
၂၅အကျွန်ုပ် တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ယခုသေရပါမည်နည်း။ ဤကြီးစွာ သော မီးဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည်
ဆုံးရှုံးပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော အသံတော်ကို
တဖန်ကြားရလျှင်သေရပါလိမ့်မည်။ ၂၆အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်
မီးထဲကမိန့်မြွက်တော်မူသော အသံတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့ကြားရ သကဲ့သို့ အဘယ်လူသတ္တဝါသည် ကြား၍
အသက်ရှင်သနည်း။ ၂၇ကိုယ်တော်သည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်းသွား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား

မိန့်တော် မူသမျှကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်အား
မိန့်တော်မူသမျှကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်၍ ပြုပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။
၂၈ထိုသို့သင်တို့သည် ငါ့အားလျှောက်သောစကားကို ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊
ဤလူမျိုးသည် သင့်အား လျှောက်သော စကားသံကို ငါကြားရပြီ။ လျှောက်လေသမျှသော စကားသည်
လျောက်ပတ်ပေ၏။ ၂၉သူတို့နှင့်သားမြေးအစဉ်အဆက်တို့သည် ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့၍
ငါပညတ်သမျှတို့ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ချင်သောစိတ်နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေသော။ ၃၀တဲများသို့ပြန်သွား
ကြလော့ဟု သူတို့အားပြောလော့။ ၃၁သင်မှာမူကား၊ ဤအရပ်၌ငါ့အနားမှာရပ်နေလော့။ သူတို့အား ငါအပိုင်
ပေးသောပြည်၌ သူတို့ကျင့်ဘို့ရာသင်သည် သူတို့အားသွန်သင်ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊
ပညတ်တရားအလုံးစုံတို့ကို ငါမြွက်ဆိုမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၃၂သို့ဖြစ်ပါ၍ သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ သင်တို့သည် ကျင့်အံ့သောငှာ စောင့်နေရကြမည်။
လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲမရှောင်ရကြ။ ၃၃သင်တို့ဝင်စားလတ္တံ့သောပြည်၌ သင်တို့သည်
သေဘေးလွတ်လျက် ချမ်းသာရ၍၊ အသက်တာရှည်မည် အကြောင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသောလမ်းအပေါင်းတို့၌ ရှောက်သွားရကြမည်။

၆

၁သင်တို့နှင့် သားမြေးတို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊
၂ငါပေးထားသော ပညတ်တရားတော်ရှိသမျှတို့ကို တသက်လုံးစောင့်ရှောက်မည် အကြောင်းနှင့် သင်တို့၏
အသက်တာရှည်စေမည် အကြောင်း၊ သင်တို့သွား၍ ဝင်စားလတံ့သော ပြည်၌ ကျင့်ဘို့ရာ သင်တို့အား
ငါသွန်သင်စိမ့်သောငှာ၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်
ပညတ်တရားဟူမူကား၊ ၃အိုဣသရေလအမျိုး၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ကတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်သည်နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော ပြည်၌ ချမ်းသာရ၍
အလွန်ပွားများမည်အကြောင်း နားထောင်လော့။ သတိနှင့် ကျင့်စောင့်လော့။ ၄အိုဣသရေလအမျိုး၊
နားထောင်လော့။ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် တဆူတည်းသော ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။
၅သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့် ချစ်လော့။
၆ယနေ့ငါမှာထားသော စကားကို နှလုံးသွင်းရမည်။ ၇ထိုစကားကို သင်၏ သားသမီးတို့အား
ကြိုးစား၍သွန်သင်ရမည်။ အိမ်၌ထိုင်လျက် နေသည်ဖြစ်စေ၊ ခရီး၌သွားသည်ဖြစ်စေ။ အိပ်လျက်။
ထလျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ထိုစကားကိုပြောရမည်။ ၈ထိုစကားကိုလည်း သင်၏ လက်၌ လက္ခဏာ
သက်သေဘို့ရာဌင်း၊ သင်၏ မျက်စိကြားမှာ သင်းကျစ်ကဲ့သို့ဌင်း ချည်ထားရမည်။
၉အိမ်တံခါး၊မြို့တံခါးတို့၌လည်း ရေးထားရမည်။
၁၀၊ ၁၁သင်မတည်သော မြို့ကြီးမြို့မြတ်တို့ကိုဌင်း၊ သင်မဖြည့်ဘဲ ကောင်းသောအရာနှင့်ပြည့်သော
အိမ်တို့ကိုဌင်း၊ သင်မတူးသောရေတွင်းတို့ကိုဌင်း၊ သင်မစိုက်မပျိုးသော စပျစ်ဥယျာဉ်နှင့် သံလွင်ပင်တို့ကိုဌင်း
သင့်အားပေးခြင်းငှာ၊ သင်၏ အဘအာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်သို့
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆောင်သွင်းတော်မူ၍၊ သင်သည်ဝစွာစားလျက် နေရသော
အခါ၊ ၁၂ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင့်ကို ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့သော ထာဝရဘုရားကို
မမေ့လျော့မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုလော့။ ၁၃သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်ပြုရမည်။ နာမတော်အားဖြင့်လည်း ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုရမည်။
၁၄အခြားတပါးသောဘုရား၊ သင့်ပတ်လည်၌ နေသော လူမျိုးတို့၏ ဘုရားကို မဆည်းမကပ်ရ။
၁၅သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌အပြစ် ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်ကို အမျက်ထွက်၍ မြေကြီးပြင်မှာ

သုတ်သင်ပယ်ရှားတော်မူမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ၁၆သင်သည် မဿာအရပ်၌ပြုသကဲ့သို့၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကို အစုံအစမ်းမပြုရ။ ၁၇သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော သက်သေခံချက်၊
စီရင်ချက်၊ ပညတ်တရားတို့ကို ကြိုးစား၍ စောင့်ရှောက်ရမည်။ ၁၈သင်သည် ချမ်းသာရခြင်းငှာ၎င်း၊
၁၉ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ရန်သူအပေါင်းတို့ကို သင့်ရှေ့မှနှင်ထုတ်သဖြင့်၊ သင်၏
ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆို တော်မူသောပြည်မြတ်ကို ဝင်စား၍ နေခြင်းငှာ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ဖြောင့်မတ်လျောက်ပတ်သော အမှုတို့ကိုပြုရမည်။

၂၀နောင်ကာလ၌ သင်၏ သားက၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော
ဤသက်သေခံချက်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့သည် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟုမေးမြန်လျှင်၊ ၂၁သင်က၊ ငါတို့သည်
အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဖါရောဘုရင်၏ ကျွန်ဖြစ်၍ နေစဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသောလက်တော်နှင့်
ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နုတ်ဆောင်တော် မူ၏။ ၂၂ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ကြီးမားခက်ထန်သော
နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သရဲတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည် အပေါ်မှာ၎င်း၊ ဖါရောဘုရင်နှင့် နန်းတော်သားတို့
အပေါ်မှာ၎င်း၊ ငါတို့မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူပြီးလျှင်၊ ၂၃ငါတို့ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့
သွင်း၍ နေရာချခြင်းအလို့ငှာ၊ ထိုပြည်မှ နုတ်ဆောင် တော်မူ၏။ ၂၄ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့တိုင်အောင်
ကျေးဇူးပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ ငါတို့ အသက်ကို စောင့်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည်
ကိုယ်အကျိုးကိုထောက်၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့လျက်၊ ဤပညတ်အလုံးစုံ
တို့ကိုကျင့်စေခြင်းငှာ မှာထားတော်မူ၏။ ၂၅သို့ဖြစ်၍ ငါတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤပညတ် အလုံးစုံတို့ကိုရှေ့တော်၌ ကျင့်စေခြင်းငှာ သတိပြုလျှင်၊
ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြောရမည်။

၇

၁သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်သွား၍ ဝင်စားလတံ့သော ပြည်သို့ သင့်ကိုဆောင်သွင်း
လျက်၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနာနိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူ တည်းဟူသော၊
သင့်ထက်ကြီးမြင့်များ ပြားသော လူမျိုးခုနှစ်မျိုးတို့ကို သင့်ထံကနှင်ထုတ်၍၊ ၂တဖန်သင့်လက်၌
အပ်တော်မူသော အခါ၊ သူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍ အကုန်အစင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရမည်။ သူတို့နှင့်
မိဿဟာယမဖွဲ့ရ၊ ကရုဏာကိုမပြုရ။

၃သူတို့နှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုရ။ သင်၏သမီးကို သူ၏သားနှင့်၎င်း၊ သင်၏သားကို သူ၏သမီးနှင့်၎င်း
ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို မပြုရ။ ၄အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် သင်၏သားကို ငါ၌မဆည်းမကပ်စေဘဲ၊
အခြားတပါးသောဘုရားအား ဝတ်ပြုစေခြင်းငှာ သွေးဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ အမျက်ထွက်၍ သင်တို့ကို
ချက်ခြင်းဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ ၅သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့၌ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟူမူကား၊ သူတို့
ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖျက်ရမည်။ ရုပ်တုများကို ဖြိုချရမည်၊ အာရှရပင်များကို ခုတ်လှဲရမည်။ ထုသော
ရုပ်တုဆင်းတုများကို မီးရှို့ရမည်။ ၆အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့
သန့်ရှင်းသောအမျိုးဖြစ်၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှသော လူမျိုးထက် သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားပိုင်ထိုက်သော အမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှာ သင့်ကိုရွေးချယ်တော် မူပြီ။
၇သင်သည်အခြားသောလူမျိုးထက်သာ၍ များသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုချစ်၍ ရွေးချယ်
တော်မူသည် မဟုတ်။ သင်သည် အခြားသောလူမျိုးတကာတို့ထက်သာ၍ နည်း၏။ ၈ထာဝရဘုရားသည်
သင့်ကိုချစ်သောကြောင့်၎င်း၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော အကျိန်ကို
မဖျက်လိုသောကြောင့်၎င်း၊ ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည် ကို အစိုးရသော ဖါရောဘုရင်လက်မှ အားကြီးသော
လက်တော်နှင့် သင့်ကို ရွေးနုတ်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူပြီ။ ၉သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
မှန်သောဘုရား၊ သစ္စာစောင့် သောဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုချစ်၍ ပညတ်တော်တို့ကို

စောင့်ရှောက်သောသူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက် အထောင်အသောင်းတိုင်အောင် ပဋိညာဉ်စကားတည်၍
ကရုဏာကိုပြသော ဘုရား၊ ၁၀ကိုယ်တော်ကို မုန်းသော သူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ၊ သူတို့မျက်မှောက်၌
အပြစ်ပေးသော ဘုရားဖြစ်တော်မူ ကြောင်း ကို သိမှတ်လော့။ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသောသူတို့ကို
အားမနာဘဲ။ သူတို့မျက်မှောက်၌ အပြစ်ပေးတော်မူမည်။ ၁၁သို့ဖြစ်၍ ယနေ့ငါထားသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊
ပညတ်တရားတို့ကို ကျင့်အံ့သော ငှာစောင့်ရှောက်ရမည်။

၁၂ထိုပညတ်တို့ကို သင်သည်ကျင့်ဆောင်အံ့သောငှာ နားထောင်လျှင်၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား သည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပဋိညာဉ်နှင့်
ကရုဏာတော်ကို စောင့်တော်မူမည်။ ၁၃သင့်ကိုချစ်သဖြင့် ကောင်းကြီးပေး၍ များပြားစေတော်မူမည်။
သင့်အားပေးခြင်းငှာ၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌ သင်ဘွားမြင်သော သားတို့ကိုငင်း၊
သင်၏မြေအသီးအနှံ၊ စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ နွား၊ အစီးအပွား၊ သိုးစုတို့ကိုငင်း ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။
၁၄သင်သည် လူမျိုးတကာတို့ထက် သာ၍ ကောင်းကြီးခံရသောသူဖြစ်၍၊ သင်၌မြုံသော
ယောက်ကျားမိန်းမတယောက်မျှ၊ တိရစ္ဆာန်တွင်မြုံသော အထီးအမ တကောင်မျှမရှိရ။
၁၅ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကို သင့်ဆီက ပယ်ရှား၍၊ သင်သိသော အဲဂုတ္တုပြည်၏
အနာဆိုးကို သင်၌စွဲစေတော်မမူ။ သင့်ကို မုန်းသောသူ အပေါင်းတို့၌ စွဲစေတော်မူမည်။ ၁၆သင်၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်၌အပ်ပေးတော်မူသော လူမျိုးအပေါင်းကို ဖျက်ဆီးရမည်။
သင်၏မျက်စိသည် သူတို့ကိုမသနားရ။ သူတို့ဘုရားအား ဝတ်မပြုရ။ ဝတ်ပြုလျှင်၊ ထိမိ၍
လဲစရာအကြောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၇ထိုလူမျိုးတို့သည် ငါ့ထက်သာ၍များ၏။ ငါသည်သူတို့ကို အဘယ်သို့
နှင်ထုတ်နိုင်မည်နည်းဟု သင်သည် စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့လျက်၊ ၁၈သူတို့ကိုမကြောက်ရ။ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ဖါရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည် တပြည်လုံး၌ ပြုတော်မူသော အမှုကိုငင်း၊ ၁၉ကိုယ်တိုင်မြင်၍
ကြီးစွာသော စုံစမ်းခြင်းတို့ကိုငင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်သောအခါ၊
ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကိုငင်း၊ အားကြီးသောလက်ရုံးတော်ကို
ဆန့်တော်မူခြင်းကိုငင်း၊ စေ့စေ့အောက်မေ့ရမည်။ ထိုနည်းတူ၊ သင်ကြောက်တတ်သော လူမျိုးရှိသမျှတို့၌
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားပြုတော်မူမည်။ ၂၀ထိုမှတပါး၊ ကျန်ကြွင်း၍ ပုန်းရှောင်လျက်နေသော
သူတို့သည် မပျက်စီးမီတိုင်အောင်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ပျားတုပ်များကို သူတို့တွင်
စေလွှတ်တော်မူမည်။ ၂၁သူတို့ကြောင့် ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိရ။ အကြောင်း မူကား၊ တန်ခိုးကြီး၍
ကြောက်မက်ဖွယ်သောသင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့တွင်ရှိတော်မူ၏။
၂၂သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူမျိုးတို့ကို သင့်ထံက တရွေ့ရွေ့ နှင်ထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။
တောသားရဲတို့သည် သင့်တဘက်၌ များပြားမည်ကိုစိုးရိမ်၍၊ သူတို့ကိုချက်ခြင်း မပယ်မရှားသင့်။
၂၃သို့ရာတွင် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုသင်၌အပ်၍၊ သူတို့မပျက်စီးမီတိုင်အောင်၊
ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းကို စီရင်တော်မူမည်။ ၂၄သူတို့ရှင်ဘုရင်များကို လည်းသင့်လက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်၊
သူတို့ဘွဲ့နာမကိုပင် ကောင်းကင်အောက်မှာပယ်ရှင်းရမည်။ သူတို့ကို မဖျက်ဆီးမီတိုင်အောင် သင့်ရှေ့မှာ
အဘယ်သူမျှမရပ်မနေနိုင်ရာ။ ၂၅သူတို့ထုသော ရုပ်တုဆင်းတုဘုရားများကို မီးရှို့ရမည်။
ရုပ်တုဆင်းတု၌ပါသော ရွှေငွေကို မတပ်မက်ရ၊ မသိမ်းမယူရ၊ ယူလျှင်အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ၂၆စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအရာကို
သင့်အိမ်ထဲသို့မသွင်းရ။ သွင်းလျှင်၊ သင်သည် ထိုအရာကဲ့သို့ကျိန်အပ်သောအရာဖြစ်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။
ထိုသို့သောအရာကို သင်သည် အကြွင်းမဲ့စက်ဆုပ် ရွံရှာရမည်။ ကျိန်အပ်သောအရာပင်ဖြစ်ပေ၏။

၁သင်သည်အသက်ရှင်၍ များပြားမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား
ကျိန်ဆိုတော် မူသော ပြည်သို့သွား၍ ဝင်စားမည်အကြောင်း၊ ယနေ့ငါမှာထားသော ပညတ်အလုံးစုံတို့ကို
ကျင့်ဆောင်အံ့သောငှာ သတိပြုရမည်။ ၂သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုနှိမ့်ချစုံစမ်း၍၊
ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်ချင်သောစိတ် ရှိသည်မရှိသည်ကို သိမည်အကြောင်း၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော
အနှစ်လေးဆယ် ပတ်လုံးတော၌ ပို့ဆောင်တော်မူသော လမ်းခရီးတရှောက်လုံးကိုအောက်မေ့ရမည်။
၃ထိုသို့သင့်ကိုနှိမ့်ချ၍ အငတ်အမွတ်ခံစေတော်မူသောအခါ၊ သင်သည်ကိုယ်တိုင်မသိ၊ သင်၏ဘိုးဘေး
မသိဘူးသော မန္နနှင့် ကျွေးမွေး တော်မူသဖြင့်၊ လူသည် မုန့်အားဖြင့်သာ အသက်ကို မွေးရသည်မဟုတ်။
ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့် အသက် မွေးရသည်ကို သိစေတော်မူ၏။ ၄လွန်ခဲ့ပြီးသော
အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး သင်ဝတ်သော အဝတ် မဟောင်းမနွမ်း၊ သင့်ခြေလည်းမပွန်းမရောင်။ ၅အဘသည်
သားကိုဆုံးမသကဲ့သို့၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား သည် သင့်အားဆုံးမ တော်မူသည်ကို
စိတ်ထဲမှာအောက်မေ့ရမည်။ ၆သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသော လမ်းသို့
လိုက်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည်။ ၇အကြောင်းမူကား၊
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းသောပြည်၊ ချိုင့်ထဲ၊ တောင်ထဲကပေါက်သော မြစ်၊ ချောင်း၊
စမ်းရေတွင်း၊ ရေကန်များနှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ ၈ဂျုံ၊ မုယော၊ စပျစ်ပင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၊ သလဲပင်နှင့်
ပြည့်စုံသောပြည်၊ သံလွင်ဆီ၊ ပျားရည်နှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ ၉ဘာမျှမလိုဘဲဝစွာ စားရသောပြည်၊
သံကျောက်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ တောင်ထဲကကြေးနီကို တူးရသောပြည်သို့ သင့်ကို ဆောင်သွားတော်မူ၏။
၁၀ထိုကောင်းမွန်သောပြည်ကို ပေးသနားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် ဝစွာစားရသောအခါ၊
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းရမည်။

၁၁ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ပညတ်တရားတော်တို့ကို သင်သည် မစောင့်၊
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့သော အပြစ်ကိုသတိနှင့်ရှောင်လော့။ ၁၂သင်သည်ဝစွာစား၍
ကောင်းသောအိမ်ကို ဆောက်လျက်နေရစဉ်၊ ၁၃သင်၏ သိုးနွား၊ ရွှေငွေအစရှိသော ဥစ္စာမျိုးများပြားစဉ်အခါ၊
၁၄သင်သည် မာနထောင် လွှားခြင်းသို့ရောက်၍၊ အထက်ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ကယ်နုတ်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူထသော၊ ၁၅မီးမြွေ၊ ကင်းမြီးကောက်များ၍၊ ရေမရှိ၊ အငတ်ခံရာအရပ်၊
ကြောက်မက်ဖွယ်သော တောကြီးအလယ်၌ သင့်ကိုပို့ဆောင်၍ မီးပါကျောက်ထဲကရေကို
ထွက်စေတော်မူထသော၊ ၁၆သင့်ကိုနှိမ့်ချစုံစမ်း၍ နောက်ဆုံး၌ ကျေးဇူးပြုလိုသောငှာ၊
သင်၏ဘိုးဘေးမသိဘူးသော မန္နနှင့်တော၌ ကျွေးမွေးတော်မူသော သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
မေ့လျော့၍၊ ၁၇ငါ့တန်ခိုး၊ ငါ့လက်သတ္တိအားဖြင့် ဤစည်းစိမ်ကို ငါရတတ်သည်ဟု
စိတ်ထဲမှာအောက်မေ့ခြင်းအပြစ်ကို သတိနှင့် ကြည့်ရှောင်လော့။ ၁၈သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသာ
အောက်မေ့ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘိုးဘေး တို့အားကျိန်ဆိုတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားတော်ကို
ယနေ့ကဲ့သို့ တည်စေလိုသောငှာ၊ စည်းစိမ်ရတတ်သော အစွမ်းသတ္တိကို ဘုရားသခင်ပေးတော်မူ၏။
၁၉သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သင်သည် မေ့လျော့သဖြင့်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို
ဆည်းကပ်၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ အမှန်ရောက်လိမ့်မည်ဟု ယနေ့ ငါသည်သင့်တဘက်၌
သက်သေခံ၏။ ၂၀သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင် သောကြောင့်၊
ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာ ဖျက်ဆီးတော်မူသော လူမျိုးများကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူသင်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်ရလိမ့်မည်။

၉

၁ဣသရေလအမျိုး၊ နားထောင်လော့။ သင့်ထက်အားကြီး၍ များပြားသောလူမျိုးတို့ကိုဝင်း၊
မိုဃ်းကောင်းကင် ကိုထိသောမြို့ရိုးနှင့် ပြည့်စုံသောမြို့ကြီးတို့ကိုဝင်း၊ ၂အာနကအမျိုးသားရှေ့မှာ

အဘယ်သူရပ်နိုင် သနည်း ဟူသော စကားကို သင်ကြား၍၊ သင်သိသော အာနကအမျိုးသားတည်းဟူသော
အလွန်ကြီးမြင့်သော လူမျိုးကိုဋင်း တိုက်ယူခြင်းငှာ၊ ယခု ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ ကူးလုပြီ။ ၃သို့ဖြစ်၍
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား သည် သင့်ရှေ့မှာ ကြွသဖြင့်၊ လောင်သောမီးကဲ့သို့ဖြစ်လျက်
သူတို့ကိုဖျက်ဆီး၍၊ သင့်မျက်မှောက်၌ နှိမ့်ချတော်မူမည် အကြောင်းကို ယခုသဘောကျလော့။
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ သင်သည် သူတို့ကိုနှင်ထုတ်၍ အလျင်အမြန်ဖျက်ဆီးရလိမ့်မည်။
၄သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သင့်ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသော နောက်၊ သင်က၊
ငါ့ကုသိုလ်ကြောင့်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုသွင်း၍၊ ဤပြည်ကို အပိုင်ပေးတော်မူသည် ဟူ၍ မအောက်မေ့ရ။
ထိုလူမျိုးတို့၏ မကောင်းမှုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ငါ့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသည်ဟူ၍
စိတ်ထဲမှာအောက်မေ့ရမည်။ ၅သင်ပြုသောကုသိုလ်ကြောင့်ဋင်း၊ ဖြောင့်မတ်သော သဘောကြောင့်ဋင်း၊
ထိုပြည်ကို သွား၍ဝင်စားရမည်မဟုတ်။ ထိုလူမျိုးတို့၏ မကောင်းမှုကြောင့် ဋင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
သင်၏အဘ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော စကားတော်ကို
တည်စေလိုသောငှာဋင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သင့်ရှေ့မှာ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။
၆သို့ဖြစ်၍သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ကုသိုလ်ကြောင့်၊ ထိုကောင်းမွန်သောပြည်ကို
ပေးတော်မူသည်မဟုတ်။ သင်သည် လည်ပင်းခိုင်မာသော အမျိုးဖြစ်၏။

၇သင်သည်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အမျက်တော်ထွက်စေခြင်းငှာ၊ တော၌ပြုမိသည်ကို
မမေ့နှင့်၊ အောက်မေ့လော့။ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်ထဲကထွက်သော နေ့မှစ၍ ဤအရပ်သို့ရောက်သည်
တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်ပြီ။ ၈ဟောရပ်အရပ်၌ ထာဝရဘုရားကို အမျက်တော်ထွက်စေသဖြင့်၊
သင့်ကို ဖျက်ဆီး လောက်အောင် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ၉ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့် ဖွဲ့သော
ပဋိညာဉ်တရားကို ရေးထားသော ကျောက်ပြားတို့ကို ခံယူခြင်းငှာ၊ တောင်ပေါ်သို့ ငါတက်သော အခါ၊
အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မုန့်ကိုမစား၊ ရေကို မသောက်ဘဲ တောင်ပေါ်မှာနေလေ၏။ ၁၀သင်တို့သည်
စည်းဝေးကြသောနေ့၌ ထာဝရဘုရား သည် တောင်ပေါ်မှာ မီးထဲကမြွက်ဆိုတော်မူသော
စကားတော်အလုံးစုံတို့ကို လက်ညှိုးတော်ဖြင့်ရေးထားသော ကျောက်ပြားနှစ်ပြားတို့ကို ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့အားအပ်ပေးတော်မူ၏။ ၁၁အရက်လေးဆယ် စေ့သောအခါ၊ ထိုပဋိညာဉ် ကျောက်ပြားနှစ်ပြား ကို
ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားပေးတော်မူလျှင်၊ ၁၂သင်သည်ထ၍ အလျင်အမြန် ဆင်းသွားလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ
သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော သင်၏လူတို့သည် ဖောက်ပြန်၍၊ ငါမှာထားသော လမ်းမှအလျင်အမြန်လွှဲ၍၊
ရုပ်တုကိုသွန်းကြ ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ဤလူမျိုးကို ငါကြည့်မြင်ပြီ။
လည်ပင်းခိုင်မာသော အမျိုးဖြစ်၏။ ၁၄သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကိုရှိစေလော့။ သူတို့ကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ သူတို့နာမကိုလည်း
ကောင်းကင်အောက်မှာ ငါချေမည်။ သင့်ကိုမူ ကား၊ သူတို့ထက်အားကြီး၍ များပြားသော
အမျိုးဖြစ်စေမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၅ထိုအခါ ငါသည် ပဋိညာဉ်ကျောက်ပြား နှစ်ပြားကိုကိုင်လျက်၊
လှည့်၍ မီးလောင်သော တောင်ပေါ်ကဆင်းလာ၏။ ၁၆သင်တို့သည် သင်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
ပြစ်မှား၍၊ နွားသငယ်ရုပ်တုကို သွန်းကြောင်းနှင့် ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ သောလမ်းမှ အလျင်အမြန်
လွှဲသွား ကြောင်းကို ငါသည်ကြည့်မြင်လျှင်၊ ၁၇လက်နှစ်ဘက်နှင့်ကိုင်သော ကျောက်ပြားကို ချ၍၊
သင်တို့မျက်မှောက်၌ ငါချိုးဖွဲ့၏။ ၁၈သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို အမျက်တော်ထွက်စေခြင်းငှာ၊ ရှေ့တော်၌
ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသော အပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့်၊ ငါသည်အရင်ပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြပ်ဝပ်၍
အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုမသောက်ဘဲနေရ၏။ ၁၉အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ အလွန်ပြင်းစွာ ထွက်သော အမျက်တော်အရှိန်ကို ငါကြောက်၏။ သို့ရာတွင်
ထာဝရဘုရားသည် ငါ့စကားကို တဖန်နား ထောင်မူ၏။ ၂၀ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အာရုန်ကို
ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ အလွန်အမျက် ထွက်တော်မူသောကြောင့်၊ အာရုန်အဘို့ ကိုလည်း ဆုတောင်းလေ၏။

၂၁သင်တို့ဒုစရိုက်တည်း ဟူသော သင်တို့လုပ်သော နွားသငယ်ကို ငါယူသဖြင့် အရည်ကျို၍၊
အမှုန့်ဖြစ်အောင် ညက်ညက်ချေပြီးလျှင်၊ တောင်ထဲက ထွက်သော ချောင်းရေပေါ်မှာ ချပစ်လေ၏။
၂၂တဗေရအရပ်၊ မဿာအရပ်၊ ကိဗြုတ်ဟတ္တဝါအရပ်၌လည်း၊ သင်တို့သည်ထာဝရဘုရားကို
အမျက်တော်ထွက်အောင်ပြုကြ၏။ ၂၃ကာဒေရှဗာနာအရပ်၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားက၊ သွား၍
ငါပေးသောပြည်ကို သိမ်းယူကြလော့ဟု သင်တို့ကိုစေခိုင်းတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့သည် သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကို မယုံ၊ စကားတော်ကို
နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။ ၂၄ငါသိကျွမ်းသော နေ့မှစ၍၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်လျက်နေကြပြီ။
၂၅ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု မိန့်တော်မူသော ကြောင့်၊ ငါသည် အရင်ပြပ်ဝပ်သကဲ့သို့၊
အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးပြပ်ဝပ်လျက်နေရ၏။ ၂၆ထာဝရ ဘုရားအားလည်း၊ အိုအရှင်ဘုရားသခင်၊
တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ရွေးတော်မူ၍၊ အားကြီးသော လက်တော်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသော
ကိုယ်တော်၏ အမွေဥစ္စာဖြစ်သော ဤလူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မမူပါနှင့်။ ၂၇ကိုယ်တော်၏ ကျွန် အာဗြဟံ၊
ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ ဤလူမျိုးသည် ခိုင်မာသော သဘောရှိ၍၊ ပြစ်မှားမိသော
ဒုစရိုက်အပြစ်ကို မှတ်တော်မမူပါနှင့်။ ၂၈သို့မဟုတ်အကျွန်ုပ်တို့ကို နှုတ်ဆောင်တော် မူသော ပြည်သားတို့က၊
ထာဝရဘုရားသည် ဂတိထားသောပြည်သို့ သူတို့ကို ဆောင်သွင်းခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သောကြောင့်၎င်း၊
သူတို့ကိုမုန်းသောကြောင့်၎င်း၊ တော၌သတ်လိုသောငှာ ထုတ်သွားပြီဟု ဆိုကြပါလိမ့်မည်တကား။
၂၉ဤလူတို့သည်ကား၊ မဟာတန်ခိုးတော်နှင့် လက်ရုံးတော်ကို ဆန့်သဖြင့် နှုတ်ဆောင်တော်မူသော
ကိုယ်တော်၏ အမွေလူဖြစ်ကြပါသည်ဟု ငါသည်ဆုတောင်းလေ၏။

၁၀

၁ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက၊ အရင်ကျောက်ပြားနှစ်ပြားနည်းတူ၊ ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ခုတ်ဦးလော့။
ငါ့ရှိရာသို့ တက်လာလော့။ သေတ္တာကိုလည်းလုပ်လော့။ ၂သင်ချိုးဖဲ့သော အရင်ကျောက်ပြား၌
စကားပါသည်အတိုင်း၊ နောက်ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ငါရေးထားဦးမည်။ သင်သည်ထိုကျောက်ပြားကို
သေတ္တာထဲမှာ ထားရမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၃ငါသည်လည်း၊ အကာရှသစ်သားဖြင့်
သေတ္တာကိုလုပ်၍၊ အရင်ကျောက်ပြား နည်းတူ ကျောက်ပြား နှစ်ပြားကိုခုတ်ပြီးမှ၊ ထိုကျောက်ပြားကို
ကိုင်လျက် တောင်ပေါ်သို့ တက်လေ၏။ ၄သင်တို့စည်းဝေးသော နေ့၌ထာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်မှာ
မီးထဲကမိန့်မြွက်တော်မူသော ပညတ်တော် ဆယ်ပါးတို့ကို၊ အရင်စာ၌ လာသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
ရေးထား၍ ငါ့အား ပေးတော်မူ၏။ ၅ငါသည်လည်းလှည့်၍ တောင်ပေါ်က ဆင်းသဖြင့်၊ လုပ်ပြီးသော
သေတ္တာထဲ၌ ထိုကျောက်ပြားကို ထား၍၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသေတ္တာထဲ၌
ယခုရှိ၏။ ၆ငါသည်တောင်ပေါ်မှာ အရင်နေသော ကာလနှင့်အမျှ၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး တဖန်နေပြန်၍၊
ထိုအခါ၌လည်း ထာဝဂ္ဂဘုရားသည် သင်တို့ကိုမဖျက်ဆီးမည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။
၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထလော့။ ဤလူမျိုးအားပေးခြင်းငှာ၊ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆိုသော
ပြည်သို့သူတို့သည် သွား၍သိမ်းယူမည် အကြောင်း၊ သူတို့ရှေ့မှာ ခရီးသွားလော့ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။
၈ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မောသရုတ်အရပ်မှ ခရီးသွား၍၊ ဗယ်ာကန်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။
ထိုအရပ်မှ ခရီးသွား၍ ဟောရဂိဒ်ဂဒ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှ ခရီးသွား၍ ချောင်းမြစ်များရာ
ယုဗ္ဗာသအရပ်၌ စားခန်းချ ကြ၏။ ထိုအရပ်မှ ခရီးသွား၍ ဧဗြောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှ
ခရီးသွား၍ ဧဇယုန်ဂါဗာအရပ်၌ စားခန်းချ ကြ၏။ ထိုအရပ်မှခရီးသွား၍ ဇိနတောကာဒေရှအရပ်၌
စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှခရီးသွား၍ ဟောရတောင်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်၌ အာရုန်သည်
အနိစ္စရောက်၍၊ သူ့ကိုသင်္ဂြိုဟ်ရ၏။ သူ၏သား ဧလာဇာသည် အဘ၏ အရာ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို
ဆောင်ရ၏။ ၁၀လေဝိသာတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာကို ထမ်းစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ရှေ့တော်၌

ရပ်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှာ၎င်း၊ အခွင့်တော်နှင့် ကောင်းကြီးပေးစေ ခြင်းငှာ၎င်း၊
ယနေ့တိုင်အောင် ထိုသူတို့ကို ခွဲခန့်တော်မူ၏။ ၁၁ထိုကြောင့် လေဝိသားတို့သည် ညီအစ်ကိုတို့နှင့် ရော၍
အဘို့ကိုမပိုင်၊ အမွေကိုမခံရ။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
သူတို့ခံရသော အမွေဖြစ်တော်မူ၏။

၁၂အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ လမ်းတော်သို့
လိုက်သွားခြင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ချစ်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊
၁၃သင်၏အကျိုးကို ထောက်၍ ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း
အမှုမှတပါး၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်အမှုကို တောင်းတော်မူသနည်း။
၁၄မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်ဘဝဂ်ကို၎င်း၊ မြေကြီးနှင့် မြေကြီးတန်ဆာရှိသမျှကို၎င်း၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပိုင်တော်မူ၏။ ၁၅သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့ကို
ချစ်ခင် မြတ်နိုး၍၊ ယနေ့ရှိသကဲ့သို့၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်တည်းဟူသော သင့်ကို၊ အခြားသောလူမျိုး
တကာတို့တွင် ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ၁၆သို့ဖြစ်၍ သင်၏နှလုံးအရေဖျားကို လှီးဖြတ်လော့။
နောက်တဖန်ခိုင်မာ သောလည်ပင်းမရှိစေနှင့်။ ၁၇အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊
ဘုရားတို့၏ဘုရား၊ သခင်တို့၏သခင်၊ ကြီးမြတ်သောဘုရား၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ၍ ကြောက်မက်ဘွယ်
သောဘုရား၊ လူမျက်နှာကို မထောက်၊ တံစိုးကို မစားဘဲ၊ ၁၈မိဘမရှိသောသူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမဘက်၌
တရားစီရင်၍၊ ဧည့်သည်အာဂန္တုတို့ကို စုံမက်သဖြင့်၊ အဝတ်အစားတို့ကို ပေးသနားသော
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၉သို့ဖြစ်၍ ဧည့်သည်တို့ကို ချစ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်
အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြဘူးပြီ။ ၂၀သင်၏ဘုရားသည်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ အမှုတော်ကို
ဆောင်ရွက်ရမည်။ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်ရမည်။ နာမတော်အားဖြင့် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုရမည်။
၂၁ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဂုဏ်အသရေ၊ သင်၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်သည်ကိုယ့်မျက်စိနှင့်
မြင်သည်အတိုင်း၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုအရာကြီးတို့ကို သင့်အဘို့ပြုတော်မူပြီ။ ၂၂သင်၏
ဘိုးဘေးတို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့် လူခုနစ်ဆယ်မျှသာ ရှိလျက်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆင်းသွားကြ၏။
ယခုမူကား၊ အရေအတွက်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကြယ်နှင့် အမျှသင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
များပြားစေတော်မူပြီ။

၁၁

၁သို့ဖြစ်၍ သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ချစ်ရမည်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်၊
မှာထားတော် မူသော ပညတ်တော်တို့ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ရမည်။ ၂သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ဆုံးမတော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို၎င်း၊ အားကြီးသောလက်ရုံးဆန့်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊
၃ထူးဆန်း သော တန်ခိုးတော်ကို၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းနှင့်
ပြည်သူပြည်သားများတို့အား ပြုတော်မူသောအမှုကို၎င်း၊ ၄အဲဂုတ္တုစစ်သူရဲ အလုံးအရင်းတည်း
ဟူသောမြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲတို့အား ပြုတော်မူသောအမှုကို၎င်း၊ သင်တို့ကိုလိုက်သော သူတို့ကို
ဒေါ်ပင်လယ်ရေ လွှမ်းမိုးစေ၍၊ ယနေ့တိုင်အောင် ဖျက်ဆီးတော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ ၅ဤအရပ်သို့ မရောက်မီ၊
တော်၌လှည့် လည်စဉ်တွင် သင်တို့အားပြုတော်မူသော အမှုကို၎င်း၊ ၆ရုဗင်အမျိုး၊ ဧလျာဘသားဒါသန်နှင့်
အဘိရံတို့ အားပြုတော်မူသောအမှုကို၎င်း၊ မြေကြီးသည် မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်၍ သူတို့ နှင့်အိမ်သူအိမ်သားများ၊
တဲများ၊ သူတို့၌ ရတတ်သမျှသော ဥစ္စာပစ္စည်းများကို၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အလယ်၌၊
မျိုကြောင်းကို၎င်း မသိမမြင်သော သင်တို့၏ သားသမီးတို့အား ငါမပြော၊ သင်တို့ကိုယ်တိုင်သိမှတ်ကြလော့၊
၇ထာဝဘုရားပြုတော်မူသော အမှုကြီး အလုံးစုံတို့ကို သင်တို့သည်ကိုယ်တိုင် မြင်ကြပြီ။ ၈ထို့ကြောင့်၊
သင်တို့သည်သွား၍ ဝင်စားလတ္တံ့သော ပြည်ကို ကြီးစွာသော ခွန်အားနှင့် ဝင်စားမည်အကြောင်း၊

ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့နှင့် သူတို့အမျိုးအနွယ် အားပေးခြင်းငှာ ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၊
နို့နှင့် ပျားရည်စီးသောပြည်၌ သင်တို့အသက် တာရှည်မည်အကြောင်း၊ ယနေ့ငါမှာ ထားသမျှသော
ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ၁၀သင်တို့သွား၍ ဝင်စားလတံ့သော ပြည်သည်ကား၊ ယာလုပ်သကဲ့သို့
မျိုးစေ့ကြဲ၍ ခြေဖြင့် ရေလောင်းရသော ပြည်တည်းဟူသော သင်တို့ထွက်လာသော အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်
တူသည်မဟုတ်။ ၁၁သင်တို့သွား၍ ဝင်စားလတံ့သော ပြည်သည် တောင်များ၊ ချိုင့်များနှင့်ပြည့်စုံ၍ မိုဃ်းရေကို
သောက်သောပြည်၊ ၁၂သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားပြုစု၍ တစ်နှစ်ပတ်လုံး ကြည့်ရှုတော်မူ
သောပြည်ဖြစ်၏။

၁၃သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်မည်
အကြောင်း၊ ယနေ့ငါမှာထား သမျှသော ပညတ်တို့ကို စေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊ ၁၄သင်တို့သည် စပါး၊ စပျစ်ရည်၊
ဆီတို့ကို စုသိမ်း ခြင်းငှာ အရင်မိုဃ်း၊ နောက်မိုဃ်းတည်းဟူသော သင်တို့ပြည်နှင့်ဆိုင်သော မိုဃ်းရေကို
ငါပေးမည်။ ၁၅သင်တို့သည် ဝစွာစားရမည်အကြောင်း၊ သင်တို့တိရစ္ဆာန်များအဘို့ လွင်ပြင်၌ မြက်ပင်ကို
ငါပေါက်စေမည်၊ ၁၆သင်တို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို စွဲ၍ လမ်းမလွဲ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြု
ကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုကြလော့။ ၁၇သို့မဟုတ်
ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်ထွက်၍ မိုဃ်းမရွာ။ မြေ၏ အသီးအနှံကို မဖြစ်စေခြင်းငှာ၊
မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုပိတ်တော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ကောင်းမွန်သော ပြည်၌ သင်တို့သည်
အလျင်အမြန် ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၈သို့ဖြစ်၍ ငါဟောပြောသော ဤစကားကို စိတ်နှလုံး၌
သွင်းထား၍၊ လက်၌လက္ခဏာ သက်သေဘို့ရာရင်း၊ မျက်စိကြားမှာ သင်းကျစ်ကဲ့သို့ရင်း၊ ချည်ထားရကြမည်။
၁၉ထိုစကားကို သင်တို့သည် အိမ်၌ထိုင်လျက်နေ သည်ဖြစ်စေ၊ ခရီးသွားသည်ဖြစ်စေ၊ အိပ်လျက်ထလျက်
ရှိသည်ဖြစ်စေ ဟောပြော၍၊ သားသမီးတို့အား သွန်သင်ရကြမည်။ ၂၀အိမ်တံခါး မြို့တံခါး၌လည်း
ရေးထားရကြမည်။၂၁သို့ပြုလျှင် ထာဝရဘုရားသည် ဘိုးဘေးတို့အား ပေးခြင်းငှာ ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌
သင်တို့အသက်၊ သားသမီးများ အသက်တာသည်၊ ကောင်းကင်၌ အသက်တာရှည်သကဲ့သို့၊ မြေကြီးပေါ်မှာ
တာရှည်ရလိမ့်မည်။ ၂၂သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ချစ်သောစိတ်နှင့်
လမ်းတော်သို့လိုက် ၍၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်မှီဝဲ မည်အကြောင်း၊ ငါမှာထားသမျှသော ဤပညတ်တို့ကို
ကျင့်အံ့သောငှာ သတိနှင့် စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ၂၃ထာဝရဘုရားသည် ဤလူမျိုးခပ်သိမ်းတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ
နှင်ထုတ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည်ကိုယ့်ထက် အားကြီး၍ များပြားသောလူမျိုးတို့ကို အစိုးရကြလိမ့်မည်။
၂၄သင်တို့သည် ခြေနှင့်နင်းသမျှသော အရပ်ကိုပိုင်သဖြင့်၊ တောမှစ၍ လေဗနုန်တောင်တိုင်အောင်၎င်း၊
ဥဖရတ်မြစ်ကြီးမှစ၍ ပင်လယ်ကမ်းနား တိုင်အောင်၎င်း၊ မြေတရှောက်လုံးသည် သင်တို့၏
နိုင်ငံအဝင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၅သင်တို့ရှေ့မှာ အဘယ်သူမျှ မရပ်မနေနိုင်အောင်၊ သင်တို့နင်းသော မြေအရပ်၌
ရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကိုသင်တို့ကို ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မည် အကြောင်း၊ သင်တို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်။

၂၆ယနေ့ကောင်းကြီးပေးခြင်းနှင့် ကျိန်ခြင်းတည်းဟူသော ဤနှစ်ပါးကို သင်တို့ရှေ့မှာ ငါထား၏။
၂၇ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို နားထောင်လျှင်မူကား၊
ကောင်းကြီး ပေးခြင်း၊ ၂၈သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို နားမထောင်၊
ယနေ့ငါမှာထားသော လမ်းမှလွဲရှောင်၍၊ မသိဘူးသော အခြားတပါးသော ဘုရားကို မှီဝဲဆည်းကပ်လျှင်
မူကား ကျိန်ခြင်းကို ငါထား၏။ ၂၉သင်တို့သည် သွား၍ဝင်စားလတံ့သောပြည်သို့
သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဆောင်သွင်း တော်မူပြီးမှ၊ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို
ဂေရဇိမ်တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ကျိန်ခြင်းကို ဧဗလတောင်ပေါ်၌၎င်း တင်ထားရကြမည်၊ ၃၀ထိုတောင်တို့သည်
ယော်ဒန်မြစ်အနောက်၊ နေဝင်ရာဘက်မှာ ခါနနိလူတို့နေရာအရပ်တည်း ဟူသော၊

မောရေသပိတ်တောအနား၊ ဂိလဂါလမြို့နှင့် ဆိုင်သော လွင်ပြင်၌ရှိသည် မဟုတ်လော။ ၃၁သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ပြည်ကို ဝင်းစားခြင်းငှာ၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ကူးသွား၍၊
ထိုပြည်ကို ဝင်စားလျက်နေရကြမည်။ ၃၂ယနေ့ငါထား သမျှသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုကျင့်အံ့သောငှာ
စောင့်ရှောက်ရကြမည်။

၁၂

၁သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သမျှသော ကာလပတ်လုံးဝင်စားစေခြင်းငှာ
သင်တို့ဘိုးဘေး ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်၌ ကျင့်အံ့သောငှာ
စောင့်ရှောက်ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ ချက်များဟူမူကား၊ ၂သင်တို့အစိုးရသော လူမျိုးတို့သည် တောင်ကြီး၊
တောင်ငယ်အပေါ်၊ စိမ်းသော သစ်ပင်အောက်၌ မိမိတို့ဘုရားများကို ဝတ်ပြုရာအရပ်ရှိသမျှတို့ကို
ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။ ၃သူတို့ ယဇ်ပလ္လင်များကိုလည်းဖျက်ရမည်။ ရုပ်တုများကို ဖြိုချရမည်။
အာရှရပင်များကို မီးရှို့ရမည်။ ထုလုပ်သော ဘုရားဆင်းတုများကို ခုတ်လှဲရမည်။ ထိုအရပ်၌ ထိုဘုရားတို့၏
နာမကိုပင်ပယ်ရှင်းရမည်။ ၄သူတို့ပြုသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား
မပြုဘဲ၊ ၅သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့အမျိုးအနွယ်ရှိသမျှတို့တွင် နာမတော်ကို
တည်စေတို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်တည်းဟူသော ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ကိုရှာ၍
လာရကြမည်။ ၆ထိုအရပ်သို့ သင်တို့သည် မီးရှို့ရာ ယဇ်အစရှိသောယဇ်များ၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ပူဇော်သက္ကာ၊
အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာမှစ၍၊ သိုးနွားတွင် အဦးဘွားသော သားငယ်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။
၇ထိုအရပ်၌ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စားရကြမည်။ ပြုလေရာရာ၌ သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် ရွှင်လန်း
ခြင်းကို ပြုရကြမည်။ ၈ယခုကာလ၊ ဤအရပ်၌ပြုသကဲ့သို့၊ ထိုအရပ်၌ လူတိုင်းကိုယ်ဥာဏ်ကို ကိုလိုက်၍
မပြုရကြ။ ၉သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော အမွေခံရာ ချမ်းသာထဲသို့ သင်တို့သည်
မဝင်ရကြသေး။ ၁၀သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ကူး၍၊ သင်တို့ အမွေခံရာဘို့ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်၌ နေကြသောအခါ၊ ရန်သူအပေါင်းတို့ လက်မှသင်တို့ကို
ကယ်နှုတ်တော်မူသဖြင့် ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြသောအခါ၊ ၁၁နာမတော်ကို တည်စေတို့ရာ၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရ ဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်ရှိရမည်။ ထိုအရပ်သို့ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း၊ သင်တို့
မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသောယဇ်များ၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာ၊
ထာဝရဘုရားအား ဂတိရှိသည်အတိုင်း၊ မြတ်သောပူဇော်သက္ကာတို့ကို ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။ ၁၂ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊
သားသမီး၊ ကျွန်ယောက်ျား မိန်းမတို့နှင့် ကိုယ်အဘို့မရှိ၊ အမွေမခံရဘဲ၊ သင်တို့၌ တည်းခိုသော
လေဝိသားတို့သည် သင်တို၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။
၁၃တွေ့မြင်ရာရာအရပ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကို မပူဇော်ရမည် အကြောင်းသတိပြုကြလော့။
၁၄သင်တို့အမျိုးတမျိုးတွင် ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်၍၊
ငါမှာထားသမျှကို ပြုရကြမည်။ ၁၅သို့ရာတွင် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ စားချင်သောအလိုသို့လိုက်၍
သတ်စားရသော အခွင့်ရှိကြ၏။ သင်မင်၊ ဒရယ်ကို စားသကဲ့သို့၊ စင်ကြယ်သောသူ၊
မစင်ကြယ်သောသူတို့သည် အတူစားရကြမည်။ ၁၆သို့ရာတွင်အသွေးကိုမစားရ။ ရေကိုသွန်သကဲ့သို့
မြေပေါ်မှာသွန်ရမည်။

၁၇စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီဆယ်တို့တွင် ပူဇော်သော တဘို့၊ သိုးနွားတွင် အဦးဘွားသော သားငယ်၊
သစ္စာဂတိ နှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီမြှောက်ရာ
ပူဇော်သက္ကာတစုံတခုကိုမျှ၊ သင်တို့သည် ကိုယ်နေရာအရပ်၌ မစားရကြ။ ၁၈သင်တို့၏

ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်၌၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ
ကိုယ်တိုင်မှစ၍သားသမီး၊ ကျွန်ယောကျ်ားမိန်းမ၊ တည်းခိုသော လေဝိသားတို့သည် စားရကြမည်။
ပြုလေရာရာ၌ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။ ၁၉မြေကြီး
ပေါ်မှာ အသက်ရှင်သမျှသော ကာလပတ်လုံး၊ လေဝိသားတို့ကို မမေ့လျော့မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့၊
၂၀သင်၏ဘုရာသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဂတိတော်ရှိသည် အတိုင်း၊ သင်၏နေရာပြည်ကို
ကျယ်စေတော်မူသောအခါ၊ သင်သည်အမဲသားကို စာချင်သောစိတ်ရှိ၍၊ အမဲသားကိုငါ စားမည်ဟု ဆိုလျှင်၊
စားချင်တိုင်းစားရသောအခွင့်ရှိ၏။ ၂၁သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်ကို တည်စေတို့ရာ
ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်သည် သင့်နေရာနှင့် ဝေးလွန်းလျှင်၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော သိုးနွားကို၊
ငါမှာထားသည်အတိုင်းသတ်၍၊ သင့်နေရာ အရပ်၌ စားချင်တိုင်းစားရသော အခွင့်ရှိ၏။ ၂၂သမင်၊
ဒရယ်ကိုစားသကဲ့သို့စားရမည်၊ စင်ကြယ်သောသူ၊ မစင်ကြယ် သောသူတို့သည် ရောနှော၍ စားရသော
အခွင့်ရှိကြ၏။ ၂၃သို့ရာတွင်၊ အသွေးကိုမစားမည်အကြောင်း၊ သတိပြုလော့။ အသက်သည် အသွေး၌
တည်၏။ အသားနှင့်တကွ အသက်ကိုမစားရ။ ၂၄ထို့ကြောင့် အသွေးကို မစားရ၊ ရေကိုသွန်သကဲ့သို့
မြေပေါ်မှာသွန်ရမည်။ ၂၅သင်သည် ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မူဘွယ်သောအမှုကို ပြုသဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍
သားမြေးတို့သည် ချမ်းသာစွာ နေရမည် အကြောင်း၊ အသွေးကိုရှောင်ရမည်။ ၂၆သင်၌ သန့်ရှင်းသော
ပူဇော်သက္ကာ၊ သစ္စာဂတိအတိုင်းပြုသော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ယူ၍၊ ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်
မူသောအရပ်သို့ သွားရမည်၊ ၂၇အသားနှင့်အသွေးကိုရောနှော၍၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရမည်။ ယဇ်ကောင်အသွေးကို၊ သင်၏ဘရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ သွန်းလောင်း၍၊ အသားကို စားရမည်။ ၂၈သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
နှစ်သက်မြတ်နိုးတော်မူဘွယ်သော အမှုကိုပြုသဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားမြေးအစဉ်အဆက်တို့သည်
ချမ်းသာစွာနေရမည်အကြောင်း၊ ငါမှာထား သမျှသော ဤစကားတို့ကို စေ့စေ့နားထောင်၍
စောင့်ရှောက်လော့။ ၂၉သင်သွား၍ ဝင်စားလတံ့သော ပြည်၌ရှိသော လူမျိုးတို့ကို၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာ ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာပြည်၌ သင်သည်
ဝင်၍နေသောအခါ၊ ၃၀သူတို့သည် သင့်ရှေ့မှာ ပျက်စီးသောနောက်၊ သူတို့ အကျင့်အတိုင်းသင်ကျင့်၍
အပြစ်မရောက် မည်အကြောင်း၊ ထိုလူမျိုးတို့သည် သူတို့ဘုရားများကို အဘယ်သို့ ဝတ်ပြုသနည်း။
ထိုနည်းတူ ငါပြုမည်ဟု သူတို့ဘုရားဝတ်ကို မမေးမြန်းမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုလော့။
၃၁သူတို့ပြုသကဲ့သို့၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအားသင်မပြုရ။ သူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရား
စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူသမျှတို့ကို သူတို့၏ဘုရား၌ပြုကြပြီ။ ကိုယ်သားသမီးကိုပင် သူတို့ဘုရားအား ဝတ်ပြု ၍
မီးရှို့ကြပြီ။ ၃၂ငါမှာထားသမျှတို့ကို ကျင့်အံ့သောငှာစောင့်ရှောက်လော့၊ ထပ်၍မပိုရ၊ နှုတ်၍မလျော့စေရ။

၁၃

၁သင်တို့တွင်ပရောဖက်ပြုသောသူ၊ အိပ်မက်ကို မြင်သောသူသည်ပေါ်လာ၍၊ ၂သင်တို့မသိသော
အခြား တပါးသောဘုရားကို ဆည်းကပ်၍ ဝတ်ပြုကြစို့ဟု ပြောဆိုလျက်၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော
အမှုကိုပေး၍၊ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုသည်ပြည့်စုံသော်လည်း၊ ၃ထိုပရောဖက်ပြုသောသူ၊
အိပ်မက်ကို မြင်သောသူတို့၏ စကားကိုနားမထောင်ရ၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်
သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ချစ်သည်မချစ်သည်ကို၊
သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် စုံစမ်းတော်မူ၏။ ၄သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ လိုက်ရကြမည်။ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရကြမည်။
စကားတော်ကို နားထောင်လျက် ဝတ်ပြု၍၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်မှီဝဲ ကြရမည်။ ၅ကျွန်ခံနေရာ
အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့ကို ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူသော သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ

လွှဲစေခြင်းငှာရင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့လိုက်စရာဘို့ မှာထားတော်မူသော
လမ်းမှထွက်စေခြင်းငှာရင်း ဟောပြောသောကြောင့်၊ ထိုပရောဖက်ပြုသူနှင့် အိပ်မက်မြင်သူတို့သည်
အသေသက်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ ထိုသို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သင်တို့အထဲက ပယ်ရှင်း ရကြမည်။
၆သင်၏ညီအစ်ကိုရင်း၊ သင်၏သားသမီး၊ သင်၏ရင်ခွင်၌ နေသောမယား၊ ကိုယ်ကဲ့သို့
မှတ်တတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတစုံတယောက်က၊ သွားကြစို့၊ သင်လည်းမသိ၊ ဘိုးဘေးတို့လည်း မသိသော
အခြားတပါးသော ဘုရား၊ ၇သင့်ပတ်လည်အနီးအဝေး၌ နေသောသူ၊ မြေကြီးစွန်းတဘက်မှသည်
တဘက်တိုင်အောင်၊ ကိုးကွယ်သော ဘုရားကို ဝတ်ပြုကြစို့ဟု တိတ်ဆိတ်စွာသွေးဆောင်လျှင်၊
၈သင်သည်ဝန်မခံရ။ သူ၏စကားကို နားမထောင်ရ။ သူ့ကိုမြင်သော အခါမသနားရ။ နှမြောသဖြင့်ဖွက်၍
မထားရဘဲ၊ သူ့ကိုအမှန်သတ်ရမည်၊ ၉သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစိမ့်သောငှာ၊ သင်သည် အဦးပြုပြီးမှ၊
လူအပေါင်းတို့သည် ပြုရကြမည်။ ၁၀ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့ကို နှုတ်ဆောင်တော်မူသော
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်မှ လွှဲစေခြင်းငှာ ကြံစည်သောကြောင့်၊ ထိုသူကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍
အသေသတ်ရကြမည်။ ၁၁ထိုသိတင်းကို ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကြား၍၊ ထိုသို့သော
အဓမ္မအမှုကို သင်တို့တွင် နောက်တဖန်မပြုဝံ့ဘဲ နေကြလိမ့် မည်။
၁၂အဓမ္မလူတို့သည် သင်တို့အထဲကထွက်၍၊ သင်တို့မသိသော၊ ၁၃အခြားတပါးသော
ဘုရားထံသို့သွား၍ ဝတ်ပြုကြစို့ဟု ပြောဆိုလျက်၊ သူတို့မြို့သူမြို့သားတို့ကို သွေးဆောင်ကြောင်းကို၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်နေစရာဘို့ပေးတော်မူသော မြို့တစုံတမြို့၌
သင်သည်သိတင်းကြားလျှင်၊ ထိုအမှုကိုစေ့စေ့မေးမြန်း စစ်ကြောရမည်၊ ၁၄သိတင်းကြားသည်အတိုင်း
ထင်ရှားစွာ ကေန်မှန်၍၊ ထိုသို့သောစက်ဆုပ်ဘွယ်အမှုကို သင်တို့တွင်အမှန်ပြုမိလျှင်၊ ၁၅ထိုမြို့သူမြို့သား
တို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံရမည်။ မြို့မှစ၍မြို့၌ရှိသော လူနှင့်တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့ကို
ထားနှင့်ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။ ၁၆လုယူရာ ဥစ္စာရှိသမျှကို မြို့လမ်းမအလယ်၌ စုပုံ၍၊ ထိုမြို့နှင့်တကွ
လုယူရာဥစ္စာရှိသမျှကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့မီးရှို့ရမည်။ ထိုမြို့သည် အစဉ်အမြဲ အမှိုက်ပုံ
ဖြစ်ရမည်။ နောက်တဖန်မတည်ဆောက်ရ။ ၁၇ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်အရှိန်ကို ငြိမ်းစေ၍၊
သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင့်ကို ကယ်မသနားတော်မူသဖြင့်
များပြားစေတော်မူမည် အကြောင်း၊ ကျိန်အပ်သော ဥစ္စာတစုံတစ်ခုကိုမျှ မသိမ်းမယူဘဲ၊ အလုံးစုံတို့ကို
စွန့်ပစ်ရမည်။ ၁၈ယနေ့ငါမှာ ထားသည်အတိုင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို
နားထောင်၍ ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်သဖြင့်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
နှစ်သက်တော်မူဘွယ် ပြုသောအခါ၊ ရှေးဂတိတော်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်။

၁၄

၁သင်တို့သည် သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ သားဖြစ်ကြ၏။ သေသောသူအတွက်
အသားကို မခုတ်မရှရ။ မျက်မှောင်ကြားမှာ အမွေးကို မရိတ်ရ။ ၂သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအဘို့၊ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ
ရှိသမျှသောလူမျိုးထက်၊ ကိုယ်တော် ပိုင်ထိုက်သော အမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှာ သင်တို့ကို ရွေးချယ်တော်မူပြီ။
၃စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော အရာကို သင်တို့မစားရ၊ ၄စားရသော တိရစ္ဆာန်ဟူမူကား၊ နွား၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ၅သမင်၊
ဒရယ်၊ ဆတ်၊ ဂျီ၊ ဒိရှုန်၊ စိုင်၊ ဇမေရအစရှိသော၊ ၆ခွါကွဲပြား၍ စားမြုံ့ပြန်သော သားများကို စားရသော
အခွင့်ရှိ၏။ ၇သို့သော်လည်း စားမြုံ့ပြန်သော သား၊ ခွါကွဲပြားသောသားတို့တွင် မစားရသော သားဟူမူကား၊
ကုလားအုပ်၊ အာရနဘက်၊ ရှာဖန်တို့သည် စားမြုံ့ပြန်သော်လည်း၊ ခွါမကွဲပြားသောကြောင့် သင်တို့၌
မစင်ကြယ်။ ၈ဝက်သည် ခွါကွဲပြားသော်လည်း၊ စားမြုံ့မပြန်သောကြောင့်၊ သင်တို့၌မစင်ကြယ်။

အသားကိုမစားရ။ အသေကောင်ကိုလည်း မထိရ။ ၉ရေ၌နေသော တိရစ္ဆာန်တကာတို့တွင်အယပ်နှင့် အကြေးရှိသော တိရစ္ဆာန်ကိုသာ စားရ၏။ ၁၀အယပ်နှင့်အကြေးမရှိသော တိရစ္ဆာန်ကိုမစားရ။ သင်တို့၌မစင်ကြယ်။ ၁၁စင်ကြယ်သောငှက် အမျိုးမျိုးကိုစားရ သောအခွင့်ရှိ၏။ ၁၂မစားရသော ငှက်ဟူမူကား၊ ရွှေလင်းတ၊ ပင်လယ်လင်းတ၊ လင်းယုန်၊ ၁၃၊၁၄ဒါဟ၊ စွန်၊ လင်းတ ကြမ်းမျိုး၊ ၁၅ကျီးမျိုးရှိသမျှ၊ ကုလားအုပ်ငှက်၊ ငှက်ဆိုး၊ ဥဩကြီး၊ သိမ်းမျိုး၊ ၁၆ဇီးကွက်၊ ဇီးကွက်ကြီး၊ ငှက်ကျား၊ ၁၇ဝံပို၊ ဝံလို၊ ကြိုးကြာ၊ ၁၈တောငန်း၊ ဒုံးစပ်မျိုး၊ ဒုံးကုလား၊ လင်းနို့မှစ၍၊ ၁၉အတောင်ရှိလျက် တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှ တို့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ အသားကိုမစားရ။ ၂၀စင်ကြယ်သော ငှက်အမျိုးမျိုးကို စားရသောအခွင့် ရှိ၏။

၂၁အလိုလိုသေသောအကောင်ကို မစားရ။ သင်တို့၌ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားစားစရာဘို့ ပေးရမည်။ သို့မဟုတ် တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့အားရောင်းရမည်။ သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသော လူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ဆိတ်သငယ်ကိုအမိ နို့ရည်နှင့် မပြုတ်မချက်ရ။ ၂၂လယ်ယာ၌ တစ်နှစ်တစ်နှစ်တွင် သိမ်းရသော အသီးအနှံဆယ်ဘို့တဘို့ကို အမှန်ခွဲထားရမည်။ ၂၃သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်ကို တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်၌ စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီမှစ၍၊ သိုး၊ နွားတွင် အဦးဘွားသော သားငယ်ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ရှေ့တော်မှစားရကြမည်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုအစဉ် ကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း၊ သင်ရကြလိမ့်မည်။ ၂၄သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူ သောအခါ၊ နာမတော်ကို တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သည် ဝေးလွန်း၍ ခရီးရှည်လျားသဖြင့်၊ ဥစ္စာဆယ်ဘို့တဘို့ကိုဆောင်၍ မသွားနိုင်လျှင်၊ ၂၅ထိုဥစ္စာကို ရောင်းပြီးမှ၊ ငွေကိုကိုင်လျက်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သို့သွား၍၊ ၂၆စားချင်သော စိတ်အလိုရှိသည် အတိုင်း၊ နွား၊ သိုး၊ စပျစ်ရည်၊ သေရည်အစရှိသော စားချင်သမျှကို ဝယ်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ၊ အိမ်သူအိမ်သားများနှင့် တကွ စားသောက်လျက်၊ ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုကြရမည်။ ၂၇သို့ရာတွင်၊ သင်တို့၌ တည်းခိုသော လေဝိသားဟူမူကား၊ သင်တို့နှင့်ရော၍၊ အဘို့မရှိ၊ အမွေကိုမခံရသောကြောင့်၊ သူ့ကိုမစွန့်မပစ်ရဘဲ၊ ၂၈တတိယနှစ်တွင် သိမ်းသောအသီးအနှံ ဆယ်ဘို့တဘို့ရှိသမျှကို ထုတ်၍ မြို့ထဲမှာ သိုထားရမည်။ ၂၉သင်တို့နှင့်ရော၍ အဘို့မရှိ၊ အမွေကို မခံရသော လေဝိသား၊ သင်တို့နေရာအရပ်၌ ရှိသော တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသော သူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမများတို့သည် လာ၍ ဝစွာစားရကြမည်။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့ပြုလေရာ၌ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည်။

၁၅

၁ ခုနစ်နှစ်တခါ လွှတ်ခြင်းကိုပြုရမည်။ ၂လွှတ်ခြင်းတရားဟူမူကား၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူအား ဥစ္စာကို ချေးငှားသော ကြွေးရှင်မည်သည်ကား၊ ထိုကြွေးကို လွှတ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားလွှတ်ခြင်းကာလ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုကြွေးကို အိမ်နီးချင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်း၌ မတောင်းရ၊ ၃တကျွန်းတနိုင်ငံသား၌ တောင်းရသော အခွင့်ရှိ၏။ ညီအစ်ကို၌ ရှိသော ကိုယ်ဥစ္စာကို မတောင်းဘဲလွှတ်ရမည်၊ ၄သင်၌ ဆင်းရဲသား မရှိစေခြင်းငှာ၊ ထိုသို့ပြုရမည်။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အမွေခံဘို့ရာ အပိုင်ပေးတော်မူသော ပြည်၌ သင့်ကို အလွန်ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ ၅ယနေ့ငါမှာထားသမျှသော ဤပညတ်တို့ကို ကျင့်သုံးမည်အကြောင်း စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို စေ့စေ့နားထောင်လော့။ ၆သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဂတိတော်ရှိသည် အတိုင်းကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် လူမျိုး များတို့အား ချေးငှားရသောအခွင့်ရှိ လိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်အားချေးငှားသော အခွင့်မရှိရ။ သင်သည် လူမျိုးများ တို့ကို အစိုးပိုင်ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်ကို အစိုးမပိုင်ရကြ။ ၇သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ပြည်တွင်၊ မြို့တစုံတမြို့၌

ဆင်းရဲသော ညီအစ်ကိုချင်းရှိလျှင်၊ ထိုဆင်းရဲသော ညီအစ်ကို၌ သင်သည် သနားသော စိတ်ကို မချုပ်တည်းရ၊
လက်ကိုလည်း မပိတ်ရ။ [၈]သင်၏ လက်ကိုသူ့အဘို့ ကျယ်ကျယ်ဖွင့်၍၊ သူ၏ဆင်းရဲပျောက် လောက်အောင်
ချေးငှားရမည်။ [၉]သင့်စိတ်နှလုံး၌ ဆိုးညစ်သော သဘောရှိ၍၊ သတ္တမနှစ်တည်းဟူ သော လွှတ်ရာနှစ်နီးပြီဟု
အောက်မေ့လျက်၊ ထိုဆင်းရဲသော ညီအစ်ကိုကို မနာလိုသော စိတ်ရှိ၍၊ ဘာမျှမပေးဘဲ နေလျှင် သူသည်
ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်သဖြင့်၊ သင်၌ အပြစ်မရောက်မည်အကြောင်း သတိပြုလော့။ [၁၀]အကယ်စင်စစ်
သူ့အားပေးရမည်။ ပေးသောအခါ နှမြောသော စိတ်မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဒါနကြောင့်
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်ပြုလေရာရာ၊ လုပ်ဆောင်လေရာရာ၌
ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ [၁၁]သင့်နေရာပြည်၌ ဆင်းရဲသားမပြတ်ရ။ ထိုကြောင့်၊ သင့်ပြည်၌
ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော ညီအစ်ကိုချင်းတို့အား သင်၏လက်ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ရမည် အကြောင်း ငါမှာထား၏။
[၁၂]သင်၏ညီအစ်ကိုခြင်း၊ ဟေဗြဲအမျိုးယောကျ်ား မိန်းမသည် သင်၌ ကျွန်ဖြစ်၍၊ ခြောက်နှစ်
အစေခံပြီးမှ၊ သတ္တမနှစ်ရောက်လျှင်လွှတ်ရမည်။ [၁၃]လွှတ်သောအခါ၊ လက်ချည်းမလွှတ်ဘဲ၊
[၁၄]သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏သိုးစု၊
ကောက်နယ်တလင်း၊ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းထဲက များစွာပေးရမည်။ [၁၅]သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌
ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကိုင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူကြောင်းကိုင်း
အောက်မေ့ရမည်။ ထိုကြောင့် ဤပညတ်ကိုယနေ့ငါထား၏။ [၁၆]သို့ရာတွင် ကျွန်က၊ ကျွန်တော်သည်
မထွက်မသွားလိုပါ။ ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ချစ်ပါ၏။ နေ၍ပျော် ပါ၏။ ဟုဆိုလျှင်
[၁၇]သင်သည် စူးကိုယူ၍ တံခါး၌ ကျွန်၏နားရွက်ကို ဖောက်ပြီးမှ၊ သူသည် အစဉ်အမြဲကျွန်ခံရမည်။
ထိုအတူကျွန်မ၌လည်း ပြုရမည်။ [၁၈]သင်၏ကျွန်ကိုလွှတ်သောအခါ ခက်သည်ဟူ၍ မထင်ရ။ အကြောင်းမူကား၊
ခြောက်နှစ်ပတ်လုံးအစေခံသဖြင့်၊ သူငှားဆောင်ရွက်သော အမှုနှစ်ဆကို သူသည်ဆောင်ရွက်လေပြီ။
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်လည်း သင်ပြုလေရာရာ၌ ကောင်းကြီး ပေးတော်မူမည်။
[၁၉]သင်၏သိုးနွားတို့တွင် အဦးဘွားသော အထီးရှိသမျှတို့ကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားအဘို့
သန့်ရှင်းစေရမည်။ အဦးဘွားသောနွား၊ အဦးဘွားသောသိုးတို့ကို မသုံးဆောင်ရ။ [၂၀]ထာဝရဘုရား
ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်မှာ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုသိုး၊ နွားတို့ကို
နှစ်စဉ်မပြတ်အိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တိုင်စားရမည်။ [၂၁]ထိုသိုးနွားတို့၌ ခြေဆွံ့၊
မျက်စိကန်းအစရှိသော အင်္ဂါချို့တဲ့ခြင်းအပြစ်၊ အခြားသောအပြစ် တစုံတစ်ခုရှိလျှင်၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ယဇ်မပူဇော်ရ။ [၂၂]သင့်နေရာအရပ်၌ စားရမည်။ သမင်၊ ဒရယ်၊
ကိုစားသကဲ့သို့ စင်ကြယ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သောသူတို့သည် အတူစားရကြမည်။ [၂၃]သို့ရာတွင် အသွေးကို
မစားရ။ ရေကိုသွန်သကဲ့သို့ မြေပေါ်မှာ သွန်ရမည်။

၁၆

[၁]သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အဗိဗလ၊ ညဉ့်အခါ၌ သင့်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်
တော်မူသောကြောင့်၊ အဗိဗလကိုမှတ်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ပသခါပွဲကို ခံလော့။
[၂]ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်ကို တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်၌ သိုးနွားတို့ကို
ယဇ်ပူဇော်၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ပသခါပွဲကိုခံရမည်။ [၃]သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ထွက်လာသော နေ့ရက်ကို တသက်လုံး အောက်မေ့ဘို့ရာ ပသခါပွဲခံစဉ်၊ တဆေးပါသော မုန့်ကိုမစားရဘဲ၊
တဆေးမပါသော မုန့်တည်းဟူသော ဒုက္ခမုန့်ကို ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံးစားရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်
အဲဂုတ္တုပြည်မှ အလျင်တဆော ထွက်လာသတည်း။ [၄]ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး၊ သင့်နေရာပြည်၌ တဆေးပါသော
မုန့်မရှိရ။ ပဌမနေ့ညဦးယံ၌ ပူဇော်သော ယဇ်၏အသားကို တညဉ့်လုံး နံနက်တိုင်အောင် မကျန်ကြွင်းစေရ။
[၅]သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော မြို့အရပ်ရပ်တို့တွင် ပသခါယဇ်ကို ပူဇော်ရသော

အခွင့်ရှိသည် မဟုတ်။ ၆သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ နာမတော်ကို တည်စေတို့ရာ
ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်တွင်၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော အချိန်၊ နေဝင်ရာ
ညဦးယံချိန်၌ ပသခါယဇ်ကို ပူဇော်ရမည်။ ၇သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်မှာ မီးနှင့်ကင်၍ စားပြီးမှ၊ နံနက်အချိန်၌ အိမ်သို့ ပြန်သွားရမည်။
၈ခြောက်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်ကို စားရမည်။ သတ္တမနေ့၌ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အဘို့
ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုနေ့ရက်၌ အလုပ်မလုပ်ရ။
၉စပါးကို ရိတ်စကာလနောက်၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ခုနစ်သိတင်းလွန်မှ၊
၁၀သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ အလိုလို ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။
၁၁သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်တည်စေတို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်တွင်၊
သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ ခုနစ်သိတင်းပွဲကို ခံ၍ သားသမီး၊ ကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမ၊
သင့်နေရာ၌ တည်းခိုသော လေဝိသား၊ ဧည့်သည် အာဂန္တု၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့သည်
ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြမည်။ ၁၂သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကို အောက်မေ့၍၊
ဤပညတ်တရားတို့ကို ကျင့်စောင့်ရမည်။
၁၃စပါးနှင့် စပျစ်ရည်ကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သာကေနေပွဲကို ခံရကြမည်။ ၁၄ထိုပွဲခံစဉ်၊
ကိုယ်တိုင် မှစ၍၊ သားသမီး၊ ကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမ၊ သင့်နေရာ၌ တည်းခိုသော လေဝိသား၊ ဧည့်သည်
အာဂန္တု၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့သည် ရွှင်လန်းခြင်းတို့ပြုရကြမည်။ ၁၅ထာဝရဘုရား
ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်၌၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့၊ ဓမ္မပွဲကိုခံရမည်။
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားသည်၊ တိုးပွားလေရာရာ၊ သင်လုပ်ဆောင်လေရာရာ၌
ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောကြောင့်၊ အမှန်ရွှင်လန်း ခြင်းကို ပြုရမည်။
၁၆အဇုမပွဲခံချိန်၊ ခုနစ်သိတင်းပွဲခံချိန်၊ သကေနေပွဲခံချိန်တည်းဟူသော
တနှစ်တွင်သုံးကြိမ်မြောက်အောင် သင်တို့ယောက်ကျားအပေါင်းတို့သည်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ ရှေ့တော်မှာ မျက်နှာပြရကြမည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
အဘယ်သူမျှလက်ချည်း မပေါ်မလာရ။ ၁၇သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊
လူအသီးသီးတို့သည် တတ်နိုင်သည်အတိုင်း ဆက်ရကြမည်။
၁၈သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော မြို့ရှိသမျှတို့တွင်၊ တရားသူကြီး၊ အရာရှိတို့ကို
သင့်နေရာ ခရိုင်များ၌ အနန့်အပြားခန့်ထားရမည်။ သူတို့သည်၊ လူမျိုးတို့တွင် တရားမှုကို တရားသဖြင့်
စီရင်ကြရမည်။ ၁၉သင်သည် တရားလမ်းမှမလွှဲရ။ လူမျက်နှာကို မထောက်ရ။ တံစိုးကို မစားရ။ တံစိုးသည်
ပညာရှိ မျက်စိကို ကွယ်စေတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏စကားကို ကောက်စေတတ်၏။
၂၀သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေး တော်မူသောပြည်ကို သင်သည်အသက်ရှင်၍ အမွေခံမည်အကြောင်း၊
ဖြောင့်သော တရားလမ်းသို့သာ လိုက်ရမည်။ ၂၀သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ သင်တည်သော
ယဇ်ပလ္လင်အနားမှာ အဘယ်သို့သော အာရှရပင် ကိုမျှမစိုက်ရ၊ ၂၂သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
မုန်းတော်မူသော ရုပ်တုဆင်းတုကို မတည်မထားရ။

၁၇

၁အပြစ်ပါသော သိုး၊ နွား၊ ယုတ်သောလက္ခဏာပါသော သိုး၊ နွားကို၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား အား ယဇ်မပူဇော်ရ။ ထိုသို့သောယဇ်ကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။

၂ ၃သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော မြို့တို့တွင်၊ နေ၊ လ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်
တန်ဆာအစ ရှိသော ငါမြစ်တားသမျှ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကိုသွား၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သဖြင့်၊
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်ကို လွန်ကျူး၍၊ ရှေ့တော်၌၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသော
ယောကျ်ားမိန်းမရှိသည်ဟု၊ ၄သင်သည် သိတင်းကြား၍ စေ့စေ့မေးမြန်းသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုး၌
ထိုစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုကိုပြုမိသည်မှန်လျှင်၊ ၅ထိုဒုစရိုက်ကို ပြုမိသော ယောကျ်ားမိန်းမကို
မြို့တံခါးဝသို့ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ အသေသတ်ရမည်။ ၆သက်သေခံနှစ်ယောက်
သုံးယောက်ရှိလျှင် သေထိုက်သော သူသည် အသေခံရမည်။ သက်သေခံတစ်ယောက် ထဲရှိလျှင် အသေမခံရ။
၇ထိုသူကို အသေသတ်စိမ့်သောငှာ၊ သက်သေခံတို့သည် အဦးပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြုရကြမည်။
ထိုသို့ပြုလျှင်သင်တို့မှ ဒုစရိုက်ကိုပယ် ရကြလိမ့်မည်။

၈သင့်နေရာ မြို့တွင် လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအမှု၊ တရားတွေ့ခြင်းအမှု၊
လူချင်းရိုက်ပုတ်ခြင်းအမှုတို့သည် မင်းရှေ့သို့ရောက်၍ မစီရင်မဆုံးဖြတ်နိုင်လျှင်၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သို့ သွား၍၊ ၉ထိုကာလအခါ တရားသူကြီး
လုပ်သောသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့ရှေ့မှာ အစီရင်ခံရမည်။ သူတို့ သည်လည်းစီရင်ချက်ကို
ဖော်ပြရမည်။ ၁၀ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သားတို့သည်လည်း ဘော်ပြသော
စီရင်ချက်အတိုင်း၊ သင်သည်ပြုရမည်။ သူတို့သွန်သင်သည်အတိုင်း၊ ပြုရခြင်းငှာ စောင့်ရှောက်ရမည်။ ၁၁သူတို့
ဘော်ပြသော ဓမ္မသတ်စီရင်ချက်၊ ကြားပြောသော ဆုံးဖြတ်ချက်ရှိသည်အတိုင်း ပြုရမည်။ သူတို့ပြသော
စီရင်ချက်မှ လကျ်ာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲရ။ ၁၂သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
အမှုတော်ကို စောင့်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ တရားသူကြီး စကားကို နားမထောင်ဘဲ ရဲရင့်စွာပြုသောသူကို
အသေသတ်သဖြင့် ဣသရေလအမျိုးမှ ဒုစရိုက်ကို ပယ်ရမည်။ ၁၃ထိုသတင်းကို လူခပ်သိမ်းတို့သည်
ကြားလျှင် ကြောက်ရွံ့သောစိတ် ရှိသဖြင့် နောက်တဖန် ရဲရင့်စွာ မပြုဘဲနေကြလိမ့်မည်။

၁၄သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်ကို သင်သည် ဝင်စား၍ နေသောအခါ၊
သင်က၊ ငါ့ပတ်လည်၌ နေသော တပါးသော လူမျိုးအပေါင်းတို့နည်းတူ၊ ငါသည် ရှင်ဘုရင်အရာ၌
တစုံတယောက်ကို ချီးမြှောက် မည်ဟုဆိုလျှင်၊ ၁၅သင်၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောသူ၊ ညီအစ်ကို အမျိုးသားချင်းကိုသာ ရှင်ဘုရင်အရာ၌
ချီးမြှောက်ရမည်။ ညီအစ်ကိုအမျိုးသားချင်းမဟုတ်သော တပါး အမျိုးသားကို မချီးမြှောက်ရ။
၁၆ထိုရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်အဘို့များစွာသော မြင်းတို့ကို မမွေးရ။ မြင်းများပြားစေခြင်းငှာ
အဲဂုတ္တုပြည်သို့လူကို မပြန်စေရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုလမ်းသို့ မပြန်မသွားရဟု
ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။ ၁၇သူ၏စိတ်နှလုံးသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း
များစွာသော မယားတို့ကို မယူရ။ ရွှေငွေကိုလည်း များစွာမဆည်းဖူးရ။ ၁၈-၂၀ထိုရှင်ဘုရင်သည်
သားစဉ်မြေးဆက်နှင့်တကွ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ အသက်တာရှည်စွာ စိုးစံခြင်းအလိုငှာ၊ သူ၏ဘုရားသခင်
ကိုကြောက်ရွံ့၍ ဤပညတ်တရား စကားတော်အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်စောင့်အောင်သွန်သင်မည် အကြောင်း၊
သူ၏ညီအစ်ကိုတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ မာနထောင်လွှားသဖြင့်၊ တရားလမ်းမှ လကျာ်ဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့
မလွှဲမည်အကြောင်း၊ နန်းတော်ပေါ်မှာ ထိုင်သောအခါ လေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်၌ရှိသော
ဤဓမ္မပညတ်တရားစာကို ရေးကူး၍လက်ခံစာကို တသက်လုံး စောင့်ရှောက်ကြည့်ရှုဘတ်ရွတ်ရမည်။

၁၈

၁လေဝိသားယဇ်ပုရောဟိတ်အစရှိသော လေဝိသားအပေါင်းတို့သည်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ရော၍ အဘို့မရှိ အမွေမခံရဘဲ၊ ထာဝရဘုရား၏ အမွေတည်းဟူသော
မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို စားရကြမည်။ ၂ထို့ကြောင့်၊ သူတို့သည် ညီအစ်ကိုများနှင့်

အတူအမွေမခံရကြ။ ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း သူတို့၏အမွေဖြစ်တော်မူ၏။
၃လူတို့သည် ယဇ်ပူဇော်သော အခါ၊ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဖြစ်စေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ခံရသော အဘို့ ပခုံးတဘက်၊
ပါးနှစ်ဘက်၊ အအူများကိုင်၊ ၄အဦးသိမ်းသော စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ သိုးမွေးကိုင် လှူရမည်။
၅အကြောင်းမူကား၊ သူမှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် အမှုတော်ကို
အစဉ်ဆောင်ရွက် စေခြင်းငှာ၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့တွင်
သူ့ကိုရွေးကောက် တော်မူပြီ။ ၆ဣသရေလ မြို့ရွာတို့၌ တည်းခိုသော လေဝိသား တစုံတယောက်သည်၊
ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်ကို ကြည်ညိုသော စိတ်အားကြီး၍ ရောက်လာလျှင်၊
၇ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ နေရာရသော ညီအစ်ကို လေဝိသားအပေါင်းတို့နည်းတူ သူ၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရမည်။ ၈သူ၏အမွေကိုရောင်း၍ရသော ဥစ္စာမှတပါး၊
လေဝိသားများ တို့နှင့် အတူအညီအမျှခံရမည်။

၉သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ပြည်သို့သင်သည် ဝင်စားသောအခါ၊ ထိုပြည်၌
နေသော လူမျိုးတို့ပြုတတ်သော စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုခြင်းငှာ မသင်ရ။ ၁၀သင်တို့တွင်
မိမိသားသမီးကို မီးဖြင့်ပူဇော် သောသူ၊ ဖြစ်လတံ့သောအမှုကို ကိုယ်ဥာဏ်နှင့် ဟောပြောသောသူ၊
ကာလဗေဒင်ကို ကြည့်သောသူ၊ မကောင်းသော အတတ်ကို ပြုစုသောသူ၊ ၁၁ပြုစားတတ်သော သူ၊
နတ်ဆိုးနှင့်ပေါင်းသောသူ၊ ဝိဇ္ဇာအတတ်ကို ပြုစုသောသူ၊ လူသေကို မေးမြန်းသောသူ
တစုံတစ်ယောက်မျှမရှိရ။ ၁၂ထိုသို့ပြုတတ်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။
ထိုစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုများ တို့ကြောင့် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူမျိုးတို့ကို
သင့်ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ ၁၃သင်သည်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စုံလင်ခြင်းရှိရမည်။
၁၄သင်အစိုးရအံ့သော လူမျိုးတို့သည်၊ ကာလဗေဒင်ကို ကြည့်သောသူ၊ ဖြစ်လတံ့သောအမှုကို၊
ကိုယ်ဥာဏ်အားဖြင့် ဟောပြောသောသူတို့စကားကို နားထောင်တတ်ကြ၏။ သင်မူကားထိုသို့ ပြုရအောင်
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အခွင့်ပေးတော်မမူ။

၁၅သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့အထဲ၌ ငါနှင့်တူသော ပရောဖက်
တပါးကို သင့်အဘို့ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ ထိုပရောဖက်၏ စကားကို နားထောင်ရမည်။
၁၆ဟောရပ်အရပ်တွင် စည်းဝေးကြ သောနေ့၌ သင်က၊ နောက်တဖန်အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
စကာတော်အသံကို မကြားရပါစေနှင့်။ ထိုကြီးစွာသောမီးကို မမြင်ရပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်သေမည်ကို
စိုးရိမ်ပါသည်ဟု သင်၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော် ၌ တောင်းပန်သမျှအတိုင်း၊ ၁၇ထာဝဂုဘုရားက
သူတို့စကားသည် လျောက်ပတ် ပေ၏။ ၁၈သူတို့အမျိုးသားခြင်းတို့ အထဲ၌ သင်နှင့်တူသော
ပရောဖက်တပါးကို သူတို့အဘို့ငါပေါ်ထွန်းစေ၍၊ ထိုပရောဖက်နှုတ်၌ ငါ့စကားကို ငါအပ်သဖြင့်
ငါမှာထားသမျှတို့ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရလိမ့်မည်။ ၁၉ထိုပရောဖက်သည် ငါ့အခွင့်နှင့် ဟောပြောသော
ငါ့စကား တို့ကို အကြင်သူသည် နားမထောင်ဘဲနေအံ့၊ ထိုသူကိုငါစစ်ကြောမည်။ ၂၀ငါမမှာထားဘဲ ငါ့အခွင့်ကို
ဆောင်၍ ရဲရင့်စွာ ဟောပြောသော ပရောဖက်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားအခွင့်နှင့် ဟောပြောသော
ပရောဖက်သည် အသေသတ်ခြင်း ကိုခံရမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၁သင်ကလည်း
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် မမူသည်ကို ငါတို့သည် အဘယ်သို့ သိနိုင်သနည်းဟု တွေးတောလျှင်၊
၂၂ပရောဖက်သည် ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်ကို ဆောင်၍ ဟောပြောသည်အတိုင်း အမှုမဖြစ်၊ ဟောပြောသော
စကားမပြည့်စုံလျှင်၊ ထိုစကားကို ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မမူ။ ပရောဖက်သည် ရဲရင့်စွာဟောပြောပြီ။
သူ့ကိုမကြောက်ရ။

၁သင်၏ဘုရာသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်၌နေသော လူမျိုးတို့ကို သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရ ဘုရားပယ်ဖြတ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်သူတို့အရာ၌ ဝင်စား၍၊ သူတို့မြို့၊ သူတို့အိမ်၌
နေသောအခါ၊ ၂သင်၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည် အပိုင်ပေးတော်မူသော ထိုပြည်အတွင်း၌
မြို့သုံးမြို့တို့ကို ခွဲထားရမည်။ ၃လူ့အသက်ကို သတ်မိသောသူ အပေါင်းတို့သည်
ထိုမြို့သို့ပြေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ သင့်အမွေခံစရာဘို့သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားပေးတော်မူသောပြည်ကို သုံးပိုင်းပိုင်း၍လမ်းခရီးလည်းပြင်ဆင်ရမည်။ ၄-၅လူ့အသက်ကိုသတ်မိ၍၊
ကိုယ်အသက် ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့သို့ပြေးရသော သူ၏အမှုဟူကား၊ လူသည် ထင်းခုတ်ခြင်းငှါ
အဘော်နှင့် တောသို့သွား၍ သစ်ပင်ကို ခုတ်လှဲစဉ် အခါ၊ ပုဆိန်သည်အရိုးကျွတ်၍ အဘော်ကို
ထိသောကြောင့်၊ မိမိအဘော် သေအောင် ပြုမိသော သူနှင့် တူ၍၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမရှိဘဲ မိမိအဘော်ကို
အမှတ်တမဲ့သတ်မိသောသူသည်၊ ထိုမြို့တစုံတမြို့သို့ပြေး၍ အသက်ချမ်း သာရလိမ့်မည်။ ၆သို့မဟုတ်
သေစားသေစေသော သူသည် စိတ်မာန်ထစဉ်အခါ၊ လူသတ်ကိုလိုက်လျက် ခရီးဝေး သောကြောင့် မှီ၍
သတ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့မသတ်သင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် မိမိအဘော်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း
မရှိသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကိုမခံထိုက်။ ၇ထိုကြောင့် မြို့သုံးမြို့ကို ခွဲထားရမည်ဟု ငါမှာထား၏။ ၈-
၁၀ယနေ့ ငါမှာထားသမျှသော ဤပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်စောင့်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
ချစ်သောစိတ်နှင့် အစဉ်အမြဲ လမ်းတော်သို့လိုက်လျှင်ရင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏
ဘိုးဘေးတို့အားပေးခြင်း ငှါ ဂတိထားသောပြည်ရှိသမျှကို သင့်အားပေးတော်မူ၍၊ သင်၏ ဘိုးဘေးတို့အား
ကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သင့်နေရာပြည်ကို ကျယ်ဝန်းစေတော်မူလျှင်ရင်း၊ သင်၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာဘို့ ပေးတော် မူသောပြည်၌ အသေမခံထိုက်သောသူသည်
အသေခံ၍လူ့အသက်ကိုသတ်သော အပြစ်သည် သင့်အပေါ် မှာမရောက်မည်အကြောင်း၊ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသော
မြို့သုံးမြို့မှတပါး၊ အခြားသော မြို့သုံးမြို့တို့ကိုထပ်၍ ခွဲထားရမည်။
၁၁တနည်းကား၊ မိမိအဘော်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့သဖြင့်ချောင်းမြောင်း၍ သေအောင်တိုက် သောသူသည်
ထိုမြို့တစုံတမြို့သို့ပြေး၍ ရောက်သော်လည်း၊ ၁၂သူ့နေရာမြို့၌အသက်ကြီးသူတို့သည် လူကိုစေလွှတ်၍
ထိုသူကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သေစေခြင်းငှါ သေစားသေစေသောသူ၏ လက်၌အပ်လိုက်ရကြမည်။ ၁၃သင်၏ မျက်စိ
သည် သူ့ကိုမသနားရ။ သင်သည်ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊
လူအသက်သတ်ခြင်းအပြစ်ကိုဣသရေလအမျိုးမှပယ် ရှင်းရမည်။
၁၄သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားအပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်မှာ အမွေခံရာမြေ၌
ရှေးလူဟောင်းတို့သည် စိုက်ထားနှင့်သောအိမ်နီးချင်း၏မြေမှတ်တိုင်ကိုမရွှေ့ရ။ ၁၅လူသည်ပြုမိသောဒုစရိုက်၊
ပြစ် မှားမိသောအပြစ်ကိုစစ်ကြောသောအခါ၊ သက်သေခံတဦးတည်း ရှိလျှင် သူ၏စကားမတည်ရ။
သက်သေခံနှစ်ဦး၊ သုံးဦးအားဖြင့်စကား ရှိသမျှတို့သည် တည်ရ လိမ့်မည်။ ၁၆မမှန်သော
သက်သေခံတယောက်သည်၊ သူတပါးတဘက် ၌မမှန်သော သက်သေကိုခံလျှင်၊
၁၇တရားတွေ့သောသူနှစ်ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့၎င်း၊ ထိုကာ
လ၌ရှိသောယဇ်ပုရောဟိတ်၊ တရားသူကြီး ရှေ့သို့၎င်း လာသဖြင့်၊ ၁၈တရားသူကြီး တို့သည်စေ့စေ့စစ်ကြော၍
ထိုသက်သေခံသောသူသည် မိမိအဘော်တဘက်၌ မမှန်သောသက်သေကိုခံပြီးလျှင်၊
၁၉မိမိအဘော်၌ပြုမည်ဟုအကြံ ရှိသည်အတိုင်းသူ၌ပြုရမည်။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သင်တို့အထဲကထိုသို့ ပယ်ရှား
ရမည်။ ၂၀ကြွင်းသောသူတို့သည်လည်း ထိုသိတင်းကို ကြား၍ ကြောက်သောကြောင့်၊ နောက်တဖန်
ထိုသို့သောဒုစရိုက်ကိုမပြုဘဲနေကြလိမ့်မည်။ ၂၁သင် ၏မျက်စိသည် မသနားရ။
အသက်အတွက်အသက်ကိုရင်း၊ မျက်စိအတွက်မျက်စိကိုရင်း၊ သွားအတွက် သွားကိုရင်း၊
လက်အတွက်လက်ကိုရင်း၊ ခြေအတွက်ခြေကိုရင်း ဒဏ်ပေး ရမည်။

၂၀

၁သင်သည် ရန်သူတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွားသောအခါ၊ ကိုယ်ထက်သာ၍များသော မြင်း၊ ရထား၊
လူတို့ကိုမြင် သော်လည်းမကြောက်နှင့်။ သင့်ကို
အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား သည် သင့်ဘက် ၌ ရှိတော်မူ၏။
၂စစ်တိုက်ချိန်နီးသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်ချဉ်း၍၊ ၃အိုဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ ယနေ့
သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ရန်သူတို့ကိုချဉ်းပြီ။ သူတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၊
ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ၄အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို
စစ်တိုက်၍ သင်တို့ကို ကယ်တင်ခြင်း အလိုငှါ၊ သင်တို့နှင့်အတူကြွတော်မူသည်ဟု လူတို့အား ပြောဆိုရ
ကြမည်။ ၅ဗိုလ်တို့ကလည်း၊ အိမ်သစ်ကိုဆောက်၍ ဘုရားသခင်၌မအပ်ရသေးသော သူရှိလျှင်၊
မိမိအိမ်သို့ပြန်၍အပ် ပါလေစေ။ သို့မဟုတ်စစ်တိုက်ရာတွင် သေ၍အခြားသောသူသည်
ထိုအိမ်ကိုအပ်လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ၆စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်၍စပျစ်သီးကိုမစားရသေးသောသူ ရှိလျှင်
မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားပါလေစေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက် ရာတွင်သေ၍ အခြားသောသူသည် ထိုစပျစ်သီးကို
စားလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ၇မိန်းမနှင့်လက်ထပ်၍ မသိမ်းရ သေးသောသူရှိလျှင်၊
မိမိအိမ်သို့ပြန်သွားပါလေစေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာတွင်သေ၍ အခြားသောသူသည်
ထိုမိန်းမကိုသိမ်းလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု လူများတို့အားပြောရ ကြမည်။ ၈တဖန်လည်း၊ ဗိုလ်တို့က
ကြောက်တတ်သောသဘောရှိ၍ စိတ်ပျက်သော သူရှိလျှင်၊ မိမိအိမ်သို့ပြန်သွား ပါလေစေ။ သို့မဟုတ်လျှင်
ထိုသူစိတ်ပျက်သကဲ့သို့သူ၏ အဘော်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသည်
ဟုလူအများတို့အား ပြောရကြမည်။ ၉ဗိုလ်တို့သည်လူများတို့အား ထိုသို့ပြောပြီးမှ
တပ်မှူးတို့သည်လူများကိုစစ်ချီစေရမည်။

၁၀သင်သည်မြို့တစုံတမြို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါချဉ်းသောအခါ၊ စစ်ငြိမ်းမည် အကြောင်းကို ဟစ်ကြော်ရမည်။
၁၁ထို မြို့သည်စစ်ငြိမ်းရာ စကားပြေကို ပြန်ပြော၍ မြို့တံခါးကိုဖွင့်ထားလျှင်၊
ထိုမြို့၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် သင့်အား အခွန်ပေး၍ သင့်အမှုကိုထမ်းရကြမည်။
၁၂သို့မဟုတ်စကားပြေမပြောဘဲ သင့်ကိုစစ်တိုက်လျှင်၊ ထိုမြို့ကိုဝိုင်းထား၍၊
၁၃သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်လက်၌ အပ်တော်မူသောအခါ၊ ယောကျ်ား ရှိသမျှ တို့ကို
ထားနှင့် လုပ်ကြံရမည်။ ၁၄မိန်းမ၊ သူငယ်၊ တိရစ္ဆာန်အစရှိသောမြို့၌တွေ့သော ဥစ္စာရှိသမျှကို ကိုယ်ဘို့သိမ်း၍၊
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော သင်၏ရန်သူလက်မှရသော ဥစ္စာကိုစားရ မည်။
၁၅ဤလူမျိုးနေသော မြို့မှတပါး သင်နှင့်ဝေးသော မြို့ရှိသမျှတို့အား ထိုသို့ပြုရမည်။ ၁၆သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာဘို့၊ ဤလူမျိုးနေရာ မြို့တို့၌ အသက်ရှူသော လူသတ္တဝါ
တစုံတယောက်ကိုမျှအသက်မရှင်စေရ။ ၁၇၊၁၈ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိ
လူတို့သည် မိမိတို့ ဘုရားများ၌ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကိုသင့်အားသွန်သင်၍၊ သင်သည်သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုမပြစ်မှား မည်အကြောင်း သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊ ထိုလူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးရမည်။ ၁၉သင်သည် မြို့တစုံ တမြို့ကို
တိုက်ယူခြင်းငှါ ကြာမြင့်စွာ ဝိုင်းထားလျှင်၊ သစ်ပင်များကိုမခုတ်မဖြတ်ရ။ မြေ၌ပေါက်သော အပင်တို့သည်
လူအသက်မွေးဘို့ရာ ဖြစ်သောကြောင့် အသီးကိုသာ စားရမည်။ မြို့ကိုဝိုင်းထားရာ အမှုကိုဆောင်၍ အပင်
ကိုမလှဲရ။ ၂၀သို့ရာတွင် မစားရသော သစ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍၊ သင်နှင့်စစ်တိုက်သော
မြို့ကိုမအောင်မီတိုင်အောင်၊ စစ်တိုက်စရာ တန်ဆာတို့ကို ဆောက်လုပ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။

၂၁

၁သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အပိုင်ပေးတော်မူသော ပြည်တွင်၊ လွတ်လပ်သော အရပ်၌
လူအသေကောင် ရှိသည်ကိုတွေ့၍၊ အဘယ်သူသတ်သည်ကိုမသိလျှင်၊ ၂သင်၌အသက်ကြီးသူ၊ တရားသူကြီး
တို့သည်ထွက်၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်မြို့ရွာများတိုင်အောင် တိုင်းထွာရကြမည်။ ၃အသေကောင်နှင့်
အနီးဆုံးသောမြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့သည် ထမ်းဘိုးတင်ခြင်း၊ စေခိုင်းခြင်းကို မပြုဘူးသေးသော
နွားသငယ်ကိုယူ၍။ ၄လယ်မလုပ် မျိုးစေ့ အကြဲနိုင်အောင် ရေမပြတ်သော ချောင်းသို့ဆောင်သွား၍၊
ထိုချောင်း၌ နွားလည်ပင်းကိုဖြတ်ပြီးမှ၊ ၅သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါလည်း၊ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ကောင်းကြီး ပေးစေခြင်းငှါလည်း
ရွေးချယ်တော်မူသော လေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်ချဉ်း၍ တရားတွေ့ခြင်းအမှု၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း
အမှုရှိသမျှတို့ကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ရကြ မည်။ ၆အသေကောင်နှင့်အနီးဆုံးသော မြို့သားအသက်ကြီးသူ
အပေါင်းတို့သည်၊ ထိုချောင်း၌ လည်ပင်းဖြတ်ပြီးသော နွားမအပေါ်မှာ မိမိတို့လက်ကိုဆေးလျက်၊
၇ငါတို့လက်သည်ဤအသွေးကိုမသွန်း၊ ငါတို့မျက်စိသည်မမြင်။ ၈အိုထာဝရဘုရား၊
ရွေးတော်မူသောကိုယ်တော်၏ လူ ဣသရေလအမျိုးကိုသနားတော်မူပါ၊ မသေထိုက်သော သူကိုသတ်သော
အပြစ်သည်ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလ အမျိုးအပေါ်သို့ရောက်စေတော်မမူပါနှင့် ဟုမြွက်ဆိုရကြမည်။
သို့ပြုလျှင် အသက်ကိုသတ်သော အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။ ၉ထိုသို့သင်သည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ကောင်းသော အမှုကို ပြုသောအခါ၊ မသေထိုက်သောသူ၏ အသွေးကိုပယ်ရှင်းရလိမ့်မည်။
၁၀သင်သည်ရန်သူတို့ကိုစစ်တိုက်သွား၍ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို
သင့်လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် ဘမ်းယူသောအခါ၊ ၁၁ဘမ်းယူသောသူတို့တွင်အဆင်းလှသော
မိန်းမကိုမြင်၍ စုံဘက်ခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်။ ၁၂သင့်အိမ်သို့သူ့ကိုခေါ်သွား၍၊ သူသည် ဦးဆံရိတ်ခြင်း၊
လက်သည်းလှီးဖြတ်ခြင်း တို့ကိုပြုလျက်၊ ၁၃ဘမ်းယူရာအဝတ်ကိုချွတ်ပယ်၍ တလပတ်လုံးမိဘတို့ကိုမြည်
တမ်းလျက် သင့်အိမ်၌ နေပြီးသောနောက်၊ သင်သည်သူနှင့်စုံဘက်၍ သူသည် သင်၏မယားဖြစ်မည်။
၁၄နောက်တဖန် သူ့ကိုမချစ်လျှင်၊ သူ့အလိုအလျောက် သွားသောအခွင့်ကိုပေးရမည်။
သူ့ကိုရှုတ်ချသောကြောင့်ငွေနှင့်မရောင်းရ၊ ကျွန်အရာ၌ မထားရ။
၁၅လင်ချစ်သောမယား၊ မုန်းသောမယား နှစ်ယောက်တို့သည်သားကိုဘွား၍၊ အဦးဘွားသော
သားသည် မုန်းသောမယား၏ သားဖြစ်လျှင်။ ၁၆ထိုသူသည် မိမိအမွေဥစ္စာကို ဝေသောအခါ၊
မုန်းသောမယား၏ သားဦးကိုနှိမ့်ချ၍ ချစ်သောမယား၏ သားကို သားဦးအရာ၌ မချီးမြှောက်ရ။
၁၇မုန်းသောမယား၏သားသည် သားဦးဖြစ်သည်ဟုဝန်ခံ၍၊ နှစ်ဆသော အမွေဥစ္စာကို သူ့အားပေးရမည်။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားသည် အဘ၏ခွန်အားအစအဦးဖြစ်၏။ သားဦးအရိပ်အရာနှင့်ဆိုင်ပေ၏။
၁၈အဘ၌ဆိုးသောသား၊ ခက်ထန်သောသဘောရှိ၍ မိဘစကားကို နားမထောင်သောသား၊ မိဘတို့
ဆုံးမသော်လည်းဆုံးမခြင်းကို မခံသောသားရှိလျှင်။ ၁၉မိဘတို့သည် ထိုသားကို ဆွဲကိုင်၍၊ မြို့၌အသက်ကြီး
သူတို့ရှိရာ မြို့တံခါးဝသို့ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်။ ၂၀အကျွန်ုပ်တို့သားသည်ဆိုးသောသူ၊ ခက်ထန်သော သဘောရှိ၍
အကျွန်ုပ်တို့ စကားကို နားမထောင်သောသူဖြစ်ပါ၏။ စားကြူးသောသူ၊ သောက်ကြူးသောသူ ဖြစ်ပါ၏ဟု
မြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့အား လျှောက်ဆိုရမည်။ ၂၁မြို့သား ယောက်ျားအပေါင်း တို့သည် ထိုသားကို
ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ အသေသတ်ရကြမည်။ ထိုသို့သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပယ်ရှားသဖြင့်၊
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည်ထိုသိတင်းကိုကြား၍ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။
၂၂သေထိုက်သောအပြစ်ရှိသောသူကို သစ်တိုင်၌ ဆွဲ၍သတ်လျှင်။ ၂၃အသေကောင်ကို သစ်တိုင်၌
တညဉ့်လုံးမထားရ။ ထိုနေ့ခြင်းတွင်မြေ၌ဆက်ဆက် မြှုပ်ရမည်။ သစ်တိုင်၌ ဆွဲထားခြင်းကိုခံရသော သူသည်
ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူဖြစ်၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာဘို့ပေးတော်မူသော
ပြည်သည် မညစ်ညူးစေမည့်အကြောင်း ထိုသို့ပြုရမည်။

၂၂

၁သင့်ညီအစ်ကို၏ သိုးနွားသည် လမ်းလွဲသည်ကိုကြည့်၍ မနေရ။ ညီအစ်ကိုထံသို့
ဆက်ဆက်ပြန်ပို့ရမည်။ ၂ညီအစ်ကို ဝေးသော်၎င်း၊ သူ့ကိုမသိသော်၎င်း၊ ထိုသိုးနွားကို
ကိုယ်အိမ်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ညီအစ်ကိုသည်မရှာ၊ သူ၌မအပ်မီတိုင်အောင် ကိုယ်အိမ်၌ ထားရမည်။
၃မြည်းဖြစ်စေ၊ အဝတ်ဖြစ်စေ၊ ညီအစ်ကို၏ ဥစ္စာတစုံတစ်ခုပျောက်၍ သင်တွေ့မိလျှင်၊ ကြည့်၍မနေဘဲ
ထိုအတူပြုရမည်။ ၄ညီအစ်ကို၏ မြည်းနွားသည် လမ်း၌လဲလျက်ရှိသည်ကို ကြည့်၍ မနေရ။
ညီအစ်ကိုနှင့်ဝိုင်း၍ ဆက်ဆက်မစရမည်။

၅မိန်းမသည် ယောကျ်ားအဝတ်ကို မဝတ်ရ။ ယောကျ်ားသည်လည်း မိန်းမအဝတ်ကို မဝတ်ရ။ ထိုသို့
ဝတ်သောသူရှိသမျှတို့ကို သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ၆သစ်ပင်ပေါ်
မြေပေါ်မှာ ငှက်သိုက်၌ ငှက်မသည် အဥများ၊ သားငယ်များကို ဝပ်လျက် နေသည်ကိုတွေ့လျှင်၊
သားငယ်တို့နှင့်အတူ အမိကို မယူရ။ ၇သင်သည်ကောင်းစား၍ အသက်တာရှည်မည်အကြောင်း၊
သားငယ်တို့ကို သိမ်းယူလျှင်လည်း အမိကိုလွှတ် ရမည်။ ၈လူသည်အိမ်မိုးပေါ်ကကျ၍
လူအသက်ကိုသတ်သော အပြစ်မရောက်မည်အကြောင်း၊ အိမ်အသစ်ကို ဆောက်သောအခါ၊ အမိုးနား
ပတ်လည်၌ အဆီးအတားကိုလုပ်ရမည်။ ၉စပျစ်ဥယျာဉ်၌ ခြားနားသော မျိုးစေ့တို့ကို ရောနှော၍မကြဲရ။
ထိုသို့ကြဲလျှင်၊ မျိုးစေ့အသီး၊ စပျစ်ပင်အသီးနှစ်ပါးစလုံး ပျက်လိမ့်မည်။ ၁၀နွားနှင့်မြည်းကိုဘက်၍
လယ်မထွန်ရ။ ၁၁ဝါနှင့်သိုးမွေးကိုရောနှော၍ ရက်သောအဝတ်ကို မဝတ်ရ။
၁၂သင်ခြုံသောအဝတ်စွန်လေးဘက်၌ ပန်းပွားတို့ကို ဆွဲရမည်။

၁၃လူသည် မယားနှင့်ထိမ်းမြားဆက်ဆံပြီးမှ၊ တဖန်ထိုမိန်းမကို မုန်း၍၊ ၁၄ငါသည်
ဤမိန်းမနှင့်ထိမ်းမြား ဆက်ဆံသောအခါ၊ ကညာမစစ်ကြောင်းကို သိရပြီဟု ထိုမိန်းမ၌
ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းကိုပြု၍ သူ့အသရေကို ဖျက်လျှင်၊ ၁၅ထိုမိန်းမ၏ မိဘတို့သည်
ကညာ၏လက္ခဏာသက်သေကိုဆောင်လျက်၊ မြို့၌အသက်ကြီးသူတို့ရှိရာ မြို့တံခါးဝ သို့သွား၍၊
၁၆ထိုမိန်းမ၏အဘက၊ အကျွန်ုပ်သမီးကို ဤလူ၌ အကျွန်ုပ်ပေးစားပါပြီ။ သူသည်အကျွန်ုပ် သမီးကိုမုန်း၍၊
၁၇သင်၏သမီးသည် ကညာမစစ်ကြောင်းကို ငါတွေ့ပြီဟုဆိုလျက် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းကိုပြုပါ၏။ သို့ရာတွင်
ဤသည်ကား၊ အကျွန်ုပ်သမီး၏ ကညာလက္ခဏာ သက်သေဖြစ်ပါ၏ဟု အသက်ကြီးသူတို့အား
လျှောက်ဆိုလျက် ထိုအဝတ်ကို သူတို့ရှေ့မှာလှန်၍ ပြရမည်။ ၁၈ထိုအခါမြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့သည်
ထိုလူကိုယူ ၍ရိုက်ပြီးမှ၊ ၁၉ငွေတပိဿာကို လျော်စေ၍၊ မိန်းမ၏ အဘအား ပေးရမည်။ အကြောင်းမူကား၊
ဣသရေလအမျိုး ကညာ၏အသရေကိုထိုသူဖျက်လေပြီ။ ထိုမိန်းမသည် သူ၏မယားဖြစ်ရမည်။
တသက်လုံးထိုမိန်းမနှင့်မကွာရ။ ၂၀သို့မဟုတ် လင်စကားမှန်၍၊ ထိုမိန်းမ၌ ကညာလက္ခဏာသက်သေ
မရှိလျှင်၊ ၂၁မြို့သားယောကျ်ားတို့သည် ထိုမိန်းမကို အဘအိမ်တံခါးသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍
အသေသတ်ရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အဘအိမ်၌ မတရားသော မေထုန်သို့လိုက်၍
ဣသရေလအမျိုး၌ မိုက်မဲသော အမှုကိုပြုလေပြီ။ ထိုသို့ သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပယ်ရှားရကြမည်။

၂၂လင်ရှိသော မိန်းမနှင့် အခြားသော ယောကျ်ားသင့်နေသည်ကို တွေ့မိလျှင်၊ ထိုယောကျ်ားနှင့်မိန်းမ
နှစ်ယောက်တို့သည် အသေသက်ခြင်းကိုခံရမည်။ ထိုသို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှားရမည်။
၂၃အပျိုကညာကို ယောကျ်ားနှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးမှ၊ အခြားသောယောကျ်ားသည် မြို့ထဲမှာတွေ့၍
သင့်နေလျှင်၊ ၂၄ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို မြို့တံခါးဝသို့ ထုတ်ဆောင်ပြီးလျှင် ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်၍
အသေသတ်ရကြမည်။ မိန်းမသည် မြို့ထဲမှာ ရှိလျက်ပင် မအော်မဟစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ယောကျ်ားလည်း
သူ့မယားကို ရှုတ်ချသောကြောင့်၎င်း၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။
ထိုသို့သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပယ်ရှားရကြမည်။ ၂၅အပျိုကိုယောကျ်ားနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးမှ

အခြားသောယောကျ်ား သည် တောခွ်တွေ့၍ အနိုင်အထက်ပြုလျှင်၊ ထိုယောကျ်ား
တယောက်တည်းကိုသာ အသေသတ်ရမည်။ ၂၆သေထိုက်သောအပြစ် မရှိသော ထိုမိန်းမကို
သင်သည်အဘယ်သို့မျှမပြုရ။ ၂၇အကြောင်းမူကား၊ ယောကျ်ား သည် ထိုမိန်းမကို တောခွ်တွေ့၍
မိန်းမအော်ဟစ်သော်လည်း ကူညီသောသူမရှိသောကြောင့်၊ ထိုအမှုသည် လူချင်းတယောက်ကိုတယောက်
ရန်ပြု၍ သတ်သောအမှုနှင့်တူ၏။ ၂၈ယောကျ်ားနှင့်မထိမ်းမြားမဆောင် နှင်းသေးသော အပျို ကညာကို
အခြားသော ယောကျ်ားသည် တွေ့၍ကိုင်ဆွဲသင့်နေသည်ကို တွေ့မိလျှင်၊ ၂၉ထိုယောကျ်ားသည်
မိန်းမ၏အဘအား ငွေငါးဆယ်ကိုလျော်ရမည်။ ထိုမိန်းမသည်လည်း သူ၏မယားဖြစ်ရမည်။
သူ့ကိုရှုတ်ချသောကြောင့် တသက်လုံး မကွာရ။ ၃၀လူသည် မိမိအဘနှင့်သာဆိုင်သော
အဘ၏မယားကိုမသိမ်းရ။

၂၃

၁ယောကျ်ား၏ အင်္ဂါလက္ခဏာမစုံလင်၊ ချို့တဲ့သောယောကျ်ားသည် ထာဝရဘုရား၏
ပရိသတ်တော်၌ အပါအဝင်မဖြစ်ရ။ ၂မျောက်မထား၍ရသောသားသည် ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော်၌
အပါအဝင်မဖြစ်ရ။ ဆယ်ဆက်မြောက်အောင်မဝင်ရ။ ၃အမ္မုန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသားသည်လည်း၊
ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော် ၌ အပါအဝင်မဖြစ်ရ၊ ကာလအစဉ်မကုန်၊ ဆယ်ဆက်မြောက်အောင်မဝင်ရ။
၄အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည် မှထွက်လာသောအခါ၊ သူတို့သည် မုန့်နှင့်ရေကိုဆောင်၍
ခရီးဦးကြို မလာကြ၊ သင့်ကိုကျိန်ဆဲစေခြင်းငှာ၊ မေသောပေါ တာမိပြည်၊ ပေသော်မြို့၌ နေသော ဗောရသား
ဗာလမ်ကိုငှားကြ၏။ ၅သို့ရာတွင် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား သည် ဗာလမ်စကားကိုနားမထောင်။
သင့်ကိုချစ်သောကြောင့် ကျိန်ဆဲခြင်းကို သင်၌ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ၆သင်သည်
သူတို့ချမ်းသာ။ သူတို့စည်းစိမ်ကို တသက်လုံး အစဉ်မပြုစုရ။ ၇ဧဒုံအမျိုးသားကိုမူကား၊ မမုန်းရ။
သူသည်သင်၏ ညီအစ်ကိုဖြစ်၏။ အဲဂုတ္တု အမျိုးသားကိုလည်း မမုန်းရ။ သူ၏ပြည်၌ သင်သည် ကျွန်ခံ
ခဲ့ဘူးပြီ။ ၈သူတို့အမျိုးအနွယ်သည် သုံးဆယ်မြောက်မှ ၁ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော်၌ အပါအဝင်
ဖြစ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။

၉ရန်သူတို့ကိုစစ်တိုက်သွားသောအခါ၊ မတရားသောအမှုရှိသမျှကို ရှောင်လော့။ ၁၀ညဥ့်အချိန်၌
ရောက်တတ်သော မစင်ကြယ်သော အကြောင်းကြောင့် မစင်ကြယ်သောသူသည် သင်တို့တွင်ရှိလျှင်
သူသည် တပ်ပြင်သို့ထွက်ရမည်၊ တပ်ထဲသို့မဝင်ရ။ ၁၁မိုဃ်းချုပ်သောအခါ ရေချိုး၍၊
နေဝင်ပြီးမှတပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။ ၁၂သင် ကျင်ကြီးစွန့်စရာအရပ်သည် တပ်ပြင်၌ရှိရမည်။ ၁၃တပ်ပြင်သို့ထွက်၍
စွန့်သောအခါ၊ ကိုယ်၌ပါသော သစ်သား တူးရွင်းနှင့်မြေ၌တူးရမည်။ နောက်တဖန်လှည့်၍ မစင်ကို
ဖုံးအုပ်ရမည်။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုကယ်တင်၍ ရန်သူတို့ကို
သင့်လက်၌အပ်ခြင်းငှာ၊ သင်၏တပ်ထဲမှာ သွားလာ တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင့်အထဲ၌
မစင်ကြယ်သောအရာ တစုံတခုကိုမြင်၍ သင်မှရှောင်သွားတော်မမူမည် အကြောင်း၊ သင်၏တပ်သည်
သန့်ရှင်းရမည်။

၁၅မိမိသခင်ထံကပြေး၍ သင့်ထံသို့ရောက်သောကျွန်ကိုသခင်၌မအပ်ရ။ ၁၆ထိုကျွန်သည်
အလိုအလျောက် နေချင်သောအရပ်၊ သင့်နေရာမြို့တစုံတမြို့၌ သင့်ထံမှာနေရသော အခွင့်ရှိ၏။
သူ့ကိုမညှဥ်းဆဲရ။ ၁၇ဣသရေလ အမျိုး သမီးတို့တွင်ပြည်တန်ဆာမရှိရ၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်ယောကျ်ားအလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာ မရှိ ရ။
၁၈ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ရသောငွေ၊ ခွေးကိုရောင်း၍ရသောငွေကို သစ္စာဂတိပြေစေခြင်းငှါ၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝ ရ ဘုရား၏ အိမ်တော်သို့မသွင်းရ။ ထိုသို့သောငွေကိုစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။

၁၉သင်၏အမျိုးသားချင်း၌အတိုးယူ၍ ငွေ၊ စားစရာ၊ အသုံးအဆောင်ကို မချေးမငှါးရ။
၂၀တပါးအမျိုးသား၌ အတိုးယူ၍ချေးငှါးရ၏။ သင်သွား၍ဝင်စားသော ပြည်တွင်
သင်ပြုလေရာရာ၌သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်အကြောင်း၊ အမျိုး
သားချင်း၌ အတိုးယူ၍ချေးငှါးခြင်းကိုရှောင်ရမည်။ ၂၁သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား
သစ္စာဂတိထားလျှင်၊ ထားသည်အတိုင်း မပြုဘဲမနေရ။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
ကေန်အမှန်တောင်းတော်မူမည်။ သင်သည် မပြုဘဲနေလျှင် အပြစ်ရောက်လိမ့်မည်။ ၂၂သစ္စာဂတိ
မထားဘဲနေလျှင် အပြစ်မရောက်။ ၂၃သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား
ကိုယ်အလိုအလျောက် သစ္စာဂတိထား၍၊ ကိုယ်နှုတ်နှင့်မြွက်ဆိုသောစကားကိုတည်စေ၍၊
ဂတိရှိသည်အတိုင်းပြုရမည်။ ၂၄သင်သည် အိမ်နီးချင်း၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ အလိုအလျောက်
စပျစ်သီးကို ဝစွာစားရသော်လည်း မသိမ်းမယူရ။ ၂၅အိမ်နီးချင်း၏ စပါးလယ်ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊
စပါးနှံကိုလက်နှင့်ဆွတ်ရသော် လည်းတံစဉ်နှင့်မရိတ်ရ။

၂၄

၁တစုံတယောက်သောသူသည် မယားနှင့်ထိမ်းမြား၍ ဆက်ဆံပြီးမှ တဖန် အပြစ်တင်စရာ
အကြောင်း ရှိသောကြောင့် စိတ်မတွေ့လျှင်၊ ဖြတ်စာကိုရေး၍ သူ၌အပ်ပေးသဖြင့်လွှတ်လိုက်ရမည်။
၂ထိုမိန်းမသည် လင်အိမ်မှထွက်သွားသော နောက်၊ အခြားသော သူ၏မယားဖြစ်ရသော အခွင့်ရှိ၏။
၃နောက်နေသော လင်သည် လည်း သူ့ကိုမုန်းလျှင်၊ ဖြတ်စာကိုရေး၍ သူ၌အပ်သဖြင့် လွှတ်လိုက်သည့်ဖြစ်စေ၊
ထိုလင်သေသည် ဖြစ်စေ၊ ၄အရင်လွှတ်လိုက်သောလင်ဟောင်းသည် ညစ်ညူးခြင်းရှိသောထိုမိန်းမကို
နောက်တဖန်မသိမ်းရ။ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအမှုဖြစ်၏။ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာ ဘို့ပေးတော်မူ သောပြည်၌အပြစ်မရောက်စေရ။
၅အိမ်ထောင်ဘက်ပြုစရှိသောသူသည် စစ်တိုက်မသွားရ။ မင်းအမှုကို မဆောင်ရ။ တနှစ်ပတ်လုံး
ကိုယ့်အိမ်၌ အလွတ်နေ၍ မယားကိုကျွေးမွေးပြုစုရမည်။
၆ကြိတ်ဆုံအပေါ် ကျောက်ပြားကိုဖြစ်စေ၊ အောက်ကျောက်ပြားကိုဖြစ်စေ၊ အဘယ်သူမျှ
အပေါင်မယူရ။ ထိုသို့ယူလျှင်၊ သူအသက်ကို အပေါင်ယူသည်နှင့်တူ၏။ ၇လူသည် မိမိအမျိုးသားချင်းဖြစ်သော
ဣသရေလ အမျိုးသား ကိုခိုး၍ ကျွန်အရာ၌ ထားသည်ဖြစ်စေ၊ ရောင်းသည်ဖြစ်စေ၊
ထိုသူခိုးကိုတွေ့မိလျှင်အသေသတ်ရမည်။ သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ထိုသို့ပယ်ရှားရကြမည်။
၈နူနာဘေးရောက်သောအခါ၊ လေဝိသားယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ သွန်သင်သမျှအတိုင်း သတိပြု၍ စေ့စေ့
စောင့်ရှောက်လော့။ သူတို့ကိုငါမှာထားသည့်အတိုင်း ကျင့်စောင့်ကြလော့။ ၉သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ထွက်၍ခရီးသွားကြစဉ်တွင်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ မိရိအံ၌ပြုတော် မူသောအမှုကို
အောက်မေ့ကြလော့။
၁၀သင်သည် အမျိုးသားချင်း၌ တစုံတခုကိုချေးငှါးလျှင်၊ အပေါင်ထားသောဥစ္စာကိုယူခြင်းငှါ
သူ့အိမ်ထဲသို့မဝင်ရ။ ၁၁သင်သည် အိမ်ပြင်မှာရပ်နေ၍၊ ထိုသူသည်အပေါင်ထားသော ဥစ္စာကို
သင့်ရှိရာအိမ်ပြင်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။ ၁၂ထိုသူသည်ဆင်းရဲလျှင်၊ ပေါင်၍ထားသော ဥစ္စာကို
ပြန်မအပ်ဘဲညဥ့်ကိုမလွန်စေရ။ ၁၃သူသည် မိမိအဝတ်ကိုဝတ်ခြုံလျက် အိပ်ပျော်၍
သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ သူပေါင်၍ထားသောဥစ္စာကို နေဝင်လျှင် ဆက်ဆက်ပြန်အပ်ရမည်။
ထိုသို့ပြုသောအမှုသည် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဖြောင့် မတ်သောအမှု ဖြစ်လိမ့်မည်။
၁၄အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ၊ သင့်နေရာမြို့ရွာတို့၌တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲ
ငတ်မွတ်သောသူငှါးကိုမညှဉ်းဆဲရ။ ၁၅နေ့စဉ်မပြတ်သူ့အခကိုပေးမည်။ မပေးဘဲ နေမဝင်စေနှင့်။ သူသည်

ဆင်းရဲ သောကြောင့်ရထိုက်သော အခကိုလည်း စိတ်စွဲလမ်းလျက်ရှိလိမ့်မည်။ မပေးဘဲနေလျှင်
သူသည်သင့်ကို အပြစ် တင်၍ ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်သဖြင့်သင်၌အပြစ်ရောက်မည်ဟုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။
၁၆အဘသည်သား၏ အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ သားသည်အဘ၏ အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ အသေမခံရ။ လူတိုင်း
မိမိအပြစ်ကြောင့်သာ အသေခံရမည်။ ၁၇တရားရှာတွေ့ခြင်းအမှုမှာ တပါးအမျိုးသားနှင့် မိဘမရှိသောသူကို
အရှုံး မပေးရ။ မုတ်ဆိုးမအဝတ်ကို အပေါင်မယူရ။ ၁၈သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံခဲ့ ဘူးကြောင်းကို၎င်း၊
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ထိုပြည်မှ ရွေးနှုတ်တော်မူကြောင်းကို၎င်း အောက်မေ့ရမည်။
ထို့ကြောင့် ဤပညတ်ကို ငါထား၏။
၁၉သင်သည် ကိုယ်လယ်၌ အသီးအနှံကို ရိတ်သောအခါ၊ မေ့လျော့သောကောက်လှိုင်းကို
ပြန်၍မယူရ။ သင်ပြုလေရာရာ၌ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်အကြောင်း၊ ထိုကောက်လှိုင်းကို တပါးမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊
မုတ်ဆိုးမအဘို့ထားရမည်။ ၂၀သင်၏သံလွင်သီးကို ရိတ်ချွေ သောအခါ၊ ကျန်ကြွင်းသောအသီးကိုပြန်၍
မရိုတ်မချွေရ။ တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမအဘို့ ထားရမည်။ ၂၁သင်၏စပျစ်ဥယျာဉ်၌
စပျစ်သီးကိုဆွတ်ယူသောအခါ ပြန်၍ကောက်သိမ်းခြင်းကို မပြုရ။ ကျန်ကြွင်းသော အသီးသည်
တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမအဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ၂၂သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံ
ခဲ့ဘူးကြောင်းကို အောက်မေ့ရမည်။ ထို့ကြောင့် ဤပညတ်ကိုငါထား၏။

၂၅

၁လူချင်းအမှုရှိ၍ မင်းထံ၌အစီရင်ခံလျက်၊ မင်းရှေ့မှာတရားတွေ့ကြသောအခါ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကို
အပြစ်လွှတ် စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဆိုးသောသူကိုအရှုံးခံစေခြင်းငှါ၎င်း စီရင်ရမည်။ ၂ဆိုးသောသူသည်
အရိုက်ခံထိုက်လျှင်၊ တရားသူကြီးသည်ကိုယ်မျက်မှောက်၌ သူ့ကိုချ၍၊ အပြစ်နှင့်အလျောက်
မည်မျှသောဒဏ်ချက်ဖြင့် ရိုက်စေရမည်။ ၃သို့သော်လည်း ဒဏ်ချက်လေးဆယ်ထက်မလွန်စေရ။
လွန်၍များစွာသော ဒဏ်ချက်ဖြင့်ရိုက်လျှင်၊ သင်၏ အမျိုးသား ချင်းသည် ယုတ်ညံ့သောသူဖြစ်ဟန်ရှိမည်ဟု
စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ၄စပါးနင်းနယ်သော နွား၏နှုတ်ကို မချုပ်တည်းရ။ ၅အတူနေသော ညီအစ်ကိုတို့တွင်၊
တစုံတယောက်သောသူသည်သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သေသောသူ ၏မယားသည် အခြားတပါးသောလူစိမ်းနှင့်
စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုရ။ သူ၏လင်ညီသည် သူ့ကိုသိမ်းယူဆက်ဆံ၍ မရီး၌ ပြုအပ်သော ဝတ်ကိုပြုရမည်။
၆ဣသရေလအမျိုး၌ အစ်ကိုအမည်ကို မပျောက်စေခြင်းငှါ၊ အဦးဘွားသောသားသည် သေသော
ဘကြီး၏အရိပ်အရာကိုခံရမည်။ ၇ညီသည် အစ်ကိုမယားကိုမယူလိုလျှင်၊ မိန်းမသည် အသက်ကြီးသူတို့
ရှိရာမြို့တံခါးဝသို့သွား၍၊ ကျွန်မ၏လင်ညီသည် အစ်ကိုအမည်ကို ဣသရေလအမျိုး၌ မတည်စေလိုပါ၊
သူပြုအပ်သော ဝတ်ကိုမပြုလိုပါဟုလျှောက်လျှင်။ ၈မြို့၌အသက်ကြီးသူတို့ သည်ထိုသူကို
ခေါ်၍မေးမြန်းရကြမည်။ သူကလည်း၊ ထိုမိန်းမကို အကျွန်ုပ်မယူလိုပါဟုဆို၍ ခိုင်မာစွာနေလျှင်။
၉သူ၏မရီးသည် အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့မှာသူ့အပါးသို့ချဉ်း၍ သူ၏ခြေနင်းကိုချွတ်လျက်၊ သူ၏မျက်နှာ၌
တံတွေးထွေးလျက်၊ မိမိအစ်ကိုအိမ်ကို မဆောက်လိုသောသူ၌ ဤသို့ပြုသင့်သည်ဟု သူ့အားပြန်ပြောရမည်။
၁၀နောက်မှ၊ ထိုသူကိုခြေ နင်းချွတ်ရသော အမျိုးဟူ၍ ဣသရေလ အမျိုး၌ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ရမည်။
၁၁လူချင်းခိုက်ရန်ပြုကြစဉ်တွင်၊ တယောက်သောသူ၏မယားသည် အပါးသို့ချဉ်း၍ မိမိလင်ကိုကူညီ
လိုသောငှါ ခိုက်ရန်ပြုသောသူ၏ ယောကျ်ားတန်ဆာကိုကိုင် ဆွဲမိလျှင်။ ၁၂ထိုမိန်းမလက်ကိုဖြတ်ရမည်။ သင်၏
မျက်စိသည် သူ့ကို မသနားရ။ ၁၃သင့်အိတ်၌ ကြီးသောအလေး၊ ငယ်သော အလေးတည်းဟူသော
ခြားနားသော အလေးကိုမရှိစေရ။ ၁၄သင့်အိမ်၌ခြားနားသောခြင်စရာ တန်ဆာအကြီးအငယ်ကို မရှိစေရ။
၁၅သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်၌သင်၏ အသက်တာရှည်မည်အကြောင်း၊
မှန်ကန်သောအလေး၊ မှန်ကန်သောခြင်စရာ တန်ဆာများကိုသာသုံးရမည်။ ၁၆အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောအမှုကို

ပြုသောသူအပေါင်းတို့နှင့် မတရားသဖြင့် ပြုသော သူအပေါင်းတို့ကို၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ ၁၇သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်၍
ခရီးသွားသောအခါ။ ၁၈သင်သည် အားကုန်၍ မောလျက်နေ စဉ်တွင်၊ သင့်နောက်၌ လိုက်သောသူ၊
အားနည်းသော သူတို့ကို အာမလက်အမျိုးသားတို့သည် လမ်း၌ဆီးကြို၍ လုပ်ကြံကြောင်းကိုငင်း၊
ဘုရားသခင်ကို မကြောက်ရွံ့ ကြောင်းကိုငင်း၊ အောက်မေ့လော့။
၁၉သို့ဖြစ်၍သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာတို့ အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်၌
သင့်ပတ်လည်၌ နေသောရန်သူအပေါင်း တို့၏လက်မှ ကယ်လွှတ်၍ ချမ်းသာပေးတော် မူသောအခါ၊
အာမလက် အမျိုးကိုအောက်မေ့စရာမရှိစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်အောက်၌ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရမည်။
ထိုအမှုကို မမေ့မလျော့ရ။

၂၆

၁သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊
သင့်အမွေခံစရာဘို့ပေးတော်မူသောပြည်သို့သင်သည်ဝင်စား၍ နေသောအခါ။ ၂သင်၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ပြည်၌ အဦးသီးသောအသီးအမျိုးမျိုးကိုယူ၍ ခြင်တောင်း၌ထည့်ပြီးမှ
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်တည်စရာဘို့ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ် သို့သွား၍။
၃ထိုကာလ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်သော သူထံသို့ချဉ်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားပေးခြင်းငှါ၊
ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့ အကျွန်ုပ် ရောက်ပါပြီဟုကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအား ယနေ့အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါသည်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အားပြောဆိုရမည်။
၄ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်းခြင်တောင်းကို သင့်လက်မှယူ၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်
ရှေ့မှာ ချထားရမည်။ ၅သင်ကလည်း၊ အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်သော ရှုရိအမျိုးသားသည်
အကျွန်ုပ်အဘဖြစ်ပါ၏။ သူသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ လူအနည်းငယ်နှင့်တ ကွ တည်းခိုစဉ်တွင် ကြီးမား
များပြားသော လူမျိုးဖြစ်ပါ၏။ ၆အဲဂုတ္တုလူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၍
ကျပ်တည်းစွာကျွန်ခံစေကြ၏။ ၇ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍
လျှောက်ကြ သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်နားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ ခံရသော
ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းတို့ ကိုကြည့်တော်ရှုတော်မူ၏။ ၈ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည်
တန်ခိုးကြီးမားသော လက်ရုံးတော်ကိုဆန့်၍ ကြောက်မက်ဘွယ် သော နိမိတ်လက္ခဏာ
အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ပြီးလျှင်၊ ၉နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော ဤပြည်သို့
ပို့ဆောင်၍ ပေးသနားတော်မူ၏။ ၁၀ယခုမှာအိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌
အဦးသီးသော အသီးကို အကျွန်ုပ်ဆောင်ခဲ့ပါပြီဟု သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ဆိုလျက်၊
ထိုအသီး ကိုသင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထားရမည်။ ရှေ့တော်၌လည်း
ကိုးကွယ်ခြင်းကိုပြုရမည်။ ၁၁သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်နှင့်သင်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့အား
ပြုတော်မူသမျှသော ကျေးဇူး၌၊ သင်သည် သင်နှင့် အတူတည်းခိုသော လေဝိသားမှစ၍ တပါးအမျိုးသား
တို့နှင့်တကွပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုရမည်။

၁၂သုံးနှစ်တွင်ဆယ်ဘို့တဘို့ပေးရသော တတိယနှစ်ရောက်သောအခါ၊ အစီးအပွားရှိသမျှတို့ကို
ဆယ်ဘို့ တဘို့ကောက်ယူ၍၊ လေဝိသား၊ တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့ကို
သင့်နေရာမြို့များ၌ ဝစွာကျွေးမွေး ပြီးမှ၊ ၁၃သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား၊ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ကို မှာထားတော်မူသမျှ အတိုင်း၊ သန့်ရှင်း သောဥစ္စာတို့ကို အိမ်မှထုတ်၍ လေဝိသား၊
တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့အားပေးပါပြီ။ ပညတ်တော် တို့ကို မလွန်ကျူး၊ မမေ့လျော့ပါ။
၁၄မသာအမှုကိုဆောင်စဉ်အခါ ထိုဥစ္စာကို အကျွန်ုပ်မစားပါ။ မစင်ကြယ်သော

အသုံးအဆောင်ဘို့အနည်းငယ်ကိုမျှ မယူပါ။ သေသောသူတို့အဘို့ အနည်းငယ်ကိုမျှ မပေးပါ။
အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်ပါပြီ။ ကိုယ်တော်မှာထား
တော်မူသမျှအတိုင်းပြုပါပြီ။ ၁၅ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသော နေရာကောင်းကင်ဘုံမှ ငုံ့ကြည့်၍၊
ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးကိုငင်း၊ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆို တော်မူသည်အတိုင်း၊
အကျွန်ုပ်တို့အားပေး တော်မူသောပြည်၊ နို့နှင့် ပျားရည်စီးသော ပြည်ကိုငင်းကောင်းကြီးပေး တော်မူပါဟု
လျှောက်ဆိုရမည်။

၁၆ယခုစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှအတိုင်း ကျင့်ရမည်ဟု သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမှာ
ထားတော်မူသည်ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကျင့်စောင့်ရမည်။ ၁၇ထာဝရဘုရားသည်
သင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည် ဟူ၍ငင်း၊ လမ်းတော်သို့လိုက်ပါမည်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသော
ပညတ်တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်ပါမည်၊ စကားတော်ကို နားထောင်ပါမည်ဟူ၍ငင်း၊
ယနေ့သင်သည်ဝန်ခံပြီ။ ၁၈ထာဝရဘုရားသည်လည်း ဂတိထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ သင်သည်
ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှာ၊ အထူးသဖြင့်ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးဖြစ်သည် ဟူ၍ငင်း၊
၁၉ဖန်ဆင်းတော်မူသော လူမျိုးတကာတို့ထက် သင်၏ဂုဏ်အသရေကျော်စော ကိတ္တိကို
လွန်ကဲစေတော်မူမည်ဟူ၍ ငင်းဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
အဘို့သန့်ရှင်းသော လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှာငင်း ယနေ့ ဝန်ခံတော်မူပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
ဟောပြောလေ၏။

၂၇

၁တဖန်မောရှေသည်၊ ဣသရေလအမျိုး၌ အသက်ကြီးသူတို့နှင့်တကွ လူများတို့ကို
မှာထားသည်ကား၊ ယနေ့ငါထားသမျှသော ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ၂သင်သည်
ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍၊ သင်၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊
ကြီးသော ကျောက်တို့ကိုထူထောင်၍ အင်္ဂတေနှင့်မွမ်းမံ ရမည်။ ၃ဘိုးဘေးတို့ ကိုးကွယ်သော
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း သင့်အားပေးတော် မူသောပြည်၊ နို့နှင့်
ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ ဝင်စားအံ့သောငှာ ကူးသွားပြီးမှ၊ ဤတရား စကားတော်အလုံးစုံတို့ကို
ထိုကျောက်ပေါ်မှာ ရေးထားရမည်။ ၄ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးပြီးမှ၊ ယနေ့ငါမှာထားသော ကျောက်တို့ကို
ဧဗလတောင် ပေါ်မှာထူထောင်၍ အင်္ဂတေနှင့်မွမ်းမံရမည်။ ၅ထိုအရပ်၌လည်း
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့၊ ၆ယဇ်ပလ္လင် ကိုကျောက်နှင့် တည်ရမည်။ သံတန်ဆာကို
မသုံးဆောင်ဘဲ၊ မကွဲမပြတ်သော ကျောက်တို့နှင့် တည်ရမည်။ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား
မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရမည်။ ၇မိဿဟာယယဇ်တို့ကိုလည်း ပူဇော်၍၊ ထိုအရပ်တွင်
စားသောက်လျက် ရှေ့တော်၌ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုရမည်။ ၈ထိုကျောက်ပေါ်မှာ ဤတရားစကား တော်
အလုံးစုံတို့ကို သေချာစွာရေးထားရမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ၉တဖန်မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊
လေဝိသားများတို့က၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သတိနှင့် နားထောင်လော့။ ယနေ့သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ လူမျိုးဖြစ်လေပြီ။ ၁၀သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို
နားထောင်ရမည်။ ယနေ့ငါတို့ဆင့်ဆိုသော စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို ကျင့်ရမည်ဟု
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ပြောဆို ကြ၏။

၁၁တဖန် မောရှေသည် ထိုနေ့၌ လူများတို့ကို မှာထားသည်မှာ၊ ၁၂သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို
ကူးသော နောက်၊ လူများတို့အား ကောင်းကြီးပေးခြင်းအလိုငှာ ဂေရဇိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်ရသော
သူဟူမူကား၊ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသခါ၊ ယောသပ်၊ ဗယ်္ဂာမိန်တည်း။ ၁၃ကျိန်ခြင်းအလိုငှာ၊
ဧဗလတောင်ပေါ်မှာ ရပ်ရသော သူဟူမူကား၊ ရုဗင်၊ ဂဒ်၊ အာရှာ၊ ဇာဗုလုန်၊ ဒန်၊ နဿလိတည်း။ ၁၄ထိုအခါ

လေဝိသားတို့သည် ကြီးသောအသံနှင့် ဣသရေလအမျိုး သားအပေါင်းတို့အား ဟစ်ကြော်ရသော
စကားဟူမူကား၊ ၁၅ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာသော အရာ၊ လက်သမား လက်နှင့်ထုလုပ်သောရုပ်တု၊
သွန်းသောဆင်းတုကိုလုပ်၍ မထင်ရှားသော အရပ်၌ ထားသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ စေသတည်းဟု
ကြိုန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။ ၁၆မိဘကို မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူသည်
အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကြိုန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။ ၁၇အိမ်နီးချင်း၏
မြေမှတ်တိုင်ကို ရွှေ့သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကြိုန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု
ဝန်ခံရကြမည်။ ၁၈မျက်စိမမြင် သောသူကို လမ်းလွဲစေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကြိုန်လျှင်၊
လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။ ၁၉တရားတွေ့ခြင်းအမှုမှာတပါး အမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊
မုတ်ဆိုးမကို မတရားသဖြင့် အရှုံးပေး သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကြိုန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က
အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။ ၂၀အဘနှင့်သာ ဆိုင်သောအဘ၏ မယားနှင့်ပေါင်းဘော်သောသူသည်
အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကြိုန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။ ၂၁တိရစ္ဆာန်တစုံတမျိုးနှင့်
ပေါင်းဘော်သော သူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်း ဟု ကြိုန်လျှင်၊ လူအပေါင်း တို့က အာမင်ဟု
ဝန်ခံရကြမည်။ ၂၂အဘ၏သမီး၊ အမိ၏သမီး တည်းဟူသော မိမိအစ်မ နှမနှင့် ပေါင်းဘော် သောသူသည်
အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကြိုန်လျှင် လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။ ၂၃မယား၏အမိနှင့်
ပေါင်းဘော်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကြိုန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။
၂၄အိမ်နီးချင်းကို မထင်မရှား ရိုက်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကြိုန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က
အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။ ၂၅အပြစ်မရှိသောသူ၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းငှာ အခကို ယူသောသူသည်
အမင်္ဂလာရှိစေသတည်း ဟု ကြိုန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။
ဤပညတ်တရားစကားတို့ကို အမြဲမကျင့်သော သူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကြိုန်လျှင်၊
လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြမည်။

၂၈

၁ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသမျှသော ပညတ်တော်တို့ကို သင်သည် ကျင့်စောင့်ခြင်းငှာ၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား၏ စကားတော်ကို စေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတကာတို့ထက် သင့်ကို ချီးမြှောက်တော်မူမည်။
၂သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်လျှက်၊ သင့်အပေါ်မှာ
သက်ရောက်လတံ့သော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများဟူမူကား။ ၃သင်သည်မြို့၌ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်၊
တော၌မင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်။ ၄သားသမီး အားဖြင့်၎င်း၊ မြေအသီးအနှံအားဖြင့်၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်ဘွားသော
သားငယ်အားဖြင့်၎င်း၊ သိုးနွား အစီးအပွားအားဖြင့်၎င်း မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ ၅ခြင်တောင်း၌၎င်း၊ မုန့်နယ်သော
ခွက်၌၎င်းမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ ၆မိမိအိမ် ထဲသို့ဝင်သောအခါ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်၊ ပြင်သို့ထွက်သောအခါ
မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ ၇သင့်တဘက်၌ ထသောရန်သူ တို့ကို သင့်မျက်မှောက်၌ ထာဝရဘုရားသည်
ဒဏ်ခံစေတော်မူမည်။ သူတို့သည် တလမ်းတည်းဖြင့် သင်ရှိရာသို့ လာသော်လည်း၊ လမ်းခုနစ်သွယ်ဖြင့်
သင့်ရှေ့မှ ပြေးကြလိမ့်မည်။ ၈သင်၏ ဘဏ္ဍာတိုက်၌၎င်း၊ သင်ပြုလေရာရာ၌၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
သင့်အပေါ်မှာ မင်္ဂလာရောက်စေခြင်းငှာ မိန့်တော်မူမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ပေးတော်မူသောပြည်၌ သင့်ကို ကောင်းကြီး မင်္ဂလာပေးတော်မူမည်။ ၉သင်သည် သင်၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ၏ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်၍ လမ်းတော်သို့ လိုက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား
ကြိုန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သင့်ကို ကိုယ်တော် အဘို့သန့်ရှင်းသော အမျိုးအစဉ်အမြဲ ဖြစ်စေတော်မူမည်။
၁၀သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ခြင်းကို ခံရသည်ဟု လူမျိုးခပ်သိမ်းတို့သည်
သိမြင်၍ သင့်ကိုကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။ ၁၁ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ပေးခြင်းငှာ ဘိုးဘေးတို့အား

ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်၌ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန် အတိုးအပွား၊ မြေအသီးအနှံများကို
ကြွယ်ဝစေတော်မူမည်။ ၁၂ထာဝရဘုရားသည် အချိန်တန်မှ သင်၏ပြည်၌ မိုဃ်းရွာစေခြင်းငှာရင်း၊
သင်ပြုလေရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှာရင်း၊ ဘဏ္ဍာတော်တိုက် တည်းဟူသော မိုဃ်းကောင်းကင်ကို
ဖွင့်တော်မူ မည်။ သင်သည် လူမျိုးများတို့ အားချေးငှားရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူတို့သည်
သင့်အားချေးငှားရသောအခွင့် မရှိရ။ ၁၃ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုအမြီးမဖြစ်စေဘဲ
ခေါင်းဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်အောက်၌ မနေရဘဲ အပေါ်၌သာနေရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။
ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသော၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော် တို့ကို ကျင့်စောင့်ခြင်းငှာ
နားထောင်လျှင်ရင်း၊ ၁၄ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသော စကားတော်လမ်းမှထွက်၍ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ၊
အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့လိုက်၍ ဝတ်မပြုဘဲနေလျှင်ရင်း၊ ထိုသို့သော ကျေးဇူးတော်
ကိုခံရလိမ့်မည်။

၁၅ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသော သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက် အလုံးစုံတို့ကို
ကျင့်စောင့် ခြင်းငှာ၊ စကားတော်ကို နားမထောင်လျှင်၊ သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်လတံ့သော ကျိန်ခြင်း
အမင်္ဂလာများဟူမူကား၊ ၁၆သင်သည်မြို့၌ အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်၊ တော၌ အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။
၁၇ခြင်တောင်း၌ရင်း၊ မုန့်နယ်သော ခွက်၌ရင်း အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ ၁၈သားသမီးအားဖြင့်ရင်း၊
မြေအသီးအနှံအားဖြင့်ရင်း၊ သိုးနွားအစီးအပွားအားဖြင့်ရင်း အမင်္ဂ လာရှိလိမ့်မည်။
၁၉မိမိအိမ်ထဲသို့ဝင်သောအခါ အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ ပြင်သို့ထွက်သောအခါ အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။
၂၀ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် အလျင်အမြန် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းသို့
မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ပြုလေရာရာ၌ ကျိန်ဆဲခြင်း၊ နှောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့ကို သင့်အပေါ်မှာ
သက်ရောက်စေတော်မူမည်။ ၂၁သင်သွား၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မမူမှီတိုင်အောင်၊
ကာလနာကို သင်၌စွဲစေ တော်မူမည်။ ၂၂ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုတူလာ၊ ဖျားနာ၊ ဒလခက်နာ၊
ခရခရနာဖြင့်ရင်း၊ ထားဘေး၊ လေထိ၍ အပင်သေဘေး၊ အရည်ယို၍ အပင်သေဘေးဖြင့်ရင်း
ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍၊ သင်သည် မပျက်စီးမှီတိုင်အောင် ထိုဘေးတို့ သည်လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ၂၃သင့်ခေါင်းပေါ်မှာ
မိုဃ်းကောင်းကင်သည် ကြေးဝါကဲ့သို့ရင်း၊ သင့်အောက်၌ မြေသည် သံကဲ့သို့ရင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။
၂၄ထာဝရဘုရားသည် သင့်နေရာပြည်၌ ရွာသောမိုဃ်းရေကို မြေမှုန့်၊ ဖုံဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်
မပျက်စီးမှီတိုင်အောင် သင့်အပေါ်မှာ ကျရလိမ့်မည်။ ၂၅သင်၏ရန်သူရှေ့မှာ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို
ဒဏ်ပေးတော်မူမည်။ သင်သည်တလမ်းတည်းဖြင့် သူတို့ရှိရာသို့သွားသော်လည်း၊ လမ်းခုနစ်သွယ်ဖြင့်
သူတို့ရှေ့မှ ပြေး၍ မြေပေါ်မှာရှိသောအတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သို့ ပြောင်းသွားရလိမ့်မည်။
၂၆သင်၏အသေကောင်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်၊ တောသားရဲစားစရာတို့ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကိုအဘယ်သူမျှမမောင်းရ။ ၂၇ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုအဲဂုတ္တုအနာစိမ်း၊ မြင်းသရိုက်နာ၊
ဝဲနာ၊ မပျောက်နိုင်သော ယားနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူ မည်။ ၂၈ရူးသောအနာ၊ မျက်စိကန်းသောအနာ၊
မိန်းမောတွေဝေသောအနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍၊ ၂၉မျက်စိကန်း သောသူသည်
မှောင်မိုက်၌စမ်းသပ်ရသကဲ့သို့၊ သင်သည် မွန်းတည့်အချိန်၌ ပင်စမ်းသပ်ရလိမ့်မည်။ သင်ပြုသောအမှု၌
မအောင်ဘဲညှဉ်းဆဲခြင်း၊ လုယူခြင်းကိုသာ ခံရလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှ မကယ်တင်ရ။ ၃၀မိန်းမနှင့်
လက်ထပ်ပြီးသော လည်း အခြားသောသူသည် ပေါင်းဘော်ရလိမ့်မည်။ အိမ်ကို ဆောက်သော်လည်း
ကိုယ်တိုင်မနေရ။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်သော်လည်း စပျစ်သီးကို မဆွတ်မယူရ။ ၃၁သင့်နွားကို
သင့်မျက်မှောက်၌ သတ်၍သေသော်လည်း သင့်ကိုယ်တိုင် မစားရ။ သင့်မြည်းကို သင့်ရှေ့မှောက်၌
အနိုင်အထက်ယူသွားပြီးမှ၊ နောက်တဖန်ပြန်၍ မပေးရ။ သင့်သိုးတို့ကို သင့်ရန်သူ၌အပ်သော
အခါကယ်နုတ်သော သူမပေါ်မရှိရ။ ၃၂သင့်သားသမီး တို့သည် သူတပါးလက်သို့ရောက်၍၊ သင့်မျက်စိသည်

တနေ့လုံးမြော်ကြည့်လျက် အားကုန်လိမ့်မည်။ သင်လက်သည်လည်း ခွန်အားမရှိရ။ ၃၃သင်မသိ မကျွမ်းသော
လူမျိုးသည် သင့်နေရာပြည်၏ အသီးအနှံကိုဎင်း၊ သင်လုပ်ဆောင်၍ရသော ဥစ္စာကိုဎင်း၊ စားလိမ့်မည်။
သင်သည်ညှင်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုသာ အစဉ်မပြတ် ခံရလိမ့်မည်။ ၃၄ထိုသို့ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်သော
အမှုကြောင့်သင်သည် အရူးဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၃၅ထာဝရ ဘုရားသည် သင့်ဒူးနှင့်ခြေထောက်မက၊ ခြေဖဝါးမှစ၍
ဦးခေါင်းထိပ်တိုင်အောင် မပျောက်နိုင်သော အနာစိမ်းဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။
၃၆ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်ချီးမြှောက်သော ရှင်ဘုရင်ကို သင်နှင့်သင့်ဘိုးဘေးတို့
မသိမကျွမ်းဘူးသော လူမျိုးရှိရာသို့ ဆောင်သွားတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် အခြားတပါးသော ဘုရား၊
သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြုရလိမ့်မည်။ ၃၇ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို
ဆောင်သွားတော်မူသော အပြည်ပြည်တို့၌ သင်သည်အံ့ဩရာ၊ ပုံခိုင်းရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။
၃၈သင်သည်များစွာသော မျိုးစေ့ကို လယ်သို့ယူသွား၍ ကျိုင်းကောင်တို့သည် ကိုက်စားသောကြောင့်၊
နည်းသောစပါးကိုသိမ်းရလိမ့်မည်။ ၃၉စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကို စိုက်၍ပြုစုသော်လည်းပိုးများကိုက်စားသောကြောင့်
ကိုယ်တိုင် စပျစ်သီးကို မဆွတ်ရ၊ စပျစ်ရည်ကိုလည်း မသောက်ရ။ ၄၀သင့်နေရာအရပ်ရပ်၌ သံလွင်ပင်ရှိ
သော်လည်း၊ အသီးမမှည့်မီ ကြွေသောကြောင့် သင်သည် သံလွင်ဆီနှင့် ကိုယ်ကိုမလိမ်းရ။ ၄၁သားသမီးကို
ဘွားမြင် သော်လည်း၊ သူတို့နှင့်မပျော်မွေ့ရ။ ရန်သူတို့သည် သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ ၄၂သင့်နေရာပြည်၌
သစ်ပင်ရှိသမျှ၊ မြေအသီးအနှံရှိသမျှကို ကျိုင်းကောင်တို့သည် ကိုက်စားကြလိမ့်မည်။ ၄၃သင်နှင့်အတူနေသော
တပါးအမျိုးသားသည် မြင့်လျက်၊ သင့်အပေါ်သို့တက်လိမ့်မည်။ သင်မူကား၊ အောက်သို့ဆင်း၍ နေရလိမ့်မည်။
၄၄သူသည် သင့်အားချေးငှား သော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သင်မူကား၊ သူ့အားချေးငှားသော အခွင့်မရှိရ။ သူသည်
ခေါင်းဖြစ်၍၊ သင်သည် အမြီးဖြစ် လိမ့်မည်။ ၄၅သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော
စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တရားကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ၊ သင်သည် စကားတော်ကို နားမထောင် သောကြောင့်၊
မပျက်စီးမီ တိုင်အောင် ဤကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာရှိသမျှတို့သည် သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်လျက်၊
သင့်ကိုလိုက်၍မှီလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။ ၄၆သင့်ပေါ်၌ဎင်း၊ သင့်အမျိုးအနွယ် အပေါ်၌ဎင်း၊ အစဉ်မပြတ်
နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သော အမှုဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၄၇သင်သည်ဥစ္စာကြွယ်ဝသောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်
ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို မဆောင်မရွက် သောကြောင့်၊
၄၈ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသော ရန်သူ၏အမှုကို သင်သည်မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ အဝတ်အချည်း
စည်းရှိခြင်း နှင့်တကွ၊ အရာရာ၌ဆင်းရဲစွာ ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မည်။ သင်သည် မပျက်စီးမီတိုင်အောင်
သင့်လည်ပင်း၌ သံထမ်းဘိုးကို တင်ထားတော်မူမည်။
၄၉-၅၀ရွှေလင်းတပျံတက်သကဲ့သို့ လျင်မြန်သော လူမျိုး၊ ကြမ်းတမ်းသောမျက်နှာနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊
အသက်ကြီးသူ ကို မရိုသေ၊ အသက်ငယ်သူကို မသနားတတ်သော လူမျိုးကို၊ ဝေးသောအရပ်၊ မြေကြီးစွန်းမှ
ထာဝရဘုရားသည်ခေါ်၍ သင့်ကိုတိုက်စေတော်မူမည်။ ၅၁သင်သည် မပျက်စီးမီတိုင်အောင်၊
ထိုရန်သူသည်သင်၏ သိုးသငယ်၊ နွားသငယ်၊ မြေအသီးအနှံကို စားရလိမ့်မည်။ သင့်ကိုမဖျက်စီးမီတိုင်အောင်၊
ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ သိုးနွားအစီးအပွါးကိုသင့်အဘို့ မချန်မထားရ။ ၅၂သင့်နေရာပြည်အရပ်ရပ်တို့၌
သင်ကိုးစားသောမြို့ရိုး၊ မြင့်၍ ခိုင်ခံ့သော မြို့ရိုးတို့သည် မပြိုမကျမှီတိုင်အောင်၊ သင့်နေရာမြို့ရှိသမျှတို့ကို
ဝိုင်းထားလိမ့်မည်။ သင်၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်အရပ်ရပ်တို့၌၊
မြို့ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ဝိုင်းထားလိမ့်မည်။ ၅၃ထိုသို့ ဝိုင်းထား၍ ရန်သူသည် ကျဉ်းကျပ်စေသောအခါ၊
ကိုယ်ရင်သွေး တည်းဟူသော သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော သားသမီးတို့၏ အသားကို
သင်စားရလိမ့်မည်။ ၅၄သင့်နေရာမြို့တို့ကို ရန်သူဝိုင်းထား၍ ကျဉ်းကျပ်စေသောအခါ၊ ၅၅အလွန်နူးညံ့သော
သိမ်မွေ့သော ယောကျ်ားသည် စားစရာ အလျှင်းမကျန်ကြွင်း သောကြောင့်၊ မိမိသားသမီး၏ အသားကို
စားရသော် လည်း၊ မိမိညီအစ်ကို၊ မိမိရင်ခွင်၌ ရှိသောမယား ကျန်ကြွင်းသေးသောသားသမီးတို့ကို

မနာလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ ထိုအသားကို သူတို့အား မဝေမပေးဘဲ စားလိမ့်မည်။ ၅၆၊၅၇သင့်နေရာမြို့တို့ကို ရန်သူဝိုင်းထား၍ ကျဉ်းကျပ်စေသော အခါ၊ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သဖြင့် မြေကို မနင်းဝံ့သော မိန်းမသည်လည်း၊ စားစရာအလျှင်းမရှိသောကြောင့်၊ မိမိရင်ခွင်၌ ရှိသော လင်၊ မိမိသားသမီး၊ မိမိဝမ်းထဲက ထွက်သောအချင်း၊ မိမိဘွားမြင်သော သူငယ်တို့ကို မနာလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ မိမိသူငယ်ကို တိတ်ဆိတ်စွာ စားရလိမ့်မည်။ ၅၈သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းကြီး၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော နာမတော်ကို ကြောက်စေခြင်းငှာ၊ ဤကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော ဤတရားတော်စကားအလုံးစုံတို့ကို သင်သည် မကျင့်မစောင့်ဘဲ နေလျှင်၊ ၅၉ထာဝရ ဘုရားသည် သင်ခံရသောဘေး၊ သင့်အမျိုးအနွယ်ခံရသော ဘေးတို့ကို အံ့ဩဘွယ်သောဘေး၊ အလွန်ကြီး၍ မြဲမြံသောဘေး၊ အလွန်ပြင်း၍ မြဲမြံသောရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်စေတော်မူမည်။ ၆၀ထိုမှတပါး၊ သင်ကြောက်တတ်သော အဲဂုတ္တုပြည်၏ အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကို သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေ တော်မူသဖြင့်၊ သင်၌ ထိုအနာရောဂါတို့သည် စွဲကပ်ကြလိမ့်မည်။ ၆၁ထိုမှတပါး၊ ဤပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေး၍မထားသော အနာရောဂါ ဘေးဥပဒ်ရှိသမျှတို့ကို သင်သည်မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ သင့်အပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား သက်ရောက်စေတော်မူမည်။ ၆၂သင်သည် အရေအတွက်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ များသော်လည်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်သောကြောင့် နည်းနည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၆၃သင့်ကို ကျေးဇူးပြု၍ များပြား စသောအမှု၌ ထာဝရဘုရားပျော်မွေ့တော်မူသည် နည်းတူ၊ တဖန်သင့်ကို ဖျက်ဆီး၍ အကျိုးနည်း စရာအမှု၌ ပျော်မွေ့တော်မူသဖြင့်၊ သင်သွား၍ ဝင်စားလတံ့သော ပြည်ထဲက သင်သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ၆၄ထာဝရဘုရား သည်လည်း၊ မြေကြီးစွန်း တဘက်မှသည် တဘက်တိုင်အောင်၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့တွင် သင့်ကိုအရပ်ရပ် ကွဲပြား စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်နှင့်သင့်ဘိုးဘေးတို့ မသိဘူးသော အခြားတပါးသောဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရား တို့ကို ဝတ်ပြုရလိမ့်မည်။ ၆၅ထိုလူမျိုးတို့တွင် သင်သည်သက်သာခြင်းမရှိရာ၊ နေရာမကျရာ၊ နှလုံးတုန်လှုပ်ခြင်း၊ မျက်စိမြော်၍ အားကုန်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ၆၆သင်သည် အသက်ဆုံးလုသည်ဖြစ်၍၊ နေ့ညဥ့်မပြတ်စိုးရိမ်လျက် သေဘေးနှင့်လွတ်မည်မလွတ်မည်ကို မသိဘဲလျက်နေရ လိမ့်မည်။ ၆၇သင်၏စိတ်နှလုံးထဲမှာ ကြောက်ရွံ့ရသောအကြောင်း၊ သင့်မျက်စိနှင့် မြင်ရသောအရာကြောင်း၊ နံနက်အချိန်၌ သင်က၊ ညဥ့်ရောက်ပါစေဟူ၍ငင်း၊ ညဥ့်အချိန်၌ နံနက်ရောက်ပါစေဟူ၍ငင်း ဆုတောင်းရလိမ့်မည်။ ၆၈ထိုလမ်းကို နောက်တဖန် သင်မမြင်ရဟု မိန့်တော်မူသောလမ်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် တဖန်သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့် ပို့ဆောင်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုပြည်တွင် ကျွန်ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်းမဖြစ်စေခြင်းငှာ ရန်သူတို့၌ ရောင်းကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အဘယ်သူမျှသင့်ကို မဝယ်လိုဟု ဣသရေလလူများတို့ကို ဟောပြောလေ၏။

၂၉

၁ဤရွေ့ကား၊ ဟောရပ်အရပ်၌ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ပြုတော်မူသော ပဋိညာဉ်မှတပါး၊ မောဘပြည်၌ မောရှေသည် ထိုလူမျိုးနှင့် ပဋိညာဉ် ပြုစေခြင်းငှာ၊ ထာဝရဘုရားမှာထား တော်မူသော ပဋိညာဉ်စကား တော်ဖြစ်သတည်း။

၂တဖန်မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ဖာရောဘုရင်၌ငင်း၊ သူ၏ကျွန်အပေါင်းတို့၌ငင်း၊ သူ၏ပြည် တရှောက်လုံး၌ငင်း၊ သင်တို့မျက်မှောက်တွင် ပြုတော်မူ သမျှတည်းဟူသော၊ ၃ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်သော အလွန်ကြီးစွာသော စုံစမ်းခြင်းအမှု၊ အလွန်ကြီးသော နိမိတ်လက္ခဏာ၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးများကို သင်တို့သည် မြင်ရကြပြီ။ ၄သို့သော်လည်း နားလည်နိုင်သောနှလုံး၊ မြင်နိုင်သောမျက်စိ၊ ကြားနိုင်သောနားတို့ကို ယနေ့တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားသည် ပေးတော်မမူသေး။ ၅အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး သင်တို့ကိုတော၌ ငါပို့ဆောင်တော်မူပြီ။

သင်တို့ အဝတ်သည် မဟောင်းမနွမ်း၊ သင်တို့စီးသော ခြေနင်းလည်းမပျက်။ [၆]သင်တို့သည် မုန့်ကိုမစား။
စပျစ်ရည်နှင့် သေရည်သေရက်ကို မသောက်ဘဲ နေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်းကို သိရ၏။ [၇]သင်တို့သည် ဤအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဟေရှ
ဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃတို့သည် ငါတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှာ ထွက်လာသဖြင့်၊ ငါတို့သည်
သူတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ [၈]သူတို့ပြည်ကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်၌ ပေးလေ၏။
[၉]သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ပြုလေရာရာ၌ အောင်နိုင်မည်အကြောင်း ဤပဋိညာဉ် စကားတို့ကို စောင့်ရှောက်၍
ကျင့်ကြလော့။
[၁၀-၁၃]သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်ယနေ့ပြုတော်မူသော သစ္စာကို သင်သည်းခံ၍၊
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုခြင်းငှာလည်း၊ သင့်ကိုကိုယ်တော်၏ လူမျိုးအရာ၌
ယနေ့ခန့်ထား တော် မူစေခြင်းငှာလည်း၊ အထက်ကမိန့်တော်မူ၍၊ သင်၏အဘ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊
ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသည် အတိုင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူစေခြင်းငှာလည်း၊
သင်တို့အမျိုးအနွယ်၏ အကဲအမှူး၊ အသက်ကြီးသူ၊ မင်းအရာရှိ၊ ဣသရေလအမျိုးယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊
သူငယ်၊ ထင်းခုတ်သောသူ၊ ရေခပ်သောသူမှစ၍ တပ်၌ရှိသမျှသော သူတို့သည်
သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယနေ့ရပ်နေကြ၏။ [၁၄]ထိုမှတပါး ဤပဋိညာဉ်၊ ဤသစ္စာကို
သင်တို့နှင့်သာငါပြုသည်ထက်မက၊ [၁၅]ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ယနေ့ရပ်နေသောသူတို့နှင့်လည်း၊ ငါတို့တွင် ယနေ့မပါသောသူတို့နှင့်လည်း ငါပြု၏။ [၁၆]သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌
ပေါင်းဘော်သောသူ၊ ခရီးသွား၍ လမ်း၌တွေ့ကြုံသော လူမျိုးတို့ကို သင်တို့သိကြ၏။ [၁၇]သူတို့၌ရှိသော
စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော သစ်သားရုပ်တု၊ ကျောက်ရုပ်တု၊ ရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တုတို့ကိုမြင်ကြပြီ။
[၁၈]ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ လွှဲရှောင်ချင်သော သဘောရှိလျက်၊
ထိုလူမျိုးတို့၏ဘုရားများထံသို့သွား၍ ဝတ်ပြုသော ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ အဆွေအမျိုးတစုံတယောက် သည်
သင်တို့တွင်ပါမည်ဟူ၍လည်း၊ ခါးစွာသော အသီး၊ ဒေါနကို သီးတတ်သော အပင်မြစ်သည် သင်တို့တွင်
ပေါက်မည်ဟူ၍လည်း၊ [၁၉]ထိုသို့သော သူသည် ဤကျိန်ခြင်းစကားကို ကြားသောအခါ၊ စိတ်ခိုင်မာသည်အတိုင်း၊
ငါကျင့်၍ ရေငတ်ခြင်းအပေါ်၌ ယစ်မူးခြင်းကို ထပ်ဆင့်သော်လည်း၊ ချမ်းသာရမည်ဟု
စိတ်ထဲမှာကိုယ်ကိုကိုယ်ကောင်း ကြီးပေးတော်မူမည်ဟူ၍လည်း စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ [၂၀]ထိုသူကို
ထာဝရဘုရားနှုတ်မြောတော်မမူ။ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်လွယ်သော စိတ်၊ အမျက်တော်အရှိန် မီးခိုးထွက်၍
ဤကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော အမင်္ဂလာရှိသမျှတို့သည် ထိုသူအပေါ်မှာ တည်နေကြလိမ့်မည်။
ထာဝရဘုရားသည် သူ၏အမည်ကို မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ ချေတော်မူ လိမ့်မည်။ [၂၀]ဤပညတ္တိကျမ်းစာ၌
ရေးထားသော ပဋိညာဉ်အမင်္ဂလာရှိသမျှတို့နှင့်အညီ၊ ထိုသူကို ဣသရေလ အမျိုးအနွယ် အပေါင်းတို့ထဲက၊
ထာဝဂုဘုရားနှုတ်၍ အပြစ်ပေးဘို့ရာ ခွဲထားတော်မူလိမ့်မည်။ [၂၂]သူ့နေရာအရပ်၌
ထာဝရဘုရားဒဏ်ခတ်တော်မူသော၊ [၂၃]အနာရောဂါဘေးဥပဒ်တို့ကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
ဒေါသအမျက်တော် ထွက်၍ မှောက်လှန်တော်မူသော သောဒုံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၊ အာဒမာမြို့၊ ဇေဘိုင်မြို့တို့
ပြိုပျက်ရာကဲ့သို့၊ တပြည်လုံး ကို ကန့်နှင့်မီး ကျွမ်းလောင်သော ဆားသက်သက်ဖြစ်၍၊ မျိုးစေ့မကြဲ၊
အသီးအနှံမသီး၊ မြက်ပင်မပေါက်ကြောင်းကိုလည်း၊ သင်တို့နောက်မှာဖြစ်လတံ့သော သင်တို့အမျိုးသား၊
ဝေးသောအရပ်မှ လာသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် မြင်ကြ သောအခါ၊ [၂၄]ထာဝရဘုရားသည်
ဤပြည်၌အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုတော်မူသနည်း။ ဤပြင်းစွာသော အမျက်တော်အရှိန်ကား၊
အဘယ်သို့နည်းဟု လူအမျိုးမျိုးတို့သည် မေးမြန်းကြလျှင်၊ [၂၅]သူတပါးတို့က၊ ထိုသူတို့၏ ဘိုးဘေးတို့
ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ သူတို့နှင့်
ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကိုသူတို့သည် စွန့်ကြသောကြောင့်လည်း၊ [၂၆]အထက်ကသူတို့မသိ၊ သူတို့အား

အဘယ် အရာကိုမျှမပေးသော အခြားတပါးသော ဘုရားတို့အား ဝတ်ပြုကိုးကွယ် ကြသောကြောင့်ၚင်း၊
၂၇ဤမည်သော ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော အမင်္ဂလာရှိသမျှတို့ကို ဤပြည်၌ သင့်ရောက်စေခြင်းငှာ၊
ထာဝရဘုရား သည် အမျက်တော် ထွက်သဖြင့်၊ ၂၈ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက် အရှိန်အားကြီးလျက်
သူတို့ပြည်ထဲက သူတို့ကို နှုတ်ပယ်၍၊ ယနေ့တိုင် အောင် အခြားတပါးသော
ပြည်သို့နှင်ထုတ်တော်မူသည်ဟု ပြန်ပြောကြလိမ့်မည်။ ၂၉မထင်ရှားသော အရာတို့သည် ငါတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ အငန်းအတာဖြစ်ကြ၏။ ဘော်ပြတော် မူသော အရာတို့သည် ကာလအစဉ်မပြတ် ငါတို့နှင့်
ငါတို့သားသမီးများတို့၏ အငန်းအတာဖြစ်၍၊ ဤပညတ်တရား စကားအလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည်
အကြောင်းတည်း။

၃၀

၁သင့်ရှေ့၌ ငါထား၍ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသမျှသော အရာတည်းဟူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာနှင့်
ကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာတို့သည် သင့်အပေါ်မှာရောက်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
သင့်ကိုနှင်ထုတ်တော်မူရာ အပြည်ပြည်တို့၌ ထိုအရာတို့ကို အောက်မေ့လျက်၊
၂သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝဂုဘုရားထံတော်သို့ပြန်လာ၍၊ ယနေ့ငါ မှာထားသမျှအတိုင်း၊
သင်နှင့်သားသမီးတို့သည် စကားတော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ နားထောင်လျှင်၊ ၃သင်၏ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်ခံရသော သိမ်းသွင်းခြင်း အမှုကို ကုန်စေမည်အကြောင်း၊ သင့်ကို သနားသဖြင့်
တဖန် ပြန်လာ၍၊ အထက်ကအရပ်ရပ်နှင်ထုတ်ရာ အပြည်ပြည်တို့မှ သိမ်းယူတော်မူလိမ့်မည်။
၄သင်၏လူအချို့တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်အောက် အဝေးဆုံးသော အရပ်သို့နှင်ထုတ်ခြင်းကို
ခံရသော်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သိမ်းယူဆောင်ခဲ့တော်မူလိမ့်မည်။ ၅ဘိုးဘေးတို့
ဝင်စားသောပြည်သို့ တဖန်ဆောင်ခဲ့တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် ဝင်စားရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ
ကျေးဇူးပြုတော်မူပြန်သဖြင့်၊ ဘိုးဘေးများတို့ထက် သင့်ကိုသာ၍ များစေတော် မူလိမ့်မည်။ ၆သင်သည်
အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်စေ ခြင်းငှာ၊
သင့်နှလုံးနှင့် သင့်အမျိုး၏နှလုံး အရေဖျားကို လှီးဖြတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၇သင်၏ရန်သူ တည်းဟူသော
သင့်ကိုမုန်း၍ ညှင်းဆဲသောသူတို့အပေါ်၌ လည်း၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာရှိသမျှတို့ကို
သက်ရောက် စေတော်မူလိမ့်မည်။ ၈သင်သည်ပြန်လာလျက် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်၍၊
ယနေ့ငါမှာထားသမျှ သော ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လိမ့်မည်။ ၉သင်သည်သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်၍၊ ၁၀ဤပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော
စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်ၚင်း၊ သင်၏ ဘုရာသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ပြန်လာလျှင်ၚင်း၊ သင်ပြုလေရာရာ၌ အောင်မည် အကြောင်းနှင့် သင်၏သားသမီး၊
တိရစ္ဆာန်၊ အသီးအနှံတိုးပွားများပြားမည်အကြောင်းကို စီရင်၍ သင့်အကျိုးကိုပြုစုတော် စေတော်မူလိမ့်မည်။
ထာဝရဘုရားသည်သင်၏ဘိုးဘေးတို့၌ အားရဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ သင်၌အားရ ဝမ်းမြောက်၍၊
သင့်အကျိုးကိုပြုစုတော်မူလိမ့်မည်။

၁၁ယနေ့ ငါမှာထားသော ပညတ်တရားတော်သည် သင်နားမလည်နိုင်သောတရားမဟုတ်။ ၁၂သင်နှင့်
ဝေးသည်မဟုတ်။ တရားတော်ကို ငါတို့သည်နားထောင်၍ စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်သို့
အဘယ်သူ တက်၍ ငါတို့ ထံသို့ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်းဟု မေးစေခြင်းငှါ ကောင်းကင်၌ ရှိသည်မဟုတ်။
၁၃တရားတော်ကို ငါတို့သည်နားထောင်၍ စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ ပင်လယ်ကို အဘယ်သူကူး၍
ငါတို့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ လိမ့်မည်နည်းဟုမေးစေခြင်းငှါ၊ ပင်လယ်တဘက်၌ရှိသည်မဟုတ်။ ၁၄တရားတော်သည်
သင်စောင့်ရှောက် ဘို့ရာ သင်နှင့် အလွန်နီး၏။ သင်၏နှုတ်၌ၚင်း၊ သင်၏နှလုံး၌ၚင်းရှိ၏။ ၁၅ကြည့်ပါတော့၊
အသက်ရှင်ခြင်းချမ်းသာနှင့် သေခြင်း ဆင်းရဲတို့ကိုသင်ရှေ့မှာ ယနေ့ငါထား၏။ ၁၆သင်သည် အသက်ရှင်၍

တိုးပွားမည်အကြောင်းနှင့် သင်ဝင်စား လတံ့သောပြည်၌၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို
ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည် အကြောင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုချစ်သဖြင့် နောက်တော်သို့
လိုက်၍၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက် ပညတ်တရားတော် တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့ဟုငါမှာထား၏။ [၁၇]သို့မဟုတ်
သင့်နှလုံးလွှဲသွားသဖြင့်၊ သင်သည်နားမထောင်ဘဲသူတပါး သွေးဆောင်ရာသို့လိုက်၍၊
အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ် လျှင်။ [၁၈]ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌
အသက်တာမရှည်၊ ကေန်အမှန် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု ယနေ့ငါသတိပေး၏။ [၁၉]အသက်ရှင်ခြင်း၊
သေခြင်း၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း တို့ကိုသင့်ရှေ့၌ ငါထားသည်ဟု သင့်တဘက်၌
ကောင်းကင်မြေကြီးကို ငါတိုင်တည်၏။
[၂၀]သို့ဖြစ်၍၊ သင်နှင့် သင့်အမျိုးအနွယ်သည် အသက်ရှင်မည်အကြောင်းနှင့်၎င်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကိုချစ်၍ စကားတော်ကို နားထောင်သဖြင့်၊ အသက်ရှင်ခြင်းအကျိုး၊ အသက်တာရှည်ခြင်း
အကျိုးကို ပေးတော်မူသော ကိုယ်တော်ကို ဆည်းကပ်မှီဝဲမည် အကြောင်းနှင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
သင်၏ဘိုးဘေး အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၌ နေမည်အကြောင်းနှင့်
ယှဉ်သောအသက် တရားကို ရွေးယူလော့ဟု ဣသရေလအမျိုးအားဟောပြော၏။

၃၁

[၁]တဖန် မောရှေသည် သွား၍ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ဟောပြောသည်ကား၊ [၂]ငါသည်
ယနေ့ အသက်တရားနှစ်ဆယ်စေ့ပြီ။ သင်တို့ရှေ့မှာ ထွက်ဝင်ခြင်းငှာ နောက်တဖန် မတတ်နိုင်။
ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုမကူးရဟု မိန့်တော်မူပြီ။ [၃]သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားသည် သင်တို့ရှေ့မှာကူး၍၊ ထိုပြည်သားအမျိုးမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာကို
သင်တို့စားရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ယောရှုသည်လည်းသင်တို့ရှေ့မှာ
ကူးရလိမ့်မည်။ [၄]ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အာမောရိ ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်နှင့် ဩဃတို့၌၎င်း၊
ဖျက်ဆီးတော်မူသော သူတို့ပြည်၌ ၎င်းပြုသကဲ့သို့၊ ထိုပြည်သား အမျိုးမျိုး တို့၌ပြုတော်မူလိမ့်မည်။
[၅]ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုသင်တို့၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ငါမှာထားသမျှသော ပညတ်တို့အတိုင်း၊
သူတို့၌ပြုရကြလိမ့်မည်။ [၆]အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်း ရှိကြလော့။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။
ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဘုရားသခင်ဖြစ်၍ သင်တို့နှင့်အတူ ကိုယ်တိုင်ကြွတော်မူမည်။
သင်တို့ကိုစွန့်တော်မမူ၊ ပစ်ထားတော်မမူဟုဟောပြော၏။ [၇]တဖန်ယောရှုကိုခေါ်၍၊ သင်သည်အားယူ၍
ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤလူတို့အားပေးခြင်းငှာ၊ ဘိုးဘေးတို့အားကျိန်ဆို
တော်မူတော်မူသောပြည်သို့ သင်သည် သူတို့နှင့်အတူသွား၍ အမွေခံစေရမည်။
[၈]သင်ရှေ့မှာထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်ကြွ၍ သင်နှင့်ရှိတော်မူလိမ့်မည်။ သင့်ကိုစွန့်တော်မမူ၊
ပစ်ထားတော်မမူ။ မစိုးရိမ်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်ဟု ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့ရှေ့မှာ ပြောဆို၏။
[၉]ဤပညက်တရားကို မောရှေသည် ရေးထား၍ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို
ထမ်းသော လေဝိသားယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူများ အပေါင်းတို့၌ အပ်၍၊
[၁၀]မှာထားသည် ကား၊ ခုနစ်နှစ်စေ့၍ ကျွန်များကိုလွှတ်ခြင်းငှါ ချိန်ချက်သောနှစ်၊ သကေနေပွဲခံချိန်ရောက်မှ၊
[၁၁]သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူလတံ့သောအရပ်တွင် ဣသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကို ပြခြင်းငှါ လာကြသောအခါ၊
ဤပညတ်တရားကိုပရိသတ်အပေါင်း တို့ရှေ့မှာ ဘတ်ရွတ်ရမည်။ [၁၂]ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်များ၊
တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားများတို့သည်ကြား၍နားလည်သဖြင့်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ဤပညတ်တရားစကားအလုံးစုံတို့ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ပရိသတ်တို့ကို
စုဝေးစေကြလော့။ [၁၃]ထိုသို့ပြုလျှင်၊ နားမလည်သေးသော သူငယ်တို့သည်ကြားသဖြင့်၊ သင်တို့သည်

ယော်ဒန်မြစ် ကိုကူး၍ ဝင်စားလတ့်သောပြည်၌ နေသည်ကာလပတ်လုံး၊ သင်တို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ သင်ကြလိမ့်မည်ဟု မှာထားသတည်း။
၁၄ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်သေရသော အချိန်နီးပြီ။ ယောရှုကိုခေါ်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်သို့ ချဉ်းကပ်လော့။ သူ့ကိုငါမှာထားမည်ဟုမောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့်
ယောရှုသည်သွား၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ၁၅ထာဝရဘုရားသည် တဲတော်တွင်
မိုဃ်းတိမ်တိုင်၌ထင်ရှားတော်မူ၍၊ မိုဃ်းတိမ်တိုင်သည် တဲတော်တံခါးဝအပေါ်မှာတည်နေ၏။ ၁၆တဖန်
မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်သောအခါ၊ ဤလူမျိုးသည်ထ၍
ယခုသွားသောပြည်၌ နေသော တပါးအမျိုးသားကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့နှင့်မှားယွင်း၍ ငါ့ကိုစွန့်လျက်၊
ငါဖွဲ့ထားသော ပဋိညာဉ်တရား ကိုဖျက်လိမ့်မည်။ ၁၇ထိုအခါ ငါသည်အမျက်တော်ထွက်၍ သူတို့ကိုစွန့်မည်။
သူတို့မှ ငါ့မျက်နှာကိုလွှဲသဖြင့်၊ သူတို့သည်ပျက်စီး၍ ဘေးဒဏ်ရန်မာန်အပေါင်းတို့နှင့် တွေ့ကြုံကြလိမ့်မည်။
ထိုအခါသူတို့က၊ ငါတို့ဘုရား သခင်သည် ငါတို့တွင် ရှိတော်မမူသောကြောင့်၊ ဤဘေးဒဏ်တို့သည်
ငါတို့အပေါ်မှာရောက်သည် မဟုတ်လော့ဟုဆိုကြလိမ့်မည်။ ၁၈သူတို့သည် အခြားတပါးသော
ဘုရားတို့နောက်သို့လွှဲသွား၍ ပြုသောဒုစရိုက် အပေါင်းတို့ကြောင့်၊ ထိုအခါ ငါသည်ကိုယ်မျက်နှာကို
ဧကန်အမှန် လွှဲမည်။ ၁၉ယခုမှာ ဓမ္မသီချင်းကို ရေးထားကြလော့။ ထိုသီချင်းကို ဣသရေလ အမျိုးတဘက်၌
ငါ့အဘိုးသက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် နှုတ်ကျက်ရအောင်သင်စေကြလော့။ ၂၀အကြောင်းမူကား၊
သူတို့၏ဘိုးဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆို၍ နို့နှင့်ပျားရည် စီးသော ပြည်သို့သူတို့ကို ငါဆောင်သွင်းသဖြင့်
သူတို့သည် ဝစွာစားရ၍ ဆူဖြိုးသောအခါ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ထံသို့လွှဲသွား၍ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။
ငါ့ကိုပုန်ကန်၍ ငါ့ပဋိညာဉ်တရားကိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။ ၂၁ဘေးဒဏ် ရန်မာန်အပေါင်းတို့နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊
ထိုသီချင်းသည် သူတို့တဘက်၌ သက်သေခံလိမ့်မည်။ သူတို့အမျိုးအနွယ်သည် နှုတ်ကျက်မမေ့လျော့ရ။
ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ ငါဆောင်၍မသွင်းမှီ၊ ယခုပင်သူတို့ ကြံစည်သော အကြံအစည်ကိုကို
ငါသိ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၂မောရှေသည်လည်း၊ ထိုနေ့၌ ဓမ္မသီချင်းကို ရေးထား၍
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားသင်လေ၏။ ၂၃တဖန်နုန်၏သား ယောရှုအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်
အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆောင်သွင်းရမည်။ ငါသည်
သင်နှင့်အတူရှိမည်ဟုမှာထားတော်မူ၏။ ၂၄မောရှေသည် ဤပညတ်တရားစကားတော်အလုံးစုံ တို့ကို
အကုန်အစင် ရေးထားပြီးမှ၊ ၂၅ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော လေဝိသားကိုခေါ်၍၊
၂၆ဤပညတ္တိကျမ်းစာသည် သင်တို့အမျိုးတဘက်၌ သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ထိုစာကိုယူ၍သင်တို့
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် အနားမှာတင်ထားကြလော့။ ၂၇သင်တို့အမျိုးသည်
ပုန်ကန်တတ် သောသဘော၊ ခိုင်မာသောသဘော ရှိကြောင်းကိုငါသိ၏။ ငါအသက်ရှင်၍၊
သင်တို့တွင်နေစဉ်အခါ၊ ယနေ့ပင်သင်တို့ သည် ထာဝရဘုရားကိုပုန်ကန်ကြပြီ။ ငါသေသောနောက်
ထိုမျှမကပြုကြလိမ့်မည်။ ၂၈သင်တို့အမျိုးအနွယ် အသက်ကြီးသူ၊
အရာရှိသူအပေါင်းတို့ကိုငါ့ထံမှာစုဝေးစေကြလော့။ ဤစကားတို့ကို သူတို့အားဟောပြော၍ သူတို့တဘက်၌
ကောင်းကင်မြေကြီးကို ငါတိုင်တည်မည်။ ၂၉အကြောင်းမူကား၊ ငါသေသောနောက်၊ သင်တို့သည်
လုံးလုံးဖေါက်ပြန်၍ ငါမှာထားသောလမ်းမှ လွှဲသွားကြလိမ့်မည်ကို ငါသိ၏။ နောင်ကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်ဆောင်သောအားဖြင့် အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်သောကြောင့်၊
သင်တို့သည်ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့ကြုံကြလိမ့်မည်ဟု သတိပေးလေ၏။ ၃၀မောရှေသည် ဣသရေလ
ပရိသတ်အပေါင်း တို့အား အကုန်အစင်မြွက်ဆိုသော သီချင်းစကားဟူမူကား။

၁အို ကောင်းကင်၊ နားထောင်လော့၊ ငါပြောမည်။ အိုမြေကြီး၊ ငါမြွက်ဆိုသောစကားကိုကြားလော့။
၂ငါ့ဒေသနာသည်မိုဃ်းရေကဲ့သို့စက်စက်ကျ၍၊ ငါ့စကားသည် နှင်းကဲ့သို့ဖြည်းညှင်းစွာသက်ရောက် လိမ့်မည်။
နုသောပျိုးပင်ပေါ်မှ ရွာသော မိုဃ်းကဲ့သို့၎င်း၊ မြက်ပင်ပေါ်မှာများပြားသောမိုဃ်းရေကဲ့သို့၎င်းဖြစ်လိမ့်မည်။
၃ငါသည်ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ဘော်ပြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ချီးမွမ်း
ကြလော့။ ၄ဘုရားသခင်သည်မူလအမြစ်ဖြစ်၍၊ အမှုတော်သည် စုံလင်ပေ၏။ စီရင်တော်မူသမျှတို့သည်
တရားနှင့်ညီလျက်၊ သစ္စာစောင့်သောဘုရား၊ အပြစ်ကင်းလွတ်၍ ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်သော
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ၅သူတို့သည် ယိုယွင်းကြပြီ။ ဘုရားသခင်၏ သားမဟုတ်၊ အညစ်အကြေး ကပ်ကြ၏။
သဘောကောက်၍ ဖေါက်ပြန်သောအမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ ၆အိုပညာမဲ့သော လူမိုက်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏
ကျေးဇူးတော်ကို ဤသို့ ဆပ်မည်လော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်ကိုဖြစ်စေသောအဘ၊
သင့်ကိုဖန်ဆင်း၍နေရာချသောသူဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ ၇ရှေးကာလကို အောက်မေ့လော့။
လွန်လေပြီးသော နှစ်ပေါင်းများကို ဆင်ခြင်လော့။ သင့်အဘကိုမေးမြန်းလျှင်သူသည်
ဘော်ပြလိမ့်မည်။အသက်ကြီးသူ တို့ကိုမေးမြန်းလျှင် သူတို့သည်ပြောဆို ကြလိမ့်မည်။ ၈အမြင့်ဆုံးသော
ဘုရားသည်အာဒံ၏ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သောလူမျိုးတို့ကို ပိုင်းခြား၍အမွေမြေကို ဝေပေးသောအခါ၊
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အရေအတွက်ကိုထောက်ရှု၍၊ လူမျိုးတို့နေရာအပိုင်းအခြား ကိုစီရင်တော်မူ၏။
၉ထာဝရဘုရား၏ အဘို့ကား၊ လူမျိုးတော်တည်း။ ယာကုပ်အမျိုးသည် အမွေခံတော်မူရာ ဖြစ်သတည်း။
၁၀လူဆိတ်ညံသောအရပ်၊ သားရဲမြည်၍၊ လွတ်လပ်သော တောလွင်ပြင်၌ ယာကုပ်ကိုတွေ့တော် မူသောအခါ
ဝန်းရံဆီးကာခြင်း၊ သွန်သင်ခြင်း ကျေးဇူးကိုပြု၍ မျက်ဆန်တော်ကဲ့သို့ စောင့်တော်မူ၏။ ၁၁ရွှေလင်းတသည်
အသိုက်ကို မွှေလျက်၊ သားငယ်တို့အပေါ် မှာလှုပ်ရှားလျက်၊ အတောင်တို့ကို ဖြန့်လျက်၊ သားငယ်တို့ကိုယူ၍
မိမိအတောင်တို့ဖြင့် ဆောင်သကဲ့သို့၊ ၁၂ထာဝရဘုရားတပါးတည်းသာလျှင်၊ ယာကုပ်ကို
ဆောင်သွားတော်မူ၏။ အခြားတပါးသော ဘုရားမည်မျှမရှိ။ ၁၃မြေကြီးပေါ်မှာ မြင့်မြတ်သော အရပ်တို့၌
နေရာချတော်မူသဖြင့်၊ သူသည်မြေအသီးအနှံကိုစား၍ ကျောက်ထဲက ပျားရည်ကိုၧင်း၊ မီးပါကျောက်ထဲ
ကဆီကို၎င်း၊ ၁၄သိုးသငယ်ဆီဉ၊ ဗာရှန်အမျိုး၏သိုးထီး၊ ဆိတ်ထီးဆီဉ၊ ဂျုံစပါး၊ ကျောက်ကပ်ဆီဉနှင့်
တကွနွားနို့ဓမ်း နှင့်သိုးနို့ကို၎င်း စို့မည်အကြောင်းစီရင်တော်မူ၍၊ သင်သည် စပျစ်သီးအသွေးစစ်ကို
သောက်ရ၏။

၁၅သို့ရာတွင်၊ ယေရှုရုန်သည် ဆူဝ၍ခြေနှင့်ကန်လေ၏။ ဆူဝလျက်၊ တုတ်လျက်၊ ဆီဉနှင့် ပြည့်စုံလျက်
နေသဖြင့်၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုစွန့်၍၊ ကယ်တင်ရာကျောက်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုလေ၏။
၁၆သူတို့သည် အခြားတပါးသော ဘုရားအားဖြင့် ငြူစူစေကြ၏။ ရွံရှာဘွယ်သော အမှုအရာအားဖြင့်
အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော် ကြ၏။ ၁၇ဘုရားမဟုတ်သော နတ်ဆိုး၊ မသိဘူးသောဘုရား၊ ဘိုးဘေးတို့
မကြောက်ဘူးသော ဘုရားသစ်တို့အား ယဇ်ပူဇော် ကြ၏။ ၁၈သင်ဖြစ်ရာမူလအမြစ်ကို သင်မမှတ်မိ။ သင့်ကို
ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို သင်မေ့လျော့ပြီ။ ၁၉ထိုအမှုကို ထာဝရဘုရားမြင်သောအခါ၊
အမျက်တော်ထွက်၍ သားသမီးတော်တို့ကို စွန့်ပစ်တော်မူလျက်၊ ၂၀ငါသည်ကိုယ်မျက်နှာကို သူတို့မှလွှဲမည်။
သူတို့သည် အဘယ်သို့ဆုံးမည်ကို ငါကြည့်မည်။ သဘောခိုင်မာသော အမျိုး၊ သစ္စာမရှိသော
သားသမီးဖြစ်ကြ၏။ ၂၁ဘုရားမဟုတ်သောအရာအားဖြင့် ငါသည်ငြူစူသောစိတ်ရှိစေခြင်းငှာ၊ ပြုကြပြီ။
အချည်းနှီးသောအရာအားဖြင့် ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မရေရသော လူမျိုးအားဖြင့် သူတို့သည်
ငြူစူသောစိတ်ရှိစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ပညာမရှိသောလူမျိုးအားဖြင့် စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှာ၎င်း ငါပြုရမည်။ ၂၂ငါသည်
အမျက်ထွက် ၍မီးရှို့သဖြင့်၊ အနက်ဆုံးသော မရဏာနိုင်ငံသို့ လောင်လိမ့်မည်။ မြေနှင့်မြေအသီးအနှံကို
ကျွမ်းစေ၍ တောင်ခြေရင်း တိုင်အောင်လောင်လိမ့်မည်။ ၂၃သူတို့ အပေါ်မှာ ဘေးဥပါဒ်များကို ငါပို့မည်။
ငါးမြှားတို့ကို အကုန်အစင်ပစ်မည်။ ၂၄သူတို့သည်မွတ်သိပ်ခြင်း အရှိန်ကိုခံရ၍၊ ပူလောင်ခြင်းဘေး၊

ပြင်းစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်းဘေးအားဖြင့် ဆုံးရှုံးကြလိမ့် မည်။ သားရဲတို့၏သွားကိုငင်း၊ မြေ၌ကျင်လည်သော
မြွေအဆိပ်ကိုငင်း၊ သူတို့၌ ငါစေလွှတ်မည်။ ၂၅အိမ်ပြင်၌ ထားဘေး၊ အိမ်အတွင်း၌
ကြောက်မက်ဖွယ်သောဘေးသည် လူပျိုနှင့်အပျိုကိုငင်း၊ နို့စို့သူငယ်နှင့် ဦးဆံဖြူသောသူ ကိုငင်း
ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ ၂၆ရန်သူ၏မာန်မာနကို ငါမကြောက်လျှင်ငင်း၊ ၂၇ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့သည်ထောင်လွှား
လျက်၊ ဤအမှုအလုံးစုံကို ထာဝရဘုရားမပြု၊ ဘုန်းကြီးသောငါတို့ လက်ရုံးပြုပြီဟု ပြောမည်ကို
စိုးရိမ်စရာမရှိလျှင်ငင်း၊ သူတို့ကို မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေ၍၊ အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့
စေခြင်းငှာ ပယ်ရှင်းမည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။ ၂၈အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပညာသတိမရှိ၊ ဉာဏ်ကင်းသော
လူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ၂၉ပညာကိုရ၍ ဤအမှုကို နားလည်ကြပါစေသော။ နောက်ဆုံးကာလ၌
အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို ဆင်ခြင်ကြပါစေသောဟု မိန့်တော် မူ၏။
၃၀သူတို့ခိုလှုံစရာကျောက်သည် သူတို့ကိုမရောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို အပ်တော်မမူလျှင်၊
လူတယောက်သည် လူတထောင်ကို အဘယ်သို့နှင်နိုင်မည်နည်း။ လူနှစ်ယောက်သည် လူတသောင်းကို
အဘယ်သို့ ပြေးစေနိုင်မည်နည်း။ ၃၁ငါတို့၏ရန်သူများ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော်လည်း၊ သူတို့ကျောက်သည်
ငါတို့ကျောက်နှင့် မတူ။ ၃၂သူတို့စပျစ်နွယ်ပင်သည် သောဒုံစပျစ်နွယ်ပင်မျိုး၊ ဂေါမောရမြေ၌ ပေါက်သော
အပင်မျိုးဖြစ်၏။ သူတို့စပျစ်သီးသည် ခါးသော အပင်၏အသီးဖြစ်၍၊ စပျစ်သီးပြွတ်တို့သည်
ခါးသောအရသာနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။ ၃၃သူတို့စပျစ်ရည်သည် နဂါးအဆိပ်၊ ပြင်းထန်သော
မြွေဆိုးအဆိပ်အတောက်ဖြစ်၏။ ၃၄ဤအမှုသည် ငါထံမှာ သိုထားလျက်၊ ငါ့ဘဏ္ဍာတိုက်၌ တံဆိပ်ခပ်လျက်
ရှိသည်မဟုတ်လော။ ၃၅အပြစ်တရားကို စီရင်ရသော အခွင့်၊ အပြစ်နှင့်အလျောက် ဆပ်ပေးရသော
အခွင့်ကိုငါပိုင်၏။ အချိန်တန်မှ သူတို့ခြေသည် ချော်လိမ့်မည်။ သူတို့၌ ဘေးရောက်သောအချိန်နီးပြီ။
သူတို့တွေ့ကြုံ ရသောအမှုသည် အလျင်အမြန် ရောက်လာလိမ့်မည်။ ၃၆ထာဝရဘုရားသည်
မိမိလူတို့အဘို့တရားစီရင်တော်မူမည်။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် တန်းခိုးကုန်ကြောင်း၊ အချုပ်ခံရသောသူ၊
လွှတ်သောသူတယောက်မျှမရှိကြောင်းကို မြင်သောအခါ၊ သူတို့အမှုကြောင့် နောင်တ ရတော်မူလျက်၊
၃၇သူတို့ဘုရား၊ သူတို့ခိုလှုံသော ကျောက်သည်အဘယ် မှာ ရှိသနည်း။ ၃၈သူတို့ပူဇော်သော ဆီဥကိုစား၍
သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ စပျစ်ရည်ကို သောက်သော သူတို့သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။
သူတို့သည်ထ၍ သင်တို့ကို ကွယ်ကာစောင့်မပါလေစေ။ ၃၉ငါသည်ကိုယ်တိုင် အားဖြင့်
ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း၊ ငါမှတပါးအခြားသောဘုရားမရှိကြောင်းကိုငင်း ကြည့်ရှုကြလော့။ ငါသည်အသက်
ကိုသေစေ၏။ အသက်ကိုလည်း ရှင်စေ၏။ ငါသည် အနာပေါ်စေခြင်းငှာ ဒဏ်ခတ်၏။
အနာကိုလည်းပျောက်စေ၏။ ငါ့လက်မှ အဘယ်သူမျှ မကယ်မနှုတ်နိုင်။ ၄၀ငါသည်
အစဉ်အမြဲအသက်ရှင်ပေ၏ဟု ငါ့လက်ကို ကောင်းကင်သို့ချီ၍ ကျိန်ဆို၏။ ၄၁ငါသည် ပြောင်လက်သော
ထားကိုသွေး၍၊ တရားစီရင်စပြုလျက် ငါ့ရန်သူတို့၌ အပြစ်တရားကို စီရင်မည်။ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတို့
ခံထိုက်သောအပြစ်အလျောက်ငါဆပ်ပေးမည်။ ၄၂ငါ့မြှားတို့ကိုအသွေးနှင့်ယစ်မူး စေမည်။ ငါ့ထားသည်
အသားကိုစားလိမ့်မည်။ သတ်သောသူ၊ လက်ရသောသူတို့၏ အသွေး၊ ရန်သူ အကဲအမှူးတို့၏ ဦးခေါင်းကို
စားသောက်လိမ့်မည်။ ၄၃တပါးအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
ရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့ကို သတ်သော အပြစ်နှင့်အလျောက် ဒဏ်ပေး၍
ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့၌ အပြစ်တရားကိုစီရင်တော်မူမည်။ ပြည်တော်နှင့် မိမိလူမျိုးကို
ကယ်မသနားတော်မူမည်ဟူသော၊ ၄၄ဤသီချင်း စကားကို မောရှေသည် လာ၍ နုန်သားယောရှုနှင့်အတူ
လူများတို့အား ဟောပြောမြွက်ဆို၏။ ၄၅ထိုသို့ မောရှေသည် ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့အား အကုန်အစင်ဟောပြောမြွက်ဆို ပြီးလျှင်၊ ၄၆သင်တို့အား ယနေ့ငါသက်သေခံသမျှသော
စကားတို့ကို နှလုံးသွင်းကြလော့။ သင်တို့သားသမီးတို့သည် ဤပညတ်တရား စကားတော်အလုံးစုံတို့ကို

စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှာ၊ သူတို့အားထပ်ဆင့်၍ မှာထားရကြမည်။ [၄၇]ဤအမှုသည် သာမညအမှု မဟုတ်။
သင်တို့အသက်နှင့်ဆိုင်သောအမှု ဖြစ်၏။ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ဝင်စားလတံ့ သောပြည်၌ ဤအမှုကို
စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ကိုယ်အသက်တာရှည်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

[၄၈]ထိုနေ့ခြင်းတွင် ထာဝရဘုရားက၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ မောဘပြည်အာဗရိမ်တောင်ရိုး၊ နေဗော
တောင်ထိပ်ပေါ်သို့တက်၍၊ [၄၉]ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါအပိုင်ပေးသော ခါနာန်ပြည်ကိုကြည့်ရှုလော့။
[၅၀]သင့်အစ်ကိုအာရုန်သည် ဟောရတောင်ပေါ်မှာ သေ၍ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်သကဲ့သို့၊
သင်သည်လည်း တက်သွားသော ဤတောင်ပေါ်မှာ သေ၍၊ သင်၏လူမျိုးစည်းဝေးရာ သို့ရောက်လော့။
[၅၁]အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ သည် ဇိနတော၊ ကာဒေရှရွာ၊ မေရိဘစမ်းရေအနား၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
ရှေ့မှာ ငါ့ကို မရိုမသေပြု၍ ပြစ်မှားကြ ပြီ။ [၅၂]ထိုကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါပေးသောပြည်ကို
သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရသော်လည်း ထိုပြည်သို့ မဝင်စားရဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၃၃

[၁]ဘုရားသခင်၏ လူမောရှေသည် မသေမီ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကောင်းကြီးပေးသောမင်္ဂလာ
စကား ဟူမူကား၊ [၂]ထာဝရဘုရားသည် သိနာတောင်ပေါ်က ကြွတော်မူ၏။ စိရအရပ်မှ ထိုလူတို့အား
နေထွက်တော်မူ၏။ ပါရန်တောင်ပေါ်က ရောင်ခြည်ထွန်းပတော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသောသူ
အထောင်အသောင်းတို့နှင့် အတူကြွတော်မူ၍၊ ဓမ္မမီးသည် ဣသရေလလူတို့အဘို့၊ လကျ်ာလက်တော်မှ
ထွက်လေ၏။ [၃]အကယ်စင်စစ် ထိုလူမျိုးကို ချစ်တော်မူ၏။ မိမိသန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့သည်
အထံတော်ပါးတွင်ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်၍ စကားတော်တို့ကို နားခံကြလေ၏။
[၄]ယာကုပ်အမျိုး ပရိသတ်အမွေခံရသော ဓမ္မတရားကို မောရှေသည် ငါတို့အား ထား၏။
[၅]ဣသရေလအမျိုးမင်းများနှင့်တကွ၊ အမျိုးအနွယ်များတို့သည် စည်းဝေးသောအခါ၊ ထိုသူသည်
ယေရှုရုန်အမျိုး၌ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။

[၆]ရုဗင်အမျိုးမသေ၊ အသက်ရှင်၍ သူ၏လူတို့သည်များပါစေသော။ [၇]ယုဒအမျိုးကိုကား၊
အိုထာဝရဘုရား၊ ယုဒစကားသံကိုနားထောင်၍ သူ့ကိုအမျိုးသားချင်းတို့ရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူပါ။
မိမိလက်တို့သည် မိမိအဘို့တန် ပါစေသော။ သူ့ကိုရန်သူတို့လက်မှ ကယ်တင်တော်မူပါ။
[၈]လေဝိအမျိုးကိုကား၊ သင်၏သုမိမ်နှင့် ဥရိမ်သည် မဿာအရပ်၌သင်စုံစမ်း၍၊ မေရိဘစမ်းရေ
အနားမှာသင်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သင်၏သန့်ရှင်းသူ၌ ရှိပါစေသော။ [၉]ထိုသူသည်
ကိုယ်မိဘဖြစ်သော်လည်း ငါမတွေ့မမြင်ဟုဆိုတတ်၏။ ကိုယ်ညီအစ်ကိုကိုလည်း မမှတ်တတ်။
ကိုယ်သားသမီးကိုလည်း မသိတတ်အကြောင်းမူကား၊ စကားတော်ကို နားထောင်၍ ပဋိညာဉ်
တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်တတ်၏။ [၁၀]သူတို့သည် စီရင်တော်မူချက်တို့ကို ယာကုပ်အမျိုး၌၎င်း၊
တရားတော်ကို ဣသရေလ အမျိုး၌၎င်း သွန်သင်ကြလိမ့်မည်။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းကို ရှေ့တော်၌၎င်း၊
တကိုယ်လုံးမီးရှို့ရာယဇ်ကို ယဇ်ပုလ္လင်တော် ပေါ်၌၎င်း တင်ထားကြလိမ့်မည်။ [၁၁]အိုထာဝရဘုရား၊
သူ၏ဥစ္စာကိုကောင်းကြီးပေး၍ သူလုပ်ဆောင်သောအမှုကို လက်ခံတော်မူပါ။ သူ့တဘက်၌ထ၍
သူ့ကိုမုန်းသောသူတို့သည် နောက်တဖန် မထနိုင်အောင် သူတို့ခါးကို ချိုးတော်မူပါ။

[၁၂]ဗင်္ယာမိန်အမျိုးတို့ကား၊ ထာဝရဘုရားချစ်တော်မူသော သူသည် အထံတော်ပါးတွင် လုံခြုံစွာနေရ
လိမ့်မည်။ သူ့ကို အစဉ်အမြဲဖုံးလွှမ်း၍ သူ၏ပခုံးကြားမှာ နေရာချတော်မူလိမ့်မည်။ [၁၃]ယောသပ်အမျိုးကိုကား၊
ထိုအမျိုးနေသော ပြည်သည် အထက်မိုဃ်းကောင်းကင် ဘဏ္ဍာအားဖြင့်၎င်း၊ အောက်အရပ်၌ ပုန်းကွယ်၍
နက်နဲသော အရာအားဖြင့်၎င်း၊ [၁၄]နေဖြစ်စေသော ဘဏ္ဍာ၊ လဖြစ်စေသော ဘဏ္ဍာအားဖြင့်၎င်း၊
[၁၅]အသက်ကြီး သော တောင်ထိပ်၊ မြဲမြံသော တောင်ထဲကထွက်သော ဘဏ္ဍာအားဖြင့်၎င်း၊ [၁၆]မြေကြီးဘဏ္ဍာ
စုံလင်ရာအားဖြင့် ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူရာ ၌မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ချုံ၌နေတော်မူသော

သူ၏ကျေးဇူးတော်သည် ယောသပ်ခေါင်းပေါ်၊ မိမိအစ်ကိုတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ၏ ခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာ
သက်ရောက်ပါစေသော။ ၁၇သူ၏ဘုန်းသည် နွားလားဥသဘဘုန်း ကဲ့သို့ဌင်း၊ သူ၏ဦးချိုတို့သည်
ကြံ့ဦးချိုကဲ့သို့ဌင်းဖြစ်ကြ၏။ ထိုဦးချိုတို့နှင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် တပြိုင်နက်
ထိုးခတ်လိမ့်မည်။ ဧဖရိမ်အမျိုးသားအသောင်းသောင်း၊ မနာရှေအမျိုးသား အထောင်ထောင်ပေတည်း။
၁၈ဇာဗုလုန်အမျိုးတို့ကား၊ အိုဇာဗုလုန်အမျိုး၊ ထွက်သွားရာအမှု၌ ဝမ်းမြောက်လော့။
အိုဣသခါအမျိုး၊ မိမိတဲ၌နေလျက် ဝမ်းမြောက်လော့။ ၁၉ထိုအမျိုးတို့သည် လူများတို့ကို
တောင်တော်သို့ခေါ်၍၊ တောင်တော်၌ တရားသဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ကြလိမ့်မည်။ ပင်လယ်စည်းစိမ်၊
သဲ၌ဝှက်ထားလျက်ရှိသော ဘဏ္ဍာကိုနို့စို့ကြလိမ့်မည်။ ၂၀ဂဒ်အမျိုးကိုကား၊ ဂဒ်အမျိုးကို ကျယ်ဝန်းစေသော
သူသည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထိုအမျိုးသည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့နေ၍၊ လက်ရုံးနှင့်ဦးထိပ်ကို ဆုတ်ဖဲ့တတ်၏။
၂၁ရှေ့ဦးစွာသော အဘို့ကို မိမိအဘို့ရွေးယူ၍၊ တရားမင်း ခွဲဝေရာ ထိုအရပ်၌လုံခြုံရ၏။ လူများတို့၏
အကဲအမှူးပြုလျက်လိုက်လာ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ တရားမှု၊ ဣသရေလအမျိုး၌ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို
ပြုလေ၏။ ၂၂ဒန်အမျိုးကိုကား၊ ဒန်အမျိုးသည် ခြင်္သေ့သငယ်ဖြစ်၍ ဗာရှန်ပြည်မှ ခုန်လိမ့်မည်။
၂၃နဿလိအမျိုးကိုကား၊ အိုနဿလိအမျိုး၊ ကျေးဇူးတော်နှင့်ကြွယ်ဝ၍၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော
မင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အနောက်ပိုင်း၊ တောင်ပိုင်းကို ဝင်စားလော့။ ၂၄အာရှာအမျိုးကိုကား၊
အာရှာအမျိုးသည် သားသမီးကိုရ၍ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ညီအစ်ကိုချင်း၏ စိတ်နှင့်တွေ့ခြင်း၊ မိမိခြေကို
ဆီ၌နှစ်ခြင်း ရှိပါစေသော။ ၂၅သင်၏တံခါးကန့်လန့်ကျင်တို့သည် သံနှင့်ကြေးဝါဖြင့် ပြီးကြလိမ့်မည်။
သင်၏နေ့ရက် ကာလဖြစ်သည် အတိုင်း သင့်အစွမ်းသတ္တိဖြစ်လိမ့်မည်။
၂၆သင့်ကိုပြုစုစေခြင်းငှာ ဘုန်းအားနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို စီးတော်မူသော
ယေရှုရုန် အမျိုး၏ ဘုရားသခင်နှင့် တူသောသူမရှိ။ ၂၇ရှေ့ဦးစွာသော ဘုရားသခင်သည် သင့်ခိုလှုံရာဖြစ်၍၊
နိစ္စထာဝရ လက်ရုံးတော်ဖြင့် သင့်ကိုထောက်မတော်မူ၏။ ရန်သူတို့ကို သင့်ရှေ့မှ နှင်ထုတ်၍
သူတို့ကိုဖျက်ဆီးသောအခွင့် ပေးတော်မူမည်။ ၂၈ဣသရေလအမျိုးသည် ဘေးလွတ်၍
တမျိုးတည်းနေရလိမ့်မည်။ ယာကုပ်အနွယ်သည် စပါး၊ စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်စုံသောပြည်၌ နေရာကျ၍၊
မိုဃ်းနှင်းရည်လည်း စက်စက်ကျလိမ့်မည်။ ၂၉အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။
ထာဝရဘုရားကယ်တင်တော်မူသော အမျိုး၊ သင်နှင့်အဘယ်သူတူသနည်း။ ထိုဘုရားသည်
သင့်ကိုကွယ်ကာသောဒိုင်းလွှား သင့်ကိုချီးမြှောက်သော ထားလက်နက်ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်၏ရန်သူတို့သည်
သင့်ရှေ့မှာရှုံး၍၊ သင်သည်သူတို့၏ မြင့်မြတ်သော အရပ်တို့၌ နင်းရလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၃၄

၁ထိုနောက်၊ မောရှေသည် မောဘလွင်ပြင်မှသွား၍ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ နေဗောတောင်၊ ပိသဂါထိပ်
ပေါ်သို့ တက်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်ဒန်မြို့တိုင်အောင်၊ ဂိလဒ်ပြည် တရှောက်လုံး၊
၂နဿလိပြည်တရှောက်လုံး၊ ဧဖရိမ် ပြည် မနာရှေပြည်နှင့်တကွ အဝေးဆုံးသော ပင်လယ်တိုင်အောင်၊
ယုဒပြည်တရှောက်လုံး၊ ၃တောင်ပြည်နှင့်တကွ ဇောရမြို့ တိုင်အောင် စွန်ပလွံမြို့တည်းဟူသော
ယေရိခေါမြို့တည်သောချိုင့်နှင့် လွင်ပြင်တို့ကိုပြတော်မူ၏။ ၄ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည် အာဗြဟံ၊
ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အားကျိန်ဆို၍ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု
ဂတိထားသောပြည်ကိုကြည့်လော့။ သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရသော အခွင့်ကိုငါပေး၏။ သို့ရာတွင်
ကူး၍ မသွားရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၅ထိုသို့ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏
ကျွန်မောရှေသည် မောဘပြည်၊ ထိုအရပ်၌ အနိစ္စရောက်၍၊ ၆ဗက်ပေဂုရမြို့တဘက်၊ မောဘပြည်၊
တစုံတခုသောချိုင့်၌ သင်္ဂြိုလ်တော်မူ၏။ မောရှေ၏ သင်္ချိုင်းကို ယနေ့တိုင်အောင် အဘယ်လူမျှမသိရာ။
၇မောရှေသည် အနိစ္စရောက်သောအခါ အသက်တရာ နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ သူ၏မျက်စိမမှုန်သေး။ ခွန်အားလည်း

မလျော့သေး။ [၈]ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မောရှေကို အောက်မေ့၍၊ မောဘလွင်ပြင်၌ အရက်သုံးဆယ် ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။

[၉]မောရှေအတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော နေ့ရက်ကာလ လွန်ပြီးမှ၊ နုန်၏သားယောရှုသည် အထက်က မောရှေ၏ လက်တင်မင်္ဂလာကို ခံရသဖြင့်၊ ပညာသဘောနှင့်ပြည့်စုံသောသူဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ယောရှု၏ စကားကိုနားထောင်လျက်၊ မောရှေအားထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုကြ၏။

[၁၀-၁၂]ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ကျွန်မှစ၍ ပြည်သား အပေါင်း တို့၌ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှု အလုံးစုံတို့ကိုပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ မဟာတန်ခိုးတော်နှင့် အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုအရာအပေါင်းတို့ကို ပြုလေရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ မျက်နှာတော်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ်ဖူးမြင်ရသော ပရောဖက်မောရှေကဲ့သို့ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး၌ သူနှင့်တူသော ပရောဖက်တစုံတပါးမျှ မပေါ်မထွန်း။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသော တရားဟောရာကျမ်းပြီး၏။

ယောရှုမှတ်စာ
JOSHUA
၁

၁ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေသည် အနိစ္စရောက်သောနောက်၊ မောရှေလက်ထောက်၊ နုန်၏သား
ယောရှု အား ထာဝရဘုရားက၊ ၂ငါ၏ ကျွန်မောရှေသည် အနိစ္စရောက်လေပြီ၊ သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့် သင်၌ပါသော
ဤလူအပေါင်း တို့ သည် ယခုထ၍ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ကူးကြလော့။ ဣသရေလအမျိုးတို့အား
ငါပေးသောပြည်ကို ဝင်စား ကြလော့။ ၃မောရှေအား ငါကတိရှိသည်အတိုင်း သင်တို့နင်းသမျှသောမြေကို
သင်တို့အား ငါပေးမည်၊ ၄တောကြီးမှစ ၍လေဗနုန်တောင်တိုင်အောင်၎င်း၊ ဥဖရတ်မြစ်ကြီးမှစ၍
ဟိတ္တိပြည်တရှောက်လုံးပါလျက်၊ နေဝင်ရာဘက် ပင်လယ်ကြီးတိုင်အောင်လည်းကောင်း၊
သင်တို့နယ်အပိုင်းအခြား ဖြစ်ရမည်။ ၅သင့်အသက်တည်သည်ကာလ
ပတ်လုံးသင့်ရှေ့မှာအဘယ်သူမျှမခံမရပ်နိုင်ရာ။ မောရှေနှင့်အတူ ငါရှိသကဲ့သို့ သင်နှင့်အတူ ငါရှိလိမ့်မည်။
ငါသည် သင့်ကိုမစွန့်၊ သင့်ကိုပစ်၍မထား။ ၆အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ ဘိုးဘေးတို့အားပေးမည်ဟု
ငါကျိန်ဆိုသောပြည်ကို သင်သည် ဤလူတို့အားဝေ၍ အမွေပေးရမည်။ ၇သို့ဖြစ်ဖြစ်၍
ငါ၏ကျွန်မောရှေမှာထားသော တရားအတိုင်း ကျင့်မည်ဟု စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ အားယူ၍အလွန်ရဲရင့်ခြင်း
ရှိလော့၊ ကြံစည်လေသမျှတို့၌ အောင်မည်အကြောင်း ထိုတရားလမ်းသို့ လိုက်လော့၊ လက်ျာဘက်၊
ဘက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲနှင့်။ ၈ထိုပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသမျှအတိုင်း ကျင့်မည်ဟု စောင့်ရှောက်ခြင်းအလိုငှါ
ကျမ်းစာကိုမဘတ်မရွတ်ဘဲမနေ၊ နေ့ညဥ့်မပြတ်ကြည့်ရှုဘတ်ရွတ်ရမည်။ သို့ပြုလျှင် သင်သည်
အကြံထမြောက်၍ အောင်မြင်လိမ့်မည်။ ၉သင့်ကို ငါမှာထားသည်မဟုတ်လော။ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့၊
မကြောက်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သွားလေရာရာ၌ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ထိုအခါ ယောရှုသည် ဗိုလ်မင်းများတို့ကိုခေါ်၍ ၁၁တပ်တရှောက်လုံးသို့ သွားကြလော့။ သင်တို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်ကို ဝင်စားခြင်းငှာ၊ သုံးရက်အတွင်းတွင်
ဤယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ ကူးရသောကြောင့် ရိက္ခာကို ပြင်ဆင်ရကြမည်အကြောင်း၊
လူများတို့အားဆင့်ဆိုကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။
၁၂တဖန်ယောရှုသည် ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသား။ မနာရှေအမျိုးသားတဝက်တို့ကို ခေါ်၍
၁၃ထာဝရ ဘုရား၏ ကျွန်မောရှေသည်၊ သင်တို့အားမှာထားသော စကာဟူမူကား၊
သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ဤပြည်၌နေရာချတော်မူပြီ။ ၁၄သင်တို့သားမယား၊
သူငယ်များနှင့် တိရိစ္ဆာန်များတို့သည် ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်မောရှေပေးသောပြည်၌ နေရစ်ရကြမည်။
၁၅ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား နေရာချသည်အတိုင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့အား နေရာချတော်မမူမှီ
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်ကို သူတို့သည် မသိမ်းမယူမှီတိုင်အောင်၊
သင်တို့တွင် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက်၊ သင်တို့ ညီအစ်ကိုများရှေ့မှာ
ကူး၍မစကြရမည်ဟူသော စကားကိုအောက်မေ့ကြလော့။ ထို့နောက်မှ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေသည်
ယော်ဒန်မြစ်နေထွက်ရာဘက်၌ပေး၍၊ သင်တို့ပိုင်သောပြည်သို့ ပြန်၍ဝင်စားရကြမည်ဟု ပြောဆို၏။
၁၆ထိုသူတို့ကလည်း ကိုယ်တော်မှာထားတော်မူသမျှကို ကျွန်တော်တို့ပြုပါမည်၊ စေလွှတ်တော်မူသမျှ သော
အရပ်သို့သွားပါမည်၊ ၁၇အရာရာတို့၌ မောရှေ၏ စကားကို နားထောင်သည် နည်းတူ ကိုယ်တော်စကားကို
လည်း နားထောင်ပါမည်၊ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အတူရှိသကဲ့သို့
ကိုယ်တော်နှင့် အတူရှိတော်မူပါစေသော၊ ၁၈အာဏာတော်ကိုဆန်၍ မှာထားတော်မူသမျှသောစကားကို
နားမထောင်သူ မည်သည်ကား အသေသတ်ခြင်းကိုခံရစေမည်။ သို့ဖြစ်၍ အားယူတော်မူပါ၊ ရဲရင့်ခြင်း
ရှိတော်မူပါဟု ယောရှု အားပြန်လျှောက်ကြ၏။

၂

[၁]နုန်၏သား ယောရှုသည် သူလျှိုနှစ်ယောက်ကို ရှိတ္တိမ်မြို့မှ တိတ်ဆိတ်စွာစေလွှတ်လျက်၊ ခါနန်ပြည်
ယေရိ ခေါမြို့ကို သွား၍ကြည့်ရှုကြလော့ဟု မှာထားလိုက်သည့်အတိုင်း သူတို့သည်သွားပြီးလျှင်
ရာခပ်အမည်ရှိသော ပြည်တန်ဆာမိန်းမအိမ်သို့ ဝင်၍နေလေ၏၊ [၂]ပြည်သားအချို့တို့ကလည်း
ဤပြည်ကိုစူးစမ်း ခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုးသားအချို့တို့သည် ယနေ့ညမှာ မြို့တွင်းသို့ဝင်ပါပြီဟု
ယေရိခေါမင်းကြီးအား လျှောက်ကြားကြ သည်ရှိသော်၊ [၃]ယေရိခေါမင်းကြီးသည်
ရာခပ်အားသင့်ဆီသို့ရောက်လာ၍ သင့်အိမ်သို့ ဝင်သောသူတို့ကိုအပ်လော့၊ သူတို့သည်
တစ်ပြည်လုံးကိုစူးစမ်းခြင်းငှါ ရောက်လာပြီဟု အမိန့်တော်နှင့် စေလွှတ်လေ၏၊ [၄]ရာခပ်သည်
ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို ဝှက်ထားနှင့်ပြီးမှ ကျွန်မဆီသို့ လူရောက်သည်မှန်ပါ၏။ သို့ရာတွင် အဘယ်အရပ်က
လာသည်ကိုမသိပါ၊ [၅]မိုဃ်းချုပ်၍ တံခါးပိတ်ချိန်ရှိသောအခါ သူတို့သည်ထွက် သွားကြပါ၏၊ အဘယ်အရပ်သို့
ထွက်သွားကြသည်ကို မသိပါ၊ အလျင်အမြန်လိုက်ကြလော့၊ မှီကောင်း မှီပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏၊
[၆]သို့ဆိုသော်လည်း ထိုသူတို့ကို အိမ်ပေါ်သို့တက်စေ၍ အမိုးပေါ်မှာ ဖြန့်ထားသော ပိုက်ဆန်ရိုးထဲ၌
ဝှက်ထားနှင့်ပြီ၊ [၇]မင်းလုလင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာလမ်းသို့ လိုက်ကြ၏၊ မြို့ပြင်သို့ရောက်ကြပြီးမှ
မြို့တံခါးများကိုပိတ်ကြ၏၊

[၈]သူလျှိုတို့သည်မအိပ်မှီ မိန်းမသည် သူတို့ရှိရာအိမ်မိုးပေါ်သို့တက်၍၊ [၉]ထာဝရဘုရားသည်
သင်တို့အား ဤပြည်ကိုပေးတော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ သင်တို့ကို ငါတို့ကြောက်လန့်အားကြီး၍ သင်တို့ကြောင့်
ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်ကြောင်းကိုငှင်း ကျွန်မသိပါ၏၊ [၁၀]သင်တို့သည်
အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောအခါ ဒေုံပင်လယ်ရေကို ထာဝရဘုရား ခမ်းခြောက်စေတော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊
ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌နေ၍ သင်တို့ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးသော အာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်နှင့် ဩဃတို့၌
သင်တို့ပြုသောအမှုကိုငှင်း အကျွန်ုပ်တို့ ကြားရကြပြီ၊ [၁၁]ထိုသတင်းကိုကြား သောအခါ အကျွန်ုပ်တို့သည်
စိတ်ပျက်၍ သင်တို့ကြောင့်တစ်စုံ တစ်ယောက်သော သူ၌မျှ ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိအလျဉ်းမ ကျန်ကြွင်းပါ၊
အကြောင်းမူကား သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အထက်ကောင်းကင်ဘုံ၌ငှင်း၊ အောက်အ
ရပ်မြေကြီး၌ငှင်း၊ အစိုးရသောဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏၊ [၁၂]သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၌
ကျွန်မသည်ကျေးဇူးပြုသောကြောင့် သင်တို့သည် ကျွန်မ ပေါက်ဘော်တို့၌ ကျေးဇူးပြု၍၊ [၁၃]ကျွန်မ မိဘ၊
ညီအစ်မ၊ မောင် အစရှိသော သူတို့နှင့်ဆိုင် သမျှသောသူတို့ကို မသတ်ဘဲ အသက်ချမ်းသာပေးမည်ဟု
ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုကြပါ၊ မှန်သော လက္ခဏာသက်သေကို လည်းပေးခဲ့ကြပါဟုဆိုလျှင်၊
[၁၄]ထိုသူတို့က သင်သည်ငါတို့အမှုကို မဘော်မပြလျှင် သင့်အ သက်အတွက် ငါတို့အသက်သည်
အာမခံဖြစ်စေတော့၊ ဤပြည်ကို ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောအခါ သင်၌ သစ္စာစောင့်၍ ကျေးဇူးပြုမည်ဟု
ဝန်ခံကြ၏၊ [၁၅]ထိုမိန်းမနေရာအိမ်သည်မြို့ရိုးနားမှာရှိသောကြောင့် ထိုသူတို့ကို ပြတင်းပေါက်က
ကြိုးနှင့်လျှော့ချလျက်၊ [၁၆]သင်တို့သည်လိုက်၍ရှာသော သူတို့နှင့်လွတ်မည်အကြောင်း တောင်ပေါ် သို့ပြေး၍
သုံးရက်ပုန်းနေကြပါ၊ ရှာသောသူတို့သည်ပြန်သော နောက်မှသွားကြပါဟုဆိုလျှင်၊ [၁၇]ထိုသူတို့က သင်သည်
ကျိန်ဆိုစေသောအကျိန်ကြောင့် ငါတို့၌ အပြစ်မရောက်ပါစေနှင့်၊ ဤပြည်သို့ ငါတို့ရောက်လာသောအခါ
ယခုလျှော့ချသော ပြတင်းပေါက်၌ ဤကြိုးနီကို ချည်ထား၍ သင့်မိဘ၊ သင့်မောင်များနှင့် ပေါက်ဘော်များ
အပေါင်းတို့ကို သင့်အိမ်၌ ခေါ်ထားရမည်၊ [၁၈]ထိုအခါ သင့်အိမ်ထဲက
လမ်းသို့ထွက်သွားသောသူမည်သည်ကား သေလျှင်သေပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံစေ၊ ငါတို့သည် အပြစ်လွတ်စေ၊
သင့်အိမ်၌ ရှိသောသူမည်သည်ကို အသေသတ်လျှင် သေပြစ်ကို ငါတို့သည်ခံစေ၊ [၂၀]ငါတို့အမှုကိုလည်း
သင်သည် ဘော်ပြလျှင်၊ သင်ယခုကျိန်ဆိုစေသောအကျိန်နှင့် ငါတို့သည် လွတ်စေဟုဆိုလျှင်၊ [၂၁]မိန်းမက
သင်တို့စကား ရှိသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေတော့ဟုဝန်ခံလျက် လွှတ်လိုက်၍ သူတို့သည်သွားကြ၏၊

မိန်းမသည်လည်း ထိုကြိုးနီကို ပြတင်းပေါက်၌ ချည်ထားလေ၏၊ ၂၂ထိုသူတို့သည်
တောင်ပေါ်သို့ရောက်အောင်သွား၍ လိုက်ရှာသောသူတို့ မပြန်မီတိုင်အောင် သုံးရက်နေကြ၏၊
ရှာသောသူတို့ သည်လည်း လမ်းတစ်လျှောက်လုံးရှာ၍ မတွေ့ကြ၊ ၂၃ထိုလူနှစ် ယောက်တို့သည်လှည့်၍
တောင်ပေါ်က ဆင်းပြီးမှ မြစ်ကိုကူးသဖြင့်၊ နုန်၏သား ယောရှုထံသို့ရောက်၍၊ မိမိတို့၌ဖြစ်သမျှတို့ကို
ပြန်ကြားလျှက်၊ ၂၄အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် ထိုပြည်တရှောက်လုံးကို ငါတို့လက်သို့အပ်တော်မူပြီ။
ငါတို့ကြောင့် ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်လျက် ရှိကြပါ၏ဟု ယောရှုအားလျှောက်ဆို၏။

၃

၁ယောရှုသည် နံနက်စောစောထ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ရှိတ္တိမ်မြို့မှ
ပြောင်း၍ ယော်ဒန်မြစ်ကို မကူးမီ မြစ်နားတွင် စားခန်းချကြ၏။ ၂သုံးရက်စေ့သောအခါ၊ တပ်မှူးတို့သည်
တပ်တလျှောက်လုံးသို့ သွား၍၊ ၃သင်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် သေတ္တာကိုဌင်း၊
သေတ္တာထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့ကိုဌင်းမြင်လျှင်၊ သင်တို့သည် နေရာပြောင်း၍
လိုက်ရကြမည်။ ၄သေတ္တာတော်နှင့် သင်တို့ စပ်ကြားကို အတောင်နှစ်ထောင်ခြား ခရီးကွာစေရမည်။
လိုက်ရသောလမ်းကို သိမည်အကြောင်း၊ သေတ္တာတော်အနီးကို မချဉ်းဘဲ လိုက်ရမည်။ ဤလမ်းသို့
သင်တို့သည် တခါမျှမလိုက်ကြ သေးဟု လူအပေါင်းတို့အားမှာထားကြ၏။ ၅ယောရှုက လည်း၊
သင်တို့သည်ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ထာဝရဘုရား သည်
အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို သင်တို့တွင် ပြုတော်မူမည်ဟု လူများတို့အားမှာထားလေ၏။
၆တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ခေါ်၍ သင်တို့သည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုထမ်းလျက်၊
လူများရှေ့သို့ ကူးသွားကြလော့ဟု ယောရှု ဆိုသည့်အတိုင်း သူတို့သည် ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကိုထမ်း၍
လူများရှေ့သို့ သွားကြ၏။ ၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ယောရှုကိုခေါ်၍ ငါသည်
မောရှေ့နှင့်အတူရှိသကဲ့သို့သင်နှင့်အတူရှိသည်ကို ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်း တို့သည် သိကြမည်
အကြောင်း၊ သူတို့မျက်မှောက်၌ သင်ကိုယနေ့ငါ ချီးမြှင့်စပြုမည်။ ၈ပဋိညာဉ်သေတ္တာကို
ထမ်းသောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်ရေနားသို့ ရောက်သော အခါ ယော်ဒန်မြစ်
၌ရပ်နေရမည်အကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၉ယောရှုကလည်းလာကြလော့။ သင်တို့ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကိုနားထောင်ကြလောဟု ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို
ခေါ်လျှက်၊ ၁၀အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သင်တို့တွင်ရှိ၍၊ သင်တို့ရှေ့မှ ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊
ဟိဝိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ အာမောရိလူ၊ယေဗုသိ လူတို့ကို စင်စင်နှင်ထုတ်တော်မူမည်အကြောင်းကို
အဘယ်သို့ သိရမည် နည်းဟူမူကား၊ ၁၁မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူသော
ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာသည် သင်တို့ရှေ့မှာ၊ ယော်ဒန်မြစ်ထဲသို့ကူးသွားလိမ့်မည်။ ၁၂သို့ဖြစ်၍
ဣသရေလအမျိုးများထဲကတမျိုးတယောက်စီ၊ လူတဆယ် နှစ်ယောက်တို့ကိုရွေးကောက်ကြလော့။
၁၃မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူသော အရှင်ထာဝရ ဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော
ယဇ်ပုရောဟိတ်ခြေဘဝါးတို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်ရေကိုနင်းသော ခဏခြင်းတွင်၊ မြစ်ညာရေသည်ပြတ်၍
ပုံ့ပုံ့ကြွလျက် နေလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။
၁၄လူများတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးအံ့ သောငှါ၊ တဲတို့မှပြောင်း၍ ပဋိညာဉ်သေတ္တာကို
ထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် လူများရှေ့မှာသွားလျက်။ ၁၅ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ရောက်၍
ခြေဘဝါးတို့သည် လျှံသော ရေကိုနင်းသောအခါ၊ စပါးရိတ်ရာကာလ၌ ထိုမြစ်ရေသည်ကမ်းတရှောက်လုံးကို
လျှံလေ့ရှိသော်လည်း၊ ၁၆မြစ်ညာကစီးလာသောရေသည် တန့်ရပ်၍ ဝေးသောအရပ်၊
ဇာရတန်မြို့နားမှာရှိသော အာဒံမြို့ တိုင်အောင် ပုံ့ပုံ့ကြွလျက်နေ၏။
လွင်ပြင်အိုင်တည်းဟူသောဒုံအိုင်သို့စီးသွားသောရေသည်လည်း အကုန်အစင်ပြတ်၍၊

လူများအပေါင်းတို့သည် ယေရိခေါမြို့သို့ ရှေ့ရှုကူးကြ၏။ ၁၇လူများအပေါင်းတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့
မရောက်မှီတိုင်အောင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာကို ထမ်းသောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊
မြစ်အလယ်တွင် မြေပေါ်၏ မြဲမြံစွာနင်း၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
မြေပေါ်၏ရှောက်သွားရကြ၏။

၄

၁လူအပါင်းတို့သည် တယောက်မျှမကြွင်းယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးကြပြီးမှ ထာဝရဘုရားက၊
၂လူများတို့တွင် တမျိုးတယောက်စီ၊ လူတဆယ်နှစ်ယောက်ကို ရွေးကောက်၍၊ ၃သူတို့သည်
ယော်ဒန်မြစ်အလယ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့မြဲမြံစွာနင်းရာ၊ ဤအရပ်ထဲက ကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကို
ယူပြီးလျှင် ထမ်းသွား၍၊ ယနေ့ညဉ့်စားခန်းချရာ အရပ်၌ထားရမည် အကြောင်းဆင့်ဆိုလော့ဟု
ယောရှုအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၄ယောရှုသည်ခန့်ထား နှင့်သော ဣသရေလအမျိုး တမျိုးတယောက်စီ၊
လူတဆယ်နှစ်ယောက်ကို ခေါ်၍၊ ၅သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ရှေ့၊
ယော်ဒန်မြစ်အလယ်သို့ကူးသွား၍၊ ဣသရေလအမျိုးအရေအတွက်အတိုင်း၊ လူတယောက်
ကျောက်တလုံးစီယူ၍ ထမ်းသွားကြလော့။ ၆သို့ပြုလျှင်သက်သေကိုရကြလိမ့်မည်။ နောင်ကာလ၌ သင်တို့၏
သားသမီးတို့က၊ ဤကျောက်တို့သည် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟုမေးမြန်းလျှင်၊ ၇သင်တို့က၊
ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးသောအခါ၊ သေတ္တာတော် ရှေ့မှာမြစ်ရေပြတ်
လေသည်ဟု ပြန်ပြောရကြမည်။ ထိုသို့ဤကျောက်တို့သည် အစဉ်မပြက်ဣသရေလအမျိုးသား အောက်မေ့
စရာဘို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ယောရှုမှာထားသည်အတိုင်း၊ ၈ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြုကြ၏။
ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုအားမိန့်တော်မူ သည်နှင့်အညီ၊ ဣသရေလအမျိုးအရေအတွက်အတိုင်း၊
ယော်ဒန်မြစ်ထဲကကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကို ယူပြီးမှ၊ စားခန်းချရာအရပ်သို့ထမ်းသွား၍ ထားကြ၏။
၉တဖန်တုံ၊ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသော ယဇ်ပုရာဟိတ် တို့နင်းရာအရပ် ယော်ဒန်မြစ်အလယ်၌
ကျောက်တဆယ် နှစ်လုံးကိုယောရှုသည် စိုက်ထား၍ ယနေ့တိုင်အောင် ရှိကြ၏။
၁၀ယောရှုသည် မောရှေမှာထားသည်အတိုင်း၊ လူများတို့အား ဆင့်ဆိုစေခြင်းငှာ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ သမျှတို့ကို အကုန်အစင်ပြုသည် တိုင်အောင်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသောယဇ်ပုရော
ဟိတ်တို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ် အလယ်၌ ရပ်နေကြ၏။ လူများတို့သည် ကြိုးစား၍ကူးကြ၏။
၁၁လူများအပေါင်းတို့သည် အကုန်စင်ကူးကြပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်နှင့်တကွ
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် လူများမျက်မှောက်တွင် ကူးကြ၏။ ၁၂ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသား၊
မနာရှေအမျိုးသားတဝက်တို့သည်မောရှေမှာခဲ့သည်အတိုင်း လက်နက်ကို စွဲကိုင်၍၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာကူးသွားကြ၏။ ၁၃ထိုအမျိုးသားတို့သည် အရေအတွက် အားဖြင့်
လေးသောင်း ခန့်မျှရှိ၍၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယေရိခေါလွင်
ပြင်သို့ကူးသွားကြ၏၊ ၁၄ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ယောရှုကို
ချီးမြှင့်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် မောရှေကို ကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့ ယောရှုကိုလည်း သူ၏အသက်တည်သည့်
ကာလပတ်လုံး ကြောက်ရွံ့ကြ၏။
၁၅တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ သက်သေခံချက် သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊
ယော်ဒန်မြစ်ထဲကတက်လာရမည် အကြောင်းဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၁၇ယော်ဒန်မြစ်ထဲက
တက်လာကြလော့ဟု ယဇ်ပုရောတိတ်တို့အား ယောရှုသည်ဆင့်ဆိုလေ၏။ ၁၈ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်
သေတ္တာကို ထမ်းသော ယဇ်ပုရာဟိတ်တို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်အလယ်ထဲကတက်လာ၍ ခြေဘဝါးတို့သည်
ကုန်းကို နင်းမိကြသောအခါ၊ ယော်ဒန်မြစ်ရေသည် မိမိနေရာသို့ ပြန်လာ၍၊ အရင်ကဲ့သို့ကမ်းတရှောက်လုံး
ကိုလျှံလျက်နေ၏။ ၁၉ပဌမလ၊ ဒသမနေ့ရက်တွင်၊ လူများတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ထဲကတက်လာ၍၊ ယေရိခေါမြို့

အရှေ့ဘက်နားမှာ၊ ဂိလဂါလအရပ်၌ တပ်ချကြ၏။ ၂၀ယော်ဒန်မြစ်ထဲက ထုတ်ယူသော ကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကို ယောရှုသည် ဂိလဂါလအရပ်၌ စိုက်ထား၏။ ၂၁ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားလည်း၊ နောင်ကာလ၌ သင်တို့၏သားသမီးတို့က၊ ဤကျောက်တို့သည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု အဘတို့အားမေးမြန်းလျှင်၊ ၂၂သင်တို့က၊ ဣသရေလလူတို့သည် မြေပေါ်မှာ ရှောက်သကဲ့သို့ ဤယောက်ဒန်မြစ်ကို ကူးလာကြသည်ဟု သားသမီးကိုအား ကြားပြောရကြမည်။ ၂၃ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ကို မြေကြီးသား အပေါင်းတို့သည် သိကြမည်အကြောင်းနှင့် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သင်တို့သည် အစဉ်အမြဲ ကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ဒီုပင်လယ်ကိုကူး၍ ကမ်းတဘက်သို့ မရောက်မှီ တိုင်အောင်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ရှေ့မှာ ပင်လယ်ရေကို ခန်းခြောက်စေတော်မူသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ကမ်းတဘက်သို့ မရောက် မှီတိုင်အောင်၊ သင်တို့ရှေ့မှာ မြစ်ရေကို ခန်းခြောက် စေတော်မူသည်ဟု ယောရှုမှာထားလေ၏။

၅

၁ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကူးစေခြင်းငှာ၊ ယောဒန်မြစ်ရေကို ခန်းခြောက်စေတော် မူသည် အကြောင်းကို၊ ယော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်၌နေသော အာမောရိမင်းကြီးအပေါင်း၊ ပင်လယ်နားမှာ နေသော ခါနနိမင်းကြီးအပေါင်း တို့သည် ကြားသိသော အခါ၊ ရဲရင့်ခြင်း သတ္တိအလျှင်းမကြွင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့ ကြောင့်စိတ်ပျက်ကြ၏။

၂ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုကိုခေါ်၍၊ သင်သည် ကျောက်ထားများကို လုပ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို တဖန်ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၃ယောရှုသည် ကျောက်ထားများကိုလုပ်၍ ဂိဗာရာလုတ်အရပ်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။ ၄ထိုသို့အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ပေးရသောအကြောင်း ဟူမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသော စစ်သူရဲယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် တော၌သေကြ၏။ ၅ထိုပြည်မှထွက်လာသောသူ အပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီး မင်္ဂလာကိုခံနှင့်ကြပြီ။ တော၌ ခရီးသွားရာတွင် ဘွားမြင်သော သူအပေါင်းတို့မူကား အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံရကြသေး။ ၆အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသော စစသူရဲအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင် ဘဲနေ၍၊ မသေမပျောက်မှီတိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး တော၌လှည့်လည် ရကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ငါပေးမည်ဟု ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်ကို ထိုသူတို့သည် မမြင်ရကြဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။ ၇သူတို့ကိုယ်စားဖြစ်စေတော်မူသော သူတို့၏သားများတို့သည်၊ လမ်း၌အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံရသေးသော ကြောင့်၊ ယောရှုသည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။ ၈လူအပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံပြီးမှ၊ အနာမပျောက်မှီတိုင်အောင် တပ်ထဲ၌နေကြ၏။ ၉ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်ဆိုင်သော ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းကို သင်တို့မှ ယနေ့ငါပယ်ရှင်းပြီဟု ယောရှုအား မိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်ကို ဂိလဂါလဟု ယနေ့တိုင်အောင် ခေါ်ဝေါ်သတည်း။

၁၀ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဂိလဂါလအရပ်တွင် တပ်ချ၍၊ ထိုလတဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးယံ၌ ယေရိခေါလွင်ပြင်မှာ ပသခါပွဲကိုခံကြ၏။ ၁၁ပသခါပွဲကိုခံပြီးမှ၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ခါနာန်စပါးဖြင့်လုပ်သော တဆေးမဲ့မုန့်နှင့် ပေါက်ပေါက်ကို တနေ့ခြင်းတွင် စားရကြ၏။ ၁၂ခါနာန်ပြည်စပါးကို စား၍၊ နက်ဖြန်နေ့၌ မန္နပြတ်လေ၏။ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မန္နကိုမရကြ။ ထိုနှစ်တွင် ခါနာန်ပြည်၌ဖြစ်သော အသီးအနှံကို စားရကြ၏။

၁၃ယောရှုသည် ယေရိခေါမြို့အနားမှာ ရှိနေစဉ်မြော်ကြည့်၍၊ လူတယောက်သည် ထားကိုထား
အိမ်မှ ထုတ်ကိုင်လျက်၊ ကန့်လန့်ရပ်နေသည်ကိုမြင်လျှင်၊ သူ့ထံသို့သွား၍
သင်သည်ငါတို့ဘက်၌နေသောသူလော၊ ငါတို့ရန်သူဘက်၌ နေသောသူလောဟုမေးသော်၊ ၁၄ထိုသူက၊
ထိုသို့မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေကို အုပ်စိုးသော ဗိုလ်မှူးဖြစ်၍ ယခုငါလာသည်ဟုဆို၏။
ယောရှုသည်လည်းမြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်အား အဘယ်သို့
မိန့်တော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ၁၅ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေကိုအုပ်စိုးသော ဗိုလ်မှူးက၊ သင်၏
ခြေနင်းကို ချွတ်လော့။ သင်နင်းသောအရပ်ကား မြေမြတ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ယောရှုပြုလေ၏။

၆

၁ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကြောင့်၊ ယေရိခေါမြို့သည် ကျပ်တည်းစွာ ပိတ်ထားလျက်ရှိ၍၊
ထွက်သောသူ၊ ဝင်သောသူ တစုံတယောက်မျှမရှိသည်နှင့် အညီ၊ ၂ထာဝရဘုရားက၊ ကြည့်ရှုလော့။
ယေရိခါမြို့၊ ယေရိခေါမင်းကြီးနှင့်တကွ ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲတို့ကို သင့်လက်၌ ငါအပ်လေပြီ။ ၃သို့ဖြစ်၍
မြို့ကိုလှည့်ပတ် ရကြမည်။ ဣသရေလ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ခြောက်ရက်ပတ်လုံးလှည့်ပတ်ခြင်းအမှုကို
ပြုရကြမည်။ ၄ယဇ်ပုရောဟိတ်ခုနစ်ယောက်တို့သည် သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ ယုဘိလတံပိုးခုနစ်လုံးကို
ဆောင်ရကြမည်။ သတ္တမ နေ့ရပ်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မြို့ကိုလှည့်ပတ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
တံပိုးကိုမှုတ်ရကြမည်။ ၅ယုဘိလတံပိုးတို့ကို ရှည်သောအသံနှင့်မှုတ်၍၊ တံပိုးသံကိုကြားလျှင်
လူအပေါင်းတို့သည်ကျယ်သောအသံနှင့် ကြွေးကြော်၍၊ မြို့ရိုးသည်အကုန်အစင် ပြိုလဲရလိမ့်မည်။
ထိုအခါလူများတို့သည် တည့်တည့်တက်ရကြမည်ဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။

၆နုန်၏သား ယောရှုသည် ယဇ်ပုရာဟိတ်တို့ကိုခေါ်၍။ သင်တို့သည် ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို
ထမ်းသွား သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ ခုနစ်ယောက်တို့သည် ယုဘိလတံပိုး ခုနစ်လုံးကို
ဆောင်သွားကြလော့ ဟူ၍ဍင်း၊ ၇လူများတို့အားလည်း၊ သင်တို့သွား၍ မြို့ကိုလှည့်ပတ်ကြလော့။
လက်နက်ကိုင် တို့သည် ထာဝရဘုရား ၏ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ သွားကြလော့ ဟူ၍ဍင်းမှာထားလေ၏။
၈ယောရှုသည် လူများတို့အား မှာထားပြီးမှ၊ ယုဘိလတံပိုး ခုနစ်လုံးကို ဆောင်သော
ယဇ်ပုရောဟိတ်ခုနစ်ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တံပိုးမှုတ် လျက်သွားကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏
ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည် သူတို့နောက်သို့လိုက်လေ၏။ ၉တံပိုးမှုတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရှေ့မှာ
လက်နက်ကိုင်တို့သည် သွား၍၊ ယဇ်ပုရေဟိတ်များ တံပိုးမှုတ်လျက် သွားကြစဉ်၊ နောက်တပ်သားတို့သည်
သေတ္တာတော်နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ ၁၀ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကြွေးကြော် စေခြင်းငှာ
ငါမှာထားသော နေ့မရောက်မီတွင် မကြွေးကြော်ရ၊ အသံတစုံတခုကိုမျှ မပြုရ၊ စကားတစ်ခွန်းကိုမျှ မပြောရ၊
ထိုနေ့ရောက်မှ ကြွေးကြော်ရကြမည်ဟု လူများတို့အား မှာနှင့်လေပြီ။ ၁၁ထိုသို့ထာဝရဘုရား၏
သေတ္တာတော်သည် မြို့ကိုတကြိမ် လှည့်ပတ်ဝိုင်းသွားပြီးလျှင်၊ တပ်ထဲသို့ဝင်ပြန်၍ ညဉ့်ကိုလွန်စေကြ၏။

၁၂နံနက်စောစော ယောရှုသည်ထ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏
သေတ္တတော်ကိုထမ်းယူ ကြ၏။ ၁၃ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တတော်ရှေ့မှာ ယုဘိလတံပိုးခုနစ်လုံးကိုဆောင်သော
ယဇ်ပုရောဟိတ် ခုနစ်ယောက်သည် သွားမြဲသွား၍ တံပိုးမှုတ်ကြ၏။ လက်နက်ကိုင်တို့သည်
သူတို့ရှေ့မှသွား၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ တံပိုးမှုတ် လျက်သွားကြစဉ်၊ နောက်တပ်သားတို့သည်
ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော် နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ ၁၄ဒုတိယနေ့၌ မြို့ကိုတကြိမ်လှည့်ပတ်ပြီးမှ
တပ်ထဲသို့ပြန်လာကြ၏။ ထိုသို့ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး ပြုကြ၏။ ၁၅သတ္တမနေ့ နံနက်စောစော
မိုဃ်းလင်းစကထ၍ အရင်နည်းတူ၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မြို့ကိုလှည့်ပတ်ကြ၏။ ထိုနေ့၌သာ
ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မြို့ကိုလှည့်ပတ်ရကြ၏။ ၁၆သတ္တမအကြိမ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တံပိုးမှုတ်
သောအခါ၊ ယောရှုက၊ ကြွေးကြော်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား မြို့ကိုပေးတော်မူမည်။

၁၇မြို့နှင့်တကွ မြို့၌ ရှိသမျှတို့ကိုကျိန်၍ ထာဝရဘုရား၌ အပ်ရမည်။ သို့ရာတွင် ပြည်တန်ဆာရာခပ်သည်
ငါတို့စေလွှတ်သော တမန်တို့ကို ဝှက်ထားသောကြောင့်၊ သူနှင့်တကွ သူ၏အိမ်၌ ရှိသမျှတို့အား
အသက်ချမ်းသာပေးရမည်။ ၁၈သင်တို့သည် ကျိန်အပ်သောအရာကို သတိနှင့်ရှောင်ကြဉ်လော့။ သို့မဟုတ်
ထိုအရာကို သိမ်းယူလျှင် မိမိတို့ကိုင်း၊ ဣသရေလ တပ်ကိုင်း အကျိန်ခံစေ၍၊ နှောင့်ရှက်မည်ကို
စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ၁၉ရွှေငွေကိုင်း၊ ကြေးဝါတန်ဆာ၊ သံတန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကိုင်း၊ ထာဝရဘုရား
အဘို့သန့်ရှင်းစေ၍၊ ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့ သွင်းထားရကြမည်ဟု လူများတို့အား ယောရှုသည်မှာထားလေ၏။
၂၀ထိုသို့နှင့်အညီ တံပိုးကိုမှုတ်၍၊ လူများတို့သည် ကြွေးကြော်ကြ၏။ တံပိုးသံကိုကြား၍ ကျယ်သော
အသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြသောအခါ၊ မြို့ရိုးသည် အကုန်အစင်ပြိုလဲ၍၊ လူများအပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲသို့
တည့်တည့် ဝင်ပြီးလျှင်၊ သိမ်းယူကြ၏။ မြို့ထဲ၌ ရှိသမျှသော ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ အကြီးအငယ်၊ သိုး၊ နွား၊
မြည်းရှိသမျှတို့ကို ထားနှင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။ ၂၂ထိုပြည်ကို စူးစမ်းသော လူနှစ်ယောက်တို့အား
ယောရှုက၊ သင်တို့သည် ကျိန်ဆို သည်အတိုင်း၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမအိမ်သို့သွား၍၊ သူနှင့်တကွ သူ၌
ရှိသမျှတို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟု မှာလိုက် သည်အတိုင်း၊ ၂၃တံလျှိုလုပ်သော လုလင်တို့သည်ဝင်၍၊
ရာခပ်နှင့်သူ့မိဘ၊ သူ့မောင်များ၊ သူ၌ရှိသမျှတို့ကိုင်း၊ သူ့ပေါက်ဘော်အပေါင်းတို့ကိုင်း ထုတ်ဆောင်ခဲ့၍၊
ဣသရေလတပ်ပြင်မှာ ထားပြီးလျှင်၊ ၂၄မြို့နှင့်တကွ မြို့၌ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ရွှေငွေကိုင်း၊
ကြေးဝါတန်ဆာ၊ သံတန်ဆာတို့ကိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့သွင်းထားကြ၏။
၂၅ယောရှုသည်လည်း ပြည်တန်ဆာရာခပ်နှင့်သူပေါက်ဘော်၊ သူ၌ရှိသမျှတို့ကို အသက်ချမ်းသာပေး၍၊
သူသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင် ယနေ့တိုင်အောင်နေရလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရိခေါမြို့ကို
စူးစမ်းစေခြင်းငှာ၊ ယောရှုစေလွှတ်သောတမန်တို့ကို သူသည်ဝှက်ထားသောကြောင့်တည်း။ ၂၆ထိုအခါ
ယောရှုက၊ အကြင်သူသည် ထ၍ ယေရိခေါမြို့ကိုတည်ပြန်၏၊ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်ပါစေ။ သူသည် သားဦးလက်ထက်၌ မြို့ရိုးအမြစ်ကိုတည်၍ သားထွေးလက်ထက်၌
မြို့တံခါးတို့ကိုထောင်ပါစေဟုကျိန်ဆို၏။ ၂၇ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၍၊
သူ၏သိတင်းသည် တပြည်လုံး၌ နံ့ပြားကျော်စော လေ၏။

၇

၁သို့ရာတွင် ယုဒအမျိုး၊ ဇေရ၊ ဇာဗဒိ၊ ကာမတို့မှဆင်းသက်သော အာခန်သည်၊
ကျိန်အပ်သောအရာကို သိမ်းယူ၍ ထိုအရာအားဖြင့်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ပြစ်မှားသောအပြစ်ရှိသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား သည် သူတို့၌ အမျက်ထွက်တော်မူ၏။
၂ယောရှုသည်လည်း၊ ယေရိခေါမြို့မှလူတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် ဗေသလမြို့အရှေ့၊
ဗေသဝင်မြို့အနားမှာရှိသောအာဣမြို့သို့သွား၍ ထိုပြည်ကိုကြည့်ရှုကြလော့ဟု မှာထားသည် အတိုင်း
သူတို့သည် သွား၍၊ အာဣမြို့ကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင်။ ၃ယောရှုထံသို့ပြန်လာ၍၊ ဤလူတို့ကို အကုန်အစင်
မသွား ပါစေနှင့်။ လူနှစ် ထောင် သုံးထောင်လောက်သွား၍ အာဣမြို့ကိုလုပ်ကြံပါစေ။ ထိုမြို့သို့သွားရာတွင်
ဤလူအပေါင်းတို့ကိုမပင်ပန်းပါ စေနှင့်။ မြို့သားတို့သည် မများပါဟု လျှောက်သည်နှင့် အညီ၊
၄လူသုံးထောင်ခန့်မျှ ချီသွား၍အာဣမြို့သားတို့သည် ရှေ့မှာပြေးကြ၏။ ၅အာဣမြို့သားတို့သည်
လူသုံးဆယ်ခြောက်ယောက်တို့ကို သတ်ကြ၏။ မြို့တံခါးမှသည် ရှေဗရိပ်အရပ် တိုင်အောင်လိုက်၍၊
ထိုအရပ်၌ဆင်းရာ တွင်လုပ်ကြံကြသောကြောင့်၊ လူများတို့၏ စိတ်နှလုံးသည်အရည်ကျို၍
ရေကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။ ၆ထိုအခါယောရှုသည် မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ဣသရေလအမျိုး
အသက်ကြီးသူတို့နှင့်တကွ၊ မိမိတို့ခေါင်းပေါ်၌ မြေမှုန့်ကိုတင်၍ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ
ညဦးတိုင်အောင် ဝပ်လျက်နေကြ၏။ ၇ယောရှုကလည်း၊ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
ဤလူအပေါင်းတို့ကို အာမောရိ လူတို့လက်သို့အပ်၍ ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှာ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့

အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ရောင့်ရဲသောစိတ်ရှိ၍
ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ နေကြပါစေသော။ ၈အိုဘုရားရှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် ရန်သူတို့ရှေ့မှာ
ကျောကိုလှည့်ရကြသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြောရပါမည်နည်း။ ၉ခါနနိလူ အစရှိသော
ဤပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဝိုင်း၍ အကျွန်ုပ်တို့
၏နာမည်ကို မြေကြီးမှ ပယ်ရှင်းကြပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်သော နာမတော် အဘို့အလိုငှာ
အဘယ်သို့ ပြုတော်မူမည်နည်းဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၀ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထလော့။ အဘယ်ကြောင့်ဝပ်၍ နေသနည်း။ ၁၁ဣသရေလအမျိုးသည်
ပြစ်မှားပြီ။ ငါမှာထားသော ပဋိညာဉ်တရားကို ဖျက်လေပြီ။ ကျိန်အပ်သောအရာကို ခိုးယူ၍
ပရိယာယ်ပြုသဖြင့် မိမိဥစ္စာထဲမှာ ထားလေပြီ။ ၁၂ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကျိန်အပ်သော
သူဖြစ်သောကြောင့်၊ ရန်သူတို့ ရှေ့မှာ မခံမရပ်နိုင်၊ ကျော်ကိုလှည့်ရကြ၏။ ကျိန်အပ်သောသူကို
သင်တို့အထဲက မပယ်မရှင်းလျှင် သင်တို့နှင့်အတူ ငါမနေ။ ၁၃ထ၍ လူများတို့ကို သန့်ရှင်းစေလော့။
နက်ဖြစ်နေ့အဘို့ ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေကြဟု ဆင့်ဆိုလော့။ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ကျိန်အပ်သော အရာသည်
သင်တို့အထဲ၌ရှိ၏။ ထိုအရာကို သင်တို့အထဲက မပယ်မရှင်းမီတိုင်အောင် ရန်သူတို့ရှေ့မှာ မခံမရပ်နိုင်ကြ။
၁၄နက်ဖြန်နံနက်၌ သင်တို့သည် အမျိုးအနွယ်အလိုက် ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရားမှတ်တော် မူသော
အမျိုးသည်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူသော အဆွေအမျိုးအလိုက်
ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူသော အဆွေအမျိုးသည်၊ အိမ်ထောင်စုံနှင့် ချဉ်းကပ်ရကြမည်။
ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူသော အိမ်ထောင်သည် လူအသီးအသီးချဉ်းကပ်ရကြမည်။
၁၅ကျိန်အပ်သောအရာပါလျက် မှတ်တော်မူ သော သူမှစ၍၊ သူ၌ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့ရကြမည်။
အကြောင်းမူကား၊ သူသည်ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ် တရားကို ဖျက်၍ ဣသရေလအမျိုး၌
အဓမ္မအမှုကိုပြုလေပြီဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။

၁၆နံနက်စောစော ယောရှုသည်ထ၍ ဣသရေလလူတို့ကို အမျိုးအနွယ်အလိုက်ဆောင်ခဲ့သဖြင့်
ယုဒအမျိုး ကိုမှတ်တော်မူ၏။ ၁၇ယုဒအမျိုးကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ဇေရိအဆွေအမျိုးကို မှတ်တော်မူ၏။
ဇေရိအဆွေအမျိုး အိမ်ထောင်စုံအသီးသီးတို့ကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့် ဇာဗဒိအိမ်ထောင်ကို မှတ်တော်မူ၏။
၁၈ထိုအိမ်ထောင်လူအသီး အသီး တို့ကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့် ယုဒအမျိုး၊ ဇေရ၊ ဇာဗဒိ၊ ကာမိတို့မှ
ဆင်းသက်သောအာခန်ကို မှတ်တော်မူ၏။ ၁၉ယောရှုကလည်း၊ ငါ့သား၊ ဣသရေလ အမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်း၍ ရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ်ကို ဘော်ပြတောင်းပန်ပါလော့။ သင်ပြုမိသော
အမှုကို ငါ့အားပြောပါလော့။ ဖုံးကွယ်၍မထား ငါနှင့်ဟု အာခန်အားဆိုလျှင် ၂၀အာခန်က၊ ဟုတ်ပါ၏။
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကျွန်တော်ပြစ်မှားပါပြီ။ ကျွန်တော်ပြုမိ
သောအမှုဟူမူကား၊ ၂၁လုယူသော ဥစ္စာတို့တွင် မြတ်သောဗာဗုလုန်ဝတ်လုံ၊ ငွေနှစ်ပိဿာ၊
ရွှေတုံးအကျပ်ငါးဆယ် ကို ကျွန်တော်မြင်သဖြင့်၊ တပ်မက်၍ သိမ်းယူမိပါပြီ။ ကျွန်တော်တဲအတွင်း
မြေ၌မြှုပ်လျက် ငွေသည်အောက်ဆုံးရှိပါ သည်ဟု ယောရှုအားပြန်လျှောက်လေ၏။ ၂၂ထိုအခါ ယောရှု
စေလွှတ်သော သူတို့သည် တဲသို့ပြေး၍ ထိုဥစ္စာသည် တဲအတွင်းမြေ၌မြှုပ်လျက်၊ ငွေသည် အောက်ဆုံး
ရှိသည်ကိုတွေ့သော်၊ ၂၃တဲထဲကထုတ်၍ ယောရှုထံ ဣသရေလအမျိုး သားများရှေ့သို့ ဆောင်သွားသဖြင့်၊
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထားကြ၏။ ၂၄ယောရှုနှင့် ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်၊
ဇေရသားအခန်းမှစ၍ ထိုငွေ၊ ဝတ်လုံ၊ ရွှေတုံး၊ သားသမီး၊ သိုးနွားမြည်း၊ တဲနှင့်တကွ သူ၌ရှိသမျှ တို့ကို
အာခေါ်ချိုင့်သို့ ဆောင်သွားပြီးမှ၊ ၂၅ယောရှုက၊ ငါတို့ကို အဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက်သနည်း။ ယနေ့
ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုနှောင့်ရှက် တော်မူမည်ဟု ဆိုသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်

ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြ၏။ ၂၆ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြပြီးမှ၊ မီးရှို့ကြ၏။ သူ့အပေါ်၌ များစွာသော ကျောက်တို့ကို
ပုံထားကြ၍ ယနေ့တိုင် အောင်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း အမျက်တော်အရှိန်ကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။
ထိုအမှုကိုအစွဲပြု၍ ထိုချိုင့်ကို ယနေ့တိုင်အောင် အာခေါ်ချိုင့်ဟုခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။

၈

၁တဖန်ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် မကြောက်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သင်၌ပါသော
စစ်သူရဲအပေါင်း တို့ကိုခေါ်၍ အာဣမြို့သို့ထသွားလော့။ အာဣမင်းကြီးနှင့်သူ့လူများ၊ သူ့မြို့၊ သူ့မြေကို
သင့်လက်၌ ငါအပ်မည်။ ၂ယေရိခေါမြို့နှင့် မင်းကြီးအားပြုသကဲ့သို့ အာဣမြို့နှင့် မင်းကြီးအားပြုရမည်။
သို့ရာတွင် လုယူသော ဥစ္စာ၊ တိရစ္ဆာန် များကို ကိုယ်အဘို့သိမ်းရမည်။ မြို့နောက်မှာ ကင်းတပ်ကို
ထားရမည်ဟု ယောရှုအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၃ယောရှုနှင့် စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် အာဣမြို့ကို
တိုက်ခြင်းငှာထကြ၏။ ယောရှုသည် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ သုံးသောင်းတို့ကို ရွေးချယ်၍
ညဉ့်အခါစေလွှတ်လျက်၊ ၄သင်တို့သည် ထိုမြို့ကိုတိုက်ခြင်းငှာ မြို့နောက်မှာ ကင်းထိုး လျက်နေကြလော့။
မြို့နှင့်ဝေးဝေးခွာ၍ မသွားကြနှင့်၊ တညီတညွတ်တည်း အသင့်နေကြလော့။ ၅ငါနှင့်တကွ ငါ၌ပါသော
သူအပေါင်းတို့သည် မြို့အနီးသို့ချဉ်းကပ်မည်။ သူတို့သည် ယမန်ကဲ့သို့ တိုက်ခြင်းငှာ ထွက်လာကြ
သောအခါ၊ ငါတို့သည် သူတို့ရှေ့မှာ ပြေးရကြမည်။ ၆သူတို့လည်း လိုက်ခြင်းငှာ မြို့ထဲကထွက်၍၊
မြို့နှင့်ကွာမှန်းကို မသိဘဲခွာ၍လိုက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ရှေ့မှာ ငါတို့သည် ပြေးသောအခါ၊
ယမန်ကဲ့သို့ ငါတို့ရှေ့မှာ ပြေးကြီးပြီဟု သူတို့ဆိုကြလိမ့်မည်။ ၇ထိုအခါ သင်တို့သည် ကင်းထိုးလျက်
နေရာအရပ်မှထ၍ မြို့ကိုတိုက်လျှင်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့လက်၌
အပ်တော်မူမည်။ ၈တိုက်၍ အောင်သောအခါ မြို့ကို မီးရှို့ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
ပြုရကြမည်။ ထိုသို့ငါဆင့်ဆိုသည်ဟု ထိုသူတို့အား မှာထားလေ၏။ ၉ယောရှုစေလွှတ် သည်အတိုင်း၊
ထိုသူတို့သည် ကင်းထိုးခြင်းငှာသွား၍၊ ဗေသလမြို့နှင့် အာဣမြို့စပ်ကြားတွင် အာဣမြို့ အနောက်ဘက်မှာ
နေကြ၏။ ယောရှုသည် ထိုညဉ့်တွင် လူများထဲမှာနေသေး၏။ ၁၀နံနက်စောစောထ၍
လူများတို့ကိုရေတွက်ပြီးမှ၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့နှင့်အတူ အာဣမြို့သို့ အဦးချီသွားလေ၏။
၁၁ယောရှု၌ပါသော စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် လိုက်၍ မြို့အနီးသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ မြို့မြောက်ဘက်၌
တပ်ချကြ၏။ သူတို့နှင့် မြို့စပ်ကြားမှာ ချိုင့်တခုရှိ၏။ ၁၂တဖန် အာဣမြို့နောက်၊ ထိုမြို့နှင့်
ဗေသလမြို့စပ်ကြားမှာ ကင်းထိုးစေခြင်းငှာ လူငါးထောင်ခန့်မျှထား၏။ ၁၃ထိုသို့လျှင်၊ မြို့မြောက်ဘက်မှာ
ဗိုလ်ခြေအ ပေါင်းခင်းကျင်းလျက်၊ အနောက်ဘက်မှာလည်း ကင်းထိုးလျက်၊ အသီးသီးနေရာကျကြသောအခါ၊
ယောရှုသည် ထိုညဉ့်တွင် ချိုင့်အလယ်သို့ သွားလေ၏။ ၁၄ထိုအခြင်းအရာကို အာဣမင်းကြီးသည်မြင်လျှင်၊
မြို့သား ယောကျ်ားတို့သည် စောစောထ၍ အလျင်အမြန်ပြင်ဆင်ပြီးမှ၊ မင်းကြီးသည် လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တိုက်ခြင်းငှာ၊ ချိန်းချက်သော အချိန်၌ လွင်ပြင်သို့ချီသွားလေ၏။ သို့ရာတွင်
မြို့နောက်မှာ ကင်းတပ်ရှိမှန်းကိုမသိ။ ၁၅ယောရှုနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ရှုံးဟန်ပြုလျက်
တောလမ်းဖြင့် ပြေးကြ၏။ ၁၆သူတို့ကိုလိုက်ခြင်းငှာ၊ အာဣမင်းကြီးသည် မြို့၌ရှိသမျှသော ယောကျ်ားတို့ကို
နှိုးဆော်ပြီးလျှင်၊ မြို့သားတို့သည် ယောရှုကိုလိုက်၍၊ မြို့နှင့်ကွာမှန်းမသိ ခွာသွားကြ၏။
၁၇ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို မလိုက်ဘဲ၊ အာဣမြို့နှင့် ဗေသလမြို့၌ ယောကျ်ားတယောက်မျှမနေ၊
မြို့ကိုလှပ်ထားလျက် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို လိုက်ကြ၏။ ၁၈ထာဝရဘုရားကလည်း၊
သင်ကိုင်ဆောင်သောလှံကို အာဣမြို့ သို့ရွယ်လော့။ ထိုမြို့ကို သင့်လက်သို့ ငါအပ်မည်ဟု
ယောရှုအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ယောရှုသည် မိမိကိုင်သောလှံကို ထိုမြို့သို့ရွယ်လေ၏။
၁၉ရွယ်သောအခါ၊ ကင်းတပ်သား တို့သည်ချက်ခြင်းထ၍ အလျင်အမြန်ပြေးလျက် မြို့ထဲသို့ဝင်မိလျှင်၊
ကြိုးစား၍ သိမ်းယူပြီးမှ မီးရှို့ကြ၏။ ၂၀အာဣမြို့သားတို့သည် ပြန်ကြည့်၍၊ မြို့ကိုလောင်သော

မီး၏အခိုးသည် မိုဃ်းကောင်းကင်သို့တက်လျှင် ရှိသည်ကိုမြင်သောခါ ၊ အဘယ်အရပ်ကိုမျှ ပြေးခြင်းငှာ
မတတ်စွမ်း နိုင်ကြ။ တောသို့ပြေးသော သူတို့သည်လည်း လိုက်သောသူတို့ကို ပြန်လှန်၍တိုက်ကြ၏။
၂၁ကင်းတပ်သား တို့သည် မြို့ကိုရ၍ မြို့၌ မီးခိုးတက်လျက်ရှိသည်ကို ယောရှုနှင့်
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်မြင်လျှင်၊ တဖန်ပြန်လှည့်၍ အာဣမြို့သားတို့ကို တိုက်သတ်ကြ၏။
၂၂အခြားသော သူတို့သည်လည်း မြို့ထဲကထွက်၍ တိုက်သောကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
အာဣလူတို့ကို ညှပ်၍ တိုက်သဖြင့် တယောက်ကိုမျှ မလွတ်မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှာ လုပ်ကြံကြ၏။
၂၃အာဣမင်းကြီးကို အရှင်ဘမ်း၍ ယောရှုထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၂၄ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
လွင်ပြင်၌၎င်း၊ လိုက်ရာရာ တော၌၎င်း၊ အာဣမြို့သား အပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံ၍ ထားဖြင့်အကုန်အစင်
သုတ်သင်ပြီးမှ၊ တဖန်မြို့သို့ပြန်လာ၍ ထားဖြင့်လုပ်ကြံကြ၏။ ၂၅ထိုနေ့၌ တသောင်းနှစ်ထောင်ခန့်မျှရှိသော
အာဣမြို့သား ယောက်ျား မိန်းမအပေါင်းတို့သည် သေကြ၏။ ၂၆အာဣမြို့သူ မြို့သား အပေါင်းတို့ကို
အကုန်အစင် မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် ယောရှုသည် လှံကိုင်သောလက်ကို မသိမ်းမရုပ်။ ၂၇သို့ရာတွင်
ထာဝရဘုရားသည် ယောရှု အားမှာထားတော်မူသော စကားအတိုင်း၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် လက်ရဥစ္စာများကို၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ့်အဘို့ သိမ်းယူကြ၏။ ၂၈ယောရှုသည်လည်း အာဣမြို့ကို မီးရှို့၍၊
ယနေ့တိုင်အောင် ထာဝရဖျက်ဆီးရာအမှိုက်ပုံ ဖြစ်စေ၏။ ၂၉အာဣမင်းကြီးကို ညဦးတိုင်အောင်
သစ်ပင်တွင်ဆွဲထား၍၊ မိုဃ်းချုပ်သောအခါ၊ ယောရှု စီရင်သည်အတိုင်း၊ အသေကောင်ကို သစ်ပင်ကချပြီးလျှင်
မြို့တံခါးဝ၌ ပစ်ထား၍၊ အသေကောင်အပေါ်၌ များစွာသော ကျောက်တို့ကို စုပုံကြ၏။ ထိုကျောက်ပုံသည်
ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။
၃၀ထိုအခါ ယောရှုသည်၊ ဧဗလတောင်ပေါ်မှာ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အဘို့၊
ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လေ၏။ ၃၁ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေသည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို မှာထား၍
မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးမှတ်လျက်ရှိသည်အတိုင်း၊ သံတန်ဆာမပါမသုံးဘဲ မကွဲမပြတ်သော
ကျောက်တို့ဖြင့် ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို
ပူဇော်ကြ၏။ ၃၂ယောရှုသည်လည်း၊ ထိုကျောက်ပေါ်၌ မောရှေ၏ ပညတ်တရားကို
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ရေးကူးလေ၏။ ၃၃ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကောင်းကြီးပေးခြင်းအလို့ငှာ၊
ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေမှာ ထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီး၊ ဗိုလ်မင်း၊ တရားသူကြီး
အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားထမ်းသော ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်
သေတ္တာနှစ်ဘက်၌ ရပ်၍၊ အမျိုးသားစစ်နှင့် တကျွန်းတနိုင်ငံသားပါလျက်၊ ဂေရဇိမ်တောင်ပေါ်မှာ လူတဝက်၊
ဧဗလတောင်ပေါ်မှာ တဝက်တို့သည် နေကြလျှင်၊ ၃၄ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးထားသမျှသော
ကောင်းကြီးမင်္ဂလာစကားနှင့် ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာစကားတည်းဟူသော တရားစကား အလုံးစုံကို
ဘတ်ရွတ်လေ၏။ ၃၅ယောရှုသည် မောရှေမှာထားသော စကားတခွန်းကိုမျှ မချန်မထား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊
တကျွန်းတနိုင်ငံသားပါသော ဣသရေလအမျိုးသား ပရိတ်သတ်အပေါင်းတို့ ရှေ့မှာအကုန်
အစင်ဘတ်ရွတ်လေ၏။

၉

၁ယော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ချိုင့်ထဲ၌၎င်း၊ လေဗနုန် တောင်တဘက်၊ မဟာ
ပင်လယ် ကမ်းတရှောက်လုံး၌၎င်း နေသော ဟိတ္တိ၊ အာမောရိ၊ ခါနနိ၊ ဖေရဇိ၊ ဟိဝိ၊ ယေဗုသိအမျိုးမင်းကြီး
အပေါင်းတို့သည် သိတင်းကြားသော အခါ၊ ၂ယောရှုနှင့် ဣသရေအမျိုးသား တို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှာ
တညီတညွတ်တည်း စည်းဝေး ကြ၏။
၃ဂိဗောင်မြို့သားတို့သည် ယေရိခေါမြို့၊ အာဣမြို့၌ ယောရှုပြုသောအမှုကိုကြားသောအခါ၊
၄ပရိယာယ်ပြု ၍၊ သံတမန် လုပ်လျက်၊ မြည်း ပေါ်မှာဟောင်းနွမ်းသောအိတ်တို့ကိုတင်၍၊

ဟောင်းနွမ်းစုတ်ကွဲဖါပြင်သော စပျစ်ရည် သားရေဘူးတို့ကိုယူကြ၏။ ၅ဟောင်းနွမ်းဖာပြင်သောခြေနင်းကိုစီး၍၊
ဟောင်းနွမ်းသော အဝတ်ကိုလည်း ဝတ်ကြ၏။ အောက်၍ မှိုတက်လျက်ရှိသော ရိက္ခာကိုသာဆောင်ခဲ့လျက်၊
၆ယောရှုရှိရာ ဂိလဂါလတပ်သို့ ရောက်လာလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းငှာ၊
ဝေးသောပြည်ကလာကြပါသည်ဟု ယောရှုနှင့် ဣသရေလလူတို့အား ဆိုကြ၏။
၇ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါတို့အနားမှာနေသည် မနေသည်ကိုမသိနိုင်။ အဘယ်သို့
မိဿဟာယဖွဲ့နိုင်သနည်းဟု ဟိဝိလူတို့အား ဆိုကြလျှင်၊ ၈သူတို့က အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်
ကျွန်ဖြစ်ပါ၏ဟု ယောရှုအားလျှောက်ဆိုကြ၏။ ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်အဘယ်သို့သောသူနည်း။
အဘယ်အရပ်ကလာကြသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ၉သူတို့က၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမ
တော်ကြောင့် ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် အလွန်ဝေးသောပြည်ကလာပါပြီ။ ထာဝရဘုရား၏
သိတင်းတော်ကိုငင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ပြုတော်မူသမျှကိုငင်း၊ ၁၀ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌နေသော
အာမောရိမင်းကြီး၊ ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၊ အာရှတရုတ်မြို့မှာနေသော ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃတို့၌
ပြုတော်မူသမျှကိုငင်း ကြားပါပြီ။ ၁၁ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၌ အသက်ကြီးသောသူတို့နှင့် ပြည်သူနှင့်ပြည်သား
အပေါင်းတို့က၊ လမ်းခရီးရိက္ခာကိုယူ၍ သူတို့ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှာ သွားကြလော့၊ ငါတို့သည် သူတို့၏
ကျွန်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ရပါမည်အကြောင်းကို လျှောက်ထားကြလော့ဟု မှာလိုက်ပါပြီ။ ၁၂ကိုယ်တော်
ထံသို့ ရောက်အံ့သောငှာ ထွက်လာသောနေ့၌ ခရီးရက္ခာဘို့ ကိုယ်အိမ်မှဆောင်ယူ ခဲ့သော
ဤမုန့်သည်ပူနွေးလျက်ရှိပါ၏။ ယခုကြည့်ပါ။ အောက်လျက် မှိုတက်လျက်ရှိပါသည်။ ၁၃စပျစ်ရည်ပြည့်သော
ဤသားရေဘူးတို့သည် အသစ်ဖြစ်သော်လည်း၊ ယခုကြည့်ပါ စုတ်ကွဲလျက်ရှိပါ၏။ ဤအဝတ် ဤခြေနင်းတို့
သည်လည်း အလွန်ခရီးဝေးသော ကြောင့် ဟောင်းနွမ်းပါပြီဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။ ၁၄ဣသရေလလူတို့သည်
ထာဝရဘုရားထံတော်၌ အခွင့်မပန်ဘဲ ထိုသူတို့၏ ရိက္ခာကိုစားကြ၏။ ၁၅ယောရှုသည်လည်း သူတို့ကိုစစ်မှုနှင့်
လွတ်စေ၍၊ အသက်ချမ်းသာစေမည် အကြောင်း မိဿဟာယဖွဲ့၏။ ပရိသတ်မင်းတို့သည်လည်း ကျိန်ဆိုခြင်း
ကိုပြုကြ၏။

၁၆မိဿဟာယဖွဲ့၍ သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ထိုသူတို့သည် အိမ်နီးချင်းဖြစ်၍၊ အနားမှာနေကြောင်းကို
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ၁၇ခရီးသွား၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သူတို့မြို့ရွာသို့
ရောက်ကြ၏။ သူတို့မြို့ကား ဂိဗောင်မြို့၊ ခေဖိရာမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့၊ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့တည်း။ ၁၈ပရိသတ်
အကဲအမှူးတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍
ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် သူတို့ကို မလုပ်ကြံကြ။
ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် အကဲအမှူးတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။ ၁၉အကဲအမှူးတို့ ကလည်း၊ ငါတို့သည်
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသောကြောင့် သူတို့ကို
မထိမခိုက်ရ။ ၂၀သူတို့အားကျိန်ဆိုမိသောကြောင့် အပြစ်ဒဏ်ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်၍၊ အသက်ချမ်းသာ
ပေးသဖြင့်အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟူမူကား၊ ၂၁အကဲအမှူးများ ဂတိရှိသည့်အတိုင်း အသက်ချမ်းသာပေး၍၊
ပရိသတ်အပေါင်းတို့အဘို့ ထင်းခုတ်သောသူ၊ ရေခပ်သောသူဖြစ်စေရမည်ဟု
ပရိသတ်အပေါင်းတို့အားပြန်ပြောကြ၏။ ၂၂ယောရှုသည်လည်း သူတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည်
ငါတို့အနားမှာနေလျက်ပင်၊ ဝေးသောအရပ်ကလာပါပြီဟု ဆို၍ငါတို့ကို အဘယ်ကြောင့်
လှည့်စားကြသနည်း။ ၂၃ယခုမှာ သင်တို့သည် ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်သဖြင့်၊ ကျွန်ခံ၍ ငါ၏
ဘုရားသခင်အိမ်တော် အဘို့ ထင်းခုတ်ခြင်း၊ ရေခပ်ခြင်းအမှုနှင့် တယောက်မျှမလွတ်ရဟုဆို၏။
၂၄သူတို့ကလည်း၊ ဤပြည်တရှောက် လုံးကို သင်တို့အားပေး၍၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုသင်တို့ရှေ့မှ
ပယ်ရှင်းခြင်းငှာ၊ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
မိမိကျွန်မောရှေအားမှာထားတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ သည်ဆက်ဆက်ကြားသိ၍၊

သင်တို့လက်၌ အသက်ဆုံးမည်ကို အလွန်ကြောက်သောကြောင့်၊ ဤအမှုကိုပြုပါပြီ။ ၂၅ယခုမှာ
ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်လက်တွင်ရှိပါ၏။ ကျွန်တော်တို့၌ ပြုကောင်းပြုသင့်သည်ဟု စိတ်တော်
ထင်သည် အတိုင်းပြုတော်မူပါဟု ယောရှုအား ပြန်လျှောက်ကြ၏။ ၂၆ထိုသို့နှင့်အညီ ယောရှုသည်ပြု၍၊
သူတို့ကို အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှာ ဣသရေလလူတို့လက်မှကယ်နှုတ်သဖြင့်၊ ၂၇ထာဝရဘုရား
ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်၌တည်သော ယဇ်ပလ္လင်တော်အဘို့နှင့်
ပရိသတ်တော်အဘို့ထိုသူတို့သည်ယနေ့တိုင်အောင် ထင်းခုတ်၍ ရေခပ်ရမည်အကြောင်း၊
ထိုနေ့၌စီရင်လေ၏။

၁၀

၁ယောရှုသည် ယေရိခေါမြို့နှင့်မင်းကြီးကို ပြုသကဲ့သို့၊ အာဣမြို့နှင့် မင်းကြီးကိုတိုက်ယူ၍ ရှင်းရှင်း
ဖျက်ဆီးကြောင်းကိုရင်း၊ ဂိဗောင်မြို့သားတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့၍ အတူနေ
ကြောင်းကိုရင်း၊ ယေရုရှလင်မင်းကြီးအဒေါနိဇေဒက်သည် ကြားသောအခါ၊ ၂ဂိဗောင်မြို့သည် မြို့တော်ကဲ့သို့
ကြီးစွာသောမြို့၊ အာဣမြို့ထက်ကြီး၍မြို့သားယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်
အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ၃ထိုအခါ ယေရုရှလင်မင်းကြီးအဒေါနိဇေဒက်သည်၊ ဟေဗြုန်မင်းကြီးဟောဟံ၊
ယာမုတ် မင်းကြီးပိရံ၊ လာခိရှမင်းကြီးယာဖျာ၊ ဧဂလုန်မင်းကြီးဒေဗိရတို့ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ၄ဂိဗောင်မြို့သည်
ယောရှုမှစ၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့သောကြောင့်၊ ထိုမြို့ကိုလုပ်ကြံခြင်းငှါ
ငါ့ထံသို့လာ၍ ငါနှင့်အတူ ကူညီကြပါဟု နှိုးဆော်သည်အတိုင်း၊ ၅ယေရုရှလင်မင်းကြီး၊ ဟေဗြုန်မင်းကြီး၊
ယာမုတ်မင်းကြီး၊ လာခိရှမင်းကြီး၊ ဧဂလုန်မင်းကြီးတည်းဟူသော အာမောရိမင်းကြီးငါးပါးတို့သည်စည်းဝေး၍
မိမိတို့ဗိုလ်ပါစစ်သည် အပေါင်းတို့ နှင့်တကွစစ်ချီ၍၊ ဂိဗောင်မြို့ရှေ့မှာ တပ်ချလျက် စစ်တိုက်ကြ၏။
၆ဂိဗောင်မြို့သားတို့သည် ယောရှုရှိ ရာဂိလဂါလမြို့သို့စေလွှတ်၍၊
ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ကိုကြည့်ရှုလျက်နေတော်မမူပါနှင့်။ အလျင်အမြန်ကြွ၍ မစကယ်တင်တော်မူပါ။
တောင်ပေါ်မှာနေသော အာမေရိမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် ကျွန်တော်တို့ကို တိုက်ခြင်းငှာ
စည်းဝေးကြပါပြီဟုလျှောက်ကြ၏။ ၇ယောရှုသည်လည်း၊ စစ်မှု၌ကျင်လည်သောသူ၊ ခွန်အားကြီးသော
သူရဲအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဂိလဂါလမြို့မှ တက်သွားလေ၏။ ၈ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူတို့ကိုမကြောက်နှင့်။
သင်၏လက်၌ငါအပ်မည်။ သင့်ရှေ့မှာလူတစုံတယောက်မျှ မခံမရပ်နိုင်ရာဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။
၉ယောရှုသည် ဂိလဂါမြို့မှ တညဉ့်လုံးချီသွား၍၊ ရန်သူတို့ကို အမှတ်တမဲ့ တိုက်လာသဖြင့်၊
၁၀ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ ရှုံးစေ၍၊ ဂိဗောင်မြို့ အနားမှာကြီးစွာသော
လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သတ်၍၊ ဗေသောရုံမြို့သို့သွားသောလမ်း၌လိုက်လျက်၊ အဇေကာမြို့၊
မက္ကဒါမြို့တိုင်အောင်လုပ်ကြံတော်မူ၏။ ၁၁ထိုသူသည် ဣသရေလ လူတို့ရှေ့မှာပြေး၍ ဗေသောရုန်မြို့သို့
ဆင်းသွားရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းကောင်းကင်မှ ကြီးစွာသောမိုဃ်းသီးကို အဇေကာမြို့တိုင်အောင်
သူတို့အပေါ်၌ချတော်မူ၍၊ သူတို့သည် ဣသရေလလူတို့၏ ထားကြောင့် သေသည်ထက် မိုဃ်းသီးကြောင့်သာ၍
သေကြ၏။ ၁၂ထိုသို့ အာမောရိလူတို့ကို ဣသရေလ အမျိုး သားတို့၌အပ်တော်မူသောနေ့မှာ၊ ယောရှုသည်
ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်းပြီးလျှင်၊ အိုနေ၊ သင်သည်ဂိဗောင်မြို့၌ ရင်း၊အိုလ၊ သင်သည်အာယလုန်ချိုင့်၌ရင်း
ငြိမ်ဝပ်စွာနေလော့ဟု ဣသရေလအမျိုးသားများရှေ့တွင် မြွက်ဆိုသည် အတိုင်း၊ ၁၃ဣသရေလ လူတို့သည်
ရန်သူတို့အားအပြစ်ဒဏ်မပေးမှီတိုင်အောင် နေသည်ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ လသည်ရပ်လေ၏။ ယာရှာ၏စာ၌
ပါသည်ကား၊ မိုဃ်းကောင်းကင် အလယ်၌ နေသည်ငြိပ်ဝပ်စွာနေ၍ လသည်ရပ်လေ၏။ ယာရှာ၏
စာ၌ပါသည်ကား၊ မိုဃ်းကောင်းကင်အလယ်၌ နေသည်ရပ်နေ၏။ ဝင်မြဲဝင်အံ့သော ငှာ တနေ့လုံး အလျင်မပြု
ဟုပါသည် မဟုတ်လော။ ၁၄ထာဝရဘုရားသည် လူစကားကိုနားထောင်၍၊ ထိုသို့သောနေ့တနေ့မျှမဖြစ်စဖူး။
နောက်တဖန်လည်းမဖြစ်၊ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးဘက်မှာစစ်တိုက်

တော်မူ၏။၁၅ထို့နောက်ယောရှုသည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဂိလဂါလတပ်သို့ပြန်သွား၏။
၁၆မင်းကြီးငါးပါးတို့သည် ပြေး၍မက္ကဒါလိုင်ခေါင်း၌ ပုန်းလျက်နေကြ၏။ ၁၇မက္ကဒါလိုင်ခေါင်း၌ ပုန်းလျက်နေသော
မင်းကြီးငါးပါးကိုတွေ့ပါပြီဟု ယောရှုအားကြားလျှောက်လျှင်၊ ၁၈ယောရှုက၊ လိုင်ခေါင်းဝပေါ်မှာ ကြီးစွာသော
ကျောက်တို့ကိုလှိမ့်ပုံ၍ လူစောင့်တို့ကို ထားကြလော့။ ၁၉သင်တို့မူကား မဆိုင်မလင့်။ ရန်သူတို့ကိုလိုက်၍
မီသမျှသောသူတို့ကို ကွပ်မျက်ကြ။ မြို့ထဲသို့မဝင်စေကြနှင့်။ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
သူတို့ကိုသင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူပြီဟုမှာထားလေ၏။ ၂၀ယောရှုနှင့်ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူတို့ကို
ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ၊ ကျန်ကြွင်းသောသူအချို့တို့သည်ခိုင်ခံ့သော
မြို့သို့ဝင်၍နေကြ၏။ ၂၁လူအပေါင်းတို့သည် ယောရှုရှိရာမက္ကဒါတပ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာကြ၏။
ဣသရေလလူ တစုံတယောက်ကို အဘယ်သူမျှ အပြစ်မတင်ရ။ ၂၂ယောရှုကလည်း၊ လိုင်ခေါင်းကို ဖွင့်ပြီးလျှင်၊
ထိုမင်းကြီးငါးပါးတို့ကို လိုင်ခေါင်းထဲကထုတ်၍ ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြဟုမှာလိုက်သည် အတိုင်း၊
၂၃သူတို့သည်ပြု၍၊ ယေရုရှလင်မင်းကြီး၊ ဟေဗြုန်မင်းကြီး၊ ယာမုတ်မင်းကြီး၊ လာခိရှမင်းကြီး၊
ဧဂလုန်မင်းကြီးငါးပါးတို့ကို လိုင်ခေါင်းထဲက ဆောင်ခဲ့၍၊ ၂၄ယောရှုထံသို့ရောက်ပြီးမှ၊ ယောရှုသည် မိမိနှင့်အတူ
စစ်ချီသောဗိုလ်မင်းတို့နှင့် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့ကို ခေါ်လျှင်၊ ချဉ်းလာကြ။ ဤမင်းကြီးတို့၏လည်ကုပ်
အပေါ်၌ ခြေကို တင်ကြဟု ဗိုလ်မင်းတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ချဉ်းလာ၍ ထိုမင်းကြီးတို့၏
လည်ကုပ် အပေါ်၌ခြေကိုတင်ကြ၏။ ၂၅ယောရှုကလည်း သင်တို့တိုက်ရသော ရန်သူအပေါင်းတို့ကို
ထာဝရဘုရားသည် ဤကဲ့သို့ပြုတော်မူမည်ဖြစ်၍ မကြောက်ကြနှင့်၊ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ အားယူ၍
ရဲရင့်ခြင်းရှိကြလော့ဟု ဆိုပြီးမှ၊ ၂၆ထိုမင်းကြီးတို့ကို ထားနှင့်ကွပ်မျက်၍ သစ်ပင်ငါးပင်တို့၌ဆွဲထားလေ၏။
ညဦးတိုင်အောင် သစ်ပင်၌ ဆွဲထားပြီးမှ၊ ၂၇နေဝင်ချိန်ရောက်သောအခါ၊
ယောရှုစီရင်သည်အတိုင်းသစ်ပင်မှချပြီးလျှင်၊ သူတို့ပုန်းလျက်နေရာ လိုင်ခေါင်း၌ ပစ်ထား၍၊
လိုင်ခေါင်းဝပေါ်မှာ ကြီးစွာသောကျောက်တို့ကိုစုပုံကြ၏။ ထိုကျောက်ပုံသည်ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။
၂၈ထိုနေ့၌ယောရှုသည် မက္ကဒါမြို့ကိုတိုက်ယူ၍ မြို့နှင့်မင်းကြီးကိုထားနှင့်လုပ်ကြံပြီးလျှင် ၊
မင်းကြီးနှင့်တကွ
မြို့သားအပေါင်းတို့ကိုတယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။ယေရိခေါမင်းကြီးကိုပြုသကဲ့သို့
မက္ကဒါမင်းကြီးကိုပြုသတည်း၊ ၂၉ထိုနောက်ယောရှုသည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွမက္ကဒါမြို့
မှလိဗနမြို့သို့ ချီသွား၍တိုက်သဖြင့်၊ ၃၀ထာဝရဘုရားသညည် ထိုမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုဣသရေလလူ တို့လက်၌
အပ်တော်မူ၍၊ မြို့နှင့်မြို့သားအပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲ ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍၊ ယေရိခေါ
မင်းကြီးကိုပြုသကဲ့သို့ ထိုမင်းကြီးကိုပြုကြရ၏။ ၃၁ယောရှုသည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ လိဗနမြို့မှ
လာခိရှမြို့သို့ချီသွား၍ တပ်ချလျက်တိုက်ကြ၏။ ၃၂ထာဝရဘုရားသည်၊ ထိုမြို့ကိုဣသရေလလူတို့လက်၌
အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ဒုတိယနေ့၌ရ၍ လိဗနမြို့ကိုပြုသကဲ့သို့ ထိုမြို့နှင့် မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို
ထားနှင့်လုပ်ကြံကြ၏။ ၃၃ထိုအခါ ဂေဇာမင်းကြီး ဟောရံသည်၊ လာခိရှမြို့ကို ကူညီမည်ဟု လာသောကြောင့်၊
ယောရှုသည် ထိုမင်းကြီးနှင့် သူ၏လူအပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်းလုပ်ကြံလေ၏။
၃၄တဖန်ယောရှုသည် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊
လာခိရှမြို့မှဧဂလုန်မြို့သို့ချီသွား၍တပ်ချလျက်တိုက်ကြ၏။ ၃၅ထိုနေ့ခြင်းတွင်ရ၍ လာခိရှမြို့ကိုပြုသကဲ့သို့၊
ထိုမြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍ တနေ့ခြင်းတွင်ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။ ၃၆တဖန်ယောရှုသည်
ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဧဂလုန်မြို့မှ ဟေဗြုန်မြို့သို့ချီသွား၍တိုက်ကြ၏။ ၃၇ရသောအခါ၊
ဧဂလုန်မြို့ကို ပြုသကဲ့သို့ ထိုမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုင်း၊ ထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သောမြို့ရှိသမျှတို့ကိုင်း၊
မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကိုင်း၊ တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲ ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍ မြို့နှင့်မြို့သားအပေါင်း
တို့ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။ ၃၈တဖန် ယောရှုသည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဒေဗိရမြို့သို့ပြန်လာ၍

တိုက်ကြ၏။ ၃၉ထိုမြို့နှင့် မင်းကြီးကိုငှင်း၊ ထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သော မြို့ရှိသမျှတို့ကိုငှင်းရ၍၊ ထားနှင့်လုပ်ကြံသဖြင့်
မြို့သား အပေါင်းတို့ကိုတယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။
ဟေဗြုန်မြို့၊လိဗနမြို့နှင့်မင်းကြီးကိုပြုသကဲ့သို့ ဒေဗိရမြို့နှင့် မင်းကြီးကိုပြုသတည်း။
၄၀ထိုသို့ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း၊
ယောရှုသည်တောင်ပေါ်အရပ်၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၊ ချိုင့်ထဲအရပ်၊ စမ်းရေတွင်းအရပ်ရှိသမျှတို့နှင့်တကွ၊
မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ အသက်ရှင်သောသူတယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။
၄၁ကာဒေရှဗာနာမြို့မှစ၍ ဂါဇမြို့တိုင်အောင်ငှင်း၊ ဂေါရှင်ပြည်တရှောက်လုံးနှင့်တကွ၊ ဂိဗောင်မြို့
တိုင်အောင်ငှင်း လုပ်ကြံ၍။ ၄၂ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊
ဣသရေလအမျိုးဘက်မှာစစ်တိုက်တော် မူသောကြောင့်၊ ထိုပြည်များနှင့်တကွမင်းကြီး အပေါင်းတို့ကို
တခါတည်းအောင်လေ၏။ ၄၃ထိုနောက်ယောရှုသည်၊ ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဂိလဂါလတပ်သို့
ပြန်သွား၏။

၁၁

၁ထိုသိတင်းကို ဟာဇော်မင်းကြီးယာဘိန်သည်ကြားသောအခါ၊ မာဒုန်ပင်းကြီးယောဗပ်၊ ရှိမြုန်
၂မင်းကြီးအာခ ရှပ်မင်းကြီးတို့ထံသို့ငှင်း၊ ၂တောင်ရိုးမြောက်ဘက်အရပ်၊ ဂနေသရက်မြို့ တောင်ဘက်လွင်ပြင်
အရပ်၊ ချိုင့်ထဲအရပ်၊ အနောက်မျက်နှာ ဒေါရပြည်နယ်၌ ရှိသောမင်းကြီးများထံသို့ငှင်း၊
၃အရှေ့အနောက်၌နေသော ခါနနိလူ၊ တောင်ပေါ်မှာနေသော အာမောရိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ယေဗုသိလူ၊
မိဇပါပြည်၊ ဟေရမုန်တောင်ခြေရင်း၌နေသော ဟိဝိလူတို့ရှိရာသို့ငှင်း စေလွှတ်၍၊ ၄ထိုမင်းကြီးများတို့သည်
အရေအတွက် အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ အလွန်များစွာသောဗိုလ်ပါအပေါင်း၊ မြင်းများ၊ ရထားများ
အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထွက်လာကြ၏။ ၅ထိုမင်းကြီး အပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးလျက်၊ ဣသရေလအမျိုးကို
တိုက်ခြင်းငှါ ချီလာ၍၊ မေရုံအိုင်နားမှာ တစုတည်းတပ်ချလျက် နေကြ၏။ ၆ထာဝရဘုရားကလည်း၊
သူတို့ကိုမကြောက်နှင့်။ ငါသည် နက်ဖြန်နေ့ယခုအချိန်၌ ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာ၊
ထိုသူအပေါင်းတို့ကိုအသေအပ်မည်။ မြင်းတို့၏ခြေကြောကို ဖြတ်ရမည်။ ရထားတို့ကိုမီးရှို့ရမည်ဟု
ယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။ ၇ယောရှုသည်လည်း၊ မိမိစစ်သူရဲအပေါင်း တို့နှင့်တကွမေရုံအိုင်နားသို့ အမှတ်တမဲ့
စစ်ချီ၍တိုက်လေ၏။ ၈ထာဝရဘုရားသည်သူတို့ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊
သူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍ ဇိဒုန်ရဗ္ဗာမြို့၊ မိသရဖေါသမိမ်မြို့ အရှေ့မျက်နှာ မိဇပါချိုင့် တိုင်အောင်လိုက်၍
တယောက်ကိုမျှ မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ လုပ်ကြံကြ၏။ ၉ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းယောရှု
သည်မြင်းတို့၏ ခြေကြောကိုဖြတ်၍ ရထားတို့ကိုမီးရှို့စေ၏။ ၁၀ထိုအခါ ယောရှုသည်ပြန်၍ ဟာဇော်မြို့ကို
တိုက်ယူသဖြင့်၊ မင်းကြီးကိုထားနှင့်ကွပ်မျက်လေ၏။ ရှေးကာလ၌ ဟာဇော်မြို့သည်
ထိုပြည်များတို့ကိုအုပ်စိုးရသတည်း။ ၁၁ထိုမြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်ကွပ်မျက်သဖြင့်
တယောက်ကိုမျှ အသက်ရှင်စေခြင်းငှါမထား။ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး၍ မြို့ကိုလည်းမီးရှို့လေ၏။
၁၂ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေမှာထားသည်အတိုင်း၊ ထိုမင်းကြီးများအစိုး ရသောမြို့ရှိသမျှတို့နှင့်
မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကို ယောရှုတိုက်ယူ၍ ထားနှင့်လုပ်ကြံသဖြင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။ ၁၃သို့ရာတွင်၊
ဟာဇော်မြို့မှတပါး၊ တောင်ပေါ်၌တည်သောမြို့တို့ကို ဣသရေလလူတို့သည် မီးမရှို့ကြ။ ဟာဇော်မြို့
တမြို့ကိုသာ ယောရှုမီးရှို့ သတည်း။ ၁၄ထိုမြို့များ၌လက်ရဥစ္စာနှင့် တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ကို ဣသရေလလူတို့
သည်ကိုယ်အဘို့သိမ်းယူကြ၏။ လူတို့ကိုမဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် ရှိသမျှတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံကြ၏။
တယောက်ကိုမျှ အရှင်မကျန်ကြွင်းစေကြ။ ၁၅ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်မောရှေကို
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် ယောရှုကိုဆင့်ဆို၏။ ယောရှုလည်းထိုသို့ပြုလေ၏။
ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုမှာထားတော်မူသောအမှု တစုံတခုကိုလှပ်၍မထား။

၁၆ထိုသို့စိရလမ်းတွင် ရှိသောဟာလက်တောင်မှစ၍ဟေရမုန်တောင်ခြေရင်း၊ ၁၇လေဗနုန်ချိုင့်၌ ရှိသော
ဗာလဂဒ်မြို့တိုင်အောင်၊ တောင်ပေါ်အရပ်၊တောင်မျက်နှာအရပ်၊ ဂေါရှင်ပြည်၊ ချိုင့်များ၊လွင်ပြင်များ၊
ဣသရေလ ချိုင့်နှင့်တကွ ထိုပြည်အလုံးစုံကိုယောရှုသည်သိမ်းယူ၍၊ မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကိုအောင်သဖြင့်
လုပ်ကြံကွပ်မျက် လေ၏။ ၁၈ထိုမင်းကြီးအပေါင်းတို့ကို ကာလကြာမြင့်စွာ စစ်တိုက်ရ၏။ ၁၉ဟိဝိလူ၊
ဂိဗောင်မြို့သားမှ တပါး ဣသရေလ အမျိုးသားတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့သော မြို့တမြို့မျှမရှိ။
အခြားသောမြို့ရှိသမျှတို့ကို တိုက်၍ အနိုင် သိမ်းယူရကြ၏။ ၂၀အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
မောရှေကိုမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုလူမျိုးတို့ကို ကျေးဇူးမပြုအကုန်အစင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေမည်
အကြောင်း၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆီး၍ တိုက်ဝံ့သည်တိုင်အောင်
သူတို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်းငှာ ထာဝရဘုရားအလိုရှိတော်မူသတည်း။ ၂၁ထိုကာလအခါ ယောရှုသည်ချီသွား၍၊
အာနကလူတို့ကို တောင်ပေါ်အရပ်ဟေဗြုန်မြို့၊ ဒေဗိရမြို့၊ အာနပ်မြို့၊ ယုဒတောင်၊ ဣသရေ
လတောင်ရှိသမျှတို့ကို ပယ်ရှား၍၊ သူတို့မြို့များနှင့်တကွ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။ ၂၂ဂါဇမြို့၊ ဂါသမြို့၊
အာဇုတ်မြို့ မှတပါး၊ ဣသရေလတိုင်းနိုင်ငံတွင် ကျန်ကြွင်းသော အာနကလူတယောက်မျှမရှိ။
၂၃ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း၊ ယောရှုသည် ထိုပြည်တရှောက်လုံးကို သိမ်းယူ၍
ဣသရေလအမျိုးအနွယ် အသီးအသီး တို့အား အမွေပေးသဖြင့်၊ တပြည်လုံးစစ်ငြိမ်းလေ၏။

၁၂

၁ယော်ဒန်မြို့အရှေ့နေထွက်ရာဘက်၌၊ အာနုန်မြစ်စေ၍၊ ဟေရမုန်တောင်တိုင်အောင်၊
အရှေ့လွင်ပြင်ရှိ သမျှ ပါလျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လုပ်ကြံ၍ သိမ်းယူသောပြည်ကို
အစိုးရသောမင်းကြီးများ ဟူမူကား၊ ၂အာနုန်မြို့အနားမှာ အာရော်မြို့၊ မြစ်တဝက်၊ ဂိလဒ်ပြည်တဝက်မှစ၍
အမ္မုန်ပြည်စွန်းအပိုင်းအခြား ယဗ္ဗုတ်မြစ် တိုင်အောင်ငင်း။ ၃အရှေ့မျက်နှာ၌ လွင်ပြင်မှစ၍ ဂနေသရက်အိုင်နှင့်
လွင်ပြင်အိုင်တည်းဟူသော သောဒုံအိုင် အရှေ့ဘက် ဗက်ယေရှိမုတ်မြို့သို့သွားရာလမ်း၊
အာဇုတ်ဝိသဂါမြို့အနား၊ တောင်မျက်နှာမှလာရာ လမ်းတိုင် အောင်ငင်း အစိုးရ၍၊ ဟေရှဘုန်မြို့၌ နေသော
အာမောရိရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်တပါး၊ ၄၊၅ဟေရမုန်တောင်နှင့် သာလကပြည်ကိုငင်း၊ ဂေရှုရိလူ၊
မာခါသိလူနေသောပြည်စွန်းတိုင်အောင် ဗာရှန်ပြည်တရှောက်လုံးကိုငင်း၊ ဟေရှဘုန် ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်ပိုင်သော
နိုင်ငံစွန်းတိုင်အောင် ဂိလဒ်ပြည်တဝက်ကိုငင်း အစိုးရ၍၊ အာရှတရုတ်မြို့၊ ဧဒြေမြို့၌ နေသော
အလွန်ကြီးမားသော လူမျိုးထဲက ကျန်ကြွင်းသောသူ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃတပါး၊ ၆ထိုရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးကို
ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လုပ်ကြံ၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏
ကျွန်မောရှေသည် သူတို့ပြည်ကို ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး တဝက်တို့အားအပိုင်ပေးလေ၏။
၇၊ ၈ယော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်မှာ လေဗနုန်ချိုင့်၌ရှိသော ဗာလဂဒ်မြို့မှစ၍၊ စိရလမ်းတွင် ရှိသော
ဟာလက်တောင်တိုင်အောင် တောင်ပေါ်အရပ်၊ ချိုင့်ထဲအရပ်၊ လွင်ပြင်အရပ်၊ စမ်းရေတွင်းအရပ်၊ တောအရပ်၊
တောင်မျက်နှာအရပ်၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူနေရာ၊ ယောရှုနှင့်
ဣသရေလ အမျိုးသားလုပ်ကြံ၍၊ ယောရှုသည် ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အသီးအသီးတို့အား
အပိုင်ပေးသော ပြည်ကို အစိုးရသောမင်းကြီးများဟူမူကား၊ ၉ယေရိခေါမင်းကြီးတပါး၊ ဗေသလမြို့အနားမှာ၊
အာဣမင်းကြီးတပါး၊ ၁၀ယေရုရှလင်မင်းကြီးတပါး၊ ဟေဗြုန်မင်းကြီးတပါး၊ ၁၁ယာမုတ်မင်းကြီးတပါး၊
လာခိရှမင်းကြီးတပါး၊ ၁၂ဧဂလုန်မင်းကြီး တပါး၊ ဂေဇာမင်းကြီးတပါး၊ ၁၃ဒေဗိရမင်းကြီးတပါး၊ ဂေဒါမင်းကြီးတပါး၊
၁၄ဟောမာမင်းကြီးတပါး၊ အာရဒ်မင်း ကြီးတပါး၊ ၁၅လိဗနမင်းကြီးတပါး၊ အဒုလံမင်းကြီးတပါး၊
၁၆မက္ကေဒါမင်းကြီးတပါး၊ ဗေသလမင်းကြီးတပါး၊ ၁၇တာပွာမင်းကြီးတပါး၊ ဟေဖါမင်းကြီးတပါး၊
၁၈အာဖက်မင်းကြီးတပါး၊ လာရှရုန်မင်းကြီးတပါး၊ ၁၉မာဒုန်မင်းကြီး တပါး၊ ဟာဇော်မင်းကြီးတပါး၊
၂၀ရှိမရုန်မင်းကြီးတပါး၊ အာခရှပ်မင်းကြီးတပါး၊ ၂၁တာနက်မင်းကြီးတပါး၊ မေဂိဒ္ဒေါ မင်းကြီးတပါး၊

၂၂ကေဒေရှမင်းကြီး တပါး၊ ကရမေလတောင်ပေါ်မှာ ယောကနမ်မင်းကြီးတပါး၊ ၂၃ဒေါရပြည်နယ်မှာ
ဒေါရမင်းကြီးတပါး၊ ဂိလဂါလပြည်မှာ ဂေါအိမ်မင်းကြီးတပါး၊ ၂၄တိရဇမင်းကြီးတပါး၊ မင်းကြီးပေါင်းသုံးဆယ်
တပါးတည်း။

၁၃

၁ယောရှုသည်အို၍ အသက်ကြီးရင့်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်အို၍ အသက်ကြီးရင့်ပြီ။
သိမ်းယူရမည့်မြေလည်းအများ ကျန်သေး၏။ ၂ကျန်သောမြေဟူမူကား၊ ဖိလိတ္တိပြည်မှစ၍
ဂေရှုရိပြည်တရှောက်လုံး ၃အဲဂုတ္တုပြည်အရှေ့၊ ရှိဟောရမြစ်မှစ၍ မြောက်မျက်နှာ၌ ဧကြုန်မြို့နယ်တိုင်အောင်၊
ခါနနိလူနေသောပြည်၊ ဖိလိတ္တိမင်း ငါးပါးတည်းဟူသော ဂါဇာသိလူ၊ အာဇောတိလူ၊ ဧရှကလောနိလူ၊ ဂိတ္တိလူ၊
ဧကြောနိလူနှင့်တကွ၊ အာဝိလူ နေသောပြည်၊ ၄တောင်မျက်နှာမှစ၍ အာမောရိပြည် အာဖက်မြို့တိုင်အောင်၊
ခါနနိပြည်တရှောက်လုံးနှင့် ဇိဒုန်ပြည် အနားမှာရှိသော မာရာပြည်၊ ၅နေထွက်ရာဘက်၊
ဟေရမုန်တောင်ခြေရင်း၌ ဗာလဂဒ်မြို့မှစ၍ ဟာမတ်ပြည်အဝင် တိုင်အောင် ဂေဗလပြည်၊ လေဗနုန်ပြည်
တရှောက်လုံးကျန်သတည်း။ ၆လေဗနုန်တောင်မှစ၍ မိသရဖေါသမိမ်မြို့ တိုင်အောင်၊ တောင်ပေါ်၌နေသော
သူနှင့် ဇိဒေါနိလူအပေါင်းတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှ ငါနှင်ထုတ်မည်။ သို့ဖြစ်၍
ငါမှာထားသည်အတိုင်း စာရေးတံပြုလျက် ထိုမြေကို ဣသရေလလူတို့အား အမွေဝေဖန်လော့။ ၇ယခုမှာ
ဤပြည်ကို ဣသရေလအမျိုးကိုးမျိုးနှင့် မနာရှေအမျိုး တဝက်တို့အား အမွေဝေဖန်လော့။ ၈ရုဗင်အမျိုး၊
ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၊ မောရှေပေးသည်အတိုင်း မိမိတို့
အမွေမြေကို ခံကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေပေးသော မြေဟူမူကား၊ အာနုန်မြစ်နား၌ ရှိသောအာရော်မြို့၊
မြစ်အကွေ့၌ ရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့်တကွ၊ ဒိဘုန်မြို့တိုင်အောင် မေဒဘာလွင်ပြင် တရှောက်လုံး၊
၁၀အမ္မုန်ပြည်စွန်းတိုင်အောင်၊ ဟေရှဘုန်မြို့၌မင်းပြုသော အာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန် အစိုးရသောမြို့ရှိသမျှ၊
၁၁ဂိလဒ်ပြည်၊ ဂေရှုရိလူ၊ မာခါသိလူ နေသောပြည်၊ ဟေရမုန်တောင်ရှိသမျှ၊ သာလကပြည်တိုင်အောင်
ဗာရှန်ပြည်တရှောက်လုံး၊ ၁၂အလွန်ကြီး မားသော လူမျိုးထဲက ကျန်ကြွင်းသောသူ၊ အာရှတရုတ်မြို့၊ ဧဒြိမြို့၌
မင်းပြုသော ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃ၏ နိုင်ငံတ ရှောက်လုံးပါသတည်း။ ထိုမင်းတို့ကို မောရှေသည် လုပ်ကြံ၍
ပယ်ရှားလေ၏။ ၁၃သို့ရာတွင် ဣသရေလလူတို့သည် ဂေရှုရိလူ၊ မာခါသိလူတို့ကို မနှင်ထုတ်ကြ။
ထိုလူမျိုးတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် အတူနေကြ၏။

၁၄လေဝိအမျိုးအား အမွေကိုမပေး။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား
မီးဖြင့်ပူဇော်သော ယဇ်တို့သည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း သူတို့အမွေဖြစ်သတည်း။

၁၅မောရှေသည်၊ ရုဗင်အမျိုးသား အဆွေအမျိုး အသီးအသီးတို့အား
အမွေပေးသာပြည်များဟူမူကား၊ ၁၆အာနုန်မြစ်နား၌ ရှိသော အာရော်မြို့၊ မြစ်အကွေ့၌ ရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့်
တကွ၊ မေဒဘာလွင်ပြင် တရှောက်လုံး၊ ၁၇ဟေရှဘုန်မြို့နှင့်တကွ လွင်ပြင်၌ ရှိသမျှသောမြို့၊ ဒိဘုန်မြို့၊
ဗာမုတ်ဗာလမြို့၊ ဗက်ဗာလမောင်မြို့၊ ၁၈ယဟာဇမြို့၊ ကေဒမုတ်မြို့၊ မေဖတ်မြို့၊ ၁၉ကိရယသိမ်မြို့၊ စိဗမာမြို့၊
ချိုင့်တွင်တောင်ပေါ်မှာရှိသော ဇာရက်ရှာဟာမြို့၊ ၂၀ဗက်ပေဂု ရမြို့၊ အာဇုတ်ပိသကာမြို့၊ ဗက်ယေရှိမုတ်မြို့၊
၂၁လွင်ပြင်၌ ရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့်တကွ၊ ဟေရှဘုန်မြို့၌ မင်းပြုရသော အာမောရိရှင်ဘုရင်
ရှိဟုန်၏နိုင်ငံတရှောက်လုံးကို ပေးသတည်း။ ထိုရှင်ဘုရင်ကိုင်း၊ ထိုရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်၍ သူ့ပြည်၌နေသော
မိဒျန်မင်းကြီးငါးပါး၊ ဧဝိ၊ ရေကင်၊ ဇုရ၊ ဟုရ၊ ရေဘတို့ကိုင်း၊ မောရှေသည်လုပ်ကြံလေ၏။
၂၂ပရောဖက်လုပ်သော ဗောရသားဗာလမ်ကိုလည်း၊ အသေခံရသော သူတို့နှင့်ရော၍ ဣသရေလလူတို့သည်
ထားနှင့်ကွပ်မျက်ကြ၏။ ၂၃ရုဗင်အမျိုးသားနေရာ အပိုင်းအခြားကား၊ ယော်ဒန်မြစ်နှင့် မြစ်ကမ်းပါးတည်း။
ဤရွေ့ကား၊ ရုဗင်အမျိုးသားအဆွေအမျိုး အလိုက်အမွေခံရသော မြို့ရွာများပေတည်း။

၂၄မောရှေသည် ဂဒ်အမျိုးသား အဆွေအမျိုးအသီးအသီးတို့အား အမွေပေးသောပြည်များဟူမူကား၊ ၂၅ယာဇာမြို့မှစ၍ ဂိလဒ်မြို့ရှိသမျှတို့နှင့် တကွ၊ ရဗ္ဗာမြို့ရှေ့၌ရှိသော အာရော်မြို့တိုင်အောင် အမ္မုန်ပြည်တဝက်၊ ၂၆ဟေရှဘုန်မြို့မှစ၍ ရာမတ်မိဇပါမြို့၊ ဗေတောနိမ်မြို့ တိုင်အောင်၎င်း၊ မဟာနိမ်မြို့မှစ၍ ဒေဗိရမြို့နယ် တိုင်အောင်၎င်း ပါသောပြည်၊ ၂၇ချိုင့်၌လည်း၊ ဗေသာရံမြို့၊ ဗက်နိမရမြို့၊ သုကုတ်မြို့၊ ဇာဖုန်မြို့အစရှိသော ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက် ယော်ဒန်မြစ်အပိုင်းအခြား၊ ဂနေသရက်အိုင်နားတိုင်အောင်၊ ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်ပိုင်သော နိုင်ငံကျန်ကြွင်းသမျှကို ပေးသတည်း။ ၂၈ဤရွေ့ကား၊ ဂဒ်အမျိုးသားအဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရသောမြို့ရွာများပေသတည်း။

၂၉၊ ၃၀မောရှေသည် မနာရှေအမျိုးတဝက်အားအမွေပေး၍၊ မနာရှေအမျိုးသားတဝက်သည် အဆွေအမျိုး အလိုက် အမွေခံရသော ပြည်များဟူမူကား၊ မဟာနိမ်မြို့မှစ၍ ဗာရှန်ပြည်တည်းဟူသော ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် သြဃ၏ နိုင်ငံတရှောက်လုံး၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ပါသော ယာဣရမြို့ခြောက်ဆယ်ကို အမွေခံရသတည်း။ ၃၀ဂိလဒ်ပြည်တဝက်၊ ဗာရှန်ပြည်၌ သြဃ၏ နိုင်ငံအဝင်၊ အာရှတရုတ်မြို့နှင့် ဧဒြေမြို့တို့ကို မနာရှေသား မာခိရ၏ သားမြေးတဝက် အဆွေ အမျိုးအလိုက် ပိုင်ရကြ၏။ ၃၂ဤရွေ့ကား၊ မောရှေသည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ မောဘလွင်ပြင်၌ အမွေဝေဖန်သော ပြည်များပေတည်း။ ၃၃လေဝိအမျိုးအား အမွေကိုမပေး။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း သူတို့အမွေဖြစ်တော်မူသတည်း။

၁၄

၁ခါနာန်ပြည်၌လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ၊ နုန်၏သားမယာ ရှုအစရှိသော ဣသရေလအမျိုးနွယ် တို့၌ မင်းဖြစ်သောသူတို့သည်အမွေဝေဖန်၍ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်အမွေခံရကြ၏။ ၂ထာဝရဘုရားသည် မောရှေ အားဖြင့် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး ကိုးမျိုးနှင့်တဝက်တို့သည် စာရေးတံပြု၍ အမွေခံရကြ၏။ ၃မောရှေသည်ဣသရေလအမျိုးနှစ်မျိုးနှင့်တဝက်တို့အား၊ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ အမွေပေး နှင့်ပြီ။ လေဝိသား တို့အား အခြားသောအမျိုးနှင့်ရော၍ အမွေမပေး။ ၄ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည် မနာရှေ အမျိုး၊ ဧဖရိမ်အမျိုး နှစ်မျိုးဖြစ်၍၊ လေဝိသားတို့နေစရာမြို့၊ သူတို့တိရစ္ဆာန်နှင့် ဥစ္စာကိုထားစရာမြို့နယ်မှတပါး အခြားသောမြေကိုမပေး။ ၅မောရှေအားထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည်ပြု၍မြေကိုဝေဖန်ကြ၏။ ၆ထိုအခါ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်၊ ဂိလဂါလမြို့၌ယောရှုထံသို့လာ၍၊ ကေနက်အမျိုး ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်က၊ ထာဝရဘုရားသည်ကာဒေရှဗာနာအရပ်၌ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်ကိုရည် ဆောင်၍၊ ဘုရားသခင်၏ လူမောရှေအား မိန့်တော်မူသောစကားကို ကိုယ်တော်သိပါ၏။ ၇ဤပြည်ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေသည်အကျွန်ုပ် ကို ကာဒေရှဗာနာအရပ်မှ စေလွှတ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အသက်လေးဆယ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်စိတ် ထင်သည်အတိုင်း ပြန်ကြားလျှောက်ထားပါ၏။ ၈အကျွန်ုပ်နှင့်အတူသွားသော ညီအစ်ကိုတို့သည်၊ လူများ စိတ်ပျက် စရာကို ပြုသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်ပါ၏။ ၉ထိုနေ့ရက်၌မောရှေက၊ သင်သည်ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့်၊ အကယ်၍သင်နင်းပြီးသော မြေသည် အစဉ်အဆက် သင်၏အမွေ၊ သင်၏သားမြေးတို့၏အမွေဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။ ၁၀ဣသရေလ အမျိုးသည် တော၌ လှည့်လည်စဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသို့မောရှေအား မိန့်တော်မူသောနေ့မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အနှစ်လေးဆယ်ငါးနှစ် ပတ်လုံး အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရှင်စေတော်မူသဖြင့်၊ ယနေ့မှာအကျွန်ုပ်သည်အသက်ရှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိပါပြီ။ ၁၁သို့ရာတွင်မောရှေ စေလွှတ်သော နေ့၌ ခွန်အားရှိသကဲ့သို့ယနေ့၌ရှိပါ၏။ ထိုအခါထွက်ဝင်ခြင်းအမှု၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှု ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ

တတ်စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့ယခုလည်းတတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ၁၂သို့ဖြစ်၍ထိုနေ့၌ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော
ဤတောင်ကို အကျွန်ုပ်အားပေးပါ။ ဤတောင်ပေါ်မှာ အာနာကလူရှိကြောင်းကိုင်း၊ ကြီးမား
ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့နှင့် ပြည့်စုံကြောင်းကိုင်း၊ ထိုနေ့၌ကိုယ်တော်သည်ကြားရပြီ။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည်
အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ရှိတော်မူလျှင်၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ထိုသူတို့ကိုနှင်ထုတ်ခြင်းငှါ
အကျွန်ုပ်တတ်စွမ်းနိုင် ပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။ ၁၃ထိုအခါယောရှုသည်ကောင်းကြီးပေး၏။
ဟေဗြုန်ပြည်ကိုလည်း၊ ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်အမွေခံစရာဘို့အပ်ပေးလေ၏။ ၁၄သို့ဖြစ်၍ ကေနက်အမျိုး
ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်သည်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့
လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့်၊ ဟေဗြုန်ပြည်သည် ယနေ့ တိုင်အောင်ကာလက်၏အမွေမြေဖြစ်သတည်း။
၁၅ဟေဗြုန်မြို့သည် အထက်ကကိရယသာ ဘအမည်ရှိ၏။
အာဗသည်အာနကအမျိုးသားတို့တွင်လူကြီးဖြစ်၏။ ထိုအခါ တပြည်လုံးစစ်ငြိမ်းလေ၏။

၁၅

၁ယုဒအမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရသောမြေဟူကား၊
တောင်မျက်နှာ၌ ဒေံပြည် နယ်နှင့်နီးစပ်လျက်၊ တေမန်ပြည်စွန်းမှစ၍ ဇိနတောဖြစ်သော၊ ၂တောင်ဘက်အပိုင်း
အခြားသည် သောဒုံ အိုင်၌ တောင် အကွေ့မှထွက်၍၊ ၃တောင်မျက်နှာနား၊ အကရဗ္ဗိမ်ကုန်းကိုရှောက်လျက်
ဇိနရွာသို့ရောက်လေ၏။ တဖန်တောင်မျက်နှာနား၊ ကာဒေရှဗာနာရွာ၊ ဟေဇရုန်ရွာ၊ အာဒါရွာ၊ ကာကာရွာ၊
၄အဇမုန် ရွာကိုရှောက်သဖြင့် အဲဂုတ္တုချောင်းသို့လိုက်၍ ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။ ၅အရှေ့ဘက်၌
သောဒုံအိုင်သည် ယော်ဒန်မြစ်ဝတိုင်အောင် အရှေ့ အပိုင်းအခြားဖြစ်၏။ မြောက်ဘက်အပိုင်းအခြားသည်
ယော်ဒန်မြစ်သို့ဆင်းရာ သောဒုံအိုင်ကွေ့မှ ထွက်၍၊ ၆ဗေသောဂလ ရွာသို့ငင်း၊ ဗေသရာဗရွာ
မြောက်နားမှာရှောက်လျက် ရုဗင်သားဗောဟန် ၏ ကျောက်သို့ငင်း ရောက်လေ၏။ ၇အာခေါ်ချိုင့်
မြောက်ဘက်မှထွက်၍ ဒေဗိရရွာသို့ငင်း၊ မြစ်တောင်ဘက် အဒုမ္မိမ် ကုန်းရှေ့၌ရှိသော
ဂိလဂါလမြို့သို့ငင်းရောက်ပြီးမှ၊ အင်ရှေမက်အိုင်၊ အင်ရောဂေလရွာ လမ်းသို့ လိုက်လျက်၊ ၈ဟိန္နုံသား၏
ချိုင့်နား ယေရုရှလင်မြို့ရာ ယေဗုသိအရပ် တောင်ဘက်နားမှာရှောက်၍ ဟိန္နုံချိုင့်အနောက်၊
ရေဖိမ်ချိုင့်မြောက်ဘက်၌ ရှိသော တောင်ပေါ်သို့တက်လေ၏။ ၉ထိုတောင်ပေါ်မှဆင်းပြန်၍၊
နေဖတောစမ်းရေတွင်းကို ရှောက်သဖြင့် ဖေရုန်တောင်နှင့် ဆိုင်သော မြို့များသို့ငင်း၊ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့
ရာဗာလာမြို့သို့ငင်း၊ ၁၀ဗာလာမြို့အနောက်ဘက် နားမှာရှောက်လျက် စိရတော်သို့ငင်း၊ ခေသလုန်
တောင်တည်းဟူသော ယာရိမ်တောင်မြောက်ဘက်နားမှာ ရှောက်လျက် ဗက်ရှေမက်မြို့၊ တိမနာမြို့သို့ငင်း၊
၁၁ဧကြုန်မြို့မြောက်ဘက်နားမှာ ရှောက်လျက်ရှိကြုန်ရွာသို့ငင်း၊ ဗာလာတောင်သို့ငင်း၊ ယာဗနေလရွာသို့ငင်း၊
ရောက်၍ ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏။ ၁၂အနောက်ဘက်၌ ပင်လယ်ကြီးနှင့် ပင်လယ်ကမ်းပါးသည် အနောက်အပိုင်း
အခြားဖြစ်၏။ ဤရွေ့ကား ယုဒအမျိုးသား အဆွေအမျိုးအလိုက် နေရာပြည်နယ်အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။
၁၃ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ယောရှုသည် ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် ယေဖုန္နာ၏သား
ကာလက်အဘို့ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော အာနကအဘအာဘ၏ မြို့ကိုချပေးလေ၏။ ၁၄ထိုမြို့ထဲက
ကာလက်သည် အာနကသားသုံးယောက်၊ ရှေရှဲ၊ အဟိမန်၊ တာလမဲတို့ကို နှင်ထုတ်သောနောက်၊
၁၅ကိရယသေဖါအမည်ဟောင်းရှိ သော ဒေဗိရမြို့သားတို့ ရှိရာသို့ တဖန်ချီသွား၍၊ ၁၆ကိရယသေဖါမြို့ကို
တိုက်ယူလုပ်ကြံသောသူအား ငါသည် သမီးအာခသကိုပေးစားမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ၁၇ကာလက်ညီ
ကေနတ်၏သား ဩသံယေလသည် ထိုမြို့ကိုတိုက်ယူ၍ ကာလက်သည် သမီးအာခသကို
သူ့အားပေးစားလေ၏။ ၁၈ထိုမိန်းမသည် ခရီးသွားစဉ်အခါ၊ လယ်တကွက်ကို အဘ၌ တောင်းခြင်းငှာ
လင်နှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှမြည်းပေါ်က ဆင်းလေ၏။ အဘကာလက်က အဘယ်အလိုရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊
၁၉သမီးက ကောင်းကြီးပေးစေချင်ပါ၏၊ ကိုယ်တော်သည် တောင်မျက်နှာအရပ်ကို ပေးပါပြီ၊ စမ်းရေတွင်းတို့

ကိုလည်း ပေးတော်မူပါ ဦးဟု တောင်းသည့်အတိုင်း အဘသည် အထက်စမ်းရေတွင်း၊
အောက်စမ်းရေတွင်းတို့ကို ပေးလေ၏။ ၂၀ဤရွေ့ကား၊ ယုဒအမျိုးသားအဆွေအမျိုးအလိုက်
ခံရသောအမွေမြေဖြစ်သတည်း။

၂၁ယုဒအမျိုးသားပိုင်သော မြို့များဟူမူကား၊ ဧဒုံပြည်နှင့် နီးစပ်သော တောင်ပိုင်း၌ ကပ်ဇေလမြို့၊
ဧဒေရမြို့၊ ယာဂုရမြို့၊ ၂၂ကိနမြို့၊ ဒိမောနမြို့၊ အာဒဒါမြို့၊ ၂၃၊ ၂၄ကေဒေရှမြို့၊ ဟာဇော်မြို့၊ ဣသနန်မြို့၊ ၂၅ဇိဖမြို့၊
တေလင်မြို့၊ ဗာလုတ်မြို့၊ ဟာဇော်မြို့သစ်၊ ဟာဇော်မြို့ဟောင်းတည်းဟူသော ဟေဇရုန်မြို့၊ ၂၆၊ ၂၇အာမန်မြို့၊
ရှေမမြို့၊ မောလဒမြို့၊ဟာဇာဂဒ္ဒမြို့၊ ဟေရှမုန်မြို့၊ ဗက်ပါလမြို့၊ ၂၈ဟာဇာရွာလမြို့၊ ဗေရရှောဘမြို့၊
ဗိဇ္ဇောသယာမြို့၊ ၂၉ဗာလာမြို့၊ ဣအိမ်မြို့၊ အာဇင်မြို့၊ ၃၀ဧလတောလဒ်မြို့၊ ခေသိလမြို့၊ ဟောမာမြို့၊
၃၁ဇိကလက်မြို့၊ မာဒမန္နာမြို့၊ သံသန္နာမြို့၊ ၃၂လေဗောက်မြို့၊ ရှိလဟိမ်မြို့၊ အအိန်မြို့၊ ရိမ္မုန်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ
မြို့ပေါင်းကား သုံးဆယ်ခြောက်မြို့တည်း။ ၃၃ချိုင့်၌လည်းဧရှတောလမြို့၊ ဇောရာမြို့၊ အာရှနာမြို့၊
၃၄ဇာနောမြို့၊ အင်္ဂန္နိမ်မြို့၊ တာပွာမြို့၊ ဧနံမြို့၊ ၃၅ယာမုတ်မြို့၊ အဒုလံမြို့၊ စောခေါမြို့၊ အဇေကာမြို့၊ ၃၆ရှာရိမ်မြို့၊
အဒိသိမ်မြို့၊ ဂဒေရမြို့၊ ဂဒေရာသိမ်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွမြို့ပေါင်းကား ဆယ်ငါးမြို့တည်း။ ၃၇ထိုမှတပါး၊ ဇေနန်မြို့၊
ဟာဒါရှမြို့၊ မိဂဒလဂဒ်မြို့၊ ၃၈ဒိလန်မြို့၊ မိဇပါမြို့၊ ယောကသေလမြို့၊ ၃၉လာခိရှမြို့၊ ဗောဇကတ်မြို့၊ ဧကလုန်မြို့၊
၄၀ကဗ္ဗုန်မြို့၊လာမံမြို့၊ ကိသလိတ်မြို့၊ ၄၁ဂဒေရုတ်မြို့၊ ဗက်ဒါဂုန်မြို့၊ နေမမြို့၊ မက္ကဒါမြို့၊
ရွာနှင့်တကွဆယ့်ခြောက်မြို့တည်း။ ၄၂ထိုမှတပါး၊ လိဗနမြို့၊ ဧသာမြို့၊ အာရှန်မြို့၊ ၄၃ယိဖတမြို့၊ အာရှနာမြို့၊
နေဇိပ်မြို့။ ၄၄ကိလမြို့၊ အောခဇိပ်မြို့၊ မရေရှမြို့၊ ရွာနှင့်တကွကိုးမြို့တည်း။ ၄၅ထိုမှပါး၊ ဧကြုန်မြို့နှင့်
သူဆိုင်သော မြို့ရွာများ၊ ၄၆ဧကြုန်မြို့မှစ၍ ပင်လယ်တိုင်အောင်၊ အာဇုတ်မြို့နှင့်နီးစပ်သော မြို့ရွာများ၊
၄၇အာဇုတ်မြို့နှင့် သူဆိုင်သောမြို့ရွာများ၊ အဲဂုတ္တုမြစ်၊ ပင်လယ်ကြီး၊ ပင်လယ်ကမ်းပါးတိုင်အောင်၊ ဝါဇမြို့နှင့်
သူဆိုင်သောမြို့ရွာများ၊ ၄၈တောင်ပေါ်၌လည်း၊ ရှမိရမြို့၊ ယတ္တိရမြို့၊ စောခေါမြို့၊ ၄၉ဒန္နမြို့၊ ဒေဗိရမြို့တည်း
ဟူသော၊ ကိရယသန္နမြို့၊ ၅၀အာနပ်မြို့၊ ဧရှတမောမြို့၊ အာနိမ်မြို့၊ ၅၁ဂေါရှင်မြို့၊ ဟောလုန်မြို့၊ ဂိလောမြို့၊
ရွာနှင့်တကွ ဆယ်တမြို့တည်း။ ၅၂အာရပ်မြို့၊ ဒုမာမြို့၊ ဧရှန်မြို့၊ ၅၃ယာနုံမြို့၊ ဗက်တာပွာမြို့၊ အာဖက်မြို့၊
၅၄ဟုမ္တမြို့ဟေဗြုန်မြို့ တည်းဟူသော ကိရယသာဘမြို့၊ ဇိအောရမြို့၊ ရွာနှင့်တကွကိုးမြို့တည်း။ ၅၅မောင်မြို့၊
ကာရမေလမြို့၊ ဇိဖမြို့၊ ယုတ္တမြို့၊ ၅၆ယေဇရေလမြို့၊ ယောကဒံမြို့၊ ဇာနောမြို့၊ ၅၇ကဣနမြို့၊ ဂိဘာမြို့၊ တိမနမြို့၊
ရွာနှင့်တကွဆယ်မြို့တည်း။ ၅၈ဟာလဟု လမြို့၊ ဗက်ဇုရမြို့၊ ဂေဒေါ်မြို့၊ ၅၉မာရပ်မြို့၊ ဗေသနုတ်မြို့၊
ဧလတေကုန်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွခြောက်မြို့တည်း။ ၆၀ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့ တည်းဟူသော ကိရယတ်ဗာလမြို့၊
ရဗ္ဗာမြို့၊ ရွာနှင့်တ ကွနှစ်မြို့တည်း။ ၆၁တော၌လည်းဗေသရာဗမြို့၊ မိဒ္ဒိန်မြို့၊ သေကာကမြို့၊ ၆၂နိဗရှန်မြို့၊
မေလက်မြို့၊ အင်္ဂေဒိမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ခြောက်မြို့တည်း။ ၆၃ယေရုရှလင်မြို့၌ နေသောယေဗုသိလူတို့ကိုကား၊
ယုဒအမျိုးသားတို့သည် မနှင်ထုတ်နိုင်ဘဲ သူတို့သည်ယနေ့တိုင်အောင်
ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်အတူယေရုရှလင်မြို့၌နေကြသတည်း။

၁၆

၁ယောသပ် အမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍အမွေခံရသောမြေ
အပိုင်းအခြားသည်ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့ အရှေ့၊ ယေရိခေါအိုင်မှထွက်၍တောလမ်းသို့လိုက်လျက်၊
ဗေသလတောင်တရှောက်လုံးသွားသဖြင့်၊ ၂ဗေသလလုဇမြို့သို့ရှင်း၊ အာခိအတရုတ် မြို့သို့ရှင်း၊
အနောက်မျက်နှာ၌ ယာဖလေတိမြို့သို့ရှင်း၊ အောက်ဗက်ဟောရုန် မြို့သို့ရှင်း၊ ဂေဇာမြို့သို့ရှင်းရောက်၍
ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။ ၄ထိုသို့ယောသပ်၏သား မနာရှေနှင့် ဖေရိမ်တို့သည်အမွေ ခံရကြ၏။
၅ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်နေသော မြေအပိုင်းအခြားသည်၊ အရှေ့ဘက်၌
အတရုတ်အဒ္ဒါမြို့မှ အထက်ဗက်ဟောရုန်မြို့သို့လိုက်၍၊ ၇မြောက်မျက်နှာ၌ ပင်လယ်နား၊ မိတ်မေသမြို့သို့
ထွက်၏။ တဖန်အရှေ့သို့ မျက်နှာပြု၍တာနက်ရှိလောမြို့အရှေ့မှာ ရှောက်လျက်၊ ၆ယနောဟမြို့သို့ရှင်း၊

ယနောဟမြို့မှ အတ ရုတ်မြို့၊ နာရတ်မြို့၊ ယေရိခေါမြို့သို့ ငုင်းရောက်၍ ယော်ဒန်မြစ်၌ဆုံးလေ၏။ ၇တာပွါမြို့မှ
အနောက်သို့သွား၍ကာနမြစ် သို့လိုက်လျက် ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏။ ၈ဤရွေ့ကား၊ မနာရှေအမျိုးသားတို့
အမွေခံရသောမြေ၌ ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့ အဘို့ ခွဲထားသော မြို့များနှင့်တကွ ဖေရိမ်အမျိုးသား
အဆွေအမျိုးအလိုက်အမွေခံရသော မြို့ရွာများဖြစ်သတည်း။ ၉ဂေဇာမြို့၌နေသောခါနနိလူတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ
သူတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့နှင့် အတူနေ၍အ ခွန်ပေးရကြ၏။

၁၇

၁ယောသက်၏သားဦး မနာရှေ အမျိုးသားတို့သည်စာရေးတံပြ၍ အမွေခံရသောမြေဟူကား၊
မနာရှေ၏သားတည်း ဟူသော ဂိလဒ်၏အဘ မာခိရသည်စစ်သူရဲဖြစ်၍၊ ဂိလဒ်ပြည်နှင့် ဗာရှန်ပြည်ကိုရ၏။
၂ယောသပ်၏ သားမနာရှေ၏ သားယောကျ်ားအခြားတည်းဟူသောအဗျေဇာသား၊ ဟေလက်သား၊
အသရေလ သား၊ ရှေခင်သား၊ ဟေဖါသား၊ ရှမိဒသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်
စာရေးတံပြ၍ရကြသေး၏။ ၃သို့ရာတွင်မနာရှေ၊ မာခိရ၊ ဂိလဒ်၊ ဟေဖါတို့မှ
ဆင်းသက်သောဇလောဖဒ်၌သားယောကျ်ားမရှိ၊ သမီးသက် သက်သာရှိ၏။ သူ၏သမီးတို့အမည်ကား၊
မာလာ၊ နောအာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ တိရဇာတည်း။ ၄ထိုမိန်းမတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာ၊
နုန်၏သားယောရှုမင်း များရှေ့သို့ချဉ်းကပ်၍ အကျွန်ုပ်တို့ ပေါက်ဘော်နှင့်အတူ
အမွေခံရသောအခွင့်ကိုအကျွန်ုပ်အားပေးစေခြင်းငှါ ထာဝရ ဘုရားသည်မောရှေကို
မှာထားတော်မူပြီဟုလျှောက်၍၊ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း သူတို့အဘ၏
ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ အမွေခံရသော အခွင့်ကိုပေး၏။ ၅၊ ၆ထိုသို့မနာရှေ၏သမီးတို့သည် သားတို့နှင့်အတူ
အမွေကိုခံရ ၍၊ မနာရှေ၏သားအချို့တို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ကိုရ သောကြောင့်၊ ယောဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်
ဂိလဒ်ပြည်နှင့်ဗာရှန်ပြည် မှတ ပါး၊ မနာရှေအမျိုးသည် ဆယ်ဘို့ကိုရသေး၏။
၇မနာရှေခရိုင်အပိုင်းအခြားသည် အာရှာခရိုင်မှရှေခင်မြို့ရှေ့တွင်ရှိသော မိတ်မေသမြို့သို့သွား၍
လက်ျာဘက်၌ အင်တာပွါမြို့သို့ လိုက်လေ၏။ ၈တာပွါမြို့နယ်ကို မနာရှေပိုင်သော်လည်း၊ မနာရှေခရိုင်စွန်း
မှာရှိသော တာပွါမြို့ကို ဖေရိမ်သားတို့သည်ပိုင်ကြ၏။ ၉တဖန်အပိုင်းခြားသည်
ကာနမြစ်တောင်ဘက်သို့လိုက်၍၊ မနာရှေမြို့ တို့တွင် ဖေရိမ်မြို့အချို့ပါသော်လည်း၊
မြစ်မြောက်ဘက်မြေသည် မနာရှေမြေဖြစ်၍ ပင်လယ်၌ဆုံး လေ၏။ ၁၀တောင်ဘက်၌ ဖေရိမ်မြေ၊
မြောက်ဘက်၌မနာရှေမြေဖြစ်လျက်၊ ပင်လယ်ကန့်ကွက်၍ မြောက်ဘက်၌ အာရှာခရိုင်၊ အရှေ့ဘက်၌
ဣသခါခရိုင်ရှိ၏။ ၁၁ထိုခရိုင်၌ မနာရှေအမျိုးရသော ပြည်သုံးပြည်ဟူမူကား၊ ဗက်ရှန်မြို့နှင့်သူ့မြို့ရွာများ၊
ဣဗလံမြို့နှင့်သူ့မြို့ရွာများ၊ ဒေါရမြို့နှင့် မြို့သူမြို့ရွာများ၊ အင်္ဒေါရမြို့နှင့် သူ့မြို့ရွာများ၊
တာနက်မြို့နှင့်သူ့မြို့ရွာများ၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့နှင့်သူ့မြို့ရွာများတို့ကိုရသေး၏။ ၁၂သို့ရာတွင်
မနာရှေအမျိုးသားတို့သည် ထိုမြို့တို့ကို မသိမ်းမယူနိုင်ဘဲ၊ ခါနနိလူတို့သည် ထိုအရပ်၌ အနိုင်နေကြ၏။
၁၃ဣသရေလလူတို့သည် အားတိုးပွါးသောအခါ၊ ထိုခါနနိလူ တို့ကိုအကုန်အစင်မနှင် ထုတ်ဘဲ
အခွန်ပေးစေကြ၏။
၁၄ယောသပ် အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
ကောင်းကြီးမင်္ဂ လာကိုခံရသဖြင့်အမျိုးကြီးဖြစ်၍၊ကိုယ်တော်သည်တဘို့တခရိုင်တည်းကိုသာ
အဘယ်ကြောင်းပေးပါသနည်းဟုယောရှု အားမေးလျှောက်ကြသော်၊ ၁၅ယောရှုက၊ သင်တို့သည်
အမျိုးကြီးဖြစ်၍ ဖေရိမ်တောင် ကျဉ်းမြောင်းလျှင်၊ တောအရပ်သို့သွား၍ ဖေရဇိပြည်၊ ရေဖိမ်ပြည်၌
ခုတ်လှဲကြလော့ဟု ပြန်ပြော၏။ ၁၆ယောသပ်အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ဖေရိမ်တောင် သည်
အကျွန်ုပ်တို့အဘို့မလောက်ပါ။ ချိုင့်အရပ်ဗက်ရှန်မြို့ရွာ တို့၌ရှင်း၊ ယေဇရေလချိုင့်၌ရှင်း နေသော
ခါနနိလူအပေါင်း တို့သည် သံရထားနှင့် ပြည့်စုံပါသည်ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ၁၇ယောရှုက၊ သင်တို့သည်

အမျိုးကြီးဖြစ်၍ ခွန်အား ကြီးသောကြောင့်၊ တဘို့တည်းကိုသာ မယူရ။ ၁၈တောင်သည်လည်းသင်တို့အဘို့
ဖြစ်လိမ့်မည်။ သစ်ပင်များ လျှင်ခုတ်လှဲရမည်။ ထွက်ရာလမ်း တို့သည်လည်း သင်တို့အဘို့ဖြစ်လိမ့်မည်။
ခါနနိလူတို့သည် ခွန်အားကြီး၍ သံရထားနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း၊ သူတို့ကိုနှင်ထုတ်ကြလိမ့်ဟု ဧဖရိမ်အမျိုး၊
မနာရှေအမျိုးတည်းဟူသော ယောသပ်အမျိုးသားတို့ အားပြောဆို၏။

၁၈

၁ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည်၊ ရှိလောမြို့မှာစည်းဝေး၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်ကိုတည်ထောင်ကြ၏။ သူတို့ရှေ့မှာ တပြည်လုံးနှိမ့်ချလျက်ရှိ၏။ ၂ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးခုနစ်မျိုး
တို့သည်၊ အမွေမြေကိုမခံရသေးသည်ဖြစ်၍၊ ၃ယောရှုက၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ပေးတော် မူသောမြေကို သင်တို့သည် မသိမ်းမယူဘဲ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နေကြလိမ့်မည်နည်း။
၄သင်တို့တွင် အမျိုးတမျိုးလျှင် လူသုံးယောက်စီ ရွေးကောက်၍ ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်
တပြည်လုံးသို့ထသွား၍ အမွေခံသင့်သည်အတိုင်းရေးသားပြီးမှ ငါ့ထံသို့ ပြန်လာရကြမည်။ ၅သူတို့သည်
ပြည်ကိုခုနစ်ပိုင်းပိုင်းခြားရကြမည်။ ယုဒအမျိုးသည် တောင်ဘက်မိမိနေရာ၌ နေရမည်။ ယောသပ်အမျိုးသည်
မြောက်ဘက်မိမိနေရာ၌ နေရမည်။ ၆ပြည်ကို ခုနစ်ပိုင်း ပိုင်းခြားပြီးမှ ပြည်ပုံကို ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့၍၊
ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်တို့အဘို့စာရေးတံပြုမည်။ ၇လေဝိ သားတို့သည်
သင်တို့နှင့်ရော၍ အဘို့ကိုမယူရ။ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာသည် သူတို့အမွေဖြစ်၏။ ဂဒ်အမျိုး၊
ရုဗင်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတ ဝက်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်
ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေပေးသည်အတိုင်း၊ အမွေမြေကိုခံယူကြပြီဟုဣသ ရေလလူတို့ အားပြောဆို၏။
၈ထိုလူတို့သည်ထ၍သွားသဖြင့်၊ ယောရှုကလည်း၊ တပြည်လုံးသို့ရှောက်၍ရေးသားပြီး လျှင်ငါ့ထံ
သို့ပြန်လာကြလော့။ ရှိလောမြို့မှာထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သင်တို့အဘို့စာရေးတံပြုမည်ဟု ပြည်ပုံကိုရေး
သားခြင်းငှါ သွားသောသူတို့ကိုမှာထားသည်နှင့်အညီ၊ ၉သူတို့သည် တပြည်လုံးသို့ ရှောက်သွားသဖြင့်၊
မြို့ရွာရှိသည် အတိုင်း စာ၌ခုနစ်ပိုင်းပိုင်း၍ရေးသားပြီးမှ ယောရှုနေရာ ရှိလောတပ်သို့ ရောက်လာကြ၏။
၁၀ယောရှုသည် ရှိလောမြို့မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စာရေးတံပြု၍ ဣသရေလအမျိုးသား
အသီးသီးတို့အား မြေကို ပိုင်းခြား လေ၏။

၁၁ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ အဆွေအမျိုးအလိုက် ခံရသောမြေသည်
ယုဒအမျိုးသား တို့နှင့် ယောသပ်အမျိုးသားတို့ စပ်ကြားမှာ ကျ၏။ ၁၂မြေအပိုင်းအခြားသည်
မြောက်မျက်နှာ၌ ယော်ဒန်မြစ်မှ ထွက်၍ ယေရိခေါမြို့မြောက်ဘက်နား၌ရှင်း၊ အနောက်ဘက်
တောင်ပေါ်၌ရှင်း၊ ရှောက်လျက် ဗေသဝင်တောသို့ ထွက်သွား၏။ ၁၃တဖန်တောင်မျက်နှာသို့သွား၍
ဗေသလလုဇမြို့နား၌ရှောက်သဖြင့်၊ အောက်ဗက်ဟောရုန်မြို့ တောင်ဘက်မှာရှိသော တောင်ခြေရင်း
အတရုတ်အဒ္ဒါမြို့သို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ ၁၄ထိုတောင်မှထွက်၍ အိုင်တောင်ကွေ့ ကိုဝိုင်းသဖြင့်၊
ယုဒအမျိုးသားနေသော ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့တည်းဟူသော ကိရယတ်ဗာလမြို့သို့ ထွက်သွား၏။
ဤရွေ့ကား အနောက်ဘက်အပိုင်းအခြားတည်း။ ၁၅တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားသည်
ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့စွန်းမှ အနောက် ဘက်နား၌ နေဖတောရေတွင်းသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ ၁၆ဟိန္နုံသား၏
ချိုင့်ရှေ့မှာ၊ ရေဖိမ်ချိုင့်မြောက်ဘက်၌ရှိသော တောင်ခြေရင်းသို့လာ၍ ယေဗုသိမြို့တောင်ဘက်
ဟိန္နုံချိုင့်သို့၎င်း၊ အင်ရောဂေလရွာ သို့၎င်း၊ ၁၇မြောက်ဘက် နား၌ အင်ရှေမက်ရွာသို့၎င်း၊ အဒုမ္မိမ်ကုန်းတဘက်
ဂေလိလုတ်ရွာသို့၎င်း၊ ရုဗင်သားဗောဟန်၏ ကျောက်သို့၎င်း ရောက်လေ၏။ ၁၈တဖန်အရာဗမြို့
မြောက်မျက်နှာတဘက် လွင်ပြင်နားမှာ ရှောက်၍ အရာဗမြို့သို့ရောက်သဖြင့်၊
၁၉ဗက်ဟောဂလမြို့မြောက်ဘက်နားမှာရှောက်၍ သောဒုံအိုင် မြောက်ကွေ့၊ ယော်ဒန်မြစ်ဝ၌ ဆုံးလေ၏။

ဤရွေ့ကား တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားတည်း။ [၂၀]ယော်ဒန်မြစ်သည် အရှေ့ဘက်ပိုင်းခြားလျက်ရှိ၏။
ဤရွေ့ကား ဗယ်္ဂာမိန် အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရသော မြေနယ်ဖြစ်သတည်း။
[၂၁]ဗယ်္ဂာမိန်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ရသော မြို့များဟူမူကား၊ ယေရိခေါမြို့၊
ဗေသောဂလမြို့၊ မေကွေဇဇ်မြို့၊ [၂၂]ဗေသရာမြို့၊ ဇေမရိပ်မြို့၊ ဗေသလမြို့၊ [၂၃]အာဝိမ်မြို့၊ ပါရမြို့၊ သြဖရာမြို့၊
[၂၄]ခေဖါဟာမောနဲမြို့၊ သြဖနိမြို့၊ ဂါဘမြို့၊ ရွာနှင့်တကွဆယ်နှစ်မြို့တည်း။ [၂၅]ထိုမှတပါး၊ ဂိဗောင်မြို့၊ ရာမမြို့၊
ဗေရုတ်မြို့၊ [၂၆] [၂၇]မိဇပါမြို့၊ ခေဖိရမြို့၊ မောဇမြို့၊ ရေကင်မြို့၊ ဣရပေလမြို့၊ တာရလမြို့၊ [၂၈]ဇေလမြို့၊ လေပ်မြို့၊
ယေရုရှလင်မြို့တည်းဟူသော ယေဗုသိမြို့၊ ဂိဗက်မြို့၊ ကိရယတ်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်လေးမြို့တည်း။
ဤရွေ့ကား ဗယ်္ဂာမိန်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုး အလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။

၁၉

[၁]ဒုတိယတကြိမ် စာရေးတံပြ၍၊ ရှိမောင်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်
ယုဒအမွေမြေအတွင်း၌ အမွေခံရကြ၏။ [၂]သူတို့အမွေမြေ၌ ရှိသောမြို့များဟူမူကား၊ ဗေရရှေဗာမြို့၊
မောလဒါမြို့၊ [၃]ဟာဇာရွာလမြို့၊ ဗာလာမြို့၊ အာဇင်မြို့၊ လေတောလဒ်မြို့၊ ဗေသုလမြို့၊ ဟောမာမြို့၊
[၅]ဇိကလတ်မြို့၊ ဗက်မာကဗုတ်မြို့၊ ဟာဇာသုသမြို့၊ [၆]ဗက်လေဗောက်မြို့၊ ရှရုဟင်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ
ဆယ်သုံးမြို့တည်း။ [၇]ထိုမှတပါး၊ အင်ရိမ္မုန်မြို့၊ တောခင်မြို့၊ သောမြို့၊ အာရှန်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွလေးမြို့တည်း။
[၈]ထိုမှတပါး တောင်မျက်နှာ၌ ဗာလတ်ဗေရရာမတ် မြို့တိုင်အောင် အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော မြို့ပတ်ဝန်းကျင်
ရွာရှိသမျှပါသတည်း။ ဤရွေ့ကား ရှိမောင်အမျိုးသား တို့သည် အဆွေအမျိုး အလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။
[၉]ရှိမောင်အမွေမြေသည် ယုဒအမျိုးသားခံသော အဘို့ထဲက နုတ်ရ၏။ ယုဒအမျိုးသား တို့အဘို့သည်
ကြီးကျယ်သောကြောင့်၊ သူတို့အမွေမြေအတွင်း၌ ရှိမောင်အမျိုးသားတို့သည် အမွေခံရကြ၏။
[၁၀]တတိယကြိမ်စာရေးတံပြ၍ ဇာဗုလုန်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။
သူတို့ အမွေမြေအပိုင်းအခြားသည် စာရိဒ်မြို့မှထွက်၍၊ [၁၁]အနောက်သို့ သွားလျက် မရာလမြို့၊
ဒဗ္ဗရှက်မြို့သို့ငင်း၊ ယောကနံမြို့ရှေ့မှာရှိသော မြစ်သို့ငင်း မှီလေ၏။ [၁၂]တဖန် စာရိဒ်မြို့မှနေထွက်ရာ
အရှေ့မျက်နှာသို့လှည့်သဖြင့်၊ ခိသလုတ္တာဗော်မြို့၊ ဒါဗရတ်မြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ ယာဖျာမြို့သို့တက် လေ၏။
[၁၃]ထိုမြို့မှစ၍ အရှေ့ဘက်နား မှာလိုက်လျက်၊ ဂိတ္တာဟေဖါမြို့၊ အိတ္တကာဇိန်မြို့၊ ရိမ္မုန်မေသောရနေအာ
မြို့သို့ရောက်လေ၏။ [၁၄]မြောက်ဘက်၌လည်း ဝိုင်းသဖြင့်၊ ဟန္နသုန်မြို့သို့ ရောက်၍ ယိဖသေလချိုင့်၌
ဆုံးလေ၏။ [၁၅]ထိုမှတပါး၊ ကတ္တတ်မြို့၊ နဟာလာလမြို့၊ ရှိမရုန်မြို့၊ ဣဒလမြို့၊ ဗက်လင်မြို့
တည်းဟူသောရွာနှင့်တကွ ဆယ်နှစ်မြို့ ရှိသတည်း။ [၁၆]ဤရွေ့ကား မြို့ရွာပါလျက် ဇာဗုလုန်
အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။ [၁၇]စတုတ္ထကြိမ် စာရေးတံပြ၍ ဣသခါ
အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။ [၁၈]သူတို့အပိုင်း အခြားသည် ယေဇရေလမြို့၊
ခေသုလုတ်မြို့၊ ရှုနင်မြို့၊ [၁၉]ဟာဖရိမ်မြို့၊ အာနဟာရတ်မြို့၊ [၂၀]ရဗ္ဗိတ်မြို့၊ ကိရှုန်မြို့၊ အာဗက်မြို့၊ [၂၁]ရေမက်မြို့၊
အင်္ဂန္နိမ်မြို့၊ အဟံဒ္ဒါမြို့၊ ဗက်ပဇ္ဇေက်မြို့ပါလျက်၊ ၂၂တာဗော်မြို့၊ ရာဟဇိမမြို့၊ ဗက်ရှေမက်မြို့၊ သို့ရောက်၍
ယော်ဒန်မြစ်၌ ဆုံးလေ၏။ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်ခြောက်မြို့ရှိသတည်း။ [၂၃]ဤရွေ့ကားမြို့ရွာပါလျက် ဣသခါ
အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ခံရသောအမွေတည်း။
[၂၄]ပဉ္စမတကြိမ် စာရေးတံပြ၍ အာရှာအမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။
[၂၅]သူတို့ အပိုင်းအခြားသည် ဟေလကတ်မြို့၊ ဟာလိမြို့၊ ဗေတင်မြို့၊ အာခရှပ်မြို့၊ [၂၆]အာလမ္မေလက်မြို့၊
အာမဒ်မြို့၊ မိရှာလမြို့ ပါလျက်၊ အနောက်မျက်နှာ၌ ကရမေလမြို့၊ ရှိဟောရလိဗနတ်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။
[၂၇]တဖန်နေထွက်ရာဘက်သို့ လှည့်၍ ဗက်ဒါဂုန်မြို့၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ ယိဖသေလချိုင့်ကို ရှောက်သဖြင့်၊
မြောက်မျက်နှာသို့သွား၍ ဗေသမက်မြို့၊ နယေလမြို့၊ ကာဗုလမြို့၊ [၂၈]ဟေဗြုန်မြို့၊ ရဟောဘမြို့၊ ဟမ္မုန်မြို့၊
ကာနမြို့၊ ဇိဒုန်မြို့ကြီးတိုင်အောင် ရောက်ပြီးလျှင်၊ [၂၉]ရာမမြို့၊ ခိုင်ခံ့သော တုရုမြို့၊ ဟောသမြို့သို့လှည့်လျက်၊

ပင်လယ်ကမ်းပါးမှစ၍ အာခဇိပ်မြို့တိုင်အောင်ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏။ ၃၀အုမ္မမြို့၊ အာဖက်မြို့၊
ရဟောဘမြို့နှင့်တကွ ရွာပါလျက်နှစ်ဆယ်နှစ်မြို့ရှိသတည်း။ ၃၁ဤရွေ့ကား မြို့ရွာပါလျက်
အာရှအမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုး အလိုက်ခံရသော အမွေတည်း။
၃၂ဆဋ္ဌမတကြိမ် စာရေးတံပြု၍ နဿလိ အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ၏။
၃၃သူတို့အပိုင်းအခြားသည် ဟေလပ်မြို့၊ အာလုန်မြို့၊ ဇာနန္နိမ်မြို့၊ အာဒမိမြို့၊ နေကပ်မြို့၊ ယာဗနေလမြို့၊
လာကုံမြို့ပါလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဆုံးလေ၏။ ၃၄တဖန်အနောက်မျက်နှာသို့လှည့်သဖြင့်အာဇနုတ္တာဘော်မြို့၊
ဟုကုတ် မြို့သို့ရောက်၍၊ တောင်ဘက်၌ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ အနောက်ဘက်၌ အာရှာခရိုင်၊ နေထွက်ရာဘက်၌
ယော်ဒန်မြစ် အပိုင်း အခြားရှိ၏။ ၃၅ခိုင်ခံ့သောမြို့များ ဟူမူကား၊ ဇိဒ္ဒိမ်မြို့၊ ဇေရမြို့၊ ဟမ္မတ်မြို့၊ ရက္ကတ်မြို့၊
ဂနေ်သရက်မြို့၊ ၃၆အာဒမာမြို့၊ ရာမမြို့၊ ဟာဇော်မြို့၊ ၃၇ကေဒေရှမြို့၊ အင်ဟာဇော်မြို့၊ ဒြေမြို့၊ ၃၈ဣရုန်မြို့၊
မိဂဒလေလမြို့၊ ဟောရင်မြို့၊ ဗေသနတ်မြို့၊ ဗက်ရှေမက်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွဆယ်ကိုးမြို့တည်း။
၃၉ဤရွေ့ကားမြို့ရွာ ပါလျက်၊ နဿလိ အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုး အလိုက်ခံရသောအမွေတည်း။
၄၀သတ္တမအကြိမ်စာ ရေးတံပြု၍ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်အမွေခံ ရကြ၏။
၄၁သူတို့အမွေခံရသော မြို့များဟူမူကား၊ ဇောရာမြို့၊ ရှေတောလမြို့၊ ဣရရှေမက်မြို့၊ ၄၂ရှာလဗ္ဗိန်မြို့၊ အာ
ယလုန်မြို့၊ ယေသလမြို့၊ ၄၃ဧလုန်မြို့၊ သိမနာသမြို့၊ ဧကြုန်မြို့၊ ၄၄ဧလတေကမြို့၊ ဂိဗ္ဗသုန်မြို့၊ ဗာလပ်မြို့၊ ၄၅-
၄၆ယေဟုတ်မြို့၊ ဗေနဗေရက်မြို့၊ ဂါသရိမ္မုန်မြို့၊ မေယာကုန်မြို့၊ ရက္ကုန်မြို့၊ ယာဖေါမြို့ရှေ့မှာရှိသောမြေပါတည်း။
၄၇ဒန်အမျိုးသားရ သောမြေသည်ကျဉ်းမြောင်း သောကြောင့်၊ လဲရှမြို့ကိုစစ်ချီ၍တိုက်ယူလုပ်ကြံသဖြင့်
နေရာချကြ၏။ လဲရှမြို့ကိုစစ်ချီ၍ တိုက်ယူလုပ်ကြံသဖြင့် နေရာချကြ၏။ လဲရှမြို့ကို
အမျိုး၏အဘဒန်ကိုအစွဲပြု၍၊ ဒန်မြို့ဟူသော အမည်ဖြင့်မှည့်ကြ၏။ ၄၈ဤရွေ့ကားမြို့ရွာပါလျက်၊
ဒန်အမျိုးသားတို့သည်အဆွေအမျိုးအလိုက် ခံရသော အမွေတည်း။
၄၉ထိုသို့ဣသရေ အမျိုးသားတို့သည် မြေတပြင်လုံးကိုအပိုင်းအခြားနှင့်တကွ ဝေဖန်၍မွေခံပြီးမှ
နုန်၏သား ယောရှုအား အမွေမြေကိုပေး ကြ၏။ ၅၀သူတောင်းသောမြို့ ဖရိမ် တောင်ပေါ်မှာ
တိမနသေရမြို့ကို ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်းပေးသဖြင့်၊ သူသည် မြို့ကိုတည်ထောင်၍ နေလေ၏။
၅၁ဤရွေ့ကား ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာ၊ နုန်၏သားယောရှု၊ ဣသရေလအ မျိုးသားတို့တွင်
အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည်၊ ရှိလောမြို့မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနား
၌ပေးသော အမွေခံစရာမြေ အသီးအသီးပေးတည်း။ ဤရွေ့ကား၊ ပြည်ကိုဝေဖန်သောအမှု ပြီးလေ၏။

၂၀

၁တဖန်ထာဝရဘုရားသည်ယောရှုကိုခေါ်တော်မူ၍၊ ၂သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ သည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားသည်အတိုင်း၊ ၃လူအသက်ကို သတ်မည်ဟုအကြံမရှိဘဲ
အမှတ်တမဲ့သတ်မိသောသူ သည်ပြေး၍ မှီခိုရာမြို့တို့ကိုရွေးထားကြလော့။ သေစားသေစေသောသူလက်နှင့်
လွတ်၍ မှီခိုရာမြို့ဖြစ်ရသတည်း။ ၄ထိုမြို့တစုံတမြို့သို့ ပြေးသောသူသည် မြို့တံခါးဝ၌ရပ်၍၊
ထိုမြို့၌အသက်ကြီးသူတို့အား မိမိအမှုကိုကြားပြောသောအခါ၊ သူတို့သည်မြို့ထဲသို့ခေါ်၍ သူတို့ထံမှာ
နေရာချရကြမည်။ ၅သေစားသေစေသောသူ သည် လိုက်လာလျှင်၊ သူ့လက်သို့သတ်မိသောသူကိုမအပ်ရ။
အကြောင်းမူကား၊ထိုသူသည် မိမိအဘော်ကိုအငြိုးမထားဘဲ အမှတ်တမဲ့သတ်မိ၏။ ၆ထိုသူသည် ပရိသတ်ရှေ့
သို့ရောက်၍တရားစီရင် ခြင်းကို မခံမှီသော်၎င်း၊ ထိုကာလယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း မသေမှီသော်၎င်း
ထိုမြို့၌နေရမည်။ ထို့နောက်မှပြန်လာ၍အထက် ပြေးရသောမြို့၊ မိမိနေရင်းအိမ်၌ နေရသောအခွင့် ရှိရမည်ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၇သူတို့သည် ဂါလိလဲပြည်၊ နဿလိတောင်ပေါ်မှာ ကေဒေရှမြို့၊ ဖရိမ်တောင်ပေါ်မှာ
ရှေခင်မြို့၊ ယုဒတောင်ပေါ်မှာ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော ကိရယသာဘမြို့တို့ကို၎င်း၊ ၈ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊
ယေရိခေါမြို့အရှေ့ဘက်မှာ ရုဗင်ခရိုင်၊ တောလွင်ပြင်၌ ဗေဇာမြို့၊ ဂဒ်ခရိုင်၊ ဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့၊

မနာရှေခရိုင်၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ဂေါလန်မြို့တို့ကိုရွေး ရွေးထားကြ၏။ [၉]ဤမြို့တို့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သူတို့တွင်တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အမှတ်တမဲ့လူအသက်ကို သတ်မိသောသူသည် သေစားသေစေသော သူလက်နှင့်လွတ်၍ ပရိသတ်ရှေ့သို့မရောက်မီတိုင်အောင် ပြေးရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှာ ရွေးထားသောမြို့ဖြစ်သတည်း။

၂၁

[၁]လေဝိသားအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်လောဇာ၊ နုန်၏သားယောရှု၊ ဣသရေလအမျိုး တို့တွင် အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊ [၂]အကျွန်ုပ်တို့နေစရာဘို့ မြို့တို့ကိုရွေး၊ တိရစ္ဆာန်များတို့မြို့နယ်တို့ ကိုရွေး ပေးစေခြင်းငှာ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားတော်မူပြီဟု ခါနာန်ပြည်၊ ရှိလောမြို့၌ ပြောဆိုကြလျှင်၊ [၃]ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မိမိတို့အမွေခံ ရသော မြေထဲက။ မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကို ပေးကြ၏။ [၄]စာရေးတံပြု၍ ကောဟတ်အဆွေအမျိုးတို့သည် အမွေခံရာတွင်၊ လေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏ သားမြေးတို့သည် စာရေးတံပြုသောအားဖြင့်၊ ယုဒခရိုင်၊ ရှိမောင်ခရိုင်၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်ထဲက ဆယ်သုံးမြို့ကို ရကြ၏။ [၅]ကြွင်းသောကောဟတ်သားတို့သည် ဧဖရိမ်ခရိုင်၊ ဒန်ခရိုင်၊ မနာရှေခရိုင် ဝက်ထဲကဆယ်မြို့ ကိုရကြ၏။ [၆]ဂေရရှုံ သားတို့သည် စာရေးတံပြုသောအားဖြင့်၊ ဣသခါခရိုင်၊ အာရှာခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်၊ ဗာရှန်ပြည်၌ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက၊ ဆယ်သုံးမြို့ကို ရကြ၏။ [၇]မေရာရိသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ရုဗင်ခရိုင်၊ ဂဒ်ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက၊ ဆယ်နှစ်မြို့ကိုရကြ၏။ [၈]ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ ထိုမြို့တို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ လေဝိသားတို့အားပေးကြ၏။

[၉-၁၀]ယုဒအမျိုးသားခရိုင်၊ ရှိမောင်အမျိုးသားခရိုင် ထဲကပေး၍ လေဝိသားဖြစ်သော ကောဟတ် အဆွေအမျိုး၊ အာရုန်၏သားမြေးတို့သည် ပဌမစာရေးတံအားဖြင့် ရသောမြို့တို့၏ အမည်များဟူမူကား၊ [၁၁]ယုဒခရိုင်တောင်ကြား ၌ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော အာနကအဘ အာဘနေသော မြို့ကိုမြို့နယ်နှင့်တကွ ပေးကြ၏။ [၁၂]သို့ရာတွင် မြို့နှင့်ဆိုင် သောလယ်များ၊ ရွာများကို ယေဖုန္နာ၏ သားကာလက်အား အပိုင်ပေးကြ၏။ [၁၃]လူအသက်ကို သတ်မိသောသူ မှီခိုရာမြို့ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ ဟေဗြုန်မြို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ် အာရုန်၏ သားမြေးတို့အားပေးကြ၏။ [၁၄]ထိုမှတပါး လိဗနမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယတ္တိရမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ရှေတေမောမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ [၁၅]ဟောလုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဒေဗိရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ [၁၆]အဣနမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယုတ္တမြို့နှင့်မြို့ နယ်၊ ဗက်ရှေမက်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ တည်းဟူသော ထိုခရိုင်နှစ်ခရိုင်ထဲက ကိုးမြို့တို့ကိုရွေး၊ [၁၇]ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်ထဲက ဂိဗောင်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂေဗမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ [၁၈]အာနသုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာလမုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကိုရွေး ပေးကြ၏။ [၁၉]အာရုန်၏ သားမြေးယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရသော မြို့ပေါင်းကား၊ မြို့နယ်ပါသော မြို့ဆယ်သုံးမြို့ရှိသတည်း။

[၂၀]ကြွင်းသော ကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးဖြစ်သော လေဝိသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍ ဧဖရိမ်ခရိုင်ထဲက ရသည်အတိုင်း၊ [၂၁]လူအသက်ကိုသတ်မိသော သူမှီခိုရာမြို့ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့ကိုမြို့နယ် နှင့်တကွပေးကြ၏။ [၂၂]ထိုမှတပါး ဂေဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ကိဗဇိမ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗေသောရုန်မြို့နှင့်မြို့နယ် တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကို ရွေး၊ [၂၃]ဒန်ခရိုင်ထဲက လေတေကမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂိဗ္ဗသုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ [၂၄]အာဇလုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂါသရိ မ္မုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကိုရွေး၊ [၂၅]မနာရှေ ခရိုင်ဝက်ထဲက တာနက်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂါသရိမ္မုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော နှစ်မြို့တို့ကိုရွေး ပေးကြ၏။ [၂၆]ကြွင်းသော ကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးတို့သည် ရသောမြို့နယ်နှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား ဆယ်မြို့တည်း။

[၂၇]လေဝိအဆွေအမျိုး၊ ဂေရရှုံသားတို့အားလည်း၊ မနာရှေခရိုင် ဝက်ထဲက လူအသက်ကို သတ်မိသောသူ မှီခိုရာမြို့၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ဂေါလန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗေရှတေရမြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော နှစ်မြို့တို့ကိုငင်း၊ [၂၈]ဣသခါ ခရိုင်ထဲက ကိရှုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဒါဗရေမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ [၂၉]ယာမုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အင်္ဂန္နိမ်မြို့နှင့် မြို့နယ် တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကိုငင်း၊ [၃၀]အာရှာခရိုင်ထဲက မိရှလမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာဗဒုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ [၃၁]ဟေလကတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ရဟောဘမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကိုငင်း၊ [၃၂]နဿလိခရိုင်ထဲက၊ လူအသက်ကိုသတ်မိသော သူမှီခိုရာမြို့၊ ဂါလိလဲပြည်၌ ကေဒေရှမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဟမ္မုဒ္ဒေါမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ကာတံမြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော သုံးမြို့တို့ကို ငင်းပေးကြ၏။ [၃၃]ဂေရရှုံသားတို့သည်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ရသော မြို့နယ်နှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား ဆယ်သုံးမြို့တည်း။

[၃၄]ကြွင်းသောလေဝိသား၊ မေရာရိအဆွေအမျိုးတို့အား ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက ယောကနံမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ကာတမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ [၃၅]ဒိမနမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ နဟာလာလမြို့နှင့်မြို့နယ် တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကိုငင်း၊ [၃၆]ရုဗင်ခရိုင်ထဲက လူအသက်ကို သတ်မိသော သူမှီခိုရာမြို့၊ တော၌ ဗေဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယဟာဇမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ [၃၇]ကေဒမုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ မေဖတ်မြို့နှင့်မြို့နယ် တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကိုငင်း၊ [၃၈]ဂဒ်ခရိုင်ထဲက၊ လူအသက်ကိုသတ်မိသော သူမှီခိုရာမြို့၊ ဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ မဟာနိမ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ [၃၉]ဟေရှဘုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယာဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကိုငင်းပေးကြ၏။ [၄၀]ကြွင်းသောလေဝိ အဆွေအမျိုး မေရာရိသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍အဆွေအမျိုး အလိုက်ရသော မြို့နယ်နှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား ဆယ်နှစ်မြို့တည်း။ [၄၁]ဣသရေလအမျိုးသားနေရာနိုင်ငံအဝင်၊ လေဝိသား နေသော မြို့ပေါင်းကား၊ မြို့နယ်နှင့်တကွ လေးဆယ်ရှစ်မြို့တည်း။ [၄၂]ထိုမြို့ရှိသမျှတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်နယ်နှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိသတည်း။

[၄၃]ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါပေးမည်ဟု ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်ရှိသမျှကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် သိမ်းယူ၍နေရာကျကြ၏။ [၄၄]ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော် မူသမျှအတိုင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌ ငြိမ်ဝပ်ရာအခွင့်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ရှေ့မှာ အဘယ်ရန်သူမျှမရပ်နိုင်။ ရန်သူအပေါင်းတို့ကို သူတို့လက်သို့ အပ်တော်မူ၏။ [၄၅]ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးအဘို့ မိန့်တော်မူသော ကောင်းကျိုးတစုံတပါးမျှ မလျော့ ရှိသမျှတို့သည်ပြည့်စုံကြ၏။

၂၂

[၁]တဖန်ယောရှုသည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့ကို ခေါ်၍၊ [၂]ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေ မှာထားသမျှအတိုင်း၊ သင်တို့သည်ပြု၍၊ ငါမှာထားသမျှသော စကားကိုလည်း နားထောင်ကြပြီ။ [၃]ယနေ့တိုင်အောင် ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုများကို မစွန့်ဘဲနေ၍၊ သင်တို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား စီရင်မှာထားတော်မူသမျှကို စောင့်ရှောက်ကြ၏။ [၄]ယခုမှာ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝဂုဘုရား ဂတိတော်ရှိသည် အတိုင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့အား ငြိမ်သက်ခြင်း အခွင့်ကို ပေးတော်မူသော ကြောင့်၊ သင်တို့ပြန်၍ ကိုယ်နေရာ အိမ်သို့ငင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေပေးသည် အတိုင်း၊ ကိုယ်ပိုင်သော မြေသို့ငင်းသွားကြလော့။ [၅]သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မောရှေမှာထားသော ပညတ်တရားအတိုင်းကျင့်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်ခြင်း၊ လမ်းတော်အလုံးစုံတို့၌ လိုက်သွားခြင်း၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်ခြင်း၊ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှာကြိုးစား၍ သတိပြုကြလော့ဟု မှာထားလျက်၊ [၆]ကောင်းကြီးပေး၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။ သူတို့သည် ကိုယ်နေရာအိမ်သို့သွားကြ၏။ [၇]မနာရှေအမျိုး တဝက်အား မောရှေသည် ဗာရှန်ပြည်၌ မြေကိုပေးနှင့်ပြီ။ အမျိုးတဝက် အားယောရှုသည် ယော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်၌ သူတို့ညီအစ်ကိုများနှင့် အတူမြေကို ပေး၏။ [၈]ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အလွန်ဥစ္စာရတတ်၍ များစွာသော တိရစ္ဆာန်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ အဝတ်တန်ဆာများတို့ကို

ယူဆောင်လျက် သင်တို့နေရာ အိမ်သို့ ပြန်သွားကြလော့။ ရန်သူတို့၌ လုယူ၍ ရသောဥစ္စာကို
သင်တို့ညီအစ်ကိုများ၌ ဝေဖန်ကြလော့ဟု မှာထားလျက်၊ ကောင်းကြီးပေး၍ သူတို့နေရာအိမ်သို့
လွှတ်လိုက်လေ၏။ ၉ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊
မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့သည် ပိုင်ထိုက်သောမြေ၊ ဂိလဒ်ပြည်သို့ သွားခြင်းငှာ၊ ဣသရေလအမျိုးသားရှိရာ
ခါနာန်ပြည်၊ ရှိလောမြို့မှထွက်သွားကြ၏။
၁၀ခါနာန်ပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ရောက်သောအခါ၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်
တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ထင်ရှားစွာသော ယဇ်ပလ္လင်ကြီးကိုတည်ကြ၏။ ၁၁ထိုသို့ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊
မနာရှေအမျိုး တဝက်တို့သည် ခါနာန်ပြည်တဘက်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဣသရေလအမျိုးသားကူးရာအရပ်၌
ယဇ်ပလ္လင် ကိုတည်ကြပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သိတင်းကြားကြ၏။
၁၂ထိုသိတင်းကြားသောအခါ၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် စစ်ချီခြင်းငှာ၊ ရှိလောမြို့၌
စည်းဝေးကြ၏။ ၁၃၊ ၁၄ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာသားဖိနဟတ်နှင့်တကွ၊
ဣသရေလအမျိုး အသီးအသီးတို့အထဲက ရွေးကောက်၍၊ လူတထောင်ကို အုပ်သောအဆွေအမျိုး
သူကြီးဆယ်ပါးတို့ကို ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး တဝက်ရှိရာ ဂိလဒ်ပြည်သို့စေလွှတ်ကြ၏။
၁၅ထိုမင်းတို့သည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်ရှိရာ ဂိလဒ်ပြည်သို့ ရောက်၍၊
၁၆ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ မှာလိုက်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ယနေ့ ပုန်ကန်၍
ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့မလိုက်၊ ယနေ့လွှဲသွားခြင်းငှာ ဣသရေလအမျိုး ၏
ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားသော အပြစ်ကား အဘယ်သို့နည်း။ ၁၇သင်တို့သည်
ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့မလိုက် လွှဲသွားရမည်အကြောင်း၊ ပေဂုရအပြစ်သည် ငါတို့အဘို့
မလောက်သလော။ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော်၌ ဘေးကြီးရောက်သော်လည်း၊ ယနေ့တိုင်အောင်
ထိုအပြစ်မရှင်းလင်းသေး။ ၁၈သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ယနေ့ပုန်ကန်၍ နက်ဖြန်နေ့ ဣသရေလအမျိုး
ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို အမျက်ထွက်တော်မူမည်။ ၁၉သို့သော်လည်း သင်တို့အပိုင်ရသော မြေသည်
မစင်ကြယ်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားအပိုင်ယူတော်မူ၍၊ တဲတော်ရှိရာမြေကို ကူးသဖြင့် ငါတို့နှင့်အတူ
အပိုင်ယူကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်တော်မှ တပါး၊ အခြားသော ယဇ်ပလ္လင်ကို
ကိုယ်အဘို့တည်၍ ထာဝရဘုရားကို မပုန်ကန်ကြနှင့်။ ငါတို့ကိုလည်း မပုန်ကန်ကြနှင့်။
၂၀ဇေရသားအာခန်သည် ကျိန်အပ်သော အရာ၌ ပြစ်မှား၍ အမျက်တော်သည် ဣသရေလအမျိုး
ပရိသတ်အပေါင်း တို့အပေါ်မှာရောက်သည် မဟုတ်လော။ ထိုသူသည် ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်
တယောက်တည်းသာ သေရသည်မဟုတ်ဟု ဆိုကြ၏။
၂၀ထိုအခါ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး တဝက်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးတွင်
လူတထောင်စီ အုပ်သော အကဲအမှူးတို့အားပြန်ပြောလေသည်မှာ၊ ၂၂မြတ်စွာဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊
မြတ်စွာဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးလည်း
ကိုယ်တိုင်သိရလိမ့်မည်။ ပုန်ကန်မည် အကြံ၊ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားမည် အကြံရှိ၍၊
ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲ လွှဲသွားခြင်းငှာ၊ ငါတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်သည်မှန်လျှင်၊
ယနေ့ဘေးမလွတ်ပါစေနှင့်။ ၂၃ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယ
ပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်မည်အကြံရှိလျှင်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် စစ်ကြောတော် မူပါစေ။
၂၄နောင်ကာလ၌ သင်တို့သားမြေးတို့က၊ အိုရုဗင် အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဣသရေလ
အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်ကြသနည်း။ ၂၅ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့်
သင်တို့စပ်ကြား ၌ပိုင်းခြားလျက် ယော်ဒန်မြစ်ကို ထားတော်မူပြီ။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့်
အလျှင်းမဆိုင်ကြဟု ငါတို့သားမြေး တို့အား ပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါတို့သားမြေးတို့သည် ထာဝရဘုရားကို

မကြောက်ရွံ့ဘဲ နေစေမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ သားမြေးတို့သည် ပြုကြမည်ဟု စိုးရိမ်၍ ဤအမှုကို
ပြုပြီမဟုတ်လော။ ၂၆သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ခြင်းငှာ ပြင်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြသောအခါ၊
မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသော ယဇ်မျိုးကို ပူဇော်မည်အကြံရှိသည် မဟုတ်။ ၂၇ငါတို့သည် မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသော
ယဇ်မျိုး၊ မိဿဟာယ ပူဇော်သက္ကာအမျိုးမျိုးကို ပြုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားအမှုကို ရှေ့တော်၌
ဆောင်ရွက်ခြင်းငှာရင်း၊ နောင်ကာလ၌ သင်တို့သားမြေးတို့က၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့်
အလျင်းမဆိုင်ကြဟု ငါတို့သားမြေးတို့အား မပြောစေခြင်းငှာရင်း၊ ဤယဇ်ပလ္လင်သည် ငါတို့နှင့်
သင်တို့စပ်ကြား၊ ငါတို့သားမြေးနှင့် သင်တို့သားမြေးစပ်ကြားမှာ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှာ တည်ကြပါပြီ။
၂၈နောင်ကာလ၌ သူတို့သည် ငါတို့နှင့် ငါတို့သားမြေးတို့အား ထိုသို့ပြောဆိုလျှင်၊ ငါတို့က
ငါတို့အဘတို့သည် မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော ယဇ်မျိုးကို ပူဇော်ခြင်းငှာမဟုတ်၊ ငါတို့နှင့် သင်တို့စပ်ကြားမှာ
သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှာ တည်သော ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပုံကို ကြည့်ကြလော့ဟု ပြန်ပြောစရာ
အကြောင်းရှိစေခြင်းငှာ ငါတို့သည် တိုင်ပင်ကြပြီ။ ၂၉တဲတော်ရှေ့၌ ရှိသော ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
ယဇ်ပလ္လင်တော်မှတပါး အခြားသော ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော ယဇ်မျိုး၊
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာမျိုးကို ပြုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်၍ နောက်တော်သို့မလိုက်
လွှဲသွားခြင်းအမှုသည် ငါတို့နှင့် ဝေးပါစေသောဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၃၀ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖိနဟတ်နှင့် ပရိသတ်မင်းများ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ လူတထောင်စီအုပ်သောအကဲ
အမှူးများတို့သည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးသားတို့ ပြောသောစကားကို ကြားရသောအခါ
အားရကြ၏။ ၃၁ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာသား ဖိနဟတ်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို
မပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့တွင် ရှိတော်မူကြောင်းကို ယနေ့ငါတို့သိမြင်ကြ၏။
သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသား တို့ကို ထာဝရဘုရားလက်တော်မှ ယခုကယ်လွှတ်ကြပြီဟု ရုဗင်အမျိုး၊
ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးသား တို့အား ပြောဆိုကြ၏။ ၃၂ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် လောဇာသား ဖိနဟတ်နှင့်
မင်းများတို့သည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ သားတို့နေရာ ဂိလဒ်ပြည်မှ ဣသရေလအမျိုးသားနေရာ
ခါနာန်ပြည်သို့ပြန်လာ၍ သိတင်းကြားပြောသဖြင့်၊ ၃၃ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ နောက်တဖန် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့နေသောပြည်ကို
လုပ်ကြံအံ့သောငှာ စစ်ချီမည်ဟု အကြံမရှိကြ။ ၃၄ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ဤယဇ်ပလ္လင်သည် ငါတို့စပ်ကြားမှာ သက်သေခံပါစေသောဟုဆိုလျက်
ထိုပလ္လင်ကို ဒေအမည်ဖြင့်မှည့်ကြ၏။

၂၃

၁ထာဝရဘုရားသည် ပတ်ဝန်းကျင်နေသောရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ဣသရေလအမျိုးကို
ကယ်လွှတ်၍၊ ငြိမ်သက်ခြင်းအခွင့်ကို ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံးပေးတော်မူပြီးမှ၊ ယောရှုသည်
အသက်ကြီး၍ အိုမင်းသော အခါ၊ ၂ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ၊ အကဲအမှူး၊ တရားသူကြီး၊
အရာရှိသော သူများနှင့်တကွ အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ငါသည် အသက်ကြီးရင့်၍ အိုမင်းပြီ။
၃သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အတွက် ဤလူမျိုးအပေါင်းတို့၌ ပြုတော်မူသမျှကို
သင်တို့သည် သိမြင်ကြပြီ။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားသည် သင်တို့ဘက်၌ စစ်တိုက်တော်မူပြီ။
၄ယော်ဒန်မြစ်မှစ၍ အနောက်ပင်လယ်ကြီး တိုင်အောင်၊ ငါပယ်ရှင်း သမျှသော လူမျိုးတို့နှင့်တကွ
ကြွင်းသေးသောဤလူမျိုးနေသောပြည်ကို သင်တို့အမျိုးများ အမွေခံစရာဘို့ စာရေးတံ ချ၍ ငါဝေဖန်ပြီ။
၅သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ဤလူမျိုးတို့ကို နှင်ထုတ်၍ သင်တို့
မမြင်ရအောင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့၏မြေကို သင်တို့သည် အပိုင်ရကြလိမ့်မည်။ ၆သို့ဖြစ်၍
သင်တို့သည် မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်းစာ လမ်းမှ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲဘဲ၊

ပါသမျှအတိုင်းကျင့်စောင့်ခြင်း ငှာရင်း၊ ၇သင်တို့တွင် ကြွင်းသေးသော ဤလူမျိုးနှင့် မပေါင်းဘော်၊ သူတို့ဘုရား၏ နာမကို မြွက်၍ မကျိန်ဆို၊ ဝတ်မပြုဦး မညွတ်ဘဲ၊ ၈ယနေ့တိုင်အောင်ကျင့်သကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၌ ဆည်းကပ်မှီဝဲခြင်းငှာရင်း၊ အလွန်ရဲရင့်သောစိတ်ရှိကြလော့။ ၉အကြောင်းမူကား၊ ကြီးမား၍ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသော လူမျိုးတို့ကို ထာဝရဘုရား သည် သင်တို့ရှေ့မှာ နှင်ထုတ်တော်မူသဖြင့်၊ ယနေ့တိုင်အောင် သင်တို့ရှေ့၌ အဘယ်သူမျှ မရပ်နိုင်။ ၁၀သင်တို့ တယောက်သော်လည်း အခြားသော သူတထောင်ကို ပြေးစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း သင်တို့ဘက်၌ စစ်တိုက်တော်မူ၏။ ၁၁သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ချစ်ခြင်းငှာ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို သတိပြုကြလော့။

၁၂သို့မဟုတ် သင်တို့သည် ရွေ့လျော့၍၊ သင်တို့တွင်ကျန်ကြွင်းသေးသော ဤလူမျိုးတို့၌ မှီဝဲလျက်၊ ထိမ်းမြားပေးစား၍ ပေါင်းဘော်ဆက်ဆံခြင်းရှိလျှင်၊ ၁၃သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် နောက်တဖန် ဤလူမျိုးတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မမူ။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ ကောင်းမွန်သော ဤပြည်၌ သင်တို့သည် မပျောက်မပျက်မှီတိုင်အောင် သူတို့သည် သင်တို့၌ ကျော့ကွင်း၊ ထောင်ချောက်၊ သင်တို့ နံစောင်၌ နှင်တံ၊ သင်တို့မျက်စိ၌ ဆူးဖြစ်ကြလိမ့်မည် အကြောင်းကို ဧကန်အမှန် သိမှတ်ကြလော့။ ၁၄ငါသော်ကား၊ မြေသားအပေါင်းတို့သွားရာလမ်းသို့ယနေ့သွားလုပြီ။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အဘို့ မိန့်တော်မူသော ကောင်းကျိုးတစုံတပါးမျှ မယုတ်မလျော့၊ အကုန်အစင် ပြည့်စုံကြောင်းကို သင်တို့သည် စိတ်နှလုံးထဲမှာ သိကြ၏။ ၁၅သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကျိုးအပေါင်း တို့သည် သင်တို့အပေါ်၌ ရောက်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူသင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ဤကောင်းမွန်သောပြည်မှ သင်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မမူမှီ တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အပေါ်၌ ဘေးဥပါဒ်အပေါင်းတို့ကို ရောက်စေတော်မူမည်။ ၁၆သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားကို ပြစ်မှားလျက်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ထံသွား၍ ဦးညွတ်ဝတ်ပြုလျှင်၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အမျက်ထွက်၍၊ အရင်ပေးတော်မူသော ဤကောင်းမွန်သောပြည်၌ သင်တို့သည် အလျင်အမြန် ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ဟောပြော၏။

၂၄

၁တဖန်ယောရှုသည် ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့ကို ရှေခင်မြို့၌ စည်းဝေး၍ ၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ၊ အကဲအမှူး၊ တရားသူကြီး၊ အရာရှိသော သူတို့ကို ခေါ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ၂ထိုအခါ ယောရှုသည် လူအပေါင်းတို့အား ဟောပြောလေသည်မှာ၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာဗြဟံနှင့် နာခေါ်တို့၏ အဘတေရ မှစ၍ သင်တို့ ဘိုးဘေးတို့သည် ရှေးကာလ၌ မြစ်ကြီးတဘက်မှာ နေ၍ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ၃သင်တို့အဘ အာဗြဟံကို မြစ်ကြီးတဘက်မှ ငါခေါ်ပြီးလျှင်၊ ခါနာန်ပြည်အရပ်ရပ်သို့ ပို့ဆောင်၍ သူ၏ အမျိုးအနွယ်ကို များပြားစေ လျက်၊ ဣဇာက်ကို ပေး၏။ ၄ဣဇာက်အားလည်း၊ ယာကုပ်နှင့် ဧသောကို ငါပေး၍၊ ဧသောအားလည်း စိရ တောင်ကို အပိုင်ပေး၏။ ယာကုပ်နှင့် သူ၏သားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွားကြ၏။ ၅မောရှေနှင့်အာရုန်ကို ငါစေလွှတ်၍ အဲဂုတ္တုလူတို့၌ ပြုသည်အတိုင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဆုံးမသောနောက်၊ သင်တို့ကို နှုတ်ဆောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဒေသပင်လယ်သို့ ရောက်၍၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ရထားနှင့်မြင်းစီးသူရဲပါလျက် ထိုပင်လယ်တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။ ၇ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သောအခါ၊ သင်တို့နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့စပ်ကြားမှာ မှောင်မိုက်ကို ငါထား၍ သူတို့ကို

ပင်လယ်ရေလွှမ်းမိုးစေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါပြုသော အမှုကိုသင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်မြင်ကြပြီ။ တော၌လည်း
ကာလကြာမြင့်စွာ နေရကြ၏။ ၈နောက်တဖန် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ နေသော အာမောရိလူတို့ပြည်သို့
သင်တို့ကို ငါပို့ဆောင်၍၊ သူတို့သည် စစ်တိုက်သောအခါ သူတို့ကို သင်တို့လက်၌ ငါအပ်၍ သူတို့မြေကို
သင်တို့သည် သိမ်းယူ ကြ၏။ သူတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ၉မောဘရှင်ဘုရင် ဇိပေါ်၏
သားဗာလက်သည်ထ၍ ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်သဖြင့်၊ သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှာ၊ ဗောရ၏
သားဗာလမ်ကို ခေါ်သောအခါ၊ ၁၀ဗာလမ်၏ စကားကို ငါနားမထောင်သောကြောင့်၊ သူသည်
အထပ်ထပ်ကောင်းကြီးပေး၍ သူ့လက်မှ သင်တို့ကို ငါကယ်လွှတ်လေ၏။ ၁၁တဖန်သင်တို့သည်
ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး၍ ယေရိခေါမြို့သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ ယေရိခေါလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ခါနိလူ၊
ဟိတ္တိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့သည် သင်တို့ကို စစ်တိုက် ၍ သူတို့ကို သင်တို့လက်၌
ငါအပ်လေ၏။ ၁၂သင်တို့၌ ထားနှင့်လေးမပါဘဲ၊ သင်တို့ရှေ့မှာ ပျားတုကို ငါစေလွှတ်၍၊
အာမောရိမင်းကြီးနှစ်ပါးကို သင်တို့ရှေ့မှ ငါနှင်ထုတ်လေ၏။ ၁၃သင်တို့ မလုပ်သောမြေ၊ မတည်သောမြို့တို့ကို
ငါပေး၍ သင်တို့သည် နေရကြ၏။ ကိုယ်တိုင်မစိုက်သော စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်၊
တို့ကိုစားရကြသည်ဟု ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၄ယခုမှာ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ ကြည်ဖြူခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်တကွ ဝတ်ပြုကြလော့။
မြစ်ကြီး တဘက်၌၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌၎င်း၊ ဘိုးဘေးတို့ဝတ်ပြုသော ဘုရားများကိုပယ်၍ ထာဝရဘုရားကိုသာ
ဝတ်ပြုကြလော့။ ၁၅သို့မဟုတ်ထာဝရဘုရားအား ဝတ်မပြုကောင်းဟု သင်တို့ထင်လျှင်၊ မြစ်ကြီးတဘက်၌
ဘိုးဘေးတို့ဝတ်ပြုသော ဘုရား၊ သင်တို့နေရာ အာမောရိပြည်သားတို့၏ ဘုရားများတွင်၊ အဘယ်မည်သော
ဘုရားတို့အား ဝတ်ပြုမည်အရာ ကို ယနေ့ရွေးကြလော့။ ငါနှင့်ငါ့အိမ်သား ဖြစ်လျှင် ထာဝရဘုရားကိုသာ
ဝတ်ပြုမည်ဟု ဆိုလေသော်၊ ၁၆လူများတို့က အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုခြင်းငှာ ထာဝရဘုရားကို
စွန့်သောအမှုသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဝေးပါစေသော။ ၁၇ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျွန်ခံနေရာ
အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘတို့နှင့် ငါတို့ကို နှုတ်ဆောင်၍ ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ငါတို့မျက်မှောက်၌
ပြတော်မူပြီ။ ငါတို့သွားလေရာရာအရပ်၊ ရှောက်လေရာရာ လူမျိုးတို့တွင် စောင့်တော်မူပြီ။
၁၈ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဤပြည်၌ နေသောသူ အာမောရိလူအပေါင်းတို့ကို ငါတို့ရှေ့မှ
နှင်ထုတ်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည်
ငါတို့ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၁၉ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားအား
ဝတ်မပြုနိုင်။ ထိုဘုရားသည် သန့်ရှင်းသော ဘုရား၊ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်လွယ်သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။
သင်တို့လွန်ကျူးပြစ်မှားသော အပြစ်တို့ကို သည်းခံတော် မမူ။ ၂၀သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍
တကျွန်းတနိုင်ငံ ဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုလျှင်၊ သင်တို့၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီးမှ တဖန်လှည့်၍
ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးတော်မူမည်ဟုဆိုလျှင်၊ ၂၀လူများတို့က ၊ မဟုတ်ပါ။ ထာဝရ ဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုပါမည်ဟု
ပြန်လျှောက်ကြ၏။ ၂၂ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုခြင်း ငှာ
ထိုဘုရားကိုရွေးကြပြီဟု ကိုယ်အမှု၌ ကိုယ်သက်သေ ခံကြသည်ဟုဆိုလျှင် သူတို့က၊ သက်သေခံကြပါ၏
ဟုလျှောက်ကြသော်၊ ၂၃ယောရှုက၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့တွင်ရှိသော တကျွန်းတနိုင်ငံ ဘုရားတို့ကိုပယ်၍
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဘက်သို့ စိတ်နှလုံးကို ညွှတ်ကြလော့ဟု ဆိုလေ၏။
၂၄လူများတို့ကလည်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုပါမည်။ စကားတော်ကို နားထောင်ပါမည်ဟု
ဝန်ခံပြီးမှ၊ ၂၅ယောရှုသည် ထိုနေ့၌ လူများတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ပြု၍ ရှေခင်မြို့မှာ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ကို ထားလေ၏။
၂၆ထိုစကား ကိုလည်းဘုရားသခင်၏ ဓမ္မကျမ်းစာ၌ ရေးထား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်နားမှာ
ရှိသော သပိတ်ပင်အောက်၌ ကျောက်ကြီးကို ထောင်လျက်၊ ၂၇ဤကျောက်သည် ငါတို့အား
သက်သေဖြစ်ရလိမ့် မည်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားအလုံးစုံကို ကြားရပြီ။ သို့ဖြစ်၍

သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ငြင်းပယ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သင်တို့အား
သက်သေဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုပြီးမှ၊ ၂၈အသီးအသီး မိမိတို့အမွေခံရာ အရပ်သို့
ပြန်သွားရသော အခွင့်ကိုပေးလေ၏။

၂၉ထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်၊ နုန်၏သား ယောရှုသည် အသက်တရာတဆယ်ရှိသော်
အနိစ္စရောက် လေ၏။ ၃၀ဧဖရိမ် တောင်ပေါ်၊ ဂါရှကုန်းမြောက်မှာ ရှိသောသူ၏ အမွေခံရာ
တိမနသေဘာရမြို့နယ် မြေ၌ သင်္ဂြိုလ်ကြ၏။ ၃၁ယောရှုလက်ထက် ကာလပတ်လုံး
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလအမျိုးအဘို့
ပြုတော်မူသမျှတို့ကို သိ၍ ယောရှုမရှိသည်နောက် အသက်ရှင်သေးသော အသက်ကြီး သူတို့
လက်ထက်၌လည်း ထာဝရ ဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။

၃၂ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်ခဲ့သော ယောသပ်၏ အရိုးတို့ကို၊
ရှေခင်၏အဘ ဟာမော်၏ သားတို့တွင် ငွေတပိသာနှင့် ယာကုပ်ဝယ်သော ရှေခင်မြို့နယ် မြေအကွက်၌
သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ထိုမြေအကွက်သည် ယောသပ်သားတို့ အမွေမြေဖြစ်သတည်း။ ၃၃အာရုန်သား
ဧလာဇာ သည်လည်း အနိစ္စရောက်လေ၏။ သူ၏သား ဖိနဟတ်အား လူများပေးခဲ့သော
ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်၊ ဖိနဟတ်ကုန်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

ယောရှုမှတ်စာပြီး၏။

တရားသူကြီးမှတ်စာ။
JUDGES.
၁

၁ယောရှုအနိစ္စရောက်သောနောက်၊ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင် အဘယ်သူသည်
ခါနနိ လူတို့ရှိရာသို့ ရှေ့ဦးစွာချီသွားရပါမည်နည်းဟု ထာဝရဘုရားအားမေးလျှောက်ကြလျှင်၊
၂ထာဝရဘုရားက၊ ယုဒသည် ချီသွားရမည်။ ထိုပြည်ကို သူ၏လက်၌ ငါအပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃ယုဒသည်
မိမိအစ်ကို ရှိမောင်အား၊ ခါနနိလူတို့ ကိုတိုက်ခြင်းငှါ၊ ငါ့အမွေမြေသို့ငါနှင့်အတူလိုက်ပါ။
သင့်အမွေမြေသို့လည်း သင်နှင့်အတူ ငါလိုက်သွားမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ရှိမောင်သည် လိုက်သွားလေ၏။
၄ယုဒချီသွား၍ ထာဝရဘုရားသည် ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူတို့ကို အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ဗေဇက်မြို့၌ လူတထောင်ကို
သတ်လေ၏။ ၅အဒေါနိဗေဇက်မင်းကို ဗေဇက်မြို့၌တွေ့၍၊ ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူတို့ကိုသတ်သောအခါ၊
၆အဒေါနိဗေဇက်သည် ပြေးလေ၏။ ယုဒလူတို့သည် လိုက်၍ ဘမ်းမိပြီးလျှင်၊ လက်မ၊ ခြေမတို့ကို ဖြတ်ကြ၏။
၇အဒေါနိဗေဇက်ကလည်း၊ လက်မနှင့် ခြေမဖြတ်သော မင်းကြီးခုနစ်ဆယ်တို့သည် အထက်က
ငါ့စားပွဲအောက်၌ စားနပ်စားပေါက်ကို ကောက်၍စားရကြ၏။ ငါပြုဘူးသည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည်
ငါ၌အပြစ် ပေးတော်မူပြီဟု ဆို၏။ ထိုမင်းကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့၍ သူသည် ထိုမြို့မှာ သေလေ၏။
၈ယုဒအမျိုးတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်၍၊ ထားနှင့် လုပ်ကြံပြီးမှ မီးရှို့ကြ၏။ ၉ထိုနောက် တောင်ပေါ်၌၎င်း၊
တောင်မျက်နှာ၌၎င်း၊ ချိုင့်ထဲ၌၎င်းနေသော ခါနနိလူတို့ကို အတိုက်သွားကြ၏။

၁၀တဖန်ယုဒအမျိုးသည်၊ ကိရယသာဘအမည်ဟောင်းရှိသော ဟေဗြုန်မြို့၌နေသော
ခါနနိလူတို့ရှိရာသို့ ချီသွား၍၊ ရှေရှဲ၊ အဟိမန်၊ တာလမဲတို့ကို လုပ်ကြံကြ၏။ ၁၁တဖန် ကိရယသေဖါ
အမည်ဟောင်းရှိသော ဒေဗိရမြို့ သားတို့ရှိရာသို့ ချီပြန်၍၊ ၁၂ကာလက်က၊ ကိရယသေဖါမြို့ကို
တိုက်ယူလုပ်ကြံသူအား၊ ငါသည် သမီးအာခသကို ပေးစားမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ၁၃ကာလက်ညီ ကေနတ်၏သား
ဩသံယေလသည် ထိုမြို့ကိုတိုက်ယူ၍၊ ကာလက်သည် သမီးအာခသကို သူ့အားပေးစားလေ၏။
၁၄ထိုမိန်းမသည် ခရီးသွားစဉ်အခါ၊ လယ်တကွက်ကို အဘ၌ တောင်းခြင်းငှါ၊ လင်နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ၊
မြည်းပေါ်ကဆင်းလေ၏။ အဘကာလက်က၊ အဘယ်အလိုရှိ သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ၁၅သမီးက၊
ကောင်းကြီးပေးစေချင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် တောင်မျက်နှာ အရပ်ကို ပေးပါပြီ။ စမ်းရေတွင်း တို့ကိုလည်း
ပေးတော်မူပါဦးဟု တောင်းသည်အတိုင်းအဘသည် အထက်စမ်းရေတွင်း၊ အောက်စမ်းရေတွင်း
တို့ကိုပေးလေ၏။

၁၆မောရှေယောက္ခမ၏ သားမြေးဖြစ်သော ကေနိအမျိုးသားတို့သည်၊ ယုဒအမျိုးသားနှင့်အတူ
စွန်ပလွံမြို့ မှ အာရဒ်မြို့တောင်ဘက်၊ ယုဒတောသို့လိုက်သွား၍ နေရာကျကြ၏။ ၁၇တဖန် ယုဒသည်
အစ်ကိုရှိမောင်နှင့် အတူသွား၍၊ ဇေဖတ်မြို့၌နေသော ခါနနိလူတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ မြို့ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပြီးလျှင်၊
ထိုမြို့ကို ဟောမာ အမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။ ၁၈ယုဒသည် ဂါဇမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာရှကေလုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊
ဧကြုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို လည်းတိုက်ယူလေ၏။ ၁၉ထာဝရဘုရားသည် ယုဒနှင့် အတူရှိတော်မူ၍၊ သူသည်
တောင်ပေါ်မှာနေသောသူတို့ကို နှင်ထုတ်လေ၏။ ချိုင့်သားတို့ကိုမနှင်ထုတ်နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊
သူတို့သည်သံရထားရှိကြ၏။ ၂၀မောရှေ မှာထားသည် အတိုင်း၊ ဟေဗြုန်မြို့ကို ကာလက်အားပေးကြ၍၊
သူသည် အာနကသားသုံးယောက်တို့ကို ထိုမြို့မှ နှင်ထုတ်လေ၏။ ၂၁ဗယ်္ာမိန်အမျိုးသားတို့သည်၊
ယေရုရှလင်မြို့၌ နေသော ယေဗုသိလူတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ သူတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင်
ဗယ်္ာမိန်အမျိုးသားတို့နှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့၌နေကြသတည်း။

၂၂ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဗေသလမြို့သို့ ချီသွား၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့်အတူ
ရှိတော်မူ၏။ ၂၃လုဇအမည်ဟောင်းရှိသော ထိုမြို့ကိုစူးစမ်းစေခြင်းငှါ စေလွှတ်သော သူလျှိုတို့သည်၊ ၂၄မြို့ထဲက

ထွက် လာသောလူတယောက်ကို တွေ့မြင်၍၊ မြို့ထဲသို့ဝင်သောလမ်းကို ပြပါတော့။ သို့ပြုလျှင်
သင့်ကိုချမ်းသာ ပေးမည်ဟု ဆိုသော်၊ ၂၅ထိုသူသည် မြို့ထဲသို့ဝင်သောလမ်းကိုပြသဖြင့်၊ သူတို့သည်
မြို့သားတို့ကိုထားနှင့် လုပ်ကြ၍၊ ထိုလူနှင့် သူ၏အိမ်သားအပေါင်းတို့ကို လွှတ်ကြ၏။ ၂၆ထိုသူသည်
ဟိတ္တိပြည်သို့ သွားပြီးလျှင် မြို့ကိုတည်ထောင်၍ လုဇအမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။
ယနေ့တိုင်အောင်ထိုသို့ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။

၂၇မနာရှေအမျိုးသည်၊ ဗက်ရှန်မြို့ရွာများ၊ တာနက်မြို့ရွာများ၊ ဒေါရမြို့ရွာများ၊ ဣဗလံမြို့ရွာများ၊
မေဂိဒ္ဒေါ မြို့ရွာများ၌ နေသောသူတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ခါနနိလူတို့သည် အနိုင်နေကြ၏။ ၂၈တဖန်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ သည် အားကြီးသောအခါ၊ ခါနနိလူတို့ကို မနှင်ထုတ်သော်လည်း၊ အခွန်ကို
ဆက်သွင်းစေကြ၏။ ၂၉ထိုအတူ ဧဖရိမ်အမျိုးသည် ဂေဇာမြို့၌နေသော ခါနနိလူတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ
သူတို့သည် ဂေဇာမြို့၌ ရောနှောလျက် နေကြ၏။ ၃၀ထိုအတူ ဇာဗုလုန်အမျိုးသည် ကိတရုန်မြို့သား၊
နာဟာလောလမြို့သားတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ခါနနိလူတို့သည် ရောနှောလျက်နေ၍ အခွန်ပေးကြ၏။
၃၁ထိုအတူ အာရှာအမျိုးသည် အက္ကောမြို့သား၊ ဇိဒုန်မြို့သား၊ အာလပ်မြို့သား၊ အာခဇိပ်မြို့သား၊
ဟေလဗမြို့သား၊ အာဖိတ်မြို့သား၊ ရဟောဘမြို့သားတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ၃၂အာရှာအမျိုးသား တို့သည်
ပြည်သားခါနနိလူတို့နှင့် ရောနှော၍နေကြ၏။ ၃၃ထိုအတူ နဿလိအမျိုးသည် ဗက်ရှေမက်မြို့သား၊
ဗေသနတ်မြို့သားတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ပြည်သားခါနနိလူတို့နှင့် ရောနှော၍ နေကြ၏။ သို့ရာတွင်
ဗက်ရှေမက်မြို့သား၊ ဗေသနတ်မြို့သားတို့သည် အခွန်ပေးလျက်နေကြ၏။ ၃၄အာမောရိလူတို့သည်လည်း
ဒန်အမျိုးသားတို့ကို တောင်ပေါ်သို့နှင်သဖြင့်၊ ချိုင့်ထဲမှာ နေရသောအခွင့်ကို မပေးကြ။
၃၅အာမောရိလူတို့သည် ဟေရက်တောင်ပေါ်မြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ရှာလဗိမ်မြို့၌ အနိုင်နေကြ၏။ သို့ရာတွင်
ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည် အားကြီးသဖြင့် အာမောရိ လူတို့သည် အခွန်ပေးရကြ၏။ ၃၆အာမောရိလူ
နေရသောအရပ်သည် အကရဗ္ဗိမ်ကုန်းနား၊ သေလမြို့မှစ၍ အထက်အရပ်ပေတည်း။

၂

၁ထာဝရဘုရား၏ တမန်တော်သည် ဂိလဂါလမြို့မှ ဗောခိမ်မြို့သို့လာ၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးတို့အား
ငါကျိန်ဆို သောပြည်သို့ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့ကိုငါဆောင်ခဲ့ပြီ။ သင်တို့နှင့် ငါဖွဲ့သောပဋိညာဉ်ကို ငါမဖျက်
အစဉ်အမြဲစောင့် မည်။ ၂သင်တို့သည် ဤပြည်သားတို့နှင့် မိဿဟာယမဖွဲ့ရ။ သူတို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို
လှဲချရမည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်ကြ။
အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုကြသနည်း။ ၃တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ဤပြည်သားတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ ငါမနှင်ထုတ်။
သူတို့သည် သင်တို့တဘက်၌ မှဆိုးလုပ်လျက်၊ သူတို့ဘုရားတို့သည်လည်း၊ သင်တို့၌
ကျော့ကွင်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄ထာဝရဘုရား၏ တမန်တော်သည် ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အား ဤသို့မိန့်တော်မူသောခါ၊ လူများတို့သည် အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။ ၅ထိုအရပ်ကို
ဗောခိမ်အမည်ဖြင့်၊ မှည့်၍ ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၆အထက်ကယောရှုသည် လူများတို့ကို လွှတ်လိုက်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
အသီးအသီး မိမိတို့အမွေခံရာမြေကို သိမ်းယူခြင်းငှါ သွားကြ၏။ ၇ယောရှုလက်ထက်ကာလပတ်လုံး၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ သည် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးအဘို့
ပြုတော်မူသော အမှုကြီးအလုံး စုံတို့ကို သိမြင်၍၊ ယောရှုမရှိသောနောက် အသက်ရှင်သေးသော
အသက်ကြီးသူတို့လက်ထက်၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။ ၈ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်၊ နုန်၏သား
ယောရှုသည် အသက်တရာတဆယ်ရှိသော် အနိစ္စရောက်လေ၏။ ၉ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်၊
ဂါရှကုန်းမြောက်မှာရှိသော သူ၏အမွေခံရာတိမနသေရမြို့နယ် မြေ၌သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။

၁၀ယောရှုလက်ထက်ကာလ၌ ဖြစ်သောသူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့စုဝေးရာသို့
ရောက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကို၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးအဘို့ ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို၎င်း၊
မသိသောနောင်ကာလအမျိုးသားတို့ သည် ပေါ်လာကြ၏။ ၁၁ထိုကာလအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၍ ဗာလဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ၁၂အဲဂုတ္တုပြည်မှသူတို့ကို
ဆောင်ခဲ့တော်မူသော ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စွန့်၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသော
လူမျိုးတို့၏ဘုရားတပါးတို့နောက်သို့ လိုက်လျက် ဦးညွှတ်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားအမျက်တော်ကို
ထွက်စေကြ၏။ ၁၃ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ ဗာလဘုရား၊ အာရှတရက်ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကြသောကြောင့်၊
၁၄ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၌ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက်၊ လုယူသောသူတို့ လက်သို့အပ်၍၊
ပတ်ဝန်းကျင်သော ရန်သူတို့၌ ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ရှေ့မှာ သူတို့သည် တဖန်မရပ်နိုင်ကြ။
၁၅သူတို့သည် ထွက်သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရားမိန့်မြွက်ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊
လက်တော်အဆီးအတား နှင့် တွေ့၍၊ အလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၁၆သို့ရာတွင်
လုယူသောသူတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်သောတရား သူကြီးတို့ကို ထာဝရဘုရားပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။
၁၇ထိုတရားသူကြီးတို့စကားကိုလည်း သူတို့သည်နားမထောင်၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့နှင့်
မှားယွင်း၍ဦးညွှတ်ကြ၏။ ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်၍လိုက်သောလမ်းမှ
သူတို့သည် အလျှင်အမြန်လွှဲသွားသဖြင့်၊ ဘိုးဘေးကျင့်သည်အတိုင်း မကျင့်ကြ။ ၁၈ထာဝရဘုရားသည်
တရားသူကြီးကို ပေါ်ထွန်းစေသောအခါ၊ သူနှင့်အတူရှိ၍၊ သူ့လက်ထက်ပတ်လုံး ဣသရေလ လူတို့ကို
ရန်သူ၏လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် နှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရ၍
မြည်းတမ်းကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရတော်မူ၏။ ၁၉တရားသူကြီးသေသောနောက်၊
သူတို့သည် တဖန်ဘိုးဘေးထက်သာ၍ဆိုးသဖြင့်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့နောက်သို့လိုက်လျက်၊
ဝတ်ပြု၍ဦးညွှတ် ကြ၏။ မိမိတို့အကျင့်ဓလေ့နှင့် ကြမ်းတမ်းသောလမ်းကို မစွန့်မပယ်ကြ။
၂၀ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၌ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက်၊ ဤလူတို့သည်
ငါ့စကားကိုနားမထောင်။ သူတို့ဘိုးဘေးတို့နှင့် ငါဖွဲ့သောပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သောကြောင့်၊
၂၁ယောရှုသေသောနောက် ကျန်ကြွင်းရစ်သောလူမျိုးတစုံတမျိုးကို သူတို့ရှေ့မှ နောင်တဖန် ငါမနှင်ထုတ်။
၂၂သူတို့ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ လမ်းတော်သို့လိုက်ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ သင်တို့သည်
စောင့်ရှောက်မည်လော့၊ မစောင့်ရှောက်လောဟု ကျန်သေးသောလူမျိုးအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးကို
ငါစုံစမ်းမည် ဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့် အညီ၊ ၂၃ထိုလူမျိုးကို ယောရှုလက်၌မအပ် အလျှင်အမြန်မနှင်ထုတ်ဘဲ
နေတော်မူ၏။

၃

၁ခါနာန်ပြည်၌တိုက်သော စစ်မှုရှိသမျှတို့ကို မသိသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို
စုံစမ်းခြင်းငှါ ၎င်း၊ စစ်မှုကိုမသိသော ဣသရေလအမျိုးသားအစဉ်အဆက်တို့သည် စစ်အတတ်ကိုသင်၍
တတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားချန်ထားတော်မူသော လူမျိုးများဟူမူကား၊ ၃ဖိလိတ္တိမင်း ငါးပါးအစရှိသော
ခါနနိလူအမျိုးမျိုး၊ ဇိဒုန်လူ၊ ဗာလဟေရမုန်တောင်မှစ၍ ဟာမတ်လမ်းဝတိုင်အောင် လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ
နေသော ဟိဝိလူတို့သည် ကျန်ကြွင်းကြ၏။ ၄ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် ဘိုးဘေးတို့ကို
မှာထားတော်မူသော ပညတ်များအတိုင်း ကျင့်မည်မကျင့်မည်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလအမျိုးကို
စုံစမ်းဘို့ရာဖြစ်သတည်း။
၅ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊
ယေဗုသိလူတို့တွင် နေ၍၊ ၆သူတို့သမီးနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျက်၊ မိမိတို့သမီးကို ပေးစားလျက်၊
သူတို့ဘုရားများကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ၇ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍

မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့သဖြင့်၊ ဗာလဘုရားများ၊ အာရှရပင်များကို
ဝတ်ပြုသောကြောင့်၊ ၈ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုး၌ ပြင်းစွာအမျက်တော်ထွက်၍၊
မေသောပေါတာမိရှင်ဘုရင် ခုရှံရိရှသိမ်၌ ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလ လူတို့သည်
ရှစ်နှစ်ပတ်လုံးထိုရှင်ဘုရင်ထံ၌ ကျွန်ခံရ၏။ ၉နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြသောအခါ၊
ကယ်တင်သော သခင်၊ ကာလက်ညီ၊ ကေနတ်၏သား ဩသံယေလကို သူတို့အဘို့ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။
၁၀ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်သို့သက်ရောက် သဖြင့်၊ သူသည်ဣသရေလအမျိုးကို
အုပ်စိုး၍၊ စစ်ချီလေ၏။ မေသောပေါတာမိရှင်ဘုရင် ခုရှံရိရှသိမ်ကို သူ့လက်၌ထာဝရဘုရား အပ်တော်မူသဖြင့်၊
သူသည်ထိုရှင်ဘုရင်ကို အောင်လေ၏။ ၁၁အနှစ်လေးဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံး ငြိမ်းပြီးမှ ကေနတ်၏သား
ဩသံယေလသည် သေလေ၏။

၁၂တဖန် ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောကြောင့်၊
မောဘရှင်ဘုရင် ဧကလုန်ကို ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌ ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ ၁၃ထိုမင်းသည်
အမ္မုန်အမျိုးသား၊ အမလတ်အမျိုးသားတို့ကို စုဝေးစေလျက်ချီသွား၍၊ ဣသရေလလူတို့ကို လုပ်ကြံပြီးမှ၊
စွန်ပလွံမြို့ကို သိမ်းယူသဖြင့်၊ ၁၄ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး
မောဘရှင်ဘုရင်ဧလုန်မင်းထံ၌ ကျွန်ခံရကြ၏။ ၁၅နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သောအခါ၊
ကယ်တင်သောသခင်၊ လက်ျာလက်ကို မသုံးတတ်သော ဗင်္ယာမိန်အမျိုး၊ ဂေရသားဟောဒကို
ပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။ သူ့လက်တွင် ဣသရေလလူတို့သည် လက်ဆောင်ကို မောဘရှင်ဘုရင်
ဧလုန်ထံသို့ပေးလိုက်ကြ၏။ ၁၆ဟောဒသည် အလျားတထောင်ရှိသော သံလျက်ကိုလုပ်၍
လက်ျာဘက်အဝတ်တွင်း၌ စည်းထားပြီးလျှင်၊ ၁၇မောဘရှင်ဘုရင် ဧလုန်ထံသို့
လက်ဆောင်ကိုဆောင်ခဲ့လေ၏။ ဧလုန်သည် အလွန်ဝသောသူဖြစ်၏။ ၁၈ဟောဒသည် လက်ဆောင်ကို
ဆက်ပြီးလျှင်၊ လက်ဆောင်ကိုထမ်းသော သူတို့ကိုလွှတ်လိုက်၍၊ ၁၉ဂိလဂါလမြို့နား၌ရှိသော
ကျောက်တိုင်တို့မှ ကိုယ်တိုင်ပြန်လာ၍၊ ဘုရားကျွန်တော်သည်
တိတ်ဆိတ်စွာလျှောက်စရာအကြောင်းရှိပါသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က တိတ်ဆိတ်စွာနေကြဟု
အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း၊ အထံတော်၌ ခစားသောသူအပေါင်းတို့သည် ထွက်ကြ၏။ ၂၀ထိုအခါ
ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တိုင်တယောက် တည်းနေတတ်သော နွေနန်းဆောင် ထိုင်နေစဉ်၊ ဟောဒသည်
ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်နှင့် ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ပါ ပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ရှင်ဘုရင်သည်
ထလေ၏။ ၂၁ဟောဒသည် လက်ဝဲလက်ကို ဆန့်လျက် သန်လျက်ကိုလက်ျာပေါက်မှထုတ်၍၊
ရှင်ဘုရင်၏ဝမ်းကိုထိုးသဖြင့်၊ ၂၂လက်ကိုင်အရိုးနှင့် တကွ၊ သန်လျက်မြုပ်ဝင်၍၊ ဝမ်းထဲ၌ မနှုတ်နိုင်အောင်
ဆီဥသည် သန်လျက်ကိုလွှမ်းလျက်၊ ချေးနုလည်း ထွက်လျက်ရှိလေ၏။ ၂၃ထိုအခါ ဟောဒ သည်
အခန်းပြင်သို့ထွက်ပြီးလျှင် နန်းတော်တံခါးတို့ကို ပိတ်၍ သော့ခပ်လေ၏။ ၂၄ထွက်သွားသောနောက်၊
ကျွန်တော်မျိုးအချို့တို့သည် လာ၍ နန်းတော်တံခါး၌ သော့ခပ်လျက်ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊
စင်စစ်နွေနန်းဆောင်၌ စက်တော်ခေါ်သည်ဟု ဆိုလျက်၊ ၂၅ရှက်ကြောက်သည်တိုင်အောင် ငံ့နေပြီးမှ၊
သူတို့အရှင်သည် တံခါးကိုမဖွင့် သောကြောင့် သူတို့သည် သော့ကိုယူ၍ဖွင့်ကြည့်သောအခါ၊ မြေပေါ်မှာလဲ၍
သေလျက်ရှိသော မိမိတို့အရှင်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။ ၂၆ထိုသို့သူတို့သည် ငံ့နေကြစဉ်တွင်၊ ဟောဒသည်
ဘေးလွတ်သဖြင့် ကျောက်တိုင်တို့ကို လွန်၍ စိရပ်ရွာသို့ရောက်ပြီးမှ၊ ၂၇ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကိုမှုတ်၍၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူ့နောက်သို့ လိုက်လျက် တောင်ပေါ်ကဆင်းကြ၏။ ၂၈သူကလည်း
ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၏ ရန်သူမောဘလူတို့ကို သင်တို့လက်၌
အပ်တော်မူမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူ့နောက်မှဆင်း၍ ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာ မောဘပြည်သို့ သွားရာလမ်းကို
ဆီးတားသဖြင့်၊ လူတစုံတယောက်ကိုမျှ မကူးစေရ။ ၂၉ထိုအခါ ခွန်အားကြီးသော မောဘ

စစ်သူရဲတယောက်မျှမလွတ်ဘဲ၊ လူတသောင်းကိုသတ်၍၊ ၃၀မောဘအမျိုးသည် ဣသရေလအမျိုးလက်၌
ရှုံးသဖြင့်၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံးငြိမ်းလေ၏။ ၃၁ဟောဒနောက်မှာ အာနတ်သားရှံဂါပေါ်ထွန်း၍၊
တုတ်ချွန်နှင့် ဖိလိတ္တိလူခြောက်ရာတို့ကို သတ်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကယ်လွှတ်လေ၏။

၄

၁ဟောဒ သေသောနောက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တဖန်ဒုစရိုက်ကို
ပြုသောကြောင့်၊ ၂ထာဝရဘုရားသည် ဟာဇော်မြို့၌မင်းပြုသော ခါနာန်ရှင်ဘုရင် ယာဘိန်၌ရောင်းတော်မူ၏။
သူခန့်ထားသော ဗိုလ်ချုပ်မင်းကား၊ ဂေါအိမ်ပြည်ဟာရောရှက်မြို့၌နေသော သိသရတည်း။
၃ထိုမင်း၌သံရထား ကိုးရာရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး
အလွန်ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြ၏။
၄ထိုကာလအခါ လပိဒုတ်မြို့သား ပရောဖက်မဒေဗောရသည် ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး၏။
၅သူသည် ဖေရိမ်တောင်ပေါ်၊ ရာမမြို့နှင့် ဗေသလမြို့စပ်ကြား၊ ဒေဗောရစွန်ပလွံပင်အောက်မှာ နေ၍၊
ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် ထိုပရောဖက်မ၏ စီရင်ခြင်းကိုခံအံ့သောငှါ ရောက်လာတတ်ကြ၏။
၆တဖန်ဒေဗောရသည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ နဿလိခရိုင် ကေဒေရှမြို့မှာ နေသော အဘိနောင်၏သား
ဗာရက်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည်နဿလိအမျိုး၊ ဇာဗုလုန် အမျိုးထဲက လူတသောင်းကိုသွေးဆောင်၍
တာဗော်တောင်သို့သွားလော့။ ၇ငါသည်လည်း ယာဘိန်မင်း၏ ဗိုလ်ချုပ်သိသရနှင့် ရထားဗိုလ်ပါများကို
သင်ရှိရာ ကိရှုန်မြို့သို့ သွေးဆောင်၍ သင့်လက်၌အပ်မည်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်ဟု ဆင့်ဆိုလေ၏။ ၈ဗာရက်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အတူကြွလျှင်
အကျွန်ုပ်သွားပါမည်။ ကြွတော်မမူလျှင်မူကား၊ မသွားပါဟု လျှောက်သော်၊ ၉ဒေဗောရက၊ ငါသည်သင်နှင့်
အတူအမှန်သွားမည်။ သို့သော်လည်း သင်သွားရာလမ်း၌ ဂုဏ်အသရေကိုမရရှာ။ ထာဝရဘုရားသည်
သိသရကို မိန်းမ၌ ရောင်းတော်မူမည်ဟု ဆိုပြီးမှ ထ၍ ဗာရက်နှင့် အတူ ကေဒေရှမြို့သို့သွားလေ၏။
၁၀ဗာရက်သည် နဿလိအမျိုးသား၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးသားတို့ကို ကေဒေရှမြို့သို့ ခေါ်၍၊ လိုက်သော
သူတသောင်းနှင့်တကွ၊ ဒေဗောရပါလျက် တက်လေ၏။ ၁၁မောရှေ၏ ယောက္ခမဟောဗက်၏ သားမြေးအဝင်၊
ကေနိအမျိုးသားဟေဗာသည်၊ ကေနိလူတို့နှင့် ခွဲ၍ ကေဒေရှမြို့အနား၊ ဇာနိမ်သပိတ်ပင် ခြေရင်း၌
တဲကိုဆောက်လျက်နေနှင့်သတည်း။ ၁၂အဘိနောင်၏သား ဗာရက်သည် တာဗော်တောင်ပေါ်သို့
တက်ကြောင်းကို သိသရအားကြားပြောလျှင်၊ ၁၃သိသရသည် မိမိရထားရှိသမျှတည်းဟူသော
သံရထားကိုးရာနှင့် ဂေါအိမ်ပြည် ဟာရောရှက်မြို့မှစ၍ ကိရှုန်မြို့တိုင်အောင် မိမိလူအပေါင်းတို့ကို
စုဝေးစေ၏။ ၁၄ဒေဗောရကလည်း ထလော့။ ယနေ့ကထာဝရဘုရားသည် သိသရကိုသင့်လက်၌
အပ်တော်မူသောနေ့ ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာ ကြွတော်မူပြီမဟုတ်လောဟု ဆိုလေသော်၊
ဗာရက်သည် လူတသောင်းနှင့်တကွ တာဗော်တောင်ပေါ်က ဆင်းလေ၏။ ၁၅ထာဝရဘုရားသည် သိသရမှစ၍
သူ၏ရထားများနှင့် ဗိုလ်ပါစစ်သည်များ အပေါင်းတို့ကို ဗာရက်ရှေ့မှာ ထားဖြင့် ရှုံးစေတော်မူသောကြောင့်၊
သိသရသည် မိမိရထားမှဆင်း၍ ခြေဖြင့်ပြေးလေ၏။ ၁၆ဗာရက်သည် ရထားများ၊ ဗိုလ်ပါစစ်သည်များကို
ဂေါအိမ်ပြည် ဟာရောရှက်မြို့တိုင်အောင် လိုက်၍၊ သိသရစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် တယောက်မျှမကျန်ကြွင်း
ထားနှင့် သေကြကုန်၏။
၁၇သိသရသည် ကေနိအမျိုးသား ဟေဗာ၏မယား၊ ယေလ၏တဲသို့ ခြေဖြင့်ပြေး၏။ ထိုကာလ၌
ဟာဇော် ရှင်ဘုရင် ယာဘိန်သည် ဟေဗာအမျိုးသားချင်း ကေနိလူတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့လျက် ရှိသတည်း။
၁၈ယေလသည် သိသရကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ထွက်၍၊ သခင်ဝင်ပါ၊ ကျွန်မဆီသို့ဝင်ပါ။ စိုးရိမ်တော်မမူပါနှင့်ဟု
ခေါ်သည်အတိုင်း၊ သူသည်ယေလနေရာတဲထဲသို့ဝင်၍ ယေလသည် သူ့ကိုစောင်နှင့် ခြုံလေ၏။ ၁၉သူကလည်း၊
ငါရေငတ်သည်၊ ရေအနည်းငယ်ကိုပေးပါဟု တောင်းလျှင်၊ မိန်းမသည် နွားနို့ဘူးကိုဖွင့်၍ သောက်စေပြီးမှ

တဖန်ခြုံလေ၏။ ၂၀သူကလည်း၊ တဲတံခါးဝ၌နေပါ။ လူတစုံတယောက်က ယောကျ်ားရှိသလောဟု လာ၍
မေးလျှင်မရှိကြောင်းကို ပြောလောဟု မှာထားလေ၏။ ၂၁ထိုအခါ ဟေဗာမယားယေလသည်
သိသရမောလျက် အိပ်ပျော်စဉ်တွင်၊ တဲတံသင်တချောင်းနှင့် လက်ရိုက်ကိုကိုင်လျက်
သူ့ထံသို့တိတ်ဆိတ်စွာသွား၍ တံသင်ကို မြေ၌စွဲစေသည် တိုင်အောင် သူ၏နားပန်းထဲသို့ ရိုက်သွင်းသဖြင့်
သိသရသည်သေ၏။ ၂၂ဗာရက်သည် သိသရကို လိုက်ရှာသောအခါ၊ ယေလထွက်၍ ကျွန်မဆီသို့ဝင်ပါ။
ရှာသောသူကိုပြပါမည်ဟု ကြိုဆိုလျှင်၊ ဗာရက်သည် တဲထဲသို့ဝင်၍၊ သိသရသေလျက်၊
နားပန်း၌တံသင်စူးလျက် ရှိသည်ကိုမြင်လေ၏။ ၂၃ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် ခါနာန်ရှင်ဘုရင် ယာဘိန်ကို
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ နှိမ့်ချတော်မူသဖြင့်၊ ၂၄သူတို့သည် ထိုရှင်ဘုရင်ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင်၊
အစဉ်အောင်လျက်နေကြ၏။

၅

၁ထိုနေ့၌ ဒေဗောရနှင့် အဘိနောင်၏သား ဗာရက်တို့ဆိုသော သီချင်းစကားဟူမူကား၊ ၂ဣသရေလ
အမျိုး၌ မင်းတို့သည် အဦးပြုသောကြောင့်၎င်း၊ ဆင်းရဲသားတို့သည် စေတနာစိတ်နှင့် မိမိကိုယ်ကိုကိုယ်
လှူသောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ၃အိုရှင်ဘုရင်တို့ ကြားကြလော့။
အိုမင်းသားတို့ နားထောင်ကြလော့။ ငါသီချင်းဆိုမည်။ ထာဝရဘုရားအားသီချင်းဆိုမည်။ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းမည်။ ၄အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
စိရတောင်တို့ပေါ်မှာ ကြွ၍ ဧဒုံတောမှစစ်ချီတော်မူသောအခါ၊ မြေကြီးလှုပ်၍ မိုဃ်းရွာသဖြင့် မိုဃ်းတိမ်တို့မှ
မိုဃ်းရေသည် စီးပါ၏။ ၅တောင်ရိုးတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၎င်း၊ သိနာတောင်သည်လည်း
ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၎င်း၊ တုန်လှုပ်ပါ၏။
၆အာနတ်သား၊ ရှံဂါမင်းလက်ထက်၌၎င်း၊ ယေလမင်းလက်ထက်၌၎င်း၊ လမ်းမတို့သည်
ဆိတ်ညံလျက်ရှိ၍ ခရီးသွားသောသူတို့သည် လမ်းကြားတို့၌ လိုက်သွားရကြ၏။ ၇ဣသရေလအမျိုး၌
မင်းဆက်ပြတ်လျက်ရှိ၏။ ငါဒေဗောရသည် မပေါ်၊ ငါသည်ဣသရေလအမျိုး၌
အမိမပေါ်ထွန်းမှီတိုင်အောင်မင်းဆက်ပြတ်လျက်ရှိ၏။ ၈ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသစ်တို့ကို
ရွေးယူကြ၏။ ထိုအခါ သူတို့မြို့များကို ရန်သူတို့သည် တိုက်လာကြ၏။
ဣသရေလအမျိုးသားလေးသောင်းတွင် ဒိုင်းလွှားတခု၊ လှံတစင်းမျှမရှိ။
၉စေတနာစိတ်ရှိ၍ ဆင်းရဲသားတို့တွင် မိမိကိုယ်ကိုလှူသော ဣသရေလအမျိုးမင်းတို့အား ငါစိတ်
နူးညွတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ၁၀ဖြူသောမြည်းကို စီးသောသူ၊ တရားမှုကို
စီရင်သောသူ၊ လမ်း၌သွားသောသူတို့၊ ၁၁ရေကျင်းများအနက်မှာ လက်ရဥစ္စာကိုဝေမျှသောသူတို့၏ အသံကို
ကြားသောအခါ သီချင်းဆိုကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ တရားသောအမှု၊ ဣသရေလမြို့ရွာတို့၌
တရားသဖြင့်ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို ထိုအရပ်တို့တွင် ချီမွမ်းကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏
လူတို့သည် မိမိတို့နေသောမြို့သို့ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။
၁၂နိုးပါ၊ နိုးပါ၊ ဒေဗောရ။ နိုးပါ၊ နိုးပါ၊ သီချင်းဆိုပါ၊ အိုဗာရက်၊ ထပါ၊ အဘိနောင်သား၊ သင်ဘမ်း
ဆီးချုပ်ထားသော သူတို့ကိုထုတ်ပြပါ။ ၁၃ထိုအခါ ကျန်ကြွင်း သောသူတို့သည် သူရဲကြီးတို့ထံသို့ဆင်းကြ၏။
ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် အစွမ်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ထံသို့ ငါ့အဘို့ဆင်းကြ၏။ ၁၄အာမလက်လူနေရာ
အနားမှာ နေရာကျသောသူတို့သည် ဖေရိမ်ခရိုင်ထဲက ထွက်လာကြ၏။ သူတို့နောက်မှာ
သင်၏ဗိုလ်ခြေတို့တွင် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် လိုက်ကြ၏။ မာခရိအမျိုးထဲကမင်းများ၊
ဇာဗုလုန်အမျိုးထဲက စီရင်တတ်သော သူများတို့သည် ထွက်လာကြ၏။ ၁၅ဣသရေလတို့သည်လည်း၊
ဒေဗောရ၌ ပါ၍ ဣသခါအမျိုးသည် ဗာရက်၏ လက်ရုံးဖြစ်၏။ ဗာရက်နောက်မှာ ချိုင့်ထဲသို့ပြေးလိုက်ကြ၏။
ရုဗင်အမျိုးနေရာ ချောင်းအသွယ်သွယ်၌ စိတ်နှလုံးပြဋ္ဌာန်းခြင်း များကြ၏။ ၁၆နောက်တဖန်သင်သည်

သိုးမြည်သံကို နားထောင်ခြင်းငှါ တောင်ကြားမှာ အဘယ်ကြောင့် ထိုင်နေသနည်း။ ရုဗင်အမျိုးနေရာ ချောင်းအသွယ်သွယ်၌ စိတ်နှလုံးတွန့်တိုခြင်း များကြသည်တကား။ ၁၇ဂိလဒ်ပြည်သားတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြ၏။ ဒန်အမျိုးသည် သင်္ဘောဆိပ်အနားမှာအဘယ်ကြောင့် နေရစ်သနည်း။ အာရှာအမျိုးသည်လည်း ပင်လယ်ကမ်းနားသင်္ဘော ဆိုက်ရာ ကွေ့တို့၌မလှုပ်ဘဲ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသည် တကား။ ၁၈ဇာဗုလုန်အမျိုးသည် အသက်ကိုစွန့်စားသည် တိုင်အောင်ရဲရင့်၍ နဿလိအမျိုးသည် မြင့်သော တောအရပ်၌ထိုနည်းတူပြု၏။

၁၉ရှင်ဘုရင်တို့သည် လာ၍စစ်တိုက်ကြ၏။ ခါနနိရှင်ဘုရင်တို့သည် မေဂိဒ္ဒေါအိုင်၊ တာနက်မြို့အနားမှာ တိုက်သော်လည်း၊ ငွေကိုလုယူ၍ မရကြ။ ၂၀ကောင်းကင်မှ စစ်ကူကြ၏။ ကြယ်တို့သည် လှည့်ပတ်စဉ်အခါ သိသရကို စစ်တိုက်ကြ၏။ ၂၁ကိရှုန်မြစ်၊ စစ်မှုကြောင့် ကျော်စောသောမြစ်၊ ကိရှုန်မြစ်သည် ရန်သူတို့ကို ပယ်သွား၏။ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည် ခွန်အားကြီးသောသူကို နှိပ်နင်းပြီ။ ၂၂ထိုအခါ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် မြင်းကိုနှင်လျက် နှင်လျက် စီးသွား သောကြောင့် မြင်းတို့သည် မြေကိုခွါနှင့်ထိခိုက်လျက်ပြေးကြ၏။

၂၃မေရောဇမြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရားဘက်၊ စစ်သူရဲတို့နှင့် ဝိုင်း၍ထာဝရဘုရားဘက်သို့ မကူကြ သောကြောင့်၊ မေရောဇမြို့ကိုကျိန်ကြလော့။ မြို့သားတို့ကို ပြင်းစွာကျိန်ကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်သည် မှာထား၏။

၂၄ကေနိအမျိုးသား ဟေဗာ၏မယား ယေလသည်၊ မိန်းမတကာတို့ထက်မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိ၏။ တဲ၌နေသောမိန်းမတကာတို့ထက် မြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိ၏။ ၂၅ထိုသူသည် ရေကိုတောင်း၍ ယေလသည် နို့ကိုပေး၏။ မင်းသုံးသောဖလားနှင့် နို့ဓမ်းကို ဆက်လေ၏။ ၂၆တဲတံသင်ကိုယူ၍ လက်ျာလက်နှင့် လက်ရိုက်ကိုကိုင် လျက် သိသရကိုရိုက်လေ၏။ သူ၏ခေါင်းကိုထိုးရိုက်၍ နားပန်းကို ထုတ်ချင်းခွင်းဖောက်လေ၏။ ၂၇သူသည် ယေလခြေရင်း၌ ကျ၍ လဲလျက်တုံးလုံးနေ၏။ ခြေရင်း၌ကျလဲ၍ ကျအရပ်အရပ်သေလျက်နေ၏။

၂၈သိသရအမိသည် ပြတင်းပေါက်ဖြင့်ကြည့်၍ ကုလားကာအတွင်း၌ နေလျက်၊ သူ၏ရထားသည် အဘယ်ကြောင့်လာခဲ့သနည်း။ ရထားဘီးတို့သည် အဘယ်ကြောင့်နှေးသနည်းဟု မြည်တမ်းလေ၏။ ၂၉ပညာရှိသော မင်းသမီးတို့သည် ပြန်လျှောက်သည်သာမက၊ သူ့ကိုယ်တိုင်ပြန်ပြောသည်ကား၊ ၃၀သူတို့သည် တွေ့၍ရသော ဥစ္စာကိုဝေဖန်လျက်နေကြသည်မဟုတ်လော။ စစ်သူရဲတို့အား အပျိုကညာတယောက် နှစ်ယောက်စီ၊ သိသရာတို့ ပန်းဆိုးသောအဝတ်၊ ပန်းဆိုး၍ ချယ်လှယ်သော အဝတ်တန်ဆာ၊ အောင်သောသူတို့၏ လည်ပင်း၌ ဆင်စရာဘို့ ပန်းဆိုး၍ ချယ်လှယ်လျက်၊ အဆင်းအရောင်ထူးခြားသော အဝတ်တန်ဆာကို လုယူ၍ ဝေဖန်လျက်နေကြသည် မဟုတ်လောဟု သိသရ၏အမိသည် ဆိုတတ်၏။ ၃၁အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရပါစေသော။ ထာဝရဘုရားကိုချစ်သောသူတို့သည် အရှိန်တန်ခိုးနှင့် ထွက်သွားသော နေမင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပါစေသောဟု သီချင်းဆိုကြ၏။ ထိုနောက် အနှစ်လေးဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံးငြိမ်လေ၏။

၆

၁တဖန်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောကြောင့်၊ သူတို့ကို မိဒျန်အမျိုးလက်၌ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ၂မိဒျန်အမျိုးသည် ဣသရေလအမျိုးကိုနိုင်၍ ညှဉ်းဆဲသော ကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသည် တောင်ရိုး၌ ခိုင်ခံ့သောဥမင် မြေတွင်းတို့ကို လုပ်ရကြ၏။ ၃ဣသရေလအမျိုးသည် လယ်လုပ်ပြီးမှ၊ မိဒျန်ပြည်သားနှင့် အာမလက်ပြည်သား အစရှိသောအရှေ့ပြည်သားတို့သည် ချီလာ၍၊ ၄တပ်ချသဖြင့်၊ ဂါဇမြို့တိုင်အောင် မြေအသီးအနှံကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက် စားစရာကိုချန်၍မထား။ သိုးနွားမြည်းကိုလည်း ချန်၍မထားကြ။

၅အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူတို့သည်တိရစ္ဆာန်များ၊ တဲများပါလျက်၊ ကျိုင်းကောင်များပြားသကဲ့သို့
သူတို့နှင့် ကုလားအုပ်တို့သည် မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသဖြင့်၊ ဣသရေလပြည်ကို ဖျက်ဆီးလျက်
လာကြ၏။ ၆ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကြောင့်၊ အလွန်ဆင်းရဲ၍ ထာဝရဘုရားအား
ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ၇ထိုသို့ မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြသောအခါ၊
၈ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက် တယောက်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူ၍၊
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ
သင်တို့ကိုငါနှုတ်ဆောင်ပြီ။ ၉အဲဂုတ္တုပြည်သားလက်မှ၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲသောသူအပေါင်းတို့လက်မှ၎င်း၊
သင်တို့ကိုကယ်နှုတ်၍၊ သူတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်သဖြင့် သူတို့ပြည်ကို ပေးပြီ။ ၁၀ငါသည်သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်တို့နေသောအာမောရိပြည်သား ကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့ကို
မကြောက်ရွံ့ကြနှင့်ဟု ငါပညတ်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁တဖန်ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် လာ၍၊ ဩဖရရွာမှာ အဗျေဇာအမျိုးသား
ယောရှပိုင်သော သပိတ်ပင်အောက်၌ ထိုင်နေ၏။ ယောရှသား ဂိဒေါင်သည် မိမိစပါးကို မိဒျန်လယ်သို့
မတွေ့စေခြင်းငှါ၊ စပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာအနားမှာ စပါးကိုနယ်လျက်နေ၏။ ၁၂ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်
တမန်သည် ကိုယ်ထင်ရှား၍၊ ခွန်အားကြီးသောအချင်းသူရဲ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏ဟု
ဆိုလျှင်၊ ၁၃ဂိဒေါင်က၊ အိုသခင်၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူရှိတော်မူသည် မှန်လျှင်၊
အဘယ်ကြောင့် ဤအမှုကြီးရောက်ရပါ သနည်း။ ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ
နှုတ်ဆောင်တော် မူသည် မဟုတ်လောဟု ကျွန်ုပ်တို့အဘများ ပြောသည် အတိုင်းပြုတော်မူသော၊
အံ့ဘွယ်သောအမှုရှိသမျှတို့သည် အဘယ်မှာရှိပါသနည်း။ ယခုမှာ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်၍
မိဒျန်လူတို့လက်သို့ အပ်တော်မူပြီတကားဟု ဆိုလေသော်၊ ၁၄ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကိုကြည့်ရှု၍
ယခုသင်ရသော တန်ခိုးကို အမှီပြုလျက်သွားလော့။ သင်သည်ဣသရေလ အမျိုးကို မိဒျန်လူတို့လက်မှ
ကယ်နှုတ်လိမ့်မည်။ သင့်ကိုငါ စေခိုင်းသည်မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၅ဂိဒေါင်ကလည်း၊ အိုသခင်၊
အကျွန်ုပ်သည် ဣသရေလအမျိုးကို အဘယ်သို့ ကယ်နှုတ်နိုင်ပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးသည်
မနာရှေအမျိုး၌သာ၍ဆင်းရဲပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ကိုယ်အဆွေအမျိုး၌ အယုတ် ဆုံးသောသူဖြစ်ပါ၏ဟု
လျှောက်လျှင်၊ ၁၆ထာဝရဘုရားက အကယ်စင်စစ်ငါသည် သင်နှင့်အတူရှိသဖြင့်၊ သင်သည်
လူတယောက်ကိုလုပ်ကြံသကဲ့သို့ မိဒျန်လူတို့ကို လုပ်ကြံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇ဂိဒေါင်ကလည်း၊
အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါလျှင်၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ယခုနှုတ်ဆက်တော်မူကြောင်း
ထင်ရှားသောနိမိတ်လက္ခာကို ပြတော်မူပါ။ ၁၈အကျွန်ုပ်သည် တဖန်လာပြန်၍ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို
ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှေ့၌မတင်မီတိုင်အောင်၊ ဤအရပ်က ကြွသွားတော် မမူပါနှင့်ဟု တောင်းပန်လျှင်၊
သင်သည် ပြန်၍မလာမီတိုင်အောင်၊ ငါနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၉ဂိဒေါင်သည်သွား၍
ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို၎င်း၊ မုန့်ညက်တဧဖာနှင့် လုပ်သော တဆေးမဲ့မုန့်ပြားတို့ကို၎င်း ပြင်ဆင်လေ၏။
ဆိတ်သားကိုတောင်း၌ထည့်၍၊ ဆိတ်သားပြုတ်ရည်ကို အိုး၌လောင်းပြီးမှ ကောင်းကင်တမန်ရှိရာ
သပိတ်ပင်အောက်သို့ ဆောင်ခဲ့၍ဆက်လေ၏။ ၂၀ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ အမဲသားနှင့်
တဆေးမဲ့မုန့်ပြားတို့ကို ယူ၍ ဤကျောက်ပေါ်မှာတင်ထားလော့။ အမဲသားပြုတ်ရည်ကို သွန်းလောင်း
လော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဂိဒေါင်သည် ပြုလေ၏။ ၂၁ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိကိုင်သော တောင်ဝေးကိုဆန့်၍၊ အမဲသားနှင့် တဆေးမဲ့မုန့်ပြားတို့ကို တို့သဖြင့်
ကျောက်ထဲကမီးထ၍ အမဲသားနှင့် တဆေးမဲ့မုန့်ပြားတို့ကို လောင်ပြီးမှ ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်သည် ကွယ်လေ၏။ ၂၂ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်သည်ကို ဂိဒေါင်သည်
သိမြင်သောအခါ၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကို

မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ မြင်ရပါပြီတကားဟု လျှောက်သော်၊ ၂၃ထာဝရဘုရားက၊ ချမ်းသာပါစေ။ မစိုးရိမ်နှင့်။
သင်သည်သေဘေးနှင့် လွတ်လျက်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၄ထိုအရပ်၌ ဂိဒေါင်သည်ထာဝရဘုရားအဘို့
ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ယေဟောဝါရှာလုံအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ အဗျေဇာသား၏ နေရာဩဖရ၌
ယနေ့တိုင်အောင် ရှိသတည်း။

၂၅ထိုနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရားက၊ သင့်အဘ၏နွားပိုက်နှင့် သင့်အဘတည်သော ဗာလဘုရား၏
ယဇ်ပလ္လင်ကို ဖြိုဖျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်အနားမှာရှိသော အာရှရပင်ကိုခုတ်လှဲလော့။ ၂၆ငါစီရင်သည်အတိုင်း၊
ဤကျောက်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ပြီးလျှင် ခုတ်လှဲသောသစ်သားဖြင့် ဒုတိယနွားကို
မီးရှို့၍ ယဇ်ပူဇော်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၇ဂိဒေါင်လည်း မိမိကျွန်ဆယ်ယောက်ကိုတို့ကိုခေါ်၍
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ပြုလေ၏။ မိမိအဘ၏အိမ်သားတို့ကိုရင်း၊ မြို့သားတို့ကိုရင်း
ကြောက်၍၊ နေ့အချိန်၌ မပြုဝံ့သောကြောင့်၊ ညဉ့်အချိန်၌ ပြု၏။ ၂၈နံနက်စောစော မြို့သားတို့သည်
ထကြသောအခါ၊ ဗာလဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပြိုပျက်လျက် အနားမှာရှိသော အာရှရပင်လည်း လှဲလျက်၊
နောက်တည်သော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဒုတိယနွားထီးကို ပူဇော်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ကြလျှင်၊ ဤအမှုကို
အဘယ်သူပြုသနည်းဟု တယောက်ကိုတယောက်မေးမြန်းစစ်ကြောလျှင်၊ ဤအမှုကို ယောရှသား
ဂိဒေါင်ပြုပြီဟု လူအချို့တို့သည် ဆိုကြ၏။ ၃၀ထိုအခါ မြို့သားတို့သည် သင်၏သားသည် ဗာလဘုရား၏
ယဇ်ပလ္လင်ကိုဖြိုဖျက်၍၊ အနားမှာရှိသော အာရှရပင်ကို ခုတ်လှဲသောကြောင့်၊ သူ့ကိုအသေခံစေခြင်းငှါ၊
ထုတ်လော့ဟုဆိုသော်လည်း၊ ၃၁ယောရှသည် တဘက်၌နေသော သူအပေါင်းတို့အား၊ သင်တို့သည်
ဗာလဘုရား ဘက်၌ အမှုစောင့်မည်လော။ သူ့ကိုကယ်တင်မည်လော့။ သူ့ဘက်၌ အမှုစောင့်သောသူသည်၊
နံနက်မလွန်မီ အသေခံပါလေစေ။ ဗာလသည်ဘုရားမှန်လျှင်၊ သူ၏ယဇ်ပလ္လင်ကို
တစုံတယောက်ဖြိုဖျက်သောကြောင့်၊ မိမိအမှုကို မိမိစောင့်ပါလေစေဟု ပြန်ပြော၏။ ၃၂ထိုသို့
ဗာလဘုရားသည် သူ၏ယဇ်ပလ္လင် ကိုတစုံတယောက်ဖြိုဖျက်သော ကြောင့် ထိုသူတဘက်မိမိအမှုကို
မိမိစောင့်ပါလေစေဟု ဆိုလျက်သူ၏သားကို ယေရုဗ္ဗာလအမည်ဖြင့်မှည့် သတည်း။

၃၃ထိုအခါ မိဒျန်ပြည်သား၊ အာမလက်ပြည်သား၊ အရှေ့ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးသဖြင့်၊
ယေဇရေလချိုင့်သို့ ကူးသွား၍ တပ်ချကြ၏။ ၃၄ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဂိဒေါင်အပေါ်မှာ
သက်ရောက်၍ သူသည် တံပိုးမှုတ်သဖြင့်၊ အဗျေဇာသားတို့သည် လိုက်ကြ၏။ တမန်တို့ကို
မနာရှေခရိုင်တလျှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊ မနာရှေအမျိုးသားတို့သည် လိုက်ကြ၏။ တဖန်အာရှာခရိုင်၊
ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်သို့ တမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ထိုခရိုင်သားတို့သည်လည်း စုဝေးရာသို့လာကြ၏။

၃၆ဂိဒေါင်သည်လည်း ဘုရားသခင်အား၊ ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
ဣသရေလအမျိုးကို အကျွန်ုပ်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူမည်မှန်လျှင်၊ ၃၇အကျွန်ုပ်သည် သိုးတကောင်၏
အမွေးကို တလင်း၌ထားပါမည်။ သိုးမွေးသည် နှင်းစို၍ မြေတပြင်လုံးသွေ့ခြောက်လျှင်၊
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို အကျွန်ုပ် အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူမည်ကို
အကျွန်ုပ်သိပါမည်ဟု တောင်းလျှောက်သည် အတိုင်းဖြစ်လေ၏။ ၃၈နံနက်စောစောထ၍ သိုးမွေးကို ညှစ်သဖြင့်
နှင်းရည်သည် အင်တုံအပြည့်ရှိလေ၏။ ၃၉တဖန် ဂိဒေါင်က၊ အမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။
တကြိမ်သာလျှောက်ပါဦးမည်။ သိုးတကောင်၏ အမွေးနှင့် ယခုတကြိမ်သာစုံးစမ်းရ သောအခွင့်ကို
ပေးတော်မူပါ။ မြေတပြင်လုံးသည် နှင်းစို၍ သိုးမွေးသွေ့ခြောက်ပါစေဟု ဘုရားသခင်အား
တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း၊ ၄၀ထိုညဉ့်၌လည်း ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသဖြင့်၊ မြေတပြင်လုံးသည် နှင်းစို၍၊
သိုးမွေးသွေ့ခြောက်လျက်ရှိ၏။

၁ယေရုဗ္ဗာလအမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သောဂိဒေါင်သည် နံနက်စောစောထ၍၊ ရှိသမျှသောသူတို့နှင့် တကွ၊
ဟာရုတ်ရေတွင်းနားမှာ တပ်ချသဖြင့်၊ မိဒျန်တပ်သည် မြောက်ဘက်၊ မောရေတောင်ခြေရင်းချိုင့်၌ရှိ၏။
၂ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၌ပါသောလူတို့သည် အလွန်များ၍ သူတို့လက်၌ မိဒျန်လူတို့ကို ငါမအပ်ရ။
အပ်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးက၊ ငါ့လက်ရုံးသည် ငါ့ကိုကယ်တင်မည်ဟု ငါ့တဘက်၌ ဝါကြွားလိမ့်မည်။
၃သို့ဖြစ်၍၊ ကြောက်ရွံ့ သောသူမည်သည်ကား၊ ဂိလဒ်တောင်မှ စောစောပြန်သွားစေဟု လူများတို့အား
ဟစ်ကြော်လောဟု ဂိဒေါင်အား မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ လူနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်ပြန်သွား၍၊ တသောင်းကျန်ရစ်၏။
၄တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ လူတို့သည် အလွန်များသေး၏။ ရေဆိတ်သို့ခေါ်ခဲ့လော့။
သူတို့ကိုရေဆိပ်မှာသင့်အဘို့ ငါစုံစမ်းမည် ထိုအခါ၌ငါ၏မည်သောသူသည် သင်နှင့် အတူသွားရမည်ဟု
ငါဆိုလျှင်၊ ထိုသူသည်သွားရမည်။ ဤမည်သောသူ မသွားရဟု ငါဆိုလျှင် ထိုသူသည် မသွားရဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၅ဂိဒေါင်သည် လူတို့ကိုရေဆိပ်သို့ခေါ်ခဲ့၍ ထာဝရဘုရားက၊ ခွေးသည်ရေကိုလျက်၍
သောက်သကဲ့သို့ လျှာနှင့်လျက်၍ သောက်သောသူတစု၊ ဒူးထောက်လျက် ဝပ်၍ သောက်သောသူတစု၊
ထိုလူနှစ်စုကို ခွဲထားလောဟု ဂိဒေါင်အား မိန့်တော်မူ၏။ ၆ထိုအခါမိမိလက်ခုပ်နှင့် ရေကိုယူ သဖြင့်၊
လျက်၍သောက်သောသူ သုံးရာရှိ၏။ ကြွင်းသောသူအပေါင်းတို့သည် ရေသောက်ခြင်းငှါ ဒူးထောက်၍
ဝပ်ကြ၏။ ၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လျက်၍သောက်သူသုံးရာအားဖြင့်၊ သင့်ကိုငါကယ်တင်၍ မိဒျန်လူတို့ကို
သင့်လက်၌အပ်မည်။ ကြွင်းသောသူတို့ကို မိမိနေရာသို့ပြန်သွားစေဟု ဂိဒေါင်အားမိန့်တော်မူ၏။
၈ထိုသူတို့သည် စားစရိတ်နှင့် တံပိုးများကို ယူ၍၊ ကြွင်းသောဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို
မိမိနေရာသို့ ဂိဒေါင်သည် လွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ ထိုသုံးရာသောလူတို့ကိုသာ မိမိနှင့် အတူချန်ထားလေ၏။
မိဒျန်လူတို့သည် သူ့အောက်ချိုင့်၌ တပ်ချလျက်ရှိကြ၏။

၉ထိုညဉ့်တွင် ထာဝရဘုရားက၊ ထလော့။ ရန်သူတပ်ချရာသို့ ချီသွားလော့။ သင့်လက်၌ငါအပ်မည်။
၁၀မချီဝံ့လျှင် သင်၏ကျွန်ဖုရကို ရှေ့ဦးစွာ ခေါ်သွားလော့။ ၁၁လူတို့သည် အဘယ်သို့ပြောသည်ကို
ကြားလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှ တပ်ချရာသို့ ချီသွားခြင်းငှါ၊ သင့်လက်အားကြီးလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဂိဒေါင်သည် မိမိကျွန်ဖုရကိုခေါ်၍ ရန်သူ၏တပ်ပြင်၌ ကင်းထိုးသောသူရှိရာသို့
သွားလေ၏။ ၁၂မိဒျန်ပြည်သား၊ အာမလက်ပြည်သား၊ အရှေ့ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ချိုင့်၌ အိပ်လျက်၊
ကျိုင်းကောင်နှင့် အမျှများကြ၏။ ကုလားအုပ်တို့သည်လည်း၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ အတိုင်းမသိများကြ၏။
၁၃ဂိဒေါင်သည် ရောက်သောအခါ၊ လူတယောက်သည်မိမိမြင်မက် သောအိပ်မက်ကို မိမိအပေါင်းအဘော်အား
ပြန်ပြောသည်မှာ၊ ငါမြင်မက်သည် ကား၊ မုယောမုန့်တပြားသည် မိဒျန်တပ်ထဲသို့ လိမ့်၍ တဲတဆောင်ကို
တွေ့လျှင် ထိခိုက်မှောက်လှန် ဖြိုချလေ၏ဟု ဆိုသော်၊ သူ၏အပေါင်းအဘော် က၊ ထိုမုန့်ပြားသည်
အခြားမဟုတ်ဣသရေလအမျိုး ယောရှသား ဂိဒေါင်၏ ထားဖြစ်၏။ ထိုသူလက်၌ ဘုရားသခင် သည်
မိဒျန်အမျိုး မိဒျန်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းကို အပ်တော်မူမည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၁၅ထိုအိပ်မက်နှင့် အိပ်မက်အနက်ကို
ဂိဒေါင်သည်ကြားသောအခါ၊ ကိုးကွယ်၍ ဣသရေလတပ်သို့ ပြန်ပြီးလျှင်၊ ထကြ၊ ထာဝရဘုရားသည်
မိဒျန်ဗိုလ်ခြေ တို့ကို သင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူမည်ဟု ဆို၏။

၁၆ထိုအခါ လူသုံးရာတို့ကိုသုံးစုခွဲ၍ တံပိုးတလုံးနှင့် မီးခွက်ပါသော အိုးတလုံးစီကို လူတိုင်းလက်၌
ဆောင်တတ်၏။ ၁၇ငါ့ကိုကြည့်၍ ငါပြုသည်အတိုင်းပြုကြ။ တပ်ပြင်သို့ရောက်သောအခါ၊ ငါပြုသည်အတိုင်း၊
ပြုကြ။ ၁၈ငါနှင့် ငါ၌ပါသောသူအပေါင်းတို့သည် တံပိုးမှုတ်သောခါ၊ တပ်ပတ်လည်အရပ်ရပ်၌ သင်တို့သည်
တံပိုးမှုတ်၍၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ဂိဒေါင်၏ ထားဟု ဟစ်ကြလော့ဟု မှာထား၏။ ၁၉ထိုသို့ ဂိဒေါင်နှင့်
သူ၌ပါသော လူတရာတို့သည် သန်းခေါင်းယံ၌ ကင်းလဲစက တပ်ပြင်သို့ရောက်သဖြင့်၊ တံပိုးမှုတ်ကြ၏။
မိမိကိုင်သောအိုးတို့ ကိုလည်း၊ ခွဲကြ၏။ ၂၀လူသုံးစုတို့သည် တံပိုးမှုတ်၍ အိုးတို့ကို ခွဲသဖြင့်၊ လက်ျာဝဲလက်၌
မီးခွက်တို့ကိုဂုင်း၊ လက်ျာလက်၌ မှုတ်စရာတံပိုး တို့ကိုဂုင်း ကိုင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ဂိဒေါင်၏ထားဟု

ဟစ်ကြ၏။ ၂၁သူတို့သည်တပ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ လူတိုင်း မိမိနေရာအရပ်တွင် ရပ်နေ၍၊
တပ်သားအပေါင်းတို့သည် ပြေးလျက်၊ အော်လျက်ထွက်ပြေးကြ၏။ ၂၂လူသုံးရာတို့သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊
ထာဝရဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်၊ တပ်သားအပေါင်းတို့သည် တယောက်ကိုတယောက် တိုက်၍၊
ဇေရရတ်အရပ် ဗက်ရှိတ္တာမြို့သို့၎င်း၊ တဗ္ဗတ်မြို့နားမှာ အာဗေလမဟောလမြို့နာသို့၎င်းပြေးကြ၏။
၂၃ဣသရေလလူတို့သည် နဿလိခရိုင်၊ အာရှာခရိုင်၊ မနာရှေခရိုင်အရပ်ရပ်ထဲက စုလာ၍၊ မိဒျန်လူတို့ကို
လိုက်ကြ၏။ ၂၄ဂိဒေါင်သည်လည်း၊ တမန်တို့ကို ဖေရိမ်တောင် တရှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည်
မိဒျန်လူတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဗက်ဗာရရွာတိုင်အောင် သူတို့အရင်ဆောက်နေကြလော့ဟု
မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ ဖေရိမ်လူအပေါင်းတို့သည် စုဝေး၍၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဗက်ဗာရရွာတိုင်အောင်
စောင့်နေကြ၏။ ၂၅မိဒျန်ဗိုလ်ချုပ် နှစ်ယောက်၊ ဩရဘနှင့် ဇေဘကိုဖမ်းဆီး၍ ဩရဘကို
ဩရဘကျောက်ပေါ်၌၎င်း၊ ဇေဘကို ဇေဘစပျစ်သီးနယ်ရာ တန်ဆာ၌၎င်း သတ်ပြီးမှ၊ မိဒျန်လူတို့ကို
လိုက်သဖြင့်၊ ဩရဘ၏ ဦးခေါင်းနှင့် ဇေဘ၏ ဦးခေါင်းတို့ကို ယော်ဒန်မြစ် တဘက်၊ ဂိဒေါင်ထံသို့
ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၈

၁ဖေရိမ်လူတို့က၊ သင်သည်မိဒျန်လူတို့ကိုတိုက်သွားသောအခါ၊ ငါတို့ကိုမခေါ်ဘဲ ငါတို့၌အဘယ်သို့ပြု
သနည်းဟု ကျပ်ကျပ်အပြစ်တင်ကြ၏။ ၂ဂိဒေါင်ကလည်း၊ သင်တို့ပြုသကဲ့သို့ ငါသည်အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်း။
အဗျေဇာစပျစ်သီးသိမ်းခြင်းထက် ဖေရိမ်လိုက်ကောက်ခြင်းသည် သာ၍ ကောင်းသည်မဟုတ်လော့။
၃ဘုရားသခင် သည် မိဒျန်ဗိုလ်ချုပ်ဩရဘနှင့် ဇေဘတို့ကိုသင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူပြီ။ သင်တို့ပြုသကဲ့သို့
ငါသည်အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်းဟု ပြန်ပြောသောစကားကို သူတို့သည် ကြားသောအခါ၊ စိတ်ပြေကြ၏။

၄ဂိဒေါင်သည် ယော်ဒန်မြစ်သို့ရောက်သောခါ၊ သူ၌ရှိသော သူသုံးရာတို့သည် ပင်ပန်းလျက်နှင့် ကူး၍
လိုက်ကြ၏။ ၅သုကုတ်မြို့သားတို့အားလည်း၊ ငါ့နောက်လိုက်သောသူတို့အား မုန့်ကိုပေးကြပါလော့။
သူတို့သည် ပင်ပန်းကြပြီ။ ငါသည် မိဒျန်မင်းကြီး ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နကို ယခုလိုက်ရှာပါ၏ဟု
တောင်းသော်လည်း၊ ၆သုကုတ်မင်း တို့ကလည်း ငါတို့သည်သင့်အမှုထမ်းတို့အား
မုန့်ကိုပေးရမည်အကြောင်း၊ ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နသည် သင့်လက်၌ ရှိသလောဟု ပြန်ပြောကြ၏။
၇ဂိဒေါင်ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နတို့ကို ငါ့လက်၌ အပ်တော်မူသောခါ၊
သင်တို့ကျောကွဲအောင် တောဆူးပင်အမျိုးမျိုးနှင့် ငါရိုက်မည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ၈ထိုအရပ်က
ပေနွေလမြို့သို့သွား၍၊ သူတို့အား ထိုနည်းတူတောင်းသော်လည်း၊ သုကုတ်မြို့သားတို့
ပြန်ပြောသည်နည်းတူ၊ ပေနွေလမြို့သားတို့သည် ပြန်ပြောကြ၏။ ၉ဂိဒေါင်ကလည်း၊ ငါသည်တဖန်
ငြိမ်ဝပ်စွာလာသောအခါ ဤရဲတိုက်ကို ဖြိုဖျက်မည်ဟု သူတို့အားဆို၏။

၁၀ထိုအခါ ထားကိုင်သောလူတသိန်းနှစ်သောင်း သေသောကြောင့်၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်သားအပေါင်း
တို့တွင် ကျန်ကြွင်းသောလူ တသောင်းငါးထောင်ခန့်မျှသာပါလျက်၊ ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နတို့သည်
ကာကော်မြို့၌ ရှိကြ၏။ ၁၁ဂိဒေါင်သည်နောဗာမြို့၊ ယုဗေဟာမြို့အရှေ့၊ တဲ၌နေသူတို့လမ်းဖြင့် ချီသွား၍၊
မစိုးရိမ်ဘဲနေသောမိဒျန်တပ် လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ၁၂မိဒျန်မင်းကြီးဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နပြေးသောအခါ၊ ဂိဒေါင်သည်
လိုက်၍ တပ်ကိုဖျက်လေ၏။ ၁၃ယောရှသားဂိဒေါင်သည် နေမထွက်မှီစစ်တိုက်ရာမှ ပြန်လာ၍၊
၁၄သုကုတ်မြို့သား လုလင်တယောက်ကို ဘမ်းမိ၍ မေးစစ်လျှင်၊ ထိုသူသည် သုကုတ်မြို့အရာရှိ၊
အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ဆယ် ခုနစ်ယောက်တို့၏ အမည်အသီးအသီးတို့ကိုပြောလေ၏။ ၁၅ဂိဒေါင်သည်လည်း၊
သုကုတ်မြို့သားတို့ရှိရာသို့လာ၍၊ သင်တို့က ပင်ပန်းသော သင့်အမှုထမ်းထမ်းတို့အား ငါတို့သည်
မုန့်ကိုပေးရမည်အကြောင်း၊ ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နသည် သင့်လက်၌ ရှိသလောဟု ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့၍
သင်တို့ပြောသောဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နကို ကြည့်ကြလောဟု ဆိုလျက်၊ ၁၆ထိုမြို့၌အသက်ကြီးသူတို့ကိုခေါ်၍၊

တောဆူးပင်အမျိုးမျိုးနှင့် သုကုတ်မြို့သားတို့ကို ဆုံးမလေ၏။ ၁၇ပေနွေလမြို့ ရဲတိုက်ကိုလည်း၊
ဖြိုဖျက်၍မြို့သားတို့ကို ကွက်မျက်လေ၏။ ၁၈ထိုအခါ ဇေဗာဟနှင့် ဇာလမုန္နတို့အား တာဗော်မြို့မှာ
သင်တို့သတ်ခဲ့သော သူတို့သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်းဟု မေးမြန်းသော်၊ ထိုသူတို့က၊
ကိုယ်တော်ဖြစ် သကဲ့သို့သူတို့ရှိသမျှသည်ဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်သား၏ အဆင်းအရောင်းနှင့် ပြည့်စုံကြပါ၏ဟု
ပြန်ပြောသော်၊ ၁၉ဂိဒေါင်က၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့အမိ၏သား၊ ငါ့ညီဖြစ်ပါသည်တကား၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်
တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် သူတို့ကို အသက်ချမ်းသာပေးမိလျှင်၊ သင်တို့ကို ငါမသတ်ဘဲ
နေလိမ့်မည်။ ၂၀မိမိသားဦးယေသာအား၊ ဤသူတို့ကို ထ၍သတ်လော့ဟုဆိုသော်လည်း၊
သားသည်အသက်အရွယ်ငယ် သောကြောင့်၊ ထားကိုမဆွဲမထုတ်ဘဲနေ၏။ ၂၁ဇေဗာဟနှင့်
ဇာလမုန္နတို့ကကိုယ်တော်တိုင်ထ၍ ငါတို့ကို လုပ်ကြံလော့။ လူဖြစ်သကဲ့သို့ သူ့အစွမ်းသတ္တိဖြစ်တတ်
သည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဂိဒေါင်သည်ထ၍ ဇေဗာဟနှင့် ဇာလမုန္နကိုသတ်သဖြင့်၊ သူတို့ကုလားအုပ်၏
လည်ပင်း၌ဆင်သော တန်ဆာတို့ကိုချွတ်ယူလေ၏။

၂၂ထိုအခါ ဣသရေလလူတို့က ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့ကို မိဒျန်လူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သော
ကြောင့်၊ သားစဉ်မြေးဆက်နှင့် တကွ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးတော်မူပါဟု၊ ဂိဒေါင်အားလျှောက်ဆိုကြသော်၊
၂၃ဂိဒေါင်က၊ ငါသည်သင်တို့ကို မအုပ်စိုးရ။ ငါ့သားလည်း မအုပ်စိုးရ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို
အုပ်စိုးတော်မူရ၏ဟူ၍၎င်း၊ ၂၄သို့ရာတွင် သင်တို့ရှိသမျှသည် လုယူ၍ရသော နားတောင်းတို့ကို ပေးပါမည်
အကြောင်း၊ ငါတောင်းချင်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ဆိုလေ၏။ ရန်သူတို့သည် ဣရှမေလအမျိုးဖြစ်၍ ရွှေနားတောင်းကို
ဆင်တတ်ကြသတည်း။ ၂၅သူတို့ကလည်း စင်စစ်ပေးပါမည်ဟု ဆိုလျက်၊ စောင်ကိုခင်းလျက်
လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့လုယူ၍ရသော နားတောင်းများကို ချထားကြ၏။
၂၆ဂိဒေါင်တောင်းသောရွှေနားတောင်းများအချိန်ကား၊ အခွက်တဆယ်ခုနစ်ပိသာ ရှိ၏။ ထိုမှပါး၊
မိဒျန်မင်းကြီးဝတ်ဆင်သောတန်ဆာ၊ လည်ဆွဲ၊ နီမောင်းသောအဝတ်၊ ကုလားအုပ်လည်ကြိုးများကို ရသေး၏။
၂၇ထိုတန်ဆာတို့နှင့် ဂိဒေါင်သည် သင်တိုင်းတော်ကိုလုပ်၍ မိမိနေရာဩဖရမြို့မှာ ထားသဖြင့်၊
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ထိုသင်တိုင်းတော်နှင့် မှားယွင်းလျက် သွားတတ်ကြ၏။ ထိုအမှုသည်
ဂိဒေါင်နှင့် သူ၏အမျိုးပြစ်မှားရာအကြောင်းဖြစ်သတည်း။ ၂၈ထိုသို့ မိဒျန်အမျိုးသည် ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာ
ရှုံး၍ နောက်တဖန်အစိုးမရဘဲနေကြ၏။ ဂိဒေါင်လက်ထက်အနှစ်လေးဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံးငြိမ်းလေ၏။
၂၉ယောရှသား ယေရုဗ္ဗာလသည် မိမိအိမ်သို့သွား၍နေသတည်း။

၃၀ဂိဒေါင်သည် မယား၍ ကိုယ်ရသောသားခုနစ်ဆယ်ရှိ၏။ ၃၁ရှေခင်မြို့၌နေသောမယားငယ်သည်
သားယောက်ျားကိုဘွားမြင်၍၊ ထိုသားကို အဘိမလက်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ၃၂ယောရှအသား ဂိဒေါင်သည်
အသက်ကြီးရင့်သော် အနိစ္စရောက်၍၊ အဗျေဇာသားနေရာ ဩဖိရမြို့မှာ၊
အဘယောရှသင်္ချိုင်း၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရလေ၏။ ၃၃ဂိဒေါင်သေသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ဖောက်ပြန်၍ ဗာလဘုရားတို့နှင့် မှားယွင်းသဖြင့်၊ ဗာလဗေရိတ်ကို ဘုရားအရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။
၃၄ပတ်ဝန်းကျင်ရန်သူလက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသော၊ မိမိတို့ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားကို မအောက်မေ့ဘဲ၊
၃၅ဂိဒေါင်တည်းဟူသော ယေရုဗ္ဗာလသည် ဣသရေလအမျိုး၌ပြုသမျှသော ကျေးဇူးနှင့်အညီ၊
သူ၏အမျိုး၌ကျေးဇူးတုံ့ ကိုပြန်၍ မပြုဘဲနေကြ၏။

၉

၁ယေရုဗ္ဗာလသား အဘိမလက်သည် ရှေခင်မြို့သို့သွား၍ ဦးရီးများ၊ အမိ၏အဆွေအမျိုးများအပေါင်း
တို့နှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊ ၂ယေရုဗ္ဗာလသား ခုနစ်ဆယ်တို့သည် သင်တို့ကို အုပ်စိုးကောင်းသလော။
ငါသည်သင်တို့၏ အရိုးအသား စစ်ဖြစ်ကြောင်းကို မမေ့ကြနှင့်ဟု ရှေခင်မြို့သားအပေါင်းတို့အား
ပြောရမည်အကြောင်းကို တိုင်ပင်လေ၏။ ၃ထိုစကားကိုဦးရီးတို့သည် ရှေခင်မြို့သားတို့အား အကုန်အစင်ပြန်

ပြော၍၊ သူတို့က၊ အဘိမလက်သည် ငါတို့ညီအစ်ကိုဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျက်၊ သူ့နောက်သို့လိုက်ချင်သော
စိတ်နူးညွတ်သဖြင့်၊ ၄ငွေခုနစ်ဆယ်ကို ဗာလဗေရိတ်အိမ်မှ ထုတ်၍ပေးလျှင်၊ အဘိမလက်သည်
လျှပ်ပေါ်သောသူတို့ကို ထိုငွေနှင့် ငှါး၍ အမှုကိုထမ်းစေ၏။ ၅တဖန် ဩဖရမြို့၌ရှိသော မိမိအဘအိမ်သို့သွား၍၊
မိမိညီအစ်ကို ယေရုဗ္ဗာလသားခုနစ်ဆယ်တို့ကို ကျောက်တခုပေါ်မှာသတ်လေ၏။ သို့ရာတွင်၊
ယေရုဗ္ဗာလသား အငယ်ဆုံး ယောသံသည် ပုန်းရှောင်၍ နေသောကြောင့်ကျန်ရစ်သတည်း။
၆ရှေခင်မြို့သားအပေါင်းတို့နှင့် မိလ္လောအဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ရှေခင်မြို့တွင်ရှိသောအထိန်းအမှတ်
သပိတ်ပင်အနားမှာ စည်းဝေး၍၊ အဘိမလက်ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားကြ၏။

၇ထိုအမှုကို ယောသံသည် ကြားသိသောအခါ၊ ဂေရဇိမ်တောင်သို့သွား၍၊ တောင်ပေါ်မှာရပ်လျက်
အသံကို လွှင့်၍ကြွေးကြော်လေသည်မှာ၊ အိုရှေခင်မြို့သားတို့၊ သင်တို့စကားကို ဘုရားသခင်နားထောင်
တော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ၈သစ်ပင်တို့သည် မိမိတို့ကို အုပ်စိုးရသော
ရှင်ဘုရင်ကိုခန့်ထားလျက် ဘိသိက်ပေးခြင်းငှါ၊ ထွက်သွား၍ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်စိုးတော်မူပါဟု
သံလွင်ပင်အား လျှောက်ကြလျှင်၊ ၉သံလွင်ပင်က၊ ဘုရားအသရေ၊ လူအသရေကိုပြုစုရာ၊ ငါ့အဆီအပြားကို
ငါသည်စွန့်၍၊ သစ်ပင်တို့အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လောဟု ဆို၏။ ၁၀တဖန် သင်္ဘောသဖန်းပင်အား၊
ကိုယ်တော်ကြွ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု သစ်ပင်တို့သည် လျှောက်ကြလျှင်၊
၁၁သင်္ဘောသဖန်းပင်က၊ ငါ၌ချိုသော အရသာနှင့် ကောင်းသောအသီးကို ငါသည်စွန့်၍ သစ်ပင်တို့အပေါ်မှာ
လွှမ်းမိုးရမည်လောဟု ဆို၏။ ၁၂တဖန် စပျစ်ပင်အား ကိုယ်တော်ကြွ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု
သစ်ပင်တို့သည် လျှောက်ကြလျှင်၊ ၁၃စပျစ်ပင်က၊ ဘုရား၏စိတ်နှင့် လူ၏စိတ်ကို ရွှင်လန်းစေသော
ငါ့စပျစ်ရည်ကို ငါသည် စွန့်၍ သစ်ပင်တို့အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လောဟု ဆို၏။ ၁၄တဖန်ဆူးလေပင်အား
ကိုယ်တော်ကြွ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု သစ်ပင်အပေါင်းတို့သည် လျှောက်ကြလျှင်၊
၁၅ဆူးလေပင်က၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို သင်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ခန့်ထား၍၊
ဧကန်အမှန်ဘိသိက်ပေးလိုလျှင်၊ လာကြ၊ ငါ့အရိပ် ကိုခိုလှုံကြ။ သို့မဟုတ် ဆူးလေပင်ထဲကမီးထွက်၍
လေဗနုန်အာရဇ်ပင်တို့ကို လောင်လိမ့်မည်ဟု သစ်ပင်တို့အား ပြန်ပြော၏။ ၁၆ယခုမှာ သင်တို့သည်
အဘိမလက်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသောအားဖြင့် သစ္စာတရားကို စောင့်၍၊ ယေရုဗ္ဗာလနှင့်
သူ၏အမျိုးအနွယ်အား ကောင်းမွန်စွာပြုကြပြီလော။ ယေရုဗ္ဗာလသည်ကျေးဇူးပြု၍ ခံထိုက်သည်
အတိုင်းကျေးဇူး ဆပ်ကြပြီလော။ ၁၇ငါ့အဘသည် သင်တို့အဘို့ စစ်တိုက်၍ ကိုယ်အသက်ကို စွန့်စားလျက်၊
သင်တို့ကိုမိဒျန်အမျိုးလက်မှ ကယ်နှုတ်လေပြီ။ ၁၈သင်တို့သည် ငါ့အဘ၏ အဆွေအမျိုးတဘက်၌ ယနေ့ထ၍
သူ၏သားခုနစ်ဆယ်တို့ကို ကျောက်တခုပေါ်မှာသတ်ပြီးလျှင်၊ သူ၏ကျွန်မတွင်
မြင်သောသားအဘိမလက်သည် သင်တို့ညီအစ်ကိုဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကိုရှေခင်မြို့သားတို့၏
ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားကြပြီတကား။ ၁၉ယခုမှာ သင်တို့သည် ယေရုဗ္ဗာလနှင့်
သူ၏အမျိုးအနွယ်အားသစ္စာတရားအတိုင်း ယနေ့ပြုပြီးလျှင်၊ အဘိမလက်ကို အမှီပြု၍၊ ဝမ်းမြောက်
ကြလော့။ အဘိမလက်သည်လည်း သင်တို့ကိုအမှီပြု၍၊ ဝမ်းမြောက်ပါစေ။ ၂၀သို့မဟုတ်လျှင်
အဘိမလက်ထဲက မီးထွက်၍၊ ရှေခင်မြို့သားနှင့် မိလ္လောအဆွေအမျိုးကိုလောင်ပါစေ။ ရှေခင်မြို့သားနှင့်
မိလ္လောအဆွေအမျိုးထဲက၊ မီးထွက်၍၊ အဘိမလက်ကိုလောင်ပါစေဟု ကြွေးကြော်ပြီးမှ၊ ၂၁အလျှင်အမြန်ပြေး၍
အစ်ကို အဘိမလက်ကိုကြောက် သောကြောင့်၊ ဗေရမြို့သို့သွား၍ နေလေ၏။

၂၂အဘိမလက်သည် ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး၍ သုံးနှစ်စေ့သောအခါ၊ ၂၃ဘုရားသခင်သည်
အဘိမလက် နှင့်ရှေခင်မြို့သားစပ်ကြားမှာ ဆိုးသောဝိညာဉ်ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ရှေခင်မြို့သားတို့သည်
အဘိမလက်၏ သစ္စာကိုဖျက်ကြ၏။ ၂၄အကြောင်းမူကား၊ ယေရုဗ္ဗာလ၏သား ခုနစ်ဆယ်တို့၌
ကြမ်းတမ်းစွာပြု၍ သတ်မိသောအပြစ် သည်သူတို့ကို သတ်သော သူတို့ညီအစ်ကို

အဘိမလက်အပေါ်သို့၎င်း၊ ညီအစ်ကိုများကို သတ်သောအမှု၌ ဝိုင်း၍လက်ခံသော
ရှေခင်မြို့သားတို့အပေါ်သို့၎င်း ရောက်ရမည်အကြောင်းတည်း။ ၂၅ရှေခင် မြို့သားတို့သည် အဘိမလက်ကို
ချောင်းမြောင်းစေခြင်းငှါ၊ လူတို့ကိုတောင်ထိပ်ပေါ်မှာထား၍၊ ထိုသူတို့သည် ခရီးသွားသော အပေါင်းတို့၏
ဥစ္စာကိုလုယူကြ၏။ ထိုသိတင်းကိုလည်း၊ အဘိမလက်သည်ကြား၏။ ၂၆ဧဗက်၏သား ဂါလသည်
မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ၊ ရှေခင်မြို့ဘက်သို့ဝင်၍ ရှေခင်မြို့သားတို့သည် သူ့ကိုကိုးစားကြ၏။
၂၇ဥယျာဉ်၌လည်လျက်၊စပျစ်သီးကိုသိမ်းယူလျက် ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ မိမိတို့ဘုရား၏ ကျောင်းသို့သွား၍
အဘိမလက်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။ ၂၈ဧဗက်၏သား ဂါလကလည်း၊ ငါတို့သည်အဘိမလက်အမှုကို စောင့်ရမည်
အကြောင်း၊ အဘိမလက်ကား အဘယ်သူနည်း၊ ရှေခင်ကားအဘယ်သူနည်း။ အဘိမလက်သည်
ယေရုဗ္ဗာလသား မဟုတ်လော့။ ဇေဗုလသည် သူ၏အမှုထမ်းမဟုတ်လော့။ ရှေခင်အဘဟာမော်လူတို့၏
အမှုကိုထမ်းကြလော့။ အဘိမလက်အမှုကို အဘယ်ကြောင့်ထမ်းရမည်နည်း။ ၂၉ဤလူတို့သည် ငါ့လက်သို့
ရောက်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အဘိမလက်ကို ငါပယ်မည်ဟူ၍၎င်း၊ အဘိမလက်အား သင်၏ဗိုလ်ခြေများကို
ပြင်ဆင်၍ လက်တော့ဟူ၍၎င်း၊ ဆို၏။ ၃၀ဧဗက်၏သား ဂါလစကားကို မြို့အုပ်ဇေဗုလကြားသောအခါ၊
အမျက်ထွက်၍၊ ၃၁ပရိယာယ်အားဖြင့်အဘိမလတ်ထံသို့ စေလွှတ်လျက်၊ ဧဗက်၏သား ဂါလသည်
မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့် အတူ ရှေခင်မြို့ကိုကိုယ်တော်တဘက်၌မြို့ကိုပြင်ဆင် ကြပါ၏။ ၃၂သို့ဖြစ်၍၊ ညဥ့်အခါ
ကိုယ်တော်သည် ပါသောသူတို့နှင့် တကွထ၍၊ တော၌ချောင်းမြောင်းလျက်နေတော် မူပါ။
၃၃နံနက်စောစောနေထွက်စကထ၍ မြို့ကိုတိုက်တော်မူပါ။ ဂါလသည်သူ၌ပါသော လူတို့နှင့်
တကွဆီး၍ကြိုသော အခါ၊ အဆင်သင့်သည် အတိုင်းပြုတော်မူပါဟု ကြားလျှောက်ကြလေ၏။
၃၄အဘိမလက်သည် သူ၌ပါသမျှသောလူတို့နှင့်တကွ ညဥ့်အခါထ၍ တပ်လေးတပ်ခွဲပြီးလျှင်၊
ရှေခင်မြို့ကို ချောင်းမြောင်လျက်နေကြ၏။ ၃၅ဧဗက်သား ဂါလသည် ထွက်၍မြို့တံခါးဝ၌ ရပ်လျှင်၊
အဘိမလက်သည် မိမိ၌ပါသောသူတို့နှင့် တကွချောင်းမြောင်းရာမှထကြ၏။ ၃၆ဂါလသည် ထိုသူတို့ကိုမြင်လျှင်
တောင်ပေါ်မှလူများ ဆင်းလာကြသည်ဟု၊ ဇေဗုလအားဆိုသော် ဇေဗုလက တောင်အရိပ်သည်
လူကဲ့သို့ထင်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၃၇တဖန် ဂါလက၊ ကြည့်ပါ။ လူအချို့တို့သည်
တောင်ရိုးပေါ်မှဆင်းလာကြ၏။ အချို့တို့သည် မောနေနိမ်သပိတ်တောလမ်း ဖြင့်လာကြ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊
၃၈ဇေဗုလက၊ ငါတို့သည် အဘိမလက်အမှုကို ထမ်းရမည်အကြောင်း၊ အဘိမလက်သည် အဘယ်သူနည်းဟု
သင်ဆိုသောနှုတ်သည် ယခုအဘယ်မှာရှိသနည်း။ ထိုလူတို့သည် သင်မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူမဟုတ်လော။
ထွက်၍ သူတို့စစ်တိုက်ပါလော့ဟု ဆိုသော်၊ ၃၉ဂါလသည် ရှေခင်မြို့သား တို့ရှေ့မှာ ထွက်၍
အဘိမလက်ကိုတိုက်လေ၏။ ၄၀အဘိမလက်လိုက်၍ ဂါလပြေးသဖြင့် များသောသူတို့သည်
မြို့တံခါးဝတိုင်အောင် အထိအခိုက်ခံလျက် လဲ၍သေကြ၏။ ၄၁အဘိမလက်သည် အရုမမြို့မှာ နေ၍
ဇေဗုလသည် ဂါလနှင့် သူညီအစ်ကိုတို့ကို ရှေခင်မြို့၌မနေစေခြင်းငှါ၊ နှင်ထုတ်လေ၏။
၄၂နက်ဖြန်နေ့၌လူများတို့သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက်မည်အကြောင်းကို အဘိမလက်သည် ကြားလျှင်၊
၄၃မိမိလူတို့ကို သုံးစုခွဲ၍၊ တော၌ချောင်းမြောင်းလျက်နေသဖြင့်၊မြို့သားတို့သည် ထွက်လာကြသောအခါ၊
ထ၍လုပ်ကြလေ၏။ ၄၄အဘိမလက်သည် မိမိလူတစုနှင့် မြို့တံခါးဝသို့ ပြေးတတ်၍စောင့်နေ၏။
အခြားသောလူနှစ်စုတို့သည် တော၌ရှိသော လူတို့ဆီသို့ပြေး၍ သတ်ကြ၏။ ၄၅အဘိမလက်သည်
တနေ့လုံးမြို့ကို တိုက်၍ရသောအခါ၊ မြို့၌တွေ့သောသူတို့ကို သတ်ပြီးလျှင်၊ မြို့ရိုးကိုဖြိုဖျက်၍၊
မြို့ရာကိုဆားနှင့်ကြဲဖျက်လေ၏။
၄၆ထိုသိတင်းကို ရှေခင်ရဲတိုက်သားအပေါင်းတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဗေရိတ်ဘုရား၏ ကျောင်း၌
ခိုင်ခံ့သော အခန်းထဲမှာ စုဝေးကြ၏။ ၄၇ရှေခင်ရဲတိုက်သားအပေါင်းတို့သည် စုဝေးကြောင်းကို
အဘိမလက်သည် ကြားလတ်သော်၊ ၄၈ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ ပါသောသူအပေါင်းတို့သည်

ဇလမုန်တောင်သို့သွားပြီးလျှင်၊ အဘိမလက်သည် ပုဆိန်နှင့် သစ်ခက်ကိုခုတ်၍၊ မိမိပခုံးပေါ်မှာ
တင်ထမ်းလျက်၊ ငါပြုသည်ကို သင်တို့မြင်သည် အတိုင်း၊ အလျှင်အမြန်ပြုကြလော့ဟု လိုက်သောသူ တို့အား
ဆိုလျှင်၊ ၄၉သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် ထိုအတူ အသီးအသီးသစ်ခက်တို့ကိုခုတ်၍ အဘိမလက်နောက်သို့
လိုက်လျက် ခိုင်ခံ့သောအခန်းကို မီးရှို့ကြ၏။ ထိုသို့ ရှေခင်ရဲတိုက်သားအပေါင်းတို့နှင့် အတူ၊ တထောင်သော
ယောကျ်ားမိန်းမတို့သည် သေကြကုန်၏။

၅၀ထိုနောက်မှ အဘိမလက်သည် သေဗက်မြို့သို့ သွား၍ တပ်ချပြီးလျှင် တိုက်ယူလေ၏။
၅၁သို့ရာတွင် မြို့ထဲမှာ ခိုင်ခံ့သော ရဲတိုက်တခုရှိ၍ မြို့သားယောကျ်ားမိန်းမအပေါင်းတို့သည် ထိုရဲတိုက်ထဲသို့
ပြေးဝင်ကြ၏။ တံခါးကိုလည်းပိတ်ထား၍၊ ရဲတိုက်အပေါ်သို့တတ်ကြ၏။ ၅၂အဘိမလက်သည် ရဲတိုက်ကိုလာ၍
တိုက်လျက်၊ ရဲတိုက်တံခါးကို မီးရှို့ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်သောအခါ၊ ၅၃မိန်းမတယောက်သည်
ကြိတ်ဆုံကျောက်တဖဲ့ကို အဘိမလက် ခေါင်းပေါ်သို့ ပစ်ချ၍၊ ဦးခေါင်းခွံပေါက်ကွဲလေ၏။ ၅၄သူသည်
လက်နက်ကိုင်လုလင်ကို အလျှင်အမြန်ခေါ်၍၊ မိန်းမသည် အဘိမလက်ကိုသတ်သည်ဟု
ပြောစရာမရှိစေခြင်းငှါ၊ သင့်ထားကိုထုတ်၍၊ ငါ့ကိုသတ်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ လုလင်သည် ထိုး၍
အဘိမလက်သေလေ၏။ ၅၅အဘိမလက်သေကြောင်းကို ဣသရေလလူတို့ သည် သိမြင်လျှင်
အသီးအသီးမိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ၅၆ထိုသို့အဘိမလက်သည် မိမိညီအစ်ကို ခုနစ်ဆယ်တို့ကို
သတ်၍ ပြုမိသောဒုစရိုက်အမှုကို ဘုရားသခင်ဆပ်ပေးတော်မူ၏။ ၅၇ရှေခင်မြို့သား ပြုသော
ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုလည်း သူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ ဘုရားသခင်ရောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ ယေရုဗ္ဗာလသား
ယောသံကျိန်သော စကားအတိုင်း၊ သူတို့သည် ခံရကြ၏။

၁၀

၁အဘိမလက် လက်ထက်နောက်မှ၊ ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်သော သူဣသခါအမျိုး၊
ဒေါဒေါသား ဖုဝါ၏သား တောလသည် ပေါ်ထွန်း၍၊ ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်၊ ရှမိရမြို့မှာ နေလေ၏။ ၂ထိုသူသည်
ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ပတ်လုံး အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍၊ ရှမိရမြို့မှာ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၃ထိုသူလက်ထက်နောက်မှ၊ ဂိလဒ်ပြည်သား ယာဣရသည် ပေါ်ထွန်း၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို
အနှစ်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ပတ်လုံးအုပ်စိုး၏။ ၄ထိုမင်း၌ကား၊ သားသုံးဆယ်ရှိ၍၊ သူတို့သည်
မြည်းသငယ်သုံးဆယ်တို့ ကိုစီးလျက် ဂိလဒ်ပြည်၌ ယာဝုတ်ယာဣရအမည်ဖြင့် ယနေ့တိုင်အောင်
ခေါ်ဝေါ်သော မြို့သုံးဆယ်တို့ကို ကံကျွေးပြု ကြ၏။ ၅ယာဣယသေ၍ ကာမုန်မြို့မှာ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၆တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဗာလဘုရား၊
အာရှတရပ် ဘုရား၊ ရှုရိဘုရား၊ ဇိဒုန်ဘုရား၊ မောဘဘုရား၊ အမ္မုန်ဘုရား၊ ဖိလိတ္တိဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြု၍၊
ထာဝရဘုရားကို ဝတ်မပြုစွန့်ထားကြ၏။ ၇ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို အမျက်ထွက်၍၊
ဖိလိတ္တိလူတို့၌ ၎င်း၊ အမ္မုန်အမျိုး သားတို့၌၎င်း၊ ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊ ၈ယော်ဒန်မြစ်တဘက်
အာမောရိလူနေရာ ဂိလဒ်ပြည်၌နေသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ထိုနှစ်မှစ၍၊
တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး ညှဉ်းဆဲကြ၏။ ၉အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် လည်း၊ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ယုဒအမျိုး၊
ဗယ်္ယာမိန်အမျိုး၊ ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့ကို တိုက်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည်
ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။

၁၀ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားပါပြီ။
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို စွန့်၍၊ ဗာလဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုမိပါပြီဟု ထာဝရဘုရားအားဟစ်ကြော်ကြ၏။
၁၁ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါသည်သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုလူ၊ အာမောရိ၊ အမ္မုန်လူ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ
ကယ်နှုတ်သည် မဟုတ်လော။ ၁၂ဇိဒုန်လူ၊ အာမလက်လူ၊ မောနိလူတို့ ညှဉ်းဆဲသောအခါ၌လည်း၊
သင်တို့သည် ငါ့ကိုဟစ်ကြော်၍၊ သူတို့လက်မှ ငါကယ်နှုတ်၏။ ၁၃သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍

အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုသောကြောင့် နောက်တဖန် ငါမကယ်နှုတ်၊ သင်တို့ရွေးယူသော
ဘုရားတို့ကို သွား၍ ဟစ်ကြော်ကြလော့။ အမှုရောက်သော ယခုကာလ၌ သူတို့သည် ကယ်နှုတ်ကြစေဟု
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၅ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ပြစ်မှားပါပြီ။ စိတ်တော်ရှိသည် အတိုင်းအကျွန်ုပ်တို့၌ ပြုတော်မူပါ။
ယခုတကြိမ်သာကယ်နှုတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား
တောင်းလျှောက်လျက်၊ ၁၆တပါးအမျိုးသားကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့ကိုပယ်၍ ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုကြ၏။
ထိုအခါထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးခံရသော ဒုက္ခဆင်းရဲကြောင့် ကြင်နာသောစိတ်နှလုံးရှိတော်မူ၏။
၁၇အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် စည်းဝေး၍ ဂိလဒ်ပြည်၌ တပ်ချကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
စည်းဝေး၍၊ မိဇပါမြို့မှာတပ်ချကြ၏။ ၁၈ဂိလဒ်ပြည်သား မင်းများတို့အား အကြင်သူသည်
အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို အဦးတိုက်၏။ ထိုသူသည် ဂိလဒ်ပြည်သားအပေါင်းတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်စေဟု
တိုင်ပင်စီရင်ကြ၏။

၁၁

၁ဂိလဒ်အမျိုးသားယေဖသသည် ခွန်အားကြီးသောသူရဲဖြစ်၏။ သူ့အဘကား ဂိလဒ်၊ သူ့အမိကား
ပြည်တန်ဆာဖြစ်၏။ ၂ဂိလဒ်၏မယား ဘွားမြင်သောသားတို့သည် ကြီးသောအခါ၊
သင်သည်အခြားတပါးသော မိန်းမ၏။ သားဖြစ်သောကြောင့်၊ ငါတို့အဆွေအမျိုးနှင့် အတူ၊ အမွေမခံရဟု
ယေဖသကိုဆို၍ နှင်ထုတ်လေ၏။ ၃ထိုအခါ ယေဖသသည် ညီတို့ဆီမှထွက်သွား၍ တောဘပြည်၌နေသဖြင့်၊
လျှပ်ပေါ်သောသူတို့သည် သူ့ထံမှာ စည်းဝေး၍ သူ့နောက်၌လိုက်ကြ၏။ ၄နောက်တဖန်
အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်ကြ၏။ ၅ထိုသို့အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်
ဣသရေလအမျိုးကိုစစ်တိုက်သောအခါ၊ ဂိလဒ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့သည် ယေဖသကို တောဘပြည်မှ
ခေါ်ခြင်းငှါသွား၍၊ ၆ငါတို့သည် အမ္မုန်လူတို့ကို စစ်တိုက်ရမည်အကြောင်း၊ လာ၍ငါတို့၏ ဗိုလ်ချုပ်မင်းလုပ်ပါဟု
မှာလိုက်သော်၊ ၇ယေဖသက၊ သင်တို့သသည် ငါ့ကိုမုန်း၍ ငါ့အဘအိမ်မှ နှင်ထုတ်သည်မဟုတ်လော့။
ယခုဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သောခါ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ထံသို့လာကြသနည်းဟု ဂိလဒ်ပြည်သား
အသက်ကြီးသူတို့အား ပြောဆို၏။ ၈ဂိလဒ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့ကလည်း၊ ထိုကြောင့်ငါတို့သည်
ယခုသင်ထံသို့ ပြန်လာပါ၏။ ငါတို့နှင့် အတူကြွ၍ အမ္မုန်လူတို့ကို စစ်တိုက်ပြီးလျှင်၊
ဂိလဒ်ပြည်သားအပေါင်းတို့၏ အထွဋ်လုပ်ပါဟု ယေဖသအား တောင်းပန်ပြန်သော်၊ ၉ယေဖသက၊
အမ္မုန်လူတို့ကိုစစ်တိုက်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုပြန်ပို့၍ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို
ငါ့ရှေ့မှာအပ်တော်မူလျှင်၊ ငါသည်သင်တို့အထွဋ်ဖြစ်ရသောအခွင့်ကို ပေးမည် လောဟု ဂိလဒ်ပြည်သား
အသက်ကြီးသူတို့အား မေးလေသော်၊ ၁၀ဂိလဒ်ပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့က၊ သင်ပြောသော စကားအတိုင်း
ငါတို့မပြုလျှင် ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်ငါတို့စပ်ကြား၌ သက်သေဖြစ်တော် မူပါစေသောဟု
ယေဖသအားပြန်ပြောကြ၏။ ၁၁ထိုအခါ ယေဖသသည် ဂိလဒ်ပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့နှင့်
သွား၍သူ့ကိုလူများတို့၏ အထွဋ်ဗိုလ်ချုပ်မင်းအရာ၌ခန့်ထားကြ၏။ ယေဖသသည်လည်း
ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို မိဇပါမြို့မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြန်ကြားလျှောက်ထား၏။
၁၂ထိုနောက်မှ ယေဖသည်၊ အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ထံတမန်ကို စေလွှတ်၍၊
သင်သည်ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်
သနည်း။ ငါ့နိုင်ငံ၌စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုရန်ပြုသနည်းဟု မေးသော်၊ ၁၃အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်က၊
ဣသရေလ အမျိုးသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှာ လာသောအခါ၊ ငါ့မြေကိုအာနုန်မြစ်မှစ၍ ယဗ္ဗုတ်ချောင်း၊
ယော်ဒန်မြစ်တိုင်အောင် လု၍ ယူသောကြောင့် ငါပြု၏။ ထိုမြေကို ယခုအတင့်အသင့်ပြန်ပေးပါဟု
ယေဖသ၏သံတမန်အား ပြန်ပြော၏။ ၁၄တဖန် ယေဖသသည် သံတမန်ကို အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့စေလွှတ်၍၊

၁၅ယေဖသ မှာလိုက်သည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသည် မောဘမြေ၊ အမ္မုန်မြေကိုလုယူသည်မဟုတ်။
၁၆ဣသရေလ အမျိုးသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှလာ၍ ဖဒိုပင်လယ်အနား၊ တော၌လှည့်လည်သဖြင့်
ကာဒေရှရွာသို့ရောက်သောအခါ၊ ၁၇ဧဒုံရှင်ဘုရင်ထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍ မင်းကြီးကို
လျှောက်သွားပါရစေဟု အခွင့်တောင်းသော်လည်း၊ ဧဒုံရှင်ဘုရင်သည် နားမထောင်။ ထိုနည်းတူ
မောဘရှင်ဘုရင်ထံ သို့စေလွှတ်၍၊ သူသည်လည်း အခွင့်မပေးသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသည်
ကာဒေရှရွာ၌နေရကြ၏။ ၁၈နောက်တဖန် တောကိုရှောက်လျက်၊ ဧဒုံပြည်နှင့်မောဘပြည်ကိုဝိုင်း၍
မောဘပြည်အရှေ့ဘက်သို့ ရောက်ပြီးမှ အာမုန်မြစ်တဘက်၌ တပ်ချကြ၏။ ထိုအခါ
မောဘပြည်နယ်အတွင်းသို့ မဝင်ကြ။ အာနုန်မြစ်သည် မောဘပြည် အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။ ၁၉တဖန်
ဣသရေလအမျိုးသည် အာမောရိအမျိုး ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်ထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊
ငါတို့နေရာသို့ ရောက်အံ့သောငှါ မင်းကြီးပြည်ကို ရှောက်သွားပါရစေဟု အခွင့်တောင်း သော်လည်း၊
၂၀ရှိဟုန်သည် ဣသရေလအမျိုးကိုမယုံ၊ မိမိပြည်ကို ရှောက်သွားစေခြင်းငှါ အခွင့်မပေးသည်သာမက၊
မိမိလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ယာဟတ်မြို့၌တပ်ချပြီးလျှင် ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်လေ၏။
၂၁ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ရှိဟုန်မင်းနှင့်တကွ သူ၏လူအပေါင်းတို့ကို
ဣသရေလအမျိုးလက်၌ အပ်တော်မူ၍ သူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထိုပြည်၌နေသော အာမောရိလူတို့၏
မြေတရှောက်လုံးသိမ်းယူကြ၏။ ၂၂အာမောရိပြည် နယ်မြေတရှောက်လုံးကို အာနုန်မြစ်မှစ၍
ယဗ္ဗုတ်ချောင်းတိုင်အောင်၎င်း၊ တောမှစ၍ယော်ဒန်မြစ် တိုင်အောင်၎င်း၊ သိမ်းယူကြ၏။
၂၃ထိုသို့ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အာမောရိလူတို့ကို ဣသရေလ အမျိုးရှေ့မှာ
သူတို့ပြည်ကို နှင်ထုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည်သိမ်းယူရမည်လော။ ၂၄သင်၏ဘုရား ခေမုရှအပိုင်ပေးသော
မြေကို သင်သိမ်းယူရသည်မဟုတ်လော။ ထိုအတူ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင်ထုတ် တော်မူသော
သူတို့၏မြေကို ငါတို့သည် သိမ်းယူရ၏။ ၂၅သင်သည် မောဘရှင်ဘုရင် ဇိပေါ်မင်း၏သား ဗာလက်ထက် သာ၍
မြတ်သလော။ သူသည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ရန်တွေ့ဘူးသလော။ စစ်တိုက်ဘူးသလော။ ၂၆ဣသရေလအမျိုး
သည် ဟေရှဘုန်မြို့ရွာတို့၌၎င်း၊ အာရော်မြို့ရွာတို့၌၎င်း၊ အာနုန်မြစ်နားမှာရှိသော မြို့ရွာအလုံးစုံတို့၌၎င်း
အနှစ်သုံးရာပတ်လုံးနေစဉ်တွင် အဘယ်ကြောင့်သင်တို့သည် မရပြန်သနည်း။ ၂၇သင့်ကို ငါမပြစ်မှား။
သင်သည်စစ်တိုင်၍ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲ၏။ ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီးလုပ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသား၊
အမ္မုန်အမျိုး သားတို့စပ်ကြားမှာ ယနေ့တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပါစေသောဟု မှာလိုက်လေ၏။
၂၈သို့သော်လည်း ယေဖသ မှာလိုက်သော စကားကိုအမ္မုန်ရှင်ဘုရင်သည် နားမထောင်ဘဲနေ၏။

၂၉ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ယေဖသအပေါ်မှာသက်ရောက်၍၊ သူသည်
ဂိလဒ်ပြည်မနာရှေပြည်ကို ရှောက်လျက်၊ ဂိလဒ်ပြည် မိဇပါမြို့ကို လွန်၍အမ္မုန်လူတို့ရှိရာသို့ ချီသွားလေ၏။
၃၀ယေဖသသည် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိထားလျက်၊ အကယ်၍
ကိုယ်တော်သည်အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို အကျွန်ုပ်လက်၌ အပ်တော်မူလျှင်၊ ၃၁အကျွန်ုပ်သည်
အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ရှိရာမှ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ကိုခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ၊
အကျွန်ုပ်အိမ်တံခါးဝမှ ထွက်လာသောသူမည်သည်ကိုထာဝရဘုရားအား အမှန်ဆက်သ၍၊
မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ပါမည်ဟု သစ္စာဂတိထားပြီးမှ ၃၂အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၍၊
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ယေဖသလက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ၃၃အာရော်မြို့မှစ၍၊
မိန္နိတ်မြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ အာဗေလခေရမိမ်မြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ မြို့နှစ်ဆယ်တို့ကို
ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သူတို့ကို တိုက်သတ်လေ၏။ ထိုသို့အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ရှုံးရကြ၏။

၃၄ယေဖသသည် မိဇပါမြို့ မိမိအိမ်သို့ရောက်လာသောအခါ၊ မိမိသမီးသည် ပတ်သာတီးလျက်၊
ကလျက်၊ ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ၊ ထွက်လာ၏။ သူသည် တစ်ယောက်တည်းသော သမီးဖြစ်၍သူ့မှတပါး
သားသမီးမရှိ။ ၃၅ယေဖသသည် သူ့ကိုမြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်၍၊ အိုငါ့သမီး၊ သင်သည်
ငါ့ကိုအလွန်နှိမ့်ချပြီတကား၊ ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်သူတယောက်ဖြစ်ပါပြီတကား။
ထာဝရဘုရားအားငါလျှောက်ထားပြီ။ နှုတ်ရသောအခွင့်မရှိဟု ဆိုသော်၊၃၆သမီးက၊ ခမည်းတော်သည်
ထာဝရဘုရားအားလျှောက်ထားလျှင်၊ လျှောက်ထားသည်အတိုင်း ကျွန်မ၌ပြုပါ။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် ခမည်းတော်၏ ရန်သူ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့၌ ခမည်းတော်၏ စိတ်ပြေစေခြင်း ငှါ၊
အပြစ်ပေးတော်မူပြီ။ ၃၇သို့ရာတွင် ကျွန်မသည် အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် တကွ တောင်ရိုးပေါ်မှာ လှည့်လည်၍၊
ကျွန်မ၏ အပျိုကညာဖြစ်ခြင်းကို ငိုကြွေးမြည်းတမ်းရမည်အကြောင်း၊ နှစ်လပတ်လုံး အလွတ်နေရပါစေဟု
အဘအား အခွင့်တောင်းသည်အတိုင်း၊ ၃၈အဘက၊ သွားလေတော့ဟု ဆိုလျက်၊ နှစ်လကိုခြိမ်းချက်၍၊
လွှတ်လိုက်လျှင်၊ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် သွား၍၊ တောင်းရိုးပေါ်မှာ မိမိအပျိုကညာ
ဖြစ်ခြင်းကိုငိုကြွေးမြည်းတမ်းလေ၏။ ၃၉နှစ်လစေ့ သောအခါ အဘထံသို့ပြန်လာ၍၊ အဘသည်
သစ္စာဂတိရှိသည်အတိုင်း ပြုလေ၏။ ထိုမိန်းမသည် ယောကျ်ားနှင့် မဆက်ဆံသောသူဖြစ်၏။ ၄၀ထိုနောက်မှ
ဣသရေလအမျိုးသမီးတို့သည်၊ ဂိလဒ်အမျိုးသား ယေဖသ၏သမီးကြောင့် တနှစ်တနှစ်လျှင် လေးရက်ပတ်လုံး
ငိုကြွေးမြည်းတမ်းခြင်းငှါ သွားရသောဣသရေလထုံးစံခလေ့ဖြစ်လေ၏။

၁၂

၁ဖေရိမ်အမျိုးသားတို့သည် စည်းဝေး၍ မြောက်သို့ချီသွားလျှင်၊ ယေဖသအားသင်သည်
ငါတို့ကိုမခေါ်ဘဲ၊ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို အဘယ်ကြောင့် တိုက်ခြင်းငှါ သွားသနည်း။
သင့်အိမ်ကိုသင့်အပေါ်မှာ မီးရှို့မည်ဟု ဆိုကြသော်၊ ၂ယေဖသက၊ ငါနှင့်ငါ၏လူတို့သည်
အမ္မုန်အမျိုးသားတို့နှင့် ကြီးသောအမှုရှိစဉ်အခါ၊ သင်တို့ကိုငါခေါ်သော်လည်း၊ သင်တို့သည်
အမ္မုန်လူတို့လက်မှ ငါ့ကိုမကယ်မနှုတ်ဘဲနေကြ၏။ ၃မကယ်မနှုတ် ကြောင်းကိုငါသည် သိမြင်သောအခါ၊
ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စားလျက် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါသွား၍ ထာဝရဘုရားသည်
သူတို့ကိုငါ့လက်၌ အပ်တော်မူ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုတိုက်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ယနေ့လာကြသနည်းဟု
ပြောဆိုပြီးလျှင်၊ ၄ဂိလဒ်ပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍ ဖေရိမ်အမျိုးကိုတိုက်ကြ၏။
ဖေရိမ်လူတို့က၊သင်တို့သည် ဖေရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးထဲက ထွက်ပြေး၍ အမျိုးမစစ်သောသူဖြစ်သည်ဟု
ဂိလဒ်ပြည်သား တို့ကိုကဲ့ရဲ့ဘူးသောကြောင့်၊ ဖေရိမ်လူတို့ကိုလုပ်ကြံကြ၏။ ၅ဂိလဒ်လူတို့သည်
ဖေရိမ်လူတို့ရှေ့မှာ ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာအရပ်တို့ကို ဆီးတား၍ ပြေးလွတ်သောဖေရိမ်လူက၊ ကူးပါရစေဟု
အခွင့်တောင်းသောအခါ၊ ဂိလဒ်လူတို့က၊ သင်သည် ဖေရိမ်အမျိုးသားဖြစ် သလောဟု မေးစစ်သော်၊
သူကမဟုတ်ပါဟုဆိုလျှင်၊ ၆သူတို့က၊ ရှိဗောလက်ဟူသောစကားကို ပြောတော့ဟုဆိုသော်၊ ဖေရိမ်လူသည်
ထိုစကားကိုပြီးအောင် မပြောတတ်ဘဲ သိဗောလက်ဟုပြော၏။ ထိုသို့ပြောသောသူကို ဘမ်းဆီး၍
ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာအရပ်၌ သတ်ကြ၏။ ထိုအခါ ဖေရိမ်အမျိုးသား လေးသောင်းနှစ်ထောင်သေကြ၏။
၇ဂိလဒ်ပြည်သား ယေဖသသည် ဣသရေလအမျိုးကို ခြောက်နှစ်အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍ ဂိလဒ်မြို့တမြို့၌
သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၈ယေဖသ နောက်မှ ဗက်လင်မြို့သား ဣဗဇန်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုး၏။ ၉ထိုမင်းသည်
သားသုံးဆယ်၊ သမီးသုံးဆယ်ရှိ၏။ သမီးများကို အခြားတပါးသို့စေလွှတ်၍ ချွေးမသုံးဆယ်ကို သိမ်းထား၏။
၁၀ဣဗဇန်သည် ဣသရေလအမျိုးကို ခုနစ်နှစ်အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍ဗက်လင်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။
၁၁ဣဗဇန်နောက်မှ ဇာဗုလုန်အမျိုးသား ဧလုန်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကို ဆယ်နှစ်အုပ်စိုး၏။
၁၂ထိုမင်းသေ၍ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ အာဇလုန်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။ ၁၃ဧလုန်နောက်မှ

ပိရသုန်မြို့နေဟိလေလ၏သား အာဗဒုန်သည်၊ ဣသရေလ အမျိုးကိုအုပ်စိုး၏။ ၁၄ထိုမင်းသည်
သားလေးဆယ်၊ မြေးသုံးဆယ်ရှိ၍ သားမြေးတို့သည် ခုနစ်ဆယ်သော မြည်းသငယ်တို့ကိုစီးကြ၏။
၁၅ပိရသုန်မြို့နေဟိလေလသား အာဗဒုန်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုရှစ်နှစ်အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍ ဖေရိမ်ခရိုင်၊
ပိရသုန်မြို့၊ အာမလက်တောင်ပေါ်မှာ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

၁၃

၁တဖန်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောကြောင့်၊
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး အပ်တော်မူ၏။ ၂ဒန်အမျိုး၊
ဇောရာမြို့သားမာနော်အမည်ရှိသောသူ တယောက်ရှိ၏။ သူ၏မယားသည် မြုံသောကြောင့် သားမဘွား။
၃ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထိုမိန်းမအား ကိုယ်ထင်ရှား၍၊ သင်သည်မြုံသောကြောင့်
သားမဘွား သော်လည်း၊ ယခုပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ၄သို့ဖြစ်၍ သတိပြုလော့။
စပျစ်ရည်ကို မသောက်နှင့်။ သေရည်သေရက်ကိုမသောက်နှင့်။ မစင်ကြယ်သောအစာကို မစားနှင့်။
၅အကြောင်းမူကား၊ ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဘွားမြင်လတံ့သောသားယောကျ်ားသည် ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကို မခံဘဲ၊
အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ဘုရားသခင်၏ နာဇရိလူ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ဣသရေလအမျိုးကို
ဖိလတ္တိလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်စပြုလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ ၆ထိုမိန်းမသည်လည်း ခင်ပွန်းထံသို့သွား၍
ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်မျက်နှာကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဘွယ် သောမျက်နှာရှိသော ဘုရားသခင်၏လူ
တယောက်သည် အကျွန်ုပ်ဆီသို့လာ၏။ အဘယ်ကလာသနည်းဟု အကျွန်ုပ်လည်းမမေး။ သူသည်လည်း
မိမိအမည်ကိုမပြော။ ၇သူကလည်း၊ သင်သည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်လိမ့်မည်။
စပျစ်ရည်ကို မသောက်နှင့်။ သေရည်သေရက်ကို မသောက်နှင်။ မစင်ကြယ်သော အစာကို မစားနှင့်။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူငယ်သည်အမိဝမ်းထဲမှစ၍ သေသောနေ့တိုင်အောင်ဘုရားသခင်၏
နာဇရိလူဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ်အားမိန့်မြွက်ကြောင်းကို ပြောဆိုလေ၏။

၈ထိုအခါ မာနော်က၊ အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘွားမြင်လတံ့သောသူငယ်၌
အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို ဘုရားသခင်၏ တမန်တော်သည် တဖန်လာ၍သွန်သင်စေတော်မူပါဟု
ထာဝရဘုရားအား တောင်းလျှောက်လေသော်၊ ၉ထာဝရဘုရားသည် မာနော်စကားကို နားထောင်တော်မူ၍၊
ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် လယ်လုပ်ရာ အရပ်၌ ထိုင်လျက်ရှိသော ထိုမိန်းမဆီသို့လာပြန်၏။
ထိုအခါခင်ပွန်းမာနော်မရှိ။ ၁၀မိန်းသည် မိမိခင်ပွန်းထံသို့ အလျင်အမြန်ပြေး၍၊ တနေ့ကလာသောသူသည်
ယခုလာ ရောက်ပြီဟုကြားပြောလျှင်၊ ၁၁မာနော်သည် ထ၍မယားနှင့်အတူ ထိုသူထံသို့သွားပြီလျှင်၊
သင်သည်ဤမိန်းမအား ပြောသောသူမှန်သလောဟု မေးသော်၊ မှန်သည်ဟုဆို၏။ ၁၂မာနော်ကလည်း၊
ကိုယ်တော်၏ စကားပြည့်စုံပါစေသော။ သူငယ်သည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။
သူ၌အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးသော်၊ ၁၃ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ ငါပြောသမျှကို
မိန်းမရှောင်ရမည်။ ၁၄စပျစ်ပင်မှ ဖြစ်သမျှကိုမစားရ။ စပျစ်ရည်မှစ၍ သေရည်သေရက်ကို မသောက်ရ။
မစင်ကြယ်သောအရာကိုမစားရ။ ငါမှာထားသမျှအတိုင်းစောင့်ရှောက်ရမည်ဟု မာနော်အားပြောဆို၏။

၁၅မာနော်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်အဘို့ ဆိတ်သငယ်ကို မပြင်ဆင်မှီတိုင်အောင်၊ ကိုယ်တော်ကို
ဆီးတားပါရစေဟု ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်အားဆိုလျှင်၊ ၁၆ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊
ငါ့ကိုဆီးတားသော်လည်း သင်၏စားစရာကိုငါမစား။ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်လိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားအား
ပူဇော်ရမည်ဟု မာနော်အားဆိုပြန်၏။ သူသည်ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်သည်ကို
မာနော်မသိသေး။ ၁၇မာနော်ကလည်း ကိုယ်တော်စကား ပြည့်စုံသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏အမည်ကား အဘယ်သို့နည်းဟု ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်အားမေးသော်၊ ၁၈ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်သောငါ့အမည်ကို

အဘယ်ကြောင့်မေးသနည်းဟု ဆို၏။ ၁၉မာနော်သည် ဆိတ်သငယ်နှင့် ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာကိုယူ၍
ကျောက်ပေါ်မှာထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လေ၏။ ထိုအခါ မာနော်လင်မယားတို့သည် ကြည့်၍
မြင်ရသောအံ့ဩဘွယ်ဟူမူကား၊ ၂၀မီးလျှံသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်က မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ တပ်စဉ်တွင်၊
ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ယဇ်ပလ္လင်မီးလျှံ၌ တတ်လေ၏။ မာနော်လင်မယားတို့သည်
ကြည့်၍မြင်လျှင် မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။ ၂၁ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်၊
မာနော်လင်မယားတို့အားတဖန် မပေါ်လာ။ ထိုအခါမာနော်သည် ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်သည်ကိုသိ၏။ ၂၂မာနော်ကလည်း၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုမြင်သောကြောင့်၊
ဆက်ဆက်သေတော့မည်ဟု မယားအားပြောသော်၊ ၂၃မယားက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုသတ်ခြင်းငှါ၊
အလိုတော်ရှိလျှင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ငါတို့လက်မှ ခံယူတော်မမူ။ ဤအချင်းအရာ
အလုံးစုံတို့ကိုလည်း ပြတော်မမူ။ ယခုအခါ၌ ဤသို့သောစကားကိုလည်း မိန့်တော်မမူဟု ပြန်ပြော၏။
၂၄ထိုမိန်းမသည် သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၍၊ ရှံဆုန်အမည်ဖြင့် မှည့်၏။ သူငယ်သည်ကြီးပွား၍
ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ၂၅ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဇောရာမြို့နှင့် ဧရှတောလ
မြို့စပ်ကြား၊ ဒန်အမျိုးတပ်၌ တခါတလေနှိုးဆော်စပြုတော်မူ၏။

၁၄

၁တရံရောအခါ၊ ရှံဆုန်သည်တိမနတ်မြို့သို့သွား၍၊ ထိုမြို့၌ ဖိလိတ္တိအမျိုးဖြစ်သော
မိန်းမတစ်ယောက်ကို မြင်လျှင်၊ ၂မိဘထံသို့ပြန်လာ၍ တိမနတ်မြို့၌ ဖိလိတ္တိအမျိုးဖြစ်သော
မိန်းမတယောက်ကို မြင်ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ်ကြင်ဘက် ဖြစ်တို့ရာတောင်း၍ ပေးပါဟုဆိုသော်၊ ၃မိဘတို့က
သင်သည်အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော ဖိလိတ္တိလူတို့တွင် မယားကိုသွား၍ယူရမည်အကြောင်း၊
သင်၏ညီအစ်ကိုသမီး ငါတို့အမျိုးသားချင်းသမီးတို့တွင် မိန်းမတယောက်မျှ မရှိသလောဟု ဆိုသော်လည်း၊
ရှံဆုန်က၊ ထိုမိန်းမကို တောင်း၍ပေးပါ။ အလွန်နှစ်သိမ့်ပါသည်ဟု အဘအားပြောဆို၏။
၄ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ရှံဆုန်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့၌ အမှုရှာကြောင်းကို
မိဘတို့သည်မရိပ်မိကြ။ ထိုကာလ၌ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးသတည်း။ ၅ထိုအခါ
ရှံဆုန်သည် မိဘနှင့်တကွ တိမနတ်မြို့သို့သွား၍၊ တိမနတ်စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ရောက်လျှင်၊
ခြင်္သေ့ပျိုတကောင်သည်သူ့ကိုတွေ့၍ ဟောက်လေ၏။ ၆ထိုအခါ ရှံဆုန်လက်၌ တစုံတခုမျှမပါသော်လည်း၊
ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်မှာ သက်ရောက် သဖြင့်၊ သူ့သည် ဆိတ်သငယ်ကို
ဆွဲဖြတ်သကဲ့သို့ ထိုခြင်္သေ့ကို ဆွဲဖြတ်၏။ သို့ရာတွင် မိမိပြုသောအမှုကို မိဘတို့အား မကြားမပြောဘဲနေ၏။
၇မြို့သို့ရောက်၍ မိန်းမနှင့် နှုတ်ဆက်သဖြင့်၊ ရှံဆုန်သည် နှစ်သိမ့်၏။ ၈အချိန်စေ့၍ ထိုမိန်းမ ကိုသိမ်းယူခြင်းငှါ
သွားစဉ်အခါ၊ ခြင်္သေ့အကောင်ကိုကြည့်ရှုအံ့သောငှါ၊ လမ်းမှလွှဲသွား၍ ခြင်္သေ့အကောင်ထဲမှာ ပျားအုံနှင့်
ပျားရည်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်လျှင်၊ ၉နှိုက်ယူ၍စားလျက် ခရီးသွားလေ၏။ မိဘထံသို့ရောက်သော် ပေး၍
သူတို့သည်လည်း စားကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုပျားရည်ကို ခြင်္သေ့အကောင်ထဲက နှိုက်ယူကြောင်းကို
မကြားမပြောဘဲ နေ၏။

၁၀အဘသည်လည်း၊ မိန်းမနေရာအရပ်သို့ သွားပြန်၍ ရှံဆုန်သည် လူပျိုထုံးစံအတိုင်း ပွဲလုပ်လေ၏။
ထိုအရပ်သားတို့သည် ရှံဆုန်ကိုမြင်သောအခါ၊ သူနှင့်အတူပွဲခံခြင်းငှါ အပေါင်းအဘော်သုံးဆယ်တို့ကို
ခေါ်ခဲ့ကြ၏။ ၁၂ရှံဆုန်ကလည်း၊ သင်တို့အားစကားဝှက်ကို ငါပြောမည်။ ပွဲခံရာခုနစ်ရက်တွင် ဘော်ပြနိုင်လျှင်
ခြုံထည်သုံးဆယ်၊ အင်္ကျီသုံးဆယ်ကို ငါ့အားပေးရမည်။ ၁၃မဘော်မပြနိုင်လျှင် သင်တို့သည် ခြုံထည်သုံးဆယ်၊
အင်္ကျီသုံးဆယ်ကို ငါ့အားပေးရမည်ဟု ဆိုသော်၊ သူတို့က သင့်စကားဝှက်ကိုငါတို့အားကြားပြောပါဟု
ဝန်ခံကြ၏။ ၁၄ရှံဆုန်ကလည်း၊ စားတတ်သောသူ၏ အထဲကအစာ၊ သန်စွမ်းသောသူ၏
အထဲကအချိုထွက်လေစွဟု ဆို၏။ ထိုစကားဝှက်အနက်ကို သူတို့သည် သုံးရက်ပတ်လုံး ရှာ၍မတွေ့နိုင်ကြ။

၁၅စတုတ္ထနေ့ရောက်မှ သူတို့က သင်၏လင်သည် စကားဝှက်အနက်ကို ဘော်ပြစေခြင်းငှါ
သူ့ကိုချော့မောရမည်။ သို့မဟုတ် သင်နှင့် တကွ၊ သင့်အဆွေအမျိုးကို မီးရှို့မည် ငါတို့ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါ
ငါတို့ကိုခေါ်ဘိတ်သလောဟု ရှံဆုန်၏ မယားကို ဆိုသောကြောင့်၊ ၁၆သူသည်လင်ရှေ့မှာ ငိုကြွေး၍
သင်သည်ငါ့ကို မချစ်မုန်းပါ၏။ ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့အား စကားဝှက်ကို ပြောသော်လည်း၊
အနက်ကိုငါ့အားမပြပါ တကားဟု ဆို၏။ ရှံဆုန်ကလည်း၊ ငါသည်ကိုယ်မိဘကိုမျှ မပြဘဲသင့်အား
ပြရမည်လောဟု ဆိုသော်လည်း၊ ၁၇ပွဲခံရာခုနစ်ရက်စေ့အောင် လင်ရှေ့မှာ ငိုကြွေး၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သော
နေ့၌ အလွန်ပူဆာသောကြောင့် အနက်ကို ဘော်ပြ၏။ မိန်းသည်လည်း အမျိုးသားချင်းတို့အား
ပြန်ပြောလေ၏။ ၁၈မြို့သားတို့သည် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၊ နေမဝင်မှီလာ၍
ပျားရည်ထက်အဘယ်အရာချိုသနည်း။ ခြင်္သေ့ထက်အဘယ်အရာသန်စွမ်းသနည်းဟု ဘော်ပြကြ၏။
ရှံဆုန်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့နွားမပျိုနှင့် မထွန်လျှင်၊ ငါ့စကားဝှက်အနက်ကို ရှာ၍ မတွေ့ဟုဆို၏။
၁၉ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှံဆုန်အပေါ်မှာ သက်ရောက်သဖြင့်၊ သူသည်အာရှကေလုန်
မြို့သို့သွား၍မြို့သားသုံးဆယ်ကို သတ်ပြီးမှ သူတို့ဥစ္စာကို လုယူ၍ စကားဝှက်အနက်ကို
ဘော်ပြသောသူတို့အား အဝတ်စုံတို့ကို ပေးပြီးမှ၊ အမျက်ထွက်၍ မိမိအဘအိမ်သို့ပြန်သွားလေ၏။
၂၀မယားကိုကား ရှံဆုန်ပေါင်းဘော်သော အဆွေခင်ပွန်းအား ပေးစားသတည်း။

၁၅

၁နောက်တဖန် ဂျုံစပါးရိတ်ရာ ကာလ၌ ရှံဆုန်သည် ဆိတ်သငယ်ပါလျက်၊ မိမိမယားကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါ
သွား၍၊ သူ့အခန်းထဲမှာ သူနှင့်အတူ အိပ်မည်ဟုကြံသော်၊ ယောက္ခသည်ဆီးတား၍၊ ၂သင်သည်ငါ့သမီးကို
ဆက်ဆက်မုန်းသည်ဟု ငါအထင်ရသောကြောင့်၊ သင့်အပေါင်းအဘော်အား ငါပေးစားပြီ။ သူ့ညီမသည်
သူ့ထက်သာ၍ လှသည်မဟုတ်လော။ အစ်မ၏ကိုယ်စားညီမကို ယူပါတော့ဟု ဆို၏။ ၃ထိုအမှုကိုထောက်၍
ရှံဆုန်က၊ ငါသည် ဖိလိတ္တိလူတို့၌ အပြစ်ပြုသော်လည်း၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုအပြစ်တင်စရာမရှိဟု ဆိုသည်နှင့်
အညီ၊ ၄သွား၍မြေခွေးသုံးရာတို့ကို ဘမ်းပြီးမှ၊ မြေခွေးအမြီးတစ်ကိုပေါင်းလျက်၊ အမြီးနှစ်ခုကြား၌
မီးရှူးကိုစည်း၍၊ ၅မီးရှူးတို့ကို မီးညှိသဖြင့်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့စပါးလယ်ထဲသို့ လွှတ်လိုက်၍၊ စပါးပင်ကိုင်း၊
ကောက်လှိုင်းကိုင်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်တို့ကိုင်း မီးလောင်လေ၏။ ၆ဖိလိတ္တိလူတို့ကလည်း၊
ဤအမှုကိုအဘယ်သူပြု သနည်းဟု မေးမြန်း သော်၊ တိမနက်မြို့သား၏ သမက် ရှံဆုန်ပြုပြီ။ သူ၏မယားကို
သူ၏အပေါင်းအဘော်အား ပေးစားပြီတကားဟု ပြန်ပြောလျှင်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လာ၍၊ ထိုမိန်းမနှင့်
သူ၏အဘကို မီးရှို့ကြ၏။ ၇ရှံဆုန်ကလည်း၊ ထိုသို့ပြုသောကြောင့် ငါသည်စိတ်ပြေအောင်ပြုမည်။
စိတ်ပြေပြီးမှငြိမ်သက်စွာနေမည်ဟု ဆိုလျက်၊ ၈သူတို့ကိုကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအား ဖြင့်၊
တပြိုင်နက်ရိုက်သတ်ပြီးလျှင် ဧတံကျောက်ထိပ်သို့ သွား၍နေ၏။
၉တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ယုဒပြည်သို့ချီသွား၍ တပ်ချသဖြင့်၊ လေဟိအရပ်၌အနှံ့အပြားနေကြ၏။
၁၀ယုဒလူတို့ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်ချီလာသနည်းဟုမေးသော်၊ ငါတို့၌ရှံဆုန်ပြုသကဲ့သို့
သူ့ကိုချည်နှောင်း၍ ပြုခြင်းငှါ ငါချီလာသည်ဟုပြန်ပြောကြ၏။ ၁၁ထိုအခါ ယုဒလူသုံးထောင်တို့သည်
ဧတံကျောက်ထိပ်သို့သွား၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ငါတို့သခင်ဖြစ်ကြောင်းကို သင်မသိသလော။
သင်သည်ငါတို့၌အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု မေးသော်၊ ငါ၌သူတို့ပြုသကဲ့သို့သူတို့၌ငါပြုပြဟု ပြန်ပြော၏။
၁၂သူတို့ကလည်း၊ သင့်ကိုချည်နှောင်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့ အပ်ခြင်းငှါ ယခုလာကြပြီဟု ဆိုသော်၊ ရှံဆုန်က
သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်ငါ့ကိုမလုပ်ကြံပါဟု ကျိန်ဆိုကြလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ၁၃သူတို့က၊ ငါတို့သည်မလုပ်ကြံပါ။
ကျပ်ကျပ်ချည်နှောင်၍ သူတို့လက်၌အပ်မည်။ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တိုင် သင့်ကိုမသတ်ဟု ဆိုလျက်
ကြိုးသစ်နှစ်စင်းဖြင့် ချီနှောင်၍ ကျောက်ပေါ်က ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၁၄လေဟိအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ၊
ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြွေးကြော်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်မှာ သက်ရောက်သဖြင့်၊

သူ့လက်၌ ချီသောကြိုးတို့သည် မီးထိသော ပိုက်ဆန်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ အချည်အနှောင်ကျွတ်လေ၏။
၁၅သူသည်လည်း မြည်းမေးရိုးလက်လက်ကို တွေ့၍ ကိုင်ယူပြီးလျှင် လူတထောင်တို့ကို သတ်လေ၏။
၁၆သတ်ပြီးလျှင် မြည်းမေးရိုးဖြင့် အပုံပုံ၊ မြည်းမေးရိုးဖြင့်လူတစ်ထောင်ကို ငါသတ်လေပြီဟု ဆိုသောနောက်၊
၁၇မြည်းမေးရိုးကိုပစ်လိုက၍၊ ထိုအရပ်ကို ရာမတ်လေဟိအမည်ဖြင့်တွင်လေ၏။ ၁၈အလွန်ရေငတ်၍
ထာဝရဘုရားကိုဆုတောင်းလျက်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤကြီးစွာသောကယ်တင်ခြင်းကိုကိုယ်တော်၏
ကျွန်လက်၌ ပေးတော်မူပြီးမှ၊ ယခုအကျွန်ုပ်သည် ရေငတ်သဖြင့်သေ၍ အရေဖျားလှီးခြင်းကို
မခံသောသူတို့လက်သို့ ရောက်ရပါမည်လောဟု လျှောက်သော်၊ ၁၉လေဟိအရပ်၌
ချိုင့်ဝှမ်းရာကိုဘုရားသခင်ဖော်တော်မူ၍ ရေထွက်လေ၏။ သူသည်ရေကိုသောက်သဖြင့် အသက်ရှုပြန်၍
အားဖြည့်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုချိုင့်ဝှမ်းရာကို အဟက္ကောရအမည်ဖြင့်တွင်၍ ယနေ့တိုင်အောင်
လေဟိအရပ်၌ရှိသတည်း။ ၂၀ရှံဆုန်သည်လည်း ဖိလိတ္တိလူတို့လက်ထက် ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ်
အုပ်စိုးလေ၏။

၁၆

၁နောက်တဖန် ရှံဆုန်သည် ဂါဇမြို့သို့သွား၍ ပြည်တန်ဆာမိန်းမကို တွေ့ပြီးလျှင် သူ့ဆီသို့
ဝင်၍နေ၏။ ၂ရှံဆုန်ရောက်ကြောင်းကို ဂါဇမြို့သားတို့သည် ကြားလျှင် ဝိုင်းထားလျက်၊ မြို့တံခါးဝ၌
တညဉ့်လုံးချောင်းမြောင်း လျက်၊ နံနက်မိုဃ်းလင်းသောအခါသူ့ကိုသတ်မည်ဟု ဆို၍
တညဉ့်လုံးငြိမ်သက်စွာနေကြ၏။ ၃ရှံဆုန်သည်သန်းခေါင် တိုင်အောင်အိပ်ပြီးမှ၊ သန်းခေါင်အချိန်၌
ထ၍မြို့တံခါးရွက်တို့ကို၊ တံခါးတိုင်၊ ကန့်လန့်ကျင်နှင့် တကွယူ၍ ပခုံးပေါ်မှာ တင်လျက် ထမ်းသွား၍၊
ဟေဗြုန်မြို့ရှေ့၊ တောင်ပေါ်၌ပစ်ထားလေ၏။
၄နောက်တဖန် စောရက်ချိုင့်၌ နေသော ဒေလိလအမည်ရှိသော မိန်းမတယောက်ကိုချစ်ပြန်၏။
၅ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ထိုမိန်းမဆီသို့လာ၍၊ ရှံဆုန်၌ကြီးသောခွန်အားသည်
အဘယ်အရာအားဖြင့်တည်သနည်း။ သူ့ကိုချည်နှောင်၍ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့တတ်နိုင် မည်နည်းဟု
သူ့ကိုချော့မော့၍ စူးစမ်းပါ။ ငါတို့သည် ဝိုင်း၍ ငွေဆယ်တပိဿာကို ပေးမည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၆ဒေလိလကလည်း၊
သင်၌ကြီးသောခွန်အားသည် အဘယ်အရာ အားဖြင့် တည်သည်ကိုရင်း၊ သင့်ကိုနှိပ်စက်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့
ချည်နှောင်ရမည်ကိုရင်း ပြောပါဟု ရှံဆုန်အားတောင်းပန်သော်၊ ၇ရှံဆုန်က၊ တခါမျှမသွေ့ခြောက်သော
လျှော်ကြိုးစိမ်း ခုနစ်စင်းနှင့် ငါ့ကိုချည်နှောင်လျှင်ငါ၌ခွန်အားလျော့၍ အခြားသောသူကဲ့သို့ ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
ပြောဆို၏။ ၈ထိုအခါ ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် တခါမျှမသွေ့ခြောက်သောလျှော်ကြိုးစိမ်းခုနစ်စင်းတို့ကို ယူခဲ့၍၊
ထိုမိန်းမသည် ရှံဆုန်ကို ချည်နှောင်လေ၏။ ၉ယောကျ်ားအချို့တို့သည် ထိုမိန်းမ၏ အိပ်ခန်းထဲမှ
ချောင်းမြောင်းလျက်နေသည်ဖြစ်၍ မိန်းမက၊ ရှံဆုန်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်လာကြသည်ဟု
ဆိုသော်၊ သူသည်မီးထိသောပိုက်ဆန်ချည်ကဲ့သို့ ထိုကြိုးတို့ကိုဖြတ်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍
သူ၏ခွန်အားကိုမသိရကြ။ ၁၀ဒေလိလကလည်း၊ သင်သည်ငါ့ကိုကျီစား၍ မုသာကိုသာပြောပြီ။ သင့်ကို
အဘယ်သို့ချည်နှောင်ရမည်ကို ယခုပြောပါဟု ရှံဆုန်အားတောင်းပန်သော်၊ ၁၁သူက၊
မသုံးဘူးသောကြိုးသစ်နှင့် ကျပ်ကျပ်ချည်နှောင်လျှင် ငါ၌ခွန်အားလျော့၍
အခြားသောသူကဲ့သို့ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုသည်အတိုင်း၊ ၁၂ဒေလိလသည် ကြိုးသစ်တို့ကိုယူ၍
ချည်နှောင်ပြီးမှ၊ ထိုအခန်း၌ ချောင်းမြောင်းသော သူအချို့ ရှိနေလျက်၊ ရှံဆုန်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
သင့်ကိုတိုက်လာကြသည်ဟု ဆိုသော်၊ ရှံဆုန်သည် လက်ရုံး၌ချည်သော ကြိုးတို့ကိုအပ်ချည်ကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။
၁၃ဒေလိလကလည်း၊ ယခုတိုင်အောင်သင်သည် ငါ့တို့ကျီစား၍ မုသာကိုသာ ပြောပြီ။
အဘယ်သို့ချည်နှောင်ရမည်ကို ပြောပါဟုရှံဆုန်အားတောင်းပန်းသော်၊ သူက၊ ငါ့ဆံပင်ခုနစ်စုတို့ကို
ရက်ကန်းသား၌ရက်သွင်း၍ ထရံ့တွင် စို့နှင့်ရိုက်ထားလျှင် ငါ၌ခွန်အားလျော့၍

အခြားသောသူကဲ့သို့ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုသည်အတိုင်း၊ ၁၄ဒေလိလသည် သူ၏ဆံပင်ခုနစ်စုတို့ကို
ရက်ကန်းသား၌ ရက်သွင်း၍ ထရံတွင်စို့နှင့် ရိုက်ထားပြီးမှ၊ ရှံဆုန်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
သင့်ကိုတိုက်လာကြသည်ဟု ဆိုသော်၊ ရှံဆုန်နိုး၍ ရက်ကန်းလက်လိပ်၊ စို့၊ ရက်ကန်းသားပါလျက်သွား၏။
၁၅ဒေလိလကလည်း၊ သင်သည်ငါ့ကိုချစ်သည်ဟု စိတ်နှလုံးမပါဘဲလျက် အဘယ်သို့ပြောနိုင်သနည်း။
သင့်၌ကြီးသောခွန်အားသည် အဘယ်အရာအားဖြင့် တည်သည်ကို မပြောသုံးကြိမ် တိုင်အောင်
ငါ့ကိုကျီစားပြီဟုဆို၏။
၁၆ထိုသို့ဒေလိလသည် နေ့တိုင်းပူဆာ၍ သူအသက်သေလုအောင် နှောင့်ရှက်သောကြောင့်၊
၁၇ရှံဆုန်သည် မိမိစိတ်နှလုံး၌ရှိသမျှအတိုင်းပြော၍၊ ငါ့ဆံပင်ကိုတခါမျှ မရိတ်သေး၊ အမိဝမ်းထဲမှစ၍
ဘုရားသခင်၏ နာဇရိလူဖြစ်၏။ ငါ့ဆံပင်ကိုရိတ်လျှင်ငါ၌ခွန်အားလျော့၍ အခြားသောသူကဲ့သို့
ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။ ၁၈ထိုသို့မိမိစိတ်နှလုံး ထဲမှာရှိသမျှအတိုင်း ပြောကြောင်းကို ဒေလိလသိလျှင်၊
ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကို တဖန်ခေါ်၍၊ ယခုတခါလာကြပါဦး။ သူသည်မိမိစိတ်နှလုံးရှိသမျှအတိုင်း ပြောပြီဟု
မှာလိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ငွေကိုဆောင်ယူခဲ့လျက်လာကြ၏။ ၁၉ဒေလိလသည်
ရှံဆုန်ခေါင်းကိုမိမိဒူးပေါ်မှာတင်လျက် သူကိုအိပ်စေသဖြင့်၊ လူတယောက်ကိုခေါ်၍ သူ၏ဆံပင်
ခုနစ်စုတို့ကိုရိတ်စေပြီးမှ၊ သူကိုနှောင့်ရှက်စပြု၍ သူ၏ခွန်အားသည် လျော့ပျောက်၏။ ၂၀မိန်းမကလည်း၊
ရှံဆုန်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်လာကြသည်ဟုဆိုသော်၊ ရှံဆုန်နိုး၍
ထာဝရဘုရားစွန့်တော်မူကြောင့်ကို မရိပ်မိ သောကြောင့်၊ အရင်ကဲ့သို့ငါထွက်၍ အားထုတ်မည်အကြံရှိ
သော်လည်း၊ ၂၁ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဘမ်းဆီး၍ သူမျက်စိကိုဖောက်ပြီးမှ ဂါဇမြို့သို့ယူသွားပြီးလျှင်
ကြေးဝါကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍ ထောင်အိမ်၌ကြိတ်ဆုံနှင့် ကြိတ်စေကြ၏။
၂၂ရှံဆုန် ဆံပင်ရိတ်သောနောက်၊ တဖန် ပေါက်ပြန်သောအခါ၊ ၂၃ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကို၊ ငါတို့ဘုရားသည်
ငါတို့ရန်သူကိုငါတို့လက်သို့ အပ်တော်မူပြီဟု ဆိုလျက်၊ သူတို့ဘုရားဒါဂုန်အား ယဇ်ကြီးကိုပူဇော်၍
ပျော်မွေ့ခြင်း ကိုပြုအံ့သောငှါ စည်းဝေးကြ၏။ ၂၄လူများတို့သည် ရှံဆုန်ကိုမြင်သောအခါ၊ ငါတို့ဘုရားသည်
ငါတို့ပြည်ကိုဖျက်ဆီး၍၊ ပြည်သားအများတို့ကို သတ်သောငါတို့၏ ရန်သူကို၊ ငါတို့လက်သို့အပ်တော်မူပြီဟု
မိမိတို့ဘုရားကိုချီးမွမ်းကြ၏။ ၂၅စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းသောအခါ၊ ရှံဆုန်ကိုခေါ်ခဲ့။ ငါတို့အဘို ကစားပါလေစေဟု
ဆိုသဖြင့်၊ ရှံဆုန်ကိုထောင်အိမ်မှ ခေါ်ခဲ့၍သူသည် ကစားရ၏။ သူကိုလည်း စရပ်တိုင်ကြားမှာ ထားကြ၏။
၂၆ရှံဆုန်ကလည်း၊ စရပ်တိုင်တို့ကို ငါမှီ၍ နေရအောင်လက်နှင့် တွေ့ပါရစေဟု လက်ဆွဲသော
လူကလေးကိုအခွင့်တောင်း၏။ ၂၇ထိုစရပ်၌ ယောကျ်ားမိန်းမ တို့သည် အပြည့်ရှိကြ၏။ ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်း
တို့လည်းပါကြ၏။ စရပ်မိုးပေါ်မှာလည်း သုံးထောင်မျှလောက်သော ယောကျ်ားမိန်းမတို့သည်
ရှံဆုန်ကစားသည်ကို ကြည့်ရှုလျက်ရှိကြ၏။ ၂၈ရှံဆုန်ကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကျွန်ုပ်ကို
အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မျက်စိနှစ်ဘက်ကို ဖောက်သော ဖိလိတ္တိလူတို့၌ တပြိုင်နက်အပြစ်ဒဏ်ပေးနိုင်
မည်အကြောင်း၊ ယခုတကြိမ်မျှသာ ခွန်အားကို ပြန်ပေးတော်မူပါဘုရားဟု ထာဝရဘုရားအား
ဆုတောင်းပြီးမှ၊ ၂၉စရပ်ခေါင်းတိုင်နှစ်တိုင်တို့ကို လကျ်ာလက်ဝဲလက်နှစ်ဘက်နှင့် ကိုင်၍၊ မှီနေလျက်၊
၃၀အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့် အတူသေပါရစေဟု ဆိုလျက်၊ အားထုတ်၍ ကိုယ်ကို ညွတ်ချသဖြင့်၊
စရပ်သည်မင်းများ၊ လူများအပေါင်းတို့အပေါ်မှာ လဲ၍ဖိလေ၏။ ထိုသို့အသက်ရှင်စဉ်အခါသတ်ခဲ့သည်ထက်
သေစဉ်အခါသာ၍ များသောသူတို့ကို သတ်လေ၏။ ၃၁သူညီများ၊ အဆွေအမျိုးအများပေါင်းတို့သည် လာ၍
အလောင်းကောင် ကိုထမ်းသွားပြီးလျှင်၊ ဇောရာမြို့နှင့် ဧရှတောလမြို့စပ်ကြားတွင် အဘမာနော်၏ သင်္ချိုင်း၌
သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သူသည်ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ် အုပ်စိုးသတည်း။

၁မိက္ခာအမည်ရှိသောဖေရိမ်တောင်သားတစ်ယောက်ရှိ၏။ ၂သူသည် အမိအား၊ အိုအမေ၊
ပျောက်သော ငွေ၊ အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ကျိန်ဆဲသောစကားကိုပြောသော ငွေဆယ်တပိသာသည် အကျွန်ုပ်၌
ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ယူမိပြီဟု ဆိုသော်၊ အမိက၊ ငါ့သား၊
ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသောဟုဆို၏။ ၃ထိုငွေဆယ်တပိသာကို အမိအား
ပြန်ပေးသောအခါ၊ အမိက၊ ငါ့သားသည် ထုသောရုပ်တုနှင့် သွန်းသောရုပ်တုကိုလုပ်စရာဘို့ ဤငွေရှိသမျှ ကို
ထာဝရဘုရားအား ငါပူဇော်နှင့်ပြီ။ ၄သို့ဖြစ်၍ ငါ့သားအား ယခုငါပြန်ပေးမည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ သားသည်
ထိုငွေကိုအမိအားပြန်ပေး၏။ အမိသည်လည်း နှစ်ပိသာကိုယူ၍ ပန်းတိမ်သမား၌ အပ်သဖြင့်၊
သူသည်ထုသော ရုပ်တုနှင့် သွန်းသောရုပ်တုလုပ်၍၊ ရုပ်တုတို့သည် မိက္ခာအိမ်၌ရှိ၏။ ၅ထိုလူမိက္ခာသည်
ဘုရားကျောင်းရှိ၍၊ သင်တိုင်း တော်နှင့် တေရပ်ရုပ်တုကို လုပ်ပြီးမှ၊ မိမိသားတယောက်ကို
မိမိယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားလေ၏။ ၆ထိုကာလ၌ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မရှိ။
လူတိုင်းမိမိစိတ်အလိုရှိသည် အတိုင်းပြုသတည်း။

၇ယုဒအမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဗက်လင်ယုဒမြို့သား လေဝိအမျိုး လုလင်တယောက်သည်၊
ဗက်လင်မြို့မှ တည်းခို၍နေပြီးလျှင်၊ ၈တဖန်ထွက်သွား၍တည်းခိုစရာအရပ်ကို ရှာလျက် ခရီးသွားသဖြင့်၊
ဖေရိမ်တောင်၊ မိက္ခာအိမ် သို့ ရောက်လေ၏။ ၉မိက္ခာကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်ကလာသနည်းဟု
မေးသော်၊ လုလင်က၊ ငါသည်ယုဒခရိုင် ဗက်လင်မြို့သား လေဝိလူဖြစ်၏။ တဲခိုစရာအရပ်ကိုရှာ၏ဟု
ပြန်ပြောသော်၊ ၁၀မိက္ခာက၊ အကျွန်ုပ်နှင့် အတူနေပါ။ အကျွန်ုပ်၏အဘ၊ အကျွန်ုပ်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်ပါ။
အကျွန်ုပ်သည် တနှစ်နှစ်လျှင် ငွေအကျပ်တဆယ်နှင့် အဝတ်စုံကိုဎင်း၊ စားစရာကိုဎင်း ပေးပါမည်ဟု
ပင့်ဘိတ်သောအခါ၊ လေဝိလူသည်ဝင်၍၊ ၁၁ထိုသူနှင့် အတူနေခြင်းငှါ၊ အလိုရှိသဖြင့် သားကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။
၁၂မိက္ခာသည်လည်း၊ ထိုလေဝိလုလင်ကို မိမိယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားသည် အတိုင်း၊ လုလင်သည်
ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်၍ မိက္ခာအိမ်၌ ရှိ၏။ ၁၃မိက္ခာကလည်း ယခုမှာ လေဝိလူသည်
ငါ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၌ကျေးဇူးပြုတော်မူမည်ကို ငါသိသည်ဟုဆို၏။

၁၈

၁ထိုကာလအခါ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မရှိစဉ်၊ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် အမွေခံစရာမြေကို ရှာကြ၏။
ထိုကာလတိုင်အောင် အခြားသောဣသရေလအမျိုးတို့တွင် အမွေခံထိုက်သည်အတိုင်း၊ မခံရသေး။
၂သို့ဖြစ်၍ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် ပြည်ကိုကြည့်ရှုစူးစမ်းစေခြင်းငှါ၊ မိမိတို့အမျိုးသားခွန်အားကြီးသော
သူရဲငါးယောက်တို့ကို သူတို့နေရာအရပ် ဇောရာမြို့၊ ဧရှတောလမြို့မှ စေလွှတ်လျက်၊ ပြည်ကိုသွား၍
စူးစမ်းကြလော့ဟု မှာလိုက်ကြသည် အတိုင်း၊ သူတို့သည်ဖေရိမ်တောင်၊ မိက္ခာအိမ်သို့ရောက်ပြီးလျှင်
တဲခို၍နေကြ၏။ ၃မိက္ခာအိမ်၌ ရှိစဉ်အခါ၊ လေဝိလုလင်၏ စကားသံကိုမှတ်မိ၍၊ သူ့နေရာသို့ဝင်လျှင်၊
သင်သည် ဤအရပ်သို့အဘယ်ကြောင့် ရောက်သနည်း။ ဤသူနှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။
အဘယ်သို့လုပ်၍ နေသနည်းဟု မေးသော်၊ ၄ထိုသူက၊ မိက္ခာသည် ဤမည်သောအမှု
ဤမည်သောအရာကိုပေး၍ ငါ့ကိုငှါးသဖြင့်၊ ငါသည်သူ၏ယဇ်ပုရာဟိတ် လုပ်နေသည်ဟု ပြန်ပြော၏။
၅သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုခရီးသွားရာတွင် အကြံမြောက်မည် မမြောက်မည်ကို
သိမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်ကို မေးမြန်းပါလော့ဟု တောင်းပန်သည်အတိုင်း၊ ၆ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊
ငြိမ်ဝပ်စွာသွားကြလော့။ သင်တို့သွားရာလမ်းကို ထာဝရဘုရားကြည့်ရှုတော်မူသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၇ထိုလူငါးယောက်တို့သည် ထွက်သွား၍ လဲရှမြို့သို့ ရောက်သဖြင့်၊ မြို့သားတို့သည်
ဇိဒုန်အမျိုးသားတို့ သတိမရှိသကဲ့သို့ သတိမရှိ၊ မစိုးရိမ်ဘဲငြိမ်ဝပ်စွာနေကြောင်းကိုဎင်း၊ ဆုံးမပိုင်သော
မင်းမရှိကြောင်းကိုဎင်း၊ ဇိဒုန်အမျိုး သားတို့နှင့် ဝေး၍ အဘယ်သူနှင့် မျှအမှုမဆိုင်ကြောင်းကိုဎင်း ကြည့်ရှုပြီးမှ၊
၈အမျိုးသားချင်းရှိရာ ဇောရာမြို့၊ ဧရှတော လမြို့သို့ ပြန်လာ၍ အမျိုးသားချင်းတို့က၊ သင်တို့သည်

အဘယ်သို့ပြောကြမည်နည်း ဟုမေးသော်၊ ၉သူတို့က၊ ထ၍သွားတိုက်ကြကုန်အံ့၊
ထိုပြည်သည်ကောင်းမွန်သောပြည်ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မြင်ပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြသေး သလော။
ထိုပြည်ကိုသိမ်းယူဝင်စားခြင်းငှါ၊ မဖင့်နွဲ့ကြနှင့်။ ၁၀သွားလျှင် သတိမရှိသော လူမျိုးနှင့် ကျယ်ဝန်းသောပြည်
ကိုတွေ့ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူမည်။ ထိုပြည်၌ မြေကြီးဥစ္စာစုံလင်လျက်
ရှိသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။
၁၁ထိုအခါ ဇောရာမြို့ ဧရှတောလမြို့မှ ဒန်အမျိုးသား လူခြောက်ရာတို့သည်
စစ်တိုက်လက်နက်ပါလျက် ချီသွားကြ၏။ ၁၂သွားရာတွင်၊ ယုဒအရိုင် ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့မှာ စားခန်းချကြ၏။
ထိုအရပ်ကိုယနေ့တိုင်အောင် ဒန်အမျိုး တပ်ဟူ၍ တွင်သတည်း။ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့နောက်မှာ ရှိ၏။
၁၃ထိုအရပ်မှသွား၍ ဖရိမ်တောင်၌ မိက္ခာအိမ်သို့ ရောက်ကြ၏။ ၁၄ထိုအခါ လဲရှမြို့ကိုစူးစမ်းခြင်းငှါ
သွားသောသူငါးယောက် တို့က၊ ဤအိမ်တို့၌ သင်တိုင်းတော်၊ တေရပ်ရုပ်တု၊ ထုသောရုပ်တု၊
သွန်းသောရုပ်တုရှိကြောင်းကို သိသလော။ အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို ဆင်ခြင်ကြလောဟု
အမျိုးသားချင်းတို့အားဆိုသော်၊ ၁၅သူတို့သည် ထိုအရပ်သို့ လှည့်သွားသဖြင့်၊ လေဝိလုလင်နေရာမိက္ခာအိမ်
သို့ရောက်၍သူ့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ၁၆စစ်တိုက်လက်နက်ပါသောဒန်အမျိုးသား ခြောက်ရာတို့သည် တံခါးဝ၌
နေကြ၏။ ၁၇လဲရှမြို့ကို စူးစမ်းသောလူငါးယောက်တို့သည် မိက္ခာအိမ်သို့ ဝင်၍၊ ၁၈ထုသောရုပ်တု၊
သင်တိုင်းတော်၊ တေရပ်ရုပ်တု၊ သွန်းသောရုပ်တုတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေ့မှာယူကြ၏။
ယဇ်ပုရောဟိတ်ကလည်း၊ အဘယ်သို့ ပြုကြသနည်းဟု မေးသော်၊ ၁၉သူတို့ကတိတ်ဆိတ်စွာနေပါ။
ကိုယ်တော်နှုတ်ကို လက်နှင့် ပိတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ကြွပါ။ အကျွန်ုပ်တို့အဘလုပ်ပါ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်ပါ။
တအိမ်ထောင်၌သာ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်ကောင်းသလော။ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင်
တမျိုးတနွယ်လုံး၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်မလုပ် ကောင်းသလောဟု ဆိုကြသော်၊ ၂၀ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
ဝမ်းမြောက်၍ သင်တိုင်းတော်၊ တေရပ်ရုပ်တု၊ ထုသောရုပ်တုကိုယူလျက်၊ ထိုလူစုထဲသို့ဝင်သွား လေ၏။
၂၁ထိုသူတို့သည်သူငယ်များ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ ဝန်စလယ်များကို အဦးသွားစေသဖြင့် ကိုယ်တိုင်လိုက်လျက်
လှည့်သွားကြ၏။ ၂၂မိက္ခာအိမ်နှင့်ဝေးသောအခါ၊ မိက္ခာ၏အိမ်နီးချင်းတို့သည် စည်းဝေး၍၊ ဒန်အမျိုးသားတို့ကို
မှီအောင်လိုက်ကြ၏။ ၂၃ကြွေးကြော်သောအခါ၊ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် လှည့်ကြည့်လျက်
သင်သည်အဘယ်အခင်း ရှိ၍ လူအပေါင်းတို့နှင့် လိုက်လာသနည်းဟု မိက္ခာအားမေးသော်၊ ၂၄မိက္ခာက၊
သင်သည် ငါလုပ်သောဘုရားတို့နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်ကို ယူသွားကြသည်တကား။ ထိုအရပ်မှတပါး
ငါ၌အဘယ်အရာရှိသေးသနည်း။ သို့သော်လည်း သင်တို့က၊ အဘယ်အခင်းရှိသနည်းဟု
ငါ့ကိုမေးကြည့်ကြသည်တကားဟု ဆိုလေသော်၊ ၂၅ဒန်အမျိုးသားတို့က၊ ငါတို့တွင် သင့်စကားကို
မကြားပါစေနှင့်။ သို့မဟုတ် စိတ်ဆိုးသောသူတို့သည် သင်တို့ကိုတိုက်၍ သင့်အသက်နှင့်
သင့်အိမ်သားအတို့အသက် ဆုံးကောင်းဆုံးလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်ခရီးသွားကြ၏။ ၂၆မိက္ခာသည် သူတို့ကို
မိမိမနိုင် သည်ကိုသိ၍ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားလေ၏။
၂၇ဒန်အမျိုးသားတို့သည်၊ မိက္ခာလုပ်သောအရာတို့နှင့် သူ၌နေသော ယဇ်ပုရောဟိတ်ကို ယူသွား၍၊
သတိမရှိငြိမ်ဝပ်စွာနေသော လဲရှမြို့သားတို့ဆီသို့ ရောက်သဖြင့် ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍ မြို့ကိုမီးရှို့ကြ၏။
၂၈ဇိဒုန်မြို့နှင့် ဝေးသောကြောင့်၎င်း၊ အဘယ်သူနှင့်မျှ အမှုမဆိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ ကယ်နှုတ်သောသူမရှိ။
ထိုမြို့သည်ဗက်ရဟောဘ မြို့အနားမှာရှိသော ချိုင့်၌တည်၏။ ထိုအရပ်၌ မြို့သစ်ကိုတည်၍နေကြ၏။
၂၉ထိုမြို့ကို သူတို့အမျိုး၏အဘ ဣသရေလ ၏သား ဒန်အမည်ကိုမှီသဖြင့် ဒန်မြို့ဟူ၍တွင်ကြ၏။
ထိုမြို့အမည်ဟောင်းကား လဲရှတည်း။ ၃၀ဒန်အမျိုးသားတို့သည် မိက္ခာထုသော ရုပ်တုကိုတည်ထောင်၍
မနာရှေသားဂေရရှုံ၏သား ယောနသန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် သေတ္တာတော်

ကိုသိမ်းသွားသည်နေ့တိုင်အောင် ဒန်အမျိုး၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်ကြ၏။ ၃၁ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သည်
ရှိလောမြို့၌ ရှိသည်ကာလပတ်လုံး၊ မိက္ခါသွန်းသောရုပ်တုကိုလည်း တည်ထောင်ကြ၏။

၁၉

၁ဣသရေလရှင်ဘုရင်မရှိသည်ကာလ၊ ဖေရိမ်တောင်ခါးပန်း၌ တည်းခိုသော
လေဝိလူတယောက်သည်၊ ယုဒခရိုင်ဗက်လင်မြို့သူ မိန်းမတယောက်ကို သိမ်းယူ၏။ ၂ထိုမိန်းမသည်
လင်ကိုပြစ်မှား၍ ဗက်လင်မြို့ မိမိအဘအိမ် သို့သွားသဖြင့် လေးလနေလေ၏။ ၃လင်သည် သူ့ကိုချော့မော့၍
ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ငယ်သားတယောက်နှင့် မြည်းနှစ်စီး ပါလျက်၊ ထသွား၍ရောက်သောအခါ၊ မယားငယ်သည်
မိမိအဘအိမ်ထဲသို့ ခေါ်သွင်း၍၊ အဘသည် သမက်ကို တွေ့မြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍
သိမ်းဆည်းလေ၏။ ၄ထိုကြောင့် သမက်သည်စားသောက်လျက်၊ အိပ်လျက်၊ သုံးရက်ပတ်လုံး
ယောက္ခမအိမ်၌နေ၏။ ၅စတုတ္ထနေ့ရက် နံနက်စောစောထ၍ ထွက်သွားအံ့သောငှါ ပြင်ဆင်သော အခါ၊
ယောက္ခမက၊ မုန့်အနည်းငယ်ကိုစား၍ အားဖြည့်ပြီးမှ သွားကြပါဟု သမက်အားဆိုသည်အတိုင်း၊
၆နှစ်ယောက် စလုံးထိုင်၍ စားသောက်လျက်နေကြ၏။ ယောက္ခမကလည်း၊ သဘောကျပါတော့။
ယနေ့ညဉ့်ကိုလည်း လွန်စေ သဖြင့် ပျော်မွေ့လျက်နေပါတော့ဟု သမက်အားဆိုပြန်၍၊ ၇သမက်သည်
သွားအံ့သောငှါ ထသော်လည်း၊ ယောက္ခမ သွေးဆောင်သဖြင့် သမက်သည် ထိုအရပ်၌အိပ်ပြန်၏။
၈ပဥ္စမနေ့ရက် နံနက်စောစော သွားအံ့သောငှါ ထသောအခါ၊ ယောက္ခမက၊ အားဖြည့်ပါဦးတော့ဆို၍
မွန်းလွဲသည်တိုင်အောင် နှစ်ယောက်လုံးစားသောက်လျက် နေကြ၏။ ၉ထိုသူသည် မယားငယ်နှင့်ငယ်သားကို
ခေါ်၍သွားအံ့သောငှါ ထပြန်သောအခါ၊ သူ၏ယောက္ခမဖြစ်သော ထိုမိန်းမ ၏အဘက၊ ကြည့်ပါ၊
မိုဃ်းချုပ်လုပြီ။ ယနေ့ညဉ့်ကိုလည်း လွန်စေပါတော့။ နေ့အချိန်ကုန်လုပြီ။ ဤအရပ်၌ အိပ်၍
ပျော်မွေ့၍နေပါတော့။ နက်ဖြန်နံနက်စောစောထ၍ ကိုယ်နေရာအရပ်သို့ သွားတော့ဟုဆိုသော်လည်း၊
၁၀သမက် သည် ထိုညဉ့်ကိုမလွန်စေဘဲ ထသွား၍ ကုန်းနှီးတင်သော မြည်းနှစ်စီးနှင့် မယားငယ်လည်းပါလျက်
ယေရုရှလင်မြို့ တည်းဟူသော ယေဗုတ်မြို့အနီးသို့ရောက်လေ၏။ ၁၁ထိုမြို့အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊
မိုဃ်းချုပ်သောကြောင့်၊ ငယ်သားက၊ နားထောင်ပါတော့။ ယေဗုသိလူနေရာ ဤမြို့သို့ဝင်၍ အိပ်ကြကုန်အံ့ဟု
သခင်အားဆိုသော်၊ ၁၂သခင်က၊ ဣသရေလအမျိုးမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသားနေသော မြို့သို့မဝင်၊
ဂိဗာမြို့သို့သွားဦးမည်။ ၁၃ဂိဗာမြို့၊ ရာမမြို့အစရှိသော တစုံတခုသောအရပ်၌ ညဉ့်ကိုလွန်စေခြင်းငှါ
သွားကြကုန်အံ့ဟု ငယ်သားအားဆိုလျက်၊ ၁၄ခရီးသွားပြန်၍ ဗင်္ယာမိန် ခရိုင် ဂိဗာမြို့အနီးသို့ရောက်သောအခါ
နေဝင်နေ၏။ ၁၅ဂိဗာမြို့မှာ ညဉ့်ကိုလွန်စေမည်အကြံနှင့် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ အဘယ် သူမျှ
ဧည့်မခံသေးသောကြောင့် လမ်းမှာထိုင်နေ၏။

၁၆ဂိဗာမြို့သားတို့သည် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် တည်းခိုသော ဖေရိမ်တောင်သား
လူအို တယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုသူသည် ညဦးယံမှ လယ်လုပ်ရာမှလာစဉ်၊ ၁၇မြော်ကြည့်၍၊ မြို့လမ်းမှာ
ဧည့်သည်တယောက် ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်သို့သွားသနည်း။
အဘယ်အရပ်ကလာသနည်း ဟု မေးသော်၊ ၁၈ကျွန်ုပ်တို့သည် ယုဒခရိုင် ဗက်လင်မြို့မှ
ဖေရိမ်တောင်ခါးပန်းသို့သွား၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဖေရိမ်တောင်သားဖြစ်၏။ ဗက်လင်မြို့သို့ ခရီးသွားပြီးမှ
ယခုထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့သွား၏။ အဘယ်သူမျှ ဧည့်မခံသေး။ ၁၉သို့ရာတွင် မြည်းဘို့မြက်ခြောက်နှင့်
အခြားကျွေးစရာရှိ၏။ ကိုယ်နှင့် ကိုယ်တော်ကျွန်မလိုက်လာ သော ငယ်သားဘို့ မုန့်နှင့် စပျစ်ရည်ရှိ၏။
တစုံတခုမျှမလိုပါဟု ပြောဆို၏။ ၂၀လူအိုကလည်း၊ သင်၌ချမ်းသာရှိပါစေသော။ သင်လိုသမျှသည်
ငါ့တာရှိစေတော့။ လမ်းမှာ ညဉ့်ကိုမလွန်စေနှင့်ဟုဆိုလျက်၊ ၂၁မိမိအိမ်သို့ခေါ်သွင်း၍ မြည်းတို့ကိုကျွေးလေ၏။
သူတို့သည် ခြေကိုဆေး၍ စားသောက်ကြ၏။

၂၂ထိုသို့ပျော်မွေ့လျက်နေကြသောအခါ၊ ထိုမြို့သား အဓမ္မလူအချို့တို့သည် အိမ်ကိုဝိုင်း၍ တံခါးကိုရိုက်ကြ၏။ အိမ်ရှင်လူအိုကိုလည်းခေါ်၍၊ သင့်အိမ်သို့သင်သော ယောကျ်ားနှင့် ငါတို့သည်ဆက်ဆံလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထုတ်ခဲ့လော့ ဟုဆိုကြ၏။ ၂၃အိမ်ရှင်သည်လည်းထွက်၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဆိုးသောအမှုကိုမပြုပါနှင့်။ ဤသူသည် အကျွန်ုပ်အိမ်၌ တည်းခိုသောသူဖြစ်၍ အဓမ္မမပြုကြပါနှင့်။ ၂၄အကျွန်ုပ်၌ သမီးကညာရှိပါ၏။ သူ၏မယားငယ်လည်းရှိပါ၏။ သူတို့ကို ထုတ်၍ ပေးပါမည်။ သူတို့ကိုချုပ်ထားကြပါ။ အလိုရှိသည်အတိုင်းပြုကြပါ။ ဤယောကျ်ား၌ ဤမျှလောက်ဆိုးသောအမှုကိုမပြုပါနှင့်ဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊ ၂၅သူတို့သည် နားမထောင်သောကြောင့်၊ လေဝိသည် မိမိမယားငယ်ကို ထုတ်၍အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တညဉ့်လုံးအဓမ္မပြု၍ နံနက်တိုင်အောင် ရှုတ်ချပြီးမှ အာရုဏ်တက်မှလွှတ်လိုက် ကြ၏။ ၂၆အာရုဏ်တက်သောအခါ၊ မိန်းမသည်လာ၍ မိမိသခင်နေရာအိမ်တံခါးရှေ့မှာ မိုဃ်းလင်းသည်တိုင်အောင် လဲနေ၏။ ၂၇နံနက်အချိန်ရောက်မှ သူ၏သခင်သည်ထ၍ အိမ်တံခါးကိုဖွင့်သဖြင့်၊ ခရီးသွားအံ့သောငှါ ထွက်သော အခါ၊ မယားငယ်သည် အိမ်တံခါးရှေ့မှာလဲ၍ တံခါးခုံကိုလက်တင်လျက်ရှိသည်ကိုမြင်သော်၊ ၂၈ထလော့။ သွားကြကုန်အံ့ ဟု ဆိုသော်လည်း သူသည်ပြန်မပြောဘဲနေ၏။ ထိုအခါ ယောကျ်ားသည် သူ့ကိုမြည်းပေါ်မှာတင်သဖြင့် မိမိနေရာသို့ သွားလေ၏။ ၂၉မိမိအိမ်သို့ရောက်သောအခါ ထားကိုယူ၍ မယားငယ်အကောင်ကို အရိုးနှင့်တကွ ဆယ်နှစ်ပိုင်းပိုင်း၍ ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးသို့ ပေးလိုက်လေ၏။ ၃၀သိမြင်သောသူအပေါင်းတို့က၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်က ထွက်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဤကဲ့သို့သောအမှုကို အဘယ်သူမျှမပြု၊ တခါမျှမဖြစ်စဘူး။ ဆင်ခြင်၍ တိုင်ပင်စီရင်ကြလော့ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၀

၁ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်သားတို့နှင့်တကွ ထလျက်၊ ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရရှေဘာမြို့တိုင်အောင် ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် တယောက်သောသူကဲ့သို့ မိဇပါမြို့၊ ထာဝရဘုရားထံတော်၌ စည်းဝေးကြ၏။ ၂ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်း၊ ပြည်သူအပေါင်းတို့၏ အကြီးအကဲတို့သည် စည်းဝေးကြသော် လည်း၊ ဘုရားသခင်၏လူ၊ ထားလက်နက်စွဲကိုင်သော ခြေသည်သူရဲ လေးသိန်းနှင့်တကွ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ၃ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မိဇပါမြို့သို့သွားကြောင်းကို ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် ကြားသိကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား တို့က၊ ထိုအဓမ္မအမှုကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ၄အသေခံရသောမိန်းမ၏လင် လေဝိလူက၊ အကျွန်ုပ်သည် မယားငယ်နှင့်အတူလာ၍၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့မှာ ညဉ့်ကိုလွန်စေပါ၏။ ၅ညဉ့်အခါ ဂိဗာမြို့သားတို့သည်ထ၍ အကျွန်ုပ်တည်းခိုသောအိမ်ကို ဝိုင်လျက်၊ အကျွန်ုပ်ကိုတိုက်သတ်မည် အားထုတ်ကြပါ၏။ မယားငယ်သေသည် တိုင်အောင် ရှုတ်ချကြပါ၏။ ၆အကျွန်ုပ်သည်လည်း မယားငယ် အကောင်ကိုယူ၍ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးမှ၊ ဣသရေလ အမျိုး အမွေခံရာပြည်တရှောက်လုံးသို့ ပေးလိုက်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသား ဆိုးညစ်သောအမှု၊ အဓမ္မအမှုကိုပြုကြပါပြီ။ ၇သင်တို့ရှိသမျှသည် ဣသရေလအမျိုးဖြစ်ကြပါ၏။ ဤအရပ်၌ တိုင်ပင် စီရင်ကြပါလော့ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ၈လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်သောသူကဲ့သို့ ထ၍ ငါတို့သည် တယောက်မျှ မိမိတဲသို့မသွား၊ မိမိအိမ်သို့မပြန်။ ၉ဂိဗာမြို့၌ အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း ဟူမူကား၊ စာရေးတံချ၍အတိုက်သွားမည်။ ၁၀ဗင်္ယာမိန်ခရိုင် ဂိဗာမြို့သားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ပြုသမျှသော အဓမ္မအမှုနှင့်ညီလျော်စွာ လူများ တို့သည် ထိုမြို့သို့ရောက်၍ အပြစ်ဒဏ်ပေးမည်အကြောင်း၊ သူတို့စားစရိတ်ကိုပို့စေခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုးအနွယ် အပေါင်းတို့၌ လူတရာတွင်တဆယ်၊ တထောင်တွင်တရာ၊ တသောင်းတွင် တထောင်တို့ကို ရွေးကောက်ကြကုန်အံ့ ဟုဆိုလျက်၊ ၁၁ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ဂိဗာမြို့တဘက်၌ စည်းဝေး၍ တယောက်သောသူကဲ့သို့ သင်းဖွဲ့လျက်နေကြ၏။

၁၂ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်တရှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊ သင်တို့တွင်ပြုသော
ဤအဓမ္မအမှုကား အဘယ်သို့နည်း။ ယခုမှာ ဂိဗာမြို့၌ရှိသော ထိုအဓမ္မလူတို့ကို ငါတို့ယူ၍သတ်သဖြင့်
ဣသရေလ အမျိုးထဲက ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပယ်ရှားမည်အကြောင်း ထိုလူတို့ကို အပ်ကြပါ၏ဟု မှာလိုက်၏။
သို့ရာတွင် ဗင်္ယာမိန်သားတို့သည်၊ ညီအစ်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့စကားကို နားမထောင်ဘဲ၊
၁၄ထိုအမျိုးသားတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ အမြို့မြို့အရွာရွာကထွက်၍ ဂိဗာမြို့၌စည်းဝေးကြ၏။ ၁၅ထိုအခါ
ဂိဗာမြို့သားယောကျ်ားကောင်း ခုနစ်ရာမှတပါး မြို့မြို့အရွာရွာမှလာသော
ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားအရေအတွက်ကား ထားလက်နက်စွဲကိုင်သောသူ နှစ်သောင်းခြောက်ထောင်တည်း။
၁၆ထိုလူအပေါင်းတို့တွင် လက်ဝဲလက်ကို သုံးတတ်သဖြင့် ဆံချည်တပင်ကို လောက်လွှဲနှင့်မှန်အောင်
ပစ်နိုင်သောယောကျ်ားကောင်း ခုနစ်ရာပါသတည်း။ ၁၇ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားမှတပါး ထားလက်နက်စွဲကိုင်၍
စစ်သူကြီးဖြစ်သော ဣသရေလအမျိုးသားအရေအတွက် ကား လေးသိန်းတည်း။

၁၈ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ ထ၍သွားပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင်
အဘယ်သူသည် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးကို အဦးချီသွားရပါမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်ထံတော်၌
မေးလျှောက်ကြသော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ယုဒသည် အဦးချီသွားရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၉နံနက်စောစော
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထ၍ ဂိဗာမြို့အနား၌ တပ်ချပြီးမှ၊ ၂၀ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ
ချီသွား၍ ဂိဗာမြို့ရှေ့မှာ စစ်ခင်းကျင်းလျက် နေကြ၏။ ၂၁ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည်
ဂိဗာမြို့ထဲကထွက်ပြီးလျှင်၊ ထိုနေ့တွင် ဣသရေလလူ တသောင်းနှစ်ထောင် တို့ကို မြေပေါ်၌လှဲ၍သတ်ကြ၏။
၂၂သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ရဲရင့်သောစိတ်ကိုယူ၍ ပဌမနေ့တွင် စစ်ခင်းကျင်းသောအရပ်၌
တဖန်ခင်းကျင်းကြ၏။ ၂၃ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ သွား၍ ညဦးယံတိုင်အောင် ငိုကြွေးလျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ညီ
ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့ကိုတဖန် စစ်တိုက်ရပါမည် လောဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်သော်၊
ထာဝရဘုရားက ချီသွားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၄ဒုတိယနေ့တွင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ဗင်္ယာမိန် အမျိုးတို့အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ကြသောအခါ၊ ၂၅ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ထဲကထွက်ပြီးလျှင်၊
ထားလက်နက် စွဲကိုင်သော ဣသရေလလူ တသောင်းရှစ်ထောင်တို့ကို မြေပေါ်မှလှဲ၍သတ်ကြ၏။

၂၆ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်အိမ်တော်သို့ သွား၍ငိုကြွေးလျက်၊
ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ဝပ်လျက်၊ တနေ့လုံး ညဦးတိုင်အောင် အစာကိုရှောင်၍ ထာဝရဘုရားအား
မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ကြ၏။ ၂၇ထိုကာလ၌ ဘုရားသခင်၏
ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ပါလျက်၊ အာရုန်၏သား ဖြစ်သော ဧလာဇာ၏သား ဖိနဟတ်သည်၊
သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ အမှုစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ၂၈ဣသရေလအမျိုးသား တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ညီ
ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့ကို တဖန်သွား၍တိုက်ရပါမည်လော၊ မသွားဘဲနေရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားအား
မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက သွားကြလော့။ နက်ဖြန်နေ့တွင် သူတို့ကိုသင်တို့လက်၌ ငါအပ်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၉ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ပတ်လည်၌ ကင်းစောင့်လူတို့ကို ထားပြီးမှ၊
၃၀တတိယနေ့တွင် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ ချီသွား၍၊ ယမန်ကဲ့သို့ ဂိဗာမြို့အနား၌ စစ်ခင်းကျင်းလျက်
နေကြ၏။ ၃၁ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် အတိုက်ထွက်၍ မြို့နှင့်ကွာသွားကြ၏။
ဗေသလမြို့သို့သွားသောလမ်း၊ ဂိဗာတောရွာ သို့ သွားသောလမ်းတွင် ယမန်ကဲ့သို့
ဣသရေလအမျိုးသူရဲတို့ကို လုပ်ကြံစပြု၍ လူသုံးဆယ်ခန့်မျှသေကြ၏။ ၃၂ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့က၊
သူတို့သည် ယမန်ကဲ့သို့ ငါတို့ရှေ့မှာရှုံးကြပြီဟု ဆိုသော်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့က ပြေးကြကုန်အံ့။
သူတို့ကို မြို့နှင့်ဝေးသောလမ်းတို့သို့ သွေးဆောင်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလျက်၊ ၃၃ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့သည်
မိမိတို့နေရာအရပ်မှထ၍ ဗာလတာမာမြို့၌ စစ်ခင်းကြ၏။ ကင်းစောင့်လျက်နေသော ဣသရေလ
လူတို့သည်လည်း မိမိတို့နေရာ ဂိဗာလွင်ပြင်မှထကြသဖြင့်၊ ၃၄ဣသရေလအမျိုးသား ယောကျ်ားကောင်း

တသောင်းတို့သည် ဂိဗာမြို့သို့ချီလာ၍၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် ဘေးရောက်လုနီးသည်ကို
မရိပ်မိသောကြောင့်၊ ကျပ်တည်းစွာဆီး၍ တိုက်ကြ၏။ ၃၅ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဗင်္ယာမိန်လူတို့ကို
ဣသရေလလူတို့ရှေ့မှာ ရှုံးစေ တော်မူသဖြင့်၊ ထိုနေ့တွင် ဣသရေလလူတို့သည် ထားလက်နက်စွဲကိုင်သော
ဗင်္ယာမိန်လူနှစ်သောင်းငါးထောင် တရာတို့ကို ပယ်ရှင်းကြ၏။
၃၆ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့ရှုံးသည်ကို သိမြင်ကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည်၊
ဂိဗာမြို့အနား၌ ထားသောကင်းတပ်ကို ကိုးစားသောကြောင့်၊ အစကဗင်္ယာမိန်လူတို့ရှေ့မှာ ဆုတ်ကြ၏။
၃၇ကင်းတပ်သားတို့သည် ဂိဗာမြို့သို့ တဟုန်တည်းပြေးဝင်၍၊ အနှံ့အပြားတိုက်သဖြင့် တမြို့လုံးကို
ထားနှင့်လုပ်ကြံကြ၏။ ၃၈မြို့ထဲမှာ ကြီးစွာသော မီးခိုးတက်စေရမည်အကြောင်း ဣသရေလလူတို့သည်
ကင်းစောင့်လူတို့အား အကြံပေးနှင့်ကြပြီ ဖြစ်၍၊ ၃၉ဣသရေလလူတို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင် ဆုတ်သောအခါ၊
ဗင်္ယာမိန်လူတို့က၊ အကယ်၍ သူတို့သည်ယမန် စစ်ရှုံးသကဲ့သို့ ငါတို့ရှေ့မှာရှုံးကြပြီဟုဆိုလျက် သူရဲတို့ကို
လုပ်ကြံ၍ လူသုံးဆယ်ခန့်မျှသေကြ၏။ ၄၀တဖန် မီးလောင်၍ ထူထပ်သောမီးခိုးသည်
မြို့ထဲမှာတက်စရှိသောအခါ၊ ဗင်္ယာမိန်လူတို့သည် ပြန်ကြည့်၍ မြို့ကိုလောင်သော မီးလျှံသည်
မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ တက်သည်ကိုမြင်ကြ၍၊ ၄၁ဣသရေလလူတို့သည် လှည့်၍ပြန်သောအခါ၊
ဗင်္ယာမိန်လူတို့သည် ဘေးရောက်ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ ၄၂မိန်းမောတွေဝေ၍ ဣသရေလလူတို့ရှေ့မှာ
တောလမ်း သို့ပြေးသော်လည်း၊ စစ်တိုက်လိုက်လာသော လူတို့သည် မှီသဖြင့် ပြေးသောသူတို့ကိုငှင်း၊
မြို့ရွာများထဲက ထွက်လာသောသူတို့ကိုငှင်း တပြိုင်နက်ဖျက်ဆီးကြ၏။ ၄၃ဗင်္ယာမိန်လူတို့ကို
ဝိုင်းလျက်လိုက်လျက်၊ နှခါရွာမှစ၍ နေထွက်ရာဘက်၊ ဂိဗာမြို့အနားတိုင်အောင် နှိပ်နင်းကြ၏။ ၄၄ထိုအခါ
ဗင်္ယာမိန်သူရဲ တသောင်းရှစ်ထောင်တို့သည် လဲ၍သေကြ၏။ ၄၅ကြွင်းသောသူတို့သည် လှည့်၍တောအရပ်
ရိမ္မုန်ကျောက်သို့ ပြေးကြစဉ်တွင် လိုက်သောသူတို့ သည် လူငါးထောင်တို့ကို လမ်းမှာဘမ်းမိကြ၏။
ဂိဒုန်မြို့တိုင်အောင် အပြင်းလိုက်၍ လူနှစ်ထောင်တို့ကိုလည်း သတ်ကြ၏။ ၄၆ထိုနေ့တွင် လဲ၍သေသော
ဗင်္ယာမိန်းထားစွဲသူရဲတို့ အရေအတွက်ကား၊ နှစ်သောင်းငါးထောင်တည်း။ ၄၇လူခြောက်ရာတို့သည်
လှည့်၍တောအရပ် ရိမ္မုန်ကျောက်ကို မှီအောင်ပြေးသဖြင့်၊ ထိုကျောက်အောက်မှာ လေးလနေကြ၏။
၄၈ဣသရေလလူတို့သည် တဖန်လှည့်၍၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့ကိုတိုက်လျက် မြို့ရွာ၌ရှိသောလူ၊
တိရစ္ဆာန်တွေ့သမျှတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍၊ တွေ့သမျှသောမြို့ရွာတို့ကို မီးရှို့ကြ၏။

၂၀

၁ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်သူမျှ မိမိသမီးကို ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား၌
မပေးစားရမည်အကြောင်း၊ မိဇပါမြို့မှာ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုနှင့်ကြပြီ။ ၂လူများတို့သည်
ဘုရားသခင့်အိမ်တော်သို့ လာ၍ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ညဦးတိုင်အောင်နေလျက်၊ အသံကိုလွှင့်၍
ငိုကြွေးလျက်၊ ၃အိုဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင်
ယနေ့တမျိုးချို့တဲ့ရသောအမှုသည် အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ရပါသနည်းဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။
၄နက်ဖြန်နံနက်စောစော လူများတို့သည် ထပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ မီးရှို့ရာယဇ်၊
မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ကြ၏။ ၅ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ဣသရေလ
အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့တွင် အဘယ်သူသည် ပရိသတ်အပေါင်းနှင့်အတူ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
မလာဘဲနေသနည်းဟု မေးကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မိဇပါမြို့ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ မလာဘဲနေသော
သူသည် ကေန်အမှန်အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေဟု ကြီးစွာသောကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုနှင့်ကြပြီ။
၆ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ညီဗင်္ယာမိန်အတွက် နောင်တရလျက်၊
ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင် ယနေ့တမျိုးဆုံးပြီ။ ၇ငါတို့သည် ကိုယ်သမီးကို သူတို့အား
မပေးစားရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသောကြောင့် ကျန်ကြွင်းသောသူတို့အဘို့

မိန်းမတို့ကို အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်းဟူ၍၎င်း၊ ၈ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင် အဘယ်သူတွင် မိဇပါမြို့
ထာဝရ ဘုရားထံတော်သို့ မလာဘဲနေသနည်း ဟူ၍၎င်း မေးမြန်းလျှင်၊
ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့သားတယောက်မျှ စုဝေးရာတပ် သို့ မရောက်မလာကြောင်းကို သိကြ၏။
၉လူများတို့ကို ရေတွက်သောအခါ ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်သား တယောက်မျှ မပါ။ ၁၀ထိုအခါ
စုဝေးသောသူတို့သည် စစ်သူရာတသောင်း နှစ်ထောင်တို့ကိုစေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့သည် သွား၍
ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့သား ယောကျ်ားမိန်းမသူငယ်တို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံကြလော့။ ၁၁သို့ဆိုသော်၊
ယောကျ်ား အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ ယောကျ်ားနှင့်ဆက်ဆံသော မိန်းမအပေါင်းတို့ကို၎င်း
ရှင်းရှင်းပယ်ရှားကြလော့ဟု မှာထားသည် အတိုင်း၊ ၁၂စစ်သူရဲတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့သားတို့တွင်၊
ယောကျ်ားနှင့်မဆက်ဆံသေးသော ကညာမိန်းမပျို လေးရာတို့ကိုတွေ့၍ ခါနာန်ပြည်၌ တပ်ချရာ၊
ရှိလောမြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၁၃တဖန် စုဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ ရိမ္မုန်ကျောက်၌နေသော
ဗင်္ယာမိန်လူတို့ကို စုဝေး၍ အသင့်အတင့်ခေါ်ခြင်းငှါ လူတို့ကိုစေလွှတ်ကြ၏။ ၁၄ထိုအခါ ဗင်္ယာမိန်လူတို့သည်
လာပြန်၍၊ ဣသရေလလူတို့သည် အရှင်ချန်ထားသော ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သူမိန်းမတို့နှင့် ပေးစားကြ၏။
သို့သော်လည်း မိန်းမတို့သည် မလောက်မကြေ။ ၁၅ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး
အနွယ်တို့တွင် ပြိုပျက်ရာကိုပြုတော်မူသောကြောင့်၊ ဣသရေလလူတို့ သည် ဗင်္ယာမိန်အတွက်
နောင်တရကြ၏။

၁၆စုဝေးရာပရိသတ် အသက်ကြီးသူတို့ကလည်း၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးထဲက မိန်းမတို့ကို
ပယ်ရှင်းသောကြောင့်၊ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့အဘို့ မိန်းမတို့ကို အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်းဟူ၍၎င်း၊
၁၇ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် တမျိုးကို မပျောက်စေခြင်းငှါ သေဘေးမှလွတ်သော ဗင်္ယာမိန်လူတို့
အမွေခံစရာမြေရှိရမည်။ ၁၈သို့သော်လည်း အကြင်သူ သည် ဗင်္ယာမိန်လူ၌သမီးကိုပေးစား၏။ ထိုသူသည်
ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်စေဟု ဣသရေလလူတို့သည် ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသောကြောင့် ငါတို့သည်
ကိုယ့်သမီးတို့ကို မပေးစားရဟူ၍၎င်း၊ ၁၉ဗေသလမြို့မြောက်ဘက်၊ ဗေသလမြို့မှ ရှေခင်မြို့သို့သွားသောလမ်း
အရှေ့ဘက်၊ လေဗောနမြို့တောင်ဘက်၊ ရှိလောမြို့နယ်တွင် ထာဝရဘုရား ဘို့ နှစ်စဉ်ပွဲခံတတ်သည်ဟူ၍၎င်း
တိုင်ပင်ကြသည်နှင့်အညီ၊ ၂၀ဗင်္ယာမိန်လူတို့ကိုခေါ်၍ သင်တို့သည် သွားကြလော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့၌
ချောင်းမြောင်းလျက်နေကြလော့။ ရှိလောမြို့သမီးတို့သည် ပွဲခံအံ့သောငှါ ကလျက်လာကြသောအခါ၊
၂၁စပျစ်ဥယျာဉ်ထဲကထွက်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမျိုးသမီးတို့ကို အသီးအသီး ကိုယ်မယားဖြစ်စေဘို့ ဘမ်းဆီး၍
ဗင်္ယာမိန်ပြည်သို့ ဆောင်သွားကြလော့။ ၂၂သူတို့အဘနှင့် မောင်တို့သည် ငါတို့ထံသို့လာ၍
အမှုလုပ်သောအခါ၊ ငါတို့က ငါတို့မျက်နှာကိုထောက်၍ သူတို့ကို သနားကြပါ။ စစ်တိုက်ရာတွင်
သူတို့အသီးအသီးဆိုင်သော မယား တို့ကို သူတို့အဘို့ငါသည်မချန်မထားမိပါ။ သင်တို့၌
အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ ယခုပေးစားကြသည်မဟုတ်ဟု သူတို့အား ပြန်ပြောမည်ဟု မှာထားကြသည်အတိုင်း၊
၂၃ဗင်္ယာမိန်လူတို့သည် ပြု၍ပွဲခံလျက် ကသောမိန်းမတို့ကို ကိုယ်အရေအတွက်အတိုင်း မယားဖြစ်ဘို့ရာ
ဘမ်းဆီး၍ယူသွားကြ၏။ ကိုယ်အမွေခံရာမြေသို့ ပြန်ရောက်ပြီးလျှင်၊ မြို့တို့ကို အသစ်ပြင်ဆင်၍ နေကြ၏။
၂၄ထိုအခါ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်လည်း ကိုယ်အမျိုး၊ ကိုယ်အဆွေ နေရာ အမွေခံရာမြေသို့
ပြန်သွားကြ၏။ ၂၅ထိုကာလ၌ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မရှိ၊ လူတိုင်းမိမိစိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်း ပြုသတည်း။

တရားသူကြီးမှတ်စာပြီး၏။

ရှုသဝတ္ထု
RUTH.

၁

၁တရားသူကြီးအုပ်စိုးသောကာလ၊ တရံရောအခါ ဣသရေလပြည်၌ အစာအဟာရခေါင်းပါး၍
ယုဒပြည် ဗက်လင်မြို့သား တယောက်သည် မယားနှင့် သားနှစ်ယောက်ပါလျက် မောဘပြည်၌
တည်းခိုခြင်းငှာသွား၏။ ၂ထို သူ၏အမည်ကား ဧလိမလက်။ မယားအမည်ကား နောမိ၊
သားနှစ်ယောက်အမည်ကား မဟာလုန်နှင့် ခိလျုန်တည်း၊ သူတို့သည် ယုဒပြည်၊ ဗက်လင်မြို့၊
ဧဖရတ်အရပ်သားဖြစ်လျက်၊ မောဘပြည်သို့သွား၍ နေကြ၏။ ၃နောမိ၏ခင်ပွန်း ဧလိမလက်သည်သေ၍
မယားနှင့် သားနှစ်ယောက်တို့သည် ကျန်ရစ်ကြ၏။ ၄သားတို့သည် မောဘပြည်သူ ဩရပနှင့်
ရှုသအမည်ရှိသော မိန်းမနှစ်ယောက်တို့နှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြု၍၊ ထိုပြည်မှာ ဆယ်နှစ်ခန့်မျှနေပြီးမှ၊
၅ထိုသားနှစ်ယာက် မဟာလုန်နှင့် ခိလျုန်တို့သည် သေ၍ နောမိသည်သားမရှိ၊ ခင်ပွန်းလည်းမရှိ
ကျန်ရစ်လေ၏။

၆တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မိမိတို့လူတို့ကို အကြည့်အရှုကြွ၍ မုန့်ကိုပေးသနားတော်မူကြောင်းကို
ထိုမိန်းမသည် မောဘပြည်၌ကြားသောအခါ၊ မောဘပြည်မှပြန်သွားမည်ဟု ချွေးမနှစ်ယောက်နှင့် အတူထ၍၊
၇ တည်းခိုရာအရပ်က ထွက်ပြီးလျှင် ယုဒပြည်သို့ရောက်လိုသောငှာ သွားကြ၏။ ၈သို့ရာတွင်
ချွေးမနှစ်ယောကို့အား၊ သင်တို့သည် ကိုယ်အမိအိမ်သို့ ပြန်သွားကြလော့။ သေလွန်သောသူ၌၎င်း၊ ငါ၌၎င်း၊
ကျေးဇူးပြုသည်နှင့်အညီ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။
၉သင်တို့နှစ်ယောက်သည် နောက်ရသောလင်အိမ်၌ ချမ်းသာစွာနေရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားကယ်မ
သနားတော်မူပါစေသောဟုဆိုလျက် သူတို့ကို နမ်းလေ၏။ သူတို့သည်လည်း၊ အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလျက်၊
၁၀အကယ်စင်စစ်အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ၊ ကိုယ်တော်၏အမျိုးထံသို့ လိုက်သွားပါမည်ဟုဆိုကြ၏
၁၁ နာမိက လည်း၊ ငါ့သမီးတို ့ပြန်သွားကြလော့။ ငါနှင့်အတူ အဘယ့်ကြောင့်လိုက်ရမည်နည်း၊ သင်တို
့လင်လျှာဘို ့ ငါ၏ဝမ်း၌ သားရှိသေးသလော။ ၁၂ ငါ့သမီးတို့ပြန်သွား ကြလော့။ ငါသည်
အသက်အရွယ်လွန်၍လင်နှင့်မနေသင့်။ သို့မဟုတ် မြော်လင့်စရာရှိသေးသည်ဟု ငါဆိုလျှင်၎င်း၊
ယနေ့ညမှာလင်နေလျှင်၎င်း၊ သားတို့ကိုလည်းဘွားမြင်လျှင်၎င်း၊ ၁၃ထိုသား တို့သည် ကြီးပွားသည်
တိုင်အောင် ငံ့နေလိမ့်မည်လော။ လင်မနေဘဲ သူတို့ကို မြော်လင့်လိမ့်မည်လော။ ငါ့သမီးတို့ ထိုသို့မဖြစ်ရ။
ထာဝရဘုရား လက်တော်သည် ငါ၌ကန့်လန့်ရှိသည်ကို သင်တို့အတွက် ငါအလွန်ကြင်နာသောစိတ်ရှိ
သည်ဟုဆိုလေသော်၊ ၁၄သူတို့သည်တဖန်အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေကြ၏။ ထိုအခါဩရပသည်ယောက္ခမကိုနမ်း၍
မိမိအမျိုးသားတို့ထံသို့ ပြန်သွား၏။ ရှုသမူကား၊ ယောက္ခမ၌ မှီဝဲဆည်းကပ်လျက် နေသေး၏။
၁၅နောမိကလည်း၊ သင့်အစ်မသည် အမျိုးသားရင်းဘုရားရင်းတို့ထံသို့ ပြန်သွားပြီ။ အစ်မနောက်သို့
လိုက်သွားပါဟုဆိုသော်၊ ၁၆ရှုသက၊ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်ကို မစွန့်ပါရစေနှင့်။ နောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲ
ပြန်သွားစေခြင်းငှာ မပြုပါနှင့်။ ကိုယ်တော်သွား လေရာသို့ ကျွန်မလိုက်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အိပ်လေရာ၌
ကျွန်မအိပ်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အမျိုးသည် ကျွန်မအမျိုး၊ ကိုယ်တော်ဘုရားသည် ကျွန်မဘုရားဖြစ်ပါစေ။
၁၇ကိုယ်တော်သေရာအရပ်၌ ကျွန်မသေ၍ သင်္ဂြိုဟ်ခံပါမည်။ သေခြင်းမှတပါးအခြားသောအမှုကြောင့်
ကိုယ်တော်နှင့် ကျွန်မကွာလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်မ၌ထိုမျှမက ပြုတော်မူပါစေသော ဟုပြန်ဆို၏။
၁၈ရှုသသည် လိုက်ခြင်းငှာ ခိုင်ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကိုနောမိသည်သိမြင်သော် တိတ်ဆိတ်စွာ နေလေ၏။

၁၉ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ခရီးသွား၍ ဗက်လင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ တမြို့လုံးအုတ်အုတ်
ကျက်ကျက် ဖြစ်၍၊ ဤသူကားနောမိ ဟုတ်သလောဟုမေးကြ၏။ ၂၀သူကလည်းနောမိဟူ၍ မခေါ်ပါနှင့်။
မာရဟူ၍ ခေါ်ပါ။ အနန္တ တန်ခိုးရှင်သည် ငါ့အားအလွန်ခါးသောအရာကို ပေးတော်မူပြီ။

၂၁ငါသည်ကြွယ်ဝပြည့်စုံလျက် ထွက်သွား၏။ ယခုမူကားဆင်းရဲလျက် တကိုယ်တည်းရှိမှ၊ ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့ကို ပို့ပြန်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားလည်း ငါ့ကိုနှိမ့်ချ၍ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ကို
ဆင်းရဲစေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ နောမိအမည်ဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ငါကိုခေါ်ကြသနည်းဟု ပြန်ပြော၏၊ ၂၂ထိုသို့
မောဘပြည်မှ လိုက်လာသော မောဘပြည်သူ ချွေးမရုသနှင့်အတူ နောမိသည်ပြန်လာ၍၊ မုယော စပါးကို
ရိတ်စကာလ၌ ဗက်လင်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။

၂

၁နောမိ၏လင် ဧလိမလက်၏ အဆွေအမျိုးတွင် အလွန်ရတတ်သော ပေါက်ဘော်တယောက်ရှိ၏။
သူ၏ အမည်ကား ဗောဇတည်း။ ၂မောဘပြည်သူရုသက၊ ကျွန်မသည် လယ်ပြင်သို့သွား၍ စိတ်နှင့်တွေ့
သောသူနောက်မှာ စပါးကျန်ကို ကောက်ပါရစေဟုနောမိ၌ အခွင့်ပန်လျှင်၊ နောမိက၊
သွားတော့ငါ့သမီးဟုဆို၏။ ၃ရုသသည်သွား၍ စပါးရိတ်သောသူတို့နောက်မှာ၊ စပါးကျန်ကို
ကောက်သည်တွင်၊ ဧလိမလက်၏အဆွေအမျိုး ဗောဇပိုင်သောလယ်၌ အမှတ်တမဲ့နေရာကျ၏။ ၄ထိုအခါ
ဗောဇသည် ဗက်လင်မြို့ကလာ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့် အတူရှိသော်မူ ပါစေသောဟု
ရိတ်သောသူတို့အားဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကို ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီး ပေးတော်မူပါစေသော ဟု
ပြန်ပြောကြ၏။ ၅ဗောဇကလည်း၊ ထိုမိန်းမငယ်သည် အဘယ်သူနှင့် ဆိုင်သနည်းဟု လယ်ခေါင်းအားမေးသော်၊
၆လယ်ခေါင်းက၊ မောဘပြည်မှနောမိနှင့် အတူလိုက်လာသော မောဘအမျိုးသမီးဖြစ်ပါသည်။ ၇သူကလည်း၊
ကျွန်မသည် စပါးရိတ်သောသူတို့နောက်၌ကောက်လှိုင်းစုထဲမှာ ကျန်သော စပါးကို ကောက်သိမ်းပါရစေဟု
အခွင့် တောင်းလျက် ဝင်သဖြင့်၊ နံနက်မှစ၍ ယခုခဏတဲ၌နေသော အချိန်တိုင်အောင် လုပ်နေပါပြီဟု
ပြောဆိုလျှင်၊ ၈ဗောဇသည် ရုသကိုခေါ်၍၊ နားထောင်ပါ၊ ငါ့သမီး။ အခြားသော လယ်သို့သွား၍
စပါးကျန်ကိုမကောက်နှင့်။ ဤအရပ်က မထွက်ဘဲ၊ ငါ့ကျွန်မတို့၌ မှီဝဲလျက်နေတော့။ ၉သူတို့ရိတ်သော
လယ်ကွက်ကိုကြည့်မှတ်၍ သူတို့နောက်၌ လိုက်လော့။ လုလင်တို့သည် သင့်ကို
မနှောက်ရှက်ရမည်အကြောင်း ငါမှာထားပြီး။ ရေငတ်သောအခါ၊ အိုးထားရာသို့သွား၍ လုလင်ခပ်သောရေကို
သောက်တော့ဟုဆိုလေသော်၊ ၁၀ရုသသည်မြေကြီးပေါ်မှာဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်မသည် တပါး
အမျိုးသားဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မကို သိမှတ်မည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ စိတ်တော်နှင့်
တွေ့ရပါသနည်းဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၁ဗောဇကလည်း သင်၏လင်သေသောနောက်၊ သင်သည်
ယောက္ခမအား ပြုစုသမျှကိုရင်း၊ သင်သည်မိဘနှင့် မွေးဘွားရာဌာနပြည်ကို စွန့်
၍အထက်ကမသိဘူးသောပြည်သို့ လာကြောင်းကိုရင်း၊ ငါ့အား သေချာစွာ ပြောကြပြီး။
၁၂သင့်အမှု၏အကျိုးကိုထာဝရဘုရားပေးသော်မူပါစေသော။ သင်သည်အတောင်တော် အောက် ၌ခိုလှုံခြင်းငှာ
ချဉ်းကပ်သော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် စုံလင်သောဆုကို ချတော်မူပါစေ
သောဟုဆိုသော်၊ ၁၃ရုသကလည်း သခင်ကျွန်မသည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရပါစေ။ ကျွန်မသည်
ကိုယ်တော်ကျွန်မ တို့နှင့် မတူသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် လောကဝတ်စကားကို ပြော၍ ကျွန်မကို
နှစ်သိမ့်စေပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၄ဗောဇကလည်း စားသောက်သောအချိန်ရှိပြီ။ လာ၍မုန့်ကို စားလော့။
ပုံးရည်၌စားစရာကို နှစ်လော့ဟု ခေါ်ဆိုသည် အတိုင်း၊ ရုသသည် စပါးရိတ်သောသူတို့နှင့်အတူထိုင်လျှင်
ဗောဇသည် ပေါက်ပေါက်ကို လှမ်း၍ပေးသဖြင့်၊ သူသည် ဝစွာစားပြီးမှ ချန်ထားသေး၏။ ၁၅စပါးကျန်ကို
ကောက်ခြင်းငှါ ထသွားသောအခါ၊ ဗောဇသည် လုလင်တို့အား၊ ထိုမိန်းမသည် ကောက်လှိုင်းစု
ထဲမှာကျန်သောစပါးကို ကောက်သိမ်းပါစေ၊ အရှက်မခွဲကြနှင့်။ ၁၆ရိတ်ပြီးသောစပါးအချို့ကိုလည်း
သူအဘို့ချထားလော့။ ကောက်ယူပါစေ။ အပြစ်မတင်ကြနှင့် ဟုမှာထား၏။ ၁၇ရုသသည် ထိုလယ်၌
ညဦးတိုင်အောင် စပါးကျန်ကို ကောက်၍ရသော စပါးကိုနယ်ပြီးလျှင် မုယောဆန်တဖဲ့ခန့်မျှရှိ၏။
ထိုဆန်ကိုယူ၍ မြို့ထဲဝင်သဖြင့် ကောက်၍ရသောဆန်ကိုလည်း ယောက္ခမအားပြ၏။ ဝစွာစားပြီးမှ

ချန်ထားသောအရာကိုလည်း ထုတ်၍ပေးသေး၏၊ ၁၉ယောက္ခမကလည်း၊ ယနေ့အဘယ်မှာ
စပါးကျန်ကိုကောက်သနည်း။ အဘယ်မှာလုပ်သနည်း။ သင်သိမှတ်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟု
မြွက်ဆိုလျှင်၊ ရုသက ယနေ့ကျွန်မလုပ်သောသူ၏အမည်ကား၊ ဗောဇဖြစ်ပါသည်ဟု ယောက္ခမအားကြား
ပြောသော်၊ ၂၀ယောက္ခမက အသက်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူတို့၌ကျေးဇူးမပြတ် ပြုတော်မူသေး သော
ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသောဟူ၍၎င်း၊ ထိုသူသည် ငါတို့နှင့်ပေါက်ဘောတော်
သောသူ၊ နီးစပ်သောအမျိုးသားချင်း အဝင်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ချွေးမအား ပြောဆို၏။ ၂၁ထိုသူက
ငါ့စပါးရိတ်ခြင်းအမှု မပြီးမှီတိုင်အောင်၊ ငါ့လူတို့၌မှီဝဲလျက်နေတော့ဟုဆိုကြောင်းကိုလည်း မောဘအမျိုးသမီး
ရုသသည် ကြားပြောသော်၊ ၂၂နောမိကငါ့သမီး၊ သင်သည် သူ၌ကျွန်မတို့နှင့်ပေါင်းဘော်ကောင်း၏။
အခြားသော လယ်၌ သူတို့သည် သင့်ကိုမတွေ့စေ ကောင်းဟု၊ ချွေးမရုသအားပြောသည်အတိုင်း၊ ၂၃သူသည်
မုယောစပါး၊ ဂျုံစပါးရိတ်ခြင်းအမှုပြီးသည်တိုင်အောင် ဗောဇ၏ ကျွန်မတို့၌မှီဝဲလျက်၊ စပါးကျန်ကိုကောက်၍
ယောက္ခမထံမှာ နေလေ၏။

၃

၁တစ်ဖန်ယောက္ခမနောမိက၊ ငါ့သမီး၊ သင့်ကိုချမ်းသာစေခြင်းငှာ ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်ကို သင့်အဘို့ငါမရှာ
ရသလော။ ၂သင်ပေါင်းဘော်သော ကျွန်မတို့၏သခင် ဗောဇသည် ငါတို့ပေါက်ဘော်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။
ယနေ့ည မှာ ကောက်နယ်တလင်း၌ မုယောစပါးကို လှေ့လျက်နေ၏။ ၃သင်သည် ရေချိုးခြင်း၊ ဆီလိမ်းခြင်း၊
အဝတ်တန်ဆာ ဆင်ခြင်းကို ပြုပြီးလျှင် ကောက်နယ်တလင်းသို့ သွားတော့။ သူသည်
စားသောက်ခြင်းအမှုကို မပြီးမှီ ကိုယ်ကိုမပြနှင့်။ ၄သူအိပ်သောအခါ။ အိပ်ရာအရပ်ကိုမှတ်ပြီးမှ
ဝင်၍သူ့ခြေ၌ဖုံးသော အဝတ်ကိုဖွင့်ပြီးလျှင် အိပ်တော့။ သင်သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို
သူပြောလိမ့်မည်ဟုဆိုသော်၊ ၅ရုသက။ မိခင်မှာထားသမျှတို့ကို ပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံလျက်၊
၆ကောက်နယ်တလင်းသို့သွား၍ ယောက္ခမမှာထားသမျှအတိုင်းပြုလေ၏။ ၇ ဗောဇသည် စားသောက်၍
ရွှင်လန်းလျက်၊ စပါးပုံအနားသို့သွား၍အိပ်သောအခါ၊ ရုသသည် တိတ်ဆိတ်စွာချဉ်းကပ်၍
သူ့ခြေဖုံးသောအဝတ်ကိုဖွင့်ပြီးလျှင် အိပ်လေ၏။ ၈သန်းခေါင်အချိန်၌ ယောကျာ်းသည် လန့်၍လှည့်သဖြင့်၊
မိန်းမသည်ခြေရင်း၌ရှိသည်ကိုသိလျက်၊ ၉သင်သည်အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊ ကျွန်မသည်
ကိုယ်တော်၏ကျွန်မ ရုသဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ရွေးပိုင်သော အမျိုးသားချင်းဖြစ်သောကြောင့်၊
ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မကို အဝတ်တော်စွန်းနှင့် ဖုံးပါတော့ဟုဆိုသော်၊ ၁၀သူက၊ ငါ့သမီး၊ ထာဝရဘုရား
ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ သင်သည် ငွေရတတ်သော လူပျို၊ ဆင်းရဲသောလူပျို တစုံတယောက် ကို
မမှီဝဲဘဲနေ၍၊ အရင်ပြုသော ကျေးဇူးထက် နောက်ပြုသောကျေးဇူးသာ၍ကြီး၏။ ၁၁မစိုးရိမ်နှင့်ငါ့သမီး။
တောင်းသမျှ ကို ငါပြုမည်။ သင်သည်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းမဖြစ်ကြောင်းကို ငါ့လူမျိုးနေသော
တမြို့လုံးသိ၏။ ၁၂ငါသည် ရွေးပိုင်သော အမျိုးသားချင်းမှန်ပေ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ထက်သာ၍ ရွေးပိုင်သော
အမျိုးသားချင်းတယောက်ရှိသေး၏။ ၁၃ယနေ့ညမှာ နေဦးတော့။ ထိုသူသည် ရွေးပိုင်သောအမျိုးသားချင်း
ဝတ်ကိုပြုလိုလျှင် ပြုပါလေစေ။ ကောင်း၏။ မပြုလျှင် ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းငါပြုမည်။
နံနက်တိုင်အောင်အိပ်ဦးတော့ဟုဆို၏၊

၁၄ရုသသည် နံနက်တိုင်အောင် သူ့ခြေရင်းနားမှာအိပ်ပြီးမှ၊
တယောက်ကိုတယောက်သိနိုင်သောအချိန် မရောက်မှီထလေ၏။ ယောကျာ်းကလည်း၊ မိန်းမသည်
ဤကောက်နယ်တလင်းသို့လာသည်ကို အဘယ်သူမှ မသိစေနှင့်ဟုဆို၏။ ၁၅တစ်ဖန်သင်၌ပါသော
တင်းတိမ်ကိုယူခဲ့၍ ဖြန့်ခင်းတော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ရုသဖြန့်လျက် မုယောစပါးခြောက်ညြမဲကို
ခြင်၍သူ့အပေါ်မှာတင်သဖြင့်၊ သူသည်မြို့ထဲသို့ သွားလေ၏။ ၁၆ယောက္ခမထံသို့ ရောက်သောအခါ၊
ယောက္ခမက အဘယ်သို့ နည်းဟု မေးလျှင်၊ မိမိ၌ ထိုသူပြုသမျှကို၎င်း၊ ၁၇သူက၊ သင်သည်ယောက္ခမထံသို့

လက်ချည်းမသွားနှင့်ဟုဆိုလျက် မုယောစပါးခြောက်ဩမဲပေးကြောင်းကို ၎င်းကြားပြော လေ၏။
၁၈ယောက္ခမကလည်း၊ ငါ့သမီး၊ ဤအမှုသည် အဘယ်သို့ပြီးလိမ့်မည်ကိုမသိမှီတိုင်အောင် ထိုင်နေတော့။
ယောကျ်ားသည် ယနေ့ဤအမှုကို မပြီးစီးမှီ ငြိမ်ဝပ်စွာမနေ ဟုပြောဆို၏။

၄

၁ထိုအခါဗောဇသည် မြို့တံခါးဝသို့ သွား၍ ထိုင်သဖြင့်၊
မနေ့ကပြောသောအမျိုးသားချင်းရောက်သွား သည်ကိုမြင်လျှင်၊
အိုမည်သူလှည့်၍ထိုင်ပါတော့ဟုခေါ်သည်အတိုင်းသူသည် လှည့်၍ထိုင်လေ၏။ ၂တဖန်မြို့သား
အသက်ကြီးသူ တကျိပ်တို့ကိုခေါ်၍၊ သည်မှာထိုင်ပါတော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်လည်း ထိုင်ကြ၏။
၃အမျိုးသားချင်းကိုလည်း၊ မောဘပြည်မှ ပြန်လာသောနောမိသည် ငါတို့အစ်ကို ဧလိမလက်ပိုင်သော
မြေအကွက်ကို ရောင်းမည်ဖြစ်၍၊ ၄သင့်ကိုငါတိုင်ကြားလျက်၊ ပြည်သားများ၊ ငါတို့အမျိုး၌ အသက်ကြီးသူများ
ရှေ့မှာဝယ်ပါတော့ဟု ပြောမည်အကြံရှိပါ၏။ သင်သည် ရွေးလိုလျှင်ရွေးပါတော့၊ မရွေးလိုလျှင် ကျွန်ုပ်အား
ပြောပါတော့။ သင်မှတပါးရွေးပိုင် သောသူမရှိ။ သင့်နောက်မှာ ကျွန်ုပ်နေရာကျသည်ဟုဆိုသော်၊
အမျိုးသားချင်း က၊ ကျွန်ုပ်ရွေးမည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၅ဗောဇကလည်း၊ ထိုလယ်ကွက်ကို
နောမိလက်မှဝယ်သောနေ့ရက်တွင်၊ သေသောသူ၏အမွေဥစ္စာအားဖြင့် သူ၏ နာမည်ကိုထောက်မခြင်းငှာ၊
သူ၏မယားမောဘအမျိုးသမီး ရုသကိုလည်း ဝယ်ရသေးသည်ဟုဆိုသော်၊ ၆အမျိုးသားချင်းက၊ ကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်အဘို့မရွေးနိုင်ပါ။ ရွေးလျှင် ကိုယ်အမွေ ဥစ္စာကိုဖျက်မည်စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ကျွန်ုပ်မရွေးနိုင်သောကြောင့်၊
ကျွန်ုပ်ရွေးပိုင်သောအရာကိုကိုယ်အဘို့ ရွေးပါတော့ဟု ပြန်ပြော၏။ ၇ဣသရေလရှေးထုံးစံ ဟူမူကား၊ ရွေးခြင်း
အမှု၊ ဥစ္စာလဲခြင်းအမှုကို မြဲမြံစေခြင်းငှာ တယောက်သောသူသည် မိမိခြေနင်းကိုချွတ်၍
တယောက်သောသူအား အပ်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ပြုသောအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်
သက်သေတည်ရ၏။ ၈သို့ဖြစ်၍ အမျိုးသားချင်းက၊ ကိုယ်အဘို့ဝယ်ပါတော့ဟု ဗောဇအားဆို၍
မိမိခြေနင်းကိုချွတ်၏။ ၉ဗောဇကလည်း၊ ဧလိမလည်ဥစ္စာ၊ ခိလျုန်ဥစ္စာ၊ မဟာလုန်ဥစ္စာဟူသမျှကို နောမိလက်မှ
ငါဝယ်၍၊ ၁၀သေသောသူ၏နာမည်ကို သူ၏ညီအစ်ကိုစုထဲကၡင်း၊ သူနေရာမြို့တံခါးထဲကၡင်း မပြတ်စေခြင်းငှာ၊
သူ၏အမွေအားဖြင့် သူ၏နာမည်ကို ထောက်မမည်အကြောင်း၊ မဟာလုန်၏မယားမောဘ အမျိုးသမီးရုသကို
ငါ၏မယားဖြစ်စေခြင်းငှာ ငါဝယ်သည်ကိုသင်တို့သည် ယနေ့သက်သေ ဖြစ်ကြပါ၏ဟု အသက်ကြီးသူများ၊
လူများအပေါင်းတို့အားပြောဆို၏။ ၁၁တံခါးဝ၌ရှိသော အသက်ကြီးသူများ၊ လူများအပေါင်းတို့ ကလည်း၊
ငါတို့သည် သက်သေဖြစ်ကြ၏။ သင့်အိမ်သို့ရောက်သောဤမိန်းမသည်၊ ဣသရေလ အမျိုးကိုတည်
ထောင်သောမိန်းမနှစ်ယောက်၊ ရာခေလနှင့်လေအာကဲ့သို့ဖြစ်မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား
ပြုတော်မူပါစေသော။ သင်သည်လည်း ဧဖရတ်အရပ်၌ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၍
ဗက်လင်မြို့၌အသရေကျော်စော ခြင်းရှိပါစေသော။ ၁၂အသက်ပျိုသောဤမိန်းမတွင်၊
ထာဝရဘုရားပေးတော်မူလတံ့သောမျိုးစေ့အားဖြင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ယုဒမယားတာမာ
ဘွားမြင်သော ဖာရက်အမျိုးအနွယ်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါစေသောဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၃ဗောဇသည်ရုသကိုသိမ်း၍စုံဘက်လျက်ဆက်ဆံသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်
ရုသသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လေ၏။ ၁၄မိန်းမတို့သည်လည်း နောမိအား၊
သင့်ကိုပြုစုသော အမျိုးသားချင်းကို ယနေ့ဖြတ်တော်မမူသောထာဝရဘုရားသည်
မင်္ဂလာရှိတော်မူပါစေသော။ ယခုရသောအမျိုးသား ချင်းသည်လည်း ဣသရေလ အမျိုး၌
အသရေကျော်စောပါစေသော။ ၁၅သူသည် သင်၏အသက်ကို ပြုပြင်သောသူ၊ သင်အသက်ကြီးသောအခါ
သင့်ကို ကောင်းမွန်စွာပြုစုသောသူဖြစ်ပါစေသော။ သင့်ကိုချစ်၍သားခုနစ်ယောက်ထက်
သင့်အဘို့သာ၍ကောင်းသောသင်၏ချွေးမသည် သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်ပြီဟု ပြောဆိုကြ၏။

[၁၆]နောမိသည် ထိုသူငယ် ကိုယူ၍ပိုက်ချီလျက်ထိန်းလေ၏။ [၁၇] အိမ်နီးချင်းမိန်းမတို့ ကလည်း၊ နောမိသည်
သားယောက်ျား ကိုရပြီဟုဆိုလျက်၊ ထိုသူငယ်ကိုဩဗက် အမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။ ဩဗက်သားကားယေရှဲ၊
ယေရှဲသားကားဒါဝိဒ်တည်း။

[၁၈]ဖာရက်၏သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား၊ ဖာရက်သားဟေဇရုံ၊ [၁၉]ဟေဇရုံသားအာရံ၊
အာရံသားအမိနဒပ်၊ [၂၀]အမိနဒပ်သားနာရှုန်၊ နာရှုန်သား စာလမုန်၊ [၂၁]စာလမုန်သားဗောဇ၊
ဗောဇသားဩဗက်၊ [၂၂] ဩဗက်သားယေရှဲ၊ ယေရှဲသားဒါဝိဒ်တည်း။

ရုသဝတ္ထုပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ပဌမစောင်၊
FIRST BOOK SAMUEL.

၁

၁ ဖေရတ်မြို့မိသားဇုဖ၊ တောဟူ၊ လေိဟူ၊ ယေရောဟံမှဆင်းသက်၍ ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရာမသိမ်ဇုဖိမ်မြို့၌
နေသော လေကာနအမည်ရှိသော သူတယောက်ရှိ၏။ ၂ထိုသူသည်မယားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ တယောက်ကား
ဟန္န၊ တယောက် ကားပေနိန္နအမည်ရှိ၏။ ပေနိန္န၌သားသမီးရှိ၏။ ဟန္န၌မရှိ၊ ၃လေကာနသည်
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်၍ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှာ၊ မိမိနေရာမြို့မှ ရှိလော
မြို့သို့နှစ်တိုင်းသွားမြဲရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ယစ်ပုရောဟိတ် ဧလိ၏သား ဟောဖနိနှင့် ဖိနဟတ်သည်
ရှိလောမြို့၌နေသတည်း။

၄လေကာနသည် ယစ်ပူဇော်အချိန်ရောက်သောအခါ၊ မယားပေနိန္နနှင့် သူ၏သားသမီး
အပေါင်းတို့အား ဝေမျှ၏။ ၅ဟန္နကိုချစ်သောကြောင့် နှစ်ဆသောအဘို့ကိုပေး၏။ သို့ရာတွင်
ထာဝရဘုရားသည် ဟန္နအား သားဘွားသောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။ ၆ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်
အခွင့်ကိုပေးတော်မမူသောကြောင့်၊ ဟန္နစိတ်ဆိုးညစ်အောင်ရန်သူသည် အလွန်နှောင့်ရှက်တတ်၏။ ၇နှစ်စဉ်
မပြတ်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ သွားသောအခါ၊ ရန်သူနှောင့်သဖြင့် ဟန္နသည် အစာမစားနိုင်၊
ငိုလျက်နေတတ်၏။ ၈သူ၏ခင်ပွန်းလေကာနက၊ ဟန္နအဘယ်ကြောင့်ငိုသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်
မစားဘဲနေသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် စိတ်ညှိုးငယ်သနည်း။ သားတကျိပ်ထက် သင့်၌ငါသာ၍
ကောင်းသည်မဟုတ်လောဟုဆို၏။

၉ရှိလောမြို့၌ စားသောက်ကြသောနောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလိသည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်
၁၀တိုင်နားမှာ ထိုင်စဉ်၊ ဟန္နသည် ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့်ထ၍မျက်ရည်များစွာကျလျက် ထာဝရဘုရားကို
၁၁ဆုတောင်းသည်ကား၊ အိုကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သကျွန်မကို
မေ့လျော့တော် မမူဘဲ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မ၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု၍အောက်မေ့သဖြင့်၊
သားယောကျ်ားကိုပေးသနားတော်မူလျှင်၊ သူ၏ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကိုအလျဉ်းမပြု။ တသက်လုံး
ထာဝရဘုရား၏ကျွန်ဖြစ်စေခြင်းငှာ ကျွန်မအပ်ပါမည်ဟု သစ္စာဂတိပြုလေ၏။ ၁၂ဟန္နသည် ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ကြာမြင့်စွာဆုတောင်းစဉ်၊ ဧလိသည်သူ၏ နှုတ်ကို ကြည့်မှတ်လေ၏။
၁၃စိတ်နှလုံးနှင့်ဆုတောင်း၍ နှုတ်ခမ်းလှုပ်သော်လည်း၊ စကားသံမထွက်သောကြောင့်၊
ယစ်မူးသည်ဟုဧလိထင်လျက်၊ ၁၄သင်သည်အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ယစ်မူးလိမ့်မည်နည်း။
သင်၏စပျစ်ရည်ကို ပယ်ရှောင်လော့ဟု ဆို၏။ ၁၅ဟန္နကလည်း၊ မဟုတ်ပါအရှင်။ ကျွန်မသည်
စိတ်ညှိုးငယ်သောမိန်းမဖြစ်၏။ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ပါ။ သေရည်သေရက်ကိုမသောက်ပါ။ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံးကို သွန်းလောင်းလျက်နေပါ၏။ ၁၆ကိုယ်တော်၏ကျွန်မကို အဓမ္မမိန်းမဟူ၍မမှတ်ပါနှင့်။
မြည်တမ်း စရာအကြောင်း၊ ဝမ်းနည်းစရာအကြောင်းများသည် ဖြစ်၍၊ ယခုတိုင်အောင်
လျှောက်နေပါသည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊ ဧလိကငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့။ ၁၇ယခုဆုတောင်းသည်အတိုင်း၊
ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ပေးသနား တော်မူပါစေသောဟု မြွက်ဆို၏။ ၁၈ဟန္နကလည်း၊
ကိုယ်တော်၏ကျွန်မသည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါစေသောဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ ခြားနားသော မျက်နှာနှင့်သွား၍
အစာ စားလေ၏။ ၁၉ ထိုသူတို့သည် နံနက်စောစောထ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊
ရာမမြို့မှာရှိသော မိမိတို့အိမ်သို့ပြန်သွားကြ၏။ ထိုအခါလေကာန သည် မယားဟန္နနှင့်
ဆက်ဆံ၍ထာဝရဘုရားအောက်မေ့တော်မူသဖြင့်၊ ၂၀ဟန္နသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ကာလ အချိန်စေ့သောအခါ၊
သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်ပြီးလျှင် ထိုသားကို ထာဝရဘုရားထံ၌ ဆုတောင်းသောကြောင့်၊

ရှမွေလအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ၂၁လေကာနသည် အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့နှင့်အတူ
နှစ်စဉ်ပြုရသောယဇ်ကို၎င်း၊ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊ ထာဝရဘုရားအား
ပူဇော်ခြင်းငှါတက်သွား သောအခါ၊ ၂၂ဟန္နက၊ နို့နှင့်ကွာပြီးမှ သူငယ်ကို ဆောင်သွားပါမည်။ ထိုအခါသူသည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ရောက်၍အမြဲနေရလိမ့်မည်ဟုဆိုလျှင်၊ ၂၃ခင်ပွန်းလေကာနက။
စိတ်ရှိသည်အတိုင်းပြုလော့။ နို့နှင့်မကွာမီတိုင် အောင် နေလော့။ ထာဝရဘုရား၏ဂတိတော်သာ
တည်ပါစေသောဟု ဝန်ခံ၍၊ မယားသည် သူငယ်ကို နို့တိုက်လျက် နို့မကွာမီတိုင်အောင် မသွားဘဲနေ၏။
၂၄နို့ကွာပြီးမှ၊ အသက်သုံးနှစ်ရှိသော နွားတကောင်၊ မုန့်ညက်တဧဖာ၊ စပျစ်ရေစာဘူးနှင့်တကွ
သူငယ်ကိုဆောင်သွား၍၊ ရှိလောမြို့၌ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါသူငယ်သည်
အသက်နုသေး၏။ ၂၅နွားကိုသတ်၍ သူငယ်ကို ဧလိထံသို့သွင်းလျက်၊ ဟန္နက၊ ကျွန်မ၏သခင်၊
၂၆ကိုယ်တော်အသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ ကျွန်မသည် ယမန်တခါ ဤအရပ်၌ ကိုယ်တော်အနားမှာ ရပ်လျက်
ဆုတောင်းသော မိန်းမဖြစ်ပါ၏။ ၂၇ထိုအခါ ဤသူငယ်ကို ရမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါ၏။
တောင်းသည့်အတိုင်း ထာဝရဘုရားသည် ပေးသနားတော်မူပြီ။ ၂၈ထို့ကြောင့်ကျွန်မသည် သူ့ကိုထာဝရဘုရား
အား ငှါးပါပြီ။ သူသည် တသက်လုံး ထာဝရဘုရားထံတော်၌ အငှါးခံ၍နေရပါမည်သခင်ဟု လျှောက် ပြီးမှ၊
ထိုအရပ်၌ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြ၏။

၂

၁တဖန်ဟန္နသည် ပဌနာစကားကို မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရားကို
အမှီပြု၍ရွှင်လန်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားကြောင့် ငါ့ဦးချိုမြင့်လျက်ရှိ၏။ ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကြောင့်
ဝမ်းမြောက်၍၊ ရန်သူတို့အား ဝါကြွားသော စကားကို ပြောရ၏။ ၂ထာဝရဘုရားသန့်ရှင်းတော်မူသကဲ့သို့
အဘယ်သူမျှမသန့်ရှင်း ကိုယ်တော် မှတပါးအခြားသော ဘုရားမရှိ။ ၃ငါတို့ဘုရားသခင်ကဲ့သို့သော
ခိုလှုံစရာမရှိ။ ကိုယ့်ကို ကိုယ်မချီးမြှောက်ကြနှင့်။ ဝါကြွားစော်ကားသောစကားကိုမပြောကြနှင့်။
အဓမ္မစကားကို နှုတ်ထဲကမထွက်စေကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
သဗ္ဗညုတဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အမူအရာ တို့ကို ညီညွတ်တော်မူ၏။ ၄သူရဲတို့ကိုင်သော လေးများ
ကျိုးလျက်၊ လဲတတ်သောသူတို့သည် ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိကြ၏။ ၅ဝစွာစားသော သူတို့သည်
စားစရာကို ရခြင်းငှါ၊ သူငှါးလုပ်ရကြပြီ၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့မူကား၊ တဖန်အားလျော့ပြီး ၆ထာဝရဘုရားသည်
သေစေသောအခွင့်၊ အသက်ရှင်စေသောအခွင့်၊ မရဏာနိုင်ငံသို့နှိမ့်ချသောအခွင့်၊ ၇ထမြောက်စေသော
အခွင့်ရှိတော်မူ၏။ ဆင်းရဲစေ ခြင်းငှါ၎င်း၊ ရတတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားပြု၍နှိမ့်ချသော အခွင့်၊
ချီးမြှောက်သောအခွင့် ရှိတော်မူ၏၊ ၈ဆင်းရဲသောသူကို မြေမှုန့်ထဲက၎င်း၊ ငတ်မွတ်သောသူကို
နောက်ချေးပုံထဲက ၎င်း၊ ချီးမြှောက်၍၊ မင်းသားတို့နှင့်ထိုင်ရ သောအခွင့်၊ ဘုန်းကြီးသော ပလ္လင်ကို အမွေခံ
ရသောအခွင့်ကိုပေး တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးတိုင်တို့ကို ထာဝရဘုရားပိုင်၏၊
ထိုတိုင်တို့အပေါ်မှာ လောက ဓါတ်ကိုတည်တော်မူပြီ။ ၉မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ခြေကို စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။
မတရားသောသူတို့သည် မှောင်မိုက်၍ တိတ်ဆိတ်စွာနေရကြလိမ့်မည်။ ကိုယ် အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့်
အဘယ်သူမျှ မနိုင်ရာ။ ၁၀ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို ချိုးဖဲ့တော်မူမည်။ သူတို့အပေါ်၌ မိုဃ်း
ကောင်းကင်မှ မိုဃ်းချုန်း စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် တရားစီရင်သဖြင့်၊
ခန့်ထားတော်မူသော ရှင်ဘုရင်ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေ၍ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသောသူကို
ချီးမြှောက်တော်မူမည်ဟု မြွက်ဆို၏။ ၁၁ထို့နောက်မှ၊ လေကာနသည် ရာမမြို့ ၌ရှိသောမိမိအိမ်သို့သွား၍
သူငယ်သည်ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလိရှေ့တွင် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လေ၏။

၁၂ဧလိ၏သားတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုမသိ၊ အဓမ္မလူဖြစ်ကြ၏။ ၁၃လူများတို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်
ပြုသော ထုံးစံဟူမူကား၊ ယဇ်ပူဇော်၍ အမဲသားကိုပြုတ်စဉ်အခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ အစေအပါး
တစ်ယောက် သည်လာ၍ သုံးချောင်းရှိသော အမဲချိတ်ကိုကိုင်လျက်၊ ၁၄အိုးအစရှိသည်တို့ကို
ထိုးခပ်၍အမဲချိတ်တွင် ပါသမျှကို ယဇ်ပရောဟိတ်သည် သိမ်းယူတတ်၏။ ရှိလောမြို့သို့ ရောက်လာသော
ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့အား ထိုသို့ပြုကြ၏။ ၁၅ဆီဥကို မီးရှို့မှီ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ အစေအပါးသည်လာ၍၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကင်စရာ အမဲသားကို ပေးပါ။ပြုတ်သော အမဲသားကိုမယူ၊
စိမ်းသောအမဲသားကိုသာယူမည်ဟု ယဇ်ပူဇော်သောသူအား ဆိုတတ်၏။ ၁၆ထိုသူက
ဆီဥကိုအရင်မီးရှို့ပါရစေ။ နောက်မှ ယူချင်တိုင်းယူပါဟုဆိုလျှင်၊ မဟုတ်ဘူးယခုပေးရမည်။ သို့မဟုတ်
အနိုင်ယူမည်ဟု ပြောဆိုတတ်၏။ ၁၇ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်ပျိုတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားဝတ်ကို
လူများရွံ့စရာပြုသောကြောင့်၊ ရှေ့တော်၌ အလွန်အပြစ်ကြီးသော သူဖြစ်ကြ၏။

၁၈သူငယ်ရှမွေလသည် ပိတ်သင်တိုင်းကို ဝတ်စည်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့၌အမှုတော်ကို
ဆောင်ရွက် လေ၏။ ၁၉နှစ်စဉ်ပြုရသော ယဇ်ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ သူ၏မိဘသည် ရောက်လာသောအခါ၊
အမိသည် တနှစ်မပြတ်၊ သားအဘို့ အင်္ကျီငယ်ကိုချုပ်၍ ဆောင်ခဲ့တတ်၏။ ၂၀တရံရောအခါ၊ ဧလိက၊
သင်သည် ထာဝရဘုရား၌ ငှါးထားသော သားအတွက်၊ ဤမိန်းမတွင် အမျိုးအနွယ်ကို
ပေးတော်မူပါစေသောဟု ဧလကာန လင်မယားကို ကောင်းကြီးပေး၏။ ထိုသူတို့သည် နေရာအိမ်သို့
ပြန်သွားသောနောက်၊ ၂၁ထာဝရဘုရားသည် ဟန္နကို အကြည့်အရှုကြွတော်မူသဖြင့် သူသည် ပဋိသန္ဓေ
သားသုံးယောက်၊ သမီးနှစ်ယောက်တို့ကို ဘွားမြင်လေ၏။ သူငယ်ရှမွေလသည် ထာဝရဘုရားရှေ
့တော်၌ကြီးပွားသတည်း။

၂၂ဧလိသည် အသက်အရွယ် လွန်သောအခါ သူ၏သားတို့သည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့၌
ပြုသမျှကိုင်း၊ ပရိတ်သတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာ စည်းဝေးသော မိန်းမနှင့် မှားယွင်း
ကြောင်းကိုင်းကြား သိလျှင်၊ ၂၃သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုကြသနည်း၊ သင်တို့ပြုသော
ဒုစရိုက်တို့ကို လူအပေါင်းတို့သည် ပြော၍ငါကြားရ၏။ ၂၄မကောင်းဘူးငါ့သားတို့၊ ငါကြားသော သိတင်းသည်
ကောင်းသော သိတင်းမဟုတ်၊ ထာဝရ ဘုရား၏ လူတို့သည် ပြစ်မှားရမည်အကြောင်း၊
သင်တို့ပြုကြသည်တကား၊ ၂၅လူချင်း တယောက်ကို တယောက်ပြစ် မှားလျှင်၊
တရားသူကြီးစစ်ကြောစီရင်ရ၏။ လူသည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားလျှင်၊ သူ့အတွက် အဘယ်သူ
တောင်းပန်လိမ့်မည်နည်းဟု ဆုံးမသော်လည်း၊ သူတို့သည် အဘ၏စကားကို နားမထောင်ကြ။
အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူ၏။ ၂၆ သူငယ်ရှမွေလ သည် ကြီးပွား၍
ထာဝရဘုရားရှေ့ လူတို့ရှေ့ မျက်နှာရလေ၏။

၂၇ဘုရားသခင်၏လူတယောက်သည် ဧလိထံသို့လာ၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တု
ပြည်၊ ဖာရောဘုရင်ထံ၌ နေရသော သင့်အဘ၏ အမျိုးအား ငါထင်ရှားသည် မဟုတ်လော။
၂၈ငါ၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ခြင်း၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်း၊ ငါ့ရှေ့မှာ သင်တိုင်းကို
ဝတ်ခြင်းအမှုကိုစောင့်ရသော ငါ၏ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ သူကိုဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့အထဲက
ငါရွေးကောက်သည်မဟုတ်လော။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာရှိသမျှတို့ကို၊
သင့်အဘ၏အမျိုးအား ငါပေးသည်မဟုတ်လော။ ၂၉ငါ့အိမ်၌ငါစီရင်သောယဇ်။ ငါပူဇော်သက္ကာကို
အဘယ်ကြောင့် ခြေနှင့်ကန်သနည်း။ ငါ၏လူဣသရေလ အမျိုးသားတင်လျှသော ပူဇော်
သက္ကာရှိသမျှတို့တွင်၊ အမြတ်ဆုံးသော အရာကို ဝစွာစားစေ၊ သင်၏သားတို့ကို ငါ့အပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့်
ချီးမြှောက်သနည်း။ ၃၀ထိုသို့ပြုသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အမျိုး။ သင့်အဘအမျိုးသည် ငါရှေ့မှာအစဉ်သွားလာရလိမ့်မည်ဟု

ငါဆိုမိသော်လည်း၊ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့် တော်မူသည်ကား၊ ထိုဂတိသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေ။ ငါ့ကို
ချီးမြှောက်သော သူတို့ကို ငါချီးမြှောက်မည်။ ငါ့ကိုမထီမဲ့မြင် ပြုသောသူတို့သည် ဂုဏ်အသရေပျက်ရကြလိမ့်။
၃၁သင်၏အမျိုးတွင်အိုသော သူတစ်ယောက်မျှမရှိစေခြင်းငှာ။ သင်၏ လက်ရုံးနှင့်
သင့်အဆွေအမျိုး၏လက်ရုံးကို ငါဖြတ်သောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ၃၂ဣသရေလအမျိုးအား
ငါပေးသော စည်းစိမ်ရှိရာ အိမ်ပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ်ရောက်ကြောင်းကို သင်မြင်ရလိမ့်မည်။ သင်၏အမျိုးတွင်
အိုသောသူ တယောက်မျှ အစဉ်မရှိရ။ ၃၃ငါ၏ယဇ်ပလ္လင်မှ ငါမပယ်မဖြတ်သောသင်၏အမျိုးသားသည်၊
သင့်မျက်စိပျက်၍ စိတ်ကြင်နာဘို့ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်၏သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည်
အသက်ပျိုစဉ်ပင်သေရကြလိမ့်မည်။ ၃၄သင်၏သားဟောဖိနပ်နှင့် ဖိနဟတ်နှစ် ယောက်တို့၌ ဖြစ်စေ၍၊
သင့်အား ငါပေးသောပုပ္ပနိမိတ်ဟူမူကား၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တနေ့ခြင်းတွင် သေလိမ့်မည်။
၃၅တဖန်ငါ့စိတ်နှလုံးအလိုသို့လိုက်၍သစ္စာစောင့်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်ကို ငါပေါ်ထွန်းစမည်၊ မြဲသောအိမ်ကို
သူ့အဘို့ ငါဆောက်ပေးသဖြင့်၊ သူသည်ငါ့ထံ၌ ဘိသိက်ခံသောသူ ရှေ့မှာ အစဉ်သွားလာရ လိမ့်မည်။
၃၆သင်၏အမျိုး၌ ကျန်ကြွင်းသောသူတိုင်း သူ့ထံသို့လာ၍၊ ကျွန်တော်သည် မုန့်အနည်းငယ်ကို
စားရမည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာနှင့် ဆိုင်သောအမှုတစုံတခု၌ ကျွန်တော်ကို
စေခိုင်းပါလော့ဟုငွေ၊ မုန့်စကို ရလိုသောငှာ၊ ရှိခိုးလျက်တောင်းပန်လိမ့်မည်ဟု အမိန့်တော်ကိုပြန်လေ၏။

၃

၁သူငယ်ရှမွေလသည်၊ ဧလိရှေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လေ၏။ ထိုကာလ၌
ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် နည်းပါး၏။ ထင်ရှားသောရူပါရုံမရှိ။ ၂တရံရောအခါဧလိသည်
မိမိနေရာ၌ အိပ်လျက်၊ သူ၏မျက်စိမှုန်သောကြောင့် မမြင်နိုင်သည်ကာလ၊ ၃ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ရှိရာ
ထာဝရဘုရား အိမ်တော်၌ မီးခွက်မသေမီ၊ ရှမွေလသည်လည်း အိပ်လျက်ရှိသောအခါ၊ ၄ထာဝရဘုရားသည်
ရှမွေလကို ခေါ်တော်မူ၍။ ရှမွေလက အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟုထူးသဖြင့်၊ ၅ဧလိထံသို့ပြေး၍၊
ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဧလိကငါမခေါ်၊ အိပ်တော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊
ရှမွေလသွား၍အိပ်ပြန်လေ၏။ ၆တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ ရှမွေလဟုခေါ်တော်မူလျှင်၊ ရှမွေလသည် ထပြီးလျှင်၊
ဧလိထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်တော်ခေါ် သောကြောင့် ကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟုဆိုသော်၊ ဧလိကငါမခေါ် ငါ့သား၊
အိပ်တော့ဟုဆို၏။ ၇ရှမွေလသည် ထာဝရဘုရားကို မသိသေး။ဗျာဒိတ်တော်ကို မခံရသေး။
၈တတိယအကြိမ်ထဝရဘုရားက၊ ရှမွေလဟုခေါ် တော်မူလျှင်၊ ရှမွေလထပြီးလျှင် ဧလိထံသို့သွား၍
ကိုယ်တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟုဆိုသော်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူငယ်ကို
ခေါ်တော်မူကြောင်းကို ဧလိသည် ရိပ်မိလျှင်၊ ၉သင်သွား၍ အိပ်ဦးတော့။ နောက်တဖန်ခေါ်လျှင်၊
အိုထာဝရဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ကြား ပါသည်ဟုလျှောက်ရမည် အကြောင်း ရှမွေလကို
မှာထားသည်အတိုင်း၊ ရှမွေလသွား၍မိမိနေရာ၌ အိပ်လေ၏။ ၁၀ထာဝရဘုရားသည်လည်း ရှေ့နည်းတူ
လာရပ်လျက်၊ ရှမွေလ၊ ရှမွေလ ဟုခေါ်တော်မူလျှင်၊ ရှမွေလက၊ အိုထာဝရဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူပါ။
ကိုယ်တော်ကျွန်ကြား ပါသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊ ၁၁ထာဝရဘုရားက၊ သိတင်းကြားသောသူတိုင်းနား
နှစ်ဘက်ခါးစေးခြင်းငှာ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၌တစုံတခုကိုပြုမည်။ ၁၂ဧလိအိမ်သားတို့ တဘက်၌
ငါပြောသမျှအတိုင်း ထိုနေ့တွင် ငါပြုမည်။ ပြုစရှိပြီးမှ လက်စသတ်မည်။ ၁၃ထိုသူ၏သားတို့သည်
ကိုယ်ယုတ်မာ သည်တိုင်အောင်၊ ကိုယ်ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်ကို သူသိသော်လည်း ကျပ်တည်းစွာ မဆုံးမဘဲ
နေသောကြောင့်၊ သူ၏အိမ်သားတို့၌ ငါသည် အစဉ်အမြဲ ဒဏ်ပေးမည်ဟု ငါပြောပြီ။
၁၄ထိုကြောင့်ဧလိ၏အိမ်သားတို့အပြစ်သည် ယဇ်နှင့် ပူဇော်သက္ကာအားဖြင့်မဖြေ၊ အစဉ်အမြဲတည်ရမည်
အကြောင်း သူတို့အား ငါကျိန်ဆိုပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ရှမွေလသည် နံနက်တိုင်အောင် အိပ်ပြီးမှ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တံခါးတို့ကိုဖွင့်လေ၏။ မြင်
ရသောရူပါရုံကို ဧလိအားမကြားမပြောဝံ့။ ၁၆ဧလိက၊ ငါ့သားရှမွေလဟုခေါ်လျှင်၊ ရှမွေလက အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်
ဟုထူးလေ၏။ ၁၇ဧလိကလည်း၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ငါ့အား ဖုံးကွယ်မထားပါနှင့်။ မိန့်တော်မူသမျှ
တစုံတခုကို ငါ့အားဖုံးကွယ်ထားလျှင်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းမက သင်၌ပြု တော်မူပါစေသောဟု ဆိုလေသော်၊
၁၈ရှမွေလသည် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ဖုံးကွယ်မထားအလုံးစုံတို့ကို ပြန်ကြား၏။ ဧလိကလည်း၊ ထာဝရဘုရားဖြစ်လျှင်
အလိုတော်ရှိသည် အတိုင်း ပြုတော်မူပါစေသောဟု ဝန်ခံလေ၏။ ၁၉ရှမွေလသည် အစဉ်အတိုင်းကြီး၍၊
ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူသဖြင့်၊ သူ၏စကားတခွန်းမျှ ပျက်စေခြင်းငှာ အခွင့်ပေး တော်မမူ။
၂၀သူသည် ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက် စစ်ဖြစ်ကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည်
ဒန်မြို့မှစ၍ဗေရရှေဘ မြို့တိုင်အောင်သိ ကြ၏။ ၂၁ထာဝရဘုရားသည် ရှိလောမြို့၌ အထပ်ထပ်
ထင်ရှားတော်မူ၍ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် ရှမွေလ အား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။
ရှမွေလစကားသည်လည်း ဣသရေလအမျိုးတရှောက်လုံးကို အနှံ့ပြားလေ၏။

၄

၁တဖန်ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၍ဧဗနေဇာမြို့နားမှာတပ်ချလျက်၊
ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အာဖက်မြို့၌တပ်ချလျက် နေကြ၏။ ၂ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကို
စစ်ခင်းကျင်း၍ တိုက်ကြသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသည် စစ်ရှုံး၍၊ ရန်သူလက် တွင်သူရဲလေးထောင်ခန့် မျှ
သေကြ၏။ ၃လူများ တို့သည် တပ်ထဲသို့ရောက်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့က၊
ယနေ့ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို ဖိလိတ္တိလူတို့ရှေ့မှာအဘယ်ကြောင့် ရှုံးစေတော်မူသနည်း။
ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည်လာ၍၊ ငါတို့ကို ရန်သူလက်မှ ကယ်တင်စေခြင်းငှာ၊ ရှိလောမြို့မှ
ဆောင်ခဲ့ကြကုန်အံ့ဟုဆိုကြသည်အတိုင်း။ ၄လူများတို့သည်ရှိလောမြို့သို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊
ခေရုဗိမ်စပ်ကြားမှာ နေသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို
ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်နှင့်အတူ ဧလိ၏သား ဟောဖနိနှင့်
ဖိနဟတ်နှစ်ယောက်တို့သည် ပါကြ၏။ ၅ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာ တော်သည် တပ်ထဲသို့
ရောက်သောအခါ၊ မြေကြီးအသံမြည်သည်တိုင်အောင် တပ်သားအပေါင်းတို့သည် ကြွေးကြော် ကြ၏။
၆ကြွေးကြော်သံကို ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဟေဗြဲတပ်၌ပြုသော ကြွေးကြော်သံကြီးကား အဘယ်သို့
နည်းဟုမေးလျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ထိုတပ်ထဲသို့ရောက်ကြောင်းကို သိကြ၏။
၇ဖိလိတ္တိလူတို့ သည် ကြောက်၍၊ ဘုရားသခင်သည်ဟေဗြဲတပ်ထဲသို့ရောက်လေပြီတကား။ ငါတို့သည်
အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ တခါမျှဤ သို့မဖြစ်စဖူး၊ ၈ ငါတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ တန်ခိုးကြီးမားသော
ဤဘုရားသခင်၏လက်မှငါတို့ကို အဘယ်သူကယ် တင်လိမ့်မည်နည်း။ တော၌ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို
ဘေးအပေါင်းနှင့် ဒဏ်ခတ်သောဘုရားကား၊ အခြားမဟုတ် ဤဘုရား ပေတည်း။ ၉အိုဖိလိတ္တိလူတို့၊
ဣသရေလလူတို့သည် သင်တို့ထံ၌ ကျွန်ခံရသကဲ့သို့၊ သူတို့ထံ၌ ငါတို့သည် ကျွန်မခံရ မည်အကြောင်း၊
အားယူ၍ ယောက်ျားပြုကြလော့။ ယောက်ျားပြု၍တိုက်ကြ လော့ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ၁၀ဖိလိတ္တိလူ
တို့သည်စစ်တိုက်သဖြင့်။ ဣသရေလအမျိုး ရှုံးပြန်၍၊ လူတိုင်းမိမိနေရာသို့ ပြေးလေ၏။
ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းဖြစ်၍၊ ဣသရေလခြေသည်သူရဲသုံးသောင်းတို့သည် သေကြ၏။
၁၁ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်၍၊ ဧလိ၏သားဟောဖနိနှင့် ဖိနဟတ်နှစ်ယောက်
တို့သည် အသက်ဆုံးလေ၏။

၁၂ဗင်္ယာမိန် အမျိုးသား တယောက်သည်၊ စစ်တိုက်ရာထဲက ပြေးလာ၍၊ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်လျက်၊
မိမိခေါင်း ပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကိုတင်လျက်။ ထိုနေ့ခြင်းတွင်ရှိလောမြို့သို့ ရောက်လေ၏။ ၁၃ရောက်သောအခါ၊

လေိသည် လမ်းနား၌ ခုံပေါ်မှာထိုင်၍ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်အတွက် စိတ်နှလုံးတုန်လှုပ်လျက်
စောင့်နေ၏။ ပြေးသောသူသည် မြို့ထဲသို့ရောက်၍ သိတင်းပြောသဖြင့်၊ တမြို့လုံးအော်ဟစ်ကြ၏။
၁၄အော်ဟစ်သံကို ဧလိကြားသော်၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်သောအသံကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်၊
ထိုသူသည် အလျင်အမြန် လာ၍ ဧလိအားလျှောက်လေ၏။ ၁၅ထိုအခါ ဧလိသည် အသက်ကိုးဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိ၍
မျက်စိမမြင်နိုင်အောင် မျက်ကြောသေနှင့်ပြီ။ ၁၆ပြေးသောသူက၊ အကျွန်ုပ်သည် စစ်တိုက်ရာမှ
ရောက်လာသူဖြစ်ပါ၏။ စစ်တိုက်ရာထဲက ယနေ့အကျွန်ုပ် ပြေး၍လာပါ၏ဟုလျှောက် လျှင်၊ ဧလိက၊ ငါ့သား၊
အမှုကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလေသော်၊ ၁၇တမန်က၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ဖိလိတ္တိလူတို့ ရှေ့မှာ
ပြေး၍ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းကို ခံရကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏သား၊ ဟောဖနိနှင့်ဖိနဟတ် နှစ်ယောက်တို့သည်
သေပါပြီ။ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်သည် လည်း ရန်သူလက်သို့ရောက်ပါပြီဟုပြန်လျှောက်လေ၏။
၁၈ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်သိတင်းကိုကြားသော အခါ၊ ဧလိသည်တံခါးနားမှာ
ထိုင်သောခုံပေါ်ကနောက်သို့လန် ကျသဖြင့်၊ လည် ပင်းကျိုး၍သေလေ၏။ အသက်ကြီး၍
ကိုယ်လေးသောသူဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်လေးဆယ် အုပ်စိုးသတည်း။
၁၉သူ၏ချွေးမဖိနဟတ်၏မယားသည်ပဋိသန္ဓေအရင့်အမာရှိ ၍အချိန်နီးလျက်၊
ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သည် ရန်သူလက်သို့ရောက်ကြောင်း၊ ယောက္ခမနှင့်
လင်သေကြောင်းကိုကြားသောအခါ၊ ကျောကုန်း၍သား ဘွားခြင်း ဝေဒနာကိုချက်ခြင်းခံရ၏။
၂၀သေလုသောအခါအနားမှာရှိသော မိန်းမတို့က၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သားယောက်ျားကို
ဘွားမြင်ပြီဟုဆိုသော်လည်း ပြန်မပြော၊ အမှုမထားဘဲနေ၏။ ၂၁တဖန်ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သည်
ရန်သူလက်သို့ရောက်သောကြောင့်၎င်း၊ မိမိယောက္ခမနှင့် လင်အမှုကြောင့်၎င်း၊ ဣသရေလဘုန်းအသရေ
ပျောက်ခဲ့ပြီဟုဆိုလျက်၊ ထိုသူငယ်ကို ဣခေဗုဒ်အမည်ဖြင့် မှည့်၍၊ ၂၂ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင့်သေတ္တာ
တော်သည် ရန်သူလက်သို့ရောက်သောကြောင့်၊ ဣသရေလဘုန်း အသရေပျောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုလေ၏။

၅

၁ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကိုယူ၍ ဧဗနေဇာမြို့မှအာဇုတ်မြို့သို့ဆောင်
သွားကြ၏။ ၂ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကိုဒါဂုန်ကျောင်းထဲသို့ သွင်း၍ဒါဂုန်အနားမှာထားကြ၏။
၃အာဇုတ်မြို့ သားတို့သည် နံနက်စောစော ထကြသောအခါ၊ ဒါဂုန်သည်ထာဝရ
ဘုရား၏သေတ္တာတော်ရှေ့မြေပေါ်မှာ လဲ၍ပြပ်ဝပ်လျက်ရှိသည် ကိုတွေ့ရသဖြင့်၊ သူ့ကိုယူ၍သူ၏နေရာ၌
တင်ထားပြန်ကြ၏။ ၄တဖန်နက်ဖြန် နံနက်စောစော ထကြသောအခါ၊ ဒါဂုန်သည်
ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ရှေ့၌ မြေပေါ်မှာ လဲ၍ပြပ်ဝပ်လျက်၊
ခေါင်းနှင့်လက်ဝါးနှစ်ဘက်ပြတ်၍တံခါးခုံပေါ်မှာ တင်လျက်၊ ဒါဂုန်၌ကိုယ်တိတိရှိသည်ကို တွေ့ကြ၏။
၅ထို့ကြောင့် ဒါဂုန်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ဒါဂုန်ကျောင်းသို့ဝင် သောသူများတို့သည်၊
အာဇုတ်မြို့၌ရှိသောဒါဂုန် ကျောင်းတံခါးခုံကိုယနေ့တိုင်အောင်ကျော်နင်းလေ့မရှိကြ။ ၆အာဇုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၌
နေသောသူတိုအပေါ်မှာ၊ ထာဝရဘုရားသည် လေးသော လက်တော်နှင့်ဖျက်တော်မူ၏။ မြင်းသရိုက်
အနာနှင့်လည်းဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ ၇အာဇုတ်မြို့သားတို့သည်ထိုအမှုကိုမြင်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်သည် ငါတို့နှင့်ငါတို့ဘုရား ဒါဂုန်အပေါ်မှာ လေးသောလက်တော်ကိုတင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊
ထိုဘုရားသခင် ၏ သေတ္တာ တော်ကို ငါတို့တွင်မရှိစေရဟုဆိုလျက်၊ ၈လူကိုစေလွှတ်၍ ဖိလိတ္တိ
မင်းအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင့်သေတ္တာတော်ကို အဘယ်သို့
ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးကြ၏။ မင်းများကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင့်သေတ္တာတော်ကို
ဂါသမြို့သို့ ဆောင်သွားစေဟု စီရင်သည်အတိုင်း ဆောင်သွားကြ၏။ ၉ထိုမြို့သို့ ဆောင်သွားသောနောက်၊
ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ထိုမြို့၌ကြီးစွာသောဖျက်ဆီးခြင်းကိုပြု၍၊ မြို့သူမြို့သားအကြီးအငယ်တို့ကို

ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ကိုယ်တွင်း၌ မြင်းသရိုက်အနာကို ခံရကြ၏။ [၁၀]တဖန်ဘုရား သခင်၏သေတ္တာတော်ကို
ဧကြုန်မြို့သို့ ပို့လိုက်သဖြင့်၊ ထိုမြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ မြို့သူမြို့သားတို့က၊ ငါတို့နှင့်ငါတို့ လူများကို
သတ်စေခြင်းငှာ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ဘုရားသခင့် သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ပါသည်တကားဟု ဟစ်ကြော်
လျက်၊ [၁၁]လူကိုစေလွှတ်၍ ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင့်
သေတ္တာတော် သည် ငါတို့နှင်ငါတို့လူများကို မသတ်စေခြင်းငှာ လွှတ်လိုက်ကြ ကုန်အံ့၊ မိမိနေရင်း
အရပ်သို့သွားပါလေစေဟု ဆိုကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အလွန်လေးသော
လက်တော်ကိုတင်တော်မူသဖြင့်၊ တမြို့လုံးသေစေတတ်သော အနာရောဂါနှံ့ပြားလေ၏။ [၁၂]သေဘေးနှင့်
လွတ်သော်လည်း မြင်းသရိုက်နာဖြင့် ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ခံရ၍၊ ထိုမြို့အော်ဟစ် သောအသံသည်
မိုဃ်းကောင်းကင် သို့တက်လေ၏။

၆

[၁]ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ဖိလိတ္တိပြည်၌ ခုနစ်လနေပြီးမှ၊ [၂]ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ပရောဖက်လုပ်သူများတို့ကိုခေါ်၍ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို
အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း၊ သူနေရင်းအရပ်သို့ အဘယ်သို့သော ပူဇော်သက္ကာနှင့်
လွှတ်လိုက်ရပါမည်နည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။ [၃]သူတို့က လည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင့်
သေတ္တာတော်ကို လွှတ်လိုက်လျှင် ကိုယ်ချည်းမလွှတ်လိုက်ကြနှင့်၊ ဒုစရိုက်ပူဇော် သက္ကာကို
ဆက်ဆက်ပေးလိုက်ရမည်။ သို့ပြုလျှင် ရောဂါငြိမ်းလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့် လက်တော်မရွေ့သေးသည်ကို
သိကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏ [၄]အဘယ်အရာကို ဒုစရိုက်ဖြေရာပူဇော်သက္ကာဘို့
ပြန်ပေးလိုက်ရပါမည်နည်းဟုမေးလျှင်၊ ဖိလိတ္တိမင်းအရေ အတွက်အတိုင်း ရွှေမြင်းသရိုက်ပုံ ငါးခုနှင့်
ရွှေကြွက်ငါးကောင်ကို ပေးလိုက်ရမည်။ သင်တို့နှင့် သင်တို့မင်းများ၌ ရောဂါတပါးတည်းစွဲလျက်ရှိ၏။
ထို့ကြောင့် မြင်းသရိုက်ပုံ၊ မြေကို ဖျက်တတ်သောကြွက်ပုံတို့ကို လုပ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရကြမည်။ လက်တော်သည် သင်တို့နှင့် သင်တို့ဘုရား အပေါ်၊
သင်တို့မြေပေါ်မှာ ပေါ့ကောင်းပေါ့လိမ့်မည်။ [၆]သို့ဖြစ်၍ ဖာရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့သည်
ခိုင်မာသောစိတ်နှ လုံးရှိသကဲ့သို့အဘယ့်ကြောင့် ခိုင်များသောစိတ်နှလုံးရှိကြသနည်း။ သူတို့တွင်
အထူးသဖြင့် ပြုတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် လွှတ်လိုက်၍ ဣသရေလလူတို့သည် သွားကြ၏။
[၇]ယခုမှာလှည်းသစ်ကိုလုပ်ပြီးမှ ထမ်းပိုးမတင်။ သားငယ် ရှိသော နွားမနှစ်ကောင်ကို လှည်း၌ကခ်၍၊
နွားသငယ်တို့ကို သူ့နေရာသို့ ပို့ကြလော့။ [၈]ထာဝရဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို လှည်းပေါ်မှာတင်၍
ပြန်ပေးလိုက်သောဒုစရိုက်ဖြေရာပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော ရွှေတန်ဆာ တို့ကို သေတ္တာတော်နားမှာ
အခြားသောသေတ္တာတော်၌ ထားပြီးလျှင် လွှတ်လိုက်၍သွားပါလေစေ။ [၉]သေတ္တာတော်သည်
မိမိပြည်သို့သွားသောလမ်းဗက်ရှေမက်မြို့သို့လိုက်လျှင်၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ဤဘေးကြီးကို ငါတို့၌
ဖြစ်စေပြီ။ သို့မဟုတ် ဒဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့် ငါတို့မခံ၊ အလိုလိုခံရသည်ကို သိရကြမည်ဟု
စီရင်သည်အတိုင်း၊ [၁၀]လူများ တို့သည်ပြုသဖြင့်၊ သားငယ်ရှိသော နွားမနှစ်ကောင်ကို လှည်း၌ကခ်၍၊
နွားသငယ်တို့ကို သူ့နေရာ၌ချုပ်ထား ကြ၏။ [၁၁]ထာဝရဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်နှင့်တကွ ရွှေကြွက်များ။
မြင်းသရိုက်ပုံများပါသော သတ္တာတော်ကို လှည်းပေါ်မှာ တင်ကြ၏။ [၁၂]နွားမတို့သည် ဗက်ရှေမက် လမ်းသို့
တည့်တည့်လိုက်၍ မြည်တွန်လျက်သွားကြ၏။ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ လမ်းမသို့သာ လိုက်ကြ၏
ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ဗက်ရှေမက်မြို့နယ် တိုင်အောင်လိုက်ကြ၏။ [၁၃]ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့သည် ချိုင့်၌
ဂျုံစပါးကို ရိတ်လျက် မြော်ကြည့်၍သေတ္တာတော်ကို မြင်သောအခါ ဝမ်းမြောက် ကြ၏။
[၁၄]လှည်းသည်ဗက်ရှေမက်မြို့သား ယောရှု၏ လယ်ကွက်ထဲသို့ဝင်၍ ကျောက်ကြီးအနားမှာရပ်နေ၏။
ထိုသူတို့သည် လှည်းကိုချိုးခွဲပြီးလျှင် နွားမတို့ကိုထာဝရဘုရားအား မီးရှို့၍ယစ်ပူဇော်ကြ၏။

၁၅ထိုအခါ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်နှင့် ရွှေတန်ဆာပါသော သေတ္တာကိုချ၍ ကျောက်ကြီးပေါ်မှာ တင်ထားပြီးလျှင်၊ ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့သည် ထိုနေ့ခြင်းတွင် မီးရှို့ရာယဇ်မှစ၍၊ ယဇ်မျိုးကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ကြ၏။ ၁၆ထိုအမှုကို ဖိလိတ္တိမင်းငါးယောက်တို့သည်မြင်ပြီးမှ၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ဧကြုန်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။ ၁၇ထာဝရဘုရားအား ပြန်ပေးသော ဒုစရိုက်ဖြေရာ ပူဇော်သက္ကာ တည်းဟူသော ရွှေမြင်းသရိုက်ပုံတို့ ကား၊ အာဇုတ်မြို့ဘို့တခု၊ ဂါဇမြို့ဘို့တခု၊ အာရှကေလုန်မြို့ဘို့တခု၊ ဂါသမြို့ဘို့တခု၊ ဧကြုန်မြို့ဘို့ တခုဖြစ်သတည်း။ ၁၈ရွှေကြွက်တို့ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို တင်ထားသော ကျောက်ကြီးတိုင်အောင် ခိုင်ခံသောမြို့ဖြစ်စေ၊ တောရွာဖြစ်စေ၊ ဖိလိတ္တိမင်းငါးပါးဆိုင်သမျှသော မြို့ရွာအရေ အတွက်တိုင်း ဖြစ်သတည်း။ ထိုကျောက်ကားယနေ့တိုင်အောင် ဗက်ရှေမက်မြို့သားယောရှု၏။ လယ်ကွက်၌ ရှိ၏။

၁၉ဗက်ရှေ့မက်မြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ထဲသို့ကြည့်ရှုမိသောကြောင့်၊ လူခုနစ်ဆယ် နှင့် လူငါးသောင်းတို့သည် ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် ဒဏ်ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ လူများတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။ ၂၀ဗက်ရှေမက်မြို့သား တို့က၊ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဤဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အဘယ်သူရပ်နေနိုင်သနည်း။ ငါတို့အရပ်က၊ အဘယ်သူရှိရာသို့ ကြွသွားတော်မူမည်နည်းဟု ဆိုသဖြင့်၊ ၂၁ကိရယတ်ယာရိပ်မြို့သားတို့ထံသို့ လူကို စေလွှတ်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကို တဖန်ပို့ကြပြီ၊ သင်တို့လာ၍ ဆောင်သွားကြပါတော့ဟုမှာလိုက်ကြ၏။

၇

၁ကိရယာတ် ယာရိမ်မြို့သားတို့သည် လာ၍ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကိုဆောင်သွားသဖြင့်၊ တောင် ပေါ်မှာရှိသောအမိနဒပ်အိမ်၌ထား၍သေတ္တာတော်ကို စောင့်စေခြင်းငှါ၊ သူ၏သားဧလာဇာကို သန့်ရှင်းစေကြ၏။ ၂သေတ္တာတော်သည် အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံးကြာမြင့်စွာကိရယတ်ယာရိမ်မြို့၌ရှိစဉ်အခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားအ ပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားသခင်ကိုအောက်မေ့၍မြည်တမ်းကြ၏။

၃တဖန်ရှမွေလက၊ သင်တို့သည် အခြားတပါးသောဘုရားတည်းဟူသော ဗလဘုရား၊ အာရှတရက်ဘုရား တို့ကိုပယ်၍ထာဝရဘုရားအဘို့သင်တို့ စိတ်နှစ်လုံးကိုပြင်ဆင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ စိတ်နှစ်လုံး အကြွင်း မဲ့ပြန်လာသဖြင့်၊ ထိုဘုရားကို သာဝတ်ပြုကြလျှင်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှကယ်တင်တော်မူမည်ဟု ဣသရလ အမျိုးသားအ ပေါင်းတို့အား ဆုံးမသည်အတိုင်း၊ ၄ဣသရလမျိုးသားတိုသည် ဗာလဘုရား၊ အာရှတစ်ရက်ဘုရားတိုကိုပယ်၍ ထာဝရဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုကြ၏၊ ၅ရှမွေလကလည်း ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို မိဇပါမြို့၌စုဝေးစေ ကြလော့။ သင်တို့အဘို့ ထာဝရ ဘုရားကိုငါဆုတောင်းမည်ဟု မှာခဲ့သည်အတိုင်း၊ ၆သူတိုသည် မိဇပါမြို့၌စည်းဝေးသဖြင့်၊ ရေကိုခပ်၍ ထာဝဘုရားရှေ့တော်၌သွန်းလောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်တိုကိုကျင့်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားပါပြီဟု ဝန်ခံကြ၏။ ရှမွေလသည် မိဇပါမြို့၌ ဣသရေလအမျိုးသားတရားမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင် လေ၏။

၇ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိဇပါမြို့၌ စည်းဝေးကြောင်းကို ဖိလိတ္တိလူတို့သည်ကြားလျှင်၊ ဖိလိတ္တိ မင်းတို့သည် ဣသရေလအမျိုးရှိရာသို့ စစ်ချီကြ၏။ ထိုသီတင်းကို ဣသရေလလူတို့သည်ကြားလျှင်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ကြောက်၍၊ ၈ရှမွေလအား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖိလိတ္တိ လူတို့လက်မှ ကယ်တင်တော်မည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ အစဉ်မပြတ်ဆုတောင်းပါလော့ဟုဆိုကြ ၏။ ၉ရှမွေလသည်လည်း၊ နို့စို့သိုးငယ်ကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားအား တကောင်လုံးမီးရှို့၍ရာယဇ်ပူဇော်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုးအဘို့ ဆုတောင်း၍ ထာဝရဘုရားနားထောင်တော်မူ၏။ ၁၀ရှမွေလသည် မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်စဉ် အခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်

ဣသရေလ အမျိုးကို တိုက်ခြင်းငှာချဉ်းလာကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ထိုနေ့၌ ဖိလိတ္တိလူတို့အပေါ်မှာ
ပြင်းစွာ မိုဃ်းချုန်း စေ၍၊ သူတို့တပ်ကို ဖျက်တော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာ ရှုံးကြ၏။
၁၁ဣသရေလလူတို့သည် မိဇပါမြို့မှ ထွက်၍ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လုပ်ကြံလျက်၊ ဗက်ကာမြို့တိုင်အောင်
လိုက်ကြ၏။ ၁၂ထိုအခါရှမွေလသည် ကျောက်ကိုယူ၍ မိဇပါမြို့နှင့် ရှင်မြို့စပ်ကြားမှာထူထောင်သဖြင့်၊ ထာဝရ
ဘုရားသည်ငါတို့ကို ယခုတိုင်အောင် မစတော်မူပြီဟု ဆိုလျက်၊ ထိုကျောက်ကို ဧဗနေဇာ
အမြည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ၁၃ထိုသို့ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှုံးသဖြင့်၊ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး နေရာအရပ်သို့
မလာကြ၊ ရှမွေလ လက်ထက်ကာလပတ်လုံး ထာဝရ ဘုရား၏လက်တော်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို
ဆီးတားတော်မူ၏။ ၁၄ဖိလိတ္တိလူတို့ သည် သိမ်းယူသော ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကိုဧကြုန်မြို့မှစ၍
ဂါသမြို့တိုင်အောင် ပြန်ပေးရကြ၏။ မြို့နယ်တို့ကို လည်း ဣသရေလလူတို့သည် ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ
နှုတ်ယူကြ၏။ ဣသရေလလူနှင့် အာမောရိလူတို့သည်လည်း စစ်မရှိအတင့်သင့်နေကြ၏။ ၁၅ရှမွေလသည်
တသက်လုံး ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုးလေ၏ ၁၆ဗေသလမြို့၊ ဂိလဂါလမြို့၊ မိဇပါမြို့တိုကို
နှစ်တိုင်းလှည့်ပတ်၍ အရပ်ရပ်တွင် ဣသရေလအမျိုး၌ စီရင်ရန် အမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်လေ့ရှိ၏။
၁၇ပြန်လာသောအခါ၊ မိမိအိမ်ရှိသောရာမမြို့သို့ ပြန်လာ၍ ထိုမြို့မှာလည်း ဣသရေလ အမျိုး၌
စီရင်ရန်အမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်လျက်နေလေ၏။

၈

၁ရှမွေလသည် အသက်ကြီးသောအခါ၊ မိမိသားတို့ကို ဣသရေလအမျိုး၌အုပ်စိုးရသော အခွင့်နှင့်ခန့်
ထား၏။ ၂သားဦးအမည်ကား ယောလ၊ ဒုတိယသားအမည်ကား အဘိရတည်း။ ထိုသူတို့သည် ဗေရရှေဗမြို့၌
တရားသူကြီး လုပ်ကြ၏။ ၃သို့ရာတွင် အဘလမ်းသို့ မလိုက်။ ငွေကို တပ်မက်သောစိတ်နှင့် လွဲသွား၍
တံစိုးစားလျက် တရားကို ဖျက်ကြ၏။ ၄ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေး၍၊
ရှမွေလရှိရာ အရပ်ရာမမြို့သို့ လာပြီးလျှင်၊ ၅ကိုယ်တော်သည် အသက်ကြီးပါ၏။ ကိုယ်တော်၏သားတို့သည်
ကိုယ်တော်လမ်းသို့မလိုက်ကြပါ။ လူမျိုးအပေါင်းတို့၏ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးရသော
ရှင်ဘုရင်ကို ချီးမြှောက်ပါလော့ဟု လျှောက်ကြလေ၏။ ၆ထိုသို့အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးရ သောရှင်ဘုရင်ကို
ပေးပါလော့ဟု လျှောက်သောအမှုကို ရှမွေလသည် မနှစ်သက်သောကြောင့် ထာဝရဘုရားအား
ဆုတောင်းလေ၏။ ၇ထာဝရဘုရားကလည်း သင့်အားလူများတို့ပြောဆိုသမျှသောစကားကိုနားထောင်လော့။
သူတို့သည်သင့်ကိုသာ မပယ်၊ ငါသည်သူတို့ကို မအုပ်စိုးစေခြင်းငှာ ငါ့ကိုလည်းပယ်ကြပြီ။ ၈သူတို့ကို
အဲဂုတ္တုရပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့သော နေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်ငါ့ကိုစွန့်၍အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို
ဝတ်ပြုသဖြင့် ကျင့်မိသမျှသော အကျင့်အတိုင်းသင်၌လည်း ပြုကြ၏။ ၉ယခုမှာ
သူတို့စကားကိုနားထောင်လော့။ သို့ရာတွင် သတိပေး၍ သူတို့ကို အုပ်စိုးသော
ရှင်ဘုရင်၏ထုံးစံကိုပြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ရှမွေလသည်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းသောသူတို့အား ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိသမျှကို
ပြန်ပြော၍၊ ၁၁သင်တို့ကိုအုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင်၏ထုံးစံဟူမူကား၊ သင်တို့သားများကိုယူ၍မိမိရထားထိန်း၊
မြင်းထိန်းအရာ၌ ခန့်ထား၍၊ ့အချို့တို့သည်လည်း သူ၏ရထားရှေ့မှာ ပြေးရကြမည်။ ၁၂လူတထောင်အုပ်၊
တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုပ်အရာ ခန့်ထား၍၊ လယ်လုပ်ခြင်း၊ စပါးရိတ်ခြင်း၊ စစ်တိုက်တန်ဆာ၊
ရထားတန်ဆာကိုလုပ်ခြင်းအမှုများကို ဝေဖန်လိမ့်မည်။ ၁၃သင်တို့သမီးများကိုလည်းယူ၍၊
ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို ပြင်ဆင်စေခြင်းငှာရင်း၊ စားတော်ကဲ၊ မုန့်သည်ဖြစ်စေခြင်းငှာရင်း ခန့်ထားလိမ့်မည်။
၁၄သင်တို့လယ်ကွက်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ် အကောင်းဆုံးတို့ကို ယူ၍ မိမိကျွန်တို့အား ပေးလိမ့်မည်။
၁၅သင်တို့မျိုးစေ့ စပျစ်သီးဆယ်ဘို့တစ်ဘို့ကို ယူ၍ သူ၏အရာရှိ အမှုထမ်းတို့အား ပေးလိမ့်မည်။
၁၆သင်တို့ကျွန်၊ ကျွန်မ၊ အကောင်းဆုံးသောလုလင်၊ မြည်းများကိုယူ၍ သူ၏အမှုကို လုပ်ကိုင်စေလိမ့်မည်။

၁၇သင်တို့သိုးစု ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုလည်း ယူ၍သင်တို့သည် သူ၏ကျွန်ခံရကြမည်။
၁၈သင်တို့ရွေးယူသောရှင်ဘုရင်ကြောင့်၊ ထိုနေ့၌ သင်တို့အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား သည်
နားထောင် တော်မမူဟုသတိပေးလေ၏။ ၁၉သို့သော်လည်း လူများတို့က၊ မဟုတ်ပါ။ အုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်ကို
လိုချင်ပါ၏။ ၂၀အကျွန်ုပ်တို့သည်တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် တူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့ကို
အုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင်ရှိရမည်။ အကျွန်ုပ်တို့ရှေ့မှာ ထွက်ကြွ၍စစ်တိုက် ရမည်ဟု ရှမွေလ၏စကားကို
နားမထောင်ဘဲဆိုကြ၏။ ၂၁ထိုသူတို့၏စကားများကို ရှမွေလသည် ကြားလျှင်၊ ထာဝရ ရှေ့တော်၌
လျှောက်လေ၏။ ၂၂ထာဝရ ဘုရားကလည်း၊ သူတို့စကားကိုနားထောင်၍ သူတိုအဘို့
ရှင်ဘုရင်ကိုချီးမြှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ ရှမွေလက၊ သင်တို့ အသီးအသီး
နေရာမြို့ရွာသို့ပြန်သွားကြ လော့ဟု ဣသရေလ လူတို့အားပြောဆိုလေ၏။

၉

၁ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားအာဘိ၊ ဗေခေါရတ်၊ ဇေရော်၊ အဗျေလမှဆင်းသက်၍ကိရှအမည်ရှိသော
ဗင်္ယာမိန် အမျိုးသားတစ်ယောက်ရှိ၏။ သူသည်အလွန် ခွန်အားကြီးသောသူဖြစ်၏။ ၂ထိုသူ၌ရှောလု
အမည်ရှိသောသား တစ်ရှိ၏ ထိုသားသည်းအဆင်းလှ၍ထူးဆန်းသောသူဖြစ်၏။ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့တွင် ထိုသူထက်သာ၍ အဆင်း လှသော သူတစ်ယောက်မျှမရှိ။ သူသည်အခြားသော
သူထက်ပခုံးအထက်မှာ အရပ်သာ၍ မြင့်၏။ ၃ရှောလုအဘကိရှ၏ မြည်းတို့သည် ပျောက်သောကြောင့်၊
ကိရှက သင်သည် ငယ်သားတစ်ယောက်ကို ခေါ်၍မြည်းတို့ကိုရှာအံ့ သောငှါ ထ သွားလော့
မိမိသားရှောလုအားဆိုသည်အတိုင်း၊ ၄သူတို့သည်ဧဖရိမ်တောင် အရပ်နှင့် ရှလိရှအရပ်တရှောက်လုံး၌
ရှာ၍မတွေ့လျှင်၊ တဖန် ရှလိမ်အရပ်မှသည် ဗင်္ယာမိန်အရပ်များ တစ်ရှောက်လုံး၌ ရှာ၍မတွေ့၊ ၅ဇုဖအရပ်သို့
ရောက်သောအခါ ရှောလုက၊ ပြန်ကြစို့။ သို့မဟုတ် အဘသည် မြည်းတို့ကြောင့် မစိုးရိမ်၊ ငါတို့ကြောင့်
စိုးရိမ်လိမ့် မည်ဟု ငယ်သားကိုပြောဆိုလျှင်၊ ၆ငယ်သားက ဤမြို့၌ အသရေထင်ရှားသော
ဘုရားသခင်၏လူတယောက် ရှိ၏။ သူပြောသမျှသောစကားသည် ကေန်အမှန်ပြည့် စုံတတ်၏။
သူ့ထံသို့သွားကြစို့။ ငါတို့သွားရသောလမ်းကို သူပြကောင်းပြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ ၇ရှေလုကလည်း၊ သွားလျှင်
အဘယ်အရာကိုလှူရမည်နည်း။ ငါတို့၌ပါသောမုန့်ကုန်ပြီ။ ဘုရားသခင်၏လူကို လှူစရာတစုံတခုမျှမရှိ။
ငါတို့၌ တစုံတခုရှိသေးသလောဟု ငယ်သားကိုမေးသော်၊ ၈ငယ်သားက၊ ကျွန်တော်လက်၌ ငွေတမတ်ရှိပါ၏။
ငါတို့ကို လမ်းပြသည်အတွက် ဘုရားသခင်၏လူအား ပေးပါမည်ဟု ရှောလုအား ပြန်ပြော၏။ ၉ရှေးကာလ၌
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မေးမြန်းခြင်းငှါသွားမည်ဟု အကြံရှိလျှင်၊ မြင်သောသူထံသို့
သွားကြစို့ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ ပရောဖက်ဟူ၍ ယခုခေါ်သောသူကို ရှေးကာလ၌မြင်သောသူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ
သနည်း။ ၁၀ရှောလု ကလည်း၊ ကောင်းပြီ သွားကြစို့ဟု ငယ်သားအားဆိုလျက်၊ ဘုရားသခင်၏ လူရှိရာမြို့သို့
သွားကြ၏။ ၁၁မြို့ပြင် ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ရေခပ်လာသော မိန်းမပျိုတို့ကိုတွေ့၍၊ ဤအရပ်၌
မြင်သောသူရှိသလောဟု မေးသော်၊ ၁၂ရှိပါ၏။ သင်တို့ရှေ့မှာရှိပါ၏။ အလျှင်အမြန်သွားလော့။
မြင်သောသူသည် ဤမြို့သို့ ယနေ့လာပြီ။ လူများတို့သည် မြင်သော အရပ်၌ ယနေ့ယဇ်ပွဲကို ဆောင်ကြ၏။
၁၃ဆရာသည် မြင်သောအရပ်၌ ယဇ်သားကို စားအံ့သောငှါ မတက်မီ သင်တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်
ချက်ခြင်းတွေ့လိမ့်မည်။ သူမရောက်မီလူများတို့သည် မစားတတ်ကြ။ သူသည် ယဇ်ပွဲ၌ ဘုရားဝတ်ကို
ပြုတတ်၏။ ဝတ်ပြုပြီးမှ ခေါ်ဘိတ်သောသူတို့သည် စာတတ်ကြ၏။ ယခုမှာသွားလျှင် တွေ့ကြလိမ့်မည် ဟု
ပြန်ပြောသည်နှင့်အညီ၊ ၁၄သူတို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ ရှမွေလသည် မြင့်သောအရပ်သို့ တက်သွားလျက်
သူတို့ကို ဆီး၍ကြိုလေ၏။ ၁၅ရှောလုမရောက်မီမနေ့၌ ထာဝရဘုရားက၊ နက်ဖန်နေ့၊ ၁၆ဤအချိန်၌
ဗင်္ယာမိန်ပြည်မှ လူတယောက်ကို သင်ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်။ သင်သည် ထိုသူကို ငါ၏ဣသရေလအမျိုး၏
မင်းအရာ၌ခန့်ထား၍ ဆီလောင်းခြင်းဘိသိက်ကို ပေးရမည်။ သူသည် ငါ၏လူတို့ကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ

ကယ်တင်ရလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့အော်ဟစ်သံကို ကြား၍၊ သူတို့ကို ကြည့်ရှုသည်ဟု ရှမွေလနားအပါး၌ မိန့်တော်မူနှင့်ပြီ။ ၁၇ရှမွေလသည် ရှောလုကိုမြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါပြောသောသူကို ကြည့်လော့၊ ဤသူသည် ငါ၏လူတို့ကို အုပ်ချုပ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၈ထိုအခါ ရှောလုသည် ရှမွေလရှိရာ တံခါးဝသို့ ချဉ်းကပ်လျှင်၊ မြင်သောသူ၏ အိမ်ကိုပြပါလော့ဟု တောင်းပန်သော်၊ ၁၉ရှမွေလက၊ ငါသည်မြင်သောသူဖြစ်၏။ ငါ့ရှေ့မှာ မြင့်သောအရပ်သို့ တက်သွားလော့။ ယနေ့ငါနှင့်အတူ စားရမည်။ နက်ဖန်နေ့ ငါလွှတ်မည်။ သင့်စိတ်နှလုံးထဲမှာ ရှိသမျှကိုလည်း ငါဘော်ပြမည်။ ၂၀တမြန်နေ့ကပျောက်သော သင်၏မြည်းတို့ကို မအောက်မေ့နှင့် တွေ့လျက်ရှိပြီ။ ဣသရေလအမျိုး သည် အဘယ်သူကို အလိုရှိသနည်း။ သင်နှင့် သင်၏ဆွေမျိုးအပေါင်းကို အလိုရှိသည်မဟုတ်လောဟု ရှောလုအား ပြောဆို၏။ ၂၁ရှောလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဣသရေလအမျိုးတို့တွင် အငယ်ဆုံးသောအမျိုး၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုး သား ဖြစ်ပါသည်မဟုတ်လော။ အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးသည် ဗင်္ယာမိန်အဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့တွင် အငယ်ဆုံး ဖြစ်ပါသည် မဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြောပါသနည်းဟု လျှောက်လေ၏။ ၂၂ထိုအခါ ရှမေလသည် ရှောလုနှင့်သူ၏ငယ်သားကိုခေါ်၍ အိမ်ခန်းထဲသို့ သွင်းပြီးလျှင်၊ ခေါ်ဘိတ်သောသူ သုံးဆယ်တို့တွင် အမြတ်ဆုံးသောအရပ်၌ ထိုင်စေ၏။ ၂၃ပွဲသူကြီးကိုလည်း ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၌ ငါအပ်ပေး၍ အခြားဆီထားစေခြင်းငှါ၊ ငါမှာခဲ့သောအဘို့ကို ယူခဲ့တော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၂၄ပွဲသူကြီးသည် ပခုံးနှင့် ပခုံးပေါ်မှာခင်းသော အရာကိုယူ၍ ရှောလုရှေ့မှာ ထားလေ၏။ ရှမွေလကလည်း၊ ချန်ထားသောအရာကို ယူ၍စားတော့။ ခေါ်ဘိတ်သောသူတို့အား ပြောနှင့်သည်အတိုင်း သင့်အဘို့ ယခုတိုင်အောင် သိုထားလျက်ရှိပြီ ဟုဆို၍ ထိုနေ့၌ ရှောလုသည် ရှမွေလနှင့်အတူ စားသောက်လေ၏။

၂၅ထိုသူတို့သည် မြင့်သောအရပ်မှဆင်း၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ရှမွေလနှင့်ရှောလုတို့သည် အိမ်မိုးပေါ်မှာ စကားပြောလျက်နေကြ၏။ ၂၆နံနက်စောစောထ၍ မိုဃ်းလင်းသောအခါ ရှမွေလက၊ ထလော့။ သင့်ကိုငါလွှတ် လိုက်မည်ဟု ရှောလုကို အိမ်မိုးပေါ်မှာခေါ်ပြီးလျှင်၊ ရှောလုသည်ထ၍ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ထွက်သွားကြ၏။ ၂၇မြို့စွန်းသို့ရောက်သောအခါ ရှမွေလက၊ သင်၏ငယ်သားကို ရှေ့သို့သွားစေခြင်းငှါ ပြောတော့ဟု ရှောလုအား ဆိုသဖြင့်၊ ငယ်သားသည် ရှေ့သို့သွားလေ၏။ ရှမွေလကလည်း ရပ်နေတော့။ ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကို ငါပြန်မည်ဟု ဆိုလျက်၊

၁၀

၁ဆီဘူးကိုယူ၍ ရှောလု၏ခေါင်းပေါ်မှာလောင်းလေ၏။ တဖန်သူ့ကိုနမ်းသဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အမွေတော်လူမျိုး၏ မင်းအရာ၌ ခန့်ထား၍ ဆီလောင်းခြင်းဘိသိက်ကို ပေးတော်မူ၏။ ၂ယနေ့ငါနှင့်ကွာ၍ သွားသောအခါ၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်စွန်း၊ ဇေလဇရွာ၊ ရာခေလသင်္ချိုင်းအနားမှာ လူနှစ်ယောက်ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ သင်တို့က၊ သင်သွား၍ရှာသော မြည်းတို့ကိုတွေ့ပြီ။ သင်၏အဘသည် မြည်းတို့ကိုအမှုမထား၊ ငါ့သားအဘို့ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟုဆိုလျက် စိုးရိမ်ကြောင်းကို ပြောကြလိမ့်မည်။ ၃ထိုအရပ်မှလွန်၍ တာဗော် လွင်ပြင်သို့ ရောက်လျှင်၊ ဆိတ်သငယ်သုံးကောင်ကို ဆောင်သောသူတယောက်၊ မုန့်သုံးလုံးကို ဆောင်သော သူတယောက်၊ စပျစ်ရည်ဘူးကို ဆောင်သောသူတယောက်တည်းဟူသော ဗေသလမြို့ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ သွားသောသူသုံးယောက်တို့နှင့် သင်သည်တွေ့ကြုံလိမ့်မည်။ ၄ထိုသူတို့သည် နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင် မုန့်နှစ်လုံးကို ပေး၍၊ သင်သည် သူတို့လက်မှ ခံယူရလိမ့်မည်။ ၅ထိုနောက်မှ ဖိလိတ္တိတပ်ရှိရာ ဘုရားသခင်၏တောင်သို့ရောက်၍ မြို့သို့ချဉ်းကပ်သောအခါ၊ ပရောဖက်အပေါင်းအသင်းသည် တယော၊ ပတ်သာ၊ ပုလွေ၊ စောင်းပါလျက်၊ ပရောဖက်ပြုလျက်၊ မြင့်သောအရပ်မှ ဆင်းလာကြသည်ကို တွေ့လိမ့်မည်။ ၆ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက် သဖြင့်၊ သင်သည် သူတို့နှင့်အတူ ပရောဖက်ပြု၍ ခြားနားသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ ၇ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့သည် သင်၌တွေ့သောအခါ၊

အစဉ်သင့်သည်အတိုင်း ပြုလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ [၈]သင်သည်လည်း ငါ့ရှေ့မှာ
ဂိလဂါလမြို့သို့ သွားရမည်။ ငါသည်လည်း မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ သင်ရှိရာသို့
လာမည်။ ငါလာ၍ သင်ပြုရသောအမှုကို မပြမီတိုင်အောင် သင်သည်ငံ့နေရမည်ဟုဆို၏။ [၉]ရှောလုသည်
ရှမွေလထံမှ ထွက်သွား မည်ဟု လှည့်သောအခါ၊ ခြားနားသောစိတ်နှလုံးကို ဘုရားသခင်ပေးတော်မူ၍၊
ထိုနိမိတ်လက္ခဏာ အလုံးစုံတို့ သည် ထိုနေ့ခြင်းတွင်ဖြစ်လေ၏။ [၁၀]တောင်တော်သို့ရောက်သောအခါ၊
ပရောဖက် အပေါင်းအသင်းတို့သည် ဆီး၍ ကြိုကြစဉ်တွင်၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည်
ရှောလုအပေါ်သို့ သက်ရောက်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နှင့်အတူ ပရောဖက်ပြုလေ၏။ [၁၁]ရှောလုသည်
ပရောဖက်တို့နှင့်အတူ ပရောဖက်ပြုသည်ကို အထက်က သိကျွမ်းသော သူတို့သည် မြင်သောအခါ၊
ကိရှ၏သား၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ရှောလုသည်လည်း ပရောဖက်တို့၌ ပါသလောဟု
တယောက်ကိုတယောက် မေးမြန်းကြ၏။ [၁၂]ထိုအရပ်သားတယောက်က၊ သူတို့အဘကား
အဘယ်သူနည်းဟုဆို၍၊ ရှောလုသည်လည်း ပရောဖက်တို့၌ ပါသလောဟူသောစကားသည်
ပုံစကားဖြစ်လေ၏။ [၁၃]ရှောလုသည် ပရောဖက်ပြုပြီးမှ မြင့်သောအရပ်သို့သွား၏။ [၁၄]ရှောလု၏ဘထွေးက၊
သင်တို့သည် အဘယ်အရပ်သို့သွားသနည်းဟု ရှောလုနှင့် ငယ်သားကိုမေးလျှင်၊ ရှောလုက၊ မြည်းတို့ကို
ရှာရအောင်သွား၏။ မတွေ့သောအခါ ရှမွေလထံသို့ရောက် သည်ဟု ပြန်ပြော၏။ [၁၅]ဘထွေးကလည်း၊
ရှမွေလသည်အဘယ်သို့ ပြောသနည်း။ ငါ့အားပြန်ပြောပါဟု တောင်းပန်သော်၊
[၁၆]မြည်းတို့ကိုတွေ့ပြီဟုရှမွေလသည် အတပ်ပြောကြောင်း ကိုသာ ရှောလုသည် ဘထွေးအားပြန် ပြော၍၊
ရှမွေလပြောသောနိုင်ငံအမှုရေးကို ဘထွေးအားမကြားမပြော ဘဲနေ၏။

[၁၇]တဖန်ရှဖမွေလသည် လူများတို့ကို မိဇပါမြို့ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ခေါ်၍စည်းဝေးစေပြီးလျှင်၊
[၁၈]ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သော သင်တို့ကို
အဲဂုတ္တုရပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့၍၊ အဲဂုတ္တုမင်းအစရှိသောသင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲသောမင်းအပေါင်းတို့လက်မှ
ကယ်နှုတ်သော်လည်း၊ [၁၉]သင်တို့ကို ဒုက္ခဆင်းရဲဘေးဥပဒ်ရှိသမျှတို့အထဲက ကယ်တင်သော သင်တို့၏ဘုရား
သခင်ကို ယနေ့သင်တို့ သည် ပယ်ကြပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့အပေးမှာ ရှင်ဘုရင်ရှိစေခြင်းငှာ ချီးမြှောက်တော်မူပါဟု
လျှောက်ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ အမျိုးအသီးသီး၊ အဆွေအသီးအသီးအလိုက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့
ချဉ်းကပ်ကြလော့ဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အားဆိုသဖြင့်၊ [၂၀]အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို
ချဉ်းကပ်စေပြီးမှ၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးကိုမှတ်တော်မူ၏။ [၂၁]ဗင်္ယာမိန်အဆွေ အမျိုးအလိုက် ချဉ်းကပ်စေပြီးမှ၊
မာတရိအဆွေအမျိုးကိုဇင်း၊ ကိရှ၏သားရှောလုကိုဇင်း မှတ်တော်မူသဖြင့် သူ့ကို ရှာ၍ မတွေ့ကြ။
[၂၂]ထိုသူသည် လာရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက၊
လှည်းများအစရှိသည်တို့ပုန်း၍နေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၂၃]သူတို့သည် ပြေး၍ခေါ်ခဲ့ကြ၏။
ရှောလုသည်လူများတို့တွင် ရပ်သောအခါ၊ ပခုံးအထက်မှာအခြားသော သူထက်အရပ်သာ၍မြင့်၏။
[၂၄]ရှမွေလကလည်း၊ ထာဝရဘုရားရွေးချယ် တော်မူသောသူကိုကြည့်ကြလော့။ လူခပ်သိမ်းတို့တွင်
သူနှင့်တူသောသူ တစုံတယောက်မျှ မရှိဟု လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က၊
ရှင်ဘုရင်အသက်တော်မြဲပါစေဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။ [၂၅]ရှမွေလသည်လည်း မင်းကျင့်တရားကို လူများတို့အား
ဟောပြော၍ စာ၌ ရေးမှတ်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထားပြီးမှ၊ လူအပေါင်း တို့ကို အသီးအသီး
မိမိတို့အိမ်သို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။ [၂၆]ရှောလုသည်လည်း ဂိဗာမြို့မိမိအိမ်သို့သွား၍၊ ဘုရားသခင် သွေးဆောင်
တော်မူသော လူအပေါင်းအသင်းသည် သူနှင့်အတူ လိုက်သွားကြ၏။ [၂၇]အဓမ္မလူတို့က၊ ဤသူသည်
ငါတို့ကိုအဘယ်သို့ကယ်တင်လိမ့် မည်နည်းဟုဆိုလျက်၊ လက်ဆောင်ကို မဆက်ဘဲ မထီမဲ့မြင်ပြုသော်လည်း၊
ရှောလုသည် အမှုမထားဘဲနေ၏။

၁ထိုနောက်မှ အမ္မုန်အမျိုးသား နာဟတ်သည်လာ၍ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့အနားမှ တပ်ချလျှင်၊
မြို့သားအပေါင်းတို့က အကျွန်ုပ်တို့နှင့် မိဿပါယဖွဲ့တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ထံ၌ကျွန်ခံပါမည်ဟု
နာဟတ်မင်း အား လျှောက်သော်လည်း၊ ၂အမ္မုန် အမျိုးသား နာဟတ်က၊ သင်တို့၌ လက်ျာမျက်စိရှိသမျှကို
ဖောက်၍ ဣသရေလအမျိုး တမျိုးလုံး၌ ငါကဲ့ရဲ့ရသောအခွင့်ကို ပေးမှသာ မိဿပါယဖွဲ့မည်ဟု
ပြန်ပြောသော်၊ ၃ယာဗက်မြို့သား အသက်ကြီးသူ တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးသို့
တမန်တို့ကို စေလွှတ်ခြင်းငှာ ခုနစ်ရက်မျှငံ့လင့်ပါ။ ထိုအခါကယ်တင်သောသူမပေါ်မရှိလျှင် မင်းကြီးထံသို့
ထွက်ပါမည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၄တမန်တို့သည် ရှောလုနေရာ ဂိဗာမြို့သို့ လာ၍ လူများတို့အား
သိတင်းကြားပြောသော်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။ ၅ရှောလုသည်
နွားစုနောက်သို့လိုက်လျက် လယ်လုပ်ရာမှ ရောက်လာသောအခါ၊ လူတို့သည် အဘယ်ကြောင့်
ငိုကြွေးကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ယာဗက်မြို့သားတို့၏ သိတင်းကို ပြောကြ၏။ ၆ထိုသိတင်းကို
ရှောလုကြားသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော် သက်ရောက်၍ သူသည် ပြင်းစွာ
အမျက်အထွက်လျက်၊ ၇နွားတရှဉ်းကို ယူ၍ ခုတ်ဖြတ်ပြီးမှ၊ သံတမန်တို့လက်တွင်
ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးသို့ ပေးလိုက်၍၊ ရှောလုနှင့် ရှမွေလနောက်သို့ ထွက်၍ မလိုက်သော
သူ၏နွားတို့ကို ဤကဲ့သို့ ပြုမည်ဟု ကြော်ငြာစေသဖြင့်၊ လူတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်၍
တညီတညွတ်တည်း ထွက်လာကြ၏။ ၈ဗေဇက်မြို့၌ တပ်စာရင်းယူသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသား
သုံးသိန်း၊ ယုဒအမျိုးသား သုံးသောင်းရှိကြ၏။ ၉ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့မှ လာသော တမန်တို့အား၊
နက်ဖြန်နေ့နေပူချိန်ရောက် သောအခါ ချမ်းသာရမည်အကြောင်းကိုမြို့သားတို့အား ကြားပြောကြလော့ဟု
မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ တမန်တို့ သည်သွား၍ သိတင်းကြားပြောသဖြင့် ယာဗက်မြို့သားတို့သည်
ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ၁၀အကျွန်ုပ်တို့သည် နက်ဖြန်နေ့၌ ကိုယ်တော်ထံသို့ထွက်ပါမည်။
ကိုယ်တော်အလိုရှိသမျှအတိုင်းပြုတော်မူပါဟု နာဟတ်မင်းအား လျှောက်ကြ၏။

၁၁နက်ဖြန်နေ့၌ ရှောလုသည် လူတို့ကို သုံးတပ်ခွဲပြီးမှ၊ နံနက်ယံအချိန်၌
ရန်သူအလုံးအရင်းထဲသို့ဝင်၍ နေပူချိန်တိုင်အောင် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ကျန်ကြွင်းသောသူ
တယောက်နှင့် တယောက်ပေါင်း၍ မနေရသည်တိုင်အောင် လူအပေါင်းတို့သည် ကွဲပြားလျက်ရှိကြ၏။
၁၂ဣသရေလလူတို့ကလည်း၊ ရှောလုသည် ငါတို့ကို အုပ်စိုးရမည်လောဟု ဆိုမိသောသူကား
အဘယ်သူနည်း။ ထိုသို့ဆိုမိသောသူတို့ကိုခေါ်၍ သတ်ကြ ကုန်အံ့ဟု ရှမွေလအား ဆိုကြသော်၊ ၁၃ရှောလုက၊
လူတယောက်ကိုမျှယနေ့မသတ်ရ၊ ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ဣသရေလ အမျိုးကို ကယ်တင်တော်မူပြီဟု
ဆို၏။ ၁၄ရှမွေလကလည်း၊ ဂိလဂါလမြို့သို့သွား၍ နိုင်ငံတော်ကို ပြုပြင်ကြကုန်အံ့ဟု လူများတို့အား
ပြောဆိုသည်အတိုင်း၊ ၁၅လူအပေါင်းတို့သည် ဂိလဂါလမြို့သို့သွား၍၊ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်မှာ
ရှောလုကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ထိုမြို့၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ မိဿပါယယဇ်ကို
ပူဇော်သဖြင့်၊ ရှောလုနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အလွန်ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြ၏။

၁၂

၁ရှမွေလကလည်း၊ သင်တို့ပြောသမျှသောစကားကို ငါနားထောင်၍၊ သင်တို့အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင်ကို
ငါချီးမြှောက်လေပြီ။ ၂ယခုမှာ ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့ရှေ့၌ကြွနေတော်မူ၏။ ငါသည်အသက်ကြီး၍ ဆံပင်ဖြူပြီ။
ငါ့သားတို့သည် သင်တို့၌ရှိကြ၏။ ငါသည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် သင်တို့ရှေ့၌သွားပြီ။
၃ဤအရပ်၌ ယခုငါရှိ၏။ အဘယ်သူ၏နွားကို ငါယူဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူ၏မြည်းကိုယူဘူးပြီနည်း။
အဘယ်သူကို လှည့်စား ဘူးပြီ နည်း။ အဘယ်သူကို ညှဉ်းဆဲဘူးပြီနည်း။ ကိုယ်မျက်စိကို ကွယ်စေခြင်းငှာ
အဘယ်သူလက်မှ တံစိုးကိုခံဘူးပြီနည်း။ ထာဝရဘုရားရှေ့၊ ဘိသိက်တော်ကိုခံသော သူရှေ့မှာ
ငါ့တဘက်၌သက်သေခံကြလော့။ သူ့ဥစ္စာကို ငါယူမိလျှင် ပြန်ပေးပါမည်ဟု ဣသရေလလူအပေါင်းတို့အား

ပြောဆိုသော်၊ ၄သူတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မလှည့်စားပါ၊ မညှဉ်းဆဲပါ။ အဘယ်သူ၏ဥစ္စာကိုမျှ
မယူပါဟု ပြောဆိုကြ၏။ ၅ရှမွေလကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့လက်၌ သူတပါး၏ဥစ္စာကိုရှာမတွေ့ကြောင်းကို
ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိသိက်တော်ကိုခံသောသူလည်း
သက်သေဖြစ်၏ဟုဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ သက်သေဖြစ်၏ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ၆တဖန်ရှမွေလက၊ ထာဝရဘုရားသည်
မောရှေနှင့် အာရုန်ကို ချီးမြှောက်၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။ ၇ယခုတွင်
တိတ်ဆိတ်စွာနေကြလော့။ ထာဝရဘုရား သည် သင်တို့နှင့် သင်တို့ဘိုးဘေးများ တရားသဖြင့်
ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ သင်တို့အား ငါဆွေးနွေးဟောပြောမည်။
၈ယာကုပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်သောအခါ၊
မောရှနှင့် အာရုန်ကို စေလွှတ်သဖြင့် ဘိုးဘေးတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နုတ်ဆောင်၍ ဤပြည်၌
နေရာချတော်မူ၏။ ၉သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့သောအခါ၊
ဟာဇော်ဗိုလ်ချုပ်မင်းသိသရလက်သို့၎င်း၊ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့၎င်း၊ မောဘရှင်ဘုရင်လက်သို့၎င်း ရောက်စေ
တော်မူသဖြင့်၊ ထိုရန်သူတို့၏ တိုက်ဖျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ ၁၀တဖန်သူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား
အော်ဟစ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို စွန့်ခွာ၍ဗာလဘုရားနှင့် အာရှတရက် ဘုရားတို့ကို
ဝတ်ပြုသဖြင့် ပြစ်မှားပါပြီ။ သို့ရာတွင် ရန်သူလက်မှ ကယ်ချွတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို ဝတ်ပြုပါမည်ဟု
လျှောက်ကြသောအခါ၊ ၁၁ထာဝရဘုရားသည် ယေရုဗ္ဗာလ၊ ဗာရက်၊ ယေဖသ၊ ရှမွေလတို့ကို စေလွှတ်၍၊
ပတ်ဝန်းကျင်ရန်သူတို့လက်မှ ကယ်နုတ်တော်မူသဖြင့် သင်တို့သည် ဘေးလွတ်ရကြ၏။ ၁၂နောက်တဖန်
အမ္မုန်အမျိုးသားရှင်ဘုရင်နာဟတ်သည် စစ်ချီမည်အကြောင်းကို သိသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
အရင်ကဲ့သို့မဟုတ်၊ ရှင်ဘုရင်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးရမည်ဟု သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
ရှင်ဘုရင်လုပ်လျက်ပင် ငါ့အားလျှောက်ထားကြ၏။ ၁၃ယခုမှာ သင်တို့လိုချင်၍ ရွေးချယ်သောရှင်ဘုရင်ကို
ကြည့်ရှုကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေခြင်းငှာ ချီးမြှောက်တော်မူပြီ။
၁၄သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ဝတ်ပြုခြင်းနှင့်တကွ အာဏာတော်ကိုမဆန်၊ စကားတော်ကို
နားထောင်လျှင် သင်တို့နှင့် သင်တို့ကို အုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
နောက်တော်သို့ အမြဲလိုက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၅သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုနားမထောင်၊
အာဏာတော် ကိုဆန်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ဘိုးဘေးတို့ကို ဆီးတားသကဲ့သို့ သင်တို့ကို
ဆီးတားတော်မူ လိမ့်မည်။ ၁၆ယခုမှာ သင်တို့မျက်မှောက်၌ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူလတံ့သောအမှုကြီးကို
ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ကြည့်ရှုကြလော့။ ၁၇ယနေ့ဂျုံစပါးရိတ်ရာကာလ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော၊ သို့သော်လည်း
ထာဝရဘုရားကို ငါဆုတောင်း၍ မိုဃ်းချုန်းခြင်းနှင့်တကွ မိုဃ်းရွာစေတော်မူမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည်
ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းသောအားဖြင့် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်သည် ကြီးကြောင်းကို
ရိပ်မိသိမြင်ရကြ မည်ဟု လူများတို့အား ပြောဆိုပြီးလျှင်၊ ၁၈ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်း၍၊ ထိုနေ့၌
ထာဝရဘုရားသည် မိုးဃ်းချုန်းခြင်းနှင့်တကွ မိုဃ်းရွာစေတော်မူ၍၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့်
ရှမွေလကို အလွန်ကြောက် ရွံ့ကြ၏။ ၁၉လူအပေါင်းတို့က၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည်
မသေရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရား သခင်ထာဝရ ဘုရားအား
ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အဘို့ဆုတောင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းသောအားဖြင့်
အထက်အပြစ်များတို့အပေါ်မှာ ထပ်၍ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီဟု ရှမွေလအား တောင်းပန်ကြ၏။
၂၀ရှမွေလကလည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ဤဒုစရိုက်အပေါင်းကိုပြုမိသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့
လိုက်ရာမှ မလွှဲကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ဝတ်ပြုကြလော့။ ၂၁ကျေးဇူးမပြုမကယ်တင်နိုင်၊
အချည်းနှီးဖြစ်သော အရာတို့နောက်သို့လမ်းလွှဲ၍မလိုက်ကြနှင့်။ ထိုသို့သောအရာ သည်
အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်၏။ ၂၂ထာဝရ ဘုရားသည် မဟာနာမတော်ကိုထောက်၍ မိမိလူတို့ကို စွန့်တော်မမူ။

ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို မိမိလူအရာ၌ ခန့်ထားခြင်းငှာ အလိုရှိတော်မူပြီ။ ၂၃ငါမူကား သင်တို့အဘို့
ဆုမတောင်းဘဲနေသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားခြင်း အမှုသည် ငါနှင့် ဝေးပါစေသော။
ကောင်းမွန်ဖြောင့်မတ်သောလမ်းကိုလည်း သင်တို့အား ငါပြသဦးမည်။ ၂၄သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့သစ္စာနှင့်တကွ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ဝတ်ပြုကြလော့။ သင်တို့အဘို့ အဘယ်မျှလောက် ပြုတော်မူပြီး
သည်ကို အောက်မေ့ကြလော့။ ၂၅သို့မဟုတ် သင်တို့သည် ဒုစရိုက်ပြုမြဲပြုလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်တကွ
ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်ဟု လူများတို့အား ပြောဆိုလေ၏။

၁၃

၁-၂ရှောလုသည် တနှစ်ကျော်နှစ်နှစ်ခန့်လောက်ဣသရေလ အမျိုး၌မင်းပြု ပြီးမှ၊ ဣသရေလ
အမျိုးသား သုံးထောင်တို့ကို ရွေးကောက်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်နေသော မိတ်မတ်မြို့နှင့် ဗေသလ တောင်ပေါ်မှာ
လူနှစ်ထောင်၊ ဗယ်္ဂာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့၊ ယောနသန်ထံမှာ တထောင်ကိုထား၍၊ အခြားသော သူတို့ကို မိမိတို့
အသီးသီး နေရာ အရပ်သို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။ ၃ယောနသန်းသည် ဂိဗာမြို့၌ရှိသော ဖိလိတ္တိတပ်ကို
လုပ်ကြံသဖြင့် ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် သိတင်းကြားကြ၏။ ရှောလုကလည်း မြစ်တစ်ဘက်ကမ်း၌နေသော
သူတို့သည် ကြားသိစေဟု တစ်ပြည်လုံး တံပိုးမှုတ်စေ၏။ ၄ရှောလုသည် ဖိလိတ္တိတပ်ကို လုပ်ကြံကြောင်းနှင့်
ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကို ရွံရှာကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ကြားသိ၍၊
လူများတို့သည် ရှောလုနောက် ဂိလဂါလမြို့၌ စည်းဝေးကြ၏။ ၅ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လည်း၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ ရထား သုံးထောင်နှင့် မြင်းခြောက်ထောင်ကိုငင်း၊
သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ ရှိသောလူများကိုငင်း စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ စစ်ချီ၍ဗေသဝင်မြို့အရှေ့၊
မိတ်မတ်မြို့၌တပ်ချကြ၏။ ၆ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အလွန်ဆင်းရဲခံရသဖြင့်၊ မိမိတို့ကျဉ်းမြောင်းလျက်
ရှိသည်ကို သိမြင်သောအခါ၊ ဥမင်၊ တောအုံ၊ ကျောက်ကြား၊ တောင်ထိပ်၊ မြေတွင်းတို့၌ ပုန်းရှောင်၍
နေကြ၏။ ၇ယော်ဒန်မြစ် တစ်ဘက်၌နေသော သူအချို့တို့သည် ကူးပြန်၍၊ ဂဒ်ပြည်၊ ဂိလဒ်ပြည်သို့ သွားကြ၏။
ရှောလုသည် ဂိလဂါလမြို့၌ နေသေး၍၊ လူအပေါင်းတို့သည် သူ့အနောက်၌ တုန်လှုပ်လျက်ရှိကြ၏။
၈ရှမွေလချိန်းချက်သည် အတွင်း ရှောလုသည် ခုနစ်ရက်ငံ့လင့်၍၊ ရှမွေလသည် ဂိလဂါလမြို့သို့မရောက်၊
လူများတို့လည်းထွက်ပြေးကြ၏။ ၉ရှောလုကလည်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယ ပူဇော်သက္ကာတို့ကို
ငါ့ထံသို့ယူခဲ့ကြဟု ဆိုသဖြင့်၊မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်လေ၏။ ၁၀မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမှုပြီးသည်အဆုံး၌
ရှမွေလသည် လာ၏။ ရှောလုသည် ကောင်းကြီးပေး၍ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှာ ထွက်သွားလျှင်၊ ၁၁ရှမွေလက၊
သင်သည်အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟုမေးသော်၊ ရှောလုက၊ လူများတို့သည် အကျွန်ုပ်ထံမှထွက်ပြေး ကြောင်း၊
ကိုယ်တော်သည် ချိန်းချက်သော အချိန်၌ မရောက်ကြောင်း၊ ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် မိတ်မတ်မြို့၌
စုဝေကြောင်းများကို သိမြင်သောအခါ၊ ၁၂ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် ငါရှိရာဂိလဂါလမြို့သို့ စစ်ချီကြလိမ့်မည်။
ထာဝရ ဘုရားကိုငါမတောင်းပန်သေးဟု အကျွန်ုပ်အောက်မေ့သဖြင့်၊ ကိုယ်ကို အနိုင်ပြု၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကို
ပူဇော်မိပြီဟု ပြန်ပြော၏။ ၁၃ရှမွေလကလည်း သင်သည်မှားပြီ။ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ထားတော်မူသော ပညတ်တရားကိုမစောင့်ပါတကား။ စောင့်မိလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်
ဣသရေလအမျိုး၌သင်၏အာဏာကို ယခုမှစ၍ အစဉ်အမြဲတည် စေတော်မူပြီး။ ၁၄ယခုမူကားသင်၏
အာဏာမတည်ရ။ ထာဝရဘုရားသည် စိတ်နှလုံးတော်နှင့် ညီညွတ်သောသူကို ရှာတော်မူ၏။ ထိုသူသည်
လူမျိုးတော်အပေါ်မှာမင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်
ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်း မကျင့်ဟု ရှောလုအားဆိုပြီးလျှင်၊ ၁၅ထ၍ ဂိလဂါလမြို့မှ
ဗယ်္ဂာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့သို့သွား၏။ ရှောလုသည် မိမိ၌ရှိသော လူတို့ကို ရေတွက်၍ခြောက်ရာခန့်မျှရှိ၏။
၁၆သူနှင့်သားတော် ယောနသန်၊ သူတို့၌ရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် ဗယ်္ဂာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့တွင်နေကြ၏
ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် မိတ်မတ်မြို့တွင် တပ်ချကြ၏။

၁၇လုယူသော တပ်သုံးတပ်တို့သည်၊ ဖိလိတ္တိတပ်မထဲကထွက်၍တတပ်သည် တရှာလပြည်
သြဖရမြို့လမ်း သို့ လိုက်၏။ ၁၈တတပ်သည် ဗေသော ရုန်မြို့လမ်းသို့လိုက်၏။ တတပ်သည် တောဘက်မှာ
ဇေဘိုင်ချိုင့်ကို မျက်နှာပြုသော ပြည်စွန်းလမ်းသို့လိုက်၏။ ၁၉ဖိလိတ္တိလူတို့က၊ ဟေဗြဲလူတို့သည်
ထားလှံတို့ကိုမလုပ်စေနှင့်ဟု စီရင်မြဲရှိသောကြောင့်၊ ဣသရေလပြည် တရှောက်လုံးတွင်
ပန်းပဲတယောက်မျှမရှိ။ ၂၀ဣသရေလလူအပေါင်း တို့သည် ထွန်သွား၊ ပေါက်တူး၊ ပုဆိန်၊ တူးရွင်းကို
ထက်စေခြင်းငှာ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ရှိရာသို့ သွားရကြ၏။ ၂၁နောက်တဖန်ထွန်သွား၊ ပေါက်တူး၊ သုံးခွခက် ရင်း၊
ပုဆိန်၊ ထိုးတံ၊ ချွန်တုံးလျက်ရှိကြ၏။ ၂၂သို့ဖြစ်၍စစ်တိုက်ရာ ကာလရှောလုနှင့် သားတော်ယောနသန်မှတပါး
အဘယ်သူ၌မျှ ထားလှံမရှိ။
၂၃တဖန် ဖိလိတ္တိတပ်သားတို့သည် မိတ်မက်မြို့လမ်းဝသို့ ထွက်၍နေကြစဉ်တွင်၊

၁၄

၁တနေ့သ၌ရှောလု၏သား ယေနသန်သည် ခမည်းတော်ထံ၌ အခွင့်မပန်ဘဲ၊
လက်နက်ဆောင်လုလင်ကို ခေါ်၍၊ တဘက်၌နေသော ဖိလိတ္တိတပ်သို့သွားကြကုန်အံ့ဟုဆိုလေ၏။
၂ရှောလုသည် ဂိဗာမြို့စွန်း၊ မိဂြုန်ရွာ၊ ရိမ္မုန်ကျောက်ဆောင်နားမှာနေ၍၊ အထံတော်၌လူခြောက်ရာခန့်မျှရှိ၏။
၃သင်တိုင်းဝတ်ရန် ရှိလောမြို့၌ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော သူလေိနှင့် ဖိနဟတ်တို့မှ
ဆင်းသက်သောဣခဗုဒ်၏ အစ်ကို အဟိတုပ်၏။ သားအဟိယ လည်းရှိ၏။ ယောနသန်သွားကြောင်းကို
လူများမသိကြ။ ၄ယောနသန်သည် ဖိလိတ္တိတပ်သို့ သွားစမ်းသောလမ်းကြားမှာ၊ တဘက်တချက်၌
ကျောက်ငူရှိ၏ကျောက်ငူတခုသည် ဗောဇက်၊ တခုသည် သေနေအမည်ရှိ၏။ ၅တခုကား မြောက်ဘက်၌
မိတ်မတ်မြို့သို့ရင်း၊ တခုကား တောင်ဘက်၌ ဂိဗာမြို့သို့ရင်း မျက်နှာပြုသတည်း။ ၆ယောနသန်က၊
အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောထိုတပ်သားတို့ဆီ သွားကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အမှုကို
စောင့်ကောင်းစောင့် တော်မူလိမ့်မည်။ လူများသော်၎င်း၊ နည်းသော်၎င်း၊
ထာဝရဘုရားကယ်တင်တော်မူခြင်းကို အဆီးအတားမရှိနိုင်ဟု လက်နက် ဆောင်လုလင်အား ပြောဆိုလျှင်၊
၇လုလင်က၊ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုပါ။ လှည့်သွားပါ။ အလိုတော် ရှိသည်အတိုင်းကျွန်တော်
လိုက်ပါမည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊ ၈ယောနသန်က၊ ထိုလူတို့ဆီသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြကြကုန်အံ့၊ ၉သူတို့ကနေကြ။
ငါတို့လာမည်ဟုဆိုလျှင် သူတို့ဆီသို့မသွားဘဲနေကြမည်။ ၁၀သို့မဟုတ်၊ လာကြဟုဆိုလျှင် သွားကြမည်။
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ငါတို့လက်သို့ အပ်တော်မူ၏။ ထိုသို့သော ပုပ္ပနိမိတ်ရှိရ၏ဟု ဆိုသည်
နှင့်အညီ၊ ၁၁နှစ်ယောက်တို့သည် ဖိလိတ္တိတပ်သားတို့အား ကိုယ်ကိုပြသောအခါ ဖိလိတ္တိလူတို့က၊
ဟေဗြဲလူတို့သည် ပုန်းရှောင်ရာ တွင်းထဲကထွက်လာပါသည် တကားဟုဆိုလျက်၊ ၁၂တပ်သားတို့က၊ လာကြ။
တစုံတခုကို ပြမည်ဟု ယေနသန်နှင့် လက်ဆောင်လုလင်အားဆိုလျှင်၊ ယောနသန်က၊
ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ဣသရေလလူတို့လက်သို့ အပ်တော်မူပြီဟု
လုလင်အားဆိုသဖြင့်၊ ၁၃လေးဘက်တွားလျက်တက်၍၊ လုလင်လည်းလိုက်၏။
ယောနသန်ရှေ့မှာဖိလိတ္တိလူတို့သည် လဲ၍ လုလင်သည် သူ့သခင့်နောက်မှာလုပ်ကြံလေ၏။ ၁၄ယောနသန်နှင့်
လုလင်ပြုသောပဌမလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် နွားတရှည်ထွန်နိုင်သောမြေကွက်အတွင်းတွင်
လူနှစ်ဆယ်ခန့်မျှသေကြ၏။ ၁၅စစ်သူရဲများ၊ လယ်လုပ်သူများ၊ အခြားသူများအပေါင်းတို့သည်တပ်သားများ၊
လုယူသောသူများနှင့်တကွ တုန်လှုပ်ကြ၍၊ မြေကြီးလည်းလှုပ်သဖြင့်၊ အလွန်ကြီးသော တုန်လှုပ်ခြင်းရှိ၏။
၁၆ဗယ်္ဘမိန်ခရိုင် ဂိဗာမြို့၌ ရှောလု၏ ကင်းစောင့်တို့သည် ကြည့်ရှုသောအခါ၊
ဖိလိတ္တိလူအလုံးအရင်းသည် လျော့၍ တယောက်ကိုတစ်ယောက် ထိုးရိုက်လျက်သွားကြ၏။
၁၇ရှောလုကလည်း၊ အဘယ်သူ ထွက်သွားသည်ကို သိခြင်းငှာ၊ လူများကိုရေတွက်ကြလော့ဟု အထံတော်၌
ရှိသောသူတို့အားစီရင်သည်အတိုင်း ရေတွက်၍၊ ယောနသန်နှင့် သူ၏လက်နက်ဆောင်လုလင်မရှိ။

၁၈ထိုကာလအခါ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရှောလုက၊
ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို ယူခဲ့ပါဟု အဟိယအားဆို၏။ ၁၉ရှောလုသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့်
စကားပြောစဉ်တွင်၊ ဖိလိတ္တိတပ်၌အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံတိုးပွား သောကြောင့်၏၊ ရှောလုက၊
နေဦးတော့ဟုယဇ်ပုရောဟိတ်အား ဆိုသဖြင့်၊ ၂၀မိမိနှင့်လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်ကို
တယောက်နှိုးဆော်လျက် စစ်ချီ၍ ရောက်သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
ခုတ်သဖြင့် အလွန်တပ်ပျက်လေ၏။ ၂၁အထက်ကာလ၌ ဖိလိတ္တိလူတို့ဘက်မှာနေ၍အရပ်ရပ်တို့က
တပ်သို့လိုက်လာသော ဟေဗြဲလူတို့သည်လည်း ရှောလုနှင့်ယောနသန်၌ ပါသော ဣသရေလူတို့
ဘက်သို့ဝင်ကြ၏။ ၂၂ဖေရိမ်တောင်၌ပုန်း ရှောင်၍နေသော ဣသရေလ အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဖိလိတ္တိ
လူပြေးကြောင်းကိုကြားသောအခါ စစ်ချီ၍ ကျပ်ကျပ်လိုက်ကြ၏။ ၂၃ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည်
ဣသရေလအမျိုးကို ထိုနေ့၌ ကယ်တင်တော်မူသဖြင့်၊ စစ်မှုသည် ဗေသဝန်မြို့သို့လွန်သွားလေ၏။

၂၄ထိုနေ့၌ ဣသရေလလူတို့သည်ဆင်းရဲခံကြရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှောလုက၊ ငါသည်
ငါ့ရန်သူတို့၌ ငါ့စိတ်ပြေမည် အကြောင်း၊ ညဦးချိန်မရောက်မီ အစာစားသောသူတိုင်း
ကျိန်ဆဲအပ်စေဟုလူတို့အား အကျိန်ပေသောကြောင့် အဘယ်သူမျှအစာမစားရ။ ၂၅လူအပေါင်းတို့သည်
မြေပေါ်၌ပျားရေရှိရာတောသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ၂၆တောထဲသို့
ဝင်သောအခါပျားရည်စက်စက်ကျလျက်ရှိသော်လည်း၊ အကျိန်တော်ကို ကြောက်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ
မိမိလက်ကို ပစပ်၌မထည့်။ ၂၇ သို့ရာတွင် ခမည်းတော်သည် လူများတို့အား အကျိန်ပေးသည်ကို
ယောနသန်မကြားသော ကြောင့်၊ မိမိကိုင်သော လှံတံဖျားကို ပျားလပို၌ နှစ်၍ မိမိလက်နှင့်ယူစားသဖြင့်
မျက်စိကြည်လင်လေ၏။ ၂၈ခမည်းတော်က၊ ယနေ့အစာ စားသောသူတိုင်း ကျိန်ဆဲအပ်စေဟု လူများတို့အား
ကျပ်ကျပ်အကျိန်ပေတော်မူပြီဟု လူတစ်ယောက်ကြားလျှောက်၏၊ လူတို့သည်လည်း မောလျက်နေကြ၏။
၂၉ယောနသန်ကလည်း၊ ငါ့အဘသည်ပြည် သားတို့ကို နှောက်ရှက်လေပြီ။ ဤပျားရည်အနည်းငယ်ကို
ငါစားသောကြောင့် ငါ့မျက်စိကြည်လင်သည်ကိုကြည့်ပါ တော့။ ၃၀လူများတို့သည် ယနေ့တွေ့မိသော
ရန်သူ၏ဥစ္စာကိုစားချင်တိုင်းစားလျှင်၊ အဘယ်မျှလောက် အကျိုးကြီးလိမ့် မည်တကား။ ဖိလိတ္တိ လူတို့ကို
သာ၍လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်တကားဟုဆိုလေ၏။

၃၁ထိုနေ့၌ဖိလိတ္တိ လူတို့ကိုမိတ်မတ်မြို့မှ အာဇလုန်မြို့တိုင်အောင်လုပ်ကြံကြ၏။ ဣသရေလ
လူတို့သည်အလွန်ပင်ပန်း သဖြင့်၊ ၃၂ရန်သူ၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍၊ သိုး၊ နွား၊ နွားသငယ်တို့ကို
မြေပေါ်မှာသတ်ပြီးလျှင် အသွေးနှင့်တကွစားကြ၏။ ၃၃ထိုသို့လူများတို့သည် အသွေးနှင့်တကွစား၍
ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသည်ဟု ရှောလုအားကြားလျှောက်လျှင်၊ သင်တို့သည်သစ္စာပျက်ကြပြီ
ကြီးစွာသောကျောက်ကို ငါ့ထံသို့ယနေ့လှိမ့်ခဲ့။ ၃၄လူများတို့တွင် အရပ်ရပ်သွား၍ လူအသီး အသီးမိမိတို့
သိုးနွားကို ဤအရပ်သို့ယူခဲ့ပြီးလျှင်၊ ဤအရပ်၌ သတ်စားကြစေ။ အသွေးနှင့်တကွစား၍ထာဝရဘုရားကို
မပြစ်မှားစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ လူများတို့သည်အသီးအသီးမိမိတို့ သိုးနွားကိုထိုညဉ့်၌ ယူခဲ့၍
ထိုအရပ်၌ သတ်ကြ၏။ ၃၅ရှောလုသည်လည်း ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လေ၏။ ထိုပလ္လင်ကား
ထာဝရဘုရားအဘို့ တည်သော ပဌမပလ္လင်ဖြစ်သတည်း၊ ၃၆တဖန်ရှောလုက၊ ညဉ့်အခါ ငါတို့သည်
ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလိုက်၍ တယောက်ကိုမျှ မကျန်ကြွင်းစေဘဲ၊ မိုဃ်းလင်းသည်တိုင်အောင်
ဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့ဟု စီရင်၍ လူများတို့က စိတ်တော်ရှိသည် အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟုဝန်ခံကြသော်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ဘုရားသခင့်အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလေ၏။၃၇ ရှောလုကလည်း၊
အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလိုက်ရပါမည်လော။ သူတို့ကို ဣသရေလ လူတို့လက်သို့
အပ်တော်မူမည်လောဟု ဘုရားသခင့်ထံအခွင့်ပန်သော်လည်း၊ ထိုနေ့တွင် ပြန်တော်မမူ၊ ၃၈ရှောလုကလည်း၊
လူတို့တွင်အရာရှိအပေါင်းတို့၊ ယနေ့အဘယ်သူပြစ်မှားမိသည်ကိုသိမြင်အံ့သောငှါချဉ်း၍ လာကြလော့။

၃၉ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်သောထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ့သား
ယောနသန်ဖြစ်သော် လည်း၊ ဆက်ဆက်သေရမည်ဟု ဆိုသော်၊ အဘယ်သူမျှပြန်၍မလျှောက်ဝံ့၊ ၄၀ရှောလုက
လည်း၊ သင်တို့သည်တဘက်၊ ငါနှင့် ငါ့သားယောနသန်သည် တဘက်နေရကြမည်ဟုဆိုလျှင်၊ လူများတို့က
စိတ်တော်ရှိသည့်အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော် ၄၁ရှောလုက၊ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်တော်မူပါဟု
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသဖြင့် လူများတို့သည်လွတ်ကြ၍ ရှောလုနှင့်
ယောနသန်ကိုမှတ်တော်မူ၏။ ၄၂ရှောလုကလည်း ငါနှင့်ငါ့သားယောနသန်အဘို့
စာရေးတံပြုလော့ဟုဆိုသဖြင့်၊ ယောနသန်ကို မှတ်တော်မူ၏။၄၃ ရှောလုကလည်း သင်ပြုသောအမှုကို
ပြောလော့ဟုယောနသန်အား ဆိုလျှင်၊ ယောနသန်က အကျွန်ုပ်ကိုင်သောလှံဖျားနှင့် ပျားရည်အနည်းငယ်ကို
ယူ၍မြည်းစမ်းမိပါပြီ၊ ထိုအမှုကြောင့်သာ သေရပါမည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၄၄ရှောလုကလည်း၊ ယောနသန်
သင်သည် ဆက်ဆက်မသေလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုမျှမက ငါပြုတော်မူပါစေသောဟု ဆိုသော်လည်း၊
၄၅လူများတို့က ဣသရေလအမျိုး၌ ဤကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကိုပြုပြီးသော ယောနသန်သည်
သေရမည်လော။ ထိုသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သူ၏ ဆံခြည်တပင်မျှ
မြေပေါ်မှာမကျရ။ သူသည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူ ယနေ့ဝိုင်း၍ပြုပါပြီဟုဆိုသဖြင့်၊ အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ
ယောနသန်ကိုကယ်နှုတ်ကြ၏။ ၄၆ထို့နောက်ရှောလု သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုမလိုက်၊
သူတို့သည်နေရင်းအရပ်သို့ပြန်သွားကြ၏။

၄၇ထိုသို့ရှောလုသည် ဣသရေလအမျိုးကို စိုးစံ၍ ပတ်ဝန်းကျင်ရန်သူ၊ မောဘပြည်သား၊
အမ္မုန်ပြည်သား၊ ဧဒုံပြည်သား၊ ဇောဘမင်းများ၊ ဖိလိတ္တိလူများတို့ကို စစ်တိုက်၍ စစ်ချီလေရာရာ၌ သူတို့ကို
အောင်လေ၏။ ၄၈ဗိုလ်ခြေများကိုနှိုးဆော်၍ အာမလက်အမျိုးသား တို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို လုယက်ဖျက်ဆီးသောသူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်လေ၏။
၄၉သားတော်ကားယောနသန်၊ ဣရှွိ၊ မေလခိရှုတည်း၊ သမီးတော်နှစ်ယောက်တွင် အကြီးကား မေရပ်၊
အငယ်ကား၊ မိခါလတည်း၊ ၅၀မြောက်သားတော်ကား အဟိမတ်၏ သမီး အဟိနောင်တည်း၊ ဗိုလ်ချုပ်မင်းကား
ဘထွေးတော်နေရသား အာဗနာတည်း၊ ၅၁ခမည်းတော်ကိရှုနှင့် အာဗနာ၏အဘ နေရသည်
အဗျေလ၏သားဖြစ်၏။ ၅၂ရှောလုလက်ထက်ကာလပတ်လုံး၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ကျပ်ကျပ်စစ်တိုက်ရကြ၏၊
ခွန်အားကြီးသောသူ၊ ရဲရင့်သောသူ တွေ့သမျှတို့ကို ရွေးကောက်ခန့်ထားလေ့ရှိ၏။

၁၅

၁တဖန်ရှမွေလက၊ ထာဝရဘုရား၏လူဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ
သင့်ကိုဘိသိတ်ပေးမည်အကြောင်း ငါ့ကိုအထက်က စေလွှတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ယခုမှာ ထာဝရဘုရား၏
စကားတော်ကို နားထောင်လော့။ ၂ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော ဣသရေလ အမျိုး၌၊ အာမလတ်အမျိုးပြုသော ဆီးတားခြင်းအမှုကို
ငါမှတ်လျက်ရှိ၏။ ၃ ယခုသွား၍ထိုအမျိုးကိုလုပ်ကြံလော့။ နှမြောခြင်း မရှိဘဲ၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍ ယောကျာ်း၊
မိန်းမ၊ သူငယ်၊ နို့စို့မှစ၍၊ သိုး၊ နွား၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းတို့ကိုသတ်လော့ဟု ရှောလုအား
ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၄ရှောလုသည်လူတို့ကိုစုဝေးစေ၍ တေလိမ်မြို့မှာ စာရင်းယူသဖြင့်၊
ခြေသည်သူရဲနှစ်သိန်း၊ ယုဒစစ်သူရဲတသောင်းရှိကြ၏၊ ၅ရှောလုသည်လည်း အာမလက်မြို့သို့ စစ်ချီ၍
ချိုင့်၌တပ်ချပြီးမှ ၆–ကေနိလူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့ကို အာမလက်လူတို့နှင့်အတူ
ငါဖျက်ဆီးမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသော ကြောင့်၊ သူတို့အထဲကထွက်သွား၍ နေရာပြောင်းကြလော့၊ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် အဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောအခါ၊ သင်တို့သည်
ကျေးဇူးပြုကြပြီဟုမှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ ကေနိလူတို့သည် အာမလက်လူတို့ အထဲက ထွက်သွားကြ၏။
၇ရှောလုသည် ဟဝိလမြို့မှစ၍အဲဂုတ္တုပြည် တဘက်တချက်၌ နေသော ရှုရမြို့တိုင်အောင်

အာမလက်လူတို့ကို လုပ်ကြံလေ၏။ ၈အာမလက်ရှင်ဘုရင် အာဂတ်ကို အရှင်ဘမ်းမိ၏။ လူအပေါင်းတို့ကို
ထားဖြင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။ ၉သို့ရာတွင် ရှောလုနှင့် လူများတို့သည် အာဂတ်မင်းနှင့်တကွ၊
သိုးနွားအမြတ်အလတ်၊ ဆူသောသိုးသငယ်၊ ကောင်းသောဥစ္စာရှိသမျှကို နှမြော၍ ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးကြ။
အသုံးမဝင်ယုတ်မာသော ဥစ္စာရှိသမျှကိုသာ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။
၁၀ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရှမွေလသို့ရောက်လာ၍၊ ၁၁ငါသည်ရှောလုကို ရှင်ဘုရင်
အရာ၌ ခန့်ထားသည်အမှုကြောင့် နောင်တရ၏။သူသည်ငါ၏ပညတ်တို့ကိုမကျင့် ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊
လမ်းလွဲပြီ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှမွေလသည် ဝမ်းနည်း၍တညဥ့်လုံးထာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ပြီးလျှင်၊
၁၂နံနက်စောစော ထ၍ ရှောလုကိုကြိုဆိုခြင်းငှါသွားသောအခါ၊ ရှောလုသည်ကရမေလမြို့သို့ ရောက်၍
အောင်တိုင်ကိုစိုက်ပြီးမှ၊ လှည့်လည်သဖြင့် ဂိလဂါလမြို့သို့ လွှန်သွားကြောင်းကို ကြားသောကြောင့်၊
ရှောလုရှိရာသို့ သွားလေ၏။ ၁၃ရှောလုကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကိုကောင်းကြီး
ပေးတော်မူပါစေသော။ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်းပြုပါပြီဟုဆို၏။ ၁၄ရှမွေလကလည်း၊
သို့ဖြစ်လျှင် ငါကြားရသော သိုးမြည်သံ၊ နွားမြည်သံကား အဘယ်သို့နည်းဟုမေးသော်၊ ၁၅ရှောလုက၊
အာမလက်ပြည်မှဆောင်ခဲ့ပါပြီး၊ လူများတို့ သည် ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား
ယဇ်ပူဇော်လိုသောငှါ အကောင်းဆုံးသော သိုးနွားတို့ကို နှမြော၍ ကြွင်းသောအရာရှိသမျှတို့ကို
ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပါပြီဟုဆို၏။ ၁၆ရှမွေလကလည်း၊ နေပါဦးလော့၊ မနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော
စကားကို ပြန်ပြောပါမည်ဟု ရှောလုအားဆိုလျှင်၊ ရှောလုကပြောပါတော့ဟုဆို၏။ ၁၇ရှမွေလကလည်း၊
သင်သည်ကိုယ်အထင်အတိုင်းငယ်သော သူဖြစ်လျက်ပင်၊ ဣသရေလအမျိုးတို့၏ အထွဋ်သို့ ရောက်၍
ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာနှင့် ထာဝရဘုရားဘိသိတ်ပေးတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ၁၈ထာဝရဘုရားက
သွားလော့၊ အပြစ်များသော အာမလက်အမျိုးသားတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလော့။ မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင်
စစ်တိုက်လော့ဟု သင့်ကိုဝေးသောအရပ်သို့စေလွှတ်တော်မူ၏။ ၁၉သို့ဖြစ်၍သင်သည်ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊ ရန်သူ၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ဤဒုစရိုက်ကိုအဘယ့်ကြောင့် ပြုဘိသနည်းဟု ပြောဆိုသော်၊ ၂၀ရှောလုက၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား
အမိန့်တော်ကို ကေန်အမှန် နားထောင်ပါပြီ၊ ထာဝရဘုရားစေခိုင်းတော်မူ သော လမ်းသို့လိုက်ပါပြီ၊
အာမလက်ရှင်ဘုရာအာဂတ်ကို ဆောင်ခဲ့၍။ အာမလက်အမျိုးသားတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်စီးပါပြီ။ ၂၁သို့ရာတွင်
လူများတို့သည် ဂိလဂါလမြို့၌ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်လိုသောငှါ
လုယူသောသိုးနွား၊ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးအပ်သောအရာ အကောင်းဆုံးတို့ကို သိမ်းယူကြပါပြီဟုပြောဆိုပြန်၏။
၂၂ရှမွေလကလည်း၊ ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ခြင်း၌ အားရတော်မူသကဲ့သို့၊
မီးရှို့၍ရာယဇ်အစရှိသော ယဇ်မျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်း၌ အားရတော်မူမည်လော။ အလိုတော်သို့
လိုက်ခြင်းသည် ယဇ်မျိုးထက်သာ၍ကောင်း၏။ နားထောင်ခြင်းသည် သိုးထီးဆီဥထက်သာ၍ကောင်း၏။
၂၃ငြင်းဆန်သောသဘောသည် နတ်ဆိုးနှင့်ပေါင်းခြင်း ကဲ့သို့ငှင်း၊ ခိုင်မာသောသဘောသည်
ဗေဒင်တန်ဆာကိုသုံးခြင်းကဲ့သို့ငှင်း အပြစ်ကြီး၏။ သင်သည် ထာဝရ ဘုရား၏
စကားတော်ကိုပယ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင်ကိုပယ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား သည်
ရှင်ဘုရင်အရာကို နှုတ်၍ သင့်ကိုပယ်တော်မူပြီဟုဆို၏။ ၂၄ရှောလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ပြစ်မှားပါပြီ၊
လူများကို ကြောက်၍ သူတို့စကားကိုနားထောင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုငှင်း၊
ကိုယ်တော်၏စကားကိုငှင်း လွှန်ကျူးပါပြီ။ ၂၅အကျွန်ုပ်အပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်မည်အကြောင်း၊
အကျွန်ုပ်နှင့်အတူပြန်လာပါဟုတောင်းပန်သော်လည်း၊ ၂၆ရှမွေလက၊ သင်နှင့်အတူငါမပြန်၊ သင်သည်
ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ပယ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာကို နှုတ်၍

သင့်ကို ပယ်တော်မူပြီဟု ရှောလုအားဆိုပြီးမှ ၂၇လှည့်သွားသောအခါ ရှောလုသည်ရှမွေလ၏ဝတ်
လုံစွန်းကိုကိုင်ဆွဲ၍ ဝတ်လုံစုတ်လေ၏။ ၂၈ရှမွေလကလည်း၊ ယနေ့ထာဝရဘုရားသည်
ဣသရေလနိုင်ငံကိုသင်မှ ဆုတ်ယူ၍ သင့်ထက်ကောင်းသော သင်၏အိမ်နီးချင်းအား ပေးတော်မူပြီ။
၂၉ထိုမှတပါး ဣသရေလအမျိုး၏ အစွမ်းသတ္တိဖြစ်သော ဘုရားသည် မုသားသုံးခြင်း၊ နောင်တရခြင်းနှင့်
ကင်းလွတ်တော်မူ၏။ နောင်တရအံ့သောငှါ လူဖြစ်တော်မမူဟုဆိုသော်၊ ၃၀ရှောလုကအကျွန်ုပ် ပြစ်မှားပါပြီ။
သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အမျိုးသားချင်း အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့၌ ၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးရှေ့၌၎င်း၊ အကျွန်ုပ်၏
ဂုဏ်အသရေကိုမဖျက်ပါနှင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
ကိုးကွယ်ရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူပြန်လာပါဟု တောင်းပန်သည်အတိုင်း၊ ၃၁ရှမွေလသည်
ရှောလုနောက်သို့လိုက်၍ ရှောလုသည်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်လေ၏။ ၃၂ထိုအခါရှမွေလက၊ အာမလက်
ရှင်ဘုရင် အာဂတ်ကို ငါ့ထံသို့ခေါ်ခဲ့ကြဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ အာဂတ်ကသေဘေးသည်စင်စစ် လွန်သွားပြီဟု
ဆိုလျက်ရွှင်လန်းစွာလာ၏။ ၃၃ရှမွေလက၊ မိန်းမများတို့သည် သင်၏ထားကြောင့် သားဆုံးသကဲ့သို့၊ သင်၏
အမိသည်သားဆုံးသော မိန်းမဖြစ်ရမည်ဟုဆိုလျက်၊ ဂိလဂါလမြို့မှာ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ အာဂတ်ကို
အပိုင်းပိုင်းဖြတ်စေ၏။ ၃၄ထို့နောက်ရှမွေလသည် ရာမမြို့သို့သွား၍ ရှောလုသည် မိမိနေရာ ဂိဗာမြို့၊
နန်းတော်သို့ပြန်သွားလေ၏။ ၃၅ရှောလုအနိစ္စမရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ရှမွေလသည် နောက်တဖန် အကြည့်
အရှုမလာ၊ သို့ရာတွင် ရှမွေလသည် ရှောလုအတွက် စိတ်မသာ ညည်းတွားလျက်နေ၍။ ထာဝရဘုရားသည်
ရှောလုကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသော အမှုကို နောင်တရတော်မူ၏။

၁၆

၁တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ ရှောလုကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာမှ ငါပယ်သောကြောင့်၊ သင်သည် အဘယ်မျှ
ကာလတ်လုံး စိတ်မသာ ညည်းတွားလျက်နေလိမ့်မည်နည်း။ သင်၏ဘူးကို ဆီနှင့်ပြည့်စေလော့။
ဗက်လင်မြို့သား ယေရှဲရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်။ သူ၏သားတို့တွင် ငါ့အဘို့ရှင်ဘုရင်တပါးကိုငါပြင်ဆင်ပြီဟု
ရှမွေလအား မိန့်တော်မူ၏။ ၂ရှမွေလက၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့သွားနိုင်ပါမည်နည်း။
ရှောလုကြားလျှင်သတ်ပါလိမ့်မည် ဟုလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ နွားမတန်းကိုယူ၍ ငါသည်
ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှာ လာပြီဟုပြောလော့။ ၃ယေရှဲကို လည်း ယဇ်ပွဲသို့ခေါ်ဘိတ်လော့။
ထိုအခါ သင်သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို ငါပြမည်။ ငါသည်နာမဖြင့်ထုတ်ပြသောသူကို
ငါ့အဘို့ဘိသိက်ပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၄ရှမွေလပြု၍ ဗက်လင်မြို့သို့သွားလေ၏။
ဗက်လင်းမြို့သားအသက်ကြီးသူတို့သည် ရှမွေလနှင့်တွေ့သောအခါတုန်လှုပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်
ချမ်းသာပေလျက် လာတော်မူသလောဟု မေးရှောက်ကြသော်၊ ၅ချမ်းသာပေးလျက်
ထာဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ ငါလာပြီ၊ မိမိတို့ကို သန့်ရှင်းစေပြီးမှ ငါနှင့်အတူ ယဇ်ပွဲသို့လာကြဟု
ဆိုသဖြင့်၊ ယေရှဲနှင့် သူ၏သားတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၍ ယဇ်ပွဲသို့ ခေါ်လေ၏။ ၆သူတို့သည်ရောက်သောအခါ
ဧလျာဘကိုကြည့်ရှု၍ စင်စစ် ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိတ်ခံရသော သူသည် ငါ့ရှေ့မှာ
ရှိ၏ဟုဆိုလေသော်၊ ၇ထာဝရဘုရားက၊ သူ၏မျက်နှာသူအရပ်ကိုမကြည့်မရှုနှင့်။ သူ့ကိုငါပယ်ပြီ၊
ထာဝရဘုရားသည် လူမြင်သကဲ့သို့ မြင်တော်မူသည်မဟုတ်၊ လူသည် အဆင်းသဏ္ဌာန်ကိုကြည့်ရှုတတ်၏။
ထာဝရဘုရားမူကား နှလုံးကိုကြည့်ရှုတတ် သည်ဟု ရှမွေလအား မိန့်တောမူ၏။ ၈တဖန် ယေရှဲသည်
အာဘိနဒပ်ကိုခေါ်၍ ရှမွေလရှေ့မှာ သွားစေသဖြင့် ဤသူကိုလည်း ထာဝရဘုရားရွေးတော်မမူဟုဆို၏။
၉တဖန်ယေရှဲသည်ရှိမာကိုသွားစေသဖြင့်၊ ဤသူကိုလည်း ထာဝရဘုရားရွေးတော်မမူဟုဆို၏။
၁၀တဖန်ယေရှဲသည် သားခုနစ်ယောက်တို့ကို ရှမွေလရှေ့မှာ သွားစေသဖြင့်၊ ရှမွေလက ဤသူတို့ကိုလည်း
ထာဝရဘုရားရွေးတော်မမူ။ ၁၁သင်၏သားမရှိပြီလောဟု ယေရှဲအားမေးလျှင်၊
ယေရှဲကအငယ်ဆုံးသောသားရှိပါသေး၏။ သိုးတို့ကို ထိန်းကျောင်းလျက်နေပါသည်ဟု ပြောဆိုသော်၊

ရှမွေလက သူကိုခေါ်စေခြင်းငှါ လူကိုစေလွှတ်ပါ။ သူမရောက်မှီပွဲသို့ဝင်၍ မထိုင်ရဟုဆိုသည့်အတိုင်း
၁၂စေလွှတ်၍ သူ့ကိုခေါ်ခဲ့၏။ သူသည် နီသောဆံပင်ရှိ၏။ လှသောအဆင်းနှင့်
ချစ်ဘွယ်သောမျက်နှာလည်းရှိ၏။ ထာဝရဘုရားက ဤသူပေတည်း။ ထ၍ဘိသိတ်ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၃ရှမွေလသည်လည်း ဆီဘူးကိုယူ၍ သူ၏အစ်ကိုစုထဲမှာ သူ့ကိုဘိသိက်ပေးလေ၏။ ထိုနေ့မှစ၍
ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဒါဝိဒ်အပေါ်မှာ သက်ရောက်လေ၏။ ရှမွေလသည်
ထ၍ရာမမြို့သို့သွား၏။

၁၄ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလုမှထွက်သွား၍၊ ထာဝရဘုရားထံတော်ကဆိုးသော
ဝိညာဉ်သည် နှောင့်ရှက်တတ်၏။ ၁၅ရှောလု၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ ယခုမှာ ဘုရားသခင်ထံတော်က
ဆိုးသောဝိညာဉ် သည် ကိုယ်တော်ကိုနှောင့်ရှက်တတ်ပါ၏။ ၁၆ခစားသောကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည်၊
သာယာစွာစောင်းတီးတတ် သောသူကိုရှာဖွေရမည်အကြောင်းအရှင်အမိန့်ရှိတော်မူပါ။
ဘုရားသခင့်ထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ်လာသော အခါ၊ သူသည် စောင်းတီးသဖြင့် ကိုယ်တော်သည်
ချမ်းသာရတော်မူမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၁၇ရှောလုက၊ သာယာစွာတီး တတ်သောသူကို ငါ့အဘို့ရှာဖွေ၍
ငါ့ထံသို့ ခေါ်ခဲ့ကြဟုကျွန်ုပ်တို့အား မိန့်တော်မူသော်၊ ၁၈ကျွန်တယောက်က၊ ကျွန်တော်တွေ့ဘူးသော
ဗက်လင်မြို့သားယေရှဲသားသည် စောင်းတီးသောအတတ်၊ ရဲရင့်ခြင်းအစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၍ စစ်မှု၌ဗုဟုသုတ၊
ပညာစကား၌ဗုဟုသုတ လေ့ကျက်ပါ၏။ အဆင်းလည်းလှပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူရှိတော်မူ၏
ဟုလျှောက်သောကြောင့်၊ ၁၉ရှောလုက၊ ယေရှဲရှိရာသို့ လူကို စေလွှတ်၍၊ သိုးထိန်းဖြစ်သောသင်သား ဒါဝိဒ်ကို
ငါ့ထံသို့ စေလွှတ်ရမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၂၀ယေရှဲသည် မုန့်တင်သောမြည်း၊ စပျစ်ရည်ဘူး၊
ဆိတ်သငယ်ကိုယူ၍ မိမိသားဒါဝိဒ်တွင် ရှောလုထံသို့ပေးလိုက်လေ၏။ ၂၁ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုထံသို့ရောက်၍
ခစားသဖြင့်၊ ရှောလုသည် အလွန်ချစ်၍လက်နက်တော်ဆောင်အရာ၌ ခန့်ထား၏။ ၂၂ရှောလုသည်လည်း
ယေရှဲရှိရာသို့လူကိုစေလွှတ်၍၊ ဒါဝိဒ်ကိုငါ့စိတ်နှင့်တွေ့သောကြောင့် ငါ့ထံ၌ခစားပါစေဟုအခွင့်တောင်းလေ၏။
၂၃ဘုရားသခင့်ထံတော်ကဆိုး သောဝိညာဉ်သည် ရှောလုအပေါ်မှာ ရောက်သော အခါ၊
ဒါဝိဒ်သည်စောင်းကိုယူ၍ တီးသဖြင့်ဆိုးသောဝိညာဉ် ထွက်သွား၍၊ ရှောလုသည်သက်သာ လျက်
ပကတိကျန်းမာလျက်ရှိတတ်၏။

၁၇

၁ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် ဗိုလ်ခြေများကို နှိုးဆော်၍ယုဒရိုင်ရှောခေါမြို့၌ စုဝေးသဖြင့်၊ ရှောခေါမြို့နှင့်
အဇေကာမြို့စပ်ကြားဒမိမ်အရပ်မှာတပ်ချကြ၏။ ၂ရှောလုနှင့် ဣသရေလလူတို့သည် စုဝေး၍လောချိုင့်နားမှာ
တပ်ချ၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို တိုက်မည်ဟုစစ်ခင်းကျင်းကြ၏။ ၃ဖိလိတ္တိလူအချို့တို့သည် ချိုင့်တဘက်၌
တောင်ပေါ်မှာရပ်လျက်၊ ဣသရေလလူအချို့တို့သည် ချိုင့်တဘက်၌ တောင်ပေါ်မှာရပ်လျက်ရှိကြ၏။
၄ခြောက်တောင်နှင့် တထွာအရပ်မြင့်သော ဂါသမြို့သားဂေါလျတ်အမည်ရှိသောသူရဲသည် ဖိလိတ္တိတပ်ထဲက
ထွက်လာ၏။ ၅သူသည်ခေါင်းပေါ်မှာကြေးဝါခမောက် လုံးကို ဆောင်း၍ အခွက်ငါးဆယ်အချိန်ရှိသော
ကြေးဝါချပ်အင်္ကျီကိုဝတ်၏၊ ၆ကြေးဝါခြေစွပ်ကိုစွပ်လျက် ပခုံးကြားမှာ ကြေးဝါကိဒုန်လက်နက်ကိုဆွဲလျက်ရှိ၏။
၇လှံရိုးကားရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့်အမျှကြီး၏။ လှံကိုယ်ကားသံခြောက်ပိဿာ အချိန်ရှိ၏။
သူ့ရှေ့မှာဒိုင်းလွှားကို ဆောင်သူတယောက်သည် သွားရ၏။ ၈ထိုသူရဲသည် ရပ်လျက် သင်တို့သည်
စစ်ပြိုင်ခြင်းငှာ အဘယ့်ကြောင့် ထွက်လာကြသနည်း။ ငါသည် ဖိလိတ္တိလူ၊ သင်တို့သည်
ရှောလု၏ကျွန်ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။ လူတယောက်ကို ရွေးကောက်၍ငါနှင့်တိုက်ခြင်းငှာလာပါစေ။
၉သူသည်ငါ့ကိုတိုက်၍သတ်နိုင်လျှင် ငါတို့သည် သင်တို့၏ကျွန်ခံမည်။ သို့မဟုတ်ထိုသူကို ငါနိုင်၍သတ်လျှင်၊
သင်တို့သည်ငါတို့ကျွန်ခံ၍ ငါတို့အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်ဟု ဣသရေလ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ဟစ်၍
ပြောဆို၏။ ၁၀တစ်ဖန်ထိုဖိလိတ္တိလူက၊ ဣသရေလ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ယနေ့ငါကြိမ်းပ၏။ လူချင်းတိုက်စေခြင်းငှာ

လူတယောက်ကိုပေးကြလော့ဟုဆို၏။ ၁၁ဖိလိတ္တိလူပြော သော ထိုစကားကို ရှောလုနှင့်
ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်ကြားလျှင် စိတ်ပျက်၍အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။
၁၂ယုဒပြည်၊ ဗက်လင်မြို့၊ ဖေရတ်အရပ်သားဖြစ်သောဒါဝိဒ်၏အဘယေရှဲသည် သားရှစ်ယောက်ရှိ၏။
ရှောလုလက်ထက်၌ ထိုသူသည်အသက်ကြီးသောသူ၏အရာရှိ၏။ ၁၃ယေရှဲ၏သားတို့တွင် အသက်အကြီးဆုံး
သောသူသုံးယောက်တို့သည် စစ်မှုကိုထမ်း၍ ရှောလုနောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ သူတို့အမည်ကား
သားဦးဧလျာဘ၊ ဒုတိယသားအဘိနဒပ်၊ တတိယသားရှိမာတည်း။ ၁၄ဒါဝိဒ်သည် အငယ်ဆုံးသောသားဖြစ်၏။
သားကြီး သုံးယောက်တို့ သည် ရှောလုနောက်တော်သို့လိုက်ကြသော်လည်း၊ ၁၅ဒါဝိဒ်သည် မလိုက်၊
ဗက်လက်မြို့မှာ မိမိအဘ၏ သိုးတို့ကိုထိန်းကျောင်းခြင်းငှါ ပြန်သွားလေ၏။ ၁၆ဖိလိတ္တိလူသည်
အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး၊ နံနက်တခါ၊ ညဦးတခါချဉ်း ကပ်၍ ကိုယ်ကိုပြ၏။ ၁၇ထိုအခါ
ယေရှဲသည်မိမိသားဒါဝိဒ်ကိုခေါ်၍ သင့်အစ်ကိုတို့ အဘို့၌ ပေါက်ပေါက်တဧဖာနှင့် ဤမုန့်ဆယ်လုံးတို့ကိုယူ၍
အစ်ကိုတို့ရှိရာ တပ်တော်သို့ပြေးသွားလော့၊ ၁၈ဤဒိန်ခဲဆယ်လုံးကိုလည်းယူ၍ သူတို့တပ်မှူးအား
ဆက်လော့။ သင့်အစ်ကိုတို့သည် ကျန်းမာခြင်းရှိသည် မရှိသည်ကို ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ သူတို့ထံမှာ သက်သေ
တစုံတခုကို ခံယူလော့ဟု မှာလိုက်လေ၏။ ၁၉ထိုကာလ၌ ရှောလုမှစ၍ ဒါဝိဒ်အစ်ကိုတို့နှင့် ဣသရေလလူ
အပေါင်းတို့သည် ဧလာချိုင့်မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို စစ်တိုက်လျက်ရှိကြ၏။ ၂၀ဒါဝိဒ်သည် နံနက်စောစောထ၍
သိုးတို့ကို သိုးထိန်း၌အပ်ပြီးလျှင်၊ အဘမှာလိုက်သည် အတိုင်း စားစရာကို ယူသွား၍ ရိက္ခာလှည်းထားရာသို့
ရောက်သောအခါ ၂၁ဣသရေလတပ်သားတို့နှင့် ဖိလိတ္တိတပ်သားတို့သည် စစ်ခင်းကျင်း၍ စစ်တလင်းသို့
ချီလျက်၊ စစ်တိုက်မည်အသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။ ၂၂ဒါဝိဒ်သည် မိမိ၌ပါသော အရောတို့ကို
ရိက္ခာစောင့်လက်၌အပ်ထားပြီးလျှင်၊ တပ်သားစုထဲသို့ ပြေး၍မိမိ အစ်ကိုတို့ကို နှုတ်ဆက်၏။
၂၃သူတို့နှင့်ပြောစဉ်တွင် ဖိလိတ္တိလူ၊ ဂါသမြို့သား ဂေါလျက်အမည်ရှိသော သူရဲသည် ဖိလိတ္တိတပ်ထဲက
ထွက်လာ၍ယမန်ကဲ့သို့ပြောဆိုသည်ကို ဒါဝိဒ်သည် ကြားလေ၏။ ၂၄ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့ သည်
ထိုသူကိုမြင်သောအခါ အလွန်ကြောက်ရွံ့၍ပြေးကြ၏။ ၂၅အချို့တို့ကလည်း၊ ထိုလူထွက်လာ သည်ကိုမြင်
သလော၊ ဣသရေလအမျိုးကို ကြိမ်းပလျက်ထွက်လာပါသည်တကား၊ သူ့ကိုသတ်သောသူအား
ရှင်ဘုရင်သည် ကြီးသောစည်းစိမ်နှင့် ချီးမြှောက်၍ သမီးတော်ကိုလည်း ပေးစားတော်မူမည်။ ထိုသူ၏
အဆွေအမျိုးကိုလည်း ဣသရေလနိုင်ငံတွင် မင်းမှုလွတ်တော်မူမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ၂၆ဒါဝိဒ်ကလည်း၊
ထိုဖိလိတ္တိလူကိုသတ်၍ ဣသရေလအမျိုးခံသော အရှက်ကွဲခြင်းကိုပယ်ရှင်းသောသူသည် အဘယ်အကျိုးကို
ရလိမ့် မည်နည်း။ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ကြိမ်းပရမည်အကြောင်း၊
အရေဖျားလှီးခြင်း ကိုမခံသော ထိုဖိလိတ္တိလူသည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်သနည်းဟု မိမိအနားမှာရှိသော
သူတို့အား မေးမြန်းလျှင်၊ ၂၇သူတို့က ထိုလူကိုသတ်သောသူသည် ဤမည်သောအကျိုးကိုရလိမ့်မည်ဟု
ယမန်ကဲ့သို့ပြန်ပြောကြ၏။ ၂၈ထိုသူတို့နှင့် ဒါဝိဒ်ပြောသည်ကို အစ်ကိုကြီးဧလျာဘကြားလျှင် ဒါဝိဒ်ကို
အမျက်ထွက်၍ သင်သည်အဘယ့်ကြောင့် ဤအရပ်သို့ လာသနည်း၊ ထိုနည်းသော သိုးတို့ကို တောတွင်
အဘယ်သူလက်၌ အပ်ခဲ့သနည်း။ သင့်မာနကြီးခြင်း၊ သင့်စိတ်နှလုံးဆိုးညစ်ခြင်းကို ငါသိ၏။
စစ်ပွဲကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါသာ လာပြီဟုဆို၏။ ၂၉ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကိုပြုမိသနည်း၊
ယခုပြောစရာအကြောင်းမရှိလောဟု ဆိုသောနောက်၊ ၃၀အခြားသော သူတိုကထံသို့ လှည့်၍ ယမန်ကဲ့သို့
မေးမြန်းလျှင်၊ သူတို့သည် ရှေ့အတူပြန်ပြောကြ၏။
၃၁ထိုသို့ ဒါဝိဒ်ပြောသော စကားကို ကြားသောသူတို့သည် ရှောလုထံတော်၌ ကြားလျှောက်သော်၊
ဒါဝိဒ်ကိုခေါ်တော်မူ၏။ ၃၂ဒါဝိဒ်ကလည်း ထိုလူကြောင့် အဘယ်သူမျှစိတ်မပျက်ပါစေနှင့်။
ကိုယ်တော်ကျွန်သွား၍ ထိုဖိလိတ္တိလူကို တိုက်ပါမည်ဟု ရှောလုအားလျှောက်လျှင်၊ ၃၃ရှောလုက သင်သည်
ထိုဖိလိတ္တိလူကို သွား၍ မတိုက်နိုင်။ သင်သည် နုပျိုသောသူဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ပျိုသောအရွယ် မှစ၍

စစ်သူရဲဖြစ်ခဲ့ပြီဟု ဒါဝိဒ်အား ဆိုသော်၊ ၃၄ဒါဝိဒ်က ကိုယ်တော်ကျွန်သည်
အဘ၏သိုးတို့ကိုထိန်းကျောင်းစဉ်အခါ၊ ခြင်္သေ့နှင့် ဝံသည်လာ၍ သိုးသငယ်ကို သိုးစုထဲကကိုက်ချီပါ၏။
၃၅ကျွန်တော်လိုက်၍သတ်သဖြင့် သိုးသငယ်ကို သူ့ပစပ်ထဲက နှုတ်ပါ၏။ ဝံသည် ကျွန်တော်ကိုပြန်၍
ကိုက်သောအခါ၊ ဝံ၏မုတ်ဆိတ်ကိုကိုင်၍ရိုက်သတ်ပါ၏။ ၃၆ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ခြင်္သေ့နှင့်
ဝံနှစ်ကောင်လုံးကိုသတ်ပါ၏။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောထိုဖိလိတ္တိလူသည် အသက်ရှင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ကြိမ်းပသောကြောင့်၊ ထိုအကောင်တကောင်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါလိမ့် မည်၊
၃၇ခြင်္သေ့လက်၊ ဝံလက်မှ ကျွန်တော်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည်၊ ထိုဖိလိတ္တိလူလက်မှ
ကယ်နှုတ်တော် မူလိမ့်မည်ဟု ရှောလုအား လျှောက်လေသော်၊ ရှောလုကသွားလော့၊ ထာဝရဘုရားသည်
သင်နှင့်အတူရှိတော် မူပါစေသောဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုလေ၏။

၃၈ရှောလုသည်လည်း ဒါဝိဒ်ကို မိမိအဝတ်နှင့် ဝတ်စေသဖြင့်၊ သူ၏ ခေါင်းပေါ်မှာ
ကြေးဝါးခမောက်တလုံး ကိုတင်၍ သံချပ်အင်္ကျီကိုလည်း ဝတ်စေ၏။ ၃၉ဒါဝိဒ်သည် ထားတော်ကို အဝတ်ပေါ်မှာ
စည်း၍သွားမည်ဟု အားထုတ်သော်လည်း၊ ထိုလက်နက်များကို မစုံစမ်းသေး၊
သို့ဖြစ်၍ဒါဝိဒ်ကဤလက်နက်တို့နှင့် ကျွန်တော်မသွား နိုင်ပါ၊ မစုံစမ်းပါသေးဟု ရှောလုအားလျှောက်၍
ချွတ်ပြန်လေ၏။ ၄၀တဖန်မိမိတောင်ဝေးကိုကိုင်လျက်၊ ချောသော ကျောက်ငါးလုံးကို ချောင်းထဲကရွေး၍
သိုးထိန်းတန်ဆာတည်းဟူသော လွယ်အိတ်၌ ထည့်ပြီးမှ လောက်လွှဲကို လည်းကိုင်၍ ဖိလိတ္တိလူရှိရာသို့
ချဉ်းလေ၏။ ၄၁ဖိလိတ္တိလူသည်လည်း ဒါဝိဒ်ရှိရာသို့ချဉ်း၍ သူ့ရှေ့မှာဒိုင်းလွှားကို ဆောင်သောသူလည်းသွား၏။
၄၂ဖိလိတ္တိလူသည်ကြည့်၍ဒါဝိဒ်ကိုမြင်သော အခါ မထီမဲ့မြင်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည်နုပျိုသောသူ၊
ဆံပင်နီ၍မျက်နှာလှသောသူဖြစ်၏။ ၄၃ဖိလိတ္တိလူက၊ သင်သည်တောင်ဝေးနှင့် ငါ့ထံသို့ လာရမည်အကြောင်း၊
ငါသည်ခွေးဖြစ်သလောဟုမေးလျက်၊ မိမိဘုရားတို့ကို တိုင်တည်၍ ဒါဝိဒ်ကိုကျိန်ဆဲလေ၏။
၄၄တဖန်ဖိလိတ္တိလူက လာခဲ့။ သင့်အသားကို မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့်တော သားရဲတို့အား ငါပေးမည်ဟု
ဒါဝိဒ်ကိုဆို၏။ ၄၅ဒါဝိဒ်ကသင်သည်ထား၊ လှံ၊ ကိဒုန်ပါလျက်ငါ့ထံသို့လာ၏။ ငါသည်သင်ကြိမ်းပသော
ဣသရေလ ဗိုလ်ခြေတို့၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ပါလျက်
သင်ရှိရာသို့လာ၏။ ၄၆ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ငါ့လက်၌ ယနေ့အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သင့်ကိုငါသတ်၍
လည်ပင်းကိုဖြတ်မည်။ ဖိလိတ္တိဗိုလ်ခြေ အသေကောင်များကို မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲတို့အား
ယနေ့ငါပေးမည်။ ဣသရေလအမျိုး၌ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူသည်ကို မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည်
သိရကြလိမ့်မည်။ ၄၇ထာဝရ ဘုရားသည် ထား လှံအားဖြင့် ကယ်တင်တော်မမူကြောင်းကို၊
ဤပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် စစ်မှုကိုပိုင်၍၊
ငါတို့လက်သို့အပ်နှံတော်မူမည်ဟု ဖိလိတ္တိလူအားဆို၏။ ၄၈ဖိလိတ္တိလူသည်ထ၍ ဒါဝိဒ်နှင့် တွေ့ခြင်းငှာ
ချဉ်းလာသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ဖိလိတ္တိလူနှင့်တွေ့ခြင်းငှာ ဗိုလ်ခြေရှိရာသို့ အလျင်အမြန်ပြေးပြီးမှ၊
၄၉လွယ်အိတ်ထဲကကျောက်တလုံးကိုနှိုက်ယူ၍ လွှဲပစ်၏။ ဖိလိတ္တိလူ၏ နဖူးကိုမှန်၍ နဖူးပေါက်သဖြင့်သူသည်
မြေပေါ်မှာ ငိုက်စိုက်လဲလေ၏။ ၅၀ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် လောက်လွှဲနှင့် ကျောက်တလုံးအားဖြင့် နိုင်လျက်
ထိခိုက်၍သတ်လေ၏။ ၅၁ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ထားမပါသောကြောင့် ပြေး၍ ဖိလိတ္တိလူကိုနင်းလျက်၊
သူ၏ထားကို ထားအိမ်မှာနှုတ်ဆွဲပြီးလျှင် လည်ပင်းကိုဖြတ်၍ အပြီးသတ်လေ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
သူတို့၏သူရဲသေ ကြောင်းကိုမြင်သောအခါ ပြေးကြ၏။ ၅၂ထိုအခါဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်
ထ၍ကြွေးကြော်လျက် ချိုင့်တိုင်အောင်၎င်း၊ ဧကြုန်မြို့တံခါးတိုင်အောင်၎င်း၊ ဖိလိတ္တိလူ တို့ကို လိုက်ကြ၏။
ထိခိုက်သောဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှာရိမ်မြို့လမ်းနားမှစ၍ ဂါသမြို့၊ ဧကြုန်မြို့တိုင်အောင် လဲကြ၏။
၅၃ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လိုက်ရာမှ ပြန်လာ၍ သူတို့တဲများကို လုယူကြ၏။

၅၄ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူ၏ဦးခေါင်းကိုယူ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်သွား၏ သူ၏လက်နက်များကို
မိမိတဲ၌ထား၏။
၅၅ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူကို တိုက်ခြင်းငှာထွက်သွားသည်ကို ရှောလုသည်မြင်လျှင်၊
ထိုလုလင်ကားအဘယ် သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု ဗိုလ်ချုပ်မင်းအာဗနာကိုမေး၏ အာဗနာကလည်း၊
အရှင်မင်းကြီးအသက်တော်ရှင်သည် အတိုင်းကျွန်တော်မသိပါဟုလျှောက်လျှင်၊ ၅၆ရှင်ဘုရင်က၊
ထိုလုလင်သည် အဘယ်သူ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်ကို မေးစစ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၅၇ဒါဝိဒ်သည်
ဖိလိတ္တိလူကိုသတ်ပြီးမှ သူ၏ဦးခေါင်းကိုကိုင်လျက် ပြန်လာသောအခါ အာဗနာသည်ခေါ်၍ ရှောလုထံသို့
ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ ၅၈ရှောလုက၊ အချင်းလုလင်၊ သင်သည်အဘယ်သူ၏သား ဖြစ်သနည်းဟုမေးတော်မူ၏။
ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ဗက်လင်မြို့သား ယေရှဲ၏ သားဖြစ်ပါ
သည်ဟုလျှောက်လေ၏။

၁၈

၁ထိုသို့လျှောက်ပြီးနောက်၊ ရှောလု၏သားယောနသန်စိတ်နှလုံးသည် ဒါဝိဒ်စိတ်နှလုံးနှင့်
စွဲကပ်လျက်ရှိ၍ ဒါဝိဒ်ကိုကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လေ၏။ ၂ထိုနေ့၌ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကို သိမ်းဆည်း၍
သူ့အဘ၏အိမ်သို့ နောက်တဖန် သွား နေရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မမူ။ ၃ယောနသန်သည်လည်း၊ ဒါဝိဒ်ကို
ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်သောကြောင့် သူနှင့်အတူ မိဿဟာယဖွဲ့ပြီးလျှင်၊ ၄မိမိဝတ်သောဝတ်လုံကိုချွတ်၍
မိမိအဝတ်တန်ဆာများနှင့်ထား၊ လေး၊ ခါးစည်းတို့ကိုပင် ဒါဝိဒ်အား ပေးလေ၏။
၅ဒါဝိဒ်သည်ရှောလုစေခိုင်းသမျှကို သွား၍ သတိပညာနှင့် ပြုမူသောကြောင့် စစ်သူရဲအုပ်အရာ၌
ခန့်ထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒါဝဒ်သည် ကျွန်တော်မျိုးမှစ၍ လူအပေါင်းတို့တွင် မျက်နှာရ၏။
၆ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူကိုသတ်ပြီးမှပြန်လာ၍၊ ရောက်လေရာရာ၌ မိန်းမများတို့သည်
ရှောလုမင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှာ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့်သီချင်းဆိုလျက်၊ ကလျက်၊
ပတ်သာအစရှိသည်တို့ကို တီးလျက်၊ ဣသရေလမြို့ရွာများထံက ထွက်လာသဖြင့်၊ ၇ရှောလုအထောင်ထောင်၊
ဒါဝိဒ်အသောင်းသောင်း သတ်လေစွ တကား ဟု အလှည့်လှည့်သီချင်းဆိုကြ၏။ ၈ရှောလုက၊ သူတို့သည်
ဒါဝိဒ်အားအသောင်းသောင်း၊ ငါ့အား အထောင်ထောင်သာ ပေးကြပြီ၊ နိုင်ငံတော်မှတပါး
အဘယ်အရာကိုပေးနိုင်သနည်းဟု အလွန်အမျက်ထွက်၍ ထိုစကားကြောင့် စိတ်ပျက်လေ၏။
၉ထိုနေ့မှစ၍ဒါဝိဒ်ကိုအစဉ်ချောင်းမြောင်းလျက်နေ၏။ ၁၀နက်ဖြန်နေ့ ထာဝရဘုရားထံတော်က၊
ဆိုးသောဝိညာဉ်သည်ရှောလုအပေါ်မှာရောက်သဖြင့်၊ ရှောလုသည် နန်းတော်အလယ်၌
ပရောဖက်ပြုသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် အရင်ကဲ့သို့စောင်းတီးလေ၏။ ရှောလုသည် လှံတိုကိုကိုင်လျက်ရှိ၍၊
၁၁ဒါဝိဒ်ကိုထရံနားမှာ ထိုးမည်ဟု အကြံရှိသည်အတိုင်း လှံတိုကို ထိုးပစ်သော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်သည်အထံတော်မှ
နှစ်ကြိမ်ရှောင်လွှဲလေ၏။ ၁၂ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ရှောလုထံမှထွက်၍ ဒါဝိဒ်နှင့်အတူ
ရောက်ရှိတော်မူသော ကြောင့်၊ ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကိုကြောက်ရွံ့ သဖြင့်၊ ၁၃အထံတော်မှ ရွှေ့၍
လူတထောင်အုပ်အရာကိုပေး၏။ ဒါဝိဒ်သည် လူများရှေ့၌ ထွက်ဝင်ရ၏။ ၁၄ဒါဝိဒ်သည် အရာရာ၌
သတိပညာနှင့် ပြုမူ၍ သူနှင့်အတူ ထာဝရဘုရားရှိတော်မူ၏။ ၁၅ထိုသို့အလွန်သတိပညာနှင့်ပြုမူသည်ကို
ရှောလုသည်မြင်လျှင် သာ၍ ကြောက်ရွံ့ လေ၏။ ၁၆ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
ဒါဝိဒ်ကို ချစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ရှေ့၌ ဒါဝိဒ်သည် ထွက်ဝင်တတ်၏။
၁၇တဖန်ရှောလုသည် ဒါဝဒ်ကိုခေါ်၍ ငါ့သမီးကြီးမေရပ်ကို သင့်အားငါပေးစားမည်။ သင်သည်
ငါ့အဘို့ရဲရင့်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့စစ်တိုက်ခြင်းကိုသာ ပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ငါ့လက်သည်သူ့အပေါ်သို့ မရောက်စေနှင့်။ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သည် ရောက်ပါစေသောဟု ရှောလုအကြံရှိ၏။
၁၈ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်တော်သည် ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော်ဖြစ်ရပါမည်အကြောင်း အဘယ်သို့သောသူ

ဖြစ်ပါသနည်း။ ကျွန်တော်အသက်နှင့် ကျွန်တော် အဆွေအမျိုးသည်၊ ဣသရေလနိုင်ငံ၌ မြတ်ပါသနည်းဟု
ရှောလုအား လျှောက်၏။ ၁၉သို့ရာတွင်၊ ရှောလု၏သမီးမေရပ်ကို ဒါဝိဒ်အား
ပေးစားရသောအချိန်ရောက်အသော အခါ၊ မေဟောလသိအမျိုးအဒြေလအားပေးစားလေ၏။
၂၀တဖန် ရှောလုသမီး မိခါလသည် ဒါဝိဒ်ကိုချစ်၏။ ထိုအကြောင်းကိုလျှောက်သောအခါ၊
ရှောလုသည် အားရလျက်၊ ၂၁ငါ့သမီးသည် ဒါဝိဒ်ကိုကျော့မိ၍ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့ရောက်စေခြင်းငှာ
ပေးစားမည်ဟု အကြံရှိ၏။ ၂၂နန်းတော်သားအချို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ
စကားပြောရမည်မှာ၊ ရှင်ဘုရင်သည် သင့်ကိုစုံမက်၍၊ ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်အပေါင်းတို့သည်လည်း ချစ်ကြ၏။
သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော် ဖြစ်ကောင်းပါ၏ဟု မှာထားသည် အတိုင်း၊ ၂၃ရှောလု၏ကျွန်တို့သည်
ဒါဝိဒ်အား ပြောကြ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် အသရေမရှိသောဆင်းရဲသားဖြစ်လျက်နှင့်
ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော် လုပ်ရသောအမှုသည် သာမည့အမှုထင်သလောဟုပြောဆို၏။
၂၄ရှောလုကျွန်တို့ကလည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် ဤသို့ပြောဆိုပါ သည်ဟုလျှောက် လျှင်၊
၂၅သင်တို့သည်တဖန်ပြောရမည်မှာ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ရန်သူတို့၌ စိတ်တော်ပြေမည် အကြောင်း။
ဖိလိတ္တိလူတို့၏အရေဖျားတရာမှတပါး အခြားသောလက်ဖွဲ့ရာကို အလိုတော်မရှိဟုမှာထား၏။ သို့ရာတွင်
ဒါဝိဒ်ကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်ဖြင့် ဆုံးစေမည်ဟု ရှောလုအကြံရှိ၏။ ၂၆ရှောလု ကျွန်တို့သည် ထိုစကားကို
ဒါဝိဒ်အား ပြန်ပြောသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော်ဖြစ်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ ထို့ကြောင့်
ချိန်းချက်သောအချိန် မစေ့ မှီထ၍၊ ၂၇မိမိတို့လူနှင့် အတူသွားသဖြင့်၊ ဖိလိတ္တိလူနှစ်ရာတို့ကို သတ်ပြီးမှာ၊
ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော် ဖြစ်လိုသောငှာ၊ သူတို့၏အရေဖျားများကို ယူခဲ့၍၊ စုံလင်သောအရေအတွက်အားဖြင့်
ရှင်ဘုရင်အား ဆက်လေ၏။ ရှောလုသည်လည်း သမီးတော်မိခါလကို ပေးစားရ၏။ ၂၈ထာဝရဘုရားသည်
ဒါဝိဒ်နှင့်အထူရှိတော်မူကြောင်းကိုၚင်း၊ မိမိသမီးသည် ချစ်ကြောင်းကိုၚင်း။ ရှောလုသည် မြင်၍၊
၂၉ကြောက်ရွံ့သောစိတ်စွဲလမ်းလျက် အစဉ်အမြဲ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ၏။
၃၀တဖန်ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ချီသွားကြ၏။ ချီသွားကြသည်နောက် ဒါဝိဒ်သည်
ရှောလု၏ကျွန်အပေါင်းတို့ ထက်သာ၍ သတိပညာနှင့် ပြုမူသဖြင့် အလွန်ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံ၏။

၁၉

၁ထို့ကြောင့် ရှောလုသည်ဒါဝိဒ်ကို သတ်စေခြင်းငှာ၊ သားတော်ယောနသန်နှင့် မိမိကျွန်အပေါင်းတို့ကို
မှာထားလေ၏။ ၂သားတော်ယောနသန်သည် ဒါဝိဒ်ကိုအလွန်ချစ်၍၊ ငါ့အဘရှောလုသည် သင့်ကိုသတ်ခြင်းငှာ
ရှာကြံ၏။ သို့ဖြစ်၍ နံနက်တိုင်အောင် ကိုယ်ကိုသတိပြုသဖြင့် ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ ပုန်းရှောင်၍နေပါလော့။
၃ငါထွက်၍ သင်ရှိရာတော၌ ငါ့အဘထံ ခစားလျက်။ သင့်အမှု၌စကားပြောမည်။ တွေ့မြင့်သမျှကို သင့်အား
ငါပြန်ကြားမည်ဟု ဒါဝိဒ်အား ပြောဆို၏။ ၄ယောနသန်သည် အဘရှောလုထံ၌၊ ဒါဝိဒ်ဘက်မှာပြော၍၊
ရှင်ဘုရင်သည် ကျွန်တော်ဒါဝိဒ်ကို မပြစ်မှားပါစေနှင့်။ သူသည် ကိုယ်တော်ကို မပြစ်မှားပါ။ ကိုယ်တော်၌
အလွန်ကျေးဇူးပြုပါပြီ။ ၅မိမိအသက်ကိုမနှမြောဘဲ ဖိလိတ္တိလူကိုသတ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး
တမျိုးလုံးအဘို့ ကြီးစွာသော ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူး ကိုပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် မြင်၍
ဝမ်းမြောက်ပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ အကြောင်းမရှိဘဲ ဒါဝိဒ်ကိုသတ်သဖြင့် အဘယ်ကြောင့်
အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်ကို သတ်သောအပြစ်သင့် ရောက်စေချင်ပါသနည်းဟု အဘရှောလုအား
ဆိုသော်၊ ၆ရှောလုသည် ယောနသန်၏ စကားကို နားထောင်၍၊
ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သူသည် အသေ မခံရဟုကျိန်ဆိုလေ၏။ ၇ယောနသန်သည်
ဒါဝိဒ်ကိုခေါ်၍ အကြောင်းရာအလုံးစုံတို့ကိုပြောပြီးမှ ရှောလုထံသို့သွင်းပြန်၍ အထံတော်၌
အရင်နေသကဲ့သို့နေရ၏။

၈တဖန် စစ်မှုပေါ်ပြန်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်ထွက်၍ ဖိလိတ္တိ လူတို့ကို တိုက်လျက်၊ ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်း
အားဖြင့် သတ်၍ သူတို့သည် ပြေးကြ၏။ ၉ရှောလုသည် လှံတိုကို ကိုင်၍ နန်းတော်၌ ထိုင်စဉ်တွင်၊
ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ဆိုးသောဝိညာဉ်သက်ရောက်၍ ဒါဝိဒ်သည် စောင်းတီးလျက်နေသောအခါ၊
၁၀သူတို့လှံတိုနှင့် ထရံနားမှာ ထိုးစမ်းသော်လည်း အထံတော်မှ ရှောင်ပြေးသဖြင့် လှံတိုသည်ထရံကို
စူးလျက်နေ၏။ ဒါဝိဒ်သည် ပြေး၍ ထိုညဥ့်လွတ်ရ၏။ ၁၁ရှောလုသည် သူ့ကို စောင့်၍ နံနက်အချိန်၌
သတ်စေခြင်းငှာ သူ့အိမ်သို့လူကိုစေလွှတ်လေ၏။ ဒါဝိဒ်မယား မိခါလက၊ သင်သည် ယနေ့ညမှာ
ကိုယ်အသက်ကို မကယ်မလျှင်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ အသေခံရလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်၊ ၁၂ဒါဝိဒ်ကိုပြတင်းပေါက်မှ
လျှော့ချ၍သူသည်အလွတ်ထွက်ပြေးလေ၏။ ၁၃မိခါလသည်လည်း၊ တေရပ်ရုပ်တုကိုယူ၍
ခုတင်ပေါ်မှာထားပြီးလျှင်၊ ဆိတ်မွေးဖြင့်ရက်သောကုလားကာနှင့် ခေါင်းရင်းရှေ့၌ ကာ၍ စောင်နှင့်ခြုံလေ၏။
၁၄ဒါဝိဒ်ကို ဘမ်းဆီးစေခြင်းငှာ ရှောလုစေလွှတ်သော လုလင်ရောက် သော အခါ၊ ဒါဝိဒ်နာ၍ နေပါသည်ဟု
မယားပြောဆို၏။ ၁၅ရှောလုကလည်း၊ သူ့ကိုငါသတ်မည်အကြောင်း ခုတင်နှင့်တကွဆောင်ခဲ့ကြဟု
ဒါဝိဒ်ကိုအကြည့်အရှုစေလွှတ်၍၊ ၁၆တမန်တို့သည် ဝင်ကြသောအခါ၊ ဆိတ်မွေးဖြင့် ရက်သော
ကုလားကာနှင့်ခေါင်းရင်းရှေ့၌ကာလျက်၊ ခုတင်ပေါ်မှာ တေရပ်ရုပ်တုရှိပါသည်တကား၊ ၁၇ရှောလုကလည်း၊
ငါ့ကိုလှည့်စား၍ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ရန်သူကို လွှတ်လိုက်သနည်း။ ယခုလွတ်အောင်ပြေးပါပြီ တကားဟု
မိခါလအားပြောဆိုလျှင်၊ မိခါလက ငါသွားမည်။ သို့မဟုတ်သင့်ကိုငါသတ်မည်ဟု သူပြောပါသည်ဟု
ရှောလုအားပြန်လျှောက်လေ၏။

၁၈ထိုသို့ ဒါဝိဒ်ပြေး၍ ရှောလုလက်မှလွတ်သဖြင့်၊ ရှမွေလရှိရာ ရာမမြို့သို့ ရောက်လေ။
ရှောလုပြုလေသမျှ တို့ကို ပြန်ကြားပြီးမှ၊ ရှမွေလသည် သွား၍နာယုတ်ရွာမှာနေ၏။ ၁၉ဒါဝိဒ်သည်
ရာမမြို့နယ်၊ နာယုတ်ရွာမှာ ရှိကြောင်းကို ရှောလုသည်ကြား၍၊ ၂၀ဒါဝိဒ်ကိုဘမ်းဆီးစေခြင်းငှာ စေလွှတ်ပြန်၏။
ပရောဖက်အပေါင်းအသင်း တို့သည် ပရောဖက်ပြုလျက်၊ ရှမွေလစီရင်လျက် နေသည်ကို တမန်တို့သည်
တွေ့မြင်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလု၏တမန်တို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊
သူတို့သည်လည်း ပရောဖက်ပြုရကြ၏။ ၂၁ထိုသိတင်းကို ရှောလုသည်ကြားလျှင်အခြားသောသူတို့ကို
စေလွှတ်၍၊ သူတို့သည်လည်းပရောဖက်ပြုရကြ၏။ တတိယအကြိမ်ရှောလုသည်
စေလွှတ်၍ထို့အတူပြုရကြ၏။ ၂၂ထိုအခါ ကိုယ်တိုင်ရာမမြို့သို့သွား၍၊ စေခုရွာ၌ ရှိသော ရေတွင်းကြီးသို့
ရောက်သော်၊ ရှမွေလနှင့် ဒါဝိဒ်တို့သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ရာမမြို့နယ်၊ နာယုတ်ရွာမှာ
ရှိပါသည်ဟုကြားလျှောက်လေသော်၊ ၂၃ထိုအရပ်သို့သွား၍၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်မှာ
သက်ရောက်သဖြင့်၊ နာယုတ်ရွာတိုင်အောင် ပရောဖက်ပြုလျက် သွားလေ၏။ ၂၄အဝတ်တော် ကိုလည်း
ချွတ်၍၊ ရှမွေလရှေ့မှာထိုအတူပရောဖက်ပြုလျက်၊ အဝတ်မပါဘဲ တနေ့နှင့်တညဥ့်လဲလျက်နေ၏။ ထိုကြောင့်
ရှောလုသည်လည်း ပရောဖက်တို့၌ ပါသလောဟု ဆိုလေ့ရှိကြ၏။

၂၀

၁ဒါဝိဒ်သည်ရာမမြို့၊ နာယုတ်ရွာမှပြေး၍ ယောနသန်ထံသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့
ပြုဘိသနည်း။ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း။ ခမည်းတော်သည် ကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှာမည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်သည်
အဘယ်ဒုစရိုက်ကို ပြုဘိသနည်းဟုမေးသော်၊ ၂ယောနသန်က၊ ဤအမှုဝေးပါစေသော။ သင်သည်မသေရ။
ကျွန်ုပ်အဘသည်ကျွန်ုပ်အားမပြောဘဲအမှုအကြီးငယ်တစုံတခုကိုမျှ မပြုတတ်။ ဤအမှုမှန်လျှင် ကျွန်ုပ်မသိ
စေခြင်းငှာ အဘယ်ကြောင့်ဝှက်ထားမည်နည်း။ ဤအမှုမမှန်ဘူးဟုပြန်ပြော၏။ ၃ဒါဝိဒ်ကလည်း၊
ကျွန်ုပ်သည်သင်၏ မိတ်ဆွေဖြစ် ကြောင်းကို သင်၏အဘသည် အမှန်သိသဖြင့်၊
ယောနသန်စိတ်မသာရှိမည်စိုးရိမ်၍ သူသည်ဤ အမှုကို မသိစေနှင့်ဟု ပြောဆိုပါပြီ။ အကယ်စင်စစ်
ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်အသက် လည်း ရှင်သည်အတိုင်း၊

ကျွန်ုပ်နှင့်သေဘေးစပ်ကြားမှာ အသွားတလှမ်းသာရှိပါသည်ဟု အကျိန်နှင့်ဆို၏။ ၄ယောနသန်ကလည်း၊
သင့်စိတ်နှလုံးအလိုရှိသည်အတိုင်း ကျွန်ုပ်ပြုပါမည်ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုလျှင်၊ ၅ဒါဝိဒ်က နက်ဖြန်
နေ့သည်လဆန်းနေ့ဖြစ်၍၊ ကျွန်ုပ်သည်ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ စားပွဲတော်နားမှာ မထိုင်ဘဲမနေသင့်။
သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သွား၍ သုံးရက်နေ့ညဦးတိုင်အောင် တော၌ပုန်းရှောင်လျက်နေပါရစေ။
၆သင်၏အဘသည် ကျွန်ုပ်မရှိ သည်ကို မှတ်မိလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည်
နှစ်စဉ်ပွဲခံချိန်ရှိသောကြောင့်၊ မိမိနေရာ ဗက်လင်မြို့သို့ သွားရမည်အကြောင်း၊
ကျပ်ကျပ်အခွင့်ပန်ပါ၏ဟုလျှောက်ပါ။ ၇အဘကကောင်းပြီဟုဆိုလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန် သည် ချမ်းသာရပြီ။
သို့မဟုတ်အလွန်စိတ်ဆိုးလျှင်၊ ဘေးပြုမည်အကြံ ရှိသည်ကို သဘောကျပါ။ ၈ကိုယ်တော်ကျွန်၌ ကျေးဇူးပြုပါ။
ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်ကို ကိုယ်တော်ကျွန်နှင့်ဖွဲ့ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်၌ အပြစ်ရှိလျှင်
ကိုယ်တော်တိုင်သတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့် အဘထံသို့ဆောင်သွားရပါမည်နည်းဟု ယောနသန်အား ဆို၏။
၉ယေနသန်က ထိုသို့သောအမှု ဝေးပါစေသော။ ကျွန်ုပ်အဘသည် သင်၌ဘေးပြုမည်ဟု အကြံရှိသည်ကို
ကျွန်ုပ်သည် အမှန်သိလျှင် သင့်အားမပြောဘဲနေလိမ့်မည်လောဟုဆို၏။ ၁၀ဒါဝိဒ်ကလည်း၊
ခမည်းတော်ကြမ်းတမ်း စွာ ပြန်ပြောလျှင်၊ ကျွန်ုပ်အား အဘယ်သူကြားပြောလိမ့်မည်နည်းဟု
ယောနသန်အားမေး သော်၊ ၁၁ယောနသန် က၊ ငါတို့သည် တောသို့သွားကြကုန်အံ့ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုလျှင်၊
နှစ်ယောက်တို့သည် တော်သို့ထွက်သွားကြ၏။ ၁၂ယောနသန်ကလည်း၊
ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ နက်ဖြန် နေ့၊ သန်ဘက်နေ့၌၊
ကျွန်ုပ်အဘကို စုံစမ်းသောအခါ သူသည်ဒါဝိဒ်၌ ကောင်းသောအကြံရှိ၍
သင့်ကိုကျွန်ုပ်မကြားလိုက်ဘဲနေသော်ငင်း၊ ၁၃သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်အဘသည် ဘေးပြုခြင်းငှာအလိုရှိ၍ သင်သည်
ငြိမ်ဝပ်စွာသွားရမည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်သတိမပေးမလွှတ်လိုက်ဘဲနေသော်ငင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်ထိုမျှမက
ယောန သန်ကိုပြုတော်မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည်ကျွန်ုပ်အဘနှင့်အတူ ရှိခဲ့ပြီးသကဲ့သို့ သင်နှင့်အတူ
ရှိပါစေသော။ ၁၄သင်သည်ကျွန်ုပ်အသက်ရှိစဉ်အခါ၌သာအသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှာ ထာဝရဘုရားအလိုတော်
အတိုင်း ကျေးဇူး ပြုရမည်မက၊ ၁၅ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်၏ရန်သူအပေါင်းတို့ကို မြေကြီးပေါ်က ပယ်ရှင်း
တော်မူသောနောက်မှာ လည်း၊ ကျွန်ုပ်အမျိုးအနွယ်၌ အစဉ်အမြဲကျေးဇူးပြုရမည်ဟုဒါဝိဒ်အားဆိုသဖြင့်ငင်း၊
၁၆သစ္စာပျက်လျှင်ဒါဝိဒ်၏ ရန်သူတို့အားဖြင့် ထာဝရဘုရားအပြစ်ပေးတော်မူစေသတည်းဟု ဒါဝိဒ်၏ အမျိုး
အနွယ်နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့သဖြင့်ငင်း၊ ၁၇ကိုယ်ဝိညာဉ်ကိုချစ်သကဲ့သို့ဒါဝိဒ်ကိုချစ်သော ကြောင့်၊ ချစ်သောစိတ်အား
ကြီး၍ ဒါဝိဒ်အား အထပ်ထပ်ကျိန်ဆို၏။ ၁၈တဖန်ယောသန်က၊ နက်ဖြန်နေ့သည် လဆန်းနေ့ဖြစ်၍၊
သင်ထိုင်ရာအရပ်လပ်လျှင်သင်မရှိကြောင်းထင်ရှားလိမ့်မည်။ ၁၉သင်သည်သုံးရက်နေ့ပြီးမှအလျှင်
အမြန်ဆင်းလာ သဖြင့်၊ အရင်အမှုရှိစဉ်ပုန်းရှောင်၍နေရာအရပ်သို့ ရောက်လျှင်၊
ဧဇေလကျောက်နားမှာနေရမည်။ ၂၀ကျွန်ုပ်သည် လည်း၊ စက်ပိုပစ်ဟန်ပြု၍၊
ထိုကျောက်နားသို့မြားသုံးစင်းပစ်မည်။ ၂၁မြားတို့ကိုသွား၍ရှာချေဟု လူကလေးကိုစေခိုင်းသောအခါ၊
မြားတို့သည်နင့်အနားမှာရှိ၏။ ကောက်တော့ဟု သေချာစွာပြောလျှင်လာခဲ့ပါ။
ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းဘေးမရှိ၊ ချမ်းသာရပြီ။ ၂၂သို့မဟုတ်၊ မြားတို့သည်
နင့်ကိုလွန်ပြီဟု လုလင်အားဆိုလျှင် သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။
၂၃ယခုငါတို့နှစ်ယောက်ပြော သော အမှု၌ကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
သင်နှင့်ကျွန်ုပ်စပ်ကြားမှာအစဉ်ရှိတော်မူစေသတည်းဟု ဒါဝိဒ်အားပြော ဆိုလေ၏။

၂၄ဒါဝိဒ်သည် တော၌ပုန်းရှောင်၍နေ၏။ လဆန်းနေ့ရောက်မှ ရှင်ဘုရင်သည်
စားတော်ခေါ်ခြင်းငှာထိုင်၏။ ၂၅ထုံးစံအတိုင်းထရံနားမှာရှင်ဘုရင်ထိုင်လျှင်၊ ယောနသန်ထ၍ အာဗနာသည်
ရှောလုအနားမှာထိုင်၏။ ဒါဝိဒ်၏နေရာထိုင်ရာသည် လပ်၏။ ၂၆သို့ရာတွင် ရှောလုက

အကြောင်းတစုံတခုရှိလိမ့်မည်။ သူသည်မစင်ကြယ်။ အကယ်၍သူသည်မစင်ကြယ်ဟုထင်မှတ်၍ထိုနေ့၌
တိတ်ဆိတ်စွာနေ၏။ [၂၇]မနက်ဖြန်နေ့လဆန်းနှစ်ရက်နေ့၌
ဒါဝိဒ်၏နေရာထိုင်ရာသည်လပ်သောကြောင့်ရှောလုက၊ ယေရှဲသားသည် စားပွဲတောက်သို့ မနေ့ကမလာ၊
ယနေ့လည်းမလာဘဲ အဘယ်ကြောင့်နေသနည်းဟု သားတော်ယောနသန်အားမေးလျှင်၊ [၂၈]ယောနသန်က၊
ဒါဝိဒ်သည် ဗက်လင်မြို့သို့ သွားရမည်အကြောင်းအကျပ်ကျပ် အခွင့်ပန်လျက်၊ [၂၉]ကျွန်ုပ်သွားရသော အခွင့်ကို
ပေးပါလော့။ အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးတို့သည် ထိုမြို့၌ယဇ်ပွဲကို ဆောင်ကြပါ၏။
အကျွန်ုပ်အစ်ကိုလည်းမှာလိုက်ပါပြီ။ စိတ်တော်နှင့်တွေ့သည်မှန်လျှင်
အကျွန်ုပ်သွား၍အစ်ကိုတို့ကိုမြင်ရမည်အကြောင်းအခွင့်ပေးပါလော့ဟုတောင်းပန်ပါ၏။
ထို့ကြောင့်စားပွဲတော်သို့ မလာပါဟုရှောလုအားလျှောက်လေ၏။ [၃၀]ထိုအခါ ရှောလုသည်ယောနသန်ကို
အမျက်ထွက် ၍၊ မြောက်မ ထားသော မိန်းမ၏သား၊ သင်သည်ကိုယ်တိုင်အရှက်ကွဲသည်တိုင်အောင်၎င်း၊
သင့်အမိအဝတ်ကျွတ်၍ အရှက်ကွဲသည် တိုင်အောင်၎င်း၊ ယေရှဲ၏သားဘက်၌ နေသည်ကိုငါမသိသလော။
[၃၁]ယေရှဲ၏သားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သည် ကာလပတ်လုံးသင်နှင့်သင်၏နိုင်ငံမတည်ရ။
ယခုစေလွှတ်၍သူကိုခေါ်ခဲ့။ သူသည် အသေခံရမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ [၃၂]ယောနသန်က၊
ဒါဝိဒ်သည်အဘယ်ကြောင့်အသေခံရမည်နည်း။ အဘယ်သို့ပြုဘိ သနည်းဟု အဘရှောလုအား
မေးလေသော်၊ [၃၃]ရှောလုသည် ယောနသန်ကိုမှန်စေခြင်းငှာ လှံတိုကိုလက်လွှတ်၍ ထိုးလေ၏။ သို့ဖြစ်၍
အဘသည်ဒါဝိဒ်ကိုသတ်မည်အကြံရှိသည်ကို ယောနသန်သည်သိသဖြင့်။ [၃၄]အမျက်ထွက်၍၊
ထိုလဆန်းနှစ်ရက်နေ့၌အစာမစားဘဲထသွား၏။ မိမိအဘသည် ဒါဝိဒ်ကိုအရှက်ခွဲသောကြောင့် ဒါဝိဒ်အတွက်
ညိုးငယ်သောစိတ်ရှိ၏။

[၃၅]နံနက်စောစောရောက်မှဒါဝိဒ်ဒါနှင့်ချိန်းချက်သောအချိန်၌ ယောနသန်သည် လူကလေးကိုခေါ်၍
တောသို့သွား၏။ [၃၆]လူကလေးအားလည်းပြေးတော့။ ငါပစ်သောမြားတို့ကိုရှာတော့ဟု ဆို၍ လူကလေးသည်
ပြေးသောအခါ သူ့ကိုလွန်အောင်မြားတစင်းကိုပစ်လေ၏။ [၃၇]ယောနသန်ပစ်သော မြားကျရာအရပ်သို့
လူကလေး ရောက်သောအခါ၊ ယောနသန်က၊ မြားတစင်းသည်နင့်ကိုလွန်ပြီမဟုတ်လော။ [၃၈]ကြိုးစား၍
အလျင်အမြန်ပြေး တော့။ မနေနှင့်ဟုလူကလေးနောက်မှာ ဟစ်လေ၏။ လူကလေးသည်လည်းမြားတို့ကို
ကောက်၍ မိမိသခင့်ထံသို့ ပြန်လာ၏။ [၃၉]သို့ရာတွင် လူကလေးသည် ထိုအမှုကိုနားမလည်။
ယေနသန်နှင့်ဒါဝိဒ်သာနားလည်ကြ၏။ [၄၀]ယောနသန်သည် မိမိလက်နက်တို့ကို လူကလေး၌ အပ်၍
မြို့ထဲသို့ယူသွားတော့ဟုဆို၏။ [၄၁]လူကလေးသွား သောနောက်၊ ဒါဝိဒ်သည်တောင်မျက်နှာအရပ်ကထ၍
မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်လျက် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဦးညွှတ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့သည်တယောက်ကိုတယောက်နမ်းလျက်
မျက်ရည်ကျလျက်၊ ဒါဝိဒ်သည်သာ၍ပြုသည် တိုင်အောင် ပြုကြ၏။ [၄၂]ယောနသန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား
သည်သင်နှင့်ကျွန်ုပ်စပ်ကြား၊ သင့်အမျိုးအနွယ် နှင့်ကျွန်ုပ်အမျိုးအနွယ်စပ်ကြားမှာ
အစဉ်အမြဲရှိတော်မူစေသတည်းဟူ၍ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို တိုင်တည်သဖြင့်၊ ငါတို့နှစ်ယောက်သည်
ကျိန်ဆိုကြစည်ကိုထောက်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားတော့ဟုဒါဝိဒ်အားဆိုလျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည်ထသွား၍
ယောနသန်လည်းမြို့ထဲသို့ဝင်လေ၏။

၂၁

[၁]ဒါဝိဒ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အဟိမလက်ရှိရာနောဗမြို့သို့ရောက်၍၊ အဟိမလက်သည်ဒါဝိဒ်နှင့်
တွေ့သောအခါ ကြောက်၍၊ သင်သည်လူတယောက်မျှမပါဘဲ အဘယ်ကြောင့်တကိုယ်တည်း လာသနည်း
ဟုမေးသော်၊ [၂]ဒါဝိဒ်က၊ ရှင်ဘုရင်အမှုတော်တခုကိုအပ်၍၊ ငါစေခိုင်းမှာထားသော အမှုကို အဘယ်သူမျှ
မသိစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ သောကြောင့်၊ ငါ့ကျွန်တို့ကို ဤမည်သောအရပ် ဤမည်သောအရပ်၌ ဆိုင်းလင့်
စေခြင်းငှာ အရင်စေလွှတ်လေပြီ။ [၃]သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်လက်၌ရှိသောမုန့်ငါးလုံးကိုသော်၎င်း၊ တွေ့သမျှကို

သော်ငှင်း၊ ကျွန်ုပ်လက်သို့ အပ်ပေးပါဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် အဟိမလက်အားတောင်း၏။ ၄ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ငါ့လက်၌ လူတိုင်းစားရသောမုန့်မရှိ၊ လုလင်တို့ သည် မိန်းမကိုသာရှောင်လျှင်၊ သန့်ရှင်းသောမုန့်ရှိသည်ဟု ဒါဝိဒ်အားဆို၏။ ၅ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်ထွက်ကတည်းက အဘယ်သူမျှ မိန်းမနှင့်မပေါင်းဘော်၊ လုလင်တန်ဆာ တို့သည် သန့်ရှင်းပါ၏။ ထိုမုန့်သည်လူတိုင်း စားရသောမုန့်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့သန့်ရှင်းသော မုန့်သစ်ကိုတင်ထားလျက်ရှိပါ၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အားပြန်ပြောသော်၊ ၆ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ရှေ့တော်မုန့်မှ တပါး အခြားသောမုန့်မရှိသောကြောင့် သန့်ရှင်းသောမုန့်ကို ပေး၏။ ထိုရှေ့တော်မုန့်အစား၌ မုန့်သစ်ကို သင်ထားအံ့သောငှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှ နုတ်ပယ်နှင့်ပြီ။ ၇ထိုနေ့၌ အမှုတော်ထမ်းအဝင် သိုးတော်ထိန်းအုပ် ဧဒုံအမျိုးသား၊ ဒေါဂအမည်ရှိသောသူသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စောင့်နေရ၏။ ၈ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၌ထားလှံရှိသလော။ အမှုတော်ကို အလျင်အမြန်ဆောင်ရသောကြောင့်၊ ထားအစရှိသောလက်နက် တစုံတခုမျှမပါဟု အဟိမလက်အားပြောလေသော်၊ ၉ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ လောချိုင့်၌ သင်လုပ်ကြံခဲ့သောဖိလိတ္တိလူ ဂေါလျတ်၏သားသည် အဝတ်နှင့်ထုပ်ရစ်လျက် သင်တိုင်းတော်နောက်မှာရှိ၏။ ယူချင်လျှင်ယူတော့။ အခြားသော ထားမရှိဟု ဆိုလျှင်၊ ဒါဝိဒ်က ထိုထားနှင့်တူသော ထားမရှိ။ ပေးပါတော့ဟုဆို၏။

၁၀ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုကို ကြောက်သောကြောင့် ထ၍ ဂါသမင်းကြီးအာခိတ်ထံသို့ပြေးသွား၏။ ၁၁အာခိန်မင်း၏ကျွန်ုပ်တို့က၊ ဤဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ရှောလုအထောင်ထောင်၊ ဒါဝိဒ် အသောင်းသောင်းသတ်လေစွတကားဟု ဤသူရှေ့မှာ အလှည့်လှည့်ကလျက်သီချင်း ဆိုကြသည် မဟုတ်လောဟု လျှောက်ကြ၏။ ၁၂ထိုစကားကို ဒါဝိဒ်သည် မှတ်မိ၍၊ ဂသမင်းကြီးအာခိတ်ကို အလွန် ကြောက်သောကြောင့်၊ ၁၃ရူးသွပ်ဟန်ဆောင်၍ သူတို့ရှေ့မှာ အရူးကဲ့သို့ပြုလျက်၊ တံခါးရွက်ပေါ်၌ ရေးသား၍ မိမိတံထွေးကို မုတ်ဆိတ်တွင် ယိုစေ၏။ ၁၄အာခိတ်မင်းကလည်းကြည့်ကြလော့။ ဤသူသည် အရူးဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ထံသို့သွင်းကြသနည်း၊ ၁၅အရူးကို ငါအသုံးလိုသည်ဟု သင်တို့သည် ထင်လျက်ငါ့ရှေ့မှာ အရူးလုပ်စေခြင်းငှာ ဤသူကိုသွင်းကြသလော။ ဤသူသည် နန်းတော်ထဲသို့ဝင်ရမည်လောဟု ကျွန်တို့အားဆို၏။

၂၂

၁ဒါဝိဒ်သည် ထိုအရပ်မှ ပြေး၍ အဒုလံဥမင်းသို့ ဘေးလွတ်လျက် ရောက်လေ၏။ သူ့အစ်ကိုများ၊ အဆွေအမျိုးများအပေါင်းတို့သည် ကြားလျှင် သူ့ထံသို့သွားကြ၏။ ၂အမှုရောက်သောသူ၊ ကြွေးတင်သောသူ၊ စိတ်ညစ်သောသူအပေါင်းတို့သည်၊ သူ့ထံမှာစုဝေးကြ၍ လူလေးရာခန့်ရှိသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် သူတို့ကို အုပ်ရ၏။ ၃ထိုအရပ်မှ မောဘပြည် မိဇပါမြို့သို့သွား၍၊ မောဘရှင်ဘုရင်အား၊ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်၌ အဘယ်သို့ပြုတော်မူမည်ကို ကျွန်တော်မသိဘဲနေစဉ်တွင်၊ ကျွန်တော်မိဘသည် ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ထံ၌ နေရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု လျှောက်သဖြင့်၊ ၄မောဘရှင်ဘုရင်ထံသို့သွင်း၍၊ ဒါဝိဒ်သည် ခိုင်ခံ့သော ဥမင်၌နေ သည်ကာလပတ်လုံး၊ မိဘတို့သည်မောဘရှင်ဘုရင်ထံမှာနေကြ၏။ ၅တဖန်ပရောဖက်ဂဒ်က၊ ခိုင်ခံသော ဥမင်၌မနေနှင့်၊ ထွက်၍ယုဒပြည်သို့သွားလော့ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုသည်အတိုင်း ဒါဝိဒ်သွား၍ ဟာရက်တော၌နေ၏။

၆ထိုအခါ ရှောလုသည်ဂိဗာမြို့၌ ကုန်းပေါ်တွင်သစ်ပင်အောက်မှာ လှံကို ကိုင်လျက်၊ ကျွန်အပေါင်း တို့သည်ခြံရံ လျက်နေစဉ်တွင်၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် ပေါ်ကြောင်းကို ရှောလုကြား၍၊ ၇အိုဗယ်ာမိန် အမျိုးသားတို့၊ ယေရှဲ၏ သားသည် လယ်များ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များကို သင်တို့ရှိသမျှ ဝေပေးနိုင်သလော။ သင်တို့ရှိသမျှကို လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်အရာ၌ ခန့်ထားနိုင်သလော။ ၈ထိုသို့ပြုနိုင်သောကြောင့်

သင်တို့အပေါင်းသည် ငါ့ဘဘက်၌ သင်းဖွဲ့ကြ သလော။ ငါ့သားသည်ယေရှဲ၏သားနှင့်
မိဿဟာယဖွဲ့ကြောင်းကို တယောက်မျှမပြော။ ငါ့အတွက်တယောက်မျှ ဝမ်းမနည်း။ ငါ့ကျွန်သည်
ယနေ့ပြုသည်အတိုင်း၊ ငါ့ကိုချောင်းမြောင်း စေခြင်းငှါ၊ ငါ့သားနှိုးဆော်ကြောင်းကို တယောက်မျှမပြောဘဲ
နေကြသည်တကားဟု အခြံအရံတို့အား ဆိုလေသော်၊ ၉ရှောလု၏ကျွန်အုပ်ဒေုံအမျိုးသား ဒေါဂက၊ ယေရှဲ၏
သားသည် အဟိတုပ်၏သား အဟိမလက်ရှိရာ နောဗမြို့သို့ရောက်ကြောင်းကို ကျွန်တော်မြင်ပါ၏။
၁၀ဟေိမလက်သည် ယေရှဲ၏သားအဘို့ ထာဝရဘုရား ထံတော်၌ မေးမြန်း၍ စားစရိတ်ကိုငင်း၊
ဖိလိတ္တိလူဂေါလျက်၏ထားကိုငင်း ပေးပါ၏ဟု ကြားလျှောက်လျှင်၊ ၁၁ရှင်ဘုရင်သည်
အဟိတုပ်၏သားယဇ်ပုရောဟိတ်အဟိမလက်နှင့်သူ၏ အဆွေအမျိုးတည်း ဟူသော နောဗမြို့၌နေသော
ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ သူတို့သည် အထံတော်သို့ရောက်လာကြ၏။
၁၂ရှောလုကလည်း၊အဟိတုပ်၏သားနားထောင်လော့ဟုဆိုလျှင်၊ အဟိမလက်ကအကျွန်ုပ်ရှိပါသည် သခင်ဟု
လျှောက်၏။ ၁၃ရှောလုကလည်း၊ သင်နှင့်ယေရှဲ၏သားသည် အဘယ်ကြောင့်ငါ့တဘက်၌သင်းဖွဲ့ကြသနည်း။
သူသည်ယနေ့ပြုသည်အတိုင်းငါ့ကို ပုန်ကန်စေခြင်းငှာသင်သည် မုန့်နှင့်ထားကိုပေး၍ သူ့အဘို့ဘုရားသခင့်
ထံတော်၌ မေးမြန်းပြီတကားဟု ဆိုသော်၊ ၁၄ အဟိမလက်က၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့တွင် ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့
အဘယ်သူ သည် သစ္စာရှိသနည်း။ သမက်တော်ဖြစ်ပါ၏။ စေခိုင်းတော်မူသောသူ၊ နန်းတော်၌
အသရေရှိသောသူဖြစ်ပါ၏။ ၁၅ထိုကာလ၌အကျွန်ုပ်သည် ဒါဝိဒ်တို့ဘုရားသခင့်ထံတော်၌
မေးမြန်းစပြုသလော။ ထိုအမှု ဝေးပါစေသော။ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်နှင့် ကျွန်တော်၏အဆွေအမျိုး
တစုံတယောက်၌မျှ အပြစ်တင်တော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤအမှုကို
အကြီးအငယ်အားဖြင့်မျှမသိပါဟု ရှင်ဘုရင်အားလျှောက်လေ၏။ ၁၆ရှင်ဘုရင်က၊ အဟိမလက်၊ သင်နှင့်သင်၏
အဆွေအမျိုးပေါင်းတို့သည် ဧကန်အမှန်အသေခံရမည်ဟု ဆိုလျက်၊
၁၇ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဒါဝိဒ်ဘက်မှာနေ၍၊ သူပြေးကြောင်းကိုသိသော်လည်းငါ့အား
မကြားမပြောသောကြောင့်၊ သူတို့ကိုလှည့်၍ သတ်ကြဟုခြံရံလျက်ရှိသောခြေသည်တို့အား
အမိန့်တော်ရှိသော် လည်း။ ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို
မလုပ်ကြံဘဲနေကြ၏။ ၁၈တဖန်ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည်လှည့်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို လုပ်ကြံတော့ဟု
ဒါဂအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဒေုံအမျိုးသား ဒေါဂသည် လှည့်၍ ပိတ်သင်တိုင်းကို လုပ်ကြံတော့ဟု
ဒေါဂသည်လှည့်၍ ပိတ်သင်တိုင်းကိုဝတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှစ်ဆယ်ငါးပါးတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့် ထိုနေ့၌
သတ်လေ၏။ ၁၉ယဇ်ပုရောဟိတ်ပိုင်သော နောဗမြို့ကိုလည်းတိုက်၍ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ နို့စို့မှစ၍
နွား၊ မြည်း၊ သိုးတို့ကိုထားနှင့်လုပ်ကြံလေ၏။ ၂၀အဟိတုပ်၏သားဖြစ်သော အဟိမလက်၏သားတို့တွင်၊
အဗျာသာအမည် ရှိသော သူတယောက်သည် လွတ်၍ ဒါဝိဒ်ရှိရာသို့ပြေးလေ၏။ ၂၁ထာဝရဘုရား၏
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ရှောလုသတ်ကြောင်းကို၊ အဗျာသာသည် ဒါဝိဒ်အားကြားပြောသောအခါ၊ ၂၂ဒါဝိဒ်က၊
ဒေုံအမျိုးသား ဒေါဂသည် ရှောလုအား ပြောမည်ဟု သူ့ကိုတွေ့သောနေ့၌ ငါရိပ်မိ၏။ ငါသည်
သင်၏အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့ကို သေစေ ခြင်းငှာ ပြုမိပါပြီတကား။ ၂၃ငါနှင့်အတူနေပါလော့။ မစိုးရိမ်နှင့်။
ငါ့အသက်ကိုရှာသောသူသည် သင့်အသက်ကို ရှာ၏။ ငါနှင့်အတူနေလျှင် ဘေးလွတ်ပါလိမ့်မည်ဟု
အဗျာသာအား ပြောဆို၏။

၂၃

၁ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကိလမြို့ကိုတိုက်၍ကောက်နယ်တလင်းတို့ကို လုယူကြောင်းကို
ဒါဝိဒ်သည်ကြား သော အခါ၊ ၂ကျွန်ုပ်သည် ထိုဖိလိတ္တိလူတို့ကိုသွား၍ လုပ်ကြံရပါမည်လောဟု
ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက် လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက သွားလော့။ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လုပ်ကြံ၍ ကိလမြို့ကို
ကယ်တင်လော့ဟု ဒါဝိဒ်အား မိန့်တော်မူ၏။ ၃ဒါဝိဒ်၏သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည်

ယုဒပြည်၌ပင်ကြောက်ကြ၏။ ထိုမျှမကကေိလမြို့သို့ရောက်၍ ဖိလိတ္တိဗိုလ်ခြေတို့နှင့်
စစ်ပြိုင်သောအခါသာ၍ကြောက်စရာရှိပါသည်တကားဟု ဆိုကြ၏။ [၄]တဖန်ဒါဝိဒ်သည်
ထပ်၍ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ထ၍ကေိလမြို့သို့သွားလော့။ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို
သင့်လက်၌ ငါအပ်မည်ဟုမိန့် တော်မူသည်အတိုင်း၊ [၅]ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် ကေိလမြို့သို့သွား၍
ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့်တိုက်သဖြင့်၊ ထိုသူတို့၏ တိရစ္ဆာန်များကိုယူ၍ သူတို့ကိုကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်
သတ်ကြ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ကေိလမြို့ကို ကယ်တင် လေ၏။ [၆]အဟိမလက်၏သား အဗျာသာသည်၊
ဒါဝိဒ်ရှိရာ ကေိလမြို့သို့ ပြေးလာသောအခါ သင်တိုင်းတော်ပါလျက် ရောက်လာသတည်း။
[၇]ဒါဝိဒ်သည် ကေိလမြို့သို့ ရောက်ကြောင်းကို ရှောလုကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုငါ့လက်သို့
ပေးအပ်တော်မူပြီ။ တံခါးနှင့်ကန့်လန့်ကျင်ရှိသောမြို့ထဲသို့ဝင်သဖြင့်။ အချုပ်ခံလျက်နေရသည်ဟုဆိုလျက်၊
[၈]ကေိလမြို့သို့ စစ်ချီ၍ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့ကို ဝိုင်းထားခြင်းငှာ မိမိလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။
[၉]ရှောလုသည်မကောင်းသော အကြံနှင့် ကြိုးစားသည်ကိုဒါဝိဒ်သည်သိ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာအား၊
သင်တိုင်းတော်ကိုယူခဲ့ပါဟုဆို၏။ [၁၀]ထိုအခါဒါဝိဒ်က၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊
ရှောလုသည် ကေိလမြို့သို့လာ၍ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အတွက် ဖျက်ဆီးမည်ဟု အကြံရှိသည်ကို
ဆက်ဆက်ကြားပါ၏။ [၁၁]ကေိလမြို့သားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို သူ၏လက်၌ အပ်ကြပါလိမ့်မည်လော။
ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကြားသည်အတိုင်း ရှောလုသည်လာပါလိမ့်မည်လော။ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အားအမိန့် ရှိတော်မူမည်အကြောင်းတောင်းပန်ပါ၏ဟု
မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ရှောလုသည် လာလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၁၂]တဖန်ဒါဝိဒ်က၊
ကေိလမြို့သား တို့သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်၏လူတို့ကို ရှောလုလက်သို့
အပ်ကြပါလိမ့်မည်လောဟုမေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ အပ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၁၃]ထိုအခါ
ဒါဝိဒ်သည် ခြောက်ရာခန့်ရှိသောမိမိလူတို့နှင့်ထ၍ ကေိလမြို့မှ ထွက်ပြီးလျှင်၊
သွားနိုင်ရာအရပ်ရပ်သို့သွားကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည် ကေိလမြို့မှ အလွတ်ပြေးကြောင်းကို ရှောလုသည် ကြား၍
ကိုယ်တိုင်မသွားဘဲနေ၏။ [၁၄]ဒါဝိဒ်သည် ဇိဖတောင်အစရှိသောတောကြိုတောင်ကြားတို့၌နေ၍၊
ရှောလုသည်နေ့တိုင်း ရှာသော်လည်း သူ၏လက်၌ ဒါဝိဒ်ကိုဘုရားသခင်အပ်တော်မမူ။ [၁၅]တရံရောအခါ
ဒါဝိဒ်သည်ဇိဖတောအုပ်ရှိ၍၊ သူ၏အသက်ကို သတ်မည်ဟု ရှောလုလာသည်ကို သိသောအခါ၊
[၁၆]ရှောလု၏သား ယောနသန်သည်ထ၍ ဒါဝိဒ်ရှိရာ တောအုပ်သို့သွားပြီးလျှင်၊ ဘုရားသခင်၌
ခိုလှုံအားကြီးစေခြင်းငှါ ထောက်မလျက်၊ [၁၇]မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်သည်ကျွန်ုပ်အဘ ရှောလု၏လက်မှ လွတ်၍
ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်သည်လည်းသင့်အောက်မှာ အရာကြီးလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်မည်ကို
ကျွန်ုပ်အဘ ရှောလုသိသည်ဟုဆိုသဖြင့်၊ [၁၈]ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ကြပြီးမှ ဒါဝိဒ်သည် တောအုပ်၌နေ၍ ယောနသန်သည် မိမိအိမ်သို့သွား၏။
[၁၉]တဖန်ဇိဖသားတို့သည် ရှောလုရှိရာ ဂိဗာမြို့သို့လာ၍ ဒါဝိဒ်သည် ကျွန်တော်တို့နေရာ
ယေရှိမုန်မြို့ တောင်ဘက်မှာ၊ ဟခိလတောကြိုတောင်ကြား၌ ပုန်းလျက်နေသည်ဖြစ်၍၊ [၂၀]အရှင်မင်းကြီး
ကြွချင်သောစိတ်အား ကြီးသည်အတိုင်း ကြွတော်မူပါ။ ထိုသူကို အရှင်မင်းကြီးလက်တော်သို့
အပ်သောအမှုသည် ကျွန်တော်တို့တာ ရှိပါစေဟု လျှောက်လျှင်၊ [၂၁]ရှောလုက၊ သင်တို့သည်
ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူ ဖြစ်ပါစေသော။ [၂၂]သင်တို့သည် ငါ့ကိုသနားကြပြီး
ယခုသွား၍ပြင်ဆင်ကြလော့၊ သူပုန်းရှောင်၍ နေရာကိုငင်း၊ အဘယ်သူမြင်ပြီးသည်ကိုငင်း စူးစမ်းကြလော့။
သူသည်အလွန်လိမ္မာသည်ကို ငါကြား၏။ [၂၃]ထိုကြောင့် သူပုန်းရှောင်ခိုလှုံရာအရပ်ရပ်တို့ကို သေချာစွာ
ကြည့်ရှုသိမှတ်ပြီးမှ၊ ငါ့ထံသို့တဖန်လာကြလျှင်၊ သင်တို့နှင့်အတူ ငါလိုက်မည်။ သူသည် ထိုပြည်၌ရှိလျှင်၊
ယုဒအမျိုးသားအထောင်အသောင်းတို့တွင် ငါရှာ၍ ထုတ်မည်ဟု မှာထားသည်အတိုင်း၊ [၂၄]သူတို့သည်ထ

၍ရှောလုအရင်ဇိဖတောသို့သွားကြ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် မောနတော၊ ယေရှိမုန်မြို့တောင်ဘက်
လွင်ပြင်၌ရှိကြ၏။ ၂၅ရှောလုသည်လည်း လူများနှင့်တကွလာ၍ရှာသည်ကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားပြန်လျှင်၊
ကျောက်ကြားမှ ထွက်သွား၍ မောနတော၌နေ၏။ ရှောလုကြားပြန်သော်၊ မောနတော၌ဒါဝိဒ်ကိုလိုက်၍ရှာ၏။
၂၆ရှောလုသည် တောင်တဘက်၌၄င်း၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် တဘက်၌ဎင်း၊
သွားကြ၍ရှောလုကိုကြောက်သဖြင့်၊ လွတ်အောင် ကြိုးစားစဉ်တွင်၊ ရှောလုနှင့်သူ၏လူတို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏
လူတို့ကိုဝိုင်း၍ ဘမ်းမိလုကြပြီ၊ ၂၇ထိုအခါတမန်ရောက်လာ ၍ အလျင်အမြန်ကြွလာတော်မူပါ။
ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ပြည်တော်ကို တိုက်လာကြပါပြီဟု ရှောလုအားကြားလျှောက် သောကြောင့်၊
၂၈ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကိုလိုက်ရှာရာမှ ပြန်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ရှိရာသို့ ချီသွားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်ကို
သေလဟမ္မလေကုပ်အမည်ဖြင့် သမုတ်သတည်း။ ၂၉ ဒါဝိဒ်သည် ထိုအရပ်မှသွား၍ အင်္ဂေဒိမြို့နယ်၊
ခိုင်ခံ့သောအရပ်တို့၌ နေလေ၏။

၂၄

၁ရှောလုသည်လည်းဖိလိတ္တိလူတို့ကို လိုက်ရာမှပြန်လာသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည်အင်္ဂေဒိတော၌
ရှိပါ၏ဟုကြားလျှောက် ကြလျှင်၊ ၂ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့တွင်
ရွေးကောက်သောလူသုံးထောင်တို့ကို ခေါ်၍၊ တောဆိတ်နေရာ ကျောက်တောင်တို့အပေါ်မှာ ဒါဝိဒ်နှင့်
သူ၏လူတို့ကိုရှာအံ့သောငှါသွားလေ၏။ ၃လမ်းနားမှာ သိုးခြံရှိရာသို့ရောက်၍ ဥမင်ကိုတွေ့သဖြင့်၊
ရှောလုသည်အိပ်မည်ဟု ဝင်လေ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ လူတို့သည် ထိုဥမင်နံဖေးတဘက် တချက်၌ နေကြ၏။
၄ဒါဝိဒ်၏လူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူကို သင့်လက်၌ငါအပ်မည်။ သူ၏သင်ပြုချင်တိုင်း
ပြုရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်တော်အားမိန့်တော်မူသော နေ့ရက် ရောက်ပါပြီဟု ဆိုကြလျှင်၊
ဒါဝိဒ်သည်ထ၍ ရှောလုဝတ်လျက်ရှိသော အင်္ကျီအောက်ပိုင်းကို တိတ်ဆိတ်စွာလှီးဖြတ်လေ၏။
၅ထိုသို့ရှောလု၏အင်္ကျီကိုလှီးဖြတ်မိ သောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် နောက်တဖန် နောင်တရ၍၊
၆ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ဘိသိတ်ကိုခံသော ငါ့အရှင်သည်၊ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်
ဘိသိတ်ခံသူဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုအရှင်ကိုထိခိုက်ခြင်းငှါငါလက်ဆန့်သောအမှုကို ထာဝရဘုရားဆီးတား
တော်မူပါ စေသောဟု မိမိလူတို့အားဆိုသဖြင့်။ ၇ရှောလုကိုထိခိုက်စေခြင်းငှါ အခွင့်မပေး မြစ်တားလေ၏။
ရှောလုသည်လည်း ထ၍ဥမင်ထဲကထွက်သွားလေ၏။

၈ထို့နောက်ဒါဝိဒ်သည်ထ၍ ဥမင်ထဲကထွက်လျက်၊ ကျွန်တော်၏သခင်အရှင်မင်းကြီးဟု
ရှောလုနောက်၌ ဟစ်သဖြင့်၊ ရှောလုသည်နောက်သို့ကြည့်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည်မြေပေါ်၌ဦးချ၍ပြပ်ဝပ်လျက်၊
၉ဒါဝိဒ်သည်ကိုယ် တော်၏ အကျိုးကိုဖျက်အံ့ခြင်းငှါ ရှာကြံသည်ဟု
လူအချို့ပြောသောစကားကိုအဘယ့်ကြောင့် နားထောင်တော်မူ သနည်း။ ၁၀ယနေ့ထာဝရဘုရားသည်
ဥမင်ထဲမှာ ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော်လက်၌အပ်တော်မူကြောင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။
အသက်တော်ကိုသတ်စေခြင်းငှါ အချို့တို့ သည် တိုက်တွန်းသော်လည်း၊ ကျွန်တော်သည်
နှမြောသောစိတ်ရှိ၍ ငါ့အရှင်သည် ထာဝရဘုရား၏ဘိသိက်ခံသူဖြစ် တော်မူသောကြောင့်၊ ထိုအရှင်ကို
ထိခိုက်ခြင်းငှါ ငါသည်လက်ကိုမဆန့်ဟုအကြံရှိပါ၏။ ၁၁ထိုမှတပါးကျွန်တော်အဘ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။
ကျွန်တော်လက်၌ အင်္ကျီတော်အောက်ပိုင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အသက်တော်ကိုမသတ်၊
အင်္ကျီတော်အောက်ပိုင်း ကို လှီးဖြတ်ရုံမျှသာ ပြုသောကြောင့်၊ ကျွန်တော်၌ ဒုစရိုက်အပြစ်မရှိ
လွန်ကျူးခြင်းမရှိကြောင်းကို သိမြင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုမပြစ်မှားပါ။ သို့သော်လည်း
ကျွန်တော်အသက်ကို သတ်အံ့သောငှါလိုက်၍ ရှာတော်မူပါသည် တကား။ ၁၂ထာဝရဘုရားသည်
ကျွန်တော်နှင့် ကိုယ်တော် စပ်ကြားမှာစီရင်တော်မူပါစေသော။ ကျွန်တော်အား ပြစ်မှားသောအပြစ်ကိုထာဝရ
ဘုရားဆပ်ပေးတော်မူပါ စေသား၊ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်လက်သည်ကိုယ်တော် အပေါ်သို့မရောက်ပါစေနှင့်။

၁၃ရှေးပုံစကားလာသည်အတိုင်း၊ ဆိုးသောသူလက်မှ ဆိုးသောအမှုထွက်တတ်၏၊ သို့ရာတွင်
ကျွန်တော်လက်သည် ကိုယ်တော်အပေါ်သို့ မရောက်ပါစေနှင့်။ ၁၄ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် အဘယ် သူ၏
အတွက်ကြောင့်ကြလာတော်မူသလော။ ခွေးသေကောင်ကိုလိုက်၍ရှာတော်မူသလော။ ခွေးလှေးကို လိုက်၍
ရှာတော်မူသလော။ ၁၅သို့ဖြစ်၍ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီးလုပ်တော်မူပါစေသော။ ကျွန်တော်နှင့်ကိုယ်
တော်စပ်ကြားမှာ စီရင်တော်မူပါစေသော။ ကြည့်ရှု၍ကျွန်တော်အမှုကို စောင့်သဖြင့်၊ ကျွန်တော်ကိုကိုယ်တော်
လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူပါစေသောဟုရှောလုအားလျှောက်ဆို၏။ ၁၆ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုအား
အကုန်အစင် လျှောက် ဆိုပြီးမှ၊ ရှောလုကငါ့သားဒါဝိဒ်၊ ငါကြားသောစကားသံသည်
သင့်စကားသံလောဟုမေးလျှက် အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလေ၏။ ၁၇တဖန်လည်း၊ သင်သည်
ငါ့ထက်သာ၍တရားစောင့်၏။ သင့်အကျိုးကို ငါဖျက်သော်လည်း၊ သင်သည် ငါ၌အကျိုးကျေးဇူးပြုပြီ။
၁၈ငါ၌အဘယ်သို့ကျေးဇူးပြုသည်ကိုသင်သည်ယနေ့ပြပြီ၊ အကြောင်းမူကား ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့ကိုသင့်လက်၌အပ်တော်မူသော်လည်း၊ သင်သည်မသတ်ဘဲ နေပါသည်တကား။ ၁၉လူသည်
ရန်သူကိုတွေ့လျှင်ချမ်းသာစွာ လွှတ်လိမ့်မည်လော။ သို့ဖြစ်၍သင်သည် ငါ၌ယနေ့ပြုသောကျေးဇူးကို
ထာဝရဘုရားဆပ် တော်မူပါစေသော။ ၂၀ယခုမှာသင်သည်စင်စစ် ရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍၄င်း၊
ဣသရေလနိုင်ငံသည် သင့်လက်၌တည်လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါအမှန်သိ၏။ ၂၁သို့ဖြစ်၍ သင်သည်
ငါ၏သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကိုမသုတ်သင်၊ ငါ့အဆွေအမျိုးထဲက ငါ၏နာမကိုမပယ်ရှင်းမည်အကြောင်း
ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ငါ့အား ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလော့ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုပြီးမှ၊ ၂၂ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုအား
ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြု၍ရှောလုသည် မိမိနေရာသို့သွား၏။ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည်လည်း ခိုင်ခံ့သောအရပ်သို့
သွားကြ၏။

၂၅

၁ထိုနောက်ရှမွေလသေသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
စည်းဝေး၍ငိုကြွေးမြည်တမ်း ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ ရာမမြို့တွင်သူ၏အိမ်၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။
ဒါဝိဒ်သည်ထ၍ပါရန်တောသို့သွားလေ၏။ ၂ထိုအခါမောန
အရပ်၌နေ၍ကရမေလမြို့၌ဥစ္စာများသောသူတဦးရှိ၏။ ထိုသူသည်လူကြီးဖြစ်၍ သိုးသုံးထောင်၊
ဆိတ်တထောင်ကို ရတတ်၏။ ကရမေလမြို့မှာ သိုးမွေးကိုညှပ်၍နေ၏၊ ၃ထိုသူ၏အမည်ကားနာဗလ၊
သူ၏မယားအမည်ကား အဘိဂဲလတည်း၊ ထိုမိန်းမသည်ဉာဏ်ကောင်း၍အဆင်းလည်းလှ၏။ ယောကျ်ားမူကား
ခက်ထန်သော သဘောရှိ၏။ ဆိုးသောအမှုကိုလည်းပြုတတ်၏။ ကာလက်အဆွေအမျိုးဖြစ်၏။ ၄နာဗလသည်
သိုးမွေးညှပ်၍နေကြောင်းကို ဒါဝိဒ်သည် တော၌ကြားလျှင် ၅လုလင်တကျိပ်တို့ကိုခေါ်၍ နာဗလရှိရာ
ကရမေလမြို့သို့သွားကြတော့။ ၆စည်းစိမ်ကြီးသောထိုသူကို ငါ့ကိုယ်စားနှုတ်ဆက်၍ပြောရမည်မှာ၊
ကိုယ်တော်မှစ၍ကိုယ်တော်၏အိမ်၊ ကိုယ်တော်နှင့်ဆိုင်သမျှတို့၌ ချမ်းသာရှိပါစေသော။
၇ကိုယ်တော်၌သိုးမွေးညှပ်သော သူများရှိကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ကြားပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူနေသော
ကိုယ်တော်၏ သိုးထိန်းတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် မပြစ်မှားပါ။ သူတို့သည် ကရမေလမြို့မှနေသော
ကာလပတ်လုံး သူတို့ဥစ္စာတစုံတခုမျှမပျောက်ပါ။ ၈ကိုယ်တော်၏လုလင်တို့ကို မေးမြန်းပါတော့၊
သူတို့သည်ပြောကြပါလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်၏လုလင်တို့သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရကြ ပါစေ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည် မင်္ဂလာနေ့၌ရောက်ပါ၏။ လက်တော်၌ရှိသမျှကို ကိုယ်တော်ကျွန်များ၊ ကိုယ်တော်၏သား
ဒါဝဒ်အားသနားတော်မူပါဟု နှုတ်ဆက်ရမည်အကြောင်းမှာထား၍ လွှတ်လိုက်၏။ ၉ဒါဝိဒ်၏လုလင်တို့သည်
နာဗလထံသို့ရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်မှာထားသမျှသော စကားတို့ကို ပြန်ပြောပြီးလျှင်
တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ၁၀နာဗလကလည်း၊ ဒါဝိဒ်ကားအဘယ်သူနည်း၊ ယေရှဲ၏သားကား အဘယ်သူနည်း၊
ယခုကာလ၌ သခင်ကို ပုန်ကန်သောကျွန်များပါတကား၊ ၁၁ငါသည် ငါ့သိုးမွေးကို ညှပ်သောသူတို့အဘို့ပြင်ဆင်

သောငါ့မုန့်၊ ငါ့ရေ၊ ငါ့အမဲသားကိုယူ၍ ငါမသိသောလူတို့အားပေးရမည်လောဟု
ဒါဝိဒ်၏လုလင်တို့အားပြောဆို၏။ ၁၂ဒါဝိဒ်၏ လုလင်တို့ သည် လှည့်သွား၍ ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို
ဒါဝိဒ်အားပြန်လျှောက်ကြ၏။ ၁၃ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ လူတိုင်းမိမိထားကို ခါး၌စည်းစေဟု မိမိလူတို့အားဆိုလျက်
မိမိထားကို စည်းလေ၏။ လူလေးရာတို့သည် ဒါဝိဒ်နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ နှစ်ရာတို့သည် ဥစ္စာပစ္စည်းများကို
စောင့်၍နေကြ၏။

၁၄လုလင်တယောက်သည် နာဗလမယားအဘိဂဲလထံသို့သွား၍၊ ဒါဝိဒ်သည်အကျွန်ုပ်တို့သခင်ကို
နှုတ်ဆက်အံ့သောငှာ တမန်တို့ကို တောမှစေလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သခင်သည် သူတို့ကိုဆဲပါ၏။
၁၅ထိုသူတို့သည် ကျွန်တော်တို့၌ အလွန်ကျေးဇူးပြုပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့သည် တောမှာနေ၍
သူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်သောကာလ ပတ်လုံးအရှုံးမခံ၊ ဥစ္စာတစုံတခုမျှ မပျောက်ပါ။
၁၆ကျွန်တော်တို့သည်သိုးထိန်း၍ သူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောကာလ ပတ်လုံး၊ သူတို့သည်
နေ့ညဉ့်အစဉ်ကွယ်ကာလျက် နေကြပါ၏။ ၁၇သို့ဖြစ်၍ သခင်မသည် အဘယ်သို့ပြုသင့်
သည်ကိုကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပါတော့။ အကျွန်ုပ်တို့သခင်နှင့်အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်းတို့၌
ဘေးပြုမည်ဟုစီရင်ပါပြီ။ သခင်သည် အဓမ္မလူဖြစ်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ မပြောမလျှောက်ဝံ့ပါဟုဆို
လေသော်၊ ၁၈အဘိဂဲလသည် မုန့်လုံး နှစ်ရာ၊ စပျစ်ရည်ဘူးနှစ်လုံး၊ ချက်ပြီးသော သိုးငါးကောင်၊
ပေါက်ပေါက်ငါးဖော၊ စပျစ်သီးခြောက် အပြွတ်တရာ၊ သင်္ဘောသဖန်းသီးပျဉ်အပြားနှစ်ရာတို့ကို
အလျင်အမြန်ယူ၍မြည်းတို့အပေါ်၌ တင်ပြီးလျှင်၊ ၁၉ငါ့ရှေ့မှာသွားကြ။ ငါလိုက်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့အားဆို၏။
လင်နာဗလကို အလျှင်းမပြော။ ၂၀မြည်းကိုစီးလျက်သွား၍ တောင်ခြေရင်း၌ဆင်း လှည့်စဉ်တွင်၊
ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် တဘက်တချက်ဆင်းလာ၍ တယောက်နှင့် တယောက် တွေ့ကြုံကြ၏။
၂၁ထိုသို့မတွေ့မီဒါဝိဒ်က၊ အကယ်စင်စစ် ထိုသူ၏ဥစ္စာတစုံတခုကိုမျှမပျောက်စေခြင်းငှာ၊
တော၌သူပိုင်သမျှတို့ကို ငါသည် အချည်းနှီး စောင့်ပါပြီတကား။ ငါကောင်းသောအမှုအတွက်၊ မကောင်းသော
အမှုကိုသူပြုပါပြီတကား။ ၂၂နက်ဖြန်မိုဃ်းလင်းသောအခါ၊ နာဗလနှင့်ဆိုင်သောသူအပေါင်းတို့တွင်
ယောက်ျားတစုံ တယောက်ကို ငါချန်ထားလျှင်၊ ထိုမျှမက ထာဝရဘုရားသည်
ဒါဝိဒ်၏ရန်သူတို့အားပြုတော်မူစေသတည်းဟု ဆိုနှင့်ပြီ။ ၂၃အဘိဂဲလသည် ဒါဝိဒ်ကိုမြင်သောအခါ၊
မြည်းပေါ်ကအလျင်အမြန်ဆင်းပြီးလျှင် ဒါဝိဒ်ရှေ့တွင် မြေပေါ်မှာ ဦးညွတ်ချ၍၊ ၂၄သူ၏ခြေရင်း၌ဝပ်တွားလျက်၊
ကျွန်မသခင်၊ အပြစ်ရှိသမျှကို ကျွန်မခံပါမည်။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မသည်နားတော် လျှောက်ရသော
အခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။ ၂၅ကိုယ်တော်၏ကျွန်မစကားကို နားညောင်း တော်မူပါ။ ထိုအဓမ္မလူနာဗလကို
ကျွန်မသခင်မှတ်တော်မမူမပါနှင့်။ သူ၏အမည်သည် သူ၏သဘောနှင့် ညီညွတ်ပါ၏။
သာ၏အမည်ကားနာဗလ။ သူ၏သဘောကား မိုက်ခြင်းဖြစ်သတည်း။ သခင်စေလွှတ်တော်မူသော
လုလင်တို့ကို ကိုယ်တော်ကျွန်မသည် မမြင်ရပါ။ ၂၆ယခုမှာကျွန်မသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် လူအသက်ကို
သတ်ခြင်းငှာ မသွားမည်အကြောင်း ကိုယ်လက်နှင့်ကိုယ်မှုကိုစောင့်၍ အပြစ်မပေးမည်အကြောင်း၊
ထာဝရဘုရား ဆီးတားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားအသက်တော်ကိုယ်တော်
အသက်လည်းရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ အကျိုးတော်ကိုဖျက်ဆီးလိုသော ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည်
နာဗလကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါစေသော။ ၂၇ယခုမှာကိုယ် တော်၏ ကျွန်မသည် သခင့်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့သော
လက်ဆောင်ကို ကျွန်မသေခင်နောက်တော်သို့ လိုက်သော လုလင်တို့အား ပေးစေတော်မူပါ။
၂၈ကိုယ်တော်၏ကျွန်မအပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ ကျွန်မသခင်သည် ထာဝရဘုရားဘက်မှာ
စစ်တိုက်သောကြောင့်၎င်း၊ တသက်လုံးကိုယ်တော်၌အပြစ်တင်စရာ အခွင့်မရှိသော ကြောင့်၎င်း၊
ထာဝရဘုရားသည်ကျွန်မသခင်အဘို့ ခိုင်ခံ့မြဲမြံသောအိမ်ကို တည်ဆောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ၂၉ကိုယ်တော်၏
အသက်ကို သတ်အံ့သောငှာ လူအချို့တို့သည်ထ၍ရှာသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရား

သခင်ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်မသခင်၏အသက်ကို အသက်ထုပ်၌ နှောင်ဖွဲ့တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏
ရန်သူတို့အသက်ကိုမူကား၊ လောက်လွှဲထဲကပစ်သကဲ့သို့ ပစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၃၀ထာဝရဘုရားဂတိ
ထားတော်မူ သည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၌ ကျေးဇူးပြု၍ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှာ
ခန့်ထားတော်မူသောအခါ၊ ၃၁ကျွန်မ၏သခင်ကိုယ်တော်သည် အကြောင်းမရှိဘဲ လူအသက်ကို
သတ်မိသောကြောင့်၎င်း၊ ကိုယ်အမှုကိုစောင့်၍ အပြစ်ဒဏ်ပေးမိသောကြောင့်၎င်း၊
ကျွန်မ၏သခင်ကိုယ်တော်သည် စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်အပြစ် တင်ခြင်းနှင့်
ကင်းလွတ်တော်မူပါစေသော။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်မ၏သခင်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီးမှ၊
ကိုယ်တော်၏ကျွန်မကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ ၃၂ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ယနေ့ငါနှင့်တွေ့စေခြင်းငှာ၊
သင့်ကို စေလွှတ်တော်မူသောဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ၃၃သင်ပေးသောအကြံလည်း မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ယနေ့ငါသည်
လူအသက်ကိုသတ်အံ့သောငှာ၊ မသွားရမည် အကြောင်း၊ ကိုယ်လက်နှင့် ကိုယ်အမှုကိုစောင့်၍
အပြစ်ဒဏ်မပေးရမည်အကြောင်း ဆီးတားသောသင်သည်လည်း မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။
၃၄အကယ်စင်စစ်သင့်ကို ငါမညှဉ်းဆဲရမည်အကြောင်း၊ ဆီးတားတော်မူသောဣသရေလ အမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်သည်ငါနှင့်တွေ့ခြင်းငှာအလျင်အမြန်
မလာလျှင်၊ အကယ်စင်စစ် နက်ဖြန်မိုဃ်းလင်းသောအခါ၊ နာဗလ၏လူယောက်ျား တစုံတယောက်ကိုမျှ
ငါချန်၍မထားဟု အဘိဂဲလအား ပြောဆိုလျက်၊ ၃၅သူဆောင်ခဲ့သောလက်ဆောင်ကို သူ၏လက်မှခံယူ၍၊
သင်သည်နေရာအိမ်သို့ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားလော့။ သင်၏စကားကို ငါနားထောင်ပြီ။
သင်၏မျက်နှာကိုလည်းထောက်၍ နေမည်ဟုဆိုလေ၏။

၃၆အဘိဂဲလသည်လည်း နာဗလထံသို့ ပြန်သွား၍၊ သူသည်ရှင်ဘုရင်၏ပွဲကဲ့သို့ ပွဲကိုမိမိအိမ်၌ခံသဖြင့်၊
ယစ်မူး၍ စိတ်ရွှင်လန်းလျက်နေသောကြောင့်၊ မိုဃ်းမလင်းမီ မယားသည် အလျှင်မပြော။
၃၇မိုဃ်းလင်း၍နာဗလ သောက်သော စပျစ်ရည်အရှိန်ကုန်သောအခါ၊ ထိုအမှုများကို မယားပြောသဖြင့်
သူသည် နှလုံးသေ၍ ကျောက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၃၈ ဆယ်ရက်လောက်လွန်မှ ထာဝရဘုရားသည်
ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့် နာဗလသေ၏။ ၃၉နာဗလသေကြောင်းကို ဒါဝိဒ်ကြားသောအခါ၊ ငါခံရသော
ကဲ့ရဲ့ခြင်းအမှုကိုစောင့်၍ နာဗလလက်မှ နှုတ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ကို ဒုစရိုက်နှင့်
ကင်းလွတ်စေတော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည်
နာဗလပြုသောဒုစရိုက်ကို သူ့ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေတော်မူပြီဟုဆို၏။ တဖန်လူကို စေလွှတ်၍
အဘိဂဲလနှင့် လက်ထပ်ခြင်းငှာ နှုတ်ဆက်လေ၏။ ၄၀ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည် အဘိဂဲလရှိရာ မရမေလမြို့သို့
ရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည်သခင်မနှင့် လက်ထပ်ခြင်းငှာ ကျွန်တော်တို့ကို စေလွှတ်ပါပြီဟု ပြောဆိုလျှင်၊
၄၁အဘိဂဲလသည် ထ၍ မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်မသည် ကျွန်မသခင်၏ကျွန်တို့ခြေကို ဆေးသော
ကျွန်မိန်းမဖြစ်ပါစေဟု ဆိုပြီးမှ၊ ၄၂အလျင်အမြန်ထ၍ မိမိနောက်လိုက် ကျွန်မငါးယောက်ပါလျက်
မြည်းစီးသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်စေလွှတ်သောလူတို့နှင့် တကွလိုက်၍ ဒါဝိဒ်၏ခင်ပွန်းဖြစ်လေ၏။ ၄၃ဒါဝိဒ်သည်
ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်ကိုလည်းသိမ်း၍ ထိုမိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည် သူ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ကြ၏။
၄၄ရှောလုသည် မိမိသမီးဖြစ်သောဒါဝိဒ်၏မယားမိခါလကို၊ ဂလ္လိမ်မြို့သားဖြစ်သော လဲရှ၏သားဖာလတိအား
ပေးစားနှင့်ပြီ။

၂၆

၁တဖန် ဇိဖယားတို့သည်ရှောလုရှိရာ ဂိဗာမြို့သို့လာ၍၊ ဒါဝိဒ်သည် ယေရှိမုန်မြို့ရှေ့မှာ
ဟခိလတောင်၌ ပုန်းရှောင်၍ နေပါသည် မဟုတ်လောဟုလျှောက်လျှင်၊ ၂ရှောလုသည်ထ၍ရွေးကောက်သော
ဣသရေလလူ သုံးထောင်ပါလျက်၊ ဇိဖတော၌ ဒါဝိဒ်ကိုရှာခြင်းငှါသွားလေ၏။ ၃ရှောလုသည်ယေရှိမုန်မြို့ရှေ့၊

ဟခိလတောင်ပေါ် လမ်းနားမှာတပ်ချ၏။ ဒါဝိဒ်သည် တော၌နေ၍ ရှောလုလိုက်ရှာကြောင်းကို
သိမြင်သောအခါ၊ ၄သူလျှိုတို့ကို စေလွှတ်၍ ရှောလုရောက်ကြောင်းကို အတပ်သိ၏။ ၅ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည်
ထသွား၍၊ ရှောလုတပ်ချရာ အရပ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ ရှောလုနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်း နေရ၏သားအာဗနာ
အိပ်ရာအရပ်ကို ကြည့်ရှုလေ၏။ ရှောလုသည် ရထားတပ် အလယ်၌ အိပ်လျက်၊ တပ်သားတို့သည်
ပတ်လည်၌နေရာကျကြ၏။ ၆ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ရှောလုရှိရာတပ်သို့ ငါနှင့်အတူ အဘယ်သူလိုက်မည်နည်းဟု
ဟိတ္တိအမျိုးသား အဟိမလက်နှင့် ဇေရုယာ၏ သားယွာဘညီအဘိရှဲတို့ကို မေးလျှင်၊ အဘိရှဲက
ကျွန်တော်လိုက်ပါမည်ဟုလျှောက်သည်အတိုင်း၊ ၇ဒါဝိဒ်နှင့်အဘိရှဲ တို့သည် ညဉ့်အခါ
တပ်သားများရှိရာသို့သွား၍ ရှောလုသည် ရထားတပ်အလယ်၌ အိပ်ပျော်လျက်၊ လှံတော်သည်
ခေါင်းရင်းအနား မြေ၌စိုက်လျက်၊ အာဗနာနှင့် တပ်သားများတို့သည် ပတ်လည်၌ အိပ်လျက် ရှိကြ၏။
၈အဘိရှဲကလည်း ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏ရန်သူကို ကိုယ်တော်လက်၌ ယနေ့အပ်တော်မူပြီ။
ထိုကြောင့်ကျွန်တော်သည် မြေတိုင်အောင်လှံနှင့်တချက်တည်းထိုးပါရစေဟု ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါ၏။
နှစ်ချက်တိုင်အောင် မထိုးပါဟု ဒါဝိဒ်ကို လျှောက်သော်လည်း၊ ၉ဒါဝိဒ်ကသူ့ကိုမပြုနှင့်။ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့်
ဘိသိက်ခံသောသူကိုအဘယ်သူ အပြစ်လွှတ်လျက်ထိခိုက်နိုင်သနည်းဟု အဘိရှဲအားပြန်ဆို၏။
၁၀တဖန်ဒါဝိဒ်က၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။ သို့မဟုတ်
သူသေချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာ၌ အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။
၁၁ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောဘိသိက်ခံသူကို ငါမထိခိုက်မည် အကြောင်း
ထာဝရဘုရားဆီးတားတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ခေါင်းရင်းတော်နားမှာ ရှိသောလှံတော်နှင့် ရေဘူးကို
ယူ၍သွားကြကုန်အံ့ဟုဆိုလျက်၊ ၁၂လှံတော်နှင့် ရေဘူးကိုရှောလုခေါင်းရင်းနားကယူ၍သွားကြ၏။
အဘယ်သူမျှ မသိမမြင်၊ အဘယ်သူမျှမနိုး၊ ကြီးစွာသောအိပ်ခြင်းဖြင့်
ထာဝရဘုရားအိပ်စေတော်မူသောကြောင့်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အိပ်ပျော်ကြ၏။ ၁၃ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည်
ကျယ်သောချိုင့်တဘက်သို့ကူး၍၊ ဝေးသော တောင်ထိပ် အပေါ်မှာရပ်လျက်၊ ၁၄အိုအာဗနာ၊ သင်သည်
မထူးသလောဟု လူများနှင့်နေရသား အာဗနာကို ဟစ်လေ၏။ အာဗနာက၊ ရှင်ဘုရင်ကို
ဟစ်သောသင်ကားအဘယ်သူနည်းဟု ပြန်၍မေးလျှင်၊ ၁၅ဒါဝိဒ်က၊ သင်သည် ယောကျ်ားမဟုတ်လော။
ဣသရေလအမျိုး၌ သင်နှင့်အဘယ်သူတူသနည်း။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏သခင် ရှင်ဘုရင်ကို
အဘယ်ကြောင့်မစောင့်သနည်း။ သင်၏သခင်ရှင်ဘုရင်ကိုသတ်အံ့သောငှာ လူတယောက်ဝင်လေပြီ။
၁၆သင်ပြုသောအမှုသည် မလျောက်ပတ်။ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသော သင်၏သခင်ကို
မစောင့်သော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းသင်သည်အသေခံထိုက်ပေ၏။
ခေါင်းရင်းတော်နားမှာ ထားသောရှင်ဘုရင်၏လှံတော်နှင့်ရေဘူးတော်ရှိသည်မရှိသည်ကိုကြည့်ရှုလော့ဟု
အာဗနာအား ပြောဆို၏။ ၁၇ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်စကားသံကိုသိ၍ ငါ့သားဒါဝိဒ်၊ ငါကြားသောစကားသံသည်
သင့်စကားသံလောဟုမေးလျှင် ဒါဝိဒ်က ကျွန်တော်စကားသံမှန်ပါ၏။ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီးဟု
လျှောက်လေ၏။ ၁၈ဒါဝိဒ်က၊ သခင်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကို အဘယ်ကြောင့်ဤသို့လိုက်၍ရှာတော်မူသနည်း။
ကျွန်တော်သည် အဘယ်သို့ပြုပါသနည်း။ ကျွန်တော်၌ အဘယ်သို့အပြစ်ရှိပါသနည်း။ ၁၉ယခုမှာ
ကျွန်တော်သခင်ရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်စကားကို နားညောင်းတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည်
ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော်တဘက်၌ နှိုးဆော်တော်မူသည်မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို
လက်ခံတော်မူပါစေသော။ သို့မဟုတ် လူသားတို့သည် နှိုးဆော်သည်မှန်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌
ကျိန်ခြင်းကိုခံကြပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့က သွားတော့။ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို
ဝတ်ပြုတော့ဟုဆိုလျက် ကျွန်တော်ကို ထာဝရဘုရား၏အမွေတော်မြေ၌ မနေစေခြင်းငှာယနေ့ပင်
နှင်ထုတ်ကြ ပါသည်တကား။ ၂၀သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်အသွေးသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌

မြေသို့မကျပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊
လူသည်ငုံးကိုတောင်ပေါ်မှာလိုက်၍ရှာသကဲ့သို့ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ခွေးလှေးကိုရှာခြင်း ငှာ
ထွက်တော်မူပါပြီတကားဟုလျှောက်ဆို၏။ ၂၁ရှောလုကလည်း ငါပြစ်မှားပါပြီ၊ ငါ့သားဒါဝိဒ်ပြန်လာပါ။
သင်သည်ယနေ့ငါ့အသက်ကို နှမြောသောကြောင့်၊ နောက်တဖန်သင့်ကို ငါမညှဉ်းဆဲ။ ငါသည် လူမိုက်ဖြစ်၏။
အလွန်မှားယွင်းပြီဟုဆိုသော်၊ ၂၂ဒါဝိဒ်၊ ရှင်ဘုရင်လှံတော်ရှိပါ၏။ လုလင်တယောက်လာ၍ယူစေတော်မူပါ။
၂၃လူအသီးအသီးတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
အကျိုးကိုဆပ်ပေး တော်မူပါစေသော။ ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ကိုယ်တော်ကို
ကျွန်တော်လက်၌အပ်တော်မူသော်လည်း ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောဘိသိက်ခံသူကို
ကျွန်တော်မထိမခိုပါ။ ၂၄ယနေ့ကိုယ်တော်အသက်ကို ကျွန်တော်နှမြော သည်နည်းတူ ကျွန်တော်အသက်ကို
ထာဝရဘုရားနှမြော၍ ကျွန်တော်ကို ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပါစေသောဟု
ပြန်လျှောက်လျှင်၊ ၂၅ရှောလုက၊ ငါ့သားဒါဝိဒ်၊ သင်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ပြုလေရာရာ၌
အောင်မြင်ပါစေသောဟု ဒါဝိဒ်အား ဆိုပြီးမှ ဒါဝိဒ်သည် ထွက်သွား၍ ရှောလုသည်လည်း မိမိနေရာသို့
ပြန်လေ၏။

၂၇

၁တဖန်ဒါဝိဒ်က၊ ငါသည်ရှောလုလက်ဖြင့် ဆုံးရှုံးရသောအချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍
ဖိလိတ္တိပြည်သို့ အလျင်အမြန်ပြေးကောင်း၏။ သည်ထက်ကောင်းသောအရာမရှိ။ သို့ပြုလျှင် ရှောလုသည်
ဣသရေလ ပြည်နယ်တွင် ငါ့ကိုရှာ၍ မတွေ့နိုင်ကြောင်းကိုသိလျက်၊ အားလျှော့၍
သူ့လက်မှငါလွတ်လိမ့်မည်ဟု အကြံရှိသည်အတိုင်း၊ ၂မိမိ၌ပါသောလူခြောက်ရာနှင့်တကွ
ထ၍ဂါသမင်းမောခသား အာခိတ်ထံသို့ ကူးသွားကြ၏။ ၃ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူများတို့သည် အသီးအသီး
မိမိသားမယားပါလျက် ဂါသမြို့၊ အာခိတ်မင်းထံမှာ နေကြ၏။ ဒါဝိဒ်မယားနှစ်ယောက်၊ ယေဇရေလမြို့သူ
အဟိနောင်နှင့် နာဗလမယား၊ အရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလပါသတည်း။ ၄ဒါဝိဒ်သည်
ဂါသမြို့သို့ပြေးသွားကြောင်းကို ရှောလုသည် ကြား၍နောက်တဖန်မလိုက်မရှာဘဲနေ၏။ ၅ဒါဝိဒ်သည်
အာခိတ်မင်းထံသို့ ဝင်၍၊ ကျွန်တော်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရသည်မှန်လျှင်
ကျွန်တော်နေစရာတောရွာတရွာကို သနားတော်မူပါ။ကိုယ်တော်ကျွန်သည် မြို့တော်၌ကိုယ်တော်နှင့်
အတူအဘယ်ကြောင့် နေရပါသနည်းဟု လျှောက်လေသော်၊ ၆ထိုနေ့၌ အာခိတ်မင်းသည်
ဇိကလက်မြို့ကိုပေး၏။ ထိုကြောင့်ယနေ့တိုင်အောင် ယုဒရှင်ဘုရင်တို့သည် ဇိကလက်မြို့ကို ပိုင်ကြ၏။ ၇
ဒါဝိဒ်သည်ဖိလိတ္တိပြည်၌ နေသောနေ့ရက်ပေါင်းကား တနှစ်နှင့်လေးလစေ့သတည်း။
၈တရံရောအခါ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် သွား၍ ဂေရှုရိလူ၊ ဂေရဇိလူ၊ အာမလက်လူတို့ကို
တိုက်ကြ၏။ ထိုလူမျိုးတို့သည် ရှေးကာလ၌ ရှုရမြို့လမ်းမှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်တိုင်အောင်
အမြဲနေသောသူဖြစ်တည်း။ ၉ထိုပြည်ကို ဒါဝိဒ်သည် လုပ်ကြံ၍ ယောကျ်ားမိန်းမတစုံတယောက်ကိုမျှ
အသက်ချမ်းသာမပေး။ သိုး၊ နွား၊ မြည်း၊ ကုလားအုပ်၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ကို သိမ်းယူ၍ အာခိတ်မင်းထံသို့
ပြန်သွားလေ၏။ ၁၀အာခန်မင်းက၊ သင်တို့သည်၊ ယနေ့အဘယ်အရပ်သို့သွား၍ တိုက်သနည်းဟုမေးသော်၊
ဒါဝိဒ်က၊ ယုဒပြည် တောင်ဘက်၊ ယေရမေလပြည် တောင်ဘက်၊ ကေနိပြည်တောင်ဘက်သို့သွား၍
တိုက်ပါသည်ဟုလျှောက်၏။ ၁၁ထိုသို့ ဒါဝိဒ်ပြုပြီဟု ဂါသမြို့သို့လာ ၍ သိတင်းကြားပြောမည့်သူမရှိစေခြင်းငှာ
ယောကျ်ားမိန်းမတစုံတယောက်ကိုမျှ အသက်ချမ်းသာမပေး။ ဒါဝိဒ်သည်
ဖိလိတ္တိပြည်၌နေသောကာလပတ်လုံး ထိုသို့ပြုလေ့ရှိ၏။ ၁၂အာခိတ်မင်းက၊ ဒါဝိဒ်သည် မိမိကိုမိမိလူမျိုး
အလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာသည်တိုင်အောင်ပြုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ထံ၌အစဉ်ကျွန်ခံလိမ့်မည်ဟု
ဒါဝိဒ်စကားကိုယုံလျက်ဆို၏။

၁ထိုကာလ၌ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုစစ်တိုက်အံ့ငှာ ဗိုလ်ခြေများကို စုဝေးကြ၏။
အာခိတ်မင်းကလည်း၊ သင်သည်လူများပါလျက် ငါနှင့်လိုက်၍စစ်တိုက်သွားရမည်ကို
ဆက်ဆက်သဘောကျလော့ ဟု ဒါဝိဒ်အား ဆိုလျှင်၊ ၂ဒါဝိဒ်က၊ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်ကျွန်သည်
အဘယ်သို့ပြုနိုင်သည်ကို ကိုယ်တော်သည် သိတော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သော်၊ အာခိတ်မင်းက၊ သို့ဖြစ်၍
သင့်ကိုငါ့အသက်စောင့်ဗိုလ်ချုပ်အရာ ငါခန့်ထား မည်ဟုပြန်ပြော၏။
၃ထိုကာလ၌ရှမွေလမရှိသေလွန်ပြီ။ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို
ပြုလျက်။ သူ့ကိုသူနေရင်းရာမမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြပြီ။ ရှောလုသည် စုန်းနှင့်နတ်ဝင်အပေါင်းတို့ကို
တပြည်လုံးတွင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းနှင့်ပြီ။ ၄ထိုအခါ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် စုံဝေး၍ ရှုနင်မြို့မှာ တပ်ချကြ၏။
ရှောလုသည်လည်း ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍ သူတို့သည် ဂိလဗောမြို့မှာ
တပ်ချကြ၏။ ၅ရှောလုသည် ဖိလိတ္တိလူအလုံးအရင်းကိုမြင်သောအခါ ကြောက်၍
အလွန်တုန်လှုပ်သောစိတ်နှလုံးရှိ၏။ ၆ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည်
ထူးတော်မမူ။ အိပ်မက်အားဖြင့်၎င်း၊ ဥရိမ်အားဖြင့်၎င်း၊ ပရောဖက်အားဖြင့်၎င်း ထူးတော်မမူ။
၇ထိုအခါ ရှောလုက၊ နတ်ဝင်မိန်းမကို ရှာကြလော့။ ငါသွား၍မေးမြန်းမည်ဟု ကျွန်တို့အား
ဆိုသည်အတိုင်း၊ ကျွန်တို့က အေန္ဒော်ရမြို့မှာ နတ်ဝင်မိန်းမတယောက်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ၈ရှောလုသည်
အဝတ်လဲ၍ ထူးခြားသောအယောင်ကိုဆောင်လျက်၊ ညဉ့်အခါလူနှစ်ယောက်နှင့်တကွ ထိုမိန်းမဆီသို့သွား၍
ရောက်ပြီးလျှင်၊ သင်ပေါင်းသောနတ်ကို အမှီပြု၍ သင့်အားငါပြောမည့်သူကိုဘော်ပါလော့ဟု
တောင်းပန်လေ၏။ ၉မိန်းမကလည်း၊ ရှောလုပြုသောအမှု၊ စုန်းနှင့်နတ်ဝင်တို့ကို
တပြည်လုံးတွင်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောအမှုကို သင်သည်သိလျက်နှင့်ငါကိုသေစေခြင်းငှာ အဘယ်ကြောင့်
ငါ့အသက်ကို ကျော့စမ်းသနည်းဟု ပြန်ပြောသော်၊ ၁၀ရှောလုက၊
ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤအမှုကြောင့်အဘယ်အပြစ်မျှ မရောက်ရဟု
ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလေ၏။ ၁၁မိန်းမကလည်း၊ အဘယ်သူကိုငါဘော်ရမည်နည်းဟုမေးလျှင်၊
ရှောလုက၊ ရှမွေလကိုဘော်ပါဟုဆို၏။ ၁၂မိန်းမသည်ရှမွေလကိုမြင်သောအခါ ကြီးသောအသံနှင့်အော်ဟစ်၍၊
ကိုယ်တော်ကျွန်မကိုအဘယ်ကြောင့်လှည့်စားသနည်း။
ကိုယ်တော်သည်ရှောလုဖြစ်ပါ၏ဟုရှောလုအားဆိုလျှင်၊ ၁၃ ရှင်ဘုရင်က မစိုးရိမ်နှင့်၊
အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟုမေးသော်၊ မိန်းမက၊ မြေကြီးထဲကဘုရားတက်လာသည်ကို
ကျွန်မမြင်ပါသည်ဟုလျှောက်၏။ ၁၄အဘယ်သို့သောအယောင်အဆောင်သနည်းဟုမေးပြန်သော်၊
လူအိုတက်လာ ပါ၏။ ဝတ်လုံ ခြုံလျက်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ရှမွေလဖြစ်ကြောင်းကို ရှောလုသည်ရိပ်မိ၍
မြေပေါ်မှာဦးညွှတ် ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ ၁၅ရှမွေလကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ကိုနှောက်ချက်လျက် အဘယ်ကြောင့်
ဘော်သနည်းဟု ရှောလုကိုမေးသော်၊ ရှောလုက၊ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ပါပြီ။
ဖိလိတ္တိလူတို့သည် စစ်တိုက်ကြ ပါ၏။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်တော်မူပြီ။ ပရောဖက်အားဖြင့်
ထူးတော်မမူ။ အိပ်မက်အားဖြင့် ထူးတော်မမူ။ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို၊ ကိုယ်တော်ပြစေခြင်းငှါ
ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ခေါ်ပါပြီဟု ပြောဆို၏။ ၁၆ရှမွေလကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုစွန့်၍၍
သင့်ရန်ဘက်ဖြစ်တော်မူသည် မှန်လျှင်၊ ငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့် မေးမြန်းသေသနည်း။ ၁၇ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သင်၌ ပြုတော်မူပြီ။ ထာဝရ ဘုရားသည် ဤနိုင်ငံကို သင့်လက်မှနှုတ်၍၊
သင့်အိမ်နီးချင်းဒါဝိဒ်အားပေးတော်မူပြီ။ ၁၈အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို
နားမထောင်၊ ပြင်းစွာသော အမျက်တော် ကိုအာမလက် အမျိုး၌မစီရင်သောကြောင့်၊ ထာဝရ
ဘုရားသည်ဤအမှုကို ယနေ့သင်၌ ရောက်စေသော်မူပြီ။ ၁၉ထိုမှတပါးသင်နှင့် ဣသရေလ အမျိုးကို

ဖိလိတ္တိလူတို့လက်၌အပ်တော်မူမည်။ နက်ဖြန်နေ့သင်နှင့်သင်၏ သားတို့သည် ငါနှင့်အတူ ရှိလိမ့်မည်။
ထာဝရ ဘုရားသည် ဣသရေလလူအလုံးအရင်းကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်၌ အပ်တော်မူမည်ဟုဆို၏။
၂၀ထိုအခါရှောလုသည် မြေပေါ်မှာ အလျားပြပ်ဝပ်လဲနေ၍၊ ရှမွေလစကားကြောင့် အလွန်ကြောက်ရွံ့၏။
တနေ့နှင့်တညဉ့်လုံး အဘယ် အစာကိုမျှမစားဘဲ နေသောကြောင့် အားကုန်ပြီး။ ၂၁ထိုမိန်းမသည် လာ၍
ရှောလုအလွန် စိတ်ညစ်သည်ကိုမြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော် ကျွန်မသည် ကိုယ်တော် စကားကိုနားထောင်ပါပြီ။
ကိုယ့်အသက်ကို မနှမြောဘဲ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသောစကားကို နားထောင်ပါပြီ။ ၂၂သို့ဖြစ်၍ ယခု
ကိုယ်တော် ကျွန်မ၏စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ စားစရာအနည်းငယ်ကို ရှေ့တော်၌ တင်ပါရစေ။
ကိုယ်တော်ကြွသွားသောအခါ အားပြည့်စေခြင်းငှါစားတော်ခေါ် ပါဟု လျှောက်သော်လည်း၊ ၂၃ရှောလုက
ငါမစားဟုငြင်းပယ်လေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တို့သည် မိန်းမ နှင့်ဝိုင်း၍အနိုင်ပြုကြသဖြင့်၊ ရှောလုသည်
သူတို့စကားကိုနားထောင်၍ မြေပေါ်ကထပြီးလျှင် ခုတင်ပေါ်မှာ ထိုင်လေ၏။ ၂၄ထိုမိန်းမသည် မိမိအိမ်၌
ဆူအောင်ကျွေးသော နွားကလေး တစ်ကောင်ရှိသည်ဖြစ်၍ အလျှင်အမြန်သတ်လေ၏။ မုန့်ညက်ကိုလည်း
ယူ၍နယ်သဖြင့်၊ တဆေးမဲ့မုန့်ကိုဖုတ်ပြီးမှ၊ ရှောလုနှင့်ကျွန်များတို့ရှေ့၌ တင်လေ၏။ သူတို့သည် စား၍
ထိုညဉ့်တွင်ထသွားကြ၏။

၂၉

၁ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကိုအာဖက်မြို့မှာ စုဝေးစေကြ၏။ ဣသရေလ လူတို့သည်
ယေဇရေလမြို့မှာ ရှိသောစမ်းရေတွင်းအနား၌ တပ်ချကြ၏။ ၂ဖိလိတ္တိ မင်းတို့သည် လူတရာတပ်၊
တထောင်တပ် အစဉ်အတိုင်းချီသွားသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် နောက်တပ်၌
အာခိတ်မင်းနှင့်အတူလိုက်ကြ၏။ ၃ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကလည်း၊ သင်နှင့်လိုက်သောထိုသူတို့သည်
အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊ အာခိတ်မင်းက၊ ဤသူသည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ရှောလု၏ ကျွန်ဒါဝိဒ်ဖြစ်သည်
မဟုတ်လော။ ကြာမြင့်စွာ ငါ့ထံမှာနေပြီ။ ငါ့ထံသို့ ရောက်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်သူ၌
အပြစ်တင်စရာတစုံတခုကိုမျှမတွေ့ဟု ဖိလိတ္တိ မင်းတို့အား ပြောဆိုသော်လည်း၊ ၄ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည်
စိတ်ဆိုးလျက်ဤသူပြန်ပါစေ။ မင်းနေရာချသော အရပ်သို့သွား၍ နေပါစေ။ ငါတို့နှင့်အတူ
စစ်တိုက်မလိုက်စေနှင့် စစ်တိုက်ရာတွင် ငါတို့နှင့်ငါတို့ရန်ဘက်၌ နေမည်ကိုစိုးရိမ်စရာရှိ၏။
သူသည်သူ၌သခင်၏ စိတ်ကိုပြောပြစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ ငါတို့လူများ၏ အသက်ကိုအပ်၍
ပြုနိုင်သည်မဟုတ်လော။ ၅ရှောလုအထောင်ထောင်၊ ဒါဝိဒ်အသောင်းသောင်း သတ်လေစွတကား
ဟုအလှည့်လှည့် ကလျှက်သီချင်းဆိုကြသောအခါ၊ ဤဒါဝိဒ်ကိုရည်ဆောင်၍
သီချင်းဆိုကြသည်မဟုတ်လောဟု အပြစ်တင်သော ကြောင့်၊ ၆အာခိတ်မင်းသည် ဒါဝိဒ်ကိုခေါ်၍၊
အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်းသင်သည် ဖြောင့်မတ်စွာပြုပြီ။
ငါနှင့်အတူတပ်မှု တပ်ရေး၌ သင်သွားလာပြုခြင်းကို ငါအားရပြီ။ သင်သည်ငါ့ထံသို့ ရောက်သောနေ့မှစ၍
ယနေ့တိုင်အောင် သင်၌အပြစ်ကိုမတွေ့။ သို့သော်လည်းဖိလိတ္တိ မင်းတို့သည် သင့်ကိုအလိုမရှိကြ။ ၇သို့ဖြစ်၍
ယခုငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်သွားတော့။ ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကို စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ မပြုပါနှင့်ဟုဆိုသော်၊ ၈ဒါဝိဒ်က
ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်သခင် ရှင်ဘုရင်၏ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်မသွားစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်း။
ကိုယ်တော်ထံမှာ နေသမျှကာလပတ်လုံး ယနေ့တိုင် အဘယ်အပြစ်ကို တွေ့တော်မူ သနည်း ဟု
အာခိတ်မင်းအားမေးလျှောက်သော်၊ ၉အာခိတ်မင်းက၊ သင်သည်ငါ့ရှေ့မှာ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်
တမန်ကဲ့သို့ ကောင်းသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်ငါနှင့်အတူ စစ်တိုက်မလိုက်စေနှင့်ဟု ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည်
စီရင်ကြပြီ။ ၁၀သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့်လိုက်လာသော သင့်သခင်၏ကျွန်တို့နှင့်အတူ နံနက်စောစောထ၍
မိုဃ်းလင်းသောအခါ ပြန်သွားတော့ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုသည်အတိုင်း၊ ၁၁ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည်

နံနက်စောစောထ၍ ဖိလိတ္တိပြည်သို့ ပြန်သွားကြ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လည်း၊
ယေဇရေလမြို့သို့ချီသွားကြ၏။

၃၀

[၁]သုံးရက်လွန်၍ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ လူတို့သည်ဇိကလတ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊
အာမလက်လူတို့သည် တောင်ပြည်နှင့် ဇိကလတ်မြို့ကို တိုက်သဖြင့်၊ ဇိကလတ်မြို့ကို လုပ်ကြံ၍
မီးရှို့နှင့်ကြပြီ။ [၂]မြို့၌ရှိသော မိန်းမအကြီးအငယ် တယောက်ကိုမျှမသတ်၊ ရှိသမျှတို့ကို သိမ်းသွားနှင့်ကြပြီ။
[၃]သို့ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ လူတို့သည် မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ မြို့ကိုမီးရှို့၍ မယားသားသမီးများကို
သိမ်းသွားကြောင်းကိုတွေ့သဖြင့် [၄]ငိုသံကိုလွှင့်၍ အားကုန်သည်အောင် ငိုကြွေးကြ၏။
[၅]ဒါဝိဒ်မယားနှစ်ယောက် ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်နှင့် နာဗလမယားက
ရေမေလမြို့သူအဘိဂဲလတို့သည်လည်းပါသွားကြပြီ။ [၆]ဒါဝိဒ်သည်အလွန်စိတ်ပြင်းဆင်းရဲ၏။ လူများတို့သည်
မိမိတို့သားသမီးများကြောင့် စိတ်ညှိုးငယ်သဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်ကိုကျောက်ခဲနှင့် ပစ်မည်ဟုဆိုကြ၏။ ဒါဝိဒ်မူကားမိမိ
ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို ကိုးစားလျက်နေ၍၊ [၇]သင်တိုင်းတော်ကို ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့ပါလော့ဟု
အဟိမလက်၏သား အဗျာသာကိုဆိုလျှင်၊ အဗျာသာသည် သင်တိုင်းတော်ကို ဒါဝိဒ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။
[၈]ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအလုံးအရင်းကိုလိုက်ရပါမည်လော။ လိုက်လျှင် မှီနိုင်ပါမည်လောဟု
ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်သော်၊ လိုက်လော့။ ဆက်ဆက်မှီ၍ အလုံးစုံတို့ကို ရပြန်မည်ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ [၉]ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၌ပါသော လူခြောက်ရာတို့သည် သွား၍ ဗေသော်ချောင်းသို့
ရောက်သော အခါ၊ အချို့တို့သည် ထိုချောင်းနားမှာနေရစ်ကြ၏။ [၁၀]ဒါဝိဒ်နှင့်လူလေးရာတို့သည် လိုက်ကြ၏။
နှစ်ရာတို့သည် မော၍ ဗေသော်ချောင်းကို မကူးနိုင်ကြသောကြောင့် နေရစ်ကြ၏။ [၁၁]လွင်ပြင်၌
အဲဂုတ္တုလူတယောက်ကိုတွေ့၍ ဒါဝိဒ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ မုန့်ကိုပေး၍ ထိုသူသည်စား၏။
ရေကိုလည်းသောက်စေကြ၏။ [၁၂]သင်္ဘောသဖန်းသီး ပျဉ်တဖဲ့၊ စပျစ်သီးနှစ်ပြွတ်ကိုလည်းပေး၍ သူသည်
စားသဖြင့် အားပြည့်ပြန်၏။ သုံးရက်ပတ်လုံး မစား မသောက်ဘဲငတ်မွတ်ခဲ့ပြီ။ [၁၃]ဒါဝိဒ်ကလည်း၊
သင်သည်အဘယ်သူနှင့်ဆိုင်သနည်း။ အဘယ်အရပ်က လာသနည်း ဟုမေးလျှင်၊
ကျွန်တော်သည်အာမလက်လူထံ၌ ကျွန်ခံရသောအဲဂုတ္တုလူကလေးဖြစ်ပါ၏။ သုံးရက်အထက်ကအနာ
ရောက်သောကြောင့် သခင်သည် ပစ်ထားပါ၏။ [၁၄]ခေရသိပြည်တောင်ပိုင်း၊ ယုဒပြည်နှင့် ကာလက်ပြည်
တောင်ပိုင်းကို တိုက်၍ ဇိကလတ်မြို့ကိုမီးရှို့ပါပြီဟုပြောဆို၏။ [၁၅]ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ထိုအလုံးအရင်းရှိရာသို့
လမ်းပြနိုင်သလောဟု မေးလျှင်သူက၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော်ကိုမသတ်၊
သခင့်လက်သို့မအပ်မည်အကြောင်း ဘုရားသခင်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုပါတော့။ သို့ပြုလျှင်
ထိုအလုံးအရင်းရှိရာသို့ လမ်းပြပါမည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ဒါဝိဒ်သည် ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလေ၏။
[၁၆]လူကလေးသည် လမ်းပြ၍ ဒါဝိဒ်ရောက်သောအခါ၊ ထိုလူများတို့သည် ဖိလိတ္တိပြည်နှင့်
ယုဒပြည်ထဲက သိမ်းယူသော ဥစ္စာပစ္စည်းများအပေါင်းတို့ကြောင့် စားသောက်လျက်၊
ကခုန်လျက်မြေတပြင်လုံး၌ အနှံ့အပြား ရှိကြ၏။ [၁၇]ဒါဝိဒ်သည်လည်း ညဦးမှစ၍နက်ဖြန်ညဦးတိုင်အောင်
သူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်၊ ကုကားအုပ်ကိုစီး၍ ပြေးသော လုလင်လေးရာမှတပါး လူတယောက်မျှမလွတ်၊
[၁၈]အာမလက် လူတို့သည် သိမ်းသွားသမျှတို့ကို ဒါဝိဒ်သည် ရပြန်၍၊ မိမိမယားနှစ်ယောက်ကိုလည်း
ကယ်နှုတ်လေ၏။ [၁၉]လူအကြီးအငယ်၊ သားသမီး၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ လုယူသိမ်းသွားသမျှတို့တွင် တစုံတခုမျှမကျန်၊
အလုံးစုံတို့ကို ဒါဝိဒ်သည်ရပြန်လေ၏။ [၂၀]ဒါဝိဒ်သည်လည်း ထိုသိုး နွားများရှေ့မှ အရင်နှင်သော
သိုးနွားအပေါင်းတို့ကိုလည်း ယူ၍၊ ဤဥစ္စာသည် ဒါဝိဒ်ပိုင်သော လက်ရဥစ္စာ ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။
[၂၁]မော၍ ဒါဝိဒ်နောက်သို့မလိုက်နိုင်၊ ဗေသော်ချောင်းနားမှာနေရစ်သောလူနှစ်ရာရှိရာသို့
ဒါဝိဒ်ရောက်၍၊ သူတို့သည်ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၌ပါသောလူတို့ကို ခရီးဦးကြိုပြုလိုသောငှာ ထွက်လာသဖြင့်၊

ဒါဝိဒ်သည် အနီးသို့ ရောက်သောအခါ သူတို့ကိုနှုတ်ဆက်လေ၏။ ၂၂ဒါဝိဒ်နှင့်လိုက်သွားသောသူတို့တွင်
အဓမ္မလူဆိုးများတို့က၊ ဤသူတို့သည်ငါတို့နှင့်မလိုက်သောကြောင့်၊ ငါတို့ရသောဥစ္စာတို့တွင်
သူတို့သားမယားမှတပါး အခြားသောဥစ္စာ ကို သူတို့အားမပေးရ။ ကိုယ်သားမယားကို
ယူ၍ထွက်သွားကြစေဟုဆိုကြ၏။ ၂၃ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့ ငါတို့ကိုစောင့်မ၍
ငါတို့ကိုတိုက်လာသောအလုံးအရင်းကို ငါတို့လက်သို့ အပ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား
ပေးသနားတော်မူသောဥစ္စာကိုထိုသို့မပြုရ။ ၂၄ဤအမှု၌ သင်တို့စကားကို
အဘယ်သူနားထောင်လိမ့်မည်နည်း။ စစ်တိုက်သွားသောသူရသည်အတိုင်း၊ ဥစ္စာကိုစောင့်လျက်
နေရစ်သောသူရစေ။ နှစ်ပါးစလုံးတို့သည် အညီအမျှ ခံစေဟု စီရင်၏။ ၂၅ထိုနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်
ဣသရေလအမျိုး၌ ထိုသို့သောထုံးစံဖြစ်စေခြင်းငှာ စီရင်ထုံးဖွဲ့ သတည်း။
၂၆ဒါဝိဒ်သည် ဇိကလတ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ လက်ရဥစ္စာအချို့ကို မိမိအဆွေခင်ပွန်း၊ ယုဒအမျိုး
အသက်ကြီးသူတို့ထံသို့ပေးလိုက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ရန်သူလက်မှ ရခဲ့သောဥစ္စာထဲက သင်တို့အဘို့
လက်ဆောင်ကိုကြည့်လော့ဟုမှာလိုက်၏။ ၂၇ ဗေသလမြို့၊ တောင်ရာမုတ်မြို့၊ ယတ္တိယမြို့၊ ၂၈အာရော်မြို့၊
ရှိဖမုန်မြို့၊ ဧရှတမောမြို့၊ ၂၉ရာခလမြို့၊ ယေရမေလလူနေရာမြို့များ၊ ကေနိလူ နေရာမြို့များ၊ ၃၀ဟောမာမြို့၊
ခေါရာရှန်မြို့၊ အာသက်မြို့၊ ၃၁ဟေဗြုန်မြို့မှစ၍ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် တည်းခိုတတ်သောမြို့ရွာ
အရပ်ရပ်သို့ ပေးလိုက် သတည်း။

၃၁

၁ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကို စစ်တိုက်၍၊ ဣသရေလလူတို့သည်ရန်သူရှေ့မှာပြေးသဖြင့်၊
ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာအထိအခိုက်နှင့်လဲ၍သေကြ၏။ ၂ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှောလုမင်းနှင့်သူ၏သားတို့ကို
ပြင်းထန်စွာလိုက်၍၊ ရှောလု၏သားယောနသန်၊ အဘိနဒပ်၊ မေလခိရ တို့ကိုသတ်ကြ၏။ ၃စစ်တိုက်ရာတွင်
ရှောလုသည် အလွန်ခံရ၏။ လေးသမားတို့ပစ်သောမြားမှန်၍ အလွန်နာသောကြောင့်၊ ၄လက်နက်ဆောင်
လုလင်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် သင့်ထားကိုထုတ်၍ ငါ့ကိုထိုးလော့။ သို့မဟုတ်အရေဖျား
လှီးခြင်းကိုမခံသောလူတို့သည် လာ၍ ငါ့ကိုထိုးပြီးမှ မရိုမသေညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊
လက်နက်ဆောင်လုလင်သည် အလွန် ကြောက်၍ မပြုဘဲနေသောကြောင့်၊ ရှောလုသည် ထိုထားကိုယူ၍
ထောင်ပြီးလျှင်၊ ထားဖျားပေါ်မှာလှဲ၍သေ၏။ ၅ရှောလုသေသည်ကိုလက်နက်ဆောင်လုလင်မြင်လျှင်၊
သူသည်လည်းထိုထားကိုထောင်၍ ရှောလုနှင့်အတူ ထားဖျားပေါ်မှာလှဲသေ၏။ ၆ထိုသို့ရှောလုမှစ၍
သူ၏သားသုံးယောက်၊ သူ၏လက်နက်ဆောင်လုလင်၊ သူ၏လူ အပေါင်းတို့သည် ထိုနေ့ခြင်းတွင်
အတူသေကြ၏။
၇ဣသရေလလူပြေးကြောင်း။ ရှောလုနှင့်သူ၏သားများသေကြောင်းကို ချိုင့်တဘက်၊ ယော်ဒန်မြစ်
တဘက်၌ နေသော ဣသရေလလူတို့သည် သိမြင်လျှင်၊ မြို့ရွာတို့ကို စွန့်ပြေးသဖြင့်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
လာ၍နေကြ၏။ ၈နက်ဖြန်နေ့၌ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အသေကောင်တို့၌ အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ်ခြင်းငှာ
လာသောအခါ၊ ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာ၊ ရှောလုနှင့်သူ၏သားသုံးယောက်တို့သည်လဲသေလျက်ရှိသည်ကို
တွေ့မြင်ကြ၏။ ၉ရှောလု၏ခေါင်းကိုဖြတ်၍ လက်နက်တော်ကိုချွတ်ပြီးမှ သူတို့ရုပ်တုကျောင်းများ၌၎င်း၊
လူများတို့၌၎င်း၊ သိတင်းကျော်စောစေခြင်းငှာ ဖိလိတ္တိပြည်အရပ်ရပ်သို့ပေးလိုက်ကြ၏။
၁၀လက်နက်တော်ကိုလည်း အာရှတရက်ကျောင်း၌ထား၍ အလောင်းတော်ကို ဗက်ရှန်မြို့ရိုး၌ဆွဲထားကြ၏။
၁၁ရှောလု၌ ဖိလိတ္တိလူတို့ပြုသောအမှုကို ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့သားများကြားလျှင်၊
၁၂သူရဲပေါင်းတို့သည် ညည့်အခါထသွား၍၊ ရှောလု၏အလောင်းနှင့် သူ၏သားအလောင်းတို့ကို
ဗက်ရှန်မြို့ရိုးမှချပြီးလျှင်၊ ယာဗက်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့၍ မီးရှို့ကြ၏။ ၁၃အရိုးတို့ကိုလည်း ယူ၍ ယာဗက်မြို့မှာ
သစ်ပင်အောက်၌ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အစာရှောင်ကြ၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ပဉ္စမ စောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ဒုတိယစောင်။
SECOND BOOK OF SAMUEL.

၁

၁ရှောလုသေသောနောက်၊ ဒါဝိဒ်သည် အာမလက်လူတို့ကိုလုပ်ကြံရာမှပြန်လာ၍၊ ဇိကလတ်မြို့၌
နှစ်ရက်နေပြီးလျှင်၊ ၂သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် လူတယောက်သည် မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်လျက်၊
မိမိခေါင်းပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကိုတင်လျက်၊ ရှောလုတပ်ကလာ၍၊ ဒါဝိဒ်ထံသို့ရောက်သော်၊ မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်လျက်
ရှိခိုး၏။ ၃ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထိုသူကကျွန်တော်သည် ဣသရေလ
တပ်က ပြေး၍လာပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၄ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အမှုကားအဘယ်သို့နည်း။ ငါ့အား
ပြောပြပါလောဟု မေးလျှင်၊ သူက၊ ဣသရေလလူ တို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင် ပြေး၍အများတို့သည်
လဲလျက်သေပါပြီ။ ရှောလုနှင့် သားတော်ယောနသန်လည်း သေပါပြီဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။ ၅ထိုသိတင်းကို
ကြားပြောသော လုလင်အား ဒါဝိဒ်ကရှောလုနှင့် သားတော် ယောနသန်သေကြောင်းကို သင်သည်
အဘယ်သို့သိသနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ထိုလုလင်က ကျွန်တော်သည် ဂိလဗော တောင်ပေါ်သို့
အလိုလိုရောက်သောအခါ၊ ရှောလုသည် လှံတော်ကိုထောင်၍ နေပါ၏။ ရထားစီးသူရဲ မြင်းစီးသူရဲ တို့သည်
ပြင်းထန်စွာလိုက်ကြ၏။ ၇ရှောလုသည်နောက်တော်သို့ကြည့်သဖြင့်၊ ကျွန်တော်တို့မြင်၍ ခေါ်ပါ၏။
၈ကျွန်တော်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်သောအခါ၊ သင်သည်အဘယ်သူနည်းမေးလျှင်၊ ကျွန်တော်သည်
အာမလက်လူ ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်ပါ၏။ ၉ရှောလုကလည်း၊ ငါ့ထံသို့လာ၍ ငါကိုသတ်ပါတော့။
ငါ့အသက်မသေနိုင် သောကြောင့် ပြင်းစွာသောဝေဒနာကို ခံရ၏ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၁၀လဲသောနောက်
အသက်မရှင်နိုင်သည်ကို ကျွန်တော်သိလျှင် သူ့ထံသို့သွား၍ သတ်ပါ၏။ ခေါင်းတော်၌ ဆောင်းသောဦးရစ်နှင့်
လက်ရုံးတော်၌ ဝတ်သော လက်ကောက်ကို ချွတ်ယူပြီးလျှင်၊ ကျွန်တော်သခင့်ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပါသည်ဟု
လျှောက်လေ၏။ ၁၁ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဝတ်ကို ဆွဲဆုတ်၍၊ သူ့၏လူအပေါင်းတို့သည် ထိုနည်းတူ
ပြုကြ၏။ ၁၂ရှောလုမှစ၍ သားတော် ယောနသန်၊ ထာဝရဘုရား၏လူများ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ထားဖြင့်လဲသေသောကြောင့်၊ သူတို့အတွက် ညဦးတိုင်အောင် ငိုကြွေးမြည်းတမ်း၍ အစာကိုရှောင်ကြ၏။
၁၃ထိုသိတင်းကိုကြားပြောသော လုလင်အား၊ ဒါဝိဒ်က၊ သင်သည်အဘယ်အရပ်လာသနည်းဟု မေးလျှင်၊
ထိုသူက ကျွန်တော်သည် တပါးအမျိုးသား အာမလက်လူဖြစ် ပါ၏ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊ ၁၄ဒါဝိဒ်က၊
ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသောသူကို သတ်ခြင်းငှါ၊ သင့်လက်ကို အဘယ်သို့ဆန့်ဝံ့သနည်းဟု
ဆိုလျက်၊ ၁၅လုလင်တယောက်ကိုခေါ်၍ သူ့ကိုသွားသတ်တော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ လုလင်သည်
လုပ်ကြံ၍သတ်လေ၏။ ၁၆ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ သင်၏အသွေးသည် သင့်ခေါင်းပေါ်မှာတည်စေ။ ထာဝရဘုရား
အခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသောသူကို ကျွန်တော်သတ်ပါပြီဟု သင့်နှုတ်သည် သင့်တဘက်၌ သက်သေခံလေပြီဟု
ဆို၏။

၁၇ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုနှင့် သားတော်ယောနသန်ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်းတမ်း၍၊ ၁၈ယုဒအမျိုးသားတို့
အား၊ သင်ဆယ်သော လေးသီချင်းတည်းဟူသော ယာရှာစာ၌ပါသော သီချင်းစကားဟူမူကား၊
၁၉အိုဣသရေလ ဂုဏ်အသရေ၊ သင်၏မြင့်သောအရပ်တို့၌ သင်သည်အသေခံလေပြီ။ သူရဲတို့သည်
လဲသေကြပြီတကား။ ၂၀ထိုသိတင်း ကို ဂါသမြို့၌မပြောကြနှင့်။ အာရှကေလုန်မြို့လမ်းတို့၌ မကြားမပြော
ကြနှင့်။ ဖိလိတ္တိအမျိုးသမီးတို့သည် ဝမ်းမြောက် ၍ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော အမျိုးသမီးတို့သည်
ရွှင်လန်းကြလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ၂၁အို ဂိလဗောတောင် တို့၊ သင်တို့အပေါ်မှာ နှင်းမကျစေနှင့်။
မိုဃ်းမရွာစေနှင့်။ ပူဇော်စရာအသီးကိုသီးသော လယ်ကွက်မရှိစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌
သူရဲဆောင်သော ဒိုင်းတည်းဟူသော ရှောလုဆောင်သော ဒိုင်းလွှာ၊ ဆီနှင့် လိမ်းပြီး သောလက်နက်တော်ကို
ရှုတ်ချလေပြီတကား။ ၂၂သူရဲတို့၏ အသွေး၊ ခွန်အားကြီးသောသူတို့၏ ဆီဉမှ ယောနသန်၏

လေးသည်နောက်သို့မလှန်။ ရှောလု၏ထားတော်သည် ကိုယ်ချည်းပြန်၍ မလာတတ်။ ၂၃ရှောလုနှင့်
ယောနသန်သည် ချစ်တတ်သောသဘောရှိ၍ အသက်ရှင်စဉ်အခါ မိတ်ဆွေဖြစ်လျက်၊ အသက်သေသောအခါ
တယောက်နှင့် တယောက်မကွာဘဲလျက်နေကြ၏။ သူတို့သည် ရွှေလင်းတထက်မြန်၍ ခြင်္သေ့ထက်
ခွန်အားကြီးကြ၏။ ၂၄အိုဣသရေလအမျိုးသမီးတို့၊ ရှောလုကို ငိုကြွေးကြလော့။ သင်တို့ကို လှသောကမ္ဗလာ
နီနှင့် ဝတ်စေ၍၊ သင်တို့အဝတ်၌လည်း ရွှေတန်ဆာနှင့် ဆင်စေတော်မူ၏။ ၂၅စစ်တိုက်ပွဲ၌ သူရဲတို့သည်
လဲသေကြပြီ။ အိုယောနသန်၊ သင်၏မြင့်သောအရပ်တို့၌ သင်သည် အသေခံလေပြီတကား။ ၂၆ငါ့ညီ
ယောနသန်၊ သင့်ကြောင့် ငါညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ သင်သည်ငါ့မိတ်ဆွေကြီးဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုချစ်သောမေတ္တာသည်
အံ့ဩဘွယ်သောမေတ္တာ၊ မိန်းမကိုချစ်တတ်သော မေတ္တာထက်သာ၍၊ အားကြီးသောမေတ္တာဖြစ်၏။
၂၇သူရဲတို့သည် လဲသေကြပြီတကား။ စစ်တိုက်လက်နက်တို့သည် ဆုံးကြပြီတကားဟု ပါသတည်း။

၂

၁ထိုနောက်ဒါဝိဒ်က၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒမြို့တစုံတမြို့သို့သွားရပါမည်လောဟု ထာဝရ ဘုရားထံ
တော်၌ မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း အဘယ်မြို့သို့
သွားရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ဟေဗြုန်မြို့သို့၌သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ ၂ဒါဝိဒ်သည်
မယားနှစ်ယောက်၊ ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်၊ နာဗလမယား ကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလ တို့နှင့်တကွ
သွားလေ၏။ ၃မိမိ၌ပါသော လူများ၊ အိမ်ထောင်များတို့ကိုလည်း ဒါဝိဒ်သည် ခေါ်ခဲ့၍ သူတို့သည်
ဟေဗြုန်မြို့ရွာတို့၌နေကြ၏။ ၄တဖန်ယုဒလူတို့သည် လာ၍ ဘိသိတ်ပေးသဖြင့် ဒါဝိဒ်ကို ယုဒရှင်ဘုရင်အရာ၌
ချီးမြှောက်ကြ၏။
၅ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သားတို့သည် ရှောလုကို သင်္ဂြိုဟ်ပါပြီဟု ဒါဝိဒ်အား ကြားလျှောက်သော်၊
ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သားတို့ရှိရာသို့ တမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည်သင်တို့အရှင်ရှောလု၌ကရုဏာ
ကျေးဇူးပြု၍ အလောင်းတော်ကို သင်္ဂြိုလ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ
ကိုခံရကြပါစေသော။ ၆ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ ကရုဏာကျေးဇူး၊ သစ္စာကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။
သင်တို့သည်ဤအမှုကို ပြုသောကြောင့် သင်တို့ကျေးဇူးကိုငါလည်းဆပ်မည်။ ၇ယခုမှာ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်း
သတ္တိရှိကြလော့။ သင်တို့ အရှင်ရှောလုသေပြီ။ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ဘိသိက်ပေးသဖြင့်ငါ့ကိုရှင်ဘုရင်
အရာ၌ချီးမြှောက်ကြပြီဟုမှာလိုက်လေ၏။
၈သို့ရာတွင် ရှောလု၏ဗိုလ်ချုပ်မင်းနေရသားအာဗနာသည်၊ ရှောလုသားဣရှဗောရှက်ကိုယူ၍
မဟာနိမ်မြို့ သို့ဆောင် သွားပြီးလျှင်၊ ၉ဂိလဒ်ပြည်၊ အာရှာအမျိုးသားများ၊ ယေဇရေလမြို့သားများ၊
ဧဖရိမ်ခရိုင်၊ ဗယ်္ယာမိန်ခရိုင် အစရှိသောဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို အစိုးရသော ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်
လေ၏။ ၁၀ရှောလု၏သား ဣရှဗောရှက် သည် အသက်လေးဆယ်ရှိသော်၊ ဣသရေလနိုင်ငံကိုအစိုးရ၍
နှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ ယုဒအမျိုးမူကား ဒါဝိဒ်နောက် သို့လိုက်ကြ၏။ ၁၁ဒါဝိဒ်သည် ဟေဗြုန်မြို့၌နေ၍
ယုဒအမျိုးကိုအစိုးရသော နှစ်ပေါင်းကားခုနစ်နှစ်နှင့် ခြောက်လ ဖြစ်သတည်း။
၁၂တဖန်နေရသားအာဗနာသည် ရှောလုသားဣရှဗောရှက်၏ ကျွန်များနှင့်တကွ၊ မဟာနိမ်မြို့မှ
ဂိဗောင်မြို့ သို့သွား၍၊ ၁၃ဇေရုယာသားယွာဘနှင့် ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တို့သည် ဆီးကြိုသဖြင့်၊ ဂိဗောင်ရေကန်
အနားမှာ ဆုံမိလျက် ရေကန်တဘက်တချက်၌ထိုင်ကြ၏။ ၁၄အာဗနာကလည်း၊ လုလင်တို့သည်ထ၍
ငါတို့ရှေ့မှာကစားကြပါလေစေ ဟုဆိုသော်၊ ယွာဘက ထကြပါလေစေဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၁၅ရှောလုသား
ဣရှဗော ရှက်၏ လူဗယ်္ယာမိန် အမျိုးသား တကျိပ်နှစ်ယောက်နှင့် ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တကျိပ်နှစ်ယောက် တို့သည်၊
၁၆ထ၍ ကူးလာကြ၏ သူတို့သည် လူချင်း တိုက်၍လူတိုင်းမိမိ တိုက်ဘက်၏ ခေါင်းကို ကိုင်လျက်၊ နံဖေးကို
ထားနှင့် ထိုးလျက်တစုတည်းလဲသေကြ၏ သို့ဖြစ်၍ ဂိဗောင်မြို့နယ်၌ရှိသော ထိုအရပ်ကို
ဟေလကသဇ္ဇုရိမ်ဟူသော အမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။ ၁၇ထိုနေ့၌ပြင်းစွာစစ်တိုက်၍ အာဗနာနှင့် ဣသရေလ

လူတို့သည် ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တို့ရှေ့မှာ ရှုံးကြလေ၏။ ၁၈ဇေရုယာသား သုံးယောက်၊ ယွာဘ၊ အဘိရှဲ၊
အာသဟေလပါကြ၏။ အာသဟေလသည် တော၌ ကျင်လည်သောဒရယ်ကဲ့သို့ လျင်မြန်၏။ ၁၉အာသဟေလ
သည် လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့မလွဲ အာဗနာကိုလိုက်၏။ ၂၀အာဗနာသည်နောက်သို့ ကြည့်၍၊
သင်သည် အာသဟေလ မှန်သလောဟု မေးသော်၊ မှန်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၂၁အာဗနာက
လည်း၊လက်ျာဘက်သော်၎င်း၊ လက်ဝဲဘက်သော်၎င်း၊ လုလင် တယောက်ကို ဘမ်းဆီး၍ သူ၏ လက်နက်စုံကို
လုယူတော့ဟု ဆိုသော်လည်း၊ အာသဟေလသည် မလှည့်ဘဲ လိုက်သေး၏။ ၂၂တဖန် အာဗနာက ငါကို
မလိုက်နှင့်။ လှည့်သွားတော့။ သင့်ကို မြေပေါ်သို့ အဘယ်ကြောင့် ငါလှဲရမည်နည်း။ သို့ပြုလျှင်
သင့်အစ်ကိုယွာဘရှေ့မှာ ငါမျက်နှာကို အဘယ်သို့ငါပြနိုင်မည် နည်းဟု ဆိုသော်လည်း၊ ၂၃အာသဟေလသည်
နားမထောင်သောကြောင့်၊ အာဗနာသည် နောက်သို့ လှံနှင့်ထိုးလျှင်၊ဝမ်း၌ လှံဖျားဝင်၍ ကျောကို
ထုတ်ချင်းဖောက်သဖြင့်၊ အာသဟေလသည် လဲ၍ ထိုအရပ်၌သေ၏။ အာသဟေလလဲ၍သေသော
ထိုအရပ်သို့ ရောက်သော သူအပေါင်းတို့သည် ရပ်နေကြ၏။ ၂၄ယွာဘနှင့် အဘိရှဲသည် အာဗနာကို လိုက်၍
ဂိဗောင်တောသို့သွားသော လမ်းနား၊ ဂိအာမြို့ ရှေ့မှာရှိသော အမ္မတောင်သို့ရောက်သော အခါနေဝင်၏။
၂၅ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် အာဗနာနောက်၌ စုဝေး၍ တတပ်တည်းဖွဲ့လျက် တောင်ပေါ်မှာရပ်နေကြ၏။
၂၆ထိုအခါ အာဗနာက၊ ယွာဘကို ဟစ်၍ ထားသွားသည် အစဉ်မပြတ်ကိုက်စားရမည်လော။ နောက်ဆုံး၌
ခါးသော အရသာကိုတွေ့လိမ့်မည်ဟု မသိလော။ လူများတို့သည်ညီအစ်ကိုတို့ကိုမလိုက်၊ ပြန်စေမည်
အကြောင်း သင်သည်အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံးမစီရင်ဘဲ နေမည် နည်းဟုဆိုလျှင်၊ ၂၇ယွာဘက၊ ဘုရားသခင်
အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းသင်မပြောလျှင်၊ မိုဃ်းလင်းမှ သာလူများ တို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို
မလိုက်ဘဲနေကြလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်၊ ၂၈တံပိုးမှုတ်၍ လူများတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသား တို့ကိုမလိုက်၊
စစ်မတိုက်ဘဲရပ်နေကြ၏၊ ၂၉အာဗနာနှင့် သူ၏လူတို့သည် တညဉ့်လုံး လွင်ပြင်သို့ရှောက်သွား၍
ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးပြီးလျှင်၊ ဗိသရုန်ပြည်ကိုလွန်၍ မဟာနိမ်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။ ၃၀ယွာဘသည်လည်းအာဗနာ
ကိုလိုက်ရာမှ ပြန်၍ လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေသောအခါ၊ အာသဟေလနှင့် ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တကျိပ်ကိုးယောက်
တို့သည် မရှိဆုံးကြပြီ။ ၃၁ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တို့သည် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား၊ အာဗနာ၏ လူသုံးရာခြောက်ဆယ်
တို့ကိုသေအောင် လုပ်ကြံကြပြီ။ ၃၂အာသဟေလ၏ အလောင်းကိုထမ်းသွား၍ ဗက်လင်မြို့၌ရှိသော
သူအဘ၏ သင်္ချိုင်းတွင် သင်္ဂြိုဟ် ကြ၏။ ယွာဘနှင့် သူ၏လူတို့သည် တညဉ့်လုံးသွား၍ မိုဃ်းလင်းစတွင်
ဟေဗြုန်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

၃

၁ရှောလုအမျိုးနှင့် ဒါဝိဒ်အမျိုးတို့သည်ကြာမြင့်စွာစစ်တိုက်၍၊ ဒါဝိဒ်သည် အားကိုးပွားလျက်၊
ရှောလုအမျိုး သည် အားရှော့လျော့လျက်ရှိကြ၏။ ၂ဟေဗြုန်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်သောသားတို့တွင်သားဦးကား၊
ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်တွင် မြင်သောသား အာမနုန်တည်း။ ၃ဒုတိယသားကား၊ နာဗလမယား၊
ကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလတွင် မြင်သောသား ခိလပ်တည်း၊ တတိယသားကား၊ ဘုရင်တာလမဲသမီး
မာခါ၏သား အဗရှလုံတည်း၊ ၄စတုတ္ထသားကား၊ ဟဂ္ဂိတ်၏သား အဒေါနိယတည်း၊ ပဥ္စမသားကား
အဘိတလ၏သား ရှေဖတိတည်း၊ ၅ဆဋ္ဌမသားကား၊ မြောက်သားတော် ဧဂလာတွင်မြင်သောသား
ဣသရံတည်း။ ဤရွေ့ကား၊ ဟေဗြုန်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်သောသားတည်း။
၆ရှောလုအမျိုးနှင့် ဒါဝိဒါအမျိုးစစ်တိုက်ကြစဉ်အခါ၊ အာဗနာသည် ရှောလုအမျိုးဘက်မှာ ကိုယ်ကို
ခိုင်မာစေ၏။ ၇ရှောလု၌ အဲအာ၏သမီးရိဇပမည်သော မယားငယ်တယောက်ရှိ၏။ ဣရှဗောရှက်က၊ သင်သည်
ငါ့အဘ၏ မယားငယ်ကို အဘယ်ကြောင့်သိမ်းသနည်းဟု အာဗနာအားဆိုလျှင်၊ ၈ထိုစကားကြောင့်
အာဗနာသည် အလွန် စိတ်ဆိုးလျက်၊ ငါသည်ယုဒအမျိုးကို ဆီးတား၍ သင့်အဘရှောလုအမျိုးနှင့် ညီအစ်ကို
အဆွေခင်ပွန်းတို့အား ယနေ့တိုင်အောင် ကျေးဇူးပြုသဖြင့် သင့်ကို ဒါဝိဒ်လက်သို့မအပ်နှံဘဲနေသော်၊

သင်သည်ငါ့ကို ခွေး၏ဦးခေါင်းကဲ့သို့သာ မှတ်၍၊ ထိုမိန်းမအတွက် ယနေ့အပြစ်တင်ရမည်လော။
[၉]ထာဝရဘုရားသည် နိုင်ငံတော်ကို ရှောလုအမျိုးမှ နှုတ်၍၊ [၁၀]ဒါဝိဒ်၏ အာဏာတော်ကို ဒန်မြို့မှစ၍
ဗေရရှေဘာမြို့တိုင်အောင် ဣသရေလပြည်၊ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ တည်စေခြင်းငှာ ဒါဝိဒ်အား ပြုမည်ဟု
ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါလည်းဒါဝိဒ်အား မပြုဘဲနေလျှင်၊ ထိုမျှမက ဘုရားသခင်သည် အာဗနာအား
ပြုတော်မူပါစေသောဟု ဆိုသောကြောင့်၊ [၁၁]ဣရှဗောရှက်သည် ကြောက်၍စကား တခွန်းကိုမျှမပြန်နိုင်။
[၁၂]ထို့နောက်အာဗနာသည် မိမိအတွက်သံတမန်တို့ကို ဒါဝိဒ်ထံသို့စေလွှတ်၍၊ ပြည်ရှင်မင်းကား
အဘယ်သူနည်း။ ကျွန်တော်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့တော်မူပါ။ ဣသရေလ အမျိုးအပေါင်းကို
ကိုယ်တော်ထံသို့ပြောင်းလဲ စေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော်ဘက်သို့ ဝင်စားပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။
[၁၃]ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကောင်းပြီ၊ သင်နှင့် ငါမိဿဟာယဖွဲ့မည်။ သို့ရာတွင် ငါတောင်းစရာတခုရှိ၏။ ငါ့မျက်နှာကို
မြင်အံ့သောငှါ လာသောအခါ၊ ရှောလုသမီးမိခါလကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။ သို့မဟုတ် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရဟု
ပြန်ဆို၏။ [၁၄]ဒါဝိဒ်သည်လည်း သံတမန်တို့ကို ရှောလုသား ဣရှဗောရှက်ထံသို့စေလွှတ်၍၊ ငါသည် ဖိလိတ္တိလူ
အရေဖျားတရာနှင့် ဝယ်ယူသော ငါ့မယားမိခါလကို အပ်လိုက်ရမည်ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊
[၁၅]ဣရှဗောရှက်သည် စေလွှတ်၍ ထိုမိန်းမကို သူ၏လင် လဲရှ၏သား ဖာလတိလက်မှ နှုတ်ယူလေ၏။
[၁၆]သူ၏လင်သည် ငိုကြွေးလျက် သူ့နောက်သို့ ဗာဟုရိမ်မြို့တိုင်အောင်လိုက်လေ၏။ အာဗနာကလည်း
ပြန်သွားတော့ဟု ဆိုသော် ပြန်သွားရ၏။
[၁၇]အာဗနာသည်လည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးအသက်ကြီးသူတို့နှင့်တိုင်ပင်လျက်၊ သင်တို့သည်
အထက်က ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ချင်သော စိတ်ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ [၁၈]ယခုချီးမြှောက်ကြလော့။
ထာဝရဘုရားက၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်လက်ဖြင့် ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှငင်း၊ ရန်သူအပေါင်း
တို့လက်မှငင်း၊ငါကယ်နှုတ်မည်ဟု ဒါဝိဒ်အဘို့မိန့်တော်မူပြီဟုဆိုလေ၏။ [၁၉]တဖန်အာဗနာသည်
ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့ကို လည်းသွေးဆောင်လေ၏။ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုးအလိုရှိသမျှသောအရာ၊
ဗင်္ယာမိန်အမျိုး တညီတညွတ်တည်း အလိုရှိသမျှသော အရာကိုဟေဗြုန်မြို့၌ ဒါဝိဒ်အားပြန်လျှောက်ခြင်း
ငှါသွား၍၊ [၂၀]လူနှစ်ကျိပ် ပါလျက် ဒါဝိဒ်ရှိရာ ဟေဗြုန်မြို့သို့ရောက်သဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်သည်ပွဲလုပ်၍ အာဗနာနှင့်
သူ၏လူတို့ကိုကျွေး၏။ [၂၁]အာဗနာကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကိုယ်တော်နှင့်
မိဿဟာယဖွဲ့စေခြင်းငှါငင်း၊ ကိုယ်တော်သည် အလိုတော်ရှိသမျှ အတိုင်းစိုးစံစေခြင်းငှါငင်း၊ ကျွန်တော်
ထသွား၍ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ကျွန်တော်သခင်၊ ကျွန်တော်ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ စုဝေးစေပါမည်ဟု
လျှောက်ပြီးမှ၊ ဒါဝိဒ်လွှတ်လိုက်၍ သူသည်ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလေ၏။ [၂၂]ထိုအခါ ယွာဘနှင့်ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တို့သည်
ရန်သူအလုံးအရင်းကို လိုက်ရာမှပြန်လာ၍၊ လက်ရဥစ္စာများကိုယူခဲ့ကြ၏။ အာဗနာသည် ဒါဝိဒ်နှင့်အတူ
ဟေဗြုန်မြို့၌မရှိ။ ဒါဝိဒ်သည် လွှတ်လိုက်၍ သူသည်ငြိမ်ဝပ်စွာသွားနှင့်ပြီ။ [၂၃]ယွာဘနှင့် သူ၌ပါသောစစ်သူရဲ
အပေါင်းတို့သည် ရောက်ကြသောအခါ၊ နေရ၏သား အာဗနာသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာပြီ။
ရှင်ဘုရင်သည်လည်း လွှတ်လိုက်၍၊ သူသည်ငြိမ်ဝပ်စွာသွားပြီဟု ယွာဘအားကြားပြောလျှင်၊ [၂၄]ယွာဘသည်
ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သို့ ပြုတော်မူသနည်း၊ အာဗနာသည် အထံတော်သို့
လာပြီးမှ တဖန်အလွတ်သွားစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် လွှတ်လိုက် တော်မူသနည်း။ [၂၅]နေရ၏သား
အာဗနာသည် ကိုယ်တော်ကို လှည့်စား၍ကိုယ်တော် ထွက်ဝင်တော်မူခြင်း၊ စီရင်တော်မူခြင်း အလုံးစုံကို
သိအံ့သောငှါသာလာသည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ဟုလျှောက်ပြီးလျှင်၊ [၂၆]အထံတော်ကထွက်၍
အာဗနာသို့ တမန်တို့ကိုစေလွှတ်လျက်၊ သိရရေတွင်းမှ ခေါ်လေ၏။ ထိုအမှုကို ဒါဝိဒ်မသိ။ [၂၇]အာဗနာသည်
ဟေဗြုန်မြို့ သို့ရောက်သောအခါ၊ ယွာဘသည်အသင့်အတင် နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ၊ မြို့တံခါးအနား သို့ခေါ်ပြီးလျှင်၊
ညီအာသဟေလ သေသည်အတွက် သူ၏ဝမ်းကိုထိုး၍သူသည်လည်းသေ၏။

၂၈ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည် ကြားသောအခါ၊ နေရ၏သားအာဗနာကိုသတ်သောအပြစ်နှင့် ငါသည်
ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ လွတ်ပါစေ။ ငါ့နိုင်ငံလွတ်ပါစေ။ ၂၉ယွာဘခေါင်း၊ သူ့အဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့၏
ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်ပါစေ။ ယွာဘ၏ ဆွေအမျိုး၌ ရိနာစွဲသောသူ၊ နူနာစွဲသောသူ၊ ကျောကုန်းသောသူ၊
ထားဖြင့်သေသောသူ၊ တော်မွတ်သောသူ မပြတ်စေနှင့်ဟု မြွက်ဆို၏။ ၃၀ထိုသို့ယွာဘ နှင့်ညီအဘိရှဲသည်
အာဗနာကိုသတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ညီအာသဟေလကိုဂိဗောင် စစ်တိုက်ပွဲ၌ အာဗနာသတ်
သတည်း။ ၃၁ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ယွာဘနှင့်မိမိ၌ရှိသောသူ အပေါင်းတို့အား၊ သင်တို့အဝတ်ကိုဆုတ်၍
လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ အာဗနာအတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြလော့ဟု မိန့်တော်ရှိ၍
ကိုယ်တော်တိုင် မသာလိုက်လေ၏။ ၃၂အာဗနာကိုဟေဗြုန်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သင်္ချိုင်းအနားမှာ
ရှင်ဘုရင်သည် အသံကိုလွှင့်၍ငိုကြွေး၏။ လူအပေါင်း တို့သည်လည်း ငိုကြွေးကြ၏။ ၃၃ရှင်ဘုရင်သည်အာဗနာ
အတွက် မြည်တမ်းသည်ကား၊ အာဗနာသည် လူမိုက်ကဲ့သို့သေသလော။ ၃၄သင်၏လက်ကိုမချည်၊
သံခြေချင်းမခတ်ဘဲ လူဆိုးလက်ဖြင့် သေသကဲ့သို့ သေရှာ ပါပြီတကားဟု မြွက်ဆို၏။ လူအပေါင်းတို့
သည်လည်း တဖန်ငိုကြွေးကြ၏။ ၃၅မိုးမချုပ်မှီ ဒါဝိဒ်သည်စားတော် ခေါ်မည်အကြောင်း လူအပေါင်းတို့
သည် ချဉ်းကပ်ကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်က၊ နေမဝင်မှီမုန့်အစရှိသော စားစရာ တစုံတခုကိုငါမြည်းစမ်းလျှင်၊
ထိုမျှမကငါ၌ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူစေသတည်းဟု ကျိန်ဆို၏။ ၃၆ထိုအမှုကို လူအပေါင်း တို့သည် မှတ်၍
နှစ်သက်ကြ၏။ ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုလည်း လူအပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ကြ၏။ ၃၇ရှင်ဘုရင်သည်
နေရ၏သား အာဗနာကို သတ်စေခြင်းငှါအလိုမရှိဟု ထိုနေ့၌ ဣသရေလအမျိုးသားများနှင့် လူများအပေါင်း
တို့သည် သိနားလည်ကြ၏။ ၃၈ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၌ မင်းသားဖြစ်သောသူ၊ ကြီးမြက်သော
သူတပါးသည် ယနေ့ဆုံးကြောင်းကို သင်တို့မသိသလော။ ၃၉ငါသည် ဘိသိက်ခံရ၍ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သော်လည်း
ယနေ့အားနည်း၏။ ဇေရုယာသားဖြစ်သော ဤသူတို့သည် ငါ့ထက်လွန်၍ အားကြီးကြ၏။ မတရားသဖြင့်
ပြုသောသူကို မိမိအပြစ်နှင့် အလျောက် ထာဝရဘုရားဆပ်ပေးတော်မူစေသတည်းဟု မိမိကျွန်တို့အား
မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁အာဗနာသည် ဟေဗြုန်မြို့၌ သေကြောင်းကိုရှောလု၏ သားသည်ကြားသော် အားလျော့၏။
ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည် ပူပန်သော စိတ်ရှိကြ၏။ ၂ရှောလု၏သား၌ ဗာနာနှင့် ရေခပ်အမည်ရှိသော
သူတည်း ဟူသောတပ်မှူးနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သူတို့သည် ဗယ်္ကာမိန်အမျိုးဗေရောသိအနွယ် ရိမ္မုန်၏သား
ဖြစ်ကြ၏။ ဗေရုတ်မြို့သည် ဗယ်္ကာမိန်ခရိုင်အဝင် ဖြစ်သော်လည်း၊ ၃ဗေရောသိလူတို့သည် ဂိတ္တိမ်မြို့သို့ပြေး၍
ယနေ့တိုင်အောင်တည်းခိုလျက် နေကြသတည်း။ ၄ရှောလု၏သား ယောနသန်၌ ခြေဆွံ့သောသား
တယောက်ရှိရစ်၏။ သူသည်အသက်ငါး နှစ်ရှိသောအခါ၊ ယေဇရေလမြို့မှရှောလုနှင့် ယောနသန်တို့၏
သိတင်းကိုကြားလျှင် အထိန်းသည် သူ့ကိုချီ၍ ပြေးစဉ်တွင်၊ အလျင်အမြန်ပြေးသောကြောင့်၊
သူငယ်သည်ကျ၍ ခြေဆွံ့၏။ ထိုသူငယ်၏အမည်ကား မေဖိဗောရှက်တည်း။ ၅ဗေရောသိမျိုး ရိမ္မုန်၏
သားရေခပ်နှင့်ဗာနာတို့သည် ဣရှဗောရှက်အိမ်သို့ သွား၍မွန်းတည့်အချိန်၌ ရောက်၏။ ထိုအချိန်၌
ဣရှဗောရှက်သည် အိပ်တတ်၏။ ၆ထိုညီအစ်ကိုရေခပ်နှင့် ဗာနာတို့သည် စပါးကို ထုတ်ဟန်ဆောင်၍
အိမ်အလယ်သို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ၇အိပ်ခန်းထဲ အိပ်ရာပေါ်မှာအိပ်လျက်နေသော ဣရှဗောရှက်၏ဝမ်းကို
ထိုး၍သတ်သဖြင့်၊ ဦးခေါင်းဖြတ်ယူပြီးမှ တညဉ့်လုံး လွင်ပြင်လမ်းဖြင့် ပြေး၍လွတ်ကြ၏။ ၈ဣရှဗောရှက်၏
ဦးခေါင်းကို ဟေဗြုန်မြို့ဒါဝိဒ်ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တော်အသက်ကို ရှာသောကိုယ်တော်ရန်သူ
ရှောလု၏သား ဣရှဗောရှက်၏ ဦးခေါင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီးခံရတော်မူသော
အပြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည်ရှောလု၌၎င်း၊ သူ၏အမျိုးနွယ်၌၎င်း၊ ယနေ့ဆပ်ပေးတော်မူပြီဟု
အထံတော်တွင်လျှောက်ဆိုသော်၊ ၉ဒါဝိဒ်က၊ ငါ့အသက်ကို ဘေးဥပဒ်အပါင်းတို့မှ ရွေးတော်မူသော

ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၁၀အရင်တခါလူတယောက်သည် လာ၍ဝမ်းမြောက်စရာ
သိတင်းကိုပြောမည်အကြံရှိလျက်၊ ရှောလုသေပါပြီဟု ငါ့အားကြားပြောအခါ၊ ထိုသိတင်းကိုပြော
သောကြောင့်ဆုကိုရမည်ဟု ထင်သောထိုသူကို၊ ဇိကလတ်မြို့၌ ငါကိုင်ဆွဲ၍သတ်၏။ ၁၁ထိုမျှမက
လူဆိုးတို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူကိုသူ၏အိမ်အတွင်းအိပ်ရာပေါ်မှာသတ်လျှင်၊ သာ၍ပြုသင့်သည်မဟုတ်
လော။ ယခုပင်သူ၏အသွေးကို သင်တို့၌ ငါတောင်း၍သင်တို့ကိုမြေကြီးပေါ်က ပယ်ရှားသင့်သည်
မဟုတ်လောဟု ဗေရောသိအမျိုး၊ ရိမ္မုန်၏သားရေခပ်နှင့် ဗာနာအားဆိုပြီးလျှင်၊ ၁၂လုလင်တို့ကို
မိန့်တော်မူ၍ ထိုသူနှစ်ယောက်ကိုသတ်ကြ၏။ လက်ခြေတို့ကိုဖြတ်၍ ဟေဗြုန်ရေကန်အနားမှာ
ဆွဲထားကြ၏။ ဣရှဗောရှက်၏ ဦးခေါင်းကိုကား ယူ၍ဟေဗြုန်မြို့တွင် အာဗနာသင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၅

၁ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ရှိရာဟေဗြုန်မြို့သို့လာ၍၊ ကျွန်တော်
တို့သည်ကိုယ်သော်အရိုး၊ ကိုယ်တော်အသားဖြစ်ကြပါ၏။ ၂အထက်ကရှောလုသည် ကျွန်တော်တို့၌
ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလအမျိုးကိုဆောင်သွားလျက်၊ သွင်းပြန်လျက်နေတော်မူပြီ။
ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးကို လုပ်ကျွေးအုပ်စိုးရမည်ဟု ကိုယ်တော်အား
မိန့်တော်မူပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။ ၃ထိုသို့ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်ရှိရာ
ဟေဗြုန်မြို့သို့ရောက်လာလျှင်၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ဟေဗြုန်မြို့၌ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ သူတို့နှင့်
မိဿဟာယဖွဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ်ကို ဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။
၄ဒါဝိဒ်သည် နန်းထိုင်သောအခါ အသက်သုံးဆယ်ရှိ၏။ အနှစ်လေးဆယ်စိုးစံလေ၏။ ၅ဟေဗြုန်မြို့၌
နေ၍ယုဒပြည်ကိုခုနစ်နှစ်နှင့် ခြောက်လ မင်းပြု၏။ယေရုရှလင်မြို့၌ နေ၍ယုဒပြည်နှင့် ဣသရေလပြည်
တရှောက်လုံးကို အနှစ်သုံးဆယ်သုံးနှစ်မင်းပြု ၏။

၆တဖန်ရှင်ဘုရင်သည် မိမိလူတို့ကိုခေါ်၍၊ ပြည်သားရင်းယေဗုသိ လူတို့ရှိရာ ယေရုရှလင်မြို့သို့
ချီသွားလျှင်၊ သူတို့က သင်သည်ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရ။ မျက်စိကန်းသောသူနှင့် ခြေဆွံ့သောသူတို့ကလည်း၊
ဒါဝိဒ်သည် ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရဟု ဆိုကာမျှနှင့် သင့်ကိုဆီးတားလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၇သို့ရာတွင် ဒါဝိဒ်သည်
ဒါဝိဒ်မြို့တည်းဟူသော ဇိအုန်ရဲတိုက်ကို တိုက်ယူလေ၏။ ၈ထိုနေ့၌ဒါဝိဒ်က၊ အကြင်သူသည် ယေဗုသိလူတို့ကို
တိုက်ဖျက်ပြီးမှ ကျုံးကိုလွန်၍၊ ဒါဝိဒ်သည် ဤနေရာသို့မဝင်ရဟု ဒါဝိဒ်အသက်ကိုမုန်းလျက်ပြောဆိုသော
မျက်စိကန်းနှင့် ခြေဆွံ့သောသူတို့ကို လုပ်ကြံ၏။ ထိုသူသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်စေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊
ဇေရုယာသား ယွာဘသည် အဦးတက်၍ ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုခံရ၏။ ၉ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည် ရဲတိုက်၌နေ၍
ဒါဝိဒ်မြို့ဟူသော အမည်ဖြင့်သမုတ်လေ၏။ မိလ္လောအရပ် ပတ်လည်၌၎င်း၊ အတွင်းဘက်၌၎င်း တည်ဆောက်
လေ၏။ ၁၀ဒါဝိဒ်သည်တိုးပွါး၍အားကြီးဖြင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ ရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

၁၁တုရုမင်းကြီးဟိရံသည် သံတမန်နှင့်တကွ အာရဇ်သစ်သား၊ လက်သမား၊ ပန်းရန်သမား
တို့ကိုဒါဝိဒ်ထံ သို့စေလွှတ်၍ သူတို့သည်နန်းတော်ကိုတည်ဆောက်ကြ၏။ ၁၂ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်ကို
ဣသရေလရှင်ဘုရှင် အရာ၌ခန့်ထားတော်မူကြောင်းနှင့်မိမိလူဣသရေလ အမျိုးအတို့ အလို၄ါ၊ နိုင်ငံကိုချီး
မြှောက်တော် မူကြောင်းကိုဒါဝိဒ် သိမြင်၏။

၁၃ဒါဝိဒ်သည်ဟေဗြုန်မြို့မှ ပြောင်းသောနောက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သူမယားကြီး မယားငယ်တို့ကိုထပ်၍
သိမ်းယူ သဖြင့် သားသမီးများတို့ကို မြင်လေ၏။ ၁၄ ယေရု ရှလင်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်သော သားတို့ အမည်ကား၊
ရှမွာ၊ ရှောဗပ်၊ နာသန်၊ ရှောလမုန်၊ ၁၅ဣဗဟာ၊ ဧလိရှု၊ နေဖက်၊ ယာဖျာ၊ ၁၆ ဧလိရှမာ၊ ဧလျာဒ၊
ဧလိဖလက်တည်း။

၁၇ ဒါဝိဒ်ကိုဘိသိက်ပေး၍ဣသရေလရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားကြောင်းကို ဖိလိတ္တိ
လူတို့သည်ကြားလျှင်၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ကို ရှာ၍လာကြ၏။ ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည်
ကြားသောအခါ ရဲတိုက်သို့သွား၏။ ၁၈ဖိလိတ္တိ လူတို့သည်လာ၍ ရေဖိမ်ချိုင့်၌ အနှံ့အပြားနေကြ၏။
၁၉ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိတ္တိ လူတို့ရှိရာသို့ သွားရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ်လက်၌
အပ်တော်မူမည်လောဟု ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား ကသွားလော့။
ငါသည်ဖိလိတ္တိလူတို့ကို သင့်လက်သို့ ဆက်ဆက်အပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၂၀ ဒါဝိဒ်သည်
ဗာလပေရဇိမ်မြို့သို့သွား၍ သူတို့ကိုလုပ်ကြံပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ရေထ၍ဖြို့ဖျက်သကဲ့သို့၊ ငါ့ရန်သူတို့ကို
ငါ့ရှေ့မှာဖြိုဖျက်တော်မူပြီဟုဆိုလျက်၊ ထိုအရပ်ကိုဗာလပေရဇိမ်အမည်ဖြင့် တွင်စေသတည်း။ ၂၁ထိုအရပ်၌
ဖိလိတ္တိ လူများပစ်ထားသောရုပ်တုများကို၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။
၂၂တဖန်ဖိလိတ္တိလူတို့သည် လာ၍ရေဖိမ်ချိုင့်၌ အနှံ့အပြားနေကြ၏။ ၂၃ဒါဝိဒ်သည်လည်း မေးလျှောက်သော်၊
ထာဝရဘုရားက၊ တည့်တည့်မ တက်ရ။ သူတို့နောက်သို့ဝိုင်း၍ပိုးစာတောတဘက်၌ချီရမည်။ ၂၄ပိုးစာပင်
ဖျား၌ စစ်ချီသံကိုကြားသောအခါ ကြိုးစားလော့။ ထိုအခါထာဝရဘုရားသည် ဖိလိတ္တိတပ်ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ
သင့်ရှေ့မှာကြွသွားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၂၅ဒါဝိဒ်သည်ပြု၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ဂေဗမြို့မှသည်
ဂါဇေရမြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံလေ၏။

၆

၁တဖန်ဒါဝိဒ်သည် ရွေးချယ်သောဣသရေလလူသုံးသောင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ၂ခေရုဗိမ်ကြားမှာ
ကျိန်ဝပ်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်နှင့် ဆိုင်သောဘုရားသခင်၏
နာမတော်နှင့်ဆိုင်သောဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ယုဒပြည်ဗာလာမြို့မှဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊ မိမိ၌ပါသော
သူအပေါင်းတို့နှင့်တကွထသွားလေ၏။ ၃ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကိုလှည်းသစ်ပေါ်မှာတင်၍ တောင်ပေါ်
အဘိနဒပ် အိမ်ထဲကထုတ်ကြ၏။ အဘိနဒပ်၏သားဩဇနှင့် အဟိဩတို့သည် လှည်းသစ်ကိုနှင်ရကြ၏။
၄ဩဇသည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်အနား၌ရှင်း၊ အဟိဩသည် သေတ္တာတော်ရှေ့၌ရှင်းသွားကြ၏။
၅ဒါဝိဒ်နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် စောင်း၊ တယော၊ ပတ်သာ၊ နှဲခရာ၊ ခွက်ကွင်းတို့ကို
ကိုင်လျက်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ အားထုတ်၍ တီးမှုတ်ကြ၏။ ၆နာခုန်ကောက်နယ်သလင်းသို့
ရောက်သောအခါ၊ နွားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို လှုပ်ရှားသောကြောင့်၊ ဩဇသည်
လက်ကိုဆန့်၍ သေတ္တာတော် ကိုကိုင်၏။ ၇ထာဝရဘုရားသည် ဩဇကိုအမျက်ထွက်၍သူ၏ အပြစ်ကြောင့်
ဘုရားသခင်ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် သေတ္တာတော်နားမှာသေလေ၏။ ၈ဩဇကိုထာဝရဘုရား
ဒဏ်ခတ်တော် မူသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် ညှိုးငယ် သောစိတ်ရှိ၏။ ထိုအရပ်သည် ယနေ့တိုင်အောင်
ပေရဇာဇအမည်ဖြင့် တွင်သတည်း။ ၉ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒ်သည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏
သေတ္တာတော်သည် အဘယ်သို့ငါ့ထံသို့ရောက်ရမည်နည်းဟုဆိုလျက်၊ ၁၀မိမိနေရာ ဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့
သေတ္တာတော်ကို မဆောင်ဘဲဂိတ္တိလူဩဗဒေဒုံအိမ်သို့ လမ်းလွှဲ၍ဆောင်သွားလေ၏။ ၁၁ထာဝရဘုရား၏
သေတ္တာတော်သည် သုံးလပတ်လုံး ဂိတ္တိလူဩဗဒေဒုံအိမ်၌ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဩဗဒေဒုံနှင့်
အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၁၂ထာဝရဘုရားသည် သေတ္တာတော်ကြောင့်ဩဗဒေဒုံနှင့် သူ၌ရှိသမျှကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ
ကြောင်းကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးကြားသောအခါ၊ တဖန်သွား၍ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကိုဩဗဒေဒုံအိမ်မှ
ဒါဝိဒ်မြို့သို့ ဝမ်း မြောက်သောစိတ်နှင့် ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ၁၃ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော
သူတို့သည် ခြောက်လှမ်းသွားပြီးမှ၊ နွားနှင့် ဆူဖြိုးသော အကောင်တို့ကို ယဇ်ပူဇော်လေ၏။ ၁၄ဒါဝိဒ်သည်
လည်း ပိတ်သင်တိုင်း ကို ဝတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အားထုတ်၍ ကလေ၏။၁၅ထိုသို့ဒါဝိဒ်နှင့်

ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် ကြွေးကြော်လျက်၊ တံပိုးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏
သေတ္တာတော်ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၁၆ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊
ရှောလု၏ သမီးမိခါလသည်ပြတင်းပေါက်ဖြင့် ကြည့်၍၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ကလျက်ခုန်လျက်လာသည်ကိုမြင်၍ စိတ်နှလုံးထဲ၌ မထီမဲ့မြင်ပြု၏။ ၁၇ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို
သွင်း၍ ဒါဝိဒ်ဆောက်နှင့်သောတဲအလယ်တွင် သူ့နေရာ၌ ထားကြပြီးမှ၊ ဒါဝိဒ်သည် မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်
မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော်လေ၏။ ၁၈မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်မိဿဟာယ
ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမှုကို ပြီးစီးစေသောအခါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကမြွက်၍
ပရိသတ်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးလေ၏။ ၁၉ ဣသရေလပရိသတ်ယောကျ်ားမိန်းမ အပေါင်းတို့အား မုန့်တပြား၊
အမဲသားတတစ်၊ စပြစ်သီးပျဉ်တပြားစီ ဝေငှပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။

၂၀ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည် နန်းတော်သားတို့ကိုကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ သွား၍ရောက်သောအခါ၊
ရှောလု၏ သမီးမိခါလသည်ဆီး၍ကြိုလျက်၊ လျှပ်ပေါ်သောသူသည် အရှက်မရှိဘဲ ကိုယ်အဝတ်ကို
ချွတ်သကဲ့သို့၊ ယနေ့ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမများရှေ့တွင်အဝတ်တော်ကိုချွတ်သော ဣသရေလရှင်ဘုရင်
သည်၊ ယနေ့အဘယ်မျှလောက်ဘုန်းကြီးတော်မူပါသည်တကားဟုဆို၏။ ၂၁ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ သင်အဘနှင့်သူ၏
အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့၏ ကိုယ်စား၊ ငါ့ကိုရွေးကောက်၍ ထာဝရဘုရား၏လူ၊ ဣသရေလအမျိုးကို
အုပ်စိုးသော မင်းအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသော ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင်ပြုသည်မဟုတ်လော။
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင် ငါကခုန်မည်။ ၂၂ထိုမျှမက၊ ငါသာ၍ယုတ်မာမည်။ ကိုယ်အထင်အတိုင်း
ကိုယ်ကိုသာ၍ နှိမ့်ချမည်၊ သင်ပြောသော ကျွန်မများမူကား၊ ငါ့ကိုချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်ဟု မိခါလကို ပြန်ပြော၏။
၂၃ရှောလု၏သမီး မိခါလသည် တသက်လုံးသားကို မဘွားမမြင်ရ။

၇

၁ ထာဝရဘုရားသည် အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိသောရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်
မူသောကျေးဇူးကို ရှင်ဘုရင်သည်ခံရ၍၊ နန်းတော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောအခါ။ ၂ ပရောဖက်နာသန်ကိုခေါ်၍၊
ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည် အာရဇ် သစ်သားအိမ်နှင့် နေ၏။ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်မူကား၊
ကုလားကာဖြင့် သာကွယ်ကာလျက်နေရ သည်ဟုဆိုသော်၊ ၃နာသန်က၊ အကြံတော်ရှိသမျှ အတွင်း
ပြုတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်နှင့် အတူ ရှိတော်မူသည်ဟုပြန်လျှောက်၏။
၄ထိုညဉ့်တွင်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် နာသန်သို့ရောက်၍ ၅ ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ်ထံသို့သွားလော့။
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ငါနေစရာဘို့အိမ်ဆောက်ရမည်လော။ ၆ဣသ ရေလအမျိုးသား
တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောနေ့ ကစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်အိမ်နှင့်ငါမနေ။ တဲအမျိုးမျိုးနှင့်
ငါလှည့်လည်ပြီ။ ၇ဣသရေလမျိုးသားတို့နှင့် ငါလှည့်လည်ရာ အရပ်ရပ်တို့၌၊ ငါ၏ လူဣသရေလအမျိုးကို
ကျွေးမွေးစေ ခြင်းငှါ၊ ငါစေခိုင်းသော ဣသရေလ တရားသူကြီး တစုံတယောက်အား၊ သင်သည်
ငါ့အဘို့အာရဇ်သစ်သားအိမ်ကို အဘယ်ကြောင့် မဆောက်သနည်းဟု ငါဆိုဘူးသလော။ ၈ယခုမှာ
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းရာ သိုးခြံထဲက သင့်ကိုငါနှုတ်ယူ၍၊
ငါ၏ လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးသော မင်းအရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။ ၉သင်သွားလေရာရာ၌ ငါလိုက်၍
သင်၏ ရန်သူအပေါင်းတို့ကို သင့်ရှေ့မှ ပယ်ရှားသဖြင့်၊ မြေကြီးသားတို့ တွင် လူကြီး၏ ဂုဏ်အသရေကဲ့သို့
သင်၌ကြီးစွာသော ဂုဏ်အသရေကို ငါပေးပြီ။ ၁၀ထိုမှတပါး၏လူဣသရေလ အမျိုးနေရာအရပ်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။
သူတို့သည်နောက်တဖန် မပြောင်းလဲ မိမိတို့နေရာ၌ နေစေခြင်းငှါ ငါမြဲမြံစေမည်။ မတရားသောသူတို့
သည်ရှေးကာလ၌ရှင်း။ ၁၁ငါ၏ လူဣသရေလအမျိုးတွင် တရားသူကြီးတို့ကို ခန့်ထားသော ကာလ၌ရှင်း၊
ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့ နောက်တဖန် မညှဉ်းဆဲရ။ သင့်ကိုလည်းရန်သူအပေါင်းတို့ လက်မှကယ်လွှတ်၍

ချမ်းသာပေးပြီ။ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။ ၁၂သင်သည်
အသက်ကာလစေ့၍ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူအိပ်ပျော်သောအခါ သင်၏ရင်သွေး၊သင်မှဆင်းသက်သော
သားကိုငါ ချီးမြှောက်၍ သူ၏နိုင်ငံကို တည်ထောင် မည်။ ၁၃ထိုသားသည်ငါ၏နာမအဘို့ အိမ်ကိုဆောက်
လိမ့်မည်။ သူထိုင်သော ရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်အမြဲငါတည်စေမည်။ ၁၄ငါသည် သူ၏အဘဖြစ်မည်။
သူသည်လည်း ငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်။ သူသည်ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင် လူသုံးတတ်သောကြိမ်လုံးနှင့် ငါဆုံးမမည်။
လူသားရိုက်တတ် သကဲ့သို့ငါရိုက်မည်။ ၁၅သို့ရာတွင် သင့်ရှေ့မှာ ငါပယ်ရှားသော ရှောလု၌ငါ၏ ကရုဏာကို
နှုတ်သကဲ့သို့ သင်၏ သား၌ငါမနှုတ်။ ၁၆သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့်၊ သင်၏နိုင်ငံသည် ငါ့ရှေ့မှာ
အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ သင်၏ ရာဇပလ္လင်သည်လည်းအစဉ်မမြဲတည်လိမ့်မည်ဟု ငါ့ကျွန် ဒါဝိဒ်အား
ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇ထိုဗျာဒိတ် တော်စကားအလုံးစုံတို့ကို နာသန်သည် ဒါဝိဒ်အား
ပြန်ပြောလေ၏။

၁၈ထိုအခါဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အထဲသို့ဝင်၍ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထိုင်နေလျက်၊ အိုအရှင်ထာဝရ
ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက် ချီးမြှောက်တော်မူမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့
သောသူဖြစ်ပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်အမျိုးသည် အဘယ်သို့သောအမျိုး ဖြစ်ပါသနည်း။ ၁၉သို့ရာတွင် အိုအရှင်
ထာဝရဘုရား၊ ထိုကျေးဇူးတော်ကို သာမည့ကျေးဇူးဟု ထင်မှတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏
အမျိုးအနွယ်ကိုကြာမြင့်စွာသော ကာလနှင့်ယှဉ်လျက်မိန့်တော်မူပါသည်တကား။ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊
လူတို့သည် ထိုသို့စီရင်လေ့ရှိပါသလော။ ၂၀ဒါဝိဒ်သည် အဘယ်သို့ တိုးတက်၍ လျှောက်ရပါမည်နည်း။
အိုအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ကိုသိတော်မူ၏။ ၂၁နှုတ်ကပတ်တော်ကို
ထောက်၍၊ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ကျွန် သိမည်အကြောင်း၊ ဤကြီးစွာသော
အမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုတော်မူပြီ။ ၂၂သို့ဖြစ်၍ အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ ကြားသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်နှင့်တူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတပါး
အခြားသောဘုရားမည်မျှမရှိပါ။ ၂၃နာမတော်ကို ထင်ရှားစေ၍ အဲဂုတ္တုပြည် အစရှိသော အခြားသော
ပြည်များ၊ သူတို့ဘုရားများတို့မှ ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးရှေ့တွင် လူမျိုးတော်အဘို့နှင့်
ပြည်တော်အဘို့ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှုကြီးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ကြွ၍ ကိုယ်တော်အဘို့
ရွေးနှုတ်တော်မူ သော ကိုယ်တော်၏ လူဣသရေလအမျိုးနှင့်တူသော လူမျိုးတစုံတမျိုးသည် မြေကြီးပေါ်မှာ
ရှိပါသလော။ ၂၄အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးကို အစဉ်အမြဲ ကိုယ်တော်၏
လူဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို ကိုယ်တော်အဘို့ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေ၍၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏
ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၂၅ယခုမှာ အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၌၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏
အမျိုးအနွယ်၌၎င်း၊ မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို အစဉ်အမြဲတည်စေတော်မူပါ။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
ပြုတော်မူပါ။ ၂၆ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို အစိုးရသောဘုရား
သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၍ နာမတော်သည် အစဉ်အမြဲ ချီးမြှောက်ခြင်းရှိပါစေသော။ ကိုတော်ကျွန်ဒါဝိဒ်၏
အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌တည်ပါစေသော။ ၂၇အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုတော်က၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို တည်စေမည်ဟု
ကိုယ်တော်ကျွန်အား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤပဌနာကို ရှေ့တော်၌
ပြုချင်သောစိတ်ရှိပါ၏။ ၂၈ယခုလည်း အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် မှန်တော်မူ၏။
စကားတော်လည်းမှန်ပါ၏။ ဤကျေးဇူးကိုကိုယ်တော်ကျွန်၌ ဂတိထားတော်မူပြီ။ ၂၉သို့ဖြစ်၍
ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲတည်ပါမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ
နှုးညွတ်သောစိတ်ရှိတော်ပါ။ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ကောင်းကြီးပေးတော်
မူသော မင်္ဂလာကို ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်သည် အစဉ်အမြဲခံရပါစေသောဟု ဆုတောင်းသတည်း။

၈

၁ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လုပ်ကြံ၍ အောင်မြင်သဖြင့်၊ မေသေဂမ္မာမြို့ကို
သိမ်းယူလေ၏။ ၂မောဘပြည်ကိုလည်း လုပ်ကြံ၍ပြည်သားတို့ကို မြေပေါ်မှာ လှဲချသဖြင့်၊ ကြိုးနှင့်တိုင်းလျက်
သုံးစုတွင် နှစ်စုကိုသတ်၏။ တစုကိုချမ်းသာပေး၏။ ထိုသို့ မောဘအမျိုးသားတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ ကျွန်ခံ၍
အခွန်ဆက်ရကြ၏၊ ၃ဇောဘမင်းကြီး ရဟောဘ၏သား ဟာဒဒေဇာသည် ဥဖရတ်မြစ်နားမြေကို
သိမ်းယူခြင်းငှါသွားသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် တိုက်ဖျက်၍၊ ၄ရထားတထောင်၊ မြင်းစီးသူရဲခုနစ်ထောင်၊
ခြေသည်သူရဲနှစ်သောင်းကို ဘမ်းဆီး၍ ရထားတရာကို သိမ်းထားပြီးမှ၊ အခြားသော မြင်းရထားရှိသမျှတို့ကို
ဖျက်ဆီးလေ၏။ ၅ဒမာသက်မြို့နေ ရှုရိလူတို့သည် ဇောဘမင်းကြီးဟာဒဒေဇာကို စစ်ကူသောအခါ၊
ဒါဝိဒ်သည်ရှုရိလူနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်တို့ကိုသတ်ပြီးမှ၊ ၆ရှုရိပြည် ဒမာသက်မြို့၌ မြို့စောင့်တပ်ကို ထားသဖြင့်၊
ရှုရိလူတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ ကျွန်ခံ၍အခွန်ဆက်ရကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရား စောင့်မတော်မူ၏။
၇ဟာဒဒေဇာ၏ကျွန်တို့စွဲကိုင်သော ရွှေဒိုင်းလွှားများကို ဒါဝိဒ်သည်သိမ်း၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၏။
၈ဟာဒဒေဇာအစိုးရသော ဘေတမြို့နှင့် ဗေရောသဲမြို့မှ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် များစွာသော ကြေးဝါကို
သိမ်းသွား၏။

၉ဟာဒဒေဇာ၏တပ်အလုံးအရင်းကို ဒါဝိဒ်လုပ်ကြံကြောင်းကို၊ ဟာမတ်မင်းကြီးတောဣသည်
ကြားလျှင်၊ ၁၀မိမိရန်သူဟာဒဒေဇာကို ဒါဝိဒ်သည် စစ်တိုက်၍လုပ်ကြံသောကြောင့်၊ မိဿဟာယဖွဲ့၍
ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ၊ မိမိသားယောရံကိုဒါဝိဒ် မင်းကြီးထံသို့စေလွှတ်၍၊ ယောရံသည်ငွေဖလား၊
ရွှေဖလား၊ ကြေးဝါဖလားတို့ကို ဆောင်လျက်လာ၏။ ၁၁ထိုဖလားတို့ကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရား
အားပူဇော်၏။ ထိုအတူအောင်မြင်သော ရှုရိပြည်၊ မောဘပြည်၊ အမ္မုန်ပြည်၊ ဖိလိတ္တိပြည်၊ အာမလက်
ပြည်၌သိမ်းယူသော ရွှေငွေကိုရင်း၊ ၁၂ဇောဘမင်းကြီး ရဟောဘသား ဟာဒဒေဇာ၏ ဘဏ္ဍာကိုလုယူ၍
ရသောရွှေငွေကိုရင်း၊ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်၏။ ၁၃ဆားချိုင့်တွင် ဧဒုံလူတသောင်း ရှစ်ထောင်တို့ကို
လုပ်ကြံရာမှ၊ ဒါဝိဒ်သည် ပြန်လာသောအခါ ဂုဏ်အသရေကြီး၏။ ၁၄ဧဒုံပြည်အရပ်ရပ်၌ မြို့စောင့်တပ်
တို့ကိုထား၍၊ ဧဒုံပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွားလေရာရာ၌ ထာဝရ
ဘုရားစောင့်မတော်မူ၏။

၁၅ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကိုစိုးစံ၍၊ နိုင်ငံတော်သားတို့တွင် တရားမှုကိုစီရင်ဆုံး
ဖြတ်တော်မူ၏။ ၁၆ဇေရုယာ၏သားယွာဘသည် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ အဟိလုပ်၏သားယောရှဖတ်သည်
အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။ ၁၇အဟိတုပ် သားဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာ၏သားအဟိ မလက်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။
စရာယသည် စာရေးတော်ကြီးဖြစ်၏။ ၁၈ယောယဒ၏သား ဗေနာယသည် ခေရသိလူနှင့် ပေလသိလူတို့ကို
အုပ်ရ၏။ ဒါဝိဒ်၏သားတော်တို့သည်လည်း မင်းသားအရာနှင့် နေကြ၏။

၉

၁တဖန်ဒါဝိဒ်က၊ ငါသည်ယောနသန်အတွက် ကျေးဇူးပြုစရာအခွင့်ရှိစေခြင်ငှါ၊ ရှောလုအဆွေအမျိုး
တစုံ တယောက်ကျန်ကြွင်းသေးသလော့ဟုမေးသော်၊ ၂ဇိဘာအမည်ရှိသော ရှောလု၏အဆွေအမျိုးနှင့်
ဆိုင်သော ကျွန်တယောက်ကိုအထံတော်သို့သွင်း၍ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည်ဇိဘာမှန်သလော့ဟု မေးလျှင်၊
ကိုယ်တော် ကျွန်မှန်ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။ ၃ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဘုရားသခင့်လိုတော်
အတိုင်းငါကျေးဇူးပြုစရာအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ရှောလုအဆွေအမျိုးတစုံတယောက်မျှ မရှိသလောဟုမေးလျှင်
ဇိဘာက၊ ယောနသန်၌ ခြေဆွံ့သော သားတယောက်ရှိပါသေး၏ ဟုလျှောက်သော်၊ ၄ရှင်ဘုရင်က၊
သူသည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဇိဘာက၊ လောဒေဗာရွာ၊ အမျေသားမာခိရအိမ်၌ရှိပါသည်ဟု
လျှောက်၏။ ၅ထိုခါဒါဝိဒ်သည် စေလွှတ်၍ ရှောလု၏ သားဖြစ်သော ယောနသန်၏သားမေဖိဗောရှက်ကို၊
လောဒေဗာရွာ၊ အမျေလသားမာခိရအိမ်မှခေါ်ခဲ့၍၊ ၆သူသည် အထံတော်သို့ရောက်သောအခါ ပြပ်ဝပ်လျက်

ရှိခိုးလေ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ မေဖိဗောရှက်ဟုခေါ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။
၇ဒါဝိဒ်ကလည်း ကစိုးရိမ်နှင့်။သင်၏အဘယောနသန်အတွက် ငါသည် သင်၌ဆက်ဆက် ကျေးဇူးပြုမည်။
သင့်အဘိုး ရှောလုပိုင်သမျှသော မြေကိုငါပြန်ပေးမည်။ သင်သည်နေ့တိုင်းအစဉ် ငါ့စား ပွဲ၌စားရမည်ဟု
ဆိုသော်၊ ၈မေဖိဗောရှက်က၊ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ဖြစ်ရသော ခွေးသေကောင်ကိုကိုယ်တော်ကြည့်ရှုရ မည်
အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်ပါသနည်းဟု ဦးချ၍ ပြန်လျှောက်၏။ ၉ထိုအခါ
ရှင်ဘုရင်သည် ရှောလု၏ ကျွန်ဇိဘကိုခေါ်၍၊ ရှောလုနှင့်သူ၏ အဆွေအမျိုးများပိုင်ထိုက်သမျှတို့ကို
သင့်သခင်၏ သားအားငါပေးပြီး။ ၁၀သင်သည် သင်၏သားကျွန်တို့နှင့်တကွ လယ်လုပ်၍ သင့်သခင်၏သား
စားစရာဘို့ အသီးအနှံ ကိုသွင်းရမည်။ သို့ရာတွင်သင့်သခင်၏သားမေဖိဗောရှက်သည် နေ့တိုင်းအစဉ်
ငါ့စားပွဲ၌ အစာစားရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဇိဘ၌ သားတဆယ်ငါးယောက်နှင့် ကျွန်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။
၁၁ဇိဘကလည်း၊ ကျွန်တော် သခင်အရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုမှာထားတော်မူသည်သမျှအတိုင်း၊
ကိုယ်တော်ကျွန်ပြုပါမည်ဟု နားတော်လျှောက်လေ၏။ ထိုနောက်မေဖိဗောရှက်သည်ရှင်ဘုရင်၏ သားရင်း
ကဲ့သို့ စားပွဲတော်၌ အစာစားရ၏။ ၁၂မေဖိဗောရှက်၌ မိက္ခာအမည်ရှိသော သားငယ်တယောက်ရှိ၏။
ဇိဘအိမ်၌ နေသောသူ အပေါင်းတို့သည်လည်း မေဖိဗောရှက်၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ ၁၃ထိုသို့မေဖိဗောရှက်သည်
ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍ရှင်ဘုရင်၏စားပွဲတော်၌ နေ့တိုင်းအစဉ်စားရ၏။ ခြေနှစ်ဘက်ဆွံ့သောသူဖြစ်၏။

၁၀

၁ထိုနောက်အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်သည် သေ၍သားတော်ဟာနုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။
၂ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ဟာနုန်အဘနာဟတ်သည်ငါ့အား ကျေးဇူးပြုသောကြောင့်၊ သူ၏သား၌ငါကျေးဇူးပြုမည်ဟု
ဆိုလျက်၊ သူ၏အဘသေရာတွင်နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ကျွန်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည်
အမ္မုန်ပြည်သို့ရောက်ကြ၏။ ၃အမ္မုန်အမျိုးမှူးမတ်တို့သည် မိမိတို့အရှင်ဟာနုန်ထံသို့ဝင်၍၊ ဒါဝိဒ်သည်
စိတ်တော်ကိုနှစ်သိမ့်စေသော သူတို့ကို စေလွှတ် ရာတွင်ခမည်းတော်ကို ရိုသေစွာပြုသည်ဟုထင်မှတ်
တော်မူသလော။ မြို့တော်ကိုစစ်ဆေးစူးစမ်း၍ ဖျက်ဆီးခြင်း ငှါသာသူ၏ကျွန်တို့ကိုစေလွှတ်သည်မဟုတ်လော
ဟုလျှောက်ကြသော်၊ ၄ဟာနုန်သည်ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တို့ကိုယူပြီးလျှင်၊ မုတ်ဆိတ်တခြမ်းကိုရိတ်၍အဝတ်
ကိုတင်ပါးတိုင်အောင်ဖြတ်ပြီးမှ လွှတ်လိုက်လေ၏။ ၅ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားသောအခါ၊ ထိုလူတို့သည်
အလွန် ရှက်သောကြောင့်သူတို့ကို ဆီးကြို စေခြင်းငှါစေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည်မုတ်ဆိတ်မရှည်မှီတိုင်အောင်
ယေရိခေါမြို့မှာနေ ကြလော့။ ထိုနောက်မှ ပြန်လာကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။ ၆အမ္မုန်အမျိုးသားတို့က၊
ငါတို့သည်ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုသိလျှင်၊ လူတို့ကိုစေလွှတ်၍ ဗက်ရဟောဘမြို့နှင့်
ဇောဘမြို့၌နေသော ရှုရိလူခြေသည် သူရဲနှစ်သောင်း၊ မာခမင်းကြီး၏လူတထောင်၊ တောဘမြို့သားသောင်း
နှစ်ထောင်တို့ကိုငှါးကြ၏။ ၇ထိုသတင်းကိုဒါဝိဒ်သည်ကြားလျှင် ယွာဘနှင့်ခွန်အားကြီးသောသူရဲအလုံးအရင်း
အပေါင်းကိုစေလွှတ်၏။ ၈အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် ထွက်၍မြို့တံခါးဝ မှာစစ်ခင်းကျင်းကြ၏။ဇောဘမြို့၊
ရဟောဘမြို့၊ တောဘမြို့မှလာသောရှုရိလူနှင့်မာခါမင်းကြီး၏လူတို့ သည်လွင်ပြင်၌ တခြားစီနေကြ၏။
၉ယွာဘသည်လည်း၊ ရှေ့၌ဇင်း၊ နောက်၌ဇင်းစစ်မျက်နှာနှစ်ဘက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ဣသရေလလူတို့တွင်
သန်မြန်သောသူရှိသမျှတို့ကိုရွေးကောက်၍ရှုရိလူတို့တဘက်၌စစ်ခင်းကျင်း၏၊ ၁၀ကြွင်းသောသူ တို့ကိုအမ္မုန်
အမျိုးသားတို့တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်းစေခြင်းငှါ၊ ညီအဘိရှဲလက်သို့အပ်လျက်၊ ၁၁ရှုရိလူတို့သည်ငါ့ကိုနိုင်လျှင်
ငါအားကူရမည်။ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်သင့်ကိုနိုင်လျှင် သင့်အားငါကူမည်။ ၁၂ရဲရင့်သောစိတ်ရှိ၍
ငါတို့လူမျိုး၊ ငါတို့ဘုရားသခင်မြို့ရွာတို့အဘို့အားထုတ်၍ တိုက်ကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည်အလိုတော်
ရှိသည်အတိုင်းစီရင် တော်မူစေသတည်းဟု ဆိုပြီးမှ၊ ၁၃သူ၌ပါသောလူများနှင့်တကွရှုရိလူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်း
ငှါ ချဉ်းသွားသောအခါ၊ ရှုရိလူတို့သည်ပြေးကြ၏။ ၁၄ရှုရိလူတို့ပြေးသည်ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့
သည်မြင်လျှင်၊ သူတို့သည်လည်း အဘိရှဲရှေ့မှာပြေး၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း

အမ္မုန်ပြည်မှထွက်၍ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွားလေ၏။ ၁၅ရှုရိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ
မိမိတို့ရှုံးသည်ကိုသိမြင်လျှင် တဖန်စည်းဝေးကြ၏။ ၁၆ဟာဒဒေဇာ မင်းသည်လည်းစေလွှတ်၍၊
မြစ်တဘက်၌နေသော ရှုရိလူတို့ကို ခေါ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်ဟေလံမြို့သို့ရောက်လာကြ၏။ ဟာဒဒေဇာခန့်
ထားသော ဗိုလ်ချုပ်မင်းရှောဗက်သည်လည်း အုပ်ရ၏။ ၁၇ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည်
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသဖြင့် ဟေလံမြို့သို့ရောက်လာကြ၏။
ရှုရိလူတို့သည်ဒါဝိဒ်တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်း၍တိုက်သောအခါ၊ ၁၈ဣသရေလအ မျိုးသားရှေ့မှာပြေးကြ၏။
ဒါဝိဒ်သည်လည်းရှုရိမြင်းရထားစီးသူရဲခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည်သူရဲလေးသောင်းတို့ကိုသတ်၍၊ ဗိုလ်ချုပ်မင်း
ရှောဗက်ကိုလည်းထိခိုက်သဖြင့်သူသည်ထိုအရပ်၌သေ၏။ ၁၉ဟာဒဒေဇာ၌ ကျွန်ခံသော မင်းကြီးအပေါင်း
တို့သည် ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာမိမိတို့ရှုံးသည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးနှင့်မိဿဟာယ
ဖွဲ့၍ကျွန်ခံကြ၏။ ထိုသို့ရှုရိလူတို့သည်နောက်တဖန် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကိုစစ်မကူးဝံ့ကြ။

၁၁

၁အခါလည်၍ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စစ်တိုက်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ယွာဘနှင့်ကျွန်များ၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အပေါင်းတို့ကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို တိုက်ဖျက်၍
ရဗ္ဗာမြို့ကိုဝိုင်း ထားကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်ကိုယ်တိုင်ယေရုရှလင်မြို့၌ နေလေ၏။ ၂နောက်တနေ့ ညဦးယံ၌
ဒါဝိဒ်သည် လျောင်းစက်ရာ မှာထ၍ နန်းတော်မိုးပေါ်မှာ စင်္ကြံသွားစဉ်တွင်၊ အလွန်အဆင်းလှသော
မိန်းမတယောက် ရေချိုးသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ၃ထိုမိန်းမကား အဘယ်သူနည်းဟုစေလွှတ်၍ မေးမြန်းလျှင်၊
ဧလျံသမီး၊ ဟိတ္တိလူ ဥရိယ၏ မယားဗာသရှေဘဖြစ်ပါ သည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ၄တဖန် လူကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊
ထိုမိန်းမကို အထံတော်သို့ခေါ်ခဲ့၍ ရှက်တင်လေ၏။ ထိုမိန်းမ သည်မိမိအညစ်အကြေးနှင့်စင်ကြယ်အောင်ပြု၍
မိမိအိမ်သို့ပြန်ပြီးမှ၊ ၅ပဋိသန္ဓေရှိသဖြင့် ဒါဝိဒ်ထံသို့လူစေလွှတ်၍၊ ကျွန်မ၌ပဋိသန္ဓေရှိပါ၏ဟု လျှောက်စေသော်၊
၆ဒါဝိဒ်သည်ယွာဘဆီသို့လူကိုစေလွှတ်၍ ဟိတ္တိလူဥရိယကို ငါ့ထံသို့စေ လွှတ်ရမည်ဟုမှာလိုက်သည်အတိုင်း၊
ယွာဘသည်စေလွှတ်၍၊ ၇ဥရိယရောက်လာသောအခါဒါဝိဒ်က၊ ယွာဘကျန်း မာ၏လော။ လူများကျန်းမာ၏
လော။ စစ်တိုက်၍အောင်မြင်သလောဟုမေးမြန်းပြီးမှ၊ ၈သင့်အိမ်သို့သွား၍ခြေဆေး လော့ဟုမိန့်တော်
မူသည်အတိုင်း၊ ဥရိယသည်နန်းတော်မှထွက်၍သူနောက်မှခဲဘွယ်စားဘွယ်ကိုရှင်ဘုရင်ပေးလိုက်လေ ၏။
၉သို့ရာတွင် ဥရိယသည် မိမိအိမ်သို့မသွားဘဲ၊ မိမိအရှင်၏ ကျွန်အပေါင်းတို့နှင့်အတူ နန်းတော် တံခါးဝ၌
အိပ်လေ၏။ ၁၀ဥရိယသည်မိမိအိမ်သို့ မသွားကြောင်းကိုနားတော်လျှောက်လျှင်ဒါဝိဒ်က၊ သင်သည်ခရီးသွား
ရာမှရောက်လာသည် မဟုတ်လော။ သင့်အိမ်သို့အဘယ်ကြောင့်မသွားဘဲနေသနည်းဟု ဥရိယကိုမေးသော်၊
၁၁ဥရိယက၊ သေတ္တာတော်နှင့် ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်တဲ၌နေကြပါ၏။ သခင်ယွာဘနှင့်
သခင်၏ကျွန်များတို့သည်လွင်ပြင်၌တည်း ရကြပါ၏။ ကျွန်တော်သည်ကိုယ်အိမ်သို့သွား၍စားသောက်လျက်
မယားနှင့် ပျော်မွေ့လျက်နေသင့်ပါမည်လော။ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသို့ကျွန်တော်
မပြုပါဟု ဒါဝိဒ်အားလျှောက်လေ၏။ ၁၂ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ဤမြို့၌ယနေ့နေဦးလော့။ နက်ဖြန်နေ့ငါလွှတ်
လိုက်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဥရိယသည်ထိုနေ့၊ နက်ဖြန်နေ့၊ ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၏။
၁၃ဒါဝိဒ်သည်လည်းဥရိယကိုခေါ်၍ရှေ့တော်၌စားသောက်လျက်ယစ်မူးသည်တိုင်အောင် သောက်ရ၏။
သို့သော်လည်း ညဦးမှာမိမိအိမ်သို့မသွားဘဲ၊ အရှင်၏ကျွန်တို့နှင့်အတူအိပ်ခြင်းငှါထွက်သွားလေ၏။
၁၄နံနက်မှာ ဒါဝိဒ်သည်မှာစာကိုရေး၍ ဥရိယလက်တွင်ယွာဘသို့ပေးလိုက်၏။ ၁၅မှာစာချက်ဟူမူကား၊
ကျပ်တည်းစွာစစ် တိုက်ရာတပ်ဦး၌ဥရိယကိုခန့်ထားပြီးမှ၊ သူသည်ရန်သူ့လက်သို့ရောက်၍ သေစေခြင်းငှါ
တပ်များကိုရုပ်သိမ်းလော့ဟုပါ သတည်း။ ၁၆အမိန့်တော်အတိုင်းယွာဘသည် မြို့ကိုကြည့်ရှုပြီးမှ၊ ခွန်အား
ကြီးသော သူရဲရှိရာ အရပ်၌ဥရိယကိုခန့်ထား လေ၏။ ၁၇မြို့သားတို့သည်ထွက်၍ယွာဘနှင့်စစ်ပြိုင်သောအခါ၊
ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်အချို့တို့သည်သေကြ၏။ ဟိတ္တိလူဥရိယ သည်လည်းသေ၏။ ၁၈ထိုနောက်ယွာဘသည်

စစ်သိတင်းအလုံးစုံကိုဒါဝိဒ်အား ကြားလျှောက်စေခြင်းငှါလုလင်ကိုခေါ်၍၊ ၁၉သင်သည်ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌
စစ်သိတင်းကို အကုန်အစင်ကြားလျှောက်ပြီးလျှင်၊ ၂၀ရှင်ဘုရင်သည်အမျက်တော်ထွက် ၍၊ သင်တို့သည်
စစ်ပြိုင်သောအခါ၊ မြို့အနီးသို့အဘယ်ကြောင့် ချဉ်းကပ်ကြသနည်း။ မြို့ရိုးပေါ်က ပစ်မည်ကိုမသိလော။
၂၁ယေရု ဗေ့ရှက်သားအဘိမလက်ကိုအဘယ်သူလုပ်ကြံသနည်း။ သေဗက်မြို့မှာမိန်းမတယောက်
သည်ကြိတ်ဆုံ ကျောက်တဖဲ့ကိုမြို့ရိုးပေါ်ကပစ်ချ၍အဘိမလက်သေသည်မဟုတ်လော။ မြို့ရိုးအနီးသို့
အဘယ်ကြောင့်ချဉ်းကပ်ကြသ နည်းဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဟိတ္တိလူ၊ ဥရိယသေကြောင်းကို
လျှောက်ရမည်ဟုမှာထား၍စေလွှတ်လေ၏။ ၂၂ယွာဘမှာထားသည်အတိုင်း ထိုတမန်သည်သွား၍
ဒါဝိဒ်အားကြားလျှောက်သည်ကား၊ ၂၃ရန်သူတို့သည်အ မှန်စင်စစ်ကျွန်တော်တို့ကိုနိုင်သဖြင့်၊ လွင်ပြင်
တိုင်အောင်လိုက်၍ တိုက်ကြပါ၏။ ကျွန်တော်တို့သည်လည်း မြို့တံခါးဝ တိုင်အောင်လှန်၍တိုက်ကြပါ၏။
၂၄လေးသမားတို့သည်မြို့ရိုးပေါ်က ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကိုပစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်အချို့ သေကြ၏။
ကိုယ်တော်ကျွန် ဟိတ္တိလူ၊ ဥရိယသည်လည်းသေပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ ၂၅ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ဤအမှုကြောင့်
စိတ်မပျက်နှင့်၊ စစ်တိုက်ပွဲတွင် တယောက်တလှည့်သေတတ်၏။ အားယူ၍မြို့ကိုကျပ်တည်းစွာ
တိုက်လျက်လုပ်ကြံ တိုက်ဖျက်ကြလော့ဟု တမန်အားဖြင့် ယွာဘကိုမှာလိုက်လေ၏။ ၂၆ဥရိယသေကြောင်းကို
သူ၏မယားကြားသောအခါ၊ ခင်ပွန်းကြောင့်ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်နေ၏။ ၂၇ငိုကြွေးမြည်တမ်းချိန်လွန်မှ၊
ဒါဝိဒ်သည် လူကိုစေလွှတ်၍ ထိုမိန်းမကိုနန်း တော်သို့ ခေါ်စေသဖြင့်၊ သူသည်မိဖုရားအဖြစ်သို့
ရောက်၍သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်လေ၏။ သို့ရာတွင် ဒါဝိဒ်ပြုသော အမှုသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ဆိုးသောအမှုဖြစ်သတည်း။

၁၂

၁နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်နာသန်ကို ဒါဝိဒ်ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊
နာသန်သည် ဝင်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဤမည်သောမြို့တွင်သူဌေးတဦး၊ ဆင်းရဲသားတဦးရှိပါ၏။ ၂သူဌေးသည်
အလွန်များစွာသော သိုးနွားမှ စသည်တို့နှင့်ကြွယ်ဝပြည့်စုံပါ၏။ ၃ဆင်းရဲသားမူကား၊ မိမိဝယ်၍မွေးစားသော
သိုးမကလေးတကောင် တည်းမှတပါး အခြားသောဥစ္စာမရှိပါ။ ထိုသိုးမကလေးသည် အရှင်နှင့်၎င်း၊
အရှင်၏သားသမီးတို့နှင့်၎င်း ပေါင်း၍ကြီးပွါး၏။ အရှင်၏ အစာကိုစားတတ်၏။ အရှင်၏ရေခွက်၌
သောက်တတ်၏။ အရှင်၏ ရင်ခွင်၌ အိပ်၍ သမီးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၄သူဌေးအိမ်သို့ ဧည့်သည်တဦး ရောက်၍
သူဌေးသည်ဧည့်သည်ကို လုပ်ကျွေးဘို့ မိမိသိုးနွားများကို နှမြောသောကြောင့်မယူ၊ ဆင်းရဲသား၏
သိုးမကလေးကိုယူ၍ ဧည့်သည်ကိုလုပ်ကျွေးဘို့ ချက်ပါသည်ဟုလျှောက်လေသော်၊ ၅ဒါဝိဒ်သည် ထိုသူဌေးကို
ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းထိုသို့ပြုသော သူသည်အမှန်
သေရမည်။ ၆ဂရုဏာစိတ်မရှိဘဲ ထိုအမှုကိုပြုသောကြောင့်၊ ထိုသိုးမကလေးအတွက်လေးဆပြန်ပေးရ
မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၇နာသန်ကလည်း၊ ထိုသူသည်ကားအခြားသူမဟုတ်။ ကိုယ်တော်ပင်ဖြစ်၏။
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ဘိသိက်ပေး၍သင့်ကို
ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထားပြီ။ ရှောလုလက်မှလည်း ကယ်လွှတ်ပြီ။ ၈သင့်သခင်၏ အဆွေအမျိုး
ကို၎င်း၊ သင့်သခင်၏မယားတို့ကို၎င်း၊ သင်၏ရင်ခွင်၌ငါအပ်ပေးပြီ။ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးကို
ငါပေးပြီ။ထိုအရာများမလောက်လျှင် အခြားတစ်ပါး သော အရာရာတို့ကို ပေးခြင်းငှာ ငါအလိုရှိ၏။
၉သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တရားတော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို အဘယ်ကြောင့်
ပြုဘိသနည်း။ ဟိတ္တိလူ၊ ဥရိယ၏ အသက်ကိုထားဖြင့်သတ်၍ သူ၏မယားကို သိမ်းလေပြီတကား။ ထိုသူကို
အမ္မုန်အမျိုးသား ထားနှင့် သတ်လေပြီတကား။ ၁၀ယခုမှာသင်သည် ငါ့ကို မထီမဲ့မြင် ပြု၍ ဟိတ္တိလူ၊ ဥရိယ၏
မယားကို သိမ်းသောကြောင့်၊ သင့်အဆွေအမျိုးတို့သည် ထားဘေးနှင့် အစဉ်တွေ့ကြုံရကြ လိမ့်မည်။
၁၁ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၌ ရန်ဘက်ပြုသောသူကို သင်၏ အဆွေအမျိုးတို့အထဲက

ငါပေါ်စေမည်။ သင့်မျက်မှောက်တွင် သင်၏မယားတို့ကို ငါယူ၍ သင့်အိမ်နီးချင်း၌ အပ်သဖြင့်၊
သူသည်နေရှေ့မှာ သင်၏ မယားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်လိမ့်မည်။ ၁၂သင်သည်ဤအမှုကို မထင်မရှားပြု
သော်လည်း၊ နေရှေ့မှာငါလုန်ပြမည်ဟု ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားကို ပြန်ကြားလေ၏။
၁၃ဒါဝိဒ်ကလည်း ငါသည်ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားပါပြီဟု နာသန်အား ဝန်ချ၍နာသန်က၊ အသက်တော်ကို
ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်အပြစ်ကိုပယ်တော်မူပြီ။ ၁၄သို့သော်လည်း
ကိုယ်တော်သည် ထိုသို့ပြစ်မှားသောအားဖြင့်၊ ကဲ့ရဲ့စရာ အခွင့်ကြီးကိုထာဝရဘုရား၏ ရန်သူ
တို့အားပေးသောကြောင့်၊ ယခုမြင်သောသားသည် ဆက်ဆက်သေရမည်ဟု ဒါဝိဒ်အားလျှောက်ဆိုပြီးလျှင်၊
၁၅နန်းတော်မှထွက်သွားသောနောက်၊ ထာဝရဘုရားသည်ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ဥရိယမယားတွင်
ဘွားမြင်သော ဒါဝိဒ်၏သားသည် ပြင်းထန်သောဝေဒနာကိုခံရ၏။ ၁၆ဒါဝိဒ်သည် သူငယ်အတွက်
ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်လေ၏။ အစာကို ရှောင်လျက်၊ အထဲသို့ဝင်၍ တညဉ့်လုံး မြေပေါ်မှာ
အိပ်လျက်နေ၏။ ၁၇နန်းတော်သား အသက်ကြီးသူတို့ သည်ထ၍ ကိုယ်တော်ကိုချီကြွအံ့ သောငှါချဉ်းကပ်ကြ
သော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် ငြင်းပယ်၍ သူတို့နှင့်အတူအစာ မစားဘဲနေ၏။ ၁၈ခုနစ်ရက်စေ့သော်သူငယ်သေ၏။
ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ သူငယ်အသက်ရှင်စဉ်အခါ ငါတို့ လျှောက်သော စကားကိုနားထောင်တော်
မမူသည်ဖြစ်၍၊ သူငယ်သေကြောင်းကိုလျှောက်လျှင် အလွန်ကိုယ်ကိုယ် ညှဉ်းဆဲတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်
သူငယ်သေကြောင်းကို မလျှောက်ဝံ့ကြ။ ၁၉သို့ရာ တွင်ကျွန်တို့သည်တိုးတိုးပြောသောစကားကို ဒါဝိဒ်သည်
ကြားလျှင်၊ သူငယ်သေကြောင်းကိုရိပ်မိသဖြင့်၊ သူတို့ကလည်းသေပါပြီလောဟု ကျွန်တို့ကို မေးတော်မူ၏။
သူတို့ကလည်းသေပါပြီဟု လျှောက်ကြ၏။ ၂၀ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် မြေမှထ၍ ရေချိုးခြင်း၊ ဆီလိမ်းခြင်း၊
အဝတ်လဲခြင်း ကိုပြုပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့သွား၍ ကိုးကွယ်၏။ ထိုနောက် နန်းတော်သို့
ပြန်လာ၍ စားစရာကိုတောင်းသောအခါ၊ ကျွန်တို့သည် စားပွဲတော် ကိုပြင်၍ မင်းကြီးသည်စားတော်မူ၏။
၂၁ကျွန်တို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သို့ ပြုတော်မူသနည်း။ သူငယ်အသက်ရှင် စဉ်အခါ၊
သူငယ်အတွက် အစာရှောင်လျက် ငိုကြွေးလျက် နေတော်မူ၏။ သူငယ်သေသောအခါထ၍ စားတော်ခေါ်ပါ
သည်တကားဟုလျှောက်လျှင်၊ ၂၂ဒါဝိဒ်က၊ သူငယ်အသက်ရှင်စဉ်အခါ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို
သနားတော်မူ၍၊ သူငယ်အသက်ကိုချမ်းသာပေးတော်မူမည် မမူမည်ကို အဘယ်သူဆိုနိုင်သနည်းဟု
အောက်မေ့လျက် ငါသည် အစာရှောင်၍ ငိုကြွေးလျက်ရှိနေ၏။ ၂၃ယခုမှာသူငယ်သေပြီ။ အဘယ်ကြောင့်
အစာရှောင်ရမည်နည်း။ သူငယ်ကို ပြန်၍ဆောင်ခဲ့နိုင်သလော။ သူရှိရာသို့ ငါသွားရမည်။ သူသည်
ငါရှိရာသို့ပြန်မလာရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၄တဖန် ဒါဝိဒ်သည် ခင်ပွန်းဗာသရှေဘကို နှစ်သိမ့်စေသဖြင့်၊
သူ့ထံသို့ဝင်၍ ဆက်ဆံလေ၏။ သူသည်လည်းသားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၍ ရှောလမုန်အမည်ဖြင့်
အဘမှည့်လေ၏။ ၂၅ထာဝရဘုရားသည်ထိုသူငယ်ကိုချစ်၍ ကျေးဇူးပြုတော်မူသဖြင့်၊ ပရောဖက်နာသန်ကို
စေခိုင်း၍ ယေဒိဒိအမည်ဖြင့်မှည့်တော်မူ၏။

၂၆ယွာဘသည်လည်းအမ္မုန်ပြည်၊ ရဗ္ဗာမြို့ကို တိုက်၍ မြို့တော်ကိုရပြီးမှ၊ ၂၇ဒါဝိဒ်ထံတော်သို့
လူကိုစေလွှတ်၍၊ ကျွန်တော်သည် ရဗ္ဗာမြို့ကို တိုက်၍ကန်တော်ရှိရာမြို့ကို ရပါပြီ။ ၂၈ယခုမှာကြွင်းသော
လူတို့ကို စုဝေးစေသဖြင့်၊ မြို့နားမှာ တပ်တော်ချ၍ တိုက်ယူတော်မူပါ။ သို့မဟုတ် ကျွန်တော်ယူ၍
ကျွန်တော်အမည်ဖြင့် မြို့ကို သမုတ်ကြလိမ့် မည်ဟုလျှောက်လျှင်၊ ၂၉ဒါဝိဒ်သည် လူအပေါင်းတို့ကို
စုဝေးစေသဖြင့်၊ ရဗ္ဗာမြို့သို့ချီသွား၍ တိုက်ယူလေ၏။ ၃၀မင်းကြီး၏ သရဖူကို ချွတ်ယူ၍ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာ
တင်ကြ၏။ သရဖူအချိန်ကား ကျောက်မြတ်ကိုမဆိုဘဲ ရွှေအခွက်တဆယ်ရှိ သတည်း။ မြို့၌ လုယူသော
ဥစ္စာအများကိုလည်း ထုတ်လေ၏။ ၃၁မြို့သားတို့ကိုလည်း ထုတ်ဆောင်၍ လွှတိုက်မှု၊ သံထွန်၊ သံပုဆိန်နှင့်
အလုပ်မှုကို လုပ်စေ၍ အုတ်ဖို၌လည်း ကျင်လည်စေ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် အမ္မုန်မြို့သူ ရွာသား
အပေါင်းတို့၌ပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့နှင့် အတူယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်လေ၏။

၁၃

၁ဒါဝိဒ်၏သား အဗရှလုံ၌ တာမာအမည်ရှိသော အဆင်းလှသောနှမတယောက်ရှိ၏။ ဒါဝိဒ်၏သား
အာမနုန် သည်ထိုနှမကို ချစ်လေ၏။ ၂ချစ်အားကြီးသောကြောင့်နာ၍နေ၏။ နှမတော်သည်
အပျိုကညာဖြစ်၏။ သူ၌အဘယ်သို့ အလိုပြည့်စုံမည်ကို အာမနုန်သည် ကြံ၍မရနိုင်။ ၃ဒါဝိဒ်အစ်ကို
ရှိမာသားယောနဒပ်သည် အာမနုန်၏ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်၏။ ထိုယောနဒပ်သည် လိမ္မာသောသူဖြစ်၏။
၄ကိုယ်တော်သည် ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်ဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့် တနေ့ထက်တနေ့ပိန်ချုံးတော်မူသနည်း။
ကျွန်တော်ကိုမပြောချင်သလောဟု မေးလျှင်၊ အာမနုန်က၊ ငါ့ညီအဗရှလုံ၏ နှမ တာမာကို တပ်သော
စိတ်ရှိသည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၅ယောနဒပ်ကလည်း၊ ခုတင်ပေါ်မှာ တုံးလုံးနေ၍ နာဟန်ဆောင်ပါ။
ခမည်းတော်သည်အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ် နှမတော်တာမာလာ၍ ကျွေးမွေးပါစေ။
သူချက်သောစားစရာကို အကျွန်ုပ်သည်မြင်၍ သူလက်၌ အကျွန်ုပ်သည် စားရမည်အကြောင်း၊
အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ချက်ပါစေဟုအခွင့်တောင်းရမည်ဟု အကြံပေးသည်အတိုင်း၊ ၆အာမနုန်သည် တုံးလုံးနေ၍
နာဟန်ပြု၏။ ရှင်ဘုရင်သည် အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူသောအခါ၊ အာမနုန်က၊ အကျွန်ုပ်နှမတာမာ
လာပါစေ။ သူလက်၌ အကျွန်ုပ်သည် စားရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ မုန့်ပြား နှစ်ပြားကို လုပ်ပါစေဟု
ရှင်ဘုရင်အား အခွင့်တောင်းလေ၏။ ၇ဒါဝိဒ်သည်လည်း တာမာအိမ်သို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ သင်၏
မောင်အာမနုန်အိမ်သို့ သွားပြီးလျှင် စားစရာကို ချက်ပေးပါဟု မှာ လိုက်သည်အတိုင်း၊ ၈တာမာသည်
မောင်အာမနုန်အိမ်သို့သွား၍ အာမနုန်သည်တုံးလုံးနေ၏။ တာမာသည် မုန့်ညက်ကို ယူ၍နယ်ပြီးမှ၊
မောင်ရှေ့မှာ မုန့်ပြားကိုလုပ်၍ ဖုတ်လေ၏။ ၉ပုကန်ပြားကိုလည်းယူ၍ အာမနုန်ရှေ့မှာ လောင်းထား
သော်လည်း သူသည်မစားဘဲ လူအပေါင်းတို့ကို ငါ့ထံမှ ထွက်သွားစေဟု ဆိုသဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည်
ထွက်သွားကြ၏။ ၁၀တာမာအားလည်း၊ သင့်လက်၌ ငါစားရအောင် အခန်းထဲသို့ယူခဲ့လော့ဟု
ဆိုသည်အတိုင်း၊ တာမာသည် မိမိလုပ်သော မုန့်ပြားတို့ကိုယူ၍ မောင်အာမနုန် ရှိရာအခန်းထဲသို့ဝင်လေ၏။
၁၁ထိုသို့ အာမနုန်စားစရာဘို့ ယူခဲ့သောအခါ၊ သူသည်နှမလက်ကို ဆွဲ၍၊ ငါ့နှမ၊ ငါနှင့်အိပ်ပါဟု ဆို၏။
၁၂တာမာကလည်း မပြုပါနှင့် ငါ့မောင်။ ငါ့ကို မရှုတ်ချပါနှင့်။ ဣသရေလအမျိုး၌ ဤသို့သောအမှုကို မပြုသင့်၊
ဤအမှုဆိုးကိုမပြုပါနှင့်။ ၁၃ပြုလျှင်ငါသည် ရှက်ခြင်းနှင့် အဘယ်သို့ ကင်းလွတ်မည်နည်း။ သင်သည်လည်း
ဣသရေလအမျိုး၌ လူမိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်ကို လျှောက်ပါလော့။ လျှောက်လျှင်
မပေးစားဘဲ နေတော်မမူပါဟု ပြောဆိုသော်လည်း၊ ၁၄အာမနုန်သည် နားမထောင်။ နှမထက်အားကြီးသဖြင့်
အနိုင်ပြု၍အိပ်လေ၏။ ၁၅တဖန်အာမနုန်သည် နှမကိုအလွန်မုန်းပြန်၏။ အရင်ချစ်အားကြီးသည်ထက်မုန်းအား
သာ၍ ကြီးသဖြင့်၊ သင်ထ၍ သွားတော့ဟုဆို၏။ ၁၆နှမကလည်းအကြောင်းမရှိပါ။ ငါ၌ပြုထားသော
အပြစ်ထက်ယခုနှင်ထုတ်သော အပြစ်သာ၍ ကြီးသည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ အာမနုန်သည် နားမထောင်။
၁၇အစေခံကျွန်တယောက်ကိုခေါ်၍ ဤမိန်းမကို နှင်ထုတ်လော့။ သူနောက်မှာ တံခါးကျင်ထိုးလော့ဟု စီရင်၏။
၁၈အပျိုကညာဖြစ်သော ရှင်ဘုရင်၏ သမီးတော် ဝတ်တတ်သည် အတိုင်း၊ အဆင်းအရောင်ထူးခြားသော
အဝတ်ကို ဝတ်လျက်ရှိသော တာမာကို အစေခံကျွန်သည် နှင်ထုတ်၍ သူနောက်မှာ တံခါးကျင်ထိုးလေ၏။
၁၉တာမာသည်လည်း ခေါင်းပေါ်မှာ ပြာကိုတင်၍ အဆင်းအရောင်ထူးခြားသော အဝတ်ကို ဆုတ်ပြီးမှ၊
ခေါင်းပေါ်၌ လက်တင်၍ ငိုကြွေးလျက်ပြန်သွား၏။ ၂၀မောင်ရင်းအဗရှလုံကလည်း၊ ငါ့အစ်ကို အာမနုန်သည်
သင်နှင့်အတူရှိပြီလော။ သို့သော်လည်း ငါ့နှမ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ သူသည်သင်၏ မောင်ဖြစ်၏။ ဤအမှုကို
မမှတ်နှင့် ဟုဆိုသော်၊ တာမာသည် မိမိမောင်အဗရှလုံအိမ်၌ ဆိတ်ညံ့စွာနေ၏။ ၂၁ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်
ထိုအမှုအလုံးစုံကို ကြားသိသောအခါ၊ အလွန်အမျက်ထွက်လေ၏။ ၂၂အဗရှလုံသည် အစ်ကို အာမနုန်အား
ကောင်းသောစကားကို မပြော။ သို့ရာတွင် နှမတာမာကို ရှုတ်ချသောကြောင့် အငြိုးထား၏။

၂၃ထိုနောက်နှစ်နှစ်စေ့သောအခါ အဗရှလုံသည် ဖေရိမ်မြို့အနား၊ ဗာလဟာဇော်ရွာမှာ သိုးမွေးညှပ်ပွဲ
ကိုခံ၍ ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်အပေါင်းတို့ကိုခေါ်ဘိတ်လေ၏။ ၂၄အဗရှလုံသည်လည်း ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့
သွား၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် သိုးမွေးညှပ်ပွဲကိုခံပါ၏။ ကျွန်များတို့ကို ခေါ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်နှင့်
အတူကိုယ်တော်တိုင် ကြွတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊ ၂၅ရှင်ဘုရင်က မသွားသင့်ပါငါ့သား၊ လူအပေါင်းတို့ကို
မသွားစေနှင့်။ စရိတ်များမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟုဆိုသဖြင့်၊ အဗရှလုံသွေးဆောင်သော်လည်း
ကိုယ်တော်တိုင်မလိုက်ဘဲ ကောင်းကြီးပေး၏။ ၂၆အဗရှလုံကလည်း၊ လိုက်တော်မမူလျှင်၊ နောင်တော်
အာမနုန်လိုက်ရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ပြန်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က အဘယ်ကြောင့် လိုက်စေရ
မည်နည်း ဟုဆိုသော်လည်း၊ ၂၇အဗရှလုံပူဆာသောကြောင့် အာမနုန်မှစ၍ သားတော်ရှိသမျှလိုက်ရသော
အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ၂၈အဗရှလုံကလည်း၊ အာမနုန်သည် စပျစ်ရည်ကို သောက်၍ ရွှင်လန်းသောအခါ
စောင့်နေကြ၊ အာမနုန်ကို ထိုးခုတ်ကြဟု ငါဆိုသောအခါ၊ သေအောင်လုပ်ကြံကြ၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။
ငါစီရင်သည်မဟုတ်လော။ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိကြလော့ဟု မိမိကျွန်တို့အား မှာထားနှင့်သည်အတိုင်း၊
၂၉သူတို့သည် အာမနုန်ကို ပြုကြ၏။ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်အပေါင်းတို့သည်
ထ၍လားကိုစီးလျက်ပြေးသွားကြ၏။ ၃၀သူတို့မရောက်မီ အခြားသူလာ၍၊ အဗရှလုံသည် အရှင်မင်းကြီး၏
သားတော်အပေါင်းတို့ကိုသတ်ပါပြီ။ တယောက်မျှမကျန်ကြွင်းပါဟု နားတော်လျှောက် လေ၏။
၃၁ရှင်ဘုရင်သည်ထ၍ အဝတ်တော်ကို ဆုတ်လျက်မြေပေါ်မှာ တုံးလုံးနေ၏။ ကျွန်တော်အပေါင်းတို့သည်
လည်း၊ မိမိတို့အဝတ်ကို ဆုတ်လျက် အနားတော်၌နေကြ၏။ ၃၂ဒါဝိဒ်အစ်ကိုရှိမာ၏ သားယောနဒပ်က၊
အရှင်မင်းကြီး၏ သားတော် အပေါင်းတို့ကို သတ်လေပြီဟူသော စကားကိုယုံတော်မမူပါနှင့်။
အာမနုန်တယောက် တည်းသာသေပါပြီ။ အဗရှလုံနှမ တာမာကို အာမနုန်သည် ရှုတ်ချသောနေ့မှစ၍
ဤအမှုကို သူ၏မောင်စီရင်ပါပြီ။ ၃၃ယခုမှာ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီး၏ သားတော်အပေါင်းတို့သည်
သေကြပြီဟုထင်လျက် စိတ်ညှိုးငယ်တော်မမူပါနှင့်။ အာမနုန် တယောက်တည်းသာ သေ၍
အဗရှလုံလည်းပြေးပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၃၄ထိုအခါ ကင်းစောင့် လုလင်သည် မျှော်ကြည့်၍၊
မိမိနောက်၌ တောင်ခြေရင်းလမ်းမှာ လူများလာသည်ကိုမြင်၏။ ၃၅ယောနဒပ်ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏
သားတော်တို့သည် လာကြပါပြီ။ ကိုယ်တော် ကျွန်ပြောသောစကားမှန်ပါ၏ ဟုလျှောက်သည်အဆုံး၌၊
၃၆ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်တို့သည် ရောက်လာ၍ အသံကိုလွှင့်လျက် ငိုကြွေးကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့်
ကျွန်တော်အပေါင်းတို့သည် ပြင်းစွာငိုကြွေးကြ၏။ ၃၇အဗရှလုံသည်ပြေး၍ ဂေရှုရမင်းကြီး အမိဟုဒ်သား
တာလမဲထံသို့သွား၏။ ဒါဝိဒ်သည် မိမိသားကြောင့် နေ့တိုင်းငိုကြွေးမြည်းတမ်းလေ၏။ ၃၈အဗရှလုံသည်
ဂေရှုရမြို့သို့ ပြေးပြီးမှသုံးနှစ်နေ၏။
၃၉တဖန်ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အာမနုန်သေသောကြောင့်၊ ထိုသူကို အောက်မေ့သော စိတ်အား
လျော့သဖြင့် အဗရှလုံကို လွမ်းဆွတ်လျက် နေ၏။

၁၄

၁ထိုသို့ရှင်ဘုရင်၏ စိတ်နှလုံးသည် အဗရှလုံသို့ ပါသွားကြောင်းကို ဇေရုယာသားယွာဘသည်
ရိပ်မိသော အခါ၊ ၂တေကောမြို့သို့ စေလွှတ်၍ ပညာရှိသော မိန်းမကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် ဆီမလိမ်းပါနှင့်။
စိတ်မသာညည်း တွားဟန်ပြု၍ မသာအဝတ်ကိုဝတ်ပါတော့။ လူသေအတွက် ကြာမြင့်စွာငိုကြွေးသော
မိန်းမယောင်ဆောင်လျက်၊ ၃ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍ ဤသို့လျှောက်ရမည်ဟု သွန်သင်လေ၏။
၄ထိုတေကောမြို့သူ မိန်းမသည် အထံတော်သို့ ဝင်၍ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်ရှိခိုးလျက်၊ အရှင်မင်းကြီး၊
ကယ်မသနားတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ ၅ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အဘယ်အမှုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်
မိန်းမက၊ ကျွန်တော်မသည် လင်သေသောမုတ်ဆိုးမဖြစ်ပါ၏။ ၆ကိုယ်တော်ကျွန်မ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိပါ၏။
ထိုသားနှစ်ယောက်တို့သည် ခိုက်ရန်ပြုကြပါ၏။ ဖျန်းဖြေသောသူ မရှိသောကြောင့် တယောက်သည်

တယောက်ကိုသေသည့်တိုင်အောင် လုပ်ကြံပါ၏။ ၇ယခုမှာ အဆွေအမျိုးအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော်
ကျွန်မတဘက်၌ ထကြ၍ အစ်ကိုကို သတ်သောသူကို သေစားသေစေခြင်းငှာအပ်ရမည်။ အမွေခံကိုလည်း
ငါတို့ပယ်ရှင်းမည်ဟု ဆိုကြပါ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကျွန်တော်မ၌ ကျန်ကြွင်းသေးသော မီးခဲကို သူတို့သည်
သတ်ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်မလင်၏ အမည်ကို၎င်း၊ အကျန်အကြွင်းကို၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင်
ပယ်ရှင်းကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေသော်၊ ၈ရှင်ဘုရင်က သင့်အိမ်သို့ပြန်သွားလော့။ သင့်အမှုကို
ငါစီရင်မည်ဟု မိန်းမအား မိန့်တော်မူ၏။ ၉တေကောမြို့သူ မိန်းမကလည်း၊ အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မနှင့်
ကျွန်တော်မ အဆွေအမျိုး၌ အပြစ်ရောက်ပါစေ။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ရာဇပလ္လင်တော်သည် အပြစ်လွတ်ပါစေဟု
လျှောက်လျှင်၊ ၁၀ရှင်ဘုရင်က၊ သင်၌အပြစ်တင်သောသူကို ငါ့ထံသို့ခေါ်ခဲ့လော့။ နောက်တဖန်သင့်ကို
မနှောင့်ရှက်ရဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ၁၁မိန်းမက၊ သေစားသေစေသောသူတို့သည် ကျွန်တော်မ၏
သားကိုသတ်မည်ဟု စိုးရိမ်ပါသည် ဖြစ်၍၊ သူတို့သည်အထူးသဖြင့် မဖျက်ဆီးစေခြင်းငှာ အရှင်မင်းကြီးသည်
ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု လျှောက်ပြန်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က၊
ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်သား၏ ဆံပင်တစ်မျှမြေပေါ်သို့မကျရဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂တဖန်မိန်းမကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မသည် အရှင်မင်းကြီးအား စကားတစ်ခွန်းလျှောက်ရသော အခွင့်ကို
ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်လျှင်၊ လျှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃မိန်းမကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်
ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ လူတို့တဘက်၌ အဘယ်ကြောင့် ကြံစည်တော်မူသနည်း။ အရှင်မင်းကြီးနှင့်
ထုတ်သောသူကို တဖန်ခေါ်တော်မမူသဖြင့်၊ ကိုယ်ကိုအပြစ်တင်၍ စီရင်တော်မူပါပြီတကား။ ၁၄ငါတို့သည်
သေအံ့သော သူဖြစ်ကြ၏။ မြေပေါ်မှာသွန်းပြီးလျှင် နောက်တဖန်ကျုံး၍ မယူနိုင်သော ရေနှင့်တူကြပါ၏။
ဘုရားသခင်သည် လူမျက်နှာကို မထောက်သော်လည်း၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသော သူသည်
အစဉ်နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံ၍ မနေရမည် အကြောင်းကြံစည် တော်မူ၏။ ၁၅သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်မသည် လာ၍
ဤအမှုကို အရှင်မင်းကြီးအား လျှောက်ရသည် အကြောင်းမှာ၊ ကျွန်တော်မကြောက်အောင် လူများတို့သည်
ပြုကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်မကလည်း၊ ရှင်ဘုရင်ကို ငါလျှောက်မည်။ ရှင်ဘုရင်သည်
ငါတောင်းပန်သည်အတိုင်း ပြုကောင်းပြုတော်မူမည်။ ၁၆ငါနှင့်ငါ့သားကို ဘုရားသခင်၏ အမွေတော်
မြေပေါ်ကသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော သူ၏လက်မှ ငါ့ကိုနှုတ်အံ့သောငှာ နားထောင်တော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆိုပါ၏။
၁၇ကိုယ်တော်ကျွန်မကလည်း၊ ငါ့သခင်အရှင်မင်းကြီး၏ အမိန့်တော်ကြောင့် ချမ်းသာရမည်။ ဘုရားသခင်၏
ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ငါ့သခင်အရှင်မင်းကြီးသည် ကောင်းမကောင်းကို ပိုင်းခြား၍ သိတော်မူ၏ဟု
အောက်မေ့ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်နှင့် အတူရှိတော်မူလိမ့်မည်ဟု
လျှောက်လေ၏။ ၁၈ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ ငါမေးမြန်းသည်အမှုကို မထိမ်မဝှက်ပါနှင့်ဟု အမိန့်ရှိသော်၊ မိန်းမက
အရှင်မင်းကြီးအမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၉ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဤအမှု၌ ယွာဘသည်
သင့်အားအကြံပေး သည်မဟုတ်လောဟု မေးသော်၊ မိန်းမက အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်
အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အရှင်မင်းကြီး မိန့်တော်မူသော စကားလမ်းမှ လက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက်သို့
အဘယ်သူမျှမလွဲနိုင်ရာ။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်ကျွန်ယွာဘသည် ကျွန်တော်မကို မှာထား၍
ဤစကားအလုံး စုံတို့ကို သွန်သင်ပါ၏။ ၂၀ပရိယာယ်ပြု၍ ဤသို့အယောင်ဆောင်စေခြင်းငှာ
ကိုယ်တော်ကျွန်ယွာဘသည် စီရင်ပါ၏။ အရှင်သခင်သည်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှတို့ကို
သိနိုင်သည်တိုင်အောင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ပညာရှိသကဲ့သို့ ပညာရှိတော်မူသည် ဟု
ပြန်လျှောက်လေ၏။

၂၁ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ ဤအမှုကို ငါစီရင်ရ၏။ သင်သွား၍ ထိုလုလင်အဗရှလုံကို တဖန်ခေါ်ရမည်ဟု
ယွာဘအား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂ယွာဘသည်လည်း မြေပေါ်မှာ ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်တော်သခင်
အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်ကျွန်အသနားတော်ခံသည်အတိုင်း အရှင်မင်းကြီးပြုတော်မူသောကြောင့်၊

ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရကြောင်းကို ကျွန်တော်သိပါသည်ဟု ကျေးဇူးတော်ကို ဝန်ခံလေ၏။
၂၃ထိုနောက်ယွာဘသည် ထ၍ ဂေရှုရမြို့သို့သွားသဖြင့်၊ အဗရှလုံကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။
၂၄ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မိမိအိမ်သို့သွားစေ။ ငါ့မျက်နှာကို မမြင်စေနှင့်ဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊
အဗရှလုံသည် မိမိအိမ်သို့သွား၍ ရှင်ဘုရင်၏ မျက်နှာတော်ကို မမြင်ရ။
၂၅ဣသရေလအမျိုးတမျိုးလုံးတွင် အဗရှလုံကဲ့သို့ အဆင်းလှ၍ ချီးမွမ်းရသောသူ တယောက်မျှမရှိ။
ခြေဘဝါး မှ သည်ဦးထိပ်တိုင်အောင် အပြစ်တခုမျှမရှိ၊ ၂၆ဆံပင်လေးသောကြောင့်၊ နှစ်တိုင်းဖြတ်၍
တနှစ်လျှင်အကျပ်တော် အတိုင်းအကျပ်သုံးဆယ်ရတတ်၏။ ၂၇အဗရှလုံသည် သားသုံးယောက်နှင့်
တာမာအမည်ရှိသော သမီးတယောက်ကို မြင်လေ၏။ သမီးသည်အလွန်လှသောသူဖြစ်၏။
၂၈အာဗရှလုံသည် ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာတော်ကို မမြင်ရဘဲနှစ်နှစ်ပတ်လုံး ယေရုရှလင်မြို့၌ နေပြီးမှ၊
၂၉ယွာဘ ကိုရှင်ဘုရင် ထံတော်သို့စေလွှတ်မည် အကြံနှင့်ခေါ်သောအခါ ယွာဘသည်မလာ။
၃၀ဒုတိယအကြိမ်ခေါ်သော်လည်းမ လာ။ ထိုကြောင့်ကျွန်တို့အား၊ ယွာဘ၏လယ်သည် ငါတို့နေရာနှင့်နီးပြီ။
မုယောစပါးရှိ၏။ သွား၍မီးရှို့ကြဟုစီရင်သည် အတိုင်းအဗရှလုံး၏ ကျွန်တို့သည် မီးရှို့ကြ၏။
၃၁ထိုအခါယွာဘသည် အဗရှလုံအိမ်သို့ထသွား၍၊ ကိုယ်တောင်၏ ကျွန်တို့သည် ကျွန်တော်လယ်ကို
အဘယ်ကြောင့်မီးရှို့ကြသနည်း ဟုမေးသော်၊ ၃၂အဗရှလုံက၊ ငါသည်ဂေရှုရမြို့မှအဘယ်ကြောင့်
လာရသနည်း။ ထိုမြို့၌ ယခုတိုင်အောင် နေကောင်းသည်ဟုလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကိုရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့
စေလွှတ်မည်ဟု ငါခေါ်၏။ ယခုမှာရှင်ဘုရင်၏ မျက်နှာတော်ကိုငါမြင်ရပါစေ။ အပြစ်ရှိလျှင်
သတ်တော်မူပါစေဟုယွာဘအားပြောဆိုသော်၊ ၃၃ယွာဘသည်ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့သွား၍ လျှောက်သဖြင့်၊
အဗရှလုံကို ခေါ်တော်မူ၏။ အဗရှလုံသည် လာ၍ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ ဦးချပြပ်ဝပ်၏။
ရှင်ဘုရင်သည်သူကိုနမ်းတော်မူ၏။

၁၅

၁ထိုနောက်မှ အဗရှလုံသည်ရထားများနှင့် မြင်းများကိုင်း၊ မိမိရှေ့မှာပြေးရသောလူငါးဆယ်ကိုင်း
ပြင်ဆင်လေ၏။ ၂အဗရှလုံသည် စောစောထ၍တံခါးဝမှာရပ်နေတတ်၏။ အမှုရှိသောသူသည် စီရင်တော်မူခြင်း
ကိုခံအံ့သောငှါ၊ ရှင်ဘုင်ရင်ထံတော်သို့လာသောအခါ အဗရှလုံက၊ သင်သည်အဘယ်မြို့သား ဖြစ်သနည်း
ဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူကကိုယ်တော်ကျွန်သည်ဤမည်သော ဣသရေလအမျိုးအနွယ်သားဖြစ်ပါ၏ဟု
ပြန်လျှောက်သော်၊ ၃အဗရှလုံက၊ သင့်အမှုသည် ဟုတ်မှန်လျောက်ပတ်ပေ၏။ သို့သော်လည်းသင့်အမှုကို
ရှင်ဘုရင်မှစ၍ အဘယ်သူမျှ နားမထောင်ဟု ပြောဆိုတတ်၏။ ၄တဖန်တုံ၊ ငါသည်ဤပြည်၌
တရားစီရင်သောမင်းဖြစ်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင် တရားမှုရှိသော အမှုသည် အပေါင်းတို့သည် ငါထံသို့လာ၍
ငါသည်တရားသဖြင့် စီရင်မည်ဟုဆိုတတ်၏။ ၅လူတစုံတယောက် သည်ရှိသေစွာပြု၍ ချဉ်းကပ်သောအခါ၊
အဗရှလုံသည် လက်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို ကိုင်လျက် နမ်းလေ့ရှိ၏။ ၆ထိုသို့စီရင်တော်မူခြင်းကို ခံအံ့သောငှါ၊
ရင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာသော ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့အား အဗရှလုံပြု၍ သူတို့စိတ်နှလုံးကို
ခိုးလေ၏။ ၇-၈လေးနှစ်လွန်သောအခါ အဗရှလုံသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍ ထာဝရဘုရားသည်
အကျွန်ုပ်ကို တဖန် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်တော်မူလျှင်၊ ထာဝရဘုရားဝတ်ကို အကျွန်ုပ် ပြုပါမည်ဟု
ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှုရိပြည် ဂေရှုရမြို့၌နေသောအခါ သစ္စာ ဂတိပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည်
ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိပြုသည်အတိုင်း၊ ဟေဗြုန်မြို့သို့ သွား၍ သစ္စာဝတ်ကို ဖြေရမည်အကြောင်း
အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊ ၉ရှင်ဘုရင်က၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏ ထိုအခါ
အဗရှလုံသည်ထ၍ ဟေဗြုန်မြို့သို့သွား၏။ ၁၀သို့ရာတွင် လျှို့ဝှက်သောသူတို့ကို ဣသရေလအမျိုးအနွယ်
ရှိသမျှသို့ အနှံ့အပြားစေလွှတ်သဖြင့်၊ သင်တို့သည် တံပိုးမှုတ်သံကိုကြားသောအခါ အဗရှလုံသည်
ဟေဗြုန်မြို့၌ နန်းထိုင်တော်မူပြီဟုပြောဆိုကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။ ၁၁အဗရှလုံခေါ်သော လူနှစ်ရာတို့

သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲက ထွက်သွားကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်အမှုကိုမျှ မသိဘဲ ကောင်းသော စိတ်နှင့်
လိုက်ကြ၏။ ၁၂ဒါဝိဒ်၏တိုင်ပင်မတ်၊ ဂိလောမြို့သား အဟိသောဖေလသည် မိမိနေရာ ဂိလောမြို့၌
ယဇ်ပူဇော်လျက်ရှိ၍ အဗရှလုံခေါ်လေ၏။ အဗရှလုံ နောက်သို့လိုက်သောသူတို့သည် တိုးပွားများပြားသဖြင့်
ပုန်ကန်ခြင်းအမှုအားကြီးလေ၏။

၁၃သိတင်းပြောသော သူတယောက်သည် ဒါဝိဒ်ထံသို့လာ၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့၏
စိတ်နှလုံးသည် အဗရှလုံဘက်သို့ပါသွားပြီဟု ကြားလျှောက်လေ၏။ ၁၄ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါတို့သည်ထ၍
ပြေးကြကုန်အံ့၊ မပြေးလျှင် အဗရှလုံလက်နှင့်မလွတ်၊ အလျင် အမြန် ထွက်ကြကုန်အံ့။ သို့မဟုတ်လျှင်
သူသည် ချက်ခြင်းတိုက်လာသဖြင့်၊ ငါတို့ကို ဘေးပြု၍ မြို့ကိုလည်းထားနှင့် လုပ်ကြံလိမ့်မည်ဟု
ယေရုရှလင်မြို့တွင် အထံတော်၌ ရှိသောကျွန်အပေါင်း တို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၅ရှင်ဘုရင်၏
ကျွန်တို့ကလည်း၊အရှင်မင်းကြီး စီရင်တော်မူသမျှတို့ကို ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ သည်ပြုပါမည်ဟု
လျှောက်ကြလျှင်၊ ၁၆ရှင်ဘုရင်သည်နန်းတော်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထွက်သွား၏ သို့ရာတွင်
နန်းတော်ကိုစောင့်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်လုပ်သောမိန်းမတကျိပ်တို့ကို ထားခဲ့လေ၏။ ၁၇ထိုသို့ရှင်ဘုရင်နှင့်
ကိုယ်တော်၌ ပါသော သူအပေါင်းတို့သည်ထွက်သွား၍ ဗေသမေရက်ရွာမှာ စားခန်းချကြ၏။
၁၈ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့ သည်ခြံရံချက်လိုက်ကြ၏။ ဂါသမြို့မှ လိုက်လာသော သူခြောက်ရာတည်းဟူသော
ဂိတ္တိလူအပေါင်းနှင့်ခေရသိလူ၊ ပေလသိလူအပေါင်းသည်ရှေ့တော်၌ ချီသွားကြ၏။ ၁၉ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည်
ဂိတ္တိလူအိတ္တဲအားလည်း၊ ငါတို့နှင့် အဘယ်ကြောင့် လိုက်သနည်း။ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ပြန်၍နေလော့။
သင်သည်တပါးအမျိုးသား၊ နေရာမကျသော ဧည့်သည်ဖြစ်၏။ ၂၀မနေ့ကသာရောက်လာသည်ဖြစ်၍၊ ယနေ့
ငါတို့နှင့်အတူ အရပ်ရပ် လှည့်လည်ရမည်လော။ ငါသည်သွားရသောအခွင့်ရှိသည်အတိုင်း သွားရသော
ကြောင့်၊ သင်သည် အမျိုးသားချင်း တို့ကိုခေါ်၍ပြန်လော့။ ကရုဏာနှင့် သစ္စာရှိပါစေသောဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၁အိတ္တဲကလည်း၊ ထာဝရဘုရားအသက်၊ အရှင်မင်းကြီး အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကယ်၍
အရှင်မင်းကြီး အသက်တော်ဆုံးသည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ရှိတော်မူရာ အရပ်၌ကိုယ်တော်
ကျွန်ရှိပါလိမ့်မည်ဟုရှင်ဘုရင် အား ပြန်လျှောက်သော်၊ ၂၂ဒါဝိဒ်က၊ ချီသွားလော့ဟု အိတ္တဲအား
မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ ဂိတ္တိလူ အိတ္တဲသည် မိမိ၌ ပါသောလူကြီးလူငယ် အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ချီသွားလေ၏။
၂၃ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ပြင်းစွာငိုကြွေးကြ၏။ နောက်တော်၌ လိုက်သောသူ အပေါင်းတို့သည်
ချီသွား၍၊ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တော်တိုင်ကေဒြုန်ချောင်းကိုကူးလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ကူး၍တောလမ်းသို့
လိုက်သွားကြ၏။

၂၄ဇာဒုတ်နှင့် လေဝိလူအပေါင်းတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းလျက်
ရောက်လာ၍ သေတ္တာတော်ကို ချထားကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲကထွက်၍ မကုန်မှီတိုင်အောင်
အဗျာသာ သည် ယဇ်ပူဇော်လျက်နေ၏။ ၂၅ရှင်ဘုရင်သည် ဇာဒုတ်ကို ခေါ်၍၊ ဘုရားသခင်၏
သေတ္တာတော်ကိုမြို့ထဲသို့ ပြန်ပို့လော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စိတ်တော်နှင့် တွေ့လျှင် ငါ့ကိုပို့ပြန်၍
သေတ္တာတော်ကိုငှင်း၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ကိုငှင်း ပြတော်မူမည်။ ၂၆သို့မဟုတ်သင့်ကို ငါအလိုမရှိဟု
ငါ့အား မိန့်တော်မူလျှင် ငါရှိပါ၏။ အလိုတော်ရှိသည် အတိုင်းပြုတော်မူစေသတည်းဟူ၍ငှင်း၊ ၂၇ယဇ်ပုရောဟိတ်
ဇာဒုတ်အားလည်း၊ သင်သည်ပရောဖတ်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သင်၏ သားအဟိမတ်နှင့် အဗျာသာ၏
သားယောနသန်၊ ထိုသားနှစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ မြို့သို့ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်သွားလော့။ ၂၈သင်တို့ကြား
လျှောက်စေသော စကားမရောက်မှီ ငါသည်တောလွင်ပြင်၌ ဆိုင်းလင့်၍ နေမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၂၉ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန် ပို့၍
ထိုမြို့၌နေကြ၏။ ၃၀ဒါဝိဒ်သည်လည်း ငိုလျက်၊ ဦးခေါင်းကိုခြုံလျက်၊ ခြေနင်းကိုချွတ်လျက် သံလွင်တောင်ပေါ်သို့

တက်လေ၏။ နောက်တော်၌ လိုက်သောသူအပေါင်းတို့သည်လည်း ဦးခေါင်းကိုခြုံလျက် ငိုကြွေးလျက်
တက်ကြ၏။
[၃၁]အဗရှလုံနှင့်ဝိုင်း၍ ပုန်ကန်သော လူစုထဲမှာ၊ အဟိသောဖေလလည်းပါကြောင်းကို ဒါဝိဒ်သည်
ကြားလျှင်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အဟိသောဖေလပေးသော အကြံကို မိုက်သောအကြံဖြစ်စေတော်မူပါဟု
ဆုတောင်းလေ၏။ [၃၂]တောင်ပေါ်သို့ရောက်သော်အခါ ဒါဝိဒ်သည်ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်၏။
အာခိမြို့သားဟုရှဲသည်လည်း အင်္ကျီကို ဆုတ်လျက် ခေါင်းပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကိုတင်လျက် ခရီးဦးကြိုပြု
အံ့သောငှါလာ၏။ [၃၃]ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ သင်သည်ငါနှင့် အတူလိုက်လျှင် ငါ့ကိုနှောက်ယှက်လိမ့်မည်။
[၃၄]မြို့သို့ပြန်၍ အဗရှလုံအား၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်သည် ခမည်း တော်ထံ၌ကျွန်ခံဘူးသည်နည်းတူ
ကိုယ်တော်ထံ၌ကျွန်ခံပါမည်ဟုလျှောက်လျှင်၊ အဟိသောဖေလ ပေးသောအကြံကို ငါ့ဘက်မှာနေ၍
ဖျက်နိုင်လိမ့်မည်။ [၃၅]မြို့တွင်သင်နှင့်အတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့သည်ရှိကြသည်မ
ဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ နန်းတော်၌ကြားသမျှကိုယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အားပြန်ပြောရမည်။ [၃၆]သူတို့၌ဇာဒုတ်၏
သား အဟိမတ်နှင့်အဗျာသာ၏သားယောနသန်သားနှစ်ယောက်ရှိကြ၏။ ကြားနိုင်သမျှကို ထိုသားတို့တွင်
ငါထံသို့ပေး လိုက်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ [၃၇]ဒါဝိဒ်၏အဆွေခင်ပွန်းဟုရှဲသည် မြို့သို့ပြန်သွား၏။
အဗရှလုံသည်လည်း ယေရုရှလင်မြို့သို့ဝင်လေ၏။

၁၆

[၁]ဒါဝိဒ်သည် တောင်ထိပ်ကို အနည်းငယ် လွန်သောအခါ၊ မေဖိဗောရှက်၏ကျွန် ဇိဘသည်
ကုန်းနှီးတင်သော မြည်းနှစ် စီးနှင့်တကွ မုန့်လုံးနှစ်ရာ၊ စပျစ်သီးခြောက် အပြွတ်တရာ၊ သင်္ဘော
သဖန်းသီးပျဉ်အပြားတရာ၊ စပျစ်ရည်ဘူးတလုံးကို မြည်းပေါ်မှာ တင်ဆောင်လျက် ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သော
ငှါလာ၏။ [၂]ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အဘယ်သို့ပြုခြင်းငှါဤဥစ္စာကို ဆောင်ခဲ့သနည်းဟု ဇိဘအားမေးလျှင်၊ ဇိဘက၊
မြည်းတို့သည်နန်းတော်သားများစီးဘို့၊ မုန့်နှင့်သစ်သီးတို့သည် လုလင်များစားဘို့၊ စပျစ်ရည်သည်လည်း
တော၌ မောသောသူများသောက်ဘို့ ဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်၏။ [၃]ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင့်သခင်၏
သားသည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးလျှင်ဇိဘက၊ ယေရုရှလင်မြို့၌နေရစ်ပါ၏။ ယနေ့မှာဣသရေလ
အမျိုးသည်ငါ့အဘ၏ နိုင်ငံကိုငါ့အား ပြန်ပေးလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြောင်းကိုလျှောက်လေသော်၊ [၄]ရှင်ဘုရင်က၊
မေဖိဗောရှက်နှင့်ဆိုင်သမျှသောဥစ္စာသည် သင့်ဥစ္စာဖြစ်စေဟု ဇိဘအားမိန့်တော်မူ၏။ဇိဘကလည်း၊
အရှင်မင်းကြီးကျွန်တော်သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါမည်အကြောင်း ရှိခိုးအသနားတော်ခံပါသည်ဟု
ပြန်လျှောက်လေ၏။
[၅]ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်ဗာဟုရိမ်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ရှောလု၏အဆွေအမျိုး ဂေရသားရှိမိ အမည်
ရှိသောသူသည်ကျိန်ဆဲလျက်ထွက်လာ၏။ [၆]ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့် ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်း တို့ကိုကျောက်ခဲနှင့်
ပစ်လေ၏။ လူများအပေါင်းနှင့် မှူးတော်မက်တော်အပေါင်းတို့သည် လက်ျာတော်ဘက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌
ရှိကြ၏။ [၇]ရှိမိ ကျိန်ဆဲသောစကားဟူမူ ကား၊ သွားဟဲ့၊ သွားဟဲ့။ [၈]လူအသက်ကိုသတ်သောအဓမ္မလူ၊
ရှောလု၏နိုင်ငံကို လုယူ၍ သူ၏အဆွေအမျိုးကိုသတ်သော အပြစ်အလုံးစုံကို သင့်ခေါင်းပေါ်မှာ
ထာဝရဘုရားသက်ရောက်စေ၍၊ နိုင်ငံတော်ကို သင်၏သားအဗရှလုံလက်၌ အပ်တော်မူပြီ။ သင်သည်
လူအသက်ကိုသတ်သောသူဖြစ်သောကြောင့်ကြည့်ပါ။ အမှုကြီးရောက်လေပြီဟုဆို၏။ [၉]ဇေရုယာသား
အဘိရှဲကလည်း၊ ထိုခွေးသေကောင်သည် အရှင်မင်းကြီးကို ကျိန်ဆဲရမည်လော။ ကျွန်တော်သွား၍
သူ၏လည်ပင်းကိုဖြတ်ပါရစေဟု နားထောင်လျှောက်လျှင်၊ [၁၀]ရှင်ဘုရင်က အိုဇေရုယာသားတို့၊
သင်တို့သည်ငါနှင့်အ ဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ထိုသူသည်ကျိန်ဆဲပါလေစေ။ ဒါဝိဒ်ကို ကျိန်ဆဲလော့ဟု
ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍သင်သည်အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုသနည်းဟု အဘယ်သူ
ဆိုရမည်နည်းဟူ၍၄င်း၊ [၁၁]ကြည့်ပါ။ ငါ့ကိုယ်ထဲကထွက် သောငါ့သားအရင်းသည် ငါ့အသက်ကိုရှာ၏။

ထိုဗယ်ာမိန်အမျိုးသားသည်ထိုမျှမက အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူ့ကိုရှိပါလေစေ၊ ကျိန်ဆဲပါလေစေ၊ ဒါဝိဒ်ကို
ကျိန်ဆိုလော့ဟု ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည်အဘယ်ကြောင့် အသို့ပြုသနည်းဟု
အဘယ်သူဆိုရ မည်နည်း ဟူ၍၎င်း၊ ၁၁ကြည့်ပါ။ ငါ့ကိုယ်ထဲက ထွက်သောငါ့သားရင်းသည် ငါ့အသက်ကိုရှာ၏။
ထို ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားသည် ထိုမျှမက အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူ့ကိုရှိပါလေစေ၊ ကျိန်ဆဲပါလေစေ၊
ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူပြီ။ ၁၂ထာဝရဘုရား သည်ငါ၏ဒုက္ခကိုကြည့်ရှု၍ ယနေ့ထိုသူကျိန်ဆဲသည်
အတွက် ကောင်းသောအကျိုးကိုပြန်ပေး ကောင်းပေးတော်မူ လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ အဘိရှဲနှင့်
ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃ဒါဝိဒ်သည် နောက်တော်လိုက် သူတို့နှင့်တကွလမ်း၌
သွားစဉ်တွင်၊ ရှိမိသည်ဒါဝိဒ်တဘက်တချက်၊ တောင်ခါးပန်းနားမှာ ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ကျိန်ဆဲလျက်
ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ မြေမှုန့်ကိုလည်း ပက်လေ၏။ ၁၄ရှင်ဘုရင်မှစ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်သော
သူအပေါင်းတို့သည်မောလျက်၊ ဗာဟုရိမ်မြို့သို့ရောက်၍အမောအပန်းဖြေကြ၏။
၁၅အဗရှလုံနှင့်လူ အပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်၍အဟိသောဖေလလည်းပါ၏။
၁၆ဒါဝိဒ်၏ အဆွေခင်ပွန်း အာခိလူ ဟုရှဲသည်လည်း အဗရှလုံထံသို့ရောက်လာ၍ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်
ရှင်စေသတည်း၊ ရှင်ဘုရင် အသက်တော် ရှင်စေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေး၏။ အဗရှလုံထံသို့
ရောက်လာ၍၊ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေး၏။ ၁၇အဗရှလုံကလည်း၊ သင်၏
အဆွေခင်ပွန်းနှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် အလိုက်သနည်းဟု ဟုရှဲအား ဆိုလျှင်၊ ၁၈ဟုရှဲက၊ ထိုသို့
မိန်တော်မမူပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားမှ စ၍ ဤ လူများနှင့် ဣသရေလ လူများအပေါင်းတို့သည် ရွေးချယ်သော
ထိုသူထံမှာ ကျွန်တော်ကျွန်ခံပါမည်။ထိုသူထံမှာ နေပါမည် ဟူ၍၎င်း၊ ၁၉တဖန်အကြင်သူထံ၌ ကျွန်ခံရ၏
ထိုသူ၏ သားထံ၌ ကျွန်ခံရသည် မဟုတ်ပါလော။ ကျွန်တော်သည်ခမည်းတော်ထံ၌ ကျွန်ခံသည်နည်းတူ
ကိုယ်တော်ထံ၌ လည်းကျွန်ခံပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ အဗရှလုံအားလျှောက်ဆို၏။
၂၀အဗရှလုံကလည်း၊ ငါတို့သည်အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုအကြံပေးပါဟု အဟိသောဖေလအားဆိုလျှင်၊
၂၁အဟိသောဖေလက၊ နန်းတော်ကိုစောင့်စေခြင်ငှါခမည်းတော်ထားခဲ့သော ကိုယ်လုပ်တော်တို့ရှိရာသို့
ဝင်တော်မူပါ။ ခမည်းတော်သည် ကိုယ်တော်အား စက်ဆုပ်ရွံရှာကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည်ကြား၍၊ကိုယ်တော်ဘက်၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည် လက်အားကြီးကြပါလိမ်မည်ဟု
လျှောက်သည်အတိုင်း၊ ၂၂နန်းတော်ပေါ်မှာ အဗရှလုံအဘို့ မျက်နှာ ကြက်ကိုမိုး၍၊ သူသည် ဣသသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ခမည်းတော်၏ ကိုယ်လုပ်တော်တို့ရှိရာသို့ဝင်လေ၏။ ၂၃ထို ကာလ၌
အဟိသော ဖေလပေးသော အကြံသည် ဘုရား သခင့် ထံတော်၌ မေးလျှောက်၍ ခံရသော
ဗျာဒိတ်တော်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူပေးသမျှသောအကြံကို ဒါဝိဒ်နှင့် အဗရှလုံသည် ဗျာဒိတ်တော်ကဲ့သို့
မှတ်တတ်သတည်း။

၁၇

၁တဖန် အဟိသောဖေလက၊ ကျွန်တော်သည် လူတသောင်းနှစ်ထောင် တို့ကို ရွေးကောက်ပါရစေ၊
ယနေ့ညဉ့်၌ ပင် ကျွန်တော်ထ၍ ဒါဝိဒ်ကိုလိုက်ပါမည်။ ၂သူသည်မောလျက်လက်အားနည်းလျက်နေစဉ် အခါ
ကျွန်တော်တိုက်၍ သူ့ကိုထိတ်လန့်စေမည်။သူ၌ပါသော လူအပေါင်းတို့သည်ပြေးကြ၍၊ ရှင်ဘုရင်ကိုသာ
ကျွန်တော် လုပ်ကြံပါမည်။ ၃လူအပေါင်းတို့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပါမည်။ ကိုယ်တော် ရှာသောသူ
တယောက် တည်းကိုရလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည်ပြန်လာ၍ ငြိမ်ဝပ်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လျှင်၊
ထိုစကားကို အဗရှလုံနှင့် ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့သည် နှစ်သက်ကြ၏။ ၅ထိုအခါ အဗရှလုံက၊
အာခိလူဟုရှဲကိုလည်း ခေါ်ခဲ့။ ငါတို့သည် သူ၏စကားကိုနာကြားကြကုန်အံ့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊
၆ဟုရှဲသည်လာ၍ အဗရှလုံက၊ အဟိသော ဖေလသည် ဤမည်သော အကြံကိုပေးပြီ။ သူ၏
စကားကိုနားထောင်သင့်သလော။ သို့မဟုတ် သင်ပြောလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ၇ဟုရှဲက အဟိသော

ဖေလပေးသောအကြံသည် ယခုကာလ၌ မလျော်ပါ။ ၈ခမည်းတော်နှင့်သူ၏ လူတို့သည် ခွန်အားကြီးသော
သူဖြစ်ကြောင်းကို၄င်း၊ ယခုမူကား တော၌သားငယ်ပျောက်သော ဝံမကွဲ သို့ပြင်းထန်သော
စိတ်ရှိကြောင်းကို၄င်း၊ ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ ခမည်းတော်သည်လည်း စစ်သူရဖြစ်၍ လူများတို့နှင့်အတူ
မအိပ်တတ်။ ၉ယခုမှာသူသည်မြေတွင်းတစုံတခု၌ ပုန်းလျက်နေပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်အခြားသောအရပ်၌
ပုန်းလျက် နေပါလိမ်မည်။လူအချို့တို့သည် အဦးလဲ၍သေလျှင် ထိုသိတင်းကိုကြားသောသူက၊
အဗရှလုံနောက် သို့လိုက်သော သူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြပြီဟု ကြားပြောပါလိမ့်မည်။ ၁၀ထိုအခါ ရဲရင့်သောသူ၊
ခြင်္သေ့ နှလုံးကဲ့သို့ နှလုံးရှိသောသူသည် စိတ်ပျက်ပါလိမ့်မည်။ ခမည်းတော်သည်
ခွန်အားကြီးသောသူဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း၊ သူ၌ပါသောသူတို့သည် ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိရှိသောသူဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း၊
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သိကြပါ၏။ ၁၁သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် အကြံပေးပါမည်။ ဒန်မြို့မှစ၍
ဗေရရှေဘမြို့တိုင်အောင် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း တို့သည်အရေအတွက်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဲလုံး
နှင့်အမျှ ကိုယ်တော်ထံ၌ စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်တိုင် စစ်ချီတော်မူရမည်။ ၁၂ထိုသို့ခမည်းတော်ကို
တွေ့သောအရပ် တစုံတခု၌ သူထံသို့ ရောက်လျှင်၊ မြေပေါ်မှာ နှင်းကျသကဲ့သို့ သူကိုလွှမ်းမိုး၍
သူနှင့်သူ၌ရှိသောသူတယောက်မျှမကျန်ကြွင်းရ၊ ၁၃ငင်းနည်းခမည်းတော်သည် မြို့တမြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်၊
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကြိုးများကိုယူခဲ့၍ထိုမြို့၌ ကျောက်စရစ်တခုကိုမျှ မကျန်စေခြင်းငှါ
ချိုင့်ထဲသို့ ဆွဲချရကြမည်ဟုလျှောက်လေသော်၊ အဗရှလုံနှင့် ဣသလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့က၊အာခိလူဟုရှဲ
ပေးသော အကြံသည် အဟိသောဖေလပေးသော အကြံထက်သာ၍ ကောင်းသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အဗရှလုံ၌ ဘေးရောက်စေခြင်းငှါ၊ အဟိသော ဖေလပေးသော
အကြံကောင်းကို ဖျက်စေမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူ၏။

၁၅ထိုအခါဟုရှဲသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာတို့အား၊ အဟိသောဖေလသည်
ဤမည်သော အကြံကို အဗရှလုံနှင့် ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့အားပေးပြီ။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း
ဤမည်သော အကြံကိုပေးပြီ။ ၁၆သို့ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်ထံသို့အလျင်အမြန်စေလွှတ်၍ ယနေ့ညမှာတောလွင်ပြင်၌
မနေပါနှင့်။ အလျင်အမြန်ကူးသွားပါ။ သို့မဟုတ်လျှင်ရှင်ဘုရင်နှင့် လူအပေါင်းတို့သည်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ကြားလျှောက်မည်အကြောင်းမှာလိုက်သဖြင့်၊ ၁၇ယောနသန်နှင့်အဟိမတ်သည်
မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်သူ တပါးမြင်မည် စိုးသောကြောင့်၊ အဲရောဂေလရွာနားမှာနေရစဉ်တွင်၊ မိန်းမကလေး
တယောက်သွား၍ ပြောသည်အတိုင်း သူတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့သွား၍ လျှောက်ကြ၏။ ၁၈သို့ရာတွင်
လူကလေးတယောက်သည် ထိုသူတို့ကိုမြင်၍ အဗရှလုံ အားလျှောက်လေ၏။ သူတို့သည်
အလျင်အမြန်သွား၍ ဗာဟုရိမ်မြို့တွင် အိမ်တအိမ်သို့ဝင်သဖြင့် ထိုအိမ်ဝင်း ထဲမှာရှိသော ရေတွင်းသို့ဆင်း၍၊
၁၉မိန်းမသည်ရေတွင်းဝကိုဖုံးပြီးမှ ဆန်ကိုလှန်း၍ထားသောကြောင့် ထိုအမှုသည်မထင်ရှား။ ၂၀အဗရှလုံ၏
ကျွန်တို့သည် ထိုအိမ်သို့ရောက်၍ အဟိမတ်နှင့်ယောနသန်တို့သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု
မိန်းမအားမေးလျှင်၊ မိန်းမက၊ ချောင်းတဘက်ကူးကြပြီဟု ပြောသဖြင့် သူတို့သည် ရှာ၍မတွေ့သောအခါ
ယေရှုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။ ၂၁ပြန်သွားသောနောက် အဟိမတ်နှင့် ယောနသန်သည်
ရေတွင်းထဲကတက်၍ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့သွားပြီးလျှင်၊ မြစ်တဘက်သို့အလျင်အမြန် ထ၍ကြွတော်မူပါ။
အဟိသောဖေလသည် ကိုယ်တော်တဘက်၌ ဤအမည်သောအကြံကိုပေးပါပြီဟုလျှောက်သော်၊ ၂၂ဒါဝိဒ်နှင့်
လူအပေါင်းတို့သည် ထ၍ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးကြ၏။ မိုဃ်းလင်းသောအခါမကူးသောသူတယောက်မျှမရှိ။
၂၃အဟိသောဖေလသည်မိမိပေးသောအကြံသို့မလိုက်ကြသည် အကြောင်းကိုသိမြင်သောအခါ၊ မြည်းကို
ကုန်းနှီးတင်စေပြီးလျှင်ထ၍ မိမိနေရင်းမြို့မိမိအိမ်သို့သွားသဖြင့် အိမ်မှုအိမ်ရေးများကို စီရင်ပြီးမှလည်း
ကြိုးတပ်၍ သေလေ၏။ ဘိုးဘေးတို့သင်္ချိုင်း၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၂၄ဒါဝိဒ်သည် မဟာနိမ်မြို့သို့ရောက်လေ၏။ အဗရှလုံသည်လည်း ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်
အတူယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးလေ၏။ ၂၅အဗရှလုံသည်ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘအရာ၌ အာမသကိုခန့်ထား၏။
အာမသကား၊ ယွာဘအမိ ဇေရုယာ၏ ညီမနာဟတ်သမီး အဘိဂဲနှင့် စုံဘက်သော ဣရှမေလအမျိုး
ယေသာ၏သားဖြစ်သတည်း။ ၂၆ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်အဗရှလုံသည် ဂိလဒ်ပြည်၌ တပ်ချကြ၏။
၂၇ဒါဝိဒ်သည် မဟာနိမ်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ အမ္မုန်ပြည်ရဗ္ဗာမြို့သားနာဟတ်၏သား ရှောဘိ၊
လောဒေဗာမြို့သားအမျေလ၏သားမာခိရ၊ ဂိလဒ်အမျိုးရောဂေလိမ်မြို့သားဗာဇိလဲတို့က၊ ၂၈ထိုလူတို့သည်
တောခွင်၌ရေစာငတ်မွတ်လျက်ပင်ပန်းလျက်နေရပါသည်တကားဟုဆို၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူများစားစရာဘို့ ဂျုံ
ဆန်၊ မုယောဆန်၊ မုန့်ညက်၊ ပေါက်ပေါက်မျိုး၊ ပဲမျိုး၊ ၂၉ပျားရည်၊ နို့ခမ်း၊ သိုး၊ ဒိန်ခဲနှင့် တကွအိပ်ရာ၊ လင်ပန်း၊
မြေခွက်များကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၈

၁ဒါဝိဒ်သည်မိမိ၌ပါသော လူတို့ကိုရေတွက်၍တထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်တို့ကို ခန့်ထား၏။
၂လူသုံးစုတ စုကိုယွာဘ၌ငှင်း၊ တစုကိုဇေရုယာသားယွာဘညီအဘိရှဲ၌ငှင်း၊ တစုကို ဂိတ္တိလူ အိတ္တဲ၌ငှင်းအပ်၍၊
ငါ့ကိုယ်တိုင် ချီသွားမည်ဟု လူများတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၃လူများတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တိုင်ကြွတော်မမူပါနှင့်။
ကျွန်တော်တို့ပြေးသော်လည်းသူတို့သည် အမှုမထားကြပါ။ ကျွန်တော်တို့ တဝက်သေသော်လည်း
သူတို့သည် အမှုမထားကြပါ။ ကိုယ်တော် မူကား၊ ကျွန်တော်တို့ တသောင်းထက်မြတ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍
ကျွန်တော်တို့ကို မြို့ထဲကမစတော်မူလျှင် သာ၍ကောင်းပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၄ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊
ငါသည်သင်တို့အလိုသို့ လိုက်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၍ တံခါးဝနားမှာရပ်တော်မူလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည်
တရာတပ်၊ တထောင်တပ် အားဖြင့် ချီသွားကြ၏။ ၅ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါမျက်နှာကိုထောက်၍ငါသားအဗရှလုံ
ကိုဖြည်းညှင်းစွာပြုကြလော့ဟုယွာဘ၊ အဘိရှဲ၊ အိတ္တဲ တို့ကိုမှာထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ရှင်ဘုရင်သည်
အဗရှလုံအတွက် ဗိုလ်မင်းအပေါင်းတို့ကို မှာထားတော်မူသောအခါ၊ လူအပေါင်းတို့သည်ကြားကြ၏။
၆ထိုသို့လူများတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကို စစ်တိုက်အံ့သောငှါ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ဖေရိမ်တော၌ စစ်ပြိုင်ကြ၏။
၇ဣသရေလလူတို့သည် ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တို့ရှေ့မှာ ရှုံး၍ ထိုနေ့ခြင်းတွင်ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်
လူနှစ်သောင်းသေကြ၏။ ၈မြေတပြင်လုံးအနှံ့အပြား တိုက်ကြသဖြင့် ထိုနေ့၌ လူချင်းသတ်၍ သေသည်ထက်
တော၌ဆုံးရှုံးသောသူ သာ၍များကြ၏။ ၉ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တို့သည် အဗရှလုံကိုတွေ့ကြ၏။ သူသည်မြည်းကို
စီးလျက်ပင် မြည်းသည် ကြီးသော သပိတ်ပင်အကိုင်းအခက် အောက်သို့ဝင်၍၊ အဗရှလုံ၏ခေါင်းသည်
သပိတ်ပင်၌ငြိသဖြင့် မိုဃ်းနှင့်မြေကြီးစပ်ကြားမှာ တွဲလွဲဆွဲလျက် နေ၍မြည်းသည် အလိုအလျောက်
သွားလေ၏၊ ၁၀မြင်သောသူတစ်ယောက်သည် ယွာဘထံသို့သွား၍၊ သပိတ်ပင်၌ အဗရှလုံဆွဲနေသည်ကို
ကျွန်တော်မြင်ခဲ့သည်ဟု ကြားပြောလျှင်၊ ၁၁ယွာဘက၊ သင်သည် မြင်ခဲ့သည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် သူ့ကို
ထိုး၍ မြေကြီးပေါ်သို့ မချခဲ့သနည်း၊ ထိုသို့ပြုလျှင် ငွေအကျပ်တစ်ဆယ်နှင့် ခါးစည်းကို ငါပေးပြီဟုပြောဆိုသော်၊
၁၂ထိုသူက ကျွန်တော်သည် ကိုယ်လက်၌ ငွေအခွက် တစ်ဆယ်ကိုပင် ခံရသော်လည်း ရှင်ဘုရင်၏သားကို
မပြုနိုင်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကျွန်တော်တို့ကြားသည့်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍
ငါ့သားအဗရှလုံကို စောင်မကြလော့ဟု ကိုယ်တော်နှင့်အဘိရှဲ၊ အိတ္တဲတို့ကို မှာထားတော်မူပြီ။
၁၃ကျွန်တော်ပြုမိလျှင် ကိုယ်ကိုလှည့်စား၍ ကိုယ်အသက်ရှုံးပါပြီ။ ရှင်ဘုရင်မသိသော အမှုတစုံတခုမျှမရှိ။
ကိုယ်တော်သည်လည်း ကျွန်တော် တဘက်၌ နေပါလိမ့်မည်ဟုပြောဆိုသော်၊ ၁၄ယွာဘက၊ သင်နှင့်အ
တူငါမနေအားဟုဆိုလျက်လှံယဉ်သုံးစင်းကိုကိုင်ယူ၍ သပိတ်ပင်အလယ်၌ အသက်ရှင်လျက်ရှိသော
အဗရှလုံး၏နှလုံးကို ထုတ်ချင်းခပ် ထိုးလေ၏။ ၁၅လက်နက်ဆောင် လုလင်တကျိပ် တို့သည်လည်းဝိုင်း၍
အဗရှလုံကို အသေသတ်ကြ၏။ ၁၆ယွာဘသည်လည်း တံပိုးမှုတ်၍ လူတို့ကိုဆီးတားသဖြင့်
ဣသရေလလူတို့ကို လိုက်ရာမှ ပြန်လာကြ၏။ ၁၇အဗရှလုံကိုလည်းယူ၍ တော၌နက်သော

မြေတွင်းထဲသို့ချပြီးမှ ကျောက်ပုံကြီးကိုပုံထားကြ၏။ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် အသီးသီးမိမိတို့အိမ်သို့
ပြေးကြ၏။ ၁၈အဗရှလုံသည် အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ ငါ၏နာမသည်မပျောက်အမြဲတည်မည်အကြောင်း၊
သားမရှိဟုဆိုလျက် ရှင်ဘုရင် ချိုင့်တွင်ကိုယ်အဘို့ ကျောက်တိုင်ကိုစိုက်၍ မိမိနာမဖြင့်သမုတ်သောကြောင့်၊
ယနေ့တိုင်အောင် အဗရှလုံ၏ အောင်တိုင်ဟူ၍ တွင်သတည်း။
၁၉ထိုအခါ ဇာဒုတ်၏သားအဟိမတ်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင်၏ ရန်သူတို့ကို
အပြစ်အလျောက် စီရင်တော်မူကြောင်းကို ကျွန်တော်ပြေး၍သိတင်းကြားလျှောက်ပါရစေဟု အခွင့်
တောင်းလျှင်၊ ၂၀ယွာဘက၊ ယနေ့သင်သည်သိတင်းမကြားမလျှောက်ရ။ အခြားသောနေ့၌ ကြားလျှောက်
ရမည်။ ရှင်ဘုရင်၏သားတော် သေသောကြောင့်ယနေ့သင်သည်သိတင်းမကြားမလျှောက်ရဟုဆိုပြီးမှ၊
၂၁ကုရှိအား သင်မြင်သမျှကိုသွား၍ ရှင်ဘုရင်အားကြားလျှောက်လော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ကုရှိသည်ယွာဘ
အားဦးညွတ်၍ ပြေးလေ၏။ ၂၂တဖန်ဇာဒုတ်သားအဟိမတ်က၊ သို့သော်လည်းကျွန်တော်သည်
ကုရှိနောက်မှာပြေးပါရစေဟုအခွင့်တောင်း ပြန်လျှင်၊ ယွာဘကငါ့သားဝမ်းမြောက်စရာသိတင်း မဟုတ်သည်
ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့်ပြေးသွားချင်သနည်းဟုဆိုသော်လည်း၊ ၂၃ပြေးပါရစေဟု တဖန်အခွင့်တောင်း
သောကြောင့်ပြေးလော့ဟုအခွင့်ပေး၏။ ထိုအခါ အဟိမတ်သည်လွင်ပြင် လမ်း၌ ပြေး၍ ကုရှိကိုလွန်လေ၏။
၂၄ဒါဝိဒ်သည် မြို့တံခါးနှစ်ထပ်ကြားမှာ ထိုင်၍နေ၏။ ကင်းစောင့်တယောက်သည် မြို့ရိုးတံခါးပေါ်ပြအိုး
မိုးအောက်သို့တက်၍ မျှော်ကြည့်သဖြင့် လူတယောက်တည်းပြေးလာသည်ကို မြင်သောအခါ၊
၂၅ရှင်ဘုရင်အား ဟစ်၍လျှောက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ တယောက်တည်းဖြစ်လျှင်သိတင်းပါလိမ့်မည်ဟု
အမိန့်ရှိ၏။ ထိုသူသည်ပြေးလာ၍ အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ ၂၆ကင်းစောင့်သည် လည်းအခြားသောသူ
ပြေးလာသည် ကိုမြင်၍၊ အခြားသောသူတယောက်တည်းပြေးလာပါသည်ဟု တံခါးသို့လှည့်၍ဟစ်လျှင်၊
ရှင်ဘုရင်ကထိုသူ၌လည်း သိတင်းပါ လိမ့်မည်ဟု အမိန့်ရှိ၏။ ၂၇ကင်းစောင့်ကလည်း၊ ရှေ့လာသောသူ၏
ပြေးခြင်းသည် ဇာဒုတ်သားအဟိမတ် ပြေးခြင်းနှင့်တူသည်ကို ကျွန်တော်ထင်ပါသည်ဟု လျှောက်သော်၊
ရှင်ဘုရင်ကသူသည် လူကောင်းဖြစ်၏။ ကောင်းသောသိတင်းပါလိမ့်မည်ဟု အမိန့်တော်ရှိပြန်၏။
၂၈အဟိမတ်ကလည်း၊ ချမ်းသာရပါ၏ဟု ဟစ်လျက်ရှင်ဘုရင်ရှေ့ မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်လျက်၊ အရှင်မင်းကြီးကို
ပုန်ကန်သောလူတို့ကို အပ်တော်မူသောကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေ
သတည်းဟု လျှောက်လေ၏။ ၂၉ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါ့သား အဗရှလုံသည်ဘေးလွတ်၏လောဟု
မေးတော်မူလျှင် အဟိမတ်က၊ အရှင်မင်းကြီး၏ ကျွန် ယွာဘသည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကို စေလွှတ်သောအခါ
ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအမှုကိုကျွန်တော်မြင်သော်လည်းသေချာစွာ မသိရပါဟုလျှောက်သော်၊ ၃၀ရှင်ဘုရင်က၊
ဤအနားမှာ ရှောင်၍နေလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သူသည်ရှောင်၍နေ လေ၏။
၃၁တဖန်ကုရှိရောက်လာ၍ အရှင်မင်းကြီး၊ သိတင်းပါပါ၏။ ကိုယ်တော်ကိုပုန်ကန်သော သူအပေါင်းတို့ကို
ထာဝရဘုရားသည်ထိုသူတို့၏အပြစ် ယနေ့စီရင်တော်မူပြီဟုလျှောက်လျှင်၊ ၃၂ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့သားအဗရှလုံ
သည် ဘေးလွတ်၏လောဟုမေးတော်မူသော်၊ ကုရှိက အရှင်မင်းကြီး၏ရန်သူများ၊ ကိုယ်တော်ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ
ပုန်ကန်သောသူများအပေါင်းတို့သည် ထိုလုလင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါစေသောဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။
၃၃ရှင်ဘုရင်သည် အလွန် ကြင်နာသော စိတ်ရှိသဖြင့် မြို့တံခါးအပေါ်၌ရှိသော တဲသို့တက်၍ တက်စဉ်တွင်၊
အိုငါ့သားအဗရှလုံ၊ ငါ့သား၊ ငါ့သားအဗရှလုံ၊ သင့်ကိုယ်စား ငါမသေပါလေတကား။ အိုအဗရှလုံ၊
ငါ့သား၊ငါ့သားဟုငိုကြွေးလေ၏။

၁၉

၁ရှင်ဘုရင်သည် အဗရှလုံကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းတော်မူသည်ဟုယွာဘအားကြားပြောလေ၏။
၂ထိုနေ့၌အောင်ပွဲသည် လူအပေါင်းတို့တွင် ဝမ်းနည်းစရာအကြောင်းဖြစ်ပြန်၏။ ရှင်ဘုရင်သည်
သားတော်ကြောင့် စိတ်ကြင်နာတော်မူသည်ကို လူအပေါင်းတို့သည် ထိုနေ့၌ ကြား၍၊ ၃စစ်တိုက်ရာမှ

ပြေးသော သူတို့သည်ရှက်၍ တိတ်ဆိတ်စွာ ပြေးတက်သကဲ့သို့ မြို့ထဲသို့ တိတ်ဆိတ်စွာ ပြေးဝင်ကြ၏။
၆ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ မျက်နှာကိုဖုံး၍၊ အိုငါ့သားအဗရှလုံ၊ အိုအဗရှလုံ၊ ငါ့သားငါ့သားဟု
ကြီးသောအသံနှင့်ငိုကြွေးတော်မူ၏။ ၅ယွာဘသည်ရှင်ဘုရင်ထံ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍၊ ကိုယ်တော်၏အသက်
မှစ၍သားတော်သမီးတော်၊ မိဖုရားမောင်းမ မိသံတို့၏အသက် ကိုကယ်တင်သော ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကို
ယနေ့အ ရှက်ကွဲစေတော်မူပြီ။ ၆ရန်သူတို့ကိုချစ်၍ အဆွေခင်ပွန်း တို့ကိုမုန်းတော်မူ၏။ မှူးမတ်များ၊
ကျွန်များတို့ကို ပမာဏပြုတော် မမူကြောင်းကို ယနေ့ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူပြီ။ အဗရှလုံသည် အသက်ရှင်၍
ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့သည် ယနေ့သေလျှင်အားရတော်မူလိမ့်မည်ဟု ယနေ့ ကျွန်တော် သိမြင်ပါ၏။
၇ယခုမှာ ထတော်မူပါ။ ကြွ၍ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား နှစ်သိမ့်သောစကားကိုပြောတော်မူပါ။ ကြွတော်မမူလျှင်
ယနေ့ညမှာ အထံတော်၌ လူတစ်ယောက်မျှမနေပါ။ ထိုအမှုသည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်
ကိုယ်တော်၌ ဖြစ်လေသမျှသော အမှုထက်သာ၍ ဆိုးပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍
ကျွန်တော်ကျိန်ဆိုပါသည်ဟု လျှောက်သော်၊ ၈ရှင်ဘုရင်သည်ထ၍တံခါးဝ၌ထိုင်တော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်
တံခါးဝ၌ ထိုင်တော်မူသည်ကို လူအပေါင်းတို့သည်ကြားသောအခါ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ဣသရေလ
လူများမူကားမိမိတို့နေရာသို့ပြေးသွားကြပြီ။

၉ထိုနောက်၊ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့က၊ ရှင်ဘုရင်သည် ဖိလိတ္တိလူအစရှိသော
ရန်သူတို့လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။ ယခုမှာအဗရှလုံကြောင့် နိုင်ငံတော်မှ ထွက်ပြေးတော်မူရ၏။
၁၀ငါတို့ ဘိသိက်ပေး၍ ချီးမြှောက်သော အဗရှလုံသည်စစ်တိုက်ပွဲ၌သေပြီ။ ယခုမှာ ရှင်ဘုရင်ကိုတဖန်
ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟုမဆို၊ အဘယ်ကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြသနည်းဟု အချင်းချင်းအပြစ်တင်ကြ၏။
၁၁ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့ထံသို့ သွား၍ပြောရမည်ကား၊
ရှင်ဘုရင်ကိုနန်းတော်သို့ပြန်ပို့ရမည်အမှုမှာ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်နောက်ကျကြသနည်း။
ရှင်ဘုရင်သည် စံနန်းတော်၌ နေစဉ်အခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ ပြောတတ်သောစကားကို
ကြားတော်မူပြီ။ ၁၂သင်တို့သည် ငါ့ညီအစ်ကို၊ ငါ့အရိုး၊ ငါ့အသားဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်ကို ပြန် ပို့ရမည်အမှုမှာ
အဘယ်ကြောင့်နောက်ကျနည်းဟူ၍၎င်း၊ ၁၃အာမသအားလည်း၊ သင်သည်ငါ့အသားငါ့အရိုးတို့
အဝင်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာယွာဘ၏ကိုယ်စားအစဉ် ဗိုလ်ချုပ်မင်းမဖြစ်လျှင်ထိုမျှမက
ဘုရားသခင်သည် ငါ၌ပြုတော်မူစေသတည်းဟူ၍၎င်း၊ ပြောကြလော့ဟု မှာလိုက်တော်မူ၏။
၁၄ထိုသို့ယုဒအမျိုးသားအ ပေါင်းတို့ကို တညီတညွတ်တည်း နှလုံးညွတ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့က
ကိုယ်တော်ကျွန်အပေါင်းတို့နှင့်တကွကိုယ် တော်တိုင် ပြန်လာတော်မူပါဟု ရှင်ဘုရင်အားလျှောက်စေကြ၏။
၁၅ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည်ပြန်၍ယော်ဒန်မြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ယုဒအမျိုးသည်ရှင်ဘုရင်ကို ခရီးဦးကြိုပြု၍
ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ပို့ဆောင်ခြင်းငှါဂိလဂါလမြို့သို့ သွားကြ၏။

၁၆ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးဖြစ်သော ဗာဟုရိမ်မြို့သားဂေရ၏သားရှိမိသည် ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် အတူ
ဒါဝိဒ်မင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ အလျင်အမြန်လိုက်လာ၏။ ၁၇သူနှင့်အတူ ဗယ်္ယာမိန် အမျိုးသားတထောင်၊
ရှောလုအဆွေအမျိုး၏ ကျွန်ဇိဘနှင့်သူ၏သား တကျိပ်ငါးယောက်၊ ကျွန်နှစ်ဆယ်တို့သည်လည်း လိုက်လာ၍
ရှင်ဘုရင် ရှေ့တော်၌ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးကြ၏။ ၁၈ကူတို့လှေသည် နန်းတော်သားများကိုပို့ခြင်းငှါ၎င်း၊
အလိုတော်ကိုဆောင်ခြင်းငှါ၎င်းသွား လာလျက်ရှိ၏။ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးတော်မူသောအခါ၊ ဂေရ၏သား
ရှိမိသည် ရှေ့တော်၌ပြပ်ဝပ်၍၊ ၁၉ကျွန်တော်အရှင် သည်ကျွန်တော်ကို အပြစ်ပေးတော်မမူပါနှင့်။
အရှင်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့မှထွက်တော်မူသောနေ့၌ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် လွန်ကျူးစွာပြုမိသော
အမှုကို မှတ်တော်မမူပါနှင့်။ နှလုံးသွင်းတော်မမူပါနှင့်။ ၂၀ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ပြစ်မှားမိသည်ကို
ကိုယ်တော်ကျွန်သိပါ၏။ သို့သော်လည်းယောသပ်အမျိုးသား အပေါင်းတို့အရင်၊ ကျွန်တော်သည်
ယနေ့အရှင်မင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါလာပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။ ၂၁ဇေရုယာသား အဘိရှဲကလည်း၊

ရှိမိသည်ထာ ဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသောအရှင်ကို ကျိန်ဆဲသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို
ခံရမည်မဟုတ်လောဟုဆိုသော်၊ ၂၂ဒါဝိဒ်က၊ အိဇေရုယာသားတို့၊ သင်တို့သည်ယနေ့ ငါ့ရန်သူလုပ်မည်
အကြောင်း ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်ကြသနည်း။ ဣသရေလ အမျိုးသားတစုံ တယောက်သည် ယနေ့အသေ
သတ်ခြင်းကိုခံရမည်လော။ ငါသည် ယနေ့ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်ကိုငါသိသည် မဟုတ်လောဟုမိန့်
တော်မူ၍၊ ၂၃ရှိမိအားလည်း၊ သင်သည် အသေသတ်ခြင်းကိုမခံရ ဟုကျိန်ဆိုတော်မူ၏။
၂၄ရှောလု၏သားမေဖိဗောရှက်သည်လည်း ရှင်ဘုရင်ကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါလာ၏။ ရှင်ဘုရင်ထွက်
သောနေ့မှစ၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်လာတော်မမူမှီတိုင်အောင်၊ သူသည်ခြေတို့ကို မပြုစု၊ မုတ်ဆိတ်ကိုမပြင်ဆင်၊
အဝတ်ကိုမ လျှော်ဘဲနေပြီ။ ၂၅ရှင်ဘုရင်ကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာသောအခါ၊
ရှင်ဘုရင်က မေဖိဗောရှက် ငါနှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် မလိုက်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ၂၆အရှင်မင်းကြီး၊
ကိုယ်တော် ကျွန်သည်ခြေဆွံ့ သောကြောင့် မြည်းစီး၍ ကိုယ်တော်ထံသို့သွားခြင်းငှါမြည်းကို
ကုန်းနှီးတင်မည်ဟု ကြံစဉ်အခါ၊ ကျွန်တော် ကျွန်သည် ကျွန်တော် ကိုလှည့်စားပါ၏။ ၂၇အရှင်မင်းကြီး
ထံတော်၌ ကိုယ်တော်ကျွန်ကိုကုန်းတိုက်ပါပြီ။ သို့ရာတွင် အရှင်မင်းကြီးသည် ဘုရားသခင်၏
ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ဖြစ်တော်မူ၏။ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါ။ ၂၈ကျွန်တော်အဆွေ
အမျိုးအပေါင်းတို့သည် အရှင်မင်းကြီး ရှေ့တော်မှာ လူသေ ဖြစ်ကြသော်လည်း၊ စားပွဲတော်၌စား သော
သူတို့နှင့်အတူကိုယ်တော်ကျွန်ကို နေရာပေးတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ ကျွန်တော်မြည်
တမ်းရသော အခွင့်သည်အဘယ်သို့ ရှိပါသနည်းဟုပြန်လျှောက်သော်၊ ၂၉ရှင်ဘုရင်က သင်၏
အမှုအရာတို့ကိုအဘယ်ပြောစရာ ရှိသနည်း။ သင်နှင့်ဇိဘသည်မြေကိုဝေ၍ယူရကြမည်ငါစီရင်ပြီဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၃၀မေဖိဗောရှက်ကလည်း၊ အရှင်မင်း ကြီးသည်နန်းတော်သို့တဖန်ငြိမ်ဝပ်စွာ ရောက်တော်မူ
သောကြောင့်၊ သူသည်အလုံးစုံတို့ကိုပင်ယူပါစေဟုလျှောက်လေ၏။
၃၁ဂိလဒ်ပြည်သား ဗာဇိလဲသည်လည်းရောဂေလိမ်မြို့မှလာ၍ ရှင်ဘုရင်ကိုယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့
ပို့ခြင်းငှါ ကိုယ်တော်နှင့် အတူကူးလေ၏။ ၃၂ဗာဇိလဲသည် အသက်ရှစ်ဆယ်ရှိ၍ အိုသောသူဖြစ်၏။
ရှင်ဘုရင်သည် မဟာနိမ် မြို့မှာ တပ်ချသော ကာလပတ်လုံး ရှင်ဘုရင်ကို လုပ်ကျွေး၏။ အလွန်ရတတ်သော
သူလည်းဖြစ်၏။ ၃၃ရှင်ဘုရင်ကလည်း ငါနှင့်အတူလိုက်လော့။ ယေရုရှလင်မြို့၌ သင့်ကိုငါနှင့်အတူ
ငါလုပ်ကျွေးမည်ဟု ဗာဇိလဲအား အမိန့်ရှိလျှင်၊ ၃၄ဗာဇိလဲက၊ အရှင်မင်းကြီးနှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့
သွားရမည်အကြောင်း ကျွန်တော်အသက်သည် အဘယ်မျှ လောက်ကျန်ကြွင်းပါသေးသနည်း။
၃၅ယနေ့ကျွန်တော်အသက် ရှစ်ဆယ်ရှိပါပြီ။ ကောင်းမကောင်းကို ကျွန်တော် ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ပါမည်လော။
ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အစားအသောက် အရသာကို မြည်းနိုင်ပါလော။ သီချင်းသည် ယောကျ်ား၊
သီချင်းသည်မိန်းမဆိုသော အသံကို ကြားနိုင်ပါမည်လော။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အရှင်မင်းကြီးကို
အဘယ်ကြောင့်နှောက်ရှက်ရပါမည်နည်း။ ၃၆ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အရှင်မင်းကြီးနှင့်အတူ ယော်ဒန်မြစ်
တဘက်သို့ အနည်းငယ်လိုက်ပါမည်။ ရှင်ဘုရင်သည်ဤမျှလောက်ကြီးစွာသောဆုကိုအဘယ်ကြောင့်
ချပေးတော်မူမည်နည်း။ ၃၇ကိုယ်တော်ကျွန်သည်နေရင်းမြို့တွင် မိဘသင်္ချိုင်းနားမှာ သေရမည်အကြောင်း၊
ပြန်သွားရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်ကျွန် ခိမဟံရှိပါ၏။ အရှင်မင်းကြီးနှင့်
အတူလိုက်စေတော်မူပါ။ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း သူ့၌ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ ၃၈ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊
ခိမဟံသည်ငါနှင့် အတူလိုက်ရမည်။ သင်အလိုရှိသည်အတိုင်း သူ့၌ငါပြုမည်။ သင်တောင်းသမျှကိုလည်း
သင့်အဘို့ငါပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၉လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးကြ၏။
ရှင်ဘုရင်သည်ကိုယ်တိုင်ကူးပြီးမှ၊ ဗာဇိလဲကို နမ်း၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည်မိမိနေရာသို့
ပြန်သွား၏။ ၄၀ရှင်ဘုရင်သည် ဂိလဂါလမြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။ ခိမဟံသည်လည်း လိုက်လေ၏။
ယုဒအမျိုးသားရှိသမျှတို့နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတဝက်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို ပို့ကြ၏။

၄၁တဖန်ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာ၍၊ ကျွန်တော်တို့
ညီအစ်ကို ဖြစ်သောယုဒအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုခိုးယူ၍ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ နန်းတော်သား
ကိုယ်တော်၏ လူအပေါင်း တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ပို့ရကြမည်နည်းဟု လျှောက်ကြ
သော်၊ ၄၂ယုဒအမျိုးသား အပေါင်းတို့က၊ ရှင်ဘုရင်သည် ငါတို့နှင့် ပေါက်ဘော်တော်သည်ဖြစ်၍၊ ဤအမှု၌
သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့် စိတ်ဆိုး ကြသနည်း။ ရှင်ဘုရင်၏ ရိက္ခာတော်ကိုငါတို့စားကြသလော။
ငါတို့အား တစုံတခုသော ဆုကိုပေးတော်မူသလောဟု ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အားပြောပြောကြ၏။
၄၃ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် ရှင်ဘုရင်၌ ဆယ်ဘို့တို့ကို ဆိုင်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်အမျိုးကို
သင်တို့ဆိုင်သည်ထက် ငါတို့သာ၍ ဆိုင်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကိုပြန်ပို့ခြင်းအမှုတွင် ငါတို့နှင့် ရှေးဦးစွာ မတိုင်ပင်ဘဲ
အဘယ်ကြောင့် ငါတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြ သနည်းဟု ယုဒအမျိုးသားတို့ကို ပြန်ပြောကြ၏။ သို့ရာတွင်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ စကားထက်ယုဒအမျိုးသား တို့ စကားသည်သာ၍ ခိုင်ခံ့၏။

၂၀

၁ထိုအခါ ဗင်္ယာမိန်အမျိုး ဗိခရိ၏ သားရှေဘာအမည်ရှိသော အဓမ္မလူတယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည်
တံပိုးမှုတ်၍ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ငါတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ တဘို့ကိုမျှ မဆိုင်။ ယေရှဲ၏ သားကိုအမွေမခံထိုက်။
လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ် နေရာသို့ သွားကြဟုဆိုသဖြင့်၊ ၂ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
ဒါဝိဒ်ထံတော်မှ ထွက်၍ ဗိခရိသား ရှေဘာ နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ ယုဒအမျိုးသားတို့မူကား၊ ယော်ဒန်မြစ်မှ
သည် ယေရုရှလင်မြို့တိုင်အောင် ရှင်ဘုရင်၌ ဆည်းကပ် ကြ၏။ ၃ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့
နန်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ၊ နန်းတော်ကိုစောင့်စေခြင်းငှာထားခဲ့သော ကိုယ်လုပ်တော်တကျိပ် တို့ကို
ယူ၍ လှောင်အိမ်၌ထား၏။ ထိုသူတို့ကို ကျွေးမွေးသော်လည်း မပေါင်းဘော်။ သူတို့ သည်သေသည်
တိုင်အောင် အချုပ်ခံ၍ မုတ်ဆိုးမကဲ့သို့ နေရကြ၏။ ၄ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သုံးရက်အတွင်းတွင် ယုဒလူတို့ကို
စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်တိုင်လာရမည်ဟု အာမသအား မိန့်တော်မူ၏။ ၅အာမသသည်
သွား၍ ယုဒလူတို့ကို နှိုးဆော်သဖြင့်၊ ချိန်းချက်သော်အချိန်ကို လွန်စေ၏။ ၆ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အဗရှလုံ
ပြုသည်ထက် ဗိခရိသားရှေဘာသည်သာ၍ အပြစ်ပြုလိမ့်မည်။ သင့်သခင်၏ ကျွန်တို့ကိုခေါ်၍
ထိုသူကိုလိုက်လော့။ သို့မဟုတ်သူသည် ခိုင်ခံ့သောမြို့တစုံတမြို့ထဲသို့ဝင်၍ ငါတို့လက်မှလွတ်လိမ့်မည်ဟု
အဘိရှဲအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၇အဘိရှဲ နောက်မှာ ယွာဘ၏လူများနှင့် ခေရသိလူ၊
ပေလသိလူများမှစ၍ ခွန်အားကြီးသောသူအပေါင်းတို့သည် ဗိခရိသား ရှေဘာကို လိုက်အံ့သောငှာ
ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်သွားကြ၏။ ၈ဂိဗောင်မြို့၌ရှိသော ကျောက်ကြီးသို့ရောက်ကြသော အခါ၊ အာမသသည်
သူတို့ရှေ့သို့ချီသွားလေ၏။ ယွာဘသည် မိမိဝတ်သော အဝတ်ကို ခါး၌စည်းလျက်၊ ထိုခါးစည်းပေါ်မှာလည်း
ထားကိုအိမ်နှင့်တကွဆွဲလျက်ထား၏။ သွားစဉ်တွင် ထားသည်လျှော၍ကျ၏။ ၉ယွာဘက လည်း၊
မာ၏လား၀ါညီဟု အာမသကို မေး၍ နမ်းဟန်ဆောင်လျက် လကျ်ာလက်နှင့် အာမသ၏မုတ်ဆိတ်ကိုကိုင်၏။
၁၀လက်ဝဲလက်၌ ကိုင်သောထားကို အာမသသည် သတိမပြုသောကြောင့်၊ ဝမ်းကိုထိုး၍ အအူကိုမြေပေါ်မှ
ချ၏။ ထပ်၍မထိုးသော်လည်း အာမသသေလေ၏။ ယွာဘနှင့်ညီအဘိရှဲသည် ဗိခရိသား ရှေဘာကိုလိုက်ကြ၏။
၁၁သူအနား မှာယွာဘ၏လူတယောက်သည် ရပ်၍ယွာဘနှင့်ဒါဝိဒ်ဘက်၌ နေသောသူဖြစ်လျှင်
ယွာဘနောက်သို့လိုက်တော့ ဟုဆို၏။ ၁၂အာမသသည် လမ်းမအလယ်တွင် မိမိအသွေး၌ လူးလျက်ရှိ၏။
လမ်း၌သွားလာသောသူအပေါင်းတို့သည် ရပ်၍ နေကြသည်ကို ယွာဘ၏လူမြင်သောအခါ၊ အာမသကို
လမ်းမကယူ၍ လယ်ပြင်သို့ရွှေ့ပြီးလျှင်အဝတ်နှင့် ဖုံးလေ၏။ ၁၃ထိုသို့လမ်းမကရွှေ့ပြီး မှ၊ လူအပေါင်းတို့သည်
ယွာဘနှင့်အတူ ဗိခရိသားရှေဘာကိုလိုက်သွားကြ၏။

၁၄ယွာဘသည် ဗက်မာခပြည်၊ အာဗေလမြို့တိုင်အောင် ဣသရေလတိုင်းခရိုင်ရှိသမျှကို
ရှောက်သွား၏။ ဗေရိလူအပေါင်းတို့သည်လည်း စုဝေး၍ ယွာဘနောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ ၁၅ရှေဘာတည်းခိုသော

ဗက်မာခပြည်၊ အာဗေလမြို့ကို ဝိုင်းထား၍၊ ပြင်မြို့ရိုးတဘက်တချက်၌ မြေရိုးကို ဖို့ကြ၏။
ယွာဘနှင့်သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် မြို့ရိုးကိုဖြိုခြင်း ငှာထိုးဖောက်ကြ၏။ ၁၆ထိုအခါ ပညာရှိသော
မိန်းမတယောက်သည် မြို့ထဲကဟစ်၍ ဆိုသည်ကား၊ နားထောင်ကြ၊ နားထောင်ကြ၊ ငါသည်ယွာဘနှင့်
စကားပြောနိုင်မည်အကြောင်းချဉ်းလာပါဟု ယွာဘအား လျှောက်ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊
၁၇ယွာဘသည် ချဉ်းလာသောအခါ မိန်းမက၊ သင်သည်ယွာဘဟုတ်သလောဟုမေးလျှင်၊ ငါဟုတ်
သည်ဟုဆိုသော် မိန်းမက၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မ၏ စကားကိုနားထောင်တော်မူပါဟုဆို၏။ ယွာဘကလည်း၊
ငါနားထောင် လျက်နေသည်ဟုဆိုသော်၊ ၁၈မိန်းမက အကယ်စင်စစ် အာဗေလမြို့မှာတိုင်ပင်၍
အမှုကိုဆုံးဖြတ်ပါလေစေဟု ရှေးကာလ၌ ဆိုတတ်ကြ၏။ ၁၉ကျွန်မသည် ဣသရေလအမျိုး၌ အမှုမလုပ်ပါ။
သစ္စာစောင့်သောသူဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် မြို့တမြို့တည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးတွင်
အမိတယောက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာရှာတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ အမွေတော်ကို မျိုခြင်းငှာ အဘယ်ကြောင့်
အလိုရှိတော်မူသနည်းဟု လျှောက်လျှင်၊ ၂၀ယွာဘက မျိုခြင်းအမှု၊ ဖျက်ဆီးခြင်းအမှုသည်ငါနှင့် ဝေးပါစေသော၊
ဝေးပါစေသော။ ၂၁ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဖေရိမ်တောင် သားဖြစ်သော ဗိခရိ၏ သားရှေဘအမည်ရှိသော
သူသည်ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်ကိုပုန်ကန်ပြီ။ ထိုသူကိုအပ်လော့။ အပ်လျှင် ဤမြို့မှ ငါထွက်သွားမည်ဟု
ပြောဆိုသော်၊ မိန်းမက၊ သူ၏ဦးခေါင်းကို ကိုယ်တော်ရှေ့သို့ပစ်ချပါမည်ဟု ဆိုပြီးမှ၊ ၂၂ထိုမိန်းမသည်
ပညာရှိသည်အတိုင်း မြို့သားတို့ရှိရာသို့သွားပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် ဗိခရိသားရှေဘ၏ဦးခေါင်းကို
ဖြတ်၍ယွာဘရှေ့သို့ပစ်ချကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း တံပိုးမှုတ်သဖြင့်၊ လူများတို့သည် ထိုမြို့မှ
မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း ယေရုရှလင်မြို့၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ပြန်သွား၏။
၂၃ယွာဘသည် ဣသရေလ တပ်သားအပေါင်းတို့ကို အုပ်သောဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ ယောယဒသား
ဗေနာယသည် ခေရသိလူနှင့်ပေလသိလူတို့ကို အုပ်ရ၏။ ၂၄အဒေါနိရံသည်အခွန်တော်ဝန်ဖြစ်၏။
အဟိလုပ်သား ယောရှဖတ်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။ ၂၅ရှေဝသည် စာရေးတော်ကြီးဖြစ်၏။ ဇာဒုတ်နှင့်
အဗျာသာ သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။ ၂၆ယာဣရမြို့သား ဣရသည် နန်းတော်အုပ်ဖြစ်၏။

၂၁

၁ထိုနောက်ဒါဝိဒ်လက်ထက်၌ သုံးနှစ်ပတ်လုံးအစာအာဟာရခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ်သည်ထာဝရ
ဘုရားကို မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ဂိဗောင်လူတို့ကိုသတ်သောရှောလုနှင့် လူအသက်ကို
သတ်တတ်သော ရှောလုအမျိုးကြောင့်ဤအမှုရောက်လေပြီ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂ဂိဗောင်လူတို့သည်
ဣသရေလအမျိုးအဝင်မဟုတ်၊ ကျန်ကြွင်းသောအာမောရိအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးတို့သည်
သူတို့အား သစ္စာဂတိထားကြသော်လည်း၊ ရှောလုသည်ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုး၏ အကျိုးကိုစောင့်
ရှောက်၍သူတို့ကိုသတ်မည် ဟုအားထုတ်သတည်း။ ၃ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည် ဂိဗောင်လူတို့ကိုခေါ်၍၊
သင်တို့အဘို့ အဘယ်သို့ပြုရမည်းနည်း။ သင်တို့သည်ထာဝရလဘုရား၏ အမွေတော်ကို
ကောင်ကြီးပေးစေခြင်းငှါ အဘယ်လိုအပြစ်ဖြေရမည်နည်းဟု မေးလျှင်၊ ၄ဂိဗောင်လူတို့က၊ ကျွန်
တော်တို့သည်ရှောလုနှင့် သူ၏အမျိုး၌ ရွှေငွေကိုမတောင်းပါ။ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဣသရေလအမျိုးသား
တစုံတ ယောက်ကိုမျှ ကိုယ်တော်သည်မသတ်ရဟု ပြန်လျှောက်ကြသော်၊ သင်တို့တောင်းသည့်အတိုင်း
ငါပြုမည်ဟုမိန့်တော် မူ၏။ ၅သူတို့ကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့ကိုညှဉ်းဆဲ၍ ဣသရေလနိုင်ငံအတွင်း၌
အလျှင်းမနေရမည်မကြောင်းသုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ကြံစည်းစားသောသူ၏။ ၆သားခုနစ်ယောက်တို့ကို
ကျွန်တော်တို့လက်သို့ အပ်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား ရွေးချယ်တော်မူသော ရှောလုနေရာ ဂိဗာမြို့၌
ထိုသူတို့ကို ကျွန်တော်တို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ ဆွဲထားပါမည်ဟု လျှောက်သော်၊
ရှင်ဘုရင်ကငါအပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၇သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ်နှင့် ရှောလု၏သား ယောနသန်တို့သည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တယောက်နှင့်တယောက်သစ္စာဂတိထားသောကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင် သည်

ရှောလု၏သား ယောနသန်မြင်သော မေဖိဗောရှက်ကို နှမြောတော်မူ၏။ ၈သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်သည်
အဲအာသမီး ရိဇပတ္ထားမြင်သော ရှောလု၏သား အာမောနိနှင့် မေဖိဗောရှက်နှစ်ယောက်မှစ၍၊
ရှောလု၏သမီး မေရပ်တွင် မေဟော လသိအမျိုး ဗာဇိလဲ၏ သားအဒြေလမြင်သော သားငါးယောက်တို့ကို
ယူ၍၊ ၉ဂိဗောင်လူတို့လက်သို့အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တောင်ပေါ်တွင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆွဲထား၍၊
ထိုသူခုနစ်ယောက်တို့သည် မုယောစပါးရိတ်စ ကာလ၊ တနေ့ခြင်းတွင် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရ၍
တပြိုင်နက်သေကြ၏။ ၁၀အဲအာသမီးရိဇပသည်စပါးရိတ်စကာလ မှစ၍ မိုဃ်းမရွာမီ တိုင်အောင် လျှော်တေကို
ယူ၍ ကျောက်ပေါ်မှာ အိပ်စရာဘို့ခင်းလျက်၊ နေ့အချိန်တွင် အလောင်း ကောင်အပေါ်၌ ငှက်မနား၊
ညဥ့်အချိန်တွင် သားရဲမကိုက်စေခြင်းငှာ စောင့်ရှောက်လျက်နေ၏။ ၁၁ရှောလု၏ ကိုယ်လုပ် တော်
အဲအာသမီးရိဇပပြုသောမှုကို ဒါဝိဒ်သည် ကြားသောအခါ၊ ၁၂ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဂိလဗောတောင်၌ ရှောလု
ကိုသတ်၍၊ အလောင်းတော်ကို ဆွဲထားရာ ဗက်ရှမ်လမ်းမှ ခိုးသွားသောဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့သူမြို့သား
တို့ရှိရာသို့ ရှင်ဘုရင်သွား၍၊ ရှောလုအရိုးနှင့် သားတော်ယောနသန်အရိုးတို့ကိုယူ၍၊ ၁၃ထိုအရပ်မှ
ဆောင်သွား သဖြင့်၊ ဆွဲထား သောသူတို့၏ အရိုးများကိုလည်း စုသိမ်းပြီးလျှင်၊ ၁၄ဗယ်္ဂမိန်ပြည်၊ ဇေလရွာ၊
ရှောလုအဘ ကိရှ၏သင်္ချိုင်း၍ သင်္ဂြိုဟ်၍၊ ရှင်ဘုရင်မှာထားသမျှအတိုင်း ပြုကြပြီးသည်နောက်၊
နိုင်ငံတော်အဘို့ဆုတောင်းသောစကားကို ဘုရားသခင် နားထောင်တော်မူ၏။
၁၅နောက်တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏
ကျွန်တို့သည် ဆီးကြို၍ တိုက်လှန်ကြစဉ်၊ ဒါဝိဒ်သည်မောပန်းလျက်နေလေ၏။ ၁၆ရေဖိမ်အမျိုး
ဣရှဗိဗေနုပ်သည် အချိန်သုံးပိဿာ ရှိသော ကြေးဝါလှံကိုကိုင်၍၊ အသစ်သော စစ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လျှက်
ဒါဝိဒ်ကို သတ်မည်ဟုကြံလေ၏။ ၁၇ဇေရုယာသားအဘိရှဲသည် ကူညီ၍ ဖိလိတ္တိလူကိုတိုက်သတ်လေ၏။
ထိုအခါ ဒါဝိဒ်၏ လူတို့က ဣသရေလ အလင်းကွယ်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည်
ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူ နောက်တဖန်စစ်ချီကြွတော် မမူရာဟု ကျိန်ဆိုလျက်လျှောက်ကြ၏။
၁၈နောက်တဖန်ဂေါဘမြို့မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုစစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ဟုရှသိလူ သိဗေခဲသည် ရေဖိမ်အမျိုး
သာဖကိုသတ်လေ၏။ ၁၉နောက်တဖန်ဂေါဘမြို့မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ဗက်လင်မြို့သားဖြစ်သော
ယဣရ၏ သားလေဟာနန်သည် ရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့် အမျှကြီးသော လှံရိုးကို သုံးစွဲသော
ဂိတ္တိအမျိုးဂေါလျက်၏ညီ လာခမိကိုသတ်လေ၏။ ၂၀နောက်တဖန် ဂါသမြို့မှ စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ အရပ်မြင့်၍
လက်တဘက်၌ လက်ခြောက်ချောင်းစီ၊ ခြေတဘက်၌ ခြေခြောက်ချောင်းစီ၊ ပေါင်းနှစ်ဆယ် လေးချောင်း
ရှိသော ရေဖိမ်အမျိုးသား တယောက်သည်၊ ၂၁ဣသရေလအမျိုးကို ကြိမ်းပသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်အစ်ကိုရှိမာ၏
သားယောနသန်သည် ထိုသူကို သတ်လေ၏။ ၂၂ထိုသူလေးယောက် တို့သည်ဂါသမြို့၌နေသော
ရေဖိမ်လူကြီး၏ သားဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်နှင့် ကျွန်တို့လက်ဖြင့်သေကြ၏။

၂၂

၁ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုမင်းမှစ၍ ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ထာဝရဘုရားကယ်လွှတ်တော်မူခြင်း
ကျေးဇူးကို ခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင်မြွက်ဆိုသောသီချင်းစကားဟူမူကား၊
၂ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ကျောက်၊ ငါမြို့ရိုး၊ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်သောသခင်၊ ၃ငါ၏ဘုရား၊ ငါကိုးစားသော
အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ၏အကွယ်အကာ၊ ငါကိုကယ်တင်သော ဦးချို၊ ငါ၏ရဲတိုက်၊ ငါခိုလှုံရာ၊ ငါ့ကိုကယ်တင်သော
အရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းထဲက အကျွန်ုပ်ကိုကယ်လွှတ်တော်မူ၏။
၄ချီးမွမ်းအပ်သော ထာဝရဘုရားကို ငါတောင်းလျှောက်၍၊ ရန်သူကိုလက်မှ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၏။
၅သေခြင်းလှိုင်းတံပိုးတို့သည် ငါကိုဝိုင်းမိ၍ ဖျက်ဆီး တတ်သော ရေစီးခြင်းကြောင့် ငါကြောက်လန့်ရ၏။
၆မရဏာနိုင်ငံ၏ ကြိုးတို့သည် ဝိုင်း၍သေမင်း၏ ကျော့ကွင်းသည် ငါကိုကျော့မိလျက်ရှိ၏။

၇ထိုသို့ငါသည်ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားကိုခေါ်၍ ငါ၏ ဘုရားသခင်ကို အော်ဟစ်လေ၏
ခေါ်သောအသံကို ဗိမာန်တော်ထဲမှာ ကြားတော်မူ၍ အော်ဟစ်သောအသံသည် နားတော် ထဲသို့ဝင်လေ၏။
၈ထိုအခါအမျက်တော် ထွက်သောအားဖြင့် မြေကြီးတုန်လှုပ်၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်အမြစ်တို့သည်
တရွေ့ရွေ့ လှုပ်ရှားကြ၏။ ၉နှာခေါင်းတော်ထဲက မီးခိုးထွက်၍၊ နှုတ်တော်ထဲက မီးလောင်သောအားဖြင့်
မီးခဲတောက်လေ၏။ ၁၀မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုညွတ်သဖြင့်ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ ခြေဘဝါးတော်အောက်၌
မှောင်မိုက်ဖြစ်လေ၏။ ၁၁ခေရုဗိမ်ကိုစီးလျက်ပျံတော်မူ၏။ လေ၏အတောင်တို့အပေါ်မှာထင်ရှားတော်မူ၏။
၁၂မှောင်မိုက်တည်းဟူသော တခဲနက်သောရေနှင့်ထူထပ်သောမိုဃ်းတိမ် တို့ကိုကိုယ်တော်၌ ကာရံစေတော်
မူ၏။ ၁၃ရှေ့တော်၌ ရောင်ခြည်ကြောင့် မီးခဲ တောက်လျက်ရှိ၏။ ၁၄ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊
ကောင်းကင်ပေါ်မှာ မိုဃ်းချုန်း၍၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည်အသံတော်ကို လွှင့်တော်မူ၏။
၁၅လေးမြှားတို့ကိုပစ်၍ လျှပ်စစ်ပြက်စေသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ခွဲ၍ ရှုံးစေတော်မူ၏။
၁၆ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်တင်၍၊ နှာခေါင်းတော်ထဲက အသက်ရှူတော်မူသောအားဖြင့်
သမုဒ္ဒရာ အောက်ပြင်နှင့် လောကတိုက်မြစ် တို့သည်ဖွင့်လှစ်ထင်ပေါ်လျက်ရှိကြ၏။ ၁၇အထက်အရပ်က
လက်တော်ကိုဆန့်၍၊ တခဲနက်သော ရေထဲကငါ့ကိုဆယ်ယူတော်မူ၏။ ၁၈ငါ့ကိုမုန်းသောသူတည်း
ဟူသောငါပြိုင်၍မနိုင်နိုင်အောင်ခွန်အား ကြီးသော ရန်သူတို့လက်မှငါ့ကိုကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ၁၉ဘေးဥပဒ်
ရောက်သောကာလ၌ သူ့တို့သည်ဆီးတားသော် လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါမှီခိုရာဖြစ်၍၊
၂၀ငါ့ကိုကျယ်ဝန်းရာအရပ်သို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ငါ့ကိုနှစ်သက်သော ကြောင့်ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။
၂၁ငါဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်အလျောက် ထာဝရဘုရားသည် အကျိုးကိုပေး၍၊ ငါ့လက်စင်ကြယ်ခြင်း
၏အကျိုးကိုစီရင်တော်မူ၏။ ၂၂အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား၏ လမ်းတော်သို့အစဉ်လိုက်၏။
ငါ၏ဘုရားသ ခင့်ထံမှပြစ်မှား၍မသွား။ ၂၃စီရင်တော်မူချက်ရှိသမျှကို ငါသည်မျက်မှောက်ပြု၏။
အထုံးအဖွဲ့တော်တို့မလွှဲ။ ၂၄ရှေ့ တော်မှာဖြောင့်မတ်၍ ကိုယ်ဒုစရိုက်ကိုကြဉ်ရှောင်၏။ ၂၅ထိုကြောင့်
ရှေ့တော်မှာ ထင်ရှားသောငါ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသည်နှင့် အလျောက်ထာဝရဘုရားသည်
ငါ၌အကျိုးကိုပေးတော်မူပြီ။ ၂၆သနားတတ်သောသူအား ကိုယ်တော်သည် သနားခြင်းသဘောကိုဇင်း၊
ဖြောင့်မတ်သောသူအားဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘောကိုဇင်း၊ ၂၇သန့်ရှင်း သောသူအားသန့်ရှင်းခြင်းသဘောကိုဇင်း၊
ဆန့်ကျင်သောသူအား ဆန့်ကျင်သောသဘောကိုဇင်းပြတော်မူ၏။ ၂၈နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို
ကိုယ်တော်သည်ကယ်တင်၍၊ မာနထောင်လွှားသောသူတို့ကိုကားရှုတ်ချ ခြင်းငှါ ကြည့်မှတ် တော်မူ၏။
၂၉အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏မီးခွက်ဖြစ်တော်မူ၏ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်၏
မှောင်မိုက်ကိုလင်းစေတော်မူ၏။ ၃၀အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍တပ်ကိုဖျက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏
ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုပါလျက်မြို့ရိုးကိုကျော်၍ဝင်ပါပြီ။
၃၁ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသော အမှုသည်စုံလင်၏။ ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာတော်သည်အစစ်ခံ၍
တည်၏။ ခိုလှုံသောသူအပေါင်းတို့၏အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။ ၃၂ထာဝရဘုရားမှတပါးအဘယ်
ဘုရားသခင် ရှိသနည်း။ ငါတို့ဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်မည်သောကျောက်ရှိသနည်း။ ၃၃ထိုဘုရား
သခင်သည် ငါ၏ခွန်အား၊ ငါ၏တန်ခိုးဖြစ်၍ ငါသွားရာလမ်းကို ဖြောင့်စေတော်မူ၏။ ၃၄ငါ့ခြေကိုသမင်ခြေကဲ့သို့
လျှင်မြန်စေ၍၊ ငါ၏မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာ ငါ့ကိုတင်ထားတော်မူ၏။ ၃၅ငါ့လက်ကိုစစ်မှု၌ လေ့ကျက်စေခြင်းငှါ
သွန်သင်တော်မူ၍၊ ကြေးဝါလေးကို ငါ့လက်ရုံးနှင့် ငါတင်နိုင်၏။
၃၆ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းဒိုင်းလွှားကိုအပ်၍၊ သည်းခံတော်မူခြင်းအားဖြင့်
အကျွန်ုပ်သည် ချီး မြှောက်ခြင်းသို့ရောက်ပါ၏။ ၃၇အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကိုရှင်းလင်း၍ ခြေမချော်စေခြင်းငှါ
ပြုတော်မူသောအားဖြင့်၊ ၃၈အကျွန်ုပ်သည်ရန်သူတို့ကိုလိုက်ဖျက်၍၊ သူတို့ကိုမပယ်ရှင်းမှီတိုင်အောင်မပြန်ပါ။
၃၉သူတို့သည်အကျွန်ုပ်ခြေ အောက်မှာလဲလျက်ရှိ၍၊ မထနိုင်အောင်ကျွန်ုပ်သည်နှိပ်နင်းပယ်ရှင်းပါ၏။

၄၀အကြောင်းမူကား၊ စစ်တိုက်စေခြင်းငှါကိုယ် တော်သည်အကျွန်ုပ်ကိုခွန်အားခါးပန်းနှင့်စည်း၍၊
အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်အောက်မှာလှဲတော်မူ။ ၄၁အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသော ရန်သူတို့၏
လည်းပင်းကိုအကျွန်ုပ်၌အပ်၍ ဖျက်ဆီးရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ ၄၂သူ တို့သည်အော်ဟစ်ကြသော
အခါကယ်တင်သောသူမရှိ။ ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်သော်လည်းထူးတော်မမူ။ ၄၃ထိုအခါအကျွန်ုပ်သည်
သူတို့ကိုမြေမှုန့်ကိုကဲ့သို့ ညက်ညက်ချေပြီးမှ၊ လမ်း၌အမှိုက်ကိုကဲ့သို့နင်း၍ဖြန့်ကြဲလေ၏။
၄၄လူစုတို့သည်ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ခြင်းမှ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်လွှတ်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏
အကဲအမှူးဖြစ်စေ ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်မသိဘူးသောလူစုသည် အကျွန်ုပ်ထံ၌
ကျွန်ခံပါ၏။ ၄၅တပါးအမျိုး သားတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုတောင်းပန်၍ အကျွန်ုပ်စကားသံကိုကြားသည်
ခဏခြင်းတွင် နားထောင်ကြပါ၏။ ၄၆ညှိုးနွမ်း သည်ဖြစ်၍ခိုလှုံရာအရပ်ထဲကတုန်လှုပ်လျက်ထွက်ကြပါ၏။
၄၇ထာဝရဘုရားသည်အသက်ရှင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါ၏ ကျောက်၌မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ငါ့ကို
ကယ်တင်သော ကျောက်၏ဘုရားသခင်၌ ချီးမြှောက်ခြင်းရှိပါစေသတည်း။ ၄၈ငါ့ဘက်၌တရားသဖြင့်စီရင်၍၊
လူစုတို့ကိုငါ့အောက်မှာနှိမ့်ချသောသူကားဘုရားသခင်ပေတည်း။ ၄၉ရန်သူတို့လက်မှ ငါ့ ကိုကယ်လွှတ
တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့အပေါ်သို့ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်မြှောက်တင်၍၊
လုယူဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၏ လက်မှကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ၅၀ထိုကြောင့်အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်
တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။ ၅၁ဘုရား
သခင်သည် မိမိခန့်ထားသောမင်းကြီး ကိုကယ်တင်သောရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိသိက်တော်ကိုခံရသော
ဒါဝိဒ်မှစ၍ အမျိုးအနွယ် အား၊ ကာလအစဉ်အဆက် ကရုဏာကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။

၂၃

၁ဒါဝိဒ်မြွက်ဆိုသော နောက်ဆုံးစကားတည်းဟူသော၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင့် အခွင့်နှင့်
ဘိသိက်ခံရ၍ ဘုန်းကြီးသောသူ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ချိုမြိန်စွာသီချင်းဆိုသော ယေရှဲ၏သား
ဒါဝိဒ်မြွက်ဆိုသော ပရောဖက်စကားဟူ မူကား၊ ၂ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည်ငါ့အားဖြင့်မိန့်တော်မူ၏။
နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ့လျှာ၌တည်၏။ ၃ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ကျောက်သည်ငါ့အားဖြင့်မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ လူတို့ကိုအုပ်စိုးသောသူသည် တရားသဖြင့်စီရင်၍
ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့လျက် အုပ်စိုးရမည်။ ၄မိုဃ်းမအုံ့၊ နေထွက်သောနံနက်အလင်းကဲ့သို့၎င်း၊
မိုဃ်းရွာပြီးမှ နေပေါ်ထွန်းသဖြင့်မြေ၌ပေါက်သောမြက်နုကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၅ငါ့အမျိုးအနွယ်သည်ဘုရား
သခင်ရှေ့တော်၌ မြဲမြံသည်မဟုတ်လော။ သေချာစွာစီရင်၍ မပျက်နိုင်သော နိစ္စထာဝရပဋိညာဉ်ကိုငါနှင့်
ဖွဲ့တော်မူပြီ။ ထိုပဋိညာဉ်သည်ချက်ခြင်းမပြည့်စုံသော်လည်း၊ ငါ့ကို ကယ်တင်ရာအကြောင်း၊ ငါအားရ
နှစ်သက်ရာအကြောင်းဖြစ်၏။ ၆အဓမ္မလူအပေါင်းတို့မူကားလက်နှင့်မကိုင်သာ၊ ပယ်ရှားရသောဆူးပင်ကဲ့သို့
ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ၇ပယ်ရှားသောသူသည်သံချပ်အင်္ကျီနှင့်လှံတံကိုသုံးဆောင်သဖြင့်၊ ဆူးပင်ပေါက်သော
အရပ်၌ပင် ရှင်းရှင်းမီးရှို့ရသတည်း။
၈ဒါဝိဒ်၏အမှုတော်ထမ်းသူရဲကြီးတို့၏ အမည်များဟူမူကား၊ ဟပ္မောနိအမျိုးယာရှောဘံသည်
ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည်လှံကိုကိုင်လျက်လူသုံးရာကိုတခါတည်းတိုက်၍ လုပ်ကြံလေ၏။ ၉သူနောက်မှာ
အဟောဟိအမျိုးဒေါဒေါ် သားဧလာဇာသည်ဒါဝိဒ်နှင့်အတူလိုက်သော သူရဲသုံးယောက်အဝင်ဖြစ်၏။
စစ်တိုက်ခြင်းငှါစုဝေးသောဖိလိတ္တိလူတို့ကို ကြိမ်းပ၍ ဣသရေလလူတို့သည်ဆုတ်သွားသောအခါ၊
၁၀ထိုသူသည်လက်ညောင်း၍ ထား၌မှီလျက်နေရသည်တိုင် အောင်ထ၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊
ထာဝရဘုရားသည် ထိုနေ့၌ ကြီးစွာသော အောင်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၍၊ သူတို့သည်ရန်သူတို့၏
ဥစ္စာကိုလုယူခြင်းငှာသာ ပြန်လာကြ၏။ ၁၁သူ့နောက်မှာဟာရရိအမျိုးအာဂိ၏သား ရှမ္မသည်ရှိ၏။
ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ပြောင်းစပါးစိုက်သောလယ်ကွက်၌ စုဝေး၍၊ ဣသရေလလူတို့သည် ပြေးကြသောအခါ၊

၁၂ထိုသူသည်လယ်ကွက်အလယ်၌ ရပ်၍စောင့်မလျက်ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်
ကြီးစွာသောအောင်ခြင်းကိုပြုတော်မူ၏။ ၁၃ဗိုလ်စုအဝင်သုံးယောက်တို့သည် စပါးရိတ်ရာကာလ၌၊ ဒါဝိဒ်ရှိရာ
အဒုလံဥမင်သို့ ဆင်းသွား၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်၊ ၁၄ရေဖိမ်ချိုင့်၌ တပ်ချလျက်ရှိကြ၏။ ထိုအခါဒါဝိဒ်သည်
ရဲတိုက်တွင် နေ၍၊ ဖိလိတ္တိ လူတို့သည်ဗက်လင်မြို့၌တပ်ချကြ၏။ ၁၅ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ တစုံတယောက်သော
သူသည် ဗက်လင်မြို့တံခါးနားမှာရှိသောရေတွင်းထဲက ရေကိုခပ်၍ ငါအားပေးပါစေသောဟုတောင့်တသော
စိတ်နှင့် ဆိုသော်၊ ၁၆ထိုသူရဲသုံးယောက်တို့သည် ဖိလိတ္တိတပ်ကိုဖျက်၍ ဗက်လင်မြို့တံခါးနားမှာ ရှိသော
ရေတွင်းထဲကရေကိုခပ်ယူပြီးလျှင် ဒါဝိဒ်ထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်သည်မသောက်ဘဲ
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သွန်းလျက်၊ ၁၇အိုထာဝရဘုရား၊ ဤရေကိုသောက်သော အမှုသည်အကျွန်ုပ်နှင့်
ဝေးပါစေသော။ ဤရေသည် ကိုယ်အသက်ကို မနှမြောဘဲသွားသောသူတို့၏ အသွေးဖြစ်ပါသည်
မဟုတ်ပါလောဟုလျှောက်၍ အသောက်ဘဲနေ၏။ ထိုသူရဲသုံးယောက်တို့သည် ထိုသို့သောအမှု
တို့ကိုပြုကြ၏။ ၁၈ဇေရုယာသားယွာဘညီ အဘိရှဲသည်လည်း သူရဲသုံးယောက် တွင်အကြီးဖြစ်၏။ သူသည်
လှံကိုကိုင်၍ လူသုံးရာတို့ကို တိုက်ဖျက်လုပ်ကြံသောကြောင့်၊ သူရဲသုံးယောက်အဝင် နေရာရသတည်း။
၁၉သူရဲသုံးယောက်တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ထိုကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုရ၏၊ သို့သော်လည်း
ပဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကိုမမှီ။ ၂၀အထူးသဖြင့်ပြုဘူးသော ကပ်ဇေလမြို့သားသူရဲယောယဒ၏
သားဗေနာယသည် လည်းခြင်္သေ့နှင့်တူသော မောဘလူနှစ်ယောက်ကိုသတ်၏။ ဆောင်းကာလ၌
လည်းအခြားသို့ သွား၍ မြေတွင်း၌ရှိသော ခြင်္သေ့ကိုသတ်၏။ ၂၁ထူးခြားသော အဲဂုတ္တုလူကိုလည်းသတ်၏။
အဲဂုတ္တုလူသည် လှံကိုင်သော်လည်း၊ ဗေနာယသည် တောင်ဝေးကိုသာ ကိုင်လျက်သွား၍ အဲဂုတ္တုလူလက်မှ
လှံကိုလုယူပြီးလျှင်၊ ထိုလှံနှင့် သူ့ကိုသတ်၏။ ၂၂ထိုသို့သောအမှုတို့ကိုယောယဒသားဗေနာယပြု၍
သူရဲသုံးယောက်အဝင် နေရာကိုရ၏။ ၂၃ဗိုလ်များထက်သာ၍မြတ်သော်လည်း၊ ပဌမ သူရဲသုံးယောက်တို့ကို
မမှီ။ ဒါဝိဒ်သည် အတွင်းဝန်ချုပ်အရာကိုလည်း ပေး၏။ ၂၄ယွာဘညီ အာသဟေလသည်လည်း
ဗိုလ်စုအဝင်ဖြစ်၏။ ထိုအတူဗက်လင်မြို့နေ၊ ဒေါဒေါ၏ သားလေဟာနန်၊ ၂၅ဟရောဒိ အမျိုးရှမ္မ၊
ဟရောဒိအမျိုးလေိက၊ ၂၆ဖာလတိအမျိုးဟေလက်၊ တေကောအမျိုးဣကေရှ၏ သားဣရ၊ ၂၇အနေသောသိ
အမျိုးအဗျေဇာ၊ ဟုရှသိအမျိုးမေဗုန္နဲ၊ ၂၈အဟောဟိအမျိုးဇာလမုန်၊ နေတောဖာသိအမျိုး မဟာရဲ၊ ၂၉နေတော
ဖာသိ အမျိုးဗာနာသားဟေလက်၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးဂိဗာမြို့နေ၊ ရိဘဲ၏ သားအိတ္တဲ၊ ၃၀ပိရသောနိအမျိုး
ဗေနာယ၊ ဂါရှချိုင့်သားဟိဒ္ဒဲ၊ ၃၁အာဗသိအမျိုးအဗျာလဗုန်၊ ဗာဟုမိအမျိုးအာဇမာဝက်၊ ၃၂ရှလဗောနိအမျိုး
ဧလျာဘ၊ ယာရှင်၏ သားတို့တွင် ယောနသန်၊ ၃၃ဟာရရိအမျိုးရှမ္မ၊ ဟာရရိအမျိုးရှာရ၏ သားအဟိအံ၊
၃၄မာခါသိ အမျိုးအဟသဘဲ၏ သားဧလိဖလက်၊ ဂိလောနိအမျိုးအဟိသောဖေလ၏ သားဧလျံ၊ ၃၅ကရမေလ
အမျိုးဟေဇရဲ၊ အာဘိအမျိုးဖာရဲ၊ ၃၆ဇောဘာအမျိုးနာသန်၏သားဣဂါလ၊ ဂဒ်အမျိုးဗာနိ၊ ၃၇အမ္မုန်အမျိုး
ဇေလက်၊ ဇေရုယာ၏ သားယွာဘ၏ လက်နက်ဆောင်လုလင် ဗေရောသိ အမျိုးနဟာရဲ၊ ၃၈ဣသရိအမျိုးဣရ၊
ဣသရိအမျိုးဂါ ရက်၊ ၃၉ဟိတ္တိ အမျိုးဥရိယ၊ ပေါင်းသုံးဆယ် ခုနစ်ယောက်တည်း

၂၄

၁နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို အမျက်ထွက်တော်မူလျှင်၊ စာတန်သည်
ရန်ဘက်ပြု ၍ ဣသရေလလူနှင့် ယုဒလူတို့ကို ရေတွက်စေခြင်းငှာ ဒါဝိဒ်ကို တိုက်တွန်းလေ၏။ ၂ရှင်ဘုရင်
ကလည်း၊ လူပေါင်းမည်မျှ ရှိသည်ကို ငါသိမည်အကြောင်း၊ ဒန်မြို့မှသည် ဗေရရှေဘမြို့တိုင်အောင်
ဣသရေလခရိုင်ရှိသမျှတို့ကို ရှောက်သွား၍၊ လူတို့ကို ရေတွက်လော့ဟု အထံတော်၌ရှိသော
ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘအား မိန့်တော်မူ၏။ ၃ယွာဘကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
လူတို့ကိုထပ်၍ အဆတရာတိုးပွားစေသဖြင့်၊ ကျွန်တော်သခင်အရှင် မင်းကြီးမြင်မည်အကြောင်း
ပြုတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးသည် ဤအမှုကို အဘယ်ကြောင့်

နှစ်သက်တော်မူသနည်းဟု ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်လေ၏။ ၄သို့သော်လည်း အမိန့်တော်သည်
ယွာဘစကားနှင့် ဗိုလ်များစကားကို နိုင်သဖြင့်၊ ယွာဘနှင့် ဗိုလ်များတို့သည် လူတို့ကိုရေတွက်အံ့သောငှါ
အထံတော်မှ ထွက်သွားကြ၏။ ၅ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး၍ဂဒ်ချိုင့်၌ရှိသော အာရော်မြို့အရှေ့ဘက်၊
ယာဇာမြို့အနားမှာ တပ်ချကြ၏၊ ၆ဂိလဒ်ပြည်၊ နောက်သိမ်းသောပြည်၊ ဒန်ယန်ပြည်တို့ကိုလွန်ပြီးမှ
ဇိဒုန်ပြည်သို့ဝိုင်းသွား၍၊ ၇တုရုရဲတိုက်သို့၎င်း၊ ဟိဝိမြို့များ၊ ခါနာနိမြို့များအလုံးစုံတို့သို့၎င်းရောက်၍၊
ယုဒပြည်တောင်ပိုင်း၊ ဗေရရှေဘမြို့လက်စသတ်ကြ၏။ ၈ထို့သို့တပြည်လုံးရှောက်သွား၍ကိုလနှင့် အရက်
နှစ်ဆယ်လွန်မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။ ၉ယွာဘသည်လည်း လူပေါင်းစာရင်းကို ရှင်ဘုရင်အားဆက်၍၊
ဣသရေလအမျိုး၌ထားကိုင် သူရဲရှစ်သိန်း၊ ယုဒအမျိုး၌ ငါးသိန်းရှိကြ၏။
　　၁၀ဒါဝိဒ်သည်လူတို့ကို ရေတွက်ပြီးမှ နောင်တရ၍၊ အကျွန်ုပ်ပြုမိသောအမှု၌ အလွန်ပြစ်မှားပါပြီ။
အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အပြစ်ကိုဖြေရှင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်အလွန်မိုက်သော
အမှုကိုပြုမိပါပြီဟု ထာဝရဘုရားအားတောင်းပန်လေ၏။ ၁၁ဒါဝိဒ်သည် နံနက်အချိန်၌ထသောအခါ၊
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ဒါဝိဒ်၏ပရောဖက်ဂဒ်သို့ ရောက်လာ၍၊ ၁၂ဒါဝိဒ်ထံသို့သွားလော့။
အရာသုံးပါးကိုသင့်အားငါပြ၏။ သင်၌ ငါပြုစရာတို့ တပါးပါးကိုရွေးရမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်
ကိုဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၁၃ဂဒ်သည်ဒါဝိဒ်ထံသို့သွား၍၊ ပြည်တော်၌သုံးနှစ်ပတ်လုံး
အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးစေရမည်လော။ သို့မဟုတ် ရန်သူတို့သည် သုံးလပတ်လုံးလိုက်၍
ကိုယ်တော်ပြေးတော်မူရမည်လော။ သို့မဟုတ်ပြည်တော်၌ သုံးရက်ပတ်လုံးကာလနာရောက်စေရမည်လော။
အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူအား အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြန်လျှောက်ရမည်ကို
စဉ်းစားဆင်ခြင်တော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏။ ၁၄ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါသည်ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လေပြီ
တကား။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သို့ ရောက်ပါစေ။ ကရုဏာတော်ကြီး လှ၏ လူလက်သို့
မရောက်ပါစေနှင့်ဟုဂဒ်အားပြန်ပြော၏။ ၁၅ထိုနေ့နံနက်မှစ၍ ချိန်းချက်သော အချိန်တိုင်အောင်
ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၌ကာလနာကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၍၊ ဒန်မြို့မှသည်ဗေရရှေဘမြို့
တိုင်အောင် လူခုနစ်သောင်းသေကြ၏။ ၁၆ကောင်းကင်တမန်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု
လက်ကိုဆန့်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုဘေးကြောင့်နောင်တရတော်မူ၍တန်ပြီ။ သင့်လက်ကို
ရုပ်သိမ်းလော့ဟု လူတို့ကိုဖျက်ဆီးသော ကောင်းကင်တမန်အားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်သည် ယေဗုသိလူ အရောန၏ ကောက်နယ်တလင်းအနားမှာရှိ၏။ ၁၇လူတို့ကိုဒဏ်ခတ်
သော ကောင်းကင်တမန်ကို ဒါဝိဒ်သည်မြင်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီ။
ဤသိုးတို့မူကား အဘယ်သို့ ပြုမိပါသနည်း။ လက်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုး၌
ရောက်စေတော်မူပါဟု ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်လေ၏။ ၁၈ထိုနေ့ခြင်းတွင် ဂဒ်သည် ဒါဝိဒ်ထံသို့
လာ၍ကိုယ်တော်ကြွပါ။ ယေဗုသိလူအရောန၏ ကောက်နယ်တလင်း၌ ထာဝရဘုရားအဘို့
ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ရမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း ဒါဝိဒ်သည်သွားလေ၏။
၂၀ထိုသို့ဘုရင်သည် အခြံအရံတော်နှင့်တကွကြွလာသည်ကို အရောနသည် ကြည့်၍မြင်လျှင်၊ ပြင်သို့ထွက်၍
ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊ ၂၁ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်ကျွန် ရှိရာသို့
အဘယ်ကြောင့်ကြွလာတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ ဒါဝိဒ်က၊ လူတို့တွင် ကာလနာဘေးကို
ငြိမ်းစေမည် အကြောင်းထာဝရဘုရားအဘို့ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လို၍၊ သင်၏ကောက်နယ်တလင်းကို
ဝယ်အံ့သောငှါလာသည်ဟု အမိန့်ရှိသော်၊ ၂၂အရောနက၊ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီးသည်
စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းယူ၍ ပူဇော်တော်မူပါ၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်ဘို့နွားများရှိပါ၏။ ထင်းဘို့
ကောက်နယ်တန်ဆာ၊ နွားနှင့်ဆိုင်သော တန်ဆာများရှိပါ၏ဟု ဒါဝိဒ်အားလျှောက်လျက်၊ ၂၃အလုံးစုံတို့ကို
ရှင်ဘုရင်အားဆက်၍ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကိုလက်ခံတော်မူပါ

စေသောဟုလျှောက်လေ၏။ ၂၆ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထိုသို့ငါမယူရ။ စင်စစ် အဘိုးပေး၍ ငါဝယ်မည်။
ကိုယ်ငွေမကုန်ဘဲငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအားမီးရှို့ရာယဇ်ကို ငါမပူဇော်လိုဟု အရောနအား
ဆိုသဖြင့်၊ ငွေအကျပ်ငါးဆယ်ကိုပေး၍၊ ထိုကောက်နယ်တလင်းနှင့် နွားတို့ကို ဝယ်ပြီးမှ၊
၂၇ထိုအရပ်၌ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင် ကိုတည်၍ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ် တို့ကိုပူဇော်လေ၏။
ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဣသရေလပြည်အဘို့ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင်၍ ကာလနာဘေး
ကိုငြိမ်းစေတော်မူ၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင် တတိယစောင်။
FIRST BOOK OF THE KINGS.

၁

၁ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အသက်ကြီးရင့်၍ အိုသောအခါ အဝတ်ခြုံ၍ မနွေးနိုင်။ ၂သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တို့က၊
အသက်ပျိုသော ကညာကို အရှင်မင်းကြီးအဘို့ရှာပါစေ။ သူသည်မင်းကြီးကို ခစား၍ပြုစုပါစေ။
အရှင်မင်းကြီးကို နွေးစေခြင်းငှာ ရင်ခွင်တော်၌ အိပ်ပါစေဟုလျှောက်ကြ၏။ ၃ထိုသို့နှင့်အညီ အဆင်းလှသော
အပျိုမကို ဣသရေလပြည် တရှောက်လုံးတွင်ရှာ၍၊ ရှုနင်မြို့သူ အဘိရှက်ကို တွေ့သဖြင့် အထံတော်သို့
ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၄ထိုမိန်းမသည်အလွန်အဆင်းလှ၏။ ရှင်ဘုရင်ကို လည်းလုပ်ကျွေးပြုစုလေ၏။ သို့ရာတွင်
ရှင်ဘုရင် သိမ်းတော်မမူ။

၅ထိုနောက်ဟဂ္ဂိတ်သားအဒေါနိယသည်ရှင်ဘုရင်လုပ်မည်ဟု အကြံရှိလျက်၊ ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍
ရထား များနှင့် မြင်းများကိုင်၊ မိမိရှေ့၌ ပြေးရသောလူငါးဆယ်ကိုင်၊ ပြင်ဆင်လေ၏။ ၆ခမည်းတော်က၊
သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု သူ့စိတ်နာအောင် တခါမျှမပြောစဖူး။ ထိုသူသည်
အဆင်းလည်းအလွန်လှ၏။ ၇အဗရှလုံညီလည်းဖြစ်၏ သူသည်ဇေရုယာသားယွာဘ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အဗျာသာနှင့် တိုင်ပင်၍ သူတို့သည် အဒေါနိယဘက်မှာ နေကြ၏။ ၈ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊
ယောယဒသားဗေနာယ၊ ပရောဖက်နာသန်၊ ရှိမိ၊ ရေဣ အစရှိသော ဒါဝိဒ်၏မှူးကြီးမတ်ကြီးများမူကား၊
အဒေါနိယဘက်သို့မဝင်ကြ။ ၉အဒေါနိယသည် အင်္ရောဂေလ မြို့နယ်အတွင်း၊ ဇောဟေလက်ကျောက်နားမှာ
သိုး၊ နွားမှစ၍ ဆူဖြိုးသောအကောင်တို့ကို သတ်ပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သား မိမိညီများနှင့်
ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်ယုဒလူများအပေါင်းတို့ကိုခေါ်ဘိတ်လေ၏။ ၁၀ပရောဖက်နာသန်၊ ဗေနာယ၊ မှူးကြီးမတ်ကြီးမှ
စသော ညီရှောလမုန်ကိုကာမခေါ်မဘိတ်။

၁၁ထိုအခါနာသန်သည် ရှောလမုန်၊ အမိ ဗာသရှေဘထံသို့သွား၍၊ ဟဂ္ဂိတ်၏ သားအဒေါနိယသည်
ရှင်ဘုရင် လုပ်ကြောင်းကိုကြားပြီလော။ တို့အရှင်ဒါဝိဒ်သည် မသိပါတကား။ ၁၂ယခုမှာသင်၏ အသက်နှင့်
ရှောလမုန်၏ အသက်ကိုချမ်းသာစေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ်သည် အကြံပေးပါရစေ။ ၁၃ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံတော်သို့ ဝင်၍၊
အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်က သင်၏ သားရှောလမုန်သည် ငါ့အရာ၌ စိုးစံ၍ နန်းထိုင်ရမည်ဟု ကိုယ်တော်
ကျွန်မအား ကျိန်ဆိုတော်မူပြီမဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် အဒေါနိယသည် အဘယ်ကြောင့်
စိုးစံရပါသနည်းဟုလျှောက်လော့။ ၁၄ထိုသို့အထံတော်၌လျှောက်စဉ်တွင်၊ ကျွန်ုပ်ဝင်၍ သင်၏စကားကို
ထောက်မမည်ဟုအကြံပေးသည်အတိုင်း၊ ၁၅ဗာသရှေဘသည်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ အခန်းထဲသို့ဝင်လေ၏။
ရှင်ဘုရင်သည်အလွန်အို၍ ရှုနင်မြို့သူအဘိရှက်သည် လုပ်ကျွေးလျက်နေ၏။ ၁၆ဗာသရှေဘသည်ဦးချ၍
ရှင်ဘုရင်အားရှိခိုးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က အဘယ်အလိုရှိ သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ၁၇ဗာသရှေဘကလည်း၊
ကျွန်မသခင်၊ ကိုယ်တော်ကသင်၏ သားရှောလမုန်သည် ငါ့အရာ၌ စိုးစံ၍ နန်းထိုင်ရမည်ဟု ကိုယ်တော်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်မ အားကျိန်ဆိုတော်မူပြီ။ ၁၈ယခုမှာ
အဒေါနိယသည် စိုးစံပါ၏။ ကိုယ်တော်အရှင်မင်းကြီးသည်း သိတော်မမူ။ ၁၉အဒေါနိယသည်သိုးနွားမှစ၍
ဆူဖြိုးသော အကောင်များတို့ကိုသတ်ပြီးလျှင်၊ မင်းကြီး၏ သားတော်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အဗျာသာ၊ ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘတို့ကိုခေါ်ဘိတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော် ကျွန်ရှောလမုန်ကိုကား မခေါ်မဘိတ်ပါ။
၂၀အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်မအရှင်မင်းကြီး၏အရာ၌ စိုးစံ၍အဘယ်သူသည် နန်းထိုင်ရမည်ကို
မိန့်တော်မူမည်ဟု ဣသရေလ အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြော်ကြည့်လျက်နေကြပါ၏။
၂၁သို့မဟုတ်ကျွန်မအရှင်မင်းကြီးသည် ဘိုးတော် ဘေးတော်တို့နှင့် အတူကျိန်းစက်တော်မူသောအခါ၊
ကျွန်တော်မနှင့် သားရှောလမုန်သည် ရာဇဝတ်ခံရသော သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ၂၂ထိုသို့
အထံတော်၌ လျှောက်စဉ်တွင်၊ ပရောဖက်နာသန်သည်ဝင်လျှင် ပရောဖက်နာသန် လာပါသည်ဟု

လျှောက်ကြ၏။ ၂၃နာသန်သည်လည်း ရှေ့တော်သို့ရောက်သောအခါ ဦးချပြပ်ဝပ် လျက်၊ ၂၄အိုအရှင်
မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်က ငါ့အရာ၌ အဒေါနိယစိုးစံ၍နန်းထိုင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသလော။ ၂၅သူသည်
ယနေ့ဆင်းသွား၍၊ ဆူဖြိုးသောသိုးနွားများတို့ကို သတ်ပြီးလျှင် မင်းကြီး၏သားတော် အပေါင်းတို့ကိုင်၊
ဗိုလ်များနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာကိုင်၊ ခေါ်ဘိတ်ပါပြီ။ သူတို့သည် အဒေါနိယရှေ့မှာ
စားသောက်လျက်၊ အဒေါနိယမင်းကြီးသည် အသက်တော် ရှင်စေ သတည်းဟု ကြွေးကြော်လျက် ယခုရှိကြပါ
၏။၂၆ကိုယ်တော်ကျွန် အကျွန်ုပ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ယောယဒသားဗေနာယ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်
ရှောလမုန်တို့ကိုကား မခေါ်မဘိတ်ပါ။ ၂၇အရှင်မင်းကြီး၏ အရာ၌အဘယ်သူနန်းထိုင်ရမည်ကို ကိုယ်တော်
ကျွန်အားပြတော်မမူဘဲ ဤအမှုကိုအရှင်မင်းကြီးစီရင်တော်မူပြီလောဟုလျှောက်လေ၏။ ၂၈ထိုအခါ
ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက၊ ဗာသရှေဘာကိုခေါ်ခဲ့ပါဟု မိန်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဗာသရှေဘာသည်လာ၍
ရှေ့တော်၌ရပ်နေ၏။ ၂၉ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါ့အသက်ဝိညာဉ်ကို ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခထဲက ကယ်နှုတ်တော်
မူသော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ ၃၀သင်၏ သားရှောလမုန်သည်ငါ့အရာ၌စိုးစံ၍
ငါ့ကိုယ်စားနန်းထိုင်ရမည်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ငါတိုင်တည်၍ သင့်အား
ကျိန်ဆိုသည်နှင့်အညီ ယနေ့ငါပြုမည်ဟု တဖန်ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။ ၃၁ဗာသရှေဘာသည်ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊
ရှင်ဘုရင်အားရှိခိုးလျက်၊ အရှင်ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အသက်တော်အစဉ်အမြဲ ရှင်စေသတည်းဟုမြွက်ဆို၏။
၃၂ဒါဝိဒ်မင်းကြီးကလည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ပရောဖက်နာသန်၊ ယောယဒသား ဗေနာယတို့ကို
ခေါ်ခဲ့ပါဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ သူတို့သည် ရှေ့တော်သို့ဝင်လာကြ၏။ ၃၃ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊
သင်တို့အရှင်၏ ကျွန်များကိုခေါ်၍ ငါသားရှောလမုန်ကိုငါ၏ မြင်းလားတော်ပေါ်မှာစီးစေလျက်၊
ဂိဟုန်မြို့သို့ဆောင်သွားကြလော့။ ၃၄ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်နှင့် ပရောဖက် နာသန်သည် ထိုမြို့မှာ
ဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ပြီးလျှင်၊ တံပိုးမှုတ်၍ ရှောလ မုန်မင်းကြီးသည်
အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြလော့။ ၃၅ထိုနောက်သင်တို့လိုက်လျက် ငါ့သားသည်လာ၍
နန်းထိုင်ရမည်။ ငါ့ကိုယ်စား ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ရမည်။ ထိုသူကို ဣသရေလမင်း၊ ယုဒမင်းအရာ၌ ငါခန့်ထားသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၃၆ယောယဒသား ဗေနာယက အာမင်။ အရှင်မင်းကြီးကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည်လည်း ထိုသို့မိန့်တော်မူပါစေသော။ ၃၇ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီးဘက်မှာ ရှိတော်
မူသည်နည်းတူ ရှောလမုန်ဘက်မှာ ရှိတော်မူပါစေသော။ အရှင်မင်းကြီး ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်ထက်သားတော်၏။
ရာဇပလ္လင်သည်သာ၍ ဘုန်းကြီးမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူပါစေသောဟုရှင်ဘုရင်ကို ပြန်လျှောက်လေ၏။
၃၈ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ပရောဖက်နာသန်၊ ယောယဒသားဗေနာယ၊ ခေရသိလူ၊
ပေလသိလူတို့သည်ထွက်၍ ရှောလမုန်ကိုဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ မြင်းလားပေါ်မှာစီးစေလျက် ဂိဟုန်မြို့သို့
ဆောင်သွားကြ၏။ ၃၉ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်သည်တဲတော်ထဲက ဆီဘူးကိုယူ၍ ရှောလမုန်ကို
ဘိသိက်ပေးပြီးမှ၊ သူတို့သည်တံပိုးမှုတ်၍၊ ရှောလမုန် မင်းကြီးသည် အသက်တော်ရှင်စေသတည်း
ဟုလူအပေါင်းတို့သည်ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ၄၀လူအပေါင်းတို့သည် တီးမှုတ်လျက် နောက်တော်သို့လိုက်၍၊
မြေကြီးကွဲမတတ် ရှိသည်တိုင်အောင် အလွန်ဝမ်းမြောက်သော အသံကိုပြုကြ၏။ ၄၁အဒေါနိယနှင့်
သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့သည်စားသောက်ပွဲ ပြီးသောအခါ ထိုအသံကိုကြားကြ၏။ တံပိုးမှုတ်သံကိုယွာဘ
ကြားလျှင်၊ တမြို့လုံးအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ပြုသံကား၊ အဘယ်သို့ နည်းဟုမေးစဉ်ပင်၊ ၄၂ယဇ်ပုရောဟိတ်
အဗျာသာ၏သားယောနသန်သည် လာလျှင်၊ အဒေါနိယကဝင်ပါ။ သင်သည် လူကောင်းဖြစ်၍၊
ကောင်းသောသိတင်းကိုကြားပြောလိမ့်မည်ဟုဆိုလျှင်၊ ၄၃ယောနသန်က၊ အကယ်စင်စစ်ငါတို့ အရှင်
ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ရှောလမုန်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပြီ။ ၄၄ရှင်ဘုရင်သည်လည်း
ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ပရောဖက်နာသန်၊ ယောယဒသား ဗေနာယ၊ ခေရသိလူ၊ ပေလသိလူတို့ကို
ရှောလမုန်နှင့်အတူ စေလွှတ်တော်မူ၍ မြင်းလားတော်ပေါ်မှာ စီးစေကြပါပြီ။ ၄၅ယဇ်ပုရော ဟိတ်

ဇာဒုတ်နှင့်ပရောဖက်နာသန်တို့သည်ရှောလမုန်ကိုဂိဟုန်မြို့၌ ရာဇာဘိသိက်ပေးပါပြီ။ ထိုမြို့မှဝမ်းမြောက်စွာ
လာပြန်၍၊ တမြို့လုံးအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံကို ကိုယ်တော်ကြားရပါ၏။ ၄၆ရှောလမုန်သည်လည်း
ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်ပါ၏။ ၄၇ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့သည်လည်းတို့ အရှင်ဒါဝိဒ် မင်းကြီးကိုကောင်းကြီး
ပေးခြင်းငှါသွား၍ဘု ရားသခင်သည်ရှောလမုန်၏နာမကို ခမည်းတော်၏နာမထက်သာ၍ ချီးမြှောက်တော်
မူပါစေသော။ သူ၏ရာဇပလ္လင်ကိုခမည်းတော်၏ ရာဇပလ္လင်ထက်သာ၍ ဘုန်းကြီးမည်အကြောင်း
စီရင်တော်မူပါစေသောဟုလျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည်သာလွန်တော်ပေါ်မှာဦးချလျက်၊ ၄၈ငါသည်ကိုယ်
မျက်စိနှင့် မြင်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့နန်းပေါ်မှာ ထိုင်ရသောသူကို ယနေ့ပေးသနားတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏
ရှင်ဘုရင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟုမိန့်တော်မူ ကြောင်းကိုအဒေါနိယအား
ပြန်လျှောက်လေ၏။ ၄၉ထိုအခါအဒေါနိယနှင့်ပေါင်းဘော်သော လူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့သဖြင့်ထ၍
တယောက်တခြားစီ သွားကြ၏။ ၅၀အဒေါနိယသည်လည်းရှောလမုန်ကိုကြောက်သဖြင့်ထ သွား၍ယဇ်ပလ္လင်
ဦးချိုတို့ကိုကိုင်လျက်နေ၏။ ၅၁အဒေါနိယသည်ရှောလမုန်မင်းကြီးကိုကြောက်၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့ကို
ကိုင်လျက်၊ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည်ကျွန်တော်တို့ မကွပ်မျက်မည်အကြောင်း ယနေ့ကျိန်ဆိုတော်
မူပါစေဟုဆိုကြောင်း ကိုရှောလမုန်အားလျှောက်လေသော်၊ ၅၂ရှောလမုန်က၊ သူသည်လူကောင်းဖြစ်လျှင်၊
ဆံခြည်တပင်မျှမြေသို့မကျရ။ အပြစ်ရှိလျှင်အသေခံရမည်ဟုအမိန့်တော်ရှိ၍၊ ၅၃လူကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊
အဒေါနိယကိုယဇ်ပလ္လင်မှခေါ်ခဲ့သည်အတိုင်း၊ သူသည်လာ၍ ရှောလမုန်မင်းကြီးရှေ့မှာဦးချလေ၏။
ရှောလမုန်ကလည်း၊ သင့်အိမ်သို့သွားလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂

၁ဒါဝိဒ်သည် အနိစ္စရောက်ရသော အချိန်နီးသောအခါ၊ သားတော်ရှောလမုန်ကို ပညတ်ထားတော်မူ
သည်ကား၊ ၂မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၏သွားရာလမ်းသို့ငါသွားရမည်။ သို့ဖြစ်၍အားယူလော့။ ယောက်ျား၏
ဂုဏ်သတ္တိရှိလော့။ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့အားဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်ကား၊ ၄သင်၏သားမြေးတို့
သည်စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ငါ့ရှေ့မှာ သမ္မာတရား၌ ကျင်လည်ခြင်းငှါ မိမိတို့သွားရာလမ်းကိုသတိပြုလျှင်၊
ဣသရေလနိုင်ငံ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရသောသင်၏အမျိုး မင်းရိုးမပြတ်ရာမိန့်တော်မူသော
စကားတော်တည်၍၊ သင်သည်ပြုလေရာရာ၊ သွားလေရာရာ၌အောင်မြင်မည်အကြောင်း သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ လမ်းတော်သို့လိုက်၍၊ မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်း၌ပါသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ သက်သေခံချက်၊
ပညတ်တရားတော် တို့ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ မှာထားတော်မူသောစကားကိုနားထောင်လော့။
၅ဇေရုယာသားယွာဘသည်ငါ၌ ပြုသောအမှု၊ ဣသရေလဗိုလ်ချုပ်နှစ်ပါးနေရ၏သားအာဗနာ၊ ယေသာ၏သား
အာမသ၌ ပြုသောအမှုတည်း ဟူသောသူတို့ကိုသတ်၍ စစ်မတိုက်ဘဲစစ်အသွေးကိုသွန်းလောင်းသဖြင့်၊
မိမိဝတ်သောခါးစည်း၊ မိမိနင်းသော ခြေနင်းတို့ကိုစစ်အသွေးနှင့်လူးသောအမှုကိုသင်သိသည်ဖြစ်၍၊
၆သင်၌ပညာရှိသည်အတိုင်းစီရင်လျက်၊ ဆံပင်ဖြူသောထိုသူ၏ ဦးခေါင်းကိုမရဏာနိုင်ငံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ
မဆင်းစေနှင့်။ ၇ဂိလဒ်ပြည်သားဗာဇိလဲ၏သားတို့ ကိုကားကျေးဇူးပြု၍ စားပွဲတော်၌စားသော
လူစုထဲသို့ဝင်စေလော့။ သင့်အစ်ကို အဗရှလုံကြောင့်ငါပြေးရသောအခါ၊ သူတို့သည်ထိုသို့သော
ကျေးဇူးကိုပြု၍ငါ့ထံသို့လာကြ၏။ ၈ငါသည်မဟာနိမ်မြို့သို့သွားသော နေ့၌ ငါ့ကိုကြမ်းတမ်းစွာ
ကျိန်ဆဲသောသူ၊ ဗယ်္ဂါမိန်အမျိုးဗာဟုရိမ်ရွာသား၊ ဂေရ၏သားရှိမိသည် သင့်လက်၌ရှိ၏။ သူသည်ငါ့ကို
ခရီးဦးကြိုပြု အံ့သောငှါယော်ဒန်မြစ်နားသို့လာသောအခါ၊ သင့်ကိုငါမကွပ်မျက်ဟု ထာဝရဘုရားကို
တိုင်တည်၍ ငါကျိန်ဆိုသော်လည်း၊ ၉ထိုသူကိုအပြစ်မရှိသောသူကဲ့သို့မမှတ်ရာဘဲ၊ သင်သည်လိမ္မာသော
သူဖြစ်၍ သူ၌အဘယ်သို့စီရင်သင့်သည်ကို သိသည်နှင့်အညီ၊ ဆံပင်ဖြူသောထိုသူ၏ခေါင်းကို
အသေသတ်ခြင်းအား ဖြင့်မရဏာနိုင်ငံသို့ ဆင်းစေလော့ဟုမှာထား တော်မူပြီးမှ၊ ၁၀ဒါဝိဒ်သည်ဘိုးတော်
ဘေးတော်တို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်္ဂြိုလ်ခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ ၁၁ဟေဗြုန်မြို့ ၌ခုနစ်နှစ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌

သုံးဆယ်သုံးနှစ်မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို အနှစ်လေးဆယ်စိုးစံတော်မူ၏။ ၁၂ရှောလမုန်
သည်ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူ၍၊ အာဏာတော်သည်အမြဲတည်၏။ ၁၃ထို့နောက်
ဟဂ္ဂိတ်၏ သားအဒေါနိယသည်ရှောလမုန်၏ မယ်တော်ဗာသရှောာထံသို့သွား၍၊ ဗာသရှောာကသင်သည်
မိတ်ဆွေဖွဲ့လျက်လာ သလောဟုမေးလျှင်၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့လျက်လာပါ၏။ ၁၄ပြောစရာ တစုံတခုရှိပါသည်ဟု
ဆိုသော်၊ မယ်တော်ကပြောပါဟု ပြန်ဆို၏။ ၁၅အဒေါနိယကလည်း၊ နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ်လက်သို့
ရောက်သည်ကိုငင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားပေါင်း တို့သည် ကျွန်ုပ်ကိုရှင်ဘုရင်အဖြစ် ချီးမြှောက်ချင်သည်
အကြောင်းကိုငင်းမယ်တော်သိပါ၏။ သို့သော်လည်း နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ်လက်မှလွှဲ၍ညီတော်လက်သို့
ရောက်ပါပြီ။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားအလိုတော်ရှိ၏။ ၁၆ယခုမှာ တစုံတခုသောဆုကိုမယ်တော်၌တောင်းချင်ပါ၏။
မငြင်းပါနှင့်ဟုဆိုလျှင်၊ မယ်တော်က ပြောပါဟုဆို၏။ ၁၇သူကလည်းရှောလမုန်မင်းကြီးသည်ရှုနင်မြို့သူ
အဘိရှက်ကိုကျွန်ုပ် အားပေးစားတော်မူ မည်အကြောင်းလျှောက် ပါတော့။ မင်းကြီးသည်မယ်တော်ကို
ငြင်းတော်မမူနိုင်ဟု ဆိုလေသော်၊ ၁၈ဗာသရှောာကကောင်းပြီ။ သင့်အဘို့ နားတော်လျှောက်မည်ဟု ဆိုပြီးမှ၊
အဒေါနိယအဘို့ နားတော်လျှောက်အံ့သောငှါ ရှောလမုန်မင်းကြီး ထံတော်သို့သွား၏။
၁၉ရှင်ဘုရင်မယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြု အံ့သောငှါထ၍ဦးချပြီးမှ၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူ၏။
မယ်တော်ထိုင်စရာဘို့စီရင်၍ သူသည်လက်ျာတော် ဘက်မှာ ထိုင်လေ၏။ ၂၀ထိုအခါ မယ်တော်က၊
ငယ်သောဆု တစုံတခုကို တောင်းချင်သည်ဖြစ်၍ မငြင်းပါနှင့်ဟုလျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ကမိခင်တောင်းပါ၊
ကျွန်ုပ်မငြင်းပါ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၁မယ်တော်ကလည်း၊ ရှုနင်မြို့သူ အဘိရှက်ကိုနောင်တော် အဒေါနိယအား
ပေးစားတော်မူပါဟု တောင်းလေသော်၊ ၂၂ရှောလမုန်မင်းကြီးက၊ အဒေါနိယအဘို့ ရှုနင်မြို့သူအဘိရှက်ကိုသာ
အဘယ်ကြောင့် တောင်းရသနည်း။ နိုင်ငံတော်ကိုလည်းသူအဘို့တောင်းပါလော့။ သူသည်ကျွန်ုပ်နောင်တော်
ဖြစ်၏။ သူနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာ၊ ဇေရုယာ၏သားယွာဘ အဘို့တောင်းပါလော့ဟု
မယ်တော်အားပြန်ပြောပြီးမှ၊ ၂၃တဖန်အဒေါနိယသည် ထိုသို့တောင်းသော်၊ မိမိအသက်သေစေခြင်းငှါ
မတောင်းမိလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အားထိုမျှမက ပြုတော်မူစေသတည်း။ ၂၄ငါ့ကို မြဲမြံစေသဖြင့်၊
ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ တင်၍ ဂတိတော်နှင့်အညီ ငါ့နေရာနန်းတော်ကို
ပေးတော်မူသော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အဒေါနိယသည် ယနေ့အသေခံရမည်ဟု
ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုပြီးမှ၊ ၂၅ယေါယဒသားဗေနာယကို စေလွှတ်၍၊ အဒေါနိယကို
သေအောင် လုပ်ကြံလေ၏။

၂၆ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာကိုလည်း ရှင်ဘုရင်ခေါ်၍၊ သင်သည် အာနသသုတ်မြို့၊
သင်ပိုင်သောမြေသို့ သွားလော့။ သင်သည်အသေခံထိုက်သော်လည်း ယခုငါမစီရင်။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာ ထမ်းလေပြီ၊ ငါ့ခမည်းတော်
ဆင်းရဲခံလေရာရာ၌ သင်သည် ဆင်းရဲခံ လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၇ထာဝရဘုရားသည် ဧလိအမျိုးကို
အကြောင်းပြု၍၊ ရှိလောမြို့၌ မိန့်တော်မူသော စကားပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ ရှောလမုန်သည် အဗျာသာကို
ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် မဖြစ်စေခြင်း ငှာနှင်ထုတ်တော်မူ၏။

၂၈ယွာဘမူကား၊ အဗရှလုံနောက်သို့မလိုက်သော်လည်း၊ အဒေါနိယ နောက်သို့လိုက်သောသူဖြစ်၍၊
ထိုသိတင်းကို ကြားသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်သို့ပြေး၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့ကိုကိုင်လျက်နေ၏။
၂၉ယွာဘ သည် ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်သို့ပြေးပါပြီ။ ယဇ်ပလ္လင်အနားမှာရှိပါသည်ဟု ရှောလမုန်
မင်းကြီးအား လျှောက်သော အခါ၊ ယွာဘကို လုပ်ကြံလော့ဟု ယေယဒသား ဗေနာယကို စေလွှတ်တော်မူ၏။
၃၀ဗေနာယသည် ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်သို့သွား၍၊ ရှင်ဘုရင် ခေါ်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ယွာဘက
ငါမသွား၊ ဤအရပ်မှာ အသေခံမည်ဟုဆို၏။ ဗေနာယကလည်း၊ ယွာဘသည် ဤသို့ပြန်ပြောပါ၏ဟု
နားတော်လျှောက်လေသော်၊ ၃၁ရှင်ဘုရင်က၊ အပြစ်မရှိသော သူ၏အသက်ကိုယွာဘသတ်သော

အပြစ်နှင့်ငါမှစ၍ ငါ့အဆွေ အမျိုးကင်းစင်မည်အကြောင်းသူ့စကားအတိုင်းပြု လော့။ သူ့ကိုလုပ်ကြံ၍
သင်္ဂြိုဟ်လော့။ ၃၂သူသည် မိမိထက်သာ၍ ဖြောင့်မတ်ကောင်းမြတ်သောသူ၊ ဣသရေလဗိုလ် ချုပ်နေရ၏သား
အာဗနာနှင့် ယုဒဗိုလ်ချုပ်ယေသာ၏သားအာမသကို ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်မသိဘဲတိုက်၍ ထားနှင့်သတ်သော
အပြစ်ကိုထာဝရဘုရားသည် သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ သက်ရောက်စေတော်မူမည်။ ၃၃ထိုသူတို့၏ အသွေးသည်
ယွာဘခေါင်း၊ သားမြေးတို့၏ ခေါင်းပေါ်မှာ အစဉ်သက်ရောက်ပါစေ။ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ဆွေတော်မျိုးတော်၊
နန်းတော်၊ ရာဇပလ္လင်တော်၌ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောငြိမ်ဝပ်ခြင်း အမြဲသက်ရောက်ပါစေဟု
မိန့်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ ၃၄ယောယဒသားဗေနာယသည်သွားပြီးလျှင်၊ ယွာဘကိုတိုက်သတ်၍ တောအရပ်၊
ယွာဘနေရာ အိမ်၌ သင်္ဂြိုဟ်လေ၏။ ၃၅ဗိုလ်ချုပ်ယွာဘအရာ၌ ယောယဒသား ဗေနာယကိုငှင်း၊
အဗျာသာအရာ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်ကိုငှင်း ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားတော်မူ၏။
၃၆တဖန်ရှင်ဘုရင်သည်ရှိမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည်ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာ အိမ်ကိုဆောက်၍နေရမည်။
မြို့ပြင်သို့ထွက်၍အဘယ်အရပ်ကိုမျှမသွားနှင့်။ ၃၇မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ ကေဒြုန်ချောင်းကိုကူးလျှင်၊ ကူးသောနေ့၌
အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်ဟုသတိနှင့်မှတ်လော့။ သင့်အသွေးသည် သင့်ခေါင်းပေါ်မှာသက်
ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ၃၈ရှိမိက၊ အမိန့်တော်ကောင်းပါ၏။ အရှင်မင်းကြီးမိန့်တော်မူသည်
အတိုင်းကိုယ်တော်ကျွန်ပြု ပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ကြာမြင့်စွာနေလေ၏။ ၃၉သို့ရာတွင်
သုံးနှစ်လွန်သောအခါ၊ ရှိမိ၏ကျွန် နှစ်ယောက်တို့သည်ဂါသမင်းကြီးမာခါသားအာခိတ်ထံသို့ပြေး၍
ဂါသမြို့၌ရှိကြောင်းကို ရှိမိသည်ကြားလေသော်၊ ၄၀ထ၍သောမြည်းကို ကုန်းနှီးတင်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်တို့ကို
ရှာအံ့သောငှါဂါသမြို့၊ အာခိတ်ထံသို့သွား၍ ကျွန်တို့ကိုခေါ်လေ၏။ ၄၁ထိုသို့ရှိမိသည် ယေရုရှလင်မြို့မှ
ဂါသမြို့သို့သွား၍ပြန်လာကြောင်းကို ရှောလမုန်မင်းကြီးကြားလေသော်၊ ၄၂ရှိမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊
သင်သည်မြို့ပြင်သို့ ထွက်၍ အခြားတပါးသော အရပ်သို့သွားလျှင်၊ သွားသောနေ့၌အသေသတ်ခြင်း
အမှန်ခံရမည်ကို သတိနှင့်မှတ်လော့ဟု ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်လျက် သင့်ကိုငါကျိန်ဆိုစေ၍
သတိပေးသည် မဟုတ်လော။ သင်ကလည်း ကျွန်တော်ကြားရသော အမိန့်တော်ကောင်းပါသည်ဟု
ဝန်ခံသည်မဟုတ်လော။ ၄၃သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာတော်ကိုငှင်း၊ ငါမှာထားသော ပညတ်ကိုငှင်း၊
ငါမှာထားသော ပညတ်ကိုငှင်း အဘယ်ကြောင့် မစောင့်သနည်းဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ၄၄တဖန်သင်သည်
ကိုယ်နှစ်သက်သည်အတိုင်း ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၌ ပြုဘူးသော ဒုစရိုက်ရှိသမျှကို သင်သိ၏။
သင်၏ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည် သင့်ခေါင်းပေါ်သို့ရောက် စေတော်မူ၏။ ၄၅ရှောလမုန်မင်းကြီးသည်
မင်္ဂလာရှိ၍ ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်တော်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲ တည်ပါစေသတည်းဟု
မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ၄၆ယောယဒသားဗေနာယသည် အမိန့်တော်ကိုခံ၍ ပြင်သို့ ထွက်ပြီးလျှင် ရှိမိကို
သေအောင်လုပ်ကြံလေ၏။ ထိုသို့ နိုင်ငံတော်သည် ရှောလမုန်လက်၌ တည်၏။

၃

၁ရှောလမုန်သည် အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင်နှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့လျက်၊ သမီးတော်နှင့် စုံဘက်၍ နန်းတော်၊
ဗိမာန်တော်၊ ယေရုရှလင် မြို့ရိုးကို မပြီးမှီတိုင်အောင် ဒါဝိဒ်မြို့၌ နေရာပေးတော်မူ၏။ ၂ထိုကာလ၌
ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို မတည်သေးသောကြောင့်၊ လူများတို့သည်
မြင့်သောအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်တတ်ကြ၏။ ၃ရှောလမုန် သည်ထာဝရဘုရားကိုချစ်၍ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏
စီရင်ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်တတ်၏။ သို့ရာတွင်မြင့်သောအရပ် တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၏။
၄တရံရောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှာ အလွန်မြင့်မြတ်သော အရပ်တည်းဟူသော
ဂိဗောင်မြို့ သို့သွား၍ ထိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာ ယဇ်တထောင်ကို ပူဇော်လေ၏။
၅ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရားသည် ညဉ့်အခါအိပ်မက်တွင် ရှောလမုန်အား ထင်ရှားလျက်၊
ငါပေးရမည်ဆုကို တောင်းလော့ဟု ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။ ၆ရှောလမုန်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏

ကျွန်အကျွန်ုပ်၏အဘ ဒါဝိဒ်သည် ရှေ့တော်၌ သဘောဖြောင့်၍ သမ္မာတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
အတိုင်းကျင့်သည်နှင့်အညီ၊ သူ၌များစွာသော ကျေးဇူးကိုပြုတော်မူပြီ။ ယနေ့တွင်ရှိသည်အတိုင်း၊
သူ၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသော သားကိုသူ့အား ပေးသနား တော်မူသဖြင့်၊ သူ့အဘို့ကျေးဇူးတရားကို
စောင့်ရှောက်တော်မူပြီ။ [၇]ယခုမှာ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ကို အဘဒါဝိဒ်၏
ကိုယ်စားရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်သည် သူငယ်ဖြစ်ပါ၏။ ထွက်ဝင်ခြင်းငှာ
မတတ်နိုင်ပါ။ [၈]ရွေးချယ်တော်မူ၍ အရေအတွက်အားဖြင့် အတိုင်းမသိများပြားစွာသော ကိုယ်တော်၏
လူမျိုးကြီးအလယ်၌ ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိပါ၏။ [၉]သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော် ကျွန်သည် ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို
တရားစီရင်နိုင်မည်အကြောင်းကောင်းမကောင်းကို ပိုင်းခြား၍ သိတတ်သော ဉာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။
ဤမျှလောက်များစွာသော ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို အဘယ်သူသည် ကိုယ်အလို အလျောက်တရား
စီရင်နိုင်ပါမည်နည်းဟု တောင်းလျှောက်၏။ [၁၀]ထိုသို့ ရှောလမုန်တောင်းလျှောက်သော ပဌနာစကား ကို
ထာဝရဘုရားသည် နှစ်သက်တော်မူ၏။ [၁၁]ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည်တာရှည်သော အသက်ကို
မတောင်း၊ စည်းစိမ်ကိုလည်း မတောင်း၊ ရန်သူတို့၏ အသက်ကိုလည်း မတောင်း၊ တရားစီရင်ခြင်းငှာ
တတ်နိုင်သော ဉာဏ်ကို သာကိုယ်အဘို့တောင်းလျှောက်သောကြောင့်၊ [၁၂]သင်တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း
ငါပေး၏။ ရှေးကာလ၌ သင်နှင့် တူသောသူတယောက်မျှမဖြစ်၊ နောင်ကာလ၌ မဖြစ်နိုင်အောင် ဉာဏ်ပညာနှင့်
ပြည့်စုံသော စိတ်ဝိညာဉ်ကို သင့်အား ငါပေး၏။ [၁၃]ထိုမှတပါး သင်နှင့်တူသော ရှင်ဘုရင်တယောက်ကိုမျှ
သင့်လက်ထက်၌ မရှိစေခြင်းငှာ၊ သင်မတောင်း သောဆု၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်အသရေကို ငါပေး၏။
[၁၄]သင့်အဘဒါဝိဒ်ကျင့်သည်အတိုင်း ငါ့လမ်းသို့လိုက်၍ ငါစီရင်ချက် ပညတ်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊
တာရှည်သော အသက်ကိုလည်း ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၁၅]ရှောလမုန် သည်နိုး၍
အိပ်မက်ဖြစ်မှန်းကိုသိ၏။ တဖန်ယေရုရှင်လင်မြို့သို့သွား၍ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် ရှေ့မှာ
ရပ်လျက်၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်၍၊ ကျွန်အပေါင်းတို့အဘို့ပွဲကို စီရင်တော်မူ၏။
[၁၆]ထိုအခါ ပြည်တန်ဆာမိန်းမနှစ်ယောက်သည်လာ၍ ရှေ့တော်၌ရပ်လျက်၊ [၁၇]မိန်းမတယောက်က
အိုအရှင်၊ ကျွန်တော်မနှင့် ဤမိန်းမသည် တအိမ်တည်းနေကြပါ၏။ တအိမ်တည်းနေလျက် ကျွန်တော်မသည်
သားမျက်နှာကိုမြင် ပါ၏။ [၁၈]သုံးရက်လွန်မှ တဖန်ဤမိန်းမသည် သားမျက်နှာကိုမြင်ပါ၏။ ထိုအိမ်၌
အဘယ်ဧည့်သည်မျှ မရှိ။ သူနှင့် ကျွန်တော်မနှစ်ယောက်တည်းသာ ရှိပါ၏။ [၁၉]ဤမိန်းမသည်ညဉ့်အခါ
မိမိသားငယ်ကို ဖိ၍ အိပ်မိသောကြောင့်သား ငယ်သေပါ၏။ [၂၀]သန်းခေါင်ယံ၌ သူသည်ထ၍ ကျွန်တော်မ
အိပ်ပျော်စဉ် အခါကျွန်တော်မသားငယ်ကိုယူ၍မိမိရင်ခွင်၌ ထားပါ၏။ သူ၏သားငယ်အသေကောင်ကိုမူကား၊
ကျွန်မ၏ရင်ခွင်၌ထားပါ၏။ [၂၁]နံနက်အချိန်၌ကျွန်တော်မသည် သားငယ်ကို နို့တိုက်မည် ထသောအခါ၊
သားငယ်သည်သေလျက်ရှိပါ၏။ သို့ရာတွင်ကျွန်တော်မသည်သေသောသူ ငယ်ကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုသောအခါ၊
ကျွန်တော်မ ဘွားမြင်သော သားမဟုတ်ပါဟုလျှောက်၏။ [၂၂]အခြားသော မိန်းမက လည်းမဟုတ်ဘူး။
အသက်ရှင်သောသူငယ်သည်ငါ့သား၊ သေသောသူငယ်သည်သင်၏သားဖြစ်၏ဟု ငြင်းလေ၏။ အရင်မိန်းမက
လည်း ထိုသို့မဟုတ်။ သေသောသူငယ်သည် သင်၏သား၊ အသက်ရှင်သောသူငယ်သည် ငါ့သားဖြစ်၏ဟု
ဆိုလေ၏။ ထိုသို့ရှေ့တော်၌လျှောက်ဆိုကြလျှင်၊ [၂၃]ရှင်ဘုရင်က၊ မိန်းမတယောက်က အသက်ရှင်သော
သူငယ်သည် ငါ့သား၊ သေသော သူငယ်သည်သင်၏သားဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်၊ တယောက်ကထိုသို့မဟုတ်။
သင်၏သားသေပြီ။ ငါ့သားအသက်ရှင်သည်ဟုဆိုသည်ဖြစ်၍၊ [၂၄]ထားယူခဲ့ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထားကို
ရှေ့တော်သို့ယူခဲ့ကြ၏။ [၂၅]ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အသက်ရှင်သော သူငယ်ခွဲ၍ ထိုမိန်းမတို့အား
တယောက်တဝက်စီ ပေးလော့ဟုမိန့်တော် မူသော်၊ [၂၆]အသက်ရှင်သောသူငယ်၏အမိသည်မိမိသားကို
အလွန်သနား၍၊ အိုအရှင်၊ အသက်ရှင်သောသူငယ်ကို မသတ်ပါနှင့်။ ဤမိန်းမအား ပေးတော်မူပါဟု
တောင်းပန်လေ၏။ အခြားမိန်းမက ငါမပိုင်စေနှင့်။ သင်လည်းမပိုင်စေနှင့်။ ခွဲပါလေစေဟုဆို၏။

၂၇ထိုအခါရှင်ဘုရင်က၊ အသက်ရှင်သော သူငယ်ကို မသတ်နှင့်။ အရင်မိန်းမအား ပေးလော့။ သူသည်
အမိမှန်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၈ထိုသို့ရှင်ဘုရင်စီရင်တော်မူသည်အရာကို ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း
တို့သည် ကြားသိသောအခါ၊ တရားစီရင်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော
ဉာဏ်နှင့်ရှင်ဘုရင်ပြည့်စုံကြောင်းကို သိမြင်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့ရိုသေကြ၏။

၄

၁ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဣသရေလ နိုင်ငံလုံးကိုစိုးစံလျက်နေတော်မူ၏။ ၂မှူးတော် မတ်တော်
ဟူမူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်သားအာဇရိ၊ ၃ရှိရှသား ဧလိဟောရပ်နှင့် အဟိယတို့သည်စာရေး
တော်ကြီးဖြစ်၏။ အဟိလုပ်သား ယောရှဖတ်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။ ၄ယောယဒသား ဗေနာယသည်
ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။ ၅နာသန်သား
အာဇာရိသည်ဝန်စာရေးအုပ်ဖြစ်၏။ နာသန်သားဇာဗုဒ်သည် မင်းသားအရာနှင့် တိုင်ပင်မတ်ဖြစ်၏။
၆အဟိရှာသည်နန်းတော်အုပ်ဖြစ်၏။ အာဗဒသားအဒေါနိရံသည်အခွန်တော်ဝန် ဖြစ်၏။
၇ရှောလမုန်သည် ဣသရေလနိုင်ငံအရပ်ရပ်၌ခန့်ထားသောဝန်စာရေးတကျိပ်နှစ်ယောက်တို့သည်
တယောက် တလစီရှင်ဘုရင်နှင့်နန်းတော်သားတို့အဘို့စားစရာကို ပြင်ဆင်ရကြ၏။ ၈သူတို့အမည်ဟူမူကား၊
ဖရိမ်တောင်ရပ်မှာ ဟုရ၏သား၊ ၉မာကတ်မြို့၊ ရှာလဗိမ်မြို့၊ ဗက်ရှေမက်မြို့၊ လေုမ္ဘောသနန်မြို့မှာ
ဒေကာ၏သား၊ ၁၀စောခေါမြို့၊ ဟေဖာပြည် လုံးနှင့်တကွ အရုဗုတ်မြို့မှာဟေသက်၏သား၊ ၁၁ဒေါရပြည်လုံးကို
စီရင်သောသူ ရှေလမုန်၏သမီးတော်တာဖတ်နှင့် စုံဘက်သော အဘိနဒပ်၏သား၊ ၁၂တာနက်မြို့၊
မေဂိဒ္ဒေါမြို့နှင့်တကွဗက်ရှန်မြို့မှ အာဗေလ မဟောလမြို့တိုင်အောင်မက၊ ယုတ်နန်မြို့အလွန်၊
ယေဇရလမြို့အောက်ဇာတနမြို့နှင့်နီးစပ်သော ဗက်ရှန်မြို့နယ်လုံးကို စီရင်သောအဟိလုပ်၏ သားသားဗာန၊
၁၃ဂိလဒ်ပြည်၌ မနာရှေ၏ သားယာဣရပိုင်သော မြို့များ၊ ဗာရှန်ပြည်၊ အာဂေါဘအရပ်၌မြို့ရိုး၊ ကြေးဝါ
တံခါးကျင်နှင့်ပြည့်စုံသောမြို့ကြီး ခြောက်ဆယ်ကို စီရင်သော ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့မှ ဂေဗာ၏သား၊
၁၄မဟာနိမ်မြို့မှာ ဣဒေါ၏သားအဟိနဒပ်၊ ၁၅နဿလိ ခရိုင်ကိုစီရင်သောသူ၊ ရှောလမုန်၏သမီးတော်
ဗာသမတ်နှင့်စုံဘက်သော အဟိမတ်၊ ၁၆အာရှာခရိုင်နှင့် အာလုပ်မြို့မှာ ဟုရှဲ၏သားဗာနာ၊ ၁၇ဣသခါခရိုင်မှာ
ပါရွာ၏သားယောရှဖတ်၊ ၁၈ဗယ်္ာမိန်ခရိုင်မှာ လော၏သားရှိမိ၊ ၁၉အာမောရိ ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်၏နိုင်ငံ၊
ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃ၏နိုင်ငံ၊ ဂိလဒ်ပြည်မှာ အခြားသောမင်းမရှိ။ တပါးတည်းစီရင်သော ဥရိ၏သား
ဂေဗတည်း။
၂၀ထိုကာလ၌၊ ယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ သည်အရေအတွက်အားဖြင့်
သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့် အမျှများပြား၍စားသောက်ပျော်မွေ့လျက်နေကြ၏။ ၂၁ရှောလမုန်သည်လည်း မြစ်ကြီးမှစ၍
ဖိလိတ္တိပြည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တိုင်အောင် တိုင်းနိုင်ငံလုံးကိုအစိုးရသဖြင့်၊ အရပ်ရပ်သားတို့သည်
လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတို့ကို ဆက်၍၊ ရှောလမုန်လက်ထက်ကာလပတ်လုံး မင်းမှုကို ဆောင်ရွက် ရကြ၏။
၂၂တနေ့တနေ့လျှင် နန်းတော်၌ ကုန်သော ရိက္ခာဟူမူကား၊ ဂျုံမုန့်ညက် ကောရသုံးဆယ်၊
မုယောမုန့်ညက် ကောရခြောက်ဆယ်၊ ၂၃ဆူဖြိုးအောင်ကျွေးသောနွားတဆယ်၊ ကျက်စားရာထဲကနွား
နှစ်ဆယ်၊ ဆိတ်သမင်ဒရယ် အမျိုးမျိုးကိုမဆိုဘဲသိုးတရာ၊ ဆူဖြိုးအောင် ကျွေးသောငှက်မျိုးတည်း။
၂၄ရှောလမုန်သည်မြစ်ကြီးအနောက်ဘက်၊ တိဖသမြို့မှ အဇ္ဇာမြို့တိုင်အောင် ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့ကို
အစိုးရသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌စစ်မှုစစ်ရေးမရှိ။ ၂၅လက်ထက်တော်ကာလပတ်လုံး၊ ယုဒအမျိုးနှင့်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရရှေဘာမြို့တိုင်အောင်အသီးအ သီးမိမိစပျစ်ပင်၊
မိမိသင်္ဘောသဖန်းပင်အောက်မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရကြ၏။
၂၆ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ရထားတော်များနှင့် ဆိုင်သော မြင်းတင်းကုပ်လေးတောင်၊
မြင်းစီးသူရဲတသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ၂၇ဝန်စာရေးတို့သည်လည်းရှောလမုန် မင်းကြီးနှင့်စားပွဲတော်သို့

ဝင်သောသူအပေါင်းတို့အဘို့ တယောက် တလစီစုံလင်စွာပြင်ဆင်ရကြ၏။ ၂၈မုယောစပါး ကိုငင်း၊
မြင်းတော်များ၊ လားတော်များဘို့ မြက်ခြောက်ကိုငင်း၊ အလှည့်သင့်သည်အတိုင်း နေရာအရပ်သို့
ဆောင်ခဲ့ရကြ၏။

၂၉ဘုရားသခင်များစွာသော ဉာဏ်ပညာကိုငင်း၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ ကျယ်ဝန်းသောနှလုံးကို
ငင်းပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ၃၀ပညာတော်သည်အရှေ့ပြည်သားပ ညာနှင့်အဲဂုတ္တုပြည်သားပညာကိုလွန်ကဲ၏။
၃၁ရှောလမုန်သည် ဇေရဟိတ်အမျိုးသေန်၊ မဟောလသားဟေမန်၊ ခါလကောလ၊ ဒါရဒအစရှိသော
လူအပေါင်းတို့ ထက်သာ၍ပညာရှိသဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသောတိုင်းနိုင်ငံ အရပ်ရပ်၌ ကျော်စောလေ၏။
၃၂စီရင်တော်မူသော သုတ္တံစကား သုံးထောင်နှင့်သီချင်းတထောင်ငါးခုရှိ၏။ ၃၃လေဗနုန်အာရဇ်ပင်မှစ၍
အုတ်ရိုးနားမှာ ပေါက်တတ်သော ဟု သုပ်ပင်တိုင်အောင်မြွက်ဆို၏။ သားမျိုး၊ ငှက်မျိုး၊ ပိုးကောင်မျိုး၊
ငါးမျိုးတို့၏ အကြောင်းကိုလည်းမြွက်ဆို၏။ ၃၄ရှောလ မုန်မင်း၏ပညာသတင်းကိုကြားသော
ရှင်ဘုရင်အမျိုးမျိုးစေလွှတ်သောသူတို့သည် ပညာစကားတော်ကို နားထောင်ခြင်းငှါလာကြ၏။

၅

၁ရှောလမုန်ကို ခမည်းတော်အရာ၌ ဘိသိက်ပေးကြောင်းကိုတုရုမင်းကြီးဟိရံသည်ကြားလျှင်၊ ဒါဝိဒ်
နှင့်အစဉ်မိတ်ဆွေဖွဲ့သောသူဖြစ်၍၊ မိမိကျွန်တို့ကိုစေလွှတ်လေ၏။ ၂တဖန်ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ဟိရံထံသို့
စေလွှတ်လျက်၊ ၃ငါ့အဘ ဒါဝိဒ်သည် အရပ်ရပ်၌စစ်တိုက်ရသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို
အဘခြေဘဝါးတော်အောက်သို့နှိမ့်ချတော်မမူမှီတိုင်အောင်၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့
အိမ်တော်ကို မတည်မဆောက်ရဟုမင်းကြီးသိ၏။ ၄ယခုမူကား၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
အရပ်ရပ်၌ငြိမ်ဝပ်မည်အကြောင်းစီရင်တော်မူသဖြင့်၊ရန်ဘက်ပြုသောသူ၊ ဆီးတားသောသူ မရှိသည်ဖြစ်၍၊
၅ထာဝရဘုရားက၊ ငါ့အဘဒါဝိဒ်အား သင့်ကိုယ်စားသင်၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါတင်သော သင်၏သားသည်
ငါ့နာမ အဘို့ အိမ်ကိုတည်ဆောက်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
နာမတော် အဘို့အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်မည်ဟုငါအကြံရှိ၏။ ၆မင်းကြီး၏ကျွန်တို့သည် ငါ့အဘို့
လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ အာရဇ်ပင်တို့ကိုခုတ်လှဲစေခြင်းငှါစီရင်ပါ။ ငါ့ကျွန်တို့သည် မင်းကြီးကျွန်တို့နှင့်ဝိုင်း၍
လုပ်ကိုင်ကြလိမ့်မည်။ မင်းကြီး စီရင်သည်အတိုင်း၊ မင်းကြီး၏ကျွန်တို့အားအခကိုပေးပါမည်။ ဇိဒုန်အမျိုးသား
တို့သည် သစ်ခုတ်တတ်သကဲ့သို့ ငါတို့တွင်အဘယ်သူမျှမခုတ်တတ်သည်ကိုမင်းကြီးသိသည်ဟုမှာ
လိုက်လေ၏။

၇ရှောလမုန်၏ စကားကို ဟိရံမင်းသည်ကြားလျှင်အလွန်ဝမ်းမြောက်၍၊ ထိုလူမျိုးကြီးကိုအစိုးရသော
သားကိုဒါဝိဒ်အား ပေးတော်မူသောထာဝရဘုရားသည်ယနေ့ မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟုဆိုလျက်၊
၈မင်းကြီးမှာ လိုက်သော အမှုကိုငါဆင်ခြင်ပြီ။ အာရဇ်သစ်သား၊ ထင်းရှူးသစ်သား လိုသမျှကိုပေးပါမည်။
၉ငါ့ကျွန်တို့သည်လေဗ နုန်တောင်မှပင်လယ်သို့ချပြီးလျှင်၊ ဘောင်လုပ်၍ မင်းကြီးစီရင်သောအရပ်သို့
ပင်လယ်လမ်းဖြင့်ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုအရပ် ၌အပ်သဖြင့် မင်းကြီးခံယူရမည်။ မင်းကြီးသည်လည်း၊
ငါ့၏နန်းတော်သားစားစရာရိက္ခာကိုပေး၍ ငါ့အလိုကိုလည်း ပြည့်စုံစေရမည်ဟုရှောလမုန်ထံသို့
လူကိုစေလွှတ်၍ပြန်ပြော၏။ ၁၀ထိုသို့ဟိရံသည်ရှောလမုန် အလိုရှိသမျှသောအာရဇ်သစ်သား၊
ထင်းရှူးသစ်သားကိုပေး၏။ ၁၁ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ဟိရံ၏နန်းတော်သားများစားစရာဘို့တနှစ်တနှစ် လျှင်
ဂျုံဆန်ကောရနှစ်သောင်း၊ စစ်ပြီးသောဆီကောရနှစ်ဆယ်ကိုပေး၏။ ၁၂ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဂတိတော်
ရှိသည်အတိုင်း၊ ရှောလမုန်အား ပညာကို ပေးတော်မူ၏။ ဟိရံမင်းနှင့်ရှောလမုန်မင်းနှစ်ပါးတို့သည်
စစ်တိုက်ခြင်းမရှိ။ မိဿဟာယဖွဲ့ကြ၏။

၁၃ရှောလမုန်မင်းကြီးသည်လည်း၊ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့တွင် လူသုံးသောင်းတို့ကိုခွဲခန့်၍၊
၁၄အလှည့် အလှည့် တလလျှင် တသောင်းစီ၊ လေဗနုန်တောင်သို့စေလွှတ်သဖြင့်၊ ထိုလူတို့သည်

လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာတလ၊ ကိုယ်နေရာအရပ်၌နှစ်လနေရကြ၏။ ထိုလူတို့ကိုအဒေါနိရံအုပ်ရ၏။
၁၅ထမ်းရွက်သောသူခုနစ်သောင်း၊ တောင်ရိုးပေါ်မှာသစ်ခုတ်သောသူရှစ်သောင်းတို့ ကိုလည်းစေခိုင်းတော်မူ၍၊
၁၆အုပ်ချုပ်သော မင်းအရာရှိမှတပါး လုပ်ဆောင်သော သူတို့ကို စီရင်သောသူသုံးထောင်သုံးရာရှိ၏။
၁၇ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်အတိုင်း အိမ်တော်တိုက်မြစ် အဘို့ကြီးသောကျောက်၊ အဘိုးထိုက်သောကျောက်၊
ဆစ်ပြီးသောကျောက်တို့ကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၁၈ထိုသို့ရှောလ မုန်မင်း၏ လက်သမားတို့နှင့် ဟိရံမင်း၏
လက်သမား တို့သည် ဂေဗာလအမျိုးသားတို့နှင့်တကွ၊ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်စရာဘို့သစ်သားများ၊
ကျောက်များတို့ကိုပြင်ဆင်ကြ၏။

၆

၁ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သော သက္ကရာဇ်လေးရာရှစ်ဆယ်ပြည့်၊ ရှောလ
မုန်မင်းနန်း စံလေးနှစ်၊ ဇိဖအမည်ရှိသော ဒုတိယလတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကိုတည်စပြုတော်မူ၏။
၂ထိုအိမ်တော်အလျား သည်အတောင်ခြောက်ဆယ်၊ အနံအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အမြင့်အတောင်သုံးဆယ်ရှိ၏။
၃အိမ်တော်ဦးသည်လည်း အိမ်တော်အနံနှင့်ညီ၍အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံဆယ်တောင်ရှိ၏။
၄အိမ်တော်လင်းစရာဘို့ ကျဉ်းသောပြတင်း ပေါက်တို့ကိုလုပ်လေ၏။ ၅အိမ်တော်ပြင်တရံနှင့် ဗျာဒိတ်ဌာန
တော်ပြင်ထရံပတ်လည်၌ အခန်းတို့ကိုလည်းလုပ်လေ၏။ ၆အောက်အခန်းသည် အနံငါးတောင်၊
အလယ်အခန်း အနံခြောက်တောင်၊ အထက်အခန်းအနံခုနစ်တောင်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အခန်းတို့သည်
အိမ်တော်ထရံ ကိုယ်ထဲသို့မဝင်။ ထရံဆုတ်လျက် ဆုတ်လျက်တက်၏။ ၇ထိုအိမ်တော်ကိုတည်လုပ်သောအခါ၊
ထိုအရပ်သို့ မဆောင်ခဲ့မှီဆစ်ပြီးသောကျောက်တို့ဖြင့်သာတည်လုပ်သောကြောင့်၊ သံတူ၊ ပုဆိန်၊
သံတန်ဆာနှင့် လုပ်သောအသံမမြည်ရ။ ၈အောက်အခန်းထဲသို့ဝင်သော တံခါးဝသည်အိမ်တော်
လကျ်ာဘက်မှာရှိ၏။ လိမ်သော လှေကားဖြင့်အလယ်အခန်းသို့၎င်း၊ အလယ်အခန်းမှ အထက်အခန်းသို့၎င်း၊
တက်ရ၏။ ၉အိမ်တော်ကိုတည်ပြီး မှထုပ်များတိုင်များကိုအာရဇ်ပျဉ်ပြားနှင့် ဖုံးအုပ်လေ၏။
၁၀ထရံအခန်းတို့သည်လည်း အမြင့်ငါးတောင်စီ ရှိ၏။ အာရဇ်ရက်မတို့သည် အိမ်တော်ကိုမှီလျက်ရှိကြ၏။
၁၁ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရှောလမုန်သို့ ရောက်လာသည်ကား၊ ၁၂ယခုတည်
ဆောက်သော အိမ်တော်အရာမှာ၊ သင်သည်ငါ့သွန်သင်သောလမ်းသို့လိုက်လျက်၊ ငါစီရင်ချက် အတိုင်း
စီရင်၍၊ ငါပညတ်သမျှ တို့ကိုစောင့်ရှောက်လျှင်၊ သင်၏ အဘဒါဝိဒ်အား ငါဂတိထားသည်အတိုင်း
သင်၌ငါပြုမည်။ ၁၃ငါ၏လူဣသရေလ အမျိုးကိုငါမစွန့်၊ သူတို့အလယ်၌ နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၄ထိုသို့ရှောလမုန်သည် အိမ်တော်ကိုတည်၍ပြီးလေ၏။ ၁၅ကြမ်းမှသည်အမိုးတိုင်အောင်
အတွင်းထရံကို အာရဇ်ပျဉ်ပြားနှင့်ဖုံးအုပ်၍၊ ကြမ်းကိုလည်း ဒုကြီးသောထင်းရှူးပျဉ်ပြားဖြင့် ပြီးစေ၏။
၁၆အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာန၊ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်အဘို့အလျားအနံအတောင်နှစ်ဆယ်စီကျယ်သောအိမ်တော်
တပိုင်းကိုအခန်းကာ၍ကြမ်းနှင့် ထရံကိုအာရဇ်ပျဉ်ပြားဖြင့်ပြီးစေ၏။ ၁၇ထိုအခန်းရှေ့မှာတည်သော
ဗိမာန်တော်အလျား သည်အတောင်လေးဆယ်ရှိ၏။ ၁၈အိမ်တော်အတွင်း၌ အာရဇ်ပျဉ်ပြားတို့သည်
ဘူးသီးအပြောက်၊ ပန်းပွင့်အပြောက် နှင့်ပြည့်စုံကြ၏။ ကျောက်မ ပေါ်စေခြင်းငှါ အာရဇ်သားနှင့်
ဖုံးအုပ်လျက်သာရှိ၏။ ၁၉ထိုသို့ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် တင်ထားရန်၊ အိမ်တော်အတွင်း၌
ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ကိုပြင်ဆင်လေ၏။ ၂၀ဗျာဒိတ်ဌာနတော်အခန်းသည်အလျား အတောင်နှစ်ဆယ်၊
အနံအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အမြင့်အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ ထိုအခန်းကို၎င်း၊ အာရဇ်သစ်သားနှင့်လုပ်သော
ယဇ်ပလ္လင်ကို၎င်း၊ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ၂၁ထိုသို့အိမ်တော်အတွင်းကို ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံပြီးမှ၊
ဗျာဒိတ်ဌာနတော် ရှေ့မှာ ရွှေကြိုးဖြင့် အကွယ်အကာ ကိုဆွဲထား၍၊ ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။
၂၂အိမ်တော်တအိမ်လုံးကို၎င်း၊ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်နားမှာရှိသောယဇ်ပလ္လင်ကို၎င်း၊ ရွှေနှင့်အကုန်အစင်
မွမ်းမံလေ၏။ ၂၃ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ထဲမှာ အမြင့်ဆယ်တောင်ရှိသောခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကိုသံလွင် သားနှင့်

လုပ်လေ၏။ ၂၄ခေရုဗိန်အတောင်တို့သည်တဘက်တချက် အလျားငါးတောင်စီရှိ၍၊ အတောင်ဖျားတခုမှ
တခုတိုင်အောင်ဆယ်တောင်ရှိ၏။ ၂၅အမြင့်ဆယ်တောင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးသည် အလုံးအရပ်ပမာဏ
တူ၏။ ၂၆ထိုခေရုဗိမ်တို့ကိုအတွင်းအိမ်တော်ထဲမှာတင်ထားသဖြင့်၊ ခေရုဗိမ်အ တောင်တို့သည်ဖြန့်လျက်၊
၂၇အတောင်ဖျား တဘက် တချက်၌ ထရံကိုမှီလျက်၊ အလယ်မှာအတောင်ဖျားတခုနှင့်တခုထိလျက်ရှိကြ၏။
၂၈ခေရုဗိမ်တို့ကိုလည်း ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ၂၉အိမ်တော်ထရံအတွင်းဘက်နှင့်ပြင်ဘက်၌ထုသော
ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့် အပွင့်ပွင့်သော စွန်ပလွံပင် အရုပ်များရှိကြ၏။ ၃၀အိမ်တော်အတွင်းကြမ်းနှင့်
ပြင်ကြမ်းကိုလည်းရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။ ၃၁ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ဝင်ဝတို့ သံလွင်သားတံခါးရွက်နှစ်ရွက်ကိုလုပ်၍၊
တံခါးထုပ်နှင့် တံခါးတိုင်တို့သည် ထရံငါးစုတစုကိုစားကြ၏။ ၃၂သံလွင် သားတံခါးရွက်တို့၌ခေရုဗိမ်အရုပ်၊
အပွင့်ပွင့်သော စွန်ပလွံပင်အရုပ်များကို ထုလုပ်၍၊ တံခါးရွက်နှင့် ခေရုဗိမ်အရုပ်၊ စွန်ပလွံပင် အရုပ်တို့ကို
ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ၃၃ထိုအတူ အိမ်တော်ပြင်ထရံလေးစုတစု ကျယ်သောဝင်ဝတို့ သံလွင်တံခါး တိုင်တို့ကိုဇင်း၊
၃၄တံခါး ရွက်တရွက်လျှင် ပတ္တာနှစ်ခုစီဖြင့်လည်တတ်သော ထင်းရှူးသား တံခါးရွက်နှစ်ရွက်တို့ကိုဇင်း
လုပ်လေ၏။ ၃၅တံခါးရွက်၌ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့် အပွင့်ပွင့်သော စွန်ပလွံပင်အရုပ်များကိုထုလုပ်၍ အပြောက်ကို
ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ၃၆အတွင်း တန်တိုင်းကိုလည်း ဆပ်သောကျောက်တန်းသုံးဆင့်၊ အာရဇ်သစ်သား
တန်းတဆင့်နှင့် အထပ်ထပ်တည်လေ၏။ ၃၇နန်းစံလေးနှစ်၊ ဇိဖလတွင်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တိုက်မြစ်ကို
ချကြ၍၊ ၃၈နန်းစံဆယ်တနှစ်၊ ဗုလအမည်ရှိသောအဋ္ဌမလတွင် အိမ်တော်အခန်းကြီးအခန်းငယ်
တို့နှင့်ဆိုင်သမျှတို့ကို လက်စသက်၍ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံးအိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်သတည်း။

၇

၁တဖန်ရှောလမုန်သည်တဆယ်သုံးနှစ်ပတ်လုံးနန်းတော်ကို တည်ဆောက်၍ လက်စသတ်လေ၏။
၂နန်းတော် ကိုလေ ဗနုန်တောသစ်သားဖြင့်ဆောက်၍၊ အလျားအတောင်တရာ၊ အနံအတောင်ငါးဆယ်၊
အမြင့်အတောင် သုံးဆယ်ရှိ၏။ အာရဇ်တိုင်လေးစဉ်၊ အာရဇ်ရက်မများနှင့်ဆောက်၏။ ၃တိုင်တစဉ်လျှင်
ဆယ်ငါးတိုင်စီရှိ၍တိုင် ပေါင်းခြောက်ဆယ်အပေါ်မှာ အခြင်တို့ကိုတင်လျက်၊ အာရဇ်ပျဉ်ပြားနှင့်မိုးလေ၏။
၄အလင်းဝင်စရာပြတင်းပေါက် သုံးတန်စီအဆင့်ဆင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် တဘက်တချက်၌ရှိကြ၏။
၅တံခါးပေါက်ရှိသမျှ တံခါးတိုင်ရှိသမျှတို့သည်စ တုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်ကြ၏။ ၆တိုင်များ၊ ထုပ်ကြီးများနှင့်
ပြည့်စုံ၍ အလျားအတောင်ငါးဆယ်၊ အနံအတောင်သုံးဆယ် ရှိသော ကနားပြင်ကိုလည်းလုပ်လေ၏။
၇တရားစီရင်ရာကနားပြင်တည်းဟူသော တရားပလ္လင်တည်ရာကနားပြင်ကို လည်းလုပ်၍၊ ကြမ်းတဘက်မှ
တဘက်တိုင်အောင်အာရဇ်ပျဉ်ပြားတို့နှင့်မိုးလေ၏။ ၈နန်းတော်နှင့်ဆိုင်သော ထိုကနား ပြင်နှစ်ဆောင်
စပ်ကြားမှာ တန်တိုင်းလည်းရှိ၏။ ရှောလမုန်စုံဘက်သော ဖာရောဘုရင်၏သမီးစံနန်းကိုလည်း တရားစီရင်
ရာကနားပြင်နှင့်တူအောင် ဆောက်လေ၏။ ၉တန်တိုင်းကြီးပြင်ဘက်တိုင်အောင်ဇင်း၊ အမြစ်မှစ၍ထိပ်
တိုင်အောင်ဇင်း၊ ကျောက်ဆစ်ပမာဏနှင့်အညီ၊ နှစ်ဘက်စလုံးလွှနှင့်တိုက်သောကျောက်၊ ထူးဆန်းသော
ကျောက်တို့ဖြင့်ပြီးကြ၏။ ၁၀အမြစ်သည်လည်းအလျားရှစ်တောင်၊ ဆယ်တောင်ရှိသော ကျောက်၊
ထူးဆန်းသောကျောက်ကြီးတို့ဖြင့် ပြီး၏။ ၁၁အမြစ်ပေါ်မှာလည်း ကျောက်ဆစ်ပမာဏနှင့် အညီလုပ်သော
ကျောက်၊ ထူးဆန်းသောကျောက်နှင့်အာရဇ်သစ်သားရှိ၏။ ၁၂တန်တိုင်းကြီးသည်ဆစ်သော ကျောက်သုံးတန်း၊
အာရဇ်သစ်ကြီး တတန်းဖြင့်ပြီး၏။ ဗိမာန်တော်အတွင်း တန်ထိုင်း၊ နန်းတော်ကနားပြင်တန်တိုင်းတို့သည်
ထိုအတူပြီးကြ၏။
၁၃ရှောလမုန်သည်လည်း၊ လူကိုစေလွှတ်၍ တုရုမြို့မှ ဟိရုံကို ခေါ်လေ၏။ ၁၄ထိုဟိရံကား၊
နဿလိအမျိုး မုတ်ဆိုးမသားဖြစ်၏။ သူ၏အဘကား၊ တုရုအမျိုးသားပန်းတဉ်းသမားဖြစ်၏။
သားသည်လည်းကြေးဝါ အလုပ်ခပ်သိမ်းကို လုပ်တတ်သောဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ရှောလမုန်
မင်းကြီးထံသို့လာ၍ အလုပ်ရှိသမျှ ကိုပြီးစီးစေ၏။ ၁၅ထိုသူသည် အမြင့်တဆယ်ရှစ်တောင်၊

လုံးပတ်တဆယ်နှစ်တောင်ရှိသော ကြေးဝါတိုင်နှစ်တိုင်ကို သွန်းလေ၏။ ၁၆တိုင်အပေါ်မှာတင်စရာဘို့
အမြင့်ငါးတောင်ရှိသော ကြေးဝါတိုင်ထိပ်နှစ်ခုကို လည်းသွန်းလေ၏။ ၁၇ကြေးဝါတိုင်ကွန်ရွက်နှင့်ကြေးဝါ
ကြိုးတို့ကိုလည်းလုပ်၍ တိုင်တတိုင်လျှင် ကွန်ရွက်ခုနစ်ခုစီဖြင့် တိုင်ထိပ်အပေါ်မှာ ဖုံးလွှမ်းလေ၏။
၁၈ကြေးဝါသလဲသီးတို့ကိုလည်းလုပ်၍၊ တိုင်ထိပ်ကွန်ရွက်အပေါ်မှာ ထိပ်တခုလျှင် သလဲသီးနှစ်တန်းစီဖြင့်
တန်ဆာဆင်လေ၏။ ၁၉ကနားပြင်ထဲမှာ စိုက်ထားသော ထိုတိုင်ထိပ်တို့သည် ကြာပွင့်နှင့်ပုံတူ၍
အချင်းလေးတောင် ရှိ၏။ ၂၀တိုင်ထိပ်နှစ်ခုတို့သည် ကွန်ရွက်နှင့်နီးစပ်သောထုပိကာအပေါ်မှာ တည်လျက်၊
တိုင်ထိပ်တခု၌ သလဲသီး နှစ်တန်းစီနှင့် အလုံးနှစ်ရာစီရှိကြ၏။ ၂၁ထိုတိုင်တို့ကိုဗိမာန်တော်
ကနားပြင်ထဲမှာစိုက်ထား၍ လက်ျာတိုင်ကိုယာခိန်၊ လက်ဝဲတိုင်ကိုဗောဇ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
၂၂တိုင်ထိပ်အပေါ်မှာ ကြာပွင့်အပြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍ တိုင်တို့ သည်စေ့စုံကြ၏။

၂၃အချင်းဆယ်တောင်၊ အဝန်းအတောင်သုံးဆယ်၊ အစောက်ငါးတောင်ရှိသော ကြေးဝါရေကန်
ကိုလည်းလုပ်လေ၏။ ၂၄ရေကန်အနားပတ်အောက်ပတ်လည်၌ အတောင်တတောင်လျှင် ဘူးသီးဆယ်လုံးစီ
စေ့အောင် ဘူးသီးနှစ်ပတ်ကိုရေကန်နှင့်တစပ်တည်းသွန်းလေ၏။ ၂၅ထိုရေကန်သည် နွားတဆယ်နှစ်ခုအပေါ်မှာ
တည်လျက်ရှိ၏။ နွားတို့သည် အတွင်းသို့ နောက်ခိုင်း၍ အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်
အရပ်လေးမျက်နှာသို့ တမျက်နှာလျှင် သုံးခုစီ မျက်နှာပြုကြ၏။ ၂၆ရေကန်သည် ဒုလက်တဝါးရှိ၏။
အပေါ်အနားပတ်လည်ဖလား အနားပတ်ကဲ့သို့ ကြာပွင့်အပြောက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရေဗတ်နှစ်ထောင်ဝင်၏။

၂၇တဖန်အလျားလေးတောင်၊ အနံလေးတောင်အမြင့်သုံးတောင်ပမာဏရှိသော ကြေးဝါခုံတဆယ်ကို
လုပ်လေ၏။ ၂၈ထိုခုံပုံသဏ္ဍာန် ဟူမူကား၊ ခုံပတ်လည်၌ အနားရစ် အဆင့်ဆင့်ရှိ၍ အနားရစ်ကြားမှာ၊ ၂၉ခြင်္သေ့၊
နွား၊ ခေရုဗိမ် အပြောက်ရှိ၏။ အနားရစ် အပေါ်မှာ ခုံတခုတင်လျက်ရှိ၏။ ခြင်္သေ့နှင် နွားအောက်၌လည်း
အပြောက်မျိုး ရှိ၏။ ၃၀ခုံတခု၌ ကြေးဝါ လှည်းဘီးလေးခုစီ၊ ကြေးဝါဝင်ရိုးနှင့်တကွရှိ၏။ အင်တုံ တင်စရာဘို့
ခုံလေးထောင့်၌ပခုံးတို့ကို ခုံနှင့်တစပ်တည်း သွန်းလေ၏။ ၃၁အင်တုံဝ၌ပါသော အကွပ်သည်
အကျယ်တတောင်ရှိ၏ အဝသည်ဝိုင်း၍ အချင်း တတောင်ထွာရှိ၏။ စတုရန်းလေးထောင့်၌
အပြောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ၃၂ဘီးလေးခုတို့သည် ခုံမျက်နှာအောက်မှာ နေရာကျလျက်၊ ဝင်ရိုးတို့သည်ခုံနှင့်
စပ်လျက်၊ ဘီးအမြင့်တတောင်ထွာရှိ၏။ ၃၃ဘီးပုံကား ရထားဘီးနှင့်တူ၏။ ဝင်ရိုး၊ ဝင်ရိုးအိမ်၊ အကန့်၊
အကွပ်များကိုသွန်းလေ၏။ ၃၄ခုံလေးထောင့်၌တစပ်တည်းသွန်းသောပခုံးလေးခုရှိသဖြင့်၊ ၃၅ထိုပခုံးပေါ်မှာ
လုံးပတ်တထွာ ရှိသောကွင်းကိုတပ်၍၊ ခုံပေါ်မှာ လုံးနားရစ်နှင့် ကိုင်စရာများတို့ကို ခုံနှင့်တစပ်
တည်းသွန်းလေ၏။ ၃၆ကိုင်စရာမျက်နှာပြင်၌ခေရုဗိမ်၊ ခြင်္သေ့၊ စွန်ပလွံပင် အစရှိသော အပြောက်မျိုး
အသီးအသီး ထင်ပေါ်လျက်ရှိ၏။ ၃၇ထိုသို့သဏ္ဍာန်အလုံးအရပ်တူအောင်၊ အင်တုံတင်ရာခုံတဆယ်ကို
သွန်း၍ပြီးလေ၏။ ၃၈အဝန်းလေးတောင်ကျယ်၍၊ ရေဗတ်လေးဆယ် ဝင်နိုင်သောကြေးဝါ
အင်တုံတဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ ခုံတခုပေါ်မှာ အင်တုံတလုံးစီ တင်ထားလေ၏။ ၃၉အိမ်တော်လက်ျာ
ဘက်၌ခုံငါးခု၊ လက်ဝဲဘက်၌ ငါးခုကိုထား၍ ရေကန်ကိုကား၊ အိမ်တော်လက်ျာဘက်အရှေ့ တောင်ထောင့်၌
နေရာချ၏။

၄၀ဟိရံသည်အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အင်တုံငယ်များကိုလည်း လုပ်သဖြင့်၊ ရှောလမုန် မင်းကြီးအဘို့
ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ လက်စသတ်သောအရာများဟူမူကား၊ ၄၁တိုင်နှစ်တိုင်၊ တိုင်ထိပ်အထွဋ်နှစ်ခု၊
တိုင်ထိပ် အထွဋ်ကို ဖုံးလွှမ်းစရာကွန်ရွက်နှစ်ရွက်၊ ၄၂ဖုံးလွှမ်းစရာ ကွန်ရွက်တရွက်အဘို့ သလဲသီးနှစ်တန်းစီ၊
သလဲသီး ပေါင်းလေးရာ၊ ၄၃-၄၄ခုံဆယ်ခု၊ ခုံပေါ်မှာ တင်ထားသော အင်တုံဆယ်လုံး၊ ရေကန်တကန်၊ ရေကန်ကို
ထောက်သော နွားတဆယ်နှစ်ခု၊ အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အင်တုံငယ်များတည်း။ ၄၅ရှောလမုန်မင်းကြီးအဘို့
ဟိရံလုပ်သမျှသော ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တန်ဆာတို့သည် ပြောင်ပြောင်တောက်သော
ကြေးဝါဖြင့်ပြီးကြ၏။ ၄၆ယော်ဒန်ချိုင့်၊ သကုတ်မြို့နှင့်ဇာသန်မြို့စပ်ကြားတွင် သရွက်လုပ်စရာကောင်းသော

မြေ၌ရှင်ဘုရင်သွန်းလေ၏။ ၄၇ထိုတန်ဆာတို့သည် အလွန်များသောကြောင့်၊ ရှောလမုန်သည်မချိန်ဘဲ
သွန်းထား၏။ ကြေးဝါအချိန်ကိုအဘယ်သူမျှမသိ။ ၄၈ရှောလမုန်သည် လည်းထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်နှင့်
ဆိုင်သမျှသော တန်ဆာများတည်းဟူသောရွှေယဇ်ပလ္လင်၊ ရှေ့တော်မုန့်တင်စရာ ရွှေစားပွဲ၊
၄၉ပျာဒိတ်ဌာနတော်ရှေ့၊ လက်ျာဘက်၌ ရွှေစင်မီးခုံငါးခု၊ လက်ဝဲဘက်၌ငါးခု၊ ရွှေပန်းပွင့်၊ ရွှေမီးခွက်၊
မီးကိုင်တန်ဆာ၊ ၅၀ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသောခွက်များ၊ မီးညှပ်၊ လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ ပြာခံစရာ အိုးများ၊ အလွန်သန့်ရှင်းရာ
ဌာနတော်အတွင်းခန်းတံခါးနှင့်ဗိမာန်တော်ပြင်ခန်းတံခါးဆွဲထားသော ရွှေပတ္တာများ တို့ကိုလုပ်လေ၏။
၅၁ထိုသို့ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အဘို့ပြုလုပ်စီရင်သမျှ အလုံးစုံတို့ကို
လက်စသတ်ပြီးမှ၊ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်လှူသောရွှေငွေတန်ဆာများကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်
ဘဏ္ဍာစုထဲမှာ သွင်းထားလေ၏။

၈

၁ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုဇိအုန်မည်သော ဒါဝိဒ်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့လိုသော်ငါ၊
ရှောလမုန်သည် ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ အပေါင်းတို့နှင့် ဣသရေလ အဆွေအမျိုးအသီးသီးကို
အုပ်သော ခေါင်းမင်းအပေါင်းတို့ကိုယေရုရှလင်မြို့၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ခေါ်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၂ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် သေနိမ် အမည်ရှိသော သတ္တမလ၌ လုပ်သောပွဲအတွင်းတွင်
ရှောလမုန်မင်းကြီးထံသို့ စုဝေးရောက်လာကြ၏။ ၃ဣသ ရေလအမျိုးတွင် အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့
သည်လာ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကိုထမ်းလျက်၊
၄ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်၊ တဲတော်နှင့်ဆိုင်၍ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို ယဇ်
ပုရောဟိတ်များနှင့်လေဝိသားများတို့သည် ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၅ရှောလမုန် မင်းကြီးမှစ၍ စည်းဝေးသော
ဣသရေလ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မရေတွက်နိုင်။ အတိုင်းမသိ များစွာသောသိုးနွားတို့ကို
သေတ္တာတော်ရှေ့မှာယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ ၆ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်
သေတ္တာတော်ကိုအိမ်တော်အတွင်းသို့သွင်း၍၊ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတည်း ဟူသောပျာဒိတ်ဌာန
တော်ထဲမှာ ခေရုဗိမ်အတောင်တို့အောက်၊ သူ့နေရာ၌ထားကြ၏။ ၇ခေရုဗိမ်တို့သည် မိမိအတောင်
နှစ်ဘက်ကိုသေတ္တာတော်နေရာအပေါ်မှာဖြန့်၍၊ သေတ္တာတော်နှင့်ထမ်းဘိုးတို့ကို လွှမ်းမိုးလျက် ရှိကြ၏။
၈ထမ်းဘိုးတို့ကို ဆွဲထားသဖြင့် ထမ်းဘိုးဖျားတို့သည်ပြင်ခန်း၌မထင်။ သန့်ရှင်းရာဌာန၊ ပျာ
ဒိတ်ဌာနတော်၌သာထင်၍ ယနေ့တိုင်အောင်ရှိကြ၏။ ၉ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ထွက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်သူတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့တော်မူသောအခါ၊ မောရှေသည် ဟောရပ်အရပ်၌
ရှိစဉ်သွင်းထားသော ကျောက်ပြားနှစ်ပြားမှ တပါးသေတ္တာတော်ထဲ၌ အဘယ်အရာမျှမရှိ။
၁၀ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနထဲ ကထွက်ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်သည် မိုဃ်းတိမ်နှင့်ပြည့်၏။ ၁၁ထိုသို့ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် သည် ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်လျက်၊
မိုဃ်းတိမ်တော်ကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လျက်ရပ် ၍ မနေနိုင်ကြ။
၁၂ရှောလမုန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ထူထပ်သော မှောင်မိုက်ထဲမှာနေတော်မူသည်ဟု
စကားတော်ရှိ၏။ ၁၃အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အိမ်၊ အစဉ်အမြဲနေတော်မူရာဌာနတော်ကို
အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်ပါပြီဟုမြွက်ဆို၏။ ၁၄တဖန်ရှင်ဘုရင်သည် လှည့်ကြည့်၍ ဣသရေလအမျိုး
ပရိသတ်အပေါင်းကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ် အပေါင်းတို့သည်မတ်တပ်
နေကြ၏။ ၁၅-၁၆ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပျာဒိတ်တော်စကားဟူမူကား၊ ငါ၏လူ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ နုတ်ဆောင်သော နေ့ကစ၍ ငါ့နာမတည်ရာ အိမ်ကို ဆောက်စေခြင်းငှါ၊
ဣသရေလခရိုင်များတို့တွင်မြို့တစုံတမြို့ကိုငါမရွေးသေးသော်လည်း၊ ငါ၏လူဣသရေလကိုအမျိုးသားတို့ကို
အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ်ကိုငါရွေးပြီဟုငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်အား ပျာဒိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုတော်မူသော

ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ၁၇ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ခမည်းတော်
ဒါဝိဒ်သည်အကြံရှိသောအခါ၊ ၁၈ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ငါ့နာမအဘို့ အိမ်တော်တည်ဆောက်ခြင်း ငှါ
အကြံရှိသောကြောင့်ကောင်းသော အမှုကိုပြုပြီ။ ၁၉သို့သော်လည်းသင်သည် အိမ်တော်ကိုမဆောက်ရ။
သင်၏သားရင်းသည် ငါ့နာမအဘို့ အိမ်တော်ကို ဆောက်ရမည်ဟု ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်အား မိန့်တော်မူ၏။
၂၀ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်းပြုတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည်ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏
အရိပ်အရာကိုခံရ၍၊ ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်၊
ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်လေပြီ။
၂၁ငါတို့ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ၊ ထာဝရဘုရားနှုတ် ဆောင်သောအခါ၊ သူတို့နှင့် ဖွဲ့တော်မူသော
ပဋိညာဉ် ကျောက်စာပါသော သေတ္တာတော်ထားရာအရပ်ကို ထိုအိမ် တော်၌လုပ်လေပြီဟုမြွက်ဆို၏။
၂၂တဖန်ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းတို့
အလယ်မှာ နေ၍၊လက်ဝါးတို့ကိုကောင်းကင်သို့ဖြန့်လျက်၊ ၂၃အိုဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊
အထက် ကောင်းကင်ဘုံနှင့်အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်မှာကိုယ်တော်နှင့်တူသော ဘုရားတဆူမျှ မရှိပါ။
ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ကျင့်သောကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အဘို့ ပဋိညာဉ်တရားနှင့် ဂရုဏာတရား
ကိုစောင့် ရှောက်တော်မူပြီ။ ၂၄အကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်၌ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကိုမဖျက်၊ မိန့်တော်မူသည်
အတိုင်း ယနေ့ပြုတော်မူပြီ။ ၂၅အိုဣသရေလမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်က၊
သင်သည်ငါ့ရှေ့မှာကျင့်သကဲ့သို့ သင်၏ သားမြေးတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာကျင့်လိုသောငှါ၊ မိမိတို့သွားရာလမ်းကို
သတိပြုလျှင်၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ ဣသရေလ နိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရသော သင်၏အမျိုးမင်းရိုး
မပြတ်ရဟု ကိုယ်တော်ကျွန် အကျွန်ုပ်အဘ ဒါဝိဒ်၌ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကိုယခုစောင့်တော်မူပါ။
၂၆အိုဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန် အကျွန်ုပ် အဘဒါဝိဒ်အား
မိန့်တော်မူသောစကားတော်ကိုယခုပြည့်စုံစေတော်မူပါ။ ၂၇သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည်မြေ ကြီးပေါ်မှာ
ကေန်အမှန်ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်လော။ ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်တကာတို့၏ အထွဋ်အမြင့်ဆုံးသော
ကောင်းကင် သည် ကိုယ်တော်ကို မဆံ့မခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော
ဤအိမ်ကိုအဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါသနည်း။ ၂၈သို့သော်လည်း အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်ကျွန်သည်ရှေ့တော်၌ ယနေ့ကြွေး ကြော်လျက်ပဌနာပြု၍ တောင်းလျှောက်သောစကား
ကိုနားခံနာယူတော်မူပါ။ ၂၉ဤမည်သော အရပ်၌ ငါ့နာမတည်ရ မည်ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
ဤအရပ်ဌာနနှင့်ဤအိမ်တော်ကို နေ့ညဥ့်မပြတ် ကြည့်ရှု၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤအရပ်ဌာန၌
ဆုတောင်းသောစကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။ ၃၀ကိုယ်တော်ကျွန်မှစ၍ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည်ဤအရပ်ဌာန၌ဆုတောင်းပဌနာပြုကြသောအခါ၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌
နားထောင်၍ အပြစ်မှလွတ်တော်မူပါ။

၃၁လူသည် မိမိအိမ်နီးချင်းကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အကျိန်ခံရမည်ဟုအိမ်နီးချင်းဆိုလျက်၊
ဤအိမ်တော်၌ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာအကျိန်တိုက်လျှင်၊ ၃၂ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်တော်မူပါ။
မတရားသော သူသည်မိမိ အပြစ်နှင့်အလျောက်ရှုံးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်း
နှင့်အလျောက် အကျိုးကိုခံရ၍ အပြစ်မှလွတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကိုတရားစီရင်တော်မူပါ။

၃၃ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့်
ရန်သူရှေ့မှာ ရှုံးရသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထံသို့ ပြန်လာ၍ နာမတော်ကို ဝန်ခံလျက်၊ ဤအိမ်တော်ကို
မှီခိုလျက် ဆုတောင်းပဌနာ ပြုလျှင်၊ ၃၄ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ လူဣသရေလ

အမျိုးသားတို့ကို အပြစ်မှလွှတ်တော်မူပါ။ ဘိုးဘေးတို့အားပေးသနား တော်မူသောပြည်သို့ တဖန်ပို့
ဆောင်တော်မူပါ။
၃၅ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် မိုဃ်းခေါင်သဖြင့် ကိုယ်တော်သည်ဆုံးမတော်မူသော
အခါ၊ သူတို့သည်ဤအရပ်ဌာနတော်ကို မျှော်ခိုလျက်ဆုတောင်း၍၊ နာမတော်ကိုဝန်ခံလျက် မိမိဒုစရိုက်ကို
စွန့်ပယ်လျှင်၊ ၃၆ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်၊ ကိုယ်တော်၏လူဣသရေလအမျိုးတို့ကို
အပြစ်မှလွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့လိုက်ရသော လမ်းကောင်းကိုပြညွှန်၍၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့အား
အမွေပေးသောမြေပေါ်မှာ မိုဃ်းရွာစေ တော်မူပါ။
၃၇ပြည်တော်၌ အစာအာဟာရခေါင်းပါးသော်၎င်း၊ လေထိ၍ အပင်သေသော်၎င်း၊ အရည်ယို၍
သေသော်၎င်း၊ အရာဘကျိုင်း၊ ခါသိလကျိုင်းကိုက်စားသော်၎င်း၊ ရန်သူတိုက်လာ၍ မြို့ကိုဝိုင်းထားသော်၎င်း၊
ဘေးဥပါဒ်၊ အနာရောဂါတစုံတရာရောက်သောအခါ၊ ၃၈ကိုယ်တော်၏ လူဣသရေလအမျိုးသားအချို့တို့သည်
အသီး အသီးခံရသော ဘေးဒဏ်ကိုသိလျက်၊ ဤအိမ်တော်သို့ မိမိတို့လက်ဝါးကိုဖြန့်၍၊ တစုံတခုသော
ပဌနာစကားအားဖြင့် ဆုတောင်းလျှင်၊ ၃၉ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။
၄၀ဘိုးဘေးတို့အား ပေးသနား တော်မူသောပြည်၌ သူတို့သည် အသက်ရှင်သော ကာလပတ်လုံး
ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ပါမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်သာလျှင် လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံး
သဘောကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဆုတောင်း သောသူတို့၏ စိတ်နှလုံးသဘောကို သိလျက်၊
သူတို့အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။ အသီးအသီးပြုကြသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူပါ၊
၄၁ကိုယ်တော်၏ လူဣသရေလအမျိုးမဟုတ်၊ ၄၂တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကြီးမြတ်သော
နာမတော်၏ သိတင်းနှင့် တန်းခိုးကြီး၍၊ ဆန့်တော်မူသော လက်ရုံးတော်၏ သိတင်းကိုကြားသောကြောင့်၊
နာမတော်ကို ထောက်သဖြင့် ဝေးသောပြည်မှ ရောက်လာ၍၊ ဤအိမ်တော်ကို မျှော်ခိုလျက် ဆုတောင်းလျှင်၊
၄၃ကျိန်းဝပ်တောမူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ လူဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့လျက်၊ နာမတော်ကို
သိစေခြင်းငှာ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော ဤအိမ်တော်ကို နာမတော်ဖြင့် သမုတ်ကြောင်းကို
သိစေခြင်းငှာ၎င်း၊ ထိုတပါး အမျိုးသားတို့သည် ဆုတောင်းသမျှ အတိုင်းကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။
၄၄ကိုယ်တော်စေခိုင်းတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ရန်သူတို့ရှိရာသို့
စစ်ချီသောအခါ၊ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အဘို့ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို မျှော်ခိုလျက်၊
ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းကြလျှင်၊ ၄၅သူတို့ဆုတောင်းပဌနာပြုသော စကားကို ကောင်းကင်ဘုံ၌
နားထောင်၍ သူတို့အမှုကို စောင့်တော်မူပါ။ ၄၆မပြစ်မှားတတ်သော လူတယောက်မျှမရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အမျက်တော်ထွက်၍
ရန်သူလက်သို့အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည် ဝေးသောပြည်၊ နီးသောပြည်၊ အခြားတပါးသောပြည်သို့
သိမ်းသွားလျှင်၎င်း၊ ၄၇ထိုပြည်၌ အချုပ်ခံစဉ်၊ သူတို့သည သတိရ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ။
မဖြောင့်သောအမှု၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟုစိတ်ပြောင်းလဲ၍ တောင်းပန်သဖြင့်၊
၄၈သိမ်းသွားသောရန်သူတို့၏ ပြည်၌နေစဉ်၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့အထံတော်သို့ပြန်လာ၍၊ ဘိုးဘေးတို့အား
ပေးတော်မူသောပြည်၊ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အဘို့ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို
မျှော်ခိုလျက် ဆုတောင်းလျှင်၎င်း၊ ၄၉သူတို့ဆုတောင်းပဌာနပြုသော စကားကို ကျိန်းဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်
ဘုံ၌ နားထောင်၍ သူတို့ အမှုကိုစောင့်တော်မူပါ။ ၅၀ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှား
သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားလွန်ကျူးခြင်း အပြစ် အလုံးစုံတို့ကိုဖြေရှင်းတော်မူပါ။ သိမ်းသွားသော
သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို သနားစေခြင်းငှါ၊ ကရုဏာစိတ်သဘောကိုပေးတော်မူပါ။
၅၁အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်အဲဂုတ္တုပြည်သံမီးဖိုထဲက နှုတ်ယူတော် မူသောကိုယ်တော်၏လူ၊

အမွေခံရတော်မူသော အမျိုးဖြစ်ပါ၏။ [၅၂]ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မှစ၍ ကိုယ်တော်၏ လူ ဣသရေ
အမျိုးသားဆုတောင်း ပဌနာပြုသော စကားအလုံးစုံတို့ကို နားထောင်ခြင်းငှာ ကြည့်ရှုမှတ်ယူတော်မူပါ။
[၅၃]အကြောင်း မူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသောအခါ၊
ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးတို့ကို ကိုယ်တော်အမွေခံရာ
ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ မြေကြီးသား အမျိုးမျိုးထဲက ရွေးနှုတ်ခွဲထားတော်မူပြီ အရှင်ထာဝရဘုရားဟု ပဌနာပြုလေ၏။
[၅၄]ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းပဌနာပြု၍ ပြီးသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏
ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ဒူးထောက်လျက်၊ လက်ဝါးတို့ကို ကောင်းကင် သို့ဖြန့်လျက် နေရာမှထ၍၊
[၅၅]မတ်တတ်နေပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို ကျယ်သောအသံနှင့် ကောင်းကြီးပေးသော
စကားဟူမူကား၊ [၅၆]ဂတိတော်ရှိသမျှအတိုင်း မိမိလူဣသရေလအမျိုးကို ငြိမ်ဝပ်စေခြင်းငှာ စီရင်တော်မူသော
ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော် မူစေ သတည်း။ မိမိကျွန် မောရှေအားဖြင့် ထားတော်မူသော
ဂတိတော်ကောင်း တခွန်းမျှမပျက်၊ [၅၇]ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘိုးဘေးများနှင့်
အတူရှိတော်မူသည် နည်းတူ ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။ ငါတို့ကို အလျှင်းစွန့်ပစ်တော်မူပါစေနှင့်။
[၅၈]လမ်းတော်တို့သို့ လိုက်စေခြင်းငှာငှင်း၊ ဘိုးဘေးတို့အား မှာထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်
ပညတ်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်း ငှာငှင်း၊ ငါတို့စိတ်နှလုံးကို အထံတော်သို့ သွေးဆောင်တော်မူ
ပါစေသော။ [၅၉-၆၀]ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ် တော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ အခြားတပါးသော
ဘုရားသခင်မရှိကြောင်းကိုငှင်း၊ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် သိကြမည်အကြောင်း ငါတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်နှင့် မိမိလူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အမှုကို စောင့်စရာအကြောင်း
ရှိသည်အတိုင်း၊ အစဉ်စောင့်တော်မူစေခြင်းငှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငါဆုတောင်းသော ဤပဌနာစကား
သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် အနီးတော်၌ရှိပါစေသော။ [၆၁]သင်တို့သည် ယနေ့ကျင့်သကဲ့သို့၊ ငါတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသော လမ်းသို့လိုက်၍ ပညတ်တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ၊ အထံတော်၌
စိတ်နှလုံးစုံလင်ပါစေသောဟု မြွက်ဆိုလေ၏။
[၆၂]ထိုအခါ ရှောလမုန် မင်းကြီးနှင့်တကွ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ [၆၃]နွားနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊ သိုးတသိန်းနှစ်သောင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားအား
မိဿဟာယ ယဇ်ပူဇော်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို အနုမောဒနာပြုကြ၏။ [၆၄]ထိုနေ့၌လည်း၊
ရှင်ဘုရင်သည် ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်ရှေ့မှာ ရှိသော တန်တိုင်းအတွင်းအရပ်ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊
ထိုအရပ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာ၊ မိဿဟာယယဇ်ကောင်ဆီဥကို ပူဇော်၏။
အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိသော ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်သည် မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်
ပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယ ယဇ်ကောင်ဆီဥကို မခံလောက်။ [၆၅]ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် အလွန်များစွာသော
ပရိသတ်တည်းဟူသော ဟာမတ်မြို့ဝင်ဝမှစ၍ အဲဂုတ္တုမြစ် တိုင်အောင် အနှံ့အပြားအရပ်ရပ်က
လာကြသောဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌
ခုနစ်ရက်နှစ်လီ၊ တဆယ်လေးရက်ပတ်လုံးပွဲခံတော်မူ၏။ [၆၆]ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ လူများ
တို့ကိုလွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို ကောင်းကြီးပေးလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်
ဒါဝိဒ်နှင့် မိမိလူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလျက်
မိမိတို့နေရာ သို့ပြန်သွားကြ၏။

၉

[၁]ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်ကိုလက်စသက်၍၊ မိမိအလိုဆန္ဒရှိသမျှ ပြည့်စုံသောအခါ၊
[၂]ထာဝရဘုရားသည် ဂိဗောင်မြို့၌ ထင်ရှားတော်မူသကဲ့သို့၊ ဒုတိယအကြိမ်၌ထင်ရှားတော်မူလျက်၊
၃သင်သည်ငါ့ရှေ့မှာဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကို ငါကြားပြီ။ သင်တည်ဆောက်သော ဤအိမ်ကို

ငါသန့်ရှင်း စေ၍၊ ငါ့နာမကို အစဉ်တည်စေမည်။ အစဉ်ငါကြည့်ရှုလျက် နှလုံးစွဲလမ်းလျက် နေမည်။
၄သင်သည်ငါမှာထား သမျှကိုပြု၍၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သင့်အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့
ဖြောင့်မတ်စုံလင်သော စိတ်သဘောထားနှင့်ငါ့ရှေ့မှာကျင့်နေ လျှင်၊ ၅ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ
ထိုင်ရသော သင်၏အမျိုးမင်းရိုးမပြတ်ရဟု သင့်အဘဒါဝိဒ်အား ငါဂတိရှိသည်အတိုင်း၊ သင်ထိုင်ရသော
ဣသရေလ နိုင်ငံ၏ရာဇပလ္လင်ကိုအစဉ် ငါတည်စေမည်။ ၆သို့မဟုတ် သင်နှင့်သင်၏သားမြေးတို့သည်
ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊ လမ်းလွှဲလျက် ငါမှာထားသောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုမစောင့်၊ အခြားတပါးသော
ဘုရားထံသို့ သွား၍ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊ ၇ဣသရေလအမျိုးကို ငါပေးသောပြည်မှ ငါပယ်ဖြတ်မည်။
ငါ့နာမအဘို့ ငါသန့်ရှင်းစေသော ဤအိမ်တော်ကိုငါမျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားမည်။ ဣသရေလ
အမျိုးသည်လည်း တပါးအမျိုးသား တို့တွင် ပုံခိုင်းရာကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၈အရပ်မြင့်သော
ဤအိမ်တော်ကိုလည်းလမ်း၌ ရှောက်သွားသော သူအပေါင်းတို့သည်အံ့သြ၍၊ ထာဝရဘုရားသည်
ဤပြည်နှင့်ဤအိမ်ကိုအဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုတော်မူသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက် တယောက်မေးမြန်း
သော်၊ ၉တယောက်က၊ သူတို့၏ ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင် သောသူတို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကိုသူတို့သည်စွန့်၍ အခြားတပါးသောဘုရားကိုမှီဝဲလျက် ဝတ်ပြုကိုးကွယ် ကြသောကြောင့်၊
ထာဝရဘုရားသည်ဤအမှုအလုံးစုံကို ရောက်စေတော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်တည်းဟူသော အိမ်တော်နှစ်ဆောင်ကို တည်ဆောက်၍
အနှစ်နှစ်ဆယ်စေ့သောအခါ၊ ၁၁တုရုမင်းကြီးဟိရံသည်ရှောလမုန်လိုချင်သမျှအတိုင်းအာရဇ်သစ်သား၊ ထင်းရှူး
သစ်သားနှင့် ရွှေအခွက်တရာနှစ်ဆယ်ကိုပေးနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဂါလိဒ်လဲပြည်၌
မြို့နှစ်ဆယ်ကိုဟိရံမင်းကြီးအားပေး၏။ ၁၂ရှောလမုန်ပေးသောမြို့တို့ကိုဟိရံသည် တုရုမြို့မှလာ၍
ကြည့်ရှုသော အခါအားမရ။ ၁၃ငါ့ညီ၊ ငါ့အားပေးသောမြို့တို့သည်အဘယ်သို့သောမြို့နည်းဟုဆိုလျက်၊
၁၄ထိုအရပ်ကို ကာဗုလဟူ၍ ယနေ့တိုင်အောင် သမုတ်သတည်း၊
၁၅ရှောလမုန်မင်းကြီးသည်ငွေခွဲရသောအကြောင်း ဟူမူကား၊ ဗိမာန်တော်၊ နန်းတော်၊ မိလ္လောမြို့၊
ယေရုရှလင်မြို့ရိုး၊ ဟာဇော်မြို့၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့၊ ဂေဇာမြို့တို့ကိုတည်ဆောက် ခြင်းငှါငွေခွဲရသတည်း။
၁၆ဂေဇာမြို့ကိုကား၊ အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင်သည်စစ်ချီ၍ တိုက်ယူမီးရှို့သဖြင့်၊ မြို့သားခါနာနိလူ တို့ကို
လုပ်ကြံပြီးမှ၊ မိမိသမီး၊ ရှောလမုန်၏ခင်ပွန်းအားလက်ဆောင် ပေးနှင့်လေပြီ။ ၁၇သို့ဖြစ်၍ဂေဇာမြို့ကိုရှောလမုန်
တည်လေ၏။ ထိုမှတပါး၊ အောက်ဗေသောရုန်မြို့၊ ၁၈ဗာလက်မြို့၊ တောအရပ်၊ ပြည်ထဲမှာ
တာဒမော်မြို့တို့ကိုလည်း တည်လေ၏။ ၁၉ဘဏ္ဍာတော်သိုထားသောမြို့များ၊ ရထားတော်ထိန်းသောမြို့များ၊
မြင်းတော်ကျွေးသောမြို့များ၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည်၊ လေဗနုန်တောင်ပေါ်၊ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌
တည်ချင်သောမြို့များတို့ကိုလည်းတည်လေ၏။ ၂၀ဣသရေလ အမျိုးသား အကုန်အစင် မဖျက်ဆီးနိုင်သော
ကြောင့်၊ ၂၁ပြည်တော်၌ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသား၊ အာမောရိ၊ ဟိတ္တိ၊ ဖေရဇိ၊ ဟိဝိ၊
ယေဗုသိအမျိုးအနွယ် သားစဉ်မြေးဆက်အပေါင်း တို့ကိုရှောလမုန်သည် ယနေ့တိုင်အောင် လူခွဲ၍
ကျွန်ခံစေ၏။ ၂၂ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကား၊ ရှောလမုန်သည်ကျွန်မခံစေ။ စစ်သူရဲ၊ အမှုတော်စောင့်၊
မှူးမတ်၊ စစ်ကဲ၊ ရထားတော်အုပ်၊ မြင်းတော်အုပ်အရာ၌ခန့်ထားတော်မူ၏။ ၂၃တည်ဆောက်ခြင်း
အမှုတော်ကို စီရင်သောသူအမှုတော်အုပ် ငါးရာငါးဆယ်ရှိ၏။ ၂၄ဖာရောရှင်ဘုရင်၏သမီးတော်သည်
ဒါဝိဒ်မြို့မှထွက်၍၊ သူ့အဘို့ရှောလမုန်တည်ဆောက်သော နန်းတော်သို့ပြောင်းပြီးမှ၊ ရှောလမုန်သည်
မိလ္လောမြို့ကိုပြုပြင်လေ၏။ ၂၅ထာဝ ရာဘုရားအဘို့တည်သော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို
တနှစ်တနှစ်လျှင်သုံးကြိမ်ပူဇော်၍၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ရှိသော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့သဖြင့်အိမ်တော်ကိုလက်စသတ်လေ၏။

၁၇တဖန်ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဧဒုံပြည်တွင်၊ ဧဒုံပင်လယ်ကမ်းနား၌၊ လေုတ်မြို့နှင့် နီးစပ်သော
ဧဇယုန်ဂါဗာမြို့မှာ သင်္ဘောတို့ကိုတည်လုပ်၏။ ၁၈ပင်လယ်ကူးသော အမှုကိုနားလည်သော မိမိကျွန်၊
သင်္ဘောသား တို့ကို ဟိရံမင်းသည် ထိုသင်္ဘောပေါ်မှာ ရှောလမုန်၏ လူတို့နှင့်အတူစီးစေ၏။
၁၈သူတို့သည်သြဖိရမြို့သို့သွား၍ ရွှေအခွက်လေးရာ နှစ်ဆယ်ကို ရှောလမုန်မင်းကြီး ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၀

၁ရှေဘပြည်ကို အစိုးရသော မိဖုရားသည်ရှောလမုန်၏ ဂုဏ်အသရေနှင့် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်
သိတင်း ကိုကြားလျှင်၊ နက်နဲခက်ခဲသော ပြဿနာအားဖြင့်သူ့ကိုစုံစမ်းခြင်းငှါလာ၏။ ၂နံ့သာမျိုးနှင့်
များစွာသောရွှေ၊ အဘိုးထိုက်သော ကျောက်တို့ကို ဆောင်သောကုလားအုပ်များ၊ လိုက်သောသူများနှင့်တကွ
ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်၍၊ ရှောလမုန်မင်းကြီးထံတော်သို့ဝင်သောအခါ၊ မိမိအလိုဆန္ဒ ရှိသမျှကို
ဆွေးနွေးမေးမြန်းလေ၏။ ၃သူမေးမြန်းသော ပြဿနာရှိသမျှတို့ကို ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဖြေလေ၏။
နားမလည်၍ မဖြေနိုင်သော အရာ တစုံတခုမျှမရှိ။ ၄ရှေဘ မိဖုရားသည်ရှောလမုန်၏ပညာ အလုံးစုံကိုငင်း၊
တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကိုငင်း၊ ၅စားပွဲတော် တန်ဆာကိုငင်း၊ အမှုတော်စောင့်တို့နေရာ ထိုင်ရာကိုငင်း။
လုလင်တို့ခစားသည့် အခြင်းအရာကိုငင်း၊ သူတို့ဝတ်သော အဝတ် တန်ဆာကိုငင်း၊ ဝန်စာရေးများကိုငင်း၊
ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုငင်းမြင်သောအခါ မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍၊
၆ကိုယ်တော်၏ အခြင်းအရာနှင့်ကိုယ်တော်၏ပညာကိုအကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ပြည်၌ ကြားရသော သိတင်းစကား
မှန်ပါ၏။ ၇သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တိုင်ရောက်၍မမြင်မှီထိုစကားကိုမယုံ။ ယခုမူကား၊ အရင်ကြားသော
စကားသည်တဝက်ကိုမျှမမှီ။ ကိုယ်တော်၏ ပညာနှင့်ကိုယ်တော်၏စည်းစိမ်သည် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပြည်၌
ကြားရသော သိတင်းစကားသည်တဝက်ကိုမျှမမှီ။ ကိုယ်တော်၏ပညာနှင့် ကိုယ်တော်၏ စည်းစိမ်သည်
အကျွန်ုပ်ကြားရသော သိတင်းကိုလွန်ကဲပါ၏။ ၈ရှေ့တော်၌ အစဉ်နေ၍ ပညာတော်ကိုကြားရသော
ကိုယ်တော်၏လူ၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ သည်မင်္ဂလာရှိကြပါ၏။ ၉ကိုယ်တော်ကိုနှစ်သက်၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံ၏
ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်တော်မူသောကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေ
သတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကိုအစဉ် ချစ်သောကြောင့်၊ ဖြောင့်မတ်စွာ
တရားစီရင်စေခြင်းငှါကိုယ်တော်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်အားပြောဆို၍၊
၁၀ရွှေအခွက်တရာနှစ်ဆယ်၊ နံ့သာမျိုးအများ၊ ကျောက်မြတ်တို့ကို ဆက်လေ၏။ ရှေဘမိဖုရားသည်
ရှောလမုန်မင်းကြီးအားဆက်သော နံ့သာမျိုးနှင့်အမျှများပြားသော နံ့သာမျိုးသည် နောက်တဖန်မရောက်။
၁၂ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် အလိုလိုပေးသောလက်ဆောင်မှတပါး၊ ရှေလမိဖုရား၏ အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊
သူတောင်းသမျှကိုလည်းပေးတော်မူ၏။ ထိုနောက်မှ မိဖုရားသည် မိမိကျွန်တို့နှင့်တကွ မိမိပြည်သို့
ပြန်သွားလေ၏။
၁၁သြဖိရမြို့မှရွှေကို ဆောင်ခဲ့သောဟိရံသင်္ဘောတို့သည် အာလဂုံသစ်သားများ၊ ကျောက်မြတ်များကို
လည်းဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၁၂ထိုအာလဂုံသစ်သားဖြင့်ရှင်ဘုရင်သည်ဗိမာန်တော်ပွတ်လုံးတန်းနှင့်နန်းတော်
ပွတ်လုံးတန်းကိုငင်း၊ သီချင်းဆိုသောသူတို့ စောင်းနှင့်တယောတို့ကိုငင်း လုပ်လေ၏။ ထိုသို့သော
အာလဂုံသစ်သားသည်နောက်တဖန်မရောက်၊ ယနေ့တိုင်အောင်မပေါ်လာ။ ၁၄ရှောလမုန်ထံသို့ တနှစ်တနှစ်
လျှင်ရောက်သောရွှေအချိန်ကား အခွက်ခြောက်ရာ ခြောက်ဆယ် ခြောက်ပိဿာဖြစ်သတည်း။ ၁၅ထိုမှတပါး
ကုန်သည်များ၊ လှည်းသမားများ၊ အာရပ်မင်းကြီးရှိသမျှ၊ မြို့ဝန်များဆက်သောရွှေရှိသေး၏။၁၆–၁၇ရှောလမုန်
မင်းကြီးသည် ရွှေခြောက်ပိဿာစီဖြင့်ဒိုင်းကြီးနှစ်ရာ၊ သုံးပိဿာစီဖြင့် ဒိုင်းငယ်သုံးရာ တို့ကိုထုလုပ်၍
လေဗနုန်တောသစ်သားနှင့်တည်ဆောက်သောနန်းတော်၌ထားတော်မူ၏။ ၁၈ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဆင်စွယ်
ရာဇပလ္လင်ကြီးကို လုပ်၍ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံလေ၏။ ၁၉ရာဇပလ္လင်တော်သည်လှေကား ခြောက်ထစ်ရှိ၏။
နောက်ဖေးဝိုင်း၏။ ထိုင်ရာတဘက်တချက်၌ မှီစရာလက်ရုံးတန်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ လက်ရုံးတန်းအနားမှာ

ခြသေ့်နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။ ၂၀လှေကားခြောက်ထစ်အပေါ်တွင် တဖက်တစ်ချက်၌လည်း ခြသေ့်တစ်ဆယ်
နှစ်ကောင် ရပ်နေ၏။ ထိုသို့သော ရာဇပလ္လင်သည် အဘယ်တိုင်းနိုင်ငံ၌မျှမရှိ။ ၂၁ရှောလမုန်မင်းကြီး
သောက်သော ဖလားတော်ရှိသမျှနှင့် လေဗနုန်နန်း တော်၌သုံးသောဖလားတော်ရှိသမျှ တို့သည်ငွေဖလား
မဟုတ် ရွှေဖလားသက်သက်ဖြစ်၏။ ရှောလမုန်လက်ထက်၌ ငွေကိုအလျှင်း ပမာဏမပြုတတ်ကြ။
၂၂ရှင်ဘုရင်သည်တာရှုသင်္ဘောကိုဟိရံမင်းသင်္ဘောနှင့်အတူ စေလွှတ်သဖြင့်၊ သုံးနှစ်တခါ တာရှုသင်္ဘောသည်
ပြန်လာ၍ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဆင်စွယ်၊ မျောက်များ၊ ဒေါင်းများကို ဆောင်ခဲ့တတ်၏။

၂၃ထိုသို့ရှောလမုန်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှသော ရှင်ဘုရင်တို့ထက် ပညာနှင့်စည်းစိမ်
အားဖြင့်လွန်ကဲ၏။ ၂၄ရှောလမုန်၏ နှလုံး၌ဘုရားသခင်သွင်းပေးတော် မူသောပညာကို မြေကြီးသား
အပေါင်းတို့သည် ကြားရအံ့သောငှါ၊ မျက်နှာတော်ကိုဖူးလာကြ၏။ ၂၅လာသောသူအသီးအသီးတို့သည်
ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊ အဝတ်တန်ဆာ၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊ နံ့သာမျိုး၊ မြင်း၊ လား တို့ကိုနှစ်တိုင်း အခွန်
ဆက်ရကြ၏။ ၂၆ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများကို ဆည်းဖူး၍၊ ရထားတထောင်နှင့်
လေးရာ၊ မြင်းစီးသူရဲတသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထားထိန်း မြို့တို့၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့အထံတော်၌
၎င်းထား၏။ ၂၇ရှင်ဘုရင် သည်ယေရုရှလင်မြို့၌ငွေကိုကျောက်ခဲကဲ့သို့၎င်း၊ အာရဇ်ပင်တို့ကို လွင်ပြင်၌
ပေါက်သော သဖန်းပင်ကဲ့သို့၎င်း များပြားစေ၏။ ၂၈ရှောလမုန်ထံသို့မြင်းများကိုအဲဂုတ္တုပြည်၊ ကောမြို့မှ
ဆောင်ခဲ့ရ၏။ ရှင်ဘုရင်၏ ကုန်သည်တို့သည် အဘိုးပေး လျက်ကောမြို့၌ခံယူရကြ၏။ ၂၉အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ရထားတခုကိုငွေခြောက်ပိဿာနှင့်၎င်း၊ မြင်းတစီးကိုတပိဿာငါးဆယ်နှင့် ၎င်းရောင်းမြဲရှိ၏။
ထိုသို့ဟိတ္တိမင်းကြီးနှင့် ရှုရိမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် အဲဂုတ္တုရထားနှင့်မြင်းတို့ကိုရတတ်ကြ၏။

၁၁

၁ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဖာရော ဘုရင်၏သမီးမှတပါး၊ ဣသရေလအမျိုးသားမဟုတ်သော
မောဘအမျိုး၊ အမ္မုန်အမျိုး၊ ဧဒုံအမျိုး၊ ဇိဒုန်အမျိုး၊ ဟိတ္တိအမျိုးသားမိန်းမအများတို့ကို ချစ်တတ်၏။
၂ထာဝရဘုရားက၊ သင်တို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် စုံဘက်ခြင်းကို မပြုရ။ အကယ်စင်စစ်သူတို့သည်
မိမိတို့ ဘုရားများနောက်သို့သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို လွှဲစေကြလိမ့်မည်ဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ရှောလမုန်သည်တပါး အမျိုး သား မိန်းမတို့ကိုတပ်မက်သော စိတ်ရှိ၏။
၃မင်းသမီးဖြစ်သော ခင်ပွန်းခုနစ်ရာ၊ မောင်းမ မိသံသုံးရာရှိ၍၊ သူတို့သည် စိတ်နှလုံးတော်ကို လွှဲစေကြ၏။
၄ရှောလမုန်သည် အသက်ကြီးသောအခါ၊ မိန်းမများတို့သည် စိတ်နှလုံးတော်ကို အခြားတပါးသော
ဘုရားနောက်သို့လွှဲစေသဖြင့်၊ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏ စိတ်နှလုံးကဲ့သို့မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်၌
စုံလင်ခြင်းမရှိ။ ၅ဇိဒုန်နတ်သမီးအာရှတရက်၊ ရွံရှာဘွယ်သော အမ္မုန်ဘုရားမိလကုံ နောက်သို့ လိုက်၍၊
၆ခမည်း တော်ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ထာဝရဘုရား၌ လုံးလုံးမဆည်းကပ်၊ ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြုလေ၏။ ၇ထိုအခါ
ရှောလမုန်သည်ရွံ ရှာဘွယ်သော မောဘဘုရားခေမုရှနှင့် ရွံရှာဘွယ်သော အမ္မုန်ဘုရား မောလုတ်အဘို့၊
ယေရုရှလင်မြို့ရှေ့တော်၌ရှိ သောတောင်ပေါ်တွင်ကုန်းတို့ကိုတည်လေ၏။ ၈မိမိတို့ဘုရားအားနံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့၍၊ ယဇ်ပူဇော်သော တပါးအမျိုး သားခင်ပွန်းအပေါင်းတို့အဘို့ထိုသို့ပြု၏။

၉-၁၀အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့မလိုက်ရမည်အကြောင်း ပညတ်တော်မူသောဘုရား၊
နှစ်ကြိမ် ထင်ရှားတော်မူသော ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်မှ၊ ရှောလမုန်သည်
စိတ်နှလုံးလွှဲသွား၍၊ မှာထားတော်မူ သောစကားကို နားမထောင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား
အမျက်ထွက်တော်မူလျက်၊ ၁၁သင်သည် ဤသို့ပြု၍ငါဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်နှင့်ငါမှာထားသော တရားကို
မစောင့်ဘဲနေသောကြောင့်၊ နိုင်ငံတော်ကိုသင့်လက်မှ ငါဆက်ဆက်နှုတ် ၍ သင့်ကျွန်အားပေးမည်။
၁၂သို့ရာတွင်သင့်အဘဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကိုထောက်၍၊ သင့်လက်ထက်၌ငါသည်းခံဦးမည်။ သင်၏သားလက်မှ

နိုင်ငံတော်ကိုနှုတ်မည်။ [၁၃]သို့သော်လည်းတနိုင်ငံလုံးကိုမနှုတ်။ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်နှင့်ငါရွေးကောက်သော
ယေရုရှလင်မြို့ကို ထောက်၍ သင့်သားအားခရိုင်တခရိုင်ကို ငါပေးမည်ဟု ရှောလမုန်အားမိန့်တော်မူ၏။
[၁၄]ထိုနောက် ထာဝရဘုရားသည် ရှောလမုန်၌ရန်ဘက်ပြုသောသူဧဒုံအမျိုးသား ဟာဒဒ်ကိုနှိုးဆော်
တော်မူ၏။ ထိုသူသည် ဧဒုံရှင်ဘုရင်အမျိုးဖြစ်၏။ [၁၅-၁၆]အထက်က ဒါဝိဒ်သည် ဧဒုံပြည်၌ရှိ၍၊ ဗိုလ်ချုပ်ယွာဘ
သည် ဧဒုံအမျိုးသားယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကိုပယ်ဖြတ်မည်ဟု ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်
ဧဒုံပြည်၌ခြောက်လနေပြီးမှ၊ အသေကောင်များကို မြေ၌မြှုပ်စေခြင်းငှါသွားစဉ်အခါ၊ [၁၇]ဟာဒဒ်သည်
အသက်ငယ်လျက်ပင်အဘ၏ ကျွန်ဧဒုံ အမျိုးသားအချို့တို့နှင့်အတူအဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်အောင်ပြေး၏။
[၁၈]မိဒျန်ပြည်မှထွက်၍ မါရန်ပြည်သို့ရောက်လေ၏။ တဖန်ပါရန်ပြည်သား အချို့တို့ကိုခေါ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၊
အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင်ထံသို့ရောက်လေသော်၊ ထိုမင်းသည် အိမ်နှင့်မြေကိုပေး၍ ကျွေးမွေးလေ၏။
[၁၉]ဖာရောဘုရင်သည် ဟာဒဒ်ကိုအလွန်ချစ်၍ မိမိခင်ပွန်းမိဖုရားတာပနက်၏ ညီမကိုပေးစား၏။ [၂၀]တာပနက်၏
ညီမသည်သားဂေနုဗတ်ကို ဘွားမြင်၍၊ တာပနက်သည်နန်းတော်၌နို့ခွာသဖြင့်၊ ဂနုဗတ်သည်နန်းတော်၌
ဖာရောဘုရင်၏သားများနှင့်အတူနေ၏။ [၂၁]ဒါဝိဒ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်ကြောင်းနှင့်
ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘ သေကြောင်းကိုဟာဒဒ်သည် အဲဂုတ္တုပြည် ၌ကြားသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ့်ပြည်သို့ပြန်သွားရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု ဖာရောဘုရင်အား တောင်းပန်လေ၏။
[၂၂]ဖာရောဘုရင်က၊ သင်သည်ကိုယ်ပြည်သို့ပြန်ချင်သောစိတ်ရှိမည်အကြောင်းငါ့ထံမှာ အဘယ်အရာ
လိုသေးသနည်းဟု မေးသော်၊ အဘယ်အရာမျှမလိုပါ။ သို့သော်လည်းသွားရသော အခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု
လျှောက်ပြန်လေ၏။ [၂၃]ရှောလမုန်၌ ရန်ဘက်ပြုသောသူတခြား၊ လျာဒသားရေဇုန်ကိုဘုရားသခင်
နှိုးဆော်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် မိမိသခင် ဇောဘမင်းကြီးဟာဒဒေဇာ ထံမှပြေး၍၊ [၂၄]လူများကိုစုဝေးစေသဖြင့်၊
ဒါဝိဒ်မင်းလုပ်ကြံသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်လုပ်လေ၏။ တဖန်ဒမာသက်မြို့သို့သွား၍ မင်းပြုလျက်နေ၏။
[၂၅]ဟာဒဒ်နှောင့်ရှက်သောအမှုမှတပါး ထိုသူသည် ရှောလမုန် လက်ထက်ကာလပတ်လုံးဣသရေလအမျိုးကို
ရန်ဘက်ပြု၏။ ရှုရိပြည်ကိုအစိုးရ၍ ဣသရေလအမျိုးကို စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။
[၂၆]ထိုမှတပါး ရှောလမုန်၏ ကျွန်တယောက်၊ ဖေရိမ်အမျိုး၊ ဇေရဒ္ဒါသား၊ နေဗက်၏သား
ယေရောဗောင် သည်လည်း ရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်၏။ သူ၏အမိကား၊ ဇေရွာအမည်ရှိသော မုတ်ဆိုးမတည်း။
[၂၇]ရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်သော အကြောင်းဟူမူကား၊ ရှောလမုန်သည် မိလ္လောမြို့ကိုတည်၍၊ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏
မြို့ရိုးပျက်ကိုပြုပြင်သောအခါ၊ [၂၈]ယေရောဗောင်သည် ခွန်အားကြီးသော သူရဲဖြစ်၏။ ကြိုးစားအားထုတ်
တတ်သော လုလင်ဖြစ်ကြောင်းကို ရှောလမုန်သည်မြင်လျှင်၊ ယောသပ်အမျိုး ဆောင် ရွက်ရသော
အမှုရှိသမျှကိုအုပ်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏။ [၂၉]တရံရောအခါယေရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ပြင်
သို့ထွက်သွားသည်ရှိသော်၊ ရှိလောမြို့သားအဟိယသည်ဝတ်လုံသစ်နှင့်ကိုယ်ကိုခြုံလျက်၊ ယေရောဗောင်ကို
ကြိုဆို၍ လယ်ပြင်၌ထိုသူနှစ်ယောက်တည်းရှိစဉ်အခါ၊ [၃၀]အဟိယသည် မိမိဝတ်သော ဝတ်လုံသစ်ကိုကိုင်၍
ဆယ်နှစ်ပိုင်း ဆုတ်ဖြတ်ပြီးလျှင်၊ [၃၁]ယေရောဗောင်အား၊ ဤဆယ်ပိုင်းကိုယူလော့။ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နိုင်ငံတော်ကို ရှောလမုန်လက်မှ ငါနှုတ်၍
ခရိုင်ဆယ်ခရိုင်ကိုသင့်အားပေးမည်။ [၃၂]ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်အတွက် ဣသရေလ ခရိုင်များတို့တွင်၊ ငါရွေးကောက်သော
ယေရုရှလင်မြို့အတွက်ရှောလမုန်သည် တခရိုင်ကိုယူရ၏။ [၃၃]ဆယ်ခရိုင်ကို နှုတ်ရသော အကြောင်းဟူမူကား၊
ငါ့ကိုစွန့်၍ ဇိဒုန်နတ်သမီး အာရှတရက်၊ မောဘ ဘုရားခေမုရှ၊ အမ္မုန်ဘုရား မိလကုံတို့ကို ကိုးကွယ်သဖြင့်၊
အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ငါ့ရှေ့၌မှန်သောတရား၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ ငါ့လမ်းတို့သို့မလိုက်။
[၃၄]သို့ရာတွင် နိုင်ငံတော်ကိုသူ၏လက်မှငါမနှုတ်သေး။ ငါရွေးကောက်၍ငါ့ပညတ်တရားတို့ကို
စောင့်ရှောက်သော ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်အတွက်၊ သားရှောလမုန်သည် တသက်လုံး စိုးစံစေခြင်းငှါငါအခွင့်ပေး၏။
[၃၅]ရှောလမုန် ၏သားလက်မှ နိုင်ငံတော်ကိုနှုတ်၍ ဆယ်ခရိုင်ကိုသင့်အား ငါပေးမည်။ [၃၆]ငါ့နာမတည်ရာဘို့

ငါရွေးကောက်သောယေ ရုရှလင်မြို့တွင်၊ ငါ့ရှေ့မှာ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏မီးခွက်သည် အစဉ် ထွန်းလင်းလျက်
ရှိစေခြင်းငှါ၊ ရှောလမုန်သားအားတခရိုင်ကိုငါပေး၏။ ၃၇သင့်ကိုငါရွေးယူ၍၊ သင်သည်ကိုယ် အလိုဆန္ဒပြည့်စုံ
စေခြင်းငှါ၊ စိုးစံလျက်ဣသရေလအမျိုးတွင် မင်းပြုရ၏။ ၃၈သင်သည်ငါမှာထား သမျှကိုနားထောင်၍၊
ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်ပြုသကဲ့သို့ငါ၏ လမ်းတို့သို့လိုက်လျက်၊ ငါရှေ့၌ မှန်သောတရား၊ ငါစီရင်ချက်ပညတ်များကို
စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သင်နှင့်အတူငါရှိ၍ဒါဝိဒ်အဘို့မြဲမြံသောအိမ်ကို ဆောက်သည်နည်းတူ၊ သင့်အဘို့
ဆောက်၍ ဣသရေလနိုင်ငံကိုငါပေးမည်။ ၃၉ဤအကြောင်းကြောင့်ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးကို ငါနှောက်ရှက်မည်။
သို့ရာတွင် အစဉ်နှောင့်ရှက်မည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။ ၄၀ရှောလမုန်သည်
ယေရောဗောင်ကို သတ်မည်ဟု အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ယေရောဗောင်သည်ထ၍အဲဂုတ္တုပြည်၊
အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ရှိရှက်ထံသို့ပြေးသဖြင့်၊ ရှောလမုန်သေသည်တိုင်အောင်အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေလေ၏။
၄၁ရှောလမုန်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှနှင့်၊ သူ၏ပညာစကားသည်ရှောလမုန် ဝတ္တု၌
ရေးထား လျက်ရှိ၏။ ၄၂ရှောလမုန်သည်ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို အနှစ်လေးဆယ်စိုးစံပြီးမှ၊
၄၃ဘိုးဘေးတို့ နှင့်အိပ်ပျော်၍ခမည်းတော်ဒါဝဒ်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ရောဗောင်သည်
ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင် ၏။

၁၂

၁ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ရောဗောင်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊
ရှေခင်မြို့သို့သွား ကြ၍ သူသည်လည်း သွား၏။ ၂ရှောလမုန်မင်းကြီးထံမှ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေးသော
နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်သည် ထိုသိတင်းကိုကြား၍ အဲဂုတ္တု ပြည်မှပြန်လာ၏။ ၃ဣသရေလလူတို့သည်
သူ့ထံသို့လူကိုစေလွှတ်၍ခေါ်သဖြင့်၊ စည်းဝေးသော ပရိသတ်အပေါင်း တို့သည် သူနှင့်အတူ
ရောဗောင်ထံသို့ဝင်လျက်၊ ၄ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌ လေးသောထမ်းဘိုးကိုတင်ပါပြီ။
ခမည်းတော်ထံမှာ ပင်ပန်းစွာဆောင်ရွက်ရသောအမှု၊ တင်တော်မူသောထမ်းဘိုးလေး ကိုပေါ့စေတော်မူပါ။
ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့သည် အမှုတော်ကိုထမ်းပါမည်ဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။ ၅ရောဗောင်ကလည်း၊
သင်တို့သွား ကြဦးလော့။ သုံးရက်လွန်မှတဖန် လာကြဦးလော့ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ သူတို့သည်သွားကြ၏။
၆ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်ရှောလမုန် အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ အထံတော်၌ခစားသော
အသက်ကြီးသူတို့နှင့်တိုင်ပင်၍၊ ဤသူတို့အား ငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့အကြံပေး
ကြမည်နည်းဟု မေးသော်၊ ၇သူတို့က၊ ကိုယ်တော် သည် ယနေ့ဤသူတို့၏ ကျွန်ခံလျက်၊
သူတို့အမှုကိုစောင့်၍ကောင်းသော စကားနှင့်ပြန်ပြောတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် အစဉ် ကိုယ်တော်၏
ကျွန်ခံကြပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်ထားကြ၏။ ၈အသက်ကြီးသူတို့ပေးသော အကြံကိုရောဗောင်သည်မလိုက်။
ခစားမြဲခစားသော မိမိသူငယ်ချင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်လျက်၊ ၉ပြည်သားတို့က၊ ခမည်းတော်တင်သောထမ်း ဘိုးကို
ပေါ့စေတော်မူပါဟုလျှောက်ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့အား ငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့အကြံ
ပေးကြ မည်နည်းဟုမေးသော်၊ ၁၀ထိုသူငယ်ချင်း လုလင်တို့က၊ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌
ထမ်းဘိုးကိုလေးစေပါပြီ။ ပေါ့စေတော် မူပါဟုလျှောက်သောပြည်သား တို့အား၊ ကိုယ်တော်က၊
ငါ့လက်သန်းသည် ငါ့ခမည်းတော်ခါးထက်သာ၍ ကြီးလိမ့်မည်။ ၁၁ငါ့ခမည်းတော်သည်သင်တို့အပေါ်မှာ
လေးသော ထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။ ငါသည်လည်းထပ်၍တင်ဦး မည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည်
သင်တို့ကိုကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်းကင်းမြီးကောက်နှင့်ရိုက်ဦးမည်ဟုပြန်ပြော တော်မူပါဟု
လျှောက်ထားကြ၏။ ၁၂ရှင်ဘုရင်က၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ တဖန်လာကြဦးလောဟု နေ့ရက်ကို
ချိန်းချက်သည် အတိုင်း၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ယေရောဗောင်နှင့်လူအပေါင်းတို့သည် ရောဗောင်ထံသို့
ရောက်လာကြ၏။ ၁၃ရှင်ဘုရင်သည် အသက်ကြီးသူတို့ပေးသော အကြံကိုမလိုက်။ လူပျိုတို့ ပေး သော
အကြံကိုလိုက်လျက်၊ ၁၄ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာလေးသောထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။

ငါသည်လည်းထပ်၍ တင်ဦးမည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့ကိုကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်လေပြီ။
ငါသည်လည်းကင်းမြီးကောက်နှင့် ရိုက်ဦးမည်ဟုကြမ်းတမ်းစွာပြန်ပြောတော်မူ၏။ ၁၅ရှင်ဘုရင်သည်ပြည်သား
တို့၏ စကားကိုနားမထောင်ရသည် အကြောင်းကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှိလောမြို့သား အဟိယ
အားဖြင့်နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်အား မိန့်တော်မူသောစကားကိုပြည့်စုံတော်မူမည်အ ကြောင်းတည်း။
၁၆ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ရှင်ဘုရင် နားမထောင်ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ ငါတို့သည်
ဒါဝိဒ်နှင့်အဘယ်သို့ဆက်ဆံသနည်း။ ယေရှဲ၏သားနှင့် အဘယ်သို့ အမွေခံရသေးသနည်း။ အိုဣသရေလ
အမျိုး၊ သင်တို့နေရာသို့သွားကြ။ အိုဒါဝိဒ်၊ သင်၏အိမ်ကိုကြည့်ရှု လော့ဟုရှင်ဘုရင်အားပြန်ပြောလျက်၊
ဣသရေလလူတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။ ၁၇သို့ရာတွင် ယုဒမြို့ရွာတို့၌နေသော
ဣသရေလလူတို့ကို ရောဗောင်သည်အုပ်စိုးရသေး၏။ ၁၈ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် အခွန်တော်ဝန်
အဒေါနိရံကိုစေလွှတ်၍ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် သူ့ကိုသေအောင်ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။
၁၉ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ရထားတော်ကိုအလျင်အမြန်တက်၍ယေရုရှလင် မြို့သို့ ပြေးလေ၏။ ထိုသို့
ဣသရေလ အမျိုးသည်ယနေ့တိုင်အောင်ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးကိုပုန်ကန်ကြ၏။ ၂၀ယေရောဗောင် ပြန်လာကြောင်းကို
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြားသောအခါ၊ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ယေရောဗောင်ကို စည်းဝေးရာ
ပရိသတ်ထံသို့ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင် အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ယုဒအ
မျိုးမှတပါး အဘယ်အမျိုးမျှ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးသို့မဆည်းကပ်။

၂၁ရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်၍
နိုင်ငံတော်ကို ရှောလမုန်သားရောဗောင် လက်သို့ရောက်ပြန် စေခြင်းငှါ၊ ဗယ်္ဂါမိန် အမျိုးနှင့်တကွ
ယုဒအမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့် ရွေးချယ်သောစစ်သူရဲ တသိန်း ရှစ်သောင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။ ၂၂သို့ ရာတွင်
ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏လူ ရှေမာယသို့ ရောက်၍၊ ၂၃သင်သည်ရှောလမုန်
သား၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ရောဗောင်နှင့်ယုဒအမျိုး၊ ဗယ်္ဂါမိန်အမျိုးသားများ၊ ကျန်ကြွင်းသောသူများတို့အား
ထာဝရဘုရား ၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၂၄သင်တို့ညီအစ်ကိုဖြစ်သော ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီ၍မသွားကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်သွားကြလော့။ ဤအမှုသည်
ငါအခွင့်ပေးသောကြောင့် ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်၍
စကားတော်အတိုင်းပြန်သွားကြ ၏။

၂၅ထိုနောက်ယေရောဗောင်သည် ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့ကို တည်၍နေရာချ၏။
ထိုမြို့မှသွား၍ ပေနွေလ မြို့ကိုလည်းတည်၏။ ၂၆ယေရောဗောင်က၊ ဤနိုင်ငံသည် ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးလက်သို့
ပြန်ကောင်းပြန်လိမ့်မည်။ ၂၇ပြည်သား တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ
ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားလျှင်၊ သူတို့စိတ်နှလုံးသည် မိမိတို့ သခင် ယုဒရှင်ဘုရင် ရောဗောင်ဘက်သို့
ပြောင်းလဲ၍၊ ငါ့ကိုသတ်ပြီးမှ ယုဒရှင်ဘုရင် ရောဗောင်ဘက်သို့တဖန် ဝင်စားကြ လိမ့်မည်ဟု
အောက်မေ့သောကြောင့်၊ ၂၈သူတပါးနှင့်တိုင်ပင်၍ ရွှေနွားသငယ် နှစ်ကောင်ကိုလုပ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည်
ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားရသောအမှုခက်လှ၏။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော
ဘုရားတို့ ကိုကြည့်ရှုကြလော့ဟုဆိုလျက်၊ ၂၉ဗေသလမြို့၌တကောင်၊ ဒန်မြို့၌တကောင်ကိုထားသဖြင့်၊
၃၀ပြစ်မှားစရာအကြောင်း ကိုပြုလေ၏။ ပြည်သားတို့သည် နွားသငယ်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ၊
ဒန်မြို့တိုင်အောင်သွားတတ်ကြ၏။ ၃၁ယေရောဗောင် သည်လည်း၊ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ အိမ်ကိုဆောက်၍၊
လေဝိသားမဟုတ်သော သာမညလူတို့ကိုယဇ်ပုရောဟိတ် အရာ၌ခန့်ထားလေ၏။ ၃၂ယုဒပြည်၌
ခံသောပွဲကဲ့သို့ အဋ္ဌမလ တဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်ပွဲကိုစီရင်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်၏။ ထိုသို့ဗေသလမြို့၌
စီရင်၍၊ မိမိလုပ်သောနွားသငယ်တို့အား ယဇ်ပူဇော်၏။ မြင့်သောအရပ်၌ခန့်ထားသော
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုလည်း ဗေသလမြို့မှာ နေရာချ၏။ ၃၃ထိုသို့ ကိုယ်အလိုအလျောက် ချိန်းချက်သော

အဋ္ဌမလ တဆယ်ငါးရက် နေ့တွင် ဗေသလမြို့၌ မိမိလုပ်သော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်၏။
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားပွဲကိုလည်းစီရင်၏။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ယဇ်ပူဇော်၍နံ့သာ ပေါင်းကိုမီးရှို့၏။

၁၃

၁ထိုအခါ ယေရောဗောင်သည်နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်းငှါ ယဇ်ပလ္လင် နားမှာ ရပ်နေစဉ်တွင်၊
ဘုရားသခင်၏ လူတယောက်သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း၊ ယုဒပြည်မှဗေသလမြို့သို့
ရောက်လာ၍၊ ၂ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း၊ ယဇ်ပလ္လင်တစ်ဖက်၌ ကြွေးကြော်လျက်၊
အိုယဇ်ပလ္လင်၊ ယဇ်ပလ္လင်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၌ ယောရှိအမည်ရှိသော
သူကိုဘွားမြင်လိမ့်မည်။ သင့်အပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ မြင့်သောအရပ်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်
လုပ်သောသူတို့ကို ထိုသူသည် သင့်အပေါ်မှာ ပူဇော်၍၊ လူသေအရိုး တို့ကို မီးရှို့လိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။ ၃ထိုနေ့ခြင်းတွင် ပုပ္ပနိမိတ်ကိုလည်းပေး၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော
ပုပ္ပနိမိတ်ဟူမူကား၊ ယဇ်ပလ္လင်သည်ကွဲ၍ ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော ပြာလည်း ယိုကျလိမ့်မည်ဟု ဟောလေ၏။
၄ထိုသို့ဘုရားသခင်၏လူသည် ဗေသလမြို့ယဇ်ပလ္လင်တဘက်၌ ကြွေးကြော်သောစကားကို
ယေရောဗောင်မင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော မိမိလက်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို
ဘမ်းဆီးကြဟုဆိုလျက်၊ ဆန့်သောလက်သည် သွေ့ခြောက်၍ နောက်တဖန်မရုပ်နိုင်။ ၅ဘုရားသခင်၏လူသည်
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်းပေးသော ပုပ္ပနိမိတ်နှင့်အညီယဇ်ပလ္လင်ကွဲ၍၊ ပြာသည်လည်း
ပလ္လင်ပေါ်ကယိုကျလေ၏။ ၆ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါ့လက်၌ ရောက်သောရောဂါကိုပျောက်စေမည်အကြောင်း၊
ငါ့အတွက် ပဌနာပြု၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တောင်းပန်ပါလော့ဟု
ဘုရားသခင်၏လူကို ပြောဆို၏။ ဘုရားသခင်၏ လူသည် ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်သဖြင့်၊
ရှင်ဘုရင်လက်သည်ရောဂါပျောက်၍ ပကတိအတိုင်းဖြစ် လေ၏။ ၇ရှင်ဘုရင်က လည်းငါ့နှင့်အတူလိုက်၍
အားဖြည့်လော့။ လက်ဆောင်ပေးမည်ဟု ဘုရားသခင်၏ လူအားဆိုလျှင်၊ ၈ဘုရားသခင်၏ လူက၊
နန်းတော်တဝက်ကိုပေးသော်လည်းသင်နှင့်အတူငါမလိုက်။ ဤအရပ်၌မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုလည်းမသောက်ရ။
၉ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်က၊ မုန့်ကိုမစားနှင့်။ ရေကိုမသောက်နှင့်။ လာသော လမ်းဖြင့်မပြန်နှင့်ဟု
ငါ့အား ပညတ်တော် မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်အားပြောဆို၏။ ၁၀ထိုနောက်ဗေသလမြို့သို့ လာသော လမ်းကို
ရှောင်၍အခြားသော လမ်းဖြင့်ပြန်သွား၏။

၁၁ထိုကာလ၌ ဗေသလမြို့တွင် အသက်ကြီးသော ပရောဖက်တယောက်ရှိ၏။ သူ၏ သားတို့သည်
လာ၍ ဘုရားသခင်၏လူသည် ထိုနေ့၌ ဗေသလမြို့မှာပြုသောအမှုရှိသမျှနှင့် ရှင်ဘုရင်အားပြောသော
စကားများကို အဘအားပြန်ကြားလျှင်၊ ၁၂ယုဒပြည်မှလာသော ဘုရားသခင်၏လူသည်အဘယ်လမ်းဖြင့်
ပြန်သွားသည်ကို မြင်ကြသောကြောင့်၊ အဘက ထိုသူသည် အဘယ်လမ်းဖြင့်ပြန်သွားသနည်းဟုမေးပြီးလျှင်၊
၁၃မြည်းကိုကုန်းနှီးတင် ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သားတို့သည် မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်၍
အဘသည်စီးသွားလျက်၊ ၁၄ဘုရားသခင်၏ လူကိုလိုက်လေ၏။ သပိတ်ပင်အောက်မှာထိုင်လျက်
ရှိသည်ကိုတွေ့လျှင်၊ သင်သည်ယုဒပြည်မှလာသော ဘုရားသခင် ၏လူမှန်သလောဟုမေးသော် ငါမှန်သည်ဟု
ပြန်ဆို၏။ ၁၅ပရောဖက်ကလည်း၊ ငါနှင့်အတူ ငါ့အိမ်သို့လိုက်၍ မုန့်ကို စားပါလော့ဟုခေါ်ပင့်လျှင်၊
၁၆ငါသည်သင်နှင့်အတူမလိုက်ရ၊ သင့်အိမ်သို့မဝင်ရ၊ ဤအရပ်၌ မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုလည်း မသောက်ရ။
၁၇ထာဝရဘုရားက၊ ထိုအရပ်၌ မုန့်ကိုမစားနှင့်။ ရေကို မသောက်နှင့်။ လာသောလမ်းဖြင့် မပြန်နှင့်ဟု
ငါ့အားမိန့်တော်ကြောင်းကိုပြောဆို၏။ ၁၈ပရောဖက်ကလည်း၊ ငါသည်သင်ကဲ့သို့ ပရောဖက်ဖြစ်၏ သင်သည်
မုန့်ကိုစား၍ ရေကိုသောက်စေခြင်းငှာ သင့်ကို ငါ့အိမ်သို့ခေါ်ရမည်အကြောင်းကောင်းကင် တမန်သည်
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် မှာထားပြီဟု မုသာသုံး၍ ပြောဆို၏။ ၁၉ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏
လူသည်ပရောဖက်နှင့် အတူပြန်လာ၍၊ သူ၏ အိမ်မှာမုန့်ကိုစား၏။ ရေကိုလည်းသောက်၏။ ၂၀ထိုသူ

နှစ်ပါးတို့သည်စားပွဲနားမှာ ထိုင်စဉ်တွင်၊ ခေါ်ခဲ့သော ပရောဖက်သို့ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
ရောက်၍၊ ၂၁ယုဒပြည်မှ လာသော ဘုရားသခင်၏ လူအား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်ကို
နားမထောင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားထားတော်မူသော ပညတ်တော်ကိုမစောင့်၊ ၂၂ဤမည်သော
အရပ်၌ မုန့်ကိုမစားနှင့်။ ရေကိုမသောက်နှင့်ဟု ပညတ်တော်မူသောအရပ်သို့ပြန်လာ၍ မုန့်ကို
စားသောက်သောကြောင့်၊ သင်၏ အလောင်းသည် ဘိုးဘေးတို့၏ သင်္ချိုင်းသို့မရောက်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို အော်ဟစ်၍ဆင့်ဆို၏။ ၂၃မုန့်နှင့်ရေကိုစားသောက်ပြီးမှ၊ ထိုပရောဖက်
သည် ပြန်လာသောပရောဖက်အဘို့ မိမိမြည်းကို ကုန်းနှီးတင်၍လွှတ်လိုက်လေ၏။ ၂၄လမ်းမှာခြင်္သေ့ တွေ့၍
သတ်၏ အသေကောင်သည် လမ်း၌လဲ၍၊ မြည်းနှင့်ခြင်္သေ့သည်အနားမှာရပ်နေ၏။ ၂၅အသေကောင်သည်
လမ်း၌လဲ၍မြည်းနှင့်ခြင်္သေ့သည် အနားမှာရပ်နေသည်ကို ခရီးသွားသော သူတို့သည်မြင်လျှင်၊
အသက်ကြီးသော ပရောဖက်နေသောမြို့သိုလာ၍ သိတင်းပြောကြ၏။ ၂၆ခေါ်ခဲ့သောပရောဖက်သည်
ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားမထောင်သော ဘုရားသခင်၏ လူဖြစ်လိမ့်မည်။
ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူအား မိန့်တော်မူသောစကားအတိုင်း၊ သူ့ကို ခြင်္သေ့၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊
ခြင်္သေ့သည် ကိုက်သတ်လေပြီတကားဟုဆိုလျက်၊ ၂၇မြည်းပေါ်မှာ ကုန်းနှီးကိုတင်ကြလော့ဟု သားတို့အား
ဆိုသည်အတိုင်းသူတို့သည် ကုန်းနှီးတင်ကြ၏။ ၂၈ပရောဖက် သွား၍အသေကောင်သည် လမ်း၌လဲလျက်၊
မြည်းနှင့်ခြင်္သေ့သည် အနားမှာရပ်နေလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့၏။ ခြင်္သေ့သည် အသေကောင်ကိုမစား၊
မြည်းကိုလည်းမကိုက်။ ၂၉အသက်ကြီးသော ပရောဖက်သည် ဘုရားသခင်၏ လူအလောင်းကောင်ကို
မြည်းပေါ်သို့ချီ၍ တင်ပြီးလျှင် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၍၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ မိမိမြို့သို့ဆောင်သွား၏။
၃၀အလောင်းကောင်ကို မိမိသင်္ချိုင်းတွင်း၌ထားလျက်၊ အိုငါ့ညီဟူ၍ ငိုကြွေးမြည် တမ်းခြင်းကိုပြု၏။
၃၁သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ သားတို့ကိုခေါ်၍၊ ငါသေသောအခါ ဘုရားသခင်၏ လူသင်္ချိုင်းတွင်း၌သင်္ဂြိုဟ် ကြလော့။
ငါ့အရိုးတို့ကို သူ့အရိုးအနားမှာ ထားကြလော့။ ၃၂ဗေသလမြို့ယဇ်ပလ္လင်တဘက်ရှမာရိမြို့ရွာတွင်၊ မြင့်သော
အရပ်ပေါ်မှာဆောက်သောအိမ်များတဘက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း ကြွေးကြော်သော
စကားသည် စင်စစ်ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟုမှာထားလေ၏။ ၃၃ထိုနောက်မှ ယေရောဗောင်သည် မိမိအဓမ္မလမ်းကို
မရှောင်။ သာမည လူတို့ကို မြင့်သောအရပ်တွင်ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ထပ်၍ခန့်ထား၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်
လုပ်ချင်သောလူ ရှိသမျှကို ချီးမြှောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် မြင့်သော အရပ်တွင်ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်ကြ၏။
၃၄ထိုသို့ပြုသောကြောင့်ယေရောဗောင် အမျိုးကို မြေကြီးပြင်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှားစေသောအပြစ်
ရောက်သတည်း။

၁၄

၁ထိုအခါယေရောဗောင်၏သားအဘိယသည် နာသောကြောင့်၊ ၂ယေရောဗောင်သည်မိမိမယားကို
ခေါ်၍၊ သင်သည်ယေရောဗောင်၏ မယားဖြစ်သည်ကို အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ ခြားနားသော
အဆင်းအရောင်ကို ဆောင်ပြီးလျှင်၊ ရှိလောမြို့သို့ ထသွားပါလော့။ ငါသည် ဤလူမျိုးကို
စိုးစံရမည်အကြောင်းကိုပြသော ပရောဖက် အဟိယသည်ထိုမြို့၌ရှိ၏။ ၃မုန့်ဆယ်လုံး၊ မုန့်ပြားအချို့၊
ပျားရည်ဘူးကိုဆောင်လျက် ပရောဖက်ထံသို့သွားပါလော့။ သူငယ်၌အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို သူဟောလိမ့်မည်
ဟု မှာထားသည်အတိုင်း၊ ၄ယေရောဗောင်မယားသည် ထ၍ ရှိလောမြို့၌အဟိယအိမ်သို့သွားလေ၏။ ထိုအခါ
အဟိယသည် အသက်ကြီးသောကြောင့်မျက်စိမမြင်၊ မှုန်လျက်ရှိ၏။ ၅ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ယေရောဗောင်
မယားသည် သနားသောကြောင့်၊ သားအတွက်တစ်စုံတစ်ခုကိုတောင်းအံ့ သောငှါသင့်ဆီသို့ယခုလာ၏။
ဤမည်သောစကားဖြင့်ပြန်ပြောရမည်။ သူသည်လာသောအခါ အခြားသောမိန်းမဖြစ် ယောင်ဆောင်
လိမ့်မည်ဟု အဟိယအားမိန့်တော်မူ၏။ ၆ထိုမိန်းမသည် တံခါးအထဲသို့ ဝင်၍၊ နင်းသံကို အဟိယသည်
ကြားလျှင်၊ အိုယေရောဗောင် မယားဝင်လော့။ အဘယ့်ကြောင့် အခြားသောသူ၏ အယောင်ကို

ဆောင်သနည်း။ ဝမ်းနည်းစရာသိတင်းကိုကြားပြောစေခြင်းငှါ သင့်ဆီသို့ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ ၇သင်သည်
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို၊ ယေရောဗောင်ထံသို့သွား၍
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင့်ကိုလူစုထဲကငါရွေး၍ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်လျက်၊
၈နိုင်ငံတော်ကိုဒါဝိဒ်မင်းမျိုးလက်မှနှုတ်၍ သင့်အားပေး သော်လည်း၊ သင်သည် ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့မဟုတ်။
သူသည်ငါ့ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်၏။ ငါ့ရှေ့မှာ ကောင်းသော အကျင့်ကိုသာ ကျင့်မည်ဟု
စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ငါ့ကိုဆည်းကပ်၏။ ၉သင်မူကားသင့်ရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသော သူအပေါင်း တို့ကို လွန်၍
ဒုစရိုက်ကိုပြုလေပြီ။ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ အခြားတပါးသောဘုရားနှင့်သွန်းသော ရုပ်တုတို့ကို လုပ်၍
ငါ့ကိုသင့်ကျောနောက်သို့ပစ်ထားပြီ။ ၁၀ထိုကြောင့်ယေရောဗောင်အမျိုးအပေါ်သို့ဘေးဥပဒ်ရောက်စေမည်။
ဣသရေလမြို့ရွာ၌အချုပ်ခံသောသူဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေးသောသူဖြစ်စေ၊ ယေရောဗောင်အမျိုး ယောကျ်ား
များကိုပယ်ဖြတ်မည်။ လူသည်နောက်ချေးကို အကုန်အစင်ကျုံးသွားသကဲ့သို့၊ ကျန်ကြွင်းသော
ယေရောဗောင်အမျိုးကိုပယ် သွားမည်။ ၁၁ယေရောဗောင် အမျိုးသားသည်မြို့ထဲမှာသေလျှင် အသေကောင်ကို
ခွေးစားလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်မှာ သေလျှင် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်စားလိမ့်မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူပြီ။ ၁၂သင်ထ၍ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့။ မြို့တံခါးအထဲသို့ဝင်သောအခါ သူငယ်သေလိမ့်မည်။
၁၃ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၍သင်္ဂြိုဟ်ကြလိမ့်မည်။ ယေရောဗောင်
အမျိုးသားစုတွင်၊ထိုသူငယ် တယောက်တည်းသာ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရလိမ်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
ယေရောဗောင်အမျိုးသား စုတွင်ထိုသူငယ်တယောက်သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၌
ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၏။ ၁၄အချိန်ရောက်မှ ယေရောဗောင်အမျိုးကို ပယ်ဖြတ်လတံ့သော ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်တပါးကို ထာဝရဘုရားသည် မိမိအဘို့ပေါ် ထွန်းစေတော်မူမည်။ အဘယ်အချိန်နည်းဟု မေးသော်၊
ယခုပင် ဖြစ်လိမ်မည်။ ၁၅အာရှရပင် တို့ကို ပြုစု၍ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ကြသောကြောင့်၊
ကျူပင်ကိုရေ၌လှုပ်ရှားသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကိုဒဏ်ခတ်၍၊ ဘိုးဘေးတို့အား
ပေးတော်မူသောၤပြည်ကောင်းမှနှုတ်ပယ်ပြီးလျှင်၊ မြစ်ကြီးတဘက်၌အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေတော် မူမည်။
၁၆ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှား၍ဣသရေလအမျိုးကိုလည်းပြစ်မှားစေသော ယေရောဗောင်၏ အပြစ်တို့ကြောင့်ဣသရေ
လအမျိုးကိုစွန့်ပစ်တော်မူမည်ဟု ဆင့်ဆိုလေ၏။ ၁၇ယေရောဗောင်မယားသည်ထသွား၍၊ တိရဇမြို့တံခါးသို့
ရောက် သောအခါ သူငယ်သေ၏။ ၁၈ထာဝရဘုရားသည်မိမိကျွန် ပရောက်ဖက်အဟိယအားဖြင့်
မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ ထိုသူငယ်ကိုသင်္ဂြိုဟ်၍ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်ငိုကြွေးမြည်တမ်း
ခြင်းကိုပြုကြ၏။

၁၉ယေရောဗောင်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသမျှ၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှု၊ မင်းပြုခြင်းအမှုတို့သည်
ဣသရေလရာဇ ဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၂၀ယေရော့ဗောင်သည်အနှစ် နှစ်ဆယ် နှစ်နှစ်စိုးစံပြီးမှ
ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သားတော်နာ ဒဒ်သည်ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၂၁ရှောလမုန့်သားရောဗောင်သည် ယုဒပြည်ကိုစိုးစံလေ၏။ နန်းထိုင်သောအခါ အသက်
လေးဆယ်တနှစ်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်နာမတော်တည်စေရာဘို့ ဣသရေခရိုင်များတို့အထဲကရွေး
ကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၌ ဆယ်ခုနစ် နှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကားအမ္မုန်အမျိုးသား၊ နေမအမည်ရှိ၏။
၂၂ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ပြု၍၊ ဘိုးဘေးတို့ပြစ်မှားသမျှထက်ပြစ်မှားသော
အပြစ်များအားဖြင့်အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ကြ၏။ ၂၃မြင့်သောတောင်ရှိသမျှတို့အပေါ်၌၎င်း၊ စိမ်းသော
သစ်ပင်ရှိသမျှ တို့အောက်၌၎င်း၊ ကုန်းများ၊ ရုပ်တုများ၊ အာရှရပင်များကိုတည်ကြ၏။ ၂၄ယုဒပြည်၌
ယောကျ်ားအလိုသို့လိုက်တတ် သောမိန်းမလျှာများရှိ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ
အမျိုးရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူသောပြည်သားအမျိုးပြုသော စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်ရာ အမှုအလုံးစုံ
တို့ကိုပြုကြသည်တကား။

၂၅ရောဗောင်မင်းကြီးနန်းစံငါးနှစ်တွင်၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရားရှိရှက်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့စစ်ချီ၍၊
ဗိမာန်တော် ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာရှိသမျှကို သိမ်းသွား၏။ ရှောလမုန်လုပ်သောရွှေဒိုင်းရှိသမျှကိုလည်း
ယူသွား၏၊ ၂၇ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ရွှေဒိုင်းအစားကြေးဝါဒိုင်တို့ကိုလုပ်၍ နန်းတော်တံခါးစောင့်
ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ အပ်လေ၏။ ၂၈ရှင်ဘုရင်သည်ဗိမာန်တော်သို့သွားသောအခါ၊ ကိုယ်ရံတော်သားတို့သည်
ဒိုင်းတို့ကိုဆောင်၍ နောက်တဖန်မိမိတို့ စောင့်ရာအခန်းမှာပြန်ထားကြ၏။
၂၉ရောဗောင်ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။
၃၀ရောဗောင်နှင့် ယေရောဗောင်တို့သည်အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံးရန်ဘက်ပြုကြ၏။ ၃၁ရောဗောင်သည်
လည်း ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သူတို့နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်
အဘိယသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၅

၁-၂နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်မင်းကြီး နန်းစံတဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ အဘိယသည်ယေရုရှလင်မြို့၌
မင်းပြု၍၊ ယုဒပြည်ကိုသုံးနှစ် စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ အဘရှလုံ၏သမီးမာခါ အမည်ရှိ၏။
၃ခမည်းတော်ပြုသောဒုစရိုက်ကိုပြု မြဲပြု၍၊ ဘေးတော်ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
စိတ်နှလုံးစုံလင်သည် မဟုတ်။ ၄သို့သော် လည်းဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကိုထောက်၍၊ သူ၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားသည်ဆွေတော် မျိုးတော်ကိုချီးမြှောက်၍၊ ယေရုရှ လင်မြို့ကိုတည်စေသဖြင့်၊ ထိုမြို့၌ဒါဝိဒ်၏မီးခွက်ကို
ထွန်းလင်းစေတော်မူ၏။ ၅အကြောင်းမူကား၊ ဒါဝိဒ်သည်ဟိတ္တိအမျိုး ဥရိယအမှုကိုထားလျှင်၊ တသက်လုံး
ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသောအမှုတစုံတခုကိုမျှမရှောင်၊ ရှေ့တော်၌တရား သဖြင့်ကျင့်သော အကြောင်း
တည်း။ ၆ရောဗောင်သားအဘိယနှင့် ယေရောဗောင်တို့သည်အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး
ရန်ဘက်ပြုကြ၏။
၇အဘိယ ပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၈အဘိယသည်
ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာသသည် ခမည်းတော်အရာ၌
နန်းထိုင်၏။
၉ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင် နန်းစံနှစ်ဆယ်တွင်၊ အာသသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ လေးဆယ်
တနှစ်မင်းပြု၍ ယုဒပြည်ကိုစိုးစံလေ၏။ ၁၀အဘွားတော်ကား၊ အဘရှလုံ၏သမီးမာခါဖြစ်၏။ ၁၁အာသသည်
အဘိတော်ဒါဝိဒ်ပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌တရားသဖြင့်ပြု၏။ ၁၂ယောကျ်ားအလိုသို့
လိုက်တတ်သော မိန်းမလျာတို့ကိုငင်း၊ ဘိုးတော် ဘေးတော် လုပ်သော ရုပ်တု ရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊
ပြည်တော်ထဲက ပယ်ရှားတော်မူ၏။ ၁၃အဘွားတော်မာခါသည် အာရှရပင်အဘို့ရုပ်တုကိုလုပ်သောကြောင့်၊
မိဖုရားအရာကိုနှုတ်၍၊ ရုပ်တုကို ဖျက်ဆီး ပြီးလျှင်၊ ကေဒြုန် ချောင်းနားမှာ မီးရှို့တော်မူ၏။
၁၄မြင့်သောအရပ်တို့ကိုမပယ်ရှားသော်လည်း၊ လက်ထက်တော် ကာလပတ်လုံး၊ အာသစိတ်နှလုံးသည်
ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌စုံလင်ခြင်းရှိ၏။ ၁၅ခမည်းတော်လှူသောဥစ္စာ၊ ကိုယ်တိုင်လှူသောဥစ္စာ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊
တန်ဆာများကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့သွင်းထားတော်မူ၏။
၁၆အာသနှင့်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာတို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ၏။
၁၇ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဗာရှာသည် ယုဒပြည်သို့စစ်ချီ၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသထံသို့ အဘယ်သူမျှမထွက်
မဝင်စေခြင်းငှါရာမမြို့ကိုတည်၏။ ၁၈ထိုအခါကျန်ကြွင်းသောဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာတည်း
ဟူသော ရွှေငွေရှိသမျှကို အာသသည်ယူ၍မိမိကျွန်တို့၌အပ်သဖြင့်၊ ဒမာသက်မြို့မှာနေသောရှုရိရှင်ဘုရင်
ရေဇုန်သား တာဗရိမုန်၏သားဗင်္ဟာဒဒ်ထံသို့ပေးလိုက်၍၊ ၁၉ငါသည်သင်နှင့်ငင်း၊ ငါ့ခမည်းတော်သည်
သင့်ခမည်းတော်နှင့်ငင်း၊ မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရွှေငွေကိုငါလက်ဆောင်ပေးလိုက်၏။ ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်ဗာရှာသည် ငါ့ထံမှ ထွက်သွားစေခြင်းငှါ၊ သူနှင့်ဖွဲ့သော မိဿဟာယကို ဖျက်၍လာပါဟု

မှာလိုက်လေ၏။ ၂၀အာသမင်းကြီး၏ စကားကို ဗဟ်ာဒဒ်သည်နားထောင်၍၊ ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို
စစ်ချီစေခြင်းငှါ မိမိဗိုလ်များကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်ဣယုန်မြို့၊ ဒန်မြို့၊ အာဗေလ ဗက်မာခါမြို့မှစ၍
ဂနေသရက်ပြည်လုံး၊ နဿလိပြည်လုံးကို လုပ်ကြံကြ၏။ ၂၁ထိုသတင်းကိုဗာရှာသည်ကြားသောအခါ၊
ရာမမြို့ကိုလက်စ မသတ်ဘဲတိရဇမြို့၌နေရ၏။ ၂၂ထိုအခါ အာသမင်းကြီးသည် ယုဒပြည် တရှောက်လုံးတွင်
အမိန့်တော်ကို ကြော်ငြာစေသဖြင့်၊ ပြည်သားတယောက်မျှမလွတ်၊ ရှိသမျှတို့သည်ရာမမြို့၌ ဗာရှာမင်း
သွင်းသော ကျောက်နှင့် သစ်သားကိုယူသွားကြ၍၊ အာသမင်းကြီးသည် ဗယ်္ာမိန်ခရိုင်၌ဂေဘမြို့နှင့်
မိဇပါမြို့ကိုတည်၏။ ၂၃အာသမင်းပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းသမျှနှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ မြို့များကိုတည်ခြင်း
အရာတို့သည်ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် အသက်ကြီး သော အခါခြေထောက်၌
အနာရောဂါစွဲသဖြင့်၊ ၂၄ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ အဘိတော်ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။
သားတော်ယောရှုဖတ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၂၅ယုဒရှင်ဘုရင် အာသနန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊ ယေရောဗောင် သားနာဒဗ်သည်ဣသရေလနိုင်ငံ၌မင်းပြု၍
နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။ ၂၆ထိုမင်းသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ခမည်းတော်လိုက်သောလမ်း၊
ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော လမ်းသို့လိုက်လေ၏။ ၂၇ဣသခါအမျိုး၊ အဟိယသားဗာရှာသည်
သင်းဖွဲ့၍၊ နာဒဗ်မင်းနှင့် ဣသရေလသားအပေါင်းတို့သည်ဖိလိတ္တိပြည်ဂိဗေသုန်မြို့ကိုဝိုင်းထားကြစဉ်၊
၂၈ယုဒရှင်ဘုရင်အာသ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ဗာရှာသည်နာဒဗ်မင်းကို လုပ်ကြံ၍နန်းထိုင်လေ၏။
၂၉နန်းထိုင်သောအခါ ယေရောဗောင်အမျိုး ရှိသမျှကိုလည်း လုပ်ကြံ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်၊
ရှိလောမြို့သား အဟိယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ယောရောဗောင်အမျိုးကို မဖျက်မီတိုင်အောင်၊
အသက်ရှူသောသူတယောက်ကိုမျှ မချန်မထား။ ၃၀အကြောင်းမူကား၊ ယေရောဗောင်သည်
ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသော အပြစ်နှင့်ဣသရေလအမျိုးကို လည်းပြစ်မှားစေသော အပြစ်အားဖြင့်၊ ဣသရေလ
အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောအကြောင်းတည်း။
၃၁နာဒဗ်မင်းပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသမျှတို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၃၂အာသနှင့်
ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဗာရှာတို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံးရန်ဘက်ပြုကြ၏။ ၃၃ယုဒရှင်ဘုရင်
အာသ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ အဟိယသားဗာရှာသည် တိရဇမြို့မှာမင်းပြု၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်ဆယ်
လေးနှစ်စိုးစံ၏။ ၃၄ထို မင်းသည်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ယေရောဗောင်လိုက်သောလမ်း၊
ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေ သောလမ်းသို့လိုက်လေ၏။

၁၆

၁ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဗာရှာကို အကြောင်းပြု၍၊ ဟာနန်၏ သားယေဟုသို့
ရောက်လာသည်ကား၊ ၂သင့်ကိုမြေမှုန့်ထဲကငါကြွ၍၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ
ချီးမြှောက်သော်လည်း၊ သင်သည် ယေရောဗောင်၏လမ်းသို့လိုက်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ပြစ်မှား၍၊
ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်စေခြင်းငှါ ပြုသောကြောင့်၊ ၃သင်၏ အမျိုးအနွယ်သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို ငါပယ်ရှား၍၊
သင်၏ အမျိုးကို နေဗတ်၏ သားယေရောဗောင်၏ အမျိုးကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်။ ၄ဗာရှာ၏ အမျိုးသားသည်
မြို့ထဲမှာ သေလျှင်၊ အသေကောင်ကို ခွေးစားလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်မှာသေလျှင် မိုဃ်းကောင်ကင်ငှက်
စားလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၅ဗာရှာပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသမျှတို့နှင့်သူ၏ တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည်
ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။ ၆ဗာရှာသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍တိရဇမြို့၌
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်လေသည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။ ၇ဗာရှာသည် ယေရောဗောင်
အမျိုးနှင့်တူ၍ ထိုအမျိုးကိုလုပ်ကြံသောအပြစ်၊ မိမိပြုမူသောအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို
နှိုးဆော်၍၊ ရှေ့တော်၌ပြစ်မှားသမျှသော အပြစ်၊ မိမိပြုမူသောအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို
နှိုးဆော်၍၊ ရှေ့တော်၌ ပြစ်မှားသမျှသော အပြစ်ကြောင့် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်

ဗာရှာကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဟာနန်၏ သားယေဟု အားဖြင့် ရောက်လာသည်နှင့်အညီ၊
၈ယုဒရှင်ဘုရင်အာသနန်းစံနှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်တွင်၊ ဗာရှာသားလောသည် တိရဇမြို့၌နေ၍ ဣသရေလနိုင်ငံ
ကို နှစ်နှစ်စိုးစံသည် ရှိသော်၊ ၉ရထားစီးသူရဲ တဝက်ကိုအုပ်သောသူ၊ မိမိကျွန်ဇိမရိသည် သင်းဖွဲ့၍၊ လောသည်
တိရဇမြို့တွင် နန်းတော်အုပ် အာဇ၏အိမ်၌ ယစ်မူးအောင်သောက်လျက် နေစဉ်အခါ၊ ၁၀ဇိမရိသည်ဝင်၍
ယုဒရှင်ဘုရင် အာသနန်းစံ နှစ်ဆယ်ခုနှစ်နှစ်တွင်၊ လောကိုသေစေခြင်းငှါလုပ်ကြံ၍ နန်းထိုင်လေ၏။
၁၁နန်းထိုင်စက၊ ဗာရှာအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို သတ်၏။ ဗာရှာနှင့်ပေါက်ဘော်တော်သော ယောကျ်ား၊
အဆွေဖွဲ့သောယောကျ်ားတယောက်ကို မျှမချန်မထား။ ၁၂ထာဝရဘုရားသည် ဗာရှာကို အကြောင်းပြု၍
ပရောဖက်ယေဟုအားဖြင့် မိန့်တော်မူသော စကားတော်နှင့်အညီ၊ ဇိမရိသည် ဗာရှာ အမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီး၏။ ၁၃အကြောင်းမူကား၊ ဗာရှာနှင့်သားလောတို့သည် ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားစေသော
အပြစ်နှင့် ဣသရေလ အမျိုးကိုလည်း ပြစ်မှားစေသော အပြစ်အားဖြင့်၎င်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်၎င်း၊
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်သော အကြောင်းတည်း၊
၁၄လောပြုမူသောအမှု အရာကြွင်းသမျှတို့သည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။
၁၅ယုဒရှင်ဘုရင် အာသ နန်းစံနှစ်ဆယ် ခုနှစ်နှစ်တွင်၊ ဇိမရိသည် တိရဇမြို့၌ခုနှစ်ရက်စိုးစံ၏။
၁၆ထိုသို့ဇိမရိသည် သင်းဖွဲ့၍ ရှင်ဘုရင်ကို သတ်သည်ဟု ဖိလိတ္တိပြည်ဂိဗေသုန်မြို့ရှေ့မှာ တပ်ချသော
သူအပေါင်းတို့သည် သိတင်းကြားလျှင်၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင်ဗိုလ်ချုပ်မင်းဩမရိကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌
တပ်ထဲမှာ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ၁၇ဩမရိသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဂိဗေသုန်မြို့မှထွက်၍၊
တိရဇမြို့ကိုဝိုင်းထားကြ၏။ ၁၈မြို့ကိုတိုက်၍ရမည်ဟုဇိမရိသည် သိသောအခါ၊ နန်းတော်ထဲသို့ဝင်၍
မိမိအပေါ်မှာ နန်းတော်ကို မီးရှို့သဖြင့် ကိုယ်တိုင်သေလေ၏။ ၁၉အကြောင်းမူကား၊ ယေရောဗောင်လိုက်သော
လမ်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော လမ်းသို့လိုက်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုသော
အကြောင်းတည်း။ ၂၀ဇိမရိပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းသမျှတို့နှင့် ပုန်ကန်ခြင်းအရာသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌
ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၁ထိုအခါပြည်သားတို့သည်ကွဲပြား၍၊ အချို့တို့သည် ဂိနတ်၏သားတိဗနိကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌
ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ သူ့နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ အချို့တို့သည်ဩမရိနောက်သို့လိုက်ကြ၏။ ၂၂ဩမရိနောက်သို့
လိုက်သော သူတို့သည် ဂိနတ်၏သား တိဗနိနောက်သို့လိုက်သောသူတို့ကို နိုင်သဖြင့်၊ တိဗနိသေ၍
ဩမရိသည် နန်းထိုင်လေ၏။ ၂၃ယုဒရှင် ဘုရင်အာသနန်းစံသုံးဆယ်တနှစ်တွင်၊ ဩမရိသည်နန်းထိုင်၍
ဣသရေလနိုင်ငံကို တဆယ်နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။ တိရဇမြို့၌ခြောက်နှစ်စိုးစံပြီးမှ၊ ၂၄ရှမာရိတောင်ကို
တောင်ရှင်ရှမေရ၌ ငွေအခွက်နှစ်ဆယ်နှင့်ဝယ်၍တောင်ပေါ်မှာမြို့ကို တည်၏။ ထိုမြို့ကိုတောင်ရှင်ရှမေရ
အမည်ကိုအစွဲပြုသဖြင့်၊ ရှမာရိမြို့ဟူ၍ သမုတ်လေ၏။ ၂၅ဩမရိသည်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကို
ပြုသဖြင့်၊ မိမိရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသောသူအပေါင်းထက်သာ၍ ဆိုးညစ်၏။ ၂၆နေဗတ်၏သားယေရော ဗောင်
လိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလအမျိုးသည်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို
နှိုးဆော်၍၊ ပြစ်မှားစေသော ဒုစရိုက် အပြစ်လမ်းသို့လိုက်လေ၏။ ၂၇ဩမရိပြုမူသောအမှုအရာ
ကြွင်းသမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၂၈ဩမရိသည်
ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော်အာဟပ်သည်
ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၂၉ယုဒရှင်ဘုရင်အားသနန်းစံ သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ ဩမရိသား အာဟပ်သည် ရှမာရိမြို့၌ ဣသရေလ
မင်းပြု၍၊ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။ ၃၀ဩမရိသား အာဟပ်သည် မိမိရှေ့မှာ
ဖြစ်ဘူးသောသူအပေါင်းတို့ထက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌သာ၍ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ၃၁နေဗတ်၏သား
ယေရောဗောင်ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်လမ်းသို့သာ လိုက်လျှင်၊ သာမည‌အပြစ် ရောက်မည်ဟု ထင်မှတ်လျက်၊

ဇိဒုန်မင်းကြီးသေဗာလသမီး ယေဇဗေလနှင့်စုံဘက်၍၊ ဗာလဘုရားကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။ [၃၂]ရှမာရိမြို့တွင်
ဗာလဘုရား၏ဗိမာန်၌ ဗာလဘုရားအဘို့ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၏။ [၃၃]အာရှရပင်ကိုလည်းပြုစု၍၊ မိမိရှေ့မှာ
ဖြစ်ဘူးသော ဣသရေလရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့ထက် ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
အမျက်တော်ကိုနှိုးဆော်ခြင်း ငှါသာ၍ပြု၏။ [၃၄]အာဟပ်လက်ထက်၌ ဗေသလမြို့သားဟိလေသည်
ယေရိခေါမြို့ကိုတည်၏။ ထာဝရဘုရားသည် နန်၏သားယောရှုအားဖြင့်မိန့်တော်မူ သောစကားနှင့်အညီ၊
သားဦးအဘိရံလက်ထက်၌ မြို့ရိုးအမြစ်ကိုတည်၍၊ သားထွေး စေဂုပ်လက်ထက်၌ မြို့တံခါးတို့ကိုထောင်၏။

၁၇

[၁]ဂိလဒ်ပြည် တိရှဘိမြို့သားဧလိယက၊ ငါကိုးကွယ်သောဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ့အခွင့်မရှိဘဲအင်တန်ကာလပတ်လုံး မိုဃ်းမရွာ၊
နှင်းမကျရဟုအာဟပ်မင်းအားမြွက် ဆို၏။ [၂]ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဧလိယသို့ရောက်လာ
သည်ကား၊ [၃]သင်သည်ဤအရပ်မှထွက်သွား လော့။ အရှေ့သို့ပြောင်း၍ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊
ခေရိတ်ချောင်းနားမှာ ပုန်းရှောင်၍နေလော့။ [၄]ထိုချောင်းရေကို သောက်ရမည်။ ကျီးအတို့သည် သင့်ကို
ကျွေးမွေးမည်အကြောင်း ငါမှာထားပြီဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ [၅]ဧလိယ သည်သွား၍
ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ခေရိတ်ချောင်းနားမှာ နေလေ၏။ [၆]ကျီးအတို့သည်နေ့တိုင်းနံနက်တခါ၊ ညဦးတခါ
မုန့်နှင့်အမဲသားကိုဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ချောင်းရေကိုလည်းသောက်ရ၏။ [၇]နောက်တဖန် မိုဃ်းမရွာသောကြောင့်
ချောင်းရေ ခန်းခြောက်လေ၏။ [၈]ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည်ရောက်လာသည်ကား၊
[၉]သင်ထလော့။ ဇိဒုန် ပြည်၊ ဇရတ္တာမြို့သို့သွား၍နေလော့။ ထိုမြို့၌နေသော မုတ်ဆိုးမတယောက်သည်
သင့်ကိုကျွေးမွေးမည်အကြောင်း ငါမှာထားပြီးဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ [၁၀]ဧလိယသည်ထ၍ဇရတ္တာမြို့သို့
သွား၏။ မြို့တံခါးသို့ရောက်သောအခါ၊ မုတ်ဆိုးမသည်ထင်းခွေလျက်ရှိ၏။ ဧလိယက၊ ငါသောက်စရာ
ရေအနည်းငယ်ကိုခွက်နှင့်ယူခဲ့ပါလော့ဟုဟစ်၍ဆို၏။ [၁၁]မိန်းမသည်ရေကိုယူခြင်းငှါသွားစဉ်တွင်၊
တဖန်ဟစ်၍မုန့်တဖဲ့ကိုလည်း သင့်လက်၌ယူခဲ့ပါလော့ဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ [၁၂]မိန်းမက၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မုန့်ပြားတပြားမျှမရှိ။ အိုးထဲမှာ မုန့်ညက်တလက်ဆုပ်၊
ဘူး၌ဆီအနည်းငယ်သာရှိ၏။ ကျွန်မနှင့်သားငယ်အဘို့ဖုတ်၍စားလိုသောငှါဂုင်း၊ စား ပြီးမှ သေလိုသောငှါဂုင်း၊
ထင်းစနှစ်ခုကို ယခုခွေပါ၏ဟု ပြန်ပြော၏။ [၁၃]ဧလိယကလည်းမစိုးရိမ်နှင့်။ သင်ဆိုသည်အတိုင်း
သွား၍ပြုလော့။ သို့ရာတွင် ငါ့အဘို့ မုန့်ပြားငယ်တပြားကို အရင်လုပ်၍ယူခဲ့လော့။ နောက်မှသင်နှင့်သင်၏
သားငယ် အဘို့လုပ်လော့။ [၁၄]ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
ထာဝရဘုရားသည် မြေပေါ် မှာ မိုဃ်းရွာစေတော်မမူမှီတိုင်အောင်၊ အိုး၌ရှိသော မုန့်ညက်မကုန်။
ဘူး၌ရှိသောဆီမလျော့ရဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။ [၁၅]ထိုမုတ်ဆိုးမသည်သွား၍ ဧလိယစကား
အတိုင်း ပြုသဖြင့်၊ ဧလိယနှင့်တကွကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ အိမ်သားတို့ သည် အင်တန်ကာလပတ်လုံးစားရကြ၏။
[၁၆]ထာဝရဘုရားသည် ဧလိယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသောစကားအတိုင်း၊ အိုး၌ရှိသောမုန့်ညက်မကုန်၊
ဘူး၌ရှိသောဆီမလျော့။ [၁၇]ထိုနောက်မှအိမ်ရှင်မ၏သားသည် ပြင်းပြစွာသောအနာရောဂါ စွဲသောကြောင့်
အသက်ချုပ်၏။ [၁၈]မိန်းမကလည်း၊ အို ဘုရားသခင်၏လူ၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မနှင့် အဘယ်သို့
ဆိုင်သနည်း။ ကျွန်မအပြစ်တို့ကို အောက်မေ့စေ၍၊ ကျွန်မသားကိုသတ်အံ့သောငှါ ကျွန်မဆီသို့
ကြွလာတော်မူ သလောဟု ဧလိယအားဆိုသော်၊ [၁၉]သင်၏သားကိုငါ့အားပေးလော့ဟုဆိုလျက်၊
မိန်းမရင်ခွင်ထဲကယူ၍ မိမိနေရာ အထက်အခန်းသို့ဆောင်သွားသဖြင့်၊ မိမိအိပ်ရာပေါ်မှာထားပြီးလျှင်၊
[၂၀]အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တည်းခိုသောဤမုတ်ဆိုးမ၌ ဘေးဥပဒ်ပြု၍၊ သူ၏သားကို
သေစေတော်မူမည်လောဟု ထာဝရဘုရားကို ကြွေးကြော်လေ၏။ [၂၁]တဖန်သူငယ်အပေါ်မှာ မိမိကိုယ်ကို
သုံးကြိမ်လှန်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ဤသူငယ်၏ဝိညာဉ်ကို တဖန်ဝင်စေတော်မူပါဟု

ထာဝရဘုရားကို ကြွေးကြော်ပြန်၏။ [၂၂]လေယ စကားကို ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၍၊ သူငယ်၏ဝိညာဉ်သည်
ဝင်သဖြင့်၊ သူသည်အသက်ရှင်ပြန်၏။ [၂၃]လေယသည် သူငယ်ကိုအထက်အခန်းမှအောက်သို့ယူသွား၍
ကြည့်လော့။ သင်၏သားအသက်ပြီဟုဆိုလျက်အမိ၌အပ်လေ၏။ [၂၄]မိန်းမကလည်း၊ ဤအမှုကို
ထောက်ထား၍ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ လူဖြစ်ကြောင်းကိုရင်း၊ ကိုယ်တော် ဆင့်ဆိုသော
ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ဟုတ်မှန်ကြောင်းကိုရင်း၊ ကျွန်မသိပါသည်ဟု လေယအားဆို၏။

၁၈

[၁]ကာလအင်တန်ကြာ၍ သုံးနှစ်စေ့သောအခါ၊ လေယသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်က
ပတ်တော်က၊ သင်သည်အာဟပ်မင်းအားသွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ ငါသည်လည်းမြေပေါ်မှာမိုဃ်းရွာ စေမည်
ဟုမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ [၂]လေယသည်အာဟပ်မင်းအားကိုယ်ကိုပြအံ့သောငှါသွား၏။ ထိုအခါရှမာရိမြို့၌
ပြင်းစွာ သောအစာအဟာရ ခေါင်းပါးခြင်းဘေးရှိ၍၊ [၃]အာဟပ်မင်းသည် နန်းတော်အုပ်ဩဗဒိကိုခေါ်၏။
ထိုဩဗဒိသည်ထာဝရ ဘုရားကိုအလွန်ရိုသေသောသူဖြစ်၏။ [၄]ယေဇဗေလသည် ထာဝရဘုရား၏
ပရောဖက်တို့ကို ပယ်ဖြတ်သောအခါ၊ ဩဗဒိသည်ပရောဖက် တရာကိုမြေတွင်းထဲမှာ ငါးဆယ်စီ
ဝှက်ထားပြီးလျှင်၊ မုန့်နှင့်ရေကိုပေး၍ကျွေးလေ၏။ [၅]အာဟပ်ကလည်း၊ တပြည်လုံးသို့လှည့်လည်၍
စမ်းရေတွင်းများ၊ ချောင်းများရှိရာအရပ်ရပ်သို့သွားလော့။ တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည်မသေ၊ မြင်းနှင့်လား
တို့သည် အသက်လွတ်မည်အကြောင်း၊ မြက်ပင်ကို တွေ့ကောင်းတွေ့လိမ့်မည်ဟု ဩဗဒိအားဆိုလျက်၊
[၆]သူတို့သည်တပြည်လုံးကိုနှံ့ပြားအောင်ဝေဖန်၍၊ အာဟပ်နှင့် ဩဗဒိသည်လမ်းတခြားစီထွက်သွားကြ၏။
[၇]ဩဗဒိသည်သွားစဉ်အခါ၊ လေယသည် ဆီး၍ကြို၏။ ဩဗဒိသည် လိယကိုသိ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်သခင်လေယအမှန်ပါသလောဟု မေးလျှင်၊ [၈]လေယကငါမှန်၏။ လေယသည်
ဤမည်သောအရပ်၌ရှိပါ၏ဟု သင့် သခင်ထံသို့သွား၍ လျှောက်လော့ဟုပြောဆိုသော်၊ [၉]ဩဗဒိကလည်း၊
ကိုယ်တော်ကျွန်၏အသက်ကို သတ်စေခြင်းငှါ အာဟပ်၌အပ်ရမည့်အကြောင်း၊ ကိုတော်ကျွန်သည်
အဘယ်တို့ပြစ်မှားဘိသနည်း။ [၁၀]ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်း၊
ကိုယ်တော်ကိုရှာစေခြင်းငှါကျွန်ုပ်သခင်မစေလွှတ်သော တိုင်းနိုင်ငံ တခုမျှမရှိပါ။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားက၊
လေယမရှိပါဟုလျှောက်ထားသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ကိုရှာ၍မတွေ့နိုင်ဟု ထို တိုင်းနိုင်ငံသားတို့သည်
အကျိန်ကိုခံရကြပါ၏။ [၁၁]ယခုမူကား၊ လေယသည်ဤမည်သော အရပ်၌ရှိပါ၏ဟု သင့်သခင် ထံသို့သွား၍
လျှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူပါသည်တကား။ [၁၂]အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံမှ ထွက်သွား၍အာဟပ်
မင်းထံမှာ လျှောက်စဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် အကျွန်ုပ်မသိသောအရပ်သို့
ကိုယ်တော်ကိုဆောင် သွားတော်မူလျှင်၊ အာဟပ်မင်းသည်ကိုယ်တော်ကိုမတွေ့နိုင်သောအခါ အကျွန်ုပ်ကို
သတ်ပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကျွန် မူကား၊ အသက်ငယ်စဉ်ကာလမှစ၍ ထာဝရဘုရားကို ရိုသေပါပြီ။
[၁၃]ယေဇဗေလသည် ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်တို့ကိုသတ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ပြုသောအမှုတည်း
ဟူသောထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်တရာကို မြေတွင်းထဲမှာ ငါးဆယ်စီဝှက်ထားပြီးလျှင်၊ မုန့်နှင့်ရေကိုပေး၍
ကျွေးကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သခင်ကြားတော်မမူသလော။ [၁၄]ယခုမူကား၊ လေယသည်ဤမည်သော
အရပ်၌ရှိပါ၏ဟု သင့်သခင်ထံသို့သွား၍ လျှောက်လော့ဟု ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အာဟပ်သည်
အကျွန်ုပ်ကိုသတ်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ဆို၏။ [၁၅]လေယကလည်း ငါကိုးကွယ်သောကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ ငါသည်ယနေ့ အာဟပ်မင်းအားကိုယ်ကိုအမှန်ပြမည်ဟု
ဆိုပြန်သော်၊ [၁၆]ဩဗဒိသည်အာဟပ်မင်းထံသို့သွား၍ လျှောက်သဖြင့်၊ အာဟပ်သည်လေယကို
ကြိုဆိုအံ့သောငှါသွား၍၊ [၁၇]တွေ့မြင်သောအခါ၊ သင်သည်ဣသရေလအမျိုး ကိုနှောက်ရှက်သော
သူမှန်သလောဟု မေးလျှင်၊ [၁၈]လေယက၊ ငါသည်ဣသရေလအမျိုးကိုမနှောက်ရှက်၊ သင်နှင့်
သင့်အဆွေအမျိုးတို့သည် ထာဝရဘုရာ၏ပညတ်တရားကိုစွန့်၍ ဗာလဘုရားတို့ကိုဆည်းကပ်သဖြင့်၊

ဣသရေလအ မျိုးကိုနှောက်ရှက်ကြပြီ။ ၁၉သို့ရာတွင်လူကိုယခုစေလွှတ်၍ ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကိုငှင်း၊ ဗာလမရော ဖက်လေးရာငါးဆယ်ကိုငှင်း၊ ယေဇဗေလစားပွဲ၌စားသော အာရှရပရောဖက်
လေးရာကိုငှင်း၊ ကရမေလတောင်၊ ငါ့ထံသို့စုဝေးစေလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၂၀အာဟပ်သည်ဣသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှိရာသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ပရောဖက်တို့ကိုကရမေလတောင်ပေါ်မှာစုဝေးစေ၏။
၂၁ဧလိယသည်လူများရှိရာသို့လာ၍၊ သင်တို့သည်ဘာသာနှစ်ပါးစပ်ကြားမှာ အဘယ်မျှကာလ
ပတ်လုံး ယုံမှားသောစိတ်နှင့်နေကြလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရားသည်ဘုရားသခင်မှန်လျှင် ထိုဘုရားကိုဆည်း
ကပ်ကြလော့။ ဗာလသည်ဘုရားသခင်မှန်လျှင် ထိုဘုရားကိုဆည်းကပ်ကြလော့ဟုဆိုလျှင်၊ လူများတို့သည်
တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ၂၂တဖန်ဧလိယက၊ ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက်ကား ငါတယောက်တည်း ကျန်ရစ်၏။
ဗာလ၏ပရောဖက်ကားလေးရာ ငါးဆယ်ရှိကြ၏။ ၂၃နွားနှစ်ကောင်ကိုပေးကြလော့။ သူတို့သည်တကောင်ကို
ရွေး၍ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင် ထင်းပေါ်မှာ တင်ပါလေစေ။ မီးမထည့်စေနှင့်။ ငါလည်းနွားတကောင်ကိုလုပ်၍
ထင်းပေါ်မှာတင်မည်။ မီးကိုမထည့်။ ၂၄သင်တို့သည် သင်တို့ဘုရားများ၏နာမကို ဟစ်ခေါ်ကြလော့။
ငါလည်းထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကိုဟစ်ခေါ်မည်။ မီးဖြင့်ထူးတော်မူ သောဘုရားသည် ဘုရားသခင်
မှန်ပါစေဟု လူများတို့အားပြောဆိုလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က၊ ဧလိယ၏စကားသည် လျောက်ပတ်ပေသည်ဟု
ဆိုကြ၏။ ၂၅တဖန်ဧလိယက၊ သင်တို့သည်များသောကြောင့် နွားတကောင်ကို အရင်ရွေး၍ လုပ်ကြလော့။
မီးမထည့်ဘဲ သင်တို့ဘုရားများ၏နာမကို ဟစ်ခေါ်ကြလော့ဟု ဗာလ၏ပရောဖက်တို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊
၂၆သူတို့သည်လူများပေးသောနွားကိုယူ၍ လုပ်ပြီးလျှင်၊ အိုဗာလဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ထူးတော်မူပါဟု
နံနက်အချိန်မှစ၍မွန်းတည့်အချိန်တိုင်အောင် ဗာလ၏နာမကို ဟစ်ခေါ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဗျာဒိတ်သံမရှိ။
ထူးသောသူလည်းမရှိ။ သူတို့သည်ကိုယ်တည်သောယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ကခုန် ကြ၏။ ၂၇မွန်းတည့်အချိန်၌
ဧလိယက၊ ကျယ်သောအသံနှင့် ဟစ်ကြလော့။ ဗာလသည်ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဆင်ခြင် လျက်နေတော်မူ၏။
သို့မဟုတ်တစုံတခုကိုလိုက်၍ရှာတော်မူ၏။ သို့မဟုတ်ခရီးသွားတော်မူ၏။ သို့မဟုတ်ကျိန်းစက်
တော်မူသောကြောင့်၊ တစုံတယောက်သောသူသည် နှိုးရမည်ဟုပြက်ယယ်ပြု၍ဆို၏။ ၂၈သူတို့သည်လည်း
ကျယ်သောအသံနှင့်ဟစ်၍ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်အသွေးနှင့် ကိုယ်ကိုလှူးခြင်းငှါထား၊ သံစူးနှင့်
ကိုယ်ကိုရှစေကြ၏။ ၂၉မွန်းလွဲ၍ညဦးယံယဇ်ပူဇော်ချိန်တိုင်အောင်ပရောဖက်ပြုကြသော်လည်း၊ ဗျာဒိတ်သံမရှိ။
ထူးသောသူ၊ အမှုထားသောသူလည်း မရှိသောအခါ၊ ၃၀ဧလိယက၊ ငါ့အနီးသို့လာကြလော့ဟု လူများတို့ကို
ခေါ်သည့်အတိုင်း၊ လူအပေါင်းတို့သည်အနီးသို့လာကြ၏။ ထိုအခါ ဧလိယသည်ပြိုပျက်သော ထာဝရဘုရား၏
ယဇ်ပလ္လင်ကို ရှင်းလင်းပြီးမှ၊ ၃၁သင်၏အမည်ကား ဣသရေလဖြစ်ရမည်ဟူသောထာဝရဘုရား၏
ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရသော ယာကုပ်သားအမျိုးအနွယ်အရေအတွက်အတိုင်း၊ ကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကိုယူ၍၊
၃၂ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ပြီးမှ၊ မျိုးစေ့နှစ်တင်းလောက်ဝင်နိုင်သော
ကျုံးကိုယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်၌တူးလေ၏။ ၃၃ထင်းကိုစီး၍ နွားကိုလည်းအပိုင်း ပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင်
ထင်းပေါ်မှာတင်လေ၏။ ၃၄အိုးလေးလုံးကိုရေနှင့် အပြည့်ထည့်၍၊ မီးရှို့စရာယဇ်နှင့်ထင်းပေါ်မှာ
လောင်းကြလော့ဟု ဆိုသည့်အတိုင်းသူတို့သည် လောင်းပြီးမှ၊ တဖန်လောင်းကြ ဦးလော့ဟုဆိုသည့်အတိုင်း
သူတို့သည်လောင်းပြီးမှ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်လောင်းကြလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်သုံးကြိမ်
တိုင်အောင်လောင်းကြ၏။ ၃၅ရေသည်ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်၌စီး၍ ကျုံးသည်လည်းရေနှင့် ပြည့်လေ၏။
၃၆ညဦးယံယဇ်ပူဇော်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ ပရောဖက်ဧလိယသည်ချဉ်းလာ၍၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊
ဣသရေလတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကျွန်ဖြစ်၍ အမိန့်တော်အတိုင်း ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို
ပြုကြောင်းကိုငှင်း၊ ယနေ့သိကြပါစေသော၊ ၃၇အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ထာဝရ အရှင်ဘုရားသခင်
ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ ဤလူတို့ စိတ်သဘောကိုပြောင်းလဲစေတော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ သူတို့သည်

သိစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်စကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။ နားထောင်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းလေ၏။
၃၈ထိုအခါထာဝရဘုရား၏ မီးသည်ကျသဖြင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသောထင်း၊ ကျောက်၊ မြေမှုန့်ကိုလောင်၍
ကျုံး၌ရှိသောရေကိုလည်း ခန်းခြောက်စေ၏။ ၃၉လူအပေါင်းတို့သည်မြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်
ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏ ဟုဝန်ခံကြ၏။ ၄၀ဧလိယကလည်း၊
ဗာလ၏ ပရောဖက်တို့ကိုဘမ်းဆီးကြ လော့။ တယောက်ကိုမျှမလွှတ်စေနှင့်ဟုစီရင်သည့်အတိုင်း၊ သူတို့ကို
ဘမ်းဆီး၍ ဧလိယသည် ကိရှုန်ချောင်းသို့ ယူသွားပြီးလျှင် ကွပ်မျက်လေ၏။
၄၁ထိုနောက်မှဧလိယက၊ မင်းကြီးသည်စားသောက်ခြင်းငှါတက်သွားပါလော့။ များစွာသော
မိုဃ်းရွာမည့် အသံရှိသည်ဟု အာဟပ်အားပြောဆိုလျှင်၊ ၄၂အာဟပ်သည်စားသောက်ခြင်းငှါတက်သွား၏။
ဧလိယသည်ကရမေ လတောင်ပေါ်သို့တက်၍၊ မြေ၌ပြပ်ဝပ်လျက်မျက်နှာကိုဒူးကြားမှာထားလျက်၊
၄၃မိမိကျွန်အားသင်တက်၍ ပင်လယ်သို့ ကြည့်ရှုလော့ဟုဆိုသည့်အတိုင်း၊ ကျွန်သည်တက်၍ကြည့်ရှုလျှင်၊
အဘယ်အရာမျှမရှိပါဟုပြောဆို၏။ ဧလိယက၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်သွား၍ကြည့်ရှုဦးလော့ဟုဆို၏။
၄၄ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သောအခါ၊ လူလက်နှင့်တူသောမိုဃ်းတိမ်ငယ် တခုသည်ပင်လယ်ထဲကတက်ပါ၏ဟု
ဆိုသော်၊ အာဟပ်မင်းထံသို့သွားလော့။ မိုဃ်းရွာ၍ဆီးတားမည်ကိုစိုးရိမ် စရာရှိသောကြောင့်၊
မင်းကြီးပြင်ဆင်၍ပြန်သွားမည်အကြောင်းလျှောက်ထားလော့ဟု မှာလိုက်လေ၏။ ၄၅မကြာမမြင့်မှီ
မိုဃ်းကောင်းကင်သည် မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းနှင့်မည်း၍ပြင်းစွာမိုဃ်းရွာ၏။ အာဟပ်သည်ရထားစီး၍
ယေဇရေလမြို့သို့သွား၏။ ၄၆ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ဧလိယအပေါ်မှာရှိ၍၊ သူသည်ခါးပန်းကိုစည်း
လျက် အာဟပ်မင်း အရင်ယေဇရေမြို့တံခါးဝသို့ပြေးလေ၏။

၁၉

၁ဧလိယပြုသောအမှုနှင့် ပရာဖက်အပေါင်းတို့ကိုထားနှင့် ကွပ်မျက်သောအမှုကို၊ အာဟပ်သည်
ယေဇဗေလအား အကုန်အစင်ကြားပြော၏။ ၂ယေဇဗေလက၊ နက်ဖြန်နေ့ယခုအချိန်ရောက်မှ၊
သင့်အသက်သည်ထိုပရောဖက် တို့၏အသက်ကဲ့သို့ငါမဖြစ်စေလျှင်၊ ဘုရားတို့သည်ငါ၌ထိုမျှမက
ပြုပါစေသောဟု တမန်ကိုဧလိယထံသို့စေလွှတ်၍ ကြားလိုက်၏။ ၃ထိုအခါဧလိယသည်ကြောက်သဖြင့်၊
ထ၍အသက်လွတ်အောင် ယုဒရိုင်ဗေရရှာဘမြို့သို့သွား၏။ ထိုမြို့၌ကျွန်ကိုထားခဲ့၍၊ ၄သူ့ကိုယ်တိုင်သည်
တောသို့ တနေ့ခရီးသွားပြီးလျှင်၊ ရသမ်ပင်အောက်သို့ ရောက်၍ထိုင်လေ၏။ ထိုအခါကိုယ်အသက်
သေရမည်အကြောင်း ဆုတောင်းလျက်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ယခုတန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို
သိမ်းယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်ဘိုးဘေးတို့ထက်သာ၍မကောင်းပါဟု မြည်တမ်းပြီးလျှင်၊ ၅ရသမ်ပင်
အောက်မှာ အိပ်ပျော်၏။ ထိုအခါကောင်းကင်တမန်က၊ ထ၍စားလော့ဟု သူ့ကို တို့လျက်ဆို၏။
၆ဧလိယသည်မျှော်ကြည့်သောအခါ၊ မီးနှင့်ဖုတ်သောမုန့်ပြားနှင့်ခေါင်းရင်း၌ရေဘူး ရှိသည်ကိုမြင်၍
စားသောက်ပြီးမှ တဖန်အိပ်ပျော်၏။ ၇ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ဒုတိယအကြိမ်လာ၍သူ့ကို
တို့လျက်၊ သွားမည့်လမ်းခရီးသည် အလွန်ဝေးသောကြောင့်၊ ထ၍စားဦးလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊
၈ဧလိယသည်ထ၍စားသောက်ပြန်၏။ ထိုအစာ အာဟာရကိုအမှီပြုလျက်၊ အရက်လေးဆယ်ခရီးသွား၍
ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောဟောရပ်တောင်သို့ ရောက်သဖြင့်၊ ၉ဥမင်ထဲသို့ဝင်၍နေ၏။ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်လာသည်ကား၊ ဧလိယ၊ သင်သည် ဤအရပ်၌ အဘယ်သို့ပြုလျက်နေသနည်းဟု
မေးတော်မူ၏။ ၁၀ဧလိယကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရား သခင်ထာဝရ
ဘုရားဘက်၌ အလွန်စိတ်အားကြီးပါပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်၏
ပဋိညာဉ်တရားကို စွန့်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖြိုဖျက်၍ ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်များကို
ထားနှင့်သတ်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်းကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုပင် သတ်ခြင်းငှါ
ရှာကြပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ၁၁နှုတ်ကပတ်တော်ကလည်း ထွက်လော့။ ထာဝရဘုရားရှေ့ တောင်ပေါ်မှာ

ရပ်နေလေ၏။ ထာဝရဘုရားရှောက်သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ အာကြီးသောလေပြင်းသည်
တောင်ထိပ်တို့ကိုခွဲ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကျောက်တို့ကိုချိုးဖဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည်
လေ၌ရှိတော်မမူ။ လေနောက်မှာ မြေလှုပ်ခြင်းရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် မြေလှုပ်ခြင်း၌လည်း
ရှိတော်မမူ။ [၁၂]မြေလှုပ်ခြင်းနောက်မှာ မီးရှို့၏။ သို့ရာတွင်ထာဝရဘုရားသည် မီး၌လည်းရှိတော်မမူ၊
မီးနောက်မှာဖြည်းညှင်းသော အသံရှိ၏။ [၁၃]ထိုအသံကို ဧလိယသည်ကြားလျှင်၊ မျက်နှာကိုဝတ်လုံနှင့်
ဖုံးအုပ်လျက်ထွက်၍ ဥမင်ဝ၌ရပ်နေ၏။ထိုအခါဧလိယ၊ သင်သည်ဤ အရပ်၌အဘယ်သို့ပြုလျက်နေသနည်းဟု
အသံလာ၏။ [၁၄]ဧလိယကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကောင်းကင်းဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဘက်၌
အလွန်စိတ်အားကြီးပါပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး သားတို့သည် ကိုယ်တော်၏
ပဋိညာဉ်တရားကိုစွန့်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖြိုဖျက်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်များကို
ထားနှင့်သတ်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုပင် သတ်ခြင်းငှါ
ရှာကြပါသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊ [၁၅]ထာဝရဘုရားက ဒမာသက်တောသို့ပြန်၍ ခရီးသွားလော့။
ရောက်သောအခါဟာဇေလကို ရှုရိရှင်ဘုရင်အရာ၌ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးလော့။ [၁၆]နိမ်ရှိသား ယေဟုကို
ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍ဘိသိက်ပေးလော့။ အာဗေလမဟောလမြို့နေ၊ ရှာဖတ်သားဧလိရှဲကို
သင့်ကိုယ်စား ပရောဖက်အရာ၌ ခန့်ထား၍ဘိသိက်ပေးလော့။ [၁၇]သို့ဖြစ်၍ဟာဇေလထားနှင့်လွတ်သောသူကို
ယေဟု သတ်လိမ့်မည်။ယေဟုထားနှင့်လွတ်သောသူကို ဧလိရှဲသတ်လိမ့်မည်။ [၁၈]သို့ရာတွင်ဗာလရှေ့၌
ဒူးထောက်ခြင်း၊ နမ်းခြင်းကိုမပြုသောသူအပေါင်းတည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးသား ခုနစ်ထောင်တို့ကို
ငါ့အဘို့ ငါကျန်ကြွင်းစေပြီ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

[၁၉]ထိုအရပ်မှဧလိယသည် သွားပြီးလျှင်၊ နွားငါးယှဉ်းနှင့်လယ်ထွန်လျက်၊ နောက်ဆုံးနွားယှဉ်း၌
ကိုယ်တိုင်လိုက် သောရှာဖတ်သားဧလိရှဲကို တွေ့၍အနား၌ ရောက်စဉ်တွင်၊ မိမိဝတ်လုံကိုသူ့အပေါ်မှာ
တင်လေ၏။ [၂၀]ဧလိရှဲသည်နွားတို့ကို ပစ်ထား၍ ဧလိယနောက်သို့လိုက်လျက်၊ အကျွန်ုပ်သည်မိဘကိုနမ်း
ပါရစေ။ သို့ပြီးမှ ကိုယ်တော်နောက်သို့ လိုက်ပါမည်ဟု အခွင့်တောင်းလျှင်၊ ဧလိယကပြန်သွားလော့။
ငါသည်သင်၌ အဘယ်သို့ပြုဘိသနည်းဟုဆိုသော်၊ [၂၁]ဧလိရှဲသည် ပြန်သွား၍ နွားတယှဉ်းကိုသတ်ပြီးမှ၊
နွားသားကိုလယ်ထွန်သော တန်ဆာနှင့် ပြုတ်၍လူများတို့အား ကျွေးလေ၏။ သို့ပြီးမှထ၍
ဧလိယနောက်သို့လိုက်လျက်လက်ထောက်ဖြစ်လေ၏။

၂၀

[၁]ရှုရိရှင်ဘုရင်ဗင်္ဟာဒဒ်သည် မိမိဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍၊ မင်းကြီးသုံးကျိပ်နှစ်ပါးနှင့်တကွ
မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲများပါလျက်စစ်ချီပြီးလျှင် ရှမာရိမြို့ကိုဝိုင်းထား၍ တိုက်လေ၏။ [၂]သံတမန်တို့ကို
ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာ ဟပ်ထံ၊ မြို့ထဲသို့စေလွှတ်၍၊ ဗင်္ဟာဒဒ်၏အမိန့်တော်ကား၊ [၃]သင့်ရွှေငွေသည်
ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏။ သင့်သားမယားအကောင်း ဆုံးတို့ကိုလည်းငါပိုင်၏ဟုမှာလိုက်သတည်း။ [၄]ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်က အရှင်မင်းကြီး၊ အမိန့်တော်အတိုင်းငါနှင့်ငါ့ဥစ္စာရှိ သမျှသည် ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာဖြစ်ပါသည်ဟု
ပြန်ပြော၏။ [၅]သံတမန်တို့သည်တဖန်လာ၍ ဗင်္ဟာဒဒ်၏အမိန့်တော်ကား၊ သင်ပိုင်သောရွှေငွေသား
မယားတို့ကို ငါ၌အပ်ရမည်ဟု ငါမှာလိုက်သည် အမှုမှာ၊ [၆]နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်ရောက်သော အခါ
ငါ့ကျွန်တို့ကိုငါစေလွှတ်မည်။ သူတို့သည်သင်နေသောအိမ်နှင့် သင်ကျွန်နေသောအိမ်တို့ကိုစစ်၍အလိုရှိသမျှ
တို့ကို ယူစေရမည်ဟု မှာလိုက်သတည်း။ [၇]ထိုအခါဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ပြည်သား
အသက်ကြီးသူအပေါင်တို့ကို ခေါ်၍၊ ဤသူသည်အဘယ်မျှလောက်ရန်ရှာချင်သည်ကိုကြည့်မှတ်ကြပါလော့။
ငါ့ရွှေငွေသားမယားတို့ကို တောင်း၍ မှာလိုက်သောအခါ ငါမငြင်းပါတကားဟုကြားပြော၏။ [၈]အသက်ကြီးသူ
အပေါင်းတို့နှင့် ပြည်သားအပေါင်းတို့က၊ ထိုသူ၏စကားကိုနားထောင်တော်မမူပါနှင့်။ ဝန်ခံတော်မမူပါနှင့်ဟု
ပြန်လျှောက်ကြ၏။ [၉]သို့ဖြစ်၍ရှင်ဘုရင်က၊ ကိုယ်တော်သည်အထက်မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်

ကျွန်ပြုပါမည်။ နောက်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း မပြုသင့်ဟု ငါ့အရှင်မင်းကြီးအားပြန်လျှောက်ကြလော့ဟု
ဗဟ်ာဒဒ်၏ သံတမန်တို့အားမှာလိုက်လျှင်၊ ထိုသူတို့သည်သွား၍ လျှောက်ကြ၏။ [၁၀]တဖန်
ဗဟ်ာဒဒ်သည်စေလွှတ်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ရှိသော မြေမှုန့်သည် ငါ့နောက်သို့လိုက်သောသူအပေါင်းတို့တွင်၊
တယောက်တလက်ဆုပ်စီစေ့လောက်လျှင်၊ ဘုရားတို့သည် ငါ၌ထိုမျှမကပြုပါစေသောဟု မှာလိုက်လေသော်၊
[၁၁]ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ လက်နက်စံကိုချွတ်သောသူသည် ဝါကြွားသကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်သောသူသည်
မဝါကြွားစေနှင့် ဟုပြန်ပြော၏။ [၁၂]ဗဟ်ာဒဒ်သည်မင်းကြီးတို့နှင့်တကွ တဲတော်၌သောက်စဉ်၊
ထိုစကားကိုကြားလျှင် စစ်ခင်းကျင်းကြဟု မိမိကျွန်တို့အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်မြို့ရှေ့မှာ
စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။

[၁၃]ထိုအခါပရောဖက်တပါးသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်ထံသို့လာ၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ထိုကြီးစွာသောအလုံးအရင်းအပေါင်းကိုမြင်ပြီလော။ သင့်လက်၌ယနေ့ငါအပ်မည်။ ငါသည်ထာဝရ
ဘုရားဖြစ် ကြောင်းကိုသင်သိရလိမ့်မည်ဟု အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆို၏။ [၁၄]အာဟပ်ကလည်း၊ အဘယ်သူအားဖြင့်
အပ်တော်မူမည် နည်းဟုမေးလျှင်၊ မြို့ဝန်များ၏လုလင်တို့အားဖြင့်အပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။ စစ်မှုကို အဘယ်သူစီရင်ရမည်နည်းဟုမေးပြန်သော်၊ မင်းကြီးကိုယ်တိုင်
စီရင်ရမည်ဟုဆို၏။ [၁၅]အာဟာဝ်မင်းသည်မြို့ဝန်များ၏ လုလင်တို့ကိုရေတွက်၍နှစ်ရာသုံးဆယ်နှစ်ယောက်ရှိ၏။
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုရေတွက်ပြန်သော်ခုနှစ် ထောင်ရှိ၏။ [၁၆]မွန်းတည့်အချိန်၌ထွက်ကြ၏။
ဗဟ်ာဒဒ်မင်းမူကား၊ ဝိုင်းသောမင်းကြီးသုံးဆယ်နှစ်ပါးတို့နှင့်တကွ တဲတော်၌ယစ်မူးအောင်သောက်လျက်
နေကြ၏။ [၁၇]မြို့ဝန်များ၏ လုလင်တို့သည် အရင်ထွက်ကြ၏။ ရှဗာရိမြို့ထဲက လူထွက်ပါသည်ဟု
ဗဟ်ာဒဒ်မင်းထံသို့စေလွှတ်၍ကြားလျှောက်လျှင်၊ [၁၈]စစ်ငြိမ်းစေခြင်းငှါထွက်သည်ဖြစ်စေ၊ စစ်တိုက်
ခြင်းငှါထွက်ဖြစ်စေ၊ အရှင်ဘမ်းဆီးကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ [၁၉]ထိုသို့မြို့ဝန်များ၏လုလင်တို့သည် လိုက်သော
ဗိုလ်ခြေနှင့် တကွမြို့ထဲကထွက်၍၊ [၂၀]ရန်သူတို့ကိုလူတိုင်းတယောက်စီသတ်ကြသဖြင့် ရှုရိလူတို့သည်ပြေး
ကြ၏။ ဣသရေလလူ တို့သည်လိုက်ကြသဖြင့် ရှုရိရှင်ဘုရင်ဗဟ်ာဒဒ်သည်မြင်းစီး၍ မြင်စီးသူရဲကောင်း
တို့နှင့်အတူ အလွတ်ပြေး၏။ [၂၁]ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်လည်းထွက်၍မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်များကိုဖျက်၍
ရှုရိလူတို့ကိုကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်သတ်လေ၏။

[၂၂]တဖန် ပရောဖက်သည်ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့လာ၍၊ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေလော့။ အဘယ်သို့ပြုရ
မည်ကို သတိနှင့်ဆင်ခြင်လော့။ နှစ်လည်သောအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင်သည် စစ်ချီ၍လာလေဦးမည်ဟုဆို၏။
[၂၃]ရှုရိဘုရင်၏ကျွန် တို့သည်လည်း၊ သူတို့၏ဘုရားသည်တောင်ကိုသာ အစိုးရသောဘုရားဖြစ်၏။
ထိုကြောင့် သူတို့သည် ငါတို့ကိုနိုင်ပါ၏။ ငါတိုသည်လွင်ပြင်၌ တခါတိုက်ကြကုန်အံ့။
ထိုသို့တိုက်လျှင်စင်စစ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။ [၂၄]မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကိုလည်း ပယ်၍ သူတို့အရာ၍ဗိုလ်ချုပ်တို့ကို
ခန့်ထားတော်မူပါ။ [၂၅]ရှုံးသောမြင်းတပ်၊ ရထားတပ်နှင့် အမျှများသောတပ်ကို ခင်းကျင်းတော်မူပါ။
လွင်ပြင်၌တိုက်၍ ဆက်ဆက်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားသောစကားကို ရှင်ဘုရင်သည်နားထောင်၍
စီရင်လေ၏။ [၂၆]နှစ်လည်သောအ ခါဗဟ်ာဒဒ်မင်းသည်ရှုရိလူတို့ကိုရေတွက်၍ ဣသရေလပြည်သားတို့ကို
စစ်တိုက်အံ့သောငှါ၊ အာဖက်မြို့သို့ချီသွား၏။ [၂၇]ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်စာရင်းဝင်၍ ရိက္ခာကို
ပြင်ဆင်ပြီးမှ စစ်ချီကြ၏။ ရှုရိလူတို့သည်တပြည်လုံးအနှံ့အ ပြားနေလျက်၊ သူတို့ရှေ့မှာဣသရေလ
လူတို့သည်ငယ်သောဆိတ်သငယ်နှစ်စုကဲ့သို့တပ်ချကြ၏။

[၂၈]ဘုရားသခင်ယ၏လူတစ်ယောက်သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့လာ၍ ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ရှုရိလူတို့က ထာဝရဘုရားသည်တောင်ကိုသာအစိုးရသောဘုရားဖြစ်၏။ လွင်ပြင်ကို
အစိုးရသော ဘုရားမဟုတ်ဟု ဆိုမိသောကြောင့်၊ ထိုကြီးစွာသောအလုံးအရင်း အပေါင်းကိုသင့်လက်
ငါအပ်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ် ကြောင်းကိုသင်တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။

၂၉ထိုသူတို့သည်ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံးတဘက် တချက်တွင်တပ်ချလျက်နေပြီးမှ၊ သတ္တမနေ့၌စစ်ပြိုင်၍ ဣသရေလ
လူတို့သည်တနေ့ခြင်းတွင် ရှုရိခြေသည်သူရဲတ သိန်းကိုသတ်ကြ၏။ ၃၀ကျန်သောသူတို့သည်အာဖက်မြို့
သို့ပြေး၍မြို့ရိုးလဲသဖြင့်နှစ်သောင်းခုနှစ်ထောင်ကိုဖိလေ၏။ ဗဟ်ာဒဒ်သည်ပြေး၍ မြို့ထဲအတွင်းခန်း၌
ပုန်းလျက်နေ၏။ ၃၁ဗဟ်ာဒဒ်၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားရှင် ဘုရင်တို့သည်
သနားတတ်သောမင်းဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ကြားပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့သည် လျှော်တေအဝတ်ကို
ဝတ်၍၊ ခေါင်းပေါ်မှာ ကြိုးကိုရွက်လျက်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ ထွက်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါ။
အသက်တော် ကို ချမ်းသားပေးကောင်းပေးပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်သည့်အတိုင်း၊ ၃၂လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍၊
ခေါင်းပေါ်မှာ ကြိုးကိုရွက်လျက်၊ ဣသရေဘလရှင်ဘုရင်ထံသို့ရောက်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ဗဟာဒဒ်က၊
ကျွန်တော်အသက်ကို ချမ်းသာပေးတော်မူပါဟု တောင်ပန်ကြောင်းကိုလျှောက်ကြသော်၊ အာဟပ်မင်းက၊
ငါ့အစ်ကိုသည် အသက်ရှင်သေး သလားဟုမေး၏။ ၃၃ထိုသူတို့သည်အာဟပ်မင်း၏စကားကို
စေ့စေ့နားထောင်၍၊ ချက်ခြင်းစကားအရိပ်ကို ဘမ်းလျက်၊ ကိုယ်တော်အစ်ကိုဟူ၍ မိမိတို့သခင်ကိုခေါ်ကြ၏။
အာဟပ်ကလည်းသွား၍ ခေါ်ကြလော့ဟုစေလွှတ်သည်အတိုင်း ဗဟ်ာဒဒ်သည်ထွက်လာ၍၊ အာဟပ်မင်း
အခွင့်နှင့်ရထားတော်ပေါ်သို့တက်ရ၏။ ၃၄ဗဟ်ာဒဒ်ကလည်း၊ ငါ့အဘသည်ကိုယ်တော်အဘ၏လက်မှ
လုယူသောမြို့တို့ကိုငါပြန်ပေးပါမည်။ ငါ့အဘသည်ရှမာရိမြို့၌ ရှုရိတန်းကိုလုပ်သကဲ့သို့ ကိုယ်တော်သည်
ဒမာသက် မြို့၌ဣသရေလတန်းကိုလုပ်ရပါသည်ဟုဆိုလျှင်၊ အာဟပ်က ထိုသို့မိဿဟာယဖွဲ့လျက်၊
သင့်ကိုငါလွှတ်လိုက်မည်ဟု ဆို၍မိဿဟာယဖွဲ့လျက်လွှတ်လိုက်လေ၏။
၃၅ပရောဖက်အမျိုးသားတယောက်က၊ ငါ့ကိုရိုက်ပါလော့ဟု ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း
အိမ်နီးချင်းအားဆို၏။ ထိုသူကငါမရိုက်ပါဟုငြင်းပယ်၏။ ၃၆ပရောဖက်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကိုနားမ ထောင်သောကြောင့် ငါ့ထံမှသွားစဉ်တွင်၊ ခြင်္သေ့သတ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊
ထိုသူသွားစဉ်တွင်ခြင်္သေ့တွေ့ ၍သတ်၏။ ၃၇အခြားသောသူကိုတွေ့၍ငါ့ကိုရိုက်ပါလော့ဟုဆိုပြန်လျှင်၊
ထိုသည်သည်နာကျင်စွာရိုက်လေ၏။ ၃၈ထိုပရောဖက်သည်သွား၍ မိမိမျက်နှာကိုပုဝါနှင့်ဖုံးအုပ်လျက်
ရှင်ဘုရင်ကိုငံ့လင့်၏။ ၃၉ရှင်ဘုရင်သည်ရှောက်သွား သောအခါ ထိုသူက၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်
စစ်တိုက်သွားပါ၏။ လူတယောက်သည်စစ်ပွဲထဲကထွက်လာ၍ ကျွန်တော်၌လူတယောက်ကို အပ်သဖြင့်
ဤလူကိုစောင့်လော့။ တစုံတခုအားဖြင့်ပျောက်လျှင်သူ့အသက်အတွက်သင့် အသက်သေရမည်။သို့မဟုတ်
ငွေအခွက်တဆယ်လျော်ရမည်ဟု မှာထားသော်လည်း၊ ၄၀ကိုယ်တော်ကျွန်သည်အ ရပ်ရပ်၌အမှုများသော
အခါ၊ ထိုသူပျောက်ပါသည်ဟုလျှောက်လျှင်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ သင့်အမှုကိုထိုသို့ပင် စီရင်ရမည်။
သင့်ကိုယ်တိုင်လည်း စီရင်ပြီးဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄၁ထိုပရောဖက်သည်မျက်နှာဖုံးပုဝါကို
ချက်ခြင်းပယ်သဖြင့်၊ ပရောဖက်တစုံ တပါးဖြစ်ကြောင်းကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်သိ၏။ ၄၂ပရောဖက်ကလည်း၊
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါကျိန်သောသူကိုသင်လွှတ်သောကြောင့်၊ သင့်အသက်သည်
သူ့အသက် အတွက်၊ သင့်လူတို့သည်သူ့လူတို့အတွက်အရှုံး ခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်းကိုဆင့်ဆို၏။
၄၃ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်သည်ညစ်ညူးသောစိတ်နှင့် ညှိုးငယ်လျက်ရှမာမြို့၊ နန်းတော်သို့သွား၏။

၂၁

၁ထိုနောက်မှယေဇရေလမြို့ နာဗုတ်ပိုင်သော စပျစ်ဥယျာဉ်သည် ယေဇရေလမြို့တွင်၊ ရှမာရိမင်းကြီး
အာဟပ် ၏နန်းတော်နားမှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ၂အာဟပ်မင်းက၊ သင့်စပျစ်ဥယျာဉ်သည်နန်းတော်နားမှာ
ရှိသောကြောင့် ယာလုပ် စရာဘို့ပေးပါ။ သာ၍ကောင်းသောကြောင့် ဥယျာဉ်ကိုငါပေးမည်။ သို့မဟုတ်
သင့်အလိုရှိလျှင်အဘိုးကိုပေးမည်ဟု နာဗုတ်အားဆိုလျှင်၊ ၃နာဗုတ်က၊ ဘိုးဘေးလက်မှအမွေခံသော
မြေကိုကိုယ်တော်အားပေးရသောအမှုကိုထာဝရဘုရား ဆီးတားတော်မူပါစေသောပြန်လျှောက်၏။ ၄ဘိုးဘေးမှ
အမွေ ခံသောမြေကိုမပေးရပါဟု ယေဇရေလမြို့သား နာဗုတ်လျှောက်သောစကားကြောင့် အာဟပ်မင်းသည်

ညစ်ညူးသော စိတ်နှင့်ညှိုးငယ်လျက်၊ နန်းတော်သို့သွား၍ အစာကိုမစား၊ မျက်နှာကိုလွှဲ၍သာလွန်ပေါ်မှာ
အိပ်လျက်နေ၏။ ၅ခင်ပွန်းယေဇဗေလသည်လာ၍၊ အစာကိုမစားနိုင်အောင် စိတ်တော်သည်အဘယ်ကြောင့်
ညှိုးငယ်တော်မူသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ၆မင်းကြီးက၊ ယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်ကိုငါခေါ်၍သင့် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို
ရောင်းပါ။ သို့မဟုတ် သင်အလိုရှိလျှင် အခြားသော ဥယျာဉ်ကို ငါပေးမည်ဟုဆိုသော်၊ ထိုဥယျာဉ်ကို
ကိုယ်တော်အားမပေးရဟု ပြန်ပြောသောကြောင့် စိတ်ညှိုးငယ်သည်ဟုဆို၏။ ၇ခင်ပွန်းယေဇဗေလက၊
ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလနိုင်ငံကို အစိုးရတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ထ၍ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့်
စားတော်ခေါ်ပါ။ ကျွန်မသည် ယေဇရေလ မြို့သားနာဗုတ်၏ စပျစ် ဥယျာဉ်ကို ဆက်ပါမည်ဟု
ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၈အာဟပ်မင်း၏အခွင့်နှင့်စာ ရေး၍တံဆိပ်တော်နှင့် ခတ်ပြီးမှ၊ နာဗုတ်နေရာမြို့၌
သူနှင့်အတူနေသောအသက်ကြီးသူနှင့်မှူးမတ်များထံသို့ပေးလိုက်လေ၏။ ၉စာချက် ဟူမူကား၊ အစာရှောင်ရာ
အချိန်ကိုကြွေးကြော်၍၊ နာဗုတ်ကိုလူများရှေ့မှာမြှောက်ထားကြလော့။ ၁၀သူ့ရှေ့မှာ အဓမ္မ လူနှစ်ယောက်
ကိုထား၍၊ သင်သည်ဘုရားသခင်နှင့် ရှင်ဘုရင်ကိုစွန့်ပယ်ပြီးဟု သက်သေခံပါလေစေ။ သို့ပြီးမှ
သူ့ကိုထုတ်၍သေစေခြင်းငှါ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြလော့ဟုပါသတည်း။ ၁၁ယေဇဗေလပေးလိုက် သောစာ၌
ပါသည့်အတိုင်း၊ နာဗုတ်နေသောမြို့သားအသက်ကြီးသူနှင့် မှူးမတ်တို့သည်ပြုလျက်၊ ၁၂အစာရှောင်ရာ
အချိန်ကို ကြွေးကြော်၍ နာဗုတ်ကိုလူများရှေ့မှာမြှောက်ထားကြ၏။ ၁၃အဓမ္မလူနှစ်ယောက်သည်လာ
၍သူ့ရှေ့မှာပင်ထိုင်လျက်၊ နာဗုတ်သည်ဘုရားသခင်နှင့် ရှင်ဘုရင်ကိုစွန့်ပယ်ပြီးဟု လူများရှေ့တွင်
နာဗုတ်တဘက်၌ သက်သေခံကြလျှင်၊ နာဗုတ်ကိုမြို့ပြင်သို့ထုတ်၍ သေအောင်ကျောက်ခဲ့နှင့်ပစ်ကြ၏။
၁၄ထိုအခါနာဗုတ်သည် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းကိုခံရ၍ သေပါပြီဟု ယေဇဗေလထံသို့စေလွှတ်၍
ကြားလျှောက်ကြ၏။ ၁၅ထိုအကြောင်းကိုယေဇဗေလ သည်ကြားသောလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်
မရောင်းလိုသော စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုထ၍သိမ်းယူတော်မူပါ။ နာဗုတ်အသက်မရှိ၊ သေပါပြီဟု ဆို၏။
၁၆နာဗုတ်သေကြောင်းကိုအာဟပ်သည်ကြားလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို သိမ်းယူခြင်း
ငှါထသွား၏။

၁၇ထိုအခါတိရှဘိမြို့သား ဧလိယသို့ရောက်လာသောထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်က၊
၁၈သင်သည် ရှမာရိမြို့၌ နေသောဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်ကိုကြိုဆိုအံ့သောငှါထသွားလော့။ သူသည်
နာဗုတ်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုသိမ်းယူခြင်းငှါသွား၍ ယခုဥယျာဉ်၌ရှိ၏။ ၁၉ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ သည်ကား၊
သင်သည် လူအသက်ကိုသတ်၍ သူ့ဥစ္စာကိုသိမ်းယူပြီလော။ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခွေးတို့သည်
နာဗုတ်သွေးကို လျက်သောအရပ်၌သင့်အသွေးကိုပင်လျက်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူကြောင်းကို
ဆင့်ဆိုလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။ ၂၀အာဟပ်ကလည်း၊ အချင်းရန်သူ၊ ငါနှင့်တွေ့ပြီလောဟု ဧလိယအား
ဆိုလျှင်၊ ဧလိယသင်သည်ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ကိုယ်ကိုရောင်းသောကြောင့်
သင်နှင့်ငါတွေ့ပြီ။ ၂၁ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အပေါ်သို့ ဘေးဥပဒ်ရောက်စေမည်။
ဣသရေလမြို့ရွာ၌ ချုပ်ထားသောသူဖြစ်စေ၊ အလွှတ်ပြေးသောသူဖြစ်စေ၊ အာဟပ်အမျိုး ယောကျ်ားများကို
ပယ်ဖြတ်မည်။ ၂၂ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်သောအပြစ်နှင့် ဣသရေလလူအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော အပြစ်
ကြောင့်၊ သင့်အမျိုးကိုနေဗတ်၏သားယေရောဗောင်အမျိုးနှင့် အဟိယ၏သား ဗာရှာအမျိုးကဲ့သို့
ငါဖြစ်စေမည်။ ၂၃ယေဇဗေလအမှုမှာ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေဇရေလမြို့ရိုးနားမှာ
ခွေးတို့သည် ယေဇဗေလကို စားကြလိမ့်မည်။ ၂၄အာဟပ်အမျိုးသည်မြို့ထဲမှာသေလျှင် ခွေးစားလိမ့်မည်။
မြို့ပြင်မှာသေလျှင် မိုဃ်း ကောင်းကင်ငှက်စားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို အာဟပ်အားဆင့်ဆို၏။
၂၅အာဟပ်နှင့်တူသောသူတယောက် မျှမရှိ။ ခင်ပွန်းယေဇဗေလသည် တိုက်တွန်းသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုလို၍ကိုယ်ကိုရောင်းသော သူဖြစ်၏။ ၂၆ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှ
နှင်ထုတ်တော်မူသောအာမောရိ အမျိုးသားပြုသမျှအတိုင်း၊ ရုပ်တုဆင်းတုကိုဆည်းကပ်၍ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်

အမှုကိုပြု၏။ ၂၇သို့ရာတွင်ဧလိယအဆင့်ဆိုသောစကားတော်ကို ကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍
လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၏။ အစာရှောင်ခြင်း၊ လျှော်တေအဝတ်၌အိပ်ခြင်းကိုပြု၍ ဖြည်းဖြည်းသွားလာ၏။
၂၈ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်တိရှဘိမြို့သား ဧလိယသို့ရောက်လာသည်ကား၊ ၂၉အာဟပ်သည်
ငါ့ရှေ့မှာနှိမ့်ချသည်ကို မြင်ပြီလော။ ထိုသို့ငါ့ရှေ့မှာ နှိမ့်ချသောကြောင့်၊ သူ့လက်ထက်၌ထိုဘေးဥပဒ်
ကိုငါမရောက်စေ၊ သူ့သားလက်ထက်၌ သူ့အမျိုးအပေါ်သို့ရောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂

၁ရှုရိပြည်နှင့် ဣသရေလပြည်သည် စစ်မတိုက်ဘဲသုံးနှစ်နေပြီးမှ၊ ၂တတိယနှစ်တွင်။ ယုဒရှင်ဘုရင်
ယောရှဖတ် သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့လာ၏။ ၃ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဂိလဒ်ပြည်
ရာမုတ်မြို့သည် ငါတို့နိုင်ငံ အဝင်ဖြစ်သည်ကို သင်တို့မသိလော့။ ငါတို့သည် ရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှ
မနှုတ်မယူဘဲ ငြိမ်သက်စွာနေကြပြီတကားဟု မိမိကျွန်တို့အား ဆို၏။ ၄ယောရှဖတ်မင်းအားလည်း၊ ဂိလဒ်ပြည်
ရာမုတ်မြို့သို့ ငါနှင့် အတူစစ်ချီမည်လောဟု မေးလျှင်၊ ယောရှဖတ်က၊ ငါသည် မင်းကြီးကဲ့သို့ဖြစ်၏။
ငါ့လူတို့သည် မင်းကြီး၏ လူကဲ့သို့၎င်း၊ ငါ့မြင်းတို့သည် မင်းကြီး၏ မြင်းကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြသည်ဟု
ဣသရေလရှင်ဘုရင်အား ပြန်ပြော၏။

၅တဖန် ယောရှဖတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ယနေ့မေးမြန်းပါလော့ဟု
ဣသရေလရှင်ဘုရင် အားဆိုသော်၊ ၆ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ပရောဖက်လေးရာတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊
ငါသည်ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့ သို့ စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲနေကောင်းသလောဟု မေးသော်၊
သူတို့ကချီတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့အပ်တော်မူမည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၇ယောရှဖတ်ကလည်း၊ ငါတို့မေးမြန်းစရာ ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်တစုံတပါးမျှ မရှိသလောဟုမေးသော်၊
၈ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရားကိုမေးမြန်း ရသောသူတယောက် ဣမလသားမိက္ခာရှိသေး၏။
သို့ရာတွင် ထိုသူကိုငါမုန်း၏။ ငါ၌မင်္ဂလာစကားကိုမဟော။ အင်္ဂလာစကားကိုသာ ဟောတတ်သည်ဟု
ယောရှဖတ်အားဆိုလျှင်၊ ယောရှဖတ်ကထိုသို့မင်းကြီးမပြောပါနှင့်ဟု ပြန်ဆို၏။ ၉ထိုအခါ၊
ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် အရာရှိတယောက်ကို ခေါ်၍၊ ဣမလသားမိက္ခာကို အလျှင်အမြန်ခေါ် ခဲ့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၁၀ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်တို့သည် မင်းမြောက်တန်ဆာကို
ဝတ်ဆင်လျက်၊ ရှမာရိမြို့တံခါးဝရှေ့၊ ဟင်းလင်းသောအရပ်၌ ရာဇပလ္လင်တို့အပေါ်မှာထိုင်၍၊
ပရောဖက်အပေါင်း တို့သည်ရှေ့တော်၌ ဟောပြောကြ၏။ ၁၁ခေနာနာသား ဇေဒကိသည် သံဦးချိုတို့ကိုလုပ်၍၊
ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ ကိုယ်တော်သည် ရှုရိလူတို့ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် ဤဦးချိုတို့နှင့်
တိုးရမည်ဟုမိန့်တော်မူကြောင်း ကိုဆင့်ဆို၏။ ၁၂ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကလည်း၊ ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့
စစ်ချီ၍ အောင်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား သည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့အပ်တော်မူမည်ဟု
ပရောဖက်ပြု၍ ဟောကြ၏။ ၁၃မိက္ခာကိုခေါ်သော တမန်က၊ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာစကားကိုသာ
ရှင်ဘုရင်အားတညီတညွတ်တည်း ဟောကြ၏။ ကိုယ်တော်လည်း သူတို့ဟောကြသည်နည်းတူ
မင်္ဂလာစကားကိုသာ ဟောတော်မူပါဟု ဆိုလျှင်၊ ၁၄မိက္ခာက၊ ထာဝရဘုရားအသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားကိုသာ ငါပြန်ပြောရမည်ဟုဆို၏။

၁၅ရှင်ဘုရင်ထံသို့ရောက်သောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်က အချင်းမိက္ခာ၊ ငါတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့
စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲနေကောင်းသလောဟု မေးလျှင်၊ မိက္ခာက၊ စစ်ချီ၍အောင်တော်မူပါ။
ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့အပ်တော်မူမည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။ ၁၆ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊
မှန်သောစကားမှတပါး၊ အခြားသောစကားကို ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် သင်သည်ငါ့အားမဟောမှီအကြောင်း၊
ငါသည် ဘယ်နှစ်ကြိမ် တိုင်အောင် သင့်အားအကျိန်ပေးရမည်နည်းဟုမေးသော်၊ ၁၇မိက္ခာက၊
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သိုးထိန်းမရှိ သောသိုးကဲ့သို့ တောင်များအပေါ်မှာ အရပ်ရပ်ကွဲပြား

လျက် ရှိကြသည်ကို ငါမြင်ပြီ။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤသူအပေါင်းတို့သည် အရှင်မရှိသောကြောင့်၊
အသီးအသီးကိုယ်နေရာသို့ ပြန်ကြပါလေစေဟု မိန့်တော်မူကြောင်း ကိုလျှောက်ဆို၏။ ၁၈ဣသရေလရှင်ဘုရင်
ကလည်း၊ သူသည်ငါ၌မင်္ဂလာစကားကို မဟော၊ အမင်္ဂလာစကားကိုသာ ဟောတတ်သည်ဟု
မင်းကြီးအားငါမပြောသလောဟု ယောရှဖတ်အားဆို၏။ ၁၉မိက္ခာကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို နားထောင်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသည်ကိုၗင်း၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့သည် လက်ျာတော်ဘက် လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ရပ်နေကြသည်ကိုၗင်း၊
ငါမြင်ပြီ။ ၂၀ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အာဟပ်သည် ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ ဆုံးစေခြင်းငှါ၊
အဘယ်သူသွေးဆောင်မည် နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အခြံအရံတော်တို့သည် တယောက်တနည်းစီ
ပြန်လျှောက်ကြ၏။ ၂၁တဖန်ဝိညာဉ်တပါး သည်လာ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်လျက်၊
အကျွန်ုပ်သွေးဆောင်ပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၂၂ထာဝရဘုရားက အဘယ်သို့သွေးဆောင်မည်နည်းဟု
မေးတော်မူသော်၊ အကျွန်ုပ်သွား၍ ထိုမင်းကြီး၏ ပရောဖက်အပေါင်းတို့အထဲမှာ မုသာစကားကို
ပြောတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်ပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊ သင်သည် သွေးဆောင်၍ နိုင်လိမ့်မည်။
ထိုသို့သွား၍ ပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၃သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် မုသာစကားကိုပြောတတ်သော
စိတ်ဝိညာဉ် ကိုမင်းကြီး၏ ပရောဖက်အပေါင်းတို့၌ သွင်းတော်မူပြီ။ မင်းကြီး၏ အမှုမှာ အမင်္ဂလာစကားကို
ပြောတော်မူပြီဟု ဟောလေ၏။ ၂၄ထိုအခါ ခေနာနာ၏သား ဇေဒကိသည် ချည်းလာ၍၊
မိက္ခာ၏ပါးကိုပုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည်သင်နှင့် နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ၊ အဘယ်လမ်းဖြင့်
ငါမှထွက်တော်မူသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ၂၅မိက္ခာက၊ သင်သည်ပုန်းရှောင်၍ နေခြင်းငှါ အတွင်းခန်းထဲသို့
ဝင်သောနေ့၌ သင်မြင်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ ၂၆ဣသရေလရှင်ဘုရင် က၊ မိက္ခာကို မြို့ဝန်မင်းအာမုန်ထံ၊
သားတော်ယောရှထံသို့ ယူသွား၍၊ ၂၇ဤသူကိုထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားကြ။ ငါသည် ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်၍
မလာမီတိုင်အောင် ဆင်းရဲစွာစားသောက်စေဟု အမိန့်တော်ရှိကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု စီရင်၏။
၂၈မိက္ခာကလည်း၊ မင်းကြီးသည် ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာရလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားဖြင့် မိန့်တော်မမူ၊
အိုလူများအပေါင်းတို့ နားထောင်ကြလော့ဟုဆို၏။

၂၉ထိုသို့ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်တို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့
စစ်ချီကြ၏။ ၃၀ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည်ခြားနားသောအယောင်ကိုဆောင်၍ စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်မည်။
မင်းကြီးမူကား၊ မင်းမြောက်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ပါလော့ဟု ယောရှဖတ်အားဆိုပြီးမှ၊ ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်သည် ခြားနားသော အယောင်ကိုဆောင်လျက်၊ စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်၏။ ၃၁ရှုရိရှင်ဘုရင်က၊ ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်မှတပါး၊ အခြားသောလူကြီး လူငယ်ကိုမတိုက်နှင့်ဟု ရထားစီးသူရဲများကို အုပ်သော
ဗိုလ်သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ကို မှာထားနှင့်သောကြောင့်၊ ၃၂ရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည် ယောရှဖတ်ကို
မြင်သောအခါ၊ အကယ်စင်စစ်ထိုသူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်
သူ့ကိုတိုက်အံ့သောငှါ လမ်းလွှဲကြ၍၊ ယောရှဖတ်လည်းကြွေးကြော်လေ၏။ ၃၃ဣသရေလရှင်ဘုရင်
မဟုတ်ကြောင်းကို ရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည် ရိပ်မိသောအခါ၊ မလိုက်ဘဲအခြားသို့ ရှောင်သွားကြ၏။
၃၄လူတယောက်သည် မရွယ်ဘဲလေးနှစ်ပြည့်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကို သံချပ်အင်္ကျီအဆစ်ကြား မှာ
မှန်လေသော်၊ ငါ့ကိုစစ်ပွဲထဲက လှည့်၍ ထုတ်ဆောင်လော့။ ငါနာသည်ဟု မိမိရထားတော်ထိန်းကို ဆို၏။
၃၅ထိုနေ့၌တိုး၍တိုက်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် ရှုရိလူတဘက်တချက်၌ ရထားတော်ထဲမှာ လူကိုမှီ၍ ထိုင်နေ၏။
ညဦးယံ၌အသက်တော်ကုန်၏။ ထိခိုက်ရာအနာမှအသွေးသည် ရထားထဲသို့ယို၏။ ၃၆လူအပေါင်းတို့၊
ကိုယ်နေသော မြို့ပြည်သို့ပြန်သွားကြဟု နေဝင်သောအခါ တတပ်လုံးကို ကြွေးကြော်လေ၏။
၃၇ထိုသို့ရှင်ဘုရင်သေ၍၊ ရှမာရိမြို့သို့ရောက်သဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရ၏။ ၃၈ရထားတော်နှင့်
လက်နက်တော်ကို ရှမာရိမြို့ရေကန်၌ ဆေးသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားနှင့် အညီ၊

ခွေးတို့သည် အသွေးကိုလျက်ကြ၏။ ၃၉အာဟပ်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် တည်ဆောက်
သော ဆင်စွယ်နန်း၊ ပြုစုသောမြို့တို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၄၀အာဟပ်သည်
ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ သားတော်အာခဇိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၄၁ဣသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်နန်းစံလေးနှစ်တွင် အာသသား ယောရှဖတ်သည် အသက်သုံးဆယ်
ငါးနှစ်ရှိသော ယုဒနိုင်ငံကို အစိုးရ၍၊ ၄၂ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား
ရှိလဟိသမီး အဇုဘ အမည်ရှိ၏။ ၄၃ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်အာသလိုက်သော လမ်းကိုမလွှဲ၊
အကုန်အစင်လိုက်၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်ကိုသာ ကျင့်၏။ သို့ရာတွင်
မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့ကြ၏။ ၄၄ယောရှဖတ်မင်းသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် စစ်မတိုက် မိဿဟာယဖွဲ့လေ၏။
၄၅ယောရှဖတ်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်းအရာတို့သည်
ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၄၆ခမည်းတော်အာသလက်ထက်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသော
ယောကျ်ားအလိုသို့လိုက်တတ်သော မိန်းမလျာတို့ကို ပြည်တော်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ၄၇ထိုကာလ၊
ဧဒုန်ပြည်၌ရှင်ဘုရှင်မရှိ။ ယုဒရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော မြို့ဝန်မင်းစီရင်ရ၏။ ၄၈ယောရှဖတ်သည် သြဖိရ
ပြည်သို့စေလွှတ်၍၊ ရွှေကိုယူစေခြင်းငှါ တာရှုသင်္ဘောတို့ကို ဧဇယုန်ဂါဗာမြို့မှာ တည်၏။ ၄၉အာဟပ်သား
အာခဇိက၊ ငါ့ကျွန်တို့သည် မင်းကြီးကျွန်တို့နှင့် သင်္ဘောစီးပါစေဟု ယောရှဖတ်၌ အခွင့်တောင်း၍
ယောရှဖတ်သည် အခွင့်ပေး၏။ သို့သော်လည်း သင်္ဘောတို့သည် ဧဇယုန်ဂါဗာမြို့မှာ ကျိုးပဲ့သောကြောင့်၊
သြဖိရမြို့သို့မသွားရ။ ၅၀ယောရှဖတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ သူတို့နှင့် အတူ အဘဒါဝိဒ်မြို့၌
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော် ယဟောရံသည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၅၁ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်နန်းစံ ဆယ်ခုနစ်နှစ်တွင်၊ အာဟပ်သားအာခဇိသည် ရှမာရိမြို့၌မင်းပြု၍၊
ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။ ၅၂ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊
မိဘလိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသော၊ နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်လိုက်သော
လမ်းသို့လိုက်လေ၏။ ၅၃ဗာလဘုရားကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၍၊ အဘကျင့်လေသမျှအတိုင်း ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သတည်း။

ဓမ္မရာဇဝင်တတိယစောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်စတုတ္ထစောင်။
SECOND BOOK OF THE KINGS.

၁

[၁]အာဟပ်မင်းသေသောနောက်၊ မောဘပြည်သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏။
[၂]အာခဇိမင်း သည် ရှမာရိမြို့၌ အထက်ခန်းပြတင်းပေါက်မှကျ၍ နာနေသောကြောင့်၊ ငါသည်ဤအနာမှ
ထမြောက်မည်လော ဟု ဧကြုန်မြို့၏ ဘုရား ဗာလဇေဗုပ်သို့ သွား၍မေးမြန်းကြဟု မှာထား၍
သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်လေ၏။ [၃]ထာဝရဘုရား ၏ ကောင်းကင်တမန်သည် တိရှဘိမြို့သား
ဧလိယအားလည်း၊ ရှမာရိရှင်ဘုရင်စေလွှတ်သော သံတမန်တို့ကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ ထသွားလော့။
ဣသရေလပြည်၌ ဘုရားသခင်မရှိသောကြောင့်၊ ဧကြုန်မြို့၏ဘုရား ဗာလဇေဗုပ်သို့
သွား၍မေးမြန်းရသလော။ [၄]ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ယခုတက်သော
သာလွန်ပေါ်က နောက်တဖန် မဆင်းရ။ စစ်စစ် သင်သေမည်ဟု သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်အကြောင်း
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဧလိယသွားလေ၏။ [၅]သံတမန်တို့သည် ပြန်လာသောအခါ ရှင်ဘုရင်က
အဘယ်ကြောင့် ယခုပြန်လာကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ [၆]သူတို့က၊ လူတချို့တယောက်သည် ကျွန်တော်တို့ကို
ကြိုဆိုခြင်းငှါလာ၍ သင်တို့ကိုစေလွှတ်သော ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ပြန်ကြ။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ဣသရေလပြည်၌ ဘုရားသခင်မရှိသောကြောင့်၊ ဧကြုန်မြို့၏ ဘုရား ဗာလဇေဗုပ်မြို့သို့
သွား၍မေးမြန်းရသလော။ ထိုကြောင့် သင်သည် ယခုတက်သောသာလွန်ပေါ်က နောက်တဖန် မဆင်းရ၊
စင်စစ်သေမည်ဟု ပြောရမည်အကြောင်း မှာထားပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ [၇]ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊
သင်တို့ကိုကြိုဆိုခြင်းငှါလာ၍ ဤသို့ပြောသောသူကား အဘယ်သို့သောသူနည်းဟု မေးလျှင်၊ [၈]သူတို့က၊
ထိုသူသည် ကိုယ်၌အမွေးများ၍ သားရေခါးပန်းကို စည်းသောသူဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊
ထိုသူသည် တိရှဘိမြို့သား ဧလိယဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်ဆိုလျက်၊ [၉]လူငါးကျိပ်အုပ်သော
တပ်မှူးကိုစေလွှတ်၍၊ တပ်မှူးသည် ထိုတောင်ပေါ်မှာထိုင်သော ဧလိယထံသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊
အိုဘုရားသခင်၏လူ၊ သင်သည်ဆင်းရမည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု ဆို၏။
[၁၀]ဧလိယကလည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်၏လူ မှန်လျှင်၊ ကောင်းကင်က မီးကျ၍ သင်နှင့်
သင်၏လူငါးကျိပ်တို့ကို လောင်ပါစေဟု လူငါးကျိပ်အုပ်သော တပ်မှူးအား ဆိုသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်က
မီးကျ၍ သူနှင့်သူ၌ပါသော လူငါးကျိပ်တို့ကို လောင်လေ၏။ [၁၁]တဖန် လူငါးကျိပ်အုပ်သော တပ်မှူး
တယောက်ကို ရှင်ဘုရင်စေလွှတ်၍၊ ထိုတပ်မှူးက၊ အိုဘုရားသခင်၏လူ၊ အလျင်အမြန်ဆင်းရမည်အကြောင်း
ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု ဆို၏။ [၁၂]ဧလိယကလည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်၏လူမှန်လျှင်
ကောင်းကင်ကမီးကျ၍ သင်နှင့် သင်၏လူငါးကျိပ်တို့ကို လောင်ပါစေဟု သူတို့အားဆိုသည်အတိုင်း၊
ဘုရားသခင်၏မီးသည် ကောင်းကင်က ကျ၍ သူနှင့်သူ၌ပါသော လူငါးကျိပ်တို့ကို လောင်လေ၏။ [၁၃]တဖန်
လူငါးကျိပ်အုပ်သော တတိယတပ်မှူကို ရှင်ဘုရင် စေလွှတ်သဖြင့်၊ ထိုတပ်မှူးသည်တက်၍ ဧလိယရှေ့မှာ
ဒူးထောက်လျက်၊ အိုဘုရားသခင်၏လူ၊ ကျွန်တော်အသက်နှင့် ကိုယ်တော်ကျွန် ဤလူငါးကျိပ်တို့၏
အသက်ကို နှမြောတော်မူပါ။ [၁၄]ကောင်းကင်ကမီးကျ၍ အခြားသောတပ်မှူး နှစ်ယောက်သည် သူတို့၌ပါသော
လူတရာကို လောင်သော်လည်း၊ ကျွန်တော်အသက်ကို နှမြော်တော်မူပါဟု တောင်းပန်လေ၏။
[၁၅]ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သူနှင့်အတူဆင်းသွားလော့။ သူ့ကိုမကြောက် နှင့်ဟု
ဧလိယအားဆိုသည်အတိုင်း၊ ဧလိယသည် ထ၍ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ရောက်လျှင်၊ [၁၆]ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ သင်သည် ဧကြုန်မြို့၏ဘုရား ဗာလဇေဗုပ်၌ မေးမြန်းခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် သံတမန်တို့ကို
စေလွှတ် သနည်း။ မေးမြန်းစရာဘို့ ဣသရေလပြည်၌ ဘုရားသခင်မရှိသောကြောင့် ထိုသို့ပြုရသလော။
သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ယခုတက်သော သာလွန်ပေါ်က နောက်တဖန် မဆင်းရသေး။ စင်စစ် သေရမည်ဟု

မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။ ၁၇ဧလိယဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်အတိုင်း
ရှင်ဘုရင်သေ၍၊ သားတော်မရှိသောကြောင့် ညီတော် ယောရံသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်သား
ယဟောရံနန်းစံ နှစ်နှစ်တွင် နန်းထိုင်လေ၏။ ၁၈အာခဇိပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည်၊
ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂

၁ထာဝရဘုရားသည် ဧလိယကို လေဘွေအားဖြင့် ကောင်းကင်သို့ ချီတော်မူချိန်နီးသောအခါ၊
ဧလိယသည် ဧလိရှဲနှင့်အတူ ဂိလဂါလမြို့သို့ သွား၏။ ၂ဧလိယကလည်း၊ ဤအရပ်၌ နေရစ်ပါလော့။
ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို ဗေသလမြို့သို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ဟု ဧလိရှဲအား ဆိုလျှင်၊ ဧလိရှဲက
ထာဝရဘုရားအသက်၊ ကိုယ်တော်အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့် ကျွန်ုပ်မကွာရပါဟု
ပြန်ပြောလျက်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ဗေသလမြို့ သို့သွားကြ၏။ ၃ထိုမြို့၌ရှိသော ပရောဖက်အမျိုးသား
တို့သည် ဧလိရှဲကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်လာ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်သခင်ကို
ကိုယ်တော်ခေါင်းမှ ယနေ့နုတ်သွားတော်မူမည်ကို သိတော်မူသလောဟု မေးလျှင်၊ ဟုတ်ကဲ့ ငါသိ၏။
တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါဟု ပြောဆို၏။ ၄ဧလိယကလည်း၊ အိုဧလိရှဲ၊ ဤအရပ်၌ နေရစ်ပါ လော့။
ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုယေရိခေါမြို့သို စေလွှတ်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဧလိရှဲက၊ ထာဝရဘုရားအသက်၊
ကိုယ်တော်အသက်ရှင် တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်မကွာရပါဟု ပြန်ပြောလျက်၊
ထိုသူနှစ်ယောက် တို့သည် ယေရိခေါမြို့သို့ သွားကြ၏။ ၅ထိုမြို့၌ရှိသော ပရောဖက်အမျိုးသားတို့သည်
ဧလိရှဲထံသို့လာ၍ ထာဝရ ဘုရားသည် ကိုယ်တော်သခင်ကို ကိုယ်တော်ခေါင်းမှ၊
ယနေ့နုတ်သွားတော်မူမည်ကို သိတော်မူသလောဟု မေးလျှင်၊ ဟုတ်ကဲ့ငါသိ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါဟု
ပြောဆို၏။ ၆ဧလိယကလည်း ဤအရပ်၌ နေရစ်ပါလော့။ ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ကိုယော်ဒန်မြစ်သို့
စေလွှတ်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဧလိရှဲက၊ ထာဝရဘုရားအသက်၊ ကိုယ်တော်အသက်
ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်မကွာရပါဟု ပြန်ပြောလျက်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်
အတူ သွားကြ၏။ ၇ပရောဖက်အမျိုးသာ ငါးကျိပ်တို့သည် အဝေးကကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွား၍ရပ်နေကြ၏။
ထိုနှစ်ယောက် တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ရပ်နေကြ၏။ ၈ဧလိယသည် မိမိဝတ်လုံကိုယူ၍ လိပ်ပြီးမှ၊
ရေကိုရိုက်သဖြင့် ရေသည် တဘက်တချက်ကွဲ၍၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် မြေပေါ်မှာရှောက်သွား ကြ၏။
၉မြစ်တဘက်သို့ရောက်သောအခါ၊ ဧလိယက၊ သင်နှင့်ငါမကွာမီ ငါ၌ တစုံတခုသောဆုကို တောင်းလော့ဟု
လေရှဲအားဆိုလျှင်၊ ဧလိရှဲက ကိုယ်တော် ဝိညာဉ်နှစ်ဆသောအဘို့ကို အကျွန်ုပ်ကိုယ်ပေါ်မှာ ရှိပါစေသောဟု
တောင်းသော်၊ ၁၀ဧလိရှဲက သင်သည် ရခဲသော ဆုကိုတောင်း၏။ သင်နှင့်ငါကွာသည်ကို မြင်လျှင်ရမည်။
သို့မဟုတ်မရဟု ပြောဆို၏။ ၁၁ထိုသို့ နှုတ်ဆက်လျက် သွားကြစဉ်တွင်၊ မီးရထားနှင့် မီးမြင်းတို့သည်
ပေါ်လာ၍၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို ခွဲခွာသဖြင့်၊ ဧလိယသည် လေဘွေ အားဖြင့် ကောင်းကင်သို့ တက်လေ၏။
၁၂ဧလိရှဲသည် ကြည့်မြင်လျှင် ငါ့အဘ၊ ငါ့အဘ၊ ဣသရေလရထား၊ ဣသရေလ မြင်းပါတကားဟု
ဟစ်သော်လည်း၊ နောက်တဖန် ဧလိယကိုမမြင်ရ။ မိမိအဝတ်ကို ကိုင်၍နှစ်ပိုင်းဆုတ်လေ၏။
၁၃အောက်သို့ကျသော ဧလိယဝတ်လုံကိုကောက်၍ ပြန်လေ၏။ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ရပ်၍၊ ၁၄ရေကိုဝတ်လုံနှင့်
ရိုက်လျက်၊ ဧလိယကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်မှာ ရှိတော်မူသနည်းဟူ၍
တဖန်ရိုက် သောအခါ၊ ရေသည်တဘက်တချက်ကွဲသဖြင့် ဧလိရှဲသည် ကူးသွား၏။ ၁၅ယေရိခေါမြို့မှာ
ကြည့်ရှုသော ပရောဖက် အမျိုးသားတို့သည် ဧလိရှဲကိုမြင်လျှင်၊ ဧလိယ၏ဝိညာဉ်သည် ဧလိရှဲအပေါ်မှာ
ကျိန်းဝပ်သည်ဟုဆိုလျက် ခရီးဦးကြို ပြုအံ့သောငှါ သွား၍သူ့ရှေ့၌ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်ကြ၏။ ၁၆သူတို့ကလည်း၊
ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၌ ခွန်အားကြီးသောသူ ငါးကျိပ်ရှိပါ၏။ သူတို့သည်သွား၍ ကိုယ်တော်၏သခင်ကို
ရှာမည်အကြောင်း၊ အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့ကိုချီယူ၍ တစုံတခုသော

တောင်ပေါ်၌ဖြစ်စေ၊ ချိုင့်ထဲသို့ဖြစ်စေ ချကောင်းချတော်မူလိမ့် မည်ဟု အခွင့်တောင်းလျှင်၊ မစေလွှတ်ကြနှင့်
ဧလိရှဲသည် မြစ်တားသော်လည်း၊ ၁၇သူတို့သည် ဧလိရှဲစိတ်အား လျော့သည်တိုင်အောင်
အလွန်တောင်းပန်သောအခါ၊ စေလွှတ်ကြဟုဆို၏။ သူတို့သည် လူငါးကျိပ်ကိုစေလွှတ် သဖြင့် သုံးရက်ပတ်လုံး
ရှာ၍မတွေ့နိုင်ကြ။ ၁၈ဧလိရှဲသည် ယေရိခေါမြို့မှာ နေသေးသည်ဖြစ်၍ သူတို့သည် ပြန်လာသော အခါ၊
မသွားကြနှင့်ဟု ငါမြစ်တားသည်မဟုတ်လောဟု ဆို၏။
၁၉ထိုမြို့သားတို့က၊ ကိုယ်တော်မြင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤမြို့တည်ရာအရပ်သည် သာယာပါ၏။
သို့ရာတွင် ရေမကောင်း၊ မြေလည်းကိုယ်ဝန်ပျက်စေတတ်ပါသည်ဟု ဧလိရှဲအား လျှောက်ကြလျှင်၊ ၂၀ဧလိရှဲက၊
ဘူးသစ်တလုံးကို ဆားထည့်၍ ယူခဲ့ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ယူခဲ့ကြ၏။ ၂၁ဧလိရှဲသည်
စမ်းရေတွင်းသို့သွား၍ ဆားကိုခပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤရေကို ငါချိုစေ၏။
နောက်တဖန် သေစေမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ဝန်ပျက်စေမည်အကြောင်းကို မပြုရ။ ၂၂ဧလိရှဲဆင့်ဆိုသော
အမိန့်တော်အတိုင်း ထိုရေသည် ယနေ့တိုင် အောင်ချိုလေ၏။
၂၃ထိုမြို့မှ ဗေသလမြို့သို့ပြန်၍ ခရီးသွားစဉ်တွင်၊ လုလင်ပျိုတို့သည် မြို့ထဲကထွက်၍၊ ဖော့ဦးပြည်း၊
တက်ဦးလော့။ ဖော့ဦးပြည်း၊ တက်ဦးလော့ဟု ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ ၂၄ဧလိရှဲသည် လှည့်ကြည့်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏
အခွင့်နှင့် ကျိန်ဆိုသဖြင့်၊ ဝံမနှစ်ကောင်တို့သည် တောထဲကထွက်၍ လုလင်ပျို လေးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ကို
ကိုက်သတ်လေ၏။ ၂၅ထိုမြို့မှ ကရမေလတောင်သို့၎င်း၊ ထိုတောင်မှ ရှမာရိမြို့သို့၎င်း အစဉ်အတိုင်းသွား၏။

၃

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်နန်းစံ ဆယ့်ရှစ်နှစ်တွင်၊ အာဟပ်သား ယောရံသည် ရှမာရိမြို့၌ မင်းပြု၍
ဣသရေလနိုင်ငံကို စိုးစံ၏။ ၂ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ သို့ရာတွင်
မိဘကဲ့သို့မပြု။ ခမည်းတော်လုပ်သော ဗာလရုပ်တုကိုပယ်ရှား၏။ ၃သို့သော်လည်း ဣသရေလအမျိုးကို
ပြစ်မှားစေသော နေဗတ် ၏သား ယေရောဗောင်ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုမရှောင် မှီဝဲ၏။
၄မောဘမင်းကြီး မေရှာသည် သိုးထိန်းကြီးဖြစ်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အား သိုးသငယ်တသိန်းနှင့်
အမွေးပါသော သိုးထီးတသိန်းကို ဆက်ရ၏။ ၅အာဟပ် သေသောအခါ၊ မောဘမင်းကြီးသည် ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏။ ၆ထိုအခါ ယောရံမင်းကြီးသည် ရှမာရိ မြို့ထဲကထွက်၍ ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကို စာရင်းယူ၏။ ၇ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ မောဘမင်းကြီးသည်
ငါ့ကိုပုန်ကန်ပြီ။ မောဘပြည်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ငါနှင့်အတူလိုက်မည်လောဟု မေးလျှင်၊ ယောရှဖတ်က
ငါလိုက်မည်။ ငါသည် မင်းကြီးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါ့လူတို့သည် မင်းကြီး၏လူကဲ့သို့၎င်း၊ ငါ့မြင်းတို့သည်
မင်းကြီး၏မြင်း ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၈အဘယ်လမ်းဖြင့် စစ်ချီရမည်နည်းဟု မေးသော်၊
ဧဒုံတောလမ်း ဖြင့် ချီရမည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၉ထိုသို့ ဣသရေလရှင်ဘုရင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ဧဒုံရှင်ဘုရင်တို့သည်
ဝိုင်း၍ ခုနစ်ရက်ခရီး သွားကြ၏။ ဗိုလ်ခြေများသောက်စရာ၊ ပါသောတိရစ္ဆာန်များ သောက်စရာရေမရှိ။
၁၀ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ခက်လှပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ဤရှင်ဘုရင် သုံးပါးတို့ကို မောဘလူတို့လက်သို့
အပ်ခြင်းငှါ စုဝေးစေတော်မူသည် တကားဟု ဆို၏။ ၁၁ယောရှဖတ်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၌
မေးလျှောက်မည့်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်တယောက်မျှ မရှိသလောဟု မေးလျှင်၊
ဣသရေလရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တယောက်က၊ ဧလိယလက်ထောက် ရှာဖတ်သား ဧလိရှဲ ရှိပါ၏ဟု
လျှောက်သော်၊ ၁၂ယောရှဖတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် သူ၌ ရှိတော်မူသည်ဟု ဆိုလျက်၊
ရှင်ဘုရင်သုံးပါးတို့သည် ဧလိရှဲထံသို့ သွားကြ၏။ ၁၃ဧလိရှဲသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်အားလည်း၊ ငါသည်
သင်နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ သင့်အဘ၏ပရောဖက်၊ သင့်အမိ၏ ပရောဖက်တို့ထံသို့
သွားလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်က၊ မဆိုပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် ဤရှင်ဘုရင် သုံးပါးတို့ကို
မောဘလူတို့လက်သို့ အပ်ခြင်းငှါ စုဝေးစေ တော်မူသည်တကားဟု ဆိုသော်၊ ၁၄ဧလိရှဲက၊ ငါကိုးကွယ်သော

ကောင်းကင်ဖိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကယ်၍ ယုဒရှင်ဘုရင်
ယောရှဖတ်၏မျက်နှာကို ငါမထောက်လျှင်၊ သင့်ကိုငါမကြည့် မမြင်လို၊ ၁၅စောင်းသမားကိုခေါ်ခဲ့ဟုဆို၍
စောင်းသမားသည် တီးသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ဧလိရှဲအပေါ်သို့ရောက်၍၊
၁၆ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤချိုင့်ပတ်လည်၌ ဆယ်ပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြလော့။
၁၇အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့သည် သောက်စရာဘို့ လေမလာ၊ မိုဃ်းမရွာဘဲ ဤချိုင့်သည်
ရေနှင့် ပြည့်လိမ့်မည်။ ၁၈ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌သာမညအမှုဖြစ်သေး၏။
မောဘလူတို့ကိုလည်း သင်တို့ လက်သို့ အပ်တော်မူမည်။ ၁၉သင်တို့သည် ခိုင်ခံ့ထူးဆန်းသောမြို့ ရှိသမျှတို့ကို
လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။ အသုံးဝင်သော သစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲကြလိမ့်မည်။ ရေတွင်းရှိသမျှတို့ကို
မြေဖို့ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းသောမြေကွက် ရှိသမျှ တို့ကို ကျောက်ခဲနှင့်ဖျက်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၀နံနက်အချိန် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်သောအခါ၊ ရေသည် ဧဒုံလမ်းဖြင့်လာ၍
တပြည်လုံးကိုလွှမ်းလေ၏။

၂၁ရှင်ဘုရင်တို့သည် စစ်ချီ၍ လာကြောင်းကို မောဘပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ကြားသောအခါ၊
လက်နက် ဆောင်သော အကြီးအငယ်ရှိသမျှတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ပြည်စွန်းနားမှာတပ်ချကြ၏။
၂၂နံနက်စောစောထသောအခါ၊ ရေပေါ်မှာ နေရောင်ထင်၍၊ ဤတဘက်၌ ရေသည် အသွေးကဲ့သို့ နီသည်ကို
မောဘပြည်သားတို့သည် မြင်ကြလျှင်၊ ၂၃အသွေးဖြစ်၏။ စင်စစ် ရှင်ဘုရင်တို့သည် တယောက်ကိုတယောက်
လုပ်ကြံ၍ သေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မောဘပြည် သားတို့၊ လုယူကြလော့ဟု ဆိုကြ၏။ ၂၄ဣသရေလတပ်တို့
ရောက်သောအခါ၊ ဣသရေလလူတို့သည် ထ၍ မောဘ ပြည်သားတို့ကို လိုက်သဖြင့် သူတို့သည်ပြေးကြ၏။
ဣသရေလလူတို့သည် မောဘပြည်ထဲသို့တိုင်အောင် လိုက်၍ လုပ်ကြံကြ၏။ ၂၅မြို့တို့ကိုဖြိုဖျက်ကြ၏။
ကောင်းသောမြေကွက် ရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ လူအပေါင်းတို့သည် ကျောက်ခဲ ပစ်ချ၍ ဖုံးလွှမ်းကြ၏။
ရေတွင်းရှိသမျှကိုလည်း မြေဖို့၍၊ အသုံးဝင်သော သစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲကြ၏။ ကိရဟာရက်မြို့၌သာ
မြို့ရိုးကိုချန်ထားရာတွင်၊ လောက်လွှဲသမားတို့သည် ဝိုင်း၍ပစ်ကြ၏။ ၂၆မောဘမင်းကြီးသည် အတိုက်မခံနိုင်
သည်ကို သိသောအခါ၊ ထားကိုကိုင်သောသူ ခုနစ်ရာကိုခေါ်၍ ဧဒုံရှင်ဘုရင်၏ တပ်ကိုဖျက်မည်ဟု
အားထုတ်သော် လည်း မဖျက်နိုင်။ ၂၇နောက်မှ မိမိကိုယ်စား နန်းထိုင်သော သားဦးကိုယူ၍ မြို့ရိုးပေါ်မှာ
မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပြုလေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူတပါး အမျက်ထွက်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊
ထိုပြည်ကိုထား၍ ကိုယ်ပြည်သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၄

၁ပရောဖက်အမျိုးသား၏ မယားတယောက်သည် ဧလိရှဲထံသို့လာ၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၊
ကျွန်မ၏ခင်ပွန်း သေပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ထာဝရဘုရားကို ရိုသေသောသူဖြစ်သည်ကို
ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ ယခုမှာ ကြွေးရှင်သည် ကျွန်မ၏သားနှစ်ယောက်ကို ကျွန်ခံစေခြင်းငှါ လာပါပြီဟု
ကြွေးကြော်လေ၏။ ၂ဧလိရှဲကလည်း၊ သင့်အဘို့ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်နည်း။ သင့်အိမ်၌
အဘယ်ဥစ္စာရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မအိမ်၌ ဆီအိုးတလုံးမှတပါး အဘယ်ဥစ္စာမျှ
မရှိပါဟုပြောဆိုသော်၊ ၃ဧလိရှဲကသွားလော့။ အိမ်နီးချင်းရှိသမျှတို့တွင် လပ်သော အိုးတို့ကို ငှားယူလော့။
များစွာသောအိုးတို့ကို ငှားယူလော့။ ၄ကိုယ်အိမ်သို့ရောက်သောအခါ၊ သားတို့ကိုခေါ်၍ တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှ
ငှားယူသောအိုးများထဲသို့ ဆီကိုအပြည့်လောင်း၍ ထားလော့ဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊ ၅ထိုမိန်းမ သည်သွား၍
သားတို့သည် အိုးများကိုယူခဲ့ပြီးမှ၊ မိန်းမသည် သားတို့နှင့်အတူ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ တံခါးကိုပိတ်လျက်
ဆီကိုလောင်းလေ၏။ ၆အိုးများ၌ ဆီပြည့်သောအခါ၊ အိုးတလုံးကို ယူခဲ့ဦးဟု သားအားဆိုလျှင်၊
အိုးလပ်မရှိပါဟု ပြန်ပြောသော်၊ ဆီသည် တန့်လျက်နေ၏။ ၇ထိုမိန်းမသည် လာ၍ ဘုရားသခင်၏လူကို

ကြားပြောလျှင်၊ သူက ထိုဆီကို သွား၍ရောင်းပြီးလျှင် ကြွေးကိုဆပ်လော့။ ကြွင်းသောဆီကို အမှီပြု၍
သင်နှင့်သားတို့သည် အသက်မွေး ကြလော့ဟုဆို၏။
၈တနေ့သ၌ လေရှဲသည် ရှုနင်မြို့သို့သွားရာတွင်၊ ထိုမြို့၌ ထင်ရှားသော မိန်းမတယောက်သည်
လေရှဲကို ကျွေးခြင်းငှါ ခေါ်ပင့်လေ၏။ နောက်မှ ထိုလမ်းသို့သွားသောအခါခါ၊ ကျွေးခြင်းကိုခံအံ့သောငှါ
ထိုအိမ်သို့ ဝင်တတ်၏။ ၉မိန်းမကလည်း၊ ငါတို့နေရာလမ်းဖြင့် အစဉ်သွားလာသော ဤသူသည်
ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသူဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ်ရိပ်မိ၏။ ၁၀ဝင်းရိုးအပေါ်မှာ အခန်းငယ်တခုကို လုပ်ကြကုန်အံ့။
သူ့အဘို့ ခုတင်၊ စားပွဲ၊ ထိုင်ခုံ၊ မီးခုံတို့ကို ထားကြ ကုန်အံ့။ သို့ဖြစ်၍၊ သူသည် ငါတို့ဆီသို့ ရောက်သောအခါ၊
ထိုအခန်းထဲသို့ ဝင်လိမ့်မည်ဟု မိမိခင်ပွန်းအားဆို၏။ ၁၁တနေ့သ၌ လေရှဲသည် ရောက်သဖြင့်၊
ထိုအခန်းထဲသို့ဝင်၍ အိပ်နေ၏။ ၁၂ထိုရှုနင်မြို့သူမိန်းမကို ခေါ်လော့ဟု မိမိကျွန်ဂေဟာဇိအား
ဆိုသည်အတိုင်းခေါ်၍၊ မိန်းမသည် လေရှဲရှေ့မှာ ရပ်နေ၏။ ၁၃လေရှဲက၊ သင်သည် ငါတို့အဘို့ ဤမျှလောက်
လုပ်ကျွေးပြုစုသည်အတွက်၊ သင့်အဘို့ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ သင့်အဘို့ ရှင်ဘုရင်ထံ၊ ဗိုလ်ချုပ် မင်းထံ၌
ငါပြောရမည်လောဟု ဂေဟာဇိမေးမည် အကြောင်း စီရင်သော်၊ မိန်းမက၊ ကျွန်မသည် ကိုယ်အဆွေအမျိုး
တို့တွင် နေပါဦးမည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၁၄လေရှဲကလည်း၊ ဤမိန်းမအဘို့ အဘယ်သို့ပြုစရာ ရှိသနည်းဟု
မေးပြန်လျှင်၊ ဂေဟာဇိက၊ ဤမိန်းမ၌ သားသမီးမရှိပါ။ သူ့ခင်ပွန်းလည်း အိုလှပြီဟုဆိုသော်၊ ၁၅တဖန်
ခေါ်ဦးလော့ဟု ဆိုသည် အတိုင်း၊ မိန်းမသည် တံခါးဝမှာ ရပ်နေ၏။ ၁၆လေရှဲကလည်း၊ သင်သည်
နောင်နှစ်အချိန်အရွယ်စေ့သောအခါ သားကို ဘက်ယမ်း ရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊ မိန်းမက အိုအရှင်၊
ဘုရားသခင်၏လူ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မကို မုသာမသုံးပါနှင့်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၁၇ထိုနောက် မိန်းမသည်
ပဋိသန္ဓေယူ၍ လေရှဲချိန်းချက်သော အရွယ်စေ့သောအခါ သားကိုဘွားမြင် လေ၏။
၁၈ထိုသားသည် နို့ကွာပြီးမှ၊ တနေ့သ၌ စပါးရိတ်သောသူတို့ရှိရာ မိမိအဘထံသို့သွား၍၊ ၁၉ငါသည်
ခေါင်း နာ၏။ ခေါင်းနာ၏ဟု အဘအား ပြောဆိုလျှင်၊ အဘက၊ သူငယ်ကို အမိထံသို့ ယူသွားဟု
လုလင်အားပြော၏။ ၂၀လုလင်သည် အမိထံသို့ယူသွား၍၊ သူငယ်သည် အမိရင်ခွင်၌ ထိုင်၍
မွန်းတည့်အချိန်ရှိပြီးမှ သေ၏။ ၂၁အမိသည် မြို့ရိုးပေါ်သို့တက်၍ အလောင်းကို ဘုရားသခင့်လူ၏ ခုတင်ပေါ်မှာ
ထားပြီးလျှင်၊ တံခါးကိုပိတ်ခဲ့၍ သွားလေ၏။ ၂၂ခင်ပွန်းကိုလည်း ခေါ်၍၊ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်၏လူထံသို့
ပြေး၍ တဖန် ပြန်လာဦးမည်။ လုလင် တယောက်နှင့် မြည်းတစီးကို ထည့်လိုက်ပါဟု ဆိုလျှင်၊ ၂၃ခင်ပွန်းက၊
အဘယ်ကြောင့် ယနေ့သွားချင်သနည်း။ လဆန်းနေ့မဟုတ်၊ ဥပုသ်နေ့လည်းမဟုတ်ဟု ဆိုသော်၊ မိန်းမက၊
ကောင်းပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၂၄မြည်းကို ကုန်းနှီးတင်ပြီးမှ ကျွန်ကိုခေါ်၍ နှင်သွားလော့။ ငါမပြောလျှင်
ငါ့ကြောင့် အသွားမနှေးစေနှင့်ဟု ကျွန်အားမှာထား သဖြင့်၊ ၂၅ခရီးသွား၍ ဘုရားသခင်၏ လူရှိရာ၊
ကရမေလတောင်ပေါ်သို့ ရောက်သည်ကို ဘုရားသခင်၏လူသည် အဝေးကမြင်သောအခါ၊
မိမိကျွန်ဂေဟာဇိကိုခေါ်၍၊ ရှုနင်မြို့သူ မိန်းမလာ၏။ ၂၆သင်ပြေး၍ ခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်မာ၏လော။
ခင်ပွန်း မာ၏လော။ သူငယ်မာ၏လောဟု စေလွှတ်၍ မေးစေသော်၊ မိန်းမက မာပါ၏ဟုဆို၏။
၂၇ဘုရားသခင်၏ လူရှိရာ တောင်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ သူ၏ခြေတို့ကိုဘက်လေ၏။ ဂေဟာဇိသည်
ဆီးတားခြင်းငှါ ချဉ်းလာလျှင်။ ဘုရားသခင်၏လူက သူ့ကိုမဆီးတားနှင့်။ သူသည် စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။
ထိုအကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမပြ၊ ဝှက်ထားတော်မူပြီဟု ဆို၏။ ၂၈မိန်းမကလည်း၊ ကျွန်မသည်
ကျွန်မသခင်ထံမှာ သားဆုကိုတောင်းပါ သလော။ ကျွန်မကို မုသာမသုံးပါနှင့်ဟု
လျှောက်ဆိုသည်မဟုတ်သလောဟု ဆို၏။ ၂၉လေရှဲသည် ဂေဟာဇိကို ခေါ်၍ သင်၏ ခါးကိုစည်းလော့။
ငါ့တောင်ဝှေးကိုကိုင်၍သွားလော့။ လမ်းမှာ သူတပါးကိုတွေ့လျှင် နှုတ်မဆက်နှင့်။ သင့်ကို
သူတပါးနှုတ်ဆက်လျှင် ပြန်၍မပြောနှင့်။ ငါ့တောင်ဝေးကို သူငယ်၏မျက်နှာပေါ်မှာ တင်လော့ဟု
မှာထားလေ၏။ ၃၀အမိကလည်း၊ ထာဝရဘုရားအသက်၊ ကိုယ်တော်အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊

ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်နှင့် ကွာ၍ မသွားနိုင်ပါဟုဆိုလျှင်၊ လေရှဲသည် ထ၍လိုက်လေ၏။ ၃၁ဂေဟာဇိသည်
အရင်သွား၍၊ တောင်ဝေးကို သူငယ် ၏မျက်နှာပေါ်မှာ တင်သော်လည်း၊ သူငယ်သည် အသံမပြု အမှုမထား။
ထိုကြောင့် ဂေဟာဇိသည် လေရှဲကို ခရီးဦးကြိုပြု၍၊ သူငယ်သည် မနိုးပါဟုပြန်ပြော၏။ ၃၂လေရှဲသည်
အိမ်သို့ရောက်သောအခါ၊ သူငယ်သေလျက်၊ မိမိ ခုတင်ပေါ်မှာ တင်ထားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့သဖြင့်၊
၃၃အထဲသို့ဝင်၍ နှစ်ယောက်တည်း ရှိစေခြင်းငှါ တံခါးကိုပိတ်လျက် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းလေ၏။
၃၄သူငယ်၏ အနီးအပါးသို့ ချဉ်း၍ သူတို့အပေါ်မှာ အိပ်လျက်နှုတ်ခြင်း၊ မျက်စိ ချင်း၊ လက်ချင်းထပ်လျက်၊
သူငယ်အပေါ်မှာ ကိုယ်ကိုလှန်သဖြင့် သူငယ်အသားသည် နွေးစရှိ၏။ ၃၅တဖန်ဆင်း၍ အခန်းထဲမှ
စကြံသွားပြီးလျှင်၊ ချဉ်းပြန်၍ သူငယ်အပေါ်မှာ ကိုယ်ကိုလှန်သဖြင့်၊ သူငယ်သည် ခုနစ်ကြိမ်ချေဆတ်၍
မျက်စိကိုဖွင့်၏။ ၃၆လေရှဲသည် ဂေဟာဇိကိုခေါ်၍၊ ရှုနင်မြို့သူမိန်းမကို ခေါ်လိုက်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း သူသည်
ရောက်လာသောအခါ၊ လေရှဲက သင်၏သားကို ချီယူလော့ဟုဆို၏။ ၃၇မိန်းမသည် အထဲသို့ဝင်၍၊ မြေပေါ်မှာ
ပြပ်ဝပ်ဦးချပြီးလျှင် သားကိုချီယူ၍ ထွက်သွား၏။
၃၈တဖန် လေရှဲသည် ဂိလဂါလမြို့သို့သွား၍ ထိုပြည်၌ အစာခေါင်းပါး၏။
ပရောဖက်အမျိုးသားတို့သည် လေရှဲရှေ့မှာ ထိုင်ကြစဉ်၊ ပရောဖက်အမျိုးသားတို့အဘို့
ကြီးသောအိုးကင်းကိုပြင်၍ ဟင်းချက်လော့ဟု မိမိကျွန်အား ဆို၏။ ၃၉တစုံတယောက်သောသူသည်
ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို ဆွတ်ခြင်းငှါ လယ်ပြင်သို့သွား၍ တောနွယ်ပင်ကို တွေ့လျှင်၊ တော်ဘူးသီးပိုက်နိုင်သမျှကို
ဆွတ်ယူပြီးမှ၊ ၄၀ထိုဘူးမျိုးကို မသိဘဲ ဟင်းအိုးထဲသို့ ခပ်လေ၏။ ဟင်းအိုး စားအံ့ဟု လောင်းပြီးမှ
ဝိုင်း၍စားကြစဉ်တွင်၊ အိုဘုရားသခင်၏လူ၊ အိုးထဲ၌ သေဘေးရှိ ပါသည်ဟု အော်ဟစ်၍ မစားနိုင်ဘဲနေကြ၏။
၄၁လေရှဲကလည်း၊ မုန့်ညက်ကိုယူခဲ့ဟုဆို၍ အိုးထဲမှာခပ်ပြီးလျှင်၊ လူများစားစရာဘို့ လောင်းဦး လော့ဟု
ဆိုပြန်သော်၊ အိုး၌လည်း ဘေးမရှိ။
၄၂တဖန် ဗာလရှလိရှမြို့မှ လူတယောက်သည်လာ၍၊ အဦးသီးသော မုယောဆန်ဖြင့်လုပ်သော
မုန့်လုံး နှစ်ဆယ်နှင့် အိတ်၌ထည့်အသော အသီးအနှံများကို ဘုရားသခင်၏ လူထံသို့ ဆောင်ခဲ့၏။
လေရှဲကလည်း၊ ဤလူ များကိုကျွေးလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ၄၃ကျွန်က အဘယ်သို့နည်း။ ကျွန်တော်သည်
လူတရာကို ဤမျှနှင့်ကျွေးနိုင်ပါမည် လောဟု မေးလျှင်၊ လေရှဲက ဤလူများကို ကျွေးလော့။ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် ဝစွာ စားကြသော်လည်း စားစရား ကျန်ကြွင်းလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြောဆိုသော်၊ ၄၄ကျွန်သည် လူများရှေ့ မှာထည့်၍ ထာဝရဘုရား၏
စကားတော်နှင့်အညီ ထိုသူတို့သည် ဝစွာစားကြ၍ စားစရာကျန်ကြွင်းလျက်ရှိ၏။

၅

၁ရှုရိရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ချုပ်မင်း နေမန်သည် မိမိသခင်ထံမှာ မျက်နှာရသောသူ၊
ဘုန်းကြီးသောသူဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှုရိပြည်သည် ထိုသူအားဖြင့် အောင်ရသောအခွင့်ကို
ထာဝရဘုရားပေးတော်မူပြီ။ ထိုသူသည် ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် နူနာစွဲ၏။
၂ရှုရိလူတို့သည် အလိုအလျောက်တပ်ဖွဲ့၍ ချီသွားစဉ်တွင်၊ ဣသရေလပြည်မှ ဘမ်းခဲ့သော
မိန်းမငယ်တယောက်သည် နေမန်၏ မယားထံ၌ ကျွန်ခံရ၏။ ၃ထိုကျွန်မကလည်း၊ ကျွန်မသခင်သည်
ရှမာရိမြို့၌ရှိသော ပရောဖက်ထံသို့ ရောက်ပါစေသော။ ထိုပရောဖက်သည် သခင်၌စွဲသော
နူနာကိုပျောက်စေလိမ့်မည်ဟု မိမိသခင်မအားဆို၏။ ၄နေမန်သည် မိမိအရှင်ထံသို့ဝင်၍ ဣသရေလအမျိုး
မိန်းမငယ်စကားကို ပြန်လျှောက်၏။ ၅ရှုရိရှင်ဘုရင်ကလည်းသွားလော့။ သွားလော့။ ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်ထံသို့ စာပေးလိုက်မည်ဟု အမိန့်တော်အတိုင်း၊ နေမန်သည် ငွေအခွက်တရာ၊
ရွှေအခွက်ခြောက်ဆယ်၊ အဝတ်ဆယ်စုံကို ယူသွား၍၊ ၆ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ မိမိအရှင်၏
စာကိုသွင်းလေ၏။ စာ၌ပါသောအချက်ဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ကျွန်နေမန်၏ နူနာကိုပျောက်စေခြင်းငှာ

သူ့ကိုဤစာနှင့်အတူ ငါစေလွှတ်သည်ဟု ပါသတည်း။ ၇ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ထိုစာကိုကြည့်ပြီးမှ
မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ငါသည် အသက်ပေးပိုင်၊ နှုတ်ပိုင်သောဘုရား ဖြစ်သောကြောင့် ဤသူသည်
လူနူကိုချမ်းသာပေးစေခြင်းငှါ ငါ့ထံသို့ စေလွှတ် သလော။ ကြည့်ကြလော့။ ဤသူသည်
ငါ့ကိုအဘယ်မျှလောက် ရန်ရှာချင်သည်ကို ကြည့်ကြလော့ဟု ဆို၏။ ၈ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်
မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်သည်ဟု ဘုရားသခင်၏လူ ဧလိရှဲသည်ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့်
အဝတ်ကိုဆုတ်သနည်း။ ထိုသူသည် ငါ့ထံသို့လာပါလေစေ။ ဣသရေလပြည်၌ ပရောဖက်ရှိသည်
ကိုသိလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်ကိုမှာလိုက်လေ၏။ ၉ထိုကြောင့်၊ နေမန်သည် မြင်းရထားကိုစီးသွား၍
ဧလိရှဲအိမ်ရှေ့မှာ ရပ်နေ၏။ ၁၀ဧလိရှဲက၊ သင်သည် သွား၍ယော်ဒန်မြစ်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ရေချိုးလော့။
အသားပြောင်း၍ သန့်ရှင်းလိမ့်မည်ဟု လူကိုစေလွှတ်၍ပြောစေ၏။ ၁၁နေမန်ကလည်း၊ အကယ်၍
ပရောဖက်သည် ထွက်လာမည်။ ငါ့အနားမှာ ရပ်လျက် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမကိုခေါ်၍
မိမိလက်နှင့် သုံးသပ်သဖြင့် နူနာကို ပျောက် စေမည်ဟု ငါထင်၏။ ၁၂ဒမာသက်ပြည်၌ အာဗနမြစ်၊
ဖာဖာမြစ်တို့သည် ဣသရေလမြစ်အလုံးစုံထက် သာ၍ ကောင်းသည်မဟုတ်လော။ ထိုမြစ်၌ ငါရေချိုး၍
မသန့်ရှင်းရသလောဟု ဆိုလျက် အမျက်ထွက်၍ ပြန်သွား၏။ ၁၃ကျွန်တို့သည် ချဉ်းလာ၍ အဘ၊
ခက်သောအမှုကို ပြုရမည်ဟု ပရောဖက်စီရင်လျှင် ပြုတော်မူမည်မဟုတ်လော။ ရေချိုး၍သာ
သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်လော့ဟု စီရင်ရင်လျှင် အဘယ်မျှလောက်သာ၍ ပြုတော်မူသင့်ပါသည် တကားဟု
လျှောက်ကြသော်၊ ၁၄နေမန်သည် သွား၍ ဘုရားသခင်၏လူ စီရင်သည်အတိုင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်၌
ကိုယ်ကိုခုနစ်ကြိမ် နစ်သဖြင့်၊ သူ၏အသားသည် သူငယ်၏အသားကဲ့သို့ ပြောင်း၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့
ရောက်၏။ ၁၅သို့ပြီးမှ လိုက်သော သူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဘုရားသခင်၏လူထံသို့ပြန်လာ၍ သူ့ရှေ့၌ရပ်လျက်၊
ဣသရေလ ပြည်မှတပါး အဘယ်ပြည် ၌မျှ ဘုရားသခင်မရှိသည်ကို ယခုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။ သို့ဖြစ်၍
ကိုယ်တော်၏ ကျွန်လှူသော အလှူလက်ဆောင်ကို ခံယူတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။
၁၆ဧလိရှဲကလည်း၊ ငါကိုးကွယ်သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော် မူသည်အတိုင်း မခံမယူရဟုဆိုလျှင်၊
ခံယူစေခြင်းငှါ တဖန် တိုက်တွန်းသော်လည်း ငြင်းပယ်လျက်နေ၏။ ၁၇နေမန် ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်
ကိုယ်တော်ကျွန်သည် မြည်းနှစ်စီးနှင့်တင်၍ မြေအနည်းငယ်ကိုယူပါရစေ။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် မီးရှို့ရာယဇ်
အစရှိသော အဘယ်ယဇ်ကိုမျှ ထာဝရဘုရားမှတပါး အခြားသောဘုရားအား နောက်တဖန်မပူဇော်ပါ။
၁၈သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သခင်သည် ကိုးကွယ်အံ့ဟု ရိမ္မုန်ဘုရား၏ ကျောင်းသို့သွား၍ အကျွန်ုပ်ကိုမှီလျက်
ရိမ္မုန်ကျောင်း ၌ ကိုယ်ကိုညွှတ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ညွှတ်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်
ကိုယ်တော်ကို အပြစ်လွှတ်တော် မူပါစေသောဟု ဆိုလျှင်၊ ၁၉ဧလိရှဲက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟု ဆို၏။
နေမန်သည်သွား၍ အဝေးသို့မရောက်မီ၊ ၂၀ဘုရားသခင်၏လူ ဧလိရှဲ၏ကျွန် ဂေဟာဇိက၊ ဤရှုရိလူ
နေမန်ဆောင်ခဲ့သော ဥစ္စာကို ငါ့သခင်သည် မခံမယူ။ သူ့ကိုအလွန်သနားပြီ။ ထာဝရဘုရား
အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူ့နောက်သို့ငါလိုက်၍ တစုံတခုကို ယူမည် ဟု အကြံရှိလျက်၊
၂၁နေမန်နောက်သို့ လိုက်လေ၏။ လိုက်ကြောင်းကို နေမန်သည်မြင်လျှင်၊ ကြိုဆိုအံ့သောငှါ ရထားမှဆင်း၍၊
ရှိသမျှကောင်းသလောဟု မေးသော်၊ ၂၂ဂေဟာဇိက ကောင်းပါ၏။ ယခုတွင် ပရောဖက်အမျိုးသား
လုလင်နှစ်ယောက်သည် ဧဖရိမ်တောင်မှ ရောက်လာပြီ။ ငွေအခွက်တဆယ်နှင့် အဝတ်နှစ်စုံကို သူတို့အဘို့
ပေးပါ လော့ဟု တောင်းစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်သခင်သည် ကျွန်တော်ကိုစေလွှတ်ပါပြီဟု ဆိုလျှင်၊ ၂၃နေမန်က၊
အခွက်နှစ်ဆယ် ကို မငြင်းယူပါလော့ဟု တိုက်တွန်းလျက်၊ ငွေအခွက်နှစ်ဆယ်ကို အိတ်နှစ်လုံး၌
အဝတ်နှစ်စုံနှင့်တကွ စည်း၍ မိမိ ကျွန်နှစ်ယောက်အပေါ်မှာ တင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဂေဟာဇိရှေ့၌
ထမ်းသွားရ၏။ ၂၄မြို့ရိုးသို့ရောက်သောအခါ၊ ထိုဥစ္စာကို ဂေဟာဇိသည်ယူ၍ အိမ်၌သိုထားသဖြင့်၊
ထမ်းသောသူတို့ကို လွှတ်လိုက်ပြီးမှ၊ ၂၅ကိုယ်တိုင်ဝင်၍ မိမိ သခင်ရှေ့၌ ရပ်နေ၏။ ဧလိရှဲကလည်း၊ ဂေဟာဇိ၊

အဘယ်အရပ်သို့ သွားဘိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘယ်အရပ်ကိုမျှ မသွားပါဟု
ပြန်ပြောသော်၊ [၂၆]လေိရှဲက၊ ထိုလူသည် သင့်ကိုကြိုဆိုအံ့သောငှါ၊ ရထားပေါ်မှ လှည့်သောအခါ၊
ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်သည် သင်နှင့်အတူ မလိုက်သလော။ ငွေကိုခံယူချိန်ရှိသလော။ အဝတ်၊ သံလွင် ဥယျာဉ်၊
စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သိုးနွား၊ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမကို သိမ်းယူချိန်ရှိသလော။ [၂၇]သို့ဖြစ်၍ နေမန်၏နူနာသည်
သင်၌၎င်း၊ သင်၏သားမြေး၌၎င်း၊ အစဉ်အမြဲစွဲစေဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဂေဟာဇိသည် နူနာစွဲ၍ မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့
ဖြူလျက်၊ သခင်ထံမှထွက်သွား၏။

၆

[၁]ပရောဖက်အမျိုးသားတို့က၊ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ယခုနေသောအရပ်သည် ကျဉ်းမြောင်းပါ၏။
[၂]အကျွန်ုပ် တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်နားသို့သွားပါရစေ။ ထိုအရပ်၌ ဝိုင်း၍ သစ်သားကိုခုတ်ပြီးလျှင်၊
ကိုယ်နေစရာဘို့ လုပ်ပါရစေ ဟု လေိရှဲထံ၌ အခွင့်တောင်းလျှင်၊ သွားကြလော့ဟု အခွင့်ပေး၏။
[၃]အချို့ကလည်း မငြင်းပါနှင့်။ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့ နှင့်ကြွတော်မူပါဟု တောင်းပန်လျှင်၊ ငါသွားမည်ဟု
ဝန်ခံသည်အတိုင်း၊ [၄]သူတို့နှင့် အတူ လိုက်လေ၏။ ယော်ဒန်မြစ် နားသို့ ရောက်သောအခါ
သစ်သားကိုခုတ်ကြ၏။ [၅]တယောက်သောသူသည် ခုတ်စဉ်တွင်၊ ရေထဲသို့ ပုဆိန်ကျ၏။ ခုတ်သောသူကလည်း၊
ခက်လှပြီသခင်။ ထိုပုဆိန်သည် ငှါးခဲ့သောဥစ္စာဖြစ်ပါ၏ဟု အော်ဟစ်လျှင်၊ [၆]ဘုရားသခင်၏ လူက၊
အဘယ်မှာကျသနည်းဟု မေးသော်၊ ကျရာအရပ်ကိုပြပြီးမှ၊ ဒုတ်ကိုခုတ်၍ ထိုအရပ်၌ချသဖြင့် ပုဆိန်သည်
ပေါလောနေ၏။ [၇]ဆယ်ယူလော့ဟု လေိရှဲဆိုသည်အတိုင်း၊ တပည့်သည် လက်ကိုဆန့်၍ဆယ်ယူ၏။

[၈]တဖန်ရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ဣသရေလပြည်ကို စစ်တိုက်၍၊ ဤမည်သောအရပ်၊ ဤမည်သောအရင်၌
ငါတို့သည်တပ်ချကြကုန်အံ့ဟု ကျွန်တို့နှင့် တိုင်ပင်သောအခါ၊ [၉]ဘုရားသခင်၏ လူသည်
ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ဤမည်သောအရပ်ကို သတိပြုပါ။ ထိုအရပ်သို့ ရှုရိလူတို့သည်
လာကြပြီဟု၊ [၁၀]သတိပေးသော အရပ်သို့ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် လူကိုစေလွှတ်၍ တကြိမ်နှစ်ကြိမ်မက
ရန်သူတို့ကိုရှောင်လေ၏။ [၁၁]ထိုအကြောင်း ကြောင့် ရှုရိရှင်ဘုရင်သည် စိတ်ပူပန်၍ ကျွန်တို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊
ငါတို့တွင် အဘယ်သူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဘက်၌ နေသည်ကို ငါ့အားမပြဘဲ နေကြသနည်းဟု
မေးသော်၊ [၁၂]ကျွန်တယောက်က၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါအရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်စက်တော်မူခန်းထဲ၌
မိန့်တော်မူသော စကားကိုပင်၊ ဣသရေလပြည်၌ ရှိသော ပရောဖက် လေိရှဲသည်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အား
ပြန်ပြောတတ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ [၁၃]ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သူသည်အဘယ်အရပ်၌ ရှိသည်ကိုသွား၍
ချောင်းကြည့်လော့။ သူ့ကိုဘမ်း ဆီးစေခြင်းငှါ ငါစေလွှတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ဒေါသန်မြို့၌ ရှိပါသည်ဟု
လျှောက်လေ၏။ [၁၄]ထိုမြို့သို့မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေများကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ ညဉ့်အခါ
ရောက်၍မြို့ကိုဝိုင်းကြ၏။ [၁၅]နံနက်စောစော ဘုရားသခင့် လူ၏ကျွန်သည် ထ၍ပြင်သို့ထွက်သောအခါ၊
မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေတို့သည် မြို့ကိုဝိုင်းလျက်ရှိကြသည် ဖြစ်၍၊ အိုသခင်၊ အဘယ်သို့
ပြုရပါမည်နည်းဟု မိမိသခင်အားဆို၏။ [၁၆]လေိရှဲကမစိုးရိမ်နှင့်။ ငါတို့ဘက်၌ နေသော သူတို့သည်
ရန်သူတို့ဘက်၌ နေသောသူတို့ထက်သာ၍ များကြသည်ဟု ဆိုလျက်၊ [၁၇]အိုထာဝရဘုရား၊ ဤသူသည်
မြင်နိုင်မည် အကြောင်းသူ၏မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းသည် အတိုင်းထာဝရဘုရားသည်
ထိုလုလင်၏ မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ လေိရှဲပတ်လည်၌ တတောင်လုံးသည် မီးမြင်း၊ မီးရထားနှင့်
ပြည့်သည်ကို မြင်လေ၏။ [၁၈]ရှုရိလူတို့သည် ရောက်လာသောအခါ၊ လေိရှဲက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ဤသူတို့၏
မျက်စိမမြင်စေခြင်းငှါ၊ ဒဏ်ခတ်တော် မူပါဟု ဆုတောင်းသည်အတိုင်း၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ [၁၉]လေိရှဲကလည်း၊
ဤလမ်းမဟုတ်။ ဤမြို့လည်းမဟုတ်။ ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြ။ သင်တို့ရှာသော သူရှိရာသို့ ငါပို့မည်ဟု
ဆိုလျက်ရှမာရိမြို့သို့ ပို့လေ၏။ [၂၀]မြို့ထဲသို့ ရောက်ပြီးမှ လေိရှဲက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ဤသူတို့သည်
မြင်နိုင်မည်အကြောင်း သူတို့၏မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းသည် အတိုင်း၊ သူတို့၏မျက်စိကိုဖွင့်

တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြင်၍ရှမာရိမြို့ထဲမှာ ရှိသည်ဟု သိကြ၏။ ၂၁ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အဘ၊
ထိုသူတို့ကိုထားနှင့် သတ်ရပါမည်လောဟု ဧလိရှဲအားမေးလျှင်၊ ၂၂မသတ်ပါနှင့်။ ထားနှင့် ခုတ်လျက်၊
လေးနှင့်ပစ်လျက်စစ်တိုက်၍ ဘမ်းမိသော သူတို့ကိုသတ်ရမည်လော။ သူတို့ရှေ့မှာ မုန့်နှင့် ရေကိုထည့်၍
သူတို့သည်စားသောက်ပြီးမှ၊ မိမိတို့သခင်ထံသို့ သွားပါစေဟု ဆိုလျှင်၊ ၂၃များစွာသောစားစရာကိုပြင်ဆင်၍
စားသောက်စေပြီးမှ လွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့ သခင်ထံသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ထိုနောက်မှ
ရှုရိလူတို့သည် အလိုအလျောက်တပ်ဖွဲ့၍ ဣသရေလပြည်သို့ မလာကြ။
၂၄နောက်တဖန် ရှုရိရှင်ဘုရင် ဗင်္ဟာဒဒ်သည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းကို စုဝေးစေသဖြင့် စစ်ချီ၍ ရှမာရိမြို့ကို
ဝိုင်းထား၏။ ၂၅ကြာမြင့်စွာ ဝိုင်းထားသောကြောင့်၊ ရှမာရိမြို့၌ အလွန်အစာခေါင်းပါး၍၊ မြည်းခေါင်းတလုံးကို
ငွေရှစ် ဆယ်နှင့်ရောင်း၊ ပဲကြမ်းတပြည်ကိုငွေငါးကျပ်နှင့် ရောင်းရ၏။ ၂၆ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် မြို့ရိုးပေါ်မှာ
ရှောက်သွားစဉ်၊ မိန်းမတယောက်က အရှင်မင်းကြီး၊ ကယ်မတော်မူပါဟု အော်ဟစ်၏။ ၂၇ရှင်ဘုရင်က၊
ထာဝရဘုရားကယ်မတော် မမူလျှင်၊ ငါသည် အဘယ်သို့ကယ်မနိုင်မည်နည်း။ စပါးနယ်ရာတလင်း၊
စပျစ်သီးနယ်ရာ ကျင်းထဲက ကယ်မရမည် လောဟူ၍၎င်း၊ ၂၈သင်၌အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟူ၍၎င်း မေးလျှင်၊
မိန်းမက၊ ဤမိန်းမသည် ကျွန်မဆီသို့လာ၍၊ သင့်သားကို ယနေ့ငါတို့စားဘို့အပ်ပါ။ နက်ဖြန်နေ့၌
ငါ့သားကိုစားရမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၂၉ကျွန်မ၏သားကို ပြုတ်၍စားကြပါ။ နက်ဖြန်နေ့၌ ကျွန်မက၊
သင်၏သားကို ငါတို့စားဘို့အပ်ပါဟု တောင်းသော်၊ သူသည် မိမိသားကို ဝှက်ထားပါသည်ဟု
လျှောက်လေ၏။ ၃၀ရှင်ဘုရင်သည် ထိုမိန်းမ၏ စကားကိုကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်လေ၏။
မြို့ရိုးပေါ်မှာရှောက်သွားစဉ် လူတို့သည် ကြည့်၍၊ အတွင်း၌လျှော်တေ အဝတ်ဖြင့် ဝတ်တော်မူကြောင်းကို
သိမြင်ရကြ၏။ ၃၁ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ရှာဖတ်သား ဧလိရှဲ၏ ဦးခေါင်းသည် ယနေ့သူ့ကိုယ်နှင့် မကွာဘဲနေလျှင်၊
ထာဝရဘုရားသည် ထိုမျှမက၊ ငါ၌ပြုတော်မူပါစေသော ဟုဆို၏။ ၃၂ဧလိရှဲသည် မိမိအိမ်၌ ထိုင်၍
အသက်ကြီးသူတို့သည် သူနှင့်အတူ ထိုင်ကြစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်သည် မိမိရှေ့မှာ လူတယောက်ကို စေလွှတ်၏။
ထိုတမန် မရောက်မီ ဧလိရှဲက၊ လူသတ်၏ သားသည် ငါ့လည်ပင်းကိုဖြတ်စေခြင်းငှါ၊ စေလွှတ်သည်ကို
သိမြင်ကြသလော။ ထိုတမန်ရောက်သောအခါ၊ တံခါးကိုပိတ်၍၊ တံခါးနားမှာ သူ့ကိုဆီးတားကြလော့။
သူ့နောက်မှာ သူ့သခင်ခြေသံ မမြည်သလောဟု၊ ၃၃အသက်ကြီးသူတို့အား ပြော စဉ်တွင်၊ ထိုတမန်သည်
ရောက်လာ၏။ ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင် ရောက်လျှင်၊ ဤအမှုသည် ထာဝရဘုရားစီရင်သော အမှုဖြစ်၏။
ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးကို အဘယ်ကြောင့် မြော်လင့်ရသေးသနည်းဟု ဆိုသော်၊

၇

၁ဧလိရှဲက၊ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နက်ဖြန်နေ့ယခုအချိန်ရောက်လျှင်၊ ဂျုံမုန့်ညက် တစိတ်ကို ငွေတကျပ်၊
မုယောဆန်တခွဲကို တကျပ်နှင့် ရှမာရိမြို့တံခါး ဝ၌ ရောင်းရလိမ့်မည်ဟု ဆင့်ဆို၏။ ၂ရှင်ဘုရင်
မှီခြင်းကိုခံရသော အမတ်က၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ပြင်တင်းပေါက်တို့ကို
ဖွင့်လှစ်တော်မူလျှင်၊ ထိုသို့ဖြစ်နိုင်ကောင်းသည်ဟု ဘုရားသခင်၏ လူအားဆိုသော်၊ ဘုရားသခင်၏လူက၊
သင်သည် ကိုယ်မျက်စီနှင့် မြင်ရသော်လည်း မစားရဟုပြန်ပြော၏။ ၃ထိုအခါ မြို့တံခါး၌ ထိုင်လျက်ရှိသောလူနူ
လေးယောက်တို့က၊ ငါတို့သည် သေသည်တိုင်အောင် အဘယ်ကြောင့်ဤအရပ်၌ ထိုင်ရမည် နည်း။
၄မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင် အစာခေါင်းပါးသောကြောင့် သေရမည်။ ဤအရပ်၌ ထိုင်လျက်နေလျှင်လည်း သေရမည်။
သို့ဖြစ်၍ ရှုရိတပ်သို့ဝင်စားကြကုန်အံ့။ သူတို့သည် အသက်ရှင်စေလျှင်ရှင်ရမည်။ သတ်လျှင် သေရမည်ဟု
တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ ၅မိုဃ်းမလင်းမီထ၍ ရှုရိတပ်သို့သွားကြ၏။ တပ်ဦးသို့ ရောက်သောအခါ
အဘယ်သူကိုမျှမတွေ့ကြ။ ၆အကြောင်းမူကား၊ ရှုရိလူတို့သည် ရထားစီးသူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ များစွာသော
ဗိုလ်ခြေအသံကိုကြားစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားပြုတောမူသဖြင့်၊ သူတို့က ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ငါတို့ကို

တိုက်စေခြင်းငှါ၊ ဟိတ္တိမင်းများ၊ အဲဂုတ္တု မင်းများတို့ကိုငှါးပြီးဟု တယောက်ကိုတယောက်ဆိုလျက်၊
၇မိုဃ်းမလင်းမီထ၍ သူတို့တဲ၊ မြင်း၊ မြည်းအစရှိသော တတပ်လုံးကို စွန့်ပစ်၍
ကိုယ်အသက်လွတ်အောင်ပြေးကြ၏။ ၈လူနူတို့သည် တပ်ဦးသို့ရောက်သောအခါ၊ တဲတခုထဲသို့
ဝင်၍စားသောက်ပြီးမှ၊ ရွှေငွေအဝတ်တန်ဆာကို ယူသွားပြီးလျှင် ဝှက်ထားကြ၏။ နောက်တဖန်
အခြားသောတဲသို့ ဝင်၍၊ ဥစ္စာများကိုယူသွားပြီးလျှင် ဝှက်ထားကြ၏။ ၉သို့ရာတွင်၊ ငါတို့သည် ကောင်းမွန်စွာ
မပြုပါတကား။ ယခုနေ့သည် ကောင်းသော သိတင်းကိုကြားပြောရသော နေ့ဖြစ်လျက်၊ ငါတို့သည်
မကြားမပြောဘဲနေပါပြီ တကား။ မိုဃ်းလင်းသည် တိုင်အောင် မပြောဘဲနေလျှင် အမှုတစုံတခု
ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ နန်းတော်၌ သိတင်းကြား ပြောအံ့သောငှါ ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့ဟု
တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ၁၀မြို့သို့သွား၍ တံခါးပြင်၌ ဟစ်ခေါ်လျက်၊ ငါတို့သည် ရှုရိတပ်သို့ ရောက်၍ အဘယ်သူကိုမျှ
မတွေ့။ လူသံကိုမကြား။ မြင်း၊ မြည်းတို့ကို ချည်နှောင်လျက်၊ တဲများလည်း တတ်တိုင်ရှိသည်ကို တွေ့ပါ၏ဟု
ကြားပြောသည်အတိုင်း၊ ၁၁တံခါးစောင့် တို့သည် တယောက်ကို တယောက်ဟစ်၍၊ ထိုသိတင်းသည်
နန်းတော်ထဲသို့ ရောက်လေ၏။ ၁၂မိုဃ်းမလင်းမီ ရှင်ဘုရင်သည်ထ၍၊ ရှုရိလူတို့သည် ငါတို့၌
အဘယ်သို့ပြုလိုသည်ကို ငါပြောမည်။ သူတို့က မြို့ပြင်သို့ထွက်သော မြို့သားတို့ကို အရှင်ဘမ်းပြီးမှ၊
မြို့ထဲသို့ဝင် မည်အကြံရှိ၍၊ ငါတို့တော်မွတ်ကြောင်းကို သိသောကြောင့်၊ မိမိတို့တပ်ပြင်သို့ ထွက်၍ တော၌
ပုန်းရှောင်လျက်နေကြ သည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ၁၃ကျွန်တယောက်က၊ မြို့၌ကျန်ကြွင်းသော မြင်းငါးစီးကို
ပေးတော်မူပါ။ ထိုမြင်းမူကား ပျက်ဆီးခြင်း သို့ရောက်သော ဣသရေလအမျိုး အလုံးအရင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။
ထိုမြင်းတို့ကို စီးလျက်သွား၍ ကြည့်ရှုရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ ၁၄ရထားမြင်းနှစ်စီးကို
ယူပြီးလျှင် သွား၍ကြည့်ရှုကြလော့ဟု ရှင်ဘုရင်သည် ရှုရိဗိုလ်ခြေနောက်သို့ စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊
၁၅ယောဒန်မြစ်တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။ ရှုရိလူတို့သည် အလျင်အမြန် ပြေးရာတွင်
ပစ်ခဲ့သောအဝတ်တန်ဆာတို့သည် လမ်း၌ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။ စေလွှတ်သူတို့သည် ပြန်လာ၍ နားတော်
လျှောက်ကြ၏။ ၁၆ထိုအခါ မြို့သားတို့သည် ထွက်၍ ရှုရိတဲတို့ကို လုယူကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏
စကားတော်အတိုင်း၊ ဂျုံမုန့်ညက်တစိတ်ကို ငွေတကျပ်၊ မုယောဆန်တခွဲကို တကျပ်နှင့်ရောင်းကြ၏။
၁၇ရှင်ဘုရင်မှီခြင်းကို ခံရသောအမတ် သည် အမိန့်တော်အတိုင်း တံခါးကိုစောင့်သည်တွင်၊
ထွက်ဝင်သောသူတို့ နင်းမိ၍ ဘုရားသခင်၏လူသည် ရှင်ဘုရင် ရောက်လာသောအခါ
ပြောဆိုနှင့်သည်အတိုင်း၊ ထိုအမတ်သေလေ၏။ ၁၈ဘုရားသခင်၏လူက၊ နက်ဖြန်နေ့ယခုအချိန် ရောက်လျှင်၊
ဂျုံမုန့်ညက်တစိတ်ကို ငွေတကျပ်၊ မုယောဆန်တခွဲကို တကျပ်နှင ရှမာရိမြို့တံခါးဝ၌ ရောင်းရလိမ့်မည် ဟု
ရှင်ဘုရင်အား ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်၏။ ၁၉အမတ်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းကောင်းကင်၌
ပြတင်း ပေါက်တို့ကို ဖွင့်လှစ်တော်မူလျှင်၊ ထိုသို့ဖြစ်နိုင်ကောင်းသည်ဟု ဘုရားသခင်၏လူအား ဆို၍၊
ဘုရားသခင်၏လူက သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရသော်လည်း မစားရဟု ပြန်ပြောသည်အတိုင်း၊
၂၀ထိုအမတ်၌ဖြစ်၏။ မြို့တံခါးဝမှာ မြို့သားတို့နင်းခြင်းကို ခံရ၍သေလေ၏။

၈

၁တဖန် လေရှဲသည် အထက်ကအသက်ရှင်စေသော သူငယ်၏အမိကို ခေါ်၍၊ သင်သည်
အိမ်သူအိမ်သား နှင့်တကွ ထသွားလော့။ တည်းခို၍နေနိုင်သော အရပ်တစုံတရပ်၌ တည်းခို၍နေလော့။
ထာဝရဘုရားသည် အစာ ခေါင်းပါးရာကာလကို မှာလိုက်တော်မူပြီ။ တပြည်လုံး၌
ခုနစ်နှစ်ခေါင်းပါးလိမ့်မည်ဟု သတိပေး၏။ ၂ထိုမိန်းမသည် ဘုရားသခင်လူ၏ စကားကို နားထောင်သဖြင့်၊
အိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်တကွ သွား၍ ဖိလိတ္တိပြည်၌ ခုနစ်နှစ်နေ၏။ ၃ခုနစ်နှစ်စေ့သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိပြည်မှ
ပြန်လာ၍ ကိုယ်အိမ်၊ ကိုယ်မြေကို ရောင်းအံ့သောငှါ အသနားတော်ခံမည့် အကြံနှင့် ရှင်ဘုရင်ထံသို့သွား၏။
၄ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဘုရားသခင့်လူ၏ကျွန် ဂေဟာဇိနှင့်နှုတ်ဆက်လျက်၊ လေရှဲပြုသော

အံ့ဘွယ်သောအမှု အလုံးစုံတို့ကို ပြောပြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ၅လေိရှဲသည် သေသောသူ အသက်
ရှင်စေကြောင်းကို ဂေဟာဇိသည် ပြန်လျှောက်စဉ်တွင်၊ အသက်ရှင်စေသော သူငယ်၏အမိသည် ကိုယ်အိမ်၊
ကိုယ်မြေကို ရောင်းအံ့သောငှါ အသနားတော်ခံလေ၏။ ဂေဟာဇိကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဤမိန်းမကား
ယခုပြောသောမိန်းမ၊ ဤသူငယ်ကား လေိရှဲအသက်ရှင်စေသော သူငယ်ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊
၆ရှင်ဘုရင်သည် မိန်းမကိုမေး၍ မိန်းမလည်း သက်သေခံ၏။ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကိုင်၊
ပြည်တော်ကထွက်သော နေ့မှစ၍ ယခု တိုင်အောင် သူ့မြေ၌ဖြစ်သမျှကိုင် ပြန်ပေးစေဟု မိန့်တော်မူလျက်၊
သူ၏အမှုကို စောင့်စေခြင်းငှါ အရာရှိတယောက်ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။
၇တဖန် လေိရှဲသည် ဒမာသက်မြို့သို့ သွား၏။ ထိုအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဗေဟ်ဒဒ်သည် နာနေ၏။
ဘုရားသခင် ၏လူရောက်ကြောင်းကို နားတော်လျှောက်လေသော်။ ၈ဟာဇေလကိုခေါ်၍၊ သင်သည်
လက်ဆောင်ကိုဆောင်လျက် ဘုရားသခင်၏လူကို ခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊ ငါသည်
ဤအနာမှထမြောက်မည်လောဟု သူအားဖြင့် ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်လော့ဟု
စေလွှတ်သည်အတိုင်း။ ၉ဟာဇေလသည် ကုလားအုပ် လေးဆယ်ပေါ်မှာ ဒမာသက်ဥစ္စာ များကိုတင်၍၊
လက်ဆောင်ကို ဆောင်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏လူကို ခရီးဦးကြိုပြုင်ခြင်းငှါ သွား၍ ရှေ့တော်၌ရပ်လျက်၊
ကိုယ်တော်၏သား ရှုရိရှင် ဗေဟ်ဒဒ်က၊ ငါသည် ဤအနာမှ ထမြောက်ရမည်လောဟု မေးမြန်းစေခြင်းငှါ၊
ကျွန်တော် ကို စေလွှတ်ပါသည်ဟု ဆို၏။ ၁၀လေိရှဲကလည်း၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည်
ထမြောက်နိုင်ပါ၏ဟု ပြန်လျှောက် လော့။ သို့သော်လည်း ဆက်ဆက်သေရမည် ကြောင်းကို
ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားဘော်ပြတော်မူပြီဟု ဆိုလျက်၊ ၁၁စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ ဟာဇေလသည်
မျက်နှာပျက်လေ၏။ ဘုရားသခင်၏လူသည်လည်း မျက်ရည်ကျ၏။ ၁၂ဟာဇေလ ကလည်း၊ သခင်သည်
အဘယ်ကြောင့် မျက်ရည်ကျတော်မူသနည်းဟု မေးလျှင် လေိရှဲက၊ သင်သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌
ပြုလတံ့သောဘေးဥပါဒ်တည်း ဟူသော သူတို့၏ရဲတိုက်များကို မီးရှို့ခြင်း၊ လုလင်များကို ထားနှင့် သတ်ခြင်း၊
သူငယ်များကို မြေပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွပ်ခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမများ၌ ဝမ်းခွဲခြင်းကို ပြုလိမ့်မည်ဟု
ငါသိမြင်သောကြောင့် မျက်ရည်ကျသည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊ ၁၃ဟာဇေလက၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်
ခွေးဖြစ်လျက်နှင့် ဤမျှလောက်ကြီးသောအမှုကို ပြုရပါလိမ်မည်လောဟု မေးပြန်သော်၊ လေိရှဲက၊ သင်သည်
ရှုရိနိုင်ငံကို စိုးစံရလိမ့်မည် အကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားပြတော်မူပြီဟု ဆို၏။ ၁၄ဟာဇေလသည်
သွား၍ မိမိသခင်ထံသို့ ရောက် သောအခါ၊ သခင်က၊ လေိရှဲသည် အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟု မေးလျှင်၊
ကိုယ်တော်သည် အနာမှ ဆက်ဆက် ထမြောက်တော်မူမည် ဆိုပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၅နက်ဖြန်နေ့၌
ဟာဇေလသည် သိုးမွေးအဝတ်ကိုရေ၌နှစ်ပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်သဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်သေ၍
ဟာဇေလသည် နန်းထိုင်လေ၏။
၁၆ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟတ်သား ယောရံနန်းစံငါးနှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်သား
ယဟောရံသည် နန်းထိုင်လေ၏။ ၁၇အသက်သုံးဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌မင်းပြု၍ ရှစ်နှစ်စိုးစံ၏။
၁၈အာဟပ်သမီးနှင့် စုံဘက်သဖြင့်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့ လိုက်ရာလမ်းသို့ အာဟပ်အမျိုးကဲ့သို့ လိုက်၍
ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ၁၉သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်အစရှိသော သားမြေးတို့၏
မီးခွက်ကို အစဉ်ထွန်းလင်းစေမည်ဟု ဂတိတော်ရှိသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကို ထောက်၍၊ ယုဒပြည်ကို
မဖျက်ဆီးဘဲ ထားတော်မူ၏။ ၂၀ထိုမင်းလက်ထက်၌၊ ဧဒုံပြည်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်၍
ကိုယ်အမျိုးသားကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ၂၁ယဟောရံမင်းသည် ရထားစီးသူရဲ
အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဇာဣရမြို့သို့ စစ်ချီ၍ ညဉ့်အခါဝိုင်းသော ဧဒုံလူများ၊ ရထားအုပ်များကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊
ဧဒုံလူတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြေးကြ၏။ ၂၂သို့သော်လည်း၊ ဧဒုံပြည် သည် ယနေ့တိုင်အောင်
ယုဒရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်၏။ ထိုကာလ၌ လိဗနပြည်သည်လည်း ပုန်ကန်၏။ ၂၃ယဟောရံ ပြုမူသော

အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ [၂၄]ယဟောရံသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော်အာခဇိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

[၂၅]ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် အာဟပ်သား ယောရံနန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယဟောရံသား အာခဇိသည် နန်းထိုင်လေ၏။ [၂၆]အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ မင်းပြု၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဩမရိမင်းအာသလိအမည်ရှိ၏။ [၂၇]အာခဇိသည် အာဟပ်၏သမက်ဖြစ်သဖြင့်၊ အာဟပ်အမျိုး လိုက်ရာလမ်းသို့ လိုက်၍၊ အာဟပ်အမျိုးကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ [၂၈]အာဟပ်၏သား ယောရံသည် ဝိုင်းလျက်၊ ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍၊ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကိုတိုက်ရာတွင်၊ ရှုရိလူတို့သည် ယောရံကို ထိခိုက်ကြ၏။ [၂၉]ထိုသို့ ရာမုတ်မြို့၌ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကို တိုက်၍၊ ရှုရိလူထိခိုက်သောအနာ ပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ယောရံမင်းကြီးသည် ယေဇရေလမြို့သို့ ပြန်သွား၍နာလျက်နေစဉ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယဟောရံ သား အာခဇိသည်လည်း၊ အာဟတ်သား ယောရံကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့ ဆင်းသွားလေ၏။

၉

[၁]ထိုအခါ ပရောဖက် ဧလိရှဲသည် ပရောဖက်အမျိုးသားတယောက်ကို ခေါ်၍၊ သင်၏ခါးကိုစည်းလော့။ ဤဆီဘူးကိုယူ၍ ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့သွားလော့။ [၂]ရောက်သောအခါ၊ နိမ်ရှိသား ယောရှဖတ်၏သား ယေဟု ကိုရှာ၍ သူ့ထံသို့ဝင်လျက်၊ သူ့ကိုသူ၏ အပေါင်းအဘော်စုထဲက ထွက်စေ၍၊ အတွင်းအခန်းထဲသို့ ခေါ်ပြီးလျှင်၊ [၃]ဤဆီဘူးကိုကိုင်၍ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ ဆီကိုလောင်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် သင့်ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင် အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးသည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုပြီးမှ၊ တံခါးကိုဖွင့်၍ မဆိုင်းမလင့်ဘဲ ပြေးလော့ ဟု မှာထားလေ၏။ [၄]ထိုပရောဖက်အမျိုးသားလုလင်သည် ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့သွား၏။ [၅]ရောက်သောအခါ၊ ဗိုလ်မင်းတို့သည် အတူထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ပရောဖက်က၊ အိုဗိုလ်မင်း၊ ကိုယ်တော်အား ပြောစရာရှိသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ယေဟုက၊ ငါတို့အပေါင်းတွင် အဘယ်သူအား ပြောစရာရှိသနည်းဟု မေးသော်၊ အိုဗိုလ်မင်း၊ ကိုယ်တော်အား ပြောစရာရှိသည်ဟု ပြန်ဆို၏။ [၆]ထိုအခါ ယေဟုသည်ထ၍ အိမ်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ ပရောဖက်သည် သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ ဆီကိုလောင်းလျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် သင့်ကို ထာဝရဘုရား၏လူ ဣသရေလအမျိုး၏ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေး၏။ [၇]ငါ့ကျွန်ပရောဖက်တို့ကို သတ်သောအပြစ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်အပေါင်းကို သတ်သောအပြစ်အလျောက်၊ ယေဇဗေလ၌ ငါဒဏ်ပေးမည်အကြောင်း၊ သင်သည် သင့်သခင်အာဟပ်အမျိုးကို လုပ်ကြံရမည်။ [၈]အာဟပ်အမျိုးသား ရှိသမျှတို့ကို ပျက်ဆီးစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလမြို့ရွာ၌ အချုပ်ခံသောသူဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေးသောသူဖြစ်စေ၊ အာဟတ်အမျိုးသား ယောကျ်ားများကို ငါပယ်ဖျက်မည်။ [၉]အာဟတ်အမျိုးကို နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်အမျိုးကဲ့သို့၎င်း၊ အဟိယ၏သား ဗာရှာအမျိုး ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေရမည်။ [၁၀]ယေဇဗေလကို သင်္ဂြိုဟ်သောသူမရှိ။ ယေဇရေလမြေကွက်၌၊ ခွေးတို့သည် သူ့ကိုစားကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုပြီးမှ တံခါးကိုဖွင့်၍ ပြေး၏။ [၁၁]ထိုအခါ ယေဟုသည် မိမိသခင်၏ကျွန်တို့ ရှိရာသို့ထွက်၍၊ တယောက်က၊ ရှိသမျှကောင်းသလော။ ထိုအရူးသည် အဘယ်ကြောင့် လာသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ယေဟုက၊ သင်တို့သည် ထိုသူကို၎င်း၊ သူပြောသောစကားကို၎င်း သိကြ၏ဟုဆိုသော်၊ [၁၂]သူတို့က ငါတို့မသိ။ ပြောပါလော့ဟု ဆိုပြန်သော်၊ ယေဟုက၊ ထိုသူသည် ဤမည်သောစကားကို ပြော၏။ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် သင့်ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင် အရာ၌ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးသည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည်ဟု ပြန်ပြောသောအခါ၊ [၁၃]သူတို့သည် အလျင်အမြန်ထသဖြင့်၊ အသီးအသီး မိမိတို့ဝတ်လုံကိုယူ၍ လှေကားထိပ်ပေါ် ယေဟုအောက်မှာခင်းလျက်၊ ယေဟုသည် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု

တံပိုးမှုတ်၍ ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ၁၄ထိုသို့ နိမ်ရှိသား ယောရှဖတ်၏သား ယေဟုသည် ယောရံမင်းတဘက်
သင်းဖွဲ့လေ၏။ ထိုအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကြောင့်၊ ယောရံမင်းနှင့် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်
ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့ကို စောင့်ရှောက်ကြ၏။ ၁၅သို့ရာတွင် ယောရံ မင်းသည် ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကို
စစ်တိုက်သောအခါ ရှုရိလူထိခိုက်သောအနာကို ပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ယေဇရေလ မြို့သို့ ပြန်သွားနှင့်ပြီ။
ယေဟုကလည်း၊ သင်တို့အလိုရှိလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့သို့ သွား၍ သိတင်းကြားပြောရသောသူ
တစုံတယောက်ကိုမျှ မြို့ထဲကမထွက်မသွားစေနှင့်ဟု စီရင်၏။ ၁၆ထိုသို့ ယောရံမင်းသည် ယေဇရေလမြို့၌
ရှိနေ သောကြောင့်၊ ယေဟုသည် ရထားကိုစီး၍ ထိုမြို့သို့သွား၏။ ထိုအခါ ယုဒရှင်ဘုရင် အာခဇိသည်လည်း၊
ယောရံ မင်းကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ ရောက်လာပြီ။ ၁၇ယေဇရေလမြို့၌ မျှော်စင်ပေါ်မှာ စောင့်သောသူသည်
ရပ်လျက်၊ ယေဟု နှင့်လိုက်လာသော အလုံးအရင်းကိုမြင်သောအခါ၊ လူအလုံးအရင်းကို ငါမြင်သည်ဟု
ဆိုလျှင်၊ ဆီးကြိုခြင်းငှါသွား၍ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသလောဟု မေးမည်အကြောင်း၊ ယောရံသည်
မြင်းစီးသူရဲတယောက်ကို စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊ ၁၈မြင်းစီးသူရဲသည် ဆီးကြိုခြင်းငှါသွား၍၊
ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသလောဟု ရှင်ဘုရင်မေးတော်မူကြောင်းကို ပြောဆိုသော်၊ ယေဟုက၊ သင်သည်
ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ငါ့နောက်သို့လှည့်၍လိုက်လော့ဟု ဆို၏။ စောင့်သောသူကလည်း၊
မြင်းစီးသူရဲသည် အလုံးအရင်းသို့ရောက်၍ ပြန်မလာပါဟုဆိုသော်၊ ၁၉ရှင်ဘုရင်သည် အခြားသော
မြင်းစီးသူရဲတယောက်ကို စေလွှတ်ပြန်၍၊ သူသည်ရောက်သောအခါ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသလောဟု
ရှင်ဘုရင်မေးတော်မူကြောင်းကို ပြောဆိုသော်၊ ယေဟုက၊ သင်သည် ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်
အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ငါ့နောက်သို့လှည့်၍ လိုက်လော့ဟုဆို၏။ ၂၀စောင့်သောသူကလည်း၊
မြင်းစီးသူရဲသည် ရောက်၍ပြန်မလာပါ။ လာသောသူသည် နိမ်ရှိသား ယေဟုနှင်တတ်သကဲ့သို့
အလွန်ပြင်းထန်စွာနှင်၍ လာပါသည်ဟုဆို၏။ ၂၁ယောရံမင်း ကလည်း၊ မြင်းရထားကိုပြင်ဆင်လော့ဟု
ဆိုသည်အတိုင်း၊ မြင်းရထားကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောရံ နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်
အာခဇိတို့သည် ရထားတော်တခုစီ စီးလျက် ယေဟုကို ဆီးကြိုမည်ဟု ထွက်သွား၍၊ ယေဇရေလ မြို့သား
နာဗုတ်၏မြေကွက်တွင် တွေ့ကြ၏။ ၂၂ယောရံသည် ယေဟုကိုမြင်လျှင်၊ ယေဟုငြိမ်သက်ခြင်းရှိသလောဟု
မေးသော် ယေဟုက၊ သင့်အမိ ယေဇဗေလပြုသော အဓမ္မမေထုန်အမှု၊ ပြုစားသောအမှုများသော
ကာလအတွင်း တွင်၊ အဘယ်သို့သော ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်နည်းဟု ပြန်ပြောသော်၊ ၂၃ယောရံက၊
အိုအာခဇိ၊ ပုန်ကန်မှုပါတကား ဟု ဆိုလျက် လှည့်၍ပြေး၏။ ၂၄ယေဟုသည်လည်း လေးကိုတင်၍ပစ်သဖြင့်၊
ယောရံကို ပခုံးကြားမှာမှန်၏။ မြှားသည် လည်း နှလုံးကိုထုတ်ချင်းဖောက်၍၊ ယောရံသည်
ရထားပေါ်မှာလဲနေ၏။ ၂၅ယေဟုကလည်း၊ သူ့ကိုဆွဲ၍ ယေဇရေလ မြို့သား နာဗုတ်မြေကွက်၌ ချပစ်လော့။
သင်နှင့်ငါသည် သူ့အဘ အာဟပ်နောက်သို့ မြင်းစီး၍လိုက်သောအခါ၊ ဤအမှုကို
ထာဝရဘုရားဒိတ်ထားတော်မူသည်ကို မမှတ်မိသလော။ ၂၆အကယ်စင်စစ် နာဗုတ်အသွေး၊ သူ့သားတို့၏
အသွေးကို မနေ့ကငါကြည့်မြင်ပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ဤမြေကွက်၌ သင့်ကိုအပြစ်နှင့်အလျောက်
ငါဒဏ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊
ဤမြေကွက် ၌ အလောင်းကိုချပစ်လော့ဟု မိမိရထားမှူးဗိဒကာ ကိုဆို၏။ ၂၇ထိုအမှုကို ယုဒရှင်ဘုရင်
အာခဇိသည်မြင်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စံနန်းလမ်းဖြင့် ပြေး၏။ ယေဟုကလည်း၊ သူ့ကိုရထားပေါ်မှာ ထိုးတော့ဟု
လိုက်လျက်ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဣဗလံမြို့၌၊ ဂုရမြို့သို့သွားသောလမ်းတွင် ပြုကြသဖြင့်၊ သူသည်
မေဂိဒ္ဒေါမြို့သို့ပြေး၍သေ၏။ ၂၈သူ၏ကျွန်တို့သည် အလောင်းကို ရထားပေါ်သို့တင်ပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့
ဆောင်သွား၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့တွင် မိမိသင်္ချိုင်း၌ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အတူ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ၂၉ထိုမင်းအာခဇိသည်
အာဟတ်သား ယောရံနန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်တွင် ယုဒနိုင်ငံ၌နန်းထိုင်၏။

[၃၀]ယေဟုသည် ယေဇရေလမြို့သို့ ရောက်သည်ကို ယေဇဗေလသည် ကြားလျှင်၊ မျက်ခမ်းတို့ကို
ဆေးသုတ်၍ ဆံပင်ကို တန်ဆာဆင်ပြီးမှ၊ ပြတင်းပေါက်ဝ၌ ကြည့်ရှုလျက်နေ၏။ [၃၁]ယေဟုသည်
တံခါးဝသို့ဝင်သော အခါ ယေဇဗေလက၊ မိမိသခင်ကိုသတ်သော ဇိမရိသည် ချမ်းသာရသလောဟု မေးလျှင်၊
[၃၂]ယေဟုသည် မော့်ကြည့်၍ ငါ့ဘက်မှာ အဘယ်သူနေသနည်း။ အဘယ်သူဟုမေးလေသော်၊
မိန်းမစိုးနှစ်ယောက် သုံးယောက်တို့ သည် ပြတင်းပေါက်ထဲက ကြည့်ရှုကြ၏ [၃၃]ယေဟုက၊ သူ့ကိုတွန်းချလိုက်
ဆိုသည်အတိုင်း တွန်းချသဖြင့် သူ၏အသွေးသည် နန်းတော်ထရံအပေါ်၌ရင်း၊ မြင်းတို့အပေါ်၌ရင်း စဉ်၏။
ယေဟုသည်သူ့ကိုယ်ကို နင်းလေ၏။ အထဲသို့ဝင်၍၊ [၃၄]စားသောက်ပြီးမှ၊ ထိုကျိန်အပ်သော မိန်းမသည်
ရှင်ဘုရင်သမီးဖြစ်သောကြောင့် သွားကြည့်၍ သင်္ဂြိုဟ်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ [၃၅]သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ
သွားသောအခါ၊ ဦးခေါင်းခွံ၊ ခြေဖျား၊ လက်ဝါးတို့ကိုသာ တွေ့သောကြောင့် တဖန် လာ၍
ကြားလျှောက်ကြ၏။ [၃၆]ယေဟုက၊ ယေဇရေလမြေကွက်၌ ခွေးတို့သည် ယေဇဗေလ၏အသားကို စားကြ
လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်တိရှဘိမြို့သား ဧလိယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသော စကားတော်သည်
ဤသို့ ပြည့်စုံပြီ။ [၃၇]သို့ဖြစ်၍ ဤသချိုင်းသည် ယေဇဗေလသချိုင်းဖြစ်၏ဟု အဘယ်သူမျှ
မပြောနိုင်မည်အကြောင်း၊ သူ၏ အလောင်းကောင်သည် ယေဇရေလမြေကွက်တွင်၊ လယ်ပြင်၌
နောက်ချေးကဲ့သို့ ရှိရလိမ့်မည်ဟုဆို၏။

၁၀

[၁]အာဟတ်၏သား ခုနစ်ကျိပ်တို့သည် ရှမာရိမြို့၌ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေဟုသည်
ယေဇရေလမြို့အုပ်များ၊ အသက်ကြီးသူများ၊ အာဟပ်သားတို့ကို လုပ်ကျွေးသောသူများရှိရာ၊ ရှမာရိမြို့သို့
စာရေး၍ ပေးလိုက်လေ၏။ [၂]မှာလိုက်သောစာချက် ဟူမူကား၊ သင်တို့၌ သင်တို့သခင်၏သားများ၊
စစ်သူရဲများ၊ မြင်းစီးသူရဲများ၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့၊ လက်နက်စုံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤစာရောက်သောအခါ၊
[၃]သင်တို့သခင်၏ သားတို့တွင် သာ၍ကောင်းမြတ်တော် သင့်သောသူကို ရွေးကောက်၍ ခမည်းတော်၏
ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်ပြီးလျှင်၊ သခင်အမျိုးအဘို့ စစ်တိုက်ကြလော့ဟု မှာလိုက်သတည်း။ [၄]ထိုသူတို့က၊
ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည် သူ့ရှေ့မှာ မခံမရပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ ခံရပ်နိုင်မည်နည်းဟု
အလွန်ကြောက်လျက်ဆိုကြ၏။ [၅]နန်းတော်အုပ်၊ မြို့အုပ်၊ အသက်ကြီးသူ၊ အာဟတ်သားတို့ကို
လုပ်ကျွေးသော သူတို့ကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကျွန် ဖြစ်ပါ၏။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
ပြုပါမည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို မချီးမြှောက်ပါ။ အလိုတော်ရှိ သည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု
ယေဟုထံသို့ ပြန်စာကို ပေးလိုက်ကြ၏။ [၆]ယေဟုကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍ ငါ့စကားကို
နားထောင်လျှင်၊ သင်တို့သခင့်သား တို့၏ ဦးခေါင်းများကိုယူ၍ ယေဇရေလမြို့၊ ငါရှိရာသို့
နက်ဖြန်နေ့ယခုအချိန်၌ လာကြလော့ဟု တဖန်စာပေးလိုက် လေ၏။ ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်အပေါင်း
ခုနစ်ကျိပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လုပ်ကျွေးသောမြို့သား အကြီးအကဲတို့၌ ရှိကြ၏။ [၇]ထိုစာရောက်သောအခါ၊
ရှင်ဘုရင်၏ သားတော် ခုနစ်ကျိပ်တို့ကို ယူ၍သတ်သဖြင့်၊ ဦးခေါင်းများကို တောင်းတို့၌ ထည့်ပြီးလျှင်၊
ယေဇရေလမြို့၊ ယေဟုထံသို့ပေးလိုက်လေ၏။ [၈]လုလင်တယောက်သည် လာ၍ ရှင်ဘုရင်သားတို့၏
ဦးခေါင်းများကို ဆောင်ခဲ့ပါပြီဟု လျှောက်လျှင်၊ ယေဟုက၊ မြို့တံခါးဝမှာ နံနက်တိုင်အောင်
နှစ်စုပုံထားတော့ဟု ဆို၏။ [၉]နံနက်ရောက်မှ ယေဟုသည်ထွက်၍ ရပ်လျက်လူများတို့အား၊
အိုဖြောင့်မတ်သောလူတို့၊ ငါသည် ငါ့သခင်တဘက်၌ သင်းဖွဲ့၍ သတ်လေပြီ။ ဤသူအပေါင်းတို့ကိုကား
အဘယ်သူသတ်သနည်း။ [၁၀]ထာဝရဘုရားသည် အာဟတ်အမျိုး၌ မိန့်တော်မူသော စကားတော်တခွန်းမျှ
မြေသို့မကျရသည်ကို သင်တို့သိမှတ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် ဧလိယအားဖြင့်
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်ဟု ဆိုသဖြင့်၊ [၁၁]ယေဇရေလမြို့၌ ကျန်ကြွင်းသောအာဟတ်
အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် သူ၏လူကြီးပေါက်ဘော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှမကျန်စေဘဲ

သတ်လေ၏။ ၁၂နောက်မှထ၍ ရှမာရိမြို့သို့ သွား၏။ လမ်းနားမှာရှိသော သိုးမွေးညှပ်စရာစရပ်သို့
ရောက်သောအခါ၊ ၁၃ယုဒရှင်ဘုရင် အာခဇိ၏ ပေါက်ဘော်တို့ကို တွေ့လျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်သူနည်းဟု
မေးသော်၊ ငါတို့သည် အာခဇိမင်း၏ ဆွေတော်မျိုးတော်ဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်နှင့်
မိဖုရား၏သားတော်တို့ကို နှုတ်ဆက်အံ့သောငှါ သွားသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၁၄ယေဟုကလည်း၊ အရှင်ဘမ်းကြဟု
စီရင်သည်အတိုင်း၊ အရှင်ဘမ်း၍ သိုးမွေးစရပ်တွင်း နားမှာ လေးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ကို
တယောက်မျှမကျန်စေဘဲ သတ်ကြ၏။ ၁၅ထိုစရပ်မှထွက်သောအခါ ခရီးဦးကြိုပြု အံ့ဟု လာသော ရေခပ်သား
ယောနဒပ်ကိုတွေ့၍ နှုတ်ဆက်သဖြင့်၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် သင့်စိတ်နှလုံးနှင့်သင့်၍ သဘောဖြောင့်သကဲ့သို့
သင့်စိတ်နှလုံးသည် သဘောဖြောင့်သလောဟု မေးလျှင်၊ ဖြောင့်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုသော်။ ထိုသို့မှန်လျှင်
သင့်လက်ကိုပေးပါဟု ဆိုသည်အတိုင်း လက်ကိုပေး၍ ယေဟုသည် မိမိအနားသို့ ရထားပေါ်မှာဆွဲတင် လျက်၊
၁၆ငါနှင့်အတူလိုက်၍ ထာဝရဘုရားဘက်၌ ငါ့စိတ်အားကြီးကြောင်းကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ဆိုသဖြင့်
မိမိရထားကို စီးစေ၏။ ၁၇ရှမာရိမြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဧလိယအား
မိန့်တော်မူသောစကားတော်အတိုင်း၊ အာဟပ် အမျိုးအကုန်အစင် ပျက်ဆီးသည်တိုင်အောင် ထိုမြို့၌
ကျန်ကြွင်းသမျှတို့ကို သတ်လေ၏။

၁၈တဖန် ယေဟုသည် လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ အာဟပ်သည် ဗာလဘုရားကို အနည်းငယ်သာ
ဝတ်ပြု၏။ ငါယေဟုမူကား များစွာပြုမည်။ ၁၉သို့ဖြစ်၍ ဗာလဘုရား၏ ပရောဖက်များ၊ အမှုစောင့်များ၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် များအပေါင်းတို့ကို ခေါ်ကြ။ တယောက်မျှမကြွင်းစေနှင့်။ ငါသည် ဗာလဘုရားအား
ယဇ်ကြီးကိုပူဇော်မည်။ ကြွင်းသော သူမည်သည်ကား အသက်မရှင်ရဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဗာလကို
ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်အကြံနှင့် ပရိယာယ်ပြု၍ဆို၏။ ၂၀ဗာလဘုရားအဘို့ ဓမ္မပွဲကို
ပြင်ဆင်ကြဟု တဖန် စီရင်သည်အတိုင်း ဓမ္မပွဲကို စောင့်ရမည်ဟု ကြော်ငြာကြ၏။ ၂၁ဣသရေလပြည်
တရှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊ ဗာလတပည့် ရှိသမျှတို့သည် တယောက်မျှမကြွင်း လာကြ၏။
ဗာလကျောင်းထဲသို့ ဝင်ကြသဖြင့် တကျောင်းလုံး ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ၂၂ယေဟုသည် အဝတ်တန်ဆာ
တိုက်စိုးကိုခေါ်၍၊ ဗာလဘုရားတပည့်တို့အဘို့ အဝတ်တန်ဆာကို ထုတ်ကြဟု ဆိုသည်အတိုင်း ထုတ်လေ၏။
၂၃တဖန် ရေခပ်သားယောနဒပ်နှင့် အတူ ဗာလကျောင်းထဲသို့ဝင်၍၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားတပည့်
တယောက်မျှ မပါ၊ ဗာလဘုရားတပည့် သက်သက်ရှိစေမည် အကြောင်းကြည့်ရှု စစ်ကြော ကြလော့ဟု
ဗာလတပည့်တို့အားဆို၏။ ၂၄မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသော ယဇ်မျိုးကို ပူဇော်ခြင်းငှါ အထဲသို့ဝင်သောအခါ၊
ယေဟု သည်ကျောင်းပြင်၌ လူရှစ်ကျိပ် ကိုထား၍၊ သင်တို့လက်သို့ ငါဆောင်ခဲ့သော ဤသူတစုံတယောက်မျှ
လွတ်လျှင်၊ လွတ်စေသောသူသည် အသက်သေရမည်ဟု စီရင်၍၊ ၂၅မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်မှုပြီးသောအခါ၊
ယေဟုက ဝင်၍သတ်ကြလော့။ တယောက် ကိုမျှမထွက်စေနှင့်ဟု တပ်သားနှင့်တပ်မှူးတို့အား
ဆိုသည်အတိုင်း၊ တပ်သားနှင့်တပ်မှူးတို့သည် ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍ အသေကောင်များကို ထုတ်ပစ်ပြီးမှ၊
၂၆ဗာလကျောင်းနှင့်ဆိုင်သော မြို့သို့သွား၍ ဗာလကျောင်းထဲက ရုပ်တုများကို ထုတ်ပြီးလျှင် မီးရှို့ကြ၏။
၂၇ဗာလဆင်းတုကိုဋ္ဌင်း၊ ကျောင်းကိုဋ္ဌင်း ဖြိုဖျက်၍ ယနေ့တိုင်အောင် ကိုယ်သုတ်သင်ရာ အိမ်ဖြစ်၏။ ၂၈ထိုသို့
ယေဟုသည် ဗာလကို ဣသရေလပြည်မှ ပယ်ရှားဖျက်ဆီးလေ၏။

၂၉သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏
ဒုစရိုက်တည်းဟူသော ဗေသလမြို့နှင့် ဒန်မြို့မှာရှိသော ရွှေနွားသငယ်တို့ကိုမစွန့်။ ၃၀ထာဝရဘုရားကလည်း၊
သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဖြောင့် မတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်၍ ကောင်းမွန်စွာပြုသောကြောင့်ၚင်း၊
ငါအလိုရှိသမျှအတိုင်း အာဟတ်အမျိုး၌ စီရင်သော ကြောင့်ၚင်း၊ သင့်သားမြေးလေးဆက်တိုင်အောင်
ဣသရေလနိုင်ငံ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရမည်ဟု ယေဟုအား မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ၃၁ယေဟုသည်

ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား တရားတော်လမ်းသို့ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့လိုက်ခြင်းငှါ
သတိမပြု၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်တို့ကို မစွန့်။
၃၂ထိုကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလပြည်စွန်းတို့ကို ဖျက်တော်မူ၏။ ၃၃ဟာဇေလသည်
ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၊ ဂဒ်အမျိုး၊ ရုဗင်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးနေရာ၊ အာနုန်မြစ်နား၌ရှိသော
အာရော်မြို့မှစ၍ ဂိလဒ်ပြည်၊ ဗာရှန်ပြည်တရှောက်လုံး အရပ်ရပ်တို့ကို လုပ်ကြံလေ၏။
၃၄ယေဟုပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ တို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည်၊ ဣသရေလ
ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၃၅-၃၆ယေဟုသည် ရှမာရိမြို့၌ မင်းပြု၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်ဆယ်ရှစ်နှစ်
စိုးစံပြီးမှ ဘိုးဘတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယောခတ်သည်
ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၁

၁အာခဇိ၏မယ်တော် အာသလိသည် မိမိသားသေကြောင်းကို သိမြင်သော်၊ ထ၍ဆွေတော်
မျိုးတော် အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ၂သို့ရာတွင် အာခဇိ၏နှမ ယဟောရံမင်းကြီးသမီး
ယောရှေဘသည် အာခဇိ၏သား ယောရှကိုအသေခံရသော ဆွေတော်မျိုးတော်ထဲက ခိုးယူ၍
အာသလိလက်မှ သူ၏အသက် လွတ်စေ ခြင်းငှါ၊ သူနှင့် သူ၏နို့ထိန်းကို အိပ်ခန်းထဲ၌ ဝှက်ထား၏။
၃ထိုနောက် ယောရှသည်ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး အရီးနှင့်အတူ ဗိမာန်တော်၌ ပုန်းရှောင်လျက်နေ၍၊
အာသလိသည် စိုးစံလေ၏။
၄ခုနစ်နှစ်မြောက်သောအခါ၊ ယောယဒသည် စေလွှတ်၍၊ လူတရာအုပ်၊ တပ်မှူး၊ တပ်သားတို့ကို
ခေါ်လေ၏။ ဗိမာန်တော်ထဲသို့သွား၍ ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ခြင်း၊ ဗိမာန်တော်၌ သစ္စာတိုက်ခြင်းကို ပြုပြီးမှ၊
ရှင်ဘုရင်၏သားတော်ကို ပြလေ၏။ ၅ယောယဒကလည်း၊ သင်တို့ပြုရသော အမှုဟူမူကား၊
ဥပုသ်နေ့၌ဝင်သောလူ သုံးစုတစုသည် နန်းတော်တံခါးကို စောင့်ရမည်။ ၆တစုသည် သုရတံခါးကိုစောင့်ရမည်။
တစုသည် ကင်းနောက် တံခါးကို စောင့်ရမည်။ ထိုသို့ ဗိမာန် တော်ကို မဖြိုမဖျက်စေခြင်းငှါ စောင့်ရမည်။
၇ဥပုသ်နေ့၌ထွက်သော လူသုံးစုနှစ်စုတွင် ရှင်ဘုရင်ပတ်လည် ဗိမာန်တော် ၌ စောင့်ရမည်။
၈လူတိုင်းမိမိလက်နက်ကို ကိုင်လျက် ကိုယ်တော်မြတ်ကိုဝိုင်း၍၊ တပ်ထဲသို့ ဝင်သမျှသောသူတို့ကို
သတ်ရမည်။ ရှင်ဘုရင်ထွက်ဝင်တော်မူ သောအခါ၊ နောက်တော်သို့ လိုက်ရမည်ဟု မှာထားလေ၏။
၉ထိုသို့ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒမှာထားသမျှ အတိုင်း လူတရာအုပ်တို့သည် ပြု၍၊ ဥပုသ်နေ့၌
ထွက်ရသောသူနှင့် ဝင်ရသောသူ အသီးအသီးတို့ကို ခေါ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒထံသို့
ရောက်သောအခါ၊ ၁၀ဗိမာန်တော်၌ရှိသော ဒါဝိဒ်မင်း ကြီး၏ လှံများနှင့် ဒိုင်းများကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
ထုတ်၍ လူတရာအုပ်တို့အား အပ်လေ၏။ ၁၁စောင့်သောသူ အပေါင်းတို့သည် လက်နက်ကိုကိုင်လျက်၊
ရှင်ဘုရင်ကိုဝိုင်း၍ ယဇ်ပလ္လင်အနားနှင့် ဗိမာန်တော်အနား၌ လက်ျာထောင့် မှစ၍ လက်ဝဲထောင့်တိုင်အောင်
ရပ်နေကြ၏။ ၁၂ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ရှင်ဘုရင်သားတော်ကို ပြင်သို့ထုတ်၍၊ ရာဇသရဖူနှင့်
ပညတ္တိကျမ်းကိုတင်လျက်၊ ဘိသိက်ပေးလျက်၊ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ပြီးမှ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်
ရှင်စေသတည်းဟု လက်ခုပ်တီး၍ ကြွေးကြော်ကြ၏။
၁၃အာသလိသည် တပ်သားပြုသောအသံနှင့် လူများပြုသောအသံကို ကြားလျှင်၊ လူများရှိရာ
ဗိမာန်တော် သို့သွား၍၊ ၁၄ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒမင်းထုံးစံအတိုင်း တိုင်နားမှာရပ်လျက်၊ မှူးတော်မတ်တော်နှင့်
တံပိုးမှုတ်သောသူ များတို့သည် ရှင်ဘုရင်အနားတော်၌ ရပ်လျက်၊ ပြည်သူပြည်သားများတို့သည်
ဝမ်းမြောက်၍ တံပိုးမှုတ်လျက်ရှိကြ သည်ကို မြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ပုန်ကန်မှုပါတကား။
ပုန်ကန်မှုပါတကားဟု အော်ဟစ်လေ၏။ ၁၅ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ထဲမှာ
မသေစေနှင့်၊ တပ်ပြင်သို့ထုတ်ကြ။ သူ့ဘက်မှာနေသော သူကို ထားနှင့်သတ်ကြဟု လူတရာအုပ်၊

မှုးမတ်တို့ကို မှာထားနှင့်သည်အတိုင်း၊ ၁၆အာသလိကိုဘမ်းဆီးလျက်၊ နန်းတော်သို့ သွားသောမြင်းလမ်းဖြင့်
ထုတ်၍သတ်ကြ၏။
၁၇ယောယဒသည်လည်း ရှင်ဘုရင်နှင့် လူများတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ လူဖြစ်ရမည်အကြောင်း
ထာဝရ ဘုရားနှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စေ၏။ တဖန် ရှင်ဘုရင်နှင့်လူများတို့ကို တဦးနှင့်တဦး ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စေ၏။
၁၈ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ဗာလကျောင်းသို့ သွား၍ဖြိုဖျက်ကြ၏။ ယဇ်ပလ္လင်များနှင့် ရုပ်တုများကို
အကုန်အစင်ချိုးဖဲ့၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့ရှေ့မှာ ဗာလယဇ်ပုရောဟိတ် မဿန်ကို သတ်ကြ၏။ ၁၉ယဇ်ပုရောဟိတ်
ယောယဒသည်လည်း၊ ဗိမာန်တော်အုပ်များကို ခန့်ထားပြီးမှ လူတရာအုပ်၊ တပ်မှူး၊ တပ်သား၊
ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကိုခေါ်လျက်၊ ကင်းတံခါးလမ်းဖြင့် ရှင်ဘုရင်ကို ဗိမာန်တော်မှ နန်းတော်သို့
ပို့ဆောင်၍ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်စေ၏။ ၂၀နန်းတော် နားမှာ အာသလိကို သတ်ပြီးမှ
ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ တမြို့လုံး၌လည်း ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။

၁၂

၁ယေဟုနန်းစံ ခုနစ်နှစ်တွင် ယောရှသည် အသက်ခုနစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌
အနှစ်လေး ဆယ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဗေရရှေဘမြို့သူ ဇိဗိအမည်ရှိ၏။ ၂ယဇ်ပုရောဟိတ်
ယောယဒသွန်သင်သော ကာလ ပတ်လုံး ယောရှသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကို ပြု၏။
၃သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ် ရှားသောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍
နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။
၄ယောရှမင်းကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သွင်းသော အလှူညစ္စာကို ရောင်း၍ရသောငွေ၊
စာရင်းဝင်သော သူတိုင်း ကိုယ်အတွက်ပေးသောငွေ၊ ကိုယ်ဘိုးပြတ်၍ရသောငွေ၊ အလိုလိုလှူသောငွေ
ရှိသမျှကို၊ ၅ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် မိမိတို့အသိအကျွမ်း လှူသည်အတိုင်း ခံယူ၍၊ ဗိမာန်တော်
ပြိုပျက်ရာရှိသမျှတို့ကို ပြုပြင်ကြစေဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၆သို့သော်လည်း
ယောရှမင်းကြီးနန်းစံ နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်တွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာတို့ကို
မပြုပြင်ကြသေး။ ၇ထိုအခါ ယောရှမင်းကြီးသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ နှင့် အခြားသော
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာ တို့ကို အဘယ်ကြောင့် မပြုပြင်
ဘဲနေကြသနည်း။ နောက်တဖန် အသိအကျွမ်းလှူသောငွေကို ကိုယ်တိုင်မယူကြနှင့်။
ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်ဘို့ရာ အပ်ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ၈ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
နောက်တဖန် လူများလှူသောငွေကို မခံရ။ ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာကိုလည်း မပြုပြင်ရဟုဝန်ခံကြ၏။
၉ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒသည် သေတ္တာကိုယူ၍ အဖုံးကိုဖောက်ပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်အထဲသို့
ဝင်သောလမ်း လက်ျာဘက် ယဇ်ပလ္လင်နားမှာ ထားလေ၏။ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သော ငွေရှိသမျှကို
တံခါးစောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် သေတ္တာထဲမှာထားကြ၏။ ၁၀ငွေများသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်၏
စာရေးတော်ကြီးနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် လာ၍ ဗိမာန်တော်၌ စုသောငွေကို ထုတ်ထားလျက်
စာရင်းယူ၏။ ၁၁ထိုသို့ ချိန်းထားသောငွေကို ဗိမာန်တော်အုပ် အမှုတော်စောင့် တို့၌ အပ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌
အလုပ်လုပ်သော လက်သမား၊ ၁၂ပန်းရံသမား၊ ကျောက်ဆစ်သမားတို့အတွက် ဗိမာန်တော် ပြိုပျက်ရာကို
ပြုပြင်စရာကျောက်နှင့် သစ်သားကိုဝယ်၍ ကုန်သမျှသောအတွက် ပေးဝေကြ၏။ ၁၃ဗိမာန်တော်အဘို့
ငွေဖလား၊ မီးညှပ်၊ အင်တုံ၊ တံပိုး၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတို့ကို ထိုငွေနှင့်မလုပ်သေး။ ၁၄အလုပ်လုပ်သော
သူတို့ အားသာပေး၍ ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ကြ၏။ ၁၅အလုပ်လုပ်သော သူတို့အား ပေးစေခြင်းငှါ၊
ငွေကိုလက်ခံသော သူတို့သည် သစ္စာစောင့်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့် စာရင်းမပေးကြ၏။ ၁၆ဒုစရိုက်ငွေ၊
အပြစ်ငွေကိုမူကား၊ ဗိမာန် တော်သို့ မသွင်းဘဲ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ယူကြ၏။

၁၇ထိုအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလသည် ဂါသမြို့ကို စစ်ချီ၍ တိုက်ယူပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့
ချီအံ့သောငှါ အားထုတ်လေ၏။ ၁၈ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှသည် ဘိုးတော်ဘေးတော်တည်းဟူသော
ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်၊ ယဟောရံ၊ အာဟဇိဟူသမျှသော တန်ဆာနှင့် ကိုယ်တိုင် သန့်ရှင်းစေသမျှသော
တန်ဆာများ၊ ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာ၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာနှင့် တွေ့သမျှသောရွှေကို ယူ၍ ရှုရိရှင်ဘုရင်
ဟာဇေလထံသို့ ပေးလိုက်သောကြောင့်၊ ဟာဇေလ သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ထား၍သွား၏။
၁၉ယောရှပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၂၀ထိုမင်း၏ကျွန်
ရှိမတ်သား ယောဇဗဒ်နှင့် ရှိမရိတ်သား ယဟောဇဗပ် တို့သည် ထ၍ သင်းဖွဲ့ ပြီးလျှင်၊
သိလ္လာသို့သွားသောလမ်း၊ မိလ္လောစံနန်းတွင် ယောရှကို သေအောင်လုပ်ကြံ၍၊ ၂၁ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ
ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သားတော်အာမဇိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၃

၁ယုဒရှင်ဘုရင် အာခဇိသား ယောရှနန်းစံနှစ်ဆယ်သုံးနှစ်တွင်၊ ယေဟုသား ယောခတ်သည်
ရှမာရိမြို့၌ မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို ဆယ်ခုနစ်နှစ်စိုးစံ၏။ ၂ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏
ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကိုမရှောင်၊ လိုက်လေ၏။ ၃ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို
အမျက်ထွက်၍ ယောခတ်မင်းလက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလနှင့်
သူ၏သားဗင်္ဟာဒဒ်လက်သို့ ဣသရေလအမျိုးကို အပ်တော်မူ၏။ ၄တဖန် ယောခတ်သည် ထာဝရ ဘုရားကို
တောင်းပန်လေ၏။ ရှုရိရှင်ဘုရင်ညှဉ်းဆဲ၍ ဣသရေလအမျိုးသည် အလွန်ခံရကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည်
မြင်၍ ယောခတ်စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။ ၅ရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊
စပါးနင်းရာတွင် လွင့်သောအမှုန့်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ မြင်းစီးသူရဲငါးကျိပ်၊ ရထားတဆယ်၊
ခြေသည်သူရဲတသောင်း ကိုသာ ယောခတ်၌ကြွင်းစေ၏။ ၆ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည်
ကယ်တင်သောသခင်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ရှုရိလူတို့လက်မှထွက်မြောက်၍
အထက်ကနည်းတူ မိမိတို့နေရာ၌ နေရကြ၏။ ၇သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော
ယေရောဗောင်မင်းမျိုး၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မရှောင်၊ လိုက်ကြ၏။ ရှမာရိမြို့၌လည်း အာရှရပင်ရှိသေး၏။
၈ယောခတ်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းနေသမျှ တို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာ သည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌
ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၉ယောခပ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ရှမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံလေ၏။
သားတော်ယဟောရှသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းခံ၏။

၁၀ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှနန်းစံ သုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်တွင် ယောခပ်သား ယဟောရှသည် ရှမာရိမြို့၌
မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို ဆယ်ခြောက်နှစ် စိုးစံ၏။ ၁၁ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍
ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုမရှောင်၊ အကုန်အစင်
လိုက်လေ၏။ ၁၂ယဟောရှ ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ၊ ယုဒရှင်ဘုရင် အာမဇိကို စစ်တိုက်ရာတွင်
တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည် ဣသရေ လရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၁၃ယဟောရှသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်
အိပ်ပျော်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့နှင့် အတူ ရှမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။
သားတော်ယေရောဗောင်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၄ထိုအခါ ဧလိရှဲသည် သေနာစွဲ၍ နာနေစဉ်တွင် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယဟောရှသည်
လာ၍သူ့ရှေ့မှာ ငိုကြွေးလျက် ငါ့အဘ၊ ငါ့အဘ၊ ဣသရေလရထား၊ ဣသရေလမြင်းပါတကားဟု ဆို၏။
၁၅ဧလိရှဲကလည်း လေးနှင့် မြှားတို့ကို ယူလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်ယူ၏။ ၁၆လေးကိုတင်လော့ဟု
တဖန် ဆိုသည်အတိုင်း လေးကို တင်၍ ဧလိရှဲသည် မိမိလက်ကို ရှင်ဘုရင်လက်ပေါ်၌တင်လျက်၊
၁၇အရှေ့ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်လော့ဟုဆို၍ ဖွင့်လေ၏။ ပစ်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်သည် ပစ်လေ၏။

လေိရှဲကလည်း၊ ထာဝရဘုရား ကယ်တင်တော်မူရာမြှား၊ ရှုရိမင်းလက်မှ ကယ်နှုတ်ရာမြှားဖြစ်၏။
အာဖက်မြို့၌ ရှုရိလူတို့ကို အကုန်အစင် လုပ်ကြံရမည်ဟု ဆို၏။ ၁၈မြှားတို့ကို ယူဦးလော့ဟု
တဖန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် ယူ၏။ မြေပေါ်သို့ရိုက်လော့ဟု ဆို၍ သုံးကြိမ်ရိုက်လေ၏။ ၁၉ထိုအခါ
ဘုရားသခင်၏လူသည် အမျက်ထွက်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ငါးကြိမ်ခြောက်ကြိမ်မရိုက်သနည်း။ ထိုသို့ရိုက်လျှင်၊
ရှုရိလူတို့ကို အကုန်အစင် လုပ်ကြံရလိမ့်မည်။ ယခုမူကား၊ သုံးကြိမ်သာလုပ်ကြံရလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။
၂၀လေိရှဲသေ၍ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံပြီးမှ၊ နောက်နှစ်တွင် မောဘတပ်သားတို့သည် ဣသရေလပြည်ကို
တိုက်လာကြ၏။ ၂၁ဣသရေလ လူတို့သည် လူတယောက်ကို သင်္ဂြိုဟ်စဉ်တွင် မောဘတက်လာသည်ကို
မြင်၍၊ အလောင်းကို လေိရှဲသင်္ချိုင်းတွင်း၌ ချထားကြ၏။ သေသောသူသည် အောက်သို့ရောက်၍၊
လေိရှဲအရိုးတို့ကို ထိသောအခါ အသက်ရှင်ပြန်သဖြင့် မတ်တတ်ထ၏။
၂၂ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလသည် ယောခတ်လက်ထက် ကာလပတ်လုံး ဣသရေလအမျိုးကို
ညှဉ်းဆဲ၏။ ၂၃ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သနားစုံမက်၍ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့နှင့်
ဖွဲ့တော်မူခဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို အောက်မေ့လျက် သူတို့ကိုမဖျက်ဆီး၊ အထံတော်မှ မနှင်ထုတ်သေးဘဲ
ကြည့်ရှုပြုစုတော်မူ၏။ ၂၄ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလသေ၍၊ သားတော် ဗင်္ဟာဒဒ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌
နန်းထိုင်၏။ ၂၅ဟာဇေလသည် စစ်တိုက်၍ ယောခတ်မင်းလက်မှ နှုတ်ယူသောမြို့ရွာတို့ကို ယောခတ်သား
ယဟောရှသည် ဟာဇေလသား ဗင်္ဟာဒဒ်လက်မှ တဖန် နှုတ်ယူ၏။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်
ယဟောရှသည်နိုင်၍ ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို ရပြန်လေ၏။

၁၄

၁ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယောခပ်သား ယဟောရှနန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊ ၂ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှသား
အာမဇိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်စိုးစံ၏။
မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ ယုဒ္ဒန်အမည်ရှိ၏။ ၃ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
တရားသောအမှုကို ပြုသော်လည်း၊ အဘဒါဝိဒ်၏အကျင့် ကို မမှီ၊ ခမည်းတော်ယောရှ ပြုသမျှအတိုင်းပြု၏။
၄သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပူဇော်၍
နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။
၅အာမဇိသည် မင်းအာဏာတည်သောအခါ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးကို သတ်သောကျွန်တို့ကို
သတ်လေ၏။ ၆သားအတွက် အဘသည် အသေမခံရ။ အဘအတွက် သားသည် အသေမခံရ။
လူတိုင်းမိမိအပြစ်ကြောင့် အသေ ခံရ၏ဟု မောရှေပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိသော ထာဝရဘုရား၏
ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍ ခမည်းတော်ကို သတ်သောသူတို့၏ သားများကို မသတ်ဘဲနေ၏။
၇အာမဇိမင်းသည် ဧဒုံအမျိုးသားတသောင်းကို ဆားချိုင့်၌ သတ်၍ သေလမြို့ကိုတိုက်သဖြင့်၊
ယနေ့တိုင် အောင် ယုဿေလဟူ၍ သမုတ်လေ၏။ ၈ထိုအခါ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယေဟုသား
ယောခတ်၏သား ယဟောရှ ထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍ ငါတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြကုန်အံ့ဟု
မှာလိုက်လျှင်၊ ၉ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယဟောရှက၊ လေဗနုန်ဆူးပင်သည် လေဗနုန်အာရဇ်ပင်ထံသို့
စေလွှတ်၍ သင့်သမီးကို ငါ့သားနှင့် ပေးစားပါဟု ဆိုစဉ်တွင်၊ လေဗနုန်သားရဲတကောင်သည် ရောက်သွား၍
ဆူးပင်ကို နင်းမိ၏။ ၁၀သင်သည် ဧဒုံပြည်ကို လုပ်ကြံ သောကြောင့် စိတ်ညစ်လှ၏။ ကိုယ်နေရာ၌
တပ်တိုင်းဝါကြွားလျက်နေလော့။ သင့်ကိုယ်တိုင်နှင့် ယုဒပြည်သည် ဘေးရောက်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ
အဘယ်ကြောင့် အမှုရှာသနည်းဟု ယုဒရှင်ဘုရင် အာမဇိကိုပြန်၍ မှာလိုက်လေ၏။ ၁၁ထိုစကားကို
အာမဇိသည် နားမထောင်သောကြောင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် စစ်ချီ၍ ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည် ယုဒပြည်
ဗက်ရှေမက်မြို့၌ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြသဖြင့်၊ ၁၂ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ ယုဒအမျိုးသားရှုံး၍ အသီး
အသီးတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြေးကြ၏။ ၁၃ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယဟောရှသည် ယုဒရှင်ဘုရင်

အာခဇိသား ဖြစ်သော ယောရှ၏သားအာမဇိကို ဗက်ရှေမက်မြို့မှာ ဘမ်းမိ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့
သွားပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုး အတောင်လေးရာကို ဖေရိမ်တံခါးမှသည် ထောင့်တံခါးတိုင်အောင်
ဖြိုဖျက်လေ၏။ ၁၄ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော် ဘဏ္ဍာတိုက်၌၎င်း၊ ရှိသမျှသော ရွှေငွေမှစ၍
တန်ဆာအလုံးစုံနှင့် အာမခံသောသူအချို့တို့ကို ယူပြီးမှ ရှမာရိမြို့သို့ ပြန်သွား၏။ ၁၅ယဟောရှပြုမူသော
အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ၊ တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင် အာမဇိကို စစ်တိုက်ခြင်း အရာသည်
ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၁၆ယဟောရှသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်တို့နှင့်အတူ ရှမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော်ယေရောဗောင်သည်
ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းခံ၏။
၁၇ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောခပ်သည် သားယဟောရှ သေသည်နောက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှသား
အာမဇိသည် တဆယ်ငါးနှစ် အသက်ရှင်သေး၏။ ၁၈အာမဇိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်
ယုဒရာဇဝင် ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၁၉ထိုမင်းတဘက် ယေရုရှလင်မြို့၌ သင်းဖွဲ့ကြ၍၊ သူသည် လာခိရှမြို့သို့
ပြေးသည်တွင်၊ ထို မြို့သို့ စေလွှတ်၍ သတ်စေပြီးမှ၊ ၂၀မြင်းပေါ်၌တင်လျက် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့၍
ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ၂၁ယုဒပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်
အသက်တဆယ်ခြောက် နှစ် ရှိသော သားတော် ဩဇိကို ယူ၍ ခမည်းတော် အာမဇိအရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။
၂၂ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်သေသည်နောက်၊ လေတ်မြို့ကို ပြုစု၍ ယုဒနိုင်ငံသို့ သွင်းပြန်၏။
၂၃ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှသား အာမဇိနန်းဆယ်ငါးနှစ်တွင်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယဟောရှသား
ယေရောဗောင်သည် ရှမာရိမြို့၌ မင်းပြု၍ လေးဆယ်တနှစ်စိုးစံ၏။ ၂၄ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ဒုစရိုက် ကိုပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုရိုက်အပြစ်ကို
မစွန့်ဘဲနေ၏။ ၂၅ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ဂါသေဖာမြို့နေ၊ အမိတ္တဲ၏သား
ပရောဖက်ယောန အားဖြင့် မိန့်တော်မူသော စကားတော်အတိုင်း၊ ထိုမင်းသည် ဣသရေလနိုင်ငံကို
ဟာမက်မြို့ဝင်ဝမှသည် ချိုင့်ပင်လယ် တိုင်အောင် ရန်သူလက်မှနှုတ်၍ ပြုစုလေ၏။ ၂၆အကြောင်းမူကား၊
ဣသရေလအမျိုး ခံရသောညှဉ်းဆဲခြင်း အလွန် လေးလံသည်ကိုင်း၊ မြို့၌ အချုပ်ခံရသောသူဖြစ်စေ၊
အလွတ်ပြေးသောသူ ဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ မစနိုင်သော သူမရှိသည်ကို၎င်း၊ ၂၇ထာဝရဘုရားသည်
မြင်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ နာမကို မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ မပျောက်စေမည်အကြောင်း ကြံတော်မူ၍၊
ယဟောရှသား ယေရောဗောင်အားဖြင့် ကယ်တော်မူ၏။ ၂၈ယေရောဗောင် ပြုမူသော အမှုအရာ
ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်း၊ အထက်ကယုဒနိုင်ငံအဝင် ဖြစ်သော ဒမာသက်မြို့နှင့်
ဟာမတ်မြို့ကို ဣသရေလအမျိုးအဘို့ ရန်သူလက်မှ နှုတ်ယူခြင်းအရာတို့သည် ဣသရေလ ရာဇဝင် ၌
ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၂၉ယေရောဗောင်သည် ဘိုးတော်ဘေးတော် ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့နှင့် အိပ်ပျော်၍
သားတော် ဇာခရိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၅

၁ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင်နန်းစံ နှစ်ဆယ်ခုနစ်နှစ်တွင်၊ ၂ယုဒရှင်ဘုရင် အာမဇိသား
ဩဇိသည် အသက်တဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်နှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။
မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ ယေခေါလိအမည်ရှိ၏။ ၃ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်အာမဇိ ပြုသမျှအတိုင်း
ထာဝရဘုရား ရှေတော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။ ၄သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို
မပယ်ရှားသောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။
၅ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည် သေသည် တိုင်အောင် နူနာစွဲ၍
ခြားနားသောနန်း၌ နေရ၏။ သားတော်ယောသံသည် နန်းတော်ကိုအုပ်၍ နိုင်ငံတော်အမှုကို စီရင်ရ၏။
၆ဩဇိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၇ဩဇိသည်

ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယောသံသည်
ခမည်း တော်အရာ၌ နန်ထိုင်၏။
၈ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိနန်းစံ သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်တွင် ယေရောဗောင်သား ဇာခရိသည် ရှမာရိမြို့၌
မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို စိုးစံ၏။ ၉ထိုမင်းသည် ဘိုးဘေးပြုသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို
မစွန့်ဘဲနေ၏။ ၁၀ရာဗတ် သား ရှလ္လုံသည် ဇာခရိမင်းတဘက်၌ သင်းဖွဲ့၍ လူများရှေ့မှာ
သေအောင်လုပ်ကြံပြီးလျှင် သူ၏အရာ၌ နန်းထိုင်၏။ ၁၁ဇာခရိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်
ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၁၂ထိုသို့ ထာဝရ ဘုရားက သင်၏သားမြေး လေးဆက်တိုင်အောင်
ဣသရေလနိုင်ငံ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရမည်ဟု ယေဟုအား မိန့်တော်မူသော စကားတော် ပြည့်စုံသတည်း။
၁၃ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိနန်းစံသုံးဆယ်ကိုးနှစ်တွင် ရှလ္လုံသည် နန်းထိုင်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ တလစိုးစံလေ၏။
၁၄ဂါဒိသား မေနဟင်သည် တိရဇမြို့မှ ရှမာရိမြို့သို့သွား၍ ယာဗတ်သား ရှလုံကို သေအောင်လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊
သူ၏အရာ၌ နန်းထိုင်၏။ ၁၅ရှလ္လုံပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် သင်းဖွဲ့ခြင်းအရာသည်
ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထား လျက်ရှိ၏။ ၁၆ထိုအခါ မေနဟင်သည် တိဖသမြို့နှင့် မြို့သားများ
တိရဇမြို့အလွန် တိဖသမြို့နယ်များတို့ကို လုပ်ကြံ၏။ မြို့တံခါးကို သူ့အားမဖွင့်သောကြောင့် လုပ်ကြံ၍
ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမအပေါင်းတို့၏ ဝမ်းကိုခွဲလေ၏။
၁၇ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိနန်းစံ သုံးဆယ်ကိုးနှစ်တွင်၊ ဂါဒိသား မေနဟင်သည် နန်းထိုင်၍၊ ရှမာရိမြို့၌
ဣသရေလ နိုင်ငံကို ဆယ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ ၁၈ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊
ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှား စေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မစွန့်လွှတ်ဘဲနေ၏၊
၁၉အာရှုရိရှင်ဘုရင် ပုလသည် ဣသရေလပြည်ကို တိုက်လာ၏။ မေနဟင်သည်
မိမိအာဏာတည်စေမည် အကြောင်း၊ ပုလမင်းမစစေခြင်းငှါ၊ ငွေအခွက်တသောင်းကို ဆက်ရမည်။
၂၀အာရှုရိရှင်ဘုရင်အား ဆက်စရာဘို့ မေနဟင်သည် ဣသရေလအမျိုး၌ ငွေခွဲ၍၊ ရာတတ်သောသူတိုင်း
အကျပ်ငါးဆယ်စီပေးရ၏။ ထိုကြောင့် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် မနေ၊ မိမိပြည်သို့ပြန်သွား၏။
၂၀မေနဟင်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတိုသည် ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။
၂၂မေနဟင်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ သားတော်ပေကဟိသည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။
၂၃ယဒရှင်ဘုရင် ဩဇိနန်းစံငါးဆယ်တွင်၊ မေနဟင်သား ပေကဟိသည် နန်းထိုင်၍ ရှမာရိမြို့၌
ဣသရေလ နိုင်ငံကို နှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ ၂၄ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍
ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှာစေ သော နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မစွန့်ဘဲနေ၏။
၂၅အမှုတော်ထမ်းတပ်မှူး၊ ရေမလိသား ပေကာသည် ပေကဟိတဘက်၌ သင်းဖွဲ့၍၊ အာဂေါဘနှင့်
အရေဟအစရှိသော ဂိလဒ်ပြည်သား ငါးကျိပ်ပါလျက်၊ ရှမာရိမြို့၌ နန်းတော်ထဲမှာ သေအောက်လုပ်ကြံ၍
သူ၏အရာ၌နန်းထိုင်၏။ ၂၆ပေကဟိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌
ရေးထားလျက် ရှိ၏။
၂၇ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိနန်းစံငါးဆယ်နှစ်နှစ်တွင်၊ ရေမလိသား ပေကာသည် နန်းထိုင်၍ ရှမာရိမြို့၌
ဣသရေလ နိုင်ငံကို အနှစ်နှစ်ဆယ်စိုးစံလေ၏။ ၂၀ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊
ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မစွန့်ဘဲနေ၏။
၂၉ဣသရေလရှင်ဘုရင် ပေကာ လက်ထက်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာသည် လာ၍ ဣယုန်မြို့၊
အဗေလဗက်မာခါမြို့၊ ယာနောမြို့၊ ကေဒေရှမြို့၊ ဟာဇော်မြို့နှင့်တကွ ဂိလဒ်ပြည်၊ ဂါလိလဲပြည်၊
နဿလိပြည်သားအပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံ၍ အာရှုရိ ပြည်သို့ သိမ်းသွား၏။ ၃၀ဩဇိသား
ယောသံနန်းစံနှစ်ဆယ် တွင် လောသားဟောရှေသည် ရေမလိသား ပေကာမင်း တဘက်၌ သင်ဖွဲ့၍

သေအောင်လုပ်ကြံပြီးမှ သူ၏အရာ၌ နန်းထိုင်၏။ ၃၁ပေကာပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ တို့သည်
ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။
၃၂ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရေမလိသား ပေကာနန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် အောဇိသား
ယောသံသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍၊ ၃၃ယေရုရှလင်မြို့၌ ဣသရေလနိုင်ငံကို
တဆယ်ခြောက်နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာဒုတ်သမီး ယေရုရှာအမည်ရှိ၏။ ၃၄ထိုမင်းသည်
ခမည်းတော် ဩဇိကျင့်သမျှအတိုင်း၊ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကို ပြု၏။ ၃၅သို့ရာတွင်
မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍၊ နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့ကြ၏။ ထိုမင်းသည် ဗိမာန်တော်အထက် တံခါးကိုလုပ်လေ၏။ ၃၆ယောသံပြုမူသောအမှုအရာ
ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၃၇ထိုကာလတွင် ထာဝရ ဘုရားသည် ရှုရိရှင်ဘုရင်
ရေဇိန်နှင့် ရေမလိသားပေကာကို ယုဒပြည်သို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ၃၈ယောသံသည်
ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ အဘဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော်အာခတ်သည်
ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၆

၁ရေမလိသား ပေကာနန်းစံဆယ်ခုနစ်နှစ်တွင် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောသံအာခတ်သည်
အသက်နှစ်ဆယ်ရှိ သော် နန်းထိုင်၍၊ ၂ယေရုရှလင်မြို့၌ ဆယ်ခြောက်နှစ် စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည်
အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့မကျင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုမပြု၊
၃ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့လိုက်သော လမ်းသို့လိုက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှ၊
နှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားတို့၏ ရွံရှာဘွယ်ထုံးစံအတိုင်း၊ မိမိသားကို မီးဖြင့်ပူဇော်၏။
၄မြင့်သောအရပ်၊ တောင်ပေါ်၊ သစ်ပင်အောက်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်၏။
၅ထိုအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင် ရေဇိန်နှင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရေမလိသား ပေကာသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့
စစ်ချီ၍ အာခတ်မင်းကို ဝိုင်းထားသော်လည်း မနိုင်ရ။ ၆သို့ရာတွင်၊ ရှုရိရှင်ဘုရင် ရေဇိန်သည် ဧလတ်မြို့ကို
ရှုရိနိုင်ငံသို့ သွင်းပြန်၍၊ ယုဒလူတို့ကို နှင်ထုတ်သဖြင့် ရှုရိလူတို့သည် လာ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဧလတ်မြို့၌
နေကြ၏။
၇ထိုကြောင့်အာခတ်သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်တိဂလတ်ပိလေသာထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍၊
ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်သား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ လာပါ။ ကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြုသော ရှုရိရှင်ဘုရင်နှင့်
ဣသရေလရှင်ဘုရင် လက်မှ ကယ်ယူပါဟု တောင်းပန်၏။ ၈တဖန် ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊
နန်းတော်ဘဏ္ဍာတိုက်၌၎င်း ရှိသောရွှေငွေကို ယူ၍ အာရှုရိရှင်ဘုရင်ထံသို့ လက်ဆောင်ပေးလိုက်လေ၏။
၉အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် နားထောင်၍ ဒမာသက်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ တိုက်ယူပြီးလျှင်၊ ပြည်သားတို့ကို ကိရမြို့သို့
သိမ်းသွား၏။ ရေဇိန်မင်းကိုလည်း သတ်၏။
၁၀အာခတ်မင်းကြီးသည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ဒမာသက်မြို့သို့ သွား၏။ ထိုမြို့မှာရှိ
သော ယဇ်ပုလ္လင်ကိုမြင်လျှင်၊ ပလ္လင်ပုံ၊ အတိုင်းအရှည်၊ တန်ဆာရှိသမျှကို ရွေး၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဥရိယထံသို့
ပေးလိုက်၏။ ၁၁ထိုသို့ ဒမာသက်မြို့မှ အာခတ်မင်းပေးလိုက်သမျှအတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဥရိယသည်
အာခတ်မင်းမရောက်မှီ လုပ်နှင့်ပြီး။ ၁၂ရှင်ဘုရင်သည် ဒမာသက်မြို့မှ ရောက်လာသောအခါ၊
ထိုယဇ်ပလ္လင်ကိုမြင်၍ ချဉ်းကပ်သဖြင့်၊ ၁၃မီးရှို့ရာ ယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကိုမီးရှို့၏။
သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကိုလည်း သွန်းလောင်း၏။ မိဿဟာယယဇ် အသွေးကိုလည်း
ယဇ်ပလ္လင်ပေးမှာ ဖြန်းလေ၏။ ၁၄ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရှိသော ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်ကို ဗိမာန်တော် ရှေ့၊
ယဇ်ပလ္လင်ကြီးနှင့် ဗိမာန်တော်စပ်ကြားအရပ်မှ ရွှေ့၍ ယဇ်ပလ္လင်ကြီး မြောက်ဘက်၌ထား၏။ ၁၅တဖန်
ယဇ်ပုရော ဟိတ်ဥရိယကို မှာထားသည်ကား၊ နံနက်မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ညဦးယံဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊

ရှင်ဘုရင်မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ ပြည်သူပြည်သား မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊
သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာ တို့ကို ယဇ်ပလ္လင်ကြီးပေါ်မှာ မီးရှို့လော့။ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော
ယဇ်မျိုးအသွေးကိုလည်း ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းလော့။ ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်သည် ငါမေးမြန်းစရာဘို့ ရှိရမည်ဟု၊
၁၆အာခတ်မင်းကြီးမှာထားသမျှအတိုင်း ယဇ်ပုရောဟိတ် ဥရိယပြု၏။
၁၇အာခတ်မင်းကြီးသည် ကြေးဝါးခုံတန်ဆာတို့ကို ပယ်၍ အင်တုံကိုလည်းရွေ့၏။
ကြေးဝါရေကန်ကိုလည်း ကြေးဝါးနွားတို့ကို အပေါ်ကချ၍ ကျောက်ခင်းပေါ်မှာ တင်ထား၏။ ၁၈ဗိမာန်တော်၌
ဥပုသ်စောင့်စရာဘို့ ဆောင့်သော မဏ္ဍပ်ကိုငင်း၊ ရှင်ဘုရင်တပ်စရာစောင်းတန်းကိုငင်း၊
အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကြောင့် ပယ်၏။ ၁၉အာခတ်ပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌
ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၂၀အာခတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့် အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ဟေဇကိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၇

၁ယုဒရှင်ဘုရင်အာခတ် နန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်တွင် လေသား ဟောရှေသည် နန်းထိုင်၍ ရှမာရိမြို့၌
ဣသရေလ နိုင်ငံကို ကိုးနှစ်စိုးစံလေ၏။ ၂ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။
သို့သော်လည်း သူ့ရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသော ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကိုမမှီ။ ၃ထိုမင်းကို
အာရှုရိရှင်ဘုရင် ရှာလမနေဇာသည် စစ်ချီ၍ ဟောရှေသည် ကျွန်ခံသဖြင့် အခွန်ဆက်ရ၏။ ၄နောက်တဖန်
နှစ်တိုင်းဆက်ရသော အခွန်ကိုမဆက်။ သွာအမည်ရှိ သော အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍၊
ပုန်ကန်မည်အကြံရှိသည်ကို အာရှုရိရှင်ဘုရင်သိသဖြင့်၊ ဟောရှေကိုဘမ်းဆီး၍ ထောင်ထဲမှာ ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊
၅ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံး သို့ စစ်ချီ၍၊ ရှမာရိမြို့သို့ ရောက်သော်သုံးနှစ်ဝိုင်းထား၏။
၆ဟောရှေနန်းစံကိုးနှစ်တွင်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ရှမာရိမြို့ကို ရပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို
အာရှုရိပြည်သို့ သိမ်းသွင်း၍ ဂေါဇန်မြစ်နား၊ ဟာလမြို့၊ ဟာဗော်မြို့အစရှိသော မေဒိနိုင်ငံမြို့ရွာတို့၌ ထား၏။
၇အကြောင်းမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုဖါရောဘုရင် လက်ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူသော
မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြစ်မှား၍ အခြားတပါးသော
ဘုရားတို့ကိုရိုသေကြ၏။ ၈သူတို့ရှေ့မှ ထာဝရဘုရားနှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားတို့ ထုံးစံနှင့်
မိမိတို့ချီးမြှောက်သော ရှင်ဘုရင်တို့ ထုံးစံသို့ လိုက်ကြ၏။ ၉မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားတဘက်၌
မတရားသောအမှုကို မထင်မရှားပြုကြ၏။ ကင်းစောင့် သောမျှော်စင်ဖြစ်စေ၊ ခိုင်ခံ့သော မြို့ဖြစ်စေ၊
မြို့ရွာအလုံးစုံတို့၌ မြင့်သောအရပ်ကိုတည်ကြ၏။ ၁၀ရုပ်တုဆင်းတုနှင့် အာရှရပင်တို့ကို
မြင့်သောကုန်းရှိသမျှတို့ အပေါ်မှာငင်း၊ စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့ အောက်မှာငင်း၊ တည်ထောင် ပြုစုကြ၏။
၁၁သူတို့ရှေ့မှ ထာဝရဘုရား နှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားပြုသကဲ့သို့ မြင့်သောအရပ်ရှိသမျှ
အပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ အဓမ္မအမှုတို့ကို ပြုကြ၏။
၁၂ထာဝရဘုရားပညတ်တော်မူသောအမှု၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့၌ ပူဇော်သော အမှုကိုပြုကြ၏။ ၁၃သို့ရာတွင်
ထာဝရဘုရား က အဓမ္မလမ်းတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့ဘိုးဘေးတို့၌ ထားသောတရား၊
ငါ့ကျွန်ပရောဖက်တို့ဖြင့် ပေးလိုက်သောတရားကို အကုန်အစင်ကျင့်၍ ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို
စောင့်ရှောက်ကြလော့ဟု ပရောဖက်များနှင့် အနာဂတ်ဟောဆရာများတို့ဖြင့် ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုး၌
သက်သေခံတော်မူသော်လည်း၊ ၁၄သူတို့သည် နားမထောင် မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
မယုံကြည်သော ဘိုးဘေးတို့လည်ပင်းကဲ့သို့ မိမိတို့လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေကြ၏။ ၁၅စီရင်တော်မူချက်၊
ဘိုးဘေးတို့နှင့် ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်၊ သူတို့၌ သက်သေခံတော်မူသော သက်သေတို့ကို ပယ်၍၊
အနတ္တတရားကို ကျင့်လျက် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ အကြင်တပါးအမျိုးသား ကျင့်သကဲ့သို့
မကျင့်ကြနှင့်ဟု ထာဝရဘုရား ပညတ်တော်မူ၏၊ ပတ်လည်၌ နေသော ထိုအမျိုးသားနောက်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁၆မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ရှိသမျှတို့ကို စွန့်၍ နွားသငယ်တည်းဟူသော
သွန်းသောရုပ်တုနှင့် အာရှရပင်ကို လုပ်ကြ၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာများကို ကိုးကွယ်၍
ဗာလဘုရားကိုလည်း ဝတ်ပြုကြ၏။ ၁၇သားသမီးတို့ကို မီးဖြင့်ပူဇော်ကြ၏။ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်
ပြုစားသောအတတ်ကိုသုံးဆောင်၍ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ရှေ့တော်၌
ဒုစရိုက်ကိုပြုမည်ဟု ကိုယ်ကိုရောင်းကြ၏။ ၁၈ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို
ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ မျက်မှောက်တော်မှ ပယ်ရှားတော်မူ၏။ ယုဒအမျိုး မှတပါး
အခြားသောအမျိုးမကျန်ကြွင်းရ။ ၁၉ယုဒအမျိုးမူကား၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တရားတော်
ကိုမစောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးလိုက်သော ထုံးစံဓလေ့သို့လိုက်ကြ၏။ ၂၀ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊
ဣသရေလအမျိုး ရှိသမျှကို ရွံရှာ၍ မျက်မှောက်တော်မှ မနှင့်ထုတ်မှီတိုင်အောင် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။
လုယက်သောသူတို့လက်၌ အပ်တော်မူ၏။ ၂၁ဣသရေလအမျိုးကို ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးမှ ဆုတ်ဖဲ့၍၊ သူတို့သည်
နေဗတ်၏ သားယေရောဗောင်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားကြ၏။ ယေရောဗောင်သည်လည်း ထာဝရဘုရား
နောက်တော်သို့ လိုက်ရာလမ်းမှ ဣသရေလအမျိုးကို လွှဲစေ၍ ဒုစရိုက်ကြီးကိုပြုစေ၏။ ၂၂သို့ဖြစ်၍
ယေရောဗောင်ပြုသော ဒုစရိုက် လမ်းသို့ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အစဉ်တစိုက်လိုက်ကြ၏။
၂၃ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ပရောဖက် အပေါင်းတို့ဖြင့် မိန့်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို
မျက်မှောက်တော်မှ ပယ်ရှားတော်မမူမှီတိုင်အောင် သူတို့သည် ထိုဒုစရိုက်အမှု ကိုမရှောင်ပဲလိုက်ကြ၏။
ထိုကြောင့် နေရင်းပြည်မှ အာရှုရိပြည်သို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ယနေ့တိုင်အောင်ခံရကြ၏။

၂၄အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သား၊ ကုသမြို့သား၊ အာဝမြို့သား၊ ဟာမတ်မြို့သား၊
သေဖရဝိမ် မြို့သားတို့ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ရှမာရိမြို့ရွာတို့တွင် ဣသရေလအမျိုးသား ကိုယ်စားထားသဖြင့်
ထိုလူတို့သည် ရှမာရိမြို့ ရွာတို့ကို သိမ်းယူ၍ နေရာကျကြ၏။ ၂၅နေရာကျစက ထာဝရဘုရားကို
မရိုသေသောကြောင့်၊ ခြင်္သေ့တို့ကို စေလွှတ်၍ အချို့တို့ကို ကိုက်စေတော်မူ၏။ ၂၆ထိုကြောင့် အချို့တို့ကို
ကိုယ်တော်ပြောင်းစေ၍၊ ရှမာရိမြို့ရွာတို့၌ ထားတော်မူ သော လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုပြည်စောင့်ဘုရား၏
တရားကို နားမလည်သောကြောင့်၊ ထိုဘုရားသည် ခြင်္သေ့တို့ကို စေလွှတ်၍ နေရာကျသောသူတို့ကို
သတ်ပါသည်ဟု အာရှုရိရှင်ဘုရင်အား လျှောက်ကြသော်၊ ၂၇အာရှုရိရှင်ဘုရင်က၊ ထိုပြည်မှ သိမ်းခဲ့သော
ယဇ်ပုရောဟိတ်တယောက်ကို ပြန်ပို့ကြ။ သူသည်သွား၍ ထိုပြည်စောင့်ဘုရား၏ တရားကို သွန်သင်လျက်
နေပါလေစေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၂၈ရှမာရိမြို့မှ သိမ်းခဲ့သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တယောက်သည် ပြန်၍
ဗေသလမြို့၌ နေလျက်၊ ထာဝရဘုရားကို အဘယ်သို့ရိုသေရမည်ကို သွန်သင်လေ၏။ ၂၉သို့သော်လည်း
ထိုလူမျိုး အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ဘုရားကိုလုပ်၍ နေရာကျသောမြို့ရွာတွင် မြင့်သော အရပ်ပေါ်မှာ
ရှမာရိမြို့သားလုပ်နှင့် သော အိမ်တို့၌ တင်ထားကြ၏။ ၃၀ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့သည် သုကုတ်ဗေနုတ်ဘုရား၊
ကုသမြို့သားတို့သည် နေရဂါ ဘုရား၊ ဟာမတ်မြို့သားတို့သည် အရှိမာဘုရား၊ ၃၁အာဝမြို့သားတို့သည်
နိဗဟာဇဘုရားနှင့် တာတက်ဘုရားကို လုပ်ကြ၏။ သေဖရဝိမ်မြို့သားတို့သည်လည်း
သေဖရဝိမ်မြို့စောင့်ဘုရား အာဒြမ္မေလက်နှင့် အာနမ္မေလက်ဘုရားတို့ အား သားသမီးကိုမီးရှို့၍
ပူဇော်ကြ၏။ ၃၂ထာဝရဘုရားကိုလည်း ရိုသေ၍ သာမညလူတို့ကို မြင့်သောအရပ် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌
ခန့်ထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြင့်သောအရပ်အိမ်တို့၌ လူများအဘို့ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ ၃၃ထိုသို့
ထာဝရဘုရားကို ရိုသေကြ၏။ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောလူမျိုးပြုသကဲ့သို့ မိမိတို့ဘုရားကိုလည်း
ဝတ်ပြုကြ၏။ ၃၄ယနေ့တိုင်အောင် ရှေးထုံးစံဓလေ့သို့ လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို
ရိုသေရာမရောက်၊ ဣသရေလအမျိုး ခံရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်။ ဣသရေလအမည်ဖြင့်
သမုတ်သော ယာကုတ်အမျိုးသားတို့၌ ထာဝရဘုရား ထားတော် မူသော ပညတ်တရားတို့ကို
မကျင့်ဘဲနေကြ၏။ ၃၅ထာဝရဘုရားသည် ထိုအမျိုးသားတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့၍၊ သင်တို့သည် အခြားတပါးသော

ဘုရားတို့ကို မရိုသေ ဦးမညွှတ်၊ ဝတ်မပြု၊ ယဇ်မပူဇော်ရ။ ၃၆သင်တို့ကို ကြီးသောတန်ခိုး၊ ဆန့်
သောလက်ရုံးတော်အားဖြင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကိုသာ ရိုသေကိုးကွယ်၍
ယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ၃၇သင်တို့အဘို့ ရေးထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားတို့ကို
အစဉ်အမြဲစောင့်ရှောက် ရမည်။ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကိုမရိုသေရ။ ၃၈သင်တို့နှင့် ငါဖွဲ့သော်ပဋိညာဉ်ကို
မမေ့မလျော့ရ။ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို မရိုသေရ။ ၃၉သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
သာရိုသေရမည်။ သို့ပြုလျှင် ရန်သူအပေါင်းတို့ လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူမည်ဟု မှာထားတော်မူသော်လည်း၊
၄၀သူတို့သည် နားမထောင် ရှေးထုံးစံဓလေ့သို့ လိုက်ကြ၏။ ၄၁ထိုလူအမျိုးအမျိုး ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊
သားမြေးမြစ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ရိုသေကြ၏။ ရုပ်တုဆင်းတု တို့ကိုလည်း ဝတ်ပြုကြ၏။
မိရိုးဘလာသို့လိုက်၍ ယနေ့တိုင်အောင် ကျင့်နေကြ၏။

၁၈

၁ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဧလာသား ဟောရှေနန်းစံ သုံးနှစ်တွင်၊ ၂ယုဒရှင်ဘုရင် အာခတ်သား
ဟေဇကိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ် စိုးစံလေ၏။
မယ်တော်ကား၊ ဇာခရိသမီး အာဘိအမည်ရှိ၏။ ၃ထိုမင်းသည် အဘဒါဝိဒ်ကျင့်သမျှအတိုင်း၊
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကို ပြု၏။ ၄မြင့်သောအရပ်တို့ကို ပယ်၏။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို
ချိုးဖဲ့၏။ အာရှရပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၏။ မောရှေလုပ်သော ကြေးဝါမြွေ ကိုအပိုင်းပိုင်းဖြတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုကာလတိုင်အောင်၊ ထိုမြွေရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်ကြ၏။
ထိုမြွေကို နဟုတ္တန်အမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။ ၅ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
ထိုမင်းခိုလှုံသကဲ့သို့၊ သူ့နောက်မှာ ခိုလှုံသော ယုဒရှင်ဘုရင် တယောက်မျှမရှိ။ ရှေးကာလ၌လည်း မရှိ။
၆ထာဝရဘုရား၌ ဆည်းကပ်၍ နောက်တော်သို့ အစဉ်အမြဲလိုက်သဖြင့် မောရှေ၌
ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ သောပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လေ၏။ ၇ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်
အတူရှိသောမူသဖြင့်၊ သူသည်ပြုလေ ရာရာ၌ အောင်လေ၏။ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်မခံပုန်ကန်လေ၏။
၈ဖိလိတ္တိလူတို့ကို တိုက်၍ ဂါဇမြို့နယ်တိုင်အောင် ခိုင်ခံ့သောမြို့နယ်များနှင့် ကင်းစောင့်သောမျှော်စင်များကို
လုပ်ကြံလေ၏။

၉ဟေဇကိမင်းကြီးနန်းစံလေးနှစ်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဧလာသား ဟောရှေနန်းစံ ခုနစ်နှစ်တွင်၊
အာရှုရိရှင်ဘုရင် ရှာလမနေဇာသည် ရှမာရိမြို့သို့ စစ်ချီ၍ ဝိုင်းထား၏။ ၁၀သုံးနှစ်စေ့သောအခါ၊
ဟေဇကိနန်းစံခြောက်နှစ်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဟောရှေနန်းစံကိုးနှစ်တွင် ရှမာရိမြို့ကို တိုက်၍ရကြ၏။
၁၁အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ဣသရေလအမျိုး ကို အာရှုရိပြည်သို့ သိမ်းသွား၍ ဂေါဇန်မြစ်နား၊ ဟာလမြို့၊
ဟာဗော်မြို့ အစရှိသော မေဒိနိုင်ငံ မြို့ရွာတို့၌ ထား၏။ ၁၂အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်၊ ဖွဲ့တော်မမူသော ပဋိညာဉ်ကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရား၏
ကျွန်မောရှေမှာထားသမျှကိုငင်း၊ အမှုမထားလွန်ကျူးကြ၏။

၁၃ဟေဇကိမင်းကြီးနန်းစံ ဆယ်လေးနှစ်တွင်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည် ယုဒပြည်၌
ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှ တို့ကို စစ်ချီ၍ လုပ်ကြလေ၏။ ၁၄ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကိသည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်ရှိရာ
လာခိရှမြို့သို့ စေလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ် မှားပါပြီ။ ပြန်သွားတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်တင်သမျှကို ထမ်းပါမည်ဟု
လျှောက်စေသော်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကိ၌ ငွေအခွက်သုံးထောင်၊ ရွှေအခွက်သုံးရာကို
တောင်း၏။ ၁၅ဟေဇကိသည် ဗိမာန်တော်၌ငင်း၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာတိုက်၌ငင်း၊ တွေ့သမျှသော ငွေကိုပေး၏။
၁၆ဗိမာန်တော် တံခါး၊ တန်ဆာများ၊ ကိုယ်တိုင်အရင် မွမ်းမံသော တိုင်တန်ဆာများကိုလည်း ချွတ်၍
အာရှုရိရှင်ဘုရင်အားပေး၏။

၁၇နောက်တဖန် အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် တာတန်၊ ရာဗသာရိတ်၊ ရာဗရှာခတို့ကို များစွာသော
ဗိုလ်ခြေနှင့် တကွ၊ လာခိရှမြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့၊ ဟေဇကိမင်းကြီးထံသို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်
ရောက်သောအခါ၊ ခဝါသည်၏ လယ်နားမှာ ရှောက်သောလမ်း၊ အထက်ရေကန် ပြွန်ဝ၌ ရပ်နေကြ၏။
၁၈ရှင်ဘုရင်ကို ခေါ်သောအခါ၊ ဟိလခိသားဖြစ် သော နန်းတော်အုပ် ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီး ရှေဗန၊
အာသပ်သား အတွင်းဝန် ယောအာတို့သည်သူတို့ထံသို့ ထွက်ပြီးလျှင်၊ ၁၉ယာဘရှာခက မဟာအရှင်မင်းကြီး၊
အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ဟေဇကိကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ခိုလှုံသဖြင့်၊ ခိုလှုံရာကား၊ အဘယ်သို့နည်း။
၂၀စစ်တိုက်လောက်အောင် ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ငါပြည့်စုံ သည်ဟု အချည်းနှီးသော စကားကို
သင်ဆိုပါသည်တကား။ ငါ့ကိုပုန်ကန်ခြင်းငှါ အဘယ်သူကို ကိုးစားသနည်း။
၂၁ကျိုးသောကျူလုံးတောင်းဝေးတည်းဟူသော အဲဂုတ္တုပြည်ကို ကိုးစားပါသည်တကား။ ထိုကျူလုံးသည်
မှီသောသူ၏ လက်ကိုဖောက်၍ လျှိုသွားလိမ့်မည်။ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုမင်းကြီး ဖါရောဘုရင်သည်
မှီခို၍မှီသောသူအပေါင်းတို့ကို ပြုလိမ့်မည်။ ၂၂သင်တို့က၊ ငါတို့သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
ကိုးစားသည်ဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိ သည် မြင့်သောအရပ်ဌာနနှင့် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုပယ်၍၊
ယေရုရှလင်မြို့မှာ ဤမည်သော ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၌ သာကိုးကွယ် ရမည်ဟု ယုဒပြည်သူ
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို မှာထားသဖြင့်၊ သင်တို့ပြစ်မှားသော ဘုရားဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ၂၃သို့ဖြစ်၍၊
ယခုတွင် ငါ့သခင် အာရှုရိရှင်ဘုရင်၌ အာမခံတို့ကို အပ်ပါလော့။ သင်၌ မြင်းစီးသူရဲ လုံလောက်အောင်
ရှိလျှင်မြင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ငါပေးမည်။ ၂၄သင်သည် ငါ့သခင်၏ ကျွန်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသောဗိုလ်ကို
အဘယ်သို့လှန် နိုင်မည်နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရထားများ မြင်းစီးသူရဲများကို ရမည်ဟု ယုံပါသည်တကား။
၂၅ထာဝရဘုရား၏ အခွင့် မရှိဘဲ ဤပြည်ကိုဖျက်စီးခြင်းငှါ ငါလာသလော။ ထိုပြည်ကိုသွား၍ ဖျက်စီးလော့ဟု
ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူပြီး။ ဤအကြောင်းအရာများကို ပြန်ပြောကြလောဟု ပြောဆို၏။
၂၆ထိုအခါ ဟိလခိသား ဧလျာကိမ်၊ ရှေဗန၊ ယောအာတို့က၊ ရှုရိဘာသာစကားအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား
အမိန့်ရှိပါလော့။ ထိုစကားကို ကျွန်တော်တို့ သည် နားလည်ပါ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာရှိသော သူတို့သည်
ကြားရအောင် ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့်၊ အမိန့်မရှိပါနှင့်ဟု ရာဗရှာခကို ဆိုကြလျှင်၊ ၂၇ရာဗရှာခက၊
ငါ့သခင်သည် သင်၏သခင်နှင့် သင့်အားသာ ဤစကားကိုပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသလော။
မြို့ရိုးပေါ်မှာထိုင်လျက် သင်တို့နှင့်အတူ မိမိတို့မစင်ကိုစား၍၊ မိမိတို့ရေဟောင်းကို
သောက်ရသောသူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်လောဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ၂၈ရာဗရှာခသည်
ထ၍ယုဒဘာသာ စကားအားဖြင့် ကျယ်သောအသံနှင့် ကြွေးကြော်လျက်၊ မဟာအရှင်မင်းကြီး
အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ၂၉ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟေဇကိသည်
သင်တို့ကို မလှည့်စားစေနှင့်။ သူသည် သင်တို့ကို ငါ့လက်မှကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။ ၃၀ဟေဇကိက၊
ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို ဧကန်အမှန်ကယ်ယူတော် မူမည်။ ဤမြို့သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်သို့
မရောက်ရဟု ဆိုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို မကိုးစားစေနှင့်။ ၃၁ဟေဇကိ စကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်။
၃၂အာရှုရိရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ကြ။ ငါ့ထံသို့ထွက်လာကြ။ သင်တို့သည်
မသေအသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ပြည်နှင့် တူသောပြည်တည်း ဟူသော ဆန်စပါး စပျစ်ရည်နှင့်
ပြည့်စုံသော ပြည်၊ မုန့်နှင့်စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဆီ၊ ပျားရည်များသောပြည်သို့ ပို့ခြင်းငှါ ငါမလာမှီတိုင်အောင်
သင်တို့သည် ကိုယ်စပျစ်ပင်၏ အသီး၊ ကိုယ်သင်္ဘောသဖန်းပင်၏ အသီးကိုစား၍၊ ကိုယ်ရေကန်ကရေကို
သောက်လျက်၊ နေကြအံ့လော့။ ၃၃ဟေဇကိက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို ကယ်ယူတော်မူသည်ဟု
မဖျားမယောင်း စေနှင့်။ အပြည်ပြည်သော ဘုရားတို့သည် မိမိတို့ပြည်များကို အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှ
ကယ်လွှတ်ကြပြီလော။ ၃၄ဟာမတ်ပြည်၏ဘုရား၊ အာပဒ်ပြည်၏ဘုရား တို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။
သေဖရဝိမ်ပြည်၊ ဟေနပြည်၊ ဣဝါပြည်၏ ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သူတို့သည် ရှမာရိပြည်ကို

ငါ့လက်မှ ကယ်လွှတ်ကြပြီလော။ [၃၅]ထိုအပြည်ပြည်သော ဘုရားတို့တွင် အဘယ်မည်သော ဘုရားသည်
မိမိပြည်ကို ငါ့လက်မှကယ်လွှတ် ဘူးသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ငါ့လက်မှ
အဘယ်သို့ကယ်လွှတ် နိုင်မည်နည်းဟု ဆိုလေ၏။ [၃၆]ယုဒလူတို့ လည်း စကားတခွန်းကိုမျှ မပြန်ဘဲ
တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန်မပြောနှင့်ဟု ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော် ရှိသတည်း။

[၃၇]ထိုအခါ ဟိလခိသားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ် ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီး ရှေဗန၊ အာသက်သား
အတွင်းဝန် ယောအာတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို ဆုတ်လျက်၊ ဟေဇကိမင်းထံသို့လာ၍ ရာဗရှာခစကားကို
ကြားလျှောက်ကြ၏။

၁၉

[၁]ထိုစကားကို ဟေဇကိမင်းသည် ကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကို ခြုံလျက်
ဗိမာန် တော်သို့ သွားလေ၏။ [၂]လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်ရှိသော နန်းတော်အုပ် ဧလျာကိမ်၊
စာရေးတော်ကြီး ရှေဗန၊ အသက်ကြီးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို အာမုတ်သား ပရောဖက်ဟေရှာယထံသို့
စေလွှတ်လေ၏။ [၃]ဟေဇကိ မင်းမှာထားသော စကားဟူမူကား၊ ယနေ့သည် ဒုက္ခနေ့၊ ဆုံးမသောနေ့၊
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောနေ့ဖြစ်၏။ သားဘွား ချိန်ရောက်၍ သားကိုဘွားနိုင်အောင် ခွန်အားမရှိ။
[၄]အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်စေလွှတ်သော
မိမိကျွန်ရာဗရှာခစကားကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကြားတော်မူပါစေသော။ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင်ကြားသော စကားကို ချေတော်မူပါစေသော။ သင်သည်လည်း
ကျန်ကြွင်းသောလူတို့အဘို့ ဆုတောင်းပဌနာပြုစေခြင်းငှါ၊ [၅]ဟေဇကိမင်း စေလွှတ်သော ကျွန်တို့သည်
ဟေရှာယ ထံသို့ ရောက်လာကြ၏။

[၆]ဟေရှာယကလည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့သည်ငါ့ကို
ကဲ့ရဲ့၍ သင်သည် ကြားရသောစကားကြောင့် မကြောက်နှင့်။ [၇]ထိုမင်း၌ အခြားသောစိတ်သဘောကို
ငါသွင်းပေးမည်။ သူသည် သိတင်းကြား၍ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ ထားဖြင့်
ငါဆုံးမစေမည်ဟူသော စကားတော်ကို သင်တို့၏သခင်အား ပြန်ကြားကြလော့ဟု ပြောဆို၏။

[၈]ထိုအခါ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် လာခိရှမြို့မှ ထွက်သွားကြောင်းကို ရာဗရှာခကြားလျှင် ပြန်သွား၍
လိဗနမြို့ကို ရှင်ဘုရင်တိုက်နေသည်ကို တွေ့လေ၏။ [၉]နောက်တဖန် ကုရှမင်းကြီး တိရက္ကသည်
စစ်ချီ၍လာပြီဟု သိတင်းကြား သောအခါ၊ ဟေဇကိမင်းထံသို့ တမန်တော်တို့ကို စေလွှတ်ပြန်၍၊
[၁၀]သင်တို့သည် ယုဒမင်းကြီး ဟေဇကိကိုပြောသော စကားဟူမူကား၊ သင်ကိုးစားသောဘုရားသခင်က၊
ယေရုရှလင်မြို့သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင် လက်သို့ မရောက်ရဟူ၍ သင့်ကိုမလှည့်စားစေနှင့်။
[၁၁]အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့ကို လုပ်ကြံ၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြောင်း ကို
သင်သည်ကြားရပြီ။ ကိုယ်တိုင်လွှတ်လိမ့်မည်လော။ [၁၂]ငါ့ဘိုးဘေးတို့သည် ဖျက်ဆီးသောအမျိုးသား၊ ဂေါဇန်
အမျိုးသား၊ ခါရန်အမျိုးသား၊ ရေဇပ်အမျိုးသား၊ တေလသာမြို့၌ရှိသော ဧဒင်အမျိုးသားတို့ကို သူတို့၏ဘုရား
များတို့သည် ကယ်ယူကြပြီလော။ [၁၃]ဟာမတ်မင်းကြီး၊ အာပဒ်မင်းကြီးနှင့် သေဖရဝိမ်မြို့၊ ဟေနမြို့၊ ဣဝါမြို့ကို
စိုးစံ သောမင်းကြီးတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်းဟု မှာလိုက်လေ၏။

[၁၄]ထိုမှာစာကို ဟေဇကိမင်းသည် သံတမန်လက်မှ ခံယူ၍ ကြည့်ပြီးလျှင် ဗိမာန်တော်သို့သွား၍
ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြန့်ထားလေ၏။ [၁၅]ထိုအခါ ဟေဇကိမင်းသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌
လျှောက်ဆိုသည်ကား၊ ခေရုဗိမ်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော
အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၏ ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို
ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ [၁၆]အိုထာဝရဘုရား၊ နားတော် ကိုလှည့်၍ နားထောင်တော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊

မျက်စိတော်ကို ဖွင့်၍ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ သနာခရိပ်မင်းသည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို
ကဲ့ရဲ့၍ ပြောစေသောစကား အလုံးစုံတို့ကို မှတ်တော်မူပါ။ ၁၇အိုထာဝရ ဘုရား၊ အကယ်စင်စစ်
အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့ကိုဖျက်ဆီး၍၊ ၁၈သူတို့၏ဘုရားများ ကို မီးထဲသို့
ချပစ်ကြပါပြီ။ ထိုဘုရားတို့သည် ဘုရားမဟုတ်၊ လူလက်ဖြင့်လုပ်သော သစ်သားနှင့် ကျောက်ဖြစ်သော
ကြောင့် ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါပြီ။ ၁၉အို အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်ထာဝရဘုရား တပါးတည်းသာ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ကို မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော
တိုင်းနိုင်ငံတို့သည် သိမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို ထိုမင်းလက်မှ ယခုကယ်ယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
တောင်းပန်ပါသည်ဟု ပဌနာပြုလေ၏။
၂၀ထိုအခါ အာမုတ်သား ဟေရှာယသည် ဟေဇကိမင်းထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်အကြောင်းကြောင့်
ငါ့ရှေ့မှာပြုသော ပဌနာစကားကို ငါကြားရပြီ။ ၂၁ထိုမင်း၏အမှုမှာ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော
စကားဟူမူကား၊ ဇိအုန်သတို့သမီး ကညာသည် သင့်ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု၍ ပြက်ယယ်၏။
ယေရုရှလင်သတို့သမီးသည် သင့်နောက်၌ခေါင်းညှိတ်၏။ ၂၂သင်သည် အဘယ်သူကို ကဲ့ရဲ့ဆဲရေးသနည်း။
အဘယ်သူကို အော်ဟစ်၍ မျက်နှာထောင်လွှားသနည်း။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားကိုပင်
ပြုပါသည်တကား။ ၂၃သင်သည် တမန်များအားဖြင့် ထာဝရဘုရား ကိုကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည် ရထားများပြသဖြင့်
တောင်ထိပ်သို့၎င်း၊ လေဗနုန်တောင်အထွဋ်သို့၎င်း တက်လာပြီ။ အရပ်မြင့် သော အာရဇ်ပင်နှင့်
အကောင်းဆုံးသော ထင်းရှူးပင်တို့ကို ငါခုတ်လှဲပြီ။ အဝေးဆုံးသောခိုလှုံရာ အသီးများသော တောထဲသို့
ငါဝင်ပြီ။ ၂၄ငါသည်တွင်းတူး၍ မမြည်းဘူးသောရေကို သောက်ရပြီ။ ငါ၏ခြေဘဝါးအားဖြင့် အဲဂုတ္တုမြစ်
လက်ကြားရေ ရှိသမျှကို ခန်းခြောက်စေပြီဟု သင်ဆိုမိပြီတကား။ ၂၅ငါသည် အထက်ကဤအမှုကို
စီရင်ကြောင်းနှင့် ရှေးကာလ၌ ပြုပြင်ကြောင်းကို သင်သည်မကြားသလော။ ယခုမှာလည်း
သင်သည်ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ကျောက်ပုံဖြစ်စေသောသူ ဖြစ်မည်အကြောင်း
ငါစီရင်ခန့်ထားလေပြီ။ ၂၆ထိုကြောင့် မြို့သားတို့သည် အားနည်းကြ၏။ မှိုင်တွေ၍ စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြ၏။
တော်မျက်ပင်တို့သည် စိမ်းသောစပါးပင်ကဲ့သို့၎င်း၊ အိမ်မိုးပေါ်မှာပေါက်သော မျက်ပင် နှင့်
မကြီးမီညှိုးနွမ်းသော စပါးပင်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ ၂၇သင်၏နေထိုင်ခြင်း၊ ထွက်ဝင်ခြင်း၊
ငါ၌အမျက်ဟုန်းခြင်းတို့ကို ငါသိ၏။ ၂၈ငါ၌ သင်၏အမျက်ဟုန်းခြင်း၊ စော်ကားခြင်းကို ငါကြားရသောကြောင့်၊
သင့်ကို နှာရှုတ်တပ်၍ ဇက်ခွံ့ပြီးမှ၊ သင်လာသောလမ်းဖြင့် ပြန်စေမည်။
၂၉သင်မှတ်ရသော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ ယခုနှစ်တွင် အလိုလိုကြီးရင့်သော အသီးအနှံကို၎င်း၊
ဒုတိယ နှစ်တွင် ထိုအတူပေါက်သော အရာများကို၎င်း၊ သင်တို့သည် စားရမည်။ တတိယနှစ်တွင်
မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍ စပါးကို ရိတ်ကြလော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်းစိုက်၍ အသီးကိုစားကြလော့။ ၃၀ဘေးလွတ်၍
ကျန်ကြွင်းသောယုဒအမျိုးသား တို့သည် တဖန်အောက်မှာ အမြစ်စွဲ၍ အထက်မှာ အသီးသီးကြလိမ့်မည်။
၃၁ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ထဲကရင်း၊ ဘေးလွတ်သောသူတို့သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်ကရင်း
ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်အားကြီး၍ ထိုအမှုကို
စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။
၃၂သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည်
ဤမြို့သို့ မဝင်ရ။ မြို့ထဲသို့ မြှားကိုမပစ်ရ။ မြို့ရှေ့မှာ ဒိုင်းလွှားကိုမပြရ။ မြို့ပြင်မှာ မြေရိုးကိုမဖို့ရ။
၃၃လာသောလမ်းဖြင့် ပြန်သွား ရမည်။ ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရ။ ၃၄ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကို၎င်း၊
ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကို၎င်း ထောက်၍ ဤမြို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ စောင့်မမည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၅ထိုညဉ့်တွင် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထွက်၍ အာရှုရိတပ်တွင်
လူတသိန်းရှစ်သောင်း ငါးထောင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်လေ၏။ နံနက်စောစော ထချိန်ရောက်သောအခါ၊
ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အသေကောင် ဖြစ်ကြ၏။ ၃၆အာရှုရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည်လည်း
ထိုအရပ်မှထွက်၍ ပြန်သွားပြီးလျှင် နိနေဝေမြို့၌ နေလေ၏။ ၃၇နောက်တဖန် သူသည်မိမိဘုရား နိသရုတ်၏
ဗိမာန်၌ကိုးကွယ်စဉ်တွင်၊ သားတော်အာဒြမ္မေလက်နှင့် ရှရေဇာသည် ခမည်းတော်ကို ထားနှင့်သတ်ပြီးလျှင်၊
အာရမနိပြည်သို့ ပြေးကြ၏။ သားတော်သေရဟဒ္ဒုန်သည် လည်း ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၀

၁ထိုကာလအခါ ဟေဇကိမင်းသည် သေနာစွဲသဖြင့်၊ အာမုတ်သား ပရောဖက်ဟေရှာယသည် လာ၍
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်အိမ်အမှုကိုစီရင်လော့။ သင်သည် အသက်မရှင် သေရမည်ဟု
အမိန့်တော် ကို ပြန်လေ၏။ ၂-၃ဟေဇကိမင်းသည်လည်း ထရံသို့မျက်နှာလှည့်၍၊ အိုထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ သစ္စာစောင့်လျက်၊ စုံလင်သောစိတ်နှလုံးနှင့်ကျင့်၍ နှစ်သက်တော်မူသည်အတိုင်း
ပြုကြောင်းကို အောက်မေ့တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု အလွန်ငိုကြွေးလျက် ထာဝရဘုရားကို
ဆုတောင်းလေ၏။ ၄ဟေရှာယသည် နန်းတော်အလယ် တန်းတိုင်သို့မရောက်မီ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်၍၊ ၅သင်သည် ငါ့လူတို့၏ ဗိုလ်ချုပ်ဟေဇကိမင်းထံသို့ တဖန်သွားပြီးလျှင်၊
သင့်အဘဒါဝိဒ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ပဌနာစကားကို ငါကြားပြီ။
သင်၏မျက်ရည်ကိုလည်း ငါမြင်ပြီ။ သင်၏အနာကိုလည်း ငါပျောက်စေသဖြင့်၊ သင်သည် သုံးရက်လွန်လျှင်
ဗိမာန်တော်သို့ တက်ရလိမ့်မည်။ ၆သင့်အသက်၌ တဆယ်ငါးနှစ်ကို ငါဆက်၍ပေးမည်။ သင်နှင့် ဤမြို့ကို
အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှ ငါကယ်လွှတ်မည်။ ငါ့မျက်နှာကိုငဲ့၍၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကိုငဲ့၍ ထောက်၍
ဤမြို့ကို ကွယ်ကာစောင့်မမည်အရာကို ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၇ဟေရှာယကလည်း၊
သင်္ဘောသဖန်းသီး အလုံးအထွေးကို ယူခဲ့လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ယူခဲ့၍ အနာကိုအုံပြီးမှ
မင်းကြီးသက်သာလေ၏။

၈ဟေဇကိမင်းကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အနာကိုပျောက်စေ၍ သုံးရက်လွန်လျှင် ငါသည်
ဗိမာန်တော် သို့ တက်လိမ့်မည်ဟုဆိုသော် အဘယ်လက္ခဏာသက်သေ ရှိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ၉ဟေရှာယက၊
ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ပေးတော်မူသော
လက္ခဏာသက်သေ ဟူမူကား၊ အရိပ်သည် ဆယ်ချက်တိုးရမည်လော။ ဆယ်ချက်ဆုတ်ရမည်လောဟု
မေးသော်၊ ၁၀ဟေဇကိက၊ အရိပ်သည် ဆယ်ချက်တိုးလွယ်၏။ ထိုသို့အလိုမရှိ။ ဆယ်ချက်ဆုတ်ပါစေဟု
ပြန်ပြော၏။ ၁၁ပရောဖက်ဟေရှာယသည် လည်း၊ ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသောအခါ၊
အာခတ်၏နေ့တိုင်း နာရီပေါ်မှာ ဆယ်ချက်ရွေ့ပြီးသောအရိပ်ကို ဆယ်ချက်ပြန်စေတော်မူ၏။

၁၂ထိုကာလအခါ ဗလဒန်သား ဗာဗုလုန်မင်းကြီး မေရောဒဗာလဒန်သည်၊ ဟေဇကိမင်းနာ၍
အနာပျောက် သည်ကို ကြားသောကြောင့်၊ မေတ္တာစာနှင့် လက်ဆောင်ပါလျက် တမန်တို့ကို စေလွှတ်လေ၏။
၁၃ဟေဇကိမင်းသည် သူတို့ရောက်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍ ရွှေတိုက်မှစသော ရွှေ၊ ငွေ၊ နံ့သာမျိုး၊
အဘိုးထိုက်သော နံ့သာဆီ၊ လက်နက်တိုက်နှင့် ဘဏ္ဍာတော်အလုံးစုံတို့ကို ပြလေ၏။ နန်းတော်မှစ၍
နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ မပြသောအရာ တစုံတခုမျှမရှိ။

၁၄ထိုအခါ ပရောဖက်ဟေရှာယသည် ဟေဇကိမင်းကြီးထံတော်သို့ သွား၍၊ ထိုလူတို့သည်
အဘယ်သို့ ပြောကြပါသနည်း။ အဘယ်ပြည်မှ အထံတော်သို့ လာကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊
ဟေဇိမင်းက၊ ဝေးသော အရပ် ဗာဗုလုန်ပြည်မှ ရောက်လာကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၁၅နန်းတော်၌
အဘယ်အရာကို မြင်ကြပြီနည်းဟုမေး ပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိမင်းက၊ နန်းတော်၌ရှိသမျှကို မြင်ရကြပြီ။
ဘဏ္ဍာတော်တွင် ငါမပြသောအရာ တစုံတခုမျှမရှိဟု ပြန်ပြော၏။ ၁၆ထိုအခါ ဟေရှာယက၊

ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင် လော့။
၁၇နန်းတော်၌ရှိသမျှကိုငင်း၊ ယနေ့တိုင်အောင် ဘိုးဘေးတို့နှင့် ဆည်းဖူးသမျှကိုငင်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွား
ရသောကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ တစုံတခုမျှ မကျန်ကြွင်းရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၈သင်နှင့်နွယ်၍ ရသော သင်၏သားမြေးတို့ကိုလည်း ယူသွား၍၊ သူတို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏
နန်းတော်၌ လူပျိုတော်လုပ်ရကြ လိမ့်မည်ဟု ဟေဇကိမင်းအား ပြောဆိုလေ၏။ ၁၉ဟေဇကိမင်းကလည်း၊
သင်ပြန်ရသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်ကောင်းပါ၏ ဟူ၍ငင်း၊ အကယ်၍ ငါ့လက်ထက်၌
ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် သစ္စာစောင့်ခြင်းရှိလျှင် ကောင်းပါသည် မဟုတ်လောဟူ၍ငင်း၊ ဟေရှာယအားဆိုလေ၏။
၂၀ဟေဇကိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ ရေကန်နှင့်ရေပြွန်ကိုလုပ်၍
မြို့ထဲသို့ ရေကိုဆောင်ခြင်း အရာတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၂၁ဟေဇကိသည်
ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ သားတော်မနာရှေသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၁

၁မနာရှေသည် အသက်တဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်ငါးနှစ်စိုးစံလေ၏။
မယ်တော်ကား၊ ဟေဖ္ဇိဗာအမည်ရှိ၏။ ၂ထိုမင်းသည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား နှင်ထုတ်တော်
မူသော တပါးအမျိုးသား ရွံရှာဘွယ်ထုံးစံအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ၃ခမည်းတော်
ဟေဇကိဖျက်ဆီး သော ကုန်းတို့ကိုပြုပြင်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်ပြုသကဲ့သို့ ဗာလအဘို့
ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုတည်၏။ အာရှရ ပင်ကိုလည်း ပြုစု၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာများကိုလည်း
ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။ ၄ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါ့နာမကိုငါ တည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောမြို့၊
ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပလ္လင်တည်းဟူသော၊ ၅ဗိမာန်တော်တန်တိုင်း နှစ်ရပ်တွင် မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာ
များအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုတည်၏။ ၆မိမိသားကိုမီးဖြင့်ပူဇော်၏။ ကာလဗေ ဒင်ကိုကြည့်တတ်၏။
ပြုစားသောအတတ်ကို သုံးဆောင်၍ စုန်းနှင့်နတ်ဝင်တို့ကိုလည်း အခွင့်ပေး၏။ ထာဝရဘုရား၏
အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌များစွာသော ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ၇ဤဗိမာန်၌ငင်း၊
ဣသရေလခရိုင်များတို့ တွင် ငါရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၌ငင်း၊ ငါ့နာမကိုအစဉ်အမြဲ
ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ် နှင့်သားတော် ရှောလမုန်အား မိန့်တော်မူရာ၌၊ ရည်ဆောင်သော
ဗိမာန်တော်ထဲမှာ မိမိပြုစုသော အာရှရပင်နှင့် တူအောင် လုပ်သောရုပ်တုကို တင်ထား၏။
၈ငါမှာထားသမျှအတိုင်း ငါ့ကျွန်မောရှေမှာထား သမျှသောတရားအတိုင်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ကျင့်ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်မှ သူတို့ကို နောက်တဖန်
ငါမရွေ့မပြောင်းစေဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ၉သူတို့သည်နားမထောင်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာ
ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးတော်မူသော လူမျိုးတို့ပြုသည်ထက်သာ၍ ဒုရိုက်ကိုပြုစေခြင်းငှါ မနာရှေသည်
သွေးဆောင်လေ၏။
၁၀ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ပရောဖက်တို့ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၁၁ယုဒရှင်ဘုရင်
မနာရှေ သည် သူ့ရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသော အာမောရိလူတို့ ပြုသမျှထက်သာ၍ ရွံရှာဘွယ်သော
ဤဒုစရိုက်တို့ကို ပြုသောကြောင့် ငင်း၊ မိမိရုပ်တုဆင်းတုအားဖြင့် ယုဒအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသောကြောင့်ငင်း၊
၁၂ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိတင်းကြားသောသူတိုင်း
နားနှစ်ဘက်ခါးစေခြင်းငှါ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ ယုဒပြည်၌ ဘေးရောက်စေမည်။ ၁၃ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်မှာ
ရှမာရိမျဉ်းကြိုးနှင် အာဟပ်အမျိုး၏ ချိန်ကြိုးကို ငါတန်း ချမည်။ ပုကန်ကိုသုတ်၍
သုတ်ပြီးမှမှောက်ထားသကဲ့သို့ ယေရုရှလင်မြို့ကို ငါပြုမည်။ ၁၄ကျန်ကြွင်းသော ငါ့အမွေ လူတို့ကို ငါစွန့်၍
ရန်သူလက်သို့ အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ရန်သူအပေါင်းတို့၏ လုယက်နှိပ်စက်ရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၅အကြောင်းမူကား ဘိုးဘေးတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်ကထွက်သော နေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်
အစဉ်အဆက်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၆မနာရှေသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ယုဒအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသော
အပြစ်မှတပါး အပြစ်မရှိသော သူအများတို့ကိုသတ်၍ ယေရုရှလင်မြို့တဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင်
သူတို့အသွေးနှင့် ပြည့်စေ ခြင်းငှါပြု၏။ ၁၇မနာရှေပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည်
ပြစ်မှားသောအပြစ်တို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၁၈မနာရှေသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍
သြဇဉယျာဉ်တည်းဟူသော မိမိအိမ်နှင့်ဆိုင်သော ဉယျာဉ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာမုန်သည်
ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။
၁၉အာမုန်သည် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။
မယ်တော်ကား ယုတ္ဘါမြို့သူ ဟာရုပ်သမီး မေရှုလမက်အမည်ရှိ၏။ ၂၀ထိုမင်းသည်
ခမည်းတော်မနာရှေပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ၂၁ခမည်းတော်လိုက်သမျှသော
လမ်းသို့လိုက်၏။ ခမည်းတော် ဝတ်ပြုသော ရုပ်တုဆင်းတု တို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။ ၂၂ဘိုးဘေးတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်ကို လွှဲရှောင်၏။ ၂၃မိမိကျွန်တို့သည် သင်းဖွဲ့၍
ရှင်ဘုရင်ကိုနန်းတော်၌ လုပ်ကြံကြ၏။ ၂၄အာမုန်မင်းကြီးတဘက်၌ သင်ဖွဲ့ သောသူအပေါင်းတို့ကို
ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ကွပ်မျက်၍ သားတော်ယောရှိကို ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင် ကြ၏။
၂၅အာမုန်ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၂၆သြဇဉယျာဉ်
တွင် မိမိသင်္ချိုင်းတွင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံ၍၊ သားတော်ယောရှိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၂

၁ယောရှိသည် အသက်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။
မယ်တော်ကား၊ ဗောဇကတ်မြို့သား အဒါယ၏ သမီးယေဒိဒ အမည်ရှိ၏။ ၂ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကို ပြု၍ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ၊ အဘဒါဝိဒ်လိုက်မျှသော
လမ်းသို့လိုက်လေ၏။
၃ယောရှိမင်းကြီးနန်းစံ ဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ မေရှုလံသားဖြစ်သော အာဇလိ၏သား
စာရေးတော်ရှာဖန်ကို ခေါ်၍ သင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဟိလခိထံသို့သွားလော့။
၄ဗိမာန်တော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ လူများလက်မှ တံခါးစောင့်ခံယူ သော ငွေကိုယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းရေတွက်သဖြင့်၊
၅ဗိမာန်တော်အုပ်၊ အမှုတော်စောင့်တို့၌အပ်၍၊ ဗိမာန်တော်ပြိုပျက် ရာကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ လုပ်ဆောင်သောသူ၊
၆လယ်သမားနှင့် ပန်းရန်သမားလုပ်သည်အတွက်၊ ဗိမာန်တော်ပြုပြင်စရာ ကျောက်နှင့်၊ သစ်သားကို
ဝယ်သည်အတွက် ဝေပေးရမည်အကြောင်း၊ မှာထား၍ဗိမာန်တော်သို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ၇သို့ရာတွင်
ထိုငွေကိုလက်ခံသောသူတို့သည် သစ္စာစောင့်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ စာရင်းမပေးရကြ။
၈ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဟိလခိကလည်း၊ ပညတ္တိကျမ်းစာစောင်ကို ဗိမာန်တော်၌ ငါတွေ့ပြီဟု
စာရေးတော် ရှာဖန်အားဆိုလျက်၊ ကျမ်းစာကိုအပ်၍ စာရေးတော်ဘတ်၏။ ၉တဖန် စာရေးတော် ရှာဖန်သည်
ရှင်ဘုရင်ထံသို့ သွား၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဗိမာန်တော်၌ တွေ့သော ငွေကိုမှတ်ပြီးမှ ဗိမာန်တော်အုပ်၊
အမှုတော်စောင့်တို့၌ အပ်ပါပြီ ဟူ၍၎င်း၊ ၁၀ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိလခသည် ကျွန်တော်၌ စာစောင်ကို
အပ်ပါပြီဟူ၍၎င်း ကြားလျှောက်လျက်၊ ရှင်ဘုရင် ရှေ့တော်၌ ဘတ်ရွတ်လေ၏။ ၁၁ရှင်ဘုရင်သည်
ပညတ္တိကျမ်းစကားကိုကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍၊ ၁၂ယဇ်ပုရော ဟိတ် ဟိလခိ၊ ရှာဖန်သား အဟိကံ၊
မိက္ခာသား အာခဗော်၊ စာရေးတော် ရှာဖန်၊ မိမိကျွန်အသဟိကိုခေါ်၍၊ ၁၃ယခုတွေ့ သောကျမ်းစကားကြောင့်
ငါ့အတွက်၊ လူများအတွက်၊ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့အတွက်၊ ထာဝရဘုရား၌ မေးလျှောက်ကြပါ။
ငါတို့အဘို့ ဤကျမ်းစာ၌ ရေးထားသမျှသော စကားတို့ကို ဘိုးဘေးတို့သည် နားမထောင်မကျင့်

ဘဲနေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၄ထိုကာလတွင်၊ ဟရဟတ်သားဖြစ်သော တိကဝ၏သား၊ အချုပ်ဝန်ရှလ္လုံ၏မယား၊ ပရောဖက်မ ဟုလဒသည်
ယေရုရှလင်ပြင်မြို့၌ နေသည်ဖြစ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိလခိ၊ အဟိကံ၊ အာခဗော်၊ ရှာဖန်၊ အသဟိတို့သည်
ထိုမိန်းမ ထံသို့သွား၍ ပြောဆိုကြ၏။ ၁၅မိန်းမကလည်း၊ ငါ့ထံသို့ စေလွှတ်သောသူထံသို့ သင်တို့ပြန်၍
ဆင့်ဆိုရသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ဟူမူကား၊ ၁၆ယုဒရှင်ဘုရင်
ဘတ်သောကျမ်းစကား လာသမျှအတိုင်း ငါသည်ဤအရပ်၌၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌၎င်း၊
ဘေးရောက်စေမည်။ ၁၇အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ငါ့ကိုစွန့် ကြပြီ။ မိမိလုပ်သောအရာတို့ဖြင့်
ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ကြပြီ။ ထိုကြောင့်
ဤအရပ်၌ ငါ့အမျက်မီးသည် မငြိမ်းဘဲလောင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၈ထာဝရဘုရားကို
မေးလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကိုစေလွှတ်သော ယုဒရှင်ဘုရင်ကြားသော ကျမ်းစကားကို ရည်ဆောင်၍၊
ဣသရေလဘုရား၏ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို ထိုရှင်ဘုရင်အား
တဖန်ပြန်လျှောက်ရမည်ကား။ ၁၉ဤအရပ်သားတို့သည် ဖျက်ဆီးရာနှင့် ကျိန်ဆဲရာ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု
ဤအရပ်ကို၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့ကို၎င်း ငါခြိမ်းခြောက်သောစကားကို သင်သည်ကြားသောအခါ၊
နူးညံ့သောစိတ် ရှိ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ်ကိုဆုတ်ခြင်း၊
ငါ့ရှေ့ငိုကြွေးခြင်းကိုပြုသောကြောင့်၊ သင့်စကားကိုငါနားထောင်၏။ ၂၀ငါသည်သင့်ကို ဘိုးဘေးစုဝေးရာသို့
ပို့ဆောင်၍၊ သင်သည်ငြိမ်ဝပ်စွာ သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌ ငါရောက်စေအပ်သော ဘေးကို
သင့်ကိုတိုင်မတွေ့မမြင်ရဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်
ရှင်ဘုရင်အားပြန်လျှောက်ကြ၏။

၂၃

၁ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊
၂ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ လူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ
ဗိမာန်တော်သို့ တတ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌တွေ့သော ပဋိညာဉ်ကျမ်းစာရှိသမျှကို သူတို့ရှေ့မှာ ဘတ်တော်မူ၏။
၃ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား ကိုဆည်းကပ်ပါမည်။ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့
စောင့်ရှောက်ပါမည်။ ဤကျမ်းစာ၌ပါသော ပဋိညာဉ်စကားအတိုင်း ကျင့်ပါမည်ဟု တိုင်နားမှာရပ်၍
အဓိဋ္ဌာန်ပြု၏။ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို ဝန်ခံကြ၏။ ၄နောက်တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း
ဟိလခိ၊ ဒုတိယယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့်တံခါးစောင့်များတို့သည် ဗာလဘုရား၊ အာရှရပင်၊
မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာအဘို့ လုပ်သမျှသော အသုံးအဆောင်တို့ကို ဗိမာန်တော်ထဲက
ထုတ်မည်အကြောင်း ရှင်ဘုရင်စီရင်သဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့ပြင်၊ ကေဒြုန်တော၌ မီးရှို့၍ ပြာကို ဗေသလမြို့သို့
ဆောင်သွားကြ၏။ ၅ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည် အစရှိသော ယုဒမြို့ရွာ၌ မြင့်သောအရပ်တို့အပေါ်မှာ
နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စေခြင်းငှါ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို၎င်း၊ ဗာလဘုရား၊
နေလ ရာသီစောင့်အစရှိသော မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာတို့အား နံ့သာပေါင်ကိုမီးရှို့သော သူတို့ကို၎င်း၊
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။ ၆အာရှရပင် ကိုလည်း၊ ဗိမာန်တော်ထဲက ထုတ်၍ ယေရုရှလင်မြို့ပြင်၊
ကေဒြုန်ချောင်းသို့ ယူသွားသဖြင့်၊ ထိုချောင်းနားမှာ မီးရှို့ပြီး လျှင်၊ ညက်ညက်ချေ၍၊ အမှုန့်ကိုဆင်းရဲသား
သင်္ချိုင်းပေါ်မှာ ဖြန့်ဖြူးတော်မူ၏။ ၇မိန်းမတို့သည် အာရှရပင်အဘို့ ကုလားကာကို ရက်ရာအရပ်
ဗိမာန်တော်နားမှာ ယောကျာ်းအလိုသို့လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာတို့နေရာ အိမ်များကိုလည်း
ဖျက်တော်မူ၏။ ၈ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါ်တို့ကို ယုဒမြို့ရွာတို့မှ ခေါ်ခဲ့၍၊ သူတို့သည် နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့ရာမြင့်သောအရပ်များကို ဂေဗမြို့မှစ၍ ဗေရရှေဘမြို့တိုင်အောင် ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။
ယေရုရှလင်မြို့ဝင် ယောရှု၏တံခါးဝ လက်ဝဲဘက်နားမှာတည်သော မြို့တံခါး၏ ကုန်းတို့ကိုလည်း

ပြိုဖျက်တော်မူ၏။ ၉မြင့်သောအရပ်နှင့် ဆိုင်သောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ဗိမာန်တော်
ယဇ်ပလ္လင်နားသို့မချဉ်းရဘဲ၊ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်၊ တဆေးမဲ့မုန့်ကိုစားရသော အခွင့်သာရှိကြ၏။
၁၀အဘယ်သို့မျှ မိမိသားသမီးကို မောလုတ်ဘုရားအား မီးဖြင့်မပူဇော် နိုင်မည်အကြောင်း ဟိန္နုံသား၏
ချိုင့်၌ရှိသော တောဖက်အရပ်ကိုလည်း ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။ ၁၁ယုဒရှင်ဘုရင်တို့သည် နေကိုပူဇော်၍၊
ဗိမာန်တော်ဝင်းပြင်အရာရှိ နာသမ္မေလက်အိမ်နား၊ ဝင်းတော်တံခါးဝ၌ထားသောမြင်းတို့ကို လည်းပယ်ရှား၍
နေရထားတို့လည်း မီးရှို့တော်မူ၏။ ၁၂ယုဒရှင်ဘုရင်တို့ သည် အာဟပ်မင်းတိုက်တော် အထက်ဆင့်
အပေါ်မှာတည်ထားသောယဇ်ပလ္လင်တို့နှင့် မနာရှေမင်းသည် ဗိမာန်တော်တန်တိုင်းနှစ်ရပ်တွင်
တည်ထားသော ပလ္လင်တို့ကို ရှင်ဘုရင်ဖြိုချချေဖျက်၍ အမှုန့်ကို ကေဒြုန်ချောင်းထဲသို့ ပစ်တော်မူ၏။
၁၃ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရှောလမုန် သည် ယေရုရှလင်မြို့၊ ဖျက်ဆီးခြင်းတောင်လက်ျာဘက်၌ ရွံရှာဘွယ်သော
ဇိဒုန်ဘုရားအာရှတာရက်၊ ရွံရှာဘွယ်သော မောဘဘုရား ခေမုရှ၊ ရွံရှာဘွယ်သော
အမ္မုန်ဘုရားမိလကုံအဘို့တည်သောကုန်းတို့ကိုလည်း ရှင်ဘုရင်ညစ်ညူးစေ တော်မူ၏။
၁၄ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုချိုးဖဲ့၍ အာရှရပင်တို့ကို ခုတ်လှဲပြီးမှ သူတို့တည်ရာအရပ်များကို လူသေအရိုးတို့ နှင့်
ပြည့်စေတော်မူ၏။ ၁၅ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်သည်၊ ဗေသလမြို့၌
တည်သောကုန်းနှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကိုလည်း ဖြိုချ၍ မီးရှို့ပြီးမှ ညက်ညက်ချေတော်မူ၏။ အာရှရပင်ကိုလည်း
မီးရှို့တော် မူ၏။ ၁၆ယောရှိမင်းသည် လှည့်လည်၍ ကြည့်ရှုလျက်၊ ထိုတောင်ပေါ်မှာရှိသော
သင်္ချိုင်းကိုမြင်သောအခါ၊ လူကိုစေလွှတ်၍ ထိုသင်္ချိုင်းထဲက လူသေအရိုးတို့ကို ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမှုကို
အထက်ကဘော်ပြသော ဘုရားသခင်၏ လူဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်အတိုင်း၊ အရိုးတို့ကို
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့၍ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။ ၁၇ယောရှိမင်းကလည်း၊ ငါမြင်သောထိုမှတ်ကျောက်ကား၊
အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလျှင်၊ မြို့သားတို့က၊ ကိုယ်တော် သည် ဗေသလယဇ်ပလ္လင်၌ ပြုတော်မူသောအမှုကို
ယုဒပြည်မှလာ၍ ဘော်ပြသောဘုရားသခင်၏ လူသင်္ချိုင်းဖြစ်ပါ သည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြသော်၊ ၁၈ရှင်ဘုရင်က၊
ရှိစေလော့။ ထိုသူ၏အရိုးတို့ကို အဘယ်သူမျှမရွှေ့စေနှင့်ဟု မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း သူ၏ရိုးတို့နှင့်
ရှမာရိမြို့မှလာသော ပုရောဖက်အရိုးတို့ကို ရှိစေကြ၏။ ၁၉ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့သည် အမျက်တော်ကို
နိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ရှမာရိမြို့ရွာတို့၌ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ တည်လုပ်သောအိမ်ရှိသမျှတို့ကိုလည်း၊
ယောရှိမင်းသည် ပယ်ရှား၍၊ ဗေသလမြို့၌ ပြုသမျှအတိုင်း၊ ပြုတော်မူ၏။ ၂၀မြင့်သောအရပ်နှင့် ဆိုင်သော
ယဇ်ပုရော ဟိတ်အပေါင်းတို့ကိုလည်း ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ကွပ်မျက်၍ လူသေအရိုးတို့ကို မီးရှို့ပြီးမှ
ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်တော်မူ ၏။

၂၁တဖန် ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဤပဋိညာဉ်ကျမ်းစာ၌လာသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားအား ပသခါပွဲကိုဆောင်ကြလော့ဟု လူအပေါင်းတို့ကိုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၂အကယ်၍ ဣသရေလအမျိုးကို
အုပ်စိုးသော တရားသူကြီးလက်ထက်မှစ၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်ကာလပတ်လုံး ထိုသို့သော
ပသခါပွဲကို တခါမျှ မဆောင်ကြ။ ၂၃ယောရှိမင်းကြီးနန်းစံဆယ်ရှစ်တွင် ထိုပွဲကို ယေရုရှလင်မြို့၌
ထာဝရဘုရားအားဆောင်ကြသတည်း။

၂၄ထိုမှတပါး၊ ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိတွေ့သော ကျမ်းစာ၌ပါသော စကားအတိုင်း
ကျင့်လိုသော ငှါ၊ ယောရှိမင်းသည် စုန်း၊ နတ်ဝင်၊ တေရပ် ရုပ်တုမှစ၍ ရုပ်တုဆင်းတုများကိုငင်း၊
ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ယုဒပြည်လုံးတွင် ရွံရှာဘွယ်သောအရာ တွေ့သမျှတို့ကိုငင်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။
၂၅မောရှေတရား၌ ပါသမျှကိုကျင့်သဖြင့် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့် ထာဝရဘုရား
အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲ၍ ယောရှိမင်းနှင့်တူသော ရှင်ဘုရင် တယောက်မျှ မဖြစ်စဖူး။ နောင်ကာလ၌လည်း
မပေါ်မရှိ။ ၂၆သို့ရာတွင် မနာရှေသည် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊
ပြစ်မှားသောအပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့်၊ ယုဒအမျိုး၌ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ စိတ်တော်မပြေ။

၂၇ဣသရေလမျိုးကို ငါမျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားသကဲ့သို့ ယုဒအမျိုးကိုလည်း ငါပယ်ရှားမည်။ ငါရွေးချယ်သော
ယေရုရှလင်မြို့ကိုငင်း၊ အကြင်ဗိမာန်၌ ငါ့နာမကို ငါတည်စေမည်ဟု ငါဆိုသောဗိမာန်ကိုငင်း၊ ငါစွန့်ပစ်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ယောရှိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။
၂၉ထိုမင်းလက် ထက်၌ အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင် နေခေါသည် ဥဖရတ်မြစ်တိုင်အောင် အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကို စစ်ချီ၍၊
ယောရှိမင်းကြီးသည် ဆီးတားခြင်းငှါ ထွက်ရာတွင်၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့မှာ မင်းချင်းတွေ့သောအခါ၊ ယောရှိမင်းသည်
အသက်ဆုံးလေ၏။ ၃၀ကျွန်တို့သည် ရထားပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ မင်းကြီးသေစဉ်တွင် မေဂိဒ္ဒေါမြို့မှ
ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၍ သင်္ချိုင်းတော်၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်
ယောရှိသားယောခတ်ကို ယူ၍ ဘိသိက်ပေးလျက် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။

၃၁ယောခတ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးလစိုးစံလေ၏။
မယ်တော်ကား၊ လိဗနမြို့သား ယေရမိ၏သမီးဟာမုတာလ အမည်ရှိ၏။ ၃၂ထိုမင်းသည်
ဘိုးဘေးပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ၃၃ဖာရောနေခေါသည် ထိုမင်းကို
ယေရုရှလင်မြို့မှာ မင်းမပြုစေခြင်းငှါ ဟာမတ်ပြည်၊ ရိဗလမြို့မှာ အကျဉ်းထား၍၊ ယုဒပြည်၌
ငွေအခွက်တထောင်နှင့် ရွှေအခွက်တဆယ်ကို အခွန်တောင်း လေ၏။ ၃၄ဖာရောနေခေါသည်လည်း၊
ယောရှိသားဧလျာကိမ်ကို ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင်၍ ယောယကိမ်အမည် သစ်ကို ပေး၏။ ယောခတ်ကို
အဲဂုတ္တုပြည်သို့ယူသွား၍ ထိုပြည်၌ ယောခတ်သည်သေ၏။ ၃၅ယောယကိမ်သည်လည်း
ဖာရောဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်း၊ တပြည်လုံးတွင် ရွှေငွေခွဲ၍ ဖာရောဘုရင်အား အခွန်ဆက်ရ၏။
ပြည်သူပြည်သား အသီးအသီးတို့ကို ရွှေငွေခွဲသည်အတိုင်း၊ ကျပ်တည်းစွာတောင်း၍ ဖါရောနေခေါအား
ဆက်လေ၏။ ၃၆ယောယကိမ် သည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌
တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်က၊ ရုမမြို့ သား ပေဒါယ၏သမီး ဇေဗုဒအမည်ရှိ၏။ ၃၇ထိုမင်းသည်
ဘိုးဘေးပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြု၏။

၂၄

၁ယောယကိမ်မင်းလက်ထက် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ချီလာ၍၊ ယောယကိမ်သည်
သုံးနှစ် ကျွန်ခံပြီးမှတဖန် လှန်ပြန်၍ ပုန်ကန်လေ၏။ ၂ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ပရောဖက်တို့ဖြင့်
မိန့်တော်မူသော စကား တော်အတိုင်း၊ ယုဒပြည်ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ၊ ခါလဒဲတပ်သား၊ ရှုရိတပ်သား၊
မောဘတပ်သား၊ အမ္မုန်တပ်သား တို့ကို စစ်ချီစေတော်မူ၏။ ၃-၄မနာရှေမင်းပြုမိသမျှသောအပြစ်၊
အသေမခံထိုက်သော သူတို့ကိုသတ်၍ သူတို့အသွေးနှင့် ယေရုရှလင်မြို့ကို ပြည့်စေသောအပြစ်များကို
ထာဝရဘုရားသည် လွှတ်တော်မမူ။ ယုဒအမျိုးကို မျက်မှောက် တော်မှ ပယ်ရှားလိုသောငှါ
စီရင်တော်မူသည်အတိုင်းသာ ထိုအမှုရောက်သတည်း။ ၅ယောယကိမ်ပြုမူသော အမှု
အရာကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၆ယောယကိမ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်
အိပ်ပျော်၍၊ သားတော်ယေခေါနိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။ ၇အဲဂုတ္တုမြစ်မှစ၍
ဥဖရတ်မြစ်တိုင်အောင် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ပိုင်သမျှသောမြေကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ယူသောကြောင့်၊
နောက်တဖန် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည် မိမိပြည်မှမချီ မထွက်ရ။

၈ယေခေါနိသည် အသက်ဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးလစိုးစံလေ၏။
မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သား လေနာသန်၏ သမီးနဟုတ္တာအမည်ရှိ၏။ ၉ထိုမင်းသည်
ခမည်းတော်ပြုသမျှ အတိုင်း ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။

၁၀ထိုကာလ၌ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ၏ ကျွန်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့စစ်ချီ၍
ဝိုင်းထားကြ၏။ ၁၁ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ကိုယ်တိုင်ရောက်၍၊ သူ၏ကျွန်တို့သည်

မြို့ကိုဝိုင်းထားကြသောအခါ၊ ၁၂ယုဒရှင်ဘုရင် ယေခေါနိသည် မယ်တော်မှစသော ကျွန်၊ မှူးမတ်၊
အရာရှိတို့နှင့်တကွ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ထွက်၍ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် နန်းစံရှစ်နှစ်တွင်
ယုဒရှင်ဘုရင်ကိုရ၏။ ၁၃ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူဘူးသည် အတိုင်း ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့်
နန်းတော်ဘဏ္ဍာရှိသမျှကို သိမ်းသွား၍၊ ဗိမာန်တော်အဘို့ ဣသရေလရှင်ဘုရင် လုပ်သော
ရွှေတန်ဆာအလုံးစုံ တို့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်လေ၏။ ၁၄ယေရုရှလင်မြို့သား မှူးမတ်၊ ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ
တသောင်း၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ဆရာသမားအပေါင်းတို့ကို သိမ်းသွား၍၊ သာမညဆင်းရဲသားမှ တပါး
အဘယ်သူမျှ မကျန်ကြွင်းရ။ ၁၅ယေခေါနိနှင့် မယ်တော်အစရှိသော မိဖုရားများ၊ အရာရှိများ၊
အားကြီးသောပြည်သူ များအပေါင်း၊ ၁၆စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူ ရှိသမျှ၊ ခွန်အားကြီးသောသူ
ခုနစ်ထောင်၊ အထူးထူးအပြားပြား သော ဆရာသမားတထောင်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို
လက်ရသိမ်းသွားလေ၏။

၁၇ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယေခေါနိဘထွေးတော် မဿနိကို ဇေဒကိအမည်ဖြင့် မှည့်၍
ယေခေါနိအရာ၌ နန်းတင်၏။ ၁၈ဇေဒကိသည် အသက်နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌
တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ လိဗနမြို့သား ယေရမိ၏သမီး ဟာမုဘာလအမည်ရှိ၏။
၁၉ထိုမင်းသည် ယောယကိမ်ပြုသမျှ အတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ၂၀ထာဝရဘုရားသည်
ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို အထံတော်မှ မနှင်ထုတ်မှီတိုင်အောင် အမျက်ထွက်တော်မူ၍၊
ဇေဒကိမင်းသည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏။

၂၅

၁ဇေဒကိမင်းနန်းစံကိုးနှစ်၊ ဒသမလဆယ်ရက်နေ့တွင် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်
ဗိုလ်ခြေအပေါင်း တို့နှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီသဖြင့်၊ မြို့ပတ်လည်၌တပ်ချ၍ မြေကတုပ်တို့ကို
တူးလုပ်ပြီးမှ၊ ၂ဇေဒကိမင်း နန်းစံတဆယ်တနှစ်တိုင်အောင် မြို့ကိုဝိုင်းထားလေ၏။ ၃ထိုနှစ်စတုတ္ထလ
ကိုးရက်နေ့တွင်၊ မြို့ထဲမှာ အလွန်အစာ အာဟာရခေါင်းပါးသဖြင့်၊ မြို့သူမြို့သားတို့သည်
စားစရာမရှိသောအခါ၊ ၄ခါလဒဲလူတို့သည် မြို့ရိုးကိုဖြိုဖောက်၍ မြို့ကိုလည်း ဝိုင်းနေသောကြောင့်၊
မြို့သားစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ညဥ့်အခါပြေး၍ မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြား ဥယျာဉ် တော်နား
တံခါးဝဖြင့်ထွက်ပြီးမှ လွင်ပြင်သို့သွားကြ၏။ ၅ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကိုလိုက်၍ ယေရိခေါလွင် ပြင်၌
မှီသဖြင့်၊ ဇေဒကိမင်း၏ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် လွင့်ပြေးကြ၏။ ၆ရန်သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို ဘမ်းဆီး၍
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဇေဒကိမင်း၏
အမှုကိုစစ်ကြော စီရင်သည်အတိုင်း၊ ၇ဇေဒကိမင်း၏ သားတို့ကို အဘမျက်မှောက်၌ သတ်ကြ၏။
ဇေဒကိမျက်စိကိုလည်း ဖောက်ပြီးမှ၊ သူ့ကို ကြေးဝါကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားကြ၏။

၈ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာနန်းစံ ဆယ်ကိုးနှစ်၊ ပဥ္စမလ ခုနစ်ရက်နေ့တွင်၊ အမှုတော်ထမ်း
ကိုယ်ရံ တော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့လာ၍၊ ၉ဗိမာန်တော်၊ နန်းတော်၊ မင်းအိမ်၊
ဆင်းရဲသားအိမ် ရှိသမျှ တို့ကို မီးရှို့လေ၏။ ၁၀ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ ပါသော ခါလဒဲစစ်သူရဲ အပေါင်းတို့သည်
ယေရုရှလင်မြို့ရိုး ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။ ၁၁ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် မြို့ထဲမှာ
ကျန်ကြွင်းသောသူ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ဘက်သို့ ကူးသွားနှင့်သောသူ၊ ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို
သိမ်းသွားလေ၏။ ၁၂သို့ရာတွင် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ပြုစု၍ လယ်လုပ် စေခြင်းငှါ၊ ဆင်းရဲသားအချို့တို့ကို
ထားခဲ့လေ၏။

၁၃ဗိမာန်တော်၌ ကြေးဝါတိုင်တို့ကိုဎင်း၊ ကြေးဝါရေကန်ကိုဎင်း၊ ရေချိုးအင်တုံ အခြေအမြစ်တို့ကိုဎင်း၊
ခါလဒဲ လူတို့သည် ချိုးဖွဲ့၍၊ ကြေးဝါရှိသမျှတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားကြ၏။ ၁၄အိုးကင်း၊ တူရွင်းပြား၊
မီးညှပ်၊ ဇွန်းမှစ၍ အမှုတော်ထမ်းစရာ ကြေးဝါတန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ယူသွားကြ၏။ ၁၅ရွှေတန်ဆာ၊

ငွေတန်ဆာတည်းဟူသော လင်ပန်း၊ အိုး အစရှိသော တန်ဆာများကို ရွှေဖြစ်စေ၊ ငွေဖြစ်စေ၊
ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် ယူသွားလေ၏။ ၁၆ဗိမာန် တော်၌ ရှောလမုန်မင်းလုပ်သော တိုင်နှစ်တိုင်၊ ရေကန်တခု၊
အခြေအမြစ်များ၌ပါသော ကြေးဝါသည် အချိန်အားဖြင့် အတိုင်းမသိများ၏။ ၁၇တိုင်အမြင့်ကား
တဆယ်ရှစ်တောင်ရှိ၏။ ကြေးဝါတိုင်ထိပ်လည်း ရှိ၏။ တိုင်ထိပ်အမြင့်ကား သုံးတောင်ရှိ၍၊ ထိပ်ပတ်လည်
ကြေးဝါကွန်ရွက်၊ ကြေးဝါသလဲသီးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အခြားသောတိုင်သည်လည်း အတူဖြစ်၍
ကွန်ရွက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။

၁၈ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း စရာယ၊ ဒုတိယယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေဖနိ၊ ဗိမာန်တော်
တံခါးမှူး သုံးယောက်တို့ကို ဘမ်းဆီးလေ၏။ ၁၉စစ်သူရဲတို့ကိုအုပ်သော ဗိုလ်တယောက်၊ မြို့ထဲ၌တွေ့မိသော
တိုင်ပင်မှူးမတ် ငါးယောက်၊ ပြည်သူပြည်သားများကို နှိုးဆော်သော တပ်စာရေးကြီးတယောက်၊
မြို့ထဲ၌တွေ့မိသော ပြည်သား ခြောက်ဆယ်တို့ကို မြို့ထဲကခေါ်သွား၍၊ ၂၀ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ရိဗလမြို့သို့
ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ၂၁ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် သည် ဟာမက်ပြည် ရိဗလမြို့၌ ထိုသူတို့ကို ဒဏ်ပေး၍
ကွပ်မျက်လေ၏။ ထိုသို့ ယုဒအမျိုးသည် မိမိပြည်မှသိမ်း သွားခြင်းကို ခံရသတည်း။

၂၂ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ၏ အခွင့်နှင့် ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသောလူတို့ကို
အုပ်ရသောမင်း အရာ၌၊ ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိကို ခန့်ထားတော်မူ၏။
၂၃ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဂေဒလိကို ပြည်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထားကြောင်းကို တပ်မှူးတို့နှင့်
စစ်သူရဲများတို့သည် ကြားသိသောအခါ၊ နာသနလိသား ဟုရှမေလ၊ ကာရာသား ယောဟနန်၊
နေတောဖတ်အမျိုး၊ တနုမက်သား စရာယ၊ မခသိအမျိုးသား ယေဇနိတို့သည် မိမိလူများနှင့်တကွ
ဂေဒလိရှိရာ မိဇပါမြို့သို့လာ၍၊ ၂၄ဂေဒလိက၊ ခါလဒဲမင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။
ဤပြည်၌ နေကြလော့။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ချမ်းသာရကြလိမ့်
မည်ဟူ၍ ထိုသူတို့အား ကျိန်ဆိုလေ၏။

၂၅သတ္တမလတွင်၊ ဆွေတော်မျိုးတော် ဧလိရှမာသား နာသနိ၏သား ဣရှမေလသည်
လူတကျိပ်နှင့်တကွ လာ၍ ဂေဒလိကိုငင်း၊ မိဇါမြို့၌ ဂေဒလိထံမှာရှိသော ယုဒလူတို့နှင့် ခါလဒဲလူတို့ကိုငင်း
သေအောင်လုပ်ကြံလေ၏။ ၂၆ထိုအခါ တပ်မှူးများနှင့် ပြည်သူပြည်သား အကြီးအငယ်အပေါင်းတို့သည်
ခါလဒဲလူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် ထ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားကြ၏။

၂၇ယုဒရှင်ဘုရင် ယေခါနိသည် အချုပ်ခံရသော သက္ကရာဇ်သုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်၊ ဒွါဒသမလ
နှစ်ဆယ်ခုနစ်ရက် နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ဧဝိလမေရောဒက် နန်းစံစက၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယေခါနိကို
ထောင်ထဲကနုတ်၍ ချမ်းသာ ပေးလေ၏။ ၂၈ကောင်းမွန်စွာ နှုတ်ဆက်၍ သူ၏ပလ္လင်ကို ဗာဗုလုန်မြို့မှာ
အထံတော်၌ရှိသော မင်းကြီးများထိုင်ရာ ပလ္လင်တို့ထက် ချီးမြှင့်လေ၏။ ၂၉ယေခါနိမင်းသည် ထောင်ထဲမှာ
ဝတ်သော အဝတ်ကိုလဲ၍၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး အစဉ်မပြတ် အထံတော်၌စားသောက်ရ၏။
၃၀အသက်ရှည်သမျှနေ့ရက် အစဉ်မပြတ် သူစားစရာဘို့ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ပေးသနားတော်မူ၏။

ဓမ္မရာဇဝင်စတုတ္ထစောင်ပြီး၏။

ရာဇဝင်ချုပ်ပဌမစောင်။
FIRST BOOK OF THE CHRONICLES.
၁

၁အာဒန်၊ ရှေသ၊ နေ့တ်၊ ၂ကာဣနန်၊ မဟာလေလ၊ ယာရက်၊ ၃ဧနောက်၊ မသုရှလ၊ လာမက်၊ ၄နောဧ၊
ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း။ ၅ယာဖက်သားကား ဂေါမာ၊ မာဂေါဂ၊ မာဒဲ၊ ယာဝန်၊ တုဗာလ၊ မေရှက၊
တိရတ်တည်း။ ၆ဂေါမာသားကား အာရှကေနတ်၊ ရိဖတ်၊ တောဂါမတည်း။ ၇ယာဝန်သားကား ဧလိရှာ၊ တာရှု၊
ကိတ္တိမ်၊ ဒေါဒါနိမ်တည်း။ ၈ဟာမသားကား ကုရှ၊ မိဇရိမ်၊ ဖုတ်၊ ခါနာန်တည်း။ ၉ကုရှသားကား သေဘ၊ ဟဝိလ၊
သာဗတ၊ ရာဂမ၊ သဗ္တေခါ တည်း။ ရာဂမသားကား ရှေဘ၊ ဒေဒန်တည်း။ ၁၀ကုရှသည်သားနိမ်ရောဒကိုလည်း
ရသေး၏။ ထိုသူသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အားကြီးသော မုဆိုးဖြစ်၏။ ၁၁မိဇရိမ်သားကား လုဒိမ်လူ၊ အာနမိမ်လူ၊
လဟာဗိမ်လူ၊ နတ္တုဟိမ်လူ၊ ၁၂ပါသရုသိမ်လူ၊ ကာသလုဟိမ်လူ၊ ကတ္တောရိမ်လူတည်း။
ကာသလုဟိမ်အမျိုးထဲက ဖိလိတ္တိလူဖြစ်သတည်း။ ၁၃ခါနာန်သားအကြီး ကား ဇိဒုန်၊ ထိုနောက် ဟေသ၊
၁၄ထိုနောက်ယေဗုသိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ ၁၅ဟိဝိလူ၊ အာကိလူ၊ သိနိလူ၊ ၁၆အာဝဒိလူ၊ ဇေမရိလူ၊
ဟာမသိလူဖြစ်သတည်း။ ၁၇ရှေမသားကား ဧလံ၊ အာရှု၊ အာဖာဇဒ်၊ လုဒ၊ အာရံ၊ ဥဇ၊ ဟုလ၊ ဂေသာ၊
မာရှတည်း။ ၁၈အာဖာဇဒ်သားကား ရှာလ၊ ရှာလသားကား ဟေဗာတည်း။ ၁၉ဟေဗာသည်လည်း
သားနှစ်ယောက်ကိုမြင်လေ၏။ သားတယောက်ကား ဖာလက်အမည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊
သူ၏လက်ထက်၌ မြေကြီးကိုခွဲကြ၏။ သူ၏ညီကား ယုတ္တန်အမည်ရှိ၏။ ၂၀ယုတ္တန်သားကား အာလမောဒန်၊
ရှေလပ်၊ ဟာဇာမာဝက်၊ ယေရ၊ ၂၁ဟဒေါရံ၊ ဥဇာလ၊ ဒိကလ၊ ၂၂ဧဗာလ၊ အဘိမေလ၊ ရှေဘ၊ ၂၃ဩဖိရ၊
ဟဝိလ၊ ယောဗပ်၊ ဤသူအပေါင်းတို့ သည် ယုတ္တန်သားဖြစ်ကြသတည်း။

၂၄ရှေမ၊ အာဖာဇဒ်၊ ရှာလ၊ ၂၅ဟေဗာ၊ ဖာလက်၊ ရာဂေါ၊ ၂၆စေရောက်၊ နာခေါ်၊ တေရ၊
၂၇အာဗြဟံအမည်ရှိသော အာဗြံတည်း။ ၂၈အာဗြဟံသားကား ဣဇာက်နှင့်ဣရှမေလတည်း။
၂၉ဣရှမေလသား အကြီးကား နဗာယုတ်၊ နဗာယုတ်ညီ ကေဒါ၊ အာဒဗေလ၊ မိဗသံ၊ ၃၀မိရှမ၊ ဒုမာ၊ မာစ၊
ဟာဒဒ်၊ တေမ၊ ၃၁ယေတုရ၊ နာဖိရှ၊ ကေဒမာတည်း ဟူသော ဣရှမေလသားတည်း။ ၃၂အာဗြဟံမယား
နှောင်းကေတုရသားကား ဇိမရံ၊ ယုတ်ရှန်၊ မေဒန်၊ မိဒျန်၊ ဣရှဘတ်၊ ရှုအာတည်း။ ယုတ်ရှန်သားကား ရှေဘနှင့်
ဒေဒန်တည်း။ ၃၃မိဒျန်သားကား ဧဖာ၊ ဧဖေရ၊ ဟာနုတ်၊ အဘိဒါ၊ ဧလဒါ တည်းဟူသော
ကေတုရသားမြေးတည်း။ ၃၄အာဗြဟံသားကား ဣဇာက်၊ ဣဇာက်သားကား ဧသောနှင့် ဣသရေလတည်း။
၃၅ဧသောသားကား ဧလိဖတ်၊ ရွေလ၊ ယုရှ၊ ယာလံ၊ ကောရတည်း။ ၃၆ဧလိဖတ်သားကား တေမန်၊ ဩမရ၊
ဇေပေါ၊ ဂါတံ၊ ကေနတ်မှစ၍ တိမနတွင်ရသောသား အာမလက်တည်း။ ၃၇ရွေလသားကား နာဟတ်၊ ဇေရ၊
ရှမ္မ၊ မိဇ္ဇတည်း။

၃၈စိရသားကား လောတန်၊ ရှောဗလ၊ ဇိဘောင်၊ အာန၊ ဒိရှုန်၊ ဧဇာ၊ ဒိရှန်တည်း။
၃၉လောတန်သားကား ဟောရိနှင့်ဟေမံတည်း။ လောတန်နှမကား တိမနတည်း။ ၄၀ရှောဗလသားကား
အာလာဝန်၊ မနာဟတ်၊ ဧဗာလ၊ ရှေဖော၊ ဩနံတည်း။ ဇိဗောင်သားကား အာယနှင့်အာနတည်း။
၄၁အာနသားကား ဒိရှုန်၊ ဒိရှုန်သားကား ဟာဒ်န်၊ ရှေဗန်၊ ဣသရန်၊ ခေရန်တည်း။ ၄၂ဧဇာသားကား ဗိလဟန်၊
ဇာဝန်၊ အာကန်တည်း။ ဒိရှန်သားကား ဥဇနှင့်အာရန် တည်း။

၄၃ဣသရေလအမျိုး၌ အစိုးရသော မင်းကြီးမရှိမီဒေ့ပြည်၌ အစိုးရသော မင်းကြီးဟူမူကား၊
ဗေါရသား ဗေလသည်၊ ဒိန္နဗာမြို့၌ မင်းပြု၏။ ၄၄ဗေလမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဗောဇရအရပ်သား
ဇေရ၏သား ယောဗပ်သည် မင်းပြုလေ၏။ ၄၅ယောဗပ်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ တေမာနိအရပ်သား
ဟုရှံသည်မင်းပြုလေ၏။ ၄၆ဟုရှံမင်းသေ၍ မောဘလွင်ပြင်၌ မိဒျန်လူတို့လုပ်ကြံသောသူ၊ ဗေဒဒ်သား
ဟာဒဒ်သည် ဟုရှံအရာ၌ မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား အာဝိတ်မြို့တည်း။ ၄၇ဟာဒဒ်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌

သရက်အရပ်သား စာမလသည်မင်းပြုလေ၏။ ၄၈စာမလမင်း သေ၍ သူ၏အရာ၌ မြစ်နားမှာနေသော ရဟောဘုတ်အရပ်သား ရှေလသည် မင်းပြုလေ၏။ ၄၉ရှေလမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ အာခဗော်သား ဗာလဟာနန်သည် မင်းပြုလေ၏။ ၅၀ဗာလဟာနန်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဟာဒါသည် မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား ပေါမြို့တည်း။ မြောက်သားတော်ကား မေဇဟပ်သမီးဖြစ်သော မာတရေဒ၏သမီး မဟေတဗေလတည်း။ ၅၁ဟာဒါမင်း သေသောနောက် ဧဒုံပြည်၌ ဗိုလ်လုပ်သောသူဟူမူကား၊ ဗိုလ်တိမနာ၊ ဗိုလ်အာလဝ၊ ဗိုလ်ယေသက်၊ ၅၂ဗိုလ်အဟောလိဗာမ၊ ဗိုလ်ဧလာ၊ ဗိုလ်ပိနုန်၊ ၅၃ဗိုလ်ကေနတ်၊ ဗိုလ်တေမန်၊ ဗိုလ်မိဗဇ၊ ၅၄ဗိုလ်မာဂဒေလ၊ ဗိုလ်ဣရံတည်း ဟူသော၍သူတို့သည် ဧဒုံဗိုလ်များဖြစ်သတည်း။

၂

၁ဣသရေလ၏သားများဟူမူကား၊ ရုဗင်၊ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန်၊ ၂ဒန်၊ ယောသပ်၊ ဗင်္ယာမိန်၊ နဿလိ၊ ဂဒ်၊ အာရှာတည်း။ ၃ယုဒသည် ခါနာန်အမျိုးဖြစ်သော ရှုအာသမီးတွင်မြင်သောသားကား ဧရ၊ ဩနန်၊ ရှေလ တည်း။ ယုဒသားကြီးဧရသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆိုးသောသူဖြစ်၍ ကွပ်မျက်တော်မူခြင်းကို ခံရ၏။ ၄ချွေးမ တာမာတွင် မြင်သောသားကား ဖာရက်နှင့် ဇာရတည်း။ ယုဒသားပေါင်းကား ငါးယောက်တည်း။ ၅ဖာရတ်သားကား ဟေဇရုံနှင့် ဟာမုလတည်း။ ၆ဇာရသားကား ဇိမရိ၊ ဧသန်၊ ဟေမန်၊ ကာလကောလ၊ ဒါရ၊ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။ ၇ဇိမရိသားဖြစ်သော ကာမိ၏သားကား ကျိန်ဆဲအပ်သောအရာကို ယူ၍ပြစ်မှားသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးကို နှောက်ရှက်သော အာခန်တည်း။ ၈ဧသန်သားကား အာဇရိတည်း။ ၉ဟေဇရုံမြင်သော သားကား ယေရမေလ၊ အာရံ၊ ကာလက်တည်း။ ၁၀အာရံသားကား အမိနဒပ်၊ အမိနဒပ်သားကား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သော နာရှုန် တည်း။ ၁၁နာရှုန်သား စာလမုန်၊ စာလမုန်သားဗောဇ၊ ၁၂ဗောဇသား ဩဗက်၊ ဩဗက်သား ယေရှဲတည်း။

၁၃ယေရှဲသားဦးကား ဧလျာဘ၊ ဒုတိယသားအဘိနဒပ်၊ တတိယသားကားရှိမောင်၊ ၁၄စတုတ္ထသား နာသနေလ၊ ပဉ္စမသား ရဒ္ဒဲ၊ ၁၅ဆဋ္ဌမသား ဩဇင်၊ သတ္တမသားကား ဒါဝိဒ်တည်း။ ၁၆သူတို့နှမကားဇေရုယာ နှင့် အဘိဂဲလတည်း။ ဇေရုယာသားကား အဘိရှဲ၊ ယွာဘ၊ အာသဟေလ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ ၁၇အဘိဂဲလ သားကား အာမသ၊ အာမသအဘကား ဣရှမေလအမျိုး ယေသာတည်း။

၁၈ဟေဇရုံသားကာလက်သည် မယားအဇုဘနှင့် ယေရုတ်တွင် မြင်သောသားကား ယေရှာ၊ ရှောဗပ်၊ အာဒုန် တည်း။ ၁၉-၂၀အဇုဘသေသောနောက် ဖေရတ်ကိုသိမ်း၍ ဟုရကိုမြင်ပြန်လေ၏။ ဟုရသားကား ဥရိ၊ ဥရိသားကား ဗေဇလေလတည်း။ ၂၁ထိုနောက်၊ ဟေဇရုံသည် အသက်ခြောက်ဆယ်ရှိသော်၊ ဂိလဒ်အဘ မာခိရ၏သမီးနှင့် စုံဘက် ၍၊ စေဂုပ်ကိုမြင်လေ၏။ ၂၂စေဂုပ်သားကား ယာဣရတည်း။ ထိုသူသည် ဂိလဒ်ပြည်၌ မြို့နှစ်ဆယ်သုံးမြို့ကိုပိုင်၏။ ၂၃ဂေရှုရမြို့၊ အာရံမြို့နှင့်တကွ ယာဣရမြို့စု၊ ကေနတ်မြို့နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်သော မြို့စုမြို့ပေါင်း ခြောက်ဆယ်တို့ကို တိုက်ယူ၏။ ထိုမြို့အပေါင်းတို့ကို ဂိလဒ်အဘ မာခိရ၏သားမြေးတို့သည် ပိုင်ကြ၏။ ၂၄ဟေဇရုံသည် ကာလက်ဖေရတ် မြို့၌ သေသောနောက်၊ သူ၏မယား အဘိသည် သူ၏သားအာရှုရကို ဘွားမြင်၏။ အာရှုရကား တေကောတည်း။

၂၅ဟေဇရုံ၏သားဦး ယေရမေလသားကား သားဦးအာရံမှစ၍ ဗုန၊ ဩရင်၊ ဩဇင်၊ အဟိယတည်း။ ၂၆အတရ အမည်ရှိသော အခြားမယားတွင် ဩနံကိုမြင်၏။ ၂၇ယေရမေလ၏သားဦးအာရံသားကား မာဇ၊ ယာမိန်၊ ဧကောတည်း။ ၂၈ဩနံသားကား ရှမ္မဲနှင့် ယာဒတည်း။ ရှမ္မဲသားကား နာဒပ်နှင့် အဘိရှုရတည်း။ ၂၉အဘိဟဲလအမည်ရှိသော အဘိရှုရမယားသည် အာဗန်နှင့် မောလိဒ်ကိုဘွားမြင်၏။ ၃၀နာဒပ်သားကား သေလက်နှင့် အပ္ပိမ်တည်း။ သေလက်၌ သားမရှိ။ ၃၁အပ္ပိမ်သားကား ဣရှိ၊ ဣရှိသားကားရှေရှန်၊ ရှေရှန်သားကား အာလဲတည်း။ ၃၂ရှမ္မဲညီ ယာဒသားကား ယေသာနှင့် ယောနသန်တည်း။ ယေသာ၌ သားမရှိ။ ၃၃ယောနသန်ကား၊ ပေလက်နှင့် ဇာဇတည်း။ ဤရွေ့ကား ယေရမေလ အမျိုးအနွယ်တည်း။

၃၄ရှေရှန်၌ သားမရှိ။ သမီးသက်သက်ရှိ၏။ ရှေရှန်၌ ယာဟာအမည်ရှိသော အဲဂုတ္တုအမျိုးသား
ကျွန်ယောက်ျား တယောက်ရှိ၍၊ ၃၅ထိုကျွန်နှင့်သမီးတယောက်နှင့် ပေးစားသဖြင့်၊ သမီးသည် အဘဲတို့သား
အတ္တဲကိုဘွားမြင်၏။ ၃၆အတ္တဲသားကား နာသန်၊ နာသန်သားကားဇာဗဒ်။ ၃၇ဇာဗဒ်သားကား ဖေလလ၊
ဖေလလသားကားဩဗက်၊ ၃၈ဩဗက်သားကား ယေဟု၊ ယေဟုသားကား အာဇရိတည်း။
၃၉အာဇရိသားကား ဟေလက်၊ ဟေလက်သားကား လေသာ၊ ၄၀လေသာသား သိသမဲ၊ သိသမဲသား ရှလ္လုံ၊
၄၁ရှလ္လုံသား ယေကမိ၊ ယေကမိသား ဧလိရှမာတည်း။
၄၂ယေရမေလ၏ညီ ကာလက်သားဦးကား မေရှ၊ မေရှသားဇိဖ၊ ဇိဖသားမရေရှ၊ မရေရှသားဟေဗြုန်၊
၄၃ဟေဗြုန်သား ကောရ၊ တာပွာ၊ ရေကင်၊ ရှေမတည်း။ ၄၄ရှေမသားကား ရာဟံ၊ ရာဟံသား
ယော်ကောင်တည်း။ ရေကင်သားကား ရှမ္မဲ၊ ၄၅ရှမ္မဲသား မောန၊ မောနသားဗက်ဇုရတည်း။
၄၆ကာလက်မယားဧဖသည်လည်း ဟာရန်၊ မောဇ၊ ဂါဇက်တို့ကို ဘွားမြင်၏။ ဟာန်သားကားယာဒဲတည်း။
၄၇ယာဒဲသားကားရေဂင်၊ ယောသံ၊ ဂေရှံ၊ ပေလက်၊ ဧဖာ၊ ရှာဖတည်း။ ၄၈ကာလက်မယားငယ်
မာခါသည်လည်း၊ ရှေဗာနှင့် တိရဟာနကိုဖွင်း၊ ၄၉မာဒမေနအဘရှာဖ၊ မာခဗေနအဘရှေဝ၊ ဂိအာအဘကိုဖွင်း
ဘွားမြင်၏။ ကာလက်သမီးကား အာခသတည်း။
၅၀ဧဖရတ်သားဦး ဟုရ၏သားဖြစ်သော ကာလက်သားကား၊ ကိရယတ်ယာရိမ် အဘရှောဗာလ၊
၅၁ဗက်လင် အဘစလမ၊ ဗက်ဂါဒါအဘ ဟာရပ်တည်း။ ၅၂ကိရယတ်ယာရိမ်အဘ ရှောဗာလသားဟူမူကား၊
ဟာရောနှင့်မနဟောသိ အမျိုးတပိုင်း၊ ၅၃ကိရယတ်ယာရိမ်အမျိုးမျိုး၊ ဣသရိလူ၊ ဖုဟိလူ၊ ရှုမသိလူ၊
မိရှရိလူတည်း။ ထိုအမျိုးထဲက ဇာရာသိ လူနှင့် ဧရှတောလိလူဖြစ်သတည်း။ ၅၄စလမသားဦးဟူမူကား၊
ဗက်လင်နှင့် နေတောဖာသိလူ၊ အတရုတ်၊ ဗက်ယွာဘ၊ မနဟောသိ အမျိုးတပိုင်း၊ ဇောရိလ၏၊
၅၅ယာဗက်မြို့၌နေသော ရှောဖရိလူ၊ တိရသိလူ၊ ရှိမသိလူ၊ စုခသိလူတည်း။ ထိုသူတို့သည် ရေခပ်အမျိုး၏အဘ
ဟေမတ်မှ ဆင်းသက်သော ကိနိအမျိုးဖြစ်သတည်း။

၃

၁ဟေဗြုန်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်သောသားတို့တွင် သားဦးကား၊ ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်တွင်
မြင်သောသား၊ အာမနုန်တည်း။ ဒုတိယသားကား၊ ကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလတွင် မြင်သောသား
ဒံယေလတည်း။ ၂တတိယသားကား၊ ဂေရှုရရှင်ဘုရင် တာလမဲသမီးမာခါ၏သား အဗရှလုံတည်း။
စတုတ္ထသားကား၊ ဟဂ္ဂိတ်၏သား အဒေါနိယတည်း။ ၃ပဉ္စမသားကား အဘိတလ၏သား ရှေဖတိတည်း။
ဆဋ္ဌမသားကား၊ မြောက်သားတော် ဧဂလတွင် မြင်သောသား ဣသရံတည်း။ ၄ထိုသားခြောက်ယောက်တို့ကို
ဟေဗြုန်မြို့၌ မြင်၏။ ထိုမြို့တွင် ခုနစ်နှစ်နှင့် ခြောက်လမင်းပြု၏။ ယေရုရှလင်မြို့တွင်
အနှစ်သုံးဆယ်သုံးနှစ်မင်းပြု၏။ ၅ယေရုရှလင်မြို့၌ မြင်သောသားဟူမူကား၊ ရှိမာ၊ ရှောဗပ်၊ နာသန်၊
ရှောလမုန်တည်း ဟူသော အမျေလသမီး ဗာသရှေဘာတွင် မြင်သောသား လေးယောက်။ ၆ထိုမှတပါး၊
ဣဗဟာ။ ဧလိရှ၊ ဧလိပလက်။ ၇နောဂ၊ နေဖက်၊ ယာဖျာ၊ ၈ဧလိရှမာ၊ ဧလျာဒ၊ ဧလိဖလက်၊
ပေါင်းကိုးယောက်တည်း။ ၉ဤရွေ့ကား မယားငယ်တွင် ရသောသားတို့ကို မဆိုဘဲ ဒါဝိဒ်၏ သားများတည်း။
နှမသာမာလည်းရှိ၏။
၁၀ရှောလမုန်သားကား ရောဗောင်၊ ရောဗောင်သားအဘိယ၊ အဘိယသားယောရှဖတ်၊
၁၁ယောရှဖတ်သား ယောရံ၊ ယောရံသား အာခဇိ၊ အာခဇိသားယောရှ၊ ၁၂ယောရှသားအာမဇိ၊
အာမဇိသားဩဇိ၊ ဩဇိသား ယောသံ၊ ၁၃ယောသံသား အာခတ်၊ အာခတ်သားဟေဇကိ၊ ဟေဇကိသား
မနာရှေ၊ ၁၄မနာရှေသား အာမုန်၊ အာမုန်သား ယောရှိတည်း။ ၁၅ယောရှိသားဦးကား၊ ယောဟာနန်၊
ဒုတိယသား ယောယကိမ်၊ တတိယသား ဇေဒကိ၊ စတုတ္ထသား ရှလ္လုံတည်း။ ၁၆ယောယကိမ်သားကား
ယေခေါနိနှင့် ဇေဒကိတည်း။ ၁၇အကျဉ်းခံရသော ယေခေါနိသားကား ရှာလသေလ၊ ၁၈မာလခိရံ၊ ပေဒါယ၊

ရှေနဇာ၊ ယေကမိ၊ ဟောရှမ၊ နေဒဘိတည်း။ ၁၉ရှာလသေလသားကား ဇေရုဗဗေလ နှင့်ရှိမိတည်း။
ဇေရုဗဗေလသားကား မေရှုန်လံ၊ ဟာနနိ၊ နှမရှေလောမိတ်နှင့်တကွ၊ ၂၀ဟရှုဘာ၊ ဩဟေလ၊ ဗေရခိ၊ ဟသဒိ၊
ယုရှဘေသက်၊ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။ ၂၁ဟာနနိသားကား ပေလတိနှင့် ယေရှာယတည်း။ ယေရှာယသား
ကား၊ ရေဖာယ။ ရေဖာယသားအာနန်၊ အာနန်သားဩဗဒိ၊ ဩဗဒိသားရှေခနိ၊ ၂၂ရှေခနိသားရှေမာယတည်း။
ရှေမာယ သားကား ဟတ္တုတ်၊ ဣဂါလ၊ ဗာရိ၊ နာရိ၊ အာဇရိ၊ ရှာဖတ်၊ ပေါင်းခြောက်ယောက်တည်း။
၂၃နာရိသားကား ဧလိဩနဲ၊ ဟေဇကိ၊ အာဇရိကံ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ ၂၄ဧလျောနဲသားကား ဟောဒါယ၊
ဟလျာရှိပ်၊ ပေလာယ၊ အက္ကုပ်၊ ယောဟန်၊ ဒလာယ၊ အာနနိ၊ ပေါင်းခုနစ်ယောက်တည်း။

၄

၁ယုဒသားကားဖာရက်၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိ၊ ဟုရ၊ ရှောဗာလတည်း။ ၂ရှောဗာလသားကား ရာယ၊
ရာယသား ယာဟတ်၊ ယာဟတ်သား အဟုမဲနှင့် လာဟဒ်၊ ဤရွေ့ကား ဇောရေသိအမျိုး အနွယ်တည်း။
၃ဧတံအမျိုးအဘ၏ သားကား ယေဇရေလ၊ ဣရှမ၊ ဣဒဗတ်၊ နှမဟာဇလေလပေါနိ၊ ၄ဂေဒေါ် အဘပေနွေလ၊
ဟုရှအဘ ဧဇာတည်း။ ဤသူတို့သည် ဗက်လင်အဘ၊ ဖေရတ်သားဦး ဟုရအမျိုးအနွယ်တည်း။
၅တေကောအဘ အာရှုရသည် ဟေလနှင့် နာရအမည်ရှိသော မယားနှစ်ယောက်ရှိ၏။
၆နာရဘွားမြင်သောသားကား အဟုဇံ၊ ဟေဖာ၊ တေမနိ၊ ဟာဟရှ တာရိတည်း။ ၇ဇေရက်၊ ယေဇော်၊ ဧသနန်၊
ကောဇတည်း။ ၈ကောဇသားကား အာနုန်နှင့် ဇောဗေဒ အစရှိသော ဟာရုံသားအဟာရေလ
အဆွေအမျိုးတည်း။ ၉ထိုအဆွေအမျိုး၌ ယာဗက်သည် ထူးဆန်းသောသူဖြစ်၏။ သူ၏အမိက၊
ငါသည်ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုခံ၍ ဤသားကို မြင်ရပြီဟု ဆိုလျက်၊ ယာဗက်အမည်ဖြင့် မှည့်၏။
၁၀ယာဗက်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို အစဉ်ကောင်းကြီးပေး၍၊ ကျွန်ုပ်နေရာကို ကျယ်ဝန်းစေ
တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဘေးဥပါဒ်အနှောက်အရှက်နှင့် ကင်းလွတ်ပါမည်အကြောင်း၊ လက်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ဘက်၌နေ၍ ကွယ်ကာစောင်မ တော်မူပါဟု ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်အား
ဆုတောင်းတတ်၍၊ တောင်းသောဆုကို ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူ၏။
၁၁ရှုအာမောင်ကလက်သားကား မဟိရ၊ မဟိရသား ဧရှတုန်တည်း။ ၁၂ဧရှတုန်သားကား ဗက်ရာဖ၊
ပါသာ၊ တေဟိန္နတည်း။ တေဟိန္နသားကား ဣရနာဟတ်တည်း။ ဤသူတို့သည် ရေခါအမျိုးသားဖြစ်ကြ၏။
၁၃ကေနတ်သားကား ဩသံယေလနှင့်စရာယတည်း။ ဩသံယေလသားကား ဟာသတ်နှင့်မောနောသဲတည်း။
၁၄မောနောသဲသားကား ဩဖရာတည်း။ စရာယသားကား ယွာဘ၊ ယွာဘ၏သားတို့သည် ဆရာသမားဖြစ်၍
ဆရာသမားချိုင့်၌ နေသောသူတည်း။ ၁၅ယေဖုန္နသားဖြစ်သော ကာလက်၏သား ကားဣရု၊ ဧလာ၊
နာမတည်း။ ၁၆ဧလာသားကား ကေနတ်တည်း။ ၁၆ယေဟလလေလသားကား ဇိဖ၊ ဇိဖာ၊ တိရိ၊
အာသရေလတည်း။ ၁၇ဇေရသား ကား ယေသာ၊ မေရက်၊ ဖော၊ ယာလုန်တည်း။ မေရက်နှင့်စုံဘက်သော
ဖာရောသမီးဗိသဟာသည်မိရိ၊ ရှမ္မဲ၊ ဧရှတမော အဘဣရှဘာကိုဘွားမြင်၏။ ၁၈မယားယေဟုဒိယသည်
ဂေဒေါ်အဘယေရက်၊ စောခေါ်အဘဟေဗာ၊ ဇာနော်အဘ ယေကုသေလကို ဘွားမြင်၏။ ၁၉ယေဟုဒိယသည်
နာဟံနှမဖြစ်၏။ နာဟံသည်ဂါမိရွာသားကိလ၊ မာခမြို့သား ဧရှတမော၏အဘဖြစ်သတည်း။ ၂၀ရှိမုန်သားကား
အာမနုန်၊ ရိန္န၊ ဗဟ်ာနန်၊ တိလုန်တည်း။ ဣရှိသားကား ဇောဟက်၊ ဗဇောဟတ်တည်း။
၂၁ယုဒသားဖြစ်သော ရှေလ၏သားကား လေကအဘဧရ၊ မရေရှအဘ လာဒအစရှိသော
ပိတ်ချောကို ရက်တတ်သော အာရှဗာအဆွေအမျိုး၊ ၂၂ယောယကိမ်အစရှိသော ခေါဇေဘလူ၊
မောဘပြည်၌အစိုးရသော ယောရှ၊ သာရပ်၊ ယာရှုဗိလင်တည်း။ ထိုသို့ဆိုသော် ရှေးစကားဖြစ်၏။
၂၃ထိုသူတို့သည် အိုးထိန်းသမား၊ လယ်ယာလုပ် သမားဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်အနားမှာနေလျက်
အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ကြ၏။

၂၄ရှိမောင်သားကား ယေမွေလ၊ ယာမိန်၊ ယာရိပ်၊ ဇေရ၊ ရှောလတည်း။ ၂၅ရှောလသား ရှလ္လုံ၊
ရှလ္လုံသား မိဘသံ၊ မိဘသံသားမိရှမ၊ ၂၆မိရှမသား ဟမွေလ၊ ဟမွေလသား ဇက္ကုရ၊ ဇက္ကုရသား ရှိမိတည်း။
၂၇ရှိမိသည် သား တဆယ်ခြောက်ယောက်နှင့် သမီးခြောက်ယောက်တို့ကို မြင်၏။ သို့ရာတွင်
သူ၏ညီအစ်ကိုတို့၌ သားမများ။ ရှိမောင်အမျိုးသားတို့သည် ယုဒအမျိုးသားကဲ့သို့ မပွားမများတတ်။
၂၈ရှိမောင်အမျိုးတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးလက် ထက်တိုင်အောင် ဗေရရှေဗမြို့၊ မောလဒါမြို့၊ ဟာဇရွှာလမြို့၊
၂၉ဗိလဟာမြို့၊ ဧဇင်မြို့၊ တောလဒ်မြို့၊ ၃၀ဗေသွေလမြို့၊ ဟော်မာမြို့၊ ဇိကလတ်မြို့၊ ၃၁ဗက်မာကဗုတ်မြို့၊
ဟာဇသုသိမ်မြို့၊ ဗက်ဗိရိမြို့၊ ရှာရိမ်မြို့တို့၌ နေကြ၏။ ၃၂ထိုမှတပါး၊ ဧတာံမြို့တော်၊ အင်ရိမ္မုန်၊ တောခင်၊ သော၊
အာရှန်တည်းဟူသော မြို့ငါးမြို့နှင့်တကွ၊ ၃၃ပတ်လည်၌ရှိသော ရွာအပေါင်း တို့ကို
ဗာလမြို့တိုင်အောင်ပိုင်ကြ၏။ ဤရွေ့ကား ရှိမောင်အမျိုးသားနေရာနှင့် ဆွေစဉ်မျိုးဆက် ဖြစ်သတည်း။
၃၄မေရှောဗပ်၊ ယာမလက်၊ အာမဇိသား ယောရှ၊ ၃၅ယောလ၊ အာသေလသား စရာယ၏သား
ယောရှိဘိ၏သား ယေဟု၊ ၃၆ဧလျောနဲ၊ ယာကောဘ၊ ယေရှောဟာယ၊ အသာယ၊ အဒျေလ၊ ယေသိမျေလ၊
ဗေနာယနှင့်တကွ၊ ၃၇ရှေမာယ၊ ရှိမရိ၊ ယေဒါယ၊ အလ္လုန်၊ ရှိဖိတို့မှဆင်းသက်သော ဇိဇတည်းဟူသော၊
၃၈နာမအားဖြင့်မှတ်သော သူတို့သည် အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်၍၊ သူတို့အမျိုးသည် အလွန်ပွားများသတည်း။
၃၉ထိုသူတို့သည် သိုးကျက်စား ရာအရပ်ကိုရှာ၍ ချိုင့်အရှေ့ဘက်၊ ဂေဒေါ်မြို့ဝတိုင်အောင် သွားသောအခါ၊
၄၀မြက်ပင်ပေါများ၍ ကောင်းသောကျက် စားရာ ကျယ်ဝန်းငြိမ်ဝပ်သော အရပ်ကိုတွေ့ကြ၏။ ရှေးကာလတွင်
ဟာမအမျိုးသားတို့သည် ထိုအရပ်၌ နေကြ၏။ ၄၁အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော သူတို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်
ဟေဇကိလက်ထက်၌ သွား၍၊ သိုးကျက်စားစရာကောင်းသော အရပ်ကို တွေ့သောကြောင့်၊
အရပ်သားနေရာ ရွာတို့ကိုလုပ်ကြံ၍၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပြီးမှ ယနေ့တိုင်အောင် နေကြ၏။ ၄၂တဖန်
ရှိမောင်အမျိုးသား ယောကျ်ားငါးရာတို့သည် ဣရှိသား၊ ဗိလ်ပေလတိ၊ နာရိ၊ ရေဖာယ၊ ဩဇေလနှင့်တကွ၊
စိရတောင်သို့ ချီသွား၍၊ ၄၃အရင်လွတ်သော အာမလက်အမျိုးသား အကျန်အကြွင်းကို လုပ်ကြံ၍ ထိုအရပ်၌
ယနေ့တိုင်အောင် နေကြ၏။

၅

၁ရုဗင်သည် ဣသရေလ၏သားဦးဖြစ်သော်လည်း၊ အဘအိပ်ယာကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့်၊
သားဦး အရာကိုနှုတ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ၏သားဖြစ်သော ယောသပ်၏သားတို့အား ပေးသည်ဖြစ်၍၊
သားစဉ်မြေးဆက် တို့ကိုမှတ်သောအခါ၊ သားဦးအရာကို လိုက်၍မမှတ်ရ။ ၂ယုဒသည်လည်း
ညီအစ်ကိုတို့တွင် လွန်ကဲ၍ သူ၏အမျိုး ထဲက မင်းဖြစ်တတ်သော်လည်း၊ သားဦးအရာကိုမရ၊ ယောသပ်ရ၏။
၃ဣသရေလ၏သားဦး ရုဗင်သားကား ဟာနုတ်၊ ဖာလု၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိတည်း။ ၄ယောလသားကား ရှေမာယ၊
ရှေမာယသား ဂေါဂ၊ ဂေါဂသား ရှေမိ၊ ၅ရှေမိသား မိက္ခ၊ မိက္ခသား ရာယ၊ ရာယသားဗာလတည်း။
၆ဗာလသားကား၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာ သိမ်းသွားသော ရုဗင်အမျိုးမင်း ဗေရာတည်း။
၇သူ၏ညီ ယေယေလနှင့် ဇာခရိတို့သည်လည်း၊ သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းယူသောအခါ အဆွေအမျိုးသူကြီး
ဖြစ်သတည်း။ ၈ထိုအတူ ယောလ၊ ရှေမ၊ အာဇတ်တို့မှဆင်းသက်သော ဗေလသည်လည်း မင်းဖြစ်လျက်၊
အာရော်မြို့မှစ၍ နေဗောမြို့၊ ဗာလမောင်မြို့တိုင်အောင် နေရာကျယ်၏။ ၉ဂိလဒ်ပြည်၌
သိုးနွားများပြားသောကြောင့်၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ ဥဖရတ်မြစ်နှင့်ဆိုင်သော တောဝင်ဝတိုင်အောင်
နေရာကျယ်၏။ ၁၀ရှောလုမင်းလက်ထက် ဟာဂရအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်၍ လုပ်ကြံသဖြင့်၊
ဂိလဒ်ပြည်အရှေ့ပိုင်း တရှောက်လုံး တွင် ဟာဂရ၏နေရာကိုယူ၍ နေရာကျကြ၏။
၁၁သူတို့တဖက်တချက်၊ ဗာရှန်ပြည်တွင် သလကာမြို့တိုင်အောင် ဂဒ်အမျိုးသားတို့သည်
နေရာကျကြ၏။ ၁၂ဗာရှန်ပြည်၌ အကြီးအကဲက ယောလ၊ ထိုနောက်ရှာဖံ၊ ယာနဲ၊ ရှာဖတ်တည်း။
၁၃သူတို့အဆွေအမျိုးချင်း ပေါက် ဘော်တော်သောသူကား မိက္ခေလ၊ မေရှုလံ၊ ရှေဘ၊ ယောရဲ၊ ယာခန်၊ ဇယာ၊

ယေဗာ၊ ပေါင်းခုနစ်ယောက်တည်း။ ၁၄ထိုသူတို့သည် ဂုနိ၊ အာဗဒျေလ၊ ဗုဇာဟိ၊ ယာဒေါ၊ ယေရှိရှဲ၊ မိကြေလ၊
ဂိလဒ်၊ ယာရော်၊ ဟုရိ၊ အဘိဟဲလအမျိုး အနွယ်ဖြစ်သတည်း။ ဂုတိကား ထိုအဆွေအမျိုး၏ သူကြီးဖြစ်၏။
၁၆သူတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်၊ ဗာရှန်ပြည်မြို့ရွာ၊ ရှာရုန်မြို့ပတ်လည် ပြည်စွန်းတိုင်အောင် နေရာကျကြ၏။
၁၇ဤသူအပေါင်းတို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောသံနှင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင်လက်ထက်
သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်ကြ၏။
၁၈ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး တဝက်တွင် ဒိုင်းနှင့်ထားကိုကိုင်၍ လေးနှင့်ပစ်တတ်သဖြင့်၊
စစ်မှုစစ် ရေးကိုလေ့ကျက်၍ စစ်ချီတတ်သော စစ်သူရဲအပေါင်းကား၊ လေးသောင်းလေးထောင်
ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ်တည်း။ ၁၉ထိုသူတို့သည် ဟာဂရအမျိုးသားတည်းဟူသော ယေတုရ၊ နာဖိရှ၊ နောဒပ်
အမျိုးသားတို့နှင့် စစ်တိုက်ကြ၏။ ၂၀စစ်တိုက်သောအခါ ဘုရားသခင်ကို ကိုးစား၍ ဆုတောင်းသောကြောင့်၊
ဘုရားသခင်မစတော်မူခြင်း ကျေးဇူးအား ဖြင့်၊ ဟာဂရလူတို့နှင့် သူတို့ဥစ္စာရှိသမျှကို ရကြ၏။
၂၁ကုလားအုပ်ငါးထောင်၊ သိုးနှစ်သိန်းငါးသောင်း၊ မြည်းနှစ်ထောင်၊ လူတသိန်းတို့ကို သိမ်းယူကြ၏။
၂၂ဘုရားသခင့်အခွင့်နှင့် စစ်တိုက်သောကြောင့်၊ ရန်သူများတို့ သည် လဲသေကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည်
သိမ်းသွားခြင်းအမှု မရောက်မှီတိုင်အောင် ဟာဂရလူတို့နေရာ၌ နေရာကျကြ၏။
၂၃မနာရှေအမျိုးတဝက်သည်၊ ထိုပြည်တွင်၊ ဗာရှန်မြို့မှစ၍ ဗာလဟေယမုန်မြို့၊ စနိရမြို့၊
ဟေရမုန်တောင် တိုင်အောင် ပွားများလျက်နေ၏။ ၂၄အဆွေအမျိုးသူကြီးများ ဟူမူကား၊ ခွန်အားကြီး၍
ကျော်စောသော စစ်သူရဲ ဧဖာ၊ ဣရှိ၊ ဧလျေလ၊ အာဇရေလ၊ ယေရမိ၊ ဟောဒဝိ၊ ယာဒျေလတည်း။
၂၅သို့ရာတွင် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေ အမျိုး တဝက်သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှား၍၊
မိမိတို့ရှေ့မှာ ဘုရားသခင်ဖျက်ဆီး တော်မူသော ပြည်သားတို့ဘုရားများနှင့် မှားယွင်းကြ၏။ ၂၆သို့ဖြစ်၍
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင် ပုလနှင့် ရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာ
စိတ်ကိုနှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ နောက်ရှင်ဘုရင်သည် ထိုဣသရေလအမျိုး သားတို့ကို ဂေါဇန်မြစ်နား၊
ဟေလမြို့၊ ဟာဗော်မြို့၊ ဟာရမြို့သို့ သိမ်းသွား၍ ယနေ့တိုင်အောင် နေရာချထား၏။

၆

၁လေဝိသားကား ဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိတည်း။ ၂ကောဟတ်သားကား အာမရံ၊ ဣဇဟာ၊
ဟေဗြုန်၊ သြဇေလတည်း။ ၃အာမရံသားကား အာရုန်၊ မောရှေ၊ မိရိအံတည်း။ အာရုန်သားကား၊ နာဒပ်၊
အဘိဟု၊ ဧလာဇာ၊ ဣသမာ တည်း။ ၄-၇ဧလာဇာသားကား ဖိနဟတ်၊ ဖိနဟတ်သား အဘိရွှ၊ အဘိရွှသားကား
ဗုက္ကိ၊ ဗုက္ကိသားသြဇိ၊ သြဇိသား ဇေရဟိ၊ ဇေရဟိသား မေရာယုတ်၊ မေရာယုတ်သား အာမရိ၊ အာမရိသား
အဟိတုပ်၊ ၈အဟိတုပ်သား ဇုဒုတ်၊ ဇာဒုတ်သား အဟိမတ်၊ ၉အဟိမတ်သား အာဇရိ၊ အာဇရိသား
ယောဟန်တည်း။ ၁၀ယောဟန်သားကား ယေရုရှ လင်မြို့မှာ ရှောလမုန်တည်သော ဗိမာန်တော်၌
ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြုသော အာဇရိတည်း။ ၁၁အာဇရိသားကား အာမရိ၊ အာမရိသား အဟိတုပ်၊
၁၂အဟိတုပ်သား ဇာဒုတ်၊ ဇာဒုတ်သား ရှလ္လုံ၊ ၁၃ရှလ္လုံသား ဟိလခိ၊ ဟိလခိသား အာဇရိ၊ ၁၄အာဇရိသား
စရာယ၊ စရာယသား ယောဇဒက်တည်း။ ၁၅ယောဇဒက်သည် နေဗုခဒ်နေဇာလက်ဖြင့် ယုဒပြည်သူ၊
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ထာဝရဘုရား သိမ်းသွားစေတော်မူသောအခါ ပါသွားသတည်း။
၁၆လေဝိသား ဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိတို့တွင်၊ ၁၇ဂေရရှုံသားကား လိဗနိနှင့် ရှိမတည်း။
၁၈ကောဟတ် သားကား အာမရံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေဗြုန်၊ သြဇေလတည်း။ ၁၉မေရာရိသားကား မဟာလိနှင့်
မုရှိတည်းဟူသော လေဝိ အဆွေအမျိုး အသီးအသီးဖြစ်သတည်း။
၂၀ဂေရရှုံသားကား လိဗနိ၊ လိဗနိသားယာဟတ်၊ ယာဟတ်သား ဇိမ္မ၊ ၂၁ဇိမ္မသားယောအာ၊
ယောအာသား ဣဒ္ဒေါ၊ ဣဒ္ဒေါသားဇေရ၊ ဇေရသားယာတရဲတည်း။

၂၂ကောဟတ်သားကား ဣဇဟာတည်းဟူသော အမိနဒ်၊ အမိနဒ်သား ကောရ၊ ကောရသား
အဿိရ၊ ၂၃အဿိရသား လေကာန၊ လေကာနသား ဧဗျာသပ်၊ ဧဗျာသပ်သား အဿိရ၊ ၂၄အဿိရသား
တာဟတ်၊ တာဟတ်သား ဥရေလ၊ ဥရေလသား သြဇိ၊ သြဇိသားရှောလ၊ ၂၅ရှောလာသား လေကာန၊
လေကာနသား အာမသဲ နှင့် အဟိမုတ်၊ ၂၆အာမသဲသားဇောဖဲ၊ ဇောဖဲသား နာဟတ်၊ ၂၇နာဟတ်သား
ဧလျာဘ၊ ဧလျာဘသား ယေရောဟံ၊ ယေရောဟံသား လေကာန၊ လေကာနသား ရှမွေလတည်း။
၂၈ရှမွေလသားဦးကား ယောလ၊ ဒုတိယသား အဘိယ တည်း။
၂၉မေရာရိသားကား မဟာလိ၊ မဟာလိသားလိဗနိ၊ လိဗနိသားရှိမိ၊ ရှိမိသားသြဇ၊ ၃၀သြဇသားရှိမာ၊
ရှိမာ သား ဟဂ္ဂျာ၊ ဟဂ္ဂျာသား အသာယတည်း။
၃၁ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ငြိမ်ဝပ်သောအခါ၊ အိမ်တော်၌ သီချင်းဆိုရာ အမှုတော်ကို
စောင့် စေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ်မင်းခန့်ထားသော သူတို့သည်၊ ၃၂ယေရုရှလင်မြို့၌ ဗိမာန်တော်ကို ရှောလမုန်မတည်မီ
ကာလပတ်လုံး၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တည်ရာအရပ်၌ သီးချင်းဆိုလျက် အမှုတော်ကိုစောင့်ကြ၏။
ဗိမာန်တော်ကို တည် ပြီးသောနောက်၊ မိမိတို့အလှည့်အတိုင်း စောင့်ရသောအမှုကို စောင့်လျက်နေကြ၏။ ၃၃-
၃၈ထိုအမှုတော်ကို စောင့်သော သူတို့နှင့် သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား၊ ဣသရေလ၊ လေဝိ၊ ကောဟတ်၊
ဣဇဟာ၊ ကောရ၊ ဧဗျာသပ်၊ အဿိရ၊ တာဟတ်၊ ဇေဖိနိ၊ အာဇရိ၊ ယောလ၊ လေကာန၊ အမာသဲ၊ မာဟတ်၊
လေကာန၊ ဇောဖဲ၊ တောအာ၊ ဧလျာဘ၊ ယေရောဟံ၊ လေကာန၊ ရှမွေလ၊ ယောလတို့မှဆင်းသက်သော
ကောဟတ်အမျိုး၊ သီချင်းသည် ဟေမန်တပါး၊ ၃၉လေဝိ၊ ဂေရရှုံ၊ ယာဟတ်၊ ရှိမိ၊ ဇိမ္မ၊ ဧသန်၊ အဒါယ၊ ဇေရ၊
ဧသနိ၊ မာလခိ၊ ဗာသေယ၊ မိက္ခေလ၊ ရှိမာ၊ ဗေရခိတို့မှ ဆင်းသက် သော အာသပ်၊ ဟေမန်လက်ျာဘက်မှာ
နေရာရှိသော အပေါင်းအဘော် အာသပ်တပါး၊ ၄၄-၄၇လေဝိ၊ မေရာရိ၊ မုရှိ၊ မဟာလိ၊ ရှမေရ၊ ဗာနိ၊ အံဇိ၊
ဟိလခိ၊ အာမဇိ၊ ဟာရှဗိ၊ မလ္လုတ်၊ အာဗဒိ၊ ကိရှိတို့မှဆင်းသက်သော ဧသန်တပါးမှစ၍ လက်ဝဲဘက်မှာ
နေရာရှိသော အပေါင်းအဘော်၊ မေရာရိအမျိုးသား များတည်း။ ၄၈သူတို့၏ ညီအစ်ကိုဖြစ်သော
လေဝိသားတို့သည်၊ ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ တဲတော်အမှုအမျိုးမျိုး စောင့်သောအရာ၌
ခန့်ထားခြင်းကို ခံကြ၏။
၄၉အာရုန်နှင့် သူ၏သားစဉ်မြေးဆက်မူကား၊ ယဇ်ကောင်ကို မီးရှို့ရာပလ္လင်နှင့် နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့ရာပလ္လင် ပေါ်မှာ ပူဇော်လျက်၊ အလွန်သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အမှုအလုံးစုံကို စောင့်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏
ကျွန်မောရှေ မှာထားသမျှအတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ အပြစ်ကို ဖြေရသောသူဖြစ်ကြ၏။
၅၀အာရုန်၏သားမြေးမှာ၊ အာရုန်သား ကား ဧလာဇာ၊ ဧလာဇာသား ဖိနဟတ်၊ ဖိနဟတ်သား အဘိရှု၊
၅၁အဘိရှုသား ဗုက္ကိ၊ ဗုက္ကိသား သြဇိ၊ သြဇိသား ဇေရဟိ၊ ၅၂ဇေရဟိသား မရာယုတ်၊ မရာယုတ်သား အာမရိ၊
အာမရိသား အဟိတုပ်၊ ၅၃အဟိတုပ်သား ဇာဒုတ်၊ ဇာဒုတ်သား အဟိမတ်တည်း။
၅၄အာရုန်၏သားမြေးဖြစ်သသော ကောဟတ်အဆွေအမျိုးတို့သည် စာရေးတံပြုသောအားဖြင့်
ရ၍နေရသော မြို့နှင့် မြို့နယ်များဟူမူကား၊ ၅၅ယုဒအရိုင်၌ ဟေဗြုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်ကိုရကြ၏။ ၅၆သို့ရာတွင်
မြို့နှင့်ဆိုင် သောလယ်များ၊ ရွာများတို့ကို ရေဖုန္နသား ကာလက်သည်ရ၏။ ၅၇ပြေး၍မှီခိုရာ ဟေဗြုန်မြို့မှတပါး၊
ယုဒခရိုင်ထဲက လိဗနမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယတ္တိရမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ရှေတမောမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ၅၈ဟောလုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊
ဒေဗိရမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ၅၉အာရှနမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယုတ္တာမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗက်ရှေမက်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊
၆၀ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်ထဲက ဂိဗောင်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂေဗမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာလမက်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာနသုတ်မြို့နှင့်
မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ အာရုန်၏သားမြေးတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ရ၍၊ မြို့ပေါင်းကား
တဆယ်သုံးမြို့တည်း။ ၆၁ကြွင်းသော ကောဟတ်သားအဆွေအမျိုး တို့သည် စာရေးတံအားဖြင့်၊
မနာရှေခရိုက်ဝက်ထဲက မြို့ဆယ်မြို့တို့ကိုရကြ၏။ ၆၂ဂေရရှုံသားအဆွေအမျိုးတို့သည် ဣသခါ ခရိုင်၊
အာရှာခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်၊ ဗာရှန်ပြည် မနာရှေခရိုင်ထဲက မြို့တဆယ်သုံးမြို့တို့ကို ရကြ၏။ ၆၃မေရာရိသား

အဆွေအမျိုးတို့သည် ရုဗင်ခရိုင်၊ ဂဒ်ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက မြို့တဆယ်နှစ်မြို့တို့ကို ရကြ၏။ ၆၄ဤမည်သော မြို့တို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လေဝိသားတို့အား ပေးကြ၏။ ၆၅အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော မြို့တို့ကို စာရေးတံပြု၍ ယုဒအမျိုးသားခရိုင်၊ ရှိမောင်အမျိုးသားခရိုင်၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားခရိုင်ထဲက ပေးကြ၏။ ၆၆ကြွင်းသော ကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးတို့သည် ဖရိမ်ခရိုင်ထဲက ရသည်အတိုင်း၊ ၆၇ပြေး၍ခိုနေရာ ဖရိမ် တောင်ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ ပေးကြ၏။ ၆၈ထိုမှတပါး၊ ဂေဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယောကမံမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗက်ဟောရုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ ၆၉ဒန်ခရိုင်ထဲက လေတေကမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂိဗ္ဗသုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာဇလုန် မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဂါသရိမ္မုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ ၇၀မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက အနေရမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဗိလံမြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ ကိုငင်း၊ ကြွင်းသောကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးတို့အား ပေးကြ၏။ ၇၁ဂေရရှုံသားတို့အားလည်း၊ မနာရှေခရိုင် ဝက်ထဲက ဗာရှန်ပြည်ဂေါလန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာရှတာရုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ ၇၂ဣသခါခရိုင်ထဲက ကေဒေရှမြို့ နှင့်မြို့နယ်၊ ဒါဗရတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ၇၃ရာမုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ၇၄အာနင်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ ၇၅အာရှာခရိုင်ထဲက မိရှလမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာဗဒုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ၇၆ဟုကုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ရဟောဘမြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ ၇၇နဿလိခရိုင် ထဲက ဂါလိလဲပြည် ကေဒေရှမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ဟမ္မုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ကိရယသိမ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုငင်း ပေးကြ၏။ ၇၈ကြွင်းသောမေရာရိသားတို့အားလည်း ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက ရိမ္မုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ တာဗော်မြို့နှင့်မြို့နယ် တို့ကိုငင်း၊ ၇၉ယေရိခေါမြို့အရှေ့၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ရုဗင်ခရိုင်ထဲကတော၌ ဗေဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယာဇမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ၈၀ကေဒမုတ် မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ မေဖတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုငင်း၊ ၈၁ဂဒ်ခရိုင်ထဲက ဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ မဟာနိမ်မြို့နှင့်မြို့ နယ်၊ ၈၂ဟေရှဘုန်မြို့နှင့်မြို့နယ်၊ ယာဇာမြို့နှင့်မြို့နယ်တို့ကိုငင်း ပေးကြ၏။

၇

၁ဣသခါသားကား တောလ၊ ဖုဝါ၊ ယာရှုပ်၊ ရှိမရုန်၊ ပေါင်းလေးယောက်တည်း။ ၂တောလသားကား တောလအဆွေအမျိုးသူကြီး ဩဇိ၊ ရေဖာယ၊ ယေရေလ၊ ယာမဲ၊ ယိဗသံ၊ ရှမွေလတည်း။ ထိုအဆွေအမျိုး အစဉ် အဆက်တို့သည် ခွန်အားကြီးသော သူရဲဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ်မင်းလက်ထက် နှစ်သောင်းနှစ်ထောင် ခြောက်ရာရှိသတည်း။ ၃ဩဇိသားကား ဣဇြဟိ၊ ဣဇြဟိသားမိက္ခေလ၊ ဩဗဒိ၊ ယောလ၊ ဣရှယ၊ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည် အကြီးအကဲဖြစ်ကြ၏။ ၄သူတို့၌ သားမယားများသောကြောင့်၊ အဆွေအမျိုး အသီးအသီးအလိုက်၊ စစ်သူရဲတပ်သား သုံးသောင်းခြောက်ထောင် ရှိကြ၏။ ၅သူတို့ညီအစ်ကို ဣသခါအဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့သည် ခွန်အားကြီးသော သူရဲဖြစ်၍၊ သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ ရှစ်သောင်း ခုနစ်ထောင်ရှိကြ၏။

၆ဗင်္ယာမိန်သားကားဗေလ၊ ဗေခါ၊ ယေဒယေလ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ ၇ဗေလသားကား အဆွေအမျိုး သူကြီးဧဗုန်၊ ဩဇိ၊ ဩဇေလ၊ ယေရိမုတ်၊ ဣရိ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည် ခွန်အားကြီးသော သူရဲ ဖြစ်၍၊ သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင် သုံးဆယ်လေးယောက် ရှိကြ၏။ ၈ဗေခါ သားကား ဇေမိရ၊ ယောရှ၊ ဧလျေဇာ၊ ဧလိဩနဲ၊ ဩမရိ၊ ယေရိမုတ်၊ အဘိယ၊ အာနသုတ်၊ အာလမက်တည်း။ ၉သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်၍၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး အသီးအသီးအလိုက်၊ ခွန်အားကြီးသောသူရဲ နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်နှစ်ရာရှိကြ၏။ ၁၀ယေဒယေလသားကား ဗိလဟန်၊ ဗိလဟန်သားယုရှ၊ ဗင်္ယာမိန်၊ ဧဟုဒ်၊ ခေနာန၊ ဇေသန်၊ သာရှိရှ၊ အဟိရှဟာတည်း။ ၁၁အဆွေအမျိုးသူကြီး အသီးအသီးအလိုက်၊ ခွန်အားကြီး၍စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ၊ တတ်စွမ်း နိုင်သောသူရဲ တသောင်းခုနစ်ထောင် နှစ်ရာရှိကြ၏။ ၁၂ထိုမှတပါး၊ ရှုပိမ်၊ ဟုပိမ်နှင့်တကွ ဣရဟုရှိမ်သား၊ အာဟေရသား ရှိသတည်း။

၁၃နဿလိသည် ဗိလဟာတွင်မြင်သော သားကား၊ ယာဇေလ၊ ဂုနိ၊ ယေဇ၊ ရှလ္လုံတည်း။

၁၄မနာရှေသားဦးကား အာသရေလ၊ ထိုနောက်၊ ရှုရိအမျိုးဖြစ်သော မယားငယ်တွင်မြင်သောသား၊ ဂိလဒ်၏ အဘ မာခိရတည်း။ ၁၅မာခိရသည် မာခါအမည်ရှိသော ဟုပိမ်နှင့် ရှုပိ၏နှမနှင့် စုံဘက်၍၊ နှစ်ဆက်မြောက်သော သားကား ဇလောဖတ်အမည်ရှိ၏။ ဇလောဖတ်၌သမီးသက်သက်ရှိ၏။ ၁၆မာခိရမယား မာခါသည် သားကိုဘွားမြင်၍၊ ပေရက်အမည်ဖြင့်မှည့်၏။ သူ၏ညီကားရှေရက်အမည်ရှိ၏။ သူ၏သားကား ဥလံနှင့်ရေကင်တည်း။ ၁၇ဥလံသားကား ဗေဒန်တည်း။ ဤရွေ့ကား မနာရှေသား မာခိရ၏သား ဂိလဒ်အမျိုးအနွယ်တည်း။ ၁၈သူ၏နှမ ဟမ္မောလေကက်သည် ဣရှောဒ၊ အဗျေဇာ၊ မဟာလကိုဘွားမြင်၏။ ၁၉ရှမိဒသားကား အဟိအန်၊ ရှေခင်၊ လိကဟိ၊ အနိအံတည်း။

၂၀ဧဖရိမ်သားကား ရှုသေလ၊ ရှုသေလသား ဗေရက်၊ ဗေရက်သား တာဟတ်၊ တာဟတ်သားလေဒ၊ လေဒသား တာဟတ်၊ ၂၁တာဟတ်သားဇာဗဒ်၊ ဇာဗဒ်သား ရှုသေလတည်း။ ထိုမှတပါး၊ ဖရိမ်သား ဇေါနှင့်လေဒ် တို့သည် ထိုပြည်၌မွေးဘွားသော၊ ဂါသမြို့သားတို့ တိရစ္ဆာန်များကို လုယူသောကြောင့် အသက်ဆုံးကြ၏။ ၂၂အဘ ဧဖရိမ်သည် အင်တန်ကာလပတ်လုံး စိတ်မသာညည်းတွားလျက်နေ၏။ ညီအစ်ကိုတို့သည် နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ လာကြ၏။ ၂၃နောက်တဖန် မယားဆီသို့ဝင်သဖြင့် သူသည်ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကိုဘွားမြင်၏။ ထိုသားကို ဗေရိယ အမည်ဖြင့်မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်အိမ်ထောင်၌ အမင်္ဂလာရောက်သတည်း။ ၂၄သမီးရှေရကား အထက် ဗေသောရုန်မြို့၊ အောက်ဗေသောရုန်မြို့၊ ဩဇင်ရှေရမြို့တို့ကို ပြုစုသောသူဖြစ်၏။ ၂၅သူ၏သားကားရေဖ၊ သူ၏သား ရေရှုပ်၊ သူ၏သားတေလ၊ သူ၏သား တာဟန်၊ ၂၆သူ၏သားလာဒန်၊ သူ၏သားအမိဟုဒ်၊ သူ၏သားလေိရှမာ၊ ၂၇သူ၏သားနုန်၊ သူ၏သားယောရှုတည်း။ ၂၈သူတို့ပိုင်ထိုက်သော နေရာဟူမူကား၊ ဗေသလမြို့နှင့်ကျေးလက်၊ အရှေ့ဘက်၌နာရန်မြို့၊ အနောက်ဘက်၌ ဂေဇာမြို့နှင့်ကျေးလက်၊ ရှေခင်မြို့နှင့် ကျေးလက်၊ ဂါဇမြို့နှင့်ကျေးလက်၊ ၂၉မနာရှေအမျိုးသားနေရာနားမှာ ဗက်ရှန်မြို့နှင့်ကျေးလက်၊ တာနက်မြို့နှင့် ကျေးလက်၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့နှင့်ကျေးလက်၊ ဒေါရမြို့နှင့်ကျေးလက်တည်း။ ဤမြို့ရွာတို့၌ ဣသရေလသားဖြစ်သော ယောသပ်၏သားတို့သည် နေရာကျကြ၏။

၃၀အာရှာသားကားယိမန၊ ဣရှာ၊ ဣရှွိ၊ ဗေရိယ၊ နှမ စေရတည်း။ ၃၁ဗေရိယသားကား ဟေဗာနှင့်မာလကျေလတည်း။ မာလကျေလသားကား ဗိရဇာဝတ်၊ ၃၂ဟေဗာသားကားယာဖလက်၊ ရှောမာ၊ ဟောသံ၊ နှမ ရှုအာတည်း။ ၃၃ယာဖလက်သားကားပါသက်၊ ဗိမဟာလ၊ အာရှဝတ်တည်း။ ၃၄ရှောမေရသားကားအာဟိ၊ ရောဂ၊ ယေဟုဗ္ဗ၊ အာရံတည်း။ ၃၅သူ၏ညီဟေလင်သားကားဇောဖ၊ ဣမန၊ ရှေလက်၊ အာမလတည်း။ ၃၆ဇောဖသားကား သုအာ၊ ဟာနေဖာ၊ ရှုလ၊ ဗေရိ၊ ဣမရ၊ ၃၇ဗေဇာ၊ ဟောဒ၊ ရှမ္မ၊ ရှိလရှ၊ ဣသရန်၊ ဗေရတည်း။ ၃၈ယေသာသားကား ယေဖုန္နပိသပ၊ အာရတည်း။ ၃၉ဥလ္လသားကား အာရ၊ ဟံယေလ၊ ရေဇိတည်း။ ၄၀ဤသူအပေါင်းတို့သည် အာရှာ အမျိုး၌ အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ ရွေးသောသူ၊ ခွန်အားကြီးသော သူရဲမင်းဖြစ်ကြ၏။ သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းဝင်၍ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူ နှင်သောင်းခြောက်ထောင်ရှိကြ၏။

၈

၁ဗယ်္ယာမိန်သားဦးကားဗေလ၊ ဒုတိယသားအာရှဗေလ၊ တတိယသား အဟိရ၊ ၂စတုတ္ထသား နောဟာ၊ ပဉ္စမသား ရာဖတည်း။ ၃ဗေလသားကား အဒ္ဒါ၊ ဂေရ၊ အဘိဟုဒ်၊ ၄အဘိရှွ၊ နေမန်၊ အာဟော၊ ၅ဂေရာ၊ ရှေဖုံဖံ၊ ဟုရံတည်း။ ၆မာနဟက်မြို့သို့နေရာပြောင်းသော ဂေဗမြို့သား အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သော ဟေုဒ်သားကား၊ နေမန်၊ အဟိယ၊ ဂေရတည်း။ ၇နေရာပြောင်းသောနောက်၊ ဩဇနှင့် အဟိဟုဒ်ကိုလည်းမြင်၏။ ၈ရှဟာရိမ်သည် မယားဟုရိမ် နှင့် ဗာရာကိုစွန့်ပြီးမှ၊ မောဘပြည်၌နေ၍၊ ၉မယားဟောဒေရှတွင် ယောဗပ်၊ ဇိဘိ၊ မေရှ၊ မာလခံ၊ ၁၀ယုဇ၊ ရှာခိ၊ မိရမတို့ကို မြင်၍၊ ဤသူတို့သည် အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ၏။ ၁၁အရင်မယားဟုရှိမ်တွင်၊ အဘိတုပ်နှင့် လေပါလကိုမြင်၏။ ၁၂လေပါလသားကား ဧဗာ၊ မိရှဟံ၊ ရှာမက်တည်း။

ရှာမက်သည် သြနောမြို့၊ လောဒမြို့နှင့် ကျေးလက်များကို ပြုစုသောသူဖြစ်၏။ ၁၃ဗေရိယနှင့် ရှေမတို့သည်
ဂါသမြို့သားတို့ကို နှင်ထုတ်သော အာဇလုန်မြို့သား အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်ကြ၏။ ၁၄ထိုမှတပါး၊ အဟိသြ၊
ရှာရှက်၊ ယေရိမုတ်၊ ၁၅ဇေဗဒိ၊ အာရဒ်၊ အာဒါ၊ ၁၆မိက္ခေလ၊ ဣရှပ၊ ယောဟ တို့သည် ဗေရိယသားဖြစ်ကြ၏။
၁၇ဇေဗဒိ၊ မေရှုလံ၊ ဟေဇကိ၊ ဟေဗာ၊ ၁၈ဣရှမရဲ၊ ယေဇလိ၊ ယောဗပ်တို့သည် လေပါလသားတည်း။
၁၉ယာကိမ်၊ ဇိခရိ၊ ဇာဗဒိ၊ ၂၀ဧလျေနဲ၊ ဇိလသဲ၊ ဧလေလ၊ ၂၁အဒါယ၊ ဗေရာယ၊ ရှိမရတ် တို့သည်
ရှိမဟိသားတည်း။ ၂၂ဣရှပန်၊ ဟေဗာ၊ ဧလေလ၊ ၂၃အာဗဒုန်၊ ဇိခရိ၊ ဟာနန်၊ ၂၄ဟာနနိ၊ ဧလံ၊ အန္တောသိယ၊
၂၅ဣဖဒိယ၊ ပေနွေလတို့သည် ရှာရှက်သားတည်း။ ၂၆ရှံရှရဲ၊ ရှေဟာရိ၊ အာသလိ၊ ၂၇ယာရေရှိ၊ ဧလိယ၊
ဇိခရိတို့သည် ယေရောဟံ သားတည်း။ ၂၈ဤသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှာနေ၍၊
အစဉ်အဆက်အဆွေအမျိုးသူကြီးမင်းဖြစ်၏။ ၂၉ဂိဗောင်မြို့မှာ ဂိဗောင်အဘယေဟေလနေ၏။ သူ၏မယားကား
မာခါအမည်ရှိ၏။ ၃၀သူ၏သားဦးကား အာဗဒုန်၊ သူ၏ညီကားဇုရ၊ ကိရှ၊ ဗာလ၊ နေရ၊ နာဒပ်၊ ၃၁ဂေဒေါ်၊
အဟိသြ၊ ဇာခရိ၊ မိကလုတ်တည်း။ ၃၂မိကလုတ်သားကားရှိမံတည်း။ ဤသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှာ
ညီအစ်ကိုစု အနား၊ တဘက်တချက်၌နေရာကျကြ၏။

၃၃နေရသားကား ကိရှ၊ ကိရှသားရှောလု၊ ရှောလုသားယောနသန်၊ မေလခိရှု၊ အဘိနာဒပ်၊
ဧရှဗာလတည်း။ ၃၄ယောနသန်သားကားမေရိဗ္ဗာလသားမိက္ခာ၊ ၃၅မိက္ခာသားကား မိသုန်၊ မေလက်၊ တရာ၊
အာခတ်တည်း။ ၃၆အာခတ် သားကားယာရ၊ ယာရသားအာလမက်၊ အာဇမာဝက်၊ ဇိမရိတည်း။
ဇိမရိသားကား မောဇ၊ ၃၇မောဇသားဗိနာ၊ ဗိနာသားရေဖာယ၊ ရေဖာယသားဧလာသ၊
ဧလာသသားအာဇေလ၊ ၃၈အာဇေလသားခြောက်ယောက်အမည်ကား အာဇရိကံ၊ ဗောခေရု၊ ဣရှမေလ၊
ရှရိယ၊ သြဗဒိ၊ ဟာနန်တည်း။ ၃၉အာဇေလညီ ဧရှက်သား ဦးကားဦလံ၊ ဒုတိယသား ယေဟုတ်၊
တတိယသားဧလိဖလက်တည်း။ ၄၀ဦလံသားတို့သည် ခွန်အားကြီးသော လေးသူရဲဖြစ်ကြ၏။ သားမြေး များ၍
ပေါင်းတရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။ ဤရွေ့ကား၊ ဗင်္ယာမိန်သားစဉ်မြေးဆက် ဖြစ်သတည်း။

၉

၁အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းဝင်၍၊ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရနှင့်သော
ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်မှတ်စာ ၌ပါသတည်း။

၂နောက်တဖန် ကိုယ်ပိုင်ထိုက်သော မြို့ရွာတို့၌ အဦးဆုံးနေရာကျသောသူကား၊
ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ ဘုရားကျွန်အသီးအသီးဖြစ်ကြ၏။
၃ယေရုရှလင်မြို့မှာနေသောသူ ယုဒအမျိုး၊ ဗင်္ယာမိန် အမျိုး၊ ဧဖရိမ်နှင့် မနာရှေအမျိုးသားဟူမူကား၊
၄ယုဒသားဖာရက် အမျိုးအနွယ်၊ ဗာနိ၊ ဣမရိ၊ သြမရိ၊ အမိဟုဒ်တို့မှ ဆင်းသက်သောဥသဲတပါး၊
၅ရှိလောနိအမျိုးဖြစ်သော သားဦးအသာယနှင့် သူ၏သားတစု၊ ၆ဇေရအမျိုးယွေလနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုတစု
ပေါင်းခြောက်ရာကိုးဆယ်တည်း။ ၇ဗင်္ယာမိန်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော ဟာသေနွာ၊ ဟောဒဝိ၊ မေရှုလံတို့မှ
ဆင်းသက်သောသလ္လု၊ ၈ယေရောဟံသားဣဗနိယ၊ မိခရိသားဖြစ်သော သြဇိ၏သားဧလာနှင့် ဣဗနိယ၊
ရွေလ၊ ရှေဖတိတို့မှ ဆင်းသက်သော မေရှုလံမှစ၍၊ ၉သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်သောအမျိုးသားချင်းပေါင်း
ကိုးရာငါးဆယ်ခြောက်ယောက်တည်း။ ဤသူအပေါင်းတို့သည် အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်ကြ၏။

၁၀ယဇ်ပုရောဟိတ်မူကား ယေဒါယ၊ ယောယရိပ်၊ ယာခိန်နှင့်တကွ၊ ၁၁အဟိတုပ်၊ မရာယုတ်၊ ဇာဒုတ်၊
မေရှုလံ၊ ဟိလခိတို့မှ ဆင်းသက်သော ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အုပ်အာဇရိတပါး၊ ၁၂မာလခိ၊ ပါရှုရ၊
ယေရောဟံတို့မှ ဆင်းသက်သော အဒါယနှင့် ဣမေရ၊ မေရှိလမုတ်၊ မေရှုလံ၊ ယာဇေရ၊ အဒေလတို့မှ
ဆင်းသက်သောမာရဲအစရှိသော၊ ၁၃အဆွေအမျိုးသူကြီးအမျိုးသားချင်း

တထောင်ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ်ရှိကြ၏။ ဤသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၌
တတ်စွမ်းနိုင်သောသူပေတည်း။
၁၄လေဝိသားမှုကား၊ မေရာရိ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော ဟာရှာဘိ၊ အာဇရိကံ၊ ဟာရှုပ်တို့မှ
ဆင်းသက်သော ရှေမာရတပါး၊ ၁၅ဗာကဗက္ကာ၊ ဟေရက်၊ ဂလာလသုံးပါး၊ အာသပ်၊ ဇိခရိ၊ မိက္ခာတို့မှ
ဆင်းသက်သော မဿနိတပါး၊ ၁၆ယေဒုသုံ၊ ဂလာလ၊ ရှေမာယတို့မှဆင်းသက်သော ဩဗဒိတပါး၊
နေတောဖာသိရွာတို့တွင် နေသော လောကာန သားအာသ၏သားဗေရခိတပါးတည်း။
၁၇တံခါးစောင့်မှုကား ရှလ္လုံ၊ အက္ကုပ်၊ တာလမုန်၊ အဟိမန်အစရှိသောညီအစ်ကိုတစု၊ ၁၈ရှလ္လုံသည်
ရှင်ဘုရင်ဝင်သောအရှေ့တံခါးတွင် တံခါးမှူးဖြစ်၏။ ဤသူတို့သည် လေဝိသားအပေါင်းအသင်း၌
ပါသောတံခါးစောင့် ပေတည်း။ ၁၉ကောရသိ အဆွေအမျိုး၊ ကောရ၊ ဧဗျာသပ်၊ ကောရတို့မှ ဆင်းသက်သော
ရှလ္လုံနှင့် မိမိညီတို့သည် အမှုတော်စောင့်ရာတွင် တဲတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။ အဘတို့သည်
ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေတပ်ချတွင် တဲတော် ဦးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။ ၂၀ရှေးကာလလောဇာသား ဖိနဟတ်သည်
ထိုသူတို့ကိုအုပ်ရ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့် အတူ ရှိတော်မူ၏။ ၂၁မေရှိလမိသား ဇာခရိသည်
ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။ ၂၂တံခါးစောင့်အရာ၌ ခန့်ထားသောသူပေါင်းကား
နှစ်ရာတဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ ထိုသူတို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့် ပရောဖက် ရှမွေလခန့်ထားသော
သားစဉ်မြေးဆက်အသီးအသီးနေသော ရွာ၌စာရင်းဝင်ကြ၏။ ၂၃ထိုသူ၏သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် တဲတော်
တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ တံခါးစောင့်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။ ၂၄တံခါးစောင့်တို့သည်
အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ လေးမျက်နှာ၌ စောင့်နေရကြ၏။ ၂၅ရွာတို့၌နေသော
အပေါင်းအဘော်တို့သည် အလှည့်သင့်သည်အတိုင်း ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်ရက်လာရကြ၏။ ၂၆ထိုလေဝိသားတို့တွင်
တံခါးစောင့်ကြီးလေးယောက် တို့သည် အရာကိုခံရသည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အခန်းများနှင့်
ဘဏ္ဍာတိုက်များကို စောင့်ရကြ၏။ ၂၇ထိုသို့စောင့်ရ၍ နံနက်တိုင်းတံခါးကိုဖွင့်ရသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏
အိမ်တော်ပတ်လည်၌ အိမ်ရကြ၏။ ၂၈အချို့တို့သည်လည်း အမှုတော်စောင့်တန်ဆာများကို
အရေအတွက်အတိုင်းသွင်းလျက် ထုတ်လျက်စောင့်ရကြ၏။ ၂၉အချို့တို့သည် လည်း၊
သန့်ရှင်းရာဌာနတော်တန်ဆာများ၊ အသုံးအဆောင်များ၊ မုန့်ညက်၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ လောဗန်၊
နံ့သာမျိုးများကို ပြုစု၍စောင့်ရကြ၏။ ၃၀ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသားအချို့တို့သည်လည်း နံ့သာဆီကို
လုပ်ရကြ၏။ ၃၁လေဝိသား၊ ကောရသိအဆွေအမျိုးဖြစ်သော ရှလ္လုံ၏သားဦး မတ္တိသိသည် သံပြားဖြင့်
ဖုတ်သောမုန့်မျိုးကို စောင့်ရ၏။ ၃၂သူ၏ညီအစ်ကိုနှင့် အခြားသောကောရသိအဆွေအမျိုးသားတို့သည်
ဥပုသ်နေ့၌ ရှေ့တော်မုန့်ကို ပြင်ဆင်ရကြ၏။ ၃၃သီချင်းဆိုသောသူ လေဝိသူကြီးတို့သည် မိမိတို့အမှုကို
နေ့ညဉ့်မပြတ် စောင့်ရသောကြောင့်၊ အိမ်တော်အခန်း၌ နေ၍အခြားသောအမှုနှင့် လွတ်ကြ၏။
၃၄ထိုလေဝိအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည် အစဉ်အဆက် အကြီး အကဲဖြစ်၍ ယေရှုရှလင်မြို့၌နေရာကျကြ၏။

၁၀

၁ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကို စစ်တိုက်၍၊ ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူရှေ့မှာ
ပြေးသဖြင့်၊ ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာ အထိအခိုက်နှင့် လဲ၍ သေကြ၏။ ၂ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှောလမုန်မင်းနှင့်
သူ၏သားတို့ကို ပြင်းထန်စွာလိုက်၍၊ ရှောလု၏သားယောနသန်၊ အဘိနဒပ်၊ မေလခိရှုတို့ကိုသတ်ကြ၏။
၃စစ်တိုက်ရာတွင် ရှောလုသည် အလွန်ခံရ၏။ လေးသမားတို့ပစ်သောမြှားမှန်၍ အလွန်နာသောကြောင့်၊
၄လက်နက်ဆောင် လုလင်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင့်ထားကိုထုတ်၍ ငါ့ကိုထိုးလော့။
သို့မဟုတ်အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော လူတို့သည်လာ၍၊ ငါ့ကိုမရိမသေ ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်ဟု
ဆိုသော်လည်း၊ လက်နက်ဆောင်လုလင်သည် အလွန်ကြောက်၍ မပြုဘဲနေသောကြောင့်၊ ရှောလုသည်
ထိုထားကိုယူ၍ ထောင်းပြီးလျှင်၊ ထားဖျားပေါ်မှာ လှဲ၍သေ၏။ ၅ရှောလုသေသည်ကို

လက်နက်ဆောင်လုလင်မြင်လျှင်၊ သူသည်လည်းထိုထားကို ထောင်၍ ထားဖျားပေါ်မှာလှဲ၍ သေ၏။
၆ထိုသို့ရှောလုနှင့် သူ၏သားသုံးယောက်မှစ၍ နန်းတော်သား အပေါင်းတို့ သည် အတူသေကြ၏။
၇ဣသရေလလူပြေးကြောင်း၊ ရှောလုနှင့် သူ၏သားများသေကြောင်းကို၊ ချိုင့်၌
နေသောဣသရေလလူ အပေါင်းတို့သည် သိမြင်လျှင်၊ မြို့ရွာတို့ကို စွန့်ပစ်သဖြင့်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
လာ၍နေကြ၏။ ၈နက်ဖြန်နေ့၌ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အသေကောင်တို့၌၊ အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ်ခြင်းငှါ
လာသောအခါ၊ ဂိလဗောတောင်မှာ ရှောလုနှင့်သူ၏သား သုံးယောက်တို့သည် သေလျက်ရှိသည်ကို
တွေ့မြင်ကြ၏။ ၉အဝတ်တန်ဆာတော်ကို ချွတ်ပြီးမှ ခေါင်းတော်၊ လက်နက်တော်ကို ယူ၍
သူတို့ရုပ်တုအိမ်များ၌၎င်း၊ လူများတို့၌၎င်း၊ သိတင်းကျော်စော စေခြင်းငှါ၊ ဖိလိတ္တိပြည်အရပ်ရပ်သို့
ပေးလိုက်ကြ၏။ ၁၀လက်နက်တော်ကိုလည်း သူတို့ဘုရားကျောင်း၌ထား၍၊ ခေါင်းတော်ကို
ဒါဂုန်ဗိမာန်၌ဆွဲထားကြ၏။
၁၁ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှောလု၌ပြုသမျှကို ဂိလဒ်ပြည်ယာဗက်မြို့သားများ ကြားလျှင်၊
၁၂သူရဲအပေါင်းတို့ သည် ရှောလု၏အလောင်းနှင့် သူ၏သားအလောင်းတို့ကို ယူသွား၍ ယာဗက်မြို့သို့
ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ အရိုးတို့ကိုယာဗက် မြို့မှသပိတ်ပင်အောက်၌ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
အစာရှောင်ကြ၏။
၁၃ထိုသို့ရှောလုသည် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်၊ လွန်ကျူး၍
ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှာ သောကြောင့်၎င်း၊ ၁၄ထာဝရဘုရားကို မမေးမြန်းဘဲ နတ်ဝင်မိန်းမကို
ရှာဖွေမေးမြန်းသောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရား သည်သူ့ကိုကွပ်မျက်၍ နိုင်ငံတော်ကိုယေရှဲသား
ဒါဝိဒ်၌လွှဲအပ်တော်မူ၏။

၁၁

၁ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ရှိရာ ဟေဗြုန်မြို့၌ စည်းဝေး၍၊
ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်အရိုး၊ ကိုယ်တော်သားဖြစ်ကြပါ၏။ ၂အထက်က ရှောလုသည်
ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သောခါ၊ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလအမျိုးကို ဆောင်သွားလျက်၊ သွင်းပြန်လျက်နေတော်မူပြီ။
ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးကို
လုပ်ကျွေးအုပ်စိုးရမည်ဟု ကိုယ်တော်အား မိန့်တော်မူပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။ ၃ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုး
အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ဟေဗြုန်မြို့သို့ ရောက် လာလျှင် ဒါဝိဒ်သည် ဟေဗြုန်မြို့၊
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သူတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့၍၊ ရှမွေလအားဖြင့် ထာဝရဘုရား
ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ်ကိုဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌
ချီးမြှောက် ကြ၏။
၄တဖန် ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ပြည်သားရင်း ယေဗုသိလူတို့နေရာ
ယေဗုတ်မြို့ တည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားလျှင်၊ ၅ယေဗုတ်မြို့သားတို့က၊ သင်သည်
ဤမြို့သို့မဝင်ရဟု ဆိုသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် ဒါဝိဒ်မြို့တည်းဟူသော ဇိအုန်ရဲတိုက်ကိုတိုက်ယူလေ၏။
၆ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ယေဗုသိလူတို့ကို အဦးလုပ်ကြံ သောသူသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်စေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊
ဇေရုယာသား ယွာဘသည်အဦးတက်၍ ဗိုလ်ချုပ် အရာကိုခံရ၏။ ၇ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည်
ရဲတိုက်၌နေသောကြောင့် ဒါဝိဒ်မြို့ဟူသောအမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။ ၈မိလ္လောအရပ်နှင့်တကွ
မြို့ပတ်လည်၌တည်ဆောက်ပြီးမှ ကျန်ကြွင်းသောမြို့ကို ယွာဘပြုပြင်လေ၏။ ၉ဒါဝိဒ်သည်
တိုးပွား၍အားကြီးသဖြင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။
၁၀ဣသရေလအမျိုး၌ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌
ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုး အပေါင်းတို့နှင့် ဝိုင်း၍ဒါဝိဒ်မင်းဘက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်သော

အမှုတော်ထမ်းသူရဲကြီးတို့၏ စာရင်းဟူမူကား၊ ၁၁အခမောနိအမျိုးသား ယာရှောဗံသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်၏။
ထိုသူသည် လှံကိုကိုင်လျက်၊ လူသုံးရာကို တခါတည်းတိုက်၍ လုပ်ကြံလေ၏။ ၁၂သူ့နောက်မှာ
အဟောဟိအမျိုး ဒေါဒေါသား ဧလာဇာသည် ဒါဝိဒ်နှင့်အတူပါ၊ သဒမ္မိမ်မြို့သို့ လိုက်သောသူရဲသုံးယောက်
အဝင်ဖြစ်၏။ ၁၃ဖိလိတ္တိလူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ မုရောစပါးစိုက်သော လယ်ကွက်၌ စုဝေး၍
ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူရှေ့မှာပြေးကြသော်လည်း၊ ၁၄ထိုသူတို့သည် လယ်ကွက်အလယ် ၌ရပ်၍
စောင့်မလျက် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လုပ်ကြံသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးစွာသော အောင်ခြင်းအားဖြင့်
သူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ ၁၅ဗိုလ်စုအဝင် သုံးယောက်တို့သည် ဒါဝိဒ်ရှိရာကျောက်ကြား၊ အဒုလံဥမင်သို့
ဆင်းသွား၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရေဖိမ်ချိုင့်၌ တပ်ချလျက်ရှိကြ၏။ ၁၆ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ရဲတိုက်တွင်နေ၍
ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် ဗက်လင်မြို့၌လည်း တပ်ချကြ၏။ ၁၇ဒါဝိဒ်ကလည်း တစုံတယောက်သောသူသည်
ဗက်လင်မြို့တံခါး နားမှာရှိသော ရေတွင်းထဲကရေကိုခပ်၍ ငါ့အားပေးပါစေသောဟု
တောင့်တသောစိတ်နှင့်ဆိုသော်၊ ၁၈ထိုသုံးယောက် တို့သည် ဖိလိတ္တိတပ်ကိုဖြတ်၍၊
ဗက်လင်မြို့တံခါးနားမှာရှိသော ရေတွင်းထဲကရေကို ခပ်ယူပြီးလျှင် ဒါဝိဒ်ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ်သည် မသောက်ဘဲ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သွန်းလျက်၊ ၁၉ဤရေကိုသောက်
သောအမှုသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေသော။ ကိုယ်အသက်ကိုမနှမြောဘဲ သွားသောသူတို့၏အသွေးကို
ငါသောက်ရမည် လော။ သူတို့သည် ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စား၍ ဤရေကိုဆောင်ခဲ့ကြပြီဟု ဆိုလျက်
မသောက်ဘဲနေ၏။ ထိုသူရဲ သုံးယောက်တို့သည် ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ပြုကြ၏။
၂၀ယွာဘညီအဘိရှဲသည်လည်း သူရဲသုံးယောက်တွင် အကြီး ဖြစ်၏။ သူသည် လှံတံကိုကိုင်၍ လူသုံးရာတို့ကို
တိုက်ဖျက်လုပ်ကြံသောကြောင့် သူရဲသုံးယောက်အဝင် နေရာရ သတည်း။ ၂၁သူရဲသုံးယောက်တွင်
နှစ်ယောက်ထက်သာ၍ မြတ်သောကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုရ၏။ သို့သော်လည်း ပဋ္ဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကို
မမှီ။ ၂၂အထူးသဖြင့် ပြုဘူးသော ကပ်ဇေလမြို့သား၊ သူရဲယောယဒ၏သား ဗေနာယ သည်လည်း
ခြင်္သေ့နှင့်တူသော မောဘလူနှစ်ယောက်ကို သတ်၏။ ဆောင်းကာလ၌လည်း၊ အခြားသို့သွား၍
မြေတွင်း၌ရှိသော ခြင်္သေ့ကိုသတ်၏။ ၂၃အရပ်ငါးတောင်မြင့်သော အဲဂုတ္တုလူကိုလည်း သတ်၏။
အဲဂုတ္တုလူသည် ယက်ကန်းလက်လိပ်နှင့်အမျှ ကြီးသောလှံတံကို ကိုင်သော်လည်း၊ ဗေနာယသည်
တောင်ဝေးကိုသာကိုင်လျက် သွား၍၊ အဲဂုတ္တုလူလက်မှ လှံကိုလုယူပြီးလျှင် ထိုလှံနှင့်သူ့ကိုသတ်၏။
၂၄ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ယောယဒသား ဗေနာယသည် ပြု၍ သူရဲသုံးယောက်အဝင် နေရာကိုရ၏။
၂၅ဗိုလ်များထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သော်လည်း ပဋ္ဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကို မမှီ။ ဒါဝိဒ်သည်
အတွင်းဝန်ချုပ်အရာ ကိုလည်း ပေး၏။ ၂၆ယွာဘညီ အာသဟေလသည်လည်း ဗိုလ်စုအဝင်ဖြစ်၏။ ထိုအတူ၊
ဗက်လင်မြို့နေ၊ ဒေါဒေါ၏သား ဧလဟာနန်၊ ၂၇ဟေရောဒိအမျိုးရှမ္မ၊ ဖာလတိအမျိုးဟေလက်၊ ၂၈တေကော
အမျိုး ဣကေရှ၏သား ဣရ၊ အနေသောသိအမျိုး အဗျေဇာ၊ ၂၉ဟုရှသိအမျိုး သိဗေကဲ၊ အဟောဟိအမျိုး
ဣလဲ၊ ၃၀နေတောဖာသိအမျိုး မဟာရဲ၊ နေတောဖာသိအမျိုး ဗာန၏သား ဟေလက်၊ ၃၁ဗင်္ယာမိန်အမျိုး၊
ဂိဗာမြို့နေ၊ ရိဘဲ၏သား ဣတ္တဲ၊ ပိရသောနိအမျိုး ဗေနာယ၊ ၃၂ဂါရှချိုင့်သားဟုရဲ၊ အာဗသိအမျိုး အဗျေလ၊
၃၃ဗာဟုမိအမျိုး အာဇမာဝက်၊ ရှာလဗောနိအမျိုး ဧလျာဘ၊ ၃၄ဂိဇောနိအမျိုး ယာရှင်၏သားတို့တွင်
ယောနသန်၊ ဟာရရိအမျိုး ရှမ္မ၊ ၃၅ဟာရရိအမျိုး ရှရ၏သား အဟိအံ၊ ဥရ၏သား ဧလိဖလ၊
၃၆မေခေရသိအမျိုးဟေဖာ၊ ပေလောနိအမျိုးအဟိယ၊ ၃၇ကရမေလအမျိုး ဟေဇရဲ၊ ဧဇဗဲ၏သား နာရဲ၊
၃၈နာသန်၏ညီယောလ၊ ဟဂ္ဂေရိ၏သား မိဗဟာ၊ ၃၈-၃၉အမ္မုန်အမျိုးဇေလက်၊ ဇေရုံယာ သားယွာဘ၏
လက်နက်ဆောင်လုလင်၊ ဗေရောသိအမျိုး နဟာရဲ၊ ၄၀ဣသရိအမျိုးဣရ၊ ဣသရိအမျိုး ဂါရက်၊ ဟိတ္တိအမျိုး
ဥရိယ၊ အာလဲ၏သား ဇာဗဒ်၊ ၄၁-၄၂ရုဗင်အမျိုးသားသုံးကျိပ်ကို အုပ်သောဗိုလ်၊ ရှိဇ၏သား အဒိန၊
၄၃မာခါ၏သား ဟာနန်၊ မိသနိအမျိုး ယောရှဖတ်၊ ၄၄အာရှတယောသိအမျိုး ဩဇိ၊ အာရော်အမျိုး

ဟောသန်၏သား ရှာမနှင့်ယေဟောလ၊ ၄၅တိဇိအမျိုး ရှိမရိ၏သား ယေဒျေလနှင့် သူ၏ညီယောဟ၊ ၄၆မဟာဝိအမျိုး ဧလျေလ၊ လေနန်၏သား ယေရိဗဲနှင့် ယောရှဝိ၊ မောဘအမျိုးဣသမနှင့်တကွ၊ ၄၇ဧလျေလ၊ ဩဗက်၊ မေဇောဗိတ်အမျိုး ယာသေလတည်း။

၁၂

၁-၂ဒါဝိဒ်သည် ကိရှ၏သား ရှောလုကိုရှောင်၍ ဇိကလတ်မြို့၌ နေစဉ်၊ သူ့ဘက်သို့ဝင်စားသောသူ၊ လေးလက် နက်ကို ဆောင်၍ လက်ျာလက် လက်ဝဲလက်မရွေး၊ ကျောက်နှင့်မြားကိုပစ်တတ်သော စစ်သူရဲကြီး၊ ရှောလုပေါက်ဘော် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား ဟူမူကား၊ ၃အကြီးအကဲ အဟေဇာ၊ သူ့နောက်ယောရှ၊ ဂိဗာမြို့သားရှေမာ၊ အာဇမာဝက်သား ယေဇေလနှင့် ပေလက်၊ ဗေရာခ၊ အနေ္တာသိအမျိုး ယေဟု၊ ၄ဗိုလ်စုတွင် ထူးဆန်း၍ အကြီးအကဲလုပ်သော ဂိဗောင် သား ဣရှမာယ၊ ယေရမိ၊ ယဟာဇေလ၊ ယောဟနန် ဂေဒရသိအမျိုး ယောဇဗဒ်၊ ၅ဧလုဇဲ၊ ယေရိမုတ်၊ ဗာလျာ၊ ရှေမရိ၊ ဟရုဖိအမျိုး ရှေဖတိ၊ ၆ဧလကာန၊ ယေရှာ၊ အာဇရေလ၊ ယောဇာ၊ ကောရသိအမျိုး ယာရှောဗ၊ ၇ဂေဒေါ်မြို့နေ၊ ယေရောဟံသား ယောလာနှင့် ဇေဗဒိတည်း။

၈ထိုမှတပါး၊ ဒါဝိဒ်ရှိရာ တောရဲတိုက်သို့ ထွက်သွားသောသူ၊ ခွန်အားကြီး၍ ဒိုင်းလွှားဆောင်လျက် စစ်တိုက် ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ မျက်နှာရဲ၍ တောင်ပေါ်မှာ ဒရယ်ကဲ့သို့ လျင်မြန်သောသူ ဂဒ်အမျိုးသား ဟူမူကား၊ ၉ဧဇာတပါး၊ ဩဗဒိတပါး၊ ဧလျာဘတပါး၊ ၁၀မိရှမန္နတပါး၊ ယေရမိတပါး၊ ၁၁အတ္တဲတပါး၊ ဧလျေလတပါး၊ ၁၂ယောဟနန်တပါး၊ ဧလဇာဗဒ်တပါး၊ ၁၃ယေရမိတပါး၊ မာခဗာနဲတပါး၊ ပေါင်းတကျိပ်တပါးတည်း။ ၁၄ဤသူတို့သည် ဂဒ်အမျိုးသားတွင် ဗိုလ်လုပ်၍ အငယ်ကားလူတရာ၊ အကြီးကား လူတထောင်ကိုအုပ်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ၁၅ယော်ဒန်မြစ်ရေသည် ကမ်းတရှောက်လုံးကို လွှမ်းမိုးသောကာလပဌမလတွင် သူတို့သည်ကူး၍ မြေညီရာအရပ် အရှေ့အနောက်၌နေသော သူအပေါင်းတို့ကို ပြေးစေကြ၏။

၁၆ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားနှင့် ယုဒအမျိုးသားအချို့တို့သည် ဒါဝိဒ်ရှိရာရဲတိုက်သို့ လာသောအခါ၊ ၁၇ဒါဝိဒ်သည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ ထွက်သွား၍၊ ငါ့ကိုမစခြင်းငှါ မေတ္တာစိတ်နှင့်လာလျှင် ငါသဘောတူ၏။ သို့မဟုတ် ငါ့ကိုရန်သူလက်သို့ အပ်ခြင်းငှါလာလျှင် ငါ၌အပြစ်မရှိသောကြောင့်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကြည့်ရှု၍ ဆုံးမတော်မူပါစေသော ဟုဆိုသော်၊ ၁၈ဝိညာဉ်တော်သည် ဗိုလ်ချုပ်အာမသဲအပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ အိုဒါဝိဒ်၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်၏လူ၊ အိုယေရှဲ၏သားတော်၊ ကိုယ်တော်ဘက်သို့ ဝင်စားသောသူဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၌ မင်္ဂလာရှိပါ စေသော။ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကို မစသူ၌ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို မစတော်မူပါစေသောဟု ပြန်ပြောလေသော်၊ ဒါဝိဒ်သည် သူတို့ကိုလက်ခံ၍ ဗိုလ်အရာ၌ခန့်ထား လေ၏။

၁၉ထိုမှတပါး၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုကိုစစ်တိုက်သွားသော ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့် လိုက်သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိမင်းတို့က၊ ဤသူသည် ငါတို့ကိုအပ်၍ မိမိသခင်ရှောလုဘက်သို့ ဝင်စားမည်ဟု တိုင်ပင်ပြီးမှ ပြန်စေသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် စစ်မကူဘဲ ဇိကလတ်မြို့သို့ သွားသောကာလ၊ သူ့ဘက်သို့ဝင်စားသော မနာရှေအမျိုးသားဟူမူကား၊ ၂၀မိမိအမျိုး သားတို့တွင် လူတထောင်ကိုအုပ်သောဗိုလ်၊ အာဒန၊ ယောဇဗဒ်၊ ယေဒယေလ၊ မိကေ္ခလ၊ ယောဇဗဒ်၊ ဧလိဟု၊ ဇိလသဲတည်း။ ၂၁ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲ ဗိုလ်ကြီးဖြစ်၍၊ ထားပြလုပ်သောသူတို့အဘက်၌ ဒါဝိဒ်ကို မစကြ၏။ ၂၂ထိုကာလ၌ ဘုရားသခင်၏ ဗိုလ်ခြေကဲ့သို့ ကြီးစွာသော ဗိုလ်ခြေဖြစ်သည်တိုင်အောင် တနေ့ ထက်တနေ့ ဒါဝိဒ်ကိုကူညီ၍ ဝင်စားကြ၏။

၂၃ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ရှောလု၏နိုင်ငံကို ဒါဝိဒ်လက်သို့လွှဲခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်ရှိရာဟေဗြုန်မြို့ သို့ လာသောသူ၊ စစ်တိုက်လက်နက်စုံနှင့် ပြည့်စုံသောတပ်သား စာရင်းဟူမူကား၊

၂၄ဒိုင်းနှင့်လှံကိုဆောင်ရွက် စစ်တိုက် လက်နက်နှင့်ပြည့်စုံသော ယုဒအမျိုးသား ခြောက်ထောင်ရှစ်ရာ၊
၂၅ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲ၊ ရှိမောင်အမျိုးသား ခုနစ်ထောင်တစ်ရာ၊ ၂၆လေဝိအမျိုးသား
လေးထောင်ခြောက်ရာ၊ ၂၇အာရုန်အမျိုးအုပ်၊ ယောယဒနှင့်အတူပါသော အာရုန်အမျိုးသား
သုံးထောင်ခုနစ်ရာ၊ ၂၈ခွန်အားကြီးသောသူရဲ၊ လူပျိုဇာဒုတ်နှင့် သူ၏အဆွေအမျိုးတပ်မှူး နှစ်ကျိပ်နှစ်ပါး၊
၂၉ရှောလုပေါက်ဘော်ဖြစ်သော ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား သုံးထောင်၊ ထိုအမျိုးသားများတို့သည် ရှောလုဘက်မှာ
စောင့်နေကြ၏။ ၃၀ခွန်အားကြီး၍ အဆွေအမျိုးတို့တွင် ထင်ရှားသောဖေရိမ်အမျိုးသား နှစ်သောင်းရှစ်ရာ၊
၃၁ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ စာရင်းဝင်သော မနာရှေအမျိုးဝက်ထဲက
လူတသောင်းရှစ်ထောင်၊ ၃၂ကာလအချိန်တို့ကို နားလည်၍ ဣသရေလအမျိုးသည်
အဘယ်သို့ပြုသင့်သည်ကို သိတတ်သော ဣသခါအမျိုး သားသူကြီးနှစ်ရာ၊
သူတို့အမျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့သည် အသင့်ရှိကြ၏။ ၃၃စိတ်နှစ်ခွမရှိ၊ တပ်အခင်းအကျင်းမပျက်၊
စစ်တိုက်လက်နက်စုံနှင့် ပြည့်စုံလျက် စစ်ချီ၍တိုက်တတ်သော ဇာဗုလုန်အမျိုးသားငါးသောင်း၊
၃၄နဿလိအမျိုးသား ဗိုလ်တထောင်၊ ဒိုင်းနှင့်လှံကိုဆောင်သောသူ သုံးသောင်းခုနစ်ထောင်၊ ၃၅ဒန်အမျိုးထဲက
စစ်မှူးစစ်ရေး၌ လေ့ကျက် သောသူ နှစ်သောင်းရှစ်ထောင်ခြောက်ရာ၊ ၃၆အာရှာအမျိုးထဲက
ထိုအတူလေ့ကျက်၍ စစ်ချီတတ်သောသူ လေးသောင်း၊ ၃၇ယော်ဒန်မြစ်တဘက် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊
မနာရှေအမျိုးတဝက်ထဲက စစ်တိုက်လက်နက်စုံ အမျိုး မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောသူ တသိန်းနှစ်သောင်းတည်း၊
၃၈စစ်အခင်းအကျင်းမပျက် တိုက်တတ်သောသူ၊ အတက်ဆိုခဲ့ပြီး သော သူအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ကို
ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ကြည်ညိုသောစိတ်အားကြီး၍ ဟေဗြုန်မြို့ သို့လာကြ၏။ ကျန်ကြွင်းသော
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ချင် သော စိတ်သဘော
တညီတညွတ်တည်းရှိကြ၏။ ၃၉ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သုံးရက်ပတ်လုံး အထံတော်၌
စားသောက်လျက်နေကြ၏။ အမျိုးသားချင်းတို့သည် ပြင်ဆင်နှင့်ကြပြီ။ ၄၀အနီးအပါး၌
နေသောသူတို့သည်လည်း၊ သိုးနွားနှင့်တကွ အမဲသား၊ မုန့်ညက်၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး၊ စပျစ်သီး၊ စပျစ်ရည်၊
ဆီတည်းဟူသော ရိက္ခာများကို မြည်း၊ ကုလားအုပ်၊ လား၊ နွားအပေါ်မှာတင်လျက် ဣသခါခရိုင်၊
ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်မှပင့် ဆောင်ခဲ့၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပျော်မွေ့ကြ၏။

၁၃

၁တဖန် ဒါဝိဒ်သည် လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်အစရှိသော အကြီးအကဲလူအပေါင်းတို့နှင့်
တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ ၂ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့အား၊ သင်တို့သည် အလိုရှိ၍ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအခွင့် ပေးတော်မူလျှင်၊ ဣသရေလနိုင်ငံအရပ်ရပ်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသော ငါတို့ညီအစ်ကိုများ၊
မြို့နှင့်မြို့နယ်၌နေသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားများတို့သည် ငါတို့နှင့်အတူ စည်းဝေးစေခြင်းငှါ
အနှံ့အပြားစေလွှတ်ကြကုန်အံ့။ ၃ငါတို့၏ဘုရားသခင် သေတ္တာတော်ကို တဖန်ဆောင်ခဲ့ကြကုန်အံ့။
ရှောလုလက်ထက်၌ ထိုသေတ္တာတော်ရှေ့မှာ မေးမြန်းလေ့မရှိပါတကားဟု မိန့်တော်မူသောစကားကို၊
၄စည်းဝေးသော ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်သော ကြောင့် အမိန့်တော်အတိုင်း ပြုပါမည်ဟု
ဝန်ခံကြ၏။ ၅ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ
အဲဂုတ္တုပြည်အနား၊ ရှိဟောရမြစ်မှစ၍ ဟာမတ်မြို့လမ်းဝတိုင်အောင် နေသော ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ၆ခေရုဗိမ်ကြားမှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏
နာမတော်နှင့်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့နှင့် တကွ ယုဒပြည်ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့ တည်း ဟူသော ဗာလမြို့သို့သွားလေ၏။
၇ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို လှည်းသစ်ပေါ်မှာတင်၍ အဘိနဒပ်အိမ်ထဲကထုတ်ကြ၏။
ဩဇနှင့်အဟိဩသည် လှည်းကိုနှင်ကြ၏။ ၈ဒါဝိဒ်နှင့် ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်

သီချင်းဆိုလျက် စောင်း၊ တယော၊ ပတ်သာ၊ နှဲခရာ၊ ခွက်ကွင်း၊ တံပိုးတို့ကို ကိုင်လျက်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အားထုတ်၍ တီးမှုတ်ကြ၏။ ၉ခိဒုန်ကောက်နယ်တလင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊
နွားတို့သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို လှုပ်ရှားသောကြောင့်၊ ဩဇသည်လက်ကိုဆန့်၍
သေတ္တာတော်ကို ကိုင်၏။ ၁၀ထိုသေတ္တာတော်ကို ကိုင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်
ဩဇကိုအမျက်ထွက်၍၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူ သဖြင့်၊ ဩဇသည်ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌သေလေ၏။ ၁၁ဩဇကို
ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့် ဒါဝိဒ်သည် ညှိုးငယ်သောစိတ်ရှိ၏။ ထိုအရပ်သည်
ယနေ့တိုင်အောင် ပေရဇောဇအမည်ဖြင့် တွင်သတည်း။ ၁၂ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်ကိုကြောက်၍၊
ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို အဘယ်ကြောင့် ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့ရမည် နည်းဟုဆိုလျက်၊ ၁၃မိမိနေရာ
ဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့ သေတ္တာတော်ကိုမဆောင်ဘဲ ဂိတ္တိလူဩဗဒေဒုံအိမ်သို့ လွှဲ၍ဆောင် သွားလေ၏။
၁၄ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်သည် သုံးလပတ်လုံး၊ ဩဗေဒဒုံအိမ်တွင် အိမ်သူအိမ်သားများဆီမှာ ရှိ၏။
ထာဝရဘုရားသည် ဩဗဒေဒုံနှင့်အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၁၄

၁တုရုမင်းကြီးဟိရံသည် ဒါဝိဒ်အဘို့ နန်းတော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ သံတမန်နှင့်တကွ
အာရဇ်သစ်သား၊ လက်သမား၊ ပန်းရံသမားတို့ကို စေလွှတ်လေ၏။ ၂ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်ကို
ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူကြောင်းနှင့် မိမိလူဣသရေလအမျိုးအဘို့ အလိုငှါ၊
နိုင်ငံကိုချီးမြှောက်တော်မူကြောင်းကို ဒါဝိဒ်သိမြင် ၏။

၃ဒါဝိဒ်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ထပ်၍မယားတို့ကို သိမ်းယူသဖြင့် သားသမီးများတို့ကို မြင်လေ၏။
၄ယေရု ရှလင်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်သော သားတို့အမည်ကား ရှမွာ၊ ရှောဗပ်၊ နာသန်၊ ရှောလမုန်၊ ၅ဣဗဟာ၊ ဧလိရွ၊
ဧလိပလက်၊ ၆နောဂ၊ နေဖက်၊ ယာဖျာ၊ ၇ဧလိရှမာ၊ ဗေလျာဒ၊ ဧလိဖလက်တည်း။

၈ဒါဝိဒ်ကိုဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားကြောင်းကို ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
ကြားလျှင်၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် ဒိဝိဒ်ကိုရှာ၍လာကြ၏။ ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားသောအခါ
ချီသွား၏။ ၉ဖိလိတ္တိလူ တို့သည် လာ၍ ရေဖိမ်ချိုင့်၌ အနှံ့အပြားနေကြ၏။ ၁၀ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်
ဖိလိတ္တိလူတို့ရှိရာသို့ သွားရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ်လက်၌ အပ်တော်မူမည်လောဟု ဘုရားသခင်ကို
မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက သွားလော့။ သင့်လက်၌ ငါအပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၁၁ဒါဝိဒ်သည် ဗာလပေရဇိမ်မြို့သို့သွား၍ သူတို့ကိုလုပ်ကြံပြီးမှ ဘုရားသခင်သည် ရေထ၍ ဖြိုဖျက်သကဲ့သို့
ငါ့ရန်သူတို့ကို ငါ့အားဖြင့် ဖြိုဖျက်တော်မူပြီဟုဆိုလျက်၊ ထိုအရပ်ကို ဗာလပေရဇိန်အမည်ဖြင့်
တွင်စေသတည်း။ ၁၂ထိုအရပ်၌ ဖိလိတ္တိလူတို့ပစ်ထားသော ရုပ်တုကိုဒါဝိဒ်၏အမိန့်တော်နှင့် မီးရှို့ကြ၏။
၁၃တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ထိုချိုင့်၌ အနှံ့အပြားလာ၍နေကြ၏။ ၁၄ဒါဝိဒ်သည်လည်း ဘုရားသခင်ကို
တဖန်မေးလျှောက်သော်၊ သူတို့ရှိရာသို့ တည့်တည့်မတက်ရ။ သူတို့မှလွှဲ၍ ပိုးစာတောတဘက်တချက်၌
ချီရမည်။ ၁၅ပိုးစာပင်ဖျား၌ စစ်ချီသံကိုကြားသောအခါ၊ စစ်တိုက်အံ့သောငှါ ချီလော့။ ထိုအခါ
ဘုရားသခင်သည် ဖိလိတ္တိတပ်ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ သင့်ရှေ့မှာကြွသွားမည်ဟု
ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၁၆ဒါဝိဒ်သည်ပြု၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ဂိဗောင်မြို့မှသည်
ဂါဇေရမြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံလေ၏။ ၁၇ဒါဝိဒ်သိတင်းသည် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ နှံ့ပြား၍
ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည် သူ့ကိုကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူ၏။

၁၅

၁ထိုနောက် ဒါဝိဒ်မြို့၌ အိမ်တော်တို့ကို ဆောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏
သေတ္တာတော်ဌာနကိုပြင်၍ တဲတော်ကိုလည်း တည်တော်မူပြီးမှ၊ ၂ဒါဝိဒ်က၊
ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကိုထမ်း၍ ရှေ့တော်၌ အမှုတော်ကို အစဉ်စောင့်စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည်

လေဝိသားတို့ကို ရွေးချယ်တော်မူသောကြောင့်၊ အခြားတပါးသောသူ တို့သည် ဘုရားသခင်၏
သေတ္တာတော်ကို မထမ်းရကြဟုဆိုလျက်၊ ၃ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်အဘို့ ပြင်ဆင် သောအရပ်ဌာနသို့
ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့၌ စုဝေးစေသောအခါ၊
၄အာရုန်သားတို့နှင့် လေဝိသားတို့ကိုလည်း စုဝေးစေတော်မူ၍ ရောက်လာသောသူဟူမူကား၊
၅ကောဟတ်အမျိုး တွင် အကြီးဖြစ်သော ဥရေလနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုတရာနှစ်ဆယ်၊ ၆မေရာရိအမျိုးတွင်
အကြီးဖြစ်သော အသာယနှင့် သူ၏ညီအစ်ကို တရာနှစ်ဆယ်၊ ၇ဂေရရှုံအမျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သောယောလ၊
သူ၏ညီအစ်ကိုတရာသုံးဆယ်၊ ၈လေဇဖန်အမျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သော ရှေမာယနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုနှစ်ရာ၊
၉ဟေဗြုန်အမျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သော ဧလျေလနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုရှစ်ဆယ်၊ ၁၀ဩဇေလအမျိုးတွင်
အကြီးဖြစ်သော အမိနဒပ်နှင့်သူ၏ညီအစ်ကို တရာတဆယ်နှစ် ယောက်တည်း။ ၁၁ဒါဝိဒ်သည်လည်း
ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာနှင့် လေဝိသားဩရေလ၊ အသာယ၊ ယောလ၊ ရှေမာယ၊ ဧလျေလ၊
အမိနဒပ်တို့ကိုခေါ်၍၊ ၁၂သင်တို့သည် လေဝိသားအဆွေအမျိုးသူကြီး ဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်အဘို့ ငါပြင်ဆင်သောအရပ်ဌာနသို့ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ
ကိုယ်ကိုဋ်း၊ ညီအစ်ကိုတို့ကိုဋ်း၊ သန့်ရှင်းစေကြလော့။ ၁၃အရင်ကမသန့်ရှင်း၊ တရားလမ်းသို့မလိုက်ဘဲ
ငါတို့ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားကို ရှာသောကြောင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူသည်ဟု သတိပေး၏။ ၁၄ထိုအခါ
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် လေဝိသားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေကြ၏။ ၁၅ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်နှင့်အညီ
မောရှေမှာထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ လေဝိသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို
သေတ္တာတော်ထမ်းပိုးဖြင့် ထမ်းကြ၏။ ၁၆လေဝိသားအကြီးအကဲတို့သည် စောင်း၊ တယော၊
ခွက်ကွင်းအစရှိသော တူရိယာမျိုးနှင့် သီချင်းဆိုတတ်သော ညီအစ်ကိုတို့ကို ဝမ်းမြောက်စွာ အသံပြိုင်
ဆိုစေခြင်းငှါ ခန့်ထားရမည်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ၁၇ထိုလေဝိသားတို့သည်
ယောလသားဟေမန်၊ သူ၏ညီစုထဲက ဗေရခိသားအာသပ်၊ မိမိတို့ညီစု၊ မေရာရိအမျိုးထဲက ကုရှာယသား
ဧသန်တို့ကိုဋ်း၊ ၁၈မိမိတို့သည် ဒုတိယအရာရှိဖြစ်သော ခရာဇိ၊ ဗယ်ဇေလ၊ ရှေမိရာမုတ်၊ ယေဟေလ၊ ဥန္နိ၊
ဧလျာဘ၊ ဗေနာယ၊ မာသေယ၊ မတ္တိသိ၊ ဧလိဖလေ၊ မိတ်နေယ၊ တံခါးစောင့်ဩဗဒေဒုံ၊ ယေလ၊
အာဇဇိတို့ကိုဋ်း ခန့်ထားကြ၏။ ၁၉သီချင်းဆရာဟေမန်၊ အာသပ်၊ ဧသန်တို့သည် ကြေးဝါခွက်ကွင်းကို
တီးရကြ၏။ ၂၀ဇာခရိ၊ ဗယ်ဇေလ၊ ရှေမိရာမုတ်၊ ယေဟေလ၊ ဥန္နိ၊ ဧလျာဘ၊ မာသေယ၊ ဗေနာယတို့သည်
အာလမုတ်တယောကို ထိုးရကြ၏။ ၂၁မတ္တိသိ၊ ဧလိဖလေ၊ မိတ်နေယ၊ ဩဗဒေဒုံ၊ ယေလ၊ အာဇဇိတို့သည်
အသံစုံလင်စွာ ရှေမိနိတ်စောင်းကို တီးရကြ၏။ ၂၂လေဝိသားအကြီးအကဲဖြစ်သော ခေနနိသည်
သီချင်းအတတ်၌ လေ့ကျက်သောကြောင့် သီချင်းဆရာကြီးဖြစ်၏။ ၂၃ဗေရခိနှင့် ဧလကာနသည်
သေတ္တာတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။ ၂၄ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေဗနိ၊ ယောရှဖတ်၊ နာသနေလ၊ အာမသဲ၊ ဇာခရိ၊
ဗေနာယ၊ ဧလျေဇာတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ရှေ့ တံပိုးမှုတ်ရကြ၏။
ဩဗဒေဒုံနှင့်ယေဟိသည်လည်း သေတ္တာ တော်တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။

၂၅ထိုသို့ ဒါဝိဒ်မင်းသည် ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ လူတထောင်အုပ်တို့သည်
ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ဩဗဒေဒုံအိမ်မှ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ
သွားကြ၏။ ၂၆ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော လေဝိသားတို့ကို
ဘုရားသခင်မစတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် နွားခုနစ် ကောင်နှင့်သိုးခုနစ်ကောင်တို့ကို ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။
၂၇ဒါဝိဒ်နှင့် သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော လေဝိသားများ၊ သီချင်း ဆရာ ခေနနိနှင့် သီချင်းဆိုသူများတို့သည်
ပိတ်ချောကိုဝတ်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည် ပိတ်သင်တိုင်းကိုလည်း ထပ်၍ဝတ်၏။ ၂၈ထိုသို့
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြွေးကြော်လျက် နဲ့ခရာ၊ တံပိုး၊ ခွက်ကွင်း၊ တယော၊ စောင်းတို့ကို

တီးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၂၉ထာဝရဘုရား၏
ပဋိညာဉ်သေတ္တာ တော်သည် ဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ ရှောလု၏သမီး
မိခါလသည်ပြတင်းပေါက်ကကြည့်၍၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ကလျက်တီးမှုတ်လျက်လာသည်ကို မြင်သဖြင့်
စိတ်နှလုံးထဲ၌ မထီမဲ့မြင်ပြု၏။

၁၆

၁ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့၍ ဒါဝိဒ်ဆောက်နှင့်သော တဲအလယ်၌ထားပြီးမှ၊
မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ပူဇော်ကြ၏။ ၂မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်
မိဿဟာယယဇ် ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ဒါဝိဒ်မင်းသည် ပြီးစီးစေသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကိုမြွက်၍
ပရိသတ်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးလေ၏။ ၃ဣသရေလလူယောကျ်ားမိန်းမ အပေါင်းတို့အား မုန့်တပြား၊
အမဲသားတတစ်၊ စပျစ်သီး ပျဉ်တပြားစီ ဝေငှတော်မူ၏။

၄တဖန် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အလှည့်အတိုင်း ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူသော
လေဝိသားများ ဟူမူကား၊ ၅ခွက်ကွင်းတီးသောအကြီးအကဲ အာသပ်၊ သူ့နောက်စောင်းတယောတီးသော
ဇာခရိ၊ ယေလ၊ ရှေမိ၊ ယာမုတ်၊ ယေဟေလ၊ မတ္တိသိ၊ ဧလျာဘ၊ ဗေနာယ၊ ဩဗဒေဒုံ၊ ယေလတစုနှင့်၊
၆ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာ တော်ရှေ့မှာ အစဉ်တံပိုးမှုတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်ဗေနာယနှင့်
ယဟာဇေလတည်း။

၇ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒ်သည် အာသပ်နှင့်သူ့ညီတို့အား အပ်သောထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းရာ ဆာလံသီချင်း သစ်ဟူမူကား၊ ၈ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။
နာမတော်ကို ပဌနာပြုကြလော့။ အမှုတော် တို့ကို လူများတို့အား ပြသကြလော့။ ၉ထာဝရဘုရားကို
သီချင်းဆိုကြလော့။ ဆာလံသီချင်းကိုဆိုကြလော့။ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်အပေါင်းတို့ကို
ဟောပြောကြလော့။ ၁၀သန့်ရှင်းသော နာမတော်၌ ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားကို
ရှာသောသူတို့သည် စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းကြစေ။ ၁၁ထာဝရဘုရားနှင့် တန်ခိုးတော်ကို ရှာကြလော့။
မျက်နှာတော်ကို အစဉ်မပြတ်ရှာကြလော့။ ၁၂စီရင်တော်မူသော အံ့ဘွယ်တို့ကိုငှင်း၊ ထူးဆန်းသော
အမှုတော်တို့နှင့် နှုတ်တော်ထွက်ပညတ်တော် တို့ကိုငှင်း၊ အောက်မေ့ကြလော့။ ၁၃ထာဝရဘုရား၏ကျွန်
ဣသရေလအမျိုး ရွေးကောက်တော်မူသော ယာကုပ်အနွယ်တို့၊ ၁၄ကိုယ်တော်မြတ် ထာဝရဘုရားသည်
ငါတို့ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေတပြင်လုံး၌ စီရင်ပိုင်တော်မူ၏။ ၁၅-၁၈ငါသည် သင်တို့အမွေခံရာဘို့၊
ခါနာန်ပြည်ကို သင်၌ပေးမည်ဟု ငါတို့အမျိုးသည် အရေအတွက်အားဖြင့် မများ၊ အလွန်နည်း၍၊ ထိုပြည်၌
ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေသောအခါ၊ အာဗြဟံ၌ ဂတိထား၍ ဣဇာက်၌ ကျိန်ဆိုတော်မူလျက်၊
ယာကုပ်၌မြဲမြံသောတရား၊ ဣသရေလ၌ နိစ္စထာဝရ ပဋိညာဉ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ လူမျိုး အဆက်ဆက်
တထောင်တိုင်အောင် မိန့်မြွက်တော်မူသော နှုတ်ကပတ်တည်းဟူသော ဝန်ခံခြင်းတရားတော်ကို
အစဉ်အမြဲအောက်မေ့တော်မူ၏။ ၂၀သူတို့သည် တမြို့မှတမြို့သို့ငှင်း၊ တနိုင်ငံမှတနိုင်ငံသို့ ငှင်း၊
လှည့်လည်၍သွားကြသောအခါ၊ ၂၁သူတို့ကိုညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ အဘယ်သူအားမျှ အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သူတို့
အတွက်လည်း ရှင်ဘုရင်တို့ကို ဆုံးမလျက်၊ ၂၂ငါ့ထံ၌ ဘိသိက်ခံသောသူတို့ကို မထိမခိုက်နှင့်။
ငါ့ပရောဖက်တို့ကို အပြစ်မပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုကြလော့။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းရားကို
တနေ့ထက် တနေ့ညွှန်ကြားကြလော့။ ၂၄ဘုန်းတော်ကို တပါးအမျိုးသားတို့၌ငှင်း၊
အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့၌ငှင်း ဘော်ပြကြလော့။ ၂၅ထာဝရဘုရားသည်
ကြီးမြတ်၍၊ အလွန်ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်တော် မူ၏။ ဘုရားတကာ တို့ထက် ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၆တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားရှိသမျှတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားဟူမူကား၊
မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၂၇ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည် ရှေ့တော်၌ရှိ၏။ အစွမ်းသတ္တိနှင့်
ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းလည်း နေတော်မူရာ၌ရှိ၏။ ၂၈လူအမျိုးမျိုးတို့၊ ထာဝရ ဘုရားသည်
ဘုန်းတန်ခိုးအစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ၂၉ထာဝရ
ဘုရား၏ နာမတော်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့လျက်
ရှေ့တော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာကိုဆင်၍ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြလော့။
၃၀မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြလော့။ လောကဓါတ်သည် မလှုပ်မရှားနိုင်အောင်
မြဲမြံစွာတည်လိမ့်မည်။ ၃၁ကောင်းကင်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိစေ၊ မြေကြီးသည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်းရှိစေ၊
ထာဝရဘုရား စိုးစံတော်မူပါသည် ဟု တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ဟောပြောကြစေ။ ၃၂ပင်လယ်နှင့်
ပင်လယ်တန်ဆာသည် အသံဗလံပြုစေ။ လယ်ပြင်နှင့် လယ်ပြင်၌ရှိသမျှ သည်လည်း ဝမ်းမြောက်စေ။
၃၃ထိုအခါ တော၌ရှိသမျှသော အပင်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်၌ ရွှင်လန်းစွာသီချင်း ဆိုကြလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် မြေကြီးသားတို့ကို တရားစီရင် ခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူ၏။
၃၄ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
ချီးမွမ်းကြလော့။ ၃၅အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သန့်ရှင်းသော
နာမတော် ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဝန်ခံ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း၌ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်မည် အကြောင်း
အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ တပါးအမျိုးသားထဲကနှုတ်၍ စုဝေးစေတော်မူပါဟု မြွက်ဆိုကြ လော့။
၃၆ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း ဟု
သီချင်းဆိုကြသောအခါ၊ လူများအ ပေါင်းတို့သည် အာမင်ဟုဝန်ခံလျက် ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို
ချီးမွမ်းကြ၏။

၃၇ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ နေ့တိုင်းဆောင်ရွက်စရာအမှုကို
အစဉ်အမြဲဆောင်ရွက် စေခြင်းငှါ၊ အာသပ်နှင့်သူ၏ညီတို့ကိုငင်း၊ ၃၈သြဗဒေဒုံနှင့်ညီခြောက်ကျိပ်ရှစ်ယောက်၊
တံခါးစောင့် ဟောသံနှင့်ယေဒုသုန် သား သြဗဒေဒုံတို့ကိုငင်း၊ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ ထားတော်မူ၏။ ၃၉-
၄၀မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း၊ နံနက်တခါ၊ ညဦးတခါ၊ ထာဝရဘုရားအား
မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကိုပူဇော်၍ ဣသရေလအမျိုး၌ ထာဝရဘုရား ထားတော် မူသော ပညတ္တိကျမ်းစာ၌
ပါသမျှအတိုင်း ပြုစေခြင်းငှါ၊ ဂိဗောင်မြို့၌ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာရှိသော ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ရှေ့တွင်
ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်နှင့် သူ၏ညီ ယဇ်ပုရောဟိတ်များကိုလည်း ထားတော်မူ၏။ ၄၁ထာဝရ ဘုရား၏
ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည် သောကြောင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ ၄၂သီချင်းသည်
တို့၏အဆောင်၊ တံပိုး၊ ခွက်ကွင်းအစရှိသော ဘုရားသခင်၏ တုရိယာမျိုးကို ကိုင်သောဟေမန်နှင့်
ယေဒုသုန်အစရှိ သော ရွေးကောက်၍ စာရင်းသွင်းသောသူ အခြားတို့ကိုလည်း ထားတော်မူ၏။
ယေဒုသုန်သားတို့သည်လည်း တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။ ၄၃ထိုနောက်မှ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိနေရာသို့
ပြန်သွားကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်း နန်းတော် သားတို့ကို ကောင်းကြီးပေး စေခြင်းငှါ သွားတော်မူ၏။

၁၇

၁ဒါဝိဒ်မင်းသည် နန်းတော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောအခါ၊ ပရောဖက်နာသန်ကိုခေါ်၍ ကြည့်ရှုလော့။
ငါသည် အာရဇ်သစ်သားအိမ်နှင့်နေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်မူကား ကုလားကာဖြင့်သာ
ကွယ်ကာလျက် နေသည်ဟု ဆိုသော်၊ ၂နာသန်က အကြံတော်ရှိသမျှအတိုင်း ပြုတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည်
ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။ ၃ထိုညဥ့်တွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
ပရောဖက်နာသန်သို့ ရောက်၍၊ ၄ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်ထံသို့သွားလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်သည် ငါနေစရာဘို့ အိမ်ကိုမဆောက်ရ။ ၅ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောနေ့ကစ၍

ယနေ့တိုင်အောင် အိမ်နှင့်ငါမနေ။ တဲတခုမှတခုသို့ ပြောင်း၍ တဲများတို့နှင့်နေပြီ။ ၆ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းနှင့် ငါလှည့်လည်ရာအရပ်တို့၌ ငါ၏လူမျိုးကို ကျွေးမွေး စေခြင်းငှါ၊ ငါစေခိုင်းသော ဣသရေလတရားသူကြီး တစုံတယောက်အား သင်သည်ငါ့အဘို့ အာရဇ်သစ်သားအိမ် ကို အဘယ်ကြောင့်မဆောက်သနည်းဟု ငါဆိုဘူးသလော။ ၇ယခုမှာ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းရာ သိုးခြံထဲက သင့်ကိုငါနုတ်ယူ၍၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးသော မင်းအရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။ ၈သင်သွားလေရာရာ၌ ငါလိုက်၍၊ သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့ကို သင့်ရှေ့မှာ ပယ်ရှားသဖြင့်၊ မြေကြီးသား လူကြီးဂုဏ်အသရေကဲ့သို့ သင့်၌ ဂုဏ်အသရေကို ငါပေးပြီ။ ၉ထိုမှတပါး၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုး နေရာအရပ်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ သူတို့သည် နောက်တဖန် မပြောင်းမလဲ၊ မိမိတို့နေရာ၌ နေစေခြင်းငှါ ငါမြဲမြံစေမည်။ မတရားသောသူတို့သည် ရှေးကာလ၌၎င်း၊ ၁၀ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုး တရားသူကြီးတို့ကို ခန့်ထားသောကာလ ၌၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့ နောက်တဖန်မညှဉ်းဆဲရ။ သင့်ကိုလည်း ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်၍ ချမ်းသာ ပေးပြီ။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။ ၁၁သင်သည် အသက်ကာလ စေ့၍ ဘိုးဘေးနေရာသို့ သွားရသောအခါ၊ သင်မှဆင်းသက်သော သားစုတွင် သားတယောက်ကို ငါချီးမြှောက်၍ သူ၏နိုင်ငံကိုတည်ထောင်မည်။ ၁၂ထိုသားသည် ငါ့အဘို့ အိမ်ကိုဆောက်လိမ့်မည်။ သူထိုင်သောရာဇပလ္လင်ကို အစဉ် အမြဲငါတည်စေမည်။ ၁၃ငါသည် သင်၏အဘဖြစ်မည်။ သူသည်လည်း ငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်။ သင့်ရှေ့မှာရှိသောသူ၌ ငါ၏ကရုဏာကို နုတ်သကဲ့သို့ သင်၏သား၌ငါမနုတ်။ ၁၄ထိုသားကို ငါ့အိမ်၊ ငါ့နိုင်ငံ၌ အစဉ်အမြဲနေရာချမည်။ သူ၏ ရာဇပလ္လင်သည်လည်း အစဉ်အမြဲတည်ရလိမ့်မည်ဟု ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်အား ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၅ထိုဗျာဒိတ် တော်စကား အလုံးစုံတို့ကို နာသန်သည်ဒါဝိဒ်အား ပြန်ပြောလေ၏။

၁၆ထိုအခါ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အထဲသို့ဝင်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုင်လျက်၊ အိုထာဝရအရှင် ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက် ချီးမြှောက်တော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်ပါ သနည်း။ အကျွန်ုပ်အမျိုးသည် အဘယ်သို့သောအမျိုးဖြစ်ပါသနည်း။ ၁၇သို့ရာတွင် အိုဘုရားသခင်၊ ထိုကျေးဇူးတော် ကို သာမညကျေးဇူးဟု ထင်မှတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်ကို ကြာမြင့်စွာသောကာလ နှင့် ယှဉ်လျက် မိန့်တော်မူပါသည်တကား။ အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ဘုန်းကြီးသောသူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူပါသည်တကား။ ၁၈ကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်သည် ကိုယ်ဘုန်းကြီးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သို့တိုးတက်၍ လျှောက်ရ မည်နည်း။ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကို သိတော်မူ၏။ ၁၉အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်အကျိုးကို ထောက်၍ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ဤကြီးစွာသောအမှု အလုံးစုံတို့ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလုံးစုံတို့ကို ပြုတော် မူပြီ။ ၂၀သို့ဖြစ်၍ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကြားသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်နှင့်တူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသောဘုရား မည်မျှမရှိပါ။ ၂၁အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရွေးနုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူမျိုးရှေ့မှ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သဖြင့်၊ ကြီးမြတ်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော နာမတော်ကို ကိုယ်တော်အဘို့ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် ကြွ၍ ကိုယ်တော်အဘို့ ရွေးနုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးနှင့်တူသော လူမျိုးတစုံတမျိုးသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိပါသလော။ ၂၂အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးသည် အစဉ်အမြဲ ကိုယ်တော် ၏လူဖြစ်စေခြင်းငှါပြု၍၊ ကိုယ်တော်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၂၃ယခုမှာ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၌၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်၌၎င်း၊ မိန့်တော်မူသောစကားတော် အစဉ်အမြဲတည်ပါစေ သော။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုပါမူပါ။ ၂၄ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၍ နာမတော်သည်

အစဉ်အမြဲချီးမြှောက်ခြင်း ရှိမည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော်သည် အစဉ်အမြဲတည်ပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကျွန်
ဒါဝိဒ်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌တည်ပါစေသော။ ၂၅အကြောင်း မူကား၊ အိုကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်က သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ငါတည်စေမည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်အား
ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌ ပဋ္ဌနာပြုချင်သောစိတ်ရှိပါ၏။
၂၆ယခုလည်း အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်မှန်တော်မူ၏။ ဤကျေးဇူးကို ကိုယ်တော်ကျွန်၌
ဂတိထားတော်မူ ပြီ။ ၂၇သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌
အစဉ်အမြဲတည်ပါမည်အကြောင်း ကောင်းကြီး ပေးခြင်းငှါ နှုးညွတ်သောစိတ် ရှိတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူလျှင်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အစဉ်အမြဲခံရပါလိမ့်မည် ဟု
ဆုတောင်းသတည်း။

၁၈

၁ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လုပ်ကြံ၍အောင်မြင်သဖြင့်၊ ဂါသမြို့နှင့်ကျေးလက်များကို
သိမ်းယူ လေ၏။ ၂မောဘပြည်ကိုလည်း လုပ်ကြံ၍ မောဘအမျိုးသားတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံလျက်
အခွန်ဆက်ရကြ၏။ ၃ဇောဘမင်းကြီး ဟာဒဒေဇာသည်၊ ဥဖရတ်မြစ်နားမှာ မိမိနိုင်ငံကိုတည်စေခြင်းငှါ
သွားသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ဟာမတ်မြို့တိုင်အောင် တိုက်ဖျက်၍၊ ၄ရထားတထောင်၊ မြင်းစီးသူရဲခုနစ်ထောင်၊
ခြေသည်သူရဲနှစ်သောင်းကို ဘမ်းဆီး၍ ရထားတရာကို သိမ်းထားပြီးမှ အခြားသောမြင်းရထားရှိသမျှတို့ကို
ဖျက်ဆီးလေ၏။ ၅ဒမာသက်မြို့နေ ရှုရိလူတို့သည် ဇောဘမင်းကြီး ဟာဒဒေဇာကို စစ်ကူသောအခါ၊
ဒါဝိဒ်သည် ရှုရိလူနှစ်သောင်းနှစ်ထောင် တို့ကို သတ်ပြီးမှ၊ ၆ရှုရိပြည် ဒမာသက်မြို့၌
မြို့စောင့်တပ်ကိုထားသဖြင့်၊ ရှုရိလူတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံ၍ အခွန်ဆက်ရကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွားလေရာရာ၌
ထာဝရဘုရားသည် စောင့်မတော်မူ၏။ ၇ဟာဒဒေဇာ၏ကျွန်တို့ စွဲကိုင်သော ရွှေဒိုင်းလွှားများ ကို ဒါဝိဒ်သည်
သိမ်း၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်သွား၏။ ၈ဟာဒဒေဇာအစိုးရသော တိဗဟတ်မြို့နှင့် ခုန်မြို့မှ၊ ဒါဝိဒ် သည်
များစွာသောကြေးဝါကို သိမ်းသွား၏။ ရှောလမုန်သည် ကြေးဝါရေကန်၊ ကြေးဝါတိုင်၊ ကြေးဝါတန်ဆာများကို
ထိုကြေးဝါဖြင့်လုပ်သတည်း။
၉ဇောဘမင်းကြီး ဟာဒဒေဇာ၏ တပ်အလုံးအရင်ကို ဒါဝိဒ်လုပ်ကြံကြောင်းကို ဟာမတ်မင်းကြီး
တောဟူ သည် ကြားလျှင်၊ ၁၀မိမိရန်သူ ဟာဒဒေဇာကို ဒါဝိဒ်သည်စစ်တိုက်၍ လုပ်ကြံသောကြောင့်
မိဿဟာယဖွဲ့၍ ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ မိမိသားဟာဒေါရံကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့ စေလွှတ်၍ ဟာဒေါရံသည်
ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊ ကြေးဝါဖလားအမျိုးမျိုးတို့ကို ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ၁၁ထိုဖလားတို့ကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်
ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်၏။ ထိုအတူ ရှုရိပြည်၊ မောဘပြည်၊ အမ္မုန်ပြည်၊ ဖိလိတ္တိပြည်၊ အာမလက်ပြည်၊
အပြည်ပြည်တို့မှ ဆောင်ခဲ့သော ရွှေငွေ ကိုလည်းပူဇော်၏။ ၁၂ထိုမှတပါး၊ ဇေရုယာသား အဘိရှဲသည်
ဆားချိုင့်တွင် ဧဒုံလူတသောင်းရှစ်ထောင် တို့ကို လုပ်ကြံလေ၏။ ၁၃ဧဒုံပြည်၌ မြို့စောင့်တပ်တို့ကိုထား၍၊
ဧဒုံပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံကြ၏။ ဒါဝိဒ် သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရားသည်
စောင့်မတော်မူ၏။
၁၄ထိုသို့ဒါဝိဒ်မင်းသည် ဣသရေလနိုင်ငံကိုစိုးစံ၍ နိုင်ငံတော်သားတို့တွင်
တရားမှုကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်တော် မူ၏။ ၁၅ဇေရုယာ၏သားယွာဘသည် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ အဟိလုဒ်၏သား
ယောရှဖတ်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။ ၁၆အဟိတုပ်၏သား ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာ၏သား အဟိမလက်သည်
ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။ စရာယသည် စာရေး တော်ကြီးဖြစ်၏။ ၁၇ယောယဒ၏သား ဗေနာယသည်
ခေရသိလူနှင့် ပေလသိလူတို့ကိုအုပ်ရ၏။ ဒါဝိဒ်၏သားတော် တို့သည်လည်း အထံတော်၌
မင်းသားအရာ၌နေကြ၏။

၁၉

၁ထိုနောက် အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်နာဟတ်သည်သေ၍၊ သားတော်ဟာနုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။ ၂ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ဟာနုန်အဘ နာဟတ်သည် ငါ့အားကျေးဇူးပြုသောကြောင့်၊ သူ၏သား၌ ကျေးဇူးပြုမည်ဟုဆိုလျက်၊ သူ၏အဘသေရာတွင် နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်သည် ဟာနုန်မင်းကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ သူရှိရာ အမ္မုန်ပြည်သို့ရောက်ကြ၏။ ၃အမ္မုန်အမျိုး မှူးမတ်တို့သည် ဟာနုန်မင်းထံသို့ဝင်၍၊ ဒါဝိဒ်သည် စိတ်တော် ကိုနှစ်သိမ့်စေသောသူတို့ကို စေလွှတ်ရာတွင် ခမည်းတော်ကို ရိုသေစွာပြုသည်ဟု ထင်မှတ်တော်မူသလော။ ပြည်တော်ကို စစ်ဆေးစူးစမ်း၍ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါသာ၊ သူ၏ကျွန်တို့သည် အထံတော်သို့ရောက်သည် မဟုတ်လောဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ၄ဟာနုန်သည် ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ကို ယူပြီးလျှင် မုဆိတ်ကိုရိတ်၍ အဝတ်ကိုတင်ပါးတိုင်အောင် ဖြတ်ပြီးမှ လွှတ်လိုက်၏။ ၅ထိုသူတို့၌ အဘယ်သို့ပြုသည်ကို ဒါဝိဒ်သည် သိတင်းကြားသောအခါ၊ သူတို့သည် အလွန်ရှက်သောကြောင့် ဆီးကြိုစေခြင်းငှါ စေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် မုဆိတ်မရှည်မှီတိုင်အောင် ယေရိခေါမြို့မှာ နေကြလော့။ ထိုနောက်မှ ပြန်လာကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၆ဟာနုန်မင်းနှင့် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့က၊ ငါတို့သည် ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သိလျှင်၊ မေသောပေါတာမိပြည် ရှုရိမာခါပြည်၊ ဇောဘပြည်တို့၌ မြင်းရထားတို့ကို ငှါးခြင်းငှါ ငွေအခွက်တသောင်းကိုထုတ်၍၊ ၇မြင်းရထားသူရဲ သုံးသောင်းနှစ်ထောင်ကိုငှင်း၊ မာခါမင်းကြီးနှင့် သူ၏လူတို့ကိုငှင်း ငှားသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် မေဒဘမြို့ရှေ့မှာ တပ်ချကြ၏။ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်လည်း စုဝေး၍ အမြို့မြို့တို့မှ စစ်ချီကြ၏။ ၈ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားလျှင် ယွာဘနှင့်ခွန်အားကြီးသော သူရဲအလုံးအရင်းအပေါင်းကို စေလွှတ်၏။ ၉အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ သည် ထွက်၍ မြို့တံခါးဝမှာ စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။ စစ်ကူသောမင်းကြီးတို့သည် လွင်ပြင်၌တခြားစီနေကြ၏။ ၁၀ယွာဘသည် လည်း ရှေ့၌၎င်း၊ နောက်၌၎င်း၊ စစ်မျက်နှာနှစ်ဘက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ဣသရေလလူတို့တွင် သန်မြန်သောသူ ရှိသမျှတို့ကို ရွေးကောက်၍ ရှုရိလူတို့တဘက်၌ စစ်ခင်းကြ၏။ ၁၁ကြွင်းသောသူတို့ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်းစေခြင်းငှါ ညီအဘိရှဲလက်သို့ အပ်လျက်၊ ၁၂ရှုရိလူတို့သည် ငါ့ကိုနိုင်လျှင် ငါ့အားကူညီရမည်။ အမ္မုန်အမျိုး သားတို့သည် သင့်ကိုနိုင်လျှင် သင့်အားငါကူညီမည်။ ၁၃ရရင့်သောစိတ်ရှိ၍ ငါတို့လူမျိုးနှင့် ငါတို့ဘုရားသခင့်မြို့ရွာ တို့အဘို့ အားထုတ်၍တိုက်ကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူစေသတည်းဟု ဆိုပြီးမှ၊ ၁၄သူ၌ပါသောလူများနှင့်တကွ၊ ရှုရိလူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်းသွားသောအခါ၊ ရှုရိလူတို့သည်ပြေးကြ၏။ ၁၅ရှုရိလူတို့ပြေးသည်ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်မြင်လျှင်၊ သူတို့သည်လည်း ညီအဘိရှဲရှေ့မှာပြေး၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်ကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၁၆ရှုရိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ မိမိတို့ရှုံးသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်၍ မြစ်တဘက်၌နေသော ရှုရိလူတို့ကိုခေါ်သဖြင့်၊ ဟာဒဒေဇာခန့်ထားသော ဗိုလ်ချုပ်မင်းရှောဖက် သည်လည်း အုပ်ရ၏။ ၁၇ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင် ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလအမျိုးသာအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသဖြင့်၊ ရန်သူတပ်သို့ရောက်၍ စစ်ခင်းကျင်းလေ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် စစ်ခင်းကျင်း၍ ရှုရိလူတို့သည် တိုက်သောအခါ၊ ၁၈ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ ပြေးကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ရှုရိမြင်းရထားစီးသူရဲ ခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည်သူရဲ လေးသောင်းတို့ကိုသတ်၍၊ ဗိုလ်ချုပ်မင်း ရှောဖက်ကိုလည်း လုပ်ကြံလေ၏။ ၁၉ဟာဒဒေဇာမင်း၏ ကျွန်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာ မိမိတို့ရှုံးသည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ဒါဝိဒ်နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့၍ ကျွန်ခံကြ၏။ နောက်တဖန် ရှုရိလူ တို့သည် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို စစ်မကူကြ။

၂၀

၁အခါလည်၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စစ်တိုက်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ ယွာဘသည် ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းနှင့် ချီသွားသဖြင့် အမ္မုန်ပြည်ကိုတိုက်ဖျက်၍ ရဗ္ဗာမြို့ကိုဝိုင်းထား၏။ ဒါဝိဒ်သည်

ကိုယ်တိုင်ယေရုရှလင်မြို့၌နေလေ၏။ ၂ယွာဘသည် ရဗ္ဗာမြို့ကိုတိုက်ဖျက်ပြီးမှ ဒါဝိဒ်သည် မင်းကြီး၏သရဖူကို
ချွတ်ယူ၍ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတင်ကြ၏။ သရဖူ အချိန်ကား၊ ကျောက်မြက်ကိုမဆိုဘဲ
ရွှေအခွက်တဆယ်ရှိသတည်း။ မြို့၌ လုယူသောဥစ္စာအများကိုလည်း ထုတ်လေ၏။
၃မြို့သားတို့ကိုလည်းထုတ်၍ လွှတိုက်မှု၊ သံထွန်၊ သံပုဆိန်နှင့်လုပ်မှုကို လုပ်စေ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည်
အမ္မုန်မြို့သူရွာသား အပေါင်းတို့၌ ပြုပြီးမှ လူအပေါင်းတို့နှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်လေ၏။

၄နောက်တဖန် ဂေဇာမြို့မှ ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့် စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ဟုရှသိလူ၊ သိဗေခဲသည်
ရေဖိမ်အမျိုးသာဖကို သတ်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို အောင်မြင်လေ၏။ ၅နောက်တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို
စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ယာဣယသား လေဟာနန်သည် ရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့်အမျှ ကြီးသောလှံရိုးကိုသုံးစွဲသော
ဂိတ္တိအမျိုး ဂေါလျက်၏ညီ လာခမိကို သတ်လေ၏။ ၆နောက်တဖန် ဂါသမြို့မှာစစ်တိုက် ကြစဉ်၊ အရပ်မြင့်၍
လက်တဘက်၌ လက်ခြောက်ချောင်းစီ၊ ခြေတဘက်၌ ခြေခြောက်ချောင်းစီ ပေါင်းနှစ်ဆယ်လေး ချောင်းရှိသော
ရေဖိမ်အမျိုးသားတယောက်သည်၊ ၇ဣသရေလအမျိုးကို ကြိမ်းပသောအခါ ဒါဝိဒ်အစ်ကို ရှိမာ၏သား
ယောနသန်သည် ထိုသူကိုသတ်လေ၏။ ၈ဤသူတို့သည် ဂါသမြို့၌နေသော ရေဖိမ်လူကြီးသားဖြစ်၍
ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏ ကျွန်တို့လက်ဖြင့် သေကြ၏။

၂၁

၁နောက်တဖန် စာတန်သည် ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌ ထ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
ရေတွက်စေ ခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်ကိုတိုက်တွန်းလေ၏။ ၂ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ လူပေါင်းမည်မျှရှိသည်ကို ငါသိမည်အကြောင်း၊
ဗေရရှေဘာမြို့မှသည် ဒန်မြို့တိုင်အောင်သွား၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ရေတွက်ပြီးလျှင်၊ စာရင်းကို
ငါ့ထံသို့သွင်းလော့ဟု ဗိုလ်ချုပ် မင်း ယွာဘနှင့်အရာရှိတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၃ယွာဘကလည်း၊
ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကိုထပ်၍ အစတရာ တိုးပွားစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင်
အရှင်မင်းကြီး၊ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် သခင်၏ကျွန် ဖြစ်ပါသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍
ကျွန်တော်သခင်သည် ဤအမှုကို အဘယ်ကြောင့် စီရင်တော်မူသနည်း။ ဣသရေလအမျိုး ပြစ်မှားစရာ
အကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် ပြုတော်မူသနည်းဟုလျှောက်လေ၏။ ၄သို့သော်လည်း အမိန့်တော်သည်
ယွာဘစကားကိုနိုင်သဖြင့်၊ ယွာဘသည်ထွက်၍ ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးသို့ သွားပြီးနောက်
ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်လာ၏။ ၅လူပေါင်းစာရင်းကို ဒါဝိဒ်အားဆက်၍ ဣသရေလအမျိုး၌
ထားကိုင်သူရဲတသန်းနှင့် တသိန်း၊ ယုဒအမျိုး၌ ထားကိုင်သူရဲလေးသိန်းနှင့် ခုနစ်သောင်းရှိ၏။ ၆သို့ရာတွင်
ယွာဘသည် အမိန့်တော်ကို ရွံသော ကြောင့် လေဝိအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးကို အခြားသောအမျိုးထဲသို့
သွင်း၍ မရေတွက်။

၇ဒါဝိဒ်ပြုသောအမှုကို ဘုရားသခင် အလိုတော်မရှိသမဖြင့် ဣသရေလအမျိုးကို ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်
ဖြစ်၍၊ ၈ဒါဝိဒ်က၊ ကျွန်ုပ်ပြုမိသောအမှု၌ အလွန်ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အပြစ်ကို ဖြေရှင်းတော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်သည် အလွန်မိုက်မဲသောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟု ဘုရားသခင်အား တောင်းပန်လေ၏။
၉ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်၏ပရောဖက် ဂဒ်ကိုခေါ်၍၊ ၁၀ဒါဝိဒ်ထံသို့သွားလော့။ အရာသုံးပါးကို
သင့်အားငါပြ၏။ သင်၌ ငါပြုစရာဘို့ တပါးပါးကိုရွေးလော့ဟု ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၁၁ဂဒ်သည် ဒါဝိဒ်ထံသို့သွား၍ ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
၁၂သုံးနှစ်ပတ်လုံး အစာအာဟာရခေါင်းပါးသောဘေး၊ သုံးလပတ်လုံး သင့်ကိုရန်သူ လိုက်မှီ၍
ထားဖြင့်လုပ်ကြံသောဘေး၊ သုံးရက်ပတ်လုံး ပြည်တော်၌ ကာလနာတည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏
ထားတော်ကို၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကိုင်၍ ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးကို
ဖျက်ဆီးသော ဘေးတို့တွင် တပါးပါးကိုရွေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို
စေလွှတ်တော်မူသောသူအား အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရမည်ကို ဆင်ခြင်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။

[၁၃]ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါသည် ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လေပြီတကား၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သို့
ရောက်ပါစေ။ ကရုဏာတော်ကြီးလှ၏။ လူလက်သို့မရောက် ပါစေနှင့်ဟု ဂဒ်အားပြန်ပြော၏။
[၁၄]ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ကာလနာကိုလွှတ်လိုက်တော်မူ၍ လူခုနစ်သောင်း
သေကြ၏။ [၁၅]ယေရုရှလင်မြို့ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန်ကို
စေလွှတ်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ကောင်းကင်တမန်ဖျက်ဆီးမည်ဟု အားထုတ်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်
ကြည့်ရှုလျက်၊ ထိုဘေးကြောင့် နောင်တရတော်မူ၍၊ တန်ပြီ။ သင့်လက်ကိုရုတ်သိမ်းလော့ဟု ဖျက်ဆီးသော
ကောင်းကင်တမန်အား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်၊
ယေဗုသိလူအရောန၏ ကောက်နယ်တလင်းအနားမှာ ရပ်နေ၏။ [၁၆]ဒါဝိဒ်သည် မြော်ကြည့်၍၊ ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်သည် ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်မှာ ထားကိုမိုးလျက် မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကြားမှာ
ရပ်နေသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ ဣသရေလအမျိုးသားအသက်ကြီး သူတို့သည်
လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက် မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။ [၁၇]ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ပြည်သားတို့ကို
ရေတွက်စေခြင်းငှါ စီရင်သောသူအား အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါသည်မဟုတ်လော။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။
အလွန်ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီ။ ဤသိုးတို့မူကား အဘယ်သို့ပြုမိပါသနည်း။ အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လူ တို့ကို ဒဏ်ခတ်စေခြင်းငှါ လက်တော်ကို သူတို့အပေါ်သို့
ရောက်စေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်သည် အကျွန်ုပ်အဆွေ အမျိုးအပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူပါဟု
ဘုရားသခင်အား တောင်းပန်လေ၏။
[၁၈]ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည်သွား၍၊ ယေဗုသိလူအရောန၏ ကောက်နယ်တလင်း၌ ထာဝရဘုရားအဘို့
ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်စေခြင်းငှါပြောရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ဂဒ်ကိုမှာထား
သဖြင့်၊ [၁၉]ဂဒ်ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်အတိုင်း ဒါဝိဒ်သည်သွားလေ၏။ [၂၀]အရောနသည်
စပါးကိုနယ်စဉ်တွင်၊ လှည့်ကြည့်၍ ရှင်ဘုရင်ကိုမြင်သောအခါ သားလေးယောက်နှင့်တကွ
ပုန်းရှောင်၍နေလေ၏။ [၂၁]ဒါဝိဒ်သည်အရောန ရှိရာသို့ရောက်သောအခါ အရောနကြည့်၍ ဒါဝိဒ်ကိုမြင်လျှင်၊
ကောက်နယ်တလင်းမှဆင်း၍ ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာ ဦးချပြပ်ဝပ် လေ၏။ [၂၂]ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ လူတို့တွင် ကာလနာဘေးကို
ငြိမ်းစေမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို ငါတည်လိုသည်ဖြစ်၍၊
ဤကောက်နယ်တလင်းအရပ်ကို အဘိုးထိုက်သည် အတိုင်း ရောင်းပါဟုအမိန့်ရှိသော်၊ [၂၃]အရောနက၊
ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီးယူတော်မူပါ။ စိတ်တော်ရှိသည် အတိုင်း ပြုတော်မူပါ။ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့
နွားများ၊ ထင်းဘို့ကောက်နယ်တန်ဆာများ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဂျုံစပါးများ၊ အလုံးစုံကို
ကျွန်တော်ဆက်ပါ၏ ဟု ဒါဝိဒ်အားလျှောက်လျှင်၊ [၂၄]ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက၊ ထိုသို့ငါမယူရ။
စင်စစ်အဘိုးထိုက်သည်အတိုင်း ပေး၍ ငါဝယ်မည်။ သင့်ဥစ္စာကို ထာဝရဘုရားအဘို့ ငါမသိမ်း။
ကိုယ်ငွေမကုန်ဘဲ မီးရှို့စရာယဇ်ကို မပူဇော်လိုဟု အရောနအား ဆိုသဖြင့်၊ [၂၅]ရွှေခြောက်ပိဿာကိုချိန်ပေး၍
ထိုအရပ်ကိုဝယ်ပြီးမှ၊ [၂၆]ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို
ပူဇော်လေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားကို ပဌနာပြုသောအခါ၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့ မီးကျ သဖြင့်၊
ကောင်းကင်ထဲက ထူးတော်မူ၏။ [၂၇]ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ကောင်းကင်တမန်သည်
မိမိထားကို ထားအိမ်၌သွင်းထားပြန်၏။
[၂၈]ထာဝရဘုရားသည် ယေဗုသိလူ အရောန၏ ကောက်နယ်တလင်း၌ ထူးတော်မူသည်ကို
ဒါဝိဒ်သိမြင်လျှင်၊ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ပြုလေ၏။ [၂၉]တော၌ မောရှေလုပ်ခဲ့သော
ထာဝရဘုရား၏တဲတော်နှင့် မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်သည် ထိုကာလ၌ ဂိဗောင်မြို့၌ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာရှိ၏။
[၃၀]ဒါဝိဒ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်ထားကို ကြောက်သောကြောင့်၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်သို့သွား၍
ဘုရားသခင်ကို မမေးမလျှောက်ဝံ့။

၂၂

၁သို့ဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ်က ဤအရပ်သည် ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ဖြစ်၏။
ဤယဇ်ပလ္လင်သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ ၂ဣသရေလပြည်၌ရှိသော
တပါးအမျိုးသားတို့ကို စုဝေးစေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်တည်စရာအဘို့
ကျောက်ဆစ်ရသော ပန်းရန်သမားတို့ ကိုလည်း စေခိုင်း တော်မူ၏။ ၃တံခါးလုပ်စရာသံချွန်အဘို့နှင့်
သစ်သားဆက်စရာအဘို့ များစွာသောသံကိုငင်း၊ အချိန်မမှတ်နိုင်အောင် များစွာသော ကြေးဝါကိုငင်း၊
၄များစွာသော အာရဇ်သစ်သားကိုငင်း၊ ပြင်ဆင်တော်မူ၏။ ဇိဒုံမြို့သားနှင့် တုရုမြို့သား တို့သည်
အာရဇ်သစ်သားအများကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၅ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါ့သားရှောလမုန်သည်
အသက်ငယ်၍ နုသေး၏။ ထာဝရဘုရားအဘို့ တည်ရသောအိမ်မူကား အလွန်ထူးဆန်းသောအိမ်၊
အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ ဘုန်းအသရေကျော်စောသော အိမ်ဖြစ်ရမည်။ ယခုပင် အိမ်တော်အဘို့
ငါပြင်ဆင်မည်ဟု အကြံရှိလျက် အနိစ္စမရောက်မီ များစွာပြင်ဆင်တော်မူ၏။

၆သားတော်ရှောလမုန်ကိုလည်း ခေါ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့
အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ရမည်အကြောင်း မှာထားလေသည်မှာ၊ ၇ငါ့သား၊ ငါ၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်မည်ဟု အကြံရှိပြီ။ ၈သို့ရာတွင်
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါသို့ရောက်သည်ကား၊ သင်သည်များစွာစစ်တိုက်၍
လူအများတို့ကို သတ်လေပြီ။ မြေကြီး ပေါ်မှာ ငါ့မျက်မှောက်၌ များစွာသောအသွေးကို သွန်းသောကြောင့်၊
ငါ့နာမအဘို့ အိမ်ကိုအတည်မဆောက်ရ။ ၉သင်မြင်သောသားတယောက်သည် ငြိမ်ဝပ်သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။
သူ၏အမည်ကား ရှောလမုန်ဖြစ်၍၊ သူ့ပတ်လည်၌ ရန်သူမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်သောအခွင့်ကိုငင်း၊ သူ၏လက်ထက်၌
ဣသရေလအမျိုးသည် စစ်တိုက်ခြင်းမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသော အခွင့်ကိုငင်း၊ ငါပေးမည်။ ၁၀ထိုသားသည်
ငါ့နာမအဘို့ အိမ်ကိုတည်ဆောက်ရလိမ့်မည်။ သူသည် ငါ့သားဖြစ်လိမ့် မည်။ ငါသည်လည်း
သူ၏အဘဖြစ်မည်။ သူထိုင်သော ဣသရေလနိုင်ငံ ရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်အမြဲငါတည်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၁သို့ဖြစ်၍ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဘက်၌နေ၍ အကြံထမြောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ အမိန့်
တော်ရှိသည်အတိုင်း သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ရလိမ့်မည်။
၁၂သို့ရာတွင် သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊
ထာဝရ ဘုရားသည် ဥာဏ်ပညာကိုပေး၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို စီရင်ခြင်းအမှု၌ မှာထားတော်မူပါစေသော။
၁၃ဣသရေလ အမျိုး၏အမှု၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ကို
စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ သတိပြုလျှင် အကြံထမြောက်ရလိမ့်မည်။ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ စိုးရိမ်ခြင်း၊
စိတ်ပျက်ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ၁၄ငါသည် ဆင်းရဲခံစဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အဘို့ ရွှေအခွက်တထောင်နှင့်
ငွေအခွက်တသောင်းကိုငင်း၊ အချိန်မမှတ် နိုင်အောင် များစွာသောကြေးဝါနှင့်သံကိုငင်း၊ သစ်သားများနှင့်
ကျောက်များကိုငင်း ပြင်ဆင်ပြီ။ သင်သည်လည်း ထပ်၍ပြင်ဆင်ရမည်။ ၁၅ထိုမှတပါး
သင်၏များစွာသောလက်သမား၊ ပန်းရန်သမား၊ ကျောက်ဆစ်သမား၊ အမျိုးမျိုး သောအတတ်၌
လေ့ကျက်သော ဆရာသမားရှိ၏။ ၁၆ရွှေငွေကြေးဝါသံ အတိုင်းမသိများသည်ဖြစ်၍ ထလော့။ ကြိုးစားလော့။
ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသောဟု မှာထားတော်မူ၏။

၁၇ဣသရေလမင်းအပေါင်းတို့သည် သားတော်နှင့် ဝိုင်းရမည်အကြောင်း မှာထားလေသည်မှာ၊
၁၈သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်မဟုတ်လော။ အရပ်ရပ်၌
ငြိမ်ဝပ်ရသောအမှုကို ပေးတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ပြည်သူပြည်သားတို့ကို ငါ့လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊
ထာဝရဘုရား၏ရှေ့၊ ထိုဘုရား သခင်၏လူတို့ရှေ့မှာ တပြည်လုံးသည် နှိမ့်ချလျက်ရှိ၏။ ၁၉သို့ဖြစ်၍
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ရှာခြင်း ငှါ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်းကြလော့။

ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့၊ တည်ရသောအိမ်တော်ထဲသို့ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာတို့ကို သွင်းခြင်းငှါ ထကြလော့။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို တည်ဆောက်ကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၂၃

၁ဒါဝိဒ်မင်းသည် အသက်ကြီး၍ ကာလပြည့်စုံရာအချိန်ရောက်သောအခါ၊ သားတော်ရှောလမုန်ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ ၂ဣသရေလမင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေတော်မူ၏။

၃လေဝိသားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ စာရင်းဝင်သောယောက်ျားပေါင်းကား၊ သုံးသောင်း ရှစ်ထောင် တည်း။ ၄ထိုသူတို့တွင် နှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။ ခြောက်ထောင်တို့သည် အရာရှိ၊ တရားသူကြီးလုပ်ရကြ၏။ ၅လေးထောင်တို့သည် တံခါးကိုစောင့်ရကြ၏။ လေးထောင်တို့သည် ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစရာတူရိယာတို့နှင့် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရကြ၏။ ၆လေဝိသား ဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိအမျိုးအသီးအသီးတို့ကို ဒါဝိဒ်ခွဲထား၍ တမျိုးတခြားစီ သင်းဖွဲ့စေ၏။ ၇ဂေရရှုံအမျိုးသားကား၊ လာဒန်နှင့်ရှိမိတည်း။ ၈လာဒန်သားအကြီးကား၊ ယေဟေလ၊ သူ၏ညီဇေသံနှင့်ယောလ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ ၉ရှိမိသားကား ရှေလောမိတ်၊ ဟာဇေလ၊ ဟာရန်၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည် လာဒန်အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်ကြ၏။ ၁၀ရှိမိသားကား ယာဟပ်၊ ဇိဇ၊ ယုရှ၊ ဗေရိ၊ ပေါင်းလေးယောက်တည်း။ ၁၁ယာဟတ်ကား အကြီးဖြစ်၏။ ဇိဇကား ဒုတိယအရာကိုရ၏။ ယုရှနှင့်ဗေရိ၌ကား သားများစွာမရှိ။ သို့ဖြစ်၍ အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းတခုတည်း၌ ပေါင်းကြ၏။

၁၂ကောဟတ်သားကား အာမရံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေဗြုန်၊ ဩဇေလ၊ ပေါင်းလေးယောက်တည်း။ ၁၃အာမရံသား ကား အာရုန်နှင့်မောရှေတည်း။ အာရုန်နှင့် သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်း၊ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ နာမတော်ကိုမြွက်၍ အစဉ်ကောင်းကြီးပေးခြင်းအမှုကို ပြုရမည် အကြောင်း၊ အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ အခြားသူတို့နှင့် ခွဲထားသောသူဖြစ်၏။ ၁၄ဘုရားသခင့်လူ မောရှေ၏သားကိုကား၊ လေဝိအမျိုးသားတို့၏စာရင်း၌ သွင်းရ၏။ ၁၅မောရှေသားကား ဂေရရှုံနှင့်ဧလျေဇာတည်း။ ၁၆ဂေရရှုံသားတို့တွင်၊ ရှေဗွေလသည်အကြီးဖြစ်၏။ ၁၇ဧလျေဇာသားအကြီး ယေဟဘိတယောက်တည်းရှိ၏။ ယေဟဘိ၌ကား သားအလွန်များ၏။ ၁၈ဣဇဟာသားအကြီးကား ရှေလောမိတ်၊ ၁၉ဟေဗြုန်သားအကြီးကား ယေရိ၊ ဒုတိယသားကား အာမရိ၊ တတိယသား ယဟာဇေလ၊ စတုတ္ထသား ယေကမံ၊ ၂၀ဩဇေလသားအကြီးမိက္ခာ၊ ဒုတိယသား ယေရှိတည်း။

၂၁မေရာရိသားကား မဟာလိနှင့်မုရှိတည်း။ မဟာလိသားကား ဧလာဇာနှင့်ကိရှတည်း။ ၂၂ဧလာဇာသည် သားမရှိ။ သမီးသက်သက်ရှိ၍သေ၏။ သူ့သမီးတို့နှင့် သူ့ညီကိရှသားသည် စုံဘက်ကြ၏။ ၂၃မုရှိသားကား မဟာလိ၊ ဧဒါ၊ ယေရိမုတ်၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။

၂၄ဤရွေ့ကား အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ ထာဝရဘုရားအိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသော လေဝိသား အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းဝင်သော အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သတည်း။ ၂၅ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးအား ငြိမ်ဝပ်သောအခွင့်ကိုပေး၍ ကိုယ်တိုင် ယေရုရှလင်မြို့၌ အစဉ်နေတော်မူသော ကြောင့်၊ ၂၆လေဝိသားတို့သည် တဲတော်နှင့်တဲတော်အမှု ဆောင်ရွက်ရာတန်ဆာများကို နောက်တဖန်မထမ်းရဟု ဒါဝိဒ်မိန့်တော်မူ၏။ ၂၇နောက်ဆုံးအမိန့်တော်အတိုင်း၊ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သော လေဝိသားတို့ကို စာရင်းယူရ၏။ ၂၈အကြောင်းမူကား၊ လေဝိသားတို့သည် အာရုန်သားတို့၏ လက်ထောက်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်းသောအရာ ရှိသမျှတို့ကို စင်ကြယ်စေ၍၊

ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်နှင့် တံတိုင်းများ၊ အခန်းများ၌ အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်။
၂၉ရှေ့တော်မုန့်ကိုငင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာမုန့်ညက်ကိုင်း၊ တဆေးမဲ့မုန့်ပြား၊ သံပြားနှင့်ဖုတ်သောမုန့်၊
မုန့်ဆီ ကြော်ကိုင်း လုပ်၍ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အမှုကိုလည်း ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ တိုင်းထွာ၊
ချိန်တွယ်၊ ခြင်တွက် ခြင်းအမှုအမျိုးမျိုးကိုလည်း စီရင်ရကြမည်။ ၃၀နံနက်တိုင်း၊ ညဦးတိုင်းရက်လျက်၊
ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏ဟု ဝန်ခံ၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုလည်း ချီးမွမ်းရကြမည်။
၃၁ပညတ်တရားတော်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ဓမ္မပွဲ နေ့၊ အစဉ်မပြတ် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
မီးရှို့ရာယဇ်မျိုးတို့ကို ပူဇော်ရကြမည်။ ၃၂ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် ကိုင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုင်း၊
ထာဝရဘုရားအိမ်တော်၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သော ညီအစ်ကိုအာရုန် သားတို့ကိုင်း စောင့်ရကြမည်။

၂၄

၁အာရုန်အမျိုးသား အသီးအခြားသင်းဖွဲ့ရာမှာ၊ အာရုန်သားကား နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ ဧလာဇာ၊
ဣသမာ တည်း။ ၂နာဒပ်နှင့်အဘိဟုသည် သားမရှိ။ အဘလက်ထက်တွင် သေသောကြောင့်
ဧလာဇာနှင့်ဣသမာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရ၏။ ၃ဒါဝိဒ်သည် ဧလာဇာအမျိုး
ဇာဒုတ်နှင့်ဣသမာအမျိုး အဟိမလက်ကို အသီး အသီးဆောင်သင့်သည်အတိုင်း ခန့်ထားလေ၏။
၄ဣသမာအမျိုးအကြီးအကဲထက် ဧလဇာအမျိုး အကြီးအကဲ သာ၍များသောကြောင့်၊
ဧလာဇာအဆွေအမျိုးအလိုက် အကြီးအကဲ တကျိပ်ခြောက်ယောက်၊ ဣသမ္မာအဆွေ အ မျိုးအလိုက်
အကြီးအကဲရှစ်ယောက်တို့ကို အသီးအသီးခွဲခန့်ထားလေ၏။ ၅စာရေးတံပြုလျက် အသီးအခြား ခွဲခန့်၍
သန့်ရှင်းရာဌာနအုပ်၊ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်အုပ်တို့ကို ဧလာဇာအမျိုးနှင့် ဣသမာအမျိုးထဲက ရွေးယူရ၏။
၆လေဝိအမျိုး နာသနေလသား စာရေးတော်ရှေမာယသည် ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်၊
အဗျာသာ သားအဟိမလက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားအဆွေအမျိုး သူကြီးများရှေ့မှာ
နာမများကိုမှတ်ရ၏။ စာရေးတံပြု၍ ဧလာဇာအမျိုးနှင့် ဣသမာအမျိုးထဲက အလှည့်လှည့်ရွေးကောက်
ခန့်ထားသောသူဟူမူကား၊ ၇ပဌမသူယေဟောယာ ရိပ်၊ ဒုတိယသူယေဒါယ၊ ၈တတိယသူ ဟာရိမ်၊
စတုတ္ထသူစောရိမ်၊ ၉ပဉ္စမသူ မာလခိယ၊ ဆဌမသူမိယမိန်၊ ၁၀သတ္တမသူ ဟက္ကုတ်၊ အဋ္ဌမသူအဘိယ၊ ၁၁နဝမသူ
ယေရှွာ၊ ဒသမသူ ရှေကနိ၊ ၁၂ဧကဒသမသူ ဧလျာရှိပ်၊ ဒွါဒသမသူ ယာကိမ်၊ ၁၃တကျိပ်သုံးယောက်
မြောက်သောသူ ဟုပ္ပ၊ တကျိပ်လေးယောက်မြောက်သောသူ ယေရှေဗပ်၊ ၁၄တကျပ်ငါးယောက်
မြောက်သောသူ ဗိလဂ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်မြောက်သောသူ ဣမ္မေရ၊
၁၅တကျိပ်ခုနစ်ယောက်မြောက်သောသူ ဟေဇိရ၊ တကျိပ်ရှစ်ယောက်မြောက်သောသူ အပ်ဇဇ်၊
၁၆တကျိပ်ကိုးယောက်မြောက်သောသူ ပေသဟိ၊ နှစ်ကျပ် မြောက်သောသူ ယေဇကျေလ၊
၁၇နှစ်ကျိပ်တယောက်မြောက်သောသူ ယာခန်၊ နှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်မြောက် သောသူ ဂါမုလ၊
၁၈နှစ်ကျပ်သုံးယောက်မြောက်သောသူ ဒေလာယ၊ နှစ်ကျိပ်လေးယောက်မြောက်သောသူ မာဇိတည်း။
၁၉ထိုသို့ သူတို့အဘ အာရုန်အား ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ၍၊
အဘအာရုန်စီရင်သည်အတိုင်း သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့ ဝင်မြဲဝင်၍ အမှုတော်ကို
ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ခွဲခန့်ခြင်းရှိသတည်း။

၂၀ကြွင်းသောလေဝိအမျိုးသား ဟူမူကား၊ အာမရံသားဖြစ်သော ရှုဗေလ၏သားစုတွင် ယေဒေယ၊
၂၁ရေဟာဘိသားစုတွင် ဣရှိယာ၊ ၂၂ဣဇဟာသားဖြစ်သော ရှေလောမိတ်သားစုတွင် ယာဟတ်၊
၂၃ဟေဗြုန်သားစု တွင် သားအကြီးယေရိ၊ ဒုတိယသား အာမရိ၊ တတိယသား ယဟာဇေလ၊
စတုတ္ထသားယေကမံ၊ ၂၄ဩဇေလသား ဖြစ်သော မိက္ခာ၏သားစုတွင် ရှမိရ၊ ၂၅မိက္ခာညီဣရှိယာသားစုတွင်
ဇာခရိတည်း။

၂၆မေရာရိသားကား အဟာလိနှင့်မုရှိဖြစ်၍၊ ၂၇မေရာရိအမျိုးသားဖြစ်သော ယာဇိ၏သားကား
ဗေနော၊ ရှောဟံ၊ ဇက္ကုရ၊ ဣဗရိတည်း။ ၂၈မဟာလိသားလေဧာဇာ၌ သားမရှိ။ ၂၉ကိရှသားကား
ယေရမေလတည်း။ ၃၀မုရှိသား ကား မဟာလိ၊ ဧဒါ၊ ယေရိမုတ်တည်း။ ဤရွေ့ကား
မိမိတို့အဆွေအမျိုးအလိုက် လေဝိအမျိုးသားတည်း။ ၃၁ဤသူတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးဇာဒုတ်၊
အဟိမလက်အစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသား အဆွေအမျိုး သူကြီးတို့ရှေ့မှာ
မိမိတို့ညီအစ်ကိုအာရုန်အမျိုးသားတို့ တဘက်တချက် အလှည့်လှည့်စာရေးတံပြု ကြ၏။

၂၅

၁ထိုမှတပါး အာသပ်၊ ဟေမန်၊ ယေဒုသုန်သားတို့နှင့် အတူဝိုင်း၍ စောင်း၊ တယော၊ ခွက်ကွင်းကို
တီးမှုတ် လျက်ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်စရာဘို့၊ ဒါဝိဒ်နှင့် ပရိသတ်ဗိုလ်ခြေ အကြီးအကဲတို့သည်
ခွဲခန့်သောသူတို့ စာရင်းဟူမူကား၊ ၂အာသပ်သား ဇက္ကုရ၊ ယောသပ်၊ နေသနိ၊ အာရှရေလတစု။ သူတို့သည်
ရှင်ဘုရင်စီရင်သည်အတိုင်း၊ အဘအာသပ်၌ တပည့်ဖြစ်၍ ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။
၃ယေဒုသုန်သား ဂေဒလိ၊ ဇေရိ၊ ရှိမိ၊ ယေရှာယ၊ ဟာရှဘိ၊ မတ္တိသိပေါင်းခြောက်ယောက်၊ သူတို့သည်
အဘယေဒုသုန်၌ တပည့်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ကို ဘော်ပြချီးမွမ်းခြင်းငှါ စောင်းတီးလျက်
ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။ ၄ဟေမန်သားဗုက္ကိ၊ မတ္တနိ၊ ဩဇေလ၊ ရှေဗွေလ၊ ယေရိမုတ်၊ ဟာနနိ၊
ဟာနန်၊ ဧလျာသ၊ ဂိဒ္ဒါလတိ၊ ရောမန္တေဇာ၊ ယောရှဗေကရှ၊ မလ္လောသိ၊ ဟောသိရ၊ မဟာဇုတ်တည်းဟူသော၊
၅ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တံပိုးမှုတ်လျက် ဘုရားသခင်၏ တရားတော်ကို ဟောပြောသော ရှင်ဘုရင်၏
ဆရာတော်ဟေမန်သား ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ဟေမန်အား သားတကျိပ် လေးယောက်နှင့်
သမီးသုံးယောက်တို့ကို ပေးတော်မူ၏။ ၆ထိုသားအပေါင်းတို့သည် အာသပ်၊ ယေဒုသုန်၊ ဟေမန် တို့ကို
ရှင်ဘုရင်စီရင်သည်အတိုင်း အဘဟေမန်၌ တပည့်ဖြစ်၍၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ ခွက်ကွင်း၊
စောင်း၊ တယောကိုတီးလျက်၊ သီချင်းဆို၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။ ၇ထိုသူတို့နှင့်တကွ
ထာဝရဘုရား၏ သီချင်းကို သင်၍ လေ့ကျက်သောညီအစ်ကိုပေါင်းကား နှစ်ရာရှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
၈ထိုသူတို့သည် အကြီးအငယ် ဆရာတပည့်ရောနှောလျက် စာရေးတံပြု၍ သင်းဖွဲ့ရာမှာ၊
၉ပဌမသူကား၊ အာသပ်အပေါင်းအသင်းဝင်သူ ယောသပ်တည်း။ ဒုတိယသူဂေဒလိ၊
သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ် ယောက်တည်း။ ၁၀တတိယသူ ဇက္ကုရ၊
သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၁၁စတုတ္ထသူဣဇရိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား
တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၁၂ပဥ္စမသူ နေသနိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ် နှစ်ယောက်တည်း။
၁၃ဆဋ္ဌမသူ ဗုက္ကိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၁၄သတ္တမသူ ယေရှရေလ၊
သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၁၅အဋ္ဌမသူယေရှာယ၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်း
ကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၁၆နဝမသူ မတ္တနိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
၁၇ဒသမသူ ရှိမိ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၁၈ဧကဒသမသူ အာရေလ၊
သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၁၉ဒွါဒသမသူ ဟာရှဘိ၊
သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၂၀တကျိပ် သုံးယောက်မြောက်သောသူ ရှေဗွေလ၊
သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၂၀တကျိပ်လေးယောက် မြောက်သောသူ မတ္တိသိ၊
သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၂၂တကျိပ်ငါးယောက်မြောက် သောသူ ယေရမုတ်၊
သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၂၃တကျိပ်ခြောက်ယောက်မြောက် သောသူ ဟာနနိ၊
သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၂၄တကျိပ်ခုနစ်ယောက်မြောက်သော သူ
ယောရှဗေကရှ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
၂၅တကျိပ်ရှစ်ယောက်မြောက်သောသူ ဟာနန်၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၂၆တကျိပ်ကိုးယောက်မြောက်သောသူ မလ္လောသိ၊ သူနှင့် သူ၏သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
၂၇နှစ်ကျိပ်မြောက်သောသူ ဧလျာသာ၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
၂၈တကျိပ်နှစ်ယောက်မြောက်သောသူ ဟောသိရ၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
၂၉နှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်မြောက်သောသူ ဂိဒ္ဒါလတိ၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။
၃၀နှစ်ကျိပ်သုံးယောက်မြောက်သောသူ မဟာဇယုတ်၊ သူနှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား
တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ နှစ်ကျိပ်လေးယောက်မြောက်သောသူ ရောမန္တေဇာ၊ သူနှင့်သူ၏
သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၂၆

၁အသီးအသီးသင်းဖွဲ့သော တံခါးစောင့်များဟူမူကား ကောရဟိအမျိုး ဗျာသပ်အနွယ်၊ ကောရသား
မေရှလေမိ၊ ၂မေရှလေမိသားဦး ဇာခရိ၊ ဒုတိယသား ယေဒျေလ၊ တတိယသား ဇေဗဒိ၊ စတုတ္ထသား
ယာသနေလ၊ ၃ပဉ္စမသား ဧလံ၊ ဆဋ္ဌမသား ယောဟနန်၊ သတ္တမသားကား ဧလဲသြနဲတည်း။
၄သြဗဒေဒုံ၏သားဦး ရှေမာယ၊ ဒုတိယ သား ယောဇဗပ်၊ တတိယသား ယောအာ၊ စတုတ္ထသား စာကာ၊
ပဉ္စမသား နာသနေလ၊ ၅ဆဋ္ဌမသား အမျေလ၊ သတ္တမသား ဣသခါ၊ အဋ္ဌမသား ပုလသဲတည်း။ သြဗဒေဒုံကို
ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ၆သားဦးရှေမာယ၏ သားသြသနိ၊ ရေဖေလ၊ သြဗပ်၊
ဧလာဇာဗဒ်နှင့် ခွန်အားကြီးသောညီ ဧလိဟု၊ သေမခိတို့သည် ခွန်အားကြီးသောသူ၊ မိမိတို့အဆွေအမျိုး၌
အစိုးရသော သူဖြစ်ကြ၏။ ၈အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်း နိုင်အောင်ခွန်အားကြီးသော
သြဗဒေဒုံအမျိုးသားချင်း ယောကျ်ားပေါင်းကား ခြောက်ကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။ ၉ခွန်အားကြီးသော
မေရှလေမိသား ညီယောကျ်ားပေါင်းကား တကျိပ်ရှစ်ယောက်တည်း။ ၁၀မေရာရိအမျိုး၊ ဟောသ၏
သားတို့တွင် ရှိမရိသည် သားဦးမဟုတ်သော်လည်း၊ အဘခန့်ထားသောကြောင့် သားအကြီးဖြစ်သတည်း။
၁၁ဒုတိယသားကား ဟိလခိ၊ တတိယသား တေဗလိ၊ စတုတ္ထသားဇာခရိ အစရှိသော
ဟောသသားညီပေါင်းကား တကျိပ်သုံးယောက်တည်း။ ၁၂ဤရွေ့ကား ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌
အလှည့်လှည့်စောင့်ခြင်းငှါ သင်းဖွဲ့သော တံခါးစောင့် အကြီးအကဲဖြစ်သတည်း။
၁၃ထိုသူအကြီးအငယ်တို့သည်၊ မိမိတို့အဆွေအမျိုးအလိုက် တံခါးအသီးအသီး စောင့်စေခြင်းငှါ
စာရေးတံ ပြုကြ၍၊ ၁၄အရှေ့မျက်နှာကို ရှေလမိရ၏။ ရှေလမိသား ပညာရှိဇာခရိသည် စာရေးတံအားဖြင့်
မြောက်မျက်နှာကို ရ၏။ ၁၅သြဗဒေဒုံသည် တောင်မျက်နှာကိုငင်း သူ၏သားတို့သည် အသုပိမ်အိမ်ကိုငင်းရ၏။
၁၆ရှုပိမ်နှင့်ဟောသသည် နောက်မျက်နှာနှင့် ဗိမာန်တော်သို့တက်ရာ လမ်းဝ၌ ရှလ္လေခက်တံခါးကိုရ၍
တဘက်တချက်၌စောင့်ရ၏။ ၁၇နေ့ရက် အစဉ်အတိုင်း အရှေ့မျက်နှာ၌ လေဝိသားခြောက်ယောက်၊
မြောက်မျက်နှာ၌ လေးယောက်၊ တောင်မျက်နှာ၌ လေးယောက်၊ အသုပိမ်ဘက်မှာ နှစ်ယောက်၊
တန်းတိုင်တော်ပျဉ်မှာ နှစ်ယောက်၊ ၁၈အနောက်မျက်နှာ လမ်းဝမှာ လေးယောက်၊ တန်တိုင်းပြင်မှာနှစ်ယောက်
စောင့်ရကြ၏။ ၁၉ဤရွေ့ကား တံခါးစောင့်အရာရှိသော ကောရအမျိုးသား နှင့် မေရာရိအမျိုးသားဖွဲ့သော
အသင်းအသီးအသီးပေတည်း။
၂၀လေဝိသားတို့တွင်၊ အဟိရသည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် ပူဇော်သောဘဏ္ဍာများကို
အုပ်ရ၏။ ၂၁အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သော ဂေရရှုံအမျိုး လာဒန်သားတို့တွင် ယေဟေလိနှင့်၊ ၂၂သူ၏သား
ဇေသံယောလတို့ သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ဘဏ္ဍာကိုအုပ်ရ၏။ ၂၃အာမရံအမျိုး၊ ဣဇဟာအမျိုး၊
ဟေဗြုန်အမျိုး၊ သြဇေလ အမျိုးသား အချို့ပါကြ၏။ ၂၄မောရှေသား ဂေရရှုံ၏သား ရှေဗွေလသည်လည်း
ဘဏ္ဍာတော်ကိုအုပ်ရ၏။ ၂၅ဂေရရှုံညီ ဧလျေဇာ၊ ဧလျေဇာသား ရေဟဗိ၊ သူ၏သား ယေရှာယ၊
သူ၏သားယောရံ၊ သူ၏သား ဇိခရိ၊ သူ၏သား ရှောလောမိတ်တည်း။ ၂၆ထိုရှောလောမိတ်နှင့်
သူ၏ညီတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ လူတထောင် အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ဗိုလ်မင်းပူဇော်သော

ဘဏ္ဍာရှိသမျှကို အုပ်ရ၏။ ၂၇ထိုမင်းတို့သည်စစ်တိုက်၍ ရသောဥစ္စာတို့ကို မသိမ်းရ၊ ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်ကို ပြုစုခြင်းငှါ ပူဇော်တတ်ကြ၏။ ၂၈ပရောဖက်ရှမွေလ၊ ကိရှသားရှောလု၊ နေရသားအာဗနာ၊
ဇေရုယာသားယွာဘမှစ၍ အခြားသောသူပူဇော်သမျှတို့ကို၊ ရှေလောမိတ်နှင့် သူ၏ညီတို့သည်
ကြည့်ရှုအုပ်စိုးရကြ၏။
၂၉ဣဇဟာအမျိုး ခေနနိ၊ သူ၏သားတို့သည် မင်းအရာရှိ၊ တရားသူကြီးဖြစ်၍၊
ဣသရေလနိုင်ငံတွင်ပြင် အမှုကို စောင့်ရကြ၏။ ၃၀ဟေဗြုန်အမျိုးဖြစ်သော သူရဲကြီးဟာရှာဘိနှင့်
သူ၏ညီတထောင်ခုနစ်ရာ တို့သည်၊ ယော်ဒန် မြစ်အနောက်ဘက်မှာ နေသော ဣသရေလလူတို့တွင်
မင်းအရာရှိဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်နှင့် ရှင်ဘုရင် အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ရကြ၏။
၃၁ဟေဗြုန်အမျိုးသားတို့တွင်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ယေရိယသည် အကြီးအကဲ ဖြစ်၏။
ဒါဝိဒ်မင်းနန်းစံလေးဆယ်တွင်၊ ထိုအမျိုးသားတို့ကို စာရင်းယူ၍ ဂိလဒ်ပြည်ယာဇေရမြို့၌ ခွန်အားကြီးသော
သူရဲတို့ကိုတွေ့၏။ ၃၂ယေရိယ၏ပေါက်ဘော်တည်းဟူသော သူရဲကြီး၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး
နှစ်ထောင်ခုနစ်ရာတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးခန့်ထားသည်အတိုင်း၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊
မနာရှေအမျိုးတဝက်ကို အုပ်စိုးရ၍ ဘုရားသခင်၏ အမှု တော်နှင့် ရှင်ဘုရင်အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ရကြ၏။

၂၇

၁ရှင်ဘုရင်အမှုတော်ကို စောင့်သောဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးသူကြီး၊
လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ အရာရှိတို့နှင့်တကွ၊ တနှစ်တွင် တဆယ်နှစ်လအစဉ်အတိုင်း တပ်ဖွဲ့၍၊
တလစီတလစီ အလှည့်လှည့် စောင့်ရသောတပ်သား အမှုထမ်းနှစ်သောင်းလေးထောင်စီ ရှိကြ၏။
၂ပဌမလတွင် ပဌမတပ်ကို အုပ်သောဗိုလ်မင်းကား၊ ဇာဗဒေလသား ယာရှောဗံနှင့်
တပ်သားပေါင်းနှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ၃ထိုမင်းသည် ဖာရက်အမျိုးသား ဖြစ်၍၊ ပဌမလတွင်
အမှုစောင့်သော တပ်မှူးအပေါင်းတို့ကို အုပ်ရ၏။ ၄ဒုတိယလတွင် အမှုစောင့်သောတပ်ကို
အုပ်သောဗိုလ်မင်းကား၊ အဟောဟိအမျိုးသား ဒေါဒဲနှင့်စစ်ကဲမိကလုပ်၊ တပ်သားပေါင်း
နှစ်သောင်းလေးထောင် တည်း။ ၅တတိယလနှင့်ဆိုင်သော တတိယတပ်ဗိုလ်မင်းကား၊ ယဇ်ပုယောဟိတ်ကြီး
ယောယဒသား ဗေနာယနှင့် တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ၆ထိုမင်းသည် ဗိုလ်စုတွင်
ကျော်စောသောသူ၊ ဗိုလ်ချုပ်အရာရှိသော သူဖြစ်၏။ သူ၏သား အမိဇဗဒ်သည်လည်း တပ်မှူးအရာကိုရ၏။
၇စတုတ္ထလတွင် စတုတ္ထဗိုလ်မင်းကား၊ ယွာဘညီ အာသဟေလ၊ စစ်ကဲကား အာသဟေလသား ဇေဗဒိ၊
တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ၈ပဉ္စမလတွင် ပဉ္စမဗိုလ်မင်းကား ဣဇဟာအမျိုး ရှံဟုတ်၊
တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ၉ဆဋ္ဌမလတွင် ဆဋ္ဌဗိုလ် မင်းကား တေကောမြို့သား၊
ဣကေရှ၏သား ဣရ၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ၁၀သတ္တမလ တွင်
သတ္တမဗိုလ်မင်းကား ဖေရိမ်အမျိုး၊ ပေလောနိအနွယ်ဖြစ်သော ဟေလက်၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေး
ထောင်တည်း။ ၁၁အဋ္ဌမလတွင် အဋ္ဌမဗိုလ်မင်းကား ဇာရဒအမျိုး၊ ဟုရှသိအနွယ်ဖြစ်သော သိဗေကဲ၊
တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ၁၂နဝမလတွင် နဝမဗိုလ်မင်းကား ဗယ်္ာမိန်အမျိုး၊
အနေသောသိအနွယ်ဖြစ်သော အဗျေဇာ၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ၁၃ဒသမလတွင်
ဒသမဗိုလ်မင်းကား ဇာရဒအမျိုး၊ နေတောဖာသိအနွယ်ဖြစ်သော မဟာရဲ၊ တပ်သားပေါင်း
နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။ ၁၄ဧကဒသမလတွင် ဧကဒသမဗိုလ်မင်းကား ဖေရိမ်အမျိုး၊
ပိရသောနိအနွယ်ဖြစ်သော ဗေနာယ၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင် တည်း။ ၁၅ဒွါဒသမလတွင်
ဒွါဒသမဗိုလ်မင်းကား ဩသနေလအမျိုး၊ နေတောဖာသိ အနွယ်ဖြစ်သော ဟေလဒဲ၊ တပ်သားပေါင်း
နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။

၁၆ဣသရေလအမျိုး အသီးအသီးတို့ကို အုပ်သောမင်းဟူမူကား၊ ရုဗင်အမျိုးတွင် ဇိခရိ၏သား
ဧလျေဇာ၊ ရှိမောင်အမျိုးတွင် မာခ၏သား ရှေဖတိ။ ၁၇လေဝိအမျိုးတွင် ကေမွေလ၏သား ဟာရှဘိ၊
အာရုန်အမျိုးတွင် ဇာဒုတ်၊ ၁၈ယုဒအမျိုးတွင် ဒါဝိဒ်အစ်ကို ဧလိဟု၊ ဣသခါအမျိုးတွင် မိကေလ၏သား ဩမရိ၊
၁၉ဇာဗုလုန်အမျိုးတွင် ဩဗဒိ၏သား ဣရှမာယ၊ နဿလိအမျိုးတွင် အာဇရေလ၏သား ယေရိမုတ်၊
၂၀ဧဖရိမ်အမျိုးတွင် အာဇဇိ၏သား ဟောရှေ၊ မနာရှေ အမျိုးတဝက်တွင် ပေဒါယ၏သား ယောလ၊
၂၁ဂိလဒ်ပြည်၌ မနာရှေအမျိုးတဝက်တွင် ဇာခရိ၏သား ဣဒ္ဒေါ၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးတွင် အာဗနာ၏သား
ယာသေလ၊ ၂၂ဒန်အမျိုးတွင် ယေရောဟံ၏သား အာဇရေလ၊ ဤရွေကား ဣသရေလအမျိုးတို့ကို
အုပ်သောမင်းပေတည်း။
၂၃ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးတို့ကို မိုဃ်းကောင်းကင်ကြယ်နှင့်အမျှ
တိုးပွားများစေတော်မူမည် ဟု ဂတိရှိသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်မစေ့သောသူတို့ကို
စာရင်းမယူဘဲနေ၏။ ၂၄ဇေရုယာသား ယွာဘသည် စာရင်းယူစပြု၍၊ ထိုအပြစ်ကြောင့် အမျက်တော်သည်
ဣသရေလအမျိုးပေါ်သို့ သက်ရောက်သော အခါ လက်စမသတ်။ ရေတွက်၍ရသောလူပေါင်းကို
ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ မှတ်စာ၌မသွင်းမမှတ်။
၂၅အဒေလသား အာဇမာဝက်သည် ဘဏ္ဍာတော်စိုးဖြစ်၏။ ဩဇိသား ယောနသန်သည် လယ်ပြင်၊
မြို့ရွာ၊ ရဲတိုက်၌ရှိသော ဘဏ္ဍာတိုက်တို့ကို အုပ်ရ၏။ ၂၆ခေလုပ်သားဇေရိသည် လယ်ယာလုပ်သောသူတို့ကို
အုပ်ရ၏။ ၂၇ရာမမြို့သား ရှိမိသည် စပျစ်ဥယျာဉ်တော်ကိုင်၊ ရှိဖမိမြို့သား ဇဗဒိသည်
စပျစ်သီးနှင့်စပျစ်ရည်တိုက်တို့ကိုင်၊ အုပ်ရ၏။ ၂၈ဂေဒရိလူ ဗာလဟာနန်သည် ချိုင့်တို့၌ရှိသော သံလွင်ပင်နှင့်
သဖန်းပင်တို့ကိုင်၊ ယောရှသည် ဆီတိုက် တိုက်ကိုင်၊ အုပ်ရ၏။ ၂၉ရှာရုန်အရပ်သား ရှိတရဲသည်
ရှာရုန်အရပ်၌ ကျက်စားသောနွားစုကိုင်၊ အာဒလဲသား ရှာဖတ်သည် ချိုင့်တို့၌ကျက်စားသော နွားစုကိုင်
အုပ်ရ၏။ ၃၀ဣရှမေလအမျိုးသား ဩဗိလသည် ကုလားအုပ် တို့ကိုင်၊ မေရောနသိလူ ယေဒေယသည်
မြည်းတို့ကိုင်၊ ၃၁ဟာဂရအမျိုးသာ ယာဇဇ်သည် သိုးတို့ကိုင် အုပ်ရ၏။ ဤသူတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏
ဥစ္စာဘဏ္ဍာ တော်ကို အုပ်ရသောသူပေတည်း။ ၃၂ဒါဝိဒ်၏ဘထွေးတော် ယောနသန်သည်
တိုင်ပင်မှူးမတ်ပညာရှိကျမ်းတတ် ဖြစ်၏။ ဟာခမောနိသား ယေဟေလသည် ရှင်ဘုရင်၏သားတော်တို့
အပေါင်းအဘော်ဖြစ်၏။ ၃၃အဟိသောဖေလသည် ရှင်ဘုရင်၏ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ အာခိမြို့သားဟုရှဲသည်
ရှင်ဘုရင်၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ ၃၄အဟိသောဖေလ နောက်မှာ အဗျာသာနှင့် ဗေနာယသား
ယောယဒသည် နေရာကျ၏။ ယွာဘသည် တပ်တော်ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။

၂၈

၁တဖန် ဒါဝိဒ်မင်းသည် ဣသရေလမင်းများတည်း ဟူသော အမျိုးအသီးအသီးကိုအုပ်သောမင်း၊
အလှည့် လှည့်အမှုတော်ကို စောင့်သောတပ်မှူးဗိုလ်မင်း၊ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ရှင်ဘုရင်၏ဘဏ္ဍာစိုး၊
သားတော်၏ ဘဏ္ဍာစိုး၊ ခွန်အားရှိသောသူရဲ အကြီးအကဲအရာရှိ အပေါင်းတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှာ
စုဝေးစေတော်မူ၏။ ၂ထိုအခါ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ရပ်၍၊ ငါ့ညီအစ်ကို၊ ငါ့လူတို့နားထောင်ကြလော့။
ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် ငြိမ်ဝပ်ရာ အိမ်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်တင်ရာခုံကို
တည်လုပ်မည်ဟု ငါအကြံရှိ၍ တည်လုပ်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်နှင့်ပြီ။ ၃သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်က
သင်သည်စစ်တိုက်သောသူ၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူဖြစ်၍၊ ငါ့နာမ အဘို့
အိမ်တော်ကိုမတည်ဆောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့အဆွေအမျိုးထားထဲက ငါ့ကိုရွေးကောက်၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ အမြဲချီးမြှောက်တော်မူ၏။
ယုဒအမျိုးကို ရွေးကောက်၍ အခြားသောအမျိုးတို့ကို အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ယုဒအမျိုးတွင်
ငါ့အဘ၏အိမ်ထောင် ကိုင်၊ ငါ့အဘ၏သားတို့တွင် ငါ့ကိုင်၊ နှစ်သက်၍ ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို

စိုးစံရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ၅ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား များစွာသောသားတို့ကို
ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့သားအပေါင်းတို့တွင် သားရှောလမုန် ကိုရွေးကောက်၍ ဣသရေလအမျိုးကို
အုပ်စိုးလျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နိုင်ငံတော်ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူပြီ။ ၆ငါ့အားလည်း
သင့်သားရှောလမုန်သည် ငါ့အိမ်နှင့်ငါ့တံတိုင်းတို့ကို တည်ရမည်။ ငါသည် ထိုသူ ကိုသားအရာ၌
ခန့်ထားခြင်းငှါ ရွေးကောက်ပြီ။ ငါသည် သူ၏အဘဖြစ်မည်။ ၇သူသည် ငါစီရင်ချက်ပညတ်တရား တို့ကို
ယနေ့ကဲ့သို့အမြဲကျင့်လျှင် သူ၏နိုင်ငံကို ငါတည်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၈သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည်
ဤကောင်းမြတ်သော ပြည်ကိုပိုင်၍ သင်တို့၏သားမြေးအစဉ်အဆက် အမွေခံရာအဘို့ ချန်ထားလိုသောငှါ၊
ထာဝရဘုရား၏ ပညတ် တည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးသာအပေါင်းတို့ ရှေ့၌၎င်း၊
ငါတို့ဘုရားသခင့်အထံတော်၌၎င်း၊ သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ရှိသမျှတို့ကို
ရှာ၍စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ၉ငါ့သားရှောလမုန်၊ သင့်အဘ၏ဘုရား သခင်ကိုသိလော့။ စုံလင်သောနှလုံး၊
ကြည်ညိုသောစိတ်သဘောနှင့် ဝတ်ပြုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်း သောစိတ်နှလုံးတို့ကို စမ်း၍
အကြံအစည်ရှိလေသမျှတို့ကို သိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုရှာလျှင် အတွေ့ခံတော် မူမည်။
ကိုယ်တော်ကိုစွန့်လျှင် သင့်ကိုအစဉ်အမြဲစွန့်တော်မူမည်။ ၁၀သတိပြုလော့။ သန့်ရှင်းရာဌာနအဘို့ အိမ်တော်
ကိုတည်ဆောက်စေခြင်းငှါ သင့်ကို ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောကြောင့်၊ အားယူ၍တည်
ဆောက်လော့ ဟု မှာထားတော်မူသတည်း။

၁၁ထိုအခါ အိမ်တော်ဦး၊ အဆောင်ကြီး၊ ဘဏ္ဍာတိုက်၊ အထက်ခန်း၊ အတွင်းခန်း၊ သေတ္တာတော်အဖုံး
ထားရာ ပုံကိုငှ်၊ ၁၂ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တံတိုင်းများ၊ ပတ်လည်၌ကာသောအခန်းများ၊ ဘုရားသခင်၏
အိမ်တော် ဘဏ္ဍာတိုက်များ၊ ပူဇော်သောအရာ သိုထားရာတိုက်များတို့၏ပုံကို၎င်း၊ မိမိကြံစည်သမျှအတိုင်း၊
ဒါဝိဒ်သည်သားတော် ရှာလမုန်အား အပ်တော်မူ၏။ ၁၃ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားသင်းဖွဲ့ခြင်း၊
ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဆောင်ရွက်စရာ တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုလည်း
စီရင်တော်မူ၏။ ၁၄အမှုတော်အမျိုးမျိုးကို ဆောင်ရွက် စရာ ရွှေတန်ဆာရှိသမျှအဘို့ ရွှေကို၎င်း၊
ငွေတန်ဆာရှိသမျှအဘို့ ငွေကို၎င်း ချိန်၍ အပ်တော်မူ၏။ ၁၅ရွှေမီးခုံနှင့် ရွှေမီးခွက်အသီးအသီးအဘို့ ရွှေမီးခုံနှင့်
ရွှေမီးခွက် အသီးအသီး သုံးစရာရှိသည်အတိုင်း ရွှေငွေကိုချိန်၍ အပ်တော် မူ၏။ ၁၆ရှေ့တော်မုန့်တင်စရာ
ရွှေစားပွဲနှင့် ငွေစားပွဲအသီးအသီးအဘို့ ရွှေငွေကိုချိန်၍ အပ်တော်မူ၏။ ၁၇အမဲသား ချိတ်၊ အင်တုံ၊
ဖလားများအဘို့ ရွှေစင်ကို၎င်း၊ ရွှေလင်ပန်းနှင့် ငွေလင်ပန်း အသီးအသီးအဘို့ ရွှေငွေကို၎င်း၊ ချိန်၍
အပ်တော်မူ၏။ ၁၈နံ့သာပေါင်းမီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်အဘို့ ရွှေစင်ကို၎င်း၊ အတောင်တို့ကိုဖြန့်၍ ထာဝရဘုရား၏
ပဋိညာဉ် သေတ္တာတော်ကို လွှမ်းမိုးသော ခေရုဗိမ်ရထားတော်အဘို့ ရွှေကို၎င်း၊ ချိန်၍ အပ်တော်မူ၏။
၁၉ထိုပုံများရှိသမျှတို့ကို ရေးထားသည်အတိုင်း၊ နားလည်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာကို ထာဝရဘုရားသည်
ပေးတော်မူ၏။

၂၀သားတော်ရှောလမုန်အားလည်း၊ သင်သည် အားယူ၍ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် လုပ်ဆောင်လော့။
မစိုးရိမ်နှင့်။ စိတ်မပျက်နှင့်။ ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်အတူ
ရှိတော်မူလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရာဘို့ လုပ်ဆောင်၍
လက်စမသတ်မီတိုင်အောင် သင့်ကိုစွန့်တော်မမူ။ ပစ်ထားတော်မမူ။ ၂၁သင်းဖွဲ့သောယဇ်ပုရောဟိတ်၊
လေဝိသားတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရာဘို့ ရှိကြ၏။
လိမ္မာသောဆရာသမား အမျိုးမျိုးတို့သည်လည်း အရာရာတို့ကို လုပ်ဆောင်စေဘို့ရှိကြ၏။ မင်းများနှင့်
ပြည်သူပြည်သားများ အပေါင်းတို့သည်လည်း သင့်လက်၌ ရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁တဖန် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက၊ ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော်မူသော ငါ့သားရှောလမုန်သည်
အသက်ငယ်၍ နုသေး၏။ အမှုမူကား ကြီးလှ၏။ တည်ဆောက်ရသော ဗိမာန်သည် လူအဘို့မဟုတ်၊
ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် အဘို့ဖြစ်၏။ ၂ငါ၏ဘုရားသခင် အိမ်တော်အဘို့ ရွှေတန်ဆာလုပ်စရာအဘို့
ရွှေကိုင်း၊ ငွေတန်ဆာလုပ်စရာအဘို့ ငွေကိုင်း၊ ကြေးဝါတန်ဆာလုပ်စရာအဘို့ ကြေးဝါကိုင်း၊
သံတန်ဆာလုပ်စရာအဘို့ သံကိုင်း၊ သစ်သားတံဆာ လုပ်စရာအဘို့ သစ်သားကိုင်း၊
ရှပ်ံကျောက်နှင့်အရောင်မျိုးထွက်၍ စီစရာဘို့ ကောင်းသောကျောက်၊ အဘိုးထိုက် သောက်ကျောက်မျိုး၊
များစွာသောကျောက်ဖြူတို့ကိုင်း၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ငါပြင်ဆင်ပြီ။ ၃ငါ၏ဘုရားသခင် အိမ်တော်၌
ငါ့စိတ်နှလုံးစွဲလန်းသောကြောင့်၊ ထိုသန့်ရှင်းသောအိမ်တော်အဘို့ ပြင်ဆင်သော ဥစ္စာမှတပါး၊
ကိုယ်ဥစ္စာထဲက သြဖိရရွှေအခွက်သုံးသောင်းနှင့် ကျောက်ထရံတို့ကို မွမ်းမံစရာဘို့ ငွေစင်ခုနစ်သောင်းကို
ငါ၏ဘုရား သခင်အိမ်တော်အဘို့ ငါပေး၏။ ၅ရွှေသည် ရွှေတန်ဆာအဘို့၊ ငွေသည်ငွေတန်ဆာအဘို့နှင့်
ဆရာသမားလုပ်သမျှ အဘို့ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ယနေ့ထာဝရဘုရားအား ကိုယ်ဥစ္စာကို
အဘယ်သူပူဇော်ချင်သနည်းဟု ပရိသတ်အပေါင်း တို့အားမေးတော်မူလျှင်၊ ၆အဆွေအမျိုးတို့၏
အကြီးအကဲများ၊ ဣသရေလအမျိုး အသီးအသီးတို့ကို အုပ်စိုးသော မင်းများ၊ လူတထောင်အုပ်
တရာအုပ်များ၊ ရှင်ဘုရင်၏အမှုတော်ကို စီရင်သောသူများတို့သည် ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိ၍၊ ၇ဘုရားသခင်၏
အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရာဘို့ ရွှေအခွက်ငါးသောင်းနှင့် ရွှေဒင်္ဂါးတသောင်း၊ ငွေအခွက် တသိန်း၊
ကြေးဝါအခွက်တသိန်း ရှစ်သောင်း၊ သံအခွက်တသန်းကို လှူကြ၏။ ၈ကျောက်မျက်ရှိသောသူတို့သည်လည်း
ဂေရရှုံအမျိုးသား ယေဟေလလက်ဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ဘဏ္ဍာထဲသို့ သွင်းကြ၏။ ၉လူများတို့သည်
စုံလင်သောနှလုံး၊ ကြည်ညိုသောစိတ်သဘောရှိ၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။
ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်လည်း အလွန်တရာဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၀ထိုအခါ ဒါဝိဒ်က၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘ ဣသရေလ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိစေတော်မူသတည်း။ ၁၁အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
ဘုန်းတံခိုးအာနုဘော်၊ အောင်မြင်ခြင်းအခွင့်၊ အာဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကောင်းကင်မြေကြီး၌
ရှိရှိသမျှကို ပိုင်တော်မူ၏။ အိုထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အစိုးရတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏
အထင်၌ မြင့်မြတ်တော်မူ၏။ ၁၂ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာဖြစ်၏။
ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို အုပ်စိုးတော်မူ၏။ ခွန်အားအစွမ်းသတ္တိကို ပေးပိုင်တော်မူ၏။
ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ကြီးမြတ်သောအခွင့်နှင့် ခိုင်ခန့်သောအခွင့်ကို ပေးပိုင်တော်မူ၏။ ၁၃သို့ဖြစ်၍
အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါသည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝန်ခံ၍
ဘုန်းကြီးသောနာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြပါ၏။ ၁၄သို့ရာတွင် ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့်
ဤမျှလောက်မပူဇော်နိုင်အောင် အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်၏လူတို့သည် အဘယ်သို့သောလူဖြစ်ပါသနည်း။
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် တန်ခိုးတော် ကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏ ဥစ္စာထဲကသာ
ကိုယ်တော်အားပူဇော်ပါ၏။ ၁၅အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိုးဘေးများကဲ့သို့ ရှေ့တော်၌ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ပါ၏။
မြေကြီးပေါ်မှာနေရသောကာလသည် အရိပ်ကဲ့သို့ဖြစ် ပါ၏။ မှီခိုရာမရှိပါ။ ၁၆အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည်၊ ကိုယ်တော်၏နာမအဘို့ ကိုယ်တော်၏အိမ်ကို တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ၊
အကျွန်ုပ်တို့ပြင်ဆင်သော ဤဘဏ္ဍာရှိသမျှသည် တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။ အလုံးစုံ တို့ကို
ကိုယ်တော်ပိုင်တော်မူ၏။ ၁၇အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် စိတ်နှလုံးကိုစစ်၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
သဘောကို နှစ်သက်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ အကျွန်ုပ်မူကားဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘော၊
ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်နှင့် ဤဘဏ္ဍာရှိသမျှကိုပူဇော်ပါ၏။ စည်းဝေးလျက်ရှိသော
ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကြည်ညိုသော စိတ်နှင့်ပူဇော်ကြသည်ကို မြင်၍ဝမ်းမြောက်ပါ၏။

၁၈အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေး အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ဣသရေလတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ဤအမှုအရာများကို အစဉ်အောက်မေ့စွဲလန်းသော စိတ်သဘော
ရှိမည်အကြောင်း၊ သူတို့စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်တော်ဘက်၌ တည်ကြည်မည်အကြောင်း ကယ်မ
သနားတော်မူပါ။ ၁၉အကျွန်ုပ်၏သား ရှောလမုန်သည်လည်း ကိုယ်တော်၏သက်သေခံချက်၊
ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရား တို့ကို စောင့်ရှောက်၍ အကျွန်ုပ်ပြင်ဆင်သောအမှုကို အကုန်အစင်ပြီးစီးစေလျက်၊
ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်နိုင်မည် အကြောင်း၊ စုံလင်သောစိတ်နှလုံးကို ပေးသနားတော်မူပါဟု
ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလျက် မြွက်ဆို၏။
၂၀ပရိသတ်အပေါင်းတို့အားလည်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
ကောင်းကြီးပေးလျက် ဦးချ၍ ထာဝရဘုရားကိုဎင်း၊ ရှင်ဘုရင်ကိုဎင်း ရှိခိုးကြ၏။

၂၁နက်ဖြန်နေ့၌လည်း၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကိုပြု၍ နွားတထောင်၊ သိုးတထောင်၊
သိုးသငယ်တထောင်တို့ ကို မီးရှို့သဖြင့်၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာတို့နှင့်တကွ ဣသရေလအမျိုး
တမျိုးလုံးအတွက် ထာဝရဘုရားအား များစွာသောယဇ်ကို ပူဇော်ကြ၏။ ၂၂ထိုနေ့ချင်းတွင်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စားသောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုလျက် ဒါဝိဒ်၏သားတော် ရှောလမုန်ကို
ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ဒုတိယအကြိမ်ချီးမြှောက်၍ ထာဝရဘုရားအောက်မှာ မင်းဖြစ် စေခြင်းငှါဎင်း၊
ဇာဒုတ်ကိုယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်စေခြင်းငှါဎင်း၊ ဘိသိက်ပေးကြ၏။ ၂၃ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် ခမည်း
တော်ဒါဝိဒ်ကိုယ်စား ရှင်ဘုရင်အရာကိုခံ၍ ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်
ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် စကားတော်ကို နားထောင်ကြ၏။
၂၄မှူးတော်မတ်တော်၊ အရာကြီးသောသူ အပေါင်းတို့နှင့် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ သားတော်အပေါင်းတို့သည်
ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြ၏။ ၂၅ထာဝရ ဘုရားသည်
ဣသရေလအမျိုးသာအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ရှောလမုန်ကို အလွန်ချီးမြှောက်၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်
တယောက်မျှ မခံစဘူးသောဘုန်းအာနုဘော်ကို ပေးသနားတော်မူ၏။

၂၆ယေရှဲ၏သား ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို အုပ်စိုးရသောမင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ၂၇ဟေဗြုန်မြို့၌
ခုနစ်နှစ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ်သုံးနှစ် မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို အုပ်စိုးသောနှစ်ပေါင်းကား
အနှစ်လေးဆယ်တည်း။ ၂၈ဒါဝိဒ်သည် အသက်ကြီးရင့်၍ နေ့ရက်ကာလပြည့်စုံခြင်း၊ ဘုန်းစည်းစိမ်းကြွယ်ဝခြင်း
ရှိလျက် အနိစ္စရောက်၍ သားတော်ရှောလမုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်လေ၏။ ၂၉-၃၀ဒါဝိဒ်မင်း
ကြီးပြုမူသော အမှုအရာအစအဆုံး ရှိသမျှ၊ အစိုးရခြင်း၊ တန်ခိုးကြီးခြင်းနှင့်တကွ ကိုယ်တော်မှစ၍
ဣသရေလပြည်၊ အခြားတပါးသော တိုင်းပြည်များတို့၌ ဖြစ်လေသမျှသော အမှုအရာအလုံးစုံတို့သည်
ပရောဖက်ရှမွေလ၏ ကျမ်းစာ၊ ပရောဖက်နာသန်၏ကျမ်းစာ၊ ပရော ဖက်ဂဒ်၏ ကျမ်းစာတို့၌
ရေးထားလျက်ရှိ၏။

ရာဇဝင်ချုပ်ပဌမစောင်ပြီး၏။

ရာဇဝင်ချုပ်ဒုတိယစောင်။
SECOND BOOK OF THE CHRONICLES

၁

၁ ဒါဝိဒ်၏သားတော် ရှောလမုန်သည်၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမစတော်မူခြင်း၊ အလွန်ချီးမြှောက်
တော်မူခြင်းကျေးဇူးကြောင့်၊ မိမိအာဏာတော် တည်ကြည်မြဲမြံသောအခါ၊ ၂ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊
တရားသူကြီး၊ ဣသရေလမင်းအပေါင်းတို့နှင့် အဆွေအမျိုးသူကြီး အစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ၃ တော၌ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေလုပ်ခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်သည် ဂိဗောင်မြို့တွင် မြင့်သောအရပ်၌ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအရပ်သို့ ပရိသတ်အပေါင်းတို့နှင့်အတူ
သွားတော်မူ၏။ ၄ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာ တော်ကိုကား ဒါဝိဒ်ပြင်ဆင်သောအရပ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌
ဆောက်လုပ်နှင့်သောတဲသို့ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့သော်လည်း၊ ၅ ဟုရသားဖြစ်သော ဥရိ၏သား
ဗေဇလေလလုပ်ခဲ့သော ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်ကို ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာထားသောကြောင့်၊ ရှောလမုန်နှင့်
ပရိသတ်တို့သည် ထိုယဇ်ပလ္လင်သို့ သွားကြ၏။ ၆ ထိုသို့ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တော်ရှေ့၊
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိသော ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်သို့ ရှောလမုန်ရောက်၍ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်
တထောင်ကို ပူဇော်လေ၏။

၇ ထိုညဉ့်တွင် ဘုရားသခင်သည် ရှောလမုန်အားထင်ရှားလျက်၊ ငါပေးရမည့်ဆုကိုတောင်းလော့ဟု
မိန့်တော် မူ၏။ ၈ ရှောလမုန်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်၌ များစွာသောကျေးဇူးကို
ပြုတော်မူပြီ။ အဘအရာ ၌လည်း အကျွန်ုပ်ကို နန်းထိုင်စေတော်မူပြီ။ ၉ ယခုမှာ အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊
မြေမှုန့်များသကဲ့သို့ အရေအတွက် အားဖြင့်များပြားသောလူတို့၏ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ အကျွန်ုပ်ကို
ချီးမြှောက်တော်မူသောကြောင့် အဘဒါဝိဒ်၌ထားသော ဂတိတော်ကို တည်စေတော်မူပါ။ ၁၀ အကျွန်ုပ်သည်
ဤလူတို့ရှေ့မှာ ဝင်နိုင်မည်အကြောင်း ဉာဏ်ပညာကို ပေးသနား တော်မူပါ။ ဤမျှလောက်များစွာသော
ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို အဘယ်သူသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် တရားစီရင် နိုင်ပါမည်နည်းဟု
တောင်းလျှောက်၏။ ၁၁ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည်ထိုသို့အောက်မေ့၍ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဂုဏ်
အသရေကိုမတောင်း၊ ရန်သူတို့၏အသက်ကိုလည်း မတောင်း၊ တာရှည်သောအသက်ကိုလည်း မတောင်း၊
ငါခန့်ထားသရွေ့ သင်အစိုးရသော ငါ၏လူမျိုးကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သောဉာဏ်ပညာကိုသာ
ကိုယ်အဘို့ တောင်းသောကြောင့်၊ ၁၂ ဉာဏ်ပညာကိုငါပေး၏။ ထိုမှတပါး သင့်ရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသောရှင်ဘုရင်နှင့်
ရှေ့နောက်၌ ဖြစ်လတံ့သော ရှင်ဘုရင်တယောက်မျှ မမှီနိုင်မည်အကြောင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်အသရေ
ကိုလည်း ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် ဂိဗောင်မြို့တွင် မြင့်သောအရပ်၌ရှိသော
ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော် ရှေ့မှသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွား၍၊ ဣသရေလပြည်ကို အုပ်စိုးလျက်
နေတော်မူ၏။

၁၄ ထိုနောက် ရှောလမုန်သည် ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများကို ဆည်းဖူး၍၊ ရထားတထောင်နှင့်
လေးရာ၊ မြင်းစီးသူရဲ တသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထားထိန်းမြို့တို့၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့အထံတော်၌၎င်း
ထား၏။ ၁၅ ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ရွှေငွေကိုကျောက်ခဲကဲ့သို့၎င်း၊ အာရဇ်ပင်တို့ကို
လွင်ပြင်၌ပေါက်သော သဖန်းပင်ကဲ့သို့၎င်း၊ များပြားစေ၏။ ၁၆ ရှောလမုန်ထံသို့ မြင်းများကိုအဲဂုတ္တုပြည်၊
ကောမြို့မှ ဆောင်ခဲ့ရ၏။ ရှင်ဘုရင်ကုန်သည်တို့သည် အဘိုးပေးလျက် ကောမြို့၌ခံယူရကြ၏။ ၁၇ အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ရထားတခုကို ငွေခြောက်ပိဿာနှင့်၎င်း၊ မြင်းတစီးကို တပိဿာငါးဆယ်နှင့်၎င်း ရောင်းမြဲရှိ၏။ ထိုသို့
ဟိတ္တိမင်းကြီးနှင့် ရှုရိမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် အဲဂုတ္တုရထားနှင့် မြင်းရထားတို့ကို ရတတ်ကြ၏။

၁ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကိုင်း၊ နန်းတော်ကိုင်း
တည်ဆောက်ခြင်းငှါ အကြံရှိ၍၊ ၂ထမ်းရွက်သောသူ ခုနစ်သောင်း၊ တောင်ရိုးပေါ်မှာ သစ်ခုတ်သောသူ
ရှစ်သောင်း၊ ကြည့်ရှုစီရင်သောသူ သုံးထောင်ခြောက်ရာတို့ကို ခွဲခန့်ပြီးမှ၊ ၃တုရုမင်းကြီး ဟိရံထံသို့စေလွှတ်၍၊
မင်းကြီးသည် ငါ့အဘဒါဝိဒ်၏နန်းတော် ဆောက်စရာဘို့ အာရဇ်သစ်သားကို ပေးလိုက်သည်နည်းတူ
ငါ၌တဖန် ကျေးဇူးပြုပါလော့။ ၄ဣသရေလအမျိုးသည် အစဉ်ကျင့်ရသော တရားအတိုင်း ဘုရားရှေ့မှာ
နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းငှါရင်း၊ ရှေ့တော်မုန့်ကို အစဉ်တင်ခြင်းငှါရင်း၊ ညဦး၊ နံနက်၊ ဥပုသ်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊
ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ဓမ္မပွဲနေ့တို့၌ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါရင်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်၍ ပူဇော်ရမည်။ ၅ငါတည်ဆောက်
ရသောအိမ်တော်သည် ကြီးရမည်။ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် ဘုရားတကာတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။
၆ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်တကာတို့၏ အထွဋ်အမြင့်ဆုံးသော ကောင်းကင်သည် ကိုယ်တော်ကို
မဆံ့မခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအိမ်ကို အဘယ်သူတည်ဆောက်မည်နည်း။ ရှေ့တော်၌
ယဇ်ကိုမီးရှို့ရာအိမ်မှတပါး အခြားသော အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ ငါသည်အဘယ်သို့သော
သူဖြစ်သနည်း။ ၇ယခုမှာရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ မောင်း သောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပြာသောအထည်ကို
လုပ်တတ်သောအတတ်၊ ငါ့အဘဒါဝိဒ်ပြင်ဆင်၍ ယေရုရှလင် မြို့၊ ယုဒပြည်၌ ငါ့ထံမှာရှိသော
ဆရာသမားတို့နှင့်ဝိုင်း၍ ထုလုပ်တတ်သောအတတ်သည် ပြည့်စုံသောသူ တယောက်ကို ငါ့ထံသို့စေလွှတ်ပါ။
၈အာရဇ်သစ်သား၊ ထင်းရှူးသစ်သား၊ အာလဂုံသစ်သားများကို လေဗနုန်တောင် မှာခုတ်၍ ပေးလိုက်ပါ။
မင်းကြီး၏ကျွန်တို့သည် လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ သစ်ခုတ်တတ်သည်ကို ငါသိ၏။ ၉သစ်သား အများကို
ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ကျွန်တို့သည် မင်းကြီးကျွန်တို့နှင့်ဝိုင်း၍ လုပ်ကိုင်ကြလိမ့်မည်။ ငါတည်ဆောက်ရသော
အိမ်တော်သည် အလွန်ကြီး၍ အံ့ဘွယ်သောအိမ်ဖြစ်ရမည်။ ၁၀သစ်ခုတ်သောမင်းကြီးကျွန်တို့အား
ဂျုံဆန်ကောရ နှစ်သောင်း၊ မုယောဆန်နှစ်သောင်း၊ စပျစ်ရည်ဗတ်နှစ်သောင်း၊ ဆီနှစ်သောင်းကို ငါပေးမည်ဟု
မှာလိုက်လေ၏။

၁၁တုရုမင်းကြီးဟိရံသည် စာရေး၍ ရှောလမုန်ထံသို့ ပြန်ပေးလိုက်သည်ကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
မိမိလူမျိုး ကိုချစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို သူတို့ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်တော်မူပြီ။
၁၂ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
ဗိမာန်တော်ကိုင်း၊ နန်းတော်ကိုင်း တည်ဆောက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်အောင် ဉာဏ်ကောင်း၍
ပညာသတိနှင့် ပြည့်စုံသောသားကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးအား ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည်
မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ၁၃ယခုမှာ ဉာဏ်ကောင်း၍ လိမ္မာသော သူဟိရံအဘိကို ငါစေလွှတ်ပါ၏။
၁၄သူ့အမိကား၊ ဒန်အမျိုးသမီး အဘကားတုရုအမျိုးသားဖြစ်၏။ သူသည် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ ကျောက်၊
သစ်သား၊ မောင်းသောအထည်၊ ပြာသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောကိုလုပ်တတ် သောအတတ်၊
အမျိုးမျိုးထုလုပ်တတ်သော အတတ်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော်၏ ဆရာသမား ခမည်းတော်အရှင် ဒါဝိဒ်၏
ဆရာသမားတို့နှင့် ဝိုင်းလျက်၊ လိုသမျှကို ဉာဏ်ရှာ၍ လုပ်တတ်သော သူဖြစ်၏။ ၁၅သို့ဖြစ်၍
ကိုယ်တော်အမိန့် ရှိသည်အတိုင်း၊ ဂျုံဆန်၊ မုယောဆန်၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီကိုကိုယ်တော် ကျွန်တို့အား
ပေးပါတော့။ ၁၆ငါတို့သည် ကိုယ်တော် လိုချင်သမျှသော သစ်သားကို၊ လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ ခုတ်ပြီးလျှင်၊
ဖောင်လုပ်၍၊ ပင်လယ်လမ်းဖြင့်၊ ယုပ္ပေမြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့
သယ်ပို့ရမည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၇ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံ၌ နေသောတပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စာရင်းယူပြီး
သည် နောက်၊ တဖန်ရှောလမုန်သည် စာရင်းယူပြန်၍၊ တသိန်းငါးသောင်း သုံးထောင်ခြောက်ရာတို့ကိုတွေ့၏။

၁၈ထမ်းသော သူခုနစ်သောင်း တောင်ပေါ်မှာ သစ်ခုတ်သော သူရှစ်သောင်း၊ အမှုကိုကြည့်ရှုစီရင်သောသူ သုံးထောင်ခြောက်ရာတို့ ကိုခွဲထားတော်မူ၏။

၃

၁ယေရုရှင်လင်မြို့တွင် မောရိတောင်ပေါ်မှာ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်အား ထာဝရဘုရား ထင်ရှားတော်မူရာအရပ်၊ ယေဗုသိလူအရောနန်၏ ကောက်နယ်တလင်းကို ဒါဝိဒ်ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီးသော အရပ်၌ ရှောလမုန်သည် နန်းစံလေးနှစ် ဒုတိယလနှစ်ရက်နေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို တည်စပြုတော်မူ၏။ ၃ရှောလမုန်သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းအမှု၌ သွန်သင်ခြင်းကို ခံသည်နှင့် အညီ သံတောင်အားဖြင့် အလျားသည် အတောင်ခြောက်ဆယ် အနံအတောင်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ ၄အိမ်တော်ဦးသည်လည်း အိမ်တော်အနံနှင့် ညီ၍ အလျား အတောင်နှစ်ဆယ်၊ အမြင့်အတောင်တရာနှစ်ဆယ်ရှိ၏။ ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံလျက်ရှိ၏။ ၅အိမ်တော်အတွင်း အမိုးကိုထင်းရှူး ပျဉ်ပြားဖြင့် ပြီးစေလျက်၊ စွံပလွန်ပင်များနှင့် ကျွန်းများကို ထု၍ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ၆အိမ်တော်၌ အသရေတင့်တယ် စေခြင်းငှါ၊ ကျောက်မြတ်တို့ကိုစီခြယ်၏။ မွမ်းမံသောရွှေသည် ပါရဝိမ်ရွှေဖြစ်၏။ ၇အိမ်တော်၏ ထုပ်၊ လျောက်၊ တိုင်၊ ထရံ၊ တံခါးရွက်တို့ကို ရွှေနှင့် မွမ်မံ၍ထံရံပေါ်မှာ ခေရုဗိမ်အရုပ်များကို ထုပ်လေ၏။

၈အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကိုလည်း၊ အိမ်တော်အနံနှင့် ညီစွာ အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံအတောင် နှစ်ဆယ်လုပန်၍ ရွှေစင်အခွက်ခြောက်ထောင်နှင့် မွမ်းမံလေ၏။ ၉ရွှေမှိုအချိန်ကား အကျပ်ငါးဆယ်ရှိ၏။ အထက်ခန်း တို့ကိုလည်း ရွှေနှင့် မွမ်းမံ၏။ ၁၀အလွန်သန့်ရှင်းသော အခန်း၌ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကို ထုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံ၏။ ၁၁ခေရုဗိမ် အတောင်တို့သည် အတောင်နှစ်ဆယ်ရှည်၏။ ၁၂အတောင်တဘက်လျှင် အလျားငါးတောင်စီရှိ၍၊ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးတို့ သည် အတောင်ခြင်းထိလျက်၊ အတောင်တဘက်စီ အိမ်တော်ထရံကိုမှီလျက်ရှိကြ၏။ ၁၃ထိုခေရုဗိမ်တို့သည် အတွင်းသို့မျက်နှာပြုလျက်၊ မတ်တပ်နေ၍ အတောင်တို့ကိုဖြန့်သဖြင့်၊ အတောင်နှစ်ဆယ်ကျယ်၏။

၁၄ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့် ချယ်လှယ် နှင့် ကုလားကာကိုလည်းလုပ်လေ၏။

၁၅အရှည်သုံးဆယ်ငါးထောင်ရှိသော တိုင်နှစ်တိုင်ကိုလည်းလုပ်၍ အိမ်တော်ရှေ့မှာ စိုက်ထားလေ၏။ တိုင်အပေါ်မှာတင်သော တိုင်ထိပ်သည် အမြင့်ငါးထောင်စီရှိ၏။ ၁၆ဗျာဒိတ်ဌာနတော်၌ ရှိသကဲ့သို့ ကြိုးများကိုလည်း လုပ်၍ တိုင်ထိပ်ပေါ်မှာထား၏။ သလဲသီးအလုံးတရာတို့ကိုလည်း လုပ်၍ ကြိုးပေါ်မှာဆွဲထား၏။ ၁၇ထိုတိုင်တို့ကို ဗိမာန်တော်ရှေ့မှာ လက်ကျာဘက် လက်ဝဲဘက်၌ စိုက်ထား၍၊ လက်ကျာတိုင်ကိုယာခိန်၊ လက်ဝဲတိုင်ကို ဗောဇ အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

၄

၁အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အမြင့်ဆယ်တောင်ရှိသော ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင် ကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၂အချင်းဆယ်တောင်၊ အဝန်းအတောင်သုံးဆယ်၊ အစောက်ငါးတောင်ရှိသော ကြေးဝါရေကန်ကို လည်း လုပ်လေ၏။ ၃ရေကန်အနားပတ် အောက်ပတ်လည်၌ ဘူးသီးရုပ်များ၊ အတောင်တတောင်တွင် ဆယ်လုံးစီစေ့အောင်၊ ဘူးသီးရုပ်နှစ်ပတ်ကို ရေကန်နှင့် တဆက်တည်းသွန်းလေ၏။ ၄နွားတဆယ်နှစ်ခုပေါ်မှာ တင်လျက်ရှိ၏။ နွားတို့သည် အတွင်းသို့နောက်ခိုင်း၍ အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်အရပ်လေးမျက်နှာသို့ တမျက်နှာလျှင် သုံးခုစီမျက်နှာပြုကြ၏။ ၅ရေကန်သည် ဒုလက်တဝါးရှိ၏။ အပေါ်အနားပတ်သည် ဖလားအနားပတ်ကဲ့သို့ ကြာပွင့်အပျောက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရေဗက်သုံးထောင်ဝင်နိုင်၏။

၆မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဆိုင်သောအရာတို့ကို ဆေးစရာဘို့ အင်တုံဆယ်လုံးကိုလည်းလုပ်၍၊ လက်ျာဘက်၌ အင်တုံငါးလုံး၊ လက်ဝဲဘက်၌ ငါးလုံးကိုထားလေ၏။ ရေကန်မူကား ယဇ်ပုရောဟိတ်ရေချိုးစရာဘို့

ဖြစ်သတည်း။ ၇ရွှေမီးခုံဆယ်ခုကိုလည်း၊ အရင်ပုံနှင့် အညီလုပ်၍ ဗိမာန်တော်အတွင်လက်ျာဘက်၌ ငါးခု၊
လက်ဝဲ၌ ငါးခုကိုထားလေ၏။ ၈စားပွဲဆယ်ခုကိုလည်း လုပ်၍ ဗိမာန်တော်အတွင်း လက်ျာဘက်၌ ငါးခု၊
လက်ဝဲဘက်၌ ငါးခုကိုထားလေ၏။ ရွှေဖလား တရာကိုလည်း လုပ်လေ၏။ ၉ယဇ်ပုရောဟိတ် တန်တိုင်း၊
ပြည်တန်တိုင်းကြီး၊ တန်တိုင်း တံခါးရွက်များကိုလည်း လုပ်၍၊ တံခါးရွက်တို့ကို ကြေးဝါဖြင့် ဖုံးအုပ်လေ၏။
၁၀ရေကန်ကိုလည်း၊ အိမ်တော်လက်ျာဘက်အရှေ့ တောင်ထောင့် ၌နေရာချ၏။

၁၁ဟိရံသည် အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အင်တုံငယ်များကိုလည်း လုပ်သဖြင့်၊ ရှောလမုန်မင်းကြီးအဘို့
ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ လက်စပ်သပ်သောအရာများဟူမူကား၊ ၁၂တိုင်နှစ်တိုင်၊ တိုင်ထိပ်နှင့်
တိုင်ထိပ်အထွဋ်နှစ်ခု၊ တိုင်ထိပ်အထွဋ်ကိုဖုံးလွှမ်းစရာ ကွန်ရွက်နှစ်ရွက်၊ ၁၃ထိုကွန်ရွက်အပေါ်မှာ
သလဲသီးနှစ်တန်းစီ၊ သလဲသီးပေါင်းလေးရာ၊ ၁၄ခုံများ၊ ခုံပေါ်မှာတင်ထားသော အင်တုံများ၊ ၁၅ရေကန်တကန်၊
ရေကန်ကိုထောက်သော နွားတဆယ်နှစ်ခု၊ အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အမဲချိတ်များတည်း။ ၁၆ရှောလမုန်မင်းကြီး
အဘို့၊ ဟိရံလုပ်သမျှသော ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တန်ဆာ တို့သည် ပြောင်ပြောင်တောက်သော
ကြေးဝါဖြင့်ပြီးကြ၏။ ၁၇ယော်ဒန်ချိုင့်၊ သုကုတ်မြို့နှင့် ဇာသန်မြို့စပ်ကြားတွင်၊ သရုတ်လုပ်စရာကောင်းသော
မြေ၌၊ ရှင်ဘုရင်သွန်းလေ၏။ ၁၈ရှောလမုန်သည် ထိုတန်ဆာတို့ကို များစွာလုပ်သော ကြောင့်၊ ကြေးဝါအချိန်ကို
အဘယ်သူမျှမသိ။

၁၉ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်နှင့် ဆိုင်သမျှသော တန်ဆာများတည်းဟူသော၊
ရွှေယဇ်ပလ္လင်၊ ရှေ့တော်မုန့်တင်စရာစားပွဲ၊ ၂၀တရားတော်အတိုင်း၊ ဗျာဒိတ်ဌာနတော် ရှေ့မှာထွန်းစရာဘို့၊
ရွှေစင်မီးခုံနှင့် မီးခွက်များ၊ ၂၁ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော ပန်းပွင့်၊ မီးခွက်၊ မီးတိုင်တန်ဆာများ၊ ၂၂ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော
မီးညှပ်၊ လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ ပြာခံစရာအိုးများ၊ အိမ်တော်ထဲမှာ အလွန်သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အတွင်းခန်း
တံခါးရွက်နှင့် ဗိမာန်တော်ပြင်ခန်းတံခါး ရွက်တို့ကိုလည်း၊ ရွှေဖြင့်ပြီးစေ၏။

၈

၁ထိုသို့ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အဘို့လုပ်စီရင်သမျှ အလုံးစုံတို့ကို
လက်စသတ်ပြီးမှ၊ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်လှူသော ရွှေငွေတန်ဆာများကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်
ဘဏ္ဍာစုထဲမှာ သွင်းထား လေ၏။

၂ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို၊ ဇိအုန်မည်သော ဒါဝိဒ်မြို့မှ
ဆောင်ခဲ့လိုသောငှါ၊ ရှောလမုန်သည် ဣသရေအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့နှင့် ဣသရေလအဆွေအမျိုး
အသီးအသီးကို အုပ်သော ခေါင်းမင်းအပေါင်းတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခေါ်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၃ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်၊ သတ္တမလ၌ လုပ်သောပွဲအတွင်းတွင်၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့စုဝေး
ရောက်လာကြ၏။ ၄ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ သည်လာ၍ လေဝိသားတို့သည်
လည်းထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကိုထမ်းလျက်၊ ၅ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၊ တဲတော်နှင့် ဆိုင်၍၊
သန့်ရှင်းသောတန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် လေဝိသားများတို့သည် ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
၆ရှောလမုန်မင်းကြီးမှစ၍ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ စည်းဝေးသော ဣသရေလပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်
မရေတွက်နိုင်သော အတိုင်းမသိများစွာသော သိုးနွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ ၇ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့
သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို အိမ်တော်အတွင်းသို့သွင်း၍ အလွန်သန့်ရှင်းရာ
ဌာနတည်းဟူသော ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ထဲမှာ၊ ခေရုဗိမ်အတောင်တို့အောက်၊ သူ့နေရာ၌ထားကြ၏။
၈ခေရုဗိမ်တို့သည် မိမိအတောင်ကို သေတ္တာတော်နေရာအပေါ်မှာ ဖြန့်၍၊ သေတ္တာတော်နှင့် ထမ်းဘိုးတို့ကို
လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။ ၉ထမ်းဘိုးတို့ကို ဆွဲထား သဖြင့်၊ ထမ်းဘိုးဖျားတို့သည် ပြင်ခန်း၌ မထင်၊
သေတ္တာတော်ရှေ့ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်၌သာ ထင်၍ ယနေ့တိုင်အောင် ရှိကြ၏။ ၁၀ဣသရေလအမျိုးသား

တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့တော် မူသောအခါ၊ မောရှေသည်
ဟောရပ်အရပ်ရှိစဉ် သွင်းထားသော ကျောက်ပြားနှစ်ပြားမှတပါး၊ သေတ္တာတော်ထဲ၌ အဘယ်အရာမျှ မရှိ။
၁၁ထိုအခါ စည်းဝေးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အလှည့်သင့်သည် အတိုင်း အမှုတော်ကို
မစောင့် ရှိသမျှတို့သည် သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းရာဌာနထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ၁၂သီချင်းဆိုသော
လေဝိသား အာသပ် တပည့်၊ ဟေမန်တပည့်၊ ယေဒုသုန်တပည့်အပေါင်းတို့သည် အမျိုးသားချင်းများနှင့်
တကွ ပိတ်ဖြူကိုဝတ်ဆင်၍၊ ခွက်ကွင်းစောင်း တယောကိုကိုင်လျက် ယဇ်ပလ္လင်အရှေ့ဘက်၌ ရပ်နေကြ၏။
တံပိုးမှုတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တရာနှစ်ဆယ်တို့သည်လည်း၊ ၁၃သီချင်းဆိုသောသူတို့နှင့် ဝိုင်းလျှင်၊
ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍ ထောပနာပြုခြင်းငှါ၊ တညီတညွတ်တည်း အသံပြိုင်လျက်
ကောင်းမြတ်တော်မူသည်။ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဟု တံပိုးခွက်ကွင်း အစရှိသော
တုရိယာမျိုးနှင့် တကွ၊ အသံကိုလွှင်၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်သည် မိုဃ်းတိမ်နှင့် ပြည့်၏။ ၁၄ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သည် ထာဝရဘုရား၏
ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်တော်ကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက် လျက်
ရပ်၍ မနေနိုင်ကြ။

၆

၁ရှောလမုန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်ထဲမှာ နေတော်မူသည်ဟု
စကားတော် ရှိ၏။ ၂သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအိမ်၊ အစဉ်အမြဲနေတော်မူရာ ဌာနတော်ကို
အကျွန်ုပ်တည်ဆောက် ပါပြီဟု မြွက်ဆို၏။ ၃တဖန်ရှင်ဘုရင်သည် လှည့်ကြည့်၍ ဣသရေလအမျိုး
ပရိသတ်အပေါင်းကို ကောင်းကြီးပေးတော် မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မတ်တတ်
နေကြ၏။ ၄-၆ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်စကားဟူမူကား၊ ငါ၏လူဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော နေ့ကစ၍၊ ငါ့နာမတည်ရာအိမ်ကို ဆောက်စေခြင်းငှါ၊
ဣသရေလခရိုင်များ တို့တွင် မြို့တစုံတမြို့ကို ငါမရွေး။ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
အုပ်စိုးသောသူကိုလည်းငါမရွေးသေး။ ယခုမူကား၊ ငါ့နာမတည်ရာ ယေရုရှလင်မြို့ကိုငင်း၊ ငါ၏လူဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်ကိုငင်း၊ ငါရွေးပြီဟု ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်အား ဗျာဒိတ်တော်
ရှိသည်အတိုင်း၊ ပြုတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာ
ရှိတော်မူစေသတည်း။ ၇ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို
တည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်သည် အကြံရှိသောအခါ၊ ၈ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ငါ့နာမအဘို့
အိမ်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ အကြံရှိသောကြောင့်၊ ကောင်းသောအမှုကို ပြုပြီ။ ၉သို့သော်လည်းသင်သည်
အိမ်တော်ကို မဆောက်ရ။ သင်၏သားရင်းသည် ငါ့နာမအဘို့ အိမ်တော်ကို ဆောက်ရမည်ဟု
ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်အား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၀ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူသဖြင့်၊
ငါသည်ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏ အရိပ်အရာကိုခံရ၍၊ ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း ဣသရေလ
နိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့
အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်လေပြီ။ ၁၁ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ထာဝရဘုရားဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်
ကျောက်စာပါသော သေတ္တာတော်ကို ထိုအိမ်တော်၌တင်ထားလေပြီဟု မြွက်ဆို၏။
၁၂ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် အလျားငါးတောင်၊ အနံငါးတောင်၊ ၁၃အမြင့်သုံးတောင်ရှိသော
ပလ္လင်ကိုလုပ်၍၊ တန်တိုင်းအလယ်၌ ထားနှင့် သောထိုပလ္လင်ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏
ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းတို့အလယ်မှာ ဒူးထောက်၍၊ လက်ဝါးတို့ကိုကောင်းကင်
သို့ ဖြန့်လျက်၊ ၁၄အိုဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကောင်းကင်ပေါ်မြေကြီး ပေါ်မှာ
ကိုယ်တော်နှင့်၊ တူသောဘုရား တဆူမျှမရှိပါ။ ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ကျင့်သော ကိုယ်တော်၏

ကျွန်တို့အဘို့ ပဋိညာဉ်တရားနှင့် ကရုဏာတရားကိုစောင့်ရှောက်တော်မူပြီ။ ၁၅အကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်၌
ထားတော်မူ သောဂတိတော်ကို မဖျက်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ယနေ့ပြုတော်မူပြီ။ ၁၆အိုဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာကျင့်သကဲ့သို့ သင်၏သားမြေးတို့သည်
ငါ့တရားကို ကျင့်လိုသောငှါ၊ မိမိတို့သွားရာလမ်းကို သတိပြုလျှင်၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ ဣသရေလနိုင်ငံ၏
ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသောသင်၏ အမျိုးမင်းရိုးမပြတ်ရဟု ကိုယ်တော်ကျွန်အကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်၌
ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကို ယခုစောင့်တော်မူပါ။ ၁၇အိုဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်ကျွန်အကျွန်ုပ် ဒါဝိဒ်အားမိန့်တော်မူသော စကားကို ယခုပြည့်စုံစေတော်မူပါ။ ၁၈သို့ရာတွင်
ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ လူတို့တွင် ကေန်အမှန်ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်လော။ ကောင်းကင်နှင့်
ကောင်းကင်တကာတို့၏ အထွဋ်အမြင့်ဆုံးသော ကောင်းကင်သည် ကိုယ်တော်ကို မဆံ့မခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊
အကျွန်ုပ် တည်ဆောက်သော ဤအိမ်ကိုအဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိပါသနည်း။ ၁၉သို့သော်လည်း အိုအကျွန်ုပ်
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌ ယနေ့ကြွေးကြော်လျက် ပဌနာပြု၍
တောင်းလျှောက်သော စကားကိုနားခံနာယူတော်မူပါ။ ၂၀ဤမည်သောအရပ်၌ ငါ့နာမတည်ရမည်ဟု
အမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤအရပ် ဌာနနှင့်ဤအိမ်တော်ကို နေ့ညဉ့်မပြတ်ကြည့်ရှု၍ ကိုယ်တော်
ကျွန်သည် ဤအရပ်ဌာန၌ ဆုတောင်းသာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ ၂၁ကိုယ်တော်ကျွန်မှစ၍
ကိုယ်တော်၏ လူဣသရေလအမျိုးသား တို့သည်ဤအရပ်ဌာန၌ ဆုတောင်းပဌာနပြုကြသောအခါ၊
ကျိန်းဝပ်တော်မူရာကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ အပြစ်မှ လွှတ်တော်မူပါ။

၂၂လူသည်မိမိအိမ်နီးချင်းကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အကျိန်ခံရမည်ဟု အိမ်နီးချင်းဆိုလျက်၊
ဤအိမ်တော်၌ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ အကျိန်တိုက်လျှင်၊ ၂၃ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။
မတရားသောသူသည် မိမိအပြစ်နှင့် အလျောက်ရှုံးစေခြင်းငှါရင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်း
နှင့်အလျောက် အကျိုးကိုခံရ၍ အပြစ်မှလွှတ်စေခြင်းငှါရင်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကို တရားစီရင်တော်မူပါ။

၂၄ကိုတော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်၊
ရန်သူရှေ့မှာ ရှုံးရသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထံသို့ ပြန်လာ၍ နာမတော်ကို ဝန်ခံလျက်၊
ဤအိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက်၊ ဆုတောင်း ပဌနာပြုလျှင်၊ ၂၅ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူ
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အပြစ်မှလွှတ်တော် မူပါ။ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးသနားတော်မူသော ပြည်သို့
တဖန် ပို့ဆောင်တော်မူပါ။

၂၆ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့်၊ မိုဃ်းမရွာ၊ မိုဃ်းခေါင်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်သည်ဆုံးမ
တော်မူ သောအခါ၊ သူတို့သည်ဤအရပ် ဌာနတော်ကိုမှီခိုလျက်ဆုတောင်း၍၊ နာမတော်ကို ဝန်ခံလျက်
မိမိဒုစရိုက်ကို စွန့်ပယ်လျှင်၊ ၂၇ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ ကိုယ်တော်၏ကျွန်၊ ကိုယ်တော်၏လူ
ဣသရေလအမျိုးတို့ကို အပြစ်မှ လွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့လိုက်ရသောလမ်းကောင်းကို ပြညွှန်၍၊
ကိုယ်တော်၏လူတို့အား အမွေပေးသောမြေပေါ်မှာ မိုဃ်းရွာစေတော်မူပါ။

၂၈ပြည်တော်၌ အာဟာရခေါင်းပါးသော်၎င်း၊ လေထိ၍အပင်သေသော်၎င်း၊ အရည်ယို၍
သေသော်၎င်း၊ အရာဘကျိုင်း၊ ခါသီလကျိုင်း ကိုက်စားသော်၎င်း၊ ရန်သူတိုက်လာ၍ မြို့ကိုဝိုင်းထားသော်၎င်း၊
ဘေးဥပဒ်အနာရောဂါ တစုံတခုရောက်သောခါ၊ ၂၉ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးအချို့တို့သည်
အသီးအသီးခံရသော ဘေးဒဏ်ကို သိလျက်၊ ဤအိမ်တော်ကို မိမိတို့လက်ဝါးကိုဖြန့်၍ တစုံတခုသောပဌနာ
စကာအားဖြင့်ဆုတောင်းလျှင်၊ ၃၀ကျိန်းဝပ် တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၊ နားထောင်တော်မူပါ။
၃၁ဘိုးဘေးတို့အား ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ သူတို့သည် အသက်ရှင်သော ကာလပတ်လုံး
ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့၍၊ တရားတော်လမ်းသို့ လိုက်ပါမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်သာလျှင် လူသတ္တဝါ

အပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးသဘောကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဆုတောင်းသောသူတို့၏ စိတ်နှလုံးသဘော
ကိုသိလျက်၊ သူတို့အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။ အသီးအသီးပြုကြသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူပါ။
၃၂ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလလူမျိုးမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကြီးမြတ်သောနာမတော်နှင့်
တန်ခိုးကြီး၍ ဆန့်တော်မူသောလက်ရုံးတော်ကို ထောက်သဖြင့်၊ ဝေးသောပြည်မှရောက်လာ၍ အိမ်တော်ကို
မှီခို လျက်ဆုတောင်းလျှင်၊ ၃၃ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏လူ
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည်
ကြောက်ရွံ့လျက် နာမတော် ကိုသိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော ဤအိမ်တော်ကို
နာမတော်ဖြင့်သမုတ်ကြောင်းကို သိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုတပါးအမျိုးသားတို့သည် ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း
ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။
၃၄ကိုယ်တော်စေခိုင်းတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ရန်သူတို့ရှိရာသို့
စစ်ချီသောအခါ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အဘို့ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို မှီခိုလျက်
ကိုယ်တော်အား ဆုတောင်းကြလျှင်၊ ၃၅သူတို့ဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကို ကောင်းကင်ဘုံ၌
နားထောင်၍ သူတို့အမှုကို စောင့်စေတော်မူပါ။ ၃၆ပြစ်မှားသောသူ တယောက်မျှမရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော်ပြစ်မှား သောကြောင့်၊ အမျက်တော်ထွက်၍ ရန်သူလက်သို့
အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည် ဝေးသောပြည်၊ နီးသောပြည်၊ အခြားတပါးသောပြည်သို့
သိမ်းသွားလျှင်၎င်း၊ ၃၇ထိုပြည်၌အချုပ်ခံစဉ်၊ သူတို့သည် သတိရ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ။
မဖြောင့်မတ်သောအမှု၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟု စိတ်ပြောင်းလဲ၍ တောင်းပန်သဖြင့်၊
၃၈သိမ်းသွားသော ရန်သူတို့၏ပြည်၌နေစဉ်၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ အထံတော်သို့ပြန်လာ၍၊ ဘိုးဘေးတို့အား
ပေးတော် မူသောပြည်၊ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အဘို့ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သောအိမ်တော်ကို
မှီခိုလျက် ဆုတောင်း လျှင်၎င်း၊ ၃၉သူတို့ဆုတောင်း ပဌနာပြုသောစကားကို ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ
ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ သူတို့ အမှုကိုစောင့်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှာသော
ကိုယ်တော်လူတို့၏ အပြစ်ကိုဖြေရှင်းတော်မူပါ။ ၄၀အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ကြည့်ရှုတော်မူပါ။
ဤအရပ်၌ဤသနေ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ ၄၁အိုထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊
ကျိန်းဝပ်တော်မူရာသို့ တန်ခိုးတော်နှင့်ယှဉ်သော ဓမ္မသေတ္တာနှင့်တကွ တက်တော်မူပါ။ အိုထာဝရ
အရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းတန်ဆာကို ဆင်၍၊ ကိုယ်တော်၏
သန့်ရှင်းသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်၌ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။ ၄၂အိုထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊
ဘိသိက်ပေးတော် မူသောသူ၏ မျက်နှာကိုလွှဲစေတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်ခံရသော
ကျေးဇူးတော်ကို အောက်မေ့တော် မူပါဟု ပဌနာပြုလေ၏။

၇

၁ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် ပဌနာပြု၍ ပြီးသောအခါ၊ ကောင်းကင်က မီးကျ၍ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော
ယဇ်မျိုးကို လောင်သဖြင့်၊ အိမ်တော်သည် ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်၏။ ၂ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော် သည် ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်သောကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်ထဲသို့မဝင်နိုင်ကြ။ ၃ထိုသို့ မီးကျ၍ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် အိမ်တော်ပေါ်မှာ
သက်ရောက်သည်ကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် မြင်လျှင်၊ ကျောက်ခင်းအရပ်၌ မြေပေါ်မှာ
ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကောင်းမြတ်တော်မူသည်၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည်ဟု ထာဝရဘုရားကို
ကိုးကွယ်၍ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
၄ထိုအခါ ရှောလမုန်မင်းကြီးနှင့်တကွ လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ ၅နွားနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊ သိုးတသိန်းနှစ်သောင်းတို့ကို ယဇ်ပူဇော်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏

အိမ်တော်ကို အနုမောဒနာ ပြုကြ၏။ ၆ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိမိတို့အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။
လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏
ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစရာဘို့ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးစီရင်သော တုရိယာမျိုးကိုတီးမှုတ်လျက် ဒါဝိဒ်၏
ဆာလံသီချင်းကိုဆိုကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း တံပိုးမှုတ်၍ ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည် မတ်တပ်နေကြ၏။ ၇ရှောလမုန်သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် ရှေ့မှာရှိသော
တံတိုင်းအတွင်းအရပ်ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊ ထိုအရပ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယယဇ်ကောင်ဆီဥကို
ပူဇော်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အရင်လုပ်သောကြေးဝါ ယဇ်ပလ္လင်သည် မီးရှို့ရာယဇ်၊
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ ယဇ်ကောင်ဆီဥကို မခံလောက်။

၈ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် အလွန်များစွာသော ပရိသတ်တည်းဟူသော ဟာမက်မြို့ဝန်ဝမှစ၍
အဲဂုတ္တု မြစ်တိုင်အောင် အနှံ့အပြားအရပ်ရပ်ကလာကြသော ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံတော်မူ၏။ ၉အဋ္ဌမနေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုကြ၏။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယဇ်ပလ္လင်ကို
အနုမောဒနာပြုပြီးမှ၊ နောက်တဖန် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံကြ၏။ ၁၀ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်နှင့်
ရှောလမုန်မှစသော မိမိလူဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ ပြုတော်မူသမျှသော ကျေးဇူးတော်ကြောင့်
ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလျက် လူများတို့သည် မိမိတို့ နေရာသို့ ပြန်သွားကြမည်အကြောင်း၊
သတ္တမလနှစ်ဆယ်သုံးရက် နေ့တွင် လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။

၁၁ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်ကို လက်စသတ်၍၊ ဗိမာန်တော်နှင့်နန်းတော်၌
လုပ်ဆောင် မည်ဟု ကြံစည်လေသမျှသောအကြံသည် အထမြောက်သောအခါ၊ ၁၂ထာဝရဘုရားသည်
ညဥ့်အချိန်တွင် ထင်ရှား တော်မူလျက်၊ သင်ပြုသောပဌနာစကားကို ငါကြားပြီ။ ဤအရပ်ဌာနကို
ယဇ်ပူဇော်ရာအိမ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ကိုယ်အဘို့ ငါရွေးယူပြီ။ ၁၃မိုဃ်းမရွာစေခြင်းငှါ ငါသည်မိုဃ်းခေါင်စေသော်၎င်း
ကျိုင်းတို့သည် မြေအသီးအနှံကို ကိုက်စားစေခြင်းငှါ ငါမှာထားသော်၎င်း၊ ငါ့လူတို့၌
ကာလနာကိုစေလွှတ်သော်၎င်း၊ ၁၄ငါ့နာမဖြင့်သမုတ်သော ငါ့လူတို့သည် ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့်၊ ငါ့မျက်နှာကို
ရှာလျက် ဆုတောင်းပဌနာပြု၍ အဓမ္မလမ်းကိုလွှဲရှောင်လျှင် ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်မည်။
သူတို့အပြစ်ကိုဖြေ၍ သူတို့ကိုချမ်းသာပေးမည်။ ၁၅ငါကြည့်ရှုမည်။ ဤအရပ်ဌာန၌ ဆုတောင်းသော စကားကို
ငါနားထောင်မည်။ ၁၆ငါ့နာမသည် အစဉ်တည်၍ ငါ့မျက်စိနှင့် ငါ့နှလုံးအစဉ်စွဲလန်းစရာဘို့ ဤအိမ်ကို
ငါရွေးချယ်၍ သန့်ရှင်းစေပြီ။ သင်သည် ငါမှာထားသမျှကိုပြု၍ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ
သင့်အဘ ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ငါ့ရှေ့မှာ ကျင့်နေလျှင်၊ ၁၈ဣသရေလနိုင်ငံကို အုပ်စိုးရသော သင်၏အမျိုး
မင်းရိုးမပျက်ရဟု သင်အဘ ဒါဝိဒ်နှင့် ငါ့ပဋိညာဉ်ဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ သင်ထိုင်ရသောရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်ငါတည်
စေမည်။ ၁၉သို့မဟုတ် သင်တို့သည် လမ်းလွဲ၍ ငါမှာထားသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စွန့်ပယ်သဖြင့်၊
အခြားတပါးသောဘုရားထံသို့ သွား၍ ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်လျှင်၊ ၂၀ငါပေးသောပြည်မှ သူတို့ကိုအမြစ်နှင့်တကွ
ငါနှုတ်ပစ်မည်။ ငါ့နာမအဘို့ ငါသန့်ရှင်းစေသော ဤအိမ် တော်ကို ငါ့မျက်မှောက်မှ ငါပယ်ရှားမည်။
တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ပုံခိုင်းရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်စေမည်။ ၂၁အရပ်မြင့်သော ဤအိမ်တော်ကိုလည်း
လမ်း၌ရှောက်သွားသောသူ အပေါင်းတို့သည် အံ့ဩ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်နှင့် ဤအိမ်ကို
အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုတော်မူသနည်းဟု တယောက်မေးမြန်းသော်၊ ၂၂တယောက်က၊ သူတို့၏
ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သူတို့သည်စွန့်၍
အခြားတပါးသော ဘုရားကိုမှီဝဲလျက် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သောကြောင့်၊ ဤအမှုအလုံးစုံကို ရောက်စေ
တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလိမ့် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့်နန်းတော်ကို တည်ဆောက်၍ အနှစ်နှစ်ဆယ်စေ့သောအခါ၊
၂ဟိရံမင်း ပြန်ပေးသောမြို့တို့ကို ရှောလမုန်ပြုပြင်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို နေစေ၏။ ၃တဖန်
ဟာမတ်ဇောဘမြို့သို့ ချီသွား၍နိုင်လေ၏။ ၄ပြည်ထဲမှာ တာဒမော်မြို့၊ ဟာမတ် မြို့၌ရှိသမျှသော
ဘဏ္ဍာတော်မြို့၊ ၅မြို့ရိုး၊ တံခါး၊ ကန့်လန့်ကျင်နှင့် ခိုင်ခံ့သော အထက်ဗေသောရုန်မြို့နှင့် အောက်ဗေသော
ရုန်မြို့တို့ကိုလည်း တည်လေ၏။ ၆ဗာလတ်မြို့နှင့် ဘဏ္ဍာတော်မြို့များ၊ ရထားတော်ထိန်းသော မြို့များ၊
မြင်းတော်ကျွေးသောမြို့များ၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည်၊ လေဗနုန်တောင်ပေါ်၊ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ တည်ချင်
သောမြို့များတို့ကိုလည်း တည်လေ၏။

၇-၈ဣသရေလအမျိုးသား မဖျက်ဆီးသောကြောင့်၊ ပြည်တော်၌ ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသား၊
ဟိတ္တိ၊ အာမောရိ၊ ဖေရဇိ၊ ဟိဝိ၊ ယေဗုသိအမျိုးအနွယ် သားစဉ်မြေးဆက်အပေါင်းတို့ကို ရှောလမုန်သည်
ယနေ့တိုင်အောင် အခွန်ပေးစေ၏။ ၉ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကား၊ ရှောလမုန်သည် အမှုတော်ထမ်း
ကျွန်မခံစေ။ စစ်သူရဲ၊ မှူးမတ်၊ စစ်ကဲ၊ ရထားတော်အုပ်၊ မြင်းတော်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။
၁၀အမှုတော်ထမ်းများကို အုပ်သောသူ၊ ရှောလမုန်မင်း ခန့်ထားသော မှူးမတ်ကြီး နှစ်ရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။
၁၁ဖာရောဘုရင်၏သမီးတော်ကို၊ ရှောလမုန်သည် ဒါဝိဒ်မြို့မှခေါ်၍ သူ့အဘို့တည်ဆောက် သောနန်းတော်သို့
ဆောင်ခဲ့၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ရောက်လာသော အရပ်သည်
သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ ငါ့မယားသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်အိမ်တော်၌ မနေသင့်ဟု သဘောရှိ၏။
၁၂ဗိမာန် တော်ဦးရှေ့မှာတည်သော ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ၊ ရှောလမုန်သည်
မောရှေ၏ပညတ်တရားနှင့်အညီ၊ နေ့တိုင်း မည်မျှပူဇော်ရသော မီးရှို့ရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား
နေ့တိုင်းပူဇော်လေ့ရှိ၏။ ၁၃ထိုမှတပါး ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့၌၎င်း၊ အဇုမပွဲ၊ ခုနစ်သီတင်းပွဲ၊
သကေနေပွဲတည်း ဟူသော တနှစ်တနှစ်လျှင် ဓမ္မပွဲသုံးပွဲခံသောနေ့၌၎င်း ယဇ်ပူဇော်လေ့ရှိ၏။
၁၄ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်စီရင်သည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အလှည့်လှည့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှုကိုင်၎င်း၊
လေဝိသားတို့သည် နေ့ရက်အစဉ်ပြုသင့်သည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့်ရော၍ ထောမနာသီချင်း
ဆိုသဖြင့်၊ မိမိတို့အမှုကိုင်၎င်း၊ တံခါးစောင့်တို့သည် အလှည့်လှည့်တံခါး ရှိသမျှတို့ကို စောင့်ခြင်းအမှုကိုင်၎င်း၊
အသီး အသီးဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ခန့်ထား၏။ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏လူ ဒါဝိဒ်မှာထားနှင့်သတည်း။
၁၅အမှုတော်များ၊ ဘဏ္ဍာတော်များနှင့် ဆိုင်သောအရာမှာ ရှင်ဘုရင်မှာထားသမျှအတိုင်း ထိုသူတို့သည်
ပြုကြ၏။ ၁၆ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော် အမြစ်မချမှီ လက်စသတ်သည်တိုင်အောင်၊ ရှောလမုန်လုပ်ဆောင်ရန်
အမှုရှိသမျှသည် အသင့်ပြင်ဆင်ပြီး ဖြစ်၍၊ အိမ်တော်ကို လက်စသတ်လေ၏။

၁၇တဖန် ရှောလမုန်သည် ဧဒုံပြည်တွင်၊ ပင်လယ်ကမ်းနား၌ ဧဇယုန်ဂါဗာမြို့နှင့် ဧလုတ်မြို့သို့သွား၏။
၁၈ဟိရံသည်လည်း ပင်လယ်ကူးသောအမှုကို နားလည်သော မိမိလူများ၊ သင်္ဘောများကို မိမိကျွန်တို့နှင့်အတူ
ရှောလမုန်ထံသို့စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ရှောလမုန်မင်း၏ ကျွန်တို့နှင့်အတူ သြဖိရမြို့သို့သွား၍ ရွှေအခွက်
လေးရာငါးဆယ်ကို ရှောလမုန်မင်းကြီးထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၉

၁ရှေဘပြည်ကို အစိုးရသောမိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏သိတင်းကို ကြားလျှင်၊ နက်နဲခက်ခဲသော
ပြဿနာ အားဖြင့် သူ့ကိုစုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းငှါ၊ နံ့သာမျိုးနှင့် များစွာသောရွှေ၊ အဘိုးထိုက်သော
ကျောက်တို့ကို ဆောင်သော ကုလားအုပ်များ၊ လိုက်သောသူများနှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့လာ၏။
၂ရှောလမုန်မင်းကြီးထံတော်သို့ ရောက်သော အခါ မိမိအလိုဆန္ဒရှိသမျှကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းလေ၏။
သူမေးမြန်းသောပြဿနာရှိသမျှတို့ကို ရှောလမုန်သည် ဖြေလေ၏။ နားမလည်၍ မဖြေနိုင်သောအရာ
တစုံတခုမျှမရှိ။ ၃ရှေဘမင်း မိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏ပညာကို၎င်း၊ တည်ဆောက်သောအိမ်တော်ကို၎င်း၊
၄စားပွဲတော်တန်ဆာကို၎င်း၊ အမှုတော်စောင့်တို့ နေရာထိုင်ရာကို၎င်း၊ လုလင်တို့ခစားသည် အခြင်းအရာ

ကိုငှင်း၊ သူတို့ဝတ်သော အဝတ်တန်ဆာကိုငှင်း၊ ဝန်စာရေးများနှင့် သူတို့ဝတ် သောအဝတ်တန်ဆာကိုငှင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုငှင်း မြင်သောအခါ မိန်းမော တွေဝေလျက်ရှိ၍၊ ၇ကိုယ်တော်၏ အခြင်းအရာနှင့် ကိုယ်တော်၏ ပညာကို အကျွန်ုပ်သည် ပြည်၌ကြားရသော သိတင်းစကား မှန်ပါ၏။ ၆သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်ရောက်၍ မမြင်မှီ ထိုစကားကိုမယုံ။ ယခုမူကား ကိုယ်တော် ပညာကျယ်ခြင်းအရာမှာ၊ အရင်ကြားရသောစကားသည် တဝက်ကိုမျှမမှီ။ အကျွန်ုပ်ကြားရသောသိတင်းကို ကိုယ်တော်လွန်ကဲပါ၏။ ၇ရှေ့တော်၌အစဉ်နေ၍ ပညာတော်ကို ကြားရသော ကိုယ်တော်၏ လူနှင့်ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြပါ၏။ ၈ကိုယ်တော်ကိုနှစ်သက်၍ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုယ်စား ရှင်ဘုရင်အရာနှင့် ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ တင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည် ဣသရေလအမျိုးကိုချစ်၍ အစဉ်အမြဲတည်စေချင် သောကြောင့် ဖြောင့်မတ်စွာတရားစီရင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်အားပြောဆို၍၊ ၉ရွှေအခွက်တရာ နှစ်ဆယ်၊ နံ့သာမျိုးအများ၊ ကျောက်မျက်တို့ကိုဆက်လေ၏။ ရှေဘမိဖုရား သည် ရှောလမုန်မင်းကြီးအား ဆက်သသောနံ့သာမျိုးနှင့်တူသော နံ့သာမျိုးသည်မရှိ။ ၁၂ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ရှေဘမိဘုရား ဆက်သည်အတွက် ပြန်ပေးသောလက်ဆောင်မှတပါး၊ မိဖုရား၏ အလိုဆန္ဒပြည့်စုံစေခြင်းငှါ သူတောင်း သမျှကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။ ထိုနောက်မှ မိဖုရားသည် မိမိကျွန်တို့နှင့်တကွ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၁၀သြဖိရမြို့မှ ရွှေကိုဆောင်ခဲ့သော ဟိရန်ကျွန်နှင့် ရှောလမုန်ကျွန်တို့သည်၊ အာလဂုံသစ်သားများ၊ ကျောက်မျက်များတို့ကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၁၁ထိုအာလဂုံသစ်သားဖြင့် ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော် ပွတ်လုံးတန်း နှင့် နန်းတော်ပွတ်လုံးတန်းကိုငှင်း၊ သီချင်းဆိုသောသူဘို့ စောင်းနှင့်တယောတို့ကိုငှင်း၊ လုပ်လေ၏။ ထိုသို့အာလဂုံ သစ်သားသည် ယုဒပြည်၌ တခါမျှမပေါ်လာ။ ၁၃ရှောလမုန်ထံသို့ တနှစ်တနှစ်လျှင်ရောက်သော ရွှေအချိန်ပေါင်း အခွက်ခြောက်ရာခြောက်ဆယ် ခြောက်ပိဿာဖြစ်သတည်း။ ထိုမှတပါး၊ ကုန်သည်များ၊ လှည်းသများ၊ အာရပ်မင်း ကြီးရှိသမျှ၊ မြို့ဝန်များဆက်သောရွှေ ရှိသေး၏။ ၁၅–
၁၆ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ရွှေခြောက်ပိဿာဆီဖြင့် ဒိုင်းကြီးနှစ်ရာ၊ သုံးပိဿာဆီဖြင့် ဒိုင်းငယ်သုံးရာတို့ကို ထုလုပ်၍၊ လေဗနုန်တောသစ်သားနှင့် တည်ဆောက်သော နန်းတော်၌ ထားတော်မူ၏။ ၁၇ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဆင်စွယ်ရာဇပလ္လင်ကြီးကိုလုပ်၍ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ၁၈လှေခါးခြောက် ထစ်နှင့် ရွှေဘိနပ်သည် ရာဇပလ္လင်တော်နှင့်တဆက်တည်းရှိ၏။ ထိုင်ရာတဘက်တချက်၌ မှီစရာလက်ရုံးတန်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ လက်ရုံးတန်းအနားမှာ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။ ၁၉လှေခါးခြောက်ထစ်အပေါ်တွင်၊ တဘက်တချက်၌လည်း ခြင်္သေ့တဆယ်နှစ်ကောင် ရပ်နေ၏။ ထိုသို့သော ရာဇပလ္လင်သည် အဘယ်တိုင်းနိုင်ငံ၌မျှမရှိ။ ၂၀ရှောလမုန်မင်းကြီး သောက်သော ဖလားတော်ရှိသမျှနှင့် လေဗနုန်နန်းတော်၌ သုံးသောဖလားတော် ရှိသမျှတို့သည် ငွေဖလားမဟုတ် ရွှေဖလားသက်သက်ဖြစ်၏။ ရှောလမုန်လက်ထက်၌ ငွေကိုမလျင်းပမာမပြုတတ်ကြ။ ရှင်ဘုရင်၏ သင်္ဘောသည် ဟိရန်မင်းကျွန်တို့နှင့် တာရှုမြို့သို့ သွားတတ်သဖြင့် သုံးနှစ်တခါ တာရှုသင်္ဘောသည် ပြန်လာ၍ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဆင်စွယ်၊ မျောက်များ၊ ဒေါင်းများကို ဆောင်ခဲ့တတ်၏။

၂၂ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော ရှင်ဘုရင်တို့ထက် ပညာနှင့်စည်းစိမ်အားဖြင့် လွန်ကဲ၏။ ၂၃ရှောလမုန်၏နှလုံး၌ ဘုရားသခင်သွင်းပေးတော်မူသောပညာကို အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် ရှင်ဘုရင်တို့သည် ကြားအံ့သောငှါ၊ မျက်နှာတော်ကို ဖူးလာကြ၏။ ၂၄လာသောသူအသီးအသီးတို့သည် ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊ အဝတ်တန်ဆာ၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊ နံ့သာမျိုး၊ မြင်းလားတို့ကို နှစ်တိုင်းအခွန်ဆက်ရကြ၏။ ၂၅ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ရထားတော်များနှင့် ထိုင်သော မြင်းတင်းကုပ် လေးထောင်၊ မြင်းစီးသူရဲ တသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထားထိန်းမြို့တို့ ၌ငှင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့အထံတော်၌ငှင်း

ထား၏။ ၂၆မြစ်ကြီးမှစ၍ ဖိလိတ္တိပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်စွန်းတိုင်အောင်ရှိသော ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့ကို
အစိုးရ၏။ ၂၇ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ငွေကို ကျောက်ခဲကဲ့သို့၎င်း၊ အာရဇ်ပင်တို့ကို လွင်ပြင်၌
ပေါက်သောသဘော်သဖန်းပင်ကဲ့သို့၎င်း များပြားစေ၏။ ၂၈ရှောလမုန်ထံသို့ မြင်းများကို အဲဂုတ္တုပြည်
အစရှိသော ခပ်သိမ်းသောပြည်မှ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၉ရှောလမုန်ပြုသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ အစအဆုံးတို့သည်၊ ပရောဖက်နာသန်၏ကျမ်း၊
ရှိလောမြို့သား အဟိယ၏အနာဂတ္တိကျမ်း၊ နေဗက်သားယေရောဗောင်တဘက်၌ ပရောဖက်ဣဒ္ဒေါ၏
ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။ ၃၀ရှောလမုန်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍ ဣသရေလနိုင်ငံတော်ကို
အနှစ်လေးဆယ်စိုးစံပြီးမှ၊ ၃၁ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။
သားတော်ရောဗောင်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၀

၁ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ရောဗောင်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ
ရှေခင်မြို့သို့ သွားကြ၏၊ သူသည်လည်းသွား၏။ ၂ရှောလမုန်မင်းကြီးထံမှ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေးသော
နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်သည်၊ ထိုသိတင်းကိုကြား၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှပြန်လာ၏။ ၃ဣသရေလလူတို့သည်
သူတို့ထံသို့ လူကို စေလွှတ်၍ခေါ်သဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် သူနှင့်အတူ ရောဗောင်ထံသို့ဝင်လျက်၊
၄ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌ လေးသောထမ်းဘိုးကိုတင်ပါပြီ။ ခမည်းတော်ထံမှာ ပင်ပန်းစွာ
ဆောင်ရွက်ရသောအမှု၊ တင်တော်မူသော ထမ်းဘိုးလေးကို ပေါ့စေတော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင်၊
ကျွန်တော်တို့သည် အမှုတော်ကိုထမ်းပါမည်ဟု ရှောက်ဆို ကြ၏။ ၅ရောဗောင်ကလည်း၊ သုံးရက်လွန်မှ
တဖန်လာကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ သူတို့သည်သွားကြ၏။ ၆ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည်
ခမည်းတော်ရှောလမုန်အသက်ရှင်စဉ်အခါ အထံတော်၌ ခစားသော အသက်ကြီးသူတို့နှင့် တိုင်ပင်၍၊
ဤသူတို့အား ငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ အကြံပေးကြမည်နည်းဟုမေးသော်၊ ၇သူတို့က
ကိုယ်တော်သည် ဤသူတို့၌ကျေးဇူးပြုလျက်၊ သူတို့စိတ်ကိုဖြေ၍ ကောင်းသောစကားကို ပြောတော်မူလျှင်၊
သူတို့သည် အစဉ်ကိုယ်တော်၏ကျွန် ခံရပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ၈အသက်ကြီးသူတို့ပေးသော
အကြံကို ရောဗောင်သည်မလိုက်၊ ခစားမြဲခစားသော မိမိသူငယ်ချင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်လျက်၊ ၉ပြည်သားတို့က
ခမည်းတော် တင်သောထမ်းဘိုးကို ပေါ့စေတော်မူပါဟု လျှောက်ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့အား
ငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့ အကြံပေးကြမည်နည်းဟုမေးသော်၊ ၁၀ထိုသူငယ်ချင်းလုလင်တို့က၊
ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌ ထမ်းဘိုးကိုလေးစေပါပြီ၊ ပေါ့စေတော်မူပါဟုလျှောက်သော
ပြည်သားတို့အား ကိုယ်တော်က၊ ငါ့လက်တန်းသည် ငါ့ခမည်းတော် ခါးထက်သာ၍ ကြီးလိမ့်မည်။
၁၁ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာ လေးသောထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ထပ်၍တင်ဦးမည်။
ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့ကို ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့် ရိုက်ဦးမည်ဟု
ပြန်ပြောတော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ၁၂ရှင်ဘုရင်က၊ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ တဖန်လာကြဦးမည်ဟု
နေ့ရက်ကိုချိန်းချက်သည်အတိုင်း သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ယေရောဗောင်နှင့် လူအပေါင်းတို့သည်
ရောဗောင်ထံသို့ ရောက်လာကြ၏။ ၁၃ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် အသက်ကြီးသူတို့
ပေးသောအကြံကိုမလိုက်၊ လုလင်ပျိုတို့ပေးသောအကြံကိုလိုက်လျက်၊ ၁၄ခမည်းတော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာ
လေးသော ထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ထပ်၍တင်ဦးမည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည်လည်း သင်တို့ကို
ကြိမ်လုံးဖြင့် ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့်ရိုက်ဦးမည်ဟု ကြမ်းတမ်းစွာပြန်ပြောတော်မူ၏။
၁၅ရှင်ဘုရင်သည် ပြည်သားတို့စကားကို နားမထောင်ရသည်အကြောင်းကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
ရှိလောမြို့သား အဟိယအားဖြင့် နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်အား မိန့်တော်မူသောစကားကို
ပြည့်စုံစေတော်မူမည်အကြောင်းတည်း။ ၁၆ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်နားမထောင်

ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ ငါတို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့် အဘယ်သို့ ဆက်ဆံသနည်း။ ယေရှဲ၏သားနှင့်
အဘယ်သို့အမွေခံရသေးသနည်း။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့ နေရာသို့ အသီးအသီးသွားကြ။ အိုဒါဝိဒ်၊
သင်၏အိမ်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ရှင်ဘုရင်အားပြန်ပြောလျက်၊ ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့သည်
မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ၁၇သို့ရာတွင် ယုဒမြို့ရွာတို့၌နေသော ဣသရေလလူတို့ကို၊ ရောဗောင်သည်
အုပ်စိုးရသေး၏။ ၁၈ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည်၊ အခွန်တော်ဝန် အဒေါနိရံကို စေလွှတ်၍
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူ့ကိုသေအောင် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။ ၁၉ယေရောဗောင်မင်းကြီးသည်
ရထား တော်ကို အလျင်အမြန်တက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြေးလေ၏။ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသည်
ယနေ့တိုင်အောင် ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးကို ပုန်ကန်ကြ၏။

၁၁

၁ရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်၍၊
နိုင်ငံတော်ကို ရောဗောင်လက်သို့ ရောက်ပြန်စေခြင်းငှါ၊ ယုဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးထဲက
ရွေးချယ်သောစစ်သူရဲ တသိန်း ရှစ်သောင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။ ၂သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏လူ ရှေမာယသို့ ရောက်၍၊ ၃သင်သည် ရှောလမုန်သား
ယုဒရှင်ဘုရင်ရောဗောင်နှင့် ယုဒရိုင်၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်၌ရှိသော ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့အား ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၄သင်တို့ညီအစ်ကိုတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီ၍ မသွားကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့၊
ကိုယ်နေရာသို့ပြန်သွားကြလော့။ ဤအမှုကိုငါစီရင်ပြီဟု မိန့်တော်မူသော ထာဝရ ဘုရား၏
စကားတော်ကိုနားထောင်၍၊ ယေရောဗောင်ကို စစ်မချီ၊ ပြန်သွားကြ၏။

၅ရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍၊ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သော မြို့တို့ကိုပြုစုရာတွင်၊ ၆ဗက်လင်မြို့၊
ဧတံမြို့၊ တေကောမြို့၊ ၇ဗက်ဇုရမြို့၊ ရှောကောမြို့၊ အဒုလံမြို့၊ ၈ဂါသမြို့၊ မရေရှမြို့၊ ဇိဖမြို့၊ ၉အဒေါရိမ်မြို့၊
လာခိရှမြို့၊ အဇေကာမြို့၊ ၁၀ဇောရာမြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော ယုဒခရိုင်နှင့်
ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်တွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို ပြုစု လေ၏။ ၁၁ရဲတိုက်များကိုလည်း ခိုင်ခံ့စေ၍၊ အကြီးအကဲနှင့်တကွ
ဆီ၊ စပျစ်ရည်များ၊ ရိက္ခာများကို သိုထားလေ၏။ ၁၂ယုဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသည်
အမှုတော်ကိုထမ်းရွက်သောကြောင့်၊ မြို့အသီးအသီးတို့၌ ဒိုင်းလွှားလှံလက် နက်များကိုထား၍
အလွန်ခိုင်ခံ့စေ၏။ ၁၃ဣသရေလပြည် အရပ်ရပ်၌ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသားတို့သည်၊ မိမိတို့နေရာမှ
အထံတော်သို့လာကြ၏။ ၁၄လေဝိသားတို့သည်၊ မိမိတို့နေရာဖြစ်သော ပိုင်ထိုက်ရာအရပ်ကိုစွန့်၍၊ ယုဒပြည်
ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာသောအကြောင်း ဟူမူကား၊ ယေရောဗောင်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ လေဝိ
သားတို့ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို စောင့်ရသောအရာမှချ၍၊ ၁၅မြင့်သောအရပ်၊
နတ်ဆိုး၊ မိမိလုပ်သော နွားသငယ်တို့အဘို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ခန့်ထားသတည်း။ ၁၆ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ရှာလိုသောငှါ၊ သဘောချသော သူတို့သည်လည်း၊ ဣသရေလခရိုင်များ
ထဲကထွက်၍၊ ဘိုးဘေး တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်အံ့သောငှါ၊ လေဝိသားတို့
နောက်သို့လိုက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ၁၇ထိုသို့သူတို့သည် ယုဒနိုင်ငံကို အားပေး၍
ရှောလမုန်မင်းသား ရောဗောင်ကို သုံးနှစ်ပတ်လုံး ခိုင်ခံ့စေကြ၏။ သုံးနှစ်ပတ်လုံးဒါဝိဒ်လမ်း၊
ရှောလမုန်လမ်းသို့လိုက်ကြ၏။

၁၈ရောဗောင်သည်လည်း ဒါဝိဒ်သား ယေရိမုတ်သမီးမဟာလတ်၊ ယေရှဲသား ဧလျာဘသမီး
အဘိဟဲလနှင့် စုံဘက်၍၊ ၁၉ယုရှ၊ ရှမာရိ၊ ဇာဟံ၊ သားသုံးယောက်တို့ကို မြင်ရ၏။ ၂၀ထိုနောက်၊ အဗရှလုံသမီး
မာခါနှင့်စုံဘက်၍ အဘိယ၊ အတ္တဲ၊ ဇိဇ၊ ရှေလောမိတ်တို့ကိုမြင်ရ၏။ ၂၁ရောဗောင်သည်
ခင်ပွန်းတဆယ်ရှစ်ယောက်၊ မောင်းမမိသံ ခြောက်ဆယ်တို့ကိုသိမ်းယူ၍၊ သားနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊
သမီးခြောက်ဆယ်တို့ကို ရသည်တွင်၊ အဗရှလုံသမီး မာခါ ကို အခြားသောခင်ပွန်း မောင်းမမိသံအပေါင်း

တို့ထက် သာ၍ချစ်သောကြောင့်၊ ၂၂မာခါ၏သား အဘိယကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားမည်အကြံရှိ၍၊
ညီအစ်ကိုတို့တွင်၊ အကြီးဆုံးဖြစ်စေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်လေ၏။ ၂၃ပညာသတိနှင့်စီရင်၍၊ ယုဒခရိုင် နှင့်
ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်အရပ်ရပ်တို့တွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှတို့၌၊ မိမိသားတို့ကို အနှံ့အပြားနေရာချ၍၊ များစွာသော
ရိက္ခာကိုသိုထား၏။ မယားအများတို့ကို အလိုရှိ၏။

၁၂

၁ရောဗောင်မင်းသည် မိမိနိုင်ငံကိုတည်စေ၍ အားကြီးသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးရှိသမျှနှင့်တကွ
ထာဝရ ဘုရား၏တရားတော်ကို စွန့်၍၊ ၂ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ရောဗောင်မင်းကြီးနန်းစံ
ငါးနှစ်တွင်၊ ၃အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ရှိရှက်သည် ရထားတထောင်နှစ်ရာ၊ မြင်းစီးသူရဲခြောက်သောင်း၊
မရေတွက်နိုင်သော အဲဂုတ္တုပြည်သားများ၊ လိဗုပြည်သား၊ သုကိပြည်သား၊ အဲသယောပိပြည်သား
တို့နှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီ၍၊ ၄ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့ သောမြို့တို့ကို တိုက်ယူပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့
ရောက်လေ၏။

၅ထိုအခါ ရှိရှက်မင်းကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ စုဝေးသော ယုဒမင်းများထံ၊ ရောဗောင်မင်းထံတော်သို့
ပရောဖက် ရှေမာယသည် လာ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်သောကြောင့်၊
ငါသည်သင်တို့ကို ရှိရှက်မင်းလက်သို့ အပ်လေပြီဟု အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုလျှင်၊ ၆ရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒမင်းတို့က၊
ထာဝရဘုရား ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်ဟုဆို၍၊ မိမိတို့ကိုနှိမ့်ချကြ၏။ ၇ထိုသို့နှိမ့်ချကြောင်းကို
ထာဝရဘုရားမြင်လျှင်၊ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရှေမာယသို့ရောက်၍၊ သူတို့သည် နှိမ့်ချကြပြီ။ ထိုကြောင့်
သူတို့ကို ငါမဖျက်ဆီး၊ အနည်း ငယ်သောချမ်းသာကိုပေးမည်။ ရှိရှက်လက်ဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်သို့
ငါ့အမျက်ကို မသွန်းလောင်းရ။ ၈သို့ရာတွင် ငါ့ထံ၌ အမှုထမ်းခြင်း၊ တပါးအမျိုးသား ရှင်ဘုရင်ထံ၌
အမှုထမ်းခြင်းကို ပိုင်းခြား၍သိစေခြင်းငှါ၊ ရှိရှက်မင်းထံ၌ ကျွန်ခံရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ရှိရှက်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်၍၊ ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာ နှင့်နန်းတော်ဘဏ္ဍာ
ရှိသမျှကိုသိမ်းသွား၏။ ရှောလမုန်လုပ်သော ရွှေဒိုင်းရှိသမျှကိုလည်း ယူသွား၏။ ၁၀ရောဗောင် မင်းကြီးသည်
ရွှေဒိုင်းအစား၊ ကြေးဝါဒိုင်းတို့ကိုလုပ်၍၊ နန်းတော်တံခါးစောင့်၊ ကိုယ်ရံတော်မှူး၌အပ်လေ၏။ ၁၁ရှင်ဘုရင်သည်
ဗိမာန်တော်သို့သွားသောအခါ၊ ကိုယ်ရံတော်သားတို့သည် ဒိုင်းတို့ကိုဆောင်၍၊ နောက်တဖန်
မိမိတို့စောင့်ရာ အခန်းမှာပြန်ထားကြ၏။ ၁၂ထိုသို့ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား
သည် သူ့ကိုရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးမည်အကြောင်း၊ အမျက်တော်ကို လွှဲတော်မူ၏။ ယုဒပြည်သည်လည်း၊
ပြည်မှုပြည်ရေး သာယာသဖြင့်၊ ၁၃ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၍ စိုးစံသေး၏။

၁၄ရောဗောင်သည် နန်းထိုင်သောအခါ၊ အသက်လေးဆယ်တနှစ်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်
တည်စရာဘို့၊ ဣသရေလခရိုင်များတို့အထဲက ရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၌၊ ဆယ်ခုနစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။
မယ်တော်က အမ္မုန်အမျိုးသား၊ နေမအမည်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားကို ရှာလိုသောငှါ၊ မိမိသဘောမချသော
ကြောင့်၊ ဒုစရိုက်အမှုကိုပြု၏။ ၁၅ရောဗောင်ပြုမူသော အမှုအရာအစအဆုံးတို့သည်၊ ပရောဖက်ရှေမာယ၏
ကျမ်းနှင့်၊ ပရောဖက် ဣဒ္ဒေါစီရင်သော သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်း၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ရောဗောင်နှင့်
ယေရောဗောင်တို့သည် အသက် ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ၏။ ၁၆ရောဗောင်သည်လည်း၊
ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ ဒါဝိဒ်မြို့၌သင်္ဂြိုဟ် ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အဘိယသည် ခမည်းတော်အရာ၌
နန်းထိုင်၏။

၁၃

၁ယေရောဗောင်မင်းကြီးနန်းစံဆံ ဆယ်နှစ်နှစ်တွင် အဘိယသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ မင်းပြု၍၊
၂ယုဒပြည်ကို သုံးနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဂိဗာမြို့သားဥရေလ၏သမီး မာခါအမည်ရှိ၏။

၃အဘိယနှင့်ယေရောဗောင်တို့သည် စစ်တိုက်သောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အဘိယသည်
ရွေးချယ် သောစစ်သူရဲကောင်း လေးသိန်းနှင့် စစ်ခင်းကျင်း၏။ ယေရောဗောင်သည် ရွေးချယ်သော
စစ်သူရဲကောင်း ရှစ်သိန်း နှင့်စစ်ခင်းကျင်း၏။ ၄အဘိယသည် ဖေရိမ်ခရိုင်၊ ဇေမရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက်၊
အိုယေရောဗောင်နှင့် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ၅ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ဆားနှင့်ယှဉ်သော ပဋိညာဉ်အားဖြင့်၊ ဣသရေလနိုင်ငံကို ဒါဝိဒ်နှင့် သားတော်မြေးတော်
တို့၌ အစဉ်အပ်တော်မူကြောင်းကို၊ သင်တို့ သိမှတ်သင့်သည်မဟုတ်လော။ ၆သို့ရာတွင်၊ ဒါဝိဒ်သားတော်
ရှောလမုန်၏ကျွန် နေဗတ်သားယေရောဗောင်သည်၊ မိမိအရှင်ကို တဘက်ထ၍ပုန်ကန်လေပြီ။
၇ရှောလမုန်သား ရောဗောင်သည် အသက်ငယ်၍သဘော နူးညံ့သော ကြောင့် မဆီးတားနိုင်သောအခါ၊
လျှပ်ပေါ်သောသူ၊ အဓမ္မလူတို့သည် ယေရောဗောင်ထံ စုဝေး၍၊ ရောဗောင်မင်း တဘက်၌
ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေကြ၏။ ၈ယခုလည်းသင်တို့သည် ဒါဝိဒ်၏သားမြေး၌ရှိသော ထာဝရဘုရား၏နိုင်ငံတော်ကို
ဆီးတားမည်ဟု ကြံစည်ကြသည်တကား။ သင်တို့သည် များပြား၍ သင်တို့ဘုရားအရာ၌၊
ယေရောဗောင်လုပ်သော ရွှေနွားသငယ်တို့လည်း ရှိကြ၏။ ၉သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားခန့်ထားတော်မူသော
ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ အာရုန် အမျိုးနှင့် လေဝိအမျိုးသားတို့ကိုနှင်ထုတ်၍၊ တပါးအမျိုးသားထုံးစံအတိုင်း၊
ကိုယ်အဘို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို လုပ်ကြပြီမဟုတ်လော။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ နွားသငယ်တကောင်နှင့်
သိုးခုနစ်ကောင်ကိုပေး၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားခြင်းကို ခံသောသူမည်သည်ကား၊
ဘုရားမဟုတ်သောသူထံမှ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြုရသည်တကား။ ၁၀ငါတို့ မူကား၊ ထာဝရဘုရားကိုမစွန့်၊
ထိုဘုရားသည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို ထမ်းသောယဇ်
ပုရောဟိတ်တို့သည် အာရုန်အမျိုးဖြစ်ကြ၏။ လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ မိမိတို့အမှုကိုစောင့်နေကြ၏။
၁၁ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်နံ့သာပေါင်းကို နံနက်တိုင်း၊ ညဦးတိုင်းမီးရှို့ကြ၏။
သန့်ရှင်းသောစားပွဲ ပေါ်မှာ ရှေ့တော်မုန့်ကိုင်း၊ ညဦးတိုင်း ထွန်းစရာဘို့ ရွှေမီးခုံနှင့်မီးခွက်တို့ကိုင်း
ပြင်ဆင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကိုစောင့်ကြ၏။ သင်တို့မူကား၊
ထာဝရဘုရားကို စွန့်ကြပြီ။ ၁၂ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင်သည် ငါတို့တွင်ဗိုလ်မင်းဖြစ်တော်မူ၏။
ဘုရားသခင်၏ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည်လည်း၊ တံပိုးမှုတ် လျက် သင်တို့တဘက်၌ နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊
ငါတို့တွင်ရှိကြ၏။ အိုဣသရေအမျိုးသားတို့၊ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားတဘက်၌
မတိုက်ကြနှင့်။ တိုက်လျှင်ရှုံးရကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။ ၁၃ယေရောဗောင်သည် ရှုဒလူတို့ နောက်၌
မထင်မရှားတပ်ချီစေ၍၊ ကိုယ်တိုင်တဘက်၊ ချောင်းနေသောသူတဘက်၊ ယုဒတပ်ကိုဝိုင်းကြ၏။ ၁၄ယုဒလူတို့
သည် ပြန်ကြည့်သောအခါ၊ စစ်မှုဝိုင်းမိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ခေါ်၍၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် လည်း တံပိုးမှုတ်ကြ၏။ ၁၅တဖန် ယုဒလူတို့သည် ကြွေးကြော်သောအခါ၊
ဘုရားသခင်သည် ယေရောဗောင်ကို အဘိယနှင့် ယုဒလူတို့ရှေ့မှာ ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ၁၆ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် ပြေး၍၊ သူတို့ကို ယုဒလူ တို့လက်သို့ ဘုရားသခင်အပ်တော်မူ၏။ ၁၇အဘိယနှင့်
သူ၏လူတို့သည် ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းကိုပြု၍၊ ရွေးချယ် သောဣသရေလလူ ငါးသိန်းလဲသေသဖြင့်၊
၁၈ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ထိုအခါရှုံး၍ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောကြောင့် နိုင်ကြ၏။ ၁၉အဘိယသည် ယေရောဗောင်ကို လိုက်၍၊ ဗေသလမြို့နှင့်
ရွာများ၊ ယေရှနမြို့နှင့်ရွာများ၊ ဖေရိမ်မြို့နှင့်ရွာများတို့ကို သူ့လက်မှနုတ်ယူလေ၏။ ၂၀အဘိယ
လက်ထက်ကာလပတ်လုံး၊ ယေရောဗောင်သည် နောက်တဖန် ခွန်အားကိုမရပြန်။ ထာဝရဘုရား
ဒဏ်ခတ်တော် မူသဖြင့် သေလေ၏။ ၂၁အဘိယမူကား ခွန်အားတိုးပွား၍၊ မယားတဆယ်လေးယောက်တို့ကို
ယူ၍ သားနှစ်ဆယ် နှစ်ယောက်နှင့် သမီးတဆယ်ခြောက်ယောက်တို့ကို မြင်ရ၏။ ၂၂အဘိယပြုမူသော

အမူအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် ကျင့်သောအကျင့်၊ ပြောသောစကားများတို့သည်၊ ရာဇဝင်နှင့်ဆက်၍
ပရောဖက်တ္တဒ္ဒေါစီရင်သောစာ၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၁၄

၁အာဘိယသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။
သားတော်အာသသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။ ထိုမင်းလက်ထက်၊ ပြည်တော်သည် ဆယ်နှစ်ပတ်လုံ
းငြိမ်းချမ်းသာယာ၏။

၂အာသမင်းသည် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရာရှေ့တော်၌ ကောင်းသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သော
အမှု တို့ကိုပြုလေ၏။ ၃တပါးအမျိုးသားဘုရား ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုငင်း၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုငင်း ပယ်ရှား၏။
ရုပ်တုဆင်းတု တို့ကိုဖြိုဖျက်၍၊ အာရှရပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၏။ ၄ယုဒလူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကိုရှာ၍ ပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။
၅ယုဒမြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့၌ရှိသော ကုန်းနှင့် ရုပ်တုဆင်းတု တို့ကို ပယ်ရှား၍၊ နိုင်ငံတော်ရေးသာယာလျက်ရှိ၏။
၆ထိုကာလ၌ ငြိမ်သက်သောအခွင့်ကို ထာဝရဘုရားပေးတော် မူသဖြင့်၊ ယုဒပြည်သည်ငြိမ်၍၊
စစ်မှုနှင့်လွတ်သောကြောင့်၊ အာသမင်းသည် တပြည်လုံးတွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို တည်လေ၏။ ၇ငါတို့သည်
ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကြိုးစားရှာ၍၊ ထိုဘုရားသည် အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်သက် သောအခွင့်ကို
ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ တပြည်လုံးကို အစိုးရစဉ်အခါ၊ ဤမည်သောမြို့တို့ကို ပြုစု၍ မြို့ရိုး၊ ပြအိုး၊ တံခါး၊
ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို လုပ်ကြကုန်အံ့ဟု ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၈အာသမင်း၌ ကိဒုန်နှင့် လှံကိုကိုင်
သော ယုဒအမျိုးသူရဲ သုံးသိန်း၊ ဒိုင်းလွှားနှင့် လေးကိုကိုင်သော ဗယ်္ဂာမိန်အမျိုးသူရဲ နှစ်သိန်းရှစ်သောင်းရှိ၍၊
ထိုသူ အပေါင်းတို့သည်၊ ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲဖြစ်ကြ၏။

၉တဖန် ကုရှရှင်ဘုရင်ဇေရသည် စစ်သူရဲတသန်း၊ ရထားသုံးရာနှင့်တကွ ချီလာ၍၊ မရေရှမြို့သို့
ရောက်သော အခါ၊ ၁၀အာသသည် ဆီးကြို၍ မရေရှမြို့အနားမှာ ဇေဖသချိုင့်၌ စစ်ပြိုင်ကြ၏။ ၁၁အာသသည်
မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ခေါ်၍ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူများတို့တွင်
အားနည်းသောသူကို ကယ်တင် ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံ၍၊ နာမတော်ကိုအမှီပြုလျက်၊
ဤအလုံးအရင်းကြီးကို တိုက်ခြင်းငှါသွားပါ၏။ အိုထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏
ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ လူသည် ကိုယ်တော်ကို နိုင်သောအခွင့် ရှိစေတော်မမူပါနှင့်ဟု
ဆုတောင်းသည်ဖြစ်၍၊ ၁၂ထာဝရဘုရားသည် ကုရှလူတို့ကို အာသနှင့်ယုဒလူတို့ရှေ့မှာ ဒဏ်ခတ်တော်မူ
သဖြင့်၊ သူတို့သည်ပြေးကြ၏။ ၁၃အာသနှင့်သူ၏လူတို့သည် ဂေရာမြို့တိုင်အောင်လိုက်သဖြင့်၊ ကုရှလူတို့သည်
ပြန်၍မတိုင်ဝံ့သောကြောင့် အရှုံးခံကြရ၏။ ထာဝရဘုရားနှင့် ဗိုလ်ခြေတော်ရှေ့မှာ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံကြရ၏။
ယုဒလူတို့သည် လက်ရဥစ္စာအများကို သိမ်းယူကြ၏။ ၁၄ဂေရာမြို့ပတ်ဝန်းကျင်မြို့သားတို့သည် ထာဝရ
ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိသဖြင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ထိုမြို့ရှိသမျှတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ သိုထားနှင့်သော
ဘဏ္ဍာ ဥစ္စာအများတို့ကို သိမ်းယူကြ၏။ ၁၅တိရစ္ဆာန်တင်းကုပ်များကိုလည်း တိုက်ဖျက်လျက်၊
သိုးနှင့်ကုလားအုပ်အများ တို့ကို သိမ်းယူ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၁၅

၁ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဩဒက်သားအာဇရိအပေါ်သို့ သက်ရောက်၍၊ ၂အာဇရိသည်
အာသ မင်းကို ကြိုဆိုခြင်းငှါသွားလျက်၊ အိုအာသမင်း၊ အိုယုဒအမျိုးနှင့် ဗယ်္ဂာမိန်အမျိုးသားအပေါင်းတို့၊
ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားဘက်၌ နေလျှင်၊ နေစဉ်ကာလ၊
ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့် အတူရှိတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားကိုရှာလျှင် အတွေ့ခံတော်မူမည်။
စွန့်လျှင်သင်တို့ကို စွန့်တော်မူမည်။ ၃ကြာမြင့် သောကာလပတ်လုံး၊ ဣသရေလအမျိုး၌ မှန်သောဘုရားမရှိ။

ဩဝါဒပေးတတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မရှိ။ တရားလဲ မရှိဘဲနေ၍၊ ၄ဘေးရောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည်
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာ၍၊ ရှာကြသောအခါ အတွေ့ခံတော်မူ၏။
၅ရှေးကာလ၌ ထွက်သောသူ၊ ဝင်သောသူသည် ချမ်းသာမရ။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်
အလွန်ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရကြ၏။ ၆တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ၊ တမြို့နှင့်တမြို့ကိုထိကြ၍၊ ဘေးအမျိုးမျိုးအားဖြင့်၊
ဘုရားသခင်ဆုံးမတော်မူ၏။ ၇သင်တို့မူကား အားယူကြလော့။ လက်အားမလျော့စေနှင့်။ သင်တို့ကျင့်သည်
အတိုင်း အကျိုးကိုခံရကြမည်ဟု မြွက်ဆို၏။
၈ထိုစကားနှင့် ပရောဖက်ဩဒက်၏ အနာဂတ္တိစကားကို အာသမင်းသည် ကြားသောအခါ၊
ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်၍ ယုဒပြည်နှင့် ဗင်္ယာမိန်အရပ်ရပ်တို့၌၎င်း၊ ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်မှာ တိုက်ယူသော
မြို့တို့၌၎င်း၊ စက်ဆုပ်ဘွယ် သောအရာရှိသမျှတို့ကို ပယ်ရှား၍၊ ဗိမာန်တော်ဦးရှေ့တွင် ရှိသော
ထာဝရဘုရား၏။ ယဇ်ပလ္လင်ကိုပြုပြင်လေ၏။ ၉ယုဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊
ဧဖရိမ်ခရိုင်၊ မနာရှေခရိုင်၊ ရှိမောင်ခရိုင်ထဲကထွက်သော တပါး အမျိုးသားတို့ကို၎င်း စုဝေးစေ၏။ အာသမင်း၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သူနှင့်အတူရှိတော်မူကြောင်းကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားအများတို့သည်
သိမြင်လျှင်၊ ထိုမင်းဘက်သို့ဝင်စားကြ၏။ ၁၀အာသမင်းနန်းစံဆယ်ငါးနှစ် တတိယလတွင် ယေရုရှင်မြို့၌
စုဝေး၍၊ ၁၁ဆောင်ခဲ့သောလက်ရည်စွာထဲက နွားခုနစ်ရာ၊ သိုးခုနစ်ထောင်တို့ကို ထာဝရ ဘုရားအား
ပူဇော်ကြ၏။ ၁၂ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ရှာပါမည်ဟူ၍၎င်း၊
၁၃ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မရှာသောသူ၊ ယောကျာ်းမိန်းမအကြီး အငယ်မည်
သည်ကား၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်ဟူ၍၎င်း၊ ၁၄ကြွေးကြော်သံ၊ တံပိုးနှဲခရာ မှုတ်သံနှင့်တကွ၊
ကြီးသောအသံဗလံပြုလျက်၊ ထာဝရဘုရားအားကျိန်ဆို၍ ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ်ဖွဲ့ကြ၏။ ၁၅ယုဒလူအပေါင်းသည်
ထိုသို့ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ကျိန်ဆို၍၊
အလိုဆန္ဒအားကြီးသည်နှင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာသောကြောင့် အတွေ့ခံတော်မူ၏။ အရပ်ရပ်၌
ငြိမ်သက်ခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။
၁၆အာသမင်းကြီး၏ အဘွားတော်မာခါသည်၊ အာရှရပင်အောက်မှာ ရုပ်တုကိုလုပ်သောကြောင့်၊
မိဖုရားအရာ ကိုနုတ်၍၊ ရုပ်တုကိုဖျက်စီးကျော်နင်းပြီးလျှင်၊ ကေဒြုန်ချောင်းနားမှာ မီးရှို့တော်မူ၏။
၁၇မြင့်သောအရပ်တို့ကို ဣသရေလပြည်၌ မပယ်ရှားသော်လည်း၊ လက်ထက်တော်ကာလပတ်လုံး
အာသစိတ်နှလုံးသည် စုံလင်ခြင်းရှိ၏။ ၁၈ခမည်းတော်လှူသောဥစ္စာ၊ ကိုယ်တိုင်လှူသောဥစ္စာ ရွှေ၊
ငွေတန်ဆာများကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သွင်းထားတော်မူ၏။ ၁၉နောက်တဖန် နန်းစံသုံးဆယ်ငါးနှစ်တိုင်အောင်
စစ်တိုက်ခြင်းမရှိ။

၁၆

၁အာသမင်းနန်းစံသုံးဆယ်ခြောက်နှစ်တွင်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဗာရှာသည် ယုဒပြည်သို့စစ်ချီ၍၊
ယုဒရှင် ဘုရင်အာသထံသို့ အဘယ်သူမျှ မထွက်မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ရာမမြို့ကိုတည်၏။ ၂ထိုအခါ ဗိမာန်တော်
ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော် ဘဏ္ဍာတည်းဟူသော ရွှေငွေရှိသမျှကို၊ အာသသည်ထုတ်၍၊ ဓမ္မာသက်မြို့၌နေသော
ရှုရိရှင်ဘုရင် ဗေဟဒဒ်ထံသို့ ပေးလိုက်၍၊ ၃ငါသည်သင်နှင့်၎င်း၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင့်ခမည်းတော်နှင့်၎င်း
မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရွှေငွေကိုငါပေးလိုက်၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဗာရှာသည်
ငါ့ထံမှထွက်သွားစေခြင်းငှါ၊ သူနှင့်ဖွဲ့သော မိဿဟာယကို ဖျက်၍လာပါဟု မှာလိုက်လေ၏။
၄အာသမင်းကြီး၏ စကားကိုဗေဟဒဒ်သည် နားထောင်၍၊ ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို စစ်ချီစေခြင်းငှါ၊
မိမိဗိုလ်များကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်ဣဇုန်မြို့၊ ဒန်မြို့၊ အာဗေလမိမ်မြို့မှစ၍၊ နဿလိပြည်၌
ရှိသမျှသော ဘဏ္ဍာမြို့တို့ကို လုပ်ကြံကြ၏။

၅ထိုသိတင်းကို ဗာရှာသည်ကြားသောအခါ၊ ရာမမြို့ကို လက်စမသတ်ဘဲအလုပ်ကိုဖြတ်၍နေ၏။
၆ထိုအခါ၊ အာသမင်းကြီးသည် ယုဒလူအပေါင်းကိုခေါ်သဖြင့်၊ ရာမမြို့၌ ဗာရှာမင်းသွင်းသော
ကျောက်နှင့်သစ်သားကိုယူသွား၍၊ ဂေဘမြို့နှင့် မိဇပါမြို့ကိုတည်၏။
၇ထိုအခါ ပရောဖက် ဟာနန်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် အာသပ်ထံသို့လာ၍၊ မင်းကြီးသည်
မိမိဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကိုမခိုလှုံ၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်ကို ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့သည်
မင်းကြီးလက်မှ လွတ်သွားကြပြီ။ ၈ကုရှုလူနှင့် လိဗုလူတို့သည် ရထားများ၊ မြင်းစီးသူများနှင့် တကွ၊
အားကြီးသောအလုံးအရင်းဖြစ်သည်မဟုတ်လော့။ သို့သော်လည်း၊ မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားကို
ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ထိုအလုံးအရင်းကို မင်းကြီးလက်သို့ အပ်နှံတော် မူပြီ။ ၉ထာဝရဘုရားသည်
စုံလင်သောစေတနာစိတ်ရှိသော သူတို့ဘက်၌၊ ခိုင်ခံ့စွာနေခြင်းငှါ၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အနှံ့အပြား
ကြည့်ရှုလျက်ရှိတော်မူ၏။ ဤအမှု၌မင်းကြီးသည် မိုက်စွာပြုပြီ။ ယခုမှစ၍ စစ်မှုရှိလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ ၁၀ထိုသို့
ဆိုသောကြောင့်၊ အာသသည် ပရောဖက်ကိုအမျက်ထွက်၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၏။ ထိုကာလ၌
ပြည်သူ ပြည်သားအချို့တို့ကိုလည်း ညှဉ်းဆဲ၏။ ၁၁အာသမင်းပြုမူသော အမှုအရာအစအဆုံးတို့သည်၊
ဣသရေလရာဇဝင်နှင့် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၁၂နန်းစံသုံးဆယ်ကိုးနှစ်တွင် ခြေတော်၌
အနာရောဂါစွဲ၍ ပြင်းစွာခံရသောလည်း၊ ထာဝရဘုရားကိုမဆည်းကပ်၊ ဆေးသမားတို့ကိုသာ
ဆည်းကပ်လေ၏။ ၁၃အာသသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ နန်းစံလေးဆယ်တနှစ်တွင် အနိစ္စရောက်သဖြင့်၊
၁၄ဒါဝိဒ်မြို့မှာ မိမိအဘို့ မိမိလုပ်နှင့်သောသင်္ချိုင်း၌၊ ပြည်သားတို့သည် သင်္ဂြိုဟ်သောအခါ၊
မွှေးကြိုင်သောနံ့သာမျိုးတို့ကို ဆေးသမားအတတ်ဖြင့်ဘော်၍၊ တလား၌အပြည့်ထည့်ပြီးလျှင်၊
အလောင်းတော်ကိုတင်ထားကြ၏။ အလွန်ကြီးသောမီးရှို့ပွဲကိုလည်း ခံကြ၏။

၁၇

၁အာသသား ယောရှဖတ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံတပတ်ဘက်
မိမိကိုခိုင်ခံ့စေ၏။ ၂ယုဒပြည်တွင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှတို့၌၊ တပ်သားများကိုထား၏။ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်
တို့၌ရှင်း၊ ဧဖရိမ်ပြည်မှာ ခမည်းတော်အာသတိုက်ယူသော မြို့တို့၌ရှင်း၊ မြို့စောင့်တပ်ကို အသီးအသီး
ခန့်ထား၍၊ ၃ခမည်းတော်သည် အရင်လိုက်သောလမ်းသို့၊ ယောရှဖတ်လိုက်လျက်၊ ဗာလဘုရားတို့ကို
မဆည်းကပ်၊ ခမည်းတော်၏ ဘုရားသခင်ကို သာဆည်းကပ်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ထုံးစံကိုရှောင်၍
ပညတ်တရားတော်ကို ကျင့်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား သည်စောင့်မ၍၊ ၅နိုင်ငံတော်ကို ယောရှဖတ်လက်၌
တည်စေတော်မူသဖြင့်၊ ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့သည် လက်ဆောင်များကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
၆ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာများသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ တရားလမ်းတို့၌ စိတ်စွဲလမ်း၍၊
မြင့်သောအရပ်နှင့် အာရှရပင်တို့ကို ယုဒပြည်မှပယ်ရှားတော်မူ၏။
၇နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ယုဒမြို့အရပ်ရပ်၌ သွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ မှူးမတ်ဗင်ဟဲလ၊ သြဗဒိ၊ ဇာခရိ၊
နာသနေလ၊ မိက္ခာယ တို့ကိုရှင်း၊ ၈လေဝိသားရှေမာယ၊ နေသနိ၊ ဇေဗဒိ၊ အာသဟေလ၊ ရှေမိရမုတ်၊
ယောနသန်၊ အဒေါနိယ၊ တောဘိယ၊ တောဘ၊ ဒေါနိယ တို့ကိုရှင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလိရှမာနှင့်
ယောရံကိုရှင်း၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ၉ထိုသူတို့သည် ယုဒပြည်၌ သြဝါဒပေး၍ ထာဝရဘုရား၏
ပညတ္တိကျမ်းပါလျက်၊ ယုဒမြို့အရပ်ရပ်တို့တွင်၊ လှည့်လည်သဖြင့်၊ ပြည်သား တို့ကို သွန်သင်ကြ၏။
၁၀ယုဒပြည်ပတ်ဝန်းကျင့်တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ယောရှဖတ်ကို
စစ်မတိုက်ဝံ့ ဘဲနေကြ၏။ ၁၁ဖိလိတ္တိလူတို့သည် လက်ဆောင်နှင့် အခွန်ငွေကိုရှင်း၊ အာရပ်လူတို့သည်
သိုးခုနစ်ထောင် ခုနစ်ရာနှင့် ဆိတ်ခုနစ်ထောင် ခုနစ်ရာကိုရှင်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၁၂ယောရှဖတ်သည်
အလွန်ခွန်အားတိုးပွါး၍ ယုဒပြည်၌ ရဲတိုက်နှင့် ဘဏ္ဍာတော်မြို့တို့ကို တည်တော်မူ၏။ ၁၃ယုဒမြို့တို့၌
အမှုအရေးတော်များ၏။ ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိကြ၏။ ၁၄စစ်သူရဲအဆွေ

အမျိုးလိုက်ယူသော စာရင်းဟူမူကား၊ ယုဒအမျိုးဗိုလ်ချုပ်မင်းအာဒနနှင့် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲသုံးသိန်း၊
၁၅စစ်ကဲယောဟနန်နှင့် ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲနှစ်သိန်းရှစ်သောင်း၊ ၁၆စေတနာ စိတ်နှင့် ထာဝရဘုရားအား
ပူဇော်သော ဇိခရိသား အာမသိနှင့် ခွန်အားကြီးသောစစ်သူရဲနှစ်သိန်း၊ ၁၇ဗင်္ယာမိန်အမျိုး ခွန်အားကြီးသော
လေးျာဒနှင့် လေး၊ ဒိုင်းလွှားကိုကိုင်သောသူနှစ်သိန်း၊ ၁၈သူ့နောက်ယောဇဗဒ်နှင့် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊
အသင့်ရှိသောသူ တသိန်းရှစ်သောင်းတည်း။ ၁၉ယုဒပြည်အရပ်ရပ်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့၌ ရှင်ဘုရင်ထားသော
သူရဲမှ တပါး၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူတို့သည် အမှုတော်ကိုထမ်းလျက်နေကြ၏။

၁၈

၁ယောရှဖတ်မင်းသည် ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာများ၍၊ အာဟပ်မင်းနှင့် အမျိုးစပ်လေ၏။
၂နောက်တဖန် ရှမာရိမြို့၊ အာဟပ်မင်းထံသို့ ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်သည်
ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်နှင့်၊ သူ၏လူတို့အဘို့များစွာသော သိုးနွားတို့ကို စီရင်၍၊ ဂိလဒ်ပြည်
ရာမုတ်မြို့သို့လိုက်စေခြင်းငှါ၊ ၃ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့ သို့ ငါနှင့် အတူလိုက်မည်လောဟု မေးလျှင်၊
ယောရှဖတ်က၊ ငါသည်မင်းကြီးကဲ့သို့ရှင်း၊ ငါ့လူတို့သည် မင်းကြီး၏ လူကဲ့သို့ရှင်းဖြစ်လျက်၊ မင်းကြီးနှင့် ဝိုင်း၍
စစ်တိုက်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၄တဖန် ယောရှဖတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ယနေ့မေးမြန်းပါလော့ဟု
ဣသရေလရှင်ဘုရင် အားဆိုသော်၊ ၅ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ပရောဖက်လေးရာတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊
ငါသည်ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသေလော။ မချီဘဲနေကောင်းသလော့ဟု မေးသော်၊
သူတို့ကချီတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၆ယောရှဖတ်ကလည်း၊ ငါတို့မေးမြန်းစရာထာဝရ ဘုရား၏ ပရောဖက်တစုံတပါးမျှ မရှိသလောဟု မေးသော်၊
၇ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရားဘုရားကို မေးမြန်းရသောသူတယောက်၊ ဣမလသား မိက္ခာရှိသေး၏။
သို့ရာတွင်၊ ထိုသူကိုငါမုန်း၏။ ငါ၌မင်္ဂလာစကားကို မဟော၊ အမင်္ဂလာစကားကိုသာ အစဉ်ဟောတတ်
သည်ဟု ယောရှဖတ်အားဆိုလျှင်၊ ယောရှဖတ်က၊ ထိုသို့မင်းကြီး မပြောပါနှင့် ပြန်ဆို၏။ ၈ထိုအခါ
ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် အရာရှိတယောက်ကိုခေါ်၍၊ ဣမလသား မိက္ခာကို အလျင် အမြန်ခေါ်ခဲ့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၉ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်တို့သည် မင်းခြောက်တန်ဆာကို
ဝတ်ဆင်လျက်၊ ရှမာရိမြို့တံခါးဝရှေ့၊ ဟင်းလင်းသောအရပ်၌ ရာဇပလ္လင်တို့အပေါ်မှာ ထိုင်၍၊
ပရောဖက်အပေါင်းတို့ သည် ရှေ့တော်၌ ဟောပြောကြ၏။ ၁၀ခေနာနာသား ဇေဒကိသည် သံဦးချိုတို့ကို
လုပ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ကိုယ်တော်သည် ရှုရိပြည်ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင်၊
ဤဦးချိုတို့နှင့် တိုးရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။ ၁၁ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကလည်း၊
ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍အောင်တော်မူပါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့
အပ်တော်မူမည်ဟု ပရောဖက်ပြု၍ ဟောကြ၏။ ၁၂မိက္ခာကိုခေါ်သော တမန်က၊ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည်
မင်္ဂလာစကားကိုသာ ရှင်ဘုရင်အား တညီတညွတ်တည်းဟောကြ၏။ ကိုယ်တော်လည်း သူတို့ဟော
ကြသည်နည်းတူ၊ မင်္ဂလာစကားကိုသာဟောတော်မူပါဟု ဆိုလျှင်၊ ၁၃မိက္ခာက၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်
တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသော စကားကိုသာ ငါပြန်ပြောရမည်ဟု ဆို၏။

၁၄ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်က၊ အချင်းမိက္ခာ၊ ငါတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့
စစ်ချီ ကောင်းသလော။ မချီဘဲနေကောင်းသလောဟု မေးလျှင်၊မိက္ခာကစစ်ချီ၍ အောင်တော်မူပါ။ ရန်သူတို့ကို
လက်တော် သို့အပ်တော်မူမည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။ ၁၅ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မှန်သောစကားမှတပါး
အခြားသောစကားကို ထာဝရ ဘုရားအခွင့်နှင့် သင်သည်ငါ့အားမဟောမည်အကြောင်း၊ ငါသည်
ဘယ်နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် သင့်အားအကျိန်ပေးရမည် နည်းဟုမေးသော်၊ ၁၆မိက္ခာက၊ ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည် သိုးထိန်းမရှိသော သိုးကဲ့သို့ တောင်များအပေါ် မှာအရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက်ရှိကြသည်ကို

ငါမြင်ပြီ။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤလူအပေါင်းတို့သည် အရှင်မရှိသောကြောင့်၊ အသီးအသီး
ကိုယ်နေရာသို့ပြန်ကြပါလေစေဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို လျှောက်ဆို၏။ ၁၇ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကလည်း၊
သူသည်ငါ၌မင်္ဂလာစကားကိုမဟော၊ အမင်္ဂလာစကားကိုသာ ဟောတတ်သည်ဟု မင်းကြီးအားငါမပြော
သလောဟု ယောရှဖတ်အားဆို၏။ ၁၈မိက္ခာကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
နားထောင်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသည်ကိုရင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အပေါင်းတို့သည် လက်ျာတောင်ဘက်၊ လက်ဝဲတော် ဘက်၌ ရပ်နေကြသည်ကိုရင်း၊ ငါမြင်ပြီ။
၁၉ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အာဟပ်သည်ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ ဆုံးစေခြင်းငှါ၊
အဘယ်သူသွေးဆောင်မည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အခြံအရံတော်တို့သည် တယောက်တနည်းစီ
ပြန်လျှောက်ကြ၏။ ၂၀တဖန် ဝိညာဉ်တပါးသည်လာ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်လျက်၊
အကျွန်ုပ်သွေးဆောင်ပါမည် ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၂၁ထာဝရဘုရားက၊ အဘယ်သို့သွေးဆောင်မည်နည်းဟု
မေးတော်မူသော်၊ အကျွန်ုပ်သွား၍ ထိုမင်းကြီး၏ ပရောဖက်အပေါင်းတို့အထဲမှာ၊ မုသာစကားကိုပြော
တတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်ပါမည်ဟု ပြန်လျှောက် သော်၊ သင်သည်သွေးဆောင်၍ နိုင်လိမ့်မည်။
ထိုသို့သွား၍ ပြုလောဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် မုသာစကားကို ပြောတတ်သော
စိတ်ဝိညာဉ်ကို မင်းကြီး၏ ပရောဖက်အပေါင်းတို့၌ သွင်းတော်မူပြီ။ မင်းကြီး၏ အမှုမှာ အမင်္ဂလာစကားကို
ပြောတော်မူပြီဟု ဟောလေ၏။ ၂၃ထိုအခါ ခေနာနာသား ဇေဒကိသည် ချဉ်းလာ၍ မိက္ခာ၏ ပါးကို ပုတ်လျက်၊
ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်နှင့်နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ၊ အဘယ်လမ်းဖြင့် ငါမှထွက် တော်မူသနည်းဟု
မေးလျှင်၊ ၂၄မိက္ခာက၊ သင်သည်ပုန်းရှောင်၍ နေခြင်းငှါ၊ အတွင်းခန်းထဲသို့ဝင်သောနေ့၌ သင်မြင်လိမ့် မည်ဟု
ဆို၏။ ၂၅ဣသရေလရှင်ဘုရှင်က မိက္ခာကို မြို့ဝန်မင်း အာမုန်ထံ၊ သားတော်ယောရှထံသို့ ယူသွား၍၊
၂၆ဤသူကို ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားကြ။ ငါသည်ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်၍မလာမီတိုင်အောင်၊ ဆင်းရဲစွာ
စားသောက်စေဟု အမိန့်တော်ရှိကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု စီရင်၏။ ၂၇မိက္ခာကလည်း၊ မင်းကြီးသည်
ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်လာရလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားဖြင့် မိန့်တော်မမူ၊ အိုလူများအပေါင်းတို့၊
နားထောင်ကြလော့ဟု ဆို၏။
၂၈ထိုသို့ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်တို့သည်၊ ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့
စစ်ချီကြ၏။ ၂၉ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည်ခြားနားသောအယောင်ကိုဆောင်၍၊ စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်မည်။
မင်းကြီးမူကား၊ မင်းမြောက်တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်ပါလောဟု ယောရှဖတ်အားဆိုပြီးမှ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်
ခြားနားသော အယောင်ကိုဆောင်လျက် စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်၏။ ၃၀ရှုရိရှင်ဘုရင်က၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မှတပါး၊
အခြားသောလူကြီး သူငယ်တို့မတိုက်နှင့်ဟု ရထားစီးသူရဲအုပ် ဗိုလ်မင်းတို့ကိုမှာထားနှင့် သောကြောင့်၊
၃၁ရထားစီးသူရဲအုပ် ဗိုလ်မင်း တို့သည် ယောရှဖတ်ကိုမြင်သောအခါ၊ ထိုသူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်
ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်၊ သူ့ကိုတိုက်အံ့ သောငှါ ဝိုင်းလာကြ၍၊ ယောရှဖတ်လည်း ကြွေးကြော်လေ၏။
ထာဝရဘုရားလည်း မစ၍ သူတို့ကိုလွှဲသွားစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် သွေးဆောင်တော်မူ၏။
၃၂ဣသရေလရှင်ဘုရင် မဟုတ်ကြောင်းကို၊ ရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည် ရိပ်မိသောအခါ၊
မလိုက်ဘဲအခြားသို့ ရှောင်သွားကြ၏။ ၃၃လူတယောက်သည် မရွယ်ဘဲ လေးနှစ်ပစ်၍၊ ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်ကို၊ သံချပ်အင်္ကျီအဆစ်ကြားမှာ မှန်လေသော်၊ ငါ့ကိုစစ်ပွဲထဲက လှည့်၍ထုတ်ဆောင်လော့။
ငါနာသည်ဟု မိမိရထားတော်ထိန်းကို ဆို၏။ ၃၄ထိုနေ့၌တိုး၍တိုက်ကြ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်
ညဦးယံတိုင်အောင် ရှုရိလူ တဘက်တချက်၌ ရထားတော်ထဲမှာ လူကိုမှီ၍ထိုင်လေ၏။ နေဝင်ချိန်နီးသော
အခါအသက်တော်ကုန်၏။

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်သည် ယေရုရှလင်မြို့နန်းတော်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာ၏။ ၂ဟာနန်သား
ပရောဖက် ယေဟုသည်၊ ယောရှဖတ်မင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ၊ ထွက်သွား၍၊ မင်းကြီးသည်
မတရားသော သူတို့ကို မစသင့်သလော့။ ထာဝရဘုရားကိုမုန်းသောသူတို့ကို ချစ်သင့်သလော့။
ယခုပြုသောအမှုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အချက်တော်သည် မင်းကြီးအပေါ်သို့ သက်ရောက်လေပြီ။
၃သို့သော်လည်း၊ မင်းကြီးသည် တပြည်လုံးတွင်၊ အာရှရပင်တို့ကို ပယ်ရှား၍၊ ဘုရားသခင်ကို ရှာခြင်းငှါ၊
သဘောချသောကြောင့်၊ ကျင့်သောအကျင့် ကောင်းပါပြီဟု ဆို၏။ ၄ထိုနောက်၊ ယောရှဖတ်သည်
ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၏။ တဖန် ဗေရရှေဘမြို့မှစ၍၊ ဖေရိမ်တောင်တိုင်အောင် လှည့်လည်သဖြင့်၊
ပြည်သားတို့ကို ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်စေတော်မူ၏။ ၅ယုဒနိုင်ငံတွင်၊
ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှအသီးအသီးတို့၌ တရားသူကြီးတို့ကိုခန့်ထား၍၊ ၆သင်တို့ပြုသောအမှုကို သတိပြုကြ
လော့။ လူ၏အမှုကိုစောင့်၍ တရားစီရင်သည်မဟုတ်။ သင်တို့စီရင်ရာတွင် ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရား ၏
အမှုတော်ကိုစောင့်၍ စီရင်ရကြ၏။ ၇သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိ၍ သတိပြုကြလော့။
ငါတို့ဘုရားသခင် သည် မတရားသော အမှုကို လက်ခံခြင်း၊ လူမျက်နှာကို ထောက်ခြင်း၊
တံစိုးစားခြင်းအခွင့်ရှိတော်မမူဟု မှာထားတော် မူ၏။
၈ယေရုရှလင်မြို့၌လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ တရားမှုတို့ကိုငှင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအချင်းချင်း
တရားတွေ့ မှုတို့ကိုငှင်း၊ စီရင်စေခြင်းငှါ၊ လေဝိသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ဣသရေလအဆွေအမျိုး
သူကြီးအချို့တို့ကို ခန့်ထား၍၊ ၉သင်တို့သည် စုံလင်သောစိတ်နှလုံးနှင့် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့လျက်၊
သစ္စာစောင့်လျက် စီရင်ကြလော့။ ၁၀အမြို့မြို့၌နေသော အမျိုးသားချင်းတို့တွင် လူအသက်သတ်ခြင်းအမှု၊
စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက် ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးခြင်း၊ အမှုမည်သည်ကား၊ သင်တို့ရှေ့သို့ရောက်လျှင်၊
သင်တို့နှင့် အမျိုးသားချင်းတို့အပေါ်သို့ အမျက်တော် သက်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို
မပြစ်မှားရမည်အကြောင်း၊ သတိပေးကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အပြစ်လွတ်ကြလိမ့်မည်။
၁၁ထာဝရဘုရား၏ အမှုအရာရာတွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အာမရိသည် သင်တို့ကို အုပ်ချုပ်ရ၏။ ရှင်ဘုရင်၏
အမှုအရာရာတို့တွင်၊ ယုဒအမျိုးမှာ မင်းဖြစ်သောဣရှမေလသား ဇေဗဒိသည် အုပ်ချုပ်ရ၏။
လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ အမှုထမ်းလုလင်လုပ်ရကြ၏။ ရဲရင့်စွာစီရင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်
ကောင်းသောသူ တို့ဘက်မှာ နေတော်မူမည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၂၀

၁ထိုနောက်မှ၊ မောဘအမျိုးနှင့် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် ဒေုန်အမျိုးသားအချို့နှင့်တကွ၊
ယောရှဖတ်ကို စစ်တိုက်မည်ဟု ချီလာကြ၏။ ၂အိုင်ကြီးတဘက်၊ ဒေုန်ပြည်ဘက်က များစွာသောအလုံးအရင်း
စစ်ချီလာ၍၊ အင်္ဂေဒိ အမည်ရှိသော ဟာဇဇ္ဇန္တာမာ မြို့မှာ ရှိကြပါသည်ဟု ယောရှဖတ်အား
ကြားလျှောက်လျှင်၊ ၃ယောရှဖတ်သည် ကြောက်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာခြင်းငှါ သဘောချလျက်၊
အစာရှောင်ရာအချိန်ကို၊ ယုဒပြည်တရှောက်လုံး၌ ကြော်ငြာ စေတော်မူ၏။ ၄ယုဒလူတို့သည် ထာဝရ
ဘုရားကို ဆုတောင်းမည်ဟု စုဝေး၍၊ ထာဝရဘုရားကိုရှာအံ့သောငှါ၊ ယုဒမြို့ရှိသမျှမှ ထွက်လာကြ၏။
၅ယောရှဖတ်သည် ဗိမာန်တော်တန်တိုင်သစ်ရှေ့၊ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား စည်းဝေးရာ
ပရိသတ် အလယ်၌ ရပ်လျက်၊ ၆ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရား သခင် ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော့။ တပါးအမျိုးသားနေရာ
တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို အစိုးရတော်မူသည် မဟုတ်လော။ အဘယ်သူမျှမဆီးတားနိုင်အောင် ခွန်အား
တန်ခိုးကြီးတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ၇ဤပြည်၌နေဘူးသော သူတို့ကိုကိုယ်တော်၏ လူဣသရေလအမျိုး
ရှေ့မှ နှင်ထုတ်၍၊ ကိုယ်တော်အဆွေအာဗြဟံ၏သား သားမြေးတို့အား ဤပြည်ကို အစဉ်ပေးတော်မူသော
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော့။ ၈သူတို့သည် နေရာကျ၍၊ နာမတော်အဘို့

သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို တည်ဆောက်ကြသောအခါ၊ ၉အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ထားဘေး၊ ဒဏ်ခတ်ခြင်းဘေး၊
ကာလနာဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးတစုံတခုရောက်၍၊ နာမတော်ဖြစ် သမုတ်သော ဤအိမ်တော်၊
အထံတော်သို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကြောင့် အော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ နားထောင်၍
ကယ်မတော် မူပါဟု လျှောက်ထားကြပါပြီ။ ၁၀ယခုတွင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ထွက်လာသောအခါ၊ တိုက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။ လွှဲရှောင်၍ မဖျက်ဆီးဘဲထားခဲ့သော
အမ္မုန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသား စိရတောင်သားတို့သည်၊ ၁၁အကျွန်ုပ်တို့သည် အပိုင်ပေးတော်မူသော
အမွေခံရမြေထဲက အကျွန်ုပ်တို့ကို နှင်ထုတ်ခြင်း ငှါ လာ၍၊ အဘယ်သို့ ကျေးဇူးဆပ်ကြပါသည်ကို၊
ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ၁၂အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၊ သူတို့ကိုမစီရင်ဘဲ နေတော်မူမည်လော။ အကျွန်ုပ်တို့ကို
တိုက်အံ့သောငှါ လာသောဤအလုံးအရင်းကြီးကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆီးတားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ။
အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို မသိပါ။ ကိုယ်တော်ကိုသာမျှော်ကြည့်လျက် နေကြပါသည် ဆုတောင်း၍၊
၁၃ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် သားမယားသူငယ်တို့နှင့် တကွ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြ၏။
၁၄ထိုအခါ ပရိသတ်အလယ်၌ ရှိသော လေဝိအမျိုး၊ အာသပ်အနွယ်၊ မတ္တနိ၊ ယေယေလ၊ ဗေနာယ၊
ဇာခရိတို့မှ ဆင်းသက်သော ယဟာဇေလအပေါ်သို့၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက်၍၊
၁၅ထိုသူက၊ အိုယောရှဖတ်မင်းကြီးနှင့် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့ နားထောင်ကြလော့။
ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ ထိုအလုံးအရင်းကြီးကြောင့် မကြောက်ကြနှင့် စိတ်မပျက်ကြနှင့်။
စစ်မှုသည် သင်တို့တာမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်တာဖြစ်၏။ ၁၆နက်ဖြန်နေ့သူတို့ရှိရာသို့ ချီသွားကြလော့။
သူတို့သည် ဇိဇမြို့သို့ တတ်ရာလမ်းဖြင့် လာကြစဉ်၊ ယေရွေလတောစနား၊ ချိုင့်ဝမှသင်တို့တွေ့ကြလိမ့်မည်။
၁၇သို့ရာတွင်၊ အိုယုဒပြည်သူယေရုရှမြို့သားတို့၊ သင်တို့သည်စစ်တိုက်စရာအကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊
တည်ကြည်စွာ မတ်တပ်နေလျက်၊ ထာဝရဘုရားကယ်တင် တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုကြည့်ရှုကြလော့။
မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ နက်ဖြန်နေ့၌ချီသွားကြလော့။ ထာဝရ ဘုရားသည်သင်တို့နှင့်အတူ
ရှိတော်မူလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။ ၁၈ယောရှဖတ်သည် မြေပေါ်မှာ ဦးချ၍၊ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား
အပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ကြ၏။ ၁၉လေဝိအမျိုး၊
ကောဟတ်အနွယ်သားနှင့် ကောရအနွယ်သားတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု ရားကို
ကျယ်သောအသံနှင့် ချီးမွမ်းခြင်းငှါ၊ ရပ်နေကြ၏။
၂၀နက်ဖြန်နံနက်စောစောထ၍၊ တေကောတောသို့ ထွက်သွားကြ၏။ သွားကြစဉ်တွင်၊
ယောရှဖတ်သည် ရပ်၍ အိုယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် တည်ကြည်ကြလိမ့်မည်။ ပရောဖက်တော်တို့ကို
ယုံကြည်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် အောင်မြင်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၁လူများနှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှ၊
ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းကြလောဟု တပ်ရှေ့မှာ ချီသွားလျက် သန့်ရှင်းခြင်းအသရေကို ချီးမွမ်းရသော သီချင်း သည်တို့ကို
ထာဝရဘုရားအဘို့ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ၂၂ထိုသူတို့သည် ချီမွမ်းရာ သီချင်းကိုဆိုစပြုကြသောအခါ၊
ယုဒပြည်ကိုတိုက်အံ့သောငှါလာသော၊ စိရတောင်သားတို့ကို အမုန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသားတို့
တဘက်၌ ထာဝရဘုရား ချောင်းမြောင်းစေတော်မူသဖြင့်၊ အမ္မုန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသားတို့သည်
အထိအခိုက်ခံရသော ကြောင့်၊ ၂၃တဖန်စိရတောင်သားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ လုန်၍တိုက်သဖြင့်၊
အကုန်အစင်သတ်ပြီးမှ၊ တယောက်ကိုတယောက်တိုက်ခိုက်၍၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၂၄ယုဒလူတို့
သည် တော၌ရှိသော ကင်းမျှော်စင်သို့ရောက်၍ ထိုအလုံးအရင်းကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ထိုလူအပေါင်း
တို့သည် တယောက်မျှမလွတ်၊ မြေပေါ်မှာလဲသော အသေကောင်ဖြစ်ကြ၏။ ၂၅ယောရှဖတ်နှင့်
သူ၏လူတို့သည်၊ ရန်သူတို့ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါ လာကြသောအခါ၊ အသေကောင်တို့၌ များစွာသောဥစ္စာ၊

အဘိုးထိုက်သော တန်ဆာတို့ကို တွေ့သဖြင့်၊ ထမ်း၍မသွားနိုင်အောင် ချွတ်ယူကြ၏။ လက်ရဥစ္စာ
အလွန်များသောကြောင့်၊ သုံးရက်ပတ်လုံး လုယူထုတ်ထားလျက် နေကြ၏။ ၂၆စတုတ္ထနေ့တွင် ဗရာခချိုင့်၌
စည်းဝေး၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ ထိုကြောင့် ယနေ့တိုင်အောင်ထိုအရပ်သည်
ဗရာခချိုင့်ဟူ၍ တွင်သတည်း။ ၂၇ထိုအခါ သူတို့သည်ရန်သူတို့အပေါ်မှာ ဝမ်းမြောက်သောအခွင့်ကို၊
ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ယောရှဖတ်သည် ရှေ့ဦးစွာကြွ၍၊ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား
အပေါင်းတို့သည်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ သို့ပြန်သွား၍၊ ၂၈စောင်းတယောတံပိုးကို
တီးမှုတ်လျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်လာကြ၏။ ၂၉ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုး၏
ရန်သူတို့ကို တိုက်တော်မူကြောင်းကို၊ အခြားတိုင်း နိုင်ငံသားရှိသမျှတို့သည် ဘုရားသခင်ကို
ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ၃၀ထိုသို့ဘုရားသခင်သည် အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်ဝပ်သော အခွင့်ကိုပေးတော်မူသောကြောင့်၊
ယောရှဖတ်၏ နိုင်ငံတော်သည် သာယာ၏။

၃၁ယောရှဖတ်သည် အသက်သုံးဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော နန်းထိုင်၍ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ပတ်လုံး
ယေရုရှလင်မြို့မှာ နေလျက်၊ ယုဒပြည်ကို စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား ရှိလဟိသမီး အဇုဘာအမည်ရှိ၏။
၃၂ထိုမင်းသည် ခမည်းတော် အာသလိုက်သော လမ်းကိုမလွှဲ၊ အကုန်အစင်လိုက်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်ကိုသာ ကျင့်၏။ ၃၃သို့ရာတွင်၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုမပယ်ရှား၊ လူများတို့သည်
ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်ခြင်း ငှါ၊ သဘောမချဘဲနေကြသေး၏။ ၃၄ယောရှဖတ်ပြုမူသော
အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ အစအဆုံးတို့သည်၊ ဣသရေလ ရာဇဝင်နှင့် ဆက်၍၊ ဟာနန်သား
ယေဟုစီရင်သော စာ၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၃၅-၃၆နောက်တဖန် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်သည်၊ တာရှုမြို့သို့သွားရသော သင်္ဘောတို့ကို
တည်လုပ်ခြင်းငှါ၊ အလွန်အဓမ္မအမှုကို ပြုသော ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာခဇိနှင့် ပေါင်းဘော်ပြီးလျှင်၊
ထိုသင်္ဘောတို့ကို ဇေယုန်ဂါဗာမြို့ မှာ တည်လုပ်ကြ၏။ ၃၇ထိုအခါ မရေရှမြို့သူ၊ ဒေါဒဝသား ဧလျေဇာ၊
မင်းကြီးသည် အာခဇိနှင့် ပေါင်းဘော်သော ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မင်းကြီးပြုသောအမှုကို
ပြုတော်မူပြီဟု ယောရှဖတ်တဘက်၌ ဟောသည်နှင့် အညီ၊ ထိုသင်္ဘောတို့သည် တာရှုမြို့သို့မသွား
နိုင်အောင် ကျိုးပဲ့ကြ၏။

၂၁

၁ယောရှဖတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့် အတူဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။
သားတော် ယဟောရံသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။ ၂ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်သား
ယဟောရံညီဟူမူကား၊ အာဇရိ၊ ယေယလေ၊ ဇာခရိ၊ အာဇရိ၊ မိက္ခေလ၊ ရှေဖတိတည်း။ ၃ခမည်းတော်သည်
များစွာသော ရွှေငွေ ဥစ္စာရတနာနှင့် တကွ ယုဒပြည်၌ခိုင်ခံ့သော မြို့တို့ကို သူတို့အားပေး၏။ နိုင်ငံကိုကား
သားဦးယဟောရံအား ပေး၏။ ၄ယဟောရံသည် ခမည်းတော်နိုင်ငံ၌ တည်သောအခါ၊ ကိုယ်ကိုယ်ခိုင်ခံ့စေ၍၊
ညီတော်အပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ ဣသရေလမှူးတော်မတ်တော် တချို့တို့ငင်း ထားနှင့်သတ်လေ၏။

၅ယဟောရံသည် အသက်သုံးဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။
၆အာဟပ် သမီးနှင့် စုံဘက်သဖြင့်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့လိုက်ရာလမ်းသို့၊ အာဟပ်အမျိုးကဲ့သို့လိုက်၍၊
ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ၇သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်အစရှိသော သားမြေးတို့၏
မီးခွက်ကို အစဉ်ထွန်းလင်း စေမည်ဟု ဂတိတော်ရှိ၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့တော်မူသောကြောင့်၊
သူ၏အမျိုးကိုမဖျက်စီးဘဲ ထားတော်မူ၏။ ၈ထိုမင်းလက်ထက်၌၊ ဧဒုံပြည်သားတို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ကို
ပုန်ကုန်၍၊ ကိုယ်အမျိုးသားကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ၉ယဟောရံမင်းသည် မှူးမတ်များ၊
ရထားစီးသူရဲများအပေါင်းတို့နှင့် တကွ၊ စစ်ချီ၍၊ ညဉ့်အခါ ဝိုင်းသောဧဒုံလူများ၊ ရထားအုပ်များကို
လုပ်ကြံလေ၏။ ၁၀သို့သော်လည်း၊ ဧဒုံပြည်သားတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ယုဒရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်ကြ၏။

ထိုကာလ၌၊ လိဗနပြည်သည်လည်း ပုန်ကန်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယဟောရံသည် ဘိုးဘေးတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍၊ ၁၁ယုဒတောင်တို့အပေါ်မှာ၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို တည်လုပ်သဖြင့်၊
ယုဒပြည်သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည်၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားနှင့်မှားယွင်းရမည်အကြောင်း၊
အနိုင်အထက်ပြုသတည်း။
၁၂ပရောဖက် ဧလိယပေးလိုက်သော စာသည်ထိုမင်းထံသို့ရောက်သဖြင့်၊ သင့်အဘဒါဝိဒ်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ခမည်းတော် ယောရှဖတ် လမ်းနှင့်၊
ယုဒရှင်ဘုရင်အာသလမ်းသို့ မလိုက်၊ ၁၃ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့လမ်းသို့ လိုက်သောကြောင့်၊
အာဟပ်အမျိုးမှားယွင်းသည်နည်းတူ၊ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့၏
ဘုရားတို့နှင့် မှားယွင်းရမည်အကြောင်းပြုသောကြောင့်၎င်း၊ ကိုယ်ထက်သာ၍၊ ကောင်းသောညီရင်း
တို့ကိုသတ်သောကြောင့်၊ ၁၄ထာဝရဘုရားသည် သင်၏လူများ၊ သင်၏သား မယားများ၊ သင်၏ဥစ္စာရှိသမျှကို
ကြီးစွာသော ဘေးဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။ ၁၅သင့်အူသည် တနေ့ထက်တနေ့ ထွက်အောင်၊
ဝမ်းထဲ၌ပြင်းစွာသော အနာရောဂါစွဲလိမ့်မည်ဟု စာ၌ပါသတည်း။
၁၆ထိုနောက်မှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖိလိတ္တိလူ၊ ကုရှပြည်နှင့် နီးသောအာရပ်လူတို့ကို၊
ယဟောရံမင်းတဘက်၊ နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ယုဒပြည်သို့ ချီလာ၍လုပ်ကြံကြ၏။
နန်းတော်၌တွေ့သမျှသောဥစ္စာများနှင့် ရှင်ဘုရင်၏သားမယားများတို့ကို သိမ်းသွားကြသဖြင့်၊ အထွေးဆုံး
သောသား အာခဇိမှတပါး၊ တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်း။ ၁၈နောက်တဖန် မပျောက်နိုင်သောဝမ်းနာဖြင့်
ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ ၁၉ရှင်ဘုရင်သည် တာရှည်စွာ နာ၍၊ နှစ်နှစ်စေ့သောအခါ၊
အနာပြင်းထန်သောကြောင့်၊ အူထွက်၍ အသက်ချုပ်လေ၏။ ပြည်သားတို့သည် ဘိုးတော်ဘေးတော်
တို့အဘို့၊ မီးရှို့ခြင်းကို ပြုသကဲ့သို့၊ ထိုမင်းအဘို့ မပြု။ ၂၀ယဟောရံသည် အသက်သုံးဆယ်နှစ်နှစ် ရှိသော်၊
နန်းထိုင်၍ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှစ်နှစ်စိုးစံပြီးမှ၊ အဘယ်သူမျှမနှမြောဘဲ သေသွား၏။ ဒါဝိဒ်မြို့၌
သင်္ဂြိုဟ်သော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့ သင်္ချိုင်း၌ မသင်္ဂြိုဟ်ကြ။

၂၂

၁အာရပ်လူတို့နှင့်လိုက်လာသော၊ တပ်သားတို့သည် တပ်ထဲသို့ဝင်၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယဟောရံ၏
သားတော် အကြီးရှိသမျှတို့ကို သတ်သောကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် သားထွေးအာခဇိကို
ခမည်းတော်အရာ၌ ချီးမြှောက်၍၊ ၂အာခဇိသည် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌
တနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်က၊ ဩမရိမြေ၊ အာသလိအမည်ရှိ၏။ ၃မယ်တော်သည် မကောင်းသောအကြံကို
ပေးသောကြောင့်၊ ထိုမင်းသည် အာဟပ်အမျိုးလိုက်ရာလမ်းသို့ လိုက်၍၊ ၄အာဟပ်အမျိုးကဲ့သို့
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ခမည်းတော် သေသောနောက်၊ အာဟပ်အမျိုးသားတို့သည်
အာခဇိကို အကျိုးနည်းစေခြင်းငှါ၊ မကောင်းသောအကြံကို ပေးကြ၏။ ၅အာခဇိသည်
သူတို့စကားကိုနားထောင်သဖြင့်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်သားယောရံနှင့် ဝိုင်းလျက်၊ ဂိလဒ်ပြည်
ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍၊ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကို တိုက်ရာတွင်၊ ရှုရိလူတို့သည် ယောရံကို ထိခိုက်ကြ၏။
၆ထိုသို့ ရာမုတ်မြို့၌ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကိုတိုက်၍၊ ရှုရိလူထိခိုက်သောအနာပျောက်စေခြင်းငှါ၊
ယောရံသည် ယေဇရေလ မြို့သို့ပြန်သွား၍၊ နာလျက်နေစဉ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယဟောရံသား
အာခဇိသည်လည်း၊ အာဟပ်သား ယောရံကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့သို့ဆင်းသွားလေ၏။
၇ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အာခဇိသည် ယောရံထံသို့ရောက် သောအားဖြင့်၊ ဆုံးရှုံးလေသည်
အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အာဟပ်အမျိုးကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားဘိသိက်ပေး
တော်မူသော နိမ်ရှိသား ယေဟုကို ဆီးကြိုခြင်းငှါ၊ ယောရံနှင့် အာခဇိတို့သည် ထွက်သွားကြ၏။
၈ယေဟုသည် အာဟပ်အမျိုးကိုတရားစီရင်သောအခါ၊ ယုဒမှူးမတ်တို့ကို၎င်း၊ အာခဇိမင်း၌ ခစားသော

နောင်တော်၏ သားတို့ကိုငင်း၊ တွေ့၍သတ်လေ၏။ ၉ရှမာရိပြည်၌ ပုန်းလျက်နေသော အာခဇိကိုရှာ၍
ဘမ်းမိသော အခါ၊ ယေဟုထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးမှသတ်၍၊ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
သူသည်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ရှာသော ယောရှဖတ်၏ အမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့
အာခဇိအမျိုးသည် နိုင်ငံကိုအုပ်စိုးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။

၁၀အာခဇိ၏ မယ်တော်အာသလိသည် မိမိသားသေကြောင်းကို သိမြင်သော်၊ ထ၍ယုဒပြည်၏
ဆွေတော် မျိုးတော်အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ၁၁သို့ရာတွင်ရှင်ဘုရင်သမီး ယောရှေဘသည်
အာခဇိ၏သား ယောရှကို အသေခံရသောဆွေတော်မျိုးတော်ထဲကခိုးယူ၍၊ သူနှင့် သူ၏နို့ထိန်းကို
အိပ်ခန်းထဲ၌ဝှက်ထား၏။ ထိုသို့ယဟောရံမင်းကြီးသမီး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒ၏ မယားဖြစ်သော
အာခဇိ၏ နှမယောရှေဘသည်၊ အာသလိလက်မှ ယောရှအသက်လွတ်စေခြင်းငှါ ဝှက်ထားသဖြင့်၊
၁၂ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ယောရှသည် သူတို့နှင့်အတူ၊ ဗိမာန်တော်၌ ပုန်းရှောင်လျက်နေ၍၊ အာသလိသည်
စိုးစံလေ၏။

၂၃

၁ခုနစ်နှစ်မြောက်သောအခါ၊ ယောယဒသည် ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၍၊ တပ်မှူးများ၊ ယေရောဟံသား
အာဇရိသည် ယောဟနန်သား ဣရှမေလ၊ ဩဗက်သား အာဇရိ၊ ၊ အဒါယသား မာသေယ၊ ဇိခရိသား
ဧလိရှဖတ်တို့နှင့် သင်းဖွဲ့ လေ၏။ ၂ထိုသူတို့သည် ယုဒပြည်၌ လှည့်လည်သဖြင့်၊ ယုဒမြို့အရပ်ရပ်ထဲက
လေဝိသားများနှင့် ဣသရေလ အဆွေအမျိုးသူကြီးများကို စုဝေးစေ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လာကြ၏။
၃စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ ရှင်ဘုရင်နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ကြ၏။ ယောယဒကလည်း၊
ရှင်ဘုရင်သားတော်ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်မျိုးကိုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
ရှင်ဘုရင်သားတော် စိုးစံရမည်။ ၄သင်တို့ပြုရသောအမှု ဟူမူကား၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝင်သောယဇ်ပုရောဟိတ်သား
လေဝိသား သုံးစုတစုတို့သည် တခါးစောင့်လုပ်ရမည်။ ၅တစုသည်နန်းတော်ကိုစောင့်ရမည်။
တစုသည်သုရတံခါးကို စောင့်ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်တံတိုင်း တို့အတွင်း၌ နေရကြမည်။
၆ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် အမှုတော်စောင့် လေဝိသားများမှတပါး၊ အဘယ်သူမျှ ဗိမာန်တော်ထဲသို့
မဝင်စေနှင့်။ သူတို့သည်သန့်ရှင်းသောကြောင့် ဝင်ရကြမည်။ အခြားသောသူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား
ဘက်၌ စောင့်နေရကြမည်။ ၇လေဝိသားတိုင်း မိမိလက်နက်ကိုကိုင်လျက်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဝိုင်း၍၊
အိမ်တော်ထဲသို့ဝင်သမျှသော သူတို့ကိုသတ်ရမည်။ ရှင်ဘုရင်ထွက်ဝင်တော်မူသောအခါ၊ နောက်တော်သို့
လိုက်ရမည်ဟု မှာထားလေ၏။ ၈ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒမှာထားသမျှတိုင်း၊ လေဝိသားများနှင့်
ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ပြု၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒသည် ဖွဲ့မြဲဖွဲ့သော အသင်းတို့ကို
မဖျက်သောကြောင့် ဥပုသ်နေ့၌ ထွက်ရသောသူနှင့် ဝင်ရသောသူအသီးအသီးတို့ကို ခေါ်ထားကြ၏။
၉ဗိမာန်တော်၌ ရှိသောဒါဝိဒ်မင်းကြီး ၏ လှံများနှင့် ဒိုင်းလွှားများကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒသည်
ထုတ်၍၊ လူတရာအုပ်တို့အား အပ်လေ၏။ ၁၀အသီးအသီးလက်နက်ကိုင်သော သူအပေါင်းတို့ကို
ရှင်ဘုရင်ပတ်လည်၊ ယဇ်ပလ္လင်အနားနှင့် ဗိမာန်တော်၌ လက်ျာထောင့်မှစ၍ လက်ဝဲထောင်တိုင်အောင်
နေရာချထားလေ၏။ ၁၁ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သားတော်ကို ပြင်သို့ထုတ်၍၊ ရာဇသရဖူနှင့် ပညတ္တိကျမ်းကို
တင်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ယောယဒနှင့် သူ၏သားတို့သည် ဘိသိက်ပေး၍၊
ရှင်ဘုရင်အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၂အာသလိသည် လူများပြည့်၍ ရှင်ဘုရင်ထံ၌ ချီးမွမ်းသံကို ကြားလျှင်၊ လူများရှိရာ
ဗိမာန်တော်သို့သွား၍၊ ၁၃ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော်ဝင်ဝ၊ တိုင်နားရပ်လျက်၊ မှူးတော်မတ်တော်များနှင့်၊
တံပိုးမှုတ်သောသူများတို့သည် ရှင်ဘုရင်အနားတော်၌ ရပ်လျက်၊ ပြည်သူပြည်သားများတို့သည်
ဝမ်းမြောက်၍၊ တံပိုးမှုတ်လျက် သီးချင်းသည်တို့သည် တုရိယာအမျိုးမျိုးကိုကိုင်၍၊ ထောမနာသီချင်းကို

ဆိုလျက် ရှိကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ပုန်ကန်မှုပါ တကားဟု အော်ဟစ်လေ၏။
၁၄ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ထဲမှာ မသေစေနှင့်။ တပ်ပြင်သို့ ထုပ်ကြ။
သူ့ဘက်မှာနေသောသူကို ထားနှင့်သတ်ကြဟု လူတရာအုပ်တပ်မှူးတို့ကိုမှာထားနှင့် သည်အတိုင်း၊
၁၅အာသလိကို ဘမ်းဆီးလျက်၊ နန်းတော်သို့သွားသော၊ မြင်းလမ်းဝသို့ရောက်သောအခါ၊ သတ်ကြ၏။
၁၆ရှင်ဘုရင်နှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ လူဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊ ယောယဒသည်
မိမိထံ၌ ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စေ၏။ ၁၇လူအပေါင်းတို့သည် ဗာလကျောင်းသို့သွား၍ ဖြိုဖျက်ကြ၏။ ယဇ်ပလ္လင်များနှင့်
ရုပ်တုများကို ချိုးဖဲ့၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့ရှေ့မှာ ဗာလယဇ်ပုရောဟိတ် မဿန်ကို သတ်ကြ၏။
၁၈မောရှေပညတ္တိကျမ်း၌ ပါသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ပူဇော်ခြင်း၊
ဒါဝိဒ်စီရင်သည်အတိုင်း၊ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုခြင်းအမှုကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ ဗိမာန်တော်၌ ဒါဝိဒ်ခွဲထားသော
ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသားတို့သည် ဗိမာန်တော်မှုများကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ ယောယဒစီရင်လေ၏။
၁၉မသန့်ရှင်းသော လက္ခဏာတစုံတခုရှိသော သူကိုမဝင်စေခြင်းငှါ၊ ဗိမာန်တော်တံခါးစောင့်တို့ကိုလည်း
ခန့်ထားလေ၏။ ၂၀လူတရာအုပ်၊ မှူးမတ်၊ အကြီးအကဲ၊ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကိုခေါ်လျက်၊
မြင့်သောတံခါးလမ်းဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်ကိုဗိမာန်တော်မှ နန်းတော်သို့ပို့ဆောင်၍၊ ရာဇပလ္လင်တော်
ပေါ်မှာတင်ကြ၏။ ၂၁နန်းတော်နားမှာ အာသလိကိုသတ်ပြီးမှ၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်
ဝမ်းမြောက်၍၊ တစ်မြို့လုံး၌လည်း၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။

၂၄

၁ယောရှသည် အသက်ခုနစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ အနှစ်လေးဆယ်စိုးစံ၏။
မယ်တော်ကား၊ ဗေရရှေဘမြို့သူ ဇိဗိအမည်ရှိ၏။ ၂ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒ လက်ထက်ကာလပတ်လုံး၊
ယောရှသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။ ၃ယောယဒပေးစားသော မိန်းမနှစ်
ယောက်နှင့် စုံဘက်၍ သားသမီးတို့ကို မြင်ရ၏။
၄ထိုနောက်မှ၊ ယောရှသည် ဗိမာန်တော်ကိုပြုပြင်မည်အကြံရှိလျက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသား
တို့ကို စုဝေးစေ၍၊ သင်တို့ဘုရားသခင်၏။ အိမ်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ၊ ယုဒမြို့တို့ကိုလှည့်လည်သဖြင့်၊
နှစ်တိုင်းအစဉ် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့မှ ငွေကိုခံယူ၍၊ အမှုပြီးအောင်ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ လေဝိသားတို့သည် မကြိုးစားဘဲနေကြ၏။ ၆တဖန်ရှင်ဘုရင်သည်
ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး ယောယဒကိုခေါ်၍၊ သက်သေခံတော်မူချက်၊ တဲတော်အဘို့၊ ထာဝရဘုရား၏
ကျွန်မောရှေနှင့် စည်းဝေးရာဣသရေလပရိသတ် ပြုသည်နည်းတူ၊ လေဝိသားတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍၊
ယုဒပြည်အရပ်ရပ်တို့မှ ငွေကိုခံယူ၍၊ ဆောင်ခဲ့ရမည် အကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့်မမှာထားဘဲ နေသနည်းဟု
မေးတော်မူ၏။ ၇အဓမ္မမိန်းမ အာသလိ၏ သားတို့သည် ဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ပူဇော်သော
ဘဏ္ဍာရှိသမျှတို့ကိုလည်း၊ ဗာလဘုရားတို့အား ပူဇော်ကြ၏။ ၈ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်း၊
သေတ္တာကိုလုပ်၍၊ ဗိမာန်တော်ပြင်၊ တံခါးနားမှာထားကြ၏။ ၉ဘုရားသခင်၏ ကျွန်မောရှေသည်
တောမှာဣသရေလအမျိုး၌ ငွေခွဲသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟု
ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်မှစ၍ ကြော်ငြာကြ၏။ ၁၀မင်းများနှင့်ပြည်သူပြည်သားများ
အပေါင်းတို့သည်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဆောင်ခဲ့၍၊ လက်စသတ်သည်တိုင်အောင်၊ သေတ္တာထဲသို့
သွင်းထားကြ၏။ ၁၁ထိုသေတ္တာကို လေဝိသားတို့သည် ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲသို့သွင်း၍၊ ငွေများသည်ကို
သိမြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်၏ စာရေးတော်ကြီးနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ စာရေးသည် လာ၍၊ ငွေကိုထုတ်ယူပြီးမှ
သေတ္တာကို သူ့နေရာ၌ထားပြန်၏။ ထိုသို့နေတိုင်းပြု၍၊ များစွာသောငွေကိုစုထားကြ၏။ ၁၂ရှင်ဘုရင်နှင့်
ယောယဒသည် ဗိမာန်တော်၏ အမှုတော်စောင့်တို့၌ ထိုငွေကိုအပ်၍၊ ဗိမာန်တော်ကိုပြုပြင်စေခြင်းငှါ၊
ပန်းရန်သမား၊ လက်သမား၊ ပန်းပဲသမား၊ ပန်းတဉ်းသမားတို့အားပေးဝယ်ကြ၏။ ၁၃အလုပ်လုပ်သော

သူတို့သည် ကြိုးစား၍ ပြုပြင်သဖြင့်၊ ဗိမာန်တော်ကို ပကတိအဖြစ်၌ ခိုင်ခံ့စေကြ၏။ ၁၄လက်စသတ်သောအခါ၊
ကျန်ကြွင်းသောငွေကို ရှင်ဘုရင်နှင့် ယောယဒထံသို့ ယူခဲ့၍၊ ထိုငွေနှင့် ဗိမာန်တော်၌ အမှုတော်ကို
ဆောင်ရွက် ပူဇော်ရန်တန်ဆာ၊ ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊ ဇွန်များကို လုပ်ကြ၏။ ယောယဒလက်ထက်
ကာလပတ်လုံး၊ ဗိမာန်တော်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကို အစဉ်ပူဇော်ကြ၏။ ၁၅ယောယဒသည် အို၍ကာလ
ပြည့်စုံရာရောက်လျက်၊ အသက်တရာသုံးဆယ် ရှိသော်သေ၍၊ ၁၆ဒါဝိဒ်မြို့မှာ ရှင်ဘုရင်တို့တွင်
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးတွင် ဘုရားသခင်၌၎င်း၊ အိမ်တော်၌၎င်း၊
ကျေးဇူးပြုသောသူဖြစ်သတည်း။

၁၇ယောယဒသေသောနောက်၊ ယုဒမင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာ၍ ရှိခိုးကြ၏။
သူတို့စကားကို ရှင်ဘုရင်နားထောင်သဖြင့်၊ ၁၈သူတို့သည်ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်ကိုစွန့်၍၊ အာရှရပင်နှင့် ရုပ်တုတို့ကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထိုအပြစ်ကြောင့် အမျက်တော်သည်
ယုဒပြည်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်မှာ သက်ရောက် လေ၏။ ၁၉သူတို့ကိုထာဝရဘုရားထံတော်သို့
သွေးဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ပရောဖက်တို့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၍၊ ပရောဖက်တို့သည် သက်သေခံသော်လည်း၊
သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။ ၂၀တဖန် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒသား
ဇာခရိအပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ သူသည်ပရိသတ်အလယ် မြင့်သောအရပ်၌ ရပ်လျက်၊
ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်ကိုယ်အကျိုးကိုပျက်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်
တော်တို့ကို အဘယ်ကြောင့်လွန်ကျူးကြသနည်း။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုစွန့်သောကြောင့်၊
သင်တို့ကိုလည်း စွန့်တော်မူပြီဟု မြွက်ဆို၏။ ၂၁လူများတို့သည် သူ့ကိုမကောင်းသောအကြံနှင့် တိုင်ပင်၍၊
ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်နှင့် ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ သတ်ကြ၏။ ၂၂ထိုသို့ ယောရှမင်းကြီးသည်
ဇာခရိအဘ၊ ယောယဒပြုသော ကျေးဇူးကို မအောက်မေ့၊ သားကိုသတ်လေသည်တကား။
ဇာခရိသေသောအခါ၊ ဤအမှုကို ထာဝရဘုရားသည် ကြည့်ရှုစစ်ကြောတော်မူမည်ဟု ဆို၏။

၂၃ထိုနေ့အဆုံး၌၊ ရှုရိတပ်သားတို့သည် စစ်ချီ၍ လာကြသဖြင့်၊ ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်မှ၊
မှူးမတ် အရာရှိအပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ လက်ရဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ဒမာသက်ရှင်ဘုရင်ထံသို့
ပေးလိုက်ကြ၏။ ၂၄ယုဒလူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စွန့်သောကြောင့်၊
များပြားသော အလုံးအရင်းဖြစ် သော်လည်း၊ နည်းသောရှုရိတပ်အလုံးအရင်းလက်သို့ ထာဝရဘုရား
အပ်တော်မူ၍၊ ရှုရိလူတို့သည် ယောရှကို တရားစီရင်ကြ၏။ ၂၅ရန်သူထွက်သွားသောအခါ၊ ယောရှသည်
ကြီးစွာသောဒုက္ခကိုခံရလျက်၊ နေရစ်သည်ဖြစ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒသားတို့ကို သတ်သော
အပြစ်ကြောင့်၊ မိမိကျွန်တို့သည် သင်းဖွဲ့၍၊ သာလွန်ပေါ်မှာ သေအောင်လုပ်ကြံကြ၏။ ထိုမင်းကို ဒါဝိဒ်မြို့၌
သင်္ဂြိုဟ်သော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့တွင် မသင်္ဂြိုဟ်။ ၂၆လုပ်ကြံသောသူကား၊ အမ္မုန်အမျိုးသမီး ရှိမတ်သား၊
ယောဇဗဒ်နှင့် မောဘအမျိုးသမီး ရှိမရိပ်သား ရဟောဇဗဒ် တည်း။ ၂၇ယောရှသည် သားရှိခြင်းအရာ၊
လေးသောအမှုကိုထမ်းခြင်းအရာ၊ ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်းအရာတို့သည် ရာဇဝင်နှင့် စပ်သောစာ၌
ရေးထားလျက်ရှိ၏။ သားတော်အာမဇိသည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၂၅

၁အာမဇိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော နန်းထိုင်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ် စိုးစံ၏။
မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ ယုဒ္ဒန်အမည်ရှိ၏။ ၂ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
တရားသောအမှုကိုပြုသော်လည်း၊ စိတ်နှလုံးမစုံလင်။ ၃အာမဇိသည် မင်းအာဏာတည်သောအခါ၊
ခမည်းတော်မင်းကြီးကို သတ်သော ကျွန်တို့ကိုသတ် လေ၏။ ၄သားအတွက်အဘသည် အသေမခံရ၊
အဘအတွက်သားသည် အသေမခံရ။ လူတိုင်းမိမိအပြစ်ကြောင့် အသေခံရ၏ဟု မောရှေပညတ္တိကျမ်းစာ၌

ရေးထားလျက်ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်၍၊ ထိုကျွန်တို့၏ သားများကို
မသတ်ဘဲနေ၏။
၅အာမဇိမင်းသည် ယုဒလူတို့ကို စည်းဝေး၍၊ ယုဒလူနှင့် ဗင်္ယာမိန်လူတို့တွင်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက်
လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်တို့ကိုခန့်ထား၏။ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍၊ လှံနှင့် ဒိုင်းကိုကိုင်တတ်သော
စစ်သူရဲကောင်း တို့သည်၊ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း သုံးသိန်းရှိကြ၏။ ၆ခွန်အားကြီးသော
ဣသရေလသူရဲတသိန်းကိုလည်း ငွေအခွက်တထောင်နှင့် ငှါး၏။ ၇သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏
လူတယောက်သည်လာ၍၊ အိုမင်းကြီး၊ ဣသရေလတပ် ကိုမလိုက်စေနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည်
ဣသရေလလူတည်းဟူသော ဧဖရိမ်အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် အတူရှိတော် မမူ။ ၈မင်းကြီးသွားလိုလျှင်
သွား၍ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ ခိုင်ခံ့သော်လည်း၊ ရန်သူရှေ့မှာ ဘုရားသခင် ရှုံးစေတော်မူမည်။ ဘုရားသခင်သည်
မစခြင်းငှါရင်း၊ ၉အာမဇိက၊ ဣသရေလတပ်ကိုငှါး၍၊ ငွေအခွက်တထောင်ကို ပေးမိသောကြောင့်၊
အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်၏ လူကိုမေးမြန်းသော်၊ ဘုရားသခင်၏ လူက၊ ထိုမျှမက
ထာဝရဘုရားသည် သာ၍ပေးနိုင်တော်မူသည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၁၀ထိုအခါ အာမဇိသည် ဧဖရိမ်ပြည်မှ
ရောက်လာသောစစ်သူရဲတို့ကို ခွဲထား၍ မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားစေခြင်းငှါ၊ လွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည်
အလွန်အမျက်ထွက်၍၊ ယုဒပြည်သားတို့၌ အငြိုးထားလျက်၊ မိမိတို့နေရာသို့ပြန်သွားကြ၏။
၁၁အာမဇိသည်လည်း၊ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၍၊ ဆားချိုင့်သို့တပင်ချီ သဖြင့်၊ စိရတောင်သား တသောင်းကို
လုပ်ကြံလေ၏။ ၁၂ယုဒအမျိုးသားတို့သည် လူတသောင်းကို အရှင်ဘမ်းပြီးလျှင် ကျောက်တောင်ထိပ်သို့
ဆောင်သွား၍၊ ကျိုးပဲ့စေခြင်းငှါ အောက်သို့တွန်းချကြ၏။ ၁၃ဝိုင်း၍တိုက်ရသောအခွင့်ကို အာမဇိမပေး၊
လွှတ်လိုက်သော စစ်သူရဲတို့မူကား၊ ရှမာရိမြို့မှစ၍၊ ဗေသောရုန်မြို့တိုင်အောင်၊ ယုဒမြို့တို့ကို တိုက်သဖြင့်၊
လူသုံးထောင်ကို တိုက်၍ လက်ရဉစ္စာအများကို သိမ်းသွားကြ၏။
၁၄အာမဇိသည် ဧဒုန်အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံရာမှ ပြန်လာသောအခါ၊ စိရတောင်သားကိုး
ကွယ်သော ဘုရားတို့ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တိုင်ကိုးကွယ်ရာ ဘုရားဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ တည်ထောင်လျက်
သူတို့ရှေ့မှာ၊ ဦးညွှတ်ချ၍၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့လေ၏။ ၁၅ထာဝရဘုရားသည် အာမဇိကိုအမျက်ထွက်၍၊
ပရောဖက်ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကား၊ မိမိလူတို့ကို ရန်သူလက်မှမကယ်နိုင်သော တပါးအမျိုးသားဘုရား
တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ဆည်းကပ်သနည်းဟု ပြောဆိုလျှင်၊ ၁၆ရှင်ဘုရင်က သင်သည်တိုင်ပင်မှူးမတ်ဖြစ်
သလော။ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ အဘယ်ကြောင့် ရာဇဝတ်ခံချင်သနည်းဟု ဆိုသော်၊ ပရောဖက်က၊
မင်းကြီးသည် ငါပေးသော ကတိစကားကို နားမထောင်ကို ဤအမှုကိုပြုမိသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည်
မင်းကြီးကိုဖျက်ဆီးမည် ကြံတော်မူသည်ကို ငါသိမြင်သည်ဟု ပြောဆိုပြီးလျှင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။
၁၇ထိုနောက်၊ အာမဇိသည် တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယေဟုသားဖြစ်သော ယောခတ်၏
သား ယဟောရှထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍၊ ငါတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြကုန်အံ့ဟု မှာလိုက်လျှင်၊
၁၈ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ယဟောရှက၊ လေဗနုန်ဆူးပင်သည် လေဗနုန်အာရဇ်ပင်ထံသို့ စေလွှတ်၍၊
သင့်သမီးကို ငါ့သားနှင့် ပေးစားပါဟု ဆိုစဉ်တွင်၊ လေဗနုန်သားရဲတကောင်သည် လျှောက်သွား၍
ဆူးပင်ကိုနင်းမိ၏။ ၁၉သင်ကငါသည် ဧဒုန်လူတို့ကိုလုပ်ကြံပြီဟု ဆိုလျက်၊ ဝါကြွားချင်သောစိတ် မြင့်လှ၏။
သို့ရာတွင် ကိုယ်နေရာ၌နေလော့။ သင့်ကိုတိုင် နှင့်ယုဒပြည်သည် ဘေးရောက်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊
အဘယ်ကြောင့် အမှုရှာသနည်းဟု ယုဒရှင်ဘုရင်အာမဇိကို ပြန်၍ မှာလိုက်လေ၏။ ၂၀ထိုစကားကို
အာမဇိသည်နားမထောင်။ အကြောင်းမူကား၊ ဧဒုံပြည်ဘုရားတို့ကိုဆည်းကပ် သောကြောင့်၊ ရန်သူလက်သို့
အပ်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူ၏။ ၂၁ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် စစ်ချီ၍၊ ရှင်ဘုရင် နှင့်
ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည် ယုဒပြည် ဗက်ရှေမက်မြို့၌ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြသဖြင့်၊ ၂၂ဣသရေလအမျိုးသား
ရှေ့မှာ ယုဒအမျိုးသား ရှုံး၍၊ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြေးကြ၏။ ၂၃ဣသရေလရှင်ဘုရင်

ယဟောရှသည် ယုဒရှင်ဘုရင် အာခဇိသား ဖြစ်သော ယောရှ၏သား အာမဇိကို ဗက်ရှေမက်မြို့မှာ ဘမ်းမိ၍၊
ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား ပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးအတောင်လေးရာကို၊ ဖေရိမ်တံခါးမှသည် ထောင့်တံခါး
တိုင်အောင် ဖြိုဖျက်လေ၏။ ၂၄ဩဗဒေဒုံလက်တွင်၊ ဗိမာန်တော်၌ ရှိသမျှသောရွှေငွေမှစ၍၊ တန်ဆာအလုံးစုံနှင့်
နန်းတော် ဘဏ္ဍာအလုံးစုံကိုငင်း၊ အာမခံသောသူအချို့တို့ကိုငင်း၊ ယူ၍ရှမာရိမြို့သို့ပြန်သွား၏။

၂၅ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယောခတ်သား ယဟောရှသေသောနောက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှသား
အာမဇိသည် တဆယ်ငါးနှစ် အသက်ရှင်သေး၏။ ၂၆အာမဇိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းမျှအစအဆုံးတို့သည်၊
ယုဒရာဇဝင်နှင့် ဣသရေလရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်၏။ ၂၇အာမဇိသည် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့
လိုက်ရာမှ လွှဲသွားသောနောက်၊ သူ၏တဘက် ယေရုရှလင်မြို့၌ သင်းဖွဲ့ကြ၍၊ သူသည် လာခိရှမြို့သို့
ပြေးသည်တွင်၊ ထိုမြို့သို့ စေလွှတ်၍ သတ်စေပြီးမှ၊ ၂၈မြင်းပေါ်၌တင်လျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့၍၊
ဘိုးဘေးတို့နှင့် အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၂၆

၁ယုဒပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်၊ အသက်တဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိသော သားတော်ဩဇိကို
ယူ၍၊ ခမည်း တော်အာမဇိအရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။ ၂ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်သေသောနောက်၊
ဧလုပ်မြို့ကိုပြုစု၍၊ ယုဒနိုင်ငံထဲ သို့သွင်းပြန်၏။ ၃ဩဇိသည် အသက်တဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍
ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်နှစ်နှစ်စိုးစံ လေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ ယေခေါလိ အမည်ရှိ၏။
၄ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်အာမဇိ ပြုသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကို ပြု၏။
၅ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို နားလည်သော ဇာခရိလက်ထက်၌၊ ဩဇိမင်းသည် ဘုရားသခင်ကို
ဆည်းကပ်၏။ ထာဝရဘုရားကိုဆည်းကပ်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဘုရားသခင်သည် အကြံထမြောက်ရသော
အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ၆ထိုမင်းသည် စစ်ချီ၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို တိုက်သဖြင့်၊ ဂါသမြို့ရိုး၊ ယာဗနေမြို့ရိုး၊
အာဇုတ်မြို့ရိုးတို့ကို ဖြိုဖျက်ပြီးမှ၊ အာဇုတ်မြို့ပတ်လည်၊ ဖိလိတ္တိပြည်အရပ်ရပ် ၌မြို့သစ်တို့ကို
တည်ထောင်လေ၏။ ၇ဘုရားသခင်သည် ဖိလိတ္တိလူ၊ ဂုရဗာလမြို့မှာ နေသောအာရပ်လူ၊ မဟုနိမ်လူ
တို့တဘက်၌ သူ့ကိုမစတော်မူ၏။ ၈အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဩဇိမင်းအား လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတို့ကို
ဆက်ကြ၏။ သူသည် အလွန်ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့စေသဖြင့်၊ သိတင်းတော်သည် အဲဂုတ္တုပြည်တိုင်အောင်၊
ကျော်စော လေ၏။

၉ဩဇိမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့ထောင့်တံခါး၊ ချိုင့်တံခါး၊ မြို့ရိုးကွေ့တံခါး၌ ရဲတိုက်တို့ကိုတည်၍၊
ခိုင်ခံ့စေ၏။ ၁၀တော၌လည်း၊ ရဲတိုက်တို့ကိုတည်၏။ ရေတွင်းများကိုလည်းတူး၏။ ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်နှင့်
မြေညီရာအရပ်၌၊ များစွာသောသိုးနွားတို့ကို၊ ဆည်းဖူး၍ တောင်အရပ်၊ မြေကောင်းသောအရပ်၌
လယ်လုပ်သောသူနှင့် စပျစ်ဥယျာဉ် ပြုစုသော သူတို့ကိုလည်း စေစား၏။ ထိုသို့သောအမှုများကို
ဝါသနာရှိ၏။

၁၁ဩဇိမင်း၌ တပ်စာရေး ယေယေလနှင့် တပ်အုပ်မာသေယတို့သည် စာရင်းယူသည်အတိုင်း၊
ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်မင်း ဟာနနိသည် စီရင်၍၊ အသီးအသီးတပ်ဖွဲ့သော စစ်သူရဲဗိုလ်ခြေများရှိကြ၏။
၁၂ထိုသို့ခွန်အားကြီးသော သူရဲအဆွေအမျိုးအလိုက်၊ အကြီးအကဲလုပ်သော သူပေါင်းကား၊ နှစ်ထောင်
ခြောက်ရာတည်း။ ၁၃ထိုသို့အကြီးအကဲ လုပ်သောသူ၊ ရန်သူတဘက်၌ ရှင်ဘုရင်ကို ထောက်မခြင်းငှါ၊
ကြီးသောခွန်အားနှင့် စစ်တိုက်သောသူရဲပေါင်းကား၊ သုံးသိန်းခုနစ်ထောင်ငါးရာတည်း။ ၁၄ဩဇိမင်းသည်
လည်း၊ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့အဘို့၊ ဒိုင်းလွှား၊ လှံ၊ သံခမောက်လုံး၊ သံချပ်၊ လေး၊ ကျောက်နှင့်
ပစ်စရာလောက်လွှဲတို့ကို ပြင်ဆင်လေ၏။ ၁၅လိမ္မာသောသူတို့သည် ဉာဏ်ရှာ၍လုပ်သော
ယန္တရားစက်တို့ကိုလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ရဲတိုက်၊ မြို့ပြအိုးအပေါ်က မြှားနှင့် ကျောက်ကြီးကို ပစ်စရာဘို့၊

ပြင်ဆင်လေ၏။ ထိုသို့တန်ခိုးကြီးအောင်၊ အထူးသဖြင့်၊ မစခြင်းကိုခံရသည်ဖြစ်၍၊ သိတင်းတော်သည်
အနှံ့အပြား ကျော်စော၏။

၁၆ဩဇိမင်းသည် တန်ခိုးကြီးသောအခါ၊ ကိုယ်အကျိုးနည်းအောင် ထောင်လွှားသောစိတ်ထသဖြင့်၊
မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား၍၊ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့ခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်ထဲသို့ ဝင်လေ၏။ ၁၇ယဇ်ပုရောဟိတ် အာဇရိသည် ရဲရင့်ခြင်း
သတ္တိရှိသော ထာဝရဘုရား ၏အမှုတော်ထမ်း ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှစ်ကျိပ်တို့နှင့် တကွ၊ ရှင်ဘုရင်
ဩဇိနောက်တော်သို့ လိုက်၍၊ ၁၈ဆီးတားသဖြင့်၊ အိုဩဇိမင်း၊ ကိုယ်တော်သည် ထာဝရဘုရားအား
နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းအမှုနှင့်မဆိုင်ပါ။ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ စေခြင်းငှါ၊ ခန့်ထားသောအာရုန်နှင့်
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သာ ထိုအမှုနှင့်ဆိုင်ကြပါ၏။ သန့်ရှင်းရာဌာနထဲက ထွက် သွားလော့။ ကိုယ်တော်သည်
ပြစ်မှားပြီ။ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင့် ရှေ့တော်၌ ကိုယ်တော်အသရေပျက်လိမ့်မည် ဟု ဆိုကြလျှင်၊
၁၉ဩဇိမင်းသည် ဒေါသစိတ်ရှိ၍၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းငှါ၊ လင်ပန်းကိုကိုင်လျက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ကို
အမျက်ထွက်လျှင်၊ ဗိမာန်တော်တွင် နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်၏အနား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရှေ့မှာ၊
နူနာသည် ရှင်ဘုရင်နဖူး၌ ပေါ်လေ၏။ ၂၀ယဇ်ပုရောမင်းနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့သည် ကြည့်ရှု၍၊
နဖူးတော် ၌ နူနာစွဲသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ကို ပြင်သို့နှင်ထုတ်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်လည်း၊
ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ် တော်မူသောကြောင့်၊ အလျင်အမြန်ထွက်လေ၏။ ၂၁ထိုသို့ ဩဇိမင်းသည်
သေသည်တိုင်အောင် နူနာစွဲ၍ ခြားနား သောနန်း၌နေရ၏။ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်သောအခွင့်ကိုမရ။
သားတော်ယောသံသည် နန်းတော်ကိုအုပ်စိုး၍ နိုင်ငံတော် အမှုကိုစီရင်ရ၏။ ၂၂ဩဇိပြုမူသော
အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ အစအဆုံးတို့ကို၊ အာမုတ်သား ပရောဖက်ဟေရှာယ သည် ရေးထားလေ၏။
၂၃ဩဇိသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ လူနူဖြစ်သော
ကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်တို့သင်္ချိုင်းနှင့် ဆိုင်သောမြေကွက်၌သာ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သားတော်ယောသံသည်
ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၇

၁ယောသံသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်ခြောက်နှစ်
စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာဒုတ်သမီး ယေရုရှာအမည်ရှိ၏။ ၂ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်
ဩဇိကျင့်သမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား၏
ဗိမာန်တော်ထဲသို့မဝင်။ ပြည်သူပြည်သားတို့ သည် မတရားသဖြင့်ပြုကြသေး၏။ ၃ထိုမင်းသည်
ဗိမာန်တော်အထက် တံခါးကိုလုပ်၍ ဩဖေလမြို့ရိုးကို အလွန် ခိုင်ခံ့စေ၏။ ၄ယုဒတောင်ရိုးပေါ်မှာ
မြို့များကိုငှင်း၊ တော၌ရဲတိုက်များနှင့် ပြအိုးများကိုငှင်း တည်ထောင်လေ၏။ ၅အမ္မုန် ရှင်ဘုရင်ကိုလည်း
စစ်တိုက်၍နိုင်သဖြင့်၊ နိုင်သောနှစ်တွင် အမ္မုန်သားတို့သည် ငွေအခွက်တထောင်၊ ဂျုံကောရ တသောင်း၊
မုယောတသောင်းကို ပေးရကြ၏။ ဒုတိယနှစ်နှင့် တတိယနှစ်တွင် ထိုအတူပေးရကြ၏။ ၆ထိုသို့ ယောသံ သည်
မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မိမိအကျင့်တို့ကို ပြင်ဆင်သောကြောင့် တန်ခိုးတိုးပွားသတည်း။
၇ယောသံပြုမူသမျှသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ၊ စစ်တိုက်ခြင်းအကျင့်ကျင့်ခြင်း အမှုအရာအလုံးစုံတို့သည်၊
ဣသရေလရာဇဝင်နှင့် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၈ယောသန်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊
ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာခတ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၈

၁အာခတ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်ခြောက်နှစ်
စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့မကျင့်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုမပြု။
၂ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့ လိုက်သောလမ်းသို့ လိုက်၍၊ ဗာလဘုရားအဘို့ ရုပ်တုဆင်းတုများကို သွန်းလေ၏။

၅ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးသားရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားတို့၏
ရွံရှာဘွယ်ထုံးစံအတိုင်း၊ ဟိန္နုံသားချိုင့်၌ နံ့သာပေါင်း ကိုမီးရှို့၍၊ မိမိသားတို့ကိုလည်း မီးဖြင့်ပူဇော်၏။
၄မြင့်သောအရပ်၊ တောင်ပေါ်၊ သစ်ပင်အောက်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်၏။ ၅ထိုကြောင့်၊
သူ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကိုရှုရိရှင်ဘုရင်လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ရှုရိလူတို့သည်
လုပ်ကြံလျက်၊ များစွာသောလူတို့ကို ဘမ်းဆီး၍၊ ဒမာသက်မြို့သို့ သိမ်းသွားကြ၏။ ၆တဖန်
ဣသရေလရှင်ဘုရင်လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင် ရေမလိသားပေကာသည် ကြမ်းတမ်းစွာ
လုပ်ကြံ၍၊ ရဲရင့်သော ယုဒအမျိုးသား တသိန်းနှစ်သောင်းကို တနေ့ခြင်းတွင်သတ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊
သူတို့ သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စွန့်ကြသတည်း။ ၇ခွန်အားကြီးသော
ဧဖရိမ်သားဇိခရိသည်၊ ရှင်ဘုရင်သား မာသေယ၊ နန်းတော်အုပ် အာဇရိကံ၊ ရှင်ဘုရင်နောက်
ဒုတိယမင်းဧလကာနကို သတ်၏။ ၈ဣသရေလ အမျိုးတို့သည်လည်း မိမိတို့နှင့်ပေါက်ဘော်တော်သော
ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သား၊ သမီးပေါင်းနှစ်သိန်းကို ဘမ်းဆီး သိမ်းသွားကြ၏။ များစွာသောဥစ္စာကိုလည်း
လုယူ၍ ရှမာရိမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။
၉သြဒက်အမည်ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်တပါးရှိ၍၊ ရှမာရိမြို့သို့ပြန်လာသော
တပ်ကိုဆီးကြိုလျက်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်ကို အမျက်တော်ထွက်သော
ကြောင့်၊ သင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ထိသော ဒေါသအဟုန်နှင့်
သူတို့ကို သတ်ကြပြီတကား။ ၁၀ယခုတွင်လည်း၊ ယုပြည်သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သား ယောကျ်ားမိန်းမတို့ကို
အစေခံကျွန်လုပ်၍၊ နှိပ်စက်မည့်အကြံ ရှိကြသည်တကား။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
ပြစ်မှားရာသို့ ရောက်သည်မဟုတ်လော။ ၁၁ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သည် ယခုဘမ်းဆီး၍
သိမ်းယူခဲ့သော သင်တို့၏ညီအစ်ကိုများကို လွှတ်လိုက်ကြလော့။ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရား၏
ပြင်းစွာသောအမျက်တော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာ သက်ရောက် လိမ့်မည်ဟု သတိပေး၏။ ၁၂ထိုအခါ
ဧဖရိမ်အမျိုးသား အကြီးအကဲ၊ ယောဟနန်သား အာဇရိ၊ မေရှိလေမုတ်သား ဗေရခိ၊ ရှလ္လုံသား ယေဇကိ၊
ဟာဒလဲသား အာမသာတို့သည် စစ်တိုက်ရာမှလာသောသူတို့ကို ဆီးတား၍၊ ၁၃သင်တို့သိမ်းယူခဲ့သော
သူတို့ကို ဤမြို့ထဲသို့မသွင်းရ။ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားပြီ။ အပြစ်ရင်းအပေါ် မှာထပ်၍
ပြစ်မှားစေဦးမည်ဟု သင်တို့ကြံစည်ကြသည်တကား။ ယခုတွင် ငါတို့အပြစ်ကြီးလှ၏။ ဣသရေလအမျိုး၌
ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်လျက်ရှိသည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ ၁၄စစ်သူရဲတို့သည် သိမ်းယူခဲ့သောလူများနှင့်
လုယူခဲ့သော ဥစ္စာများကို မင်းတို့ရှေ့၊ ပရိသတ်တို့ရှေ့မှာ ထားကြ၏။ ၁၅အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူတို့သည်
ထလျက်၊ သိမ်းယူခဲ့သော သူတို့ကိုခေါ်၍၊ အဝတ်မရှိသောသူတို့ကို လက်ရဥစ္စာဖြင့် ဝတ်စေကြ၏။ ခြေနင်းကို
စီးစေကြ၏။ စားသောက်စရာ ဘို့ ပေးကြ၏။ ဆီနှင့်လိမ်းစေကြ၏။ အားမရှိသောသူ အပေါင်းတို့ကို
မြည်းပေါ်မှာတင်၍၊ သူတို့ပေါက်ဘော်ရှိရာ ယေရိခေါမြို့တည်းဟူသော စွံပလွံပင်မြို့သို့ ပို့ပြီးမှ၊ ရှမာရိမြို့သို့
ပြန်သွားကြ၏။
၁၆ထိုအခါ အာရှုရိရှင်ဘုရင်လာ၍ ကူမစေခြင်းငှါ၊ အာခတ်မင်းကြီးသည် သံတမန်ကိုစေလွှတ်လေ၏။
၁၇အကြောင်းမူကား၊ ဧဒုံလူတို့သည် လာပြန်သဖြင့်၊ ယုဒပြည်ကိုလုပ်ကြံ၍၊ လူများကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွား
ကြပြီ။ ၁၈ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လည်း၊ နိုင်ငံအောက်ပိုင်းနှင့် ယုဒပြည်တောင်ပိုင်း၌ရှိသော မြို့တို့ကိုတိုက်၍၊
ဗက်ရှေမက်မြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ဂေဒရုတ်မြို့၊ ရှောခေါမြို့ရွာ၊ တိမနာမြို့ရွာ၊ ဂိမဇောမြို့ရွာများကို ယူ၍
နေရာချကြ၏။ ၁၉ယုဒရှင်ဘုရင် အာခတ်ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်ကိုအလွန်နှိမ့်ချ၏။ ထိုမင်းသည်
ယုဒပြည်၏အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကြမ်းတမ်းစွာပြစ်မှား၏။ ၂၀အာရှုရိရှင်ဘုရင်
တိဂလတ်ပိလေသာ လာသော်လည်း အားကိုမပေး၊ သာ၍ဆင်းရဲစေ၏။ ၂၀အကြောင်းမူကား၊ အာခတ်သည်
ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာမှစ၍၊ မှူးမတ်အိမ် တို့၌ရှိသော ဥစ္စာများကို ခွဲပြီးလျှင်၊

အာရှုရိရှင်ဘုရင်အား ပေးသော်လည်း၊ ထိုဘုရင်သည် ကျေးဇူးပြုန်၍မပြု။ [၂၂]အာခတ်မင်းကြီးသည်
ဆင်းရဲဒုက္ခခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားကို သာ၍ပြစ်မှား၏။ [၂၃]ငါ့ကိုဒဏ်ပေးသော ဒမာသက် မြို့၏
ဘုရားတို့ကို ငါဆည်းကပ်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်ကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့သည် ကျေးဇူးပြုတတ်သော
ကြောင့်၊ ငါ၌လည်း ကျေးဇူးပြုစေခြင်းငှါ၊ ထိုဘုရားတို့အား ယဇ်ပူဇော်မည်ဟူ၍၎င်း ဆိုသော်၊
ထိုဘုရားတို့သည် အာခတ်မင်းနှင့် ဣသရေလအမျိုး အကျိုးနဲစရာအကြောင်းဖြစ်သတည်း။ [၂၄]တဖန်
အာခတ်သည် ဗိမာန်တော် တန်ဆာတို့ကို စုထား၍ အပိုင်းပိုင်း ချိုးဖျက်၏။ ဗိမာန်တော်တံခါးတို့ကိုလည်း
ပိတ်ထား၏။ ယေရုရှလင်မြို့ ထောင့်များ၌ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို တည်၏။ [၂၅]အခြားတပါးသော ဘုရားတို့အား
နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စရာဘို့ ယုဒမြို့ အသီးအသီးတို့၌ မြင့်သောအရပ်တို့ကို တည်၍ ဘိုးဘေးတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်လေ၏။

[၂၆]အာခတ်ကျင့်ကြံပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေမျှ အစအဆုံးတို့သည် ယုဒရာဇဝင်နှင့်
ဣသရေလရာဇဝင် ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ [၂၇]အာခတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့သင်္ချိုင်း၌ မသင်္ဂြိုဟ်ကြ။ သားတော်ဟေဇကိသည်
ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၉

[၁]ဟေဇကိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်
စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာခရိသမီး အာဘိအမည်ရှိ၏။ [၂]ထိုမင်းသည် အဘဒါဝိဒ်ကျင့်သမျှအတိုင်း
ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကို ပြုကြ၏။ [၃]နန်းစံပဌမနှစ်၊ ပဌမလတွင်၊ ဗိမာန်တော်တံခါးကို
ဖွင့်၍ ပြုပြင်တော်မူ၏။ [၄]ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့ကိုခေါ်၍ အရှေ့လမ်းမှာ စုဝေးစေလျက်၊
[၅]အိုလေဝိသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ကိုယ်ကိုရင်း၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်ကိုရင်း သန့်ရှင်းစေ၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနထဲက အမှိုက်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြလော့။
[၆]ငါတို့အဘများသည် ပြစ်မှား၍၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုကြပြီ။
ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်မှ မျက်နှာလွှဲလျက် ကျောခိုင်းပြီ တကား။
[၇]ဗိမာန်တော်တံခါးတို့ကိုပိတ်လျက်၊ မီးခွက်တို့ကိုသတ်လျက်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်အား နံ့သာပေါင်းကို မီးမရှို့၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကို မပူဇော်ဘဲနေကြပြီ။ [၈]ထိုကြောင့်၊
ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်တို့မြင်သည်အတိုင်း ဆင်းရဲခံခြင်း၊
မိန်းမောတွေဝေခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ကြားခြင်းအမှု၌ အပ်တော်မူပြီ။ [၉]သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့အဘသည်
ထားဖြင့်လဲသေကြပြီ။ သားသမီး၊ မယား တို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြပြီ။ [၁၀]ယခုမူကား
ပြင်းစွာသောအမျက်တော်သည် ငါတို့မှလွှဲသွားမည်အကြောင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားနှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့မည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။ [၁၁]ငါ့သားတို့၊ မဖင့်နွှဲကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ရပ်၍ဝတ်ပြုခြင်း၊ အမှုတော်ကိုစောင့်ခြင်း၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းအမှုကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို
ရွေးထားတော်မူပြီဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ [၁၂]လေဝိအမျိုး၊ ကောဟတ်အနွယ်၊ အာမသဲသား မာဟတ်၊
အာဇရိသားယောလ၊ မေရာရိအနွယ် အာဗဒိသား ကိရှ၊ ယေဟလေလသား အာဇရိ၊ ဂေရရှုံအနွယ် ဇိမ္မသား
ယောအာ၊ ယောအာသား ဒေင်၊ [၁၃]လေဇာဖန်အမျိုးသား ရှိမရိနှင့် ယေယေလ၊ အာသပ်အမျိုးသား ဇာခရိနှင့်
မတ္တနိ၊ [၁၄]ဟေမန်အမျိုးသား ယေဟောလနှင့်ရှိမိ၊ ယေဒုသုန်အမျိုးသား ရှေမာယနှင့်ဩဇေလတို့သည်၊
[၁၅]အမျိုးသားချင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်နှင့်အညီ
ရှင်ဘုရင်စီရင်သည်အတိုင်း၊ ဗိမာန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ လာကြ၏။ [၁၆]ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
ဗိမာန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ အတွင်းခန်းထဲသို့ ဝင်၍၊ တွေ့သမျှသောမှိုက်ကို တံတိုင်းသို့ထုတ်ပြီးလျှင်၊
လေဝိသားတို့သည် ကေဒြုန်ချောင်းသို့ယူ၍ သွားကြ၏။ [၁၇]ပဌမလတရက်နေ့တွင် သန့်ရှင်းစပြု၍၊

ရှစ်ရက်နေ့တွင် ဗိမာန်တော်ဦးသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုနောက် ရှစ်ရက်ပတ်လုံး ဗိမာန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေ၍
ပဌမတဆယ်ခြောက်ရက်နေ့တွင် လက်စသတ်ကြ၏။ [၁၈]ထိုအခါ ဟေဇကိမင်းကြီးထံသို့ ဝင်၍၊
အကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိမာန်တော်တဆောင်လုံး၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် တန်ဆာရှိသမျှ၊ ရှေ့တော်မုန့်တင်သော
စားပွဲနှင့် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို သန့်ရှင်းစေပါပြီ။ [၁၉]ထိုမှတပါး၊ အာခတ်မင်းကြီးလက်ထက် အဓမ္မပြု၍
ပစ်ထားသော တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြင်ဆင်၍ သန့်ရှင်းစေသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား
ယဇ်ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ တင်ထားပါပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။
[၂၀]ထိုအခါ ဟေဇကိမင်းကြီးသည် စောစောထ၍၊ မြို့သူကြီးတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်သို့
တက်သွား၏။ [၂၁]နန်းတော်အပြစ်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အပြစ်၊ ယုဒပြည်အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ပူဇော်စရာဘို့
နွားခုနစ် ကောင်၊ သိုးခုနစ်ကောင်၊ သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်၊ ဆိတ်ခုနစ်ကောင်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
အာရုန်သား ယဇ်ပုရောစဟိတ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်စေခြင်းငှါ
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ [၂၂]နွားတို့ ကိုသတ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အသွေးကိုခံလျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
ဖြန်းကြ၏။ သိုးတို့ကိုလည်း သတ်၍၊ အသွေးတို့ကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းကြ၏။ သိုးသငယ်တို့ကိုလည်း
သတ်၍ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းကြ၏။ [၂၃]အပြစ်ဖြေရာယဇ် ပူဇော်စရာဘို့ ဆိတ်တို့ကိုလည်း
ရှင်ဘုရင်ရှေ့၊ ပရိသတ်ရှေ့သို့ထုတ်၍၊ မိမိတို့လက်ကို တင်ပြီးမှ၊ [၂၄]ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် သတ်၍၊
ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့၏အပြစ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ အသွေးအားဖြင့်
အပြစ်ဖြေခြင်းမင်္ဂလာကို ပြုကြ၏။ ထိုသို့ မီးရှို့ရာယဇနှင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို ဣသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့အဘို့ ပူဇော်မည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိပြီ။ [၂၅]ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့်
သူ၏ပရောဖက်ဂဒ်၊ ပရောဖက်နာသန်တို့ စီရင်သည်အတိုင်း ခွက်ကွင်း၊ စောင်း၊ တယောနှင့် တီးမှုတ်သော
လေဝိသားတို့ကို၊ ဗိမာန် တော်၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်တို့အားဖြင့်
စီရင်တော်မူသတည်း။ [၂၆]သို့ဖြစ်၍ လေဝိသားတို့သည် ဒါဝိဒ်စီရင်သော တုရိယာများကိုင်၍၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တံပိုးများကိုင်၍ ကိုင်လျက်ရှိ ကြ၏။ [၂၇]ဟေဇကိသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်စေခြင်းငှါ၊ အမိန့်တော်ရှိ၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော် စပြုသောအခါ၊ တံပိုးများနှင့်
ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်စီရင်သော တုရိယာမျိုးများကို တီးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား အား သီချင်းကို
ဆိုစပြုကြ၏။ [၂၈]မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှု လက်စမသတ်မှီတိုင်အောင် ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်
ကိုးကွယ်လျက်၊ သီချင်းဆိုလျက်၊ တံပိုးမှုတ်လျက်နေကြ၏။ [၂၉]လက်စသတ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် စည်းဝေးသောသူ
အပေါင်းတို့သည် ဦးညွှတ်ချ၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။ [၃၀]တဖန် ဟေဇကိမင်းကြီးနှင့် မှူးမတ်တို့သည် စီရင်၍၊
လေဝိသား တို့သည် ဒါဝိဒ်စကား၊ ပရောဖက်အာသပ်စကားအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားအား
ထောမနာသီချင်းဆိုကြ၏။ ရွှင်လန်း သောစိတ်နှင့် ထောမနာသီချင်းကိုဆိုလျက်၊ ဦးညွှတ်ချ၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။
[၃၁]ထိုနောက် ဟေဇကိက၊ သင်တို့သည် ယခုထာဝရဘုရားအား ကိုယ်ကိုပူဇော်ကြပြီ။ ဗိမာန်တော်သို့
ချဉ်းကပ်၍၊ ယဇ်မျိုးများနှင့် ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာ ပူဇော်သက္ကာများကို ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟု
ပြန်၍မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ စည်းဝေးသောသူတို့သည် ယဇ်မျိုးများနှင့် ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာ
ပူဇော်သက္ကမျာကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ စေတနာရှိသမျှသောသူတို့သည် မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။
[၃၂]စည်းဝေးသောသူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်စရာဘို့ ဆောင်ခဲ့သောယဇ် ပေါင်းကား၊
နွားခုနစ်ဆယ်၊ သိုးတရာ၊ သိုးသငယ်နှစ်ရာတည်း။ [၃၃]ပူဇော်သော ဥစ္စာပေါင်းကား၊ နွားခြောက်ရာ၊
သိုးသုံးထောင်တည်း၊ [၃၄]ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် နည်းသောကြောင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ရှိသမျှကို
မသတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍၊ အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ကိုယ်ကိုမသန့်ရှင်းစေမီ၊
အမှုတော်လက်စမသတ်မှီတိုင်အောင်၊ ညီအစ်ကို လေဝိသားတို့သည် ထောက်မကြ၏။ ကိုယ်ကို
သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များထက် လေဝိသား တို့သည် သာ၍၊ စိတ်သဘောဖြောင့်ကြ၏။

၃၅မီးရှို့ရာယဇ်များတို့နှင့် မီးရှို့ရာအသီးအသီးဆိုင်သော မိဿဟာယ ယဇ်ဆီဥ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်
သက္ကာအများ ရှိကြ၏။ ထိုသို့ ဗိမာန်တော်ဝတ်ပြုခြင်းကို စီရင်သတည်း။ ၃၆ထိုအမှု လျှင်မြန်သော်လည်း၊
ဘုရားသခင်သည် လူများကိုပြင်ဆင်တော်မူသောကြောင့်၊ ဟေဇကိနှင့် လူအပေါင်းတို့သည်
ဝမ်းမြောက်အားရကြ၏။

၃၀

၁တဖန် ဖေရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးနှင့်တကွ ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
ယေရုရှလင် မြို့၊ ဗိမာန်တော်သို့လာ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား၊
ပသခါပွဲကိုခံစေခြင်းငှါ၊ ဟေဇကိ သည် စာရေး၍ပေးလိုက်လေ၏။ ၂ဒုတိယလတွင်၊ ပသခါပွဲကိုခံခြင်းငှါ
ဘုရင်သည် တိုင်ပင်၍၊ မှူးတော်မတ်တော် တို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည်
စီရင်ကြပြီ။ ၃ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစွာ
မပြုကြသေး။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ မစည်း ဝေးသောကြောင့် လွန်ခဲ့သောလတွင်
ထိုပွဲကိုမခံနိုင်ကြ။ ၄ရှင်ဘုရင်နှင့် စည်းဝေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် ထိုအမှု ကို နှစ်သက်သောကြောင့်၎င်း၊
ကျမ်းစာ၌လာသည်အတိုင်း၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ပသခါပွဲကိုမခံသော ကြောင့်၎င်း၊
၅အရပ်ရပ်တို့ကလာ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရာအား၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ပသခါ ပွဲကို
ခံစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံး၊ ဗေရရှေဘမြို့မှစ၍ ဒန်မြို့တိုင်အောင် ကြော်ငြာစေမည်အကြောင်း
အမိန့်တော်နှင့်စီရင်ကြ၏။ ၆ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့ပေးလိုက်သောစာကို စာပို့လုလင်တို့သည်ယူ၍၊
အမိန့်တော်အတိုင်း ဣသရေလပြည်၌ ယုဒပြည်တရှောက်လုံးသို့ ပြေးကြ၏။ စာ၌ပါသောစကား ဟူမူကား၊
အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာတ်၊ ယာကုပ်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
ပြန်လာကြလော့။ အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့ လက်မှလွတ်၍၊ ကျန်ကြွင်းသောသောသူတို့ရှိရာသို့
ပြန်လာတော်မူမည်။ ၇ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကိုပြစ်မှားသော သင်တို့၏အဘများ၊
ညီအစ်ကိုများကဲ့သို့ မပြုကြနှင့်။ ပြစ်မှားသောထိုသူတို့ကို သင်တို့မြင်သည် အတိုင်း၊
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ အပ်တော်မူမည်။ ၈သည်တို့အဘများကဲ့သို့ ခိုင်မာသောသဘော မရှိကြနှင့်။
ထာဝရဘုရား၌ ကိုယ်ကိုအပ်နှံကြလော့။ အစဉ်သန့်ရှင်းစေတော်မူသော သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ လာကြလော့။
ပြင်းစွာသော အမျက်တော်သည် သင်တို့မှလွဲသွားမည်အကြောင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
အမှုတော်ကို စောင့်ကြလော့။ ၉သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာလျှင်၊
သင်တို့၏ညီအစ်ကိုသားသမီးတို့သည် သိမ်းသွားသောသူတို့ထံမှာ၊ ကရုဏာစိတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊
ဤပြည်သို့တဖန် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ သင်တို့၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုချင်သော
သဘော၊ သနားတတ်သောသဘော ရှိသောကြောင့်၊ သင်တို့သည် အထံတော်သို့ ပြန်လာလျှင်၊
မျက်နှာတော်ကို သင်တို့မှ လွှဲတော်မမူဟု စာ၌ပါသတည်း။ ၁၀စာပို့လုလင်တို့သည် ဖေရိမ်ခရိုင်၊
မနာရှေခရိုင်တရှောက်လုံး ဇာဗုလုန်ခရိုင်တိုင်အောင် တမြို့မှတမြို့သို့ ပြေးကြ၏။ ပြည်သားတို့သည်
ပြက်ယယ်ပြု၍ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ ၁၁သို့ရာတွင် အာရှာခရိုင်သား၊ မနာရှေခရိုင်သား၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်သား
အချို့တို့သည် ကိုယ်ကို နှိမ့်ချ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ လာကြ၏။ ၁၂ယုဒပြည်သားတို့သည်
ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့စီရင်သည်အတိုင်း၊ တညီတညွတ်တည်
းပြုချင်သော စေတနာစိတ်ကို၊ ဘုရားသခင် တန်ခိုးတော်ကြောင့် ရကြ၏။

၁၃ဒုတိယလတွင် အဇုမပွဲကိုခံလိုသောငှါ၊ များစွာသောလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ စည်းဝေးကြ၍၊
အလွန်ကြီးသော ပရိသတ်ဖြစ်လေ၏။ ၁၄သူတို့သည်ထ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို၎င်း၊
နံ့သာပေါင်း မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင် ရှိသမျှတို့ကို၎င်း ပယ်ရှင်း၍၊ ကေဒြုန်ချောင်းထဲသို့ ပစ်ချကြ၏။
၁၅ဒုတိယလတဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ပသခါသိုးငယ်တို့ကို သတ်ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည်

သတိရ၍ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျက်၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သွင်းကြ၏။ [၁၆]ဘုရားသခင်၏လူ
မောရှေပညတ်တရား၌ စီရင်သောထုံးစံ အတိုင်း၊ မိမိတို့နေရာ၌ ရပ်နေလျက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
လေဝိသားတို့လက်မှ အသွေးကိုယူ၍ ဖြန်းကြ၏။ [၁၇]မသန့်ရှင်းသောသူ အများတို့သည်
ပရိသတ်၌ပါသောကြောင့်၊ ထိုမသန့်ရှင်းသောသူ ရှိသမျှတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊
ပသခါသိုးငယ်သတ်ခြင်းအမှုကို၊ လေဝိသားတို့သည် စောင့်ရကြ၏။ [၁၈]များစွာသောလူတည်း ဟူသော၊
ဧဖရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး၊ ဣသခါအမျိုး၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးသား အများတို့သည် ကျမ်းစာ၌ပါသော တရား
သို့မလိုက် ကိုယ်ကိုမသန့်ရှင်းစေဘဲ၊ ပသခါသိုးသငယ်ကို စားကြ၏။ [၁၉]သို့ရာတွင်၊ ဟေဇကိက၊
သန့်ရှင်းရာဌာန ထုံးစံအတိုင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းမရှိသော်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ သဘောကျ သောသူအပေါင်းတို့၏ အပြစ်ကို ကောင်းမြတ်သော ထာဝရဘုရားသည်
လွှတ်တော်မူပါစေသောဟု ထိုသူတို့အဘို့ ဆုတောင်းသဖြင့်၊ [၂၀]ထာဝရဘုရားသည် ဟေဇကိစကားကို
နားထောင်တော်မူ၍၊ လူများတို့ကို ချမ်းသာပေးတော် မူ၏။ [၂၁]ယေရုရှလင်မြို့၌ စည်းဝေးစေသော
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် အဇုမပွဲကို ခံကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်
လေဝိသားတို့သည် အသံကျယ်သော တုရိယာမျိုးကိုတီးမှုတ်လျက်၊ နေ့ညဉ့် အပြတ် ထာဝရဘုရားအား
ထောမနာသီချင်းဆိုကြ၏။ [၂၂]ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်မြတ်ကို သွန်သင်သော လေဝိသားအပေါင်းတို့ကို
ဟေဇကိသည် အားပေးသောစကားနှင့် နှုတ်ဆက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံစဉ်အခါ၊
စားသောက်လျက် မိဿဟာယပူဇော်သက္ကာကို ပြုလျက်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အား
တောင်းပန်လျက်နေကြ၏။ [၂၃]စည်းဝေးသော လူအပေါင်းတို့သည် ခုနစ်ရက်ထပ်၍ ပွဲခံခြင်းငှါ တိုင်ပင်ပြီးမှ၊
ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင် ခုနစ်ရက်ထပ်၍ ပွဲခံကြ၏။ [၂၄]ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကိသည် နွားတထောင်နှင့်
သိုးတထောင် တို့ကိုငှင်း၊ မှူးမတ်တို့သည် နွားတထောင်နှင့် သိုးတသောင်းကိုငှင်း၊ စည်းဝေးသောသူတို့အား
ပေးကြ၏။ များစွာ သောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေကြ၏။ [၂၅]ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
လေဝိသားတို့နှင့်တကွ ယုဒပရိသတ် များ၊ ဣသရေလပြည်မှလာသော ပရိသတ်များ၊ ယုဒပြည်၌နေသော
တပါးအမျိုးသား၊ ဣသရေလပြည်မှလာသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြ၏။ [၂၆]ထိုသို့
ယေရုရှလင်မြို့၌ ကြီးစွာသောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်သား ရှောလမုန်လက်ထက်မှ
သည်၊ နောက်တဖန် ယေရုရှလင်မြို့၌ ထိုမျှလောက်ကြီးစွာ သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိ။ [၂၇]ထိုအခါ
ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် ထ၍ လူများတို့ကို ကောင်းကြီးပေးကြ ၏။ သူတို့၏စကားသံကို
ဘုရားသခင်ကြားတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသော ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပဌနာစကား
တက်လေ၏။

၃၁

[၁]ထိုအမှုလက်စသတ်သောအခါ၊ စည်းဝေးသော ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့သည်၊
ယုဒမြို့သို့ထွက်သွား၍ ယုဒပြည်၊ ဗင်္ယာမိန်ပြည်၊ ဧဖရိမ်ပြည်၊ မနာရှေပြည် အရပ်ရပ်၌ရှိသော ရုပ်တုဆင်းတု၊
အာရှရပင်၊ မြင့်သောအရပ်၊ ယဇ်ပလ္လင်ရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးမည်တိုင်အောင် ချိုးဖဲ့၊
ခုတ်လှဲဖြိုချကြ၏။ ထိုနောက်မှ၊ ဣသရေလအမျိုး သားအပေါင်းတို့သည်၊ အသီးအသီးပိုင်ထိုက်သောနေရာ
မြို့ရွာတို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။

[၂]ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့သည်၊ အသီးအသီးစောင့်ရသောအမှုကို အလှည့်သင့်သည်အတိုင်း
စောင့်လျက်၊ ထာဝရဘုရား ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ဌာနတော်တံခါးအတွင်း၌၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်
မိဿဟာယယဇ်ကို ပူဇော်ခြင်း၊ အမှုတော်မျိုးကိုစောင့်ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကိုဝန်ခံခြင်း၊ ထောမနာသီချင်း
ဆိုခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းငှါ၊ ဟေဇကိခန့်ထားတော်မူ၏။ [၃]ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊
နေ့ရက်အစဉ်နံနက်အချိန်၊ ညဦးအချိန်၊ ဥပုသ်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ဓမ္မပွဲနေ့တွင် မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်စရာအဘို့၊

ဘဏ္ဍာတော်ထဲက ဥစ္စာတဘို့ကိုထုတ်၍ လှူ တော်မူ၏။ ၄ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည်
ထာဝရဘုရား၏ တရားကို ကြိုးစား၍ သွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသောသူတို့သည် ဥစ္စာတဘို့ကို
လှူရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။ ၅ထိုအမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အနှံ့အပြား
ကြားသိကြသောအခါ၊ အဦးသီးသောစပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ ပျားရည် အစရှိသော မြေအသီးအနှံကိုငှင်း၊
အခြားသောဥစ္စာရှိသမျှ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုငှင်း၊ များစွာဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၆ယုဒမြို့ တို့၌နေသော
ဣသရေလအမျိုးသားနှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ သိုးနွားဆယ်ဘို့တဘို့ကိုငှင်း၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်၍ သန့်ရှင်းသောဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုငှင်း ဆောင်ခဲ့၍ အသီးအသီးပုံထား ကြ၏။
၇တတိယလတွင် ပုံထားစပြု၍၊ သတ္တမလတွင် လက်စသတ်ကြ၏။ ၈ပုံထားသောဥစ္စာကို ဟေဇကိနှင့်
မှူးမတ်တို့သည် လာ၍မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ဘုရားသခင်၏လူ ဣသရေလအမျိုးကို
ကောင်းကြီးပေးကြ ၏။ ၉ထိုပုံထားသောဥစ္စာအကြောင်းကို ဟေဇကိသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့၌
မေးမြန်းလျှင်၊ ၁၀ဇာဒုတ် အမျိုး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး အာဇရိက၊ ပူဇော်သက္ကာတို့ကို၊ ဗိမာန်တော်သို့
ဆောင်ခဲ့စပြုသောနောက်၊ အကျွန်ုပ် တို့ စားလောက်အောင် ရှိသည်သာမက များစွာကျန်ကြွင်းတတ်ပါ၏။
ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ပုံထားသော ဤဥစ္စာများသည်
ကျန်ကြွင်းလျက်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၁၁ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၌ ဘဏ္ဍာတိုက်တို့ကို
ပြင်ဆင်စေမည်အကြောင်း၊ ဟေဇကိမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြင်ဆင်၍၊ ၁၂လှူသောဥစ္စာ၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ဥစ္စာ၊
ပူဇော်သောဥစ္စာများကို တရားနှင့်အညီ သွင်းထားကြ၏။ လေဝိသား ကောနနိသည် တိုက်အုပ်၊
သူ၏ညီရှိမိသည် တိုက်စာရေးဖြစ်၏။ ၁၃ယေဟေလ၊ အာဇဇိ၊ နာဟတ်၊ အာသဟေလ၊ ယေရိမုတ်၊
ယောဇဗတ်၊ ဧလျေလ၊ ဣသမခိ၊ မာဟတ်၊ ဗေနာယတို့သည်လည်း ဟေဇကိမင်းကြီးနှင့် ဗိမာန်တော်အုပ်
အာဇရိစီရင်သည်အတိုင်း ကောနနိနှင့် သူ၏ညီရှိမိတို့သည် အစေခံ၍ ကြည့်ရှုပြုစုရကြ၏။ ၁၄အရှေ့တံခါးမှူး၊
လေဝိသား ဣမနသားကောရသည်၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်အား လှူဒါန်းပူဇော်သောဥစ္စာ၊
အလွန်သန့်ရှင်းသော ဥစ္စာများကို ဝေဖန်ရသောအမှုအုပ်ဖြစ်၏။ ၁၅ကောရလက်ထက်၊ ဧဒင်၊ ဗင်္ယာမိန်၊
ယောရှု၊ ရှေမာယ၊ အာမရိ၊ ရှေကနိ တို့သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်နေရာ မြို့တို့၌ အရာခံသည်အတိုင်း၊
သင်းဖွဲ့သော ညီအစ်ကိုအကြီးအငယ်တို့အား ပေးဝေရကြ၏။ ၁၆သင်းဖွဲ့သည်အတိုင်း ဗိမာန်တော်သို့ဝင်၍
အမှုတော်ကို စောင့်သောသူ၊ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ အသက်သုံးနှစ်လွန်သော ယောကျ်ားအပေါင်း
တို့အားငှင်း၊ ၁၇အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းဝင်၍၊ အသက်နှစ်ဆယ် လွန်သဖြင့်၊ သင်းဖွဲ့သည်အတိုင်း၊
အမှုတော်စောင့်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့အားငှင်း၊ ၁၈သစ္စာစောင့်၍ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေသော
ထိုသူတို့၏ သားမယားသူငယ်မှစ၍၊ ပရိသတ်အနှံ့အပြား စာရင်းဝင်သမျှသော သူတို့ အားငှင်း၊
နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ပေးဝေရကြ၏။ ၁၉ထိုအတူ၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
လေဝိသားနေစရာဘို့ ခွဲထားသော မြို့နယ်တို့၌နေသော အာရုန်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောကျ်ား၊
စာရင်းဝင်သော လေဝိသားအပေါင်းတို့အားလည်း ပေးဝေရကြ၏။ ၂၀ထိုသို့ ဟေဇကိသည်
ယုဒပြည်တရှောက်လုံးတွင် စီရင်၍၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကောင်းသောအမှု၊
ဖြောင့်မတ်သောအမှု၊ သမ္မာတရားအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။ ၂၁မိမိဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်လျက်၊
ဗိမာန်တော်၊ တရားတော်၊ ပညတ်တော်တို့အဘို့ အမှုစောင့်စ ပြုလေရာရာ၌ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ပြု၍
အကြံထမြောက်တတ်၏။

၃၂

၁ထိုအမှုများတို့ကို လက်စသတ်သည်နောက်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည်၊ ယုဒပြည်သို့
စစ်ချီ၍ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို ဝိုင်းထားလျက် တိုက်ယူခြင်းငှါ အားထုတ်လေ၏။ ၂ထိုသို့ သနာခရိပ်သည်လာ၍၊
ယေရုရှလင် မြို့ကို တိုက်မည့်အကြံရှိကြောင်းကို ဟေဇကိမင်းသည် သိမြင်လျှင်၊ ၃မြို့ပြင်၌ရှိသော

စမ်းရေကိုဖြတ်ခြင်းငှါ မှူးမတ်၊ စစ်သူကြီးတို့နှင့်တိုင်ပင်၍၊ သူတို့သည် ဝိုင်းလုပ်ကြ၏။ ၄အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့
သည်လာ၍၊ များစွာသောရေကို အဘယ် ကြောင့်တွေ့ရမည်နည်းဟု လူများတို့သည်ဆိုလျက်၊ စုဝေး၍
စမ်းရေတွင်း ရှိသမျှကိုပိတ်ကြ၏။ ပြည်အလယ်၌စီးသော ချောင်းရေကိုလည်း ဖြတ်ကြ၏။
၅ဟေဇကိသည်လည်း ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၏။ ပြိုသောမြို့ရိုးရှိသမျှကို ပြုပြင်၍၊ ရဲတိုက် တို့နှင့်
တညီတည်းတည်၏။ ပြင်မြို့ရိုးကိုလည်းတည်၏။ ဒါဝိဒ်မြို့၌ မိလ္လောရဲတိုက်ကိုလည်း ပြုပြင်၍၊ များစွာသော
လှံလက်နက်ဒိုင်းလွှားတို့ကိုလည်း လုပ်လေ၏။ ၆လူများတို့တွင် တပ်မှူးတို့ကိုခန့်ထား၍၊ မြို့လမ်းမ၌
စုဝေးစေသဖြင့်၊ အားပေးသောစကားကိုပြောလျက်၊ ၇ခွန်အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိကြလော့။ အာရှုရိရှင်ဘုရင်နှင့်
သူ၌ပါသော အလုံး အရင်းအပေါင်းတို့ကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ ငါတို့ဘက်၌
နေသောသူတို့သည်၊ သူ့ဘက်၌နေ သောသူတို့ထက် သာ၍များကြ၏။ ၈သူ့ဘက်၌ လူလက်ရုံးရှိ၏။
ငါတို့ဘက်၌ ထောက်မ၍၊ စစ်ကူတော်မူသော ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှိတော်မူသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ လူများတို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကိ၏ စကားကို ကိုးစားကြ၏။

၉ထိုနောက် အာရှုရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့နှင့်တကွ လာခိရှမြို့ကို
ဝိုင်းထားစဉ်တွင်၊ မိမိကျွန်အချို့ကို ယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကိထံသို့၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော
ယုဒလူအပေါင်းတို့ ရှိရာသို့၎င်း စေလွှတ်၍၊ ၁၀အာရှုရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ် မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဝိုင်း ထားခြင်းကို ခံခြင်းငှါ၊ အဘယ်သို့ ခိုလှုံကြသနည်း။ ၁၁ဟေဇကိက၊ ငါတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူမည်ဟုဆိုလျက်၊
မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်းအားဖြင့် အသေခံရသည် တိုင်အောင်၊ ကိုယ်ကိုစွန့်ပစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို
ဖြားယောင်းသည်မဟုတ်လော။ ၁၂ထိုဟေဇကိသည် ထာဝရ ဘုရား၏ မြင့်သောအရပ်ဌာနနှင့်
ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုပယ်၍၊ သင်တို့သည် တခုတည်းသော ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ကိုးကွယ် ရမည်။
ထိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရမည်ဟု ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို မိန့်တော်မူပြီ
မဟုတ်လော။ ၁၃ငါနှင့် ငါ့ဘိုးဘေးတို့သည် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ အဘယ်သို့ပြုသည်ကို
သင်တို့မသိကြ သလော။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် ဘုရားတို့သည် မိမိတို့ပြည်များကို
ငါ့လက်မှကယ်လွှတ်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သ လော။ ၁၄ငါ့ဘိုးဘေးအကုန်အစင် ဖျက်ဆီးသောတိုင်းနိုင်ငံတို့၏
ဘုရားတို့တွင်၊ အဘယ်မည်သောဘုရားသည် မိမိ ပြည်ကို ငါ့လက်မှ ကယ်လွှတ်ဘူးသနည်း။
သင်တို့၏ဘုရားသည် သင်တို့ကို ငါ့လက်မှ အဘယ်သို့ကယ်လွှတ်မည် နည်း။ ၁၅သို့ဖြစ်၍၊ ဟေဇကိသည်
သင်တို့ကိုမလှည့်စားစေနှင့်။ ထိုသို့ မဖြားယောင်းစေနှင့်။ သူ့စကားကို မယုံကြ နှင့်။ အခြားသောတိုင်းနိုင်ငံ၌
ကိုးကွယ်သောဘုရားမည်မျှသည် မိမိပြည်ကို ငါ့လက်မှ၎င်း၊ ငါ့ဘိုးဘေးလက်မှ၎င်း၊ မကယ်မလွှတ်နိုင်။
ထိုမျှမက၊ သင်တို့၏ဘုရားသည် သင်တို့ကိုငါ့လက်မှ မကယ်မလွှတ်နိုင်ဟု မှာလိုက်လေ၏။
၁၆သူ့ကျွန်တို့သည် ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်တဘက်၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန် ဟေဇကိတဘက်၌
သာ၍ပြောဆိုကြ၏။ ၁၇ထိုမှတပါး အခြားသောတိုင်းနိုင်ငံ ဘုရားတို့သည်၊ မိမိလူများကို ငါ့လက်မှ
မလွှတ်နိုင်သည်နည်းတူ၊ ဟေဇကိ ကိုးကွယ်သောဘုရားသည်၊ သူ၏လူများကို ငါ့လက်မှ မကယ်လွှတ်ရဟု
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သောစာကိုရေး၍ ပေးလိုက်သေး၏။ ၁၈တဖန်
မြို့ရိုးပေါ်မှာရှိသော ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ခြိမ်းချောက်နှောက်ရှက်၍ မြို့ကိုတိုက်ယူနိုင်အောင်၊
ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့် ကျယ်သောအသံနှင့် ကြွေးကြော် ကြ၏။ ၁၉လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သောဘုရား၊
မြေကြီးသားများကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့ ဘုရားသခင် ကိုရော၍ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။

၂၀ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဟေဇကိမင်းကြီးနှင့် အာမုတ်သား ပရောဖက်ဟေရှာယသည်
ဆုတောင်း၍၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဟစ်ခေါ်သဖြင့်၊ ၂၁ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူသော ကောင်းကင်
တမန်သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင် တပ်၌ ခွန်အားကြီးသောသူရဲများ၊ တပ်မှူး၊ စစ်ကဲများအပေါင်းတို့ကို

သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် မျက်နှာပျက်လျက်၊ မိမိပြည်သို့ပြန်သွား၏၊ မိမိဘုရား၏
ဗိမာန်သို့ရောက်သောအခါ၊ မိမိသားရင်းတို့သည် ထားနှင့် သတ်ကြ၏။ ၂၂ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည်
ဟေဇကိနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှ၎င်း၊ အခြားသောရန်သူလက်မှ၎င်း
ကယ်လွှတ်၍၊ အရပ်ရပ်၌စောင့်မတော်မူ၏။ ၂၃အများသောသူတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့သို့
ထာဝရဘုရားအဘို့ ပူဇော်သက္ကာကို၎င်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိထံသို့ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၎င်း၊ ဆောင်ခဲ့
ကြသဖြင့်၊ ဟေဇကိသည် ထိုကာလမှစ၍ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးရှေ့မှာ ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။
၂၄ထိုကာလအခါ ဟေဇကိမင်းသည် သေနာစွဲ၍ ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသဖြင့်၊
ဗျာဒိတ်တော်နှင့် ထူးဆန်းသောတန်ခိုးတော်ကို ခံရ၏။ ၂၅သို့ရာတွင် ဟေဇကိသည် မိမိခံရသော
ကျေးဇူးတော်နှင့် အထိုက်အလျောက် မကျင့်၊ ထောင်လွှားသောစိတ်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် သူ၌၎င်း၊ ယုဒပြည်နှင့်
ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ အမျက်တော်ထွက်လေ၏။ ၂၆သို့ရာတွင် ဟေဇကိသည် မိမိစိတ်ထောင်လွှားသော
အပြစ်ကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသောကြောင့်၊ လက်ထက်တော်
ကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်မသက်ရောက်။
၂၇ဟေဇကိသည် များစွာသောစည်းစိမ်ဥစ္စာ ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်မြတ်၊ နံ့သာမျိုး၊
ဒိုင်းလွှား၊ နှမြောဘွယ်သောတန်ဆာ သိုထားရာဘဏ္ဍာတိုက်များကို တည်လေ၏။ ၂၈စပါးကျီများ၊ ဆီ၊
စပျစ်ရည်သိုထားရာ တိုက်များ၊ တိရစ္ဆာန်မျိုးတင်းကုပ်များ၊ သိုးခြံများကိုလည်း လုပ်လေ၏။ ၂၉ကိုယ်အဘို့
မြို့တို့ကိုတည်၍ များစွာသော သိုးနွားတို့ကိုလည်း ဆည်းဖူးလေ၏။ ဘုရားသခင်သည် များစွာသောဥစ္စာကို
ပေးသနားတော်မူ၏။ ၃၀ထိုမှတပါး၊ ဟေဇကိသည် ဂိဟုန်အထက်ချောင်းကိုပိတ်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့အနောက်ဘက်သို့
တည့်တည့်စီးစေ၏။ ထိုသို့ ဟေဇကိသည် ပြုလေရာရာ၌ အကြံထမြောက်၏။
၃၁သို့ရာတွင် နိုင်ငံတော်၌ဖြစ်သော အံ့ဘွယ်သောအမှုကို မေးမြန်းစေခြင်းငှါ၊ ဗာဗုလုန်မင်းတို့သည်
သံတမန် ကို စေလွှတ်သောအမှုမှာ၊ ဟေဇကိမင်း၏သဘောကို အကုန်အစင်သိခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည်
စုံစမ်း၍ အလွတ် ထားတော်မူ၏။
၃၂ဟေဇကိပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှနှင့် ကျေးဇူးပြုခြင်းအရာသည် အာမုတ်သား
ပရောဖက် ဟေရှာယ၏ ရူပါရုံကျမ်း၊ ယုဒရာဇဝင်၊ ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၃၃ဟေဇကိသည်
ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော် မြေးတော်တို့သင်္ချိုင်းတွင် အမြတ်ဆုံးသောသင်္ချိုင်း၌
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့သည် ဟေဇကိအနိစ္စ
ရောက်သောအခါ၊ ဂုဏ်အသရေကို ချီးမြှောက် ကြ၏။ သားတော် မနာရှေသည် ခမည်းတော်အရာ၌
နန်းထိုင်၏။

၃၃

၁မနာရှေသည် တသက်တဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်ငါးနှစ်စိုးစံလေ၏။
၂ထိုမင်းသည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသား
ရွံရှာဘွယ်ထုံးစံ အတိုင်း ထာရဝဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ၃ခမည်းတော်ဟေဇကိ
ဖျက်ဆီးသောကုန်းတို့ကို ပြုပြင်၍၊ ဗာလဘုရားတို့အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို တည်၏။ အာရှရပင်တို့ကိုလည်း
ပြုစု၏။ မိုဃ်းကောင်းကင် တန်ဆာများကို လည်း ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။ ၄ယေရုရှလင်မြို့၌
ငါ့နမအစဉ်ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောမြို့၊ ဗိမာန် တော်၌ ယဇ်ပလ္လင်တည်းဟူသော၊
၅ဗိမာန်တော်တံတိုင်းနှစ်ရပ်တွင်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာများအဘို့ ယဇ်ပလ္လင် ကိုတည်၏။ ၆မြို့သားတို့ကို
ဟိန္နုံသားချိုင့်၌ မီးဖြင့်ပူဇော်၏။ ကာလဗေဒင်ကိုကြည့်တတ်၏။ ပြုစားသောအတတ်၊ နတ်ဝင်အတတ်ကို
သုံးဆောင်၍၊ စုန်းနှင့်နတ်ဝင်တို့ကိုလည်း အခွင့်ပေး၏။ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော် ခြင်းငှါ
ရှေ့တော်၌ များစွာသောဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ၇ဤဗိမာန်၌၎င်း၊ ဣသရေလခရိုင်များတို့တွင် ငါရွေးကောက်သော

ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ငါ့နာမကို အစဉ်အမြဲငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်နှင့် သားတော်
ရှောလမုန်အား မိန့်တော်မူရာ၌၊ ရည်ဆောင်သော ဗိမာန်တော်ထဲမှာ၊ မိမိပြုစုသော ရုပ်တုနှင့်တူအောင်
လုပ်သောရုပ်တုတခုကို တင်ထား၏။ [၈]ငါမှာထားသမျှအတိုင်း၊ မောရှေအားဖြင့် စီရင်ထုံးဖွဲ့သော
တရားအတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ သည်ကျင့်ခြင်း၄ါ စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား
ငါပေးသောပြည်မှ၊ သူတို့ကိုနောက်တဖန် ငါမရွှေ့မပြောင်း စေဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ [၉]မနာရှေသည်
ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို လမ်းလွဲစေ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ရှေ့မှ၊ ထာဝရဘုရား
ဖျက်ဆီးတော်မူသော လူမျိုးတို့ပြုသည်ထက်၊ သာ၍ဆိုးသောအမှုကို ပြုစေ၏။
[၁၀]ထာဝရဘုရားသည် မနာရှေနှင့် သူ၏လူတို့အား မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည်
နားမထောင်ဘဲ နေသောကြောင့်၊ [၁၁]ရှုရိရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်မင်းများကို စစ်ချီစေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်
မနာရှေကို ဆူးတော်၌ ဘမ်းမိ၍၊ သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်ပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ [၁၂]ထိုသို့
မနာရှေသည် ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရသောအခါ၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်၍၊
ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုအလွန်နှိမ့်ချလျက်၊ [၁၃]ဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကို
ဘုရားသခင် နားထောင်နာယူ၍၊ မနာရှေအုပ်စိုးရင်းပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တဖန်ပို့ဆောင်တော်မူ၏။
ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို မနာရှေသိရ၏။
[၁၄]ထိုနောက်၊ ဒါဝိဒ်မြို့ပြင်၊ ဂိဟုန်အနောက်ဘက်ချိုင့်ထဲမှာ ငါးတံခါးဝတိုင်အောင်၎င်း၊
ဩဖေလရဲတိုက်ပတ်လည်၌၎င်း၊ အလွန်မြင့်သော မြို့ရိုးကိုတည်၏။ ယုဒပြည်တွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးရှိသမျှတို့၌
တပ်မှူးတို့ကိုခန့်ထား၏။ [၁၅]တပါးအမျိုး သားတို့၏ ဘုရားများနှင့် အရင်လုပ်သောရုပ်တုကို၊
ဗိမာန်တော်ထဲကထုတ်၍၊ ဗိမာန်တော်တောင်ပေါ်၊ ယေရုရှလင် မြို့ထဲမှာ အရင်တည်သော
ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုလည်း မြို့ပြင်သို့ထုတ်ပစ်လေ၏။ [၁၆]ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ကို ပြုပြင်၍
မိဿဟာယယဇ်နှင့် ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာယဇ်တို့ကို ပူဇော်၏။ ယုဒပြည်သားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း မှာထား၏။ [၁၇]သို့ရာတွင် ပြည်သားတို့သည်
မြင့်သောအရပ် ပေါ်မှာ ယဇ်ပူဇော်လျက်ပင်၊ မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုသာ ကိုးကွယ်ကြ၏။
[၁၈]မနာရှေပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှနှင့် မိမိဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းခြင်းအရာ၊
ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် သူ့အားပရောဖက်တို့ ဟောပြောသောစကားသည်၊
ဣသရေလ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ [၁၉]သူဆုတောင်းခြင်း၊ ဘုရားသခင်နားထောင်တော်မူခြင်း၊
အမှုမရောက်မှီပြစ်မှားလွန် ကျူးခြင်း၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုတည်ခြင်း၊ အာရှရပင်နှင့် ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို
တည်ထောင်ခြင်းအရာတို့သည်၊ ဟောဇဲ၏ကျမ်းစကားတွင် ရေးထားလျက်ရှိ၏။ [၂၀]မနာရှေသည်
ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ မိမိအိမ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော်အာမုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌
နန်းထိုင်၏။

[၂၀]အာမုန်သည် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။
[၂၂]ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်မနာရှေပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ခမည်းတော်
လုပ်သော ရုပ်တုဆင်းတု ရှိသမျှတို့အား ယဇ်ပူဇော်၍ဝတ်ပြု၏။ [၂၃]ခမည်းတော်သည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသကဲ့သို့ မနှိမ့်ချဘဲ အထူးသဖြင့် ပစ်မှား၏။ [၂၄]မိမိကျွန်တို့သည် သင်းဖွဲ့၍
နန်းတော်၌ လုပ်ကြံကြ၏။ [၂၅]အာမုန်မင်းကြီးတဘက်၌ သင်ဖွဲ့သောသူအပေါင်းတို့ကို၊ ပြည်သူပြည်သား
တို့သည် ကွပ်မျက်၍၊ သားတော်ယောရှိကို ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။

၁ယောရှိသည် အသက်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ အသက်သုံးဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။
၂ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၍၊ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ၊
အဘဒါဝိဒ် လိုက်သောလမ်းသို့လိုက်လေ၏။
၃အသက်တော်ငယ်စဉ်၊ နန်းစံရှစ်နှစ်တွင်၊ အဘဒါဝိဒ်၏ဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်စပြု၏။
တဆယ်နှစ်နှစ်တွင် ယုဒပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသောကုန်း၊ အာရှရပင်၊ ထုသောရုပ်တု၊
သွန်းသောရုပ်တုတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစပြု၏။ ၄ဗာလဘုရားတို့ ယဇ်ပလ္လင်များကို ရှေ့တော်၌ဖြိုချ၍၊
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် အမြင့်တင်ထားသောရုပ်တုတို့ကို ခုပ်လှဲ ကြ၏။ အာရှရပင်များနှင့် ထုသောရုပ်တု၊
သွန်းသောရုပ်တုများကို ချိုးဖဲ့၍ ညက်ညက်ချေပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပူဇော်သော သူတို့၏ သင်္ချိုင်းပေါ်မှာ
ဖြန့်ဖြူးတော်မူ၏။ ၅ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အရိုးကို ထိုယဇ်ပလ္လင်တည်ရာအပေါ်မှာ မီးရှို့၍၊ ယုဒပြည်နှင့်
ယေရုရှလင်မြို့ကို စင်ကြယ်စေတော်မူ၏။ ၆ထိုအတူ မနာရှေခရိုင်၊ ဧဖရိမ်ခရိုင်၊ ရှိမောင်ခရိုင်၊ နဿလိ
ခရိုင်တိုင်အောင်၊ အရပ်ရပ်မြို့များတို့၌ ပေါက်တူးနှင့်လုပ်လျက်၊ ၇ယဇ်ပလ္လင်တို့နှင့် အာရှရပင်တို့ကို ချိုးဖဲ့၍၊
ဣသရေလပြည် တရှောက်လုံး၌ ရှိသမျှသော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ခုတ်လှဲ၍ ညက်ညက်ချေပြီးမှ
ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်တော်မူ၏။
၈နန်းစံဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ နိုင်ငံတော်နှင့် ဗိမာန်တော်ကို စင်ကြယ်စေပြီးမှ၊ မိမိဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို ပြုပြင်လိုသောငှါ၊ အာဇလိ၏သား ရှာဖန်၊ မြို့ဝန်မာသေယ၊ ယောခတ်သား
အတွင်းဝန် ယောအာတို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ ၉ထိုသူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဟိလခိထံသို့သွား၍၊
ဗိမာန်တော်သို့ လူများဆောင်ခဲ့ သောငွေ၊ မနာရှေအမျိုးသား၊ ဧဖရိမ်အမျိုးသား၊ ကျန်ကြွင်းသော
ဣသရေလအမျိုးသားရှိသမျှ၊ ယုဒအမျိုးသား၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူမြို့သား
အပေါင်းတို့လက်မှ တံခါးစောင့်လေဝိသားတို့ခံသော ငွေကိုယူ၍၊ ၁၀ဗိမာန်တော်ကို ကြည့်ရှုပြုစုသောသူတို့၌
အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ လုပ်ဆောင်သောသူ၊ ၁၁ဗိသုကာနှင့်လက်သမား
လုပ်သည်အတွက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဖျက်ဆီးသော အဆောင်တို့ကို ပြင်စရာဘို့ ဆစ်သော ကျောက်များနှင့်
ထုတ်လျောက်ရနယ်များကို ဝယ်သည်အတွက် ပေးကြ၏။ ၁၂လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည် သစ္စာ စောင့်ကြ၏။
လေဝိအမျိုး၊ မေရာရိအနွယ်၊ ယာဟတ်နှင့်ဩဗဒိ၊ ကောဟတ်အနွယ်၊ ဇာခရိနှင့်မေရှုလံ၊ အစရှိသော
တုရိယာမျိုးကို တီးမှုတ်လျက်၊ သီးချင်းဆိုတတ်သော လေဝိသားအပေါင်းတို့သည် ကြည့်ရှုနှိုးဆော်ကြ၏။
၁၃ထိုသူ တို့သည် ဝန်ထမ်းသောသူမှစ၍၊ အလုပ်မျိုးကို လုပ်ဆောင်သောသူအပေါင်းတို့ကို
ကြည့်ရှုအုပ်ချုပ်ကြ၏။ လေဝိသားအချို့တို့သည်လည်း စာရေး၊ တရားသူကြီး၊ တံခါးစောင့်လုပ်ကြ၏။
၁၄ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောငွေကိုထုတ်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိသည် မောရှေရေး
ထားသော ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်းစာစောင်ကိုတွေ့၍၊ ၁၅တွေ့ကြောင်းကို စာရေးတော်ရှာဖန်အား
ပြောလျက် ထိုကျမ်းစာ ကိုအပ်ပေး၏။ ၁၆ရှာဖန်သည် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ယူသွား၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်
မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း ပြုကြပါ၏။ ၁၇ဗိမာန်တော်၌တွေ့သောငွေကို မှုတ်၍၊ အုပ်ချုပ်သောသူနှင့်
လုပ်ဆောင်သောသူတို့၌ အပ်ပါပြီဟု၍ဖြင်၊ ၁၈ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိသည် ကျွန်တော်၌ စာစောင်ကိုအပ်ပါ
ပြီဟု၍ဖြင်း၊ ကြားလျှောက်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ ဘတ်ရွတ်လေ၏။ ၁၉ရှင်ဘုရင်သည်
တရားစကားကိုကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍၊ ၂၀ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိ၊ ရှာဖန်သား အဟိကံ၊
မိက္ခာသားအာဗဒုန်၊ စာရေးတော်ရှာဖန်၊ မိမိကျွန်အာသာယကိုခေါ်၍၊ ၂၁ယခုတွေ့သော ကျမ်းစကားကြောင့်
ငါ့အတွက် ဣသရေလပြည်နှင့် ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသောသူတို့အတွက် ထာဝရဘုရား၌
မေးလျှောက်ကြပါ။ ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ ဤကျမ်းစာ၌ ရေးထား
သမျှအတိုင်း မကျင့်ဘဲနေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂ထိုကာလတွင်၊ ဟရဟတ်သားဖြစ်သော တိကဝ၏သား အချုပ်ဝန် ရှလ္လုံ၏မယား၊ ပရောဖက်

မဟုလဒသည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေသည်ဖြစ်၍၊ ဟိလခိနှင့် ရှင်ဘုရင်၏လူတို့သည် မိန်းမထံသို့သွား၍
ပြောဆိုကြ၏။ ၂၃မိန်းမကလည်း၊ ငါ့ထံသို့စေလွှတ်သောသူထံသို့ သူတို့ပြန်၍ ဆင့်ဆိုရသော ဣသရေလ
အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ဟူမူကား၊ ၂၄ယုဒရှင်ဘုရင်ရှေ့မှာ ဘတ်ရသောကျမ်းစာ၌
ရေးထားသမျှသော အကျိန် စကားပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ငါသည် ဤအရပ်၌၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌၎င်း
ဘေးရောက်စေမည်။ ၂၅အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်ကြပြီ။ မိမိလုပ်သောအရာတို့ဖြင့် ငါ့အမျက်ကို
နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ ရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြပြီ။ ထိုကြောင့် ဤအရပ်၌
ငါ့အမျက်မီးသည် မငြိမ်းဘဲလောင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ၂၆ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်စေခြင်းငှါ၊
သင်တို့ကိုစေလွှတ်သော ယုဒရှင်ဘုရင်ကြားသော ကျမ်းစာကို ရည်ဆောင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ထိုရှင်ဘုရင်အား တဖန် လျှောက်ရမည်ကား၊
၂၇ဤအရပ်ကို၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့ကို၎င်း၊ ငါခြိမ်းချောက်သောစကားကို သင်သည်ကြားသော အခါ၊
နူးညံ့သောစိတ်ရှိ၍၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ်ကိုဆုတ်ခြင်း၊ ငါ့ရှေ့မှာ
ငိုကြွေးခြင်း ကိုပြုသောကြောင့်၊ သင့်စကားကို ငါနားထောင်၏။ ၂၈ငါသည် သင့်ကိုဘိုးဘေးစုဝေးရာသို့
ပို့ဆောင်၍၊ သင်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ သင်္ချိုင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌၎င်း၊
ငါရောက်စေအံ့သောဘေးကို သင်ကိုယ်တိုင် မတွေ့မမြင်ရဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊
သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်အား ပြန်လျှောက် ကြ၏။
၂၉ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊
၃၀ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ လူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊
ဗိမာန် တော်သို့တက်၍ ဗိမာန်တော်၌ တွေ့သော ပဋိညာဉ်ကျမ်းစာရှိသမျှကို သူတို့ရှေ့မှာ ဘတ်တော်မူ၏။
၃၁ရှင်ဘုရင် ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားကိုဆည်းကပ်ပါမည်။ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့
စောင့်ရှောက် ပါမည်။ ဤကျမ်းစာပါသော ပဋိညာဉ်စကားအတိုင်းကျင့်ပါမည်ဟု မိမိနေရာ၌ရပ်၍
အဓိဋ္ဌာန်ပြု၏။ ၃၂စည်းဝေးသော ယုဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို
ဝန်ခံရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သော
ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်တရားအတိုင်း ကျင့်ကြ၏။ ၃၃ယောရှိမင်းသည်လည်း၊ ရွံရှာဘွယ်သောအရာ
ရှိသမျှတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားပိုင်သော ပြည်အရပ်ရပ်တို့မှ ပယ်ရှား၍၊ ဣသရေလပြည်၌
နေသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုရမည် အကြောင်း၊
စီရင်တော်မူသဖြင့် လက်ထက်တော်ကာလပတ်လုံး သူတို့သည်မဖောက်ပြန်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားနောက်သို့ လိုက်လျက်နေကြ၏။

၃၅

၁တဖန် ယောရှိမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပသခါပွဲကိုခံတော်မူ၍ ပဌမလ
တဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ပသခါ သိုးသငယ်ကိုသတ်ကြ၏။ ၂ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို မိမိတို့အရာ၌ခန့်ထား၍၊
ဗိမာန်တော်အမှုကို စောင့်စေခြင်းငှါနှိုးဆော်တော်မူ၏။ ၃ဣသရေလအမျိုးရှိသမျှကိုသွန်သင်၍၊ ထာဝရဘုရား
အဘို့ သန့်ရှင်းသောလေဝိသားတို့ကိုခေါ်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်သား ရှောလမုန် တည်ဆောက်သော
အိမ်၌သန့်ရှင်း သောသေတ္တာတော်ကို သွင်းထားကြလော့။ နောက်တဖန် သေတ္တာတော်ကို မထမ်းဘဲ၊
သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားအမှု၊ ဘုရားသခင်၏လူ ဣသရေလအမျိုး၏ အမှုကို ထမ်းကြလော့။
၄ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်မှတ်စာ၊ သားတော်ရှောလမုန်မှတ်စာနှင့် အညီ သင်းဖွဲ့သည်အတိုင်း၊
အဆွေအမျိုးအလိုက် ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်၍၊ ၅ပြည်သူပြည်သားဖြစ်သော သင်တို့ညီအစ်ကိုအဘတို့
အဆွေအမျိုးနှင့် လေဝိသားအဆွေအမျိုး အသီးအသီးနေရာ ရှိသည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌
ရပ်နေကြလော့။ ၆ထိုသို့ ပသခါသိုးသငယ်ကိုသတ်၍ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ ကြလော့။ သင်တို့

ညီအစ်ကိုတို့သည် မောရှေအား ဖြင့် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည် အတိုင်းပြုစေခြင်းငှါ၊
သူတို့ကိုလည်းပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၇စည်းဝေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် ပသခါပွဲခံစရာဘို့၊
ယောရှိမင်း သည် မိမိဥစ္စာ၊ သိုးသငယ်၊ ဆိတ်သငယ် သုံးသောင်းနှင့် နွားသုံးထောင်ကို ပေးတော်မူ၏။
၈မှူးမတ်တို့သည်လည်း၊ စေတနာစိတ်ရှိ၍ လူများ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့အားပေးကြ၏။
ဗိမာန်တော်မှူးဟိလခိ၊ ဇာခရိ၊ ယေဟေလ သည်လည်း၊ ပသခါပွဲကိုခံစရာဘို့ သိုးဆိတ်နှစ်ထောင်
ခြောက်ရာနှင့် နွားသုံးရာကိုယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အားပေးကြ၏။ ၉လေဝိသားအကြီးအကဲ ၊ ကောနနိ၊
ရှေမာယ၊ ဟာရှဘိ၊ ယေယေလ၊ ယောဇဗဒ်၊ နာသနေလနှင့် သူ၏ညီများတို့သည်လည်း၊ ပသခါပွဲခံစရာဘို့
သိုးဆိတ်ငါးထောင်နှင့် နွားငါးရာကို လေဝိသားတို့အား ပေးကြ၏။ ၁၀ထိုသို့ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်း၊
ဝတ်ပြုစရာ ပြင်ဆင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိမိတို့နေရာ၌ရပ်၍၊ လေဝိသား တို့သည်မိမိတို့
အမှုကိုဆောင်ရွက်ကြ၏။ ၁၁ပသခါသိုးသငယ်ကိုသတ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အသွေးကိုလက်နှင့်
ဖြန်းလျက်၊ လေဝိသားတို့သည် အရေကိုခွါလျက်ပြုကြ၏။ ၁၂မောရှေကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊
ထာဝရဘုရား အားပူဇော်စရာဘို့ လူများအဆွေအမျိုးအလိုက် အသီးအသီးတို့အားပေးဝေခြင်းငှါ၊
မီးရှို့ရာယဇ်များနှင့် နွားများကို ခွဲထားကြ၏။ ၁၃ထုံးဖွဲ့တော်မူသည်အတိုင်း၊ ပသခါသိုးသငယ်ကို
မီးနှင့်ကင်ကြ၏။ သန့်ရှင်းသော ပူဇော်သက္ကာ အခြားတို့ကို မြေအိုး၊ သံအိုး၊ သံကရား၌ ပြုတ်၍
လူအပေါင်းတို့အား အလျင်အမြန်ဝေဖန်ကြ၏။ ၁၄ထိုနောက်မှ ကိုယ်အဘို့နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့ကို
ပြင်ဆင်ကြ၏။ အာရုန်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ညဦးတိုင်အောင် မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဆီဥကိုပူဇော်လျက်
နေရသောကြောင့်၊ လေဝိသားတို့သည် ကိုယ်အဘို့ကိုရင်း၊ အာရုန်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့ကိုရင်း
ပြင်ဆင်ကြ၏။ ၁၅ဒါဝိဒ်နှင့် ရှင်ဘုရင်၏ ပုရောဖက်အာသပ်၊ ဟေမန်၊ ယေဒုသုန် တို့စီရင် သည်အတိုင်း၊
အာသပ်အမျိုးသား သီချင်းသည်တို့သည် မိမိတို့နေရာ၌ ရှိကြ၏။ တံခါးစောင့်တို့သည် မိမိတို့အမှု
ကိုမရှောင်၊ တံခါးရှိသမျှတို့ကို စောင့်ကြ၏။ သူတို့ညီအစ်ကို လေဝိသားတို့သည် သူတို့အဘို့ပြင်ဆင်ကြ၏။
၁၆ထိုသို့ ယောရှိမင်းကြီးမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပသခါပွဲကိုခံ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားအားပြုရသော ဝတ်အလုံးစုံကို၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ပြင်ဆင်ကြ၏။
၁၇စည်းဝေးသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုအခါပသခါပွဲကိုရင်း၊ အဇုမပွဲကိုရင်း၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
ခံကြ၏။ ၁၈ယောရှိမင်းနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ စည်းဝေးသောယုဒပြည်၊ ဣသရေလပြည်သား၊
ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့ခံသော ထိုပသခါပွဲကဲ့သို့သော ပွဲကိုပရောဖက် ရှမွေလလက်ထက်မှစ၍၊
ဣသရေလနိုင်ငံ၌ မခံ။ ထိုသို့သော ပသခါပွဲကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်တယောက်မျှမခံ။ ၁၉ယောရှိမင်း
နန်းစံဆယ်ရှစ်တွင် ထိုပသခါပွဲကိုခံကြ၏။

၂၀ထိုနောက်မှ၊ ယောရှိသည် ဗိမာန်တော်ကို ပြင်ဆင်ပြီးမှ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် နေခေါသည်
ဥဖရတ်မြစ်နား၊ ခါခေမိတ်မြို့သို့စစ်ချီသည်တွင်၊ ယောရှိမင်းသည်ဆီးတားခြင်းငှါ၊ ထွက်လေ၏။
၂၁အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်က၊ အိုယုဒရှင်ဘုရင်၊ သင်သည် ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ သင့်ကိုယနေ့ငါစစ်ချီသည်
မဟုတ်။ ငါနှင့် စစ်တိုက်ဘက်ဖြစ်သော အမျိုးကိုစစ်ချီ၏။ ငါအလျင်အမြန်ပြုမည်အကြောင်း
ဘုရားသခင်မှာထားတော်မူပြီ။ ငါဘက်၌ရှိသော ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်မပြုဘဲနေလော့။
သို့မဟုတ်သင့်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပြီဟု သံတမန်စေလွှတ်၍၊ မှာလိုက်လေ၏။ ၂၂သို့ရာတွင်ယောရှိသည်
မလွှဲမရှောင်၊ နေခေါဆင့်ဆိုသော ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊
ခြားနားသောအယောင်ကိုဆောင်လျက်၊ မေဂိဒ္ဒေါချိုင့်၌ စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်လေ၏။ ၂၃လေးသူရဲတို့သည်
ယောရှိမင်းကို ပစ်၍မှန်သဖြင့်၊ မင်းကြီးကငါ့ကိုဆောင်သွားလော့။ ပြင်းစွာအထိအခိုက်ခံရသည်ဟု
ကျွန်တို့အား ဆိုလျှင်၊ ၂၄ကျွန်တို့သည် ရထားတော်ပေါ်ကချ၍၊ ဒုတိယရထားတော်ပေါ်၌တင်ပြီးလျှင်
ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွားသောအခါ၊ အနိစ္စရောက်၍ ဘိုးဘေးတို့သင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။

ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့သည်၊ ယောရှိမင်း အနိစ္စရောက်သောကြောင့်၊
ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြ၏။ ၂၅ယေရမိသည်လည်း မြည်တမ်းသော စကားကိုစီရင်၍၊ သီချင်းသည်
ယောကျ်ားမိန်းမရှိသမျှတို့သည်၊ ယနေ့တိုင်အောင် ယောရှိမင်းကိုအောက်မေ့လျက်၊ ထိုမြည်တမ်းသော
စကားကို သုံးဆောင်သဖြင့်၊ ဣသရေလထုံးစံဖြစ်လေ၏။ ထိုစကားသည် မြည်တမ်းစာ၌ ရေထား
လျက်ရှိသတည်း။
၂၆ယောရှိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်း၌
ရေးထားသည်အတိုင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ၂၇အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ အရာအစအဆုံးတို့သည်၊ ဣသရေလရာဇဝင်နှင့်
ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။

၃၆

၁ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ယောရှိသားယောခတ်ကိုယူ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ခမည်းတောင်အရာ၌
နန်းတင်ကြ၏။ ၂ယောခတ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌
သုံးလစိုးစံလေ၏။ ၃ထိုမင်းကို အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့မှာ နန်းချ၍၊ ယုဒပြည်၌
ငွေအခွက်တထောင်နှင့် ရွှေအခွက်တဆယ် ကို အခွန်တောင်းလေ၏။ ၄အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်နေခါသည်လည်း၊
ယောခတ်၏ နောင်တော် ဧလျာကိမ်ကို ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့နန်းတော်ပေါ်မှာ တင်၍၊
ယောယကိမ်အမည်သစ်ကို ပေးပြီးလျှင်၊ ညီတော်ယောခတ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ယူသွား၏။
၅ယောယကိမ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌
တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။
၆ထိုကြောင့်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ သည်ချီလာ၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားခြင်းငှါ၊ သံကြိုးဖြင့်
ချည်နှောင်လေ၏။ ၇ဗိမာန်တော်တန်ဆာအချို့တို့ကိုလည်း ယူသွား၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့ဗိမာန်၌ ထားလေ၏။
၈ယောယကိမ်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် ပြုမိသော ရွံရှာဘွယ်အမှု၊
ထင်ရှားသောစိတ်သဘောသည်၊ ဣသရေလရာဇဝင်နှင့် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ သားတော်
ယေခေါနိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။
၉ယေခေါနိသည် အသက်တဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးလနှင့်
ဆယ်ရက်စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ၁၀နှစ်လည်သောအခါ၊
နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် စစ်ချီစေ၍၊ ထိုမင်းနှင့်တကွကောင်းမွန်သော ဗိမာန်တော်တန်ဆာတို့ကို
ဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွား၍၊ ဘထွေးတော်ဇေဒကိကို ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့နန်းတော်ပေါ်မှာ တင်လေ၏။
၁၁ဇေဒကိသည် အသက်နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌
တဆယ်တနှစ်စိုးစံလေ၏။ ၁၂ထိုမင်းသည်လည်း၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။
ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုသောပရောဖက်ယေရမိရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုမနှိမ့်ချ။ ၁၃ဘုရားသခင်
အကျိန်တိုက်ပြီးသော နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးကို ပုန်ကန်လေ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ မပြန်မှီအကြောင်း၊ မိမိလည်ပင်းကိုငင်း၊ မိမိနှလုံးကိုငင်း၊ ခိုင်မာစေ၏။ ၁၄ထိုမှတပါး၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးများနှင့် ပြည်သူပြည်သားရှိသမျှတို့သည်၊ တပါးအမျိုးသားရွံရှာဘွယ်ပြုသည်အတိုင်း၊
အလွန်ပြစ်မှားကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ထာဝရဘုရားသန့်ရှင်းစေတော် မူသော ဗိမာန်တော်ကို
ညစ်ညူးစေကြ၏။ ၁၅ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ မိမိလူမျိုးနှင့် မိမိနေတော် မူရာအရပ်ကို
သနားသောကြောင့်၊ စောစောထ၍ အထပ်ထပ်စေလွှတ်သော တမန်တို့အားဖြင့် မှာလိုက်တော်မူ
သော်လည်း၊ ၁၆ဘုရားသခင်၏ တမန်တို့ကို ပြက်ယယ်ပြု၍၊ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊
ပရောဖက်တော်တို့ကို ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော် မငြိမ်းနိုင်အောင်၊ မိမိလူမျိုးကို
တွက်သဖြင့်၊ ၁၇ခါလဒဲရှင်ဘုရင် ကိုစစ်ချီစေတော်မူ၏။ ထိုရှင်ဘုရင်သည် သန့်ရှင်းရာဌာန အိမ်တော်၌

လူပျို့တို့ကို ထားနှင့်သတ်၏။ ယောကျ်ားပျို၊ မိန်းမပျို၊ လူအို၊ အသက်ကြီး၍ ကျောကုန်းသော
သူတို့ပင်မသနား၊ ရှိသမျှတို့ကို ထိုရှင်ဘုရင်လက်သို့ အပ်တော်မူ၏။ ၁၈ဗိမာန်တော်တန်ဆာ
အကြီးအငယ်ရှိသမျှတို့ကိုင်၎င်း၊ ဗိမာန်တော် ဘဏ္ဍာ၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာ၊ မှူးမတ်ဘဏ္ဍာရှိသမျှ တို့ကိုင်၎င်း၊
ဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွား၏။ ၁၉ဗိမာန်တော်ကိုလည်း မီးရှို့၍ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။ မင်းအိမ်ရှိ
သမျှတို့ကိုလည်း၊ မီးရှို့၍ မြို့တန်ဆာအကောင်းအမြတ်ရှိသမျှတို့ကို ဖျက်ဆီးကြ၏။ ၂၀ထားဘေးနှင့်
လွတ်သောသူ တို့ကို၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွား၍၊ သူတို့သည် ပေရသိနိုင်ငံမတည်မှီတိုင်အောင်
ရှင်ဘုရင်ထံ၊ သားတော်မြေးတော် ထံ၌ ကျွန်ခံလျက်နေရကြ၏။ ၂၁ထိုသို့ကြာသရေလမြေသည် ဥပုသ်နေ့တို့ကို
မွေ့လျော်စေခြင်းငှါ၊ ယေရမိဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်သည် ပြည့်စုံရ၏။ ထိုပြည်သည်
လူဆိတ်ညံလျက်နေသောကာလ၊ အနှစ်ခုနစ်ဆယ် စေ့အောင် ဥပုသ်နေ့တို့ကိုစောင့်သောအခွင့်ရှိသတည်း။

ရာဇဝင်ချုပ်ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ဧဇရမှတ်စာ။
BOOK OF EZRA.

၁

၁ယေရမိဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ပေရသိရှင်ဘုရင်
ကုရုနန်းစံပဌမနှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရားနှိုးဆော်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် အမိန့်တော်စာကို
ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ပေရသိနိုင်ငံအရပ်ရပ် တို့၌ ကြော်ငြာစေ၍၊ ၂ပေရသိရှင်ဘုရင် ကုရုမင်းမိန့်တော်မူသည်ကား၊
ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို
ငါ့အားပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့၌ အိမ်တော်ကိုငါတည်ဆောက်ရမည်အကြောင်း
မှာထားတော်မူပြီ။ ၃သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ဘုရားသခင်၏လူ ဖြစ်သနည်း။ ထိုသူနှင့်
အတူဘုရားသခင်ရှိတော်မူပါစေသော။ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍ ဣသရေလအမျိုး ၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်စေ။ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိတော်မူသော ဘုရားသည်
ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၄ဘုရားသခင်၏ လူတည်းခိုရာ အရပ်ရပ်၌နေသောသူတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာ
ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အဘို့ အလိုလိုလှူသောအလှူမှတပါး၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဥစ္စာ၊ တိရစ္ဆာန်နှင့်
မစစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ထိုအခါ ယုဒအဆွေအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အဆွေအမျိုးသူကြီးများ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားများနှင့်
တကွ၊ ဘုရားသခင်နှိုးဆော်တော်မူသော သူအပေါင်းတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရား
၏ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါထကြ၏။ ၆အိမ်နီးချင်းရှိသမျှတို့သည်၊ အလိုလိုလှူသောအလှူမှတပါး၊
ငွေတန်ဆာနှင့် ရွှေအစရှိသော ဥစ္စာများ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ အဘိုးထိုက်သော အရာတို့နှင့် မစကြ၏။ ၇ထိုမှတပါး၊
ယေရုရှလင်မြို့မှ နေဗုခဒ်နေဇာသိမ်းသွား၍၊ မိမိဘုရားတို့ ဗိမာန်၌ သွင်းထားသော ဗိမာန်တော်တန်ဆာ
တို့ကို၊ ၈ပေရသိရှင်ဘုရင် ကုရုသည် ရွှေတိုက်စိုး မိသရေဒတ်လက်ဖြင့် ထုတ်၍၊ ယုဒမင်း ရှေရှဗာဇ၌
ရေတွက်လျက် အပ်တော်မူ၏။ ၉ဗိမာန်တော်တန်ဆာစာရင်းဟူမူကား၊ ရွှေဖလားသုံးဆယ်၊ ငွေဖလား
တထောင်၊ ထားနှစ်ဆယ်ကိုးစင်၊ ၁၀ရွှေအိုးသုံးဆယ်၊ ခြားနားသောငွေအိုး လေးရာတဆယ်၊ အခြားသော
တန်ဆာတထောင်၊ ၁၁ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာအရေအတွက်ပေါင်းကား၊ ငါးထောင်လေးရာတည်း။
ထိုတန်ဆာများကို ရှေရှဗာဇာသည် ယူ၍၊ အချုပ်ခံရသော လူစုထဲက၊ ဗာဗုလုန်မြို့မှာ ယေရုရှလင်မြို့သို့
ခေါ်သွားသော သူတို့နှင့် အတူဆောင်ခဲ့၏။

၂

၁ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွားသော လူစုထဲကထွက်၍
ဇေရုဗဗေလ၊ ယောရှု၊ နေဟမိ၊ သရာယ၊ ရေလာယ၊ မော်ဒကဲ၊ ဗိလရှန်၊ မိဇပါ၊ ဗိဂဝဲ၊ ရေဟုံ၊ ဗာနာတို့နှင့်
အတူလိုက်လာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့အစရှိသော ယုဒပြည်၌အသီးအသီးဆိုင်သော မြို့ရွာသို့ရောက်သော
နိုင်ငံတော်သား ဣသရေလလူ စာရင်းဟူမူကား၊ ၃ပါရုတ်အမျိုးသား နှစ်ထောင်တရာခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊
၄ရှေဖတိအမျိုးသား သုံးရာခုနစ်ဆယ် နှစ်ယောက်၊ ၅အာရာအမျိုးသား ခုနစ်ခုနှစ်ဆယ်ငါးယောက်၊
၆ပါဟတ်မောဘအမျိုး၊ ယောရှုယွာဘအမျိုးသား နှစ်ထောင်ရှစ်ရာတဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၇ဧလံအမျိုးသား
တထောင်နှစ်ရာငါးဆယ်လေးယောက်၊ ၈ဇတ္တုအမျိုးသား ကိုးရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊ ၉ဇက္ကဲအမျိုးခုနစ်ရာ
ခြောက်ဆယ်၊ ၁၀ဗာနိအမျိုးသား ခြောက်ရာလေးဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၁၀ဗေဗဲအမျိုးသား ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်
သုံးယောက်၊ ၁၂အာဇဂဒ် အမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၁၃အဒေါနိကံအမျိုးသား
ခြောက်ရာခြောက်ဆယ်ခြောက်ယောက်၊ ၁၄ဗိဂဝဲအမျိုးသား နှစ်ထောင်ငါးဆယ် ခြောက်ယောက်၊
၁၅အာဒိန်အမျိုးသား လေးရာငါးဆယ်လေးယောက်၊ ၁၆ဟေဇကိနှင့် အာတာအမျိုးသား ကိုးဆယ် ရှစ်ယောက်၊
၁၇ဗေဇဲအမျိုးသားသုံးရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊ ၁၈ယောရအမျိုးသား တရာတဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၁၉ဟာရှုံအမျိုး

သား နှစ်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊ ၂၀ဂိဗ္ဗာအမျိုးသားကိုးဆယ်ငါးယောက်၊ ၂၁ဗက်လင်မြို့သား
တရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊ ၂၂နေတောဖမြို့သား ငါးဆယ်ခြောက်ယောက်၊ ၂၃အာနသုတ်မြို့သား
တရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊ ၂၄အာဇမာဝက်မြို့သား လေးဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၂၅ကိရယသာရိမ်မြို့၊ ခေဖိရမြို့၊
ဗေရုတ်မြို့ သားခုနစ်ရာလေးဆယ်သုံးယောက်၊ ၂၆ရာမမြို့၊ ဂါဘမြို့သားခြောက်ရာနှစ်ဆယ်တယောက်၊
၂၇မိတ်မတ်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၂၈ဗေသလမြို့၊ အာဣမြို့သား နှစ်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊
၂၉နေဗောမြို့သား ငါးဆယ်နှစ် ယောက်၊ ၃၀မာဂဗိတ်မြို့သား တရာငါးဆယ်ခြောက်ယောက်၊ ၃၁အခြားသော
ဧလံမြို့သား တထောင်နှစ်ရာငါးဆယ် လေးယောက်၊ ၃၂ဟာရိမ်မြို့သား သုံးရာနှစ်ဆယ်၊ ၃၃လောဒမြို့၊
ဟာဒိဒ်မြို့၊ ဩနောမြို့သား ခုနစ်ဆယ်ငါးယောက်၊ ၃၄ယေရိခေါမြို့သား သုံးရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊
၃၅သေနာမြို့သား သုံးထောင်ခြောက်ရာသုံးဆယ်တည်း။

၃၆ယဇ်ပုရောဟိတ်စာရင်းဟူမူကား၊ ယောရှုအမျိုးထဲက၊ ယေဒါယအမျိုးသား ကိုးရာခုနစ်သုံးယောက်၊
၃၇ဣမေရအမျိုးသား တထောင်ငါးဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၃၈ပါရှုရအမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာလေး ဆယ်ခုနစ်
ယောက်၊ ၃၉ဟာရိမ်အမျိုးသား တထောင်တဆယ်ခုနစ်ယောက်တည်း။

၄၀လေဝိသားစာရင်းဟူမူကား၊ ဟောဒဝိအမျိုးထဲက ယောရှုအမျိုးနှင့် ကာဒမေလအမျိုးသား
ခုနစ်ဆယ်လေးယောက်၊ ၄၁သီချင်းသည် အာသပ်အမျိုးသား တရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊ ၄၂တံခါးစောင့်အမျိုး
သား တည်းဟူသော ရှလ္လုံအမျိုးသား၊ အာတာအမျိုးသား၊ တာလမုန်အမျိုးသား၊ အက္ကုပ်အမျိုးသား၊
ဟတိတအမျိုးသား၊ ရှောဗဲအမျိုးသားပေါင်း တရာသုံးဆယ်ကိုးယောက်တည်း။

၄၃ဘုရားကျွန်ခံသူ၊ ဇိဟအမျိုးသား၊ ဟသုဖအမျိုးသား၊ တဗ္ဗောက်အမျိုးသား၊ ၄၄ကေရုတ်အမျိုးသား
သယာဟအမျိုးသား၊ ပါဒုန်အမျိုးသား၊ ၄၅လေဗနအမျိုးသား၊ ဟာဂဘအမျိုးသား၊ အက္ကုပ်အမျိုးသား၊
၄၆ဟာဂပ်အမျိုးသား၊ ရှာလမဲအမျိုးသား၊ ဟာနန်အမျိုးသား၊ ၄၇ဂိဒ္ဒေလအမျိုးသား၊ ဂါဟာအမျိုးသား၊
ရာယအမျိုးသား၊ ၄၈ရေဇိန်အမျိုးသား၊ နေကောဒအမျိုးသား၊ ဂဇ္ဇမ်အမျိုးသား၊ ၄၉ဩဇအမျိုးသား၊
ပါသာအမျိုးသား၊ ဗေသဲအမျိုးသား၊ ၅၀အာသနာအမျိုးသား၊ မဟုနိမ်အမျိုးသား၊ နဖုသိမ်အမျိုးသား၊
၅၁ဗာကဗုတ်အမျိုးသား၊ ဟာကုဖအမျိုးသား၊ ဟာရဟုရအမျိုးသား၊ ဗာဇလုတ်အမျိုးသား၊ ၅၂မဟိဒအမျိုးသား၊
ဟရရှအမျိုးသား၊ ၅၃ဗာကုတ်အမျိုးသား၊ သိသရအမျိုးသား၊ သာမအမျိုးသား၊ ၅၄နေဇိအမျိုးသား၊
ဟတိဖအမျိုးသားတည်း။

၅၅ရှောလမုန်၏ အစေခံကျွန်၊ သောတဲအမျိုးသား၊ သောဖရက်အမျိုးသား၊ ပေရုဒအမျိုးသား၊
၅၆ယာလအမျိုးသား၊ ဒါကုန်အမျိုးသား၊ ဂိဒ္ဒေလအမျိုးသား၊ ၅၇ရှေဖတိအမျိုးသား၊ ဟတ္တိလအမျိုသား၊
ပေါခရက်အမျိုးသား၊ ဇေဗိမ်အမျိုးသား၊ အာမိအမျိုးသားတည်း။ ၅၈ဘုရားကျွန်နှင့် ရှောလမုန်ကျွန်ပေါင်းကား၊
သုံးရာကိုးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။

၅၉ထိုမှတပါး၊ ဣသရေလအမျိုးမှန်သည်မမှန်သည်ကိုဇင်း၊ မိမိတို့အဆွေအမျိုးကိုဇင်း၊ မပြနိုင်ဘဲ
တေလမေလမြို့၊ တေလဟာသမြို့၊ ခေရုပ်မြို့၊ အဒ္ဒန်မြို့၊ ဣမေရမြို့မှထွက်သွားသော သူဟူမူကား၊
၆၀ဒေလာယအမျိုးသား၊ တောဘိအမျိုးသား၊ နေကောဒအမျိုးသားပေါင်းခြောက်ရာငါးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။

၆၁ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးထဲက ဟဗာယအမျိုးသား၊ ကောဇအမျိုးသား၊ ဂိလဒ်ပြည်သား
ဗာဇိလဲသမီး တယောက်နှင့် စုံဘက်၍၊ ယောက္ခအမည်ကိုရသော ဗာဇိလဲအမျိုးသားတို့သည်၊
၆၂စာရင်ဝင်သော လူစုတွင် မိမိတို့ စာရင်းကိုရှာ၍ မတွေ့သောကြောင့်၊ အမျိုးမစစ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို
မခံရကြ။ ၆၃ဥရိမ်နှင့် သုမိမ်ပါသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မပေါ်မှီတိုင်အောင် သူတို့သည် အလွန်သန့်ရှင်းသော
အရာတို့ကို မစားရဟု ပြည်အုပ်မင်းစီရင်၏။

၆၄ပရိသတ်ပေါင်းကား လေးသောင်းနှစ်ထောင်သုံးရာခြောက်ဆယ်တည်း။ ၆၅ထိုမှတပါး၊
ကျွန်ယောက်ျား၊ ယောမိန်းမပေါင်းခုနစ်ထောင်သုံးရာသုံးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊ သီချင်းသည်ယောက်ျား၊

မိန်းမပေါင်းနှစ်ရာ၊ [၆၆]မြင်းပေါင်း ခုနစ်ရာသုံးဆယ်ခြောက်စီး၊ လားပေါင်း နှစ်ရာလေးဆယ်ငါးစီး၊
[၆၇]ကုလားအုပ်ပေါင်း လေးရာသုံးဆယ်ငါးစီး၊ မြည်းပေါင်း ခြောက်ထောင်ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်တည်း။

[၆၈]အဆွေအမျိုးသူကြီးအချို့တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ ဗိမာန်တော်သို့ရောက်သောအခါ၊ ဗိမာန်တော်
ကို မိမိနေရာ၌တည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ [၆၉]တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း အလိုလိုလှူ၍၊ ရွှေဒင်္ဂါးခြောက်သောင်းတထောင်၊
ငွေအခွက် ငါးသောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဝတ်အစုံတရာကို ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့ သွင်းကြ၏။ [၇၀]ထိုသို့
ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသား၊ သာမညလူအချို့၊ သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်၊ ဘုရားကျွန်တို့သည်
မိမိတို့နေရာမြို့ရွာတို့၌ဌင်း၊ ဣသရေလ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာမြို့ရွာတို့၌ဌင်း
နေရာကျကြ၏။

၃

[၁]သတ္တမလရောက်မှ မြို့ရွာအရပ်ရပ်၌ နေသောဣသရေလအမျိုးသား လူအပေါင်းတို့သည်
ယေရုရှလင်မြို့ သို့ တညီတညွတ်တည်းလာ၍ စုဝေးကြ၏။ [၂]ထိုအခါ ယောဇဒက်သား ယောရှုနှင့်
သူ၏ညီအစ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် များ၊ ရှာသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုများတို့သည် ထ၍
ဘုရားသခင်၏လူ မောရှေရေးထားသော ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ပါသည်အတိုင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို
ပူဇော်လိုသောငှါ၊ ဣသရေအမျိုး၏ ဘုရားသခင့်ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ကြ၏။ [၃]ထိုပြည်အရပ်ရပ်၌နေသော
သူတို့ကိုကြောက်သော်လည်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို မိမိတိနပ်ပေါ်မှာ တည်ထား၍၊ နံနက်ညဦးမပြတ်
မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ကြ၏။ [၄]ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း၊ သင်္ကေနေပွဲကို လည်းခံ၍
တရားနှင့်အညီ နေ့တိုင်းပြုသင့်သောဝတ်ကို ပြုလျက်၊ နေ့တိုင်းမီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို အရေအတွက်နှင့်
ပူဇော်ကြ၏။ [၅]ထိုနောက်မှ အမြဲပူဇော်ရသောယဇ်၊ လဆန်းနေ့၌ဌင်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေသော
ဓမ္မပွဲ နေ့၌ဌင်း၊ ပူဇော်ရသောယဇ်၊ ထာဝရဘုရားအား အလိုလိုပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့သောသူ
အသီးအသီးအဘို့ ပူဇော်ရသောယဇ်တို့ကို ပူဇော်လျက်နေကြ၏။ [၆]ဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်ကို မချသေး
သော်လည်း၊ သတ္တမလတရက် နေ့မှစ၍ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ကြ၏။ [၇]ပန်းရန်သမား
နှင့် လက်သမားတို့အားလည်း ငွေကို ပေးကြ၏။ ပေရသိရှင်ဘုရင် ကုရုအခွင့်ပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊
အာရဇ်သစ်သားကို လေဗနုန်တောင်မှ ယုပ္ပေဆိပ် သို့ ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ဇိဒုန်မြို့သားနှင့် တုရုမြို့သားတို့
အား၊ စားစရိတ်နှင့် ဆီများကိုပေးကြ၏။

[၈]ယေရုရှလင်မြို့ ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်သော ဒုတိယနှစ်၊ ဒုတိယလတွင် ရှာလသေလသား
ဇေရုဗဗေလ၊ ယောဇဒတ်သားယောရှု၊ ကျန်ကြွင်းသောညီအစ်ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားများ၊
အချုပ်ခံရသောလူစုထဲက ထွက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့လာသော လူများအပေါင်းတို့သည် ထ၍
ဗိမာန်တော်တည်ဆောင်ခြင်းအမှုကို နှိုးဆော် စိမ့်သောငှါ လေဝိသားတို့ကို ခန့်ထားကြ၏။ [၉]ထိုအခါ
ယုဒအမျိုး၊ ယောရှုနှင့်သူ၏သားညီများ၊ ကပ်မျေလနှင့် သူ၏ သားများ၊ လေဝိအမျိုး ဟေနဒဒ်သားများ၊
သူတို့သားနှင့်ညီများတို့သည်၊ ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်လုပ်ဆောင် သောသူတို့ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ
ထကြ၏။ [၁၀]လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်ကို ချသောအခါ၊
ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်စီရင်သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ တံပိုး
ကိုကိုင်သောယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ခွက်ကွင်းကိုင်သော လေဝိအမျိုး၊ အာသပ်သားများတို့ကို ခန့်ထားကြ၏။
[၁၁]ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၌ ပြတော်မူသော ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ
တည်ပါသည်ဟူ၍ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကိုဝန်ခံလျက်၊ အသံပြိုင်၍ အလှည့်လှည့်သီချင်း
ဆိုကြ၏။ ဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်ကို ချရသောကြောင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို
ချီးမွမ်းလျက်၊ ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။ [၁၂]သို့ရာတွင် အသက်ကြီး၍ အရင်ဗိမာန်တော်ကို
မြင်ဘူးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ အဆွေအမျိုး သူကြီးအများတို့သည်၊ နောက်ဗိမာန်တော်

တိုက်မြစ်ကျလျက်ရှိသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ကြီးစွာသောအသံနှင့် ငိုကြွေးကြ၏။ လူအများတို့သည်လည်း
ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။ ၁၃ထိုသို့ ပြုသော ကြွေးကြော်သံနှင့် ငိုကြွေးသံကို
ကြားသောသူတို့သည် ပိုင်းခြား၍မသိနိုင်ကြ။ လူများတို့သည် ကြီးစွာ သောအသံနှင့် ကြွေးကြော်သော
ကြောင့်၊ ဝေးသောအရပ်၌ ကြားရလေ၏။။

၄

၁သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောအမျိုးသားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအဘို့ ဗိမာန်တော်ကို တည်ကြသည်ဟု ယုဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုး၏ ရန်သူတို့သည်
ကြားလျှင်၊ ၂ဇေရုဗဗေလနှင့် အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ထံသို့ လာ၍၊ ငါတို့သည် သင်တို့ထံ၌ တည်းခိုပါရစေ။
သင်တို့၏ဘုရားသခင်ကို သင်တို့ ရှာသကဲ့သို့ ငါတို့လည်း ရှာကြ၏။ ငါတို့ကို ဤပြည်သို့ ဆောင်ခဲ့သော
အာရှုရိရှင်ဘုရင် ဧသရဟဒ္ဒုန်လက်ထက် မှစ၍ ထိုဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်ကြသည်ဟု ဆိုကြသော်၊
၃ဇေရုဗဗေလနှင့် ယောရှုအစရှိသော ဣသရေလ အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့က၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်အဘို့
ဗိမာန်တော်တည်ခြင်းအမှုကို၊ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်ဝိုင်း၍ မလုပ်ရ။ ပေရသိရှင်ဘုရင် ကုရုမင်းကြီးအမိန့်
တော်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်တည်ရမည်ဟု
ပြန်ပြောကြ၏။ ၄ထိုအခါ ပြည်သားတို့သည် ယုဒအမျိုးတို့ကို လက်အား လျော့စေ၍၊
တည်ဆောက်ခြင်းအမှုကို နှောက်ရှက်ကြ၏။ ၅ယုဒအမျိုးသားတို့၏ အကြံကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ပေရသိ ရှင်ဘုရင်
ကုရုလက်ထက် ကာလပတ်လုံးမှသည်၊ ပေရသိရှင်ဘုရင် ဒါရိလက်ထက်တိုင်အောင်၊ ရှေ့နေတို့ကို ငှါး၍
ထားကြ၏။ ၆အာရွှေရုနန်းထိုင်စက ယုဒပြည်သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၌ အပြစ်တင်သောလွှာစာကို
ပေးလိုက် ကြ၏။

၇အာတဇေရဇ်လက်ထက်၌ ဗိရှလံ၊ မိသရေဒတ်၊ တဗေလနှင့် အခြားသောအပေါင်းအဘော်တို့သည်၊
ရှုရိ ဘာသာစကားနှင့်ရေးသော လွှာစာကို၊ ပေရသိရှင်ဘုရင်၊ အာတဇေရဇ်ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။
၈စာတိုက်စိုး ရေဟုံနှင့် မြို့စာရေးရှိမရှဲတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ရန်ဘက်ပြုလျက်၊ အာတဇေရဇ်
မင်းကြီးထံသို့ စာပေးလိုက်၍၊ ၉စာတိုက် စိုးရေဟုံ၊ မြို့စာရေးရှိမရှဲနှင့် အခြားသောအပေါင်းအဘော်၊
ဒိနဲပြည်သား၊ အဖာသသက်ပြည်သား၊ တာပေလပြည်သား၊ အဖာရသပြည်သား၊ အာခေဝပြည်သား၊
ဗာဗုလုန်ပြည်သား၊ ရှုရှနက်ပြည်သား၊ ဒေဟဝပြည်သား၊ ဧလံပြည်သား အစရှိသော၊ ၁၀ကြီးမြတ်သောမင်း
အာသနပ္ပါဆောင်ခဲ့၍၊ ရှမာရိမြို့ရွာတို့၌ နေရာချသောသူများနှင့်၊ မြစ်အနောက် ဘက်၌နေသော
အခြားသူများတို့သည်၊ ဤမည်သောနေ့ရက်ကာလတွင်၊ ၁၁အာတဇေရဇ်မင်းကြီးထံသို့ ပေးလိုက်
သောစာဟူမူကား၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသော ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်၊ ဤမည်သောနေ့ရက်ကာလတွင်
လျှောက်ပါ၏။ ၁၂အထံတော်မှ ကျွန်တော်တို့ရှိရာသို့ ရောက်လာသော ယုဒလူတို့သည် ဆိုးညစ်၍၊
ပုန်ကန်တတ်သော ယေရုရှလင်မြို့ကို တည်လျက်၊ မြို့ရိုးအမြစ်ကိုချ၍ လက်စသတ်လုသည်ကို
သိမှတ်တော်မူပါ။ ၁၃ထိုမြို့ကို တည်ပြန်၍ မြို့ရိုးကိုလက်စသတ်လျှင်၊ ငွေတော်ခွဲခြင်းကိုမခံ၊
အခွန်တော်အကောက်တော်ကို မပေးဘဲနေ၍၊ နိုင်ငံတော် အကျိုးနည်းပါလိမ့်မည်ကို သိမှတ်တော်မူပါ။
၁၄ကျွန်တော်တို့သည် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် အသက်မွေးရသောသူ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်တော်၌
ဘုန်းတော်လျော့ကြောင်းကို ကြည့်၍မနေသင့်သောကြောင့်၊ ဘိုးတော်ဘေးတော် တို့၏မှတ်စာကို
စစ်ကြောတော်မူမည်အကြောင်း ဤလျှောက်စာကို ပေးလိုက်ပါ၏။ ၁၅ယေရုရှလင်မြို့သည် ပုန်ကန်
တတ်သောမြို့၊ ရှင်ဘုရင်အကျိုးနှင့် နိုင်ငံတော်အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သောမြို့ဖြစ်ဘူး၍၊ ရှေးကာလ၌
မြို့ထဲမှာ ပုန်ကန်သာအကြံကို အစဉ်ပြုစုသောကြောင့်၊ အတိုက်အဖျက်ခံရပါသည် အကြောင်းအရာများကို
ထိုမှတ်စာ၌တွေ့ ၍သိတော်မူပါလိမ့်မည်။ ၁၆ထိုမြို့ကိုတည်ပြန်၍ မြို့ရိုးကိုလက်စသတ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်
မြစ်အနောက်ဘက်၌ အစိုးရ တော်မမူကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့လျှောက်ထားပါသည်ဟု စာ၌ပါသတည်း။

၁၇ရှင်ဘုရင်သည် စာတိုက်စိုးရေဟုံနှင့် မြို့စာရေးရှိမရှဲမှစ၍၊ ရှမာရိမြို့၌နေသော ထိုသူတို့၏အပေါင်း
အဘော်များ၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသော အခြားသူများတို့ရှိရာသို့ ပြန်ပေးလိုက်သော စာဟူမူကား၊
၁၈ဤမည် သောနေ့ရက်ကာလတွင်၊ ငါရေး၍ သင်တို့ချမ်းသာပါစေ။ ငါ့ထံသို့ သင်တို့ပေးလိုက်သောစာကို
ငါ့ရှေ့မှာ အနက် ပြန်၍ဘတ်ပြီ။ ၁၉ငါမှာထားသည်အတိုင်း စစ်ကြောကြသောအခါ၊ ထိုမြို့သည် ရှေးကာလ၌
ရှင်ဘုရင်တို့ကို ပုန်ကန်ကြောင်း၊ မကောင်းသောအကြံကို ကြံတတ်သောမြို့၊ ပုန်ကန်တတ်သော
မြို့ဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၀ငွေတော်ကိုခွဲလျက် အခွန် တော် အကောက်တော်ကိုခံလျက်၊ မြစ်အနောက်ဘက်
တရှောက်လုံးကို အစိုးရ၍ တန်ခိုးကြီးသော ရှင်ဘုရင်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေဘူးကြောင်းများကို
သိရ၏။ ၂၁သို့ဖြစ်၍ ငါသည် အခွင့်မပေးမည်တိုင်အောင်၊ ထိုသူတို့သည် မြို့ကိုမတည်ဘဲ နေစေမည်
အကြောင်း အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုကြလော့။ ၂၂နိုင်ငံတော်အကျိုး မပျက်ဆီးစေခြင်းငှါ သတိပြု၍ ဤအမှုကို
စေ့စေ့ကြည့်ရှုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၃အာတဇေရဇ်မင်းကြီးစာကို ရေဟုံနှင့်မြို့စာရေး ရှိမရှဲ အစရှိသော
သူတို့အပေါင်းအဘော် ရှေ့မှာဘတ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒလူတို့ရှိရာသို့ အလျင်အမြန်
သွား၍ ယုဒလူတို့၏ အလုပ်အကိုင်ကို အနိုင်အထက်ဆီးတားကြ၏။ ၂၄ထိုသို့ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်
တည်ခြင်းအမှုပျက်၍၊ ပေရသိရှင်ဘုရင် ဒါရိနန်းစံ နှစ်နှစ်တိုင်အောင် လက်စမသတ်ဘဲ နေလေ၏။

၅

၁ထိုအခါ ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲနှင့် ဣဒ္ဒေါသား ပရောဖက် ဇာခရိလူတို့သည် ယုဒပြည်သူ၊
ယေရုရှလင်မြို့သား၊ ယုဒလူတို့အား ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဟောကြ၏။ ၂ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏
ပရောဖက်တို့သည် ဝိုင်းသဖြင့်၊ ရှာလ သေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယောဇဒက်သား ယောရှုသည်ထ၍
ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်ကို တည်စပြုပြန် ကြ၏။

၃ထိုအခါ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တာတန်နှင့် ရှေသာဗောဇနဲမှစ၍ သူတို့အပေါင်းအဘော်တို့
သည် လာ၍၊ ဤအိမ်ကိုတည်ဆောက်ရမည်၊ ဤမြို့ရိုးကို ပြုပြင်ရမည်အကြောင်း အဘယ်သူမှာထား
သနည်း ဟူ၍၎င်း၊ ၄ဤအိမ် ကိုတည်ဆောက်သောသူတို့၏ အမည်ကား အဘယ်သို့နည်းဟူ၍၎င်း၊
မေးစစ်ကြသော်လည်း၊ ၅ဒါရိမင်းအမိန့်တော် မရောက်မှီ အလုပ်အကိုင်မပျက်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည်
ယုဒအမျိုးသား အသက်ကြီးသူတို့ကို ထောက်ရှုတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ အထံတော်သို့ လျှောက်စာကို
ပေးလိုက်ကြ၏။

၆မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တာတနဲနှင့် ရှေသာဗောဇနဲမှစ၍ သူတို့အပေါင်းအဘော်၊
မြစ်အနောက်ဘက်၌ နေသော အဖာသသက်လူတို့သည်၊ ဒါရိမင်းကြီးထံသို့ပေးလိုက်သော စာချက်ဟူမူကား၊
ဒါရိမင်းကြီး၌ အစဉ်ချမ်းသာ ရှိပါစေသော။ ၈ကျွန်တော်တို့သည် ယုဒပြည်တွင် ကြီးမြတ်သောဘုရားသခင်၏
အိမ်တော်သို့ရောက်၍၊ ထိုအရပ် သားတို့သည် အိမ်တော်ကို ကျောက်ကြီးနှင့်တည်လုပ်လျက်၊
ကျောက်ထရံပေါ်မှာ သစ်သားကိုတင်လျက်၊ အလျင် အမြန်လုပ်ဆောင်၍ အကြံထမြောက်ကြောင်းကို
သိမှတ်တော်မူပါ။ ၉ဤအိမ်ကို တည်ဆောက်ရမည်၊ ဤမြို့ရိုးကို ပြုပြင်ရမည်အကြောင်း
အဘယ်သူမှာထားသနည်း ဟူ၍၎င်း၊ ၁၀သူကြီးတို့၏ အမည်များကို စာရင်းယူ၍ အထံတော် သို့
ပေးလိုက်ခြင်းငှါ၊ သူကြီးတို့၏ အမည်များကို၎င်း၊ အသက်ကြီးသူများ၌ မေးမြန်းသောအခါ၊ ၁၁သူတို့က၊
ငါတို့သည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးအရှင် ဘုရားသခင်၏ ကျွန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ရှေးကာလ၌ ကြီးမြတ်သော
ဣသရေလရှင်ဘုရင် တည်ထောင်တော်မူသော အိမ်တော်ကို ယခုပြုပြင်ကြ၏။ ၁၂ငါတို့ဘိုးဘေးတို့သည်
ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရား သခင်၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောကြောင့်၊ သူတို့ကို ခါလဒဲမင်း၊
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာလက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် ဤအိမ်တော်ကို ဖျက်ဆီး၍၊
ပြည်သားတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွား၏။ ၁၃ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ကုရုသည်၊ နန်းစံပဌမနှစ်တွင်
ဤဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။ ၁၄နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေရုရှလင်မြို့၏

ဗိမာန်တော်ထဲကထုတ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်နှင့်ဆိုင်သော်လည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့၏ ဗိမာန်သို့
ဆောင်သွားသောရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတို့ကို ကုရုမင်းကြီးသည် ဗာဗုလုန်မြို့၏ ဗိမာန် ထဲက
တဖန်ထုတ်၍၊ ရှေရှဗာဇာအမည်နှင့် မြို့ဝန်အရာ၌ခန့်ထားသော သူလက်သို့ အပ်တော်မူလျက်၊ ၁၅ဤတန်
ဆာတို့ကိုယူ၍ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်သွားလော့။ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို
မိမိနေရာ၌ တည်ပြန်စေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ၁၆ထိုရှေရှဗာဇာသည် လာ၍ ယေရုရှလင်မြို့၏
ဘုရားအိမ်တော်အမြစ်ကို ချထားသဖြင့်၊ ထိုအချိန်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ငါတို့သည် တည်လုပ်လျက်
လက်စမသတ်သေးဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၁၇သို့ဖြစ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဘုရား၏အိမ်တော်ကို
တည်ရမည်အကြောင်း၊ ကုရုမင်းကြီး အမိန့်တော်ရှိသည် မရှိသည်ကို သိလိုသဖြင့်၊ ဗာဗုလုန်မြို့
ဘဏ္ဍာတော်တိုက်၌ ရှာဖွေစေခြင်းငှါ၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ရှာဖွေစေတော်မူပါ။ နောက်တဖန် ဤအမှု၌
အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ဆီသို့ အမိန့်တော်စာကို ပေးလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်စာ၌
ပါသတည်း။

၆

၁ထိုအခါ ဒါရိမင်းကြီးအမိန့်တော်နှင့် ဗာဗုလုန်မြို့ ဘဏ္ဍာတော်ထားရာ စာတိုက်၌ ရှာဖွေကြ၏။
၂မေဒိပြည်၊ အာခမေသမြို့၊ နန်းတော်၌ စာလိပ်ကိုတွေ့၍ စာလိပ်၌ပါသော စကားဟူမူကား၊
၃ယဇ်ပူဇော်ရာအိမ်တော်ကို တည်စေ။ တိုက်မြစ်ကို ခိုင်ခံ့စွာ ချထားစေ။ အမြင့်အတောင်ခြောက်ဆယ်၊
အနံအတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိ၍၊ ၄ကြီးသောကျောက် တန်းသုံးဆင့်၊ အသစ်သော သစ်သားတန်းတဆင့်နှင့်
အထပ်ထပ်တည်စေ။ စရိတ်များကိုလည်း ဘဏ္ဍာတော်ထဲက ထုတ်၍ပေးစေ။ ၅ယေရုရှလင်မြို့၏
ဗိမာန်တော်ထဲက နေဗုခဒ်နေဇာထုတ်၍ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်နှင့် ဆိုင်သော် လည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့
ဆောင်ခဲ့သော ရွှေတန်ဆာ ငွေတန်ဆာတို့ကို ပြန်ပေးစေ။ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော် သို့ပို့၍
အလုံးစုံတို့ကို ဘုရားအိမ်တော်ထဲတွင် မိမိတို့နေရာ၌ ထားစေဟု ကုရုမင်းကြီးသည် နန်းစံပဌမနှစ်တွင်၊
ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရားအိမ်တော်အမှုမှာ အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၆သို့ဖြစ်၍၊ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန် တာတနဲ၊
ရှေသာဗောဇနဲနှင့် သင်တို့အပေါင်းအဘော်တည်းဟူသော မြစ်အနောက်ဘက်၌ နေသော
အဖာသသက်လူတို့၊ ထွက်သွားကြ၏။ ၇ထိုဘုရား၏အိမ်တော် တည်ခြင်းအမှုကို မဆီးမတားကြနှင့်။
ယုဒမြို့ဝန်နှင့် ယုဒအမျိုးအသက်ကြီး သူတို့သည် ထိုအိမ်တော်ကို မိမိနေရာ၌ တည်ပါလေစေ၊ ၈ထိုမှတပါး၊
သင်တို့သည် ထိုဘုရား၏ အိမ်တော်တည်ခြင်း အမှုကို ယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့နှင့် ကူညီရမည်
အကြောင်း၊ သူတို့သည် အဆီးအတားမရှိစေခြင်းငှါ၊ မြစ်အနောက် ဘက်၌ခံသော အခွန်တော်တည်းဟူသော
ဘဏ္ဍာတော်ထဲက အိမ်တော်တည်စရာစရိတ်ကို ချက်ချင်းထုတ်ပေးရမည် အကြောင်း ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ ၉-
၁၀ထိုမှတပါး၊ သူတို့သည် မွှေးကြိုင်သောယဇ်တို့ကို ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင် အားပူဇော်၍
ရှင်ဘုရင်အသက်၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အသက်အဘို့ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ၊ သူတို့လိုချင်သမျှ
ယေရုရှလင်မြို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့စီရင်သည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်အား
မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော် စရာဘို့ နွား၊ သိုးထီး၊ သိုးသငယ်၊ စပါး၊ ဆား၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့ကို နေ့တိုင်းအစဉ်
မပြတ်ပေးစေ။ ၁၁ဤနည်းအကြင် သူသည် ပြင်းဆန်လျှင်၊ ထိုသူ၏ အိမ်မှသစ်တိုင်ကိုနုတ်ယူ၍ စိုက်ပြီးမှ
သူ့ကိုလည်းဆွဲချစေ။ သူ့အိမ်ကိုလည်း နောက်ချေးပုံဖြစ်စေဟု ငါ့အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၁၂ယေရုရှလင်မြို့၏
ဘုရားအိမ်တော်ကို ကျိုးပဲ့ပျက်စီးစေခြင်းငှါ ပြုသော ရှင်ဘုရင်နှင့် ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့သည် ထိုအရပ်၌
နာမတော်တည်စေသော ဘုရားသခင်သည် ဖျက်ဆီးတော် မူပါစေသော။ ငါဒါရိသည်အမိန့်တော်ကိုပေး၏။
အမိန့်တော်အတိုင်း အလျင်အမြန်ပြုစေဟု ပေးလိုက်သတည်း။
၁၃ထိုအခါဒါရိမင်းကြီးပေးလိုက်ပေးလိုက်သောအမိန့်တော်အတိုင်း၊ မြစ်အနောက်ဘက်မြို့တော်
တာတနဲ၊ ရှေသာဗောဇနဲနှင့် သူတို့အပေါင်းအဘော်တို့သည် အလျင်အမြန်ပြုကြ၏။ ၁၄ယုဒအမျိုးအသက်ကြီး

သူတို့သည် တည်ဆောက်၍၊ ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲနှင့် ဣဒ္ဒေါသားဇာခရိဟောသောအားဖြင့်၊ အကြံထမြောက်
ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုး ၏အမိန့်တော်နှင့် ပေရသိရှင်ဘုရင်ကုရုမင်း၊ ဒါရိမင်းအမိန့်တော်အတိုင်း၊
တည်ဆောက်၍၊ လက်စသတ်ကြ၏။ ၁၅ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံခြောက်နှစ်၊ အာဒါလသုံးရက်နေ့တွင် အိမ်တော်သည်
ပြီးပြည့်စုံ၏။

၁၆ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားအစရှိသော သိမ်းသွားခြင်းကိုခံဘူးသော
အမျိုးသားချင်းရှိသမျှတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကိုဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အနုမောဒနာပွဲခံကြ၏။
၁၇ထိုအိမ်တော်၏ အနုမောဒနာပွဲတွင် နွားတရာ၊ သိုးထီးနှစ်ရာ၊ သိုးသငယ်လေးရာကိုရင်း၊
ဣသရေလအမျိုးတဆယ် နှစ်မျိုးအလိုက် အမျိုးသားအပေါင်းတို့၏ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တည်းဟူသော
ဆိတ်ထီးတဆယ်နှစ်ကောင်ကိုရင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ ၁၈မောရှေကျမ်းစာ၌ပါသည်အတိုင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌
ဘုရားဝတ်ကိုပြုစေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အသီးအသီးတို့ကိုရင်း၊ သင်းဖွဲ့သောလေဝိသားတို့ကိုရင်း
ခန့်ထားကြ၏။ ၁၉သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောအမျိုးသားတို့ သည် ပဌမလတဆယ်လေးရက်နေ့တွင်
ပသခါပွဲကိုလည်းခံကြ၏။ ၂၀ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည် တညီတညွတ်တည်း ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်း
စေ၍၊ အလုံးစုံတို့သည် သန့်ရှင်းသဖြင့်၊ မိမိတို့အဘို့မှစ၍ ပေါက်ဘော်ချင်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အဘို့နှင့်
သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော အမျိုးသားပေါင်းတို့အဘို့၊ ပသခါသိုးသငယ်ကိုသတ်ကြ၏။ ၂၁သိမ်းသွားခြင်းကို
ခံသော လူစုထဲကထွက်လာသော ဣသရေလအမျိုးသားများ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကိုရှာလိုသောငှါ၊ တပါးအမျိုးသားနေရာအရပ်၊ အညစ်အကြေးကို ပယ်ရှားသော
သူများအပေါင်းတို့ သည်ပသခါပွဲကိုစား၍၊ ၂၂ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အဇုမပွဲကိုလည်း
ခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဝမ်းမြောက်သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။
ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ဗိမာန်တော်တည် ဆောက်ခြင်းအမှုမှာ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင် မစမည်အကြောင်း၊
စိတ်နှလုံးတော်ကို သူတို့ဘက်သို့ ကူးစေတော်မူ၏။

၇

၁-၅ထိုနောက်၊ ပေရသိရှင်ဘုရင် အာတဇေရဇ်လက်ထက်၌၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး အာရုန်၊
လောဇာ၊ ဖိနဟတ်၊ အဘိရှု၊ ဗုက္ကိ၊ ဩဇိ၊ ဇေရဟိ၊ မေရာယုတ်၊ အာဇရိ၊ အာမရိ၊ အဟိတုတ်၊ ဇာဒုတ်၊ ရှလ္လုံ၊
ဟိလခိ၊ အာဇရိ၊ စရာယတို့မှ ဆင်းသက်သောသူ၊ ၆ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ပေးတော်မူသော မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်းစာကို လေ့ကျက်သောဆရာဖြစ်သော သူဇေရသည်
ဗာဗုလုန်မြို့မှထွက်သွား၏။ ထိုသူတောင်းသမျှကို သူ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားတန်ခိုးတော်ကြောင့်
ရှင်ဘုရင်ပေးသနားတော်မူ၏။ ၇အာတဇေရဇ်မင်းကြီးနန်းစံခုနစ် ခုနှစ်တွင်၊ အချို့သောဣသရေလအမျိုးသား၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်၊ ဘုရားကျွန် တို့သည်လည်း ယေရုရှလင်မြို့သို့
လိုက်သွားကြ၏။ ၈ရှင်ဘုရင်နန်းစံခုနစ်နှစ်၊ ပဉ္စမလတွင် ဇေရသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လေ၏။
၉ပဌမလတရက်နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန်မြို့မှထွက်၍ ပဉ္စမလတရက်နေ့တွင်၊ မိမိဘုရားသခင် တန်ခိုး
ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လေ၏။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊ ဇေရသည်ထာဝရဘုရား၏
တရားတော်ကို စစ်ဆေးစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါလည်း၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို ဣသရေလအမျိုး၌
သွန်သင်ခြင်းငှါလည်း၊ သဘောကျသောသူဖြစ်၏။

၁၁ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်စကားနှင့် ဣသရေလအမျိုး၌ ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို လေ့ကျက်သော
ဆရာ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရအား၊ အာတဇေရဇ်မင်းကြီးပေးတော်မူသော အမိန့်တော်စာချက်ဟူမူကား၊
၁၂ဘုရင်တို့၏ ဘုရင် အာတဇေရဇ်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင့် တရားကျမ်းတတ်ဆရာ၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရ၌ ခပ်သိမ်းသောမင်္ဂလာဖြစ်စေသောဟူ၍ ဤမည်သောကာလတွင် မှာလိုက်၏။
၁၃ငါ့နိုင်ငံ၌ရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့တွင် ယေရုရှလင်မြို့သို့

ကိုယ်အလိုအလျောက် သွားချင်သောသူရှိသမျှတို့သည် သင်နှင့်အတူ လိုက်သွားရမည်အကြောင်း
ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ ဘုရားသခင့် တရားကို သင်လေ့ကျက်သည် အတိုင်း၊
ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့၌ တရားအမှုများကို မေးမြန်းစစ်ဆေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ၁၅ယေရုရှလင်မြို့မှာ
ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်အား၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် အတွင်းဝန်တို့သည်
ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် ပူဇော်သော ရွှေငွေနှင့် တကွ၊ ၁၆ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရားအိမ်တော်အဘို့ အလိုလိုလှူ၍ ဗာဗုလုန်ပြည်၌ သင်ရနိုင်သမျှသော
ရွှေငွေကိုဆောင်သွား စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် အတွင်းဝန်ခုနစ်ပါးစေလွှတ်၏။ ၁၇ထိုငွေကိုယူပြီးလျှင်၊ နွား၊
သိုးထီး၊ သိုးသငယ်နှင့်တကွ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာတို့ကို အလျင်အမြန်
ဝယ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ရှိသော သင်တို့၏ ဘုရားအိမ်တော် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရမည်။ ၁၈ကျန်ကြွင်းသော
ရွှေငွေကို သင်နှင့်သင့်ညီအစ်ကိုတို့ ပြုချင်သမျှ အတိုင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်အလိုတော်နှင့် အညီပြုလော့။
၁၉သင်၏ ဘုရားအိမ်တော် ဝတ်ပြုစရာဘို့ သင်၌ အပ်ပေးသောတန်ဆာများကိုလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၏
ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်တွင် သိုထားလော့။ ၂၀သင်၏ ဘုရားသခင့် အိမ်တော်ဘို့ လိုသေးသောအရာ၊
ဝယ်သင့်သမျှတို့ကို ဘဏ္ဍာတော်ထဲက ထုတ်၍ ဝယ်လော့။ ၂၁ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင့်တရားကို
လေ့ကျက်သောဆရာ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧဇရတောင်းသမျှအတိုင်း၊ ၂၂ငွေအခွက် တထောင်၊ ဂျုံဆန်ကောရ
တရာ၊ စပျစ်ရည် ဗတ်တရာ၊ ဆီ ဗတ်တရာနှင့် တကွ ဆားမည်မျှမဆို၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌ နေသော
အခွန်အဝန်အပေါင်းတို့သည် အလျင်အမြန်ပေးရမည်အကြောင်း၊ ငါအရှင်ဘုရင် အာတဇေရဇ်
အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၂၃ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ထိုဘုရားသခင်၏
အိမ်တော် အဘို့ ကြိုးစား၍လုပ်ဆောင်စေ။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်အပေါ်သို့ အဘယ်ကြောင့်
အမျက်တော်သက် ရောက်ရသနည်း။ ၂၄ထိုမှတပါး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်၊
ဘုရားကျွန်၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အမှုစောင့် တစုံတယောက်၌မျှ ငွေတော်ကိုမခွဲစေနှင့်။
အခွန်တော်အကောက်တော်ကို မခံမယူစေနှင့်ဟု ငါမှာလိုက်၏။ ၂၅သင်ဧဇရသည်လည်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်
တရားကို နားလည်သော၊ မြစ်အနောက်ဘက်သား အပေါင်းတို့တွင်၊ တရားမှုကိုစီရင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊
မသိသောသူတို့ကို သွန်သင်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မင်းများ၊ တရားသူကြီး များကို သင်၏ဘုရားသခင့် ဉာဏ်နှင့်
သင်ပြည့်စုံသည်အတိုင်း ခံထားလော့။ ၂၆သင်၏ ဘုရားသခင့်တရားနှင့် ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ကို
ငြင်းဆန်သောသူမည်သည်ကား၊ အသေသတ်ခြင်း၊ နှင်ထုတ်ခြင်း၊ ဥစ္စာသိမ်းယူခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာ
လှောင်ထားခြင်းတည်းဟူသော ရာဇဝတ်တစုံတခုကို အလျင်အမြန်ခံစေဟု အမိန့်တော်စာ၌ ပါသတည်း။

၂၇ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်ကို တင့်တယ်စေမည်အကြံကို ရှင်ဘုရင်စိတ်နှလုံးထဲသို့ သွင်းပေး
တော်မူထသော၊ ရှင်ဘုရင်ရှေ့၊ အတွင်းဝန်များ၊ ဗိုလ်များရှေ့မှာ ငါ့အားအခွင့်ပေးတော်မူသော၊ ဘိုးဘေးတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ၂၈ထိုသို့ငါ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
တန်ခိုးတော်ကြောင့်၊ ငါသည်ခွန်အားရှိ၍ ငါနှင့်အတူလိုက်သွားရသော ဣသရေလအကြီးအကဲတို့ကို
စုဝေးစေ၏။

၈

၁အာတဇေရဇ်မင်းကြီးလက်ထက်၌၊ ငါနှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့မှ ထွက်သွားသောသူ အဆွေအမျိုး
သူကြီး တို့၏သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းဟူမူကား။ ၂ဖိနဟတ်အမျိုး ဂေရရှုံ၊ ဣသမာအမျိုး ဒံယေလ၊ ဒါဝိဒ်အမျိုး
ဟတ္တုတ်၊ ၃ရှေခနိအမျိုး ဖာရုတ်အနွယ်ထဲက ဇာခရိနှင့် စာရင်းဝင်သူ ယောက်ျားပေါင်း တရာငါးကျိပ်။
၄ပါဟတ်မောဘ အမျိုး၊ ဇေရာယသား ဧလျောနဲနှင့် ယောက်ျားပေါင်းနှစ်ရာ၊ ၅ရှေခနိအမျိုး ယဟာဇေလသား
နှင့် ယောက်ျားပေါင်း သုံးရာ၊ ၆အာဒိန်အမျိုး ယောနသန်သား ဧဗက်နှင့် ယောက်ျားပေါင်း ငါးကျိပ်၊
၇ဧလံအမျိုး၊ အာသလိသား ယေရှာယနှင့် ယောက်ျားပေါင်းခုနစ်ကျိပ်၊ ၈ရှေဖတိအမျိုး မိက္ခေလအသား

ဇေဗဒိနှင့် ယောက်ျားပေါင်း ရှစ်ကျိပ်၊ ၉ယွာဘအမျိုး ယေဟောလသား ဩဗဒိနှင့် ယောက်ျားပေါင်းနှစ်ရာ
တကျိပ်ရှစ်ယောက်၊ ၁၀ရှေလောမိတ်အမျိုး ယောသိဖိသားနှင့် ယောက်ျားပေါင်း တရာခြောက်ကျိပ်၊
၁၁ဗေဗဲအမျိုး၊ ဗေဗဲသား ဇာခရိနှင့် ယောက်ျားပေါင်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ယောက်၊ ၁၂အာဇဂဒ်အမျိုး၊ ဟက္ကတန်သား
ယောဟနန်နှစ် ယောက်ျားပေါင်း တရာတကျိပ်၊ ၁၃အဒေါနိကံအမျိုးသားတို့တွင်၊ နောက်ကျသောသူ၊
ဧလိဖလက်၊ ယေယေလ၊ ရှေမာယနှင့် ယောက်ျားပေါင်းခြောက်ကျိပ်၊ ၁၄ဗိဂဝဲအမျိုးသား ဥသဲ၊ ဇဗ္ဗုဒ်နှင့်
ယောက်ျားပေါင်း ခုနစ်ကျိပ်တည်း။

၁၅ထိုလူများတို့ကို အဟာဝမြို့သို စီးသောမြစ်နားမှာ ငါစုဝေးစေ၍၊ သုံးရက်ပတ်လုံးတဲ၌နေကြ၏။
လူများနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်များတို့ကို ငါစစ်ဆေး၍၊ လေဝိသားတယောက်ကိုမျှ မတွေ့သောအခါ၊
၁၆လူကြီးဧလျေဇာ၊ အရေလ၊ ရှေမာယ၊ နာသန်၊ ဇာခရိ၊ မေရှုလံ၊ ပညာရှိယာရိပ်၊ ဧလနာသန်တို့ကိုခေါ်၍၊
၁၇ကာသိဖိမြို့သူကြီး ဣဒ္ဒေါထံသို့ မှာစာ နှင့်စေလွှတ်လျက်၊ ဣဒ္ဒေါနှင့်ကာသိဖိမြို့မှာ နေသောသူ၏ ညီအစ်ကို
ဘုရားကျွန်တို့သည်၊ ငါတို့ဘုရားသခင့် အိမ်တော် အမှုစောင့်များကို ပေးစေခြင်းငှါ၊ သူတို့အား အဘယ်သို့
ပြောဆိုရမည်ကို ငါမှာလိုက်၏။ ၁၈ထိုသူတို့သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင့်တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊
ဣသရေလသား လေဝိ၏သား မဟာလိအမျိုးသား၊ ပညာရှိတယောက်၊ ရှေရဘိနှင့် သူ၏ပေါက်ဘော်
တကျိပ်ရှစ်ယောက်၊ ၁၉ဟာရှဘဲနှင့် မေရာရိအမျိုး ယေရှာယနှင့် သူ၏ပေါက်ဘော်နှစ်ကျိပ်၊
၂၀လေဝိသားတို့အမှုကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ်နှင့် မှူးတော်မတ်တော်ခန့်ထားသော ဘုရားကျွန်များ၊
စာရင်း ဝင်သည်အတိုင်း၊ နှစ်ရာနှစ်ကျိပ်တို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ၏။

၂၁ထိုအခါ ဥစ္စာများမှစ၍ သူငယ်များနှင့်တကွ၊ ငါတို့သွားစရာ မှန်သောလမ်းကို ဘုရားသခင်၌ရှာ၍
ရှေ့တော်၌ ငြိမ်းခြံစွာကျင့်ခြင်းငှါ၊ အဟာဝမြစ်နားတွင်၊ အစာရှောင်ရာအချိန်ကို ငါကြော်ငြာ၏။
၂၂အကြောင်းမူကား၊ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားသခင်ကို ရှာသောသူအပေါင်းတို့သည် တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကို
ခံရကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကိုစွန့်သော သူအပေါင်းတို့ကို၊ တန်ခိုးတော်ဆီးတား၍ အမျက်တော်
သက်ရောက်လိမ့်မည်ဟု ငါတို့သည် ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်ထားသောကြောင့်၊ လမ်းတွင် ရန်သူလက်နှင့်
လွှတ်ခြင်းငှါ လိုက်၍ပို့ရသော စစ်သူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲ တတပ်ကို ရှင်ဘုရင်၌ မတောင်းဝံ့၊ ရှက်ကြ၏။
၂၃ထိုအမှုကြောင့်၊ ငါတို့သည် အစာရှောင်၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း လျက်နေကြ၏။
ဘုရားသခင်လည်း နားထောင်တော်မူ၏။

၂၄ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး တကျိပ်နှစ်ပါး၊ ရှေရဘိ၊ ဟာရှဘိနှင့် သူတို့ညီအစ်ကိုတစ်ကျိပ်ကို
ငါရွေး ထားပြီးလျှင်၊ ၂၅ရှင်ဘုရင်မှစ၍ အတွင်းဝန်၊ မှူးတော်မတ်တော်၊ စည်းဝေးသော ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ သည်၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင့်အိမ်တော်အဘို့ လှူသောပူဇော်သက္ကာ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊
တန်ဆာတည်းဟူသော၊ ၂၆ငွေအခွက် ခြောက်ထောင်ငါးပိဿာ၊ ငွေတန်ဆာ အခွက်တထောင်၊ ရွှေအခွက်
တထောင်၊ ၂၇ရွှေဒင်္ဂါးတထောင် အချိန်ရှိသော ရွှေအင်တုံ နှစ်ဆယ်၊ ရွှေနှင့်အမျှ မြတ်သောရွှေကြေးဝါစစ်
ဖလားနှစ်လုံးတို့ကို ငါချိန်၍အပ်လျက်၊ ၂၈သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းကြ၏။
ပြည်တန်ဆာတို့သည်လည်း သန့်ရှင်းသောတန်ဆာဖြစ်ကြ၏။ ဤငွေနှင့် ဤရွှေသည်လည်း၊
ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် လှူသောရွှေငွေဖြစ်၏။
၂၉ယေရုရှလင်မြို့၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော် အခန်းတို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ လေဝိသား၊ ဣသရေလ
အဆွေအမျိုး သူကြီးတို့ရှေ့မှာ မချိန်မီတိုင်အောင် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြလော့ဟု မှာထား၏။ ၃၀ထိုသို့
ချိန်သော ရွှေ၊ ငွေတန်ဆာတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ
ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည် ခံယူကြ၏။

[၃၁]ပဉ္စမလတဆယ်နှစ်ရက်နေ့တွင်၊ ငါတို့သည် အဟာဝမြစ်မှထွက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့
ခရီးသွားကြ၏။ လမ်းနား၌ ချောင်း၍နေသော ရန်သူလက်မှ၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင့်တန်ခိုးတော်ကြောင့်
လွတ်လျက်၊ [၃၂]ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်၍ သုံးရက်နေကြ၏။
[၃၃]စတုတ္ထနေ့တွင် ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌၊ ဖိနဟတ်သား လောဇာနှင့်
လေဝိအမျိုးယောရှုသား၊ ယောဇဗဒ်၊ ဗိန္နွိသား နောဒိတို့သည် ဝိုင်း၍ကြည့်ရှုလျက်၊ [၃၄]ဥရိသား
ယဇ်ပုရောဟိတ် မေရမုတ်သည် ထိုရွှေငွေ တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ရေတွက်ချိန်တွယ်၍ နေ့ခြင်းတွင်
အချိန်ပေါင်းကို မှတ်သားလေ၏။ [၃၅]သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော လူစုထဲက ထွက်လာသောသူတို့သည်လည်း၊
ဣသရေလအမျိုးများတို့အဘို့ နွားတဆယ်နှစ်ကောင်၊ သိုးထီးကိုး ဆယ်ခြောက်ကောင်၊ သိုးသငယ်
ခုနစ်ဆယ်ခုနစ်ကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တဆယ်နှစ်ကောင်တို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ကြ၏။ [၃၆]ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်အမှာ တော်တို့ကို
ကိုယ်စားတော်မင်း၊ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တို့၌ အပ်၍၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ဘုရား
သခင့်အိမ်တော်ကို ပြုစုကြ၏။

၉

[၁]ထိုအမှုပြီးမှ၊ အကြီးအကဲတို့သည် ငါ့ထံသို့လာ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားအစရှိသော
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဤပြည်သားရင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သဖြင့်၊ ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊
ယေဗုသိလူ၊ အမ္မုန်လူ၊ မောဘလူ၊ အဲဂုတ္တုလူ၊ အာမောရိလူတို့ ရွံရှာဘွယ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြပါ၏။
[၂]အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သမီး များကို ကိုယ်အဘို့ငှင်း၊ ကိုယ်သားဘို့ငှင်း၊ သိမ်းယူသဖြင့်၊
သန့်ရှင်းသောအမျိုးသည် ဤပြည်သားရင်းအမျိုးနှင့် ရောနှောလျက်ရှိ၍၊ အကြီးအကဲနှင့်
မင်းအရာရှိတို့သည်၊ ဤဒုစရိုက်အမှုကို အဦးပြုကြပြီတကားဟု ကြားပြောကြ၏။ [၃]ထိုစကားကို ငါကြားလျှင်
အတွင်းအဝတ်၊ အပြင်အဝတ်ကိုဆုတ်၍ ဆံပင်နှင့် မုတ်ဆိတ်ကို နှုတ်ပစ်လျက်၊ မိန်းမော
တွေဝေလျက်ထိုင်နေ၏။ [၄]ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ကို
ကြောက်ရွံ့သော သူအပေါင်းတို့သည်၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်၊
ငါ့ထံမှာစည်းဝေး၍၊ ညဦးယံ ယဇ်ပူဇော်ချိန်တိုင်အောင် ငါသည်မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။
[၅]ညဦးယံယဇ်ပူဇော်ချိန်တွင် စိတ်ပျက်ရာမှထ၍ အတွင်းအဝတ်၊ အပြင်အဝတ်ကို ဆုတ်ပြီးလျှင်၊
ဒူးထောက်၍၊ ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ လက်ဝါးတို့ကိုဖြန့်လျက်၊ [၆]အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်သို့ မမြော်မကြည့်ဝံ့၊ ရှက်ကြောက်၍ မျက်နှာနီပါ၏။ အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ပြုမိသော
ဒုစရိုက်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ ခေါင်းပေါ်မှာ အထပ်ထပ်လွှမ်းမိုး၍၊ ကြီးစွာသောအပြစ်သည်
မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ မှီပါ၏။ [၇]ဘိုးဘေး လက်ထက်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ အလွန်ပြစ်မှားပါပြီ။
ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ရှင်ဘုရင်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့တိုင်အောင်ခံသကဲ့သို့၊
တပါးအမျိုးသား ရှင်ဘုရင်လက်သို့အပ်ခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်း၊ သိမ်းသွားခြင်း၊ လုယက်ခြင်း၊
မျက်နှာပျက်ခြင်းကို ခံရပါ၏။ [၈]ယခုခဏတွင်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည်၊
အကျွန်ုပ်တို့ကို ဘေးမဲ့လွှတ်၍ ကျန်ကြွင်းစေလျက်၊ သန့်ရှင်းသောဌာနတော်၌ စွဲထားသောတံစို့ကို
ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့မျက်စိကိုလင်းစေ၍
အကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ခံနေရာ၌ အသက်ရှုပြန်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပြီ။ [၉]အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကျွန်ခံလျက်နေရပါ၏။ ထိုသို့ ကျွန်ခံလျက်နေရသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်သည် စွန့်ပစ်တော်မမူ။
အကျွန်ုပ်တို့အသက်လွှတ် ခြင်းငှါငှင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကို ထူထောင်၍၊
ပြိုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်းခြင်းငှါငှင်း၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ခိုလှုံရာအရပ်ကို အကျွန်ုပ်အား ပေးခြင်းငှါငှင်း၊
ပေရသိရှင်ဘုရင်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၌ ကျေးဇူး ပြုချင်သော စေတနာစိတ်ကို ပေးသနားတော်မူပြီ။

[၁၀]ယခုလည်း အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်၊ ဤသို့ပြုမိပြီးမှ၊ [၁၁]အဘယ်သို့လျှောက်ရပါမည်နည်း။
[၁၂]ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သွား၍ သိမ်းယူလတံ့သောပြည်သည်၊ ပြည်သူပြည် သားတို့အညစ်အကြေးကြောင့်
ညစ်ညူးသောပြည်ဖြစ်၏။ တပြည်လုံးကို ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့နှင့် ပြည့်စေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သမီးကို
သူတို့သားအား မပေးစားကြနှင့်။ သူတို့၏သမီးကို သင်တို့သားနှင့် မစုံဘက်စေကြနှင့်။ သူတို့ချမ်းသာနှင့်
သူတို့စည်းစိမ်ကို အလျှင်းမပြုစုကြနှင့်။ သင်တို့သည် ခွန်အားကြီး၍ မြေအသီးအနှံကို စားရသော အခွင့်၊
ထိုမြေကို ကိုယ်သားမြေးတို့၌ နိစ္စအမွေမြေဖြစ်စေ၍၊ အပ်ရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့ကျင့်၍
နေကြလော့ဟု ကိုယ်တော်ကျွန် ပရောဖက်တို့အားဖြင့် မှာထားတော်မူသော ပညတ်စကားတော်ကို
အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမထောင် ပါတကား။ [၁၃]အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ ခံထိုက်သမျှ သောအပြစ်ဒဏ်ကို ပေးတော်မမူသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကိုယ်တိုင်ပြုမိသော ဒုစရိုက်အမှု၊ ကြီးစွာသော လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်ကြောင့်၊ ဤမျှလောက်ခံရပြီးမှရင်း၊
ကိုယ်တော်သည် ဤမျှလောက် ချမ်းသာပေးတော်မူပြီးမှရင်း၊ [၁၄]အကျွန်ုပ်တို့သည် ပညတ်တရားတော်တို့ကို
တဖန်လွန်ကျူး၍၊ ဤရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုတတ်သောလူမျိုးနှင့် ပေါင်းဘော်လျှင် တယောက်မျှမလွတ်၊
မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ၊ အမျက်တော်ထွက်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူ မည်မဟုတ်လော။
[၁၅]အိုဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။
အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့အသက်လွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသေးသောသူဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်အပြစ်များကို ရှေ့တော်၌
တောင်းပန်ပါ၏။ ထိုအပြစ်ကြောင့်၊ ရှေ့တော်၌ နေရာမရနိုင်ပါဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။

၁၀

[၁]ထိုသို့ဧဇရသည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ရှေ့မှာပြပ်ဝပ်လျက်၊ မျက်ရည်ကျလျက်တောင်းပန်၍
ပဋ္ဌနာ ပြုသောအခါ၊ အလွန်များစွာသောပရိသတ်၊ ဣသရေလအမျိုး ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်တို့သည်
ဧဇရထံမှ စည်းဝေး၍ အလွန်ငိုကြွေးကြ၏။ [၂]ဧလံအမျိုး၊ ယေဟေလသား ရှေကနိကလည်း၊ ငါတို့သည်
ကိုယ်ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှား၍၊ ဤပြည်၌နေသော တပါးအမျိုးသားမိန်းမတို့နှင့် စုံဘက်ကြပြီ။ သို့ရာတွင်
ဤအမှုမှာ ဣသရေလအမျိုး မြော်လင့်စရာရှိသေး၏။ [၃]သို့ဖြစ်၍ အရှင်ဘုရား အစရှိသောငါတို့
ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့ကို သတိပေးသည်အတိုင်း၊ ဤမိန်းမများနှင့်
သူတို့သားသမီးများ ရှိသမျှကို စွန့်ပယ်မည်ဟု ငါတို့၏ဘုရား သခင့်ရှေ့တော်၌ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြကုန်အံ့။
ဤအမှုကို တရားရှိသည်အတိုင်း စီရင်ကြကုန်အံ့။ [၄]ထတော်မူပါ။ ဤအမှုကို ကိုယ်တော်ဆိုင်ပါ၏။
အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ဝိုင်း၍မစကြပါမည်။ ရဲရင့်သောစိတ်ရှိ၍ ပြုတော်မူပါဟု ဧဇရအား ပြန်ပြောကြလျှင်၊
[၅]ဧဇရသည်ထ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ လေဝိသား၊ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်
ထိုစကားအတိုင်း ပြုရမည်အကြောင်း သူတို့အား အကျိန်ပေး၍ သူတို့သည် ကျိန်ဆိုကြ၏။

[၆]ထိုအခါ ဧဇရသည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ရှေ့က ထ၍၊ ဧလျာရှိပ်သား ယောဟနန်အခန်းသို့
သွား၏။ ရောက်သောအခါ မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုမသောက်ဘဲနေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကို
ခံဘူးသောသူတို့ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့် ညည်းတွားမြည်တမ်းလေ၏။ [၇]သိမ်းသွားခြင်းကို
ခံရသောအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စည်းဝေးစေမည်အကြောင်း၊ [၈]မင်းများနှင့်
အသက်ကြီးသူများ စီရင်သည်အတိုင်း၊ သုံးရက်အတွင်း တွင် မရောက်သောသူမည်သည်ကား၊
သိမ်းသွားခြင်းအမျိုးသား ပရိသတ်ထဲက နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍၊ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှ သည် ကျိန်ဆိုအပ်သောဥစ္စာ
ဖြစ်စေမည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်တရှောက်လုံး၌ ကြော်ငြာ ကြ၏။

[၉]ယုဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် သုံးရက်အတွင်းတွင်
ယေရုရှလင်မြို့မှ စည်းဝေး၍ နဝမလအရက်နှစ်ဆယ်တွင် လူအပေါင်းတို့သည် ထိုအမှုကြောင့်ရင်း၊
သည်းထန်စွားမိုဃ်းရွာသောကြောင့် ရင်း၊ တုန်လှုပ်လျက် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ဦးရှေ့မှာ ထိုင်နေကြ၏။

၁၀ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရသည်ထ၍၊ သင်တို့သည် ပြစ်မှားကြပြီ။ ဣသရေအမျိုး၌
အပြစ်လေးစေခြင်းငှါ တပါးအမျိုးသားမိန်းမတို့နှင့် စုံဘက်ကြပြီတကား။ ၁၁သို့ဖြစ်၍ ဘိုးဘေးတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်ကြလော့။ အလိုတော်အတိုင်းပြုလျက်၊ ဤပြည်သားတို့နှင့်ငှင်း၊
တပါး အမျိုးသားမိန်းမတို့နှင့်ငှင်း ကွာကြလော့ဟု သူတို့အားဆို၏။ ၁၂ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကလည်း၊
ကိုယ်တော်မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြုပါမည်။ ၁၃သို့ရာတွင် လူအများရှိပါ၏။
သည်းထံစွာ မိုဃ်းရွာသောကာလ ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်ပြင်မှာ မရပ်မနေနိုင်ပါ။ ဤအမှုသည်
တရက်နှစ်ရက်တွင် ပြီးနိုင်သောအမှုမဟုတ်ပါ။ ပြစ်မှားသောသူအများရှိပါ၏။ ၁၄ငါတို့ပရိသတ်အပေါင်းကို
အုပ်ချုပ်သော အကြီးအကဲတို့သည် စီရင်သဖြင့်၊ တို့နေရာ မြို့ရွာ၌ တပါးအမျိုးသားမိန်းမနှင့်
စုံဘက်သောသူအပေါင်းတို့သည် ခြိန်းချက်သောအချိန်တို့၌ မြို့အသီးအသီး အသက်ကြီးသူများ၊
တရားသူကြီးများနှင့်အတူလာ၍ ဤအမှုကြောင့် ပြင်းစွာထွက်သော ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်ကို
ဖြေကြပါစေဟု ကြီးစွာသောအသံနှင့်ပြန်ပြောကြ၏။

၁၅အာသဟေလသား ယောနသန်နှင့် တိကဝသား ရဟာဇိသာလျှင် ထိုအမှုကိုပြုစုကြ၏။ လေဝိသား
မေရှုလံနှင့် ရှဗ္ဗသဲတို့သည် ဝိုင်းညီကြ၏။ ၁၆သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောအမျိုးသားတို့သည် ဝန်ခံကြသည်နှင့်
အညီ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရသည် ရွေးချယ်၍ အဆွေအမျိုးအလိုက် အမည်များကို မှတ်သားသော
အဆွေအမျိုးသူကြီး တို့သည် ဒသမလတရက်နေ့တွင် ထိုအမှုကိုစစ်ကြောခြင်းငှါ ထိုင်နေကြ၏။
၁၇တပါးအမျိုးသား မိန်းမနှင့် စုံဘက်သော သူအပေါင်းတို့ကို ပဌမလတရက်နေ့တိုင်အောင် အကုန်အစင်စစ်
ကြော စီရင်ကြ၏။

၁၈တပါးအမျိုးသားမိန်းမနှင့် စုံဘက်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသား ဟူမူကား ယောရှုအမျိုး
ယောဇဒက် သားနှင့် သူ၏ညီမာသေယ၊ ဧလျေဇာ၊ ယာရိပ်၊ ဂေဒလိတည်း။ ၁၉သူတို့သည်
မယားနှင့်ကွာမည်ဟု ဂတိထားကြ၏။ ပြုမိသောအပြစ်ကြောင့် သိုးကိုယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ ၂၀ထိုမှတပါး၊
ဣမေရအမျိုး ဟာနန်နှင့် ဇေဗဒိ၊ ၂၁ဟာရိမ်အမျိုး မာသေယ၊ ဧလိယ၊ ရှေမာယ၊ ယေဟေလ၊ ဩဇိ၊
၂၂ပါရှုရအမျိုး ဧလိသြနဲ၊ မာသေယ၊ ဣရှမေလ၊ နာသနေလ၊ ယောဇဗဒ်၊ ဧလာသ။ ၂၃လေဝိသားယောဇဗဒ်၊
ရှိမိ၊ ကေလာယတည်း ဟူသော ကေလိတ၊ ပေသာဟိ၊ ယုဒ၊ ဧလျေဇာ၊ ၂၄သီချင်းသည် ဧလျာရှိပ်၊ တံခါးစောင့်
ရှလ္လုံ၊ တေလင်၊ ဥရိ၊ ၂၅ဣသရေလအမျိုးထဲက ပါရုတ်အမျိုး ရာမိ၊ ယေဇိ၊ မာလခိ၊ မျာမိန်၊ ဧလျာဇာ၊
မာလခိယ၊ ဗေနာယ၊ ၂၆ဧလံအမျိုး မတ္တနိ၊ ဇာခရိ၊ ယေဟေလ၊ အာဗဒိ၊ ယေရမုတ်၊ ဧလျာ၊ ၂၇ဇတ္တုအမျိုး
ဧလိသြနဲ၊ ဧလျာရှိပ်၊ မတ္တနိ၊ ယေရမုတ်၊ ဇာဗဒ်၊ အာဇိဇ၊ ၂၈ဗေဗဲအမျိုး ယောဟနန်၊ ဟာနနိ၊ ဇဗ္ဗဲ၊ အာသလဲ၊
၂၉ဗာနိအမျိုး မေရှုလ၊ မလ္လုတ်၊ အဒါယ၊ ယာရှုပ်၊ ရှလ၊ ရာမုတ်၊ ၃၀ပါဟတ်မောဘအမျိုး အဒန၊ ခေလာလ၊
ဗေနာယ၊ မသေယ၊ မတ္တနိ၊ ဗေဇလေလ၊ ဗိန္နုိ၊ မနာရှေ၊ ၃၁ဟာရိမ်အမျိုး ဧလျေဇာ၊ ဣရှိယ၊ မာလခိ၊ ရှေမာယ၊
ရှိမောင်၊ ၃၂ဗင်္ယာမိန်၊ မလ္လုတ်၊ ရှေမရိ၊ ၃၃ဟာရှုံအမျိုး မတ္တနဲ၊ မတ္တသ၊ ဇာဗဒ်၊ ဧလိဖလက်၊ ယေရမဲ၊ မနာရှေ၊
ရှိမိ၊ ၃၄ဗာနိအမျိုး မာဒဲ၊ အာမရံ၊ ဝေလ၊ ၃၅ဗေနာယ၊ ဗေဒိ၊ ခေလု၊ ၃၆ဝါနိ၊ မေရမုတ်၊ ဧလျာရှိပ်၊ ၃၇မတ္တနိ၊ မတ္တနဲ၊
ယာသော၊ ၃၈ထိုမှတပါး ဗာနိ၊ ဗိန္နုိ၊ ရှိမိ၊ ၃၉ရှေလမိ၊ နာသန်၊ အဒါယ၊ ၄၀မာခနဒေဗဲ၊ ရှာရှဲ၊ ရှာရဲ၊ ၄၁အာဇရေလ၊
ရှေလမိ၊ ရှေမရိ၊ ၄၂ရှလ္လုံ၊ အာမရိ၊ ယောသပ်၊ ၄၃နေဗောအမျိုး ယေယေလ၊ မတ္တိသိ၊ ဇာဗဒ်၊ ဇေဗိန၊ ယာဒေါ၊
ယောလ၊ ဗေနာယတည်း။ ၄၄ဤသူအပေါင်းတို့သည် တပါးအမျိုးသားမိန်းမနှင့် စုံဘက်၍ သားသမီးကို
မြင်ရကြပြီ။

ဧဇရမှတ်စာပြီး၏။

နေဟမိမှတ်စာ။
BOOK OF NEHEMIAH.

၁

၁ဟာခလိသား နေဟမိစကားဟူမူကား၊ အာတဇေရဇ်မင်းကြီး နန်းစံနှစ်ဆယ်၊ ခိသလုလတွင်၊
ငါသည် ရှုရှန်နန်းတော်၌နေစဉ်၊ ၂ငါ့ညီဟာနန်နှင့် ယုဒလူအချို့တို့သည် ရောက်လာ၍၊ ငါသည်
သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒလူစုထဲက လွတ်သောသူတို့၏ အကြောင်းအရာနှင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့၏
အကြောင်းအရာကို မေးမြန်းလျှင်၊ ၃သူတို့က၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော လူစုထဲကလွတ်၍၊ ထိုပြည်၌နေသော
သူတို့သည် ကြီးသောဆင်းရဲခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးသည် ပြိုပျက်လျက် မြို့တံခါးလည်း
မီးလောင်၍ကုန်ပြီဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၄ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ငါသည် ထိုင်၍အင်တန်ကာလပတ်လုံး
ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊ အစာရှောင်လျက်နေ၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌
ဆုတောင်းသောပဋ္ဌနာဟူမူကား၊ ၅အိုကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကြီးမြတ်၍
ကြောက်မက်ဘွယ်သောဘုရား၊ ပညတ်တော်တို့ကိုနှစ်သက်၍ ကျင့်စောင့် သောသူတို့နှင့် ဖွဲ့သောကရုဏာ
ပဋိညာဉ်ကိုမဖျက်၊ တည်စေတော်မူသောဘုရား၊ ၆ကိုယ်တော်ကျွန် ဣသရေလအမျိုး သားတို့အဘို့၊
ရှေ့တော်၌ နေ့ညဉ့်မပြတ် အကျွန်ုပ်ဆုတောင်း၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်သော အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားမိသောအပြစ်များကို ဘော်ပြ၍ တောင်းပန်သော ကိုယ်တော်ကျွန်၏ ပဋ္ဌနာစကားကို
ကြားခြင်းငှါ၊ ယခုနားထောင်၍ စေ့စေ့ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ၇အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးတို့သည်
ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှား၍၊ အလွန်ဆိုးညစ်သောအမှုတို့ကို ပြုမိပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်မောရှေ၌
ထားတော်မူသော ပညတ်တရား၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို မစောင့်ဘဲနေပါပြီ။ ၈-၉ကိုယ်တော်က၊
သင်တို့သည် လွန်ကျူးလျှင်၊ သင်တို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကွဲပြားစေမည်။ တဖန် ငါ့ထံသို့ပြန်လာ၍၊
ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့်ပြန်လျှင်၊ မိုဃ်းကောင်း ကင်အောက် အဝေးဆုံးသောအရပ်သို့
နှင့်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ ထိုအရပ်ကငါသိမ်းယူ၍၊ ငါ့နာမတည်ရာဘို့ ငါရွေးချယ်သောအရပ်သို့
ဆောင်ခဲ့မည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန် မောရှေ၌ ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။
၁၀ယခုမှာ၊ ဤသူတို့သည် မဟာတန်ခိုးတော်နှင့် အားကြီးသောလက်နက်တော်ဖြင့် ရွေးနှုတ်သော
ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကိုယ်တော်လူမျိုးဖြစ်ကြပါ၏။ ၁၁အိုဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ပြုသော ပဋ္ဌနာစကား နှင့်
နာမတော်ကို ရိုသေချင်သော ကျွန်တော်များပြုသော ပဋ္ဌနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။
ကိုယ်တော်ကျွန်ကို ယနေ့ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ။ ဤလူရှေ့မှာ မျက်နှာရပါမည်အကြောင်း ကယ်မသနား
တော်မူပါဟု ဆုတောင်း လေ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ရှင်ဘုရင်၏ ဖလားတော်ကိုင်ဖြစ်သတည်း။

၂

၁အာတဇေရဇ်မင်းကြီးနန်းစံနှစ်ဆယ်၊ နိသန်လတွင် ရှေ့တော်၌တင်သော စပျစ်ရည်ကို
ငါကိုင်၍ဆက်လေ၏။ ၂အထက်က တခါမျှရှေ့တော်၌ ညှိုးငယ်သောမျက်နှာကို မပြဘူးသည်ဖြစ်၍၊
ရှင်ဘုရင်က၊ ကျန်းမာလျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာညှိုးငယ်သနည်း။ ဝမ်းနည်းဟန်ရှိပါသည်တကားဟု
မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၃ငါသည် အလွန်ကြောက်၍၊ ရှင်ဘုရင်အသက်တော် အစဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။ ကျွန်တော်ဘိုးဘေး
သင်္ချိုင်းရှိရာမြို့သည် ပျက်ဆီးလျက်၊ မြို့တံခါးလည်း မီးလောင်၍ကုန်ပြီဖြစ်သောကြောင့်၊ ကျွန်တော်သည်
မျက်နှာမညှိုးငယ်ဘဲ အဘယ်သို့ နေနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊ ၄-၅ရှင်ဘုရင်က၊ အဘယ်သို့
တောင်းလျှောက်ချင်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ငါကလည်း အရှင်မင်းကြီး အလိုတော်ရှိ၍ ကျွန်တော်ကို
စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင်၊ ကျွန်တော်ဘိုးဘေး သင်္ချိုင်းရှိရာမြို့ကို ကျွန်တော်ပြုစုရမည်အကြောင်း၊ ယုဒပြည်သို့
စေလွှတ်တော်မူပါဟု ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင်အား ဆုတောင်းပြီးမှ လျှောက်လေ၏။ ၆ထိုအခါ
မြောက်သားတော်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်၍ နေထိုင်စဉ် ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သွားလျှင် အဘယ်မျှကာလ ကြာလိမ့်မည်

နည်း။ အဘယ်ကာလမှ ပြန်လာမည်နည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ ကာလအချိန်ကို ငါလျှောက်ထားပြီးမှ၊
ရှင်ဘုရင်သည် အလိုတော်ရှိ၍ ငါ့ကိုလွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ ၇တဖန်တုံ၊ ရှင်ဘုရင်အလိုတော် ရှိလျှင်၊
မြစ်အနောက်ဘက်၌ရှိသော မြို့ဝန်တို့သည် ကျွန်တော်တို့ကို မဆီးမတား၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့ရမည်
အကြောင်း၊ အမိန့်တော်စာကို သနားတော်မူပါ။ ၈ဥယျာဉ်တော်မှူးအာသပ်သည် ဗိမာန်တော်ရဲတိုက်တံခါး
တိုင်နှင့် တံခါးထုပ်ဘို့၎င်း၊ မြို့ရိုးနှင့် ကျွန်တော်နေရာအိမ်ဘို့၎င်း၊ သစ်ကိုပေးရမည်အကြောင်း၊
အမိန့်တော်စာကိုလည်း သနားတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင့်
တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့် ရှင်ဘုရင်သည် ပေးသနား တော်မူ၏။

၉ထိုအခါ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တို့ထံသို့ ငါရောက်၍ ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်စာကို ပြ၏။
ရှင်ဘုရင် သည်လည်း တပ်မှူးနှင့် မြင်းစီးသူရဲတို့ကို ငါနှင့်အတူ စေလွှတ်တော်မူသတည်း။
၁၀ဟောရနိလူ
သမ္ဘာလတ်နှင့် ကျွန်ခံသူအမ္မုန်အမျိုးသား တောဘိတို့သည် ကြားသော်၊ အလွန်နှလုံးမသာရှိကြ၏။

၁၁ငါသည်လည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်၍ သုံးရက်နေပြီးမှ၊ ၁၂ကိုယ်၌ပါသော သူအချို့တို့နှင့်တကွ၊
ညဥ့်အခါထ၍ ယေရုရှလင်မြို့အဘို့ ပြုခြင်းငှါ၊ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား အဘယ်သို့သော
အကြံပေးတော်မူ သည်ကို၊ အခြားသောသူတယောက်အားမျှ မပြော၊ ကိုယ်စီးသောမြင်းမှတပါး
အဘယ်အရာမှမပါဘဲ၊ ၁၃ညဥ့်အခါ ချိုင့်တံခါးဖြင့်ထွက်၍၊ နဂါးရေတွင်းတဘက်တချက်၊ နောက်ချေးတံခါး
တိုင်အောင် သွားသဖြင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးသည် ပြိုပျက်လျက်၊ မြို့တံခါးလည်း မီးလောင်၍ မရှိသည်ကို
ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ ၁၄စမ်းရေတွင်းတံခါးနှင့် ရှင်ဘုရင်ရေကန်တိုင် အောင် လွန်ပြန်၍၊ မြင်းလမ်းမရှိသောကြောင့်၊
၁၅တဖန် ထိုညဥ့်၌ ချောင်းနားတွင် ရှောက်သွား၍၊ မြို့ရိုးကိုကြည့်ရှု ပြီးမှ၊ ချိုင့်တံခါးဖြင့် လှည့်၍ဝင်ပြန်လေ၏။
၁၆အဘယ်အရပ်သို့သွားသည်၊ အဘယ်သို့ပြုသည်ကို မင်းတို့သည် မသိကြ။ ယုဒလူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
မှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ လုပ်ဆောင်သောသူ တစုံတယောက်အားမျှ ငါသည် ကိုယ်အမှုကို မပြောသေး။

၁၇နောက်တဖန်၊ ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲခြင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ပျက်ဆီးခြင်း၊ မြို့တံခါးလည်း
မီးလောင်၍ကုန်ခြင်းကို သင်တို့သိမြင်ကြ၏။ လာကြ။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်လွတ်မည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို
တည်ကြကုန်အံ့ဟု သူတို့အား ဆိုလျက်၊ ၁၈ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့အားပြုတော်မူသော ကျေးဇူးကို၎င်း၊
ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသော စကားကို၎င်း ကြားပြောလေသော်၊ သူတို့က၊ ငါတို့သည်ထ၍ တည်ကြကုန်အံ့ဟု
ဆိုလျက်၊ ထိုကောင်းမှုကို ပြီးစေခြင်းငှါ၊ တယောက်ကိုတယောက် နှိုးဆော်ကြ၏။ ၁၉ထိုသိတင်းကို ဟောရနိလူ
သမ္ဘာလတ်၊ ကျွန်ခံသူအမ္မုန်အမျိုးသာ တောဘိ၊ အာရပ်အမျိုးသား ဂေရှင်တို့သည်ကြားလျှင်၊
ပြက်ယယ်ပြု၍ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုကြမည်နည်း။ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်ကြမည်လောဟု ကဲ့ရဲ့လျက်
ဆိုကြ၏။ ၂၀ငါကလည်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို အခွင့်ပေးတော်မူမည်။ ထိုကြောင့်
ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဖြစ်သော ငါတို့သည်ထ၍တည်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ယေရုရှလင်မြို့တွင် ဘာမျှမဆိုင်မပိုင်၊
မှတ်စရာသက်သေမရှိဟု ပြန်ပြော၏။

၃

၁ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဧလျာရှိပ်သည်၊ မိမိညီအစ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့်တကွ ထ၍၊
သိုးတံခါး ကိုပြင်လျက် တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူထောင်ဆွဲထား၍၊ မေအာပြအိုးမှ
ဟာနနေလပြအိုးတိုင်အောင် ပြင်ကြ၏။ ၂သူတို့နောက်မှ၊ ယေရိခေါမြို့သားတို့သည် ပြင်ကြ၏။
သူတို့နောက်မှ၊ ဣမရိသား ဇက္ကုရပြင်၏။ ၃ငါးတံခါး ကိုကား၊ ဟသေနာအမျိုးသားတို့သည် ပြင်လျက်
တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူထောင်ဆွဲထား၍၊ သော့ခလောက်နှင့် ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို တပ်ကြ၏။
၄သူတို့နောက်မှ၊ ကောဇသားဖြစ်သော ဥရိယ၏သား မေရမုတ်ပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ မေရှုဇဗေလ
သားဖြစ်သော ဗေရခိ၏သား မေရှုလံပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ ဗာနာသား ဇာဒုတ်ပြင်၏။ ၅သူ့နောက်မှ၊

တေကောမြို့သားတို့သည် ပြင်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ တေကောမင်းတို့သည် မိမိတို့ အရှင်၏အမှုကို
ဝိုင်းညီ၍မပြုကြ။ ၆တံခါးဟောင်းကိုကား၊ ပါသာသား ယောယဒ၊ ဗေသောဒေယသား မေရှုလံပြင်လျက်
တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူထောင်ဆွဲထား၍၊ သော့ခလောက်နှင့် ကန့်လန့်ကျင် တို့ကိုတပ်ကြ၏။
၇သူတို့နောက်မှ ဂိဗောင်မြို့သား မေလတိ၊ မေရောနုတ်မြို့သား ယာဒုန်၊ ဂိဗောင်လူ၊ မိဇပါလူတို့ သည်
မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန် ရာဇပလ္လင်တိုင်အောင် ပြင်ကြ၏။ ၈သူတို့နောက်မှ ဟာဟာယသား
ပန်းတိမ်သမား ဩဇေလ၊ သူ့နောက်မှ၊ ဆေးသမားဟာနနိပြင်လျက်၊ ကျယ်သောမြို့ရိုးတိုင်အောင်၊
ယေရုရှလင်မြို့ကို ခိုင်ခံ့စေကြ၏။ ၉သူ့တို့နောက်မှ၊ ယေရုရှလင်မြို့တပိုင်းကို အုပ်သောသူ၊
ဟုရသားရေဖာယပြင်၏။ ၁၀သူ့နောက်မှ၊ ဟာရုမပ်သား ယေဒါယသည် မိမိအိမ်တဘက်တချက်၌ ပြင်၏။
သူ့နောက်မှ၊ ဟာရှဗနိသား ဟတ္တုတ်ပြင်၏။ ၁၁ကျန်ကြွင်းသောအရပ် နှင့် မီးဖိုပြအိုးကိုကား၊ ဟာရိမ်သား
မာလခိယနှင့်၊ ပါဟတ်မောဘသား ဟာရှုတ်တို့သည် ပြင်ကြ၏။ ၁၂သူတို့နောက်မှ ယေရုရှလင်မြို့တပိုင်းကို
အုပ်သောသူ၊ ဟာလောဟတ်သား ရှလ္လုံနှင့် သူ၏သမီးတို့သည်ပြင်ကြ၏။ ၁၃ချိုင့်တံခါး ကိုကား၊ ဟာနုန်နှင့်
ဇာနောမြို့သားတို့သည်ပြင်၍ တံခါးတိုင်၊ တံခါးရွက်၊ သော့ခလောက်၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို လုပ်ပြီးမှ၊
မြို့ရိုးအတောင်တထောင်ကို နောက်ချေးတံခါးတိုင်အောင် တည်ကြ၏။ ၁၄ဗေသက္ကရင်မြို့တပိုင်းကို
အုပ်သောသူ ယေခပ်သား မာလခိသည်၊ နောက်ချေးတံခါးကိုပြင်၍ တံခါးရွက်၊ သော့ခလောက်၊
ကန့်လန့်ကျင်တို့ ကို လုပ်ထား၏။ ၁၅မိဇပါမြို့တပိုင်းကိုအုပ်သော ကောလဟောဇသား ရှလ္လုံသည်
စမ်းရေတွင်းတံခါးကို ပြင်၍ တံခါးမိုး၊ တံခါးရွက်၊ သော့ခလောက်၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို လုပ်ထားပြီးလျှင်၊
ဥယျာဉ်တော်နောက်မှ ရှိလောင်ရေကန် မြို့ရိုးကို ဒါဝိဒ်မြို့လှေခါးတိုင်အောင် တည်၏။ ၁၆သူ့နောက်မှ၊
ဗက်ဇုရမြို့တပိုင်းကိုအုပ်သော အာဇဗုတ်သား နေဟမိသည်၊ ဒါဝိဒ်သင်္ချိုင်းတဘက်တချက်မှစ၍၊
နောက်လုပ်သော ရေကန်နှင့် ဗိုလ်မင်းအိမ်တိုင်အောင် ပြင်၏။ ၁၇သူ့နောက်မှ၊ လေဝိအမျိုး ဗာနိသား
ရေဟုံပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ ကိလမြို့တပိုင်းကိုအုပ်သော ဟာရှဘိသည် မိမိတာကိုပြင်၏။ ၁၈သူ့နောက်မှ
ကိလမြို့တပိုင်းကိုအုပ်သော ဟေနဒဒ်သား ဟာရှဘိညီ ဗာဝဲပြင်၏။ ၁၉သူ့နောက်မှ မိဇပါမြို့အုပ် ယောရှုသား
ဧဇေရသည်၊ လက်နက်စုံတိုက်သို့တက်ရာ တဘက်တချက်၊ မြို့ထောင့်ထိအောင်ပြင်၏။ ၂၀သူ့နောက်မှ၊
ဇဗ္ဗဲသား ဗာရုတ်သည် မြို့ထောင့်မှ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဧလျာရှိပ်အိမ်သို့ အိမ်တံခါးတိုင်အောင်
ကြိုးစား၍ပြင်၏။ ၂၀သူ့နောက်မှ ကောဇသားဖြစ်သော ဥရိယ၏သား မေရမုတ်သည်၊ ဧလျာရှိပ်အိမ်တံခါးမှ
အိမ်ထောင့်တိုင်အောင် ပြင်၏။ ၂၂သူ့နောက်မှ၊ ချိုင့်အရပ်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ပြင်ကြ၏။
၂၃သူတို့နောက်မှ၊ ဗယ်္ယာမိန်နှင့် ဟာရှုပ်သည် မိမိအိမ်တဘက်တချက်၌ ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှ
အာနနိသားဖြစ်သော မာသေယ၏သား အာဇရိသည် မိမိအိမ် တဘက်တချက်၌ပြင်၏။ ၂၄သူ့နောက်မှ၊
ဟေနဒဒ်သား ဗိန္နွိသည်၊ အာဇရိအိမ်မှ မြို့ရိုးကွေ့ရာ မြို့ထောင့်တိုင်အောင် ပြင်၏။ ၂၅ဥဇဲသားပါလလသည်
မြို့ရိုးကွေ့ရာ တဘက်တချက်ကိုငှင်း၊ ထောင်ဝင်းနား၊ မြင့်သောနန်းရှေ့မှာရှိသော ပြအိုးကိုငှင်းပြင်၏။
သူ့နောက်မှ ပါရုပ်သားဂေဒါယပြင်၏။ ၂၆ထိုမှတပါး၊ ဘုရားကျွန်တို့သည် အရှေ့မျက်နှာ၊ ရေတံခါး
တဘက်တချက်၌၊ မိမိတို့နေရာ ဩဖေလရဲတိုက်ကိုငှင်း၊ ပြင်သို့ထွက်သောပြအိုးကိုငှင်း ပြင်ကြ၏။
၂၇သူတို့နောက်မှ၊ တေကောမြို့သားတို့သည် ပြင်သို့ထွက်သော ပြအိုးကြီးတဘက်တချက်၌၊
ဩဖေလရဲတိုက်ရိုးတိုင်အောင် ပြင်ကြ၏။ ၂၈မြင်းတံခါးအထက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ မိမိတို့နေရာ
အိမ်တဘက်တချက်၌ အသီးအသီးပြင်ကြ၏။ ၂၉သူတို့ နောက်မှ၊ ဣမေရသား ဇာဒုတ်သည်
မိမိအိမ်တဘက်တချက်၌ ပြင်၏။ သူ့နောက်မှ၊ ရှေကနိသား၊ အရှေ့တံခါးမှူး ရှေမာယပြင်၏။ ၃၀သူ့နောက်မှ၊
ရှေလမိသား ဟာနနိ၊ ဇာလပ်၏စတုတ္ထသား ဟာနုန်တို့သည်ပြင်ကြ၏။ သူတို့ နောက်မှ၊ ဗေရခိသား
မေရှုလံသည် မိမိအိပ်ရာခန်းတဘက်တချက်၌ ပြင်၏။ ၃၁သူ့နောက်မှ၊ ပန်းတိမ်သမားသား မာလခိ သည်
မိဖကာဒ်တံခါးတဘက်တချက်၌၊ ဘုရားကျွန်နေရာနှင့် ကုန်သည်နေရာအရပ်တိုင်အောင်ငှင်း၊ မြို့ထောင့်တက်

ရာအရပ်တိုင်အောင်၎င်း ပြင်၏။ ၃၂မြို့ထောင်တက်ရာ အရပ်မှစ၍ သိုးတံခါးတိုင်အောင်
ပန်းတိမ်သမားများနှင့် ကုန်သည်များတို့သည် ပြင်ကြ၏။

၄

၁ထိုသို့ငါတို့သည် မြို့ရိုးတည်ကြောင်းကို၊ သမ္ဘာလတ်သည် သိတင်းကြားသောအခါ၊
အလွန်ဒေါသအမျက် ထွက်၍၊ ယုဒလူတို့ကို ပြက်ယယ်ပြုလျက်၊ ၂အားမရှိသော ထိုယုဒလူတို့သည်
အဘယ်သို့ပြုကြမည်နည်း။ ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့စေမည်လော။ ယဇ်ပူဇော်မည်လော။ တနေ့ခြင်းတွင်
လက်စသတ်မည်လော။ ကျွမ်းလောင်သော ကျောက် တို့ကို အမှိုက်ပုံများထဲကထုတ်၍ ပြုပြင်မည်လောဟု
မိမိအမျိုးသားချင်း၊ ရှမာရိတပ်သားရှေ့မှာ ပြောဆို၏။ ၃သူ့အနားမှာရှိသော အမ္မုန်အမျိုးသား
တောဘိကလည်း၊ သူတို့တည်သော ကျောက်ရိုးကို တောခွေးထိခိုက်လျှင်၊ ပြိုလဲလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။
၄အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၊ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်း ကိုခံရပါ၏။
သူတို့ကဲ့ရဲ့သောစကားသည်၊ သူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်ပါစေသော။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရာပြည်၌
လုယက်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသော။ ၅သူတို့ပြုသောဒုစရိုက်ကို ဖုံးအုပ်တော်မမူပါနှင့်။ ရှေ့တော်၌ သူတို့အပြစ်
မပြေပါစေနှင့်။ မြို့ရိုးကိုတည်သောသူတို့၏စိတ်ကို နာစေခြင်းငှါ၊ ပြောတတ်ကြပါသည်တကား။ ၆သို့ရာတွင်
ငါတို့သည် မြို့ရိုးကိုတည်ကြ၏။ တည်လုပ်သောသူတို့သည် စေတနာကြီးသောကြောင့်၊
မြို့ပတ်လည်မြို့ရိုးအမြင့်တဝက် တိုင်အောင် ပြီးလေ၏။
၇ယေရုရှလင်မြို့ရိုးမြင့်၍ ပြိုပျက်ရာတို့ကို ပြင်စပြုကြသည်ဟု သမ္ဘာလတ်နှင့် တောဘိအစရှိသော
အာရပ်လူ၊ အမ္မုန်လူ၊ အာဇုတ်လူတို့သည် ကြားသောအခါ၊ အလွန်ဒေါသစိတ်ရှိသဖြင့်၊
၈ယေရုရှလင်မြို့ကိုစစ်ချီ၍တိုက်မည်။ ထိုအမှုကို ဖျက်မည်ဟု တညီတညွတ်တည်းတိုင်ပင်ကြ၏။ ၉သို့ရာတွင်
ငါတို့သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍၊ ရန်သူကြောင့်နေ့ညဉ့်မပြတ် ကင်းစောင့်ထားကြ၏။
၁၀ယုဒလူအချို့ကလည်း၊ ဝန်ထမ်းသောသူတို့သည် အားကုန်ကြပြီ။ အမှိုက်များလှ၏။ မြို့ရိုးပြီးစီးအောင်
မတတ်နိုင်ကြဟု ဆိုကြ၏။ ၁၁ရန်သူတို့ကလည်း၊ သူတို့သည် အမှတ်တမဲ့၊ သတိမရှိဘဲနေစဉ်တွင်၊ ငါတို့သည်
သူတို့အထဲသို့ဝင်၍ လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထိုအလုပ်ကိုဖျက်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၁၂သူတို့အနားမှာနေသော
ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ လာ၍ရန်သူတို့သည် နေရာအရပ်ရပ်တို့က၊ သင်တို့ကိုတိုက် လာကြလိမ့်မည်ဟု
ငါတို့အားအထပ်ထပ် ဆိုကြ၏။ ၁၃ထိုကြောင့် မြို့ရိုးနောက်၊ နိမ့်သောအရပ်၊ ရှင်းလင်းသော အရပ်တို့၌ထား၊
လှံ၊ လေးလက်နက်ပါသော လူများကို အဆွေအမျိုးအလိုက် ငါခန့်ထား၏။ ၁၄ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို
ကြည့်ရှုစီရင်ပြီးမှမှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ ကြွင်းသောသူတို့အားခေါ်၍၊ ရန်သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ကြီးမြတ်၍
ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့ကြလော့။ ညီအစ်ကို သားမယား
အိမ်ရာအဘို့ တိုက်ကြလော့ဟုဆို၏။ ၁၅ထိုသို့ငါတို့သည် သတိရ၍၊ ရန်သူအကြံကို ဘုရားသခင်ဖျက်ဆီး
တော်မူကြောင်းကိုသူတို့ ကြားသိသောအခါ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် အသီးအသီးလုပ်ရာအရပ် မြို့ရိုးသို့
ပြန်လုပ်ကြ၏။ ၁၆နောက်မှငါ့ကျွန် တဝက်သည် အလုပ်လုပ်ကြ၏။ တဝက်သည်လှံ၊ ဒိုင်း၊ လေး၊ သံချပ်တို့ကို
ကိုင်ကြ၏။ မင်းတို့သည် ယုဒအမျိုးသား များနောက်မှာ နေကြ၏။ ၁၇မြို့ရိုးတည်သောသူ၊ ဝန်ထမ်းသောသူ၊
ဝန်ကိုတင်သော သူအပေါင်းတို့သည် လက်တဘက်နှင့်လုပ်ကြ၏။ လက်တဘက်နှင့် လက်နက်ကိုကိုင်ကြ၏။
၁၈တည်လုပ်သော သူအပေါင်းတို့သည်၊ ခါး၌ထားဆွဲလျက်တည်လုပ်ကြ၏။ တံပိုးမှုတ်သောသူသည်
ငါ့အနားမှာရပ်နေ၏။ ၁၉ငါကလည်း၊ အလုပ်သည် ကြီးကျယ်လှ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာ တယောက် တခြားစီသူနှင့်
ငါဝေးဝေးလုပ်ရ၏။ ၂၀သို့ဖြစ်၍၊ တံပိုးမှုတ်သံကို ကြားလေရာရာအရပ်မှ၊ ငါတို့ထံသို့ စည်းဝေးကြ။ ငါတို့၏
ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ စစ်ကူတော်မူမည်ဟု မှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ ကြွင်းသောသူတို့အား ငါဆို၏။
၂၁ထိုသို့ငါတို့သည် အလုပ်လုပ်ကြ၏။ လူတဝက်သည် မိုဃ်းလင်းသည် မှစ၍ ကြယ်ပေါ်သည်တိုင်အောင်၊
လှံလက်နက်တို့ကိုကိုင်ကြ၏။ ၂၂ထိုအခါ၌လည်း၊ ငါကလူတိုင်းမိမိကျွန်နှင့် တကွညဉ့်အချိန်တွင်

ယေရှုရှလင်မြို့ထဲမှ အိပ်စေ။ သို့ပြုလျှင်၊ ကျွန်တို့သည် နေ့အခါ အလုပ်လုပ်လျက်၊ ညဉ့်အခါ
အလှည့်လှည့်စောင့်လျက် ရှိကြလိမ့်မည် ဟု လူများတို့အား ဆို၏။ ၂၃ထိုသို့ငါနှင့် ငါ့ညီ၊ ငါ့ကျွန်၊ ငါနောက်၌
လိုက်သောတပ်သားတို့သည်၊ ကိုယ်အဝတ်ကို မချွတ်ဘဲနေရကြ၏။

၅

၁ထိုအခါ ယောက်ျားမိန်းမများတို့သည် အမျိုးသားချင်း ယုဒလူတို့ကို အလွန်အပြစ်တင်၍
မြည်းတမ်းကြ၏။ ၂အချို့ကလည်း၊ ငါတို့နှင့် သားသမီးများစွာရှိကြ၏။ သူတို့အသက်မွေးလောက်အောင်
စားစရာဆန်စပါးကို အဘယ်မှာရနိုင်မည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။ ၃အချို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် လယ်ယာ၊ ဥယျာဉ်၊
အိမ်တို့ကို ပေါင်ထားပြီ။ အစာခေါင်းပါးသောကာလ၊ ဆန်စပါးကို အဘယ်မှာ ရနိုင်ပါမည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။
၄အချို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အခွန်တော်ကိုပေးစရာရှိခြင်း၌ လယ်ယာဥယျာဉ်အတွက် ငွေကိုချေးယူပြီ။
၅ယခုမှာ ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် အမျိုးသားချင်းတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါတို့သားသမီးသည်
သူတို့သားသမီးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သားသမီးကို ရောင်း၍ ကျွန်ခံစေရမည်လော့။ ကျွန်ခံပြီးသော
သမီးတို့ကိုလည်း ရွေးခြင်း၌ မတတ်နိုင်။ ပိုင်ရင်းလယ်ယာနှင့် ဥယျာဉ်တို့သည် သူတပါးလက်သို့
ရောက်လေပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။ ၆ထိုသို့ အပြစ်တင်မြည်တမ်းသောစကားကို ငါသည်ကြားသောအခါ၊
အလွန်ညှိုးငယ်သော စိတ်ရှိ၍၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် ဆင်ခြင်ပြီးမှ၊ ၇မှူးမတ်နှင့် မင်းအရာ ရှိတို့ကိုခေါ်၍၊
သင်တို့သည် အမျိုးသားချင်းတို့၌ အတိုးစားတတ်ကြသည် တကားဟု ဆုံးမသဖြင့်၊ သူတို့တဘက်၌
လူအများတို့ကို စုဝေးစေလျက်၊ ၈တပါးအမျိုးသားတို့လက်၌ ကျွန်ခံသောငါတို့ညီအစ်ကို ယုဒလူတို့ကို၊
ငါတို့သည် တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ရွေးနှုတ်ပြီးမှ၊ သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို တဖန်ရောင်းဦးမည်လော့။
သူတို့သည် အမျိုးသားချင်းတို့ကို အရောင်းခံရမည်လော့ဟု ဆိုလျှင်၊ သူတို့သည် ပြန်ပြောစရာမရှိ။
တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ၉ငါကလည်း၊ သင်တို့ပြုသောအမှုမကောင်းပါတကား။ ငါတို့ရန်သူဖြစ်သော
တပါးအမျိုးသားတို့သည် ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့မည်ဟု စိုးရိမ်၍၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့်
သင်တို့ကျင့်သင့်သည် မဟုတ်လော့။ ၁၀ငါနှင့်ငါ့ညီ၊ ငါ့ကျွန်တို့သည်လည်း၊ လူများတို့၌ ငွေနှင့် ဆန်စပါးကို
ခွဲယူပိုင်သည်မဟုတ်လော။ အတိုးစားသော အမှုကိုပယ်ဖျက်ကြပါလော့။ ၁၁ယနေ့ပင်သူတို့လယ်ယာ၊
စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်၊ အိမ်ယာကိုငင်း၊ သူတို့၌ ခွဲယူပြီးသောငွေ၊ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီအချို့ကိုငင်း
ပြန်ပေးကြပါလော့ဟု ဆိုသော်၊ ၁၂သူတို့ကပြန်ပေးပါမည်။ ဘာမျှမတောင်းမယူပါ။ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်
အတိုင်း ပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ထိုသို့ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဂတိထားသည်အတိုင်း ပြုရမည်အကြောင်း၊
ငါသည်သူတို့ကိုခေါ်၍ ကျိန်ဆိုစေပြီးမှ၊ ၁၃ကိုယ်ခါးပိုက်ကို ခါလျက်၊ ဂတိပျက်သောသူအပေါင်းတို့ကို
ဘုရားသခင်သည်အိမ်တော်၊ အမှုတော်ထဲက ဤသို့ခါလိုက်တော်မူပါစေသော။ သူတို့သည်ဤသို့
ခါပစ်လိုက်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသောဟုဆို၍ စည်းဝေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် အာမင်ဟု ဝန်ခံ၍
ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြ၏။ လူများတို့သည်လည်း ဂတိထားသည်အတိုင်း ပြုကြ၏။

၁၄ထိုမှတပါး ယုဒမြို့ဝန်အရာကို ငါခံသောအချိန်၊ အာတဇေရဇ်မင်းကြီး နန်းစံနှစ်ဆယ်မှစ၍
သုံးဆယ်နှစ်နှစ်တိုင်အောင်၊ တစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ငါနှင့်ငါ့ညီတို့သည် မြို့ဝန်ရိတ်ကန်ကိုမစား။
၁၅အရင်မြို့ဝန်တို့ ကိုလူများတို့သည် ကျွေးရကြ၏။ မုန့်နှင့် စပျစ်ရည်ကိုငင်း၊ တနေ့လျှင်ငွေလေးဆယ်ကိုငင်း
ပေးရကြ၏။ မင်းလုလင်၏ စေစားခြင်းကိုလည်းခံရကြ၏။ ငါမူကား ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊
အရင်မြို့ဝန်ကဲ့သို့မပြု။ ၁၆ထိုမှတပါး၊ ငါသည်မြို့ရိုးကို အမြဲလုပ်၍ နေ၏။ ငါနှင့် ငါ့ကျွန်တို့သည်လယ်ယာကို
မဝယ်၊ မြို့ရိုးတည်ခြင်းအမှုကိုသာ ဝိုင်းညီ၍ ကြိုးစားကြ၏။ ၁၇ထိုမှတပါး၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌နေ၍
ငါတို့ထံသို့လာသော တပါးအမျိုးသားကိုမဆိုဘဲ၊ ယုဒအမျိုးသား တို့နှင့်မင်းအရာရှိတရာငါးကျိပ်တို့သည်
ငါ့စားပွဲ၌ စားသောက်မြဲရှိကြ၏။ ၁၈နေ့တိုင်းငါ့စားပွဲ နွားတကောင်၊ ရွေးသော သိုးခြောက်ကောင်၊
ကြက်များကိုစီရင်ရ၏။ ဆယ်ရက်တခါ များစွာသော စပျစ်ရည်အမျိုးမျိုးကိုလည်း တင်ရ၏။ ထိုမျှလောက်

ကုန်သော်လည်း၊ လူများတို့သည် ပင်ပန်းစွာ အမှုစောင့်ရသောကြောင့်၊ မြို့ဝန်ရိုက်ကွာကို ငါမတောင်း။
[၁၉]အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊ ဤလူတို့အဘို့ အကျွန်ုပ်ပြုသမျှအတွက် အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့၍ ကျေးဇူး
ပြုတော်မူပါ။

၆

[၁]ထိုအခါ မြို့တံခါးတို့ကို မထူထောင်သေးသော်လည်း၊ မြို့ရိုးတည်၍ လုံကြောင်းကို သမ္ဘာလတ်၊
တောဘိ၊ အာရပ်လူ ဂေရှင်မှစ၍ ကြွင်းသောရန်သူတို့သည် သိတင်းကြားသောအခါ၊ [၂]သမ္ဘာလတ်နှင့်
ဂေရှင်တို့က လာပါ။ ဩနောချိုင့်တွင် ခေဖိရိမ်ရွာမှာ တွေ့ကြကုန်အံ့ဟု မကောင်းသောအကြံရှိ၍
ငါ့ကိုမှာလိုက်ကြ၏။ [၃]ငါကလည်း၊ ငါသည်ကြီးသောအမှုကိုဆောင်ရွက်ရ သောကြောင့် မဆင်းမလာနိုင်။
ထိုအမှုကိုမဆောင်ရွက်ဘဲ သင်တို့ရှိရာသို့ ဆင်းသွား၍၊ အဘယ်ကြောင့်အမှုပျက်ရမည်နည်းဟု
တမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍ ပြန်ပြော၏။ [၄]ထိုသို့လေးကြိမ်တိုင်အောင် မှာလိုက်၍၊ ငါသည်လည်း
ယခင်ကဲ့သို့ပြန်ပြော၏။ [၅]နောက်ပဥ္စမအကြိမ်၌ သမ္ဘာလတ်သည် ယခင်ကဲ့သို့ မိမိကျွန် ကို စေလွှတ်၍၊
ကျွန်တွင်တံဆိတ်မခတ်သော စာပါ၏။ [၆]စာချက်ဟူမူကား၊ သင်နှင့်ယုဒလူတို့ည် ပုန်ကန်မည်အကြံ ရှိသည်ဟု
လူအမျိုးမျိုးပြောဆိုကြ၏။ ဂေရှင်လည်း သက်သေခံ၏။ ထိုစကားနှင့်အညီသင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ဖြစ်လို
သော၄ါ၊ မြို့ရိုးကိုတည်၏။ [၇]ယုဒပြည်၌ ရှင်ဘုရင်ရှိသည်ဟု သင့်ကိုရည်ဆောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌
ဟောပြောရသော ပရောဖက်တို့ကို သင်ခန့်ထားပြီ။ ထိုစကားအတိုင်း ရှင်ဘုရင်အားကြားလျှောက်ရမည်။
သို့ဖြစ်၍ လာပါ။ တိုင်ပင်ကြကုန်အံ့ဟု စာ၌ပါသတည်း။ [၈]ငါကလည်း၊ သင်ပြောသောစကားတခွန်းမျှမမှန်၊
ကိုယ်စိတ်ထဲမှ အချည်းနှီး ထင်တတ်သည် ချည်းဟု စေလွှတ်၍ပြန်ပြော၏။ [၉]အကြောင်းမူကား၊
သူတို့ကထိုအလုပ်ကို လက်စမသတ်နိုင်အောင် သူတို့သည်အားလျော့ကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက်
ငါတို့ကိုခြိမ်းခြောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုစကားကြောင့် ငါသာ၍ အားရှိ၏။ [၁၀]ထိုအခါ မဟေတဗေလသား
ဖြစ်သော ဒေလာယ၏သား ရှေမယသည် ပုန်ရှောင်းလျက် နေသောအိမ်သို့ ငါသွားလျှင်၊ သူကဘုရားသခင်၏
အိမ်တော်အတွင်းခန်းထဲမှာ ငါတို့သည်စုဝေး၍၊ ဗိမာန်တော်တံခါးတို့ကို ပိတ်ထားကြကုန်အံ့။
ကိုယ်တော်ကိုသတ်အံ့သော၄ါ လာကြလိမ့်မည်။ ယနေ့ညဉ့်၌ ပင်လာကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ [၁၁]ငါကလည်း၊
ငါကဲ့သို့သောသူသည် ပြေးရမည်လော။ ငါနှင့်တူသောသူသည် အသက်ချမ်းသာခြင်း၄ါ ဗိမာန်တော် ထဲသို့
ဝင်ရမည်လော့။ ငါမဝင်ဟု ပြန်ပြော၏။ [၁၂]ထိုသူကို ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မမူ။ တောဘိနှင့် သမ္ဘာလတ်
၄ါးသောကြောင့်၊ ထိုသို့ငါ့တဘက်၌ ဟောပြောသည်ကို ငါရိပ်မိ၏။ [၁၃]သူတို့သည် ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့စရာ
အကြောင်းရှိစေလျက်၊ ငါကြောက်၍ ထိုသို့ပြုသဖြင့်၊ ပြစ်မှားစေခြင်း၄ါ၊ ထိုသူကို၄ါးကြ၏။ [၁၄]အိုအကျွန်ုပ်
ဘုရားသခင်၊ ထိုသို့ပြုတတ်သော တောဘိနှင့် သမ္ဘာလတ်ကိုရင်း နောဒိအမည်ရှိသော ပရောဖက်မ မှစ၍
အကျွန်ုပ်ကိုခြိမ်းခြောက်သော ပရောဖက် တို့ကိုရင်း မှတ်တော်မူပါ။
[၁၅]အရက်ငါးဆယ်နှစ်ရက်ကြာမှ လေုလလနှစ် ဆယ်ငါးရက်နေ့တွင် မြို့ရိုးကို လက်စသတ်ကြ၏။
[၁၆]ထိုသိတင်း ကို ရန်သူတို့သည် ကြား၍၊ ပတ်လည်ဝန်းကျင်၌ နေသောတပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
မြို့ရိုးကိုမြင်သောအခါ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။အကြောင်းမူကား၊ ထိုအမှုသည် ငါတို့၏ဘုရား
သခင့် အခွင့်နှင့် ပြီးကြောင်းကို ရိပ်မိကြ၏။
[၁၇]ထိုကာလတွင်၊ ယုဒမှူးမတ်တို့ည် များစွာသော မေတ္တာစာကို တောဘိထံသို့ပေးလိုက်၍၊
တောဘိပြန်ပေးသော စာအများကိုလည်း ရကြ၏။ [၁၈]တောဘိသည် အာရာသားရှေကနိ၏ သမက်ဖြစ်သော
ကြောင့်ရင်း၊ သူ၏သားယောဟနန်သည် ဗေရခိသား မေရှုလံသမီးနှင့် စုံဘက်သောကြောင့်ရင်း
ယုဒလူအများတို့သည် တောဘိထံ၌ သစ္စာကိုခံကြပြီ။ [၁၉]သူတို့သည် တောဘိပြုသောအမှုကောင်းတို့ကို
ငါ့အားပြန်ပြောကြ၏။ ငါ့စကားကိုလည်း သူ့အားပြန်ပြောကြ၏။ သူသည်လည်းငါကြောက်စေခြင်း၄ါ
စာပေးလိုက်၏။

၇

၁မြို့ရိုးကိုလက်စသတ်သောအခါ၊ ငါသည်တံခါးတို့ကိုထူထောင်၍၊ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်၊
လေဝိသားတို့ကိုခန့်ထားပြီးမှ၊ ၂သစ္စာရှိ၍ ဘုရားသခင်ကို အထူးသဖြင့် ရိုသေသော ရဲတိုက်မှူးဟာနနိနှင့်
ငါ့ညီဟာနန်တို့၌ ယေရုရှလင်မြို့ကိုအပ်လျက်၊ ၃နေမထွက်မှီယေရုရှလင်မြို့တံခါးကို မဖွင့်စေနှင့်၊
တံခါးစောင့်ရှိစဉ်၊ တံခါးတို့ကိုပိတ်၍ ကန့်လန့်ကျင်ထိုးစေ။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် အသီးအသီးမိမိတို့အရပ်
မိမိတို့အိမ်တဘက်တချက်၌ ကင်းစောင့်စေဟု စီရင်၏။ ၄အကြောင်းမူကား၊ မြို့သည်ကျယ်ဝန်သော်လည်း
နေသောသူနည်း၍ အိမ်များတို့ကိုမတည်မဆောက်ကြသေး။

၅ထိုအခါ မှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ ဆင်းရဲသားတို့ကို အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူခြင်းငှါ
စုဝေးစေမည် အကြံကို ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့စိတ်နှလုံးထဲသို့ သွင်းပေးတော်မူ၏။ ၆-၇တဖန်ငါတွေ့သော
စာရင်းတည်းဟူသော ရှေ့ဦးစွာရောက်လာသောသူတို့၏ အဆွေအမျိုးစာရင်းချက်ဟူမူကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်
ဘုရင် နေဗုခပ်နေဇာသည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော လူစုထဲကထွက်၍ ဇေရုဗဗေလ၊
ယောရှု၊ နေဟမိ၊ အာဇရိ၊ ရာမိ၊ နာဟမာနိ၊ မော်ဒကဲ၊ ဗိလရှန်၊ မိဇပေရက်၊ ဗိဂဝဲ၊ နေဟုံ၊ ဗာနာတို့နှင့်
အတူလိုက်လာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့အစရှိသော ယုဒပြည်၌ အသီးအသီးဆိုင်သော မြို့ရွာသို့
ရောက်သောနိုင်ငံတော်သား၊ ဣသရေလလူစာရင်းဟူမူကား၊ ၈ပါရုတ်အမျိုးသား နှစ်ထောင်တရာခုနစ်ဆယ်
နှစ်ယောက်၊ ၉ရှေဖတိအမျိုးသား သုံးရာခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၁၀အာရာအမျိုးသား ခြောက်ရာငါးဆယ်
နှစ်ယောက်၊ ၁၁ပါဟတ်မောဘအမျိုး၊ ယောရှုနှင့် ယွာဘအမျိုးသား နှစ်ထောင်ရှစ်ရာ တဆယ်ရှစ်ယောက်၊
၁၂ဧလံအမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာငါးဆယ်လေးယောက်၊ ၁၃ဇတ္တုအမျိုးသား ရှစ်ရာလေးဆယ် ငါးယောက်၊
၁၄ဇက္ခဲအမျိုးသား ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ်၊ ၁၅ဗိန္နွိအမျိုးသား ခြောက်ရာလေးဆယ်ရှစ်ယောက်၊ ၁၆ဗေဗဲအမျိုးသား
ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊ ၁၇အာဇဂဒ်အမျိုးသား တထောင်သုံးရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊
၁၈အဒေါနိကံအမျိုးသား ခြောက်ရာခြောက်ဆယ်ခုနစ်ယောက်၊ ၁၉ဗိဂဝဲအမျိုးသား နှစ်ထောင်ငါးဆယ်
ခုနစ်ယောက်၊ ၂၀အာဒိန်အမျိုးသား ခြောက်ရာငါးဆယ်ငါးယောက်၊ ၂၁ဟေဇကိနှင့် အာတာအမျိုးသား
ကိုးဆယ်ရှစ်ယောက်၊ ၂၂ဟာရှုံအမျိုးသားသုံးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊ ၂၃ဗေဇဲအမျိုးသား သုံးရာနှစ်ဆယ်
လေးယောက်၊ ၂၄ဟာရိပ်အမျိုးသား တရာတဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၂၅ဂိဗောင်အမျိုးသား ကိုးဆယ်ငါးယောက်၊
၂၆ဗက်လင်မြို့၊ နေတောဖမြို့သား တရာရှစ်ဆယ် ရှစ်ယောက်၊ ၂၇အာနသုတ်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်
ရှစ်ယောက်၊ ၂၈ဗေသာဇမာဝမြို့သား လေးဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၂၉ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့၊ ခေဖိရမြို့၊
ဗေရုတ်မြို့သား ခုနစ်ရာလေးဆယ်သုံးယောက်၊ ၃၀ရာမမြို့၊ ဂါဗမြို့သား ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်တယောက်၊
၃၁မိတ်မတ်မြို့သား တရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၃၂ဗေသလမြို့၊ အာဣမြို့သား တရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊
၃၃အခြားသောနေဗောမြို့သား ငါးဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၃၄အခြားသော ဧလံအမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာ
ငါးဆယ်လေးယောက်၊ ၃၅ဟာရိမ်မြို့သား သုံးရာနှစ်ဆယ်၊ ၃၆ယေရိခေါမြို့သား သုံးရာလေးဆယ် ငါးယောက်၊
၃၇လောဒမြို့၊ ဟာဒိဒ်မြို့၊ ဩနောမြို့သား ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်တစ်ယောက်၊ ၃၈သေနာမြို့သား သုံးထောင်ကိုး
ရာသုံးဆယ်တည်း။

၃၉ယဇ်ပုရောဟိတ်စာရင်းဟူမူကား၊ ယောရှုအမျိုးထဲက ယေဒါယအမျိုးသား ကိုးရာခုနစ်ဆယ်
သုံးယောက်၊ ၄၀ဣမေရအမျိုးသားတထောင်ငါးဆယ်နှစ်ယောက်၊ ၄၁ပါရှုရအမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာ
လေးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊ ၄၂ဟာရိမ်အမျိုးသားတထောင်တဆယ်ခုနစ်ယောက်တည်း။

၄၃လေဝိသားစာရင်းဟူမူကား၊ ဟောဒေဝအမျိုးထဲက ယောရှုအမျိုးနှင့် ကာဒမေလအမျိုးသား
ခုနစ်ဆယ် လေးယောက်၊ ၄၄သီချင်းသည်၊ အာသပ်အမျိုးသား တရာလေးဆယ်ရှစ်ယောက်၊ ၄၅တံခါးစောင့်
ရှလ္လုံအမျိုးသား၊ အာတာအမျိုးသား၊ တာလမုန်အမျိုးသား၊ အက္ကုပ်အမျိုးသား၊ ဟတိတအမျိုးသား၊
ရှောဗဲအမျိုးသားအပေါင်း တရာသုံးဆယ်ရှစ်ယောက်တည်း။

၄၆ဘုရားကျွန်ခံသူ၊ ဇိဟအမျိုးသား၊ ဟသုဖအမျိုးသား၊ တဗ္ဗောက်အမျိုးသား၊ ၄၇ကေရုတ်အမျိုးသား၊
သယအမျိုးသား၊ ပါဒုန်အမျိုးသား၊ ၄၈လေဗနအမျိုးသား၊ ဟာဂဗအမျိုးသား၊ ရှာလမဲအမျိုးသား၊
၄၉ဟာနန်အမျိုးသား၊ ဂိဒ္ဒေလအမျိုးသား၊ ဂါဟာအမျိုးသား၊ ၅၀ရာယအမျိုးသား၊ ရေဇိန်အမျိုးသား၊
နေကောဒအမျိုးသား၊ ၅၁ဂဇ္ဇမ်အမျိုးသား၊ ဩဇအမျိုးသား၊ ပါသာအမျိုးသား၊ ၅၂ဗေသဲအမျိုးသား၊
မုနိမ်အမျိုးသား၊ နေဖိရှေသိမ်အမျိုးသား၊ ၅၃ဗာကဗုတ်အမျိုးသား၊ ဟာကုဖအမျိုးသား၊ ဟာရဟုရအမျိုးသား၊
၅၄ဗာဇလိတ်အမျိုးသား၊ မေဟိဒအမျိုးသား၊ ဟာရရှအမျိုးသား၊ ၅၅ဗာရကုတ်အမျိုးသား၊ သိသရအမျိုးသား၊
တာမအမျိုးသား၊ ၅၆နေဇိအမျိုးသား၊ ဟာတိဖအမျိုးသားတည်း။

၅၇ရှောလမုန်၏ အစေခံကျွန်၊ သောတဲအမျိုးသား၊ သောဖရက်အမျိုးသား၊ ပေရိဒအမျိုးသား၊
၅၈ယာလအမျိုးသား၊ ဒါကုန်အမျိုးသား၊ ဂိဒ္ဒေလအမျိုးသား၊ ၅၉ရှေဖတိအမျိုးသား၊ ဟတ္တိလအမျိုးသား၊
ပေါခရက်အမျိုးသား၊ ဇေဗိမ်အမျိုးသား၊ အာမုန်အမျိုးသားတည်း။ ၆၀ဘုရားကျွန်နှင့် ရှောလမုန်၏
ကျွန်ပေါင်းကား၊ သုံးရာကိုးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။

၆၁ထိုမှတပါး၊ ဣသရေလအမျိုးမှန်သည်မမှန်သည်ကိုရင်း၊ မိမိတို့အဆွေအမျိုးကိုရင်း မပြနိုင်ဘဲ
တေလမေလမြို့၊ တေလဟာရရှမြို့၊ ခေရုပ်မြို့၊ အဒ္ဒုန်မြို့၊ ဣမေရမြို့မှထွက်သွားသောဟူမူကား၊
၆၂ဒေလာယအမျိုးသား၊ တောဘိအမျိုးသား၊ နေကောဒအမျိုးသား၊ ပေါင်းခြောက်ရာလေးဆယ်
နှစ်ယောက်တည်း။

၆၃ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးထဲက ဟဗာယအမျိုးသား၊ ကောဇအမျိုးသား၊ ဂိလဒ်ပြည်သား၊
ဗာဇိလဲသမီး တယောက်နှင့် စုံဘက်၍ ယောက္ခမအမည်ကိုရသော ဗာဇိလဲအမျိုးသားတို့သည်၊
၆၄စာရင်းဝင်သော လူစုတွင် မိမိတို့စာရင်းကိုရှာ၍ မတွေ့သောကြောင့်၊ အမျိုးမစစ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို
မခံရကြ။ ၆၅ဥရိမ်နှင့် သုမိမ်ပါသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မပေါ်မှီတိုင်အောင် သူတို့သည် အလွန်သန့်ရှင်းသော
အရာ တို့ကို မစားရဟု ပြည်အုပ်မင်းစီရင်၏။

၆၆ပရိသတ်အပေါင်းကား၊ လေးသောင်းနှစ်ထောင်သုံးရာခြောက်ဆယ်တည်း။ ၆၇ထိုမှတပါး၊
ကျွန်ယောက်၊ ကျွန်မိန်းမပေါင်းခုနစ်ထောင်သုံးရာသုံးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊ သီချင်းသည်ယောက်ျားမိန်းမပေါင်း
နှစ်ရာလေးဆယ်ငါး ယောက်၊ ၆၈မြင်းပေါင်းခုနစ်ရာသုံးဆယ်ခြောက်စီး၊ လားပေါင်းနှစ်ရာလေးဆယ်ငါးစီး၊
၆၉ကုလားအုပ်ပေါင်းလေးရာ သုံးဆယ်ငါးစီး၊ မြင်းပေါင်းခြောက်ထောင်ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်တည်း။

၇၀အဆွေအမျိုးသူကြီးအချို့တို့သည် အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်စရာလှူကြ၏။ ပြည်အုပ်မင်းသည်
လည်း၊ ရွှေဒင်္ဂါးတထောင်၊ အင်တုံငါးဆယ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဝတ်စုံငါးရာသုံးဆယ်ကို ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့
သွင်းလေ၏။ ၇၁အဆွေအမျိုးသူကြီးသွင်းသော ရွှေငွေအပေါင်းကား ရွှေဒင်္ဂါးနှစ်သောင်း၊ ငွေအခွက်နှစ်သောင်း
နှစ်ထောင်တည်း။ ၇၂ကြွင်းသောသူတို့သည်လည်း ရွှေဒင်္ဂါးနှစ်သောင်း၊ ငွေခွက်နှစ်သောင်း၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အဝတ်စုံ ခြောက်ဆယ်ခုနစ်စုံကို သွင်းကြ၏။ ၇၃ထိုသို့ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊
တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်၊ သာမညလူအချို့၊ ဘုရားကျွန်အစရှိသော ဣသရေပြည်သူပြည်သား
အပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့နေရာမြို့ရွာတို့၌ နေရာကျကြ၏။

၈

၁သတ္တမလရောက်မှ၊ မြို့ရွာအရပ်ရပ်၌ နေသော ဣသရေလလူအမျိုးသားလူအပေါင်းတို့သည်
လာ၍ ရေတံခါးလမ်းတွင်စည်းဝေးကြ၏။ ဣသရေလအမျိုး၌ထာဝရဘုရား၊ ထားတော်မူသော
မောရှေပညတ္တိကျမ်းစာကို ကျမ်းတတ်ဆရာ ဇေရကို တောင်းသည်အတိုင်း၊ ၂နားထောင်နားလည်
နိုင်သမျှသော ပရိသတ်ယောက်ျားမိန်းမ တို့ရှေ့သို့သတ္တမလ ပဌမနေ့ရက်တွင်၊ ပညတ္တိကျမ်းကို
ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရသည် ဆောင်ခဲ့၍၊ ၃နားလည်နိုင်သောသူ၊ ယောက်ျားမိန်းမတို့ရှေ့မှာ၊ နံနက်အချိန်မှစ၍
မွန်းတည့်အချိန်တိုင်အောင် ရေတံခါးလမ်းတွင် ဘတ်ရွတ်လေ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ပညတ္တိကျမ်းကားကို

စေ့စေ့နားထောင်ကြ၏။ ၄သူတို့လုပ်ကြသော တရားဟောရာသစ်သား ပလ္လင်ပေါ်မှာ ကျမ်းတတ်ဆရာ
ဧဇရသည် ရပ်၍ မတ္တိသိ၊ ရှေမ၊ နာယ၊ ဥရိယ၊ ဟိလခိ၊ မာသေယတို့သည် လက်ျာဘက်၌ရင်း ပေဒါယ၊
မိရှေလ၊ မာလခိ၊ ဟာရှုံ၊ ဟာရှဗဒါန၊ ဇာခရိ၊ မေရှုလံတို့သည် လက်ဝဲဘက်၌ရင်း ရပ်နေကြ၏။
၅ထိုသို့ဧဇရသည် လူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍ မြင့်လျက်၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ကျမ်းစာကိုဖွင့်သောအခါ၊
လူအပေါင်းတို့သည် ထကြ၏။ ၆ဧဇရသည် မြတ်စွာဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး၏။
လူအပေါင်းတို့ ကအာမင်၊ အာမင်ဟု လက်တို့ကိုချီလျက်၊ ဝန်ခံ၍ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားကို
ကိုးကွယ်ကြ၏။ ၇ယောရှု၊ ဗာနိ၊ ရှေရဘိ၊ ယာမိန်၊ အက္ကုပ်၊ ရှဗ္ဗေသဲ၊ ဟောဒိယ၊ မာသေယ၊ ကေလိတ၊ အာဇရိ၊
ယောဇဗက်၊ ဟာနန်၊ ပေလာယ အစရှိသော၊ လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ လူများတို့အား
ပညတ္တိကျမ်းစာအနက်ကို ပြန်ကြားကြ၏။ လူများတို့သည် လည်း မိမိတို့နေရာ၌ နေကြ၏။
၈ထိုသို့ဘုရားသခင်၏ ပညတ္တိကျမ်းစာကို သေချာစွာဘတ်ရွတ်၍ အနက်ကိုပြန် သဖြင့်၊
လူများနားလည်စေခြင်းငှါ ပြုကြ၏။

၉လူအပေါင်းတို့သည် ပညတ္တိကျမ်းစကားကိုကြားသောအခါ၊ ငိုကြွေးကြသည်ဖြစ်၍၊ ပြည်အုပ်မင်း
နေဟမိ၊ ကျမ်းတတ်ဆရာယဇ်ပုရောဟိတ်ဧဇရ၊ လူများတို့အားသွန်သင်သော လေဝိသားတို့က၊
ဤသည်နေ့ရက်သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့၊ သန့်ရှင်းသောနေ့ရက်ဖြစ်၏။
ငိုကြွေးမြည်းတမ်းခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ၁၀သွားကြလော။ မြိန်စွာသောအစာကိုစားကြလော့။ ချိုသောအရည်ကို
သောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ဝေယ်မျှကြလော့။ ဤသည်နေ့ရက်သည် ငါတို့ဘုရားရှင်ဘို့
သန့်ရှင်း၏။ ဝမ်းမနည်းကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောအခွင့်နှင့် အားယူ၍ ဝမ်းမြောက်ကြလောဟု
လူအပေါင်းတို့အားဆိုကြ၏။ ထိုသို့လေဝိသားတို့က၊ ဤသည်နေ့ရက်သည် သန့်ရှင်းသောနေ့
ဖြစ်သောကြောင့်၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြလော့။ ဝမ်းမနည်းကြနှင့် ဟုဆို၍၊ လူအပေါင်းတို့ကို ငြိမ်းစေကြ၏။
၁၂လူအပေါင်းတို့သည် ဟောပြောသောစကားတို့ကို နားလည်သောကြောင့် စားသောက်ခြင်း၊ သူတပါးတို့
အား ဝေယ်မျှခြင်း၊ အလွန်ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ သွားကြ၏။

၁၃ဒုတိယနေ့ရက်တွင် အဆွေအမျိုးသူကြီးများတို့နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့သည်
ပညတ္တိကျမ်း စကားကို နားလည်အံ့သောငှါ၊ ကျမ်းတတ်ဆရာဧဇရထံ၌ စည်းဝေးကြ၏။ ၁၄သတ္တမလပွဲကို
ခံကြစဉ်၊ ဣသရေအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်တဲ၌နေရကြမည်ဟု မောရှေအားဖြင့်
ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော၊ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားကြောင့်ကို တွေ့ကြ၏။ ၁၅ထိုစကားကို
ကြားသောအခါ၊ ကျမ်းစာ၌ပါသည်အတိုင်း၊ သစ်ခက်တဲတို့ကိုလုပ်ခြင်းငှါ၊ တောင်သို့သွားကြ။ သံလွင်ခက်၊
ထင်းရှူးခက်၊ မုရတုခက်၊ စွန်ပလွံခက်အစရှိသော ထူထပ်သောအခက်အလက်မျိုးတို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြဟု
ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ခပ်သိမ်းသောမြို့ရွာတို့၌ ကြော်ငြာကြ၏။ ၁၆လူများတို့သည် ထွက်သွား၍၊
သစ်ခက်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် အိမ်မိုးပေါ်မှာရင်း၊ မိမိဝင်းထဲ ဗိမာန်တော်တံခါး ထဲမှာရင်း၊ ရေတံခါးလမ်းနှင့်
ဖေရိမ်တံခါးလမ်းမှာရင်း သစ်ခက်တဲများကို လုပ်ကြ၏။ ၁၇ထိုသို့သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရရာ ထဲက၊ ထွက်လာ
သော ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်တဲတို့ကိုလုပ်၍၊ ထိုင်နေကြ၏။ နုန်သားယောရှုလက်ထက် မှစ၍
ဣသရေလအမျိုးတို့သည် တခါမျှထိုသို့မပြုကြ။ အလွန်ဝမ်းမြောက်လျက်နေကြ၏။ ၁၈ပဌမနေ့မှစ၍
နောက်ဆုံးသောနေ့တိုင်အောင် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ဘုရားသခင်၏ ပညတ္တိကျမ်းစာကို ဘတ်ရွတ်ကြ၏။
ထိုပွဲကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးခံကြ၏။ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ တရားတော်အတိုင်း ဓမ္မပွဲကိုလည်းခံကြ၏။

၉

၁ထိုလနှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အစာရှောင်လျက်၊ လျှော်တေ
အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ကိုယ်၌မြေမှုန့်ကိုတင်လျက် စည်းဝေးကြ၏။ ၂ထိုအခါဣသရေလအမျိုးစစ်ဖြစ်သော
သူတို့သည် တပါးအမျိုးသားရှိသမျှတို့နှင့် ကွာ၍၊ ကိုယ်အပြစ်နှင့် ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်များကို

ဘော်ပြတောင်းပန်ကြ၏။ ၃မိမိတို့နေရာ၌ရပ်နေ၍ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်းစာကို
နေ့လေးစုတစုဘတ်ကြ၏။ အပြစ်ကို ဘော်ပြတောင်းပန်၍၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
နေ့လေးစုတစုကိုးကွယ်ကြ၏။

၄ထိုအခါ လေဝိသားယောရှု၊ ဗာနိ၊ ကပ်မျေလ၊ ရှေဗနိ၊ ဗုန္နိ၊ ရှေရဘိ၊ ဗာနိ၊ ခေနနိတို့ကိုသည်
ပလ္လင်ပေါ်မှ ရပ်၍ သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ကြီးစွာသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။
၅တဖန်လေဝိသားယောရှု ကပ်မျေလ၊ ဗာနိ၊ ဟာရှဗနိ၊ ရှေရဘိ၊ ဟောဒိယ၊ ရှေဗနိ၊ ပေသဟိတို့ကထလော့။
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲမင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု ကောင်းကြီး
ပေးကြလော့။ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းအမျိုးမျိုးထက်ကြီးမြင့်၍ ဘုန်းကြီးသော ကိုယ်တော်၏
နာမသည် မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ၆ကိုယ်တော် သာလျှင်၊ ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အမြင့်ဆုံးသော
ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကိုင်း၊ မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်၌ပါသမျှတို့ကိုင်း၊
ပင်လယ်အလုံးစုံတို့ကိုစောင့်မတော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုကိုးကွယ်ကြပါ၏။
၇အိုထာဝဘုရားအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အာဗြံကို ရွေးချယ်၍ ခါလဒဲပြည်၊ ဥရမြို့မှခေါ်ခဲ့ပြီးလျှင်
အာဗြဟံဟူသော အမည်ကို ပေးတော်မူ၏။ ၈ရှေ့တော်၌ သူ့သဘောဖြောင့်သည်ကို တွေ့သောကြောင့်၊
ခါနနိပြည်၊ ဟိတ္တိပြည်၊ အာမောရိပြည်၊ ဖေရဇိပြည်၊ ယေဗုသိပြည်၊ ဂိရဂါရှိပြည်တို့ကို အာဗြဟံ
အမျိုးအနွယ်အားငါပေးမည်ဟု ဝန်ခံသည်အတိုင်း သစ္စာတော်မပျက် ပြုတော်မူ၏။ ၉အဲဂုတ္တုပြည်၌
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးများခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုမြင်၍၊ ဒေ့ပင်လယ်နားမှာ သူတို့အော်ဟစ်သော
အသံကိုကြားတော်မူ၏။ ၁၀ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ကျွန်များ၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့ကို စော်ကားစွာ ပြုသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှု၍နေတော်မမူ။
ထိုပြည်သားတို့၌ နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကိုပြတော်မူ၍၊ သိတင်းတော်သည်
ယနေ့တိုင်အောင် ကျော်စောလျက်ရှိပါ၏။ ၁၁သူတို့သည် ပင်လယ်အဘယ်၌ မြေပေါ်မှာ ရှောက်သွားမည်
အကြောင်း သူတို့ရှေ့မှာ ပင်လယ်ခွဲတော်မူ၏။ ညှဉ်းဆဲသော သူတို့ကိုကား၊ နက်သောရေထဲသို့
ကျောက်ကိုပစ်သကဲ့သို့ ပစ်တော်မူ၏။ ၁၂ထိုမှတပါး၊ နေ့အချိန်၌ မိုဃ်းတိမ်တိုင်အားဖြင့်ငင်း၊ ညဉ့်အချိန်၌
သူတို့သွားရာလမ်းကို လင်းစေသောမီးတိုင်အားဖြင့်ငင်း၊ သူတို့ကို ပို့ဆောင်တော်မူ၏။
၁၃ကိုယ်တော်တိုင်လည်း၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့ဆင်းသက်၍ မိုဃ်းကောင်းကင်ထဲက ဗျာဒိတ်သံကိုလွှတ်သဖြင့်၊
ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်သော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရားတို့ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။ ၁၄သန့်ရှင်းသော
ဥပုသ်နေ့ရက်တော်ကို ဘော်ပြ၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မောရှေအားဖြင့် နည်းနာဥပဒေသ ပညတ်တရားတို့ကို
လည်း ထားတော်မူ၏။ ၁၅သူတို့မွတ်သိပ်ခြင်း နှင့် ရေငတ်ခြင်းကို ပြေစေခြင်းငှါ မိုဃ်းကောင်းကင်မုန့်နှင့်
ကျောက်ထဲကထုတ်သော ရေကို ပေးတော်မူ၏။ သူတို့ပိုင်ဘို့ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်ထဲသို့ဝင်၍
သိမ်းယူမည် အကြောင်းမိန့်တော်မူ၏။ ၁၆သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးတို့သည် မာနထောင်လွှား၍၊
ခိုင်မာသောလည်ပင်းနှင့် ပညတ်တော်ကို နားမထောင်ကြ။ ၁၇သူတို့တွင် ပြုတော်မူသောအံ့ဘွယ်သော
အမှုတို့ကို မအောက်မေ့။ အာဏာတော်ကို ငြင်းဆန်လျက် လည်ပင်း ခိုင်မာသည်ဖြစ်၍၊ ကျွန်ခံရာ
အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြန်လိုသောငှါ၊ လူကြီးတဦးကိုချီးမြှောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် အပြစ်ကို
ဖြေတတ် သောဘုရား၊ ချစ်သနားခြင်းမေတ္တာကရုဏာ နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းနှင့်
ကြွယ်ဝသောဘုရားဖြစ်တော်မူသောကြောင့် သူတို့ကိုစွန့်ပစ်တော်မမူ။ ၁၈ထိုမျှမက သူတို့သည်
နွားသငယ်အရုပ်ကို သွန်း၍၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ဤဘုရားသည် သင့်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော
သင်၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ ဟုဆိုလျက်၊ အလွန်ပြစ်မှားသော်လည်း၊ ၁၉ကိုယ်တော်သည် အထူးသဖြင့်
သနားတတ်သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၍၊ တော၌သူတို့ကိုစွန့်ပစ်တော်မမူ။ နေ့အချိန်၌လမ်းပြသော
မိုဃ်းတိမ်တိုင်မပျောက်၊ ညဉ့်အချိန်၌ သူတို့သွားရာ လမ်းကို လင်းစေသောမီးတိုင်လည်းမကွယ်။ ၂၀သူတို့အား

သွန်သင်စရာဘို့ ကောင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ပေးတော်မူ၏။ သူတို့စားရသော ကိုယ်တော်၏
မန္နကိုရုပ်သိမ်းတော်မမူ။ သူတို့အား အငတ်ပြေစေခြင်းငှါ၊ ရေကိုလည်းပေးတော်မူ၏။ ၂၁အနှစ်လေးဆယ်
ပတ်လုံး သူတို့ကို အလျှင်းမဆင်းရဲစေခြင်းငှါ ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ သူတို့အဝတ်မဟောင်းမနွမ်းရ၊
သူတို့ခြေသည်လည်း မပွန်းမရောင်ရ။ ၂၂နောက်မှတပါးအမျိုးသားတို့၏ တိုင်းနိုင်ငံများကို သူတို့အား
အကုန်အစင် ဝေဖန်၍ ပေးသနားတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်နှင့်
ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃအစိုးရသော ပြည်တို့ကိုသိမ်းယူကြ၏။ ၂၃သူတို့သားမြေးတို့ကို မိုဃ်းကောင်းကင်ကြယ်
ကဲ့သို့ များပြားစေတော်မူ၏။ အကြင်ပြည်ထဲသို့သူတို့ဝင်၍ သိမ်းယူမည်အကြောင်း၊ သူတို့၏ဘိုးဘေးတို့အား
ဂတိထားတော်မူ၏။ ထိုပြည်ထဲသို့သွင်း တော်မူသဖြင့်၊ ၂၄သားမြေးတို့သည် ဝင်၍ သိမ်းယူကြ၏။ သူတို့ရှေ့မှာ
ထိုပြည်သားခါနာနိလူတို့ကို နှိပ်စက်တော်မူ၍၊ ရှင်ဘုရင်အစရှိသော ပြည်သူပြည်သားတို့ကို
ပြုချင်သမျှပြုရသော အခွင့်နှင့် သူတို့လက်သို့ အပ်တော်မူ၏။ ၂၅ထိုသို့သူတို့သည် ခိုင်ခံ့သော မြို့များ၊
မြေကောင်း သောပြည်၊ ဥစ္စာနှင့် ပြည့်သောအိမ်၊ တူပြီးသော ရေတွင်း၊ များပြားသော စပျစ်ဥယျာဉ်၊
သံလွင်ဥယျာဉ်၊ အသီးသီး သောအပင်တို့ကိုသိမ်းယူ၍၊ ဝစွာစားသောက်လျက် အသားဆူဖြိုး၍
ကျေးဇူးတော် ကြွယ်ဝခြင်း၌ မွေ့လျော်ကြ၏။ ၂၆သို့ရာတွင် အမိန့်တော်ကိုနားမထောင်၊ ပုန်ကုန်လျက်
တရားတော်ကို ကျောနောက်သို့ပစ်ထားကြ၏။ အထံတော် သို့ပြန်လာစေခြင်းငှါ၊ ဆုံးမသောကိုယ်တော်၏
ပရောဖက်တို့ကို သတ်၍၊ အလွန်ပြစ်မှားခြင်းကိုပြုကြ၏။ ၂၇ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကိုနှောင့်ရှက်သော
သူလက်သို့အပ်လိုက်တော်မူ၏။ ဆင်းရဲခံရ၍ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံက
နားထောင်၍၊ ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကြွယ်ဝသည်အတိုင်း၊ ရန်သူလက်မှ ကယ်လွှတ်သော ကျေးဇူးရှင်တို့ကို
ပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။ ၂၈တဖန် ချမ်းသာရသောအခါ၊ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုပြင်ကြသောကြောင့်၊
ရန်သူအစိုးရမည်အကြောင်း တဖန်အပ်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ပြန်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်ကြသော
အခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံကနားထောင်၍၊ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း အထပ်ထပ်ကယ်တင် တော်မူ၏။
၂၉တရားတော်ကို ကျင့်ပြန်စေခြင်းငှါ ဆုံးမတော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်၊
မာနထောင်လွှာကြ၏။ ကျင့်သောသူ၌အသက် ရှင်စရာအကြောင်းဖြစ်သော စီရင်တော်မူချက်တို့ကို
လွန်ကျူးကြ၏။ ခိုင်မာသော လည်ပင်းနှင့် ရှန်းလျက်နားမ ထောင်ဘဲနေကြ၏။ ၃၀နှစ်ပေါင်းများစွာ
သူတို့ကိုသည်းခံ၍၊ ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်တို့၌ ရှိသော ကိုယ်တော်၏ ဝိညာဉ်အားဖြင့်
ဆုံးမတော်မူသော်လည်း သူတို့သည် နားမထောင်သောကြောင့်၊ ဤပြည်သူပြည်သားတို့လက်သို့
အပ်တော်မူ၏။ ၃၁သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် ချစ်သနားခြင်းမေတ္တာ ကရုဏာတော်ကြွယ်ဝသောကြောင့်၊
သူတို့ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးတော်မမူ။ စွန့်ပစ်တော်မမူ။ ၃၂သို့ဖြစ်၍၊ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရား၊
ကြီးမြတ်၍မဟာတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံလျက် ကြောက်မက်ဘွယ် သောဘုရား၊ ကရုဏာ ပဋိညာဉ်တော်ကို
စောင့်တော်မူသောဘုရား၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင် လက်ထက်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ရှင်ဘုရင်၊
မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ ကိုယ်တော်၏ လူအပေါင်းတို့အပေါ်သို့
ရောက်သောဘေးဒဏ် ရှိသမျှကို ပမာဏမပြုဘဲ နေတော်မမူပါနှင့်။ ၃၃ကိုယ်တော်မူကား၊
အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ရောက်စေသမျှသော အမှု၌တရားတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မတရားသဖြင့်
ပြုကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူပြီ။ ၃၄အကျွန်ုပ်တို့ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည် တရားတော်ကိုမစောင့်။ ပေးထားတော်မူသောပညတ်များနှင့် သက်သေခံချက်
များတို့ကို နားမထောင်ကြ။ ၃၅ကြီးသောကျေးဇူးကိုပြုလျက်၊ အပ်ပေးတော်မူ၍၊ သူတို့ပိုင်သော နိုင်ငံ
သနားတော်မူသောပြည်ကြီး ပြည်ကောင်း၌နေရသော်လည်း၊ အမှုတော်ကိုမဆောင်မရွက်၊ မိမိတို့ပြုသော
ဒုစရိုက်ကို မရှောင်ဘဲနေကြပါ၏။ ၃၆ဘိုးဘေးတို့သည် အလွန်မြတ်သောအသီးအနှံကို စားရသောအခွင့်နှင့်
သူတို့အား ပေးသနားတော်မူသော ပြည်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့အစေခံကျွန်ဖြစ်ကြပါ၏။

သူ့ကျွန်ခံရကြပါ၏။ ၃၇အကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်မှာ ခန့်ထားတော်မူသော
ရှင်ဘုရင်တို့သည် ဤပြည်၌ကြွယ်ဝစွာဖြစ်သော အသီးအနှံကို သိမ်းစားမြဲရှိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်နှင့်
တိရစ္ဆာန်များကို သူတို့သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အစိုးပိုင်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်ဆင်းရဲခံလျက်
နေရပါသည်ဟု မြွက်ဆိုကြ၏။

၃၈ထိုအကြောင်းအရာများကို ငါတို့သည် ဆင်ခြင်ပြီးမှ၊ သစ္စာပြု၍စာချုပ်ကိုလည်း ရေးထားလျက်၊
ငါတို့အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် တံဆိပ်ခတ်ကြ၏။

၁၀

၁တံဆိပ်ခတ်သောသူဟူမူကား၊ ဟာခလိသား ပြည်အုပ်မင်းနေဟမိ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇိဒကိယ၊
၂စရာယ၊ အာဇရိ၊ ယေရမိ၊ ၃ပါရှုရ၊ အာမရိ၊ မာလခိယ၊ ၄ဟတ္တုတ်၊ ရှေဗနိ၊ မလ္လုတ်၊ ၅ဟာရိမ်၊ မေရမုတ်၊ ဩဗဒိ၊
၆ဒံယေလ၊ ဂိန္နေသုန်၊ ဗာရုတ်၊ ၇မေရှုလံ၊ အဘိယ၊ မိယာမိန်၊ ၈မာဇိ၊ ဗိလဂဲ၊ ရှေမာယ၊ ၉လေဝိသားအာဇနိသား
ယောရှုတပါး၊ ဟေနဒဒ်သား ဗိန္နုတပါး၊ ကပ်မျေလတပါး၊ ၁၀သူတို့ညီ ရှေဗနိ၊ ဟောဒိယ၊ ကေလိတ၊ ပေလာယ၊
ဟာနန်၊ ၁၁မိက္ခာ၊ ရေဟုပ်၊ ဟာရှာဘိ၊ ၁၂ဇက္ကုရ၊ ရှေရဘိ၊ ရှေဗနိ၊ ၁၃ဟောဒိယ၊ ဗာနိ၊ ဗေနိနု၊ ၁၄လူတို့တွင်
အကြီးအကဲဖြစ်သော ပါရုတ်၊ ပါဟတ်မောဘ၊ ဧလံ၊ ဇာသု၊ ဗာနိ၊ ၁၅ဗုန္နိ၊ အာဇဂဒ်၊ ဗေဗဲ၊ ၁၆အဒေါနိယ၊ ဗိဂဝဲ၊
အာဒိန်၊ ၁၇အာတာ၊ ဟိဇကိယ၊ အဇ္ဇုရ၊ ၁၈ဟောဒိယ၊ ဟာရှုံ၊ ဗေဇဲ၊ ၁၉ဟာရိပ်၊ အာနသုတ်၊ နေဗဲ၊ ၂၀မာဂပျာရှ၊
မေရှုလံ၊ ဟေဇိရ၊ ၂၁မေရှဇဗေလ၊ ဇာဒုတ်၊ ယာဒွ၊ ၂၂ပေလတိ၊ ဟာနန်၊ အနာယ၊ ၂၃ဟောရှေ၊ ဟာနနိ၊ ဟာရှုပ်၊
၂၄ဟာလောဟက်၊ ပိလဟ၊ ရှောဗက်၊ ၂၅ရေဟုံ၊ ဟာရှဗန၊ မာသေယ၊ ၂၆အဟိယ၊ ဟာနန်၊ အာနန်၊ ၂၇မလ္လုတ်၊
ဟာရိမ်၊ ဗာနာတည်း။ ၂၈ကြွင်းသောသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်၊
ဘုရားကျွန်အစရှိသော ဘုရားသခင်၏ တရားကို စောင့်အံ့သောငှါ၊ ထိုပြည်သားတို့နှင့် ကွာသော
သူအပေါင်းတို့သည် မယားသားသမီးတို့နှင့်တကွ အကျိုးအကြောင်းကို နားလည် သောသူဖြစ်၍၊
၂၉ညီအစ်ကို မှူးမတ်တို့၌ မှီဝဲလျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်မောရှေအားဖြင့် ထားတော်မူသောဘုရား သခင်၏
တရားတော်အတိုင်း ကျင့်ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့အရှင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်များ၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူ
ချက်ရှိသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ ၃၀ကိုယ်သမီးတို့ကိုပြည်သားတို့အား မပေးစား၊
ပြည်သားသမီးတို့ ကို ကိုယ်သားတို့အဘို့ မသိမ်းမယူဘဲ နေပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ ၃၁ပြည်သားတို့သည် ဥပုသ်နေ့၌
ဥစ္စာ၊ စားစရာကို ရောင်းခြင်းငှါ ယူခဲ့လျှင်၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်စေ၊ အခြားသောမြွနေ့ဖြစ်စေ မဝယ်၊ သတ္တမနှစ်တွင်
လယ်လုပ်ခြင်းအမှုကိုမပြု၊ ကြွေးကိုအနိုင်မတောင်းဘဲနေပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ ကျိန်ဆိုလျက်သစ္စာဂတိထားကြ၏။

၃၂ထိုမှတပါး၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အမှုတည်းဟူသော ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့တွင်
ရှေ့တော်မုန့်၊ မြဲသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ မြဲသောမီးရှို့ရာယဇ်၊ ဓမ္မပွဲ၊ သန့်ရှင်းသောအသုံးအဆောင်၊
ဣသရေအမျိုး၏ အပြစ်ဖြေရာယဇ်အစရှိသော ငါတို့၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်အမှုအလုံးကို ဆောင်ရွက်
စာရာဘို့၊ လူတိုင်းတနှစ်လျှင်၊ ငွေတကျပ်သုံးစုတစုစီပေးရမည်အကြောင်း ကိုယ်အဘို့ စီရင်ထုံးဖွဲ့ကြ၏။
၃၄ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးမွှေးစရာ
ထင်းပူဇော်သက္ကာကို၊ တနှစ်တနှစ်လျှင် ချိန်းချက်သော အချိန်တို့၌၊ အဆွေအမျိုးအလိုက်
ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားပြည်သူပြည်သား
တို့သည် စာရေးတံပြုကြ၏။ ၃၅အဦးသီးသော မြေအသီးအနှံနှင့် အဦးသီးသော သစ်သီးအမျိုးမျိုးကို
ဗိမာန်တော်သို့ နှစ်တိုင်းဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊ ၃၆ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ရေးထားသည်အတိုင်း၊ အဦးဘွား
သော သားယောက်ျားနှင့် အဦးဘွားသောသိုးနွားအစရှိသည်တို့ကို ဗိမာန်တော်၌ အမှုစောင့်သော
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရှိရာ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊ ၃၇အဦးလုပ်သောမုန့်စိမ်း၊ ပူဇော်သက္ကာ၊
သစ်သီးအမျိုးမျိုး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီကိုယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရှိရာ၊ ဗိမာန်တော်အခန်းသို့၎င်း၊ လယ်လုပ်သောမြို့ရွာ
ရှိသမျှတို့၌ မြေအသီးအနှံဆယ်ဘို့တဘို့ကို လေဝိသားတို့ထံသို့၎င်း၊ ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း

စီရင်ထုံးဖွဲ့ကြ၏။ ၃၈လေဝိသားတို့သည် ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ခံယူသောအခါ၊ အာရုန်အမျိုး
ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှိရမည်။ လေဝိသားတို့သည် လည်း ဆယ်ဘို့တဘို့ထဲ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို နှုတ်ယူ၍
ဗိမာန်တော်အခန်း ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ သွင်းရကြမည်။ ၃၉လေဝိသားအစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည် ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီပူဇော်သက္ကာတို့ကို သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်တန်ဆာ၊ အမှုစောင့်
ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည် တို့ရှိရာအခန်းသို့ ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏
အိမ်တော်ကို ငါတို့သည်စွန့်ပစ်၍မထားရကြ။

၁၁

၁ထိုအခါ လူအများတို့တွင် မင်းလုပ်သောသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေကြ၏။
ကြွင်းသောသူတို့သည် သန့်ရှင်းသောအရပ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ တကျိပ်တွင်တယောက်၊ အခြားသောမြို့တို့၌
ကိုးယောက်နေရမည်အကြောင်း စာရေးတံပြုကြ၏။ ၂ယေရုရှလင်မြို့၌နေခြင်းငှါ အလိုလိုဝန်ခံသော
သူအပေါင်းတို့ကို၊ လူများတို့သည် ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ ၃ယုဒမြို့ရွာတို့တွင် ဣသရေလလူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
လေဝိသား၊ ဘုရားကျွန်၊ ရှောလမုန်၏ကျွန် အမျိုးသားအသီးသီးတို့သည် မိမိတို့ဆိုင်ရာအရပ်၌ နေကြ၏။
ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော ပြည်သူပြည်သားအကြီးအကဲ မင်းအရာရှိဟူမူကား၊ ၄ယုဒအမျိုး၊ ဖာရက်၊
မဟာလေလ၊ ရှေဖတိ၊ အာမရိ၊ ဇာခရိ၊ ဩဇိတို့မှဆင်းသက်သော အသာယတပါး၊ ၅ရှိလောနိ၊ ဇာခရိ၊
ယောယရိပ်၊ အဒါယ၊ ဟဇာယ၊ ကောလဟောဇ၊ ဗာရုတ်တို့မှဆင်းသက်သော မာသေယတပါးနှင့်တကွ၊
၆ယေရုရှလင်မြို့၌ နေသောဖါရက်မြို့သား၊ သူရဲလေးရာခြောက်ဆယ်ရှစ်ယောက်တည်း။ ၇ဗယ်္ာမိန်အမျိုး၊
ယေရှာယအမျိုး၊ ဣသေလအမျိုး၊ မာသေယ၊ ကောလယ၊ ပေဒါယ၊ ယောဒ၊ မေရှုလံတို့မှဆင်း သက်သော
သလ္လု၊ ၈သုနောက်၊ ဂဗ္ဗဲနှင့် သလ္လဲအစရှိသော ကိုးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်တည်း။ ၉ဇိခရိသား ယောလသည်
ဗယ်္ာမိန်အမျိုးအုပ်ဖြစ်၏။ သေနွာသား ယုဒသည်ပြည်မြို့ကိုအုပ်ရ၏။

၁၀ယဇ်ပုရောဟိတ်မူကား၊ ယေဒါယ၊ ယောရိပ်၊ ယာခိန်နှင့်တကွ၊ ၁၁အဟိတုပ်၊ မရာယုတ်၊ ဇာဒုတ်၊
မေရှုလံ၊ ဟိလခိတို့မှဆင်းသက်သော ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အုပ် စရာယ အစရှိသော၊
၁၂အိမ်တော်အမှုကိုဆောင်ရွက်သော အမျိုးသားချင်း ရှစ်ရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ ထိုမှတပါး၊ မာလခိ၊
ပါရှုရ၊ ဇာခရိ၊ အာမဇိ၊ ပေလလိ၊ ယေရောဟံ တို့မှ ဆင်းသက်သော အဒါရအစရှိသော၊ ၁၃အဆွေအမျိုးသူကြီး
အမျိုးသားချင်း နှစ်ရာလေးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ ဣမေရ၊ မေရှလမုတ်၊ အဟာသဲ၊ အာဇရေလတို့မှ
ဆင်းသက်သော အာမရှဲအစရှိသော၊ ၁၄ခွန်အားကြီးသောသူရဲ အမျိုးသားချင်း တရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်
တည်း။ ဟဂဒေါလိမ်သား ဇာဗဒေလသည် သူတို့ကိုအုပ်ရ၏။

၁၅လေဝိသားမူကား၊ ဗုန္နိ၊ ဟာရှာဘိ၊ အာဇရိကံ၊ ဟာရှုပ်တို့မှဆင်းသက်သော ရှေမာယတပါး၊
၁၆လေဝိသား အကြီး ရှဗ္ဗေသဲနှင့် ယောဇဗဒ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ ပြင်အမှုကို
ကြည့်ရှုစီရင်ကြ၏၊ ၁၇အာသပ်၊ ဇာဗဒိ၊ မိက္ခာတို့မှဆင်းသက်သော မဿနိသည် ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်းအမှုမှာ အကြီးလုပ်သော သူဖြစ်၏။ ဗာကဗုကိသည် အပေါင်းအဘော်တို့တွင်
ဒုတိယသူဖြစ်၏။ ထိုမှတပါး၊ ယေဒုသုန်၊ ဂလာလ၊ ရှမ္မာတို့မှ ဆင်းသက်သော ဩဗဒိရှိ၏။
၁၈သန့်ရှင်းသောမြို့၌နေသော လေဝိသားပေါင်းကား နှစ်ရာနှစ်ဆယ်လေးယောက်တည်း။ ၁၉တခါးစောင့်
အက္ကုပ်၊ တာလမုန်အစရှိသော တံခါးကိုစောင့်သော အမျိုးသားချင်းပေါင်းကား တစ်ရာခုနစ်ဆယ်
နှစ်ယောက်တည်း။

၂၀ကြွင်းသောဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် ယုဒမြို့ရွာတို့တွင်၊ မိမိတို့
ပိုင်ရင်းအရပ်၌ နေကြ၏။ ၂၁ဘုရားကျွန်တို့သည် ဩဖေလအရပ်၌နေ၍၊ ဇိဟနှင့် ဂိသပတို့သည်
ဘုရားကျွန်အုပ် ဖြစ်ကြ၏။ ၂၂မိက္ခာ၊ မဿနိ၊ ဟာရှာဘိ၊ ဗာနိတို့မှ ဆင်းသက်သော ဩဇိသည်
ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော လေဝိသား တို့ကိုအုပ်ရ၏။ အာသပ်အမျိုးသား သီချင်းသည်တို့သည်လည်း

ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အမှုကို ကြည့်ရှုစီရင် ရကြ၏။ ၂၃အကြောင်းမူကား၊ သီချင်းသည်တို့သည်
နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း စားစရာရိက္ခာကိုခံရမည်အကြောင်း ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၂၄ယုဒအမျိုး
ဇာရအနွယ် မေရှဇဗေလသား ပေသဟိသည်လည်း ရှင်ဘုရင်ခွင့်နှင့် ပြည်သားတို့ကိုအုပ်၍
အရေးတော်ပိုင်မင်းဖြစ်၏။
၂၅ယုဒလူအချို့တို့သည် မြို့ရွာကျေးလက်တည်းဟူသော ကိရယသာဘမြို့ရွာ၊ ဒိဘုန်မြို့ရွာ၊
ယေကပ်ဇေလ မြို့ရွာ၊ ၂၆ယေရှု၊ မောလဒ၊ ဗက်ပါလက်၊ ၂၇ဟာဇာရွာလ၊ ဗေရရှေဘမြို့ရွာများ၊ ၂၈ဇိကလတ်၊
မေကောနမြို့ရွာများ၊ ၂၉အင်ရိမ္မုန်၊ ဇာရ၊ ယာမုတ်၊ ၃၀ဇာနော၊ အဒုလံမြို့ရွာများ၊ လာခိရှမြို့နှင့်ကျေးလက်များ၊
အဇေကာမြို့ရွာများ၊ ဗေရရှေဘမြို့မှစ၍ ဟိန္နုံချိုင့်တိုင်အောင် အနှံ့အပြားနေကြ၏။
၃၁ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည်လည်း ဂေဗ၊ မိတ်မတ်၊ အာဣ၊ ဗေသလမြို့ရွာတို့၌၎င်း၊ အာနသုတ်၊ နောဗ၊
အာနနိ၊ ၃၂-၃၄ဟာဇော်၊ ရာမ၊ ဂိတ္တိမ်၊ ဟာဒိဒ်၊ ဇေဘိုင်၊ နေဗလ္လတ်၊ ၃၅လောဒ၊ သြနောမြို့များ၌၎င်း၊
ဆရာသမားချိုင့်၌၎င်း နေကြ၏။ ၃၆လေဝိသားအသင်းအပေါင်း အချို့ တို့သည် ယုဒပြည်၊ အချို့တို့သည်
ဗင်္ယာမိန်ပြည်၌ နေကြ၏။

၁၂

၁ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယောရှုနောက်သို့လိုက်လာသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
လေဝိသားဟူ မူကား၊ စရာယ၊ ယေရမိ၊ ဇေရ၊ ၂-၃အာမရိ၊ မလ္လုတ်၊ ဟတ္တုတ်၊ ရှေခနိ၊ ရေဟုံ၊ မေရမုတ်၊ ၄-
၇ဣဒ္ဒေါ၊ ဂိန္နေသုန်၊ အဘိယ၊ မိညာမိန်၊ မာဒျာ၊ ဗိလဂ၊ ၆ရှေမာယ၊ ယောယရိပ်၊ ယေဒါယ၊ ၇သလ္လူ၊ အာမောက်၊
ဟိလခိ၊ ယေဒါယတည်းဟူသော ယောရှုလက်ထက်၌ အမျိုးသားချင်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့တွင်
အကြီးအကဲဖြစ်ကြ၏။ ၈လေဝိသားမူကား ယောရှု၊ ဗိန္နွိ၊ ကပ်မျေလ၊ ရှေရဘိ၊ ယုဒ၊ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်း
အမှုကို ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ အုပ်သော မဿနိတည်း။ ၉သူတို့ညီအစ်ကို ဗာကဗုကိနှင့် ဥနိတို့သည်
ကင်းစောင့်အမှုကို အုပ်ရကြ၏။
၁၀ယောရှုသားယောယကိမ်၊ ယောယကိမ်သား ဧလျာရှိပ်၊ ဧလျာရှိပ်သား ယောယဒ၊
၁၁ယောယဒသား ယောနသန်၊ ယောနသန်သား ယာဒွါတည်း။ ၁၂ယောယကိန်လက်ထက်၌
အဆွေအမျိုးသူကြီး ယဇ်ပုရောဟိတ်များ ဟူမူကား၊ စရာယသား မေရာယ၊ ယေရမိသား ဟနနိ၊ ၁၃ဇေရသား
မေရှုလံ၊ အာမရိသား ယောဟနန်၊ ၁၄မလ္လုတ်သား ယောနသန်၊ ရှေခနိသား ယောသပ်၊ ၁၅ဟာရိမသား
အာဒန၊ မေရာယုတ်သား ဟေလကဲ၊ ၁၆ဣဒ္ဒေါသား ဇာခရိ၊ ဂိန္နေသုန်သား မေရှုလံ၊ ၁၇အဘိယသား ဇိခရိ၊
မိညာမိန်သား၊ မာဒျာသား ပိလတဲ၊ ၁၈ဗိလဂသား ရှမွာ၊ ရှေမာယသား ယေဟောနသန်၊ ၁၉ယောယရိပ်သား
မတ္တေနဲ၊ ယေဒါယသား ဩဇိ၊ ၂၀သလ္လုသား ကာလဲ၊ အာမောက်သား ဧဗာ၊ ၂၀ဟိလခိသား ဟာရှဘိ၊
ယေဒါယသား နာသနေလတည်း။
၂၂ဧလျာရှိပ်၊ ယောယဒ၊ ယောဟနန်၊ ယာဒွါတို့လက်ထက်၌ လယ်ဝိသားအဆွေအမျိုးသူကြီး
တို့ကို၎င်း၊ ပေရသိမင်း ဒါရိမင်းလက်ထက်တိုင်အောင် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို၎င်းမှတ်သားသောစာရင်းရှိ၏။
၂၃ဧလျာရှိပ်သား ယောဟနန် လက်ထက်တိုင်အောင် လေဝိသားအဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ကို စာရင်းယူ၍
ရာဇဝင်မှတ်စာ၌ သွင်းသတည်း။ ၂၄လေဝိသားအကြီးအကဲ၊ ဟာရှဘိ၊ ရှေရာဘိ၊ ကပ်မျောလသား
ယောရှုတို့သည် ညီအစ်ကိုများနှင့် ဝိုင်း၍ ဘုရားသခင်၏လူ ဒါဝိဒ်စီရင်သည်အတိုင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
ဘော်ပြချီးမွမ်းခြင်းအမှုကို အလှည့်လှည့် စောင့်ရကြ၏။ ၂၅မဿနိ၊ ဗာကဗုကိ၊ သြဗဒိ၊ မေရှုလံ၊ တာလမုန်၊
အက္ကုပ်တို့သည်လည်း တံခါးဝနားမှာ စောင့်ရသော တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။ ၂၆ထိုသူတို့သည် ယောဇဒက်သား
ယောရှု၏သား ယောယကိန်လက်ထက် မြို့ဝန်နေဟမိ လက်ထက်၊ ကျမ်းတတ်ယဇ်ပုရောဟိတ်
ဧဇရလက်ထက်၌ရှိကြ၏။

၂၇ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို အနုမောဒနာပြုသောအခါ၊ ခွက်ကွင်း၊ စောင်း၊ တယောနှင့် တီးမှုတ်လျက်၊
သီးချင်းဆိုလျက်၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွအနုမောဒနာပြုအံ့သောငှါ
လေဝိသားတို့ကို ရှာ၍ သူတို့နေရာအရပ်ရပ်တို့က ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခေါ်ကြ၏။ ၂၈ဓမ္မသီချင်းကို
ဆိုတတ်သော အမျိုးသားတို့သည်၊ ၂၉ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်ရွာတို့၌ နေရာကျလျက်ရှိ၍၊
ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်၊ လွင်ပြင်အရပ်များ၊ နေတောဖာသိရွာများ၊ ဂိလဂါလမြို့နယ်၊ ဂေဗနှင့်
အာဇမာဝက် ကျေးလက်ထဲကလာ၍ စည်းဝေးကြ၏။ ၃၀ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည်လည်း
ကိုယ်ကိုင်း လူများ၊ မြို့တံခါး၊ မြို့ရိုးကိုလည်း စင်ကြယ်စေကြ၏။ ထိုအခါ ယုဒမင်းတို့ကို မြို့ရိုးပေါ်သို့ ငါခေါ်၍
ချီးမွမ်းရာသီချင်းဆိုရသော လူစုကြီးနှစ်စုကို ခန့်ထား၏။ တစုကား လက်ျာရစ်လှည့်၍ နောက်ချေးတံခါးသို့
မြို့ရိုးပေါ်မှာ ရှောက်သွားကြ၏။ ၃၂သူတို့နောက်မှာ ဟောရှာရနှင့် ယုဒမင်းတဝက်၊ ၃၃အာဇရိ၊ ဧဇရ၊ မေရှုလံ၊
၃၄ယုဒ၊ ဗင်္ယာမိန်၊ ရှေမာယ၊ ယေရမိ၊ ၃၅တံပိုးကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးသားအချို့ အာသပ်၊ ဇက္ကုရ၊
မိက္ခာယ၊ မသိနိ၊ ရှေမာယ၊ ယောနသန်တို့မှ ဆင်းသက်သော ဇာခရိအစရှိသော၊ ၃၆သူ၏ညီရှေမာယ၊
အာဇရေယ၊ မိလလဲ၊ ဂိလလဲ၊ မာဣ၊ နာသနေလ၊ ယုဒ၊ ဟာနနိတို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏လူ ဒါဝိဒ်၏
တုရိယာမျိုးကိုကိုင်လျက်လိုက်ကြ၏။ ကျမ်းတတ်ဆရာ ဧဇရသည် သူတို့ရှေ့မှာ သွား၏။
၃၇သူတို့တဘက်တချက်၌ ရှိသော စမ်းရေတွင်း တံခါးသို့ရောက်မှ မြို့ရိုးတတ်ရာ၊ ဒါဝိဒ်မြို့လှေကားသို့တတ်၍
ဒါဝိဒ်အိမ်တော်အထက် အရှေ့မျက်နှာ၌ ရေတံခါးတိုင်အောင် သွားကြ၏။ ၃၈သီချင်းသည် တစုကား၊
လက်ဝဲဘက်သို့လှည့်၍ ငါနှင့်တဝက်သောလူတို့သည် မြို့ရိုးပေါ်၊ မီးဖိုပြအိုးမှ၊ ကျယ်သောမြို့ရိုး
တိုင်အောင်လိုက်ကြ၏။ ၃၉ဖေရိမ်တံခါး၊ ဟောင်းသောတံခါး၊ ငါးတံခါး၊ ဟာနနေလပြအိုး၊
မေအာပြအိုးအထက်မှစ၍ သိုးတံခါးတိုင်အောင် လိုက်သဖြင့်၊ ထောင်တံခါးဝတွင် ရပ်နေကြ၏။
၄၀တဖန်သီချင်းသည် နှစ်စုသည် ဘုရားသခင်အိမ်တော်တွင်ရပ်၍၊ တဝက်သော မင်းအရာရှိတို့သည် ငါနှင့်
အတူ၊ ၄၁တံပိုးကိုင်သောယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလျာကိမ်၊ မာသေယ၊ မိညာမိန်၊ မိက္ခာယ၊ ဧလိဩနဲ၊ ဇာခရိ၊
ဟာနနိနှင့် တကွ၊ ၄၂မာသေယ၊ ရှေမာယ၊ ဧလာဇာ၊ ဩဇိ၊ ယောဟာနန်၊ မာလခိယ၊ ဧလံ၊ ဧဇာတို့သည်
ရှိကြ၏။ သီချင်းသည်တို့သည် ဆရာ ယေဇယာဟိနှင့် တကွ၊ အသံကိုလွှင့်၍ ဆိုကြ၏။ ၄၃ထိုနေ့၌
များစွာသော ယဇ်တို့ကိုပူဇော်ကြ၏။ အလွန်ဝမ်းမြောက်သောအခွင့်ကို ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောကြောင့်၊
သားမယားနှင့် တကွ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပြု၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ဝမ်းမြောက်သံကို ဝေးသောအရပ်၌
ကြားရကြ၏။

၄၄ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည် အမှုတော်ကို စောင့်လျက်နေသောကြောင့်၊
ယုဒအမျိုးသားတို့သည် အားရဝမ်းမြောက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားခံအပ်သော
အပူဇော်သက္ကာ၊ အဦးသီးသောအသီး၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို မြို့နယ်ကျေးလက်ထဲက သိမ်းယူ၍ သိုထားစရာ
ဘဏ္ဍာတိုက်များကို အုပ်ရသော တိုက်စိုးတို့ကို ခန့်ထားကြ၏။ ၄၅သီချင်းသည်နှင့် တံခါးစောင့်တို့သည်လည်း၊
ဒါဝိဒ်နှင့်သားတော် ရှောလမုန်စီရင်သည်အတိုင်း၊ သူတို့ဘုရားသခင်အမှုနှင့် စင်ကြယ်ခြင်းအမှုကို
စောင့်ရှောက်လျက် နေကြ၏။ ၄၆ရှေးကာလ၊ ဒါဝိဒ်နှင့် အာသပ်လက်ထက်၌ပင် ဘုရားသခင်၏
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းရာသီချင်းကို ဆိုရာသောသူအကြီးအကဲရှိကြ၏။ ၄၇ဇေရုဗဗေလနှင့်
နေဟမိလက်ထက်၌လည်း၊ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း သီချင်းသည်၊
တံခါးစောင့်ခံအပ်သော စားစရာရိတ်ကွာကိုပင်း၊ လေဝိသားတို့အား သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုပင်း
လှူကြ၏။ လေဝိသားတို့သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အားလှူကြ၏။

၁၃

၁ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်းစာကို လူများရှေ့မှာ ဘတ်ရွတ်သောအခါ၊
အမ္မုန်အမျိုးသားနှင့် မောဘအမျိုးသားသည် ဘုရားသခင်၏ ပရိသတ်တော်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သော

အခွင့်အစဉ်မရှိဟု တွေ့ကြ၏။ ၂အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ
မကြိုဆို၊ ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ ဗာလံကို ငှါးကြ၏။ သို့ရာတွင် ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည် ကျိန်ဆဲသောစကားကို
ကောင်းကြီးပေးသောစကားဖြစ်စေတော်မူ၏။ ၃ထိုတရားကိုကြားသောအခါ၊ အမျိုးမစစ်သောသူရှိသမျှတို့ကို
ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှားကြ၏။
၄အရင်တခါ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ပြင်ခန်းကို အုပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလျာရှိပ်သည်
တောဘိနှင့်ပေါက်ဘော်တော်သည်ဖြစ်၍၊ ၅ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ နံ့သာပေါင်း၊ တန်ဆာမျိုးကိုင်၎င်း၊
ပညတ်တော် အတိုင်း လေဝိသား၊ သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်တို့အားပေးရသော ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊
ဆီဆယ်ဘို့တဘို့ကို၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား လှူရသောအလှူတို့ကို၎င်း၊ သိုထားမြဲရှိသော
အခန်းကြီးကို တောဘိအဘို့ပြင်ဆင်၏။ ၆ထိုကာလပတ်လုံး ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့မရှိ။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
အာတဇေရဇ် နန်းစံသုံးဆယ်နှစ်နှစ်တွင် အထံတော်သို့သွားရ၏။ အင်တန်ကာလကြာပြီးမှ၊
ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ အခွင့်ရ၍၊ ၇ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်သော အခါ၊ ဧလျာရှိပ်သည် ဘုရားသခင်၏
အိမ်တော်တန်တိုင်းထဲမှာ အခန်းကို တောဘိအဘို့ပြင်ဆင်၍ ဒုစရိုက်ပြုကြောင့် ကိုငါကြားသိရ၏။ ၈ထိုအခါ
ငါသည် အလွန်ကြင်နာသောစိတ်ရှိ၍ တောဘိဥစ္စာပရိက္ခံရှိသမျှကို အခန်းထဲမှ ထုတ်ပစ်ပြီးမှ၊
အခန်းများကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ စီရင်၍၊ ၉တဖန်ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်တန်ဆာများ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာ၊ နံ့သာပေါင်းကိုဆောင်ခဲ့၍ သိုထား၏။
၁၀အမှုတော်စောင့်၊ လေဝိသား၊ သီချင်းသည်တို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့လယ်ယာသို့
ပြေးသွားကြသည်ကို ငါထောက်၍၊ သူတို့ခံအပ်သော စားစရာရိတ်ကွာကို မခံမရကြောင်းကို ငါရိပ်မိလျက်၊
၁၁ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို အဘယ်ကြောင့်စွန့်ပစ်ကြသနည်းဟု မင်းတို့ကိုအပြစ်တင်၍၊ လေဝိသားတို့ကို
စုဝေးစေပြီးမှ၊ သူတို့နေရာ၌ခန့်ထား ပြန်၏။ ၁၂ထိုအခါ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊
ဆီဆယ်ဘို့တဘို့ကို ဘဏ္ဍာတော်တိုက်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြန်ကြ၏။ ၁၃ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေလမိ၊ ကျမ်းတတ်ဇာဒုတ်၊
လေဝိသားပေဒါယ၊ သူ့နောက် မဿနိသားဖြစ်သော ဇက္ကုရ၏သား ဟာနန်တို့ကို ဘဏ္ဍာတော်တိုက်စိုး
အရာ၌ ငါခန့်ထား၏။ ထိုသူတို့သည် သစ္စာစောင့်ခြင်း အသရေရှိသည်ဖြစ်၍၊ အမျိုးသားချင်းတို့အား
ဝေဖန်ရကြ၏။ ၁၄အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ထိုအမှုကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင့်အိမ်တော်အဘို့၊ အိမ်တော်အမှုစောင့်ခြင်းအဘို့ အကျွန်ုပ်ပြုသောကျေးဇူးကို
ချေတော်မမူပါနှင့်။
၁၅ထိုကာလ၊ ယုဒပြည်မှာအချို့တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ စပျစ်သီးကိုနယ်လျက်၊ ကောက်လှိုင်းကို
သွင်းလျက်၊ မြည်းပေါ်မှာ ဝန်ကိုတင်လျက်၊ လုပ်ဆောင်ကြသည်ကို၎င်း၊ ဥပုသ်နေ့၌စပျစ်ရည်၊ စပျစ်သီး၊
သင်္ဘောသဖန်းသီးအစ ရှိသည်တို့ကို တင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ကြသည်ကို၎င်း ငါမြင်၍၊
ဤမည်သောနေ့ရက်၌သာ စားစရာများ ကို ရောင်းအပ်သည်ဟု သူတို့အားကြားပြောကြ၏။ ၁၆ထိုအရပ်၌
နေသောတုရုမြို့သားတို့သည်လည်း၊ ငါးအစရှိသည် တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ဥပုသ်နေ့၌
ယုဒအမျိုးသားတို့အား ရောင်းတတ်ကြ၏။ ၁၇ထိုအခါ ငါက၊ သင်တို့သည် ဥပုသ်နေ့ကိုဖျက်၍
ပြုသောဒုစရိုက်ကား အဘယ်သို့နည်း။ ၁၈ဘိုးဘေးတို့သည် ထိုသို့ပြုသောကြောင့်၊ ဤမျှလောက်ကြီးစွာသော
ဆင်းရဲခြင်းကို ငါတို့၌၎င်း၊ ဤမြို့၌၎င်း ဘုရားသခင်ရောက်စေတော်မူမည်လော့။ သင်တို့သည် ဥပုသ်နေ့ကို
ဖျက်သောအားဖြင့် သာ၍ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ကို ဣသရေလအမျိုး၌ ရောက်စေ ဦးမည်လောဟု
ယုဒမှူးမတ်တို့ကို အပြစ်တင်လျက်၊ ၁၉အဘိတ်နေ့တွင် နေရောက်ကွယ်၍ ဥပုသ်နေ့လွန်သည် တိုင်အောင်၊
ယေရုရှလင်မြို့တံခါးတို့ကို ပိတ်ထားရမည်အကြောင်း စီရင်၍၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝန်များကို
မြို့ထဲသို့မသွင်းစေခြင်းငှါ၊ မိမိကျွန်အချို့တို့ကို တံခါးတို့၌ခန့်ထား၏။ ၂၀ထိုနောက် ကုန်သည်များ၊
ဥစ္စာမျိုးကိုရောင်း သောသူများတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ပြင်မှာ တခါနှစ်ခါအိပ်ကြ၏။ ၂၁ငါကလည်း၊

မြို့ရိုးပတ်လည်၌ အဘယ်ကြောင့် အိပ်ကြသနည်း။ နောက်တဖန်လာ၍အိပ်လျှင် ဘမ်းဆီးမည်ဟု သူတို့အား
သတိပေး၏။ ထိုအခါမှစ၍ ဥပုသ်နေ့တွင် မလာဘဲနေကြ၏။ ၂၂လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ ဥပုသ်နေ့ကို
သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်နှင့် လာ၍ တံခါးတို့ကိုစောင့်ရမည်အကြောင်း ငါမှာထား၏။ အို
အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ထိုအမှုကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ ကရုဏာတော်
များပြားသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါ။
၂၃ထိုကာလ၊ အာဇုတ်အမျိုး၊ အမ္မုန်အမျိုး၊ မောဘအမျိုးသမီးနှင့် စုံဘက်သော ယုဒလူအချို့တို့ကို
ငါမြင်၏။ ၂၄သူတို့သားသမီးတို့သည် ယုဒစကားကို မပြောတတ်။ အာဇုတ်စကားတဝက် အစရှိသော
အသီးအသီးဘာသာ စကားကို ပြောတတ်ကြ၏။ ၂၅သူတို့ကို ငါအပြစ်တင်၍ ကဲ့ရဲ့၏။ အချို့တို့ကိုရိုက်လျက်၊
ဆံပင်နှုတ်လျက် ဒဏ်ပေး၍၊ သင်တို့သည် ကိုယ်သမီးတို့ကို ပြည်သားတို့အားမပေးစားရ။
ပြည်သားသမီးတို့ကို ကိုယ်သားတို့အဘို့ မသိမ်းမယူရ။ ၂၆ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရှောလမုန်သည် ထိုသို့ပြု၍
ပြစ်မှားရာရောက်သည် မဟုတ်လော့။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ သူနှင့် တူသောရှင်ဘုရင်မရှိ။
ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ဘုရားသခင် ခန့်ထားသည်တိုင်အောင် စိတ်တော်နှင့် တွေ့သောသူ
ဖြစ်သော်လည်း၊ တပါးအမျိုးသားမိန်းမတို့သည် ပြစ်မှားစေသည်တကား။ ၂၇ငါတို့သည် သင်တို့စကားကို
နားထောင်၍ တပါးအမျိုးသား မိန်းမတို့နှင့် စုံဘက်သဖြင့်၊ ဤမျှလောက်ကြီးသော ဒုစရိုက်ကိုပြုလျက်၊
ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားရမည်လောဟု ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍ သူတို့ကိုကျိန်ဆိုစေ၏။
၂၈ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဧလျာရှိပ်သား ယောယဒ၏ သားတယောက်သည်၊ ဟောရနိလူ
သမ္ဘာလတ်သမက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကို ငါနှင်ထုတ်၏။ ၂၉အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ သူတို့သည်
ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကိုငင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့နှင့် ဖွဲ့သောပဋိညာဉ်တော် ကိုငင်း
ရှုတ်ချသောကြောင့်၊ သူတို့ကိုမှတ်တော်မူပါ။ ၃၀ထိုသို့ ယုဒအမျိုးသားတို့ကို တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်
ကင်းစင်စေပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့ကို အသီးအသီး မိမိတို့အမှု စောင့်ရသည် အတိုင်း
ငါခန့်ထား၍၊ ၃၁ချိန်းချက်သောအချိန်၌ ထင်းပူဇော်သက္ကာနှင့် အဦးသီးသောအသီးကို ပူဇော်စေခြင်းငှါစီရင်၏။
အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူးပြုပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။

နေဟမိမှတ်စာပြီး၏။

သေတာဝတ္ထု

BOOK OF ESTHER

၁

၁အိန္ဒိယပြည်မှစ၍ ကုရှပြည်တိုင်အောင် တိုင်းပြည်တရာနှစ်ဆယ်ခုနှစ်ပြည်တို့ကို အစိုးရသော
ရှင်ဘုရင် အာရွှေရုသည်၊ ၂ရှုရှန်နန်းတော် ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ နန်းစံသုံးနှစ်တွင် ၃ပေရသိဗိုလ်၊
မေဒိဗိုလ်များ အပြည်ပြည်သော မှူးမတ်ဝန်မင်းများတို့ကိုခေါ်၍ မှူးတော်မတ်တော် ကျွန်တော်အပေါင်းတို့
အဘို့ ပွဲလုပ်တော်မူ၏။ ၄ထိုအခါနိုင်ငံတော် စည်းစိမ်၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို အရက်တရာရှစ်ဆယ်
ပတ်လုံး ပြတော်မူ၏။ ၅ထိုကာလွန်ပြီးမှ ရှင်ဘုရင်သည် ရှုရှန်နန်းတော်၌စည်းဝေးသော သူအကြီးအငယ်
အပေါင်းတို့အဘို့ နန်းတော်အနားဥယျာဉ်တော် ဝင်းထဲမှာ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးပွဲခံတော်မူ၏။ ၆ငွေကွင်း
တပ်သော ကျောက်ဖြူတိုင်တို့၌ မောင်းသော ပိတ်ချောကြိုး ဖြင့်ဆွဲကာသော ပိတ်ချော ကုလားကာ
အဖြူအစိမ်းအပြာတို့နှင့်ငင်း၊ ခင်းသောကျောက်ပြားအနီ အပြာ အဖြူ အနက်တို့အပေါ်မှာ ထားသော
ရွှေငွေအနေအထိုင်တို့နှင့်ငင်း ဥယျာဉ်တော်သည် ပြည့်စုံ၏။ ၇ ရှင်ဘုရင်စည်းစိမ်နှင့် လျော်စွာ ထူးခြားသော
ရွှေဖလားတို့နှင့် များစွာသောစပျစ်ရည်ကိုသောက်ကြ၏။ ၈စပျစ်ရည်သောက်ခြင်းအမှုသည် တရားအတိုင်း
ဖြစ်၏။ အဘယ်သူကိုမျှ အနိုင်မသောက်စေ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်အလိုလျောက်ပြုကြမည် အကြောင်း၊
နန်းတော်အရာရှိ အပေါင်းတို့ ကို ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။ ၉မိဖုရားဝါရှတိသည်လည်း ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုနန်း
တော်သားမိန်းမတို့အဘို့ ပွဲလုပ်လေ၏၊

၁၀-၁၁မိဖုရားဝါရှတိသည် အဆင်းလှသောကြောင့် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ရှင်ဘုရင်သည်
စပျစ်ရည်သောက်၍ ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိသောအခါ မိဖုရားအဆင်းလှခြင်းအသရေကို မင်းများနှင့်လူများ
တို့အား ပြလိုသော်၊ မိဖုရားဝါရှတိကို ရာဇသရဖူဆောင်းစေ၍ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ရမည် အကြောင်း၊
မဟုမန်၊ ဗိဇသ၊ ဟာဗောန၊ ဗိဂသ၊ အဗာဂသ၊ ဇေသာ၊ ကာကတ်တည်းဟူသော အမှုတော်ထမ်းမိန်းမစိုး
ခုနစ်ယောက်တို့ကို မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂ သို့ရာတွင် မိန်းမစိုးဆင့်ဆိုသော အမိန့်တော်ကို မိဖုရားသည်
ငြင်းဆန်၍ မလာဘဲနေ၏။ ထိုကြောင့် ရှင်ဘုရင်သည် အမျက်ထွက် ၍ ဒေါသမီးလောင်လျက်နေတော်မူ၏။

၁၃-၁၄ထိုအခါကာရှေန၊ အာဒမာသ၊ တာရှိရှ၊ မေရက်၊ မာသေန၊ မမုကန်တည်းဟူသော
ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာ တော်ကို အစဉ်ဖူးမြင်၍ နိုင်ငံတော်တွင် အမြတ်ဆုံးသော ပေရသိ၊ မေဒိအတွင်း
ဝန်မင်းခုနစ်ပါး တို့သည် အနားတော်၌ ထိုင်လျက်ရှိ၍ တရားစီရင်ရာလမ်းကိုလေ့ကျက်သော
သူအပေါင်းတို့နှင့် ရှင်ဘုရင်တိုင်ပင်သော ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း အကျိုးအကြောင်းကို နားလည်သော
ထိုပညာရှိတို့ကိုခေါ်၍ ၁၅မိန်းမစိုး ဆင့်ဆိုသော ငါရှင်ဘုရင်အာရွှေရုအမိန့်တော် ကို မိဖုရားဝါရှတိသည်
နားမထောင်သောကြောင့် ဓမ္မသတ်အတိုင်းသူ့၌ အဘယ်သို့စီရင်ရမည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင် ၁၆မမုကန်က၊
မိဖုရားဝါရှတိသည် အရှင်မင်းကြီးကိုသာ ပစ်မှားသည်မဟုတ်ပါ။ အရှင်မင်းကြီးအာရွှေရု အစိုးရတော်မူသော
တိုင်းပြည်အရပ်ရပ်၌ရှိ သော မင်းများနှင့် ဆင်းရဲသားများအပေါင်း တို့ကို ပြစ်မှားပါပြီ။ ၁၇ရှင်ဘုရင်
အာရွှေရုသည် မိဖုရားဝါရှတိကိုခေါ်၍ မိဖုရားမလာဟု အနှံ့အပြားပြောကြသဖြင့် မိဖုရားပြုသော ဤအမှု
ကိုခပ်သိမ်း သောမိန်းမတို့သည် ကြား၍ မိမိတို့ခင်ပွန်း တို့မထီမဲ့မြင်ပြုကြပါလိမ့်မည်။ ၁၈မိဖုရားပြုသော
ဤအမှုကို ပေရသိ၊ မေဒိမင်းကတော်တို့သည် ကြားသိကြလျှင် မှူးတော်မတ်တော်အပေါင်းတို့အား
ထိုနည်းတူပြုန် ပြောသဖြင့် အားမနာ တတ်သောစိတ်၊ ဒေါသတစိတ်တိုးပွားစရာအကြောင်းရှိပါလိမ့်မည်။
၁၉ဝါရှတိသည် အရှင်မင်းကြီး အာရွှေရုထံတော်သို့ နောက်တဖန်မဝင်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင်
မဝင်စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူပါ။ မပြောင်းလဲနိုင်သော အမိန့်တော်ရှိစေခြင်းငှါ ပေရသိ၊ မေဒိဓမ္မသတ်၌သွင်း၍
ရေးစေတော်မူပါ။ ဝါရှတိထက်ကောင်းသော မိန်းမကိုလည်း မိဖုရားအရာ၌ ချီးမြှောက် တော်မူပါ။ ၂၀သို့ပြုလျှင်
ရှင်ဘုရင်ပေးတော်မူသော အမိန့်တော်ကို ကျယ်ဝန်းသော နိုင်ငံတော် တရှောက်လုံး ကြော်ငြာ သောအခါ

မိန်းမအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ခင်ပွန်း အယုတ်အမြတ်တို့ကို ရိုသေကြပါလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့
ရှေ့မှာ လျှောက်ထား၏။ ၂၁ထိုစကားကို ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့သည် နှစ်သက်၍ မမုကန်လျှောက်သည်
အတိုင်း ရှင်ဘုရင်ပြုလျက်၊ ၂၂လူတိုင်းမိမိအိမ်ကို အုပ်စိုးရမည်အကြောင်း၊ မိမိလူမျိုးစကားကို ပြောရမည်
အကြောင်း အတိုင်း တိုင်း အပြည်ပြည်ဘာသာစကားအသီးအသီးကို အနက်ပြန်၍ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်သို့
အမိန့်တော်စာကို ပေးလိုက် တော်မူ၏။

၂

၁တဖန်ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည် စိတ်တော်ပြေသောအခါ ဝါရှတိကိုင်း၊ သူပြုသောအမှုနှင့်
သူတဘက်၌ စီရင်သောအမှုကိုင်း၊ အောက်မေ့တော်မူ၏။ ၂အထံတော်၌ ခစားသောကျွန်တော်တို့ကလည်း
အဆင်းလှသော သမီးကညာတို့ကို အရှင်မင်းကြီးအဘို့ ရှာရပါမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါ။
၃အဆင်းလှသော သမီးကညာ အပေါင်းတို့ကို ရှုရှန်နန်းတော်တွင် အပျိုတော်နေရာသို့ စုဝေးစေ၍
နန်းတော်မိန်းမစိုး၊ အပျိုတော်အုပ်ဟေဂဲ၌ အပ်စေခြင်းငှါ နိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်မင်းအရာရှိ
တို့ကို ခန့်ထားတော်မူပါ။ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ဆေးမျိုးကို အပ်ပေးတော်မူပါ။ ၄နှစ်သက်တော်မူသော
သမီးကညာကို မိဖုရားဝါရှတိအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပါဟု လျှောက်သော စကားကို ရှင်ဘုရင်နှစ်သက်၍
ထိုသို့စီရင်တော်မူ၏။

၅ထိုကာလတွင် ရှုရှန်မြို့တော်၌ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုးကိရှ၊ ရှိမိ၊ ယာဣရတို့မှ ဆင်းသက်သော
မော်ဒကဲအမည်ရှိသော ယုဒလူတယောက်ရှိ၏။ ၆ထိုသူသည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ
သိမ်းသွားသော ယုဒရှင်ဘုရင်ယေခေါနိ မှစ၍ ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောလူစု၌ ပါသတည်း။
၇ထိုသူသည် ဘထွေးသမီးဟဒဿတည်းဟူသော သေတာကို မွေးမြူ၏။ ထိုသတို့သမီးသည် မိဘမရှိ၊
ပုံပြင်ယဉ်ကျေး၍ အသွေးအဆင်းလည်းလှ၏။ မိဘသေသောအခါ မော်ဒကဲသည်ယူ၍ ကိုယ်သမီးကဲ့သို့
မှတ်သတည်း။

၈ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကိုထုတ်၍ ကျော်သောအခါ အပျိုများတို့ကို ရှုရှန်နန်းတော်သို့ စုဝေးစေ၍
မိန်းမစိုး ဟေဂဲ၌ အပ်ရာတွင် သေတကိုလည်း နန်းတော်သို့ခေါ်ဆောင်၍ ဟေဂဲ၌အပ်ကြ၏။ ၉သေတာသည်
ဟေဂဲစိတ်နှင့်တွေ့ ၍ မျက်နှာရသဖြင့် ဟေဂဲသည် စင်ကြယ်စေသော ဆေးမျိုးနှင့်ပေးရသော အဝတ်အစားကို
အလျင်အမြန်ပေး၏။ နန်းတော်၌ ရွေးကောက်သော ကျွန်မခုနစ်ယောက်တို့ကိုလည်းပေး၍ သေတာနှင့်
သူ၏ ကျွန်မတို့ကို အပျိုတော်နန်း တွင် အမြတ်ဆုံးသောနေရာ၌ ချီးမြှောက်လေ၏။ ၁၀သေတာသည်
မိမိအမျိုးနှင့် မိမိဆွေညာတကာကို မဘော်မပြမည် အကြောင်း၊ မော်ဒကဲသတိပေးသည်အတိုင်း
မဘော်မပြနေ၏။ ၁၁သေတာသည် အဘယ်သို့ရှိသည်ကိုင်း၊ သူ၌အ ဘယ်သို့ပြုကြလိမ့်မည်ကို ၎င်း၊
မော်ဒကဲသည် သိခြင်းငှါအပျိုတော်နန်းဝင်းရှေ့မှာ နေ့တိုင်းသွားလာ၏။

၁၂ထိုအပျိုတော်တို့ထုံးစံအတိုင်း တစ်နှစ်စေ့သောအခါ တယောက်နောက်တစ်ယောက် အလှည့်
သင့်သည်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုထံ သို့ ဝင်ရ၏။ ခြောက်လပတ်လုံးမုရန်ဆီ၊ ခြောက်လပတ်လုံးနံ့သာမျိုး
အစရှိသော စင်ကြယ်စေသော ဆေးမျိုးကိုသုံး၍ စင်ကြယ်ခြင်းအမှုပြီးသည်တိုင်အောင် ထိုမျှကာလကို
လွန်စေရ၏။ ၁၃ထိုနောက်မှ အပျိုတော်သည် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဝင်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ အလိုရှိသမျှတို့ကို
တောင်း၍၊ အပျိုတော်နန်းမှရှင်ဘုရင်နန်း တော်သို့ယူသွားရ၏။၁၄ညဦးအချိန်၌ဝင်၍ နံနက်အချိန်၌
နန်းတော်မိန်းမစိုး၊ မောင်းမမိဿံအုပ်၊ ရှာရှဂါဇစောင့် သောဒုတိယမိန်းမနန်းသို့ ပြန်ရ၏။ ရှင်ဘုရင်ချစ်၍
နာမည်အားဖြင့် ခေါ်တော်မမူလျှင် နောက်တဖန်အထံတော်သို့ မဝင်ရ။

၁၅မိမိသမီးကဲ့သို့ မော်ဒကဲမွေးမြူသော ဘထွေးအဘိဟဲလသမီး သေတာသည် အလှည့်သင့်၍
ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဝင်ရသောအခါ နန်းတော်မိန်းမစိုး၊ အပျိုတော်အုပ်ဟေဂဲစီရင်သော အရာမှတပါး
အဘယ်အရာကိုမျှ မတောင်း၊ သေတာကို တွေ့မြင်သမျှသော သူတို့သည် ချစ်တတ်ကြ၏။ ၁၆ ထိုသို့

ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည် နန်းစံခုနစ်နှစ်၊ တေဗက် အမည်ရှိသော ဒသမလတွင် သေတာကိုနန်းတော်၌
သိမ်းတော်မူပြီးလျှင် ၁၇ အခြားသော သမီးကညာအပေါင်း တို့ထက် သေတာသည် စိတ်တော်ကိုနူးညွတ်စေ၍
အထံတော်၌ မျက်နှာရသဖြင့် ရှင်ဘုရင်သည် အခြားသော မိန်းမတကာ တို့ကို ချစ်သည်ထက်
သေတာကိုသာ၍ ချစ်သောကြောင့် သူ့ခေါင်းပေါ်မှာ ရာဇသရဖူကို တင်၍ မိဖုရားဝါရှတိအရာ၌
ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ၁၈ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် သေတာပွဲဟူ၍ ကြီးသောပွဲကို မှူးတော်မတ်တော်
ကျွန်တော်တို့အဘို့ လုပ်သဖြင့် နိုင်ငံတော်တိုင်းပြည်တို့ကို မင်းမှုလွှတ်၍ စည်းစိမ်တော်နှင့် လျော်စွာ
ဆုချတော်မူ၏။ ၁၉သမီးကညာတို့သည် ဒုတိယအချိန်၌ စုဝေးသောအခါ မော်ဒကဲသည် နန်းတော်၌
တံခါးမှူးဖြစ်၏။ ၂၀သေတာသည် မော်ဒကဲထံ မွေးမြူခြင်းကို ခံ၍ နေစဉ်အခါ သူ၏စကားကိုနားထောင်သည်
နည်းတူ နားထောင်သေးသည်ဖြစ်၍ မော်ဒကဲသတိပေးသည်အတိုင်း မိမိအမျိုး၊ မိမိဆွေညာတကာတို့ကို
မဘော်မပြဘဲနေသတည်း။

၂၁ထိုကာလတွင် မော်ဒကဲသည် နန်းတော်၌ တံခါးမှူးဖြစ်စဉ်၊ ဗိဂသန်နှင့် တေရက်တည်းဟူသော
နန်းတော် မိန်းမစိုး၊ တံခါးစောင့်နှစ်ယောက်တို့သည် ဒေါသစိတ်ရှိ၍ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုကို လုပ်ကြံမည်ဟု
အားထုတ်ကြ၏။ ၂၂ထိုအမှုကို မော်ဒကဲသိ၍ မိဖုရားသေတာအားဘော်ပြ၏။ ထိုသို့မော်ဒကဲဘော်ပြ
ကြောင်းကို သေတာသည် ရှင်ဘုရင် အား လျှောက်လေ၏။ ၂၃ထိုအမှုကိုစစ်ကြော၍အမှန်သိသောအခါ၊
ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို သစ်ပင်၌ လည်ဆွဲ ချပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်၊ရှေ့နန်းတော်မှတ်စာ၌ ရေးမှတ်သတည်း။

၃

၁ထိုနောက်မှရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည် အာဂတ်အမျိုး၊ ဟမ္မေဒါသသား ဟာမန်ကိုချီးမြှောက်၍
အထံတော်၌ရှိသော မှူးမတ်အပေါင်းတို့ထက်သာ၍ မြင့်မြတ်သော နေရာကိုပေးတော်မူ၏။ ၂နန်းတော်တံခါး
သို့ ရောက်သောရှင် ဘုရင်၏ ကျွန်အပေါင်းတို့သည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ဟာမန်ကိုဦးချရှိခိုးကြ၏။
မော်ဒကဲမူကား ဦးမချ၊ ရှိမခိုး။ ၃နန်းတော်တံခါးသို့ရောက်သော ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့က၊ သင်သည် ရှင်ဘုရင်
အမိန့်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် ငြင်းဆန်သနည်းဟု နေ့တိုင်းမော်ဒကဲအား မေးမြန်းသတိပေးသော်လည်း၊
၄မော်ဒကဲက ငါသည် ယုဒလူဖြစ်သည်ဟု ပြန်ပြော၍ သူတို့စကားကို နားမထောင်သောကြောင့် သူတို့သည်
မော်ဒကဲစကား တည်မည် မတည်မည်ကို သိလိုသော၄င်း၊ ဟာမန်အား ကြားပြောကြ၏။ ၅ထိုသို့မော်ဒကဲသည်
ဦးမချ၊ ရှိမခိုးဘဲ နေကြောင်းကို ဟာမန်သိမြင်သောအခါ အလွန်အမျက်ထွက်၍၊ ၆သူတို့သည်
မော်ဒကဲအမျိုးကိုဘော်ပြသောကြောင့်၊ မော်ဒကဲတယောက်တည်းကို ကွပ်မျက် လျှင်၊ စိတ်မပြေလောက်ဟု
ဟာမန်သည်အောက်မေ့လျက်၊ မော်ဒကဲအမျိုးသားချင်းတည်းဟူသော အာရွှေရုနိုင်ငံ အရပ်ရပ်၌ရှိသော
ယုဒလူအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်း၄ါ ရှာကြံလေ၏။

၇ထိုကြောင့်အာရွှေနန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်၊ နိသန်အမည်ရှိသော ပဌမလတွင်၊ နေ့ရက်အစဉ်၊ လအစဉ်
အတိုင်းလိုက်၍ အာဒါအမည်ရှိသော ဒွါဒသမလတိုင်အောင်၊ ဟာမန်ရှေ့မှာ ပုရစာရေးတံချကြ၏။
၈တဖန်ဟာမန်သည် ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုထံတော်သို့ဝင်၍ အခြားတပါးသော လူမျိုးအပေါင်းတို့နှင့် ကျင့်ရာ
ထုံးတမ်းမတူ၊ အရှင်မင်းကြီး စီရင်တော်မူချက်တို့ကို နားမထောင်၊ နိုင်ငံတော်အတွင်း၊ တိုင်းသူပြည်သား
အမျိုးမျိုးတို့တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက် နေသော လူမျိုးတမျိုးရှိပါ၏။ ထိုအမျိုးကို အခွင့်ပေးတော်မူရာ၌
ကျေးဇူးတော်မရှိပါ။ ၉ကိုယ်တော်သဘောတူလျှင် ထိုအမျိုးကို ဖျက်ဆီးစေဟု အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ထိုအမှုကို
ဆောင်ရွက်သော သူတို့သည် ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲသို့ ငွေအခွက် တသိန်းကို သွင်းစေခြင်း၄ါ၊
ကျွန်တော်အပ်ပေးပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၀ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထိုငွေကို သင့်အားငါပေး၏။ ၁၁ထိုလူမျိုးကို
လည်း သင်သည် ပြုချင်သမျှပြုရသော အခွင့်ရှိစေခြင်း၄ါ၊ သင်၌ငါအပ်သည်ဟု လက်စွပ်တော်ကိုချွတ်၍
ယုဒအမျိုး၏ရန်သူဖြစ်သော အာဂတ်အမျိုးဟမ္မေဒါသသား ဟာမန်အားပေးတော်မူ၏။ ၁၂ထိုအခါ ပဌမ
လတဆယ်သုံးရက်နေ့တွင် စာရေးတော်ကြီးတို့ကို ခေါ်၍ ကိုယ်စားတော်မင်း၊ အပြည်ပြည်အုပ်သော

မြို့ဝန်အရပ်ရပ် စီရင်သော သူကြီးတို့ကို ဟာမန်မှာထားသမျှအတိုင်း၊ လူအမျိုးမျိုးပြောသော စကား
အသီးသီးအားဖြင့် ရှင်ဘုရင် အာရွှေရု၏ အမိန့်တော်စာကိုရေး၍ ရှင်ဘုရင်၏လက်စွပ်တော်နှင့် တံဆိတ်ခတ်
လေ၏။ ၁၃အာဒါအမည်ရှိသော ဒွါဒသမလတဆယ်သုံးရက်တနေ့ခြင်းတွင် ယုဒလူအကြီးအငယ်မိန်းမ
အကလေးရှိရှိသမျှတို့ကို သတ်ဖြတ်သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍ သူတို့ဥစ္စာကို လုယူသိမ်းရုံးစေခြင်းငှါ၊
အမိန့်တော်စာကိုစာပို့လုလင်တို့ဖြင့် နိုင်ငံတော်အပြည်ပြည်သို့ ပေးလိုက်လေ၏။ ၁၄ဤရွှေ့ကား၊
လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုနေ့ရက်တွင် အသင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ ကြော်ငြာရသော
အမိန့်တော်စာချက်ဖြစ်သတည်း။ ၁၅ရှုရှန်နန်းတော်၌ ထိုအမိန့်တော်စာကို ကြော်ငြာပြီးမှ ရှင်ဘုရင်
စီရင်သည်အတိုင်း၊ စာပို့လုလင်တို့သည် အလျင်အမြန်ပြေးသွားကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ဟာမန်သည်
စပျစ်ရည်သောက်ပွဲ ၌ ထိုင်၍ ရှုရှန်မြို့တော်သည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၄

၁ထိုအမှုရှိသမျှကိုမော်ဒကဲသိသောအခါ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ပြာနှင့်လူးလျက်၊ လျှော်တေအဝတ်ကို
ဝတ်လျက်၊ မြို့အလယ်သို့သွား၍ ကြီးကျယ်သောအသံနှင့် ငိုကြွေးလေ၏။ ၂လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်
နန်းတော် တံခါးထဲသို့ အဘယ်သူမျှ မဝင်ရသောကြောင့်၊ နန်းတော်တံခါးရှေ့မှာရပ်နေ၏။ ၃ရှင်ဘုရင်အမိန့်
တော်စာရောက်လေ သော အပြည်ပြည်တို့၌ ယုဒလူတို့သည် အလွန်ညည်းတွားခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်း၊
ငိုကြွေးမြည် တမ်းခြင်းကိုပြု၍၊ လူများတို့သည် ပြာနှင့်လျှော်တေအဝတ်၌ အိပ်ကြ၏။ ၄မော်ဒကဲအမှုကို
သေတာ၏ ကျွန်မတို့နှင့် မိန်းမစိုးတို့သည် ကြားပြောသောအခါ မိဖုရားသည် အလွန်ဝမ်းနည်းလျက်၊
မော်ဒကဲဝတ်သော လျှော်တေကိုပယ်၍ အခြားသော အဝတ်ကိုဝတ်စေခြင်းငှါ ပေးလိုက်သောလည်း၊
မော်ဒကဲသည် မခံမယူဘဲနေ၏။ ၅တဖန်သေတာသည် ရှင်ဘုရင်အမိန့် တော်နှင့် ခစားသော
မိန်းမစိုးဟာတက်ကိုခေါ်၍ အဘယ်အမှုရှိသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု မော်ဒကဲကို
မေးစေခြင်းငှါ စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊ ၆ဟာထက်သည်မော်ဒကဲရှိရာ နန်းတော်တံခါးရှေ့၊ မြို့တော်လမ်း
သို့သွား၍ ၇မော်ဒကဲသည်မိမိ၌ ရောက်သောအမှုရှိသမျှကိုငှင်း၊ ဟာမန်သည် ယုဒလူတို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ
ငွေမည်မျှ ကိုဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲသို့သွင်းပါမည်ဟု ဂတိထားကြောင်းကိုငှင်း၊ ကြားပြောလျက်၊ ၈ယုဒလူ
တို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ရှုရှနန်းတော်၌ထုတ်သော အမိန့်တော်စာလက်ခံကို သေတာအား ပြဘို့ပေး၍
သေတာသည် မိမိလူမျိုးအဘို့ တောင်းလျှောက်ခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ဝင်ရမည်အကြောင်း
မှာလိုက်လေ၏။ ၉ဟာတက်သည်လည်းလာ၍ မော်ဒကဲစကားကို သေတာအားပြန်ပြော၏။

၁၀တဖန်သေတာသည် ဟာတက်အားဖြင့်၊ မော်ဒကဲကိုမှာလိုက်သည်ကား၊ ၁၁ယောကျ်ားဖြစ်စေ၊
မိန်းမဖြစ်စေ၊ ရှင်ဘုရင်ခေါ်တော်မမူဘဲ အတွင်းတန်တိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ဝင်မိသောသူသည်
အသက်ချမ်းသာရမည် အကြောင်း ရွှေရာဇလှံတံကိုကမ်းတော်မမူလျှင်၊ အမှန်သေရမည်အကြောင်း၊
အမိန့်တော်ရှိသည်ကို ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တော်မျိုးများနှင့် နိုင်ငံတော်ပြည်သူပြည်သားများအပေါင်း
တို့သည်သိကြ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုကား အရက်သုံးဆယ် ပတ်လုံး၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ခေါ်တော်မမူဟု၊
၁၂သေတာစကားကို မော်ဒကဲအား ပြန်ပြောသောအခါ၊ မော်ဒကဲက အခြားသောယုဒလူအသက်မလွတ်လျှင်၊
၁၃နန်းတော်၌ နေသော်လည်း သင့်အသက်လွတ်မည်ဟု မထင်နှင့်။ ၁၄ယခုကာလ သင်သည် တိတ်ဆိတ်စွာ
နေလျှင် သင့်နှင့်သင်၏ အဆွေအမျိုးသည် ပျက်စီး၍ ယုဒလူတို့အသက်ရှင်ခြင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း
တစုံတခုပေါ်လိမ့်မည်။ ယခုအမှုကို ဆောင်ဘို့ရာ သင်သည် မိဖုရားအရာကိုရသည်ဟု ထင်
စရာရှိသည်မဟုတ်လောဟု သေတာအား ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ မှာလိုက်၏။ ၁၅သေတာကလည်း
ရှုရှန်မြို့၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေခြင်းငှါသွားပါ။ နေ့ညဉ့်မပြတ်သုံးရက်ပတ်လုံးမစား
သောက်ဘဲနေ၍ အကျွန်ုပ်အဘို့ အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်ကြပါ။ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကျွန်မတို့နှင့်
တကွ အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကို ကျင့်ပါမည်။ ထိုနောက် အာဏာတော်ကို ဆန်ရသော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်

ထံတော်သို့ ဝင်မည်၊ သေလျှင် အသေခံပါမည်ဟု မော်ဒကဲအား ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ မှာလိုက်သမျှအတိုင်း
မော်ဒကဲသည် သွား၍ပြုလေ၏၊

၅

၁သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သေတာသည် မိဖုရားအဝတ်တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်၍ နန်းတော်
အဆောင်မ တဘက်တချက်၌၊ နန်းတော်အတွင်းတန်တိုင်းထဲမှာ ရပ်နေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် နန်းတော်
တခါးတဘက်တချက်၊ နန်းတော်ထဲ၊ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ ၂မိဖုရား သေတာသည် တန်တိုင်း
တော်ထဲမှာ ရပ်နေသည်ကို ရှင်ဘုရင်မြင်လျှင် နှုးညွတ်သောစိတ်ရှိ၍ လက်တော်၌ပါသော ရွှေရာဇလှံတံကို
သေတာသို့ ကမ်းတော်မူသဖြင့် သေတာသည် ချဉ်းကပ်၍ ရာဇလှံတံတော်အထွဋ်ကိုတို့လေ၏။
၃ရှင်ဘုရင်ကလည်း မိဖုရားသေတာ သင်သည် အဘယ်အလိုရှိသနည်း။ အဘယ်ဆုကိုတောင်းချင်သနည်း။
တောင်းသမျှကိုနိုင်ငံတော်တဝက်တိုင်အောင် ငါပေးမည် ဟုမိန့်တော်မူလျှင် ၄သေတာက အရှင်မင်းကြီးအလို
တော်ရှိလျှင် အရှင်မင်းကြီးအဘို့ ကျွန်တော်မပြင်ဆင်သောပွဲသို့ ဟာမန်နှင့်တကွ ယနေ့ကြွတော်မူပါဟု
လျှောက်သော် ၅ရှင်ဘုရင်က သေတာလျှောက်သည်အတိုင်း ပြုအံ့သောငှါ ဟာမန်သည် အလျင်
အမြန်လာစေဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် သေတာပြင်ဆင်သောပွဲသို့ ဟာမန်နှင့်တကွ ရှင်ဘုရင် ကြွတော်မူ၏။

၆တဖန်စပျစ်ရည်သောက်ပွဲခံစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်က သင်သည် အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း။ အလိုရှိသည်
အတိုင်း ငါပေးမည်။ အဘယ်ဆုကိုတောင်းချင်သနည်း။ တောင်းသမျှကိုနိုင်ငံတော် တဝက်တိုင်အောင်
ငါပေးမည်ဟု သေတာအား မိန့်တော်မူလျှင် ၇သေတာက ကျွန်တော်မအလိုရှိ၍ ကျွန်တော်မတောင်းချင်သော
ဆုဟုမူကား၊ ၈ကျွန်တော်မကို အရှင်မင်းကြီး၏စိတ်နှင့် တွေ့တော်မူလျှင်၄င်း၊ ကျွန်တော်မအလိုရှိ၍
ကျွန်တော်မတောင်းချင်သော ဆုကိုပေးသနားခြင်းငှါ အရှင်မင်းကြီးအလိုတော်ရှိလျှင်၎င်း၊ ကျွန်တော်မပြင်ဆင်
သော ပွဲသို့အရှင်မင်းကြီးသည် ဟာမန်နှင့်တကွ တဖန် ကြွတော်မူပါ။ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း
နက်ဖြန်နေ့၌ ကျွန်တော်မပြုပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၉ထိုနေ့၌ ဟာမန်သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းသော စိတ်နှင့်ထွက်သွားသော်လည်း၊ နန်းတော်တံခါး
ဝမှာ မော်ဒကဲသည် ရိုသေစွာမထ၊ အလျှင်းမလှုပ်ဘဲနေသည်ကို မြင်သောအခါ မော်ဒကဲကိုအလွန်
အမျက်ထွက်လေ၏။ ၁၀သို့ရာတွင် မိမိစိတ်ကို ချုပ်တည်းလျက်သွား၍ မိမိအိမ်သို့ရောက်သောအခါ
မယားဇေရက်နှင့် အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ၁၁မိမိဘုန်းစည်းစိမ်ကြီးကြောင်း၊ သားသမီးများကြောင်း၊
ရှင်ဘုရင်အလွန်ချီးမြှောက်၍ မှူးတော်မတ်တော် ကျွန်တော်မျိုးများထက်သာ၍ မြတ်သောအရာ၌
ခန့်ထားတော်မူကြောင်းများကို ဘော်ပြလျက်၊ ၁၂မိဖုရားသေတာ သည် မိမိပြင်ဆင်သောပွဲသို့ ငါမှတပါး၊
အဘယ်သူကိုမျှရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ မဝင်စေ။ နက်ဖြန်နေ့၌လည်း ရှင်ဘုရင် နှင့်အတူ ငါ့ကိုဘိတ်ပြန်၏။
၁၃သို့ရာတွင် ယုဒလူမော်ဒကဲသည် နန်းတော်တံခါးဝမှာ ထိုင်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်ရသည် ကာလပတ်လုံး၊
ယခု ဘော်ပြသမျှတို့သည် ငါ၌ ကျေးဇူးမရှိဟုဆို၏။ ၁၄ထိုအခါ မယားဇေရက်နှင့် အဆွေခင်ပွန်းရှိသမျှ တို့က
အတောင်ငါးဆယ်မြင့်သော လည်ဆွဲချတိုင်ကို စိုက်ပါစေ။ ထိုတိုင်၌မော်ဒကဲကို လည်ဆွဲချစေမည်အကြောင်း
နက်ဖြန်သံတော်ဦးတင်လော့။ ထိုနောက်မှ စိတ်ရွှင်လန်းလျက် ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ ပွဲသို့ဝင်လော့ဟု
ပြောဆိုသော စကားကိုဟာမန်သည် နှစ်သက်၍ လည်ဆွဲချတိုင်ကို လုပ်စေ၏။

၆

၁ထိုနေ့ညမှာ ရှင်ဘုရင်သည် စက်တော်ခေါ်၍ မပျော်နိုင်သောကြောင့်၊ နန်းတော်မှတ်စာကိုယူခဲ့ဟု
မိန့်တော် မူ၍ ရှေ့တော်၌ ဘတ်ရကြ၏။ ၂ရှင်ဘုရင်အားရွှေရုကို လုပ်ကြံမည်ဟု ရှာကြံသော နန်းတော်မိန်းမစိုး၊
တံခါးစောင့်နှစ် ယောက်၊ ဗိဂသန်နှင့် တေရက်အကြံကို မော်ဒကဲဘော်ပြကြောင်းကိုတွေ့လျှင် ၃ရှင်ဘုရင်က
ထိုအကြံကို ဘော်ပြသောကြောင့်၊ မော်ဒကဲအား အဘယ်ဆုအဘယ်အရာကိုပေးပြီးနည်းဟု မေးတော်မူ
သော်၊ အထံတော်၌ခစားသော ကျွန်တော်တို့က အဘယ်ဆုကို မျှပေးတော်မမူပါသေးဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၄ရှင်ဘုရင်ကလည်း တန်တိုင်းတွင်း၌ အဘယ်သူရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ဟာမန်သည်
မိမိလုပ်နှင့်သောလည်ဆွဲချတိုင်၌ မော်ဒကဲကိုလည်ဆွဲချရမည် အကြောင်း၊ နန်းတော်ပြင်တန်တိုင်းတွင်းသို့
ဝင်မိသည်ဖြစ်၍ ၅ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့က ဟာမန်သည် တန်တိုင်းတော် တွင်း၌ ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊
အထဲသို့ဝင်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၆ဟာမန်သည်ဝင်လျှင်ရှင်ဘုရင်က ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက်လိုသောသူ၌
အဘယ်သို့ပြုသင့်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ဟာမန်က ငါမှတပါး၊ ရှင်ဘုရင်သာ၍ချီးမြှောက် လိုသောသူ
တစုံတယောက်ရှိနိုင်သလောဟုစိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့လျက်၊ ၇-၈ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော်
ရှိသောသူအဘို့၊ ရှင်ဘုရင်ဝတ်ဆင်တော်မူသော မင်းမြောက်တန်ဆာ၊ ရှင်ဘုရင်စီးတော်မူသော မြင်းတော် ၊
ဆောင်း တော်မူသော ရာဇသရဖူကိုယူခဲ့၍ ၉ထိုတန်ဆာတော်နှင့် မြင်းတော်ကို ဘုန်းကြီးသော
မှူးတော်မတ်တော်တပါး၌ အပ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ အလိုတော်ရှိသောသူကို ထိုအဝတ်တန်ဆာ
တော်နှင့် ဝတ်ဆင်စေ၍၊ မြင်းတော်ကို စီးစေပြီးလျှင်၊ မြို့တော်လမ်းမ၌ ဆောင်သွားလျက်၊
ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသောသူ၌ ဤသို့ပြု ရသည်ဟု သူ့ရှေ့မှာ ကြွေးကြော်ပါစေဟု
ရှင်ဘုရင်အား ပြန်လျှောက်လေ၏။ ၁၀ထိုအခါရှင်ဘုရင်က သင်ပြောသည် အတိုင်း အလျင်အမြန်သွား၍
အဝတ်တန်ဆာနှင့်မြင်း တော်ကိုယူပြီးလျှင် ယုဒအမျိုးသား၊ နန်တော်တံခါးမှူးမော်ဒကဲ ၌ ပြုလော့။
သင်ပြောသမျှတွင် တစုံတခုမျှမလပ်စေနှင့်ဟု ဟာမန်အားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ထိုအခါ ဟာမန်သည် အဝတ်
တန်ဆာတော်နှင့် မြင်းတော်ကိုယူ၍၊ မော်ဒကဲကိုဝတ်ဆင်စေပြီးလျှင်၊ မြင်းတော်စီးစေသဖြင့် မြို့တော်လမ်းမ၌
ဆောင်သွားလျက် ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသော သူ၌ ဤသို့ပြုရသည်ဟု သူ့ရှေ့မှာ
ကြွေးကြော်၏။ ၁၂သို့ပြီးမှ မော်ဒကဲသည် နန်းတော်တံခါး သို့ပြန်လာ၏။ ဟာမန်မူကား ညည်းတွားလျက်
ခေါင်းကိုခြုံလျက်၊ မိမိအိမ်သို့ အလျင် အမြန်သွားပြီးလျှင်၊ ၁၃မိမိ၌ ဖြစ်လေသမျှကို မယားဇေရက်နှင့်
အဆွေခင်ပွန်းရှိသမျှတို့အား ကြားပြောလေ၏။ မယားဇေရက်နှင့် ဟာမန်၏အဆွေပညာရှိတို့ကလည်း
ကိုယ်တော်ရှုံးစရှိသော မော်ဒကဲသည် ယုဒအမျိုးမှန်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် သူ့ကိုမနိုင်။ သူ့ရှေ့မှာ
ကေန်အမှန်ရှုံးရမည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၁၄ထိုသို့ ပြောဆိုစဉ်တွင်း နန်းတော် မိန်းမစိုးတို့သည်လာ၍
သေတာပြင်ဆင်သောပွဲသို့ ဟာမန်ကိုအလျင်အမြန် ခေါ်သွားကြ၏။

၇

၁တဖန်ရှင်ဘုရင်နှင့်ဟာမန်သည် မိဖုရားသေတာနှင့်အတူ စပျစ်ရည်သောက်အံ့သောငှါ သွားကြ၏။
၂ဒုတိယ နေ့ရက်၌ စပျစ်ရည်သောက်ပွဲခံစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်က မိဖုရားသေတာ သင်သည်အဘယ်အလိုရှိသနည်း။
အလိုရှိသည် အတိုင်းငါပေးမည်။ အဘယ်ဆုကို တောင်းချင်သနည်း။ တောင်းသမျှကို နိုင်ငံတော်တစ်ဝက်
တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ၃မိဖုရား သေတာက အရှင်းမင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မကို
စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူလျှင်၄င်း၊ အလိုတော်ရှိလျှင်၎င်း၊ ကျွန်တော်မအလိုအတိုင်း ကျွန်တော်မအသက်နှင့်
ကျွန်တော်မတောင်းပန်သည်အတိုင်း၊ အမျိုးသားချင်းအသက် ကို ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။ ၄ကျွန်တော်မနှင့်
ကျွန်တော်မအမျိုးသားချင်းတို့ကို သတ်ဖြတ်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ရောင်းပါပြီ။ ကျွန်ယောကျာ်း
ကျွန်မိန်းမဖြစ်စေခြင်းငှါရောင်းလျှင်၊ ရန်သူသည် ရှင်ဘုရင်အကျိုးနည်းခြင်းအတွက် အဘိုးကို ပေးနိုင်သော်
လည်း၊ ကျွန်တော်မတိတ်ဆိတ်စွာနေပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၅ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုကလည်း ထိုသို့ ပြုမည်ဟု
ကြံဝံ့သောသူကား အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မိဖုရားသေတာအား မေးတော်မူလျှင်
၆သေတာက ရန်ဘက်ပြုသော ရန်သူသည် ဤဆိုးညစ်သော ဟာမန်ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ဟာမန်သည်
ရှင်ဘုရင် နှင့် မိဖုရားရှေ့မှာ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ၇ ထိုအခါရှင်ဘုရင်သည် အမျက်ထွက်သဖြင့်၊
စပျည်ရည် သောက်ပွဲ မှထ၍ ဥယျာဉ်တော်သို့သွားတော်မူ၏။ အပြစ်ပေးတော်မူမည်ဟု ဟာမန်သည်ရိပ်မိ၍
အသက်ချမ်းသာရမည် အကြောင်း မိဖုရားသေတာရှေ့မှာ တောင်းပန်ခြင်းငှါထ၏။ ၈ရှင်ဘုရင်သည်
ဥယျာဉ်တော်မှစပျစ်ရည်သောက် ပွဲခံရာ အရပ်သို့ ဝင်ပြန်သောအခါ၊ သေတာထိုင်သော သာလွန်နားမှာ

ဟာမန်သည် ပြပ်ဝပ်လျက်နေသည်ကို မြင်လျှင် ဤသူသည် နန်းတော်၌ ငါ့ရှေ့မှာမိဖုရားကို
အဓမ္မပြုရမည်လောဟု မိန့်တော်မူစဉ်တွင် အခြံအရံတို့သည် ဟာမန် ၏မျက်နှာကိုဖုံးကြ၏။ ၉မိန်းမစိုး
ဟာဗောနကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏အကျိုးတော်ကိုစောင့်၍ လျှောက်ထားသော မော်ဒကဲအဘို့
ဟာမန်လုပ်၍ အတောင်ငါးဆယ်မြင့်သောလည်ဆွဲချတိုင်သည် ဟာမန်အိမ်၌စိုက်ထားလျက်ရှိပါ၏ဟု
နားလျှောက်သော်မူသော်၊ ထိုတိုင်၌လည်ဆွဲချစေဟု ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။ ၁၀ထိုသို့မော်ဒကဲအဘို့လုပ်သော
လည်ဆွဲချတိုင်၌ ဟာမန်ကိုဆွဲချကြ၏။ ရှင်ဘုရင်လည်း စိတ်ပြေတော်မူ၏။

၈

၁ထိုနေ့ခြင်းတွင် ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည် ယုဒအမျိုး၏ရန်သူ ဟာမန်အိမ်ကို မိဖုရားသေတာအား
ပေးတော်မူ ၏။ သေတာသည် မော်ဒကဲနှင့် အဘယ်သို့ပေါက်ဘော်တော်သည်ကိုသေတာလျှောက်သဖြင့်
မော်ဒကဲသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်ရ၏။ ၂ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဟာမန်လက်မှနှုတ်သော လက်စွပ်
တော်ကို တဖန်ချွတ်၍ မော်ဒကဲအား ပေးတော်မူ၏။ သေတာသည်လည်း ဟာမန်အိမ်ကိုမော်ဒကဲ၌
အပ်လေ၏။

၃တဖန်သေတာသည်ရှင်ဘုရင် ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်၍၊ အာဂတ်အမျိုး ဟာမန်ပြုသောအပြစ်၊
ယုဒအမျိုး တဘက်၌ ကြံစည်သောအကြံအစည်ကို ပယ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ မျက်ရည်ကျလျက်
တောင်းပန်လေ၏။ ၄ရှင်ဘုရင်သည် ရွှေရာဇလှံတံကို သေတာသို့ကမ်းတော်မူသဖြင့်၊ သေတာသည်ထ၍
ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ရပ်လျက် ၅အရှင် မင်းကြီးအလိုတော်ရှိ၍ ကျွန်တော်မကိုစိတ်နှင့် တွေ့တော်မူလျှင်ငှင်း၊
ကျွန်တော်မအမှုသည် ရှေ့တော်၌ လျောက်ပတ်၍ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော်မကိုလည်းချစ်တော်မူလျှင်ငှင်း၊
နိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် တို့၌ရှိသော ယုဒလူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ အာဂတ်အမျိုး ဟမ္မေဒါသ
သား ဟာမန်စီရင်သောစာကို ပယ်မည်အကြောင်း၊ ထပ်၍ စာရေးစေတော်မူပါ။ ၆ကျွန်တော်မအမျိုးအပေါ်သို့
ရောက်ရသော ဘေးကိုငှင်း၊ ကျွန်တော်မ အမျိုးသားချင်းပျက်စီးသော အမှုကိုငှင်း၊ ကျွန်တော်မသည်
ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ အဘယ်သို့တတ်နိုင်ပါအံ့နည်း ဟုလျှောက်ဆို၏။ ၇ရှင်ဘုရင်အာရွှေရု ကလည်း ဟာမန်သည်
ယုဒလူတို့ကိုထိခိုက်သောကြောင့်၊ သူ၏အိမ်ကိုမိဖုရား သေတာအား ငါပေးပြီ။ ထိုသူကိုလည်း
လည်ဆွဲချတိုင်၌ ကွပ်မျက်စေပြီ။ ၈သို့ရာတွင် ရှင်ဘုရင်လက်စွပ် နှင့်တံဆိပ်ခတ်သော ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်စာ
ကို အဘယ်သူမျှ မပယ်ရသည်ဖြစ်၍၊ စိတ်ရှိသည်အတိုင်း ယုဒလူတို့အဘို့ အမိန့်တော်စာကို တဖန်ရေး၍၊
လက်စွပ်တော် နှင့် တံဆိပ်ခတ်ရမည်ဟု မိဖုရားသေတာနှင့် ယုဒလူမော်ဒကဲတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၉ထိုအခါ သိဝန်အမည်ရှိသော တတိယလ နှစ်ဆယ်သုံးရက်နေ့တွင် စာရေးတော်ကြီးတို့ကို ခေါ်၍
အိန္ဒိယပြည်မှ ကုရှပြည်တိုင်အောင် တိုင်းပြည်တရာနှစ်ဆယ်ခုနစ်ပြည်တို့၌ရှိသော ယုဒလူ၊ ကိုယ်စားတော်
မင်း၊ အပြည် ပြည်အုပ်သော မြို့ဝန်၊ မြို့သူကြီးတို့ကို မော်ဒကဲမှာထားသမျှအတိုင်း၊ ယုဒဘာသာစကားမှစ၍
လူအမျိုးမျိုးပြောသော စကားအသီးအသီးအားဖြင့် ၁၀ရှင်ဘုရင်အာရွှေရု၏ အမိန့်တော်စာကိုရေး၍
ရှင်ဘုရင်လက်စွပ်တော်နှင့် တံဆိပ်ခတ်ပြီး မှ မြင်း၊ လား၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းစီးသော စာပို့လုလင်တို့ဖြင့်
ပေးလိုက်လေ၏။ ၁၁-၁၂အမိန့်တော်စာချက်ဟူမူကား၊ အာဒါ အမည်ရှိသော ဒွါဒသမလ တဆယ်သုံးရက်
တနေ့ခြင်းတွင် နိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် အမြို့မြို့၌ ရှိသော ယုဒလူတို့သည် စုဝေး၍
မိမိတို့အသက်ကိုစောင့်ရသောအခွင့်၊ တိုက်လာသောပြည်သူ၊ စစ်သူရဲအပေါင်း တို့ကို မိန်းမသူငယ်နှင့်တကွ
သတ်ဖြတ်သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ သူတို့ဥစ္စာကိုလုယူသိမ်းရုံးရသောအခွင့် ကိုရှင်ဘုရင်က ပေးတော်မူ၏။
၁၃ဤရွေ့ကား၊ ယုဒလူတို့သည် ထိုနေ့ရက်တွင် ရန်သူတို့ကို ရန်တုံ့ပြုစေခြင်းငှါ၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌
နေသော လူမျိုးအပေါင်းတို့အား ကြော်ရသောအမိန့်တော်စာချက်ဖြစ်သတည်း။ ၁၄ထိုအမိန့်တော်စာ ကို
ရှုရှန်နန်းတော်၌ ကြော်ပြီးမှ ရှင်ဘုရင်ကျပ်တည်းစွာ စီရင်သည်အတိုင်း၊ စာပို့လုလင်တို့သည် အလျင်အမြန်
ပြေးသွားကြ၏။

၁၅မော်ဒကဲသည်လည်း၊ မင်းမြောက်တန်ဆာတည်းဟူသော အဝတ်အဖြူအပြာကို ဝတ်ဆင်လျက်၊
ကြီးစွာ သော ရွှေသဖူကို ဆောင်းလျက် ပိတ်ချောနှင့် မောင်းသော အထည်ဖြင့် ပြီးသောဝတ်လုံကိုခြုံလျက်
ရှင်ဘုရင်ထံတော်မှ ထွက်သွား၍ ၁၆ရှုရှန်မြို့တော်သည် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းခြင်းသို့ရောက်လေ၏။
ယုဒလူတို့သည်လည်း သက်သာရွှင်လန်း၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ အသရေထွန်းလင်းခြင်း သို့ ရောက်ကြ၏။
၁၇ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်စာ ရောက်လေသော အပြည်ပြည်အမြို့မြို့၌ ယုဒလူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း
ခြင်း၊ ပွဲခံခြင်း၊ မင်္ဂလာနေ့စောင့် ခြင်းကိုပြု၍ ပြည်သူပြည်သားအများတို့သည် ယုဒလူတို့ကို ကြောက်ရွံ့
သောကြောင့် ယုဒဘာသာကိုဝင်ကြ၏။

၉

၁ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်း စီရင်ရသော အချိန်နီး၍ ယုဒအမျိုး၏ ရန်သူတို့က ငါတို့နိုင်မည်ဟု
မြော်လင့် သောနေ့၊ အမှုပြောင်းလဲ၍ ယုဒလူတို့သည် မနာလိုသောသူတို့ကို နိုင်သောနေ့ရက်တည်းဟူသော
အာဒါမည်သော ဒွါဒသမလတဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်၊ ၂ရှင်ဘုရင်အာရွှေရု၏ နိုင်ငံတော်အပြည်ပြည်အမြို့မြို့၌
နေသော ယုဒလူတို့သည် ညှဉ်းဆဲလိုသော သူတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ စုဝေးကြ၏။ ပြည်သူပြည်သား
အပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် အဘယ်သူမျှ ရန်မပြုဝံ့ဘဲနေကြ၏။ ၃အပြည်ပြည်ကို
အုပ်စိုးသောမင်း၊ ကိုယ်စားတော်မင်း၊ မြို့ဝန်မင်း၊ အမှုတော်စောင့် အရာရှိအပေါင်းတို့သည် မော်ဒကဲကို
ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ ယုဒလူတို့ကို မစကြ၏။ ၄အကြောင်းမူကား၊ မော်ဒကဲသည် နန်းတော်တွင်
ဘုန်းကြီးလျက်၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ သိတင်းနှံ့ပြား၍ တနေ့ထက် တနေ့ကြီးမြင့်ရာသို့
ရောက်သတည်း။ ၅ထိုနေ့တွင် ယုဒလူတို့သည် ရန်သူအပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီး၍၊
မနာလို သော သူတို့၌ ပြုချင်သမျှပြုကြ၏။ ၆ရှုရှန်မြို့တော်၌ လူငါးရာတို့ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ကြ၏။
၇–၁၀ယုဒအမျိုး၏ ရန်သူဟမ္မေဒါသသားဖြစ်သော ဟာမန်၏သားတကျိပ်တည်းဟူသော ပါရှန္ဒာသ၊
ဒါလဖုန် အာသပါသ၊ ပေါရသ၊ အာဒလိ၊ အာရိဒါသ၊ ပါမရှာတ၊ အရိသဲ၊ အရိဒဲ၊ ဝါဇေဇာသတို့ကိုလည်း
သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ဥစ္စာကို မသိမ်းမယူဘဲ နေကြ၏။
၁၁ထိုနေ့၌ရှုရှန်မြို့တော်တွင် သေသောသူစာရင်းကို ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်မှာပြကြ၏။ ၁၂ရှင်ဘုရင်သည်
မိဖုရား သေတာကိုခေါ်၍၊ ယုဒလူတို့သည် ရှုရှန်မြို့တော်၌ ဟာမန်သားတကျိပ်နှင့်တကွ လူငါးရာတို့ကို
လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် ကြပြီ။ နိုင်ငံတော်တွင် အခြားသော အပြည်ပြည်တို့၌ အဘယ်သို့ပြုကြပြီနည်း။ သင်သည်
အဘယ်အလိုရှိသေး သနည်း။ အလိုရှိသည်အတိုင်း ငါပြုမည်။ အဘယ်ဆုကို တောင်းချင်သေးသနည်း။
တောင်းသမျှကို ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၁၃သေတာက၊ အရှင်မင်းကြီးအလိုတော်ရှိလျှင်၊
ရှုရှန်မြို့၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည် ယနေ့အမိန့်တော် အတိုင်း နက်ဖြန်နေ့၌လည်း ပြုရမည်အကြောင်း၊
ဟာမန်သား တကျိပ်ကိုလည်း လည်ဆွဲချတိုင်၌ ဆွဲထားရမည် အကြောင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု
လျှောက်သည်အတိုင်း၊ ၁၄ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၍ ရှုရှန်နန်းတော်၌ အမိန့်တော်ကို ထုတ်ပြီးမှ ဟာမန်သား
တကျိပ်ကို ဆွဲထားကြ၏။ ၁၅ရှုရှန်မြို့၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ အာဒါလတဆယ် လေးရက်နေ့တွင်
စုဝေး၍ ရှုရှန်မြို့သားသုံးရာတို့ကို သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ဥစ္စာကိုမသိမ်းမယူဘဲနေကြ၏။ ၁၆
နိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ရှိသော ယုဒလူအခြားတို့သည် အာဒါလတဆယ်သုံးရက်နေ့တွင် မိမိတို့
အသက်ကို စောင့်လျက်၊ ရန်သူလက်သို့မရောက်ဘဲ ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ စုဝေး၍
ရန်သူခုနစ်သောင်းငါးထောင် တို့ကို သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ဥစ္စာကို မသိမ်းမယူဘဲနေကြ၏။ ၁၇
ထိုလတဆယ်လေးရက်နေ့တွင် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေ၍ ပွဲခံရာနေ့၊ ပျော်မွေ့ရာနေ့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ကြ၏။
၁၈ရှုရှန်မြို့ရှိသော ယုဒလူများမူကား၊ တဆယ်သုံး ရက်နေ့နှင့် တဆယ်လေးရက်နေ့တွင် စုဝေးကြ၏။
တဆယ်ငါးရက်မြောက်သောအခါ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ပွဲခံရာနေ့၊ ပျော်မွေ့ရာနေ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ကြ၏။

၁၉မြို့ရိုးမရှိသောရွာတို့၌နေသော ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ အာဒါလ တဆယ်လေးရက်နေ့ကို ပျော်မွေ့စွာပွဲခံရာ
နေ့၊ မင်္ဂလာနေ့၊ တယောက်ကို တယောက် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ရာနေ့ ဖြစ်ကြ၏။
၂၀တဖန်မော်ဒကဲသည် ဤအမှုအရာတို့ကို ရေးထား၏။ ၂၀-၂၂ ယုဒလူတို့သည် ရန်သူလက်မှလွတ်၍
ချမ်း သာရသောနေ့၊ သူတို့ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် မြည်တမ်းခြင်းပျောက်၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပျော်မွေ့ခြင်းသို့
ရောက်သောလ တည်းဟူသော အာဒါလတဆယ်လေးရက်နှင့် တဆယ်ငါးရက်နေ့တို့ကို နှစ်တိုင်းစောင့်၍
ပွဲခံရာနေ့၊ ပျော်မွေ့ရာနေ့၊ တယောက်ကိုတယောက် လက်ဆောင်ပေးလိုက်၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား
စွန့်ကြဲရာနေ့ဖြစ်စေသော ထုံးစံကို စီရင်ခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုနိုင်ငံတော်အပြည်ပြည်၌ အနီးအဝေးရှိသော
ယုဒလူအပေါင်းတို့ နေရာသို့မှာစာကို ပေးလိုက်လေ၏။ ၂၃ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ ပြုစရှိ၍
မော်ဒကဲမှာလိုက်သည်အတိုင်း အမြဲပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ၂၄ယုဒလူ အပေါင်းတို့၏ ရန်သူဖြစ်သော
အာဂတ်အမျိုး၊ ဟမ္မေဒါသသား ဟာမန်သည်ယုဒအမျိုးကို ဖျက်ဆီးမည်အကြံရှိ၍ ဖျက်ဆီးပယ်ရှင်းခြင်းငှါ
ပုရစာရေးတံချသောကြောင့်၎င်း၊ ၂၅သေတာသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍ ယုဒလူတို့တ ဘက်၌
ဟာမန်ကြံစည်သော အဓမ္မအကြံကို သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေမည်အကြောင်း၊ သူနှင့်သူ၏ သားတို့ကို
လည်း လည်ဆွဲချတိုင်၌ ဆွဲထားစေမည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော်စာကို ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၎င်း၊
၂၆ပုရဟူသောစကားကိုအစွဲပြုသဖြင့်၊ ထိုနေ့တို့ကို ပုရနေ့ ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထိုအမိန့်တော်စာချက်နှင့်
ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်သော အမှုကို ထောက်လျက်၊ ၂၇ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားမြေး၊
ဘာသာဝင်သူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ မော်ဒကဲမှာစာ၌ စီရင်ထုံးဖွဲ့သည် အတိုင်း၊ ထိုနေ့နှစ်ရက် ကို နှစ်တိုင်း
အစဉ်မပြတ်စောင့်မည်အကြောင်း၊ ၂၈ထိုပုရနေ့တို့သည် ယုဒအမျိုး၌မပျောက်၊ သားစဉ်မြေးဆက်တို့
သည်မမေ့မလျော့၊ အပြည်ပြည်အမြို့မြို့၌ နေသောအဆွေအမျိုး အသီးအသီး အစဉ်အဆက်တို့သည်
စီရင်သည်အတိုင်း အောက်မေ့ စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း ဝန်ခံကြ၏။ ၂၉ထိုအခါ အဘိဟဲလသမီးမိဖုရား
သေတာနှင့် ယုဒအမျိုး မော်ဒကဲတို့သည် ပုရနေ့တို့ကို မြဲမြံစွာ တည်စေခြင်းငှါ ကျပ်တည်းစွာ
အာဏာထား၍ မှာစာကို တဖန်ရေးထားကြ၏။ ၃၀-၃၁ယုဒအမျိုးသား မော်ဒကဲနှင့် မိဖုရားသေတာမှာထား၍
ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်အဘို့နှင့် သားစဉ်မြေးဆက်အဘို့ စီရင်သည်အတိုင်း၊ ချိန်းချက်သောအချိန်၌
အစာရှောင်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့်တကွ ပုရနေ့တို့ကို အမြဲစောင့်စေခြင်းငှါ၊ အာရွှေရုနိုင်ငံ တော်တွင်
တိုင်းပြည်တရာနှစ်ဆယ်ခုနစ်ပြည်၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့ နေရာသို့ ငြိမ်သက်စေသော သစ္စာစကား
နှင့်ထိုမှာစာကို မော်ဒကဲပေးလိုက်လေ၏။ ၃၂ သေတာစီရင်သောအားဖြင့်၊ ပုရနေ့တို့ကိုစောင့်ရာ ထုံးစံ သည်
အမြဲတည်၍ ဤစာ၌ရေးထားလျက် ရှိသတည်း။

၁၀

၁ရှင်ဘုရင် အာရွှေရုသည် မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ ပင်လယ်တွင်ရှိသော ကျွန်းတို့ပေါ်၌၎င်း၊
ငွေတော်ခွဲကြောင်း၊ အစရှိသော ၂အာဏာတန်ခိုးတော်နှင့် စီရင်သမျှသော အမှုအရာများနှင့်တကွ
ချီးမြှောက်တော်မူခြင်းကို ခံရသော မော်ဒကဲ၏ ဘုန်းတန်ခိုး၊ ထင်ရှားသောအခြင်းအရာတို့သည် မေဒိ၊
ပေရသိရာဇဝင်တို့၌ ရေးထားလျက် ရှိ၏။ ၃ယုဒအမျိုးသား မော်ဒကဲသည် ရှင်ဘုရင်အာရွှေရု အောက်၌
အမြတ်ဆုံးသောအရာကိုရ၍ ယုဒလူတို့တွင် ဘုန်းကြီး၏။ မိမိအမျိုး၏ အကျိုးစီးပွားကို ပြုစုလျက်၊
အမျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့အား မင်္ဂလာစကားကိုသာပြောလျက်၊ မိမိအမျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့တွင်
မျက်နှာရသောသူဖြစ်သတည်း။

သေတာဝတ္ထုပြီး၏။

ယောဘဝတ္ထု။
BOOK OF JOB

၁

၁ယောဘအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် ဥဇပြည်၌ နေ၏။ ထိုသူသည်စုံလင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၏။
ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကိုရှောင်သောသူဖြစ်၏။ ၂သားခုနစ်ယောက်နှင့်
သမီးသုံး ယောက်ရှိ၏။ ၃သူ၏ဥစ္စာကား၊ သိုးခုနစ်ထောင်၊ ကုလားအုပ်သုံးထောင်၊ နွားယှဉ်ငါးရာ၊
မြည်းမငါးရာ၊ ငယ်သားအတိုင်း မသိများသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူသည် အရှေ့မျက်နှာအရပ်သားတကာတို့ထက်
သာ၍ ကြီးသောသူဖြစ်၏။

၄ယောဘ၏သားတို့သည် နှစ်စဉ်အတိုင်း အသီးအသီးဘွားသော နေ့ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့အိမ်၌
ပွဲခံသဖြင့်၊ နှမ သုံးယောက်ကိုလည်းခေါ်၍ အတူစားသောက်လေ့ရှိကြ၏။ ၅ပွဲခံသောနေ့ရက်လွန်သောအခါ၊
ယောဘသည် သူတို့ ကိုခေါ်၍ သန့်ရှင်းစေပြီးလျှင် နံနက်စောစောထ၍ သူတို့အရေအတွက်အတိုင်း
မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်လေ့ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့သားတို့သည် မှားယွင်း၍ စိတ်နှလုံးထဲ၌
ဘုရားသခင်ကို စွန့်ပယ်ကြပြီလောဟု ယောဘ အောက်မေ့၏၊ ထိုသို့ယောဘသည် အစဉ်ပြုမြဲရှိ၏။

၆ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ လာရသော နေ့ရက်အချိန်
ရောက်လျှင် စာတန်သည်လည်း သူတို့နှင့်ရောနှော၍ လာ၏။ ၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်
အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟု စာတန်ကိုမေးတော်မူလျှင်၊ စာတန်က မြေကြီးပေါ်မှာ လှည့်လည်၍
အရပ်ရပ်သွားလာခြင်း အမှုထဲက လာပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။ ၈ထာဝရဘုရားကလည်း ငါ့ကျွန်
ယောဘကို ဆင်ခြင်ပြီလော။ မြေကြီးပေါ်မှာ သူနှင့်တူသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ စုံလင်ဖြောင့်မတ်ပေ၏။
ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို ရှောင်သောသူဖြစ်သည်ဟု စာတန်အား
မိန့်တော်မူ၏။ ၉စာတန်ကလည်း၊ ယောဘသည် အကျိုးမရှဘဲ ဘုရားဝတ်ကိုပြုသလော။ ၁၀ကိုယ်တော်သည်
သူ့ကိုယ်မှစ၍ သူ့အိမ်နှင့် သူ့ဥစ္စာရှိသမျှပတ်လည်၌ စောင်ရန်းကာ တော်မူသည်မဟုတ်လော။
သူပြုလေသမျှတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။ သူ့သိုးနွားအစရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့သည် မြေပေါ်မှာ
အလွန်ပွားများကြပြီ။ ၁၁ယခုမူကား၊ လက်တော်ကိုဆန့်၍ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကို ထိခိုက်တော်မူလျှင်၊ သူသည်
မျက်မှောက်တော်၌ ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို ပြန်လျှောက်လေ၏။
၁၂ထာဝရဘုရား ကလည်း သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှသည် သင့်လက်၌ရှိ၏။ သူ့ကိုယ်တခုကိုသာမထိမခိုက်နှင့်ဟု
မိန့်တော်မူလျှင်၊ စာတန်သည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှထွက်သွားလေ၏။

၁၃တနေ့သ၌ ယောဘ၏သားသမီးတို့သည် အစ်ကိုအကြီးအိမ်တွင်စား၍ စပျစ်ရည်ကို
သောက်လျက် နေကြစဉ်၊ ၁၄ယောဘထံသို့ တမန်တယောက်လာ၍၊ နွားတို့သည် လယ်ထွန်လျက်၊
သူတို့အနားမှာ မြည်းမတို့သည် ကျက်စားလျက်ရှိကြသောအခါ၊ ၁၅ရှေဘအမျိုးသားတို့သည် တိုက်ယူသွား
ကြပါပြီ။ လုစောင့်တို့ကိုလည်း ထားနှင့် သတ်၍ ကျွန်တော်တယောက်တည်းကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အား
သိတင်းကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၆ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသောသူတယောက်သည်
လာ၍ ဘုရားသခင်၏ မီးသည် မိုဃ်းကောင်းကင်မှ ကျသဖြင့်၊ သိုးများနှင့် လုစောင့်များတို့ကို
လောင်၍သူတို့သည် ကျွမ်းကုန်ကြပါပြီ။ ကျွန်တော်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အား
သိတင်းကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၇ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင် အခြားသော သူတယောက်သည်
လာ၍ ခါလဒဲအမျိုးသား တပ်သုံးတပ်တို့သည်ချီ၍ ကုလားအုပ်တို့ကို တိုက်ယူသွားကြပါပြီ။
လုစောင့်တို့ကိုလည်း ထားနှင့်သတ်၍ ကျွန်တော်တယောက်တည်းကျန်ရစ်လျက်ကိုယ်တော် အားသိတင်း

ကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၈ထိုသို့ လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသောသူတယောက်သည်လာ၍၊
ကိုယ်တော်၏ သားသမီးတို့သည် အစ်ကိုအကြီးအိမ်၌ စား၍ စပျစ်ရည်ကို သောက်လျက်နေကြသောအခါ ၁၉
တောမှ လေကြီးလာ၍ အိမ်လေးထောင့်ကို တိုက်သဖြင့်၊ အိမ်သည်ထိုလုလင်တို့အပေါ်၌ ပြိုလဲပါ၏။
သူတို့သည်သေ၍ ကျွန်တော်တယောက်တည်းကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော် အား သိတင်းကြားပြောရပါသည်
ဟု လျှောက်လေ၏။ ၂၀ထိုအခါယောဘသည်ထ၍ မိမိဝတ်လုံကို ဆုတ်လေ၏။ ဆံပင်ကိုလည်း ရိတ်၍
မြေပေါ်မှာဝပ်လျက်ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ငါသည်အဝတ်မပါဘဲ အမိဝမ်းထဲက ထွက်လာ၏။ ၂၁အဝတ် မပါဘဲ
အမိဝမ်းထဲသို့ ပြန်သွားတော့မည်။ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားလည်း ရုပ်သိမ်းတော်မူ၏။
ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း ဟုဆိုလေ၏။ ၂၂ယောဘသည် ဤအမှုများနှင့်
တွေ့ကြုံ သော်လည်း မမှားယွင်း။ ထာဝရဘုရားကိုလည်း အပြစ်မတင် ဘဲနေ၏။

၂

၁တဖန်ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ လာရသော
နေ့ရက်အချိန် ရောက်လျှင်၊ စာတန်သည်လည်း ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ သူတို့နှင့်အတူလာ၏။
၂ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟု စာတန်ကို မေးတော်မူလျှင်၊ စာတန်က
မြေကြီးပေါ်မှာ လည့်လည်၍ အရပ်ရပ်သွားလာခြင်း အမှုထဲက လာပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။
၃ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့ကျွန် ယောဘကို ဆင်ခြင်မိပြီလော။ မြေကြီးပေါ်မှာ သူနှင့်တူသောသူ
တယောက်မျှမရှိ။ စုံလင်ဖြောင့်မတ်ပေ၏။ ဘုရား သခင်ကို ကြောက် ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို
ရှောင်သောသူဖြစ်၏။ အကြောင်းမရှိဘဲ သူ့ကို ပျက်စီးစေ ခြင်းငှါသင်သည် ငါ့ကို တိုက်တွန်းသော်လည်း၊
သူသည် ဖြောင့်မတ်သောသဘောကို စွဲလမ်းလျက်နေသည်ဟု စာတန် အား မိန့်တော်မူ၏။
၄စာတန်ကလည်း၊ အရေဘို့အရေဟုဆိုသကဲ့သို့၊ လူသည် မိမိအသက်ဘို့ မိမိဥစ္စာရှိသမျှ ကိုပေးပါလိမ့်မည်။
၅ယခုတဖန် လက်တော်ကိုဆန့်၍ သူ့အရိုးနှင့်သူ့အသားကို ထိခိုက်တော်မူလျှင်၊ သူသည်မျက် မှောက်တော်၌
ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို ပြန်လျှောက်လေ၏။ ၆ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူသည်
သင့် လက်၌ရှိ၏။ သူ့အသက်တခုကိုသာ လွတ်စေဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ၇စာတန်သည် ထာဝရဘုရားထံတော်
မှ ထွက်သွား ၍ ယောဘ၏ခြေဘဝါးမှသည် ဦးထိပ်တိုင်အောင်ဆိုးသော အနာစိမ်းများတိုးပေါက်စေ၏။
၈ယောဘသည် ကိုယ်ကို ခြစ်စရာအိုးခြမ်းကိုကိုင်ယူ၍ မီးဖိုပြာထဲမှာ ထိုင်လေ၏။ ၉ထိုအခါ မယားက၊
သင်သည် ဖြောင့်မတ်သောတရား ကို စွဲလမ်းသေးသလော။ ဘုရားသခင်ကို စွန့်ပယ်၍ သေလော့ဟု ဆို၏။
၁၀ယောဘကလည်း၊ မိန်းမမိုက်ပြောတတ် သကဲ့ သို့ သင်သည်ပြော၏။ အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည်
ဘုရားသခင်၏လက်တော်မှ သုခချမ်းသာကို ခံယူ သည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခဆင်းရဲကို မခံမယူရာသလောဟု ဆို၏။
ယောဘသည် ဤအမှုများနှင့်တွေ့ကြုံသော်လည်း နှုတ်ဖြင့် မျှမမှားယွင်း။ ၁၁ထိုအခါ တေမန်အမျိုးသား
လေိဖတ်၊ ရှုအာအမျိုးသားဗိလဒဒ်၊ နေမတ်အမျိုးသားဇောဖါတည်း ဟူသော ယောဘ၏ အဆွေခင်ပွန်း
သုံးယောက်တို့သည်၊ သူ၌ရောက်သော ဤအမှုကြီးအလုံးစုံတို့ကို သိတင်းကြားလျှင်၊ ယောဘနှင့်အတူ
ညည်းတွား၍ သူ့ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ စည်းဝေးမည် ချိန်းချက်သည်အတိုင်း၊ အသီးအသီး မိမိတို့
နေရာအရပ်မှ ရောက်လာကြ၏။ ၁၂ထိုသူတို့သည် အဝေးက မျှော်ကြည့်၍ ယောဘကို မသိလျှင်၊
အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။ အသီးအသီးမိမိတို့ဝတ်လုံကိုဆုတ်၍ မြေမှုန့်ကိုယူပြီးလျှင် မိမိတို့ခေါင်းပေါ်သို့
ကျရောက်စေခြင်းငှါ မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ ပစ်တင်ကြ၏။ ၁၃ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယောဘနှင့်အတူ မြေပေါ်မှာ
ထိုင်၍ သူသည် ပြင်းစွာသော ဆင်းရဲခံရကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ အဘယ်သူမျှ စကားမပြောမဆိုဘဲ နေကြ၏။

၃

၁ထိုနောက်၊ ယောဘသည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍ မိမိဘွားသောနေ့ရက်ကို ကျိန်ဆဲလျက် မြွက်ဆိုသည်ကား၊
၂-၃ငါဘွားသောနေ့ရက်ပျက်စီးပါစေ။ သားယောကျ်ားကို ပဋိသန္ဓေယူပြီဟု သိတင်းကြားပြောသော ညဥ့်လည်း

ပျက်စီးပါစေ။ ၄ထိုနေ့ရက်မိုက်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည် မျက်နှာပြုတော်မမူပါစေနှင့်။ အလင်းမပေါ်ထွန်း
ပါစေနှင့်၊ ၅မှောင်မိုက်၊ သေမင်းအရိပ်သည် ထိုနေ့ရက်အသရေကို ရှုတ်ချပါစေ။ မိုဃ်းတိမ်ထပ် လွှမ်းမိုးပါစေ။
မွန်းတည့်အရှိန်ဖြင့် ကြောက် မက်ဘွယ်ဖြစ်ပါစေ။ ၆ထိုညဉ့်သည် မှောက်မိုက်၌ ပျောက်ပါစေ။ နှစ်စဉ်နေ့ရက်
တို့နှင့် မပေါင်းပါစေနှင့်၊ ၇လအရေအတွက် ၌ မဝင်ပါစေနှင့်။ ထိုညဉ့်သည် ဆိတ်ညံပါစေ ရွှင်လန်းသော
အသံမရှိပါစေနှင့်။ ၈နေ့ရက်ကိုရွေး၍ ကျိန်ဆဲတတ်သောသူ၊ မိကျောင်းကိုထစေတတ်သောသူတို့သည်
ထိုညဉ့်ကို ကျိန်ဆဲပါစေ။ ၉ညဦးယံကြယ်တို့သည် မိုက်ပါစေ။ ထိုညဉ့်သည်အလင်းကို တောင့်တ၍
မရပါစေနှင့်။ နံနက်မိုဃ်းလင်းကို မမြင်ပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား ၁၀ငါ့အမိ၏ဝမ်းကို ပိတ်မထား၊
ဒုက္ခဆင်းရဲကို ငါမမြင်စေခြင်းငှါ မကွယ်မကာ။

၁၁ငါသည်မွေးစက အဘယ်ကြောင့် မသေသနည်း။ အမိဝမ်းထဲမှ ထွက်စက အဘယ်ကြောင့်
အသက်မချုပ် သနည်း။ ၁၂ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် ပိုက်ပွေ့ရသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် နို့တိုက်ရသနည်း။
၁၃ထိုသို့မပြုလျှင် ငါသည် အိပ်၍ငြိမ်းပြီ၊ ပျော်လျက်နေရပြီ။ ၁၄-၁၅မြို့ပျက်တို့ကို ပြင်ဆင်ပြုစုသော
ယောကီရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်တို့နှင့်ငင်း၊ ရွှေကို ရတတ်၍ ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ငွေကို အပြည့်သိုထားသော
မင်းတို့နှင့်ငင်း ငါငြိမ်းရပြီ၊ ၁၆သို့မဟုတ် အချိန်နေ့လ မစေ့မီ မွေးသောသူငယ်၊ အလင်းကို မမြင်ရသော
သူငယ်ကဲ့သို့ ငါပျက်စီးရပြီ။ ၁၇ထိုအရပ်၌လူဆိုးတို့သည် နှောက်တဖန် မနှောင့်ရှက်ရ၊ ပင်ပန်းသောသူတို့
သည် ချမ်းသာရကြ၏။ ၁၈အချုပ်ခံရသော သူတို့သည်လည်း အတူငြိမ်ဝပ်ရကြ၏။ ညှဉ်းဆဲသောသူ၏စကား
သံကို မကြားရကြ။ ၁၉ထိုအရပ်၌ ကြီးသောသူနှင့်ငယ်သောသူရှိကြ၏။ ကျွန်သည်လည်း သခင်လက်နှင့်
လွတ်ရ၏။

၂၀ဒုက္ခဆင်းရဲခံရသော သူအားအဘယ်ကြောင့် အလင်းကိုပေးသနည်း။ စိတ်နှလုံးခါးသောသူအား
အဘယ် ကြောင့် အသက်ကို ပေးသနည်း။ ၂၁သူတို့သည် သေခြင်းကိုတောင့်တ၍ မရနိုင်၊ ဝှက်ထားသော
ဥစ္စာကိုဘော်ခြင်းငှါ၊ တူးသည်ထက် သေခြင်းအကြောင်းကို ဘော်ခြင်းငှါသာ၍ တူးကြ၏။ ၂၂သူတို့သည်
သင်္ချိုင်းတွင်းကို တွေ့သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍ အထူးသဖြင့် ရွှင်လန်းကြ၏။ ၂၃ မိမိသွားသောလမ်း
ကွယ်ပျောက်သောသူ၊ ဘုရားသခင်ဆီးကာ ချုပ်ထားသောသူအား အလင်းနှင့် အသက်ကို အဘယ်ကြောင့်
ပေးသနည်း။ ၂၄အစာစားခြင်းအရာ၌ ငါညည်းတွား ခြင်းရှိ၏။ ငါငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း မျက်ရည်သည်လည်း
ရေစီးသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ၂၅ငါကြောက်သော အမှုသည် ငါ၌ရောက် လာပြီ။ ငါအလွန်ကြောက်သောဘေးသည်
ငါ့ကိုတွေ့မိပြီ။ ၂၆ငါသည်ငြိမ်ဝပ်ခြင်းမရှိ။ ချမ်းခြေင်းမရှိ။ သက်သာခြင်းမရှိ။ ဒုက္ခဆင်းရဲသက်သက်ရှိသည်ဟု
မြွက်ဆိုလေ၏။

၄

၁ထိုအခါတေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ငါတို့သည် သင်နှင့် နှုတ်ဆက်စမ်းလျှင်၊
သင်သည် စိတ်ပျက်ကောင်း ပျက်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အဘယ်သူသည် စကားမပြောဘဲ နေနိုင်မည်
နည်း။ ၃သင်သည် လူအများတို့ကို ဆုံးမပြီ။ လက်မစွမ်းသောသူတို့ကို ခိုင်ခံ့စေပြီ။ ၄သင်၏စကားသည်
လဲလုသောသူကို ထောက်မပြီ။ နုန့်နဲ့သောဒူးကိုလည်း တည့်စေပြီ။ ၅ယခုမူကား၊ ကိုယ်တိုင်အမှုတွေ့၍
စိတ်ပျက်၏။ အထိအခိုက်ခံရသောကြောင့် မိန်းမောတွေ့ဝေလျက် နေ၏။ ၆သင်၏ရိုသေသောသဘော၊
ယုံကြည်ကိုးစားသော သဘော၊ မြော်လင့်သောသဘော၊ တည်ကြည်သောသဘော၊ တရားသဖြင့်
ကျင့်တတ်သောသဘောသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ၇အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ် လျက်ပင် ပျက်စီးခြင်းသို့
အဘယ်သူရောက်သနည်း။ ဖြောင့်မတ်သော သူသည်အဘယ်အရပ်၌ ဆုံးသနည်းဟု ဆင်ခြင် ပါလော့။
၈ငါသိမြင် သည်အတိုင်း မတရားသော လယ်ထွန်ခြင်းကို ပြုသောသူနှင့် အဓမ္မမျိုးစေ့ကို ကြဲသော သူတို့သည်
ထိုသို့နှင့်အညီ စပါးရိတ်တတ်ကြ၏။ ၉ဘုရားသခင်မှုတ်တော်မူသဖြင့် ထိုသူတို့သည် ပျက်စီး၍ ရှုတော်မူသော
အသက်ဖြင့်လည်း ဆုံးရှုံးရကြ၏။ ၁၀ခြင်္သေ့ဟောက်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ခြင်္သေ့အသံမြည်ခြင်း၊ ခြင်္သေ့ကလေး

ကိုက်ဝါးခြင်း ငြိမ်းရ၏။ ၁၁ဘမ်း၍ စားစရာမရှိသောကြောင့်၊ ကြမ်းတမ်းသော ခြင်္သေ့သည် သေ၍ ခြင်္သေ့မ၏
သားငယ်တို့သည် အရပ်ရပ် ကွဲပြားရကြ၏။
၁၂တရံရောအခါ ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာ ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၍ တိုသောအသံကိုကြားရ၏။ ၁၃လူတို့
သည် ကြီးစွာသော အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်၍ ထူးဆန်းသော ရူပါရုံထင်ရှားရာ ကာလညဥ့်အချိန်၌
ငါအောက်မေ့စဉ်တွင် ၁၄ငါ့အရိုးများ တုန်လှုပ်သည်တိုင်အောင် ငါအလွန်ကြောက်အားကြီး၍ ထိတ်လန့်လျက်
နေ၏။ ၁၅ဝိညာဉ်တပါးသည် ငါ့ရှေ့၌ကန့်လန့်ရှောက်သွား၍ ငါသည် ကြက်သီးမွေးညှင်းထလေ၏။
၁၆ထိုဝိညာဉ်သည်ရပ်နေ၍ ပုံသဏ္ဍာန်လည်း သေချာစွာ မထင်မရှားအရိပ်ကိုသာ ငါမြင်ရ၏။ ငြင်းသော
အသံရှိ၍ ငါကြားသော စကားသံဟူမူကား၊ ၁၇သေတတ် သော လူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
ရှိရသလော။ လူသတ္တဝါသည် ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ရှေ့မှာ သန့်ရှင်းခြင်း၊ ရှိရသလော။ ၁၈အမှု
တော်ထမ်းတို့ကို ယုံတော်မမူ။ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့၌ စုံလင်ခြင်းမရှိဟု ထင်တော်မူ၏။ ၁၉သို့ဖြစ်လျှင်
မြေမှုန့် ၌ တည်၍ မြေထဲတွင် နေတတ်သောသူတို့ကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ထိုသူတို့ကို
ပိုးရွပင်နိုင်တတ်၏။ ၂၀တနေ့ ခြင်းတွင် ပျက်စီးတတ်ကြ၏။ အဘယ်သူမျှ ပမာဏမပြုဘဲ အစဉ်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
ရောက်တတ်ကြ၏။ ၂၁သူတို့၏ဂုဏ်အသရေ ကွယ်ပျောက်၍ သူတို့သည် ပညာမရှိဘဲ သေသွားတတ်ကြ၏။

၅

၁ယခုဟာစ်ခေါ်ပါ။ အဘယ်သူထူးလိမ့်မည်နည်း။ သန့်ရှင်းသူတို့တွင် အဘယ်သူကို ကြည့်မျှော်
မည်နည်း။ ၂ဒေါသသည် လူမိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ပညာမရှိသော သူသည်လည်း ငြူစူသော သဘော
အားဖြင့် သေခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။ ၃မိုက်သောသူအမြစ်စွဲသည်ကို ငါမြင်သောအခါ
သူ၏နေရာကိုချက်ခြင်းကျိန်ဆဲ၏။ ၄သူ၏သား သမီးတို့သည် ဘေးလွတ်ရာအရပ်နှင့် ဝေးကြ၏။ ရုံးတော်ရှေ့၌
ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ ကယ်နှုတ်သောသူ တယောက်မျှမရှိ။ ၅သူရိတ်သောစပါးကို မွတ်သိပ်သော
သူသည် ဆူးပင်ကာသော ခြံအထဲက ယူသွား၍စားတတ်၏။ သူ၏ပစ္စည်းဥစ္စာကိုလည်း ရေငတ်သော
သူသည် မျိုတတ်၏။ ၆မြေမှုန့်ထဲက အမှုရောက်သည်မဟုတ်။ ဒုက္ခသည် မြေပေါ်မှာ မပေါက်တတ်။
၇မီးပွားတို့သည် အထက်သို့ ပျံတတ်သည်နည်းတူ၊ လူသည်ဒုက္ခ၌ ကျင်လည်ခြင်းငှါ မွေး ဘွား၏။
၈ငါမူကားဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်မည်။ ကိုယ်အမှုကို ဘုရားသခင်၌ အပ်မည်။ ၉ ဘုရားသခင်သည်
ကြီးသော အမှုစစ်၍ မကုန်နိုင်သောအမှု၊ ရေတွက်၍မဆုံး၊ အံ့ဩဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။
၁၀မြေပေါ်မှာ မိုဃ်းရွာစေသဖြင့် လယ်တို့၌ ရေကို ပေးတော်မူ၏၊ ၁၁ ထိုသို့နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို
ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ငြိုငြင်သောသူတို့ကိုလည်း ဝမ်းသာစေတော်မူ၏။ ၁၂ ပရိယာယ်ပြုသောသူတို့၏ အမှုကို
မအောင်စေခြင်းငှါ သူတို့အကြံကို ဖျက်တော်မူ၏။ ၁၃ပညာရှိတို့ကို သူတို့၏ ပရိယာယ်အားဖြင့်
ဘမ်းဆီးတော်မူ၏။ လှည့်စားတတ်သော သူတို့၏တိုင်ပင်ခြင်းကို အချည်းနှီးဖြစ်စေတော်မူ၏။ ၁၄ထိုသူတို့သည်
နေ့အချိန်၌ မှောင်မိုက်ကိုတွေ့၍ ညဥ့်အခါ၌ကဲ့သို့ မွန်းတည့်အချိန်၌ စမ်းသပ်လျက် သွားလာရကြ၏။
၁၅ထိုသူတို့စီရင်သော ထားဘေးမှ၎င်း၊ အားကြီးသောသူတို့၏လက်မှ၎င်း၊ ဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်
မူ၏။ ၁၆ထိုသို့ဆင်းရဲသားတို့သည် မြော်လင့်ရာအခွင့်ရှိကြ၏။ အဓမ္မသည်လည်း မိမိနှုတ်ကို ပိတ်ထားရ၏။
၁၇အပြစ်နှင့်အလျောက် ဘုရားသခင် စစ်ဆေးတော်မူခြင်းကို ခံရသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။
ထိုကြောင့် အနန္တတန်ခိုးရှင် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို မထီမဲ့မြင်မပြုပါနှင့်။ ၁၈ထိုအရှင်သည် အနာကို ဖြစ်စေ၍
ထိုအနာကိုလည်း စည်းတော်မူ၏။ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍ လက်တော်နှင့် သက်သာစေတော်မူ၏။
၁၉သင့်ကိုအမှုခြောက်ပါးထဲက နှုတ်ယူ တော်မူသည်သာမက၊ ခုနစ်ပါးသော အမှု၌လည်း ဘေးတစုံတခုမျှ
မထိမခိုက်ရ၊ ၂၀အစာခေါင်းပါးသောအခါ သေဘေးမှ၎င်း၊ စစ်တိုက်သောအခါ ထားဘေးမှ၎င်း၊ သင့်ကို
ရွေးနှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၂၁သင်သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းဘေးနှင့် ကင်းလွတ် ၍ ပျက်စီးခြင်းဘေးရောက်သော်လည်း
မကြောက်ရ၊ ၂၂ပျက်စီးခြင်းဘေးနှင့် အစာခေါင်းပါးခြင်း ဘေးကို ရယ်မော၍ တောသားရဲတို့ကိုလည်း

မကြောက်ရ။ ၂၃အကြောင်းမူကား၊ လယ်၌ ကျောက်ခဲတို့သည် သင်နှင့်ပဋိညာဉ်ပြု၍ တောသားရဲတို့သည်
သင်နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ ကြလိမ့်မည်။ ၂၄သင်သည်ကိုယ်အိမ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိကြောင်းကို တွေ့၍
ကိုယ်နေရာအရပ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ စိတ်ပျက်စရာအကြောင်းမရှိရ။ ၂၅သင်၌သားသမီးများပြား၍
သင့်အမျိုး အနွယ်သည် မြေပေါ်မှာ မြက်ပင်နှင့်အမျှဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့မြင်ရလိမ့်မည်။ ၂၆အချိန်တန်လျှင်
သိမ်းယူသော ကောက် လှိုင်းကဲ့သို့၊ သင်သည် အသက်ကြီးရင့်၍ သင်္ချိုင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ ၂၇ဤအမှုကို
ငါတို့သည် စစ်ဆေး၍ ယခု ပြောသည်အတိုင်း မှန်ပါ၏။ နားထောင်ပါ။ အသင့်နှလုံးသွင်းထားပါဟု မြွက်ဆို၏။

၆

၁-၂တဖန်ယောဘမြွက်ဆိုသည်ကား၊ ငါဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို သေချာစွာ ချိန်တွယ်ပါစေ။
ငါခံရသော ဒုက္ခများကိုလည်း ချိန်ခွင်၌ စုထားပါစေ။ ၃သို့ဖြစ်လျှင် သမုဒ္ဒရာသဲထက်သာ၍ လေးလိမ့်မည်။
ထို့ကြောင့် ငါ့စကား လွန်မိပြီ။ ၄အနန္တတန်ခိုးရှင် ပစ်တော်မူသော မြားတို့သည် ငါ၌စွဲ၍ အဆိပ်အတောက်ဖြင့်
ငါ့ဝိညာဉ်ကို မွန်းစေ၏။ ဘုရားသခင်ပြတော်မူသော ကြောက်မက်ဘွယ် အရာတို့သည်
ငါ့ရှေ့မှာစီလျက်ရှိကြ၏။ ၅တောမြည်းသည် မြက်ပင် ပေါသောအခါ မြည်တတ်သလော။ နွားသည်
စားစရာရှိသောအခါ အော်တတ်သလော။ ၆မမြိန်သော အရာကို ဆားမပါဘဲစားနိုင်သလော။
ကြက်ဥအကာသည် ဆိမ့်သောအရသာရှိသလော။ ၇လက်နှင့်မျှမတို့နိုင်၊ ငါမနှစ်သက် နိုင်သော အရာကို
ရွံလျက်နှင့် ငါစားရ၏။
၈ငါတောင်းသောအရာကို ရပါစေ။ ငါတောင့်တသောအရာကို ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူပါစေ။
၉တောင့် တသောအရာဟူမူကား။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုဖျက်ဆီးတော်မူပါစေ။ လက်တော်ကိုဆန့်၍
ငါ့ကိုဆုံးစေတော်မူပါစေ။ ၁၀ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ငါသည် သက်သာရ၏။ ငြိုငြင်သော်လည်း သည်းခံမည်။
ငါ့ကိုနှမြောတော်မမူပါစေနှင့်၊ သန့်ရှင်းတော် မူသော သူ၏စကားတော်ကို ငါမငြင်းမဆန်ပြီ။ ၁၁ငါမြော်လင့်စရာ
အခွင့်ရှိရမည်အကြောင်း၊ ငါ့ခွန်အားကားအဘယ်သို့နည်း။ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို စောင့်ရမည်အကြောင်း၊
နောက်ဆုံးခံရသော အကျိုးကားအဘယ်သို့နည်း။ ၁၂ငါ့ခွန် အားသည် ကျောက်ခွန်အား ဖြစ်သလော။
ငါ့အသားသည် ကြေးဝါဖြစ်သလော။ ၁၃ငါသည်ကိုယ်ကိုမမစနိုင်။ ငါ့ဉာဏ် လည်းကုန်ပြီ။
၁၄ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သောသူ၏ အဆွေခင်ပွန်းသည် သနားအပ်၏။ မသနားလျှင်အနန္တတန်ခိုး
ရှင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့် ကင်းလွတ်၏။ ၁၅ငါ့ညီအစ်ကိုတို့သည် ချောင်းရေကဲ့သို့ လှည့်စား၍
ချိုင့်၌စီးသော ရေကဲ့သို့ ရွေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်ကြ၏။ ၁၆ထိုချောင်းရေသည် ရေခဲကြောင့်၎င်း၊
မထင်ရှားသော မိုဃ်းပွင့်ကြောင့်၎င်း၊ ၁၇အလွန်စီးတတ်သော်လည်း၊ နွေးသောအခါ ကွယ်ပျောက်တတ်၏။
နေပူသောအခါမိမိနေရာ၌ ခန်းခြောက်တတ် ၏။ ၁၈ထိုရေစီးသော ချောင်းတို့သည်လွဲသွား၍ တရွေ့တရွေ့
ကွယ်ပျောက်တက်ကြ၏။ ၁၉တေမန်အမျိုးသားအစုအ ဝေးတို့သည် ရှာကြ၏။ ရှေဘပြည်မှ ခရီးသွားသောသူ
အစုအဝေးတို့သည် မြော်လင့်လျက်လာကြ၏၊ ၂၀မြော်လင့်၍ စိတ်ပျက်ကြ၏။ ထိုအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ
ရှက်ကြောက်လျက်နေကြ၏။ ၂၁ထိုအတူ သင်တို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ငါနှိမ့်ချခြင်းကို
မြင်လျှင် ဆုတ်၍နေကြ၏။ ၂၂ငါ့ထံသို့လက်ဆောင်ကို ယူခဲ့ကြပါ။ သင်တို့ပစ္စည်းဥစ္စာထဲက ထုတ်၍ငါ့ကို
ပေးကြပါ။ ၂၃ရန်သူလက်မှ ငါ့ကိုကယ်ယူကြပါ။ သူရဲလက်မှရွေးနုတ်ကြပါဟု ငါပြောသလော။ ၂၄ငါ့ကိုဆုံးမ
ကြပါ။ တိတ်ဆိတ်လျက်နေပါမည်။ ငါမှားသောအရာကို ငါ့အားဘော်ပြကြပါ။ ၂၅မှန်သောစကားသည်
တန်ခိုးကြီး၏။ သင်တို့ကဲ့ရဲ့သော စကားသည် အဘယ်မှာ နေရာကျသနည်း။ ၂၆ငါစကားပြောရုံကာမျှကို
အပြစ်တင်မည် ကြံစည်ကြသလော။ မြော်လင့်စရာ မရှိသောသူပြောသောစကားသည် လေသက်သက်ဖြစ်၏။
၂၇ အကယ်၍ သင်တို့သည် မိဘမရှိသော သူငယ်ကို နှိပ်စက်ကြ၏။ အဆွေခင်ပွန်းဘို့တွင်းကို တူးကြ၏။
၂၈ငါ့ကို စိတ်မရှိဘဲကြည့်ရှုကြပါလော့။ သင်တို့ရှေ့မှာ ငါလှည့်စား သလော။ ၂၉ပြန်၍ဆင်ခြင်ကြပါ။

မတရားသဖြင့်မပြုကြပါနှင့်။ ပြန်၍ဆင်ခြင်ကြပါ။ ဤအမှု၌ ငါသည် ဖြောင့်မတ်ပါ၏။ ၃၀ငါ့လျှာ၌ ကောက်သော
သဘော ရှိသလော။ ငါသည် မြည်းစမ်း၍ အပြစ်ပါသောအရာကို ပိုင်းခြားမသိနိုင်သလော။

၇

၁လူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ပင်ပန်းစွာ အမှုထမ်းရသည်မဟုတ်လော။ သူနေရသော နေ့ရက်တို့
သည် အငှါးခံသောသူ၏ နေ့ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ၂ကျွန်ခံရသောသူသည် မိုဃ်းချုပ်သောအချိန်
ကို တောင့်တ၍ အငှါးခံသောသူသည် အခရမည့်အချိန်ကိုမြော်လင့်သကဲ့သို့၊ ၃ထိုနည်းတူ ငါသည်
ဒုက္ခနေ့လတို့နှင့်ဆိုင်ရ၏။ ပင်ပန်းစွာခံရသော ညဥ့်တို့သည်လည်း ငါ၏အဝန်းအတာဖြစ်၏။ ၄အဘယ်အခါမှ
ညဥ့်ကုန်၍ ငါထရပါမည်နည်းဟု ငါသည် ညည်းတွားလျက် အိပ်ရ၏။ မိုဃ်းလင်းသည်တိုင်အောင်လိမ့်လျက်
လူးလျက်နေရ၏။ ၅လောက်နှင့်ရွှံ့တို့သည် အဝတ် ကဲ့သို့ငါ့ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ၆ငါ့အရေသည်ကွဲ၍
ယိုလျက်ရှိ၏။ ငါ့နေ့ရက်တို့သည် ရက်ကန်းလွန်းထက်မြန်၍ မြော်လင့်ခြင်းမရှိဘဲ လွန်သွားတတ်ကြ၏။
၇ငါ့အသက်သည် လေသက်သက်ဖြစ်ကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ နောက်တဖန်ကောင်းသော
အကျိုးကိုငါမမြင်ရ။ ၈ငါ့ကိုမြင်သောသူသည် နောင်တဖန်မမြင်ရ။ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှုတော်မူသောအခါ
ငါပျောက်ပါပြီ။ ၉မိုဃ်းတိမ်သည် ပြယ်ပျောက်ကွယ်လွင့်သကဲ့သို့၊ သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ဆင်း သောသူသည်
နောက်တဖန်မတက်ရ။ ၁၀မိမိအိမ်သို့မပြန်ရ။ သူ၏နေရင်းအရပ်သည် နောက်တဖန်သူ့ကိုမသိရ။ ၁၁ထိုကြောင့်
ငါသည်ကိုယ်နှုတ်ကို မချုပ်တည်း။ စိတ်ပင်ပန်းလျက်နှင့် စကားပြောရ၏။ အလွန်ညိုးငယ်သော စိတ်နှင့်
မြည်တမ်းရ၏၊

၁၂ငါသည် ပင်လယ်ဖြစ်သလော။ နဂါးဖြစ်သလော။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် ငါ့ကိုအစောင့်ထား
တော်မူရ သလော။ ၁၃ငါသည်အိပ်၍ သက်သာမည်။ ငါ့ခုတင်သည် ချမ်းသာပေးမည်ဟု ငါဆိုလျှင်
၁၄ကိုယ်တော်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အိပ်မက်ကိုပေးတော်မူ၏။ ညဥ့်ရူပါရုံအားဖြင့် ငါ့ကိုထိတ်လန့်
စေတော်မူ၏။ ၁၅ငါသည် ကိုယ်အရိုးကို နှမြောသည်ထက် အသက်ချုပ်၍ သေရသော အခွင့်ကိုသာ၍
တောင့်တပါ၏။ ၁၆ငါသည်အားလျော့ လျက်ရှိ၏။ အစဉ်မပြတ်အသက်မရှင်ရာ။ ငါ့ကိုတတ်တိုင်း ရှိစေတော်
မူပါ။ ငါ့အသက်သည် အခိုးအငွေ့ဖြစ်၏။ ၁၇ကိုယ်တော်သည် လူကိုပမာဏပြု၍ စိတ်စွဲလမ်းတော်မူမည်
အကြောင်း၊ ၁၈သူ့ကိုနံနက်တိုင်းအကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ ခဏခဏစုံစမ်းတော်မူမည်အကြောင်း၊ လူသည်
အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်ပါသနည်း။ ၁၉အဘယ်ကာလမှ ငါ့ကိုမကြည့် မရှု မျက်နှာလွှဲတော်မူမည်နည်း။
ငါသည်ကိုယ်တံထွေးကို မျိုရသည်တိုင်အောင်၊ အဘယ်ကာလမှ တတ်တိုင်းရှိစေ တော်မူမည်နည်း။
၂၀လူကိုစောင့်တော်မူသောအရှင်၊ အကျွန်ုပ် အပြစ်ရှိသည်မှန်ပါစေတော့။ ကိုယ်တော်ရှေ့မှာ အဘယ်သို့ပြုရ
ပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ရွံရှာရသည်တိုင်အောင် အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့်
ပစ်စရာစက်သွင်းတော်မူသနည်း။ ၂၁အကျွန်ုပ်ပစ်မှားခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် သည်းခံတော်မမူသနည်း။
အကျွန်ုပ်အပြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဖြေရှင်းတော်မမူသနည်း။ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်သည် မြေမှုန့်၌ အိပ်ရပါ၏။
ကိုယ်တော်သည်နံနက်အချိန်၌ ရှာတော်မူ သောအခါ အကျွန်ုပ်မရှိပါဟု မြွက်ဆိုသည်။

၈

၁ရှုအာအမျိုးသားဗိလဒဒ် မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဤသို့ပြောမည်
နည်း။ သင်ပြောသောစကားသည် အဘယ်မျှကာပတ်လုံးလေပြင်းကဲ့ကို့ဖြစ်မည်နည်း။ ၃ဘုရားသခင်သည်
မတရားသဖြင့် အပြစ်ပေးတော်မူမည်လော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်တရားကို ဖျက်တော်မူမည်လော။
၄သင်၏သားသမီးတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ပြစ်မှားစဉ်တွင်၊ သူတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
တော်မူသော်လည်း၊ ၅သင်သည်မဆိုင်းမလင့်၊ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့် ဘုရားသခင်ကိုရှာ၍
အနန္တတန်ခိုးရှင်အား တောင်းပန်လျှင်၊ ၆စင်စစ် သင့်အတွက် ကိုယ်တော်သည်ထပြီးလျှင် သင်၏

ဖြောင့်မတ်သောနေရာကို ကောင်းစားစေတော်မူသဖြင့်၊ ၇သင်သည် အစအဦး၌ ငယ်သော်လည်း၊
နောက်ဆုံး၌ အလွန်ကြီးပွားလိမ့်မည်။
၈လွန်လေပြီးသောကာလကို စစ်၍၊ ရှေးဘိုးဘေးတို့ကို မေးမြန်းခြင်းငှါအားထုတ်ပါတော့။
၉ငါတို့သည်မနေ့၏ သားဖြစ်၍ အလျှင်းမသိရပါ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ငါတို့နေရသော နေ့ရက်ကာလသည်
အရိပ်သက်သက်ဖြစ်၏။ ၁၀ထိုသူတို့မူကား၊ သင့်ကိုဆုံးမသွန်သင်၍ မိမိတို့စိတ်နှလုံးထဲက မြွက်ဆိုကြလိမ့်မည်။
၁၁ဂမာပင်သည် ရွံ့မရှိဘဲကြီးပွား နိုင်သလော။ မြစ်နားမှာ ပေါက်သောမြက်ပင်သည် ရေမရှိဘဲ ကြီးပွား
နိုင်သလော။ ၁၂ထိုအပင်သည် စိမ်းလျက်မရိတ် မဖြတ်သော်လည်း၊ အခြားအပင်ထက်သာ၍ ညှိုးနွမ်းတတ်၏။
၁၃ ထိုသို့ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့သောသူအပေါင်းတို့ သည် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ အဓမ္မလူ
မြော်လင့်စရာအကြောင်းသည် ပျက်လိမ့်မည်။ ၁၄ထိုသူမြော်လင့်စရာ လမ်းသည်ပြတ်လိမ့်မည်။
မှီခိုသောအရာသည်လည်း ပင့်ကူမြှေးကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၅ထိုသူသည် မိမိအိမ်ကိုမှီ၍ အိမ်သည်အမှီမခံ။
လက်နှင့် ကိုင်သော်လည်း မတည်စေနိုင်။ ၁၆သူသည်နေပူမှာစိမ်းလန်းလျက် အခက်အလက် အားဖြင့်
မိမိဥယျာဉ်ကို နှံ့ပြားလျက်၊ ၁၇အမြစ်အားဖြင့် စမ်းရေတွင်းကိုဝိုင်း၍ ကျောက်ထူသောအရပ်ကို တွေ့မြင်
လျက်ရှိသော်လည်း၊ ၁၈သူ့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ မိမိနေရာအရပ်က သင်သည် ငါမတွေ့မမြင်စဖူးဟူ၍
သူ့ကိုငြင်းပယ် လိမ့်မည်။ ၁၉ထိုသူဝမ်းမြောက်ရာလမ်းသည် ထိုသို့ ဖြစ်၍ သူ့နေရာမြေ၌ အခြားသူတို့သည်
ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ ၂၀စုံလင်သောသူကိုကား၊ ဘုရားသခင်စွန့်ပစ်တော်မမူ၊ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူတို့
ကိုကား မစတော်မမူ။ ၂၁ရယ်မောရသောအခွင့်၊ ရွှင်လန်းစွာနှုတ်မြွက်ရသောအခွင့်ကို သင်၌ ပေးကောင်း
ပေးတော်မူမည်။ ၂၂သင့်ကိုမုန်းသောသူတို့သည် ရှက်ခြင်းနှင့် ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိရကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသောသူနေရာ
အရပ်သည်လည်း ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၉

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ မှန်ပါ၏။ ထိုစကားမှန်ကြောင်းကိုငါသိ၏။ သို့သော်လည်း
လူသည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အဘယ်သို့ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်သနည်း။ ၃ဘုရားသခင်သည်
အပြစ်တင်ခြင်းငှါ အလို တော်ရှိလျှင်၊ လူသည်အပြစ်တထောင်တွင် တခုကိုမျှမဖြေနိုင်။ ၄ဘုရားသခင်သည်
ထူးဆန်းသောဉာဏ်၊ ကြီးစွာသော တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူသည် အာဏာတော်ကို
ဆန်၍ အောင်နိုင်သနည်း။ ၅ဘုရားသခင် သည် တောင်တို့ကို အမှတ်တမဲ့ရွှေ့တော်မူ၏။ အမျက်ထွက်၍
မှောက်လှန်တော်မူ၏။ ၆မြေကြီးကို ရွေ့စေခြင်းငှါ တွန်းတော်မူ၍ မြေတိုင်တို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။
၇နေကိုမှာထားတော်မူ၍ သူသည်မထွက်ရ။ ကြယ်တို့ကိုလည်း ကွယ်ထားတော်မူ၏။ ၈မိုဃ်းကောင်းကင်ကို
ကိုယ်တော်တပါးတည်း ဖြန့်မိုးတော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးကို နင်း တော်မူ၏။ ၉အာရကြယ်၊ ခသိလကြယ်၊
ခိမကြယ်စုမှစ၍ တောင်မျက်နှာကြယ်တိုက်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသည်။ ၁၀စစ်၍မသိနိုင်အောင် အလွန်ကြီး
သောအမှု မရေတွက်နိုင်အောင်များ၍ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။ ၁၁ငါ့ရှေ့မှာကြွတော်မူ၍
ကိုယ်တော်ကိုငါမမြင်ရ။ ရှောက်သွားတော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကိုငါမရိပ်မိရ။ ၁၂သိမ်းယူတော်မူသော အခါ
အဘယ်သူသည် တားဆီးနိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ ပြုတော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူ
ဆိုဝံ့သနည်း။ ၁၃ဘုရားသခင်သည် အမျက်ပြေတော်မမူလျှင် မာနကြီး၍ အားပေးသောသူတို့သည်
ရှေ့တော်၌နှိမ့်ချခြင်း ကိုခံရမည်။ ၁၄ထိုမျှမကငါသည် အဘယ်သို့ပြန်လျှောက်ရမည်နည်း။ ရှေ့တော်၌
အဘယ်သို့သော စကားကိုရွေး၍ လျှောက်ရအံ့နည်း။ ၁၅ငါသည်ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ပြန်၍မလျှောက်ဝံ့ဘဲ
တရားမှုကို ဆုံးဖြတ်တော်မူသော အရှင့်ကိုတောင်းပန်ရုံမျှသာ ပြုရ၏။ ၁၆ငါခေါ်၍အရှင်သည် ထူးသော်မူ
သော်လည်း ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မူမည် ဟု ငါမယုံနိုင်။ ၁၇အကြောင်းမူကား မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းဖြင့်
ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲ၍ အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ၌အနာတို့ကို များပြားစေသော်မူ၏။ ၁၈ငါကိုအသက်ရှူရသော အခွင့်မပေး။
၁၉ခါးစွာသောဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ တန်ခိုးကို အမှီပြုမည်ဆိုသော်လည်း ဘုရားသခင်သည်

တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ တရားကိုအမှီပြုမည်ဆိုပြန်သော် အဘယ်သူသည် ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံမည်နည်း။
၂၀ကိုအပြစ်ကိုပြေစေခြင်းငှါ ပြုလျှင် ကိုယ်စကားအားဖြင့် တရားရှုံးလိမ့်မည်။ ငါသည် စုံလင်ပြီဟုဆို ပြန်လျှင်
ငါ့သဘောကောက်ကြောင်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ၂၁တဖန်စုံလင်သော်လည်း၊ ကိုယ်စိတ်သဘောကို ကိုယ်မသိရ။
ကိုယ်အသက်ကိုပမာဏမပြုရ။
၂၂ငါပြောအံ့သောစကားတချက် ဟူမူကား ဘုရားသခင်သည်စုံလင်သော သူတို့ကိုငှင်း၊ ဆိုးညစ်သော
သူတို့ ကိုငှင်း၊ ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်၏။ ၂၃ချက်ခြင်းဘေးတစုံတခု ရောက်သောအခါ၊ အပြစ်မရှိသော
သူခံရသည် အကြောင်း ကို ရယ်တော်မူ၏။ ၂၄မြေကြီးကိုလူဆိုးလက်၌အပ်၍၊ တရားသူကြီးတို့၏
မျက်နှာကိုဖျက်တော်မူ၏။ သို့မဟုတ် ထိုအမှုကို စီရင်သောသူကား အဘယ်သူနည်း။
၂၅တမြို့မှတမြို့သို့ စာပို့သောလုလင်ထက်၊ ငါ့နေ့ရက်တို့သည် လျင်မြန်၍။ ကောင်းကျိုးကို မခံရဘဲ
ပြေးတတ် ကြ၏။ ၂၆လျင်မြန်သော သင်္ဘောကဲ့သို့ငှင်း၊ အကောင်ကို သုတ်လာသော ရွေလင်းတကဲ့သို့ငှင်း၊
လွန်သွားတတ်ကြ၏။ ၂၇ငါသည်မြည်တမ်းသောစကားကိုဖြတ်၍၊ ရွှင်လန်းသော မျက်နှာကိုဆောင်လျက်၊
ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ ၂၈ငါခံရသော ဒုက္ခဝေဒနာများသောကြောင့်၊ ကြောက်သော
သဘောရှိ၏။ အပြစ်လွှတ်စေဟု ငါ၌စီရင် တော်မမူကြောင်းကို ငါသိ၏။ ၂၉ငါသည် အပြစ်သင့်ရောက်သည်
ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် အချည်းနှီး ကြိုးစားရမည် နည်း။ ၃၀ငါ့ကိုယ်ကို မိုဃ်းပွင့်ရေနှင့်ဆေး၍၊ ငါ့လက်ကို
ရှင်းရှင်းစင်ကြယ်စေသော်လည်း၊ ၃၁ရွှံ့ထဲသို့ တွန်းချတော်မူ၍ ငါ့အဝတ်ပင်ငါ့ကိုယ်ကိုရွံ့လိမ့်မည်။ ၃၂ငါသည်
ဘုရားသခင်၏စကားကို တဦးနှင့်တဦးတရားတွေ့နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါကဲ့သို့လူဖြစ်
တော်မူသည်မဟုတ်။ ၃၃ငါတို့နှစ်ဦးကို ဆီးတားပိုင်သော စပ်ကြားနေအမှုစောင့်မရှိ။ ၃၄ငါ့ကိုဒဏ်ခတ်
တော်မမူပါစေနှင့်။ ပြုတော်မူသောဘေးကြောင့် ငါမကြောက်ပါစေနှင့်။ ၃၅သို့ဖြစ်လျှင် ငါသည် မကြောက်
ဘဲပြောရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ယခုမူကား ပြောရသောအခွင့်ကိုမရ။

၁၀

၁ငါ့ဝိညာဉ်သည် အသက်ကို ငြီးငွေ့၏။ မြည်တမ်းသော အပြစ်ကိုခံရမည်။ စိတ်အလွန်ညှိုးငယ်၍
ပြောရမည်။ ၂ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ရသောစကားဟူမူကား၊ အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်စီရင်တော်မမူပါနှင့်။
အကျွန်ုပ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုတော်မူမည်အကြောင်းကို ပြတော်မူပါ။ ၃ကိုယ်တော်သည် ညှဉ်းဆဲတော်မူ
သင့်သလော။ ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းသော အရာကို ရွံ့ရှာ၍ လူဆိုးတို့၏ အကြံအစည်ကို ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူသင့်သလော။ ၄ကိုယ်တော်သည် ရူပမျက်စိ ရှိတော်မူသလော။ လူမြင်သည်နည်းတူမြင်တော်
မူသလော။ ၅ကိုယ်တော်၏ နေ့ရက်တို့သည် လူနေ့ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသလော။ ကိုယ်တော်၏ နှစ်တို့သည်
လူယောကျ်ား နေ့ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသလော။ ၆အကျွန်ုပ်ပြုသော ဒုစရိုက် ကို စစ်၍ အပြစ်ကိုတွေ့ခြင်းငှါ
အဘယ်ကြောင့် ရှာတော်မူသနည်း။ ၇အကျွန်ုပ်သည် လူဆိုးမဟုတ်ကြောင်းနှင့် လက်တော်မှ
အဘယ်သူမျှမကယ်မနှုတ်နိုင်ကြောင်းကို သိတော်မူ၏။ ၈အကျွန်ုပ်တကိုယ်လုံးကို လက်တော်နှင့် စေ့စပ်စွာ
ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယခုဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။ ၉သရွှတ်ကိုလုပ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကိုလုပ်တော်မူ
ကြောင်း ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ တဖန်မြေမှုန့် ဖြစ်စေတော်မူမည်လော။ ၁၀အကျွန်ုပ်ကိုနို့ကဲ့သို့
သွန်းလောင်း၍ ဒိန်ခဲကဲ့သို့ ခဲစေတော်မူ၍ မဟုတ်လော။ ၁၁အရေအသားဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ အရိုးနှင့်အကြော
တို့ဖြင့် ခိုင်ခံ့စေတော်မူပြီ။ ၁၂အသက်ရှင် ရသောအကြောင်းနှင့်တကွ ကျေးဇူးများကို ပြုတော်မူပြီ။
ကြည့်ရှုပြုစုခြင်း ကျေးဇူးတော်သည်လည်း အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို မစပါပြီ။ ၁၃ယခုရောက်သော
အမှုတို့ကိုလည်း၊ နှလုံးတော်၌ သိုထား၍ ကြံစည်တော်မူသည်နှင့်အညီ ရောက်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။
၁၄အကျွန်ုပ်သည် ပြစ်မှားလျှင် ကိုယ်တော်မှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်မဟုတ်။
၁၅အကျွန်ုပ်သည် ဆိုးညစ်လျှင် အမင်္ဂလာရှိပါ၏။ ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ကိုယ်မျက်နှာကိုမပြ ရ။
ကိုယ်ခံရသော ဒုက္ခဆင်းရဲကို ဆင်ခြင်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက် နေရပါ၏။ ၁၆အကျွန်ုပ်ထလျှင်

ကိုယ်တော်သည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ခုန်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာတို့ကို ပြတော်မူ၏။ ၁၇အကျွန်ုပ်တဘက်၌ သက်သေခံတော်မူချက်များပြား၍၊ အမျက်တော်ကိုတိုးပွားစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ရန်စစ် တို့သည် အထပ်ထပ်ထကြပါ၏။ ၁၈အကျွန်ုပ်ကို အမိဝမ်းထဲက အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ ထိုသို့ပြု တော်မမူလျှင် အကျွန်ုပ်သည်အသက်မရှိ၊ အဘယ်သူမျှ အကျွန်ုပ်ကိုမမြင်ရပါ။ ၁၉ထိုသို့အကျွန်ုပ်သည် မဖြစ်သကဲ့ သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို အမိဝမ်းထဲမှ သင်္ချိုင်းသို့ ဆောင်ပို့ရကြ၏။ ၂၀အကျွန်ုပ် နေ့ရက်တို့သည် နည်းပါးသည် မဟုတ်လော။ ၂၁မှောက်မိုက်နှင့်သေခြင်း အရိပ်ဖုံးလွှမ်းသောပြည်၊ သေခြင်းအရိပ်ဖြစ်စေသော ညဉ့်ကဲ့သို့တခဲနက်မိုက် သဖြင့် အလင်းပင်မှောက်မိုက် သက်သက် ဖြစ်၍၊ ရှင်းလင်းခြင်းအလျှင်း မရှိသောပြည်၊ အကျွန်ုပ်တခါရောက်ပြီးမှ တဖန်ပြန်၍ မလာရသော ပြည်သို့အကျွန်ုပ် သွား၍ မရောက်မှီ၊ သက်သာခြင်း၊ အနည်းငယ်ရှိပါမည်အကြောင်း နေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုတတ်တိုင်းရှိစေတော်မူပါဟု မြွက်ဆို၏။

၁၁

၁နေမတ်အမျိုးသား ဇောဖာမြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂စကားများ၍ အကျိုးရှိသည်မဟုတ်။ နှုတ်သီး ကောင်းသော သူသည် မိမိအပြစ်နှင့် လွတ်ရမည်လော။ ၃သင်ပြောသောမုသာစကားကြောင့် သူတပါးတို့ သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေရမည်လော။ သင်ကဲ့ရဲ့သောအခါ အဘယ်သူသည် အရှက်မကွဲဘဲနေရမည်နည်း။ ၄သင်က ငါ့စကားဖြောင့်၏။ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ငါသန့်ရှင်း၏ဟုဆိုမိပြီ။ ၅ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူပါစေ။ သင့်တဘက်၌ နှုတ်တော်ကို ဖွင့်တော်မူပါစေ၊ ၆နက်နဲသောပညာအရာတည်းဟူသော သင်နားလည်နိုင် သည်ထက်၊ နှစ်ဆသာသောအရာတို့ကို သင့်အား ပြတော်မူပါစေ၊ ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင် သင်သည် အပြစ်ခံထိုက်သည်အတိုင်း အပြစ်ပေးတော်မမူကြောင်းကို သိရလိမ့် မည်။

၇သင်သည်ဘုရားသခင်၏ ဇာတိတော်ကိုစစ်၍ တွေ့နိုင်သလော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ ဇာတိကို စစ်၍ အကုန်အစင် နားလည်နိုင်သလော။ ၈မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုမှီသည်ဖြစ်၍ သင်သည်အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ မရဏာ နိုင်ငံထက်နက်သည်ဖြစ်၍ သင်သည် အဘယ်သို့သိနိုင်သနည်း။ ၉အတိုင်းအရှည်သည် မြေကြီးကိုလွန်လျက် သမုဒ္ဒရာ ထက်သာ၍ ကျယ်ဝန်းလျက်ရှိ၏။ ၁၀ဘုရားသခင်သည် ဘမ်းဆီးချုပ်ထား၍ စစ်ကြောတော်မူလျှင် အဘယ်သူဆီးတား နိုင်သနည်း။ ၁၁ဘုရားသခင်သည် ဆိုးသောသူတို့၏ သဘောကိုသိတော်မူ၏။ သူတို့အမှတ်တမဲ့ပြုသော ဒုစရိုက်ကို သိမြင်တော်မူ၏။ ၁၂သို့သော်လည်းရိုင်းသော မြည်းကလေးသည် လူအဖြစ်သို့ရောက်သောအခါ လူမိုက်သည် ပညာ သတိရလိမ့်မည်။

၁၃သင်သည်စိတ်နှလုံးကို ပြင်ဆင်၍ လက်တို့ကိုဘုရားသခင်ထံတော်သို့ဆန့်လျှင်၄င်း၊ ၁၄သင်ပြုသော ဒုစရိုက် ကိုပယ်၍ သင့်အိမ်၌ ဆိုးညစ်သောအမှုကို လက်မခံလျှင်၄င်း၊ ၁၅အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းလွတ်သော မျက်နှာကို ပြရလိမ့်မည်။ စိုးရိမ်စရာအကြောင်းမရှိ၊ တည်ကြည်လိမ့်မည်။ ၁၆ခံပြီးသောဒုက္ခဆင်းရဲကို မေ့လျော့လိမ့်မည်။ လွန်သွားပြီးသော ရေကိုကဲ့သို့ အောက်မေ့လိမ့်မည်။ ၁၇သင်၏အသက်သည် မွန်းတည့်အရောင်ထက် ထွန်းလင်းလိမ့် မည်။ ယခုမှောက်မိုက်သော်လည်း နံနက်ကဲ့သို့ လင်းလိမ့်မည်။ ၁၈မြော်လင့်စရာရှိသောကြောင့် မစိုးရိမ်ဘဲနေလိမ့်မည်။ ယခုအရှုံးခံရသော်လည်း လုံခြုံစွာ ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။ ၁၉အိပ်သောအခါ အဘယ်သူမျှ မချောက်မလှန့်ရ၊ လူများတို့သည် သင့်ကို တောင်းပန်ကြလိမ့်မည်။ ၂၀ဆိုးသောသူတို့၏ မျက်စိသည် အားလျော့လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ပြေး၍မလွတ် ရကြ။ သူတို့မြော်လင့်စရာအကြောင်းသည် အခိုးအငွေ့သက်သက်ဖြစ်သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၁၂

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သာလျှင် လူဖြစ်၍ သင်တို့နှင့်အတူ ဥာဏ်ပညာသေလိမ့်မည်ဟု ယုံမှားစရာမရှိရ၊ ၃သို့သော်လည်း ငါသည်သင်တို့ကဲ့သို့ဥာဏ်ရှိ၏။ သင်တို့ထက်ငါယုတ်ညံ့သည်မဟုတ်။ ဤကဲ့သို့ သော အရာများကို အဘယ်သူသည် နားမလည်ဘဲ

နေသနည်း။ ၄ငါသည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရအံ့ သောငှါ ဆုတောင်း ပဌနာပြုစဉ်တွင်၊
အိမ်နီးချင်းပြက်ယယ်ပြုသည်ကို ခံရသောသူဖြစ်၏။ အပြစ်မရှိဖြောင့်မတ် သောသူသည် ပြက်ယယ်ပြုခြင်းကို
ခံရပါသည်တကား။ ၅ချော်လဲလုသော သူကိုပစ်လိုက်သော မီးခွက်ကဲ့သို့ ကောင်းစားသော
သူသည်မှတ်တတ်၏။ ၆ထားပြုလုပ်သော သူတို့၏နေရာသည် ကောင်းစားတတ်၏။ ဘုရားသခင်၏
အာဏာတော်ကိုဆန်သော သူတို့သည် လုံခြုံစွာနေ၍ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော စည်းစိမ်ကို
ခံစားတတ်ကြ၏။ ၇သားမျိုးနှင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့ကို မေးမြန်းလော့။ သူတို့သည် ဟောပြော
သွန်သင်ကြလိမ့်မည်။ ၈မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်ငါးတို့ကို မေးမြန်းလော့။ သူတို့သည် ပြသ၍ ဥပဒေသပေး
ကြလိမ့်မည်။ ၉ဤအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူကြောင်းကို ထိုတရစ္ဆာန်တကောင်မျှ မသိဘဲ
နေသလော။ ၁၀အသက်ရှင်သောသတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ဇီဝအသက်နှင့် လူသတ္တဝါ ခပ်သိမ်းတို့၏
ထွက်သက်ဝင်သက်သည် ဘုရားသခင့်လက်တော်၌ရှိ၏။

၁၁ခံတွင်းသည် အစာကို မြည်းစမ်းသကဲ့သို့၊ နားသည်စကားကို စုံစမ်းသည် မဟုတ်လော။
၁၂အသက်အရွယ် ကြီးသောသူတို့သည် ဥာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံကြ၏။ ၁၃ဘုရားသခင်မူကား၊ ဥာဏ်သတ္တိ၊
အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ ၏။ ပညာသတ္တိကိုကို ပေးနိုင်သောအခွင့်ရှိတော်မူ၏။ ၁၄ဖြိုဖျက်တော်မူလျှင်
အဘယ်သူမျှတည်ဆောက်ရသော အခွင့်မရှိ။ လူကိုချုပ်ထားတော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှ လွှတ်ရသော
အခွင့်မရှိ။ ၁၅ရေများကို ဆီးတားပိတ်ပင်တော်မူလျှင် ခန်းခြောက်ရ၏။ တဖန်လွှတ်တော်မူ၍ မြေကြီးကို
လွှမ်းမိုးကြ၏။ ၁၆တန်ခိုးတော်၊ ဥာဏ်တော်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မှားသောသူနှင့် မှားစေသောသူတို့ကို ပိုင်တော်မူ၏။
၁၇တိုင်ပင် မှူးမတ်တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားတော်မူ၏။ တရားသူကြီးတို့ကိုရူးသွပ်စေတော်မူ၏။
၁၈ရှင်ဘုရင်တို့ကို အရာမှချ၍ ခါးကြိုးနှင့်ချည်တော်မူ၏။ ၁၉ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွား၍
သူရဲတို့ကိုလည်း ရှုံးစေတော်မူ၏။ ၂၀နှုတ်သတ္တိရှိသောသူတို့ကို စကားအစေ၍၊ အသက်ကြီးသောသူတို့မှ
ပညာကို နှုတ်တော်မူ၏။ ၂၁မင်းသားတို့ကို အရှက်ခွဲ၍ အားကြီးသောသူတို့ကို ရှုတ်ချတော်မူ၏။
၂၂မှောက်မိုက်ထဲ၌ နက်နဲသော အရာတို့ကို ထင်ရှားစေ၍ သေခြင်းအရိပ် ကို အလင်းထဲသို့
ထုတ်ဘော်တော်မူ၏။ ၂၃တိုင်းနိုင်ငံတို့ကိုချီးမြှောက်၍ တဖန်ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို
ကျယ်စေခြင်းငှါရင်း၊ ကျဉ်းစေခြင်းငှါရင်း ပြုတော်မူ၏။ ၂၄မြေသားတို့တွင် အကြီးလုပ်သောသူတို့မှ
ဥာဏ်ကိုနှုတ်၍ လမ်းမရှိသော တော၌လှည့်လည်စေတော်မူ၏။ ၂၅သူတို့သည် အလင်းမရှိ။ မှောက်မိုက်၌
စမ်းသပ်လျက် သွားရကြ၏။ ယစ်မူးသောသူကဲ့သို့ တိမ်းယိမ်းလျက် သွားစေတော်မူ၏။

၁၃

၁ထိုမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါ့မျက်စိသည်မြင်ပြီ။ ငါ့နားသည်လည်းကြား၍ နားလည်ပြီ။ ၂သင်တို့
သိသမျှကို ငါသိ၏။ သင်တို့ထက် ငါယုတ်ညံ့သည်မဟုတ်။ ၃အနန္တတန်ခိုးရှင်အား ငါလျှောက်ရသောအခွင့်၊
ဘုရားသခင်နှင့် ငါဆွေးနွေးရသော အခွင့်ရှိပါစေသော။ ၄သင်တို့သည်တယောက်မျှမကြွင်း၊ မုသာကိုပြုပြင်
သောသူ၊ အသုံးမရသော ဆေးသမားဖြစ်ကြ၏။ ၅သင်တို့သည် စကားတခွန်းကိုမျှမပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ
နေကြပါစေ။ ထိုသို့နေလျှင် စင်စစ် ပညာရှိကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၆ငါပြောမည်အကျိုးအကြောင်းစကားကို နားထောင်ကြပါလော့။ ငါ့နှုတ်နှင့်ဆွေးနွေး နီးနှောမည့်
စကားကို နှလုံးသွင်းကြပါလော့။ ၇သင်တို့သည်လျစ်လျူသောစိတ်မရှိဘဲ ဘုရားသခင့်ဘက်၌ ပြောချင်
သလော။ ဘုရားသခင့် ဘက်၌နေ၍ မုသာကို သုံးချင်သလော။ ၈မျက်နှာတော်ကို ထောက်လျက်သာ၊
ဘုရားသခင့်ဘက်၌ နေ၍ ငြင်းခုံစစ် တိုက်ချင်သလော။ ၉သင်တို့ကိုကျပ်တည်းစွာ စစ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့၌
ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်လော။ လူကိုလှည့်စား သကဲ့သို့ ဘုရားသခင်ကို လှည့်စားနိုင်သလော။ ၁၀သင်တို့သည်
လျှို့ဝှက်၍ သူ့မျက်နှာကိုထောက်လျှင်၊ စင်စစ်သင်တို့ကို ဆုံးမတော်မူမည်။ ၁၁သင်တို့သည် တန်ခိုး
အာနုဘော်တော်ကြောင့် မကြောက်ကြသလော။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဂုဏ်တော်ကြောင့် မထိတ်လန့်

ကြသလော။ ၁၂သင်တို့၏နည်းဥပဒေစကားသည် မြေမှုန့်ထက်သာ၍ ပေါ့၏။ သင်တို့ခိုလှုံသော မြို့ရိုးသည်
လည်း သရွှံမြို့ရိုးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၁၃တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ ငါပြောပါရစေ။ သို့ပြီးမှ အမှုရောက်
ချင်တိုင်းရောက်ပါလေစေ။ ၁၄သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အသားကိုပစပ်နှင့်ကိုက်ချီလျက်၊ ကိုယ်အသက်
ကိုလည်း လက်နှင့်ကိုင်လျက် ဆောင်သွားမည်။ ၁၅ငါ့ကိုသတ်တော်၍ ငါမြော်လင့်စရာမရှိသော်လည်း၊
ရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ် ဖြေရာစကားကို ငါလျှောက်ထားမည်။ ၁၆ထိုသို့ပြုလျှင် ငါ၏ကယ်တင်ရာအကြောင်း
ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဓမ္မလူသည် အထံတော်သို့မဝင်ရ။ ၁၇ငါ့စကားကို စေ့စေ့မှတ်ကြလော့။ ငါလျှောက်ထား
ချက်ကို နားထောင်ကြလော့။ ၁၈ယခုငါ့ အမှုကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ ငါ၌အပြစ်လွတ်ခြင်းထင်ရှားမည်ဟု ငါသိ၏။
၁၉ငါ့အပြစ်ကို ဘော်ပြမည့်သူကားအဘယ်သူနည်း။ ထိုသို့ဘော်ပြလျှင် ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍
အသေခံပါမည်။

၂၀ဒဏ်ခတ်ခြင်းနှစ်ပါးကိုသာ လျှော့တော်မူပါ။ ထိုသို့လျှော့လျှင် ကိုယ်တော်ကိုမရှောင်ပါ။
၂၁လက်တော်ကို သိမ်းတော်မူပါ။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို
ချောက်တော်မမူပါနှင့်။ ၂၂ထိုအခါ ခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြန်လျှောက်ပါမည်။ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်သည်
အရင် လျှောက်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အမိန့်ရှိ တော်မူပါ။ ၂၃အကျွန်ုပ်ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်တို့သည်
အဘယ်မျှလောက်များပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားလွန်ကျူး ခြင်း အပြစ်တို့ကို အကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပါ။
၂၄ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို ရန်သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူသနည်း။
၂၅လေတိုက်သော သစ်ရွက်ကို ချောက်လှန့်တော်မူမည်လော။ မြက်ခြောက်ကို မှီအောင်လိုက်တော်မူမည်
လော။ ၂၆အကျွန်ုပ်၌ပြင်းစွာ အပြစ်တင်သော စကားကို မှတ်ထားတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် အသက်ငယ်စဉ်တွင်
ပြုမိသောအပြစ်ကြောင့် ယခုခံစေတော်မူ၏။ ၂၇အကျွန်ုပ်ကို ထိတ်ခတ်လျက် အကျွန်ုပ်ထွက်ရာ လမ်းရှိသမျှကို
စောင့်လျက်နေ၍အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ စည်းလုပ်တော်မူ၏။ ၂၈ထိုသို့ခံရသောသူသည် ဆွေးမြေ့သော
အရာကဲ့သို့၎င်း၊ ပိုးရွကိုက်စားသော အဝတ်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ အားလျော့ပျက်ရပါ၏။

၁၄

၁လူသည် မိန်းမဘွားသောသူဖြစ်သဖြင့် အသက်တို၍ ဒုက္ခပြည့်စုံပါ၏။ ၂ပန်းပွင့်ကဲ့သို့ပွင့်၍
ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရပါ၏။ မတည်မရပ်ဘဲအရိပ်ကဲ့သို့ ရွေ့သွားတတ်ပါ၏။ ၃ထိုသို့သောသူကို ကိုယ်တော်
ကြည့်မှတ်တော်မူသလော။ အကျွန်ုပ်နှင့်ဘက်၍ တရားတွေ့တော်မူမည်လော့။ ၄မသန့်ရှင်းသော အရာထဲက
သန့်ရှင်းသော အရာကို အဘယ်သူထုတ်ဘော်နိုင်သနည်း။ အဘယ်သူမျှမထုတ်မဘော်နိုင်ပါ။ ၅လူ၏နေ့ရက်
တို့ကို မှတ်သား၍ သူနေရသော လအရေအတွက်ကို ကိုယ်တော်သည်သိသဖြင့်၊ သူမလွန်နိုင်သော
အပိုင်းအခြားကိုထားတော်မူသောကြောင့်၊ ၆မျက်စိတော်ကို လွှဲ၍ လူသည်သူငှါးကဲ့သို့ မိမိနေ့ရက်ကို
လွန်စေသည်တိုင်အောင် ငြိမ်ဝပ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ ၇သစ်ပင် ကိုခုတ်သော်လည်း၊
အငုတ်အချည်းစည်းမရှိဘဲ အတက်ပေါက်လေဦးမည်ဟု မြော်လင့်စရာရှိ၏။ ၈မြေထဲမှာ အမြစ် ဟောင်း၍
မြေပေါ်မှာ အငုတ်သေသော်လည်း၊ ၉ရေငွေ့ကြောင့် အတက်ပေါက်၍ ပျိုးပင်ကဲ့သို့ အညွန့်တို့နှင့်
ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ၁၀လူမူကားသေ၍ ဆွေးမြေ့တတ်၏။ လူသည်အသက်ချုပ်ပြီးလျှင် အဘယ်မှာရှိသနည်း။
၁၁အိုင် ရေပြတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ မြစ်ရေခန်းခြောက်သကဲ့သို့၎င်း၊ ၁၂လူသည်အိပ်ပြီးမှနောက်တဖန်မထရ။
မိုဃ်းကောင်းကင် မကုန်မဆုံးမှီတိုင်အောင် မနိုးရ၊ အအိပ်အပျော်မပျက်ရ။

၁၃ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ဝှက်ထားတော်မူပါစေ။ အမျက်တော်မလွန်မှီ
တိုင်အောင် ကွယ်ကာတော်မူပါစေ။ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့စရာအချိန်ကို ချိန်းချက်တော်မူပါစေ။ ၁၄လူသည်
သေလျှင်အသက်ရှင် ပြန်ပါလိမ့်မည်လော။ အကျွန်ုပ်ပြောင်းလဲချိန်မရောက်မှီ၊ ပင်ပန်းစွာအမှုထမ်းရသော
နေ့ရက်ကာလပတ်လုံးသည်းခံ လျက်နေပါမည်။ ၁၅အကျွန်ုပ်ကိုခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြန်လျှောက်ပါမည်။
ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရာကို သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူပါ။ ၁၆ယခုမှာ အကျွန်ုပ်ခြေရာတို့ကို

ကိုယ်တော်သည်ရေတွက်၍၊ အကျွန်ုပ်အပြစ်တို့ကို စောင့်တော်မူ၏။ ၁၇အကျွန်ုပ်သည်မှားခြင်း အကြောင်း
အရာကို အိတ်၌တံဆိပ်ခတ်၍၊ အကျွန်ုပ်ဒုစရိုက်အပြစ်အပေါ်မှာ အထပ်ထပ်အပြစ်တင်တော်မူ၏။
၁၈ပြိုသောတောင် သည် ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။ ကျောက်သည်လည်း မိမိနေရာမှ ရွေ့လျော့တတ်ပါ၏။
ရေတိုက်သော ကျောက်ခဲသည်လည်း ပွန်းတတ်ပါ၏။ ၁၉လွှမ်းမိုးသော ရေနှင့်အတူ မြေမှုန့် ပါသွားတတ်ပါ၏။
ထိုအတူကိုယ်တော်သည် လူမြော်လင့် စရာအကြောင်းကို ဖျက်တော်မူ၏။ ၂၀ကိုယ်တော်သည်
လူကိုအစဉ်နိုင်တော်မူ၍ လူသည် ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။ ထူးခြားသော မျက်နှာကိုပေး၍ အခြားသို့
လွှတ်လိုက် တော်မူ၏။ ၂၁သူ၏သားတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း သူသည် မသိရပါ။
နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက် သော်လည်း ထိုအမှုကိုပင် မရိပ်မိပါ။ ၂၂သို့ရာတွင် သူ၏ကိုယ်သည် ကိုက်ခဲလျက်၊
သူ၏ဝိညာဉ်သည် ညည်းတွား လျက်နေရပါသည်ဟုမြွက်ဆို၏။

၁၅

၁တဖန်တေမန် အမျိုးသား ဧလိဖတ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ပညာရှိသောသူသည်လေနှင့်
တူသောအချည်းနှီး စကားကို ပြောသင့်သလော။ မိမိဝမ်းကိုအရှေ့လေနှင့် ပြည့်စေသင့်သလော။
၃အကျိုးမဲ့သောစကား၊ ကျေးဇူးမပြုနိုင် သောစကားနှင့် ဆွေးနွေးသင့်သလော။ ၄သင်သည်ဘုရားသခင်ကို
ကြောက်ရွံ့ခြင်းအကျင့်၌ အကျိုးမရှိဟုဆိုလို၏။ ဆုတောင်းပဌနာပြုရာဝတ်ကို ဆီးတားတတ်၏။
၅သင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ကိုယ်အပြစ်ကို ဘော်ပြ၏။ ပရိ ယာယ်ပြုသောသူ၏ စကားကိုသုံးတတ်၏။
၆ငါသည်သင့်ကိုအပြစ်မတင်၊ သင့်နှုတ်သည်သင့်ကို အပြစ်တင်၏။ သင့် နှုတ်ခမ်းတို့သည် သင့်တဘက်၌
သက်သေခံ၏။ ၇သင်သည် အဦးဆုံးဘွားသော လူဖြစ်သလော။ တောင်များကို မဖန်ဆင်းမှီသင့်ကို
ဖန်ဆင်းသလော ၈ဘုရားသခင်နှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ တိုင်ပင်ဘူးသလော။ ပညာကိုကိုယ်၌ အကုန်
အစင်သိမ်းထားပြီလော။ ၉ငါတို့မသိ၊ သင်သိသော အရာမည်မျှရှိသနည်း၊ ငါတို့၌မပါ၊ သင်နားလည်သော
အရာ မည်မျှ ရှိသနည်း။ ၁၀သင့်အဘထက်အသက်ကြီးသောသူ၊ ဆံပင်ဖြူသောသူတို့သည် ငါတို့တွင်ရှိကြ၏။
၁၁သင်၌ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော သက်သာခြင်းအကြောင်း နည်းသလော။ သင်၌ဝှက်ထားသောအမှု
တစုံတခုရှိသလော။ ၁၂ကိုယ် အလိုသို့ လိုက်၍ အဘယ်ကြောင့် လွဲသွားသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်
မျက်စောင်းထိုးသနည်း။ ၁၃သင်၏စိတ်သဘောသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍၊
နှုတ်နှင့်ပြစ်မှားပေ၏။ ၁၄လူသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ သန့်ရှင်းနိုင်သနည်း၊ မိန်းမဘွားသောသူသည်
အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်နိုင်သနည်း။ ၁၅ဘုရားသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ကိုပင် ယုံတော်မမူ။
ကောင်းကင်ဘုံသော်လည်း ရှေ့တော်၌မစင်ကြယ်။ ၁၆သို့ဖြစ်လျှင်၊ ရေကိုသောက် သကဲ့သို့ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို
သောက်လျက်၊ ဆိုးညစ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော လူသတ္တဝါ၌အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။
၁၇-၁၉ ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ တပါးအမျိုးသားနှင့် မရောနှော၊ ကိုယ်အမျိုးတမျိုးတည်းလျှင်
မြေကိုပိုင်သော ပညာရှိတို့သည်၊ ဘိုးဘေးလက်ထက်မှစ၍ မထိမ်မဝှက်၊ ပြောဘူးသောအရာ
ငါ့ကိုယ်တိုင်မြင်သောအရာကို ငါပြသမည်။ ၂၀ဆိုးသောသူသည် တသက်လုံးဒုက္ခဆင်းရဲကို ခံရ၏။
ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူသည် မိမိအသက်အပိုင်း အခြားကို မသိရ။ ၂၁သူသည်ကြောက်မက်ဘွယ်သောအသံကို
ကြားလျက်နေရ၏။ စည်းစိမ်ကိုခံစားစဉ်တွင် ဖျက်ဆီး သောသူသည် လာတတ်၏။ ၂၂မှောင်မိုက်ထဲမှာ
ဘေးလွတ်မည်ဟု မြော်လင့်စရာမရှိ။ ထားသည့်သူကို ချောင်းမြောင်း လျက်ရှိ၏။ ၂၃စားစရာကိုရှာ၍
လှည့်လည်ရ၏။ မိမိအဘို့မှောင်မိုက်သောကာလသည် အသင့်ရှိသည်ကို သိ၏။ ၂၄ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခနှင့်
နာကြည်းခြင်းဝေဒနာတို့သည် ထိုသူကိုချောက်တတ်၏။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အသင့်နေသောရှင်ဘုရင်
ကဲ့သို့သူကိုနိုင်တတ်၏။ ၂၅အကြောင်းမူကား ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကိုဆန်လျက်၊
အနန္တတန်ခိုးရှင် တဘက်ကနေ၍ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၏။ ၂၆လည်ပင်းကိုဆန့်လျက်၊ ထူသောဒိုင်းပုနှင့်
ဆီးကာလျက်၊ ဘုရားသခင်ကိုတိုက်အံ့သောငှါ ပြေး၏။ ၂၇မိမိမျက်နှာကို ဆူဖြိုးခြင်းနှင့်ဖုံးအုပ်၍ ဝမ်းပျဉ်း

အသား သည်လည်း ဆူဖြိုးလျက်အတွန့်တွန့်နေသည်။ ၂၈သို့သော်လည်း လူဆိတ်သောမြို့ အဘယ်သူမျှ
မနေ။ ၂၉လဲလုသော အိမ်တို့၌ သူသည်နေရ၏။ ငွေမရတတ်ရ၊ သူ၏စည်းစိမ်မတည်ရ၊ သူ၏ဥစ္စာပစ္စည်းသည်
မြေကြီးပေါ်မှာ မပြန့်ပွားရ။ ၃၀သူသည်မှောင်မိုက်ဘေးနှင့် မလွတ်ရ။ မီးလျှံသည် သူ၏အခက်လက်တို့ကို
လောင်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်အသက်အားဖြင့် သုတ်သင်ဖယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရ၏။
၃၁အဘယ်သူလှည့်စားခြင်းကို ခံရ၍ အနတ္တကို မခိုလှုံစေနှင့်။ သို့မဟုတ်အနတ္တအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။
၃၂အချိန်မစေ့မှီဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သူ၏အခက် အလက်သည် မစိမ်းရာ။ ၃၃စပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့
မိမိ၌မမှည့်သောအသီးကိုငင်း၊ သံလွင်ပင်ကဲ့သို့ မိမိအပွင့်ကိုငင်း၊ ချွေရလိမ့်မည်။ ၃၄အဓမ္မလူ၏အသင်းသည်
ဆိတ်ညံလိမ့်မည်။ တံစိုးစားသော သူတို့၏နေရာသည် မီးလောင်လိမ့်မည်။ ၃၅ထိုသူတို့သည် မကောင်းသော
အကြံကို ပဋိသန္ဓေယူ၍ အနတ္တကိုဘွားတတ်ကြ၏။ သူတို့ဝမ်းထဲ၌ မုသာကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်တတ်သည်ဟု
မြွက်ဆို၏။

၁၆

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသို့သောစကားများတို့ကို ငါကြားဘူးပြီ။ သင်တို့ရှိသမျှ
သည် နှစ်သိမ့် စေခြင်းငှါပြုသော်လည်း ပင်ပန်းစေသောသူဖြစ်ကြပါသည်တကား။ ၃အချည်းနှီးသောစကား
မကုန်နိုင်သလော။ သင်သည်စကားတုံ့ပြန်ပြောခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်ရဲရင့်သနည်း။ ၄သင်တို့ပြောသကဲ့သို့
ငါသည်လည်းပြောနိုင်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကဲ့သို့ဖြစ်လျှင် ငါသည်သင်တို့တဘက်စကားများကို ပုံ၍ထားနိုင်၏။
၅ခေါင်းကိုလည်းခါနိုင်၏။ ထိုသို့ငါသည်မပြုဘဲ သင်တို့ကိုငါ့စကားနှင့်မစမည်။ အချည်းနှီးသော စကားကိုငါ
ချုပ်တည်းမည်။ ၆ယခုမှာငါသည် ပြောသော်လည်းမသက်သာ မပြောဘဲနေလျှင်လည်း ခြားနားခြင်းမရှိ။
၇ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုပင်ပန်းစေတော်မူပြီ။ ငါ့အိမ်ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။ ၈ငါ့ကိုခြေချင်း
ခတ်တော်မူ၍ ထိုခြေချင်းသည် ငါတဘက်ကသက်သေခံ၏။ ငါပိန်ကြုံခြင်းအရာသည်လည်း ငါ့တဘက်ကထ၍
မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် သက်သေခံ၏။ ၉အမျက်တော်သည် ငါ့ကိုအပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်၍ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။
ငါ့အပေါ်မှာအံသွားခဲ ကြိတ်ခြင်းကိုပြုတော်မူ၏။ ငါ့ရန်သူသည်ငါ့ကို မျက်စောင်းထိုး၏။ ၁၀သူတပါးတို့သည်
ငါ့ကိုပစပ်ဟကြ၏။အရှက်ခွဲ၍ပါးကိုပုတ်ကြ၏။ ၁၁ငါ့တဘက်ကတညီတညွတ်တည်း စုဝေးကြ၏။
ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုမတရားသောသူတို့တွင် ချုပ်ထားတော်မူပြီ။ လူဆိုးတို့၏လက်သို့အပ် တော်မူပြီ။
၁၂ငါသည်ငြိမ်ဝပ်လျက်နေသောအခါ ငါ့အရိုးတို့ကိုချိုးတော်မူ၏။ လည်ပင်းကိုကိုင်၍ အပိုင်းပိုင်းပြတ်စေခြင်းငှါ
လုပ်တော်မူ၏။ ၁၃ငါ့ကိုပစ်စရာ စက်သွင်းတော်မူ၏။ မြှားတော်တို့သည် ငါ့ကိုဝိုင်း၍ ကရုဏာတော်မရှိပဲ
ငါ့ကျောက် ကပ်ကို စူးစေတော်မူ၏။ ငါ့သည်းခြေအရည်ကို မြေပေါ်၌သွန်းတော်မူ၏။ ၁၄ငါ့ကိုအထပ်ထပ်
ဆွဲဖြတ်၍ သူရဲကဲ့သို့ ငါ့ကို ဟုန်းဟုန်းတိုက်လာတော်မူ၏။ ၁၅ငါသည် ကိုယ်အရေပေါ်မှာ လျှော်တေအဝတ်ကို
ချုပ်၍ကိုယ်ဦးချိုကိုရွှံ့ နှင့်လူးပြီ။ ၁၆ငိုခြင်းအားဖြင့် ငါ့မျက်နှာပျက်လျက် ငါ့မျက် ခမ်းပေါ်မှာ သေခြင်းအရိပ်
လွှမ်းမိုးလျက်ရှိ၏။ ၁၇သို့သော်လည်း ငါ့လက်၌ မတရားသောအမှုမရှိ။ ငါပြုသောပဌနာသည်လည်း
သန့်ရှင်း၏။ ၁၈အိုမြေကြီး ငါ့အသွေးကိုဖုံး၍ မထားပါနှင့်။ ငါအော်ဟစ်ခြင်း အသံကိုသင်၌မနေစေနှင့်။
၁၉ဤအမှု၌ ငါသက်သေသည် ကောင်းကင်ပေါ်မှာရှိ၏။ ၂၀ငါ့သဘောကိုသိ သောသူသည် မြင့်သောအရပ်၌
ရှိ၏။ ငါ့အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့၍ ငါသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မျက်ရည် ကျလျက်နေ၏။
၂၁လူသည်မိမိအသိကျွမ်းနှင့် ဆွေးနွေးသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်နှင့် ဆွေးနွေးရသောအခွင့် ရှိပါစေသော။
၂၂နှစ်ပေါင်းမကြာမြင့်မှီ တဖန်ပြန်၍ မလာရသောလမ်းသို့ ငါလိုက်သွားရတော့မည်။

၁၇

၁ငါအသက်ကုန်ပြီ။ ငါနေရသော ကာလလွန်ပြီ။ သင်္ချိုင်းသည် ငါ့အဘို့ဖြစ်၏။ ၂ကဲ့ရဲ့တက်သော
သူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ရှိကြသည်မဟုတ်လား။ သူတို့နှောင့်ယှက်သော အခြင်းအရာတို့ကို အစဉ်ငါမြင်ရသည်
မဟုတ်လော။ ၃အပေါင်ထားပါတော့။ အာမခံပေးပါတော့။ အဘယ်သူသည်ငါနှင့်ဂတိသစ္စာ ထားမည်နည်း။

၄ကိုယ်တော်သည် သူတို့ဉာဏ်ကို ကွယ်စေတော်မူ၍သည်ဖြစ်၍၊ သူတို့ကိုချီးမြှောက်တော်မမူရ။
၅အကြင်သူသည် ဥစ္စာကို လုယူအံ့သောငှါ အဆွေခင်ပွန်း ကိုအပ်၏။ ထိုသူ၏ သားတို့သည် မြော်လင့်၍
စိတ်ပျက်ရကြလိမ့်မည်။ ၆ငါ့ကို သူတပါးကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်းဖြစ်စေတော်မူ၍၊ သူတို့သည် ငါကိုရွံ့ကြ၏။
၇ဝမ်းနည်းခြင်း အားကြီးသောကြောင့် ငါမျက်စိမှုန်၏။ ကိုယ် အင်္ဂါများတို့သည် အရိပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။
၈ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ဤအမှုကြောင့် မိန်းမော တွေဝေကြလိမ့် မည်။အပြစ်ကင်းလွတ်သော
သူတို့သည် အဓမ္မလူများတဘက်က ကိုယ်ကိုကိုယ် နိုးဆော်ကြလိမ့်မည်။ ၉ဖြောင့်မတ် သော
သူတို့သည်လည်း တည်ကြည်ခြင်း၊ လက်စင်ကြယ်သော သူတို့သည် ခွန်အားတိုးပွားခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။
၁၀သင်တို့မူကား တယောက်မျှ မကြွင်း၊ ပြန်သွားကြပါတော့။ သင်တို့တွင် ပညာရှိတစ်စုံ တစ်ယောက်ကိုမျှ
ငါမတွေ့နိုင်၊

၁၁ငါ့နေ့ရက်လွန်ပြီ။ ငါနှလုံးသွင်းမိသောအကြံအစည်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ၊
၁၂ညဉ့်သည် ငါ၌နေကဲ့သို့ဖြစ်၍ ငါ့အလင်းသည်မှောင်မိုက်နှင့် နီးစပ်၏။ ၁၃သင်္ချိုင်းသည် ငါ့နေရာဖြစ်သည်ကို
ငါမြော်လင့်၏။ ငါ့အိပ်ရာသည် မှောင်မိုက်၌ ခင်းလျက်ရှိ၏။ ၁၄ပုပ်စပ်ခြင်းအား၊ သင်သည်ငါ့အဘဖြစ်၏
ဟူ၍၎င်း၊ တီကောင်အား သင်သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့နှမဖြစ်သည်ဟူ၍ ၎င်းငါဆိုရ၏။ ၁၅သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့
ငါမြော်လင့်ရသနည်း။ ငါမြော်လင့်စရာ အကြောင်းကို အဘယ်သူမြင်ရသနည်း။ ၁၆ထိုအကြောင်းသည်
မရဏာနိုင်ငံအထဲသို့ဝင်၍ ငါနှင့်အတူ မြေမှုန့်၌နိမ့် ချလျက်နေရမည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၁၈

၁တဖန်ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒဒ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ဤစကားသည် အဘယ်အခါမှ ပြတ်လိမ့်
မည်နည်း။ သတိပြုကြ။ သို့မှသာ ငါတို့သည် စကားပြောကြမည်။ ၃သင်သည် ငါတို့ကို တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့
အဘယ်ကြောင့် မှတ်သနည်း၊ အဘယ်ကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြုသနည်း။ ၄အမျက်ထွက်၍ မိမိကိုယ်ကို
ကိုက်ဖြတ်သောသူ၊ သင့်အတွက်မြေကြီး ကို စွန့်ပစ်ရမည်လော။ ကျောက်သည် မိမိနေရာမှရွေ့ရမည်လော။
၅အကယ်စင်စစ်ဆိုးသောသူ၏ အလင်းသည်ကွယ် လိမ့်မည်။ သူ၏မီးလျှံမတောက်ရ။ ၆သူ၏နေရာ
အလင်းသည် မှောင်မိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏ဆီမီးလည်းသေလိမ့် မည်၊ ၇ခိုင်ခံ့စွာသွားသောအခါ
ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ မိမိအကြံအစည်အားဖြင့် ရှုံးရလိမ့်မည်။ ၈ပိုက်ထဲသို့
အလိုလိုဝင်တတ်၏။ ကျော့ကွင်းပေါ်မှာ နင်းတတ်၏။ ၉ ဂိုင်းပြုတ်၍ခြေကို မိသဖြင့် ကျော့ကွင်းနှင့် မကျွတ်နိုင်
ဘဲနေရ၏၊ ၁၀မြေ၌ဂျမ်းကြိုးကို သူ့အဘို့ ဝှက်ထားလျက်၊ သူသွားရာလမ်း၌ ထောင်ချောက်ကိုပြင်လျက်ရှိ၏။
၁၁ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာတို့သည်ဝိုင်း၍ ကျပ်တည်းစွာလိုက်နှင့် ကြလိမ့်မည်။ ၁၂သူသည်
ငတ်မွတ် သောအားဖြင့် အားလျော့လျက်၊ ပျက်စီးခြင်းဘေးနှင့် တွေ့လုလျက်ရှိ၏။ ၁၃ထိုဘေးသည်
သူ၏အရိုးတို့ကို ကိုက်ခဲ၍ သေမင်း၏သားဦးသည် သူ၏ခွန်အားကို မျိုလိမ့်မည်။ ၁၄သူခိုလှုံအကြောင်းကို
သူ၏နေရာမှ ပယ်ရှင်း၍၊ သူ့ကိုယ်ကို ဘေးဒဏ်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဆောင်သွားရ၏။ ၁၅သူ၏နေရာ၌
အရှင်မရှိ။ ပျက်စီးခြင်းဘေးနေ၍ အမိုးပေါ်မှာ ကန့်ဖြူးလျက်ရှိလိမ့်မည်၊ ၁၆သူ၏အမြစ်တို့သည်
သွေ့ခြောက်လျက်၊ အခက်အလက်တို့လည်း သေလျက်ရှိကြလိမ့် မည်။ ၁၇မြေပေါ်မှာ သူ့ကိုအောက်မေ့စရာ
အမှတ်ပျောက်ပျက်၍ ပွဲသဘင်၌ သူ၏နာမကို အဘယ်သူမျှ မခေါ်မပြော။ ၁၈သူ့ကိုအလင်းထဲက
မှောက်မိုက်ထဲသို့ မောင်း၍ လူ့ပြည်မှနှင်ထုတ်ရ၏။ ၁၉သူ့အမျိုးတွင်သူ့သားမြေးမရှိ။ သူ၏ အိမ်သူအိမ်သား
တယောက်မျှ မကျန်ရစ်ရ။ ၂၀သူ၏လက်ထက်၌ရှိသော သူတို့သည် ထိတ်လန့်သကဲ့သို့၊ သူ့နောက်၌
ဖြစ်သောသူတို့သည် သူ၏ အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။ ၂၁အကယ်စင်စစ်ဆိုးသောသူ၏
နေရာသည် ထိုသို့သော လက္ခဏာရှိ၏၊ ဘုရားသခင်ကိုမသိသော သူသည် ထိုသို့သော နေရာသို့
ရောက်လိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်ကိုနှောင့်ရှက်၍ အဘယ်မျှကာလ ပတ်လုံး သင်တို့စကားဖြင့် ငါ့ကိုချိုးဖဲ့ကြလိမ့်မည်နည်း။ ၃ဆယ်ကြိမ်မြောက်အောင်ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့ကြပြီ။ ငါ့ကိုမိန်းမော တွေဝေစေခြင်းငှါ အရှက်မရှိဘဲပြုကြပြီ။ ၄ငါပြစ်မှားပြီမှန်စေတော့။ ငါ့အပြစ်နှင့်ငါသာဆိုင်၏။ ၅သင်တို့သည် ငါ့အပေါ်၌ဝါကြွား၍ ငါအရှက်ခံရသောကြောင့်၊ ငါ၌အပြစ်တင်ကြသော်လည်း ၆ဘုရားသခင် သည် ငါ့ကိုလှဲ၍ မိမိကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိ တော်မူကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့။ ၇ငါသည်ကိုယ်ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ မြည်တမ်းသော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှနားမထောင်။ အော်ဟစ်သော်လည်း တရားသဖြင့် စီရင်သောသူမရှိ။ ၈ငါမသွားနိုင်အောင် ငါ့ရှေ့မှာ အဆီးအကာပြု၍၊ ငါသွားရာလမ်း၌ မှောက်မိုက်ကိုထားတော်မူပြီ။ ၉ငါ့ဂုဏ်အသရေကို ချွတ်၍ ငါ့ခေါင်းက ပေါင်းသရ ဖူကို ချတော်မူ ပြီ။ ၁၀ငါ့ကိုဝိုင်း၍ ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့် ငါပျောက်ကုန်ပြီ။ သစ်ပင်ကိုနှုတ်သကဲ့သို့ ငါမြော်လင့်သောအ ခွင့်ကို နှုတ်တော်မူပြီ။ ၁၁ငါ၌အမျက်တော်ကို နိုးဆော်၍၊ ငါ့ကိုရန်သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။ ၁၂စစ်ချီလာ၍ စစ်သူရဲ တော်တို့သည် ငါ့ရှေ့သို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ကျုံးတူး၍ငါ့ပတ်လည်၌ တပ်ချကြ၏။ ၁၃ငါ့ညီအစ်ကိုတို့ကို ငါနှင့် ကွာဝေးစေ တော်မူ၏။ ငါ့အသိအကျွမ်းတို့သည် ငါ့ကိုမသိ၊ ရိုင်းသော သူဖြစ်ကြ၏။ ၁၄ငါ့ပေါက်ဘော်တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍ ငါ့သူငယ် ချင်းတို့သည် မေ့လျော့ကြ၏။ ၁၅ငါ့ကျွန်မများ၊ ငါ့အိမ်သူအိမ်သားများတို့သည် ငါ့ကိုညှော်သည်ကဲ့သို့၎င်း၊ တကျွန်းတ နိုင်ငံသားကဲ့သို့၎င်း၊ မှတ်ကြ၏။ ၁၆ငါ့ကျွန်ကိုငါခေါ်သောအခါသူသည် မထူး၊ သူ့ကို နှုတ်ဆက်၍ တောင်းပန်ရ၏။ ၁၇ငါ့မယားသည် ငါ့အသက်လေ ကိုရင်း၊ ငါ့သားသမီးတို့သည် ငါမြည်တမ်းခြင်းအသံကိုရင်း၊ ရွံကြ၏။ ၁၈သူငယ်တို့သည် လည်း ငါ့ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု၍ ငါထသောအခါကဲ့ရဲ့ကြ၏။ ၁၉ငါ့မိတ်ဆွေတို့သည် ငါ့ကို ရွံ့၍၊ ငါချစ်သောသူတို့သည် ငါ့ရန်သူဖြစ်ကြ၏။ ၂၀ငါ့အရေအသားသည် ငါ့အရိုးတို့၌ ကပ်လျက်ရှိ၏။ ၂၀သွားဖုံးတခုသာပါလျက် ငါပြေးလွတ်ရ၏။ ၂၁အိုအဆွေခင်ပွန်းတို့၊ ငါ့ကိုသနားကြပါ။ ငါ့ကိုသနားကြပါ။ ဘုရားသခင်၏ လက်တော်သည် ငါ့ကိုထိခိုက်ပါပြီ။ ၂၂ဘုရားသခင် ညှဉ်းဆဲတော်မူသည့်နည်းတူ အဘယ်ကြောင့် သင်တို့သည် ညှဉ်းဆဲကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ငါ့အသားကိုစား၍ မရောင့်ရဲသော နေကြသနည်း။

၂၃ငါ့စကားကို ယခုရေးမှတ်ပါစေသော။ စာရင်း၌ သွင်းထားပါစေသော။ ၂၄ခဲပြားပေါ်မှာ ကညစ်နှင့် အက္ခရာတင် လျက်၊ ကျောက်စာထိုးလျက် မြဲပါစေသော။ ၂၅ငါ့ကိုရွေးနှုတ်သောသခင်သည် အသက်ရှင်၍ နောင်ကာလ၌ မြေမှုန့် အပေါ်မှာ ပေါ်လာတော်မူမည်ဟူ၍၎င်း၊ ၂၆ငါ့အရေကုန်ပြီးမှ ဤကိုယ်ကိုပင် ဖျက်ဆီးသော်လည်း၊ ငါသည်ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဘုရားသခင်ကို မြင်မည်ဟူ၍၎င်း ငါသိ၏။ ၂၇ငါ့ဘက်၌ နေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငါမြင်မည်။ သူတပါးမြင်သည် သာမက၊ ငါသည်ကိုယ်မျက်စိနှင့်ဖူးမြင်မည်။ ထိုသို့မြော်လင့်၍ ငါ့ကျောက်ကပ်သည် ပျက်လျက်ရှိ၏။ ၂၈ယခုမှာသင် တို့က ငါတို့သည် သူ့ကိုအဘယ်သို့ညှဉ်းဆဲရမည်နည်း။ သူ၌အပြစ်တင်သော အခွင့်ကိုအဘယ်သို့ တွေ့ရမည်နည်း ဟုဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ ၂၉ထားဘေးကိုကြောက်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ အမျက်တော်သည် ထားဘေးဖြင့် အပြစ် ပေးတတ်၏။ အပြစ်စီရင်ရသော အချိန်ရှိကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့ဟု မြွက်ဆို၏။

၂၀

၁တဖန်နေမတ်အမျိုးသားဇောဖာမြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် နိုးဆော် သောကြောင့်၊ ပြောချင်သောစိတ်အားကြီး၏။ ၃ငါသည်ကိုယ်ခံရသော ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း စကားကိုကြား၍၊ ငါ့ဉာဏ် သဘောနိုးဆော်သဖြင့် ငါပြန်ပြောရ၏။

၄ရှေ့ဦးစွာသောကာလ၊ လူကိုမြေကြီးပေါ်မှာ နေရာချစကာလမှစ၍၊ ၅ဆိုးသောသူသည် ကြာမြင့်စွာကာလ မဝါကြွားရကြောင်းကို၎င်း၊ အဓမ္မလူသည် ခဏသာဝမ်းမြောက်ကြောင်းကို ၎င်းမသိသလော။ ၆သူ၏ဘုန်းသည် မိုဃ်းပေါ်သို့တက်၍ သူ၏ခေါင်းသည် မိုဃ်းတိမ်တိုင်အောင် မှီသော်လည်း၊ ၇မိမိမစင်ကဲ့သို့ အစဉ်ပျက်ရလိမ့်မည်။ သူ့ကိုမြင် ဘူးသောသူတို့က၊ ထိုသူသည်အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု

မေးကြလိမ့်မည်။ ၈သူသည် အိပ်မက်ကဲ့သို့လွင့်ပြား၍ နောက် တဖန်မတွေ့ရ။ ညဉ့်ရူပါရုံကဲ့သို့
ကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။ ၉သူ့ကိုမြင်ဘူးသော မျက်စိသည် နောက်တဖန်သူ့ကို မကြည့် မရှုရ။
သူ၏နေရာအရပ်သည် နောက်တဖန်သူ့ကို မမြင်ရ။ ၁၀သူ၏သားတို့သည် ဆင်းရဲသားတို့ကို ဖျောင်းဖျရကြ၏။
သိုထားသောဥစ္စာကို ကိုယ်လက်နှင့် ပြန်ပေးရကြ၏။ ၁၁သူ၏အရိုးတို့သည်ပျိုသော အရွယ်၏
အရှိန်နှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း၊ သူနှင့်တကွ မြေမှုန့်၌အိပ်ရကြလိမ့်မည်။ ၁၂သူသည် မိမိပစပ်၌ ဒုစရိုက်ကို
ချိုနိုးထင်၍ မိမိလျှာအောက်မှာ ဝှက်ထားလျက်၊ ၁၃ နှမြောသဖြင့် မစွန့်ရက်ဘဲ၊ မိမိပစပ်၌ ငုံသော်လည်း၊
၁၄စားပြီးလျှင်သူ၏ ဝမ်းထဲမှာ သဘောပြောင်း၍ မြွေဆိုးအဆိပ်အတောက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၅သူမျိုသော
စည်းစိမ်စဉ္စာကို တဖန်အန်ရလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်လည်း သူ့ကို ဝမ်းနှုတ်တော်မူမည်။ ၁၆သူသည်
မြွေဆိုးအဆိပ် အတောက်ကို စို့၍ မြွေဟောက်ကိုက်သဖြင့် သေရလိမ့်မည်။ ၁၇အသွယ်သွယ်သောမြစ်၊
နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော မြစ်တို့ကို မမြင်ရ။ ၁၈မိမိလုပ်၍ ရသော ဥစ္စာကိုမိမိမသုံးဘဲ ပြန်ပေးရ၏။ ၁၉ဆင်းရဲသား
တို့ကို ညှဉ်းဆဲစွန့်ပစ်၍ မိမိမဆောက်သော အိမ်ကို လုယူသောကြောင့်၎င်း၊ ၂၀လောဘမပြေနိုင်သော
ကြောင့်၎င်း၊ အလိုရှိသော ဥစ္စာတစုံတခုမျှမကြွင်း ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။ ၂၁သူလုယူချင်သော လောဘလက်နှင့်
အဘယ်အရာ မျှမလွတ်သောကြောင့်၊ သူ၏စည်းစိမ်မတည်ရ။ ၂၂ဥစ္စာကြွယ်ဝစဉ်တွင်ပင် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တွေ့၍
အမျိုးမျိုးသောအမှု တို့သည် ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၂၃သို့သော်လည်း သူသည်ဝစွာစားရ၏။ ဘုရားသခင်သည်
အမျက်တော်အရှိန်ကို လွှတ်၍ သူစားစရာဘို့ အမျက်တော်မိုဃ်းကို ရွာစေတော်မူမည်။ ၂၄သံလက်နက်ကို
ရှောင်၍ ပြေးသော်လည်း။ ကြေးဝါ လေးဖြင့် ထုတ်ချင်းခွင်းလိမ့်မည်။ ၂၅မြှားကိုနှုတ်လျှင် မိမိကိုယ်ထဲက
ထွက်လာ၏။ အရောင်တောက်သောထားသည် သူ၏သည်းခြေထဲက ထွက်လာ၍၊ သူသည်မိန်းမော
တွေဝေလျက် နေရ၏။ ၂၆ခပ်သိမ်းသောဘေးတို့သည် သူ့အဘို့ သိုထားလျက်ရှိကြ၏။ လူမမွေးသောမီးသည်
သူ့ကိုလောင်လိမ့်မည်။ သူ၏နေရာ၌ ကြွင်းသမျှသော အရာတို့ကို လောင်လိမ့်မည်။ ၂၇မိုဃ်းကောင်းကင်သည်
သူ၏အပြစ်ကိုဘော်ပြ၍၊ မြေကြီးသည်လည်း သူ့တဘက်၌ ထလိမ့်မည်၊ ၂၈သူ၏အိမ်၌ရှိသော
ဥစ္စာသည်ကွယ်ပျောက်၍ အမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌ ရေကဲ့သို့စီးသွားလိမ့်မည်။ ၂၉ထိုသို့ သော ဆုလဒ်ကို
ဘုရားသခင်သည် လူဆိုးအားပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့သောအမွေဥစ္စာကို ဘုရားသခင် ခွဲဝေစီရင်တော်မူ
သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၂၁

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စကားကိုစေ့စေ့နားထောင်၍ ငါ့အားနှစ်သိမ့်ခြင်းကို
ပြုကြလော့။ ၃ငါပြောရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ သည်းခံကြလော့။ ငါပြောပြီးမှပြက်ယယ်ပြုချင်လျှင်
ပြုကြလော့။ ၄ငါမြည်တမ်းသော အရာနှင့် လူဆိုင်သလော။ အဘယ်ကြောင့် စိတ်မတိုသင့်သနည်း။
၅ငါ့ကိုကြည့်ရှုလျက် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ သင်တို့ပစပ်ကို သင်တို့လက်နှင့် ဖုံးအုပ်ကြလော့။ ၆ငါသည်အောက်မေ့
သောအခါ မိန်းမောတွေဝေ၍ ကိုယ်အသားသည် တုန်လှုပ်လျက်ရှိ၏။

၇လူဆိုးတို့သည် အသက်ရှင်ရုံမျှမက၊ အဘယ်ကြောင့် အသက်ကြီး၍ ဘုန်းစည်းစိမ်နှင့်
ပြည့်စုံကြသနည်း။ ၈သူတို့သားသမီးတို့သည် သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌၎င်း၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်သည်
သူတို့ရှေ့မှောက်၌၎င်း၊ နေရာကျ ကြ၏။ ၉သူတို့အိမ်များသည်လည်းဘေးနှင့် လွတ်၍ငြိမ်ဝပ်ကြ၏။
ဘုရားသခင်ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။ ၁၀သူတို့နွားလားသည် မချွတ်မလွဲအရွယ်
လိုက်တတ်၏။ နွားမသည်လည်း ဝမ်းပိုးမပျက်ဘွား တတ်၏။ ၁၁သူတို့သူငယ် များကို သိုးစုကဲ့သို့လွှတ်၍
သားသမီးတို့သည် ကခုန်တတ်ကြ၏။ ၁၂သူတို့သည် ပတ်သာနှင့် စောင်းကိုတီးလျက်၊ သီချင်းဆို၍
နဲ့ခရာမှုတ်သံနှင့် ဝမ်းမြောက်တတ်ကြ၏။ ၁၃ပျော်မွေ့လျက် အသက်ကာလကို လွန်စေ၍၊
ချက်ခြင်းသေမင်းနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်တတ်ကြ၏။ ၁၄ဘုရားသခင်အားလည်း ငါ့တို့ထံမှ ထွက်သွားလော့။

ကိုယ်တော်၏တရားကို ငါတို့မသိလိုဟူ၍ဖြင်း၊ ၁၅အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ငါတို့သည်
ဝတ်ပြုရမည်နည်း။ သူ့ကိုဆုတောင်းလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်နည်းဟူ၍ဖြင်း ဆိုတတ်ကြ၏။
၁၆သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကိုယ်စည်းစိမ်ကို ကိုယ်မပိုင်ကြ။ မတရားသောသူတို့၏
အကြံအစည်ကို ငါသည်ဝန်မခံ။ ၁၇မတရားသောသူတို့၏ မီးခွက်သည်သေ၍၊ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
ဘုရားသခင်သည် အမျက်တော်ထွက်သဖြင့်၊ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဘေးဥပဒ်တို့ကို စီရင်တော်မူဘူးသည်ကိုဖြင်း၊
၁၈သူတို့သည် လေရှေ့မှာ အမှိုက်နှင့် မုန်တိုင်းတိုက်သွားသော ဖွဲကဲ့သို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဖြစ်ဘူးသည်ကိုဖြင်း၊
၁၉ဘုရားသခင်သည် သူ၏အပြစ်ကို သူ၏သားသမီးတို့အဘို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ် သိုထားတော်မူဘူးသည်ကိုဖြင်း၊
သူသည် ကိုယ်တိုင်သိ၍ ၂၀ကိုယ်ပျက်စီးခြင်းကို ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်လျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အမျက်တော်ကို
သောက်စိမ့်သောငှါ သူ၏အပြစ်ကိုဘယ်နှစ်ကြိမ် ဆပ်ပေးတော်မူဘူးသည်ကိုဖြင်း သိမှတ်ကြလော့။
၂၁သူနေရသော နှစ်လစေ့သောအခါ၊ သူ့သားသမီးတို့၌ ရောက်သောအမှုနှင့် သူသည်အဘယ်သို့
ဆိုင်သနည်း။ ၂၂မြင့်သောအရပ်၌နေသော သူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူ
သွန်သင်လိမ့်မည်နည်း။ ၂၃တယောက်သောသူကား ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ
သေတတ်၏။ ၂၄သူ၏နံဖေးတို့သည် ဆူဖြိုး၍ အရိုးတို့လည်းခြင်ဆီနှင့် စိုစွတ်ကြ၏။ ၂၅တယောက်သောသူကား
တခါမျှ မပျော်မွေ့၊ စိတ်ညိုးငယ်လျက်သေတတ်၏။ ၂၆နှစ်ယောက်လုံးတို့သည် မခြားမနား မြေမှုန့်၌အိပ်၍
တီကောင်များ ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို ခံရကြ၏။
၂၇သင်တို့သည် အောက်မေ့သောအရာ၊ ငါ့ကိုမနာလိုသောစိတ်နှင့် ဆင်ခြင်သောအရာတို့ကို
ငါသိ၏။ ၂၈အာဏာထားတတ်သော သူ၏အိမ်သည်အဘယ်ရှိသနည်း။ မတရားသော သူတို့၏
ဘုံဗိမာန်တို့သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟူ သင်တို့သည်ဆိုကြလိမ့်မည်။ ၂၉ခရီးသွားသောသူတို့ကို
မမေးကြဘူးသလော။ ၃၀ဖျက်ဆီးရာနေ့ရက် ကာလဘို့မတရားသော သူတို့သည် ယခုဘေးလွတ်လိမ့်မည်
အကြောင်း၊ ဒေါသအမျက်ခံရာနေ့ရက်ကာလဘို့ ယခုထွက်မြောက်လိမ့်မည် အကြောင်းတည်းဟူသော
သူတို့လက္ခဏာသက်သေများကိုမသိကြသလော။ ၃၁သူပြုသော အမှုကိုသူ့ရှေ့မှာ အဘယ်သူဘော်ပြ
လိမ့်မည်နည်း။ သူ၏အပြစ်နှင့် အလျောက်အဘယ်သူ ဆပ်ပေးလိမ့်မည်နည်း။ ၃၂သူသည် သင်္ချိုင်းသို့
ရောက်၍ သူ၏သင်္ချိုင်းပုံကို အစောင့်ထားကြလိမ့်မည်၊ ၃၃သူသည် ချိုင့်မြေစိုင်တို့ ကို ချိုနိုးထင်လိမ့်မည်။
မရေတွက်နိုင်အောင် များစွာသော သူတို့သည် သူ့ရှေ့၌ သွားနှင့်သကဲ့သို့၊ သူသည် လူခပ်သိမ်းတို့ကို
မိမိနောက်၌သွေးဆောင်လိမ့်မည်။ ၃၄သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ပြန်ပြောသော စကား၌မှုသာပါ သောကြောင့်၊
အဘယ်သို့ငါ့ကို အချည်းနှီး နှစ်သိမ့်စေကြလိမ့်မည်နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၂

၁တဖန်တေမန်အမျိုးသားဧလိဖတ် မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂လူသည်မိမိပညာအားဖြင့် မိမိအကျိုးကို
ပြုစုသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၌ ကျေးဇူးပြုနိုင်သလော့။ ၃သင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်
ကျေးဇူးရှိတော်မူ သလော။ သင်၏အကျင့်၌ အပြစ်မပါကြောင်းကို ထင်ရှားစေသောအားဖြင့် အကျိုးစီးပွား
ရှိတော်မူသလော။ ၄သင့်ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ဆုံးမ ပေးတော်မူမည်လော။ ၅သင်နှင့်တရားတွေ့
တော်မူမည်လော။ သင်ပြုသော ဒုစရိုက် သည် အလွန်ကြီးသည် မဟုတ်လော။ သင့်အပြစ်တို့သည်
မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသည်မဟုတ်လော။ ၆သင်သည် ညီအစ်ကိုပေါင်ထား သော
ဥစ္စာကိုမတရားသဖြင့် ခံယူပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အဝတ်ကိုလည်း ချွတ်ယူပြီ။ ၇မောသောသူသောက်ဘို့
ရေကိုမပေး၊ ငတ်မွတ်သောသူကိုမကျွေး။ ၈အားကြီးသောသူမူကား မြေကိုပိုင်ရ၏။ ဂုဏ်အသရေရှိသော
သူသည် နေရသောအခွင့်ကိုရ၏။ ၉သင်သည် မုတ်ဆိုးမတို့ကို လက်ချည်းလွှတ်လိုက်၍၊ မိဘမရှိသော
သူငယ်တို့၏ လက်ကို ချိုးပြီ။ ၁၀ထိုကြောင့်ကျော့ကွင်းနှင့် ကျော့မိပြီ။ ထိတ်လန့်သော စိတ်နှင့် ပင်ပန်းရ၏။
၁၁မမြင်နိုင်သော မှောင်မိုက်သည် ညှဉ်းဆဲ၍ ပြင်းစွာစီးသော ရေသည်လွှမ်းမိုးရ၏။ ၁၂ဘုရားသခင်သည်

ကောင်းကင်ဘဝဂ် ပေါ်မှာ ရှိတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ကြယ်တို့သည် အဘယ်မျှလောက်
မြင့်ကြသည်တကား။ ၁၃သို့ဖြစ်၍သင်က၊ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့ သိတော်မူမည်နည်း။
ထူသောတိမ်တိုက်ကွယ်လျက်နှင့် စီရင်တော်မူနိုင်မည်လော။ ၁၄မမြင်နိုင်အောင် ထူထပ်သော တိမ်တို့သည်
ကိုယ်တော်ကို လွှမ်းမိုးကြ၏။ ကောင်းကင်စကြဝဠာထိပ်ပေါ်မှာ လှည့်လည်တော်မူသည်ဟု ဆိုတတ်၏။
၁၅ကာလအချိန်မစေ့မှီဖျက်ဆီးခြင်း၊ ရေလွှမ်းမိုး၍၊ ၁၆-၁၇အခြေအမြစ်ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရသော သူတည်းဟူသော
ဘုရားသခင်အား ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားလော့ဟူ၍၎င်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါတို့အဘို့ အဘယ်သို့
ပြုနိုင်သနည်းဟူ၍၎င်း၊ ဆိုတတ်သော အဓမ္မလူတို့လိုက်ဘူးသော လမ်းဟောင်းကို သင်သည် လိုက်ဦး
မည်လော။ ၁၈သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် သူတို့အိမ်ကိုကောင်းသောအရာနှင့် ပြည့်စေတော်မူ၏။ မတရား
သောသူတို့၏ အကြံအစည်ကို ငါသည်ဝန်မခံ။ ၁၉ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ကြည့်မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။
အပြစ်ကင်းသော သူတို့သည် ထိုအဓမ္မလူတို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ ၂၀အကယ်စင်စစ် ငါတို့ရန်သူသည်
ပျက်စီးလေပြီ။ သူ၏စည်းစိမ်ကို မီးလောင်လေပြီဟု ဆိုရကြ၏။

၂၀ဘုရားသခင်နှင့် အကျွမ်းဝင်၍ မိဿဟာယဖွဲ့လော့။ ထိုသို့ပြုမှ ကောင်းစားခြင်းသို့
ရောက်ရလိမ့်မည်။ ၂၂နှုတ်တော်ထွက်တရားကို ခံယူ၍ စကားတော်ကို နှလုံး၌ သွင်းပါလော့။
၂၃အနန္တတန်ခိုးရှင်ထံတော်သို့ ပြန်လာလျှင် တည်ဆောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ သင့်အိမ်မှဒုစရိုက်ကိုပယ်ရှားလျှင်၊
၂၄ရွှေကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့၎င်း၊ ဩဖိရရွှေကို မြစ်၌ရှိသော ကျောက်စရစ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သိုထားရလိမ့်မည်။
၂၅ထိုအခါအနန္တတန်ခိုးရှင်သည် သင်၌ရွှေရတနာ၊ သင်သုံးရသောငွေ ဘဏ္ဍာဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၂၆သင်သည်
အနန္တတန်ခိုးရှင်၌ မွေ့လျော်၍ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြော်ရသောအခွင့်ရှိလိမ့် မည်။ ၂၇သင်ဆုတောင်းသောအခါ
နားထောင်တော်မူမည်။ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း၊ သစ္စာဝတ်ဖြေရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။
၂၈သင်ကြံစည်သော အကြံအစည်သည် ထမြောက်၍၊ သင်သွားသောလမ်း၌ ရောင်ခြည်ထွန်းလိမ့်မည်။
၂၉သူတပါးတို့သည် နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရသောအခါ သင်ကချီးမြှောက်သောအခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရလိမ့်မည်။
စိတ်နှိမ့်ချသော သူကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ ၃၀အပြစ်မကင်းသော သူကိုပင်ကယ်နှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။
သင်ပြုသောအမှု သန့် ရှင်းသောအားဖြင့် သူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၂၃

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ယခုငါပြင်းစွာ မြည်တမ်းသော်လည်း၊ ငါခံရသော
ဒဏ်သည်သာ၍ ပြင်းပါ၏။ ၃ဘုရားသခင်ကို တွေ့နိုင်သောအရပ်ကို ငါသိပါစေသော။ ပလ္လင်တော်ရှေ့သို့
ရောက်ပါစေသော။ ၄ရှေ့တော် သို့ရောက်မှငါသည် ကိုယ်အမှုကိုပြင်ဆင်၍၊ များစွာသော
အကျိုးအကြောင်းတို့ကို လျှောက်ထားရ၏။ ၅ငါ့အား ပြန်ပြောမိန့်မြွက်တော်မူသော စကားတော်ကို
ငါသိနားလည်ရ၏။ ၆မဟာတန်ခိုးအားဖြင့် ငါနှင့်တရားတွေ့တော်မူ မည်လော။ တွေ့တော်မမူ။ ငါ့စကားကို
နားထောင်တော်မူမည်။ ၇ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ရှေ့တော်၌ ဆွေးနွေးသော အခွင့်ရှိ၍ တရားရှင်သည်
ငါ့အမှုကို အစဉ်ရှင်းလင်းစေတော်မူမည်။ ၈ယခုမူကား၊ ငါတက်လျှင်ဘုရား သခင်ရှိတော်မူမမူ။
ဆုတ်လျှင်ကိုယ်တော်ကို မရိပ်မိ၊ ၉လုပ်တော်မူရာ လက်ဝဲဘက်သို့ သွားလျှင်ကိုယ်တော်ကို မဖူးမတွေ့ရ။
လက်ျာ ဘက်၌ ပုန်းရှောင်လျက် နေတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို မမြင်ရ။ ၁၀သို့သော်လည်း
ငါသွားသောလမ်းကို သိတော်မူ၏။ စစ်တော်မူခြင်းကို ခံပြီးမှ ရွှေကဲ့သို့ ငါပေါ်လိမ့်မည်။ ၁၁ခြေတော်ရာကို
အစဉ်တစိုက်ငါရှောက်သွား၍ ကြွတော်မူရာလမ်းကို မလွှဲမရှောင်လိုက်ပါ၏။ ၁၂ထားတော်မူသော
ပညတ်တို့ကို ငါမပယ်။ နှုတ်တော်ထွက်စကားတို့ကို ငါရင်ခွင်၌သိုထားပါ၏။ ၁၃သို့ရာတွင် သဘောတညီတည်း
ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူသည် ပြောင်းလဲစေနိုင်မည်နည်း။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း
ပြုတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၄ငါ့အဝန်းအတာကို စီရင်တော်မူ၏။ ထိုသို့သော အကြံအစည်တော်အများရှိကြ၏။
၁၅ထိုကြောင့်ရှေ့တော်၌ ငါထိတ်လန့်လျက်နေ၍ ဆင်ခြင်သောအခါ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ရ၏။

၁၆ဘုရားသခင်သည် ငါ့စိတ်ပျက်စေခြင်းငှါ၄င်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါကြောက်ရွံ့ စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုတော်မူ၏။
၁၇အကြောင်းမူကား၊ မှောင်မိုက်မရောက်မှီငါ့ကို ပယ်ရှင်းတော်မမူ။ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်မှ
ငါ့ကိုကွယ်ကာတော်မမူပါတကား။

၂၄

၁အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်ကြောင့် ကာလအချိန်တို့ကို သိုထားတော်မမူသနည်း။
နားလည်သော သူတို့သည် တရားစီရင်တော်မူရာနေ့ရက်ကို အဘယ်ကြောင့်မမြင်ရသနည်း။
၂အချို့သောသူတို့သည် မြေမှတ်တိုင် တို့ကို ရွေ့တတ်ကြ၏။ သူတပါး၏ သိုးဆိတ်တို့ကို လုယူ၍
ကိုယ်အဘို့ထိန်းကျောင်းကြ၏။ ၃မိဘမရှိသော သူငယ်၏ မြည်းကိုမောင်းသွား၍ မုတ်ဆိုးမ၏နွားကို
အပေါင်ယူကြ၏။ ၄တော်မွတ်သောသူတို့ကို လမ်းလွဲစေကြ၏။ ဆင်းရဲသော ပြည်သားတို့သည် စုဝေး၍
ပုန်းရှောင်လျက်နေရကြ၏။ ၅သူတို့သည် အလုပ်လုပ်ခြင်းငှါ တော၌ရိုင်းသော မြည်းကဲ့သို့ ထွက်ရကြ၏။
စားစရာကို ရှာခြင်းငှါ နံနက်စောစောသွား၍၊ ကိုယ်အဘို့နှင့် သားသမီးတို့အဘို့ကို တော၌တွေ့ရကြ၏။
၆လယ်ပြင်၌ကား၊ ညှဉ်းဆဲသောသူ၏ စပါးကိုရိတ်၍ သူ၏စပျစ်သီးကို သိမ်းရကြ၏။ ၇ချမ်းသောကာလ၌
ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းစရာအဝတ်မရှိ။ အချည်းစည်းအိပ်ရကြ၏။ ၈တည်းခိုးစရာတဲမရှိသောကြောင့်၊ တောင်ပေါ်၌
မိုဃ်းရေစိုစွတ်လျက် ကျောက်ကြားမှာ ခိုရကြ၏။ ၉အဘမရှိသောသူငယ်သည် အမိနို့နှင့်ကွာရ၏။
ဆင်းရဲသားသည် မိမိဥစ္စာကို ပေါင်ထားရ၏။ ၁၀အဝတ်မရှိအချည်းစည်းလှည့်လည်၍ မွတ်သိပ်လျက်၊
သူတပါးကောက်လှိုင်းကို ထမ်းရ၏။ ၁၁သူတပါးအိမ်မှာ ဆီကို ကြိတ်လျက်၊ စပျစ်သီးကိုနင်းနယ်လျက်
အငတ်ခံရ၏။ ၁၂လူတို့သည် မြို့ထဲမှာ ညည်းတွားကြ၏။ နာသောသူတို့သည် အော်ဟစ်ကြ၏။
သို့သော်လည်း သူတို့ ဆုတောင်းသော စကားကို ဘုရားသခင်သည် ပမာဏပြုတော်မမူ။
၁၃အချို့သော သူတို့သည် အလင်းကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ အလင်းသဘောကိုမသိ။ လင်းသော
လမ်းသို့ မလိုက်တတ်ကြ။ ၁၄လူသတ်သည် စောစောထ၍ ဆင်းရဲတော်မွတ်သော သူတို့ကို သတ်တတ်၏။
၁၅ညဉ့်အခါ သူခိုးလုပ် တတ်၏။ သူ့မယားကို ခိုးသောသူသည် ညဦးယံအချိန်ကို မြော်လင့်၍ မိမိမျက်နှာကို
ဖုံးလျက် အဘယ်သူမျှ မမြင်ရဟု ဆိုတတ်၏။ ၁၆လူဆိုးတို့သည် ညဉ့်အချိန်၌ သူတပါး၏ အိမ်ကို
ဖောက်ထွင်းတတ်ကြ၏။ နေ့အချိန်၌ ပုန်းလျက်နေ ၍ အလင်းကို ရှောင်တတ်ကြ၏။ ၁၇နံနက်ယံကို
သေမင်းအရိပ်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍ သေမင်းအရိပ်ကြောက်မက်ဘွယ် သောဘေးတို့ကို သိရကြ၏။ ၁၈ရေပေါ်မှာ
ပေါ့ပါးကြ၏။ မြေပေါ်မှာ ကျိန်ဆဲသော အဘို့ကိုခံရ၍ စပျစ်ဥယျာဉ်အနီးသို့ မချဉ်းရကြ။ ၁၉မိုဃ်းရေသည်
ခန်းခြောက်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ နေပူအရှိန်အားဖြင့်၎င်း၊ ကွယ်ပျောက်တတ်သကဲ့သို့၊ မတရားသောသူသည်
သေမင်းနိုင်ငံ၌ ကွယ်ပျောက်တတ်၏။ ၂၀သူ၏အမိသည် သူ့ကိုမေ့လျော့၍ တီကောင်တို့သည်
မြိန်စွာစားလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ရ၊ မတရားသောသူသည် သစ်ပင်ကဲ့သို့
ကျိုးရလိမ့်မည်။
၂၁မတရားသော သူသည် သားမဘွားသော မိန်းမကို ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ မုတ်ဆိုးမကိုလည်း
ကျေးဇူးမပြုတတ်၊ ၂၂အားကြီးသော သူကိုပင်မိမိတန်ခိုးကြောင့် ပယ်ရှင်းတတ်၏။ ထသောအခါ
လူတိုင်းကိုယ်အသက်အဘို့ စိုးရိမ်တတ်၏၊ ၂၃သို့ရာတွင် ရဲရင့်စွာ ခိုလှုံရာ အခွင့်ကို သူ့အားပေး၍
ထိုသို့သောသူတို့၏ အမှုများကို ပမာဏပြုတော်မူ၏။ ၂၄ခဏချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်၍
တဖန်ကွယ်ပျောက်ကြ၏။ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ အခြားသော သူကဲ့သို့ အသက်ချုပ်ခြင်းကို၎င်း
စပါးနှံအဖျားကဲ့သို့ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၎င်း ခံရကြ၏။ ၂၅သို့မဟုတ်လျှင် ငါ၏မုသာအပြစ်ကို အဘယ်သူပြ
မည်နည်း။ ငါ၏စကားကို အဘယ်သူချေမည်နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၅

၁တဖန်ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒဒ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ဘုရားသခင်သည် အာဏာတော်နှင့်၎င်း၊
ကြောက်ရွံ့ ရိုသေဘွယ်သော ဂုဏ်တော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ၍ မြင့်သော ဌာနတော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို
ပြုစုတော်မူ၏။ ၃ ဗိုလ်ခြေတော် တို့ကို ရေတွက်နိုင်သလော။ အလင်းတော်သည် အဘယ်သူကို မလင်းဘဲ
နေသနည်း။ ၄သို့ဖြစ်၍ လူသည် ဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌ ကုသိုလ်ကို အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်း။
လူမိန်းမဘွားမြင်သောသူသည် အဘယ်သို့ သန့်ရှင်းနိုင်သနည်း။ ၅လသော်လည်း အလင်းမရှိ။
ကြယ်သော်လည်း ရှေ့တော်၌ မဖြူစင်။ ၆ထိုမျှမက၊ တီကောင်ဖြစ်သောလူ၊ ပိုးရွဖြစ်သောလူသားကို
အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိသနည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၆

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ သင်သည်အားနည်းသောသူကို အဘယ်သို့မစသနည်း။
လက်ကျ သောသူကို အဘယ်သို့ ထောက်ပင့်သနည်း။ ၃မိုက်သောသူကို အဘယ်သို့ အကြံပေးသနည်း။
ထူးဆန်းသောပညာ ကို အဘယ်သို့ ပြသနည်း။ ၄ဤစကားကို အဘယ်သူအား မြွက်ဆိုသနည်း။
အဘယ်သူ၏ ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဟောပြော သနည်း။
၅အောက်အရပ်၌ သချိုင်းသားတို့နှင့် တကွ ရေများနှင့်ရေ၌နေသော သူများတို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။
၆မရဏနိုင်ငံသည် ရှေ့တော်၌လှန်လျက်ရှိ၏။ အဗဒ္ဒုန်နိုင်ငံကို ဖုံးအုပ်ခြင်းမရှိရာ။ ၇မိုဃ်းကောင်းကင်ကို
လွတ်လပ် လဟာ၌ ကြက်တော်မူ၏။ မြေကြီးကို အခုအခံမရှိ ဆွဲထားတော်မူ၏။ ၈ထူထပ်သော
မိုဃ်းတိမ်တော်နှင့် ရေကိုထုပ် တော်မူ၍၊ မိုဃ်းတိမ်သည် မစုတ်မပြတ်နေ၏။ ၉မိုဃ်းတိမ်တော်ကို ဖြန့်၍
ပလ္လင်တော်မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်တော်မူ၏၊ ၁၀အလင်းနှင့် အမိုက်ဆုံမိရာ အပိုင်းအခြား၌ စကြဝဠာကို
ကန့်ကွက်တော်မူ၏။ ၁၁ဆုံးမတော်မူခြင်းကြောင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်တိုင် တို့သည် တုန်လှုပ်၍
မိန်းမောတွေဝေလျက်နေကြ၏။ ၁၂တန်ခိုးတော်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာကို ဆုံးမတော်မူ၏။ ပညာတော် အားဖြင့်
သူ၏ မာနကိုချိုးဖျက်တော်မူ၏။ ၁၃ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာ များကိုပြင်၍
လျင်မြန်သောနဂါးကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၁၄လျင်မြန်သော နဂါးကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
ဤရွေ့ကား၊ အမှုတော်အရိပ်အမြွက်သာဖြစ်၏။ စကားတော်အသံအနည်းငယ်ကိုသာ နားကြားရ၏။
တန်ခိုးတော်မိုဃ်းကြိုးသံကို အဘယ်သူနားလည်နိုင်သနည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၇

၁ယောဘသည် လက်ာစကားကို ဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ငါ့ကိုအမှုရှုံးစေတော်မူသော
ဘုရားသခင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူသော အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အသက်ရှင်တော်မူသည် မှန်လျှင်၊
၃ငါ့အသက်ရှင်လျက်၊ ငါ့နှာခေါင်း၌ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော အသက်တည်သမျှကာလပတ်လုံး၊
၄တခါမျှအဓမ္မစကားကို ငါ့နှုတ်မမြွက်၊ လှည့်စားသော စကားကိုငါ့လျှာဖြင့် ငါမပြောဘဲနေမည်။
၅သင်တို့သဘောဖြောင့်သည်ဟု ဝန်ခံသော စကားသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေသော။ ငါသည်ကိုယ်သဘော
ဖြောင့်သည်ကို သေသည်တိုင်အောင်မငြင်း။ ၆ငါသည်တရားသောအကျင့် လက်မလွှတ်၊ စွဲကိုင်လျက်နေမည်။
အသက်ရှင်သမျှကာလပတ်လုံးကိုယ်စိတ်နှလုံးသည်ကိုယ်ကို အပြစ်မတင်ရ။
၇ငါ့ရန်သူသည် ဆိုးသောသူကဲ့သို့၎င်း၊ ငါ့တဘက်၌ ထသောသူသည် မဖြောင့်မတ်သော သူကဲ့သို့၎င်း
ဖြစ်ပါစေသော။ ၈အဓမ္မလူသည် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍ အသက်ဝိညာဉ်ကို ဘုရားသခင်နှုတ်တော်မူသောအခါ
အဘယ် မြော်လင့်စရာရှိသေးသနည်း။ ၉ထိုအမှုရောက်သောအခါ၊ သူအော်ဟစ်ခြင်းကို ဘုရားသခင်
နားထောင်တော်မူ မည်လော၊ ၁၀ထိုသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၌ မွေ့လျော်လိမ့်မည်လော။ ဘုရားသခင်ကို
အစဉ်ပဌနာပြုလိမ့်မည်လော။
၁၁ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်တို့ကို သင်တို့အားငါပြသမည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင် ကြံစည်တော်မူသော
အရာတို့ကို ငါထိမ်ဝှက်၍မထား။ ၁၂သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်သိမြင်လျက်၊ ဤမျှလောက်အချည်းနှီးသော

စိတ်ကို အဘယ် ကြောင့် ပြုစုကြသနည်း။ ၁၃လူဆိုးအားဘုရားသခင် ပေးတော်မူသောဆုလဒ်၊
ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ လက်တော်မှာ ခံရသောအမွေဥစ္စာဟူမူကား၊ ၁၄သူ၏သား
သမီးများပြားသော်လည်း ထားစာဖြစ်ကြ၏။ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုလည်းခံကြရ၏။ ၁၅သူ၌ကျန်ကြွင်းသော
သူတို့ကိုသေမင်း အကြိုပြုပ်လိမ့်မည်။ သူ၏ မုတ်ဆိုးမတို့သည် ငိုကြွေးခြင်းကို မပြုရကြ၏။ ၁၆သူသည်ငွေကို
မြေမှုန့်ကဲ့သို့ပုံ၍၊ အဝတ်တန်ဆာကို ရွှံ့ကဲ့သို့ပြင်ဆင်သော်လည်း၊ ၁၇ထိုအဝတ်တန်ဆာကို ဖြောင့်မတ်သော
သူသည် ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ ထိုငွေကိုအပြစ်ကင်းသော သူသည်ဝေလိမ့် မည်။ ၁၈သူဆောက်သောအိမ်သည်
ပိုးရွအိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ကင်းတဲကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။ ၁၉ထိုရတတ်သောသူသည် သေသော အခါ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို မခံရ။
မျက်စိ တမှိတ်၌ ဆုံးရှုံးပြီ။ ၂၀ထသောရေကဲ့သို့ ဘေးဥပဒ်တို့သည် သူ့ကိုလိုက်တတ်၏။ ညဉ့်အခါ
မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း တိုက်သွားတတ်၏။ ၂၁အရှေ့လေလွင့်၍ သူသည်မိမိနေရာ၌ မတည်။ လေအဟုန်ဖြင့်
ပါသွားတတ်၏။ ၂၂ဘုရားသခင်သည် မသနားဘဲ ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ လက်တော်မှလွတ်ခြင်းငှါ
အလိုရှိလိမ့်မည်။ ၂၃လူတို့သည် လက်ခုပ်တီး၍ ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုလျက် သူ့ကိုမောင်းကြလိမ့်မည်။

၂၈

၁ငွေလိုက်သော ငွေကြောင်းသည် စင်စစ်ရှိ၏။ လူစစ်တတ်သော ရွှေနေရာလည်းရှိ၏။
၂သံကိုမြေကြီးထဲက တူးယူတတ်၏။ ကျောက်ကိုချက်၍ ကြေးနီကိုရတတ်၏။ ၃လူသည် မှောင်မိုက်ကို
ပျောက်စေတတ်၏။ အဆုံးတိုင်အောင်၎င်း မှောက်မိုက်ကျောက်၊ သေမင်းအရိပ်တိုင်အောင်၎င်း၊
လိုက်၍စစ်တတ်၏။ ၄တောင်ခြေရင်း၌တွင်းတူး၍ ခြေဖြင့်ကိုယ်ကိုမထောင်ဘဲဆင်း၍ လူနေရာကိုစွန့်သွား
တတ်၏။ ၅မြေသည် စားစရာကိုပေးတတ်သော်လည်း၊ အောက် အရပ်၌ မီးဖြင့် ပျက်သကဲ့သို့ အပျက်ခံရ၏။
၆သူ၏ကျောက်တို့သည် ကျောက်နီနေရာဖြစ်၏။ မြေမှုန့်လည်း ရွှေဖြစ်၏၊ ၇အဘယ်ငှက်မျှမသိ၊
လင်းတမျက်စိလည်း မမြင်သေးသောလမ်းရှိ၏။ ၈ထိုလမ်းကို သားရဲမနင်း၊ ခြင်္သေ့မရှောက်သေး၊ ၉လူသည်
ကျောက်ပေါ်မှာလက်တင်၍ တောင်တို့ကို ခြေရင်းတိုင်အောင် မှောက်တတ်၏။ ၁၀ကျောက်တို့တွင် ရေစီး
စေတတ်၏။ သူ၏မျက်စိသည် ထူးဆန်းသော အရာရှိသမျှတို့ကို ကြည့်မြင်တတ်၏။ ၁၁စီးသောရေကို
တဖန်ဖြတ်၍ ဝှက်ထားသော အရာတို့ကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။

၁၂သို့ရာတွင် ပညာကိုအဘယ်မှာ တွေ့ရလိမ့်မည်နည်း။ ဉာဏ်သည်လည်း အဘယ်အရပ်၌
နေသနည်း။ ၁၃ဉာဏ်ပညာအဘိုးကို လူမသိနိုင်။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ၌ ရှာ၍မတွေ့နိုင်။
၁၄နက်နဲသော အရပ်က ငါ၌ မရှိ။ ပင်လယ်ကလည်း၊ ငါ၌မရှိဟုဆိုတတ်၏။ ၁၅ရွှေစင်ကိုပေး၍ပညာကိုမရ။
ငွေကိုချိန်၍ ပညာအဘိုးကို မမှီနိုင်။ ၁၆ဩဖိရရွှေ၊ မြတ်သော ရှဟံကျောက်၊ နီလာကျောက်နှင့်
ဝယ်သော်လည်း မရနိုင်။ ၁၇ရွှေဖြစ်စေ၊ ကျောက်သလင်းဖြစ် စေမမှီနိုင်။ ရွှေစင်တန်ဆာများနှင့် ဖယ်လှည်၍
မရနိုင်။ ၁၈သန္တာနှင့် ပုလဲကိုပြောစရာမရှိ။ ပညာသည် ပတ္တမြားထက် သာ၍ အဘိုးကြီး၏။
၁၉ကုရှုဥဿဘယားသည် မမှီနိုင်။ အမြတ်ဆုံးသော ရွှေနှင့်ဝယ်၍ မရနိုင်။

၂၀သို့ဖြစ်၍ ပညာသည် အဘယ်က လာသနည်း။ ဉာဏ်သည် အဘယ်ဆီမှာ နေရာကျသနည်း။
အသက်ရှင်သော သတ္တဝါတစုံတယောက်မျှ ကြည့်၍မမြင်နိုင်။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် ရှာ၍မတွေ့နိုင်။
၂၂အဗဒ္ဒုန်မင်းနှင့် သေမင်းတို့က၊ ပညာ၏သိတင်းကိုနားနှင့် ကြားရုံမျှသာရှိသည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။
၂၃ဘုရားသခင်သာလျှင် ပညာလမ်း ကိုနားလည်တော်မူ၏။ ၂၄ပညာနေရာအရပ်ကိုသိတော်မူ၏။
၂၅လေကိုချိန်လျက်၊ ရေကိုလည်းခြင်လျက်၊ မြေကြီးစွန်း တိုင်အောင်ကြည့်ရှု၍၊ ကောင်းကင်အောက်၌
ရှိသမျှတို့ကို မြင်တော်မူ၏။ ၂၆မိုဃ်းရွာမှုကို စီရင်၍၊ မိုဃ်းကြိုးလျှပ်စစ် ပြက်ရာ လမ်းကို ဖန်ဆင်းသောအခါ၊
၂၇ပညာကိုမြင်၍ ဘော်ပြတော်မူ၏။ ၂၈ပညာတရားကိုထား၍ စုံစမ်းတော်မူ၏၊ ၂၈လူတို့အားလည်း
ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် ပညာဖြစ်ကြောင်းနှင့်၊ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်ခြင်းသည် ဉာဏ်
ဖြစ်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူပြီဟု မြွက်ဆို၏။

၂၉

၁ယောဘသည် လက်ာစကားကိုဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ငါသည်လွန်လေပြီသော နှစ်၊ လ၊
ဘုရားသခင် စောင့်မတော်မူသောနေ့ရက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့တဖန်ဖြစ်ပါစေ။ ၃ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏မီးခွက်သည်
ငါ့ခေါင်းပေါ်မှာ ထွန်းလင်းသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအလင်းကို ငါအမှီပြုလျက်၊ မိုက်သော အရပ်၌ရှောက်သွားနိုင်၏။ ၄
ငါ့အသက်ပျိုသောကာလ၊ ငါ့အိမ်၌ ဘုရားသခင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ရသောအခွင့်ရှိသော ကာလ၌
ငါဖြစ်သကဲ့သို့ တဖန်ဖြစ်ပါစေ။ ၅ထိုအခါ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။ ငါ့သားသမီးတို့သည်
လည်း ငါ့ကိုဝိုင်းလျက်နေကြ၏။ ၆ထိုအခါ ငါသွားသော လမ်း၌ နို့ရည်စီးလေ၏။ ကျောက်ခဲသည်လည်း
ငါ့အဘို့ဆီကို သွန်းလောင်းလေ၏။ ၇ငါသည်မြို့အလယ်၌ ရှောက်၍၊ မြို့တံခါး သို့သွားလျက်၊
လမ်း၌ထိုင်ရာကိုပြင်ဆင်လျက်နေစဉ်တွင်၊ ၈လူပျိုတို့သည် ငါ့ကိုမြင်သဖြင့် ပုန်းရှောင်၍ နေကြ၏။
အသက်ကြီးသူတို့သည်လည်းထ၍ မတ်တတ်နေကြ၏။ ၉မင်းသားတို့သည် စကားမပြောဘဲနေ၍၊ မိမိတို့နှုတ်
ကိုလက် နှင့်ပိတ်ကြ၏။ ၁၀မှူးမတ်တို့သည်လည်း တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍၊ သူတို့လျှာသည် အာခေါင်၌ကပ်လေ၏။
၁၁လူတို့ သည် ငါ့စကားသံကို ကြားသောအခါ ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ ငါ့ကိုမြင်သောအခါ ချီးမွမ်းကြ၏။
၁၂အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဆင်းရဲသောသူ၊ မိဘမရှိသောသူ၊ ကိုးကွယ်ရာမရသောသူ၊ အော်ဟစ်သောအခါ
ကယ်တင်တတ်၏။ ၁၃ပျက်လုသော သူကောင်းကြီးပေးခြင်းကို ငါခံရ၏။ မုတ်ဆိုးမ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်လန်းစေ၏။
၁၄ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ပါရမီကို အဝတ်လုပ်၍ ငါဝတ်ဆင်၏။ တရားသည် ငါ့ဝတ်လုံ ငါ့ပေါင်းဖြစ်၏။
၁၅မျက်စိကန်းသော သူတို့အား ငါသည် မျက်စိဖြစ်၏။ ၁၆ခြေဆွံ့သော သူတို့အား ခြေဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသော
သူတို့၏ အဘဖြစ်၏။ အသိအကျွမ်းမရှိသော သူတို့၏ အမှုကို ငါနားထောင်၏။ ၁၇မတရားသောသူ၏
အစွယ်တို့ကို ငါချိုး၍၊ သူလုယူကိုက်စားသော အရာကိုနှုတ ်၏။ ၁၈ငါသည်ကိုယ်အသိုက်၌ သေရသော
အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ငါ့အသက်ရှင်သော နေ့ရက်တို့သည် သဲလုံးနှင့်အမျှ များပြားလိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့၏။
၁၉ငါ့အမြစ်သည် ရေနားမှာပြန့်ပွား၏။ ဆီးနှင်းသည်တညဉ့်လုံး ငါ့အခက်အလက်၌ ကျ၏။ ၂၀ငါ့ဘုန်းသည်
အစဉ်ပွင့်လန်းလျက်၊ ငါ့လေးသည်လည်း ငါ့လက်၌ အားဖြည့်လျက်ရှိ၏။ ၂၁သူတပါးတို့သည်
ငါ့စကားကိုနားထောင်၍ ငါပေးသော အကြံကိုငံ့လင့်လျက် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ၂၂ငါပြောပြီးသည်နောက်
သူတို့ သည် ပြန်၍မပြော။ ငါ့စကားသည် သူတို့အပေါ်မှာ ရေစက်ကဲ့သို့ကျ၏။ ၂၃မိုဃ်းရေကိုငံ့လင့်သကဲ့သို့
ငါ့ကိုငံ့လင့်လျက် နောက်ကျသော မိုဃ်းရေကိုခံချင်သကဲ့သို့ သူတို့သည် ပစပ်ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်လျက်
နေကြ၏။ ၂၄ငါသည် ပြုံးလျက် သူတို့ကို ကြည့်ရှုသောအခါ သူတို့သည် မယုံနိုင်ကြ။ ငါ့မျက်နှာ၏
အလင်းကိုလည်း မပျောက်စေကြ။ ၂၅ငါသည် သူတို့လမ်းကို ပဲ့ပြင်၍ အမြတ်ဆုံးသော နေရာ၌ ထိုင်၏။
ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းနှင့်တကွ ရှင်ဘုရင်ကဲ့သို့၎င်း၊ညိုးငယ်သောသူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေသော သူကဲ့သို့၎င်း၊
ငါဖြစ်၏။

၃၀

၁ယခုမူကား၊ ငါ့ထက်အသက်ငယ်သောသူတို့သည် ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ သူတို့အဘများကို
ငါသည် ရွံ့ ရှာ၍ ငါ့သိုးစုကို စောင့်သော ခွေးတို့တွင်မျှနေရာမပေး။ ၂သူတို့သည် အစွမ်းသတ္တိကုန်ပြီးမှ၊
ငါ့အမှုကို အဘယ်သို့ ဆောင်ရွက်နိုင်သနည်း။ ၃ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောကြောင့်၊ သူတပါးများနှင့် မပေါင်းဘော်။
နက်နဲသော တောအရပ်နှင့် လူဆိတ်ညံရာအရပ်သို့ပြေးကြ၏။ ၄စားစရာဘို့ ချုံပုတ်နားမှာ
မလှူမြက်ကိုရိတ်၍၊ ရသမ်မြစ်ကိုလည်း တူးကြ၏။ ၅လူနေရာမှနှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရ၍၊ သူခိုးကိုလိုက်သကဲ့သို့
သူတပါးတို့သည် လိုက်၍ အော်ဟစ်ကြ၏။ ၆ကြောက်မက် ဘွယ်သော တောင်ကြား၊ မြေတွင်း၊
ကျောက်ခေါင်း၌ နေကြ၏။ ၇ချုံဖုတ်အောက်မှာ မြည်တမ်းလျက်၊ ဆူးပင်အောက်မှာ စုဝေးလျက်နေကြ၏။
၈လူမိုက်သား၊ လူယုတ်သားဖြစ်၍ အရပ်ရပ်နှင် ထုတ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။

၉ယခုမူကား၊ ငါသည်သူတို့သီချင်းဆိုရာ ကဲ့ရဲ့ပုံခိုင်းရာဖြစ်ပါသည်တကား။ ၁၀ငါ့ကိုရွံ့ရှာ၍
ဝေးစွာရှောင်တတ် ကြ၏။ ငါ့မျက်နှာကိုတံထွေးနှင့် မထွေးဘဲမနေကြ။ ၁၁ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုလေးနှင့်ပစ်၍
ညှဉ်းဆဲတော်မူသောကြောင့် သူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဇက်ကြိုးကိုလွှတ်တတ်ကြ၏။ ၁၂သူငယ်တို့သည်
ငါ့လက်ျာဘက်၌ထ၍ ငါ့ခြေကိုတွန်းကြ၏။ ငါ့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လမ်းဖို့ကြ၏။ ၁၃ငါ့လမ်းဖျက်၍
ကိုငါ့ကိုလဲစေခြင်းငှါ ကြိုးစားကြ၏။ သူတို့တွင်သတိပေးသော သူမရှိ။ ၁၄ကျယ်သောတွင်းပေါက်၌ ဝင်သကဲ့သို့၊
ငါ့ကို တိုက်၍ ဖြိုဖျက်ရာကို ခိုလှုံလျက်၊ ငါ့ထံသို့ တဟုန်တည်းပြေး လာကြ၏။ ၁၅ကြောက်မက်ဘွယ်သော
အရာတို့သည် ငါ့အပေါ်သို့ရောက်၍ လေတိုက်သကဲ့သို့ ငါ့ဘုန်းကိုလိုက်သဖြင့် ငါ့စည်းစိမ်သည်
မိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့ လွင့်ကုန်ပြီ။

၁၆ယခုမူကား၊ ငါ့နှလုံးကြေကွဲပြီ။ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရာကာလသည် ငါ့ကိုမှီပြီ။ ၁၇ ညဉ့်အခါ ငါ့အရိုးတို့သည်
အလွန် ကိုက်ခဲ၍ ငါ့အကြောတို့သည် သက်သာခြင်းမရှိရကြ။ ၁၈ငါ့အနာသည် ပြင်းထန်သဖြင့်၊
အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကိုဖုံးလွှမ်း၍ အင်္ကျီလည်စွပ်ကဲ့သို့ ငါ့ကိုစည်းလျက်နေ၏။ ၁၉ငါ့ကိုရွံ့ထဲသို့
တွန်းချတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် မြေမှုန့်နှင့် မီးဖိုပြာကဲ့သို့ဖြစ်လေပြီ။ ၂၀ကိုယ်တော်အား အကျွန်ုပ်
အော်ဟစ်သော်လည်း ကြားတော်မမူ။ အကျွန်ုပ်သည် မတ် တတ်နေသော်လည်း မှတ်တော်မမူ။
၂၁အကျွန်ုပ်ကို ကြမ်းတမ်းစွာပြု၍၊ အားကြီးသောလက်တော်နှင့် ညှဉ်းဆဲတော် မူ၏၊ ၂၂အကျွန်ုပ်ကို ချီသွား၍၊
လေကိုစီးစေသဖြင့် အကျွန်ုပ်၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖြုတ်လွှင့်တော်မူ၏။ ၂၃သေခြင်းသို့ ၎င်း၊ အသက်ရှင်သော
သူခပ်သိမ်းတို့ အဘို့စီရင်သော နေရာသို့၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူမည်ဟု အကျွန်ုပ် သိပါ၏။
၂၄ဘုရားသခင်သည် လက်ဆန့်တော်မူသောအခါ၊ တောင်းပန်သော်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ဖျက်ဆီးတော်မူ
သောအခါ၊ အော်ဟစ်သော်လည်း ကျေးဇူးမရှိ။ ၂၅အမှုရောက်သောသူအတွက် ငါငိုကြွေးဘူးပြီ မဟုတ်လော။
ဆင်းရဲ သောသူအတွက် ငါစိတ်နာကြဉ်းဘူးပြီမဟုတ်လော။ ၂၆သို့သော်လည်း ငါသည်ကောင်းကျိုးကို
မြော်လင့်သောအခါ ဘေးရောက်လာ၏။ အလင်းကိုတောင့်တသောအခါ မှောင်မိုက်ဖြစ်၏။
၂၇ငါ့အသည်းသည် ပူလောင်၍ ငြိမ်းခြင်းမရှိ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရာကာလသည် ငါ့ကိုတွေ့မိပြီ။ ၂၈နေရောင်ကွယ်၍
မှောင်မိုက် ၌ လှည့်လည်ရ၏။ ပရိသတ်အလယ်၌ မတ်တတ်နေ၍ ကြွေးကြော်ရ၏။ ၂၉မြေခွေးတို့နှင့်
ညီအစ်ကိုတော်၏။ ကုလား အုပ်ငှက်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်ရ၏။ ၃၀အဆင်းမည်းလျက်အရိုးပူလောင်လျက်ရှိ၏။
ငါ့စောင်းသည် ညည်းတွားသော အသံ၊ ငါ့ပုလွေသည် ငိုကြွေးသော အသံကိုသာ ပေးတတ်၏။

၃၁

၁ငါသည်အပျိုကိုမျှမကြည့်ရှုမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်မျက်စိနှင့် ပဋိညာဉ်ဝန်ခံခြင်းကိုပြုပြီ။ ၂သို့မဟုတ်
အထက်အရပ်က ဘုရားသခင်သည် အဘယ်ကျေးဇူးကို၎င်း၊ မြင့်ရာအရပ်က အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်
အဘယ်သို့သော အမွေဥစ္စာကို၎င်း ပေးတော်မူမည်နည်း။ ၃ဆိုးသောသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့၎င်း၊
မတရားသဖြင့် ကျင့်သောသူတို့ သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့၎င်း ရောက်ရကြမည် မဟုတ်လော။ ၄ဘုရားသခင်သည်
ငါသွားရာလမ်းတို့ကို မြင်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ ငါ့ခြေရာရှိသမျှတို့ကို ရေတွက်တော်မူသည်
မဟုတ်လော။ ၅မုသာလမ်းသို့ ငါလိုက်မိသော်၎င်း၊ လှည့်စားခြင်းငှါ ငါပြေးမိသော်၎င်း၊ ၆မှန်သောချိန်ခွင်၌
ငါ့ကိုချိန်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည် ငါဖြောင့်မတ်ခြင်းကို သိတော်မူပါစေ။ ၇ငါသည် လမ်းလွဲမိသော်၎င်း၊
ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ငါ့မျက်စိ အလိုသို့ လိုက်မိသော်၎င်း၊ ငါ့လက်၌ အညစ်အကြေးကပ်မိသော်၎င်း၊
၈ငါကြဲသောမျိုးစေ့၏ အသီးအနှံကို သူတပါးစားပါစေ။ ငါ့ပျိုးပင်များကို သူတပါး နှုတ်ပါစေ၊ ၉သူ့မယားကို
ငါတပ်မက်မိသော်၎င်း၊ အိမ်နီးချင်းတံခါးနားမှာ ငါချောင်း မိသော်၎င်း၊ ၁၀ငါ့မယားသည် သူတပါးထံ၌
ကြိတ်ဆုံကြိတ်ရပါစေ။ သူတပါးသည် ငါ့မယားကို ရှုတ်ချပါစေ။ ၁၁ငါသည် ထိုသို့ပြုမိလျှင် အပြစ်ကြီး၏။
ရာဇဝတ်ခံထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။ ၁၂ထိုအပြစ်သည် အကုန်အစင်လောင်သောမီး၊ ငါစည်းစိမ်ရှိသမျှကို
သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသောမီးဖြစ်၏။ ၁၃ငါ့ကျွန်နှင့် ငါ့ကျွန်မသည် ငါနှင့်တရားတွေ့စရာ အမှုရှိသော အခါ

ငါနားမထောင်ဘဲ နေမိလျှင်၊ ၁၄ဘုရားသခင်ထတော်မူသောအခါ အဘယ်သို့ငါပြုရမည်နည်း။ စစ်ကြော တော်မူသောအခါ အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက် ရမည်နည်း။ ၁၅ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသည် သူ့ကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။ တပါးတည်း သော ဘုရားသည် ငါတို့နှစ်ယောက်ကို အမိဝမ်းထဲ၌ ဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။

၁၆ငါသည် ဆင်းရဲသားတောင့်တသော အရာကို မပေးဘဲနေဘူးသလော။ မုတ်ဆိုးမမျက်စိကို ပျက်စေခြင်းငှါ ပြုဘူးသလော။ ၁၇မိဘမရှိသော သူတို့အားစားစရာကိုမမျှဘဲ၊ ငါတယောက်တည်း စားဘူး သလော။ ၁၈ဆင်းရဲသား သည် အဘထံမှာ နေသကဲ့သို့၊ ငါ့အသက် ငယ်စဉ်ကာလမှစ၍ ငါနှင့်အတူ ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံပြီ။ ၁၉အဝတ်မရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်သောသူ တစုံတယောက်နှင့် ခြုံစရာမရှိဘဲ ဆင်းရဲစွာနေသော သူတစုံတယောက်ကို ငါမြင်၍၊ ၂၀သူ၏ခါးသည် ငါ့ကိုကောင်းကြီးမပေး။ ငါ့သိုးမွေးအားဖြင့် မနွေးဘဲနေသော်၎င်း၊ ၂၁ရုံးတော်တွင်ငါ့ဘက်၌နေ သောမင်းကို ငါသည်မြင်၍၊ မိဘမရှိသောသူကို ညှဉ်းဆဲမိသော်၎င်း၊ ၂၂ငါ့လက်မောင်းသည် ပခုံးကကျွံပါစေ။ ငါ့လက်ရိုးကျိုးပါစေ။ ၂၃ငါသည်ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူခြင်းဘေးကို ကြောက်ရွံ့၍ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြောင့် မပြစ်မှားဝံ့ဘဲနေပါပြီ။ ၂၄ငါသည်ရွှေကိုကိုးစား၍ ရွှေစင်အား သင်သည် ငါခိုလှုံရာဖြစ်၏ဟုဆိုမိသော်၎င်း၊ ၂၅ငါ၌ စည်းစိမ်ကြီး၍ များစွာသော ဥစ္စာရတတ်သောကြောင့်၊ ငါဝါကြွားဝမ်းမြောက် မိသော်၎င်း၊ ၂၆ရောင်ခြည်ထွက်သောနေ၊ ထွန်းလင်းလျက်သွားသောလကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊ ၂၇ငါ့စိတ်နှလုံးသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နူးညွတ်၍ ငါ့လက်ကို ငါနမ်းမိသော၎င်း၊ ၂၈ရာဇဝတ်ခံထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။ အထက်အရပ်၌ ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ရာ ရောက်၏။ ၂၉ငါ့ကို မုန်းသောသူသည် ပျက်စီးသောအခါ ငါဝမ်းမြောက်သလော၊ သူ၌ဘေးရောက်သောအခါ၊ ငါဝါကြွား သလော။ ၃၀ငါသည်သူ့အသက်ကိုကျိန်ဆဲ၍ ကိုယ်နှုတ်၌အပြစ် ရောက်စေခြင်းငှါ အခွင့်မပေး။ ၃၁ငါ့အိမ်သူ အိမ်သားတို့က အဘယ်သူသည် ငါတို့သခင်၏ အမဲသားတို့တောင့်တ၍ မဝဘဲနေရသနည်းဟု မဆိုတတ်သလော။ ၃၂ဧည့်သည်သည်လမ်း၌ ညဉ့်ကို မလွန်ရမည်အကြောင်း၊ ငါသည်ခရီးသွားသော သူတို့အားကိုယ်တံခါးကို ဖွင့်ထားပြီ။ ၃၃ငါသည်လူပြုတတ် သကဲ့သို့ ကိုယ်ဒုစရိုက်ကိုဖုံး၍ ကိုယ်ရင်ထဲ၌ ကိုယ်အပြစ်ကို ဝှက်ထားဘူးသလော။ ၃၄ထို သို့ပြုမိလျှင် ကြီးသောပရိသတ်ရှေ့မှာ ငါ့မျက်နှာပျက်ပါစေ။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကဲ့ရဲ့၍၊ ငါ့အရှက်ကွဲပါစေ။ အိမ်ပြင် သို့မထွက်ဘဲတိတ်ဆိတ်စွာ နေရပါစေ။ ၃၅တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့စကား ကို နားထောင်ပါစေသော။ ငါ့လက် မှတ်ကို ငါပေးမည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ကိုစစ်ကြောတော်မူပါစေ။ ၃၆အကယ် စင်စစ်ထိုစာကို ပခုံးပေါ်မှာ ငါတင် ထားပါမည်။ ဖေါင်းကဲ့သို့ ဆောင်းပါမည်။ ၃၇ငါသည်ကိုယ်အပြုအမူအလုံးစုံတို့ကို ဘော်ပြမည်။ မင်းကဲ့သို့ အထံတော် ကို ချဉ်းကပ်ပါမည်။ ၃၈ငါ့မြေသည် ငါ့ကိုအပြစ်တင်သဖြင့် အော်ဟစ်၍ လည်ချောင်းတို့သည်တညီတည်း မြည်တမ်း သော်၎င်း၊ ၃၉စရိတ်မကုန်ဘဲ မြေအသီးအနှံကို ငါစား၍ မြေဆိုင်သောသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲမိသော်၎င်း၊ ၄၀စပါးပင်အတွက် ဆူးပင်ပေါက်ပါစေ။ မုယောပင်အ တွက် ဖောရှပင်ပေါက်ပါစေဟု မြွက်ဆို၏။ ယောဘမြွက်ဆိုသော စကားပြီး၏။

၃၂

၁ထိုသို့ယောဘသည် မိမိဖြောင့်မတ်သည်ဟု ထင်သောကြောင့် ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍မပြောဘဲ နေကြ၏။ ၂ထိုအခါဗုဇအမျိုးအာရအနွယ်ဖြစ်သော ဗာရခေလသားဧလိဟုသည် အမျက်ထွက်၏။ ယောဘသည် ဘုရားသခင်ထက် မိမိဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို ပြသောကြောင့် ယောဘကို အမျက်ထွက်၏။ ၃ယောဘ၏ အဆွေခင်ပွန်း သုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍မပြောနိုင်သော်လည်း ယောဘ၌ အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်ကြသောကြောင့် သူတို့ကို လည်းအမျက်ထွက်၏။ ၄ဧလိဟုသည်သူတို့ထက် အသက်ငယ်သောကြောင့် ယောဘပြောသောစကား မကုန်မှီတိုင်အောင် ဆိုင်းလင့်လျက်နေ၏။ ၅ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍ပြောစရာ စကားမရှိကြောင်းကို သိမြင်သောအခါ အမျက်ထွက်လေ၏။

၆ထိုအခါ ဗုဇအမျိုးဗရခေလသားလေလိဟု မြွက်ဆိုသည်ကား ငါသည်အသက်ငယ်၏။ သင်တို့
သည်အလွန်အသက်ကြီး၏။ ထို့ကြောင့်ငါသည် ကြောက်၍ကိုယ်သဘောကို မပြဝံ့ဘဲနေပါပြီ။ ၇နေ့ရက်
ကာလ တာရှည်သောသူသည် စကားပြောအပ်၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာ လွန်သောသူသည် ပညာကို
သွန်သင်အပ်၏။ ၈သို့ရာတွင် လူထဲ၌ဝိညာဉ်ရှိ၏။ ဘုရားသခင် အသက်ရှင်စေတော်မူသဖြင့် ဥာဏ်ရှိ၏။
၉လူကြီးတို့သည် အစဉ်ပညာရှိသည် မဟုတ်။ အသက်ကြီးသောသူအပေါင်းတို့သည် မှန်သောတရားကို
နားလည်သည်မဟုတ်။ ၁၀သို့ဖြစ်၍ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ငါသည် ကိုယ်သဘောကိုလည်း
ပြပါမည်။
၁၁သင်တို့စကားကို ကြားရသောအခွင့်သော်ငါ ငါဆိုင်းလင့်ပြီ။ သင်တို့သည်ပြောစရာကို
ရှာဖွေ၍ဆွေးနွေးသော စကားကို ငါနားထောင်ပြီ။ ၁၂စေ့စေ့ နားထောင်စဉ်တွင်၊ ယောဘကိုအဘယ်သူမျှ
မနိုင်။ သူ၏ စကားကို အဘယ်သူ မျှမချေ။ ၁၃သို့ဖြစ်၍ငါတို့သည် ပညာကိုရှာ၍တွေ့ပြီဟုသင်တို့ဆိုစရာမရှိ။
ယောဘကိုနှိမ့်ချသောသူကား လူမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ၁၄ယောဘသည်ငါ့ကို ရည်ဆောင်၍
ပြောပြီမဟုတ်။ သင်တို့ပြန်ပြောသည့်အတိုင်း ငါပြန်ပြော မည်မဟုတ်။ ၁၅ဤသူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ
လျက် ပြန်၍မပြောဘဲတိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ၁၆ငါဆိုင်းလင့် သည်တွင် သူတို့သည် နှုတ်မမြွက်၊
ပြန်၍မပြောဘဲငြိမ်ငြိမ်နေကြ၏။ ၁၇သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ကိုယ်အတွက်ပြန် ပြောမည်။ ကိုယ့်သ ဘောကို ပြမည်။
၁၈ငါသည်ပြောစရာစကားနှင့် ပြည့်ဝ၏။ အတွင်းဝိညာဉ်နှိုးဆော်ခြင်းကို ခံရ၏။ ၁၉ငါ့ဝမ်းသည် ပိတ်ဆို့သော
စပျစ်ရည်နှင့် တူ၏။ အသစ်သောအသားရေဘူး ကွဲလုသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၂၀ငါသည်သက်သာ ခြင်းငှါမြွက်ဆို
ရမည်။ နှုတ်ကိုဖွင့်၍ ပြန်ပြောရမည်။ ၂၁အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မျှမထောက်၊ အဘယ်သူကိုမျှ ချီးမွမ်းသော
စကား နှင့်မချော့မော့။ ၂၂သူတပါးကို ချီးမွမ်းသောစကားနှင့် မချော့မော့တတ်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊
ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသည် ငါ့ကိုချက်ချင်းပယ်ရှားတော်မူမည်။

၃၃

၁သို့ဖြစ်၍ အိုယောဘ၊ ငါမြွက်ဆိုသော စကားအလုံးစုံတို့ကို နားထောင်နာယူပါလော့။ ၂ငါသည်
ယခုနှုတ်ကို ဖွင့်၍ လျှာနှင့်မြွက်ဆိုသောအခါ၊ ၃ငါသဘောဖြောင့်သည်နှင့်အညီ ငါ့စကားဖြောင့်လိမ့်မည်။
ငါနှုတ်သည်ရှင်းလင်းသော ပညာစကားကို မြွက်ဆိုလိမ့်မည်။ ၄ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည်
ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အသက်တော်သည် ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏
အသက်တော်သည် ငါ့ကိုအသက်ရှည်တော်မူပြီ။ ၅သင်သည်တတ်နိုင်လျှင် ငါ့ကို ပြန်ပြောလော့။ ကိုယ်စကား
ကို ပြင်ဆင်လော့။ ကြိုးစားလော့။ ၆ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ငါသည်သင်နှင့်တူ၏။ ငါသည်လည်း မြေမှုန့်ဖြင့်
ဖန်ဆင်းတော်မူရာဖြစ်၏။ ၇သင်သည်ကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း ငါ၌ကြောက် မက်ဘွယ်သော အရာမရှိ။
သင့်အ ပေါ်မှာ ငါသည် လေးသောလက်ကိုမတင်။ ၈အကယ်စင်စစ် သင့်စကားသံကို ငါကြားသည်အတိုင်း
သင်မြွက်ဆိုသော စကားဟူမူကား၊ ၉ငါသည် စင်ကြယ်သော သဘောရှိ၏။ ပြစ်မှားခြင်းကိုမပြုတတ်။
ငါ၌အပြစ်မရှိ၊ သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။ ၁၀ဘုရားသခင်သည် ငါ၌အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာတော်မူ၏။ ငါ့ကို ရန်သူကဲ့သို့
သိမှတ်တော်မူ၏။ ၁၁ငါ့ကိုထိတ်ခတ်တော် မူ၏။ ငါထွက်ရာလမ်းရှိသမျှတို့ကို စောင့်တော်မူ၏ ဟုဆိုမိပြီ။
၁၂ထိုသို့ ဆိုသော်မှားပြီ။ ငါပြန်ပြောသော စကားဟူမူကား၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည်
လူထက်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ၁၃ဘုရားသခင်နှင့် အဘယ်ကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု သနည်း။ ပြုတော်မူသော
အမှုတို့၏ အကြောင်းကို ပြတော်မမူ။
၁၄ဘုရားသခင်သည် တကြိမ်မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ လူမရိပ်မိလျှင် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မိန့်မြွက်
တော်မူ၏။ လူသည် အိပ်ရာပေါ်မှ ငိုက်လျက်အိပ်ပျော်လျက်နေသောအခါ အိပ်မက်မြင်၍ ညဥ့်ရူပါရုံကိုခံရ
သောအားဖြင့်၊ ၁၆ဘုရား သခင်သည် လူ၏နားကိုဖွင့်၍ ဆုံးမပေးတော်မူတတ်၏။ ၁၇ထိုသို့လူသည် မိမိအကြံကို

စွန့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊မာန်မာနနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုတော်မူ၏။ ၁၈သူ၏အသက်ကို သင်္ချိုင်းတွင်းမှ
ကွယ်ကာ၍ ထားဘေးဖြင့် မသေစေခြင်းငှါ စောင့်မတော်၏။
၁၉လူသည် အိပ်ရာပေါ်မှာ နာခြင်းဝေဒနာကို ခံရ၍၊ အရိုးရှိသမျှတို့သည် ပြင်းထန်စွာ ကိုက်ခဲသဖြင့်၊
၂၀မုန့်နှင့် မြိန်သော ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို သူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည်ရွံ့ရှာ၏။ ၂၁အသားအရေပိန်လျှော့
ကွယ်ပျောက်၍၊ မထင်ရှား ဘူးသောအရိုးတို့လည်း ပေါ်ကြ၏။ ၂၂အသက်ဝိညာဉ်သည် သင်္ချိုင်းတွင်းနား
သို့၎င်း၊ ဖျက်ဆီးသောတမန်လက်သို့ ၎င်းရောက်လုပြီ။ ၂၃သို့ရာတွင် လူတို့အား တရားလမ်းကို ပြစေခြင်းငှါ၊
တထောင်တွင် အထွဋ်ဖြစ်၍၊ တရားစကားကို ပြန်တတ်သော တမန်ရှိလျှင်၊ ၂၄ဘုရားသခင်က
သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ထိုသူကို မဆင်းစေဘဲ ကယ်တင်လော့။ ရွေးရာအ ကြောင်းကို ငါတွေ့ပြီဟု
ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ မိန့်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ၂၅ထိုသူသည် သူငယ်ထက်အသားအရေနုထွား ၍
ပျိုသောအသက်နှင့် တဖန်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ၂၆ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍ ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသဖြင့်၊
ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်ရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုးကို လူတို့အားဘုရား
သခင်ပေးတော်မူတတ်၏၊ ၂၇သူကလည်း ငါသည်ပြစ်မှားပါပြီ။ မှန်သောတရားကို မှောက်ပါပြီ။ သို့သော်လည်း
ကိုယ်ခံထိုက်သော အပြစ်ကိုမ ခံရဘဲ၊ ၂၈သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ငါ့ကိုမဆင်းစေဘဲ ကယ်တင်တော်မူသဖြင့်၊
ငါ့အသက်သည် မှောက်မိုက်နှင့်လွတ်လျက် ရှိ၏ဟု လူတို့တွင် သီချင်းဆိုရလိမ့်မည်။ ၂၉ထိုသို့ဘုရား
သခင်သည် လူတို့၌ ရံခါရံခါ စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ၃၀သင်္ချိုင်းတွင်းမှ နှုတ်ယူ၍၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏
အလင်းနှင့် လင်းစေတော်မူ၏။ လူမှနှုတ်ယူ၍ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ အလင်း နှင့် လင်းစေတော်မူ၏။
၃၁အိုယောဘ၊ ငါ့စကားကိုသတိနှင့် နားထောင်လော့။ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ငါပြောပါမည်။
၃၂သို့သော် လည်း ပြောစရာရှိလျှင် ပြန်ပြောလော့။ သင့်ကို အပြစ်လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ငါအလိုရှိသောကြောင့်
စကားပြောလော့။ ၃၃ပြောစရာမရှိလျှင် တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ ပညာကို
ငါသွန်သင်ပါမည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၃၄

၁တဖန် ဧလိဟုဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂အကြားအမြင်များသော ပညာရှိတို့၊ ငါ့စကားကို
နားထောင်နာ ယူကြလော့။ ၃ခံတွင်းသည်အစာကို မြည်းစမ်းသကဲ့သို့၊ နားသည်စကားကို စုံစမ်းတတ်၏။
၄ငါတို့သည် ကိုယ်အဘို့ အလိုငှါစစ်၍တရားသဖြင့် စီရင်ကြကုန်အံ့။ ကောင်းသောအရာကို ကိုယ်တိုင်
အားဖြင့် သိမှတ်ကြကုန်အံ့။ ၅ယောဘက ငါဖြောင့်မတ်၏။ ဘုရားသခင်သည်ငါ့ကို အမှုရှုံးစေတော်မူ၏။
၆ငါသည် ကိုယ်အကျိုးကို ပျက်စီးစေခြင်းငှါ မုသာပြောရ မည်လော။ ငါမပြစ်မှားသော်လည်း၊
မပျောက်နိုင်သော အနာရောဂါစွဲပါသည် တကားဟုဆိုမိပြီ။ ၇ယောဘနှင့်တူသောသူ တစုံတယောက်
ရှိလိမ့်မည်လော။ ရေကိုသောက်သကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မျိုတတ်၏။ ၈မတရားသဖြင့် ကျင့်သော သူတို့နှင့်
ပေါင်းဘော်၍ လူဆိုးတို့နှင့် သွားလာတတ်၏။ ၉လူသည် ဘုရားသခင်၌ မွေ့လျော်၍ အကျိုးမရှိဟု ယောဘ
သည် ဆိုမိပြီ။ ၁၀သို့ဖြစ်၍ ဉာဏ်ကောင်းသော သူတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ဒုစရိုက်သည်
ဘုရားသခင် နှင့်၎င်း၊ အပြစ်သည် အနန္တတန်ခိုးရှင်နှင့်၎င်း ဝေးပါစေ။ ၁၁လူပြုသောအမှု၏ အကျိုးအပြစ်ကို
ပေးတော်မူမည်။ လူတိုင်း ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်နှင့် အထိုက်အလျောက်ခံစေတော်မူမည်။ ၁၂အကယ်စင်စစ်
ဘုရားသခင်သည် ဒုစရိုက်ကို ပြုတော်မမူ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် မတရားသဖြင့် စီရင်တော်မမူ။ ၁၃ မြေကြီးကို
ဘုရားသခင်၌ အဘယ်သူအပ်သနည်း၊ လောကဓာတ်လုံးကို အဘယ်သူစီရင်ပြုပြင်သနည်း။ ၁၄ဘုရားသခင်
သည် လူကိုအလိုတော်မရှိ၍ လူ၏အသက်ဝိညာဉ်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူလျှင်၊ ၁၅ခပ်သိမ်းသော လူသတ္တဝါတို့
သည် ချက်ခြင်းသေပျောက်၍ မြေမှုန့်သို့ တဖန်ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ ၁၆ယခုမှာ သင်သည် ဉာဏ်ရှိသည်
ဖြစ်၍ ဆင်ခြင်ဦးလော့။ ငါ့စကားသံကို နားထောင်ဦးလော့။ ၁၇တရားကို မုန်းသောသူသည်အစိုးရရမည်လော။
တရားသဖြင့် စီရင်၍ တန်ခိုးကြီးသော သူကိုအပြစ်တင်သင့်သလော။ ၁၈သင်သည်လူဆိုးဖြစ်၏ဟု

ရှင်ဘုရင်ကိုဇင်း၊ သင်တို့သည် အဓမ္မလူဖြစ်ကြ၏ဟု မင်းတို့ကိုဇင်း ဆိုသင့်သလော။ ၁၉ထိုမျှမက၊ မင်းတို့၏
မျက်နှာကို ထောက်တော်မမူ။ ဆင်းရဲသောသူကို အားနာသည်ထက်၊ ရတတ်သောသူကို သာ၍
အားနာတော်မမူသော ဘုရားသခင်ကို မဆိုသင့်သည်မဟုတ်လော။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါ တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ၂၀တခဏခြင်းတွင် သတ္တဝါ တို့သည် သေတတ်ကြ၏။ သန်းခေါင်အချိန်၌
လူမျိုးတစုံ တမျိုးတုန်လှုပ် ကွယ်ပျောက်၍ အားကြီးသော သူသော်လည်း အဘယ်သူမျှ
မပြုဘဲသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။ ၂၁အကြောင်းမူကား၊ လူသွားရာလမ်းတို့ကို ဘုရားသခင်
ကြည့်ရှု၍ လူခြေရာရှိသမျှတို့ကို မြင်တော်မူ၏။ ၂၂မတရား သဖြင့် ကျင့်သောသူ၏ ပုန်းရှောင်ရာမှောင်မိုက်
သေမင်းအရိပ်တစုံတခုမျှမရှိ။ ၂၃ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ လူသည် တရားတွေ့သောအခါ၊ အထပ်ထပ်
စစ်ကြောတော်မူစရာ အကြောင်းမရှိ။ ၂၄အားကြီးသောသူတို့ကိုပင် မစစ်ကြောဘဲ ချိုးဖျက်၍ သူတို့အရာ၌
အခြားသောသူကို ခန့်ထားတော်မူ၏။ ၂၅သို့ဖြစ်၍ သူတို့ပြုသမျှကို သိတော်မူသဖြင့်၊ ညဥ့်မှောင်မိုက်ကို
ရောက်စေ၍ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ၂၆သူတို့ အပြစ်ကြောင့် ပရိသတ်ရှေ့မှာ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။
၂၇အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏၊ ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို အလျှင်း
မဆင်ခြင်ကြ။ ၂၈ထိုသို့ပြုသောကြောင့် ဆင်းရဲသားငိုကြွေးသံသည် ရှေ့တော်သို့ တက်၍
ညှဉ်းဆဲခံရသောသူ၏ ငိုကြွေးသံသည် ကြားတော်မူရ၏။ ၂၉ဘုရားသခင်သည် ချမ်းသာပေးတော်မူလျှင်
အဘယ်သူနှောင့်ရှက်နိုင်သနည်း။ မျက်နှာလွှဲတော် မူလျှင် လူတမျိုးလုံးဖြစ်စေ၊ တယောက်တည်းဖြစ်စေ၊
အဘယ်သူသည် မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်နိုင်သနည်း။ ၃၀ထိုသို့ ဆင်းရဲသားတို့ကို မမှားယွင်းစေမည်အကြောင်း
အဓမ္မမင်းတို့ကို နှိမ့်ချတော်မူ၏။

၃၁အကျွန်ုပ်သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရပါပြီ။ နောက်တဖန်မပြစ်မှားပါ။ ၃၂အကျွန်ုပ်
နားမလည်သောအရာကို သွန်သင်တော်မူပါ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသည်ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန်မပြုဘဲ နေပါမည်ဟု
ဘုရားသခင်အား လျှောက်သင့်သည် မဟုတ်လော။ ၃၃သင်သည် ငြင်းပယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ရွေးယူသည်ဖြစ်စေ၊
သင်၏အလိုသို့သာ ဘုရားသခင်လိုက်၍ အလို တော်သို့ မလိုက်ဘဲ အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတော်မူရမည်လော။
သို့ဖြစ်လျှင် နားလည်သည်အတိုင်း ပြောပါ။ ၃၄ဉာဏ် ကောင်းသောသူတို့သည် စကားပြောပါစေ။
ပညာရှိသော သူတို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်ပါစေ။ ၃၅ယောဘသည် နားမလည်ဘဲပြောမိပြီ။
သူပြောသောစကားသည်ပညာစကားမဟုတ်။ ၃၆ယောဘသည်မတရား သောသူကဲ့သို့ ပြန်ပြောတက်သော
ကြောင့်၊ အဆုံးတိုင်အောင် စုံစမ်းစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ၃၇ဒုစရိုက်ကိုပြုသည်သာမက၊ ပုန်ကန်သော
အပြစ်ရှိသေး၏။ ငါတို့တွင်အောင်ပွဲကိုခံ၍၊ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောစကားနှင့် များစွာပြောတတ်သည်ဟု
မြွက်ဆို၏။

၃၅

၁-၂တဖန်ဧလိဟု ဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ငါသည်ဘုရားသခင်ထက်သာ၍ ဖြောင့်မတ်၏ဟု
သင်ပြော သော စကားမှန်သည် ထင်သလော။ ၃သင်က ငါသည်အဘယ်အကျိုးကို ရသနည်း။ ဒုစရိုက်ကို
မပြုဘဲနေလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်းဟု ဆိုလို၏။ ၄သင်နှင့်သင်၏ အပေါင်းအဘော်တို့ စကားကို
ငါချေပါမည်။ ၅မိုဃ်းကောင်းကင် ကိုမျှော်၍ သင့်ထက်မြင့်သော မိုဃ်းတိမ်တို့ကို ကြည့်ရှုလော့။ ၆သင်သည်
ဒုစရိုက်ကိုပြုသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ ထိခိုက်နိုင်သနည်း။ ပြစ်မှားသော အပြစ်များ
သော်လည်း၊ အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ ဖျက်နိုင်သနည်း။ ၇သင်သည် ဖြောင့်မတ်သော်လည်း၊
ဘုရားသခင်၏ အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ပြုစုနိုင်သနည်း။ သင့်လက်မှ အဘယ် ကျေးဇူးကို
ခံတော်မူမည်နည်း။ ၈သင်ပြုသော ဒုစရိုက်သည် သင်နှင့်တူသော လူသတ္တဝါကိုသာ ထိခိုက်နိုင်၏။
သင်ပြုသော သုစရိုက်သည်လည်း လူသားတို့၌သာ ကျေးဇူးပြုနိုင်၏။

၉များပြားသော ညှဥ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် အော်ဟစ်တတ်ကြ၏။ အားကြီးသော
သူနှိပ်စက်သော ကြောင့်၊ ပြင်းစွာအော်ဟစ်တတ်ကြ၏။ ၁၀သို့သော်လည်း ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူထသော
ညဉ့်အချိန်၌ သီချင်းဆိုရ သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူထသော၊ ၁၁မြေတိရစ္ဆာန်နားလည်သည်ထက်သာ၍
နားလည်သော ဉာဏ်နှင့်ရင်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်မရ၊ ထူးဆန်းသောပညာနှင့်ရင်း၊ ငါတို့ကို
ပြည့်စုံစေတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာ ရှိ တော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူမျှ မမေးမြန်းတတ်။
၁၂ထိုကြောင့်အဓမ္မလူ၊ ထောင်လွှားစော်ကားခြင်းကို ခံရ၍ အော်ဟစ် သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည်
ထူးတော်မမူ။ ၁၃အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် အချည်းနှီးသော စကားကို နားထောင်တော်မမူ။
အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ထိုသို့သော စကားကို မမှတ်ဘဲနေတော်မူ၏။ ၁၄ဘုရားသခင်ကို မတွေ့မမြင်ရဟု
သင်ဆိုသော်လည်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူသောကြောင့် မြော်လင့်လျက်နေလော့။ ၁၅ယခုမူကား၊
အမျက်ထွက်၍ ဆုံးမတော်မမူ။ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို ကျပ်တည်းစွာ မှတ်တော်မမူသောကြောင့်၊
၁၆ယောဘသည် အချည်းနှီးသော စကားကို မြွက်ဆိုတတ်၏။ ပညာမရှိဘဲ များစွာပြောတတ်သည်ဟု
မြွက်ဆို၏။

၃၆

၁တဖန်ဧလိဟု ဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ငါ့ကိုသည်းခံပါလော့။ အကျိုးအကြောင်းကို ငါပြဦးမည်။
ဘုရား သခင်အဘို့ ပြောစရာရှိသေး၏။ ၃ငါသည် ဝေးသော အရပ်က ကိုယ်ပညာကို ဆောင်ခဲ့မည်။ ငါ့ကို
ဖန်ဆင်းတော်မူ သော ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူကြောင်းကို ငါပြမည်။ ၄အကယ်စင်စစ်
မမှန်သောစကားကို ငါမပြော။ ပညာအတတ်စုံလင်သော သူသည် သင်၌ ရှိ၏။
၅ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း မထီမဲ့မြင်ပြုတော်မမူတတ်။ အစွမ်းသတ္တိ၊
ဉာဏ် သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ၆မတရားသော သူတို့၏အသက်ကို စောင့်တော်မမူ။ ဆင်းရဲခံရသော
သူတို့ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူ၏။ ၇ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ပမာဏမပြုဘဲနေတော်မမူ။ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ
ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထာဝရ နေရာချ၍ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ၈သူတို့သည် အကျဉ်းနေ၍ ဒုက္ခကြိုးနှင့်
ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရလျှင်၊ ၉သူတို ပြုမိသော အမှုနှင့်ပြစ်မှားလွန်းကျူးမိသော အပြစ်များတို့ကို ပြတော်မူ၏။
၁၀ဆုံးမသောစကားကို နားထောင်ချင်သော သဘောကိုသွင်းပေး၍ ဒုစရိုက်ကို စွန့်စေရမည်အကြောင်း
ပညတ်တော်မူ၏။ ၁၁စကားကို နားထောင်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လျှင်၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်
ပျော်မွေ့လျက်၊ နှစ်၊ လ၊ နေ့ရက်ကာလကို လွန်စေတတ်ကြ၏။ ၁၂နားမထောင် လျှင် ထားဘေးနှင့်ဆုံး၍
ပညာအတတ်မရှိဘဲ သေတတ်ကြ၏။ ၁၃အဓမ္မသဘောရှိသောသူတို့သည် အမျက်တော်ကို သိုထား
တတ်ကြ၏။ ချည်နှောင်တော်မူ သောအခါ မအော်ဟစ်တတ်ကြ။ ၁၄အသက်ငယ်စဉ်ကပင်သေ၍၊
ဆိုးညစ်သော သူတို့နှင့် အတူ ဆုံးတတ် ကြ၏။ ၁၅အမှုရောက်သော ဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။
ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ နားထောင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူ၏။ ၁၆ထိုသို့သင့်ကိုလည်း ကျဉ်းမြောင်းသော
အရပ်မှ ကျယ်ဝန်းရှင်းလင်းသောအရပ် သို့ပြောင်းစေ၍၊ သင်၏ စားပွဲပေါ်မှာ ကောင်းသောအရသာနှင့်
ပြည့်စုံသောခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို တင်ထားတော်မူလိမ့် မည်။ ၁၇သို့မဟုတ် မတရားသောသူကဲ့သို့အပြစ်နှင့်
ပြည့်စုံလျှင်၊ အပြစ်နှင့်ယှဉ်သောဒဏ်ကို ခံရမည်။ ၁၈အမျက်တော်ထွက်တတ်သည် ဖြစ်၍၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူ
မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အမှုရောက်မှများသော အဘိုးကို ပေးသော်လည်း ကိုယ်ကိုမရွေးမ နှုတ်နိုင်။
၁၉သင်၏ဥစ္စာကို ပမာဏပြုတော်မူမည်လော။ ရွှေကိုရင်း၊ များစွာသောစည်းစိမ်ကိုရင်း၊ ပေးချင်သော်လည်း
ပမာဏပြုတော်မမူ။ ၂၀ညဉ့်ကိုမတောင့်တနှင့်။ ညဉ့်အခါလူတို့သည် ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရတတ်ကြ၏။
၂၁သတိပြုပါ။ မတရားသောအမှုကို မငဲ့ကွက်နှင့်။ ထိုသို့သောအမှုကို ဆင်းရဲခြင်းထက် သင်သည်
အလိုရှိလေပြီတကား။

၂၂ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့
အဘယ်သူအုပ် ချုပ်နိုင်သနည်း။ ၂၃ကြွတော်မူရသော လမ်းကိုအဘယ်သူ စီရင်သနည်း။ ကိုယ်တော်သည်
မတရားသော အမှုကိုပြုမိပြီ ဟု အဘယ်သူဆိုရာသနည်း။ ၂၄လူတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သောအမှုတော်ကို
ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ သတိပြုလော့။ ၂၅လူခပ်သိမ်းတို့သည် အမှုတော်ကို မြင်ကြ၏။ အဝေးကကြည့်ရှုတတ်ကြ၏။
၂၆ဘုရားသခင်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ငါတို့ သည် ဘုရားသခင်ကို မသိနိုင်။ အသက်တော်နှစ်ပေါင်းကို
စစ်၍ မကုန်နိုင်ကြ။ ၂၇ရေကို သုန်ဖျင်းစေ၍ အထက်သို့ ဆွဲယူတော်မူသဖြင့် ရေငွေ့ရှိသည်အတိုင်း
မိုဃ်းရွာတတ်၏။ ၂၈မိုဃ်းတိမ်မှ လူတို့အပေါ်သို့ မိုဃ်းပေါက်ကျ၍ များစွာ သော မိုဃ်းရွာတတ်၏။
၂၉မိုဃ်းတိမ်တော်နှံ့ပြားခြင်း၊ တဲတော်အသံမြည်ခြင်းကို အဘယ်သူနားလည်သနည်း။ ၃၀တဲတော်အပေါ်မှာ
အလင်းတော်ကို ဖြန့်တော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာ၌ အနက်ဆုံးသော အရပ်ကိုလည်း ဖုံးလွှမ်းတော်မူ၏။
၃၁ထိုသို့သောအားဖြင့် လူမျိုးတို့ကို တရားစီရင်တော်မူ၏။ များစွာသော အစာအာဟာရကိုလည်း
ပေးတော်မူ၏။ ၃၂အလင်းကို လက်တော်နှင့် ကွယ်ကာ၍ တဖန်ရန်သူရှိရာသို့ လွှတ်တော်မူ၏။ ၃၃
ထိုသူမှစသော တိရစ္ဆာန်များနှင့် အပင်များကို အလိုတော်မရှိကြောင်း ထင်ရှား၏။

၃၇

၁ဤအမှုကြောင့် ငါ့နှလုံးသည် တုန်လှုပ်၍ မိမိနေရာမှရွေ့သွား၏။ ၂မြွက်တော်မူသော အသံနှင့်
နှုတ်တော်မှ ထွက်သောအသံကို စေ့စေ့နားထောင်ကြလော့။ ၃မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌
အနှံ့အပြားလွှတ်၍ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် လျှပ်စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။ ၄လျှပ်စစ်ပြက်ပြီးမှ
အသံတော်ထွက်၏။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်အသံနှင့် မိုဃ်းချုန်း တော်မူ၏ အသံတော်မြည်သောအခါ
မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကို ချုပ်တည်းတော်မမူ။ ၅အံ့ဩဘွယ်သော အခြင်းအရာပါ လျက် ဘုရားသခင်သည်
အသံတော်နှင့် မိုဃ်းချုန်းတော်မူ၏။ ကြီးသောအမှု ငါတို့ နားမလည်နိုင်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။
၆မြေပေါ်မှာဖြစ်စေဟု မိုဃ်းပွင့်ကိုငင်း၊ သုန်ဖျင်းသော မိုဃ်းရေနှင့် တန်ခိုးတော်ကြောင့် ပြင်းထန်သော
မိုဃ်းရေကိုငင်း မိန့်တော်မူ၏။ ၇ဖန်ဆင်းတော်မူသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို သိမည်အကြောင်း
လူတိုင်း လုပ်သော အလုပ်ကို ဆီးတားတော်မူ၏။ ၈ထိုအခါ သားရဲတို့သည် မြေတွင်းထဲသို့ ဝင်၍
သူတို့နေရာ၌ နေတတ်ကြ၏။ ၉လေဘွေသည် တောင်မျက်နှာမှငင်း၊ အချမ်းသည်မြောက်မျက်နှာမှငင်း၊
ထွက်လာတတ်၏။ ၁၀ဘုရားသခင်မှုတ် တော်မူသဖြင့်၊ ရေခဲဖြစ်၍ ရေမျက်နှာသည် ခဲလျက်ရှိ၏။ ၁၁မိုဃ်းတိမ်မှ
မိုဃ်းရေကို သက်ရောက်စေ၍ ရောင်ခြည်တော် အားဖြင့် မိုဃ်းတိမ်ကို ပျောက်လွင့်စေတော်မူ၏။
၁၂လောကခေတ် မြေကြီးတရှောက်လုံးကို မှာထားတော်မူသမျှ အတိုင်း ပြုစေခြင်းငှါ ၊ ပညာတော်အားဖြင့်
လှည့်လည်စေတော်မူ၏။ ၁၃ဒဏ်ခတ်သော်ငင်း၊ မြေတော်ကိုပြုစုသော်ငင်း၊ ချမ်းသာပေးသော်ငင်း၊
လာစေတော်မူ၏။

၁၄အိုယောဘ၊ ဤစကားကို နားထောင်လော့။ ဘုရားသခင်၏ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို
ငြိမ်သက်စွာ နေ၍ ဆင်ခြင်လော့။ ၁၅ထိုအမှုတို့ကို ဘုရားသခင်စီရင်၍ မိုဃ်းတိမ်တော်အလင်းကို
ထွန်းလင်းစေတော်မူသောအခါ သင်သည် သိသလော။ ၁၆ပညာစုံလင်သော ဘုရား၏ အံ့ဘွယ်သော
အမှုတော်တည်းဟူသော မိုဃ်းတိမ်တို့သည် မပေါ့မလေး မှန်မှန်မိုးမည်အကြောင်း၊ ပြုတော်မူသော
အမှုကိုငင်း၊ ၁၇မြေပေါ်မှာ တောင်လေဖြင့် အချမ်းပျောက်စေတော် မူသောအခါ သင်၏အဝတ်သည်
အဘယ်သို့သောအားဖြင့် နွေးသည်ကိုငင်း၊ နားလည်သလော။ ၁၈သွန်းသောကြေးမုံ ကဲ့သို့တည်လျက်ရှိသော
မိုဃ်းကောင်းကင်ကို သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့်ဝိုင်းညီ၍ ကြက်သလော။ ၁၉ငါတို့သည် အဘယ်သို့
လျှောက်ရမည်ကို သွန်သင်ပါ။ ငါတို့သည် မိုက်သောကြောင့် အလိုအလျောက် မလျှောက်တတ်ကြ။
၂၀ငါပြောသော စကားကို ဘုရားသခင်အား ကြားလျှောက်လိမ့်မည်လော။ အကယ်၍လူသည် ဘုရားသခင်ကို
လျှောက်ဝံ့လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ၂၁လေသည်လာ၍ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ရှင်းလင်းစေသော

အခါ လူသည် ထွန်းလင်းသောရောင်ခြည်ကို မကြည့်နိုင်။ ၂၂မြောက်မျက်နှာမှ ရွှေရောင်ခြည်ထွက်တတ်၏။
ဘုရားသခင် သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ၂၃အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို
ငါတို့သည် စစ်၍ မကုန်နိုင်ကြ၊ အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့်၎င်း၊ တရားစီရင်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း
ထူးဆန်းတော်မူ၏။ အဘယ်သူကိုမျှ ညှဉ်းဆဲတော်မမူ။ ၂၄သို့ဖြစ်၍ လူတို့သည် ကြောက်ရွံ့စရာ
အကြောင်းရှိကြ၏။ ဉာဏ်ကောင်းသော သူတစုံတယောက်မျှ ဘုရားသခင်ကို မဖူးမကြည့်နိုင်ဟု မြွက်ဆို၏။

၃၈

၁ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ယောဘစကားကိုလှန်ပြန်၍ မိုဃ်းသက်မုန်းတိုင်းထဲက
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂ပညာမရှိဘဲ စကားပြောကာမျှနှင့် ငါ့အကြံကိုမိုက်စေသော ဤသူကား အဘယ်
သူနည်း။ လူယောကျ်ား ကဲ့သို့သင့်ခါးကို စီးလော့။ ၄ငါ့မေးမြန်းသောပြဿနာတို့ကို ဖြေလော့။
မြေကြီးအမြစ်ကို ငါတည်သောအခါ၊ သင်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ နားလည်လျှင် ဘော်ပြလော့။
၅မြေကြီးအတိုင်း အရှည်ပမာဏကို အဘယ်သူစီရင်သနည်း။ နားလည်လျှင် ပြောလော့။ မျဉ်းကြိုးကို
အဘယ်သူတန်း၍ ချသနည်း။ ၆မြေကြီးတိုက်မြစ်ကို အဘယ်အရပ်၌ စွဲစေသနည်း။ ၇ နံနက် ကြယ်တို့သည်
တညီတညွတ်တည်း သီချင်းဆို၍ ဘုရားသခင်သား အပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်သဖြင့် ကြွေးကြော်ကြစဉ်၊
တိုက်ထောင့်အထွဋ်ကျောက်ကို အဘယ်သူ တင်ထားသနည်း။ ၈သမုဒ္ဒရာသည် အမိဝမ်းထဲကဘွား၍
ထွက်လာသောအခါ အဘယ်သူသည် တံခါးပိတ်နှင့် ပိတ်ထားသနည်း။ ၉သမုဒ္ဒရာကို မိုဃ်းတိမ်နှင့် ငါခြုံ၍
ထူထပ်သောမှောင် မိုက်နှင့် ထုပ်ရစ်သည်ကာလ၌၎င်း၊ ၁၀သင်သည် ဤအရပ်တိုင်အောင် လာရ၏။
၁၁တိုး၍မလွန်ရ ဤအရပ်၌ သင်၏ ထောင်လွှားသော လှိုင်းတံပိုးဆုံးရ၏ဟု ပညတ်လျက်၊ သမုဒ္ဒရာအပိုင်း
အခြားကို ငါစီရင်၍၊ တံခါးပိတ်နှင့် ကန့်လန့်ကျင် တို့ကို ထားသည်ကာလ၌၎င်း၊ အဘယ်သူသည် ဝိုင်း၍
ကူညီသနည်း။ ၁၂သင်သည် တသက်လုံးတွင် တခါမျှ နံနက်ကို မှာထားဘူးသလော။ မိုဃ်းသောက်လင်းကို
နေရာချဘူးသလော။ ၁၃နံနက်အလင်းသည် မြေကြီးစွန်းကို ကိုင်လျက်၊ လူဆိုးတို့ကိုခါ၍ ပစ်စေခြင်းငှါ
စီရင်ဘူးသလော။ ၁၄မြေကြီးသည် တံဆိပ်ခတ် သကဲ့သို့ပုံပေါ်၍ အဝတ်တန်ဆာဆင် သကဲ့သို့ရှိ၏။
၁၅လူဆိုးတို့၏ အလင်းသည် ကွယ်၍ ချီကြွသော လက်လည်း ကျိုးတတ်၏။ ၁၆သင်သည် သမုဒ္ဒရာ
စမ်းရေပေါက်ထဲသို့ ဝင်ဘူးသလော။ နက်နဲသောအောက်ဆုံးအရပ်၌ လှည့်လည်ဘူးသလော။
၁၇သေခြင်းတံခါးတို့ကို သင့်အား ဖွင့်ဘူးသလော။ သေမင်းအရိပ်ထဲသို့ ဝင်သော လမ်းဝတို့ကို
မြင်ဘူးသလော။ ၁၈မြေကြီးမျက်နှာတပြင်လုံးကို ကြည့်ရှုဘူးသလော။ အလုံးစုံကို သိမြင်လျှင် ဘော်ပြ လော့။
၁၉အလင်းနေရာသို့ အဘယ်မည်သောလမ်းဖြင့် ရောက်ရ သနည်း။ မှောင်မိုက်နေရာလည်း အဘယ်မှာရှိသ
နည်း။ ၂၀အကယ်စင်စစ်သင်သည် အလင်းအမိုက်အပိုင်းအခြားသို့ ငါတို့ကို ပို့ဆောင်နိုင်၏။ သူတို့နေရာ
အိမ်သို့ ရောက်သောလမ်းတို့ကို သိလိမ့်မည်။ ၂၁သင်သည် ရှေးကာလ၌ ဘွားမြင်၍
အလွန်အသက်ကြီးသောကြောင့် သိလိမ့်မည်။

၂၂သင်သည် မိုဃ်းပွင့်ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ ဝင်ဘူးသလော။ ၂၃ဘေးရောက်ရာအချိန်ကာလနှင့်
စစ်ပြိုင်၍ တိုက်ရာအချိန်ကာလဘို့၊ ငါသိုထားသော မိုဃ်းသီးဘဏ္ဍာများကို မြင်ဘူးသလော။ ၂၄အလင်းသည်
အဘယ်သို့သော လမ်းဖြင့် နှံ့ပြားသနည်း။ အရှေ့လေသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့် လွင့်သနည်း။
၂၅လူမရှိသော မြေနှင့် လူမနေ သော တော၌ မိုဃ်းရွာစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ၂၆လွတ်လပ်သော လွင်ပြင်ကိုရေနှင့်ဝစေ၍
၂၇နုသောမြက်ပင်အညှောက် ကို ထွက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ လျှံသောမိုဃ်းရေစီးရာလမ်း၊ မိုဃ်းကြိုးနှင့်ဆိုင်သော
လျှပ်စစ်ပြက်ရာ လမ်းကို အဘယ်သူ ဖွင့်သနည်း။ ၂၈မိုဃ်းရေ၏အဘကားအဘယ်သူနည်း။ နှင်းပေါက်တို့ကို
အဘယ်သူဖြစ်ဘွားစေသနည်း။ ၂၉ရေခဲသည် အဘယ်သူ၏ ဝမ်းထဲက ထွက်လာသနည်း။ မိုဃ်းကောင်းကင်
နှင်းခဲကို အဘယ်သူသည် ဖဈှိသန္ဓေပေးသနည်း။ ၃၀ရေသည် ကျောက်ခဲကဲ့သို့ဖြစ်၍ပင် လယ်မျက်နှာပြင်
တင်းမာလျက်ရှိ၏။ ၃၁သင်သည် ခိမကြယ်စု၏ သာယာစွာပြု ပြင်ခြင်းကို ချုပ်တည်းနိုင်သလော။

ကလိသကြယ်၏ ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြည်နိုင်သလော။ ၃၂မာဇရုတ်ကြယ်တို့ကို အချိန်ရောက်လျှင်
ထုတ်ဘော်နိုင်သလော။ အာရုကြယ်နှင့် သူတို့သားတို့ကို ပဲ့ပြင်နိုင်သလော ၃၃မိုဃ်းကောင်းကင် တရားတို့ကို
နားလည်သလော။ ထိုတရားတို့သည် မြေကြီးကို အုပ်စိုးမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးနိုင်သလော။ ၃၄များစွာ
သော မိုဃ်းရေသည် သင့်ကိုလွှမ်းမိုးစေခြင်းငှါ မိုဃ်းတိမ်တို့ကို အသံလွှင့်နိုင်သလော။ ၃၅လျှပ်စစ်တို့ကို
လွှတ်နိုင် သလော။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ရှိပါ၏ဟု သင့်ကို လျှောက်လျက် သွားကြလိမ့်မည်လော။
၃၆ကိုယ်ခန္ဓာထဲသို့ ပညာကို အဘယ်သူသွင်းသနည်း။ နားလည်နိုင်သောဉာဏ် ကိုအဘယ်သူပေးသနည်း။
ပညာရှိ၍ မိုဃ်းတိမ်တို့ကို အဘယ်သူရေတွက်နိုင်သနည်း။ ၃၇မြေမှုန့်သည် လုံးထွေး၍ မြေစိုင်တို့သည်
ကပ်လျက်နေသောအခါ မိုဃ်း ကောင်းကင်၏ ရေဘူးတို့ကို အဘယ်သူ သွန်းချသနည်း။

၃၉သင်သည် ခြင်္သေ့မအဘို့ စားစရာအကောင်ကို လိုက်ရှာနိုင်သလော။ ၄၀ခြင်္သေ့ပျိုတို့သည်
ခိုလှုံရာ၌ဝပ်၍ ချုံဖုတ်အောက်၌ ချောင်းကြည့်လျက်နေသောအခါ သူတို့ကိုဝစွာကျွေးနိုင်သလော။
၄၁ကျီးအသငယ်တို့သည် စားစရာရှိသောကြောင့်၊ လှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်ကိုအော်ဟစ်သောအခါ
စားစရာကို အဘယ်သူပေးသနည်း။

၃၉

၁သင်သည် တောဆိတ်မွေးရသောကာလကို သိသလော။ သမင်ဒရယ်မသားဘွားခြင်းဝေဒနာ
ခံရသောအချိန်ကို မှတ်နိုင်သလော။ ၂ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရသောနေ့လတို့ကို ရေတွက်၍ ဘွားရသောအချိန်
ကာလကို သိသလော။ ၃သူတို့သည် ကျောကိုင်း၍ သားငယ်ကိုမွေးဘွားသဖြင့် ဝေဒနာငြိမ်းကြ၏။
၄သားငယ်တို့သည် ကျန်းမာ၍ လွင်ပြင်၌ ကြီးပွားတတ်ကြ၏။ အခြားသို့သွား၍ အမိထံသို့ပြန်မလာဘဲ
နေတက်ကြ၏။ တောမြည်းကိုအဆီးအတားမရှိစေခြင်းငှါ အဘယ်သူလွှတ်သနည်း။ ၅တောမြင်း၌
ချည်နှောင်ခြင်း ကို အဘယ်သူဖြေသနည်း။ ၆တောကိုသူ့အိမ်ဘို့၎င်း၊ လွင်ပြင်ကို သူ့နေရာဘို့၎င်း၊
ငါခန့်ထားပြီ။ ၇ မြို့၌ဖြစ်သောလူတို့ ၏အသံဗလံကို သူသည် မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ နှင်သောသူ
အော်ဟစ်နှိုးဆော်သံကို မမှတ်တတ်။ ၈တောင်ရိုး၌ကျက်စား ၍ စိမ်းသော အပင်အမျိုးမျိုးကို ရှာတတ်၏။

၉ကြံ့သည် သင်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်၍ သင်၏တင်းကုပ်၌ နေခြင်းငှါ အလိုရှိလိမ့်မည်လော။
၁၀ကြံ့ကို ထွန်ကြောင်းသို့ လိုက်စေခြင်းငှါ ကြိုးနှင့် ချည်နိုင်သလော။ သို့မဟုတ် သင့်နောက်သို့လိုက်၍ ချိုင့်၌
လယ်ထွန်း လိမ့်မည်လော။ ၁၀ကြံ့သည်အားကြီးသောကြောင့် သူ့ကိုယုံမည်လော။ ၁၁သင်လုပ်ရသော
အလုပ်ကိုသူ၌ အပ်မည်လော။ ၁၂သင်၏ စပါးကို ဆောင်ခဲ့၍ စပါးကျီ၌ စုသိမ်းလိမ့်မည်ဟု ယုံသလော။

၁၃ကုလားအုပ်ငှက်သည် အတောင်ခတ်လျက် နေတတ်၏။ တောင်နီးသည် အမွေးအတောင်နှင့်
ပြည့်စုံ၏။ ၁၄သို့သော်လည်း မြေ၌ဥ၍ အဥတို့ကို မြေမှုန့်၌နွေးစေတတ်၏။ ၁၅သူ့ခြေသည် အဥတို့ကို
နင်းမိမည်။ သားရဲခွဲလိမ့်မည် ဟု မစိုးရိမ်။ ၁၆သားငယ်တို့ကို ကိုယ်သားကဲ့သို့မမှတ် ကြမ်းတမ်းစွာပြုတတ်၏။
စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ။ သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကို အချည်းနှီးခံတတ်၏။ ၁၇အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည်
ပညာမဲ့စေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဉာဏ်ကိုပေး တော်မမူ။ ၁၈သို့သော်လည်းကိုယ်ကို ချီကြွသောအခါ
မြင်းနှင့် မြင်းစီးသော သူကိုပင်ရယ်တတ်၏။

၁၉သင်သည် ့မြင်းကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေသလော။ သူ၏လည်ပင်း၌ မိုဃ်းကြိုး လက္ခဏာကို
သွင်းသလော။ ၂၀ကျိုင်းကောင်ခုန်သကဲ့သို့ ခုန်တတ်စေသလော။ သူ၏ နှာခေါင်းမြည်သံသည်
ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၏။ ၂၀လွင်ပြင် ကို ယက်၍ မိမိခွန်အား၌ ဝါကြွားလျက်၊ သူရဲများကို တွေ့အံ့သောငှါ
သွားတတ်၏။ ၂၂ကြောက်စရာအကြောင်းကို ကဲ့ရဲ့၍ ကြောက်လန့်သော သဘောနှင့် ကင်းလွတ်သဖြင့်
ထားဘေးကို မရှောင်တတ်။ ၂၃သူ့တဘက်၌ မြှားတောင့် လှုပ်သံမြည်၍ လှံနှင့် ဒိုင်းလွှားသည်
ပြောင်လက်လျက်ရှိ၏။ ၂၄မာနကြီး၍ ပြင်းထန်သောစိတ်နှင့် မြေကို မျိုတတ်၏။ တံပိုးသံကို ကြားသောအခါ

ငြိမ်ဝပ်စွာမနေနိုင်။ ၂၅တံပိုးများ အလယ်သို့ရောက်၍ အေ့ဟေ ၊ အေ့ဟေ ဟု ဆိုတတ်၏။ ဗိုလ်ခြေအော်ဟစ်၍
အသံဗလံပြုခြင်းနှင့် တကွ ၊ စစ်တိုက်ပွဲကို အဝေးက အနံ့ခံတတ်၏။
၂၆သင်ပေးသော ဉာဏ်အားဖြင့် သိမ်းငှက်သည် အတောင်ကိုဖြန့်၍ တောင်မျက်နှာသို့
ပျံသွားတတ်သလော။ ၂၇သင်စီရင်သောကြောင့် ရွှေလင်းတသည် အထက်သို့တက်၍၊ မြင့်သောအရပ်၌
အသိုက်ကို လုပ်တတ်သလော။ ၂၈သူသည် ကျောက်ပေါ်မှာနေ၍ တောင်ထိပ်နှင့် ကျောက်ငူပေါ်မှာ
နေရာကျတတ်၏။ ၂၉ထိုအရပ်က ကြည့်၍ ကိုက်စားစရာအကောင်ကို အဝေးကပင်မြင်တတ်၏။ ၃၀သူ၏
သားငယ်တို့သည် အသွေးကို သောက်တတ်၏။ အသေကောင် ရှိရာအရပ်၌ ထိုငှက်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၀

၁-၂တဖန်ထာဝရဘုရားက အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို ဆုံးမသောသူသည် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုဦးမည်လော။
ဘုရားသခင် ကို အပြစ်တင်သောသူသည် ပြန်ပြောစေတော့ဟု ယောဘအား မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၃ယောဘက
အကျွန်ုပ် သည် ဆိုးယုတ်ပါ၏။ ၄ကိုယ်တော်အား အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်နှုတ် ကို ကိုယ်လက်နှင့် ပိတ်ပါမည်။ ၅တကြိမ်ပြောမိပါမည်။ တဖန်မပြောဝံ့ပါ။ နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်
ပြောမိပါပြီ။ သို့ရာတွင် ထပ်၍ မပြောဝံ့ပါဟု ထာဝရဘုရားအား ပြန်၍ လျှောက်လေ၏။
၆တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းထဲက ယောဘအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
၇လူယောက်ျား ကဲ့သို့ သင်၏ ခါးကို စည်းလော့။ ငါမေးမြန်းသော ပြဿနာတို့ကို ဖြေလော့။ ၈သင်သည်
ငါတရားစီရင်ချက်ကို ပယ်မည်လော။ သင်သည် ကိုယ်တိုင် ဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိစေခြင်းငှါ ၊ ငါကို အပြစ်ရှိသည်ဟု
စီရင်မည်လော။ ၉သင်သည် ဘုရားသခင်၏ လက်ရုံးကဲ့သို့သော လက်ရုံးရှိသလော။ ဘုရားသခင်၏
အသံကဲ့သို့သော အသံနှင့် မိုဃ်းချုန်းနိုင်သလော။ ၁၀ထူးဆန်းသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကို
ဝတ်ဆောင်လော့။ တင့်တယ်သော ဂုဏ်အသရေနှင့် တန်ဆာ ဆင်လော့။ ၁၁သင်၏ အမျက်အရှိန်ကို
လွှတ်လော့။ ၁၂မာနထောင်လွှားသောသူအပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍ နှိမ့်ချလော့။ မာနထောင်လွှားသော
သူအပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍ ရှုတ်ချလော့၊ အဓမ္မလူတို့ကို နှိပ်နင်း၍၊ ၁၃သူတို့ကို မြေမှုန့်၌
တစုတည်းဝှက်ထားလော့။ သူတို့၏ မျက်နှာများကို မှောင်မိုက်၌ ဖုံးအုပ်လော့။ ၁၄သို့ပြုလျှင် သင်၏လက်ျာ
လက်ရုံးသည် သင့်ကို ကယ်တင်နိုင်သည်ဟု ငါဝန်ခံမည်။
၁၅သင်နှင့်အတူ ငါဖန်ဆင်းသောဗေဟမုတ်ခြင်း ကို ကြည့်ရှုလော့။ ၁၆နွားကဲ့သို့ မြက်ကို စားတတ်၏။
သူ၏ တန်ခိုးသည် ခါး၌ရှင်း ၊ သူ၏ခွန်အားသည် ဝမ်းကြော၌ရှင်း၊ တည်လျက်ရှိ၏။ ၁၇သူအမြီးသည်
အာရဇ်ပင်ကဲ့သို့ လှုပ်တတ်၏။ ပေါင်ကြောတို့သည် အထပ်ထပ် ရှိကြ၏။ ၁၈အရိုးငယ်တို့သည် ကြေးဝါချောင်း၊
အရိုးကြီးတို့သည် သံတုံးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ၁၉ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းသော သတ္တဝါတို့တွင် ထူးဆန်းသော
သတ္တဝါဖြစ်၏။ သူ့ကို ဖန်ဆင်းသော ဘုရားသာလျှင် သူ၏ တံစဉ်ကို ပေးပြီ။ ၂၀မြေတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့
ကစားရာတောင်ရိုးသည် သူ၏ကျက်စားရာ အရပ်ဖြစ်၏။ ၂၁အရိပ်ကောင်းသော အပင်အောက်၊ ကျူပင်
ချုံဖုတ်အောက်၊ ရေများသော အရပ်၌ နေတတ်၏။ ၂၂ထိုအပင်တို့သည် အရိပ်နှင့် လွှမ်းမိုး၍
ချောင်းနားမိုဃ်းမခပင်တို့သည် ဝိုင်းကြ၏။ ၂၃မြစ်ရေထသော်လည်း သူသည် မပြေးတတ်။ သူ၏
ခံတွင်းကိုယော်ဒန်မြစ်ရေ ဇော့တိုက်သော်လည်း မတုန်မလှုပ်ဘဲ နေတတ်၏။ ၂၄ထိုမြင်းကို ထင်ရှားစွာ
ဘမ်းယူမည်လော။ သူ၏ နှာခေါင်းကို သံချိတ်နှင့် ဖောက်မည်လော။

၄၁

၁လဝိသန်ကို ငါးမျှားနှင့် ဆွဲယူ၍ သူ၏ လျှာကို ကြိုးနှင့် နှိပ်နင်းမည်လော။ ၂သူ့ကို နှာရှုတ်တပ်၍
ပါးရိုး၌ သံကွင်းလျှိုမည်လော။ ၃သူသည် သင့်ကို များစွာ တောင်းပန်လိမ့်မည်လော။ ချော့မော့သော
စကားကို ပြောလိမ့် မည်လော။ ၄သင်နှင့် ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ကို ပြုလိမ့်မည်လော။ သင်၏အမှုကို
အစဉ်ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ သူ့ကို ခန့်ထား မည်လော။ ၅ငှက်နှင့် ကစားသကဲ့သို့ သူနှင့် ကစားမည်လော။

၅သင်၏ မိန်းမကလေးတို့အဘို့ သူ့ကို ချည်နှောင်မည် လော။ ၆သင်၏ အပေါင်းအဖော်တို့သည် သူ့ကို ဝိုင်း၍
စားသောက်ပွဲခံကြလိမ့်မည်လော၊ ကုန်သည်တို့တွင် ဝေကြလိမ့် မည်လော။ ၇သူ့၏ အရေကို မှိန်းနှင့်ငှင်း ၊
သူ၏ခေါင်းကို ငါးထိုးသောလှံနှင့်ငှင်း၊ အနှံ့အပြားထိုးဖောက်နိုင်သလော။ ၈သူ့အပေါ်မှာ လက်တင်ရုံမျှသာ
ပြုပါ။ သူ့ကို တိုက်မည်အကြံကို နောက်တဖန် မအောက်မေ့ရ။ ၉တိုက်သောသူသည် နိုင်မည်ဟု
အချည်းနှီးထင်၏။ ၁၀မြင်ကာမျှနှင့် စိတ်မပျက်သလော။ ၁၀သူ့ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှ မရဲရင့်၊
သို့ဖြစ်၍ ငါ့ရှေ့မှာ အဘယ်သူ ရပ်နိုင်သနည်း။ ၁၁ငါသည် ကျေးဇူးတုံ့ပြုရမည်အကြောင်း အဘယ်သူသည်
ငါ၌ ကျေးဇူးပြုဘူးသနည်း။ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ ရှိရှိသမျှတို့သည် ငါ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်ကြ၏။
၁၂လဝိသန်၏ အင်္ဂါများ၊ ခွန်အား၊ တင့်တယ်သောတန်ဆာတို့ကို ငါသည် ဝှက်၍ မထား။ ၁၃သူ၏
အဝတ်ကို အဘယ်သူ လှန်နိုင်သနည်း။ နှစ်ထပ်ရှိသော ပါးရိုးကို အဘယ်သူ ချဉ်းကပ်လိမ့်မည်နည်း။ ၁၄သူ၏
မျက်နှာတံခါးကို အဘယ်သူ ဖွင့်လိမ့်မည်နည်း။ သူ၏ သွားတန်းတို့သည် ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်ကြ၏။
၁၅လုံခြုံစွာ တံဆိပ်ခတ်သကဲ့သို့ တချပ်နှင့် တချပ် ပူးကပ်သော အကြေးများနှင့် ဝါကြွားတတ်၏။
၁၆လေမျှမဝင်နိုင်အောင် တချပ်နှင့် တချပ်ပူးကပ်လျက် ရှိကြ၏။ ၁၇တချပ်နှင့်တချပ် မခွာနိုင်အောင် တခဲနက်
ရုက်တင်လျက် ရှိကြ၏။ ၁၈သူချေဆတ်သောအခါ အလင်းတောက်တတ်၏။ သူ့မျက်စိသည် နံနက်
မျက်တောင်ခတ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၁၉ပစပ်ထဲက မီးရှူးထွက်၍ မီးပွားတို့လည်း လွင့်ကြ၏။ ၂၀ကြွက်ကြွက်ဆူသော
အိုးကင်းထဲက အခိုးအငွေ့တက်သကဲ့သို့ သူ့နှာခေါင်းထဲက အခိုးအငွေ့ တက်တတ်၏။ ၂၁အသက်ရှူသောအခါ
မီးခဲတောက်၍ ပစပ်ထဲက မီးလျှံထွက်တတ်၏။ ၂၂လည်ပင်း၌ တန်ခိုးနေတတ်၏။ သူ့ရှေ့မှာ
ကြောက်လန့်ခြင်းသည် ကခုန်တတ်၏။ ၂၃အသားအကြေတို့သည် တခဲနက် ဖြစ်၍ မရွေ့နိုင်အောင်
ခိုင်မာလျက်ရှိကြ၏။ ၂၄နှလုံးသည် ကျောက်ကဲ့သို့မာ၏။ အောက်ကြိတ်ဆုံကျောက်ကဲ့သို့မာ၏။
၂၅သူထသောအခါ ခွန်အားကြီးသော သူတို့သည် ကြောက်လန့်ကြ၏။ ကြောက်လန့်သော
အားကြီးသောကြောင့် အရူးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ၂၆သူ့ကို တိုက်လျှင် ထားမခိုင်တတ်၊ လှံ၊ မြှား၊ သံချပ်မခိုင်တတ်၊
၂၇သံကို ကောက်ရိုးကဲ့သို့ငှင်း၊ ကြေးဝါကို သစ်ဆွေးကဲ့သို့ငှင်း မှတ်တတ်၏။ ၂၈လေးနှင့် ပစ်၍ သူ့ကို
မပြေးစေနိုင်။ လောက်လွှဲနှင့် ပစ်သော ကျောက်ခဲတို့သည် သူ၌ အမှိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ၂၉ဒုတ်ကြီးကို
ဖွဲကဲ့သို့ မှတ်၍ လှံနှင့် ရွယ်သောအခါ ရယ်တတ်၏။ ၃၀သူ့အောက်မှာ ထက်သောအိုးစောင်းခြမ်းများရှိ၏။
ရွှံ့ပေါ်မှာ ထွန်သွားများကို ဖြန့်တတ်၏။ ၃၁အိုးကင်းဆူသကဲ့သို့ ပင်လယ်ကို ဆူစေတတ်၏။ သမုဒ္ဒရာကို
ဘယောင်း ချက်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေတတ်၏။ ၃၂သူလွန်သွားသောလမ်းသည် ထွန်းတောက်သဖြင့် ပင်လယ်သည်
ဆံပင်ဖြူယောင် ဆောင်တတ်၏၊ ၃၃မြေပေါ်မှာ သူနှင့် ခိုင်းနိုင်သော တိရစ္ဆာန်မရှိ။ ပကတိအားဖြင့်
ကြောက်တတ်သော သဘောနှင့် ကင်းလွတ်၏။ ၃၄ကြီးမြင့်သောအရာရှိသမျှတို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်၏။
မာနထောင်လွှားသော သူအပေါင်းတို့အပေါ်၌ မင်းဖြစ်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၂

၁ယောဘသည် ထာဝရဘုရားအား ပြန်လျှောက်သည်ကား၊ ၂ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို
တတ်နိုင် တော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ အကြံအစည်တော်ကို အဘယ်သူမျှ မတားဆီးနိုင်ကြောင်းကိုငှင်း၊
အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ၃ပညာ မရှိဘဲ အကြံအစည်တော်ကို မိုက်စေသောသူကား အဘယ်သူနည်း။ သို့ရာတွင်
အကျွန်ုပ်သည် နားမလည်သော အရာတို့ကိုငှင်း၊ ကိုယ်တိုင်မသိ ၊ အံ့ဩ၍ မကုန်နိုင်သောအရာတို့ကိုငှင်း
ပြောမိပါပြီ။ ၄နားထောင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်မေးလျှောက်သောအရာတို့ကို
သွန်သင်တော်မူပါ။ ၅သိတင်းတော်ကို အကျွန်ုပ် သည် နားနှင့်ကြားဘူးပါပြီ။ ယခုမူကား ကိုယ်တော်ကို
မျက်စိနှင့် မြင်ရပါ၏။ ၆ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကို ရွံ့ရှာပါ၏။ မြေမှုန့်နှင့် မီးဖိုပြာ၌ထိုင်၍
နောင်တရပါ၏ ဟု လျှောက်တင်လေ၏။

၇ထိုသို့သော ထာဝရဘုရားသည် ယောဘအား မိန့်တော်မူပြီးမှ တေမန်အမျိုးသား
ဧလိဖတ်အားလည်း သင်နှင့် သင်၏ အဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်ကို ငါအမျက်ထွက်၏။ အကြောင်းမူကား
ငါကျွန်ယောဘသည် ငါ့အကြောင်း အရာတို့ကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြောသကဲ့သို့ သင်တို့သည် မပြော။ ၈သို့ဖြစ်၍
နွားထီး ခုနစ်ကောင်နှင့် သိုးထီးခုနစ်ကောင် တို့ကိုယူပြီးလျှင် ငါ့ကျွန်ယောဘထံသို့ သွား၍ မိမိတို့အဘို့
မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ကြလော့။ ငါ့ကျွန်ယောဘသည် သင်တို့အဘို့ဆုတောင်းရမည်။ သူ၏ မျက်နှာကို
ငါထောက်မည်။ သို့မဟုတ် ငါ့ကျွန်ယောဘသည် ငါ့အကြောင်းအရာ ကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြောသကဲ့သို့
သင်တို့သည် မပြောသောအပြစ်နှင့်အလျောက် ငါစီရင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၉ထိုသို့ ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်၊ ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒဒ်၊ နေမတ်အမျိုး သား
ဇောဖာတို့သည်လည်း သွား၍ ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် လည်း ယောဘ၏ မျက်နှာကို
ထောက်တော်မူ၏။ ၁၀ ယောဘသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့အဘို့ ဆုတောင်းပြီးမှ သူခံရသော ဒုက္ခအကြောင်းကို
ထာဝရဘုရားသည် ပယ်ရှင်း ၍ အရင်ထက် နှစ်ဆသော ဥစ္စာကို ပေးတော်မူ၏။ ၁၁ထိုအခါ သူ၏
ညီအစ်ကိုနှမများ၊ အရင် သိကျွမ်းသော သူများအ ပေါင်းတို့သည် သူထံသို့လာ၍ သူ၏ အိမ်၌ သူနှင့်အတူ
စားသောက်ကြ၏။ သူ့အပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား ရောက်စေ တော်မူသော ဒုက္ခဆင်းရဲရှိသမျှကို အောက်မေ့၍
သူနှင့်အတူ ညည်းတွားခြင်းနှင့် နှစ်သိမ့်စေခြင်းကို ပြုကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငွေတပြားစီနှင့်
ရွှေနားထောင်းတဘက်စီ ပေးကြ၏။

၁၂ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ယောဘ၏ ရှေ့ဖြစ်ဟန်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်ထက်
နောက်ဖြစ်ဟန် ကိုသာ၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့် သူသည် သိုးတသောင်း လေးထောင် ၊
ကုလားအုပ်ခြောက်ထောင် ၊ နွားယှဉ် တထောင်၊ မြည်းမတထောင်ကို ရတတ်၏။ ၁၃သားခုနစ်ယောက်နှင့်
သမီးသုံးယောက်လည်း ရပြန်၏။ ၁၄သမီးကြီးကား ယေမိမ၊ သမီးလပ်ကား ကေဇိ၊ သမီးငယ်ကား
ကေရဟပ္ပုတ်အမည်ရှိသတည်း။ ၁၅တပြည်လုံး၌ ယောဘ၏ သမီးကဲ့ သို့ လှသောမိန်းမတစ်စုံတစ်ယောက်
မျှမရှိ။ သူတို့၏ အဘသည် သူတို့ မောင်များနှင့်အညီအမျှ သူတို့အား အမွေ ဥစ္စာကို ဝေပေးလေ၏။

၁၆ထိုနောက် ယောဘသည် အနှစ်တရာလေးဆယ် အသက်ရှင်၍ မိမိသားမြေး၊ မြစ်တို့ကိုပင်
မြင်ရပြီးမှ ၁၇အသက်ကြီးရင့်၍ နေ့ရက်ကာလနှင့် ကြွယ်ဝသော် အနိစ္စ ရောက်လေ၏။

ယောဘဝတ္ထုပြီး၏။

ယောဘဝတ္ထု။
BOOK OF JOB

၁

၁ယောဘအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် ဥဇပြည်၌ နေ၏။ ထိုသူသည်စုံလင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၏။
ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကိုရှောင်သောသူဖြစ်၏။ ၂သားခုနစ်ယောက်နှင့်
သမီးသုံး ယောက်ရှိ၏။ ၃သူ၏ဥစ္စာကား၊ သိုးခုနစ်ထောင်၊ ကုလားအုပ်သုံးထောင်၊ နွားယှဉ်ငါးရာ၊
မြည်းမငါးရာ၊ ငယ်သားအတိုင်း မသိများသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူသည် အရှေ့မျက်နှာအရပ်သားတကာတို့ထက်
သာ၍ ကြီးသောသူဖြစ်၏။
၄ယောဘ၏သားတို့သည် နှစ်စဉ်အတိုင်း အသီးအသီးဘွားသော နေ့ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့အိမ်၌
ပွဲခံသဖြင့်၊ နှမ သုံးယောက်ကိုလည်းခေါ်၍ အတူစားသောက်လေ့ရှိကြ၏။ ၅ပွဲခံသောနေ့ရက်လွန်သောအခါ၊
ယောဘသည် သူတို့ ကိုခေါ်၍ သန့်ရှင်းစေပြီးလျှင် နံနက်စောစောထ၍ သူတို့အရေအတွက်အတိုင်း
မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်လေ့ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့သားတို့သည် မှားယွင်း၍ စိတ်နှလုံးထဲ၌
ဘုရားသခင်ကို စွန့်ပယ်ကြပြီလောဟု ယောဘ အောက်မေ့၏၊ ထိုသို့ယောဘသည် အစဉ်ပြုမြဲရှိ၏။
၆ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ လာရသော နေ့ရက်အချိန်
ရောက်လျှင် စာတန်သည်လည်း သူတို့နှင့်ရောနှော၍ လာ၏။ ၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်
အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟု စာတန်ကိုမေးတော်မူလျှင်၊ စာတန်က မြေကြီးပေါ်မှာ လှည့်လည်၍
အရပ်ရပ်သွားလာခြင်း အမှုထဲက လာပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။ ၈ထာဝရဘုရားကလည်း ငါ့ကျွန်
ယောဘကို ဆင်ခြင်ပြီလော။ မြေကြီးပေါ်မှာ သူနှင့်တူသောသူ တယောက်မျှမရှိ၊ စုံလင်ဖြောင့်မတ်ပေ၏။
ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို ရှောင်သောသူဖြစ်သည်ဟု စာတန်အား
မိန့်တော်မူ၏။ ၉စာတန်ကလည်း၊ ယောဘသည် အကျိုးမရှာဘဲ ဘုရားဝတ်ကိုပြုသလော။ ၁၀ကိုယ်တော်သည်
သူ့ကိုယ်မှစ၍ သူ့အိမ်နှင့် သူ့ဥစ္စာရှိသမျှပတ်လည်၌ စောင်ရန်းကာ တော်မူသည်မဟုတ်လော။
သူပြုလေသမျှတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။ သူ့သိုးနွားအစရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့သည် မြေပေါ်မှာ
အလွန်ပွားများကြပြီ။ ၁၁ယခုမူကား၊ လက်တော်ကိုဆန့်၍ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကို ထိခိုက်တော်မူလျှင်၊ သူသည်
မျက်မှောက်တော်၌ ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို ပြန်လျှောက်လေ၏။
၁၂ထာဝရဘုရား ကလည်း သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှသည် သင့်လက်၌ရှိ၏။ သူ့ကိုယ်တခုကိုသာမထိမခိုက်နှင့်ဟု
မိန့်တော်မူလျှင်၊ စာတန်သည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှထွက်သွားလေ၏။
၁၃တနေ့သ၌ ယောဘ၏သားသမီးတို့သည် အစ်ကိုအကြီးအိမ်တွင်စား၍ စပျစ်ရည်ကို
သောက်လျက် နေကြစဉ်၊ ၁၄ယောဘထံသို့ တမန်တယောက်လာ၍၊ နွားတို့သည် လယ်ထွန်လျက်၊
သူတို့အနားမှာ မြည်းမတို့သည် ကျက်စားလျက်ရှိကြသောအခါ၊ ၁၅ရှေဘအမျိုးသားတို့သည် တိုက်ယူသွား
ကြပါပြီ။ လုလင်တို့ကိုလည်း ထားနှင့် သတ်၍ ကျွန်တော်တယောက်တည်းကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အား
သိတင်းကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၆ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသောသူတယောက်သည်
လာ၍ ဘုရားသခင်၏ မီးသည် မိုဃ်းကောင်းကင်မှ ကျသဖြင့်၊ သိုးများနှင့် လုလင်များတို့ကို
လောင်၍သူတို့သည် ကျွမ်းကုန်ကြပါပြီ။ ကျွန်တော်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အား
သိတင်းကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၇ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင် အခြားသော သူတယောက်သည်
လာ၍ ခါလဒဲအမျိုးသား တပ်သုံးတပ်တို့သည်ချီ၍ ကုလားအုပ်တို့ကို တိုက်ယူသွားကြပါပြီ။
လုလင်တို့ကိုလည်း ထားနှင့်သတ်၍ ကျွန်တော်တယောက်တည်းကျန်ရစ်လျက်ကိုယ်တော် အားသိတင်း
ကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၈ထိုသို့ လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသောသူတယောက်သည်လာ၍၊
ကိုယ်တော်၏ သားသမီးတို့သည် အစ်ကိုအကြီးအိမ်၌ စား၍ စပျစ်ရည်ကို သောက်လျက်နေကြသောအခါ ၁၉

တောမှ လေကြီးလာ၍ အိမ်လေးထောင့်ကို တိုက်သဖြင့်၊ အိမ်သည်ထိုလုလင်တို့အပေါ်၌ ပြိုလဲပါ၏။
သူတို့သည်သေ၍ ကျွန်တော်တယောက်တည်းကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော် အား သိတင်းကြားပြောရပါသည်
ဟု လျှောက်လေ၏။ ၂၀ထိုအခါယောဘသည်ထ၍ မိမိဝတ်လုံကို ဆုတ်လေ၏။ ဆံပင်ကိုလည်း ရိတ်၍
မြေပေါ်မှာဝပ်လျက်ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ငါသည်အဝတ်မပါဘဲ အမိဝမ်းထဲက ထွက်လာ၏။ ၂၁အဝတ် မပါဘဲ
အမိဝမ်းထဲသို့ ပြန်သွားတော့မည်။ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားလည်း ရုပ်သိမ်းတော်မူ၏။
ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း ဟုဆိုလေ၏။ ၂၂ယောဘသည် ဤအမှုများနှင့်
တွေ့ကြုံ သော်လည်း မမှားယွင်း။ ထာဝရဘုရားကိုလည်း အပြစ်မတင် ဘဲနေ၏။

၂

၁တဖန်ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ လာရသော
နေ့ရက်အချိန် ရောက်လျှင်၊ စာတန်သည်လည်း ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ သူတို့နှင့်အတူလာ၏။
၂ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟု စာတန်ကို မေးတော်မူလျှင်၊ စာတန်က
မြေကြီးပေါ်မှာ လည့်လည်၍ အရပ်ရပ်သွားလာခြင်း အမှုထဲက လာပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။
၃ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့ကျွန် ယောဘကို ဆင်ခြင်မိပြီလော။ မြေကြီးပေါ်မှာ သူနှင့်တူသောသူ
တယောက်မျှမရှိ။ စုံလင်ဖြောင့်မတ်ပေ၏။ ဘုရား သခင်ကို ကြောက် ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို
ရှောင်သောသူဖြစ်၏။ အကြောင်းမရှိဘဲ သူ့ကို ပျက်စီးစေ ခြင်းငှါသင်သည် ငါ့ကို တိုက်တွန်းသော်လည်း၊
သူသည် ဖြောင့်မတ်သောသဘောကို စွဲလမ်းလျက်နေသည်ဟု စာတန် အား မိန့်တော်မူ၏။
၄စာတန်ကလည်း၊ အရေဘို့အရေဟုဆိုသကဲ့သို့၊ လူသည် မိမိအသက်ဘို့ မိမိဥစ္စာရှိသမျှ ကိုပေးပါလိမ့်မည်။
၅ယခုတဖန် လက်တော်ကိုဆန့်၍ သူ့အရိုးနှင့်သူ့အသားကို ထိခိုက်တော်မူလျှင်၊ သူသည်မျက် မှောက်တော်၌
ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို ပြန်လျှောက်လေ၏။ ၆ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူသည်
သင့် လက်၌ရှိ၏။ သူ့အသက်တခုကိုသာ လွှတ်စေဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ၇စာတန်သည် ထာဝရဘုရားထံတော်
မှ ထွက်သွား ၍ ယောဘ၏ခြေဘဝါးမှသည် ဦးထိပ်တိုင်အောင်ဆိုးသော အနာစိမ်းများတိုးပေါက်စေ၏။
၈ယောဘသည် ကိုယ်ကို ခြစ်စရာအိုးခြမ်းကိုကိုင်ယူ၍ မီးဖိုပြာထဲမှာ ထိုင်လေ၏။ ၉ထိုအခါ မယားက၊
သင်သည် ဖြောင့်မတ်သောတရား ကို စွဲလမ်းသေးသလော။ ဘုရားသခင်ကို စွန့်ပယ်၍ သေလော့ဟု ဆို၏။
၁၀ယောဘကလည်း၊ မိန်းမမိုက်ပြောတတ် သကဲ့ သို့ သင်သည်ပြော၏။ အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည်
ဘုရားသခင်၏လက်တော်မှ သုခချမ်းသာကို ခံယူ သည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခဆင်းရဲကို မခံမယူရာသလောဟု ဆို၏။
ယောဘသည် ဤအမှုများနှင့်တွေ့ကြုံသော်လည်း နှုတ်ဖြင့် မျှမမှားယွင်း။ ၁၁ထိုအခါ တေမန်အမျိုးသား
ဧလိဖတ်၊ ရှုအာအမျိုးသားဗိလဒဒ်၊ နေမတ်အမျိုးသားဇောဖါတည်း ဟူသော ယောဘ၏ အဆွေခင်ပွန်း
သုံးယောက်တို့သည်၊ သူ၌ရောက်သော ဤအမှုကြီးအလုံးစုံတို့ကို သိတင်းကြားလျှင်၊ ယောဘနှင့်အတူ
ညည်းတွား၍ သူ့ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ စည်းဝေးမည် ချိန်းချက်သည်အတိုင်း၊ အသီးအသီး မိမိတို့
နေရာအရပ်မှ ရောက်လာကြ၏။ ၁၂ထိုသူတို့သည် အဝေးက မျှော်ကြည့်၍ ယောဘကို မသိလျှင်၊
အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။ အသီးအသီးမိမိတို့ဝတ်လုံကိုဆုတ်၍ မြေမှုန့်ကိုယူပြီးလျှင် မိမိတို့ခေါင်းပေါ်သို့
ကျရောက်စေခြင်းငှါ မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ ပစ်တင်ကြ၏။ ၁၃ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယောဘနှင့်အတူ မြေပေါ်မှာ
ထိုင်၍ သူသည် ပြင်းစွာသော ဆင်းရဲခံရကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ အဘယ်သူမျှ စကားမပြောမဆိုဘဲ နေကြ၏။

၃

၁ထိုနောက်၊ ယောဘသည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍ မိမိဘွားသောနေ့ရက်ကို ကျိန်ဆဲလျက် မြွက်ဆိုသည်ကား၊
၂-၃ငါဘွားသောနေ့ရက်ပျက်စီးပါစေ။ သားယောကျ်ားကို ပဋိသန္ဓေယူပြီဟု သိတင်းကြားပြောသော ညဉ့်လည်း
ပျက်စီးပါစေ။ ၄ထိုနေ့ရက်မိုက်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည် မျက်နှာပြုတော်မမူပါစေနှင့်။ အလင်းမပေါ်ထွန်း
ပါစေနှင့်၊ ၅မှောင်မိုက်၊ သေမင်းအရိပ်သည် ထိုနေ့ရက်အသရေကို ရှုတ်ချပါစေ။ မိုဃ်းတိမ်ထပ် လွှမ်းမိုးပါစေ။

မွန်းတည့်အရိပ်ဖြင့် ကြောက် မက်ဘွယ်ဖြစ်ပါစေ။ ၆ထိုညဉ့်သည် မှောက်မိုက်၌ ပျောက်ပါစေ။ နှစ်စဉ်နေ့ရက်
တို့နှင့် မပေါင်းပါစေနှင့်၊ ၇လအရေအတွက် ၌ မဝင်ပါစေနှင့်။ ထိုညဉ့်သည် ဆိတ်ညံပါစေ ရွှင်လန်းသော
အသံမရှိပါစေနှင့်။ ၈နေ့ရက်ကိုရွေး၍ ကျိန်ဆဲတတ်သောသူ၊ မိကျောင်းကိုထစေတတ်သောသူတို့သည်
ထိုညဉ့်ကို ကျိန်ဆဲပါစေ။ ၉ညဦးယံကြယ်တို့သည် မိုက်ပါစေ။ ထိုညဉ့်သည်အလင်းကို တောင့်တ၍
မရပါစေနှင့်။ နံနက်မိုဃ်းလင်းကို မမြင်ပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား ၁၀ငါ့အမိ၏ဝမ်းကို ပိတ်မထား၊
ဒုက္ခဆင်းရဲကို ငါမမြင်စေခြင်းငှါ မကွယ်မကာ။

၁၁ငါသည်မွေးစက အဘယ်ကြောင့် မသေသနည်း။ အမိဝမ်းထဲမှ ထွက်စက အဘယ်ကြောင့်
အသက်မချုပ် သနည်း။ ၁၂ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် ပိုက်ပွေ့ရသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် နို့တိုက်ရသနည်း။
၁၃ထိုသို့မပြုလျှင် ငါသည် အိပ်၍ငြိမ်းပြီ၊ ပျော်လျက်နေရပြီ။ ၁၄-၁၅မြို့ပျက်တို့ကို ပြင်ဆင်ပြုစုသော
ယောကီရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်တို့နှင့်၎င်း၊ ရွှေကို ရတတ်၍ ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ငွေကို အပြည့်သိုထားသော
မင်းတို့နှင့်၎င်း ငါငြိမ်းရပြီ၊ ၁၆သို့မဟုတ် အချိန်နေ့လ မစေ့မီ မွေးသောသူငယ်၊ အလင်းကို မမြင်ရသော
သူငယ်ကဲ့သို့ ငါပျက်စီးရပြီ။ ၁၇ထိုအရပ်၌လူဆိုးတို့သည် နောက်တဖန် မနှောင့်ရှက်ရ။ ပင်ပန်းသောသူတို့
သည် ချမ်းသာရကြ၏။ ၁၈အချုပ်ခံရသော သူတို့သည်လည်း အတူငြိမ်ဝပ်ရကြ၏။ ညှဉ်းဆဲသောသူ၏စကား
သံကို မကြားရကြ။ ၁၉ထိုအရပ်၌ ကြီးသောသူနှင့်ငယ်သောသူရှိကြ၏။ ကျွန်သည်လည်း သခင်လက်နှင့်
လွတ်ရ၏။

၂၀ဒုက္ခဆင်းရဲခံရသော သူအားအဘယ်ကြောင့် အလင်းကိုပေးသနည်း။ စိတ်နှလုံးခါးသောသူအား
အဘယ် ကြောင့် အသက်ကို ပေးသနည်း။ ၂၁သူတို့သည် သေခြင်းကိုတောင့်တ၍ မရနိုင်။ ဝှက်ထားသော
ဥစ္စာကိုဘော်ခြင်းငှါ၊ တူးသည်ထက် သေခြင်းအကြောင်းကို ဘော်ခြင်းငှါသာ၍ တူးကြ၏။ ၂၂သူတို့သည်
သင်္ချိုင်းတွင်းကို တွေ့သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍ အထူးသဖြင့် ရွှင်လန်းကြ၏။ ၂၃ မိမိသွားသောလမ်း
ကွယ်ပျောက်သောသူ၊ ဘုရားသခင်ဆီးကာ ချုပ်ထားသောသူအား အလင်းနှင့် အသက်ကို အဘယ်ကြောင့်
ပေးသနည်း။ ၂၄အစာစားခြင်းအရာ၌ ငါညည်းတွား ခြင်းရှိ၏။ ငါငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း မျက်ရည်သည်လည်း
ရေစီးသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ၂၅ငါကြောက်သော အမှုသည် ငါ၌ရောက် လာပြီ။ ငါအလွန်ကြောက်သောဘေးသည်
ငါ့ကိုတွေ့မိပြီ။ ၂၆ငါသည်ငြိမ်ဝပ်ခြင်းမရှိ။ ချမ်းခြေင်းမရှိ။ သက်သာခြင်းမရှိ။ ဒုက္ခဆင်းရဲသက်သက်ရှိသည်ဟု
မြွက်ဆိုလေ၏။

၄

၁ထိုအခါတေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ငါတို့သည် သင်နှင့် နှုတ်ဆက်စမ်းလျှင်၊
သင်သည် စိတ်ပျက်ကောင်း ပျက်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အဘယ်သူသည် စကားမပြောဘဲ နေနိုင်မည်
နည်း။ ၃သင်သည် လူအများတို့ကို ဆုံးမပြီ။ လက်မစွမ်းသောသူတို့ကို ခိုင်ခံ့စေပြီ။ ၄သင်၏စကားသည်
လဲလုသောသူကို ထောက်မပြီ။ နန့်နဲ့သောဒူးကိုလည်း တည့်စေပြီ။ ၅ယခုမူကား၊ ကိုယ်တိုင်အမှုတွေ့၍
စိတ်ပျက်၏။ အထိအခိုက်ခံရသောကြောင့် မိန်းမောတွေ့ဝေလျက် နေ၏။ ၆သင်၏ရှိသေသောသဘော၊
ယုံကြည်ကိုးစားသော သဘော၊ မြော်လင့်သောသဘော၊ တည်ကြည်သောသဘော၊ တရားသဖြင့်
ကျင့်တတ်သောသဘောသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ၇အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ် လျက်ပင် ပျက်စီးခြင်းသို့
အဘယ်သူရောက်သနည်း။ ဖြောင့်မတ်သော သူသည်အဘယ်အရပ်၌ ဆုံးသနည်းဟု ဆင်ခြင် ပါလော့။
၈ငါသိမြင် သည်အတိုင်း မတရားသော လယ်ထွန်ခြင်းကို ပြုသောသူနှင့် အဓမ္မမျိုးစေ့ကို ကြဲသော သူတို့သည်
ထိုသို့နှင့်အညီ စပါးရိတ်တတ်ကြ၏။ ၉ဘုရားသခင်မှုတ်တော်မူသဖြင့် ထိုသူတို့သည် ပျက်စီး၍ ရှုတော်မူသော
အသက်ဖြင့်လည်း ဆုံးရှုံးရကြ၏။ ၁၀ခြင်္သေ့ဟောက်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ခြင်္သေ့အသံမြည်ခြင်း၊ ခြင်္သေ့ကလေး
ကိုက်ဝါးခြင်း ငြိမ်းရ၏။ ၁၁ဘမ်း၍ စားစရာမရှိသောကြောင့်၊ ကြမ်းတမ်းသော ခြင်္သေ့သည် သေ၍ ခြင်္သေ့မ၏
သားငယ်တို့သည် အရပ်ရပ် ကွဲပြားရကြ၏။

၁၂တရံရောအခါ ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာ ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၍ တိုသောအသံကိုကြားရ၏။ ၁၃လူတို့
သည် ကြီးစွာသော အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်၍ ထူးဆန်းသော ရူပါရုံထင်ရှားရာ ကာလညဥ့်အချိန်၌
ငါအောက်မေ့စဉ်တွင် ၁၄ငါ့အရိုးများ တုန်လှုပ်သည်တိုင်အောင် ငါအလွန်ကြောက်အားကြီး၍ ထိတ်လန့်လျက်
နေ၏။ ၁၅ဝိညာဉ်တပါးသည် ငါ့ရှေ့၌ကန့်လန့်ရှောက်သွား၍ ငါသည် ကြက်သီးမွေးညှင်းထလေ၏။
၁၆ထိုဝိညာဉ်သည်ရပ်နေ၍ ပုံသဏ္ဍာန်လည်း သေချာစွာ မထင်မရှားအရိပ်ကိုသာ ငါမြင်ရ၏။ ငြင်းသော
အသံရှိ၍ ငါကြားသော စကားသံဟူမူကား၊ ၁၇သေတတ် သော လူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
ရှိရသလော။ လူသတ္တဝါသည် ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ရှေ့မှာ သန့်ရှင်းခြင်း၊ ရှိရသလော။ ၁၈အမှု
တော်ထမ်းတို့ကို ယုံတော်မမူ။ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့၌ စုံလင်ခြင်းမရှိဟု ထင်တော်မူ၏။ ၁၉သို့ဖြစ်လျှင်
မြေမှုန့် ၌ တည်၍ မြေထဲတွင် နေတတ်သောသူတို့ကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ထိုသူတို့ကို
ပိုးရွပင်နိုင်တတ်၏။ ၂၀တနေ့ ခြင်းတွင် ပျက်စီးတတ်ကြ၏။ အဘယ်သူမျှ ပမာဏမပြုဘဲ အစဉ်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
ရောက်တတ်ကြ၏။ ၂၁သူတို့၏ဂုဏ်အသရေ ကွယ်ပျောက်၍ သူတို့သည် ပညာမရှိဘဲ သေသွားတတ်ကြ၏။

၅

၁ယခုဟစ်ခေါ်ပါ။ အဘယ်သူထူးလိမ့်မည်နည်း။ သန့်ရှင်းသူတို့တွင် အဘယ်သူကို ကြည့်မျှော်
မည်နည်း။ ၂ဒေါသသည် လူမိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ပညာမရှိသော သူသည်လည်း ငြူစူသော သဘော
အားဖြင့် သေခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။ ၃မိုက်သောသူအမြစ်စွဲသည်ကို ငါမြင်သောအခါ
သူ၏နေရာကိုချက်ခြင်းကျိန်ဆဲ၏။ ၄သူ၏သား သမီးတို့သည် ဘေးလွတ်ရာအရပ်နှင့် ဝေးကြ၏။ ရုံးတော်ရှေ့၌
ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ ကယ်နှုတ်သောသူ တယောက်မျှမရှိ။ ၅သူရိတ်သောစပါးကို မွတ်သိပ်သော
သူသည် ဆူးပင်ကာသော ခြံအထဲက ယူသွား၍စားတတ်၏။ သူ၏ပစ္စည်းဥစ္စာကိုလည်း ရေငတ်သော
သူသည် မျိုတတ်၏။ ၆မြေမှုန့်ထဲက အမှုရောက်သည်မဟုတ်။ ဒုက္ခသည် မြေပေါ်မှာ မပေါက်တတ်။
၇မီးပွားတို့သည် အထက်သို့ ပျံတတ်သည်နည်းတူ၊ လူသည်ဒုက္ခ၌ ကျင်လည်ခြင်းငှါ မွေး ဘွား၏။
၈ငါမူကားဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်မည်။ ကိုယ်အမှုကို ဘုရားသခင်၌ အပ်မည်။ ၉ ဘုရားသခင်သည်
ကြီးသော အမှုစစ်၍ မကုန်နိုင်သောအမှု၊ ရေတွက်၍မဆုံး၊ အံ့ဩဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။
၁၀မြေပေါ်မှာ မိုဃ်းရွာစေသဖြင့် လယ်တို့၌ ရေကို ပေးတော်မူ၏၊ ၁၁ ထိုသို့နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို
ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ငိုကြွေးသောသူတို့ကိုလည်း ဝမ်းသာစေတော်မူ၏။ ၁၂ ပရိယာယ်ပြုသောသူတို့၏ အမှုကို
မအောင်စေခြင်းငှါ သူတို့အကြံကို ဖျက်တော်မူ၏။ ၁၃ပညာရှိတို့ကို သူတို့၏ ပရိယာယ်အားဖြင့်
ဘမ်းဆီးတော်မူ၏။ လှည့်စားတတ်သော သူတို့၏တိုင်ပင်ခြင်းကို အချည်းနှီးဖြစ်စေတော်မူ၏။ ၁၄ထိုသူတို့သည်
နေ့အချိန်၌ မှောင်မိုက်ကိုတွေ့၍ ညဥ့်အခါ၌ကဲ့သို့ မွန်းတည့်အချိန်၌ စမ်းသပ်လျက် သွားလာရကြ၏။
၁၅ထိုသူတို့စီရင်သော ထားဘေးမှ၎င်း၊ အားကြီးသောသူတို့၏လက်မှ၎င်း၊ ဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်
မူ၏။ ၁၆ထိုသို့ဆင်းရဲသားတို့သည် မြော်လင့်ရာအခွင့်ရှိကြ၏။ အဓမ္မသည်လည်း မိမိနှုတ်ကို ပိတ်ထားရ၏။
၁၇အပြစ်နှင့်အလျောက် ဘုရားသခင် စစ်ဆေးတော်မူခြင်းကို ခံရသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။
ထိုကြောင့် အနန္တတန်ခိုးရှင် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို မထီမဲ့မြင်မပြုပါနှင့်။ ၁၈ထိုအရှင်သည် အနာကို ဖြစ်စေ၍
ထိုအနာကိုလည်း စည်းတော်မူ၏။ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍ လက်တော်နှင့် သက်သာစေတော်မူ၏။
၁၉သင့်ကိုအမှုခြောက်ပါးထဲက နှုတ်ယူ တော်မူသည်သာမက၊ ခုနစ်ပါးသော အမှု၌လည်း ဘေးတစုံတခုမျှ
မထိမခိုက်ရ၊ ၂၀အစာခေါင်းပါးသောအခါ သေဘေးမှ၎င်း၊ စစ်တိုက်သောအခါ ထားဘေးမှ၎င်း၊ သင့်ကို
ရွေးနှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၂၁သင်သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းဘေးနှင့် ကင်းလွတ် ၍ ပျက်စီးခြင်းဘေးရောက်သော်လည်း
မကြောက်ရ၊ ၂၂ပျက်စီးခြင်းဘေးနှင့် အစာခေါင်းပါးခြင်း ဘေးကို ရယ်မော၍ တောသားရဲတို့ကိုလည်း
မကြောက်ရ၊ ၂၃အကြောင်းမူကား၊ လယ်၌ ကျောက်ခဲတို့သည် သင်နှင့်ပဋိညာဉ်ပြု၍ တောသားရဲတို့သည်
သင်နှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ ကြလိမ့်မည်။ ၂၄သင်သည်ကိုယ်အိမ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိကြောင်းကို တွေ့၍

ကိုယ်နေရာအရပ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ စိတ်ပျက်စရာအကြောင်းမရှိရ။ ၂၅သင်၌သားသမီးများပြား၍ သင့်အမျိုး အနွယ်သည် မြေပေါ်မှာ မြက်ပင်နှင့်အမျှဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့မြင်ရလိမ့်မည်။ ၂၆အချိန်တန်လျှင် သိမ်းယူသော ကောက် လှိုင်းကဲ့သို့၊ သင်သည် အသက်ကြီးရင့်၍ သင်္ချိုင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။ ၂၇ဤအမှုကို ငါတို့သည် စစ်ဆေး၍ ယခု ပြောသည်အတိုင်း မှန်ပါ၏။ နားထောင်ပါ။ အသင့်နှလုံးသွင်းထားပါဟု မြွက်ဆို၏။

၆

၁-၂တဖန်ယောဘမြွက်ဆိုသည်ကား၊ ငါဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို သေချာစွာ ချိန်တွယ်ပါစေ။ ငါခံရသော ဒုက္ခများကိုလည်း ချိန်ခွင်၌ စုထားပါစေ။ ၃သို့ဖြစ်လျှင် သမုဒ္ဒရာသဲထက်သာ၍ လေးလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ငါ့စကား လွန်မိပြီ။ ၄အနန္တတန်ခိုးရှင် ပစ်တော်မူသော မြှားတို့သည် ငါ၌စွဲ၍ အဆိပ်အတောက်ဖြင့် ငါ့ဝိညာဉ်ကို မွန်းစေ၏။ ဘုရားသခင်ပြတော်မူသော ကြောက်မက်ဘွယ် အရာတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာစီလျက်ရှိကြ၏။ ၅တောမြည်းသည် မြက်ပင် ပေါသောအခါ မြည်တတ်သလော။ နွားသည် စားစရာရှိသောအခါ အော်တတ်သလော။ ၆မမြိန်သော အရာကို ဆားမပါဘဲစားနိုင်သလော။ ကြက်ဥအကာသည် ဆိမ့်သောအရသာရှိသလော။ ၇လက်နှင့်မျှမတို့နိုင်၊ ငါမနှစ်သက် နိုင်သော အရာကို ရွံလျက်နှင့် ငါစားရ၏။

၈ငါတောင်းသောအရာကို ရပါစေ။ ငါတောင့်တသောအရာကို ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူပါစေ။ ၉တောင့် တသောအရာဟူမူကား။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုဖျက်ဆီးတော်မူပါစေ။ လက်တော်ကိုဆန့်၍ ငါ့ကိုဆုံးစေတော်မူပါစေ။ ၁၀ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ငါသည် သက်သာရ၏။ ပြင်းပြင်းသော်လည်း သည်းခံမည်။ ငါ့ကိုနှမြောတော်မမူပါစေနှင့်၊ သန့်ရှင်းတော် မူသော သူ၏စကားတော်ကို ငါမငြင်းမဆန်ပြီ။ ၁၁ငါမြော်လင့်စရာ အခွင့်ရှိရမည်အကြောင်း၊ ငါ့ခွန်အားကားအဘယ်သို့နည်း။ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို စောင့်ရမည်အကြောင်း၊ နောက်ဆုံးခံရသော အကျိုးကားအဘယ်သို့နည်း။ ၁၂ငါ့ခွန် အားသည် ကျောက်ခွန်အား ဖြစ်သလော။ ငါ့အသားသည် ကြေးဝါဖြစ်သလော။ ၁၃ငါသည်ကိုယ်ကိုမမစနိုင်။ ငါ့ဉာဏ် လည်းကုန်ပြီ။

၁၄ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သောသူ၏ အဆွေခင်ပွန်းသည် သနားအပ်၏။ မသနားလျှင်အနန္တတန်ခိုး ရှင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့် ကင်းလွတ်၏။ ၁၅ငါ့ညီအစ်ကိုတို့သည် ချောင်းရေကဲ့သို့ လှည့်စား၍ ချိုင့်၌စီးသော ရေကဲ့သို့ ရွေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်ကြ၏။ ၁၆ထိုချောင်းရေသည် ရေခဲကြောင့်၎င်း၊ မထင်ရှားသော မိုဃ်းပွင့်ကြောင့်၎င်း၊ ၁၇အလွန်စီးတတ်သော်လည်း၊ နွေးသောအခါ ကွယ်ပျောက်တတ်၏။ နေပူသောအခါမိမိနေရာ၌ ခန်းခြောက်တတ် ၏။ ၁၈ထိုရေစီးသော ချောင်းတို့သည်လွဲသွား၍ တရွေ့တရွေ့ ကွယ်ပျောက်တက်ကြ၏။ ၁၉တေမန်အမျိုးသားအစုအ ဝေးတို့သည် ရှာကြ၏။ ရှေဘပြည်မှ ခရီးသွားသောသူ အစုအဝေးတို့သည် မြော်လင့်လျက်လာကြ၏၊ ၂၀မြော်လင့်၍ စိတ်ပျက်ကြ၏။ ထိုအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ ရှက်ကြောက်လျက်နေကြ၏။ ၂၁ထိုအတူ သင်တို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ငါနှိမ့်ချခြင်းကို မြင်လျှင် ဆုတ်၍နေကြ၏။ ၂၂ငါ့ထံသို့လက်ဆောင်ကို ယူခဲ့ကြပါ။ သင်တို့ပစ္စည်းဥစ္စာထဲက ထုတ်၍ငါ့ကို ပေးကြပါ။ ၂၃ရန်သူလက်မှ ငါ့ကိုကယ်ယူကြပါ။ သူရဲလက်မှရွေးနှုတ်ကြပါဟု ငါပြောသလော။ ၂၄ငါ့ကိုဆုံးမ ကြပါ။ တိတ်ဆိတ်လျက်နေပါမည်။ ငါမှားသောအရာကို ငါ့အားဘော်ပြကြပါ။ ၂၅မှန်သောစကားသည် တန်ခိုးကြီး၏။ သင်တို့ကဲ့ရဲ့သော စကားသည် အဘယ်မှာ နေရာကျသနည်း။ ၂၆ငါစကားပြောရုံကာမျှကို အပြစ်တင်မည် ကြံစည်ကြသလော။ မြော်လင့်စရာ မရှိသောသူပြောသောစကားသည် လေသက်သက်ဖြစ်၏။ ၂၇ အကယ်၍ သင်တို့သည် မိဘမရှိသော သူငယ်ကို နှိပ်စက်ကြ၏။ အဆွေခင်ပွန်းဘို့တွင်းကို တူးကြ၏။ ၂၈ငါ့ကို စိတ်မရှိဘဲကြည့်ရှုကြပါလော့။ သင်တို့ရှေ့မှာ ငါလှည့်စား သလော။ ၂၉ပြန်၍ဆင်ခြင်ကြပါ။ မတရားသဖြင့်မပြုကြပါနှင့်။ ပြန်၍ဆင်ခြင်ကြပါ။ ဤအမှု၌ ငါသည် ဖြောင့်မတ်ပါ၏။ ၃၀ငါ့လျှာ၌ ကောက်သော သဘော ရှိသလော။ ငါသည် မြည်းစမ်း၍ အပြစ်ပါသောအရာကို ပိုင်းခြားမသိနိုင်သလော။

၁လူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ပင်ပန်းစွာ အမှုထမ်းရသည်မဟုတ်လော။ သူနေရသော နေ့ရက်တို့
သည် အငှါးခံသောသူ၏ နေ့ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ၂ကျွန်ခံရသောသူသည် မိုဃ်းချုပ်သောအချိန်
ကို တောင့်တ၍ အငှါးခံသောသူသည် အခရမည့်အချိန်ကိုမြော်လင့်သကဲ့သို့၊ ၃ထိုနည်းတူငါသည်
ဒုက္ခနေ့လတို့နှင့်ဆိုင်ရ၏။ ပင်ပန်းစွာခံရသော ညဥ့်တို့သည်လည်း ငါ၏အဝန်းအတာဖြစ်၏။ ၄အဘယ်အခါမှ
ညဥ့်ကုန်၍ ငါထရပါမည်နည်းဟု ငါသည် ညည်းတွားလျက် အိပ်ရ၏။ မိုဃ်းလင်းသည်တိုင်အောင်လိမ့်လျက်
လူးလျက်နေရ၏။ ၅လောက်နှင့်ရွံ့တို့သည် အဝတ် ကဲ့သို့ငါ့ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ၆ငါ့အရေသည်ကွဲ၍
ယိလျက်ရှိ၏။ ငါ့နေ့ရက်တို့သည် ရက်ကန်းလွန်းထက်မြန်၍ မြော်လင့်ခြင်းမရှိဘဲ လွန်သွားတတ်ကြ၏။
၇ငါ့အသက်သည် လေသက်သက်ဖြစ်ကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ နောက်တဖန်ကောင်းသော
အကျိုးကိုငါမမြင်ရ။ ၈ငါ့ကိုမြင်သောသူသည် နောင်တဖန်မမြင်ရ။ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှုတော်မူသောအခါ
ငါပျောက်ပါပြီ။ ၉မိုဃ်းတိမ်သည် ပြယ်ပျောက်ကွယ်လွင့်သကဲ့သို့၊ သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ဆင်း သောသူသည်
နောက်တဖန်မတက်ရ။ ၁၀မိမိအိမ်သို့မပြန်ရ။ သူ၏နေရင်းအရပ်သည် နောက်တဖန်သူ့ကိုမသိရ။ ၁၁ထိုကြောင့်
ငါသည်ကိုယ်နှုတ်ကို မချုပ်တည်း။ စိတ်ပင်ပန်းလျက်နှင့် စကားပြောရ၏။ အလွန်ညိုးငယ်သော စိတ်နှင့်
မြည်တမ်းရ၏၊

၁၂ငါသည် ပင်လယ်ဖြစ်သလော။ နဂါးဖြစ်သလော။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် ငါ့ကိုအစောင့်ထား
တော်မူရ သလော။ ၁၃ငါသည်အိပ်၍ သက်သာမည်။ ငါ့ခုတင်သည် ချမ်းသာပေးမည်ဟု ငါဆိုလျှင်
၁၄ကိုယ်တော်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အိပ်မက်ကိုပေးတော်မူ၏။ ညဥ့်ရူပါရုံအားဖြင့် ငါ့ကိုထိတ်လန့်
စေတော်မူ၏။ ၁၅ငါသည် ကိုယ်အရိုးကို နှမြောသည်ထက် အသက်ချုပ်၍ သေရသော အခွင့်ကိုသာ၍
တောင့်တပါ၏။ ၁၆ငါသည်အားလျော့ လျက်ရှိ၏။ အစဉ်မပြတ်အသက်မရှင်ရာ။ ငါ့ကိုတတ်တိုင်း ရှိစေတော်
မူပါ။ ငါ့အသက်သည် အခိုးအငွေ့ဖြစ်၏။ ၁၇ကိုယ်တော်သည် လူကိုပမာဏပြု၍ စိတ်စွဲလမ်းတော်မူမည်
အကြောင်း၊ ၁၈သူ့ကိုနံနက်တိုင်းအကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ ခဏခဏစုံစမ်းတော်မူမည်အကြောင်း၊ လူသည်
အဘယ်သို့ သောသူဖြစ်ပါသနည်း။ ၁၉အဘယ်ကာလမှ ငါ့ကိုမကြည့် မရှု မျက်နှာလွှဲတော်မူမည်နည်း။
ငါသည်ကိုယ်တံထွေးကို မျိုရသည်တိုင်အောင်၊ အဘယ်ကာလမှ တတ်တိုင်းရှိစေ တော်မူမည်နည်း။
၂၀လူကိုစောင့်တော်မူသောအရှင်၊ အကျွန်ုပ် အပြစ်ရှိသည်မှန်ပါစေတော့။ ကိုယ်တော်ရှေ့မှာ အဘယ်သို့ပြုရ
ပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ရွံရှာရသည်တိုင်အောင် အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့်
ပစ်စရာစက်သွင်းတော်မူသနည်း။ ၂၁အကျွန်ုပ်ပစ်မှားခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် သည်းခံတော်မမူသနည်း။
အကျွန်ုပ်အပြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဖြေရှင်းတော်မမူသနည်း။ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်သည် မြေမှုန့်၌ အိပ်ရပါ၏။
ကိုယ်တော်သည်နံနက်အချိန်၌ ရှာတော်မူ သောအခါ အကျွန်ုပ်မရှိပါဟု မြွက်ဆိုသည်။

၈

၁ရှုအာအမျိုးသားဗိလဒဒ် မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဤသို့ပြောမည်
နည်း။ သင်ပြောသောစကားသည် အဘယ်မျှကာပတ်လုံးလေပြင်းကဲ့ကို့ဖြစ်မည်နည်း။ ၃ဘုရားသခင်သည်
မတရားသဖြင့် အပြစ်ပေးတော်မူမည်လော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်တရားကို ဖျက်တော်မူမည်လော။
၄သင်၏သားသမီးတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ပြစ်မှားစဉ်တွင်၊ သူတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
တော်မူသော်လည်း၊ ၅သင်သည်မဆိုင်းမလင့်၊ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့် ဘုရားသခင်ကိုရှာ၍
အနန္တတန်ခိုးရှင်အား တောင်းပန်လျှင်၊ ၆စင်စစ် သင့်အတွက် ကိုယ်တော်သည်ထပြီးလျှင် သင်၏
ဖြောင့်မတ်သောနေရာကို ကောင်းစားစေတော်မူသဖြင့်၊ ၇သင်သည် အစအဦး၌ ငယ်သော်လည်း၊
နောက်ဆုံး၌ အလွန်ကြီးပွားလိမ့်မည်။

၈လွန်လေပြီးသောကာလကို စစ်၍၊ ရှေးဘိုးဘေးတို့ကို မေးမြန်းခြင်းငှါအားထုတ်ပါတော့။
၉ငါတို့သည်မနေ့၏ သားဖြစ်၍ အလျှင်းမသိရပါ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ငါတို့နေရသော နေ့ရက်ကာလသည်

အရိပ်သက်သက်ဖြစ်၏။ [၁၀]ထိုသူတို့မူကား၊ သင့်ကိုဆုံးမသွန်သင်၍ မိမိတို့စိတ်နှလုံးထဲက မြွက်ဆိုကြလိမ့်မည်။
[၁၁]ဂမာပင်သည် ရွံ့မရှိဘဲကြီးပွား နိုင်သလော။ မြစ်နားမှာ ပေါက်သောမြက်ပင်သည် ရေမရှိဘဲ ကြီးပွား
နိုင်သလော။ [၁၂]ထိုအပင်သည် စိမ်းလျက်မရိတ် မဖြတ်သော်လည်း၊ အခြားအပင်ထက်သာ၍ ညှိုးနွမ်းတက်၏။
[၁၃] ထိုသို့ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့သောသူအပေါင်းတို့ သည် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ အဓမ္မလူ
မြော်လင့်စရာအကြောင်းသည် ပျက်လိမ့်မည်။ [၁၄]ထိုသူမြော်လင့်စရာ လမ်းသည်ပြတ်လိမ့်မည်။
မှီခိုသောအရာသည်လည်း ပင့်ကူမြှေးကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ [၁၅]ထိုသူသည် မိမိအိမ်ကိုမှီ၍ အိမ်သည်အမှီမခံ။
လက်နှင့် ကိုင်သော်လည်း မတည်စေနိုင်။ [၁၆]သူသည်နေပူမှာစိမ်းလန်းလျက် အခက်အလက် အားဖြင့်
မိမိဥယျာဉ်ကို နှံ့ပြားလျက်၊ [၁၇]အမြစ်အားဖြင့် စမ်းရေတွင်းကိုဝိုင်း၍ ကျောက်ထူသောအရပ်ကို တွေ့မြင်
လျက်ရှိသော်လည်း၊ [၁၈]သူ့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ မိမိနေရာအရပ်က သင်သည် ငါမတွေ့မမြင်စဖူးဟူ၍
သူ့ကိုငြင်းပယ် လိမ့်မည်။ [၁၉]ထိုသူဝမ်းမြောက်ရာလမ်းသည် ထိုသို့ ဖြစ်၍ သူ့နေရာမြေ၌ အခြားသူတို့သည်
ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ [၂၀]စုံလင်သောသူကိုကား၊ ဘုရားသခင်စွန့်ပစ်တော်မမူ၊ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူတို့
ကိုကား မစတော်မမူ။ [၂၁]ရယ်မောရသောအခွင့်၊ ရွှင်လန်းစွာနှုတ်မြွက်ရသောအခွင့်ကို သင်၌ ပေးကောင်း
ပေးတော်မူမည်။ [၂၂]သင့်ကိုမုန်းသောသူတို့သည် ရှက်ခြင်းနှင့် ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိရကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသောသူနေရာ
အရပ်သည်လည်း ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၉

[၁-၂]ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ မှန်ပါ၏။ ထိုစကားမှန်ကြောင်းကိုငါသိ၏။ သို့သော်လည်း
လူသည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အဘယ်သို့ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်သနည်း။ [၃]ဘုရားသခင်သည်
အပြစ်တင်ခြင်းငှါ အလို တော်ရှိလျှင်၊ လူသည်အပြစ်တထောင်တွင် တခုကိုမျှမဖြေနိုင်။ [၄]ဘုရားသခင်သည်
ထူးဆန်းသောဥာဏ်၊ ကြီးစွာသော တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူသည် အာဏာတော်ကို
ဆန်၍ အောင်နိုင်သနည်း။ [၅]ဘုရားသခင် သည် တောင်တို့ကို အမှတ်တမဲ့ရွှေ့တော်မူ၏။ အမျက်ထွက်၍
မှောက်လှန်တော်မူ၏။ [၆]မြေကြီးကို ရွေ့စေခြင်းငှါ တွန်းတော်မူ၍ မြေတိုင်တို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။
[၇]နေကိုမှာထားတော်မူ၍ သူသည်မထွက်ရ။ ကြယ်တို့ကိုလည်း ကွယ်ထားတော်မူ၏။ [၈]မိုဃ်းကောင်းကင်ကို
ကိုယ်တော်တပါးတည်း ဖြန့်မိုးတော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးကို နင်း တော်မူ၏။ [၉]အာရုကြယ်၊ ခသိလကြယ်၊
ခိမကြယ်စုမှစ၍ တောင်မျက်နှာကြယ်တိုက်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသည်။ [၁၀]စစ်၍မသိနိုင်အောင် အလွန်ကြီး
သောအမှု မရေတွက်နိုင်အောင်များ၍ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။ [၁၁]ငါ့ရှေ့မှာကြွတော်မူ၍
ကိုယ်တော်ကိုငါမမြင်ရ။ ရှောက်သွားတော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကိုငါမရိပ်မိရ။ [၁၂]သိမ်းယူတော်မူသော အခါ
အဘယ်သူသည် တားဆီးနိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ ပြုတော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူ
ဆိုဝံ့သနည်း။ [၁၃]ဘုရားသခင်သည် အမျက်ပြေတော်မမူလျှင် မာနကြီး၍ အားပေးသောသူတို့သည်
ရှေ့တော်၌နှိမ့်ချခြင်း ကိုခံရမည်။ [၁၄]ထိုမျှမကငါသည် အဘယ်သို့ပြန်လျှောက်ရမည်နည်း။ ရှေ့တော်၌
အဘယ်သို့သော စကားကိုရွေး၍ လျှောက်ရအံ့နည်း။ [၁၅]ငါသည်ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ပြန်၍မလျှောက်ဝံ့ဘဲ
တရားမှုကို ဆုံးဖြတ်တော်မူသော အရှင့်ကိုတောင်းပန်ရုံမျှသာ ပြုရ၏။ [၁၆]ငါခေါ်၍အရှင်သည် ထူးသော်မူ
သော်လည်း ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မူမည် ဟု ငါမယုံနိုင်။ [၁၇]အကြောင်းမူကား မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းဖြင့်
ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲ၍ အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ၌အနာတို့ကို များပြားစေသော်မူ၏။ [၁၈]ငါကိုအသက်ရှူရသော အခွင့်မပေး။
[၁၉]ခါးစွာသောဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ တန်ခိုးကို အမှီပြုမည်ဆိုသော်လည်း ဘုရားသခင်သည်
တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ တရားကိုအမှီပြုမည်ဆိုပြန်သော် အဘယ်သူသည် ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံမည်နည်း။
[၂၀]ကိုအပြစ်ကိုပြေစေခြင်းငှါ ပြုလျှင် ကိုယ်စကားအားဖြင့် တရားရှုံးလိမ့်မည်။ ငါသည် စုံလင်ပြီဟုဆို ပြန်လျှင်
ငါ့သဘောကောက်ကြောင်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။ [၂၁]တဖန်စုံလင်သော်လည်း၊ ကိုယ်စိတ်သဘောကို ကိုယ်မသိရ။
ကိုယ်အသက်ကိုပမာဏမပြုရ။

၂၂ငါပြောအံ့သောစကားတချက် ဟူမူကား ဘုရားသခင်သည်စုံလင်သော သူတို့ကိုငင်း၊ ဆိုးညစ်သော
သူတို့ ကိုငင်း၊ ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်၏။ ၂၃ချက်ခြင်းဘေးတစုံတခု ရောက်သောအခါ၊ အပြစ်မရှိသော
သူခံရသည် အကြောင်း ကို ရယ်တော်မူ၏။ ၂၄မြေကြီးကိုလူဆိုးလက်၌အပ်၍၊ တရားသူကြီးတို့၏
မျက်နှာကိုဖျက်တော်မူ၏။ သို့မဟုတ် ထိုအမှုကို စီရင်သောသူကား အဘယ်သူနည်း။
၂၅တမြို့မှတမြို့သို့ စာပို့သောလုလင်ထက်၊ ငါ့နေ့ရက်တို့သည် လျင်မြန်၍။ ကောင်းကျိုးကို မခံရဘဲ
ပြေးတတ် ကြ၏။ ၂၆လျင်မြန်သော သင်္ဘောကဲ့သို့၎င်း၊ အကောင်ကို သုတ်လာသော ရွှေလင်းတကဲ့သို့၎င်း၊
လွန်သွားတတ်ကြ၏။ ၂၇ငါသည်မြည်တမ်းသောစကားကိုဖြတ်၍၊ ရွှင်လန်းသော မျက်နှာကိုဆောင်လျက်၊
ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ ၂၈ငါခံရသော ဒုက္ခဝေဒနာများသောကြောင့်၊ ကြောက်သော
သဘောရှိ၏။ အပြစ်လွှတ်စေဟု ငါ၌စီရင် တော်မမူကြောင်းကို ငါသိ၏။ ၂၉ငါသည် အပြစ်သင့်ရောက်သည်
ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် အချည်းနှီး ကြိုးစားရမည် နည်း။ ၃၀ငါ့ကိုယ်ကို မိုဃ်းပွင့်ရေနှင့်ဆေး၍၊ ငါ့လက်ကို
ရှင်းရှင်းစင်ကြယ်စေသော်လည်း၊ ၃၁ရွှံ့ထဲသို့ တွန်းချတော်မူ၍ ငါ့အဝတ်ပင်ငါ့ကိုယ်ကိုရွံ့လိမ့်မည်။ ၃၂ငါသည်
ဘုရားသခင်၏စကားကို တဦးနှင့်တဦးတရားတွေ့နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါကဲ့သို့လူဖြစ်
တော်မူသည်မဟုတ်။ ၃၃ငါတို့နှစ်ဦးကို ဆီးတားပိုင်သော စပ်ကြားနေအမှုစောင့်မရှိ။ ၃၄ငါ့ကိုဒဏ်ခတ်
တော်မမူပါစေနှင့်။ ပြုတော်မူသောဘေးကြောင့် ငါမကြောက်ပါစေနှင့်။ ၃၅သို့ဖြစ်လျှင် ငါသည် မကြောက်
ဘဲပြောရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ယခုမူကား ပြောရသောအခွင့်ကိုမရ။

၁၀

၁ငါ့ဝိညာဉ်သည် အသက်ကို ငြီးငွေ့၏။ မြည်တမ်းသော အပြစ်ကိုခံရမည်။ စိတ်အလွန်ညိုးငယ်၍
ပြောရမည်။ ၂ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ရသောစကားဟူမူကား၊ အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်စီရင်တော်မမူပါနှင့်။
အကျွန်ုပ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုတော်မူမည်အကြောင်းကို ပြတော်မူပါ။ ၃ကိုယ်တော်သည် ညှဉ်းဆဲတော်မူ
သင့်သလော။ ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းသော အရာကို ရွံ့ရှာ၍ လူဆိုးတို့၏ အကြံအစည်ကို ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူသင့်သလော။ ၄ကိုယ်တော်သည် ရုပ်မျက်စိ ရှိတော်မူသလော။ လူမြင်သည်နည်းတူမြင်တော်
မူသလော။ ၅ကိုယ်တော်၏ နေ့ရက်တို့သည် လူနေ့ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသလော။ ကိုယ်တော်၏ နှစ်တို့သည်
လူယောကျ်ား နေ့ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသလော။ ၆အကျွန်ုပ်ပြုသော ဒုစရိုက် ကို စစ်၍ အပြစ်ကိုတွေ့ခြင်းငှါ
အဘယ်ကြောင့် ရှာတော်မူသနည်း။ ၇အကျွန်ုပ်သည် လူဆိုးမဟုတ်ကြောင်းနှင့် လက်တော်မှ
အဘယ်သူမျှမကယ်မနှုတ်နိုင်ကြောင်းကို သိတော်မူ၏။ ၈အကျွန်ုပ်တကိုယ်လုံးကို လက်တော်နှင့် စေ့စပ်စွာ
ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယခုဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။ ၉သရွှတ်ကိုလုပ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကိုလုပ်တော်မူ
ကြောင်း ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ တဖန်မြေမှုန့် ဖြစ်စေတော်မူမည်လော။ ၁၀အကျွန်ုပ်ကိုနို့ကဲ့သို့
သွန်းလောင်း၍ ဒိန်ခဲကဲ့သို့ ခဲစေတော်မူ၍ မဟုတ်လော။ ၁၁အရေအသားဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ အရိုးနှင့်အကြော
တို့ဖြင့် ခိုင်ခံ့စေတော်မူပြီ။ ၁၂အသက်ရှင် ရသောအကြောင်းနှင့်တကွ ကျေးဇူးများကို ပြုတော်မူပြီ။
ကြည့်ရှုပြုစုခြင်း ကျေးဇူးတော်သည်လည်း အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို မစပါပြီ။ ၁၃ယခုရောက်သော
အမှုတို့ကိုလည်း၊ နှလုံးတော်၌ သိုထား၍ ကြံစည်တော်မူသည်နှင့်အညီ ရောက်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။
၁၄အကျွန်ုပ်သည် ပြစ်မှားလျှင် ကိုယ်တော်မှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်မဟုတ်။
၁၅အကျွန်ုပ်သည် ဆိုးညစ်လျှင် အမင်္ဂလာရှိပါ၏။ ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ကိုယ်မျက်နှာကိုမပြ ရ။
ကိုယ်ခံရသော ဒုက္ခဆင်းရဲကို ဆင်ခြင်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက် နေရပါ၏။ ၁၆အကျွန်ုပ်ထလျှင်
ကိုယ်တော်သည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ခုန်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာတို့ကို
ပြတော်မူ၏။ ၁၇အကျွန်ုပ်တဘက်၌ သက်သေခံတော်မူချက်များပြား၍၊ အမျက်တော်ကိုတိုးပွားစေခြင်းငှါ
ပြုတော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ရန်စစ် တို့သည် အထပ်ထပ်ထကြပါ၏။ ၁၈အကျွန်ုပ်ကို အမိဝမ်းထဲက
အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ ထိုသို့ပြု တော်မမူလျှင် အကျွန်ုပ်သည်အသက်မရှိ၊ အဘယ်သူမျှ

အကျွန်ုပ်ကိုမမြင်ရပါ။ ၁၉ထိုသို့အကျွန်ုပ်သည် မဖြစ်သကဲ့ သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို အမိဝမ်းထဲမှ သင်္ချိုင်းသို့
ဆောင်ပို့ရကြ၏။ ၂၀အကျွန်ုပ် နေ့ရက်တို့သည် နည်းပါးသည် မဟုတ်လော။ ၂၀မှောက်မိုက်နှင့်သေခြင်း
အရိပ်ဖုံးလွှမ်းသောပြည်၊ သေခြင်းအရိပ်ဖြစ်စေသော ညဥ့်ကဲ့သို့တခဲနက်မိုက် သဖြင့် အလင်းပင်မှောက်မိုက်
သက်သက် ဖြစ်၍၊ ရှင်းလင်းခြင်းအလျှင်း မရှိသောပြည်၊ အကျွန်ုပ်တခါရောက်ပြီးမှ တဖန်ပြန်၍ မလာရသော
ပြည်သို့အကျွန်ုပ် သွား၍ မရောက်မီ၊ သက်သာခြင်း၊ အနည်းငယ်ရှိပါမည်အကြောင်း နေတော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်ကိုတတ်တိုင်းရှိစေတော်မူပါဟု မြွက်ဆို၏။

၁၁

၁နေမတ်အမျိုးသား ဇောဖာမြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂စကားများ၍ အကျိုးရှိသည်မဟုတ်။ နှုတ်သီး
ကောင်းသော သူသည် မိမိအပြစ်နှင့် လွတ်ရမည်လော။ ၃သင်ပြောသောမုသာစကားကြောင့် သူတပါးတို့
သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေရမည်လော။ သင်ကဲ့ရဲ့သောအခါ အဘယ်သူသည် အရှက်မကွဲဘဲနေရမည်နည်း။
၄သင်က ငါ့စကားဖြောင့်၏။ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ငါသန့်ရှင်း၏ဟုဆိုမိပြီ။ ၅ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူပါစေ။
သင့်တဘက်၌ နှုတ်တော်ကို ဖွင့်တော်မူပါစေ။ ၆နက်နဲသောပညာအရာတည်းဟူသော သင်နားလည်နိုင်
သည်ထက်၊ နှစ်ဆသာသောအရာတို့ကို သင့်အား ပြတော်မူပါစေ။ ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင် သင်သည်
အပြစ်ခံထိုက်သည်အတိုင်း အပြစ်ပေးတော်မမူကြောင်းကို သိရလိမ့် မည်။

၇သင်သည်ဘုရားသခင်၏ ဇာတိတော်ကိုစစ်၍ တွေ့နိုင်သလော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ ဇာတိကို စစ်၍
အကုန်အစင် နားလည်နိုင်သလော။ ၈မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုမှီသည်ဖြစ်၍ သင်သည်အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။
မရဏာ နိုင်ငံထက်နက်သည်ဖြစ်၍ သင်သည် အဘယ်သို့သိနိုင်သနည်း။ ၉အတိုင်းအရှည်သည်
မြေကြီးကိုလွန်လျက် သမုဒ္ဒရာ ထက်သာ၍ ကျယ်ဝန်းလျက်ရှိ၏။ ၁၀ဘုရားသခင်သည် ဘမ်းဆီးချုပ်ထား၍
စစ်ကြောတော်မူလျှင် အဘယ်သူဆီးတား နိုင်သနည်း။ ၁၁ဘုရားသခင်သည် ဆိုးသောသူတို့၏
သဘောကိုသိတော်မူ၏။ သူတို့အမှတ်တမဲ့ပြုသော ဒုစရိုက်ကို သိမြင်တော်မူ၏။ ၁၂သို့သော်လည်းရိုင်းသော
မြည်းကလေးသည် လူအဖြစ်သို့ရောက်သောအခါ လူမိုက်သည် ပညာ သတိရလိမ့်မည်။

၁၃သင်သည်စိတ်နှလုံးကို ပြင်ဆင်၍ လက်တို့ကိုဘုရားသခင်ထံတော်သို့ဆန့်လျှင်၄င်း၊ ၁၄သင်ပြုသော
ဒုစရိုက် ကိုပယ်၍ သင့်အိမ်၌ ဆိုးညစ်သောအမှုကို လက်မခံလျှင်၄င်း၊ ၁၅အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းလွတ်သော
မျက်နှာကို ပြရလိမ့်မည်။ စိုးရိမ်စရာအကြောင်းမရှိ၊ တည်ကြည်လိမ့်မည်။ ၁၆ခံပြီးသောဒုက္ခဆင်းရဲကို
မေ့လျော့လိမ့်မည်။ လွန်သွားပြီးသော ရေကိုကဲ့သို့ အောက်မေ့လိမ့်မည်။ ၁၇သင်၏အသက်သည်
မွန်းတည့်အရောင်ထက် ထွန်းလင်းလိမ့် မည်။ ယခုမှောက်မိုက်သော်လည်း နံနက်ကဲ့သို့ လင်းလိမ့်မည်။
၁၈မြော်လင့်စရာရှိသောကြောင့် မစိုးရိမ်ဘဲနေလိမ့်မည်။ ယခုအရှုံးခံရသော်လည်း လုံခြုံစွာ ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။
၁၉အိပ်သောအခါ အဘယ်သူမျှ မချောက်မလှန့်ရ။ လူများတို့သည် သင့်ကို တောင်းပန်ကြလိမ့်မည်။
၂၀ဆိုးသောသူတို့၏ မျက်စိသည် အားလျော့လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ပြေး၍မလွတ် ရကြ။
သူတို့မြော်လင့်စရာအကြောင်းသည် အခိုးအငွေ့သက်သက်ဖြစ်သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၁၂

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သာလျှင် လူဖြစ်၍ သင်တို့နှင့်အတူ
ဉာဏ်ပညာသေလိမ့်မည်ဟု ယုံမှားစရာမရှိရ။ ၃သို့သော်လည်း ငါသည်သင်တို့ကဲ့သို့ဉာဏ်ရှိ၏။
သင်တို့ထက်ငါယုတ်ညံ့သည်မဟုတ်။ ဤကဲ့သို့ သော အရာများကို အဘယ်သူသည် နားမလည်ဘဲ
နေသနည်း။ ၄ငါသည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရအံ့ သောငှါ ဆုတောင်း ပဌနာပြုစဉ်တွင်၊
အိမ်နီးချင်းပြက်ယယ်ပြုသည်ကို ခံရသောသူဖြစ်၏။ အပြစ်မရှိဖြောင့်မတ် သောသူသည် ပြက်ယယ်ပြုခြင်းကို
ခံရပါသည်တကား။ ၅ချော်လဲလုသော သူကိုပစ်လိုက်သော မီးခွက်ကဲ့သို့ ကောင်းစားသော
သူသည်မှတ်တတ်၏။ ၆ထားပြုလုပ်သော သူတို့၏နေရာသည် ကောင်းစားတတ်၏။ ဘုရားသခင်၏

အာဏာတော်ကိုဆန်သော သူတို့သည် လုံခြုံစွာနေ၍ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော စည်းစိမ်ကို
ခံစားတတ်ကြ၏။ ၇သားမျိုးနှင့် မိုးယံကောင်းကင်ငှက်တို့ကို မေးမြန်းလော့။ သူတို့သည် ဟောပြော
သွန်သင်ကြလိမ့်မည်။ ၈မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်ငါးတို့ကို မေးမြန်းလော့။ သူတို့သည် ပြသ၍ ဥပဒေသပေး
ကြလိမ့်မည်။ ၉ဤအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူကြောင်းကို ထိုတရစ္ဆာန်တကောင်မျှ မသိဘဲ
နေသလော။ ၁၀အသက်ရှင်သောသတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ဇီဝအသက်နှင့် လူသတ္တဝါ ခပ်သိမ်းတို့၏
ထွက်သက်ဝင်သက်သည် ဘုရားသခင့်လက်တော်၌ရှိ၏။
၁၁ခံတွင်းသည် အစာကို မြည်းစမ်းသကဲ့သို့၊ နားသည်စကားကို စုံစမ်းသည် မဟုတ်လော။
၁၂အသက်အရွယ် ကြီးသောသူတို့သည် ဥာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံကြ၏။ ၁၃ဘုရားသခင်မူကား၊ ဥာဏ်သတ္တိ၊
အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ ၏။ ပညာသတ္တိကိုကို ပေးနိုင်သောအခွင့်ရှိတော်မူ၏။ ၁၄ဖြိုဖျက်တော်မူလျှင်
အဘယ်သူမျှတည်ဆောက်ရသော အခွင့်မရှိ။ လူကိုချုပ်ထားတော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှ လွှတ်ရသော
အခွင့်မရှိ။ ၁၅ရေများကို ဆီးတားပိတ်ပင်တော်မူလျှင် ခန်းခြောက်ရ၏။ တဖန်လွှတ်တော်မူ၍ မြေကြီးကို
လွှမ်းမိုးကြ၏။ ၁၆တန်ခိုးတော်၊ ဥာဏ်တော်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မှားသောသူနှင့် မှားစေသောသူတို့ကို ပိုင်တော်မူ၏။
၁၇တိုင်ပင် မှူးမတ်တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားတော်မူ၏။ တရားသူကြီးတို့ကိုရူးသွပ်စေတော်မူ၏။
၁၈ရှင်ဘုရင်တို့ကို အရာမှချ၍ ခါးကြိုးနှင့်ချည်တော်မူ၏။ ၁၉ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွား၍
သူရဲတို့ကိုလည်း ရှုံးစေတော်မူ၏။ ၂၀နှုတ်သတ္တိရှိသောသူတို့ကို စကားအစေ၍၊ အသက်ကြီးသောသူတို့မှ
ပညာကို နှုတ်တော်မူ၏။ ၂၁မင်းသားတို့ကို အရှက်ခွဲ၍ အားကြီးသောသူတို့ကို ရှုတ်ချတော်မူ၏။
၂၂မှောက်မိုက်ထဲ၌ နက်နဲသော အရာတို့ကို ထင်ရှားစေ၍ သေခြင်းအရိပ် ကို အလင်းထဲသို့
ထုတ်ဘော်တော်မူ၏။ ၂၃တိုင်းနိုင်ငံတို့ကိုချီးမြှောက်၍ တဖန်ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို
ကျယ်စေခြင်းငှါရင်း၊ ကျဉ်းစေခြင်းငှါရင်း ပြုတော်မူ၏။ ၂၄မြေသားတို့တွင် အကြီးလုပ်သောသူတို့မှ
ဥာဏ်ကိုနှုတ်၍ လမ်းမရှိသော တော၌လှည့်လည်စေတော်မူ၏။ ၂၅သူတို့သည် အလင်းမရှိ။ မှောက်မိုက်၌
စမ်းသပ်လျက် သွားရကြ၏။ ယစ်မူးသောသူကဲ့သို့ တိမ်းယိမ်းလျက် သွားစေတော်မူ၏။

၁၃

၁ထိုမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါ့မျက်စိသည်မြင်ပြီ။ ငါ့နားသည်လည်းကြား၍ နားလည်ပြီ။ ၂သင်တို့
သိသမျှကို ငါသိ၏။ သင်တို့ထက် ငါယုတ်ညံ့သည်မဟုတ်။ ၃အနန္တတန်ခိုးရှင်အား ငါလျှောက်ရသောအခွင့်၊
ဘုရားသခင်နှင့် ငါဆွေးနွေးရသော အခွင့်ရှိပါစေသော။ ၄သင်တို့သည်တယောက်မျှမကြွင်း၊ မုသာကိုပြုပြင်
သောသူ၊ အသုံးမရသော ဆေးသမားဖြစ်ကြ၏။ ၅သင်တို့သည် စကားတခွန်းကိုမျှမပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ
နေကြပါစေ။ ထိုသို့နေလျှင် စင်စစ် ပညာရှိကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
၆ငါပြောမည်အကျိုးအကြောင်းစကားကို နားထောင်ကြပါလော့။ ငါ့နှုတ်နှင့်ဆွေးနွေး နီးနှောမည့်
စကားကို နှလုံးသွင်းကြပါလော့။ ၇သင်တို့သည်လျစ်လျူသောစိတ်မရှိဘဲ ဘုရားသခင့်ဘက်၌ ပြောချင်
သလော။ ဘုရားသခင့် ဘက်၌နေ၍ မုသာကို သုံးချင်သလော။ ၈မျက်နှာတော်ကို ထောက်လျက်သာ၊
ဘုရားသခင့်ဘက်၌ နေ၍ ငြင်းခုံစစ် တိုက်ချင်သလော။ ၉သင်တို့ကိုကျပ်တည်းစွာ စစ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့၌
ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်လော။ လူကိုလှည့်စား သကဲ့သို့ ဘုရားသခင်ကို လှည့်စားနိုင်သလော။ ၁၀သင်တို့သည်
လျှို့ဝှက်၍ သူ့မျက်နှာကိုထောက်လျှင်၊ စင်စစ်သင်တို့ကို ဆုံးမတော်မူမည်။ ၁၁သင်တို့သည် တန်ခိုး
အာနုဘော်တော်ကြောင့် မကြောက်ကြသလော။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဂုဏ်တော်ကြောင့် မထိတ်လန့်
ကြသလော။ ၁၂သင်တို့၏နည်းဥပဒေစကားသည် မြေမှုန့်ထက်သာ၍ ပေါ့၏။ သင်တို့ခိုလှုံသော မြို့ရိုးသည်
လည်း သရွှံတ်မြို့ရိုးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၁၃တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ ငါပြောပါရစေ။ သို့ပြီးမှ အမှုရောက်
ချင်တိုင်းရောက်ပါလေစေ။ ၁၄သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အသားကိုပစပ်နှင့်ကိုက်ချီလျက်၊ ကိုယ်အသက်
ကိုလည်း လက်နှင့်ကိုင်လျက် ဆောင်သွားမည်။ ၁၅ငါ့ကိုသတ်တော်၍ ငါမြော်လင့်စရာမရှိသော်လည်း၊

ရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ် ဖြေရာစကားကို ငါလျှောက်ထားမည်။ ၁၆ထိုသို့ပြုလျှင် ငါ၏ကယ်တင်ရာအကြောင်း
ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဓမ္မလူသည် အထံတော်သို့မဝင်ရ။ ၁၇ငါ့စကားကို စေ့စေ့မှတ်ကြလော့။ ငါလျှောက်ထား
ချက်ကို နားထောင်ကြလော့။ ၁၈ယခုငါ့ အမှုကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ ငါ၌အပြစ်လွတ်ခြင်းထင်ရှားမည်ဟု ငါသိ၏။
၁၉ငါ့အပြစ်ကို ဘော်ပြမည့်သူကားအဘယ်သူနည်း။ ထိုသို့ဘော်ပြလျှင် ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍
အသေခံပါမည်။

၂၀ဒဏ်ခတ်ခြင်းနှစ်ပါးကိုသာ လျှော့တော်မူပါ။ ထိုသို့လျှော့လျှင် ကိုယ်တော်ကိုမရှောင်ပါ။
၂၁လက်တော်ကို သိမ်းတော်မူပါ။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို
ချောက်တော်မမူပါနှင့်။ ၂၂ထိုအခါ ခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြန်လျှောက်ပါမည်။ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်သည်
အရင် လျှောက်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အမိန့်ရှိ တော်မူပါ။ ၂၃အကျွန်ုပ်ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်တို့သည်
အဘယ်မျှလောက်များပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားလွန်ကျူး ခြင်း အပြစ်တို့ကို အကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပါ။
၂၄ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ် ကို ရန်သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူသနည်း။
၂၅လေတိုက်သော သစ်ရွက်ကို ချောက်လှန့်တော်မူမည်လော။ မြက်ခြောက်ကို မှီအောင်လိုက်တော်မူမည်
လော။ ၂၆အကျွန်ုပ်၌ပြင်းစွာ အပြစ်တင်သော စကားကို မှတ်ထားတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် အသက်ငယ်စဉ်တွင်
ပြုမိသောအပြစ်ကြောင့် ယခုခံစေတော်မူ၏။ ၂၇အကျွန်ုပ်ကို ထိတ်ခတ်လျက် အကျွန်ုပ်ထွက်ရာ လမ်းရှိသမျှကို
စောင့်လျက်နေ၍အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ စည်းလုပ်တော်မူ၏။ ၂၈ထိုသို့ခံရသောသူသည် ဆွေးမြေ့သော
အရာကဲ့သို့၎င်း၊ ပိုးရွကိုက်စားသော အဝတ်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ အားလျော့ပျက်ရပါ၏။

၁၄

၁လူသည် မိန်းမဘွားသောသူဖြစ်သဖြင့် အသက်တို၍ ဒုက္ခပြည့်စုံပါ၏။ ၂ပန်းပွင့်ကဲ့သို့ပွင့်၍
ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရပါ၏။ မတည်မရပ်ဘဲအရိပ်ကဲ့သို့ ရွေ့သွားတတ်ပါ၏။ ၃ထိုသို့သောသူကို ကိုယ်တော်
ကြည့်မှတ်တော်မူသလော။ အကျွန်ုပ်နှင့်ဘက်၍ တရားတွေ့တော်မူမည်လော့။ ၄မသန့်ရှင်းသော အရာထဲက
သန့်ရှင်းသော အရာကို အဘယ်သူထုတ်ဘော်နိုင်သနည်း။ အဘယ်သူမျှမထုတ်မဘော်နိုင်ပါ။ ၅လူ၏နေ့ရက်
တို့ကို မှတ်သား၍ သူနေရသော လအရေအတွက်ကို ကိုယ်တော်သည်သိသဖြင့်၊ သူမလွန်နိုင်သော
အပိုင်းအခြားကိုထားတော်မူသောကြောင့်၊ ၆မျက်စိတော်ကို လွှဲ၍ လူသည်သူငှါးကဲ့သို့ မိမိနေ့ရက်ကို
လွန်စေသည်တိုင်အောင် ငြိမ်ဝပ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ ၇သစ်ပင် ကိုခုတ်သော်လည်း၊
အငုတ်အချည်းစည်းမရှိဘဲ အတက်ပေါက်လေဦးမည်ဟု မြော်လင့်စရာရှိ၏။ ၈မြေထဲမှာ အမြစ် ဟောင်း၍
မြေပေါ်မှာ အငုတ်သေသော်လည်း၊ ၉ရေငွေ့ကြောင့် အတက်ပေါက်၍ ပျိုးပင်ကဲ့သို့ အညွန့်တို့နှင့်
ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ၁၀လူမူကားသေ၍ ဆွေးမြေ့တတ်၏။ လူသည်အသက်ချုပ်ပြီးလျှင် အဘယ်မှာရှိသနည်း။
၁၁အိုင် ရေပြတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ မြစ်ရေခန်းခြောက်သကဲ့သို့၎င်း၊ ၁၂လူသည်အိပ်ပြီးမှနောက်တဖန်မထရ။
မိုဃ်းကောင်းကင် မကုန်မဆုံးမှီတိုင်အောင် မနိုးရ၊ အအိပ်အပျော်မပျက်ရ။

၁၃ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ဝှက်ထားတော်မူပါစေ။ အမျက်တော်မလွန်မှီ
တိုင်အောင် ကွယ်ကာတော်မူပါစေ။ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့စရာအချိန်ကို ချိန်းချက်တော်မူပါစေ။ ၁၄လူသည်
သေလျှင်အသက်ရှင် ပြန်ပါလိမ့်မည်လော။ အကျွန်ုပ်ပြောင်းလဲချိန်မရောက်မှီ၊ ပင်ပန်းစွာအမှုထမ်းရသော
နေ့ရက်ကာလပတ်လုံးသည်းခံ လျက်နေပါမည်။ ၁၅အကျွန်ုပ်ကိုခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြန်လျှောက်ပါမည်။
ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရာကို သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူပါ။ ၁၆ယခုမှာ အကျွန်ုပ်ခြေရာတို့ကို
ကိုယ်တော်သည်ရေတွက်၍၊ အကျွန်ုပ်အပြစ်တို့ကို စောင့်တော်မူ၏။ ၁၇အကျွန်ုပ်သည်မှားခြင်း အကြောင်း
အရာကို အိတ်၌တံဆိပ်ခတ်၍၊ အကျွန်ုပ်ဒုစရိုက်အပြစ်အပေါ်မှာ အထပ်ထပ်အပြစ်တင်တော်မူ၏။
၁၈ပြိုသောတောင် သည် ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။ ကျောက်သည်လည်း မိမိနေရာမှ ရွေ့လျော့တတ်ပါ၏။
ရေတိုက်သော ကျောက်ခဲသည်လည်း ပွန်းတတ်ပါ၏။ ၁၉လှိုင်းမိုးသော ရေနှင့်အတူ မြေမှုန့် ပါသွားတတ်ပါ၏။

ထိုအတူကိုယ်တော်သည် လူမြော်လင့် စရာအကြောင်းကို ဖျက်တော်မူ၏။ ၂၀ကိုယ်တော်သည်
လူကိုအစဉ်နိုင်တော်မူ၍ လူသည် ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။ ထူးခြားသော မျက်နှာကိုပေး၍ အခြားသို့
လွှတ်လိုက် တော်မူ၏။ ၂၁သူ၏သားတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း သူသည် မသိရပါ။
နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက် သော်လည်း ထိုအမှုကိုပင် မရိပ်မိပါ။ ၂၂သို့ရာတွင် သူ၏ကိုယ်သည် ကိုက်ခဲလျက်၊
သူ၏ဝိညာဉ်သည် ညည်းတွား လျက်နေရပါသည်ဟုမြွက်ဆို၏။

၁၅

၁တဖန်တေမန် အမျိုးသား ဧလိဖတ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ပညာရှိသောသူသည်လေနှင့်
တူသောအချည်းနှီး စကားကို ပြောသင့်သလော။ မိမိဝမ်းကိုအရှေ့လေနှင့် ပြည့်စေသင့်သလော။
၃အကျိုးမဲ့သောစကား၊ ကျေးဇူးမပြုနိုင် သောစကားနှင့် ဆွေးနွေးသင့်သလော။ ၄သင်သည်ဘုရားသခင်ကို
ကြောက်ရွံ့ခြင်းအကျင့်၌ အကျိုးမရှိဟုဆိုလို၏။ ဆုတောင်းပဌနာပြုရာဝတ်ကို ဆီးတားတတ်၏။
၅သင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ကိုယ်အပြစ်ကို ဘော်ပြ၏။ ပရိ ယာယ်ပြုသောသူ၏ စကားကိုသုံးတတ်၏။
၆ငါသည်သင့်ကိုအပြစ်မတင်၊ သင့်နှုတ်သည်သင့်ကို အပြစ်တင်၏။ သင့် နှုတ်ခမ်းတို့သည် သင့်တဘက်၌
သက်သေခံ၏။ ၇သင်သည် အဦးဆုံးဘွားသော လူဖြစ်သလော။ တောင်များကို မဖန်ဆင်းမီသင့်ကို
ဖန်ဆင်းသလော ၈ဘုရားသခင်နှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ တိုင်ပင်ဘူးသလော။ ပညာကိုကိုယ်၌ အကုန်
အစင်သိမ်းထားပြီလော။ ၉ငါတို့မသိ၊ သင်သိသော အရာမည်မျှရှိသနည်း၊ ငါတို့၌မပါ၊ သင်နားလည်သော
အရာ မည်မျှ ရှိသနည်း။ ၁၀သင့်အဘထက်အသက်ကြီးသောသူ၊ ဆံပင်ဖြူသောသူတို့သည် ငါတို့တွင်ရှိကြ၏။
၁၁သင်၌ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော သက်သာခြင်းအကြောင်း နည်းသလော။ သင်၌ဝှက်ထားသောအမှု
တစုံတခုရှိသလော။ ၁၂ကိုယ် အလိုသို့ လိုက်၍ အဘယ်ကြောင့် လွဲသွားသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်
မျက်စောင်းထိုးသနည်း။ ၁၃သင်၏စိတ်သဘောသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍၊
နှုတ်နှင့်ပြစ်မှားပေ၏။ ၁၄လူသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ သန့်ရှင်းနိုင်သနည်း၊ မိန်းမဘွားသောသူသည်
အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်နိုင်သနည်း။ ၁၅ဘုရားသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ကိုပင် ယုံတော်မမူ။
ကောင်းကင်ဘုံသော်လည်း ရှေ့တော်၌မစင်ကြယ်။ ၁၆သို့ဖြစ်လျှင်၊ ရေကိုသောက် သကဲ့သို့ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို
သောက်လျက်၊ ဆိုးညစ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော လူသတ္တဝါ၌အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။
၁၇-၁၉ ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ တပါးအမျိုးသားနှင့် မရောနှော၊ ကိုယ်အမျိုးတမျိုးတည်းလျှင်
မြေကိုပိုင်သော ပညာရှိတို့သည်၊ ဘိုးဘေးလက်ထက်မှစ၍ မထိမ်မဝှက်၊ ပြောဘူးသောအရာ
ငါ့ကိုယ်တိုင်မြင်သောအရာကို ငါပြသမည်။ ၂၀ဆိုးသောသူသည် တသက်လုံးဒုက္ခဆင်းရဲကို ခံရ၏။
ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူသည် မိမိအသက်အပိုင်း အခြားကို မသိရ။ ၂၁သူသည်ကြောက်မက်ဖွယ်သောအသံကို
ကြားလျက်နေရ၏။ စည်းစိမ်ကိုခံစားစဉ်တွင် ဖျက်ဆီး သောသူသည် လာတတ်၏။ ၂၂မှောင်မိုက်ထဲမှာ
ဘေးလွတ်မည်ဟု မြော်လင့်စရာမရှိ။ ထားသည့်သူကို ချောင်းမြောင်း လျက်ရှိ၏။ ၂၃စားစရာကိုရှာ၍
လှည့်လည်ရ၏။ မိမိအဘို့မှောင်မိုက်သောကာလသည် အသင့်ရှိသည်ကို သိ၏။ ၂၄ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခနှင့်
နာကြည်းခြင်းဝေဒနာတို့သည် ထိုသူကိုချောက်တတ်၏။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အသင့်နေသောရှင်ဘုရင်
ကဲ့သို့သူကိုနိုင်တတ်၏။ ၂၅အကြောင်းမူကား ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကိုဆန်လျက်၊
အနန္တတန်ခိုးရှင် တဘက်ကနေ၍ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၏။ ၂၆လည်ပင်းကိုဆန့်လျက်၊ ထူသောဒိုင်းပုနှင့်
ဆီးကာလျက်၊ ဘုရားသခင်ကိုတိုက်အံ့သောငှါ ပြေး၏။ ၂၇မိမိမျက်နှာကို ဆူဖြိုးခြင်းနှင့်ဖုံးအုပ်၍ ဝမ်းပျဉ်း
အသား သည်လည်း ဆူဖြိုးလျက်အတွန့်တွန့်နေသည်။ ၂၈သို့သော်လည်း လူဆိတ်သောမြို့ အဘယ်သူမျှ
မနေ။ ၂၉လဲလုသော အိမ်တို့၌ သူသည်နေရ၏။ ငွေမရတတ်ရ၊ သူ၏စည်းစိမ်မတည်ရ။ သူ၏ဥစ္စာပစ္စည်းသည်
မြေကြီးပေါ်မှာ မပြန့်ပွားရ။ ၃၀သူသည်မှောင်မိုက်ဘေးနှင့် မလွတ်ရ။ မီးလျှံသည် သူ၏အခက်လက်တို့ကို
လောင်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်အသက်အားဖြင့် သုတ်သင်ဖယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရ၏။

၃၁အဘယ်သူလှည့်စားခြင်းကို ခံရ၍ အနတ္တကို မခိုလှုံစေနှင့်။ သို့မဟုတ်အနတ္တအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။
၃၂အချိန်မစေ့မှီဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သူ၏အခက် အလက်သည် မစိမ်းရာ။ ၃၃စပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့
မိမိ၌မမှည့်သောအသီးကိုငင်း၊ သံလွင်ပင်ကဲ့သို့ မိမိအပွင့်ကိုငင်း၊ ချွေရလိမ့်မည်။ ၃၄အဓမ္မလူ၏အသင်းသည်
ဆိတ်ညံလိမ့်မည်။ တံစိုးစားသော သူတို့၏နေရာသည် မီးလောင်လိမ့်မည်။ ၃၅ထိုသူတို့သည် မကောင်းသော
အကြံကို ပဋိသန္ဓေယူ၍ အနတ္တကိုဘွားတတ်ကြ၏။ သူတို့ဝမ်းထဲ၌ မုသာကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်တတ်သည်ဟု
မြွက်ဆို၏။

၁၆

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသို့သောစကားများတို့ကို ငါကြားဘူးပြီ။ သင်တို့ရှိသမျှ
သည် နှစ်သိမ့် စေခြင်းငှါပြုသော်လည်း ပင်ပန်းစေသောသူဖြစ်ကြပါသည်တကား။ ၃အချည်းနှီးသောစကား
မကုန်နိုင်သလော။ သင်သည်စကားတုံ့ပြန်ပြောခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်ရဲရင့်သနည်း။ ၄သင်တို့ပြောသကဲ့သို့
ငါသည်လည်းပြောနိုင်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကဲ့သို့ဖြစ်လျှင် ငါသည်သင်တို့တဘက်စကားများကို ပုံ၍ထားနိုင်၏။
၅ခေါင်းကိုလည်းခါနိုင်၏။ ထိုသို့ငါသည်မပြုဘဲ သင်တို့ကိုငါ့စကားနှင့်မစမည်။ အချည်းနှီးသော စကားကိုငါ
ချုပ်တည်းမည်။ ၆ယခုမှာငါသည် ပြောသော်လည်းမသက်သာ မပြောဘဲနေလျှင်လည်း ခြားနားခြင်းမရှိ။
၇ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုပင်ပန်းစေတော်မူပြီ။ ငါ့အိမ်ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။ ၈ငါ့ကိုခြေချင်း
ခတ်တော်မူ၍ ထိုခြေချင်းသည် ငါတဘက်ကသက်သေခံ၏။ ငါပိန်ကြုံခြင်းအရာသည်လည်း ငါ့တဘက်ကထ၍
မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် သက်သေခံ၏။ ၉အမျက်တော်သည် ငါ့ကိုအပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်၍ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။
ငါ့အပေါ်မှာအံသွားခဲ ကြိတ်ခြင်းကိုပြုတော်မူ၏။ ငါ့ရန်သူသည်ငါ့ကို မျက်စောင်းထိုး၏။ ၁၀သူတပါးတို့သည်
ငါ့ကိုပစပ်ဟကြ၏။အရှက်ခွဲ၍ပါးကိုပုတ်ကြ၏။ ၁၁ငါ့တဘက်ကတညီတညွတ်တည်း စုဝေးကြ၏။
ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုမတရားသောသူတို့တွင် ချုပ်ထားတော်မူပြီ။ လူဆိုးတို့၏လက်သို့အပ် တော်မူပြီ။
၁၂ငါသည်ငြိမ်ဝပ်လျက်နေသောအခါ ငါ့အရိုးတို့ကိုချိုးတော်မူ၏။ လည်ပင်းကိုကိုင်၍ အပိုင်းပိုင်းပြတ်စေခြင်းငှါ
လုပ်တော်မူ၏။ ၁၃ငါ့ကိုပစ်စရာ စက်သွင်းတော်မူ၏။ မြားတော်တို့သည် ငါ့ကိုဝိုင်း၍ ကရုဏာတော်မရှိပဲ
ငါ့ကျောက် ကပ်ကို စူးစေတော်မူ၏။ ငါ့သည်းခြေအရည်ကို မြေပေါ်၌သွန်းတော်မူ၏။ ၁၄ငါ့ကိုအထပ်ထပ်
ဆွဲဖြတ်၍ သူရဲကဲ့သို့ ငါ့ကို ဟုန်းဟုန်းတိုက်လာတော်မူ၏။ ၁၅ငါသည် ကိုယ်အရေပေါ်မှာ လျှော်တေအဝတ်ကို
ချုပ်၍ကိုယ်ဦးချိုကိုရွံ့ နှင့်လူးပြီ။ ၁၆ငိုခြင်းအားဖြင့် ငါ့မျက်နှာပျက်လျက် ငါ့မျက် ခမ်းပေါ်မှာ သေခြင်းအရိပ်
လွှမ်းမိုးလျက်ရှိ၏။ ၁၇သို့သော်လည်း ငါ့လက်၌ မတရားသောအမှုမရှိ။ ငါပြုသောပဌနာသည်လည်း
သန့်ရှင်း၏။ ၁၈အိုမြေကြီး ငါ့အသွေးကိုဖုံး၍ မထားပါနှင့်။ ငါအော်ဟစ်ခြင်း အသံကိုသင်၌မနေစေနှင့်။
၁၉ဤအမှု၌ ငါသက်သေသည် ကောင်းကင်ပေါ်မှာရှိ၏။ ၂၀ငါ့သဘောကိုသိ သောသူသည် မြင့်သောအရပ်၌
ရှိ၏။ ငါ့အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့၍ ငါသည်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မျက်ရည် ကျလျက်နေ၏။
၂၁လူသည်မိမိအသိကျွမ်းနှင့် ဆွေးနွေးသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်နှင့် ဆွေးနွေးရသောအခွင့် ရှိပါစေသော။
၂၂နှစ်ပေါင်းမကြာမြင့်မှီ တဖန်ပြန်၍ မလာရသောလမ်းသို့ ငါလိုက်သွားရတော့မည်။

၁၇

၁ငါ့အသက်ကုန်ပြီ။ ငါနေရသော ကာလလွန်ပြီ။ သင်္ချိုင်းသည် ငါ့အဘို့ဖြစ်၏။ ၂ကဲ့ရဲ့တက်သော
သူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ရှိကြသည်မဟုတ်လား။ သူတို့နှောင့်ယှက်သော အခြင်းအရာတို့ကို အစဉ်ငါမြင်ရသည်
မဟုတ်လော။ ၃အပေါင်ထားပါတော့။ အာမခံပေးပါတော့။ အဘယ်သူသည်ငါနှင့်ဂတိသစ္စာ ထားမည်နည်း။
၄ကိုယ်တော်သည် သူတို့ဉာဏ်ကို ကွယ်စေတော်မူ၍သည်ဖြစ်၍၊ သူတို့ကိုချီးမြှောက်တော်မမူရ။
၅အကြင်သူသည် ဥစ္စာကို လုယူအံ့သောငှါ အဆွေခင်ပွန်း ကိုအပ်၏။ ထိုသူ၏ သားတို့သည် မြော်လင့်၍
စိတ်ပျက်ရကြလိမ့်မည်။ ၆ငါ့ကို သူတပါးကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်းဖြစ်စေတော်မူ၍၊ သူတို့သည် ငါကိုရွံ့ကြ၏။
၇ဝမ်းနည်းခြင်း အားကြီးသောကြောင့် ငါမျက်စိမှုန်၏။ ကိုယ် အင်္ဂါများတို့သည် အရိပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

၈ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ဤအမှုကြောင့် မိန်းမော တွေဝေကြလိမ့် မည်။အပြစ်ကင်းလွတ်သော
သူတို့သည် အဓမ္မလူများတဘက်က ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိုးဆော်ကြလိမ့်မည်။ ၉ဖြောင့်မတ် သော
သူတို့သည်လည်း တည်ကြည်ခြင်း၊ လက်စင်ကြယ်သော သူတို့သည် ခွန်အားတိုးပွားခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။
၁၀သင်တို့မူကား တယောက်မျှ မကြွင်း၊ ပြန်သွားကြပါတော့။ သင်တို့တွင် ပညာရှိတစ်စုံ တစ်ယောက်ကိုမျှ
ငါမတွေ့နိုင်၊

၁၁ငါ့နေ့ရက်လွန်ပြီ။ ငါနှလုံးသွင်းမိသောအကြံအစည်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ၊
၁၂ညဥ့်သည် ငါ၌နေကဲ့သို့ဖြစ်၍ ငါ့အလင်းသည်မှောင်မိုက်နှင့် နီးစပ်၏။ ၁၃သင်္ချိုင်းသည် ငါ့နေရာဖြစ်သည်ကို
ငါမြော်လင့်၏။ ငါ့အိပ်ရာသည် မှောင်မိုက်၌ ခင်းလျက်ရှိ၏။ ၁၄ပုပ်စပ်ခြင်းအား၊ သင်သည်ငါ့အဘဖြစ်၏
ဟူ၍၎င်း၊ တီကောင်အား သင်သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့နှမဖြစ်သည်ဟူ၍ ၎င်းငါဆိုရ၏။ ၁၅သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့
ငါမြော်လင့်ရသနည်း။ ငါမြော်လင့်စရာ အကြောင်းကို အဘယ်သူမြင်ရသနည်း။ ၁၆ထိုအကြောင်းသည်
မရဏာနိုင်ငံအထဲသို့ဝင်၍ ငါနှင့်အတူ မြေမှုန့်၌နိမ့် ချလျက်နေရမည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၁၈

၁တဖန်ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒဒ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ဤစကားသည် အဘယ်အခါမှ ပြတ်လိမ့်
မည်နည်း။ သတိပြုကြ။ သို့မှသာ ငါတို့သည် စကားပြောကြမည်။ ၃သင်သည် ငါတို့ကို တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့
အဘယ်ကြောင့် မှတ်သနည်း၊ အဘယ်ကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြုသနည်း။ ၄အမျက်ထွက်၍ မိမိကိုယ်ကို
ကိုက်ဖြတ်သောသူ၊ သင့်အတွက်မြေကြီး ကို စွန့်ပစ်ရမည်လော။ ကျောက်သည် မိမိနေရာမှရွေ့ရမည်လော။
၅အကယ်စင်စစ်ဆိုးသောသူ၏ အလင်းသည်ကွယ် လိမ့်မည်။ သူ၏မီးလျှံမတောက်ရ။ ၆သူ၏နေရာ
အလင်းသည် မှောင်မိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏ဆီမီးလည်းသေလိမ့် မည်၊ ၇ခိုင်ခံ့စွာသွားသောအခါ
ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ မိမိအကြံအစည်အားဖြင့် ရှုံးရလိမ့်မည်။ ၈ပိုက်ထဲသို့
အလိုလိုဝင်တတ်၏။ ကျော့ကွင်းပေါ်မှာ နင်းတတ်၏။ ၉ ဂိုင်းပြုတ်၍ခြေကို မိသဖြင့် ကျော့ကွင်းနှင့် မကျွတ်နိုင်
ဘဲနေရ၏၊ ၁၀မြေ၌ဂျမ်းကြိုးကို သူ့အဘို့ ဝှက်ထားလျက်၊ သူသွားရာလမ်း၌ ထောင်ချောက်ကိုပြင်လျက်ရှိ၏။
၁၁ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာတို့သည်ဝိုင်း၍ ကျပ်တည်းစွာလိုက်နှင့် ကြလိမ့်မည်။ ၁၂သူသည်
ငတ်မွတ် သောအားဖြင့် အားလျော့လျက်၊ ပျက်စီးခြင်းဘေးနှင့် တွေ့လုလျက်ရှိ၏။ ၁၃ထိုဘေးသည်
သူ၏အရိုးတို့ကို ကိုက်ခဲ၍ သေမင်း၏သားဦးသည် သူ၏ခွန်အားကို မျိုလိမ့်မည်။ ၁၄သူခိုလှုံအကြောင်းကို
သူ၏နေရာမှ ပယ်ရှင်း၍၊ သူ့ကိုယ်ကို ဘေးဒဏ်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဆောင်သွားရ၏။ ၁၅သူ၏နေရာ၌
အရှင်မရှိ။ ပျက်စီးခြင်းဘေးနေ၍ အမိုးပေါ်မှာ ကန့်ဖြူးလျက်ရှိလိမ့်မည်၊ ၁၆သူ၏အမြစ်တို့သည်
သွေ့ခြောက်လျက်၊ အခက်အလက်တို့လည်း သေလျက်ရှိကြလိမ့် မည်။ ၁၇မြေပေါ်မှာ သူ့ကိုအောက်မေ့စရာ
အမှတ်ပျောက်ပျက်၍ ပွဲသဘင်၌ သူ၏နာမကို အဘယ်သူမျှ မခေါ်မပြော။ ၁၈သူ့ကိုအလင်းထဲက
မှောက်မိုက်ထဲသို့ မောင်း၍ လူ့ပြည်မှနှင်ထုတ်ရ၏။ ၁၉သူ့အမျိုးတွင်သူ့သားမြေးမရှိ။ သူ၏ အိမ်သူအိမ်သား
တယောက်မျှ မကျန်ရစ်ရ။ ၂၀သူ၏လက်ထက်၌ရှိသော သူတို့သည် ထိတ်လန့်သကဲ့သို့၊ သူ့နောက်၌
ဖြစ်သောသူတို့သည် သူ၏ အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။ ၂၁အကယ်စင်စစ်ဆိုးသောသူ၏
နေရာသည် ထိုသို့သော လက္ခဏာရှိ၏၊ ဘုရားသခင်ကိုမသိသော သူသည် ထိုသို့သော နေရာသို့
ရောက်လိမ့်မည်ဟုမြွက်ဆို၏။

၁၉

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်ကိုနှောင့်ရှက်၍ အဘယ်မျှကာလ
ပတ်လုံး သင်တို့စကားဖြင့် ငါ့ကိုချိုးဖဲ့ကြလိမ့်မည်နည်း။ ၃ဆယ်ကြိမ်မြောက်အောင်ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့ကြပြီ။
ငါ့ကိုမိန်းမော တွေဝေစေခြင်းငှါ အရှက်မရှိဘဲပြုကြပြီ။ ၄ငါပြစ်မှားပြီမှန်စေတော့။ ငါ့အပြစ်နှင့်ငါသာဆိုင်၏။
၅သင်တို့သည် ငါ့အပေါ်၌ဝါကြွား၍ ငါအရှက်ခံရသောကြောင့်၊ ငါ၌အပြစ်တင်ကြသော်လည်း ၆ဘုရားသခင်

သည် ငါ့ကိုလှဲ၍ မိမိကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိ တော်မူကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့။ ၇ငါသည်ကိုယ်ခံရသော
ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ မြည်တမ်းသော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှနားမထောင်။ အော်ဟစ်သော်လည်း
တရားသဖြင့် စီရင်သောသူမရှိ။ ၈ငါမသွားနိုင်အောင် ငါ့ရှေ့မှာ အဆီးအကာပြု၍၊ ငါသွားရာလမ်း၌
မှောက်မိုက်ကိုထားတော်မူပြီ။ ၉ငါ့ဂုဏ်အသရေကို ချွတ်၍ ငါ့ခေါင်းက ပေါင်းသရ ဖူကို ချတော်မူ ပြီ။
၁၀ငါ့ကိုဝိုင်း၍ ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့် ငါပျောက်ကုန်ပြီ။ သစ်ပင်ကိုနုတ်သကဲ့သို့ ငါမြော်လင့်သောအ ခွင့်ကို
နုတ်တော်မူပြီ။ ၁၁ငါ၌အမျက်တော်ကို နိုးဆော်၍၊ ငါ့ကိုရန်သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။ ၁၂စစ်ချီလာ၍ စစ်သူရဲ
တော်တို့သည် ငါ့ရှေ့သို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ကျုံးတူး၍ငါ့ပတ်လည်၌ တပ်ချကြ၏။ ၁၃ငါ့ညီအစ်ကိုတို့ကို ငါနှင့်
ကွာဝေးစေ တော်မူ၏။ ငါ့အသိအကျွမ်းတို့သည် ငါ့ကိုမသိ၊ ရိုင်းသော သူဖြစ်ကြ၏။ ၁၄ငါ့ပေါက်ဘော်တို့သည်
ငါ့ကိုစွန့်၍ ငါ့သူငယ် ချင်းတို့သည် မေ့လျော့ကြ၏။ ၁၅ငါ့ကျွန်မများ၊ ငါ့အိမ်သူအိမ်သားများတို့သည်
ငါ့ကိုဧည့်သည်ကဲ့သို့၎င်း၊ တကျွန်းတ နိုင်ငံသားကဲ့သို့၎င်း၊ မှတ်ကြ၏။ ၁၆ငါ့ကျွန်ကိုငါခေါ်သောအခါသူသည်
မထူး၊ သူ့ကို နှုတ်ဆက်၍ တောင်းပန်ရ၏။ ၁၇ငါ့မယားသည် ငါ့အသက်လေ ကိုရွံ၏။ ငါ့သားသမီးတို့သည်
ငါမြည်တမ်းခြင်းအသံကိုရွံ၏၊ ရှုံကြ၏။ ၁၈သူငယ်တို့သည် လည်း ငါ့ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု၍ ငါထသောအခါကဲ့ရဲ့ကြ၏။
၁၉ငါ့မိတ်ဆွေတို့သည် ငါ့ကို ရွံ၍၊ ငါချစ်သောသူတို့သည် ငါ့ရန်သူဖြစ်ကြ၏။ ၂၀ငါ့အရေအသားသည်
ငါ့အရိုးတို့၌ ကပ်လျက်ရှိ၏။ ၂၁သွားဖုံးတခုသာပါလျက် ငါပြေးလွတ်ရ၏။ ၂၁အိုအဆွေခင်ပွန်းတို့၊
ငါ့ကိုသနားကြပါ။ ငါ့ကိုသနားကြပါ။ ဘုရားသခင်၏ လက်တော်သည် ငါ့ကိုထိခိုက်ပါပြီ။ ၂၂ဘုရားသခင်
ညှဉ်းဆဲတော်မူသည့်နည်းတူ အဘယ်ကြောင့် သင်တို့သည် ညှဉ်းဆဲကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်
ငါ့အသားကိုစား၍ မရောင့်ရဲသော နေကြသနည်း။

၂၃ငါ့စကားကို ယခုရေးမှတ်ပါစေသော။ စာရင်း၌ သွင်းထားပါစေသော။ ၂၄ခဲပြားပေါ်မှာ ကညစ်နှင့်
အက္ခရာတင် လျက်၊ ကျောက်စာထိုးလျက် မြဲပါစေသော။ ၂၅ငါ့ကိုရွေးနှုတ်သောသခင်သည် အသက်ရှင်၍
နောင်ကာလ၌ မြေမှုန့် အပေါ်မှာ ပေါ်လာတော်မူမည်ဟူ၍၎င်း၊ ၂၆ငါ့အရေကုန်ပြီးမှ ဤကိုယ်ကိုပင်
ဖျက်ဆီးသော်လည်း၊ ငါသည်ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဘုရားသခင်ကို မြင်မည်ဟူ၍၎င်း ငါသိ၏။ ၂၇ငါ့ဘက်၌
နေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငါမြင်မည်။ သူတပါးမြင်သည် သာမက၊ ငါသည်ကိုယ်မျက်စိနှင့်ဖူးမြင်မည်။
ထိုသို့မြော်လင့်၍ ငါ့ကျောက်ကပ်သည် ပျက်လျက်ရှိ၏။ ၂၈ယခုမှာသင် တို့က ငါတို့သည်
သူ့ကိုအဘယ်သို့ညှဉ်းဆဲရမည်နည်း။ သူ၌အပြစ်တင်သော အခွင့်ကိုအဘယ်သို့ တွေ့ရမည်နည်း
ဟုဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ ၂၉ထားဘေးကိုကြောက်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ အမျက်တော်သည် ထားဘေးဖြင့်
အပြစ် ပေးတတ်၏။ အပြစ်စီရင်ရသော အချိန်ရှိကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့ဟု မြွက်ဆို၏။

၂၀

၁တဖန်နေမတ်အမျိုးသားဇောဖာမြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည်
နိုးဆော် သောကြောင့်၊ ပြောချင်သောစိတ်အားကြီး၏။ ၃ငါသည်ကိုယ်ခံရသော ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း
စကားကိုကြား၍၊ ငါ့ဉာဏ် သဘောနိုးဆော်သဖြင့် ငါပြန်ပြောရ၏။

၄ရှေ့ဦးစွာသောကာလ၊ လူကိုမြေကြီးပေါ်မှာ နေရာချစကာလမှစ၍၊ ၅ဆိုးသောသူသည်
ကြာမြင့်စွာကာလ မဝါကြွားရကြောင်းကို၎င်း၊ အဓမ္မလူသည် ခဏသာဝမ်းမြောက်ကြောင်းကို
၎င်းမသိသလော။ ၆သူ၏ဘုန်းသည် မိုဃ်းပေါ်သို့တက်၍ သူ၏ခေါင်းသည် မိုဃ်းတိမ်တိုင်အောင် မှီသော်လည်း၊
၇မိမိမစင်ကဲ့သို့ အစဉ်ပျက်ရလိမ့်မည်။ သူ့ကိုမြင် ဘူးသောသူတို့က၊ ထိုသူသည်အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု
မေးကြလိမ့်မည်။ ၈သူသည် အိပ်မက်ကဲ့သို့လွင့်ပြား၍ နောက် တဖန်မတွေ့ရ။ ညဉ့်ရူပါရုံကဲ့သို့
ကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။ ၉သူ့ကိုမြင်ဘူးသော မျက်စိသည် နောက်တဖန်သူ့ကို မကြည့် မရှုရ။
သူ၏နေရာအရပ်သည် နောက်တဖန်သူ့ကို မမြင်ရ။ ၁၀သူ၏သားတို့သည် ဆင်းရဲသားတို့ကို ဖျောင်းဖျရကြ၏။
သိုထားသောဥစ္စာကို ကိုယ်လက်နှင့် ပြန်ပေးရကြ၏။ ၁၁သူ၏အရိုးတို့သည်ပျိုသော အရွယ်၏

အရှိန်နှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း၊ သူနှင့်တကွ မြေမှုန့်၌အိပ်ရကြလိမ့်မည်။ ၁၂သူသည် မိမိပစပ်၌ ဒုစရိုက်ကို
ချိုနိုးထင်၍ မိမိလျှာအောက်မှာ ဝှက်ထားလျက်၊ ၁၃ နှမြောသဖြင့် မစွန့်ရက်ဘဲ၊ မိမိပစပ်၌ ငုံသော်လည်း၊
၁၄စားပြီးလျှင်သူ၏ ဝမ်းထဲမှာ သဘောပြောင်း၍ မြွေဆိုးအဆိပ်အတောက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၅သူမျိုသော
စည်းစိမ်စဥ္စာကို တဖန်အန်ရလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်လည်း သူ့ကို ဝမ်းနှုတ်တော်မူမည်။ ၁၆သူသည်
မြွေဆိုးအဆိပ် အတောက်ကို စို့၍ မြွေဟောက်ကိုက်သဖြင့် သေရလိမ့်မည်။ ၁၇အသွယ်သွယ်သောမြစ်၊
နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော မြစ်တို့ကို မမြင်ရ။ ၁၈မိမိလုပ်၍ ရသော ဥစ္စာကိုမိမိမသုံးဘဲ ပြန်ပေးရ၏။ ၁၉ဆင်းရဲသား
တို့ကို ညှဥ်းဆဲစွန့်ပစ်၍ မိမိမဆောက်သော အိမ်ကို လုယူသောကြောင့်၎င်း၊ ၂၀လောဘမပြေနိုင်သော
ကြောင့်၎င်း၊ အလိုရှိသော ဥစ္စာတစုံတခုမျှမကြွင်း ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။ ၂၁သူလုယူချင်သော လောဘလက်နှင့်
အဘယ်အရာ မျှမလွတ်သောကြောင့်၊ သူ၏စည်းစိမ်မတည်ရ။ ၂၂ဥစ္စာကြွယ်ဝစဥ်တွင်ပင် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တွေ့၍
အမျိုးမျိုးသောအမှု တို့သည် ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၂၃သို့သော်လည်း သူသည်ဝစွာစားရ၏။ ဘုရားသခင်သည်
အမျက်တော်အရှိန်ကို လွှတ်၍ သူစားစရာဘို့ အမျက်တော်မိုဃ်းကို ရွာစေတော်မူမည်။ ၂၄သံလက်နက်ကို
ရှောင်၍ ပြေးသော်လည်း။ ကြေးဝါ လေးဖြင့် ထုတ်ချင်းခွင်းလိမ့်မည်။ ၂၅မြှားကိုနှုတ်လျှင် မိမိကိုယ်ထဲက
ထွက်လာ၏။ အရောင်တောက်သောထားသည် သူ၏သည်းခြေထဲက ထွက်လာ၍၊ သူသည်မိန်းမော
တွေဝေလျက် နေရ၏။ ၂၆ခပ်သိမ်းသောဘေးတို့သည် သူ့အဘို့ သိုထားလျက်ရှိကြ၏။ လူမမွေးသောမီးသည်
သူ့ကိုလောင်လိမ့်မည်။ သူ၏နေရာ၌ ကြွင်းသမျှသော အရာတို့ကို လောင်လိမ့်မည်။ ၂၇မိုဃ်းကောင်းကင်သည်
သူ၏အပြစ်ကိုဘော်ပြ၍၊ မြေကြီးသည်လည်း သူ့တဘက်၌ ထလိမ့်မည်၊ ၂၈သူ၏အိမ်၌ရှိသော
ဥစ္စာသည်ကွယ်ပျောက်၍ အမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌ ရေကဲ့သို့စီးသွားလိမ့်မည်။ ၂၉ထိုသို့ သော ဆုလဒ်ကို
ဘုရားသခင်သည် လူဆိုးအားပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့သောအမွေဥစ္စာကို ဘုရားသခင် ခွဲဝေစီရင်တော်မူ
သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၂၁

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စကားကိုစေ့စေ့နားထောင်၍ ငါ့အားနှစ်သိမ့်ခြင်းကို
ပြုကြလော့။ ၃ငါပြောရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ သည်းခံကြလော့။ ငါပြောပြီးမှပြက်ယယ်ပြုချင်လျှင်
ပြုကြလော့။ ၄ငါမြည်တမ်းသော အရာနှင့် လူဆိုင်သလော။ အဘယ်ကြောင့် စိတ်မတိုသင့်သနည်း။
၅ငါ့ကိုကြည့်ရှုလျက် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ သင်တို့ပစပ်ကို သင်တို့လက်နှင့် ဖုံးအုပ်ကြလော့။ ၆ငါသည်အောက်မေ့
သောအခါ မိန်းမောတွေဝေ၍ ကိုယ်အသားသည် တုန်လှုပ်လျက်ရှိ၏။
၇လူဆိုးတို့သည် အသက်ရှင်ရုံမျှမက၊ အဘယ်ကြောင့် အသက်ကြီး၍ ဘုန်းစည်းစိမ်နှင့်
ပြည့်စုံကြသနည်း။ ၈သူတို့သားသမီးတို့သည် သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌၎င်း၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်သည်
သူတို့ရှေ့မှောက်၌၎င်း၊ နေရာကျ ကြ၏။ ၉သူတို့အိမ်များသည်လည်းဘေးနှင့် လွတ်၍ငြိမ်ဝပ်ကြ၏။
ဘုရားသခင်ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။ ၁၀သူတို့နွားလားသည် မချွတ်မလွဲအရှယ်
လိုက်တတ်၏။ နွားမသည်လည်း ဝမ်းပိုးမပျက်ဘွား တတ်၏။ ၁၁သူတို့သူငယ် များကို သိုးစုကဲ့သို့လွှတ်၍
သားသမီးတို့သည် ကခုန်တတ်ကြ၏။ ၁၂သူတို့သည် ပတ်သာနှင့် စောင်းကိုတီးလျက်၊ သီချင်းဆို၍
နှဲခရာမှုတ်သံနှင့် ဝမ်းမြောက်တတ်ကြ၏။ ၁၃ပျော်မွေ့လျက် အသက်ကာလကို လွန်စေ၍၊
ချက်ခြင်းသေမင်းနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်တတ်ကြ၏။ ၁၄ဘုရားသခင်အားလည်း ငါ့တို့ထံမှ ထွက်သွားလော့။
ကိုယ်တော်၏တရားကို ငါတို့မသိလိုဟူ၍၎င်း၊ ၁၅အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ငါတို့သည်
ဝတ်ပြုရမည်နည်း။ သူ့ကိုဆုတောင်းလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်နည်းဟူ၍၎င်း ဆိုတတ်ကြ၏။
၁၆သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကိုယ်စည်းစိမ်ကို ကိုယ်မပိုင်ကြ။ မတရားသောသူတို့၏
အကြံအစည်ကို ငါသည်ဝန်မခံ။ ၁၇မတရားသောသူတို့၏ မီးခွက်သည်သေ၍၊ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
ဘုရားသခင်သည် အမျက်တော်ထွက်သဖြင့်၊ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဘေးဥပဒ်တို့ကို စီရင်တော်မူဘူးသည်ကို၎င်း၊

၁၈သူတို့သည် လေရှေ့မှာ အမှိုက်နှင့် မုန်တိုင်းတိုက်သွားသော ဖွဲကဲ့သို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဖြစ်ဘူးသည်ကိုဒင်း၊
၁၉ဘုရားသခင်သည် သူ၏အပြစ်ကို သူ၏သားသမီးတို့အဘို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ် သိုထားတော်မူဘူးသည်ကိုဒင်း၊
သူသည် ကိုယ်တိုင်သိ၍ ၂၀ကိုယ်ပျက်စီးခြင်းကို ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်လျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အမျက်တော်ကို
သောက်စိမ့်သောငှါ သူ၏အပြစ်ကိုဘယ်နှစ်ကြိမ် ဆပ်ပေးတော်မူဘူးသည်ကိုဒင်း သိမှတ်ကြလော့။
၂၁သူနေရသော နှစ်လစေ့သောအခါ၊ သူ့သားသမီးတို့၌ ရောက်သောအမှုနှင့် သူသည်အဘယ်သို့
ဆိုင်သနည်း။ ၂၂မြင့်သောအရပ်၌နေသော သူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူ
သွန်သင်လိမ့်မည်နည်း။ ၂၃တယောက်သောသူကား ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ
သေတတ်၏။ ၂၄သူ၏နံဖေးတို့သည် ဆူဖြိုး၍ အရိုးတို့လည်းခြင်ဆီနှင့် စိုစွတ်ကြ၏။ ၂၅တယောက်သောသူကား
တခါမျှ မပျော်မွေ့၊ စိတ်ညိုးငယ်လျက်သေတတ်၏။ ၂၆နှစ်ယောက်လုံးတို့သည် မခြားမနား မြေမှုန့်၌အိပ်၍
တီကောင်များ ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို ခံရကြ၏။
၂၇သင်တို့သည် အောက်မေ့သောအရာ၊ ငါ့ကိုမနာလိုသောစိတ်နှင့် ဆင်ခြင်သောအရာတို့ကို
ငါသိ၏။ ၂၈အာဏာထားတတ်သော သူ၏အိမ်သည်အဘယ်ရှိသနည်း။ မတရားသော သူတို့၏
ဘုံဗိမာန်တို့သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု သင်တို့သည်ဆိုကြလိမ့်မည်။ ၂၉ခရီးသွားသောသူတို့ကို
မမေးကြဘူးသလော။ ၃၀ဖျက်ဆီးရာနေ့ရက် ကာလဘို့မတရားသော သူတို့သည် ယခုဘေးလွတ်လိမ့်မည်
အကြောင်း၊ ဒေါသအမျက်ခံရာနေ့ရက်ကာလဘို့ ယခုထွက်မြောက်လိမ့်မည် အကြောင်းတည်းဟူသော
သူတို့လက္ခဏာသက်သေများကိုမသိကြသလော။ ၃၁သူပြုသော အမှုကိုသူ့ရှေ့မှာ အဘယ်သူဘော်ပြ
လိမ့်မည်နည်း။ သူ၏အပြစ်နှင့် အလျောက်အဘယ်သူ ဆပ်ပေးလိမ့်မည်နည်း။ ၃၂သူသည် သင်္ချိုင်းသို့
ရောက်၍ သူ၏သင်္ချိုင်းပုံကို အစောင့်ထားကြလိမ့်မည်၊ ၃၃သူသည် ချိုင့်မြေစိုင်တို့ ကို ချိုနိုးထင်လိမ့်မည်။
မရေတွက်နိုင်အောင် များစွာသော သူတို့သည် သူ့ရှေ့၌ သွားနှင့်သကဲ့သို့၊ သူသည် လူခပ်သိမ်းတို့ကို
မိမိနောက်၌သွေးဆောင်လိမ့်မည်။ ၃၄သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ပြန်ပြောသော စကား၌မုသာပါ သောကြောင့်၊
အဘယ်သို့ငါ့ကို အချည်းနှီး နှစ်သိမ့်စေကြလိမ့်မည်နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၂

၁တဖန်တေမန်အမျိုးသားလေဖတ် မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂လူသည်မိမိပညာအားဖြင့် မိမိအကျိုးကို
ပြုစုသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၌ ကျေးဇူးပြုနိုင်သလော့။ ၃သင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်
ကျေးဇူးရှိတော်မူ သလော။ သင်၏အကျင့်၌ အပြစ်မပါကြောင်းကို ထင်ရှားစေသောအားဖြင့် အကျိုးစီးပွား
ရှိတော်မူသလော။ ၄သင့်ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ဆုံးမ ပေးတော်မူမည်လော။ ၅သင်နှင့်တရားတွေ့
တော်မူမည်လော။ သင်ပြုသော ဒုစရိုက် သည် အလွန်ကြီးသည် မဟုတ်လော။ သင့်အပြစ်တို့သည်
မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသည်မဟုတ်လော။ ၆သင်သည် ညီအစ်ကိုပေါင်ထား သော
ဥစ္စာကိုမတရားသဖြင့် ခံယူပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အဝတ်ကိုလည်း ချွတ်ယူပြီ။ ၇မောသောသူသောက်ဘို့
ရေကိုမပေး၊ ငတ်မွတ်သောသူကိုမကျွေး။ ၈အားကြီးသောသူမူကား မြေကိုပိုင်ရ၏။ ဂုဏ်အသရေရှိသော
သူသည် နေရသောအခွင့်ကိုရ၏။ ၉သင်သည် မုတ်ဆိုးမတို့ကို လက်ချည်းလွှတ်လိုက်၍၊ မိဘမရှိသော
သူငယ်တို့၏ လက်ကို ချိုးပြီ။ ၁၀ထိုကြောင့်ကျော့ကွင်းနှင့် ကျော့မိပြီ။ ထိတ်လန့်သော စိတ်နှင့် ပင်ပန်းရ၏။
၁၁မမြင်နိုင်သော မှောင်မိုက်သည် ညှဉ်းဆဲ၍ ပြင်းစွာစီးသော ရေသည်လွှမ်းမိုးရ၏။ ၁၂ဘုရားသခင်သည်
ကောင်းကင်ဘဝဂ် ပေါ်မှာ ရှိတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ကြယ်တို့သည် အဘယ်မျှလောက်
မြင့်ကြသည်တကား။ ၁၃သို့ဖြစ်၍သင်က၊ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့ သိတော်မူမည်နည်း။
ထူသောတိမ်တိုက်ကွယ်လျက်နှင့် စီရင်တော်မူနိုင်မည်လော။ ၁၄မမြင်နိုင်အောင် ထူထပ်သော တိမ်တို့သည်
ကိုယ်တော်ကို လွှမ်းမိုးကြ၏။ ကောင်းကင်စကြဝဠာထိပ်ပေါ်မှာ လှည့်လည်တော်မူသည်ဟု ဆိုတတ်၏။
၁၅ကာလအချိန်မစေ့မီဖျက်ဆီးခြင်း၊ ရေလွှမ်းမိုး၍၊ ၁၆-၁၇အခြေအမြစ်ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရသော သူတည်းဟူသော

ဘုရားသခင်အား ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားလော့ဟူ၍၎င်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါတို့အဘို့ အဘယ်သို့
ပြုနိုင်သနည်းဟူ၍၎င်း၊ ဆိုတတ်သော အဓမ္မလူတို့လိုက်ဘူးသော လမ်းဟောင်းကို သင်သည် လိုက်ဦး
မည်လော။ ၁၈သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် သူတို့အိမ်ကိုကောင်းသောအရာနှင့် ပြည့်စေတော်မူ၏။ မတရား
သောသူတို့၏ အကြံအစည်ကို ငါသည်ဝန်မခံ။ ၁၉ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ကြည့်မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။
အပြစ်ကင်းသော သူတို့သည် ထိုအဓမ္မလူတို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ ၂၀အကယ်စင်စစ် ငါတို့ရန်သူသည်
ပျက်စီးလေပြီ။ သူ၏စည်းစိမ်ကို မီးလောင်လေပြီဟု ဆိုရကြ၏။
၂၁ဘုရားသခင်နှင့် အကျွမ်းဝင်၍ မိဿဟာယဖွဲ့လော့။ ထိုသို့ပြုမှ ကောင်းစားခြင်းသို့
ရောက်ရလိမ့်မည်။ ၂၂နှုတ်တော်ထွက်တရားကို ခံယူ၍ စကားတော်ကို နှလုံး၌ သွင်းပါလော့။
၂၃အနန္တတန်ခိုးရှင်ထံတော်သို့ ပြန်လာလျှင် တည်ဆောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ သင့်အိမ်မှဒုစရိုက်ကိုပယ်ရှားလျှင်၊
၂၄ရွှေကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့၎င်း၊ ဩဖိရရွှေကို မြစ်၌ရှိသော ကျောက်စရစ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သိုထားရလိမ့်မည်။
၂၅ထိုအခါအနန္တတန်ခိုးရှင်သည် သင်၌ရွှေရတနာ၊ သင်သုံးရသောငွေ ဘဏ္ဍာဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၂၆သင်သည်
အနန္တတန်ခိုးရှင်၌ မွေ့လျော်၍ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြော်ရသောအခွင့်ရှိလိမ့် မည်။ ၂၇သင်ဆုတောင်းသောအခါ
နားထောင်တော်မူမည်။ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း၊ သစ္စာဝတ်ဖြေရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။
၂၈သင်ကြံစည်သော အကြံအစည်သည် ထမြောက်၍၊ သင်သွားသောလမ်း၌ ရောင်ခြည်ထွန်းလိမ့်မည်။
၂၉သူတပါးတို့သည် နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရသောအခါ သင်ကချီးမြှောက်သောအခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရလိမ့်မည်။
စိတ်နှိမ့်ချသော သူကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ ၃၀အပြစ်မကင်းသော သူကိုပင်ကယ်နှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။
သင်ပြုသောအမှု သန့် ရှင်းသောအားဖြင့် သူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၂၃

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ယခုငါပြင်းစွာ မြည်တမ်းသော်လည်း၊ ငါခံရသော
ဒဏ်သည်သာ၍ ပြင်းပါ၏။ ၃ဘုရားသခင်ကို တွေ့နိုင်သောအရပ်ကို ငါသိပါစေသော။ ပလ္လင်တော်ရှေ့သို့
ရောက်ပါစေသော။ ၄ရှေ့တော် သို့ရောက်မှငါသည် ကိုယ်အမှုကိုပြင်ဆင်၍၊ များစွာသော
အကျိုးအကြောင်းတို့ကို လျှောက်ထားရ၏။ ၅ငါ့အား ပြန်ပြောမိန့်မြွက်တော်မူသော စကားတော်ကို
ငါသိနားလည်ရ၏။ ၆မဟာတန်ခိုးအားဖြင့် ငါနှင့်တရားတွေ့တော်မူ မည်လော။ တွေ့တော်မမူ။ ငါ့စကားကို
နားထောင်တော်မူမည်။ ၇ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ရှေ့တော်၌ ဆွေးနွေးသော အခွင့်ရှိ၍ တရားရှင်သည်
ငါ့အမှုကို အစဉ်ရှင်းလင်းစေတော်မူမည်။ ၈ယခုမူကား၊ ငါတက်လျှင်ဘုရား သခင်ရှိတော်မူမမူ။
ဆုတ်လျှင်ကိုယ်တော်ကို မရိပ်မိ၊ ၉လုပ်တော်မူရာ လက်ဝဲဘက်သို့ သွားလျှင်ကိုယ်တော်ကို မဖူးမတွေ့ရ။
လက်ျာ ဘက်၌ ပုန်းရှောင်လျက် နေတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို မမြင်ရ။ ၁၀သို့သော်လည်း
ငါသွားသောလမ်းကို သိတော်မူ၏။ စစ်တော်မူခြင်းကို ခံပြီးမှ ရွှေကဲ့သို့ ငါပေါ်လိမ့်မည်။ ၁၁ခြေတော်ရာကို
အစဉ်တစိုက်ငါရှောက်သွား၍ ကြွတော်မူရာလမ်းကို မလွှဲမရှောင်လိုက်ပါ၏။ ၁၂ထားတော်မူသော
ပညတ်တို့ကို ငါမပယ်။ နှုတ်တော်ထွက်စကားတို့ကို ငါရင်ခွင်၌သိုထားပါ၏။ ၁၃သို့ရာတွင် သဘောတညီတည်း
ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူသည် ပြောင်းလဲစေနိုင်မည်နည်း။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း
ပြုတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၄ငါ့အဝန်းအတာကို စီရင်တော်မူ၏။ ထိုသို့သော အကြံအစည်တော်အများရှိကြ၏။
၁၅ထိုကြောင့်ရှေ့တော်၌ ငါထိတ်လန့်လျက်နေ၍ ဆင်ခြင်သောအခါ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ရ၏။
၁၆ဘုရားသခင်သည် ငါ့စိတ်ပျက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါကြောက်ရွံ့ စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုတော်မူ၏။
၁၇အကြောင်းမူကား၊ မှောင်မိုက်မရောက်မီငါ့ကို ပယ်ရှင်းတော်မမူ။ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်မှ
ငါ့ကိုကွယ်ကာတော်မမူပါတကား။

၁အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်ကြောင့် ကာလအချိန်တို့ကို သိထားတော်မမူသနည်း။
နားလည်သော သူတို့သည် တရားစီရင်တော်မူရာနေ့ရက်ကို အဘယ်ကြောင့်မမြင်ရသနည်း။
၂အချို့သောသူတို့သည် မြေမှတ်တိုင် တို့ကို ရွှေ့တတ်ကြ၏။ သူတပါး၏ သိုးဆိတ်တို့ကို လုယူ၍
ကိုယ်အဘို့ထိန်းကျောင်းကြ၏။ ၃မိဘမရှိသော သူငယ်၏ မြည်းကိုမောင်းသွား၍ မုတ်ဆိုးမ၏နွားကို
အပေါင်ယူကြ၏။ ၄တော်မွတ်သောသူတို့ကို လမ်းလွှဲစေကြ၏။ ဆင်းရဲသော ပြည်သားတို့သည် စုဝေး၍
ပုန်းရှောင်လျက်နေရကြ၏။ ၅သူတို့သည် အလုပ်လုပ်ခြင်းငှါ တော၌ရိုင်းသော မြည်းကဲ့သို့ ထွက်ရကြ၏။
စားစရာကို ရှာခြင်းငှါ နံနက်စောစောသွား၍၊ ကိုယ်အဘို့နှင့် သားသမီးတို့အဘို့ကို တော၌တွေ့ရကြ၏။
၆လယ်ပြင်၌ကား၊ ညှဉ်းဆဲသောသူ၏ စပါးကိုရိတ်၍ သူ၏စပျစ်သီးကို သိမ်းရကြ၏။ ၇ချမ်းသောကာလ၌
ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းစရာအဝတ်မရှိ။ အချည်းစည်းအိပ်ရကြ၏။ ၈တည်းခိုစရာတဲမရှိသောကြောင့်၊ တောင်ပေါ်၌
မိုဃ်းရေစိုစွတ်လျက် ကျောက်ကြားမှာ ခိုရကြ၏။ ၉အဘမရှိသောသူငယ်သည် အမိနို့နှင့်ကွာရ၏။
ဆင်းရဲသားသည် မိမိဥစ္စာကို ပေါင်ထားရ၏။ ၁၀အဝတ်မရှိအချည်းစည်းလှည့်လည်၍ မွတ်သိပ်လျက်၊
သူတပါးကောက်လှိုင်းကို ထမ်းရ၏။ ၁၁သူတပါးအိမ်မှာ ဆီကို ကြိတ်လျက်၊ စပျစ်သီးကိုနင်းနယ်လျက်
အငတ်ခံရ၏။ ၁၂လူတို့သည် မြို့ထဲမှာ ညည်းတွားကြ၏။ နာသောသူတို့သည် အော်ဟစ်ကြ၏။
သို့သော်လည်း သူတို့ ဆုတောင်းသော စကားကို ဘုရားသခင်သည် ပမာဏပြုတော်မမူ။
၁၃အချို့သော သူတို့သည် အလင်းကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ အလင်းသဘောကိုမသိ။ လင်းသော
လမ်းသို့ မလိုက်တတ်ကြ။ ၁၄လူသတ်သည် စောစောထ၍ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော သူတို့ကို သတ်တတ်၏။
၁၅ညဉ့်အခါ သူခိုးလုပ် တတ်၏။ သူ့မယားကို ခိုးသောသူသည် ညဦးယံအချိန်ကို မြော်လင့်၍ မိမိမျက်နှာကို
ဖုံးလျက် အဘယ်သူမျှ မမြင်ရဟု ဆိုတတ်၏။ ၁၆လူဆိုးတို့သည် ညဉ့်အချိန်၌ သူတပါး၏ အိမ်ကို
ဖောက်ထွင်းတတ်ကြ၏။ နေ့အချိန်၌ ပုန်းလျက်နေ ၍ အလင်းကို ရှောင်တတ်ကြ၏။ ၁၇နံနက်ယံကို
သေမင်းအရိပ်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍ သေမင်းအရိပ်ကြောက်မက်ဘွယ် သောဘေးတို့ကို သိရကြ၏။ ၁၈ရေပေါ်မှာ
ပေါ့ပါးကြ၏။ မြေပေါ်မှာ ကျိန်ဆဲသော အဘို့ကိုခံရ၍ စပျစ်ဥယျာဉ်အနီးသို့ မချဉ်းရကြ။ ၁၉မိုဃ်းရေသည်
ခန်းခြောက်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ နေပူအရှိန်အားဖြင့်၎င်း၊ ကွယ်ပျောက်တတ်သကဲ့သို့၊ မတရားသောသူသည်
သေမင်းနိုင်ငံ၌ ကွယ်ပျောက်တတ်၏။ ၂၀သူ၏အမိသည် သူ့ကိုမေ့လျော့၍ တီကောင်တို့သည်
မြိန်စွာစားလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ရ၊ မတရားသောသူသည် သစ်ပင်ကဲ့သို့
ကျိုးရလိမ့်မည်။
၂၀မတရားသော သူသည် သားမဘွားသော မိန်းမကို ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ မုတ်ဆိုးမကိုလည်း
ကျေးဇူးမပြုတတ်၊ ၂၂အားကြီးသော သူကိုပင်မိမိတန်ခိုးကြောင့် ပယ်ရှင်းတတ်၏။ ထသောအခါ
လူတိုင်းကိုယ်အသက်အဘို့ စိုးရိမ်တတ်၏၊ ၂၃သို့ရာတွင် ရဲရင့်စွာ ခိုလှုံရာ အခွင့်ကို သူ့အားပေး၍
ထိုသို့သောသူတို့၏ အမှုများကို ပမာဏပြုတော်မူ၏။ ၂၄ခဏချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်၍
တဖန်ကွယ်ပျောက်ကြ၏။ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ အခြားသော သူကဲ့သို့ အသက်ချုပ်ခြင်းကို၎င်း
စပါးနှံအဖျားကဲ့သို့ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၎င်း ခံရကြ၏။ ၂၅သို့မဟုတ်လျှင် ငါ၏မုသာအပြစ်ကို အဘယ်သူပြ
မည်နည်း။ ငါ၏စကားကို အဘယ်သူချေမည်နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၅

၁တဖန်ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒဒ်မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ဘုရားသခင်သည် အာဏာတော်နှင့်၎င်း၊
ကြောက်ရွံ့ ရိုသေဘွယ်သော ဂုဏ်တော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ၍ မြင့်သော ဌာနတော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို
ပြုစုတော်မူ၏။ ၃ ဗိုလ်ခြေတော် တို့ကို ရေတွက်နိုင်သလော။ အလင်းတော်သည် အဘယ်သူကို မလင်းဘဲ
နေသနည်း။ ၄သို့ဖြစ်၍ လူသည် ဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌ ကုသိုလ်ကို အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်း။
လူမိန်းမဘွားမြင်သောသူသည် အဘယ်သို့ သန့်ရှင်းနိုင်သနည်း။ ၅လသော်လည်း အလင်းမရှိ။

ကြယ်သော်လည်း ရှေ့တော်၌ မဖြူစင်။ ၆ထိုမျှမက၊ တီကောင်ဖြစ်သောလူ၊ ပိုးရွဖြစ်သောလူသားကို
အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိသနည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၆

၁-၂ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ သင်သည်အားနည်းသောသူကို အဘယ်သို့မစသနည်း။
လက်ကျ သောသူကို အဘယ်သို့ ထောက်ပင့်သနည်း။ ၃မိုက်သောသူကို အဘယ်သို့ အကြံပေးသနည်း။
ထူးဆန်းသောပညာ ကို အဘယ်သို့ ပြသနည်း။ ၄ဤစကားကို အဘယ်သူအား မြွက်ဆိုသနည်း။
အဘယ်သူ၏ ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဟောပြော သနည်း။
၅အောက်အရပ်၌ သချႋုင်းသားတို့နှင့် တကွ ရေများနှင့်ရေ၌နေသော သူများတို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။
၆မရဏာနိုင်ငံသည် ရှေ့တော်၌လှန်လျက်ရှိ၏။ အဗဒ္ဒုန်နိုင်ငံကို ဖုံးအုပ်ခြင်းမရှိရာ။ ၇မိုဃ်းကောင်းကင်ကို
လွတ်လပ် လဟာ၌ ကြက်တော်မူ၏။ မြေကြီးကို အခုအခံမရှိ ဆွဲထားတော်မူ၏။ ၈ထူထပ်သော
မိုဃ်းတိမ်တော်နှင့် ရေကိုထုပ် တော်မူ၍၊ မိုဃ်းတိမ်သည် မစုတ်မပြတ်နေ၏။ ၉မိုဃ်းတိမ်တော်ကို ဖြန့်၍
ပလ္လင်တော်မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်တော်မူ၏၊ ၁၀အလင်းနှင့် အမိုက်ဆုံမိရာ အပိုင်းအခြား၌ စကြဝဠာကို
ကန့်ကွက်တော်မူ၏။ ၁၁ဆုံးမတော်မူခြင်းကြောင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်တိုင် တို့သည် တုန်လှုပ်၍
မိန်းမောတွေဝေလျက်နေကြ၏။ ၁၂တန်ခိုးတော်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာကို ဆုံးမတော်မူ၏။ ပညာတော် အားဖြင့်
သူ၏ မာနကိုချိုးဖျက်တော်မူ၏။ ၁၃ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာ များကိုပြင်၍
လျင်မြန်သောနဂါးကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၁၄လျင်မြန်သော နဂါးကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
ဤရွေ့ကား၊ အမှုတော်အရိပ်အမြွက်သာဖြစ်၏။ စကားတော်အသံအနည်းငယ်ကိုသာ နားကြားရ၏။
တန်ခိုးတော်မိုဃ်းကြိုးသံကို အဘယ်သူနားလည်နိုင်သနည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၇

၁ယောဘသည် လက်ာစကားကို ဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ငါ့ကိုအမှုရှုံးစေတော်မူသော
ဘုရားသခင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူသော အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အသက်ရှင်တော်မူသည် မှန်လျှင်၊
၃ငါ့အသက်ရှင်လျက်၊ ငါ့နှာခေါင်း၌ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော အသက်တည်သမျှကာလပတ်လုံး၊
၄တခါမျှအဓမ္မစကားကို ငါ့နှုတ်မမြွက်၊ လှည့်စားသော စကားကိုငါ့လျှာဖြင့် ငါမပြောဘဲနေမည်။
၅သင်တို့သဘောဖြောင့်သည်ဟု ဝန်ခံသော စကားသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေသော။ ငါသည်ကိုယ်သဘော
ဖြောင့်သည်ကို သေသည်တိုင်အောင်မငြင်း။ ၆ငါသည်တရားသောအကျင့် လက်မလွှတ်၊ စွဲကိုင်လျက်နေမည်။
အသက်ရှင်သမျှကာလပတ်လုံးကိုယ်စိတ်နှလုံးသည်ကိုယ်ကို အပြစ်မတင်ရ။
၇ငါ့ရန်သူသည် ဆိုးသောသူကဲ့သို့၎င်း၊ ငါ့တဘက်၌ ထသောသူသည် မဖြောင့်မတ်သော သူကဲ့သို့၎င်း
ဖြစ်ပါစေသော။ ၈အဓမ္မလူသည် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍ အသက်ဝိညာဉ်ကို ဘုရားသခင်နှုတ်တော်မူသောအခါ
အဘယ် မြော်လင့်စရာရှိသေးသနည်း။ ၉ထိုအမှုရောက်သောအခါ၊ သူအော်ဟစ်ခြင်းကို ဘုရားသခင်
နားထောင်တော်မူ မည်လော၊ ၁၀ထိုသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၌ မွေ့လျော်လိမ့်မည်လော။ ဘုရားသခင်ကို
အစဉ်ပဌနာပြုလိမ့်မည်လော။
၁၁ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်တို့ကို သင်တို့အားငါပြသမည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင် ကြံစည်တော်မူသော
အရာတို့ကို ငါထိမ်ဝှက်၍မထား။ ၁၂သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်သိမြင်လျက်၊ ဤမျှလောက်အချည်းနှီးသော
စိတ်ကို အဘယ် ကြောင့် ပြုစုကြသနည်း။ ၁၃လူဆိုးအားဘုရားသခင် ပေးတော်မူသောဆုလဒ်၊
ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ လက်တော်မှာ ခံရသောအမွေဥစ္စာဟူမူကား၊ ၁၄သူ၏သား
သမီးများပြားသော်လည်း ထားစာဖြစ်ကြ၏။ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုလည်းခံကြရ၏။ ၁၅သူ၌ကျန်ကြွင်းသော
သူတို့ကိုသေမင်း အင်္ဂြိုဟ်လိမ့်မည်။ သူ၏ မုတ်ဆိုးမတို့သည် ငိုကြွေးခြင်းကို မပြုရကြ၏။ ၁၆သူသည်ငွေကို
မြေမှုန့်ကဲ့သို့ပုံ၍၊ အဝတ်တန်ဆာကို ရွှံ့ကဲ့သို့ပြင်ဆင်သော်လည်း၊ ၁၇ထိုအဝတ်တန်ဆာကို ဖြောင့်မတ်သော

သူသည် ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ ထိုငွေကိုအပြစ်ကင်းသော သူသည်ဝေလိမ့် မည်။ ၁၈သူဆောက်သောအိမ်သည်
ပိုးရွအိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ကင်းတဲကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။ ၁၉ထိုရတတ်သောသူသည် သေသော အခါ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို မခံရ။
မျက်စိ တမှိတ်၌ ဆုံးရှုံးပြီ။ ၂၀ထသောရေကဲ့သို့ ဘေးဥပဒ်တို့သည် သူ့ကိုလိုက်တတ်၏။ ညဉ့်အခါ
မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း တိုက်သွားတတ်၏။ ၂၁အရှေ့လေလွင့်၍ သူသည်မိမိနေရာ၌ မတည်။ လေအဟုန်ဖြင့်
ပါသွားတတ်၏။ ၂၂ဘုရားသခင်သည် မသနားဘဲ ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ လက်တော်မှလွတ်ခြင်းငှါ
အလိုရှိလိမ့်မည်။ ၂၃လူတို့သည် လက်ခုပ်တီး၍ ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုလျက် သူ့ကိုမောင်းကြလိမ့်မည်။

၂၈

၁ငွေလိုက်သော ငွေကြောင်းသည် စင်စစ်ရှိ၏။ လူစစ်တတ်သော ရွှေနေရာလည်းရှိ၏။
၂သံကိုမြေကြီးထဲက တူးယူတတ်၏။ ကျောက်ကိုချက်၍ ကြေးနီကိုရတတ်၏။ ၃လူသည် မှောင်မိုက်ကို
ပျောက်စေတတ်၏။ အဆုံးတိုင်အောင်၎င်း မှောက်မိုက်ကျောက်၊ သေမင်းအရိပ်တိုင်အောင်၎င်း၊
လိုက်၍စစ်တတ်၏။ ၄တောင်ခြေရင်း၌တွင်းတူး၍ ခြေဖြင့်ကိုယ်ကိုမထောင်ဘဲဆင်း၍ လူနေရာကိုစွန့်သွား
တတ်၏။ ၅မြေသည် စားစရာကိုပေးတတ်သော်လည်း၊ အောက် အရပ်၌ မီးဖြင့် ပျက်သကဲ့သို့ အပျက်ခံရ၏။
၆သူ၏ကျောက်တို့သည် ကျောက်နီနေရာဖြစ်၏။ မြေမှုန့်လည်း ရွှေဖြစ်၏၊ ၇အဘယ်ငှက်မျှမသိ၊
လင်းတမျက်စိလည်း မမြင်သေးသောလမ်းရှိ၏။ ၈ထိုလမ်းကို သားရဲမနင်း၊ ခြင်္သေ့မရှောက်သေး၊ ၉လူသည်
ကျောက်ပေါ်မှာလက်တင်၍ တောင်တို့ကို ခြေရင်းတိုင်အောင် မှောက်တတ်၏။ ၁၀ကျောက်တို့တွင် ရေစီး
စေတတ်၏။ သူ၏မျက်စိသည် ထူးဆန်းသော အရာရှိသမျှတို့ကို ကြည့်မြင်တတ်၏။ ၁၁စီးသောရေကို
တဖန်ဖြတ်၍ ဝှက်ထားသော အရာတို့ကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။

၁၂သို့ရာတွင် ပညာကိုအဘယ်မှာ တွေ့ရလိမ့်မည်နည်း။ ဥာဏ်သည်လည်း အဘယ်အရပ်၌
နေသနည်း။ ၁၃ဥာဏ်ပညာအဘိုးကို လူမသိနိုင်။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ၌ ရှာ၍မတွေ့နိုင်။
၁၄နက်နဲသော အရပ်က ငါ၌ မရှိ။ ပင်လယ်ကလည်း၊ ငါ၌မရှိဟုဆိုတတ်၏။ ၁၅ရွှေစင်ကိုပေး၍ပညာကိုမရ။
ငွေကိုချိန်၍ ပညာအဘိုးကို မမှီနိုင်။ ၁၆သြဖိရရွှေ၊ မြတ်သော ရှဟံကျောက်၊ နီလာကျောက်နှင့်
ဝယ်သော်လည်း မရနိုင်။ ၁၇ရွှေဖြစ်စေ၊ ကျောက်သလင်းဖြစ် စေမမှီနိုင်။ ရွှေစင်တန်ဆာများနှင့် ဖယ်လှည်၍
မရနိုင်။ ၁၈သန္တာနှင့် ပုလဲကိုပြောစရာမရှိ။ ပညာသည် ပတ္တမြားထက် သာ၍ အဘိုးကြီး၏။
၁၉ကုရှဥဿဘယားသည် မမှီနိုင်။ အမြတ်ဆုံးသော ရွှေနှင့်ဝယ်၍ မရနိုင်။

၂၀သို့ဖြစ်၍ ပညာသည် အဘယ်က လာသနည်း။ ဥာဏ်သည် အဘယ်ဆီမှာ နေရာကျသနည်း။
အသက်ရှင်သော သတ္တဝါတစုံတယောက်မျှ ကြည့်၍မမြင်နိုင်။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် ရှာ၍မတွေ့နိုင်။
၂၂အဗဒ္ဒုန်မင်းနှင့် သေမင်းတို့က၊ ပညာ၏သိတင်းကိုနားနှင့် ကြားရုံမျှသာရှိသည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။
၂၃ဘုရားသခင်သာလျှင် ပညာလမ်း ကိုနားလည်တော်မူ၏။ ၂၄ပညာနေရာအရပ်ကိုသိတော်မူ၏။
၂၅လေကိုချိန်လျက်၊ ရေကိုလည်းခြင်လျက်၊ မြေကြီးစွန်း တိုင်အောင်ကြည့်ရှု၍၊ ကောင်းကင်အောက်၌
ရှိသမျှတို့ကို မြင်တော်မူ၏။ ၂၆မိုဃ်းရွာမှုကို စီရင်၍၊ မိုဃ်းကြိုးလျှပ်စစ် ပြက်ရာ လမ်းကို ဖန်ဆင်းသောအခါ၊
၂၇ပညာကိုမြင်၍ ဘော်ပြတော်မူ၏။ ၂၈ပညာတရားကိုထား၍ စုံစမ်းတော်မူ၏၊ ၂၉လူတို့အားလည်း
ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် ပညာဖြစ်ကြောင်းနှင့်၊ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်ခြင်းသည် ဥာဏ်
ဖြစ်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူပြီဟု မြွက်ဆို၏။

၂၉

၁ယောဘသည် လင်္ကာစကားကိုဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ငါသည်လွန်လေပြီသော နှစ်၊ လ၊
ဘုရားသခင် စောင့်မတော်မူသောနေ့ရက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့တဖန်ဖြစ်ပါစေ။ ၃ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏မီးခွက်သည်
ငါ့ခေါင်းပေါ်မှာ ထွန်းလင်းသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအလင်းကို ငါအမှီပြုလျက်၊ မိုက်သော အရပ်၌ရှောက်သွားနိုင်၏။ ၄
ငါ့အသက်ပျိုသောကာလ၊ ငါ့အိမ်၌ ဘုရားသခင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ရသောအခွင့်ရှိသော ကာလ၌

ငါဖြစ်သကဲ့သို့ တဖန်ဖြစ်ပါစေ။ ၅ထိုအခါ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။ ငါ့သားသမီးတို့သည်
လည်း ငါ့ကိုဝိုင်းလျက်နေကြ၏။ ၆ထိုအခါ ငါသွားသော လမ်း၌ နို့ရည်စီးလေ၏။ ကျောက်ခဲသည်လည်း
ငါ့အဘို့ဆီကို သွန်းလောင်းလေ၏။ ၇ငါသည်မြို့အလယ်၌ ရောက်၍၊ မြို့တံခါး သို့သွားလျက်၊
လမ်း၌ထိုင်ရာကိုပြင်ဆင်လျက်နေစဉ်တွင်၊ ၈လူပျိုတို့သည် ငါ့ကိုမြင်သဖြင့် ပုန်းရှောင်၍ နေကြ၏။
အသက်ကြီးသူတို့သည်လည်းထ၍ မတ်တတ်နေကြ၏။ ၉မင်းသားတို့သည် စကားမပြောဘဲနေ၍၊ မိမိတို့နှုတ်
ကိုလက် နှင့်ပိတ်ကြ၏။ ၁၀မှူးမတ်တို့သည်လည်း တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍၊ သူတို့လျှာသည် အာခေါင်၌ကပ်လေ၏။
၁၁လူတို့ သည် ငါ့စကားသံကို ကြားသောအခါ ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ ငါ့ကိုမြင်သောအခါ ချီးမွမ်းကြ၏။
၁၂အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဆင်းရဲသောသူ၊ မိဘမရှိသောသူ၊ ကိုးကွယ်ရာမရသောသူ၊ အော်ဟစ်သောအခါ
ကယ်တင်တတ်၏။ ၁၃ပျက်လုသော သူကောင်းကြီးပေးခြင်းကို ငါခံရ၏။ မုတ်ဆိုးမ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်လန်းစေ၏။
၁၄ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ပါရမီကို အဝတ်လုပ်၍ ငါဝတ်ဆင်၏။ တရားသည် ငါ့ဝတ်လုံ ငါ့ပေါင်းဖြစ်၏။
၁၅မျက်စိကန်းသော သူတို့အား ငါသည် မျက်စိဖြစ်၏။ ၁၆ခြေဆွံ့သော သူတို့အား ခြေဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသော
သူတို့၏ အဘဖြစ်၏။ အသိအကျွမ်းမရှိသော သူတို့၏ အမှုကို ငါနားထောင်၏။ ၁၇မတရားသောသူ၏
အစွယ်တို့ကို ငါချိုး၍၊ သူလုယူကိုက်စားသော အရာကိုနှုတ ်၏။ ၁၈ငါသည်ကိုယ်အသိုက်၌ သေရသော
အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ငါ့အသက်ရှင်သော နေ့ရက်တို့သည် သဲလုံးနှင့်အမျှ များပြားလိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့၏။
၁၉ငါ့အမြစ်သည် ရေနားမှာပြန့်ပွား၏။ ဆီးနှင်းသည်တညဉ့်လုံး ငါ့အခက်အလက်၌ ကျ၏။ ၂၀ငါ့ဘုန်းသည်
အစဉ်ပွင့်လန်းလျက်၊ ငါ့လေးသည်လည်း ငါ့လက်၌ အားဖြည့်လျက်ရှိ၏။ ၂၁သူတပါးတို့သည်
ငါ့စကားကိုနားထောင်၍ ငါပေးသော အကြံကိုငံ့လင့်လျက် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ၂၂ငါပြောပြီးသည်နောက်
သူတို့ သည် ပြန်၍မပြော။ ငါ့စကားသည် သူတို့အပေါ်မှာ ရေစက်ကဲ့သို့ကျ၏။ ၂၃မိုဃ်းရေကိုငံ့လင့်သကဲ့သို့
ငါ့ကိုငံ့လင့်လျက် နောက်ကျသော မိုဃ်းရေကိုခံချင်သကဲ့သို့ သူတို့သည် ပစပ်ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်လျက်
နေကြ၏။ ၂၄ငါသည် ပြုံးလျက် သူတို့ကို ကြည့်ရှုသောအခါ သူတို့သည် မယုံနိုင်ကြ။ ငါ့မျက်နှာ၏
အလင်းကိုလည်း မပျောက်စေကြ။ ၂၅ငါသည် သူတို့လမ်းကို ပဲ့ပြင်၍ အမြတ်ဆုံးသော နေရာ၌ ထိုင်၏။
ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းနှင့်တကွ ရှင်ဘုရင်ကဲ့သို့၎င်း၊ညိုးငယ်သောသူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေသော သူကဲ့သို့၎င်း၊
ငါဖြစ်၏။

၃၀

၁ယခုမူကား၊ ငါ့ထက်အသက်ငယ်သောသူတို့သည် ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ သူတို့အဘများကို
ငါသည် ရှုံ့ ရှာ၍ ငါ့သိုးစုကို စောင့်သော ခွေးတို့တွင်မျှနေရာမပေး။ ၂သူတို့သည် အစွမ်းသတ္တိကုန်ပြီးမှ၊
ငါ့အမှုကို အဘယ်သို့ ဆောင်ရွက်နိုင်သနည်း။ ၃ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောကြောင့်၊ သူတပါးများနှင့် မပေါင်းဘော်။
နက်နဲသော တောအရပ်နှင့် လူဆိတ်ညံရာအရပ်သို့ပြေးကြ၏။ ၄စားစရာဘို့ ချုံဖုတ်နားမှာ
မလွှမြက်ကိုရိတ်၍၊ ရသမ်မြစ်ကိုလည်း တူးကြ၏။ ၅လူနေရာမှနှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရ၍၊ သူခိုးကိုလိုက်သကဲ့သို့
သူတပါးတို့သည် လိုက်၍ အော်ဟစ်ကြ၏။ ၆ကြောက်မက် ဘွယ်သော တောင်ကြား၊ မြေတွင်း၊
ကျောက်ခေါင်း၌ နေကြ၏။ ၇ချုံဖုတ်အောက်မှာ မြည်တမ်းလျက်၊ ဆူးပင်အောက်မှာ စုဝေးလျက်နေကြ၏။
၈လူမိုက်သား၊ လူယုတ်သားဖြစ်၍ အရပ်ရပ်နှင် ထုတ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။
၉ယခုမူကား၊ ငါသည်သူတို့သီချင်းဆိုရာ ကဲ့ရဲ့ပုံခိုင်းရာဖြစ်ပါသည်တကား။ ၁၀ငါ့ကိုရွံ့ရှာ၍
ဝေးစွာရှောင်တတ် ကြ၏။ ငါ့မျက်နှာကိုတံထွေးနှင့် မထွေးဘဲမနေကြ။ ၁၁ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုလေးနှင့်ပစ်၍
ညှဉ်းဆဲတော်မူသောကြောင့် သူတို့သည် ငါရှေ့မှာ ဇက်ကြိုးကိုလွှတ်တတ်ကြ၏။ ၁၂သူငယ်တို့သည်
ငါ့လက်ျာဘက်၌ထ၍ ငါ့ခြေကိုတွန်းကြ၏။ ငါ့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လမ်းဖို့ကြ၏။ ၁၃ငါ့လမ်းဖျက်၍
ကိုင်ငါ့ကိုလဲစေခြင်းငှါ ကြိုးစားကြ၏။ သူတို့တွင်သတိပေးသော သူမရှိ။ ၁၄ကျယ်သောတွင်းပေါက်၌ ဝင်သကဲ့သို့၊
ငါ့ကို တိုက်၍ ဖြိုဖျက်ရာကို ခိုလှုံလျက်၊ ငါ့ထံသို့ တဟုန်တည်းပြေး လာကြ၏။ ၁၅ကြောက်မက်ဘွယ်သော

အရာတို့သည် ငါ့အပေါ်သို့ရောက်၍ လေတိုက်သကဲ့သို့ ငါ့ဘုန်းကိုလိုက်သဖြင့် ငါ့စည်းစိမ်သည်
မိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့ လွင့်ကုန်ပြီ။
၁၆ယခုမူကား၊ ငါ့နှလုံးကြေကွဲပြီ။ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရာကာလသည် ငါ့ကိုမှီပြီ။ ၁၇ ညဥ့်အခါ ငါ့အရိုးတို့သည်
အလွန် ကိုက်ခဲ၍ ငါ့အကြောတို့သည် သက်သာခြင်းမရှိရကြ။ ၁၈ငါ့အနာသည် ပြင်းထန်သဖြင့်၊
အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကိုဖုံးလွှမ်း၍ အင်္ကျီလည်စွပ်ကဲ့သို့ ငါ့ကိုစည်းလျက်နေ၏။ ၁၉ငါ့ကိုရွှံ့ထဲသို့
တွန်းချတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် မြေမှုန့်နှင့် မီးဖိုပြာကဲ့သို့ဖြစ်လေပြီ။ ၂၀ကိုယ်တော်အား အကျွန်ုပ်
အော်ဟစ်သော်လည်း ကြားတော်မမူ။ အကျွန်ုပ်သည် မတ် တတ်နေသော်လည်း မှတ်တော်မမူ။
၂၁အကျွန်ုပ်ကို ကြမ်းတမ်းစွာပြု၍၊ အားကြီးသောလက်တော်နှင့် ညှဉ်းဆဲတော် မူ၏၊ ၂၂အကျွန်ုပ်ကို ချီသွား၍၊
လေကိုစီးစေသဖြင့် အကျွန်ုပ်၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖြုတ်လွှင့်တော်မူ၏။ ၂၃သေခြင်းသို့ ၎င်း၊ အသက်ရှင်သော
သူခပ်သိမ်းတို့ အဘို့စီရင်သော နေရာသို့၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူမည်ဟု အကျွန်ုပ် သိပါ၏။
၂၄ဘုရားသခင်သည် လက်ဆန့်တော်မူသောအခါ၊ တောင်းပန်သော်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ဖျက်ဆီးတော်မူ
သောအခါ၊ အော်ဟစ်သော်လည်း ကျေးဇူးမရှိ။ ၂၅အမှုရောက်သောသူအတွက် ငါငိုကြွေးဘူးပြီ မဟုတ်လော။
ဆင်းရဲ သောသူအတွက် ငါစိတ်နာကြဉ်းဘူးပြီမဟုတ်လော။ ၂၆သို့သော်လည်း ငါသည်ကောင်းကျိုးကို
မြော်လင့်သောအခါ ဘေးရောက်လာ၏။ အလင်းကိုတောင့်တသောအခါ မှောင်မိုက်ဖြစ်၏။
၂၇ငါ့အသည်းသည် ပူလောင်၍ ငြိမ်းခြင်းမရှိ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရာကာလသည် ငါ့ကိုတွေ့မိပြီ။ ၂၈နေရောင်ကွယ်၍
မှောင်မိုက် ၌ လှည့်လည်ရ၏။ ပရိသတ်အလယ်၌ မတ်တတ်နေ၍ ကြွေးကြော်ရ၏။ ၂၉မြေခွေးတို့နှင့်
ညီအစ်ကိုတော်၏။ ကုလား အုပ်ငှက်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်ရ၏။ ၃၀အဆင်းမည်းလျက်အရိုးပူလောင်လျက်ရှိ၏။
ငါ့စောင်းသည် ညည်းတွားသော အသံ၊ ငါ့ပုလွေသည် ငိုကြွေးသော အသံကိုသာ ပေးတတ်၏။

၃၁

၁ငါသည်အပျိုကိုမျှမကြည့်ရှုမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်မျက်စိနှင့် ပဋိညာဉ်ဝန်ခံခြင်းကိုပြုပြီ။ ၂သို့မဟုတ်
အထက်အရပ်က ဘုရားသခင်သည် အဘယ်ကျေးဇူးကို၎င်း၊ မြင့်ရာအရပ်က အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်
အဘယ်သို့သော အမွေဥစ္စာကို၎င်း ပေးတော်မူမည်နည်း။ ၃ဆိုးသောသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့၎င်း၊
မတရားသဖြင့် ကျင့်သောသူတို့ သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့၎င်း ရောက်ရကြမည် မဟုတ်လော။ ၄ဘုရားသခင်သည်
ငါသွားရာလမ်းတို့ကို မြင်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ ငါ့ခြေရာရှိသမျှတို့ကို ရေတွက်တော်မူသည်
မဟုတ်လော။ ၅မုသာလမ်းသို့ ငါလိုက်မိသော်၎င်း၊ လှည့်စားခြင်းငှါ ငါပြေးမိသော်၎င်း၊ ၆မှန်သောချိန်ခွင်၌
ငါ့ကိုချိန်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည် ငါဖြောင့်မတ်ခြင်းကို သိတော်မူပါစေ။ ၇ငါသည် လမ်းလွဲမိသော်၎င်း၊
ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ငါ့မျက်စိ အလိုသို့ လိုက်မိသော်၎င်း၊ ငါ့လက်၌ အညစ်အကြေးကပ်မိသော်၎င်း၊
၈ငါကြဲသောမျိုးစေ့၏ အသီးအနှံကို သူတပါးစားပါစေ။ ငါ့ပျိုးပင်များကို သူတပါး နှုတ်ပါစေ၊ ၉သူ့မယားကို
ငါတပ်မက်မိသော်၎င်း၊ အိမ်နီးချင်းတံခါးနားမှာ ငါချောင်း မိသော်၎င်း၊ ၁၀ငါ့မယားသည် သူတပါးထံ၌
ကြိတ်ဆုံကြိတ်ရပါစေ။ သူတပါးသည် ငါ့မယားကို ရှုတ်ချပါစေ။ ၁၁ငါသည် ထိုသို့ပြုမိလျှင် အပြစ်ကြီး၏။
ရာဇဝတ်ခံထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။ ၁၂ထိုအပြစ်သည် အကုန်အစင်လောင်သောမီး၊ ငါစည်းစိမ်ရှိသမျှကို
သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသောမီးဖြစ်၏။ ၁၃ငါ့ကျွန်နှင့် ငါ့ကျွန်မသည် ငါနှင့်တရားတွေ့စရာ အမှုရှိသော အခါ
ငါနားမထောင်ဘဲ နေမိလျှင်၊ ၁၄ဘုရားသခင်ထတော်မူသောအခါ အဘယ်သို့ငါပြုရမည်နည်း။ စစ်ကြော
တော်မူသောအခါ အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက် ရမည်နည်း။ ၁၅ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသည်
သူ့ကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။ တပါးတည်း သော ဘုရားသည် ငါတို့နှစ်ယောက်ကို
အမိဝမ်းထဲ၌ ဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။
၁၆ငါသည် ဆင်းရဲသားတောင့်တသော အရာကို မပေးဘဲနေဘူးသလော။ မုတ်ဆိုးမမျက်စိကို
ပျက်စေခြင်းငှါ ပြုဘူးသလော။ ၁၇မိဘမရှိသော သူတို့အားစားစရာကိုမျှဘဲ၊ ငါတယောက်တည်း စားဘူး

သလော။ ၁၈ဆင်းရဲသား သည် အဘထံမှာ နေသကဲ့သို့၊ ငါ့အသက် ငယ်စဉ်ကာလမှစ၍ ငါနှင့်အတူ
ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံပြီ။ ၁၉အဝတ်မရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်သောသူ တစုံတယောက်နှင့်
ခြုံစရာမရှိဘဲ ဆင်းရဲစွာနေသော သူတစုံတယောက်ကို ငါမြင်၍၊ ၂၀သူ၏ခါးသည် ငါ့ကိုကောင်းကြီးမပေး။
ငါ့သိုးမွေးအားဖြင့် မနွေးဘဲနေသော်၎င်း၊ ၂၁ရုံးတော်တွင်ငါ့ဘက်၌နေ သောမင်းကို ငါသည်မြင်၍၊
မိဘမရှိသောသူကို ညှဉ်းဆဲမိသော်၎င်း၊ ၂၂ငါ့လက်မောင်းသည် ပခုံးကကျပါစေ။ ငါ့လက်ရိုးကျိုးပါစေ။ ၂၃
ငါသည်ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူခြင်းဘေးကို ကြောက်ရွံ့၍ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြောင့်
မပြစ်မှားဝံ့ဘဲနေပါပြီ။ ၂၄ငါသည်ရွှေကိုကိုးစား၍ ရွှေစင်အား သင်သည် ငါခိုလှုံရာဖြစ်၏ဟုဆိုမိသော်၎င်း၊ ၂၅ငါ၌
စည်းစိမ်ကြီး၍ များစွာသော ဥစ္စာရတတ်သောကြောင့်၊ ငါဝါကြွားဝမ်းမြောက် မိသော်၎င်း၊
၂၆ရောင်ခြည်ထွက်သောနေ၊ ထွန်းလင်းလျက်သွားသောလကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊ ၂၇ငါ့စိတ်နှလုံးသည်
တိတ်ဆိတ်စွာ နူးညွတ်၍ ငါ့လက်ကို ငါနမ်းမိသော၎င်း၊ ၂၈ရာဇဝတ်ခံထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။ အထက်အရပ်၌
ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ရာ ရောက်၏။ ၂၉ငါ့ကို မုန်းသောသူသည် ပျက်စီးသောအခါ
ငါဝမ်းမြောက်သလော၊ သူ၌ဘေးရောက်သောအခါ၊ ငါဝါကြွား သလော။ ၃၀ငါသည်သူ့အသက်ကိုကျိန်ဆဲ၍
ကိုယ်နှုတ်၌အပြစ် ရောက်စေခြင်းငှါ အခွင့်မပေး။ ၃၁ငါ့အိမ်သူ အိမ်သားတို့က အဘယ်သူသည် ငါတို့သခင်၏
အမဲသားတို့တောင့်တ၍ မဝဘဲနေရသနည်းဟု မဆိုတတ်သလော။ ၃၂ဧည့်သည်သည်လမ်း၌ ညဉ့်ကို
မလွန်ရမည်အကြောင်း၊ ငါသည်ခရီးသွားသော သူတို့အားကိုယ်တံခါးကို ဖွင့်ထားပြီ။ ၃၃ငါသည်လူပြုတတ်
သကဲ့သို့ ကိုယ်ဒုစရိုက်ကိုဖုံး၍ ကိုယ်ရင်ထဲ၌ ကိုယ်အပြစ်ကို ဝှက်ထားဘူးသလော။ ၃၄ထို သို့ပြုမိလျှင်
ကြီးသောပရိသတ်ရှေ့မှာ ငါ့မျက်နှာပျက်ပါစေ။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကဲ့ရဲ့၍၊ ငါ့အရှက်ကွဲပါစေ။ အိမ်ပြင်
သို့မထွက်ဘဲတိတ်ဆိတ်စွာ နေရပါစေ။ ၃၅တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့စကား ကို နားထောင်ပါစေသော။
ငါ့လက် မှတ်ကို ငါပေးမည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ကိုစစ်ကြောတော်မူပါစေ။ ၃၆အကယ် စင်စစ်ထိုစာကို
ပခုံးပေါ်မှာ ငါတင် ထားပါမည်။ ပေါင်းကဲ့သို့ ဆောင်းပါမည်။ ၃၇ငါသည်ကိုယ်အပြုအမူအလုံးစုံတို့ကို
ဘော်ပြမည်။ မင်းကဲ့သို့ အထံတော် ကို ချဉ်းကပ်ပါမည်။ ၃၈ငါ့မြေသည် ငါ့ကိုအပြစ်တင်သဖြင့် အော်ဟစ်၍
လည်ချောင်းတို့သည်တညီတညီး မြည်တမ်း သော်၎င်း၊ ၃၉စရိတ်မကုန်ဘဲ မြေအသီးအနှံကို ငါစား၍
မြေဆိုင်သောသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲမိသော်၎င်း၊ ၄၀စပါးပင်အတွက် ဆူးပင်ပေါက်ပါစေ။ မုယောပင်အ တွက်
ဗောရှပင်ပေါက်ပါစေဟု မြွက်ဆို၏။ ယောဘမြွက်ဆိုသော စကားပြီး၏။

၃၂

၁ထိုသို့ယောဘသည် မိမိဖြောင့်မတ်သည်ဟု ထင်သောကြောင့် ထိုသူသုံးယောက်တို့သည်
ပြန်၍မပြောဘဲ နေကြ၏။ ၂ထိုအခါဗုဇအမျိုးအာရအနွယ်ဖြစ်သော ဗာရခေလသားဧလိဟုသည်
အမျက်ထွက်၏။ ယောဘသည် ဘုရားသခင်ထက် မိမိဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို ပြသောကြောင့် ယောဘကို
အမျက်ထွက်၏။ ၃ယောဘ၏ အဆွေခင်ပွန်း သုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍မပြောနိုင်သော်လည်း ယောဘ၌
အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်ကြသောကြောင့် သူတို့ကို လည်းအမျက်ထွက်၏။ ၄ဧလိဟုသည်သူတို့ထက်
အသက်ငယ်သောကြောင့် ယောဘပြောသောစကား မကုန်မှီတိုင်အောင် ဆိုင်းလင့်လျက်နေ၏။
၅ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍ပြောစရာ စကားမရှိကြောင်းကို သိမြင်သောအခါ အမျက်ထွက်လေ၏။
၆ထိုအခါ ဗုဇအမျိုးဗရခေလသားဧလိဟု မြွက်ဆိုသည်ကား ငါသည်အသက်ငယ်၏။ သင်တို့
သည်အလွန်အသက်ကြီး၏။ ထို့ကြောင့်ငါသည် ကြောက်၍ကိုယ်သဘောကို မပြဝံ့ဘဲနေပါပြီ။ ၇နေ့ရက်
ကာလ တာရှည်သောသူသည် စကားပြောအပ်၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာ လွန်သောသူသည် ပညာကို
သွန်သင်အပ်၏။ ၈သို့ရာတွင် လူထဲ၌ဝိညာဉ်ရှိ၏။ ဘုရားသခင် အသက်ရှင်စေတော်မူသဖြင့် ဉာဏ်ရှိ၏။
၉လူကြီးတို့သည် အစဉ်ပညာရှိသည် မဟုတ်။ အသက်ကြီးသောသူအပေါင်းတို့သည် မှန်သောတရားကို

နားလည်သည်မဟုတ်။ ၁၀သို့ဖြစ်၍ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ငါသည် ကိုယ်သဘောကိုလည်း
ပြပါမည်။
၁၁သင်တို့စကားကို ကြားရသောအံ့သောငှါ ငါဆိုင်းလင့်ပြီ။ သင်တို့သည်ပြောစရာကို
ရှာဖွေ၍ဆွေးနွေးသော စကားကို ငါနားထောင်ပြီ။ ၁၂စေ့စေ့ နားထောင်စဉ်တွင်၊ ယောဘကိုအဘယ်သူမျှ
မနိုင်။ သူ၏ စကားကို အဘယ်သူ မျှမချေ။ ၁၃သို့ဖြစ်၍ငါတို့သည် ပညာကိုရှာ၍တွေ့ပြီဟုသင်တို့ဆိုစရာမရှိ။
ယောဘကိုနှိမ့်ချသောသူကား လူမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ၁၄ယောဘသည်ငါ့ကို ရည်ဆောင်၍
ပြောပြီမဟုတ်။ သင်တို့ပြန်ပြောသည့်အတိုင်း ငါပြန်ပြော မည်မဟုတ်။ ၁၅ဤသူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ
လျက် ပြန်၍မပြောဘဲတိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ၁၆ငါဆိုင်းလင့် သည်တွင် သူတို့သည် နှုတ်မမြွက်၊
ပြန်၍မပြောဘဲငြိမ်ငြိမ်နေကြ၏။ ၁၇သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ကိုယ်အတွက်ပြန် ပြောမည်။ ကိုယ့်သ ဘောကို ပြမည်။
၁၈ငါသည်ပြောစရာစကားနှင့် ပြည့်ဝ၏။ အတွင်းဝိညာဉ်နိုးဆော်ခြင်းကို ခံရ၏။ ၁၉ငါ့ဝမ်းသည် ပိတ်ဆို့သော
စပျစ်ရည်နှင့် တူ၏။ အသစ်သောအသားရေဘူး ကွဲလုသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၂၀ငါသည်သက်သာ ခြင်းငှာမြွက်ဆို
ရမည်။ နှုတ်ကိုဖွင့်၍ ပြန်ပြောရမည်။ ၂၁အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မျှမထောက်၊ အဘယ်သူကိုမျှ ချီးမွမ်းသော
စကား နှင့်မချော့မော့။ ၂၂သူတပါးကို ချီးမွမ်းသောစကားနှင့် မချော့မော့တတ်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊
ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသည် ငါ့ကိုချက်ချင်းပယ်ရှားတော်မူမည်။

၃၃

၁သို့ဖြစ်၍ အိုယောဘ၊ ငါမြွက်ဆိုသော စကားအလုံးစုံတို့ကို နားထောင်နာယူပါလော့။ ၂ငါသည်
ယခုနှုတ်ကို ဖွင့်၍ လျှာနှင့်မြွက်ဆိုသောအခါ၊ ၃ငါသဘောဖြောင့်သည်နှင့်အညီ ငါ့စကားဖြောင့်လိမ့်မည်။
ငါနှုတ်သည်ရှင်းလင်းသော ပညာစကားကို မြွက်ဆိုလိမ့်မည်။ ၄ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည်
ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အသက်တော်သည် ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏
အသက်တော်သည် ငါ့ကိုအသက်ရှည်တော်မူပြီ။ ၅သင်သည်တတ်နိုင်လျှင် ငါ့ကို ပြန်ပြောလော့။ ကိုယ်စကား
ကို ပြင်ဆင်လော့။ ကြိုးစားလော့။ ၆ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ငါသည်သင်နှင့်တူ၏။ ငါသည်လည်း မြေမှုန့်ဖြင့်
ဖန်ဆင်းတော်မူရာဖြစ်၏။ ၇သင်သည်ကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း ငါ၌ကြောက် မက်ဘွယ်သော အရာမရှိ။
သင့်အ ပေါ်မှာ ငါသည် လေးသောလက်ကိုမတင်။ ၈အကယ်စင်စစ် သင့်စကားသံကို ငါကြားသည်အတိုင်း
သင်မြွက်ဆိုသော စကားဟူမူကား၊ ၉ငါသည် စင်ကြယ်သော သဘောရှိ၏။ ပြစ်မှားခြင်းကိုမပြုတတ်။
ငါ၌အပြစ်မရှိ။ သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။ ၁၀ဘုရားသခင်သည် ငါ၌အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာတော်မူ၏။ ငါ့ကို ရန်သူကဲ့သို့
သိမှတ်တော်မူ၏။ ၁၁ငါ့ကိုထိတ်ခတ်တော် မူ၏။ ငါထွက်ရာလမ်းရှိသမျှတို့ကို စောင့်တော်မူ၏ ဟုဆိုမိပြီ။
၁၂ထိုသို့ ဆိုသော်မှားပြီ။ ငါပြန်ပြောသော စကားဟူမူကား၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည်
လူထက်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ၁၃ဘုရားသခင်နှင့် အဘယ်ကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု သနည်း။ ပြုတော်မူသော
အမှုတို့၏ အကြောင်းကို ပြတော်မမူ။
၁၄ဘုရားသခင်သည် တကြိမ်မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ လူမရိပ်မိလျှင် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မိန်မြွက်
တော်မူ၏။ လူသည် အိပ်ရာပေါ်မှ ငိုက်လျက်အိပ်ပျော်လျက်နေသောအခါ အိပ်မက်မြင်၍ ညဉ့်ရူပါရုံကိုခံရ
သောအားဖြင့်၊ ၁၆ဘုရား သခင်သည် လူ၏နားကိုဖွင့်၍ ဆုံးမပေးတော်မူတတ်၏။ ၁၇ထိုသို့လူသည် မိမိအကြံကို
စွန့်စေခြင်းငှါရင်း၊မာန်မာနနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါရင်း ပြုတော်မူ၏။ ၁၈သူ၏အသက်ကို သင်္ချိုင်းတွင်းမှ
ကွယ်ကာ၍ ထားဘေးဖြင့် မသေစေခြင်းငှါ စောင့်မတော်၏။
၁၉လူသည် အိပ်ရာပေါ်မှာ နာခြင်းဝေဒနာကို ခံရ၍၊ အရိုးရှိသမျှတို့သည် ပြင်းထန်စွာ ကိုက်ခဲသဖြင့်၊
၂၀မုန့်နှင့် မြိန်သော ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို သူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည်ရွံ့ရှာ၏။ ၂၁အသားအရေပိန်လျော့
ကွယ်ပျောက်၍၊ မထင်ရှား ဘူးသောအရိုးတို့လည်း ပေါ်ကြ၏။ ၂၂အသက်ဝိညာဉ်သည် သင်္ချိုင်းတွင်းနား
သို့ငင်း၊ ဖျက်ဆီးသောတမန်လက်သို့ ငင်းရောက်လုပြီ။ ၂၃သို့ရာတွင် လူတို့အား တရားလမ်းကို ပြစေခြင်းငှါ၊

တထောင်တွင် အထွဋ်ဖြစ်၍၊ တရားစကားကို ပြန်တတ်သော တမန်ရှိလျှင်၊ ၂၄ဘုရားသခင်က
သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ထိုသူကို မဆင်းစေဘဲ ကယ်တင်လော့။ ရွေးရာအ ကြောင်းကို ငါတွေ့ပြီဟု
ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ မိန့်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ၂၅ထိုသူသည် သူငယ်ထက်အသားအရေနုထွား ၍
ပျိုသောအသက်နှင့် တဖန်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ၂၆ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍ ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသဖြင့်၊
ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်ရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုးကို လူတို့အားဘုရား
သခင်ပေးတော်မူတတ်၏၊ ၂၇သူကလည်း ငါသည်ပြစ်မှားပါပြီ။ မှန်သောတရားကို မှောက်ပါပြီ။ သို့သော်လည်း
ကိုယ်ခံထိုက်သော အပြစ်ကိုမ ခံရဘဲ၊ ၂၈သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ငါ့ကိုမဆင်းစေဘဲ ကယ်တင်တော်မူသဖြင့်၊
ငါ့အသက်သည် မှောက်မိုက်နှင့်လွတ်လျက် ရှိ၏ဟု လူတို့တွင် သီချင်းဆိုရလိမ့်မည်။ ၂၉ထိုသို့ဘုရား
သခင်သည် လူတို့၌ ရံခါရံခါ စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ၃၀သချိုင်းတွင်းမှ နှုတ်ယူ၍၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏
အလင်းနှင့် လင်းစေတော်မူ၏။ လူမှနှုတ်ယူ၍ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ အလင်း နှင့် လင်းစေတော်မူ၏။
၃၁အိုယောဘ၊ ငါ့စကားကိုသတိနှင့် နားထောင်လော့။ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ငါပြောပါမည်။
၃၂သို့သော် လည်း ပြောစရာရှိလျှင် ပြန်ပြောလော့။ သင့်ကို အပြစ်လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ငါအလိုရှိသောကြောင့်
စကားပြောလော့။ ၃၃ပြောစရာမရှိလျှင် တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ ပညာကို
ငါသွန်သင်ပါမည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၃၄

၁တဖန် ဧလိဟုဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂အကြားအမြင်များသော ပညာရှိတို့၊ ငါ့စကားကို
နားထောင်နာ ယူကြလော့။ ၃ခံတွင်းသည်အစာကို မြည်းစမ်းသကဲ့သို့၊ နားသည်စကားကို စုံစမ်းတတ်၏။
၄ငါတို့သည် ကိုယ်အဘို့ အလိုငှါစစ်၍တရားသဖြင့် စီရင်ကြကုန်အံ့။ ကောင်းသောအရာကို ကိုယ်တိုင်
အားဖြင့် သိမှတ်ကြကုန်အံ့။ ၅ယောဘက ငါဖြောင့်မတ်၏။ ဘုရားသခင်သည်ငါ့ကို အမှုရှုံးစေတော်မူ၏။
၆ငါသည် ကိုယ်အကျိုးကို ပျက်စီးစေခြင်းငှါ မုသာပြောရ မည်လော။ ငါမပြစ်မှားသော်လည်း၊
မပျောက်နိုင်သော အနာရောဂါစွဲပါသည် တကားဟုဆိုမိပြီ။ ၇ယောဘနှင့်တူသောသူ တစုံတယောက်
ရှိလိမ့်မည်လော။ ရေကိုသောက်သကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မျိုတတ်၏။ ၈မတရားသဖြင့် ကျင့်သော သူတို့နှင့်
ပေါင်းဘော်၍ လူဆိုးတို့နှင့် သွားလာတတ်၏။ ၉လူသည် ဘုရားသခင်၌ မွေ့လျော်၍ အကျိုးမရှိဟု ယောဘ
သည် ဆိုမိပြီ။ ၁၀သို့ဖြစ်၍ ဉာဏ်ကောင်းသော သူတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ဒုစရိုက်သည်
ဘုရားသခင် နှင့်ဝေး၍၊ အပြစ်သည် အနန္တတန်ခိုးရှင်နှင့်ဝေး ဝေးပါစေ။ ၁၁လူပြုသောအမှု၏ အကျိုးအပြစ်ကို
ပေးတော်မူမည်။ လူတိုင်း ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်နှင့် အထိုက်အလျောက်ခံစေတော်မူမည်။ ၁၂အကယ်စင်စစ်
ဘုရားသခင်သည် ဒုစရိုက်ကို ပြုတော်မမူ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် မတရားသဖြင့် စီရင်တော်မမူ။ ၁၃ မြေကြီးကို
ဘုရားသခင်၌ အဘယ်သူအပ်သနည်း၊ လောကဓာတ်လုံးကို အဘယ်သူစီရင်ပြုပြင်သနည်း။ ၁၄ဘုရားသခင်
သည် လူကိုအလိုတော်မရှိ၍ လူ၏အသက်ဝိညာဉ်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူလျှင်၊ ၁၅ခပ်သိမ်းသော လူသတ္တဝါတို့
သည် ချက်ခြင်းသေပျောက်၍ မြေမှုန့်သို့ တဖန်ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ ၁၆ယခုမှာ သင်သည် ဉာဏ်ရှိသည်
ဖြစ်၍ ဆင်ခြင်ဦးလော့။ ငါ့စကားသံကို နားထောင်ဦးလော့။ ၁၇တရားကို မုန်းသောသူသည်အစိုးရရမည်လော။
တရားသဖြင့် စီရင်၍ တန်ခိုးကြီးသော သူကိုအပြစ်တင်သင့်သလော။ ၁၈သင်သည်လူဆိုးဖြစ်၏ဟု
ရှင်ဘုရင်ကိုငင်း၊ သင်တို့သည် အဓမ္မလူဖြစ်ကြ၏ဟု မင်းတို့ကိုငင်း ဆိုသင့်သလော။ ၁၉ထိုမျှမက၊ မင်းတို့၏
မျက်နှာကို ထောက်တော်မမူ။ ဆင်းရဲသောသူကို အားနာသည်ထက်၊ ရတက်သောသူကို သာ၍
အားနာတော်မမူသော ဘုရားသခင်ကို မဆိုသင့်သည်မဟုတ်လော။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါ တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ၂၀တခဏခြင်းတွင် သတ္တဝါ တို့သည် သေတတ်ကြ၏။ သန်းခေါင်အချိန်၌
လူမျိုးတစုံ တမျိုးတုန်လှုပ် ကွယ်ပျောက်၍ အားကြီးသော သူသော်လည်း အဘယ်သူမျှ
မပြုဘဲသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။ ၂၁အကြောင်းမူကား၊ လူသွားရာလမ်းတို့ကို ဘုရားသခင်

ကြည့်ရှု၍ လူခြေရာရှိသမျှတို့ကို မြင်တော်မူ၏။ ၂၂မတရား သဖြင့် ကျင့်သောသူ၏ ပုန်းရှောင်ရာမှောင်မိုက်
သေမင်းအရိပ်တစုံတခုမျှမရှိ။ ၂၃ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ လူသည် တရားတွေ့သောအခါ၊ အထပ်ထပ်
စစ်ကြောတော်မူစရာ အကြောင်းမရှိ။ ၂၄အားကြီးသောသူတို့ကိုပင် မစစ်ကြောဘဲ ချိုးဖျက်၍ သူတို့အရာ၌
အခြားသောသူကို ခန့်ထားတော်မူ၏။ ၂၅သို့ဖြစ်၍ သူတို့ပြုသမျှကို သိတော်မူသဖြင့်၊ ညဉ့်မှောင်မိုက်ကို
ရောက်စေ၍ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ၂၆သူတို့ အပြစ်ကြောင့် ပရိသတ်ရှေ့မှာ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။
၂၇အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏၊ ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို အလျှင်း
မဆင်ခြင်ကြ။ ၂၈ထိုသို့ပြုသောကြောင့် ဆင်းရဲသားငိုကြွေးသံသည် ရှေ့တော်သို့ တက်၍
ညှဉ်းဆဲခံရသောသူ၏ ငိုကြွေးသံသည် ကြားတော်မူရ၏။ ၂၉ဘုရားသခင်သည် ချမ်းသာပေးတော်မူလျှင်
အဘယ်သူနှောင့်ရှက်နိုင်သနည်း။ မျက်နှာလွှဲတော် မူလျှင် လူတမျိုးလုံးဖြစ်စေ၊ တယောက်တည်းဖြစ်စေ၊
အဘယ်သူသည် မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်နိုင်သနည်း။ ၃၀ထိုသို့ ဆင်းရဲသားတို့ကို မမှားယွင်းစေမည်အကြောင်း
အဓမ္မမင်းတို့ကို နှိမ့်ချတော်မူ၏။

၃၁အကျွန်ုပ်သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရပါပြီ။ နောက်တဖန်မပြစ်မှားပါ။ ၃၂အကျွန်ုပ်
နားမလည်သောအရာကို သွန်သင်တော်မူပါ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသည်ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန်မပြုဘဲ နေပါမည်ဟု
ဘုရားသခင်အား လျှောက်သင့်သည် မဟုတ်လော။ ၃၃သင်သည် ငြင်းပယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ရွေးယူသည်ဖြစ်စေ၊
သင်၏အလိုသို့သာ ဘုရားသခင်လိုက်၍ အလို တော်သို့ မလိုက်ဘဲ အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတော်မူရမည်လော။
သို့ဖြစ်လျှင် နားလည်သည်အတိုင်း ပြောပါ။ ၃၄ဥာဏ် ကောင်းသောသူတို့သည် စကားပြောပါစေ။
ပညာရှိသော သူတို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်ပါစေ၊ ၃၅ယောဘသည် နားမလည်ဘဲပြောမိပြီ။
သူပြောသောစကားသည်ပညာစကားမဟုတ်။ ၃၆ယောဘသည်မတရား သောသူကဲ့သို့ ပြန်ပြောတက်သော
ကြောင့်၊ အဆုံးတိုင်အောင် စုံစမ်းစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ၃၇ဒုစရိုက်ကိုပြုသည်သာမက၊ ပုန်ကန်သော
အပြစ်ရှိသေး၏။ ငါတို့တွင်အောင်ပွဲကိုခံ၍၊ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောစကားနှင့် များစွာပြောတတ်သည်ဟု
မြွက်ဆို၏။

၃၅

၁-၂တဖန်ဧလိဟု ဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ငါသည်ဘုရားသခင်ထက်သာ၍ ဖြောင့်မတ်၏ဟု
သင်ပြော သော စကားမှန်သည် ထင်သလော။ ၃သင်က ငါသည်အဘယ်အကျိုးကို ရသနည်း။ ဒုစရိုက်ကို
မပြုဘဲနေလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်းဟု ဆိုလို၏။ ၄သင်နှင့်သင်၏ အပေါင်းအဘော်တို့ စကားကို
ငါချေပမည်။ ၅မိုဃ်းကောင်းကင် ကိုမျှော်၍ သင့်ထက်မြင့်သော မိုဃ်းတိမ်တို့ကို ကြည့်ရှုလော့။ ၆သင်သည်
ဒုစရိုက်ကိုပြုသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ ထိခိုက်နိုင်သနည်း။ ပြစ်မှားသော အပြစ်များ
သော်လည်း၊ အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ ဖျက်နိုင်သနည်း။ ၇သင်သည် ဖြောင့်မတ်သော်လည်း၊
ဘုရားသခင်၏ အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ပြုစုနိုင်သနည်း။ သင့်လက်မှ အဘယ် ကျေးဇူးကို
ခံတော်မူမည်နည်း။ ၈သင်ပြုသော ဒုစရိုက်သည် သင်နှင့်တူသော လူသတ္တဝါကိုသာ ထိခိုက်နိုင်၏။
သင်ပြုသော သုစရိုက်သည်လည်း လူသားတို့၌သာ ကျေးဇူးပြုနိုင်၏။

၉များပြားသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် အော်ဟစ်တတ်ကြ၏။ အားကြီးသော
သူနှိပ်စက်သော ကြောင့်၊ ပြင်းစွာအော်ဟစ်တတ်ကြ၏။ ၁၀သို့သော်လည်း ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူထသော
ညဉ့်အချိန်၌ သီချင်းဆိုရ သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူထသော၊ ၁၁မြေတိရစ္ဆာန်နားလည်သည်ထက်သာ၍
နားလည်သော ဉာဏ်နှင့်၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်မရ၊ ထူးဆန်းသောပညာနှင့်၎င်း၊ ငါတို့ကို
ပြည့်စုံစေတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာ ရှိ တော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူမျှ မမေးမြန်းတတ်။
၁၂ထိုကြောင့်အဓမ္မလူ၊ ထောင်လွှားစော်ကားခြင်းကို ခံရ၍ အော်ဟစ် သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည်
ထူးတော်မမူ။ ၁၃အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် အချည်းနှီးသော စကားကို နားထောင်တော်မမူ။

အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ထိုသို့သော စကားကို မမှတ်ဘဲနေတော်မူ၏။ ၁၄ဘုရားသခင်ကို မတွေ့မမြင်ရဟု
သင်ဆိုသော်လည်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူသောကြောင့် မြော်လင့်လျက်နေလော့။ ၁၅ယခုမူကား၊
အမျက်ထွက်၍ ဆုံးမတော်မမူ။ ပြစ်မှားသော အပြစ်ကို ကျပ်တည်းစွာ မှတ်တော်မမူသောကြောင့်၊
၁၆ယောဘသည် အချည်းနှီးသော စကားကို မြွက်ဆိုတတ်၏။ ပညာမရှိဘဲ များစွာပြောတတ်သည်ဟု
မြွက်ဆို၏။

၃၆

၁တဖန်ဧလိဟု ဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ၂ငါ့ကိုသည်းခံပါလော့။ အကျိုးအကြောင်းကို ငါပြဦးမည်။
ဘုရား သခင်အဘို့ ပြောစရာရှိသေး၏။ ၃ငါသည် ဝေးသော အရပ်က ကိုယ်ပညာကို ဆောင်ခဲ့မည်။ ငါ့ကို
ဖန်ဆင်းတော်မူ သော ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူကြောင်းကို ငါပြမည်။ ၄အကယ်စင်စစ်
မမှန်သောစကားကို ငါမပြော။ ပညာအတတ်စုံလင်သော သူသည် သင်၌ ရှိ၏။
၅ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း မထီမဲ့မြင်ပြုတော်မမူတတ်။ အစွမ်းသတ္တိ၊
ဉာဏ် သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ၆မတရားသော သူတို့၏အသက်ကို စောင့်တော်မမူ။ ဆင်းရဲခံရသော
သူတို့ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူ၏။ ၇ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ပမာဏမပြုဘဲနေတော်မမူ။ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ
ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထာဝရ နေရာချ၍ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ၈သူတို့သည် အကျဉ်းနေ၍ ဒုက္ခကြိုးနှင့်
ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရလျှင်၊ ၉သူတို ပြုမိသော အမှုနှင့်ပြစ်မှားလွန်းကျူးမိသော အပြစ်များတို့ကို ပြတော်မူ၏။
၁၀ဆုံးမသောစကားကို နားထောင်ချင်သော သဘောကိုသွင်းပေး၍ ဒုစရိုက်ကို စွန့်စေရမည်အကြောင်း
ပညတ်တော်မူ၏။ ၁၁စကားကို နားထောင်၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လျှင်၊ စည်းစိမ်းချမ်းသာနှင့်
ပျော်မွေ့လျက်၊ နှစ်၊ လ၊ နေ့ရက်ကာလကို လွန်စေတတ်ကြ၏။ ၁၂နားမထောင် လျှင် ထားဘေးနှင့်ဆုံး၍
ပညာအတတ်မရှိဘဲ သေတတ်ကြ၏။ ၁၃အဓမ္မသဘောရှိသောသူတို့သည် အမျက်တော်ကို သိုထား
တတ်ကြ၏။ ချည်နှောင်တော်မူ သောအခါ မအော်ဟစ်တတ်ကြ။ ၁၄အသက်ငယ်စဉ်ကပင်သေ၍၊
ဆိုးညစ်သော သူတို့နှင့် အတူ ဆုံးတတ် ကြ၏။ ၁၅အမှုရောက်သော ဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။
ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ နားထောင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူ၏။ ၁၆ထိုသို့သင့်ကိုလည်း ကျဉ်းမြောင်းသော
အရပ်မှ ကျယ်ဝန်းရှင်းလင်းသောအရပ် သို့ပြောင်းစေ၍၊ သင်၏ စားပွဲပေါ်မှာ ကောင်းသောအရသာနှင့်
ပြည့်စုံသောခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို တင်ထားတော်မူလိမ့် မည်။ ၁၇သို့မဟုတ် မတရားသောသူကဲ့သို့အပြစ်နှင့်
ပြည့်စုံလျှင်၊ အပြစ်နှင့်ယှဉ်သောဒဏ်ကို ခံရမည်။ ၁၈အမျက်တော်ထွက်တတ်သည် ဖြစ်၍၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူ
မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အမှုရောက်မှများသော အဘိုးကို ပေးသော်လည်း ကိုယ်ကိုမရွေးမ နှုတ်နိုင်။
၁၉သင်၏ဥစ္စာကို ပမာဏပြုတော်မူမည်လော။ ရွှေကိုဇင်း၊ များစွာသောစည်းစိမ်ကိုဇင်း၊ ပေးချင်သော်လည်း
ပမာဏပြုတော်မမူ။ ၂၀ညဥ့်ကိုမတောင့်တနှင့်။ ညဥ့်အခါလူတို့သည် ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရတတ်ကြ၏။
၂၁သတိပြုပါ။ မတရားသောအမှုကို မငဲ့ကွက်နှင့်။ ထိုသို့သောအမှုကို ဆင်းရဲခြင်းထက် သင်သည်
အလိုရှိလေပြီတကား။
၂၂ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့
အဘယ်သူအုပ် ချုပ်နိုင်သနည်း။ ၂၃ကြွတော်မူရသော လမ်းကိုအဘယ်သူ စီရင်သနည်း။ ကိုယ်တော်သည်
မတရားသော အမှုကိုပြုမိပြီ ဟု အဘယ်သူဆိုရာသနည်း။ ၂၄လူတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သောအမှုတော်ကို
ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ သတိပြုလော့။ ၂၅လူခပ်သိမ်းတို့သည် အမှုတော်ကို မြင်ကြ၏။ အဝေးကကြည့်ရှုတတ်ကြ၏။
၂၆ဘုရားသခင်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ငါတို့ သည် ဘုရားသခင်ကို မသိနိုင်။ အသက်တော်နှစ်ပေါင်းကို
စစ်၍ မကုန်နိုင်ကြ။ ၂၇ရေကို သုန်ဖျင်းစေ၍ အထက်သို့ ဆွဲယူတော်မူသဖြင့် ရေငွေ့ရှိသည်အတိုင်း
မိုဃ်းရွာတတ်၏။ ၂၈မိုဃ်းတိမ်မှ လူတို့အပေါ်သို့ မိုဃ်းပေါက်ကျ၍ များစွာ သော မိုဃ်းရွာတတ်၏။
၂၉မိုဃ်းတိမ်တော်နှံ့ပြားခြင်း၊ တဲတော်အသံမြည်ခြင်းကို အဘယ်သူနားလည်သနည်း။ ၃၀တဲတော်အပေါ်မှာ

အလင်းတော်ကို ဖြန့်တော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာ၌ အနက်ဆုံးသော အရပ်ကိုလည်း ဖုံးလွှမ်းတော်မူ၏၊
၃၁ထိုသို့သောအားဖြင့် လူမျိုးတို့ကို တရားစီရင်တော်မူ၏။ များစွာသော အစာအာဟာရကိုလည်း
ပေးတော်မူ၏။ ၃၂အလင်းကို လက်တော်နှင့် ကွယ်ကာ၍ တဖန်ရန်သူရှိရာသို့ လွှတ်တော်မူ၏။ ၃၃
ထိုသူမှစသော တိရစ္ဆာန်များနှင့် အပင်များကို အလိုတော်မရှိကြောင်း ထင်ရှား၏။

၃၇

၁ဤအမှုကြောင့် ငါ့နှလုံးသည် တုန်လှုပ်၍ မိမိနေရာမှရွေ့သွား၏။ ၂မြွက်တော်မူသော အသံနှင့်
နှုတ်တော်မှ ထွက်သောအသံကို စေ့စေ့နားထောင်ကြလော့။ ၃မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌
အနှံ့အပြားလွှတ်၍ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် လျှပ်စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။ ၄လျှပ်စစ်ပြက်ပြီးမှ
အသံတော်ထွက်၏။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်အသံနှင့် မိုဃ်းချုန်း တော်မူ၏ အသံတော်မြည်သောအခါ
မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကို ချုပ်တည်းတော်မမူ။ ၅အံ့ဩဘွယ်သော အခြင်းအရာပါ လျက် ဘုရားသခင်သည်
အသံတော်နှင့် မိုဃ်းချုန်းတော်မူ၏။ ကြီးသောအမှု ငါတို့ နားမလည်နိုင်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။
၆မြေပေါ်မှာဖြစ်စေဟု မိုဃ်းပွင့်ကိုငင်း၊ သုန်ဖျင်းသော မိုဃ်းရေနှင့် တန်ခိုးတော်ကြောင့် ပြင်းထန်သော
မိုဃ်းရေကိုငင်း မိန့်တော်မူ၏။ ၇ဖန်ဆင်းတော်မူသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို သိမည်အကြောင်း
လူတိုင်း လုပ်သော အလုပ်ကို ဆီးတားတော်မူ၏။ ၈ထိုအခါ သားရဲတို့သည် မြေတွင်းထဲသို့ ဝင်၍
သူတို့နေရာ၌ နေတတ်ကြ၏။ ၉လေဘွေသည် တောင်မျက်နှာမှငင်း၊ အချမ်းသည်မြောက်မျက်နှာမှငင်း၊
ထွက်လာတတ်၏။ ၁၀ဘုရားသခင်မှုတ် တော်မူသဖြင့်၊ ရေခဲဖြစ်၍ ရေမျက်နှာသည် ခဲလျက်ရှိ၏။ ၁၁မိုဃ်းတိမ်မှ
မိုဃ်းရေကို သက်ရောက်စေ၍ ရောင်ခြည်တော် အားဖြင့် မိုဃ်းတိမ်ကို ပျောက်လွင့်စေတော်မူ၏။
၁၂လောကဓာတ် မြေကြီးတရှောက်လုံးကို မှာထားတော်မူသမျှ အတိုင်း ပြုစေခြင်းငှါ ၊ ပညာတော်အားဖြင့်
လှည့်လည်စေတော်မူ၏။ ၁၃ဒဏ်ခတ်သော်ငင်း၊ မြေတော်ကိုပြုစုသော်ငင်း၊ ချမ်းသာပေးသော်ငင်း၊
လာစေတော်မူ၏။

၁၄အိုယောဘ၊ ဤစကားကို နားထောင်လော့။ ဘုရားသခင်၏ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို
ငြိမ်သက်စွာ နေ၍ ဆင်ခြင်လော့။ ၁၅ထိုအမှုတို့ကို ဘုရားသခင်စီရင်၍ မိုဃ်းတိမ်တော်အလင်းကို
ထွန်းလင်းစေတော်မူသောအခါ သင်သည် သိသလော။ ၁၆ပညာစုံလင်သော ဘုရား၏ အံ့ဘွယ်သော
အမှုတော်တည်းဟူသော မိုဃ်းတိမ်တို့သည် မပေါ့မလေး မှန်မှန်မိုးမည်အကြောင်း၊ ပြုတော်မူသော
အမှုကိုငင်း၊ ၁၇မြေပေါ်မှာ တောင်လေဖြင့် အချမ်းပျောက်စေတော် မူသောအခါ သင်၏အဝတ်သည်
အဘယ်သို့သောအားဖြင့် နွေးသည်ကိုငင်း၊ နားလည်သလော။ ၁၈သွန်းသောကြေးမုံ ကဲ့သို့တည်လျက်ရှိသော
မိုဃ်းကောင်းကင်ကို သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့်ဝိုင်းညီ၍ ကြက်သလော။ ၁၉ငါတို့သည် အဘယ်သို့
လျှောက်ရမည်ကို သွန်သင်ပါ။ ငါတို့သည် မိုက်သောကြောင့် အလိုအလျှောက် မလျှောက်တတ်ကြ။
၂၀ငါပြောသော စကားကို ဘုရားသခင်အား ကြားလျှောက်လိမ့်မည်လော။ အကယ်၍လူသည် ဘုရားသခင်ကို
လျှောက်ဝံ့လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ၂၁လေသည်လာ၍ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ရှင်းလင်းစေသော
အခါ လူသည် ထွန်းလင်းသောရောင်ခြည်ကို မကြည့်နိုင်။ ၂၂မြောက်မျက်နှာမှ ရွှေရောင်ခြည်ထွက်တတ်၏။
ဘုရားသခင် သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ၂၃အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို
ငါတို့သည် စစ်၍ မကုန်နိုင်ကြ၊ အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့်ငင်း၊ တရားစီရင်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်ငင်း
ထူးဆန်းတော်မူ၏။ အဘယ်သူကိုမျှ ညှဉ်းဆဲတော်မမူ။ ၂၄သို့ဖြစ်၍ လူတို့သည် ကြောက်ရွံ့စရာ
အကြောင်းရှိကြ၏။ ဉာဏ်ကောင်းသော သူတစုံတယောက်မျှ ဘုရားသခင်ကို မဖူးမကြည့်နိုင်ဟု မြွက်ဆို၏။

၃၈

၁ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ယောဘစကားကိုလှန်ပြန်၍ မိုဃ်းသက်မုန်းတိုင်းထဲက
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂ပညာမရှိဘဲ စကားပြောကာမျှနှင့် ငါ့အကြံကိုမိုက်စေသော ဤသူကား အဘယ်

သူနည်း။ လူယောကျာ်း ကဲ့သို့သင့်ခါးကို စီးလော့။ ၄ငါမေးမြန်းသောပြဿနာတို့ကို ဖြေလော့။
မြေကြီးအမြစ်ကို ငါတည်သောအခါ၊ သင်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ နားလည်လျှင် ဘော်ပြလော့။
၅မြေကြီးအတိုင်း အရှည်ပမာဏကို အဘယ်သူစီရင်သနည်း။ နားလည်လျှင် ပြောလော့။ မျဉ်းကြိုးကို
အဘယ်သူတန်း၍ ချသနည်း။ ၆မြေကြီးတိုက်မြစ်ကို အဘယ်အရပ်၌ စွဲစေသနည်း။ ၇ နံနက် ကြယ်တို့သည်
တညီတညွတ်တည်း သီချင်းဆို၍ ဘုရားသခင်သား အပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်သဖြင့် ကြွေးကြော်ကြစဉ်၊
တိုက်ထောင့်အထွဋ်ကျောက်ကို အဘယ်သူ တင်ထားသနည်း။ ၈သမုဒ္ဒရာသည် အမိဝမ်းထဲကဘွား၍
ထွက်လာသောအခါ အဘယ်သူသည် တံခါးပိတ်နှင့် ပိတ်ထားသနည်း။ ၉သမုဒ္ဒရာကို မိုဃ်းတိမ်နှင့် ငါခြုံ၍
ထူထပ်သောမှောင် မိုက်နှင့် ထုပ်ရစ်သည်ကာလ၌၎င်း၊ ၁၀သင်သည် ဤအရပ်တိုင်အောင် လာရ၏။
၁၁တိုး၍မလွန်ရ ဤအရပ်၌ သင်၏ ထောင်လွှားသော လှိုင်းတံပိုးဆုံးရ၏ဟု ပညတ်လျက်၊ သမုဒ္ဒရာအပိုင်း
အခြားကို ငါစီရင်၍၊ တံခါးပိတ်နှင့် ကန့်လန့်ကျင် တို့ကို ထားသည်ကာလ၌၎င်း၊ အဘယ်သူသည် ဝိုင်း၍
ကူညီသနည်း။ ၁၂သင်သည် တသက်လုံးတွင် တခါမျှ နံနက်ကို မှာထားဘူးသလော။ မိုဃ်းသောက်လင်းကို
နေရာချဘူးသလော။ ၁၃နံနက်အလင်းသည် မြေကြီးစွန်းကို ကိုင်လျက်၊ လူဆိုးတို့ကိုခါ၍ ပစ်စေခြင်းငှါ
စီရင်ဘူးသလော။ ၁၄မြေကြီးသည် တံဆိပ်ခတ် သကဲ့သို့ပုံပေါ်၍ အဝတ်တန်ဆာဆင် သကဲ့သို့ရှိ၏။
၁၅လူဆိုးတို့၏ အလင်းသည် ကွယ်၍ ချီကြွသော လက်လည်း ကျိုးတတ်၏။ ၁၆သင်သည် သမုဒ္ဒရာ
စမ်းရေပေါက်ထဲသို့ ဝင်ဘူးသလော။ နက်နဲသောအောက်ဆုံးအရပ်၌ လှည့်လည်ဘူးသလော။
၁၇သေခြင်းတံခါးတို့ကို သင့်အား ဖွင့်ဘူးသလော။ သေမင်းအရိပ်ထဲသို့ ဝင်သော လမ်းဝတို့ကို
မြင်ဘူးသလော။ ၁၈မြေကြီးမျက်နှာတပြင်လုံးကို ကြည့်ရှုဘူးသလော။ အလုံးစုံကို သိမြင်လျှင် ဘော်ပြ လော့။
၁၉အလင်းနေရာသို့ အဘယ်မည်သောလမ်းဖြင့် ရောက်ရ သနည်း။ မှောင်မိုက်နေရာလည်း အဘယ်မှာရှိသ
နည်း။ ၂၀အကယ်စင်စစ်သင်သည် အလင်းအမိုက်အပိုင်းအခြားသို့ ငါတို့ကို ပို့ဆောင်နိုင်၏။ သူတို့နေရာ
အိမ်သို့ ရောက်သောလမ်းတို့ကို သိလိမ့်မည်။ ၂၁သင်သည် ရှေးကာလ၌ ဘွားမြင်၍
အလွန်အသက်ကြီးသောကြောင့် သိလိမ့်မည်။

၂၂သင်သည် မိုဃ်းပွင့်ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ ဝင်ဘူးသလော။ ၂၃ဘေးရောက်ရာအချိန်ကာလနှင့်
စစ်ပြိုင်၍ တိုက်ရာအချိန်ကာလဘို့၊ ငါသိုထားသော မိုဃ်းသီးဘဏ္ဍာများကို မြင်ဘူးသလော။ ၂၄အလင်းသည်
အဘယ်သို့သော လမ်းဖြင့် နှံ့ပြားသနည်း။ အရှေ့လေသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့် လွင့်သနည်း။
၂၅လူမရှိသော မြေနှင့် လူမနေ သော တော၌ မိုဃ်းရွာစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ၂၆လွတ်လပ်သော လွင်ပြင်ကိုရေနှင့်ဝစေ၍
၂၇နုသောမြက်ပင်အညွန့်ကို ထွက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ လျှံသောမိုဃ်းရေစီးရာလမ်း၊ မိုဃ်းကြိုးနှင့်ဆိုင်သော
လျှပ်စစ်ပြက်ရာ လမ်းကို အဘယ်သူ ဖွင့်သနည်း။ ၂၈မိုဃ်းရေ၏အဘကားအဘယ်သူနည်း။ နှင်းပေါက်တို့ကို
အဘယ်သူဖြစ်ဘွားစေသနည်း။ ၂၉ရေခဲသည် အဘယ်သူ၏ ဝမ်းထဲက ထွက်လာသနည်း။ မိုဃ်းကောင်းကင်
နှင်းခဲကို အဘယ်သူသည် ပဋိသန္ဓေပေးသနည်း။ ၃၀ရေသည် ကျောက်ခဲကဲ့သို့ဖြစ်၍ပင် လယ်မျက်နှာပြင်
တင်းမာလျက်ရှိ၏။ ၃၁သင်သည် ခိမကြယ်စု၏ သာယာစွာပြု ပြင်ခြင်းကို ချုပ်တည်းနိုင်သလော။
ကလိသကြယ်၏ ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြည်နိုင်သလော။ ၃၂မာဇရုတ်ကြယ်တို့ကို အချိန်ရောက်လျှင်
ထုတ်ဘော်နိုင်သလော။ အာရှုကြယ်နှင့် သူတို့သားတို့ကို ပဲ့ပြင်နိုင်သလော ၃၃မိုဃ်းကောင်းကင် တရားတို့ကို
နားလည်သလော။ ထိုတရားတို့သည် မြေကြီးကို အုပ်စိုးမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးနိုင်သလော။ ၃၄များစွာ
သော မိုဃ်းရေသည် သင့်ကိုလွှမ်းမိုးစေခြင်းငှါ မိုဃ်းတိမ်တို့ကို အသံလွှင့်နိုင်သလော။ ၃၅လျှပ်စစ်တို့ကို
လွှတ်နိုင် သလော။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ရှိပါ၏ဟု သင့်ကို လျှောက်လျက် သွားကြလိမ့်မည်လော။
၃၆ကိုယ်ခန္ဓာထဲသို့ ပညာကို အဘယ်သူသွင်းသနည်း။ နားလည်နိုင်သောဉာဏ် ကိုအဘယ်သူပေးသနည်း။
ပညာရှိ၍ မိုဃ်းတိမ်တို့ကို အဘယ်သူရေတွက်နိုင်သနည်း။ ၃၇မြေမှုန့်သည် လုံးထွေး၍ မြေစိုင်တို့သည်
ကပ်လျက်နေသောအခါ မိုဃ်း ကောင်းကင်၏ ရေဘူးတို့ကို အဘယ်သူ သွန်းချသနည်း။

၃၉သင်သည် ခြင်္သေ့မအဘို့ စားစရာအကောင်ကို လိုက်ရှာနိုင်သလော။ ၄၀ခြင်္သေ့ပျိုတို့သည်
ခိုလှုံရာ၌ဝပ်၍ ချုံဖုတ်အောက်၌ ချောင်းကြည့်လျက်နေသောအခါ သူတို့ကိုဝစွာကျွေးနိုင်သလော။
၄၁ကျီးအသငယ်တို့သည် စားစရာရှိသောကြောင့်၊ လှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်ကိုအော်ဟစ်သောအခါ
စားစရာကို အဘယ်သူပေးသနည်း။

၃၉

၁သင်သည် တောဆိပ်မွေးရသောကာလကို သိသလော။ သမင်ဒရယ်မသားဘွားခြင်းဝေဒနာ
ခံရသောအချိန်ကို မှတ်နိုင်သလော။ ၂ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရသောနေ့လတို့ကို ရေတွက်၍ ဘွားရသောအချိန်
ကာလကို သိသလော။ ၃သူတို့သည် ကျောကိုင်း၍ သားငယ်ကိုမွေးဘွားသဖြင့် ဝေဒနာငြိမ်းကြ၏။
၄သားငယ်တို့သည် ကျန်းမာ၍ လွင်ပြင်၌ ကြီးပွားတတ်ကြ၏။ အခြားသို့သွား၍ အမိထံသို့ပြန်မလာဘဲ
နေတက်ကြ၏။ တောမြည်းကိုအဆီးအတားမရှိစေခြင်းငှါ အဘယ်သူလွှတ်သနည်း။ ၅တောမြင်း၌
ချည်နှောင်ခြင်း ကို အဘယ်သူဖြေသနည်း။ ၆တောကိုသူ့အိမ်ဘို့ငှင်း၊ လွင်ပြင်ကို သူ့နေရာဘို့ငှင်း၊
ငါခန့်ထားပြီ။ ၇ မြို့၌ဖြစ်သောလူတို့ ၏အသံဗလံကို သူသည် မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ နှင်သောသူ
အော်ဟစ်နိုးဆော်သံကို မမှတ်တတ်။ ၈တောင်ရိုး၌ကျက်စား ၍ စိမ်းသော အပင်အမျိုးမျိုးကို ရှာတတ်၏။
၉ကြံ့သည် သင်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်၍ သင်၏တင်းကုပ်၌ နေခြင်းငှါ အလိုရှိလိမ့်မည်လော။
၁၀ကြံ့ကို ထွန်ကြောင်းသို့ လိုက်စေခြင်းငှါ ကြိုးနှင့် ချည်နိုင်သလော။ သို့မဟုတ် သင့်နောက်သို့လိုက်၍ ချိုင့်၌
လယ်ထွန်း လိမ့်မည်လော။ ၁၀ကြံ့သည်အားကြီးသောကြောင့် သူ့ကိုယုံမည်လော။ ၁၁သင်လုပ်ရသော
အလုပ်ကိုသူ၌ အပ်မည်လော။ ၁၂သင်၏ စပါးကို ဆောင်ခဲ့၍ စပါးကျီ၌ စုသိမ်းလိမ့်မည်ဟု ယုံသလော။
၁၃ကုလားအုပ်ငှက်သည် အတောင်ခတ်လျက် နေတတ်၏။ တောင်နီးသည် အမွေးအတောင်နှင့်
ပြည့်စုံ၏။ ၁၄သို့သော်လည်း မြေ၌ဥ၍ အဥတို့ကို မြေမှုန့်၌နွေးစေတတ်၏။ ၁၅သူ့ခြေသည် အဥတို့ကို
နင်းမိမည်။ သားရဲခွဲလိမ့်မည် ဟု မစိုးရိမ်။ ၁၆သားငယ်တို့ကို ကိုယ်သားကဲ့သို့မမှတ် ကြမ်းတမ်းစွာပြုတတ်၏။
စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ။ သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကို အချည်းနှီးခံတတ်၏။ ၁၇အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည်
ပညာမဲ့စေခြင်းငှါ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဉာဏ်ကိုပေး တော်မမူ။ ၁၈သို့သော်လည်းကိုယ်ကို ချီကြွသောအခါ
မြင်းနှင့် မြင်းစီးသော သူကိုပင်ရယ်တတ်၏။
၁၉သင်သည် ့မြင်းကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေသလော။ သူ၏လည်ပင်း၌ မိုဃ်းကြိုး လက္ခဏာကို
သွင်းသလော။ ၂၀ကျိုင်းကောင်ခုန်သကဲ့သို့ ခုန်တတ်စေသလော။ သူ၏ နှာခေါင်းမြည်သံသည်
ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၏။ ၂၀လွင်ပြင် ကို ယက်၍ မိမိခွန်အား၌ ဝါကြွားလျက်၊ သူရဲများကို တွေ့အံ့သောငှါ
သွားတတ်၏။ ၂၂ကြောက်စရာအကြောင်းကို ကဲ့ရဲ့၍ ကြောက်လန့်သော သဘောနှင့် ကင်းလွတ်သဖြင့်
ထားဘေးကို မရှောင်တတ်။ ၂၃သူ့တဘက်၌ မြားတောင့် လှုပ်သံမြည်၍ လှံနှင့် ဒိုင်းလွှားသည်
ပြောင်လက်လျက်ရှိ၏။ ၂၄မာနကြီး၍ ပြင်းထန်သောစိတ်နှင့် မြေကို မျိုတတ်၏။ တံပိုးသံကို ကြားသောအခါ
ငြိမ်ဝပ်စွာမနေနိုင်။ ၂၅တံပိုးများ အလယ်သို့ရောက်၍ အေ့ဟေ ၊ အေ့ဟေ ဟု ဆိုတတ်၏။ ဗိုလ်ခြေအော်ဟစ်၍
အသံဗလံပြုခြင်းနှင့် တကွ ၊ စစ်တိုက်ပွဲကို အဝေးက အနံ့ခံတတ်၏။
၂၆သင်ပေးသော ဉာဏ်အားဖြင့် သိမ်းငှက်သည် အတောင်ကိုဖြန့်၍ တောင်မျက်နှာသို့
ပျံသွားတတ်သလော။ ၂၇သင်စီရင်သောကြောင့် ရွှေလင်းတသည် အထက်သို့တက်၍၊ မြင့်သောအရပ်၌
အသိုက်ကို လုပ်တတ်သလော။ ၂၈သူသည် ကျောက်ပေါ်မှာနေ၍ တောင်ထိပ်နှင့် ကျောက်ငူပေါ်မှာ
နေရာကျတတ်၏။ ၂၉ထိုအရပ်က ကြည့်၍ ကိုက်စားစရာအကောင်ကို အဝေးကပင်မြင်တတ်၏။ ၃၀သူ၏
သားငယ်တို့သည် အသွေးကို သောက်တတ်၏။ အသေကောင် ရှိရာအရပ်၌ ထိုငှက်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁-၂တဖန်ထာဝရဘုရားက အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို ဆုံးမသောသူသည် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုဦးမည်လော။
ဘုရားသခင် ကို အပြစ်တင်သောသူသည် ပြန်ပြောစေတော့ဟု ယောဘအား မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၃ယောဘက
အကျွန်ုပ် သည် ဆိုးယုတ်ပါ၏။ ၄ကိုယ်တော်အား အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်နှုတ် ကို ကိုယ်လက်နှင့် ပိတ်ပါမည်။ ၅တကြိမ်ပြောမိပါမည်။ တဖန်မပြောဝံ့ပါ။ နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်
ပြောမိပါပြီ။ သို့ရာတွင် ထပ်၍ မပြောဝံ့ပါဟု ထာဝရဘုရားအား ပြန်၍ လျှောက်လေ၏။

၆တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းထဲက ယောဘအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
၇လူယောက်ျား ကဲ့သို့ သင်၏ ခါးကို စည်းလော့။ ငါမေးမြန်းသော ပြဿနာတို့ကို ဖြေလော့။ ၈သင်သည်
ငါတရားစီရင်ချက်ကို ပယ်မည်လော။ သင်သည် ကိုယ်တိုင် ဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိစေခြင်းငှါ ၊ ငါ့ကို အပြစ်ရှိသည်ဟု
စီရင်မည်လော။ ၉သင်သည် ဘုရားသခင်၏ လက်ရုံးကဲ့သို့သော လက်ရုံးရှိသလော။ ဘုရားသခင်၏
အသံကဲ့သို့သော အသံနှင့် မိုဃ်းချုန်းနိုင်သလော။ ၁၀ထူးဆန်းသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကို
ဝတ်ဆောင်လော့။ တင့်တယ်သော ဂုဏ်အသရေနှင့် တန်ဆာ ဆင်လော့။ ၁၁သင်၏ အမျက်အရှိန်ကို
လွှတ်လော့။ ၁၂မာနထောင်လွှားသောသူအပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍ နှိမ့်ချလော့။ မာနထောင်လွှားသော
သူအပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍ ရှုတ်ချလော့၊ အဓမ္မလူတို့ကို နှိပ်နင်း၍၊ ၁၃သူတို့ကို မြေမှုန့်၌
တစုတည်းဝှက်ထားလော့။ သူတို့၏ မျက်နှာများကို မှောင်မိုက်၌ ဖုံးအုပ်လော့။ ၁၄သို့ပြုလျှင် သင်၏လက်ျာ
လက်ရုံးသည် သင့်ကို ကယ်တင်နိုင်သည်ဟု ငါဝန်ခံမည်။

၁၅သင်နှင့်အတူ ငါဖန်ဆင်းသောဗေဟမုတ်ခြင်း ကို ကြည့်ရှုလော့။ ၁၆နွားကဲ့သို့ မြက်ကို စားတတ်၏။
သူ၏ တန်ခိုးသည် ခါး၌ရှင်း ၊ သူ၏ခွန်အားသည် ဝမ်းကြော၌ရှင်း၊ တည်လျက်ရှိ၏။ ၁၇သူ့အမြီးသည်
အာရဇ်ပင်ကဲ့သို့ လှုပ်တတ်၏။ ပေါင်ကြောတို့သည် အထပ်ထပ် ရှိကြ၏။ ၁၈အရိုးငယ်တို့သည် ကြေးဝါချောင်း၊
အရိုးကြီးတို့သည် သံတုံးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ၁၉ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းသော သတ္တဝါတို့တွင် ထူးဆန်းသော
သတ္တဝါဖြစ်၏။ သူ့ကို ဖန်ဆင်းသော ဘုရားသာလျှင် သူ၏ တံစဉ်ကို ပေးပြီ။ ၂၀မြေတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့
ကစားရာတောင်ရိုးသည် သူ၏ကျက်စားရာ အရပ်ဖြစ်၏။ ၂၁အရိပ်ကောင်းသော အပင်အောက်၊ ကျူပင်
ချုံဖုတ်အောက်၊ ရေများသော အရပ်၌ နေတတ်၏။ ၂၂ထိုအပင်တို့သည် အရိပ်နှင့် လွှမ်းမိုး၍
ချောင်းနားမိုဃ်းမခပင်တို့သည် ဝိုင်းကြ၏။ ၂၃မြစ်ရေထသော်လည်း သူသည် မပြေးတတ်။ သူ၏
ခံတွင်းကိုယော်ဒန်မြစ်ရေ ဇော့တိုက်သော်လည်း မတုန်မလှုပ်ဘဲ နေတတ်၏။ ၂၄ထိုမြင်းကို ထင်ရှားစွာ
ဘမ်းယူမည်လော။ သူ၏ နှာခေါင်းကို သံချိတ်နှင့် ဖောက်မည်လော။

၄၁

၁လဝိသန်ကို ငါးမျှားနှင့် ဆွဲယူ၍ သူ၏ လျှာကို ကြိုးနှင့် နှိပ်နင်းမည်လော။ ၂သူ့ကို နှာရှုတ်တပ်၍
ပါးရိုး၌ သံကွင်းလျှိုမည်လော။ ၃သူသည် သင့်ကို များစွာ တောင်းပန်လိမ့်မည်လော။ ချော့မော့သော
စကားကို ပြောလိမ့် မည်လော။ ၄သင်နှင့် ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ကို ပြုလိမ့်မည်လော။ သင်၏အမှုကို
အစဉ်ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ သူ့ကို ခန့်ထား မည်လော။ ၅ငှက်နှင့် ကစားသကဲ့သို့ သူနှင့် ကစားမည်လော။
၆သင်၏ မိန်းမကလေးတို့အဘို့ သူ့ကို ချည်နှောင်မည် လော။ ၆သင်၏ အပေါင်းအဖော်တို့သည် သူ့ကို ဝိုင်း၍
စားသောက်ပွဲခံကြလိမ့်မည်လော၊ ကုန်သည်တို့တွင် ဝေကြလိမ့် မည်လော။ ၇သူ့၏ အရေကို မှိန်းနှင့်ရှင်း ၊
သူ၏ခေါင်းကို ငါးထိုးသောလှံနှင့်ရှင်း၊ အနှံ့အပြားထိုးဖောက်နိုင်သလော။ ၈သူ့အပေါ်မှာ လက်တင်ရုံမျှသာ
ပြုပါ။ သူ့ကို တိုက်မည်အကြံကို နောက်တဖန် မအောက်မေ့ရ။ ၉တိုက်သောသူသည် နိုင်မည်ဟု
အချည်းနှီးထင်၏။ ၁၀မြင်ကာမျှနှင့် စိတ်မပျက်သလော။ ၁၀သူ့ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှ မရဲရင့်၊
သို့ဖြစ်၍ ငါ့ရှေ့မှာ အဘယ်သူ ရပ်နိုင်သနည်း။ ၁၁ငါသည် ကျေးဇူးတုံ့ပြုရမည်အကြောင်း အဘယ်သူသည်
ငါ၌ ကျေးဇူးပြုဘူးသနည်း။ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ ရှိရှိသမျှတို့သည် ငါ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်ကြ၏။

၁၂လဝိသန်၏ အင်္ဂါများ၊ခွန်အား၊ တင့်တယ်သောတန်ဆာတို့ကို ငါသည် ဝှက်၍ မထား။ ၁၃သူ၏
အဝတ်ကို အဘယ်သူ လှန်နိုင်သနည်း။ နှစ်ထပ်ရှိသော ပါးရိုးကို အဘယ်သူ ချဉ်းကပ်လိမ့်မည်နည်း။ ၁၄သူ၏
မျက်နှာတံခါးကို အဘယ်သူ ဖွင့်လိမ့်မည်နည်း။ သူ၏ သွားတန်းတို့သည် ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်ကြ၏။
၁၅လုံခြုံစွာ တံဆိပ်ခတ်သကဲ့သို့ တချပ်နှင့် တချပ် ပူးကပ်သော အကြေးများနှင့် ဝါကြွားတတ်၏။
၁၆လေမျှမဝင်နိုင်အောင် တချပ်နှင့် တချပ်ပူးကပ်လျက် ရှိကြ၏။ ၁၇တချပ်နှင့်တချပ် မခွာနိုင်အောင် တခဲနက်
ရှက်တင်လျက် ရှိကြ၏။ ၁၈သူချေဆတ်သောအခါ အလင်းတောက်တတ်၏။ သူ့မျက်စိသည် နံနက်
မျက်တောင်ခတ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၁၉ပစပ်ထဲက မီးရှူးထွက်၍ မီးပွားတို့လည်း လွင့်ကြ၏။ ၂၀ကြွက်ကြွက်ဆူသော
အိုးကင်းထဲက အခိုးအငွေ့တက်သကဲ့သို့ သူ့နှာခေါင်းထဲက အခိုးအငွေ့ တက်တတ်၏။ ၂၁အသက်ရှူသောအခါ
မီးခဲတောက်၍ ပစပ်ထဲက မီးလျှံထွက်တတ်၏။ ၂၂လည်ပင်း၌ တန်ခိုးနေတတ်၏။ သူ့ရှေ့မှာ
ကြောက်လန့်ခြင်းသည် ကခုန်တတ်၏။ ၂၃အသားအကြောတို့သည် တခဲနက် ဖြစ်၍ မရွေ့နိုင်အောင်
ခိုင်မာလျက်ရှိကြ၏။ ၂၄နှလုံးသည် ကျောက်ကဲ့သို့မာ၏။ အောက်ကြိတ်ဆုံကျောက်ကဲ့သို့မာ၏။
၂၅သူထသောအခါ ခွန်အားကြီးသော သူတို့သည် ကြောက်လန့်ကြ၏။ ကြောက်လန့်သော
အားကြီးသောကြောင့် အရူးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ၂၆သူ့ကို တိုက်လျှင် ထားမခိုင်တတ်၊ လှံ၊ မြှား၊ သံချပ်မခိုင်တတ်၊
၂၇သံကို ကောက်ရိုးကဲ့သို့၎င်း၊ ကြေးဝါကို သစ်ဆွေးကဲ့သို့၎င်း မှတ်တတ်၏။ ၂၈လေးနှင့် ပစ်၍ သူ့ကို
မပြေးစေနိုင်။ လောက်လွှဲနှင့် ပစ်သော ကျောက်ခဲတို့သည် သူ၌ အမှိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ၂၉ဒုတ်ကြီးကို
ဖွဲကဲ့သို့ မှတ်၍ လှံနှင့် ရွယ်သောအခါ ရယ်တတ်၏။ ၃၀သူ့အောက်မှာ ထက်သောအိုးစောင်းခြမ်းများရှိ၏။
ရွှံ့ပေါ်မှာ ထွန်သွားများကို ဖြန့်တတ်၏။ ၃၁အိုးကင်းဆူသကဲ့သို့ ပင်လယ်ကို ဆူစေတတ်၏။ သမုဒ္ဒရာကို
ဘယောင်း ချက်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေတတ်၏။ ၃၂သူလွန်သွားသောလမ်းသည် ထွန်းတောက်သဖြင့် ပင်လယ်သည်
ဆံပင်ဖြူယောင် ဆောင်တတ်၏၊ ၃၃မြေပေါ်မှာ သူနှင့် ခိုင်းနိုင်သော တိရစ္ဆာန်မရှိ။ ပကတိအားဖြင့်
ကြောက်တတ်သော သဘောနှင့် ကင်းလွတ်၏။ ၃၄ကြီးမြင့်သောအရာရှိသမျှတို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်၏။
မာနထောင်လွှားသော သူအပေါင်းတို့အပေါ်၌ မင်းဖြစ်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၂

၁ယောဘသည် ထာဝရဘုရားအား ပြန်လျှောက်သည်ကား၊ ၂ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို
တတ်နိုင် တော်မူကြောင်းကို၎င်း၊ အကြံအစည်တော်ကို အဘယ်သူမျှ မတားဆီးနိုင်ကြောင်းကို၎င်း၊
အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ၃ပညာ မရှိဘဲ အကြံအစည်တော်ကို မိုက်စေသောသူကား အဘယ်သူနည်း။ သို့ရာတွင်
အကျွန်ုပ်သည် နားမလည်သော အရာတို့ကို၎င်း၊ ကိုယ်တိုင်မသိ ၊ အံ့ဩ၍ မကုန်နိုင်သောအရာတို့ကို၎င်း
ပြောမိပါပြီ။ ၄နားထောင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်မေးလျှောက်သောအရာတို့ကို
သွန်သင်တော်မူပါ။ ၅သီတင်းတော်ကို အကျွန်ုပ် သည် နားနှင့်ကြားဘူးပါပြီ။ ယခုမူကား ကိုယ်တော်ကို
မျက်စိနှင့် မြင်ရပါ၏။ ၆ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကို ရွံ့ရှာပါ၏။ မြေမှုန့်နှင့် မီးဖိုပြာ၌ထိုင်၍
နောင်တရပါ၏ ဟု လျှောက်တင်လေ၏။

၇ထိုသို့သော ထာဝရဘုရားသည် ယောဘအား မိန့်တော်မူပြီးမှ တေမန်အမျိုးသား
ဧလိဖတ်အားလည်း သင်နှင့် သင်၏ အဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်ကို ငါအမျက်ထွက်၏။ အကြောင်းမူကား
ငါကျွန်ယောဘသည် ငါ့အကြောင်း အရာတို့ကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြောသကဲ့သို့ သင်တို့သည် မပြော။ ၈သို့ဖြစ်၍
နွားထီး ခုနစ်ကောင်နှင့် သိုးထီးခုနစ်ကောင် တို့ကိုယူပြီးလျှင် ငါ့ကျွန်ယောဘထံသို့ သွား၍ မိမိတို့အဘို့
မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ကြလော့။ ငါ့ကျွန်ယောဘသည် သင်တို့အဘို့ဆုတောင်းရမည်။ သူ၏ မျက်နှာကို
ငါထောက်မည်။ သို့မဟုတ် ငါ့ကျွန်ယောဘသည် ငါ့အကြောင်းအရာ ကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြောသကဲ့သို့
သင်တို့သည် မပြောသောအပြစ်နှင့်အလျောက် ငါစီရင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၉ထိုသို့ ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်၊ ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒဒ်၊ နေမတ်အမျိုး သား

ဇောဖာတို့သည်လည်း သွား၍ ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် လည်း ယောဘ၏ မျက်နှာကို
ထောက်တော်မူ၏။ [၁၀] ယောဘသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့အဘို့ ဆုတောင်းပြီးမှ သူခံရသော ဒုက္ခအကြောင်းကို
ထာဝရဘုရားသည် ပယ်ရှင်း ၍ အရင်ထက် နှစ်ဆသော ဥစ္စာကို ပေးတော်မူ၏။ [၁၁]ထိုအခါ သူ၏
ညီအစ်ကိုနှမများ၊ အရင် သိကျွမ်းသော သူများအ ပေါင်းတို့သည် သူထံသို့လာ၍ သူ၏ အိမ်၌ သူနှင့်အတူ
စားသောက်ကြ၏။ သူ့အပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား ရောက်စေ တော်မူသော ဒုက္ခဆင်းရဲရှိသမျှကို အောက်မေ့၍
သူနှင့်အတူ ညည်းတွားခြင်းနှင့် နှစ်သိမ့်စေခြင်းကို ပြုကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငွေတပြားစီနှင့်
ရွှေနားထောင်းတဘက်စီ ပေးကြ၏။

[၁၂]ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ယောဘ၏ ရှေ့ဖြစ်ဟန်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်ထက်
နောက်ဖြစ်ဟန် ကိုသာ၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့် သူသည် သိုးတသောင်း လေးထောင် ၊
ကုလားအုပ်ခြောက်ထောင် ၊ နွားယှဉ် တထောင်၊ မြည်းမတထောင်ကို ရတတ်၏။ [၁၃]သားခုနစ်ယောက်နှင့်
သမီးသုံးယောက်လည်း ရပြန်၏။ [၁၄]သမီးကြီးကား ယေမိမ၊ သမီးလပ်ကား ကေဇိ၊ သမီးငယ်ကား
ကေရဟပ္ပုတ်အမည်ရှိသတည်း။ [၁၅]တပြည်လုံး၌ ယောဘ၏ သမီးကဲ့ သို့ လှသောမိန်းမတစ်စုံတစ်ယောက်
မျှမရှိ။ သူတို့၏ အဘသည် သူတို့ မောင်များနှင့်အညီအမျှ သူတို့အား အမွေ ဥစ္စာကို ဝေပေးလေ၏။

[၁၆]ထိုနောက် ယောဘသည် အနှစ်တရာလေးဆယ် အသက်ရှင်၍ မိမိသားမြေး၊ မြစ်တို့ကိုပင်
မြင်ရပြီးမှ [၁၇]အသက်ကြီးရင့်၍ နေ့ရက်ကာလနှင့် ကြွယ်ဝသော် အနိစ္စ ရောက်လေ၏။

ယောဘဝတ္ထုပြီး၏။

ဆာလံကျမ်း။

BOOK OF PSALMS

၁

၁မတရားသောသူတို့၏ တိုက်တွန်းခြင်းသို့ မလိုက်။ ၂လူဆိုးတို့၏ လမ်းတွင်မရပ်မနေ၊ မထီမဲ့မြင်
ပြုသောသူတို့၏ အစည်းအဝေး၌ မထိုင်၊ ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်၌ မွေ့လျော်၍ တရားတော်ကို
နေ့ညဉ့်မပြတ်ဆင်ခြင် အောက်မေ့သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ၃အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် မြစ်နားမှာ
စိုက်လျက် မိမိအချိန်တန်မှ အသီးကိုသီး၍ အရွက်မညှိုးနွမ်းတတ်သော အပင်နှင့်တူ၏။ ပြုလေသမျှတို့၌
အောင်လိမ့်သတည်း။

၄မတရားသောသူတို့မူကား ထိုကဲ့သို့မဟုတ်။ လေတိုက်၍ လွင့်သောဖွဲနှင့်တူကြ၏။ ၅ထို့ကြောင့်
တရားဆုံး ဖြတ်တော်မူရာကာလ၌ မတရားသောသူတို့သည် မတည်မနေရကြ။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏
အပေါင်းအသင်းထဲသို့ လူဆိုးတို့သည် မဝင်ရကြ။ ၆အကြောင်းမူကား ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ လမ်းကို
ထာဝရဘုရားသိကျွမ်းတော်မူ၏။ မတရားသော သူတို့၏လမ်းသည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်သတည်း။

၂

၁လူမျိုးတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြသနည်း။ လူစုတို့သည် အဘယ်ကြောင့်
အချည်းနှီး ကြံစည်ကြသနည်း။ ၂လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် ထကြ၍ မှူးမတ်အရာရှိတို့လည်း ထာဝရဘုရား
နှင့် ခရစ်တော်ကို ရန်ဘက်ပြုလျက် ၃သူတို့ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြေကြကုန်အံ့။ ချည်နှောင်သောကြိုးတို့ကို
ပယ်ကြကုန်အံ့ဟု သင်းဖွဲ့ ကြ၏။

၄ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထိုင်တော်မူသောသူသည် ပြုံးရယ်၍ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို
ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ၅ထိုအခါ အမျက်တော်ထွက်၍ သူတို့ကို မိန့်တော်မူမည်။ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်နှင့်
သူတို့ကို ပူပန်စေတော်မူမည်။ ၆ငါ၏ ရှင်ဘုရင်ကို သန့်ရှင်းသော ဇိအုန်တောင်တော်ပေါ်မှာ ငါကိုယ်တိုင်
ဘိသိက်ပေးပြီဟု မိန့်တော်မူမည်။

၇ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကို ငါပြန်ကြားပေအံ့။ ထာဝရဘုရားက သင်သည် ငါ့သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင်
သင့်ကို ငါဖြစ်ဘွားစေပြီ။ ၈ငါ့ကို တောင်းလော့။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို သင်၏အမွေဥစ္စာဘို့ ငါပေးမည်။
မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ပိုင်ထိုက်သော အခွင့်ကိုလည်း ငါပေးမည်။ ၉သင်သည် သူတို့ကို သံလှံတံနှင့် အုပ်စိုး၍
မြေအိုးကို ခွဲဖျက်သကဲ့သို့ ခွဲဖျက်လိမ့်မည် ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူပြီ။

၁၀သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်တို့ ပညာသတိရှိကြလော့။ လောကီမင်းတို့ ဆုံးမခြင်းကို ခံကြလော့။
၁၁ကြောက်ရွံ့သော စိတ်နှင့် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို ထမ်းရွက်၍ တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့်
ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ၁၂ သားတော်ကို နမ်းကြလော့။ သို့မဟုတ်လျှင် အမျက်တော်ထွက်၍ သင်တို့သည်
လမ်း၌ ပျက်စီးခြင်းကို ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အမျက်တော်သည် ချက်ခြင်းထွက်လိမ့်မည်။ သားတော်ကို
ကိုးစားသော သူအပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၃

ဒါဝိဒ်သည် သားတော် အာဗရှလုံရှေ့မှ ပြေးသောအခါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့သည် အလွန်တိုးပွား၍ အကျွန်ုပ်တဘက်၌
ထသောသူတို့သည် များကြပါ၏။ ၂သူသည် ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ ချမ်းသာမရဟု အကျွန်ုပ်ကို
ရည်ဆောင်၍ ပြောသူအများရှိကြပါ၏။ ၃သို့သော်လည်း အိုထာဝရဘုရားကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏
အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုန်းလည်းဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ဦးခေါင်းကို ချီကြွသော
သူလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။

၄ငါသည် ထာဝရဘုရားထံသို့ အသံကိုလွှင့်၍ အော်ဟစ်သောအခါ သန့်ရှင်းသော
တောင်တော်ပေါ်မှာ နားထောင်တော်မူ၏။ ၅ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို မစတော်မူသောကြောင့် ငါသည်
အိပ်၍ ပျော်ခြင်းအခွင့်နှင့် နိုးခြင်း အခွင့်ရှိ၏။ ၆ငါ့ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ဝန်းရံသောသူအထောင်အသောင်းကို
ငါမကြောက်ဘဲနေမည်။
၇ထိုထာဝရဘုရားထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မတော်မူပါ။
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့၏ ပါးရိုးကိုရိုက်၍ မတရားသောသူတို့၏ သွားကိုချိုးတော်မူ၏။ ၈
ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော် ကြောင့် ချမ်းသာရပါ၏။ ပေးတော်မူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည်
ကိုယ်တော်၏လူစုအပေါ်သို့ သက်ရောက်ပါစေ သော။

၄

၁အကျွန်ုပ်ကို ဖြောင့်မတ်စေတော်မူသော ဘုရား အကျွန်ုပ်ခေါ်သောအခါ နားထောင်တော်မူပါ။
အကျွန်ုပ် သည် ဆင်းရဲစဉ်တွင် ကိုယ်တော်သည်ချမ်းသာပေးတော်မူပါပြီ။ ယခုလည်း သနား၍ အကျွန်ုပ်၏
ပဌာနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။
၂အချင်းလူသားတို့ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါ၏ ဘုန်းကိုရှုတ်ချကြမည်နည်း။
အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး အနတ္တကို နှစ်သက်၍ မုသာကို လိုက်ရှာကြမည်နည်း။ ၃ထာဝရဘုရားသည်
မိမိသန့်ရှင်းသူကို ရွေးထားတော်မူသည် ကို သိမှတ်ကြလော့။ ငါခေါ်၍ လျှောက်သောအခါ
ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မူလိမ့်မည်။ ၄ကြောက်ရွံ့တုန် လှုပ်၍ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ရှောင်ကြလော့။
အိပ်ရာပေါ်မှာ စိတ်နှလုံးနှင့် ဆွေးနွေးစဉ်းစား၍ တိတ်ဆိတ်ခြင်း ရှိကြလော့။ ၅တရားသဖြင့် ယဇ်ပူဇော်၍
ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားကြလော့။ ၆ကောင်းမွန် သောအရာကို ငါတို့အားဘယ်သူ ပြမည်နည်းဟု
မေးတတ်သော သူအများရှိပါသည်ဖြစ်၍ အိုထာဝရဘုရား မျက်နှာတော်အလင်းကို အကျွန်ုပ်တို့ အပေါ် မှာ
ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပါ။ ၇သူတို့၌ ဆန်စပါး စပျစ်ရည်ပေါများ၍ သူတို့ဝမ်း မြောက်ခြင်းရှိသည်ထက်
အကျွန်ုပ်ကိုသာ၍ ဝမ်းမြောက်စေတော်မူ၏။ ၈ငြိမ်ဝပ်စွာ အိပ်၍ ပျော်ပါမည်။ အကြောင်းမူကား
အကျွန်ုပ်သည် လုံခြုံစွာ နေရသောအခွင့်ကို ကိုယ်တော်အရှင် ထာဝရဘုရား သာလျှင် အခွင့်ပေးတော်မူ၏။

၅

၁အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၏စကားကို နားထောင်တော်မူ၍ အကျွန်ုပ်မြည်တမ်းခြင်းကို
ဆင်ခြင် တော်မူပါ။ ၂အကျွန်ုပ်၏ ရှင်ဘုရင် အကျွန်ုပ်၏ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို
ဆုတောင်းသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်သောအသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ ၃အိုထာဝရဘုရား
နံနက်အခါ အကျွန်ုပ်စကားသံကို ကြားတော်မူရ ပါ၏။ နံနက်အခါ ကိုယ်တော်ကို မျက်မှောက်ပြု၍
မြော်လင့်ပါမည်။ ၄ကိုယ်တော်သည် မတရားသော အမှုကို နှစ်သက်သော ဘုရားမဟုတ်။ ဆိုးသောသူကို
လက်ခံတော်မမူ။ ၅မိုက်သောသူသည် အထံတော်သို့ မဝင်ရ။ မတရား သဖြင့် ပြုသောသူအပေါင်းတို့ကို
မုန်းတော်မူ၏။ ၆မုသာစကားပြောသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ လူ့အသက်ကို သတ်တတ်သောသူနှင့်
လှည့်စားတတ်သောသူတို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ ၇အကျွန်ုပ်မူကား များစွာသော
ကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရသဖြင့် အိမ်တော်သို့ ရောက်၍ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့်
သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်ကို ကိုးကွယ်ပါလိမ့်မည်။
၈အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို တရားတော်လမ်းထဲသို့
ပို့ဆောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ လမ်းကို အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ဖြောင့်စေတော်မူပါ။ ၉သူတို့နှုတ်တွင် သစ္စာမရှိပါ၊
သူတို့နှလုံးသည် အလွန် ဆိုးဝါး၏။ သူတို့၏ လည်ချောင်းသည်ဖွင့်ထားသော သင်္ချိုင်းတွင်းဖြစ်ပါ၏။
သူတို့သည် လျှာနှင့်ချော့မော့တတ်ကြ၏။ ၁၀အိုဘုရားသခင် သူတို့အပေါ်မှာ အပြစ်ရောက်စေတော်မူပါ။

မိမိတို့ အကြံအစည်အားဖြင့် လဲကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကိုပုန်ကန်သောသူဖြစ်၍ ပြစ်မှားသော အပြစ်များသောကြောင့် သူတို့ကိုနှင်ထုတ်တော်မူပါ။

၁၁ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားသောသူတို့မူကား၊ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။ စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းကို ခံရ၍ ဝမ်းမြောက်သည်နှင့် ကြွေးကြော်ကြပါစေသော။ နာမတော်ကို ချစ်သောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ဝမ်းသာ ရွှင်လန်းခြင်းရှိကြပါစေသော။ ၁၂အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်သောသူကို ကောင်းကြီးပေး၍ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကွယ်ကာ စောင့်မတော်မူလိမ့်သတည်း။

၆

၁အိုထာဝရဘုရား၊ အမျက်တော်ထွက်၍ အကျွန်ုပ်ကိုအပြစ်တင်တော်မမူပါနှင့်။ ပြင်းစွာအမျက် ထွက်၍ ဆုံးမတော်မမူပါနှင့်။ ၂အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည်ခွန်အားနည်းလှပါ၏။ ကယ်မသနား တော်မူပါ။ အိုထာဝရ ဘုရား အကျွန်ု၏အရိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြပါ၏။ ကျန်းမာပကတိ ရှိစေတော်မူပါ။ ၃အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်သည် အလွန် တုန်လှုပ်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး နေတော်မူမည်နည်း။ ၄အိုထာဝရဘုရား တဖန်ကြွလာ၍ အကျွန်ုပ်၏စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်ယူတော်မူပါ။ ၅ကရုဏာတော်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင် တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သေလျက်နေစဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကိုအောက်မေ့ခြင်း မရှိပါ။ မရဏာနိုင်ငံတွင် ကျေးဇူးတော်ကို အဘယ်သူချီးမွမ်းပါမည်နည်း။ ၆အကျွန်ုပ်သည် ညည်းတွား၍ ပင်ပန်းလှပါ၏။ အကျွန်ုပ် ခုတင်ကို ကိုယ်မျက်ရည်၌ တညဉ့်လုံးမျော၍ အိပ်ရာကိုလည်းမွန်းစေပါ၏။ ဝမ်းနည်းခြင်းအားဖြင့် မျက်စိပျက်၍ ရန်သူများသော ကြောင့် ပြာမှုန်လျက်ရှိ၏။

၈မတရားသဖြင့်ပြုသောသူအပေါင်းတို့ ငါ့ထံမှဖယ်သွားကြ။ ငါငိုကြွေးသံကို ထာဝရဘုရားကြား တော်မူ၏။ ၉ငါတောင်းပန်ခြင်းကို ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၏။ ငါပြုသောပဌနာစကားကို ထာဝရဘုရား နာယူတော်မူ၏။ ငါ့ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ရှက်ကြောက်၍ဆုံးရှုံးခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ ချက်ခြင်းပြန်သွား၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၇

ဒါဝိဒ်သည်ဗယ်ာမိန် အမျိုးသားကုရှ၏စကားကြောင့်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အသံညို၍ဆိုသောဆာလံ။

၁အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ခိုလှုံပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲသော သူအပေါင်းတို့၏လက်မှ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူပါ။ ၂သို့မဟုတ် နှုတ်ယူသောသူမရှိစဉ် ရန်သူသည် ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို လုယူကိုက်ဖြတ်ပါလိမ့်မည်။ ၃အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ထိုသို့ပြုသော်၎င်း၊ အကျွန်ုပ်လက်မှာအဓမ္မအမှုရှိသော်၎င်း၊ ၄အကျွန်ုပ်နှင့် သင့်တင့်သောသူကို အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား၍ အကြောင်းမရှိဘဲလျက်ပြုသောသူကို အကျွန်ုပ်ညှဉ်းဆဲသော်၎င်း၊ ထိုသို့သော အပြစ်တစုံတခုရှိလျှင်၊ ၅ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်၏စိတ်ဝိညာဉ်ကို လိုက်၍ မှီပါစေ။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို မြေပေါ်မှာ နင်း၍ အကျွန်ုပ်အသရေကို မြေမှုန့်၌ နှိမ့်ချပါစေ။

၆အိုထာဝရဘုရား၊ အမျက်တော် ထွက်၍ ထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ ပြင်းထန်ခြင်းကို ဆီးတား၍ အားထုတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အဘို့ နိုးတော်မူပါ။ တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တောမူပါ။ ၇လူမျိုးတို့သည် စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံကြလျက်၊ သူတို့အဘို့ မြင့်ရာအရပ်သို့ ပြန်ကြွတော်မူပါ။ ၈ထာဝရဘုရား သည် လူမျိုးတို့ကို တရားစီရင်တော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို၎င်း၊ စုံလင်ခြင်းကို၎င်း ထောက်၍ အကျွန်ုပ်အမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ ၉မတရားသောသူတို့၏ အဓမ္မအမှုကို ဆုံးရှုံးစေ၍ တရားသောသူတို့ကို မြဲမြံစေတော်မူပါ။ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူသော ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နှလုံးနှင့် ကျောက်ကပ်ကို စစ်တော်မူတတ်ပါ ၏။

၁၀သဘောဖြောင့်သောသူတို့ကို ကယ်တင်တတ်သော ဘုရားသခင်သည် ငါ၏ အကွယ်အကာ
ဖြစ်တော်မူ ၏။ ၁၁ဘုရားသခင်သည် တရားသဖြင့် စီရင်သောဘုရားဖြစ်၍ မတရားသောသူကို အစဉ်အမျက်
ထွက်တော်မူ၏။ ၁၂ထိုသူသည် မပြောင်းလဲလျှင် ထားတော်ကို သွေးတော်မူ၏။ လေးတော်ကို တင်၍
ရွယ်တော်မူ၏။ ၁၃သေစေသော လက်နက်ကိုလည်း သူ့အဘို့ ပြင်ဆင်၍ မြှားတော်တို့ကို
လောင်စေတော်မူ၏။ ၁၄ထိုသူသည် ဒုစရိုက်ဘွားသော ဝေဒနာကို ခံရ၏။ မကောင်းသောအကြံအစည်ကို
ပဋိသန္ဓေယူ၍ စိတ်ပျက်ခြင်းကို ဘွားမြင်တတ်၏။ ၁၅ တွင်းကိုလည်း နက်စွာတူးသဖြင့် မိမိတူးသော တွင်းထဲသို့
မိမိကျတတ်၏။ ၁၆ မိမိမကောင်းသော အကြံအစည်သည် မိမိခေါင်းပေါ်မှာ ပြန်ရောက်၍ မိမိကြမ်းတမ်းသော
အမှုသည်မိမိခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာ သက်ရောက်တတ်၏။ ၁၇ ငါမူကား ထာဝရဘုရား၏ တရားသော အမှုတော်ကို
ချီးမွမ်း၍ အမြင့်ဆုံးသော ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။

၈

၁အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား၊ နာမတော်ကို မြေကြီးတပြင်လုံး၌အလွန် ကြီးမြတ်တော်
မူ၏။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိပါ၏။ ၂ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့ကို
ရည်ဆောင်၍ ရန်သူကိုငှင်း၊ အငြိုးထားသောသူကိုငှင်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါ၊ နို့စို့သူငယ်တို့၏
နှုတ်ထဲမှာ အစွမ်းသတ္တိကို စီရင်တော်မူ၏။ ၃လက်ညိုးတော်အလုပ်တည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏
မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုငှင်း၊ ပြင်ဆင်တော်မူ သောလနှင့် ကြယ်များကိုငှင်း၊ အကျွန်ုပ်ဆင်ခြင်သော်၊
၄လူသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် အောက်မေ့တော်မူရသနည်း။ လူသားသည်
အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူသနည်း။ ၅ သူ့ကို ကောင်းကင်တမန်တို့အောက်၌
အနည်းငယ်နိမ့်တော်မူပြီ။ ၆သူ၏ခေါင်းကို ဘုန်းအသရေနှင့် ပတ်ရစ်တော်မူပြီ။ ၇ဖန်ဆင်းတော်မူသော
အရာများကို အုပ်စိုးစေ၍ သိုးနွားအစရှိသော မြေတိရစ္ဆာန်မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်၊ ပင်လယ်ငါးနှင့်
ပင်လယ်လမ်း၌ သွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မှစ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သူ၏ခြေအောက်၌
ချထားတော်မူပြီ။ ၉ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်၏ နာမသည် မြေကြီးတပြင်လုံး၌
အလွန် ကြီးမြတ်တော်မူသ နည်း။

၉

၁အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။
အံ့ဘွယ်သောအမှု တော်ရှိသမျှတို့ကို ပြည့်နှံပါမည်။ ၂ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဝမ်းသာရွှင်လန်းပါမည်။
နာမတော်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား။ ၃အကြောင်းမူကား အကျွန်ုပ်၏
ရန်သူတို့သည် ပြန်ဆုတ်၍ လဲကြပါ၏။ ရှေ့တော်၌ ပျက်စီးကြပါ၏။ ၄ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ဘက်မှာ
တရားဆုံးဖြတ်တော်မူပြီ။ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူပြီ။ ၅တပါးအမျိုးသားတို့ကို
ဆုံးမတော်မူပြီ။ ဆိုးသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီး၍ သူတို့နာမကို ကာလအစဉ်အဆက်ချေဖျောက်တော်မူပြီ။
၆ရန်သူတို့သည် အကုန်အစင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါပြီ။ မြို့တို့ကို ဖြိုဖျက်တော်မူ၍ သူတို့အမှတ်မျှ
မရှိပျောက်ပါပြီ။ ၇ထာဝရဘုရားမူကား ကာလအစဉ် အဆက်တည်တော်မူ၏။ ၈တရားပလ္လင်တော်ကို
ပြင်ဆင်၍ မြေကြီးသားတို့ကို တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့အား ဖြောင့်မတ်စွာသော စီရင်ခြင်းကို
ပြုတော်မူ၏။ ၉ထာဝရဘုရားသည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့၏ ခိုလှုံရာ ဘေးအန္တရာယ် ရောက်သည်
ကာလ ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၀နာမတော်ကို သိသောသူတို့ သည် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ကြပါလိမ့် မည်။
အကြောင်းမူကား အိုထာဝရဘုရားကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူတို့ကို စွန့်ပစ်တော် မမူတတ်ပါ။
၁၁ဇိအုန်မြို့မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကို ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။
အမှုတော်များကို လူမျိုးတို့အား ဟောပြောကြလော့။ ၁၂လူအသက်သတ်ခြင်းအမှုကို စစ်တော်မူ၍

အသေခံရသော သူတို့ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်းအသံကို
မေ့လျော့တော် မမူတတ်ပါ။
၁၃အိုထာဝရဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသောသူတို့၏
ညှဉ်းဆဲခြင်း အမှုကို ကြည့်ရှု၍ သေမင်းလက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ၁၄သို့ဖြစ်၍
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်အပေါင်းကို ဇိအုန်မြို့ တံခါးဝမှာ အကျွန်ုပ် ပြည့်နှင့်ပါမည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို
အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ပါမည်။
၁၅တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တူးသောတွင်းထဲသို့ ကိုယ်ကျကြ၏။ ကိုယ်ဝှက်သော
ကျော့ကွင်းထဲမှာ ကိုယ်ခြေတို့သည် ကျော့မိကြ၏။ ၁၆ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူခြင်း
အားဖြင့် ထင်ရှားတော်မူ၏၊ မတရားသောသူသည် မိမိလုပ်သောအလုပ်ထဲမှာ ကျော့မိခြင်းကို ခံရ၏။
၁၇မတရားသောသူတို့နှင့် ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့သော အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မရဏာနိုင်ငံသို့
နှင်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၁၈ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို အစဉ်မေ့လျော့တော်မမူ။ ဆင်းရဲသော သူတို့ကို
မြော်လင့်၍ မရဘဲ အစဉ်မနေရကြ။
၁၉အိုထာဝရဘုရား၊ ထတော်မူပါ။ လူမနိုင်ပါစေနှင့်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ရှေ့တော်၌
စစ်ကြောစီရင်ခြင်း ကို ခံရကြပါစေသော။ ၂၀အိုထာဝရဘုရား သူတို့ကို ချောက်လှန့်တော်မူပါ။ သို့ဖြစ်၍
မိမိတို့သည် လူသက်သက်ဖြစ် သည်ကို လူမျိုးတို့သည် သိကြပါလိမ့်မည်။

၁၀

၁အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် ဝေးဝေးရပ်၍ နေတော်မူသနည်း။
ဘေးအန္တရာယ် ရောက်သည့်ကာလ အဘယ်ကြောင့် ပုန်းကွယ်၍ နေတော်မူသနည်း။ ၂မတရားသော
သူသည် မာနစိတ်ရှိ၍ ဆင်းရဲ သောသူကို ညှဉ်းဆဲတတ်ပါ၏။ မိမိပြုသော ပရိယာယ်အားဖြင့် ထိုသူကို
ဘမ်းဆီးတတ်ပါ၏၊ ၃မတရားသော သူသည် မိမိစိတ်အလို၌ ဝါကြွားတတ်ပါ၏။ လောဘကြီးသောသူသည်
ထာဝရဘုရားကိုပယ်၍ မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်ပါ၏။ ၄မတရားသောသူသည် မာနထောင်လွှားသောကြောင့်
မစဉ်းစားတတ်ပါ။ ဘုရားသခင်မရှိဟု အစဉ်အောက်မေ့တတ် ပါ၏။ ၅အစဉ်ခိုင်မာစွာကျင့်ကြံပြုမူတတ် ပါ၏။
တရားစီရင်တော်မူချက်တို့သည်သူနှင့် ဝေးမြင့်သည်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသော ရန်သူတို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်ပါ၏၊
၆ငါသည် အစဉ်မရွေ့ရ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ မရောက်ရဟု အောက်မေ့တတ်ပါ၏။ ၇သူ၏ နှုတ်သည် ကျိန်ဆဲခြင်း၊
လှည့်စားခြင်း၊ ရှုတ်ချခြင်းနှင့် ပြည့်ဝပါ၏။ လျှာအောက်မှာ မကောင်းသောအကြံနှင့် မတရားသော
အမှုရှိပါ၏။ ၈ရွာအနားတွင် ပုန်းနေရာ အရပ်မှာထိုင်၍ အပြစ်မရှိသောသူကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌
သတ်တတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကို ချောင်းမြောင်းတတ်ပါ၏၊ ၉ချုံထဲမှာနေသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ကွယ်ရာအရပ်၌
ပုန်း၍ နေတတ်ပါ၏၊ ဆင်းရဲသောသူကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ပုန်းကွယ်၍ နေပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကို
ကွန်ရက်ထဲသို့ ဆွဲ၍ ဘမ်းဆီးတတ်ပါ၏။ ၁၀ထိုသို့ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရ၍ ဆင်းရဲသောသူအပေါင်း
တို့သည် သူ၏ လက်သို့ ကျရောက်တတ်ကြပါ၏။ ၁၁ထိုသူက ဘုရားသခင်သည် မေ့လျော့တော်မူ၏။
မျက်နှာကို လွှဲတော်မူ၏။ မြင်တော်မမူဟု အောက်မေ့တတ်ပါ၏။
၁၂အို ထာဝရဘုရား ထတော်မူပါ။ အိုဘုရားသခင် လက်တော်ကို ချီတော်မူပါ။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသော
သူတို့ကို မေ့လျော့တော်မမူပါနှင့်။ ၁၃မတရားသောသူသည် ဘုရားသခင်ကို အဘယ်ကြောင့် မထီမဲ့မြင်
ပြုရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်သည် စစ်တော်မမူဟု အဘယ်ကြောင့်အောက်မေ့ရပါအံ့နည်း။ ၁၄သို့သော်လည်း
ကိုယ်တော်သည် မြင်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား ပင်ပန်းစေခြင်းနှင့် နှောင့်ယှက်စေခြင်းကို လက်ဝါးတော်၌
မှတ်သားမည်ဟု ကြည့်ရှု တော်မူတတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူသည် ကိုယ်တော်၌ ကိုယ်ကို အပ်တတ်ပါ၏။
ကိုယ်တော်သည် မိဘမရှိသောသူ၏ ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၅မတရားသဖြင့် ပြု၍ ဆိုးသော သူ၏ လက်ရုံးကို
ချိုးတော်မူပါ။ သူပြုသော အဓမ္မအမှုကို အကုန်အစင်စစ်တော်မူပါ။

၁၆ထာဝရဘုရားသည်ကာလ အစဉ်အမြဲတည်သော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၍ တပါးအမျိုးသားတို့သည်
နိုင်ငံ တော်ထဲက ကွယ်ပျောက်ကြပါလိမ့်မည်။ ၁၇ထိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် နှိမ့်ချလျက်ရှိသော
သူတို့၏ တောင့် တခြင်း၊ အသံကို ကြားတော်မူ၏။ သူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို တည်ကြည်စေတော်မူသည်။
၁၈ဆင်းရဲသားကို သူ၏ မြေမှတ ဖန်မနှင်ထုတ်မည် အကြောင်း၊ မိဘမရှိသောသူနှင့် ညှင်းဆဲခံရသောသူတို့ကို
တရားပေးခြင်းငှါနားတော်ကို ဖွင့်တော်မူ၏။

၁၁

၁-၃မတရားသော သူတို့သည်သဘောဖြောင့်သောသူတို့ကို မထင်မရှားပစ်အံ့သောငှါ လေးကိုတင်၍
လေးညို့ပေါ်မှာ မြှားကိုပြင်ကြ၏။ အမှီတကဲတို့သည် ပျက်လျှင် ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အဘယ်သို့
ပြုနိုင်သနည်း။ ငှါဝိညာဉ်အား သင်သည် ငှက်ကဲ့သို့ကိုယ်နေရာ တောင်ပေါ်သို့ ပြေးချေဟု အဘယ်ကြောင့်
ပြောကြသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ငါခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၄ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသော
ဗိမာန်တော်၌ ရှိတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပလ္လင်တော်သည် ကောင်းကင်ပေါ်မှာတည်၏။ မျက်စိတော်သည်
ကြည့်ရှု၍ မျက်ခမ်းတော်သည် လူသားတို့ ကို စစ်တော်မူ၏။ ၅ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သောသူကို
စုံစမ်းတော်မူ၏။ မတရားသောသူနှင့် လုယူဖျက်ဆီး လိုသောသူကိုဝိညာဉ်တော်သည် မုန်းတော်မူ၏။
၆မတရားသောသူတို့အပေါ်မှာ တောက်သော မီးခဲကန့်နှင့် ရောသောမီးလျှံ၊ ပူလောင်သော မုန်တိုင်းကို
သက်ရောက်စေ၍ သူတို့သောက်စရာဘို့ စီရင်တော်မူမည်။ ၇တရားသဖြင့် ပြုတော်မူသော
ထာဝရဘုရားသည် တရားသောအမှုကို နှစ်သက်၍ သဘောဖြောင့်သောသူကို မျက်နှာပြုတော်မူ၏။

၁၂

၁အိုထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သူတော်ကောင်းမျိုးသည် ပြတ်၍ သစ္စာရှိသောလူမျိုးသည်
လူသား တို့တွင် ကွယ်ပျောက်ပါ၏။ ၂အိမ်နီးချင်းတို့သည် တဦးကိုတဦး မုသာသုံး၍ ချော့မော့သော နှုတ်ခမ်း၊
နှစ်ခွသော စိတ် နှင့် ပြောတတ်ကြ၏။ ၃ငါတို့သည် ကိုယ်လျှာအားဖြင့် နိုင်မည်၊ ၄ကိုယ်နှုတ်ခမ်းသည်
ကိုယ်အမှုကို စောင့်လိမ့်မည်။ ငါ့တို့၏သခင်ကား အဘယ်သူနည်းဟု ပြောဆိုသောသူတို့၏
ချော့မော့သောနှုတ်ခမ်းနှင့် ဝါကြွားသောလျှာရှိ သမျှတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ဖြတ်တော်မူမည်။
၅ဆင်းရဲသောသူသည် ခံရသောညှင်းဆဲခြင်း၊ ငတ်မွတ်သော သူ၏ငိုကြွေးခြင်းကြောင့် ယခုငါထမည်။
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသော သူအား ချမ်းသာပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏။

၆ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူချက်တို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၍ မြေနှင့် ကင်းစင်စေခြင်းငှါ မိုက်၌
ခုနှစ်ကြိမ်စစ်သော ငွေကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏၊ ၇အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့ကို ဤလူမျိုးမှ
အစဉ်ကာကွယ်စောင့်မတော်မူ မည်။ ၈ဆိုးယုတ်သောသူတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကာလ
မတရားသော သူတို့သည် အရပ်ရပ်လှည့် လည်ရသော အခွင့်ရှိကြ၏။

၁၃

၁အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်ကို အလျှင်းမမှတ်ဘဲ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး မေ့လျော့တော်မူ
မည်နည်း။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မျက်နှာတော်ကို ကွယ်ထားတော်မူမည်နည်း။ ၂အကျွန်ုပ်သည်
အစဉ်ဝမ်းနည်းလျက် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံးတွေးတောသောစိတ် ရှိရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်၏
ရန်သူသည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး အကျွန်ုပ်ကို အုပ်စိုးရပါမည်နည်း၊ ၃အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်စကားကို မျက်နှာပြု၍ နားထောင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မျက်စိကို လင်းစေတော်မူပါ။
သို့မဟုတ်လျှင် အသေအိပ်ပျော်ခြင်းကို ရောက်ရပါမည်။ ၄အကျွန်ုပ် ၏ ရန်သူက ငါနိုင်ပြီဟုဆို၍ အကျွန်ုပ်ကို
နှောင့်ယှက်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်လှုပ်ရှားသည်ကို ဝမ်းမြောက်ကြပါ လိမ့်မည်။ ၅အကျွန်ုပ်သည်
ဂရုဏာတော်ကို ယုံကြည်ပါ၏။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအရာ၌ နှလုံး ရွှင်လန်းပါလိမ့်မည်၊၆အကျွန်ုပ်၌
ကျေးဇူးပြုတော်မူသောကြောင့် ထာဝရဘုရားကို ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။

၁၄

[၁]ဘုရားသခင်မရှိဟု မိုက်သောသူသည် ထင်တတ်၏။ ထိုသို့သော သူတို့သည် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း၍
စက်ဆုပ် ဘွယ်သော အမှုကို ပြုတတ်ကြ၏။ ကောင်းသောအမှုကို ပြုသောသူ တစ်ယောက်မျှမရှိ။
[၂]နားလည်သောသူ ဘုရားသခင်ကို ရှာသောသူတစုံတယောက်ရှိသည် မရှိသည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ
ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ပေါ် ကလူသားတို့ကို ငုံ့၍ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ [၃]လူအပေါင်းတို့သည်
လမ်းလွဲကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်း ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း ခြင်း ရှိကြ၏။ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူမရှိ။
တယောက်မျှ မရှိ။

[၄]မုန့်ကို စားသကဲ့သို့ ငါ၏ လူတို့ကို ကိုက်စား၍ ထာဝရ ဘုရားကို ပဌနာမပြုသော
အဓမ္မလူအပေါင်းတို့သည် မသိဘဲ နေရကြသလော။ [၅]သို့ဖြစ်၍ အလွန်ကြောက်လန့်ကြလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်သော လူမျိုးဘက်၍ ရှိတော်မူ၏။ [၆]နှိမ့်ချလျက် ရှိသော
သူသည် ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောကြောင့် သင်တို့သည် သူ၏ အကြံအစည်ကို အရှက်ကွဲစေတတ်ကြ၏။
[၇]ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးတော်သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းပါစေသော။
သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော လူမျိုးတော်ကို တဖန်ထာဝရဘုရားသည် ဆောင်ခဲ့တော်မူသောအခါ
ယာကုပ်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဣသရေလသည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်း ရှိလိမ့်မည်။

၁၅

[၁]အို ထာဝရဘုရား၊ တဲတော်၌ အဘယ်သူသည် တည်းရပါမည်နည်း။ သန့်ရှင်းသောတောင်တော်
ပေါ်မှာ အဘယ်သူသည် နေရပါမည်နည်းဟူမူကား၊ [၂]ဖြောင့်မတ်သောအကျင့် တရားသောအမှုကို ပြုကျင့်၍
သစ္စာစကားကို စိတ်နှလုံးပါလျက် ပြောထသော [၃]သူတပါး၏ အသရေကို ပျက်စေခြင်းငှါ ပြောဆိုခြင်း၊
ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ၏ အကျိုးကို ပြစ်မှားခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
ရှောင်ထသော [၄]ဆိုးယုတ်သော သူကို အယုတ်ဟူ၍ ထင်မှတ်လျက် ထာဝရဘုရားအား ကြောက်ရွံ့သော
သူကို ရိုသေထသော ကိုယ်အကျိုးပျက်ရသော် လည်း ကိုယ်ကျိန်ဆိုသော သစ္စာဂတိကိုမဖျက်၊ [၅]ကိုယ်ငွေကို
ချေး၍ အတိုးမယူ အပြစ်မရှိသော သူ၏ တဘက်မှ တံစိုးကို မခံဘဲ ကျင့်သောသူသည် လှုပ်ရှားခြင်းနှင့်
အစဉ်အမြဲကင်းလွတ်လိမ့်သတည်း။

၁၆

[၁]အကျွန်ုပ်ကို စောင့်မတော်မူပါဘုရား။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ခိုလှုံပါ၏။ [၂]ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်၏ သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ထာဝရဘုရားကို အကျွန်ုပ်လျှောက်ဆိုပါပြီ။ ကျေးဇူးတော်မှတပါး
အခြားသော မင်္ဂလာသည် အကျွန်ုပ်၌ မရှိပါ။ [၃]ပြည်တော်၌နေသော သန့်ရှင်းသူနှင့် ထူးဆန်းသော
သူတို့ကိုသာ နှစ်သက်ပါ၏။ [၄]အခြားသော လမ်းသို့ လိုက်ပြေးသော သူတို့သည် များစွာသော
ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာအသွေးကို မလှူမဆက်လို။
သူတို့ဘုရား၏ နာမကို မမြွက်လို၊ [၅]ထာဝရဘုရားသည် ငါအမွေခံရာအဘို့ ငါစားသောက်ရာ အဘို့ဖြစ်တော်
မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အမွေအနှစ်ကို စောင့်ရှောက်တော်မူ၏။ [၆]ငါပိုင်ထိုက်သော နယ်နိမိတ်သည်
သာယာသောအရပ်တွင်ကျ၍ ကောင်းမွန်သော အမွေကို ငါခံရပြီ။

[၇]ငါ့ကို ပြုစုတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးမည်။ ညဥ့်အချိန်၌ပင် ငါ့နှလုံးသည် ငါကို
နှိုးဆော် တတ်၏။ [၈]ငါသည် ထာဝရဘုရားကို အစဉ်မပြတ် မျက်မှောက်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား
ငါ့လက်ျာဘက်၌ တည်ရှိတော် မူသည်ဖြစ်၍ ငါသည် လှုပ်ရှားခြင်းမရှိရ၊ ထိုကြောင့် ငါ့စိတ်နှလုံးသည်
သာယာခြင်း၊ [၉]ငါ့ဝိညာဉ်သည်လည်း ရွှင်လန်း ခြင်းရှိ၏။ ထိုမှတပါး ငါ့အသားသည် မြော်လင့်လျက်
ကျိန်းဝပ်လိမ့်မည်။ [၁၀]အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၌
ပစ်ထားတော်မမူ။ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသောသူအားလည်း ပုပ်စပ်ခြင်းကို ရှိစေတော်မမူဘဲလျက်

၁၁အသက်ရှင်ခြင်းလမ်းကို ပြညွှန်တော်မူလိမ့်မည်။ အထံတော်၌ စုံလင်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း အခွင့်နှင့်
လက်ျာတော် နားမှာ အစဉ်အမြဲ ပျော်မွေ့ခြင်း အခွင့် ရှိပါ၏။

၁၇

၁အို ထာဝရဘုရား၊ တရားသောဘက်မှနေ၍ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ခြင်းကို မှတ်တော်မူပါ။
မလှည့်စားတတ် သော နှုတ်နှင့် ဆုတောင်းသော ပဋ္ဌနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ ၂ကိုယ်တော်တိုင်
အကျွန်ုပ်ကို စီရင်၍ ဖြောင့် မတ်သော အရာကိုထောက်ရှုတော်မူပါ။ ၃အကျွန်ုပ်နှလုံးကို စစ်ဆေးတော်မူပါ။
ညဉ့်အခါ အကျွန်ုပ်ကို အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ကြောသောအခါ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ
တွေ့တော်မမူရာ။ အကျွန်ုပ်အကြံအစည်သည် အကျွန်ုပ်စကားနှင့် မခြားမနားပါ။ ၄လူပြုတတ်သော
အမှုများမှာ ဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၏ လမ်းတို့ကို နှုတ်ကပတ် တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ရှောင်ပါပြီ။
၅လမ်းခရီးတော်၌ အကျွန်ုပ်သွားစဉ်တွင် ခြေမချော်စေခြင်းငှါ ထောက်မတော်မူပါ၊ ၆အိုဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်သည် နားထောင်တော်မူတတ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် တောင်းလျှောက်ပါ၏။
နားတော်ကိုလှည့်၍ အကျွန်ုပ်စကားကို နာယူတော်မူပါ။

၇ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံသော သူတို့ကို သူပုန်တို့လက်မှ လက်ျာလက်တော်အားဖြင့်
ကယ်နှုတ်တော်မူသော ဘုရား၊ ထူးဆန်းသော မေတ္တာကျေးဇူးတော်ကို ပြတော်မူပါ။ ၈-၉အကျွန်ုပ်ကို
ညှင်းဆဲသော လူဆိုးတည်းဟူသော အကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်း၍ သတ်လိုသော ရန်သူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို
လွတ်စေခြင်းငှါ မျက်ဆန်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို စောင့် မတော်မူပါ။ အတောင်တော်အရိပ်ထဲမှာ ဖုံးအုပ်တော်မူပါ။
၁၀သူတို့သည် မိမိတို့ ဆူဝခြင်းကို ကိုးစား၍ ထောင်လွှား စော်ကားစွာ ပြောဆိုကြပါ၏။
၁၁အကျွန်ုပ်တို့သွားသောလမ်းကို ယခုဝိုင်းမိကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို မြေပေါ်မှာ လှဲခြင်းငှါ မျက်စိနှင့်
ရှုယ်ကြပါ၏။ ၁၂ဘမ်းမိသော အကောင်ကို စားချင်အားကြီးသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၎င်း၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌
ချောင်း၍ နေသော ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြပါ၏။ ၁၃အိုထာဝရဘုရား ထတော်မူပါ။ သူတို့ကို ဆီးတား၍
လှဲချတော်မူပါ။ မတရားသောသူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ထားတော်ဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။
၁၄အိုထာဝရ ဘုရား လောကီသားဖြစ်သော ထိုလူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်အသက်ကို လက်တော်ဖြင့်
ကယ်လွှတ်တော်မူပါ၊ ထိုသူတို့ သည် ယခုဘဝမှာ မိမိတို့အဘို့ကို ခံရကြပါ၏။ သူတို့အလိုကို ဘဏ္ဍာတော်နှင့်
ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ သူတို့ သားသမီးတို့ သည်လည်း ကြွယ်ဝ၍ မြေးမြစ် စသည်တို့၌ မိမိတို့ဥစ္စာကို
ချန်ထားကြပါ၏။ ၁၅အကျွန်ုပ်မူကား ဖြောင့်မတ်၍ မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်ရပါလိမ့်မည်။ နိုးသောအခါ
ပုံသဏ္ဌာန်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်အလို ပြည့်စုံရပါလိမ့်မည်။

၁၈

ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုမင်းမှစ၍ ၊ ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရသောအခါ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ မြွက်ဆိုသောသီချင်း စကားဟူမူကား။

၁အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ခွန်အား ဗလတည်းဟူသော ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်ပါ၏။
၂ထာဝရဘု ရားသည် ငါ၏ကျောက်၊ ငါ၏ မြို့ရိုး ငါ့ကို ကယ်လွှတ်သောသခင်၊ ငါ၏ဘုရား ငါကိုးစားသော
အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ၏အကွယ်အကာ ငါ့ကို ကယ်တင်သော ဦးချို၊ ငါ၏ရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၃ချီးမွမ်းအပ်သော
ထာဝရဘုရားကို ငါ တောင်းလျှောက်၍ ရန်သူတို့လက်မှ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ၄သေခြင်းကြိုးတို့သည်
ငါ့ကို ဝိုင်းမိ၍ ဖျက်ဆီး တတ်သော ရေစီးခြင်းကြောင့် ငါကြောက်လန့်ရ၏။ ၅မရဏာနိုင်ငံ၏ ကြိုးတို့သည်
ဝိုင်း၍ သေမင်း၏ ကျော့ကွင်းသည် ငါ့ကို ကျော့မိလျက်ရှိ၏။ ၆ထိုသို့ ငါသည် ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအခါ
ထာဝရဘုရားခေါ်၍ ငါ၏ ဘုရားသခင် ကို အော်ဟစ် လေ၏။ ခေါ်သောအသံကို ဗိမာန်တော်ထဲမှ
ကြားတော်မူ၍ အော်ဟစ်သော အသံသည် နားတော်ထဲသို့ ဝင်လေ၏။ ၇ထိုအခါ အမျက်တော်ထွက်သော

အားဖြင့် မြေကြီးတုန်လှုပ်၍ တောင်အမြစ်တို့သည် တရွေ့ရွေ့လှုပ်ရှားကြ၏။ ၈နှာခေါင်းတော်ထဲက
မီးခိုးထွက်၍ နှုတ်တော်ထဲက မီးလောင်သောအားဖြင့် မီးခဲတောက်လေ၏။ ၉မိုဃ်းကောင်း ကင်ကို
ညွတ်သဖြင့် ဆင်းသက်တော်မူ၍ ခြေဘဝါးတော်အောက်၌ မှောင်မိုက်ဖြစ်လေ၏။ ၁၀ခေရုဗိမ်ကို စီးလျက်
ပျံတော်မူ၏။ လေ၏ အတောင်တို့အပေါ်မှာ လျင်မြန်စွာ ပျံတော်မူ၏။ ၁၁မှောင်မိုက်ထဲမှာ ပုန်းကွယ်တော်မူ၍
တခဲနက် သောရေနှင့် ထူထပ်သော မိုဃ်းတိမ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကာရံလျက် ရှိကြ၏။ ၁၂ရှေ့တော်၌
ရောင်ခြည်ကြောင့် တိမ်ထပ်တို့သည် မိုဃ်းသီးနှင့် မီးခဲပါလျက် လွင့်ကြ၏။ ၁၃ထာဝရဘုရားသည်လည်း
ကောင်းကင်ပေါ်မှာ မိုဃ်းချုန်း၍ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် အသံတော်ကို လွှင့်တော်မူ၏။
၁၄လေးမြှားတော်တို့ကို ပစ်၍ လျှပ်စစ်ပြက်စေသဖြင့် ရန်သူ တို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ခွဲ၍ ရှုံးစေတော်မူ၏။
၁၅ထိုအခါ အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အပြစ်တင်၍ နှာခေါင်းတော်ထဲက
အသက်ရှူတော်မူသော အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာအောက်ပြင်နှင့် လောက တိုက်မြစ်တို့သည် ပွင့်လစ် ထင်ပေါ်လျက်
ရှိကြ၏။ ၁၆ထာဝရဘုရားသည် အထက်အရပ်က လက်တော်ကိုဆန့်၍ တခဲနက်သော ရေထဲက ငါ့ကို
ဆယ်ယူတော်မူ၏။ ၁၇ငါ့ကိုမုန်းသော သူတည်း ဟူသော ငါပြိုင်၍ မနိုင်နိုင်အောင် ခွန်အားကြီးသော
ရန်သူတို့လက်မှ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ၁၈ဘေးဥပဒ်ရောက် သောကာလ၌ သူတို့သည်
ဆီးတားသော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ငါမှီရာဖြစ်၍ ၁၉ငါ့ကို ကျယ်ဝန်းရာအရပ်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။
ငါ့ကို နှစ်သက်သောကြောင့် ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။
၂၀ငါဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်အလျောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျိုးကိုပေး၍ ငါ့လက်စင်ကြယ်ခြင်း၏
အကျိုးကို စီရင်တော်မူ၏။ ၂၁အကြောင်းမူကား ငါသည်ထာဝရဘုရား၏ လမ်းတော်သို့ အစဉ်လိုက်၏။
ငါ၏ဘုရား သခင်ထံမှ ပြစ်မှား၍ မသွား။ ၂၂စီရင်တော်မူချက်ရှိသမျှကို ငါသည် မျက်မှောက်ပြု၏။
အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို မပယ်၊ ၂၃ရှေ့တော် မှာ ဖြောင့်မတ်၍ ကိုယ်ဒုစရိုက်ကို ကြည်ရှောင်၏။ ၂၄ထိုကြောင့်
ရှေ့တော်မှာ ထင်ရှားသောငါ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း လက်စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသည်နှင့်အလျောက် ထာဝရဘုရား
သည် ငါ၏အကျိုးကို ပေးတော်မူပြီ။ ၂၅သနားတတ်သော သူအား ကိုယ်တော်သည် သနားခြင်းသဘော
ကိုဖွင့်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူအား ဖြောင့်မတ်ခြင်း သဘောကိုဖွင့်၊ ၂၆သန့်ရှင်းသောသူအား သန့်ရှင်းသော
သဘောကိုဖွင့်၊ ဆန့်ကျင်သောသူအား ဆန့်ကျင်သောသဘောကိုဖွင့် ပြတော်မူ၏။ ၂၇နှိမ့်ချလျက်ရှိသော
သူတို့ကို ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်၍ ထောင်လွှားသော မျက်နှာကိုမူကား ရှုတ်ချတော်မူ၏။
၂၈ထိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ မီးခွက်ကို ထွန်း၍ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်၏
မှောင်မိုက်ခြင်းကို လင်းစေတော်မူ၏၊ ၂၉အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ တပ်ကို ဖျက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏
ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် မြို့ရိုးကို ကျော်၍ ဝင်ပါပြီ။
၃၀ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသော အမှုသည် စုံလင်၏။ ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာတော်သည် အစစ်ခံ၍
တည်၏။ခိုလှုံသောလူအပေါင်းတို့ အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၃၁ထာဝရဘုရားမှတပါး အဘယ်ဘုရားသခင်
ရှိသနည်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်မည်သော ကျောက်ရှိသနည်း။ ၃၂ ထိုဘုရားသခင် သည် ငါ့ကို
ခွန်အား ခါးပန်းနှင့်စည်း၍ ငါသွားရာ လမ်းကို ဖြောင့်စေတော်မူ၏။ ၃၃ငါ့ခြေကို သမင်ခြေကဲ့သို့
လျင်မြန်စေတော်မူ၍ ငါ၏မြင့်ရာ အရပ်ပေါ်မှာ ငါ့ကိုတင်ထားတော်မူ၏။ ၃၄ငါ့လက်ကိုစစ်မှု၌
လေ့ကျက်စေခြင်းငှါ သွန်သင်တော်မူ၍ ကြေးဝါ လေးကို ငါ့လက်ရုံးနှင့် ငါတင်နိုင်၏။
၃၅ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း ဒိုင်းလွှားကိုအပ်၍ လကျာ်လက်တော်အားဖြင့်
မစတော်မူ၏။ သည်းခံတော်မူခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။
၃၆အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကို ရှင်းလင်း၍ ခြေမချော်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသောအားဖြင့် ၃၇အကျွန်ုပ်သည်
ရန်သူတို့ကို လိုက်၍မှီသဖြင့် သူတို့ကို မပယ်ရှင်းမှီတိုင် အောင် မပြန်ပါ။ ၃၈သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ခြေ
အောက်မှာ လဲလျက်ရှိ၍ မထနိုင်အောင် အကျွန်ုပ်သည် နှိပ်နှင်းပါ၏။ ၃၉အကြောင်းမူကား စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ

ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ခွန်အားခါးပန်းနှင့်စည်း၍ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့ကို
အကျွန်ုပ်အောက်မှာ လှဲတော်မူ၏။ ၄၀အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသောရန်သူတို့၏လည်ပင်းကို အကျွန်ုပ်၌ အပ်၍
ဖျက်ဆီးရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ၄၁သူတို့သည်အော်ဟစ်ကြသောအခါ ကယ်တင်သော သူမရှိ
ထာဝရဘုရား ကိုအော်ဟစ်သော်လည်း ထူးတော်မမူ။ ၄၂ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည်သူတို့ကို လေတိုက်သော
မြေမှုန့် ကိုကဲ့သို့၊ ညက်ညက်ချေပြီးမှ၊ လမ်း၌အမှိုက်ကိုကဲ့သို့ သွန်ပစ်လေ၏။
၄၃လူစုတို့သည် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ခြင်းမှ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်လွှတ်၍ တပါးအမျိုးသားတို့၏
အကဲအမှူးအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်မသိဘူးသော လူစုသည်အကျွန်ုပ်ထံ၌
ကျွန်ခံပါ၏။ အကျွန်ုပ် စကားသံကို ကြားသည် ခဏခြင်းတွင်နားထောင်ပါ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်
အကျွန်ုပ်ကိုတောင်းပန်ကြပါ၏။ ၄၅ညှိုးနွမ်းသည် ဖြစ်၍ ခိုလှုံရာအရပ်ထဲက တုန်လှုပ်လျက်ထွက်ကြပါ၏။
၄၆ထာဝရဘုရားသည် အသက်ရှင်တော်မူသည် ဖြစ်၍ငါ၏ကျောက်၌မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ငါ့ကို
ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၌ ချီးမြှောက်ခြင်းရှိပါစေသတည်း။ ၄၇ငါ့ဘက်၌တရားသဖြင့် စီရင်၍
လူစုတို့ကို ငါ့အောက်မှာ နှိမ့်ချသောသူကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ၄၈ရန်သူတို့ လက်မှငါ့ကို
ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တ ဘက်၌ ထသောသူတို့အပေါ်သို့ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို
မြှောက်တင်၍လုယူဖျက်ဆီးတတ်သော သူ၏လက် မှကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ၄၉ထိုကြောင့် အိုထာဝရဘုရား
အကျွန်ုပ်သည်တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော် ကိုချီးမွမ်း ၍ နာမတော်ကိုထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။
၅၀ဘုရားသခင်သည် မိမိခန့်ထားသော မင်းကြီးကိုအထူးသဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူသည်။ ဘိသိက်တော်ကို
ခံရသောဒါဝိဒ်မှစ၍ အမျိုးအနွယ်အား ကာလအစဉ်အဆက် ကရုဏာ ကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။

၁၉

၁မိုဃ်းကောင်းကင်သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ကြားပြော၍ မိုဃ်းမျက်နှာကျက်သည်
လက်တော်နှင့် လုပ်သောအရာများကို ပြသ၏။ ၂တနေ့ကိုတနေ့မြွက်ဆို၍ တညဉ့်ကိုတညဉ့်သွန်သင်၏။
၃နှုတ်မြွက် ခြင်း၊စကားပြောခြင်းမရှိ။ သူတို့နှုတ်ထွက်သံကို မကြားရသော်လည်း၊ ၄သူတို့၏အသံသည်
မြေတပြင်လုံး၌နှံ့ပြား၍ သူတို့၏စကားသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ရောက်လေ၏။ ၅မိုဃ်းကောင်းကင်တွင်
နေဗိမာန်ကို ထားတော်မူသဖြင့် နေသည်အိပ်ခန်းထဲက ထွက်လာသော မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍
ခွန်အားကြီးသောသူကဲ့သို့ မိမိသွားရာ လမ်းသို့ လိုက်ပြေးမည် ဟုဝမ်းမြောက်လျက်။ ၆မိုဃ်းကောင်းကင်
တစွန်းမှထွက်လာ၍ တစွန်းတိုင်အောင်လှည့်ပတ် သောအားဖြင့် သူ၏အပူအရှိန်မှ ကွယ်လွှတ်သော
အရာတစုံတခုမျှမရှိ။
၇ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်သည်စုံလင်သည်ဖြစ်၍ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ပြုပြင်တတ်၏။
ထာဝရဘုရား၏ သက်သေခံတော်မူချက်သည် ဟုတ်မှန်သည်ဖြစ်၍ မလိမ္မာသောသူတို့ကို လိမ္မာစေတတ်၏။
၈ထာဝရဘုရား၏ နည်းဥပဒေသတို့သည် ဖြောင့်မတ်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံးကိုရွှင်လန်းစေတတ်၏။
ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်သည် စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ မျက်စိကိုရှင်းလင်းစေတတ်၏။ ၉ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည် သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍ ကာလအစဉ်အမြဲတည်၏။ ထာဝရဘုရား၏
စီရင်တော်မူချက်တို့သည် သစ္စာတရားနှင့်ညီ၍ တညီတ ညွတ်တည်း ဖြောင့်မတ်ကြ၏။ ၁၀ရွှေထက်မက
များစွာသောရွှေစင်ထက်နှစ်သက်ဘွယ် ဖြစ်၍ပျားရည်ထက်မက ပျားလပို့ထက် ချိုကြ၏။ ၁၁တရားတော်
အားဖြင့် ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် သတိရ၍ တရားစောင့်ခြင်း အကျိုးသည် ကြီးလှပါ၏။
၁၂မိမိမှားယွင်းခြင်းကို အဘယ်သူသည် နားလည်နိုင်သနည်း။ မထင်ရှားသော ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့်
အကျွန်ုပ် ကို ကင်းစင်စေ၍၊ ၁၃ရဲရင့်သောဒုစရိုက်ကိုလည်း ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် မပြုရမည်အကြောင်းကို
ဆီးတားတော်မူပါ။ ဒုစရိုက်အပြစ်သည် အကျွန်ုပ်ကိုအစိုးမရပါစေနှင့်။ ထိုသို့သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည်
ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၍ ကြီးစွာသောပြစ်မှားခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရပါလိမ့်မည်။ ၁၄အကျွန်ုပ်ပြောသောစကားနှင့်

စိတ်နှလုံး၏ အကြံအစည်သည် ရှေ့တော်၌နှစ်သက်ဘွယ်ဖြစ်ပါစေသော။ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၏ ကျောက် အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူသော ဘုရား။

၂၀

၁ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သောကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်စကားကိုနားထောင်၍ ယာကုပ်၏ ဘုရားသခင် နာမတော်သည် ချီးမြှောက်တော်မူပါစေသော။ ၂သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ထဲက ကူညီ၍ ဇိအုန်တောင် ပေါ်က ထောက်ပင့်တော်မူပါစေသော။ ၃ကိုယ်တော်၏ပူဇော်သက္ကာ အလုံးစုံတို့ကို အောက်မေ့၍ မီးရှို့သောယဇ်ကို လက်ခံတော်မူပါစေသော။ ၄ကိုယ်တော်၏စိတ် အလိုရှိသည်အတိုင်း ပေးသနား၍ အကြံအစည်တော် ရှိသမျှတို့ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါစေသော။ ၅ကိုယ်တော်၏ ကယ်တင်ခြင်းကြောင့် အကျွန်ုပ် တို့သည်ဝမ်းမြောက်၍ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၏ အခွင့်နှင့် အလံကို ထူကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။

၆ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသောသူအား ကယ်တင်တော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ လက်ျာလက်တော် ကယ်တင်ခြင်းအစွမ်းနှင့် ထိုသူ၏ စကားကို သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်ပေါ်မှာ နားထောင်တော်မူကြောင်းကိုငှင်း ယခုငါသိ၏။ ၇အချို့သော သူတို့သည် ရထားကိုငှင်း၊ အချို့တို့သည် မြင်းကိုငှင်း ချီးမွမ်းတတ်ကြ၏။ ငါတို့မူကား ငါတို့ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ ၈သူတို့သည် နှိမ့်ချ၍ လဲလျက် ရှိကြ၏၊ ငါတို့မူကားထ၍ မတ်တပ်နေကြ၏။ အိုထာဝရဘုရား မင်းကြီးကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ ၉အကျွန်ုပ်တို့ခေါ် သောအခါ နားထောင်တော်မူပါ။

၂၁

၁အိုထာဝရဘုရား မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်၏အစွမ်း သတ္တိကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍ ကယ်တင်တော်မူခြင်း အားဖြင့် အလွန်ရွှင်လန်းပါ၏။ ၂သူ၏ နှုတ်နှင့် ဆုတောင်းသည်ကို ငြင်းပယ်တော်မမူ။ သူ၏ စိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်း ပေးသနားတော်မူပြီ။ ၃ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတို့ကို အဦးပြု၍ ပေးတော်မူပြီ။ ရွှေစင်သရဖူကို သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ တင်တော်မူပြီ။ ၄သူသည်အသက်ကို ဆုတောင်း၍ ကိုယ်တော်သည် အသက်မက၊ထာဝရအသက်ကို ပေးသနား တော်မူပြီ။ ၅ကယ်တင်တော်မူခြင်းအားဖြင့် သူသည် ဘုန်းကြီး၍ လက်တော်မှ ဂုဏ်အသရေနှင့် တန်ခိုးအာနုဘော်ကို ခံရပါ၏။ ၆ကိုယ်တော်သည် သူ့ကို ထာဝရ မင်္ဂလာ အရာ၌ ခန့်ထား၍ မျက်နှာတော်အားဖြင့် အလွန်ဝမ်းမြောက် စေတော်မူ၏။ ၇အကြောင်းမူကား မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားကို ကိုးစား၍ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ ကရုဏာတော် ကြောင့် တည်ကြည်တတ်ပါ၏။

၈ကိုယ်တော်၏ လက်သည် ရန်သူအပေါင်းတို့ကို တွေ့၍ ကိုယ်တော်ကိုမုန်းသောသူတို့ကို လက်ျာလက်တော်သည် တွေ့တော်မူမည်။ ၉အမျက်တော်ထွက်သောကာလ၌ သူတို့ကို မီးဖိုကဲ့သို့ ဖြစ်စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်အားဖြင့် သူတို့ကို မျိုတော်မူ၍ မီးသည်လည်း လောင်စားပါလိမ့်မည်။ ၁၀သူတို့အမျိုး အနွယ်ကို မြေကြီးမှ ပယ်ရှင်း၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို လူမျိုးထဲက ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။ ၁၁အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်တဘက်၌ မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်၍ မကောင်းသော ပရိယာယ်ကို ပြုကြပါပြီ။ သို့ရာတွင် အကြံအထမမြောက်ကြပါ။ ၁၂ထို့ကြောင့် သူတို့မျက်နှာတဘက်၌ လေးမြှားတော်တို့ရွယ်၍၊ သူတို့ကျောကို လှည့်စေ တော်မူမည်။ ၁၃ အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အစွမ်း တန်ခိုးအားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူစေသတည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် တန်ခိုးတော်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုကြပါမည်။

၂၂

၁အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း၊ အကျွန်ုပ်ကို မကယ်တင်ဘဲ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သောစကားကို နားမထောင်ဘဲ အဘယ်ကြောင့် အဝေးမှာ

နေတော်မူသနည်း။ ၂အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ နေ့အခါအကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော်လည်း ကိုယ်တော်သည်
နားမထောင်ပါ။ ညဥ့်အခါ အော်ဟစ် သော်လည်း သက်သာခြင်းသို့ မရောက်ပါ။ ၃ကိုယ်တော်မူကား
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ ချီးမွမ်းရာ၌ ကျိန်းဝပ်လျက် သန့်ရှင်းခြင်း ရှိတော်မူ၏။ ၄အကျွန်ုပ်တို့
ဘိုးဘေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားကြပါ၏။ ကိုးစားကြသည်တွင် ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူ၏။
၅သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်၍ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကိုးစား၍
ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြပါ၏။
၆အကျွန်ုပ်မူကား လူမဟုတ် ပိုးကောင်မျှသာ ဖြစ်ပါ၏။ လူများကဲ့ရဲ့စရာ လူစုအရှက်ခွဲစရာဘို့
ဖြစ်ပါ၏။ ၇အကျွန်ုပ်ကို မြင်သမျှသော သူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြုခြင်း ၊ နှုတ်ခမ်းဖြဲခြင်း၊ ခေါင်းညိတ်ခြင်းကို
ပြုကြပါ၏။ ၈သူသည် ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားပြီ သူ့ကို နှုတ်တော်မူပါလေစေ။ သူ၌ အလိုတော်ရှိလျှင်
ယခုပင် ကယ်တင်တော်မူပါလေစေဟု ဆိုကြပါ၏။ ၉သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို
အမိဝမ်းထဲက ဆွဲယူ၍ ၊နို့စို့သည်ကာလ၌ စိုးရိမ်ခြင်း အကြောင်း ကို ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။ ၁၀အကျွန်ုပ်သည်
ဘွားကတည်းကပင် လက်တော်သို့ ရောက်ပါ၏။ အမိဝမ်းထဲမှ စ၍ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏
ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူပါပြီ။ ၁၁အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးနေတော်မမူပါနှင့်။ ဘေးအန္တ ရာယ် ရောက်လုနီးပါပြီ။
မစသောသူမရှိပါ။ ၁၂နွားလား ဥသဘတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်း၍ အားကြီးသော ဗာရှန် ဥသဘတို့သည်
ဝန်းရံလျက်နေကြပါ၏။ ၁၃ကိုက်ဖြတ်၍ ဟောက်တတ်သော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို ပစပ်ဟကြပါ၏။
၁၄အကျွန်ုပ်သည် ရေကဲ့သို့ သွန်ခြင်းကိုခံရ၍ အရိုးအဆစ်ရှိသမျှတို့သည် ပြုတ်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည်
ဘယောင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ရင်ထဲမှာ အရည်ကျိုလျက် ရှိပါ၏။ ၁၅အကျွန်ုပ်ခွန်အားသည် အိုးခြမ်းကဲ့သို့
ခန်းခြောက်၍ လျှာလည်း ပါးရိုး၌ ကပ်လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို သေမြေတိုင်အောင် ချတော်မူပါပြီ။
၁၆ခွေးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းလျက် စုဝေးသောလူဆိုးတို့သည် ဝန်းရံလျက်နေ၍ အကျွန်ုပ်၏
လက်ခြေတို့ကိုထိုးဖောက်ကြပါပြီ။ ၁၇ကိုယ်အရိုးရှိ သမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်ရေတွက်နိုင်ပါ၏။သူတို့သည်
အကျွန်ုပ်ကို ကြည့်မြင်၍ အားရလျက် နေကြပါ၏။ ၁၈အကျွန်ုပ် အဝတ်ကို အချင်းချင်းဝေဖန်၍
အကျွန်ုပ်အင်္ကျီကို စာရေးတံချကြပါ၏။ ၁၉အို ထာဝရဘုရား ၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးနေ တော်မမူပါနှင့်။
အကျွန်ုပ်၏ ခွန်အားဗလ အကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ကြွလာတော်မူပါ။ ၂၀အကျွန်ုပ်အသက်ကို
ထားဘေးမှရင်း အကျွန်ုပ်အချစ်ဆုံးကို ခွေးလက်မှရင်း ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။ ၂၁ခြင်္သေ့ခံတွင်းမှ အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်တင်၍ ကြံ့ဦးချိုထဲမှာ အကျွန်ုပ်ခေါ်သောအသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ ၂၂ အကျွန်ုပ်သည်
သိတင်းတော်ကို ညီအစ်ကိုတို့အား ကြား ပြောပါမည်။ ပရိသတ်အလယ်မှာ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။
၂၃ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော အချင်းတို့ ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြုကြလော့။ ယာကုပ်အမျိုး
အပေါင်းတို့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဘော်ပြကြလော့။ ဣသရေလ အမျိုးအပေါင်းတို့ ကိုယ်တော်ကို
ကြောက်ရွံ့ကြလော့။ ၂၄အကြောင်းမူကား နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူ၏နှိမ့်ချသောအဖြစ်ကို မထီမဲ့မြင်
ပြုတော်မူသည်မဟုတ်။ မျက်နှာတော်ကို မလွှဲ အော်ဟစ်သောအခါ နားထောင်တော်မူပြီ။ ၂၅အကျွန်ုပ်သည်
မဟာပရိသတ်အလယ်မှာ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်း ၍ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့ရှေ့မှာ
သစ္စာကတိထားသည်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကို ဖြေပါမည်။ ၂၆နှိမ့်ချ လျက်ရှိသော သူတို့သည် ဝစွာ
စားရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုရှာသောသူတို့သည် ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ စိတ်နှလုံးသည်
အစဉ်အမြဲ အားဖြည့်ရလိမ့်မည်။ ၂၇မြေကြီးစွန်းရှိသမျှတို့သည် သတိရ၍ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့
ပြောင်းလဲကြလိမ့်မည်။ လူအမျိုးအနွယ်အပေါင်း တို့သည် ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။
၂၈အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံပိုင်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့ကို မင်းပြုတော်မူ၏။ ၂၉မြေကြီးပေါ်မှာ
ကြွယ်ဝသော သူအပေါင်းတို့သည် စား၍ ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ့်အသက်ကို မစောင့်နိုင်။ မြေမှုန့်သို့
ဆင်းရသော သူအပေါင်း တို့သည်လည်း ရှေ့တော်၌ ညွတ်ပြပ်ဝပ်တွား ကြလိမ့်မည်။ ၃၀သူတို့အမျိုး

အနွယ်သည်လည်း ဝတ်တော်ကို ပြုသဖြင့် လူအစဉ်အဆက်တို့သည်ထာဝရဘုရား၏ သိတင်းတော်ကို
ကြားရလိမ့်မည်။ [၃၁]ဤသို့စီရင်တော်မူပြီဟု သူတို့သည် ပေါ်လာ၍တရားသော အမှုတော်ကို ဘွားသော
လူမျိုးအား ဘော်ပြရကြလိမ့်မည်။

၂၃

[၁]ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ သိုးထိန်းဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည် ဆင်းရဲမခံရ၊ [၂]စိမ်းလန်းသော ကျက်စားရာ
အရပ်၌ ငါ့ကို အိပ်စေတော်မူ၏။ သာယာသောမြစ်နားသို့ လမ်းပြတော်မူ၏။ [၃]ငါ့ဝိညာဉ်ကို အားဖြည့်၍
နာမတော် အဘို့အလို့ငှါ တရားလမ်းထဲ၌ သွေးဆောင်တော်မူ၏။ [၄]အကယ်၍ သေမင်း၏ အရိပ်လွှမ်းမိုးသော
ချိုင့်ထဲသို့ ရှောက် သွားရသော်လည်း ဘေးအန္တရာယ် ကို မကြောက်ပါ။ အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်နှင့် အတူရှိတော် မူသည်ဖြစ်၍ လှံတံတော်နှင့် တောင်ဝှေးတော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချမ်းသာစေပါ၏။
[၅]အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ်အဘို့စားပွဲကို ခင်းတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ခေါင်းကို ဆီနှင့် လိမ်းတော်မူ၏။
အကျွန်ုပ်ခွက်ဖလားသည် လျှံလျက်ရှိ ပါ၏။ [၆]အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်သည် ကျေးဇူးနှင့် ကရုဏာကို
တသက်လုံးခံစား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်မှာ အစဉ်အမြဲနေရပါလိမ့်မည်။

၂၄

[၁]ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးနှင့် မြေကြီးတန်ဆာကိုင်း၊ လောကဓာတ်နှင့် လောကသားတို့
ကိုဂုင်းပိုင် တော်မူ၏။ [၂]အကြောင်းမူကား ထိုနေရာကို သမုဒ္ဒရာပေါ်မှာ တည်၍၊ ရေများပေါ်မှာ
မြဲမြံစေတော်မူပြီ။ [၃]ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်ပေါ်သို့ အဘယ်သူသည်တက်ရမည်နည်း။ သန့်ရှင်းရာ
ဌာနတော်၌ အဘယ်သူသည် ရပ်နေမည်နည်းဟူမူကား [၄]သန့်ရှင်းသော လက်နှင့် ဖြူစင်သောနှလုံးရှိသော
သူ၊ မုသာကိုမမှီဝဲ မဆည်းကပ်၊ မမှန်သောကျိန်ဆိုခြင်းကို မပြုသောသူသည်၊ [၅]ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်မှ
ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ၄င်း၊ ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ လက်တော်မှဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို
ဂုင်းခံရလိမ့်မည်။ [၆]ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကို ရှာသောအမျိုး၊ မျက်နှာတော်ကို ရှာသော
ယာကုပ်အမျိုးဖြစ်သတည်း။

[၇]အချင်းတံခါးတို့၊ တံခါးမုတ်ကို ကြွလိုက်ကြ။ အချင်းထာဝရတံခါးတို့၊ ကိုယ်ကိုကြွလိုက်ကြ။
ဘုန်းကြီးသော ရှင်ဘုရင် ဝင်တော်မူမည်။ [၈]ဘုန်းကြီးသော ရှင်ဘုရင်ကား အဘယ်သူနည်း။ အစွမ်းတန်ခိုးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရဘုရား၊ စစ်တိုက်ခြင်း၌ တန်ခိုးကြီးတော်မူသော ထာဝရဘုရားပေတည်း။
[၉]အချင်းတံခါးတို့၊ တံခါးမုတ်ကို ကြွလိုက်ကြ။ အချင်းထာဝရတံခါးတို့ကိုယ်ကိုကြွလိုက်ကြ။ ဘုန်းကြီးသော
ရှင်ဘုရင် ဝင်တော်မူသည်။ [၁၀]ဘုန်းကြီး သော ရှင်ဘုရင်ကား အဘယ်သူနည်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရ ဘုရားပေတည်း။ ထိုဘုရားသည် ဘုန်းကြီး သော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူသတည်း။

၂၅

[၁]အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်တသလျက် နေပါ၏။ [၂]အကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ခိုလှုံသည် ဖြစ်၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏
ရန်သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အောင်၍ အောင်ပွဲကို မခံပါစေနှင့်။ [၃]အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်ကို
မြော်လင့်သော သူတို့သည် ရှက် ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ရ ကြပါ။ အကြောင်းမရှိဘဲ
သစ္စာကိုဖျက်သောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်ရကြပါ၏။ [၄]အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏
လမ်းတို့ကို အကျွန်ုပ်အားပြည့်သွန်၍၊ ခရီးတော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူပါ။ [၅]ကိုယ်တော်၏ သမ္မာ တရားကိုပြ၍၊
အကျွန်ုပ်ကိုသွန်သင်တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကားကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်သော
ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အစဉ်မြော်လင့်လျက်နေပါ၏။ [၆]အိုထာဝရဘုရားရှေးကာလ မှစ၍
ပြတော် မူသော ကရုဏာ နှင့် မေတ္တာသဘောကိုအောက်မေ့တော်မူပါ။ [၇]အကျွန်ုပ်သည်အသက်ငယ်ရွယ်စဉ်

ပြစ်မှားမိသော အပြစ်တို့ကိုအောက်မေ့ တော်မမူနှင့်။ ကောင်းမြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ကရုဏာတော်ရှိသည် အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့ တော်မူပါ ထာဝရဘုရား။

[၈]ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းသောသဘော ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍ အပြစ်ရှိသောသူတို့ကိုလမ်းပြတော်မူ၏။ [၉]နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို တရားလမ်း၌ သွေးဆောင်တော်မူ၏။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့အား ခရီးတော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူ၏။ [၁၀]ထာဝရဘုရား၏ လမ်းခရီးရှိသမျှ တို့သည် ပဋိညာဉ်တရားတော်နှင့် သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်သောသူတို့အား ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာ ဖြစ်ကြသတည်း။ [၁၁]အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၌အပြစ်များလှသောကြောင့် နာမတော်ကိုထောက်၍ ချမ်းသာပေး တော်မူပါ။

[၁၂]အကြင်သူသည်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ထိုသူအားနှစ်သက်ဘွယ်သောလမ်းကို ပြသွန် တော်မူမည်။ [၁၃]ထိုသူသည်ကိုယ်တိုင်ကောင်းမွန်စွာ ကျိန်းဝပ်၍ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည်လည်း ပြည်တော်ကို အမွေခံရ လိမ့်မည်။ [၁၄]ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် ကိုယ်တော်မြတ်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ရသောအခွင့်နှင့် ပဋိညာဉ်တရားတော်ကို သိရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ [၁၅]အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရ ဘုရားကို အစဉ်မြော်လင့်လျက်နေပါ၏။ အကြောင်းမူကား အကျွန်ုပ်၏ခြေကို ကျော့ကွင်းထဲက နှုတ်ယူတော်မူပါ။ [၁၆]အကျွန်ုပ်သည် တယောက်တည်းကျန် ကြွင်း၍ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရသောကြောင့် အကျွန်ုပ်ကိုမျက်နှာပြ၍ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ [၁၇]အကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးဆင်းရဲ သည်ကို ချမ်းသာပေး၍ အမှုများထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ [၁၈]အကျွန်ုပ်နှိမ့်ချခြင်းနှင့် ပူပန်ခြင်းကိုကြည့်ရှု၍ အကျွန်ုပ်အပြစ်ရှိသမျှ တို့ကိုလွှတ်တော်မူပါ။ [၁၉]အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည် များပြားကြောင်းနှင့် အကျွန်ုပ်ကိုပြင်းစွာမုန်း ထားကြောင်းကိုဆင်ခြင်တော်မူပါ။ [၂၀]အကျွန်ုပ်အသက်ကို စောင့်ရှောက်၍ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံသည်ဖြစ်၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ပါစေနှင့်။ [၂၁]ကိုယ်တော်ကို မျှော်လင့်လျက် နေပါသည် ဖြစ်၍အပြစ်ကင်းခြင်းနှင့် သဘောဖြောင့်ခြင်းသည် အကျွန်ုပ်ကိုစောင့် ရှောက်ပါစေသော။ [၂၂]အိုဘုရားသခင် ဣသရေလအမျိုးကို ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခ အထဲကရွေးနှုတ်တော်မူပါ။

၂၆

[၁]အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည်ဖြောင့်မတ်ခြင်း လမ်းသို့လိုက်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်ဘက်၌ တရားစီရင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရားကိုခိုလှုံ၍ ရွေ့လျော့ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပါလိမ့်မည်။ [၂]အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ဆေးစုံစမ်း၍ နှလုံးကျောက်ကပ်ကိုဆေးကြောတော်မူပါ။ [၃]အကျွန်ုပ်သည် မေတ္တာ ကျေးဇူးတော်ကို မျက်မှောက်ပြု၍ သစ္စာတရားတော်နှင့် အညီကျင့်ပါ၏။ [၄]လျှပ်ပေါ်သောလူတို့နှင့် အတူ မထိုင်ပါ။ [၅]လျှို့ဝှက်သော လူစုထဲသို့ မဝင်ပါ။ မတရားသော သူတို့၏ စည်းဝေးခြင်းကိုမုန်းပါ၏။ ဆိုးသွမ်းသောသူတို့နှင့် အတူမထိုင်ပါ၊ [၆]ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမြှင့်သောအသံနှင့် မြွက်ဆို၍၊ [၇]အံ့ဩဘွယ်သော အမှုတော်အလုံးစုံတို့ကို ကြားပြောခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်လက်ကို အပြစ်ကင်းခြင်းနှင့်ဆေး၍ ယဇ်ပလ္လင်တော်ကို ဝန်းရံလျက်နေပါသည် ထာဝရဘုရား။

[၈]အိုထာဝရဘုရား၊ အိမ်တော်သည် အိမ်တော်တည်ရာကိုဎင်း၊ ဘုန်းတော်ထင်ရှားသောအရပ်ဌာန ကိုဎင်း အကျွန်ုပ်နှစ်သက်ပါ၏။ [၉]ပြစ်မှားသောသူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကိုဎင်း လူ့အသက်ကို သတ်သော သူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ် အသက်ကိုဎင်း ချုပ်ထားတော်မမူပါနှင့်။ [၁၀]သူတို့လက်သည် မကောင်းသော အကြံအစည်၌ ကျင်လည်၍ သူတို့ လက်ျာလက်သည်လည်း တံစိုးနှင့် ပြည့်ဝပါ၏။ [၁၁]အကျွန်ုပ်မူကား ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်၍ ကယ်မ သနားတော်မူပါ။ [၁၂]အကျွန်ုပ်သည် ညီညွတ်သော အရပ်၌ နေရာကျ၍ ပရိသတ်အလယ်မှာ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးပါမည်။

၁ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အလင်း ငါ့ကိုကယ်တင်သော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည်အဘယ်သူကို ကြောက် ရအံ့နည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ အသက်ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည်အဘယ်သူကို ကြောက်လန့်ရအံ့နည်း။၂ငါ့ကို အငြိုးထားသောရန်သူလူဆိုးတို့သည် ငါ့အသားကို ကိုက်စားမည်ဟု လာကြသောအခါ ခြေတိုက်မိ၍ လဲကြ၏၊ ၃ငါ့တဘက်၌ တပ်ချကြသော်လည်း ငါနှလုံး မကြောက်တတ်။ စစ်ချီ၍ လာကြသော်လည်း ထိုအမှုတွင်ပင် တည်ကြည် သော စိတ်ရှိလိမ့်မည်။

၄ထာဝရဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေတော်ကို ဖူးမြင်၍ ဗိမာန်တော်၌ မွေ့လျော်ခြင်းအလို့ငှါ ထာဝရ ဘုရား၏ အိမ်တော်မှာ တသက်လုံးနေရမည် အကြောင်းတည်းဟူသော အခွင့်တခုကို ထာဝရဘုရား၌ ငါဆုတောင်းပြီ၊ ထိုအခွင့်ကို ရှာရဦးမည်။ ၅အကြောင်းမူကား ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သည် ကာလ တဲတော်တွင် ငါ့ကို ကွယ်ကာတော် မူမည်။ ဗိမာန်တော်အတွင်း အရပ်၌ ငါ့ကို ဝှက်ထားတော်မူမည်။ ကျောက်ပေါ်မှာလည်း ငါ့ကို တင်ထားတော်မူမည်။ ၆ယခုပင် ငါ့ပတ်လည်၌ ရှိသော ရန်သူတို့၏ အပေါ်သို့ ငါ၏ ဦးခေါင်းကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ဗိမာန်တော် မှာ တံပိုးမှုတ်ခြင်းနှင့် တကွ ယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ သီချင်းဆိုပါမည်။ ထာဝရဘုရားကို ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။

၇အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော အသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို သနား၍ ထူးတော်မူပါ။ ၈ငါ၏ မျက်နှာကိုရှာကြလော့ ဟူသော အမိန့်တော်ကို ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်သည် သတိပြုလျက် အိုထာဝရ ဘုရား ကိုယ်တော်၏မျက်နှာကို ရှာပါမည်။ ၉အကျွန်ုပ်မျက်နှာလွှဲတော်မမူပါနှင့်။ အမျက်ထွက်၍ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ကို ပယ်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မစတော် မူဘူးသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။ ၁၀ကိုယ်မိဘတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်သော်လည်း ထာဝရဘုရား သည် အကျွန်ုပ်ကို ချီယူတော်မူမည်။ ၁၁အိုထာဝရဘုရား ၊ ကိုယ်တော်၏ လမ်းကို အကျွန်ုပ်အား ပြသသွန်သင် တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကြောင့် ဖြောင့်သောလမ်းထဲ၌ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။ ၁၂မမှန်သော သက်သေကို ခံသောသူတို့နှင့် ညှင်းဆဲခြင်းငှါ ပြင်းစွာအသက်ရှူသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထကြ သည်ဖြစ်၍ ရန်သူတို့အလိုသို့ အကျွန်ုပ်ကို အပ်နှံတော်မမူပါနှင့်။ ၁၃အကယ်စင်စစ် အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ တွင် ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါတွေ့မြင်မည်ဟု ယုံမှတ်စွဲလမ်းခြင်း ရှိ၏။ ၁၄ထာဝရဘုရားကို မြော် လင့်သော၊အားယူ၍ ရဲရင့်သော စိတ်နှလုံးရှိလော့။ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်လျက်နေလော့။

၂၈

၁အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်ဖြစ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။ မထူးဘဲနေ တော်မမူပါနှင့်။ မထူးဘဲနေတော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်သည် သချိုင်းတွင်းထဲသို့ဆင်းသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါမည်။ ၂အကျွန်ုပ် သည် သန့်ရှင်းသော ဗျာဒိတ်ဌာနတော်သို့လက်ကိုချီ၍ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်သောအခါ အကျွန်ုပ်တောင်း လျှောက်သော အသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ ၃အိမ်နီးချင်း၏ အကျိုးကိုဖျက်ဆီးလိုသော စိတ်နှလုံးရှိသည်နှင့် လောကဝတ်စကားကိုပြောတတ်သော သူတည်းဟူသော ဆိုးယုတ်သောအမှု၊ မတရားသော အမှုကို ပြုတတ်သော သူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင် တော်မမူပါနှင့်။ ၄သူတို့ကျင့်သော အကျင့်ဓလေ့ဆိုးယုတ်သည်နှင့်အညီ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့ပြုမူသည်အတိုင်း ဆပ်ပေး၍၊ အပြစ်နှင့် အလျောက် စီရင်တော်မူပါ။ ၅သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကိုဇင်း၊ လက်တော်နှင့် ပြုပြင်တော်မူရာကိုဇင်း၊ မမှတ်ကြသောကြောင့် တည် ဆောက်တော်မမူ ဖြိုဖျက်တော်မူမည်။

၆ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ၇ငါတောင်းလျှောက်သောအသံကို နားထောင် တော်မူပြီ၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ ခွန်အားဗလ၊ ငါ၏ အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ့နှလုံးသည် ထိုဘုရားကို ကိုးစား၍ ငါ့ကို စောင့်မတော်မူသောကြောင့်၊ ငါ့နှလုံးသည် ရွှင်လန်းလျက် ရှိ၏။ သီချင်းဆိုလျက်

ဂုဏ်တော်ကို ငါချီးမွမ်းမည်။ ၈ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစု၏ ခွန်အားဗလ ဖြစ်တော်မူ၏။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသောသူ၏ ကယ်တင်ခြင်း အကြောင်းကို ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော်မူ၏။ ၉ကိုယ်တော်၏ လူစုကို ကယ်တင်၍ အမွေတော်ကို ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပေး တော်မူပါ။ သူတို့ကို အုပ်ထိန်း၍ ထာဝရချီးမြှောက်ခြင်း ရှိစေတော်မူပါ။

၂၉

၁အိုဘုရားသခင်သားတို့ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ၂ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံလျက် သန့်ရှင်းသော တန်ဆာကို ဆင်၍ ထာဝရဘု ရား ကို ကိုးကွယ်ကြလော့။ ၃ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် သမုဒ္ဒရာပေါ်မှာ ရှိတော်မူ၏။ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် မိုဃ်းချုန်းတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် များစွာသော ရေပေါ်မှာ ရှိတော်မူ၏၊ ၄ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ၅ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် အာရဇ်ပင်တို့ကို ချိုးတော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် လေဗနုန် အာရဇ်တောကို ချိုးတော်မူ၏။ ၆တောကို နွားသငယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ လေဗနုန်တောနှင့် စိရုန်တောကို ကြံ့သငယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ခုန်စေတော်မူ၏။ ၇ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် မီးလျှံကို ခွဲတော်မူ၏။ ၈ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် တောကို ချောက်ချားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ကာဒေရှတောကို ချောက်ခြားတော်မူ၏။ ၉ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည် သမင်ဒရယ်မတို့ကို မွေးဘွားစေတော်မူ၏။ တောတန်ဆာတို့ကိုလည်း ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။ ဗိမာန်တော်၌ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ဘုန်းတော်ကို ဘော်ပြကြစေ။ ၁၀ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲ ရှင်ဘုရင်အရာနှင့် ထိုင်တော်မူ၏။ ၁၁ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစုကို ခိုင်ခံ့စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစုအား ငြိမ်သက်ခြင်း၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးတော်မူမည်။

၃၀

ဒါဝိဒ်သည်အိမ်တော်ကိုသန့်ရှင်းစေသောအခါ၊ အသံညှို၍ ဆိုသောဆာလံ

၁အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို ဆယ်နုတ်တော်မူ၏။ ရန်သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။ ၂အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်၍ ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။ ၃အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံထဲက နုတ်ယူတော်မူပြီ။ သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ မဆင်းစေဘဲ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ချမ်းသာပေးတော်မူပြီ၊ ၄ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူတို့ ထာဝရဘုရားကို ထောမနာသီချင်း ဆိုကြလော့။ သန့်ရှင်းသော နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ၅အမျက်တော်သည် ခဏထွက်၏။ ကျေးဇူးတော်မူကား တသက်လုံး တည်၏။ ညဦးယံ၌ ငိုကြွေးခြင်းသည် လာ၍ တည်းခို၏။ နံနက်ယံ၌ကား သီချင်းဆိုရသော အခွင့်ရှိ၏။

၆ငါသည် လှုပ်ရှားခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းစားစဉ်အခါ အကျွန်ုပ်အောက်မေ့ပါ၏။ ၇အို ထာဝရဘုရား ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ အကျွန်ုပ်၏ တောင်သည် ခိုင်ခံ့မြဲမြံပါ၏။ မျက်နှာလွှဲတော်မူသောအခါ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ ၈အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အသက်ဆုံး၍၊ ၉သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ဆင်းလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။ ၁၀မြေမှုန့်သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်လော။ သစ္စာတော်ကို ဘော်ပြပါမည်လော။ အိုထာဝရဘုရား နားထောင်၍ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်ကို စောင့်မတော်မူပါဟု ကိုယ်တော် ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်၍၊ထာဝရဘုရားကို တောင်းလျှောက်ပါ၏။ ၁၁ထိုအခါ အကျွန်ုပ်ညည်းတွား မြည်တမ်းခြင်းကို ကခုန်ခြင်း ဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ဝတ်သော လျှော်တေအဝတ်ကို ချွတ်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ခါးပန်းနှင့် စည်းတော် မူ၏။ ၁၂သို့ဖြစ်၍

အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည်တိတ်ဆိတ်စွာမနေ။ ကိုယ်တော်ကို သီချင်းဆိုပါမည်။ အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်အမြဲ ချီးမွမ်းပါမည်။

၃၁

၁အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ် ခိုလှုံပါ၏။ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် အစဉ် ကင်းလွတ်ပါစေသော။
တရားတော် နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ၂အကျွန်ုပ်ဘက်သို့ နားတော်ကိုလှည့်၍
အလျင်အမြန် ကယ်နှုတ်တော်မူ ပါ။ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ခိုင်ခံ့သော ကျောက်၊ အကျွန်ုပ်လုံခြုံရာ
ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူပါ။ ၃အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်၊ အကျွန်ုပ်၏ ရဲတိုက်ကား၊ ကိုယ်တော်ပေတည်း။
နာမတော်အဘို့ အလို့ငှါ အကျွန်ုပ်ကိုလမ်းပြ၍ သွန်သင်ပဲ့ ပြင် တော်မူပါ။ ၄ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ် အဘို့ဝှက်ထား သောကျော့ကွင်းထဲက အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူ
တော်မူပါ။ ၅သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို
ရွေးနှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို ကိုယ်တော်လက်၌ အပ်ပါ၏။ ၆မုသာအနတ္တကို
ဆည်းကပ်သော သူတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် မုန်း၍ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံပါ၏။ ၇ကရုဏာတော်ကြောင့်
ဝမ်းသာရွှင်လန်း ခြင်းရှိပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု၍
အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်တွေ့သော အမှုကို သိမှတ်တော်မူ၏။ ၈အကျွန်ုပ်ကို ရန်သူလက်သို့ မအပ်ဘဲ
ကျယ်ဝန်းသော အရပ်၌ နေရာချတော်မူ၏။

၉အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၌ အမှုရောက်ပါပြီ။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။
ပူပန်ခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်မျက်စိ၊ စိတ်နှလုံး၊ ဝမ်းတို့သည် ပျက်ကြပါပြီ။ ၁၀အကျွန်ုပ်သည် ပူပန်ခြင်းရှိ၍
အသက်ကာလကို လွန်စေရပါ၏၊ နှစ်စဉ်အတိုင်း ညည်းတွားလျက် နေရပါ၏၊ ကိုယ့်အပြစ်ကြောင့်
အကျွန်ုပ်အားလျော့၍ ရန်သူများသောကြောင့် အရိုး တို့သည် ဆွေးမြေ့ကြပါ၏။ ၁၁အိမ်နီးချင်း တို့သည်
အကျွန်ုပ်ကိုအထူးသဖြင့် ကဲ့ရဲ့ကြပါ၏။ အကျွမ်းဝင်သော သူများတို့သည်လည်း ရွံ့ကြပါ၏။ အိမ်ပြင်မှာ
အကျွန်ုပ်ကို တွေ့မြင်သောသူတို့သည် ရှောင်၍ ပြေးကြပါ၏။ ၁၂မ အောက်မေ့သော အသေကောင်ကဲ့သို့
အကျွန်ုပ်ကို မေ့လျော့ကြပါ၏။ အိုးခြမ်းကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါ၏။ ၁၃လူများ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ကြားရပါ၏။
ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့ ၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အကြောင်းရှိပါ၏။ လူများ တို့သည် အချင်းချင်း
သင်းဖွဲ့လျက် အကျွန်ုပ်အသက်ကို သတ်မည်အကြောင်း ကြံစည်ကြပါ၏။

၁၄သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ကိုးစားပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏
ဘုရား သခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်လျှောက်ဆိုပါ၏။ ၁၅အကျွန်ုပ်၌ဖြစ်လေသမျှသော အမှုအရာတို့ကို
ကိုယ်တော်စီရင် ပိုင်တော်မူ၏။ ရန်သူတို့နှင့် ညှင်းဆဲတတ်သောသူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ၁၆မျက်နှာတော်၏ အလင်းကို ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အပေါ်၌ ထွန်းလင်းစေတော်မူပါ။
ကရုဏာတော်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူ ပါ။ ၁၇အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို
ဆုတောင်းပဌနာပြုပါသည်ဖြစ်၍ ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိပါစေ နှင့်။ လူဆိုးတို့မူကား အရှက်ကွဲလျက်
မရဏာနိုင်ငံ၌ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြပါစေသော။ ၁၈မာနထောင်လွှားခြင်း၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းနှင့်တကွ၊
ဖြောင့်မတ်သော သူတဘက်၌ စော်ကားသော စကားကို ပြော၍ မုသာ၌ ကျင်လည်သော နှုတ်တို့သည်
တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြပါစေသော။

၁၉ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့အဘို့ သိုထားတော်မူ၍ လူသားတို့ ရှေ့မှာ ကိုယ်တော်ကို
ခိုလှုံသော သူတို့အဘို့ ပြုပြင်တော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော်သည် အလွန်ကြီးလှပါ၏။ ၂၀လူတို့ပြုတတ်သော
ပရိ ယာယ် နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအတွင်း အရပ်၌ ထိုသူတို့ကို ဝှက်ထားတော်မူပါ။
ရန်တွေ့ခြင်း အသံကို ကွယ်ကာလျက် တဲတော်တွင် သူတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။ ၂၁ထာဝရဘုရား၌
မင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ခိုင်ခံ့သော မြို့၌ အံ့ဘွယ်သော မေတ္တာကရုဏာတော်ကို

အကျွန်ုပ်အား ထင်ရှားပြတော်မူပြီ။ ၂၂အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ မျက်နှာကွယ်ရာ၌ ဆုံးရှုံးပါပြီဟု
အကျွန်ုပ်တုန်လှုပ်လျက် ဆိုမိသော်လည်း ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်သောအခါ အကျွန်ုပ်ပြုသော
ပဌနာစကားသံကို ကိုယ်တော်နားထောင်တော်မူသတည်း။
၂၃ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ ထာဝရဘုရားကိုချစ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်
သစ္စာရှိ သောသူတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။ မာနထောင်လွှား သူတို့ကိုကား၊ အပြစ်များစွာပေးဆပ်
တော်မူသတည်း။ ၂၄ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့ အားယူ၍ရဲရင့်သော စိတ်နှလုံးရှိကြလော့။

၃၂

၁အပြစ်မှလွတ်ခြင်း ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုဖုံးအုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။ ၂ထာဝရဘုရား
အပြစ်တင်တော်မူခြင်းနှင့် လွတ်၍လှည့်စားတတ်သော စိတ်သဘောထားနှင့် ကင်းစင်သောသူသည်
မင်္ဂလာရှိ၏။
၃ငါသည်အပြစ်ကို မဘော်မပြဘဲ နေစဉ်အခါတနေ့လုံး ညည်းတွားသောအားဖြင့် ငါ့အရိုးတို့သည်
ဆွေးမြေ့ ခြင်းသို့ရောက်ရ၏။ ၄နေ့ညဉ့်မပြတ် ကိုယ်တော်၏လက်သည် အကျွန်ုပ်ပေါ်မှာလေး၍
အကျွန်ုပ်၏ချွေးသည် နွေကာလ၌ သွေ့ခြောက်ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ ၅တဖန်အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အပြစ်ကို
ရှေ့တော်၌ ဝန်ချပါ၏။ ပြုမိသောဒုစရိုက်ကို ဖုံးကွယ်၍မထားပါ။ ငါလွန်ကျူးသောအရာကို ထာဝရဘုရားအား
ဘော်ပြတောင်းပန်မည်ဟု ပြောဆိုသောအခါ ကိုယ် တော်သည်အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်ကိုလွှတ်တော်
မူ၏။ ၆ထို့ကြောင့်ကိုယ်တော်ကို တွေ့သင့်သောအချိန်ကာလ၌ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည်ရှေ့တော်၌
တောင်းလျှောက် ကြပါလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် လွှမ်းမိုးတတ်သော ရေကြီးသည် သူတို့ထံသို့မချဉ်းရပါ။
၇ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ဘေးလွတ်စေ ခြင်းငှါ ကွယ်ကာစောင့်မ
တော်မူ၏။ ကယ်လွှတ်ကြောင်းကို ဆိုသောသီချင်းနှင့် အကျွန်ုပ်ကို ခြံရံစေတော်မူ၏။
၈သင့်ကိုငါသွန်သင်မည်။ သင်သွားရမည် လမ်းကိုပြတော်မူမည်။ သင့်ကိုကြည့်ရှု ပြုစုမည်။
ဉာဏ်ပညာမဲ့သော မြင်းလားကဲ့သို့ မဖြစ်နှင့်။ ၉သူသည်သင့်ထံသို့ မချဉ်းကပ်သောကြောင့် ပစပ်ကိုဇက်ခွံ၍
ဇက်ကြိုးနှင့်ဆွဲရမည်။ ၁၀မတရားသောသူသည် ဒုက္ခများစွာကိုခံရမည်။ ထာဝရဘုရား၌ ကိုးစားသော
သူသည်ကား ကရုဏာတော်သည် ဝန်းရံတတ်၏။ ၁၁ဖြောင်မတ်သောသူတို့ ထာဝရဘုရား၌
ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြလော့။ သဘောဖြောင်သောသူတို့ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။

၃၃

၁ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြု၍ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြလော့။ ထောမနာပြုခြင်း
အကျင့်သည် သဘောဖြောင့်သောသူတို့နှင့် ထိုက်တန်လျောက်ပတ်ပေ၏။ ၂စောင်းတီး၍ ထာဝရဘုရားကို
ချီမွမ်းကြလော့။ ကြိုးဆယ်ပင်ရှိသော တူရိယာနှင့် ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ ၃ရှေ့တော်၌အသစ်သော
သီချင်းကို ဆိုကြလော့။ တံပိုးမှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ သာယာစွာတီးကြလော့။ ၄အကြောင်းမူကား ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဖြောင့်မတ်ပေ၏။ စီရင်တော်မူသမျှသော အမှုတို့သည်လည်း သစ္စာတရားနှင့်
ညီကြ၏။ ၅ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်ခြင်း တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကို နှစ်သက်တော်မူ၏။ ပထဝီမြေကြီးသည်
ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်ဝလျက်ရှိ၏။
၆ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုငင်း နှုတ်တော်အသက်အားဖြင့်
မိုဃ်း ကောင်းကင်တန်ဆာများကိုငင်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၇သမုဒ္ဒရာရေကို စုပုံစုဝေးစေတော်မူ၏။
နက်နဲသောသမုဒ္ဒရာ ကိုလည်း လုံခြုံရာအရပ်တို့၌ သိုထားတော်မူ၏။ ၈ထာတာရားကို မြေကြီးတပြင်လုံး
ကြောက်ရွံ့စေ။ လောကီနိုင်ငံ သား အပေါင်းတို့သည် ရိုသလေးမြတ်ကြစေ။ ၉အကြောင်းမူကား
ထာဝရဘုရားမြွက်ဆို၍ မြွက်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ်၏။ အမိန့်တော်ရှိ၍ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
တည်လျက်နေ၏။

၁၀ထာဝရဘုရားသည် တပါးအမျိုးသားတို့၏ တိုင်ပင်ခြင်းကို ပယ်တော်မူ၏။ လူစုတို့၏ကြံစည်ခြင်း
ကိုလည်း ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ၁၁ထာဝရဘုရား၏ ပြဋ္ဌာန်းတော်မူခြင်းသည် ကာလအနန္တနှင့်ဆိုင်၍
စိတ်နှလုံးတော်၏ အကြံ အစည်တို့သည် သားစဉ်မြေးဆက် အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြလိမ့်မည်။
၁၂ထာဝရဘုရားသည် အကြင်အမျိုး၏ ဘုရားဖြစ်၍ အကြင်လူစုကို မိမိအမွေဥစ္စာဘို့ ရွေးကောက်တော်မူ၏။
ထိုအမျိုးနှင့် ထိုလူစုသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၃ထာဝရဘုရားသည်ကောင်းကင်ဘုံကကြည့်ရှု၍ လူသားအပေါင်းတို့ကိုမြင်တော်မူ၏။ ၁၄ကျိန်းဝပ်
တော်မူ ရာအရပ်ကကြည့်ရှု၍ မြေကြီးပေါ်မှာနေသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို မှတ်တော်မူ၏။
၁၅သူတို့၏စိတ်နှလုံး ရှိသမျှ တို့ကိုဖန်ဆင်း၍ သူတို့ကျင့်သမျှသောအကျင့်တို့ကိုလည်း ဆင်ခြင်တော်မူ၏။
၁၆ရှင်ဘုရင်မည်သည်ကား များစွာသော အလုံးအရင်းအားဖြင့် ချမ်းသာမရ။ သူရဲသည်လည်း
ခွန်အားကြီးခြင်းအားဖြင့် ကယ်လွတ်ခြင်းမရောက်၊ ၁၇မြင်းသော် လည်း ဘေးလွတ်ခြင်းအမှုကို မတတ်နိုင်။
ကြီးစွာသော ခွန်အားဗလနှင့် မကယ်မယူနိုင်။ ၁၈ထာဝရဘုရားကို ကြောက် ရွံ့သောသူတို့နှင့်
ကရုဏာတော်ကိုခိုလှုံသောသူတို့သည်၊ ၁၉သေဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း အစာခေါင်းပါး
သည့်ကာလ၌ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း သူတို့ကိုကြည့်ရှုလျက် ရှိတော်မူ၏။ ၂၀ငါတို့၏ ဝိညာဉ်သည်
ထာဝရ ဘုရားကို မြော်လင့်လျက်နေ၏။ ထိုဘုရားသည် ငါတို့ကို မစသောသူ ကွယ်ကာသောသူ
ဖြစ်တော်မူ၏။ ၂၁သန့်ရှင်း သော နာမတော်ကို ခိုလှုံသောကြောင့် ငါတို့သည်ထာဝရဘုရား၌
ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ ၂၂အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုကိုးစားသည်နှင့်အညီ
အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ဂရုဏာတော်သက် ရောက်ပါစေသော။

၃၄

ဒါဝိဒ်သည်အဘိမလက်မင်း ရှေ့မှာထူခြားသော အခြင်းအရာကို ပြုသဖြင့်နှင်ထုတ်
ခြင်းကိုခံရ၍ထွက်သွားသောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ငါသည် ခပ်သိမ်းသော ကာလတို့၌ ထာဝရ ဘုရားကို ကောင်းချီးပေးမည်။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
အစဉ် မပြက် မြွက်ဆိုမည်။ ၂ငါ့ဝိညာဉ် သည် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားခြင်းကို ပြုမည်။
နှိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့သည် ကြားသိ၍ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။ ၃ငါနှင့်အတူ ထာဝရဘုရားကို
ချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို တညီတညွတ်တည်းချီး မြှောက်ကြကုန်အံ့။ ၄ငါသည် ထာဝရဘုရားကို
ရှာသောအခါ နားထောင်တော်မူ၏။ ကြောက် မက်ဖွယ်သော အကြောင်းအလုံးစုံတို့ အထဲက ငါ့ကို
ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။ ၅ထာဝရဘုရားကို မျှော်ကြည့်ကြလော့။ အလင်းကို ရကြလိမ့်မည်။ မျက်နှာ
ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ ၆ဤဆင်းရဲသောသူ၏ အော်ဟစ်ခြင်း အသံကို
ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်၍၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲထဲက ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ၇ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့သော သူတို့ပတ်လည်၌ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့သည် တပ်ချ၍ ကယ်လွှတ်တတ်ကြ၏။
၈ထာဝရ ဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူသည် အကြောင်းကို မြည်းစမ်း၍ သိမှတ်ကြလော့။ ကိုယ်တော်ကို
ခိုလှုံသော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ၉ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ကြလော့။
ကြောက်ရွံ့သော သူတို့၌ ဆင်းရဲခြင်းမရှိရာ။ ၁၀ခြင်္သေ့တို့သည် ဆင်းရဲ၍ ငတ်မွတ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊
ထာဝရဘုရားကို ရှာသောသူ တို့၌ ကောင်းသောအရာ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မလိုရာ။

၁၁အချင်းသူငယ်တို့ လာကြလော့။ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့ခြင်း တရားကို သင်တို့အားငါသွန်သင်မည်။ ၁၂ကောင်းမွန်သောအရာကို တွေ့မြင်မည်အကြောင်း၊
အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် တကွ နေ့ရက်ကာလကို တောင့်တလိုချင်သောသူမည်ကား၊ ၁၃ကိုယ်လျှာကို
မကောင်းသောအရာနှင့် ကင်းစေလော့။ နှုတ်ခမ်းလည်း မုသာစကားကို မပြောစေနှင့်။ ၁၄ဒုစရိုက်ကို
လွှဲရှောင်၍ သုစရိုက်ကိုပြုလော့။ သူတပါးနှင့်အသင့် အတင့်နေခြင်းကို ရှာ၍ မှီအောင်လိုက်လော့။

၁၅ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ ကိုကြည့်ရှု တော်မူ၏။ သူတို့ အော်ဟစ်သံကိုလည်း
နားထောင်တော်မူ၏။ ၁၆ဒုစရိုက်ကို ပြုသော သူတို့ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ အောက်မေ့စရာ အမှတ်မျှ
မရှိစေခြင်းငှာပယ်ရှင်းမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မျက်နှာထား တော်မူ၏။ ၁၇ဖြောင့်မတ်
သောသူတို့သည် အော်ဟစ်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်၍၊ သူတို့ကို ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲ
ထဲကကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ၁၈ထာဝရဘုရားသည် ကျိုးပဲ့သော စိတ်ရှိသောတို့နှင့် နှလုံးကြေကွဲ သော
သူတို့ကို နီးတော်မူ၏။ နောင်တရှိ၍ စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့ကိုလည်း ကယ်တင်တော်မူ၏။ ၁၉ဖြောင့်မတ်သော
သူသည် များစွာသော ဒုက္ခဆင်းရဲကို ခံရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခဆင်းရဲထဲက
ကယ်လွှတ် တော်မူ၏ ၂၀သူ၏ အရိုးရှိသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တစ်ချောင်းမျှ မကျိုးမပဲ့ရ။
၂၁မတရားသော သူမူကား၊ ဘေးဖြင့် အသက်ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ရမည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူကို
မုန်းသောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ ၂၂ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်တို့၏ အသက်
ဝိညာဉ်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံသောသူ တစုံတယောက်မျှ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုမခံရ။

၃၅

၁အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်ကို စစ်တိုက်သော သူတို့ကို တိုက်တော်မူပါ။ ၂ဒိုင်းလွှားကိုကိုင်၍အကျွန်ုပ် ကို ကူညီစေခြင်းငှာ
ထတော်မူပါ။ ၃အကျွန်ုပ်ကို လိုက်သော သူတို့ရှေ့၌ လှံတော်ကို ရွယ်၍ ဆီးတားတော်မူပါ။ ငါသည်သင်၌
ချမ်းသာပေးသော သူပေတည်းဟု အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်အားမိန့်တော်မူပါ။ ၄အကျွန်ုပ်အသက်ကို
ရှာသောသူတို့သည်အရှက်ကွဲ၍ မျက်နှာပျက် ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်ကို အန္တရာယ်ပြုမည်ဟု
ကြံစည်သောသူတို့သည် လှန်ခြင်းကို ခံရ၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေ သော။ ၅ထိုသူတို့သည်
လေတိုက်သော ဖွဲကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏ တမန်သည် လည်းသူတို့ကို လှဲပါစေသော။
၆သူတို့သွားသော လမ်းသည် မိုက်သောလမ်း၊ ချောသောလမ်းဖြစ်ပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏
တမန်သည်လည်းသူတို့ကို လိုက်ပါစေသော။ ၇အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်အဘို့ ကျော့ကွင်းကိုဝှက်
ထားကြပါပြီ။ အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်အသက်ကို သတ်စရာဘို့ တွင်းကိုတူးကြပါပြီ။ ၈ထိုသို့သောသူသည်
အမှတ် တမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါစေသော။ မိမိဝှက်ထားသော ကျော့ကွင်းသည် မိမိကို
ကျော့မိပါစေသော။ မိမိတွင်း ထဲသို့ မိမိကျပါစေသော။ ၉သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါ၏ဝိညာဉ်သည် ထာဝရဘုရားကို
အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကိုလည်း အမှီပြု၍ စိတ်ရွှင်လန်း
မြူးတူးခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ ၁၀အကျွန်ုပ် အရိုးရှိသမျှတို့ လည်း၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အစိုးတရ ပြုသောသူ၏
လက်မှဆင်းရဲသားကိုနှုတ်တော်မူ၍၊ လုယူဖျက်စီးတက်သောသူ ၏လက်၌ ဆင်းရဲငတ်မွတ်လျက်
ခံနေရသောသူကို ချမ်းသာပေးတော်မူတတ်သော ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ် သူတူပါသနည်း ဟု
လျှောက်ဆိုကြမည်။

၁၁မမှန်သောသက်သေတို့သည် ပေါ်လာ၍၊ ငါမသိသောမှုပြစ်တို့ကို ငါ့အပေါ်မှာတင်ကြ၏။
၁၂ငါပြုသော ကျေးဇူးအတွက် သူတိုသည် ငါ့အသက်ကိုလုယူခြင်းတည်းဟူသော မကောင်းသောအရာကို
ဆပ်ပေးကြ၏။ ၁၃ငါ မူကား၊ သူတို့၌ အနာရောဂါစွဲသောအခါ၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက် အစာကို
ရှောင်၍ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်လေ၏။ ကိုယ်ရင်ခွင်ကို မျက်နှာပြုလျက် ဆုတောင်းလေ၏။ ၁၄သူတို့ကို ငါ၏မိတ်ဆွေ၊
ငါ၏ညီအစ်ကိုကဲ့သို့ သဘောထား၍ ငါပြု၏။ ကိုယ်အမိကို အောက်မေ့၍၊ စိတ်မသာညည်း
တွားသောသူကဲ့သို့ ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် တမှိုင်မှိုင်နေလေ၏။ ၁၅ငါလဲသောအခါမူကား
သူတို့သည်ဝမ်းမြောက်၍စည်းဝေးကြ၏။ ရိုက်ပုတ်သောသူတို့သည် ငါ့တဘက်၌စည်းဝေးကြ၏။
သူတို့ကိုလည်း ငါမသိရ။ မရပ်မနေဘဲ ငါ့ကို ဆွဲဖြတ်ကြ၏၊ ၁၆ပွဲ၌ ခစားတတ်သော လူဆိုးတို့ နှင့်အတူ ငါကို
အံသွားခဲ ကြိတ်ကြ၏။

၁၇အိုထာဝရဘုရား အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ကြည့်ရှု၍ နေတော်မူမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို
သူတို့ပြု သော ဘေးဥပဒ်မှရင်း ၊ အကျွန်ုပ်အချစ်ဆုံးကို ခြင်္သေ့တို့မှရင်း ၊ ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။
၁၈ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏ဟု မဟာပရိသတ်အလယ်မှာ အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါမည်။ များစွာသော လူစုတွင်
ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ ၁၉မဟုတ်မမှန်ဘဲ အကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့သည် အောင်ပွဲကို
မခံကြပါစေနှင့်။ အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသောသူတို့ လည်း မျက်စိစွေပြခြင်းကို မပြုကြပါစေနှင့်။
၂၀အကြောင်းမူကား သူတို့သည် အမှုငြိမ်းစေသော စကားကို မပြောကြပါ။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသော
ပြည်သားတို့တဘက်၌ လျှို့ဝှက်သော အမှုများကို ကြံစည်ကြပါ၏။ ၂၁အကျွန်ုပ်ကို ပစပ်ဟ၍ အေ့ဟေ၊
အေ့ဟေ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရပြီဟု ဆိုကြပါ၏။
၂၂အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် သိမြင်တော်မူ၏။ အိုဘုရားရှင် တိတ်ဆိတ်စွာ
နေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးနေတော်မမူပါနှင့်။ ၂၃အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်၏အရှင်၊
အကျွန်ုပ်၌ ရောက်သော အမှုကို စီရင်တော်မူမည်အကြောင်း ကိုယ်ကို နိုးဆော်၍ ထတော်မူပါ။ ၂၄အကျွန်ုပ်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော် သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းနှင့် အညီ ၊ အကျွန်ုပ်အမှုကို
ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို နိုင်၍ ဝမ်းမမြောက်ကြပါစေနှင့်။ ၂၅အဲ ၊ ငါတို့အလိုပြည့်စုံပြီဟု
မအောက်မေ့ကြပါစေနှင့်။ ငါတို့သည် သူ့ကို မျိုပြီဟု မပြောကြပါ စေနှင့်။ ၂၆အကျွန်ုပ်၌ ဘေးရောက်သည်
အကြောင်းကို ဝမ်းမြောက်သောသူအပေါင်းတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ မျက်နှာ ပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်
တဘက်၌ ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်တတ်သော သူတို့အပေါ်မှာ အသရေပျက်ခြင်းနှင့် ရှက်ကြောက်ခြင်း
သက်ရောက်ပါစေသော။ ၂၇အကျွန်ုပ်၏ ဟုတ်မှန်ခြင်းဘက်၌ နေသောသူတို့သည် ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆို၍
ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။ မိမိကျွန်၌ ချမ်းသာတိုးပွားခြင်းအကြောင်းကို နှစ်သက်တော်မူသော ထာဝရ
ဘုရားသည် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟု သူတို့သည် အစဉ်မပြတ် မြွက်ဆိုကြပါစေသော။
၂၈အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကိုယ်တော်၏ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းအကြောင်းအရာကို မြွက်ဆို၍ အစဉ်မပြတ်
ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။

၃၆

၁ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရသောအကြောင်းသည် မတရားသောသူ၏ မျက်စိ၌မထင်ဟု
ထိုသူပြုတတ် သောဒုစရိုက်ကို ငါထောက်၍သဘောကြ၏။ ၂သူ၏အပြစ်ကိုတွေ့တော်မမူ ရွံရှာတော်မမူဟု
ကိုယ်မျက်စိရှေ့၌ ကိုယ်ကောင်းသော အယောင်ကိုဆောင်တတ်၏။ ၃သူပြောသောစကားသည်
အဓမ္မစကားလှည့်စားသော စကားဖြစ်သည်။ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်စေတတ်သော ပညာကိုစွန့်
လေပြီ။ ၄အိပ်ရာပေါ်မှာ မကောင်းသော အမှုကို ကြံစည်တတ်၏။မကောင်းသောလမ်းသို့ အမြဲလိုက်၍
ဆိုးယုတ်သောအကျင့်ကို ရွံရှာခြင်းမရှိ။
၅အိုထာဝရဘုရား ကရုဏာတော်သည် ကောင်းကင်သို့၎င်း၊ သစ္စာတော်သည်မိုဃ်းတိမ်သို့၎င်း၊
မှီပါ၏။ ၆ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တရားသည် ကြီးမားစွာသောတောင်ရိုးနှင့် တူပါ၏။ တရားစီရင်တော်
မူချက်တို့သည် အလွန် နက်နဲရာဖြစ်ကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် လူမျိုးနှင့်တိရစ္ဆာန်မျိုးကို
စောင့်မတော်မူ၏။ ၇အိုဘုရား သခင်ကရုဏာတော်သည် အလွန်မြတ်နိုးဘွယ် ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်
လူသားတို့သည် အတောင်တော်အရိပ်ကို ခိုလှုံလျက်နေရကြပါ၏။ ၈အိမ်တော်၏ ကြွယ်ဝခြင်းနှင့်
ရောင့်ရဲလျက်နေ၍ ကိုယ်တော်၏ ချမ်းသာမြစ်ရေကို သောက်စေ ခြင်း၄ါ အခွင့်ပေးတော်မူ၏။
၉အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်ထံမှာ အသက်စမ်းရေတွင်း ရှိပါ၏။ အလင်းတော်ထဲမှာ အကျွန်ုပ်တို့သည်
အလင်းကို ရကြပါ၏။
၁၀ကိုယ်တော်ကို သိသောသူတို့အား ကရုဏာတော်ကိုရင်း၊ သဘောဖြောင့်သောသူတို့အား
ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်းတရားကိုရင်း၊ တည်မြဲတည်စေတော်မူပါ။ ၁၁မာန၏ ခြေသည် အကျွန်ုပ်ကို မနင်းပါ

စေနှင့်။ မတရားသောသူ တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို နေရာမရွှေ့ကြပါနှင့်။ ၁၂ဒုစရိုက်ကို ပြုသော သူတို့သည်
ထိုအရပ်၌ပင် လဲလျက်နေရကြပါ၏။ လှဲခြင်းကို ခံရသောကြောင့် တဖန်ထခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။

၃၇

၁လူဆိုးတို့ အကြောင်းကြောင့် စိတ်မပူနှင့်။ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူတို့ကို မငြူစူနှင့်။
၂အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မကြာမမြင့်မှီ မြက်ပင်ကဲ့သို့ ရိတ်ခြင်းကို ခံရ၍ စိမ်းသောပျိုးပင်ညှိုးနွမ်း
သကဲ့သို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၃ထာ ဝရဘုရားကို ခိုလှုံ၍ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်လော့။ ပြည်တော်၌ နေ၍
သစ္စာတရားကို ကျက်စားလော့။ ၄ထာဝရဘုရား၌ မွေ့လျော်ခြင်း ရှိလော့။ သို့ပြုလျှင် စိတ်နှလုံးအလို
ပြည့်စုံရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူမည်။ ၅ကိုယ်အမှု အရာကို ထာဝရဘုရား၌ အပ်လော့။ ကိုယ်တော်ကို
ကိုးစားလော့။ ၆သို့ပြုလျှင်စီရင်တော်မူမည်။ သင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကြောင်းကို အလင်းကဲ့သို့၎င်း၊
တရားသဖြင့် ပြုခြင်းအရာကို မွန်းတည့် ရောင်ခြည်ကဲ့သို့၎င်း၊ ဘော်ပြ တော်မူမည်။ ၇ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ
ငြိမ်ဝပ်စွာ နေ၍ ကိုယ်တော်ကို ငံ့လင့်လော့။ မိမိအမှု၌ အောင်တတ်သော သူ၊ မကောင်းသော
အကြံအစည်တို့ကို ပြီးစီးစေသောသူ၏ အကြောင်းကြောင့် စိတ်မပူနှင့်။ ၈အမျက်မထွက်စေနှင့်။
ဒေါသစိတ်ကို စွန့်ပယ်လော့။ ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ တိုက်တွန်းတတ်သော စိတ်မရှိစေနှင့်။ ၉ပြစ်မှားသော
သူတို့သည် ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်သော သူတို့မူကား ၊ ပြည်တော်ကို
အမွေခံရကြလိမ့်မည်။ ၁၀ခဏကြာပြီးမှ မတရားသောသူသည် မရှိရ။ သူ၏ နေရာကို စေ့စေ့ရှာ၍ မတွေ့ရ။
၁၁စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့မူကား၊ ပြည်တော်ကို အမွေခံ၍ များပြားသော ငြိမ်သက်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ကြလိမ့်မည်။
၁၂မတရားသောသူသည် ဖြောင့်မတ် သော သူတဘက်၌ ကြံစည်၍ အံ့သွားခဲကြိတ်တတ်၏။ ၁၃သို့သော်လည်း
သူ၏နေ့ရက်အချိန်ရောက်မည်ကို ဘုရားရှင် သိမြင်၍သူ့ကို ပြုံးရယ်တော်မူ၏၊ ၁၄မတရားသောသူတို့သည်
ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော သူတို့ကို လှဲချခြင်းငှါ၎င်း ဖြောင့်မတ် စွာကျင့်သော သူတို့ကို သတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊
ထားကိုထုတ်လျက် လေးကိုတင်လျက် နေတတ်ကြ၏။ ၁၅သို့သော်လည်း သူတို့ထားသည် သူတို့နှလုံးထဲသို့
ဝင်လိမ့်မည်။ သူတို့လေးတို့သည်လည်း ကျိုးကြလိမ့်မည်။

၁၆ဖြောင့်မတ်သောသူ၌ နည်းသောဥစ္စာသည် မတရားသောသူကြီးတို့၌ ကြွယ်ဝသော
ဥစ္စာထက်သာ၍ ကျေးဇူးရှိ၏။ ၁၇အကြောင်းမူကား ၊ မတရားသောသူ၏ လက်ရုံးသည် ကျိုးရလိမ့်မည်။
ဖြောင့်မတ်သောသူကိုကား ထာဝရဘုရားမစတော်မူ၏။ ၁၈ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ နေ့ရက်ကာလကို
ထာဝရဘုရား သိမှတ်တော်မူ၍ သူတို့၏ အမွေဥစ္စာသည် အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ ၁၉သူတို့သည်
ခဲယဉ်းသော ကာလ၌ မျက်နှာမပျက်၊ အစာခေါင်းပါးသည် ကာလ၌ ဝစွာစားရကြ၏၊ ၂၀မတရားသော
သူတို့မူကား ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ ရန်သူတို့သည် ကျက်စားရာ အရပ်၏
အသရေကဲ့သို့ ဆုံး၍ မီးခိုးဖြစ်လျက် ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။ ၂၁မတ ရားသောသူသည် ချေးငှား၍
မဆပ်ဘဲနေတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ သနားသောစိတ်ရှိ၍ ပေးတတ်၏။ ၂၂ကောင်းကြီးပေး
တော်မူခြင်းကို ခံရသောသူသည် ပြည်တော်ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။ ကျိန်တော်မူခြင်းကို ခံရသောသူမူကား
ပယ်ရှင်းခြင်းကို ရောက်ရလိမ့်မည်။ ၂၃ကောင်းသောသူ၏ ခြေရာတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ပဲ့ပြင်၍
သူသွားရာလမ်းကို နှစ်သက်တော်မူ၏။ ၂၄ထိုသူသည်လဲသော်လည်း ဆုံးရာသို့မရောက်ရ။ အကြောင်း မူကား
၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏ လက်ကို ကိုင်မတော်မူ၏၊ ၂၅ဖြောင့်မတ်သောသူသည် စွန့်ပစ်ခြင်းကို
ခံရသည့်အကြောင်း သူ၏ သားမြေးတို့သည် တောင်း၍ စားရသည် အကြောင်းကို ငါသည်
အသက်ပျိုသည်ကာလမှစ၍ အိုသည်တိုင် အောင်မမြင်စဖူး။ ၂၆သူသည် အစဉ်သနားသော စိတ်ရှိသည်နှင့်
သူတပါးတို့အား ချေးငှါးတတ်သည်ဖြစ်၍ သူ၏ သားမြေးတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြ၏။
၂၇ဒုစရိုက်ကို လွှဲရှောင်၍ သုစရိုက်ကို ပြုလော့။ သို့ပြုလျှင် အစဉ်အမြဲနေရလိမ့်မည်။ ၂၈ထာဝရဘုရားသည်
တရားကို နှစ်သက်တော်မူ၏။ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ကိုလည်း စွန့်တော်မ မူ။ သူတို့သည် စောင့်မတော်မူခြင်းကို

အစဉ်အမြဲ ခံရကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူ၏ သားမြေးတို့မူကား ပယ်ရှင်းခြင်း ကို ခံရကြလိမ့်မည်။
၂၉ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ပြည်တော်ကို အမွေခံ၍ အစဉ်အမြဲ နေရကြလိမ့်မည်။ ၃၀ဖြောင့်မတ်သော
သူ၏ နှုတ်သည် ပညာကို မြွက်ဆိုတတ်၏၊ သူ၏လျှာသည်လည်း တရားသော စကားကို ပြောဆို တတ်၏။
၃၁ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်သည် သူ၏ စိတ်နှလုံးထဲမှာ တည်သည်ဖြစ်၍ သူသွားသောအခါ မချော်မလဲ
ရ။ ၃၂ မတရားသော သူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူကို ချောင်း မြောင်း၍ သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံတတ်၏။
၃၃သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူ၏ လက်၌ ဖြောင့်မတ်သောသူ ကို စွန့်ပစ်တော်မူမည်မဟုတ်။
အစစ်ခံရသောအခါ အပြစ် စီရင်တော်မူမည်မဟုတ်။ ၃၄ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်၍ လမ်းတော်ကို
ရှောက်သွားလော့။ ပြည်တော်ကို အမွေခံရ သော အခွင့်နှင့် ချီးမြှောက်တော်မူမည်။ မတရားသော သူတို့
ဆုံးရှုံးခြင်းကို သင်သည် ကြည့်မြင်ရလိမ့်မည်။ ၃၅မတ ရားသောသူသည် အစိုးတရပြု၍ ပေါက်ရင်းအရပ်မှာ
ကြီးပွားသော သစ်ပင်လန်းလန်းရှိသကဲ့သို့ ကိုယ်ကို ကိုယ်ပြန့်ပွား စေသည်ကို ငါမြင်ရသော်လည်း
၃၆နောက်တဖန် သူသည် ရွှေ့သွား၍ ကွယ်ပျောက်၏။ သူ့ကိုလည်း ငါရှာ၍ မတွေ့ရ။ ၃၇စုံလင်ခြင်းတရားကို
စောင့်ရှောက်လော့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လော့။ ထိုသို့ပြုသောသူသည် အဆုံး၌
ငြိမ်သက်ခြင်းကို ခံစားရလိမ့်မည်၊ ၃၈ပြစ်မှားသော သူအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍
မတရားသော သူတို့သည် အဆုံး၌ ပယ်ရှားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၃၉ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏
ကယ်တင်ခြင်းအမှုကို ထာဝရ ဘုရားစီရင်တော်မူ၏။ ဘေးရောက်သည့် ကာလ၌ သူတို့ခိုလှုံရာ
ဖြစ်တော်မူ၏။ ၄၀ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို မစကယ်တင်တော်မူမည်။ ယုံကြည်ခိုလှုံသောကြောင့်
မတရားသော သူတို့လက်မှ နှုတ်ယူကယ်တင်တော်မူမည်။

၃၈

အောက်မေ့စေခြင်းငှါစပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁အိုထာဝရဘုရား၊ အမျက်တော်ထွက်၍ အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်တင်တော်မမူပါနှင့်။ ပြင်းစွာသော
စိတ်တော်ရှိ ၍ ဆုံးမတော်မမူပါနှင့်။ ၂မြှားတော်တို့သည် အကျွန်ုပ်၌ စူးဝင်၍ လက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို
နှိပ်လျက် ရှိပါ၏။ ၃အမျက်တော်ထွက်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်အသားသည် ကျန်းမာခြင်းမရှိပါ။
ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် အရိုးများထဲမှာ သက်သာခြင်းမရှိပါ။ ၄အကျွန်ုပ်ပြုမိသော ဒုစရိုက်တို့သည်
အကျွန်ုပ်ခေါင်းကို လွှမ်းမိုး၍ လေးသောဝန်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်မထမ်းနိုင်အောင် လေးကြပါ၏။
၅အကျွန်ုပ်မိုက်သော အမှုကြောင့် အနာတို့သည် နံစော်၍ ရိယွဲ့လျက်ရှိ ကြပါ၏။ ၆အကျွန်ုပ်သည် ပြင်းထန်စွာ
ခံရ၍ အလွန်နှိမ့်ချလျက် ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် တနေ့လုံး သွားရပါ၏။ ၇အကျွန်ုပ်ခါးသည်
ပူလောင်သော အနာစွဲ၍ အသားသည်လည်း ကျန်းမာခြင်းမရှိပါ။ ၈နုန့်နဲခြင်း၊ ကြေကွဲခြင်းရှိ၍၊
စိတ်နှလုံးလှုပ်ရှားသဖြင့် အော်ဟစ်ရပါ၏။

၉အိုထာဝရဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်အလိုရှိသမျှသည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားပါ၏။ အကျွန်ုပ်ညည်းတွားခြင်း
ကိုလည်း အကြွင်းမဲ့သိတော်မူ၏။ ၁၀အကျွန်ုပ်၏ နှလုံးတုန်လှုပ်၍ ခွန်အားလည်းကုန်ပါပြီ။
မျက်စိအလင်းလည်း ကွယ်ပျောက်ပါပြီ။ ၁၁အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းအဘော်တို့သည်
အကျွန်ုပ်အနာရောဂါကြောင့် ဝေးဝေး ရပ်လျက် ပေါက်ဘော်တို့သည်လည်း ရှောင်လျက် နေကြပါ၏။
၁၂အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရှာသောသူတို့သည် ကျော့ကွင်းများကို ထောင်ထားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်ပြုခြင်း
အခွင့်ကို ရှာသောသူတို့သည် တနေ့လုံး မနာလို သော စကားကို ပြော၍ မကောင်းသော ပရိယာယ်ကို
ကြံစည်ကြပါ၏၊ ၁၃ အကျွန်ုပ်မူကား နားပင်းသော သူကဲ့သို့ မကြား။ နှုတ်ကိုမဖွင့်တက်သောလူကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။
၁၄နားမကြား၊ ပြန်၍မငြင်းနိုင်သောသူကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ ၁၅အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား
ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ကိုးစားပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏အရှင်ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်သည် ပြန်ပြော တော်မူမည်။
၁၆သို့မဟုတ် သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အမှုမှာ ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်သည် ခြေချော်သော

အခါအကျွန်ုပ်တဘက်၌ ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ပါပြီ။ ၁၇အကျွန်ုပ်လဲလုသည်ဖြစ်၍
ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို အစဉ် အောက်မေ့လျက် နေရပါ၏။ ၁၈ကိုယ့်အပြစ်ကို ဘော်ပြပါ၏။ ပြစ်မှားမိသောကြောင့်
စိတ်ပူပန်ခြင်း ရှိပါ၏။ ၁၉အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ကား ကျန်းမာလျက် ခွန်အားကြီးလျက် ရှိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို
မဟုတ်မမှန် ဘဲ မုန်းသောသူတို့ကား များပြားကြပါ၏။ ၂၀အကျွန်ုပ်သည် ကျေးဇူးတရားကို ကြိုးစား၍
ကျင့်သောကြောင့် ကျေးဇူး အတွက် အပြစ်ပြုတတ်သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြုကြပါ၏။ ၂၁
အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ် တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား အကျွန်ုပ် နှင့် ဝေးဝေးနေတော်
မမူပါနှင့်၊ ၂၂အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားရှင် အကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါ အလျင်အမြန်
ကြွလာတော်မူပါ။

၃၉

၁ငါသည် စကားဖြင့်မျှ မပြစ်မှားမည်အကြောင်း ကိုယ်အကျင့်ကို သတိပြုမည်။ မတရားသော
သူသည် ငါ့ရှေ့မှာ ရှိစဉ်၊ ငါသည် ကိုယ်နှုတ်ကို ချည်နှောင်မည်ဟု ငါပြောထား၏၊ ၂စကားမပြောဘဲ
အလျက်နေ၏။ ကောင်း သောအရာကို ပင်မပြော။ ထိုသို့နေစဉ် ငါသည် စိတ်ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။
၃ကိုယ်အထဲမှာ နှလုံးပူဆွေးခြင်းရှိ၏။ ငါညည်း တွားစဉ် မီးလောင်လေ၏။ ထိုအခါ ငါသည်နှုတ်မြွက်၏။
၄အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပျက်တတ်သော သဘောကို သိရပါမည်အကြောင်း
အကျွန်ုပ်၏ လမ်းဆုံးကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ အသက်အပိုင်းအခြားကိုငင်း၊ သိစေတော်မူပါ။ ၅အကျွန်ုပ်
အသက်တာကို တမိုက်မျှသာ ခန့်ထားတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ် အရွယ်သည် ရှေ့တော်၌ ဘာမျှမဟုတ်သကဲ့သို့
ဖြစ်ပါ၏။ အကယ်စင်စစ် လူမည်သည်ကား၊ လူ၏ အထွဋ်သို့ ရောက်သော်လည်း၊ အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ပါ၏။
၆အကယ်စင်စစ် လူသည် အရိပ်၌သာ ကျင်လည်ပါ၏။ အကယ်စင်စစ် လူတို့သည် အကျိုးမဲ့ ပင်ပန်းကြပါ၏။
ဥစ္စာကို ဆည်းပူးသော်လည်း အဘယ်သူရအံ့ သည်ကိုမသိရပါ။
၇ယခုမူကား အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ မြော်လင့်ရပါမည်နည်း။ အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်၌သာ
မြော်လင့်စရာ အကြောင်းရှိပါ၏။ ၈ပြစ်မှားမိသမျှသော အပြစ်တို့မှ အကျွန်ုပ်ကို လွှတ်တော်မူပါ။
မိုက်သောသူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံစေတော်မမူပါနှင့်။ ၉ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူရာဖြစ်သော်ကြောင့်
အကျွန်ုပ်ပြောစရာမရ၊ နှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲ နေရပါ၏။ ၁၀အကျွန်ုပ်ကို ဒဏ်ခတ်တော်မမူပါနှင့်ဦး။ လက်တော်
အောက်၌ ဆုံးမခြင်းကိုခံရ၍ အားကုန်ပါပြီ၊ ၁၁ကိုယ်တော်သည် လူတို့အပြစ်ကြောင့် ဆုံးမ၍
ဒဏ်ခတ်တော်မူလျှင်၊ ပိုးရွဖျက်တတ်သကဲ့သို့ လူတို့၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေကို ပြက်ပျောက်စေတော်မူ၏။
အကယ်စင်စစ်လူခပ်သိမ်းတို့သည် အနတ္တသက်သက် ဖြစ်ကြပါ၏။ ၁၂အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်
ဆုတောင်းခြင်း ပဌနာကို ကြားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သောအသံကို နားထောင်တော် မူပါ။
အကျွန်ုပ်မျက်ရည်ကို ကြည့်၍ နေတော်မမူပါနှင့်။ ဘိုးဘေးအပေါင်းတို့သည် ဖြစ်ဘူးသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည်
ရှေ့တော်၌ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ပါ၏။ ၁၃အကျွန်ုပ်သည် ရွှေ့သွား၍ မပျောက်မှီတွင် သက်သာရမည်
အကြောင်း မျက်နှာလွှဲတော်မူပါ။

၄၀

၁ငါသည် ထာဝရဘုရားကို စေ့စေ့မြော်လင့်သည်ကာလ၊ ငါကို မျက်နှာပြု၍ ငါအော်ဟစ်သော
အသံကို ကြားတော်မူ၏။ ၂ပျက်စီးရာတွင်းနှင့်အလွန်ဆိုးသော ရွှံ့ထဲက ငါ့ကို ဆယ်နှုတ်ပြီးလျှင် ငါ့ခြေတို့ကို
ကျောက်ပေါ်မှာ တင်၍ ငါခြေရာတို့ကို တည်စေတော်မူ၏။ ၃ထိုသို့ ငါတို့ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းရာ
သီချင်းသစ်ကို ငါမြွက်ဆိုစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ လူများတို့သည် သိမြင်၍ ကြောက်ရွံ့သော စိတ်နှင့်
ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားကြလိမ့်မည်။ ၄မာန ထောင်လွှားသောသူနှင့် မိစ္ဆာတရားလမ်းသို့ လွှဲသွားသော
သူတို့ကိုမမှီဝဲ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၅အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ ပြုတော်မူသော အံ့သြဘွယ်အမှုတို့နှင့်
ကြံစည် တော်မူသော အကြံအစည်တို့သည် များလှပါ၏။ ရှေ့တော်၌ အစဉ်အတိုင်းလျှောက်၍ မကုန်နိုင်ပါ။
အကျွန်ုပ်ထုတ် ဘော်ကြားပြောမည်ဟုဆိုသော်၊ ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်အောင် များလှပါ၏။
၆ကိုယ်တော်သည် ယဇ်နှင့်ပူဇော်သက္ကာကို အလိုတော်မရှိသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်နားကို ဖွင့်တော်မူပြီ၊
မီးရှို့ရာ ယဇ်နှင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ်များကို တောင်းတော်မမူသောအခါ၊ ၇ကျမ်းစာလိပ်၌ အကျွန်ုပ်ကို
အမှတ်ပြု၍ ရေးထား သည်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်သည် သွားပါမည်ဟု ဝန်ခံပါ၏။ ၈အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်၏ အလိုကို ဆောင်ရာ ၌ အကျွန်ုပ်သည် အားရဝမ်းမြောက်၏။ ကိုယ်တော်၏ တရားသည်လည်း
အကျွန်ုပ်နှလုံးထဲမှာ ရှိပါ၏။ ၉ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ပရိသတ်ကြီးအလယ်မှာ အကျွန်ုပ်ဟောပါပြီ၊
အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှုတ်ကို ပိတ်၍ မနေကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။
၁၀ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူခြင်း တရားကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှလုံးထဲ မှာ ဝှက်၍မထားပါ။
သစ္စာစောင့်တော်မူခြင်းတရားနှင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကို ဟောပြောပါပြီ၊ ကရုဏာတော် နှင့်
သစ္စာတော်ကို ပရိသတ်ကြီး အလယ်မှာ မထိမ်မဝှက်ပါ။
၁၁အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌ သနားစုံမက်တော်မူခြင်းစိတ်ကို မချုပ်တည်းပါနှင့်။
ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်သည် အကျွန်ုပ်ကို အစဉ်စောင့်မပါစေသော။ ၁၂အကြောင်းမူကား အတိုင်းမသိ
များစွာသော ဘေးဥပဒ် တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းကြပါပြီ၊ အကျွန်ုပ်မျှော်၍ မကြည့်နိုင်အောင်
ခံရသောအပြစ်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မှီကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ဆံပင်ထက်များပြားသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည်
အားလျော့ပါပြီ။ ၁၃ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား
အကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ပြုတော်မူပါ။ ၁၄အကျွန်ုပ် အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံသော
သူအပေါင်းတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်၌ အန္တရာယ်ပြုချင်သောသူတို့သည်
လှန်ခြင်းကို ခံရ၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။ ၁၅အကျွန်ုပ်ကို အေ့ဟေ၊ အေ့ဟေ ဟု ဆိုသော
သူတို့သည် အရှက်ကွဲခြင်းအားဖြင့် မှိုင်တွေကြပါစေသော။ ၁၆ကိုယ်တော်ကို ရှာသော သူအပေါင်းတို့သည်
ကိုယ်တော်၌ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြပါစေသော။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုနှစ်သက်သော သူတို့သည်
ထာဝရဘုရား ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟု အစဉ်မပြတ် ပြောကြပါစေသော။
၁၇အကျွန်ုပ်မူကား ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့
တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မစသောသူ ၊ကယ်တင်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏
ဘုရားသခင် ဆိုင်းလင့်တော် မမူပါနှင့်။

၄၁

၁ဆင်းရဲသောသူကို အောက်မေ့သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ခဲယဉ်းသောကာလ၌ ထိုသူကို
ထာဝရဘုရား ကယ်နှုတ်တော်မူမည်။ ၂ထာဝရဘုရားသည် စောင့်မ၍ အသက်ချမ်းသာပေးတော်မူသဖြင့်
ထိုသူသည် ပြည်တော်၌ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရလိမ့်မည်။ ၃ထိုသူကို ရန်သူတို့အလိုသို့ ကိုယ်တော်သည်
အပ်တော်မမူပါ။ သူသည်နာဖျား ၍ တုံးလုံးနေသောအခါ ထာဝရဘုရားသည် ထောက်ပင့်တော်မူမည်။ နာ၍
နေစဉ်ကာလကိုယ်တော်သည် သူ၏ အိပ်ရာရှိသမျှကို လှန်ပြန်တော်မူမည်။
၄ငါလျှောက်ဆိုရသည်ကား အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားမိသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်၌ စိတ်ဝိညာဉ်၏ အနာကို ပျောက်စေတော်မူပါဟု
လျှောက်ဆို၏။ ၅ငါ့ရန်သူတို့က သူသည် သေ၍ သူ၏ နာမသည် အဘယ်ကာလမှ တိမ်မြုပ်လိမ့်မည်နည်းဟု
ငါ့ကို မနာလို၍ ဆိုတတ်ကြ၏။ ၆ငါ့ကို ကြည့်လာသောသူသည် မုသာစကားကို ပြောတတ်၏။
သူ၏နှလုံးသည်လည်း မကောင်းသောအကြံကို ဆည်းပူး သည်နှင့် ထွက်သွားသောအခါ ထုတ်ဘော်
ပြောတတ်၏။ ၇ငါ့ကိုမုန်းသောသူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုရန်ဘက်ပြု၍ တယောက်နှင့်တယောက်တိုးတိုး

ပြောလျက် ငါ၌ မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်တတ်ကြ၏။ ၈သူ၌ အဓမ္မအမှုအရာ စွဲကပ်သည်ဖြစ်၍
တခါလဲလျှင် နောက်တဖန် မထရဟု ဆိုကြ၏။ ၉အကယ်စင်စစ် ငါယုံ၍ ငါ့မုန့်ကို စားသောအဆွေ
ခင်ပွန်းသည် ငါ့ကို ခြေနှင့်ကျောက်သတည်း။
၁၀အို ထာဝရဘုရား သူတို့အပြစ်ကို အကျွန်ုပ် ဆပ်ပေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို သနား၍
ထမြောက် စေတော်မူပါ။ ၁၁အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်အား မနိုင်ကြောင်းကို ထောက်၍
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မြတ်နိုးတော်မူသည်ဟု သိရပါ၏။ ၁၂ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို
အကျွန်ုပ်စုံလင်ခြင်း အရာ၌ မစ၍ ကာလစဉ်အ ဆက် ရှေ့တော်ထံမှ နေရာပေးတော်မူလတ္တံ့။
၁၃ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
မင်္ဂလာရှိတော် မူစေသတည်း၊ အာမင်နှင့် အာမင်။

၄၂

၁သမင်ဒရယ်သည် ရေစီးသော ချောင်းကို တောင့်တသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကို
တောင့်တပါသည်ဘုရား။ ၂ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်တည်းဟူသော အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားကို
ငတ်လှ ၏။ အဘယ်ကာလမှ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ရောက်၍ မျက်နှာပြရအံ့နည်း။ ၃သူတပါးတို့က သင်၏
ဘုရားသခင် သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု ငါ့ကို အစဉ်ပြောဆိုကြသဖြင့် ငါ့မျက်ရည်သည် နေ့ညဉ့်မပြတ်
ငါစားစရာ ဖြစ်ရ၏။ ၄ထိုအခြင်းအရာကို ငါအောက့်မေ့၍ နေစဉ်တွင် ငါ့စိတ်နလုံးသည် ကြေကွဲလျက်ရှိ၏။
အကြောင်းမူကား ငါသည်လူ စုများနှင့် ပေါင်းဘော်လျက်၊ ရွှင်လန်းခြင်းအသံ၊ ထောမနာပြုခြင်းအသံတို့ကို
ပြိုင်ဆို၍၊ ဓမ္မပွဲခံသောလူစုများနှင့် အတူ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ဖြည်းညင်းစွာ သွားလှလေပြီ။
၅အိုငါ့ဝိညာဉ် သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်သနည်း။ ငါ့အထဲမှာအဘယ့်ကြောင့် မငြိမ်မဝပ်ရှိသနည်း။
ဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်လျက်နေလော့။ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသော အရှင် ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းထောမနာ ပြုရလေအံ့သတည်း။
၆အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်သည် အကျွန်ုပ်အထဲမှာ ညှိုးငယ်လျက် ရှိပါ၏။ အကြောင်းမူကား
ယော်ဒန်မြစ်ကမ်း ဟေရမုန်တောင်ရိုး၊ မိဇရကုန်းပေါ်မှာ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်အောက်မေ့ပါ၏။
၇ရေတွေတော်များ အသံဗလံနှင့်တကွ ဝဲဩဃတခုကို တခုဟစ်ခေါ်၍ လှိုင်းတံပိုးတော်အပေါင်းတို့သည်
အကျွန်ုပ်ကို လွှမ်းမိုးကြပါပြီ။ ၈သို့သော်လည်း ထာဝရ ဘုရားသည် နေ့အခါသနားခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို
ပေးချေတော်မူ၏။ ညဉ့်အခါ၌လည်း ဂုဏ်တော်ကို သီချင်းဆိုလျက် ငါ၏အသက်သခင်ကို ပဌာနာပြုလျက်
ငါနေ၏။ ၉အကျွန်ုပ်ကို အဘယ့်ကြောင့်မေ့လျော့တော်မူသနည်း။ ရန်သူညှင်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို
ခံရ၍အကျွန်ုပ်သည် ကြမ်းတမ်းသောအဝတ်ကို ဝတ်လျှက် အဘယ် ကြောင့်နေရပါ သနည်းဟု
ငါ၏ကျောက်ဖြစ်သော ဘုရားသခင်ကို ငါလျှောက်ရ၏။ ၁၀ငါ့ရန်သူတို့က သင်၏ ဘုရားသခင်သည်
အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု ငါကိုအစဉ်ပြောဆိုကြသဖြင့် ငါ့အရိုးတို့ကို ချိုး၍ ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ ၁၁အိုငါ့ဝိညာဉ်သင်
သည် အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်သနည်း။ ငါ့အထဲမှာအဘယ်ကြောင့် မငြိမ်မဝပ်ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို
မြော်လင့်လျက် နေလော့။ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းထောမနာ ပြုရလေအံ့သတည်း။

၄၃

၁အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အမှု၌ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ ကရုဏာမရှိသော လူမျိုးတဘက်ကနေ၍
အကျွန်ုပ် အမှုကို စောင့်တော်မူပါ၊ သစ္စာမရှိ ၊ မတရားသောသူ၏ လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်လွှတ်တော်မူပါ၊
၂ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့်စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း။
ရန်သူညှဉ်း ဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရ၍ အကျွန်ုပ်သည် ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်
အဘယ်ကြောင့်နေရပါသနည်း။ ၃အလင်းတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို စေလွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် လမ်းပြ၍

သန့်ရှင်းသော တောင်တော်သို့၎င်း၊ တဲတော်သို့၎င်း အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်ပါစေသော။ ၄သို့ပြုလျှင်
ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပလ္လင်သို့၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းရာ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့၎င်း၊
အကျွန်ုပ်သည်ရောက်လာ၍ကိုယ်တော်ကို စောင်းတီးလျက် ချီးမွမ်း ထောမနာ ပြုပါမည်ဘုရား။
အကျွန်ုပ်၏ဘုရား။ ၅အိုငါ့ဝိညာဉ် သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ညိုးငယ်သနည်း။ ငါ့အထဲမှာ အဘယ်ကြောင့်
မငြိမ်မဝပ် ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်လျက် နေလော့။ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်
ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းထောမနာ ပြုရလေအံ့သတည်း။

၄၄

၁အိုဘုရားသခင်၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလတွင် ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ ပြုတော်မူသောအမှုကို
သူတို့ပြော၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တိုင်ကြားရကြပါပြီ။ ၂တပါးအမျိုးသားတို့ကို လက်တော်ဖြင့် နှင်ထုတ်၍
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးများကို နေရာချတော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကို နှိပ်စက်၍ ဘိုးဘေးများကို
ပြန့်ပွားစေတော်မူ ၏။ ၃သူတို့သည် ကိုယ်ထားဖြင့် ထိုမြေကို အစိုးရကြသည်မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်လက်ဖြင့်
ကိုယ်ကိုကယ်တင်ကြသည် မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသောကြောင့် လက်ျာလက်ရုံးတော်နှင့်
မျက်နှာတော်အလင်းအားဖြင့် သူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ ၄အိုဘုရားသခင် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏
ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုး၏ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းကို စီရင်တော်မူပါ။ ၅ကိုယ်တော်အားဖြင့်
အကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်သူများကို တွန်းချကြပါစေ သော၊ ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့ကို နာမတော်အားဖြင့်
နင်းရသောအခွင့် ရှိကြပါစေသော။ ၆ကိုယ်၌ပါသော လေးကို အကျွန်ုပ်သည်မကိုးစား။ ကိုယ်ထားသည်
အကျွန်ုပ်ကို မကယ်ရပါ။ ၇ကိုယ်တော်သာလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို ရန်သူလက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။
အကျွန်ုပ်တို့အား မုန်းသောသူများကိုလည်း အရှက်ကွဲစေတော်မူ၏။ ၈အကျွန်ုပ်တို့သည် မခြားမလပ်ဘုရား
သခင်၌ ဝါကြွား၍ နာမတော်ကို အစဉ်အမြဲ ချီးမွမ်းကြပါ၏။
၉သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်၍ အရှက်ကွဲစေတော်မူပြီ။ ၁၀အကျွန်ုပ်တို့
ဗိုလ်ခြေနှင့်အတူ ကြွတော်မမူပါ။ ၁၀အကျွန်ုပ်တို့ကို ရန်သူရှေ့မှာ ပြန်ပြေးစေတော်မူ၍ မုန်းသောသူတို့သည်
အလိုလို လုယူရကြ၏။ ၁၁ဟင်းလျာဖြစ်သော သိုးများကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို အပ်လိုက်၍
တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အရပ်ရပ် ကွဲပြားစေတော်မူ၏၊ ၁၂ကိုယ်တော်၏ လူများကို အဘိုးမခံဘဲရောင်း၍
ရောင်းသောအားဖြင့် စီးပွားတော်ကို တိုးပွား စေတော်မူသည်မဟုတ်။ ၁၃အကျွန်ုပ်တို့ကို အိမ်နီးချင်းများ
ကဲ့ရဲ့ရာပတ်ဝန်းကျင်၌နေသော သူများ ပြက်ယယ်ပြု၍ အရှက်ခွဲရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စီရင်တော်မူ၏။
၁၄တပါးအမျိုးသားတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပုံခိုင်းရသောအခွင့်၊ လူစုတို့ သည် ခေါင်းညိတ်ရသော အခွင့်ကို
ပေးတော်မူ၏။ ၁၅ကဲ့ရဲ့သောသူနှင့် အသရေဖျက်သောသူ၏ စကားကြောင့် ၎င်း၊ ၁၆
ရန်ဘက်ပြုသောသူနှင့်လက်စားချေသော သူ၏ မျက်နှာကြောင့်၎င်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်း
အကြောင်းကို အစဉ်မျက်မှောက်ပြုရပါ၏။ မျက်နှာရှက်ခြင်းအားဖြင့် မွန်းလျက် နေရပါ၏။
၁၇ထိုမျှလောက်ခံရသော်လည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို မမေ့လျော့။ သစ္စာတော်ကို
မဖျက်ကြပါ။ ၁၈စိတ်နှလုံးသည် နောက်သို့မဆုတ် တရားတော်လမ်းမှလွှဲ၍ မသွားကြပါ။ ၁၉ကိုယ်တော်မူကား
မြေခွေးနေရာ အရပ်မှာ အကျွန်ုပ်တို့ကို ချိုးဖဲ့နှိပ်စက်၍ သေခြင်းအရိပ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူ၏။
၂၀အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ဘုရားသခင် ၏ နာမတော်ကို မေ့လျော့၍ တပါးအမျိုး၏ ဘုရားထံသို့ လက်ကို
ဆန့်သည်မှန်လျှင် ၂၁နှလုံး၌ ဝှက်ထားသော အရာများကို ဘုရားသခင် သိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ထိုအမှုကို
မစစ်ဘဲ နေတော်မူမည်လော။ ၂၂အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ်
အသေသတ်ခြင်းကို ခံရကြပါ၏။ သတ်ဘို့ရာ ထားသောသိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါး
မှတ်တတ်ကြပါ၏။

၂၃အို ဘုရားရှင်၊ နိုးတော်မူပါ။ အဘယ်ကြောင့် ကျိန်းစက်တော်မူသနည်း။ ထတော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်တို့ကို အစဉ်စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။ ၂၄အကျွန်ုပ်တို့ခံရသော နှိမ့်ချခြင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို
မျက်နှာတော်လွှဲ၍ အဘယ်ကြောင့် မေ့လျော့တော်မူသနည်း။ ၂၅အကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည်
မြေတိုင်အောင် နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရ၍ ရင်ပတ်လည်း မြေ၌ ကပ်လျက် ရှိပါ၏။ ၂၆အကျွန်ုပ်တို့ကို မစသောဘုရား
ထတော်မူပါ။ ကရုဏာတော်နှင့်အညီ ရွေးနှုတ်တော်မူပါ။

၄၅

၁ငါ့စိတ်နှလုံးသည် မင်္ဂလာစကားနှင့် ပွက်ထလျက် ရှိ၍ ငါစီရင်သော အရာကို ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌
မြွက်ဆို ပေအံ့။ ငါ့လျှာသည်လည်း လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော စာရေး၏ ကညစ်ဖြစ်ရ၏။ ၂ကိုယ်တော်သည်
လူမျိုးထက် အဆင်း လှပါ၏။ နှုတ်တော်သည် ကျေးဇူးစကားနှင့် ပြည့်စုံပါ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည်
ကိုယ်တော်ကို အစဉ်အမြဲ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏၊ ၃တန်ခိုးကြီးသောအရှင် ဘုန်းအသရေတော်ဖြစ်သော
ကိုယ်တော်၏ထားကို ပေါင်တော်၌ စည်းတော်မူပါ။ ၄သစ္စာတရား နူးညံ့ခြင်းတရား ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
ကြောင့် အသရေတော် ထင်ရှားလျက် အောင် မြင်၍ စီးသွားတော်မူပါ။ လက်ျာလက်တော်လည်း
ကြောက်မက်ဘွယ်သော အရာကို ကိုယ်တော်အား ပြပါလိမ့်မည်။ ၅ရှင်ဘုရင်၏ ရန်သူတို့နှလုံးထဲမှာ
မြှားတော်တို့သည် ထက်သည်ဖြစ်၍ လူတို့သည် ခြေတော်အောက်၌ လဲကြပါ၏။ ၆အိုဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်၏ ပလ္လင်သည် နိစ္စထာဝရပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံသည် တရားသဖြင့် စီရင် သော
နိုင်ငံဖြစ်ပါ၏။ ၇ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို နှစ်သက်၍ မတရားသောအမှုကို မုန်းတော်မူ၏။
ထို့ကြောင့် အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏ အပေါင်းအဘော်တို့ထက်
ကိုယ်တော် ကို ချီးမြှောက်၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီနှင့် ဘိသိက်ပေးတော်မူပြီ။ ၈ဆင်စွယ်ဘုံဗိမာန်ထဲက
ထုတ်သော အဝတ်တန်ဆာ တော်ရှိသမျှတို့သည် မုရန်၊ အကျော်၊ သစ်ကြံပိုးအမွှေးနှင့် ပြည့်စုံ၍
နှစ်သက်တော်မူဘွယ် ဖြစ်ကြပါ၏။ ၉အပြည်ပြည်သော မင်းသမီးတို့သည် မောင်းမမိဿံအဝင်ဖြစ်၍
လက်ျာတော်ဘက်မှ သြဖိရ ရွှေတန်ဆာဆင်သော မြောက်သား တော်နေရာဖြစ်ပါ၏၊
၁၀ငါ့သမီးနားထောင်လော့။ ဆင်ခြင်၍ နာယူလော့။ ကိုယ့်အမျိုးသားချင်းနှင့် ကိုယ့်အဘ၏ အိမ်ကို
မေ့လျော့ လော့။ ၁၁သို့ပြုလျှင် သင်လှသောအဆင်းကို ရှင်ဘုရင်သည် နှစ်လိုစုံမက်တော်မူမည်။ သူသည်
သင်၏ အရှင်ဖြစ်သော ကြောင့် သူ့ကို ကိုးကွယ်လော့။ ၁၂တုရုမင်းသမီးမှစ၍ လူစုတွင် ဥစ္စာရတတ်သော
သူတို့သည်လည်း လက်ဆောင် ပဏ္ဏာပါလျက် သင့်ကို ဖျောင်းဖျရကြလိမ့်မည်။
၁၃ ရှင်ဘုရင်၏ သမီးတော်သည် အတွင်း၌ ဂုဏ်အသရေသက်သက် ရှိ၏။ ရွှေဖြင့် ချယ်လှယ်သော
အဝတ်တန်ဆာကို ဆင်၏။ ၁၄ချာနှင့်ကာလျက် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရ၏။ နောက်လိုက်သော
အပေါင်းအဘော် အပျိုတော် များကိုလည်း ကိုယ်တော်ထံသို့ သွင်းရလိမ့်မည်။ ၁၅ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းသော
အခြင်းအရာနှင့် ဆောင်ခဲ့၍ ရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်သို့ ဝင်ရကြလိမ့်မည်။ ၁၆ကိုယ်တော်၏ အဘများ
ကိုယ်စားသားများကို ရ၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် မင်းအရာ ၌ ခန့်ထားတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၇အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်၏ နာမကို လူမျိုးအစဉ်အဆက် အောက်မေ့ ကျော်စောစေသဖြင့် လူမျိုးတို့သည်
ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလတံ့သတည်း။

၄၆

၁ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ ခိုလှုံရာဖြစ်၍ ခွန်အားကို ပေးတော်မူ၏။ ဘေးရောက်သည် ကာလ
အထူးသဖြင့် ကူမတော်မူကြောင်း ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ၂ထို့ကြောင့် ပထဝီမြေကြီးသည်ရွေ့သွား၍ တောင်များ
တုန်လှုပ်လျက် သမုဒ္ဒရာသို့ကျသော်လည်းငါတို့သည် ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိ။ ၃သမုဒ္ဒရာရေသည်ဟုန်းဟုန်း
မြည်၍ မွှေနှောက်ပါလေ စေ။ လှိုင်းတံပိုးထသဖြင့် တောင်များ တုန်လှုပ်ပါစေလေ။ ၄မြစ်တမြစ် ရှိသေး၏။
ထိုမြစ်ရေသည်စီး၍ ဘုရားသခင်၏ မြို့တည်းဟူသော အမြင့်ဆုံးသောဘုရား ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ

သန့်ရှင်းသော မြို့တော်ကို ရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ၅ထိုမြို့သည် ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာဖြစ်၍ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိရာ။ မိုဃ်းသောက်လင်းစ၌ ဘုရားသခင် ကူမတော်မူလိမ့်မည်။

၆လူမျိုးတို့သည် ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြ၏။ တိုင်းနိုင်ငံတို့သည် လှုပ်ရှားကြ၏။ ဗျာဒိတ်သံကို လွှတ်တော်မူ၍ မြေကြီးသည် အရည်ဖြစ်လေ၏။ ၇ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ ၈ထာဝရဘုရား စီရင်ပြုပြင်၍ မြေကြီးပေါ်မှာ သုတ်သင်ပယ် ရှင်းခြင်းအမှု တော်များကို လာ၍ကြည့်ရှုကြလော့။ ၉လေးကိုချိုးလျက်၊ လှံကိုအပိုင်းပိုင်းဖြတ်လျက်၊ ရထားကိုမီးရှို့ လျက်၊ မြေကြီးစွန်း တိုင် အောင်စစ်မှုကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ၁၀ငြိမ်ဝပ်လျက် နေကြလော့။ ငါကားဘုရား သခင်ဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်ကြလော့။ လူမျိုးတို့တွင် ငါသည် ဘုန်းပွင့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုန်းပွင့်မည်။ ၁၁ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့် အတူရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ်၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

၄၇

၁လူများအပေါင်းတို့၊လက်ခုပ်တီးကြလော့။ ဘုရားသခင်ထံသို့ အောင်သံကိုလွှင့်၍ ကြွေးကြော်ကြ လော့။ ၂အကြောင်းမူကား၊ အမြင့်ဆုံးသောထာဝရဘုရားသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဘုရား၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရ သော မဟာမင်းကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ ၃လူစုတို့ကို ငါတို့အောက်၌၎င်း၊ လူမျိုးတို့ကို ငါတို့ခြေအောက်၌၎င်း၊ နှိမ့်ချတော်မူ၏။ ၄ချစ်တော်မူသောယာကုပ်၏ ဘုန်းဖြစ်သော ငါ့တို့အမွေကို ငါတို့အဘို့ရွေးပေးတော်မူ၏။

၅ကြွေးကြော်ခြင်းအသံနှင့် ဘုရားသခင်တက်တော်မူ၏။ တံပိုးမှုတ်ခြင်းအသံနှင့် ထာဝရဘုရားတက် တော်မူ၏။ ၆ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုကြလော့။ သီချင်းဆိုကြလော့။ ငါတို့၏ ရှင်ဘုရင်ကိုချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုကြလော့။ ၇အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးတစ်ပြင်လုံးကို အစိုးရသော မင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ချီးမွမ်းခြင်းထောမနာသီချင်းကို ဆိုကြလော့။ ၈ဘုရားသခင်သည် လူမျိုးတို့တွင်စိုးစံ တော်မူ၏။ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ ၉လူမျိုးတို့၏ အကြီးအကဲတို့ သည် အာဗြဟံ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးထံမှာ စုဝေးလျက် ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီး တန်ခိုးများကို ဘုရားသခင် ပိုင်တော်မူ၏။ အထူးသဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိတော်မူ၏။

၄၈

၁ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ သန့်ရှင်းသော တောင်တော်ပေါ်မှာ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ မြို့တော်တွင် အထူးသဖြင့် ထောမနာချီးမွမ်းခြင်းကို ခံထိုက်တော်မူ၏။ ၂မြေကြီးတပြင်လုံး ရွှင်လန်းရာ ဇိအုန်တောင် ထိပ်သည် အဆင်းလှပ၏။ မြောက်မျက်နှာဘက်၌ မဟာမင်းကြီး၏ မြို့တော်သည် တည်၏။ ၃ထိုမြို့၏ ဘုံဗိမာန်တို့ တွင် ဘုရားသခင်၌ ခိုလှုံရသည်ကို သိရ၏။

၄ရှင်ဘုရင်တို့သည် စည်းဝေး၍ အတူရှောက်သွားကြ၏။ ၅မြင်သောအခါ မှိုင်တွေ၍ ထိတ်လန့်လျက်ပြေး ကြ၏။ ၆ထိုအရပ်၌ သူတို့သည် ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်၍ သားဘွားသော မိန်းမ ခံရသကဲ့သို့ ဝေဒနာ ရှိကြ၏။ ၇တာရှုသင်္ဘောတို့ကို ချိုးဖျက်သော အရှေ့လေနှင့် တွေ့သကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။

၈ငါတို့သည်ကြားဘူးသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏မြို့၊ ငါတို့ဘုရား သခင်၏ မြို့တော်၌ တွေ့မြင် ရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် မြို့တော်ကို အစဉ်အမြဲတည်စေတော်မူမည်။ ၉အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိမာန် တော်ထဲမှာ ကရုဏာတော်ကို အောက်မေ့ကြပါသည်။ ၁၀အိုဘုရားသခင်၊ နာမတော်သည်မြေကြီးစွန်းတိုင် အောင် နှံ့ပြားသည်နည်းတူ ဂုဏ်အသရေတော်လည်း နှံ့ပြားလျက် ရှိပါ၏။ လက်ျာလက်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားနှင့် ပြည့်ဝလျက်ရှိပါ၏။ ၁၁တရားစီရင်တော်မူချက် များကြောင့် ဇိအုန်တောင်သည် ဝမ်းမြောက်၍ ယုဒအမျိုးသမီးတို့သည် ရွှင်လန်းကြပါ၏။ ၁၂သားမြေးတို့အား ကြားပြောမည့်အကြောင်းဇိအုန်မြို့ကို ပတ်ပတ်လည်၍ ပြအိုးတို့ကို

ရောတွက်ကြ လော့။ ၁၃ရင်တားတို့ကို မှတ်၍ ဘုံဗိမာန်များကိုလည်းဆင်ခြင်ကြလော့။ ၁၄အကြောင်းမူကား
ထိုဘုရားသခင်သည် ကာလအစဉ်အမြဲ ငါတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ သေသည်ကာလတိုင်အောင် ငါ့တို့ကို
ပို့ဆောင် တော်မူလတံ့သတည်း။

၄၉

၁လူများ အပေါင်းတို့ ကြားကြလော့။ ခပ်သိမ်းသောလောကသား အယုတ်အမြတ်၊ ကြွယ်ဝသောသူ၊
ဆင်းရဲသောသူတို့၊ တညီတညွတ်တည်း နားထောင်ကြလော့။ ၃ငါ့နှုတ်သည် ပညာကို မြွက်ဆိုမည်။
ငါ့နှလုံးသည် ဉာဏ်နှင့်ဆိုင်သောအရာကို ဆင်ခြင်မည်။ ၄ပုံစကားသို့ ကိုယ်နားကိုလှည့်လျက် နက်နဲသော
အရာကို စောင်းတီး၍ ဖွင့်ပြပေအံ့။

၅ခဲယဉ်းဆိုးယုတ်သော ကာလ၌ ငါ၏အရာတို့ လုယူချင်သောသူတို့၏ ဒုစရိုက်အမှုသည် ငါ့ကို
ဝိုင်းသော် လည်း ငါသည် အဘယ်ကြောင့် ကြောက်ရမည်နည်း။ ၆ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ဥစ္စာကို ကိုးစား၍
ကိုယ်စည်းစိမ်များ သောကြောင့် ဝါကြွားသော်လည်း ၇မိမိညီအစ်ကိုကို အဘယ်သူမျှ အလျှင်းမရွေးနိုင်။
ရွေးရန် အဘိုးကို ဘုရားသခင်၌ မပေးနိုင်။ ၈သူတို့အသက်ဝိညာဉ်၏ ရွေးရန်အဘိုးကြီးလှပေ၏။ သို့ဖြစ်၍
အစဉ်ရှုံးလျက် နေရမည်။ ၉ရွေးလျှင် အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်ရာ၏။ ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ မရောက်ရာ။
၁၀ထင်ရှားသော အရာဟူမူကား ပညာရှိသောသူတို့သည် သေတတ်ကြ၏။ ထိုအတူမိုက်သောသူနှင့်
တိရစ္ဆာန်သဘောရှိသောသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍ မိမိတို့ ဥစ္စာကို သူတပါးတို့၌ ချန်ထားကြ၏။
၁၁မိမိတို့အိမ်သည် ထာဝရဖြစ်လိမ့်မည်။ မိမိတို့နေရာလည်း လူမျိုးအစဉ်အဆက် တည်လိမ့်မည်။ မိမိတို့
နာမသည် မြေပေါ်မှာ ကျော်စောလိမ့်မည်ဟု သူတို့စိတ်ထင်ရှိကြ၏။ ၁၂သို့ရာတွင် လူသည် ဂုဏ်အသရေ၌
မတည်မနေတတ်။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့်တူ၏။ ၁၃ထိုသို့ပြုမူခြင်းအရာသည် သူတို့၏
ကိုးစားဖြစ်၍ သူတို့သားမြေးတို့သည် သူတို့စကားကို နှစ်သက်တတ်ကြ၏။ ၁၄ထိုသူတို့ကို သိုးများကဲ့သို့
မရဏာနိုင်ငံ၌ ချထား၍ သေမင်းစားလိမ့်မည်။ ကာလမကြာမြင့်မှီ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်
အုပ်စိုးရကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဖောက်ပြန်ဘို့ရာဖြစ်၏။ မရဏာနိုင်ငံသည် သူတို့၏
နေရာဖြစ်၏။ ၁၅ငါ့ကိုမူကား ဘုရားသခင် သိမ်းယူတော်မူသောကြောင့် ငါ၏ ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၏တန်ခိုးမှ
ရွေးတော်မူမည်။

၁၆သူတပါးသည် ဥစ္စာကြွယ်ဝ၍ အိမ်၏ ဂုဏ်အသရေတိုးပွားသောအခါ သင်သည် မစိုးရိမ်နှင့်။
၁၇ထိုသူသည် သေသောအခါ အဘယ်ဥစ္စာမျှမပါရ။ သူ၏ ဂုဏ်အရေသည် သူနောက်သို့ မဆင်းသက်ရ။
၁၈ထိုသူသည် အသက်ရှင် စဉ်အခါ မိမိဝိညာဉ်ကို ကောင်းကြီးပေးတတ်၏။ မိမိအကျိုးကို ပြုစုသောအခါ
သူတပါးတို့သည် ချီးမွမ်းတတ်ကြ၏။ ၁၉သို့သော်လည်း သူသည် သူ၏ ဘိုးဘေးအမျိုးရှိရာ သွားရလိမ့်မည်။
ကာလအစဉ်အဆက် သူတို့သည် အလင်းကို မမြင်ရကြ။ ၂၀ဂုဏ်အသေရေနှင့် ပြည့်စုံလျက် ပညာသတိ
မရှိသောသူသည်ကား ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်တတ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့် တူ၏။

၅၀

၁တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။
နေထွက်ရာမှ သည် နေဝင်ရာတိုင်အောင် မြေကြီးကို ခေါ်တော်မူ၏။ ၂အသရေတင့်တယ်ခြင်း ပြည့်စုံရာ
ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ဘုရားသခင်၏ ရောင်ခြည်တော်သည် ထွန်းပ၏။ ၃ငါတို့၏ ဘုရားသခင်
ကြွလာတော်မူ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာ နေတော်မမူ၊ ရှေ့တော်၌ မီးလောင်လျက် ပတ်ဝန်းကျင်၌
မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း ပြင်းပြလျက်ရှိ၏။ ၄မိမိလူတို့ကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်း အလိုငှါ အထက်ကောင်းကင်ကိုငင်း
မြေကြီးကိုငင်း ခေါ်တော်မူလျက် ၅ယဇ်ပူဇော်သောအားဖြင့် ငါ့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ သော ငါ၏
သန့်ရှင်းသောသူတို့ကို ငါ့ထံသို့ စုဝေးစေကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၆ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင်

ဆုံးဖြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို ကောင်းကင်တို့သည် ထင်ရှားစွာပြကြ
လိမ့်မည်။
၇ငါ၏လူများတို့နားထောင်ကြ။ ငါပြောမည်။ အိုဣသရေလအမျိုး သင့်တဘက်၌ ငါသက်သေ ခံမည်။
ငါသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ၈မီးရှို့သောယဇ်မှစ၍ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမျိုးမျိုးအတွက်
ငါသည်သင်၌ အပြစ်မတင်။ ထိုယဇ်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာအစဉ်ရှိကြ၏။ ၉သင့်အိမ်ထဲက နွားကိုဖြင်း၊ သင့်ခြံထဲက
ဆိတ်ထီးကိုဖြင်း ငါမခံမယူ။ ၁၀တောတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့နှင့် တထောင်သော တောင်ပေါ်မှာ
ရှိသောတိရစ္ဆာန်တို့သည် ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။ ၁၁တောင်ပေါ်မှာနေတတ်သော ငှက်အပေါင်းတို့ ကို ငါသိ၏။
၁၂တောသားရဲတို့သည် ငါ၌ရှိကြ၏။ ငါသည်ငတ်မွတ်လျှင် သင့်ကိုမပြော။ လောကဓာတ်နှင့်
လောကဥစ္စာသည် ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏။ ၁၃နွားသားကို ငါစားမည်လော။ ဆိတ်သွေးကို ငါသောက်မည်လော။
၁၄ကျေးဇူးချီးမွမ်းခြင်း ယဇ်ကိုဘုရားသခင်အားပူဇော်လော့။ သစ္စာကတိ ထားသည်အတိုင်း
အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၌ သစ္စာဝတ်ကိုဖြေလော့။ ၁၅အမှုရောက်သည်ကာလ၌ ငါ့ကိုပဌနာ ပြုလော့။
ငါသည်ကယ်လွှတ်မည်။ သင်သည်လည်း ငါ့ကိုချီးမွမ်းလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်။
၁၆မတရားသောသူကိုကား သင်သည်ငါ၏အထုံးအဖွဲ့တို့ကို ကြားပြော၍ငါ၏ ပဋိညာဉ်တရားကို
မြွက်ဆိုခြင်းငှါ အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ၁၇ဆုံးမသွန်သင်ခြင်းကို သင်သည်မုန်း၍ငါ့စကားကို သင်နောက်၌
ပစ်ထား ပါသည်တကား။ ၁၈သင်သည်သူခိုးကို မြင်လျှင်သူနှင့် သဘောတူတတ်၏။ သူ့မယားကို
ပြစ်မှားသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံတတ်၏။ ၁၉သင်၏နှုတ်ကို ဒုစရိုက်၌အပ်နှံ၍ သင်၏လျှာဖြင့်
မုသာကိုစီရင်တတ်၏။ ၂၀သင်သည်ထိုင်လျက် ကိုယ်ညီအစ်ကိုကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ပြောဆိုတတ်၏။
ကိုယ်အမိ၏သားကို ဆဲရေးတတ်၏။ ၂၁ထိုသို့ကျင့်၍ ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာ နေသောကြောင့်
ငါ့ကိုသင်နှင့်တူသည်ဟု ထင်လေပြီတကား။ သင်၏အပြစ်ကို ငါဘော်ပြ၍ သင့်မျက်မှောက်၌ ခင်းထားမည်။
၂၂ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့သောသူတို့ ဤအမှု ဆင်ခြင်ကြလော့။ သို့မဟုတ် သင်တို့ကို
ကယ်နှုတ်သောသူမရှိ။ ၂၃ငါသည်အပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်မည်။ ကျေးဇူးချီးမွမ်းခြင်း ယဇ်ကိုပူဇော်သောသူသည်
ငါ၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေသောသူဖြစ်၏။ မိမိသွားသောလမ်းကို ဆင်ခြင်သောသူအားလည်း
ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ငါပြမည်ဟုဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။

၅၁
ဒါဝိဒ်သည် ဗာသရှေဘနှင့် မှားယွင်း၍၊ ပရောဖက်နာသ န်၏ဆုံးမခြင်းကို ခံပြီးမှ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁အိုဘုရားသခင် ကျေးဇူးပြုချင်သောစေတနာ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကိုသနား
တော်မူပါ။ စုံမက်တော်မူခြင်း ကရုဏာများပြားသည်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်ကိုဖြေတော်မူပါ။
၂ဒုစရိုက် အညစ်အကြေးကို အကုန်အစင်ဆေးကြော၍ အကျွန်ုပ်ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပါ။
၃အကျွန်ုပ်လွန်ကျူးပါပြီ ဟုဝန်ချလျက် ကိုယ်အပြစ်ကို အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့လျက်နေပါ၏။
၄ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကိုသာ ပြစ်မှား၍ မျက်မှောက်တော်၌ပင် မတရားသောအမှုကို
ပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူချက်သည် ဖြောင့်ပါ၏။ တရားစီရင်တော် မူချက်သည် အပြစ်လွတ်ပါ၏။
၅အကျွန်ုပ်သည် မွေးစကပင် အပြစ်ပါလျက်ရှိပါ၏။ အမိဝမ်းထဲမှာ ပဋိသန္ဓေယူစဉ်ပင် အပြစ်စွဲပါ၏။
၆ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်သောစိတ်နှလုံးကို နှစ်သက်တော်မူသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံးထဲမှာ
ပညာ ကိုသွန်သင်တော်မူပါ။ ၇အကျွန်ုပ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ဟုသုပ်ပင်ညွန့်နှင့်သန့်ရှင်းခြင်း
မင်္ဂလာကိုပေးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုမိုဃ်းပွင့် ထက်သာ၍ ဖြူစေခြင်းငှါ ဆေးကြောတော်မူပါ။
၈စိတ်သက်သာဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိမည်အကြောင်း စကားကို အကျွန်ုပ်အား ကြားစေတော်မူသည်။
၉သို့ပြုလျှင် ချိုးဖဲ့တော်မူသော အရိုးတို့သည် ရွှင်မြူးခြင်း ရှိကြပါလိမ့် မည်။ အကျွန်ုပ်လွန်ကြူးခြင်း

ဒုစရိုက်တို့မှမျက်နှာတော်ကို လွှဲ၍အကျွန်ုပ်အပြစ်ရှိသမျှ တို့ကိုလည်း ဖြေတော်မူပါ။ ၁၀အိုဘုရားသခင်
အကျွန်ုပ်အထဲ၌စင်ကြယ်သော နှလုံးကိုဖန်ဆင်းတော်မူပါ။ မြဲမြံတည်ကြည်သော သဘောကို အသစ်ပြုပြင်
တော်မူပါ။ ၁၁အကျွန်ုပ်ကို အထံတော်ထဲက နှင်ထုတ်တော်မမူပါနှင့်။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို
ရုပ်သိမ်းတော်မမူပါနှင့်။ ၁၂ကယ်တင်တော်မူခြင်းနှင့် ယှဉ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း အခွင့်ကိုပြန်၍ ပေးသနား
တော်မူပါ။ ကြည်ညိုသောစေတနာ စိတ်သဘောသည် အကျွန်ုပ်ကို ထောက်မပါစေသော။
၁၃အကျွန်ုပ်သည်လည်း မတရားသောသူ တို့အား တရားတော်လမ်းကို ပြသသွန်သင်ပါမည်။ အပြစ်ရှိသော
သူတို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ပြန်ကြပါလိမ့်မည်။
၁၄အိုဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား လူအသတ်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်နှင့်
အကျွန်ုပ်ကို ကင်းလွတ်စေတော်မူပါ။ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူခြင်းကို အကျွန်ုပ်လျှာသည် ရွှင်လန်းစွာ
သီချင်းဆိုပါမည်။ ၁၅အိုထာဝရ ဘုရား အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ကို ဖွင့်တော်မူပါ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းမြွက်ဆိုပါမည်။ ၁၆ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို အလိုတော်မရှိ။ သို့မဟုတ်လျှင် ယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ မီးရှို့သော
ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုပင် နှစ်သက်တော်မမူ။ ၁၇ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူသော ယဇ်မူကား ကျိုးပဲ့သော
စိတ်ပေတည်း။ အိုဘုရားသခင် ကိုယ်တော်သည် ကျိုးပဲ့ကြေမွသော နှလုံးကို ငြင်းပယ်တော်မမူတတ်ပါ။
၁၈စေတနာစိတ်တော်ရှိ၍ ဇိအုန်တောင်ကို ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို
တည်စေတော်မူပါ။ ၁၉ထိုအခါ တရားသဖြင့် ပူဇော်သောယဇ် ၊ မီးရှို့သောယဇ် ၊ တကိုယ်လုံးမီးရှို့သောယဇ်နှင့်
မွေ့လျော်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ယဇ်ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ နွားလားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ကြပါလိမ့်မည်။

၅၂

ဒါဝိဒ်သည် အဟိမလက်အိမ်သို့ ရောက်ကြောင်းကို ဧဒုံအမျိုးသားဒေါဂသည် ရှောလုထံသို့ လာ၍ လျှောက်သောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁အားကြီးသော အချင်းလူ၊ သင်သည် သူ့အကျိုးကို ဖျက်ခြင်းအမှု၌ အဘယ်ကြောင့် ဝါကြွား
သနည်း။ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်မပြတ် တည်၏။ ၂သင်၏ လျှာသည် ထက်သော
သင်တုန်းကဲ့သို့ လှည့်စား သဖြင့် သူ့အကျိုးကို ဖျက်ခြင်းအမှုကို ပြုစုတတ်၏။ ၃သင်သည် သုစရိုက်ထက်
ဒုစရိုက်ကိုငဲ့၊ ဖြောင့်မတ်သောစကား ထက်မုသာစကားကိုငဲ့သာ၍ နှစ်သက်တတ်၏။ ၄အိုလှည့်စား
တတ်သောလျှာ၊ သင်သည်ပျက်စီးသော စကားရှိ သမျှတို့ကို နှစ်သက်တတ်၏။ ၅အကယ်စင်စစ်
ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို အစဉ်အမြဲ ချိုးဖျက်ပယ်ရှင်းလျက်၊ သင်၏ နေရာထဲက နှင်ထုတ်၍
အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာထဲက နှုတ်ပစ်တော်မူမည်။ ၆ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်မြင် ၍
ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။ ၇ဘုရားသခင်ကို မခိုလှုံ၊ မိမိဥစ္စာကြွယ်ဝခြင်း၌ ကိုးစား၍ မိမိဒုစရိုက်၌
ခိုင်ခံသောသူကို ကြည့်ပါဟူ၍ သူ၌ရယ်ကြလိမ့်မည်။ ၈ငါမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ စိမ်းလန်းသော
သံလွင်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်၌ ကာလအစဉ်အမြဲ ကိုးစားမည်။
၉ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူသောကြောင့် အကျွန်ုပ် သည် ကိုယ်တော်ကိုကာလ အစဉ်အမြဲ ချီးမွမ်းပါမည်။
ကောင်းမြတ်တော်မူသောကြောင့် ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်း သူတို့ရှေ့မှာ နာမတော်ကို မြော်လင့်ပါမည်။

၅၃

၁ဘုရားသခင် မရှိဟု မိုက်သောသူသည် ထင်တတ်၏။ ထိုသို့သော သူတို့သည် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း၍
စက်ဆုပ် ဘွယ်သော ဒုစရိုက်ကို ပြုတတ်ကြ၏။ ကောင်းသောအမှုကို ပြုသော သူတယောက်မျှ မရှိ။
၂နားလည်သောသူ ဘုရားသခင်ကို ရှာသောသူတစုံတယောက်ရှိသည် မရှိသည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ
ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ပေါ်က လူသားတို့ကို ငုံ့၍ကြည့်ရှုတော်မူ၍၊ ၃လူအပေါင်းတို့သည်
ဆုတ်သွားကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်းဆွေးမြေ့ယိုယွင်းခြင်း ရှိကြ၏။ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သော
သူမရှိ။ တယောက်မျှမရှိ။

၄မုန့်ကို စားသကဲ့သို့ ငါ၏ လူတို့ကို ကိုက်စား၍ ဘုရားသခင်ကို ပဌနာမပြုသော အဓမ္မလူတို့သည်
မသိဘဲ နေရကြသလော။ ၅သို့ဖြစ်၍ ကြောက်လန့်စရာမရှိသော်လည်း အလွန်ကြောက်လန့်ကြလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား သင့်ကို ဝန်းရံ၍ တပ်ချသော သူ၏ အရိုးတို့ကို ဘုရားသခင်သည် ဖရိုဖရဲ ကွဲပြားစေ
တော်မူမည်။ သူတို့ကို ဘုရားသခင် ရှုတ်ချတော်မူသောကြောင့် သင်သည်သူတို့ကို အရှက်ခွဲရလိမ့်မည်။
၆ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးတော် သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းပါစေသော။
သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော လူမျိုးတော်ကို တဖန် ဘုရားသခင်သည် ဆောင်ခဲ့တော်မူသောအခါ
ယာကုပ်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ၊ ဣသရေလသည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်းရှိလိမ့်မည်။

၅၄

ဒါဝိဒ်သည် ကျွန်တော်တို့တွင် ပုန်းရှောင်၍ နေပါသည် မဟုတ်လောဟု၊ ဇိဖသားတို့သည် ရှောလုထံသို့လာ၍ လျှောက်သောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁အိုဘုရားသခင်၊ နာမတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်
အကျွန်ုပ်ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူပါ။ ၂အကျွန်ုပ်ပြုသော ပဌနာနှင့် အကျွန်ုပ်မြွက်သောစကားကို
နားထောင် နားညောင်းတော်မူပါ ဘုရား။ ၃အကြောင်းမူကား၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို
ရန်ဘက်ပြု၍ ထကြပါပြီ။ ကြမ်းတမ်းသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရှာကြပါ၏။ ဘုရားသခင်၏
မျက်နှာတော်ကို မထောက်ကြပါ။

၄ကြည့်ရှုလော့။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ကူမတော်မူ၏။ ငါ့အသက်ကို ထောက်ပင့်သောသူတို့တွင်
ထာဝရ ဘုရား ရှိတော်မူ၏။ ၅ငါ၏ရန်သူတို့အား မကောင်းသောအကျိုးကို ဆပ်ပေးတော်မူမည်။
သစ္စာတော်ရှိသည်အတိုင်း သူတို့ကို ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။ ၆အကျွန်ုပ်သည်လည်း စေတနာစိတ်နှင့်
ကိုယ်တော်အား ယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ အိုထာဝရ ဘုရား နာမတော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အကြောင်းမူကား
ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ၇အကျွန်ုပ်ကို ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခ ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်သည်
ရန်သူတို့ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်၍ အားရပါ၏။

၅၅

၁အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသော စကားကိုနားထောင်တော်မူပါ။ အသနားတော်ခံသော
အခါ ရှောင်၍နေတော်မမူပါနှင့်။ ၂ကြည့်ရှုနားထောင်တော်မူပါ။ ရန်သူ၏ စကားသံကြောင့်၎င်း မတရားသော
ညင်းဆဲ ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ညိုးငယ်သောစိတ်နှင့် ညည်းတွားမြည်တမ်းလျက် နေရပါ၏။
၃သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အပေါ်၌ အပြစ်ကို သက်ရောက်စေ၍ ဒေါသစိတ်နှင့်မုန်းကြပါ၏။ ၄အကျွန်ုပ်နှလုံးသည်
ကိုယ်အထဲမှာ တုန်လှုပ်၍ သေဘေးကို ကြောက်အားကြီးပါ၏။ ၅ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းသို့ရောက်၍
အလွန်ထိတ်လန့်ခြင်း၌ မွန်းလျက်ရှိရပါ။ ၆ငါသည်ချိုးငှက်ကဲ့သို့ အတောင်ကိုရပါစေသော။ ထိုသို့ရလျှင်
အခြားသို့ပျံသွား၍ ငြိမ်ဝပ်လျက် နေလိမ့်မည်။ ၇ဝေးစွာသွား၍ တောမှာ နေရာကျလိမ့်မည်။ ၈ပြင်းစွာသော
မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းနှင့်လွတ်ခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ပြေးလိမ့် မည်ဟု အကျွန်ုပ် စိတ်ရှိပါ၏။

၉အို ထာဝရဘုရား၊ သူတို့စကားကို ပပျောက်အောင် ကွဲပြားစေတော်မူပါ။ မြို့တော်တွင်
အနိုင်အထက်ပြု ခြင်းနှင့် လုယူခြင်းကို အကျွန်ုပ်မြင်ပါပြီ။ ၁၀မြို့ရိုးပေါ်မှာ နေညဉ့်မပြတ်သူတို့သည်
လည်ကြပါ၏။ မြို့ထဲမှာ ဆိုးညစ်သော အမှုနှင့် နှောက်ရှက်ခြင်းအမှုရှိကြပါ၏။ ၁၁အဓမ္မတရားတို့သည်
မြို့အလယ်၌ရှိ၍ ညင်းဆဲခြင်းနှင့် လှည့်စားခြင်းသည် လမ်းတို့၌ နေရာကျကြပါ၏။ ၁၂ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့သော
သူသည် ငါ့ရန်သူမဟုတ်။ ဟုတ်လျှင် သည်းခံနိုင်၏။ ငါ့ကို ရန်ဘက်ပြု သောသူသည် ငါ့ကို
မုန်းသောသူမဟုတ်။ ဟုတ်လျှင် ထိုလူကို ငါရှောင်နိုင်သည်။ ၁၃ထိုသို့ပြုသောသူသည် သင်ဖြစ် ၏။
ငါနှင့်ဘက်သောသူ၊ ငါ့မိတ်ဆွေ၊ ငါ့အသိအကျွမ်းဖြစ်၏။ ၁၄အချင်းချင်းသာယာသော ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခြင်းကို
ပြုကြပြီ။ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ လူအစုအဝေးနှင့် အတူသွားကြပြီ။ ၁၅သူတို့ကို သေမင်းဘမ်းဆီးပါစေ။

အသက် ရှင်လျက် မရဏာနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်ကြပါစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ဒုစရိုက်တို့သည် သူတို့နေရာတွင်
သူတို့ အထဲ၌ ရှိကြ၏။
၁၆ငါမူကား၊ ဘုရားသခင်ကို ပဌနာပြု၍ ထာဝရဘုရားသည် ကယ်တင်တော်မူမည်။ ၁၇ညဦးအချိန် ၊
နံနက် အချိန်၊ မွန်းတည့်အချိန်တို့၌ ငါသည် ညည်းတွားမြည်တမ်း၍ ငါ၏အသံကို ကြားတော်မူမည်။
၁၈ငါ့ကိုစစ်တိုက်ကြစဉ် တွင် ငါ့အသက်ကို ရွေးနှုတ်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူမည်။ ၁၉ငါ့ဘက်၌
နေသောသူအများရှိကြ၏၊ ရှေးကာလမှစ၍ အမြဲစီရင်သော ဘုရားသခင်သည် နားထောင်၍ သူတို့ကို
နှိမ့်ချတော်မူမည်။ သူတို့သည် ပြောင်းလဲခြင်း မရှိသော ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို မကြောက်မရွံ့ကြ။ ၂၀
ထိုသို့သော သူသည် မိတ်ဆွေဖြစ်သောသူကိုပြစ်မှား၍ သစ္စာပျက်တတ်၏။ ၂၁ သူ၏ စကားသည်
ထောပတ်ထက် ချောသော်လည်း စစ်တိုက်မည်ဟု အကြံရှိ၏။ သူ၏ စကားသည် ဆီထက် ပြေသော်လည်း
ထုတ်သောထားဖြစ်၏။
၂၂ထမ်းရွက်ရသော ဝန်ကို ထာဝရဘုရား၌ ချထားလော့။ သင့်ကို မစတော်မူမည်။
ဖြောင့်မတ်သောသူကို အစဉ်အမြဲလှုပ်ရှားစေတော်မမူရာ။ ၂၃အိုဘုရားသခင်၊ အခြားသောသူတို့ကို
ဖျက်ဆီးရာတွင်းထဲသို့ ချတော်မူမည်။ လူ့အသက်ကို သတ်သောသူနှင့် သစ္စာပျက်သောသူတို့သည်
မိမိအသက်တာ တဝက်ခန့်မျှ မရှင်ရကြ။ အကျွန်ုပ်မူ ကား ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံပါမည်။

၅၆

ဒါဝိဒ်သည် ဂါသမြို့မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့ရောက်သောအခါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။ လူတို့သည် ကိုက်စားအံ့သော ဒေါသနှင့်
နေ့တိုင်းတိုက်၍ အကျွန်ုပ်ကို နှိပ်စက်ကြပါ၏။ ၂ရန်သူတို့သည် နေ့တိုင်းကိုက်စားအံ့သော ဒေါသရှိ၍
မြင့်သောစိတ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကို တိုက်သောသူအများ ရှိကြပါ၏။ ၃အကျွန်ုပ်သည် ကြောက်ရွံ့သောအခါ
ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံပါမည်။ ၄ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ဝါကြွားပါမည်။ ငါသည်
ဘုရားသခင်ကို ခိုလှုံသည်ဖြစ်၍ ကြောက်စရာမရှိ။ လူသည် ငါ ၌အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ ၅သူတို့သည်
နေ့တိုင်း ငါ့စကားကို အလွဲယူကြ၏။ ငါ၌ မကောင်းသောအကြံကိုသာ ကြံစည်ကြ၏။ ၆ငါ့အသက်ကို
စောင့်စဉ်အခါ စုဝေး၍ ချောင်းမြောင်းလျက်၊ ငါ့ခြေရာတို့ကို ကြည့်မှတ်ကြ၏။ ၇သူတို့သည်
မတရားသောအမှုအားဖြင့် လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရပါမည်လော။ အိုဘုရားသခင် ထိုလူများတို့ကို
အမျက်တော် ထွက်၍ လှဲတော်မူပါ။
၈အကျွန်ုပ်သည် အရပ်ရပ်လည်ရသောအခြင်းအရာတို့ကို ကိုယ်တော်မှတ်၍ အကျွန်ုပ်မျက်ရည်
တို့ကိုကို ဘူးတော်ထဲမှာ ထည့်တော်မူပါ။ စာရင်းတော်၌ ရှိပါသည်မဟုတ်လော။ ၉ဘုရားသခင်သည်
ငါ့ဘက်မှာ နေတော် မူသောကြောင့် ငါအော်ဟစ်သောအခါ ရန်သူတို့သည် လှန်ခြင်းကို ခံရကြမည်ကို
ငါသိ၏။ ၁၀ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ဝါကြွားမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍
နှုတ်ကပတ်တော်၌ ဝါကြွားမည်။ ၁၁ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ခိုလှုံသည် ဖြစ်၍ ကြောက်စရာမရှိ၊ လူသည် ငါ၌
အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ ၁၂အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော် ၌ သစ္စာပြုပါသည်ဖြစ်၍ သစ္စာဝတ်ကို
ဖြေလျက် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ ၁၃ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက် ကို သေခြင်းမှ
ကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏အလင်းထဲမှာ ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်
ကျင့်နေပါမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်ခြေ ကိုလည်းထိမိ၍ လဲခြင်းမှ ကယ်လွှတ်တော် မူမည်မဟုတ်လော။

၅၇

ဒါဝိဒ်သည် ဥမင်၌ ရှောလုထံမှ ထွက်ပြေးသောအခါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။ သနားတော်မူပါ။ ဘေးမလွန်မီတိုင်အောင်
အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည်ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံပါ၏။ ၂အတောင်တော်အရိပ်၌ ခိုလှုံပါ၏။ ၂ငါသည် အမြင့်ဆုံးသော

ဘုရားသခင်၊ ငါ့အမှုကို ပြီးစီးစေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အော်ဟစ်မည်။ ၃ကောင်းကင်ကလက်တော်ကို
ဆန့်တော်မူမည်။ ငါ့ကို ကိုက်စားအံ့သောသူကို အရှက်ခွဲသဖြင့် ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူမည်။
ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို ဘုရား သခင်စေလွှတ်တော်မူမည်။ ၄ငါ့ဝိညာဉ်သည် ခြင်္သေ့စုထဲမှာ နေရ၏။
ဒေါသမီးလောင်လျက် ရှိသော လူသားတို့တွင် ငါအိပ်ရ၏။ သူတို့သွားတို့သည် လှံနှင့် မြှားဖြစ်ကြ၏၊
သူတို့လျှာသည်လည်း ထက်သောသန်လျက် ဖြစ်၏။
၅အိုဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မြင့်သည်ထက် ကိုယ်တော်ကြီးမြင့်တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီး
တပြင်လုံးကို ဘုန်းတော်လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။ ၆သူတို့သည် ငါသွားရာလမ်း၌ကျော့ကွင်းကို ပြင်ဆင်ကြပြီ။
ငါ့ဝိညာဉ်သည် နှိမ့်ချ လျက်ရှိ၏။ ငါ့ရှေ့၌ တွင်းကိုတူးကြပြီးမှ ကိုယ်တူးသောတွင်းထဲသို့ ကိုယ်ကျကြပြီ။
၇အိုဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်နှလုံး သည် တည်ကြည်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် တည်ကြည်ပါ၏။
သီချင်းဆိုပါမည်။ ချီးမွမ်းထောပနာပြုပါမည်။ ၈အို ငါ့ဝိညာဉ် နိုးလော့။ တယောနှင့် စောင်းတို့နိုးကြလော့။
ငါလည်း စောစောနိုးမည်။ ၉အို ထာဝရဘုရား၊ ပရိသတ် အလယ်၌ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။
လူမျိုးတို့တွင် ကိုယ်တော်အား ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊ ကရုဏာတော်သည်
ကောင်းကင်သို့၎င်း၊ သစ္စာတော်သည် မိုဃ်းတိမ်သို့၎င်း မှီပါ၏။ ၁၁အိုဘုရားသခင် ကောင်းကင် မြင့်သည်ထက်
ကိုယ်တော်ကြီးမြင့်တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ဘုန်းတော်လွှမ်းမိုး ပါစေသတည်း။

၅၈

၁အိုလူသားတို့ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် စကားဖြောင့်ကြသလော။ ၂တရားသဖြင့်
စီရင်ကြသလော။ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် မတရားသောအကြံကို ကြံစည်၍ မြေကြီးပေါ်မှာ
ကိုယ်လက်နှင့် ပြုသောညှဉ်းဆဲခြင်း ကို ချိန်တတ်ကြ၏။ ၃မတရားသောသူတို့သည် အမိဝမ်းထဲမှစ၍
ရိုင်းသောသဘောရှိကြ၏။ မွေးကတည်းကလမ်းလွဲ ၍ မုသာစကားကို ပြောတတ်ကြ၏။ ၄သူတို့အဆိပ်သည်
မြွေအဆိပ်နှင့်တူ၏။ နားပင်းသောမြွေဆိုးသည် မိမိနားကို ပိတ်၍၊ ၅လိမ္မာသောအလမ္ပာယ်မြွက်ဆိုသော
မန္တရားစကားကို နားမထောင်ဘဲနေသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။
၆အိုဘုရားသခင်၊ သူတို့ပစပ်ထဲမှာ သွားများကို ချိုးတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ ခြင်္သေ့တို့၏
အံသွားများကို ချိုးတော်မူပါ။ ၇ထိုသူတို့သည် စီးသောရေကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက်ကြပါစေသော။
လေးကိုတင်သောအခါ မြှားတို့သည် ကျိုးသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေသော။ ၈ခရုသည် သွားစဉ်တွင်
ရွှေ့လျော့သကဲ့သို့၎င်း၊ ပျက်သောကိုယ်ဝန်သည် နေရောင် ကို မမြင်ရသကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြပါစေသော။ ၉
ဆူးပင်နှင့်မွေးသော မီးပူမှန်းကို အိုးတို့သည် မသိမှီ၊ အသက်ရှင်သောဆူး ပင်နှင့် မီးလောင်လျက် ရှိသော
ဆူးပင်တို့ကို လေဘွေတိုက်သွားပါစေသော။ ၁၀ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ထိုသို့သော ဒဏ်ပေးခြင်းကို မြင်၍
ဝမ်းမြောက်ပါလိမ့်မည်။ ၁၁မတရားသောသူတို့၏ အသွေး၌ မိမိခြေတို့ကို ဆေးပါလိမ့်မည်။ ၁၂သူတပါးကလည်း
ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အကျိုးကို ကေန်အမှန်ခံရ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ တရားစီရင်သော ဘုရားသခင် သည်
ကေန်အမှန်ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြပါလိမ့်မည်။

၅၉

ရှောလုစေလွှတ်သော သူတို့သည် ဒါဝိဒ်အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ အိမ်ကို စောင့်ကြသောအခါ ဒါဝိဒ်စပ်ဆိုသော ဆာလံ၊

၁အိုအကျွန်ုပ်၏ဘုရား၊ ရန်သူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်ကိုရန်ဘက်ပြုသော သူတို့ ၏ အပေါ်မှာ အကျွန်ုပ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူပါ။ ၂ဒုစရိုက်ကို
ပြုသောသူတို့အထဲက အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူ၍ အသက်ကို သတ်လိုသော သူတို့လက်မှ ကယ်တင်တော်မူပါ။
၃သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို သတ်လို၍ ချောင်းကြည့်လျက် နေကြပါ၏။ အားကြီးသောသူတို့သည်
အကျွန်ုပ်တဘက်၌ စည်းဝေးကြပါ၏။ အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်မှားယွင်း သောကြောင့် မဟုတ်ပါ။

အကျွန်ုပ်အပြစ်ကြောင့်မဟုတ်ပါ။ ၄အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်မရှိဘဲ သူတို့သည် ပြေးလာ၍ ပြင်ဆင်ကြပါ၏။
အကျွန်ုပ်ကို ကူမခြင်းငှါ နိုးတော်မူပါ။ ၅ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ သာသနာပ လူအပေါင်းတို့ကို ဆုံးမခြင်းငှါ
နိုးတော်မူပါ။ ဒုစရိုက်၌ ကျင်လည်သော သူတစ်စုံတယောက်ကိုမျှ သနားတော်မမူပါနှင့်။ ၆သူတို့သည်
ညဦးယံ၌ ပြန်လာ၍ ခွေးဟောင်သကဲ့သို့ အော်ဟစ်မြည်လျက် မြို့ကိုလှည့်ပတ် ကြပါစေသော။
ငံထိုသူတို့သည် စော်ကားသော စကားကိုပြော၍ သူတို့နှုတ်ခမ်းတွင်ထားပါလျက်
အဘယ်သူကြားလိမ့်မည် နည်းဟု ဆိုတတ်ကြပါ၏။ ၈သို့ရာတွင် အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည်
သူတို့ကိုပြုံးရယ်၍ သာသနာပလူအပေါင်း တို့ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူမည်။ ၉အိုအကျွန်ုပ်အစွမ်းသတ္တိ၊ ကိုယ်တော်ကို
မြော်လင့်ပါမည်။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၀ကရုဏာအရှင်ဘုရားသခင်သည်
အကျွန်ုပ်ကို ကူမခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူမည်။ ရန်သူတို့ကို အကျွန်ုပ် ကြည့်ရှု၍ အားရသော
အခွင့်ရှိစေတော်မူမည်။ ၁၁အကျွန်ုပ်တို့ကို ကွယ်ကာတော်မူသော ဘုရားရှင်၊ သူတို့ကို သတ်တော်မမူပါနှင့်။
သတ်လျှင် အကျွန်ုပ်၏ လူတို့သည် သတိလစ်ကြပါလိမ့်မည်။ တန်ခိုးတော် အားဖြင့် အရပ်ရပ်ကွဲ ပြားစေ၍
နှိမ့်ချတော်မူပါ။ ၁၂သူတို့ပြောမိသော စကားတည်းဟူသော သူတို့နှုတ်၏အပြစ်ကြောင့် မိမိတို့မာနတွင်
ကျော့မိပါစေသော။ သူတို့ကျိန်ဆဲသောစကားနှင့် မုသာစကားကြောင့် ၁၃အမျက်တော်အားဖြင့်
ပျောက်ပျက်စေတော်မူပါ။ အကုန်အစင် ပျောက်ပျက်စေတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည် ယာကုပ်အမျိုးမှစ၍
မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အုပ်စိုးတော်မူကြောင်းကို သူတို့သည် သိကြပါစေသော။ ၁၄ညဦးယံ၌ ပြန်လာ၍
ခွေးဟောင်သကဲ့သို့ အော်ဟစ်မြည်လျက် မြို့ကို လှည့်ပတ်ကြပါစေသော။ ၁၅အစာကိုရှာလျက် အရပ်ရပ်သို့
လှည့်လည်၍မဝဘဲ တညဉ့်လုံးနေကြ ပါစေသော။ ၁၆အကျွန်ုပ် မူကား တန်ခိုးတော်ကို သီချင်းဆိုပါမည်။ နံနက်ယံ၌
ကရုဏာတော်ကို ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုပါမည်။ အကြောင်းမူကား ဘေးရောက်သောကာလ၌
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဘေးလွတ်ရာဖြစ် တော်မူ၏။ ၁၇အို အကျွန်ုပ်အစွမ်း သတ္တိကိုယ်တော်ကို
သီချင်းဆိုပါမည်။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၌ကရုဏာအရှင် ဘုရားသခင်
ဖြစ်တော်မူ၏။

၆၀

ဒါဝိဒ်သည် မေသောပေါတာမိရှုရိလူတို့နှင့် ဇောဘရှုရိ လူတို့ကို စစ်တိုက်ပြီးမှ ယွာဘသည်ပြန်၍ ဧဒုံလူတသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ဆားချိုင့်၌ လုပ်ကြံသောအခါ စပ်ဆိုသော ဆာလံ။

၁အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အမျက်ထွက်သဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်၍ အရပ်ရပ်သို့
ကွဲပြားစေ တော်မူပြီ။ တဖန် အကျွန်ုပ်တို့ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ ၂မြေကြီးကိုလှုပ်၍ ခွဲတော်မူပြီ။
ကွဲအက်ရာတို့ကို တဖန် စေ့စပ်စေတော်မူပါ။ တုန်လှုပ်လျက် ရှိပါသေး၏။ ၃ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို
ခက်ထန်စွာ စီရင်၍ မူးဝေခြင်း စပျစ်ရည်ကို တိုက်တော်မူပြီ။ ၄ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည်
သစ္စာရားကြောင့် ထူရသောအလံကို ပေးသနားတော်မူပြီ ၊ ၅ချစ်တော်မူသော သူတို့သည်
ချမ်းသာရမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်၍ လက်ျာလက်ရုံးတော်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်
မူပါ။

၆သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကို တိုင်တည်၍ ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသောကြောင့်
ငါသည် ဝမ်းမြောက်မည်။ ရှေခင်မြို့ကို ပိုင်းခြားမည်။ သုကုတ်လယ်ပြင်ကို တိုင်းထွာမည်။ ၇ဂိလဒ်ပြည်ကို
ငါပိုင်ရ၏။ မနာရှေ ပြည်ကိုလည်း ငါပိုင်ရ၏။ ဖေရိမ်ပြည်ကား ငါဦးခေါင်း၏ အစွမ်းဖြစ်ရ၏။ ယုဒပြည်ကား၊
ငါ၏ လွှတ်တော်ဖြစ်ရ၏။ ၈မောဘပြည်ကား၊ ငါ့ရေချိုးအိုးဖြစ်ရ၏။ ဧဒုံပြည်ကား ငါ့ခြေနင်းရာ ဖြစ်ရ၏၊
ဖိလိတ္တိပြည်အပေါ်မှာ အောင်သံနှင့် ကြွေးကြော်မည်။ ၉အားကြီးသော မြို့ထဲသို့ ငါ့ကို

အဘ့ယ်သူသွင်းပေးမည်နည်း။ ဒေ့ုပြည်သို့ ငါ့ကို အဘယ်သူ လမ်းပြမည်နည်း။ ၁၀အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့
ကို စွန့်ပစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူမည်မဟုတ်လော။ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့
ဗိုလ်ခြေနှင့်အတူ ကြွတော်မမူသော ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လော။ ၁၁ဒုက္ခနှင့်
ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ မစတော်မူပါ။ လူတို့သည် ကယ်တင်စေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။ ၁၂ဘုရား သခင်အားဖြင့်
ငါတို့သည် ရဲရင့်စွာ ပြုကြမည်။ ငါတို့၏ ရန်သူများကို ကိုယ်တော်တိုင် နင်းတော်မူမည်။

၆၁

၁အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ခြင်းကို နားထောင်၍ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာစကားကို
မှတ်တော်မူပါ။ ၂စိတ်နှလုံးညှိုးငယ်လျက် မြေကြီးစွန်းမှ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။
အကျွန်ုပ်အထက်၌ မြင့်သောကျောက်သို့ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။ ၃ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ရန်သူတို့ရှေ့မှာ ခိုင်ခံ့သော ရဲတိုက်ဖြစ်တော် မူ၏၊ ၄တဲတော်၌ အစဉ်နေပါမည်။
အတောင်တော်ဖုံးအုပ်ရာ၌ ခိုလှုံပါမည်။ ၅အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ပြုသော သစ္စာကတိတို့ကို
ကြားတော်မူ၏။ နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့၏ အမွေကို အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူလိမ့် မည်။
၆ရှင်ဘုရင်၏ အသက်နေ့ရက်ကာလကို ရှည်စေတော်မူ၍ နှစ်စဉ်မပြတ် နိစ္စထာဝရ တည်ပါစေသော။
၇ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အနန္တကာလပတ်လုံးနေတော်မူစေသတည်း။ ကရုဏာနှင့် သစ္စာတော်သည် သူ့ကို
စောင့် မစေသတည်း။ ၈သို့ဖြစ်၍ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကို ဖြေခြင်းငှါ နာမတော်ကို အစဉ်အမြဲ
ထောမနာ သီချင်းဆိုပါလေအံ့သတည်း။

၆၂

၁အကယ်စင်စစ် ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတတ်၏။
ငါ့ကိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း သည် အထံတော်က သက်ရောက်ရ၏။ ၂အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည်
ငါ၏ကျောက်၊ ငါ့ကို ကယ်တင်ခြင်းအ ကြောင်း၊ ငါခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၍ ၊ ငါ၌ လှုပ်ရှားခြင်းများစွာမရှိရာ။
၃သင်တို့သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး တယောက် သောသူကို တိုက်ကြမည်နည်း။ သူ့ကိုတိမ်းသော
အုတ်ရိုး၊ လှုပ်သောထရံကဲ့သို့မှတ်၍ သင်တို့ အပေါင်းသည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံးဖြိုဖျက်ကြမည်နည်း။
၄ထိုသူကိုမြင့်သော အရပ်က လှဲခြင်းငှါ ကြံစည်လျက်နေကြ၏။ မုသာကို နှစ်သက်ကြ၏။ နှုတ်ဖြင့်ကား
ကောင်းကြီးကိုပေးလျက် နှလုံး၌ကား ကျိန်ဆဲခြင်းကို ပြုတတ်ကြ၏။
၅အကယ်စင်စစ် ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတတ်၏။ ငါမြော်လင့်ခြင်း
အကြောင်းသည် အထံတော်က သက်ရောက်ရ၏။ ၆အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ငါ၏ကျောက်၊ ငါ့ကို
ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း ငါခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၍ ငါသည် လှုပ်ရှားခြင်းမရှိရာ။ ၇ငါ့ကို ကယ်တင်ခြင်း
အကြောင်း ငါ၏ဘုန်းပွင့်ခြင်း အကြောင်းကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ငါ့ကိုအားပေးသော ကျောက်၊
ငါခိုလှုံရာကား၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ၈အိုလူ များတို့ ဘုရားသခင်၌ အစဉ်မပြတ်ခိုလှုံကြလော့။ ရှေ့တော်၌
စိတ်နှလုံးကို ဖွင့်ပြကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ခိုလှုံ ရာဖြစ်တော်မူ၏။
၉အကယ်စင်စစ် ယုတ်ညံ့သော သူတို့သည် အနတ္တ အသရေရှိသောသူတို့သည် မုသာဖြစ်ကြ၏။
ချိန်ခွင်နှင့် ချိန်စက်လျှင် ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အနတ္တ ထက်သာ၍ ပေါ့ကြ၏။ ၁၀ညှဉ်းဆဲခြင်းကို
မကိုးစားကြနှင့်။ အနိုင်အထက် လုယူ၍ မဝါကြွားကြနှင့်။ ဥစ္စာများပြားလျှင် စိတ်စွဲလမ်းခြင်းမရှိကြနှင့်။
၁၁ဘုရားသခင်သည် တစ်ကြိမ်ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူပြီ။ နှစ်ကြိမ်မြောက်ငါကြားရသော ဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊
တန်ခိုးသည် ဘုရားသခင်၌ရှိ၏။ ၁၂အိုထာဝရ ဘုရား ကိုယ်တော်သည် ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။
ကိုယ်တော်သည် လူအသီးသီးတို့အား သူတို့အကျင့်နှင့် အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူ၏။

၆၃

ဒါဝဒ်သည် ယုဒတော၌ ရှိသောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကြိုးစား၍
ရှာပါ၏။ ရေမရှိ သွေ့ခြောက်သော လွင်ပြင်၌ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကို ငတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏
ကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်း ကိုယ်တော်ကိုလွမ်းဆွတ်ပါ၏။ ၂ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို မြင်ခြင်းငှါ
သန့်ရှင်းရာဌာန တော်၌ ထိုသို့ ကိုယ်တော်ကို ဖူးမျှော်ပါပြီ။ ကရုဏာတော်သည် အသက်ထက်သာ၍
ကောင်းသောကြောင့် အကျွန်ုပ်၏နှုတ်သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းရပါမည်။ ၄ထိုသို့အသက်ရှင်စဉ်တွင်
ကိုယ်တော်ကို ကောင်းကြီးပေးပါမည်။ နာမတော်ကို အမှီပြု လျက် လက်ကို ချီပါမည်။
၅အိပ်ရာပေါ်မှာကိုယ်တော်ကို အောက်မေ့၍ ညဉ့်ယံတို့၌ ကိုယ်တော် ကို ဆင်ခြင်လျက် နေသောအခါ၊
ဆီဥကိုဖင်း၊ ဆူသောအသားကိုဖင်း စား၍ ဝသကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ဝ၍ရွှင်လန်းသောနှုတ်ခမ်းနှင့်
အကျွန်ုပ်၏နှုတ်သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ ၆အကျွန်ုပ်ကို မစတော်မူသောကြောင့်
အတောင်တော်အရိပ်၌ ဝမ်းမြောက်ပါမည်။ ၇အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်၌ မှီဝဲ၍
လက်ျာလက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ထောက်မတော်မူ၏။ ၈အကျွန်ုပ်အသက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
ရှာသောသူတို့သည် မြေကြီးအောက်အရပ်သို့ ဆင်းရကြမည်။ ထားဘေးဖြင့်ဆုံး၍ မြေခွေးစားရန်
ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ၉ရှင်ဘုရင်မူကား၊ ဘုရားသခင် ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ၁၀ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍
ကျိန်ဆိုသော သူအပေါင်းတို့သည် ဝါကြွားကြလိမ့်မည်။ မုသာစကားကို ပြောသောသူတို့၏ နှုတ်မူကား
ပိတ်လျက် ရှိလိမ့်မည်။

၆၄

၁အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသော စကားသံကို နားထောင်၍ အကျွန်ုပ်အသက်ကို
ရန်သူဘေးမှ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်တော်မူပါ။ ၂လူဆိုးတို့၏ တိုင်ပင်ရာမှဖင်း ၊ ဒုစရိုက်ကို
ပြုလေ့ရှိသောသူတို့၏ စုဝေးရာမှဖင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ကွယ်ကာတော်မူပါ။
၃ထိုသူတို့သည် မိမိတို့လျှာကို ထားကဲ့သို့ သွေးတတ်ကြ၏။ ၄စုံလင်သောသူကိုမထင်မရှား
ပစ်မည်အကြံ နှင့် ခါးသောစကားတည်းဟူသော မိမိတို့မြှားကို ရွယ်တတ်ကြ၏။ မကြောက်မရွံ့ဘဲ
ချက်ခြင်းပစ်တတ်ကြ၏။ ၅မကောင်းသောအမှုမှာ တယောက်ကို တယောက်နိုးဆော်တတ်ကြ၏။
ကျော့ကွင်းတို့ကို ထောင်ထားခြင်းငှါ တိုင်ပင်၍၊ အဘယ်သူမြင်လိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုတတ်ကြ၏။
၆မတရားသောအမှုတို့ကို ကိုယ့်အဘို့ စစ်ဆေးရှာဖွေတတ်ကြ၏။ အကုန်အစင် စစ်ဆေးရှာဖွေတတ်ကြ၏။
အသီးအသီး စိတ်နှလုံးထဲမှာ ကြံစည်သောအရာတို့သည် အလွန် နက်နဲကြ၏။ ၇သူတို့၌
ဘုရားသခင်ပစ်တော်မူသော မြှားမှန်၍ သူတို့သည် အမှတ်တမဲ့ နာကြလိမ့်မည်၊ ၈သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့လျှာသည်
မိမိတို့ကို တိုက်စေ၍ မြင်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ပြေးသွားကြလိမ့်မည်။ ၉လူအပေါင်း တို့သည်လည်း
ကြောက်ရွံ့၍ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူကြောင်း ကို နားလည်သဖြင့် အမှုတော်ကို ကြားပြောကြ လိမ့်မည်။
၁၀ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ထာဝရဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်၍ ခိုလှုံလိမ့်မည်။ သဘောဖြောင့်သော
သူအပေါင်းတို့သည် ဝါကြွားကြလိမ့်မည်။

၆၅

၁အိုဘုရားသခင်၊ ဇိအုန်မြို့၌ ကိုယ်တော်ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေ၍ ချီးမွမ်းရပါ၏။ ကိုယ်တော်အား
လည်း သစ္စာဝတ်ကို ဖြေရပါ၏။ ၂ပဌနာစကားကို နားထောင်တော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်ထံသို့
လူသားအပေါင်း တို့သည် ချဉ်းကပ်ရကြလိမ့်မည်။ ၃မတရားသောအမှုသည် အလွန်များ၍ အကျွန်ုပ်သည်
မတတ်နိုင်ပါ။ သို့သော် လည်း အကျွန်ုပ်တို့ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်များကို ကိုယ်တော်ဖြေရှင်းတော်မူမည်။
၄တန်တိုင်းတော်အတွင်း၌ နေ၍ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ရွေးကောက်တော်မူသော
သူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်တည်း ဟူသော အိမ်တော်၌ ကောင်းသောအရာတို့နှင့်
အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝပြောကြပါစေသော။

၅အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား အကျွန်ုပ်တို့၏ ပဌနာကို နားထောင်၍
အံ့ဘွယ်သောအမှု တို့ကို တရားတော်နှင့်အညီ ပြတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဝေးစွာသော မြေကြီးစွန်းနှင့်
ပင်လယ်စွန်းတို့၌ နေသော သူတို့၏ ကိုးစားရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၆ကိုယ်တော်သည် တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်
အားကြီး၍ တောင်များကို တည်စေ တော်မူ၏။ ၇သမုဒ္ဒရာမြည်သံ၊ လှိုင်းတံပိုးဟုန်းသံ၊ လူတို့ရုန်းရင်း
ခတ်သံများကိုလည်း ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ၈အဝေးဆုံးသော အရပ်တို့၌နေသော သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏
နိမိတ်များကိုမြင်၍ ကြောက်ရွံ့ကြပါ၏။ နေထွက်ရာအရပ်နှင့် နေဝင်ရာ အရပ်တို့ကို ရွှင်လန်းစေတော်မူ၏။
၉မြေကြီးကို အကြည့်အရှုကြွလာ၍ မိုဃ်းကိုများစွာ ရွာစေလျက်၊ ရေနှင့်ပြည့်သောဘုရားသခင်၏ မြစ်အားဖြင့်
အလွန်ကြွယ်ဝစေတော်မူ၏။ ထိုသို့မြေကိုပြုပြင်ပြီးမှ မြေသားတို့အဘို့ စပါးကို ပြုပြင်တော်မူ၏။
၁၀မြေရိုးတို့ကို စိုစွတ်စေ၍ လယ်ပြင်ကိုတညီတည်းစီရင်ပြီးမှ မိုဃ်းရွာသောအားဖြင့် ပျော့စေ၍
ပေါက်သောအပင်များကို ကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။ ၁၁နှစ်တို့ကို ကျေးဇူးတော်နှင့် ပတ်ရစ်တော်မူ၍
ခြေတော်ရာတို့သည် ဆီဥယိုတတ်ကြပါ၏။ ၁၂သာယာသောတောအရပ်တို့လည်းယို၍ တောင်တို့သည်လည်း
ပီတိခါးစည်းနှင့်စည်း လျက် ရှိကြပါ၏။ ၁၃ကျက်စားရာ အရပ်တို့သည် သိုးဆိတ်စုတို့နှင့် ပြည့်စုံလျက်
လယ်ပြင်တို့လည်း စပါးပင်နှင့် လွှမ်းမိုးလျက် ရှိ၍ ကျူးသောအသံနှင့် သီချင်းဆိုကြပါ၏။

၆၆

၁မြေကြီးသားအပေါင်းတို့ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကျူးသောအသံကိုပြု၍၊ ၂နာမတော်၏ဂုဏ်ကို
သီချင်း ဆိုကြလော့။ ချီးမွမ်းခြင်း၏ ဂုဏ်အသရေကို ပြုကြလော့။ ၃ကိုယ်တော်စီရင်သောအမှုတို့သည်
အလွန်အံ့သြဘွယ် ဖြစ်ကြ ပါ၏။ တန်ခိုးတော်ကြီးသောကြောင့် ရန်သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
တောင်းပန်ကြလိမ့်မည်။ ၄မြေကြီးသားအပေါင်း တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကိုးကွယ်၍၊ သီချင်းဆိုကြပါစေသော။
နာမတော်အား သီချင်းဆိုကြ ပါစေသောဟု ဘုရားသခင်အား လျှောက်ထားကြလော့။ ၅ဘုရားသခင်
စီရင်တော်မူသော အမှုတော်ကို လာ၍ ကြည့်ကြ လော့၊ လူသားတို့တွင် စီရင်တော်မူသောအမှုတို့သည်
အံ့သြဘွယ် ဖြစ်ကြ၏။ ၆ပင်လယ်ကို ကုန်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ သူတို့သည် ရေစီးရာ အရပ်ကို ခြေဖြင့်
ရှောက်သွားကြသည်ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၌ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ၇တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အစဉ်အမြဲ
အုပ်စိုးတော်မူ၏။ မျက်စိတော်သည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍ ငြင်းဆန်သော သူတို့သည်
မဝါကြွားကြစေနှင့်။ ၈အချင်းလူစုတို့ ငါတို့ဘုရား သခင်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းသောစကားသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြလော့။ ၉ငါတို့အသက်ကို မသေစေမည် အကြောင်းနှင့် ခြေကိုလည်း
မချော်စေမည့်အကြောင်း စောင့်မတော်မူ၏။
၁၀အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့ကို စုံစမ်းတော်မူပြီ။ ငွေကိုစစ်ဆေးသကဲ့သို့
အကျွန်ုပ်တို့ကို စစ်ဆေးတော်မူပြီ။ ၁၁ ကျော့ကွင်းထဲမှာ ကျော့မိစေ၍ ကျောက်ကုန်းပေါ်မှာ လေးသောဝန်ကို
တင်တော်မူပြီ။ ၁၂အကျွန်ုပ်တို့ ခေါင်းပေါ်မှာ သူတပါးကို စီးစေတော်မူပြီ။ မီး၌ငုင်း၊ ရေ၌ငုင်းသွားရသော်လည်း
ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကြွယ်ဝခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။ ၁၃မီးရှို့ရသောယဇ်ပါလျက် အိမ်တော်သို့
အကျွန်ုပ်သွားပါမည်။ ၁၄ဆင်းရဲခံရစဉ်အခါ အကျွန်ုပ် သည် နှုတ်ကို ဖွင့်၍ မြွက်ဆိုသည့်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကို
ဖြေပါမည်။ ၁၅ဆူဖြိုးသော သိုးတို့ကို နံ့သာပေါင်းနှင့်တကွ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ပါမည်။
နွားနှင့်ဆိတ်တို့ကိုလည်း စီရင်ပါမည်။
၁၆ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောလူအပေါင်းတို့ လာ၍ နားထောင်ကြလော့။ ငါ့ဝိညာဉ်အဘို့
အဘယ်သို့ ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို ငါကြားပြောမည်။ ၁၇ငါသည်ဘုရားသခင်ကို နှုတ်နှင့် အော်ဟစ်၍
ဂုဏ်တော်ကိုလည်း လျှာနှင့် ချီးမွမ်းရပြီ။ ၁၈ငါသည် စိတ်နှလုံးထဲမှာ ဒုစရိုက်ကို ငဲ့ကွက်လျှင်၊ ဘုရားရှင်သည်
နားထောင်တော်မမူ။ ၁၉ယခုမူကား၊ ဘုရားသခင်လည်း နားထောင်၍ ငါမြွက်ဆိုသော ပဌနာစကားသံကို

မှတ်တော်မူပြီ။ ၂၀ငါမြွက်ဆိုသော ပဌနာကို ပယ်တော်မမူ ကျေးဇူးတော်ကို ငါမှရုပ်သိမ်းတော်မမူသော
ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။

၆၇

၁ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို သနားခြင်း ကရုဏာစိတ်တော်ရှိသဖြင့် ကောင်းကြီးပေး၍
မျက်နှာတော် ၏ အလင်းကို လွှတ်တော်မူပါစေသော။ ၂ထိုသို့သော အားဖြင့် မြေကြီးသားတို့သည်
အမှုတော်တို့ကိုသိ၍ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံရကြပါစေ
သော။ ၃အိုဘုရားသခင်၊ လူများ တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။ လူများအပေါင်းတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။ ၄လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြ
ပါစေသော။ အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် လူတို့ကို ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်၍ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော
လူမျိုးတို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူမည်။ ၅အိုဘုရားသခင် လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကိ ချီးမွမ်းကြပါစေသော။
လူများအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။ ၆မြေသည် မိမိဘဏ္ဍာကိုပေး၍
ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ကောင်းကြီးပေး တော်မူ၏။
၇ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူဦးမည်။ မြေကြီးစွန်း အပေါင်းတို့သည်လည်း
ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

၆၈

၁ဘုရားသခင်ထတော်မူ၍ ရန်သူတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားကြပါစေသော။ ဘုရားသခင်ကို
မုန်းသောသူ တို့သည် အထံတော်ကပြေးကြပါစေသော။ ၂မီးခိုးလွင့်သကဲ့သို့သူတို့ကိုလွင့်တော်မူပါ။
ဘယောင်းသည် မီးရှေ့မှာ အရည် ဖြစ်သကဲ့သို့ မတရားသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်မှာ
ပျက်စီးကြစေသော။ ၃ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်မှာ
ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြ ပါစေသော။ ၄ဘုရားသခင်အား သီချင်းဆိုကြလော့။
နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ တော၌စီး၍ ကြွတော်မူသော အရှင်ဘို့လမ်း ကိုပြင်ကြလော့။
ထိုအရှင်၏နာမတော်ကား ယာဝေဘုရားတည်း။ ရှေ့တော်၌ရွှင်လန်းကြလော့။ ၅ဘုရားသခင်သည်
သန့်ရှင်းသောဘုံဗိမာန်တော်၌ စံပယ်လျက် မိဘမရှိ သောသူတို့၏ အဘဖြစ်၍ မုတ်ဆိုးမ တို့ဘက်မှာ
တရားစီရင်တော်မူ၏။ ၆ဘုရားသခင်သည် ပေါက်ဘော်မရှိသောသူတို့အား အိမ်ထောင်ချခြင်းအခွင့်ကို
ပေးတော်မူ၍ ချုပ်ထားသောသူ တို့ကိုလည်း ကြွယ်ဝခြင်းထဲသို့ သွင်းတော်မူ၏။ ငြင်းဆန်သောသူတို့မူကား
သွေ့ခြောက်သော အရပ်၌ နေရကြ၏။
၇အိုဘုရားသခင် ကိုယ်တော်၏လူစုရှေ့မှာကြွ၍ တော၌ချီတော်မူသောအခါ၊ ၈ဘုရားသခင်၏
မျက်နှာတော်ကြောင့်၊ မြေကြီးလှုပ်၍ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် ယိုစီးလေ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်မျက်နှာ တော်ကြောင့်၊ သိနာတောင်သည်လည်းတုန်လှုပ်၏။ ၉ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
မိုဃ်းကိုများစွာ ရွာစေ၍ ပင်ပန်းသော အမွေတော်လူတို့ကိုထောက်မတော်မူ၏။ ၁၀ကိုယ်တော်၏
အလုံးအရင်းသည် နေရာကျရပါ၏။ အိုဘုရား သခင် ဆင်းရဲသောသူတို့အဘို့ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်
ပြင်ဆင်တော်မူ၏။ ၁၁ဘုရားရှင်အမိန့်တော်ရှိ၍ ဝမ်းမြောက် စရာသိတင်းကို ကြားပြောသောသူတို့သည်
အတိုင်းမသိများကြ၏။ ၁၂စစ်အင်္ဂါဗိုလ်ခြေသခင် ရှင်ဘုရင်တို့သည် အလျင်အမြန် ပြေးကြ၍၊
အိမ်၌နေရစ်သောမိန်းမတို့သည် လက်ရဥစ္စာကိုဝေမျှကြ၏။ ၁၃သင်တို့သည် တောင်ကြားမှာ
နေရာကျလျက်ငွေနှင့်မွမ်းမံသော ချိုးငှက်အတောင်ကဲ့သို့၎င်း နီသောရွှေနှင့်မွမ်းမံသောအမွေးကဲ့သို့၎င်း
ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၄အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသည် ရှင်ဘုရင်တို့ကို ကွဲပြားစေတော်မူသော
အရပ်သည်ဇာလ မုန်တောင်ပေါ်မှာ မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။

[၁၅]ဘုရားသခင်၏တောင်တည်း ဟူသောဗာရှန်တောင် မြင့်သောထိပ်များနှင့် ပြည့်စုံသောဗာရှန်
တောင်တို့ [၁၆]သင်တို့သည် မြင့်သောတောင်ထိပ်များနှင့် ပြည့်စုံသော်လည်း ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်ခြင်းငှါ
အလိုရှိတော်မူသော တောင်ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲနေရာချတော်မူသော တောင်တော်ကို
အဘယ်ကြောင့် စောင်းမြောင်းကြသနည်း။ [၁၇]ဘုရားသခင်၏ ရထားတော်တို့သည် အထောင်အသောင်းမက
များကြ၏။ ဘုရားရှင်ပါတော်မူ၏။ သိနာတောင်လည်း သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ ရှိသတည်း။
[၁၈]ကိုယ်တော်သည် မြင့်သော အရပ်သို့ တက်ကြွတော်မူ သဖြင့် များစွာသော သူတို့ကို ဘမ်းသွားတော်မူ၍
ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် လူတို့တွင် ကျိန်းဝပ်တော်မူ မည်အကြောင်း၊ လူတို့အဘို့မက၊
ပုန်ကန်သောလူတို့အဘို့ ဆုလပ်များကို ခံရတော်မူပြီ။ [၁၉]ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေ
သတည်း၊ ငါတို့ကို သူတပါးညှင်းဆဲသောအခါ ဘုရားသခင် ကယ်တင်တော်မူ၏။ [၂၀]ငါတို့၏
ဘုရားသခင်သည် ကယ်တင်နိုင်သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားအရှင် ထာဝရဘုရားသည် သေခြင်းသို့
ရောက်သော လမ်းကိုလည်း အစိုးပိုင်တော်မူ၏။ [၂၁]ဘုရားသခင်သည် မိမိရန်သူတို့၏ ဦးခေါင်းကိုဎင်း
အပြစ်ပြုမြဲပြုသောသူတို့၏ ဦးသျှောင်ကိုဎင်း၊ ဧကန်အမှန် နှိပ်စက်တော်မူမည်။ [၂၂]သူတို့ကို ဗာရှန်ပြည်က
ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ နက်နဲသောပင်လယ် ထဲက ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ [၂၃]ထိုသို့သောအားဖြင့် သင်သည် ရန်သူတို့
အသွေးကို နင်း၍ သင်၏ ခွေးတို့သည်လည်း လျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
[၂၄]အိုဘုရားသခင်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ ကိုယ်တော်ကြွတော်မူခြင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်
အကျွန်ုပ်၏ ရှင်ဘုရင် ကြွတော်မူခြင်းကို မြင်ရကြပါပြီ။ [၂၅]ရှေ့၌ကား သီချင်းဆိုသောသူ နောက်၌ကား
စောင်းအမျိုးမျိုးကိုတီးသော သူ၊ အလယ် ၌ကား ပတ်သာကို တီးသော အပျိုတို့သည် လိုက်သွားကြပါ၏။
[၂၆]ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ပရိသတ် အစည်းအဝေးတို့၌ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကို ကောင်းကြီး
ပေးကြလော့။ [၂၇]အစိုးရသော ဗင်္ယာမိန်ငယ်မှစ၍ မိမိအလုံးအရင်းနှင့် တကွ ယုဒမင်းများ၊ ဇာဗုလုန်မင်းများ၊
နဿလိမင်းများ ပါကြ၏။ [၂၈]အိုဘုရားသခင်၊ တန်ခိုးတော်ကို ပြတော်မူပါ။ အိုဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်တို့၌
ပြုသော ကျေးဇူးတော်ကို တည်စေတော်မူပါ။ [၂၉]ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသော ဗိမာန်တော်အဘို့ ရှင်ဘုရင်
တို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ လက်ဆောင်များကို ဆောင်ခဲ့ကြပါစေသော။ [၃၀]ကျူတောသားရဲကိုဎင်း၊
နွားလားဥသဘ အစုအဝေးနှင့် လူမျိုးတို့၏ နွားပျိုတို့ကိုဎင်း၊ ဆုံးမတော်မူသဖြင့် အသီးအသီး တို့သည်
ငွေစနှင့် ကိုယ်ကို နှိမ့်ချကြပါစေသော။ စစ်မှုကို နှစ်သက်သောလူမျိုးတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေတော်မူပါ။
[၃၁]အဲဂုတ္တုပြည်မှ သံတမန်တို့သည် လာကြပါ စေသော၊ ကုရှပြည်သည် မိမိလက်တို့ကို
ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ အလျင် အမြန်ဆန့်ရပါစေသော။ [၃၂]မြေကြီးနိုင်ငံတို့ ဘုရားသခင်ရှေ့တော် ၌
သီချင်းဆိုကြလော့။ [၃၃]အစအဦး၌ အထက်ကောင်းကင် ဘဝဂ်ကို စီး၍ နေတော်မူသော ထာဝရ ဘုရားကို
ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ အသံတော်ကို လွှတ်တော်မူ၍ အားကြီးသောအသံဖြစ်၏။ [၃၄]ဘုရားသခင်သည်
တန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ဣသရေ လအမျိုးကို ဘုန်းတော်လွှမ်းမိုးလျက် တန်ခိုးတော်လည်း
မိုဃ်းတိမ် တို့တွင် ထင်ရှားလျက် ရှိသတည်း။ [၃၅]အိုဘုရား သခင် ကိုယ်တော်သည်
သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ပြင်မှာ ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသ ခင်ကား၊
မိမိလူတို့အား အခွင့်တန်ခိုးကို ပေးတော်မူသော ဘုရားပေတည်း၊ ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေ
သတည်း။

၆၉

[၁]အကျွန်ုပ်ကို ကယ်ယူတော်မူပါဘုရား။ ရေသည် အကျွန်ုပ်အသက်ဝိညာဉ် တိုင်အောင် ရောက်ပါပြီ။
[၂]ခြေနင်းရာ မရှိ။ နက်လှသော ရွံ့ထဲမှာ ကျွံပါပြီ။ [၂] လှိုင်းတံပိုးလွှမ်းမိုးရာ နက်သောရေထဲသို့ ရောက်ပါပြီ။
[၃]အော်ဟစ်၍ ပင်ပန်းပါပြီ။ လည်ချောင်း ခြောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ကို အကျွန်ုပ်မျှော်ကြည့်၍
မျက်စိပျက်ပါပြီ။ [၄]အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ် ကို မုန်းသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ ဆံပင်ထက်များကြပါ၏။

မဟုတ်မမှန်ဘဲ အကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ဖျက်ဆီးသောသူတို့သည် ခွန်အားကြီးကြပါ၏။ ထိုအခါ
အကျွန်ုပ်သည် မယူသော ဥစ္စာကိုပင် ပြန်ပေးရပါ၏။
၅အိုဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်မိုက်ခြင်း အမှုကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ အပြစ်တို့ကို
ရှေ့တော်၌ ဝှက်၍မထားရပါ။ ၆ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင်အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သော
သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အကြောင်းကြောင့် စိတ်မပျက်ကြပါစေနှင့်။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်ကို ရှာသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ် အကြောင်းကြောင့် ရှက်ကြောက်ခြင်း မရောက်ကြပါစေနှင့်။
၇ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုခံရပါ၏။ အကျွန်ုပ်မျက်နှာသည် ရှက်ခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံပါ၏။ ၈ကိုယ်ညီအစ်ကိုတို့တွင် လူစိမ်းဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ တမိတည်းသော ပေါက်ဘော်တို့တွင် တကျွန်း
တနိုင်ငံသား ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ ၉ကိုယ်တော် ၏ အိမ်တော်၌ စွဲလမ်းပူပန်ခြင်းစိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကို စားပါ၏။
ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူတို့၏စကား သည် အကျွန်ုပ် အပေါ်သို့ ရောက်ပါ၏။ ၁၀အကျွန်ုပ်သည် ငိုကြွေး၍
စိတ်နှလုံးပါလျက်၊ အစာရှောင်သောအကျင့် ကြောင့်ပင် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကို ခံရပါ၏။ ၁၁လျှော်တေ အဝတ်ကို
ဝတ်သောအခါ သူတို့သည် သရော်တတ်ကြပါ၏။ ၁၂ရုံး၌ ထိုင်သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်မှာ
ပြောဆို၍ သေသောက်ကြူးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုအကြောင်းပြု လျက် တေးဘွဲ့၍ ဆိုတတ်ကြပါ၏၊
၁၃အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်မူကား၊ မင်္ဂလာအချိန်ကာလ၌ ကိုယ်တော်ကို ဆုတောင်းပါ၏။
အိုဘုရားသခင်၊ ဂရုဏာတော်ကြွယ်ဝသည်နှင့်အညီ ကယ်တင်တော်မူခြင်း သစ္စာအတိုင်း အကျွန်ုပ်စကားကို
နားထောင်တော်မူပါ။ ၁၄အကျွန်ုပ်ကို ရွံ့ထဲက ကယ်နုတ်တော်မူပါ။ နစ်စေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကို
မုန်းသော သူတို့လက်မှ၎င်း၊ နက်သော ရေထဲကရင်း လွတ်ပါစေသော။ ၁၅ရေထ၍ မလွှမ်းပါစေနှင့်။ နက်နဲရာ၌
မမြုပ်ပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ တွင်းဝမပိတ်ပါစေနှင့်။ ၁၆အိုထာဝရဘုရား ၊ ကျေးဇူးပြုချင်သော
စေတနာတော်သည် ကောင်းမွန်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ စုံမက်တော်မူခြင်း
ကရုဏာများပြားသည်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို မျက်နှာပြု တော်မူပါ။ ၁၇ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မှ မျက်နှာတော်ကို
လွှဲတော်မမူပါနှင့်။ ဘေးရောက်ပါပြီ။ အလျှင်အမြန် နားထောင်တော် မူပါ။ ၁၈အကျွန်ုပ်၏ အသက်ဝိညာဉ်သို့
ချဉ်းကပ်၍ ရွေးတော်မူပါ။ ရန်သူများရှိကြောင်းကို ထောက်၍ ချမ်းသာပေး တော်မူပါ။ ၁၉အကျွန်ုပ်ခံရသော
ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အရှက်ကွဲခြင်း၊ အသရေပျက်ခြင်းတို့ကို ကိုယ်တော်သည် သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏
ရန်သူအပေါင်းတို့ သည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားလျက် ရှိကြပါ၏။ ၂၀ကဲ့ရဲ့ခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည်စိတ်ပျက်
၍ အလွန် ပူဆွေးခြင်း ရှိပါ၏။ သနားသော သူကို ကြည့်၍ မမြင်။ သက်သာစေသောသူကို ရှာ၍ မတွေ့ရပါ။
၂၁အကျွန်ုပ်စားစရာဘို့ ဆေးခါးကိုကျွေးကြပါ၏။ ရေငတ်သောအခါ ပုံးရည်ကို တိုက်ကြပါ၏။
၂၂သူတို့စားပွဲသည် သူတို့ရှေ့မှာ ကျော့ကွင်းသော်၎င်း၊ ခံတိုက်သော အပြစ်သော်၎င်း၊ ထောင်ချောက်
သော်၎င်း ဖြစ်ပါစေ။ ၂၃သူတို့သည် မမြင်နိုင်အောင် မျက်စိကွယ်ပါစေ။ သူတို့ ခါးသည်လည်း အစဉ်တုန်ပါစေ။
၂၄သူတို့အပေါ်မှာ အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်းတော် မူ၍ အမျက်တော်အရှိန်သည် သူတို့ကို မှီပါစေ။
၂၅သူတို့နေရာအရပ်သည် လူဆိတ်ညံရာ အရပ်ဖြစ်ပါစေ။ သူတို့အိမ်၌ နေသောသူမရှိပါစေနှင့်။
၂၆အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသောသူကို ညှဉ်းဆဲကြပါ၏။ နာစေတော်မူသော သူတို့ကို
ထပ်၍ နာစေကြပါ၏။ ၂၇သူတို့အပြစ်၌ အပြစ်ကို ထပ်၍ပေးတော်မူပါ။ ကုသိုလ်တော်နှင့်မဆိုင်ကြပါ စေနှင့်။
၂၈အသက်ရှင်သောသူတို့စာရင်း၌ သူတို့နာမည်များကို ချေ၍ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့နှင့်အတူ မရေးမှတ်ပါ
စေနှင့်။ ၂၉အကျွန်ုပ်မူကား ဆင်းရဲငြိုငြင်ပါ၏။ အိုဘုရားသခင်၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးသည်
အကျွန်ုပ်ကို ချီးမြှင့်ပါစေသော။
၃၀ငါသည် ဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုမည်။ ကျေးဇူးတော်ကိုပြု၍
ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းမည်။ ၃၁ထာဝရဘုရားသည် ချိုနှင့်၎င်း၊ ခွာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသော နွားလား ကို
နှစ်သက်သည်ထက် ထိုအကျင့်ကို သာ၍ နှစ်သက်တော်မူလိမ့်မည်။ ၃၂နှိမ့်ချသောသူတို့သည် မြင်၍

ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်ကို ရှာသော သူတို့၏ စိတ်နှလုံးသည် အားပြည့်လိမ့်မည်။
၃၃ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းရဲသောသူတို့၏ စကားကို နားထောင် တော်မူ၏။ အချုပ် ခံရသော မိမိလူတို့ကို
မထီမဲ့မြင် ပြုတော်မမူတတ်။ ၃၄ကောင်းကင်၊ မြေကြီး သမုဒ္ဒရာတို့နှင့်တကွ အရပ်ရပ်၌ ကျင်လည် သော
သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။ ၃၅ဘုရားသခင်သည် ဇိအုန်မြို့ကို စောင့်၍
ယုဒမြို့ တို့ကို ပြုစုတော်မူသဖြင့် ထိုသူတို့သည် နေ၍ ပိုင်ရကြလိမ့်မည်။ ၃၆ကျွန်တော်မျိုး၏ သားမြေးတို့
သည် ထိုမြို့ကို အမွေခံရ၍ နာမတော်ကို ချစ်သောသူတို့သည် နေရာကျရကြလိမ့်မည်။

၇၀
အောက်မေ့စေခြင်းငှါစပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါ
အလျင်အမြန် ပြုတော်မူပါ။ ၂အကျွန်ုပ်အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံသောသူတို့သည် အရှက်ကွဲ၍
မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်၌ အွန္တရာယ်ပြုချင်သောသူတို့သည် လှန်ခြင်းကိုခံရ၍
ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။ ၃အကျွန်ုပ်ကို အေဟေ့၊အေဟေ့ဟု ဆိုသောသူတို့သည်
အရှက်ကွဲခြင်းအားဖြင့် နောက်သို့လှန်ခြင်းကို ခံရပါစေသော။ ၄ကိုယ်တော်ကို ရှာသော သူအပေါင်းတို့သည်
ကိုယ်တော်၌ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြပါစေသော။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုနှစ်သက်သော သူတို့သည်
ဘုရားသခင် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း ဟု အစဉ်မပြတ် ပြောကြပါစေသော။ ၅အကျွန်ုပ်မူကား ဆင်းရဲငတ်
မွတ်ပါ၏။ အိုဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ အလျင်အမြန်ကြွတော်မူပါ။ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်ကို
မစသောသူ ကယ်တင်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား ဆိုင်းလင့်တော်မမူပါနှင့်။

၇၁

၁အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ခိုလှုံပါ၏၊ အရှက်ကွဲခြင်းနှင့် အစဉ် ကင်းလွတ်ပါစေသော။
၂တရားတော်နှင့် အညီ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူ၍ လွှတ်တော်မူပါ။ နားတော်ကို အကျွန်ုပ်ဘက်သို့လှည့်၍
ကယ်တင် တော်မူပါ။ ၃အကျွန်ုပ်အစဉ်ရောက်၍ နေရာကျသော ကျောက်ဖြစ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်တင်မည်အကြောင်း မိန့်တော်ရှိ၍ အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်၊ အကျွန်ုပ်၏ ရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၄အကျွန်ုပ်၏
ဘုရားသခင် ဆိုးသောသူ၏ လက်မှ၎င်း၊ မတရား သောသူနှင့် ကြမ်းတမ်းသော သူ၏ လက်မှ၎င်း အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ၅အရှင်ထာဝရ ဘုရား ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်မြော်လင့်ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။
အကျွန်ုပ်ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်ကိုးစားရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၆အကျွန်ုပ် သည် ဘွားကတည်းက ပင်
ကိုယ်တော်ကို မှီဝဲပါပြီ။ အမိဝမ်းတွင်းမှ စ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရပါပြီ။ ၇ကိုယ်တော်ကို အစဉ်ချီးမွမ်းပါမည်။
အကျွန်ုပ်သည် များစွာ သောသူတို့၌ အံ့ဘွယ်သောအရာ ကဲ့သို့ဖြစ် သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်၌ ခိုင်ခံ့သော ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ ၈ဂုဏ်အသရေတော်နှင့် ယှဉ်သော ထောပနာစကားကို
ကျွန်ုပ်သည် နေ့တိုင်း အစဉ် မြွက်ဆိုပါစေသော။ ၉အကျွန်ုပ်ကို အိုသောအခါပယ်တော်မမူပါနှင့်။
အားလျော့သောအခါ စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။ ၁၀ရန်သူတို့သည် အကျွန်ုပ် တဘက်၌ ပြောဆိုကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်
အသက်ကို ချောင်းကြည့်သော သူတို့က၊ ၁၁ဘုရားသခင် သည်သူ့ကိုစွန့်ပစ်တော်မူ၏။ လိုက်၍
ဘမ်းကြကုန်အံ့။ကယ် လွှတ်သောသူမရှိဟု တိုင်ပင်ပြောဆိုကြပါ၏။ ၁၂အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် နှင့်ဝေးဝေး
နေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ၊ ကျွန်ုပ်ကိုမစခြင်းငှာ အလျင်အမြန်ပြုတော်မူပါ။ ၁၃အကျွန်ုပ်
အသက်ကိုရန်ဘက်ပြုသော သူတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်
၌အပြစ်ပြုခြင်းအခွင့်ကိုရှာသော သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အသရေပျက်ခြင်းနှင့် မွန်းကြပါစေသော။

၁၄အကျွန်ုပ်မူကား၊ အစဉ်မြော်လင့်၍ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းသမျှ ထက်သာ၍ ချီးမွမ်းပါမည်။
၁၅ဖြောင့်မတ်တော် မူခြင်းနှင့် ကယ်တင် တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်သည် နေ့တိုင်းအစဉ်
ညွှန်ကြားပါမည်။ ကျေးဇူးတော်တို့ကို ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်ပါ။ ၁၆အရှင်ထာဝရ ဘုရား၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်

များကို အမှီပြု၍ ကိုယ်တော်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုသာ ပြသပါမည်။ ၁၇အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ကိုငယ်သော အရွယ်မှ စ၍ သွန်သင်တော်မူပါပြီ။ ယခုတိုင် အောင်အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို
အကျွန်ုပ်ပြပါပြီ။ ၁၈တဖန်တုံအိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် အသက်ကြီး၍ ဆံပင်ဖြူသည် ကာလတိုင်အောင်၊
ယခုလူများတို့အား ကိုယ်တော်၏ အစွမ်းသတ္တိကိုင်း၊နောက်ဖြစ်လတံ့သော သူအပေါင်းတို့အား
တန်ခိုးတော် ကိုင်း၊ အကျွန်ုပ် မပြမှီတွင်၊ အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ် တော်မမူပါနှင့်။ ၁၉အိုဘုရားသခင်၊
ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တရားသည် အလွန်မြင့်ရာသို့ မှီသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြီးစွာသော
အမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်သူတူပါသနည်း။ ၂၀ကြီးမားကြမ်း တမ်းသော
ဘေးများကို အကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပြီ။ တဖန်အသက် ကို ချမ်းသာပေး၍၊ မြေကြီးနက်နဲရာထဲက တဖန်ထ
မြောက်စေတော်မူမည်။ ၂၁အကျွန်ုပ်ကို စည်းစိမ်တိုးပွားစေ၍၊ တဖန် သက်သာစေတော်မူမည်။ ၂၂သို့ဖြစ်၍
အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်နှင့်သစ္စာတော်ကို တယောထိုး၍ ချီးမွမ်းပါမည်။ ဣသရေလ အမျိုး၏
သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား၊ ရှေ့တော်၌ စောင်းတီး၍ သီချင်းဆိုပါမည်။ ၂၃ရှေ့တော်၌ သီချင်းဆို
သောအခါ၊ရွှင်လန်းသော နှုတ်ရှိပါလိမ့်မည်။ ရွေးတော်မူသော အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်လည်းရွှင်လန်းပါလိမ့်မည်။
၂၄အကျွန်ုပ်၏လျှာသည် လည်းဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တရားကိုအစဉ် မြွက်ဆိုပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
အကျွန်ုပ် ၌ အပြစ်ပြုခြင်း အခွင့်ကိုရှာသော သူတို့သည် မျက်နှာပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။

၇၂
ရှောလမုန်ကို ရည်ဆောင်၍ စပ်ဆိုသောဆာလံ

၁အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့်ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်း အခွင့်ကို
မင်းသားဖြစ်သော ရှင်ဘုရင်အား ပေးသနားတော်မူပါ။ ၂ထိုမင်းသည် ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို ဖြောင့်မတ်စွာ
စီရင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ဆင်းရဲသားတို့ကို တရားပေးပါလိမ့်မည်။ ၃တောင်ကြီးတောင်ငယ် တို့သည်
တရားတော်အားဖြင့်၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့ အားချမ်းသာပေးကြလိမ့်မည်။ ၄ထိုမင်းသည် ကိုယ်တော်၏ လူတို့
တွင် ဆင်းရဲသားတို့ကို တရားစီရင်လျက်၊ တော်မွတ် သောသူတို့၏သားသမီးများကို ကယ်မ၍၊
ညှဉ်းဆဲသောသူကို လည်း နှိပ်စက်ပါလိမ့်မည်။ ၅နေနှင့်လတည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး၊
လူအစဉ်အဆက်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကြပါလိမ့်မည်။

၆ထိုမင်း၏ သက်ရောက်ခြင်းသည် ရိတ်သောမြက်ပင်ပေါ်မှာ ရွာသောမိုဃ်းကဲ့သို့၎င်း၊
မြေကိုစိုစေသော မိုဃ်း ပေါက်များကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၇လက်ထက်တော်၌ လသည် ပပျောက်ခြင်းသို့
မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ တရား သောသူသည် ပွင့်လန်း၍ ချမ်းသာ များပြားလိမ့်မည်။ ၈ပင်လယ်တပါးမှ
တပါးတိုင်အောင်၎င်း၊ မြစ်မှသည် မြေစွန်းတိုင် အောင်၎င်း၊ အစိုးရတော်မူလိမ့်မည်။ ၉တောတွင်းသား
တို့သည်ရှေ့တော်၌ ဦးချ၍၊ ရန်သူတို့သည်လည်း မြေမှုန့်ကို လျက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၀တာရှုမင်းတို့နှင့်
ပင်လယ်တဘက်၌ နေသော မင်းတို့သည်အခွန်သွင်း၍၊ ရှေဘမင်းနှင့် သေဘမင်းတို့သည်လည်း
လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကို ဆက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၁ထိုမှုမက ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ပြပ်ဝပ်၍၊
ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့သည် အမှုတော်တို့ကို ထမ်းကြလိမ့်မည်။ ၁၂အကြောင်းမူကား၊ တော်မွတ်သောသူ၊
အော်ဟစ်သောအခါ၊ ထိုသူကို၎င်း၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ၍ ဆင်းရဲသောသူကို၎င်း ချမ်းသာပေးတော်မူလိမ့်မည်။
၁၃ဆင်း ရဲသောသူနှင့် တော်မွတ်သောသူကို သနား၍၊ တော်မွတ်သော သူတို့၏အသက်ကို
ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၄သူတို့အသက်ကို လှည့်စားခြင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်း၏လက်မှ ရွေးနှုတ်၍ ၊
သူတို့အသွေးကို နှမြောတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၅အသက်တော်တည်၍ လူများတို့သည် ရှေဘရွှေကိုဆက်ခြင်း၊
ကိုယ်တော်အဘို့ အစဉ်မေတ္တာပို့ခြင်း၊ နေ့တိုင်း ထောမနာချီးမွမ်းခြင်တို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ၁၆ပြည်တော်၌
များစွာသောစပါးရှိ၍၊ အသီးအနှံသည် လေဗနန် တောကဲ့သို့ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားလိမ့်မည်။
မြို့သူမြို့သားတို့ သည်လည်း၊ မြေ၏မြက်ပင်ကဲ့သို့ စည်ပင်ကြလိမ့် မည်။ ၁၇နာမတော်သည်

အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ နေသည်တည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး နာမတော်တိုးပွါးလိမ့် မည်။ကျေးဇူးတော်
အားဖြင့်လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြ၍၊ မင်္ဂလာရှိတော်မူသည်ဟု ချီးမွမ်းကြလိမ့်
မည်။

၁၈အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို တပါးတည်းသာ စီရင်တော်မူသော ထာဝရအရှင်၊ ဘုရားသခင်
၊ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည်မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ၁၉ဘုန်းကြီးသော နာမတော်သည်လည်း
အစဉ်အမြဲ မင်္ဂလာ ရှိတော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတပြင်လုံးသည် ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်စုံပါစေသတည်း။
အာမင်နှင့် အာမင်။

၂၀ယေရှဲ၏သားဒါဝိဒ် ဆုတောင်းသော ပဌာနစကားပြီး၏။

၇၃

၁အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် နှလုံးသန့်ရှင်းသော သူတည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုး၌
ကျေးဇူးကြီး တော်မူ၏။ ၂ငါမူကား၊ ခြေချော်လုလျက်၊ ခြေရာလွဲလုလျက်ရှိမိပြီ။ ၃အကြောင်းမူကား၊
မတရားသောသူတို့၏ စည်းစိမ်ကို မြင်သောအခါ၊ မိုက်သောသူတို့ကို ပင်ငါငြူစူမိပြီ။ ၄ထိုသူတို့သည်
မသေမီတိုင်အောင် နာကြင်ခြင်း ဝေဒနာမရှိ။ ခိုင်မာသောအစွမ်း သတ္တိရှိကြသည်။ ၅သူတို့သည် လောကခံ
ဒုက္ခမရှိ။ လူများကဲ့သို့ အနှောင့်အယှက်ကို မခံရကြ။ ၆ထို့ကြောင့်မာနကို လည်ဆွဲတန်ဆာကဲ့သို့ ဆင်၍၊
ညှဉ်းဆဲခြင်းအဝတ်ကိုလည်း ဝတ်တက်ကြ၏။ ၇ဆူဝသော ကြောင့်မျက်နှာ မော်လျက်ရှိကြ၏။
စိတ်နှလုံးကြံစည်ခြင်း အားဖြင့် လွန်ကြူးတတ်ကြ၏။ ၈ဆိုးသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပင် ပြက်ယယ်ပြု၍
ပြောတတ်ကြ၏။ ထောင်လွှားသောစကားကိုလည်း သုံးတက်ကြ၏။ ၉သူတို့နှုတ် သည် ကောင်းကင်နှင့်
ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ လျှာသည်လည်း မြေကြီးကိုလှည့်လည်တက်၏။ ၁၀ထို့ကြောင့် ဘုရား သခင်၏
လူတို့သည် သူတို့ထံသို့ ပြန်သွား၍ များစွာသောရေကို မျိုရကြ၏။ ၁၁ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့
သိတော်မူမည်နည်း။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၌ ဥာဏ်ရှိပါလိမ့်မည်လောဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ ၁၂ထိုမတရားသော
သူတို့ သည် အစဉ်ကောင်း စား၍ ဥစ္စာပွါးများကြ၏။ ၁၃အကယ်စင်စစ်ငါ့နှလုံးကိုငါသန့်ရှင်းစေသော်လည်း
အကျိုးမရှိ။ အပြစ်ကင်းခြင်းနှင့် ငါ့လက် ကို ဆေးကြောသော်လည်း အကျိုးမရှိ။ ၁၄နေ့တိုင်းနှောင့်ယှက်ခြင်းနှင့်
နံနက်တိုင်းဆုံးမခြင်းကို ငါခံရ၏။

၁၅ထိုသို့သဘောကျမည် အကျွန်ုပ် ဆိုလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ အမျိုးသားတို့ကို ပြစ်မှားရာသို့
ရောက်ပါလိမ့်မည်။ ၁၆ထိုအမှုကိုနားလည်ရအောင် ဆင်ခြင်သောအခါ အလွန်ခက်သည်ဟု ထင်ပါ၏။
၁၇နောက်မှ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနထဲသို့ ဝင်၍ ၊ သူတို့၏အဆုံးကို နားလည်ရပါ၏။ ၁၈အကယ်စင်စစ်
ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကိုချော သောအရပ်၌ ထားတော်မူပြီ။ ဖျက်စီးရာအရပ်သို့ ချတော်မူ၏။
၁၉တခဏခြင်းတွင် အကျိုးနည်းကြပါပြီတကား။ ဘေးဥပဒ်များအားဖြင့် ရှင်းရှင်းပယ်ပျောက်လျက်
ရှိကြပါပြီတကား။ ၂၀အိုထာဝရဘုရား၊ လူသည်နိုးသောအခါ အိပ်မက်ကို မှတ်သကဲ့သို့ သူတို့ကို
နိုးတော်မူသောအခါ ၊ သူတို့အကြံအစည် ကိုမထီမဲ့မြင်ပြုတော်မူမည်။ ၂၁ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည် နှလုံးနာလျက်၊
ကျောက်ကပ် မွှေနှောက်လျက် ရှိ၍၊ ၂၂မိုက်သောသူ ပညာမဲ့သောသူဖြစ်ပါ၏။ ရှေ့တော်၌ တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့
ဖြစ်ပါ၏။ ၂၃သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံမှာ အစဉ်ရှိ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ လက်ကျာလက်ကို
ဆွဲကိုင်တော်မူ၏။ ၂၄အကျွန်ုပ်ကို ဥာဏ်ပေး၍ ပဲ့ပြင်တော်မူမည်။ နောက်တဖန် ဘုန်းအသရေ ၌
သိမ်းယူတော်မူမည်။ ၂၅ကိုယ်တော်မှ တပါး၊ ကောင်းကင်ဘုံမှာ အကျွန်ုပ်၌ အဘယ်သူရှိပါသနည်း။
ကိုယ်တော်ကို အလိုရှိသည်နှင့် အမျှ မြေကြီးပေါ်မှာ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အလိုရှိပါသနည်း။ ၂၆အကျွန်ုပ်၏
အသားနှင့်နှလုံးသည် ပျက်ကြပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်နှလုံး၏ အစွမ်းသတ္တိ၊
အကျွန်ုပ် အစဉ်အမြဲခံစားရာ အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၂၇အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးဝေးနေသော

သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်ကွာ၍ မှားယွင်းသော သူအပေါင်းတို့ကို
ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။ ၂၈အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဘုရားသခင်ထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ အကျိုးရှိပါ၏။
အမှုတော်ရှိသမျှတို့ကို ကြားပြောခြင်းအလို့ငှာ၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံလျက် နေပါ၏။

၇၄

၁အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် အစဉ်စွန့်ပစ် တော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်ထံမှာ
ကျက်စား သော သိုးတို့ကို အဘယ်ကြောင့်အမျက်ထွက်တော်မူသနည်း။ ၂ရှေးကအပိုင် ရတော်မူသော
လူအစည်းအဝေးကို ၄င်း၊ ရွေးတော်မူသော အမွေတော်အဘို့ကိုၛင်း၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ဇိအုန်တောင်ကိုၛင်း
အောက်မေ့တော်မူပါ။ ၃သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ရန်သူသည် မတရားသဖြင့် ပြု၍၊ အမြဲသုတ်သင် ပယ်ရှင်းရာ
အရပ်သို့ ကြွတော်မူပါ။ ၄ကိုယ်တော်၏ လူစည်းဝေးရာ အရပ်၌ ရန်သူတို့သည် အော်ဟစ်ကြပါ၏။
လက္ခဏာသက်သေတော်အရာ၌ သူတို့လက္ခဏာ သက် သေတို့ကို ထားကြပါပြီ။ ၅လိမ္မာသောသူသည်
ထူထပ်သောတောကို ပုဆိန်နှင့် ခုတ်သကဲ့သို့၊ ၆ယခုတွင် ဗိမာန်တော်တန်ဆာများကိုပုဆိန်၊ သံတူနှင့်
တပြိုင်နက် ရိုက်ချိုးကြပါ၏။ ၇သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို မီးရှို့ကြပါ၏။ နာမတော်ကျိန်းဝပ်ရာ တဲတော်ကို
မြေတိုင်အောင် ရှုတ်ချကြပါ၏။ ၈ဤအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကိုအတူ ဖျက်စီးကြကုန် အံ့ဟုဆို၍၊
မြေတပြင်လုံးတွင် ဘုရားသခင်၏ တရားစရပ်တို့ကို မီးရှို့ကြပါ၏။ ၉အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်လက္ခဏာ
သက်သေများကို မမြင်ရပါ။ ပရောဖက်သည်တဖန်မပေါ် မရှိပါ။အကျွန်ုပ်တို့တွင် ကာလအပိုင်းအခြားကို
သိသော သူမရှိပါ။
၁၀အိုဘုရားသခင်၊ ရန်သူသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ကဲ့ရဲ့ပါလိမ့်မည်နည်း။
ရန်ဘက်ပြုသောသူသည် နာမတော်ကို အစဉ်မထီမဲ့မြင် ပြုရပါမည်လော။ ၁၁လက်ျာလက်တော်ကို
အဘယ်ကြောင့် ရုပ်သိမ်းတော်မူသနည်း။ ရင်ခွင်တော်ထဲက ထုတ်၍ ဖျက်ဆီးတော်မူပါ။
၁၂အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင်သည် ရှေးကာလမှစ၍၊ ကယ်တင် တော်မူ ခြင်းကို မြေအလယ်၌ ပြုသောငါတို့၏
ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၃ကိုယ်တော်သည် တန်ခိုးတော် အားဖြင့် ပင်လယ်ကို ခွဲတော်မူပြီ။ ရေထဲမှာ
မိကျောင်းတို့၏ ဦးခေါင်းတို့ကို ချိုးတော်မူပြီ။ ၁၄လဝိသန်၏ ဦးခေါင်းတို့ကို နှိပ်စက်၍ တောတွင်း သားတို့
စားစရာဘို့ အပ်ပေးတော်မူပြီ။ ၁၅စမ်းရေ နှင့် ချောင်းရေကို ပေါက်စေတော်မူပြီ။ ရေမပြတ်သော မြစ်တို့ကို
လည်း ခန်းခြောက်စေတော် မူပြီ။ ၁၆နေ့နှင့် ညဉ့်ကို ပိုင်တော်မူ၏။ နေမှ စ၍ အလင်းအိမ်တို့ကို ဖန်ဆင်း
တော်မူပြီ။ ၁၇မြေကြီး၏ အကန့်အကွက် ရှိသမျှတို့ကိုၛင်း၊ နွေ ကာလနှင့် ဆောင်းကာလကို၄င်း စီရင်တော်မူပြီ။
၁၈ရန်သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၍၊ လူမိုက်တို့သည် နာမတော်အား မထီမဲ့မြင်ပြုကြသည်ကို
အောက်မေ့ တော်မူပါ။ ၁၉ကိုယ်တော်၏ ချိုးငှက်အသက်ကို သားရဲ၌ အပ်တော်မမူပါနှင့် ။ ကိုယ်တော်၏
ဆင်းရဲသားတို့ အစည်း အဝေးကို အစဉ်မေ့လျော့ တော်မမူပါနှင့်။ ၂၀ပဋိညာဉ်တော်ကို ထောက်တော်မူပါ။
အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ မှောင်မိုက်သော အရပ်တို့သည် လုယူညှဥ်းဆဲခြင်းနေရာ
သက်သက်ဖြစ်ကြပါ၏။ ၂၁နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသော သူတို့သည် စိတ်ပျက်၍ မသွားကြပါစေနှင့်။
ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့သည် နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။ ၂၂အို ဘုရားသခင်၊ ထတော်မူပါ။
ကိုယ်အမှုကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ မိုက်သောသူသည် ကိုယ်တော်အား အစဉ်ကဲ့ရဲ့သည်ကို
အောက်မေ့တော်မူပါ။ ၂၃ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့အသံကို မေ့လျော့တော် မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကို
ပုန်ကန်သောသူတို့၏ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအသံသည် အစဉ်မပြတ်တိုးတတ်လျက်ရှိပါ၏။

၇၅

၁အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါ၏။ နာမတော်
နီးကြောင်းကိုအံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့သည် သက်သေခံကြသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါ၏။
၂ချိန်းချက်သော အချိန်ကာလနှင့် ငါတွေ့ကြုံသောအခါ ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်မည်။ ၃မြေကြီးနှင့်

မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် လှုပ်ရှားခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ မြေကြီးတည်သောတိုင်တို့ကို ငါထောက်ခံရ၏။
၄မိုက်သောအကျင့်ကို မကျင့်ကြနှင့်ဟု မိုက်သော သူတို့အား ငင်း၊ ဦးချိုကိုမမြှောက်ကြနှင့်။ ၅သင်တို့ ၏
ဦးချိုကို မချီးမြှောက်ကြနှင့်။ လည်ပင်းခိုင်မာလျက် မပြောကြနှင့်ဟု မတရားသောသူတို့အားငင်း
ငါပြောထား၏။ ၆အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်အရပ်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မျှ ကျေးဇူးမပြုနိုင်။
၇ဘုရားသခင်သည် စီရင်ပိုင်တော်မူ၏။ တယောက်ကို နှိမ့်ချ၍၊ တယောက်ကိုချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ၈ထာဝရ
ဘုရား၏ လက်တော်၌ ဖလားရှိ၏။ နီသော စပျစ်ရည်ပါ၏။ ဆေးမျိုးနှင့် ရောလျက်ရှိ၏။ ထိုစပျစ်ရည်ကို
လောင်းတော်မူ ၏။ အနည်အဖတ်ကိုလည်း မတရားသော မြေသားအပေါင်းတို့သည် ညှစ်၍
သောက်ရကြရ၏။ ၉ငါမူကား အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်း၍၊ ယာကုတ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကိုထောမနာ
သီချင်းဆိုပါမည်။ ၁၀မတရား သောသူတို့၏ ဦးချိုအပေါင်းကို ငါချိုးမည်။ တရားသောသူ၏ ဦးချိုတို့မူကား၊
ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့် မည်။

၇၆

၁ယုဒပြည်မှာ ဘုရားသခင်ကို သိကြ၏။ ဣသရေလတိုင်းမှာ နာမတော်သည် ကြီးမြတ်လေ၏။
၂ယေယုရှလင် မြို့မှာတဲတော်ရှိ၏။ ဇိအုန်တောင်မှာ ကျိန်းဝပ်လျက်နေတော်မူ၏။ ၃ထိုအရပ်၌ လေးမြှား
ဒိုင်းလွှား ထားလက်နက် စစ်အင်္ဂါတို့ကို ချိုးဖျက်တော်မူပြီ။ ၄သင်သည် သားရဲနေသောတောင်တို့
ထက်ဘုန်းသာ၍ ကြီးမြတ်ပေ၏။ ၅ရဲရင့်သောသူတို့သည် လုယူခြင်းကိုခံရ၍ အိပ်ပျော်ကြပြီ။
အားကြီးသောသူ တစုံတယောက်မျှ မိမိလက်ကိုမတွေ့ရ။ ၆ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်ဆုံးမ
တော်မူသောအားဖြင့် ရထားစီးသောသူနှင့် မြင်းစီးသောသူတို့သည် ကြီးစွာသော အိပ်ခြင်းဖြင့်
အိပ်ပျော်ကြပါ၏။ ၇ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင် ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ဖြစ်လေ၏။ အမျက်ထွက်တော်
မူသောအခါ ရှေ့တော်၌ အဘယ်သူရပ်နေနိုင်ပါမည်နည်း။ ၈ဘုရားသခင်သည် နှိမ့်ချလျက်ရှိသော
မြေကြီးသားအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်၍၊ ၉တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါထတော်မူသော အခါတရားဆုံးဖြတ်သံကို
ကောင်းကင်ထဲက လွှတ်တော်မူသဖြင့် မြေကြီးသည်ကြောက်၍ တိတ်ဆိတ်စွာနေပါ၏။ ၁၀အကယ်စင်စစ်
လူတို့၏ဒေါသသည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းလိမ့်မည်။ ကြွင်းသောဒေါသကိုလည်း ခါးပန်းစည်းတော်မူမည်။
၁၁သစ္စာဂတိပြုကြလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဝတ်ကိုလည်း ဖြေကြလော့။
ကိုယ်တော်၏ ပတ်လည်၌ နေသော သူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့ရိုသေဘွယ်သော ဘုရားထံတော် သို့
လက်ဆောင်ကိုဆောင်ခဲ့ကြစေ။ ၁၂ထိုဘုရားသည် မင်းသားတို့၏ စိတ်ကိုနှိမ့်ချတော်မူ၏။ လောကီရှင်ဘုရင်
တို့၌ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။

၇၇

၁ငါသည်ဘုရားသခင်ထံသို့ အသံကို လွှင့်၍အော်ဟစ်၏။ ဘုရားသခင်ထံသို့ အသံကိုလွှင့်၍
ဘုရားသခင် သည် ငါ့စကားကိုနားထောင်မူလိမ့်မည်။ ၂ဘေးရောက်သည့်ကာလ၌ ငါသည်ထာဝရဘုရားကို
ရှာရ၏။ ညဥ့်အချိန်၌ ပင်လက်ကိုဆန့်လျက် နေရ၏။ ငါ့ဝိညာဉ်သည် သက်သာခြင်းကို ငြင်းပယ်၏။
၃ဘုရားသခင်ကို အောက်မေ့၍ စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိ၏။ ဆင်ခြင်၍ စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။ ၄မျက်စိမှိတ်၍
မပျော်နိုင်။ လှုပ်ရှားခြင်းရှိသောကြောင့် နှုတ်မမြွက်နိုင်။ ၅လွန်လေပြီးသော နေ့ရက်ကိုငင်း ရှေးကာလကိုငင်း
အောက်မေ့၏။ ၆ညဥ့်အခါ၌လည်း ငါသည်ကိုယ် သီချင်းကို ဆင်ခြင်၍ ကိုယ်စိတ်နှလုံးနှင့် ဆွေးနွေးသဖြင့်
ငါ့ဝိညာဉ်သည် စစ်ဆေးခြင်းကိုပြု၏။ ၇ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်စွန့်ပစ်တော်မူမည်လော။ နောက်တဖန်
ကျေးဇူးအလျှင်းမပြုဘဲ နေတော်မူမည်လော။ ၈ကရုဏာတော်သည် အစဉ်ကုန်ပြီလော။ ဂတိတော်လည်း
ကာလအစဉ်အဆက် ပျက်လိမ့်မည်လော။ ၉ဘုရားသခင်သည် သနားခြင်းငှာ မေ့လျော့တော်မူသလော။
အမျက်ထွက်သဖြင့် စုံမက်ခြင်း ကရုဏာတော်ကို ချုပ်တည်းတော်မူသလော။

၁၀ထိုသို့ဆိုသော် ငါသည်ကိုယ်မိုက်ကြောင်းကို ဝန်ခံရ၏။ ဤအမှုကား၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏
လက်ျာ လက်တော်ဖြင့် ပြုပြင်တော်မူခြင်း ပေတည်း။ ၁၁ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်တို့ကို အောက်မေ့ပါမည်။
ရှေးကာလ၌ ကိုယ်တော်ပြုဘူးသော အံ့သြဘွယ်တို့ကို အောက်မေ့ပါမည်။ ၁၂ပြုတော်မူသမျှ တို့ကိုဆင်ခြင်၍
စီရင်တော်မူသောအရာ တို့ကို မြွက်ဆိုပါမည်။ ၁၃အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းသည် သန့်ရှင်းခြင်းနှင့်
ယှဉ်ပါ၏။ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ အဘယ်မည်သော ဘုရားသည် ကြီးမြတ်သနည်း။ ၁၄ကိုယ်တော်သည်
အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတတ်သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့တွင် တန်ခိုးတော်ကို ပြတော်မူပြီ။
၁၅ကိုယ်တော်၏ လူတည်းဟူသော ယာကုပ်နှင့် ယောသပ်၏အမျိုးကို လက်ရုံးတော်နှင့် ကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။
၁၆အိုဘုရားသခင်၊ ရေတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မြင်ကြပါ ၏။ ရေတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်၍
ကြောက်ရွံ့ကြပါ၏။ရေနက်နဲရာ အရပ်တို့လည်း လှုပ်ရှားကြပါ၏။ ၁၇မိုဃ်းတိမ် တို့သည် ရေကိုသွန်လောင်း၍၊
မိုဃ်းကောင်းကင်တို့လည်း အသံဗလံပြုကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ မြှားတို့သည် အရပ် ရပ်သို့ ရောက်ကြပါ၏။
၁၈ကိုယ်တော်၏ မိုဃ်းကြိုးသံသည် လေဘွေ၌ပါ၍၊ လျှပ်စစ်ပြက်သဖြင့်၊ လောကကိုလင်း စေပါ၏။
မြေကြီးသည်လည်း တုန်လှုပ်ပါ၏။ ၁၉ကိုယ်တော်သည် သမုဒ္ဒရာ၌ ကြွတော်မူ၍၊ လမ်းခရီးတော်သည်
ကျယ်ဝန်းသောရေတွင်ရှိသဖြင့်၊ ခြေတော်ရာတို့သည် မထင်ရှားကြပါ။ ၂၀မောရှေနှင့် အာရုန်တို့လက်ဖြင့်
ကိုယ်တော်၏ လူများတို့ကို သိုးစုကဲ့သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။

၇၈

၁ငါ၏လူများတို့၊ ငါ့တရားကို နာကြလော့။ ငါမြွက်သော စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ၂ပုံစကားကို
ငါမြွက်ဆို၍၊ ရှေးကာလ၏ နက်နဲသောအရာများကို ဘော်ပြပေအံ့။ ၃ဘိုးဘေးတို့သည် ပြော၍ ငါတို့သည်
ကြားသိရသော ထိုအရာများကို၊ ၄သားမြေးတို့မှ မဝှက်မထား။ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်နှင့်
တန်ခိုးတော် ကိုင်း၊ ပြုတော်မူသော အံ့ဘွယ်အမှုတို့ကိုင်း၊ ဖြစ်လတံ့သော သူတို့အားဘော်ပြကြမည်။
၅အကြောင်းမူကား၊ ယာကုပ်အမျိုး၌ သက်သေတရားကို စီရင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ပညတ်တရားကို
ထားတော်မူ၏။ ၆-၇-၈သဘော မဖြောင့်၊ ဘုရားသခင်၌ စိတ်ဝိညာဉ်အမြဲ မဆည်းကပ်သောအမျိုး၊ ငြင်းဆန်၍
ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးတည်းဟူသော ဘိုးဘေးတို့ကဲ့သို့ သားမြေးတို့သည်မဖြစ်၊ ဘုရားသခင်၏
အမှုတော်တို့ကိုမမေ့၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကိုးစား၍၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်စေခြင်းငှာ၊
ထိုတရားတို့ကို ဘိုးဘေးတို့သည် သားတို့အားပြသ၍၊ ဖြစ်လတံ့သော အမျိုးတည်းဟူသော၊
ဘွားမြင်လတံ့သော သားတို့သည် သိနားလည်၍၊ နောက်တဖန် မြေးမြစ်တို့အား ပြသကြမည်အ ကြောင်း
ပညတ်ထားတော်မူပြီ။

၉ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့သည် လေးလက်နက်ကို စွဲကိုင်သော်လည်း၊ စစ်တိုက်သောအခါ နောက်သို့
လှည့်ကြပါသည်တကား။ ၁၀ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်ကိုမစောင့်။ တရားတော်လမ်း၌ သွားခြင်းငှာ
အလိုမရှိကြ။ ၁၁အမှုတော်တို့ကိုင်း၊ ပြတော်မူသော အံ့သြဘွယ်တို့ကိုင်း မေ့လျော့ကြ၏။ ၁၂အဲဂုတ္တုပြည်၊
ဇောနအရပ်တွင်၊ သူတို့အဘများ မျက်မှောက်၌ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။ ၁၃ပင်လယ်ကိုခွဲ၍
သူတို့ကိုလျှောက်သွား စေတော်မူ၏။ ရေများကိုစုပုံ၍ ထားတော်မူ၏။ ၁၄နေ့အချိန်၌ကား၊ မိုဃ်းတိမ်ဖြင့်ငင်း၊
ညဉ့်အချိန်၌ကား၊ တညဉ့်လုံးမီးအလင်းဖြင့်ငင်း သူတို့ကိုလမ်းပြ တော်မူ၏။ ၁၅တော၌ကျောက်တို့ကိုဖောက်၍၊
ပင်လယ်ရေကဲ့သို့ များစွာသောရေကို သူတို့အားတိုက်တော်မူ၏။ ၁၆ကျောက်ထဲကစီးသောရေကို ထွက်စေ၍၊
မြစ်ရေကဲ့သို့ ရေများကို စီးစေတော်မူ၏။

၁၇ထိုသူတို့မူကား၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားကို တော၌ ပုန်ကန်သောအားဖြင့် တိုး၍ပြစ်မှားကြ၏။
၁၈မိမိတို့အလိုအလျောက် အစာကိုတောင်း၍ စိတ်နှလုံး ထဲမှ ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းကြ၏။
၁၉ဘုရားသခင်သည် တော၌စားပွဲကို ပြင်ဆင်နိုင်သလော။ ၂၀ကြည့်ကြလော့။ ကျောက်ကိုရိုက်တော်မူသဖြင့်၊
ရေထွက်၍ မြစ်ရေကဲ့သို့ စီးလေ၏။ မုန့်ကိုလည်းပေးနိုင်သလော။ မိမိလူတို့အဘို့မဲသားကို

ပြင်ဆင်နိုင်သလောဟု ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလျက် ပြောဆိုကြ၏။ ၂၁ထိုစကားကို ထာဝရ
ဘုရားသည် ကြား၍အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုး၌ မီးလောင်၍ ဣသရေလအမျိုး၌
ဒေါသမီးတက်လေ၏။ ၂၂-၂၅အကြောင်းမူကား၊ အထက်မိုဃ်းတိမ် တို့ကို မှာထားလျက်၊ ကောင်းကင်တံခါးတို့
ကိုဖွင့်၍၊ သူတို့စားစရာဘို့မန္နကိုမိုဃ်းရွာစေသဖြင့်၊ ကောင်းကင်ဆန်စပါးကို ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
ထိုသူအပေါင်းသည် ကြီးမြတ်သောသူတို့၏ အစာကိုသုံးဆောင်၍၊ ဝပြောစွာ စားကြမည်အကြောင်း
ပြုတော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မယုံကြည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း
ကျေးဇူးကိုမကိုးစားပဲနေကြ၏။ ၂၆မိုဃ်းကောင်းကင်၌ အရှေ့လေကို ပယ်၍၊ အားကြီးသော တောင်လေကို
ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ၂၇သူတို့အပေါ်သို့ အမဲသားကို မြေမှုန့်နှင့်အမျှပျံတက်သော ငှက်တို့ကို သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်
အမျှ၊ မိုဃ်းရွာစေလျက်၊ ၂၈သူတို့တပ်ချ၍၊ နေရာအရပ်ပတ်လည်၌ ကျစေတော်မူ၏။ ၂၉ထိုသို့သူတို့
အလိုရှိသည်အတိုင်း ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ဝပြောစွာစားရကြ၏။ ၃၀သူတို့ တပ်မက်သောအစာကို
မရှောင့်ရဲမှီ စားကြစဉ်တွင်၊ ၃၁ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်သည် သက်ရောက်သဖြင့်၊ ကျန်းမာသောသူတို့ကို
ကွပ်မျက်၍ ဣသရေလလူပျိုတို့ကို လှဲချတော်မူ၏။
၃၂ထိုအမှု အလုံးစုံတို့နှင့် ဣသရေလ လူတို့သည် တွေ့ကြုံရသော်လည်း၊ အံ့ဘွယ်သော
အမှုတော်တို့ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ ပြစ်မှားလျက်နေကြသေး၏။ ၃၃ထို့ကြောင့် သူတို့နေ့ရက်ကာလကို
အချည်းနှီးလွန်စေ၍၊ သူတို့နှစ်များကို ဘေးဥပဒ်တွင် မြုပ်တော်မူ၏။ ၃၄သူတို့ကို ကွပ်မျက်တော်မူသောအခါ
ကိုယ်တော်ကို ရှာကြ၏။ ပြန်လာ၍ ကိုယ်တော်ကိုလိုက်ရှာကြ၏။ ၃၅ဘုရားသခင် သည် သူတို့၏ ကျောက်၊
အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည် သူတို့ကိုကယ်တင်သော အရှင်ဖြစ်တော်မူသည်ကို ထိုအခါ သတိရကြ၏။
၃၆သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်ကိုနှုတ်ဖြင့် ချော့မော့၍၊ လျှာဖြင့်လည်း မုသားစကားကို လျှောက်ဆိုကြ၏။
၃၇သူတို့စိတ်သဘောမူကား၊ ရှေ့တော်၌မဖြောင့်၊ သစ္စာတော်ကို မစောင့်ဘဲနေကြ၏။ ၃၈ကိုယ်တော်မူကား၊
ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ သူတို့ကို မဖျက်ဆီးပဲအပြစ်လွှတ်တော်မူ၏။ ကြိမ်ဖန်များစွာ စိတ်တော်ပြေ၍၊
အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်တော်မမူ။ ၃၉သူတို့သည် အသားဖြစ်ကြောင်းကိုင်း၊ စုတေ၍ နောက်တဖန်မလာ
တတ်သော ဝိညာဉ်ဖြစ် ကြောင်းကိုင်း အောက်မေ့တော်မူ၏။
၄၀သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို တော၌ ပုန်ကန်၍ လူဆိတ်ညံရာအရပ်၌ စိတ်တော်နာဘွယ်သော
အကြောင်းကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုကြပါသည်တကား။ ၄၁ဘုရားသခင်ကိုအဖန်ဖန်စုံစမ်း၍ ဣသရေလအမျိုး၌
သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားကို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုကြပါသည် တကား။ ၄၂တန်ခိုးတော်ကိုင်း၊ ဒုက္ခထဲက
ကယ်လွှတ်တော်မူသော နေ့ရက်ကာလကိုင်း မအောက်မေ့ကြ။ ၄၃အဲဂုတ္တုပြည်၌ လက္ခဏာသက်သေတော်
တို့ကို ၎င်း၊ ဇောနအရပ်၌ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုင်း ပြုတော်မူ၏။ ၄၄ထိုပြည်သားတို့သည်
ရေမသောက်ရမည် အကြောင်း၊ သူတို့မြစ်ရေ၊ စမ်းရေများကို သွေးဖြစ်စေတော်မူ၏။ ၄၅သူတို့ကို
ကိုက်စားတတ်သော ယင်ရဲတို့ကိုင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောဖားတို့ကိုင်း စေလွှတ်တော်မူ၏။ ၄၆သူတို့၏မြေ
အသီးအနှံကို ခါသိလကျိုင်းတို့အားင်း၊ သူတို့လုပ်၍ရသော ဥစ္စာကိုအရာ ဘကျိုင်းတို့အားင်း
ပေးတော်မူ၏။ ၄၇သူတို့စပျစ် နွယ်ပင်များကို မိုဃ်းသီးဖြင့်င်း၊ သူတို့သဖန်းပင်များကို နှင်းခဲဖြင့်င်း
ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ၄၈သူတို့၏ သိုးနွားများကို မိုဃ်းသီးဖြင့်င်း၊ ပြုစုသော တိရစ္ဆာန်များကို မီး၌င်း
အပ်တော်မူ၏။ ၄၉အမျက်တော်အရှိန်အားဖြင့် သူတို့၌ ဆိုးသော တမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍ လွှမ်းမိုးခြင်း၊
ဒဏ်ခတ်ခြင်း၊ နှောက်ယှက်ခြင်းအမှုကို ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ၅၀အမျက်တော်ဘို့ လမ်းကိုပြင်ဆင်တော်မူ၏။
သူတို့အသက်ကို မနှမြော၊ သေစေခြင်းငှာ ကာလနာသို့ အပ်နှံသဖြင့်၊ ၅၁အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးအပေါင်း
တို့ကိုင်း၊ ဟာမသားတို့ နေရာအရပ်၌ အထွဋ်အမြတ်များကိုင်း ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ ၅၂မိမိလူများကို ကား၊
သိုးကဲ့သို့ထွက်စေ၍၊ တော၌ သူတို့ကို သိုးစုကဲ့သို့ဆောင်တော်မူ၏။ ၅၃ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်အောင်
ဆောင်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် မကြောက်ရကြ။ ရန်သူတို့ကိုကား ပင်လယ်ရေသည် လွှမ်းလေ၏။

၅၄သန့်ရှင်းသောပြည်တော် စွန်းတိုင်အောင်၎င်း၊ လကျာ်လက်တော်အားဖြင့် အပိုင်ရတော်မူသော
ဤတောင်သို့၎င်း၊ သူတို့ကို ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ၅၅သူတို့ရှေ့မှာလည်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို
နှင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အသီးသီးတို့သည် အမွေခံရ သောမြေကို တာထိုး၍ ပိုင်းခြားလျက်
နေရာချတော်မူ၏။
၅၆သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကို စုံစမ်း၍ ပုန်ကန်ကြ၏။ သက်သေခံတော်မူ
ချက်များ ကို မစောင့်ဘဲ၊ ၅၇ဘိုးဘေးများကဲ့သို့ ဖောက်ပြန်ကို သစ္စာကို ဖျက်ကြ၏။ လိမ်တတ်သောလေကဲ့သို့
လမ်းလွဲကြ၏။ ၅၈သူတို့သည် မြင့်သော အရပ်များအားဖြင့်၊ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်၍၊ ရုပ်တုများအားဖြင့်
လည်း စိတ်တော်ကို ချုပ်ချယ်နှောက်ယှက်ကြ၏။ ၅၉ဘုရားသခင်သည် ကြားသိတော်မူ လျှင်၊
အမျက်တော်ထွက်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အလွန်ရွံရှာသဖြင့်၊ ၆၀ရှိလောတဲတော်တည်းဟူသော၊
လူတို့တွင် နေရာချတော်မူသောအရပ်ကို စွန့်တော်မူ၏။ ၆၁တန်ခိုးတော်ကို သိမ်းသွားစေခြင်းငှာ၎င်း၊
ဘုန်းတော်ကို ရန်သူတို့လက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှာ စီရင်တော်မူ၏။ ၆၂မိမိလူတို့ကိုလည်းထားဘေး၌ အပ်၍၊
အမွေတော်ကို အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ၆၃လူပျိုတို့သည် မီးလောင်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ အပျိုတို့သည်
မငိုကြွေးရကြ။ ၆၄ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထားဘေးဖြင့် ဆုံးသော်လည်း၊ မုဆိုးမတို့သည် မြည်တမ်းခြင်းကို
မပြုရကြ။
၆၅ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် အိပ်ပျော်ပြီးသော သူကဲ့သို့၎င်း၊ စပျစ်ရည်ကြောင့် ငြိမ်ပြီးသော
သူရဲကဲ့သို့၎င်း နိုးတော်မူ၏။ ၆၆ရန် သူတို့ကို ဒဏ်ခတ်၍လှန်သဖြင့်၊ အစဉ်အမြဲ အရှက်ကွဲစေတော်မူ၏။
၆၇သို့ရာတွင်၊ ယောသပ်၏ တဲတော်ကို ငြင်း ပယ်၍ ဖေရိမ် အမျိုးကို ရွေးတော်မမူ။ ၆၈ယုဒအမျိုးကို၎င်း၊
ချစ်တော်မူသော ဇိအုန်တောင်ကို၎င်း ရွေးတော်မူ၏။ ၆၉သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို အထွဋ်ကဲ့သို့၊
တည်ဆောက်၍ မြေကြီးကဲ့သို့ အစဉ်မြဲစေတော်မူ၏။ ၇၀ကျွန်တော်မျိုးဒါဝိဒ်ကို သိုးခြံများ ထဲကရွေးယူ
တော်မူ၏။ ၇၁သားငယ်ရှိသော သိုးမတို့ကို ထိန်းခြင်းအမှုမှနှုတ်၍၊ မိမိလူတည်းဟူသော ယာကုပ်အမျိုးသား၊
အမွေ တော်တည်းဟူသော ဣသရေလလူတို့ကို ကျွေးမွေးစေခြင်းငှာ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ၇၂ထိုသူသည်
ဖြောင့်သောသ ဘောရှိသည့်အတိုင်း ကျွေးမွေး၍၊ လိမ္မာသော လက်နှင့်ပို့ ဆောင်လေ၏။

၇၉

၁အိုဘုရားသခင်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အမွေတော်ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ သန့်ရှင်းသော
ဗိမာန်တော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဖြိုဖျက်ကြပါပြီ။ ၂ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အသေကောင်တို့ကို
မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက်တို့အား၎င်း၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့အသားကို တောသားရဲတို့အား၎င်း
ကျွေးကြပါပြီ၊ ၃သူတို့အသွေးကိုလည်း ရေကဲ့သို့ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည်၌ သွန်ကြ၍၊ သင်္ဂြိုဟ်သော
သူလည်းမရှိပါ။ ၄အကျွန်ုပ်တို့ သည် အိမ်နီးချင်းများ ကဲ့ရဲ့ရာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌နေသော သူများပြက်ယယ်ပြု၍
အရှက်ခွဲရာဖြစ်ကြပါ၏။
၅အိုထာဝရဘုရား၊ အမျက်တော်သည် အလျှင်းမငြိမ်းဘဲ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ထွက်ပါမည်နည်း။
အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး စိတ်တော်သည်မပြေ၊ မီးကဲ့သို့လောင်ပါမည်နည်း။ ၆ကိုယ်တော်ကို မသိသောတပါး
တပါးအမျိုးသားတို့အပေါ်သို့၎င်း၊ နာမတော်ကို ပဌာနာမပြုသော တိုင်းနိုင်ငံသားတို့အပေါ်သို့၎င်း၊
အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်းတော်မူပါ။ ၇အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ယာကုပ်အမျိုးကို ကိုက်စား၍၊
သူ၏နေရာကိုလည်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြပါပြီ။ ၈ရှေးကပြစ်မှားမိသော အပြစ်များကို အကျွန်ုပ်တို့၌
မှတ်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်နှိမ့်ချလျက် ရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ ကရုဏာတော်သည်
အလျှင်အမြန်ကူမပါစေသော။ ၉ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ နာမတော်၏ ဂုဏ်ကိုထောက်၍
အကျွန်ုပ်တို့ကို မစတော်မူပါ။ နာမတော်အတွက် ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို နှုတ်ယူ၍ အပြစ်များကို
ဖြေရှင်းတော်မူပါ။ ၁၀သူတို့၏ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု တပါးအမျိုးသား တို့သည်

အဘယ်ကြောင့်ဆို ရကြပါမည်နည်း။ သွန်ပြီးသော ကျွန်တော်မျိုး၏ အသွေးဘက်မှာ တရားစီရင်တော်မူ
သော အကြောင်းသည် တပါး အမျိုးသားတို့တွင် အကျွန်ုပ်တို့ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားပါစေသော။
၁၁အချုပ်ခံရသောသူ၏ ညည်းတွားသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ သေရသောသူတို့ကို လက်ရုံးတော်
တန်ခိုးကြီးသည် နှင့်အညီ ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။ ၁၂အကျွန်ုပ်တို့ အိမ်နီးချင်းတို့သည် ကိုယ်တော်အား
ကဲ့ရဲ့ခြင်းအပြစ် ကို သူတို့ရင်ခွင်ထဲသို့ ခုနစ်ဆတိုင်အောင် ဆပ်ပေးတော်မူပါဘုရား။ ၁၃သို့ဖြစ်၍၊
ကိုယ်တော်ထံ၌ ကျက်စားသော သိုးစုတည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏လူ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို
အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်း၍၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်အဆက် ဖြစ်လတံ့သော သူတို့အားဖော်ပြကြပါမည်။

၈၀

၁သိုးစုကိုပို့ဆောင်သကဲ့သို့ ယောသပ်အမျိုးကို ပို့ဆောင်တော်မူသော ဣသရေလသိုးထိန်းကြီး၊
နားထောင်တော်မူပါ။ ခေရုဗိမ်တွင် ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ဘုရား၊ ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူပါ။
၂ဖေရိမ်အမျိုး၊ ဗယ်္ယာမိန်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတို့ရှေ့မှာ တန်ခိုးတော်ကို နှိုးဆော်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို
ကယ်တင်ခြင်းငှာ ကြွတော်မူပါ၊ ၃အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲစေ၍၊ မျက်နှာတော်အလင်းကို
ပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။
၄ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့ ပြုသော
ပဌာနစကားကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး အမျက်ထွက်တော်မူမည်နည်း။ ၅သူတို့ကို မျက်ရည်မုန့်နှင့်ကျွေး၍၊
မျက်ရည်ကိုလည်း ကြွယ်ဝစွာတိုက်တော်မူ၏။ ၆အနီးအပါး၌နေသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့အတွက်
ငြင်းခုံကြပါ၏။ ရန်သူတို့သည်လည်း ဝါကြွား၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြက်ယယ်ပြုကြပါ၏။ ၇ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲစေ၍၊ မျက်နှာတော်အလင်းကို ပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်
အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။
၈ကိုယ်တော်သည် စပျစ်နွယ်ပင်ကို အဲဂုတ္တုပြည်ကဆောင်ခဲ့၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို နှင်ထုတ်ပြီးမှ
စိုက်ပျိုးတော်မူ၏။ ၉သူ၏နေရာကို ပြုပြင်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည်အမြစ်ကျ၍ တပြည်လုံးကိုနှံ့ပြားပါ၏။
၁၀သူ၏အရိပ်သည် တောင်တို့ကိုငုံ၊ အခက်အလက်တို့သည် အမြင့်ဆုံးသော အာရဇ်ပင်တို့ကိုငုံ
လွှမ်းမိုးကြပါ၏။ ၁၁သူသည် အခက်အလက်တို့ကို ပင်လယ်တိုင်အောင်ငုံ၊ အညွန့်တို့ကို မြစ်ကြီးတိုင်အောင်
ငုံ ပြန့်ပွားစေပါ၏။ ၁၂ယခုမူကား၊ လမ်း၌လျှောက်သွားသော သူအပေါင်းတို့သည် ဆွတ်စေခြင်းငှာ၊
သူ၏ခြံကို အဘယ်ကြောင့်ချိုးဖျက် တော်မူသနည်း။ ၁၃တောဝက်သည် ထိုအပင်ကို ကိုက်ခဲ၍
တောသားရဲသည်လည်းစားပါ၏။ ၁၄ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင်၊ တဖန်ကြွလာတော်မူမည်
အကြောင်း တောင်းပန်ပါ၏။ ကောင်းကင်ကကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ထိုစပျစ် နွယ်ပင်ကို အကြည့်အရှုကြွလာ
တော်မူပါ။ ၁၅လက်ျာလက်တော်နှင့် စိုက်ပျိုးသောအပင်၊ ကိုယ်တော့်အဘို့ ခိုင်မာစေ တော်မူသော
ပျိုးပင်ကိုကွယ်ကာတော်မူပါ။ ၁၆မီးရှို့ပါပြီ။ ခုတ်လှဲပါပြီ။ မျက်နှာတော်ဖြင့် ဆုံးမခြင်းကို ခံရသော သူတို့သည်
ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြပါ၏။ ၁၇လက်ျာလက်တော်နှင့် ဆိုင်သောလူ၊ ကိုယ်တော်အဘို့
ခိုင်မာစေတော်မူသော လူသား၏အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်ပါစေသော။ ၁၈သို့ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကိုယ်တော်ထံမှ မဆုတ်ရကြပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ နာမတော်ကို ပဌနာ ပြု ကြပါမည်။
၁၉ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲစေ၍၊ မျက်နှာတော်
အလင်းကိုပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၈၁

၁ငါတို့သည် အစွမ်းသတ္တိတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အား ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။
ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်အား ကျူးသောအသံကို ပြုကြလော့။ ၂တုရိယာမျိုးကိုဆောင်ကြ။

ပတ်သာကိုဋ္ဌ၊ သာယာသော စောင်းနှင့် တယောကိုဋ္ဌ၊ယူခဲ့ကြ။ ၃လဆန်းနေ့၊ လပြည့်နေ့၊ ပွဲသဘင်နေ့၌
တံပိုးမှုတ်ကြ။ ၄ထိုသို့ဣသရေလအမျိုး၌ ထုံးဖွဲ့၍၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။
၅နားမလည်သော စကားကိုကြားရာအရပ်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တဘက်၌ ကြွသွားတော်မူသောအခါ၊
ယောသပ်အမျိုး၌ ထိုသို့သောသက်သေခံချက်ကို စီရင်တော်မူ၏။ ၆ငါသည်သူ၏ ပုခုံးကိုဝန်နှင့် လွှတ်စေ၏။
သူ၏လက်ကိုလည်း တင်ခြင်းတို့အထဲက နှုတ်ယူ၏။ ၇သင်သည် ဒုက္ခကို ခံရသောအခါ၊ ငါ့ကိုခေါ်၍ ငါသည်
ချမ်းသာပေး၏။ မထင်ရှားသော မိုဃ်းကြိုးနေရာ၌ ငါပြန်ပြော၏။ မေရိဘာရေနားမှာ သင့်ကိုငါစုံစမ်း၏။
၈ငါ၏လူစု၊ နားထောင်လော့။ ငါမှာထားမည်။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ငါ့စကားကိုနားထောင်
ပါစေသော။ ၉သင်၌ တပါးအမျိုး၏ ဘုရားမရှိရ။ တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားကို မကိုးကွယ်ရ။ ၁၀ငါသည်
သင့်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူ ခဲ့ပြီးသော သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်၏နှုတ်ကို
ကျယ်ကျယ်ဖွင့်လော့။ ဝပြောစွာကျွေးမည်။ ၁၁ငါ၏လူများမူကား၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်ကြ။
ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့ကိုအလိုမရှိကြပါ တကား။ ၁၂ငါသည်လည်း ထိုသူတို့ကို သူတို့နှလုံးခိုင်မာခြင်း၌
အပ်၍၊ သူတို့သည် မိမိတို့အလိုသို့ လိုက်ကြ၏။
၁၃ငါ၏လူစုသည် ငါ့စကားကိုနားထောင်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့လမ်း၌ လိုက်ပါစေသော။
၁၄လိုက်လျှင် ငါသည် သူတို့ ရန်သူများကို အလျင်အမြန်နှိပ်စက်၍၊ ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့ကိုဒဏ်ခတ်မည်။
၁၅ထာဝရဘုရားကို မုန်းသောသူတို့သည် တောင်းပန်ခြင်းကိုပြု၍၊ ငါ၏လုတို့သည်လည်း၊
အစဉ်အမြဲတည်ရသော အခွင့်ရှိကြလိမ့်မည်။ ၁၆အကောင်းဆုံးသော ဆန်စပါးနှင့် ငါကျွေးမည်။
ကျောက်ထဲကထွက်သော ပျားရည်နှင့်လည်း ဝပြောစေမည်။

၈၂

၁ဘုရားသခင်သည် ဘုရားတို့၏ ပရိသတ်၌ရပ်လျက် နေတော်မူ၍၊ ဘုရားတို့အလယ်၌
စီရင်တော်မူ၏။
၂သင်တို့သည် မတရားသော သူတို့၏မျက်နှာကိုထောက်၍၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
မတရားသဖြင့် စီရင်ကြမည် နည်း။ ၃ဆင်းရဲသော သူနှင့် မိဘမရှိသောသူတို့ကို စောင်မကြလော့။
ငြိုငြင်သောသူနှင့် တော်မွတ်သောသူတို့ဘက်၌ တရားစီရင်ကြလော့။ ၄ဆင်းရဲ သောသူနှင် တော်မွတ်သော
သူတို့ကို မတရားသောသူ၏ လက်မှ ကယ်နှုတ်ကြလော့။ ၅သူတို့သည် မသိ၊ နားမလည်ကြ။ မှောက်မိုက်၌
ကျင်လည်ကြ၏။ မြေကြီးတိုက်မြစ် အပေါင်းတို့သည် လှုပ်ရှားလျက်ရှိကြ၏။ ၆သင်တို့သည် ဘုရားဖြစ်ကြ၏။
ရှိသမျှတို့သည် အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ သားဖြစ်ကြ၏ဟု ငါဆိုသတည်း။ ၇သို့သော် လည်း၊ သင်တို့သည်
လူကဲ့သို့သေ၍၊ အခြားသောမင်းကဲ့သို့ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။
၈အိုဘုရားသခင်၊ ထ၍မြေကြီးကို တရားစီရင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို
အပိုင်ရတော်မူ၏။

၈၃

၁အိုဘုရားသခင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မမူပါနှင့်။ အိုဘုရားသခင်၊ အမိန့်တော်မရှိဘဲ
ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော် မမူပါနှင့်။ ၂ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြ၏။ ကိုယ်တော်ကို
မုန်းသောသူတို့သည် ထကြပါ၏။ ၃ကိုယ်တော်၏ လူစုတဘက်၌ ပရိယာယ်ကိုကြံ၍၊ ကိုယ်တော်ကွယ်ကာ
တော်မူသော သူတို့တဘက်၌ တိုင်ပင်ကြပါ၏။ ၄ဣသရေ လ၏ နာမကို နောက်တဖန်အောက်မေ့စရာ
မရှိစေခြင်းငှာ လာကြ၊ သူတို့အမျိုးကို ပယ်ဖြတ်ကြကုန်အံ့ဟုဆိုကြပါ၏။ ၅သဘောတညီတညွတ်တည်း
တိုင်ပင်၍၊ ကိုယ်တော်တဘက်၌ အချင်းချင်း သင်းဖွဲ့သောသူ ဟူမူကား။ ၆ဒေါ့ပြည်၌နေ သောသူ၊
ဣရှမေလအမျိုးသား၊ မောဘပြည်သား၊ ဟာဂရပြည်သား၊ ၇ဂေဗလပြည်သား၊ အမ္မုန်ပြည်သား၊

အာမလက်ပြည်သား၊ တုရုမြို့သားနှင့်တကွ ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့သည် သင်းဖွဲ့ကြပါ၏။ ၈အာရှုရိအမျိုးသား
တို့ သည်လည်း၊ ဝိုင်း၍ လောတအမျိုးသားတို့ဘက်သို့ ဝင်ကြပါ၏။
၉မိဒျန်အမျိုးကိုငင်း၊ ခိရှုန်ချောင်းနားမှာ သိသရမင်း နှင့်ယာဘိန်မင်းကိုငင်း ပြုသကဲ့သို့ သူတို့ကို
ပြုတော်မူပါ။ ၁၀ထိုသူတို့သည် အင်္ဒေါရအရပ်၌ ဆုံးရှုံး၍၊ မြေပေါ်မှာ နောက်ချေးကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါ၏။ ၁၁-၁၂ငါတို့
သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်များကို ကိုယ်ဘို့သိမ်းယူကြကုန်အံ့ဟုဆို သော ဩရဘမင်းနှင့် ဇေဘမင်းကဲ့သို့၊
ဤသူတို့၏ မှူးမတ်များကိုငင်း၊ ဇေဘဟမင်းနှင့် ဇာလမုန္နမင်းကဲ့သို့ ဤသူတို့၏ မင်းသားအပေါင်းကိုငင်း
ဖြစ်စေတော်မူပါ။ ၁၃အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ လေဘွေ၌ပါသွားသော အမှိုက်ကဲ့သို့ငင်း၊ လေတိုက်၍လွင့်သော
ဖွဲကဲ့သို့ငင်း၊ သူတို့ကို ဖြစ်စေတော်မူပါ။ ၁၄တောကိုမီးရှို့သကဲ့သိုငင်း၊ တောင်ပေါ်မှာ မီးလောင်
သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ၁၅ထိုနည်းတူ၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းတော် အားဖြင့် သူတို့ကို ညှင်းဆဲ၍၊ ပြင်းစွာသော
လေတော် အားဖြင့်၊ ချောက်လှန့်တော်မူပါ။ ၁၆အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့ မျက်နှာကို ရှက်စေတော်မူ၍
သူတို့သည် နာမတော်ကို ရှာကြပါစေသော။ ၁၇စိတ်ပျက်၍ အစဉ်ပင်ပန်းခြင်း ရှိကြပါစေသော။ အရှက်ကွဲ၍
ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။ ၁၈ထာဝရ ဘုရားဟူ၍ နာမတော်ရှိသော ကိုယ်တော်တပါးတည်း
သာလျှင်၊ မြေကြီးတပြင်လုံးအပေါ်မှာ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သိကြပါစေသော။

၈၄

၁ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ဌာနတို့သည်
အလွန်နှစ် သက်ဘွယ် ဖြစ်ပါသည်တကား၊ ၂ထာဝရဘုရား၏တန်တိုင်းတော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည်
တသ၍ အားလျော့ လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှလုံးနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာသည် အသက်ရှင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်ကို အလိုရှိ၍ ကြွေးကြော်ပါ၏။
၃ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ အကယ်စင်စစ်ယစ်
ပလ္လင်တော်တို့ အနားမှာ စာငှက်သည် နေရာအရပ်ကိုငင်း၊ ဇရက်သည်လည်း သားငယ်မွေးစရာ
အသိုက်ကိုငင်း တွေ့ရပါ၏။ ၄အိမ်တော်၌ နေသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို
အစဉ်ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။
၅ကိုယ်တော်ကို အားပြုသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ထိုသို့သောသူတို့သည် လမ်းခရီးတော်တို့ကို
နှလုံး သွင်းတတ်ကြပါ၏။ ၆သူတို့သည် ဗာကာလွင်ပြင်၌ ရောက်သွားစဉ်၊ ထိုလွင်ပြင်ကို စမ်းရေထွက်ရာအရပ်
ဖြစ်စေကြပါ၏။ အရင်မိုဃ်းရေလည်း မင်္ဂလာများနှင့် လွှမ်းစေပါ၏။ ၇သူတို့သည် အားတိုးတက်၍
ခရီးသွားလျက်၊ ဇိအုန်မြို့မှာ ဘုရားသခင်ထံတော်၌ မျက်နှာပြကြပါ၏။
၈ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာစကားကို မှတ်တော်
မူပါ။ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ နားထောင်တော်မူပါ။ ၉အကျွန်ုပ်တို့ကို ကွယ်ကာတော်မူသောဘုရား၊
ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသော်သူ၏ မျက်နှာကို ထောက်ရှုတော်မူပါ။
၁၀တန်တိုင်းတော်တို့အတွင်း၌ နေသော တရက်သည် အခြားအရပ်၌နေသော အရက်တထောင်ထက်သာ၍
ကောင်းပါ၏။ မတရားသောသူ၏ နေရာ၌နေရ သော အခွင့်ထက်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်အိမ်တော်၌
တံခါးစောင့်အရာကို အကျွန်ုပ်သာ၍ နှစ်သက်ပါ၏။ ၁၁ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် နေလည်းဖြစ်တော်မူ၏။
အကွယ်အကာလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်နှင့် ဘုန်းအသရေကို ပေးတော်မူ၏။
ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သောသူတို့အား ကောင်းသောအရာကို ငြင်းတော်မမူ။ ၁၂ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။

၈၅

၁အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ပြည်တော်ကို စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူ၍၊ ဖမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်းကို
ခံရသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့ကို ပြန်ပို့စေတော်မူပြီ။ ၂ကိုယ်တော်၏ လူတို့အပြစ်ကိုလွှတ်၍၊ သူတို့၏

ဒုစရိုက်အပေါင်းကိုလည်း ဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။ ၃စိတ်တော် ရှင်းရှင်းပြေ၍၊ အမျက်တော်အရှိန်ကို
လျော့စေတော်မူပြီ။ ၄အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ တဖန်အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲစေ၍၊
ထွက်ဖူးသော အမျက်တော်ကို ငြိမ်းစေတော်မူပါ။ ၅အကျွန်ုပ်တို့၌ အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူမည်လော။
ကာလအစဉ်အဆက် စိတ်တော်မပြေဘဲ နေတော်မူမည်လော။ ၆ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ပါမည်အကြောင်း၊ တဖန် အကျွန်ုပ်တို့ကို အသက်ရှင်စေတော်မူမည် မဟုတ်လော။
၇အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ကရုဏာတော်ကိုပြ၍၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုပြုတော်မူပါ။
၈ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် အဘယ်သို့မိန့်တော်မူမည်ကို ငါနားထောင်မည်။ အကယ်စင်စစ် မိမိလူ၊
မိမိသန့်ရှင်းသူတို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းအကြောင်းကို မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ နောက်တဖန်
မိုက်သောအကျင့်ကို မကျင့်ကြပါစေနှင့်။ ၉ငါတို့ပြည်၌ ဘုန်းတော်ကျိန်းဝပ်မည်အကြောင်း၊ ကယ်တင်တော်
မူခြင်း ကျေးဇူးသည်၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၏ အနီးသို့ ကေန်အမှန်ရောက်လေပြီ။
၁၀ကရုဏာနှင့် သစ္စာဆုံမိပြီ။ တရားနှင့် ချမ်းသာသည် တပါးကိုတပါးနမ်းကြပြီ။ ၁၁သစ္စာသည်
မြေကြီးထဲကပေါက်လိမ့်မည်။ တရားသည်လည်း ကောင်းကင်ပေါ်က ငုံ့ကြည့်လိမ့်မည်။ ၁၂အကယ်စင်စစ်
ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတော်မူ၍၊ ငါတို့မြေသည် မိမိဘဏ္ဍာကို ပေးလိမ့်မည်။ ၁၃တရားသည်
ရှေ့တော်၌သွား၍ ခြေတော်ရာတို့ကို ပွဲပြင်လိမ့်မည်။

၈၆

၁အိုထာဝရဘုရား၊ နားတော်ကိုလှည့်၍ အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်
ဆင်းရဲငတ်မွတ်ပါ၏။ ၂အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ သန့်ရှင်းသူတို့အဝင်ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကိုစောင့်
မ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားသော အကျွန်ုပ်၏ကျွန်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ ၃အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်ကို အစဉ်အော်ဟစ်ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ ၄အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို
အကျွန်ုပ် တသပါသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည် ဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း ပြုတော်မူပါ။
၅အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းသောသဘော၊ သည်းခံတတ်သော သဘောနှင့်
ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပဌာနာပြုသော သူအပေါင်းတို့အား ကရုဏာတော်ကြွယ်ဝပါ၏။ ၆အိုထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ အသနားတော်ခံသော စကားသံကို မှတ်တော်မူပါ။
ဘေးရောက်သည့်ကာလ ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပါမည်။ ၇ကိုယ်တော်လည်း ထူးတော်မူတတ်ပါ၏။
၈အိုထာဝရဘုရား၊ ဘုရားတို့တွင် ကိုယ်တော်နှင့် တူသော ဘုရားမရှိပါ။ အမှုတော်နှင့် တူသော
အမှုလည်းမရှိပါ။ ၉အိုထာဝရဘုရား၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသော လူမျိုး အပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်လျက် ရှေ့တော်၌
ပြပ်ဝပ်၍၊ နာမတော်ကို ချီးမြှောက်ကြပါလိမ့်မည်။ ၁၀ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်၍ အံ့ဩဘွယ်တို့ကို
ပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။
၁၁အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လမ်းကိုအကျွန်ုပ်အား ပြသွန်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏
သမ္မာတရားလမ်းသို့ လိုက်သွားပါမည်။ နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့မည့်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ နှလုံးကို
စေ့စပ်စေတော် မူပါ။ ၁၂အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံး
အကြွင်းမဲ့ချီးမွမ်း၍၊ နာမတော် ကို အစဉ်အမြဲ ချီးမြှောက်ပါမည်။ ၁၃အကျွန်ုပ်ခံရသော ကရုဏာတော်
ကြီးလှပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ အောက်အရပ်ထဲက ကယ်နုတ်တော်မူပြီ။ ၁၄အိုဘုရားသခင်၊
မာနကြီးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထကြ၍၊ ကြမ်းတမ်းသော လူအစုအဝေးတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို မျက်မှောက်မပြုဘဲ၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရှာကြပါ၏။ ၁၅အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
သနားစုံမက်တတ်သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော၊ သည်းခံတတ် သောသဘော၊ ကရုဏာနှင့်
သစ္စာကြွယ်ဝသော သဘောနှင့် ပြည့်စုံသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၆အကျွန်ုပ်ကို မျက်နှာပြု၍
ကယ်မသနားတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အားတန်ခိုးတော်ကို ပေး၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မသားကို

ကယ်တင်တော်မူပါ၊ ၁၇အကျွန်ုပ်အား ကောင်းသော နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို
မုန်းသောသူတို့ သည် မြင်၍ ရှက်ကြောက်ကြပါစေ။ အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ကို မစ၍ ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

၈၇

၁ဘုံဗိမ္မာန်တော်တိုက်မြစ်သည် သန့်ရှင်းသော တောင်ရိုးပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။ ၂ထာဝရဘုရား
သည် ယာကုပ်၏ နေရာအပေါင်းတို့ထက် ဇိအုန်တံခါးတို့ကိုသာ၍ နှစ်သက်တော်မူ၏။ ၃အိုဘုရားသခင်၏
မြို့တော်၊ သင်သည် ဘုန်းအသရေ ကြီးလိမ့်မည်ဟူသော စကားကိုပြောထားလျက်ရှိ၏။ ၄ငါ့ကိုသိကျွမ်းသော
သူတို့တွင်၊ ရာခပ်မြို့နှင့် ဗာဗုလုန်မြို့ကို ငါမှတ်ထားမည်။ ဖိလိတ္တိပြည်၊ တုရုပြည်၊ ကုရှုပြည်တို့ကိုလည်း
ကြည့်ကြလော့။ ဤမည်သော ပြည်သားသည် မြို့တော်၌ ဘွားမြင်သောသူဖြစ်၏။ ၅ဇိအုန်မြို့ကိုလည်း
လူအမျိုးမျိုးတို့သည်၊ ထိုမြို့၌ ဘွားမြင်ကြပြီ။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည် ထိုမြို့ကို ကိုယ်တော်တိုင်
မြဲမြံစေတော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ ၆ထာဝရဘုရား သည် လူမျိုးတို့ကို စာရင်းယူတော်မူသောအခါ၊
ဤမည်သော အမျိုးသည် မြို့တော်၌ ဘွားမြင်သောအမျိုး ဖြစ်သည်ဟု မှတ်တော်မူမည်။ ၇သီချင်းသည်နှင့်
ပွဲသဘင်ခံသောသူ အစရှိသော ငါ၏ပျော်မွေ့ခြင်း အကြောင်းရှိသမျှတို့သည် သင်၌ရှိကြသတည်း။

၈၈

၁အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌
နေ့ညဉ့်မပြတ် အော်ဟစ်ပါ၏။ ၂အကျွန်ုပ်ပြုသော ပဋ္ဌနာသည် အထံတော်သို့ ဝင်ပါစေသော။
အော်ဟစ်သံကို အားထောင်တော်မူပါ။ ၃အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည် ဒုက္ခနှင့်ပြည့်၍၊ အသက်သည်လည်း
မရဏာနိုင်ငံ အနီးသို့ ရောက်ပါပြီ။ ၄အကျွန်ုပ်သည် သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူတို့နှင့်တကွ
ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ အားကုန်သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။
၅အသေကောင်တို့တွင်ပစ်ထားသောသူ၊ ကွပ်မျက်၍ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ အိပ်နေသော သူတည်းဟူသော
အောက်မေ့ တော်မမူ၊ လက်တော်၏ မစခြင်းနှင့် ကွာဝေးသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ ၆အကျွန်ုပ်ကို
အနက်ဆုံးသောတွင်း၊ မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်း၍ အလွန်နက်နဲသောအရပ်၌ ချထားတော်မူပြီ။
၇အမျက်တော်သည်၊ အကျွန်ုပ်အပေါ်၌ ဖိလျက်ရှိပါ၏။ လှိုင်းတံပိုးတော် အပေါင်းတို့နှင့် နှိပ်စက်တော်မူ၏။
၈အကျွန်ုပ်၏ အသိအကျွမ်းများကို အဝေးသို့ရွှေ့တော်မူပြီ။ သူတို့အား အကျွန်ုပ်ကို ရွံရှာဘွယ်
ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် အချုပ်ခံရ၍၊ ပြင်သို့ မထွက်ရပါ။ ၉အကျွန်ုပ် ခံရသော ဒုက္ခကြောင့်
အကျွန်ုပ်မျက်စိသည် ပျက်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အစဉ်အော်ဟစ်ပါ၏။ အထံ တော်သို့
လက်ကိုဆန့်ပါ၏။

၁၀သေလျက်နေသောသူတို့အား အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြတော်မူမည်လော။
အင်္ချိုင်းသားတို့သည် ထ၍ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါမည်လော။ ၁၁ကရုဏာတော်ကို သင်္ချိုင်းတွင်း၌၎င်း၊
သစ္စာတော်ကို ပျက်စီးရာ အရပ်၌၎င်း ကြားပြောရကြပါမည်လော။ ၁၂အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို
မှောင်မိုက်သောအရပ်၌၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူ ခြင်းတရားကို မေ့လျော့ရာပြည်၌၎င်း သိရကြပါမည်လော။
၁၃အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ ၏။ နံနက်အချိန်၌ အကျွန်ုပ်၏ပဋ္ဌနာသည်
ရှေ့တော်သို့ရောက်ပါ၏။ ၁၄အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ကြောင့် ပယ်တော်မူသနည်း။
မျက်နှာတော်ကိုအကျွန်ုပ်မှ အဘယ်ကြောင့် လွှဲတော်မူသနည်း။ ၁၅အကျွန်ုပ် သည် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံရ၍
သေဆဲရှိပါ၏။ စီရင်တော်မူသောဘေးများကို ငယ်သောအရွယ်ကပင် ခံရ၍ ပင်ပန်းပါ၏။ ၁၆အမျက်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ကို လွှမ်းမိုးပါ၏။ စီရင်တော်မူသော ဘေးတို့သည် အကျွန်ုပ်၏အသက်ကို ညှင်းဆဲ သည့်တိုင်အောင်၊
၁၇ရေကဲ့သို့ အစဉ်အမြဲတဝိုင်း၍ တညီတညွတ်တည်း ဝန်းရံကြပါ၏။ ၁၈ချစ်သောသူနှင့် အဆွေခင် ပွန်းကို
အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးရွှေ့တော်မူပြီ။ အသိအကျွမ်းတို့သည် မှောင်မိုက်ထဲမှာ ရှိကြပါ၏။

၈၉

၁အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်ကို အစဉ်အမြဲ သီချင်းဆိုပါမည်။ ကိုယ်တော်၏
သစ္စာကို လူမျိုးအဆက်ဆက်တို့အား ဟောပြောမြွက်ဆိုပါမည်။ ၂ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်ရ
ပါ၏။ သစ္စာတော်ကို ကောင်းကင်၌ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်သဘောကျပါ၏။ ၃-၄ကိုယ်တော်မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်မပြတ်ငါ မြဲမြံစေမည်။ သင်၏ပလ္လင်ကိုလည်း
လူမျိုးအဆက်ဆက် တည်စေမည်ဟု ငါရွေးကောက် သောသူနှင့် ငါသည်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့၍၊ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်အား
ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုပြီ။

၅အိုထာဝရဘုရား၊ ကောင်းကင်သည် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်ကိုဂုဏ်၊ သန့်ရှင်းသူတို့သည်
စည်းဝေးလျက် သစ္စာတော်ကိုဂုဏ် ချီးမွမ်းကြပါစေသော။ ၆အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်တွင် ထာဝရဘုရား
နှင့် အဘယ်သူပြိုင်နိုင် သနည်း။ ဘုရားသခင်၏ သားတို့တွင် ထာဝရဘုရားနှင့် အဘယ်သူတူသနည်း။
၇ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ပရိတ်သတ်တွင် အလွန်ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ အထံတော်၌
ပတ်လည်နေသော သူအပေါင်းတို့ထက် ရိုသေ ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ၈ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်သူ တူပါ သနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ခွန်အားကြီးတော်မူ၏။
သစ္စာတော်လည်း ကိုယ်တော်ကို ပတ်ဝန်းလျက်ရှိပါ၏။ ၉သမုဒ္ဒရာ ဟုန်းခြင်းကို အစိုးရတော်မူ၏။
လှိုင်းတံပိုးထသောအခါ ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ၁၀ကိုယ်တော်သည် သူရဲကဲ့သို့ ရာခပ်ကိုချိုးဖျက်၍၊ အားကြီးသော
လက်ရုံးတော်ဖြင့် ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေတော်မူ၏။ ၁၁ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည်
ကိုယ်တော်၏ ဥစ္စာဖြစ်ပါ၏။ လောကဓာတ်နှင့် လောကဓာတ်တန်ဆာများကို တည်တော်မူပြီ။
၁၂မြောက်မျက်နှာနှင့် တောင်မျက်နှာကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ တာဗော်တောင်နှင့် ဟေရမုန်တောင်သည်
နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ရွှင်လန်းစွာ သီဆိုကြပါ၏။ ၁၃တန်ခိုးရှိသောလက်ရုံးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။
လက်တော်သည် အားကြီး၍၊ လက်ျာ လက်တော်သည် မြင့်ပါ၏။ ၁၄တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ
ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ပလ္လင်တော်၏ တည်ရာဖြစ်ပါ၏။ ကရုဏာနှင့် သစ္စာသည် မျက်နှာတော်ရှေ့၌
သွားကြပါ၏။ ၁၅အိုထာဝရဘုရား၊ နှိုးဆော်တော်မူခြင်းအသံကို နားလည်သော လူမျိုးသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။
၁၆သူတို့သည် မျက်နှာတော်အလင်း၌ သွားလာရကြပါ၏။ နာမတော်၌အစဉ် ဝမ်းမြောက်၍
ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တရားအားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြပါ၏။ ၁၇ကိုယ်တော်သည်
သူတို့အစွမ်းသတ္တိ၏ ဘုန်းဖြစ်တော်မူ၏။ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်လည်း အကျွန်ုပ်တို့၏ ဦးချိုသည်
ချီးမြှောက်လျက် ရှိပါ၏။ ၁၈ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ကွယ်ကာတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏
သန့်ရှင်းသော ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၉တရံရောအခါ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့ကို ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊
အားကြီးသော သူသည် ကူမည်အကြောင်းငါခန့်ထားပြီ။ လူစုထဲက ရွေးကောက်သော သူတစ်ယောက်ကို
ငါချီးမြှောက်ပြီ။ ၂၀ငါ၏ကျွန် ဒါဝိဒ်ကိုငါတွေ့၍၊ သန့်ရှင်းသောဆီနှင့် ဘိသိက်ပေးပြီ။ ၂၁သူ့ဘက်မှာ
ငါ့လက်သည် တည်လိမ့်မည်။ ငါ့လက်ရုံးသည် သူ့ကိုမြဲမြံခိုင်ခံ့စေမည်။ ၂၂ရန်သူသည် သူ၏ဥစ္စာကို
အနိုင်အထက်မယူရ။ မတရားသောသူသည် မညှင်းဆဲရ။ ၂၃သူ၏ရန်သူတို့ကို သူ့ရှေ့မှာ ငါနှိပ်စက်၍၊
သူ့ကိုမုန်းသောသူတို့ကို ဒဏ်ခတ်မည်။ ၂၄ငါ၏သစ္စာနှင့် ကရုဏာသည် သူ့ဘက်မှနေ၍၊ ငါ၏နာမအားဖြင့်
သူ၏ဦးချိုသည် ချီးမြှောက်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ ၂၅သူ၏လက်ကိုလည်း၊ ပင်လယ်ပေါ်မှာဂုဏ်၊ သူ၏လက်ျာလက်ကို
မြစ်များပေါ်မှာဂုဏ် ငါတင်၍ ထားမည်။ ၂၆သူကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏အဘ၊
အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်ရာ ကျောက်ဖြစ် တော်မူ၏ဟု၊ ငါ့ကို ကြွေးကြော်လိမ့်မည်။
၂၇အကယ်စင်စစ် သူ့ကိုသားဦးအရာ၌ ခန့်ထား၍၊ လောကီရှင် ဘုရင်တို့ အပေါ်မှာ ချီးမြှောက်မည်။ ၂၈ငါ၏
ကရုဏာကို သူ့အဘို့ငါသည် အစဉ်စောင့်၍၊ ငါ၏ ပဋိညာဉ်တရားသည် သူ၌ မြဲမြံလိမ့်မည်။ ၂၉သူ၏

အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်အမြဲတည်စေမည်။ သူ၏ပလ္လင်သည် ကောင်းကင်ကာလကဲ့သို့ နိစ္စထာဝရ
ဖြစ်လိမ့်မည်။
[၃၀]သူ၏သားမြေးတို့သည် ငါ့တရားကို စွန့်ပယ်၍၊ ငါ၏စီရင်ချက်တို့ကိုမကျင့်၊ [၃၁]ငါ၏အထုံးအဖွဲ့တို့ကို
ရှုတ်ချ၍၊ ငါ၏ပညတ်တို့ကို မစောင့်ဘဲနေလျှင်၊ [၃၂]ငါသည် သူတို့ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ကြိမ်လုံးနှင့်ဆုံးမ၍
ဒဏ်ချက်တို့နှင့် ဒုစရိုက်အတိုင်း အပြစ်ပေးမည်။ [၃၃]သို့သော်လည်း၊ ငါ၏ကရုဏာကို သူမှငါမနှုတ်မပယ်။
ငါ၏သစ္စာ ကိုလည်းမဖျက်။ [၃၄]ငါ၏ ပဋိညာဉ်တရားကိုလည်း မရှုတ်ချ။ ငါမိန့်မြွက်သော စကားလည်း
ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိရ။ [၃၅]ငါသည် ဒါဝိဒ်ကို မလှည့်စားဟု ငါ၏သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီကို တိုင်တည်၍ တခါကျိန်ဆိုပြီ။
[၃၆]သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် အစဉ်အမြဲတည်ရမည်။ သူ၏ပလ္လင်သည်လည်း၊ ငါ့ရှေ့၌ နေကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။
[၃၇]လကဲ့သို့၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ သစ္စာစောင့်သော သက်သေကဲ့သို့၎င်း၊ အစဉ်မြဲမြံရမည်ဟု
ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူပါပြီ။
[၃၈]သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ယခုစွန့်ပယ်၍ ရွံရှာတော်မူပြီ။ အထံတော်၌
ဘိသိက်ခံသောသူကို အမျက်ထွက်တော်မူပြီ။ [၃၉]ကိုယ်တော်၏ ကျွန်နှင့်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်၍၊
သူ၏သရဖူကို မြေတိုင်အောင် ရှုတ်ချတော်မူပြီ။ [၄၀]သူ၏ခြံရှိသမျှတို့ကို ချိုး၍၊ သူ၏တိုက်များကို
ဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။ [၄၁]လမ်း၌ ရှောက်သွားသော သူအပေါင်းတို့သည် သူ့ကိုလုယူကြ၏။ အိမ်နီးချင်းတို့တွင်
ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ဖြစ်ပါ၏။ [၄၂]သူ၏ရန်သူတို့ လက်ျာလက်ကို ချီးမြှင့်၍၊ ရန်ဘက်ပြုသော သူအပေါင်းတို့ကို
ဝမ်းမြောက်စေတော်မူ၏။ [၄၃]သူ၏ထားသွားကိုလိပ်စေ၍၊ သူစစ်တိုက် ရာတွင် ထောက်မတော်မူပါ။
[၄၄]သူ၏ဘုန်းကိုကွယ်စေ၍၊ သူ၏ရာဇပလ္လင်ကို မြေသို့နှိမ့်ချတော်မူပြီ။ [၄၅]သူ၏ပျိုသော အရွယ်ကို တိုစေ၍
အရှက်ခွဲတော်မူပြီ။
[၄၆]အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အလျှင်းမထင်ရှားဘဲ၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
ပုန်း၍နေတော် မူမည်နည်း။ အမျက်တော်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မီးကဲ့သို့ လောင်ရပါမည်နည်း။
[၄၇]အကျွန်ုပ်၏ အသက်တာ သည် အဘယ်မျှလောက် တိုသည်ကို၎င်း၊ အဘယ်မျှလောက်
ပျက်တတ်စေခြင်းငှာ၊ လူသားအပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသည်ကို၎င်း၊ အောက်မေ့တော်မူပါ။
[၄၈]သေခြင်းသို့ မရောက်၊ အသက်ရှင်၍ မိမိဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံတန်ခိုးမှ ကယ်နှုတ်နိုင်သော သူကား
အဘယ်သူနည်း။ [၄၉]အိုထာဝရဘုရား၊ သစ္စာတော်နှင့်တကွ ကိုယ်တော်၏ကျွန် ဒါဝိဒ်အား
ကျိန်ဆိုတော်မူသော ရှေးကရုဏာတော်သည် အဘယ်မှာရှိပါသနည်း။ [၅၀]အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏
ကျွန်တို့သည် ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ များစွာသောလူတို့၏ အမှုအလုံးစုံကို
အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ရင်ခွင်၌ ဆောင်ရပါ၏။ [၅၁]အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏
ရန်သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့တတ်ကြပါ၏။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသောသူ၏ ခြေရာတော်တို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြပါ၏။
[၅၂]ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိတော် မူစေသတည်း။ အာမင်နှင့် အာမင်။

၉၀

ဘုရားသခင်၏လူ မောရှေပြုသော ပဌနာ

[၁]အို ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကာလအစဉ်အဆက်အကျွန်ုပ်တို့ ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။
[၂]တောင်များကို မဘော်၊ မြေကြီးနှင့်လောကဓာတ်ကို ဖန်ဆင်းတော်မမူမှီ၊ ကိုယ်တော်သည်
ရှေးကမ္ဘာအဆက်ဆက်မှစ၍၊ နောက်ကမ္ဘာ အဆက်ဆက်တိုင်အောင် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။
[၃]လူမျိုးကိုကား၊ ကြေမွစေတော်မူ၏။ အချင်းလူသားတို့ ပြန်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၄]ရှေ့တော်၌
အနှစ်တစ်ထောင်သည် လွန်ပြီးသော မနေ့ကဲ့သို့၎င်း၊ ညဉ့်ယံတယံကဲ့ သို့၎င်း ဖြစ်ပါ၏။ [၅]လူတို့ကို
လွှမ်းမိုးတိုက်သွားတော်မူ၏။ သူတို့သည် အိပ်ပျော်ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ၏။ လူသည်မြက် ပင်ကဲ့သို့
နံနက်အချိန်၌ တိုးပွားတတ်ပါ၏။ [၆]နံနက် အချိန်၌ကား၊ ပွင့်လန်း၍ တိုးပွားပါ၏။ ညဦးအချိန်၌ကား၊

ရိတ်၍ညှိုးနွမ်းပါ၏။ ၇အမျက်တော် ထွက်သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပါ၏။
စိတ်တော်မပြေသောကြောင့်၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကြပါ၏။ ၈အကျွန်ုပ်တို့ ၏ ဒုစရိုက်များကို ရှေ့တော်၌၎င်း၊
ဝှက်ထား သော အကျင့်များကို မျက်နှာတော်အလင်းထဲ၌ ၎င်း၊ လှန်ထားတော်မူ၏။ ၉အကျွန်ုပ်တို့သည်
အမျက်တော်ကို ခံရသောကြောင့်၊ နေ့ရက်ကာလရွေ့သွား၍၊ နှစ်များတို့ သည် စိတ်ထင်ကဲ့သို့
လွန်တတ်ကြပါ၏။ ၁၀အကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်အရွယ်သည် အနှစ်ခုနစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိပါ၏။ အားကြီး၍
အနှစ်ရှစ်ဆယ်ပြည့်သော်လည်း၊ ဝါကြွားခြင်း သည် ပင်ပန်းခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်ပါ၏။
ထိုအသက်သည်လည်း မြန်မြန်လွန်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် စုတေ့ကြပါ၏။ ၁၁အမျက်တော်အရှိန်ကို
အဘယ်သူသိပါသနည်း။ အမျက်ထွက် တော်မူခြင်းကို ကြောက်ရွံ့သင့်သည်အတိုင်း အဘယ်သူကြောက်ရွံ့
ပါသနည်း။ ၁၂အကျွန်ုပ်တို့သည် ပညာတရားကို နှလုံးသွင်းမိမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်နေ့ရက် ကာလကို
ရေတွက်နိုင်ခြင်းငှာ သွန်သင်တော်မူပါ။
၁၃အိုထာဝရဘုရား၊ ပြန်လာတော်မူပါ။ အဘယ်မျှလောက်ကြာပါမည်နည်း။ ကိုယ်တော်၏
ကျွန်တို့ကို နာကြင်သော စိတ်ရှိတော်မူပါ၊ ၁၄အကျွန်ုပ်တို့ကို ကရုဏာတော်နှင့်
အလျင်အမြန်ရောင့်ရဲစေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် တသက်လုံးဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းကြပါလိမ့်မည်။
၁၅အကျွန်ုပ်တို့ကို ညှင်းဆဲတော်မူသော နေ့ရက်ကာလ၊ ဒုက္ခခံရခဲ့ပြီး သော နှစ်ပေါင်းများသည် အတိုင်း၊
ဝမ်းမြောက်ရသော အခွင့်ကိုပေးသနား တော်မူပါ။ ၁၆အမှုတော်သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့အား၎င်း၊
ဘုန်းတော်သည် သားမြေးတို့အား၎င်း ထင်ရှားပါစေသော။ ၁၇အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရား၏
ကျေးဇူးတော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ပေါ်သို့ ရောက်ပါစေသော။ အကျွန်ုပ်တို့ပြုသော အမှုတို့ကိုလည်း အကျွန်ုပ်
တို့ အဘို့မြဲမြံစေတော်မူပါ။

၉၁

၁အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ကွယ်ကာရာ ဌာနတော်၌ နေသောသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အရိပ်ကို
ခိုရလိမ့်မည်။ ၂ထာဝရဘုရားသည် ငါခိုလှုံရာ၊ ငါ၏ရဲတိုက်၊ ငါကိုးစားသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု
ငါပြောဆို၏။
၃အကယ်စင်စစ် မုဆိုး၏ ကျော့ကွင်းနှင့်၎င်း၊ သေတတ်သောအနာနှင့်၎င်း၊ သင့်ကိုကင်းလွတ်
စေတော်မူမည်။ ၄အတောင်တော် အမွေးနှင့်ဖုံးအုပ်တော်မူ၍၊ အတောင်တော်အောက်၌ သင်သည် လုံခြုံစွာ
နေရလိမ့်မည်။ သစ္စာတော် သည် သင်၏ ဒိုင်းလွှားဖြစ်လိမ့်မည်။ ၅ညဥ့်အခါ ဖြစ်တတ်သော ဘေးကို၎င်း၊
နေ့အချိန်၌ ပစ်သောမြှားကို၎င်း၊ ၆မှောင်မိုက် ထဲမှာ လည်သော ကာလနာကို၎င်း၊ မွန်းတည့်အချိန်၌
ဖျက်ဆီးတတ်သော ဥပဒ်ကို၎င်း၊ သင်သည် မကြောက်ရ။ ၇သင်၏အနားမှာ လူတထောင်၊ သင်၏လက်ျာ
ဘက်မှာ လူတသောင်း လဲသော်လည်း၊ သင့်ကို မထိမခိုက်ရ။ ၈သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် ကြည့်၍၊
မတရားသော သူတို့၌ ရောက်ရသောအပြစ် ကို မြင်ရုံမျှသာရှိလိမ့်မည်။ ၉ထာဝရဘုရားသည် ငါခိုလှုံရာ
ဖြစ်တော်မူ၏ဟု သင်သည်ဆို၍၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၌ နေရာကျသောကြောင့်၊ ၁၀သင်၌ မကောင်းသော
အနိဋ္ဌရုပ်မကပ်မရောက်။ သင့်နေရာသို့ ဘေးဥပဒ်မချဉ်းရ။ ၁၁သွားလေရာရာ၌ သင့်ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှာ၊
ကောင်းကင်တမန်တို့အား သင့်အဘို့ မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ၁၂သင်၏ခြေကို ကျောက်နှင့်
မထိမခိုက်စေခြင်းငှာ၊ သူတို့သည် သင့်ကို လက်နှင့်မစချီပင့်ကြလိမ့်မည်။ ၁၃သင် သည်ခြင်္သေ့နှင့်
မြွေဆိုးအပေါ်မှာ ကျော်သွား၍၊ ခြင်္သေ့ပျိုနှင့် နဂါးတို့ကို ခြေဖြင့်နင်းလိမ့်မည်။
၁၄သူသည် ငါ့ကိုချစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကိုငါကယ်နှုတ်မည်။ ငါ့၏နာမကိုသိသောကြောင့်၊ သူ့ကိုငါ
ချီးမြှောက်မည်။ ၁၅သူသည် ငါ့ကိုခေါ်သောအခါ ငါထူးမည်။ ဒုက္ခခံရသောအခါ သူ့ဘက်မှာ
ငါနေ၍ချမ်းသာပေးမည်။ သူ၏ဘုန်းကိုလည်း ထင်ရှားစေမည်။ ၁၆ရှည်သောအသက်နှင့် သူ့ကို ရောင့်ရဲစေ၍၊
ငါ၏ကယ်တင် ခြင်းကျေးဇူးကို သူ့အားပြမည်။

၉၂
ဥပုသ်နေ့အဘို့ဆာလံသီချင်း။
၁ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍၊ ၂အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ နာမတော်ကို ထောမနာ
သီချင်းဆိုခြင်း ငှာရင်း၊ ၃စောင်းနှင့်တကွ ကြိုးဆယ်ပင်ရှိသော တုရိယာ၊ တယော၊ မိကျောင်းတို့ကို တီး၍၊
ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို နံနက်အချိန်၊ ညအချိန် အစဉ်အတိုင်း ပြခြင်းငှာရင်း လျောက်ပတ်ပေ၏။
၄အိုထာဝရ ဘုရား၊ အမှုတော်များအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ဝမ်းမြောက်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ လက်တော်နှင့်
ပြုပြင်တော် မူသမျှတို့ကြောင့် ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုပါမည်။ ၅အိုထာဝရဘုရား၊ စီရင်တော်မူသော
အမှုတို့သည် ကြီးမား၍၊ အကြံအစည်တော်လည်း အလွန်နက်လှပါ၏။ ၆တိရစ္ဆာန် သဘောရှိသော သူမသိ၊
မိုက်သောသူနားမလည်သော အမှုအရာဟူမူကား၊ ၇မတရား သောသူတို့သည် မြက်ပင်ကဲ့သို့ ပေါက်၍၊
အဓမ္မအမှုကို ပြုသောသူတို့သည် ပွင့်လန်း ကြသောအခါ၊ ထာဝရပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်ရသော
အကြောင်းပေတည်း။ ၈ကိုယ်တော်မူကား၊ အစဉ်အမြဲ ကြီးမြင့်တော်မူသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။
၉အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်၍၊ အဓမ္မအမှုကိုပြုသော သူအပေါင်း
တို့သည် အရပ်ရပ်ကွဲပြားကြလိမ့်မည်။ ၁၀အကျွန်ုပ်၏ချိုကိုကား၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့ ချီးမြှောက်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို
အသစ်သောဆီနှင့် လိမ်းတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၁အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ကို အကျွန်ုပ် မျက်စိမြင်လျက်၊
ရန်ဘက်ပြုသော လူဆိုးတို့အကြောင်းကို နားကြားလျက်၊ အကျွန်ုပ်သည် အားရပါလိမ့်မည်။
၁၂ဖြောင့်မတ်သောသူသည် စွန်ပလွံပင်ကဲ့သို့ ပွင့်လန်း၍ လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ အာရဇ်ပင်ကဲ့သို့
ကြီးပွား လိမ့်မည်။ ၁၃ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ စိုက်ပျိုးသော သူတို့သည် ငါတို့ဘုရားသခင်၏
တန်တိုင်းတော်တွင် ပွင့်လန်း ကြလိမ့်မည်။ ၁၄အသက်ကြီးသော ကာလတွင်ပင်၊ အသီးကိုသီး၍
ကြွယ်ဝစိမ်းလန်းကြလိမ့်မည်။ ၁၅ထိုသို့သော အားဖြင့် ငါ၏ကျောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်
တော်မူ၍၊ မတရားသောအမှုနှင့် ကင်းလွတ်တော်မူသည်ဟု ထင်ရှားလိမ့်သတည်း။

၉၃
၁ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံ၍၊ အာနုဘော်နှင့် တန်ဆာဆင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
ထိုသို့ဝတ်ဆင်၍၊ ခွန်အားကို ခါးပန်းစည်းတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ လောကဓာတ်သည် မလှုပ်မရှား နိုင်အောင်
တည်လျက်ရှိ၏။ ၂ကိုယ်တော်၏ ပလ္လင်သည် ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ တည်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ရှေးကာလမှစ၍
အစဉ်အမြဲဖြစ်တော်မူ၏။ ၃ အိုထာဝရဘုရား၊ မြစ်တို့သည် ထကြပါ၏။ မြစ်တို့သည် ဟုန်းသံကိုပေးကြပါ၏။
မြစ်တို့သည် လှိုင်းတံပိုး ခတ်ကြပါ၏။ ၄ရေများဟုန်းသံနှင့် တကွ သမုဒ္ဒရာ လှိုင်းတံပိုးတို့သည်
အားကြီးသည်ထက်၊ ထာဝရဘုရားသည် မြင့်သောအရပ် ၌သာ၍ တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ ၅
သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အလွန်မြဲမြံကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီသည် အစဉ်အမြဲ
အိမ်တော်၏ အသရေဖြစ်ပါသတည်း။

၉၄
၁ အပြစ်ကို ပေးပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အပြစ်ကိုပေးပိုင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်၊ ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ ၂မြေကြီးသားတို့ကို တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသော အရှင်၊
ထတော်မူပါ။ မာနကြီးသော သူတို့အား အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူပါ။ ၃အိုထာဝရဘုရား၊
မတရားသော သူတို့သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်မည်နည်း။ ၄အဓမ္မအမှုကို
ပြုသမျှသော သူတို့သည် စော်ကား၍၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကိုပြောလျက်၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
ဝါကြွားကြပါလိမ့်မည်နည်း။ ၅အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို နှိပ်စက်၍၊ အမွေတော်ကို
ညှဉ်းဆဲကြပါ၏။ ၆မုဆိုးမနှင့် ဧည့်သည်ကိုရင်း၊ မိဘ မရှိသော သူငယ်ကိုရင်း သတ်ကြပါ၏။ ၇သို့ရာတွင်၊
ထာဝရဘုရားသည် မမြင်၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် မမှတ်တတ်ဟု ဆိုကြပါ၏။

၈တိရစ္ဆာန်သဘောရှိသောသူတို့၊ နားလည်ကြလော့။ လူမိုက်တို့၊ အဘယ်ကာလမှ ပညာသတိကို
ရကြလိမ့်မည်နည်း။ ၉နားကိုစိုက်ထားတော်မူသော သူသည် မကြားရသလော။ မျက်စိကို ဖန်ဆင်း
တော်မူသော သူသည် မမြင်ရသလော။ ၁၀လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ဆုံးမတော်မူသော သူသည် အပြစ်မပေးရ
သလော။ လူတို့အား ပညာအတတ်ကို သွန်သင်တော်မူသော သူသည် ကိုယ်တိုင်ပညာအတတ်မရှိသလော။
၁၁လူတို့၏ အကြံအစည် သည် အချည်းနှီး ဖြစ်ကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသိတော်မူ၏။

၁၂-၁၃အိုထာဝရဘုရား၊ မတရားသူတို့အဘို့ တွင်းတူးစဉ်အခါ၊ ဒုက္ခနေ့ရက် ကာလနှင့်
လွတ်ခြင်းချမ်းသာကို ပေးအံ့ သောငှာ၊ ကိုယ်တော်ဆုံးမ၍၊ တရားတော်ကို သွန်သင်တော်မူသော သူသည်
မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ၁၄ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို မပယ်၊ အမွေတော်ကို စွန့်ပစ်တော်မမူ။
၁၅တဖန်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားဘက်၌ စီရင်ဆုံး ဖြတ်တော်မူ၍၊ သဘောဖြောင့်သောသူ အပေါင်းတို့သည်
နောက်တော်သို့ လိုက်ကြပါလိမ့်မည်။

၁၆လူဆိုးတို့ကို ဆီးတား၍ ငါ့ဘက်မှာ အဘယ်သူထမည်နည်း။ မတရားသော သူတို့ကိုဆီးတား၍၊
ငါ့ဘက်မှာ အဘယ်သူနေမည်နည်း။ ၁၇ထာဝရဘုရား ငါ့ကိုမစတော်မမူလျှင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည်
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ မကြာမမြင့်မီ နေရာကျရလိမ့်မည်။ ၁၈ငါ့ခြေချော်လျက် ရှိသည်ဟု အကျွန်ုပ်ဆိုသောအခါ၊
အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ကရုဏာ သည် အကျွန်ုပ်ကို ထောက်မပါ၏။ ၁၉အကျွန်ုပ်၏နှလုံးထဲမှာ
စိတ်များပြားသောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် သက်သာစေတော် မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည်
ရွှင်လန်းပါ၏။ ၂၀မတရားသော အကြံကို မင်း၏အခွင့်နှင့် ပြုစုတတ်သော အဓမ္မရာဇပလ္လင်သည်
ကိုယ်တော်နှင့် မိဿဟာရဖွဲ့မရပါမည်လော။ ၂၁ဖြောင့်မတ် သောသူ၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းငှာ
စုဝေးကြပါ၏။ အပြစ်မရှိသောသူကို သေစေခြင်းငှာ စီရင်ကြပါ၏။ ၂၂သို့သော် လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
ငါ၏ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါခိုလှုံရာ ကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၂၃သူတို့၏အပြစ်ကို
သူတို့အပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူမည်။ အဓမ္မအမှုကို ပြုစဉ်တွင်ပင် ပယ်ဖြတ်တော်မူမည်။ ငါတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်တော်မူမည်။

၉၅

၁လာကြ။ ထာဝရဘုရားအား ရွှင်လန်းသီချင်း ဆိုကြကုန်အံ့။ ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရာ
ကျောက်ကို ကျူးကြေကုန်အံ့။ ၂ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက် ရှေ့တော်သို့ဝင်၍၊ ဆာလံသီချင်းဆိုလျက်
ကျူးသောအသံကို ပြုကြကုန်အံ့။ ၃ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်သောဘုရား၊ ဘုရားတကာတို့ထက်
ကြီးမြတ် သောဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၄မြေကြီးနက်နဲရာ အရပ်တို့သည် လက်တော်၌ ရှိကြ၏။
တောင်ထိပ်တို့ကိုလည်း ပိုင်တော်မူ၏။ ၅ပင်လယ်ကို လည်းဖန်ဆင်း၍ ပိုင်တော်မူ၏။ ကုန်းကိုလည်း
လက်တော်နှင့် ပြုပြင်တော်မူ၏။

၆လာကြ။ ပြပ်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်ကြကုန်အံ့။ ငါတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ရှေ့တော်၌
ဒူးထောက်ကြကုန်အံ့။ ၇ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်လည်း၊ အထံတော်၌
ကျက်စားသောသူ၊ လက်တော် အောက်၌ နေသောသိုးစု ဖြစ်ကြ၏။ ၈ယနေ့တွင် သင်တို့သည်
ဗျာဒိတ်တော်အသံကို ကြားလျက် ခိုင်မာသော စိတ်နှလုံးမရှိကြနှင့်။ ၉သင်တို့အဘများ သည်
အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ငါ့ကိုအနည်းနည်းစုံစမ်း၍၊ ငါ၏အမှုတို့ကို မြင်ရသောတောတွင်၊ ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်
ပြု၍၊ စုံစမ်းရာကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့ မရှိစေကြနှင့်။ ၁၀ထိုလူမျိုးကို ငါရွံသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် စိတ်သဘော
မှားယွင်းတတ်သော လူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ငါ၏အလေ့အလာတို့ကို နားမလည်ကြဟု ငါဆိုရ၏။ ၁၁ထို့ကြောင့်
သူတို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု အမျက်ထွက်၍ ငါကျိန်ဆို၏။

၁ထာဝရဘုရားအား အသစ်သော သီချင်းကို ဆိုကြလော့။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား
အား သီချင်းဆိုကြလော့။ ၂ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆို၍၊ နာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။
ကယ်တင်တော်မူခြင်း တရားကို တနေ့ထက်တနေ့ ညွှန်ကြားကြလော့။ ၃ဘုန်းတော်ကို တပါးအမျိုးသား
တို့၌၎င်း၊ အံ့ဘွယ်သော အမှု တော်တို့ကို ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့၌၎င်းဖော်ပြကြလော့။ ၄ထာဝရဘုရားသည်
ကြီးမြတ်၍ အလွန်းချီးမွမ်းဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားတကာတို့ထက် ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။
၅တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားရှိသမျှတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားမူကား၊
မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၆ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်သည် ရှေ့တော်၌ရှိ၏။ အစွမ်းသတ္တိနှင့်
ဂုဏ်အသရေလည်း သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ ရှိ၏။
၇လူအမျိုးမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်ခိုးအစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။
ရှိတော်မူ သည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ၈ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။
ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့လျက် တန်တိုင်းတော်သို့ ဝင်ကြလော့။ ၉သန့်ရှင်းသော တန်ဆာကိုဆင်၍၊
ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြ လော့။ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့၊ ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြလော့။
၁၀ထာဝရဘုရား စိုးစံတော်မူသည်ဟု တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ဟောပြောကြလော့။ လောကဓါတ်သည်
မလှုပ်ရှားနိုင်အောင် မြဲမြံစွာတည်လိမ့်မည်။ လူများ ကို ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။
၁၁ကောင်းကင်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိစေ။ မြေကြီးသည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်းရှိစေ။ ပင်လယ်နှင့်
ပင်လယ်တန်ဆာသည် အသံဗလံကို ပြုစေ။ ၁၂လယ်ပြင်နှင့် လယ်ပြင်၌ရှိ သမျှသည်လည်း ဝမ်းမြောက်စေ။
ထိုအခါ တော၌ ရှိသမျှသော အပင်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင် ရွှင်လန်းစွာ သီဆိုကြလိမ့်မည်။
၁၃အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာတော်မူ၏။ မြေကြီးသားတို့ကို တရားစီရင်ခြင်းငှာ
ကြွလာတော်မူ၏။ လောကသားတို့ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားနှင့်၎င်း၊ လူများကို သစ္စာတော်နှင့်၎င်း
စီရင်ဆုံးဖြတ် တော်မူလတံ့။

၉၇

၁ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံတော်မူ၏။ မြေကြီးသည် ဝမ်းမြောက်၍၊ ကျွန်းများတို့သည်လည်း
ရွှင်လန်းကြစေ။ ၂မိုဃ်းတိမ်နှင့် မှောင်မိုက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပတ်ဝန်းကျင်တို့၌ ရှိကြသည်။
တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ပလ္လင်တော်၏တည်ရာဖြစ်၏။ ၃မီးသည်ရှေ့တော်၌
သွား၍ ရန်သူတို့ကိုအလှည့်လည့် လောင်လေ၏။ ၄လျှပ်စစ်တော်သည် လောကဓါတ်ကိုလင်းစေ၏။
မြေကြီးသည်မြင်၍ တုန်လှုပ်၏။ ၅ထာဝရဘုရားရှေ့ မြေကြီးတပြင်လုံး ကိုအစိုးရတော်မူသော
အရှင်၏ရှေ့တော်၌ တောင်တို့သည်ဘယောင်းကဲ့သို့ အရည်ဖြစ်ကြသည်။ ၆ဖြောင့်မတ်တော်မူ ခြင်း
အကြောင်းကိုကောင်းကင်တို့သည် ထင်ရှားစွာပြ၍ လူများအပေါင်းတို့သည် ဘုန်းတော်ကိုမြင်ရကြ၏။
၇ရုပ်တု ဆင်းတုကို ဝတ်ပြုသောသူ အချည်းနှီးသက်သက်သော အရာ၌ဝါကြွားသောသူ အပေါင်းတို့သည်
အရှက်ကွဲခြင်း ရှိကြစေ။ ဘုရားအပေါင်းတို့ ထာဝရဘုရားကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြလော့။
၈အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည်တရားစီရင်တော်မူချက်တို့ အကြောင်းကြောင့် ဇိအုန်မြို့သည်
ကြား၍ ရွှင်လန်းပါ၏။ ယုဒသတို့သမီးတို့လည်း ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။ ၉အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည်
မြေကြီးသားအ ပေါင်းတို့ ထက်ကြီးမြင့်တော်မူ၏။ ဘုရားတကာတို့ထက် အလွန်ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။
၁၀ထာဝရားဘုရားကို ချစ်တော်မူသောသူတို့ မကောင်းသောအမှုကို ရွံရှာကြလော့။ ကိုယ်တော်၏
သန့်ရှင်းသူတို့၏အသက်ဝိညာဉ်ကို စောင့်မတော်မူ၍ မတရားသောသူတို့၏ လက်မှလည်းကယ်နှုတ်
တော်မူ၏။ ၁၁အလင်းသည်တရားသောသူတို့ အဘို့ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် သဘောဖြောင့်သောသူတို့
အဘို့ပျိုးကြဲလျက်ရှိကြ၏။ ၁၂ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍ဝမ်းမြောက်ကြလော့။
သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၉၈

၁ထာဝရဘုရားအား အသစ်သောသီချင်းကို ဆိုကြလော့။ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူပြီ။
လက်ျာလက်တော်နှင့် သန့်ရှင်းသောလက်ရုံးတော်သည် ကိုယ်တော်အဘို့ ကယ်တင်ခြင်းအမှုကို ပြုလေပြီ။
၂ထာဝရ ဘုရားသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုထင်ရှားစေ၍ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားကိုလည်း
တပါးအမျိုးသား တို့ အားဘော်ပြတော်မူပြီ။ ၃ဣသရေလအမျိုးသား တို့၌ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို
အောက်မေ့တော်မူပြီ။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုမြေကြီးစွန်း အပေါင်းတို့သည်
မြင်ကြရပြီ။ ၄မြေကြီးသား အပေါင်းတို့ ထာဝရဘုရားအား ကြွေးကြော်ကြလော့။ အသံဗလံကိုပြု၍
ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုလျက် ချီးမွမ်းကြလော့။ ၅စောင်းတီး၍ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုကြလော့။
စောင်းတီး၍ တုရိယသံကိုပြုကြလော့။ ၆တံပိုးနဲ့ခရာကိုမှုတ်၍၊ ရှင်ဘုရင်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။ ၇ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ ပင်လယ်နှင့် ပင်လယ်တန်ဆာ
သည်အသံဗလံကို ပြုစေ။ လောကဓါတ်နှင့် လောကသားတို့သည် ထိုနည်းတူ ၈မြစ်တို့သည် လက်ခုပ်တီး၍
တောင်ရှိသမျှတို့သည်လည်း ရွှင်လန်းကြစေ။ ၉အကြောင်းမူကား မြေကြီးသားတို့ကို တရား စီရင်ခြင်းငှါ
ကြွလာတော်မူ၏။ လောကသားတို့ကို ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်၍ လူများကိုဟုတ်မှန်ခြင်းတရားအတိုင်း
စီရင်ခြင်းဆုံး ဖြတ်တော်မူလတံ့။

၉၉

၁ထာဝရဘုရားသည်စိုးစံတော်မူ၏။ လူများတို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကြစေ။ ခေရုဗိမ်တွင်
ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။ မြေကြီးသည် လှုပ်ရှားခြင်းရှိစေ။ ၂ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်မှာကြီးမြတ်တော်
မူ၏။ လူများအပေါင်းတို့ထက် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ၃ကြီးမြတ် ၍ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်သော နာမတော်ကို
ချီးမွမ်းကြစေ။ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိသတည်း။ ၄တရားကို နှစ်သက်သော
ရှင်ဘုရင်၏ တန်ခိုးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ ကိုယ်တော်သည်မှန်သောစီရင်ခြင်းကို တည်စေတော်မူ ၏။
ယာကုပ်အမျိုး၌ တရားသဖြင့် ပြု၍၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးမတော်မူ၏။ ၅ငါ့တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
ချီးမြှောက်ကြလော့။ ခြေတော်တင်ရာ ခုံအောက်၌ ပြပ်ဝပ်ကိုး ကွယ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊
ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းတော်မူတည်း။
၆ယဇ်ပရောဟိတ် မောရှေနှင့် အာရုန်၊ နာမတော်ကို ပဌာနပြုသောသူ ရှမွေလ၊ ဤသူတို့သည်
ထာဝရဘုရား ကို ပဌာနပြု ၍ ကိုယ်တော်သည် ထူးတော်မူ၏။ ၇သူတို့အား မိုဃ်းတိမ်တိုင်ထဲက
မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်လည်း၊ သက်သေခံတော်မူချက်များကိုဎင်း၊စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်များကိုဎင်း
စောင့်ရှောက်ကြ၏။ ၈အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ် တော်သည် သူတို့ကို ထူးတော်မူ၏။
သူ့တို့အမှုကြောင့် အပြစ်ပေးသော်လည်း၊ သူတို့ကို သည်းခံသော ဘုရားဖြစ်တော်မူ ၏။ ၉ငါတို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားကို ချီးမြှောက်ကြလော့။ သန့်ရှင်း သော တောင်တော်မှာ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်
ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းတော်မူသတည်း။

၁၀၀

၁မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားအား ကြွေးကြော်ကြလော့။ ၂ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို
ဝမ်းမြောက်စွာ ဆောင်ရွက်ကြလော့။ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုလျက်၊ အထံတော်သို့ ဝင်ကြလော့။
၃ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ် တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။ထာဝရဘုရားသည်ငါတို့ကို
ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ ငါတို့၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ လူဖြစ်ကြ၏။
အထံတော်၌ ကျက်စားသောသိုးစုလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ၄ကျေးဇူးတော်ကို ကြီးမားပါသည်ဟု ဝန်ခံလျက်၊
တံခါးတော်တို့ကိုဎင်း၊ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းလျက် တန်တိုင်းတော်တို့ကိုဎင်း ဝင်ကြလော့။ ကျေးဇူးတော်ကို
ချီမွမ်း၍ နာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ၅အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်

ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲ ရှိ၍၊ သစ္စာတော် သည် ကာလအဆက်ဆက် တည်လေသတည်း။

၁၀၁

[၁]ငါသည် သနားစုံမက်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သီချင်းဆိုပါမည်။ အိုထာဝဘုရား၊ ရှေ့တော်၌ သီချင်းဆိုပါမည်။ [၂]စုံလင်သော တရားအတိုင်း ပညာသတိနှင့် ကျင့်ပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ဆီသို့ အဘယ်ကာလမှ ကြွလာတော်မူမည်နည်း။ ကိုယ့်အိမ်တွင်သန့်ရှင်းသော စိတ်နှလုံးနှင့် ကျင့်ပါမည်။ [၃]အဓမ္မအမှုအရာ ကိုမျက်မှောက်မပြုပါ။ လမ်းလွဲသောသူ၏ အမှုကို ရွံရှာသည်ဖြစ်၍၊ ငါ၌ မမှီမကပ်ရ။ [၄]သဘောကောက်သောသူသည် ငါ့ထံမှ ထွက်သွားရမည်။ မကောင်းသောသူနှင့် ငါမပေါင်းဘော်။ [၅]မိမိအိမ်နီးချင်း၏ အသရေကို တိတ်ဆိတ်စွာ ဖျက်သောသူကိုငါ ပယ်ဖြတ်မည်။ မျက်နှာထောင်လွှား၍ စိတ်မြင့်သော သူကိုလည်း သည်းမခံ။ [၆]သစ္စာရှိသော ပြည်သားတို့ သည် ငါ့ထံမှာ နေမည်အ ကြောင်းသူတို့ကိုငါကြည့်ရှုရမည်။ စုံလင်သောတရား၌ ကျင်လည်သောသူ သည် ငါ၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည်။ [၇]လှည့်စားတက်သော သူမူကား၊ ငါ့အိမ်၌ မနေရ။ မုသာစကားကို ပြောတတ်သော သူသည်လည်း၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ အခွင့်မရှိရ။ [၈]ဆိုးသောအမှုကို ပြုသောသူအပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား၏ မြို့တော်မှ ပယ်ဖြတ်မည်အကြောင်း၊ မတရားသောပြည်သား ရှိသမျှတို့ကို စောစောဖျက်ဆီးလေအံ့သတည်း။

၁၀၂

ဆင်းရဲသောသူသည်ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ညည်းတွားမြည်တမ်း၍ပြုသောပဌာနာ

[၁]အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ပဌာနာကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ခြင်းအသံသည် ရှေ့တော်သို့ရောက် ပါစေသော။ [၂]ဘေးရောက်သည်ကာလ၌ မျက်နှာတော်ကို အကျွန်ုပ်မှ လွှဲတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ခေါ်သောအခါ နား ထောင်တော်မူပါ။အလျင်အမြန် ထူးတော်မူပါ။ [၃]အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်၏ နေ့ရက်ကာလသည် မီးခိုးကဲ့သို့ ကုန်တက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏အရိုးတို့သည် မီးစွေးကဲ့သို့ ကျွမ်းကြပါ၏။ [၄]အကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသည် ့မြက်ပင်ကဲ့သို့ အထိအခိုက်ခံရ၍၊ ညှိုးနွမ်းလျက်ရှိပါ၏။ အစာစားခြင်းကိစ္စကို ပင်မေ့လျော့တက်ပါ၏။ [၅]ကိုယ် ညည်းတွားခြင်းအသံကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ အရိုးတို့သည် အရေ၌ ကပ်လျက်ရှိကြပါ၏။ [၆]အကျွန်ုပ်သည် လွင်ပြင်၌ နေသော ဝံပိုကဲ့သို့၎င်း၊ တော၌နေသော ဇီးကွက်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ပါ၏။ [၇]အကျွန်ုပ်သည် အိမ်မိုးပေါ်မှာ တကောင်တည်းနေရသော ငှက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ စောင့်လျက်နေရပါ၏။ [၈]အကျွန်ုပ်ရန်သူ တို့သည် တနေ့လုံးကဲ့ရဲ့ ကြပါ၏။အကျွန်ုပ်တဘက်၌ စော်ကားသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုပုံခိုင်း၍ ကျိန်ဆိုတက်ကြပါ၏။ [၉-၁၀]စိတ်တော်မပြေ၊ အမျက်ထွက်တော်မူသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည်ပြာကို မုန့်ကဲ့သို့ စားရပါ၏။ သောက်သောအခါလည်း၊ မျက်ရည် ရော၍ သောက်ရပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချီးမြှောက်ပြီးမှ အောက်သို့ ချတော်မူပြီ။ [၁၁]အကျွန်ုပ်၏ နေ့ရက်တို့သည် ရှည်လျားသောအရိပ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မြက်ပင်ကဲ့သို့အကျွန်ုပ်ညှိုးနွမ်းပါ၏။

[၁၂]အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နိစ္စထာဝရ ဖြစ်တော်မူ၏။ နာမတော်သည် ကာလအစဉ်အဆက် တည်ပါ၏။ [၁၃]ထတော်မူပါ။ဇိအုန်မြို့ကို သနားတော်မူပါ။ ဇိအုန်မြို့ကို ကယ်မသနား ရသောအချိန်၊ ချိန်းချက် တော်မူသော အချိန်ရောက် ပါပြီ။ [၁၄]ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် ထိုမြို့၏ ကျောက်ခဲတို့ကိုပင် နှစ်သက်၍၊ သူ၏ မြေမှုန့်ကိုပင် စုံမက်ကြပါ၏။[၁၅]တပါး အမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို၎င်း၊ လောကီရှင်ဘုရင်အပေါင်း တို့သည် ဘုန်းတော်ကို၎င်း၊ ကြောက်ရွံ့ကြပါလိမ့်မည်။ [၁၆]ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကို တည်ထောင်၍၊ ဘုန်းတော်နှင့်တကွ

ထင်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၇ကိုးကွယ်ရာ မဲ့သောသူတို့ ဆုတောင်းခြင်းအကြောင်းကို မထီမဲ့မြင်မပြု၊ သူတို့၏
ပဌာနကို မှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၈ထိုအကြောင်းအရာ ကို နောက်ဖြစ်လတံ့သော လူမျိုးတို့အဘို့ ရေးမှတ်
ရမည်။ပြုပြင်တော်မူလတံ့သောသူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ ၁၉-၂၂ချုပ်ထားသောသူ၏
ညည်းတွားသံကို နားထောင်ခြင်းငှာ၊ သေရမည့်သူတို့ကို လွှတ်ခြင်းငှာငှင်း၊ အတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်သောလူမျိုးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဝတ်ကိုပြုလျက် စုဝေးကြသောအခါ၊ ဇိအုန်တောင်ပေါ်၊
ယေရုရှလင်မြို့၌၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်နှင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှာ၊ သန့်ရှင်းရာ
ဌာနတော်အထွဋ်မှ ကင်ုကြည့် တော်မူ၍၊ ကောင်းကင်ပေါ်က ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို ရှုမှတ်တော်မူ၏။
၂၃လမ်းခရီး၌ ငါ၏ အစွမ်းကို လျော့စေခြင်းငှာငှင်း၊ ငါ၏ နေ့ရက်ကာလကို တိုစေခြင်းငှါငှင်း၊
ပြုတော်မူသော အခါ၊ ၂၄ငါလျှောက်သော အချက်ဟူမူကား၊ အို အကျွန်ုပ်၏ ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို
အသက်ပိုျစင်ပင် ပယ်ရှင်းတော် မမူပါနှင့်၊ ကိုယ်တော်၏နှစ်တို့သည် ကာလအစဉ်အဆက် မြဲကြပါ၏။
၂၅ကိုယ်တော်သည် ရှေးဦးစွာ၌ မြေကြီးကို တည်တော်မူပြီ။ မိုးကောင်းကင်သည်လည်း လက်တော်နှင့်
ဖန်ဆင်းသောအရာ ဖြစ်ပါ၏။ ၂၆ထိုအရာတို့သည် ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း ကိုယ်တော်သည်
အမြဲတည်တော်မူ၏။ ထိုအရာရှိသမျှတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်း နွမ်းခြင်းသို့ရောက်၍ ကိုယ်တော်သည်
ဝတ်လုံကိုလဲသကဲ့သို့လဲတော်မူသဖြင့် ပြောင်းလဲခြင်း ရှိကြသော်လည်း၊ ၂၇ကိုယ်တော်သည်
ပြောင်းလဲတော်မမူပါ။ ၂၈အသက်တော်လည်းမကုန်ဆုံးရပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့၏ သားမြေးတို့ သည်
တည်၍၊ အမျိုးအနွယ်သည်လည်း ရှေ့တော်၌ မြဲမြံပါလိမ့်မည်။

၁၀၃

၁အိုင့်ါဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီးပေးလော့။ ငါ၏ အထဲမှာ ရှိသမျှတို့ ၊ သန့်ရှင်းသော
နာမတော်ကို ကောင်းကြီး ပေးကြလော့။ ၂အိုင့်ါဝိညာဉ်၊ထာဝရဘုရားကိုကောင်းချီးပေးလော့။ ကျေးဇူးတော်
အပေါင်းကို မမေ့လျော့နှင့်။ ၃သင်၏ အပြစ် အလုံးစုံတို့ကို ဖြေလွှတ်၍ သင်၏အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကို လည်း
ပျောက်စေတော်မူ၏။ ၄သင်၏ အသက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း ထဲကရွေး၍ ကျေးဇူးတော် ကရုဏာတော်များနှင့်
သင်၏ ခေါင်းကို ရစ်ပတ်တော်မူ၏။ ၅သင့်ကို အသက်ကြီးစဉ်၊ ကောင်းသော အရာနှင့်
ရောင့်ရဲစေတော်မူသဖြင့်၊ သင်၏အရွယ်သည် ရွှေလင်းတ၏ အရွယ်ကဲ့သို့ ပြုပြင်ခြင်းရှိ၏။
၆ထာဝရဘုရားသည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသမျှ သော သူတို့အဘို့တရားပေး၍ စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။
၇ဘာသာဓလေ့တော်တို့ကိုမောရှေ၌ငှင်း၊ စီရင်တော်မူသောအရာတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ငှင်း
ပြတော်မူပြီ။ ၈ထာဝရဘုရားသည် သနားတတ်သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုတက်သောသဘော၊ စိတ်ရှည်၍
ကရုဏာ ကြွယ်ဝသော သဘောရှိတော်မူ၏။ ၉အစဉ်မပြတ် အပြစ်တင်တော်မူသည်မဟုတ်။ အငြိုးကို
အမြဲထားတော်မူသည်မဟုတ်။ ၁၀ငါတို့ပစ်မှားခြင်းနှင့် အလျောက် ငါတို့၌ပြုတော်မမူတတ်။ ငါတို့၌
ဒုစရိုက်ရှိသည်အတိုင်း အပြစ်ကို ပေးတော်မမူတတ်။ ၁၁မြေကြီးပေါ်တွင် ကောင်းကင်အမြင့်ရှိသည့်အတိုင်း
ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့၌ ဂရုဏာတော်သည် အားကြီးပေ၏။ ၁၂အရှေ့မျက်နှာစွန်းသည်
အနောက်မျက်နှာစွန်းနှင့် ဝေးသည်အတိုင်း၊ ငါတို့ အပြစ်များကို ငါတို့နှင့် ဝေးစေတော်မူ၏။ ၁၃အဘသည်
သားတို့ကို သနားစုံမက်သည်နည်းတူ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြောက်ရွံ့သော သူတို့ကို သနားစုံမက်တော်
မူ၏။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာကို သိတော်မူ၏။ ငါတို့သည် မြေမှုန့်ဖြစ်ကြောင်း ကို
အောက်မေ့တော်မူ၏။ ၁၅လူတို့၏ နေ့ရက်ကာလသည် မြက်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။လူသည် လယ်ပြင်
၌ရှိသောပန်းပွင့်ကဲ့သို့ ပွင့်တတ်၏။ ၁၆လေသည် လွန်သွားလျှင် အပွင့်ပျောက်၍၊ သူ၏ နေရာသည်
နောက်တဖန် သူ့ကို မသိရာ။ ၁၇ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်မူကား၊ ကြောက်ရွံ့သော သူတို့အပေါ်သို့
ကာလအစဉ်အဆက် သက်ရောက်တက်၏။ ၁၈သစ္စာတော်ကို စောင့်၍ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်ခြင်းငှာ ၊
သတိပြုသော သူတို့၏ သားစဉ် မြေးဆက်တို့သည် ကုသလတရားတော်နှင့် ဆိုင်ရကြ၏။

၁၉ထာဝရဘုရားသည် ပလ္လင်တော်ကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ တည်တော်မူ၍ ၊ အာဏာတော်သည်
ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့ကို နှံ့ပြား၏။ ၂၀တန်ခိုးကြီးသော နှုတ်ကပတ်တော်အသံကို နားထောင်လျက်၊
အမိန့်တော်အတိုင်း ဆောင်ရွက်သော ကောင်းကင်တမန်တော်တို့၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းချီးပေးကြလော့။
၂၁အလိုတော်သို့လိုက်သော အမှုတော်ထမ်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတော် အပေါင်းတို့ထာဝရဘုရားကို
ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ၂၂နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ စီရင်ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့၊ ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကြီး
ပေးကြလော့။

၁၀၄

၁အိုင့်ါဝိညာဉ်၊ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလော့။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ကိုယ်တော် သည် အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် တန်ဆာဆင်တော်မူ၏။
၂အဝတ်နှင့်ခြုံသကဲ့သို့၊ အလင်းနှင့်ကိုယ်တော်ကို ခြုံတော်မူထသော၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို
မျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ ကြက်တော်မူထသော၊ ၃နေတော်မူရာ အထက်ခန်း၊ အမြစ်ကို ရေ၌တည်တော်မူသော၊
မိုဃ်းတိမ်ရထားကို စီး၍ လေအတောင်တို့ဖြင့် ကြွသွားတော်မူထသော၊ ၄မိမိတမန်တို့ကို လေကဲ့သို့ ၎င်း၊
မိမိအစေအပါးတို့ကိုမီးလျှံကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေတော်မူထ သော၊ ၅မြေကြီးအမြစ်ကို ကာလအစဉ်အမြဲ
မရွေ့မလှုပ်ရှားစေခြင်းငှာ၊ တည်တော်မူသောဘုရားပေတည်း။

၆ကိုယ်တော်သည် မြေကြီးကို အဝတ်နှင့် ဖုံးသကဲ့သို့၊ ပင်လယ်နှင့် ဖုံးတော်မူ၍၊ ရေတို့သည်
တောင်များအ ပေါ်မှာရပ်နေကြပါ၏။ ၇တဖန်ဆုံးမတော်မူ၍ သူတို့သည် ပြေးကြပါ၏။ မိုဃ်းချုန်းတော်မူသံကို
ကြား၍၊ အလျင်အမြန် ပြန်သွားကြပါ၏။ ၈တောင်တို့သည်တက်လျက်၊ ချိုင့်တို့သည် ဆင်းလျက်၊ သူတို့ဘို့
ခွဲတော်မူသော အရပ်သို့ရောက် ကြပါ၏။ ၉ရေတို့သည် ပြန်လာ၍ မြေကြီးကို မလွှမ်းမိုးစေခြင်းငှာ၊
မကျော်ရသောနယ်စပ်ကို ပိုင်းခြားတော်မူ၏။

၁၀ထာဝရဘုရားသည် ချိုင့်များထဲသို့ စမ်းရေကို လွှတ်တော်မူ၍၊ ရေသည် တောင်တို့တွင် စီးလျက်၊
၁၁မြေ တိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့အား သောက်ရသောအခွင့်ကို ပေး၏။ မြည်းရိုင်းတို့သည် အငတ်ပြေရကြသည်။
၁၂ထိုရေအနား မှာ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် နေရာကျ၍၊ သစ်ပင်အခက်အလတ်တို့တွင်
ကြွေးကြော်ကြ၏။ ၁၃အထက်ခန်းတော်ထဲက တောင်များကို ရေပေးတော်မူ၏။ စီရင်ပြုပြင်တော်မူခြင်း
အကျိုးကြောင့်၊ မြေကြီးသည် ရောင့်ရဲလျက်ရှိ၏။ ၁၄တိရစ္ဆာန်တို့ မြက်ပင်ကို၎င်း၊ လူသုံးဘို့စပါးပင်ကို၎င်း၊
ပေါက်စေတော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးထဲက မုန့်ကို ထုတ်ဘော် တော်မူ၏။ ၁၅စပျစ်ရည် သည်လည်း လူတို့ကို
ရွှင်လန်းစေ၏။ ဆီအားဖြင့်လည်းသူတို့မျက်နှာကို ပြောင်စေတော်မူ၏။ မုန့်သည်လည်း၊ သူတို့နှလုံးကို
ထောက်မ၏။ ၁၆ထာဝရဘုရား၏ သစ်ပင်၊ စိုက်တော်မူသော လေဗနုန် အာရဇ်ပင် တို့သည်လည်း
ရောင့်ရဲလျက်ရှိကြ၏။ ၁၇ထိုအပင်တို့၌ ငှက်တို့သည် အသိုက်လုပ်တတ်ကြ၏။ ထင်းရှူးပင်တို့၌
တောင်ကြီးတို့သည် နေရာကျတတ်ကြ၏။ ၁၈မြင့်သော တောင်တို့သည် တောဆိတ်များမှီခိုရာ၊ ကျောက်တို့
သည် ရှာဖန်ယုန်များ မှီခိုရာ ဖြစ်ကြ၏။ ၁၉ချိန်းချက်သော အချိန်ဘို့၊ လကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ နေသည်လည်း
မိမိဝင်ရသော အချိန်ကို သိ၏။

၂၀ကိုယ်တော်သည် မှောင်မိုက်ကိုစီရင်တော်မူ၍ ညဉ့်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုအချိန်၌ တောတိရိစ္ဆာန်အပေါင်း
တို့သည် တွားလျက် ထွက်တက်ကြပါ၏။ ၂၁ခြင်္သေ့ ပျိုတို့သည် လုယက်ခြင်းအလို့ငှာ ဟောက်၍၊
ဘုရားသခင်ထံမှာ အစာ ကိုရှာကြ၏။ ၂၂တဖန်နေထွက်ပြန်လျှင်၊ သူတို့သည်ဆုတ်သွား၍ နေမြဲတွင်းတို့၌
အိပ်နေကြပါ၏။ ၂၃လူသည် လည်း လုပ်ဆောင်ပြုမူခြင်းငှာ ညဦးတိုင်အောင် ထွက်သွားပါ၏။
၂၄အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်စီရင်ပြုပြင် တော်မူ သောအရာတို့သည် အလွန်များပြားပါ၏။ ရှိရှိသမျှတို့ကို
ပညာတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ မြေကြီးသည် ဘဏ္ဍာတော်နှင့် ကြွယ်ဝပါ၏။ ၂၅မရေတွက်နိုင်အောင်
တွားသွားသော တိရစ္ဆာန်အစရှိသော တိရစ္ဆာန် အကြီးအငယ် များတို့နေရာ ကြီးမားကျယ်ဝန်းသော

သုမုဒ္ဒရာလည်းရှိပါသေး၏။ ၂၆ထိုအရပ်၌ သင်္ဘောတို့သွားလာကြပါ၏။ ထိုအရပ်၌ ကွန့်မြူးစေခြင်းငှာ
ဖန်ဆင်းတော်မူသော ငါးကြီးလဝိသန်သည်လည်း ရှိပါ၏။ ၂၇ထိုသို့သောတိရစ္ဆာန် အပေါင်းတို့သည်
အချိန်တန်လျှင် အစာကျွေးတော်မူစေခြင်းငှာ၊ ကိုယ်တော်ကို မျှော်လင့်လျက်နေကြပါ၏။ ၂၈ကိုယ်တော်ချထား
တော်မူသည်အတိုင်း သူတို့သည်သိမ်းယူကြပါ၏။ လက်တော်ကို ဖွင့်တော်မူသောအားဖြင့်၊ သူတို့
သည်ကောင်းသောအရာနှင့် ရောင့်ရဲကြပါ၏။ ၂၉မျက်နှာတော်ကို လွှဲတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည်ပင်ပန်းကြပါ၏။
သူတို့ အသက်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည်သေ၍ မိမိတို့မြေမှုန့်ထဲသို့ ပြန်သွားကြပါ၏။
၃၀တဖန်ဝိညာဉ်တော်ကို လွှတ်၍ သူတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးမျက်နှာကို အသစ်ပြုပြင်တော်မူ၏။
၃၁ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် နိစ္စအမြဲ တည်၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိအမှုတော်တို့တွင်
ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ ၃၂မြေကြီးကို ကြည့်ရှုတော်မူ၍ သူသည်တုန်လှုပ်တတ်၏။ တောင်တို့ကို တို့တော်မူ၍၊
သူတို့သည်မီးခိုးထွက်ကြပါ၏။ ၃၃ငါသည် အသက်ရှင်စဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို သီချင်းဆိုမည်။ ငါဖြစ်သည်ကာလ
ပတ်လုံး၊ ငါ့၏ဘုရားသခင်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုမည်။ ၃၄ငါဥဒါန်းကျူးခြင်းအသံသည်
နှစ်သက်တော်မူဘွယ်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၌ ငါရွှင်လန်းလိမ့်မည်။ ၃၅ပစ်မှား သောသူတို့ကို မြေကြီးမှ
သုတ်သင် ပယ်ရှင်း၍၊ မတရားသောသူတို့ သည် နောက်တဖန်မဖြစ်ရကြ။ အိုငါ့ဝိညာဉ် ထာဝရ ဘုရားကို
ကောင်းကြီးပေးလော့။ ဟာလေလုယ။

၁၀၅

၁ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကိုပဌနာပြုကြလော့။
အမှုတော်တို့ကို လူများတို့အား ပြသကြလော့။ ၂ထာဝရဘုရားကို သီချင်းဆိုကြလော့။ ဆာလံသီချင်းကို
ဆိုကြ လော့။အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်အပေါင်းတို့ကို ဟောပြောကြလော့။ ၃သန့်ရှင်းသော နာမတော်၌
ဝါကြွားဝမ်းမြောက် ကြလော့။ ထာဝရ ဘုရားကို ရှာသောသူတို့သည် စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းကြစေ။
၄ထာဝရဘုရားနှင့်တန်ခိုးတော်ကို ရှာကြလော့။ မျက်နှာတော်ကို အစဉ်အပြတ် ရှာကြလော့။
၅စီရင်တော်မူသော အံ့ဩဘွယ်တို့ကိုငင်း၊ ထူးဆန်းသောအမှု တော်တို့နှင့် နှုတ်ထွက်ပညတ်တို့ကို
ငင်း၊အောက်မေ့ကြလော့။ ၆ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်အာဗြဟံအမျိုးရွေးကောက် တော်မူသော
ယာကုပ်အနွယ်တို့၊ ၇ကိုယ်တော်မြတ်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီးတပြင် လုံး၌
တရားစီရင်ပိုင်တော်မူ၏။ ၈–၁၂ငါသည်သင်တို့အမွေခံရာဘို့ ခါနာန်ပြည်ကိုသင်၌ ပေးမည်ဟု ငါတို့အမျိုးသည်
အရေအတွက်အားဖြင့် မများ၊ အလွန်နည်း၍ ထိုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ် လျက်နေသောအခါ ၊ အာဗြဟံ၌
ဂတိထား၍၊ ဣဇာက်ကို ကျိန်ဆိုတော်မူလျက်၊ ယာကုပ်၌မြဲမြံသောတရား၊ ဣသရေလ၌
နိစ္စထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊လူမျိုး အဆက်တစ်ထောင်တိုင်အောင် မိန့်မြွက်တော်မူသော
နှုတ်ကပတ်တည်း ဟူသော ဝန်ခံခြင်းတရားကို အစဉ်အမြဲအောက်မေ့တော်မူ၏။ ၁၃သူတို့သည် တမြို့မှ
တမြို့သို့ငင်း၊ တနိုင်ငံမှ တနိုင်ငံသို့ငင်း၊ လှည့်လည်၍ သွားကြသောအခါ၊ ၁၄သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ
အဘယ်သူအားမျှ အခွင့်ပေးတော်မမူ၊ သူတို့အတွက်လည်း ရှင်ဘုရင်ကို ဆုံးမလျက်၊ ၁၅ငါ့ထုံး၌
ဘိတ်သိတ်ခံသောသူတို့ကို မထိမခိုက်နှင့်။ ငါ၏ပရောဖတ်တို့ကို အပြစ်မပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၆တဖန်တုံ၊ ထိုပြည်၌ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးကို ခေါ်၍၊ အစာအဟာရတည်းဟူသော
အထောက်အပင့်ရှိသမျှကို ချိုးဖြတ်တော်မူသောအခါ၊ ၁၇ကျွန်ဖြစ်စေဘို့ အရောင်းခံရသောယောသပ်ကို
သူတို့ရှေ့မှာစေလွှတ်တော်မူ၏။ ၁၈သူ့ ကိုခြေချင်းခတ်၍ သံနှင့်ညှဉ်းဆဲကြသည်။ ၁၉သူ၏စကားမပြည့်စုံမီ
တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း စုံစမ်းခြင်းကို ခံရ၏။ ၂၀လူတို့ကိုအစိုးရသော
အရှင်တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်သည် စေလွှတ်၍ သူ့ကိုနှုတ်ပြီးမှ ချမ်းသာ ပေးတော်မူ၏။ ၂၀သူသည်
မိမိအလိုရှိသည့် အတိုင်းမင်းအရာရှိတို့ကို ချည်နှောင်၍၊ မှူးတော်မတ်တော်တို့ကို ဆုံးမ ပိုင်သော
၂၂အခွင့်နှင့်နန်းတော်အုပ် ၊ နိုင်ငံတော်အုပ်အရာ၌ ထိုသူကို ခန့်ထားတော်မူ၏။

၂၃ဣသရေလသည်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်လာ၍၊ ယာကုပ်သည် ဟာမအမျိုးနေရာ ပြည်၌
တည်းခို၏။ ၂၄ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့ကို အလွန်များပြားစေ၍၊ ရန်သူတို့ထက်အားကြီးစေတော်မူ၏။
၂၅မိမိလူတို့ကို ရန်သူတို့သည် မုန်း၍မိမိကျွန်တို့ကို ပရိယာယ်ပြုမည်အကြောင်း၊ ထိုသူတို့စိတ်နှလုံးကို
ပြောင်းလဲစေ တော်မူ၏။ ၂၆တဖန်မိမိကျွန်မောရှေနှင့် ရွေးကောက်တော်မူသောအာရုန်ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။
၂၇အဲဂုတ္တုပြည်သား တို့တွင် လက္ခဏာသက်သေတော်တို့ကို ပြ၍၊ ဟာမအမျိုးနေရာပြည်၌ အံ့ဘွယ်သော
အမှုတို့ကို ပြုကြ၏။ ၂၈မှောင်မိုက်ကို စေလွှတ်၍၊ မိုက်မဲစေတော်မူ၏။သူတို့ သည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို
ဆန့်ကျင်ဘက်မပြုရ။ ၂၉သူတို့ရေများ ကို အသွေးဖြစ်စေ၍၊ ငါးများကိုသေစေတော်မူ၏။ ၃၀သူတို့
မြေသည်များစွာသောဘားတို့ကို မင်းအိပ်ရာ အခန်းတို့၌ ပင်ဘွားလေ၏။ ၃၁အမိန့်တော်ရှိ၍
ယင်ရဲနှင့်ခြင်တို့သည် တပြည်လုံးကို နှံ့ပြားကြ၏။ ၃၂မိုဃ်းရေအစားမိုဃ်းသီးကိုင်း၊ သူတို့မြေပေါ်မှာ
မီးလျှံကိုင်း ပေးတော်မူ၏။ ၃၃သူတို့စပျစ်နွယ်ပင်နှင့် သင်္ဘော သဖန်းပင်တို့ကို ထိခိုက်၍၊ တပြည်လုံး၌
ရှိသောသစ်ပင်များကို ချိုးတော်မူ၏။ ၃၄အမိန့်တော်ရှိ၍ မရေတွက်နိုင်အောင်၊ အရာဘကျိုင်းနှင့်
ယာလက်ကျိုင်းတို့ သည် လာ၍၊ ၃၅သူတို့ပြည်မှာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ရှိသမျှတို့ကိုင်း၊ မြေသြဇာအသီး
အနှံတို့ကိုင်းကိုက်စားကြ၏။ ၃၆သူတို့အစွမ်းသတ္တိ အထွဋ်အမြတ်တည်းဟူသော သူတို့ပြည်မှာ
သားဦးအပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူသည်။
၃၇မိမိလူတို့ကို ရွှေငွေပါလျက် ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ သူတို့အစုစု၌ အားနည်းသော
သူတစ်ယောက်မျှ မရှိ။ ၃၈အဲဂုတ္တုပြည် သည်သူတို့ကိုကြောက်သောကြောင့်၊ သူတို့သည်ထွက်သွားသော
အခါ တပြည်လုံးဝမ်းမြောက် ၏။ ၃၉သူတို့အပေါ်မှာ မိုဃ်းတိမ်ကို ဖြန့်မိုး၍ညဥ့်အခါ လင်းစရာဘို့
မီးကိုပေးတော်မူ၏။ ၄၀သူတို့သည် တောင်းသောအခါ ငုံးများကိုဆောင်ခဲ့တော်မူ၍၊ သူတို့ကို
ကောင်းကင်မုန့်နှင့် ရောင့်ရဲစေတော်မူ၏။ ၄၁ကျောက်ကို လည်း ဖွင့်လှစ်တော်မူသဖြင့်၊ ရေသည်ထွက်၍ သွေ့
ခြောက်သောအရပ်၌ မြစ်ကဲ့သို့ စီးသွားလေ၏။ ၄၂အကြောင်းမူ ကား၊ မိမိကျွန်အာဗြဟံ၌ ထားခဲ့ဘူးသော
သန့်ရှင်းသော ဂတိတော်ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ ၄၃ရွေးကောက်တော် မူသော မိမိလူတို့ကို
ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းနှင့်တကွ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။ ၄၄သူတို့သည်အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ အတိုင်းကျင့်၍၊
ပညတ်တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်မည့်အကြောင်း တပါးအမျိုးသားတို့၏ မြေကိုပေးတော်မူသဖြင့်၊
သူတို့သည် အခြားသောလူတို့၏ အလုပ်ထဲသို့ ဝင်စားကြရ၏။ ဟာလေလုယ။

၁၀၆

၁ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊
ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ၂ထာဝရဘုရား၏ တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ အရာတော်တို့ကို
အဘယ်သူပြောနိုင်သ နည်း။ ဂုဏ်ကျေး ဇူးတော်တို့ကို အဘယ် သူသည်အကုန်အစင်ဘော်ပြနိုင်သနည်း။
၃ခပ်သိမ်းသော အခါတို့၌ တရားကိုစောင့်ရှောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။
၄-၅အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့၏ ကောင်းကျိုးကို
မြင်စေခြင်းငှာငင်း၊ ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ ဝမ်းမြောက်၍၊ ကိုယ်တော်၏ အမွေဖြစ်သော
သူတို့နှင့် အတူဝါကြွား ရွှင်လန်းစေခြင်းငှာငင်း၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ခံရသော စေတနာတော်နှင့်တကွ ၊
အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို အကြည့်အရှု ကြွလာ၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။
၆အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ ပြစ်မှားကြပါပြီ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုကြပါပြီ။ မတရား သောအမှုကို
ပြုကြပါပြီ။ ၇အဲဂုတ္တုပြည်၌ ပြုတော်မူသော အံ့သြဘွယ် တို့ကို ဘိုးဘေးတို့သည် နားမလည်ကြ။ များစွာ
သော ဂရုဏာတော်တို့ကို မအောက်မေ့ကြ။ပင်လယ်နား၊ ဒေ့ပင်လယ်နား မှာ ပုန်ကန်ကြပါ၏။
၈သို့သော်လည်း၊ မဟာ တန်ခိုးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ နာမတော်သည် အကြောင်းကြောင့် သူတို့ကို
ကယ်တင်တော်မူ၏။ ၉ဒေ့ ပင်လယ်ကိုဆုံး မတော်မူ၍၊ ပင်လယ်ရေသည် ခန်းခြောက်လေ၏။ တော၌

ပို့ဆောင်သကဲ့သို့ နက်နဲရာ အရပ်၌ သူတို့ကို ပို့ဆောင်တော် မူ၏။ ၁၀မုန်းသောသူ၏ လက်မှ သူတို့ကို
ကယ်တင်၍၊ ရန်သူ၏ လက်မှ ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။ ၁၁ရန်သူတစ်စုံ တစ်ယောက်ကိုမျှ မကျန်ရစ်စေခြင်းငှာ၊
ရေသည်လွှမ်းမိုးလေ၏။ ၁၂ထိုအခါ စကားတော်ကို ယုံ၍ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို သီချင်းဆိုကြ၏။
၁၃သို့သော်လည်း၊ အမှုတော်ကို အလျင်အမြန် မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ ၊ အကြံအစည်တော်ကို မဆိုင်းမလင့်ဘဲ၊
၁၄တော၌ အလွန်တပ်မက်၍၊ လူဆိတ်ညံရာအရပ်၌ ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းကြ၏။ ၁၅သူတို့တောင်းသောဆုကို
ပေးတော်မူ၏။သို့သော် လည်း၊ သူတို့၌ ပိန်ကြုံခြင်းကို သွင်းပေးတော်မူ၏။
၁၆ထိုသူတို့သည်လည်း၊ တပ်ထဲမှာ မောရှေကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူ အာရုန်ကိုငင်း
ငြူစူကြ၏။ ၁၇မြေကြီးသည် ကွဲလျက်၊ ဒါသန်ကိုမျို၍၊ အဘိရံ၏ အသင်းအဝင်ကို ဖုံးအုပ်လေ၏။
၁၈သူတို့အသင်းအဝင်ထဲမှာမီးရှို့၍၊ မတရားသောသူတို့ကို လောင်လေ၏။ ၁၉ သူတို့သည်ဟောရပ်တောင်နား
မှာ နွားသငယ်ကိုလုပ်၍ အရည်သွင်းသော ရုပ်တုကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။ ၂၀သူတို့၏ ဘုန်းကိုလဲ၍
မြက်ကိုစားသော နွား၏ပုံသဏ္ဌာန်ကို ယူကြ၏။ ၂၁-၂၂အဲဂုတ္တု ပြည်၌ ကြီးသောအမှုတို့ကိုငင်း၊
ဟာမအမျိုးနေရာပြည်၌ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုငင်း၊ ဒေါ်ပင်လယ်နားမှာ ကြောက်မက်ဘွယ်သော
အမှုတို့ကိုငင်း၊ ပြု၍၊ ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့ကြ၏။ ၂၃ထိုအခါ
ရွေးကောက်တော်မူသော မောရှေသည် အမျက်တော်ကိုလွှဲ၍ ထိုသူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မမူစေခြင်းငှာ၊
ဖျက်ဆီးရာ အရပ်၊ ရှေ့တော်၌ မရပ်လျှင်၊ သူတို့ကိုဖျက်ဆီး မည်ဟုအကြံရှိတော်မူ၏။
၂၄ထိုသူတို့သည်လည်း စကားတော်ကိုမယုံ၊ သာယာသောပြည်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြ၏။
၂၅မိမိတို့တဲများ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ နေကြ၏။
၂၆ထို့ကြောင့်သူတို့ကို တော၌ လဲ့ခြင်းငှာငင်း၊ ၂၇သူတို့အမျိုးအနွယ်ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင် လဲ့၍၊
အပြည်ပြည်အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေခြင်း ငှာငင်း၊ သူတို့တဘက်၌ ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။
၂၈ထိုသူတို့သည် ဗာလပေဂုရာဘုရား၌ မှီဝဲ၍ လူသေရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားကြ၏။
၂၉ထိုသို့ မိမိတို့အများအားဖြင့် အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်၍၊ ကာလနာသည်သူတို့ကို လုယက်လေ၏။
၃၀ထိုအခါ ဖိနဟတ်သည် ထ၍ တရားစီရင် သဖြင့်၊ ကာလနာသည်ငြိမ်းလေ၏။ ၃၁ထိုအမှုကို
သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ လူမျိုးအဆက်ဆက် တည်သော ကာလအစဉ်မပြတ် မှတ်ရသတည်း။
၃၂တဖန်မေရိဘာရေအနားမှာ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ကြသဖြင့်၊ သူတို့အတွက်ကြောင့် မောရှေ၌
အမင်္ဂလာဖြစ်လေ၏။ ၃၃သူ၏ စိတ်ကို ချုပ်ချယ်နှောင့်ယှက်ကြသဖြင့်၊ သူသည်အမှတ်တမဲ့ မြွက်ဆို၏။
၃၄ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းမပြု။ တပါးအမျိုးသားတို့ကို မဖျက်ဆီးဘဲ နေကြ၏။ ၃၅သူတို့နှင့်
ရောနှော၍ သူတို့၏ ဘာသာ ဓလေ့ကို သင်ကြ၏။ ၃၆သူတို့၏ရုပ်တုများကိုဝတ်ပြု၍ ကျော့ကွင်း ၌
ကျော့မိကြ၏။ ၃၇ ကိုယ့်သားသမီးတို့ကို နတ်ဆိုးတို့အား ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ ၃၈ထို့အပြင် အပြစ်မရှိသော
သူတို့၏အ သွေး၊ ခါနာန်ရုပ်တု တို့ရှေ့မှာယဇ်ပူဇော်သော ကိုယ်သား သမီးတို့အသွေးကို သွန်ကြ၍
ထိုမြေသည်အသွေးနှင့် ညစ်ညူးလေ၏။ ၃၉သူတို့သည် ကိုယ်အကျင့်အားဖြင့် ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေ၍
ကိုယ်အမှုတို့တွင် မှားယွင်းကြ၏။
၄၀ထို့ကြောင့်ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို အမျက်တော်ထွက်၍၊ မိမိအမွေတော်ကို
ရွံရှာတော်မူ၏။ ၄၁သူတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ မုန်းသောသူတို့သည်
အုပ်စိုးရကြ၏။ ၄၂ ရန်သူတို့သည် ညှဉ်းဆဲ၍၊ သူတို့သည် ရန်သူတို့အောက်မှာ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံကြရ၏။
၄၃သူတို့သည်ကြိမ်ဖန်များစွာ ကယ်နှုတ်တော်မူ သော်လည်း၊ ပုန်ကန်သော အကြံကိုသာ ကြံ၍
မိမိတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံကြရ၏။ ၄၄တဖန်သူတို့ အော်ဟစ်ခြင်းကို ကြားတော်မူလျှင်
သူတို့၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကြည့်ရှုသဖြင့်၊ ၄၅ဝန်ခံခြင်းကတိတော်ကို သူတို့အဘို့ အောက်မေ့၍၊ ကရုဏာ
တော်များပြားသည့်အတိုင်း၊ နောင်တရတော်မူ၏။ ၄၆သူတို့ကို ချုပ်သိမ်းထားသွားသော သူအပေါင်းတို့သည်

သနားရကြ မည်အကြောင်းပြုတော်မူ၏။ ၄၇အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ သန့်ရှင်း
သောနာမတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည် ကြီးလှပါဘိဟု အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝန်ခံ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း၌
ဝါကြွား ဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်လျက်၊ တပါးအမျိုးသားတို့ထဲက နှုတ်ယူ၍
စုသိမ်းတော် မူပါ။ ၄၈ဣသရေအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ လူခပ် သိမ်းတို့သည် အာမင်ဟု ဝန်ခံကြစေ။ ဟာလေလုယ။

၁၀၇

၁ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်သောကြောင့်၊
ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်း ကြလော့။ ၂ရန်သူ၏လက်မှ ထာဝရဘုရားနှုတ်၍ အရှေ့အနောက်တောင်
မြောက် အရပ်ရပ်ထဲက စုသိမ်းသော သူတည်းဟူသော ၃ရွေးတော်မူသောသူတို့သည် ဝန်ခံကြစေ။
၄သူတို့သည် တောတွင် လူဆိတ်ညံရာ အရပ်၌လှည့်၍၊ နေစရာမြို့ သို့ရောက်သောလမ်းကို မတွေ့ကြ။
၅ဆာငတ်မွတ်သိပ်၍ စိတ်ပျက်ကြ၏။ ၆ဆင်းရဲခံရသော အခါ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ် ၍၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက
ဆယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ၇သူတို့နေစရာမြို့သို့ ရောက်စေခြင်းငှာ၊ ဖြောင့်သောလမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူ၏။
၈လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို ထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ ၉အကြောင်းမူကား၊ တောင့်တသောဝိညာဉ်ကို ရောင့်ရဲစေ၍၊
မွတ်သိပ်သောဝိညာဉ်ကိုလည်း၊ကောင်း သောအရာနှင့် ဝစေတော်မူ၏။

၁၀ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်၍၊ ၁၁အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏
အကြံတော်ကို မထီမဲ့ မြင်ပြုသောကြောင့်၊ မှောင်မိုက်၊ သေမင်းအရိပ်၌ ထိုင်လျက်ဒုက္ခနှင့် ၎င်း၊ သံကြိုးနှင့်၎င်း၊
ချည်နှောင်လျက်နေကြရ၏။ ၁၂ဘုရားသခင်သည် အမှုရောက်စေ၍၊ သူတို့စိတ်ကိုနှိမ့်ချ တော်မူ၏။
သူတို့သည်လဲ၍ ထောက်မသောသူမရှိဘဲ ၁၃ဆင်းရဲခံရသောအခါ ထာဝရ ဘုရားကိုအော်ဟစ်၍
ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ကယ်တင်တော်မူ၏။ ၁၄မှောင်မိုက်နှင့် သေမင်းအရိပ်ထဲက ထုတ်ဆောင်၍ သူတို့
ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြေတော်မူ၏။ ၁၅လူသားတို့ပြုမူသော ကရုဏာတော်နှင့် အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို
ထောက်၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ ၁၆အကြောင်းမူကား၊ ကြေးဝါတံခါးတို့ကို
ချိုး၍ သံကန့်လန့် တို့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်တော်မူ၏။

၁၇မိုက်သောသဘောရှိသောသူတို့သည် လမ်းလွဲ၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်
တွေ့ကြုံရကြ ၏။ ၁၈စားစရာမျိုးကို ရွံ့၍ သေခြင်းတံခါးဝ့ါအနီးသို့ ရောက်ကြ၏။ ၁၉ဆင်းရဲခံရသောအခါ
ထာဝရဘုရားကို အော် ဟစ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ကယ်တင်တော်မူ၏။ ၂၀နှုတ်ကပတ်တော်ကို လွှတ်သဖြင့်
သူတို့အနာကို ငြိမ်းစေ၍ ဖျက်ဆီး ခြင်း အရာများထဲက နှုတ်ယူတော်မူ၏။ ၂၀လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသော
ကရုဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို ထောက်၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။
၂၂ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာယဇ်ကို ပူဇော်၍ ရွှင်လန်း သောအသံနှင့်တကွ အမှုတော်တို့ကို ကြားပြောကြစေ။

၂၃သင်္ဘောစီးလျက် ပင်လယ်ကိုကူး၍ ရေများပေါ်မှာ လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည် ၂၄နက်နဲရာအရပ်၌
ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်တို့နှင့် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို မြင်ရကြ၏။ ၂၅အမိန့်တော်ရှိ၍
လေပြင်းမုန်တိုင်း တိုက်သဖြင့် လှိုင်းတံပိုးတို့ကို ထစေ၏။ ၂၆မိုဃ်းကောင်းကင်တိုင်အောင်တက်လျက်
နက်နဲရာထဲသို့ ဆင်းလျက်တွေ့သော ဘေးကြောင့် သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြ၏။ ၂၇တလည်လည်သွားလျက်
ယစ်မူးသောသူကဲ့သို့ တိမ်းယိမ်းလျက်နေ၍ ဉာဏ်တိမ်မြုပ်ခြင်းရှိကြ၏၊ ၂၈ဆင်းရဲခံရသောအခါ
ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ထုတ်ဆောင်တော် မူ၏။ ၂၉လေပြင်းကိုပျောက်စေတော်မူ၍
လှိုင်းတံပိုးများလည်းငြိမ်ဝပ်ကြ၏။ ၃၀ထိုသို့ ငြိမ်ဝပ်သောကြောင့် သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ အလိုရှိရာ
သင်္ဘောဆိပ်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ၃၁လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်

တို့ကို ထောက်၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ ၃၂လူပရိသတ် အလယ်မှာ
ထာဝရဘုရားကို ချီးမြှောက်၍ အသက်ကြီးသူတို့၏ အစည်းအဝေး၌ ချီးမွမ်းကြစေ။
၃၃မြစ်တို့ကို လွင်ပြင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ စမ်းရေထွက်ရာအရပ်ကိုလည်း သွေ့ခြောက်စေခြင်းငှါ၎င်း
ပြုတော်မူ၏၊ ၃၄မြေကောင်းသော ပြည်ကို ပြည်သူပြည်သားတို့၏ အပြစ်ကြောင့် ဆားမြေဖြစ်စေတော်မူ၏။
၃၅တဖန်လွင်ပြင်ကိုရေနှင့် ပြည့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သွေ့ခြောက်သောအရပ်ကို စမ်းရေထွက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊
ပြုတော်မူ၏။ ၃၆ထိုအရပ်၌လည်း ငတ်မွတ် သော သူတို့ကို နေရာချတော်မူ၍ သူတို့သည် မိမိနေစရာဘို့
မြို့ကိုတည်ကြ၏။ ၃၇လယ်လုပ်လျက် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို လည်း စိုက်ပျိုးလျက် မြေအသီးအနှံတို့ကို ပြုစုကြ၏။
၃၈ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍ သူတို့သည် အလွန်ပွားများကြ ၏။ သူတို့နွားများကိုလည်း လျော့စေတော်မမူ။
၃၉တဖန်သူတို့သည် လျော့၍ ညှင်းဆဲခြင်း၊ ပြိုငြင်ခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းအား ဖြင့် နှိမ့်ချလျက် နေရကြ၏။
၄၀မင်းသားတို့ကို အရှက်ခွဲ၍ လမ်းမရှိသော တောအရပ်၌ လည်စေတော်မူ၏။ ၄၁ဆင်းရဲသောသူကိုလည်း
ဒုက္ခမှ ထမြောက်စေ၍ သိုးစုကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ပွားများစေတော်မူ၏။ ၄၂ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် မြင်၍
ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ခပ်သိမ်းသော ဒုစရိုက်သည်လည်း မိမိနှုတ်ကို ပိတ်ရ၏။ ၄၃အကြင်သူသည် ပညာ ရှိ၏။
ထိုသူသည် ဤအမှုအရာတို့ကို ဆင်ခြင်၍ ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကို နားလည်လိမ့်မည်။

၁၀၈

၁အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည်တည်ကြည်ပါ၏။ သီချင်းဆိုပါမည်။ ဝိညာဉ်ပါလျက်
ချီးမွမ်းထောမနာ ပြုပါမည်။ ၂တယောနှင့်စောင်းတို့နိုးကြလော့။ ငါလည်း စောစောနိုးမည်။ ၃အိုထာဝရဘုရား
ပရိသတ်အလယ်၌ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ လူမျိုးတို့တွင် ကိုယ်တော်အား ထောမနာ
သီချင်းကိုဆိုပါမည်။ ၄အကြောင်းမူကား ၊ ကရုဏာတော်သည် ကောင်းကင်သို့၎င်း၊ သစ္စာတော်သည်
မိုဃ်းတိမ်သို့၎င်း မှီပါ၏။ ၅အိုဘုရားသခင် ကောင်းကင် မြင့်သည်ထက် ကိုယ်တော်ကြီးမြင့်တော်မူစေ
သတည်း။ မြေပြင်တပြင်လုံးကို ဘုန်းတော်လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။ ၆ချစ်တော်မူသောသူတို့သည်
ချမ်းသာရမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်၍ လက်ျာလက်ရုံးတော် အားဖြင့် ကယ်တင်
တော်မူပါ။
၇သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီတော်ကို တိုင်တည်၍ ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသောကြောင့်
ငါသည်ဝမ်း မြောက်မည်။ ရှေခင်မြို့ကို ပိုင်းခြားမည်။ သုကုတ်လယ်ပြင်ကို တိုင်းတွာမည်။ ၈ဂိလဒ်ပြည်ကို
ငါပိုင်ရ၏။ မနာရှေပြည် ကိုလည်း ငါပိုင်ရ၏၊ ဖေရိပ်ပြည်ကား ငါဦးခေါင်း၏အစွမ်းဖြစ်ရ၏။ ယုဒပြည်ကား ငါ၏
လွှတ်တော်ဖြစ်ရ၏။ ၉မောဘပြည် ကား ငါရေချိုးအိုးဖြစ်ရ၏၊ ဧဒုံပြည်ကား ငါခြေနင်းရာ ဖြစ်ရ၏။
ဖိလိတ္တိပြည်အပေါ်မှာ အောင်သံနှင့် ကြွေးကြော်မည်၊ ၁၀အားကြီးသော မြို့ထဲသို့ငါ့ကို အဘယ်သူသွင်း
ပေးမည်နည်း။ ဧဒုံပြည်သို့ငါ့ကို အဘယ်သူ လမ်းပြမည်နည်း။ ၁၁အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို
စွန့်ပစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူမည်မဟုတ်လော။ အိုဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်တို့ဗိုလ်ခြေနှင့်
အတူ ကြွတော်မူသော ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူမည်မဟုတ်လော။ ၁၂ဒုက္ခနှင့် ကင်းလွတ် စေခြင်းငှါ
မစတော်မူပါ။ လူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။ ၁၃ဘုရားသခင်အားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့်စွာ
ပြုကြမည်။ သူတို့၏ ရန်သူများကို ကိုယ်တော်တိုင်နင်းတော်မူမည်။

၁၀၉

၁အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းသော ဘုရားသခင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မမူပါနှင့်၊ ၂မတရားသောသူနှင့်
သစ္စာပျက်သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ နှုတ်ကို ဖွင့်၍ မုသာစကားကို ပြောဆိုကြပါ၏။
၃မနာလိုသောစိတ်နှင့် စကားပြော လျက် အကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်း၍ အကြောင်းမရှိဘဲ စစ်တိုက်ကြပါ၏၊
၄အကျွန်ုပ်မေတ္တာအတွက် သူတို့သည် ရန်ဘက်ပြု ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား ပဌနာပြုလျက် နေပါ၏။

၅အကျွန်ုပ်ပြုသော ကျေးဇူးအတွက်မကောင်းသော အပြစ်ကိုငှင်း အကျွန်ုပ်မေတ္တာအတွက် မုန်းခြင်းကိုငှင်း
ဆပ်ပေးကြပါ၏။
၆ထိုသို့သော သူ၏ အပေါ်မှာ မတရားသော သူကို ခန့်ထားတော်မူပါ။ သူ၏ လက်ျာနားမှာ
ရန်သူနေပါ စေ။ ၇သူသည် တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရာတွင် ရှုံးပါစေ။ သူပြုသော ပဌနာသည် ပြစ်မှားခြင်း
ဖြစ်ပါစေ။ ၈သူ၏ အသက်တို ပါစေ။ သူ၏ အရာကိုလည်း အခြားသူ ရပါစေ။ ၉သူ၏ သားတို့သည်
ဘသားဆိုး၊ မယားလည်း မုတ်ဆိုးမ ဖြစ်ပါစေ၊ ၁၀သူ၏ သားတို့သည် အရပ်ရပ်လည်၍ သူတောင်းစား
ဖြစ်ပါစေ။ ပျက်စီးသောမိမိတို့နေရာများမှ ထွက်၍ အစာကို ရှာကြပါစေ။ ၁၁သူ၌ရှိသမျှကို ကြွေးရှင်
သိမ်းယူပါစေ။ သူလုပ်၍ရသောဥစ္စာကိုလည်း တပါးအမျိုးသား လုယူပါစေ။ ၁၂သူ၌ ကျေးဇူးပြုသောသူ သူ၏
ဘသားဆိုးတို့ကို ကယ်မသနားသောသူ တယောက်မျှ မရှိပါစေနှင့်။ ၁၃သူ၏ အနွယ်သည်ပြတ်ပါစေ။
လူမျိုးဆင်းသက်၍ တဆက်တည်းတွင် သူတို့၏ နာမည်သည် ကျေပျောက်ပါစေ။ ၁၄သူတို့ဘိုး ဘေးတို့၏
ဒုစရိုက်ကို ထာဝရဘုရားသည် သတိရတော်မူပါစေ၊ သူအမိ၏ အပြစ်သည် မပြေပါစေနှင့်။ ၁၅ထိုဒုစရိုက်
အပြစ်သည် ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ အစဉ်အမြဲ ထင်ရှား၍ မြေကြီးပေါ်မှာ ထိုသူတို့ကို အောက်မေ့စရာ
အမှတ်မျှ မရှိစေခြင်းငှါ ပယ်ရှား တော်မူ ပါစေ။ ၁၆အကြောင်းမူကား ထိုသူသည် ကယ်မသနားခြင်းငှါ
သတိမရှိ။ ဆင်းရဲငတ်မွတ် ၍ စိတ်ပျက်သောသူကို သေစေသည့်တိုင်အောင် ညှဉ်းဆဲပြီ။ ၁၇သူသည်
ကျိန်ဆဲခြင်းကို နှစ်သက်သည်နှင့်အညီ သူ့အပေါ်သို့ရောက်ပါစေ။ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အလိုမရှိသည်
အတိုင်း သူနှင့် ဝေးပါစေ။ ၁၈အဝတ်ကို ဝတ်သကဲ့သို့ ကျိန်ဆဲခြင်းကို ဝတ်ရပါစေ။ ရေကဲ့သို့ သူ၏ဝမ်းထဲသို့
ငှင်း၊ ဆီကဲ့သို့ သူ၏ အရိုးထဲသို့ငှင်း ဝင်ပါစေ။ ၁၉ သူ့၏ကိုယ်၌ ခြုံသော အဝတ်ကဲ့သို့ငှင်း၊ သူ၏
ခါး၌အစဉ်စည်းသော ခါးစည်းကဲ့သို့ငှင်း၊ သူ၌ ဖြစ်ပါစေ။ ၂၀ငါ၏ ဝိညာဉ်တဘက်၌ မကောင်းသောစကားကို
ပြောတတ်သော ငါ၏ရန်သူတို့သည် ထိုသို့သော အကျိုးကို ထာဝရ ဘုရားထံ ခံရကြပါစေ။
၂၁အို ဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား၊ နာမတော်အတွက်ကြောင့် အကျွန်ုပ်အမှုကို စောင့်တော်မူပါ၊
ကရုဏာတော် ကောင်းသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ၂၂အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲငတ်မွတ်ပါ၏။
အကျွန်ုပ်အထဲ၌ နှလုံး နာလျက် ရှိပါ၏။ ၂၃ရှည်လျားသောအရိပ်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ရွေ့သွားပါ၏။
ကျိုင်းကောင်ကဲ့သို့ လှုပ်ရှားလျက် ရှိပါ၏။ ၂၄အစာမစားဘဲနေသောကြောင့် ဒူးဆစ်နုန့်နဲ့၍ အသားလည်း
လျော့ပါ၏။ ၂၅အကျွန်ုပ်သည်လည်း သူတပါးကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်းဖြစ်၍ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုမြင်သော
အခါ ခေါင်းညိတ်ခြင်းကို ပြုကြပါ၏၊ ၂၆အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်ကို မစတော်မူပါ။
ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း ကယ်တင်တော်မူပါ။ ၂၇ထိုအမှုသည် တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဖြစ်၍
ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူသည်ဟု ထိုသူတို့သည် သိကြပါစေသော။
၂၈ထိုသူတို့သည် ကျိန်ဆဲသော်လည်း ကိုယ်တော်မူကား ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ။ သူတို့သည်ထသော အခါ
အရှက်ကွဲကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မူကား၊ ဝမ်းမြောက်ပါစေသော။ ၂၉အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည်
ရှက်ကြောက်ခြင်း အဝတ်ကို ဝတ်၍ စောင်နှင့် ခြုံသကဲ့သို့ မျက်နှာပျက်ခြင်းနှင့် ကိုယ်ကို ခြုံကြပါစေသော။
၃၀အကျွန်ုပ် သည် နှုတ်မြွက် ၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အလွန်ချီးမွမ်းပါမည်။ များစွာသော
သူတို့၏အလယ်မှာ ချီးမွမ်းပါမည်။ ၃၁အကြောင်းမူကား ဆင်းရဲသောသူ၏ ဝိညာဉ်ကို အပြစ်စီရင်သော
သူတို့လက်မှ ကယ်တင်ခြင်းငှါ သူ၏ လက်ျာဘက်မှာ ရပ်၍ နေတော်မူတတ်၏။

၁၁၀

၁ထာဝရဘုရားက သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင်၏ ခြေတင်ရာ၊ ငါမချထားမှီတိုင်အောင်၊ ငါလက်ျာဘက်၌
ထိုင်နေလော့ဟု ငါ၏ သခင်အား မိန့်တော်မူ၏။ ၂ထာဝရဘုရားသည် အရှင်၏ အာဏာတော်လှံတံကို
ဇိအုန်မြို့ မှ လွှတ်တော်မူမည်။ ကိုယ်တော်သည် ရန်သူတို့၏ အလယ်၌ အုပ်စိုးတော်မူလိမ့်မည်။
၃တန်ခိုးတော်ပြသော နေ့ရက် ကာလ၌ ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် သန့်ရှင်းသော တန်ဆာကိုဆင်၍

ကြည်ညိုသော စိတ်စေတနာရှိ၍ လုလင်ပျိုတော် တို့သည် နံနက်ဝမ်းထဲက ထွက်သော ဆီးနှင်းကဲ့သို့
ဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။ ၄ထာဝရဘုရားက သင်သည် မေလခိဇေဒက် နည်းတူ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟု
ကျိန်ဆို၍ နောက်တဖန် စိတ်ပြောင်းလဲခြင်း ရှိတော်မမူ။ ၅လက်ျာတော် နားမှာ ရှိသောဘုရားရှင်သည်
အမျက်တော်အချိန်ကာလ၌ ရှင်ဘုရင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။
၆ငါ၏ သခင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် တရားစီရင်လျက်၊ အသေကောင်တို့ကို အနံ့အပြား
ဖြစ်စေ၍ ကျယ်သောမြေ၌ သူတို့ ဦးခေါင်းကို နှိပ်စက်တော်မူမည်။ ၇လမ်းနားမှာစီးသော ရေကိုသောက်၍
ခေါင်းတော်ကို ချီး မြှင့်တော်မူမည်။

၁၁၁

၁ငါသည်ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ အစည်းအဝေး၌၎င်း၊ ပရိတ်သတ်၌၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏
ဂုဏ်တော်ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ချီးမွမ်းမည်။ ၂ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်တို့သည် ကြီးမြတ်ကြ၏။
ကြည်ညိုသောသူတို့သည် ထိုအမှုတော်တို့ကို ရှာဖွေလိုက်စစ်တတ်ကြ၏။ ၃စီရင်တော်မူသောအရာသည်
ဘုန်းအသရေနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ဖြောင့်မတ် တော်မူခြင်းတရားလည်း အစဉ်အမြဲတည်၏။ ၄အံ့ဘွယ်သော
အမှုတော်တို့ကို အောက်မေ့ဘို့ရာ စီရင်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတက်သော သဘော၊
သနားစုံမက်တတ်သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ၅ကြောက်ရွံ့ရို သေသောသူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။
ပဋိညာဉ်တရားတော်ကို အစဉ်အောက်မေ့တော်မူ၏။ ၆အမှုတော်တို့၌ ရှိသော တန်ခိုးကို မိမိလူတို့အားပြ၍၊
တပါးအမျိုးသားတို့၏ အမွေကို ပေးတော်မူ၏။ ၇လက်တော်နှင့် ပြုသောအမှုတို့သည် သစ္စာနှင့်၎င်း၊
တရားနှင့်၎င်းယှဉ်ကြ၏။ ပညတ်တော်အလုံးစုံ တို့သည် ဖေါက်ပြန်ခြင်း သဘောနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။
၈သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောကြောင့် အစဉ်အမြဲတည်ကြ၏။ ၉မိမိလူတို့၌ ရွေးတော်မူခြင်း
ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။ ပဋိညာဉ်တရားတော်ကို အစဉ်အမြဲ ထားတော်မူ၏။ နာမတော်သည် သန့်ရှင်း၏။
ကြောက်ရွံ့ရိုသေဘွယ် ဖြစ်၏။ ၁၀ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောသည် ပညာ၏ အချုပ်အခြာ
ဖြစ်၏။ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်သမျှသောသူတို့သည် ကောင်းသောညာဏ်ရှိကြ၏။
ဂုဏ်အသရေတော်သည်အစဉ်အမြဲတည်သတည်း။

၁၁၂

၁ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ပညက်တော်တို့၌ အလွန်မွေ့လျော်သော သူသည်မင်္ဂလာရှိ၏။
၂ထိုသူ၏ သားမြေးတို့သည် မြေပေါ်မှာ အားကြီးကြလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ အမျိုးအနွယ်သည်
မင်္ဂလာရှိတတ်၏။ ၃ထိုသူ၏အိမ်၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ကြွယ်ဝ၍၊ သူ၏ကောင်းကျိုးသည် အစဉ်အမြဲတည်တတ်၏။
၄သဘောဖြောင့်သော သူတို့အဘို့၊ မှောင်မိုက်ထဲမှာ အလင်းပေါ်ထွန်းတတ်၏။ ထိုသို့သော သူသည်
ကျေးဇူးပြုတတ်သော သဘောနှင့် သနားစုံမက်တတ်သော သဘောရှိ၍တရားသဖြင့်ပြုတတ်၏။
၅ဂရုဏာစိတ်ရှိ၍ ချေးငှားတတ်သော သူသည် ကောင်းစားတတ်၏။ တရားဆုံးဖြတ်ရာ ကာလ၌
အောင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ၆အကယ်စင်စစ် လှုပ်ရှားခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။
ဖြောင့်မတ်သော သူသည် အစဉ်အမြဲအောက်မေ့ဘို့ရာဖြစ်လိမ့်မည်၊ ၇မကောင်းသောသိတင်းကို
မကြောက်ရ။ စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသဖြင့် တည်ကြည်တတ်၏၊ ၈သူ၏ စိတ်နှလုံးသည်
မြဲမြံသည်ဖြစ်၍ ရန်သူတို့၌ အားမရမှီတိုင်အောင် ကြောက်ခြင်းနှင့် လွတ်လိမ့်မည်။ ၉သူသည် စွန့်ကြဲပြီ။
ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးကမ်းပြီ။ သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် အစဉ်အမြဲတည်တတ်၏။ သူ၏ဦးချိုသည်
ဂုဏ်အသရေနှင့် ချီးမြှင့်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ ၁၀ မတရားသောသူတို့သည်မြင်၍ နာကြင်သောစိတ်ရှိကြလိမ့်မည်။
အံသွား ခဲကြိတ်၍ ပိန်ချုံးကြလိမ်မည်။ မတရားသောသူတို့၏ အလိုသည် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။

၁၁၃

၁ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်တော်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော။ ချီးမွမ်းကြလော့။
၂ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ယခုမှစ၍ အစဉ်အဆက် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ၃ နေထွက်ရာမှသည်
နေဝင်ရာတိုင်အောင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်၏။ ၄ ထာဝရဘုရားသည်
လူမျိုးတကာ တို့အပေါ်၌၎င်း၊ ဘုန်းတော်သည် ကောင်းကင်အပေါ်၌၎င်း မြင့်တော်မူ၏။ ၅ ကိုယ်ကို ချီးမြှင့်၍
ကျိန်းဝပ်တော်မူသော်လည်း ကိုယ်ကို နိမ့်ချ၍ ကောင်းကင်အရာနှင့် မြေကြီးအရာတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူသော
ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနှင့် အဘယ်သူ တူသနည်း။ ၇ ဆင်းရဲသော သူကို မြေမှုန့် ထဲက ကြွလျက်
ငတ်မွတ်သော သူကို နောက်ချေးပုံထဲက ချီးမြှောက်လျက် မင်းသားတို့တွင်၎င်း၊ မိမိလူတို့ကို အုပ်စိုးသော
မင်းတို့တွင်၎င်း နေရာပေးတော်မူ၏။ ၉မြုံသော မိန်းမသည် အိမ်၌နေ၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်
သားဘွားရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ဟာလေလုယ။

၁၁၄

၁ဣသရေလ အမျိုး၊ ယာကုပ်အနွယ်သည်ရိုင်းသောလူမျိုးနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်က ထွက်သောအခါ၊
၂ယုဒအမျိုး သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ဖြစ်၏။ ဣသရေလအမျိုးသည် နိုင်ငံတော်ဖြစ်၏၊ ၃ပင်လယ်သည်
မြင်၍ ပြေးလေ၏၊ ယော်ဒန်မြစ်လည်း နောက်သို့လှည့်လေ၏၊ ၄တောင်ကြီးတို့သည် သိုးကဲ့သို့၎င်း၊
တောင်ငယ်တို့သည် သိုးသငယ်ကဲ့ သို့၎င်း ခုန်ကြ၏။ ၅အချင်းပင်လယ် သင်ပြေးသည်အကြောင်း
အချင်းယော်ဒန်မြစ်၊ သင်သည် နောက်လှည့်သည့် အကြောင်း ၆အချင်းတောင်ကြီးတို့ သင်တို့သည် သိုးကဲ့သို့
ခုန်ကြသည်အကြောင်း၊ အချင်းတောင် ငယ်တို့ သင်တို့သည် သိုးသငယ်ကဲ့သို့ ခုန်ကြသည့်အကြောင်းကား
အဘယ်သို့နည်း။ ၇အို မြေကြီး အရှင်၏ မျက်နှာတော်ရှေ့ယာကုပ်အမျိုးကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏
မျက်နှာတော်ရှေ့မှာ တုန်လှုပ်လျက် နေလော့။ ၈ဘုရားသခင်သည် ကျောက်ကို ရေကန်၊ မီးကျောက်ကို
စမ်းရေတွင်း ဖြစ်စေတော်မူသတည်း။

၁၁၅

၁အကျွန်ုပ်တို့ကို ဘုန်းမရှိစေဘဲ၊ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်တို့ကို ဘုန်းမရှိစေဘဲ ကိုယ်တော်၏
နာမ၌ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကြောင့် ဘုန်းရှိပါစေသတည်း။ ၂သူတို့၏ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာ
ရှိသနည်းဟု တပါးအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုရကြမည်နည်း။ ၃ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သည်
ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော် မူ၏။ အလိုတော်ရှိသမျှအတိုင်း ပြုတော်မူ၏။ ၄သူတို့၏ ရုပ်တုများမူကား
ငွေလည်းဖြစ်၏။ ရွှေလည်းဖြစ်၏။ လူလက်ဖြင့် လုပ်သော အရာပေတည်း။ ၅ထိုရုပ်တုတို့သည် နှုတ်ရှိ၍ စကား
မပြောတတ်။ မျက်စိရှိ၍ မမြင်တတ်။ ၆ နားရှိ၍ မကြားတတ်။ နှာခေါင်းရှိ၍ မနမ်းတတ်။ ၇လက်ရှိ၍
မကိုင်တတ်။ ခြေရှိ၍ မသွားတတ်။ သူတို့ လည်ချောင်းဖြင့် အသံမပြုတတ်ပါတကား။ ၈လုပ်သောသူတို့လည်း
အတူတူ၊ ကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့လည်း အတူတူပါတကား။

၉အိုဣသရေလအမျိုး၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားလော။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို
မစသောသူ ကွယ်ကာသော သူဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၀အိုအာရုန်အမျိုးအနွယ် ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားလော့။
ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အမျိုးအနွယ်ကို မစသောသူ၊ ကွယ်ကာသောသူဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၁ထာဝရဘုရား
ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့ ထိုဘုရားကို ကိုးစားကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသို့သောသူတို့ကို
မစသောသူ၊ ကွယ်ကာသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၂ထာဝရဘုရားသည် ငါ့တို့ကို အောက်မေ့ တော်မူ၏။
ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ ဣသရေလ အမျိုးကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်၊ အာရုန်အမျိုးအနွယ်ကို
ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ ၁၃ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ သောသူအကြီးအငယ်တို့ကို ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူမည်။ ၁၄ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့် သင်တို့သား မြေးတို့၌ မင်္ဂလာကို တိုးပွားစေတော်မူမည်၊
၁၅သင်တို့သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းသော ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသော
သူဖြစ်ကြ၏။ ၁၆ကောင်းကင်ကား ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်ဖြစ်၏။ မြေကြီးကိုကား လူသားတို့အား

ပေးတော်မူပြီ။ ၁၇သေလွန်သောသူ ငြိမ်းရာထဲသို့ ဆင်းသောသူရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားကို
မချီးမွမ်းရကြ။ ၁၈ငါတို့မူကား၊ ထာဝရဘုရားကို ယခုမှစ၍ အစဉ်အဆက် ကောင်းကြီးပေးကြလေအံ့သတည်း။
ဟာလေလုယ။

၁၁၆

၁ထာဝရဘုရားသည် ငါတောင်းပန်ခြင်းအသံကိုကြား၍ ငါ့ဘက်သို့ နားတော်ကိုလှည့်တော်မူသော
ကြောင့် ငါနှစ်သက်၏။ ငါအသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ထာဝရဘုရားကို ပဌနာပြုမည်။
၃သေခြင်းကြိုးတို့သည် ငါ့ကိုဝိုင်း၍ မရဏာနိုင်ငံဘေးတို့သည် ငါ့ကိုဘမ်းမိသဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာနှင့်
ငါတွေ့ကြုံရ၏။ ၄ထိုအခါ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်အသက်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါမည်အကြောင်း
တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြု ၏။ ၅ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတတ်သော
သဘော၊ ဖြောင့်မတ်သောသဘော ရှိတော်မူ၏။ ငါတို့ဘုရားသခင် သည် ကရုဏာစိတ်ရှိတော်မူ၏။
၆ထာဝရဘုရားသည် မလိမ္မာသောသူတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။ ငါသည် နှိမ့်ချလျက် ရှိသောအခါ
ကယ်တင်တော်မူ၏။ ၇အိုငါ့ဝိညာဉ် သင်၏ ငြိမ်ဝပ်ရာသို့ပြန်လော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ ကျေး
ဇူးပြုတော်မူပြီ။ ၈ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို သေခြင်းမှ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိကို
မျက်ရည်ကျခြင်းမှ၎င်း အကျွန်ုပ်ခြေကိုလည်း ထိမိ၍ လဲခြင်းမှ၎င်း ကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။ ၉သို့ဖြစ်၍
အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာတွင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငါကျင့်၍ နေရ၏။

၁၀ငါသည် အလွန်ညှိုးငယ်ခြင်းကို ခံရ၏ဟု မြွက်ဆိုသော်လည်း ယုံကြည်သောစိတ်ရှိသေး၏။
၁၁လူအပေါင်းတို့သည် မုသာကို သုံးတတ်ကြ၏ ဟု သတိလစ်လျက် ပြောမိ၏။ ၁၂ငါ၌ ထာဝရဘုရား
ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးအလုံးစုံ တို့ကို အဘယ်သို့ ဆပ်ရမည်နည်း။ ၁၃ကယ်တင်ခြင်းခွက်ဖလားကို ကိုင်ယူ၍
ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာ ပြုမည်။ ၁၄ထာဝရဘုရားအား သစ္စာကတိထားသည်အတိုင်း
ထာဝရဘုရား၏ လူများရှေ့၌ သစ္စာဝတ်ကို ဖြေမည်၊ ၁၅ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မိမိသန့်ရှင်းသောသူတို့၏
သေခြင်းအရာသည် အဘိုးကြီးလှ၏။ ၁၆အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မှန်ပါ၏။
ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မတွင်မြင်သောသားလည်း မှန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၌ ချည်အနှောင်ကို လွှတ်တော်မူပြီ။
၁၇ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းရာ ယဇ်ကို ရှေ့တော်၌ ပူဇော်၍ ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်ကို ပဌနာပြုမည်။
၁၈ထာဝရဘုရားအား သစ္စာကတိထားသည်အတိုင်း အိုယေရုရှလင်မြို့ သင်၏အလယ်မှာ ထာဝရ ဘုရား၏
အိမ်တော်တန်တိုင်းအတွင်းတွင် ထာဝရဘုရား၏ လူများရှေ့၌ သစ္စာဝတ်ကို ဖြေပါမည်။ ဟာလေလုယ။

၁၁၇

၁လူမျိုးအပေါင်းတို့ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ လူအနွယ်အပေါင်းတို့ အလွန်ချီးမွမ်းကြလော့။
၂အကြောင်းမူကား ၊ ငါတို့၌ ကရုဏာတော်ကြီးလှ၏။ ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်၏။
ဟာလေလုယ။

၁၁၈

၁ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်
ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ၂ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည်ဟု ဣသရေလအမျိုးဝန်ခံစေ။
၃ကရုဏာတော်အစဉ် အမြဲတည်စေဟု အာရုန်အနွယ် ဝန်ခံစေ။ ၄ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည်ဟု
ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် ဝန်ခံကြစေ။

၅ငါသည် ကျဉ်းမြောင်းရာထဲက ထာဝရဘုရားကိုခေါ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ကျယ်ဝန်းသော
အရပ်ထဲသို့ သွင်းတော်မူ၏။ ၆ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ဘက်၌ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ကြောက်စရာမရှိ။ လူသည်
ငါ၌ အဘယ်သို့ပြုနိုင် သနည်း၊ ၇ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ဘက်၌ မစတော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတို့၌
ငါအလိုကို ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ၈ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံခြင်းသည် လူကို ကိုးစားခြင်းထက်သာ၍ ကောင်း၏။

၉ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံခြင်းသည် မင်းကို ကိုးစားခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။ ၁၀လူအမျိုးအပေါင်းတို့သည်
ငါ့ကိုဝိုင်းကြသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် အားဖြင့် သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်ရ၏။ ၁၁ငါ့ကို ဝိုင်းကြ၏။
ဝိုင်းသော်လည်း ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့် သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်ရ၏။ ၁၂ပျားများကဲ့သို့ ငါ့ကိုဝိုင်း၍
အုံကြသော် လည်း ဆူးပင်ကိုလောင်သော မီးကဲ့သို့ ငြိမ်းကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့်
သူတို့ကို ပြယ်ဖြတ်ရ၏။ ၁၃သင်သည်ငါကိုလှဲသောအခါ ပြင်းထန်စွာတွန်းသော် လည်း ထာဝရဘုရားသည်
ငါကို မစတော်မူ၏။ ၁၄ထာဝရဘုရား သည် ငါ၏အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါသီချင်းဆိုရာအကြောင်း
ငါ့ကိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၅ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏ နေရာ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအသံနှင့်
ကယ်တင်ခြင်းအသံရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ လက်ျာတော်သည် ကြီးသော အမှုကိုပြု၏။ ၁၆ထာဝရဘုရား၏
လက်ျာ လက်တော်သည် ချီးမြှင့်လျက် ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်သည် ကြီးသောအမှုကို
ပြု၏။ ၁၇ငါမသေရ သေး။ အသက်ရှင်၍ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို ကြားပြောရဦးမည်။
၁၈ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို ကျပ်တည်းစွာ ဆုံးမသော်လည်း သေခြင်း၌ အပ်တော်မမူသေး။
၁၉ဖြောင့်မတ်ခြင်းတံခါးတို့ကို ငါအားဖွင့်ကြ။ ငါဝင်၍ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရမည်။
၂၀ဤတံ ခါးသည် ထာဝရဘုရား၏ တံခါးဖြစ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ဝင်ရကြ၏။ ၂၁ကိုယ်တော်ကို
အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ မည်၊ အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ စကားကိုနားထောင်၍ အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်တင်တော်မူ၏။ ၂၂တိုက်ကို တည်လုပ်သောသူများကိုပယ်ထားသော ကျောက်သည် နောက်တဖန်
တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖြားသို့ ရောက်ပြန်၏။ ၂၃ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအမှုဖြစ်၏၊
ငါတို့မျက်မှောက်၌လည်း အံ့ဘွယ်ဖြစ်၏။ ၂၄ဤနေ့ရက်သည် ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသော နေ့ရက်ဖြစ်၍
ယနေ့ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့။ ၂၅အိုထာဝရ ဘုရား ကယ်တင်တော်မူပါဟု တောင်းပန်ပါ၏။
အိုထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန် ပါ၏။ ၂၆ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့်
ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲက အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကိုယ်တော်ကို ကောင်းကြီးပေးပါ၏။ ၂၇ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၍ ငါတို့၌ ရောင်ခြည် တော် ကို
လွှတ်တော်မူ၏။ ယဇ်တင်ရန်အကောင်ကို ယဇ်ပလ္လင်ဦးချို၌ ကြိုးနှင့်ချည်ကြလော့။ ၂၈ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကို
ချီးမြှောက်ပါမည်။ ၂၉ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၁၁၉

၁ထာဝရဘုရား၏ တရားလမ်း၌ မလွဲမတိမ်း လိုက်သွားသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။
၂သက်သေခံတော် မူချက်ကို စောင့်၍ ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ရှာသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။
၃ထိုသူတို့သည် ဒုစရိုက် ကိုမပြု လမ်းခရီးတော်၌ လိုက်သွားတတ်ကြ၏၊ ၄အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြိုးစား၍
ကျင့်ဘိုရာ ကိုယ်တော်သည် ဩဝါ ဒ ပေးတော်မူပြီ။ ၅ကိုယ်တော်၏ အထုံးအဖွဲ့များကို
စောင့်နိုင်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် လမ်းဖြောင့် ပါစေသော၊ ၆အကျွန်ုပ်သည် ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့ကို
ထောက်ထားသောအခါ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရပါ၏၊ ၇ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူချက်များကို
အကျွန်ုပ်လေ့ကျင့်ပြီးမှ ဂုဏ်တော်ကို ဖြောင့်သောသဘောနှင့် ချီးမွမ်းပါမည်။ ၈ကိုယ်တော်၏
အထုံးအဖွဲ့များကို စောင့်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို ရှင်းရှင်းစွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။
၉လူပျိုသည် မိမိသွားသောလမ်းကို အဘယ်သို့ သန့်ရှင်းစေနိုင်ပါမည်နည်း၊ ဟူမူကား
နှုတ်ကပတ်တော် အတိုင်း သတိပြုရမည်။ ၁၀အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ရှာပါ၏။
ပညတ်တော်လမ်းမှ လွဲစေတော် မမူပါနှင့်။ ၁၁ကိုယ်တော်ကို မပြစ်မှားဘဲ နေနိုင်မည်အကြောင်း
ဗျာဒိတ်တော်ကို နှလုံးထဲမှာ သိုထားပါပြီ။ ၁၂အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူ၏။

အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါ။ ၁၃စီရင် တော်မူရာ နှုတ်တော်ထွက်အလုံးစုံတို့ကို
အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှုတ်နှင့် ဟောပြောပါ၏။ ၁၄ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ် ဥစ္စာကို ရဘိသကဲ့သို့
သက်သေခံတော်မူရာလမ်း၌ ဝမ်းမြောက်ပါ၏။ ၁၅ပေးတော်မူသော ဩဝါဒကိုဆင်ခြင်၍ လမ်း ခရီးတော်တို့ကို
ကြည့်ရှုပါ၏။ ၁၆အထုံးအဖွဲ့တော်တို့၌ မွေ့လျော်ပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မမှတ်ဘဲမနေပါ။
၁၇ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည် အသက်ရှင်၍ နှုတ်ကပတ်တော်ကို စောင့်နိုင်ပါမည်အကြောင်း
ကျေးဇူးပြုတော် မူပါ။ ၁၈တရားတော်၌ အံ့ဘွယ်သောအရာတို့ကို မြင်နိုင်ပါမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်၏
မျက်စိတို့ကို ဖွင့်တော်မူပါ၊၁၉အကျွန်ုပ်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ဧည့်သည်ဖြစ်ပါ၏။ ပညတ်တော်တို့ကို
ဝှက်ထားတော်မမူပါနှင့်။ ၂၀ စီရင်တော်မူချက်တို့ ကို အစဉ်မပြတ် တောင့်တသော အားဖြင့် အကျွန်ုပ်၏
စိတ်နှလုံး ကြေကွဲလျက် ရှိပါ၏။ ၂၁မာနကြီးသောသူနှင့် ပညတ်တော်တို့ကို လွန်ကျူး၍ အကျိန်ခံရသော
သူတို့ကို ကိုယ်တော်ဆုံးမတော်မူ၏။ ၂၂အကျွန်ုပ်သည်သက်သေ ခံတော်မူချက် တို့ကို စောင့်ပါသည်ဖြစ်၍
ကဲ့ရဲ့ခြင်း မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူပါ။ ၂၃မင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထိုင်၍
ပြောကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မူကား အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို ဆင်ခြင်လျက် နေပါ၏။ ၂၄သက်သေခံတော်
မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာ အကျွန်ုပ်တိုင်ပင်ရာ ဖြစ်ကြပါ၏။
၂၅အကျွန်ုပ်အသက်သည် မြေမှုန့်၌ မှီဝဲလျက် ရှိပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း အသက်ရှင်စေတော်
မူပါ။ ၂၆အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အကျင့်တို့ကို ဘော်ပြ၍ ကိုယ်တော်သည် နားထောင်တော်မူပြီ။
အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌သွန်သင်တော်မူပါ။ ၂၇ပေးတော်မူသော ဩဝါဒလမ်းကို အကျွန်ုပ်နားလည်
စေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပါမည်။ ၂၈အကျွန်ုပ်ဝမ်းနည်းခြင်း
အားဖြင့် စိတ်နှလုံးအရည်ယိုလျက် ရှိပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း တည်ကြည်စေတော်မူပါ။
၂၉မုသာလမ်းကိုအကျွန်ုပ် ရှောင်ပါမည်အကြောင်း ကယ်မ၍ တရားတော်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။
၃၀သစ္စာလမ်းကို အကျွန်ုပ်ရွေးပါပြီ။ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ထားပါပြီ။ ၃၁သက်သေခံတော်
မူချက်တို့၌ မှီဝဲပါပြီ။ အို ထာဝရဘုရား အရှက်ကွဲစေတော်မမူပါနှင့်။ ၃၂အကျွန်ုပ်ဥာဏ်ကို ပွင့်စေတော်
မူသည်ဖြစ်၍ ပညတ်တော်လမ်းသို့ အလျှင်အမြန် လိုက်ပါမည်။
၃၃အိုထာဝရဘုရား၊ အထုံးအဖွဲ့တော်လမ်းကို အကျွန်ုပ်အားသွန်သင်တော်မူပါ။ အဆုံးတိုင်အောင်
လိုက်သွားပါမည်၊ ၃၄ဥာဏ်ကို ပေးတော်မူပါ၊ တရားတော်ကို စောင့်ပါမည်။ စိတ်နှလုံးကို အကြွင်းမဲ့
စောင့်ပါမည်။ ၃၅ပညတ်တော်လမ်း၌ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။ ထိုလမ်းကို နှစ်သက်ပါ၏။
၃၆အကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးကို လောဘဘက် သို့မဟုတ် သက်သေခံတော်မူချက်တို့ဘက်သို့ ဆွဲတော်မူပါ။
၃၇အနတ္တကို ပမာဏာမပြုစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်မျက်စိကို အခြားသို့ လွှဲတော်မူပါ။ လမ်းခရီးတော်၌
အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ ၃၈ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဗျာဒိတ်တော်ကို
တည်စေတော်မူပါ။ ၃၉အကျွန်ုပ်ကြောက်သော ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုပယ်ပျောက်စေတော် မူပါ။ စီရင်တော်
မူချက်တို့သည် ကောင်းမွန်ကြပါ၏။ ၄၀ပေးတော်မူသော ဩဝါဒများကို တောင့်တပါ၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
တရားတော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ ၄၁အို ထာဝရဘုရား ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း
ကရုဏာ တော်တည်း ဟူသော ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ရောက်ပါစေသော၊
၄၂ထိုသို့အကျွန်ုပ် သည် နှုတ်ကပတ် တော်ကို ကိုးစားသည်ဖြစ်၍ ကဲ့ရဲ့သောသူ၏ စကားကို ချေစရာ
အကြောင်းရှိပါလိမ်မည်။ ၄၃စီရင် တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ် မြော်လင့်သည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ထဲက
သစ္စာစကားကို အလျှင်း ရုပ်သိမ်းတော် မမူပါနှင့်။ ၄၄ကိုယ်တော်၏ တရားကို မခြားမလပ်
အစဉ်အမြဲကျင့်စောင့်ပါမည်။ ၄၅ပေးတော်မူသော ဩဝါဒများကို အကျွန်ုပ် ရှာဖွေမေးမြန်းသည်ဖြစ်၍
အဆီးအတားမရှိဘဲ သွားလာရပါ၏။ ၄၆သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို မင်းများ ထံမှာ ပြန် ပြော၍
ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပါလိမ့်မည်။ ၄၇အကျွန်ုပ်သည် နှစ်သက်သော ပညတ်တော်တို့၌

မွေ့လျော်ပါမည်။ ၄၈နှစ်သက်သော ပညတ်တော်တို့အား လက်တို့ကို ချီ၍ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို ဆင်ခြင်
အောက်မေ့ ပါမည်။
၄၉အကျွန်ုပ် မြော်လင့်စရာအကြောင်း ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၌ ထားတော်မူသော နှုတ်ကပတ်တော်ကို
အောက်မေ့တော်မူပါ။ ၅၀ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲကို ခံရစဉ်တွင်
ထိုနှုတ်ကပတ် တော်သည် အကျွန်ုပ်သက်သာစရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။ ၅၁မာနကြီးသော သူတို့သည်
အကျွန်ုပ်ကို အလွန် ကဲ့ရဲ့သော် လည်း ကိုယ်တော်၏ တရားလမ်းကို အကျွန်ုပ်မရှောင်ပါ။ ၅၂အိုထာဝရဘုရား
ရှေးကာလ၌ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ် အောက်မေ့၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှစ်သိမ့်စေပါ၏။
၅၃တရားတော်ကို စွန့်ပယ်သော အဓမ္မလူတို့ကြောင့် အကျွန်ုပ် ၌ ပူလောင်သော စိတ်စွဲလန်းလျက် ရှိပါ၏။
၅၄အကျွန်ုပ်ဧည့်သည်နေရာအိမ်တွင် အထုံးအဖွဲ့တော် တို့သည် အကျွန်ုပ်သီချင်းဆိုရာ အကြောင်းဖြစ်၏။
၅၅အိုထာဝဂုာဘုရား ညဉ့်အချိန်၌ နာမတော်ကို အကျွန်ုပ်အောက်မေ့၍ တရားတော်ကို စောင့်ပါ၏။
၅၆ပေးတော်မူသော သြဝါဒများကို နားထောင်သောအားဖြင့် အားရပါ၏။
၅၇အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်စကားတော်တို့
ကို နားထောင်ပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ပြောထားပါပြီ။ ၅၈ကျေးဇူးတော်ကို ခံရပါမည်အကြောင်း ကိုယ်တော်ကို
စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့တောင်းပန်ပါ၏။ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။
၅၉ကိုယ်လိုက်ရာလမ်းကို ဆင်ခြင်သော အခါ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သို့ လှည့်၍ လိုက်ပါ၏။
၆၀ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ခြင်းငှါ မဖင့်မနွဲ့ အလျင်အမြန်ပြု ပါ၏၊ ၆၁မတရားသောသူအစည်းအဝေးတို့သည်
အကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းကြသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် တရားတော်ကို မမေ့မလျော့ပါ၊ ၆၂တရားသဖြင့်
စီရင်တော်မူချက်တို့ကို ထောက်၍ ၊ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းငှာ၊သန်းခေါင်အချိန်၌ အကျွန်ုပ်ထတက်ပါသည်။
၆၃ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ ပေးတော်မူသောသြဝါဒကို နားထောင်သောသူရှိသမျှ တို့နှင့် အကျွန်ုပ်
ပေါင်းဘော်တတ်ပါ၏။ ၆၄အိုထာဝရဘုရား၊ မြေကြီးသည် ကရုဏာတော်နှင့် ပြည့်ဝပါ၏။အထုံးအဖွဲ့
တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါ။
၆၅အိုထာဝရဘုရား၊ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။
၆၆ပညတ်တော် တို့ကို အကျွန်ုပ် ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောဉာဏ်နှင့် ပညာတော်အတတ်ကို
သွင်းပေးတော်မူပါ။ ၆၇အကျွန်ုပ် သည် ဆင်းရဲမခံမီ လမ်းလွဲပါ၏။ ယခုမူကား ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း
ကျင့်စောင့်ပါ၏။ ၆၈ကိုယ်တော်သည် ကောင်းသောသဘော ကျေးဇူးပြုတက်သောသဘော
ရှိတော်မူ၏။အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါ။ ၆၉မာနကြီးသော သူတို့သည်
အကျွန်ုပ်တဘက် ၌မုသာ စကားကို ကြံစည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့
ကျင့်ပါ၏။ ၇၀သူတို့နှလုံးသည် ဆီဉကဲ့သို့ ခဲလျက်ရှိ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ကိုယ်တော်၏တရား၌
မွေ့လျော်ပါ၏။ ၇၁အထုံးအ ဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်စေခြင်းငှာ၊ အကျွန်ုပ် ဆင်းရဲခံရသော ကျေးဇူးသည်
ကြီးမားပါ၏။ ၇၂နှုတ်တော်ထွက် တရားတော်သည် ရွှေငွေအထောင်၊အသောင်း ထက်မက၊
အကျွန်ုပ်၌သာ၍ကောင်းပါ၏။
၇၃ကိုယ်တော်၏ လက်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဖန်ဆင်း၍၊ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ပေးတော်မူပြီ။
ပညတ်တော်တို့ကို အကျွန်ုပ် သင်နိုင်သော ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူပါ။ ၇၄နှုတ်ကပတ်တော်ကို အကျွန်ုပ်
မြော်လင့်သောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြပါ
လိမ့်မည်။ ၇၅အိုထာဝရဘုရား၊ စီရင်တော်မူချက်တို့သည် ဟုတ်မှန်ကြောင်းကိုငှင်း၊ သစ္စာတော်နှင့်အညီ
အကျွန်ုပ်ကို ဆင်းရဲတော်မူစေကြောင်းကိုငှင်း၊ အကျွန်ုပ်သိပါသည်။ ၇၆ကိုယ်တော်၏ကျွန်၌ မိန့်တော်မူချက်
အတိုင်း၊ ကရုဏာတော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုချမ်းသာပေးပါ စေသောဟု ဆုတောင်းပါ၏။ ၇၇ကိုယ်တော်၏
တရားသည် အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ် အသက်ရှင်မည်အကြောင်း သနားစုံမက်

တော်မူခြင်းသည် သက်ရောက်ပါစေသော။ ၇၈မာနကြီးသော သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ကြပါစေသော။
အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်၌ မတရားသဖြင့် ပြုကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်မူကား ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို
ဆင်ခြင် အောက်မေ့ပါသည်။ ၇၉ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို
သိသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ထံသို့ လှည့်ကြပါစေသော။ ၈၀ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊
အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့၌ စုံလင်ပါစေသော။

၈၁အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို တောင့်တလျက်နှင့် ခွန်အားလျော့ပါ၏။
သို့သော်လည်း၊ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မြော်လင့်ပါ၏။ ၈၂အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကာလမှ ချမ်းသာပေးတော်မူ
မည်နည်း ဟူ၍၊ အကျွန်ုပ် မျက်စိတို့သည် ဗျာဒိတ်တော်ကို မြော်လင့်လျက်အား ကုန်ပါ၏။ ၈၃ မီးခိုး၌ရှိသော
သားရေဘူးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို မမေ့မလျော့ပါ။ ၈၄ကိုယ်တော်၏
ကျွန်နေရသော နေ့ရက် ကာလအဘယ်မျှလောက်ကြာရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူတို့အား၊
အဘယ်ကာလမှ တရားဆုံးဖြတ် တော်မူမည်နည်း။ ၈၅မာနကြီးသောသူ၊ ကိုယ်တော်၏ တရားကို
လွန်ကျူးသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အဘို့ တွင်းများကို တူးကြပါပြီ။ ၈၆အလုံးစုံသော ပညတ်တော်တို့သည်
သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံကြပါ၏။ သူတပါးတို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲကြသည်ဖြစ်၍၊မစတော်မူပါ။
၈၇သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မြေကြီးပေါ် ကသုတ်သင် ပယ်ရှင်းလုပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်၏
ဥပဒေသများကို အကျွန်ုပ် မစွန့်ပါ။ ၈၈ဂရုဏာ တော်ရှိသည့်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။
နှုတ်တော်ထွက် ဗျာဒိတ်တော်ကို စောင့်ပါမည်။

၈၉အိုထာဝရဘုရား၊ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ကောင်းကင်ဘုံ၌အစဉ်အမြဲတည်ပါ၏။ ၉၀သစ္စာတော်သည်
လူမျိုးအဆက်ဆက် မြဲမြံပါ၏။ မြေကြီးကိုတည်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် အမြဲနေပါ၏။ ၉၁ခပ်သိမ်းသော
အရာတို့ သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဖြစ်၍ စီရင်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ယနေ့တိုင်အောင် အမြဲနေကြပါ၏။
၉၂အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ တရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းမရှိလျှင် အထက်က ဆင်းရဲခံစဉ်ပျက်စီးပါပြီ။
၉၃ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေများကို အစဉ်မမေ့လျော့နိုင်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဥပဒေသများအားဖြင့်
အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူ၏။ ၉၄အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏
ဥပဒေများကို ရှာဖွေလိုက်စစ်သောကြောင့်အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ ၉၅အကျွန်ုပ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊
မတရားသော သူတို့သည် စောင့်လျက်နေကြပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို
အကျွန်ုပ်ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပါမည်။ ၉၆ခပ်သိမ်းသော စုံလင်ခြင်း၏ အဆုံးကို အကျွန်ုပ်မြင်ပါပြီ။ ပညတ်တရား
တော်မူ ကား အလွန်ကျယ်ဝန်းပါ၏။

၉၇ကိုယ်တော်၏ တရားကို အကျွန်ုပ်သည် အလွန်နှစ်သက်ပါ၏။ တနေ့လုံး ဆင်ခြင်အောက်မေ့
လျက်နေပါ၏၊ ၉၈ပညတ်တရားတော်သည် အကျွန်ုပ်ရန်သူတို့ထက် အကျွန်ုပ်ကိုသာ၍ ပညာရှိစေပါ၏။
ပညတ်တရားတော်သည် အကျွန်ုပ်၌ အစဉ်တည်ပါ၏။ ၉၉သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်သည်
ဆင်ခြင်အောက်မေ့သောကြောင့် အကျွန်ုပ်၏ ဆရာအပေါင်းတို့ ထက်သာ၍ နားလည်ပါ၏။ ၁၀၀ကိုယ်တော်၏
ဥပဒေသများကို စောင့်သောကြောင့် အသက် ကြီးသူတို့ထက် သာ၍ ဥာဏ်ကောင်းပါ၏။
၁၀၁နှုတ်ကပတ်တော်ကို စောင့်လိုသောငှါ မကောင်းသောလမ်း ရှိသမျှတို့ကို လွှဲရှောင်ပါ၏။
၁၀၂ကိုယ်တော်သည် သွန်သင်တော်မူသောကြောင့် စီရင်တော်မူချက်တို့မှ အကျွန်ုပ်လွှဲ၍ မသွားပါ။
၁၀၃မိန့်တော်မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ်အာခေါင်၌ အလွန်ချိုကြပါ၏။ ခံတွင်းထဲမှာ ပျားရည်ထက် သာ၍
ချိုကြပါ၏။ ၁၀၄ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများအားဖြင့် အကျွန်ုပ် သည် ဥာဏ်တိုးပွား၍ မိစ္ဆာလမ်းရှိသမျှ တို့ကို
မုန်းပါ၏။ ၁၀၅နှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခြေရှေ့မှာ မီးခွက်ဖြစ် ၍ အကျွန်ုပ်လမ်းခရီးကို လင်းစေပါ၏။
၁၀၆ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း ပြုပါမည်။
၁၀၇အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အလွန်ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း အသက်

ရှင်စေတော်မူပါ။ ၁၀၈အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်သည် စေတနာစိတ်ရှိ၍ ကိုယ်နှုတ်နှင့်ဆက်သော
ပူဇော်သက္ကာတို့ကို နှစ်သက်တော်မူပါ။ စီရင်တော် မူချက်တို့ကိုလည်း အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါဟု
တောင်းပန်ပါ၏။ ၁၀၉အကျွန်ုပ်အသက်သည် ကိုယ်လက်၌ အစဉ်ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း တရားတော်ကို
မမေ့မလျော့ပါ။ ၁၁၀မတရားသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ဘို့ ကျော့ကွင်းကို ထောင်ထားကြပါ၏၊ သို့
သော်လည်း ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများမှလွဲ၍ မသွားပါ။ ၁၁၁သက်သေခံ တော်မူချက်တို့သည်
အကျွန်ုပ်နှလုံး ရွှင်လန်းရာဖြစ်၍ ကိုယ်အမွေဥစ္စာဘို့ အစဉ်အမြဲခံယူပါ၏။ ၁၁၂အထုံးအဖွဲ့ တော်တို့ကို
အဆုံးတိုင်အောင် အစဉ်လိုက်ခြင်းအလို့ငှါ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို တိုက်တွန်းပါ၏။

၁၁၃အကျွန်ုပ်သည် အဝမ္ဗလူတိုကိုမုန်း၍ ကိုယ်တော်၏တရားကိုနှစ်သက်ပါ၏။ ၁၁၄ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်၏ အကွယ်အကာ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဒိုင်းလွှားဖြစ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မြော်လင့်လျက်
နေပါ၏။ ၁၁၅ဒုစရိုက်ကိုပြုသော သူတို့ ငါ့ထံမှ ဖယ်သွားကြ။ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တို့ကို
ကျင့်စောင့်မည်။ ၁၁၆အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်ပါမည်အကြောင်း၊ မိန့်တော်မူချက်အတိုင်း ထောက်မ
တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မြော်လင့်ခြင်း အကြောင်းမှ မရှက်မကြောက်ပါစေနှင့်။ ၁၁၇အကျွန်ုပ်သည်
ချမ်းသာရပါမည်အကြောင်း မစတော်မူပါ။ အထုံးအဖွဲ့ တော်တို့ကို အစဉ်အမြဲ ထောက်ရှုပါမည်။
၁၁၈အထုံးအဖွဲ့တော်တို့မှ လွှဲသွားသမျှသော သူတို့ကို ပယ်တော် မူ၏။သူတို့ပရိယာယ်သည် မုသာ ဖြစ်ပါ၏။
၁၁၉မတရားသော မြေသားအပေါင်းတို့ကိုချော်ကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သက်သေခံတော်မူချက်
တို့ကို အကျွန်ုပ်နှစ်သက်ပါ၏။ ၁၂၀ကိုယ်တော်ကို ထိန့်လန့်သဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ကြက်သီးမွေးညှင်းထ၍၊
စီရင်တော်မူချက်တို့မှ ကြောက်ပါ၏။

၁၂၁အကျွန်ုပ်သည် တရားဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းကို ပြုပါပြီ။ ညှဉ်းဆဲသော
သူတို့လက်၌ အကျွန်ုပ်ကို ပစ်ထားတော်မမူပါနှင့်။ ၁၂၂ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အဖို့ငှါ အာမခံတော်မူပါ။
မာနကြီးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မနှိပ်စက်ကြပါစေနှင့်။ ၁၂၃ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုဇ၎င်း၊
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်နှင့်ယှဉ်သော ဗျာဒိတ်တော်ကိုဇ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိသည် မျှော်၍ အားကုန်ပါပြီ။
၁၂၄ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၌ ပြု၍ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူပါ။
၁၂၅အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ သက်သေခံ တော်မူချက် တို့ကို နားလည်နိုင်သော ဉာဏ်ကို
ပေးသနားတော်မူပါ။ ၁၂၆အို ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူချိန်ရောက်ပါ ပြီ။ သူတပါး များတို့သည်
တရားတော်ကို ပယ်ကြပါ၏။ ၁၂၇အကျွန်ုပ်မူကား၊ ပညတ်တော်တို့ကို ရွှေထက်မက ရွှေစင်ထက်သာ၍
နှစ်သက်ပါ၏။ ၁၂၈သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသအလုံးစုံတို့သည် ဖြောင့်ကြသည်ဟု ထင်မှတ် လျက်
မိစ္ဆာလမ်း ရှိသမျှ တို့ကို မုန်းပါ၏၊

၁၂၉သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အံ့ဩဘွယ် ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်သည် စောင့်ရှောက်တတ်
ပါ၏၊ ၁၃၀နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဖွင့်ပြခြင်းသည် အလင်းကို ပေး၍ မလိမ္မာသောသူတို့ကို လိမ္မာစေတတ်ပါ၏။
၁၃၁ပညတ်တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်တောင့်တအားကြီးသဖြင့် နှုတ်ကို ဖွင့်၍ ပန်းတိုက်ပါ၏။ ၁၃၂နာမတော်ကို
ချစ်သောသူတို့၌ ပြုတော်မူတတ်သည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ရှု၍ ကယ်မသနားတော်မူပါ။
၁၃၃မိန့်တော်မူချက်အစဉ်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ခြေလှမ်း တို့ကို ဖြောင့်စေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်မည်သော
ဒုစရိုက်မျှ အစိုးမရပါစေနှင့်။ ၁၃၄လူတို့၏ ညှဉ်းဆဲခြင်းထဲက အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏
ဥပဒေသများကို စောင့်ပါမည်။ ၁၃၅မျက်နှာ တော်၏အလင်း ကို ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ပေါ်မှာ ထွန်းလင်းစေ၍
အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူပါ။ ၁၃၆သူတပါးများတို့သည် တရားတော်ကို မစောင့်သောကြောင့်
အကျွန်ုပ်မျက်စိတို့မှ မျက်ရည်သည် မြစ်ရေကဲ့သို့ စီးပါ၏။

၁၃၇အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ စီရင်တော်မူချက်တို့သည် ဖြောင့်မတ်ကြပါ၏။
၁၃၈ထားတော်မူသောသက်သေခံတော်မူချက်တို့သည်လည်း တရားနှင့်ညီ၍ သစ္စာမြဲကြပါ၏။ ၁၃၉ရန်သူတို့သည်

စကား တော်တို့ကို မေ့လျော့သောကြောင့် စွဲလန်းပူပန်ခြင်း စိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲပါ၏။
[၁၄၀]နှုတ်ကပတ် တော်သည် အလွန်စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည် နှစ်သက်ပါ၏။
[၁၄၁]အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သောသူ မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်၏
ဥပဒေသများကို မမေ့မလျော့ပါ၊ [၁၄၂]ဖြောင့်မတ် တော်မူ ခြင်းသည် နိစ္စထာဝရဖြောင့်မတ်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။
ကိုယ်တော်၏ တရားသည် သစ္စာတရား ဖြစ်ပါ၏။ [၁၄၃]ဆင်းရဲညှိုး ငယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း
ပညတ်တော်တို့သည် အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်ပါ၏။ [၁၄၄]သက်သေခံတော်မူချက်တို့ သည် အစဉ်အမြဲ
ဖြောင့်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်ပါမည်အကြောင်း ဉာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။
[၁၄၅]အကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့အော်ဟစ်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား နားထောင်တော်မူပါ။
အထုံးအဖွဲ့ တော်တို့ကို စောင့်ပါမည်။ [၁၄၆]ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်ပါ၏၊ ကယ်တင်တော်မူပါ၊
သက်သေခံတော် မူချက်တို့ကို စောင့်ပါမည်။ [၁၄၇]မိုဃ်းမလင်းမီ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်တတ်ပါ၏။
နှုတ်ကပတ်တော်ကို မြော်လင့်လျက် နေပါ၏။ [၁၄၈]ဗျာဒိတ်တော်တို့ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့လိုသောငှါ
ညဉ့်ယံမလွန်မီ အကျွန်ုပ်နိုး တတ်ပါ၏။ [၁၄၉]အိုထာဝရဘုရား ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း
အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ စီရင်တော်မူချက်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။
[၁၅၀]မကောင်းသော အကြံအစည်၌ ကျင်လည်သောသူတို့သည် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ကြပါ၏။ သူတို့သည်
ကိုယ်တော်၏ တရားနှင့် ဝေးကြပါ၏။ [၁၅၁]အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် နီးတော်မူ၏။ အလုံးစုံသော
ပညတ်တော်တို့သည် သစ္စာဖြစ်ကြပါ၏။ [၁၅၂]သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို အစဉ်အမြဲ ထားတော်မူကြောင်းကို
ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ အကျွန်ုပ်သိပါ၏။
[၁၅၃]အကျွန်ုပ်ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု၍ ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ တရားကို
မမေ့မလျော့ ပါ။ [၁၅၄]အကျွန်ုပ်အမှုကို စောင့်၍ အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပါ။ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်
အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ [၁၅၅]မတရားသောသူတို့သည် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို မရှာသောကြောင့်
ကယ်တင်ခြင်းနှင့် ဝေးကြပါ၏။ [၁၅၆]အိုထာ ဝရဘုရား သနားစုံမက်တော်မူခြင်း သဘောသည် ကြွယ်ဝပါ၏၊
စီရင်တော်မူချက်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေ တော်မူပါ။ [၁၅၇]အကျွန်ုပ်ကို ညှင်းဆဲသောသူနှင့်
ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့သည် များကြပါ၏။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် သည် သက်သေခံတော်မူချက်တို့မှလွှဲ၍
မသွားပါ။ [၁၅၈]သစ္စာမရှိသော သူတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် မြင်၍ စိတ်နာပါ၏။ အကြောင်းမူကား သူတို့သည်
ဗျာဒိတ်တော်စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေကြပါ၏။ [၁၅၉]ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများ ကို
အကျွန်ုပ်နှစ်သက်ကြောင်းကို မှတ်တော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို
အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။ [၁၆၀]နှုတ်ကပတ်တော်အလုံးစုံတို့သည် ဟုတ်မှန်ပါ၏။ တရားသဖြင့်
စီရင်တော်မူချက်ရှိ သမျှတို့သည် အစဉ်အမြဲတည်ကြပါ၏။
[၁၆၁]အစိုးရသော သူတို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကို ညှင်းဆဲကြသော်လည်း
အကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးသည် စကားတော်ကို ကြောက်ရွံ့ပါ၏။ [၁၆၂]လက်ရဉ့စွာများကိုတွေ့ရသကဲ့သို့ ဗျာဒိတ်တော်
စကားကြောင့် အကျွန်ုပ်ဝမ်း မြောက်ပါ၏။ [၁၆၃]မုသာစကားကို ကြားပျင်းရွံ့ရှာပါ၏။ တရားတော်ကိုကား
နှစ်သက်ပါ၏။ [၁၆၄]ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော် မူချက်များကြောင့် ကိုယ်တော်ကို တရက်လျှင် ခုနစ်ကြိမ်
ချီးမွမ်းတတ်ပါ၏။ [၁၆၅]တရားတော်ကို နှစ်သက်သော သူတို့ ၌ ကြီးစွာသော ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ရှိပါ၏။
သူတို့စိတ်ပျက်စရာ အကြောင်းမရှိပါ။ [၁၆၆]အိုထာဝရဘုရား ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို
အကျွန်ုပ်မြော်လင့်၍ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်ပါ၏။ [၁၆၇]သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ် သည်
စောင့်ပါ၏။ အလွန်နှစ်သက်ပါ၏၊ [၁၆၈]ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေတို့နှင့် သက်သေခံတာ်မူချက်တို့ကို စောင့်ပါ၏၊
အကျွန်ုပ်အကျင့်ရှိသမျှတို့သည် ရှေ့တော်၌ ရှိကြပါ၏။

၁၆၉အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သံသည် ရှေ့တော်သို့ ရောက်ပါစေသော။ နှုတ်ကပတ်တော်
အတိုင်း ဉာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ၁၇၀အသနားခံသော စကားသည် ရှေ့တော်သို့ ရောက်ပါစေသော။
ဗျာဒိတ်တော် အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ၁၇၁အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူသော
အခါ အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်သည် ချီးမွမ်းခြင်းကို မြွက်ဆိုပါမည်။ ၁၇၂အလုံးစုံသော ပညတ်တော်တို့သည်
ဖြောင့်မတ်ပါသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်လျှာသည် ဗျာဒိတ်တော်ကို သီချင်းဆိုပါမည်။ ၁၇၃ကိုယ်တော်၏
ဥပဒေသများကို နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ လက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မစပါစေသော်။ ၁၇၄အို ထာဝရဘုရား
ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်တောင့်တပါ၏။ တရား တော်သည်လည်း အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာ
ဖြစ်ပါ၏။ ၁၇၅အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်၍ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါစေသော၊ စီရင်တော်မူချက်တို့သည်
အကျွန်ုပ်ကို မစကြပါစေသော။ ၁၇၆ပျောက်သောသိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည် လမ်းလွဲပါပြီ၊ ကိုယ်တော်၏
ကျွန်ကိုရှာတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ပညတ်တော်တို့ကို မမေ့မလျော့ပါ။

၁၂၀

၁အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲခံရသောအခါ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်၍ ထာဝရဘုရားသည်
နားထောင်တော်မူ၏။ ၂အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်အသက်ကို သစ္စာမရှိသော နှုတ်မှ၎င်း၊
လှည့်စားတတ်သောလျှာမှ၎င်း ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ၃အိုလှည့်စားတတ်သောလျှာ သင်သည် အဘယ်ကျေးဇူး
ရှိသနည်း။ အဘယ်အကျိုးကို ခံရသနည်း၊ ၄အားကြီးသောသူ၏ ထက်သောမြှားကဲ့သို့၎င်း
ရသမ်သစ်သားမီးခဲကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။ ၅ငါသည် မေရှက် ပြည်၌ တည်းခို၍ ကေဒါတဲ၌ နေရသည်အရာမှာ
အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ၆ငြိမ်သက်ခြင်းကို မုန်းသော သူတို့နှင့် အတူငါ့ဝိညာဉ်သည် ကြာမြင့်စွာ နေရပါသည်တကား။
၇ငါသည် ငြိမ်သက်ခြင်းဘက်မှာနေ၏။ ငါပြောလျှင်မူကား၊ သူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။

၁၂၁

၁ငါ့ကိုမစခြင်း အကြောင်းသည် ပေါ်ထွက်ရသောတောင်ရိုးသို့ ငါမျှော်ကြည်၏။ ၂ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရား ထံတော်မှ ငါ့ကို မစခြင်းအကြောင်းသည် ပေါ်ထွက်ရ၏။
၃သင်၏ ခြေကို ချော်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သင့်ကို စောင့်သောသူသည် အိပ်တော်မမူ။
၄အကယ် စင်စစ် ဣသရေလအမျိုးကို စောင့်သောသူကို ငိုက်မျဉ်းအိပ်ပျော်ခြင်း ရှိတော်မမူ။ ၅ထာဝရဘုရား
သည် သင့်ကို စောင့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ လက်ျာဘက်၌ရှိသော သင်ခိုလှုံရာအရိပ်
ဖြစ်တော်မူ၏။ ၆နေ့အချိန်၌ နေအားဖြင့်၎င်း၊ ညဉ့်အချိန်၌ လအားဖြင့်၎င်း အထိအခိုက်မရှိရာ၊
၇ထာဝရဘုရားသည် မကောင်းသောအမှုအရာ အလုံးစုံတို့ကို ကွယ်ကာ၍၊ သင်၏ အသက်ကို
စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ၈ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ ထွက်ခြင်းနှင့် ဝင်ခြင်းတို့ကို ယခုမှစ၍
အစဉ်မပြတ်စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၂၂

၁ငါတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ သွားကြကုန်အံ့ဟု သူတပါးတို့သည် ပြောကြသောအခါ
ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ၂အိုယေရုရှလင်မြို့ သင်၏တံခါးတို့အတွင်း၌ ငါတို့သည် ရပ်၍ နေကြလိမ့်မည်။
၃ယေရုရှလင် မြို့သည် စေ့စပ်သော မြို့ကဲ့သို့ တည်၏။ ၄အမျိုးအနွယ်တို့သည် ထိုမြို့သို့ တက်ကြ၏။
ဣသရေလအမျိုး ထုံးစံရှိ သည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား၏ အမျိုးအနွယ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏
နာမတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းငှာတက်သွားကြ၏။ ၅ထိုမြို့၌တရား စီရင်ရာပလ္လင်၊ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၏ ရာဇပလ္လင်တို့
သည် တည်ကြ၏။ ၆ယေရုရှလင်မြို့ ငြိမ်ဝပ်မည့် အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။ ထိုမြို့ကို မြတ်နိုးစုံမက်သော
သူတို့သည် ချမ်းသာရကြပါစေသော။ ၇သင်၏ မြို့ရိုးအတွင်း၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း၊ သင်၏ဘုံဗိမာန်တို့၌
ချမ်းသာခြင်းရှိပါစေသော။ ၈သင်၌ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ရှိပါစေသောဟု ငါသည် ညီအစ်ကို အတွက်၊ အဆွေခင်ပွန်း

တို့အတွက် ပြောဆိုပါမည်။ ၉ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၌အိမ်တော်ကို ထောက်၍၊ သင်၏အကျိုး
ကိုရှာပါမည်။

၁၂၃

၁ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ် မျှော်ကြည့်ပါ၏။
၂ကျွန်တို့သည် သခင်လက် ကိုငင်း၊ကျွန်မတို့သည် သခင်မလက်ကိုငင်းမျှော်ကြည့်သည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည် ကယ်မသနား တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို မခံမှီတိုင်အောင်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
မျှော်ကြည့်လျှက်နေကြပါ၏။ ၃အိုထာဝရဘုရား၊ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်အရှက်ကွဲ
ခြင်းကို ခံရပါသည်ဖြစ်၍၊ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ ၄မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူတို့၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုငင်း၊
မာနကြီးသော သူတို့၏ အရှက်ကွဲခြင်းကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဝိညာဉ်သည် အလွန်ခံရပါ၏။

၁၂၄

၁ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘက်မှာ ရှိတော်မမူလျှင်ဟူသော စကားနှင့်ချီ၍၊ ဣသရေလအမျိုး
ဆိုရသော စကားဟူမူကား၊ ၂ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘက်မှာ ရှိတော်မမူလျှင်၊လူတို့သည် ငါတို့ရန်ဘက်၌
နေကြသောအခါ၊ ၃အမျက်ထွက်၍ ငါတို့ကို အသက်နှင့်တကွ မျိုကြပြီတကား။ ၄ထိုအခါငါတို့ကို ရေသည်၊
လွှမ်းမိုး၍စီးသောရေသည် ငါတို့အသက်ဝိညာဉ်ပေါ်မှာ ကျော်သွားပြီ တကား။ ၅စော်ကားသောရေတို့သည်
ငါတို့အသက်ဝိညာဉ်ပေါ်မှာ ကျော်သွားကြပြီတကား။ ၆သူတို့သွားနှင့် ကိုက်ခဲရာဘို့ ငါတို့ကိုအပ်တော်
မမူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိ တော်မူစေသတည်း။ ၇ငှက်သည်မုဆိုးတို့၏ ကျော့ကွင်းထဲက
လွတ်သကဲ့သို့၊ငါတို့အသက်သည် လွတ်လျက်ရှိ၏။ ကျော့ကွင်းပြတ်၍ ငါတို့သည် လွတ်ကြပြီ။
၈ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့်၊ ငါတို့သည်မစခြင်း
ကျေးဇူးကို ခံရကြသတည်း။

၁၂၅

၁ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသော သူတို့သည် မတုန်မလှုပ်၊ အစဉ်အမြဲတည်သော ဇိအုန်တောင်ကဲ့သို့
ဖြစ်ကြ၏။ ၂တောင်ရိုးတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝန်းရံသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို ယခုမှစ၍
ကာလအစဉ်မပြတ် ဝန်းရံတော်မူ၏။ ၃ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည်ဒုစရိုက်ကိုပြုသော အခွင့်မရှိစေခြင်းငှာ၊
မတရားသော သူတို့၏ လှံတံသည် ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏အမွေခံရာ အဘို့အပေါ်မှာ မတည်မနေရ။
၄အိုထာဝရဘုရား၊ ကောင်းသောသူ၊ သဘောဖြောင့်သော သူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။
၅ကောက်သော လမ်း များသို့ လွှဲသွားသော သူတို့ကိုကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မတရားသဖြင့်ပြုသော
သူတို့နှင့်အတူ ထုတ်သွား တော်မူမည်။ ဣသရေလ အမျိုး၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါစေသော။

၁၂၆

၁ဘမ်းသွားချုပ်ထားသော ဇိအုန်သားတို့ကို ထာဝရဘုရား ပြန်လာစေတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည်
အိပ်မက် သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ၂ထိုအခါ ငါတို့နှုတ်သည် ရယ်ခြင်းနှင့်ငင်း၊ ငါတို့လျှာသည်
သီဆိုခြင်းနှင့်ငင်း ပြည့်ဝ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အဘို့ကြီးသောအမှုကို
ပြုတော်မူပြီဟုဆိုကြ၏။ ၃ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့အဘို့ကြီးသောအမှုကို ပြုတော်မူပြီ။ ငါတို့သည်လည်း
ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိနေကြ၏။ ၄အိုထာဝ ဘုရား၊ ဘမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းကို ခံရသော အကျွန်ုပ်တို့ကို
တောင်မျက်နှာ ချောင်းရေကဲ့သို့ တဖန်ပြန်လာစေ တော်မူပါ။ ၅မျက်ရည်ကျလျက် မျိုးစေ့ကြဲသော သူတို့သည်
ရွှင်လန်းလျက် စပါးရိတ်ကြလိမ့်မည်။ ၆မျက်ရည်ကျ လျက် ကြဲရန်မျိုးစေ့ကို ဆောင်၍ ထွက်သွားသော
သူသည်၊ ကောက်လှိုင်းများကို ဆောင်လျက် ရွှင်လန်းသော စိတ် နှင့် အမှန်ပြန်လာလိမ့်မည်။

၁၂၇

၁ထာဝရဘုရားသည် အိမ်ကို ဆောက်တော်မမူလျှင်၊ ဆောက်သောသူတို့သည် အချည်းနှီးလုပ်
ဆောင်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မြို့ကိုစောင့်တော်မမူလျှင်၊ ကင်းစောင့်တို့သည် အချည်းနှီးစောင့် ကြ၏။
၂စောစောထလျက်၊ ညဥ့်နက်သည့် တိုင်အောင် မအိပ်ဘဲနေလျက်၊ ပင်ပန်းစွာအစာစားလျက်နေသော်လည်း
အကျိုးမရှိ၊ အိပ်ပျော်ရသော အခွင့်ကို ချစ်တော်မူသော သူအား အမှန်ပေးတော်မူ၏။
၃ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့သည် ထာဝရဘုရားဆုချ၍ ပေးသနားတော်မူသော အမွေဥစ္စာဖြစ်ကြ
၏။ ၄အသက်ပျိုစဉ်၊ ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့သည် သူရဲလက်၌ ရှိသော မြှားကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။
၅မိမိမြှားတောင့်ကို သူတို့ နှင့် ပြည့်စေသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။
ရန်သူတို့ကို တံခါးဝ၌ ဆီးတားကြ လိမ့်မည်။

၁၂၈

၁ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ လမ်းခရီးတော်သို့ လိုက်သွားသမျှသော သူတို့သည်
မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၂ထိုသို့ပြုလျှင် သင်သည် မိမိလက်နှင့် လုပ်ဆောင်၍ရသော အစာကိုစားရလိမ့်မည်။
မင်္ဂလာရှိ၍ ကောင်းစား ရလိမ့်မည်။ ၃သင်၏မယားသည် သင့်အိမ်နားမှာ များစွာအသီးသီးသော
စပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့၎င်း၊ သားသမီးတို့သည် သင့်စားပွဲ ပတ်လည်၌ စိုက်ပျိုးသော သံလွင်ပင်များ ကဲ့သို့၎င်း
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၄ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူသည် ထိုသို့သော မင်္ဂလာရှိရလိမ့်မည်။
၅ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်က ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ ခံရသော ကောင်းကျိုးကို
တသက်လုံးမြင် ရလိမ့်မည်။ ၆မိမိသားသမီးတို့၌ ဘွားမြင်သော သားသမီး တို့ကိုလည်း မြင်ရလိမ့်မည်။
ဣသရေလ အမျိုး၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါစေသော။

၁၂၉

၁ငယ်သောအရွယ်မှစ၍၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါ့ကို သူတပါးတို့သည်ညှဉ်းဆဲကြပြီဟူသော စကားနှင့်ချီ၍၊
ဣသရေလ အမျိုးဆိုရသော စကားဟူမူကား၊ ၂ငယ်သောအရွယ်မှစ၍၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါ့ကို
သူတပါးတို့သည်ညှဉ်းဆဲကြပြီ။ သို့သော်လည်း ငါကို မနိုင်ကြ။ ၃ထွန်သောသူတို့သည် ငါ့ကျောပေါ်မှထွန်၍၊
ရှည်သော ထွန်ကြောင်း တို့ကို ဖြစ်စေကြ၏။ ၄ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။
မတရားသောသူတို့၏ ကြိုးတို့ကို ဖြတ်တော်မူပြီ။ ၅ဇိအုန်မြို့ ကို မုန်းသော သူအပေါင်းတို့သည်
ရှက်ကြောက်၍ လှန်ခြင်းကို ခံရကြပါစေ။ ၆အိမ်မိုး ပေါ်မှပေါက်၍၊ အဘယ်သူမျှ မနုတ်ဘဲ ညှိုးနွမ်းတတ်သော
မြက်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေ။ ၇ထိုမြက်ပင်ကို ရိတ်သော သူသည် လက်တဆုပ်မျှမရ။ စည်းသောသူသည်လည်း
လက်တပွေ့မျှမရ။ ၈လမ်း၌ လျှောက်သွားသော သူတို့က လည်း၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ သော
မင်္ဂလာသက်ရောက် ပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ သင်တို့ကို
ကောင်းကြီးပေးကြ၏ဟု မပြောမဆိုကြရ။

၁၃၀

၁အိုထာဝရဘုရား၊ နက်နဲရာထဲက ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ပါ၏။ ၂အိုထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်၏ စကားသံကို ကြား၍၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပဌာပြုသံကို နားညောင်းတော်မူပါ။ ၃အိုဘုရားရှင်
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဒုစရိုက်အပြစ်များကို မှတ်တော်မူလျှင် အဘယ်သူသည်
ခံရပ်နိုင်ပါမည်နည်း။ ၄ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့စရာ အကြောင်းရှိစေခြင်းငှာ၊ အပြစ်လွှတ်ခြင်း အခွင့်ကို
ပိုင်တော်မူ၏။ ၅ထာဝရဘုရားကို ငါစောင့်လျက် နေ၏။ ငါ့ဝိညာဉ်သည် စောင့်လျက်နေ၏။
နှုတ်ကပတ်တော်ကို ငါမြော်လင့်၏။ ၆နံနက်ကို မြော်လင့်သော သူတို့ ထက်မက၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည်
ဘုရားရှင်ကိုမျှော်လင့်လျက် နေ၏။ ၇ဣသရေလ အမျိုးသည် ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်ပါစေ။
အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၌ ကရုဏာရှိ၏။ များစွာသော ရွေးနှုတ်ခြင်း ကျေးဇူးရှိ၏။
၈ဣသရေလအမျိုးကို ခပ်သိမ်းသော ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ အထဲက ရွေးနှုတ်တော် မူလိမ့်မည်။

၁၃၁

၁အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်မမြင့်ပါ။ မျက်နှာလည်း မမော်ပါ။ ကိုယ်နှင့်မတန်၊ကြီးမြင့်သော
အမှုတို့၌ မကျင်လည်ပါ။ ၂အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်သည် အမိနို့နှင့်ကွာသော သူငယ်ကဲ့သို့၊
ကိုယ်စိတ်ကိုဖြေ၍ ငြိမ်းစေပါပြီ။ အကျွန်ုပ် စိတ်နှလုံးသည် နို့ကွာသော သူငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ ၃ဣသရေလ
အမျိုးသည် ယခုအခါမှစ၍၊ ကာလအစဉ်မပြတ် ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်ပါစေ။

၁၃၂

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ဒါဝိဒ်မင်းကိုငင်း၊ သူခံရသမျှသော ဆင်းရဲခြင်းကိုငင်း အောက်မေ့တော်မူပါ။ ၂-၅
ထိုမင်းက၊ ယာကုပ် အမျိုးကိုးကွယ်သော တန်ခိုးရှင် ထာဝရဘုရား ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ကို
အကျွန်ုပ်သည် မတွေ့မှီ တိုင်အောင်၊ ကိုယ်နေရာအိမ်သို့မဝင်၊ ကိုယ်အိပ်ရာပေါ်သို့မတက်၊ ကိုယ်မျက်စိ
အိပ်ရမည့်အခွင့်၊ မျက်ခမ်းမှိတ်ရမည့် အခွင့်ကို မပေးပါဟု၊ ယာကုပ်အမျိုး ကိုးကွယ်သော
တန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရားထံ ကျိန်ဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၏။ ၆တဲ တော်သည် ဖေရိမ်ပြည်မှာ ရှိကြောင်းကို ငါတို့သည်
ကြားရပြီ။ ယာရိမ်တော၌ တွေ့ကြပြီ။ ၇ဘုံဗိမာန်တော်သို့ ဝင်၍၊ ခြေတော် တင်ရာ ခုံအောက်၌
ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြကုန်အံ့။ ၈အိုထာဝရဘုရား၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာသို့ ဘုန်းတော်နှင့် ယှဉ်သော
ဓမ္မသေတ္တာနှင့်တကွ တက်တော်မူပါ။ ၉ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းတန်ဆာကို
ဆင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြပါစေသော။ ၁၀ကိုယ်တော်၏
ကျွန်ဒါဝိဒ်မင်း၏ မျက်နှာကို ထောက်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ထံ၌ ဘိသိက်ခံသော သူကို ငြင်းပယ်တော်မမူပါနှင့်။

၁၁ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်အား ဓိဋ္ဌာန်ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြု၍၊ သစ္စာဖျက်တော်မမူသော
စကားဟူမူကား၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကို သင်၏ပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါတင်မည်။ ၁၂သင်၏သားတို့သည်
ငါ့ပဋိညာဉ်တရားကိုငင်း၊ ငါသွန်သင်သော သက်သေခံချက်ကိုငင်း စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သူတို့၏
သားများသည်လည်း သင်၏ပလ္လင်ပေါ်မှာ အစဉ်အမြဲ ထိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူပြီ။
၁၃ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကို ရွေးကောက်၍၊ အမြဲနေ တော်မူရာဘို့ အလိုတော် ရှိသည့် အရာမှာ၊
၁၄ဤမြို့ကား ငါအစဉ်အမြဲ ကျိန်းဝပ်ရာမြို့တည်း။ ငါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤမြို့၌ ငါနေမည်။ ၁၅သူ၏
အစာအဟာရကို အထူးသဖြင့် ကောင်းကြီးပေးမည်။ သူ၌ ဆင်းရဲသားတို့ကို ဝကျွေးမည်။ ၁၆သူ၏
ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းတန်ဆာကို ဆင်စေသဖြင့်၊ သူ၌ သန့်ရှင်း သူတို့သည် ရွှင်လန်းသော
သီချင်း ကို ရွှင်လန်းစွာ ဆိုရကြလိမ့်မည်။ ၁၇ထိုမြို့၌ ဒါဝိဒ်၏ ဦးချိုကို ငါပေါက်စေမည်။ ငါ့ထံ၌ ဘိသိက်ခံသော
သူတို့ မီးခွက်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ ၁၈ထိုအရှင်၏ ရန်သူများကို ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ငါဖုံးလွှမ်းမည်။ သူ၏ ဦးရစ်
သရဖူသည် ဘုန်းပွင့်လျက် ရှိလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။

၁၃၃

၁ညီအစ်ကိုတို့သည် သဘောတူလျက် ပေါင်းဘော်ကြသည် အရာမှာ အလွန်ကောင်းပေ၏။
အလွန်တင့် တယ် လျောက်ပတ်ပေ၏။ ၂အာရုံ၏ ခေါင်းပေါ်မှာ လောင်းလျက်၊ သူ၏မုတ်ဆိတ်သို့ စီး၍၊
လည်စွပ်တိုင် အောင် ကျသော နံ့သာဆီ ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ၃ဟေရမုန်တောင်နှင့် ဇိအုန်တောင်ရိုးပေါ်သို့
ကျသောနှင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုသို့နေကြ သောအရပ်၌၊ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲ
အသက်ရှင်ခြင်းအခွင့်တည်းဟူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို စီရင် တော်မူ၏။

၁၃၄

၁ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ ညဉ့်ယံစောင့်သော ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်တော်အပေါင်းတို့၊
ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ၂သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်သို့ လက်ကိုချီ၍၊ ထာဝရဘုရားကို
ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ၃ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရားသည်
ဇိအုန်တောင်ပေါ်က၊ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေး တော်မူပါစေသော။

၁၃၅

၁ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။
၂ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်တန်တိုင်းတွင် အမှုစောင့်သော ထာဝရဘုရား၏
ကျွန်တော်တို့၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြုကြလော့။ ၃ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူသောကြောင့်၊
ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုကြလော့။ ထိုသို့သော အမှုသည်
တင့်တယ်လျောက်ပတ်ပေ၏။ ၄အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်အမျိုးကို ကိုယ်တော်အဘို့
ငှါ၊ ဣသရေလအမျိုးကို ဘဏ္ဍာ တော်ဖြစ်စေခြင်းငှာငှါ ရွေးကောက်တော်မူပြီ။
၅ထာဝရဘုရားသည် ကြီးတော်မူကြောင်း၊ ငါတို့၏ ဘုရားရှင်သည် ဘုရားတကာတို့
ထက်မြတ်တော်မူ ကြောင်းကို ငါသိ၏။ ၆ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာ၊
နက်နဲရာအရပ်ရပ်တို့၌ အလိုတော် ရှိသမျှတို့ကို ပြုတော်မူ၏။ ၇မြေကြီးစွန်းမှ မိုဃ်းတိမ်တို့ကို
တက်စေတော်မူ၏။ မိုဃ်းနှင့်တကွ လျှပ်စစ်ကိုဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲက လေကို
ထုတ်တော်မူ၏။ ၈အဲဂုတ္တုပြည်၌ လူမှစ၍ တိရစ္ဆာန်တိုင်အောင် သားဦးရှိ သမျှတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။
၉အဲဂုတ္တုပြည်၊ သင်၏ထဲမှာ ဖာရောမင်းမှစ၍၊ သူ၏ကျွန်အပေါင်းတို့၏ အပေါ်သို့ လက္ခဏာသက်သေ၊
အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ ၁၀–၁၁အာမောရိပြည်ကို အစိုးရသော ရှိဟုန်မင်း၊ ဗာရှန်ပြည်ကို
အစိုးရသော ဩဃမင်းနှင့်တကွ၊ ဘုန်းကြီးသော ရှင်ဘုရင်များကို ကွပ်မျက်၍ များပြားသော လူမျိုးနှင့်
တကွ၊ ခါနန်တိုင်းနိုင်ငံအပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ၁၂သူတို့နေရာမြေကိုလွှဲ၍ မိမိလူ ဣသရေလ အမျိုးအား
အမွေကို ပေးချတော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ အမည်သည် နိစ္စထာဝရ ဖြစ်ပါ၏။
၁၃အိုထာဝရဘုရား။ ဘွဲ့နာမတော်သည် ကာလအစဉ်အဆက် တည်ပါ၏။ ၁၄ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်
တို့၏အတွက် နောင်တရ၍၊ မိမိလူစုဘက်မှ တရားစီရင်တော်မူ၏။
၁၅သာသနာပ လူတို့ကိုးကွယ်တော်မူသော ရုပ်ထုတို့ကား ငွေလည်းဖြစ်၏။ ရွှေလည်းဖြစ်၏။
လူလက်ဖြင့် လုပ်သော အရာပေတည်း။ ၁၆ထိုရုပ်တုတို့သည် နှုတ်ရှိ၍ စကားမပြောတတ်။
မျက်စိရှိ၍မမြင်တတ်။ ၁၇နားရှိ၍ မကြားတတ်။ သူတို့ပါးစပ် ၌လည်း ထွက်သက်ဝင်သက် မရှိပါတကား။
၁၈လုပ်သောသူတို့လည်း အတူတူ၊ ကိုးစား သောသူအပေါင်းတို့လည်း အတူတူပါတကား။
၁၉အိုဣသရေလအမျိုး၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေလော့။ အိုအာရုန် အမျိုးအနွယ်၊ ထာဝရဘုရားကို
ကောင်းချီးပေလော့။ ၂၀အိုလေဝိအမျိုးအနွယ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းချီးပေးလော့။ ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့သော သူတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းချီးပေးကြလော့။ ၂၁ယေရုရှလင်မြို့မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော
ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ဟာလေလုယ။

၁၃၆

၁ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊
ဂုဏ်ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ၂ဘုရားတို့၏အရှင် ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်
အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ၃အရှင်တို့၏သခင်၊ ဘုရားရှင်၏
ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ၄ကရုဏာတော်
အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို တပါတည်းသာ ပြုတော်မူထသော၊ ၅ကရုဏာတော်
အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ပညာတရားအတိုင်း ကောင်းကင် ကို ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊ ၆ကရုဏာတော်
အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ရေပေါ်မှာ မြေကြီးကိုဖြန့်တော်မူထသော၊ ၇ကရုဏာတော်
အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ အလင်းအိမ်ကြီးတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊ ၈ကရုဏာတော်
အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ နေ့ကို အုပ်စိုးရသောနေကိုငှါ၊ ၉ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊
ညဉ့်ကို အုပ်စိုးရသော လနှင့်ကြယ်များကိုငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊ ၁၀ကရုဏာတော်

အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ သားဦးများကို ဒဏ်ခတ်တော်မူထသော၊ ၁၁ကရုဏာတော်
အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ အားကြီး သောလက်၊ ဆန့်သောလက်ရုံးတို့ကို လက်နက်ပြုတော် မူထသော
၁၂ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့ အထဲက
ထုတ်ဆောင် တော်မူထသော၊ ၁၃ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည် ဖြစ်၍၊ ဒေံပင်လယ်ကို အပိုင်းပိုင်း
ခွဲတော်မူထသော၊ ၁၄ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ပင်လယ်အလယ်၌ ဣသရေလအမျိုးကို
ရှောက်သွား စေတော်မူထသော၊ ၁၅ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည် ဖြစ်၍၊ ဖာရောမင်းနှင့်
ဗိုလ်ခြေများကို ဒေံပင်လယ်ထဲ၌ လှဲချတော် မူထသော၊ ၁၆ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ`တည်သည် ဖြစ်၍၊
မိမိလူစုကိုတော၌ ပို့ဆောင်တော်မူထသော၊ ၁၇ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ကြီးသော
ဘုရင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူထသော၊ ၁၈-၂၀ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ အာမောရိပြည်ကို
အစိုးရသော ရှိဟုန်မင်းကိုဎင်း၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ဗာရှန်ပြည်ကို အစိုးရသော
ဩဃမင်းကိုဎင်း၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ဘုန်းကြီးသော
ဘုရင်များကိုဎင်းလုပ်ကြံတော်မူထ သော၊ ၂၁ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ သူတို့နေရာမြေကို
လွှဲတော်မူထသော၊ ၂၂ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍မိမိကျွန် ဣသရေလအမျိုးအား အမွေကို
ပေးချတော်မူထသော၊ ၂၃ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ နှိမ့်ချလျက်နေသော ငါတို့ကို
အောက်မေ့တော်မူထသော၊ ၂၄ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည် ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကို ရန်သူတို့အထဲက
ရွေးနှုတ်တော် မူထသော၊ ၂၅ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည် ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို
ကျွေးမွေးတော်မူသော၊ ၂၆ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်
အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၁၃၇

၁ဗာဗုလုန်မြစ်တို့ အနားမှာ ငါတို့သည် ထိုင်၍၊ ဇိအုန်မြို့ကို အောက်မေ့လျက် ငိုကြွေးကြ၏။ ၂ငါတို့
စောင်းများကိုလည်း ထိုအရပ်တွင် မိုဃ်းမခပင်တို့၌ ဆွဲထားကြ၏။ ၃အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌ ငါတို့ကို
ဘမ်းသွားချုပ်ထားသော သူနှင့်၊ ငါတို့ကို ညှဉ်းဆဲသော သူတို့က၊ ဇိအုန်သီချင်းကို ငါတို့အား ဆိုကြလော့ဟု၊
သီချင်း ဆိုသံကိုဎင်း၊ ရွှင်လန်းသော အသံကိုဎင်း ငါတို့၌ တောင်းကြပါသည်တကား။ ၄တကျွန်းတနိုင်ငံ၌
ထာဝရဘုရား၏ သီချင်းကို အဘယ်သို ဆိုရပါမည်နည်း။ ၅အိုယေရုရှလင်မြို့၊ သင့်ကိုငါမေ့လျှင်
ငါလက်ျာလက်သည် မိမိအတတ်ကို မေ့ပါစေ။ ၆သင့်ကိုငါ မအောက်မေ့၊ အမြတ်ဆုံးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း
အကြောင်းထက်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို အမြတ်မ ထားလျှင်၊ ငါလျှာသည် အာခေါင်၌ ကပ်ပါစေ။
၇အိုထာဝရဘုရား၊ ယေရုရှလင်မြို့၏ နေ့ရက်အချိန်ရောက်သော အခါ၊ မြို့ရိုးကို အမြစ်တိုင်အောင်
ရှင်းလိုက်ကြ၊ ရှင်းလိုက်ကြဟု ဆိုကြသော ဧဒုံအမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့တော်မူပါ၊ ၈ဖျက်ဆီးတတ်သော
ဗာဗု လုန်မင်းသမီး၊ သင်သည် ငါတို့၌ ပြုသည့်အတိုင်း၊ သင်၌ အပြစ်ကို ဆပ်ပေးသော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။
၉သင်၏ သူငယ်တို့ကို ကိုင်ယူ၍၊ ကျောက်ပေါ်မှာ ဆောင့်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၃၈

၁အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါမည်။ အခြားတစ်ပါးသော
ဘုရားတို့ရှေ့မှာ ကိုယ်တော်ကို ထောမနာ သီချင်းကိုဆိုပါမည်။ ၂သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်သို့
မျက်နှာပြုလျက် ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်၍၊ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကြောင့် နာမတော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။
အကြောင်းမူကား၊ ကတိတော်ကို သိတင်းတော် ရှိသမျှထက် ချီးမြှောက်တော်မူပြီ။ ၃အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော
နေ့တွင် နားထောင်တော်မူ၍၊ စိတ်ဝိညာဉ်ထဲသို့ ခွန်အားကို သွင်းသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်ကို ခိုင်မာစေတော်မူ၏။
၄အိုထာဝရဘုရား၊ လောကီရှင်ဘုရင် အပေါင်းတို့သည် နှုတ်တော်ထွက် စကားတို့ကို ကြားရသည် ဖြစ်၍၊
ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။ ၅ထာ ဝရဘုရား၏ လမ်းခရီးတော်တို့၌ လိုက်၍ သီချင်းဆိုကြပါလိမ့်မည်။

အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ ၆ထာဝရဘုရားသည် မြင့်မြတ်တော်မူသော်လည်း၊
စိမ့်နှိမ့်ချသော သူတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ စိတ်မြင့်သောသူတို့ကိုကား၊ အဝေးက သိတော်မူ၏။
၇အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲဒုက္ခများ၌ ကျင်လည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို
အသက်ရှင်စေတော်မူလိမ့်မည်။ လက်တော်ကို ဆန့်လျက်၊ ရန်သူ တို့၏ အမျက်ဒေါသ ကို ဆီးတား၍၊
လက်ျာလက်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော် မူလိမ့်မည်။ ၈ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အမှုကို
ပြီးစီးစေတော်မူမည်။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကရုဏာသည် အစဉ်အမြဲ တည်ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏
လက်နှင့် ပြုစုသော အမှုတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။

၁၃၉

၁အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စစ်ကြော၍ သိတော်မူ၏။ ၂အကျွန်ုပ်ထိုင်ခြင်း၊
ထခြင်းအရာတို့ကို သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် အကြံအစီတို့ကို အဝေးကပင် နားလည်တော်မူ၏။
၃အကျွန်ုပ်သွားသော လမ်းကိုဎင်း၊ အိပ်ရာကိုဎင်း စစ်ဆေး၍၊ အကျွန်ုပ်ကျင့်သော အကျင့်အလုံးစုံတို့ကို
ကျွမ်းတော်မူ၏။ ၄အကျွန်ုပ်သည် စကားတစ်ခွန်းကိုမျှ မမြွက်သော်လည်း၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
အကြွင်းမဲ့ သိတော်မူ၏။ ၅ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ပတ်လည်ဝိုင်းထား၍၊ အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ
လက်တော်ကို တင်တော်မူပြီ။ ၆ ထိုသို့သော ဉာဏ်သည် အံ့ဘွယ်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်မတတ်နိုင်ပါ။
မြင့်မြတ်သည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်မမှီနိုင်ပါ။ ၇ ဝိညာဉ်တော်နှင့် လွတ်ခြင်းအလို့ငှာ အဘယ်အရပ်သို့
သွားနိုင်ပါမည်နည်း။ မျက်နှာတော်နှင့် လွတ်ခြင်းအလို့ငှာ အဘယ်အရပ်သို့ ပြေးနိုင်ပါမည်နည်း။
၈ကောင်းကင် သို့ တက်လျှင် ကိုယ်တော်ရှိတော်မူ၏။ မရဏာနိုင်ငံ၌ အိပ်ရာကိုခင်းလျှင် ကိုယ်တော်
ရှိတော်မူ၏။ ၉နံနက် အတောင်တို့ကို ယူ၍ သမုဒ္ဒရာစွန်း၌နေလျှင်၊ ၁၀ထိုအရပ်၌ပင် ကိုယ်တော်၏ လက်သည်
အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်လျက်၊ လက်ျာလက်တော်သည် ကိုင်လျက်ရှိပါလိမ့်မည်။ ၁၁အကယ်၍ မှောက်မိုက်သည်
ငါကိုဖုံးလွှမ်းမည်ဟု တဖန်ဆိုလျှင်၊ ညဉ့်သည်လည်း အကျွန်ုပ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ အလင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။
၁၂အကယ်စင်စစ် မှောင်မိုက်သည် ရှေ့တော်၌ အဘယ်အရာကိုမျှ မဖုံးနိုင်ပါ။ ညဉ့်သည် နေ့ကဲ့သို့ လင်းပါ၏။
မှောင်မိုက်သဘောနှင့် အလင်းသဘောသည် တူပါ၏။

၁၃ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်ကပ်ကို ဖန်ဆင်း၍၊ အမိဝမ်းထဲမှာ အကျွန်ုပ်ကို
ဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။ ၁၄အကျွန်ုပ်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော လက္ခဏာ၊ ထူးဆန်းသော လက္ခဏာတို့နှင့်
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော် ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ ပြုပြင်တော်မူသော အမှုတို့သည်
အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် အမှန်သိပါ၏။ ၁၅မထင်ရှားသော အရပ်၌
အကျွန်ုပ်ကို ဖန်ဆင်း၍၊ မြေကြီးအောက်အရပ်၌ စေ့စပ်စွာ ပြုပြင်တော်မူ သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်၏
ကိုယ်ခန္ဓာသည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားလျက် ရှိပါ၏။ ၁၆မစုံလင်သေးသော အကျွန်ုပ်၏ အလုံး အထွေးကိုလည်း
ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှု၍ မြင်တော်မူပြီ။ ထိုအရာတို့ကို ပြုပြင်၍ တစုံတခုမျှမရှိမီကာလတွင်၊
ကိုယ်တော်၏စာရင်း၌ အကုန်အစင် မှတ်သားလျက် ရှိကြပါ၏။ ၁၇အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်၌ ကိုယ်တော်၏
အကြံအစည်တို့သည် အလွန်ထူးဆန်းကြပါ၏။ အလွန်များပြားကြပါ၏။ ၁၈ထိုအကြံအစည် တော်တို့ကို
ရေတွက်လျှင်၊ သဲလုံးနှင့်အမျှမက သာ၍များပြားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် နိုးသောအခါ ကိုယ်တော်ထံ၌
အစဉ်ရှိပါ၏။

၁၉အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မတရားသောသူတို့ကို ကွပ်မျက်တော်မူပါစေသော။
လူအသက်ကို သတ်တတ်သောသူတို့၊ ငါ့ထံမှ ဖယ်သွားကြ။ ထိုသူတို့သည် ၂၀ကိုယ်တော်တဘက်၌
မနာလိုသောစိတ်နှင့် ပြောဆို၍၊ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့သည် မတရားသဖြင့် ဝါကြွားကြပါ၏။
၂၁အိုထာဝရဘုရာ၊ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသော သူတို့ကို အကျွန်ုပ်မုန်းပါသည် မဟုတ်လော။ အာဏာတော်ကို
ဆန်သောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်ရွံ့ရှာပါသည် မဟုတ်လော။ ၂၂ထိုသူတို့ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ မုန်းပါ၏။

ကိုယ်ရန်သူကဲ့သို့ မှတ်ပါ၏။ ၂၃အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို စစ်ကြော၍၊ အကျွန်ုပ်၏ နှလုံးကို
သိမှတ်တော်မူပါ။ စုံစမ်း၍ စိတ်အထင်များကိုလည်း သိမှတ်တော်မူပါ။ ၂၄ဆိုးသောလမ်းသို့
အကျွန်ုပ်လိုက်သည် မလိုက်သည်ကို ကြည့်ရှု၍၊ ထာဝရလမ်း ထဲသို့ သွေးဆောင်တော်မူပါ။

၁၄၀

၁အိုထာဝရဘုရား၊ ဆိုးသောသူ၏ လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကြမ်းတမ်းသော
သူ၏လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကွယ်ကာ စောင့်မတော်မူပါ။ ၂ထိုသူတို့သည် နှလုံးထဲမှာ မကောင်းသော
အကြံအစီရှိ၍၊ စစ်မှုကို အစဉ်နှိုးဆော်ကြပါ၏။ ၃သူတို့သည်မြွေ ကဲ့သို့ မိမိတို့ လျှာကို သွေးတတ်ကြပါ၏။
သူတို့နှုတ်ခမ်းအထဲမှာ မြွေဆိုး အဆိပ်အတောက်ရှိပါ၏။ ၄အိုထာဝရဘုရား၊ မတရားသော သူ၏ လက်မှ
အကျွန်ုပ်ကို ကွယ်ကာ စောင့်မတော်မူပါ။ ကြမ်းတမ်းသောသူ၏ လက်မှကွယ်ကာ စောင့်မတော်မူပါ။
သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို လှဲခြင်းငှာ ကြံစည်ကြပါ၏။ ၅မာနကြီးသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ဘို့ ကျော့ကွင်းနှင့်
ကြိုးသေးများကို ဝှက်ထားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သွားရာလမ်း၌ ကွန်ရွက်ကို ဖြန့်၍ ညွှတ်များကို ထားကြပါ၏။
၆ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ထားပါ၏။
အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းသော စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ ၇အိုဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ကယ်တင်ခြင်းအစွမ်းသတ္တိဖြစ်တော်မူ၏။ စစ်တိုက်ရ သောနေ့၌ အကျွန်ုပ်၏
ဦးခေါင်းကို ဖုံးအုပ်တော်မူ၏။

၈အိုထာဝရဘုရား၊ မတရားသောသူ၏ အလိုပြည့်စုံရသောအခွင့် သူ၏အကြံထမြောက်
ရသောအခွင့် ရှိစေတော်မမူပါနှင့်။ ၉ထိုသို့သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ မိမိတို့ ဦးခေါင်းကို
မချီးမြှောက်ရဘဲ၊ မိမိတို့ မြွက်ဆိုသော မကောင်းကျိုးသည် မိမိတို့ကို လွှမ်းမိုးပါစေသော။ ၁၀မီးခဲတို့သည်
ထိုသူတို့အပေါ်သို့ကျရောက်ပါစေ သော။ မီးထဲသို့၎င်း နက်သောတွင်းထဲသို့၎င်း ကျကြပါစေသော။
တဖန်မထကြပါစေနှင့်။ ၁၁ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူသည် မြေပေါ်မှာနေရာ မမြဲပါစေနှင့်။ ကြမ်းတမ်းသောသူကိုလည်း
ဖျက်ဆီးသည်တိုင် အောင် ဘေးဥပဒ်သည် လိုက်ပါစေသော။ ၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းရဲသောသူ၏
အမှုကိုစောင့်၍ တော်မွတ်သောသူဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူမည်ဟု ငါသိ၏။ ၁၃အကယ်စင်စစ်
တရားသောသူတို့သည် နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ သဘောဖြောင့်သောသူတို့သည် အထံတော်၌
နေရကြပါလိမ့်မည်။

၁၄၁

၁အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။ အလျင်အမြန်ကြွ လာတော်မူပါ။
ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်သောအခါ အကျွန်ုပ်၏စကားသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ ၂အကျွန်ုပ်၏ ပဌာနသည်
မီးရှို့သောနံ့သာပေါင်း ကဲ့သို့၎င်း လက်ကိုချီခြင်းသည် ညဦးယံပူဇော်သက္ကာကဲ့သို့၎င်း ရှေ့တော်၌ပြင်ဆင်
လျက် ရှိပါစေသော်။ ၃အိုထာဝရ ဘုရား အကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ရှေ့မှာ ကင်းကိုထားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏
နှုတ်ခမ်းတံခါးကိုစောင့်တော်မူပါ။ ၄ဒုစရိုက်ပြုသော သူနှင့်အတူ အကျွန်ုပ်ပါ၍ မတရားသောအမှု
ဒုစရိုက်အမျိုးမျိုး၌ ကျင်လည်စေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်၏ စိတ်နှလုံးကို မကောင်းသောအမှုအရာသို့
သွေးဆောင်တော်မမူပါနှင့်။ ထိုသူတို့၏ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို အကျွန်ုပ်မစားပါစေနှင့်။ ၅ဖြောင့်မတ်သော
သူသည် အကျွန်ုပ်ကိုဒဏ်ခတ်ပါစေသော ကျေးဇူးရှိပါလိမ့်မည်။ ဆုံးမ ပါစေသောအကျွန်ုပ် ဦးခေါင်း ကို
လိမ်းသောဆီဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထပ်၍ပြုသော်လည်း အကျွန်ုပ်မငြင်းပါ။ ယခုမူကား သူတပါးပြုသော အဓမ္မအမှု
တဘက်၌ ဆုတောင်းပါ၏။ ၆သူတို့၏အကဲအမှူးတို့သည် ကျောက်တွင်းနားမှလွှတ်၍ အကျွန်ုပ်၏စကားကို
ကြားရကြပါ၏။ ထိုစကားလည်းချိုပါ၏။ ၇မြေပေါ်မှာထင်းကို ခုတ်၍ခွဲသကဲ့သို့ မရဏာနိုင်ငံ တံခါးဝမှာ
အကျွန်ုပ်တို့ ၏အရိုးများတို့သည် ကွဲပြားလျက်ရှိပါ၏။ ၈အိုဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်
မျှော်ကြည့်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံပါ၏။ ၉အကျွန်ုပ်၏အသက်ကို သွန်ပစ်စေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်အဘို့

ထောင်ထားကြသော ကျော့ကွင်းများကိုင်း ဒုစရိုက်ပြုသောသူတို့၏ ညွှတ်ကွင်းမှင်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုလွှတ်
စေတော်မူပါ။ ၁၀ထိုသို့အ ကျွန်ုပ်သည် လွန်သွားသောအခါ မတရားသောသူအပေါင်း တို့သည် မိမိကျော့ကွင်း
ထဲသို့ကျကြပါစေသော။

၁၄၂

၁ငါသည်ထာဝရဘုရားထံသို့ အသံကိုလွှင့်၍အော်ဟစ်၏။ ငါ့အသံကို ထာဝရဘုရားထံသို့လွှတ်၍
ဆုတောင်းပဌာနပြု၏။ ၂ရှေ့တော်၌ မြည်တမ်းသောစကားကို မြွက်၍ခံရသော ဆင်းရဲဒုက္ခများကို
ကြားလျှောက်ရ၏၊ ၃အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်လျက်ရှိသောအခါ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကို ကိုယ်တော်
သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သွား သောလမ်း၌ကျော့ကွင်းကို ဖွက်ထားကြပါပြီ။ ၄လကျာ်ဘက်သို့
အကျွန်ုပ်ကြည့်ရှုသောအခါ အကျွန်ုပ် သိကျွမ်း သောသူ မရှိပါ။ ပြေးလွတ်ရာလမ်းလည်း ပိတ်ပါ၏။
အကျွန်ုပ်အသက်ကို နှမြောသောသူမရှိပါ။ ၅အိုထာဝရ ဘုရား ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်ပါ၏။
အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ၌ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ အကျွန်ုပ် ခံစားရာအဘို့ဖြစ် တော်မူ၏။
၆အလွန်နှိမ့်ချလျက်နေသော အကျွန်ုပ်၏ကြွေးကြော်သံကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသော
သူတို့လက်မှကယ်နှုတ်တော် မူပါ။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ထက်သာ၍ ခွန်အားကြီးကြပါ၏။ ၇နာမတော်ကို
အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းရမည်ကြောင်း အကျွန်ုပ်ကိုထောင်ထဲက နှုတ်ဆောင်တော်မူပါ။ ထိုသို့သောကျေးဇူးပြု
တော်မူအခါ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဝန်းရံလျက်နေကြပါလိမ့်မည်။

၁၄၃

၁အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၏ပဌာနကိုကြား၍ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။
သစ္စာစောင့်ခြင်း ဖြောင့်မတ်ခြင်း ရှိတော်မူသည်အတိုင်း ပြန်ပြောတော်မူပါ။ ၂ကိုယ်တော်၏ကျွန်နှင့်
တရားတွေ့ တော်မမူပါနှင့်။ အသက်ရှင်သောသူ မည်သည်ကားရှေ့တော်၌ အပြစ်ကင်းစင်ရာသို့
မရောက်ရပါ။ ၃ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို ညှဉ်းဆဲ၍ အသက်ကိုလည်း မြေတိုင်အောင်နှိမ်နင်း၍
ကြာမြင့်စွာသေနေသော သူကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကိုမှောင်မိုက်ထဲမှာ နေစေပါ၏။ ၄အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်လျက်
ကိုယ်အထဲ၌ နှလုံးကြွေကွဲလျက်နေပါ၏။ ၅ရှေးလွန် လေပြီးသောကာလကို အောက်မေ့၍ အလုံးစုံသော
အမှုတော်တို့ကိုင်း၊ လက်တော်နှင့်ပြုပြင်သော အရာတို့ကိုင်း ဆင်ခြင်ပါ၏။ ၆ကိုယ်တော်ထံသို့
လက်တို့ကိုဆန့်ပါ၏။ သွေ့ခြောက်သော မြေကဲ့သို့အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည်ကိုယ်တော်ကို တောင့်တပါ၏။
၇အိုထာဝရဘုရား အလျင်အမြန်နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်ပါပြီ။ မျက်နှာလွှဲတော်မူသဖြင့်
တွင်းထဲသို့ဆင်းသောသူကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကိုဖြစ်စေတော်မမူပါနှင့်။ ၈ကရုဏာ တော် စကားသံကို
အလျင်အမြန်ကြားစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၌ ကိုးစားပါ၏။ ကိုယ်သွားရမည့်လမ်းကိုသိစေ တော်မူပါ။
ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ် တသပါ၏။ ၉အိုထာဝရဘုရား ရန်သူ၏လက်မှ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။
ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံပါ၏။ ၁၀အလိုတော်သို့လိုက်စေမည့် အကြောင်းသွန်သင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကောင်းမြတ်သောဝိညာဉ်တော်သည် ဖြောင့်တမ်းသောလမ်း၌
အကျွန်ုပ်ကိုသွေးဆောင် တော်မူပါစေသော။ ၁၁အိုထာဝရဘုရားနာမတော် အတွက်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို
အသက် ရှင်စေတော်မူပါ။ ဖြောင့်မတ် တော်မူသည်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို ဆင်းရဲဒုက္ခထဲမှ
ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ကို ပယ်ရှင်း၍ အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲ
သော သူအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။

၁၄၄

၁ငါ၏ကျောက်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိစေတော်မူစေသတည်း။ ငါ့လက်သည်
စစ်တိုက်၍ လက်ချောင်းတို့သည်လည်း စစ်မှုကိုလေ့ကျက်မည်အကြောင်း သွန်သင်တော်မူ၏။
၂ငါ့ကိုသနားသောသူ ငါ၏မြို့ရိုး ငါ၏ရဲတိုက် ငါ့ကိုကယ်လွှတ်သောသခင် ငါ၏အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။

ထိုဘုရားသခင်ကို ငါကိုးစား၏။ ငါ၏လူမျိုး ကို ငါ့အောက်သို့ နှိမ့်ချတော်မူ၏။ ၃အိုထာဝရဘုရား၊
လူသည်အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည်မှတ်တော် မူရသနည်း။ လူသားသည်
အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည်မှတ်တော်မူရသနည်း။ ၄လူသည်အငွေ့နှင့် တူပါ၏။
သူ၏နေ့ရက်တို့သည် လွန်သွားတတ်သော အရိပ်ကဲ့သို့ဖြစ်တတ်၏။ ၅အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်၏
မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ညွတ်၍ဆင်းသက်တော်မူပါ။ တောင်တို့ကို တို့တော်မူပါ။ သူတို့သည်မီးခိုး ထွက်ကြပါ
လိမ့်မည်။ ၆လျှပ်စစ်ပြက်စေ၍ လေးမြားတော်တို့ကို ပစ်သဖြင့်ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေ၍
နှိမ်စက်တော်မူပါ။ ၇အထက်အရပ်က လက်တော်ကိုဆန့်၍ အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်တော်မူပါ။ တခဲနက်သော
ရေထဲကငင်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံ သား တို့၏လက်ထဲကငင်း ဆယ်ယူကယ်တင်တော်မူပါ။ ၈သူတို့၏ နှုတ်သည်
မုသားစကားကိုပြောတတ်၏။ သူတို့၏ လက်ျာလက်သည်လည်း လှည့်စားတတ်သောလက်ဖြစ်၏။
၉အိုဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အသစ်သောသီချင်းကို ဆိုပါမည်။ ကြိုးဆယ်ပင်ရှိသော
တူရိယာနှင့်ထောမနာ သီချင်းဆိုပါမည်။ ၁၀အောင်မြင်ရသောအခွင့်ကို ရှင်ဘုရင်တို့အား ပေးတော်မူ၏။
ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဒါဝိဒ်ကိုဆိုးသော ထားဘေးနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။ ၁၁တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏
လက်မှ အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူ၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သူတို့၏နှုတ်သည် မုသားစကားပြောတတ်ပါ၏။
သူတို့၏လက်ျာလက်သည်လည်း လှည့်စားတတ်သောလက်ဖြစ် ပါ၏။ ၁၂အကျွန်ုပ်တို့၏ သားတို့သည်
အရွယ်ပျိုစဉ်တွင် ကြီးပွားသောပျိုးပင်ကဲ့သို့၎င်း သမီးတို့သည်ဘုံဗိမာန် နည်းတူ ထုသော
တိုက်ထောင့်ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြပါစေသော။ ၁၃အကျွန်ုပ်တို့၏ဘဏ္ဍာတိုက်တို့သည် အစားအ
သောက် အသုံးအဆောင်များနှင့်ပြည့်စုံခြင်း သိုးတို့သည်ပြင်အရပ်တို့၌ အထောင်အသောင်းမွေးဘွားခြင်း
၁၄နွားတို့ သည်လည်း ကြီးပွားများပြားခြင်း ရှိပါစေသော။ အနိုင်အထက်ဝင်ခြင်း မရှိ။ သိမ်းသွားခြင်းမရှိ။
လမ်းတို့ ၌ကြွေးကြော် မြည်တမ်းခြင်းမရှိ။ ၁၅ထိုသို့နေသော လူမျိုးသည်မင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
အကြင်လူမျိုးတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ထိုလူမျိုးသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။

၁၄၅

၁အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်ပါမည်။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
နာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးပါမည်။ ၂ကိုယ်တော်ကိုနေ့တိုင်းအစဉ် ကောင်းကြီးပေးပါမည်။ နာမတော်ကို
ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ချီးမွမ်းပါမည်။ ၃ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်၍အလွန်ချီးမွမ်းဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။
ကြီးမြတ်တော် မူခြင်းကိုစစ်၍မကုန်နိုင်။ ၄အမှုတော်တို့ကို လူမျိုးအဆက်ဆက် တို့သည်ချီးမွမ်း၍
တန်ခိုးတော်များကို ဟောပြောကြပါ လိမ့်မည်။ ၅အကျွန်ုပ်သည်လည်း ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်တော်ကို၎င်း၊
အံ့ဘွယ်သောအမှုတော် တို့ကို၎င်း မြွက်ဆိုပါ ၏။ သူတို့သည်ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုတို့၌ပါသော
တန်ခိုးကိုမြွက်ဆို၍ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကြီးမြတ်တော်မူ ခြင်း အကြောင်းကို ကြားပြောပါမည်။
၇သူတို့သည်အလွန်ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်းကို အောက်မေ့တို့ရာ မြွက်ဆို၍ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း
အရာကိုရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။
၈ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော သနားစုံမတ်တတ်သော သဘောနှင့်ပြည့်စုံ၍
ခွင့်လွှတ်တော် နှင့် ကရုဏာတော်သည် အလွန်ကြွယ်ဝပါ၏။ ၉ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား
ကျေးဇူးပြုချင်သော သဘောရှိ၍ ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့ကို သနားစုံမက်တော်မူ၏။ ၁၀အိုထာဝရဘုရား
ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့သည် ဂုဏ်တော်တို့ကိုပြ၍ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့သည် ကောင်းကြီးပေးကြ
ပါ၏။ ၁၁နိုင်ငံတော်၏ ဘုန်းကို၎င်း၊ တန်ခိုးတော်ကို၎င်း၊ ဟောပြောမြွက်ဆိုသဖြင့်၊ ၁၂တန်ခိုးပါသော
အမှုတော်များနှင့် နိုင်ငံတော်၏ဘုန်းအသရေများကို လူသားတို့ အား ဘော်ပြကြပါ၏။ ၁၃ကိုယ်တော်၏
နိုင်ငံသည် နိစ္စထာဝရနိုင်ငံဖြစ်၍ အာဏာတော်သည် ကာလအစဉ်အဆက် တည်ရပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
လဲသောသူရှိသမျှတို့ကို ထောက်မတော်မူ၏။ ၁၄နှိမ့်ချသော သူအပေါင်းတို့ကို ကြွပင့်တော်မူ၏။

[၁၇]ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မျှော်ကြည့်ကြ၍ အချိန်တန်မှ သူတို့ကို ကျွေးမွေး တော်မူ၏။
[၁၆]လက်တော်ကို ဖွင့်၍ အသက်ရှင်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ရောင့်ရဲစေတော်မူ၏။ [၁၇]ထာဝရဘုရား၏
လမ်းခရီးတော်ရှိသမျှတို့သည် ဖြောင့်မတ်၍ ခပ်သိမ်း သောအမှုတော် တို့သည် သန့်ရှင်းကြပါ၏။
[၁၈]ထာဝရဘုရားသည် ပဌနာပြုသောသူအပေါင်း၊ သစ္စာနှင့်တကွ ပဌနာ ပြုသောသူအပေါင်း၊ တို့၏အနီး
အပါး၌ ရှိတော်မူ၏။ [၁၉]ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၏ အလိုကို ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ ထိုသူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်းကို
ကြား၍ ကယ်တင်တော်မူ၏။ [၂၀]ထာဝရဘုရားသည် ကြည်ညိုသောသူအပေါင်းတို့ကို စောင့် မတော်မူ၏။
မတရားသောသူအပေါင်းတို့ကိုကား ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။

၁၄၆

[၁]အိုငါ့ဝိညာဉ်ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းလော့။ [၂]ငါသည် အသက်ရှင်စဉ်အခါ ထာဝရဘုရားကို
ချီးမွမ်းမည်။ ငါဖြစ်စဉ်ကာ လပတ်လုံး ငါ၏ ဘုရားသခင်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုမည်။ [၃]မင်းများမှစ၍
မကယ်တင်နိုင်သော လူသားကို မကိုးစား ကြနှင့်။ [၄]သူသည်အသက်ထွက်၍ မြေသို့ပြန်သွားတတ်၏။
ထိုနေ့ခြင်းတွင် သူ၏ အကြံအစည်တို့သည် ပျက်စီးကြ၏၊ [၅]ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်မစတော်မူသောသူ၊
မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်သော သူသည် မင်္ဂ လာရှိ၏။ [၆]ထိုဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်၊
မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာနှင့် တကွ အရပ်ရပ်၌ ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော် မူ၏။ သစ္စာတော်ကို အစဉ်အမြဲ
စောင့်တော်မူ၏။ [၇]ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသော သူတို့အား တရားပြတော်မူ၏။ တော်မွတ် သောသူတို့ကို
ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ချုပ်ထားခြင်းကို ခံရသောသူတို့ကို လွှတ်တော်မူ၏။ [၈]ထာဝရ
ဘုရားသည် မျက်စိကန်းသောသူတို့ကို မြင်စေတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် နှိမ့်ချသောသူတို့ကို
ကြွပင့်တော် မူ၏၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို ချစ်တော်မူ၏၊ [၉]ထာဝရဘုရားသည်
ဧည့်သည်တို့ကို စောင့်မ တော်မူ၍ မုတ်ဆိုးမနှင့် မိဘမရှိသော သူတို့ကို ထောက်မတော်မူ၏။
မတရားသောသူတို့၏ လမ်းကိုကား ကွေ့ကောက်စေတော်မူ၏။ [၁၀]အိုဇိအုန်မြို့ သင်၏
ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစဉ်အမြဲ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
စိုးစံတော်မူလတ့ံသတည်း။ ဟာလေလုယ။

၁၄၇

[၁]ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကောင်းသည်ဖြစ်၍ ချီးမွမ်းကြလော့။ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ကို
ထောမနာပြုခြင်းသည် သာယာလျှောက်ပတ်သည်ဖြစ်၍ ထောမနာ သီချင်းဆိုကြလော့။ [၂]ထာဝရဘုရား
သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို တည်ဆောက်၍ အဝေးသို့နှင်လိုက်သော ဣသရေလအမျိုးသာတို့ကို
စုဝေးစေတော်မူ၏။ [၃]စိတ်ကြေမွသောသူတို့ ကို နှစ်သိမ့်စေမူ၍ သူတို့၏ အနာကို ကုတော်မူ၏၊ [၄]ကြယ်များကို
ရေတွက်၍ အသီးအသီးတို့ကို သမုတ်တော် မူ၏။ [၅]ငါတို့၏ ဘုရားရှင်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။
တန်ခိုးတော်လည်းကြီး၏။ ဉာဏ်တော်သည် အနန္တဖြစ်၏။ [၆]ထာဝရဘုရားသည် စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့ကို
ကြွပင့်၍ မတရားသော သူတို့ကိုကား မြေပေါ်မှာ လှဲတော်မူ၏။

[၇]ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သီချင်းဆိုကြလော့။ စောင်းတီး၍ ငါတို့၏
ဘုရား သခင်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုကြလော့။ [၈]ကောင်းကင်ကို မိုဃ်းတိမ်များနှင့် ဖုံးလွှမ်းသဖြင့် မြေကြီးဘို့
မိုဃ်းရေကို ပြင်ဆင်၍ တောင်များပေါ်မှာ မြက်ပင်ကို ပေါက်စေတော်မူ၏။ [၉]မြည်တတ်သော
ကျီးကန်းကလေးမှစ၍ တိရစ္ဆာန်များ တို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏၊ [၁၀]မြင်း၏ ခွန်အားနှင့် လူ၏ လျင်မြန်ခြင်းကို
အားရနှစ်သက်တော်မူခြင်းမရှိ။ [၁၁]ကြောက်ရွံ့ သောသူနှင့် ကရုဏာတော်ကို မြော်လင့်သော သူတို့ကို
ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မူ၏။

[၁၂]အိုယေရုရှလင်မြို့ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းလော့။ အိုဇိအုန်မြို့၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ကို
ချီးမွမ်းလော့။ [၁၃]အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ တံခါးကန့်လန့်တို့ကို ခိုင်မာစေ၍ သင်၏ အထဲမှာ

သားသမီးများကို ကောင်းကြီးပေး တော်မူ၏။ [၁၅]သင်၏ ပြည်စွန်းပြည်နားမှာ အမှုအရေးကို ငြိမ်းစေ၍
အကောင်ဆုံးသော စပါးနှင့်သင့်ကို ဝစွာကျွေးမွေး တော်မူ၏။ [၁၅]မြေကြီးပေါ်သို့ ဗျာဒိတ်တော်ကို
လွှတ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အလျှင်အမြန်ပြေးတတ်ပါ၏။ [၁၆]မိုဃ်းပွင့်ကို သိုးမွေးကဲ့သို့
ချတော်မူ၏။ နှင်းခဲကိုလည်း ပြာကဲ့သို့ ဆွတ်ဖြူတော်မူ၏။ [၁၇]မိမိမိုဃ်းသီးကို စားနုတ် စားပေါက်ကဲ့သို့
လွှတ်တော်မူ၍ ချမ်းစေတော်မူခြင်းကို အဘယ်သူ ခံနိုင်သနည်း။ [၁၈]တဖန် နှုတ်ကပတ်တော်ကို လွှတ်၍
ထိုမိုဃ်းပွင့်အစရှိသည်တို့ကို အရည်ကျိုတော်မူ၏။ မိမိလေကို လာစေတော်မူသဖြင့် ရေတို့သည် စီးကြ၏။
[၁၉]နှုတ်ကပတ်အမိန့်တော်ကို ယာကုပ်အမျိုး၌၎င်း၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များကို ဣသရေလအမျိုး၌၎င်း ဘော်ပြ
တော်မူ၏။ [၂၀]အခြားတပါးသော အမျိုးသားတို့၌ ထိုသို့ပြုတော်မမူ၊ စီရင်တော်မူချက်များကို သူတို့မသိရကြ။
ဟာလေလုယ။

၁၄၈

[၁]ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ ဘဝဂ်ပေါ်မှာ ချီးမွမ်းကြလော့။ [၂]ကောင်းကင်
တမန်အ ပေါင်းတို့ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအပေါင်း တို့ ချီးမွမ်းကြလော့။
[၃]နေလတို့ ထာဝရ ဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ထွန်းလင်းသောကြယ်အပေါင်းတို့ ချီးမွမ်းကြလော့။
[၄]ကောင်းကင်အထပ်ထပ်နှင့် ကောင်းကင်ပေါ်မှာ ရေများတို့ ချီးမွမ်းကြလော့။ [၅]ထိုအရာတို့ကို အမိန့်တော်ရှိ၍
ဖန်ဆင်းတော်မူသောကြောင့် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ [၆]ထိုအရာတို့ကို
ကာလအစဉ်အဆက်အမြဲ တည်စေတော်မူ၍ မပျက်ရသော ဓမ္မတာ ကို စီရင်တော်မူ၏။
[၇]မြေကြီး၌ ရှိသောအရာ၊ ငါးကြီးများ၊ နက်နဲရာအရပ်များ၊ [၈]မိုးနှင့်မိုဃ်းသီး၊ မိုဃ်းပွင့်နှင့် အခိုးအငွေ့၊
အမိန့်တော်ကို နားထောင်သော လေပြင်းမုန်တိုင်း၊ [၉]တောင်ကြီးတောင်ငယ်ရှိသမျှ အသီးကို သီးသောအပင်၊
အာရဇ်ပင်ရှိသမျှ၊ [၁၀]သားရဲနှင့် သားယဉ်အပေါင်း တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့် ပျံတတ်သောငှက်
အစရှိသော၊ [၁၁]လောကီ ရှင်ဘုရင်များနှင့် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း၊ မင်းများနှင့် လောကီတရားသူကြီး
အပေါင်း [၁၂]လူပျိုနှင့် အပျိုများ၊ လူအို နှင့် လူကလေးများတို့ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။
[၁၃]နာမတော်တပါးတည်း သာလျှင်မြတ်၍ ဘုန်းတော်သည် မြေကြီးနှင့် ကောင်းကင်ပေါ်ထက်၌ ရှိသောကြောင့်
ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ [၁၄]မိမိလူစုတို့၏ ဦးချိုကို ချီးမြှင့်တော်မူသဖြင့် အနီးတော်၌
ရှိသောလူစု၊ ဣသရေလအမျိုးသားတည်းဟူသော မိမိသန့်ရှင်းရာ သူအပေါင်းတို့၏ ချီးမွမ်းရာ ဖြစ်တော်မူ၏။
ဟာလေလုယ။

၁၄၉

[၁]ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အသစ်သော သီချင်းကို ဆို၍ သန့်ရှင်းသူတို့ စည်းဝေးရာ၌ ဂုဏ်တော်ကို
ချီးမွမ်းကြလော့။ [၂]ဣသရေလအမျိုးသည် မိမိကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားကို အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်စေ။
ဇိအုန် သားတို့သည် မိမိရှင်ဘုရင်ကို အမှီပြု၍ ရွှင်လန်းကြစေ။ [၃]သူတို့သည် ကခုန်လျက် နာမတော်ကို
ချီးမွမ်းကြစေ၊ ပတ်သာနှင့် စောင်းကိုတီးလျက် ထောမနာသီချင်းဆိုကြစေ။ [၄]အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစုကို နှစ်သက်တော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းအားဖြင့်
အသရေတင့်တယ်စေတော်မူ၏။ [၅]သန့်ရှင်း သောသူတို့သည် ဘုန်းကြီး၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြစေ။
ကျိန်းဝပ်ရာပေါ်မှာ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြစေ။ [၆]တပါး အမျိုးသားတို့တွင် တရားအတိုင်းအပြစ်ပေး၍
လူစုတို့အား ဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ သူတို့၏ ရှင်ဘုရင်များကို သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍ ၊ မှူးမတ်များကို
သံခြေချင်းခတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ကျမ်းစာ၌ မှတ်သားသော အပြစ်စီရင်ခြင်းကို သူတို့အားပြုခြင်း ငှါ ၎င်း၊
သန့်ရှင်းသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို နှုတ်နှင့် ချီးမွမ်း၍ သန်လျက်ကို လက်နှင့်ကိုင်ကြစေ၊
ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့သော ဘုန်းနှင့်ဆိုင်ကြ၏။ ဟာလေလုယ။

၁၅၀

[၁]သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်၌ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ဘုန်းတော်ထင်ရှားသော
ကောင်းကင်မျက်နှာ ကြက်ပေါ်မှာ ချီးမွမ်းကြလော့။ [၂]ထူးဆန်းသော တန်ခိုးတော်များကြောင့် ဘုရားသခင်ကို
ချီးမွမ်းကြလော့။ အလွန် တရာ ကြီးမြတ်တော်မူခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ ချီးမွမ်းကြလော့။
[၃]တံပိုးမှုတ်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း ချီးမွမ်းကြလော့။ တယောနှင့်စောင်းကိုတီးလျက် ချီးမွမ်းကြလော့။
[၄]ပတ်သာတီးလျက်၊ ကခုန်လျက် နှင့် ချီးမွမ်းကြလော့။ ကြိုးနှင့်ပြည့်စုံ သော တုရိယာကို တီးလျက် နဲခရာကို
မှုတ်လျက် ချီးမွမ်းကြလော့၊ [၅]အသံကျယ်သော သံလွင်ကို တီးလျက် ချီးမွမ်း ကြလော့။ အကြီးဆုံးသော
လင်းကွင်းကိုလည်း တီးလျက် ချီးမွမ်းကြလော့။ [၆]အသက်ရှိသောသူအပေါင်း တို့သည် ထာဝရဘုရားကို
ချီးမွမ်းကြစေ ။ ဟာလေလုယ။

ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့် ရှင်အာသပ်အစရှိသော ပရောဖက်များတို့သည် စီရင်ရေးထားသော
ဆာလံကျမ်းပြီး၏။

သုတ္တံကျမ်း
THE PROVERBS.

၁

၁-၄ပညာတရား၊ နည်းဥပဒေသတရားကိုသိ၍၊ ဥာဏ်နှင့်ယှဉ်သောစကားကို နားလည်မည်
အကြောင်း၊ ပညာသွန်သင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ လျစ်လျူစွာ
ဆုံးဖြတ်ခြင်းအမှုအရာ၌ လေ့ကျက် မည်အကြောင်း၊ မိုက်သောသူသည် လိမ္မာ၍၊ လူပျိုသည် ပညာသတိနှင့်
ပြည့်စုံမည့်အကြောင်း၊ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်ဖြစ်သော ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရှောလမုန်စီရင်သော
သုတ္တံစကားဟူမူကား၊ ၅-၆ပညာရှိသောသူသည် နားထောင်သဖြင့်၊ ပညာအတတ် တိုးပွားရလိမ့်မည်၊
ဥာဏ်ကောင်းသောသူသည် သုတ္တံစကားအနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုင်း၊ ပညာရှိဟော ပြော၍ နက်နဲသောစကား
တို့ကိုင်း၊ နားလည်သော နိဿရည်းဆရာ အဖြစ်သို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။

၇ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောသည်ပညာ၏ အချုပ်အခြာဖြစ်၏။ လူမိုက်တို့သည်
ပညာနှင့် ဥပဒေသကို အထီမဲ့မြင်ပြုတတ်ကြ၏။ ၈ငါ့သား၊ အဘ၏ နည်းဥပဒေသကို နားထောင်တော့။ အမိ၏
တရားကိုလည်း မပယ်နှင့်။ ၉ထိုနည်းဥပဒေသတရားတို့သည် သင်၏ ခေါင်း၌ တင့်တယ်သော ဦးရစ်၊
သင်၏လည်ပင်း၌ ပတ်ရစ်သော လည်ဆွဲဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ငါ့သား၊ လူဆိုးတို့သည် သင့်ကို သွေးဆောင်လျှင် ဝန်မခံနှင့်။ ၁၁သူတို့က ငါတို့နှင့်အတူ
လိုက်တော့။ သူ့အသက်ကို သတ်အံ့သောငှာစောင့်ကြစို့။ အချည်းနှီးအပြစ်လွတ်သောသူတို့ကို
ချောင်းမြောင်းကြစို့။ ၁၂သင်္ချိုင်း တွင်းသို့ ဆင်းသောသူတို့ကဲ့သို့တကိုယ်လုံးပါလျက်၊ အသက်ရှင်လျက်ရှိသော
ထိုသူတို့ကို မရဏာနိုင်ငံမျိုသကဲ့သို့ မျိုကြစို့။ ၁၃အဘိုးထိုက်သော ဘဏ္ဍာအမျိုးမျိုးကိုတွေ့၍
လုယူသောဥစ္စာနှင့် ငါတို့အိမ်ကိုပြည့် စေကြမည်။ ၁၄ ငါတို့နှင့် ပေါင်းဘော်တော့။ ရသောဥစ္စာကို အညီအမျှ
ပိုင်ကြစို့ဟု ဆိုသော်လည်း၊ ၁၅ငါ့သား၊ သူတို့နှင့် အတူ မလိုက်နှင့်။သူတို့ သွားသောလမ်းကို ရှောင်လော့။
၁၆အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ခြေသည် ဒုစရိုက်ပြုရာသို့ ပြေး၍၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်းငှာ လျင်မြန်၏။
၁၇အကယ်စင်စစ် ငှက်မျက်မှောက်၌ ပိုက်ကွန်ကိုဖြန့်ထားလျှင် အကြံမမြောက်ရာ။ ၁၈လူဆိုးတို့သည်
ကိုယ်အသွေးကို သွန်အံ့သောငှါ စောင့်၍၊ ကိုအသက်ကို သတ်အံ့သောငှာ ချောင်းမြောင်း တတ်ကြ၏။
၁၉မတရားသော စီးပွားကိုရှာသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့သော အကျိုးကိုခံရ၍၊ ထိုစီးပွားသည်
မိမိအရှင်၏ အသက်ကို သတ်တတ်၏။

၂၀ပညာသည်ပြင်မှာ ကြွေးကြော်၍၊ လမ်းခရီးတို့၌ မိမိစကားသံကိုလွှင့်တတ်၏။ ၂၁လူစည်းဝေးရာ
အဦး၌၄င်း မြို့တံခါးဝတို့၌၄င်း၊ မြို့ထဲ၌၄င်းခေါ်၍ မြွက်ဆိုသောစကားဟူမူကား၊ ၂၂အိုလူမိုက်တို့၊ သင်တို့သည်
မိုက်သောအကျင့်ကို နှစ်သက်လျက်၊ ကဲ့ရဲ့သောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း၌ မွေ့လျော်လျက်၊ မိုက်မဲသော
သူတို့သည် ပညာအတတ်ကိုမုန်းလျက် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နေကြလိမ့်မည်နည်း။ ၂၃ငါဆုံးမသော
စကားကို နားထောင်၍ ပြောင်းလဲကြလော့။ ငါ့ဝိညာဉ်ကို သင်တို့အပေါ်သို့ ငါသွန်းလောင်း၍၊
ငါ့စကား၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်စေမည်။

၂၄ငါသည်ခေါ်၍ သင်တို့သည် ငြင်းပယ်သောကြောင့်၎င်း၊ ငါ့လက်ကိုဆန့်၍ အဘယ်သူမျှမမှတ်သော
ကြောင့်၎င်း၊ ၂၅ငါသတိပေးခြင်းရှိသမျှကိုသင်တို့သည်ပယ်၍၊ ငါဆုံးမသောစကားတခွန်းကိုမျှ နားမခံဘဲ
နေသောကြောင့်၎င်း၊၂၆သင်တို့သည် ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ငါရယ်မည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်သော
အမှုရောက်သောအခါ ငါပြက်ယယ်ပြုမည်။ ၂၇သင်တို့ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုသည်
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း အမှုကဲ့သို့၎င်း၊ သင်တို့ပျက်စီးခြင်းအမှုသည် လေပြင်းမုန် တိုင်းကဲ့သို့၎င်း၊
ရောက်လာ၍၊ သင်တို့သည်ဆင်းရဲခြင်း၊ ပူပန်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊ ၂၈ထို အမှုရောက်သော သူတို့သည်
ငါ့ကိုခေါ်သော်လည်းငါမထူး။ ငါ့ကိုကြိုးစား၍ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ ၂၉အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည်

ပညာအတတ်ကိုမုန်းကြ၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောကို အလိုမရှိကြ။ ၃၀ငါသတိပေးခြင်းကို
အလျှင်နားမခံကြ။ ငါဆုံးမခြင်းရှိသမျှကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြ၏။ ၃၁ထိုကြောင့်သူတို့သည် ကိုယ်ကျင့် ခြင်း၏
အကျိုးအပြစ်ကို စား၍၊ ကိုယ်ကြံသောအကြံတို့နှင့် ဝကြလိမ့်မည်။ ၃၂ဉာဏ်တိမ်သောသူတို့သည်
လမ်းလွဲသဖြင့် အသက်ဆုံးတတ်ကြ၏၊ မိုက်သောသူတို့သည် သတိလစ်သောအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်တတ်ကြ၏။ ၃၃ငါ့စကားကိုနားထောင်သောသူ မူကားလုံခြုံစွာနေ၍၊ ဘေးကိုမကြောက်ဘဲ
ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။

၂

၁-၂ငါ့သား၊ သင်သည် ပညာစကားကို နားထောင်၍၊ စေတနာစိတ်နှင့် ဉာဏ်ကို
ရှာဖွေသည်တိုင်အောင်၊ ငါ့စကားကိုနာခံ၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကိုကိုယ်အထဲ၌သွင်းမိလျှင်ဧ၊ ၃သိပ္ပံတတ်ကို ခေါ်၍၊
ဉာဏ်နောက်သို့ အသံကို လွှင့်လျှင်ဧ၊ ၄ငွေကိုရှာတတ်သကဲ့သို့ ပညာကို ရှာ၍၊ ဝှက်ထားသော ဘဏ္ဍာကို
စူးစမ်းတတ်သကဲ့သို့၊ ဉာဏ်ကို စူးစမ်းလျှင်ဧ၊ ၅ထာဝရဘုရားကို ကြောက်သောသဘော၌ ကျင်လည်၍၊
ဘုရားသခင်ကို သိသောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။ ၆အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ပညာကို
ပေးတော်မူတတ်၏။ နားလည်နိုင်သောဉာဏ်သည် နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်သာ ဖြစ်တတ်၏။
၇ဖြောင့်မတ်သောသူတို့အဖို့ ပညာရတနာ ကို သိုထားတော်မူ၏။ တရားသဖြင့်ကျင့်သော သူတို့ကို
ကွယ်ကာတော်မူ၏။ ၈မိမိသန့်ရှင်းသူတို့သည် တရားလမ်းကို စောင့်ရှောက်မည် အကြောင်း သူတို့၏
လမ်းခရီးကို လုံခြုံစေတော်မူ၏။ ၉ကျေးဇူးတော်ကြောင့် သင်သည် ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်
စီရင်ခြင်း၊ လျစ်လျူစွာ ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှစ၍ ကောင်းသောလမ်းရှိသမျှတို့ကို သိနားလည်လိမ့်မည်။
၁၀ပညာသည် သင်၏ နှလုံးထဲသို့ဝင်၍ သင်သည် သိကြားခြင်း၌ မွေ့လျော်သောအခါ။
၁၁သမ္မာသတိသည် သင့်ကို ထိန်းသိမ်း၍၊ ဉာဏ်သည် လည်း စောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ ၁၂ဆိုးသောလမ်းမှ
ကယ်တင်လိမ့်မည်။ ကောက်သော စကားကိုပြောတတ်သောသူ၊ ၁၃ဖြောင့်မတ်သောလမ်းကိုစွန့်၍
မိုက်မဲသောလမ်းသို့ လိုက်သောသူ၊ ၁၄ဒုစရိုက်၌ မွေ့လျော်၍ အဓမ္မလူ၏ ကောက်လိမ်ခြင်းကို
အားရနှစ်သက်သောသူ၊ ၁၅ဖြောင့်သောလမ်းသို့မလိုက်၊ ကောက်သော လမ်းသို့သာလိုက်သောသူတို့၏
လက်မှ၄င်း၊ ၁၆အမျိုးပျက်သောမိန်းမ၊ နှုတ်နှင့်ချော့မော့တတ်သော ပြည်တန်ဆာ မိန်းမ၊ ၁၇အသက်ငယ်စဉ်
ပဲ့ပြင်သော ကျေးဇူးရှင်ကို စွန့်၍၊ မိမိဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်တရားကို မေ့လျော့သော မိန်းမလက်မှဧ၊
သင့်ကိုကယ်တင်လိုက်မည်။ ၁၈ထိုမိန်းမ၏အိမ်သည် သေခြင်းနှင့်ဧ၊ သူလိုက်သော လမ်းတို့သည်
သချိုင်းသား နေရာနှင့်ဧ၊ စပ်ဆိုင်သဖြင့်၊ ၁၉သူ၏ အိမ်သို့ ဝင်သောသူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မပြန်ရ၊
အသက်လမ်းကို မမှီရ။ ၂၀သင်သည် သူတော်ကောင်းတို့၏ လမ်းသို့ လျှောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏
လမ်းခရီးထဲကမထွက်ဘဲ အစဉ်တစိုက်လိုက်ရ မည်အကြောင်းတည်း။ ၂၁ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်
ပြည်တော်၌နေ၍၊ စုံလင်သောသူတို့ သည် နေရာကျကြလိမ့်မည်။ ၂၂အဓမ္မလူတို့မူကား၊ ပြည်တော်မှ
ပယ်ရှင်းခြင်း၊ လွန်းကျူးသော သူတို့သည် နှုတ်ပစ် ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၃

၁ငါ့သား၊ ငါပေးသောတရားကိုမမေ့နှင့်။ငါ့ပညတ်တို့ကို သင်၏ နှလုံးစောင့်ရှောက်ပါစေ။
၂အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားသည် အသက်တာရှည်သော ကာလနှစ်ပေါင်းများကိုဧ၊
ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကိုဧ၊ တိုးပွားစေလိုက်မည်။ ၃ကရုဏာတရားနှင့် သစ္စာတရားကို သင်နှင့်မကွာစေနှင့်။
ထိုတရားတို့ကို သင်၏ လည်ပင်း၌ ဆွဲထားလော့။ နှလုံးအင်း စာရင်း၌ ရေးသွင်းလော့။ ၄ထိုသို့ပြုလျှင်
ဘုရားသခင်ရှေ့၊ လူတို့ရှေ့မှာ မျက်နှာရ၍၊ ကျေးဇူးကိုခံရလိမ့်မည်။

၇ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကိုးစားလော့။ ကိုယ်ဉာဏ်ကို မမှီမပြုနှင့်။ ၆သွားလေရာ၌
ထာဝရ ဘုရား ကို မျက်မှောက်ပြုလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်၏ လမ်းခရီးတို့ကို ပဲ့ပြင်တော်မူမည်။ ၇ငါသည်
ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကို မထင်နှင့်။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်လော့။ ၈သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏
အကြောတို့သည် အားသန်၍၊ အရိုးတို့သည် ခြင်ဆီနှင့် ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။ ၉သင်သည် ကိုဥစ္စာနှင့်
အဦးသီးသော အသီးအနှံရှိသမျှကို ထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်လော့။ ၁၀သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏ စပါးကျီတို့သည်
ကြွယ်ဝ၍၊ စပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာတို့ကို အသစ် သောစပျစ်ရည်လျှံလိမ့်မည်။ ၁၁ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရား
ဆုံးမတော်မူခြင်းကို မမှတ်ဘဲမနေနှင့်။ သင်၏ အပြစ်ကို စစ်ဆေး တော်မူသောအခါ စိတ်မပျက်စေနှင့်။
၁၂ထာဝရဘုရားသည် ချစ်တော်မူသောသူကို ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ နှစ်သက် တော်မူသော သားကို
ဒဏ်ခတ်တော်မူတတ်၏။

၁၃ဉာဏ်ပညာကို ရှာ၍ရသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ ပညာကုန်သွယ်ခြင်းသည်
ငွေကုန်သွယ်ခြင်းထက် သာ၍ကောင်း၏။ ပညာကုန်သွယ်၍ရသော အမြတ်လည်း ရွှေစင်ထက်
သာ၍ကောင်း၏။ ၁၅ပညာသည် ပတ္တမြားထက်သာ၍ အဖိုးထိုက်ပေ၏။ နှစ်သက်ဖွယ်သမျှသော
အရာတို့သည် ထိုရတနာကို မပြိုင်နိုင် ကြ။ ၁၆သူ၏ လက်ျာလက်၌ အသက်တာရှည်သောကာလ၊
လက်ဝဲလက်၌ စည်းစိမ်နှင့်ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ ၁၇ပညာ လမ်းတို့သည် သာယာသောလမ်း၊
ပညာလမ်းခရီးရှိသမျှတို့သည် ငြိမ်ဝပ်လျှက်ရှိကြ၏။ ၁၈ပညာကို ကိုင်ဆွဲသော သူသည် အသက်ကိုပင်ရပြီ။
လက်မလွှတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ၁၉ထာဝရဘုရားသည် ပညာတော်အားဖြင့် မြေကြီးကို တည်၍၊
ဉာဏ်တော်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ပြင်ဆင်တော်မူပြီ။ ၂၀သိပ္ပံအတတ်တော်အားဖြင့် နက်နဲသော
အရပ်အက်ကွဲ၍၊ မိုဃ်းတိမ်မှလည်း နှင်းရည်ကျတတ်၏။ ၂၁ငါ့သား၊ ပညာရတနာနှင့် သမ္မာသတိကို
သင့်မျက်မှောက်မှမကွာစေဘဲ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်လော့။ ၂၂သို့ပြုလျှင် ၊ ထိုရတနာတို့သည် သင်၏
ဝိညာဉ်၌အသက်၊ သင်၏ လည်ပင်း၌ ဂုဏ်သရေဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၃သင်သည် ခရီးသွားရာ၌ ဘေးမရှိ။
ခြေမတိုက်မိဘဲ သွားလိမ့်မည်။ ၂၄အိပ်သောအခါ ကြောက်စရာမရှိရ။ ကောင်းမွန်စွာ အိပ်ပျော်ရလိမ့်မည်။ ၂၅
လျှင်မြန်သော ဘေးနှင့် လူဆိုးတွေ့တတ် သော ပျက်စီးရာဘေးကို ကြောက်စရာမရှိရ။ ၂၆အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် သင်ယုံကြည်ကိုးစားရာဖြစ်၍၊ သင်၏ခြေကို မကျော့မိစေခြင်းငှာ စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။

၂၇ကျေးဇူးကို ခံသင့်သောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုရသော အခွင့်ရှိလျှင် မပြုဘဲမနေနှင့်။ ၂၈အိမ်နီးချင်းကို
ပေးစရာရှိလျက်ပင်၊ သွားတော့။ တဖန်လာဦးတော့။ နက်ဖြန်မှ ငါပေးမည်ဟုမပြောနှင့်။ ၂၉စိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲ
သင့်အနားမှာနေသော အိမ်နီးချင်း၌ မကောင်းသောအကြံကိုမကြံနှင့်။ ၃၀သင်၌ အပြစ်မပြုသောသူကို
အကြောင်းမရှိဘဲ ရန်မတွေ့နှင့်။ ၃၁ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူ၏ စည်းစိမ်ကို မတောင့်တနှင့်။ သူလိုက်သော
လမ်းတစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ အလိုမ ရှိနှင့်။ ၃၂အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သဘောကောက်သော
သူတို့ကို စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့မူကား၊ ကိုယ်တော်နှင့် မိဿဟာယ
ဖွဲ့ရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ ၃၃ မတရားသောသူ၏ နေရာသည် ထာဝရဘုရားကျိန်တော်မူခြင်းကို တွေ့တတ်၏။
တရားသောသူ၏နေရာကိုကား ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ၃၄အကယ်စင်စစ်ကဲ့ရဲ့တတ်သော သူတို့ကို
ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့အားကား၊ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ၃၅ပညာရှိသောသူတို့သည်
ဘုန်းအရေကို အမွေခံရ၍၊ မိုက်သောသူတို့မူကား၊ အရှက်ကွဲခြင်းကို ထမ်းသွားကြရလိမ့်မည်။

၄

၁ငါ့သားတို့၊ အဘ၏နည်းဥပဒေသကို နားထောင်၍၊ ဉာဏ်သဘောကို နားလည်ခြင်းငှါ
စေ့စေ့မှတ်ကြလော့။ ၂ကောင်းသောသြဝါဒကို ငါပေး၏။ ငါ့ပညတ်တရားကို မပယ်ကြနှင့်။ ၃ငါမူကား၊
အဘ၏ရင်နှစ်၊ အမိရှေ့မှာနူးညံ့၍ အချစ်ဆုံးသောသားဖြစ်၏။ ၄ငါ့အဘ သွန်သင်၍ မြွက်ဆိုလေသည်ကား၊
ငါ့စကားကို သင်၏ နှလုံး၌ သွင်းမိ၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့်သဖြင့် အသက်ရှင်လော့။ ၅ပညာကို

ဆည်းဖူးလော့။ ဉာဏ်ကို ဆည်းဖူးလော့။ သတိမလစ် စေနှင့်။ ငါ၏ နှုတ်ထွက်စကားကို မလွှဲမရှောင်နှင့်။
၆ပညာကိုမစွန့်နှင့်။ သူသည် သင့်ကို ထိန်းသိမ်းလိမ့်မည်။ သူ့ကို ချစ်လော့။ သင့်ကိုစောင့်မလိမ့်မည်။
၇ပညာသည် အမြတ်ဆုံးသော အရာဖြစ်၏။ ပညာကို ဆည်းဖူးလော့။ ဆည်းဖူး သမျှသော ဥစ္စာတို့တွင်
ဉာဏ်ကို ဆည်းဖူးလော့။ ၈သူ့ကို အမြတ်ထားလော့။ သူသည် သင့်ကိုချီးမြှောက်လိမ့်မည်။ သူ့ကို
ဘက်ယမ်းလျှင် ဂုဏ်သရေကိုပေးလိမ့်မည်။ ၉သင်၏ခေါင်းကို တင့်တယ်သောဦးရစ်နှင့် ပတ်ရစ်၍၊
ဘုန်းကြီးသော သရဖူကိုအပ်နှံလိမ့်မည်။

၁၀ငါ့သား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်နာယူလော့။ သို့ပြုလျှင် သင့်အသက်နှစ်ပါင်းများလိမ့်မည်။
၁၁ပညာလမ်းကို ငါပြသ၍၊ မှန်သော လမ်းခရီးတို့၌ သင့်ကိုငါပို့ဆောင်၏။ ၁၂ရှောက်သွားလျှင် ကျဉ်းမြောင်းရာ
သို့ မရောက်၊ ပြေးသော အခါတိုက်မိ၍မလဲရ။ ၁၃ဥပဒေသကိုကိုင်ဆွဲလော့။ မလွှတ်နှင့်။ စောင့်ထားလော့။
အသက်ရှင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ၁၄အဓမ္မလူတို့လမ်းထဲသို့မဝင်နှင့်။ ဆိုးယုတ်သောသူတို့နှင့်အတူ
မလိုက်နှင့်။ ၁၅သူတို့လမ်းကို ကြဉ်ရှောင်လော့။ လိုက်မသွားနှင့်။ လွှဲ၍ သွားလော့။ ၁၆သူတို့သည် သူတပါး၌
အပြစ်မပြုရလျှင် မအိပ်တတ်။ တစုံတယောက်သော သူကိုမလဲစေလျှင် အိပ်၍ မပျော်တတ်။ ၁၇ဒုစရိုက်နှင့်
ဆိုင်သောမုန့်ကိုစား၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ဆိုင်သော စပျစ်ရည်ကိုသောက်တတ်ကြ၏။ ၁၈ဖြောင့်မတ်သော
သူတို့၏လမ်းသည် တက်သော အာရုဏ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ နေထွက် သည့်တိုင်အောင် တိုးပွားထွန်းလင်းတတ်၏။
၁၉မတရားသောသူတို့၏ လမ်းမူကား မှောင်မိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်၍ သူတို့သည် လဲသောအခါ၊ အဘယ်အရာကို
တိုက်မိသည်ဟု မသိရကြ။

၂၀ငါ့သား၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်လော့။ ငါဟောပြောချက်တို့ကို နားသွင်းလော့။ ၂၀သင့်မျက်မှောက်မှ
မကွာစေ နှင့်။ နှလုံးတွင်း၌ စောင့်ထားလော့။ ၂၂အကြောင်းမူကား၊ ထိုတရားစကားကို တွေ့ရသော
သူတို့သည် အသက်ရှင်ခြင်း၊ တကိုယ်လုံးကျန်းမာခြင်းအကြောင်းကို တွေ့ရပြီ။ ၂၃နှလုံးသည် အသက်၏
အခြေအမြစ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သင်၏နှလုံး ကိုအထူးသဖြင့် စောင့်ရှောက်လော့။ ၂၄ကောက်သောစကား
တို့ကိုဎင်း၊ ငြင်းဆန်တတ်သော နှုတ်ခမ်းတို့ကိုဎင်း ဝေးစွာ ပယ်ရှောင်လော့။ ၂၅သင်၏ မျက်စိသည်
ရှေ့ရှုကြည့်၍၊ မျက်ခမ်းတို့သည် တည့်တည့်အာ ရုံပြုစေတော့။ ၂၆သင်သွားရာလမ်းကို စူးစမ်း၍၊
သွားလေရာ၌ တည်ကြည်ခြင်းရှိစေလော့။ ၂၇လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မတိမ်းမလွှဲနှင့်။ ဒုစရိုက်ပြုရာလမ်း
ကို ရှောင်လော့။

၅

၁ -၂ငါ့သား၊ သင်သည် သမ္မာသတိရှိ၍၊ သင်၏ နှုတ်ခမ်းသည် သိပ္ပံအတတ်ကို စောင့်မည်အကြောင်း၊
ငါ့ပညာကို မှတ်ကျုံး၍၊ ငါပေးသော ဉာဏ်သို့ သင့်နားကိုလှည့်လော့။ ၃အကြောင်းမူကား၊ အမျိုးပျက်သော
မိန်းမ၏ နှုတ်ခမ်း သည် ပျားလပို့ကဲ့သို့ ယိုတတ်၍၊ သူပြောသောစကားသည် ဆီထက်ချောသော်လည်း၊
၄အဆုံး၌ကား၊ သူသည် တင်းခါးရွက်ကဲ့သို့ခါး၍၊ သန်လျက်နှင့် အမျှထက်၏။ ၅သူ၏ ခြေတို့သည် သေခြင်းသို့
ဆင်း၍၊ သူသွားရာ လမ်းသည် မရဏာနိုင်ငံသို့ ရောက်တတ်၏။ ၆သင်သည် အသက်လမ်းကို
မဆင်ခြင်ရအောင်၊ သူ့ထုံးစံဓလေ့တို့သည် တရွေ့ရွေ့ပြောင်းလဲသဖြင့်၊ သင်သည်နားမလည်နိုင်ရ။ ၇သို့ဖြစ်၍
ငါ့သားတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ငါ ဟောပြောချက်တို့ကို မပယ်ကြနှင့်။ ၈ထိုသို့သောမိန်းမတို့ကို
ဝေးစွာရှောင်သွားလော့။ သူ့နေရာတံခါးဝသို့ မချဉ်းနှင့်။ ၉သို့မဟုတ် သင်သည်ကိုယ်ဂုဏ်အသရေကို
သူတပါး၌ဎင်း၊ ကိုယ်အသက်ကို ကြမ်းတမ်းသောသူတို့၌ဎင်း၊ ကိုယ်အသက်ကို ကြမ်းတမ်းသောသူတို့၌ဎင်း
အပ်လိမ့်မည်။ ၁၀တပါးအမျိုးသားတို့သည်သင်၏ စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်ဝ ကြလိမ့်မည်။ သင်လုပ်၍
ရသောဥစ္စာသည် တပါးအမျိုးသားအိမ်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ၁၁နောက်ဆုံး၌ သင့်အသား၊ သင့်ကိုယ်ကာယ
ဆွေးမြေ့သောအခါ၊ ၁၂ငါသည် သွန်သင်ခြင်းကို မုန်းလေပြီ တကား။ ဆုံးမခြင်းကို စိတ်နှလုံးထဲမှာ
မထီမဲ့မြင်ပြုလေပြီတကား။ ၁၃ငါ့ဆရာတို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲ၊ ငါ့အား သွန်သင်သောသူတို့၏

စကားကို နားမခံဘဲနေလေပြီတကား။ ၁၄စည်းဝေးသော ပရိသတ်များအလယ်၌ ဒုစရိုက်မျိုးကို
ကုန်စင်လုသည်တိုင်အောင် ငါပြုလေပြီတကားဟု မြည်တမ်းရလိမ့်မည်။
၁၅ကိုယ်ဆိုင်သော ရေအိုးကို သုံး၍၊ ကိုယ်ရေတွင်းထဲက ထွက်သော စမ်းရေကို သောက်လော့။
၁၆သင်၏ စမ်းရေများပြား၍၊ လမ်းများအနားမှာစီသော မြစ်များဖြစ်စေလော့။ ၁၇တပါးအမျိုးသားနှင့်
ပေါင်းဘက်၍မဆိုင်စေဘဲ၊ ကိုယ်တပါးတည်းသာဆိုင်စေလော့။ ၁၈သင်၏ စမ်းရေတွင်း၌ မင်္ဂလာရှိစေ၍၊
အသက်အရွယ်ပျိုစဉ်ကာလ၊ ပေါင်းဘော် သောမယားနှင့် အတူပျော်မွေ့လော့။ ၁၉သူသည် စုံမက်တတ်သော
သမင်းမ၊ နှစ်လိုဘွယ်သော ဒရယ်မ ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သူ၏ သားမြတ်တို့သည် သင်၏ အလိုဆန္ဒကို
အစဉ်ပြေစေ၍၊ သူ့ကို ချစ်သောစိတ်နှင့် အစဉ်ယစ်မူး လျက်နေလော့။ ၂၀ငါ့သား၊ သင်သည် အမျိုးပျက်သော
မိန်းမနှင့် အဘယ်ကြောင့် ယစ်မူးသနည်း။ ပြည်တန်ဆာမ၏ ရင်ပတ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဘက်ယမ်းသနည်း။
၂၁လူသွားလာသမျှသောလမ်းတို့သည် ထာဝရဘုရားမျက်မှောက်တော်၌ရှိကြ ၍၊ သွားလာသမျှသော
အခြင်းအရာတို့ကို စူးစမ်းတော်မူ၏။ ၂၂အဓမ္မလူသည် မိမိပြုသော ဒုစရိုက် အပြစ်ဖြင့် ဘမ်းမိခြင်း၊
မိမိအပြစ်ကြိုးတို့ဖြင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ၂၃သူသည် အလွန်မိုက်သောကြောင့် မှားယွင်း၍၊
သွန်သင်ခြင်းကို မခံရဘဲသေသွားရလိမ့်မည်။

၆

၁ငါ့သား၊ သင်သည် အဆွေခင်ပွန်းအတွက် အာမခံမိသော်၎င်း၊ သူတပါးနှင့် လက်ဝါးချင်း
ရိုက်မိသော်၎င်း၊ ၂ကိုယ်နှုတ်ထွက်စကားဖြင့် ကျော့မိပြီ။ ကိုယ်နှုတ်ပြောသောစကားကြောင့်
အမှုရောက်လေပြီ။ ၃ငါ့သား၊ သင်သည် အဆွေ ခင်ပွန်းလက်သို့ ရောက်မိလျှင်၊ ကိုယ်ကို နှုတ်အံ့သောငှါ
အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟူမူကား အဆွေခင်ပွန်းထံ သွား၍ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချလျက် သူ့ကို နှိုးဆော်လော့။
၄အိပ်မပျော်နှင့်။ မျက်စိမှိတ်၍ မငိုက်နှင့်။ ၅မုဆိုးလက်မှ သမင်ဒရယ်ကို ၎င်း၊ ငှက်ကို၎င်း နှုတ်ရသကဲ့သို့
ကိုယ်ကိုနှုတ်လော့။
၆အချင်းလူပျင်း၊ ပရွက်ဆိတ်ထံသို့ သွား၍၊ သူ၏ အပြုအမူတို့ကို ဆင်ခြင်သဖြင့် ပညာရှိစေလော့။
၇ပရွက်ဆိတ်သည် ဆရာမရှိ၊ ပဲ့ပြင်သော သူမရှိ၊ မင်းမရှိဘဲလျက်၊ ၈နွေကာလနှင့် စပါးရိတ်ရာကာလ၌
မိမိစားစရာ အစာကို ရှာဖွေသိုထားတတ်၏။ ၉အိုလူပျင်း၊ သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး အိပ်လျက်
နေလိမ့်မည်နည်း။ အဘယ်သောအခါ နိုးလိမ့်မည်နည်း။ ၁၀ခဏအိပ်လျက်၊ ခဏပျော်လျက်၊ အိပ်ပျော်အံ့သော
ငှါခဏ လက်ချင်း ပိုက်လျက်နေစဉ်တွင်၊ ၁၁ဆင်းရဲခြင်းသည် ခရီးသွားသောသူကဲ့သို့၎င်း၊ ဥစ္စာပြုန်းတီးခြင်း
သည် သူရဲကဲ့သို့၎င်း ရောက်လာလိမ့်မည်။
၁၂ဆိုးယုတ်သောသူနှင့် မတရားသောသူသည် ကောက်လိမ်သော စကား၌ ကျင်လည်တတ်၏။
၁၃မျက် တောင်ခတ်လျက်၊ ခြေဖြင့်အမှတ်ပေးလျက်၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့် သွန်သင်လျက်ပြုတတ်၏။
၁၄ကောက်သောစိတ် သဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ မကောင်းသော အကြံကို အစဉ်အကြံစည်တတ်၏။ သူတပါးချင်း
ရန်တွေ့စေခြင်းငှာ ပြုတတ်၏။ ၁၅ထိုကြောင့်သူသည် အမှတ်တမဲ့ အမှုရောက်၍၊ ကိုးကွယ်ရာမရဘဲ
ချက်ခြင်းကျိုးပဲ့ ပျက်စီးရလိမ့်မည်။
၁၆ထာဝရဘုရား မုန်းတော်မူသော အရာခြောက်ပါးမက၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူသောအရာ
ခုနစ်ပါးဟူမူကား၊ ၁၇ထောင်လွှားသော မျက်နှာတပါး၊ မုသာ၌ ကျင်လည်သောလျှာတပါး၊ အပြစ်မရှိသော
သူ၏ အသက်ကိုသတ်သော လက်တပါး၊ ၁၈မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်သော နှလုံးတပါး၊
အပြစ်ပြုရာသို့ အလျင်အမြန် ပြေးတတ်သော ခြေတပါး၊ ၁၉မုသာစကားကိုပြော၍ မမှန်သော သက်သေတပါး၊
အပေါင်းဘော်ချင်း ရန်တွေ့စေခြင်းငှာ ပြုတတ်သော သူတပါးတည်း။
၂၀ငါ့သား၊ အဘ၏ ပညတ်စကားကိုနားထောင်လော့။ အမိပေးသော တရားကို မပယ်နှင့်။
၂၁နှလုံးပေါ်မှာ အမြဲချည်၍ လည်ပင်း၌ ဆွဲထားလော့။ ၂၂သင်သည် အခြားသို့ သွားသောအခါ၊

ထိုပညတ်တရားသည် လမ်းပြ လိမ့်မည်။ အိပ်သောအခါ သင့်ကိုစောင့်လိမ့်မည်။ နိုးသောအခါ သင်နှင့်
နှုတ်ဆက်လိမ့်မည်။ ၂၃အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တော်သည် မီးခွက်ဖြစ်၏။ တရားတော်သည်
အလင်းဖြစ်၏။ အပြစ်ကို ပြတတ်သောသြဝါဒစကား သည် အသက်လမ်းဖြစ်၏။ ၂၄ ဆိုးသောမိန်းမနှင့်၎င်း၊
အမျိုးပျက်သောမိန်းမချော့မော့တတ်သောနှုတ်နှင့်၎င်း လွတ်စေ ခြင်းငှာ၊ သင့်ကိုစောင့်ဘို့ရာ ဖြစ်သတည်း။
၂၅ထိုသို့သောမိန်းမသည် အဆင်းလှသော်လည်း၊ တပ်မက်သောစိတ် မရှိနှင့်။ သူသည် မျက်ခမ်းတို့ဖြင့်
သင့်ကို မကျော့မိစေနှင့်။ ၂၆အကြောင်းမူကား၊ ပြည်တန်ဆာမကို မှီဝဲသော ယောကျ်ား သည် ဆင်းရဲ၍၊
မုန့်တလုံးကိုသာရတတ်၏။ မျောက်မထားသော မိန်းမသည်လည်း မြတ်သော အသက်ကို ဘမ်းတတ် ၏။
၂၇လူသည် အဝတ်မလောင်ဘဲ မီးကို ပိုက်တက်နိုင်သလော။ ၂၈ခြေမလောင်ဘဲ မီးခဲပေါ်မှာ နင်းနိုင်သလော။
၂၉သူ့မယားထံသို့ ဝင်သောသူသည် ထိုနည်းတူဖြစ်၏။ သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူမည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့်
မကင်း မလွတ်နိုင်ရာ၊ ၃၀မွတ်သိပ်သောစိတ်ပြေစေခြင်းငှာ၊ ခိုးသောသူပင် အပြစ်မလွတ်ရ။ ၃၁တွေ့မိလျှင်
ခုနစ်ဆပြန်ပေးရ မည်။ ကိုယ်အိမ်၌ရှိသမျှသော ဥစ္စာတို့ကို လျော်ရမည်။ ၃၂သူ့မယားကို ပြစ်မှားသော
သူသည် ဉာဏ်မရှိ။ ထိုသို့ပြု သော သူသည် မိမိအသက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ၃၃နာကျင်စွာ ထိခိုက်ခြင်းနှင့်
အသရေရှုတ်ချခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ၏ အရှက်ကွဲခြင်းသည် မပြေနိုင်။ ၃၄အကြောင်းမူကား၊
ယောကျ်ားသည် မယားကို မယုံသောစိတ်ရှိလျှင်၊ ပြင်းထန်စွာ အမျက်ထွက်တတ်၏။ အပြစ်ပေးချိန်
ရောက်သောအခါ သနားခြင်းမရှိတတ်၏။ ၃၅လျော်ပြစ်ငွေ မည်မျှကို ပမာဏ မပြုတတ်။ များစွာသော
လက်ဆောင်တို့ကို ပေးသော်လည်း စိတ်မပြေတတ်။

၇

၁ငါ့သား၊ ငါ့စကားကို စေ့စေ့ နားထောင်၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကို သင်၌ သိုထားလော့။ ၂ငါ့ပညတ်တို့ကို
စောင့်ရှောက်၍ အသက်ရှင်လော့။ ငါပေးသော တရားကို ကိုယ်မျက်ဆန်ကဲ့သို့ စောင့်လော့။ ၃သင်၏
လက်ချောင်း တို့၌ ချည်ထား၍၊ သင်၏ နှလုံးအင်းစာရင်း၌ ရေးမှတ်လော့။ ၄ပညာကို ကိုယ်နှမဟူ၍၎င်း၊
ဉာဏ်ကို ကိုယ်ပေါက် ဘော်ဟူ၍၎င်းခေါ်လော့။ ၅သို့ပြုလျှင်သူတို့သည် အမျိုးပျက်သော မိန်းမ၊
နှုတ်နှင့်ချော့မော့တတ်သော ပြည်ဆန်ဆာ မိန်းမလက်မှ သင့်ကို ကယ်တင်ကြလိမ့်မည်။
၆-၇ငါ့အိမ်ပြတင်းရွက်ကြားမှ ငါကြည့်၍ မြင်ရသောအမှုဟူမူကား၊ ဉာဏ်တိမ်သော အမျိုးသားချင်း
စုကိုငါ ကြည့်ရှုစဉ်တွင်၊ ဉာဏ်မရှိသော လူပျိုတယောက်သည်၊ ၈ထိုသို့သော မိန်းမနေရာလမ်းထောင့်
အနားသို့ ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ၉မိုဃ်းချုပ်၍ ညဦးအချိန်၊ ညဥ့်နက်သောအချိန်ရောက်သောအခါ၊
ထိုမိန်းမနေရာလမ်းသို့ လိုက်လေ၏။ ၁၀ပြည်တန်ဆာ အဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ဆန်းပြားသောမိန်းမသည်
ထိုသူကိုကြိုဆို၏။ ၁၁ထိုမိန်းမသည် ကျယ်သောအသံနှင့် ခိုင်မာသော စိတ်သဘောရှိ၏။ ကိုယ်အိမ်၌ မနေ၊
လည်တတ်၏။ ၁၂ခဏအိမ်ပြင်၊ ခဏလမ်းထဲမှာ နေလျက်၊ လမ်း ထောင့်အရပ်ရပ် ၌ ချောင်းမြောင်း၍
ကြည့်တတ်၏။ ၁၃ထိုလူပျိုကိုတွေ့သောအခါ၊ ရဲသောမျက်နှာနှင့် ဘမ်းဘက်နမ်း ရှုပ်လျက်၊ ၁၄ငါ၌
မိဿဟာယပူဇော်သက္ကာရှိ၏။ ယနေ့ ငါဂတိဝတ်ကိုငါဖြေပြီ။ ၁၅ထိုကြောင့် သင့်ကို ကြိုဆိုအံ့သောငှာ
ငါထွက်လာပြီ။ သင့်မျက်နှာကို ကြိုးစားရှာ၍ တွေ့ပြီ။ ၁၆ငါ့ခုတင်ကို ချယ်လှယ်သော အိပ်ရာခင်းနှင့်၎င်း၊
အဲဂုတ္တု ပိတ်ချောနှင့်၎င်း ပြင်ဆင်ပြီ။ ၁၇ငါ့မွေ့ရာကို မုရန်၊ အကျော်၊ သစ်ကြံပိုးနှင့် ထုံပြီ။ ၁၈လာပါ၊
မိုဃ်းလင်းသည် တိုင်အောင် ကာမရာဂစိတ်ကို ဖြေကြကုန်အံ့။ မေထုန်ပြု၍ မွေ့လျော်ကြကုန်အံ့။
၁၉ငါ့အရှင်သည် အိမ်မှာမရှိ။ ငွေအိတ်ကိုဆောင ်လျက် ဝေးသော အရပ်သို့သွားပြီ။ ၂၀ပွဲနေ့ရောက်မှသာ
ပြန်လာလိမ့်မည်ဟု၊ ၂၁ချစ်ဘွယ်သော စကားနှင့် ထိုသူကို သွေးဆောင်၍ ချော့မော့တတ်သောနှုတ်ခမ်းနှင့်
နိုင်သဖြင့်၊ ၂၂နွားသည်အသေခံရာသို့ လိုက်သကဲ့သို့၎င်း၊ သမင်ဒရယ် သည် မိမိအသည်း၌
မြှားမထိုးမီတိုင်အောင်၊ ဘမ်းမိရာထဲသို့ဝင်သကဲ့သို့၎င်း၊ ငှက်သည် မိမိအသက်ဆုံးစေခြင်းငှါ ထောင်မှန်းကို

မရိပ်မိဘဲ၊ ကျော့ကွင်းထဲသို့ အလျင်အမြန်ဝင်သကဲ့သို့ငှင်း၊ ၂၃လူပျိုသည် ထိုမိန်းမနောက်သို့ ချက်ခြင်းလိုက်သွားတတ်၏။

၂၄သို့ဖြစ်၍ ငါ့သားတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်၍ ငါဟောပြောချက် တို့ကို မှတ်ကျုံးကြလော့။ ၂၅ထိုသို့သော မိန်းမနေရာလမ်းကိုစိတ်မငဲ့ကွက်နှင့်။ သူကျင်လည်သော လမ်းခရီးသို့ လွဲ၍ မလိုက်နှင့်။ ၂၆အကြောင်းမူကား၊ သူသည် စစ်သူရဲအများတို့ကိုလှဲလေပြီ။ ခွန်အားကြီးသော သူအများတို့ကို သတ်လေပြီ။ ၂၇သူ၏ အိမ်သည် သေမင်း၏ ဘုံဗိမာန်သို့ ဆင်း၍၊ မရဏာနိုင်ငံသို့ ရောက်သောလမ်းဖြစ်၏။

၈

၁ဥာဏ်ပညာသည် ခေါ်၍ မိမိအသံကို လွှင့်သည်မဟုတ်လော။ ၂မြင့်သောအရပ်ထိပ်၌ငှင်း၊ လမ်းခရီးအနား၌ ငှင်းရပ်နေ၏။ ၃ကြီးသောတံခါးဝ၊ မြို့တံခါး၊ အိမ်တံခါးဝမှာ ကြွေးကြော်၍၊ ၄အချင်းလူတို့၊ သင်တို့အား ငါခေါ်၏။ လူသားတို့အား အသံကို ငါလွှင့်၏။ ၅ဥာဏ်တိမ်သောသူတို့ ပညာတရားကို နားလည်ကြလော့။ လူမိုက်တို့ ထိုးထွင်းသော ဥာဏ်ရှိကြလော့။ ၆နားထောင်ကြ။ မြတ်သောစကားကို ငါပြောမည်။ မှန်သော တရားစကားကို ငါနှုတ်မြွက်မည်။ ၇ငါ့နှုတ်ထွက်စကားသည် သမ္မာတရားနှင့် သာဆိုင်၍၊ ငါ့နှုတ်ခမ်းတို့သည် ဒုစရိုက်ကို စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။ ၈ငါဟောပြော သမျှသောစကားတို့သည် ဖြောင့်မတ်၍၊ ကောက်သောသဘော၊ ဖောက်ပြန်သောသဘောနှင့် ကင်းစင်ကြ၏။ ၉နားလည်သောသူ၌ အလုံးစုံရှင်းလင်း၍၊ ပညာကိုရသော သူတို့အားဟုတ်မှန်ကြ၏။ ၁၀ငွေအရင်၊ ငါ့နည်းကိုငှင်း၊ မြတ်သောရွှေအရင်၊ ပညာအတတ်ကိုငှင်း ခံယူကြလော့။ ၁၁အကြောင်းမူကား၊ ပညာသည် ပတ္တမြားထက်သာ၍ မြတ်၏။ နှစ်သက်ဘွယ်သမျှသောအရာတို့သည် ထိုရတနာကို မပြိုင်နိုင်ကြ။

၁၂ငါ့ဥာဏ်ပညာသည် သမ္မာသတိနှင့် ပေါင်း၍၊ လိမ္မာသော သိပ္ပံအတတ်များကို ဘော်တတ်၏။ ၁၃ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောကား၊ ဒုစရိုက်ကိုမုန်းသော သဘောတည်း။ မာနထောင်လွှားခြင်း၊ စော်ကားခြင်း၊ မကောင်းသောလမ်းသို့ လိုက်ခြင်း၊ စော်ကားခြင်း၊ မကောင်းသောလမ်းသို့ လိုက်ခြင်း၊ ကောက်သော စကားဖြင့် ပြောဆိုခြင်းတို့ကို ငါမုန်း၏။ ၁၄အကြံပေးနိုင်သော အခွင့်နှင့် ပညာရတနာသည် ငါ၌ရှိ၏။ ငါသည် ဥာဏ်ဖြစ် ၍ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ၁၅ငါ့အားဖြင့် ရှင်ဘုရင်တို့သည် စိုးစံရသော အခွင့်၊ မင်းအရာရှိတို့သည် ဆုံးဖြတ်ရသော အခွင့်ရှိကြ၏။ ၁၆ငါ့အားဖြင့် မင်းသား၊ မှူးမတ်၊ တရားသူကြီးအပေါင်းတို့သည် အစိုးရသော အခွင့်ရှိကြ၏။ ၁၇ငါ့ကို ချစ်သောသူတို့ကို ငါချစ်၏။ ငါ့ကိုကြိုးစား၍ ရှာသောသူတို့သည် တွေ့တတ်ကြ၏။ ၁၈ငါ၌ စည်းစိမ်နှင့် ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ မြဲသောစည်းစိမ်နှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီ ရှိ၏။ ၁၉ငါပေးသောအကျိုးသည် ရွှေထက်မက၊ ရွှေစင်ထက်သာ၍ မြတ်၏။ ငါကြောင့်ရသော အခွန်ဘဏ္ဍာသည် ငွေတော်ထက်သာ၍မြတ်၏။ ၂၀ငါသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းလမ်းအလယ်၌ ရှောက်သွားသည်ဖြစ်၍ ၂၁ငါ့ကိုချစ်သောသူတို့သည် အမွေခံရသောအခွင့်နှင့် သူတို့ဘဏ္ဍာတိုက်ပြည့်ဝစေသောအခွင့်ကို ငါပေးတတ်၏။

၂၂ထာဝရဘုရားသည် ရှေးအမှုတော်ကို မပြုမှီထွက်ကြွတော်မူစကပင် ငါ့ကိုပိုင်တော်မူ၏။ ၂၃မြေကြီးမဖြစ်မှီ ရှေ့ဦးစွာသောကာလ၊ အနန္တကာလမှစ၍ ငါသည် ဘိသိက်ခံပြီ။ ၂၄နက်နဲသော ပင်လယ်မဖြစ်၊ ရေနှင့်ကြွယ်ဝသော စမ်းရေတွင်းမဖြစ်မှီ ငါ့ကို ဖြစ်ဘွားစေတော်မူ၏။ ၂၅တောင်ကြီးမတည်၊ တောင်ငယ်မဖြစ်မှီ၊ ၂၆မြေကြီးနှင့်လယ်တော များကို မဖန်ဆင်း၊ အဦးဆုံးသော မြေမှုန့်ကိုမျှ မဖန်ဆင်းမှီ၊ ငါ့ကိုဖြစ်ဘွားစေတော်မူ၏။ ၂၇မိုလ်းကောင်းကင်ကို မြင်တော်မူသောအခါ ငါရှိ၏။ သမုဒ္ဒရာမျက်နှာကို ကန့်ကွက်သောအမှု၊ ၂၈အထက်မိုးဃ်းတိမ်ကို တည်စေသော အမှု၊ နက်နဲသော အရပ်၌ စမ်းရေပေါက်တို့ကို ခိုင်ခံ့စေသောအမှု၊ ၂၉သမုဒ္ဒရာ၌ ကွန့်ကွက်သော အပိုင်းအခြားကို ရေမလွှမ်းရမည်ကြောင်း စီရင်သောအမှု၊ မြေကြီးတိုက်မြစ်တည်သော အမှုတို့ကို ပြီးစီးစေတော်မူသောအခါ၊ ၃၀ငါသည် ကျွေးမွေးတော်မူသော သားကဲ့သို့၊ အထံတော်ပါးတွင်နေ၍၊ အစဉ်မပြတ် မွေ့လျော်တော်မူရာဖြစ်၏။ ရှေ့တော်၌ အစဉ်မပြတ်

ကစားလျက်၊ ၃၁ဖန်ဆင်းတော်မူသောမြေကြီးတပြင်လုံးတွင် ရွှင်လန်းလျက်၊ လူသားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ ပျော်ပါးလျက်နေ၏။

၃၂သို့ဖြစ်၍ ငါ့သားတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ငါ၏ လမ်းများကို စောင့်ရှောက်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၃၃ငါဆုံးမခြင်းကို မပယ်ကြနှင့်။ နားထောင်၍ ပညာရှိကြလော့။ ၃၄ငါ့စကားကိုကြား၍ ငါ့တံခါးနားမှာ နေ့တိုင်းစောင့်လျက် တံခါးတိုင်နားမှာ မြော်လင့်လျက် နေသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ၃၅ငါ့ကိုရှာ၍ တွေ့သောသူသည် အသက်ကိုတွေ့၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း ခံရ၏။ ၃၆ငါ့ကို ပြစ်မှားသောသူမူကား၊ မိမိအသက် ဝိညာဉ်ကို ပြစ်မှား၏။ ငါ့ကိုမုန်းသောသူ အပေါင်းတို့သည် သေခြင်းကို ချစ်ကြ၏။

၉

၁ဉာဏ်ပညာသည် အိမ်တိုင်ခုနစ်တိုင်ကိုခုတ်၍၊ မိမိနေရာအိမ်ကို ဆောက်လေပြီ။ ၂သူ၏ အကောင်များကို သတ်၍၊ စပျစ်ရည်ကို ဘော်ပြီးမှ စားပွဲကို ခင်းလေပြီ။ ၃ကျွန်မတို့ကို စေလွှတ်၍၊ မြို့တွင် အမြင့်ဆုံးသောအရပ်တို့၌ ကြွေးကြော်လေသည်ကား၊ ၄ဉာဏ်တိမ်သောသူသည် ဤအရပ်သို့ဝင်စေ။ အိုပညာမရှိသောသူ၊ ၅လာလော့။ ငါမုန့်ကို စားလော့။ ငါဘော်သော စပျစ်ရည်ကို သောက်လော့။ ၆မိုက်သောသူကို ရှောင်၍ အသက်ချမ်းသာရလော့။ ပညာ လမ်းသို့ လိုက်လော့ဟုဆိုသတည်း။

၇မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူကို ဆုံးမသောသူသည် အရှက်ကွဲခြင်းကိုရင်း၊ လူဆိုးကိုအပြစ်ပြသောသူသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုရင်း ခံရလိမ့်မည်။ ၈မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူကို မဆုံးမနှင့်။ သင့်ကို မုန်းလိမ့်မည်။ ပညာရှိကို အပြစ်ပြလော့။ သူသည် သင့်ကိုချစ်လိမ့်မည်။ ၉ပညာရှိသော သူကို ဆုံးမလျှင်၊ သူသည်သာ၍ ပညာရှိလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူကို သွန်သင်လျှင်၊ သူသည် သိပ္ပံအတတ်တိုးပွားလိမ့်မည်။ ၁၀ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောသည် ပညာ၏ မူလမြစ်ဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားကို သိကျွမ်းသော သဘောသည် ဉာဏ်ဖြစ်၏။ ၁၁အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ကိုအမှီပြု၍ သင်၏နေ့ရက်ကာလနှင့် အသက်အပိုင်းအခြား နှစ်ပေါင်းကာလနှင့် တိုးပွားလိမ့်မည်။ ၁၂သင်သည် ပညာရှိလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။ မထီမဲ့မြင်ပြုလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်သာအပြစ်ကိုခံရလိမ့်မည်။

၁၃မိုက်သောမိန်းမသည် စကားသံကျယ်၍ ဉာဏ်တိမ်သဖြင့် အလျှင်းမသိတတ်။ ၁၄မိမိအိမ်တံခါးနားတွင် မြို့မြင့်ရာအရပ် အနေအထိုင်အပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ ၁၅လမ်း၌ တည့်တည့် ခရီးသွားသော သူတို့ကို ခေါ်၍၊ ၁၆ဉာဏ်တိမ် သောသူသည် ဤအရပ်သို့ ဝင်စေ။ အိုပညာမရှိသောသူ၊ ၁၇ခိုးသောရေသည် ချို၏။ တိတ်ဆိတ်စွာ စားသောမုန့် လည်း မြိန်သည်ဟု ဆိုတတ်၏။ ၁၈ထိုအရပ်၌ သချိုင်းသားရှိကြောင်း၊ ထိုမိန်းမ၏ ဧည့်သည်တို့သည် မရဏာနိုင်ငံ အနက်ဆုံး၌ နေကြောင်းကို ထိုယောကျ်ားသည် မသိမမှတ်။

၁၀

၁ရှောလမုန်မင်း၏ သုတ္တံစကား ဟူမူကား၊ ပညာရှိသောသားသည် အဘဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း၊ မိုက် သော သားမူကား၊ အမိဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ၂မတရားသောဉစ္စာဘဏ္ဍာသည် အကျိုးမရှိ။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီမူကား၊ သေခြင်းမှ ကယ်တင်တတ်၏။ ၃ဖြောင့်မတ်သောသူကို ငတ်၍ သေစေခြင်းငှာ၊ ထာဝရ ဘုရားသည် အခွင့်ပေးတော်မမူ။ မတရားသောသူတို့၏ အဓမ္မအမှုကိုကား ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ၄ပျင်းရိသောသူသည် ဆင်းရဲ ခြင်း၊ လုံ့လဝီရိယရှိသောသူသည် ကြွယ်ဝခြင်းသို့ရောက် တတ်၏။ ၅အသီးသီးသောအချိန်၌ သိမ်းယူသော သူသည် ပညာရှိသောသားဖြစ်၏။ စပါးရိတ်ရာကာလ၌ အိပ်တတ်သောသူမူကား၊ အရှက်ခွဲတတ်သောသားဖြစ်၏။ ၆တရားသောသူ၏ ခေါင်းပေါ်မှာ မင်္ဂလာသက်ရောက်တတ်၏။ မတရားသောသူ၏ နှုတ်ကိုကား ညှဉ်းဆဲခြင်း အပြစ်သည် ပိတ်လိမ့်မည်။

၇တရားသောသူကို အောက်မေ့သောအခါကောင်းကြီးပေးတတ်၏။ မတရားသောသူ၏ နာမမူကား ပုပ်ပျက်တတ်၏။ ၈လိမ္မာသောသူသည် ပညတ်တရားကို ခံတတ်၏။ စကားများသော လူမိုက်မူကား ဆုံးရှုံးတတ်၏။ ၉ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်း သို့ လိုက်သောသူသည် အနင်းမှန်လိမ့်မည်။ ကောက်သောလမ်းသို့ လိုက်သော သူမူကား၊ သဘောထင်ရှားလိမ့်မည်။ ၁၀မျက်စိမှိတ်သောသူသည် စိတ်ကိုပူစေတတ်၏။ စကားများသော လူမိုက် မူကားဆုံးရှုံးတတ်၏။ ၁၁ဖြောင့်မတ် သော သူ၏နှုတ်သည် အသက်ရေတွင်းဖြစ်၏။ မတရားသော သူ၏နှုတ်ကိုကား၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအပြစ်သည် ပိတ်လိမ့်မည်။ ၁၂မုန်းသော စိတ်သည်ရန်တွေ့ရာသို့ တိုက်တွန်းတတ်၏။ ချစ်သောစိတ်မူကား၊ ခပ်သိမ်းသော အပြစ်တို့ကို ဖုံးအုပ်တတ်၏။ ၁၃ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည် ပညာစကားကိုပြောတတ်၏။ ဉာဏ်မဲ့သောသူ၏ ကျောအဘို့မူကား ကြိမ်လုံးရှိ၏။ ၁၄ပညာရှိသောသူတို့သည် ကြားသိသောအရာကို သိမ်းထား တတ်၏။ မိုက်သောသူ၏ နှုတ်မူကား၊ အကျိုး နည်းခြင်းနှင့် နီးစပ်၏။ ၁၅ငွေရတတ်သောသူ၏ စည်းစိမ်သည် သူ၏ ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသားတို့၏ ဆင်းရဲခြင်း မူကား၊ သူတို့၏ အကျိုးနည်းကြောင်းဖြစ်၏။ ၁၆ဖြောင့်မတ်သော သူ၏ အလုပ်အကိုင်သည် အသက်နှင့်ဆိုင်၏၊ မတရားသောသူ၏ အကျိုးစီးပွားသည် အပြစ်နှင့် ဆိုင်ယှဉ်၏။

၁၇နည်းဥပဒေသကို စောင့်ရှောက်သောသူသည် အသက်လမ်းသို့ လိုက်တတ်၏။ ဆုံးမခြင်းကို ငြင်းပယ်သော သူမူကား လမ်းလွဲတတ်၏။ ၁၈အငြိုးဖွဲ့သော သဘောကို မုသာနှုတ်ခမ်းဖြင့် ဖုံးထားသောသူ၊ သူ့အသရေပျက်အောင် ပြောတတ်သောသူသည် မိုက်သော သဘောရှိ၏။ ၁၉စကားများသောအားဖြင့် အပြစ်ပါတတ်၏။ မိမိနှုတ်ကို ချုပ်တည်း သော သူမူကား ပညာရှိ၏။ ၂၀ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ လျှာသည် ငွေစင်နှင့်တူ၏။ ဆိုးသောသူ၏ နှလုံးမူကား အဘိုး မထိုက်။ ၂၁ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် လူအများကို ကျွေးတတ်၏။ မိုက်သော သူတို့မူကား၊ ဉာဏ်မရှိ သောကြောင့် သေကြလိမ့်မည်။ ၂၂ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် စည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုစည်းစိမ် နှင့်လည်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို ရောနှောတော်မမူ။ ၂၃မိုက်သောသူသည် အပြစ်ပြုရာ၌ ပျော်မွေ့တတ်၏။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူမူကား ဆင်ခြင်တတ်၏။ ၂၄မတရားသောသူကြောက်တတ်သော အမှုသည် သူ့အပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူ တောင့်တသော အကျိုးကိုကား၊ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူမည်၊ ၂၅ မတရားသော သူသည် လွန်သွားသော လေဘွေကဲ့သို့ ပျောက်တတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ မြဲမြံသော တိုက်မြစ်ဖြစ်၏။ ၂၆ပုံးရည်သည်သွား၌လည်းကောင်း၊ မီးခိုးသည် မျက်စိ၌ဆိုင်း ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပျင်းရိသော သူသည် စေလွှတ်သော သူ၌ ဖြစ်၏။ ၂၇ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောသည် အသက်တာကို ရှည်စေ တတ်၏။ မတရားသောသူ၏ နှစ်ပေါင်းကာလမူကား တိုတတ်၏။ ၂၈ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ မြော်လင့်ခြင်းသည် ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်း ဖြစ်၏။ ဆိုးသောသူ၏ မြော်လင့်ခြင်းမူကား ပျောက်ပျက်လိမ့်မည်။ ၂၉ထာဝရဘုရား၏ တရားလမ်းသည် ဖြောင့်မတ် သောသူခိုင်ခံ့ခြင်း အကြောင်းဖြစ်၏။ မတရားသဖြင့် ကျင့်သောသူတို့မူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ ၃၀ဖြောင့်မတ်သော သူသည် အစဉ်မပျက်နေရာမှမရွေ့ရ။ မတရားသောသူမူကား၊ မြေပေါ်မှာ အတည်မကျရ။ ၃၁ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ နှုတ်မှ ပညာစကားထွက်တတ်၏။ ကောက်လိမ်သော လျှာမူကား၊ အဖြတ်ခံရလိမ့်မည်။ ၃၂ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် နှစ်သက်ဖွယ်သောအရာကို သိကျွမ်းတတ်၏။ မတရားသော သူတို့မူကား ဆန့်ကျင်သော စကားကို ပြောတတ်ကြ၏။

၁၁

၁မမှန်သောချိန်ခွင်သည် ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူဘွယ်၊ မှန်သောအလေးမူကား၊ နှစ်သက်တော်မူ ဘွယ်ဖြစ်၏။ ၂မာနထောင်လွှားသောအခါ အရှက်ကွဲခြင်းဖြစ်တတ်၏။ စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့၌ကား ပညာရှိ၏။ ၃ဖြောင့်သောသဘောသည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ပဲ့ပြင်တတ်၏။ ကောက်သောသဘောမူကား၊ လွန်ကျူးသော သူတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ၄အမျက်ဒေါသထွက်သောကာလ၌

စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် အကျိုးမပေးနိုင်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီမူကား၊ သေခြင်းမှ ကယ်တင်တတ်၏။
၅ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီသည် စုံလင်သော သူတို့ကို ပဲ့ပြင်တတ်၏။ မတရား သောသူမူကား၊
မိမိမတရားသောအမှုအားဖြင့် ဆုံးရှုံးတတ်၏။ ၆ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ ဖြောင့်မတ်သော သဘောသည်
သူတို့ကိုကယ်တင်တတ်၏။ လွန်ကျူးသောသူတို့မူကား၊ မိမိတို့အဓမ္မ၌ ကျော့မိတတ်ကြ၏။
၇ဆိုးသောသူသည် သေသောအခါ မြော်လင့်ခြင်းပျက်တတ်၏။ မတရားသောသူ၏ တောင့်တခြင်းလည်း
ပျက်တတ် ၏။ ၈ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဒုက္ခထဲကထွက်မြောက်၍၊ သူ့ကိုယ်စား မတရားသော သူခံရ၏။
၉အဓမ္မလူသည် မိမိနှုတ်ဖြင့် မိမိအိမ်နီးချင်းကို ဖျက်တတ်၏။ တရားသော သူမူကား၊ ပညာအတတ်အားဖြင့်
အမှုလွတ်တတ်၏။ ၁၀တရားသော သူသည် ကောင်းစားသောအခါ တမြို့လုံးဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။
မတရားသောသူသည် ဆုံးရှုံးသောအခါ မူကား၊ ကြွေးကြော်ခြင်းရှိ၏။ ၁၁တရားသောသူသည်
ကောင်းကြီးပေးသောအားဖြင့် သူ၏ နေရာ မြို့သည် ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ မတရားသောသူ၏
နှုတ်ဖြင့် ဖြိုဖျက်ခြင်းသို့ ၎င်း၊ ရောက်တတ်၏။ ၁၂ပညာမဲ့သောသူသည် မိမိအိမ်နီးချင်းကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။
ဉာဏ်ကောင်းသောသူမူကား၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေတတ် ၏။၁၃လည်၍ စကားများစွာပြောတတ်သောသူသည်
လျှို့ဝှက်အပ်သောအရာကို ဘော်ပြတတ်၏။ သစ္စာစောင့်သော သူမူကား၊ ဝှက်ထားတတ်၏။
၁၄အကြံပေးနိုင်သော ဉာဏ်မရှိလျှင် ပြည်သားတို့သည် ရှုံးတတ်၏။ အကြံပေးနိုင်သောသူ အများရှိ
လျှင်မူကား၊ ဘေးလွတ်တတ်၏။

၁၅အကျွမ်းမဝင်သောသူ၏ အမှု၌ အာမခံသော သူသည် အလွန်နာလိမ့်မည်။ လက်ဝါးချင်းရိုက်သော
အမှုကို မုန်းသောသူမူကား၊ စိုးရိမ်စရာမရှိ။ ၁၆နှစ်သက်ဖွယ်သောမိန်းမသည် ဂုဏ်အသရေကိုဎင်း၊
ခွန်အားကြီးသော ယောကျ်ားသည် စည်းစိမ်ကို၎င်း ရတတ်၏။ ၁၇သနားတတ်သောသူသည် မိမိကိုယ်၌
ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ ကြမ်းကြုတ်သော သူမူကား၊ မိမိကိုယ်ကိုပင် နှောင့်ရှက်တတ်၏။ ၁၈မတရားသော
သူပြုသော အမှုသည် အမြဲမတည်တတ်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားမျိုးစေ့ကို ကြဲသောသူမူကား၊
မြဲမြံသောအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။ ၁၉ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သကဲ့သို့၊ ဒုစရိုက်ကို
လိုက်ရှာသောသူသည်လည်း၊ မိမိသေခြင်းတိုင်အောင် လိုက်ရှာတတ်၏။ ၂၀သဘောကောင်းသောသူတို့ကို
ထာဝရဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ဖြောင့်သောလမ်းသို့ လိုက်သော သူတို့ကိုကား၊
နှစ်သက်တော်မူ၏။ ၂၁လူဆိုးတို့သည် အသင်းဖွဲ့သော်လည်း၊ အပြစ်ဒဏ်နှင့် မလွတ်ရကြ။ ဖြောင့်မတ်
သောသူတို့၏ အမျိုးအနွယ်မူကား လွတ်ရ၏။ ၂၂သမ္မာသတိမရှိ၊ အဆင်းလှသောမိန်းမသည် ဝက်မနှာခေါင်း
ဖျား၌ တပ်သော ရွှေတန်ဆာနှင့်တူ၏။ ၂၃ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မြတ်သောအရာကိုသာ တောင့်တ
တတ်၏။ မတရား သောသူ မြော်လင့်သော အရာမူကား၊ ဒေါသအမျက်နှင့် ဆိုင်သတည်း။
၂၄စွန့်ကြဲသော်လည်း ဥစ္စာတိုးပွားတတ်သော သူရှိ၏။ အထောက်မတန်စုသိမ်း၍ ဆင်းရဲခြင်းသို့
ရောက်တတ်သော သူလည်းရှိ၏။ ၂၅စွန့်ကြဲတတ်သောသူသည် ကြွယ်ဝလိမ့်မည်။ သူတပါးကို
ရေလောင်းသောသူသည် ကိုယ်တိုင်ရေလောင်းခြင်းအကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။ ၂၆စပါးကို သိုထားသောသူသည်
လူများကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ရောင်းချသော သူ၏ ခေါင်း၌ မူကား၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ရှိလိမ့်မည်။
၂၇ကောင်းသော အရာကို ကြိုးစား၍ ရှာသောသူသည် ကျေးဇူးကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ့အကျိုးကို ဖျက်ခြင်းငှာ
ရှာကြံသောသူမူကား၊ ကိုယ်အကျိုးပျက်ပျယ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ၂၈မိမိစည်းစိမ်ကို ကိုးစားသောသူသည်ရှုံး
လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ သစ်ခက်ကဲ့သို့ စိမ်းလန်းလိမ့် မည်။ ၂၉မိမိအိမ်ကို နှောင့်ရှက်သော
သူသည် လေကိုအမွေခံရ လိမ့်မည်။ မိုက်သောသူသည်လည်း၊ လိမ္မာသော သူထံ၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်။
၃၀ဖြောင့်မတ်သောသူ သီးသောအသီး သည် အသက်ပင် အသီးဖြစ်၏။ သူတပါးတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကိုရသော
သူသည်လည်း ပညာရှိဖြစ်၏။ ၃၁ဖြောင့်မတ် သောသူသော်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာအပြစ်ဒဏ်ကိုခံ ရ၏။
မတရားသောသူနှင့် အပြစ်ထင်ရှားသော သူကိုမူကား၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိသနည်း။

၁၂

၁နည်းဥပဒေကိုခံချင်သောသူသည် ပညာအတတ်ကို နှစ်သက်၏။ ဆုံးမခြင်းကို မုန်းသော သူမူကား၊ တိရစ္ဆာန်သဘောရှိ၏။ ၂သူတော်ကောင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မျက်နှာရတတ်၏။ မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်သောသူမူကား၊ အပြစ်စီရင်တော်မူခြင်းကို ခံရ၏။ ၃လူသည် ဒုစရိုက်အားဖြင့် မြဲမြံခြင်းသို့မရောက်ရာ။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ အမြစ်မူကား မရွေ့ရာ။ ၄သီလရှိသော မိန်းမသည် မိမိလင်၌ ဦးရစ်သရဖူဖြစ်၏။ အရှက်ခွဲတတ် သော မိန်းမမူကား၊ လင်း၏ အရိုးတို့၌ ဆွေးမြေ့ခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၅ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ အကြံသည် ဖြောင့်၏။ မတရားသောသူပေးသော အကြံမူကား မုသာဖြစ်၏။ ၆မတရားသော သူ၏ စကားသည် သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းငှာ စောင်းမြောင်းတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ နှုတ်မူကား၊ သူတပါးတို့ကို ကယ်နှုတ်တတ်၏။ ၇မတရားသောသူ၏ အိမ်သည် ပြိုလဲပျောက်ပျက်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ အိမ်မူကား၊ အမြဲတည်ခြင်းရှိတတ်၏။ ၈လူသည်ဉာဏ် ပညာရှိသည်အတိုင်း ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရ၏။ သဘောကောက်သောသူမူကား၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကိုခံရ၏။ ၉စားစရာမရှိဘဲ ဝါကြွားသောသူထက်၊ အသရေမရှိ၊ ကိုယ်အလုပ်ကိုလုပ်ရသောသူသည် သာ၍ကောင်း၏။ ၁၀ဖြောင့်မတ်သော သူသည် မိမိတိရစ္ဆာန်အသက်ကိုနှမြောတတ်၏။ မတရားသော သူမူကား၊ ကရုဏာအရာ၌ပင် ကြမ်းကြုတ်တတ်၏။ ၁၁မိမိလယ်ယာကိုလုပ်သောသူသည် ဝစွာစားရ၏။ အချည်းနှီးသော အမှုကို စောင့်သောသူမူကား၊ ဉာဏ်ချို့တဲ့၏။ ၁၂မတရားသောသူသည် လူဆိုးသုံးတတ်သော ကျော့ကွင်းကိုအလိုရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ အမြစ်မူကား၊ အသီး ကို သီးတတ်၏။ ၁၃စကားလွန်ကျူးရာတွင် ဆိုးသော ကျော့ကွင်းရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ အမှုထဲကထမြောက် တတ်၏။ ၁၄လူသည် မိမိနှုတ်ခမ်း အသီးကိုဝစွာ စားရ၏။ မိမိလက်လုပ်ရာအကျိုးအပြစ်ကိုလည်း ခံရ၏။

၁၅မိုက်သောသူသည် မိမိပြုသော အမှုကို မှန်သည်ဟုထင်တတ်၏။ အကြံပေးသောစကားကို နားထောင် သောသူမူကား ပညာရှိ၏။ ၁၆မိုက်သောသူ၏ အမျက်ဒေါသသည် ချက်ခြင်းထင်ရှားတတ်၏။ ပညာသတိရှိသော သူမူကား ရှက်စရာအမှုကို ဖုံးတတ်၏။ ၁၇မှန်သောစကားကို ပြောသောသူသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၊ မမှန်သော သက်သေကို ခံသောသူမူကား၊ မုသာတရားကို ပြသတတ်၏။ ၁၈သန်လျက်နှင့်ထိုးသကဲ့သို့ စကားပြောတတ်သော သူတချို့ရှိ၏။ ပညာရှိတို့၏ လျှာမူကား အနာကိုပင် ပျောက်စေတတ်၏။ ၁၉သစ္စာနှုတ်ခမ်းသည် အစဉ်အမြဲတည်၏။ မုသာလျှာမူကား ခဏသာတည်၏။ ၂၀မကောင်းသောအကြံကို ကြံသောသူတို့၏ စိတ်ထဲမှာ လှည့်စားတတ်သော သဘောရှိ၏။ ရန်ငြိမ်းစေခြင်းငှာ အကြံပေးသောသူတို့၌ကား၊ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းရှိ၏။ ၂၁တရားသောသူ၌ အမင်္ဂလာမရောက်ရာ။ မတရားသောသူမူကား၊ အမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်ဝရလိမ့်မည်။ ၂၂မုသာသုံးသော နှုတ်ခမ်းသည် ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူဘွယ်ဖြစ်၏။ သစ္စာတရားကို စောင့်ရှောက်သော သူတို့မူကား၊ နှစ်သက်တော်မူ ဘွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ၂၃ပညာသတိရှိသောသူသည် မိမိသိသောအရာကိုပင် ထိမ်ဝှက်တတ်၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ မိမိစိတ်အလိုအလျောက်မိုက်သော သဘောကို ထင်ရှားပြတတ်၏။ ၂၄လုံ့လဝီရိယပြုသောသူသည် အစိုးရတတ်၏။ ပျင်းရိသောသူမူကား၊ အခွန်ပေးရ၏။ ၂၅ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းသည် ညှိုးငယ်စေတတ်၏။ ကောင်းသောစကား မူကား၊ ရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ၂၆ဖြောင့်မတ် သောသူသည် အိမ်နီးချင်းကို လမ်းပြတတ်၏။ မတရားသောသူ လိုက်သော လမ်းမူကား၊ သူ့ကိုပင် လှည့်စားတတ်၏။ ၂၇ပျင်းရိသောသူသည် မုဆိုးလုပ်သော်လည်း ဘမ်းရသော အကောင်ကို ကင်၍မစားရ။ လုံ့လဝီရိယပြုသောသူ၏ ဥစ္စာမူကား အဘိုးထိုက်ပေ၏။ ၂၈ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်း၌ သေဘေးမရှိ၊ အသက်ချမ်းသာလမ်း ဖြစ်၏။

၁၃

၁ပညာရှိသောသားသည် အဘ၏ သွန်သင်ခြင်းကို နားထောင်တတ်၏။ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသား
မူကား၊ အပြစ် တင်ခြင်းကို နားမထောင်တတ်။ ၂လူသည် မိမိနှုတ်၏ အသီးတည်းဟူသော
ကောင်းသောအရာကို စားရ၏။ပြစ်မှားတက်သော သူမူကား၊ညှဉ်းဆဲခြင်းအပြစ်၏အသီးကို စားရ၏။
၃မိမိနှုတ်ကိုစောင့်သော သူသည် မိမိ၏အသက်ကို စောင့်၏။မိမိနှုတ်ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်သောသူမူကား၊
ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်တက်၏။ ၄ပျင်းရိသောသူသည် အဘယ်အရာကိုမျှတောင့်တ၍ မရတက်။လုံ့လဝီရိယ
ပြုသောသူမူကား၊ မိမိအလိုဆန္ဒပြည့်စုံရ၏။ ၅ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မုသာစကားကို မုန်းတက်၏။
မတရားသောသူမူကား၊ စက်ဆုပ်ဘွယ် ဖြစ်၍၊ အရှက်ကွဲခြင်း သို့ ရောက်တက်၏။ ၆ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
သည် လမ်းမလွှဲ သောသူကိုစောင့်တက်၏။ဒုစရိုက် တရားမူကား၊ အပြစ်ရှိသောသူကို လှဲတတ်၏။
၇အလွန်ဆင်းရဲလျက်နှင့် ရတတ်လျက်ဟန်ဆောင်သောသူရှိ၏။ အလွန်ရတတ်လျက်နှင့် ဆင်းရဲဟန်ဆောင်
သော သူလည်းရှိ၏။ ၈စည်းစိမ်ရတတ် သောသူ၏ အသက်ကို ရွေးဘို့ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသောသူမူကား၊
အပြစ်တင်သော စကားကိုမကြားဘဲ နေ၏။ ၉ဖြောင့်မတ် သောသူ၏ အလင်းသည်ရွှင်လန်း၏။
မတရားသောသူ၏ မီးခွက်မူကား၊သေရလိမ့်မည်။ ၁၀မာနကြောင့်သာ ရန်တွေ့ခြင်းဖြစ်၏။ သတိပေးသော
စကားကို နားခံသောသူမူကား ပညာရှိ၏။ ၁၁လျှပ်ပေါ်ခြင်းအားဖြင့် ဥစ္စာသည် လျော့တက်၏။
ကြိုးစားအားထုတ်၍ ဆည်းဖူးသောသူ၏ ဥစ္စာမူကား၊ ပြန့်ပွားတက်၏။ ၁၂မြော်လင့်သောအရာသည်
ဖင့်နွဲလျှင်၊ စိတ်နှလုံးကို ပူပန်စေတတ်၏။ အလိုပြည့်စုံသောအခါမူကား၊ အသက်ပင်ဖြစ်၏။
၁၃နှုတ်ကပတ်တော်ကို မထီမဲ့မြင် ပြုသောသူသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ ပညတ်တရားတော်ကို
ခန့်ညားသော သူမူကား၊ ချမ်းသာရလိမ့်မည်။ ၁၄ပညာရှိသောသူ၏ တရားသည် အသေခံရာ ကျော့ကွင်းတို့မှ
လွှဲရှောင်ရာ အသက်စမ်းရေတွင်း ဖြစ်၏။ ၁၅ကောင်းသောဉာဏ် ရှိသောသူသည် မျက်နှာရတက်၏။
ပြစ်မှားသော သူတို့ လမ်းမူကား၊ ခက်သောလမ်း ဖြစ်၏။ ၁၆သမ္မာသတိရှိသော သူအပေါင်းတို့သည်
ပညာအတက်နှင့် ပြုမူတက်ကြ၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ မိမိမိုက်သောအပြစ်ကို ထင်ရှားစေတက်၏။
၁၇မတရားသောအစေခံသည် မိမိစောင့်သော အမှုကို ဖျတ်တက်၏။ သစ္စာရှိသော သံတမန်မူကား၊
ကျန်းမာခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ၁၈သွန်သင်ခြင်းကိုငြင်းပယ်သော သူသည် ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့
ရောက်လိမ့်မည်။ ဆုံးမသောစကားကို နားထောင်သောသူမူကား၊ ဂုဏ်အသရေကို ရလိမ့်မည်။ ၁၉အလိုဆန္ဒ
ပြည်စုံခြင်းအရာသည် ချိုမြိန်၏။ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်သောအရာမူကား၊ မိုက်သောသူတို့ စက်ဆုပ်သောအရာ
ဖြစ်၏။ ၂၀ပညာရှိတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူသည်၊ ပညာရှိတတ်၏။ လူမိုက်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူမူကား၊
ပျက်စီးတတ်၏။ ၂၁အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို ဘေးလိုက်တတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့မူကား၊
ကောင်းသောအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။ ၂၂သူတော်ကောင်းသည် သားမြေးတို့အဘို့ အမွေဥစ္စာကို
ချန်ထားတက်၏။ အပြစ်ရှိသောသူ၏ စည်းစိမ်မူကား၊ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့အဘို့ သိုထားလျက်ရှိ၏။
၂၃ဆင်းရဲသား လယ်လုပ်ခြင်းအားဖြင့် စားစရာပွါးများ၏။ သို့ရာတွင်၊ မတရားသောအမှုကြောင့်
ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်တက်၏။ ၂၄ကြိမ်လုံးကိုမသုံးသောသူသည် မိမိသားကို မုန်းရာသို့ရောက်၏။
သားကိုချစ်သောသူမူကား၊ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ဆုံးမတက်၏။ ၂၅ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ဝစွာ
စားရသော အခွင့်ရှိ၏။ မတရားသောသူမူကား၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၄

၁ပညာရှိသော မိန်းမသည် မိမိအိမ်ကို တည်ဆောက်တက်၏။ မိုက်သော မိန်းမမူကား၊
ကိုယ်လက်နှင့် ဖြိုဖျက်တက်၏။ ၂ဖြောင့်သောလမ်းသို့ လိုက်သောသူသည် ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ကောက်သော လမ်းကို လိုက်သောသူမူကား၊ မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ ၃မိုက်သောသူ၏
နှုတ်၌ မာနကြိမ်လုံးရှိ၏။ ပညာရှိသောသူ၏ နှုတ် ခမ်းတို့သည် ကယ်တင်သော အမှုကို ပြုတတ်၏။
၄နွားထီးမရှိသော တင်းကုပ်သည် စင်ကြယ်၏။ သို့သော် လည်း၊ နွားခွန်အားကို သုံး၍များသော

စီးပွားကိုတတ်၏။ ၅သစ္စာရှိသော သက်သေသည် မုသာမသုံးတတ်။ သစ္စာ ပျက်သော သက်သေမူကား
မုသာကို သုံးတတ်၏။ ၆မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည် ပညာကိုရှာ၍ မတွေ့ရာ။ ဉာဏ်ရှိ သောသူမူကား၊
ပညာတတ်ကို ရလွယ်၏။ ၇မိုက်သောသူနှင့်တွေ့၍ သူ၏ နှုတ်၌ ပညာအတတ် မရှိသည်ကို သိမြင် လျှင်၊
ထိုသူကို ရှောင်သွားလော့။ ၈ပညာသတိရှိသောသူ၏ ပညာကား၊ ကိုယ်သွားရသောလမ်းကို သိခြင်းတည်း။
မိုက်သောသူ၏ မိုက်ခြင်းမူကား၊ ပရိယာယ်တည်း။ ၉မိုက်သောသူတို့သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို မထီ
လေးစားပြုကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့မူကား၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကျေးဇူးပြုကြ၏။
၁၀စိတ်နှလုံးသည် မိမိဒုက္ခကိုသိ၏။ စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းခြင်း အကြောင်းကိုလည်း သူတပါးမဆိုင်တတ်။
၁၁မတရားသော သူ၏ အိမ်သည် ပြိုလဲတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ တဲမူကား ပွင့်လန်းတတ်၏။
၁၂လူထင်သည်အတိုင်း မှန်သောလက္ခဏာရှိသော်လည်း၊ အဆုံး၌ သေခြင်းသို့ပို့သော လမ်းတမျိုးရှိ၏။
၁၃လူသည် ရယ်စဉ်အခါပင်၊ ဝမ်းနည်းသောစိတ်သဘောရှိ၏။ ထိုရယ်မော ရွှင်လန်းခြင်းအဆုံး၌လည်း
ညိုးငယ်ခြင်းရှိတတ်၏။ ၁၄စိတ်နှလုံးဖောက်ပြန်သောသူဖြစ်စေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်စေ၊ မိမိအကျင့်တို့နှင့်
ဝလိမ့်မည်။ ၁၅ဉာဏ်တိမ်သောသူသည် သူတပါးပြောသမျှကို ယုံတတ်၏။ ပညာသတိရှိသော သူမူကား၊
မိမိသွားရာလမ်းကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုတတ်၏။ ၁၆ပညာရှိသောသူသည် ကြောက်၍ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်တတ်၏။
မိုက်သောသူမူကား၊ မာနကြီး၍ ရဲရင့်တတ်၏။

၁၇စိတ်တိုသောသူသည် မိုက်စွာသော အမှုကို ပြုတတ်၏။ မကောင်းသောအကြံကို
ကြံသောသူကိုလည်း သူတပါးမုန်းလိမ့်မည်။ ၁၈ဉာဏ်တိမ်သူသည် မိုက်ခြင်းကို အမွေခံတတ်၏။
ပညာသတိရှိသောသူမူကား၊ သိပ္ပံသရဖူကို ဆောင်းတတ်၏။ ၁၉လူဆိုးတို့သည် သူတော်ကောင်းရှေ့၌၎င်း၊
မတရားသော သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ အိမ်တံခါးဝ၌၎င်း ဦးချတတ်ကြ၏။ ၂၀ဆင်းရဲသောသူသည်
မိမိအိမ်နီးချင်း မုန်းခြင်းကိုပင် ခံရမည်။ ငွေရတတ်သော သူ၌မူကား၊ များစွာသော အဆွေခင်ပွန်းရှိလိမ့်မည်။
၂၁မိမိအိမ်နီးနားချင်းကို မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည် အပြစ်ရှိ၏။ ဆင်းရဲသောသူကို သနားသောသူမူကား၊
မင်္ဂလာရှိ၏။ ၂၂မကောင်းသော အကြံကိုကြံတတ်သောသူတို့သည် မှားယွင်း ကြလိမ့်မည်။ ကျေးဇူးပြုမည်ဟု
ကြံတတ်သောသူတို့မူကား၊ ကရုဏာအကျိုးနှင့် သစ္စာအကျိုးကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၂၃ကြိုးစား၍
လုပ်လေရာရာ၌ ကျေးဇူးရှိ၏။ စကားများခြင်းအကျိုးမူကား၊ ဆင်းရဲခြင်းသက်သက်တည်း။ ၂၄ပညာရှိသော
သူတို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် သူတို့ဦးရစ်သရဖူဖြစ်၏။ မိုက်သောသူတို့၏ မိုက်ခြင်းမူကား၊ အမိုက်သက်
သက်ဖြစ်၏။ ၂၅မှန်သော သက်သေသည် သူ့အသက်ကို ကယ်တင်တတ်၏။ မမှန်သော သက်သေမူကား၊
မုသာကိုသုံး းတတ်၏။ ၂၆ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် အားကြီးသော ကိုးစားရာအခွင့်ကို
ဖြစ်စေတတ်၏။ သားတော် တို့သည်လည်းခိုလှုံရာအရပ်ကို ရကြလိမ့်မည်။ ၂၇ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် အသေခံရာ ကျော့ကွင်းတို့မှ လွှဲရှောင်ရာအသက် စမ်းရေတွင်းဖြစ်၏။
၂၈ပြည်သားများပြားရာ၌ ရှင်ဘုရင်၏ ဘုန်းတော်တည်၏။ ပြည်သားနည်းပါး ရာ၌ကား၊ မင်းအကျိုးနည်းခြင်း
ရှိ၏။ ၂၉စိတ်ရှည်သောသူသည် ပညာကြီး၏။ စိတ်တိုသော သူမူကား၊ အထူးသဖြင့် မိုက်ပေ၏။
၃၀ကျန်းမာသော နှလုံးသည် ကိုယ်အသက်ရှင်စေသောအကြောင်း။ ငြူစူသော သဘောမူ ကား၊ အရိုးဆွေး
မြေ့ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ၃၁ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောသူသည် ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့၏။
ဘုရားကိုရိုသေသောသူမူကား၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို သနားတက်၏။ ၃၂မတရားသောသူသည် မတရားသဖြင့်
ပြုစဉ်အခါ ၊ လဲခြင်းကို ခံရ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား ၊ သေသောအခါ၌ ပင်မြော်လင့်စရာရှိ၏။
၃၃ဉာဏ်ရှိသော သူ၏နှလုံး၌ ပညာကျိန်းဝပ်တက်၏။ မိုက်သောသူတို့၏ အထဲ၌ရှိသော အရာမူကား၊
ထင်ရှားတတ်၏။ ၃၄ဖြောင်မတ်ခြင်း တရားသည် ပြည်သားတို့ကို ချီးမြှောက်တက်၏။ ဒုစရိုက်အပြစ်မူကား၊
ပြည်သားများတို့ကို ရှုတ်ချတက်၏။ ၃၅ပညာရှိသော ကျွန်အားရှင်ဘုရင် သည်ကျေးဇူးပြုတက်၏။
အရှက်ခွဲတက်သော ကျွန်မူကား၊ အမျက်တော်ကိုခံရမည်။

၁၅

[၁]ဖြည်းညှင်းသောစကားသည် စိတ်ကိုဖြေတက်၏။ ကြမ်းတမ်းသောစကားမူကား၊ အမျက်ကိုနိုးဆော်
တက်၏။ [၂]ပညာရှိသော သူ၏လျှာသည် ပညာအတတ်ကိုတင့်တယ်စေတတ်၏။ မိုက်သော သူတို့၏
နှုတ်မူကား၊ မိုက်သောအရာကိုသွန်းလောင်းတတ်၏။ [၃]ထာဝရဘုရား၏ မျက်စိတော်သည် ခပ်သိမ်းသော
အရပ်၌ရှိ၍၊ ကောင်း မကောင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ [၄]ဖြေးညှင်းသောလျှာသည် အသက်ဖြစ်၏။
ကြမ်းတမ်းသောလျှာမူကား စိတ်နာစေ တတ်၏။ [၅]မိုက်သောသူသည် အဘသွန်သင်ခြင်းကို မထီမဲ့မြင်ပြု
တတ်၏။ ဆုံးမသော စကားကို နားထောင်သော သူမူကား၊ သမ္မာသတိနှင့် ပြည့်စုံတတ်၏။ [၆]ဖြောင့်မတ်သော
သူ၏အိမ်၌ များသော စည်းစိမ်ရှိ၏။ မတရားသောသူ ခံရသော အခွန်မူကား၊ များစွာသော
နှောက်ယှက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်၏။ [၇] ပညာရှိသော သူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် ပညာ အတတ်ကို စွန့်ကျဲတတ်၏။
မိုက်သောသူ၏ နှလုံးမူကား ပညာမရှိ။ [၈]မတရားသောသူ ပူဇော်ယဇ်ကို ထာဝရ ဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာ
တော်မူ၏။ သဘောဖြောင့်သောသူ ဆုတောင်းသော ပဌာနကိုကား၊ နှစ်သက်တော်မူ၏။ [၉]မတရားသော
လိုက်သောလမ်းကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်းသို့ လိုက်သော
သူကိုကား ချစ်တော်မူ၏။ [၁၀]လမ်းလွှဲသောသူသည် ဆုံးမသောစကားကို နားမခံလို။ သို့သော်လည်း၊
အပြစ်တင်ခြင်း ကို မုန်းသောသူသည် သေရမည်။ [၁၁]မရဏာနိုင်ငံနှင့် အဗဒ္ဒုန်နိုင်ငံသည် ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ထင်ရှား၏။ ထိုမျှမက၊ လူသားတို့၏ နှလုံးသည် သာ၍ထင်ရှား၏။ [၁၂]မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည်
အပြစ်ပြသော သူကိုမချစ်တတ်။ ပညာရှိထံသို့ မချဉ်းကပ်တတ်။ [၁၃]ရွှင်လန်းသော စိတ်နှလုံးသည် ချိုသော
မျက်နှာကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ညှိုးငယ်ခြင်း အားဖြင့်ကား၊ စိတ်ပျက်တတ်၏။ [၁၄]ဉာဏ်ကောင်းသောသူ၏
စိတ်နှလုံးသည် ပညာအတတ်ကို ရှာတတ်၏။ မိုက်သောသူတို့၏ နှုတ်မူကား မိုက်ခြင်း ကို ကျက်စားတတ်၏။
[၁၅]ဆင်းရဲငြိုငြင်သော သူ၏ နေ့ရက်ရှိသမျှတို့သည် ဆိုးယုတ်ကြ၏။ ရွှင်လန်းသော စိတ်နှလုံးမူ ကား၊
အစဉ်အမြဲ ခံရသော ပွဲဖြစ်၏။ [၁၆]နှောက်ယှက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်၍ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ထက် ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ဥစ္စာ အနည်းငယ်သည် သာ၍ကောင်း၏။ [၁၇]ဆူအောင် ကျွေးသော
နွားတကောင်လုံးကို အချင်းချင်းအငြိုးထားသော စိတ်နှင့်စားရသည်ထက်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ပါသော
ဟင်းရွက်တနပ်စာသည် သာ၍ ကောင်း၏။ [၁၈]မာနကြီးသောသူသည် ရန်ကို နိုးဆော်တတ်၏။ သည်းခံနိုင်
သောသူမူကား ငြိမ်းတတ်၏။

[၁၉]ပျင်းရိသောသူသွားရလမ်း၌ ဆူးပင်ဆီးကာလျက်ရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ သွားရာလမ်းမူကား ၊
မို့မောက် လျက်ရှိ၏။ [၂၀]ပညာရှိသောသားသည် အဘဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။
မိုက်သောသားမူကား၊ မိမိအမိကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ [၂၁]ဉာဏ်မရှိသောသူသည် မိုက်ခြင်း၌
ပျော်မွေ့တတ်၏။ ဉာဏ်ရှိသောသူမူကား၊ ဖြောင့်မတ် သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်၏။ [၂၂]တိုင်ပင်ခြင်းမရှိလျှင်
အကြံပျက်တတ်၏။ တိုင်ပင်သောသူများလျှင်မူကား၊ အကြံ တည်တတ်၏။ [၂၃]လူသည်ပြန်ပြောသော
စကားအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းရှိ၏။ အချိန်တန်၍ ပြောသော စကားသည်လည်း
အလွန်လျောက်ပတ်ပေ၏။ [၂၄]ပညာရှိသောသူလိုက်ရာ အသက်လမ်းသည် အောက် အရပ်၊ မရဏာနိုင်ငံမှ
လွဲရှောင်၍ အထက်သို့ ပို့ဆောင်တတ်၏။ [၂၅]မာနထောင်လွှားသော သူ၏ အိမ်ကို ထာဝရဘုရား
ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။ မုဆိုးမနေရာ အရပ်ကိုကား၊ တည်စေတော်မူမည်။ [၂၆]မတရားသောသူ၏
အကြံအစည်တို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ် ရွံရှာတော်မူ၏။ စင်ကြယ်သောသူ၏ စကားတို့ကိုကား၊
နှစ်သက်တော်မူ၏။ [၂၇]မတရားသော စီးပွားကို ရှာသောသူသည် မိမိအိမ်သားတို့ကို နှောက်ယှက်တတ်၏။
တံစိုးကိုရွံသောသူကား၊ အသက်ချမ်းသာရ လိမ့်မည်။ [၂၈]ဖြောင့်မတ်သောသူ အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရမည်ကို
စိတ်နှလုံးထဲမှာ ဆင်ခြင်တတ်၏။ မတရားသောသူ၏ နှုတ်မူကား၊ မကောင်းသောအရာတို့ကို
သွန်းလောင်းတတ်၏။ [၂၉]ထာဝရဘုရားသည် မတရားသောသူတို့နှင့် ဝေးတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏

ပဌနာစကားကိုကား နားထောင်တော်မူ၏။ ၃၀မျက်စိအလင်းသည် နှလုံးကို ရွှင်လန်းစေတတ်၏။
ကောင်းသောသိတင်းစကားသည်လည်း အရိုးတို့ကို ခြင်ဆီနှင့် ပြည့်ဝစေတတ်၏။ ၃၁အသက်နှင့်
ယှဉ်သောဆုံးမခြင်းစကားကို နားထောင်သောသူသည် ပညာရှိတို့နှင့် ပေါင်းသော် ရသောအခွင့်ရှိ၏။
၃၂ဆုံးမခြင်း စကားကို ပယ်သောသူသည် မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုရာသို့ ရောက်၏။
၃၃နားထောင်သော သူမူကား၊ ဉာဏ်ကို ရတတ်၏။ ၃၄ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သဘောသည်
ပညာကို သွန်သင်ခြင်းဖြစ်၏။ ဂုဏ်အသရေ အရင်၌ နှိမ့်ချခြင်း၏ နေရာရှိ၏။

၁၆

၁စိတ်နှလုံးအကြံအစည်တို့သည် လူနှင့်ဆိုင်ကြ၏ ။ လျှာနှင့် ပြန်ပြောချက်ကိုကား၊ ထာဝရဘုရား
ပိုင်တော်မူ ၏။ ၂လူသည် မိမိကျင့်သမျှသော အကျင့်တို့ကို နှစ်သက်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားမူကား၊
စိတ်သဘောတို့ကို ချိန်တော်မူ၏။ ၃ကိုယ်ပြုသော အမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား၌ အပ်လော့။ သို့ပြုလျှင် သင်၏
အကြံအစည်တို့သည် တည်ကြလိမ့်မည်။ ၄ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ကိုယ်တော်အဘို့
မတရားသော သူတို့ကိုလည်း ဘေးဒဏ်ခံရသော နေ့အဘို့ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၅မာနကြီးသောသူအပေါင်း
တို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ ၏။ သူတို့သည် အသင်းဖွဲ့သော်လည်း အပြစ်ဒဏ်နှင့်
မလွတ်ရကြ။ ၆ဂရုဏာတရားနှင့် သစ္စာတရားအားဖြင့် အပြစ်ပြေတတ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော
သဘောအားဖြင့် ဒုစရိုက်ကို ရှောင်တတ်၏။ ၇လူကျင့်သော အကျင့်တို့ကို ထာဝရဘုရားသည်
နှစ်သက်သောအခါ ထိုသူ၏ ရန်သူကိုပင် သူနှင့် သင့်တင့်စေတော်မူ၏။ ၈ဖြောင့် မတ်ခြင်းပါရမီနှင့် ယှဉ်သော
ဥစ္စာအနည်းငယ်သည်၊ မတရားသဖြင့် ရသောဥစ္စာ အများထက်သာ၍ကောင်း၏။ ၉လူသည်
မိမိသွားရာလမ်းကို စိတ်ထဲမှာ ကြံစည်၏။ သို့သော်လည်း သူ၏ ခြေရာတို့ကို ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူ၏။
၁၀ရှင်ဘုရင်၏ နှုတ်ခမ်းတို့၌ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာအမှု၌ နှုတ်တော်သည် မမှားစေနှင့်။
၁၁မှန်သောအလေးနှင့် မှန်သောချိန်ခွင်သည် ထာဝရဘုရား၏ ဥစ္စာ ဖြစ်၏။ အလေးအိတ်၌ပါသမျှသော
အလေးတို့ သည် စီရင်တော်မူရာ ဖြစ်ကြ၏။ ၁၂ရှင်ဘုရင်ပြုသော ဒုစရိုက်သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ဖြစ်သည်။
အကြောင်းမူကား၊ ရာဇပလ္လင်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်သာ တည်တတ်၏။ ၁၃ဖြောင့်မတ်သော
နှုတ်ခမ်းတို့သည် ရှင်ဘုရင် နှစ် သက်ရာဖြစ်၏။ မှန်ကန်စွာပြောသောသူကို ရှင်ဘုရင် ချစ်တတ်၏။
၁၄ရှင်ဘုရင်၏ အမျက်သည် သေမင်းတမာန် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ပညာရှိသောသူသည်
အမျက်တော်ကို ဖြေတတ်၏။ ၁၅ရှင်ဘုရင် မျက်နှာပွင့်လန်းသောအား ဖြင့် အသက် ချမ်းသာရာ ရ၏။
ကျေးဇူးတော်သည် နောက်ရွာသော မိုးဃံးတိမ်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။

၁၆ရွှေကို ရတတ်ခြင်းထက် ပညာကို ရတတ်ခြင်းသည် အလွန်ကောင်း၏။ ငွေကို အမြတ်မထား၊
ဉာဏ်နှင့်ပြည့် စုံခြင်းကို အမြတ်ထားစရာ အလွန်ကောင်း၏။ ၁၇ဖြောင့်မတ်သော သူလိုက်သော လမ်းကိုကား၊
ဒုစရိုက်ကိုရှောင်ခြင်း တည်း။ ထိုလမ်းမှ မလွှဲဘဲ အမဲလိုက်သောသူသည် မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို
စောင့်တတ်၏။ ၁၈မာနသည် ပျက်စီးခြင်း အရင်၊ ထောင်လွှားသော သဘောသည် ရှုတ်ချခြင်းအရင်၌
နေရာကျတတ်၏။ ၁၉စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့နှင့် ပေါင်း ဘော်၍ စိတ်နှိမ့်ချခြင်းသည်၊ မာနကြီးသောသူတို့နှင့်
ဆက်ဆံ၍ လုယူသောဥစ္စာကို ဝေမျှခြင်းထက် သာ၍ ကောင်း၏။ ၂၀ပညာနှင့် အမှုစောင့်သောသူသည်
အကျိုးကို ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောသူသည် လည်း မင်္ဂလာရှိ၏။ ၂၀လိမ္မာသော
စိတ်သဘောရှိသောသူသည် ပညာသတ္တိရှိသည်ဟု ကျော်စောရာသို့ ရောက်တတ်၏။ ချိုသော စကားကို
ပြောတတ်သော နှုတ်သတ္တိသည်လည်း ပညာအတတ်ကို တိုးပွားစေတတ်၏။ ၂၂ဉာဏ်ပညာကို
ရသောသူသည် အသက်စမ်းရေတွင်းကို ရ၏။ မိုက်သောသူတို့၏ သွန်သင်ခြင်းမူကား၊ မိုက်ခြင်းဖြစ်၏။
၂၃ပညာရှိသော သူ၏ နှလုံးသည် သူ၏နှုတ်ကို သွန်သင်၍၊ သူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့၌ ပညာအတတ်ကို
ထပ်လောင်းတတ်၏။ ၂၄သာယာသော စကားသည် ပျားလပို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချိုမြိန်လျက်

ကိုယ်အရိုးကို ကျန်းမာစေလျက်ရှိကြ၏။ ၂၅လူထင်သည် အတိုင်းမှန်သော လက္ခဏာရှိသော်လည်း အဆုံး၌
သေခြင်းသို့ပို့သော လမ်းတမျိုးရှိ၏။ ၂၆အလုပ်လုပ်သောသူသည် မိမိပစပ်တောင်းသောကြောင့် မိမိအဘို့
လုပ်တတ်၏။ ၂၇အချည်းမလူသည် မကောင်းသော အမှုကို ကြိုးစား၍ ကြံစည်တတ်၏။ သူ၏ နှုတ်ခမ်း၌
လောင်သော မီးကဲ့သို့ရှိ၏။ ၂၈သဘောကောက်သော သူသည် ရန်မျိုးစေ့ကို ကြဲတတ် ၏။
ကုန်းတိုက်သောသူသည်လည်း မိတ်ဆွေတို့ကို ကွဲပြားစေတတ်၏။ ၂၉ကြမ်းကြုတ်သော သူသည် အိမ်နီးချင်း
ကို ချော့မော့၍ မကောင်းသော လမ်းထဲသို့ သွေးဆောင်တတ်၏။ ၃၀ကောက်သော အကြံကို ကြံစည်ခြင်းငှာ
မျက်စိမှိတ် ၍ နှုတ်ခမ်းတို့ကို လှုပ်သဖြင့် ဆိုးသော အမှုကို ပြီးစီးတတ်၏၊၃၁ဖြူသောဆံပင်သည်
ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရား၌ တည်လျှင်၊ ဘုန်းကြီးသော သရဖူ ဖြစ်၏။ ၃၂စိတ်ရှည်သော သူသည်ခွန်အားကြီး
သောသူထက်ငါး၊ မိမိစိတ်ကို ချုပ်တည်းသောသူသည် မြို့ကို တိုက်ယူသော သူထက်ငါး၊ သာ၍ကောင်း၏။
၃၃စာရေးတံတို့ကို အိတ်ထဲ၌ လောင်းလျက်ရှိရာတွင် ခွဲဝေစီရင်ခြင်းအမှုကို ထာဝရဘုရား ပိုင်တော်မူ၏။

၁၇

၁တအိမ်လုံးပြည့်သော ယဇ်ပူဇော်ပွဲကို ရန်တွေ့သောစိတ်နှင့် စားရသည်ထက်၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်
ယှဉ်သော မုန့်တလုပ်စာသည် သာ၍ ကောင်း၏။ ၂ပညာရှိသောကျွန်သည် အရှက်ခွဲသောသား ကို
အုပ်စိုး၍ ညီအစ်ကို တို့နှင့် အတူအမွေခံတတ်၏။ ၃ငွေစစ်စရာဘို့ မိုက်ကိုငါး၊ ရွှေစစ်စရာဘို့ မီးဖိုကိုငါး၊
သုံးတတ်၏ စိတ်နှလုံးကိုကား ထာဝရဘုရား စစ်တော်မူ၏။ ၄မတရားသဖြင့်ပြုသောသူသည် မုသာစကားကို
ယုံတတ်၏။ မုသာသုံးသော သူသည်လည်း စိုးညစ်သောစကားကိုနားထောင်တတ်၏။ ၅ဆင်းရဲသားတို့ကို
မထီလေးစားပြုသောသူ သည် ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့၏။ သူတပါး၌ ဘေးရောက်လျှင်
ဝမ်းမြောက်တတ်သောသူသည်လည်း အပြစ်ဒဏ်နှင့် မလွတ်ရ။ ၆မြေးတို့သည် အသက်ကြီးသောသူ၏ သရဖူ
ဖြစ်၏။ သားတို့၏ ဘုန်းကား အဘတည်း။ ၇မြတ်သောစကားသည် မိုက်သောသူနှင့် မတော်တသင့်။
ထိုမျှမက၊ မုသာစကားသည်မင်းနှင့်မတော်မသင့်။ ၈လက်ဆောင်သည် ခံသောသူအထင် အတိုင်း
ကျောက်မြတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ မျက်နှာပြုလေရာရာ၌ အောင်တတ်၏။ ၉သူတပါးပြစ်မှားသော အမှုကို
ဖုံးထားသောသူသည်မေတ္တာကိုပြုစု၏။ ကြားပြောသောသူမူကား၊ မိတ်ဆွေတို့ကို ကွဲပြားစေ၏။
၁၀မိုက်သောသူသည် ဒဏ်ချက် တရာကို အမှုထားသည်ထက်၊ ပညာရှိသော သူသည် ဆုံးမသော
စကားကိုသာ၍ အမှုထားတတ်၏။ ၁၁ပုန်ကန်သောသူသည် မတရားသောအမှုကိုသာပြုစုတတ်၏။ ထိုကြောင့်
ကြမ်းကြုတ်သော တမန်ကို သူ့ဆီသို့စေလွှတ်ရ၏။ ၁၂မိုက်သောစိတ် ထဆဲရှိသော လူမိုက်နှင့် မတွေ့ပါ စေနှင့်။
သားငယ်ပျောက်သောဝံမနှင့်သာ၍တွေ့ပါစေသော။ ၁၃အကြင်သူသည်ကျေးဇူးကိုမသိ၊ မကောင်းသော
အမှုနှင့်ဆပ် ၏၊ ထိုသူ၏ အိမ်သည်မကောင်းသော အမှုနှင့် မကင်းမလွတ်ရ။ ၁၄ရန်တွေ့စ အမှုသည်
ရောက်ပေါင်ပေါက် စကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ရန်မတွေ့မီတွေ့စရာ အကြောင်းကို ရှောင်လော့။ ၁၅မတရား
သောသူတို့ကို အပြစ်မှ လွှတ်သောသူနှင့်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကိုအပြစ်စီရင်သော သူနှစ်ယောက်လုံးတို့
ကို ထာဝရ ဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာ တော်မူ၏။

၁၆မိုက်မဲသောသူသည် ပညာကို အလိုမရှိသည် ဖြစ်၍၊ ပညာအဘိုးကို အဘယ်ကြောင့်
သူ၌အပ်ရသနည်း။ ၁၇အဆွေခင်ပွန်းသည် အခါ ခပ်သိမ်းချစ်တတ်၏။ ညီအစ်ကိုသည် ဒုက္ခကာလ
အဘို့မွေးဖွားလျက်ရှိ၏။ ၁၈ဥာဏ် မဲ့သောသူသည်လက်ဝါးချင်းရိုက်၍၊ အဆွေခင်ပွန်း အရှေ့မှာ
အာမခံတတ်၏။ ၁၉ရန်တွေ့ခြင်းကိုနှစ်သက်သော သူသည် လွန်ကျူးခြင်းကိုလည်း နှစ်သက်တတ်၏။
မိမိတံခါးကိုချီးမြှင့်သော သူသည်ပျက်စီးခြင်းကို ရှာတတ်၏။ ၂၀သဘောကောက်သောသူသည်
ကောင်းသောအကျိုးကိုမတွေ့တက်။ စကားလိမ်သောသူသည် ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့ကြုံတတ်၏။
၂၁မိုက်သောသူကို ဖြစ်ဘွားစေသောသူသည်မိမိကို မိမိ ဝမ်းနည်းစေတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏အဘ၌
ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းမရှိ။ ၂၂စိတ်ရွှင်လန်းခြင်းသည် ကျန်းမာ စေတတ်၏။ စိတ်ပျက်ခြင်းမူကား၊

အရိုးတို့ကိုသွေ့ခြောက်စေတတ်၏။ [၂၃]မတရား သောသူသည် တရားလမ်းကို ဖျက်သောအဘိုးတံစိုးကို သူတပါး၏ ခါးပိုက်အိတ်ထဲက နှိုက်ယူတတ်။ [၂၄]ဉာဏ်ရှိ သောသူသည်ပညာကိုမျက်မှောက် ပြုတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏ မျက်စိမူကား၊ မြေကြီးစွန်း တိုင်အောင်လှည့်၍ ကြည့်ရှုတတ်၏။ [၂၅]မိုက်သောသူသည် အဘဝမ်းနည်းစရာ အကြောင်း၊ မွေးသောအမိစိတ်ညစ်စရာ အကြောင်း ဖြစ်၏။ [၂၆]ဖြောင့်မတ်သော သူကိုအပြစ်ဒဏ် မပေးကောင်း။ တရားသဖြင့်စီရင်သော မင်းကိုလည်း မထိခိုက်ကောင်း။ [၂၇]သိပ္ပံအတတ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်စကာမများတတ်။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည်လည်း သော စိတ်ရှိတတ်၏၊ [၂၈]မိုက်သောသူပင် တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင် ပညာရှိဟူ၍ငှင်း၊ မိမိနှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲ နေသောသူကိုလည်း ဉာဏ်ကောင်း သောသူဟူ၍ငှင်း သူတပါးထင်တတ်၏။

၁၈

[၁]သူတပါးများနှင့် မရောမနှောသောသူသည် မိမိစေတနာ အလိုရှိသည့်အတိုင်း ရှာဖွေ၍၊ ပညာရတနာ အမျိုး မျိုးကို စူးစမ်းမွေနှောက်တတ်၏။ [၂]မိုက်သောသူမူကား မိမိစိတ်သဘောကို ပြစရာအခွင့်မှတပါး အခြားသော အကြောင်းကြောင့် ဉာဏ်ပညာ၌ မပျော်မွေ့တတ်။ [၃]မတရားသော သူလာသောအခါ၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို ခံရ၏။ ဂုဏ်အသရေ ပျက်သောအခါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း ခံရ၏။ [၄]နှုတ်ထွက်သောစကားသည် နက်သောရေကဲ့သို့ငှင်း၊ ပညာ စမ်းရေတွင်းသည် ရေစီးသောမြစ်ကဲ့သို့ငှင်း ဖြစ်၏။ [၅]တရားတွေ့ရာအမှု၌ ဖြောင့်မတ်သောသူကို ရှုံးစေခြင်းငှာ မတရားသောသူ၏ မျက်နှာကို မထောက်ကောင်း။ [၆]မိုက်သောသူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် ရန်တွေ့တတ်၏။ သူ၏ နှုတ်သည်လည်း အပြစ်ဒဏ်ကို တောင်းတတ်၏။ [၇]မိုက်သောသူ၏နှုတ်သည် ပျက်စီးရာအကြောင်း နှုတ်ခမ်းတို့သည် မိမိအသက်ကို ကျော့မိရာ အကြောင်းဖြစ်၏။ [၈]ကုန်းတိုက်သော သူ၏ စကားသည် မြိန်သော ခဲဖွယ်စားဖွယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ဝမ်းအတွင်းသို့ ဝင်တတ်၏။ [၉]အလုပ်လုပ်သောအခါ ပျင်းရိသော သူသည် မိမိဥစ္စာကို အချည်းနှီးကုန်စေသော သူနှင့် ညီအစ်ကို တော်ပေ၏။ [၁၀]ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ခိုင်ခံ့သော ရဲတိုက်ဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ သည် ပြေးဝင်သဖြင့် လုံခြုံစွာ နေရကြ၏။ [၁၁]ငွေရတတ်သောသူက ငါ့စည်းစိမ်သည် ခိုင်ခံ့သော မြို့ဖြစ်၏။ မြင့်သောမြို့ရိုး နှင့် တူသည်ဟု ထင်တတ်၏၊ [၁၂]ပျက်စီးခြင်းအရင်၌ လူသည် စိတ်မြင့် ခြင်း၏ နေရာ၊ ဂုဏ်အသရေ အရင်၌ နှိမ့်ချခြင်း၏ နေရာ ရှိ၏။ [၁၃]အကျိုးအကြောင်း ကို မစစ်မှီ အမှုစီရင်သောသူသည် မိုက်သောအပြစ်၊ အရှက်ကွဲရသော အပြစ်ရှိ၏၊

[၁၄]လူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် မိမိနာခြင်း ဝေဒနာကို ခံနိုင်၏။ ကြေကွဲသော စိတ်ကိုကား၊ အဘယ်သူ သည်းခံ နိုင်သနည်း။ [၁၅]သမ္မာသတိရှိသောသူ၏ စိတ်နှလုံးသည် ပညာအတတ်ကို သိထားတတ်၏။ ပညာရှိသော သူ၏ နားသည်လည်း ပညာစကား ကို ရှာတတ်၏။ [၁၆]လူ၌ ပါသော လက်ဆောင်အားဖြင့် လမ်းရှင်းလင်း၍ လူကြီးထံသို့ ဝင်ရသော အခွင့်ရှိတတ်၏။ [၁၇]ကိုယ်အမှုကို အဦးစောင့်၍ ပြောသောသူသည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်သော်လည်း အိမ်နီးချင်းလာ၍ စစ်ကြောတတ်၏။ [၁၈]စာရေးတံပြုခြင်းအားဖြင့် အငြင်းအခုံငြိမ်း၍၊ အားကြီးသော သူတို့ အမှုကို ဆုံးဖြတ်တတ်၏။ [၁၉]အငြိုးထားသော ညီအစ်ကိုသည် ခိုင်ခံ့သော မြို့ထက်သာ၍ ခက်၏။ ညီအစ်ကို ရန်တွေ့ခြင်း အမှုသည် ရဲတိုက်တံခါးကျင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ [၂၀]လူသည် မိမိနှုတ်၏ အသီးနှင့် ဝမ်းပြည့်ရ၏။ မိမိနှုတ်ခမ်း တို့၏ စီးပွားနှင့် ဝင်ရ၏။ [၂၁]လျှာသည် အသက်သေခြင်း နှင့်ရှင်ခြင်းကို အစိုးရ၏။ လျှာကို နှစ်သက်သော သူသည်လည်း၊ လျှာ၏အသီး ကို စားရ၏။ [၂၂]မယားကို ရသောသူသည် ကောင်းသောအရာကို ရ၍ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရ၏။ [၂၃]ဆင်းရဲသော သူသည် တောင်းပန်တတ်၏။ ငွေရတတ်သောသူမူကား၊ ကြမ်းတမ်းစွာ ပြန်ပြောတတ်၏။ [၂၄]အပေါင်းအဘော် များသောသူသည် အကျိုးနည်း ရှိတတ်၏။ မိတ်ဆွေမူကား၊ ညီအစ်ကို စွဲကပ်သည်ထက် သာ၍ စွဲကပ်တတ်၏။

၁၉

၁ကောက်လိမ်သော စကားကို သုံးတတ်သောလူမိုက်ထက်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့လိုက်သော ဆင်းရဲသူ သည် သာ၍ ကောင်း၏။ ၂စိတ်ဝိညာဉ်သည် ပညာအတတ်မရှိဘဲ မနေကောင်း။ အလျင်အမြန်သွားသောသူသည် လည်း မှားယွင်းတတ်၏။ ၃လူသည် မိုက်သောသဘောကြောင့် လမ်းလွဲ၍ စိတ်ထဲမှာ ထာဝရဘုရားကို ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင် တတ်၏။ ၄စည်းစိမ်ရှိလျှင် အဆွေခင်ပွန်းများတတ်၏။ ဆင်းရဲသောသူမူကား မိမိအိမ်နီးချင်းနှင့်မျှ မပေါင်းဘော်ရ။ ၅မမှန်သော သက်သေသည် အပြစ်မခံဘဲ မနေရ။ မုသာကို သုံးသောသူသည်လည်း ဒဏ်နှင့် မလွတ်ရ ။ ၆များသောသူ တို့သည် မင်းကို ဖျောင်းဖျတတ်ကြ၏။ လက်ဆောင်ပေးသောသူကို လည်း လူတိုင်း မိတ်ဆွေဖွဲ့တတ်၏။ ၇ဆင်းရဲသော သူ၏ ညီအစ်ကို ရှိသမျှတို့သည် သူ့ကို မုန်းတတ်ကြ၏။ သူ၏ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သူကိုသာ၍ဝေးစွာ ရှောင်တတ်ကြ၏။ လိုက်၍ ခေါ်သော်လည်း ကွယ်ပျောက်ကြပြီ။ ၈ပညာကို ရသောသူသည်မိမိအသက် ဝိညာဉ်ကို ချစ်ရာရောက်၏။ ဉာဏ်ကို စွဲလမ်းသောသူသည်လည်း ကောင်းကျိုးကို ခံတတ်၏။ ၉မမှန်သော သက်သေသည် အပြစ်မခံဘဲ မနေရ။ မုသာကို သုံးသောသူသည်လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ၁၀မိုက်သောသူသည် မပျော်မွေ့သင့်။ ထိုမျှမက၊ ကျွန်သည် မင်းတို့ကို အစိုးမရသင့်။ ၁၁သမ္မာသတိရှိသော သူသည် မိမိအမျက်ဒေါသကို ချုပ်တည်းတတ်၏။ သူတပါးပြစ် မှားခြင်းကို သည်းခံသော သူသည်လည်း ဘုန်းအသရေရှိ၏။ ၁၂ရှင်ဘုရင်၏ အမျက်တော်သည် ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏၊ ကျေးဇူးတော်မူကား၊ မြက်ပေါ်မှာ ကျသော နှင်းရည်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ၁၃မိုက်သောသားသည် အဘဆင်းရဲစရာ အကြောင်းဖြစ်၏။ ရန်တွေ့တတ်သော မယားသည်လည်း၊ အစက်စက်ကျသော မိုဃ်းအပေါက်နှင့် တူ၏။ ၁၄အိမ်နှင့် စည်းစိမ်သည် မိဘအမွေဉစ္စာဖြစ်၏။ သမ္မာသတိရှိသော မယားမူကား ထာဝရဘုရား ပေးသနားတော်မူရာ ဖြစ်၏။

၁၅ပျင်းရိသော သဘောသည် လွန်ကျူးစွာ အိပ်ပျော်စေ၍၊ ပျင်းရိသောသူသည် အငတ်ခံရ၏။ ၁၆ပညတ်တရား ကို စောင့်သောသူသည် မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို စောင့်ရာ ရောက်၏။ မိမိသွားရာလမ်းတို့ကို မထီလေးစားပြုသော သူမူ ကား အသေခံရ၏။ ၁၇ဆင်းရဲသားကို သနားသောသူသည် ထာဝရဘုရားအား ချေးငှားသောသူဖြစ်၍ သူပြုသော အမှု၏ အကျိုးကို ပေးဆပ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၈မြော်လင့်စရာရှိသည့်အခါ၊ ကိုယ်သားကို ဆုံးမလော့။ သူ့ကို အကျိုးနည်း အောင် သနားသောစိတ် မရှိစေနှင့်။ ၁၉ဒေါသအမျက်ကြီးသောသူသည် အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်။ သူကိုကယ်နှုတ်လျှင် အဖန်ဖန်ကယ်နှုတ်ရမည်။ ၂၀နောက်ဆုံးကာလ၌ ပညာရှိဖြစ်လိုသောငှာ ဆုံးမသောစကားကို နားထောင်၍ နည်းဥပဒေသကို ခံယူလော့။ ၂၁လူသည် အထူးထူး အပြားပြားကြံစည်တတ်၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရ ဘုရား၏ အကြံတော်သည် တည်လိမ့်မည်။ ၂၂လူသည် စေတနာရှိလျှင် ကျေးဇူးပြုရာ ရောက်၏။ ဆင်းရဲသော သူသည်လည်း၊ မုသာသုံးသော သူထက်သာ၍ ကောင်း၏။ ၂၃ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သည် ဖြစ်၍၊ ထိုသဘောရှိသောသူသည် အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံလျက် ရှိ၍၊ ဘေးဥပဒ်နှင့် ကင်း လွတ်လိမ့်မည်။ ၂၄ပျင်းရိသောသူသည် မိမိလက်ကို အိုး၌ သွင်းသော်လည်း တဖန်နှုတ်၍ မိမိပါးစပ်သို့ မခွံ့လို ၂၅မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူကို ရိုက်လျှင် ဉာဏ်တိမ်သော သူသည် သတိရလိမ့်မည်။ ဉာဏ်ကောင်းသော သူကို ဆုံးမလျှင်၊ သူသည် ပညာတရားကို နားလည်လိမ့်မည်။ ၂၆အဘဥစ္စာ ကိုဖြုန်း၍ အမိကို နှင်ထုတ်သောသားသည် အရှက်ခွဲသော သား၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံစေသောသားဖြစ်၏။ ၂၇ငါ့သား၊ ပညာတရားကို ပယ်စေခြင်းငှာ၊ သွန်သင်သောသူ၏ စကားကို နားမထောင်နှင့် ။ ၂၈အဓမ္မသက်သေသည် တရားကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ် ၏။ မတရားသောသူသည်လည်း၊ ဒုစရိုက် ကိုစား၍ မျိုတတ်၏။ ၂၉မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့ အဘို့ အပြစ်စီရင်ခြင်း၊ မိုက်သောသူတို့၏ ကျောအဘို့ဒဏ်ပေးခြင်း သည်အသင့်ရှိ၏။

၁စပျစ်ရည်သည် လှည့်စားတတ်၏။ သေရည်သေရက်သည် ရုန်းရင်းခတ်ပြုခြင်း အမှုကို
ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုသို့သော အားဖြင့် မှားယွင်းသောသူသည် ပညာမရှိ။ ၂ရှင်ဘုရင်ကြောက်စေသော
အမှုအရာသည် ခြင်္သေ့ ဟောက်ခြင်းနှင့် တူ၏။ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောသူသည် မိမိအသက်ကို
ပြစ်မှား၏။ ၃ရန်တွေ့ခြင်းကို ငြိမ်းစေသော သူသည် ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ အမှုနှင့်
ရောနှောတတ်၏။ ၄ချမ်းသောကြောင့် ပျင်းရိ သောသူသည် လယ်မလုပ်လို။ ထိုကြောင့်
စပါးရိတ်သောကာလ၌ သူတပါးကို တောင်းသော်လည်း မရရာ။ ၅လူ့စိတ် နှလုံး၌ ပညာ အကြံသည်
နက်သောရေနှင့် တူသော်လည်း၊ ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည် ခပ်ယူလိမ့်မည်။ ၆လူများ တို့သည်
မိမိတို့ပြုသော ကျေးဇူးကို ကြားပြောတတ်၏။ သစ္စာရှိသော သူကိုကား၊ အဘယ်သူ ရှာ၍ တွေ့နိုင်သနည်း။
၇ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်၍၊ သူ၏ သားစဉ် မြေးဆက်တို့သည်
မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၈တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော ရှင်ဘုရင်သည် မကောင်းသော အမှုအရာရှိသမျှတို့ကို
မျက်စိတော်နှင့် ပယ်ရှင်းတတ် ၏။ ၉ငါသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို စင်ကြယ်စေပြီ။ အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်၏ ဟု
အဘယ်သူဆိုနိုင်သနည်း။ ၁၀အလေးချင်း မတူ သော အလေး၊ အဝင်ချင်းမတူ သော တင်းတောင်းတို့ကို
ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ၁၁သူငယ်သော် လည်း မိမိပြုသောအမှုသည် စင်သည် မစင်သည်
မှန်သည်မမှန်သည်ကို မိမိအခြင်းအရာအားဖြင့် ပြ၍ မိမိသဘောကို ထင်ရှားစေ၏။ ၁၂ကြားတတ်သော
နားကိုင်း၊ မြင်တတ်သောမျက်စိကိုင်း၊ ထာဝရဘုရားဖန်ဆင်း တော်မူပြီ။ ၁၃ဆင်းရဲမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသည်
ဖြစ်၍ အိပ်ခြင်းကိုမတပ်မက်နှင့်။ နိုးတတ်လျှင် ဝစွာစားရ၏။ ၁၄ဝယ် သောသူကား မကောင်းဘူး၊
မကောင်းဘူးဟု ဆိုတတ်၏။ ဝယ်၍သွားပြီးမှ ဝါကြွားတတ်၏။ ၁၅ရွှေရှိ၏။ ပတ္တမြားလည်း ရှိ၏။
ပညာအတတ်နှင့် ပြည့်စုံသောနှုတ်မူကား၊ အလွန်အဘိုးထိုက်သော ရတနာဖြစ်၏။ ၁၆မကျွမ်းသောသူအတွက်
၊အမျိုးပျက်သော မိန်းမအတွက်၊ အာမခံတတ်သော သူသည် အဝတ်အစရှိသော ဥစ္စာတစုံတခုကို
ပေါင်ထားစေ။

၁၇လှည့်စား၍ ရသောအစာသည် ချိုမြိန်သော်လည်း၊ စားသောသူ၏ နှုတ်သည် ကျောက်စရစ်နှင့်
ပြည့်လိမ့် မည်။ ၁၈အကြံရှိသောသူသည် သူတပါးနှင့် တိုင်ပင်လျှင် အကြံထမြောက်တတ်၏။
ကောင်းသောတိုင်ပင်ခြင်း ရှိမှသာ စစ်မှုကို ပြုရမည်။ ၁၉လည်၍ စကားများသောသူသည် လျှို့ဝှက်တတ်သော
အရာကို ဘော်ပြတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ချော့မော့တတ် သောသူနှင့် မပေါင်းဘော်နှင့်။ ၂၀အကြင်သူသည် မိဘကို
ကျိန်ဆဲ၏။ ထိုသူ၏ မီးခွက်သည် ထူထပ်သော မှောင်မိုက်၌ သေလိမ့်မည်။ ၂၁အမွေဥစ္စာကို အစဦး၌
အလျင်ရနိုင်သော်လည်း၊ အဆုံး၌ အမင်္ဂလာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၂ငါသည် ရန်တုံ့ပြုမည် ဟု မဆိုနှင့်၊
ထာဝရဘုရားကို ငံ့လင့်လော့။ သို့ပြုလျှင် ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ ၂၃အလေးချင်း မတူသော အလေးတို့
ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတော်မူ၏။ စဉ်းလဲသော ချိန်ခွင်လည်း အပြစ် ရှိ၏။ ၂၄လူသွားရာ လမ်းကို
ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် မိမိသွားရာလမ်းတို့ကို အဘယ်သို့ နားလည်နိုင်သနည်း။
၂၅ဘုရားအမှု၌ စကားလွန် မိသောသူ သစ္စာဂတိထားပြီးမှ မေးမြန်းသောသူသည် ကျော့ကွင်းနှင့် တွေ့မိပြီ။
၂၆ပညာရှိသော ရှင်ဘုရင်သည် လူဆိုး တို့ကို ကွဲပြားစေ၍၊ ဘီးနှင့် ဖိတတ်၏။ ၂၇လူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည်
ကိုယ်အတွင်း၌ ရှိရှိသမျှတို့ကို စစ်ဆေးသော ထာဝရဘုရား၏ မီးခွက်ဖြစ်၏။ ၂၈ကရုဏာ
တရားနှင့်သစ္စာတရားသည် ရှင်ဘုရင်ကို စောင်မတတ်၏။ ရာဇပလ္လင်တော်သည် ကရုဏာတရားအားဖြင့်
မြဲမြံတတ်၏။ ၂၉လူပျို၏ ဘုန်းကားအစွမ်းသတ္တိ၊ လူအို၏ ဂုဏ်အသရေသည်ကား ဖြူသောဆံပင်ဖြစ်၏။
၃၀အနာကိုမွှေနှောက် ခြင်းအားဖြင့် အဆိုးအညစ်နှင့် ကင်းစင်တတ်၏။ ဒဏ်ချက်ရာတို့သည်လည်း၊
ကိုယ့်အတွင်းအရပ်တို့၌ ထိုသို့သော ကျေးဇူးကို ပြုတတ်၏။

၁ရှင်ဘုရင်၏ စိတ်နှလုံးသည် ရေချောင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌ ရှိသဖြင့်၊
အလိုတော်ရှိ သည် အတိုင်းလှည့်စေတော်မူ၏။ ၂လူတို့သည်မိမိတို့ကျင့်သမျှသော အကျင့်တို့ကို
နှစ်သက်တတ်၏။ ထာဝရဘုရား မူကား စိတ်နှလုံးတို့ကို ချိန်တော်မူ၏။ ၃ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို နှစ်သက်သည်
ထက်ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင် ခြင်းကို ထာဝရဘုရားသည် သာ၍နှစ်သက်တော်မူ၏။
၄ထောင်လွှားသော မျက်နှာ၊ မာနကြီးသောနှလုံး၊ မတရား သော သူတို့၏ အလင်းသော်လည်းအပြစ်ပါ၏။
၅လုံ့လဝီရိယပြုသော သူ၏ အကြံအစည်သည် ကြွယ်ဝခြင်းနှင့်ဆိုင်၏။သမ္မာသတိရှိသော သူ၏အကြံအစည်
သည် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်ဆိုင်း ဆိုင်ပေ၏။ ၆မုသာစကားအားဖြင့် ဘဏ္ဍာကို ဆည်းဖူးခြင်းအမှုသည်
သေမင်းကျော့ကွင်းတို့တွင် ပျောက်လွင့်သော အနတ္တဖြစ်၏။ ၇မတရားသော သူတို့သည် တရားသဖြင့်မစီရင်
လိုသောကြောင့်၊ မိမိညှဉ်းဆဲခြင်းအပြစ်သည် မိမိကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ ၈လမ်းလွှဲသွားသောသူသည်
ကွာဝေးရာသို့ ရောက်တက်၏။ စင်ကြယ်သောသူပြုသောအမှုမူကား မှန်ပေ၏။ ၉ရန်တွေ့တက်သော မိန်းမနှင့်
အတူ လူများသောအိမ်၌ နေသည်ထက်၊ အိမ်မိုးပေါ်ထောင့်ထဲမှာ နေသော်သာ၍ ကောင်း၏။
၁၀မတရားသောသူ သည် မနာလိုသော စိတ်ရှိ၏။ အိမ်နီးချင်း၌ ကျေးဇူးပြုချင်သော အလိုမရှိ။
၁၁မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည် အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရသောအခါ၊ ဉာဏ်တိမ်သောသူသည် သတိရတက်၏။
သတိရသောသူသည်လည်း သွန်သင်ခြင်းကို ခံသောအခါ၊ ပညာတိုးပွါးတက်၏။ ၁၂တရားသောသူသည်
မတရားသောသူ၏ အိမ်ကို ပညာစိတ်နှင့် ဆင်ခြင်တတ်၏။ မတရား သော သူတို့မူကား၊ မိမိတို့ပြုသော
ဒုစရိုက်အားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကြ၏။ ၁၃ဆင်းရဲသောသူ၏ အော်ဟစ် သံကို မကြားလို၍၊
နားကိုပိတ်သောသူသည် ကိုယ်တိုင်အော်ဟစ်၍ အဘယ်သူမျှမကြားရ။ ၁၄တိတ်ဆိတ်စွာ ပေး
သောလက်ဆောင်သည် သူ့စိတ်ကိုငင်း၊ ရင်ခွင်၌ ချထားသောလက်ဆောင်ပဏ္ဏာသည် ပြင်းစွာသော
အမျက်ကိုငင်း ဖြေတတ်၏။ ၁၅ဖြောင့်မတ်သောသူသည်တရားသဖြင့် စီရင်၍ ဝမ်းမြောက်တတ်၏။
အဓမ္မအမှုတို့ကို ပြုသော သူမူ ကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ၁၆ဉာဏ်ပညာလမ်းမှ
လွဲသွားသောသူသည် သင်ချိုင်းသား အစုအဝေး၌ နေရာကျလိမ့်မည်။
၁၇ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်သောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်နှင့်ဆီကိုကြိုက်
သော သူသည် လည်းငွေကိုမရတတ်ရ။ ၁၈မတရားသောသူသည် တရားသောသူအဘို့၊ လွန်ကျူးသော
သူသည် ဖြောင့်မတ် သောသူအဘို့ ရွေးရန်ဖြစ်၏။ ၁၉စိတ်တို၍ ရန်တွေ့တက်သော မိန်းမနှင့် နေသည်ထက်၊
တောလွင်ပြင်၌ နေသော် သာ၍ကောင်း၏။ ၂၀ပညာရှိသောသူ၏ အိမ်၌ နှစ်သက်ဘွယ်သော ဘဏ္ဍာနှင့်
ဆီရှိတက်၏။ မိုက်သောသူမူကား ကုန်စေတက်၏။ ၂၁ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် ကရုဏာတရားကို
ရှာသောသူသည် အသက်ရှင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ဂုဏ်အသရေထင်ရှားခြင်းတို့ကို တွေ့တတ်၏။
၂၂ပညာရှိသောသူသည် ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးကို တက်၍၊ မြို့သားကိုးစား ရာ ခွန်အားကို ရှုတ်ချတတ်၏။
၂၃မိမိနှုတ်နှင့် လျှာကိုစောင့်သောသူသည် မိမိစိတဝိညာဉ်ကို ဒုက္ခနှင့်လွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်ရာရောက်၏။
၂၄ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်၌ ကျင်လည်သောသူကို၊ ထောင်လွှားစော်ကားသောသူ၊ မထီမဲ့မြင်
ပြုသောသူဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ၂၅ပျင်းရိသောသူသည် အလုပ်မလုပ်ချင်သောကြောင့်၊ မိမိတပ်မက်သော
အားဖြင့် သေတတ်၏။ ၂၆တနေ့လုံး တပ်မက်အားကြီးတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူမူကား မနှောမြောဘဲ
စွန့်ကြဲတတ်၏။ ၂၇မတရားသောသူ ပူဇော်သောယဇ်သည် စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်ဖြစ်၏။ ထိုမျှမက
မတရားသော စိတ်နှင့် ပူဇော်လျှင်သာ ဖြစ်၏။ ၂၈မမှန်သော သက်သေသည် ပျက်တတ်၏။
ကိုယ်တိုင်ကြားသော သူမူကား တည်ကြည်စွာပြောတတ်၏။ ၂၉မတရားသော သူသည်မိမိမျက်နှာကို
ခိုင်မာစေတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ မိမိသွားရာလမ်းကို ပြင်ဆင် တက်၏။
၃၀ထာဝရဘုရားတဘက်၌ ဉာဏ်မတည်၊ ပညာမတည်၊ အကြံတစုံတစ်ခုမျှ မတည်နိုင်။ ၃၁စစ်တိုက်ရာကာလ
အဘို့ မြင်းများကို ပြင်ဆင်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာရပါ၏။

၂၂

၁ကောင်းသောအသရေကို များစွာသောဥစ္စာထက်သာ၍ ရွေးစရာ ကောင်း၏။ သူတပါး စုံမက်ခြင်းကျေးဇူး သည် ရွှေငွေထက်သာ၍ ကောင်း၏။ ၂ငွေရတက်သောသူနှင့် ဆင်းရဲသောသူတို့သည် တွေ့ကြုံကြသည်။ ထိုသူအ ပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၃သမ္မာသတိရှိသော သူသည်အမှုကို မြော်မြင်၍ ပုန်းနေတတ်၏။ ဉာဏ်တိမ်သောသူမူကား၊ အစဉ်အတိုင်းသွား၍ အမှုနှင့် တွေ့တတ်၏။ ၄စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ ထာဝရ ဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ ခြင်း ကျေးဇူးကြောင့် စည်းစိမ်၊ ဂုဏ်အသရေ၊ အသက်ကိုရတတ်၏။ ၅သဘောကောက်သောလူ သွားရာလမ်း၌ ဆူးပင်များနှင့် ကျော့ကွင်းများရှိတတ်၏။ မိမိစိတ်ဝိညာဉ်ကို စောင့်ရှောက်သောသူမူကား ဝေးစွာရှောင်သွားလိမ့်မည်။ ၆သူငယ်သွားရာ လမ်းဝ၌ ဆုံးမသွန်သင်လော့။ သို့ပြုလျှင် သူသည်အိုသောအခါ ထိုလမ်း၌ မလွှဲ၊ လိုက်သွားလိမ့်မည်။ ၇ငွေရတတ်သောသူသည် ဆင်းရဲသောသူကို အစိုးရ၏။ ချေးငှါးယူသောသူသည် ချေးငှားပေးသော သူ၌ ကျွန်ဖြစ်၏။ ၈ဒုစရိုက်မျိုးစေ့ကို ကြဲသောသူသည်ဒုက္ခစပါးကို ရိတ်ရမည်။ ဒေါသစိတ်ရှိ၍ ဒဏ်ပေးနိုင်သော တန်ခိုးလည်း ပျောက်လိမ့်မည်။ ၉ကရုဏာမျက်စိရှိသောသူသည် ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ကျွေးသောကြောင့် မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ ၁၀မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူကိုနှင်ထုတ်လော့။ သို့ပြုလျှင် ရန်မာန်လည်း ထွက်သွားလိမ့်မည်။ ရန်တွေ့ခြင်းနှင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်း လည်း ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ၁၁စိတ်နှလုံးဖြူစင်ခြင်းကို နှစ်သက်သောသူသည် လျောက်ပတ်သော စကားကို ပြောတတ်၍ ရှင်ဘုရင်နှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ရလိမ့်မည်။ ၁၂ထာဝရဘုရား၏ မျက်စိတော်သည် ပညာအတတ်ကိုစောင့်၏။ ပြစ်မှားသောသူ၏ စကားကိုကားချေတော်မူ၏။ ၁၃ပျင်းရိသောသူက၊ အိမ်ပြင်မှာ ခြင်္သေ့ရှိ၏။ လမ်းသို့ထွက်လျှင် ငါသေလိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်၏။ ၁၄အမျိုးပျက်သောမိန်းမ၏ နှုတ်သည် နက်သောမြေတွင်းဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော် မူသော သူသည်ထိုမြေတွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။ ၁၅မိုက်သောသဘောသည် သူငယ်၏ စိတ်နှလုံးထဲမှာ ထုပ်ထားလျက် ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆုံးမသော ကြိမ်လုံးသည် ထိုသဘောကို ဝေးစွာ နှင်တတ်၏။ ၁၆ကိုယ်စီးပွားအဘို့ ဆင်းရဲသား တို့ကို ညှဥ်းဆဲသောသူနှင့် ငွေရတတ်သောသူတို့အား ပေးသောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းသို့အမှန်ရောက်လိမ့်မည်။

၁၇သင်၏ နားကိုညွှတ်၍ ပညာရှိစကားကို နားထောင်လော့။ ငါ့ပညာအတတ်ကိုလည်း စိတ်နှလုံး၌ စွဲလမ်း လော့။ ၁၈သင်၏နှလုံး၌ သွင်းမိနိုင်လျှင် သာယာသောအကျိုးရှိလိမ့်မည်။ သင်၏နှုတ်၌လည်း အဆင်အသင့်ရှိလိမ့်မည်။ ၁၉သင်သည်ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံမည်အကြောင်း၊ သင်ကိုယ်တိုင်ကို ယနေ့ငါသွန်သင်၏။ ၂၀သင်သည်သမ္မာ တရားစကား စစ်ကို သိမည်အကြောင်းနှင့်၊ သင့်ထံသို့စေလွှတ်သော သူတို့အား၊ သမ္မာစကားကိုပြန်ပြောနိုင်မည် အကြောင်းသတိပေးလျက်၊ ၂၁ပညာအတတ်ကိုပြသလျက်၊ ထူးဆန်းသောအရာတို့ကို ငါရေး၍ ပေးလိုက်သည် မဟုတ်လော။ ၂၂ဆင်းရဲသောသူ၏ ဆင်းရဲကိုထောက်၍ သူ၏ဥစ္စာကိုမလုမယူနှင့်။ ဒုက္ခိတသတ္တဝါကို မြို့တံခါးဝ၌ မညှဥ်းဆဲနှင့်။ ၂၃အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား သည် သူတို့အမှုကို စောင့်တော်မူမည်။ သူတို့ဥစ္စာကိုလုယူသော သူတို့၏အသက်ကို လုယူတော်မူမည်။ ၂၄စိတ်တိုသောသူကို မိတ်ဆွေမဖွဲ့နှင့်။ အမျက်ပြင်းထန်သော သူနှင့် အတူမလိုက်နှင့်။ ၂၅လိုက်လျှင် သူ၏ထုံးစံဓလေ့ကို သင်၍၊ ကိုယ်အသက်ကျော့မိရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၆လက်ဝါးချင်းရိုက် သောလူစုနှင့် သူ့ကြွေးကို အာမခံသောလူစုထဲသို့မဝင်နှင့်။ ၂၇သင်၌ ပေးရန်မရှိလျှင်၊ သင့်အိပ်ယာကို အဘယ့်ကြောင့် ယူသွားစေချင်သနည်း။ ၂၈ဘိုးဘေးစိုက်ဘူးသော မြေမှတ်တိုင်တို့ကို မရွေ့နှင့်။ ၂၉ဆောင်ရွက်စရာအမှုကို ကြိုးစား၍ ပြီးစီးစေတတ်သော သူရှိသလော။ ထိုသူသည် သာမညလူ၏ အမှုကို မဆောင်ရွက်၊ ရှင်ဘုရင်၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရ၏။

၂၃

၁မင်းနှင့်အတူ ထိုင်၍ စားသောက်သောအခါ သင့်ရှေ့မှာ ဘယ်သူရှိသည်ကို စေ့စေ့ဆင်ခြင်လော့။
၂သင်သည် စားကြူးတတ်သောသူဖြစ်လျှင် သင်၏ လည်ချောင်းကို ထားနှင့်ရှယ်လော့။ ၃ထိုမင်း၏
ခဲဖွယ်စားဖွယ်တို့ကို အလိုမရှိ နှင့်။ လှည့်စားတတ်သောအစာဖြစ်၏။ ၄ငွေရတတ်ခြင်းငှာ မကြိုးစားနှင့်။
ကိုယ်ဉာဏ်ကို အမှီမပြုနှင့်။ ၅ပျောက် တတ် သောအရာကို စေ့စေ့မျက်မှောက်ပြုသင့်သလော။
အကယ်စင်စစ်ရွှေလင်းတသည် မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ ပြန်တတ်သကဲ့သို့၊ ထိုအရာသည် အတောင်တို့ကို
လုပ်၍ ပျံသွားတတ်၏။ ၆မနာလိုသော သူ၏ အစာကို မစားနှင့်၊ သူ၏ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို အလိုမရှိနှင့်။
၇သူသည် စိတ်ထင်သည့်အတိုင်း ဖြစ်၏။ စားသောက်တော့ဟုဆိုသော်လည်း စေတနာစိတ်မရှိ။ ၈သင်သည်
စားသောအစာကို တဖန်အန်ရလိမ့်မည်။ သင်ချိုသော စကားလည်း ယိုယွင်းလိမ့်မည်၊ ၉မိုက်သောသူကြား
အောင် စကားမပြောနှင့်။ သင်၏ စကား၌ပါသောပညာကို မထီမဲ့မြင်ပြုလိမ့်မည်။ ၁၀အရင်စိုက်သော
မြေမှတ်တိုင် ကို မရွှေ့နှင့်။ မိဘမရှိသော သူတို့၏ လယ်ကို မသိမ်းနှင့်။ ၁၁အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့ကို
ရွေးတော်မူ သောသူသည် တန်ခိုးကြီး၍ သင့်တဘက်၌ သူတို့အမှုကို စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၂ဆုံးမသြဝါဒ၌
စိတ်နှလုံးစွဲလမ်း၍ ပညာအတတ် စကားကို နားခံလော့။ ၁၃သူငယ်ကို မဆုံးမဘဲ မနေနှင့်။ ကြိမ်လုံးနှင့်
ရိုက်သော်လည်း သူသည်မသေ၊၁၄ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်၍ သူ၏ အသက်ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံမှ
ကယ်နုတ်ရမည်။
၁၅ငါ့သား သင့်နှလုံး၌ ပညာရှိလျှင် ငါ့နှလုံးနှင့် ငါကိုယ်တိုင်သည် ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။
၁၆သင့်နှုတ်သည် မှန်သောစကားကို ပြောသောအခါ၊ ငါ့ကျောက်ကပ် ရွှင်လန်းလိမ့်မည်။
၁၇အပြစ်ထင်ရှားသော သူတို့ကို ငြူစူ သောစိတ်မရှိစေနှင့်၊တနေ့လုံး ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော
သဘောရှိစေလော့။ ၁၈အကယ်စင်စစ် အမှု ဆုံးဖြတ် ချိန်သည် ရောက်လိမ့် မည်။ သင်မြော်လင့်ခြင်း
အကြောင်းမပျက်ရာ။ ၁၉ငါ့သား၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်၍ ပညာရှိသဖြင့်၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံး ကို လမ်းမ၌
ပဲ့ပြင်လော့။ ၂၀စပျစ်ရည်သောက်ကြူးသောသူ၊ အမဲသားစားကြူးသော သူတို့ကို အပေါင်းအဘော်
မလုပ်နှင့်။ ၂၁အသောက်ကြူးသောသူနှင့်အစားကြူးသောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။
အိပ်ကြူးသော သဘောသည် လူကို အဝတ်စုတ်နှင့် ခြုံတတ်၏။ ၂၂သင့်ကို ဖြစ်ဘွားစေသော အဘ၏
စကားကို နားထောင်လော့။ အသက်ကြီးသော အမိကို မထီမဲ့မြင် မပြုနှင့်။ ၂၃သမ္မာတရားကို ဝယ်လော့။
မရောင်းနှင့်။ ပညာကို၎င်း၊ ဆုံးမသြဝါဒ ကို၎င်း၊ ဉာဏ်သတ္တိကို၎င်းထိုအတူပြုလော့။ ၂၄ဖြောင့်မတ်သောသူ၏
အဘသည် အလွန်ဝမ်း မြောက်လိမ့်မည်။ ပညာရှိသောသားကို ဖြစ်ဘွားစေသောသူသည် ထိုသား၌
အားရဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ၂၅သင်၏ မိဘတို့သည် ဝမ်းမြောက် ၍ သင့်ကို မွေးဘွားသောသူသည်
ရွှင်လန်းလိမ့်မည်။ ၂၆ငါ့သား၊ သင့်နှလုံးကို ငါ့အားပေး လော့။ သင့်မျက်စိတို့သည် ငါသွားသောလမ်းကို
ကြည့်မှတ်ပါစေ။ ၂၇ပြည်တန်ဆာမသည် နက်သောကျုံးကဲ့သို့၎င်း၊ အမျိုးပျက်သော မိန်းမသည်
ကျဉ်းသောမြေတွင်းကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။ ၂၈သူသည်ထားပြကဲ့သို့ ချောင်းကြည့်တတ်၏။ လွန်ကျူးသော
ယောကျ်ားများပြား စေခြင်းငှာပြုတတ်၏။
၂၉အဘယ်သူသည် ဝမ်းနည်းခြင်း ရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည် ညည်းတွားခြင်းရှိသနည်း။
အဘယ်သူသည် ရန်တွေ့ခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည် မြည်တမ်းခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည်အကျိုး
အကြောင်းမရှိ၊ ထိခိုက်၍ နာခြင်း ရှိသနည်း။ အဘယ်သူသည် မျက်စိ နီခြင်းရှိသနည်း ဟုမူကား၊
၃၀စပျစ်ရည်ကို ကြာမြင့်စွာ သောက်လျက်နေ သောသူ၊ ဆေးနှင့်ရောသောစပျစ်ရည် ကိုရှာတ်သော
သူတို့သည် ထိုသို့သောလက္ခဏာ ရှိကြ၏။ ၃၁ဖလား၌ နီလျက်၊ အရောင်တောက်လျက်၊ အချိုအမြိန်ဝင်လျက်
ရှိသော စပျစ်ရည်ကိုမကြည့်မရှုနှင့်။ ၃၂နောက်ဆုံး၌ မြွေကဲ့သို့ ကိုက် တတ်၏။ မြွေဆိုးကဲ့သို့ နာစေတတ်၏။
၃၃သင့်မျက်စိတို့သည် အမျိုးပျက်သောမိန်းမတို့ကို ကြည့်ရှု၍၊ သင့်နှလုံး သည်လည်း ကောက်သော စကားကို
မြွက် ဆိုလိမ့်မည်။ ၃၄အကယ်စင်စစ်သင်သည် ပင်လယ်အလယ်၌ အိပ်သောသူ၊ သင်္ဘောရွက်တိုင်ဖျားပေါ်မှာ

အိပ်သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၃၅သူတို့သည် ငါ့ကိုရိုက်ကြပြီ။ သို့သော်လည်း ငါမနာ။ ငါ့ကို
ထိုးကြသော်လည်း ငါမသိ။ အဘယ်အချိန်မှ ငါနိုးရမည်နည်း။ တဖန် ငါရှာဦးမည်ဟု သင်ဆိုလိမ့်သတည်း။

၂၄

၁မတရားသော သူတို့ကို မငြူစူနှင့်။ သူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ခြင်းငှာ အလိုမရှိနှင့်။ ၂သူတို့သည်
ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ နှလုံးကြံစည်တတ်၏။ နှုတ်နှင့်လည်း ဘေးပြုမည်စကားကို ပြောတတ်၏။
၃ဉာဏ်ပညာအားဖြင့် အိမ်ကို တည်ဆောက်၍ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေရ၏။ ၄ပညာအတတ်အားဖြင့် အခန်းများတို့သည်
အဘိုးထိုက်၍၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော ဥစ္စာအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်ရကြ၏။ ၅ပညာရှိသောသူသည် တန်ခိုးရှိ၏။
ပညာအတတ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည် ခွန်အား တိုးပွားတတ်၏။ ၆ပညာရှိတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှစစ်မှုကိုပြုရ၏။
အကြံပေးနိုင်သော သူများစွာရှိလျှင် ဘေးလွတ်တတ်၏။ ၇ပညာ မြင့်သောကြောင့် မိုက်သောသူ မမှီနိုင်။
မြို့တံခါးဝ၌ စကားမပြောဝံ့။ ၈မကောင်းသောအမှုကို ပြုခြင်းငှါ ကြံစည်သောသူကို၊ ဘေးပြုသောသူဟူ၍
မှည့်ရ၏။ ၉မိုက်သောအကြံအစည် အပြစ်ပါ၏။ မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူသည်လည်း၊ လူစက်ဆုပ်ရွံရှာ
ဘွယ်ဖြစ်၏။ ၁၀သင်သည် အမှုရောက်သော ကာလ၌ စိတ်ပျက်လျှင် အားနည်း၏။ ၁၁သချိုင်းသို့ ထုတ်၍
အသေခံလုသော သူတို့ကိုသင်သည် နုတ်အံ့သောငှါ အားမထုတ်ဘဲ နေလျက်၊ ၁၂ငါတို့မသိဟု
ဆိုသော်လည်း နှလုံးသဘောကိုဆင်ခြင်သောသူသည် မမှတ်၊ သင်၏စိတ်ဝိညာဉ် ကိုစောင့်သောသူသည်
မသိဘဲ၊ လူအသီးသီးတို့အား သူတို့အကျင့်နှင့် အလျောက်၊ အကျိုးအပြစ်ကို မဆပ်မပေးဘဲ
နေတော်မူမည်လော။
၁၃ငါ့သား၊ ပျားရည်ကောင်းသောကြောင့်စားလော့။ ချိုမြိန် သောပျားလပို့ကိုလည်းစားလော့။
၁၄ထို့အတူ သင်တွေ့ရသောပညာတရားသည် စိတ်ဝိညာဉ်၌ အရသာ နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ သင်သည်မြော်လင့်ခြင်း
အကြောင်းမပျက်၊ ကောင်းသောအကျိုး ကိုခံရလိမ့်မည်။ ၁၅အိုမတရားသောသူ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ အိမ်ကို
ချောင်း၍မကြည့်နှင့်။ သူ၏ ငြိမ်ဝပ်ရာ အရပ်ကို မဖျက်နှင့်။ ၁၆ဖြောင့်မတ်သော သူသည် ခုနစ်ကြိမ်
လဲသော်လည်း ထပြန်လိမ့်မည်။ မတရားသော ူသူမူကား လဲသောအခါ ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။
သင်၏ရန်သူလဲသောအခါ ဝမ်းမမြောက်နှင့်။ ခြေထိခိုက်သော အခါ ရွှင်လန်းသောအခါ ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။
၁၇သင်၏ ရန်သူလဲသောအခါ ဝမ်းမမြောက်နှင့်။ ခြေထိခိုက်သောအခါ ရွှင်လန်းသောစိတ်မရှိ နှင့်၊ ၁၈ရှိလျှင်
ထာဝရဘုရားသိမြင်သဖြင့် မနှစ်သက်ဘဲ သူမှအမျက်တော်ကို လွှဲတော်မူမည်။ ၁၉မတရားသောသူတို့ကြောင့်
စိတ်မပူနှင့်။ အဓမ္မလူတို့ကို မငြူစူနှင့်။ ၂၀ အကြောင်းမူကား မတရားသောသူသည် အကျိုးကိုမရ။ အဓမ္မလူ၏
မီးခွက်သည် သေလိမ့်မည်။ ၂၁ငါ့သား ထာဝရဘုရားကိုဎင်း၊ ရှင်ဘုရင်ကိုဎင်း၊ ကြောက်ရွံ့ လော့။
မတည်ကြည်သောသူတို့နှင့် မရောနှော မပေါင်းဘော်နှင့်။ ၂၂သူတို့ဘေးသည် ချက်ခြင်းရောက်တတ်၏။
ထိုနှစ်ပါးတို့၏ အဆုံးကို အဘယ်သူ သိသနည်း။
၂၃ထိုမှတပါး၊ ပညာရှိတို့နှင့်ဆိုင်သော အရာဟူမူကား တရားတွေ့မှု စီရင်ရာတွင် လူမျက်နှာကို
မထောက် ကောင်း။ ၂၄သင်သည် ဖြောင့်မတ်၏ ဟု မတရားသော သူအား ဆိုသောသူကို လူအမျိုးတို့သည်
ကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်၊ လူအနွယ်တို့သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာကြလိမ့်မည်။ ၂၅ဆုံးမပြစ်တင်သောသူတို့မူကား၊
စိတ်သာယာလျက် ကောင်းကြီးမင်္ဂ လာကို ခံလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။ ၂၆မှန်သောစကားကို
ပြန်ပြောတတ်သောသူ၏ နှုတ်ကို လူတိုင်းနမ်းလိမ့်မည်။ ၂၇ပြင်အရပ်မှာ သင်၏ အလုပ်ကို ပြင်လော့။
လယ်တော၌ ကိုယ်အဘို့ပြင်ဆင်လော့။ နောက်မှ သင်၏ နေရာ အိမ်ကို ဆောက်လော့။ ၂၈သင်၏ အိမ်နီးချင်း
တဘက်၌ အကြောင်းမရှိဘဲ သက်သေမခံနှင့်။ ကိုယ်နှုတ်နှင့် သူတပါးကို မလှည့်စားနှင့်။ ၂၉သူသည် ငါ၌
ပြုသည်အတိုင်း သူ၌ ငါပြုမည်။ သူ့အကျင့်နှင့် အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကို ငါဆပ်ပေးမည် ဟု မဆိုနှင့်။
၃၀ပျင်းရိသောသူ၏ လယ်ယာအနားနှင့်၊ ဉာဏ်မရှိသော သူ၏ စပျစ်ဥယျာဉ်အနားမှာ ငါရှောက်
သွားစဉ်၊ ၃၁ဆူးပင် များပြား၍ မြေတပြင်လုံး၌ ဆူးလေပင် အနံ့အပြားလွှမ်းမိုးလျက် ကျောက်ရိုးပြိုလျက်

ရှိသည်ကို၊ [၃၂]ငါမြင်၍ စေ့စေ့ဆင်ခြင်၏။ ကြည့်ရှု၍ သွန်သင်ခြင်းကို ခံရ၏။ [၃၃]ခဏအိပ်လျက်၊ ခဏပျော်လျက် အိပ်ပျော်ခြင်းငှါ ခဏလက်ချင်း ပိုက်လျက် နေစဉ်တွင် [၃၄]ဆင်းရဲခြင်းသည် ခရီးသွားသောသူကဲ့သို့၎င်း၊ ဥစ္စာပြုန်းတီးခြင်းသည် သူရဲကဲ့သို့၎င်း၊ ရောက် လာလိမ့်မည်။

၂၅

[၁]ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကိ လူတို့ကူးရေးသော ရှောလမုန်မင်း၏ သုတ္တံစကား ဟူမူကား၊ [၂]အမှုအရေးကို ဝှက်ထား ခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်နှင့် သင့်၏။ ရှင်ဘုရင်မူကား အမှုရေးကို စစ်ကြောခြင်းအားဖြင့် ဂုဏ်အသရေရတည်၏။ [၃]မိုဃ်းကောင်းကင်သည် မြင့်၏။ မြေကြီးသည် နက်၏။ ရှင်ဘုရင်နှလုံးကိုလည်း စစ်၍ မသိနိုင်။ [၄]ငွေထဲက ချေးကို ထုတ်ပယ်လျှင်၊ ပန်းတိမ်သမားနှင့် တော်သင့်သော ဖလားကို ရလိမ့်မည်။ [၅]မတရားသော သူတို့ကို ရှင်ဘုရင်ထံတော် မှပယ်လျှင်၊ အာဏာတော်သည် တရားအားဖြင့် တည်လိမ့်မည်။ [၆]ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ ကိုယ်ကို မချီးမြှောက်နှင့်။ လူကြီး နေရာ၌ မနေနှင့်။ [၇] အကြောင်းမူကား၊ ဖူးမြင်ရသော မင်းရှေ့မှာ နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရ သည်ထက် ဤအရပ်သို့ တက်ပါ ဟူသောစကားကိုသာ၍ ကြားကောင်း၏။ [၈]အလျင်အမြန် ရန်မတွေ့နှင့်။ အိမ်နီးချင်းသည် သင့်ကို အရှက်ခွဲပြီးမှ၊ သင်သည် အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။

[၉]သင်သည် အိမ်နီးချင်းနှင့် ကိုယ်အမှုကို ဆွေးနွေးလော့။ ဝှက်ထားအပ်သော အမှုအရာကို သူတပါးအား မထုတ်ပြနှင့်။ [၁၀]သို့မဟုတ် သူသည် သင့်ကို အရှက်ခွဲသဖြင့် သင်၏ ဂုဏ်သရေ အစဉ်သဖြင့် ဆုံးလိမ့်မည်။ [၁၁]လျောက်ပတ်သော စကားသည် ငွေအပြောက်မှာ စီချယ်သောရွှေရောက်ချိုသီးနှင့်တူ၏။ [၁၂]နားထောင် တက်သော သူကိုလျောက်ပတ်စွာဆုံးမတက်သော သူသည်ရွှေနားထောင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ရွှေစင်တန်ဆာကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။ [၁၃]စပါးရိတ် ရာကာလ၌ မိုဃ်းပွင့်ကြောင့် ချမ်းသကဲ့သို့ သစ္စာစောင့်သော တမန်သည် စေလွှတ်သောသူ၌ဖြစ်၍၊ သခင်စိတ်ကို ချမ်းစေတတ်၏။ [၁၄]ပေးမည်ဟု ဝါကြွား၍ မပေးဘဲနေသောသူသည် မိုဃ်းရေမပါသောတိမ်နှင့် လေကဲ့သို့ဖြစ်၏။ [၁၅]ကြာမြင့်စွာ သည်းခံလျှင် မင်းကို ဖျောင်းဖျနိုင်၏။ ချိုသောစကားသည် လည်း အရိုးကိုျိုးအောင် တတ်နိုင်၏။

[၁၆]ပျားရည်ကို တွေ့သလော။ ဝရုံသာစားတော့။ အစားကြူးလျှင် ရင်ပြည့်၍ အန်ရလိမ့်မည်။ [၁၇]သင်၏ အိမ်နီးချင်း အိမ်၌ ကြာမြင့်စွာမနေနှင့်။ နေလျှင်သူသည် သင့်ကို ငြီးငွေ့၍ မုန်းလိမ့်မည်။ [၁၈]အိမ်နီးချင်းတဘက်၌ မမှန်သော သက်သေ ကိုခံသောသူသည် ဒုတ် ၊ ထား ၊ သံချွန်နှင့် တူ၏။ [၁၉]အမှုရောက်သောကာလ၌ သစ္စာပျက်တတ် သော သူကိုယုံလျှင် သွားကျိုးခြင်း၊ ခြေဆစ်ပြုတ်ခြင်းကို ခံရ၏။ [၂၀]စိတ်ညှိုးငယ်သောသူအား သီချင်းဆိုသောသူသည် ဆောင်းကာလ၌ အဝတ်ကို ချွတ်သောသူ၊ ယမ်းစိမ်းပေါ်မှာ ပုံးရည်ကိုလောင်းသောသူနှင့်တူ၏။ [၂၁]သင်၏ ရန်သူသည် မွတ်သိပ်လျှင် လုပ်ကျွေးလော့။ ရေငတ်လျှင်သောက်စရာဘို့ပေးလော့။ [၂၂]ထိုသို့ပြုလျှင် သူ၏ ခေါင်းပေါ်၌ မီးခဲကိုပုံထား၍၊ ထာဝရဘုရားသည်လည်း သင်၌ဆုချတော်မူမည်။ [၂၃]မြောက်လေသည် မိုဃ်းရေကိုဆောင်တတ်သကဲ့ သို့၊ ကုန်းတိုက်သော လျှာသည် ဒေါသမျက်နှာကို ဆောင်တတ်၏။ [၂၄]ရန်တွေ့တတ်သောမိန်းမနှင့် လူများသော အိမ်၌နေသည်ထက်၊ အိမ်မိုး ပေါ်ထောင့်ထဲမှာနေသော်သာ၍ကောင်း၏။ [၂၅]ဝေးသောပြည်မှ ရောက်လာသော ဝမ်းမြောက်စရာ သီတင်းစကားသည် ရေငတ်သောသူ၌ ချမ်းသောရေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ [၂၆]ဖြောင့်မတ်သော သူသည် မတရားသောသူရှေ့တွင် မှားယွင်းလျှင် နောက်သောရေကန် ပုပ်သောစမ်းရေတွင်း နှင့် တူ၏။ [၂၇]ပျားရည်ကို စားကြူး လျှင် မကောင်းသကဲ့သို့ ကိုယ်ဂုဏ်အသရေ ကိုရှာလျှင် ဂုဏ် အသရေမရှိ။ ကိုယ်စိတ်ကို မချုပ်တည်းနိုင်သောသူသည် မြို့ရိုးပြိုပျက်၍ ဟင်းလင်းရှိသော မြို့နှင့်တူ၏။

၂၆

၁နွေကာလ၌ မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့၎င်း၊ စပါးရိတ်ရာကာလ၌ မိုဃ်းရေကဲ့သို့၎င်း၊ မိုက်သောသူသည် ဂုဏ်အသရေကို မခံသင့်။ ၂စာငှက်သည် အရပ်ရပ်လှည့်လည်၍၊ ဇရက်သည်လည်း ပျံသွားသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ အကြောင်းမရှိသော ကျိန်ဆဲခြင်းသည် မသင့်ရောက်တတ်။ ၃မြင်းဘို့နှင်တံ၊ မြည်းဘို့ဇက်ကြိုး၊ မိုက်သောသူ၏ ကျောဘို့ကြိမ်လုံးသည် သင့်ပေ၏။ ၄မိုက်သောသူ၏သဘောသို့လိုက်၍၊ သူ၏စကားကို မချေနှင့်။ ထိုသို့ချေလျှင် သူနှင့်တူလိမ့်မည်။ ၅မိုက်သောသူ၏ သဘောသို့လိုက်၍ သူ၏ စကားကို ချေလော့။ သို့မဟုတ်သူသည် ဝါကြွားသော စိတ်ရှိ လိမ့်မည်။ ၆မိုက်သောသူတွင် မှာလိုက်သောသူသည် ကိုယ်ခြေကို ဖြတ်၍ အကျိုးနည်းရှိ၏။ ၇သုတ္တံစကားကို မိုက်သော သူပြောခြင်းသည်ခြေဆွံ့သော သူ၏ ခြေကြွခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၈မိုက်သောသူကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည် ကျောက်ပုံ၌ ကျောက်မြတ်ကို ပစ်ထားခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၉ဆူးသည် ယစ်မူးသောသူ၏ လက်ကို စူးသကဲ့သို့၊ သုတ္တံစကားသည် မိုက်သောသူ၏ နှုတ်၌ရှိ၏။ ၁၀ကြီးသောသူသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို တုန်လှုပ်စေတတ်၏။ မိုက်သောသူနှင့် ပြစ်မှား တတ်သောသူတို့ကို စေသုံးတတ်၏။ ၁၁ခွေးသည် မိမိအန်ဖတ်ကို ပြန်၍ စားတတ်သကဲ့သို့၊ မိုက်သောသူသည် မိုက်သော အကျင့်ကို ပြန်၍ ကျင့်တတ်၏။ ၁၂ငါသည် ပညာရှိ၏ဟု ထင်သောသူရှိလျှင်၊ ထိုသူ၌ မြော်လင့်ရာ အခွင့် ရှိသည်ထက်၊ မိုက်သောသူ၌သာ၍ မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိ၏။

၁၃ပျင်းရိသောသူ အိမ်ပြင်မှာ ခြင်္သေ့ရှိ၏။ လမ်းတို့၌ ခြင်္သေ့ရှိ၏ဟု ဆိုတတ်၏။ ၁၄တံခါးရွက်သည် စရွေး၌လည် သကဲ့သို့ ပျင်းရိသောသူသည် အိပ်ရာပေါ်မှာ လည်တတ်၏။ ၁၅ပျင်းရိသောသူသည် မိမိလက်ကို အိုး၌သွင်းသော် လည်း၊ တဖန်နှုတ်၍ မိမိပါးစပ်သို့ ခွံ့ရလျှင် စိတ်ညစ်တတ်၏။ ၁၆ပျင်းရိသောသူက၊ ငါသည် အကျိုးအကြောင်းကို ပြတတ်သော သူခုနစ်ယောက်ထက်သာ၍ ပညာရှိသည်ဟု ကိုယ်ကို ထင်တတ်၏။

၁၇လမ်း၌ ရှောက်သွား၍ မိမိ မဆိုင်သောအမှုကို ရောနှောသောသူသည် ခွေးနားရွက်ကို ကိုင်ဆွဲသောသူ နှင့်တူ၏။ ၁၈ငါကျီစားရုံမျှသာ ပြုသည်ဟုဆိုလျက်၊ ၁၉မိမိအိမ်နီးချင်းကို လှည့်စားသောသူသည် မီးစ၊ မြှား၊ သေဘေးကို ပစ်တတ်သော အရူးနှင့်တူ၏။ ၂၀ထင်းမရှိလျှင် မီးသေတတ်သကဲ့သို့ ကုန်းတိုက်သောသူ မရှိလျှင် ရန်ငြိမ်းတတ်၏။ ၂၁မီးခဲချင်းပြုသကဲ့သို့၎င်း ထင်းသည် မီးကို မွေးသကဲ့သို့၎င်း၊ ရန်တွေ့တတ်သောသူသည် ခိုက်ရန်မှုကို ပြုစုတတ်၏။ ၂၂ကုန်းတိုက်သောသူ၏ စကားသည်မြိန်သော ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဝမ်းအတွင်းသို့ ဝင်တတ်၏။ ၂၃ချစ်အားကြီးသော နှုတ်နှင့်၊ ဆိုးညစ်သော စိတ်နှလုံးသည် ချော်မွမ်းမံသော အိုးခြမ်းနှင့် တူ၏။ ၂၄အငြိုးထားသော သူသည် နှုတ်ဖြင့် လျှို့ဝှက်၍၊ ကိုယ်အထဲမှာ လှည့်စားသော သဘောကို ဝှက်ထားတတ်၏။ ၂၅ထိုသို့သောသူ၏ စကားသည် ချိုသော်လည်းမယုံနှင့်။ သူ၏ စိတ်နှလုံးထဲမှာ စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဘွယ်သော အရာခုနစ်ပါးရှိ၏။ ၂၆အငြိုးထား ခြင်းကို လှည့်စားခြင်းအားဖြင့် ဝှက်ထားသောသူ၏ ဒုစရိုက်အပြစ်သည် ပရိသတ်ရှေ့မှာ ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ၂၇တွင်းတူး သော သူသည် မိမိတွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။ ကျောက်ကိုလှိမ့်သော သူအ ပေါ်သို့ ထိုကျောက်သည်ပြန်၍ လိမ့်လိမ့်မည်။ ၂၈မုသားပြောတတ်သောသူသည် မိမိညှဉ်းဆဲသော သူတို့ကို မုန်းတတ်၏။ ချော့မော့တတ်သော သူသည်လည်း ဖျက်ဆီးတတ်၏။

၂၇

၁နက်ဖြန်နေ့ကို အမှီပြု၍ မဝါကြွားနှင့်။ တရက်အတွင်းတွင် အဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ကို မသိနိုင်။ ၂ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကိုယ် မချီးမွမ်းဘဲ သူတပါးချီးမွမ်းပါလေစေ။ ကိုယ်နှုတ်နှင့် ကိုယ်ကို မချီးမွမ်းဘဲ၊ ကိုယ်နှင့် မဆိုင်သော သူတပါး ချီးမွမ်း ပါလေစေ။ ၃ကျောက်နှင့် သဲသည်လေး၏။ မိုက်သောသူ၏ ဒေါသသည် ထိုနှစ်ပါးထက်သာ၍ လေး၏။ ၄မာ နသည် ကြမ်းကြုတ်သော သဘောရှိ၏။ ဒေါသသည် ပြင်းထန်တတ်၏။ ငြူစူသောစိတ်ကိုကား၊ အဘယ်သူဆီး၍ ခံနိုင်သနည်း။ ၅ထင်ရှားစွာ ဆုံးမပြစ်တင်ခြင်းသည် တိတ်ဆိတ်စွာ ချစ်ခြင်းထက် သာ၍ကောင်း၏။ ၆အဆွေခင် ပွန်းသည် ဒဏ်ပေးသောအခါ သစ္စာစောင့်လျက်ပေး၏။ ရန်သူမူကား၊ နမ်းသောအခါ လှည့်စားတတ်၏။ ၇စား၍ ဝသောသူသည် ပျားလပို့ကိုပင် ငြင်းပယ်လိမ့်မည်။

မွတ်သိပ်သောသူမူကား ခါးသောအရာကို ချိုသည်ဟု ထင်တတ် ၏။ ၈မိမိနေရာကို စွန့်၍ လည်သောသူသည်
မိမိအသိုက်ကို စွန့်၍ လည်သော ငှက်နှင့် တူ၏။ ၉နံ့သာဆီနှင့် နံ့သာရည်သည် ရွှင်လန်းစေသ ကဲ့သို့
ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် အကြံပေးတတ်သော အဆွေခင်ပွန်း၏ ချစ်ဘွယ်သော လက္ခဏာသည် ရွှင်လန်းစေ
တတ်၏။ ၁၀ကိုယ်အဆွေခင်ပွန်းနှင့် အဘ၏ အဆွေခင်ပွန်းကို မစွန့်နှင့်။ အမှုရောက်သော ကာလ၌၊ ညီအစ်ကို
အိမ်သို့ မသွားနှင့်။ နီးသောအိမ်နီးချင်းသည် ဝေးသော ညီအစ်ကိုထက်သာ၍ ကောင်း၏။ ၁၁ငါ့သား၊
ပညာရှိလော့။ ကဲ့ရဲ့သော သူ၏ စကားကို ငါချေနိုင်အောင် ငါ့စိတ်ကို ရွှင်လန်းစေလော့။ ၁၂သမ္မာသတိရှိသော
သူသည် အမှုကို မြော်မြင်၍ ပုန်းရှောင်လျက် နေတတ်၏။ ဉာဏ်တိမ်သောသူမူကား အစဉ်အတိုင်းသွား၍
အမှုနှင့် တွေ့တတ်၏။

၁၃မကျွမ်းသောသူအတွက်၊ အမျိုးပျက်သော မိန်းမအတွက် အာမခံတတ်သောသူသည်
အငတ်အစရှိသော ဥစ္စာတစုံတခုကို ပေါင်ထားစေ။ ၁၄နံနက်စောစောထ၍၊ မိမိအဆွေခင်ပွန်းကို
ကျယ်သောအသံနှင့် ကောင်းကြီးပေး သောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို ပြုရာရောက်၏။ ၁၅ရန်တွေ့တတ်သော
မယားသည် မိုဃ်းသည်းစွာရွာသောနေ့၌ အစက်စက်ကျသောမိုဃ်းပေါက်နှင့် တူ၏။ ၁၆ထိုမိန်းမကို
သိမ်းထားသောသူသည် လေကိုသိမ်းထားသော သူနှင့် တူ၏။ လက်ျာလက်၌ လိမ်းသောနံ့သာဆီကိုဝှက်၍
မထားနိုင်။ ၁၇သံကို သံဖြင့် ထက်စေသကဲ့သို့၊ လူသည် အဆွေ ခင်ပွန်း၏ မျက်နှာကို ထက်စေတတ်၏။
၁၈သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို စောင့်သောသူသည် သင်္ဘောသဖန်းသီးကို စားရ၏။ ထိုနည်းတူ၊ သခင်အမှုကို
ဆောင်ရွက်သော သူသည် ဂုဏ်အသရေကိုရတတ်၏။ ၁၉ရေ၌လူမျက်နှာချင်းတူသကဲ့ သို့၊
လူတစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စိတ်သဘောတူကြ၏။ ၂၀မရဏာနိုင်ငံနှင့် အဗဒ္ဒုန်နိုင်ငံသည် အလိုမပြည့်စုံ
သကဲ့ သို့၊ လူတို့မျက်စိသည် အလိုမပြည့်စုံတတ်၏။ ၂၁ငွေစစ်စရာဘို့ မိုက်ရှိ၏။ ရွှေစစ်စရာဘို့မီးဖိုရှိ၏။ လူကို
စစ်စရာဘို့ သူတပါးချီးမွမ်းခြင်းရှိ၏။ ၂၂မိုက်သောသူကို စပါးနှင့် အတူဆုံ၌ကျည်ပွေ့နှင့် ထောင်းသော်လည်း၊
မိုက်သောသဘော မထွက်တတ်။

၂၃သင်၏ သိုးစု အကြောင်းတို့ကို သိခြင်းငှာ ကြိုးစားလော့။ နွားစုတို့ကိုလည်း စေ့စေ့ကြည့်ရှုလော့။
၂၄စည်းစိမ်သည် အမြဲမတည်တတ်။ ရှင်ဘုရင်၏ စည်းစိမ်သော်လည်း၊ လူမျိုးအစဉ်အဆက်မတည်တတ်။
၂၅မြက်ပင် ပေါက် တတ်၏။ ပျိုးပင်လည်း ထင်ရှားတတ်၏။ တောင်ယာအသီးကိုလည်း သိမ်းရ၏။
၂၆သိုးသူငယ်တို့သည် သင်ဝတ် စရာဘို့၊ ဆိတ်တို့လည်း မြေအဘိုးကို ဖြေစရာဘို့ ဖြစ်၏။ ၂၇သင်စားစရာဘို့၊
အိမ်သူအိမ်သားစားစရာဘို့၊ ကျွန်မိန်းမများကို ကျွေးစရာဘို့ ဆိတ်နို့လောက်လိမ့်မည်။

၂၈

၁လိုက်သောသူမရှိသော်လည်း၊ မတရားသော သူသည် ပြေးတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊
ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ရဲရင့်တတ်၏။ ၂ပြည်သူပြည်သားအပြစ်ကြောင့်၊ မင်းတို့သည် များပြားတတ်ကြ၏။
ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူ အားဖြင့် နိုင်ငံတည်တတ်၏။ ၃ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသော
ဆင်းရဲသားသည် အဘယ်စားစရာမျှ မကြွင်းစေတဲ့၊ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းသော မိုဃ်းရေနှင့်တူ၏။ ၄တရားကို
ပျက်သောသူသည် မတရားသောသူတို့ကို ချီးမွမ်းတတ်၏။ တရားကို စောင့်သော သူမူကား၊ သူတို့နှင့်
ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတတ်၏။ ၅အဓမ္မလူသည် တရားစီရင်ခြင်းကို နားမလည်တတ်။ ထာဝရဘုရားကို
ရှာသောသူမူကား ခပ်သိမ်းသော စီရင်ခြင်းကို နားလည် တတ်၏။ ၆မမှန်သောအမှုကို ပြုသောသူသည်
ငွေရတတ်သော်လည်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်သော ဆင်းရဲ သားသည် သာ၍မြတ်၏။ ၇တရားကို
စောင့်သောသူသည် ပညာရှိသောသားဖြစ်၏။ စားကြူးသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူမူကား၊ မိမိအဘ
ကို အရှက်ခွဲတတ်၏။ ၈အတိုးစား၍ မတရားသောအမြတ်အားဖြင့် ဥစ္စာကို ဆည်းပူးသောသူသည်
ဆင်းရဲသားတို့ကို သနားသော သူအဘို့သာ ဆည်းပူးတတ်၏။ ၉တရားမနာ၊ လွှဲသွားသော သူသည်
ဆုတောင်းသော်လည်း သူ၏ ပဌနာစကားသည် စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်ဖြစ်၏။ ၁၀ဖြောင့်မတ်သောသူကို

လမ်းလွှဲ၍ မကောင်းသော လမ်းထဲသို့ သွေးဆောင်သောသူသည် မိမိတူးသော တွင်းထဲသို့ မိမိကျလိမ့်မည်။
သဘော ဖြောင့်သောသူမူကား၊ ကောင်းသော အရာတို့ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။ ၁၁ငွေရတတ်သောသူက၊
ငါသည် ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကို ထင်တတ်၏။ ဉာဏ်ကောင်းသော ဆင်းရဲသားမူကား၊ ထိုသူကို
စစ်ကြောတတ်၏။ ၁၂ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်သောအခါ ဘုန်းကြီးတတ်၏။
မတရားသောသူတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ လူတို့သည် ပုန်းရှောင်၍ နေတတ်ကြ၏။
၁၃မိမိအပြစ်ကို ဖုံးထားသောသူသည် ချမ်းသာမရ။ မိမိအပြစ်ကို ဘော်ပြ ဝန်ချ၍ စွန့်ပစ်သောသူမူကား၊
ဂရုဏာတော် ကို ခံရလိမ့်မည်။ ၁၄အစဉ်မပြတ်ကြောက်ရွံ့သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ မိမိစိတ်နှလုံးကို
ခိုင်မာစေသော သူမူကား၊ ဘေးဥပဒ်နှင့်တွေ့လိမ့်မည်။ ၁၅ဆင်းရဲသားတို့ကို အုပ်စိုးသော အဓမ္မမင်း သည်
ဟောက်သောခြင်္သေ့၊ လှည့်လည်သော ဝံနှင့်တူ၏။ ၁၆ဉာဏ်မရှိသော မင်းသည် ပြင်းစွာညှင်းဆဲ တတ်၏။
လောဘကို မုန်းသော မင်းမူကား၊ အသက်တာရှည် လိမ့်မည်။ ၁၇လူ့အသက်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူသည်
သင်္ချိုင်းတွင်းသို့ ပြေးပါလေစေ။ အဘယ်သူမျှ မဆီးတားစေနှင့်။

၁၈ဖြောင့်သောလမ်းသို့ လိုက်သောသူသည် ဘေးလွတ်လိမ့်မည်။ ကောက်သောလမ်းသို့
လိုက်သောသူ မူကား၊ ချက်ချင်းလဲလိမ့်မည်။ ၁၉လယ်လုပ်သော သူသည် ဝစွာစားရ၏။ အချည်းနှီးသော
အမှုကို စောင့်သောသူ မူကား ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ဝလိမ့်မည်။ ၂၀သစ္စာစောင့်သောသူသည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့်
ကြွယ်ဝလိမ့်မည်။ ငွေရတတ်ခြင်း ၌ အလျင်အမြန်ပြုသောသူမူကား၊ အပြစ်နှင့်မလွတ်ရ။ ၂၁လူမျက်နှာကို
မထောက်ကောင်း။ သို့သော်လည်း၊ လူသည် မုန့်တဖဲ့ကို ရခြင်း၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုလိမ့်မည်။
၂၂ငွေရတတ်ခြင်း၌ အလျင်အမြန်ပြုသောသူသည် မနာလိုသော သဘော ရှိတတ်၏။ နောက်တဖန်
ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု မအောက်မေ့တတ်။ ၂၃ချော့မော့သော စကားကို ပြောသောသူသည် ကျေးဇူးကို
ခံရသည်ထက်၊ ဆုံးမပြစ်တင်သောသူသည် နောက်တဖန် သာ၍ ကျေးဇူးကို ခံရလိမ့် မည်။
၂၄အပြစ်မရှိဟုဆိုလျက်၊ မိဘဥစ္စာကို လုယူသောသူသည် ဖျက်ဆီးသောသူ၏ အပေါင်း အဘော်ဖြစ်၏။
၂၅စိတ်မြင့်သော သူသည် ခိုက်ရန်ကို နှိုးဆော်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောသူမူကား၊ ကြွယ်ဝတတ်၏။
၂၆မိမိစိတ်နှလုံးကို ကိုးစားသော သူသည် လူမိုက်ဖြစ်၏။ ပညာသတိနှင့် ကျင့်သောသူမူကား၊
ဘေးလွတ်တတ်၏။ ၂၇ဆင်းရဲသားတို့အား စွန့်ကြဲသောသူသည် ကိုယ်တိုင် မဆင်းရဲရာ။
လွှဲရှောင်သောသူမူကား၊ များစွာသော ကျိန်ဆဲခြင်း ကို ခံရလိမ့်မည်။ ၂၈မတရားသော သူတို့သည်
ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ လူတို့သည် ပုန်းရှောင်၍ နေရကြ၏။ ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်သောအခါ၊
ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ပွားများတတ်ကြ၏။

၂၉

၁အထပ်ထပ်ဆုံးမခြင်းကို ခံသော်လည်း၊ မိမိလည်ပင်းကို ခိုင်မာစေသော သူသည် ကိုးကွယ်ရာမရ၊
ရုတ်တရက် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ ၂ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် အခွင့်ရသောအခါ၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်
ဝမ်းမြောက်တတ်ကြ၏။ မတရားသောသူတို့သည် အုပ်စိုးသောအခါမူကား၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်
ဝမ်းနည်းတတ် ကြ၏။ ၃ပညာတရား ကို နှစ်သက်သောသူသည် မိမိအဘကို ဝမ်းမြောက်စေ၏။
ပြည်တန်ဆာတို့နှင့် ပေါင်းဖော်သော သူမူကား၊ ဥစ္စာဖြုန်းတီးတတ်၏။ ၄တရားသဖြင့် စီရင်သော
ရှင်ဘုရင်သည် တိုင်းပြည်ကို တည်စေတတ်၏။ တံစိုး စားသော ရှင်ဘုရင်မူကား၊ တိုင်းပြည်ကို
မှောက်လှန်တတ်၏။ ၅အိမ်နီးချင်းကို ချော့မော့သောသူသည် အိမ်နီးချင်းသွား ရာလမ်း၌ ကွန်ရက် ကို
ဖြန့်ထား၏။ ၆အဓမ္မလူ ပြစ်မှားရာ၌ ကျော့ကွင်း ထောင်လျက်ရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ ရွှင်လန်းစွာ
သီချင်းဆိုတတ်၏။ ၇ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဆင်းရဲသား အမှုကို ဆင်ခြင်တတ်၏။ မတရားသော သူမူကား၊
ထိုအမှု ကို ပမာဏမပြုတတ်။ ၈မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့သည် မြို့ကို မီးရှို့တတ်၏။ ပညာရှိသော သူတို့မူ
ကား၊ ဒေါသအမျက်ကို လွှဲတတ်၏။ ၉ပညာရှိသောသူသည် မိုက်သော သူနှင့်အမှု တွေ့လျှင်၊

စိတ်ဆိုးသည်ဖြစ်စေ၊ ပြုံးရယ်သည်ဖြစ်စေ၊ အားရစရာအကြောင်းမရှိ။ ၁၀လူအသက်ကို သတ်တတ်သော
သူတို့သည် စုံလင်သောသူကို မုန်းတတ်ကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား၊ သူတပါးအသက်ကို
စောင့်မတတ်ကြ၏။ ၁၁မိုက်သောသူတို့သည် မိမိကြံစည်သမျှကို ဘော်ပြတတ်၏။ ပညာရှိသောသူမူကား၊
အဆင်မသင့်မှီ ထိမ်ဝှက်တတ်၏။ ၁၂မင်းသည် မုသာစကားကို နားထောင်လျှင်၊ ကျွန်အပေါင်းတို့သည်
လူဆိုးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၃ဆင်းရဲသော သူနှင့် ညှင်းဆဲသော သူတို့သည် တွေ့ကြုံကြပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်
ထိုနှစ်ဦးတို့အား အလင်းကို ပေးသနားတော်မူ၏။ ၁၄ဆင်းရဲသား တို့ကို တရားသဖြင့် စီရင်သော ရှင်ဘုရင်၏
အာဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်တတ်၏။

၁၅ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်ခြင်း၊ နှုတ်နှင့်ဆုံးမခြင်းအားဖြင့် ပညာတိုးပွားတတ်၏။ တတ်တိုင်းနေစေသော
သူသည် အမိကိုအရှက်ခွဲတတ်၏။ ၁၆မတရားသောသူတို့သည် များပြားသောအခါ၊ လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်တိုး
ပွားတတ်၏။ သို့ရာတွင်၊ သူတို့ ပျက်စီးခြင်းကို ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် မြင်ကြရ၏။ ၁၇သင်၏
သားကိုဆုံးမလော့။ သို့ပြုလျှင် သူသည် သင့်ကို ချမ်းသာပေးမည်။ ထိုမျှမက စိတ်ရွှင်လန်းစရာ
အခွင့်ကိုပေးမည်။ ၁၈ဗျာဒိတ်တော်မရှိလျှင်၊ လူတို့သည် အကျိုး နည်းဖြစ်ကြ၏။ တရားတော်ကိုစောင့်သော
သူမူကား မင်္ဂလာရှိ၏။ ၁၉စကားအားဖြင့်သာ ကျွန်ကိုဆုံးမ၍မရနိုင်ရာ။ သူသည်နားလည်သော်လည်း၊
နားမထောင်ဘဲနေလိမ့်မည်။ ၂၀သတိမရှိဘဲ စကားများ သောသူရှိလျှင်၊ ထိုသူသည် မြော်လင့်စရာအခွင့်
ရှိသည်ထက်၊ မိုက်သောသူ၌ သာ၍မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိ၏။ ၂၁ကျွန်သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍
ပျော်ပါးအောင် ကျွေးမွေးခြင်းခံရလျှင်၊ နောက်ဆုံး၌ သားအရာကို ရလိမ့်မည်။ ၂၂စိတ်ဆိုးတတ်သောသူသည်
ခိုက်ရန် အမှုကို နှိုးဆော်တတ်၏။ ပြင်းထန်သောသူသည်လည်း၊ အလွန်အကျူး များတတ်၏။ ၂၃မိမိမာနသည်
မိမိကိုနှိမ့်ချလိမ့်မည်။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူမူကား၊ ဂုဏ်အသရေကို ရလိမ့်မည်။ ၂၄သူခိုးကို လက်ခံသောသူသည်
မိမိအသက်ကိုမုန်းတတ်၏။ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသော်လည်း၊ အမှုကို မဘော်မပြတတ်။ ၂၅လူကို
ကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည် ကျော့ကွင်းကို ထောင် တတ်၏။ ထာဝရဘုရားခိုလှုံသောသူမူကား
လုံခြုံလိမ့်မည်။ ၂၆မင်းပြုသောကျေးဇူးကို များသောသူတို့သည် ကြိုးစား၍ရှာတတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်
ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏ အမှုကို ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ၏။ ၂၇ တရားသောသူသည်မတရားသောသူကိုရှင်း၊
မတရားသောသူသည် တရားသဖြင့် ကျင့်သောသူကိုလည်းကောင်း၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတတ်၏။

၃၀

၁ယာကေသား အာဂုရသည် ဣသေရေလနှင့် ဥကလကို ဆုံးမသော တရားစကားဟူမူကား၊
၂အကယ်စင် စစ် ငါသည် လူမဟုတ်၊ တိရိစ္ဆာန်ဖြစ်၏။ လူဥာဏ်နှင့်မပြည့်စုံ ၃ပညာတရားကိုမသင
သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မလေ့ကျက်။ ၄ကောင်းကင်ဘုံသို့ အဘယ်သူတတ်သနည်း။ အဘယ်သူဆင်းလာ
သနည်း။ အဘယ်သူသည် လေကို မိမိလက်နှင့် ဆုပ်ယူသနည်း။ အဘယ်သူသည် ရေကို
အဝတ်နှင့်ထုပ်ထားသနည်း။ မြေကြီးစွန်းရှိသမျှတို့ကို အဘယ်သူ တည်စေသနည်း။ ထိုသို့ပြုသော သူ၏
အမည်နှင့် သူ၏ သားအမည်ကား အဘယ်သို့နည်း။ သင်ပြောနိုင်သလော။ ၅ဘုရားသခင်၏
စကားတော်ရှိသမျှသည် စင်ကြယ်၏။ ခိုလှုံသောသူအပေါင်းတို့၌ ဘုရားသခင်သည် အကွယ်အကာ
ဖြစ်တော်မူ၏။ ၆စကားတော်တို့၌ထပ်၍ မသွင်းနှင့်။ သို့ပြုလျှင် အပြစ်တင်တော်မူ၍၊ သင်သည်
မုသာသုံးသော သူဖြစ်လိမ့်မည်။

၇ကိုယ်တော်ထံမှာ ဆုနှစ်ပါးကို အကျွန်ုပ်တောင်းပါ၏။ ၈အကျွန်ုပ်မသေမှီတိုင်အောင် ငြင်းတော်
မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်မှ အနတ္တနှင့် မုသာကို ပယ်တော်မူပါ။ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ငွေရတတ်ခြင်းကို ပေးတော်မမူပါနှင့်။
အသက်မွေး လောက်သော အစာကိုသာပေးတော်မူပါ။ ၉သို့မဟုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြွယ်ဝ၍၊
ထာဝရဘုရားကား၊ အဘယ်သူ နည်းဟု ဆိုလျက်၊ ကိုယ်တော်ကို ငြင်းပယ်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိပါ၏။

သို့မဟုတ်၊ ဆင်းရဲ၍ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်နာမတော်ကို မုသာနှင့် ဆိုင်၍ မြွက်ဆိုမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိပါ၏။

၁၀ကျွန်ုပ်၏ အကျိုးကို ဖျက်ခြင်းငှာ သူ၏ သခင်ကိုမပြောနှင့်။ ပြောလျှင်ကျွန်သည် သင့်ကို ကျိန်ဆဲ၍၊ သင်၌ အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ၁၁အဘကိုကျိန်ဆဲ၍ အမိကိုလည်းကောင်းကြီး မပေးတတ်သောလူတမျိုး၊ ၁၂ငါသည် စင်ကြယ်၏ဟု မိမိကိုထင်သော်လည်း၊ မိမိအညစ်အကြေးမှ မဆေးကြောသေးသော လူတမျိုး၊ ၁၃အလွန်စိတ်မြင့်၍ မော်ကြည့်တတ်သောလူတမျိုး၊ ၁၄ဆင်းရဲသောသူတို့ကို မြေကြီးပေါ်ကရင်း၊ ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို လူစုထဲကရင်း၊ ကိုက်စားဖယ်ရှားစရာဘို့ သန်လျက်နှင့်တူသောသွား၊ ထားနှင့်တူသောအံနှင့် ပြည့်စုံသော လူတမျိုး ရှိ၏။ ၁၅မျှော့ကောင်၌ ပေးပါနှင့်ပေးပါဟူသော သမီးနှစ်ကောင်ရှိ၏။ အလိုဆန္ဒမပြေနိုင်သော အရာသုံးပါးမက၊ တန်တော့ဟု မဆိုတတ်သော အရာလေးပါးဟူမူကား၊ ၁၆သင်္ချိုင်းတပါး၊ မြုံသောမိန်းမဝမ်းတပါး၊ ရေမဝနိုင်သော မြေတပါး၊ တန်တော့ဟု မဆိုတတ်သောမီးတပါးတည်း။ ၁၇အဘကို ကျီစားသောသူ၊ အမိစကားကို နားမထောင်၊ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူ၏ မျက်စိကို ချိုင့်၌ကျင်လည်သောကျီးအတို့သည် နှိုက်ကြလိမ့်မည်။ ရွှေလင်းတ သူငယ်တို့သည်လည်း စားကြလိမ့်မည်။ ၁၈ငါ့ဥာဏ်မမှီနိုင်သော အရာသုံးပါးမက၊ ငါမသိ၊ နားမလည်နိုင်သော အရာလေးပါးဟူမူကား၊ ၁၉လေ၌ ရွှေလင်းတ သွားရာလမ်းတပါး၊ ကျောက်ပေါ်မှာ မြွေသွားရာလမ်းတပါး၊ ပင်လယ်အလယ်၌ သင်္ဘောသွားရာလမ်းတပါး၊ အပျိုမနှင့် ယောကျ်ားသွားရာလမ်းတပါးတည်း။ ၂၀မျောက်မထား သော မိန်းမလမ်းလည်း ထိုအတူဖြစ်၏။ အစာစားပြီးမှ မိမိပစပ်ကို သုတ်၍၊ ဒုစရိုက်ကိုငါမပြုမိဟု ဆိုတတ်၏။

၂၁မြေကြီးကိုမွှေနှောက်သော အရာသုံးပါးမက၊ မြေကြီးမခံနိုင်သော အရာလေးပါး ဟူမူကား၊ ၂၂မင်းပြုသော ကျွန်တပါး၊ ဝစွာစားရသောလူမိုက်တပါး၊ ၂၃လက်ထပ်သောမိန်းမဆိုးတပါး၊ သခင်မ ဥစ္စာကို အမွေခံရသော ကျွန်မ တပါးတည်း။ ၂၄မြေကြီးပေါ်မှာ သေးနုပ်သော်လည်း၊ အထူးသဖြင့် ပညာရှိသော အရာလေးပါးဟူမူကား၊ ၂၅ခွန်အားမရှိ သော အမျိုးဖြစ်သော်လည်း၊ နွေကာလ၌ မိမိစားစရာကို ပြင်ဆင်တတ်သောပရွက်ဆိတ်တပါး၊ ၂၆မသန်စွမ်းသော အမျိုးဖြစ်သော်လည်း၊ ကျောက်တွင်း၌ နေရာချတတ်သော ရှာဖန်ယုန်တပါး၊ ၂၇မင်းမရှိ သော်လည်း၊ တပ်ဖွဲ့၍ အစဉ် အတိုင်း သွားတတ်သော ကျိုင်းတပါး၊ ၂၈လက်ဖြင့် ကိုင်ဆွဲ၍၊ နန်းတော်၌ပင်နေတတ်သော အိမ်မြှောင်တပါးတည်း။ ၂၉ကောင်းစွာသွား တတ်သော အရာသုံးပါးမက၊ အသွားလှသော အရာလေးပါးဟူမူကား၊ ၃၀တိရစ္ဆာန်တကာတို့ ထက် ခွန်အားကြီး၍၊ အဘယ်သူကိုမျှမရှောင်တတ်သော ခြင်္သေ့တပါး၊ ၃၁စစ်မြင်းတပါး၊ ဆိတ်ထီးတပါး၊ အဘယ်သူမျှ မဆီးတားနိုင်သော ရှင်ဘုရင်တပါးတည်း။ ၃၂သင်သည် ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍ မိုက်သော အမှုကို ပြုမိသော်ငြား၊ မကောင်း သောအကြံကိုကြံမိသော်ငြား၊ သင်၏ နှုတ်ကိုလက်နှင့် ပိတ်ထားလော့။ ၃၃အကယ်စင်စစ် နို့ကိုမွှေလျှင် ထောပတ်ထွက်တတ်၏။ နှာခေါင်းကိုဆွဲလိမ်လျှင် အသွေးထွက်တတ်၏။ ထိုနည်းတူ၊ ဒေါသကို နှိုးဆော်လျှင် ခိုက်ရန်ထွက်တတ်၏။

၃၂

၁လေမွေလမင်းကြီး၏ မယ်တော်သည်သားကိုဆုံးမသွန်သင်သော တရားစကားဟူမူကား၊ ၂ငါ့သားအဘယ် သို့နည်း။ ငါဘွားသောသား၊ အဘယ်သို့နည်း။ ငါ၏သစ္စာ ဂတိနှင့် ဆိုင်သောသား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးမြန်း သော်၊ ၃သင်၏ အစွမ်းသတ္တိကို မိန်းမတို့အား မပေးနှင့်။ ရှင်ဘုရင်တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောအရာ၌ သင်၏ အကျင့် အကြံအပြုအမူတို့ကို မအပ်နှင့်။ ၄အိုလေမွေလ၊ စပျစ်ရည်သောက်သောအမှုနှင့် သေရည်သေရက်သောက်သောအမှု သည် ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသားတို့နှင့် မတော်မသင့်၏။ ၅သူတို့သည် သောက်လျက်တရားတော်ကို မေ့လျော့၍၊ ဆင်းရဲ သားအမှုကို မတရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ၆ဆုံးလုသောသူအား သေရည်သေရက်ကိုငြား၊ စိတ်ညစ်သောသူအား

စပျစ်ရည်ကိုငင်း ပေးလော့။ ၇ထိုသူသည် သောက်၍ မိမိဒုက္ခဆင်းရဲကို မအောက်မေ့ဘဲ မေ့လျော့ ပါစေ။
၈ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သူအပေါင်းတို့၏ အမှု ကိုစောင့်ခြင်းငှါ စကားအသောသူတို့ဘက်မှာနေ၍ ပြောလော့။
၉စကားပြောလျက်၊ တရားသဖြင့် စီရင်လျက်၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော သူတို့၏ အမှုကို စောင့်လော့။

၁၀သီလနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းမကို အဘယ်သူတွေ့ရသနည်း။ ထိုသို့သော မိန်းမသည် ပတ္တမြား
ထက်အဘိုး သာ၍ ထိုက်ပေ၏။ ၁၁သူ၏ ခင်ပွန်းသည် သူ့ကိုယုံ၍၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။
၁၂ထိုမယားသည် မိမိခင်ပွန်း အကျိုးကို မဖျက်၊ တသက်လုံးပြုစုတတ်၏။ ၁၃သိုးမွေးနှင့်ဝါကို ရှာ၍၊ မိမိလက်နှင့်
အလိုအလျောက် လုပ်တတ်၏။ ၁၄ကုန်သည်သင်္ဘောကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ စားစရာကိုဝေးသောအရပ်မှ
ဆောင်ခဲ့တတ်၏။ ၁၅မိုဃ်းမလင်းမှီ ထလျက်၊ အိမ်သူအိမ် သားတို့အား စားစရာကိုငင်း၊ ကျွန်မတို့အား
အငန်းအတာကိုငင်း ပေးဝေတတ်၏။ ၁၆ကောင်းမွန်စွာ ဆင်ခြင်၍၊ လယ်ကွက်ကို ဝယ်ယူတတ်၏။
ကိုယ်တိုင်လုပ်၍ ရသောငွေနှင့် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ပြုစုတတ်၏။ ၁၇မိမိခါးကို ခွန်အားနှင့် စည်း၍၊ မိမိလက်တို့ကို
သန်မြန်စေတတ်၏။ ၁၈မိမိလုပ်သော ဥစ္စာကောင်းသည်ကို ရိပ်မိ၍၊ သူ၏ မီးခွက်သည် တညလုံး မသေတတ်။
၁၉ချည်ဖြစ်စေတတ်သော တန်ဆာတို့ကို ကိုယ်လက်နှင့် ကိုင်၍ လုပ်ဆောင် တတ်၏။ ၂၀ဆင်းရဲသော
သူတို့အား လက်ကိုဖြန့်၍၊ ငတ်မွတ်သော သူတို့အား လက်ရုံးကို ဆန့်တတ်၏။ ၂၁မိုဃ်းပွင့် ကျသော်လည်း၊
မိမိအိမ် သူ အိမ်သားတို့အတွက် မစိုးရိမ်။ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည် ကတ္တီပါနီကိုဝတ်ကြ၏။
၂၂ကိုယ်အဘို့စောင်တို့ကို ရက်၍၊ ပိတ်ချောနှင့် မောင်းသောအထည်ကို ဝတ်တတ်၏။ ၂၃သူ၏
ခင်ပွန်းသည်လည်း မြို့တံခါးတို့၌ ပြည်သားအသက် ကြီးသူတို့နှင့် ထိုင်၍၊ ထင်ရှားသောသူဖြစ်ရ၏။
၂၄ချောသောအထည်အလိပ်ကို ရက်၍ရောင်းတတ်၏။ ခါးစည်းတို့ကို လည်း ကုန်သည်၌ချတတ်၏။
၂၅သူလုပ်သော အထည်အလိပ်သည် ခိုင်ခံ့၍၊ လှသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သူသည်နောင်ကာလ၌
ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ၂၆ပညာစကားကို ပြောတတ်၍၊ မေတ္တာတရားအားဖြင့် နှုတ်မြွက်တတ် ၏။
၂၇အိမ်သူအိမ်သား ပြုမူသမျှတို့ကို ကြည့်ရှုတတ်၏။ ပျင်းရိခြင်း အစာကိုမစားတတ်။ ၂၈သူ၏
သားသမီးတို့သည် ထ၍၊ အမိကိုကောင်းကြီးပေးတတ်ကြ၏။ သူ၏ ခင်ပွန်းကလည်း၊
၂၉လူမျိုးသမီးအများတို့သည် ကောင်းမွန်စွာပြုကြပြီ။ သို့ရာတွင်၊ သင်သည် ထိုသူအပေါင်းတို့ကို
လွန်ကဲသည်ဟု သူ့ကိုချီးမွမ်းတတ်၏။ ၃၀ယဉ်ကျေးသောအရာသည် လှည့်စားခြင်းနှင့်ယှဉ်တတ်၏။
လှသောအဆင်းသည်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောမိန်းမ မူကား၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို
ခံရလိမ့်မည်။ ၃၁ထိုသို့သော မိန်းမကျင့်ရာ အကျိုးကိုပေးလော့။ သူပြုသော အမှုသည် မြို့တံခါး တို့၌ သူ၏
အသရေကို ထင်ရှားစေသတည်း။

ရှောလမုန်မင်းကြီး စီရင်ရေးထားသော သုတ္တံကျမ်းပြီး၏။

ဒေသနာကျမ်း။
ECCLESIASTES.

၁

၁ဒါဝိဒ်၏ သားတော်၊ ဓမ္မဒေသနာဆရာဖြစ်သော ယေရုရှလင်မင်းကြီး၏ စကားဟူမူကား၊
၂အနတ္တသက် သက်၊ အနတ္တသက်သက်၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။ ၃လူသည်
နေအောက်မှာ ကြိုးစားအား ထုတ်သမျှတို့၌ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ၄လူတဆက်လွန်သွား၏။
တဆက်ပေါ်လာ၏။ မြေကြီးမူကား အစဉ်အမြဲ တည်၏။ ၅နေလည်း ထွက်လျက်ဝင်လျက်၊ ထွက်ရာအရပ်သို့
တဖန်ပြေးလျက်၊ တောင်လမ်းသို့လိုက်၍၊ တဖန် မြောက်လမ်းသို့ပြန်တတ်၏။ ၆နေသည်လည်း
အစဉ်လည်သွား၍ လည်းပြီးသောအရပ်သို့ တဖန်ပြန်၍ လည်ပြန်တတ်၏။ ၇ခပ်သိမ်းသောမြစ်တို့သည်
ပင်လယ်ထဲသို့ရောက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ပင်လယ်သည် မပြည့်တတ်။ မြစ်ရေသည် စီးထွက်ရာ
အရပ်သို့တဖန် ပြန်သွားတတ်၏။ ၈ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် လူမပြောနိုင်အောင်ပင်ပန်း
ခြင်းနှင့်ယှဉ်ကြ၏။ မျက်စိသည်မြင်၍ မကုန်တတ်။ နားသည်လည်းကြား၍ မဝတတ်။
၉ဖြစ်ဘူးသောအရာသည် ဖြစ်လတံ့သောအရာ နှင့်တူ၏။ ယခုပြုသောအမှုသည် ပြုလတံ့သောအမှုနှင့်တူ၏။
နေအောက်မှာ အသစ်သော အမှုအရာမရှိ။ ၁၀ကြည့်ပါ။ အသစ်ဖြစ်၏ဟု ဆိုရသော အမှုအရာ
တစ်စုံတစ်ခုရှိသလော။ ထိုအမှုအရာသည်၊ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ၁၁ရှေးဖြစ်ဘူးသော အမှုအရာတို့ကို
မေ့လျော့တတ်၏။ နောက်၌ဖြစ်လတံ့သော အမှုအရာတို့ကိုလည်း၊ ထိုအမှုအရာ နောက်၌ ဖြစ်လတံ့သော
သူတို့သည် မေ့လျောကြလိမ့်မည်။

၁၂ငါဓမ္မဒေသနာဆရာသည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဖြစ်စဉ်တွင် ၁၃မိုဃ်းကောင်းကင်
အောက်၌ ပြုသမျှတို့ကို ဉာဏ်ပညာအားဖြင့် ရှာဖွေစစ်ဆေးခြင်းငှါ နှလုံးထား၏။ လူသားတို့
ကျင်လည်ရာဘို့ ထိုပင်ပန်းစေသော အမှုကို ဘုရားသခင် ပေးတော်မူပြီ၊ ၁၄နေရောင်အောက်မှာ
ပြုလေသမျှသော အမှုအရာတို့ကို ငါမြင်ပြီ။ အလုံးစုံတို့ သည် အနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စားသောအမှု
ဖြစ်ကြ၏။ ၁၅ကောက်သောအရာကို မဖြောင့်စေနိုင်။ ချို့တဲ့သော အရာကို မရေတွက်ရာ။ ၁၆ငါသည်
ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာ ပြောဆိုသည်ကား၊ ငါသည် ငါ့အရင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဖြစ်ဘူးသော သူအပေါင်းတို့ထက်
ကြီးမြင့်၍ ပညာရှိ၏။ အကယ်စင်စစ် ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ပညာအတတ်များကို အထူးသဖြင့် လေ့ကျင့်၏။
၁၇ပညာတရားများကိုငှင်း လျှပ်ပေါ်ခြင်း နှင့် မိုက်မဲခြင်းတို့ကိုငှင်း ပိုင်းခြား၍ သိအံ့သောငှါ ငါသည်
နှလုံးထား၏။ ထိုအမှုသည်လည်း၊ လေကို ကျက်စားသောအမှုဖြစ်သည်ကို ရိပ်မိ၏။ ၁၈အကြောင်းမူကား၊
ပညာများလျှင်၊ ငြိုငြင်စရာ အကြောင်းများ၏။ သိပ္ပံအတတ်တိုးပွါးသောသူသည် ဝမ်းနည်းခြင်း
တိုးပွားတတ်၏။

၂

၁တဖန်ငါသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာ ပြောသည်ကား၊ လာပါ။ ရွှင်လန်းခြင်းအားဖြင့် သင့်ကို
ငါစုံစမ်းမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ကာမဂုဏ်၌ ပျော်မွေ့လော့ဟု ဆိုရာတွင် ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်လေ၏။
၂ရယ်မောခြင်းကို သင်သည် အရူးဖြစ်၏ ဟူ၍ငှင်း၊ ရွှင်လန်းခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်း
ဟူ၍ငှင်း ငါဆိုရ၏။ ၃တဖန်လူသား တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌၊ တသက်လုံး ပြုသင့်သော
အမှုကောင်းကို သိအံ့သောငှါ၊ ပညာတရားကို လေ့ကျင့်လျက်နှင့် စပျစ်ရည်အလိုသို့လိုက်၍ မိုက်သော
အကျင့်ဓလေ့၌ ကျင်လည်ခြင်းငှာ၊ ငါကြံစည်၏။ ၄ကြီးကျယ် သောအလုပ်ကို စီရင်၍ အိမ်တို့ကို ဆောက်၏။
စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကိုလည်း စိုက်၏။ ၅ဥယျာဉ်အမျိုးမျိုးကိုပြု စု၍၊ ခပ်သိမ်းသော အသီးမျိုးကို
သီးသောအပင်တို့ကိုလည်း စိုက်၏။ ၆သစ်ပင်မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောတောကို ရေလောင်း စရာဘို့ရေကန်တို့
ကိုလည်း လုပ်၏။ ၇ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မမိန်းတို့ကို သိမ်းယူ၍၊ ကျွန်သားပေါက်များလည်း ရှိကြ၏။ ငါ့အရင်

ယေရုရှလင်မြို့၌ ဖြစ်ဘူးသောသူအပေါင်းတို့ထက် ငါသည် တိရစ္ဆာန်အကြီးအငယ်တို့နှင့် အလွန်ရတတ်၏။
၈ရွှေငွေကိုင်င်း၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်ဆိုင်သော ဘဏ္ဍာ၊ ကျေးရွာတို့၌ ခွဲသောအခွန်ကိုရင်း ငါဆည်းဖူး၏။
အငြိမ့်သမားယောကျ်ား မိန်းမတို့ကိုရင်း၊ လူသားတို့ ပျော်မွေ့တတ်သော ကြင်လျှာ မိန်းမမောင်းမ
မိသံတို့ကိုရင်း ငါသိမ်းယူ၏။ ၉ထိုသို့ ငါ့အရင် ယေရုရှင်လင်မြို့၌ ဖြစ်ဘူးသော သူအ ပေါင်းတို့ထက် ငါသည်
တိုးပွား၍ ကြီးမြင့်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ငါ့ပညာ လည်း တည်လျက်ရှိ၏။ ၁၀ငါ့မျက်စိတပ်မက် လိုချင်သောအရာ
တစုံတခုကိုမျှမငြင်း၊ ငါ့စိတ်ရွှင်လန်းစရာ တစုံတခုကိုမျှ မပယ်။ ငါကြိုးစားသမျှတို့၌ ဝမ်းမြောက် လျက်ရှိ၍
ကြိုးစားခြင်းအကျိုးကို ခံရ၏။ ၁၁ထိုအခါ စီရင်ပြုပြင်သမျှ ငါကြိုးစားခြင်းအကျိုးကို ခံရ၏။ ထိုအခါ ငါ့စိတ်
ရွှင်လန်းစရာ တစုံတရာကိုမျှ မပယ်။ ငါကြိုးစား သမျှတို့၌ ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိ၍ ကြိုးစားခြင်းအကျိုးကို
ခံရ၏။ ထိုအခါ ငါစီရင်ပြုပြင်သမျှ ငါကြိုးစားအားထုတ်သမျှ တို့ကို ငါကြည့်ရှု၍ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တအမှု
လေကိုကျက် စားသောအမှုဖြစ်ကြ၏။ နေအောက်မှာကောင်းသော အကျိုးတစုံတခုမျှမရှိ။

၁၂တဖန်ငါလှည့်၍ ပညာတရားကိုရင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့် မိုက်မဲခြင်းတရားတို့ကိုရင်း ဆင်ခြင်၏။
ရှင်ဘုရင် နောက် မှာ ဖြစ်သောသူသည် အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။ ပြုဘူးသည်အတိုင်းသာ ပြုနိုင်၏။
၁၃သို့ရာတွင် အလင်းသည် မှောင်မိုက်ထက်မြတ်သကဲ့သို့၊ ပညာသည် မိုက်မဲခြင်းထက် မြတ်သည်ကို ငါ
သိမြင်၏။ ၁၄ပညာရှိသောသူ၏မျက်စိတို့သည် သူ၏ ဦးခေါင်း၌ရှိ၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ မှောင်မိုက်သော
အရပ်၌ ကျင်လည်တတ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တခုတည်းသောအမှုနှင့်
တွေ့ကြုံတတ်သည်ကို ငါရိပ်မိ၏။

၁၅သို့ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူတွေ့ကြုံသကဲ့သို့၊ ငါသည် တွေ့ကြုံလျှင်၊ အဘယ်ကြောင့် သူ့ထက်သာ၍
ပညာရှိသ နည်းဟူ၍ရင်း၊ ဤအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်သည်ဟူ၍ရင်း ငါအောက်မေ့၏။
၁၆ယခုဖြစ်သမျှ အမှုအရာတို့ကို နောင်ကာလ၌ မေ့လျော့လိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူသည်
အစဉ်မအောက်မေ့သကဲ့သို့၊ ပညာရှိသောသူကိုလည်း အစဉ်မအောက်မေ့တတ်။ ပညာရှိသောသူသည်
မိုက်သောသူ သေသကဲ့သို့ သေတတ်ပါသည်တကား။ ၁၇ထို့ကြောင့် အသက်ရှင်ခြင်းကို ငါငြီးငွေ့၏။
နေအောက်မှာ ပြုရသောမှုသည် ငါ၌ခက်ခဲ၏။ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသောအမှု
ဖြစ်ကြ၏။

၁၈ထိုမှတပါး ငါသည် နေအောက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်သော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါငြီးငွေ့ရသော
အကြောင်း ဟူမူကား၊ ထိုအမှုကို ငါ့နောက်မှ ဖြစ်လတ္တံ့သောသူအဘို့ ငါချန်ထားရမည်။ ၁၉ထိုသူသည်
ပညာရှိမည်လော၊ မိုက်မည်လောဟု အဘယ်သူပြောနိုင်သနည်း။ ထိုသူသည် ငါကြိုးစားအားထုတ်သမျှ၊
နေအောက်မှာ ငါ့ပညာကို ထင်ရှားပြလေသမျှသော အမှုတို့ကို အစိုးရလိမ့်မည်။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း
အနတ္တဖြစ်၏။ ၂၀ထို့ကြောင့်နေအောက်မှာ ငါကြိုးစားအားထုတ်သမျှတို့၌ မြော်လင့်စရာမရှိ။
စိတ်ပျက်အောင်တဖန် ငါကြံ စည်၏။ ၂၁အကြောင်းမူ ကား ပညာရှိလျက် သိပ္ပံအတတ်နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊
အမှုအောင်လျက် ကြိုးစားအားထုတ်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ မကြိုးစား၊ အားမထုတ်သောသူ ဝင်စရာဘို့
ထိုအမှု ကို စွန့်ထားရမည်။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တအမှု၊ အလွန်ဆိုးသော အမှုဖြစ်၏။ ၂၂လူသည်
နေအောက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်သောအမှု အလွန်စိတ်စွဲလန်းသောအမှု အလုံးစုံတို့၌ အဘယ်အကျိုး
ရှိသနည်း။ ၂၃သူ၏ နေ့ရက်အပေါင်းတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်း၊ သူ၏ အလုပ်အကိုင်လည်း ငြိုငြင်ခြင်းဖြစ်၏။
ညဥ့်အခါ၌ပင် သူ၏ စိတ်နှလုံး မငြိမ်ရ။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။ ၂၄စားသောက် ခြင်းငှါရင်း၊
ကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌ စိတ်နှလုံး ပျော်မွေ့ခြင်းငှါရင်း၊ လူ၌ကောင်းသောအခွင့်မရှိ။ ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ ထိုသို့သောအခွင့်ကို ရနိုင်သည်ဟု ငါသိမြင်၏။ ၂၅ဘုရားသခင်၏အခွင့်မရှိဘဲ
အဘယ်သူစားရသနည်း။ အဘယ်သူ ခံစားရသနည်း။ ၂၆ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောသူအား ဉာဏ်ပညာ၊
သိပ္ပံအတတ် နှင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသောသူအား ပင်ပန်းစွာ

အလုပ်လုပ်ရသော အခွင့်ကိုငင်း၊ ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောသူအား ပေးစရာဘို့၊ ဆည်းဖူးသိုထားရသောအခွင့်ကိုငင်း ပေးတော်မူ၏။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသောအမှုဖြစ်၏။

၃

၁ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့သည် မိမိတို့အချိန်ရှိ၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ ကြံစည်သမျှ
အသီးသီးတို့ ကို ပြုရသော အချိန်ရှိ၏။ ၂ဘွားချိန်နှင့် သေချိန်လည်း ရှိ၏။ စိုက်ပျိုးသော အချိန်နှင့်
စိုက်ပျိုးရသောအရာကို နှုတ်ရ သောအချိန်လည်း ရှိ၏။ ၃သတ်ရသောအချိန်နှင့် အနာပျောက်စေရသော
အချိန်လည်း ရှိ၏။ ဖြိုဖျက်ရသော အချိန်နှင့် တည်ဆောက်ရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။ ၄ငိုရသောအချိန်နှင့်
ရယ်ရသောအချိန်လည်း ရှိ၏။ ညည်းတွား ရသော အချိန်နှင့် ကခုန်ရသောအချိန်လည်း ရှိ၏။
၅ကျောက်တို့ကို ဖြန့်ကြဲရသောအချိန်နှင့် စုသိမ်းရသော အချိန်လည်း ရှိ၏။ ဘက်ယမ်း ရသောအချိန်နှင့်
မဘက်ယမ်းဘဲခွဲခွါ၍ နေရသော အချိန်လည်းရှိ၏။ ၆ဆည်းဖူးရသောအချိန်နှင့် ဥစ္စာပျောက်ရသော
အချိန်လည်း ရှိ၏။ သိုထားရသောအချိန်နှင့် ပစ်လိုက်ရသော အချိန်လည်းရှိ၏။ ၇အဝတ်ကို ဆုတ်ရသော
အချိန်နှင့်၊ ချုပ်ရသော အချိန်လည်း ရှိ၏တိတ်ဆိတ်စွာ နေရသောအချိန်နှင့်၊ စကားပြောရသော အချိန်လည်း
ရှိ၏။ ၈ချစ်ရသော အချိန်နှင့် မုန်းရသောအချိန်လည်း ရှိ၏။ စစ်တိုက်ရသောအချိန်နှင့် စစ်ငြိမ်းရသော
အချိန်လည်း ရှိ၏။ ၉လုပ်ကိုင်သောသူသည် ကြိုးစားအားထုတ်ရာတွင်၊ အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။
၁၀လူသားတို့ကျင် လည်ရာဘို့ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော ပင်ပန်းခြင်းအမှုကို ငါကြည့်မြင်ပြီ။
၁၁ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို မိမိတို့ အချိန်တန်မှ၊ လျောက်ပတ်စွာ ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ လူစိတ်နှလုံးကိုလည်း
အနန္တကာလ၌ စွဲလန်းစေတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသော အမှုကို အစမှအဆုံး
တိုင်အောင် လူသည် စစ်၍ မကုန်နိုင်။ ၁၂ရွှင်လန်းခြင်းအမှုနှင့် အသက်ရှင်စဉ်တွင် ကျေးဇူးပြုခြင်း အမှုမှတပါး
အခြားသော အမှုအရာတို့၌၊ အကျိုးကျေးဇူးမရှိသည်ကို ငါသိ၏။ ၁၃လူတိုင်းစားသောက်ခြင်းငါဝင်း၊
မိမိကြိုးစားအားထုတ်သမျှသောအမှု၌ ပျော်မွေ့ခြင်းငှာဝင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ
အခွင့်ရှိ၏။ ၁၄ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသမျှသောအမှုသည် နိစ္စထာဝရဖြစ်သည်ကိုငါသိ၏။ ထပ်၍ မပြုနိုင်ရာ။
နှုတ်၍မယူနိုင်ရာ။ လူတို့ သည် ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူ၏။
၁၅ဖြစ်ဘူးသော အရာသည် ယခုဖြစ်သော အရာနှင့်တူ၏။ ဖြစ်လတံ့သော အရာသည်လည်း၊
ဖြစ်ဘူးသောအရာ နှင့်တူ၏။ လွန်ပြီးသောအရာတို့ကိုလည်း ဘုရားသခင်တောင်းပြန်တော်မူ၏။

၁၆ထိုမှတပါး၊ နေအောက်မှာ တရားစီရင်ရာအရပ်၌ အဓမ္မအမှုရှိသည်ကိုငင်း၊ ဖြောင့်မတ်ရာအရပ်၌
ဒုစရိုက်ရှိ သည်ကိုငင်း ငါမြင်ပြီ။ ၁၇ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ အမှုနှင့်၊ မတရားသော
သူတို့၏ အမှုကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူမည်ဟု ငါအောက်မေ့၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောအကြံ၊
ခပ်သိမ်းသော အမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်ရသော အချိန်ရှိ၏။ ၁၈လူသားတို့နေရာကိုရည်မှတ်၍
ငါအောက်မေ့သည်ကား၊ လူတို့ကို ဘုရား သခင်စုံစမ်းတော်မူမည်အကြောင်းနှင့်၊ သူတို့သည်
တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်ကို သူတို့သိမြင်မည်အကြောင်း၊ နေရာ ကျသတည်း၊ ၁၉လူသားတွေ့ကြုံသော အမှုကို
တိရစ္ဆာန်တွေ့ကြုံတတ်၏။ ထိုနှစ်ဦးတို့သည် တပါးတည်းသော အမှုကို တွေ့ကြုံလျက်၊ တဦးသေသကဲ့သို့
တဦးသေတတ်၏။ အလုံးစုံတို့သည် အသက်တမျိုးတည်းရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ လူ သည် တိရစ္ဆာန်ထက်
ထူးမြတ်သော အကြောင်းမရှိ။ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။ ၂၀အလုံးစုံတို့သည် တခုတည်းသော
အရပ်သို့ ရောက်တတ်ကြ၏။ အလုံးစုံတို့သည် မြေမှုန့်ထဲက ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ မြေမှုန်ထဲသို့ ပြန်
သွားတတ်ကြ၏။ ၂၁သို့ရာတွင်၊ အထက်သို့ ဘက်တတ်သော လူသား၏ ဝိညာဉ်ကိုငင်း၊ အောက်အရပ်မြေသို့
ဆင်းတတ်သောတိရစ္ဆာန်၏ ဝိညာဉ်ကိုငင်း၊ အဘယ်သူသည် ပိုင်းခြား၍ သိသနည်း။ ၂၂လူသည် မိမိပြုမူရာ၌
ပျော်မွေ့ခြင်း အမှုထက်သာ၍ ကောင်းသော အမှုမရှိသည်ကို ငါသိမြင်၏။ ထိုအမှုသည် သူ၏ အဘို့ဖြစ် ၏။

သူသည် မိမိနောက်မှာ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတံ့သည်ကို သိမြင်မည်အကြောင်း၊ အဘယ်သူဆောင်
ခဲ့လိမ့်မည်နည်း။

၆

၁တဖန်တုံ၊ နေအောက်မှာပြုသမျှသော ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကိုငါထပ်၍ ဆင်ခြင်၏။ ညှဉ်းဆဲခြင်း
ကိုခံရသော သူတို့သည် ငိုကြွေးသော်လည်း၊ ချမ်းသာပေးနိုင်သော သူမရှိ။ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူတို့သည်
တန်ခိုးရှိသဖြင့် ချမ်းသာပေး နိုင်သောသူမရှိ။ ၂သို့ဖြစ်၍၊ သေလွန်ပြီးသောသူသေသည် အသက်ရှင်သေးသော
လူရှင်ထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ငါဆိုရ၏။ ၃သို့ရာတွင် တခါမျှ မဖြစ်သေးသောသူ၊ နေအောက်မှာ
ပြုသော ဒုစရိုက်ကို မမြင်သေးသောသူသည် ထိုနှစ်ဦးထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိ၏။ ၄တဖန်ကြိုးစား
အားထုတ်ခြင်းအမှုနှင့်၊ ကောင်းမွန်စွာပြီးစီးသော အမှုအလုံးစုံတို့ ကိုငင်း၊ ထိုသို့သော အမှုတို့ကြောင့်
သူတပါးငြူစူကြောင်းကိုငင်း ငါဆင်ခြင်၏။ ထိုအမှုအရာသည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသောအမှုဖြစ်၏။
၅မိုက်သောသူသည် မိမိလက်ချင်းပိုက်ထား၍၊ မိမိအသားကိုစားတတ်၏။ ၆ငြိမ် သက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်လျက်၊
လက်တဆုပ်တည်းသောဥစ္စာသည် ပင်ပန်းစွာလုပ်ခြင်း၊ လေကို ကျက်စားခြင်းနှင့် ယှဉ်လျက်၊ လက်နှစ်ဘက်၌
ပြည့်သော ဥစ္စာထက်သာ၍ ကောင်း၏။
၇တဖန်ငါထပ်၍၊ နေအောက်မှာအနတ္တအမှုကို ဆင်ခြင်သောအရာဟူမူကား၊ ၈လူသည်
အဘော်အဘက်၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကိုမရှိ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်သော်လည်း၊ ကြိုးစားအားထုတ်၍
မကုန်နိုင်။ မိမိစည်းစိမ်ကိုမြင်၍ မရောင့်ရဲနိုင်။ ငါသည်ကိုယ်ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ အဘယ်သူအဘို့ကြိုးစားအားထုတ်
သနည်းဟုမမေးတတ်။ ဤအမှုအရာ သည်လည်း အနတ္တအမှု၊ အလွန်ပင်ပန်းစေသော အမှုဖြစ်၏။ ၉လူသည်
တယောက်တည်းထက် နှစ်ယောက်သာ၍ ကောင်း၏။ ကြိုးစားအားထုတ်လျှင်၊ ကောင်းသောအကျိုး
ကိုရတတ်၏။ ၁၀တယောက်လဲလျှင် တစ်ယောက်ထူ လိမ့်မည်။ တယောက်တည်းသောသူလဲလျှင်မူကား
အကျိုးနည်းပြီ။ ထူသောသူမရှိ။ ၁၁လူသည် နှစ်ယောက်အတူ အိမ်လျှင် နွေးတတ်၏။ တယောက်တည်း
သောသူမူကား၊ အဘယ်သို့နွေးနိုင်သနည်း။ ၁၂လူတယောက်သည် တယောက်ကို နိုင်လျှင်
ထိုလူကိုနှစ်ယောက် ဆီးတားနိုင်၏။ သုံးလွန်းတင်သောကြိုးသည်လည်း အလွယ်တကူ မပြတ်တတ်။
၁၃ဆုံးမခြင်းကိုမခံ၊ အသက်ကြီး၍ မိုက်သော ရှင်ဘုရင်ထက်၊ ပညာရှိသော ဆင်းရဲသား သူငယ်သည်
သာ၍ မြတ်၏။ ၁၄ထိုသို့သော သူငယ်သည် ထောင်ထဲကထွက်၍၊ နန်းတော်ပေါ်သို့ ရောက်တတ်၏။
ထိုသို့သောရှင်ဘုရင် မူကား၊ အဘအရိပ်အရာနှင့် နန်းထိုင်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။
၁၅နေအောက်မှာ ကျင်လည်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် မင်းအရိပ်အရာကို ခံရသော ထိုဒုတိယသူဘက်၌
နေတတ်ကြသည်ကို ငါဆင်ခြင်၏။ ၁၆ထိုမင်းအုပ်စိုးသော သူအပေါင်းတို့ကို ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်။
နောက်လာသောသူတို့သည်လည်း၊ ထိုမင်းကို အားမ ရဘဲနေကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်
ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသောအမှုဖြစ်၏။

၅

၁ဘုရားသခင့်အိမ်တော်သို့ သွားသောအခါ၊ သင့်ခြေတို့ကို စောင့်လော့။ လူမိုက်ပြုသော
ယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမှုထက်၊ တရားနာခြင်း အမှုကို သာ၍ ကြိုးစားလော့။ လူမိုက်တို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို
မဆင်ခြင်တတ်ကြ။ ၂သင်၏ နှုတ်သည် သတိမလစ်စေနှင့်။ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ စကားပြောခြင်းငှာ၊ သင်၏
စိတ်နှလုံးမလျင်မမြန်စေနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူ၏။ သင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာရှိ၏။
ထိုကြောင့် သင်၏ စကားမများစေနှင့်။ ၃အမှုများသောအားဖြင့် အိပ်မက် မြင်တတ်သကဲ့သို့၊
စကားများသောအားဖြင့် မိုက်သောသူ၏ အသံကို ကြားရ၏။ ၄ဘုရားသခင့်ထံတော်၌ သစ္စာဂတိပြုမိလျှင်၊
သစ္စာဝတ်ကို မဖြေဘဲမနေနှင့်။ မိုက်သော သူတို့ကို အားရနှစ်သက်တော် မမူ။ သစ္စာဂတိပြုသည်အတိုင်း
ဝတ်ကိုဖြေလော့။ ၅သစ္စာဂတိပြု၍ ဝတ်ကိုမဖြေဘဲ နေသည်ထက်၊ သစာဂတိ အလျှင်း မပြုဘဲ

နေသော်သာ၍ ကောင်း၏။ ၆သင်၏ နှုတ်သည်သင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အပြစ်မရောက်စေနှင့်။ အကျွန်ုပ်မှား
ပါပြီဟု၊ တမန်တော်ရှေ့မှာ ပြောရသော အကြောင်းမရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် သင်၏ စကားသံကို
အမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်ပြုစုသောအမှုကို အဘယ်ကြောင့် ဖျက်ဆီးတော်မူရမည်နည်း။ ၇အိပ်မက်များ
ရာ၌၎င်း၊ စကားများရာ၌၎င်း၊ အချည်းနှီးသော အကြောင်းအရာပါတတ်၏။ သင်မူကား ဘုရားသခင်ကို
ကြောက်ရွံ့လော့။

၈ကျေးရွာ၌ ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဥ်းဆဲခြင်း၊ တရားလမ်းမှလွှဲ၍၊ မတရားသဖြင့် အနိုင်အထက်စီရင်
ဆုံးဖြတ်ခြင်း အမှုကိုမြင်လျှင်၊ ထိုသို့သောအကြံရှိသည်ကို အံ့သြခြင်းမရှိနှင့်။ ကြီးမြင့်သောသူတယောက်ကို
တယောက်ကြည့်မှတ် သကဲ့သို့၊ အကြီးဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးသောသူသည် ကြည့်မှတ်လျက်ရှိတော်မူ၏။
၉မြေကြီးပေါ်က ဖြစ်သောစီးပွားသည် အလုံးစုံ တို့အဘို့ဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်သော်လည်း၊ လယ်၏
ကျေးဇူးကိုခံရ၏။ ၁၀ငွေကိုတပ်မက်သောသူသည် ငွေနှင့် အလိုဆန္ဒမပြေနိုင်။ စည်းစိမ်ကို တပ်မက်သော
သူသည် စည်းစိမ်တိုးပွားသော်လည်း မရောင့်ရဲနိုင်။ ထိုအမှုအရာ သည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။
၁၁ဥစ္စာတိုးပွားသောအခါ စားရသော သူတို့သည်လည်း တိုးပွားများပြားကြ၏။ ဥစ္စာရှင် သည် မျက်စိနှင့်
ကြည့်ရှုခြင်းကျေးဇူးမှတပါး အဘယ်သူကျေးဇူးရှိသနည်း။ ၁၂အလုပ်လုပ်သောသူသည် များစွာစား
သည်ဖြစ်စေ၊ အနည်းငယ်စားသည်ဖြစ်စေ၊ အအိပ်မြိန်တတ်၏။ ရတတ်သောသူ၏ စည်းစိမ်မူကား၊
စည်းစိမ်ရှင်ကို အအိပ်ပျက်စေတတ်၏။ ၁၃စည်းစိမ်ရှင်သည် ကိုယ်အကျိုးပျက်သည်တိုင်အောင်၊ စည်းစိမ်ကို
သိုထားခြင်းတည်း ဟူသော နေအောက်၌ အလွန်ဆိုးသောအမှုအရာကို ငါမြင်ပြီ။ ၁၄ထိုစည်းစိမ်သည်
မကောင်းသောအမှုအားဖြင့် ပျောက်ပျက်တတ်၏။ စည်းစိမ်ရှင်မြင်သောသားသည်လည်း လက်ချည်းနေရ၏။
၁၅သို့မဟုတ်၊ စည်းစိမ်ရှင်သည် အမိဝမ်းထဲက အလျှင်းမပါဘဲ ထွက်လာသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းအတူပြန်သွား
ရမည်။ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ရသော ဥစ္စာတစုံ တခုကိုမျှ လက်နှင့်စွဲကိုင်၍ ယူ၍ မသွားနှင့်။
၁၆သူသည်လာသကဲ့သို့ အလျှင်းမခြားဘဲ၊ သွားရသောအမှုအရာတို့သည် အလွန်ဆိုးသောအမှုအရာ ဖြစ်၏။
လေကိုရအံ့သော ငှါကြိုးစားအားထုတ်သောသူ သည် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ ၁၇သူ၏ နေ့ရက်ကာလကို
မှောင်မိုက်၌ လွန်စေတတ်၏။ များစွာ သော နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ညှိုးငယ်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုခံရ၏။

၁၈ငါသိမြင်သောအရာဟူမူကား၊ စားသောက်ခြင်းအမှု၊ နေအောက်၌ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော
အသက် ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ရသော အကျိုး၌ ပျော်မွေ့ခြင်းအမှုကို ပြုကောင်း၏။
လျောက်ပတ်၏။ ထိုအမှုသည်လူ၏ အဘို့ဖြစ်၏။ ၁၉ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို
ရသော လူတိုင်းမိမိ အဘို့ကိုခံ၍ ဝင်စားခြင်းငှာ၎င်း၊ ကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌ ပျော်မွေ့ခြင်းငှာ၎င်း၊
ဘုရားသခင့်ကျေးဇူးတော်ကြောင့် အခွင့်ရှိ၏။ ၂၀လွန်သောနေ့ရက်ကာလကို များစွာမအောက်မေ့ရ။
စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းသောအခွင့်ကို ဘုရားသခင်ပေး သနားတော်မူ၏။

၆

၁လူတို့တွင် အတွေ့များ၍၊ နေအောက်၌ ငါမြင်ရသောအမှုဆိုးဟူမူကား၊ ၂အလိုဆန္ဒရှိသမျှပြေ
လောက်အောင် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဂုဏ်သရေကို ဘုရားသခင် ပေးသော်လည်း၊ ခံစားရသောအခွင့်ကို
ပေးတော်မမူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တိုင်မခံစားရ။ မဆိုင်သောသူတပါးဝင်၍ ခံစားရသော အမှုသည်
အနတ္တအမှု၊ ဆိုးသောအမှုဖြစ်၏။ ၃လူသည် နှစ်ပေါင်းများစွာအသက်ရှည်၍၊ သားတရာပင်ရှိငြားသော်လည်း၊
အလိုဆန္ဒ မပြည့်စုံဘဲ၊ သင်္ဂြိုလ်ခြင်းကို မခံရဘဲ သေသွားလျှင်၊ ထိုသူထက် ပျက်သောကိုယ်ဝန်သည် သာ၍
မြတ်၏။ ၄အကြောင်းမူကား၊ ပျက်သော ကိုယ်ဝန်သည် အချည်းနှီးပေါ်လာ၏။ မှောင်မိုက်ထဲမှာ ထွက်သွား၏။
သူ့အမည်ကား၊ မှောင်မိုက်နှင့်ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိလိမ့်မည်။ ၅နေ ကိုလည်း မမြင်ရ။ အဘယ်အရာကိုမျှ မသိရ။
သို့သော်လည်း၊ အရင်ဆိုသောသူထက်သာ၍ ချမ်းသာရ၏။ ၆အကယ် ၍ အရင်ဆိုသောသူသည်

အနှစ်နှစ်ထောင်အသက်ရှင်သော်လည်း၊ အကျိုးကျေးဇူးမရှိ။ အလုံးစုံတို့ကို တခုတည်း သောအရပ်သို့
သွားရကြသည်မဟုတ်လော။
[၇]လူကြိုးစားအားထုတ်သမျှတို့၌ ဝမ်းဘို့သာကြိုးစားအားထုတ်သော်လည်း၊ စားချင်သော
စိတ်မပြေနိုင်။ [၈]ပညာရှိသောသူသည် မိုက်သောသူထက် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ အသက်ရှင်သော
သူများရှေ့မှာကျင့်ကြံ ပြုမူတတ်သော ဆင်းရဲသား၏ အကျိုးကျေးဇူးကား အဘယ်သို့နည်း။
[၉]ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခြင်းအကျိုးသည် လောဘ ပြန့်ပွားခြင်းအကျိုးထက် သာ၍ ကြီး၏။ ထိုအမှုအရာသည်
အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသော အမှုဖြစ်၏။ [၁၀]ရှိသမျှသော အခြင်းအရာများကို မှတ်သားနှင့်ပြီ။ လူ၏
အခြင်းအရာသက်သက်ဖြစ်သည်ကို သိရ၏။ လူသည် မိမိ ထက် တန်ခိုးကြီးသောသူနှင့် မပြိုင်နိုင်ရာ။
[၁၁]အနတ္တတိုးပွားစေရာအကြောင်းများပြားသည်ဖြစ်၍၊ လူသည် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ [၁၂]အရိပ်ကဲ့သို့
လွန်တတ်သော အနတ္တအသက်ကာလပတ်လုံး၊ လူ၌ ကျေးဇူးပြုတတ်သောအရာကို အဘယ်သူ
သိနိုင်သနည်း။ နေအောက်၌ လူနောက်မှာဖြစ်လတံ့သော အမှုအရာတို့ကိုလည်း၊ အဘယ်သူပြောနိုင်
သနည်း။

၇

[၁]ကောင်းသော အသရေသည် နံ့သာဆီထက် သာ၍ကောင်း၏။ သေရသော နေ့သည်လည်း
ဘွားမြင် သော နေ့ထက် သာ၍ ကောင်း၏။ [၂]မသာအိမ်သို့သွားခြင်းသည်၊ ပွဲခံရာ အိမ်သို့ သွားခြင်းထက်
သာ၍ကောင်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည် မသာအိမ်၌ လမ်းဆုံးရကြ၏။
အသက်ရှင်လျက်ရှိသောသူ တို့လည်း၊ အသင့် နှလုံးသွင်းမိကြလိမ့်မည်။ [၃]ပြုံးရယ်ခြင်းထက် ဝမ်းနည်းခြင်း
သည် သာ၍ကောင်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ မျက်နှာ ညှိုးငယ် သောအားဖြင့် နှလုံးသာ၍ ကောင်းတတ်၏။
[၄]ပညာရှိသောသူတို့၏ နှလုံးသည် မသာအိမ်၌ ရှိ၏။ မိုက်သော သူတို့၏ နှလုံးမူကား၊ ပျော်မွေ့ခြင်းပြုရာ
အိမ်၌ရှိ၏။ [၅]လူမိုက်သီချင်းဆိုသောစကား ကိုနားထောင်သည်ထက်၊ ပညာရှိ ဆုံးမသောစကားကို
နားထောင်သော်သာ၍ ကောင်း၏။ [၆]အကြောင်းမူကား၊ မိုက်သောသူ၏ ရယ်ခြင်းသည် အိုးအောက်၌
ဆူးပင်ကို လောင်သော အသံနှင့်တူ၏။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။
[၇]အကယ်စင်စစ်၊ ညှင်းဆဲခြင်းသည် ပညာရှိသောသူကို ရူးစေတတ်၏။ တံစိုးသည်လည်း စိတ်နှလုံးကို
ယိုယွင်း စေတတ်၏။ [၈]အမှု၏ အဆုံးသည် အစထက်သာ၍ ကောင်း၏။ သည်းခံတတ်သောသဘော
ရှိသောသူသည် မာနကြီးသောသူထက်သာ၍ ကောင်း၏။ [၉]အမျက်ထွက်သည်တိုင်အောင် စိတ်မတိုနှင့်။
အမျက်သည် မိုက်သောသူ၏ စိတ်နှလုံး၌ နေရာကျတတ်၏။ [၁၀]ရှေးကာလသည် ယခုကာလထက်
အဘယ်ကြောင့် သာ၍ ကောင်းသနည်းဟုမမေး နှင့်။ ထိုသို့မေးလျှင်၊ ပညာတရားအတိုင်းမေးသည်မဟုတ်။
[၁၁]ပညာသည် အမွေဥစ္စာကဲ့သို့ ကောင်း၍၊ နေကိုမြင်သောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတတ်၏။
[၁၂]အကြောင်း မူကား၊ ပညာသည် ကွယ်ကာ တတ်၏။ ငွေသည်လည်း ကွယ်ကာတတ်၏။
ပညာအတတ်သည် အဘယ်သို့မြတ် သနည်းဟူမူကား၊ ပညာအတတ်ကို ရသောသူသည် အသက်ကို
လည်းရတတ်၏။ [၁၃]ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို ဆင်ခြင်လော့။ ကောက်စေတော်မူသော အရာကို
အဘယ်သို့ ဖြောင့်စေနိုင်သနည်း။ [၁၄]ကောင်းစားသည် ကာလ၌ ဝမ်းမြောက်လော့။ ဆင်းရဲခံရသည်ကာလ၌
ဆင်ခြင်လော့။ လူသည် မိမိနောက်မှာ ဖြစ်လတံ့သော အမှုအရာကို သိမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည်
ကောင်းစားခြင်းနှင့် ဆင်းရဲခြင်းကို အလှည့်လှည့်ပေးတော်မူ၏။
[၁၅]ငါသည် အချည်းနှီးနေသော ကာလ၌ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို တွေ့မြင်ပြီ။ ဖြောင့်မတ်သော
သူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ ဆုံးရှုံးကြောင်းကိုရင်း၊ အဓမ္မလူသည် မိမိအဓမ္မအမှု၌ အသက်ရှည်ကြောင်း
ကိုရင်း ငါမြင်၏။ [၁၆]လွန်ကျူးစွာမဖြောင့်မတ်နှင့်။ လွန်ကျူးစွာ ပညာမရှိနှင့်။ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ့်အကျိုးကို
ဖျက်ချင်သနည်း။ [၁၇]လွန်ကျူး စွာ မဆိုးညစ်နှင့်။ မမိုက်နှင့်။ အချိန်မရောက် အဘယ်ကြောင့်သေခြင်းသနည်း။

၁၈ဤစကားကို စွဲလန်းကောင်း၏။ လက်မလွှတ်နှင့်။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူသည်
ခပ်သိမ်းသောအမှုထဲက ထွက်မြောက်လိမ့်မည်။ ၁၉မြို့ထဲ မှာနေသောသူရဲတကျိပ်ထက်ပညာရှိသော
သူတယောက်သည် ပညာအားဖြင့်သာ၍ တန်ခိုးကြီး၏။ ၂၀အပြစ်မပါဘဲ ကောင်းသောအကျင့်ကို
ကျင့်သောသူတော်ကောင်း တစုံတယောက်မျှ မြေကြီးပေါ်မှာ မရှိ ။ ၂၁သူတပါးပြောသမျှ သော စကားတို့ကို
မမှတ်နှင့်။ သို့ပြုလျှင်၊ ကိုယ်ကျွန်ကျိန်ဆဲသောစကားကို ကြားလိမ့်မည်။ ၂၂သင်သည် ကိုယ်တိုင်
သူတပါးတို့ကို အဖန်ဖန် ကျိန်ဆဲကြောင်းကို၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာသိ၏။
၂၃ဤအမှုအရာ အလုံးစုံတို့ကို ငါသည် ပညာတရားအားဖြင့် စုံစမ်းပြီ။ ပညာနှင့် ငါပြည့်စုံမည်ဟု
ဆိုသော် လည်း၊ ပညာသည် ငါနှင့်ဝေး၏။ ၂၄ဝေးသောအရာ၊ အလွန်နက်နဲသော အရာကို အဘယ်သူရှာ၍
တွေ့နိုင်သနည်း။ ၂၅ပညာတရားနှင့် အကျိုးအကြောင်းကို ရှာဖွေစစ်ဆေး၍ သိနားလည်ခြင်းငှာဎင်း၊ မိုက်စွာ
ကျင့်ခြင်း၏ အပြစ်နှင့် ရူးခြင်း၏ အပြစ်ကို သိနားလည်ခြင်းငှာဎင်း၊ ငါနှင့်ငါ့နှလုံးသည် ဝိုင်းညီ၍
ကြိုးစားလေပြီ။ ၂၆ကျော့ကွင်းနှင့်ပိုက်ကွန် တို့ကို ကြံစည်ပြင်ဆင်၍ ကြိုးနှင့်ချည်နှောင်တတ်သောမိန်းမသည်၊
သေခြင်းထက်သာ၍ ခါးသည်ကို ငါတွေ့ပြီ။ ဘုရားသခင် စိတ်တွေ့တော်မူသော လူသာလျှင်၊
ထိုမိန်းမလက်နှင့် လွတ်လိမ့်မည်။ အပြစ်ပြုတတ်သောသူကိုကား၊ ဘမ်းမိလိမ့်မည်။ ၂၇ဓမ္မဒေသနာဆရာ
ဆိုသည်ကား၊ ငါရှာ၍ မတွေ့သေးသောအရာကိုတွေ့အံ့သောငှာ၊ တခုနောက် တခုစစ်ဆေးချင့်တွက်သော
အခါ၊ ၂၈ယောကျ်ားတထောင်တို့တွင် တယောက်ကိုငါတွေ့ပြီ။ မိန်းမတထောင်တို့တွင် တယောက်ကိုမျှ
ငါမတွေ့။ ၂၉ငါတွေ့သော အရာတခုတည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် လူကို ဖြောင့်မတ်အောင်
ဖန်ဆင်းတော်မူသော်လည်း၊ လူတို့သည် များပြားသော အကြံအစည်တို့ကို ရှာဖွေကြံစည်ကြပြီ။

၈

၁အဘယ်သူသည် ပညာရှိသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သနည်း။ နက်နဲသော အနက်ကို အဘယ်သူနား
လည်သနည်း။ ပညာသည် ပညာရှိသောသူ၏ မျက်နှာကို ထွန်းလင်းစေတတ်၏။ ထိုသူ၏ မျက်နှာသည်
အထူးသဖြင့် ရဲရင့်သော အဆင်းရှိတတ်၏။ ၂ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ပြုသောသစ္စာကို ထောက်၍၊ ရှင်ဘုရင်
အမိန့်တော်ကို စောင့်လော့။ ၃သမ္မာသတိလစ်၍ အထံတော်မှမထွက်နှင့်။ မကောင်းသောအမှုကို
မဆွဲမကိုင်နှင့်။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူမည်။ ၄ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်၌ တန်ခိုးပါ၏။
ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု အဘယ်သူဆိုရာ သနည်း။ ၅အမိန့်တော်ကို စောင့်သော သူသည်
ရာဇဝတ်နှင့် လွတ်လိမ့်မည်။ ပညာရှိသောသူ၏ စိတ်နှလုံးသည် လည်း၊ ကာလအချိန်ကိုဎင်း၊
စီရင်ရသောအခွင့်ကိုဎင်း သိမြင်တတ်၏။ ၆လူကြံစည်သမျှအဘို့၊ ကာလအချိန်နှင့် စီရင်ရသောအခွင့်ရှိ၏။
သို့သော်လည်း၊ လူသည် အလွန်ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရ၏။ ၇နောက်ဖြစ်လတံ့သောအရာကိုမသိ။ အဘယ်သို့
ဖြစ်လတံ့သည်ကို တစုံတယောက်မျှမပြောနိုင်ရာ။
၈နံဝိညာဉ်ကို အစိုးရ၍ ချုပ်ထားနိုင်သော လူတယောက်မျှမရှိ။ သေချိန်ရောက်သောအခါ တန်ခိုးမရှိ။
ထို စစ်မှုထဲက ထွက်စရာ အခွင့်မရှိ။ ဒုစရိုက်ကိုပြုသော်လည်း၊ ဒုစရိုက်သည် ထိုအမှုထဲက မကယ်မနှုတ်နိုင်။
၉ဤအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါတွေ့မြင်ပြီ။ နေအောက်မှာပြုလေသမျှတို့ကို ဆင်ခြင်ပြီ။
မိမိအကျိုးပျက်အောင် တယောက်ကိုတစ်ယောက် အုပ်စိုးသောအချိန်လည်းရှိ၏။ ၁၀ထိုမှတပါး၊
သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာနတော်သို့သွားလာသော အဓမ္မလူတို့သည် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းခံရကြောင်းကိုဎင်း၊
အဓမ္မပြုဘူးသော မြို့၌သူတို့ကို အဘယ်သူမျှ မအောက် မေ့ကြောင်းကိုဎင်းငါမြင်ပြီ။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း
အနတ္တဖြစ်၏။ ၁၁အဓမ္မအမှုကို အလျင်အမြန်စစ် ကြော၍၊ ဒဏ်မပေး သောကြောင့်၊ လူသားတို့သည်
အဓမ္မအမှုကိုပြုခြင်းငှာ၊ ခိုင်မာစွာ သဘောထားကြ၏။ ၁၂အဓမ္မလူ သည် အကြိမ်တရာ တိုင်အောင်
အဓမ္မအမှုကိုပြု၍၊ အသက်တာရှည်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ တို့သည် ရှေ့တော်၌
ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ခံရကြမည်ဟု ငါအမှန်သိ၏။ ၁၃အဓမ္မလူမူ ကား၊

ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ မကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ ကောင်း သောအကျိုးကိုမခံရ။ အရိပ်နှင့် တူသော မိမိအ
သက်သည်လည်း မရှည်ရ။
[၁၄]မြေကြီးပေါ်မှာဖြစ်တတ်သော အနတ္တအမှုတပါးဟူမူကား၊ အဓမ္မလူပြုသော အမှုကြောင့်
ခံထိုက်သည် အတိုင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ အချို့တို့သည် အပြစ်ကိုခံရကြ၏။ ထိုနည်းတူ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ
ပြုသောအမှုကြောင့် ခံထိုက်သည်အတိုင်း၊ အဓမ္မလူအချို့တို့သည် အကျိုးကိုခံရကြ၏။ ထိုအမှုအရာသည်
လည်း အနတ္တဖြစ်သည်ဟု ငါ သဘောရှိ၏။ [၁၅] ထိုအခါ ပျော်မွေ့ခြင်းအမှုကို ငါချီးမွမ်း၏။ အကြောင်းမူကား၊
လူသည်နေအောက်မှာ စားသောက်ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ခြင်းအမှုထက်သာ၍ ကောင်းသော အမှုမရှိ။
နေအောက်မှာ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော အသက် ကာလ၌၊ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ရသော
အကျိုးတို့တွင်၊ ထိုအကျိုးကိုသာ အမြဲခံရ၏။ [၁၆]လူအချို့တို့သည် တနေ့နှင့် တညဉ့်လုံးမအိပ်ဘဲ
နေတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပညာတရားကို သိခြင်းငှာ၄င်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြုသောအမှုများကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှာ၄င်း၊
ငါသည်ကိုယ်နှလုံးကို နှိုးဆော်၏။ [၁၇]ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊
နေအောက်မှာ ပြုသောအမှုများကို လူသည် စစ်၍ မကုန်နိုင်။ ကြိုးစား၍ စစ်သော်လည်း၊
အကုန်အစင်မသိနိုင်။ ထိုမျှမက၊ ပညာရှိသောသူသည် ငါသိမည်ဟု ကြံသော်လည်း၊ အကြံမမြောက်နိုင်ရာ။

၉

[၁]အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော အမှုအရာအလုံးစုံတို့ကိုငါသည် စုံစမ်းခြင်းငှာ ဆင်ခြင်ရသည်ကား၊
ဖြောင့်မတ် သောသူနှင့် ပညာရှိသောသူတို့သည် သူတို့ပြုသောအမှုများနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်၏
လက်တော်၌ ရှိကြ၏။ ချစ်တော်မူသော လက္ခဏာကို ထင်ရှားသမျှသောအမှုအရာအားဖြင့်
အဘယ်သူမျှမသိနိုင်။ [၂]ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့နှင့် ဆက်ဆံကြ၏။
တရားသောသူနှင့် မတရားသောသူ၊ ကောင်းသောသူနှင့် မကောင်းသောသူ၊ စင်ကြယ်သောသူနှင့်
မစင်ကြယ်သောသူ၊ ယဇ်ပူဇော်သောသူနှင့် ယဇ်မပူဇော်သောသူ၊ အပြစ်မရှိသောသူနှင့် အပြစ်ရှိသောသူ၊
ကျိန်ဆိုသောသူနှင့် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ကြောက်သောသူတို့သည် တခုတည်း သောအမှုနှင့် တွေ့ကြုံတတ်ကြ၏။
[၃]နေအောက်မှာ ပြုသမျှသော အမှု၌ ပါသောဝမ်းနည်းစရာ ဟူမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်
တခုတည်းသော အမှုနှင့် တွေ့ကြုံရတတ်၏။ အကယ်စင် စစ်လူသားတို့၏ စိတ်နှလုံး သည်
ဒုစရိုက်သဘောနှင့် ပြည့်၏။ အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ သူတို့သည် ရူးသောစိတ်ကို စွဲလမ်း၍၊ နောက်တဖန်
သေသွား တတ်ကြ၏။ [၄]အသက်ရှင်သော လူစုအပေါင်းနှင့် ဆိုင်သေးသောသူသည် မြော်လင့်စရာရှိ၏။
အသက်ရှင် သောခွေး သည် သေသောခြင်္သေ့ထက်သာ၍ ကောင်းမြတ်၏။ [၅]အသက်ရှင်သောသူသည်
မိမိသေရမည်ကိုသိ၏၊ သေသောသူမူကား၊ အဘယ်အရာကိုမျှမသိ။ အကျိုး အပြစ်ကိုလည်း မခံရ။
သူ့ကိုလည်း မေ့လျော့တတ်ကြ၏။ [၆]သူ၏ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ ငြူစူခြင်းလည်းပျောက်ပျက်၏။
နေအောက်မှာပြုသမျှသောအမှု၌ သူတပါးနှင့် ရောနှော၍ မဆိုင်ရ။
[၇]သွားလော့။ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အစာစားလော့။ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် စပျစ်ရည်ကို
သောက်လော့။ သင်ပြုသော အမှုတို့ကို ဘုရားသခင်ဝန်ခံတော်မူ၏။ [၈]သင့်အဝတ်လည်း၊
အစဉ်ဖြူစင်ပါလေစေ။ သင့်ခေါင်းသည်လည်း နံ့သာဆီ မခန်းမခြောက်စေနှင့်။ [၉]နေအောက်မှာပေးသနား
တော်မူသော အနတ္တအသက်ကာလပတ်လုံး၊ သင်ချစ်သော မယားနှင့် ရွှင်လန်းစွာ အသက်ကာလ
ကိုလွန်စေလော့။ ဤရွေ့ကား၊ အသက်ရှင်၍ နေအောက်မှာကြိုး စားအား ထုတ်ရာ၌ သင်ခံရသော
အကျိုးပေတည်း။ [၁၀]ဆောင်ရွက်စရာအမှုရှိသမျှကို ကြိုးစားအားထုတ်၍ ဆောင်ရွက်လော့။ အကြောင်း
မူကား၊ သင်ယခုသွား၍ ရောက်ရလတံ့သော အရပ်တည်းဟူသော မရဏာနိုင်ငံ၌ လုပ်ဆောင်ခြင်းမရှိ။
ကြံစည်ခြင်းမရှိ။ သိပ္ပံအတတ်မရှိ။ ပညာမရှိပါတကား။

၁၁တဖန်နေအောက်မှာရှိသော အမှုအရာတို့ကို ငါပြန်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ လျင်မြန်သောသူသည် ပြိုင်၍ပြေး သော်လည်း မနိုင်တတ်။ ခွန်အားကြီးသောသူသည် စစ်တိုက်၍ မအောင်တတ်။ ပညာရှိသော သူသည် ဝစ္စာမစား တတ်။ ဉာဏ်ကောင်းသော သူသည် စည်းစိမ်ကို မရတတ်။ လိမ္မာသောသူသည် သူတပါးရှေ့၌ မျက်နှာမရတတ်။ လိမ္မာသောသူသည် သူတပါးရှေ့၌ မျက်နှာမရတတ်။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ ကာလအချိန်စေ့ခြင်း၊ အဆင်သင့်ခြင်း ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်တတ်သည်ကို ငါမြင်၏။ ၁၂လူသည် မိမိကာလအချိန်ကိုမသိတတ်။ ဘေးပြုရာ ပိုက်ကွန်အုပ်မိသော ငါးကဲ့သို့၎င်း၊ ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိသော ငှက်ကဲ့သို့၎င်း၊ လူသားတို့သည် ဘေးပြုရာကာလထဲသို့ အမှတ်တမဲ့ရောက် ၍ ကျော့မိတတ်ကြ၏။

၁၃နေအောက်မှာ ငါတွေ့မြင်၍ ချီးမွမ်းဘွယ်သော ပညာဟူမူကား၊ ၁၄မြို့သားနည်းသောမြို့ ငယ်တမြို့ရှိ၏။ ကြီး သောရှင်ဘုရင်တပါးသည် လာ၍၊ ထိုမြို့ပြင်မှာ ကြီးစွာသော တပ်တို့ကိုတည်၍ ဝိုင်းထား၏။ ၁၅ထိုမြို့၌ နေသော ဆင်းရဲသားပညာရှိတစ်ယောက်သည် မိမိပညာအားဖြင့် ထိုမြို့ကို ကယ်တင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုဆင်းရဲသားကို အဘယ်သူမျှမအောက်မေ့။ ၁၆ထိုအခါ ငါဆိုသည်ကား၊ ပညာသည် ခွန်အားထက်သာ၍ ကောင်းမြတ်၏။ သို့သော် လည်း၊ ဆင်းရဲသားသူ၏ ပညာကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်ကြ၏။ သူ၏ စကားကို နားမထောင်တတ်ကြ။ ၁၇အုပ်စိုးသော သူသည် မိုက်သောသူတို့တွင် ကြွေးကြော်သောအသံကို နားထောင်ကြသည်ထက်၊ ငြိမ်ဝပ်ရာ၌ ပညာရှိပြောသော စကားကို သာ၍ နားထောင်တတ်ကြ၏။ ၁၈ပညာသည် စစ်လက်နက်ထက်သာ၍ ကောင်းမြတ်၏။ ဒုစရိုက်ကိုပြုသော သူသည်လည်း၊ ကောင်းသောအမှုအများကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။

၁၀

၁အထုံသမားလုပ်သောနံ့သာဆီကို သေသောယင်ကောင်သည် နံစေသကဲ့သို့၊ အနည်းငယ်သော အမိုက်သည် ပညာနှင့် ဂုဏ်သရေထင်ရှားသော သူကို ထိုအတူဖြစ်စေတတ်၏။ ၂ပညာရှိသောသူ၏ နှလုံးသည် မိမိလက်ျာ လက်၌ ရှိ၏။ မိုက်သောသူ၏ နှလုံးမူကား၊ မိမိလက်ဝဲလက်၌ရှိ၏။ ၃မိုက်သောသူသည် လမ်း၌သွားစဉ် တွင်ပင် သတိလစ်၍၊ ငါသည် လူမိုက်ဖြစ်၏ဟု ခပ်သိမ်းသော သူတို့အား ပြောတတ်၏။ ၄မင်းသည် သင့်ကို စိတ်ဆိုးလျှင်၊ ကိုယ်နေသင့်ရာ အရပ်မှမရွှေ့နှင့်။ သည်းခံခြင်းသည် ကြီးသောအပြစ်ကို ဖြေတတ်၏။

၅မင်းမှားယွင်းခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်တတ်သော၊ နေအောက်၌ ငါမြင်ရသော အမှုဆိုးဟူမူကား၊ ၆မိုက်သောသူတို့ သည် မြင့်သောအရပ်၊ သူဌေးတို့သည် နိမ့်သောအရပ်၌ ထိုင်ရသောအမှု၊ ၇ကျွန်တို့သည် မြင်းကိုစီး၍ မှူးမတ်တို့သည် ကျွန်ကဲ့သို့ မြေပေါ်မှာ ခြေဖြင့် သွားရသောအမှုကို ငါမြင်လေပြီ။ ၈တွင်းကိုတူးသောသူသည် ထိုတွင်းထဲသို့ကျလိမ့် မည်။ ခြံကိုဖျက်သော သူသည် မြွေကိုက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ၉ကျောက်တို့ကို ရွှေ့သောသူသည် ဖိခြင်းကိုခံရလိမ့် မည်။ ၁၀ပုဆိန်တုံးသောအခါ မသွေးဘဲနေလျှင် သာ၍ အားထုတ်ရမည်။ ပညာသည် အမှုအောင်ရသောအခွင့်ကို ပေး၍ ကျေးဇူးကြီး၏။

၁၁မြွေသည်ပြုစားခြင်းကိုမခံ၊ ကိုက်မိလျှင် အလမ္ပယ်သမား ကျေးဇူးမရှိ။ ၁၂ပညာရှိသောသူ၏ စကားသည် လျောက်ပတ်၏။ မိုက်သော သူ၏ နှုတ်မူကား သူ့ကိုကိုယ်မျိုတတ်၏။ ၁၃သူ၏စကားအစသည် မိုက်ခြင်း၊ အဆုံးသည် အပြစ်ပြုတက်သော ရူးခြင်းဖြစ်၏။ ၁၄မိုက်သောသူသည် စကားများတက်၏။ သို့သော်လည်း ဖြစ်လတံ့သော အရာကို လူသည် မပြောနိုင်ရာ။ လူနောက်၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတံ့သည်ကို အဘယ်သူပြောနိုင်သနည်း။ ၁၅မြို့သို့သွား သောလမ်းကို မသိသောသူကဲ့သို့ မိုက်သောသူသည် ကြိုးစားအားထုတ်သော်လည်း၊ သူတပါးတို့ကိုပင်ပန်းစေတက် ၏။

၁၆ငယ်သားအစိုးရ၍ မှူးမတ်များ အချိန်မဲ့နံနက် စောစောစားသောက်တက်သော ပြည်သည် အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ၁၇မင်းသားအစိုးရ၍၊ မှူးမတ်တို့သည် လွန်ကျူးစွာ မစားမသောက်ဘဲ၊ အချိန်တန်မှ အားဖြည့်ခြင်းငှါသာ၊ စားသောက်တတ်သောပြည်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ၁၈အလွန်ပျင်းရိခြင်းအားဖြင့်

အိမ်သည် ဆွေးမြေ့တတ်၏။ လက်နှင့် မပြုပြင် ဘဲနေလျှင် အိမ်မိုးယိုတတ်၏။ ၁၉ပျော်မွေ့ခြင်းငှာ
ပွဲကိုလုပ်တတ်၏။ စပျစ်ရည်သည်လည်း ရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ငွေမူ ကား၊ အရာရာ၌ နိုင်တတ်၏။
၂၀ရှင်ဘုရင်ကို စိတ်ဖြင့်မျှ မကျိန်ဆဲနှင့်။ လူကြီးကို အိပ်ခန်းထဲ၌မျှ မကျိန်ဆဲနှင့်။ မိုဃ်းကောင်းကင်၌
ကျင်လည်သောငှက်သည် ထိုအသံကို ဆောင်သွားလိမ့်မည်။ ပျံတတ်သော အကောင်သည် ထိုအမှုကို
ဘော်ပြလိမ့် မည်။

၁၁

၁သင်၏ အစာကို ရေပေါ်မှ ပစ်ချလော့။ ကာလကြာမြင့်မှ တဖန်တွေ့လေဦးမည်။ ၂လူခုနစ်ယောက်
မက၊ ရှစ်ယောက်တို့အား ဝေမျှလော့။ မြေပေါ်မှာအဘယ်အမှုရောက်မည်ကို သင်မသိ။ ၃မိုဃ်းတိမ်တို့သည်
မိုဃ်းရေနှင့်ပြည့် သောအခါ မြေပေါ်မှာရွာတက်၏။ သစ်ပင်သည် တောင်ဘက်သို့လဲသည်ဖြစ်စေ၊
မြောက်ဘက်သို့လဲသည်ဖြစ်စေ၊ လဲသောအရပ်၌ နေရာကျ၏။ ၄လေကို မှတ်တက်သောသူသည် မျိုးစေ့ကို
မကြဲ။ မိုဃ်းတိမ်တို့ကို ပမာဏပြုတတ်သော သူသည် လည်းစပါးကိုမရိပ်ရာ။ ၅နံ့ဝိညာဉ်သွားရာလမ်း ကိုငှင်း၊
ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမဝမ်း၌ အရိုးတို့သည် အဘယ်သို့ တိုးပွါးသည်ကိုငှင်း၊ မသိနိုင်သကဲ့သို့၊
အလုံးစုံတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်တို့ကို မသိနိုင်။ ၆နံနက်အချိန်၌
မျိုးစေ့ကိုကြဲလော့။ ညဦးအချိန်၌လည်း မကြဲဘဲမနေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ အဘယ်အရာသည်
အကျိုးရှိမည်ကိုငှင်း၊ နှစ်ပါးစလုံးတို့သည် အညီအမျှ အကျိုးရှိမည်ကို ငှင်း မသိနိုင်။
၇အကယ်စင်စစ် အလင်းသည် ချို၏။ နေရောင်ခြည် ကိုမြင်၍ ပျော်ပါစရာရှိ၏။ ၈သို့ရာတွင်၊ လူသည်
အသက် တာရှည်၍ အစဉ်ရွှင်လန်းသော်လည်း၊ မှောင်မိုက်ကာလကို အောက်မေ့ပါစေ။
ထိုကာလကြာမြင့်လိမ့်မည်။ ဖြစ်လတံ့ သမျှတို့သည် အနတ္တသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ ၉အချင်းလူပျို
အသက်ပျိုသောအခါ ပျော်မွေ့လော့၊ အသက် ပျိုစဉ် ကာလ တွင် စိတ်ရွှင်လန်းခြင်းရှိလော့။
ကိုယ်အလိုရှိရာလမ်းနှင့်၊ ကိုယ်ညာဏ်ပြသောလမ်းကို လိုက်လော့။ သို့ရာတွင်၊ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို
ဘုရားသခင်စစ်ကြော၍၊ သင့်ကိုအပြစ်ပေးတော်မူမည်ဟု အောက်မေ့လော့။ ၁၀သို့ဖြစ်၍၊ စိတ်ညှိုး ငယ်ခြင်း
အကြောင်းနှင့်၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှားလော့။ အသက်ငယ်ခြင်းအရာနှင့် အရွယ်ပျိုခြင်း
အရာသည်အနတ္တဖြစ်၏။

၁၂

၁ငါနေ၍ မပြောနိုင်ဟုဆိုရသော ကာလသည် မနီး၊ ဆိုးသောကာလမရောက်မှီ၊ ယခုအသက်ပျိုစဉ်
အခါပင်၊ သင့်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်ကိုအောက်မေ့လော့။ ၂နေနှင့်အလင်း၊ လနှင့်ကြယ်တို့သည်
ကွယ်၍ မိုဃ်းရွာပြီးမှ၊ အထပ်ထပ်ရွာတက်သော ကာလမရောက်မှီအောက်မေ့လော့။ ၃ထိုကာလ၌အိမ်စောင့်
တို့သည် တုန်လှုပ်၍၊ ခိုင်ခံ့သောသူတို့သည် အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ ဆန်ကြိတ်သောသူတို့သည်
နည်းသောကြောင့်ရပ်ကြလိမ့်မည်။ ပြတင်းပေါက်ဖြင့်ကြည့်သော သူတို့သည်အလင်းကွယ်ကြလိမ့်မည်။
၄ကြိတ်သံလျော့သောအခါ၊ လမ်းနားမှာတံခါးရွက် တို့သည် စေ့လျက်ရှိလိမ့်မည်။ ငှက်သံကြားသောအခါ၊
စောစောထလိမ့်မည်။ သီချင်းသည်မအပါင်းတို့သည် အသံသေးကြလိမ့်မည်။ ၅ထိုကာလ၌
မြင့်ရသောအရာတို့ကိုကြောက်လိမ့်မည်။ လမ်း၌ ဘေးတွေ့မည်ဟု ထင်ကြလိမ့်မည်။ ဗာတံပင်ပွင့်လိမ့်မည်။
ကျိုင်းကောင်သည် မိမိ၌ မိမိလေးလိမ့်မည်။ အလိုဆန္ဒ လျော့လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
လူသည်ထာဝရနေရာသို့ သွားဆဲရှိ၍ ငိုခြင်းသည်တို့သည်လမ်းတို့၌လှည့်လည်ကြ၏။ ၆ငွေကြိုးပြတ်ခြင်း၊
ရွှေဖလားကွဲခြင်း၊ စမ်းရေတွင်း၌ ရေပုံးပေါက်ခြင်း၊ ရေကျင်းနားမှာ စက်ကျိုးခြင်း အခြင်းအရာ တို့သည် ဖြစ်ကြ
လိမ့်မည်။ ၇ထိုကာလ၌ မြေမှုန့်သည် နေရင်းမြေသို့ငှင်း ဝိညာဉ်သည် အရင်ပေးသော ဘုရားသခင်ထံ သို့ငှင်း
ပြန်သွားရလိမ့်မည်။

၈အနတ္တသက်သက် အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တဖြစ်ကြလိမ့်မည် ဟုဓမ္မဒေသနာဆရာ ဟောပြော၏။
၉ဓမ္မဒေသနာဆရာသည် ပညာရှိသည်အတိုင်း၊ ပရိသတ်တို့အား ပညာအတတ်ကို သွန်သင်လေ့ရှိ၏။
လုံ့လဝိရိယ ပြုလျက် များစွာသော သုတ္တံစကားတို့ကို ရှာဖွေ၍ စီရင်၏။ ၁၀ဓမ္မဒေသနာဆရာသည်
နားထောင်ဘွယ်သော စကားကိုရှာ၍၊ ရေးထားချက်စကားသည် ဖြောင့်မတ်သောစကား၊ သမ္မာစကားဖြစ်၏။
၁၁ပညာရှိသော သူ၏စကားသည်တုတ်ချွန်နှင့်ငင်း၊ တပါးတည်းသောသိုးထိန်းကြီး အပ်းပေတော်မူ၍
ပရိတ်အပ်တို့ရိုက်ထားသော သံချွန်နှင့်ငင်း တူသည်။ ၁၂တဖန်တုံ၊ ငါ့သား၊ ထိုသို့သောစကားဖြင့် ဆုံးမခြင်းကို
ခံလော့။ စာများကိုစီရင်၍ မကုန်နိုင်။ စာကိုကြိုးစား၍ ကြည့်ရှုခြင်းအမှုသည်၊ ကိုယ်ကိုနှောင့်ရှက်သောအမှု
ဖြစ်၏။

၁၃အချုပ်အခြာ စကားဟူမူကား ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်
လော့။ ဤရွေ့ကား၊ လူနှင့်ဆိုင်သောအမှုဟူကား အလုံးစုံတို့ကို ချုပ်ခြာသတည်း။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊
ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောဝှက်ထားခြင်းမှစ၍၊ အလုံးစုံသောအမှု၊ ကောင်းမကောင်းရှိသမျှတို့ကို
စစ်ကြော၍၊ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူလတံ့သတည်း။

ရှောလမုန်မင်းကြီး စီရင်ရေးထားသော ဒေသနာကျမ်းပြီး၏။

ရှောလမုန်သီချင်း
THE SONG OF SOLOMON

၁သီချင်းတကာတို့တွင် အထွဋ်ဖြစ်သော ရှောလမုန်သီချင်း။
၂သခင်နှုတ်ဆက်သော နမ်းခြင်းဖြင့်ကျွန်မကိုနမ်းပါစေ။ ကိုယ်တော်၏ မေတ္တာသည် စပျစ်ရည်ထက်
သာ၍ ကောင်းပါ၏။ ၃ကိုယ်တော်၌ မွှေးကြိုင်သော နံ့သာဆီကဲ့သို့၊ နာမတော်သည် သွန်းလောင်းသော
နံ့သာဆီဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်သတို့သမီးကညာ တို့သည်ကိုယ်တော်ကိုချစ်ကြပါ၏။ ၄ကျွန်မကို သွေးဆောင်
တော်မူပါ။ ကျွန်မတို့သည် နောက်တော်သို့ပြေး၍ လိုက်ကြပါမည်။ အရှင်မင်းကြီးသည် အိမ်တော်အတွင်း
ခန်းထဲသို့ ကျွန်မကို ဆောင်ခဲ့တော်မူပြီ။ ကျွန်မတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြမည်။
မေတ္တာတော်ကို စပျစ်ရည်ထက်သာ၍ ချီးမွမ်းကြ မည်။ သတို့သမီးကညာတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမှန်ကန်စွာ
ချစ်ကြပါ၏။
၅အိုယေရုရှလင်မြို့ သမီးတို့၊ ငါသည်ကေဒတဲကဲ့သို့ မည်းသောအဆင်းရှိသော်လည်း၊ ရှောလမုန်မင်း၏
ကုလားကာကဲ့သို့ တင့်တယ်သေး၏။ ၆ငါသည်နေပူကိုခံ၍ မည်းသောအဆင်းရှိသောကြောင့်၊
ငါ့ကိုမကြည့်ရှုကြပါနှင့်။ ငါ့မိခင်၏ သားသမီးတို့သည် ငါ့ကိုမနာလိုသော စိတ်ရှိ၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကို
စောင့်စေကြ၏။ ကိုယ်ဥယျာဉ်ကို မစောင့်ရပါ။
၇ကျွန်မနှစ်သက် နှစ်လိုရာအရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် သိုးများကိုအဘယ်မှာထိန်းတော်မူသည်ကိုင်း၊
မွန်း တည့်အချိန်၌ အဘယ်မှာအိမ်ရိပ်ခိုစေတော်မူသည်ကိုင်း ပြတော်မူပါ။ ကျွန်မသည် အခြားတပါးသော
သိုးထိန်းနောက် သို့ အဘယ်ကြောင့်လမ်းလွှဲ၍ လိုက်ရပါအံ့နည်း။
၈မိန်းမတကာတို့ထက် အဆင်းလှသောအစ်မ၊ သင်သည်မသိလျှင်၊ သိုးများခြေရာသို့လိုက် သွား၍၊
သိုးထိန်း တဲများအနားမှာ သင်၏သိုးသငယ်တို့ကို ကျွေးမွေးပါလော့။
၉ငါချစ်သောနှမ၊ သင့်ကိုဖာရောမင်းရထား၌ ကသောမြင်းနှင့် ငါပုံပြမည်။ ၁၀သင်၏ပါးသွယ်၌ မုတ်ပုတီး
တန်ဆာဆင်လျက်၊ လည်ပင်း၌ ပုလဲအသွယ်သွယ်ဆွဲလျက်၊ သင်သည် တင့်တယ်လှ၏။ ၁၁ငွေနှင့်
အပြောက်ချယ်သော ရွှေပုတီးအသွယ်သွယ်ကိုလည်း လုပ်၍ပေးဦးမည်။
၁၂အရှင်မင်းကြီးသည် စားပွဲတော်နားမှာ ထိုင်နေစဉ်၊ ငါထုံသောနာဒ ဆီမွှေးအနံ့သည် တပျံ့ပျံ့
တလှိုင်လှိုင် ဖြစ်လေ၏။ ၁၃ငါချစ်ရာသခင်သည် ငါ၌ မုရန်နံ့သာပုံဖြစ်၍၊ ငါ့ရင်အုံကြားမှာတညဉ့်လုံးအိပ်ရမည်။
၁၄ငါချစ်ရာသခင်သည် အင်္ဂေဒိဥယျာဉ်မှဖြစ်သော ဟင်္နာခက်ရွက်စည်းကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။
၁၅ငါချစ်သောနှမ၊ သင်သည် အဆင်းလှပေ၏။ အလွန်လှပေ၏။ ချိုးမျက်စိနှင့်ပြည့်စုံ၏။
၁၆ငါချစ်ရာသခင်သည် အဆင်းလှ၍၊ ချစ်ဘွယ်သောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ငါတို့အိပ်ရာခင်း
သည် စိမ်းသော အဆင်းရှိ၏။ ၁၇ငါတို့ဗိမာန်တိုင်တို့သည် အာရဇ်ပင်၊ အမိုးသည်ထင်းရှူးပင်ဖြင့် ပြီးသတည်း။

၂

၁ကျွန်မသည် ရှာရုန်အရပ်နှင်းဆီပွင့်၊ ကွင်းပြင်၌ ပေါက်သော နှင်းပွင့်မျှသာဖြစ်ပါ၏။
၂ဆူးတောထဲမှာ နှင်းပွင့်ထင်သကဲ့သို့၊ ငါချစ်သောသတို့သမီးသည် လူမျိုးသမီးစုထဲမှာ ထင်ပေ၏။
၃တောပင်စုထဲမှာ ရှောက်ချိုပင်ကဲ့သို့ ငါချစ်ရာသခင်သည် လူမျိုးသားစုထဲမှာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည်
သူ၏အရိပ်ဝယ် ပျော်မွေ့နေထိုင်၍ မြိန်စွာသောအသီးကို စားရ၏။ ၄ပွဲခံရာအိမ်သို့ ငါ့ကိုဆောင်သွား၍၊
မေတ္တာတော် အလံကို ငါ့အပေါ်မှာ မိုးတော်မူပြီ။ ၅ငါသည် ချစ်ခြင်းအားဖြင့် ကြင်နာသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ကို
စပျစ်သီးပျဉ်နှင့် အားဖြည့်ကြပါ။ ရှောက်ချိုသီးကို ကျွေး၍သက်သာစေကြပါ။ ၆သခင်၏လက်ဝဲလက်သည်
ငါ့ခေါင်းကိုထောက်မလျက်၊ လက်ျာလက်သည် ငါ့ကိုဘက်လျက်နေတော်မူပါစေ။

၇ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါချစ်သော သတို့သမီးသည်အလိုလို မနိုးမီတိုင်အောင်၊ မလှုပ်မနှိုးမည်
အကြောင်း၊ တော၌ကျင်လည်သောသမင်ဒရယ်များကို တိုင်တည်၍ သင်တို့ကို ငါမှာထား၏။
၈ငါချစ်ရာသခင်၏ စကားသံပေ။ ကြည့်ပါ။ တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့ကို ခုန်ကျော်လျက်ကြွလာ၏။
၉ငါချစ်ရာ သခင်သည် သမင်ဒရယ်သငယ်နှင့်တူ၏။ ကြည့်ပါ။ အုတ်ရိုးပြင်မှာ ရပ်တော်မူ၏။
ပြတင်းပေါက်ဝတွင် ကြည့်လျက်၊ ပြတင်းရွက်ကြားမှာကိုယ်ကို ပြလျက်နေတော်မူ၏။ ၁၀ငါချစ်ရာသခင်သည်
ခေါ်၍ပြောသည်ကား၊ ငါချစ်သော နှမ၊ ငါ၏ မိန်းမလှ၊ ထ၍ လာခဲ့ပါ။ ၁၁ဆောင်းကာလလွန်ပြီ။
မိုဃ်းလည်းကြည်လင်ပြီ။ ၁၂မြေကြီးပေါ်မှာပန်းများပွင့်ကြပြီ။ ငှက်တို့မြည်တွန်ချိန်လည်း ရောက်လေပြီ။
ငါတို့မြေ၌ ချိုးငှက်တွန်သံကိုလည်း ကြားရ၏။ ၁၃သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် စိမ်းသော အသီးကို မှည့်စေ၏။
စပျစ်နွယ်ပင်လည်း ပွင့်လျက် မွှေးကြိုင်၏။ ငါချစ်သောနှမ၊ ငါ၏မိန်းမလှ၊ ထ၍လာခဲ့ပါ၊ ၁၄တောင်ပေါ်၌
ခိုလှုံရာကျောက်ကြားတွင်ရှိသော ငါ၏ချိုးငှက်၊ သင်၏မျက်နှာကိုမြင်ပါရစေ။ သင်၏စကားသံ ကိုကြားပါရစေ။
သင်၏ စကားသံသည်ချို၏။ သင်၏မျက်နှာလည်း လှ၏။ ၁၅စပျစ်နွယ်ပင် တို့ကို ဖျက်လတံ့သော
မြေခွေးများနှင့် မြေခွေးကလေးများကို ငါတို့ဘို့ဘမ်းကြလော့။ ငါတို့စပျစ်နွယ်ပင်တို့သည်
အပွင့်ပွင့်လျက်ရှိကြ၏။
၁၆ငါချစ်ရာသခင်ကို ငါဆိုင်ပေ၏။ ငါ့ကိုလည်း သခင်ဆိုင်ပေ၏။ နှင်းတော၌ကျက်စားတော်မူ၏။
၁၇မိုဃ်းမ သောက်၊ မှောင်မိုက်အရိပ်မပြေးမီ၊ ငါချစ်ရာသခင်၊ ဗေသာတောင်ပေါ်မှာသမင်ဒရယ် ငယ်ကဲ့သို့
တဖန်ပြုတော်မူပါ။

၃

၁ငါ့ဝိညာဉ်ချစ်သောသူကို ညဉ့်အခါအိပ်ရာပေါ်မှာငါရှာ၏။ ရှာသော်လည်းမတွေ့။ ၂ငါထမည်။
မြို့လမ်းတို့တွင် လည်မည်။ ငါ့ဝိညာဉ်ချစ်သောသူကို လမ်းမတို့တွင်ရှာမည်ဟု ဆိုလျက်ရှာသော်လည်းမတွေ့။
၃မြို့ကိုလည်သော ကင်းစောင့်တို့သည်ငါ့ကိုတွေ့ကြသော်၊ ငါ့ဝိညာဉ်ချစ်သော သူကိုမြင်ကြသလော
ဟုငါမေး၏။ ၄သူတို့မှအနည်းငယ်လွန် ပြန်လျှင်၊ ငါ့ဝိညာဉ် ချစ်သောသူကိုတွေ့၏။ ငါသည်သူ့ကိုမလွှတ်။
အမြဲကိုင်၍ ငါ့ကိုဘွားမြင်သော မိခင်၏အိမ်၌ အိပ်ရာအခန်းထဲသို့ ဆောင်ခဲ့၏။
၅ယေရုရှင်မြို့သမီးတို့၊ ငါချစ်သော သတို့သမီးသည် အလိုလို မနိုးမီတိုင်အောင်၊ မလှုပ်မနှိုးမည်
အကြောင်း၊ တော၌ကျင်လည်သော သမင်ဒရယ်များကို တိုင်တည်၍၊ သင်တို့ကိုငါမှာထား၏။
၆မုရန်၊ လောဗန်အစရှိသော ကုန်သည်ရောင်းတတ်သော နံ့သာမှုန့်မျိုးကို မီးရှို့၍၊ ထသောမီးခိုးတိုင်
သဏ္ဌာန် ရှိလျက်၊ တောထဲကလာသော ထိုသူကား၊ အဘယ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။
ရှောလမုန်မင်း၏ ယာဉ်ပျံတော်ကိုကြည့်ကြလော့။ သူ့ရဲခြောက်ကျိပ်၊ ဣသရေလအမျိုးသားသူရဲ
အခြွေအရံ ရှိကြ၏။ ၈ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ထားကိုင်လျက်၊ စစ်မှုစစ်ရေး၌ လေ့ကျက်ဝသောသူ ဖြစ်ကြ၏။
၈ညဉ့်အခါ စိုးရိမ်စရာရှိ သောကြောင့်၊ လူတိုင်းမိမိပေါင်၌ မိမိထားကို မြှောင်ထားလျက်ရှိ၏။ ၉လေဗနုန်
သစ်သားဖြင့် ရှောလမုန်မင်းကြီး လုပ်တော်မူသောယာဉ်ပျံတော်ဖြစ်၏။ ၁၀ကွန်းစင်တိုင်တို့ကို ငွေဖြင့်၎င်း၊
အောက်ပိုင်းကို ရွှေဖြင့်၎င်း၊ ထိုင်ရန် ဖုံကို နီမောင်း သော ကမ္ဗလာဖြင့်၎င်း ပြီးစေတော်မူ၏။ အတွင်းကိုမူကား၊
ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့သည် မေတ္တာနှင့်ချယ်လှယ် ကြပြီ။
၁၁ဇိအုန် သတို့သမီးတို့၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာဆောင်သောနေ့၊ နှလုံးသားတော်ရွှင်လန်းသော နေ့၌မယ်
တော်တင် သော ဦးရစ်သရဖူကို ဆောင်းတော်မူသော ရှောလမုန်မင်းကြီးကို သွား၍ဖူးမြင်ကြလော့။

၄

၁သင်သည် အဆင်းလှပေ၏။ ငါချစ်သောနှမ၊ အလွန်လှ၏။ ဗျာပါဆံကြားမှာချိုးမျက်စိနှင့် ပြည့်စုံ၏။
ဆံပင်သည် လည်း ဂိလဒ်တောင်ပေါ်မှဆင်းလာသောဆိတ်စုကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ၂သင်၏သွားတို့သည်လည်း
အမွေးညှပ်၍၊ ရေချိုးရာမှတက်လာသော သိုးစုကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ တကောင်မျှ မလျော့။ အမွှာသာ

ဘွားတတ်ကြ၏။ ၃နှုတ်ခမ်းသည်လည်း နီတွေးသော ကြိုးနှင့်တူ၏။စကားသံလည်းသာယာပေ၏။
နားပန်းဆံကြားမှာ ပါးတို့သည် သလဲသီးရုက်နှင့် တူကြ၏။ ၄လည်ပင်းသည်လည်း၊ သူရဲတို့သာသုံးဆောင်
တတ်သော ဒိုင်းလွှားတထောင်ဆွဲထား သော လက်နက်စုံဘဏ္ဍာတိုက် တည်းဟူသော ဒါဝိဒ်မင်း၏
ရဲတိုက်နှင့် တူ၏။ ၅ရင်သား နှစ်ဘက်တို့သည် နှင်းတော၌ ကျက်စားသော ဒရယ်သငယ် အမွှာနှင့်တူကြ၏။
၆မိုးယံမသောက်၊ မှောင်မိုက် အရိပ် မပြေးမှီ၊ ငါသည်မုရန်တောင် နှင့်လောဗန်ကုန်းသို့သွားမည်။
၇ငါချစ်သောနှမ၊ သင်သည် အပြစ်တစုံ တခုမျှမရှိ၊ ကိုယ်လုံးလှပေ၏။

၈ငါနှင့်အတူ လေဗနုန်တောင်က လာပါအပယ်။ ငါနှင့်အတူလေဗနုန်တောင်က လာပါ။ အာမန
တောင်ထိပ်၊ ရှနိရတောင်၊ ဟေရမုန်တောင်ထိပ်၊ ခြင်္သေ့တွင်းများ၊ ကျားသစ်နေရာတောင်များအပေါ်က
ကြည့်ရှုပါ။ ၉ငါ့နှမ၊ ငါ့ခင်ပွန်း၊ သင်သည် ငါ့နှလုံးကို လုယူပြီ။ သင်၏ မျက်စိတကြည့်၊ လည်ပင်းတလှည့်ဖြင့်
ငါနှလုံးကိုလုယူပြီ။ ၁၀ငါ့နှမ၊ ငါခင်ပွန်း၊ သင်၏ မေတ္တာသည်အလွန်ချိုပေ၏။ သင်၏မေတ္တာသည်
စပျစ်ရည်ထက် အထူးသဖြင့် ကောင်းပေ၏။ သင်းထုံသောနံ့သာဆီသည် နံ့သာမျိုးတကာတို့ထက်
အထူးသဖြင့် မွှေးကြိုင်ပေ၏။ ၁၁ငါခင်ပွန်း၊ သင်၏ နှုတ်ခမ်းသည် ပျားလပို့ကဲ့သို့ ယိုတတ်၏။ လျှာအောက်မှာ
နို့နှင့်ပျား ရည်ရှိ၏။ အဝတ်တန်ဆာသည်လည်း လေဗနုန်အမွှေးအကြိုင်ကဲ့သို့ မွှေးကြိုင်လျက်ရှိ၏။ ၁၂ငါ့နှမ၊
ငါ့ခင်ပွန်းသည် ဝင်းကာ သောဥယျာဉ်၊ ပိတ်ထားသော ရေကန်၊ တံဆိပ်ခတ်သောရေတွင်းဖြစ်ပေ၏။
၁၃သင်၏ပျိုးပင်တို့ကား၊ ချိုသောအသီးကို သီးတက်သောသလဲတော၊ နာဒုပင်နှင့်ရောသောဟန်နာတော၊
၁၄နာဒုပင်၊ ကုရကုမပင်၊ ကြံပင်၊ သစ်ကြံပိုးပင်၊ လောဗန်ပင်မျိုး၊ မုရန်ပင်၊ အကျော်ပင်၊ အမြတ်ဆုံးသော
နံ့သာပင်မျိုးပါကြ၏။ ၁၅ဥယျာဉ်များကို ရေလောင်းစရာ ရေကန်၊ စမ်းရေတွင်း၊ လေဗနုန်တောင်က
စီးထွက်သော မြစ်ရေလည်း ပါသတည်း။

၁၆မြောက်လေ၊ နိုးပါ။ တောင်လေ၊ လာပါ။ ငါ့ဥယျာဉ်အပေါ်သို့ လာကြပါ။ မွှေးကြိုင်သောအနံ့သည်
ပျံ့လှိုင် ပါစေ။ ငါချစ်ရာ သခင်သည် ဥယျာဉ် တော်သို့ဝင်၍၊ ချိုသော အသီးကို စားတော်မူပါစေ။

၅

၁ငါ့နှမ၊ ငါ့ခင်ပွန်း၊ ငါ့ဥယျာဉ်ထဲ့သို့ ငါဝင်လာပြီ။ ငါ့မုရန်နှင့် နံ့သာမျိုးကို ခံယူပြီ။ ငါ့ပျားရည်နှင့်
ပျားလပို့ကို စားရပြီ။ ငါ့နို့နှင့် စပျစ်ရည်ကို သောက်ရပြီ။ ငါ့အဆွေတို့၊ စားကြလော့။ ငါ့မိတ်ဆွေတို့၊
သောက်ကြ။ ဝစွာ သောက်ကြ လော့။

၂ငါသည် အိပ်ပျော်စဉ်၊ နှလုံးနိုးလျက်ရှိ၏။ ငါချစ်ရာသခင်၏ စကားသံပေ။ ငါ့နှမ၊ ငါချစ်သောအမိ၊
ငါ့ချိုး၊ ငါ၏စုံလင်သူ၊ ငါအားဖွင့်ပါ။ ငါ့ခေါင်းသည်နှင်းနှင့်ရင်း၊ ငါ့ဆံပင်သည်ညဉ့်၌ ကျတတ်သော
နှင်းစက်များနှင့်ရင်း စိုပြီဟု ဆိုလျက်၊ ခေါက်၍ နေတော်မူ၏။ ၃ကျွန်မသည်အဝတ်ကို ချွတ်ပါပြီ။
အဘယ်ကြောင့် ဝတ်ပြန်ရမည်နည်း။ ခြေကိုလည်းဆေးပါပြီ။ တဖန်ညစ်အောင် အဘယ်ကြောင့်
ပြုရပါမည်နည်း။ ၄ငါချစ်ရာသခင်သည် လက်တော်ကို တံခါး ပေါက်အထဲသို့ သွင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
သူ့ကိုချစ်သနားသောစိတ် အားကြီးသဖြင့်၊ ၅ငါချစ်ရာသခင်အား တံခါးကို ဖွင့်အံ့သော ငါထသောအခါ၊
ငါ့လက်မှမုရန်ဆီ၊ ငါ့လက်ချောင်းတို့မှပကတိမုရန်ဆီသည် တံခါးကျင်တိုင်ပေါ်မှာ စက်စက် ကျလေ၏။
၆ငါချစ်ရာ သခင်အား ငါဖွင့်သည် ရှိသော်၊ ငါချစ်ရာ သခင်သည် ထွက်သွားနှင့်ပြီ။ စကားသံ တော်ကို
စေ့စေ့နားထောင်လျက်၊ သခင်ကို ငါရှာသော်လည်းမတွေ့။ ခေါ်သော်လည်းထူးတော်မမူ။ ၇မြို့တွင်လည်သော
ကင်းစောင့်တို့သည် ငါ့ကိုတွေ့သော်၊ နာကျင်စွာ ရိုက်ကြ၏။ မြို့ရိုးစောင့်တို့သည် ငါ့မျက်နှာဖုံးကို လုယူကြ၏။
၈အိုယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ သင်တို့သည် ငါချစ်ရာသခင်ကိုတွေ့လျှင်၊ သူ့ကိုငါချစ်၍ နာနေကြောင်းကို
ကြားပြော ကြပါဟု၊ ငါမှာထားတောင်းပန်ပါ၏။

၉မိန်းမတကာတို့ထက် အဆင်းလှသောအစ်မ၊ သင်ချစ်ရာသခင်သည် အခြားတပါးသော
ချစ်ရာသခင်ထက် အဘယ်သို့သာသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုသို့မှာထားတောင်းပန်ရမည်အကြောင်း၊
သင်ချစ်ရာသခင်သည် အခြား တပါးသော ချစ်ရာသခင်ထက် အဘယ်သို့ သာသနည်း။
၁၀ငါချစ်ရာ သခင်သည် ဖြူသောအဆင်း၊ နီသောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ လူတသောင်းတို့တွင်
အထွဋ်အမြတ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၁ဦးခေါင်းတော်သည် ရွှေစင်နှင့်တူ၏။ ဆံပင်တော်သည် ထူထပ်၍
ကျီးအဆင်းကဲ့သို့နက်၏။ ၁၂မျက်စိတော်တို့ သည်နို့၌ချိုးလျက် မြစ်ရေပေါ်မှာ ပုံ့ပုံ့ကြွကြွ ဝပ်သော ချိုးနှင့်
တူကြ၏။ ၁၃ပါးတော်တို့သည် နံ့သာတော၊ မွှေးကြိုင်သော ပန်းတောကဲ့သို့၎င်း၊ နှုတ်ခမ်းတော်တို့သည်
ပကတိမုရန်ဆီယိုသော နှင်းပွင့် ကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်ကြ၏။ ၁၄လက်တော်တို့သည် မျက်ရွဲစီသောလက်စွပ်ကဲ့သို့၎င်း၊
ကိုယ်တော်သည် နီလာကျောက်ဖြင့် စီချယ်သော ဆင်စွယ် ဖြူကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်၏။ ၁၅ခြေထောက်တော်တို့သည်
ရွှေစင်ဘိနပ်ပေါ်၌ တည်သော ကျောက်ဖြူတိုင်နှင့် တူကြ၏။ မျက်နှာတော် သည်
လေဗနုန်တောင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အာရဇ်ပင်ကဲ့သို့ ထူးမြတ်ပေ၏။ ၁၆နှုတ်တော်သည် အလွန်ချိုပေ၏။
တကိုယ်လုံး၌ ချစ်ဘွယ်သောဂုဏ်တော် အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ဤသူသည်
ငါချစ်ရာသခင်၊ ငါ့မိတ်ဆွေဖြစ်တော်မူသတည်း။

၆

၁မိန်းမတကာတို့ထက် အဆင်းလှသောအစ်မ၊ သင်ချစ်ရာသခင်သည် အဘယ်အရပ်သို့
ကြွတော်မူသနည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သင်နှင့်အတူသူ့ကိုရှာရမည်အကြောင်း၊ သင်ချစ်ရာသခင်သည်
အဘယ်အရပ်သို့ လွှဲသွားတော်မူ သည်ကိုပြောပါ။
၂ငါချစ်ရာသခင်သည် ဥယျာဉ်၌သစ်သီးကိုစား၍၊ နှင်းပွင့်ကိုဆွတ်ယူမည်ဟု၊ ဥယျာဉ်တော်တွင်
နံ့သာတောသို့ ဆင်းသွားတော်မူ၏။ ၃ငါချစ်ရာသခင်သည် ငါ့ကိုဆိုင်တော်မူ၏။ ငါသည်လည်းသခင်ကို
ဆိုင်ပေ၏။ နှင်းတော၌ ကျက်စားတော်မူ၏။
၄ငါချစ်သောနှမ၊ သင်သည် တိရဇမြို့ကဲ့သို့လှ၏။ ယေရုရှလင်မြို့ကဲ့သို့ တင့်တယ်၏။
စစ်မျက်နှာကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၏။ ၅သင်၏ မျက်စိတို့ကို ငါမှလွှဲပါ။ သူတို့သည် ငါ့ကိုအောင်ပြီ။
သင်၏ ဆံပင်သည်လည်း၊ ဂိလဒ်တောင်ပေါ်မှဆင်းလာသော ဆိတ်စုကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၆သင်၏
သွားတို့သည်လည်း၊ ရေချိုးရာမှ တက်လာသောသိုး စုကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ တကောင်မျှမလျော့၊ အမွှာသာ
ဘွားတတ်ကြ၏။ ၇နားပန်းဆံကြားမှာပါးတို့သည် သလဲသီးရက်နှင့် တူကြ၏။ ၈မိဖုရားခြောက်ကျိပ်၊
မောင်းမမိဿံရှစ်ကျိပ်၊ အပျိုတော်အတိုင်းမသိရှိကြ၏။ ၉ငါ့ချိုး၊ ငါ၏စုံလင်သူသည် ငါ၌တပါးတည်းရှိ၏။
ဘွားမြင်သောမိခင်၌ အချစ်ဆုံးသောသမီးဖြစ်၏။ လူမျိုးသမီးတို့သည် သူ့ကိုမြင်၍ ကောင်းကြီးပေးကြ၏။
မိဖုရားများနှင့် မောင်းမမိဿံများတို့သည် ချီးမွမ်းကြ၏။
၁၀လကဲ့သို့ တင့်တယ်လျက်၊ နေကဲ့သို့ ထွန်းလင်းလျက်၊ စစ်မျက်နှာကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဘွယ်
ဖြစ်လျက်၊ နံနက် ကဲ့သို့မျှော်ရှုသော သတို့သမီးကား၊ အဘယ်သူနည်း။
၁၁ချိုင့်ထဲမှာ သစ်သီးများကို ကြည့်ရှု၍၊ စပျစ်နွယ်ပင်သန်သည် မသန်သည်ကို၎င်း၊ သလဲပင်ပွင့်သည်
မပွင့်သည် ကို၎င်း၊ သိခြင်းငှါ၊ ငါပြုစုသော ဥယျာဉ်သို့ ငါဆင်းသွား၏။ ၁၂သတိမရမှီငါ့ဝိညာဉ်သည်
အမိနဒိပ်ရထားကို စီးသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
၁၃အိုရှုလမိတ်၊ ပြန်လာပါ။ ပြန်လာပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်ကိုရှုမြင်ရမည်အကြောင်း၊ ပြန်လာပါ။
ပြန်လာပါ၊
ရှုလမိတ်၌ အဘယ်သို့သောအရာကို တွေ့မြင်ကြလိမ့်မည်နည်း။ စစ်တပ်နှစ်တပ်ကဲ့သို့ တွေ့မြင်ကြပါမည်။

၁အိုမင်းသမီး၊ ခြေနင်းစီးလျက်၊ သင်၏ခြေတို့သည် အလွန်တင့်တယ်ပါ၏။ သင်၏ခါးဆစ်တို့သည်
လိမ္မာသောသူပြုပြင်သော ကျောက်ကောင်းရတနာကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ၏။ ၂သင်၏ခါးသည် အရည်နှင့်ပြည့်သော
ဖလားလုံးဖြစ်ပါ၏။ ဝမ်းသည်လည်း နှင်းပန်းစီချယ်သော စပါးပုံဖြစ်ပါ၏။ ၃သင်၏ရင်သားနှစ်ဘက်တို့သည်
ဒရယ်သငယ်အမွှာနှင့် တူကြပါ၏။ ၄လည်ပင်းသည် ဆင်စွယ်ရဲတိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊ မျက်စိတို့သည် ဟေရှဘုန်မြို့၊
ဗာသရ ဗ္ဗိမ်တံခါးနားမှာ ရှိသော ရေကန်ကဲ့သို့၎င်း၊ နှာခေါင်းသည်ဒမာသက်မြို့သို့ မျက်နှာပြုသော
လေဗနုန်ရဲတိုက်ကဲ့သို့ ၎င်းဖြစ်ပါ၏။ ၅သင်၏ဦးခေါင်းသည် ကရမေလတောင်နှင့်တူ၍၊ ဆံပင်သည်လည်း
နီမောင်းသော တန်ဆာဆင်ပါ၏။ မင်းကြီးသည် ကျစ်သောဆံပင်နှင့်နှောင်ဖွဲ့လျက်ရှိတော်မူ၏။
၆ငါချစ်သောနှမ၊ ငါပျော်မွေ့တို့ရာ သင်သည် အလွန်လှပေ၏။ အလွန်ချစ်ဘွယ်သော လက္ခဏာနှင့်
ပြည့်စုံ၏။ ၇သင့်၏အရပ်သည် စွန်ပလွံပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ရင်သားတို့သည် စွန်ပလွံ သီးပြွတ်နှင့်တူကြ၏။
၈စွန်ပလွံပင်ကို ငါတက်မည်။ အကိုင်းအခက်တို့ကို ကိုင်မည်ဟု ငါဆိုသော်၊ တဖန်သင်၏ ရင်သားတို့သည်
စပျစ်သီးပြွတ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်ရှူသော အသက်အနံ့သည် ရှောက်ချိုသီး အနံ့ကဲ့သို့၎င်း၊ ၉သင်၏နှုတ်သည်
လည်း အကောင်းဆုံးသော စပျစ်ရည် ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။
ထိုစပျစ်ရှည်သည် ငါချစ်ရာ သခင် အဘို့ဖြောင့်စွာစီးတတ်ပါ၏။ အိပ်ပျော်သော သူတို့၏
နှုတ်ခမ်းသို့ အမှတ် တမဲ့ရောက်တတ်ပါ၏။ ၁၀ငါချစ်ရာ သခင်သည် ငါ့ကိုဆိုင်တော်မူ၏။ ငါ့အလိုသို့လည်း
လိုက်တော်မူတတ်၏။
၁၁ကြွလာတော်မူပါ။ ငါချစ်ရာသခင်။ ကြွလာတော်မူပါ၊ တောအရပ်သို့ ထွက်သွား၍ ရွာတို့၌ ညဉ့်ကို
လွန်စေ ကြကုန်အံ့။ ၁၂နံနက်စောစောထ၍ စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ သွားကြကုန်အံ့။ စပျစ်နွယ်ပင်၊
သန်သည်မသန်သည်ကို၎င်း၊ အပွင့်များသည် မများသည်ကို၎င်း၊ သလဲပင် ပွင့်သည် မပွင့်သည်ကို၎င်း၊
ကြည့်ရှုကြကုန်အံ့။ ထိုအရပ်၌ ကျွန်မ၏ မေတ္တာကို ကိုယ်တော်၌ ပေးအပ်ပါမည်။ ၁၃အနုဆေးပင်တို့သည်
မွေးကြိုင်ကြပါ၏။ ငါတို့တံခါးနားမှာ ချိုသောအသီး မျိုးအသစ် အဟောင်းတို့ကို ကိုယ်တော်ဘို့
ကျွန်မသိုထားပါပြီ၊ ငါချစ်ရာ သခင်။

၈

၁ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မ၏ မိခင်နို့ကို စို့သော မောင်ရင်းကဲ့သို့ဖြစ်စေချင်ပါ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊
ကျွန်မသည် အပြင်မှာ တွေ့၍ နမ်းပါလိမ့်မည်။ သူတပါးမကဲ့ရဲ့ရ။ ၂ကိုယ်တော်ကို လက်ဆွဲ၍၊ မိခင်၏
အိပ်ခန်းထဲသို့ ဆောင်သွား ပါလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ကျွန်မကို သွန်သင်သဖြင့် ကျွန်မသည်
ဆေးရောသော စပျစ်ရည်နှင့် ကျွန်မ သလဲရည်ကို ကိုယ်တော်အား သောက်တော်မူပါစေမည်။ ၃သခင်၏
လက်ဝဲလက်သည် ငါ့ခေါင်းကို ထောက်မလျက် လက်ယာ လက်သည် ငါ့ကို ဘတ်လျက်နေတော်မူပါစေ။
၄ယေရုရှလင်မြို့ သမီးတို့၊ ငါချစ်သော သတိုးမီးသည် အလိုလို မနိုးမှီတိုင်အောင်
မလှုပ်မနှိုးမည်အကြောင်း၊ တော၌ ကျင်လည်သော သမင်ဒရယ်များကို တိုင်တည်၍ သင်တို့ကို ငါမှာထား၏။
၅မိမိချစ်ရာသခင်၌ မြှောင်၍တောထဲကလာသော ထိုသူကား၊ အဘယ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။
ငါသည် ရှောက်ချိုပင်အောက်မှာ သင်ကိုနှိုးဆော်ခဲ့ပြီ၊ ထိုအရပ်၌ သင်၏မိခင်သည် သင်ကိုပေးစား
ခဲ့ပြီ၊ ထိုအရပ်၌ သင့်ကို ဘွားမြင်သော သူသည် သင့်ကို ပေးစားခဲ့ပြီ။
၆ကျွန်မကို ကိုယ်တော်၏ နှလုံးပေါ်မှာ တံဆိပ်ခတ်တော်မူပါ။ လက်ရုံးတော်ပေါ်မှာ တံဆိပ်ခတ်တော်
မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မေတ္တာသည် သေခြင်းနှင့်အမျှ တန်ခိုးကြီးပါ၏။ ခင်ပွန်းကို မယုံသော
စိတ်သဘောသည် မရဏာ နိုင်ငံနှင့်အမျှ ခက်ထန်ပါ၏။ သူ၏အရှိန်သည် မီးအရှိန်၊ လျှပ်စစ်အရှိန်ဖြစ်ပါ၏။
၇သို့ရာတွင် ရေများတို့သည် မေတ္တာကို မသတ်နိုင်။ မြစ်ရေတို့သည် မလွှမ်းမိုးနိုင်။ လူသည်
မိမိတို့အိမ်၌ ရှိသမျှသော ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို မေတ္တာဘို့ပေးချင်သော် လည်း အလွန်တရားမထိမဲ့မြင်

ပြုချင်ကိုခံရလိမ့်မည်။ ၈ငါတို့၌ ညီမတစ်ယောက်ရှိ၏။ သားမြတ်မပေါ်သေး။ ထိုညီမကို တောင်းသောအခါ၌
သူ့အဘို့ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။

၉သူသည် မြို့ရိုးဖြစ်လျှင်၊ သူ့အပေါ်မှာ ငွေပြအိုးဆောက်မည်။ တံခါးဖြစ်လျှင် အာရဇ်ပျဉ်ပြားဖြင့်
ခိုင်ခံ့စေမည်၊

၁၀ငါသည် မြို့ရိုးဖြစ်၏။ ငါ့သားမြတ်တို့သည် ပြအိုးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ရှေ့တော်၌
မျက်နှာရသော ကျေးဇူးရှိ၏။

၁၁ဗာလဟာမုန်ပြည်၌ ရှောလမုန်မင်း၏ စပျစ်ဥယျာဉ်တော် တစ်ဆူရှိ၏။ ဥယျာဉ်စောင့်တို့၌
ငှားသဖြင့် သူတို့သည် အသီးကို စားရသည့်အတွက် ငွေတစ်ထောင်စီဆက်ရကြ၏။

၁၂ငါပိုင် တော် စပျစ်ဥယျာဉ်သည် ငါ့ရှေ့မှာရှိ၏။ အိုရှောလမုန်၊ ငွေတစ်ထောင်ကို ကိုယ်တော်အား
ဆက်၍ အသီးကိုစောင့် သောသူတို့သည် နှစ်ရာကို ယူရကြ၏။

၁၃ဥယျာဉ်တို့၌ နေသောသူ သင်၏စကားသံကို သင်၏အပေါင်း အဘော်တို့သည် နားထောင်
တတ်ကြ၏။ ငါသည်လည်း ကြားပါရစေ။

၁၄အလျင်အမြန် ကြွလာတော်မူပါ ငါချစ်ရာ သခင်။ နံ့သာတောင် ပေါ်မှာ သမင်ဒရယ် သငယ်ကဲ့သို့
ပြုတော်မူပါ။

ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ခရစ်တော်နှင့် အသင်းတော်၏ မေတ္တာကို အကြောင်းပြု၍
စီရင်ရေးထားသောသီချင်းစာပြီး၏။

ဟေရှာယအနာဂတ္တိကျမ်း
THE BOOK OF THE PROPHET ISAIAH

၁

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိမင်း၊ ယောသံမင်း၊ အာခတ်မင်း၊ ဟေဇကိမင်းတို့လက်ထက်၌ အာမုတ်၏ သား
ဟေရှာရ သည် ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍၊ ယုဒပြည်နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသည်မှာ၊ ၂ထာဝရဘုရား
မိန့်၌တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အိုကောင်းကင်၊ ကြားလော့၊ အိုမြေကြီး၊ နားထောင်လော့။ မိန့်တော်မူချက်ဟူမူကား၊
ငါကျွေးမွေးပြုစုသော သားသမီးတို့သည် ငါ့ကိုပုန် ကန်ကြပြီ။ ၃နွားသော်လည်း မိမိအရှင်ကိုသိ၏။
မြည်းသော်လည်း မိမိသခင်၏ မြင်းဇောင်းကို သိ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့မူကား ငါ့ကိုမသိကြ။
ငါ၏လူမျိုးမူကား၊ မဆင်ခြင် တတ်ပါတကား။

၄ဆိုးယုတ်သော အမျိုး၊ ဒုစရိုက်ဝန်ကို ထမ်းရွက်သော လူစု၊ မတရားသဖြင့် ပြုသောအနွယ်၊
ဖောက်ပြန် သော သားသမီးပါတကား။ ထာဝရဘုရားကို စွန့်ကြပြီ။ ဣသရေလ အမျိုး၏
သန့်ရှင်းသောဘုရားကို မရိုမသေပြု၍ ပယ်ကြပြီ။ ကျောခိုင်း၍ ခွာသွားကြပြီ။ ၅သူတို့ကို အဘယ်သို့
ဒဏ်ပေးရဦးမည်နည်း။ အဘယ်သို့ ထပ်၍ ဆုံးမရဦးမည်နည်း။ ဦးခေါင်းသည် အနာသက်သက်ရှိ၏။
နှလုံးသည်လည်း ခွန်အားအလျှင်းမရှိ။ ၆ခြေဘဝါးမှသည် ဦးခေါင်းတိုင်အောင် ကျန်းမာခြင်းမရှိ။
စုတ်ရှသောအနာ၊ ထိခိုက်၍ ရောင်သောအနာ၊ ရိယွဲ့သောအနာ သက်သက်ရှိ၏။ ထိုအနာများကို
မနှိပ်မနယ်ရ။ အဝတ်နှင့်မစည်းရ။ ဘယောင်းဆီနှင့် မပြေ့စေရသေး။ ၇သင်တို့ပြည်သည်
လူဆိတ်ညံလျက်ရှိ၏။ သင်တို့မြို့များကို မီးလောင်ပြီ။ သင်တို့မြေများကိုလည်း တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည်
သင်တို့မျက် မှောက်၌ စားကြ၏။ ရန်သူဖျက်ပြီးသကဲ့သို့ လူဆိတ်ညံလျက်ရှိ၏။
၈ဇိအုန်သတို့သမီးသည်လည်း၊ စပျစ် ဥယျာဉ်၌ တဲကဲ့သို့၎င်း၊ သခွါးတောင်ယာ၌ လင့်စင်ကဲ့သို့၎င်း၊
ရန်သူဝိုင်းသော မြို့ကဲ့သို့၎င်း ကျန်ရစ်လေ၏။ ၉ကောင်း ကင်ဗိုလ် ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌
အနည်းငယ်မျှ ကြွင်းစေတော်မမူလျှင် ငါတို့သည်သော ဒုံမြို့ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဂေါမောရမြို့နှင့် တူကြပြီ။

၁၀သောဒုံမြို့ကို အစိုးရသော မင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကြားကြလော့။
ဂေါမောရမြို့သားတို့၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ တရားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ၁၁ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ သင်တို့ ပူဇော်သော ယဇ်အများကို ငါသည် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ မီးရှို့၍ပူဇော်သော
သိုးကောင်၊ ဆူဖြိုးအောင် ကျွေးသော တိရိစ္ဆာန် တို့၏ ဆီဥနှင့်ငါဝပြီ။ နွားနှင့် သိုးသငယ်၊ ဆိတ်တို့၏
အသွေးကို ငါမနှစ်သက်။ ၁၂သင်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ မျက်နှာပြခြင်းငှါ လာကြသောအခါ ငါ့တန်တိုင်းတော်ကို
ကျော်နင်းသော သင်တို့၌ ထိုသို့သော အဝတ်ကို အဘယ်သူ တောင်းသနည်း။ ၁၃အချည်းနှီးသောသူ
ပူဇော်သက္ကာကို နောက်တဖန် မဆောင်ခဲ့ကြနှင့်။ သင်တို့ မီးရှို့သော နံ့သာပေါင်း ကို ငါရွံ့ ရှာ၏။ လဆန်းနေ့၊
ဥပုသ်နေ့၊ ပရိသတ် စည်းဝေးသောနေ့ကိုလည်း ရွံ့ရှာ၏။ အဓမ္မအမှုနှင့် ရောနှောသော
ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းတို့ကို သည်းမခံနိုင်။ ၁၄ငါ့ဝိညာဉ်သည် သင်တို့လဆန်းနေ့များနှင့် သင်တို့ပွဲများကို မုန်း၏။
ငါ့ကို နှောက်ရှက်စရာဖြစ်၏။ သည်းခံခြင်းအားဖြင့် ငါပင်ပန်း၏။ ၁၅သင်တို့သည် လက်ဝါးတို့ကို
ဖြန့်ကြသောအခါ၊ ငါသည်မျက်စိကို လွှဲမည်။ များစွာသော ပဌာနကို ပြုကြသောအခါ ငါသည် နားမထောင်။
သင်တို့လက်တို့သည် အသွေးနှင့် ပြည့်ကြ၏။ ၁၆ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆေးကြောကြလော့။
ကိုယ်ကိုကိုယ်စင်ကြယ်စေကြ လော့။ သင်တို့ဒုစရိုက်များကို ငါ့မျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားကြလော့။
မကောင်းသောအကျင့်ကို ဖြတ်ကြလော့။ ၁၇ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်အံ့သောငှာ သင်ကြလော့၊
တရားသဖြင့် ပြုခြင်းငှာ ရှာကြံကြလော့။ ကောက်သော အရာကို ဖြောင့်စေကြလော့။
မိဘမရှိသောသူတို့အဘို့ တရားသဖြင့်စီရင်ကြလော့။ မုတ်ဆိုးမတို့၏ အမှုကို စောင့်ကြ လော့။

၁၈ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လာကြ။ တရားစီရင်ကြကုန်အံ့။ သင်တို့အပြစ်သည် နီသော
အဆင်းရှိသော်လည်း၊ မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ဖြူလိမ့်မည်။ ကတ္တီပါနီနှင့်အမျှ နီသော်လည်း၊ သိုးမွေးကဲ့သို့
ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၉သင်တို့သည် ကြည်ညိုနားထောင်လျှင်၊ မြေအသီးအနှံကို စားရကြလိမ့်မည်။ ၂၀သို့မဟုတ်၊
ငြင်းဆန်ပုန်ကန်လျှင် ထားလက်နက်ဖြင့် ဆုံးရကြရလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်တော်ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၁သစ္စာရှိသော မြို့သည် အဘယ်သို့ မျောက်မထားပြန်သနည်း။ အထက်ကဖြောင့်မတ်စွာ
စီရင်ခြင်းနှင့်ပြည့် ၏။ တရားသည် သူ၏အထဲမှာ နေရာကျ၏။ ယခုမူကား၊ လူအသက်ကိုသတ်သော
သူတို့သည် နေရာကျကြ၏။ ၂၂သင်၏ ငွေသည်လည်း ချော်ဖြစ်လေပြီ။ သင်၏စပျစ်ရည်သည်
ရေနှင့်ရောလျက်ရှိ၏။ ၂၃သင်၏မင်းတို့သည် ပုန်ကန်ကြပြီ။ သူခိုးလက်ခံဖြစ်ကြပြီ။ ထိုမင်းအပေါင်းတို့သည်
လက်ဆောင်ကိုအလိုရှိကြ၏။ တံစိုးကို စားကြ၏။ မိဘမရှိသော သူတို့ အဘို့တရားမစီရင်ကြ။
မုတ်ဆိုးမအမှုကို နားမထောင်ကြ။

၂၄ထို့ကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၌ တန်ခိုးကြီးသောဘုရား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲ၊ ငါ့တဘက်၌ နေသောသူတို့ကို ပယ်ရှားပြီးမှ ငါချင်ရဲပေမည်။
ကိုယ်အဘို့ကိုစောင့်၍ ငါ့ရန်သူတို့ကို အပြစ်နှင့် အလျောက်စီရင်မည်။ ၂၅သင့်ကိုလည်း ငါကိုင်ယူပြီးလျှင်၊
ချော်နှင့်ရှင်းရှင်းကင်းစင်စေ၍ သင်၏ကြေးဖြူရှိသမျှ ကိုလည်းပယ်ရှားမည်။ ၂၆သင်၏ တရားသူကြီးတို့နှင့်
တိုင်ပင်မှူးမတ် တို့ကို ရှေးဦးစွာ ခန့်ထား သည်နည်းတူ၊ တဖန်ငါခန့်ထားဦးမည်။ ထိုနောက်မှ၊ သင်၏နာမကို
တရားသောမြို့၊ သစ္စာ စောင့်သောမြို့ဟု သမုတ် ကြလိမ့်မည်။ ၂၇ဇိအုန်မြို့သည် တရားအားဖြင့်၎င်း၊
မြို့သူမြို့သားတို့သည် ဖြောင့်မတ်သော အားဖြင့်၎င်း၊ ရွေးနှုတ်ခြင်း ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၂၈လွန်ကျူးသော
သူနှင့် ပြစ်မှားသော သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ အတူရောက်၍၊ ထာဝရဘုရား ကို စွန့်သော သူတို့သည်
ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ ၂၉သင်တို့သည် တပ်မက်ဘူးသော သပိတ်ပင် တို့ကြောင့် ရှက်ကြ လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်
ရွေးယူဘူးသော ဥယျာဉ်တို့ကြောင့် မျက်နှာပျက်ကြလိမ့်မည်။ ၃၀အကြောင်းမူကား၊ အရွက်နွမ်းသော
သပိတ်ပင်ကဲ့သို့၎င်း၊ ရေမရှိသော ဥယျာဉ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၃၁ခွန်အားကြီးသော သူသည်
ပိုက်ဆန်လျှော် ဖြစ်လျက်၊ သူ၏အမှုသည် မီးပွားဖြစ်လျက်၊ ထိုနှစ်ပါးသည် အတူလောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုမီးကို
အဘယ်သူမျှ မသတ်ရ။

၂

၁ယုဒပြည်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့ကို ရည်ဆောင်၍၊ အာမုတ်၏သား ဟေရှာယခံရသော
ဗျာဒိတ်တော်အချက် ဟုမူကား။ ၂နောက်ဆုံးသောကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တည်သော
တောင်သည် တောင်ကြီးတောင်ငယ် တို့၏ ထိပ်ပေါ်မှာချီးမြှောက်၍ တည်လိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသော
လူမျိုးတို့သည် ထိုတောင်သို့စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။ ၃များပြားသော သူတို့ကလည်း၊ လာကြလော့။
ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင့်အိမ်တော်သို့ တက်သွားကြကုန်အံ့။
လမ်းခရီးတော်တို့ကို ပြသသွန်သင်တော်မူ၍၊ ငါတို့သည်ခြေတော်ရာသို့ လိုက်သွားကြမည် ဟု
ခရီးသွားလျက် ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ တရားတော်သည် ဇိအုန်တောင်မှ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်
ကပတ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ၎င်း ပေါ်ထွက်လိမ့်မည်။ ၄ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတို့တွင် တရားစီရင်၍၊
များပြား သော လူတို့ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ထားလက်နက်များကို ထွန်သွားဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊
လှံများကို တံစဉ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ထုလုပ်ကြလိမ့်မည်။ တပြည်ကို တပြည်စစ်မတိုက်၊ စစ်အတတ်ကိုလည်း
နောက်တဖန်မသင်ရ ကြ။

၅အိုယာကုပ်အမျိုးသားတို့၊ လာကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ အလင်းတော်၌ ကျင်လည်ကြကုန်အံ့။
၆အကယ် စင် စစ်ကိုယ်တော်သည် ယာကုပ်အမျိုးသားတည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို

စွန့်ပစ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူ ကား၊ သူတို့သည် အရှေ့ပြည်အတတ်နှင့်ကြွယ်ဝ၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကဲ့သို့
အနာဂတ္တိဆရာဖြစ်ကြ၏။ တပါးအမျိုးသားနှင့် အပေါင်းအဘော်ပြုကြ၏။ ၇သူတို့ပြည်သည် ရွှေငွေနှင့်
ကြွယ်ဝ၍၊ ဥစ္စာပစ္စည်းအတိုင်း မသိများ၏။ သူတို့ပြည်သည်မြင်းနှင့်ကြွယ်ဝ၍၊ မြင်းရထားအတိုင်း မသိများ၏။
၈သူတို့ပြည်သည် ရုပ်တုဆင်းတု နှင့်ကြွယ်ဝ၍၊ မိမိလက်နှင့်လုပ်သောအရာ၊ မိမိလက်ချောင်းတို့နှင့်
ဖန်ဆင်းသောအရာကိုပင် သူတို့သည် ဦးချကြသည်တကား။ ၉ထိုကြောင့်၊ ယုတ်သောသူ လည်းဦးညွှတ်ခြင်း၊
မြတ်သောသူလည်းရှုတ်ချခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူတို့အပြစ်ကိုလည်း ကိုယ်တော်သည် လွှတ်တော်မမူရာ။

၁၀ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို ချောက်လှန့်အံ့သောငှါ ထတော်မူသော ထိုအခါ၊ ဘုရားကို
ကြောက်ခြင်း အရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်အရှိန်ကြောင့်၊ ကျောက်ထဲသို့ဝင်လော့။ မြေမှုန့်၌
ပုန်း၍နေလော့။ ၁၁ထိုကာလ၌ လူတို့၏ မော်သောမျက်နှာကိုနှိမ့်ရမည်။ လူတို့၏မာနကိုလည်း ရှုတ်ချရမည်။
ထာဝရဘုရားတပါတည်းသာ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၂ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်ကာလသည် ကြီးမြင့်သော အရာ နှင့် မိုမောက်သော အရာရှိသမျှတို့ကို ဆီးတား၍၊
သူတို့သည် နှိမ့်ချခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ၁၃ကြီးမြင့်သော လေဗနုန်အာရဇ် ပင်ရှိသမျှကိုဎင်း၊
ဗာရှန်သပိတ်ပင်ရှိသမျှကိုဎင်း၊ ၁၄မြင့်သောတောင်ရှိသမျှကိုဎင်း၊ မိုမောက်သော တောင်ပို့ရှိသမျှကိုဎင်း၊
၁၅မြင့်သော ရဲတိုက်ရှိသမျှကိုဎင်း၊ ခိုင်ခံ့သော မြို့ရိုးရှိသမျှကိုဎင်း၊ ၁၆တာရှုသင်္ဘောအပေါင်း တို့ကိုဎင်း၊
နှစ်သက်ဘွယ်သော ရုပါရုံအလုံးစုံတို့ကို ဎင်းဆီးတားလိမ့်မည်။ ၁၇ထိုကာလ၌ လူတို့၏ မာနကိုရှုတ်ချ၍၊
လူတို့၏ စိတ်မြင့်သော သဘောကို နှိမ့်ရမည်။ ထာဝရဘုရားတပါးတည်းသာ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့
ရောက်တော်မူလိမ့် မည်။ ၁၈ရုပ်တုဆင်းတုတို့သည် ရှင်းရှင်းကွယ် ပျောက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၉ထာဝရဘုရားသည်
မြေကြီးကို ချောက်လှန့် အံ့သောငှါထတော်မူသောအခါ၊ ထိုဘုရားကို ကြောက်ခြင်းအရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုး
အာနုဘော်တော်အရှိန်ကြောင့် လူတို့သည် ကျောက်တွင်း၊ မြေတွင်းထဲသို့ ဝင်ကြ လိမ့်မည်။
၂၀ထိုကာလ၌လူတို့သည် မိမိတို့ကိုးကွယ်ဘို့ မိမိတို့လုပ်ဘူးသော ငွေရုပ်တု၊ ရွှေရုပ်တုတို့ကိုပွေးများ၊
လင်းနို့များ၌ ပစ်ထားကြလိမ့်မည်။ ၂၀ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို
ချောက်လှန့်အံ့သောငှါထတော်မူသောအခါ၊ ထိုဘုရားကိုကြောက်ခြင်းအရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုး
အာနုဘော်တော်အရှိန်ကြောင့် ကျောက်တွင်း၊ ချောက်ကြားထဲသို့ ပြေးဝင် ကြလိမ့်မည်။ ၂၂နှာခေါင်းနှင့်
အသက်ရှုတတ်သော လူသတ္တဝါကို မကိုးစားကြနှင့်။ ထိုသို့သောသူကိုအဘယ်သို့ ပမာဏ ပြုစရာရှိသနည်း။

၃

၁အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်မုန့်အထောက်အပင့်နှင့်
ရေအထောက်အပင့် ရှိသမျှမှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသောအထောက်အပင့်တို့ကို ယေရုရှင်လင်မြို့နှင့် ယုဒပြည်မှ
ပယ်ရှား တော်မူ၏။ ၂တန်ခိုးကြီး သောသူ၊ စစ်တိုက်သောသူ၊ တရားသူကြီး၊ ပရောဖက်၊ ဗေဒင်တတ်၊
အသက်ကြီးသူ၊ ၃သွေးသောက်ကြီး၊ အရာရှိ၊ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ လက်သတ္တိရှိသောသူ၊ နှုတ်သတ္တိရှိသော
သူတို့ကိုပယ်ရှားတော်မူ၏။ ၄ထိုပြည်တွင်သူငယ်တို့ကို မင်းအရာ၌ ငါခန့်ထား၍ နို့စို့သူငယ်တို့သည်
အုပ်စိုးကြလိမ့်မည်။ ၅ပြည်သားတို့သည် တယောက် ကိုတယောက်၊ အိမ်နီးချင်းတယောက်ကို
တယောက်ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်။ သူငယ်သည် အသက်ကြီး သူကိုဎင်း၊ လူယုတ်သည် လူမြတ်ကိုဎင်း၊
စော်ကားလိမ့်မည်။ ၆ထိုကြောင့်၊ လူသည် ပေါက်ဘော် ချင်းညီအစ်ကို ကို ကိုင်ဆွဲ၍၊ သင်၌အဝတ်ရှိသေး၏။
လာပါ။ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်၌မင်းပြုပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ပြိုပျက်ရာကိုလည်း ပြုပြင်ပါဟု
ဆိုလျှင်၊ ၇သူကလည်း၊ ငါသည်ပြုပြင်နိုင်သောသူမဟုတ်။ ငါ့အိမ်၌ မုန့်လည်းမရှိ။ အဝတ်လည်းမရှိ။
ငါ့ကိုပြည်သား တို့အပေါ်မှာမင်းမပြုပါစေနှင့်ဟု အတည့်အလင်း ပြောဆိုလိမ့်မည်။
၈ယေရုရှလင်မြို့ပြိုလဲလျက်၊ ယုဒပြည်ဆုံးရှုံး လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့စကားနှင့်
သူတို့အကျင့်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အလိုတော်နှင့်မညီ၊ ဘုန်းကြီး သောမျက်စိတော်တို့ကို

ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြ၏။ ၉သူတို့မျက်နှာအနေအထားသည် သူတို့တဘက် ၌ သက်သေခံ၏။
မိမိတို့ဒုစရိုက်ကိုမဝှက်၊ သောဒုံမြို့သားကဲ့သို့ထင်ရှားစွာပြုကြ၏။ သူတို့ဝိညာဉ်၌ အမင်္ဂလာရှိ၏။
အကြောင်းမူကား၊ မကောင်းကျိုးကိုမိမိတို့၌ ဆပ်ပေးကြပြီ။ ၁၀ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ
၏ဟုထိုသူအား ပြောလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် မိမိအကျင့်တို့၏ အကျိုးကို ခံစားရလိမ့်မည်။
၁၁မတရားသော သူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ မကောင်းသောအမှုနှင့်တွေ့လိမ့်မည် အကြောင်းမူကား၊
သူကျင့်သောအကျင့်တို့၏အပြစ်ကို သူ၌ဆပ်ပေးရလိမ့်မည်။ ၁၂ငါ၏လူများကိုကား၊
သူငယ်တို့သည်ညှဉ်းဆဲကြ၏။ မိန်းမတို့သည်လည်းအုပ်စိုးကြ၏။ ငါ၏လူများတို့ သင်တို့အား
လမ်းပြသောသူတို့သည် လမ်းလွှဲစေကြ၏။ သင်တို့သွားသောလမ်းခရီးကိုလည်း ဖျက်ကြ၏။
၁၃ထာဝရဘုရားသည် မိမိအမှုကို စောင့်အံ့သောငှါထတော်မူ၏။ မိမိလူတို့ကို တရားစီရင်မည်ဟု
အားထုတ် တော်မူ၏။ ၁၄ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့တွင်၊ အသက်ကြီးသူတို့ကိုငှင်း၊ မင်းတို့ကိုငှင်း၊
တရားစီရင်ရာ၌ ဆီးကြိုတော်မူ၏။ သင်တို့သည် ငါဥယျာဉ်တော်ကိုစားကြပြီ။ ဆင်းရဲသော သူတို့၏
ဥစ္စာကိုလုယူ၍၊ မိမိတို့အိမ်၌ သိုထားကြပြီ။ ၁၅ငါ၏လူတို့ကိုအဘယ်ကြောင့် နှိပ်စက်ကြသနည်း။
ဆင်းရဲသားတို့၏ မျက်နှာကို အဘယ်ကြောင့် ကြိတ်ကြသနည်းဟု
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၆တဖန်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇိအုန်သတို့သမီးတို့သည် စိတ်မြင့်၍၊
မိမိလည်ပင်းကိုပြ လျက်၊ မျက်စိလော်လည်လျက်၊ ခြေချင်းတန်ဆာမြည်လျက်၊
စိတ်စိတ်လှမ်းသွားတတ်သောကြောင့်၊ ၁၇ဘုရားရှင်သည် ဇိအုန် သတို့သမီးတို့ကို
ခေါင်းတုံးဖြစ်စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့မှ အဝတ်ကိုပယ်၍ အရှက်ခွဲတော်မူမည်။
၁၈ထိုကာလ၌ ဘုရားရှင်သည် သူတို့ခြေချင်း၊ ဈာဦးထုပ်၊ လဆန်းရုပ်လည်ဆွဲ၊ ၁၉နားသန်သီး၊ လက်ကောက်၊
မျက်နှာဖုံး၊ ၂၀ပေါင်းသရဖူ၊ ရွှေခြေကြိုး၊ ခါးပန်း၊ နှာခေါင်းဘူး၊ ၂၀လက်ဖွဲ့၊ လက်စွပ်၊ နှာဆွဲ၊ ၂၂ရွှေစျာအင်္ကျီ၊
တပက်၊ ခေါင်းခြုံ၊ လွယ်အိတ်၊ ၂၃လွယ်မှန်၊ အတွင်းအင်္ကျီ၊ ဦးရစ်၊ တင်းတိမ်တို့ကို ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။
၂၄မွှေးသော အနံ့အရာ၌ ပုပ်စပ်သောအနံ့၊ ခါးစည်းအရာ၌ ခါးကြိုး၊ ကျစ်သောဆံပင်အရာ၌ ခေါင်းတုံးခြင်း၊
ရင်စည်းတန်ဆာအရာ၌ လျှော်တေကြိုး၊ လှသော အဆင်းအရာ၌ သံပူထိုးချက်ရာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
၂၅သင်၏လူတို့သည် ထားလက်နက်ဖြင့်ငှင်း၊ သင်၏သူရဲတို့သည် စစ်တိုက်သဖြင့်ငှင်းလဲ၍ ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။
၂၆သူ၏တံခါးတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊

၄

၁သူသည် လူဆိတ်ညံရာမြေပေါ်မှာ ထိုင်ရလိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌ မိန်းမခုနစ်ယောက်တို့သည်
ယောကျ်ား တယောက်ကို ကိုင်ဆွဲလျက်၊ ကျွန်မတို့သည်ကိုယ်မုန့်ကိုစားပါမည်။ ကိုယ်အဝတ်ကိုလည်း
ဝတ်ပါမည်။ ကျွန်မတို့ကို မောင်၏နာမဖြင့် သမုတ်ခြင်းသာရှိစေ၍၊ ကျွန်မတို့ရှက်ကြောက်ခြင်းကို
ပယ်ဖျောက်ပါဟုဆိုကြ လိမ့်မည်။
၂ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏ အညွန့်သည် ဘုန်းအသရေပွင့်လန်းလိမ့်မည်။ လွတ်သော
ဣသရေလအမျိုး သားတို့အဘို့၊ မြေအသီးအနှံ့သည် ကောင်းမြတ်လျောက်ပတ်လိမ့်မည်။ ၃-
၄ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်သော ဝိညာဉ်၊ မီးလောင်သောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၊ ဇိအုန်သတို့သမီးတို့၏
အညစ်အကြေးကို ဆေးကြော၍၊ ယေရုရှလင် မြို့၏အသွေးကို မြို့ထဲကပယ်ရှားတော်မူပြီးလျှင်၊
ဇိအုန်တောင်မှာကျန်ကြွင်း၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေရစ်သောသူတည်း ဟူသော အသက်စာရင်း ဝင်သမျှသော
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြ လိမ့်မည်။ ၅ထာဝရဘုရားသည် လည်း၊
ဇိအုန်တောင်မှာရှိသမျှသော အိမ်များနှင့် စည်းဝေးရာ ပရိသတ်များအပေါ်တွင်၊ နေ့အချိန်၌ မိုဃ်းတိမ်
နှင့်မီးခိုးကိုငှင်း၊ ညဉ့်အချိန်၌ မီးလျှံအလင်းကိုငှင်း၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ မြတ်သောအရာ အလုံးစုံတို့ကို လွှမ်းမိုး

တော်မူလိမ့်မည်။ ၆နေ့အချိန်၌လည်း နေပူကိုကွယ်ကာသောတဲ၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းရောက်မှ လုံခြုံသော ခိုလှုံ
ရာဖြစ်လိမ့်မည်။

၅

၁ငါချစ်ရာသခင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်တော်ကို အကြောင်းပြု၍၊ မေတ္တာသီချင်းကိုရှေ့တော်၌ ဆိုပေအံ့။
မြေကောင်း သော တောင်ပေါ်မှာ ငါချစ်ရာသခင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်တော်တဆူရှိ၏။ ၂မြေကိုတူး၍
ကျောက်ခဲတို့ကို ရှင်းလင်းစေပြီးမှ၊ အကောင်းဆုံးသော စပျစ်နွယ်ပင်တို့ကို စိုက်ပျိုးတော်မူ၏။ ဥယျာဉ်ထဲမှာ
မှီခိုရာတဲလင့်ကိုလည်း ဆောက်၍၊ စပျစ်သီးနယ်ရာ ကျင်းကိုလည်း တူးတော်မူ၏။ ထိုအခါစပျစ်သီးကို
သီးမည်ဟုမြော်လင့်သည်ရှိသော်၊ ဖော့ရှသီးကို သီးပါသည်တကား။ ၃ယခုမှာ အိုယုဒပြည်သူ၊
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၊ ငါနှင့်ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်အမှုကို စီရင်ကြပါလော့။ ၄ ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်၌
ငါကျေးဇူးပြုနိုင်လျက်၊ မပြုသေးသော အရာတစုံတခုရှိသလော။ စပျစ်သီးကို သီးမည်ဟု မြော်လင့်
သည်ရှိသော်၊ ဖော့ရှသီးကို အဘယ်ကြောင့်သီးသနည်း။ ၅ယခုနားထောင်ကြ။ ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်၌
ငါပြုရမည်အမှုကို သင်တို့အား ငါဘော်ပြမည်။ စောင်ရန်းကိုငါပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သူတပါးတို့သည်
စားကြလိမ့်မည်။ အုတ်ရိုးကို ငါဖျိုသဖြင့်၊ သူတပါးတို့သည် ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။ ၆ဥယျာဉ်ကိုငါရှင်းရှင်း
ဖျက်ဆီးမည်။ အဘယ်သူမျှ မပြင်ဆင်ရ။ အဘယ်မျှပတူးမဆွရ။ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးပေါက်ကြလိမ့်မည်။
ထိုဥယျာဉ်အပေါ်မှာလည်း မိုဃ်းမရွာစေခြင်းငှါ ငါပညတ် မည်။ ၇ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏
စပျစ်ဥယျာဉ် ကား၊ ဣသရေလအမျိုးတည်း။ နှစ်သက်တော်မူသော ပျိုးပင်ကား၊ ယုဒလူတည်း။
တရားစီရင်ခြင်းကို မြော်လင့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အသေတ်ခြင်းကိုငင်း၊ ဖြောင့်မတ် ခြင်းအရာ၌လည်း
ငိုကြွေးခြင်းကိုငင်း တွေ့မြင်တော်မူ၏၊
၈မိမိတို့သည် မြေ၏အလယ်၌တစုတည်းနေရာကျ၍ လပ်သောအရပ်မရှိစေခြင်းငှါ၊ အိမ်တဆောင်နှင့်
တဆောင်ကိုငင်း၊ လယ်တကွက်နှင့်တကွက်ကိုငင်း၊ ဆက်တတ်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏၊
၉ငါ၏နားအပါး၌ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
အကယ်စင်စစ်ကြီးကျယ်တင့်တယ် သော အိမ်အများ တို့သည်နေသောသူမရှိ။
လူဆိတ်ညံရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊ စပျစ်ဥယျာဉ်တပယ်သည် စပျစ်ရည်
တဗတ်ကိုမျှသာဖြစ်စေမည်။ မျိုးစေ့ကိုလည်း ကြဲသောအခါ၊ ဆယ်ဘို့တွင် တဘို့ကိုမျှသာရကြလိမ့်မည်၊
၁၁သေရည်သေရက်ကို သောက်အံ့သောငှါ၊ နံနက်စောစောထ၍ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူးအံ့သောငှါ၊
ညဉ့်ကို လည်း လွန်စေတတ်သောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၁၂သူတို့၏ပွဲ၌စောင်း၊ တယော၊ ပတ်သာ၊
ပုလွေ၊ စပျစ်ရည် ပါတတ်၏၊ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကိုကား၊ ပမာဏမပြုကြ။
လက်တော်နှင့်ပြုပြင်တော်မူရာကို မရိပ်မိကြ။ ၁၃ထိုကြောင့်ငါ၏လူတို့သည် ပညာမရှိ။
ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြ၏။ မှူးမတ်တို့သည် မွတ်သိပ်၍ သေကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည် ရေငတ်၍
ပူဆွေးလျက်ရှိကြ၏။ ၁၄ထိုကြောင့်၊ မရဏာနိုင်ငံသည် မိမိလောဘကိုကျယ်စေ၍၊ မိမိပစပ်ကိုအတိုင်း
အရှည်မရှိဘဲ ဖွင့်ဟသဖြင့်၊ သူ့တို့၏ဂုဏ်အသရေအလုံးအရင်း၊ အသံဗလံပြုခြင်း၊ ရွှင်လန်းခြင်းတို့သည်
ဆင်းမြုပ်ရကြ၏။ ၁၅ယုတ် သောသူလည်း ဦးနှိမ့်ခြင်း၊ မြတ်သောသူလည်း ရှုတ်ချခြင်းကိုခံရ၍ မာနကြီးသော
သူတို့၏မျက်နှာလည်းပျက်ရ၏။ ၁၆ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား သခင်သည် တရားစီရင်ခြင်း
အားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်
ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းခြင်းရှိတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၇ထိုအခါသိုးသငယ်တို့သည် အလိုအလျောက်
ကျက်စားရကြလိမ့်မည်။ သူဌေးသူကြွယ်ပိုင်ဘူး၍၊ လူဆိတ်ညံရာ အရပ်၌လည်း
ဧည့်သည်တို့သည်စားရကြလိမ့်မည်။

၁၈ဒုက္ခကိုဒုစရိုက်ဖြင့် ဆွဲသောသူ၊ လှည်းကြိုးဖြင့် ဆွဲသကဲ့သို့၊ အပြစ်ကိုဆွဲငင်သော သူတို့သည်
အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၁၉သူတို့ကလည်း ဘုရားသခင်၏အမှုကို ငါတို့သည် မြင်ရမည်အကြောင်း၊
အလျင်အမြန်ကြိုးစားတော်မူပါ စေ။ ငါတို့သည် သိနားလည်ရမည်အကြောင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏
သန့်ရှင်းသော ဘုရား၏ အကြံတော်သည် အနီးသို့ချဉ်း၍ ပြည့်စုံပါစေဟုဆိုတတ်ကြ၏။
၂၀မကောင်းကိုအကောင်း၊ အကောင်းကိုမကောင်းဟု ခေါ်တတ်သောသူ၊ အလင်းအရာ၌အမိုက်၊
အမိုက်အရာ၌ အလင်းကိုငင်း၊ အချိုအရာ၌အခါး၊ အခါးအရာ၌အချိုကိုငင်း၊ အလွဲ ယူတတ်သော
သူတို့သည်အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၂၁ငါသည် ပညာရှိသည်ဟုကိုယ်ကို ထင်သောသူ၊ သမ္မာသတိနှင့် ပြည့်စုံ
သည်ဟု ထင်မှတ်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၂၂စပျစ်ရည်ကိုများစွာသောက်နိုင်သောသူ၊
ဆေးနှင့်ရော သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းအမှု၌၊ အားကြီးသောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။
၂၃ထိုသူတို့သည် တံစိုး ကို စားခြင်းငှါ၊ မတရားသောသူတို့ကို အပြစ်မပေးဘဲလွှတ်၍၊ ဖြောင့်မတ်သော
သူတို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုဝန်မခံ၊ ပယ်ရှားတတ်ကြ၏။ ၂၄ထိုကြောင့်မီးလျှာသည် ကောင်းရိုးကိုလျက်၊
မီးလျှံသည်မြက်ခြောက်ကို ကျွမ်းစေသည်နည်း တူ သူတို့၏အမြစ်သည်ဆွေးမြေ့သော သစ်သားကဲ့သို့ဖြစ်၍၊
အပွင့်သည်လည်း မြေမှုန့်ကဲ့သို့ လွင့်တက်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏တရားတော်ကိုပယ်ကြပြီ။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့် ရှင်းသော
ဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ကိုမထီမဲ့မြင်ပြုကြပြီ။
၂၅ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို အမျက်တော်ထွက်လျက်၊ သူတို့၌
လက်တော်ကိုဆန့်၍ ဒဏ် ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ တောင်တို့သည် တုန်လှုပ်၍၊ သူတို့၏အသေကောင်တို့သည်
လမ်းများ၌ မစင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း အမျက်တော်သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည်
ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။ ၂၆ဝေးသောအရပ်မှာနေသော လူမျိုးတို့အဘို့အလံကိုထူ၍ မြေကြီးစွန်းသားတို့ကို
နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် အလျင်အမြန်လာကြ လိမ့်မည်။ ၂၇သူတို့တွင် မောသောသူမရှိ။
ထိမိ၍လဲသောသူမရှိ။ ငိုက်မျည်းသောသူ၊ အိပ်ပျော်သောလူလည်းမရှိ။ သူတို့ခါးစည်းမပြေ။
ခြေနင်းကြိုးလည်းမကျွတ်။ ၂၈သူတို့မြှားတို့ သည်ထက်ကြ၏။ လေးတို့သည်လည်း တင်လျက် ရှိကြ၏။
မြင်းခွာတို့သည်မီးကျောက်ကဲ့သို့ငင်း၊ ရထားဘီးတို့သည်လည်း၊ လေဘွေကဲ့သို့ငင်း ထင်ကြ၏။ ၂၉သူတို့
အသံဗလံသည် ခြင်္သေ့ဟောက်သံနှင့်တူ၍ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ ဟောက်ကြလိမ့်မည်။ ဟောက်လျက် အကောင်ကို
ဘမ်း၍ ဆောင်သွားကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှမကယ်မနှုတ်ရ။ ၃၀ထိုကာလ၌ သူတို့သည်
သမုဒ္ဒရာအသံဗလံကဲ့သို့ ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုပြည်ကို ကြည့်ရှုလျှင်၊ မှောင်မိုက်အတိ၊
ဒုက္ခဆင်းရဲသက်သက်ရှိ၍ မိုဃ်းကောင်း ကင်အလင်းသည် ကွယ်ပျောက်လိမ့်သတည်း။

၆

၁သြဇိမင်းကြီးအနိစ္စရောက်သော နှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် အလွန်မြင့်မြတ်သော ပလ္လင်ပေါ်မှာ
ထိုင်တော်မူသည်ကို ငါမြင်၏။ အဝတ်တော်တန်ဆာသည် ဗိမာန်တော်ကိုဖြည့်လေ၏။
၂ကောင်းကင်တမန်သရပ်တို့ သည် ပလ္လင်တော်တဘက်တချက်၌ရပ်နေကြ၏။ သူတို့သည်အတောင်
ခြောက်ခုစီရှိ၍၊ အတောင်နှစ်ခုဖြင့် မျက်နှာကိုဖုံးလျက်၊ အတောင်နှစ်ခုဖြင့်ခြေတို့ကို ဖုံးလျက်၊
အတောင်နှစ်ခုဖြင့် ပျံတတ်ကြ၏။ ၃သူတို့ကလည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည်
သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ မြေကြီးလုံးသည် ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်လေ၏ဟု
တပါးကိုတပါး ကြွေးကြော်၍ မြွက်ဆိုကြ၏။ ၄ထိုသို့သော ကြွေးကြော်သံကြောင့်၊ တံခါးတိုင်တို့သည်လှုပ်ရှား၍
မီးခိုးနှင့်တအိမ်လုံးပြည့်လေ၏။ ၅ငါကလည်း ငါ၌အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါအကျိုးနည်းရှိပြီ။ အကြောင်းမူကား၊
ငါသည်ညစ်ညူးသော နှုတ်ခမ်းရှိလျက်၊ ညစ်ညူး သော နှုတ်ခမ်းရှိသော လူမျိုးတွင်နေလျက်နှင့်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်လေပြီတကားဟုဆို၏။

၆ထိုအခါကောင်းကင်တမန် သရပ်တပါးသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်က မီးညှပ်ဖြင့် ယူသော မီးခဲတခဲကို
လက်နှင့်ကိုင်လျက်၊ ငါရှိရာသို့ပျံလာ၍၊ ၇ငါ့နှုတ်ကိုတို့ပြီးလျှင်၊ ဤမီးခဲသည်သင်၏ နှုတ်ခမ်းကို တွေ့ပြီ။
သင်၏ဒုစရိုက်ကိုသုတ်သင်ပြီ။ သင်၏အပြစ်လည်းပြေရှင်းပြီဟုဆို၏။
၈တဖန်ထာဝရဘုရားက ငါသည်အဘယ်သူကို စေလွှတ်ရမည်နည်း။ ငါတို့အဘို့ အဘယ်သူသွား
မည်နည်း၊ ငါတို့အဘို့ အဘယ်သူသွားမည်နည်းဟုမေးတော်မူသံကို ငါကြားလျှင်၊ ငါကအကျွန်ုပ်ရှိပါ၏။
အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ် တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ ၉ထာဝရဘုရားကလည်း ထိုလူမျိုးရှိရာသို့ သွားပြီးလျှင်
သင်တို့သည် ကြားလျက်ပင်၊ အနက်ကို နားမလည်ဘဲကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင်အာရုံမှုပြုဘဲ
မြင်ကြလိမ့်မည်ဟုပြောလော့။ ၁၀သူတို့မျက်စိ မမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊ အကျင့်မပြောင်းလဲ၊
သူတို့အနာရောဂါကိုငါမငြိမ်းစေရသည်တိုင်အောင်၊ သူတို့စိတ် နှလုံးကို မိုက်စေလော့။ သူတို့နားကိုလည်း
ထိုင်းစေလော့။ သူတို့မျက်စိကိုလည်း ပိတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁အိုထာဝရဘုရား၊
အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ကြာပါလိမ့်နည်းဟု ငါမေးလျှောက်ပြန်လျှင်၊ မြို့တို့သည်မြို့သားမရှိ၊ အိမ်တို့သည်
အိမ်သားမရှိအောင် ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ တပြည်လုံးသည် လူဆိတ်ညံရာ သက်သက်
ဖြစ်သည်တိုင်အောင်ငင်း၊ ၁၂ထာဝရဘုရားသည် လူတို့ကိုဝေးသောအရပ်သို့ ပြောင်း စေတော်မူ၍၊ ပြည်ထဲမှာ
များစွာသော စွန့်ပစ်ခြင်းရှိသည်တိုင်အောင်ငင်း၊ ထိုကာလသည် ကြာလိမ့်မည်။ ၁၃ထိုပြည်၌ ဆယ်ဘို့တွင်
တဘို့ကြွင်း သေးသော်လည်း၊ ထိုအကြွင်းသည် အထပ်ထပ်ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်
ထင်းရှူးပင်နှင့် သပိတ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍။ သစ်ငုတ်သည်ကြွင်းသကဲ့သို့၊ သန့်ရှင်းသောအနွယ်သည်၊
ထိုပြည်၌ အငုတ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိသားဖြစ်သော၊ ယောသံ၏သားအာခတ်မင်းလက်ထက်၌
ရှုရိရှင်ဘုရင်ရေဇိန်မင်းနှင့် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ရေမလိမင်း၏သား ပေကာမင်းတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို
တိုက်ခြင်းငှါချီလာကြ၏။ သို့သော် လည်း အကြံမမြောက်နိုင်ကြ။ ၂ရှုရိပြည်သည် ဖေရိမ်ပြည်ကို
အမှီပြုသည်ဟု ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးကြားသောအခါ၊ တော၌ သစ်ပင်တို့သည် လေကြောင့်လှုပ်ရှားသကဲ့သို့၊
မင်းကြီး၏နှလုံးနှင့် ပြည်သားတို့၏ နှလုံးသည်တုန်လှုပ်လျက် ရှိကြ၏။
၃ထိုအခါထာဝရဘုရားသည် ဟေရှာယကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် သင်၏သား
ရှာယာရှုပ်နှင့်အတူ သွား၍၊ ခဝါသည်၏ လယ်နားမှာရှောက်သောလမ်း၊ အထက်ရေကန်ပြွန်ဝ၌
အာခတ်မင်းကို ကြိုဆို၍တွေ့လျှင်၊ ဆင်ဆို ရမည်မှာ၊ ၄သတိပြု၍ ငြိမ်သက်စွာနေလော့။ မီးခိုးထွက်သော
ဤထင်းစနစ်ခုတည်း ဟူသော ရှုရိမင်းရေဇိန်နှင့် ရေမလိ၏ သားတို့သည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်သော်လည်း၊
မစိုးရိမ်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်။
၅-၆ရှုရိပြည်၊ ဖေရိမ်ပြည်၊ ရေမလိသားတို့က၊ ငါတို့သည် ယုဒပြည်သို့သွား၍ နှောင့်ရှက်ကြကုန်အံ့။
တိုက်ယူ၍ ပြည်အလယ်မှာ တဗာလ၏သားကိုမင်းအရာ၌ ခန့်ထားကြကုန်အံ့ဟု သင့်တဘက်၌
မကောင်းသောအကြံကို ကြံကြ သော်လည်း၊ ၇ဘုရားရှင်ထာဝရဘုရားက ထိုအကြံမတည်ရ၊ ထိုသို့မဖြစ်ရ။
၈ရှုရိပြည်၏ခေါင်းကား၊ ဒမာသက်မြို့။ ၉ဒမာသက်မြို့၏ခေါင်းကား၊ ရေဇိန်မင်းဖြစ်ရ၏။ ဖေရိမ်ပြည်၏
ခေါင်းကား၊ ရှမာရိမြို့၊ ရှာမာရိမြို့၏ခေါင်းကား၊ ရေမလိသားဖြစ်ရ၏။ သို့သော်လည်း၊
ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်အတွင်း တွင်၊ ဖေရိမ်ပြည်ကို ပြည်မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ချိုးဖဲ့လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်မယုံလျှင်
မတည်ရကြဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၀တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံမှာ
နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းပန်လော့။ ၁၁နက်သော အရပ်၌ဖြစ်စေ၊ မြင့်သောအထက်အရပ်၌ဖြစ်စေ၊
တောင်းပန်လော့ဟု အာခတ်မင်းကို မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၁၂အာခတ်မင်းက ကျွန်ုပ်မတောင်းပန်ပါ။

ထာဝရဘုရားကိုမစုံစမ်းပါဟုပြန်ပြော၏။ ၁၃ထိုအခါ ဟေရှာယက၊ အိုဒါဝိဒ်အမျိုးသားတို့၊
နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကိုငြီးငွေ့စေသည်သာမက၊ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ကို
ငြီးငွေ့စေကြမည်လော။ ၁၄ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် နိမိတ်လက္ခဏာကို
သင်တို့အားပေးတော်မူမည်။ ကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီးကညာသည်၊ ပဋိသန္ဓေယူ၍၊ သားယောကျ်ားကို
ဘွားမြင် လတံ့။ ထိုသားကို ဧမာနွေလအမည်ဖြင့် မှည့်ရလတံ့။ ၁၅ထိုသူသည် မကောင်းသော အရာကိုပယ်၍၊
ကောင်းသော အရာကို ရွေးယူတတ်သည်တိုင်အောင်၊ နို့ဓမ်းနှင့်ပျားရည်ကို စားရလိမ့်မည်။
၁၆ထိုသူငယ်မကောင်း သောအရာ ကိုမပယ်၊ ကောင်းသောအရာကိုမရွေးမယူတတ်မီ၊
သင်ကြောက်သောရှင်ဘုရင်နှစ်ဦး အစိုးရသော ပြည်သည် စွန့်ပစ် သောအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။
၁၇ဧဖရိမ်အမျိုးသည် ယုဒအမျိုးနှင့်ကွာ သွားသောနေ့မှစ၍၊ မဖြစ်ဘူးသော နေ့ရက်ကာလကို
ထာဝရ ဘုရားသည်သင်၏အပေါ်၌၎င်း၊ သင်၏ လူများအပေါ်၌၎င်း၊ သင်၏အမျိုးရင်းအပေါ်၌၎င်း၊
ရောက်စေတော်မူမည်။ ၁၈ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုမြစ်လက်ကြားတို့ အနားမှာရှိသော ယင်ကောင်ကို၎င်း၊
အာရှုရိပြည်၌ရှိသောပျားကောင် ကို၎င်း၊ နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ ၁၉သူတို့သည်လာ၍လူဆိတ်ညံသောချိုင့်များ၊
ချောက်ကြား၊ တောအုံ၊ ကျက်စားရာများ၊ အပေါ်မှာ အကုန်အစင်နားကြလိမ့်မည်။ ၂၀ထိုကာလတွင်
မြစ်ကြီးတစ်ဘက်၌နေသောသူ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်တည်းဟူ သောငှါးသောသင်တန်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသည်
ဆံပင်နှင့် ခြေမွေးကိုရိတ်တော်မူမည်။ မုတ်ဆိတ်ကိုလည်းပယ်ရှင်း တော်မူမည်။ ၂၁ထိုကာလ၌
လူသည်နွားမကလေးတကောင်၊ သိုးဆိတ်နှစ်ကောင်ကို မွေးစားလျှင်၊ ၂၂သူတို့၌များစွာ သောနို့ကိုရသဖြင့်
နို့ဓမ်းကိုစားရ၏။ ပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့သည် ထောပတ်နှင့်ပျားရည်ကိုသာ စားရကြ လိမ့်မည်။
၂၃ထိုအခါစပျစ်နွယ်ပင် တထောင်ရှိ၍၊ ငွေတထောင်အဘိုး ထိုက်သော စပျစ်ဥယျာဉ်တိုင်း၊ ဆူးပင်မျိုး
သက်သက်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၂၄လေးနှင့်မြှားကိုဆောင်လျက် ထိုအရပ်သို့သွားကြလိမ့်မည်။ မြေတပြင်လုံး၌
ဆူးပင်မျိုး သက်သက်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၂၅ပေါက်တူးနှင့်တူးဆွရာ တောင်ယာရှိသမျှတို့သည် ဆူးပင်မျိုးကြောင့်
အဘယ်သူမျှ မချည်းဝံ့သဖြင့်၊ နွားလွှတ်၍ကျက်စားရာ၊ သိုးဆိတ်တို့
ကျော်နင်းရာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟုဟောလေ၏။

၈

၁တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ကြီးသော ကျောက်သင်ပုန်းကိုယူပြီးလျှင်၊
အသော့လုယက်မြန်မြန် ဖျက် လော့ဟုဆိုလိုသော၊ မဟေရရှာလလဟာရှာဗတ်ဟူသော အက္ခရာစာလုံးကို
လူဘာသာအားဖြင့် ရေးထားလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၂ထိုအခါသက်သေခံစေခြင်းအလိုငှါ၊
ယုံလောက်သောသက်သေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဥရိယနှင့် ယေဗရခိ၏ သားဇာခရိတို့ကို ငါခေါ်ထား၏။
၃ထိုနောက်မှငါသည် ပရောဖက်ကတော်ကို ချဉ်းသဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍
သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်လေ၏။ ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ထိုသားကို မဟေရရှာလလဟာရှဗတ် ဟူသော
အမည်ဖြင့်မှည့်လော။ ၄အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူငယ်သည် အမိအဘဟုမခေါ် တတ်မီ၊ ဒမာသက်မြို့၏
စည်းစိမ်၊ ရှမာရိမြို့၌ လုယက်သောဥစ္စာကို အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် သိမ်းသွားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅-၆တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ ဤလူမျိုးသည်ဖြည်းညှင်းစွာစီးသော ရှိလောင်ချောင်းကို ငြင်းပယ်၍၊
ရေဇိန်နှင့် ရေမလိသားတို့၌ ဝမ်းမြောက်ကြသောကြောင့်၊ ၇ထာဝရဘုရားသည် အလုံးအရင်းပါသော
အာရှုရိရှင်ဘုရင်တည်း ဟူသော၊ ခွန်အားဗလကြီး၍ များသောမြစ်ရေနှင့်သူတို့ လွှမ်းမိုးစေတော်မူသဖြင့်၊
ထိုမြစ်သည် မိမိချောင်းများကို လွှမ်း၍ မိမိကလမ်းများကို လျှံလျက်၊ ၈ယုဒပြည်ကို ချင်းနင်းလွှမ်းမိုးဖြန့်သွား၍
လည်ပင်းတိုင်အောင်မှီလိမ့်မည်။ သူ၏အတောင်တို့ကိုလည်းဖြန့်သဖြင့် ကိုယ်တော်၏ မြေတပြင်လုံးကို
အုပ်မိုးလိမ့် မည် အိုဧမာနွေလဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉အချင်းလူများတို့၊ သင်းဖွဲ့၍ မှိုင်တွေကြလော့။ ဝေးသောပြည်သားအပေါင်းတို့၊
နားထောင်ကြလော့။ ခါးစည်း ၍ မှိုင်တွေကြလော့။ ခါးစည်း၍ မှိုင်တွေကြလော့။ ၁၀တိုင်ပင်ကြလော့။
သင်တို့အကြံသည်ပျက်လိမ့်မည်။ စီရင်ကြလော့။ စီရင်သည်အတိုင်းမတည်ရ၊ အကြောင်းမူကား၊
ဘုရားသခင်သည်ငါတို့ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။
၁၁ဤလူမျိုး၏ဘာသာဓလေ့အတိုင်း၊ ငါမကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးပြလျက်၊
ငါ့ကိုသွန်သင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၁၂သင်းဖွဲ့ခြင်းဟု ဤလူမျိုးဆိုသမျှအတိုင်းသင်တို့သည်
သင်းဖွဲ့ခြင်းဟုမဆိုကြ နှင့်။ သူတို့ကြောက်တတ်သော အရာကို မကြောက်ကြနှင့်။ မထိတ်လန့်ကြနှင့်။
၁၃ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရားကို ရိုသေခြင်းရှိကြလော့။ ထိုဘုရားကိုသာ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊
ထိတ်လန့်ခြင်းရှိကြလော့။ ၁၄ထိုသို့ပြုလျှင် ထိုဘုရား သည် သင်တို့ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်
ဣသရေလလူနှစ်မျိုးတို့ ထိမိ၍လဲစရာကျောက်၊ မှားယွင်းစရာ ကျောက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၌
ကျော့ကွင်းနှင့်ထောင်ချောက်ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၅ထိုသူအများတို့ သည် ထိမိ၍တိမ်းလဲကျိုးပဲ့ခြင်း၊
ကျော့မိဘမ်းဆီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၆ဤသက်သေခံချက်ကို ငါ့တပည့်တို့တွင် ထုပ်ထား၍
ပညတ်တရားကိုတံဆိပ်ခတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇ယာကုပ်အမျိုးသားတို့တွင် မျက်နှာတော်ကို
ကွယ်ထားတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို ငါသည်ဆိုင်းငံ့လျက်မြော်လင့်မည်။ ၁၈ငါမှစ၍
ငါ့အားထာဝရဘုရားပေး တော်မူသော သူငယ်တို့သည်ရှိကြ၏။ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာကျိန်းဝပ်တော်မူသော
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားထံတော်က၊ ဣသရေလ အမျိုး၌ ပုပ္ပနိမိတ်နှင့်အံ့ဘွယ်သောအရာ
ဖြစ်စေခြင်းငှါပေးတော်မူသတည်း။ ၁၉တိုးတိုးပြော၍ မွန္တန်သရဇ္ဈာယ်တတ်သော
နတ်ဝင်နှင့်စုန်းတို့၌ဆည်းကပ်ကြလော့ဟု သင်တို့အားဆိုလျှင်မူကား၊ လူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင်၌
မဆည်းကပ်အပ်သလော။ အသက်ရှင်သော သူ၏အမှုမှာ အသက်သေသော သူ၌ ဆည်းကပ်အပ်သလော။
၂၀တရားတော်ကိုငင်း၊ သက်သေခံတော်မူချက်ကိုငင်း နားထောင်ကြကုန်။ သူတို့ပြော သော စကားသည်
နှုတ်ကပတ်တော်နှင့် မညီလျှင်၊ သူတို့၌အာရုဏ်မတက်သေး။ ၂၁ပင်ပန်းခြင်းနှင့် မွတ်သိပ်ခြင်းကို ခံလျက်
လွန်သွားရကြလိမ့်မည်။ မွတ်သိပ်သော အခါလည်း ကိုယ်ကိုကိုယ်နှောင့်ရှက်၍၊ မိမိတို့ရှင်ဘုရင်နှင့် မိမိတို့
ဘုရား သခင်ကို ကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်။ ၂၂အထက်သို့မျှော်သည်ဖြစ်စေ၊ မြေကြီးကိုကြည့်သည်ဖြစ်စေ၊
ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့် မှောင်မိုက်အတိရှိပါ၏။ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်နှင့်တွေ့၍ အလင်းကွယ်ပျောက်ရာသို့
နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၉

၁သို့သော်လည်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသော ပြည်သည် နောက်မှမှောက်မိုက်နှင့်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။
ဇာဗုလုန် ခရိုင်နှင့် နဿလိခရိုင်ကို အထက်က ရှုတ်ချတော်မူသော်လည်း၊ နောက်တဖန်အိုင်နားရှောက်သော
လမ်း၊ ယော်ဒန် မြစ်တဘက်၊ တပါးအမျိုးသားနေရာ၊ ဂါလိလဲပြည်ကို ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။
၂မှောင်မိုက်ထဲမှာ သွားလာသော လူများတို့သည် ကြီးစွာသော အလင်းကိုမြင်ရ၍၊ သေမင်း၏နိုင်ငံအရိပ်တွင်
ရှိနေသော သူတို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။ ၃ကိုယ်တော်သည် အမျိုးသားတို့ကို များပြားစေ၍၊
သူတို့၏ဝမ်း မြောက်ခြင်းကို တိုးပွား စေတော်မူ၏။ စပါးကို စုသိမ်းရာကာလ၌ ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့ငင်း၊
လုယူသောဉစ္စာကို ဝယ်သောသူ ဝမ်းမြောက် သကဲ့သို့ငင်း၊ ရှေ့တော်၌ သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။
၄အကြောင်းမူကား၊ မိဒျန်လက်ထက်၌ ပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ထမ်းရသောထမ်းဘိုး၊
ကျော၌ခံရသောတုတ်ကိုငင်း၊ ညှဥ်းဆဲသောသူ၏လံတံကိုငင်း ချိုးတော် မူပြီ။
၅စစ်တိုက်သောသူရဲ၏ခြေစွပ်နှင့်အသွေးလူးသော အဝတ်တန်ဆာ ရှိသမျှတို့သည် မီးရှို့ဘို့ မီးဇာဖြစ်ရ
ကြလိမ့်မည်။ ၆အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့အဘို့သူငယ်ကို ဖွားမြင်၏။ ငါတို့အားသားကို သနားတော်မူ၏။
ထိုသူသည် အုပ်စိုးခြင်း အာဏာစက်ရှိလိမ့်မည်။ နာမတော်မူကား အံ့ဩဖွယ်၊ တိုင်ပင်ဘက်၊ တန်ခိုးကြီးသော

ဘုရားသခင်၊ ထာဝရအဘ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းအရှင်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကိုခံတော်မူလိမ့်မည်။ ၇ဒါဝိဒ်မင်း၏
ရာဇပလ္လင်ပေါ် မှာထိုင်၍၊ နိုင်ငံတော်ကို နောင်ကာလအစဉ်မပြတ်၊ တရားတော်အတိုင်း ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်၍
အမြဲတည်စေတော်မူမည် အကြောင်း၊ အာဏာတော်တိုးတက်ခြင်းနှင့် ငြိမ်သက်တော်မူခြင်းသည်
နိစ္စအမြဲရှိလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရားသည် အလိုတော်အားကြီး၍၊ ထိုအမှုကို
ပြီးစီးစေတော်မူလိမ့်မည်။

၈ထာဝရဘုရားသည် ဗျာဒိတ်တော်ကို ယာကုပ်အမျိုးသို့လွှတ်၍၊ဣသရေလ အမျိုးအပေါ်မှာ
သက်ရောက် စေတော်မူ၏။ ၉–၁၀အုတ်ရိုးပြိုသော်လည်း၊ ဆစ်သောကျောက်နှင့်တည်ပြန်မည်။
သဖန်းပင်များကို ခုတ်လှဲသော်လည်း၊ သူတို့အရာ၌ အာရဇ်ပင်များကို စိုက်ထားမည်ဟု
မာနကြီးမားထောင်လွှားသော ရှမာရိမြို့သားမှစ၍ ဖေရိမ်လူအပေါင်း တို့သည်သိရကြလိမ့်မည်။
၁၁ထာဝရဘုရာသည်လည်း၊ ထိုသူတို့တဘက်၌ ရေဇိန်မင်း၏ ရန်သူတို့ကို ချီးမြှောက်၍၊ ဖေရိမ်အမျိုး၏
ရန်သူတို့ကို ထစေတော်မူသဖြင့်၊ ၁၂ရှေ့၌ကားရှုရိလူ၊ နောက်၌ကား ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ပစပ်ဟ၍၊
ဣသရေလအမျိုးကို ကိုက်စားကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက်တော်သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည်
ဆန့်ကျင် လျက်ရှိသေး၏။

၁၃ဤလူမျိုးသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသော သူထံသို့မလှည့်မပြန်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား ကို မရှာမဖွေတတ်။ ၁၄ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်
ဣသရေလအမျိုးမှ ဦးခေါင်းနှင့်အမြီးကိုၶင်း၊ စွန်ပလွံလက်နှင့် ကိုင်းပင်ကိုၶင်း တနေ့ခြင်းတွင်
ခုတ်ဖြတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၅ ဦးခေါင်းကား၊ အသက်ကြီးသူနှင့် အသရေရှိသူတည်း။ အမြီးကား၊
မုသာကိုဟောပြောသော ပရောဖက်တည်း။ ၁၆ဤလူမျိုးကို လမ်းပြသော သူတို့သည် လမ်းလွဲစေခြင်း
ငှါပြုကြ၏။ လိုက်သောသူတို့သည်လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၇ထိုကြောင့်၊
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့တွင်ရှိသော လူပျိုတို့ကိုအားရတော်မမူ။ မိဘမရှိသော သူငယ်နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကို
သနားတော်မမူ။ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် အဓမ္မပြုသောသူ၊ ဆိုးညစ်သောသူဖြစ်၍၊ မတရားသောစကားကို
ပြောတတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ အမျက် တော်သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၁၈အဓမ္မသည် မီးကဲ့သို့ လောင်တတ်၏။ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးကို ကျွမ်းစေမည်။ တောအုပ်ကိုလည်း
မီးရှို့သဖြင့်၊ အပင်တို့သည် မီးခိုးနှင်တကွ လွင့်တက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၉ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏
အမျက်တော် ကြောင့်၊ မြေသည်မီးလောင်၍၊ မြေသားတို့သည် မီးမွေးဘို့ထင်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ညီအစ်ကိုချင်း
တယောက်ကို တယောက်မနှမြောရ။ ၂၀လက်ျာဘက်၌ ခုတ်ဖြတ်သော်လည်း၊ ငတ်မွတ်လိမ့်မည်။
လက်ဝဲဘက်၌ ကိုက်စား သော်လည်း မဝရ။ အိမ်နီး ချင်းအသားကို လူတိုင်းကိုက်စားရလိမ့်မည်။
၂၁မနာရှေအမျိုးသည် ဖေရိမ်အမျိုးကိုၶင်း၊ ဖေရိမ်အမျိုးသည် မနာရှေအမျိုးကိုၶင်း ကိုက်စားကြလိမ့်မည်။
ထိုနှစ်မျိုးတို့သည် ယုဒအမျိုးကို တညီတညွတ် တည်းရန်ပြုကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊
အမျက်တော်သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၁၀

၁တ်မွတ်သော သူတို့ကို တရားရှုံးစေခြင်းငှါၶင်း၊ ၂ငါ၏လူမျိုးတွင် ဆင်းရဲသားတို့၏ အခွင့်အရာကို
ရုပ်သိမ်း ခြင်းငှါၶင်း၊ မုတ်ဆိုးမတို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ မိဘမရှိသောသူတို့၏ ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါၶင်း၊ မတရားသဖြင့်
စီရင်သောသူ၊ ကျပ်တည်းစွာသောမှတ်ချက်ကို မှတ်သားသော စာရေးတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။
၃ငါကြည့်ရှုစီရင်သည်ကာလ၊ အဝေးက ရောက်လတံ့သော ဖျက်ဆီးခြင်းဖြစ်သည်ကာလ၌၊ သင်တို့သည်
ချမ်းသာရအံ့သောငှါ၊ အဘယ်သူထံသို့ ပြေးကြလိမ့်မည်နည်း။ သင်တို့စည်းစိမ်ဥစ္စာကို အဘယ်မှာ
သိုထားကြလိမ့်မည်နည်း။ ၄ငါ့ကျေးဇူးကို မခံရသောသူတို့ သည်၊ ချုပ်ထားလျက်ရှိသော သူတို့အောက်မှာ

ဦးချရကြလိမ့်မည်။ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့အောက်မှာ လဲရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက်တော်သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည်ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၅အာရှုရိလူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါ့အမျက်၏ လှံတံဖြစ်၏။ သူကိုင်သောတောင်ဝေးသည် ငါဒဏ်ပေးစရာ ဘို့ဖြစ်၏။ ၆အဓမ္မလူမျိုးရှိရာသို့ သူ့ကိုငါစေလွှတ်မည်။ ငါ့အမျက်ခံရာ လူစုကို လုယူဖျက်ဆီး၍၊ လမ်း၌ ရွှံ့ကိုကဲ့သို့ ကျော်နင်းစေခြင်းငှါ၊ သူ့ကိုငါမှာထားမည်။ ၇သို့သော်လည်း၊ သူသည်အခြားသောအကြံ၊ အခြားသောအလိုရှိ၏။ သူသည် ဖျက်ဆီး၍၊ များစွာသော လူမျိုးတို့ကို ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ၈သူသည်အဘယ်သို့ ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ငါ၏မှူးမတ်တို့သည် မင်းကြီးဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။ ၉ကာလနောမြို့သည် ခါခေမိတ်မြို့ကဲ့ သို့၎င်း၊ ဟာမတ်မြို့ သည် အာပဒ်မြို့ကဲ့သို့၎င်း၊ ရှမာရိမြို့သည် ဒမာသက်မြို့ကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ၁၀ရှာမာရိရုပ်တုနှင့် ယေရုရှလင်ရုပ်တုထက်သာ၍မြတ်သော ရုပ်တုဆင်းတုကိုကိုးကွယ်သော တိုင်းနိုင်ငံများကို ငါလုယူသကဲ့သို့၎င်း၊ ၁၁ရှမာရိမြို့နှင့် သူ၏ရုပ်တုတို့ကို ငါပြုသကဲ့သို့၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့နှင့်သူ၏ရုပ်တုတို့ကို ငါပြုမည်မဟုတ်လောဟု ဆိုတတ်၏။

၁၂သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ အမှုတော်ကို လက်စသတ်တော်မူ ပြီးမှ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ မာနထောင်လွှားခြင်း၊ မော်သောမျက်နှာနှင့် စော်ကားခြင်းကို ငါကြည့်ရှု၍ စီရင်မည်။ ၁၃ထိုမင်းက၊ ငါသည် ကိုယ်လက်ရုံးသတ္တိနှင့် ကိုယ်ဉာဏ်အားဖြင့် ငါတတ်နိုင်၏။ ပညာသတိနှင့် ငါပြည့်စုံ၏။ လူမျိုး နေရာအပိုင်းအခြားတို့ကိုငါရွှေ့ပြီ။ သူတို့၏ဘဏ္ဍာကိုလုယူပြီး။ ဘုရင်တို့ကို သူရဲကဲ့သို့နှိမ့်ချပြီ။ ၁၄ငါလက်သည် ငှက်သိုက်ကို တွေ့သကဲ့သို့၊ လူတို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းကိုတွေ့ပြီ။ စွန့်ပစ်သော ငှက်ဥတို့ကို သိမ်းယူသကဲ့သို့၊ မြေကြီး တန်ဆာရှိသမျှ တို့ကို ငါသိမ်းယူပြီ။ အဘယ်သူမျှအတောင်ကိုမလှုပ်၊ နှုတ်သီးကိုမဖွင့်၊ မမြည်မတွန်ဟုဆိုသည် ဖြစ်၍၊ ၁၅ကြိမ်လုံးသည် ကိုင်သောသူကိုလှုပ်သကဲ့သို့၎င်း၊ တောင်ဝေးသည်မိမိသခင်ကို ချီကြွသကဲ့သို့၎င်း၊ ပုဆိန်သည် ခုတ်သော သူကို စောကားရမည်လော။ လွှသည် တိုက်သော သူကို ရန်ပြု၍ ထောင်လွှားရမည်လော။ ၁၆ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ် ခြေသခင်အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ထိုမင်း၏ ဆူဝသောသူတို့၌ ပိန်ကျုံခြင်းကို သွင်းပေးတော်မူမည်။ သူ၏ ဘုန်း အောက်၌လည်း မီးလောင်သကဲ့သို့ လောင်စေခြင်းငှါရှို့တော်မူမည်။ ၁၇ဣသရေလအမျိုး၏ အလင်းသည် မီးဖြစ်တော် မူမည်။ သန့်ရှင်းသော ဘုရားသည်မီးလျှံဖြစ်တော်မူမည်။ တနေ့ခြင်းတွင်၊ ထိုမင်း၏ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို မီးရှို့၍၊ ကျွမ်းစေတော်မူမည်။ ၁၈တော၏ဘုန်းကိုင်း၊ အသီးအနှံထွက်သော လယ်၏ဘုန်းကိုင်း၊ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာနံ ဝိညာဉ်နှင့်တကွ ကုန်စေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုမင်းသည်နာသောသူကဲ့သို့ အားလျော့လိမ့်မည်။ ၁၉ကြွင်းသောတောပင် တို့ကို သူငယ်သည် စာရင်းယူနိုင်အောင်၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၀ထိုအခါမှစ၍၊ ဘေးလွတ်လျက်ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယာကုပ်အမျိုးသားတို့သည်၊ မိမိတို့ ကိုညှဉ်းဆဲသောသူ၌ နောက်တဖန်မကိုးစားဘဲ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောအရှင်ထာဝရဘုရား၌ အမှန်ကိုး စားကြလိမ့်မည်။ ၂၁ကြွင်းသောသူတည်းဟူသော၊ ယာကုပ်အမျိုး၌ ကြွင်းသောသူတို့သည် တန်ခိုးကြီး တော်မူသော ဘုရားသခင့်ထံသို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ ၂၂အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏အမျိုးသားတို့သည် သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်အမျှ များသော်လည်း၊ ကြွင်းသောသူတို့သာလျှင် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင်ပယ် ရှင်းခြင်းသည် တရားသဖြင့် လွှမ်းမိုးရလိမ့်မည်။ ၂၃ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် မြေတပြင်လုံး အလယ်၌ စီရင် ဆုံးဖြတ်သော၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းကို ပြုတော်မူလိမ့်မည်။

၂၄ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇိအုန်မြို့၌ နေသော ငါ၏လူမျိုး၊ အာရှုရိမင်းကြောင့် မကြောက်နှင့်။ သူ၏ကြိမ်လုံးနှင့်သင့်ကိုရိုက်မည်။

အဲဂုတ္တုမြင်းပြုသည်နည်းတူ သူ၏လှံတံကို သင်၏အပေါ်မှာမိုးလိမ့်မည်။ ၂၅သို့သော်လည်း၊ ခဏကြာပြီးမှ
သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော အားဖြင့်၊ ငါ့အမျက်သည်ငြိမ်း၍၊ ငါ့စိတ်လည်းပြေလိမ့်မည်။
၂၆ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ဩရပ်ကျောက်နားမှာ မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကို
ဒဏ်ခတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ပင်လယ်ကို လှံတံတော်နှင့် မိုးသကဲ့သို့၎င်း၊ ထိုမင်း အဘို့ဘေးဥပဒ်ကို ပြင်ဆင်၍၊
အဲဂုတ္တုလက်ထက်၌ ကဲ့သို့တစ်ဖန် လှံတံတော်ကို ချီတော်မူမည်။ ၂၇ထိုကာလ၌ သူ၏ဝန်ကို
သင်၏ပခုံးပေါ်ကငင်း၊ သူ၏ထမ်းဘိုးကို သင်၏လည်ပင်းပေါ်ကငင်း ချရ၏။ ဆီလူးခြင်းကျေးဇူးကြောင့်
ထမ်းဘိုးပျက်စီးရ၏။
၂၈အာရပ်မြို့သို့ ရောက်လေပြီ။ မိဂရုန်မြို့တိုင် အောင်လွန်သွားပြီ။ မိတ်မတ်မြို့၌လှည်း များကို
ချထားပြီ။ ၂၉တောင်ကြားကို လွန်ကြပြီ။ ဂေဗမြို့၌ စားခန်းချကြပြီ။ ရာမမြို့သည် ကြောက်လန့်လျက်ရှိ၏။
ရှောလုနေရာ ဂိဗာမြို့ သည် ပြေး၏။ ၃၀အိုဂလ္လိမ်မြို့သမီး၊ ကြွေးကြော်လော့။ အိုလဲရှမြို့၊နားထောင်လော့။
အာနသုတ်မြို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ၃၁မာဒမေနမြို့သည် ပြောင်းသွားပြီ၊ ဂေဗိမ်မြို့သားတို့သည်
လွတ်အောင်ပြေးကြ၏။ ၃၂နောဘမြို့၌ တရက်နေပြီးမှ ဇိအုန်သတို့သမီး၏ တောင်တည်းဟူသော
ယေရုရှလင်တောင်ကိုရွယ်၍၊ မိမိလက်ကို လှုပ်လိမ့်မည်။ ၃၃ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ
သခင်အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာနှင့် သစ်ပင်အထွဋ်ကို ယယ်ရှင်း
တော်မူမည်။ အရပ်မြင့်သောအခက်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍၊ ကြီးမားသော အခက်တို့ကို နှိမ့်ချတော်မူမည်။
၃၄တောအုပ်ကို ပုဆိန်နှင့်ခုတ်ပယ်တော်မူ၍၊ လေဗနုန်တောသည် တန်ခိုးကြီးသော သူ၏လက်အားဖြင့်
လဲလျက်နေလိမ့်သတည်း။

၁၁

၁ယေရှဲအမျိုးအငုတ်၌ အတက်ပေါက်လိမ့်မည်။ သူ၏အမြစ်တို့တွင် အညွန့်သည် အသီးသီးလိမ့်မည်။
၂ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော ဉာဏ်ပညာကိုပေးသော ဝိညာဉ်၊ ကြံစည်တတ်စွမ်းနိုင်သော
သတ္တိကို ပေးသောဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကိုသိ၍ ကြောက်ရွံ့သောသဘောကို ပေးသော ဝိညာဉ်တော်သည်
ထိုသူအပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၃ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၌
မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိမျက်စိမြင် သည်အတိုင်း တရားမစီရင်၊ မိမိနားကြားသည်အတိုင်း မဆုံးဖြတ်ဘဲ၊
၄ဆင်းရဲသားတို့၏ အမှုကို တရားတော်အတိုင်း စီရင်၍၊ နှိမ့်ချသော မြေကြီးသားတို့ဘက်၌ နေလျက်၊
ဖြောင့်မတ်စွာဆုံးဖြတ်လိမ့်မည်။ မြေကြီးကို နှုတ်ကပတ်တော် လှံတံနှင့်ဒဏ်ခတ်၍၊
ဆိုးသောသူကိုနှုတ်ခမ်းထွက်သက်နှင့်ကွပ်မျက်လိမ့်မည်။ ၅တရားနှင့်သစ္စာသည် သူ၏
ခါးပန်းခါးစည်းဖြစ်လိမ့်မည်။
၆တောခွေးသည် သိုးသငယ်နှင့်အတူနေလိမ့်မည်။ ကျားသစ်သည် ဆိတ်သငယ်နှင့်အတူ
အိပ်လိမ့်မည်။ နွားသငယ်၊ ခြင်္သေ့သငယ်၊ ဆူအောင်ကျွေးသော အကောင်တို့သည် အတူသွားလာကြ၍၊
လူသူငယ်သည် သူတို့ကို ပို့ဆောင်လိမ့်မည်။ ၇နွားမနှင့်ဝံမသည် အတူကျက်စား၍၊ သူတို့သားငယ်များသည်
အတူအိပ်ကြ လိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့သည် လည်း နွားကဲ့သို့မြက်ကို စားလိမ့်မည်။ ၈နို့စို့သူငယ်သည်လည်း
မြွေဆိုးတွင်းပေါ်မှာ ကစားလိမ့်မည်။ နို့ကွာသော သူငယ်သည်လည်း၊ မြွေဟောက်တွင်းဝ၌
မိမိလက်ကိုသွင်းလိမ့်မည်။ ၉ငါ၏သန့်ရှင်းသော တောင်တပြင်လုံး၌ အချင်းချင်းညှဉ်းဆဲခြင်း၊
ဖျက်ဆီးခြင်းကိုမပြုရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်ရေသည် မိမိနေရာကို လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့၊ မြေကြီး သည်
ထာဝရဘုရားကို သိကျွမ်းခြင်းပညာ နှင့်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။
၁၀ထိုကာလ၌ ယေရှဲ၏အမြစ်သည်ပေါက်၍၊ လူများအဘို့ထူသော အလံဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအလံ၌
တပါး အမျိုး သားတို့သည် ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်သည်လည်း ဘုန်းကြီးလိမ့်မည်။
၁၁ထိုကာလ၌ ထာဝရ ဘုရားသည် လက်တော်ကို ဆန့်၍၊ ကျန်ကြွင်းသော

ကိုယ်တော်၏လူတို့ကိုအာရှုရိပြည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၊ ပါသရုပြည်၊ ကုရှပြည်၊ ဧလံပြည်၊ ရှိနာပြည်၊ ဟာမတ်ပြည်၊
ပင်လယ်ဘတက်၌ ရှိသောပြည်များတို့မှ ကယ်ယူခြင်းငှါ တဖန် ပြုတော်မူလိမ့်မည်။
၁၂တပါးအမျိုးသားတို့အဘို့အလံကို ထူတော်မူသဖြင့်၊ နှင်ထုတ်သော ဣသရေလ အမျိုး သားနှင့်၊
အရပ်ရပ်ကွဲပြားသော ယုဒအမျိုးသားတို့ကို မြေကြီးလေးမျက်နှာတို့မှခေါ်၍ စုဝေးစေတော်မူလိမ့်မည်။
၁၃ဧဖရိမ်အမျိုးသည် ငြူစူသော စိတ်ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ရန်ပြုတတ်သော ယုဒအမျိုးသား တို့သည်လည်း၊
ရန်ပြေကြလိမ့်မည်။ ဧဖရိမ်အမျိုးသည် ယုဒအမျိုးကိုမငြူစူရ။ ယုဒအမျိုးလည်းဧဖရိမ်အမျိုးကို ရန်မပြုရ။
၁၄သူတို့သည် အနောက်ဘက်၌ ဖိလိတ္တိလူများကို လိုက်၍ တိုက်ကြလိမ့်မည်။ အရှေ့ပြည်သားတို့၏
ဥစ္စာကိုအတူလုယူကြလိမ့်မည်။ ဧဒုံအမျိုးနှင့် မောဘအမျိုးကိုလည်း လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။ အမ္မုန်အမျိုးသား
တို့သည် သူတို့၏အုပ်စိုးခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၁၅ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အဲဂုတ္တု ပင်လယ်၏လျှာကို
ဖျောက်ဖျက်တော်မူမည်၊ ပြင်းစွာသော လေတော်နှင့် တကွလက်တော်ကို မြစ်ပေါ်မှာလှုပ်၍၊
ချောင်းခုနစ်သွယ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရိုက်ခတ်တော်မူသဖြင့် လူတို့သည် ခြေနင်းစီးလျက် ကျော်သွားကြလိမ့်မည်။
၁၆ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သွားသောအခါ၌ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အာရှုရိပြည်မှ
ကျန်ကြွင်းသော ကိုယ်တော်၏လူတို့သွားရာ လမ်းကြီးဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၂

၁ထိုကာလ၌ သင်မြွက်ဆိုရမည်ကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းပါမည်၊အကျွန်ုပ်ကို အမျက်ထွက်တော်မူသော်လည်း၊ တဖန်အမျက်တော်ငြိမ်း၍၊ အကျွန်ုပ်ကို
နှစ်သိမ့်စေတော်မူ၏။ ၂ဘုရား သခင်သည် ငါ့ကို ကယ်တင်သော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြောက်လန့်သော
စိတ်မရှိဘဲ ရဲရင့်မည်။ ထာဝရဘုရား သည် ငါချီးမွမ်းရာ၊ ငါသီချင်းဆိုရာ၊ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသော
အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၃သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် ကယ်တင်ခြင်းစမ်းရေတွင်းတို့၌
ရေခပ်ရကြလိမ့်မည်။ ၄ထိုကာလ၌လည်း ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်း ကြလော့။
နာမတော်ကိုပဌနာပြုကြလော့။ အမှုတော်တို့ကို လူများတို့တွင် ဘော်ပြကြလော့။ နာမတော်သည်
မြင့်မြတ်သောကြောင့် ချီးမွမ်းကြလော့။ ၅ထာဝရဘုရားကို ထောမနာသီချင်း ဆိုကြလော့။
ထူးဆန်းသောအမှုကို ပြုတော်မူပြီ။ အမှုတော်သည် မြေတပြင်လုံး၌ ထင်ရှားပါစေ။ အိုဇိအုန်သတို့သမီး၊
ကြွေးကြော်လော့။ ဝမ်းမြောက်သဖြင့် အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး၏
သန့်ရှင်းသောဘုရားသည် သင်၏အလယ်၌ ဘုန်းကြီးတော် မူ၏ဟုမြွက်ဆိုရလိမ့်မည်။

၁၃

၁ဗာဗုလုန်မြို့ကို ရည်ဆောင်၍ အာမုတ်၏သားဟေရှာယခံရသော ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား၊
၂ရှင်းလင်းသော တောင်ပေါ်မှာအလံကိုထူကြ။ ကျယ်သောအသံနှင့်အော်ဟစ်ကြ။ လက်ကိုလှုပ်ကြ။
သူတို့သည် မင်းတို့နေရာတံခါးများကိုဝင်ကြစေ။ ၃ငါသန့်ရှင်းစေသောသူတို့ကို ငါမှာထားပြီ။ ငါပေးသော
ဘုန်းအာနုဘော် ကြောင့် ဝမ်းမြောက်သောသူ၊ ငါ၏သူရဲတို့ကို ငါ့အမျက်ပြေစေခြင်းငှါ ငါခေါ်ပြီ။
၄ကြီးစွာသောအလုံးအရင်း၏ အသံကဲ့သို့ တောင်တို့အပေါ်မှာ လူများ၏ အသံဗလံ၊
စုဝေးသောတိုင်းသူပြည်သားများတို့၏ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံ ဗလံရှိသည်နှင့်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းကိုစီရင်ခင်းကျင်းတော်မူ၏။
၅ထာဝရဘုရားနှင့်အတူတကွ အမျက်တော်လက်နက်တို့သည် တပြည်လုံးတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
ဝေးသောပြည်၊ ကောင်းကင်စွန်းမှလာကြ၏။

၆ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည်နီးသောကြောင့်၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။
အနန္တတန်ခိုးရှင်စီရင်တော် မူသော ဘေးအန္တရာယ်ကဲ့သို့လာလိမ့်မည်။ ၇ထိုကြောင့်၊ ရှိသမျှသော
လက်တို့သည် ကျကြလိမ့်မည်။ လူအပေါင်းတို့ သည် စိတ်ပျက်၍ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၈နာခြင်းဝေဒနာအမျိုးမျိုးကို ခံရကြလိမ့်မည်။ သားဘွားသောမိန်းမကဲ့သို့ ဝေဒနာကို ခံရလျက်၊
တယောက်ကိုတယောက်ကြည့်ရှု၍ မှိုင်တွေသဖြင့်၊ သူတို့မျက်နှာသည် မီးလျှံအဆင်းရှိလိမ့်မည်။
၉ထိုပြည်ကိုဖျက် ဆီး၍ အပြစ်ကြီးသော ပြည်သူပြည်သားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏
ကြမ်းကြုတ်သောနေ့ရက်သည် ပြင်းထန်သောဒေါသအမျက်ထွက် လျက်လာလိမ့်မည်။
၁၀မိုဃ်းကောင်းကင်ကြယ်နက္ခတ်တို့သည် အလင်းကိုမပေး။ နေသည်လည်း ထွက်သောအခါမိုက်လျက်၊
လသည်လည်းမထွန်းမလင်းဘဲလျက်ရှိလိမ့်မည်။ ၁၁ထိုလောကီနိုင်ငံ၏ အပြစ်ကိုငင်း၊ မတရားသော
သူတို့၏ဒုစရိုက်များကိုငင်း ငါစစ်ကြောမည်။ မာနကြီးသော သူတို့၏ထောင်လွှားခြင်းကို ငါနှိပ်စက်၍
ကြမ်းကြုတ် သောသူတို့၏ စော်ကားခြင်းကို ငါနှိမ့်ချမည်။ ၁၂လူသည် ရွှေစင်ထက်အဘိုး
ထိုက်မည်အကြောင်း၊ ဆင်းရဲသားသည် ဩဖိရရွှေကျောက်ထက်အဘိုးထိုက်မည်အကြောင်း ငါပြုမည်။
၁၃သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ ဒေါသအမျက်တော်ပြင်းစွာထွက်သော နေ့ရက်၌
မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ငါလှုပ်ရှားမည်။ မြေကြီးလည်း မိမိနေရာမှ ရွေ့ရလိမ့်မည်။
၁၄ပြည်သားတို့သည်သောကြောက်၍ ပြေးသောဒရယ်မ၊ ထိန်းသိမ်းသူ မရှိသော သိုးများကဲ့သို့ဖြစ်၍၊
အသီးအသီးမိမိအမျိုးသားချင်းတို့ကို မျက်နှာပြု၍၊ အသီးအသီးမိမိပြည်သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။
၁၅တွေ့မိသမျှသော သူတို့ကို လှံနှင့်ထိုးရ၏။ စုဝေးလျက်ရှိသော သူအပေါင်းတို့လည်း ထားဖြင့်
ဆုံးကြလိမ့်မည်။ ၁၆သူတို့သားသမီးများကို သူတို့မျက်မှောက်၌ မြေပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွပ်လိမ့်မည်။
သူတို့အိမ်များကို လုယက်၍၊ သူတို့မယားများကို အဓမ္မပြုကြလိမ့်မည်။

၁၇ကြည့်ရှုလော့။ ငွေကိုပမာဏမပြု၊ ရွှေကိုအလိုမရှိသော မေဒိလူ များကို သူတို့တဘက်၌
ငါနှိုးဆော်မည်။ ၁၈သူတို့သည် လူပျိုတို့ကို လေးနှင့်ရိုက်ခတ်ကြလိမ့်မည်။ အကလေး တို့ကို မသနားကြ။
သူတို့မျက်စိသည် သူငယ်တို့ကို မနှမြောရ။ ၁၉တိုင်းနိုင်ငံတို့၏ အထွဋ်၊ ခါလဒဲအမျိုးသားတို့၏ ဘုန်းအသ
ရေဖြစ်သော ဗာဗုလုန်မြို့သည် ဘုရားသခင်ဖျက်စီးတော်မူသော သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်
မည်။ ၂၀ထိုမြို့၌ ကာလအစဉ်၊ လူမျိုးအဆက်ဆက်အဘယ်သူမျှမနေရ။ ထိုမြို့၌ အာရပ်လူသည်
တဲကိုမျှမဆောက်ရ။ သိုးထိန်းတို့သည် သိုးခြံကိုမျှ မလုပ်ရကြ။ ၂၁တောသားရဲတို့သည်ထိုမြို့၌
အိပ်ကြလိမ့်မည်။ အိမ်တို့သည် မြည်တတ် သော တိရစ္ဆာန်များနှင့် အပြည့်ရှိကြလိမ့်မည်။
ကုလားအုပ်ငှက်တို့လည်း နေရာကျ၍ မျောက်တို့လည်း ကခုန်ကြ လိမ့်မည်။ ၂၂တောခွေးတို့သည်လည်း၊
ဘုံဗိမာန်များ၌ငင်း၊ မြေခွေးတို့သည်လည်း၊ ကြက်သရေတိုက်များ၌ငင်း၊ အူကြ၊ မြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့သော
ကာလနီးလှပြီ။ ထိုမြို့၏အသက်တာမရှည်ရ။

၁၄

၁အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်အမျိုးကိုသနား၍ ဣသရေလအမျိုးကို တဖန်
ရွေးကောက် သဖြင့်၊ သူတို့ကို နေရင်းပြည်၌နေရာချတော်မူလိမ့်မည်။ ၂တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည်
သူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ ယာကုပ်အမျိုး၌ ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သူတို့ကို
နေရင်းအရပ်သို့ ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့ကို
ထာဝရဘုရား၏ ပြည်တော်တွင်၊ ကျွန်နှင့် ကျွန်မအရာ၌ ထား၍ စေစားကြလိမ့်မည်။ အထက်က
သိမ်းသွားဘူးသောသူတို့ကို တဖန်သိမ်းယူခဲ့လိမ့်မည်။ ညှဉ်းဆဲဖူးသော သူတို့ကိုလည်း အုပ်စိုးကြလိမ့်မည်။

၃ထိုအခါထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုငြိုငြင်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ သူတပါးစေစား၍ ဆင်းရဲစွာ
အစေကျွန်ခံရခြင်းထဲ က နှုတ်၍ ချမ်းသားပေးတော်မူလျှင်၊ ၄သင်သည် ဗာဗုလုန်ဘုရင်ကို ရည်ဆောင်၍၊
ပုံစကားကို ဤသို့မြွက်ဆိုလိမ့်မည်၊ အစိုးတရပြုသောသူသည် ဆုံးလေပြီတကား။ ရွှေမြို့တော်သည်
ဆုံးလေပြီတကား။ ၅-၆လူသတ္တဝါတို့ကို အမျက်ထွက်၍၊ အစဉ်မပြတ်ရိုက်ခြင်း၊ အတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်တို့ကို မာနစိတ်နှင့်အုပ်စိုး၍၊ အစဉ်မပြတ် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုသော အဓမ္မလူတို့၏

တောင်ဝေးကိုင်း၊ ထိုသို့အစိုးရသောသူတို့၏ ရာဇလှံတံကိုင်း၊ ထာဝရဘုရားချိုဖောက်တော်မူပြီ။
၇မြေတပြင်လုံးသည် ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။ ၈ထင်းရှူးပင်နှင့်
လေဗနုန် အာရဇ်ပင်တို့က၊ သင်သည် လဲပြီးနောက်၊ ငါတို့ကို ခုတ်လှဲသောသူသည် မတက်မလာရဟု
သင့်ကိုရည်ဆောင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။
၉သင်သည်ရောက်လာသောအခါ၊ အောက်အရပ်မရဏာနိုင်ငံသည် ကြိုဆိုအံ့သောငှါ လှုပ်လေ၏။
သင်္ချိုင်း သားများနှင့် လောကီမင်းများအပေါင်းတို့ကို သင့်အတွက်ကြောင့် နှိုးဆော်လေ၏။ အတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်သော ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့ကို ရာဇပုလ္လင်တို့မှ ထစေ၏။ ၁၀ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သင်သည်လည်း
ငါတို့ကဲ့သို့ အားနည်း ပါသည်တကား။ ငါနှင့်တူပါသည်တကား။ ၁၁သင်၏ဘုန်းသရေနှင့် သင်၏တူရိယာမျိုး
အသံဗလံတို့ကို မရဏာနိုင်ငံတွင် ရှုတ်ချလေပြီတကား။ သင့်အောက်၌ ပိုးကောင်များကို
ခင်းလျက်သင်အပေါ်၌ တီကောင်များကို ခြုံလျက်ရှိပါသည် တကားဟု သင့်ကိုနှုတ်ဆက်၍
ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။
၁၂အိုနံနက်သား၊ မိုဃ်းသောက်ကြယ်၊ သင်သည် ကောင်းကင်က ကျလေပြီတကား။
အပြည်ပြည်တို့ကို နှိပ်စက်သောသင်သည်၊ မြေတိုင်အောင် ခုတ်လှဲခြင်းကို ခံရလေပြီတကား။ ၁၃သင်ကလည်း၊
ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ငါတက်မည်။ ဘုရားသခင်၏ ကြယ်တို့အပေါ်မှာ ငါ့ပလ္လင်ကို ငါချီးမြှောက်မည်။
မြောက်မျက်နှာဘက် ဗျာဒိတ်တော် တောင်ပေါ်မှာ ငါထိုင်မည်။ မိုဃ်းတိမ်ထိပ်ပေါ်သို့ငါတက်မည်။
အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားကဲ့သို့ ငါနေမည်ဟု စိတ်အကြံ ရှိလေပြီ။ ၁၅သို့သော်လည်း၊ သင်သည်မရဏာနိုင်ငံ၊
သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရလေပြီ။
၁၆သင့်ကိုမြင်သောသူတို့သည် စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ ဆင်ခြင်ပြီးလျှင်၊ မြေကြီးကိုတုန်လှုပ်စေ၍၊
တိုင်းနိုင်ငံများကို လှုပ်ချောက်သောသူတို့ကား ဤသူလော။ ၁၇လောကီနိုင်ငံကို တောကဲ့သို့ဖြစ်စေ၍၊
မြို့များကို ဖျက်ဆီးသောသူ အချုပ်ခံရသောသူတို့ကို မိမိနေရာသို့ တဖန်မလွှတ်သောသူကား ဤသူလော။
၁၈အပြည်ပြည်သော ရှင်ဘုရင် အပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့စေတီ၌ ဘုန်းအသရေနှင့် အိပ်ကြ၏။
၁၉သင့်ကိုမူကား၊ ရွံရှာဘွယ်သော သစ်ခက်ကဲ့သို့ သင်္ချိုင်းထဲက ထုတ်ပစ်ရ၏။ ကွပ်မျက်သောသူ၊
ထားဖြင့်ထိုးသောသူ၊ သင်္ချိုင်းအတွင်း၌ ကျောက်စုထဲ သို့ချသောသူများနှင့် ဖုံးအုပ်လျက်၊
ခြေဖြင့်ကျော်နင်းသော အသေကောင်ဖြစ်လေ၏။ ၂၀သူတပါးတို့နှင့် ရောနှော၍ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုမခံရ။
အကြောင်းမူကား၊ မိမိပြည်ကိုဖျက်ဆီးပြီ။ မိမိအမျိုးသားချင်းတို့ ကို သတ်လေပြီ။ အဓမ္မပြုသော
သူတို့၏အနွယ်သည် ဂုဏ်အသရေအလျင်းမရှိရဟု ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။
၂၁သူ၏သားမြေးတို့သည်မထ၊ မြေကြီးကိုမပိုင်၊ မြေတပြင်လုံးတွင် ရန်သူများကို မနှိုးဆော်
နိုင်မည်အကြောင်း၊ သူတို့အဘို့ ဘိုးဘေးတို့ကို အပြစ်ကြောင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ပြင်ကြလော့။
၂၂ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား။ ငါသည် သူတို့တဘက်၌ထ၍
ဗာဗုလုန်မြို့၏ နာမနှင့် အကြွင်းအကျန်ကိုင်း၊ သားမြေးတို့ကိုင်း၊ ပယ်ဖြတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ ၏။ ၂၃တဖန်လည်း၊ ငါသည် ထိုမြို့ကို ဖြူကောင်များနေရာ၊ ရေလွှမ်းမိုးရာ အရပ်ဖြစ်စေမည်။
ဖျက်ဆီးခြင်း၏ တံမြက် စည်းဖြင့် လှည်းမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၂၄-၂၅ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ကျိမ်ဆို၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏မြေပေါ်မှာ
အာရှုရိမင်းကို ငါနှိပ်စက်မည်။ ငါ၏တောင်ရိုး ပေါ်မှာ ခြေဖြင့်ကျော်နင်းမည်ဟု ငါကြံစည်သည်အတိုင်းဖြစ်၍၊
ငါ့စီရင်ချက်လည်း တည်ရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူ၏ထမ်း ဘိုးကို သူတပါးအပေါ်ကရွေ့၍၊ သူတို့ပုခုံးပေါ်မှာ
တင်သောဝန်ကို ချရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ၂၆မြေတပြင်လုံးတွင် ထိုသို့ကြံစည်တော်မူ၏။
ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့ အပေါ်မှာ ထိုသို့ လက်တော်ကို ဆန့်လျက်ရှိ၏။ ၂၇ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ

အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အကြံတော်ကို အဘယ်သူဖျက်လိမ့်မည်နည်း။ ဆန့်တော်မူသော
လက်တော်ကိုအဘယ်သူ လှန်လိမ့်မည်နည်း။
[၂၈]အာခတ်မင်းကြီးအနိစ္စရောက်သောနှစ်တွင် ခံရသောဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊ [၂၉]အိုဖိလိတ္တိပြည်လုံး၊
သင့်ကို ရိုက်သော ကြိမ်လုံးကျိုးသည်ကိုထောက်၍၊ ဝမ်းမမြောက်နှင့်။ ထိုမြွေအမျိုးထဲက
မြွေဆိုးပေါက်လိမ့်မည်။ သူ၏အနွယ် သည်လည်း ပျံတတ်သော မီးမြွေဖြစ်လိမ့်မည်။ [၃၀]အတိုင်းထက်အလွန်
ဆင်းရဲသောသူတို့သည် စားရကြလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောသူတို့သည် ဘေးလွတ်လျက်အိပ်ရကြလိမ့်မည်။
ငါသည်သင်၏အမြစ်ကို သွေ့ခြောက်ခြင်းအားဖြင့် သတ်၍ သင်၏ အကြွင်းကိုလည်း မြွေဆိုးသည်
ကွပ်မျက်လိမ်မည်။ [၃၁]အိုတံခါး၊ ညည်းတွားလော့။ အိုမြို့၊ ငိုကြွေးမြည် တမ်းလော့။ အိုဖိလိတ္တိပြည်လုံး၊
သင်သည်မှိုင်တွေလျက်ရှိ၏။ မြောက်မျက်နှာမှ မီးခိုးထွက်လာ၏။ ထိုအလုံးအရင်း၌ တစ်ယောက်
တစ်ခြားစီနေသောသူမရှိ။ [၃၂]တပြည်တနိုင်ငံမှ ရောက်လာသော သံတမန်တို့အား အဘယ်သို့ ပြန်ပြော
ရမည်နည်းဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကို တည်ထောင်မူတော်သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏
ဆင်းရဲသား တို့သည်ထိုမြို့၌ ကိုးစားကြ၏။

၁၅

[၁]မောဘပြည်နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ လုပ်ကြံသောညဉ့်အခါ၊ မောဘပြည် အာရမြို့သည်
ပျက်ဆီး ၏။ လုပ်ကြံသော ညဉ့်အခါ၊ မောဘပြည် ကိရမြို့သည် ပျက်ဆီး၏။ [၂]ပြည်သားတို့သည် ဗတ်မြို့
ဒိဘုန်မြို့၌ မြင့်သော အရပ်သို့တက်၍ ငိုကြွေးကြ၏။ မောဘပြည်သားတို့သည် နေဗောမြို့၊ မေဒဘာမြို့ပေါ်မှာ
ညည်းတွား မြည်းတမ်းကြ၏၊သူတို့ ခေါင်းပေါ်မှာ ဆံပင်မရှိ။ သူတို့မုတ်ဆိတ်ကိုလည်း ရိတ်ပယ်ပြီ။
[၃]လမ်းခရီးတို့တွင် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်ကြ၍၊ အိမ်မိုးအပေါ်၌၎င်း၊ လမ်းမ၌ ၎င်းရှိသမျှသောသူတို့သည်
ညည်းတွားမြည်းတမ်း၍၊ အလွန်မျက်ရည်ကျကြ၏။ [၄]ဟေရှ ဘုန်မြို့နှင့် လောလေမြို့တို့လည်း ငိုကြွေး၍
ငိုသံသည် ယာဟတ်မြို့တိုင်အောင် ကြားရ၏။ မောဘသူရဲတို့သည်လည်း တုန်လှုပ်သောစိတ်နှလုံးနှင့်
ငိုကြွေးကြ၏။ [၅]ငါ့နှလုံးသည်လည်း မောဘအတို့ ငိုကြွေး၏။ ပြေးသောသူတို့သည် သုံးနှစ် အသက်ရှိသော
နွားမကဲ့သို့ ဇောရမြို့တိုင်အောင် လည်ကြ၏။ လုဟိတ်တောင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်ကျလျက်တက်ကြ၏။ ဟော
ရနိမ်မြို့သို့သွားသောလမ်း၌လည်း ဆုံးရှုံးခြင်းအသံကို လွှင့်ကြ၏။ [၆]အကြောင်းမူကား၊ နိမရိမ်ရေကန်တို့သည်
ဆိတ်ညံ၍ မြက်ပင်များသွေ့ခြောက်ခဲ့ပြီ။ ပျိုးပင်များလည်း သေခဲ့ပြီ။ စိမ်းသောအပင်တပင်မျှမရှိ။ [၇]ထို့ကြောင့်၊
သူတို့သည် မိမိတို့ဆည်းဖူးသောဥစ္စာ၊ သိုထားသောဘဏ္ဍာများကို မိုဃ်းမခပင်ချိုင့်သို့ ယူသွားလိမ့်မည်။
[၈]ငိုကြွေးသောအသံသည် မောဘပြည်ကို နှံ့ပြားလေ၏။ ညည်းတွားမြည်တမ်းသော အသံသည်
ဧဂလိမ်မြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ ဗေရလိမ်မြို့တိုင်အောင်၎င်းရောက်လေ၏။ [၉]အကြောင်းမူကား၊
မုဒိန်မြို့ရေတို့သည် အသွေးနှင့်ပြည့်ကြ၏။ ဒိမုန်မြို့ အပေါ်မှာအခြားသော ဘေးများကိုၿင်း၊
လွတ်အောင်ပြေးသော မောဘပြည်သားနှင့် ကျန်ကြွင်းသော ပြည်သားအပေါ်မှာ ခြင်္သေ့တို့ကို၎င်း
ငါရောက်စေမည်။

၁၆

[၁]မြေရှင်ထံသို့ သိုးသငယ်ကို ပေးလိုက်ကြလော့။ သေလမြို့မှ တောတရှောက်လုံး၊
ဇိအုန်သတို့သမီး၏ တောင်သို့ ပေးလိုက်ကြလော့။ [၂]မိမိအသက်ကိုစွန့်ပစ်၍ လည်ရသောငှက်ကဲ့သို့၊
မောဘသမီးတို့သည် အာနုန်မြစ်ကူး ရာကမ်းနားမှာ ရှိကြလိမ့်မည်။ [၃]အကြံပေးလော့။ တရားသဖြင့်
စီရင်လော့။ မွန်းတည့်အလင်းထဲ၌ ညဉ့်ကဲ့သို့ သင်၏အရိပ်ကိုဖြစ်စေလော့။ နှင်ထုတ်သောသူတို့ကို
ဝှက်ထားလော့။ ပြေးသောသူတို့ကို မပြနှင့်။ [၄]မောဘပြည်မှ နှင်ထုတ်သောသူတို့သည် သင်နှင့်အတူ
နေကြစေလော့။ ဖျက်ဆီးသောသူ၏လက်မှ လွတ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို စောင့် မလော့။
သင့်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူမရှိ၊ ဖျက်ဆီးသောသူပြတ်လေ၏။ နှိမ်နင်းသောသူတို့ကို မြေပေါ်က

ပယ်ရှင်းလေပြီ။၅ရာဇပလ္လင်သည်လည်း၊ ကရုဏာ၌တည်လိမ့်မည်။ သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ
ထိုင်တော်မူသောသူသည် ဖြောင့်မတ်စွာစစ်ကြော၍၊ တရားမှုကို အလျင်အမြန်ဆုံးဖြတ်တော်မူလျက်၊
ဒါဝိဒ်မင်း၏တဲတော်၌ တရားစီရင်တော် မူလိမ့်မည်။
၆မောဘ၏မာနကိုငါတို့သည် ကြားသိကြ၏။ အလွန်ကြီးသောမာန ဖြစ်၏။
ထောင်လွှားစော်ကားခြင်း၊ ဒေါသ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိ၍ အချည်းနှီးသက်သက် ဝါကြွားသောစကားကို
ပြောတက်၏။ ၇ထို့ကြောင့်၊ မောဘသည် မိမိအတွက် ညည်းတွားမြည်းတမ်းရလိမ့်မည်။
ပြည်သားရှိသမျှတို့သည် ညည်းတွားမြည်းတမ်း ကြလိမ့်မည်။ ကိရဟာ ရက်မြို့ပျက်သည်အတွက်
သင်တို့သည် ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို အလွန်ခံရ၏။
၈ဟေရှဘုန်လယ်ပြင်တို့သည် သွေ့ခြောက်ကြ၏။ စိဗမာစပျစ်နွယ်ပင်အညွန့် များကိုလည်း
တပါးအမျိုးသားမင်းတို့သည် ချိုးကြပြီ။ ထိုအညွန့်တို့သည် အထက်ကယာဇာမြို့တိုင်အောင် ရောက်၍
တော၌လည်တတ်ကြ၏။ အလက် တို့သည် ရှည်လျား၍၊ ပင်လယ်ကို လွန်ကြ၏။ ၉ထို့ကြောင့်၊
ယာဇာမြို့အတွက် မျက်ရည်ကျသကဲ့သို့ စိဗမာ စပျစ်နွယ်ပင်အတွက် ငါသည် မျက်ရည်ကျမည်။
အိုဟေရှဘုန်မြို့နှင့် လောလေမြို့၊ ငါသည်မျက်ရည်ကျလျက် သင့်ကို ရေလောင်းမည်။ အကြောင်းမူကား၊
သင်၏သစ်သီးနှင့်စပါးနှံတို့သည် စစ်တိုက်သံနှင့် တွေ့ကြုံကြပြီ။ ၁၀ဝပြောသော လယ်ပြင်ထဲမှာ
ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း ပြတ်လေပြီ။ စပျစ်ဥယျာဉ်၌ သီချင်းမဆိုရကြ။ မကြွေးကြော်ရကြ။ စပျစ်သီး
နယ်ရာကျင်း၌ စပျစ်သီးကိုနင်းသောသူလည်းမနင်းရ။ ကြွေးသောအသံကိုလည်း ငါပြတ်စေပြီ။ ၁၁ထို့ကြောင့်၊
ငါဝမ်းသည် မောဘပြည်အတွက်၊ ငါ့အအူသည် ကိရဟာရက်မြို့အတွက်၊ စောင်းကဲ့သို့ မြည်ရလိမ့်မည်။
၁၂ထိုအခါ မောဘသည် မိမိမြင့်သောအရပ်၌ မိမိကိုပင်ပန်းစေခြင်း၊ ပဌာနပြုအံ့သောငှါ မိမိသန့်ရှင်းရာ
ဌာနသို့ဝင်ခြင်းအရာသည် ထင်ရှား ခြင်းသော်လည်း၊ အကြံမမြောက်နိုင်ရာ။
၁၃ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် မောဘ၏အကြောင်းစကားကို အထက်ကမိန့်တော်မူ၏။ ၁၄ယခုတဖန်
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အခစားသော သူရေတွက်သည်အတိုင်း၊ သုံးနှစ်လွန်မှ၊ မောဘပြည်၏
ဘုန်းအသရေသည် မိမိအလုံးအရင်းနှင့်တကွ ရှုတ်ချခြင်းသို့ရောက်ရမည်။ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည်
အလွန်နည်း၍၊ ခွန်အားကုန်ရ ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ဒမာသတ်မြို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ ဒမာသတ်မြို့သည် မြို့မဖြစ်အောင်
ပျက်စီး ရာပုံဖြစ်ရ၏။ ၂အာရော်မြို့များကို စွန့်ပစ်သောကြောင့်၊ သိုးစုတို့သည်ပိုင်၍၊ အဘယ်သူမျှမမောင်းဘဲ
အိပ်ကြလိမ့် သည်။ ၃ဖေရိမ်ပြည်၌ မြို့မရှိရ။ ဒမာသတ်မြို့နှင့် ကျန်ကြွင်းသော ရှုရိပြည်၌ မင်းအာဏာမရှိရ။
သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏ ဘုန်းသရေကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၄ထိုကာလ၌ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုန်းသည်လျော့၍ ဆူဝခြင်းလည်း ပိန်ကြုံခြင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။
၅လူသည် စပါးကိုသိမ်းယူ၍ အသီးအနှံများကို လက်နှင့်ရိတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ရေဖိမ်ချိုင့်၌ အသီးအနှံတို့ကို
သိမ်းရိတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ထိုအမှုဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၆သို့ရာတွင်၊ သံလွင်ပင်ကို လှုပ်ပြီးမှ အပင်ဖျား၌ အသီးနှစ်လုံး
သုံးလုံး၊ အသီးကောင်းသော အခက်တို့၌ လေးငါးလုံးရှိတတ်သကဲ့သို့၊ ကောက်သိမ်းစရာ
အကြွင်းရှိရလိမ့်မည်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၇ထိုကာလ၌ လူသည်မိမိကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်ကိုရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌
သန့်ရှင်းတော် မူသော ဘုရားကို ဖူးမျှော်ရလိမ့်မည်။ ၈မိမိလက်နှင့် လုပ်သော ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို မမှတ်ရ။
မိမိလက်ချောင်းနှင့် လုပ်သော အရာတည်းဟူသော အာရှရပင်တို့ကို၎င်း၊ ရုပ်တုတို့ကို၎င်း ပမာဏမပြုရ။
၉ထိုကာလ၌ သူ၏ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာစွန့်ပစ်သော

သစ်တောအကျန်အကြွင်းနှင့် သစ်ပင်အဖျားကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ထိုပြည်သည် ဆိတ်ညံလျက်ရှိရလိမ့်မည်။
၁၀သင့်ကိုကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို သင်သည် မေ့လျော့၍ မိမိခိုလှုံရာ ကျောက်ကို
မိမိမအောက်မေ့သောကြောင့် သာယာသောပျိုး ပင်တို့နှင့် တကျွန်းတနိုင်ငံ အညွန့်တို့ကို စိုက်ပျိုး၍၊
၁၁ထိုပျိုးပင်တို့ကို ကြီးပွားစေခြင်းငှါလည်း၊ အလျင်အမြန်အပွင့်ပွင့် စေခြင်းငှါလည်း ပြုပြီးမှ သိမ်းယူရာကာလ၌
အသီးအနှံ သည် ပျက်စီး၍၊ သင်သည်မပျောက်နိုင်သော ဝမ်းနည်းခြင်းရှိရလိမ့်မည်။

၁၂သမုဒ္ဒရာမြည်သံကဲ့သို့ မြည်တတ်သော လူများအလုံးအရင်းတို့၌၄င်း၊ အားကြီးသော ရေတို့သည်
ဟုန်းသကဲ့သို့ ဟုန်းတတ်သောလူမျိုးတို့၌၎င်း အမင်္ဂလာရှိ၏။ ၁၃အားကြီးသော ရေတို့သည် ဟုန်းသကဲ့သို့၊
လူမျိုးတို့ သည် ဟုန်းကြသော်လည်း၊ ဆုံးမတော်မူသောကြောင့်၊ အဝေးသို့ပြေးသွားကြလိမ့်မည်။
တောင်ပေါ်မှာ လေတိုက်၍ လွင့်သောဖွဲ့ကဲ့သို့၎်း၊ လေဘွေ၌ ပါသွားသော အမှိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊ သူတို့သည်
နှင်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၁၄ညဦးယံ၌ ဘေးရောက်၍ နံနက်ယံမတိုင်မှီ ပျောက်ရာကြလိမ့်မည်။
ငါတို့ကိုညှဉ်းဆဲသော သူတို့သည် ထိုသို့သော အကျိုး၊ ငါတို့ကို လုယူဖျက်ဆီးသောသူတို့သည်၊ ထိုသို့သော
အမွေဥစ္စာကိုခံရ ကြလိမ့်မည်။

၁၈

၁အဲသယောပိ မြစ်ဖျားအနားမှာ အသံမြည်တတ်သော အတောင်ရှိ၍၊ ၂ပင်လယ်လမ်းဖြင့်၎င်း၊
ရေပေါ်၌ ဂမာလှေဖြင့်၎င်း၊ သံတမန်တို့ကိုလွှတ်တတ်သောပြည်၊ နားထောင်လော့။ ခိုင်မာပြင်းထန်လျက်
ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ထသော၊ ခွန်အားကြီး၍ နှိပ်နင်းတတ်ထသော၊
မြစ်ကွဲပြားသောမြေ၌ နေသော လူမျိုးထံသို့ လျင်မြန်သော တမန်တို့သွားကြလော့။ ၃လောကီနိုင်ငံ၌နေသော
မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ တောင်ပေါ်မှာ အလံကိုထူသောအခါ ကြည့်ရှုကြလော့။ တံပိုးမှုတ်သောအခါ
နားထောင်ကြလော့။ ၄ထာဝရဘုရား ငါ့အားမိန့်တော်မူ သည်ကား၊ နေအရောင်ထဲမှာ
ကြည်လင်သောအရှိန်ကဲ့သို့၎င်း၊ အသီးအနှံကို သိမ်းယူရာ ပူသောကာလ၌နှင်းနှင့် ပြည့်စုံသော
မိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ငါသည်ကျိန်းဝပ်၍ငါ့နေရာအရပ်မှာ ကြည့်ရှုမည်။ ၅စပျစ်သီးကို သိမ်းယူရာကာလ
မတိုင်မီ အငုံစေ့စုံ၍၊ အပွင့်လည်း လုံးသောအသီး ဖြစ်စဉ်အခါ အညွန့်များကို တံစဉ်နှင့်ဖြတ်၍၊
အခက်အလက်များကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။ ၆သူတို့သည် တောင်ပေါ်မှာနေတတ်သော ငှက်များ၊
တောသားရဲများတို့၏ အဘို့ဖြစ်၍၊ ငှက်တို့သည် နွေကာလ၌၎င်း၊ သားရဲအပေါင်းတို့သည်
ဆောင်းကာလ၌၎င်း၊ သူတို့အပေါ်မှာ နေကြလိမ့်မည်။ ၇ထိုအခါ ခိုင်မာပြင်းထန်လျက် ရှေးဦးစွာမှစ၍
ယခုတိုင်အောင် ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်ထသော၊ ခွန်အားကြီး၍ နှိပ်နင်း ထတတ်သော၊ မြစ်များကွဲပြားသော
မြေ၌နေသောလူမျိုးသည်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် တည်ရာ ဇိအုန်တောင်သို့၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားဘို့ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို ဆောင်းခဲ့ကြ လိမ့်သနည်း။

၁၉

၁အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် လျင်မြန်သော
မိုဃ်းတိမ်ကို စီး၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ရှေ့တော်၌ အဲဂုတ္တုပြည်၏ ရုပ်တု၊ ဆင်းတုတို့သည်
လှုပ်ရှား၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏ နှလုံးသည် သူ၏အထဲမှာ အရည်ကျိုလျက်ရှိလိမ့်မည်။ ၂အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည်
အချင်းချင်း တယောက်နှင့် တယောက် ရန်ပြုစေခြင်းငှါ ငါနှိုးဆော်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ညီအစ်ကိုချင်း
တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်၊ အိမ်နီးချင်း တစ်ယောက် နှင့်တစ်ယောက်၊ တစ်မြို့နှင့်တစ်မြို့၊ တစ်နိုင်ငံနှင့်
တစ်နိုင်ငံ စစ်တိုက်ကြလိမ့်မည်။ ၃အဲဂုတ္တုပြည်၏ စိတ်သည် သူ၏အထဲ မှာ ပြတ်လိမ့်မည်။
သူ၏အကြံကိုလည်း ငါဖျက်မည်။ သူတို့သည် ရုပ်တုတို့၌၎င်း၊ ပြုစားသောသူတို့၌၎င်း၊ နတ်ဝင်နှင့်
စုန်းတို့၌၎င်း၊ ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ ၄အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့ကို ကြမ်းကြုတ်သော သခင်တို့လက်သို့
ငါအပ်သဖြင့်၊ ပြင်းထန်သော ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးသည် အုပ်စိုးလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်

အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၅ထိုအခါ ပင် လယ်ရေပြတ်လိမ့်မည်။ မြစ်ရေလည်း လျော့၍
ခန်းခြောက်လိမ့်မည်။ ၆ချောင်းရေများလည်း ပုပ်ကြလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တု မြစ်လက်ကြားတို့လည်း ရေပြတ်၍
ခမ်းခြောက်သဖြင့်၊ ကျူပင်နှင့်ကိုင်းပင်တို့သည် ညှိုးနွမ်းကြလိမ့်မည်။ ၇မြစ်လက် ကြားနားနှင့် ချောင်းဝနားမှာ
ပေါက်သော မြက်ပင်အစရှိသော၊ မြစ်နားမှာစိုက်သမျှတို့သည် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးပပျောက် ကြလိမ့်မည်။
၈တံငါတို့သည် ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ မြစ်၌ငါးများကို ချသမျှသောသူတို့သည် မြည်တမ်း၍ မြေပေါ်မှာ
ပိုက်ကွန်ကို ဖြတ်တတ်သောသူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ၉ပိုက်ဆံလုပ်သောသူနှင့်
ဈာမျိုးကိုရက်သောသူတို့ သည်လည်း အကျိုးနည်းရှိကြလိမ့်မည်။ ၁၀အမှီတကဲတို့သည် ပျက်၍၊
အခစားသော သူအပေါင်းတို့သည် ညှိုးငယ်သော စိတ်ရှိကြလိမ့်မည်။

၁၁အကယ်စင်စစ်ဇောနမင်းတို့သည် အရူးဖြစ်ကြ၏။ ဖာရောဘုရင်၏ တိုင်ပင်မှူးမတ်တို့သည်
မိုက်သောအကြံ ကိုပေးကြ၏။ ကျွန်တော်သည် ပညာရှိအမျိုး၊ ရှေးရှင်ဘုရင်တို့အနွယ်ဖြစ်ပါသည်ဟု
ဖာရောဘုရင်အား အဘယ်ကြောင့် လျှောက်ကြသနည်း။ ၁၂သူတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။
သင်၏ပညာရှိတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တု
ပြည်တစ်ဘက်၌ အဘယ်သို့ ကြံစည်တော်မူသည်ကို ယခုပြောကြပါစေ။ ဘော်ပြကြပါစေ။
၁၃ဇောနမင်းတို့သည် အရူး ဖြစ်ကြပြီ။ နောဗမင်းတို့သည် မှားယွင်းကြပြီ။ အဲဂုတ္တုပြည်၏ အမျိုးအနွယ်များကို
အုပ်သောအကြီးအကဲတို့ကို လည်း မှားယွင်းစေကြပြီ။ ၁၄ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်၏အလယ်၌
ယစ်မူးသောသဘောကို ပြင်ဆင်တော်မူသဖြင့်၊ ယစ်မူးသောသူသည် မိမိအန်ဖတ်၌ လဲသကဲ့သို့၊
အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် ပြုလေသမျှတို့၌ မှားယွင်းကြပြီ။ ၁၅အဲဂုတ္တုပြည်၏ ဦးခေါင်းဖြစ်စေ၊ အမြီးဖြစ်စေ၊
စွန်ပလွံလက်ဖြစ်စေ၊ ကိုင်းပင်ဖြစ်စေ၊ ပြီးစီးနိုင်သော အမှုအလျင်းမရှိရ။ ၁၆ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုလူတို့သည်
မိန်းမကဲ့သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို
လှုပ်ရှားတော်မူသော ကြောင့်၊ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၇ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား သည် အဲဂုတ္တုပြည်တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသော အကြံအစည်ကြောင့်၊ ယုဒပြည်သည်လည်း
အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ယုဒ ပြည်ဟူ၍ ပြောကာမျှနှင့် လူတိုင်းကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

၁၈ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် မြို့ငါးမြို့တို့သည် ခါနာန်ဘာသာစကားကို ပြော၍၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်ကိုခံကြလိမ့်မည်။ ထိုမြို့တို့တွင်၊ တမြို့ကို
သုရိယာမြို့ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၉ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်အလယ်တွင်၊ ထာဝရဘုရားကို
ပူဇော်ရာယဇ်ပလ္လင်ရှိလိမ့်မည်။ ပြည်စွန်းနားတွင်လည်း ထာဝရဘုရားအဘို့ မှတ်တိုင်ရှိလိမ့်မည်။
၂၀ထိုမှတ်တိုင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်တွင် နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်လိမ့်မည်။
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ သက်သေလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်
ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြသည်ရှိသော်၊ ကယ်တင်သောအရှင်၊
အမှုစောင့်သခင်ကို သူတို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ထိုသခင်သည် ကယ်တင်တော်မူ၏။ ၂၁အဲဂုတ္တုပြည်တွင်
ထာဝရဘုရားကို သိရကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို သိသောကြောင့်၊
ပူဇော်သက္ကာအလှူဒါနကို ဆက်ကပ်၍ ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်၌သစ္စာဂတိထား၍၊
ထားသည်အတိုင်းပြုကြလိမ့်မည်။ ၂၂ထာဝရဘုရားသည်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဒဏ်ခတ်၍၊ ခတ်ပြီးသော
ဒဏ်ရာကိုပျောက်စေတော်မူမည်။ သူတို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြသည် ကာလ၊
သူတို့တောင်းပန်ခြင်းကို နားထောင်၍ ဒဏ်ရာကိုပျောက်စေတော်မူမည်။

၂၃ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်မှသည်အာရှုရိပြည်တိုင်အောင်၊ လမ်းတွင်လိမ့်မည်။ အာရှုရိလူသည်
အဲဂုတ္တုပြည်သို့၎င်း၊ အဲဂုတ္တုလူသည်၊ အာရှုရိပြည်သို့၎င်း သွားလာ၍ အဲဂုတ္တုလူနှင့် အာရှုရိလူတို့သည်
တညီတညွတ်တည်း ဝတ်ပြု ကြလိမ့်မည်။ ၂၄ထိုကာလ၌ ဣသရေလအမျိုးသည် အဲဂုတ္တုအမျိုးနှင့်၎င်း

အာရှုရိအမျိုးနှင့်၎င်း ပေါင်း၍၊ တတိယအမျိုး တည်းဟူသော မြေကြီးအလယ်၌ မင်္ဂလာပြုသော
အမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၅ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား ကလည်း၊ ငါ၏လူအဲဂုတ္တုအမျိုး၊ ငါပြုပြင်သော
အာရှုရိအမျိုး၊ ငါ၏အမွေဥစ္စာဖြစ်သော ဣသရေလအမျိုးသည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု
ကောင်းကြီးပေးတော်မူလိမ့်မည်။

၂၀

၁အာရှုရိရှင်ဘုရင်သာဂုန်စေလွှတ်သော ဗိုလ်မင်းတာတန်သည် အာဇုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍၊ ထိုမြို့ကို
လုပ်ကြံသော နှစ်တွင်၊ ၂ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်သွား၍ ခါးစည်းသော လျှော်တေအဝတ်နှင့်
ခြေနင်းကိုချွတ်လော့ဟု၊ အာမုတ် သားဟေရှာယကိုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည်ပြု၍ အဝတ်ကိုမဝတ်၊
ခြေနင်းကို မစီးဘဲ သွားလာလျက်နေ၏။ ၃ထာဝရဘုရား ကလည်း ငါ့ကျွန်ဟေရှာယသည် အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်
ကုရှပြည်၌ ပုပ္ပနိမိတ်၊ အံ့ဖွယ်သောအရာကိုပြခြင်းငှါ၊ သုံးနှစ်ပတ်လုံး အဝတ်ကိုမဝတ်၊ ခြေနင်းကိုမစီးဘဲ
သွားလာသကဲ့သို့၊ ၄ထိုနည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုလူများကို အရှက်ခွဲခြင်း အလိုငှါ၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည်
အဲဂုတ္တုလူနှင့် ကုရှလူ အကြီး အငယ်တို့အားအဝတ်နှင့်ခြေနင်းကိုချွတ်၍၊ တင်ပါးကို မှုမဖုံးစေဘဲ ဘမ်းဆီး
ချုပ်ထားသိမ်းသွားလိမ့်မည်။ ၅အာဇုတ်မြို့သားတို့သည်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုးစား
သောကုရှပြည်ကို ၎င်း၊ ဝါကြွားသော အဲဂုတ္တုပြည်ကို၎င်း ရှက်ကြလိမ့်မည်။ ၆ထိုကမ်းနားမှာနေသော
သူများကလည်း၊ ကြည့်ပါ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ လက်မှလွှတ်ခြင်းငှါ ငါတို့မျှော်လင့်ရာအရာ၊
ပြေး၍ခိုလှုံရာအရာသည် ထိုသို့ဖြစ်သည်တ ကား။ ငါတို့သည် အဘယ်သို့လွတ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု
ထိုအခါဆိုကြလိမ့်မည်။

၂၁

၁ရေလွှမ်းမိုးသောတောနှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကားး တောင်လေမုန်တိုင်းတိုက်သကဲ့သို့
ကြောက်မက် ဘွယ်သောပြည်၊ တောကြီးမှလာ၏။ ၂ကြောက်မက်ဘွယ်သော ရူပါရုံကို ငါမြင်ရ၏။
လုယူတတ်သောသူသည် လုယူ၏။ ဖျက်ဆီးတတ်သော သူသည် ဖျက်ဆီး၏။ ဧလံပြည်သားတို့၊
တတ်သွားကြလော့။ မေဒိပြည်သားတို့၊ မြို့ကို ဝိုင်းထား ကြလော့။ ထိုမြို့ကြောင့်၊
သူတပါးငြီးထွားခြင်းရှိသမျှကို ငါငြိမ်းစေ၏။
၃ထို့ကြောင့်၊ ငါသည် ခါးနာလှ၏။ သားဖွားသော မိန်းမခံရသကဲ့သို့ ဝေဒနာကိုခံရ၏။ နားမကြား
နိုင်အောင် ပြင်းထန်စွာ ခံရ၏။ မျက်စိမမြင်နိုင်အောင် မှိုင်တွေလျက်ရှိ၏။ ၄ငါ့စိတ်နှလုံးသည် မူးလျက်ရှိ၏။
ကြောက်မက်ဘွယ်သော အရာဖြင့် ငါသည်ထိတ်လန့် လျက်ရှိ၏။ ငါပျော်မွေ့သော ညည့်ကိုဘေးနှင့်
ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ ၅စားပွဲကို ပြင်ပြီ။ ကင်းစောင့်ကို ထားပြီ။ စားသောက်လျက်နေကြ၏။ အိုမင်းများတို့
ထကြ၊ လွှားကိုဆီလောင်းကြ။ ၆ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်က သင်သွား၍ ကင်းစောင့်ကိုထားလော့။
မြင်သည် အတိုင်း ပြောစေလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၇ကင်းစောင့်လည်း၊ နှစ်စီးစီနှစ်စီးစီ ချီလာသော
မြင်းတပ်တတပ်၊ မြည်းတပ်တတပ်၊ ကုလားအုပ်တတပ် ကိုမြင်၍၊ သတိနှင့် စေ့စေ့ ကြည့်ရှု နားထောင်ပြီးလျှင်၊
၈သခင်၊ ကျွန်တော်သည် နေ့အချိန်၌ ကင်းမျှော်စင်ပေါ်မှာ အစဉ်ရပ်၍၊ တညဉ့်လုံး၌လည်း ကင်းစောင့်နေပါ၏။
၉ယခုမှာ နှစ်စီးစီနှစ်စီးစီချီလာသော မြင်းစီးသူရဲတပ်ကို မြင်ပါသည်ဟု ခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ကြွေးကြော်၏။
သူကလည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့ပြိုလဲပြီ၊ ပြိုလဲပြီ၊ သူ၏ဘုရားဆင်းရုပ်တုရှိသမျှတို့သည် မြေပေါ်မှာ ကျိုးပဲ့
လျက်ရှိကြပါသည်ဟု ထပ်၍ဆိုလေ၏။ ၁၀ငါနင်းနယ်၍ ငါတလင်းပြင်မှ ထွက်သောစပါး၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကို ငါကြားရသည်အတိုင်း
သင်တို့အား ငါဆင် ဆိုသတည်း။
၁၁ဒုမာပြည်နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ အိုကင်းစောင့်၊ ညဉ့်အမှုကား အဘယ်သို့နည်း။
အိုကင်းစောင့် ညဉ့်အမှုကား အဘယ်သို့နည်းဟု စိရတောင်ပေါ်က ငါ့ကိုဟစ်ခေါ်လေ၏။

၁၂ကင်းစောင့်ကလည်း နံနက်သည်လာ၏။ ညဉ့်လည်းလာ၏။ သင်တို့သည် မေးမြန်းလိုလျှင် မေးမြန်းကြ။ ပြန်သွားကြ။ တဖန် လာကြဟု ဆိုလေ၏။

၁၃အာရပ်ပြည်နှင့် ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား၊ ခရီးသွားသော ဒေဒန်လူစုတို့၊ သင်တို့သည် အာရပ်တောမှာ ညဉ့်ကို လွန်စေကြရမည်။ ၁၄တေမပြည်သားတို့၊ ရေငတ်သောသူအဘို့ ရေကိုယူခဲ့ကြ၏။ ပြေးသောသူကို မုန့်နှင့်ဆီး၍ ကြိုကြသည်။ ၁၅အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ထားဘေးမှရင်း၊ ထုတ်သောထား၊ တင်သောလေး၊ အလွန်ခက်သော စစ်မှုမှရင်း ပြေးကြ၏။ ၁၆ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အခစားသောသူ ရေအတွက်သည်အတိုင်း၊ တစ်နှစ်တွင် ကေဒါမြို့၏ ဘုန်းအသရေ ရှိသမျှကွယ်ပျောက်၍၊ ၁၇ကျန်ကြွင်းသော ကေဒါအမျိုးသား၊ လေးစွဲသူရဲတို့သည် အလွန်နည်းကြလိမ့်မည်ဟု၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၂

၁ဗျာဒိတ်ရူပါရုံချိုင့်နှင့် ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား၊ သင့်တမြို့လုံးသည် အိမ်မိုးပေါ်သို့တတ်ရမည် အကြောင်း၊ အဘယ်အမှုရောက်သနည်း။ ၂အထက်ကအသံဗလံများ၍ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ပြုတတ်သောမြို့၊ ရွှင်လန်းသော မြို့၊ သင်၏လူသေတို့သည် ထား လက်နက်ကြောင့် ဆုံးကြသည်မဟုတ်။ ၃စစ်တိုက်ရာမှာ သေကြသည် မဟုတ်။ သင်၏ မင်းအပေါင်းတို့သည် အတူပြေးကြ၏။ လေးသမားတို့လက်၌ချည်နှောင်လျက် ရှိကြ၏။တွေ့သမျှ သော သင်၏ လူတို့သည် အဝေးသို့ပြေးသော်လည်း၊ အတူချဉ်နှောင် လျက်ရှိကြ၏။ ၄ထို့ကြောင့်ငါဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကိုမကြည့်ပါနှင့်။ ပြင်းစွာငိုရမည်။ငါ့အမျိုးသတို့သမီး ပျက်စီးသည်ဖြစ်၍ ၊ငါစိတ်ပြေစေခြင်းငှာ မကြိုးစားပါနှင့်။ ၅ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင်အရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံချိုင့်တွင် စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ဒုက္ခခံရာကာလ၊ နှိပ်စက်နှောင့်ရှက်ရာကာလ၊ မြို့ရိုးကိုဖြို၍ တောင်တို့ကိုအော်ဟစ်ရာ ကာလသည် ရောက်လေပြီ။ ၆ဧလံအမျိုးသည် မြှားတောင့်ကိုဆောင်လျက်၊ ရထားစီးသူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့နှင့်တကွ လာ၏။ ကိရအမျိုးသည်ဒိုင်းလွှားကိုထုတ်လေ၏။ ၇သင်၏အမြတ်ဆုံးသော ချိုင့်တို့သည်ရထားနှင့် ပြည့်ကြ၏။ မြင်းစီးသူရဲတို့သည်မြို့တံခါးရှေ့မှာ တပ်ချကြ၏။ ၈ယုဒပြည် ကိုဖွင့်လှစ်သည်ဖြစ်၍၊ သင်သည်ထိုအခါ လက်နက်စုံ သိုထားရာ၊ တောနန်းတော်သို့ ကြည့်ရှုလိမ့်မည်။ ၉ဒါဝိဒ်၏မြို့ အပြိုအပျက်များသည်ကို သင်၏လူတို့သည်မှတ် ရကြလိမ့်မည်။ အောက်ရေကန်မှ ထွက်သောရေကို စုဝေးစေကြလိမ့်မည်။ ၁၀ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသောအိမ်များကို ရေတွက်ကြလိမ့်မည်။ မြို့ရိုးကို ပြုပြင်လိုသော ငှါ၊ အိမ်များကို ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၁ရေကန်ဟောင်းမှ ထွက်သော ရေစုဝေးရာကိုလည်း၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ် စက်ကြားတွင် လုပ်ကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ဤအမှုကို စီရင်တော်မူသောသူကို သင်တို့သည် မကြည့်မမှတ် တက်ကြ။ ရှေးက ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူကို ပမာဏမပြုတတ်ကြ။ ၁၂ထိုကာလ၌ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း၊ ဆံပင်ကိုပယ်ဖျက်ခြင်း၊ လျှော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်စည်းခြင်းအလိုငှါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် နှိုးဆော်တိုက်တွန်းသော်မူလည်း၊ ကြည့်ပါ။ ၁၃ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းအမှု၊ သိုးနွားများကိုသတ်ခြင်း၊ အမဲသားစားခြင်း၊ စပျစ်ရေသောက်ခြင်း၊ အမှုကိုပြုလျက်၊ ငါတို့သည် စားကြကုန်အံ့၊ သောက်ကြကုန်အံ့၊ နက်ဖြန်သေရကြမည်ဟု ပြောဆိုကြသည်တကား။ ၁၄ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့နား၌ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်ကား အကယ်စင်စစ်သင်တို့ အပြစ် သည် သင်တို့မသေမချင်တိုင်အောင် မပြေမရှင်းရဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာတော်စိုး၊ နန်းတော်အုပ် ရှေဗန အိမ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ ၁၆မြင့်သောအရပ်၌ ကိုယ်သင်္ချိုင်းတွင်းကို ထွင်း၍၊ ကိုယ်နေရာကို ကျောက်၌ ထုလုပ်သောသူ၊ သင်သည် ဤအရပ်၌ သင်္ချိုင်းတွင်းကို ကိုယ်အဘို့ထွင်းစေခြင်းငှါ၊ ဤအရပ်နှင့်

အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ဤအရပ်သား တို့တွင် အဘယ်သူနှင့် ဆိုင်သနည်း။ ၁၇ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာသောနှင်ထုတ်ခြင်းဖြင့် သင့်ကို နှင်ထုတ်တော်မူ လိမ့်မည်။ သင့်ကို အမှန်ကိုင်ဘမ်း၍၊ ၁၈တလိမ့်လိမ့် လိမ့်လျက်၊ လောက်လွှဲစာကဲ့သို့ ကျယ်သောပြည်သို့ ပစ်လိုက်တော် မူလိမ့်မည်။ သင်သည် ထိုပြည်၌ သေရလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌လည်း သင်၏ ကြက်သရေရထားတို့သည်၊ သင့်အရှင်၏ အမျိုးအရှက်ကွဲစရာဖြစ်ရကြ လိမ့်မည်။ ၁၉ငါသည်လည်း သင်၏အရာကို နုတ်မည်။ သင်၏နေရာမှ သင့်ကိုချမည်။ ၂၀ထိုကာလ၌ ငါ့ကျွန်၊ ဟိလခိ၏သား ဧလျာကိမ်ကို ငါခေါ်၍၊ ၂၁သင်၏ဝတ်လုံနှင့် ဝတ်ဆင်စေမည်။ သင်၏ခါးစည်းနှင့်ချီး မြှောက်၍၊ သင်၏အစိုးရသော အခွင့်ကိုအပ်ပြီးလျှင်၊ သူသည် ယေရုရှလင်မြို့သူ၊ ယုဒအမျိုးသားတို့၏ အဘဖြစ်လိမ့် မည်။ ၂၂ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၏တံခါးသော့ကိုသူ၏ ပခုံးပေါ်မှာငါတင်ထားသဖြင့်၊ သူသည်အဘယ်သူမျှမပိတ် နိုင်အောင် ဖွင့်လိမ့် မည်။ အဘယ်သူမျှမဖွင့်နိုင်အောင် ပိတ်လိမ့်မည်။ ၂၃မြဲသော အရပ်၌စွဲသော တံစို့ကဲ့သို့ သူ့ကိုငါစွဲစေမည်။ ၂၄သူသည် မိမိအဘ၏ အိမ်၌ ကြက်သရေပလ္လင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏အဘအိမ်၌ ရှိသမျှသော ဘုန်းအသရေ၊ အမျိုးအနွယ်၊ အမြတ် အယုတ်၊ ခွက်ဖလားရှိသမျှ အင်တုံ၊ အိုးအမျိုးမျိုးတို့ကို သူ၌ဆွဲထားကြလိမ့်မည်။ ၂၅ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ထိုကာလတွင် မြဲသောအရပ်၌ အရင်စွဲသောတံစို့သည် နေရာမှရွေ့၍၊ ခုတ်လှဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သူ၌ဆွဲထားသော ဝန်စွာသည်လည်း၊ ခုတ်ပယ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူ၏။

၂၃

၁တုရုမြို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ တာရှုသင်္ဘောများတို့၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလော့။ မြို့သည် အိမ်မရှိ၊ တည်းခိုစရာမရှိသည်တိုင်အောင် ရှင်းရှင်းပျက်စီးလေပြီ။ ခိတ္တိမ်ပြည်မှ သိတင်းကြားရ၏။ ၂ပင်လယ် ကူးတတ်သော ဇိဒုန်ကုန်သည်တို့သည် စည်ပင်စေသော၊ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာနေသော သူတို့၊ မှိုင်တွေကြလော့။ ၃များသော ရေကိုအမှီပြုသော ရှိဟောရမျိုးစေ့၊ မြစ်၏အသီးအနှံကို ထိုမြို့သည် အခွန်ရ၍၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် တို့၏ ဈေးဖြစ်လေပြီ။ ၄အိုဇိဒုန်မြို့၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်တည်းဟူသော ပင်လယ်မြို့ ကြီးက၊ ငါသည်ကိုယ်ဝန်မဆောင်၊ သားမဘွား၊ လူပျိုနှင့်အပျိုမတို့ကို မမွေးမြူရဟု ပြောဆို၏။ ၅အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် တုရုမြို့သိတင်းကိုကြားသောအခါ၊ ထိုသိတင်းကြောင့် အလွန်စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၆တာရှုမြို့သို့ ကူးကြ လော့။ ပင်လယ်နားမှာ နေသော သူတို့၊ ညည်းတွားမြည်တမ်း ကြလော့။ ၇ဤမြို့သည် ရှေးကာလ၌တည်သဖြင့် သင်တို့ ရွှင်လန်းသော မြို့လော။ ဝေးသော အရပ်၌ တည်းခိုခြင်းငှါ၊ မိမိခြေတို့သည် မိမိကိုဆောင်သွားကြ၏။ ၈တုရု မြို့သည် ရာဇသရဖူကို ပေးတတ်သော မြို့ဖြစ်လျက်၊ သူ၏ကုန်သည်တို့သည် မင်းသား၊ ဖောက်ကားရောင်းဝယ်သောသူတို့သည် မြေကြီးမှူးမတ်ဖြစ်လျက်၊ ထိုမြို့တဘက်၌ အဘယ်သူသည် ဤအကြံကို ကြံစည်သနည်း။ ၉ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ရှိသမျှသော ဘုန်းအ အသရေ၏မာနကို အရှက်ခွဲခြင်းငှါ၎င်း၊ မြေကြီးမှူးမတ်အပေါင်း တို့ကို ရှုတ်ချခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုသို့ကြံစည်တော်မူ၏။ ၁၀အိုတာရှုမြို့၏သမီး၊ ကမ်းရိုးပျက်လေပြီ။ မြစ်ကဲ့သို့ကိုယ်ပြည်ကို နှံ့ပြားလော့။ ၁၁ရန်သူသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို လှုပ်ရှားလေ၏။ ခါနာန်ပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောအရပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော် ရှိ၏။ ၁၂ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသော ကညာ၊ ဇိဒုန်မြို့၏သမီး၊ သင်သည်နောက် တဖန်ရွှင်လန်းခြင်းမရှိရ။ ထလော့။ ခိတ္တိမ်ပြည် သို့ ကူးသွားလော့။ ထိုအရပ်၌လည်း ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃အထက်ကမရှိသော ခါလဒဲအမျိုးသား တို့နေသော ပြည်ကိုကြည့်ရှုလော့။ ထိုပြည်ကို အာရှုရိမင်းသည် တောတွင်းသားတို့ နေစရာဘို့ တည်ထောင်၏။ ထိုပြည်သားတို့သည် ပြအိုးတို့ကို တည်ဆောက်၍၊ တုရုအိမ်တော်များနှင့် မြို့ကိုလည်း ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။ ၁၄တာရှု သင်္ဘောများတို့၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလော့။ သင်တို့၏ မြို့ကြီးသည် ပျက်ကုန်ပြီ။

၁၅ထိုကာလ၌ တုရုမြို့ကို၊ မင်းဆက်တဆက်အတိုင်း အရှည်၊ အနှစ်ခုနှစ်ဆယ်ပတ်လုံး၊ အဘယ်သူမျှ
မအောက် မေ့ရ။ အနှစ်ခုနှစ်ဆယ်လွန်သောအခါ၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမအား သီချင်းဆိုသကဲ့သို့၊ တုရုမြို့အား
သီချင်းဆိုလိမ့်မည်။ ၁၆အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့သော ပြည်တန်ဆာမိန်းမ၊ စောင်းကိုကိုင်၍
မြို့တွင်လှည့်လည် လော့။ သူတပါးတို့သည် သင့်ကို သတိရစေခြင်းငှါ၊ သာယာသောအသံနှင့်တီး၍၊
သီချင်းကို များစွာဆိုလော့။ ၁၇အနှစ်ခုနှစ်ဆယ်လွန်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် တုရုမြို့ကို
အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း တဖန်အမြတ်ရသော ဘာသာသို့ လိုက်ပြန်၍၊
မြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှာရှိသမျှသော လောကီနိုင်ငံတို့နှင့် မတရားသော မေထုန်ကို ပြုလိမ့်မည်။ ၁၈သို့ရာတွင်၊
သူ၏ကုန်သွယ်ခြင်း၊ အမြတ်ရခြင်းအရာ တို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ ဆည်းဖူးသိုထား
ခြင်းကို မပြုရ။ ကုန်သွယ်သော ဥစ္စာသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နေသော သူတို့အဘို့ဖြစ်၍ သူတို့သည်
ဝစွာစား ၍ ခိုင်သောအဝတ်ကို ဝတ်ကြလိမ့်မည်။

၂၄

၁ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ပြည်တော်ကို လွတ်လပ်စေ၍ ပယ်ရှင်းမှောက်ထားသဖြင့်၊
ပြည်သားတို့ ကို ကွဲပြားစေတော်မူ၏။ ၂ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဆင်းရဲသားကဲ့သို့၎င်း၊
သခင်သည်ကျွန်ကဲ့သို့၎င်း၊ သခင်မ သည် ကျွန်မကဲ့သို့၎င်း၊ ရောင်းသောသူသည် ဝယ်သောသူကဲ့သို့၎င်း၊
ကြွေးရှင်သည် ကြွေးတင်သောသူကဲ့သို့၎င်း၊ အတိုးစားသောသူသည် အတိုးပေးသောသူကဲ့သို့၎င်း
ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၃တပြည်လုံးလွတ်လပ်၍ ရှင်းရှင်းပျက်စီးရလိမ့် မည်ဟူသော
အရာကိုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၄ပြည်တော်သည် ငိုကြွေးညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ လောကသည်အားလျော့၍
ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဘုန်းကြီးသော ပြည်သားတို့သည် အားလျော့ကြ၏။ ၅ပြည်သားတို့သည် တရားတော်ကို
လွန်ကျူးခြင်း၊ အမိန့်တော်ကိုပြောင်းလဲခြင်း၊ ထာဝရသစ္စာတော်ကို ဖျက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊
ပြည်တော်သည် ညစ်ညူးခြင်း ရှိ၏။ ၆ထို့ကြောင့်၊ ကျိန်တော်မူသည် အကျိန်သည် ပြည်တော်ကို လွှမ်းမိုးပြီ။
ပြည်သားတို့အပေါ်မှာ အပြစ်ရောက်လေပြီ။ ထို့ကြောင့် ပြည်သားတို့သည် ပူလောင်ကြသဖြင့်၊
ကျန်ကြွင်းသော သူတို့သည် နည်းကြ၏။ ၇သစ်သော စပျစ်ရည်သည် ငိုကြွေးလေ၏။ စပျစ်နွယ်ပင်သည်လည်း
အားလျော့လေ၏။ စိတ်ရွှင်လန်းသောသူအပေါင်း တို့သည် ညည်းတွားကြ၏။ ၈သာယာသော ပတ်သာ
အသံငြိမ်းပြီ။ ဝမ်းမြောက်သော သူ၏အသံမရှိ။ သာယာသော စောင်းသံလည်းငြိမ်းပြီ။ ၉သီချင်းဆိုလျက်
စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရကြ။ သေရည်သေရက်ကိုသောက်သောသူတို့သည် ပစပ်ခါးကြလိမ့်မည်။
၁၀လွတ်လပ်သော မြို့သည် ပြိုပျက်လေပြီ။ အဘယ်သူမျှမဝင်စေခြင်းငှါ၊ အိမ်များကိုပိတ်ထားကြပြီ။
၁၁စပျစ်ရည်ပြတ်သောကြောင့် လမ်းခရီးတို့၌ မြည်တမ်းခြင်းရှိ၏။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းလည်း အကြွင်းမဲ့ ကွယ်ပြီ။
တပြည်လုံး ၌ သာယာသောအသံငြိမ်းပြီ။ ၁၂ဆိတ်ညံခြင်းသည် မြို့ထဲမှာကျန်ရစ်၏၊ မြို့တံခါးကိုလည်း
ရိုက်ခတ်၍ ဖြိုဖျက်ပြီ။
၁၃ထိုသို့ပြည်တော်အလယ်၊ ပြည်သားတို့တွင် ဖြစ်ရသော်လည်း သံလွင်ပင်ကို လှုပ်၍
အသီးကိုရသကဲ့သို့၎င်း၊ စပျစ်သီးကို သိမ်းယူသောနောက်၊ အကြွင်းအကျန်ကို ကောက်ရသကဲ့သို့၎င်း
ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၄ထိုသူတို့သည် ကြွေးကြော်၍ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။
ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းသော အသံ နှင့်ပင်လယ် တဘက်မှ မြည်ကြလိမ့်မည်။ ၁၅သို့ဖြစ်၍၊
အရှေ့မျက်နှာအရပ်တို့၌ ထာဝရဘုရားကို၎င်း၊ ပင်လယ်တဘက်တကျွန်း တနိုင်ငံအရပ်တို့၌၊
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို၎င်း ချီးမွမ်းကြလော့၊
၁၆သန့်ရှင်းတော်မူသောသူသည် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း ဟု မြေကြီးစွန်းမှ သီချင်းဆိုသံကို
ငါတို့သည်ကြားရ၏၊ ငါမူကား အလွန်ဆင်းရဲ၏။ အလွန် ဆင်းရဲ၏။ အမင်္ဂလာရှိ၏။ လုယက်သော သူတို့သည်
လုယက်လျက်နေကြ၏။ လုယက်သောသူတို့သည် ကြမ်းတမ်း စွာ လုယက်ကြ၏။ ၁၇အိုပြည်သား၊ သင်သည်

ကြောက်လန့်ဘွယ်သော အရာမြေတွင်း၊ ကျော့ကွင်းထဲသို့ ရောက်လေပြီ။ ၁၈ကြောက်လန့်ဘွယ်သော
အရာမှ ပြေးသောသူသည် မြေတွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။ မြေတွင်းမှလွတ်သောသူသည် ကျော့ကွင်း၌
ကျော့မိလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ပြွန်ဝပွင့်လျက်ရှိ၍၊ မြေကြီးအမြစ်လည်း လှုပ်ရှားလေ၏။ ၁၉ပြည်တော်သည်
တပြည်လုံးပြုတ်လေပြီ။ ပြည်တော်သည် အကုန်အစင်ပြိုပျက်လေပြီ။ ပြည်တော်သည်
အလွန်တုန်လှုပ်လျက်ရှိလေ၏။ ၂၀ပြည်တော်သည် ယစ်မူးသော သူကဲ့သို့ တလူးလည်လည်ရှိ၏။ ပုခက်ကဲ့သို့
လှုပ်ရှား၏။ မိမိအပြစ်သည် မိမိအပေါ် မှာလေးသဖြင့်၊ ပြည်တော်သည် လဲလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်မထရ။
၂၁ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည်၊ မြင့်သောအရပ်၌ မြင့်သောအလုံးအရင်းကိုငင်း၊ မြေပေါ်မှာ
မြေကြီးရှင်ဘုရင် တို့ကိုငင်း ကြည့်ရှုစစ်ကြောတော်မူလိမ့်မည်။ ၂၂သူတို့သည် တွင်းထဲမှာတစုတည်းစုဝေး၍
ချည်နှောင်ခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာ ချုပ်ထားခြင်းကိုခံလျက် နေရကြလိမ့်မည်။ များစွာသော
နေ့ရက်ကာလလွန်ပြီးမှ၊ စစ်ကြောခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ၂၃လသည်လည်း မျက်နှာပျက်လိမ့်မည်။
နေသည်လည်းအရှက်ကွဲလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊
ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ယေရုရှလင်မြို့၌ မင်းပြု၍၊ အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့တွင် ဘုန်းကြီးတော် မူလတံ့။

၂၅

၁အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။
ကိုယ်တော်ကိုမြှောက်စား ပါမည်။ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူပြီ။
ရှေးအကြံတော်တို့သည်မရွေ့၊ သစ္စာနှင့်မြဲမြံ ကြပါ၏။ ၂မြို့ကိုအမှိုက်ပုံ၊
ခိုင်ခံ့သောမြို့ကိုဖြိုဖျက်ရာဖြစ်စေတော်မူပြီ။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏ နေရာဘုံဗိမာန်သည် မြို့မဖြစ်၊
နောက်တဖန်မတည်မဆောက်ရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူပြီ။ ၃ထိုကြောင့်၊ အားကြီးသော လူမျိုးသည်
ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော လူမျိုးတို့၏ နေရာမြို့သည် ကိုယ်တော်ကို
ကြောက်ရွံ့ပါလိမ့်မည်။ ၄ကိုယ်တော်သည်ဆင်းရဲသောသူတို့ခိုလှုံရာ၊ ငတ်မွတ်သော သူအမှု
ရောက်သည်ကာလ၌ ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ ထရံကိုတိုက်သော မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကဲ့သို့၊
ကြောက်မက်ဘွယ်သော သူတို့၏ ဒေါသအမျက်ထွက်သောအခါ၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းလွတ်ရာ၊
နေရောင်ကွယ်ကာရာဖြစ်တော်မူ၏။ ၅သွေ့ခြောက် သော အရပ်၌ နေအရှိန်ကိုကဲ့သို့၊
တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏ အသံဗလံကို ငြိမ်းစေတော်မူလိမ့်မည်။ ထူထပ်သော မိုဃ်းတိမ်အားဖြင့်
နေအရှိန်ပျောက်သကဲ့သို့၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော သူတို့၏ သီချင်းသံပျောက်ရပါလိမ့်မည်။
၆ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ပွဲ၊ ဟောင်းသော
စပျစ်ပွဲတည်းဟူသော၊ ဆူသောခဲဘွယ်စားဘွယ်၊ ကောင်းမွန်စွာစစ်သောစပျစ်ရည်ဟောင်းကို
လူခပ်သိမ်းတို့အဘို့ ဤတောင်ပေါ်မှာ စီရင်တော် မူလိမ့်မည်။ လူခပ်သိမ်းတို့ကို ဖုံးသော မျက်နှာဖုံးကိုငင်း၊
ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့ကို ဖုံးလွှမ်းသောတင်းတိမ်ကိုငင်း ဤတောင်ပေါ်မှာပယ်တော်မူလိမ့်မည်။
၇သေခြင်းကိုလည်း နစ်မွန်ဆုံးရှုံးစေတော်မူ လိမ့်မည်။ အရှင်ထာဝရဘုရား သည်လည်း၊ ခပ်သိမ်းသော
မျက်နှာတို့မှ မျက်ရည်ကိုသုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ခံရသောကဲ့ ရဲ့ခြင်းကိုလည်း
မြေကြီးတပြင်လုံး၌ ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်ဟု ၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။
၈ထိုကာလ၌ကြည့်ရှုလော့။ ဤအရှင်ကား၊ ငါတို့မြော်လင့်သော ငါတို့၏ဘုရားသခင်တည်း။ ငါတို့ကို
ကယ် တင်တော်မူလိမ့်မည်။ ဤအရှင်ကား၊ ငါတို့မြော်လင့်သော ထာဝရဘုရားတည်း။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း
ကျေးဇူးကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့ဟုဆိုကြလိမ့်မည်။ ၉အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ဤတောင်ပေါ်မှာ ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ကောက်ရိုးသည် နောက်ချေး
ရွံ့ပွက်၌နှိပ်နင်းခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့၊ မောဘပြည်သည် မိမိ၌ နှိပ်နင်းတော်မူခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
၁၀ရေကူးသော သူသည်ရေကူးခြင်းငှါ လက်ကိုဆန့်သကဲ့သို့၊ မောဘပြည်အလယ်၌ လက်တော်ကိုဆန့်၍၊

မောဘ၏မာနနှင့် လက်သတ္တိကို ချတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၂သင်တို့၏ မြို့ရိုးပြအိုး အထွဋ်ကိုဖြို၍၊ မြေတိုင်အောင်
နှိမ့်သဖြင့်၊ မြေမှုန့်ထဲမှာ ချတော်မူလိမ့်မည်။

၂၆

၁ထိုကာလ၌ ယုဒပြည်မှာ သီချင်းဆိုလတံ့သောစကားဟူမူကား၊ ငါတို့၌ ခိုင်ခံ့သော မြို့ရှိ၏။
ကယ်တင်ခြင်းကျေး ဇူးကိုပြအိုး၊ ရင်တားအရာ၌ စီရင်ခန့်ထားတော်မူလိမ့်မည်။ ၂-၃တံခါးတို့ကိုဖွင့်ကြလော့။
သစ္စာစောင့်၍ ဖြောင့်မတ်သော လူမျိုးဝင်ပါစေ။ စိတ်နှလုံးတည်ကြည်သော သူသည် ကိုယ်တော်၌
ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသက်သက်ရှိမည် အကြောင်း စောင့်ရှောက်တော်မူလိမ့်မည်။
၄ထာဝရဘုရားသည် စဉ်မြဲခိုလှုံကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် နိစ္စထာဝရ ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။
၅မြင့်သောအရပ်၌ နေသော သူတို့ကိုရှုတ်ချတော်မူ၏။ မြင့်မြတ်သောမြို့ကိုကိုဖြို၍၊ မြေတိုင်အောင်
နှိမ့်ချလျက် မြေမှုန့်ထဲမှာ ထားတော် မူ၏။ ၆ကျော်နင်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲသောသူနှင့်
ငတ်မွတ်သောသူတို့သည် ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။

၇ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဖြောင့်သောလမ်း၌ သွားတတ်၏။ အိုဖြောင့်မတ်တော်မူသော ဘုရား၊
ကိုယ်တော် သည် ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ လမ်းခရီးကို ပြင်ဆင်တော်မူ၏။ ၈အိုထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်တို့သည် တရားတော်လမ်း ၌ သွားလျက်၊ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်၍၊ ကိုယ်တော်၏အမည်
ဘွဲ့နာမတော်ကိုစိတ်နှလုံး၌ တသလျက်ရှိပါ၏။ ၉ညဉ့်အခါအကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှလုံးနှင့် ကိုယ်တော်ကို
တောင့်တပါ၏။ နံနက်အခါ အကျွန်ုပ်သည် အတွင်းဝိညာဉ်အား ဖြင့် ကိုယ်တော်ကိုရှာပါ၏။ မြေပေါ်မှာ
အမှုကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသော အခါ၊ လောကီသားတို့သည် တရားကို သင်ကြ၏။
၁၀မတရားသောသူသည်ကျေးဇူးကိုခံရသော်လည်း၊ တရားကိုမသင်တတ်ပါ။ တရားကျင့်ရာပြည်၌ပင်အဓမ္မ
ပြု၍ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကို ပမာဏမပြုတတ်ပါ။ ၁၁အိုထာဝရဘုရား၊ လက်တော်ကို
ချီတော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် မမြင်မမှတ်ကြပါ။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏
လူတို့အဘို့စိတ်အားကြီးတော်မူကြောင်းကို သူတို့ သည် မြင်၍ အရှက်ကွဲကြပါလိမ့်မည်။
ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့ကို မီးလောင်ရပါလိမ့်မည်။

၁၂အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးတော်မူလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူ ကား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အမှုရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့ အဘို့ပြုတော်မူ၏။ ၁၃အကျွန်ုပ် တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသောသခင်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို အစိုးရကြပါပြီ။
ယခုမူကား၊ ကိုယ်တော်အားဖြင့်သာ နာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြပါမည်။ ၁၄ထိုသခင်တို့သည် သေကြပါပြီ။
တဖန်အသက် မရှင်ရကြပါ။ သချိုင်းသားဖြစ်၍ ထမြောက်ခြင်းမရှိရကြပါ။ သူတို့ကို ကြည့်ရှုဖျက်ဆီး၍၊
သူတို့၏အမှတ်မျှမရှိစေခြင်း ငှါပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။ ၁၅အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးကို
တိုးပွားစေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးကို တိုးပွားစေသဖြင့်၊ ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ ပြည်တော်ကို
ပတ်ဝန်းကျင်၌ ကျယ်စေတော်မူပြီ။ ၁၆အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့သည် ဆင်းရဲခံရသောအခါ၊
ကိုယ်တော်၌ဆည်းကပ်ကြပါပြီ။ ဆုံးမတော်မူသောအခါ၊ ဆုတောင်းပဌနာစကားကို သွန်းလောင်း ကြပါပြီ။
၁၇ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမသည် သားဘွားချိန်နီးသော အခါ နာကျင်၍၊ နာကျင်ခြင်း ဝေဒနာကြောင့်
အော်ဟစ်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေ့တော်၌ ဖြစ်ကြပါပြီ။
၁၈အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ နာကျင်ခြင်းဝေဒနာကို ခံရသော်လည်း၊
လေကိုဘွားသကဲ့သို့ဖြစ်ကြပါပြီတကား။ ပြည်သားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့မရောက်ကြ။
လောကီသားတို့သည် မလဲကြပါ။

၁၉ကိုယ်တော်၏လူသေတို့သည် အသက်ရှင်ကြပါလိမ့်မည်။ ငါ၏အသေကောင်တို့သည်လည်း
ထမြောက်ကြ ပါလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်၌နေသော သူတို့၊ နိုး၍သီချင်းဆိုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊

ကိုယ်တော်၏ နှင်းသည် မြက်ပင်တို့ ကို ပေါက်စေသောနှင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မြေသည်လည်း
မိမိသင်္ချိုင်းသားတို့ကို ထုတ်ဘော်ရပါလိမ့်မည်။ ၂၀ငါ၏လူတို့လာကြ။ အတွင်းအခန်းထဲသို့ဝင်၍၊ သင်တို့ကို
ကွယ်ကာသော တံခါးများကို ပိတ်ထားကြ။ အမျက်ကာလ လွန်သည် တိုင်အောင် ခဏသာပုန်းရှောင်၍
နေကြလော့။ ၂၁အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးသားတို့ကို သူတို့ဒုစရိုက်ကြောင့်
အပြစ်ပေးလိုသောငှါ၊ မိမိအရပ်ဌာနထဲက ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မြေကြီးသည် မိမိ၌ရှိသော
အသွေးကိုဘော်ပြရလိမ့်မည်။ မိမိ၌အသေခံရသောသူတို့ကို နောက်ထဖန်ဝှက်၍ မထားရ။

၂၇

၁ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည် ပြေးတတ်သော မြွေလဝိသန်ကိုရင်း၊ လိမ်သော မြွေလဝိသန်ကိုရင်း
ခိုင်ခံ့ ကြီးမားသော ထားတော်နှင့်ဒဏ်ပေး၍၊ ပင်လယ်၌ရှိသော နဂါးကိုလည်း သတ်တော်မူလိမ့်မည်။
၂ထိုကာလ၌ စပျစ်ဉယျာဉ်ကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဤသို့သီချင်းဆိုကြလော့။ ၃ငါထာဝရဘုရားသည်
ဉယျာဉ်စောင့် ဖြစ်၏။ မခြားမလပ်ရေလောင်းမည်။ အဘယ်သူမျှမဖျက်စေခြင်းငှါ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်
စောင့်ရှောက်မည်။ ၄ငါ့အမျက်ငြိမ်း ပြီ။ ဆူးပင်မျိုးကိုမူကား၊ စစ်ပွဲ၌ငါတွေ့ပါစေသော။ ချက်ခြင်းတိုက်၍
ထပြိုင်နက်မီးရှို့မည်။ ၅သို့မဟုတ် ငါ၏အစွမ်းသတ္တိ ကို ကိုးစား၍၊ ငါနှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ကြစေ။
ငါနှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ကြစေသော။

၆နောင်ကာလ၌ ယာကုပ်သည် အမြစ်ကျလိမ့်မည်။ ဣသရေလသည် စိမ်းလန်း၍
အဖူးအငုံထွက်သဖြင့်၊ လောကီနိုင်ငံကိုအသီးနှင့်ပြည့်စေလိမ့်မည်။ ၇သူ့ကိုညှဉ်းဆဲသော သူတို့ကို
ညှဉ်းဆဲတော်မူသည်နည်းတူ၊ သူ့ကိုညှဉ်းဆဲ တော်မူသလော။ သူ့ကိုသတ်သော သူတို့သည်
အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသည်နည်းတူ၊ သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသလော။ ၈သူ့ကိုစွန့်ပစ်၍
အတော်အတန်ဆုံးမတော်မူ၏။ အရှေ့လေလာသောအခါ၊ ပြင်းစွာသော လေဖြင့် တိုက်သွားတော်မူ၏။
၉ထိုသို့ယာကုပ်အမျိုးသည် ယဇ်ပလ္လင်ကျောက်တို့ကို ထုံးကျောက် ကဲ့သို့ ချိုးဖွဲ့၍၊ အာရှရပင်နှင့် ရုပ်တုတို့ကို
လှဲသောအခါ၊ မိမိအပြစ်ပြေ၍၊ အပြစ်ပြေရှင်းခြင်း အကျိုးကျေးဇူးရှိသမျှကို ခံရလိမ့်မည်။ ၁၀သို့သော်လည်း၊
ခိုင်ခံ့သောမြို့သည်၊ ဆိတ်ညံသောအရပ်၊ တောကဲ့သို့စွန့်၍ ပစ်ထားသောနေရာဖြစ်လိမ့်မည်။
ထိုအရပ်၌နွားသငယ်သည် ကျက်စားလျက်၊ အိပ်လျက်နေ၍၊ အညွန့်များကို ကိုက်စားလိမ့်မည်။
၁၁အခက်အလက် တို့သည် သွေ့ခြောက်သောအခါ ချိုးခြင်းသို့ရောက်၍၊ မိန်းမတို့သည် လာ၍
မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပညာမဲ့သောအမျိုးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်၊
ဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသောသူသည် မသနား၊ ကျေးဇူးမပြုဘဲ နေတော်မူလိမ့်မည်။
၁၂အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထိုကာလ၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မြစ်ကြီးမှစ၍၊ အဲဂုတ္တုမြစ်တိုင်
အောင် သစ်သီးများကို သိမ်းယူတော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် တယောက်နောက်တယောက်၊
ကောက်သိမ်းခြင်း ကျေးဇူး တော်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၁၃ထိုကာလ၌လည်း၊ ကြီးသောတံပိုးကို မှုတ်ရလိမ့်မည်။
အာရှုရိပြည်၌ ပျောက်သောသူ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ စွန့်ပစ်လျက်နေသော သူတို့သည်လာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့တွင်
သန့်ရှင်းသော တောင်ပေါ်မှာ ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ဝတ်ပြု၍ ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။

၂၈

၁စပျစ်ရည်နှင့်ယစ်မူးသောသူတို့၏နေရာကြွယ်ဝသော ချိုင့်ဦးတွင်၊
ဖေရိမ်အမျိုးသေသောက်ကြူးတို့၏ မာနသ ရဖူနှင့်၊ သူတို့၌ ညှိုးနွမ်းတတ်သောဘုန်အသရေ၏ ပန်းပွင့်သည်
အမင်္ဂလာရှိ၏။ ၂ထာဝရဘုရား၌ ခွန်အားတန်ခိုးကြီး သော သူသည်၊ မိုဃ်းသီးပါလျက် ဖျက်ဆီးသော
မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ပြင်းစွာထ၍ လွှမ်းမိုးသော ရေကြီးကဲ့ သို့၎င်း၊ မြေတိုင်အောင်
ပြင်းစွာချပစ်လိမ့်မည်။ ၃ဖေရိမ်အမျိုး သေသောက်ကြူးတို့၏ မာနသရဖူသည် ကျော်နင်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
၄ကြွယ်ဝသော ချိုင့်ဦးတွင် သူတို့၌ညှိုးနွမ်းတတ်သော ဘုန်းအသရေ၏ ပန်းပွင့်သည်၊ နွေကာလ မစေ့မီ

အလျင် သီးသော အသီးကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအသီးကို မြင်သောသူသည် မြင်လျက်၊
လက်နှင့်ကိုင်လျက်ပင် စားတတ်၏။

၅ထိုကာလ၌လည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျန်ကြွင်းသော မိမိလူတို့၌
ဘုန်းရှိသော သရဖူ၊ အသရေတင့်တယ်သော ဦးရစ်ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၆တရားမှုကိုစီရင်သော သူတို့အား
တရားစီရင်သော ဉာဏ် ကိုရင်း၊ ရန်သူမျိုးတံခါးတိုင်အောင် စစ်မှုကို လှန်သောသူတို့အား၊
ခွန်အားဗလကိုရင်း ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

၇သို့သော်လည်း၊ ထိုသူတို့သည် စပျစ်ရည်ကြောင့် မှားယွင်းကြပြီ။ သေရည်သေရက်ကြောင့်
လမ်းလွဲကြပြီ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့သည် သေရည်သေရက်ကြောင့် မှားယွင်းကြပြီ။ စပျစ်ရည်နှင့်
မွန်ကြပြီ။ သေရည် သေရက်ကြောင့် လမ်းလွဲကြပြီ။ ဗျာဒိတ်ခံသည် အရာ၌ မှားယွင်းလျက်၊ တရားစီရင်သည်
အရာ၌ထိမိ၍ လဲလျက် နေကြ၏။ ၈သူတို့စားပွဲရှိသမျှတို့သည်၊ လွတ်လပ်ရာမရှိသည်တိုင်အောင်၊
အန်ဖတ်နှင့်ရင်း၊ အညစ်အကြေးနှင့်ရင်း ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။ ၉သူတို့က၊ အဘယ်သူကို
ပညာသွန်သင်ချင်သနည်း။ အဘယ်သူကို တရားနားလည်စေချင်သနည်း။ ငါတို့သည် နို့နှင့်ကွာစ ရှိသောသူ၊
အမိသားမြတ်နှင့်အနိုင်ကွာရသောသူ ဖြစ်ကြ သလော။ ၁၀ပညတ်တခုပေါ်မှာတခု၊ တခုပေါ်မှာတခု၊
တနည်းပေါ်မှာတနည်း၊ တနည်းပေါ်မှာတနည်း၊ သည်ဘက်မှာ အနည်းငယ်၊ ဟိုဘက်မှာ အနည်းငယ်
ရှိပါသည်တကားဟုဆိုကြ၏။ ၁၁အကယ်စင်စစ်၊ စကားမပီသော နှုတ်ရိုင်းသော လျှာနှင့်ဤလူမျိုးကို
မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၂ဤသို့ပြုလျှင် ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။ ပင်ပန်းသော သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်ကြစေ။
ဤသို့ပြုလျှင်သက်သာလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။ ၁၃ထိုကြောင့်၊
သူတို့သည် သွားရာတွင်၊ လှန်ဆုတ်၍ ကျိုးပဲ့ကျော့မိဘမ်းဆီးခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း၊
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် သူတို့၌ပညတ်တခုပေါ်မှာတခု၊ တခုပေါ်မှာတခု၊
တနည်းပေါ်မှာတနည်း၊ တနည်းပေါ်မှာတနည်း၊ သည်ဘက်မှာအနည်းငယ်၊ ဟိုဘက်မှာ အနည်းငယ်
ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၄သို့ဖြစ်၍၊ ဆဲရေးတတ်သော ယေရုရှလင်မြို့သားအကြီးအကြပ်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ၁၅သင်တို့က၊ ငါတို့သည် သေမင်းနှင့်မိဿဟာယဖွဲ့ကြပြီ။
မရဏာနိုင်ငံနှင့် အကျွမ်းဝင်ကြပြီ။ လွှမ်း မိုးသောဘေးသည် ချင်းနင်းသောအခါ၊ ငါတို့ရှိရာသို့ မရောက်ရ။
ငါတို့သည်မုသာကို ကိုးစားကြ၏။ လှည့်စားခြင်းအောက်၌ ပုန်းကွယ်၍ နေကြ၏ဟု ဆိုတတ်သောကြောင့်၊
၁၆အရှင်ထာဝရဘုရားက စုံစမ်းသော အမြစ် ကျောက်တည်းဟူသော၊ မလှုပ်နိုင်အောင် မြဲမြံသော
တိုက်ထောင့်အမြစ်ကျောက်မြတ်ကို ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူသည်
ပြေးရသော အကြောင်းမရှိ။ ၁၇တရားမှုကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် စွာ စီရင်ခြင်းကို မျဉ်းကြိုးနှင့်
မှန်ထုပ်အားဖြင့် ငါပြုမည်။ မိုဃ်းသီးရွာ၍ ကိုးစားရာမုသာကို ပယ်ရှားလိမ့်မည်။ ပုန်းကွယ်ရာ အရပ်ကိုလည်း
ရေလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ ၁၈သင်တို့သည် သေမင်းနှင့် ဖွဲ့သော မိဿဟာယပျက်လိမ့်မည်။ မရဏာနိုင်ငံနှင့်
အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည် အထမမြောက်ရ။ လွှမ်းမိုးသောဘေးသည် ချင်းနင်းသောအခါ၊ သင်တို့ကိုလည်း
ကျော်နင်းလိမ့်မည်။ ၁၉ချင်းနင်းစဉ်တွင် ပါသွားလိမ့်မည်။ နံနက် အချိန်ရောက်မြဲ အစဉ်အတိုင်း၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်
ချင်းနင်း သည်ဖြစ်၍၊ သိတင်းကြားကာမျှအားဖြင့် ထိန်လန့်ခြင်းအကြောင်း ရှိလိမ့်မည်။ ၂၀ခုတင်သည်
ကိုယ်မဆန့်လောက်အောင် တို၏။ စောင်သည်လည်း မခြုံလောက်အောင် ငယ်၏။ ၂၁ထာဝရဘုရားသည်
အမှုတော်တည်းဟူသော၊ ထူးခြားသော အမှုတော်ကိုပြုခြင်းငှါရင်း၊ အလုပ်တော်တည်းဟူသော၊
လုပ်မြဲမဟုတ်သောအလုပ်တော်ကို လက်စသတ်ခြင်းငှါရင်း၊ ပေရဇိမ်တောင်ပေါ်မှ ပြုသကဲ့သို့ ထတော်မူမည်။
ဂိဗောင်ချိုင့်ထဲမှာရှိသကဲ့သို့ အမျက်ထွက်တော်မူမည်။ ၂၂ယခုမှာ သင်တို့သည် သာ၍
ပြင်းစွာသောဆုံးမခြင်းနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ နောက်တဖန်ဆဲရေးခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ ပြည်တပြည်လုံး၌

အနန့်အပြားစီရင်ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်
ထာဝရဘုရားထံတော်၌ငါကြားရပြီ။
၂၃ငါပြောသံကိုကြား၍ မှတ်ကြလော့။ ငါ့စကားကိုစေ့စေ့နားထောင်နာယူကြလော့။ ၂၄လယ်လုပ်သော
သူသည် မျိုးစေ့ကို ကြဲခြင်းငှါ၊ မြေကိုဆွလျက်၊ မြေစိုင်ကိုချေလျက် အစဉ်လယ်ထွန်တတ်သလော။
၂၅လယ်မျက်နှာကို ညှိပြီးမှ စမုန်နက်မျိုးစေ့၊ ဇီယာမျိုးစေ့ကို ကြဲသည်မဟုတ်လော။ ဂျုံစပါးမျိုးစေ့ကို
အတန်းတန်းစိုက်၍၊ မုယောစပါးနှင့်ကောက် စပါးမျိုးစေ့အသီးအသီးတို့ကို သူတို့အရပ်၌
ကြဲသည်မဟုတ်လော။ ၂၆အကြောင်းမူကား၊ သူ၏ဘုရားသခင်သည် စီရင်တတ်သောဉာဏ်ကိုပေးတော်မူ၏။
သူ့ကိုလည်း သွန်သင်တော် မူ၏။ ၂၇စမုန်နက်မျိုးစေ့ကိုလည်း ပျဉ်ပြားနှင့်မနယ်တတ်။ ဇီယာစေ့ပေါ်၌လည်း
လှည်းဘီးကိုမလှိမ့်တတ်။ စမုန်နက်စေ့ကို တုတ်နှင့်ငှင်း၊ ဇီယာစေ့ကိုကြိမ်လုံးနှင့်ငှင်း၊ ရိုက်တတ်၏။
၂၈ဂျုံစပါးကိုကား နယ်တတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ အစဉ်နယ်တတ်သည်မဟုတ်။ လှည်းဘီးနှင့်မြင်းတို့ကို
နှင်သော်လည်း၊ စပါးကိုညက်စေတတ် သည်မဟုတ်။ ၂၉ထိုအမှုသည်လည်း၊
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားအကြံ ပေးတော်မူသောအမှုတည်း။ အကြံပေးတော်မူခြင်းသည်
အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၏။ ဉာဏ်တော်သည်လည်းထူးဆန်းပေ၏။

၂၉

၁အရေလမြို့၊ ဒါဝိဒ်မင်းနေသော အရေလမြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ တနှစ်ပေါ်မှာ
တစ်နှစ်ထပ်ကြလော့။ ပွဲတို့ ကို အလှည့်လှည့်ခံကြလော့။ ၂သို့ရာတွင်၊ အရေလမြို့ကို ငါဆင်းရဲစေ၍
ထိုမြို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ညည်းတွားခြင်း ရှိသော်လည်း၊ အရေလမြို့ကဲ့သို့ ငါ့ရှေ့မှာဖြစ်ရလိမ့်မည်။
၃ငါသည် သင့်ပတ်ဝန်းကျင်၌ တပ်ချမည်။ မြေရိုးနှင့်ဝိုင်းထား၍၊ မြေကတုပ်များကိုလည်းတူးလုပ်မည်။
၄သင်သည် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံ၍ မြေထဲကပြောရလိမ့်မည်၊ မြေမှုန့်ထဲက ငယ်သောအသံနှင့်မြွက်ရလိမ့်မည်။
သင်ပြောသောအသံသည် နတ်ဝင်သူပြောသံကဲ့သို့ မြေထဲကထွက်၍၊ သင်သည်မြေမှုန်ထဲက
အသံသေးနှင့်တိုးတိုး မြွက်ဆိုရလိမ့်မည်။ ၅သို့ရာတွင်၊ သင်၏ရန်သူ အလုံးအရင်းသည် အဏုမြူကဲ့သို့၎င်း၊
ကြောက်မက်ဖွယ်သော သူအလုံးအရင်းသည် လွင့်သွားသောဖွဲကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၍၊ အလျင်တစော
ချက်ချင်းအမှုရောက်လိမ့်မည်။ ၆ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ မိုဃ်းချုန်းခြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်း၊
အသံဗလံမြည်ခြင်းနှင့်တကွ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း၊ လောင်တတ်သော မီးလျှံအားဖြင့်အပြစ်ပေးတော်မူမည်။
၇အပြည်ပြည် ကလာ၍၊ အရေလမြို့ကိုစစ်တိုက်သော အလုံးအရင်း၊ အရေလမြို့နှင့် ရဲတိုက်ကိုတိုက်၍
ညှဉ်းဆဲသော သူပေါင်းတို့သည်၊ အိပ်မက်တည်းဟူသော ညဥ့်ရူပါရုံကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။
၈မွတ်သိပ်သောသူသည် အိပ်မက်တွင် စားရသည်ဟုထင်သော်လည်း၊ နိုးသောအခါ
အမွတ်အသိပ်မပြေသကဲ့သို့၎င်း၊ ရေငတ်သောသူသည် အိပ်မက်တွင်သောက်ရသည် ဟုထင်သော်လည်း၊
နိုးသောအခါ နွမ်းနယ်လျက်၊ တောင့်တလျက်ရှိသကဲ့သို့၎င်း၊ အပြည်ပြည်မှလာ၍၊ ဇိအုန်တောင်သို့
စစ်တိုက်သောအလုံးအရင်းသည် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
၉ဖင့်နွဲ့၍မှိုင်တွေကြလော့။ ကာမဂုဏ်၌ ပျော်မွေ့၍ မှန်လျက်နေကြလော့။ စပျစ်ရေကိုမသောက်ပဲ
ယစ်မူးလျက်၊ သေရည်သေရက်ကို မသောက်ဘဲ တိမ်းယိမ်းလျက်ရှိကြ၏။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် အိပ်ချင်သောသဘောကို သင်တို့၌သွင်းသဖြင့်၊ သင်တို့မျက်စိကိုပိတ်၍၊
သင်တို့၏ပရောဖက်များကို မင်းများ၊ ဗျာဒိတ်ခံသူများ တို့ကိုဖုံးလွှမ်းတော်မူပြီ။ ၁၁ဗျာဒိတ်တော်ရှိသမသည်
တံဆိပ်ခတ်သောစာကဲ့သို့ သင်တို့၌ဖြစ်၏။ ထိုစာကိုစာတတ်သော သူအားပေး၍၊
ဤစာကိုဘတ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူက၊ ဤစာကို ငါမဘတ်နိုင်။ တဆိပ်
ခတ်လျက်ရှိ၏ဟုပြန်ပြောတတ်၏။ ၁၂ထိုစာကိုစာမတတ်သောသူအားပေး၍၊ ဤစာကိုဘတ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊
ထိုသူက ငါသည်စာမဘတ်ဟုပြန်ပြောတတ်၏။ ၁၃ထာဝရဘုရားကလည်း ဤလူမျိုးသည်နှုတ်နှင့်

ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊ နှုတ်ခမ်းနှင့် ငါ့ကိုရိုသေကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကား ငါနှင့်ဝေးလှ၏။ လူတို့စီရင်သော
ပညတ်တို့ကိုအမှီပြု၍ ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ၁၄ထို့ကြောင့် အံ့သြကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှုကို
ဤလူမျိုးတို့တွင် တဖန်ငါပြုအံ့မည်။ သူတို့ တွင်ပညာရှိတို့၏ ပညာသည်ပျက်စီးလိမ့်မည်။
ဥာဏ်ကောင်းသော သူတို့၏ ဥာဏ်သည်လည်းကွယ် ပျောက်လိမ့် မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၅ထာဝရဘုရား မသိစေခြင်းငှာ၊ နက်နဲသောအကြံကိုကြံ၍၊ မှောင်မိုက်ထဲမှာ အမှုကိုပြုလျက်၊
ငါတို့ကိုအဘယ်သူ မြင်သနည်း။ ငါတို့ကိုအဘယ်သူသိသနည်းဟု ပြောဆိုတတ်သောသူတို့သည်
အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၁၆သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်ကြသည်တကား။ အိုးထိန်းသမားကို၊
အိုးမြေကဲ့သို့မှတ်ရမည်လော။ လုပ်အပ်သောအရာသည် လုပ်တတ်သောသူကိုရည်မှတ်၍၊ ဤသူသည်
ငါ့ကိုမလုပ်ဟုဆိုရမည်လော။ ဖန်ဆင်းအပ်သောအရာသည် ဖန်ဆင်းတတ်သောသူကိုရည်မှတ်၍၊ ဤသူ၌
ပညာအတတ်မရှိဟု ဆိုရမည်လော။
၁၇လေဗနုန်တောင်သည် ဝပြောသောလယ်ပြင်ကဲ့သို့၎င်း၊ ဝပြောသောလယ်ပြင်သည် တောကဲ့သို့၎င်း
ဖြစ်ရသောအချိန်နီးပြီ မဟုတ်လား။ ၁၈ထိုကာလ၌ နားပင်းသောသူတို့သည် ကျမ်းစကားကိုကြားကြလိမ့်မည်။
မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မြူးရှက်ခြင်း၊ မှောင်မိုက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၍ မြင်ရကြလိမ့်မည်။
၁၉စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုအမှီပြု၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းတိုးပွားကြလိမ့်မည်။ လူတို့တွင်
ဆင်းရဲသောသူတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားကို အမှီပြု၍ရွှင်လန်းကြလိမ့်မည်။
၂၀အကြောင်းမူကား၊ ကြောက်မက် ဘွယ်သော သူသည် ဆုံးရှုံးရ၏။ ဆဲရေးသောသူသည် ပျောက်ကုန်ရ၏။
သူ့အပြစ်ကိုချောင်းမြောင်းသောသူ၊ ၂၁တရားတွေ့၍ ဆင်းရဲသားကို အပြစ်ရောက်စေသောသူ၊ မြို့တံခါးမှာ
အမှုသည်ကိုကျော့မိစေခြင်းငှာပြုသောသူ၊ အပြစ်မရှိသောသူကို မတရားသဖြင့် ရှုံးစေသောသူအပေါင်းတို့ကို
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရ၏။
၂၂သို့ဖြစ်၍ အာဗြဟံ အမျိုးကို ရွေးနှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်အမျိုးကို
ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယာကုပ်အမျိုးသည် နောက်တဖန် ရှက်ကြောက်ခြင်း၊
မျက်နှာပျက်ခြင်းမရှိရ။ ၂၃ထိုအမျိုးသားတို့သည် ငါစီရင်သော အမှုကိုကိုမြင်လျှင် ငါ့နာမကိုမိမိတို့တွင်
ရိုသေကြလိမ့်မည်။ ယာကုပ်အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားကို ရိုသေ၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်ကို
ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။ ၂၄စိတ်သဘော ဖောက်ပြန်သောသူတို့သည် ပညာသတိကိုရကြ၍၊ ဆန့်ကျင်ဘက်
ပြုသောသူတို့သည်လည်း၊ ဆုံးမသြဝါ စကားကို နာယူကြလိမ့်မည်။

၃၀

၁ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပုန်ကန်သောအမျိုးသားတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြသည်။
သူတို့သည် ငါ့ကိုအမှီမပြုဘဲ အချင်းချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။ ငါ့ဝိညာဉ် အခွင့်မရှိဘဲ မိဿဟာယ
ဖွဲ့၍အထပ်ထပ်အပြစ် ရောက်ကြ၏။ ၂ဖာရောဘုရင်၏ ဘုန်းကိုအမှီပြု၍၊ အဲဂုတ္တုအရိပ်ကိုခိုလှုံခြင်းငှါ၊
ငါနှုတ်ထွက်ကို အခွင့်မပန်ဘဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်အောင်သွားကြ၏။ ၃သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည်
ဖာရောဘုရင်၏ ဘုန်းကိုအမှီပြုသောကြောင့် ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုအရိပ်ကိုခိုလှုံသောကြောင့်
မျက်နှာပျက်ကြလိမ့်မည်။ ၄သူတို့မင်းတို့သည် ဇောနမြို့၌ရှိကြမည်။ သံတမန်တို့သည် ဟာနက်မြို့သို့
ရောက်ကြပြီ။ ၅အသုံးမဝင်၊ အကူအညီမပေး၊ ကျေးဇူးမပြုနိုင်ဘဲ ရှက်ကြောက်ခြင်း၊
အသရေပျက်ခြင်းအကြောင်းသာ ဖြစ်သောလူမျိုးကိုသူတို့ရှိသမျှသည် ရှက်ကြောက်ကြ၏။ ၆ခြင်္သေ့မ၊
ခြင်္သေ့ပျို၊ မြွေဆိုး၊ ပျံတတ်သော မီးမြွေများသဖြင့် အလွန်ခဲယဉ်း၍ ဆင်းရဲသော ပြည်ကို ရှောက်လျက်
တောင်မျက်နှာသို့သွားသော တိရစ္ဆာန်တို့အပေါ်မှာ တင်သော ဝန်များကို ကြည့်ရှုကြလော့။ မြည်းပခုံးပေါ်မှာ
ဥစ္စာပစ္စည်းများကို၎င်း၊ ကုလားအုပ်၏ ဘို့ပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာများကို၎င်း တင်၍၊ ကျေးဇူးမပြုနိုင်သော

လူမျိုးထံသို့ ဆောင် သွားကြသည်တကား။ ၇အဲဂုတ္တုပြည်သည် အချည်းနှီးသက်သက် အကျိုး မပေးနိုင်။
ထိုကြောင့် မလှုပ်ပဲနေတတ်သော ရာခပ်ဟုငါသမုတ်ပေ၏။

၈သင်သည် ယခုသွား၍သူတို့ရှေ့မှာ သင်ပုန်း၌ရေးထားရသောအချက်၊
နောင်ကာလအစဉ်အဆက်တည် စေခြင်းငှါ၊ စာစီ၍မှတ်သားရသော အချက်ဟူမူကား၊ ၉ဤလူမျိုးတို့သည်
ပုန်ကန်တတ်၏။ ဖောက်ပြန်သောအမျိုးသား ထာဝရဘုရား၏ တရားကိုနာယူခြင်းငှာ
အလိုမရှိသောအမျိုးသာ ဖြစ်ကြ၏။ ၁၀သူတို့ကလည်း ဗျာဒိတ်တော်ကို မခံပါနှင့် ဟု
ဗျာဒိတ်ခံသောသူများအားရင်း မှန်သောစကားကို ငါတို့အားမဟောပါနှင့်။ ချော့မော့သောစကားကို
ပြောကြပါ။ လှည့်စားသောစကားကို ပြောကြပါ။ ၁၁လမ်းလွှဲကြပါ။ မှန်သောလမ်းကို ရှောင်ကြပါ။
ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားကို ငါတို့ရှေ့မှာ ကွယ်ထားကြပါဟု ပရောဖက်တို့အားရင်း
ဆိုတတ်ကြ၏။ ၁၂သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားမိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သင်တို့သည်
နှုတ်ကပတ်တော်ကို ပယ်၍၊ လိမ်ကောက်ယိုယွင်း ခြင်းကိုသာ မှီဝဲခိုလှုံသောကြောင့်၊ ၁၃သင်တို့အပြစ်သည်
ပြိုကျလုသော အုတ်ရိုးပျက်ကဲ့သို့၎င်း၊ မြင့်သော အုတ်ထရံ၌ မညီမညွတ်ထွက်ဝင် သကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။
ထိုထရံသည် အလျင်တဆော ချက်ခြင်းပြိုပျက်တတ်၏။ ၁၄မြေအိုးကွဲသကဲ့သို့ ကွဲရလိမ့်မည်။ ကွဲရာတွင်လည်း
မီးဖိုထဲ က မီးခဲခံစရာဘို့၊ ရေကန်ထဲက ရေခပ်စရာဘို့ အိုးခြမ်းတစ်ခုမျှ မရှိစေခြင်းငှာ၊ နှမြောခြင်းမရှိဘဲ
ခွဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၅ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလျှင်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေခြင်း၊
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခွန်အားအစွမ်းကို ရကြလိမ့်မည်။သင်တို့သည် ထိုသို့သော အလိုမရှိကြ။ ၁၆ငါတို့သည်
ထိုသို့မနေ၊ မြင်းစီး၍ ပြေးမည် ဟုဆိုသောကြောင့်၊ သူတပါးတို့သည် သင်တို့ကိုပြေးစေမည်။
ငါတို့သည်လျင်မြန်စွာ စီးသွားမည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သင်တို့ကို လိုက်သောသူတို့သည်
လျင်မြန်ကြလိမ့်မည်။ ၁၇သင်တို့သည် တောင်ထိပ်ပေါ်မှာစိုက်သော မှတ်တိုင်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ ကုန်းပေါ်မှာထူသော
အလံကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်ရသည်တိုင်အောင်၊ တယောက်သော သူသည်ခြိမ်းလျှင်၊ တထောင် သောသူတို့သည်
ပြေးကြလိမ့်မည်။ ငါးယောက်ခြိမ်းလျှင်၊ တသောင်းပြေးကြလိမ့်မည်။

၁၈သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ ကျေးဇူးပြုလိုသောငှါ မြော်လင့်တော်မူမည်။
ကရုဏာပြုလို သောငှါ ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံတော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် တရားသော
ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုမြော်လင့်သော သူအပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။
၁၉ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော ဇိအုန်အမျိုး၊ သင်သည်အစဉ် ငိုကြွေးရမည် မဟုတ်။ သင်အော်ဟစ်သံကို
နားထောင်၍ ကယ်မသနားတော်မူလိမ့်မည်။ ၂၀ထိုအသံကို ကြားသောအခါ ထူးတော်မူလိမ့်မည်။
ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား ဒုက္ခမုန့်ကို ကျွေး၍ ဆင်းရဲခြင်းရေကို တိုက်တော်မူသော်လည်း၊
သင်၏ဆရာတို့သည် နောက်တဖန် ပုန်းရှောင်၍မနေ ရကြ။ ကိုယ်မျက်စိနှင့် ကိုယ်ဆရာတို့ကို မြင်ရလိမ့်မည်။
၂၁သင်သည် လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ လမ်းလွှဲလျှင်၊ ၂၂ထုလုပ်သောငွေရုပ်တုတန်ဆာနှင့်
သွန်းသောရွှေရုပ်တုတန်ဆာများကို မရိုမသေပြု၍၊ ညစ်ညူးသော အဝတ်ကဲ့သို့ ပစ်ပယ်လျက်၊
သွားတော့ဟုဆိုရလိမ့်မည်။ ၂၃သင်သည်လယ်၌ ကြဲသော မျိုးစေ့တို့ မိုဃ်းကိုရွာစေတော်မူလိမ့်မည်။
မြေအသီးအနှံမှဖြစ်သော မုန့်ကို အလွန်ကြွယ်ဝစွာ ပေးသနားတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ
သင်၏သိုးနွားတို့သည် ကျယ်သောအရပ်၌ ကျက်စားရကြလိမ့်မည်။ ၂၄စံကောနှင့် ဆန်ခါဖြင့် သန့်ရှင်းစေ၍
ကောင်းမွန်စွာရောနှောသော စပါးကို သာမြေ၌လုပ်သော နွားနှင့်မြည်းတို့သည်လည်း စားရကြလိမ့်မည်။
၂၅များစွာသော လူတို့ကို သတ်၍ ရဲတိုက်တို့သည် ပြိုလဲသောအခါ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှနှင့် ထင်ရှားသော
ကုန်းရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ ရေစီးရာမြစ်နှင့်ချောင်းများကြလိမ့် မည်။ ၂၆ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့၏

ကျိုးပျက်ရာကို ပြုပြင်၍၊ သူ့တို့ခံရသော ဒဏ်ချက်ရာကို ပျောက်စေတော်မူ သောအခါ၊ လ၏အလင်းသည်
နေ၏အလင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ နေ၏အလင်းသည်လည်း ပကတိထက်ခုနစ်ဆလင်းလိမ့် မည်။
၂၇ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် ဝေးသော အရပ်မှလာ၏။ အမျက်တော်
လောင်၍မီးလျှံ ဟုန်း လေ၏။ နှုတ်တော်သည် အမျက်နှင့်ပြည့်၍ လျှာတော်သည် မီးရှို့သကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။
၂၈ထွက်သက်တော်သည်လည်း လူမျိုးတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ လွှမ်းမိုးသော
ရေကဲ့သို့လည်ပင်းကိုမှီလိမ့်မည်။ လမ်းလွဲစေသောဇက်ကို သူတို့ ပစပ်၌ ခံ့တော်မူလိမ့်မည်။ ၂၉သင်တို့သည်
ပွဲခံသောနေ့ညဉ့်တွင်ပြုသကဲ့သို့ သီချင်းဆိုရကြလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး ၏ ကျောက်၊ ထာဝရဘုရား၏
တောင်တော်သို့ ပုလွေမှုတ်လျက် သွားသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ရကြလိမ့်မည်။ ၃၀ထာဝရ ဘုရားသည်လည်း
ဘုန်းကြီးသော အသံတော်ကို လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ လက်ရုံးတော်သက်ရောက်ခြင်း၊ ပြင်းစွာ
အမျက်ထွက်ခြင်း၊ မီးလျှံလောင်ခြင်း၊ မိုဃ်းသီးပါလျက်၊ မိုဃ်းသကမုန်တိုင်းများတို့ကို ပြတော်မူလိမ့်မည်။
၃၁သို့ဖြစ်၍၊ အာရှုရိလူသည် ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်အားဖြင့် လှဲချခြင်း၊ လှံတံတော်အားဖြင့်
ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ၃၂ထာဝရဘုရားစီရင်၍၊ သူ၏အပေါ်မှာ လေးစွာချထားတော်မူသော
လှံတံသည် ရောက်သွားရာ၌စောင်း၊ ပတ်သာတီး ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ့ကိုပြင်းစွာ
စစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်။ ၃၃အကြောင်းမူကား၊ တောဖက်အရပ်သည် ရှေး ကာလ၌ စီရင်လျက်ရှိ၏။
အကယ်စင်စစ်ရှင်ဘုရင်အဘို့ ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။ နက်နဲကျယ်ဝန်းစေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော် မူပြီ။
မီးရှို့ဘို့ထင်းပုံကြီးလည်းရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ထွက်သက်တော်သည် အရည်ကျိုသောကန့်ကဲ့သို့၊ ထိုထင်းပုံ
ကို မီးရှို့ရလိမ့်မည်။

၃၁

၁စစ်ကူတောင်းအံ့သောငှါ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍၊ မြင်းတို့ကို အမှီပြုလျက်များစွာသော
ရထားတို့ကိုငှင်း၊ အားကြီးသော မြင်းစီးသူရဲတို့ကိုငှင်းခိုလှုံလျက်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏
သန့်ရှင်းသောဘုရားကို မမြော်လင့်၊ ထာဝရ ဘုရားကို မရှာဘဲနေသော သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။
၂ထိုဘုရားသည် ဉာဏ်တော်ကျယ်၍၊ သူတို့အပေါ်မှာ ဘေးကို သက်ရောက်စေတော်မူမည်။
စကားတော်မပျက်ဘဲ၊ ဆိုးသောလူမျိုးကိုငှင်း၊ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူတို့ ဘက်မှာ
နေသောသူတို့ကိုငှင်းတဘက်၌ ထတော်မူမည်။ ၃အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် ဘုရားမဖြစ်၊ လူသက်သက်
ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့မြင်းသည်လည်း ဝိညာဉ်မဖြစ်၊ အသားသက်သက်ဖြစ်၏။ ၄ထာဝရဘုရားသည်
လက်တော်ကို ဆန့်တော်မူသောအခါ၊ မစတတ်သော သူသည်လဲလိမ့်မည်။ မစအပ်သော
သူလည်းဆုံးလိမ့်မည်။ အလုံးစုံတို့သည် အတူပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၅ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခြင်္သေ့နှင့် ခြင်္သေ့သငယ်သည် လုယူရာအကောင်ပေါ်မှာနေသောအခါ၊
သိုးထိန်းအလုံးအရင်း၏ဆီးတား အော်ဟစ်ခြင်းကိုမကြောက်၊ သူတို့ပြုသော အသံဗလံအားဖြင့်
အရှုံးမခံသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိတောင်
တော်တည်းဟူသော ဇိအုန်တောင်တော်ဘက်မှာစစ်တိုက်ခြင်းငှါ ဆင်းသက်တော်မူလိမ့်မည်။ ၅ငှက်သည်
သားငယ်ကို အုပ်တတ်သကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို
ကွယ်ကာတော်မူမည်။ ကွယ်ကာစောင့်မ၍ အပြစ်မပေး၊ ကယ်တင်တော်မူမည်။
၆အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် အလွန်လွဲရှောင် ပယ်ထားသောဘုရားထံတော်သို့
ပြန်လာကြ လော့။ ၇အကယ်စင်စစ်လူအပေါင်းတို့သည် မိမိလက်ဖြင့် အသီးအသီးလုပ်သော ငွေရုပ်တု၊
ရွှေရုပ်တုတည်းဟူသော၊ ပြစ်မှားရာအရာများကို ထိုကာလ၌ ပစ်လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ၈အာရှုရိလူသည်လည်း၊
ကြီးမြတ်သောသူ၏ထားမဟုတ် သော ထားဖြင့်ဆုံးလိမ့်မည်။ ယုတ်သောသူ၏ထားမဟုတ်သော
ထားသည်သူ့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ထားဘေးမှပြေး၍၊ သူရဲတို့သည် ကျွန်ခံရကြလိမ့်မည်။

၉သူသည်လည်း ကြောက်လန့်သဖြင့်၊ မိမိခိုင်ခံ့သော မြို့ကိုလွန်သွား၍၊ သူ၏မှူးမတ်တို့သည်
နိမိတ်ကိုမြင်လျှင် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ မီးလျှံ၊ ယေရုရှလင်၌ မီးဖိုရှိသော
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသတည်း။

၃၂

၁ကြည့်ရှုလေ့။ တရားသဖြင့် အုပ်စိုးသောရှင်ဘုရင်တပါးပေါ်ထွန်းတော်မူလိမ့်မည်။
မင်းသားမှူးမတ်တို့ သည် တရားသဖြင့် စီရင်ကြလိမ့်မည်။ ၂ထိုမင်းတို့သည် လေလုံ၍
မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကွယ်ရာအရပ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သွေ့ခြောက် သောမြေ၌စီးသောချောင်းရေကဲ့သို့၎င်း၊
နေပူသောအရပ်၌ကျောက်လုံးကြီးအရိပ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၃မျက်စိမြင်သော သူတို့သည်
ရှင်းလင်းစွာမြင်ကြလိမ့်မည်။ နားကြားသောသူတို့ လည်း နားထောင်ကြလိမ့်မည်။ ၄သတိမရှိသောသူ၏
စိတ်နှလုံးသည် ဆင်ခြင်၍ပညာရှိလိမ့်မည်။ စကားအသောသူ၏ လျှာသည်လည်း စကားပြီ အောင်
ပြောတတ်လိမ့်မည်။ ၅ယုတ်သောသူကို နောက်တဖန်အမြတ်ဟူ၍၎င်း၊ စေးနဲသောသူကိုလည်း နောက်တဖန်
စွန့်ကြဲတတ်သောသူဟူ၍၎င်းမခေါ်ရ။ ၆အကြောင်းမူကား၊ ယုတ်သော သူသည် လျှို့ဝှက်လျက်၊
ထာဝရဘုရားကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားလျက်၊ မွတ်သိပ်သောသူကိုသာ၍ ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ရေငတ်သော
သူကိုရေ မသောက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ယုတ်သောစကားကိုပြော၍ မကောင်းသောအကြံကိုကြံ လေဦးမည်။
၇စေးနဲသော သူသုံးဆောင်ရာတန်ဆာ သည်လည်းဆိုးလှ၏။ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူ၏အမှုသည်
မှန်သော်လည်း၊ ထိုသို့သော သူကိုမုသာစကားအားဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊
မကောင်းသောအကြံကိုသာကြံတတ်၏။ ၈စေတနာရှိသော သူမူကား၊ စေတနာနှင့်ဆိုင်သော အကြံတို့ကို
ကြံစည်တတ်၏။ စေတနာနှင့်ဆိုင်သော အရာများအားဖြင့် တည်ရလိမ့်မည်။

၉ငြိမ်သက်စွာနေသော မိန်းမတို့သည်ထကြ။ ငါပြောသံကိုကြားကြလော့။ သတိမရှိသော
သတို့သမီးတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ၁၀သတိမရှိသောမိန်းမတို့၊
သင်တို့သည်တနှစ်လွန်မှပူပန်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ စပျစ်သီးကိုသိမ်းခြင်းအမှု ပြတ်လိမ့်မည်။
စပါးအသီးအနှံကို သိမ်းရာကာလမရောက်ရ။ ၁၁ငြိမ်သက်စွာနေသော မိန်းမတို့၊ တုန်လှုပ်ကြလော့။
သတိမရှိသောသူတို့၊ ပူပန်ခြင်းရှိကြလော့။ အဝတ်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ပယ်ချွတ်ပြီးမှ၊ ခါး၌လျှော်
တေအဝတ်ကို စည်းကြလော့။ ၁၂ရင်ပတ်ကိုခတ်ခြင်း၊ သာယာသော လယ်ယာနှင့် အသီးများသော
စပျစ်နွယ်ပင်အတွက် ညည်းတွားခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ၁၃ငါ့လူတို့၏ မြေကို၎င်း၊ ဝမ်းမြောက်သော
အိမ်နှင့်ရွှင်လန်းသော မြို့ကို၎င်း၊ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့သည်တက်၍ လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။ ၁၄ဘုံဗိမာန်တို့ကို
စွန့်ပစ်၍ မြို့၏အသံဗလံ ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ဩဖေလကုန်းနှင့် ရဲတိုက်တို့သည် အစဉ်မြေတွင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊
ရိုင်းသောမြည်းပျော်မွေ့ရာ၊ သိုးစု ကျက်စားရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၅ဝိညာဉ်တော်သည် ကောင်းကင်မှ
ငါတို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်း၍၊ တောသည် အသီးအနှံများသော လယ်ဖြစ်၍၊ အသီးအနှံများသော
လယ်သည်တောအုပ်ကဲ့သို့ မှတ်ရသောကာလ မရောက်မီ တိုင်အောင်၊ ထိုသို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
၁၆ထိုအခါတော၌ကား၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းတည်၍၊ အသီးအနှံများသော လယ်၌ကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
ပါရမီသည်အမြဲနေရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည်လည်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပြုစုလိမ့်မည်။
၁၇ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည်လည်း ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပြုစုလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုးမူကား၊
ထာဝရငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် လုံခြုံခြင်းတည်း။ ၁၈ငါ၏လူတို့သည်လည်း၊ ငြိမ်သက်သောနေရာ၊ လုံခြုံသောမြို့ရွာ၊
ဘေးလွတ်သော ချမ်းသာရာအရပ်တို့၌ နေရကြလိမ့်မည်။ ၁၉သို့ရာတွင်၊ မိုဃ်းသီးကျသဖြင့် တောအုပ်ကိုလဲ၍၊
မြို့ကိုလည်း မြေနှင့်တညီတည်း ဖြိုဖျက်လိမ့်မည်။ ၂၀ရေရှိရာအရပ်ရပ်တို့၌ မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍၊
နွားခြေနှင့်မြည်းခြေတို့ကို လွှတ်တတ်သော သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၃၃

၁သူတပါးလုယူခြင်း မခံဘဲလျက်၊ လုယူတတ်သောသူ၊ သူတပါးဖျက်ဆီးခြင်းကို မခံဘဲလျက်၊
ဖျက်ဆီးတတ် သောသူ၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်သည် မလုမယူဘဲ နေသောအခါ
လုယူခြင်းကိုခံရမည်။ ဖျက်ဆီး၍၊ မောသော အခါပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။
၂အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို သနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို
မြော်လင့်ကြပါ၏။ နံနက်တိုင်း အကျွန်ုပ်တို့၏ ခွန်အားကိုပေးတော်မူပါ။ အမှုရောက်သောအခါ
အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။
၃အလုံးအရင်း၏ အသံကြောင့်၊ လူစုတို့သည်ပြေးကြ၏။ ထတော်မူသောအခါ၊ လူမျိုးတို့သည်
အရပ်ရပ်ကွဲ ပြားကြ၏။ ၄သူတပါးတို့သည် သင်တို့၏ ဥစ္စာကို ကျိုင်းကောင်သိမ်းယူသကဲ့သို့
သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ ကျိုင်းကောင်တို့ သည် လူးလာပြေးသကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာပေါ်မှာ
လူးလာပြေးကြလိမ့်မည်။
၅ထာဝရဘုရားသည် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ မြင့်သောအရပ်၌နေတော်မူ၏။ ဇိအုန်မြို့ကို
တရားသဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စေတော်မူ၏။ ၆ဉာဏ်နှင့် ပညာသည်
သင်၏လက်ထက်၌ တည်ကြည် ခြင်း၊ မြဲမြံစွာ ကယ်တင်ခြင်းကို ဖြစ်စေလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည်လည်း သင်၏ ဘဏ္ဍာဖြစ်လိမ့်မည်။
၇သူရဲတို့သည်ပြင်၌ အော်ဟစ်ကြ၏။ မိဿဟာယစကားကိုပြောသော တမန်တော်တို့သည် ပြင်းစွာ
ငိုကြွေး ကြ၏။ ၈လမ်းမတို့သည် ဆိတ်ညံကြ၏။ လမ်းခရီး၌သွားလာသော သူမရှိ။ ထိုမင်းသည်
သစ္စာပျက်လေပြီ။ မြို့များကို လည်း ပယ်လေပြီ။ အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မမှတ်တတ်။ ၉ပြည်တော်သည်
ငြိုငြင်၍ အားလျော့၏။ လေဗနုန်တော သည် ရှက်ကြောက်၍ နွမ်းရိ၏။ ရှာရုန်အရပ်သည် တောကဲ့သို့ဖြစ်၏။
ဗာရှန်တောင်နှင့် ကရမေလတောင်သည် လှုပ်ရှား၏။
၁၀ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုငါထမည်။ ယခုချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်မည်။ ကိုယ်ကို
ကိုယ်ချီး မြှောက်မည်။ ၁၁သင်တို့သည်ဖွဲကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍၊ အမှိုက်ကို ဘွားမြင်ရလိမ့်မည်။
သင်တို့စိတ်သဘောသည် မီးဖြစ်၍၊ သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ ၁၂လူများတို့သည် ထုံးကျောက်ကို
ဖုတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ဆူးပင်များကို ခုတ်၍ မီးရှို့သကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၃ဝေးသော သူတို့၊ ငါပြုသော
အမှုကိုမှတ်ကြလော့။ နီးသောသူတို့၊ ငါ့တန်ခိုးကို ဝန်ခံကြလော့။ ၁၄အပြစ်ရှိသော ဇိအုန်မြို့သား တို့သည်
ကြောက်ကြ၏။ အဓမ္မပြုသော သူတို့သည် ထိတ်လန့်ကြ၏။ ငါတို့တွင်အဘယ်သူသည် လောင်သော
မီးထဲမှာ နေရမည်နည်း။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရမီးလောင်ခြင်း ကို ခံလျက်နေရမည်နည်း။
၁၅တရားသဖြင့် ကျင့်၍ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြောထသော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအားဖြင့် ရသော ငွေကိုရွံ၍၊
တံစိုးကိုလည်း ငြင်းပယ်ထသော၊ လူအသက်သတ်ခြင်းအမှုကို နားမခံ၊ အဓမ္မအမှုများကို
မကြည့်မရှုသောသူသည် မြင့်သော အရပ် ၌ နေလိမ့်မည်။ ၁၆ခိုင်ခံ့သော ကျောက်မြို့၌ ခိုလှုံလိမ့်မည်။
ထိုသူအား အစာကို အစဉ်ပေးရလိမ့်မည်။ သောက်ရေလည်း မပြတ်ရ။ ၁၇သင်သည် ရှင်ဘုရင်၏
တင့်တယ်ခြင်း အသရေတော်ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရ၍၊ ဝေးလှသော ပြည်ကိုလည်း ကြည့်မြင်ရလိမ့်မည်။
၁၈သင်သည် ကြောက်လန့်ဘွယ်သော အခြင်းအရာကို အောက်မေ့သောအခါ၊ စာရင်းယူသော သူသည်
အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ အခွန်ခံသောသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ပြအိုးတို့ကို ရေတွက်သောသူသည်
အဘယ်ရှိသနည်း။ ၁၉ကြမ်းတမ်းသောလူမျိုး၊ နားမဝင်နိုင်အောင် နက်နဲသောစကား၊ နားမလည်နိုင်အောင်
ခက်ခဲသော စကားကိုပြောသော လူမျိုးကို သင်သည်မတွေ့မမြင်ရ။ ၂၀ငါတို့ပွဲခံရာမြို့၊ ဇိအုန်မြို့ကို
ကြည့်ရှုလော့။ တိုင်တခုမျှမရွေ့၊ ကြိုးတခုမျှမပြတ်၊ အလျှင်းမပျက်ရသော တဲတည်းဟူသော၊

ငြိမ်ဝပ်သောနေရာ ယေရုရှလင်မြို့ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရလိမ့်မည်။ ၂၁ထိုမြို့တွင် ဘုန်းကြီးသော
ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ ကျယ်သောမြစ်များ ဆုံးရာအရပ်ဖြစ်တော်မူ လိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ တက်သော
ရဲလှေ၊ အားကြီးသော သင်္ဘောတစင်းမျှ မရှောက်မသွားရ၊ ၂၂အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏
တရားသူကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ ပညတ်တရားရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။
ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။
၂၃သင်၏ သင်္ဘောရွက်ကြိုးများ ပြုတ်လျက်ရှိ၏။ ရွက်တိုင်ကို ခိုင်ခံ့စွာမချည်၊ ရွက်ကိုလည်း မဖြန့်နိုင်။
သို့ဖြစ်၍၊ များစွာသော ဥစ္စာကို လုယူဝေငှရ၏။ ခြေဆွံ့သောသူပင် လုယူရာ ဥစ္စာကိုလုယူရ၏၊ ၂၄
မြို့သားကလည်း၊ ငါနာသည်ဟုမဆိုရ။ ထိုမြို့၌ နေသော သူတို့သည် အပြစ်ပြေရှင်းခြင်းသို့
ရောက်ရကြလိမ့်မည်။

၃၄

၁အိုလူမျိုးတို့ သင်တို့သည် ကြားရအံ့သောငှါချဉ်းကပ်ကြလော့။ အိုလူစုတို့၊ နားထောင်ကြလော့။
မြေကြီး နှင့် မြေကြီး၌ ပါသမျှသောအရာ၊ လောကဓာတ်နှင့် လောကဓာတ် တန်ဆာခပ်သိမ်းတို့သည်
ကြားကြပါစေ။ ၂ထာဝရ ဘုရား၏ အမျက်တော်သည် လူမျိုးအပေါင်းတို့၌ထွက်၍၊ ပြင်းစွာသော
အမျက်တော်သည် သူတို့အလုံးအရင်း အပေါ်မှာ သင့်ရောက်လေ၏။ သူတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊
အသေသတ်ခြင်း၌ အပ်လိုက်တော်မူ၏။ ၃သူတို့တွင် အသေခံရသော သူတို့ကို ပြင်သို့ပစ်လိုက်သဖြင့်၊
အသေကောင်တို့သည် နံစော်၍၊ သူတို့၏ အသွေးဖြင့် တောင်တို့ သည် အရည်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
၄ခပ်သိမ်းသော ကောင်းကင်တန်ဆာတို့သည်ပြုတ်၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် စာလိပ် ကဲ့သို့
လိပ်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ စပျစ်နွယ်ပင်မှ အရွက်ကျသကဲ့သို့၎င်း၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်မှ သီးကျသကဲ့သို့၎င်း၊
ခပ်သိမ်း သော ကောင်းကင်တန်ဆာတို့သည် ကျကြလိမ့်မည်။ ၅အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ထားသည်
မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ရောင့်ရဲပြီးမှ၊ တဖန်ဒုံးပြည်အပေါ်မှာ၎င်း၊ ငါကျိန်သော လူများတို့အပေါ်မှာ၎င်း၊
ဒဏ်ပေးခြင်းငှါ ရောက်လိမ့်မည်။ ၆ထာဝရဘုရား၏ထားတော်သည် အသွေးနှင့်ဝပြီ။ ဆီဥနှင့်ဆူပြီ။
သိုးသငယ်နှင့်ဆိတ်တို့၏ အသွေး၊ သိုးထီးတို့၏ ကျောက် ကပ်ဆီဥနှင့်ဆူဝပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်
ဗောဇရမြို့၌ ယဇ်ပွဲကို၎င်း၊ ဒုံးပြည်၌ ကြီးစွာသော သတ်ခြင်းပွဲကို၎င်း ခံတော်မူ၏။ ၇ကြံ့များနှင့်
နွားလားဥသဘများတို့သည် လဲကြသဖြင့်၊ သူတို့နေရာမြေသည် သူတို့အသွေးနှင့် ယစ်မူး၍၊ မြေ
မှုန့်သည်လည်း ဆီဥနှင့်ဆူဝလိမ့်မည်။ ၈ထာဝရဘုရားဒဏ်ပေးတော်မူရာနေ့၊ ဇိအုန်မြို့၏ အမှုကိုစောင့်၍
အပြစ်ပေးတော်မူရာ နှစ်ရောက်လေပြီ။ ၉ထိုပြည်၏မြစ်ရေသည် ထင်းရူးစေး၊ မြေမှုန့်လည်းကန့်၊
တပြည်လုံးသည် မီးလောင်သော အစေးဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၀နေ့ညဉ့်မပြတ် မီးမငြိမ်းရ၊ မီးခိုးလည်း
အစဉ်တက်လိမ့်မည်။ ထိုပြည်သည် လူမျိုးအစဉ်အဆက် ဆိတ်ညံ့၍၊ ကာလအစဉ်အမြဲ
အဘယ်သူမျှမရှောက်မသွားရ။ ၁၁ ဝံပိုငှက်နှင့် ဖြူကောင်တို့သည် ထိုပြည်ကိုအမွေခံ၍၊ ဇီးကွက်ငှက်နှင့်
ကျီးအတို့သည်လည်း နေကြလိမ့်မည်။ ထိုမြေအပေါ်မှာလွတ်လပ်ခြင်း မျဉ်းကြိုးကို တန်း၍၊ လဟာမန်ထုပ်ကို
စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၂မင်းအရာ၌ ချီးမြှောက်ရသော မှူးတော်မတ်တော်မရှိရ၊ မင်းရိုးပြတ်ရလိမ့်မည်။
၁၃ဘုံဗိမာန်တို့၌၎င်း၊ ရဲတိုက်တို့၌၎င်း၊ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးပေါက်ကြလိမ့်မည်။ မြေခွေးခိုရာ၊ ကုလားအုပ်ငှက်
နေရာဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၁၄ထိုအရပ်၌ တောသားရဲတို့သည် တောခွေးတို့နှင့် တွေ့ကြုံကြလိမ့်မည်။
မျောက်တို့သည် အချင်းချင်းတကောင်ကို တကောင်မြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ လိလိတ်ငှက်သည်လည်း
နား၍ ခိုလှုံရာကို တွေ့လိမ့်မည်။ ၁၅ခုန်တတ်သော မြွေသည်လည်း၊ ထိုအရပ်၌ အသိုက်လုပ်၍ဥလိမ့်မည်။
အဥပေါက်ပြီးမှ မြွေသငယ်တို့ကို စုသိမ်း၍ကွယ်ကာလိမ့်မည်၊ လင်းတတို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌ စုဝေး၍၊
အထီးအမများပေါင်း ကြလိမ့်မည်။ ၁၆ထာဝရဘုရား၏ ကျမ်းစာကိုကြည့်ရှု၍ ဘတ်ကြလော့။
ထိုတိရစ္ဆာန်တကောင်မျှမပေါ်ဘဲမနေရ။ အမတကောင်မျှ မိမိအဘော်ကိုမလိုရ။ ထာဝရဘုရာ၏

နှုတ်တော်ထွက် အမိန့်တော်ရှိ၏။ ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း သူတို့ကိုစာရေးတံပြုလျက်၊ လက်တော်နှင့်မျဉ်းကြိုးကိုတန်းလျက်၊ သူတို့နေရာကိုခွဲဝေတော်မူ၏။ သူတို့သည် ထိုပြည်ကိုအမြဲအမွေခံ၍၊ အမျိုးအနွယ်အစဉ်အဆက် နေရကြလိမ့်မည်။

၃၅

[၁]တောနှင့်လွင်ပြင်သည် ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ဆိတ်ညံသော အရပ်သည်လည်း ရွှင်လန်း၍၊ နှင်းပွင့်ကဲ့သို့ အပွင့်ပွင့်လိမ့်မည်။ [၂]အလွန်ပွင့်လန်း၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ သီချင်းဆိုခြင်းနှင့်တကွ မြူးထူးလိမ့်မည်။ လေဗနုန်တောင်၏ ဘုန်းနှင့်ဂုဏ်း၊ ကရမေလတောင်၊ ရှာရုန်အရပ်တို့၏ တင့်တယ်ခြင်းအသရေနှင့်ဂုဏ်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကိုဂုဏ်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကိုဂုဏ်း မြင်ရကြလိမ့်မည်။

[၃]အားမရှိသောလက်တို့ကို ခိုင်ခံ့စေကြလော့။ လှုပ်တတ်သောဒူးတို့ကိုမြဲမြံစေကြလော့။ [၄]အားယူကြလော့။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု ကြောက်တတ်သောသူတို့အား ဆိုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်သည် အပြစ်ပေးလျက်၊ ဒဏ်စီရင်လျက်ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် ကြွလာ၍၊ သင်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ [၅]ထိုအခါ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိပွင့်လင်းကြ လိမ့်မည်။ နားပင်းသော သူတို့ သည် နားပင်းခြင်းနှင့် လွတ်ကြလိမ့်မည်။ [၆]ခြေဆွံ့သော သူတို့သည် ဒရယ်ကဲ့သို့ ခုန်ကြလိမ့်မည်။ စကားအသောသူ တို့သည် သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ တော၌စမ်းရေထွက်၍၊ လွင်ပြင်၌မြစ်ရေစီးလိမ့်မည်။ [၇]တံလျှပ်သည် ရေကန်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သွေ့ခြောက်သောမြေသည် စမ်းရေတွင်းဖြစ် လိမ့်မည်။ မြေခွေးအိပ်ရာနေရာ၌ ကျူပင်နှင့်ဂမာပင်အစား၊ မြက်ပင်ပေါက်လိမ့်မည်။ [၈]ထိုအရပ်၌လမ်းမကြီး ရှိလိမ့်မည်။ ထိုလမ်းကို သန့်ရှင်းရာလမ်းဟု သမုတ်ကြလိမ့်မည်။ မစင်ကြယ်သောသူသည် ထိုလမ်းကို မရှောက်မသွားရ၊ သွားသောသူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်တော်တိုင်ခရီးသွားလျက် ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူသော်လည်း လမ်းမလွဲရ။ [၉]ထိုလမ်း၌ ခြသေ့်မရှိရ။ သားရဲတကောင်မျှမတက်မလာရ။ ရှာ၍မတွေ့ရ။ ရွေးနှုတ်သောသူတို့သာလျှင် ခရီးသွားကြလိမ့်မည်။ [၁၀]ထာဝရဘုရား ကယ်လွှတ်တော်မူသော သူတို့သည်ပြန် လာ၍၊ သီချင်းဆိုလျက် ထာဝရဝမ်းမြောက်ခြင်း သရဖူကိုဆောင်းလျက်၊ ဇိအုန်မြို့သို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းအခွင့်ကိုရကြ၍၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ညည်းတွားခြင်းသည် ပြေးသွားရလိမ့်မည်။

၃၆

[၁]ဟေဇကိမင်းကြီးနန်းစံဆယ်လေးနှစ်တွင် အာရှုရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည်၊ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သော မြို့ရှိသမျှ တို့ကိုစစ်ချီ၍ လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊ [၂]ရာဗရှာခကိုခန့်ထား၍ များစွာသော ဗိုလ်ခြေနှင့်တကွ၊ လာခိရှမြို့မှယေရုရှလင်မြို့၊ ဟေဇကိမင်းကြီးထံသို့ စေလွှတ်လေ၏။ ထိုဗိုလ်ချုပ်မင်းသည်ရောက်၍၊ ခဝါသည်၏လယ်နားမှာရှောက်သောလမ်း၊ အထက်ရေကန်မြောင်း၌ ရပ်နေ၏။ [၃]ထိုအခါဟိလခိသားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ်ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီးရှေဗန၊ အာသပ်သားအတွင်းဝန်ယောအာတို့သည် သူ့ထံသို့ထွက်ပြီး လျှင်၊ [၄]ရာဗရှာခက၊ မဟာအရှင်မင်းကြီး၊ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်သည် ဟေဇကိကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ခိုလှုံသဖြင့် ခိုလှုံရာကား အဘယ်သို့နည်း။ [၅]စစ်တိုက်လောက် အောင်ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ငါပြည့်စုံသည်ဟု အချည်းနှီးသောစကားကို သင်ဆိုပါသည်တကား။ ငါ့ကို ပုန်ကန်ခြင်းငှါ အဘယ်သူကို ကိုးစားသနည်း။ [၆]ကျိုးသော ကျူလုံးတောင်ဝေးတည်းဟူသော အဲဂုတ္တုပြည်ကို ကိုးစားပါသည်တကား။ ထိုကျူလုံးသည် မှီသောသူ၏ လက်ကိုဖောက်၍ လျှိုသွားလိမ့်မည်။ ထိုသို့အဲဂုတ္တုမင်းကြီး ဖာရောဘုရင်သည် မိမိ၌မှီသောသူအပေါင်းတို့ကို ပြုလိမ့်မည်။ [၇]သင်တို့က၊ ငါတို့သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို ကိုးစားသည်ဟုဆိုပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိသည် မြင့်သောအရပ်ဌာနနှင့် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုပယ်၍၊ ဤမည်သော ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၌သာ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု ယုဒပြည်သူ၊

ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို မှာထားသဖြင့်၊ သင်တို့ပြစ်မှားသော ဘုရားဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ၈သို့ဖြစ်၍၊
ယခုတွင်ငါ့သခင်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၌ အာမခံတို့ကိုအပ်ပါလော့။ သင်၌မြင်းစီးသူရဲ လုံလောက်အောင်ရှိလျှင်၊
မြင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ငါပေးမည်။ ၉သင်သည် ငါ့သခင်၏ကျွန်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသောဗိုလ်ကို
အဘယ်သို့လှန်နိုင်မည်နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများကို ရမည်ဟု ယုံပါသည်တကား။
၁၀ထာဝရဘုရား၏အခွင့်မရှိဘဲ၊ ဤပြည်ကိုဖျက် ဆီးခြင်းငှါငါလာသလော။ ထိုပြည်ကိုသွား၍ ဖျက်ဆီးလော့ဟု
ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူပြီ။ ဤအကြောင်းအရာများကို ပြန်ပြောကြလော့ဟု ပြောဆို၏။
၁၁ထိုအခါဧလျာကိမ်၊ ရှေဗန၊ ယောအာတို့က၊ ရှုရိဘာသာစကားအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား
အမိန့်ရှိပါ လော့။ ထိုစကားကို ကျွန်တော်တို့သည် နားလည်ပါ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာရှိသောသူတို့သည်
ကြားရအောင်၊ ယုဒဘာသာ စကားအားဖြင့် အမိန့်မရှိပါနှင့်ဟု ရာဗရှာခကိုဆိုကြလျှင်၊ ၁၂ရာဗရှာခက၊
ငါ့သခင်သည်သင်၏ သခင်နှင့်သင့်အားသာ ဤစကား ကိုပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသလော။
မြို့ရိုးပေါ်မှာထိုင်လျက်၊ သင်တို့နှင့်အတူ မိမိတို့မစင်ကို စား၍၊ မိမိတို့ရေပေါင်းကို
သောက်ရသောသူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်လောဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ၁၃ရာဗရှာခသည်ထ၍
ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့် ကျယ်သောအသံနှင့် ကြွေးကြော်လျက်၊ မဟာအရှင် မင်းကြီး
အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ၁၄ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟေဇကိသည်
သင်တို့ကို မလှည့်စားနှင့်။ သူသည်သင်တို့ကိုကယ်ယူခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။ ၁၅ဟေဇကိက၊ ထာဝရဘုရားသည်
ငါတို့ကို ဧကန်အမှန် ကယ်ယူတော်မူမည်။ ဤမြို့သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်သို့ မရောက်ရဟုဆိုသဖြင့်၊
ထာဝရဘုရားကို မကိုးစားစေနှင့်။ ၁၆-၁၇ဟေဇကိစကားကို နားမထောင်ကြနှင့်၊အာရှုရိရှင်ဘုရင်
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါနှင့်မိဿဟာသဖွဲ့ကြ။ ငါ့ထံသို့ထွက်လာကြ။ သင်တို့ပြည်နှင့်တူသော
ပြည်တည်းဟူသော၊ ဆန်စပါးစပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ မုန့်နှင့် စပျစ်ဥယျာဉ်များသောပြည်သို့၊
သင်တို့ကိုပို့ခြင်းငှါ ငါမလာမီတိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်စပျစ်ပင်၏အသီး၊ ကိုယ်သင်္ဘောသဖန်းပင်၏
အသီးကိုစား၍၊ ကိုယ်ရေကန် ကရေကိုသောက်လျက် နေကြဦးလော့။ ၁၈ဟေဇကိက၊ ထာဝရဘုရားသည်
ငါတို့ကို ကယ်ယူတော်မူမည်ဟု မဖြားယောင်းစေနှင့်။ အပြည်ပြည်သောဘုရားတို့သည် မိမိတို့ပြည်များကို
အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှကယ်လွှတ်ကြပြီလော။ ၁၉ဟာမတ်ပြည်၏ ဘုရား၊ အာပဒ်ပြည်၏ ဘုရားတို့သည်
အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သေဖရဝိမ်ပြည်၏ ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သူတို့သည်
ရှမာရိပြည်ကို ငါ့လက်မှကယ်လွှတ်ကြပြီလော။ ၂၀ထိုအပြည်ပြည်သော ဘုရားတို့တွင်၊ အဘယ်မည်သော
ဘုရားသည် မိမိပြည်ကို ငါ့လက်မှကယ်လွှတ်ဘူးသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို
ငါ့လက်မှအဘယ်သို့ ကယ်လွှတ် နိုင်မည်နည်းဟုဆိုလေ၏။ ၂၁ယုဒလူတို့လည်း၊ စကားတခွန်းကိုမျှမပြန်ဘဲ
တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန်မပြောနှင့်ဟု ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိသတည်း။
၂၂ထိုအခါဟိလခိသားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ်ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီး ရှေဗန၊
အာသပ်သားအတွင်း ဝန် ယောအာတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ်လျက်၊ ဟေဇကိမင်းထံသို့လာ၍၊
ရာဗရှာခစကားကို ကြားလျှောက် ကြ၏။

၃၇

၁ထိုစကားကို ဟေဇကိမင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကိုခြုံလျက်
ဗိမာန် တော်သို့ သွားလေ၏။ ၂လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်ရှိသော နန်းတော်အုပ်ဧလျာကိမ်၊
စာရေးတော်ကြီးရှေဗန၊ အသက်ကြီးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို၊ အာမုတ်သား ပရောဖက်ဟေရှာယထံသို့
စေလွှတ်လေ၏။ ၃ဟေဇကိမင်း မှာထားသော စကားဟူမူကား၊ ယနေ့သည်ဒုက္ခနေ့၊ ဆုံးမသောနေ့၊
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောနေ့ဖြစ်၏။ သားဘွား ချိန်ရောက်၍ သားကိုဘွားနိုင်အောင်ခွန်အားမရှိ။
၄အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်စေလွှတ်သော

မိမိကျွန်ရာဗရှာခစကားကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကြားတော်မူပါစေသော။
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင်ကြားသော စကားကိုချေတော်မူပါစေသော။
သင်သည်လည်း ကျန်ကြွင်းသောလူတို့အတို့ ဆုတောင်းပဌနာပြုပါဟုပြော စေခြင်းငှါ။
၅ဟေဇကိမင်းစေလွှတ်သော ကျွန်တို့သည် ဟေရှာယထံသို့ ရောက်လာကြ၏။
၆ဟေရှာယကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့သည်
ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့၍၊ သင်သည် ကြားရသောစကားကြောင့် မကြောက်နှင့်။ ၇ထိုမင်း၌ အခြားသော စိတ်သဘောကို
ငါသွင်းပေးမည်။ သူသည်သိတင်းကြား၍ မိမိပြည်သို့ပြန်သွားလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌
ထားဖြင့်ငါဆုံးစေမည်ဟူသော စကားတော်ကို သင်တို့၏သခင်အား ပြန်ကြားကြလော့ဟုပြောဆို၏။
၈ထိုအခါ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် လာခိရှမြို့မှထွက်သွားကြောင်းကို ရာဗရှာခကြားလျှင်၊ ပြန်သွား၍
လိဗနမြို့ ကို ရှင်ဘုရင်တိုက်နေသည်ကိုတွေ့လေ၏။ ၉နောက်တဖန်ကုရှမင်းကြီးတိရက္ကသည် စစ်ချီ၍လာပြီဟု
သိတင်း ကြားသောအခါ၊ ဟေဇကိမင်းထံသို့ တမန်တို့ကိုစေလွှတ်ပြန်၍၊ ၁၀သင်တို့သည်
ယုဒမင်းကြီးဟေဇကိကို ပြောရ သောစကားဟူမူကား၊ သင်ကိုးစားသောဘုရားသခင်က၊ ယေရုရှလင်မြို့သည်
အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်သို့ မရောက် ရဟူ၍၊ သင့်ကိုမလှည့်စားစေနှင့်။ ၁၁အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည်
ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့ကို လုပ်ကြံ၍ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးကြောင်းကို သင်သည်ကြားရပြီ။
ကိုယ်တိုင်လွတ်လိမ့်မည်လော။ ၁၂ငါ့ဘိုးဘေးတို့သည် ဖျက်ဆီးသော အမျိုးသား၊ ဂေါဇန်အမျိုးသား၊
ခါရန်အမျိုးသား၊ ရေဇပ်အမျိုးသား၊ တေလသာမြို့၌ရှိသော ဧဒင်အမျိုးသားတို့ကို၊
သူတို့၏ဘုရားများတို့သည် ကယ်ယူကြပြီလော။ ၁၃ဟာမတ်ကြီး၊ အာပဒ်မင်းကြီးနှင့် သေဖရဝိမ်မြို့၊ ဟေနမြို့၊
ဣဝါမြို့ကိုစိုးစံသောမင်းကြီးတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်းဟုမှာလိုက်လေ၏။
၁၄ထိုမှာစာကို ဟေဇကိမင်းသည် သံတမန်လက်မှခံယူ၍ ကြည့်ပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်သို့သွား၍
ထာဝရ ဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြန့်ထားလေ၏။ ၁၅ထိုအခါ ဟေဇတိမင်းသည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌လျှောက်ဆိုသည်ကား၊ ၁၆ခေရုဗိမ်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသော၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။
ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၏
ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၁၇အိုထာ
ဝရာဘုရား၊ နားတော်ကိုလှည့်၍ နားထောင်တော်မူပါ။ အိုထာဝရာဘုရား မျက်စိတော်ကိုဖွင့်၍
ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ သနာခရိပ်မင်းသည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုကဲ့ရဲ့၍၊
ပြောစေသောစကားအလုံးစုံတို့ကို မှတ်တော်မူ ပါ။ ၁၈အိုထာဝရာဘုရား၊
အကယ်စင်စစ်အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ သူတို့၏ ဘုရားများကို
မီးထဲသို့ချပစ်ကြပါပြီ။ ထိုဘုရားတို့သည် ဘုရားမဟုတ်၊ လူလက်ဖြင့်လုပ်သော သစ်သားနှင့် ကျောက်ဖြစ်
သောကြောင့်၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပါပြီ။ ၂၀အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရာဘုရား၊
ကိုယ်တော်ထာဝရာဘုရား တပါးသာ၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော် မူသည်ကိုမြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော
တိုင်းနိုင်ငံတို့သည် သိမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုမင်းလက်မှ ယခုကယ်ယူတော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည်ဟု ပဌနာပြုလေ၏။
၂၁ထိုအခါ အာမုတ်သားဟေရှာယသည် ဟေဇကိမင်းထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား
သခင်ထာဝရာဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်သနခရိပ်အကြောင်းကြောင့် ငါ့ရှေ့မှာ
ပဌနာပြုသည်ဖြစ်၍၊ ၂၂ထိုမင်း၏အမှုမှာ ထာဝရာဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားဟူမူကား၊
ဇိအုန်သတို့သမီးကညာ သည် သင့်ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ပြက်ယယ်၏။ ယေရုရှလင်သတို့သမီးသည်
သင့်နောက်၌ခေါင်းညိတ်၏။ ၂၃သင်သည် အဘယ်သူကို ကဲ့ရဲ့ဆဲရေးသနည်း။ အဘယ်သူကိုအော်ဟစ်၍

မျက်နှာထောင်လွှားသနည်း။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားကိုပင် ပြုပါသည်တကား။
၂၄သင်သည် ကျွန်များအားဖြင့် ထာဝရဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည် ရထားများပြားသဖြင့် တောင်ထိပ်သို့၎င်း၊
လေဗနုန်တောင်အထွဋ်သို့၎င်း တက်လာပြီ။ အရပ်မြင့်သောအာရဇ်ပင် နှင့် အကောင်းဆုံးသော ထင်းရှူးပင်
တို့ကို ငါခုတ်လှဲပြီ။ အမြင့်ဆုံးသော အရပ်၊ အသီးများသောတောထဲသို့ ငါဝင်ပြီ။
၂၅ငါသည်တွင်းတူး၍ရေကိုသောက်ရပြီ။ ငါ၏ခြေဘဝါးအားဖြင့် အဲဂုတ္တုမြစ်လက်ကြား ရေရှိသမျှကို
ခန်းခြောက်စေပြီဟု သင်ဆိုမိပြီတကား။ ၂၆ငါသည် အထက်ကဤအမှုကို စီရင်ကြောင်းနှင့် ရှေးကာလ၌
ပြုပြင်ကြောင်းကို သင်သည် မကြားသလော။ ယခုမှာလည်း သင်သည်ခိုင်ခံ့သော မြို့တို့ကို ဖျက်ဆီး၍
ကျောက်ပုံဖြစ်စေသော သူဖြစ်မည်အကြောင်း ငါစီရင်ခန့်ထားလေပြီ။ ၂၇ထိုကြောင့်၊ မြို့သားတို့သည်
အားနည်းကြ၏၊ မှိုင်တွေ၍စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြ၏။ တောမြက်ပင်နှင့် စိမ်းသောစပါးပင်ကဲ့သို့၎င်း၊
အိမ်မိုးပေါ်မှာပေါက်သော မြက်ပင်နှင့်၊ မကြီးမီညှိုးနွမ်းသော စပါးပင်ကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြ၏။ ၂၈သင်၏နေထိုင်ခြင်း၊
ထွက်ဝင်ခြင်း၊ ငါ့၌အမျက်ဟုန်းခြင်းတို့ကိုငါသိ၏။ ၂၉ငါ၌သင်၏အမျက်ဟုန်းခြင်း၊ စော်ကားခြင်းကို
ငါကြားရသောကြောင့်၊ သင့်ကိုနှာရှုတ်တပ်၍ ဇက်ခွံ့ပြီးမှ၊ သင်လာသောလမ်းဖြင့် ပြန်စေမည်။
၃၀သင်မှတ်ရသော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ ယခုနှစ်တွင် အလိုလိုကြီးရင့်သောအသီးအနှံကို၎င်း၊
ဒုတိယနှစ် တွင် ထိုအတူ ပေါက်သောအရာများကို၎င်း သင်တို့သည် စားရမည်။
တတိယနှစ်တွင်မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍ စပါးကိုရိတ် ကြလော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်းစိုက်၍ အသီးကိုစားကြလော့။
၃၁ဘေးလွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသော ယုဒအမျိုးသား တို့သည် တဖန်အောက်မှာ အမြစ်စွဲ၍၊ အထက်မှာအသီး
သီးကြလိမ့်မည်။ ၃၂ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် ယေရုရှလင် မြို့ထဲက၎င်း၊ ဘေးလွတ်သောသူတို့သည်
ဇိအုန်တောင်ပေါ်က၎င်း၊ ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်
အလိုတော်အားကြီး၍၊ ထိုအမှုကို စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။
၃၃သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည်
ဤမြို့သို့မဝင်ရ။ မြို့ထဲသို့မြှားကို မပစ်ရ။ မြို့ရှေ့မှာ ဒိုင်းလွှားကို မပြရ။ မြို့ပြင်မှာ မြေရိုးကို မဖို့ရ။
၃၄လာသောလမ်းဖြင့် ပြန်သွားရမည်။ ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရ။ ၃၅ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကို၎င်း၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏
မျက်နှာကို၎င်းထောက်၍၊ ဤမြို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ စောင့်မမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၃၆ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထွက်၍၊ အာရှုရိတပ်တွင် လူတသိန်းရှစ်သောင်း
ငါးထောင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်လေ၏။ နံနက်စောစောထချိန် ရောက်သောအခါ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
အသေကောင် ဖြစ်ကြ၏။ ၃၇ အာရှုရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ ပြန်သွားပြီးလျှင်၊
နိနေဝေမြို့၌ နေလေ၏။ ၃၈နောက်တဖန် သူသည် မိမိဘုရားနိသရုတ်၏ ဗိမာန်၌ ကိုးကွယ်စဉ်တွင်၊ သားတော်
အာဒြမ္မေလက်နှင့် ရှရေဇာသည် ခမည်းတော်ကိုထားနှင့် သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရမနိပြည်သို့ ပြေးကြ၏။
သားတော်သေရဟဒ္ဒုန် သည်လည်း၊ ခမည်း တော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၃၈

၁ထိုကာလအခါ ဟေဇကိမင်းသည် သေနာစွဲသဖြင့်၊ အာမုတ်သား ပရောဖက်ဟေရှာယသည် လာ၍၊
ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်အိမ်အမှုကို စီရင်လော့။ သင်သည် အသက်မရှင်၊ သေရမည်ဟု
အမိန့်တော်ကို ပြန်လေ၏။ ၂-၃ဟေဇကိမင်းသည်လည်း ထရံသို့ မျက်နှာလှည့်၍၊ အိုထာဝရဘုရား၊
ကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ သစ္စာစောင့်လျက်၊ စုံလင်သော စိတ်နှလုံးနှင့်ကျင့်၍၊ နှစ်သက်တော်မူသည့်အတိုင်း
ပြုကြောင်းကို အောင့်မေ့တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု အလွန်ငိုကြွေးလျက်၊ ထာဝရဘုရားကို
ဆုတောင်းလေ၏။ ၄တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ဟေရှာယသို့ရောက်၍၊ ၅သင်သည်
ဟေဇကိမင်းထံသို့ သွားပြီးလျှင်၊ သင့်အဘဒါဝိဒ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်၏ပဌနာစကားကို ငါကြားပြီ။ သင်၏မျက်ရည်ကိုလည်း ငါမြင်ပြီ။ သင်၏အသက်၌ တဆယ်ငါးနှစ်ကို

ငါဆက်၍ပေးမည်။ ၆-၇သင်နှင့်ဤမြို့ကို အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှ ငါကယ်လွှတ်မည်။ ဤမြို့ကို
ငါကွယ်ကာစောင့်မမည်အရာကို ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ယေရှယက၊ ထာဝရ ဘုရားအမိန့်တော်
ရှိသည့်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားပေးတော်မူသော
လက္ခဏာသက်သေဟူမူကား၊ ၈ကြည့်ရှုလော့။ အာခတ်၏ နေတိုင်းနာရီပေါ်မှာ ရွေ့သောအရိပ်ကို
ဆက်ချက်ပြန်စေမည်ဟုဆို၏။ ဆိုသည်အတိုင်း ဆယ်ချက်ရွေ့ပြီးသော အရိပ်သည် ဆယ်ချက်ပြန်လေ၏။
၉ယုဒမင်းကြီး ဟေဇကိသည် အနာမှထမြောက်၍ ရေးထားသောစာဟူမူကား၊ ၁၀ငါသည်ငြိမ်သက်စွာ
နေစဉ်အခါ၊ မရဏာနိုင်ငံ တံခါးသို့ ဝင်ရပါသည်တကား။ ငါ၌ကြွင်းသောနှစ်များကို ငါရှုံးပြီဟု ငါဆိုသတည်း။
၁၁အသက် ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ၌ ၊ ထာဝရဘုရားကို ငါမမြင်ရ။ ငြိမ်းရာအရပ်သားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်
ရသဖြင့်၊ နောက်တဖန် လူတို့ကို မမြင်ရ။ ၁၂သိုးထိန်းတဲ ကဲ့သို့ ငါနေသော အိမ်ကိုနှုတ်ပယ်၍။ အခြားတပါးသို့
ဆောင်သွားပြီ။ ရက်ကန်းသည် ပြုသကဲ့သို့ ငါ့အသက်သည်လိပ်လျက်ရှိ၍၊ ရက်ကန်းစင်မှ
ငါ့ကိုပယ်ဖျက်တော်မူလိမ့်မည်။ တနေ့ခြင်းတွင် ငါ့ကိုဆုံးစေတော်မူလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသတည်း။
၁၃ငါ့အရိုးရှိသမျှတို့ကို ချိုးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ခြင်္သေ့ ဟောက်သကဲ့သို့ နံနက်တိုင်အောင်မြည်ရ၏။
တနေ့ခြင်းတွင် ငါ့ကို ဆုံးစေတော်မူလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသတည်း။ ၁၄ငါသည် တီတီတွတ်နှင့် ဇရက်ကဲ့သို့ မြည်၍
ချိုးကဲ့သို့ ညည်းတွန်ရ၏။ ငါ့မျက်စိတို့သည် မြော်ကြည့်၍ အားလျော့ကြပြီ။ အိုဘုရားရှင်၊
ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသော အကျွန်ုပ်ဘက်၌ နေတော်မူပါ။
၁၅အဘယ်သို့ ငါပြောရမည်နည်း။ ငါ့အားဂတိပေးတော်မူပြီ။ ဂတိတော်အတိုင်းလည်း ပြုတော်မူပြီ။
ငါ၌ ကျန်ကြွင်းသော နှစ်စဉ်ကာလပတ်လုံး၊ ငါသည် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို အောက်မေ့၍၊ ဖြည်းဖြည်းသွားပါမည်။
၁၆အို ဘုရားရှင်၊ ထိုသို့သောအားဖြင့် အသက်ရှင်ရပါ၏။ ထိုအရာရှိသမျှတို့၌ အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်၏
အသက်တည်ရပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေ၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို
ရှင်စေတော်မူ၏။ ၁၇အကျွန်ုပ်ခံရသော ဝေဒနာသည် ငြိမ်းပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို သနား၍၊
ဖျက်ဆီးရာတွင်းထဲက နှုတ်ယူ တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ် အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို နောက်တော်သို့ ပစ်လိုက်တော်မူပြီ။
၁၈အကယ်စင်စစ် မရဏာ နိုင်ငံသည် ဂုဏ်တော်ကို မချီးမွမ်းရပါ။ သေနေသော သူသည် ဂုဏ်တော်ကို
ထောမနာ သီချင်းမဆိုရပါ။ တွင်းထဲသို့ဆင်းသော သူသည် သစ္စာတော်ကို မမြော်လင့်ရပါ။
၁၉အသက်ရှင်သောသူ၊ အသက်ရှင်သောသူသာလျှင်၊ ယနေ့ အကျွန်ုပ် ပြုသကဲ့သို့၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရ
ပါလိမ့်မည်။ အဘသည် သားတို့အား သစ္စာတော်ကို ဘော်ပြရပါလိမ့်မည်။ ၂၀ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို
ကယ်တင် တော်မူပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် တသက်လုံးဗိမာန်တော်၌စောင်းတီး၍
သီချင်းဆိုကြလိမ့်သတည်း။
၂၁ယေရှယကလည်း၊ သင်္ဘော သဖန်းသီးအလုံးအထွေးကိုယူ၍ နယ်ပြီးမှ၊ အနာကို အုံကြလော့။
ထိုသို့ ပြုလျှင် မင်းကြီးသည် သက်သာရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။
၂၂ဟေဇကိမင်းကလည်း၊ ငါသည် ဗိမာန်တော်သို့ တက်လိမ့်မည်ဆိုသော် အဘယ်လက္ခဏာ
သက်သေရှိသ နည်းဟု မေး၏။

၃၉

၁ထိုကာလအခါ ဗာလဒန်သား၊ ဗာဗုလုန်မင်းကြီး မေရောဒဗ္ဗါလဒန်သည် ဟေဇကိမင်းနာ၍၊
အနာပျောက် သည်ကို ကြားသောကြောင့်၊မေတ္တာစာနှင့် လက်ဆောင်ပါလျက်၊ တမာန်တို့ကို
စေလွှတ်လေ၏။ ၂ဟေဇကိမင်းသည် သူတို့ရောက်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍၊ ရွှေတိုက်မှစသော ရွှေ၊ ငွေ၊
နံ့သာမျိုး၊ အဘိုးထိုက်သော နံ့သာဆီ၊ လက်နက်တိုက်နှင့်ဘဏ္ဍာတော် အလုံးစုံတို့ကိုပြလေ၏။
နန်းတော်မှစ၍ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ မပြသော အရာ တစုံတခုမျှမရှိ။

၃ထိုအခါ ပရောဖက်ဟေရှာယသည် ဟေဇကိမင်းကြီး ထံတော်သို့သွား၍၊ ထိုသူတို့သည်
အဘယ်သို့ ပြောကြပါသနည်း။ အဘယ်ပြည်မှ အထံတော်သို့ လာကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊
ဟေဇကိမင်းက၊ ဝေးသောအရပ်၊ ဗာဗုလုန်ပြည်မှ ရောက်လာကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၄နန်းတော်၌
အဘယ်အရာကို မြင်ကြပြီနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိမင်းက၊ နန်းတော်၌ရှိသမျှကို မြင်ရကြပြီ။
ဘဏ္ဍာတော်တွင် ငါမပြသောအရာ တစုံတခုမျှမရှိဟု ပြန်ပြော၏။ ၅ထိုအခါ ဟေရှာယက၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်လော့။ ၆နန်းတော်၌ ရှိသမျှကိုရင်း၊
ယနေ့တိုင်အောင် ဘိုးဘေးတို့သည် ဆည်းဖူးသမျှကိုရင်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားရသောကာလသည်
ရောက်လိမ့်မည်။ တစုံတခုမျှ မကျန် ကြွင်းရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၇သင်နှင့်နွယ်၍ရသော
သင်၏သားမြေးတို့ကိုလည်းယူသွား၍၊ သူတို့ သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်၌၊
လူပျိုတော်လုပ်ရကြလိမ့်မည်ဟု ဟေဇကိမင်းအား ပြောဆိုလေ၏။ ၈ဟေဇကိ မင်းကလည်း၊ သင်ပြန်ရသော
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကောင်းပါ၏ ဟူ၍ရင်း၊ အကယ်စင်စစ် ငါ့လက်ထက်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်
သစ္စာစောင့်ခြင်း ရှိရလိမ့်မည် ဟူ၍ရင်း၊ ဟေရှာယအား ဆိုလေ၏။

၄၀

၁သင်တို့၏ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ လူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေကြလော့။
နှစ်သိမ့်စေကြလော့။ ၂စစ်မှုကိုထမ်းရသော အချိန်စေ့ပြီ။ သင်၏ အပြစ်လည်း ပြေရှင်းပြီဟု
ယေရုရှလင်မြို့အား နှစ်သိမ့်စေသော စကားကို ပြော၍ ကြွေးကြော်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်၌ မိမိအပြစ်အတွက် နှစ်ဆခံရပြီ။
၃တော၌ ဟစ်ကြော်သော သူ၏ အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရား ကြွတော်မူရာ လမ်းကို ပြင်ကြလော့။
ငါတို့ဘုရား သခင်၏ လမ်းခရီးတော်ကို လွင်ပြင်၌ ဖြောင့်စေကြလော့။ ၄ချိုင့်ဝှမ်းရာ ရှိသမျှတို့ကို ဖို့ရမည်။
တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်ရှိ သမျှတို့ကို ဖြိုရမည်။ ကောက်သောလမ်းများကိုဖြောင့်စေရမည်။ ကြမ်းတမ်းသော
လမ်းများကိုလည်း သုတ်သင် ပြင်ဆင်ရမည်။ ၅ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ပေါ်ထွန်း၍၊ လူအပေါင်းတို့သည်
အတူမြင်ကြရလေတံ့ဟု ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။
၆တဖန်ထိုအသံက၊ ဟစ်ကြော်လော့ဟုဆိုလျှင်ငါက၊ အဘယ်အရာကို
ဟစ်ကြော်ရမည်နည်းဟုမေးသော်၊ လူမျိုးရှိသမျှသည် မြက်ပင်ဖြစ်၏။ လူမျိုး၏ဘုန်းရှိသမျှသည်လည်း
တောအပွင့်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၇ထာဝရဘုရား၏ လေတိုက်သောအခါ၊ မြက်ပင်သည် ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်တတ်၏။
အပွင့်သည်လည်းကြွေတတ်၏။ အကယ်စင်စစ် လူတို့သည် မြက်ပင်ဖြစ်ကြ၏။ ၈မြက်ပင်သည်
ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်တတ်၏။ အပွင့်လည်း ကြွေတတ်၏။ ထာဝရဘုရား ၏ နှုတ်ကပတ်
တရားမူကား၊ကာလအစဉ်အမြဲတည်၏ဟုဆိုသတည်း။
၉ဇိအုန်းတောင်သို့ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုဆောင်ခဲ့သောသူ၊ မြင့်သောတောင်ပေါ်သို့တတ်လော့။
ယေ ရုရှလင်မြို့သို့ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းကိုဆောင်ခဲ့သောသူ၊ ကျယ်သောအသံကိုလွှင့်လော့။ မစိုးရိမ်ဘဲ
အသံကိုလွှင့် လော့။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို ကြည့်ရှုကြဟု ယုဒမြို့ရွာ တို့အားပြောလော့။
၁၀ကြည့်ရှုလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရား သည်၊ကြီးသောတန်ခိုးနှင့် ကြွလာ၍၊ လက်ရုံးတော်အားဖြင့်
အစိုးရတော်မူလိမ့်မည်။ မိမိခံတော်မူထိုက်သော အခ မိမိ ၌ပါလျက်၊ ဆုလပ် တော်သည် ရှေ့တော်၌ ရှိ၏။
၁၁မိမိသိုးစုကို သိုးထိန်းကဲသို့ ကျွေးမွေးတော်မူမည်။ သိုးသငယ်တို့ ကို ချီ၍ပိုက်ပွေ့တော်မူမည်။
သားငယ်ရှိသော သိုးမတို့ကိုလည်း ဖြည်းညှင်းစွာ ပို့ဆောင်တော်မူမည်။
၁၂ရေများကိုလက်ဆွန်းဖြင့်ခြင်သောသူ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို မိမိလက်ဖြင့်ထွာသောသူ၊ မြေမှုန့်ကို
တင်းတောင်းဖြင့် ချင့်တွက်သောသူ၊ တောင်ကြီးကို ချိန်ခွင်ဖြင့်ရင်း၊ တောင်းငယ်ကိုကပ်ပယ်ဖြင့်ရင်း
ချိန်သောသူကား အဘယ်သူနည်း။ ၁၃ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်ကို အဘယ်သူစစ်ကြောသနည်း။

ထိုဘုရားနှင့်တိုင်ပင်၍၊ အဘယ်သူသည် အကြံပေးသနည်း။ ၁၄အဘယ်သူနှင့်တိုင်ပင်တော်မူသနည်း။
ထိုဘုရားကို အဘယ်သူသွန်သင်သနည်း။ ထိုဘုရားအား တရားလမ်းကိုပြသောသူ၊
ပညာနည်းကိုပေးသောသူ၊ ဉာဏ်လမ်းကို ညွှန်သောသူကားအဘယ်သူနည်း။ ၁၅လူအမျိုး မျိုးတို့သည်
ရေပုံးမှကျသောရေစက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ချိန်ခွင်၌ မြူမုန့်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်စရာရှိ၏။ ကျွန်းတို့သည်လည်း၊
လွှင့်တတ်သောအဏုမြူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ၁၆လေဗနုန်တောသည် မီးမွေးဘို့မလောက်။ ထိုတော၌
ရှိသောတိရစ္ဆာန် တို့သည်လည်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ မလောက်။ ၁၇ခပ်သိမ်းသော လူအမျိုးမျိုးတို့သည်
အဘယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့ ရှေ့တော်၌ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်မျှမဟုတ်သော အရာထက်သာ၍ ယယ်သကဲ့သို့၎င်း၊
အနတ္တ ကဲ့သို့၎င်း မှတ်တော်မူ၏။
၁၈သို့ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ ပုံပြရအံ့နည်း။ ဘုရားသခင်နှင့် အဘယ်မည်သော ပုံသဏ္ဍာန်
တူသည် ဟု ဆိုရအံ့နည်း။ ၁၉ပန်းတဉ်းသမားသည် ရုပ်တုကို သွန်းပြီးမှ၊ ပန်းထိမ်သမားသည် ရွှေနှင့် မွမ်းမံ၍၊
ငွေကြိုးကိုလည်း လုပ်တတ်၏။ ၂၀အဘိုးထိုက်သော အလှူကို မလှူနိုင်သောသူသည်၊ မဆွေးမြေ့တတ်သော
သစ်သားကိုရွေးကောက် ပြီးမှ၊ မြဲမြံသော ရုပ်တုကို လုပ်စေခြင်းငှါ၊ လိမ္မာသောလက်သမားကိုရှာတတ်၏။
၂၁သင်တို့သည် မသိကြသလော။ မကြားကြသလော။ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍သင်တို့အားမဘော်ပြသလော။
မြေကြီးတည် သည်အကြောင်းကို နားမလည်ကြ သလော။ ၂၂မြေကြီးစက်အပေါ်မှာထိုင်၍၊
မြေကြီးသားတို့ကိုနှံကောင်ကဲ့သို့ မှတ်တော်မူထသော၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို မျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ကြက်၍၊
နေစရာတဲကဲ့သို့ ဖြန့်တော်မူထသော၊ ၂၃မင်းတို့ကိုရုတ်ချ၍၊ မြေကြီးတရားသူကြီးတို့ကို အနတ္တကဲ့သို့
ဖြစ်စေတော်မူသောသူပေတည်း။ ၂၄အကယ်စင်စစ်သူတို့ကိုမစိုက်မပျိုးရ။ အကယ်စင်စစ် သူတို့၏မျိုးစေ့ကို
မကြဲရ။ အကယ်စင်စစ် သူတို့အပင်သည် မြေ၌အမြစ်မစွဲရ။ သူတို့အပေါ်မှာ မှုတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်
ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်၍၊ လေဘွေသည် သူတို့ကိုဖွဲ့ကဲ့သို့တိုက်လွှင့်လိမ့်မည်။
၂၅သို့ဖြစ်ပါ၍၊ ငါ့ကိုအဘယ်သို့ပုံပြုအံ့နည်း။ ငါသည် အဘယ်သူနှင့် တူရအံ့နည်းဟု
သန့်ရှင်းသောဘုရား မေးတော်မူ၏။ ၂၆အထက်သို့ မျှော်ကြည့်ကြလော့။ ထိုအရာသည်တို့ကို
အဘယ်သူဖန်ဆင်း သနည်း။ ထိုသူသည် သူတို့အလုံးအရင်းကို အရေအတွက်အားဖြင့်
ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။ အလုံးစုံတို့ကို နာမည်ဖြင့် ခေါ်တော်မူ၏။ ခွန်အားကြီး၍ တန်ခိုးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ တစုံတခုမျှမပေါ်ဘဲမနေရ။
၂၇အိုယာကုပ်အမျိုး၊ သင်သွားသော လမ်းကိုထာဝရဘုရား သိတော်မမူဟု
အဘယ်ကြောင့်ပြောသနည်း။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင့်အမှုကိုသင်၏ဘုရားသခင် မှတ်တော်မမူဟု၊
အဘယ်ကြောင့် ဆိုရသနည်း။ ၂၈ထာဝရဘုရား သည်အစဉ်အမြဲ တည်တော်မူသော ဘုရားသခင်
ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊
မောတော်မူခြင်း၊ ပင်ပန်းတော်မူခြင်းမရှိ၊ စစ်၍မကုန်နိုင်သော ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြောင်းကို၎င်း၊
သင်သည်မသိမကြားဘူးသလော။ ၂၉ ထိုဘုရားသည် မောသောသူတို့အား၊ ခွန်အားကို ပေးတော်မူ၏။
နွမ်းနွယ်သော သူတို့အား၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ၃၀လူပျိုတို့သည် မော၍
ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ လုလင်တို့သည်လည်း ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။ ၃၁ထာဝရဘုရားကို
မျှော်လင့်သော သူတို့မူကား၊ အားပြည့်ကြလိမ့်မည်။ ရွှေလင်းတကဲ့သို့ မိမိတို့အတောင်ကို အသစ်ပြုပြင်
ကြလိမ့်မည်။ ပြေးသောလည်းမပင်ပန်း၊ ခရီးသွားသောအခါ မမောရကြ။

၄၁

၁တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့၊ ငါ့ရှေ့မှာငြိမ်ဝပ်စွာနေကြ။ လူအမျိုးမျိုးတို့၊ အားဖြည့်ကြ၊
ချဉ်းကပ်၍ပြောကြ။ တရားတွေ့ကြကုန်အံ့။

၂ဖြောင့်မတ်ခြင်း မင်္ဂလာလိုက်တက်သောသူသအရှေ့ပြည်က၊ အဘယ်သူပေါ်လာစေသနည်း။ လူအမျိုး မျိုးတို့ကို သူ၌အပ်၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့ ကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သူစီရင်သနည်း။ ရန်သူတို့ကို သူ၏ထားရှေ့မှာ မြေမှုန့်ကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၏လေးရှေ့မှာ လွင့်သောဖွဲကဲ့သို့၎င်း အဘယ်သူဖြစ်စေသနည်း။ ၃ရန်သူတို့ကို လိုက်ရ၏။ မိမိခြေမ နင်းဘူးသောလမ်းဖြင့်၊ ဘေးမရှိလွန်သွားရ၏။ ၄ထိုအမှုများကိုစီရင်ဖန်ဆင်းလျက်၊ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍၊ လူမျိုးအစဉ် အဆက်တို့ကို ခေါ်သောသူသည်အဘယ်သူနည်းဟုမူကား၊ အဦးဆုံးသောသူဖြစ်၍၊ နောက်ဆုံးသော သူတို့နှင့်ရှိသော ငါထာဝရဘုရားပေတည်း။

၅တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့သည် မြင်၍ကြောက်ကြ၏။ မြေကြီးစွန်းသားတို့သည် ထိတ်လန့်သောစိတ်နှင့် ချဉ်းကပ်၍ စုဝေးကြ၏။ ၆အိမ်နီးချင်းတယောက်ကို တယောက်မစ၍၊ ညီအစ်ကိုချင်းတယောက်ကိုတယောက်၊ မစိုးရိမ်နှင့်ဟုဆိုကြ၏။ ၇ထိုသို့ပန်းတဥ်သမားသည် ပန်းတိမ်သမားကိုနှိုးဆော်တတ်၏။ သံတူနှင့်ချောစေသော သူသည် ပေပေါ်မှာရိုက်သော သူကိုလည်းနှိုးဆော်၍၊ ဂဟေကောင်းသည်ဟုဆိုတတ်၏။ ရုပ်တုကိုမလှုပ်ရှား စေခြင်းငှါ သံချွန်းနှင့်ရိုက်ထားတတ်၏။

၈ငါ့ကျွန်းဣသရေလ ငါရွေးချယ်သောသူယာကုပ်၊ ငါ့အဆွေအာဗြဟံ၏သား၊ ၉မြေကြီးအစွန်းအနားမှ ငါလက်ဆွဲ၍ခေါ်သောသူ၊ သင်သည်ငါ့ကျွန်ဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း၊ သင့်ကိုငါရွေးချယ်ပြီ၊ သင့်ကိုမပစ်မပယ်ဟူ၍၎င်း၊ ဂတိကို ခံရသောသူ။ ၁၀မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် သင့်ဘက်မှာရှိ၏။ မကြောက်နှင့်။ သင်၏ ဘုရားသခင် ငါသည်သင့်ကိုခိုင်ခံ့စေမည်။ သင့်ကိုစောင့်မမည်။ ငါ့သစ္စာလက်ျာလက်ဖြင့် ထောက်ပင့်မည်။ ၁၁သင့်၌ အမျက်ထွက်သော သူတို့သည် ရှက်ကြောက် ခြင်းနှင့် မျက်နှာပျက်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ သင်၌ရန်ပြုသော သူတို့သည် အဘယ်မျှ မဟုတ်သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ရှင်းရှင်းပျက်စီး ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၂သင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့ကို သင်သည်ရှာ၍မတွေ့ရ။ သင့်ကို စစ်တိုက်သော သူတို့သည်အဘယ်မျှ မဟုတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ အနတ္တသက်သက်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၃အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားက၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါမစမည်ဟု သင့်အားဆိုလျက်၊ သင်၏လက်ျာလက်ကိုကိုင်မည်။ ၁၄အိုတီကောင်ယာကုပ်၊ အမျိုးငယ်ဣသရေလ၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည်သင့်ကိုမစသောသူဖြစ်၏။ သင့်ကိုရွေးနှုတ်သော သူသည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရားဖြစ်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၅ငါသည်သင့်ကို အသွားရှိသော စပါးနယ်စရာ ယန္တရားစက်အသစ်ဖြစ်စေရမည်။ သင်သည် တောင်ကြီးတို့ကိုနယ်၍ညက်စေမည်။ တောင်ငယ်တို့ကို ဖွဲသကဲ့သို့ဖြစ်စေမည်။ ၁၆သူတို့ကိုလှေ့၍၊ လေသည်သူတို့ကို တိုက်သွားလိမ့်မည်။ မုန်တိုင်း လွင့်လိမ့်မည်။ သင်မူကားထာဝရဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား၌ ဝါကြွား လိမ့်မည်။

၁၇ဆင်းရဲသော သူနှင့်ငတ်မွတ်သော သူတို့သည် ရေကိုရှာ၍မတွေ့၊ ရေငတ်၍ လျှာသွေ့ခြောက်သောအခါ၊ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့စကားကို နားထောင်မည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်သော ငါသည် သူတို့ကို မစွန့်။ ၁၈မြင့်သောအရပ်တို့၌ မြစ်ကို၎င်း၊ နိမ့်သောအရပ်တို့၌ စမ်းရေကို၎င်း ငါပေါက်စေမည်။ တောအရပ်၌ ရေကန်များ ကို၎င်း၊ သွေ့ခြောက်သော အရပ်၌ စမ်းရေတွင်းများကို၎င်း ငါဖြစ်စေမည်။ ၁၉တော၌ အာရဇ်ပင်၊ အကာရှပင်၊ မုရတု ပင်၊ သံလွင်ပင်များကို၎င်း၊ လွင်ပြင်၌ ထင်ရှူးပင်၊ တဒေရပင်၊ တာရှုရပင်များကို၎င်း ရောနှောလျက်စိုက်မည်။ ၂၀သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤအမှုကို စီရင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားဖန်ဆင်းတော်မူကြောင်းကို၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သိမြင်၍၊ ဆင်ခြင်နားလည်ကြလိမ့်မည်။

၂၁သင်တို့၏ အမှုကို စောင့်ကြလော့ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သင်တို့၏ ခိုင်ခံ့သော
သက်သေများကို ထုတ်ပြကြလော့ဟု ယာကုပ်အမျိုး၏ ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂ထုတ်ဘော်၍
အနာဂတ္တိအရာတို့ကို ငါတို့အား ပြကြစေ။ အရင်ဖြစ်ဘူးသော အရာတို့သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို ငါတို့
ဆင်ခြင်၍၊ ထိုအရာ တို့၏ အဆုံးကို သိရမည်အကြောင်း ဘော်ပြကြစေ။ သို့မဟုတ်၊
ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကို ငါတို့အား ဟောပြောကြစေ။ ၂၃သင်တို့ သည် ဘုရားဖြစ်သည်ကို
ငါတို့သိရမည်အကြောင်း၊ ဖြစ်လတံ့သော အရာတို့ကိုပြကြလော့။ အချင်းချင်းတယောက်ကို
တယောက်ကြည့်ရှု တွေ့မြင်မည်အကြောင်း၊ ကောင်းသောအမှု၊ ဆိုးသောအမှု တစုံတခုကို ပြုကြလော့။
၂၄သင်တို့ သည် အဘယ်မျှမဟုတ်သော အရာထက်သာ၍ ယုတ်မာကြ၏။ သင်တို့အမှုလည်း၊
အဘယ်မျှမဟုတ်သော အမှုထက်သာ၍ယုတ်မာ၏။ သင်တို့ကို ရွေးယူသောသူသည် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။
၂၅မြောက်မျက်နှာ၌ လူတစ်ယောက်ကို ငါပေါ်ထွန်းစေ၍၊ သူသည် လာလိမ့်မည်။
နေထွက်ရာမှလာ၍၊ ငါနာမကို ပဌနာပြုလိမ့်မည်။ အိုးထိန်းသမားသည် အိုးမြေကို နင်းသကဲ့သို့၊ ထိုသူသည်
မင်းတို့ကို အိုးမြေအမှတ်နှင့် ကျော် နင်းလိမ့်မည်။ ၂၆ငါတို့သည် သိရမည့်အကြောင်း၊ ရှေ့ဦးစွာမှ စ၍
အဘယ်သူသည် ဟောပြောသနည်း။ မှန်ပေ၏ဟု ငါတို့သည် ဆိုရမည်အကြောင်း၊ ရှေ့မဆွက
အဘယ်သူသည် ဟောပြောသနည်း။ ဘော်ပြသော သူတစ်ယောက်မျှ မရှိ။ ဟောပြောသောသူ
တစ်ယောက်မျှမရှိ။ သင်တို့စကားကို ကြားသောသူတစ်ယောက်မျှမရှိ။ ၂၇ဤမည်သောအမှု တို့သည်
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ရှေ့ဦးစွာ ငါသည် ဇိအုန်မြို့အားပြော၏။ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောသော
တမန်ကိုလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါစေလွှတ်၏။ ၂၈သူတို့ကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် မျှမရှိ။
သူတို့တွင် သတိပေးသောသူတစ်ယောက်မျှမရှိ။ ပြန်ပြောစေခြင်းငှာ သူတို့ကို ငါမေးမြန်းသော်လည်း၊
၂၉သူတို့သည် အကြွင်းမဲ့အနတ္တဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အမှုများလည်း၊ အဘယ်မျှမဟုတ်။ သူတို့သွန်းသော
ရုပ်တုတို့လည်း အတ္တမရှိ၊ လေသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။

၄၂

၁ငါထောက်မသော ငါ့ကျွန်ရင်း၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ ငါရွေးချယ်သောသူကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူ၏
အပေါ်၌ ငါ့ဝိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်။ သူသည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို တရားပေးလိမ့်မည်။ ၂အော်ဟစ်ခြင်း၊
ကြွေးကြော်ခြင်းကို မပြုမူ၍ လမ်းခရီး၌ သူ၏ အသံကို အဘယ်သူမျှမကြားစေရ။ ၃နင်းနယ်လျက်ရှိသော
ကျူပင်ကို မချိုး။ အတောင့် သေးသော မီးစာကို မသတ်။ တရားသည် မြဲမြံခြင်းသို့ ရောက်မည့်အကြောင်း
စီရင်လိမ့်မည်။ ၄မြေကြီးပေါ်မှာ တရားတော်ကို မတည်စေမှီတွင် အားမလျော့၊ စိတ်လည်းမပျက်ရ။ သူ၏
တရားကိုလည်း၊ တစ်ကျွန်းတစ်နိုင်ငံသားတို့ သည် မျှော်လင့်ကြလိမ့်မည်။
၅မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်း၍ ကြက်တော်မူထသော၊ မြေကြီးနှင့်မြေကြီးထဲက ဖြစ်သမျှတို့ကို
ခင်းကျင်း တော်မူထသော၊ မြေကြီးပေါ်မှရှိသော သူတို့အား အသက်ကိုငှင်း၊ မြေကြီးကို ကျော်နင်းသော
သူတို့အား ဝိညာဉ် ကိုငှင်း ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၆-
၇ငါထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို တရားသဖြင့်ခေါ်ထားသည်ဖြစ်၍ လက်ဆွဲလျက်ထောက်မမည်။ သင်သည်
ကန်းသောမျက်စိတို့ကို ဖွင့်စိမ့်သောငှာ ငှင်း၊ ချုပ်ထားသော သူတို့ကို လွှတ်စိမ့်သောငှာငှင်း၊ မှောင်မိုက်၌
နေသောသူတို့ကို အမိုက်ထောင်ထဲက နှုတ်ယူစိမ့်သော ငှာငှင်း၊ သင့်ကို လူများနှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စရာဘို့၊
လူအမျိုးမျိုး လင်းစရာဘို့ ခန့်ထားမည်။ ၈ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ် ၏။ ထိုနာမသည် ငါ့နာမဖြစ်၏။
ငါ့ဘုန်းကို အခြားသော သူအားငှင်း၊ ငါ့အသရေကို ရုပ်တု ဆင်းတုတို့အားငှင်း ငါမပေး။
၉အရင်ဟောသောအရာတို့သည် ဖြစ်ကြပြီ။ အသစ်သောအရာတို့ကို ယခုငါဟော၏။ မပေါ်လာမှီ သင်တို့
အား ငါပြနှင့်၏။

၁၀ပင်လယ်ကို ကူးသောသူမှစ၍၊ ပင်လယ်၌ ရှိသမျှတို့နှင့်တကွ၊ တကျွန်းတနိုင်ငံ အရပ်များ၊
ထိုအရပ်၌ နေသော သူများတို့၊ ထာဝရဘုရားအား အသစ်သောသီချင်းကို ဆိုကြလော့။ မြေကြီးစွန်းတို့မှ
ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ၁၁တောနှင့်တကွတော၌ ရှိသောမြို့ရွာ၊ ကေဒါအရပ်သားတို့သည်
ကြွေးကြော်ကြစေ။ ကျောက်၌ နေသောသူတို့သည် သီချင်းဆိုကြစေ။ တောင်ထိပ်ပေါ်က ကြွေးကြော်ကြစေ။
၁၂ထာဝရဘုရားကို ချီးမြှောက်၍၊ တကျွန်းတနိုင်ငံ အရပ်တို့၌ ဂုဏ်တော်ကို ထင်ရှားစွာ ချီးမွမ်းကြစေ။
၁၃ထာဝရဘုရားသည် သူရဲကဲ့သို့ ထွက်ကြွ၍၊ စစ်သူရဲကဲ့သို့ ကိုယ်စိတ်ကို
ကိုယ်နှိုးဆော်တော်မူလိမ့်မည်။ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်၍ ရန်သူတို့တဘက်၌ အားထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။
၁၄ငါသည် ကြာမြင့်စွာ တိတ်ဆိတ်လျက်နေ ပြီ။ ထိုသို့နေ၍ အောင့်ရညီးမည်လော့။ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို
ခံရသော မိန်းမကဲ့သို့ ငါအော်ဟစ်မည်။ ပင့်သက် ရှူ၍ ချက်ချင်း ဖျက်ဆီးမည်။
၁၅တောင်ကြီးတောင်ငယ်များကို သွေ့ခြောက်စေမည်။ သူတို့ အပင်ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ညှိုးနွမ်းစေရမည်။
မြစ်များကို ကုန်းဖြစ်စေရမည်။ ရေကန်များကို ခမ်းခြောက်စေမည်။ ၁၆မျက်စိကန်းသော သူတို့ကို မိမိသော
မသိသောလမ်းဖြင့် ငါဆောင်မည်။ မိမိတို့မကျွမ်းသော ခရီး၌ သွားစေမည်။ သူတို့ရှေ့မှာ မှောင်မိုက်ကို
လင်းစေမည်။ ကောက်သောလမ်းကိုလည်း ဖြောင့်စေမည်။ ထိုသို့သော ကျေးဇူးကို ပြုမည်။ သူတို့ကို
မစွန့်ပစ်။
၁၇ရုပ်တု၊ ဆင်းတုကိုခိုလှုံ၍ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မည်၏ဟုသွန်းသော ရုပ်တု
တို့အား ဆိုသောသူတို့သည် လှန်ခြင်းကိုခံရ၍၊ အလွန်အရှက်ကွဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။
၁၈နားပင်းသောသူတို့၊ ကြား ကြလော့။ မျက်စိကန်းသောသူတို့၊ သင်တို့သည် မြင်ရအံ့သောငှာ
ကြည့်ရှုကြလော့။ ၁၉ငါကျွန်မှတပါး အဘယ်သူကန်းသနည်း။ ငါစေလွှတ်သော တမန်ကဲ့သို့
အဘယ်သူသည်နားပင်းသနည်း။ ငါ့မိတ်ဆွေကဲ့သို့ အဘယ်သူ ကန်းသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏
ကျွန်ကဲ့သို့အဘယ်သူကန်းသနည်း။ ၂၀သင်သည် များစွာမြင်သော်လည်း အာရုံမပြု တတ်။
နားပွင့်လျက်ရှိသော်လည်း မကြားတတ်။ ၂၁ထာဝရဘုရားသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့် အားရနှစ်သက်
သဖြင့်၊ တရားတော်ကိုချီးမြှောက်၍ ဂုဏ်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူစေသည်။
၂၂ဤလူမျိုးသည် လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရသော အမျိုးဖြစ်၏။ ရှိသမျှတို့သည် တွင်း၌ အချုပ်ခံရ၍၊
ထောင်ထဲ မှာပုန်းကွယ်လျက်နေကြ၏။ ဖျက်ဆီးရာဖြစ်သောအခါ၊ အဘယ်သူမျှ မနှုတ်မယူ။
လုယူရာဖြစ်သောအခါ၊ ပြန်ပေးလော့ ဟု အဘယ်သူမျှ မဆို။ ၂၃သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ဤစကားကို
နားထောင်မည်နည်း။ နောင်ကာလတို့ အဘယ်သူကြား၍ မှတ်မည်နည်း။ ၂၄လုယူရာ ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊
ယာကုပ်ကိုငင်း၊ ထားပြတို့လက်သို့ ဣသရေလကိုငင်း အဘယ်သူအပ်သနည်း။ ငါတို့ပြစ်မှားသော
အရှင်ထာဝရဘုရား အပ်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ သူတို့သည် နောက်တော်သို့ မလိုက် တရားတော်ကို
မကျင့်ဘဲနေကြ၏။ ၂၅ထိုကြောင့်၊ ပြင်းစွာသော အမြတ်တော်ထွက်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော စစ်တိုက်ခြင်းကို
သူတို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ ပတ်လည်၌ မီးရှို့၏။ သို့သော် လည်း၊ သူတို့သည်မသိကြ။
မီးလောင်သော်လည်း၊ သတိမထားဘဲနေကြ၏။

၄၃

၁အိုယာကုပ်အမျိုး ဣသရေလအနွယ်၊ သင့်ကိုဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသော
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် ကား၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင့်ကို ငါရွေးနှုတ်ပြီ။ ငါ့နာမဖြင့်မှည့်ပြီ။ သင့်ကို ငါဆိုင်၏။
၂သင်သည် ရေကိုရှောက်သွားသော အခါ၊ သင်နှင့်အတူ ငါရှိ၏။ မြစ်တို့ကိုရှောက်သွားသောအခါ၊
မနစ်မမွန်းရ။ မီးကိုချင်းနင်းသောအခါ လည်း မလောင်ရ။ မီးလျှံလည်းမညီရ။ ၃အကြောင်းမူကား၊
ငါသည်သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင့်ကိုရွေးသောသခင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော
ဘုရားဖြစ်၏။ သင့်ကို ရွေးဘို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုငင်း၊ သင့်အတွက် ကုရှပြည်နှင့် သေဘပြည်ကိုငင်းငါပေး၏။

၄သင်သည်ငါမြတ်နိုးရာ ဖြစ်သောကြောင့် အသရေရှိပြီ။ ငါလည်းချစ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ သင့်အတွက်လူတို့ကိုင်၊
သင်၏အသက်အတွက် လူမျိုးတို့ကိုင်း ငါပေးမည်။ ၅မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည်သင်နှင့်အတူရှိ၏။ အရှေ့မျက်နှာမှ
သင်၏အမျိုးအနွယ် ကိုငါဆောင်ခဲ့မည်။ အနောက်မျက်နှာမှ သင့်ကို စုသိမ်းမည်။ ၆အပ်လော့ဟု
မြောက်မျက်နှာကိုင်း၊ မထိမ်နှင့်ဟုတောင်မျက်နှာကိုင်း ငါပြောမည်။ ဝေးသောအရပ်၊ မြေကြီးစွန်းမှ
ငါ့သားသမီး တည်းဟူသော၊ ၇ငါ့နာမဖြင့် သမုတ်သောသူ၊ ငါ၏ ဘုန်းအသရေအို့ ငါဖန်ဆင်းပြုပြင်၍၊
ကေန်စင်စစ်လုပ်ပြီးသော သူအပေါင်းတို့ကို ဆောင်ခဲ့လော့ဟု ငါပြောမည်။
၈မျက်စိရှိလျက်ပင် မျက်စိကန်းသောသူနှင့်၊ နားရှိလျက်ပင် နားပင်းသော သူတို့ကို ဆောင်ခဲ့လော့။
၉လူအမျိုးမျိုးအစုစုတို့သည် စုရုံးစည်ဝေးကြစေ။ သူတို့တွင် အဘယ်သူသည် ဤအမှုကို ဘော်ပြမည်နည်း။
အရင်ဖြစ် လတ္တံ့သော အရာကိုအဘယ်သူ ဟောပြောမည်နည်း။ သူတို့သည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်
လွတ်မည့်အကြောင်း၊ သက်သေ တို့ကိုပြကြစေ။ သို့မဟုတ်နားထောင်၍၊ ဤသို့မှန်သည်ဟုဝန်ခံကြစေ။
၁၀ထာဝရဘုရားမိန်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ သည်၊ ငါ့ကိုသိမှတ်ယုံကြည်၍၊ ငါသည်မှန်ပြီဟု
နားလည်မည် အကြောင်း၊ငါ၏သက်သေ၊ ငါရွေးကောက်သော ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ ငါ့ရှေ့မှာဖန်ဆင်းရာထဲက
အဘယ်ဘုရားသခင်မျှမဖြစ်၊ ငါ့နောက်မှာလည်း၊ အဘယ်ဘုရားသခင်မျှမရှိရာ။ ၁၁ငါတပါးသည် ထာဝရဘုရား
ဖြစ်၍၊ ငါမှတပါးကယ်တင်သော သခင်မရှိ။ ၁၂ငါသည် ဗျာဒိတ်ထားနှင့်သည်အတိုင်းကယ်တင်ပြီ။
ငါဘော်ပြနှင့်ပြီ။ သင်တို့တွင် အခြားတပါးသော ဘုရားသည် ဘော်ပြနှင့်သည်မဟုတ်။
ငါသည်ဘုရားသခင်မှန်ပြီဟုသင်တို့သည် ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။ ၁၃ နေ့ရက် ကာလအဖြစ်မှီ
ငါသည်ဘုရားဖြစ်၏။ ငါ့လက်မှအဘယ်သူမျှ မကယ်မနှုတ်နိုင်။ ငါပြုသောအမှုကိုလည်း အဘယ်သူ
ဆီးတားမည်နည်းဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၄သင်တို့ကို ရွေးနှုတ်သောသခင်၊ ဣသရေလ အမျိုး၏ သန့်ရှင်သောထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ငါသည်သင်တို့အတွက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့စေလွှတ်၍၊ပြေးသော မြို့သားတို့နှင့် ခါလဒဲလူများကို
သူတို့ပျော်မွေ့ရာ သင်္ဘောသို့ဆင်းစေမည်။ ၁၅ငါသည်သင်တို့၏ သန့်ရှင်သောထာဝရဘုရား၊
ဣသရေလအမျိုးကို ဖန်ဆင်းသောဘုရား၊သင်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။
၁၆ပြင်းထန်သော ပင်လယ်ရေ၌လမ်းခရီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊ ၁၇ရထားများ၊မြင်းများနှင့် တကွ၊
စစ်သူရဲအလုံးအရင်း တို့ကိုဆောင်ခဲ့တော်မူထသော၊သူတို့ကို မထနိုင်အောင်တပြိုင်နက်တည်းအိပ်စေ၍၊
မီးစာသေသ ကဲ့သို့ ငြိမ်းစေတော်မူသော ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၁၈ဖြစ်ဘူးသောအမှုတို့ကို
မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ရှေးကာလ၏ အရာတို့ကို ပမာဏမပြုကြနှင့်။ ၁၉ကြည့်ရှုလော့။ အမှုသစ်ကိုငါပြုမည်။
ယခုပေါ်လာလိမ့်မည်။ သင်တို့ သည်အမှန်သိမြင်ရကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် တော၌လမ်းကိုင်း၊ လွင်ပြင်၌
စီးသောရေကိုင်း ငါဖန်ဆင်းမည်။ ၂၀မြေခွေးနှင့် ကုလားအုတ်ငှက်မှစ၍၊ တောသားရဲတို့သည်
ငါ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ငါရွေးကောက်သောသူ၊ ငါ၏လူတို့သောက်စရာအို့
တော၌ရေများကိုင်း၊ လွင်ပြင်၌ မြစ်တို့ကို ငင်းပေးမည်။ ၂၁ကိုယ်အဘို့ ငါဖန်ဆင်းသော
ထိုလူမျိုးသည်ငါ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြရလိမ့်မည်။
၂၂သို့သော်လည်း၊ အိုယာကုပ်အမျိုး၊သင်သည် ငါ့ကို ပဌာနမပြု၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊သင်သည်ငါ့ကို
ငြီးငွေ့ သည်တကား။ ၂၃မီးရှို့ရာသိုးသငယ် ကို ငါထံသို့မဆောင်ခဲ့။ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် ငါ့ကိုမချီးမြှောက်။
ငါသည်သင့်ကို အလှူဒါနနှင့်အမှုမထမ်းစေ။ လောဗန်ကို တောင်း၍ သင့်ကိုမပင်ပန်းစေ။ ၂၄သင်သည်
မွှေးသောကြံကိုငါ့အို့ ငွေနှင့်မဝယ်။ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ဆီဥနှင့် ငါ့ကိုဝစွာမကျွေး။
သင်သည်ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့် ငါ့ကိုအမှုထမ်း စေပြီတကား။ အဓမ္မအမှု ကို ပြု၍ ငါ့ကိုပင်ပန်းစေပြီတကား။
၂၅ငါတစ်ပါးတည်းသာလျှင် ကိုယ်အတွက်ကြောင့်၊ သင်၏အပြစ်တို့ကို ဖြေမည်။ သင်၏ဒုစရိုက်အမှုတို့ကို
မအောက်မေ့။ ၂၆ငါ့ကိုသတိပေး လော့၊ တရားတွေ့ကြကုန်အံ့။ သင်သည်အပြစ်လွတ်မည်

အကြောင်းပြောလော့။ ၂၇သင်၏ပဌမအဘသည် ဒုစရိုက်ကို ပြုပြီ။ သင်၏ဆရာတို့သည် ငါ့ကိုပြစ်မှားကြပြီ။
၂၈ထို့ကြောင့်သန့်ရှင်းရာ ဌာန၏ မင်းတို့ကို ငါရှုတ်ချပြီ။ ယာကုတ်အမျိုးသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို၎င်း၊
ဣသရေလအမျိုးသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၎င်းခံစေခြင်းငှာ ငါစွန့်ပြီ။

၄၄

၁ယခုမူကား၊ ငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊ ငါရွေးကောက်သောသူ ဣသရေလ၊ နားထောင်လော့။
၂သင့်ကိုဖန်ဆင်း တော်မူ သောဘုရား၊ ဘွားစကပင် သင့်ကိုပြုပြင်၍၊ နောင်၌လည်း မစလတံ့သော
ထာဝရဘုရားမိန့် တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊ ငါရွေးကောက်သောသူယေရှုရုန်၊ မစိုးရိမ်နှင့်။
၃အကြောင်းမူကား၊ ရေငတ်သောသူအပေါ်မှာရေကို ငါသွန်းလောင်း၍၊ သွေ့ခြောက်သောမြေကို
ရေလွှမ်းမိုးစေမည်။ သင်၏ အမျိုးအပေါ်မှာ ငါ့ဝိညာဉ်ကို၎င်း၊ သင်၏အနွယ် ပေါ်မှာငါ့ကောင်းကြီး
မင်္ဂလာကို၎င်းငါသွန်းလောင်းမည်။ ၄သူတို့သည်လည်း ရေမြောင်းအနားမှာမိုဃ်းမခပင်ကဲ့သို့၊ မြက်ပင်ထဲတွင်
ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ ၅တစ်ယောက်က၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား၏ လူဖြစ်သည်ဟုဆိုလိမ့်မည်။
တစ်ယောက်သည်လည်း၊ ယာကုပ်အမည်ဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်မှည့်လိမ့်မည်။ တယောက်သည်လည်း၊
ထာဝရဘုရား၏ လူဟူ၍ မိမိလက်တွင် စာထိုးလျက်၊ ဣသရေလအမည်သစ်ဖြင့် ကိုယ်ကို
ကိုယ်မှည့်လိမ့်မည်။
၆ဣသရေလအမျိုး၏ ရှင်ဘုရင် ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုးကို ရွေးနုတ်သော၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် အဦးဆုံးသောသူ၊
နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရားသခင်မရှိ။ ၇ရှေးလူမျိုးကို ငါခန့်ထားသည်မှစ၍
ငါကဲ့သို့ အဘယ်သူသည် အမှုတို့ကို ငါ့အဘို့ခေါ်၍ထုတ်ဘော် စီရင်နိုင်မည်နည်း။ ဖြစ်ဆဲသောအမှုနှင့်
ဖြစ်လတ္တံ့သော အမှုတို့ကို သူတို့အားဘော်ပြကြစေ။ ၈မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ မကြောက် ကြနှင့်။ အထက်က
ငါဟောပြောပြသသည် မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် ငါ၏ သက်သေဖြစ်ကြ၏။ ငါမှတပါး အခြား သော
ဘုရားသခင်ရှိသလော။ ငါမှတပါး အခြားသော မူလအမြစ်မရှိ။ တစုံတဦးကိုမျှ ငါမသိ။
၉ရုပ်တုဆင်းတုကို လုပ်သောသူ အပေါင်းတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။
သူတို့နှမြောသောအ ရာတို့သည် အကျိုးကို မပေးနိုင်ကြ။ ငါတို့သည် မမြင်တတ်။ နားမလည်တတ်ဟု
ရှက်စရာအကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် သက်သေခံကြ၏။ ၁၀ဘုရားကို လုပ်သောသူ၊ အကျိုးမပေးနိုင်သော
ရုပ်တုဆင်းတုကို သွန်းသောသူကား အဘယ်သူ နည်း။ ၁၁ထိုသူ၏ အပေါင်းအဘော်ရှိသမျှတို့သည်
ရှက်ကြလိမ့်မည်။ လုပ်သောသူတို့သည် လူသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ရှိသမျှတို့သည် စုဝေး၍ ထကြစေ။
တပြိုင်နက်ထိတ်လန့်ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။
၁၂ပန်းပဲသမားသည် ပုဆိန်ကိုလုပ်ခြင်းငှာ မီးခဲ၌ဖုတ်၍ လက်ရုံးအားထုတ်လျက် သံတူနှင့်ထုတတ်၏။
အကယ်၍မွတ်သိပ်သော အခါအားလျော့တတ်၏။ ရေမသောက်ရသောအခါ မောတတ်၏။
၁၃လက်သမားသည် မျဉ်းချလျက်စုးနှင့်မှတ်သား၍၊ လက်သမားတန်ဆာနှင့် လုပ်ပြီးလျှင်အိမ်၌ နေစေခြင်းငှာ
ကွန်ပါနှင့်ရေးသား၍ လူအသရေပါအောင် လူပုံသဏ္ဍာန်နှင့်အညီ ထုလုပ်တတ်၏။ ၁၄ကိုယ်အဘို့အလိုငှာ
အာရဇ်ပင်တို့ကိုခုတ်၍ ကပရုပင်၊ သပိတ်ပင်တို့ကို ရွေးယူသဖြင့် တောပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို ဆည်းဖူးတတ်၏။
အာရဇ်ပင်ကိုစိုက်၍ မိုဃ်းရေလည်း မွေးတတ်၏။ ၁၅လူသုံးရန်ထင်းဖြစ်၏။ လူလည်းယူ၍ မီးလှုံတတ်၏။
တဖန်မီးမွှေး၍ မုန့်ကို ပေါင်းတတ်၏။ တဖန်ဘုရားကို လုပ်၍ ကိုးကွယ်တတ်၏။ ရုပ်တုကိုထုလုပ်၍
ရုပ်တုရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်တတ်၏။ ၁၆ထိုသစ်သားတပိုင်းနှင့် မီးမွှေးတတ်၏။ တပိုင်းနှင့် အမဲသားကိုချက်၍
စားတတ်၏။ ဖုတ်ကင်ပြီးမှ ဝစွာစားတတ်၏။ တဖန်မီးလှုံ၍ အယ်၊ ငါနွေးပြီ။ မီးကို တွေ့ပြီဟု ဆိုတတ်၏။
၁၇ကျန်သောအပိုင်း ကိုလည်းယူ၍ ရုပ်တုတည်းဟူသော ဘုရားကိုလုပ်တတ်၏။ ထိုရုပ်တုရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်၍
ကိုးကွယ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါဟူ၍

ဆုတောင်းတတ်၏။ ၁၈ထိုသို့သောသူသည် ပညာမရှိ။ ဉာဏ် မရှိ။ မမြင်နိုင်အောင် မျက်စိကိုငင်း၊ နားမလည်နိုင်အောင် စိတ်နလုံးကိုငင်းပိတ်၏။ ၁၉ငါသည် တပိုင်းနှင့် မီးမွှေးပြီ။ မုန့်ကိုလည်း၊ ထိုမီးခဲပေါ်မှာ ဖုတ်လေပြီ။ အမဲသားကိုလည်း ကင်၍ စားလေပြီ။ ကြွင်းသောအပိုင်းကို စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်စေရမည်လော။ သစ်သားရှေ့မှာ ငါပြပ်ဝပ် ရမည်လောဟု စိတ်နလုံးထဲမှာ အောက်မေ့ဆင်ခြင်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာ အလျှင်းမရှိပါတကား။ ၂၀သူသည် မီးဖိုပြာကို ကျက်စားတတ်၏။ မိုက်သောစိတ်နှင့် လမ်းလွှဲပြီ။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ဝိညာဉ် ကို ကိုယ်မချွတ်နိုင်။ မိမိလက်ျာ လက်၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါသလောဟု မအောက်မေ့နိုင်ပါတကား။

၂၁အိုယာကုပ်အမျိုး၊ ဤအရာတို့ကို ဆင်ခြင်လော့။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ငါ့ကျွန်ဖြစ်၏။ သင့်ကို ငါဖန်ဆင်းသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် ငါ့ကျွန်ဖြစ်၏။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင့်ကို ငါမမေ့မလျော့။ ၂၂သင်၏ ဒုစရိုက်တို့ကို တိမ်တိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊ သင်၏ အပြစ်တို့ကို တိမ်လွှာကဲ့သို့၎င်း ငါချေပြီ။ ငါ့ထံသို့ပြန်လာလော့။ သင့်ကိုငါရွေးနှုတ်ပြီ။ ၂၃အိုမိုဃ်းကောင်းကင်တို့၊ သီချင်းဆိုကြလော့။ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူပြီ။ မြေကြီးအောက် အရပ်တို့၊ ကြွေးကြော်ကြလော့။ တောင်များ၊ တောနှင့်တကွ သစ်ပင်များတို့၊ ကျူးသောအသံကိုပေးကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။ ဣသရေလအားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားတော်မူပြီ။

၂၄သင်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူ၍၊ ဘွားစကပင်သင့်ကိုပြုပြင် တော်မူသော ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ငါတပါးတည်းကြက်လျက်၊ မြေကြီးကိုအဘော်မရှိဘဲခင်းလျက်၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းသော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၂၅ငါသည်မိစ္ဆာဆရာတို့၏ပုပ္ပနိမိတ် များကိုပယ်ဖျောက်တတ်၏။ ဗေဒင်သမားတို့ကို ရူးသွပ်စေ၏။ ပညာရှိတို့ကိုလှန်၍ သူတို့၏ပညာကိုမိုက်စေတတ်၏။ ၂၆ငါသည် ငါ့ကျွန်၏ စကားကိုတည်စေ၍၊ ငါ့တမန် တို့ ဟောပြောသည်အတိုင်းပြုတတ်၏။ ယေရုရှလင်မြို့ ကို သင်သည် လူနေရာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ယုဒမြို့တို့ကို သင်တို့သည် တည်ဆောက်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ပြိုပျက်ရာများကို ငါပြုပြင်မည်ဟူ၍၎င်းဆို၏။ ၂၇ပင်လယ်ကို လည်းရေကုန်စေ။ သင်၏မြစ်အပေါင်းကို ငါခန်းခြောက်စေမည်ဟူ၍၎င်း၊ ၂၈ကုရုမင်းကိုလည်း၊ သင်သည် ငါ့သိုးထိန်းဖြစ်၏။ငါ့အလိုရှိသမျှကို ပြည့်စုံစေလျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့တည် ဆောက်စေ၊ ဗိမာန်တော်တိုက် မြစ်ကျစေဟု စီရင်လိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း ငါဆို၏။

၄၅

၁အကြင်သူ၏ ရှေ့မှာ အပြည်ပြည်တို့ကို နှိမ့်ချ၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့ကို တန်ဆာချွတ်လျက်၊ အတွင်းတံခါးတို့ကို မပိတ်ရဘဲ၊ နှစ်ရွက်ရှိသောတံခါးကို ဖွင့်ခြင်းငှာ၊ အကြင်သူ၏ လက်ျာလက်ကို ငါထောက်မ၏။ ထိုသူတည်း ဟူသော ကုရုမင်း၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသော မင်းအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂သင့်ရှေ့မှာ ငါသွား၍ မြင့်သောအရပ် ကိုညီစေမည်။ ကြေးဝါတံခါးတို့ကိုချိုး၍၊ သံကန့်လန့်တို့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်မည်။ ၃မှောင်မိုက်၌ ရှိသောဘဏ္ဍာ၊ လုံခြုံစွာဝှက်ထားသော ဥစ္စာတို့ကိုသင့်အားငါပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည် သင့်ကိုနာမည်ဖြင့် ခေါ်သော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုသင်သိရ လိမ့်မည်။ ၄ငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊ ငါရွေးကောက်သောသူ ဣသရေလအတွက်၊ ငါသည်သင့်ကို နာမည်ဖြင့်ခေါ်၏။ သင်သည်ငါ့ကိုမသိသော်လည်း၊ သင်၌နာမည်သစ်ကို ထပ်၍ပေးမည်။ ၅ငါတပါးတည်းသာ ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှတပါးအခြားသော ဘုရားသခင်မရှိ။ သင်သည် ငါ့ကို မသိသော်လည်း၊ သင်၏ခါးကို ငါစည်း၏။ ၆သို့ဖြစ်၍ ငါမှတပါး အခြားသောဘုရားမရှိ၊ ငါတပါးတည်း သာ ထာဝရ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ နေထွက်ရာ အရပ်သားနှင့် အနောက်မျက်နှာသားတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ ၇ငါသည် အလင်းကိုလုပ်၏။ အမိုက်ကိုလည်းဖန်ဆင်း၏။ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ၏။ အမင်္ဂလာကိုလည်း ဖန်ဆင်း၏။ ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့ကို ငါထာဝရဘုရားပြု တော်မူ၏။

၈မိုဃ်းကောင်းကင်တို့၊ အထက်မှယိုကြလော့။ မိုဃ်းတိမ်တို့သည် တရားမိုဃ်းရွာကြစေ။
မြေကြီးသည် ပွင့်၍ ကယ်တင်ခြင်း အသီးကိုသီးစေ။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် တပြိုင်နက်ပေါက်စေ။
ထိုသို့ငါထာဝရဘုရား ဖန်ဆင် ၏။

၉အကြင်သူသည် မိမိကိုဖန်ဆင်းသော သူနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၏၊ ထိုသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။
မြေအိုးခြမ်းတို့ တွင် အိုးခြမ်းပါတကား။ အိုးမြေက၊ သင်သည် အဘယ်သို့သောအရာကို လုပ်သနည်းဟု
အိုးထိန်းသမားကို ဆိုရမည်လော။ ငါ့ကိုလုပ်သောသူ၌ လက်မရှိဟု သင်လုပ်သော အရာကဆိုရမည်လော။
၁၀မိမိအဘအား၊ သင်သည် အဘယ်သို့သော အရာကို ဖြစ်ဘွားစေသနည်းဟူ၍၎င်း၊ မိမိအမိအား၊
သင်သည်အဘယ်သို့သော အရာကို မွေးဖွား သနည်းဟူ၍၎င်း ဆိုသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။

၁၁ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ဘုရား၊ ထိုအမျိုးကို ဖန်ဆင်းသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ သင်တို့သည်ဖြစ်လတံ့သော အမှုတို့ကိုငါ့ထံ၌ မေးမြန်းကြလော့။ ငါ့သားတို့အတွက်၊
ငါကိုယ်တိုင်ပြုသော အမှုအတွက်ကြောင့်၊ ငါ့ကိုစီရင်ကြလော့။ ၁၂မြေကြီးကိုငါလုပ်လေပြီ။ မြေကြီးပေါ်မှာ
လူကိုလည်း ဖန်ဆင်းလေပြီ။ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ကိုယ်လက်နှင့် ငါကြက်လေပြီ။ မိုဃ်းကောင်းကင်
တန်ဆာအပေါင်းတို့ကို ငါခန့်ထားလေပြီ။ ၁၃ထိုသူကိုလည်းတရားတော်အတိုင်း ငါပေါ်ထွန်းစေ၏။
သူသွားသောလမ်းကို ငါဖြောင့်စေမည်။ သူသည်ငါ၏ မြို့ကို တည်ဆောက်လိမ့်မည်။
သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းကို ခံရသောငါ၏လူတို့ကို သူသည်အဘိုးမခံ၊ ဆုမယူဘဲ လွှတ်လိမ့်မည်ဟု
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုရပြည်တွင် ဆည်းဖူးသောဥစ္စာ ကုရှပြည်သား၊
အရပ်မြင့်သော သေဘအမျိုးသားပြုစုသော ကုန်သွယ်ဥစ္စာသည် သင်ဘက်သို့ ရောက်၍၊ သင်၏ဥစ္စာ
ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သင့်နောက်သို့လိုက်၍ သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်လျက်လမ်း၌
ရှောက်သွားကြလိမ့်မည်။ သင့်ရှေ့မှာပြပ်ဝပ်၍၊ အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်၌ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ၏။
ထိုဘုရားမှတပါး အခြားသောဘုရား သခင်မည်မျှမရှိပါဟူ၍ တောင်းပန်ကြလိမ့်မည်။

၁၅အိုဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူသောဘုရား အကယ်စင်စစ်ကိုယ်တော်သည်
ကိုယ်ကို ထင်ရှားစွာပြတော်မမူသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၆ရုပ်တုကိုလုပ်သော သူအပေါင်းတို့သည်
ရှက်ကြောက်၍ မိန်မောတွေဝေ ကြလိမ့်မည်။ အရှက်ကွဲ၍ တပြိုင်နက် ဆုတ်သွားကြလိမ့်မည်။ ၁၇ဣသရေလ
အမျိုးအမှုကား၊ ထာဝရဘုရားသခင်အားဖြင့် ထာဝရကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၍၊
သင်တို့သည်ရှက်ကြောက်ခြင်း မှိုင်တွေခြင်းနှင့် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။

၁၈မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရား၊ မြေကြီးကိုပြုပြင်ဖန်ဆင်း၍
အမြဲတည်စေ တော်မူသောအရှင်၊ အချည်းနှီးဖန်းဆင်းသည်မဟုတ်၊ သတ္တဝါနေစရာဘို့
ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
ငါမှတပါးအခြားသောဘုရားမရှိ။ ၁၉ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာ မဟော။ မြေကြီးထဲမှာ မှောင်မိုက်သော
အရပ်၌မဟော။ သင်တို့သည် ကျေးဇူးမရှိဘဲ ငါ့ကိုရှာကြလော့ဟု ယာကုပ်အမျိုးအား ငါမပြော။
ငါသည်ဖြောင့်မတ်စွာ ပြော၍အတည့်အလင်း ဟောတတ်သောထာဝရ ဘုရားဖြစ်၏။ ၂၀သင်တို့သည်
စည်းဝေး ၍ လာကြလော့။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့မှ ဘေးလွတ်သောသူတို့၊ စည်းဝေးကြလော့။
မိမိထုလုပ်သော သစ်သားကိုဆောင်ရွက်သောသူ၊ မကယ်တင်နိုင်သောဘုရားကို ပဌနာပြုသောသူတို့သည်
ပညာမရှိကြ။ ၂၁သိတင်းကြားပြောကြလော့။ လူများကိုအနီးသို့ခေါ်ခဲ့၍ တိုင်ပင်ကြပါစေ။
ဤအမှုကိုရှေးကာလမှစ၍ အဘယ်သူ ဘော်ပြသနည်း။ အထက်က အဘယ်သူဟောပြောသနည်း။
ငါထာဝရဘုရားဟောပြောသည်မဟုတ်လော။ ငါမှတပါး အခြားသောဘုရားသခင် မရှိ။ ၂၂မြေကြီးစွန်းသား
အပေါင်းတို့၊ ငါ့ကိုမျှော်ကြည့်၍၊ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို ခံကြလော့။ ငါသည်ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး

အခြားသော ဘုရားမရှိ။ ၂၃ငါ့ရှေ့၌ လူတိုင်းဒူးထောက်ရမည်။ လူတိုင်းမိမိနှုတ်နှင့် သစ္စာခံရမည်ဟု
ကိုယ်ကိုကိုယ် တိုင်တည်၍ ငါကျိန်ဆိုသောတရားစကားသည် ငါ့နှုတ်မှ ထွက်သည်ဖြစ်၍ မပြည့်စုံမနေရ။
၂၄ထာဝရဘုရား အားဖြင့်သာ ဖြောင့်မတ် ခြင်းနှင့်အစွမ်းသတ္တိကို ရပါသည်ဟုလူတိုင်း လျှောက်ရမည်။
ကိုယ်တော်ကို မနာလိုသောသူအပေါင်းတို့သည်အထံတော်သို့လာ၍ရှက် ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ
လိမ့်မည်။ ၂၅ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်၍
ဝါကြွား ကြလိမ့်မည်။

၄၆

၁ဗေလသည်ကျပြီ။ နေဗောသည်ကျိုးပဲ့ပြီ။ သူတို့ရုပ်တု တို့သည် အခြေလေးချောင်းရှိသော
သားရဲတိရစ္ဆာန် တို့အပေါ်မှာရှိကြသည်။ သင်တို့ထမ်းဘူးသော ဝန်ကိုတင်၍ ပင်ပန်းသော တိရိစ္ဆာန်တို့သည်
ထမ်းရကြ၏။ ၂သူတို့သည် အကျိုးပဲ့လျက် အတူလဲလျက်နေ၍ မိမိတို့ထမ်းရသော ဝန်ကို မကယ်တင်နိုင်ဘဲ
ကိုယ်တိုင်သိမ်းသွား ခြင်းကိုခံကြရသည်တကား။
၃အိုယာကုပ်အမျိုးသားတို့ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့၊ ဘွားစကပင် သင်တို့ကိုငါထမ်းလေပြီ။ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ငါဆောင်ရွက်လေပြီ။ ၄
သင်တို့အသက်ကြီး၍ ဆံပင် ဖြူသည်တိုင်အောင် ငါသည်ထိုသို့သောသူဖြစ်၍ သင်တို့ကိုဆောင်ရွက်၍
ကယ်တင်ကြလိမ့်မည်။
၅သင်တို့သည် ငါ့ကိုအဘယ်သူနှင့် ပုံပြကြမည်နည်း။ အဘယ်သူနှင့် တူစေကြမည်နည်း။ တူအောင်
အဘယ်သူနှင့် ခိုင်းနှိုင်းကြမည်နည်း။ ၆ရွှေကို အိတ်ထဲက များစွာထုတ်လျက်၊ ငွေကိုလည်း ချိန်ခွင်နှင့်ချိန်လျက်
ပန်းထိမ်သမားကို ငှါး၍ ဘုရားကို လုပ်စေပြီးမှ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြသည်တကား။ ၇ထိုဘုရားကို
ပခုံးပေါ်မှာထမ်း ၍ဆောင်သွားသဖြင့် သူ့နေရာ၌ ထားကြ၏။ သူသည်လည်း မတ်တပ်နေတတ်၏။
သူ၏နေရာမှ သူမရွေ့နိုင်။ သူ့ကို အော်ဟစ်သော်လည်း၊ သူသည်မထူး။ ဒုက္ခဆင်းရဲ ထဲကမကယ်ထုတ်နိုင်။
၈အိုဖောက်ပြန်သောသူတို့ ဤအမှုကိုအောက်မေ့၍ ယောကျ်ားဂုဏ်ကိုပြုကြလော့။
သတိနှင့်ဆင်ခြင် ကြလော့။ ၉ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ဘူးသောအမှုအရာတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။
ငါသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရားမရှိ။ ၁၀အဦးမှစ၍ အဆုံးတိုင်အောင်၎င်း၊
ရှေးကာလမှစ၍ မဖြစ်သေးသော အမှုအရာ တို့ကို၎င်း ဘော်ပြလျက် ငါ့အကြံတည်လိမ့်မည်။
ငါ့အလိုရှိသမျှကို ပြည့်စုံစေမည်ဟုဆိုလျက်၊ ၁၁ဝေးသောအရပ် အရှေ့မျက်နှာမှ ငါ၏လက်ထောက်တည်း
ဟူသောငှက်ရဲကို ခေါ်လျက် ငါသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်တူသောသူ မည်မျှမရှိ။ ငါသည် နှုတ်တွက်
အတိုင်းပြုမည်။ ကြံသည်အတိုင်း စီရင်မည်။
၁၂စိတ်ခိုင်မာ၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားနှင့် ဝေးသောသူတို့ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။
၁၃ငါ၏ဖြောင့်မတ် ခြင်း တရားကို နားထောင်ကြလော့။ အဝေး၌မနေရ။ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးလည်း
မဖင့်နွှဲ့ရ။ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုး၌
ငါဘုန်းကို၎င်းငါထားမည်။

၄၇

၁အိုဗာဗုလုန်သတို့သမီးကညာ၊ ဆင်း၍မြေမှုန့်၌ ထိုင်လော့။ အိုဒါလခဲ သတို့သမီး၊ ရာဇပလ္လင်မရှိဘဲ
မြေပေါ် မှာထိုင်လော့။ သင့်ကိုနူးညံ့သိမ်မွေ့ သောသူဟူ၍ နောက်တဖန် မခေါ်ရ။ ၂ကြိတ်ဆုံကိုယူ၍
စပါးကိုကြိတ်လော့။ မျက်နှာဖုံးကိုဖွင့်လော့။ ရှည်သော အကျႌကိုချွတ်လော့။ ပေါင်းအဝတ်ကို ပင့်၍
မြစ်ကိုကူးလော့။ ၃သင်သည် အဝတ် အချည်းစည်းရှိ၍၊ အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရမည်။ ငါသည်
အပြစ်ဒဏ်ကိုပေးမည်။ အဘယ်သူနှင့်မျှ မိဿဟာယမဖွဲ့။

၄ငါတို့ကို ရွေးနှုတ်သောသူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုး၏
သန့်ရှင်း သော ဘုရားတည်းဟူသောဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။
၅အိုခါလဒဲ သတို့သမီး တိတ်ဆိတ်စွာထိုင်လော့။ မိုက်ရာသို့သွားလော့။ သင့်ကိုနိုင်ငံတို့၏
အရှင်မဟူ၍ နောက်တဖန်မခေါ်ရ။ ၆ငါသည်ငါ၏လူတို့ကိုအမျက်ထွက်သောကြောင့် ငါ၏အမွေကိုရှုတ်ချ၍
သင့်လက်သို့ အပ်လိုက်ပြီ။ သင်သည် သနားသောစိတ်မရှိ။ အသက်ကြီးသူတို့အပေါ်မှာ
လေးသောထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။ ၇သင်ကလည်း၊ ငါသည်အရှင်မ၏ အရာ၌ အစဉ်အမြဲနေမည်ဟု
ထင်သောကြောင့်၊ ဤအမှုအရာတို့ကို မဆင်ခြင်။ သင်၌ နောက်ဆုံး ဖြစ်လတံ့သောအမှုကို မအောက်မေ့။
၈ထိုကြောင့်၊ ကာမဂုဏ်၌ ပျော်မွေ့၍၊ သောကကင်း လွတ်လျှက်နေသောသူ၊ ငါရှိ၏။ ငါမှတပါး
အဘယ်သူမျှမရှိ။ ငါသည် မုတ်ဆိုးမကဲသို့ ထိုင်၍မနေရ။ သားဆုံးခြင်းကို ငါမခံရဟုအောက်မေ့သောသူ၊
နားထောင်လော့။ ၉သင်သည်ပြုစားသော အတတ်နှင့် နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်များတို့ကို အလွန်ပြုစုသော်လည်း
တနေ့တခဏခြင်းတွင် သားဆုံးခြင်းနှင့် လင်ဆုံးခြင်း တည်းဟူသော ဘေးနှစ်ပါးတို့သည်
သင်၌ရောက်လိမ့်မည်။ သင်၏အပေါ်၌ အကုန်အစင် သင့်ရောက်လိမ့်မည်။ ၁၀သင်သည် ကိုယ်ပြုသော
အဓမ္မအမှုကို ကိုးစားပြီ။ ငါ့ကိုအဘယ် သူမျှ မမြင်ဟုဆိုပြီ။ သင့်ဉာဏ်နှင့် သင့်ပညာ အတတ်သည်၊
သင်၏စိတ်ကို မှောက်လှန်သည်ဖြစ်၍၊ သင်ကငါရှိ၏၊ ငါမှတပါးအဘယ်သူမှ မရှိဟု အောက်မေ့ပြီ။
၁၁ထို့ကြောင့်အဆုံးမထင်သော ဘေးဥပဒ်သည် သင်၏အပေါ်မှာ ရောက်လိမ့်မည်။ သင်သည်မဖြေ နိုင်သော
အပြစ်ဒဏ်နှင့်၎င်း၊ မမြော်လင့်နိုင်အောင်ချက်ခြင်း ဖျက်စီးခြင်းနှင့်၎င်း တွေ့ကြုံလိမ့်မည်။ ၁၂သင်သည်ငယ်
သော အရွယ်မှစ၍၊ ကြိုးစားအားထုတ်သော နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့် ပြုစားသော အတတ်အမျိုးမျိုးတို့ကို
အမှီပြု၍ တည်နေလော့။ အကျိုးကိုရကောင်းလျှင် ရလိမ့်မည်။ နိုင်ကောင်းလျှင် နိုင်လိမ့်မည်။
၁၃သင်သည်များပြားသော တိုင်ပင်ခြင်းအားဖြင့် ပင်ပန်းလှပြီး၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ကြည့်ရှုသောသူ၊
ကြယ်နက္ခက်တို့ကို မှတ်သောသူ၊ သင်၌ဖြစ်လတံ့သော အမှုကို၊လ၏အခြင်းအရာအားဖြင့် ဟောတက်သော
သူတို့သည်ထ၍ သင့်ကိုယ်ယခုကယ် တင်ကြစေ။ ၁၄သူတို့သည် အမှိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍
မီးရှို့ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။ မီးအရှိန်မှ မိမိတို့ကို မကယ်မနှုတ်ရကြ။ နွေးစရာဘို့ မီးတခဲမျှ၊
လုံစရာဘို့မီးလျှင်းမှ မကျန်ရစ်ရ။ ၁၅သင်နှင့် ပိုင်းညီ၍ အမှုဆောင်ရွက်သောသူ၊ သင်ငယ်သော အရွယ်မှစ၍
သင်နှင့် ဖောက်ကားရောင်းဝယ်သောသူတို့သည် သင်၌ ထို့သို့ဖြစ်ကြ၍၊ ကိုယ်စီကိုယ်စီ မိမိနေရာအရပ် သို့
လွဲသွားသဖြင့်၊ သင့်ကိုကယ်တင်သော သူတစုံတစ်ယောက်မျှ မရှိရ။

၄၈

၁အိုယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလဟူ၍ သမုတ်ခြင်းကို ခံသောသူ၊ ယုဒစမ်းရေတွင်းမှ ထွက်စီးသောသူ၊
ထာဝရ ဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့် ကျိန်ဆိုသောသူ၊ သစ္စာမရှိ၊ တရားနှင့်မညီဘဲ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းသောသူ၊ ၂သန့်ရှင်းသော မြို့တော်အလိုက်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သမုတ်သောသူ၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို
မှီခိုသောသူတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ၃ဖြစ်ဘူးသောအရာတို့ ကို အထက်ကသင်တို့အားငါဟောလေပြီ။
ထိုအရာတို့သည်ငါ့နှုတ်မှ ထွက်၍ ထင်ရှားကြပြီ။ ချက်ချင်းငါပြုသောကြောင့် ဖြစ်ကြပြီ။
၄သင်သည်ခိုင်မာသော သဘော၊ သံချောင်းလည်ပင်း၊ ကြေးဝါနဖူးနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို ငါသိသောကြောင့်၊
၅အထက်ကသင့်အား ငါဟောပြီ။ အမှုမဖြစ်မှီ ငါဘော်ပြ မည်။သို့ဖြစ်၍ သင်က၊ ငါ၏ရုပ်တုသည်၊
ဤအမှုကိုပြုပြီ။ ငါထုသော ရုပ်တု ၊ငါသွန်းသော ရုပ်တုသည်ဤမှုကို စီရင်ပြီဟု ပြောရသော အခွင့်ရှိ။
၆သင်သည်အရင်ကြားရပြီ။ ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို ကြည့်ရှုလော့။ သူတပါးတို့အား မကြားမပြောဘဲ
နေမည်လော။ ယခုမှစ၍ အသစ်သော အရာ၊ ဝှက်ထားသောအရာ၊ သင်မသိသေးသောအရာတို့ကို
ငါဘော်ပြ၏။ ၇ထိုအရာတို့ကို ယခုပင်ဖန်ဆင်း၏။ အထက်က ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်။

ယနေ့တိုင်အောင်သင်သည် မကြားစဖူး။ သို့ဖြစ်၍ သင်က၊ ငါသိနှင့်ပြီဟု ပြောရသော အခွင့်မရှိ။
၈အကယ်စင်စစ်သင်သည်မကြားမသိစဖူး။ သင်၏နားသည် အထက်ကမပွင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်
သစ္စာပျက်လိမ့်မည်။ ဘွားစကပင် သင့်ကို သူပုန်ဟူ၍ သမုတ်ရလိမ့်မည်ကို ငါသိ၏။ ၉သို့သော်လည်း၊
သင့်ကိုရှင်းရှင်း မပယ်မဖျက်ခြင်းငှာ၊ ငါသည်ကိုယ်နာမအတွက် ကိုယ်အမျက်ကိုချုပ်တည်းမည်။
ကိုယ်ဂုဏ်သရေအတွက် သင်၏အမှု၌ ငါသည်းခံမည်။ ၁၀ငါသည် သင့်ကိုစစ်ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငွေကိုစစ်
သကဲ့သို့ သို့မဟုတ်၊ ဒုက္ခမီးဖိုကို၌ သင့်ကိုစုံစမ်းခဲ့ပြီ။ ၁၁ကိုယ်အတွက် ငါပြုဦးမည်။ ငါ့နာမသည် ရှုတ်ချခြင်းကို
အဘယ် ကြောင့်ခံရမည်နည်း။ ငါ့ဂုဏ်အသရေ ကို သူတပါးအားငါမပေး။
၁၂အိုယာကုပ်၊ ငါခေါ်သော ဣသရေလ၊ ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ ငါသည်ဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည်
အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ ၁၃အကယ်စင်စစ်ငါ့လက်သည် မြေကြီးကိုတည်လေပြီ။
ငါ့လက်ယာလက် သည် မိုဃ်းကောင်း ကင်ကိုကြက်လေပြီ။ ငါခေါ်၍ သူတို့သည်ချက်ခြင်းပေါ်လာကြ၏။
၁၄ရှိသမျှသော သင်တို့၊ စည်းဝေး၍ နားထောင်ကြလော့။ ဤအမှုအရာတို့ကို သင်တို့တွင်
အဘယ်သူသည် ရှေးမဆွက ဟောနှင့်သနည်း။ ထာဝရ ချစ်တော်မူသောသူသည် ဗာဗုလုန်မြို့၌
အလိုတော်ကိုပြည့်စုံစေမည်။ သူ၏လက်သည်လည်း၊ ခါလဒဲ လူတို့အပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ၁၅ငါ့ကိုယ်တိုင်
အမိန့်တော်ရှိပြီ။ အကယ်စင်စစ်သူ့ ကိုငါခေါ်ပြီ။ သူသွားသောလမ်း၌ မင်္ဂလာရှိရလိမ့်မည်။
၁၆ငါ့ထံသိုချဉ်းကပ်၍ ဤစကားကို နားထောင်ကြလော့။ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ တိတ်ဆိတ်စွာမဟော။
အမှုဖြစ်စကာလ၌ ငါရှိ၏။ ယခုတွင် အရှင်ထာဝရဘုရားနှင့် ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။
၁၇သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောသူ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော
အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်၏အကျိုးနှင့်ယှဉ်သော အရာကိုသွန်သင်၍၊
သင်သွားအပ်သောလမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်သောသင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ၁၈သင်သည်
ငါ၏ပညက်တို့ကို စောင်ရှောက်ပါစေသော။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏ ချမ်းသာသည် မြစ်ကဲ့သိုငင်း၊
သင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီသည် သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
၁၉သင်၏အမျိုးအနွယ် သည် သဲလုံးကဲ့သို့ ငင်း၊ သင်၏သားမြေးတို့သည် ၊ သမုဒ္ဒရာကျောက်စရစ်ကဲ့သို့ငင်း
ဖြစ်ရကြ လိမ့်မည်။ သင်၏နာမ သည်ငါ့ရှေ့မှာ မပြတ်မစီးရ။
၂၀ဗာလုဗုန် မြို့ထဲကထွက်ကြလော့။ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းသံနှင့် ခါလဒဲလူတို့ နေရာမှ ပြေးကြလော့။
ဤသိတင်းစကာကို မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ပြန်ပြောမြွက်ဆို၍ အသံကို လွှင့်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်
မိမိကျွန်ယာကုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြလော့။ ၂၁သူတို့သည် တောလမ်းဖြင့်
ဆောင်သွားတော်မူခြင်း ကို ခံသောအခါ ရေမငတ် ကြ။ သူတို့အဘို့ ကျောက်ထဲကရေကို စီးစေတော်မူ၏။
ကျောက်ခဲကိုပင် ခွဲတော်မူသဖြင့်၊ ရေသည် စီးထွက်လေ၏။ ၂၂မတရားသော သူတို့၌ ချမ်းသာမရှိဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၉

၁တကျွန်းနိုင်ငံအရပ်တို့၊ ငါ့စကားကို ကြားကြလော့။ ဝေးစွာသောလူမျိုးတို့၊ စေ့စေ့
နားထောင်ကြလော့။ ငါဘွားစကပင် ထာထာဘုရားသည် ငါ့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ငါ၏နာမကို
မှတ်တော်မူ၏။ ၂ငါ့နှုတ်ကို ထက်သော ထားကဲ့သို့ဖြစ်စေ၍၊ လက်တော်အရိပ်၌ ဖုံးထားတော်မူ၏။ ငါ့ကိုလည်း
ဦးသစ်သော စည်းသွားဖြစ် စေ၍၊ မိမိမြှားထောင့်ထဲမှာ ဝှက်ထားတော်မူ၏။ ၃အိုဣသရေလ၊ သင်သည် ငါ၏
ကျွန်ဖြစ်၏။ သင့်အားဖြင့် ငါ့ဘုန်းသည် ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူပြီ။ ၄ငါကလည်း၊ အကျိုးမရှိဘဲ
ငါလုပ်ဆောင်ရပြီ။ အချည်းနှီးသက်သက် ငါ့ခွန်အားကုန်ရပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့အမှုသည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိ၏။ ငါခံရသော အခါလည်း ငါ၏ဘုရားသခင်လက်တော်၌ ရှိသည်ဟုဆို၏။
၅ငါသည်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌အသရေ ထင်ရှား၍။ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုခိုင်ခံ့စေတော်မူသည်

အကြောင်းနှင့်တကွ ဣသရေလအမျိုးသည် အထံတော်၌စုဝေး ခြင်းကို မခံသော်လည်း၊
ငါသည်ယာကုပ်အမျိုးကိုအထံတော်သို့တဖန် ဆောင်ခဲ့ရသော ကျွန်ဖြစ်စေမည် အကြောင်း၊
ငါ့ကိုအမိဝမ်းထဲမှစ၍ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၆သင်သည်ယာကုပ် ၏
အမျိုးအနွယ် တို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း ဘေးလွတ်သော ဣသရေလသားတို့ကို အရင်ကဲ့သို့ဖြစ်စေခြင်း အလိုငှါ
ငါ့အမှုကို ဆောင်ရွက်သော အမှုသည်သာမည အမှုဖြစ်၏။ ထိုအမှုမက သင်သည်မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်
ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းကို ပြုစိမ့်သောငှါ၊ သင့်ကိုတပါးအမျိုးသားတို့ လင်းစရာအဘို့ ငါခန့်ထားသည်ဟု
မိန့်တော်မူသည်။
၇ဣသရေလ အမျိုးကိုရွေးနုတ်တော်မူ၍၊ ထိုအမျိုးသန့်ရှင်းသော ထာဝရဘုရားသည်၊ အဘယ်သူမှ
မနှစ်သက် တပြည်လုံး ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်၍၊ မင်းထံ၌ကျွန်ခံရသော သူအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
သစ္စာရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရား၊ သင့်ကိုရွေးကောက်တော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏
သန့်ရှင်းသောဘုရား၏ ကျေးဇူးတော် ကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင် တို့သည် မြင်၍ထကြလိမ့်မည်။
မင်းသားတို့သည်လည်း ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။ ၈ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော
အချိန်၌ သင်၏စကားကိုငါနားထောင်ပြီ။ ကယ်တင်ရာကာလ၌ သင့်ကိုမစပြီ။ သင့်ကိုလည်း
ငါစောင့်ရှောက်၍။ သင်သည်ပြည်တော်ကို ပြုပြင်လျက်၊ ဆိတ်ညံသောအမွေခံရာ အရပ်တို့ကို အမွေပေးမည်
အကြောင်း၊ ၉ထွက်ကြလော့ဟု ချုပ်ထားသောသူတို့အားဎင်း၊ ပေါ်လာကြလော့ဟု မှောင်မိုက် ထဲမှာနေသော
သူတို့အားဎင်း ပြောစေမည်အကြောင်း၊ လူမျိုးအားပဋိညာဉ်တရားကို ပြုစုရာဘို့ သင့်ကိုခန့်ထားမည်။
သို့ဖြစ်၍၊ လမ်းခရီးတို့အနားမှာ စားရ၍ မြင့်သောအရပ်ရပ်တို့၌ ကျက်စားရာကို တွေ့ကြရလိမ့်မည်။
၁၀သူတို့သည် အစာရေစာ ကိုမငတ်မွတ်ရ။ အပူကိုလည်း မခံရကြ။ နေရောင်ခြည် မထိရ။ အကြောင်းမူကား၊
သူတို့ကိုသနားသော သူသည် သူတို့ကိုပို့ဆောင်၍ စမ်းရေတွင်း အနားသို့ လမ်းပြလိမ့်မည်။ ၁၁ငါ၏
တောင်ရှိသမျှတို့ကို သွားရာလမ်းဖြစ်စေမည်။ ငါ၏မြေတန်တားများကိုလည်း ငါဖို့ရမည်။ ကြည့်ရှုလော့။
ဤသူတို့သည် မြောက်မျက်နှာနှင့် အနောက်မျက်နှာမှဎင်း၊ ထိုသူတို့သည်လည်း သိနိမ်ပြည်မှဎင်း
လာကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၃အိုမိုဃ်းကောင်းကင်တို့၊ သီချင်းဆိုကြလော့။ အိုမြေကြီး၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိလော့။
အိုတောင်များတို့၊ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို
နှစ်သိမ့်တော်မူ၏။ ဆင်းရဲခံရ သော မိမိလူတို့ကို ကယ်မသနားတော်မူ၏။
၁၄ဇိအုန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်တော်မူပြီ။ ဘုရားရှင်သည်
ငါ့ကိုမေ့လျော့တော်မူပြီဟု ဆိုလေသော်။ ၁၅မိန်းမသည်မိမိဘွားသော သားကိုမသနားသည်တိုင်အောင်၊
မိမိနို့စို့သူငယ်ကို မေ့လျော့နိုင် သလော။ အကယ်၍မေ့လျော့သော်လည်း၊ သင့်ကိုငါမမေ့လျော့။
၁၆ငါသည်ကိုယ်လက်ဝါး၌ သင့်ကိုစားထိုးပြီ။ သင်၏မြို့ရိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာအစဉ်ရှိ၏။ ၁၇သင်၏သားသမီးတို့သည်
အလျင်အမြန်ပြုကြလိမ့်မည်။ သင့်ကိုလုယူဖျက် ဆီးသော သူတို့သည် သင့်ထံမှထွက်သွားကြလိမ့်မည်။
၁၈အရပ်ရပ်သို့မျှော်ကြည့်လော့။ ဤသူအပေါင်းတို့သည် စုဝေး၍ သင့်ထံသို့လာကြ၏။
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်သည်တင့်တယ်သော ကိုဝတ်လိမ့်မည်။
မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးပြုသည်နည်းတူ တန်ဆာဆင်လိမ့်မည်။ ၁၉သင်ပယ်ရှင်း သောအရပ်၊
ပျက်စီးသောပြည်သည် နေသူများသောကြောင့် ကျဉ်းကြလိမ့်မည်။ သင့်ကိုကိုက်စားသောသူတို့သည်
လည်းဝေးကြ၏။ ၂၀သင်၏သားများဆုံးပြီးမှတဖန်ရပြန်သော သားတို့က နေရာမလောက်ပါ။ နေစရာအရပ်ကို
ပေးပါဟု သင့်အား တောင်းကြလေဦးမည်။ ၂၀သင်ကလည်း၊ ဤသူတို့ကိုငါ့အား အဘယ်သူ
ဖြစ်ပွါးစေသနည်း။ ငါသည် သားဆုံးသောသူ၊ ဆိတ်ညံလျက်နေရသောသူ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသဖြင့်၊

အဝေးသို့လည်ရသောသူဖြစ်၍၊ ဤသူတို့ကို အဘယ်သူမွေးစားသတနည်း။ ငါသည်တယောက်တည်း
နေရသည်ဖြစ်၍၊ ဤသူတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်းဟု အောက်မေ့လိမ့်မည်။
၂၂အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည်အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌
နေသော လူမျိုးတို့အား လက်ကိုချီ၍အလံကိုထူသဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၏သားသမီးတို့ကို အားလက်နှင့်
ပွေ့လျက်ပခုံးပေါ်မှာ ထမ်းလျက် ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။ ၂၃ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင်၏ဘထွေး၊ မိဖုရားတို့သည်
သင့်ကိုမွေးစားသော အမိဖြစ် လိမ့်မည်။ သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ပြပ်ဝပ်၍ သင်၏ခြေ၌မြေမှုန့်ကို
လျက်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း ကိုငှင်း၊ ငါ့ကိုမြော်လင့်သော သူတို့သည်
ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိကြောင်းကိုငှင်း သင်သိလိမ့်မည်။
၂၄လုယူရာဥစ္စာကို အားကြီးသောသူ၏ လက်မှယူရမည်လော။ တရားသောသူသိမ်းသွားသော
လူတို့ကို နှုတ်ရမည်လော။ ၂၅ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်အားကြီးသောသူ
သိမ်းသွားသော လူတို့ကို ယူရမည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်သောသူ လုယူရာဥစ္စာကိုနှုတ်ရလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ သင်နှင့်ရန်တွေ့သောသူကို ငါသည်ရန်တွေ့၍၊ သင်၏သားတို့ကိုကယ်တင်မည်။
၂၆သင့်ကိုညှဉ်းဆဲသော သူတို့ကို သူတို့၏အသားနှင့်ငါကျွေးမည်။ ချိုသောစပျစ်ရည်ကို သောက်သကဲ့သို့၊
သူတို့သည်မိမိအသွေးကိုဝစွာ သောက်ကြရမည်။ သို့ဖြစ်၍ ငါ ထာဝရဘုရားသည်
သင့်ကိုကယ်တင်သောအရှင်၊ သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောသခင်၊ ယာကုပ်အမျိုး၌တန်ခိုးကြီးသော
ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်။

၅၀

၁ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါလွှတ်လိုက်သော သင်တို့အမိ၏ ဖြတ်စာသည်အဘယ်မှာ
ရှိသနည်း။ ငါ၌ကြွေးရှိ၍ အဘယ်မည်သောကြွေးရှင်ထံ၌ သင်တို့ကို ငါရောင်းသနည်း။ သင်တို့သည်
ကိုယ်ပြုသော ဒုစရိုက် အတွက် ကျွန်ခံရကြရ၏။ သင်တို့အပြစ်ကြောင့်၊ သင်တို့အမိကိုငါလွှတ်လိုက်၏။
၂ငါလာသောအခါ အဘယ်ကြောင့်လူ မရှိသနည်း။ ငါလာခေါ်သောအခါ အဘယ်ကြောင့် မထူးသနည်း။
ငါသည် မရွေးမနှုတ်နိုင်အောင် လက်တိုသလော။ ကယ်ချွတ်နိုင်သော တန်ခိုးမရှိသလော။ ကြည့်ရှုလော့။
ငါဆုံးမသဖြင့် ပင်လယ်ရေသည် ခန်းခြောက်၏။ မြစ်တို့ကို လွင်ပြင်ဖြစ်စေ၏။ ရေမရှိသောကြောင့် ငါးတို့သည်
နံကြ၏။ ရေငတ်၍ သေကြ၏။ ၃ငါသည် မိုဃ်းကောင်းကင်ကို နက်သော အဝတ်ဝတ်စေ၍
လျှော်တေအဝတ်နှင့်ခြုံ၏။
၄ငါသည် ပင်ပန်းသော သူအား မစခြင်းငှာ စကားပြောတတ်မည်အကြောင်း၊
အရှင်ထာဝရဘုရားသည် လူတတ်၏နှုတ်သတ္တိကို ငါ့အား ပေးတော်မူပြီ။ နံနက်အစဉ်အတိုင်း ငါ့ကို
နိုးတော်မူပြီ။ စာသင်သောသူကဲ့သို့ နားထောင်စေမည့်အကြောင်း ငါ့နားကို နိုးဆော်တော်မူပြီ။ ၅အရှင်ထာဝရ
ဘုရားသည် ငါ့နားကို ဖွင့်တော်မူ၍၊ ငါလည်း မငြင်းမဆန်၊ နောက်သို့မဆုတ်၊ ၆ရိုက်သောသူတို့အား
ငါ့ကျောကိုငှင်း၊ နားပန်ဆံကို နှုတ်သော သူတို့အား ငါ့ပါးကိုငှင်း၊ ငါအပ်၏။ အရှက်ခွဲခြင်းနှင့်
တံတွေးထွေးခြင်းမှ ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကို မလွှဲ။ ၇အရှင်ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ကို စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။
ထို့ကြောင့်၊ ငါမရှုံးရသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်မျက်နှာကို မီးကျောက်ကဲ့သို့ထားလျက်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့
မရောက်ရဟု ငါသိ၏။ ၈ငါ့ကို အပြစ်လွှတ်သော သူသည် အနီးမှာ ရှိ၏။ အဘယ်သူသည် ငါနှင့်
တရားတွေ့မည်နည်း။ ပြိုင်၍ နေကြကုန်အံ့။ အဘယ်သူသည် ငါနှင့် ရန်ဘက်ဖြစ်မည်နည်း။ ထိုသူသည်
ချဉ်းကပ်စေ။ ၉ကြည့်ရှုလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စောင့်မတော်မူသည်။ အဘယ်သူသည် ငါ့ကို
တရားရှုံး စေမည်နည်း။ ထိုသောသူအပေါင်းတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။
ပိုးကိုက်စားခြင်း ကိုလည်း ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၀သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သနည်း။ ထိုသူသည်
ကိုယ်တော်ကျွန်၏ စကားသံကို နားထောင်ပါစေ။ အဘယ်သူသည် အလင်းမရှိဘဲ မှောင်မိုက်၌
သွားလာသနည်း။ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ခိုလှုံ၍၊ မိမိဘုရားသခင်ကို အမှီပြုပါစေ။
၁၁မီးကိုညှိ၍ မိမိတို့ကို ပွားတို့နှင့် ဝန်းရံစေသော သူအပေါင်းတို့၊ သင်တို့မီး၏အလင်း၌၎င်း၊ သင်တို့ပြုစုသော
မီးစများ၌၎င်း သွားလာကြလော့။ ငါ့လက်၌ ခံရသော အကျိုးဟူမူကား၊ သင်တို့သည်ဝမ်းနည်းလျက်
အိပ်ရကြလိမ့်မည်။

၅၁

၁ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသို့လိုက်၍ ထာဝရဘုရားသို့ ရှာတတ်သူတို့၊ ငါ့စကားကို
နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့ကို ခုတ်ယူရာ ကျောက်နှင့် တူးယူရာ တွင်းဝကို ကြည့်ရှုကြလော့။
၂သင်တို့၏အဘ အာဗြဟံနှင့်၊ သင်တို့ကို ဘွားသောသူ စာရာတို့ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ငါသည်
တစ်ယောက်တည်းသောသူ အာဗြဟံကို ခေါ်၍ ကောင်းကြီး ပေးသဖြင့် များပြားစေ၏။ ၃ထိုသို့နှင့်အညီ
ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူမည်။ သူ၏ စိတ်ညံ့ရာအရပ်အလုံးစုံတို့ကို
ချမ်းသာပေးမည်။ သူတို့တောကို ဒေင်အရပ်ကဲ့သို့၎င်း ၊ သူ့၏လွင်ပြင်ကို ထာဝရ ဘုရား၏ ဥယျာဉ်ကဲ့သို့၎င်း၊
ဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ ဇိအုန်မြို့သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း ၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း၊ သီချင်းဆိုခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၄ငါ့၏လူမျိုး ငါ့လူစုကို ငါ့စကားကို နားထောင်နာယူကြလော့။ ငါ့ထံမှ တရားထွက်၍
ငါ့စီရင်ချက်သည် လူများ လင်းစေရာဘို့ တည်ရလိမ့်မည်။ ၅ငါ့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည် အနီးမှာရှိ၏။
ငါ၏ကယ်တင်ခြင်း တရားသည် ထွက်သွားပြီ။ ငါ့လက်ရုံးသည် လူတို့တွင် တရားမှုကို စီရင်လိမ့်မည်။
တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် ငါ့ကိုမျှော်လင့်၍ ငါ့လက်ရုံးကို ကိုးစားကြလိမ့်မည်။ ၆မိုဃ်းကောင်းကင်ကို
မျှော်ကြည့်ကြလော့။ မြေကြီးကိုလည်း ငုံ၍ ကြည့်ကြလော့၊ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် မီးခိုးကဲ့သို့
ကွယ်ပျောက်၍ မြေကြီးသည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်းလိမ့်မည်။ မြေကြီးသားတို့သည် ခြင်ကောင်ကဲ့သို့
သေကြလိမ့်မည်။ ငါ့၏ ကယ်တင်ခြင်းတရားမူကား အစဉ်အမြဲတည်ကြလိမ့် မည်။
ငါ့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလည်း ပပျောက်ခြင်းမရှိနိုင်ရာ။

၇ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုသိ၍၊ ငါ့၏တရားကို နလုံးသွင်းမိသော သူတို့ ငါ့စကားကို
နားထောင်ကြလော့၊ လူတို့သည် အပြစ်တင်မည်ဟု မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ လူတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မကြောက်ကြနှင့်။
၈အကြောင်းမူကား ပိုးရွတို့သည် သိုးမွေးအဝတ်ကို ကိုက်စားသကဲ့သို့ ထိုသူတို့ကို
ကိုက်စားဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားမူကား၊ နိစ္စထာဝရဖြစ်၍
ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းတရားသည်လည်း ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တည်လိမ့်သတည်း။

၉အိုထာဝရဘုရား၏လက်ရုံးတော်၊ နိုးတော်မူပါ။ နိုး၍ ခွန်အားကို ယူတော်မူပါ။
ရှေးကာလနှင့်လွန်ဘူး သော ကာလ၌ကဲ့သို့ နိုးတော်မူပါ။ ရာခပ်ကို ဒဏ်ခတ်၍ နဂါးကို နာစေသောသူကား၊
ကိုယ်တော်မဟုတ်လော။ ၁၀ပင်လယ် ရေနက်နဲရာရေတို့ကို ခမ်းခြောက်စေ၍ ပင်လယ်နက်နဲရာအရပ်တို့ကို
သွားစရာလမ်းဖြစ်စေသော သူကား ကိုယ်တော် ပင် မဟုတ်လော။ ၁၁သို့ဖြစ်၍
ထာဝရဘုရားကယ်လွှတ်တော်မူသောသူတို့သည် ပြန်လာ၍ သီချင်းဆိုလျက်၊ ထာဝရဝမ်း မြောက်ခြင်း
သရဖူကို ဆောင်းလျက်၊ ဇိအုန်မြို့သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း အခွင့်ကို ရကြ၍၊
ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ညည်းတွားခြင်းသည် ပြေးသွားရလိမ့်မည်။ ၁၂သင်တို့ကို နှစ်သိမ့်စေသောသူကား၊
အခြားသူမဟုတ်၊ ငါကိုယ်တိုင်ပေတည်း။ သေရသောလူကို၎င်း၊ မြက်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လတ္တံ့သောလူသားကို၎င်း၊
သင်သည် ကြောက်ရမည့်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိသနည်း။ ၁၃မိုဃ်းကောင်းကင်ကို၊
ကြက်တော် မူထားသော၊ မြေကြီးကိုလည်း တည်တော်မူထသော သင့်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော

ထာဝရာဘုရားကို မေ့လျော့၍ ညှဉ်းဆဲသောသူသည် ငါ့ကိုဖျက်ဆီး လုပြီဟု စိတ်ထင် နှင့် သူ၏
ဒေါသအမျက်ကို အစဉ်ကြောက်ရမည့်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိသနည်း။ ယခုမှာ
ညှဉ်းဆဲသော သူ၏ ဒေါသအမျက်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ၁၄အချုပ်ခံရသော သူသည်
ထောင်ထဲမှာမသေ၊ ရေစာမပြတ် ၊ လျင်မြန်စွာ ကယ်နုတ်ခြင်း သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ၁၅ငါသည် သမုဒ္ဒရာကို
ဆုံးမ၍ လှိုင်းတံပိုးကို ဟုန်းစေသော သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရာဘုရား ဖြစ်၏။ ထိုဘုရား၏ နာမတော်ကား
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရာဘုရားပေတည်း။ ၁၆မိုဃ်းကောင်းကင်ဆောက်၍၊ မြေကြီးကို
တည်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်သည် ငါ၏လူမျိုးဖြစ်၏ဟု ဇိအုန်မြို့ကို ပြေစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့စကားကို သင်၏
နှုတ်ထဲမှာ ငါထားပြီ။ ငါ့လက်၏အရိပ်နှင့်သင့်ကို ငါမိုးပြီ။

၁၇ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်၌ အမျက်တော်ဖလားကိုသောက်သော ယေရုရှလင်မြို့ နိုးလော့။ နိုး၍
ထလော့၊ သင်သည် တုန်လှုပ်စေသောဖလားကို အကုန်သောက်ခဲ့ပြီ။ အနယ်အဖတ်ကိုလည်း ညှစ်ခဲ့ပြီ။
၁၈ကိုယ်တိုင် ဘွားမြင်သောသားတို့တွင် သင့်ကိုလမ်းပြသောသူတစ်ယောက်မျှမရှိ။
ကိုယ်တိုင်မွေးစားသောသား တို့တွင် သင့်ကို လက်ဆွဲသော သူတယောက်မျှမရှိ။ ၁၉အစာခေါင်းပါး၍
လူဆိတ်ညံခြင်းဘေး၊ ထားဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းဘေးတည်း ဟူသော ဘေးနှစ်ပါးတို့သည် သင့်၏အပေါ်မှာ
ရောက်လာသည်ဖြစ်၍ သင့်အတွက် အဘယ်သူ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသ နည်း။ ငါသည်အဘယ်သို့
ချမ်းသာပေးနိုင်သနည်း။ ၂၀သင်၏သားတို့သည် မိန်းမောတွေဝေကြ၏။ ကျော့ကွင်း၌ ဘမ်းမိသော စိုင်ကဲ့သို့
ခပ်သိမ်းသော လမ်းဝမှာအိပ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်ထွက်တော်မူခြင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင်
ဆုံးမတော်မူခြင်းနှင့် ဝကြ၏။

၂၀သို့ဖြစ်၍ ညှင်းဆဲခြင်း ကိုခံရသောသူ၊ စပျစ်ရည်မှတပါး အခြားသော ယစ်မျိုးနှင့်ယစ်မူးသောသူ၊
နားထောင် လော့။ ၂၂သင်၏ အရှင်မိမိလူတို့၏အမှုကို စောင့်တော်မူသော သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရာဘုရား
မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ တုန်လှုပ်စေသောဖလား၊ ငါ့အမျက်တော်ဖလား၏ အနည်အဖတ်ကို
သင်၏ လက်မှ ငါရုပ်၍ သင်သည် နောက်တဖန် မသောက်ရ။ ၂၃သင်သည် ခရီးသွားသော
သူတို့ရှေ့မှာကိုယ်ကို မြေတန်တားလုပ်၍ အလျားဝပ်စေခြင်းငှာ ဝပ်လျက်နေတော့။ ငါကျော်သွားမည်ဟု
ဆို၍ သင့်ကိုညှင်းဆဲသော သူတို့လက်၌ ထိုဖလားကို ငါထားမည်။

၅၂

၁အိုဇိအုန်မြို့နိုးလော့။ နိုး၍ ခွန်အားကိုယူလော့။ အိုယေရုရှလင်မြို့တည်းဟူသော၊ သန့်ရှင်းသောမြို့
သင်၏တင့်တယ်သော အဝတ်တန်ဆာ တို့ကို ဝတ်ဆင်လော့။ အကြောင်းမူကား နောက်တဖန်
အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူနှင့် ညစ်ညူးသော သူတို့သည် သင်၏အထဲသို့ မဝင်ရကြ။
၂အိုယေရှုရှလင်မြို့၊ ကိုယ်၌ကပ်သော မြေမှုန့်ကို ခါလိုက်၍၊ မြင့်သောအရပ်၌ ထိုင်လော့။
အိုချုပ်ထားလျက်ရှိသော ဇိအုန် သတို့သမီး သင်၏ လည်ကြိုးကို ချွတ်လော့။ ၃ထာဝရာဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်ကိုယ်ဘိုးငွေကိုမရဘဲ ကျွန်ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ငွေမပေးဘဲ
ရွေးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၄အရှင်ထာဝရာဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့သည် အထက်က
အဲဂုတ္တု ပြည်၌ တည်းခိုအံ့သော ငှါသွားကြ၏။ နောက်မှ အာရှုရိလူတို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲ
ညှဉ်းဆဲကြ၏။ ၅ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့ကို အကြောင်းမရှိဘဲ ယူသွား၍၊
အစိုးရသောသူတို့သည် ဝါကြွားလျက် ငါ့နာမကို နေ့တိုင်းကဲ့ရဲ့ကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်
အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ ၆သို့ဖြစ်၍၊ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့ကိုသိကြလိမ့်မည်။ ဂတိထားသောသူကား၊
ငါဖြစ်သည်ကို အချိန်ရောက်မှ သိကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် ငါရှိသည်ဟု ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇ငြိမ်သက်ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ကြားပြောသောသူ၊
ကယ်တင်ခြင်းကောင်းကျိုးချမ်းသာ၏ ဝမ်းမြောက်စရာ သီတင်းကို ကြားပြောသောသူ၊ သင်၏ဘုရားသခင်

စိုးစံတော်မူ၏ဟု ဇိအုန်မြို့အား ပြောသော သူ၏ ခြေတို့သည် တောင်ပေါ်မှာ အလွန်တင့်တယ်လှစွာတကား။
၈သင်၏ ကင်းစောင့်တို့၏ အသံကို နားထောင်ကြလော့။ သူတို့သည် အသံကို လွှင့်၍၊ ရွှင်လန်းသောအသံနှင့်
တညီတညွတ်တည်း ကြွေးကြော်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့သို့
ပြန်လာတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်မြင်ရကြ၏။ ၉ယေရုရှလင်မြို့၌ ပြိုပျက်ရာအရပ်တို့၊ တညီတညွတ်တည်း
သီချင်းဆိုသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေတော်မူပြီ၊
ယေရုရှလင်မြို့ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။ ၁၀ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှာ၊
သန့်ရှင်းသော လက်ရုံးတော်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးစွန်းရှိသမျှ တို့သည် ငါ့တို့ဘုရားသခင်၏
ကယ်တင်တော် မူခြင်း ကျေးဇူးကို သိမြင်ကြလတံ့။

၁၁ထွက်ကြ။ ထွက်ကြ။ ထိုအရပ်မှ ထွက်သွားကြလော့။ မစင်ကြယ်သောအရာကို
လက်နှင့်မျှမတို့ကြနှင့်။ ထိုအရပ်ထဲက ထွက်သွားကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ အဆောက်အဦးတို့ကို
ဆောင်ရွက်သောသူတို့၊ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိကြလော့။ ၁၂သင်တို့သည် အလျင်အမြန် မထွက်ရကြ။
ပြေး၍မသွားရကြ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ရှေ့၌ ကြွတော် မူမည်။ နောက်၌လည်း ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူမည်။

၁၃ကြည့်ရှုလော့။ ငါ့ကျွန်သည် အမှုဆောင်၍ အောင်လိမ့်မည်၊ ချီးမြှောက် ချီးမြှင့်ခြင်းသို့ရောက်၍၊
အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၄သူသည် လူမဟုတ်သကဲ့သို့ မျက်နှာပျက်ခြင်း၊ လူသားမဟုတ်သကဲ့သို့
အဆင်း အသရေပျက်ခြင်းရှိသည်ကို၊ အများသော သူတို့သည် အံ့သြမိန်းမောကြသည်ဖြစ်၍၊
၁၅ထိုအတူသူသည်အများ သော လူမျိုးတို့ကို၊ သန့်ရှင်းစေလိမ့်မည်။ ရှေ့တော်၌ ရှင်ဘုရင်တို့သည်
မိမိတို့နှုတ်ကို ပိတ်၍ နေရကြလိမ့်မည်။ သူတပါး မပြဘူးသောအရာကို သူတို့သည် မြင်ကြလိမ့်မည်။
မကြားဘူးသောအရာကိုလည်း နားလည်ကြ လိမ့်မည်။

၅၃

၁ငါတို့ဟောပြောသော သိတင်းစကားကို အဘယ်သူ ယုံသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည်
အဘယ်သူအား ထင်ရှားတော်မူသနည်း။ ၂ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်သည် အညွန့်ကဲ့သို့၎င်း ၊
သွေ့ခြောက်သောမြေ၌ ပေါက်သော အတတ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ရှေ့တော်၌ ကြီးပွား၏။ ပမာဏပြုစရာ
အဆင်းတင့်တယ်ခြင်းမရှိ။ ချစ်လိုဘွယ်သော မျက်နှာ လက္ခဏာနှင့် မပြည့်စုံ။ ၃မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်းကိုခံ၍၊
လူတို့တွင် အယုတ်ဆုံးသောသူ ဖြစ်၏။ ငြိုငြင်သောသူ၊ နာကြည်းခြင်း ဝေဒနာနှင့် ကျွမ်းဝင်သောသူဖြစ်၏။
သူတပါးမျက်နှာ လွှဲခြင်းကို ခံရသော သူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်းကို ခံလျက်ရှိ၍ ငါတို့သည် မရိုသေကြ။
၄သို့သော်လည်း၊ ထိုသူသည် ငါတို့အနာရောဂါ ဝေဒနာများကို ယူတင် ဆောင်ရွက်လေ၏။
ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်ဆုံးမ၍ နှိမ့်ချတော်မူခြင်းကို၎င်း ခံရသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့သည်
ထင်မှတ်ကြပြီ။ ၅ထိုသူသည် ငါတို့လွန်ကျူးသော အပြစ်များကြောင့်၊ နာကျင်ထိုးခြင်း၊
နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရလေ၏။ ငါတို့၏ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ ချမ်းသာကို ဖြစ်စေသော ဆုံးမခြင်းသည်
သူ့အပေါ်သို့ရောက်၍ သူခံရသောဒဏ်ချက်အားဖြင့် ငါတို့သည် အနာပျောက်လျက်ရှိကြ၏။
၆ငါတို့ရှိသမျှသည် သိုးကဲ့သို့ လမ်းလွဲလျက်၊ ကိုယ်လမ်းသို့ အသီးသီးလိုက်သွား ကြသည်ဖြစ်၍
ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၏အပြစ်များကို သူ့အပေါ် တင်တော်မူ၏။ ၇ထိုသူသည်
ညှင်းဆဲခြင်းနှင့် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံ၍ နှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲနေ၏။ အသက်သတ်ခြင်းငှါ ဆောင်သွား သော
သိုးငယ်ကဲ့သို့သူ့ကို ဆောင်သွား၍၊ သိုးသည် အမွေးညှပ်သော သူရှေ့မှာမမြည်ဘဲနေသကဲ့သို့၊ သူသည်
နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲနေ၏။ ၈မတရားစွာစီရင်ခြင်းအားဖြင့် သူ့ကိုထုတ်သွားကြသည်။အသက်ရှင်သော
သူတို့၏နေရာမှ သူ့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်ကို အဘယ်သူပြည့်နှန်မည်နည်း။

ငါ၏လူမျိုးအပြစ်ကြောင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းကို ခံလေ၏။ ၉ပြစ်မှားခြင်းကိုမပြု။ သူ၏နှုတ်၌
မုသားမရှိသော်လည်း၊ လူဆိုးတို့နှင့်အတူ မြေမြှုပ်ခြင်းငှါ စီရင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သေပြီးမှသူဌေး၌ရှိ၏။
၁၀ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၍ နာစေတော်မူသည်။
သူသည်အပြစဖြေသော ယဇ် ကို ပူဇော်ပြီးမှ အမျိုးအနွယ်တော်ကို မြင်ရလိမ့်မည်။ အသက်တော်လည်း
ရှည်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ၏ အကြံတော်သည်လည်း သူ၏ လက်၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။
၁၁မိမိစိတ်ဝိညာဉ် ခံရသော ဝေဒနာ၏ အကျိုးကို မိမိမြင်၍ အားရလိမ့်မည်။ ထိုဖြောင့်မတ်သောငါ၏ ကျွန်ကို
သိကျွမ်းခြင်းအားဖြင့်၊ သူသည်အများသော သူတို့ ကို ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေလိမ့်မည်။ သူတို့၏ အပြစ်ကို
ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရ၏။ ၁၂ထိုသို့ မိမိအသက်ကို သေခြင်း ၌ သွန်း၍ မတရားသောသူတို့နှင့်
ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ လူများတို့၏ အပြစ်ကို ဆောင်ရွက်၍ မတရားသော သူတို့အဘို့
တောင်းပန်သောကြောင့်၊ လူကြီးတို့ကို သူတို့အဘို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါငါခွဲမည်။ အစွမ်း သတ္တိရှိသော သူတို့ကို
သူ၏ လက်ဥစ္စာကဲ့သို့ ကိုယ်တိုင်ဝေဖန်ရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။

၅၄

၁သားမဘွားသောအမြုံမ၊ ဝမ်းမြောက်လော့။ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို မခံသေးသော မိန်းမ၊
ကြွေးကြော် အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ စွန့်ထားသောမိန်းမသည် လင်ရှိသောမိန်းမထက်သာ၍
များသောသားတို့ကို ဘွားမြင်ပြီဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။ သင်၏တဲရာကို ကျယ်စေလော့။
၂သင်၏နေရာ မျက်နှာကြပ်ကို ကြက်ကြည့် ဦးလော့။ နှမြောသောစိတ်မရှိနှင့်။ကြိုးတို့ကို ရှည်စေအုံးလော့။
တိုင်တို့ကိုမြဲစွာ စိုက်လော့။ ၃အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်လကျာ်ဘက်၊ လက်ဝဲဘက်တို့၌တိုးပွားလိမ့်မည်။
သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် တပါးအမျိုးသားတို့ကို အမွေခံ၍၊ သူတို့၏ဆိတ်ညံသောမြို့တို့၌နေကြလိမ့်မည်။
၄မစိုးရိမ်နှင့်။ ရှက်ကြောက်ခြင်း သို့မရောက်ရ။ မျက်နှာမပျက်နှင့်။ အရှက်ကွဲခြင်းမခံရ။ အသက်ငယ်စဉ်အခါ
ခံရသော ရှက်ကြောက်ခြင်းကို မေ့လျော့လိမ့်မည်။ မုတ်ဆိုးမဖြစ်၍ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို နောက်တဖန်
မအောက်မေ့ရ။ ၅အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကို ဖန်ဆင်းသောသူသည် သင်၏လင်ဖြစ်တော်မူ၏။ နာမတော်ကား၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေရှင် ထာဝရဘုရား တည်း။ သင့်ကိုရွေးချယ်သော သူသည်ဣသရေလအမျိုး၌
သန့်ရှင်းသောထာဝရားဖြစ်တော်မူသည်။ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရသော ဘုရားဟူ၍ခေါ်ကြရ၏။
၆စွန့်ပစ်၍စိတ်ငြိုငြင်သောမိန်းမ၊ ငယ်စဉ်အခါ မယားဖြစ်၍၊ နောက်မှငြင်းပယ်သော
မိန်းမကိုတဖန်ခေါ်သကဲ့သို့သင့်ကိုငါခေါ်မည်ဟု သင်၏ဘုရားသခင်မိန့် တော်မူ၏။ ၇သင့်ကိုခဏသာ
ငါစွန့်သည်ဖြစ်၍၊ များစွာသောကရုဏာနှင့် ငါတဖန်သိမ်းဆည်း ဦးမည်။ ၈ပြင်းစွာသော အမျက်ထွက်၍
ငါခဏမျှမျက်နှာလွှဲသော်လည်း၊ ထာဝရမေတ္တာနှင့်သင့်ကို ကယ်မသနားဦး မည်ဟု သင့်ကိုရွေးနုတ်သော
ထာဝရာဘုရား မိန့်တော်မူသည်။ ၉နောဧ လက်ထက်၌ လွှမ်းမိုးသောရေကို ငါသည်မှတ်၍ ထိုရေသည်
မြေကြီးကိုနောက်တဖန် မလွှမ်းမိုးရဟု ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသည်နည်းတူ၊ သင့်ကိုအမျက်မထွက်၊ မဆုံးမဟု
ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုပြီ။ ၁၀တောင်ကြီးတို့သည် ရွေ့၍၊ တောင်ငယ် တို့သည် လှုပ်ရှားသော်လည်း၊
ငါ၏မေတ္တာသည် သင်မှမရွေ့ရ။ ငါ၏ငြိမ်သက်ခြင်း ပဋိညာဉ်လည်း မလှုပ်ရှားရဟုသင်၌သနားခြင်း ၊
ကရုဏာစိတ်ရှိတော်မူသော ထာဝရာဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၁အိုညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းတိုက်ခြင်းကို ခံရ၍၊ သက်သာမရနိုင်သောသူ၊ သင်၏တိုက်ကို
ဟင်းသပြတားသရွတ်နှင့် ငါစေ့စပ်မည်။ တိုက်မြစ်ကို နီလာဖြင့်၎င်း၊ ၁၂ပြအိုးတို့ကိုကျောက်နီဖြင့်၎င်း၊ တံခါး
တို့ကိုပတ္တမြားဖြင့်၎င်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်တန်ဆာများကို ကျောက်မျက်အမျိုးမျိုးဖြင့်၎င်း ငါပြီးစေသည်။
၁၃သင်၏သားသမီး အပေါင်းတို့သည် ထာဝရာဘုရားဆုံးမသွန်သင်တော် မူသောသူဖြစ်၍၊
များစွာသောစည်းစိမ်ချမ်း သာနှင့် ပြည့်စုံကြ လိမ့်မည်။ ၁၄သင်သည်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် တည်လိမ့်မည်။
ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်ဝေးသည်ဖြစ်၍ မကြောက်ရ။ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်လည်းဝေး၍၊ သင့်အနီးသို့ မရောက်ရ။

၁၅ငါ၏အခွင့်မရှိဘဲ သင့်တဘက်၌ အဘယ်သူမျှနေရာ မကျရ။ နေရာကျဘူးသောသူတို့သည်
သင့်ဘက်သို့ဝင်စားကြလိမ့်မည်။ ၁၆မီးကိုမှုတ်၍၊ မိမိအလုပ်တည်းဟူသော လက်နက်ကိုလုပ်တတ်သော
ပန်းပဲကိုငင်း၊ ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ဖျက်ဆီးသောသူကိုငင်း ငါဖန်ဆင်း၏။ ၁၇သင့်တဘက်၌ လုပ်သောလက်နက်
တစုံတခုမျှ အထမမြောက်ရ။ သင့်ကိုတရားတွေ့သောသူ မည်သည်ကား၊ အရှုံးခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏
ကျွန်တို့သည် ထိုသို့သော အမွေကိုခံရ၍၊ ငါ့အကြောင်းဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်။

၅၅

၁အိုရေငတ်သောသူ အပေါင်းတို့၊ ရေရှိရာသို့လာကြလော့။ ငွေမရှိသောသူတို့၊ လာကြ။
ဝယ်၍စားသောက် ကြလော့။ ငွေမပါဘဲ အဘိုးကိုမပေးဘဲလာ၍ စပျစ်ရေနှင့်နို့ကိုဝယ်ကြလော့။
၂အစာမဟုတ်သောအရာဘို့ သင်တို့ငွေရင်းကိုငင်း၊ အမွတ်မပြေနိုင်သော အရာအဘို့ သင်တို့ ဥစ္စာကိုငင်း
အဘယ်ကြောင့် ကုန်စေကြသနည်း။ ငါ့စကားကိုစေ့စေ့ နားထောင့်လျက်၊ ကောင်းသောအစာကို
စားကြလော့။ သင်တို့၏ဝိညာဉ်သည် ချိုသောအရာတို့၌ မိမိကို မိမိမွေ့လျော်စေလိမ့်မည်။ ၃နားညွတ်သော
နားနှင့်ငါ့ထံသို့ လာကြလော့။ နားထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့၏ဝိညာဉ်သည်
အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့နှင့် ထာဝရပဋိညာဉ်ပြု၍၊ ဒါဝိဒ်၌မြဲမြံသော ကျေးဇူးတော်ကို
သင်တို့အားပေးမည်။ ၅ ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း၊ စီရင်အုပ်စိုးသော
အရှင်ဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း၊ စီရင်အုပ်စိုးသော အရှင်ဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း၊ လူမျိုးတို့အားပေးပြီ။ ၅ကြည့်ရှုလော့။
သင်သည်မသိဘူးသော လူမျိုးကိုခေါ်လိမ့်မည်။ သင့်ကိုမသိဘူးသော လူမျိုးတို့သည်လည်း သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားကြောင့်၊ သင့်ထံသို့ပြေးလာကြလိမ့်မည်။
ထိုဘုရားသည် သင်၏ ဘုန်းကိုပွင့်စေတော်မူ၏။

၆တွေ့နိုင်သည် ကာလတွင် ထာဝရဘုရားကိုရှာကြလော့။ နီးတော်မူသည်
ကာလတွင်ဆုတောင်းပဌနာ ပြုကြလော့။ ၇ဆိုးသောသူသည် မိမိလမ်းကိုငင်း၊ မတရားသောသူသည်
မိမိအကြံကိုငင်း စွန့်ပစ်၍၊ ထာဝရဘုရားထံသို့ ပြောင်းလဲပါစေ။ သို့ပြုလျှင်သနားတော်မူလိမ့်မည်။
ငါတို့ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲပါစေ။ သို့ပြုလျှင် အထူးသဖြင့် အပြစ်ကို လွှတ်တော် မူလိမ့်မည်။
၈ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏အကြံအစည်သည် သင်တို့၏အကြံအစည်နှင့်မတူ။ ငါ၏အကျင့်
သည်လည်း သင်တို့၏အကျင့်နှင့်မတူ။ ၉မိုဃ်းကောင်းကင်သည် မြေကြီးထက်သာ၍မြင့်သကဲ့သို့၊
ငါ၏အကျင့်သည် လည်း သင်တို့၏အကျင့်ထက်ငင်း၊ ငါ၏အကြံအစည်သည်
သင်တို့၏အကြံအစည်ထက်ငင်း၊ သာ၍မြင့်၏။

၁၀မိုဃ်းရေနှင့် မိုဃ်းပွင့်တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်မှဆင်းသက်၍ နောက်တဖန်မပြန်၊
မြေသည်မျိုးစေ့ကြဲ သော သူအားမျိုးစေ့ကိုငင်း၊ အစာစားသောသူအား အစာကိုငင်း၊ ပေးမည်အကြောင်း၊
မြေကိုစိုစေသဖြင့်၊ အပင်ပေါက်စေ၍၊ အသီးကိုသီးစေသကဲ့သို့၊ ၁၁ထို့အတူငါ၏ နှုတ်ကပတ်စကားသည်
ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကျိုးမရှိဘဲ ငါ့ထံသို့မပြန်ရ။ ငါ့အလိုကို ပြည့်စုံစေမည်။ ငါစေခိုင်းသောအမှု၌ အောင်လိမ့်မည်။
၁၂သင်တို့သည်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့်ထွက်၍၊ ချမ်းသာစွာပို့ ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ တောင်ကြီး
တောင်ငယ်တို့သည် သင်တို့ရှေ့မှာ သီချင်းဆိုသံနှင့် ကြွေးကြော်၍၊ တော၌ရှိသမျှ သောအပင်တို့သည်
လက်ခုပ်တီးကြလိမ့်မည်။ ၁၃အမျိုးမျိုးသော ဆူးပင်အရာ၌ ထင်းရှူးပင်နှင့် မုရတုပင်တို့သည်
ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အောက်မေ့ဘို့ရာ၊ မပျောက်မပျက်ရသော ထာဝရ
သက်သေဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ တရားကိုစောင့်၍ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်လော့။ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်း
ကျေးဇူးရောက်ချိန်နှင့် ငါ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတို့ ထင်ရှားချိန် ရောက်လုနီးပြီ။ ၂ထိုသို့ပြုသောသူ၊
အမြဲစွဲလမ်းသော လူသားသည်၊ ဥပုသ်နေ့ကိုမရှုတ်ချ။ စောင့်ရှောက်၍ ဒုစရိုက်ကို မပြုမည်အကြောင်း၊
မိမိလက်ကိုချုပ်တည်းလျှင်လည်း မင်္ဂလာရှိ၏။

၃ထာဝရဘုရား၌မှီဝဲသော တပါးအမျိုးသားက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုမိမိလူမျိုးနှင့်ရှင်းလင်း
ခွဲထားတော် မူပြီဟုမဆိုစေနှင့်။ မိန်းမလျှာကလည်း၊ ငါသည်သွေ့ခြောက်သောအပင်ဖြစ်သည်ဟု မဆိုစေနှင့်။
၄ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့ကိုစောင့်လျက်၊ ငါနှစ်သက်သောအရာကိုရွေးယူ၍၊
ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို မှီဝဲသောမိန်းမ လျှာတို့အား၊ ၅သားသမီးတို့ထက်မြတ်သသောအရာ၊
မြတ်သောနာမငါ့အိမ်ကို၊ ငါ့တန်တိုင်းအတွင်း၌ ငါပေးမည်။ မပျောက် နိုင်သောထာဝရ နာမကိုသူတို့အား
ငါပေးမည်။ ၆ထာဝရဘုရားထံ၌ အမှုစောင့်ခြင်း၊ နာမတော် ကိုချစ်ခြင်း ကျွန်တော် ရင်းဖြစ်ခြင်းအလို့ငှါ၊
ထာဝရဘုရား၌မှီဝဲသော တပါးအမျိုးသားတို့ကိုဇင်း၊ ဥပုသ်နေ့ကိုမရှုတ်ချ။ စောင့်ရှောက်၍၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို
စွဲလမ်းသောသူအပေါင်းတို့ ကိုဇင်း၊ ၇ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်သို့ ငါဆောင်ခဲ့၍ ငါ၏ပဌနာအိမ်၌
ဝမ်းမြောက်စေမည်။ သူတို့မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ယဇ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ လက်ခံမည်။ ငါ့အိမ်ကို
လူအမျိုးမျိုးဆုတောင်းရာအိမ်ဟု ခေါ်ဝေါ်လတ္တံ့။ ၈အရပ်ရပ်၌ ကွဲပြားသော ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ကိုစုဝေးသော အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ စုဝေးပြီးသော သူများမှတပါး
အခြားသောသူတို့ကို ထိုအစုအဝေး၌ ငါစုဝေးဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉အိုလယ်ပြင်သား အပေါင်းနှင့်တော၌လည်သောသားရဲအပေါင်းတို့၊ ကိုက်စားခြင်းငှာလာကြလော့။
၁၀သူ၏ကင်းစောင့်တို့သည် မျက်စိကန်းကြ၏။ ရှိသမျှတို့သည် မိုက်ကြ၏။ အ၍မဟောင်နိုင်သောခွေး၊
ယောင်ယမ်းသောခွေး၊ အိပ်လျက်အိပ်ချင် အားကြီးသောခွေးဖြစ်ကြ၏။ ၁၁စားချင်အားကြီး၍
ဝမ်းမပြည့်နိုင်သောခွေးလည်းဖြစ်ကြ၏။ သိုးထိန်းတို့သည်လည်း မကြည့်မရှုတတ်ကြ။
ထိုသိုးထိန်းရှိသမျှတို့သည် လမ်းလွဲ၍ မိမိတို့လမ်းလိုက်ကြပြီ။ တယောက်မျှမကြွင်း၊ တညီ တညွတ်တည်း
ကိုယ်အကျိုးစီးပွားကိုသာရှာကြ၏။ ၁၂လာကြ။ စပျစ်ရည်ကိုယူခဲ့ကြလော့။ သေရည်သေရက်ကိုဝစွာ
သောက်ကြစို့။ ယနေ့ဖြစ်သကဲ့သို့ နက်ဖြန်နေ့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုမျှမက၊ သာ၍ ကြွယ်ဝလိမ့်မည်ဟု
ဆိုတတ်ကြ၏။

၅၇

၁ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဆုံး၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောသူတို့သည် ပယ်ရှားခြင်းကိုခံရသောအခါ၊
ဖြောင့်မတ် သောသူကို မကောင်းသောအမှုအရာထဲက ရုပ်သိမ်းပြီဟု အဘယ်သူမျှမဆင်ခြင်၊ အဘယ်သူမျှ
မအောက်မေ့ကြ။ ၂ထိုသို့သောသူသည် ချမ်းသာထဲသို့ဝင်ရ၏။ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်လျက် မိမိအိပ်ရာပေါ်မှာ
ငြိမ်ရ၏။

၃စုန်းမသား၊ မျောက်မထားသောမိန်းမသား၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမသားတို့၊ ချဉ်းကပ်ကြလော့။
၄သင်တို့သည် အဘယ်သူကို ကြည်စယ်ကြသနည်း။ အဘယ်သူအား နှုတ်ကိုဖွင့်၍
လျှာကိုထုတ်ပြကြသနည်း။ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်သော အမျိုး၊ သစ္စာပျက်သောအမျိုးဖြစ်ကြသည်
မဟုတ်လော။ ၅စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှ အောက်မှာ ရုပ်တုဆင်းတု၌တပ်မက်သောသူ၊ ချိုင့်ထဲ၊
ကျောက်စောင်းအောက်မှာ သူငယ်ကိုသတ်သောသူ မဟုတ်လော။ ၆ချိုင့်ထဲချောသော ကျောက်ခဲတို့တွင်
သင်၏တာရှိ၏။ ထိုသို့သောအရာတို့သည် သင်၏အမွေဖြစ်၏။ ထိုသို့သော အရာရှေ့မှာ
သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာနှင့်ဘော်ဇဉ် ပူဇော်သက္ကာကို ပြုတတ်၏။ ထိုအမှုတို့ကို ငါနှစ်သက်တတ်
သလော။ ၇မြင့်လှသော တောင်ကြီးပေါ်မှာ သင်၏ခုတင်ကိုထားပြီလျှင်၊ ထိုအရပ်သို့တက်၍
ယဇ်ပူဇော်တတ်၏။ ၈သင်အောက်မေ့စရာ သက်သေကိုတံခါးနှင့် တိုင်နောက်မှာထားပြီး။

ငါမှတပါးအခြားသူတို့အား အဝတ်ကိုချွတ်၍၊ အိပ်ရာပေါ်သို့ တက်လေပြီ။ မိမိခုတင်ကိုကျယ်စေ၍
သူတို့နှင့်ဝန်ခံပြီ။ သူတို့ခုတင်ကိုလည်း တပ်မက်၍၊ နေရာအရပ် ကိုရှာလေပြီ။ ၉ဆီးမွှေးပါလျက်၊
ရှင်ဘုရင့်ထံသို့သွားပြီ။ နံ့သာမျိုးများကိုသုံးပြီ။ တမန်တို့ကိုဝေးသောအရပ်သို့ စေလွှတ်၍၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်
အောင် မိမိကိုမိမိနှိမ့်ချပြီ။ ၁၀ဝေးစွာခရီးသွား၍ ပင်ပန်းသော်လည်း စိတ်မပျက်။ ကြိုးစား၍
အသက်လွတ်သောကြောင့် အားလျော့ခြင်းမရှိ။ ၁၁သင်သည်သစ္စာပျက်သည်တိုင်အောင်၎င်း၊ ငါ့ကိုမေ့လျော့၍
သတိမပြုဘဲ နေသည်တိုင်အောင်၎င်း၊ အဘယ်သူကိုကြောက်ရွံ့သနည်း။ ငါသည်ရှေးကာလမှစ၍
တိတ်ဆိတ်စွာ နေသောကြောင့်၊ သင်သည်ငါ့ကို မကြောက်ဘဲနေသည်မဟုတ်လော။ ၁၂သင်၏ကုသိုလ်နှင့်၊
သင်ပြုသောအမှုတို့ကို ငါဘော်ပြမည်။ ၁၃ထိုသို့သော အမှုသည်အကျိုးကို မပေးနိုင်။ သင်သည်
အော်ဟစ်သောအခါ၊ သင်၏အလုံးအရင်း တို့သည် ကယ်နုတ်ကြစေ။ လေသည်သူတို့ကို
တိုက်သွားလိမ့်မည်။ လေတမှုတ်နှင့် လွင့်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ကိုကိုးစား သော သူမူကား၊ ပြည်တော်ကိုပိုင်၍၊
ငါ၏သန့်ရှင်းသော တောင်ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။

၁၄ထိုအခါမြေကိုဖို့ကြ။ မြေကိုဖိုကြ။ လမ်းကိုပြင်ကြ။ ငါ့လူတို့၏ လမ်းခရီး၌အဆီးအတားမရှိစေနှင့်ဟု
ငါပြော ဆိုရ၏။ ၁၅အကြောင်းမူကား၊ သန့်ရှင်းခြင်းဟုနာမရှိတော်မူထသော၊ အနန္တကာလတည်းဟူသော
ဘုံဗိမာန်၌စံတော် မူထသော၊ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်
မြင့်မြတ်သန့်ရှင်းသောအရပ်၌ နေ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူနှင့်၊ နှလုံးကြေကွဲသော သူတို့၏
စိတ်ဝိညာဉ်အသက်ရှင် စေခြင်းငှါ၊ ကြေကွဲနှိမ့်ချသောစိတ် သဘောရှိသောသူတို့၌လည်း ငါနေ၏။ ၁၆ငါသည်
အစဉ်မပြတ်တရား တွေ့မည်မဟုတ်။ အစဉ်မပြတ် အမျက်ထွက်မည် မဟုတ်။ ထိုသို့ဟုတ်လျှင်၊
အသက်သည်ငါ့ရှေ့မှာပျောက်၍၊ ငါဖန်ဆင်းသော ဝိညာဉ်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့် မည်။
၁၇သူ၏လောဘလွန်ကျူးခြင်း အပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည် အမျက်ထွက်၍ ဒဏ်ခတ်လေ၏။ အမျက်ထွက်၍
မျက်နှာ ကိုလွှဲလေ၏။ သူသည်လည်း မိမိအလိုရှိရာလမ်းသို့ လွှဲသွားလေ၏။ ၁၈သူ၏အကျင့်ဓလေ့တို့ကို
ငါမြင်ပြီ။ သူ့ကိုအနာ ပျောက်စေ၍ လမ်းပြဦးမည်။ သူ့ကို၎င်း၊ သူနှင့်အတူ စိတ်ညှိုးငယ်သော သူတို့ကို၎င်း၊
ချမ်းသာပေးဦးမည်။ ၁၉ငါသည်နှုတ်ခမ်းအသီးကို ဖန်ဆင်း၏။ ဝေးသောသူ၌၎င်း၊ နီးသောသူ၌၎င်း ငြိမ်
သက်ခြင်းဖြစ်စေ၊ သူ၏အနာကို ငါပျောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၀မတရားသော
သူတို့မူကား၊ မငြိမ်နိုင်ဘဲ လှုပ်ရှား၍၊ ရွှံ့နှင့်အမှိုက်ကိုပက်သော ပင်လယ်ရေနှင့် တူကြ၏။
၂၀မတရားသောသူတို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိ ဟု ငါ၏ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။

၅၈

၁အသံမလျော့ဘဲ ကြွေးကြော်လော့။ တံပိုးသံကဲ့သို့ အသံကိုလွှင့်၍၊
ယာကုပ်အမျိုးသားဖြစ်သောငါ၏ လူတို့အား၊ သူတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဘော်ပြလော့။ ၂သူတို့သည်
တရားကျင့်သောအမျိုး၊ မိမိဘုရားသခင်၏ ပညတ်တို့ ကို မစွန့်သော အမျိုးကဲ့သို့၊ နေ့တိုင်းငါ့ကိုရှာ၍
ငါ၏တရားလမ်း၌ မွေ့လျော်ကြသည်တကား။ ဖြောင့်မတ်စွာတရား စီရင်ချက်တို့ကို ငါ့ထံမှာ အစဉ်မေးမြန်း၍၊
ဘုရားသခင့်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ရာ၌ မွေ့လျော်ကြသည်တကား။ ၃အကျွန်ုပ် တို့သည် အစာရှောင်ခြင်း
အကျင့်ကိုကျင့်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့်မြင်တော်မမူသနည်း။ အကျွန်ုပ် တို့သည်
ခြိုးခြံစွာကျင့်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ် ကြောင့် သိမှတ်တော်မမူသနည်းဟုဆိုသော်၊ သင်တို့သည်
အစာရှောင်သောနေ့၌ ကိုယ်တိုင်ပျော်မွေ့၍၊ ကျွန်တို့ကိုပင်ပန်းစွာ လုပ်စေကြ၏။ ၄သင်တို့သည်
ငြင်းခုံရန်တွေ့လျက် အဓမ္မလက်ဆုပ်နှင့် ထိုးလျက် အစာရှောင်ကြ၏။ မြင့်သောအရပ်၌
မိမိတို့အသံကိုကြားစေခြင်းငှါ၊ ယခုကာလအခါ အစာရှောင်ကြသည်မဟုတ်။ ၅ငါနှစ်သက်သော
အစာရှောင်ခြင်းသည် ထိုသို့သောလက္ခဏာရှိသလော။ လူသည် တရက်တွင် ခြိုးခြံစွာကျင့်ခြင်း၊
ကိုင်းပင်ကဲ့သို့ဦးချခြင်း၊ အိပ်ရာဘို့ လျော်တေနှင့်ပြာကိုခင်းခြင်း၊ လက္ခဏာရှိလျှင်၊ အစာရှောင်ခြင်းဟူ၍၎င်း၊

ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မူသော နေ့ရက်ဟူ၍ရင်း မှည့်အပ်သလော။ ၆ငါနှစ်သက်သော အစာရှောင်ခြင်း
ဟူမူကား၊ မတရားသော အချည်အနှောင်ကို ချွတ်ခြင်း၊ လေးသောဝန်ကိုချခြင်း၊ ညှဥ်းဆဲခံရသော
သူတို့ကိုလွှတ်ခြင်း၊ ထမ်းဘိုးရှိသမျှကို ချိုးခြင်းမဟုတ်လော။ ၇မွတ်သိပ်သောသူကို အစာကျွေးခြင်း၊ နေရာမရှိ၊
ဆင်းရဲ သောသူတို့ကို ကိုယ်အိမ်သို့ဆောင်ခြင်း၊ အဝတ်မရှိသော သူကိုမြင်လျှင်၊ အဝတ်ကိုပေးခြင်း၊
ကိုယ်အသားကိုမရှောင် ဘဲနေခြင်းမဟုတ်လော။

၈သို့ပြုလျှင်သင်၏အလင်းသည် မိုဃ်းသောက်သော အလင်းကဲ့သို့ပေါ်ထွန်း၍၊
အလျင်အမြန်ကျန်းမာခြင်း သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ပါရမီသည် သင်ရှေ့၌သွား၍၊
ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် နောက်၌ လုံခြုံစေလိမ့်မည်။ ၉သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်၊
သင်ခေါ်သောအခါ ထူးတော်မူလိမ့်မည်။ အော်ဟစ်သောအခါ၊ ငါရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။
သင်သည်သင်၏အထဲက ထမ်းဘိုးကိုရင်း၊ လက်ညှိုးထိုးခြင်းကိုရင်း၊ ကဲ့ရဲ့သောစကား ကိုရင်း ပယ်ရှား၍၊
၁၀မွတ်သိပ်သောသူနှင့် ဆင်းရဲခံရသောသူကို သနားသောစိတ်နှင့် ချမ်းသာပေးလျှင်၊ မရှင်းလင်း သော
အရာမှာသင်၏အလင်းသည်ပေါ်ထွန်း၍၊ သင်၏မှောင်မိုက်သည် မွန်းတည့်အလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။
၁၁ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုအစဥ်ပဲ့ပြင် တော်မူသည်။ အစာခေါင်းပါးသည်ကာလ၌ ဝစွာကျွေး၍၊
သင်၏အရိုးတို့ကို ခိုင်ခံ့စေတော်မူမည်။ သင်သည် ရေလောင်းသောဥယျာဉ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ရေမပြတ်နိုင်သော
စမ်းရေတွင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ဖြစ်လိမ့် မည်။ ၁၂သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရှေးပြိုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။
ရှေးကာလ၌ တည်ဘူးသော တိုက်မြစ်များ အပေါ်မှာထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်ကြလိမ့်မည်။
၁၃သင်သည်လည်း ပြိုပျက်သောမြို့ရိုးကို ပြုပြင်သောသူ၊ လူနေရာ လမ်းများကို ပြင်ဆင်သောသူဟူ၍
သမုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ သင်သည်ဥပုသ်နေ့ကို မရှုတ်ချ။ ငါသန့်ရှင်း သောနေ့မှာ ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်၊
ဥပုသ်နေ့ကို မွေ့လျော်ရာနေ့၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောနေ့၊ ရိုသေဘွယ်သော နေ့ဟူ၍ခေါ်သဖြင့်
ကိုယ်အမှုကိုမပြု၊ ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်၊ ကိုယ်စကားကိုမပြောဘဲနေ၍ ထိုနေ့ကို ရိုသေလျှင်၊ ၁၄သင်သည်
ထာဝရဘုရား၌ ပျော်မွေ့ရလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာမြင့်သော အရပ်တို့ကိုငါစီးစေ၍၊ သင့်အဘယာကုပ်၏
အမွေဥစ္စာနှင့် ငါကျွေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။

၅၉

၁ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မကယ်မတင်နိုင်အောင် လက်တော်တိုသည်မဟုတ်။
မကြားနိုင်အောင် နားတော်ထိုင်းသည်မဟုတ်။ ၂သင်တို့ဒုစရိုက်သည် သင်တို့ကိုဘုရားသခင်နှင့်ကွာစေပြီ။
ကြားတော်မမူစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အပြစ်သည် မျက်နှာတော်ကိုလွှဲစေပြီ။ ၃သင်တို့လက်သည် အသွေးနှင့်၎င်း၊
လက်ချောင်းတို့သည် ဒုစရိုက်နှင့် ၎င်းညစ်ညူးကြ၏။ သင်တို့သည် နှုတ်ခမ်းနှင့် လျှာအားဖြင့်မုသာစကား၊
အဓမ္မစကားကို ပြောတတ်ကြ၏။ ၄တရားကို အဘယ်သူမျှမရှာ၊ သစ္စာကို အဘယ်သူမျှမစောင့်၊
အနတ္တကိုကိုးစား၍ မုသာစကားကို ပြောတတ်ကြ၏။ မကောင်း သော အကြံကို ပဋိသန္ဓေယူ၍၊ အဓမ္မအမှုကို
ဘွားကြ၏။ ၅သူတို့သည် မြွေဆိုး၏အဥတို့ကိုဝပ်၍ ပေါက်စေကြ၏။ ပင့်ကူအမြှေးကိုလည်းရက်ကြ၏။
သူတို့ဥများကိုစားသော သူသည်သေတတ်၏။ အဥကိုခွဲလျှင်မြွေဆိုးပေါက်တတ်၏။
၆သူတို့ရက်သောအမြှေးဖြင့် အဝတ်ကိုမလုပ်ရ။ ကိုယ်အကျင့်နှင့် ကိုယ်ကိုမခြုံရကြ။ သူတို့ပြုသောအမှုသည်
အဓမ္မ အမှုဖြစ်၏။ သူတို့လက်၌ ကြမ်းတမ်းသောအမှုရှိ၏။ ၇သူတို့ခြေသည်အဓမ္မအမှုကို
ပြုခြင်းငှါပြေးတတ်၏။ အပြစ်မရှိသော သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါလျင်မြန်၏။ သူတို့အကြံသည်
အဓမ္မအကြံသည် အဓမ္မအကြံဖြစ်၍၊ သူတို့သွားရာ လမ်း၌ ပျက်စီးခြင်းနှင့် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းရှိ၏။
၈ချမ်းသာလမ်းကို သူတို့မသိကြ။ သူတို့ခရီးသွားရာတွင် တရားမပါ။ မိမိတို့သွားစရာဘို့ ကောက်သော
လမ်းတို့ကို ပြင်ဆင်ကြပြီ။ လိုက်သွားသောသူမည်သည်ကား၊ ချမ်းသာကိုမသိရ။

၉ထို့ကြောင့်၊ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်ခြင်းသည် ငါတို့နှင့် ဝေး၏။ တရားသည်လည်း ငါတို့ကိုမမှီ။
အလင်းကို မျှော်လင့်သောအခါ ရှင်းလင်းခြင်းမရှိ။ ရောင်ခြည်ကို မြော်လင့်သော်လည်း၊ မှောင်မိုက်၌
သွားလာရကြ၏။ ၁၀မမြင်နိုင် သောသူကဲ့သို့ နံရံကို စမ်းသပ်ရကြ၏။ မျက်စိမရှိသောသူကဲ့သို့ စမ်းသပ်ရကြ၏။
ညအချိန်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ မွန်းတည့် အချိန်၌ ထိမိ၍ လဲကြ၏။ စည်းစိမ်ကို ခံစားလျက်၊ သေသောသူကဲ့သို့
ဖြစ်ကြ၏။ ၁၁ငါတို့ ရှိသမျှသည် ဝံကဲ့သို့ မြည်တမ်း၍၊ ချိုးကဲ့သို့ ညည်းညူကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်းကို
မြော်လင့်၍ မရကြ။ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို မြော်လင့် သော်လည်း၊ ငါတို့နှင့်ဝေးလှ၏။
၁၂ငါတို့အပြစ်တို့သည် ရှေ့တော်၌ များပြားကြ၏။ ဒုစရိုက်တို့သည် ငါတို့တဘက်၌ သက်သေခံကြ၏။
ကိုယ်အပြစ်တို့သည် ကိုယ်၌ စွဲကပ်လျက် ကိုယ်ပြုမိသော ဒုစရိုက်များကို ကိုယ်သိကြ၏။ ၁၃ထာဝရဘုရားကို
ပြစ်မှားခြင်း၊ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုပြု၍ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ကို စွန့်ကြပြီ။ ညှဉ်းဆဲသော စကား၊ ပုန်ကန်သော
စကားကို ပြောခြင်း၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို အောက်မေ့၍ စိတ်နှလုံးထဲက မြွက်ဆိုခြင်းကို ပြုကြပြီ။
၁၄ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်းသည် ဆုတ်သွားပြီ။ တရားသည် အဝေးကရပ်၍နေ၏။ သစ္စာသည် လမ်း၌လဲပြီ။
ဖြောင့်သောသဘောမဝင်နိုင်ရာ၊ ၁၅သစ္စာသည် ပျက်ခဲ့ပြီ။ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်သောသူသည် လုယူခြင်းကို ခံရ၏။
ထိုအမှု ကို ထာဝရဘုရားသည် မြင်လျှင်၊ တရားမရှိသောကြောင့် မုန်းတော်မူ၏။
၁၆လူတစ်ယောက်မျှမရှိသည်ကို အံ့ဩတော် မူ၏။ ထို့ကြောင့်၊ မိမိလက်တော် သည် မိမိအဖို့
ကယ်တင်ခြင်းအမှုကိုပြု၍၊ မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည် မိမိကို ထောက်ပင့်၏။
၁၇ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတည်းဟူသော သံခမောက်လုံးကို ဆောင်းတော်မူ၏။ အပြစ်ပေးခြင်း အဝတ်ကိုငင်း၊
စိတ်အားကြီးခြင်း ဝတ်လုံ ကိုငင်း ယူတင်ဆောင်တော်မူ၏။ ၁၈သူတို့အကျင့်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို
အဆပ်ပေးတော်မူမည်။ ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့အား အမျက်တော်ကိုငင်း၊ ရန်သူတို့ခံထိုက်သည်အတိုင်း
အပြစ်ကိုငင်း တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့အား အကျိုးအပြစ်ကိုငင်း ပေးဆပ်တော်မူမည်။ ၁၉သို့ဖြစ်၍၊
အနောက်မျက်နှာသားတို့နှင့်၊ နေထွက်ရာအရပ်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်နှင့်၊ ဘုန်းတော်ကို
ရိုသေကြလိမ့်မည်။ ရန်သူသည် ရေလွှမ်းမိုးသကဲ့သို့ ဝင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည်
ဆီးတားတော်မူသည်။ ၂၀ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရွေးနုတ်သော သခင်သည်
ဇိအုန်တောင်ပေါ်သို့ကြွ၍၊ မတရားသောအမှု မှလွှဲသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ ရောက်လတံ့။
၂၁သူတို့၌ ငါကိုယ်တိုင်ပေးသော ပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား၊ သင်၏ အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သော ငါ၏ဝိညာဉ်နှင့်
သင်၏နှုတ်၌ ငါထားသော စကားသည်၊ ယခုမှစ၍ ကာလအစဉ် အဆက်သင်၏နှုတ်၊ သင့်အမျိုးအနွယ်၏
နှုတ်ထဲက မထွက်မပျောက်ရဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်၊

၆၀

၁သင်ထလော့။ လင်းလော့။ သင်၏အလင်းရောက်လာပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည်
သင်၏အပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။ ၂ကြည့်ရှုလော့။ မှောက်မိုက်သည် မြေကြီးကို ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။
ထူထပ်သောမှောင်မိုက်သည် လူများကိုဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သင်၏အပေါ်မှာ
ထာဝရဘုရားသည် ပေါ်ထွန်းတော်မူ၍၊ ဘုန်းတော်သည် သင်၏အပေါ်မှာ ထင်ရှားလျက်ရှိလိမ့်မည်။
၃တပါးအမျိုးသား တို့သည် သင်၏အလင်းသို့ငင်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင်၌ ပေါ်ထွန်းမည်အရောင်သို့ငင်း
လာကြလိမ့်မည်။ ၄အရပ်ရပ် သို့ မြော်ကြလော့။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် စုဝေး၍ သင်ထံသို့လာကြ၏။
သင်၏သားသမီးတို့သည် အဝေးကလာ၍၊ သင်၏အနားမှာ မွေးစားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၅ထိုအခါ
သင်သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ရွှင်လန်းခြင်းရှိလိမ့်မည်။ နှလုံးတုန်လှုပ်၍ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ သမုဒ္ဒရာ၏ ကြွယ်ဝခြင်းသည် သင့်ဘက်သို့ ပြောင်းလဲ၍ တပါးအမျိုးသားတို့၏
စည်းစိမ်သည် သင့်လက်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ၆ကုလားအုပ်များနှင့် မိဒျန်ပြည်၊ ဧဖာပြည်မှ ဖြစ်သော
ကုလားအုပ်မျိုးတို့သည် သင့်ကိုနှံ့ပြားကြလိမ့်မည်။ ရှေဘပြည်သားအပေါင်းတို့သည် လာကြလိမ့်မည်။

ရွှေနှင့်လေဘနက်ကိုဆောင်ခဲ့ကြ။ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။
၇ကေဒါပြည်၏၊ သိုးစုအပေါင်းတို့သည် သင်ထံမှာ စုဝေးကြလိမ့်မည်။ နာဗာယုတ်ပြည်၏ ဆိတ်တို့သည်
သင်၏ အမှုကိုဆောင်ရွက်၍၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော လက္ခဏာနှင့် ငါ၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့ တက်ကြလိမ့်မည်။
ငါဘုန်း ထင်ရှားရာ ဗိမာန်ကိုငါသည် သာ၍ ဘုန်းပွင့်စေမည်။ ၈မိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ မိမိတို့အိမ်သို့
ပျံသောချိုးများ ကဲ့သို့၎င်း၊ ပျံလာသော ဤသူတို့ကား၊ အဘယ်သူဖြစ်ကြ လိမ့်မည်နည်း။ ၉အကယ်စင်စစ်
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော် ကြောင့်၎င်း၊ သင်၏ဘုန်းကိုပွင့်စေသော ဣသရေလအမျိုး၏
သန့်ရှင်းသောဘုရားကြောင့်၎င်း၊ သင်၏သားတို့နှင့်တကွ သူတို့ရွှေငွေများကို အဝေးမှဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊
တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် ငါကိုစောင့်နေ၍၊ တာရှုသင်္ဘောတို့သည် အဦးပြုကြလိမ့်မည်။
၁၀တပါးအမျိုးတို့သည် သင်၏ မြို့ရိုးကိုတည်ကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်တို့ သည်လည်း သင့်ကို ပြုစုကြလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အမျက်ထွက်၍ သင့်ကိုဒဏ်ခတ်သော်လည်း စေတနာစိတ်နှင့် သနားဦးမည်။
၁၁တပါးအမျိုးသားတို့၏ စည်းစိမ်ကိုသင့်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့၍ သူတို့၏ ရှင်ဘုရင်တို့ကိုလည်း ပို့သမည်
အကြောင်း၊ သင်၏တံခါးတို့ကို နေ့ညဉ့်မပိတ်ဘဲ အစဉ်ဖွင့်ထားရလိမ့်မည်။ ၁၂အကြင်ပြည်နှင့် အကြင်နိုင်
ငံသည် သင်၏အမှုကိုမဆောင်၊ ထိုပြည်နှင့် ထိုနိုင်ငံသည် ပျက်ဆီးရလိမ့်မည်။ ထိုသို့သော တိုင်းနိုင်ငံတို့သည်
သုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းကို အမှန်ခံကြလိမ့်မည်။ ၁၃ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို တင့်တယ်စေခြင်းငှါ၊
လေဗနုန်ဘုန်းနှင့်တကွ ထင်းရှူးပင်၊ တဒေရပင်၊ တာရှုရပင်တို့သည် သင့်ထံသို့ တညီတညွတ်တည်း
ရောက်လာကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ငါ၏ခြေတင်ရာ အရပ်ကို ဘုန်းပွင့်စေမည်။ ၁၄သင့်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့၏
သားတို့သည် သင့်ထံသို့လာ၍ ဦးချကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို မထီမဲ့မြင် ပြုသောသူအပေါင်းတို့သည်
သင်၏ခြေရင်း၌ ဝပ်နေကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏မြို့၊ ဣသရေ လအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား၏
ဇိအုန်မြို့ဟူ၍ သင့်ကို သမုတ်ကြလိမ့်မည်။
၁၅သင့်ကို အဘယ်သူမျှ ရှောက်၍မသွားရမည်အကြောင်း၊ သူတပါးတို့သည်
သင့်ကိုစွန့်ပစ်ရွံရှာကြသည် အတွက်၊ ငါသည်သင့်ကို ထာဝရအထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေမည်။
လူမျိုးအစဉ်အဆက်ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းလည်း ဖြစ်စေမည်။ ၁၆သင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့၏
နို့ကိုစို့ရလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်တို့၏သားမြတ်ကိုလည်းစို့ရလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည်၊ ကယ်တင်သောသူ
ယာကုပ်အမျိုး၌ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားသည်၊ သင့်ကို ရွေးနှုတ်သောသူဖြစ် ကြောင်းကို သင်သည်
သိရလိမ့်မည်။ ၁၇ကြေးဝါအရာ၌ရွှေကို၎င်း၊ သံအရာ၌ ငွေကို၎င်း၊ သစ်သားအရာ၌ ကြေးဝါကို ၎င်း၊
ကျောက်အရပ်၌ သံကို၎င်း ငါဆောင်ခဲ့မည်။ ၁၈သင်၏အရာရှိတို့ကို ငြိမ်သက်သောသဘော၊ အခွန်ခံတို့ကို
ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံစေမည်။ သင်၏ပြည်၌ အနိုင်အထက် ပြုခြင်းအသံကို
နောက်တဖန်မကြားရ။ သင်၏နယ် အတွင်းတွင် လုယူဖျက်ဆီးခြင်းမရှိရ။
သင်၏မြို့ရိုးကိုကယ်တင်ခြင်းဟူ၍၎င်း၊ မြို့တံခါးတို့ကို ချီးမွမ်းခြင်း ဟူ၍၎င်း၊ သမုတ်ရလိမ့်မည်။ ၁၉နောက်တဖန်
နေ့အချိန်၌ သင်၏အလင်းသည် နေပေးသောအလင်းမဟုတ်၊ ညဉ့်အ ချိန်၌လည်း၊ လအရောင်သည်
သင့်ကိုမလင်းစေရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ ထာဝရအလင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်သည်
သင်၏ဘုန်းအသရေဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၂၀နောက်တဖန် သင်၏နေသည် မဝင်ရ။
သင်၏လသည်လည်းမဆုတ်ရ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ထာဝရအလင်း ဖြစ်တော်မူ၍
စိတ်မသာညည်းတွားရာ ကာလကုန်လေပြီ။ ၂၁သင်၏ လူအပေါင်းတို့သည် ဖြောင့်မတ်၍၊ ပြည်တော်ကို
အစဉ်အမြဲ အမွေခံသဖြင့် ငါ၏ဘုန်းပွင့် စေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်စိုက်၍ပြုစုသော ပျိုးပင်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။
၂၂သူငယ်တယောက်သည် လူတထောင်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ အားနည်းသော သူတယောက်သည်
အားကြီးသောလူမျိုးဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည် အချိန်ရောက်လျှင် ထိုအမှုကိုနှိုးဆော်မည်။

၁ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာ တည်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ဆင်းရဲသားတို့အား ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကိုကြားပြောစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုဘိသိက်ပေးတော်မူပြီ။
နှလုံးကြေကွဲသောသူတို့၏ အနာကို စည်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘမ်းသွားချုပ်ထားလျက်ရှိသော သူတို့အား
လွှတ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်၊ အကျဉ်းခံလျက်ရှိသော သူတို့အား ထောင်တံခါးဖွင့်ခြင်း
အကြောင်းကိုပြစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ၂ထာဝရဘုရား၏ မင်္ဂလာနှစ်နှင့်၊ ငါတို့ဘုရားသခင် အပြစ်ပေးတော်မူရာ
နေ့ရက်ကာလကို ကြားပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ စိတ်မသာညည်းတွားသော သူတို့အား နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊
၃စိတ်မသာ ညည်းတွားသော ဇိအုန်မြို့သားတို့အဘို့၊ စီရင်၍ ပြာအရာ၌ ပေါင်းသရဖူ၊ ဝမ်းနည်း ခြင်းအရာ၌
ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီ၊ ညှိုးငယ်သော စိတ်သဘောအရာ၌ ချီးမွမ်းခြင်းအဝတ်တန်ဆာကို သူတို့အား ပေးစေ
ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ။ ထိုသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းသပိတ်ပင်၊ ဘုန်းအသရေတော်ဘို့
ထာဝရဘုရား စိုက်ပျိုးတော်မူသောအပင်ဟူ၍ သမုတ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၄ရှေးပြိုပျက်ရာတို့ကို
ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ ရှေးကာလ၌ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာတို့ကို တည်ဆောက်ကြလိမ့်မည်။ ဆိတ်ညံသောမြို့ရာ၊
အစဉ်အဆက်စွန့်ပစ်ရာ အရပ်တို့ကို ပြုစုကြလိမ့်မည်။ ၅တပါးအမျိုးသားတို့သည် ရပ်လျက်၊
သင်တို့သိုးစုများကို ထိန်းကျောင်းကြလိမ့်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် သင်တို့အဘို့ လယ်လုပ်၍၊
စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း ပြုစုကြလိမ့်မည်။ ၆သင်တို့မူကား ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟူ၍၎င်း၊
ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ထမ်းဟူ၍၎င်း သမုတ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့၏
စည်းစိမ်ကိုစား၍ သူတို့၏ဘုန်းအသ ရေ၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ၇သူတို့အရှက်ကွဲခြင်းအရာ၌
နှစ်ဆသော အကျိုးကိုခံရ၍၊ အသရေပျက်ခြင်းအရာ၌လည်း၊ သူတို့အဘို့ကိုခံစားလျက်၊
ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့မြေ၌ နှစ်ဆသောအဘို့ကို အမွေခံ၍၊ ထာဝရဘုရားဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။ ၈အကြောင်းမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို နှစ်သက်၏။
လုယူခြင်းအမှုနှင့် အဓမ္မအမှုကိုမုန်း၏။ သစ္စာအတိုင်း သူတို့အား အကျိုးကို ပေးမည်။ သူတို့နှင့် ထာဝရ
ပဋိညာဉ်ကိုဖွဲ့မည်။ ၉သူတို့အမျိုးအနွယ်သားစဉ် မြေးဆက်တို့သည် တပါးအမျိုးသား နေရာအရပ်ရပ်၌
ကျော်စောကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသော
အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြကုန်၏ဟု သူတို့ကို မြင်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။

၁၀ထာဝရဘုရားကြောင့် ငါသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်၍၊ ငါ၏ ဘုရားသခင်ကြောင့် ငါ့ဝိညာဉ်သည်
ရွှင်လန်း မည်။ အကြောင်းမူကား မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် ပေါင်းသရဖူကို ဆောင်းသကဲ့သို့၎င်း၊
မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီး သည် တန်ဆာနှင့် ငါ့ကိုဝတ်ဆင်စေ၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ဝတ်လုံနှင့် ခြုံတော်မူပြီ။
၁၁မြေကြီးသည် အပင်ကိုပေါက်စေ သကဲ့သို့၎င်း၊ လယ်ယာသည် မိမိ၌စိုက်သော မျိုးစေ့ကို
အညှောင့်ထွက်စေသကဲ့သို့၎င်း၊ ထို့အတူ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးရှေ့မှာ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်
ချီးမွမ်းခြင်းကို ပေါ်ထွန်းစေတော်မူလိမ့်မည်။

၆၂

၁ဇိအုန်မြို့တည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် ရောင်ခြည်ကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၏
ကယ်တင် ခြင်းသည် ထွန်းတောက်သော ဆီမီးခွက်ကဲ့သို့၎င်း၊ မထင်ရှားမှီတိုင်အောင် ထိုမြို့အတွက်ငါသည်
တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ မနေရ။ ၂တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို၎င်း၊
ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် သင်၏ ဘုန်းအသရေကို၎င်း မြင်ကြရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်
နာမသစ်ဖြင့်သင့်ကိုခေါ်ကြလိမ့်မည်။ ၃သင့်သည်ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်၌ တင့်တယ်သောဦးရစ်၊
သင်၏ဘုရားသခင် ကိုင်တော်မူသော မင်းမြောက်သရဖူဖြစ်လိမ့်မည်။ ၄သင့်ကို၊ စွန့်ပစ်သောသူ ဟူ၍၎င်း၊
သင်၏မြေကို၊ လူဆိတ်ညံသော မြေဟူ၍၎င်း၊ နောက်တဖန်မခေါ်ရ။ သင်သည် ငါနှစ်သက်သောသူ၊
သင်၏မြေသည် လက်ထပ်သော မြေဟူသောအမည်ကို ရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်

သင့်ကို နှစ်သက်တော် မူ၏။ သင်၏မြေကို လည်း လက်ထပ်ရလိမ့်မည်။ ၅လူပျိုသည် အပျိုကညာနှင့်
လက်ထပ်သကဲ့သို့၊ သင်၏သားတို့သည် သင်နှင့် လက်ထပ် ကြလိမ့်မည်။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်
မင်္ဂလာဆောင် သတိုးသမီး၌ ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့၊ သင်၏ ဘုရားသခင် သင်၌ ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။
၆အိုယေရုရှလင်မြို့၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် တိတ်ဆိတ်စွာမနေရသော လူစောင့်တို့ကို
သင်၏မြို့ရိုးပေါ်မှာငါထားပြီ။ ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့စေသောသူတို့၊ တိတ်ဆိတ်စွာမနေရကြနှင့်။
၇ယေရုရှလင်မြို့ကို အမြဲတည်တော်မမူ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ချီးမွမ်းစရာအကြောင်း ဖြစ်စေတော်မမူမီတိုင်အောင်၊
ဘုရားသခင်ကို မငြိမ်စေကြနှင့်။ ၈ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင်၏စပါးနှင့် နောက်တဖန်ငါမကျွေး။
သင်သည် ကြိုးစား၍လုပ်သော စပျစ်ရည်ကို တပါး အမျိုးသားတို့သည် မသောက်ရကြ။ ၉စပါးကို
ရိတ်သောသူတို့သည် ကိုယ်တိုင်စား၍၊ ထာဝရဘု ရားကို ချီးမွမ်း ကြလိမ့်မည်။ စပျစ်သီးကို
သိမ်းသောသူတို့သည် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာန တန်တိုင်းအတွင်း၌ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြ လိမ့်မည်ဟု
တန်ခိုးကြီးသော လက်ျာလက်ရုံးတော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူပြီ။
၁၀မြို့တံခါးမှ ထွက်ကြ။ ထွက်ကြ။ လူများဘို့လမ်းကိုပြင်ကြ။ မြေဖို့ကြ။ ဖို့ကြ။
ကျောက်များကိုပယ်ရှင်းကြ။ လူများဘို့အလံကိုထူကြ။ ၁၁မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်ကို ကယ်တင်သောသူ သည်လာ၏။ မိမိခံထိုက်သောအခသည်
မိမိ၌ပါလျက် ဆုလပ်တော်သည် ရှေ့တော်၌ရှိ၏ဟု ဇိအုန်သတို့သမီးကို ပြော ကြလော့။ ၁၂သူတို့သည်
သန့်ရှင်းသောသူ ထာဝရဘုရား ရွေးနှုတ်တော်မူသောသူ ဟူ၍၎င်း၊ သင်သည် သူတပါး မစွန့်ပစ်၊
စည်ပင်သောမြို့ဟူ၍၎င်း သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၆၃

၁တင့်တယ်သော အဝတ်တန်ဆာဆင်ခြင်း၊ ကြီးသောတန်ခိုးကြောင့် ကြွားဝါးခြင်းရှိ၍၊ ပန်းဆိုးသော
အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ဒေါ့ပြည် ဗောဇရမြို့မှလာသော ဤသူကား၊ အဘယ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဟော၍၊ ကယ်တင်ခြင်းငှါ တန်ခိုးကြီးသော ငါပေတည်း။
၂ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် နီသော အဝတ်ကို ဝတ်တော်မူသနည်း။ အဝတ်တော်သည်
စပျစ်သီးကို နင်းနယ်သော သူ၏အဝတ်နှင့် အဘယ်ကြောင့် တူပါသနည်း။
၃စပျစ်သီးကို ငါတယောက်တည်း နင်းနယ်ရပြီ။ လူများအထဲက တစ်ယောက်မျှမပါ။ သူတို့ကို
ငါအမျက်ထွက် ၍ ကျော်နင်းပြီ။ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ နှိပ်နင်းပြီ။ သူတို့အသွေးသည် ငါ့အဝတ်အပေါ်မှာ
ဖျန်းလျက်ရှိပြီ။ ငါ့အဝတ်တန်ဆာရှိသမျှကို ငါဆိုးပြီ။ ၄အပြစ်ပေးသော နေ့ရက်ကို ငါအောက်မေ့ပြီ။
ငါရွေးနှုတ်သော သူတို့၏ နှစ်သည်ရောက်လာပြီ။ ၅ငါကြည့်ရှု၍ မစသော သူမရှိ။ မှိုင်တွေသော်လည်း
ထောက်ပင့်သောသူမရှိ။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်လက်သည် ကိုယ်အဘို့ ကယ်တင်ခြင်းကို ပြုပြီ။
ကိုယ်ဒေါသအမျက်သည် ကိုယ်ကို ထောက်ပင့်ပြီ။ ၆လူများကို အမျက်ထွက်၍
ကျော်နင်းပြီ၊ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ ကျပ်ကျပ်နှိပ်နင်းပြီ။ သူတို့အသွေးကို မြေပေါ်မှာသွန်ပြီ။
၇ကရုဏာနှင့်မဟာမေတ္တာတော်အတိုင်း ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အား သနားတော်မူသော
အရာအလုံးစုံ ကိုငှ်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ပြုတော်မူသော မဟာကျေးဇူးတော်ကိုငှ်း ထောက်၍၊
ထာဝရဘုရား၏ မဟာ မေတ္တာတော်နှင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းမည်။
၈အကယ်စင်စစ် သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြ၏။ သစ္စာမပျက်သော သားလည်းဖြစ်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊
သူတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။ ၉အမှုရောက်လေအရာရာ၌ သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲ တော်မမူ။
ရှေ့တော်မှစေလွှတ်သော ကောင်းကင်တမန်သည် ကယ်တင်လျက်၊ မေတ္တာ ကရုဏာတော်ရှိသည် အတိုင်း
ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။ ရှေးကာလက ပတ်လုံးသူတို့ကို ချီဆောင်တော်မူ၏။ ၁၀သူတို့သည်လည်း ပုန်ကန်၍၊
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို နာစေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍ စစ်တိုက်တော်မူ၏။ ၁၁ထိုအခါ

ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် ရှေးကာလ၊ မောရှေ၏ ကာလကိုအောက်မေ့ကြ၏။ မိမိလူတို့ကို
သိုးထိန်းနှင့်တကွ ပင်လယ်ထဲက ထုတ်ဆောင်သော ဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း။
မိမိလူတို့အထဲ၌ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်ကို သွင်းလျက်၊ ၁၂မောရှေ၏လက်ျာနားမှာ
ဘုန်းကြီးသောလက်ရုံးတော်ကို သွင်း၍၊ အသရေတော်ကို အစဉ်ထင် ရှားစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှေ့မှာ
ရေကိုခွဲသဖြင့်၊ ၁၃လွင်ပြင်၌ မြင်းကိုမြင်သကဲ့သို့၊ အဆီးအတားမရှိဘဲ နက်နဲရာအရပ်၌ သူတို့ ကို
ဆောင်သွားသော ဘုရားသည် ဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း။ ၁၄ချိုင့်ထဲသို့ သိုးနွား ဆင်းသွားသကဲ့သို့၊
ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငြိမ်ဝပ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ အသရေတော်ကို
ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကို ဆောင်သွားတော်မူပါပြီ။

၁၅ကောင်းကင်ဘုံက ငုံ့ကြည့်တော်မူပါ။ သန့်ရှင်း၍ ဘုန်းကြီးတော်နေရာမှ ကြည့်တော်မူပါ။
စိတ်တော်အား ကြီး၍ တန်ခိုးကို ပြတော်မူခြင်း၊ ကရုဏာတော်လှုပ်ရှား၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို သနားစုံမက်တော်
မူခြင်းသည် အဘယ်မှာ ရှိပါသနည်း။ ချုပ်တည်းတော်မူသလော့။ ၁၆အာဗြဟံသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မသိ၊
ဣသရေလသည် လက်မခံသော် လည်း၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့အဘဖြစ်တော်မူ၏။
အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့အဘ ဖြစ်တော်မူ၏။ ရှေးကာလမှစ၍
အကျွန်ုပ်တို့ကိုရွေးနုတ် သော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၇အိုထာဝရ ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းမှ အကျွန်ုပ်တို့ကို
အဘယ်ကြောင့် လွဲစေတော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်ကို မကြောက်ရွံ့ မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏
စိတ်နှလုံးကို အဘယ်ကြောင့် ခိုင်မာစေတော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့အတွက်၊ အမွေတော်ဖြစ်သော
အနွယ်တို့အတွက် ပြန်လာတော်မူပါ။ ၁၈ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ခဏသာအစိုးရပြီးမှ၊
ရန်သူတို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာန တော်ကို ကျော်နင်းကြသည်ဖြစ်၍၊ ၁၉အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကိုယ်တော်မအုပ်စိုးဘူးသော သူကဲ့သို့၄င်း၊ နာမတော်ဖြင့် သမုတ်ခြင်းကို မခံဘူးသော
သူကဲ့သို့၄င်းဖြစ်ကြပါ၏။

၆၄

၁ကိုယ်တော်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖွင့်လှစ်၍၊ ဆင်းသက်တော်မူပါစေသော။
ရှေ့တော်၌တောင်တို့သည် လှုပ်ကြပါစေသော။ ၂မီးသည် အမှိုက်ကို လောင်သကဲ့သို့၄င်း၊
ရေကိုဆူစေသကဲ့သို့၄င်း ဖြစ်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့သည် နာမတော်ကိုသိ၍၊
ရှေ့တော်၌ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြပါလိမ့်မည်။ ၃အကျွန်ုပ် တို့ မြော်လင့်သည်ထက်၊ အံ့ဘွယ်သော
အမှုတို့ကို ပြုတော်မူသောအခါ၊ ဆင်းသက်တော်မူ၍ တောင်တို့သည် ရှေ့တော်၌ လှုပ်ကြပါ၏။
၄ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သောသူတို့အဘို့ အလို့ငှါ ကျေးဇူးပြုတော်မူသော ဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတပါး
အခြားသောဘုရားသခင်ကို ကမ္ဘာဦးမှစ၍ အဘယ်သူမျှမကြားမသိပါ။ နားဖြင့်မကြား မျက်စိဖြင့် မမြင်စဖူးပါ။
၅ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်သော သူ့တရားတော်လမ်းတို့၌ ကိုယ်တော်ကို အောက်
မေ့သောသူတို့နှင့် ကိုယ်တော်သည် မိဿယရဖွဲ့တော်မူ၏။ ထိုလမ်းတို့မှ အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်လွဲတတ်
သောကြောင့် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါမည်လော့။ ၆အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည်
စင်ကြယ် ခြင်းမရှိပါ။ ပြုဖူးသမျှသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့သည် ညစ်သောအဝတ်နှင့် တူကြပါ၏။
အကျွန်ုပ်ရှိသမျှသည် သစ်ရွက် ကဲ့သို့ ညှိုးနွမ်းလျက်ရှိ၍၊ ကိုယ်အပြစ်တို့သည် လေကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို
တိုက်သွားပါပြီ။ ၇နာမတော်ကို ပဌနာ ပြုသောသူ။ ကိုယ်တော်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုကိုယ်
နှိုးဆော်သောသူတစ်ယောက်မျှ မရှိပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မျက်နှာတော်ကို လွှဲ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို
ဒုစရိုက်အပြစ်အားဖြင့် ဆုံးရှုံးစေတော်မူပြီ။ ၈သို့ရာတွင် အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ် တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့
အဘဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိုးမြေဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် အိုးထိန်းဖြစ်ပါ၏။
အကျွန်ုပ်တို့ ရှိသမျှသည် လက်တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသောအရာ ဖြစ်ပါ၏။ ၉အိုထာဝရဘုရား၊ ပြင်းစွာ

အမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်တို့ကို အစဉ်မပြတ်အောက်မေ့တော် မမူပါနှင့်။
ကြည့်ရှုတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည် ကိုယ်တော်၏ လူဖြစ်ကြပါပြီ။ ၁၀သန့်ရှင်းသော မြို့တော်တို့သည်
တောဖြစ်ကြပါပြီ။ ယေရုရှလင် မြို့လည်း ပျက်စီးပါပြီ။ ၁၁ကိုယ်တော်ကို ဘိုးဘေးတို့ချီးမွမ်းရာ အရပ်၊
အကျွန်ုပ်တို့၏ သန့်ရှင်းတင့်တယ် သော ဗိမာန် တော်ကို မီးလောင်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ နှစ်သက်ဘွယ်သော
အရာရှိသမျှတို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှားလျက် ရှိကြပါ၏။ ၁၂အိုထာဝရဘုရား၊ ဤအမှုတို့ကို သည်းခံတော်
မူမည်လော၊ အောင့်လျက်နေ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို အလွန်ဆင်းရဲ စေတော်မူမည်လော။

၆၅

၁ငါ့ကို မမေးလျှောက်သောသူတို့၏ စကားကို ငါနားထောင်ပြီ။ ငါ့ကိုမရှာသောသူတို့သည်
ငါ့ကိုတွေ့ရကြပြီ၊ငါ့ကိုကြည့်လော့။ ကြည့်ကြလော့။ ကြည့်ကြလော့ဟု ငါ့နာမကို ပဌနာမပြုသော လူမျိုးအား
ငါပြောဆိုပြီ။ ၂ မိမိအလို အတိုင်း မကောင်းသောလမ်းကိုလိုက်၍၊ ငြင်းဆန်တတ်သော လူမျိုးကို
မျက်နှာပြုလျက်၊ တနေ့လုံးငါသည် ကိုယ်လက် ဝါးကို ဖြန့်ရပြီ။ ၃ထိုလူမျိုးသည် ဥယျာဉ်၌ ယဇ်ပူဇော်၍၊
အုတ်ပေါ်မှာ လောဗန်ကို မီးရှို့သဖြင့်၊ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ အစဉ်ပြုတတ်၏။
၄သင်္ချိုင်းမှာနေ၍၊ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ အိပ်တတ်၏။ ဝက်သားကို စား၍ ရွံရှာဘွယ်သော အမဲသားပြုတ်ရည်ကို
သောက်တတ်၏။ ၅သူတို့ကလည်း၊ သင်သည် အသီးအခြားနေလော့။ ငါ့ထံမချဉ်းနှင့်။ ငါသည်
သင့်ထက်သာ၍ သန့်ရှင်းသည်ဟု ဆိုတတ်၏။ ထိုသို့သော သူတို့သည် ငါ့နှာခေါင်း၌ မီးခိုးကဲ့သို့၎င်း၊
အစဉ်လောင် သော မီးကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ ၆ငါ့ရှေ့မှာ စာရင်းမှတ်လျက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာ
မနေ၊ အကျိုးအပြစ် ကို ဆပ်ပေးမည်။ ၇သင်တို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို၎င်း၊ တောင်ပေါ်မှာ လောဗန်ကို မီးရှို့၍၊
ကုန်းပေါ်မှာ ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့သော သင်တို့ဘိုးဘေး၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို၎၊ သင်တို့ရင်ခွင်၌ ငါဆပ်ပေးမည်။
အကယ်စင်စစ် သူတို့ ပြုဘူးသော အကျင့်တို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို သူတို့ရင်ခွင်၌ ငါခြင်၍ပေးမည်ဟု၊
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၈တဖန်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စပျစ်သီးပြွတ်၌ စပျစ်ရည်ကို တွေ့သောအခါ မဖျက်နှင့်၊
မင်္ဂလာ ရှိသည်ဟု ဆိုတတ်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ ငါ့ကျွန်တို့၏ အကျိုးအလိုငှာ ငါပြုမည်။ အကုန်အစင်မဖျက်။
၉ယာကုပ်အမျိုးထဲ က မျိုးစေ့ကို၎င်း၊ ယုဒအမျိုးထဲက ငါ့တောင်ကိုအမွေခံရသော သူကို၎င်း
ငါထုတ်ဘော်မည်။ ငါရွေးကောက်သော သူတို့သည် ပြည်တော်ကို အမွေခံ၍၊ ငါ၏ ကျွန်တို့သည်
နေရကြလိမ့်မည်။ ၁၀ ငါ့ကို ရှာသော ငါ၏ လူတို့အဘို့၊ ရှာရုန်အရပ်သည် သိုးခြံဖြစ်လိမ့်မည်။
အာခေါ်ချိုင့်သည်လည်း နွားများ အိပ်ရာ အရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၁သင်တို့မူကား၊ ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်သောသူ၊ ငါ၏သန့်ရှင်းသော တောင်ကို မေ့လျော့သောသူ၊
ဂါဒ်ဘုရားရှေ့မှာ စားပွဲကိုခင်း၍၊ မေနိဘုရားအား သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုပြင်သောသူဖြစ်ကြ၏။
၁၂သင်တို့ကို ငါရေတွက်၍၊ ထား၌အပ်မည်။ ရှိသမျှတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရအောင် ဦးချရလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ ငါခေါ်သောအခါမထူးကြ။ ငါပြောသောအခါ နားမထောင်ကြ။ ငါ့မျက်မှောက်၌
မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်ကြ၏။ ငါမနှစ်သက်သော အရာကို ရွေးယူကြ၏။ ၁၃ထို့ကြောင့်၊
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ကျွန်တို့သည် စားကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊
မွတ်သိပ်ကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန်တို့သည် သောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ရေငတ်ကြလိမ့်မည်။
ငါ၏ကျွန်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၄ငါ၏ ကျွန်တို့သည်
ရွှင်လန်း သော စိတ်နှင့် သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ဝမ်းနည်းသောစိတ်နှင့် ငိုကြွေးကြလိမ့်မည်။
ကြေကွဲသော နှလုံးနှင့် ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ ၁၅သင်တို့သည် ကိုယ်နာမကို၊ ငါရွေးကောက်သော
သူတို့၌ ကျိန်ဆဲဘို့ရာ ကျန်ရစ်စေကြလိမ့်မည်။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ကွပ်မျက်၍၊
ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့ကို အခြားသောနာမဖြင့် မှည့်တော်မူသည်။ ၁၆မြေကြီးပေါ်မှာ

မိမိကိုယ်မိမိကောင်းကြီးပေးသော သူသည်၊ သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍
ကောင်းကြီးပေးလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ကျိန်ဆိုသောသူသည်၊ သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို
တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အရင်အမှုတို့ကို မေ့လျော့ရ၏။ ငါ့မျက်မှောက်၌
ကွယ်ပျောက်လျက်ရှိကြ၏။
၁၇ ကြည့်ရှုလော့။ မိုဃ်းကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်ကို ငါဖန်ဆင်းမည်။
အရင်မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး ကို မအောက်မေ့ရ၊ နှလုံးမမှတ်မိရ။ ငါဖန်ဆင်းလာတံ့သောအရာကြောင့်၊
သင်တို့သည် အစဉ်အမြဲ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း၊
မြို့သားတို့ကို ရွှင်လန်းစရာအကြောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါဖန်ဆင်း၏။ ၁၉ ငါသည်လည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ကြောင့်
ဝမ်းမြောက်မည်။ ငါ၏လူတို့ကြောင့် ရွှင်လန်းမည်။ ထိုမြို့၌ ငိုကြွေးသံနှင့် အော်ဟစ်သံကိုနောက်
တဖန်မကြားရ။ ၂၀ထိုမြို့၌ အသက်ငယ်သော သူငယ်မရှိရ။ အသက်မပြည့် စုံသောလူအိုလည်းမရှိရ။
အသက်တရာရှိလျက် သေသောသူကို သူငယ်ဟူ၍ မှတ်ရ၏။ အပြစ်ရှိသောသေသောသူကို သူငယ်ဟူ၍မှတ်ရ၏။
အပြစ်ရှိသောသေသောသူသည် အသက်တရာရှိလျက် သေလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူဟူ၍ မှတ်ရ၏။
၂၁ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ဆောက်သော အိမ်၌ နေကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်စိုက်သောစပျစ်ဥယျာဉ်အသီးကို
စားကြလိမ့် မည်။ ကိုယ်စိုက်သော စပျစ်ဥယျာဉ်အသီးကို စားကြလိမ့်မည်။ ၂၂သူတို့သည် အိမ်ကိုဆောက်၍
အခြား သော သူနေရမည်မဟုတ်။ သူတို့သည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်၍ အခြားသောသူစားရမည်မဟုတ်။
ငါ၏လူတို့ အသက်သည် သစ်ပင်၏အသက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ကိုယ်ပြုစုသော အရာကို
ကြာမြင့်စွာသုံးဆောင်ကြ လိမ့်မည်။ ၂၃ငါရွေးကောက်သောသူတို့သည်အချည်းနှီး မလုပ်မဆောင်ရကြ။
အသက်တိုသောသားကို မဖွားမမြင်ရကြ။ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ အမျိုးအနွယ်တို့သည်
ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရသော သူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၂၄ငါသည် သူတို့မခေါ်မှီ
ကပင်ထူးမည်။ လျှောက်စဉ်တွင်ပင် ငါနားထောင်မည်။ ၂၅တောခွေးနှင့် သိုးသငယ်တို့သည်
အတူကျက်စားကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့သည် နွားကဲ့သို့မြက်ကိုစားလိမ့်မည်။ မြွေမူကား၊ မြေမှုန့်ကိုသာ
စားရလိမ့်မည်။ ငါ၏သန့်ရှင်းသော တောင်တပြင်လုံး၌ အချင်းချင်း ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို မပြုရကြဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆၆

၁ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်ဘုံသည်ငါ့ပလ္လင်ဖြစ်၏။ မြေကြီးသည်
ငါ့ခြေတင်ခုံဖြစ်၏။ အဘယ်သို့သော ဗိမာန်ကို ငါ့အဘို့ တည်ဆောက်ကြလိမ့်မည်နည်း။ ဘယ်အရပ်သည်
ငါကျိန်းဝပ်ရာ အရပ်ဖြစ်မည်နည်း။ ၂ဤအရာအလုံးစုံတို့သည် ငါကိုယ်တိုင် ဖန်ဆင်းသောကြောင့် ဖြစ်ကြ၏။
စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ နှလုံးကြေကွဲခြင်း၊ ငါ့စကားကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသောသူကိုသာ ငါကြည့်ရှုမည်။
၃တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နွားကိုသတ်သောသူသည် လူကိုသတ်သောသူနှင့်တူ၏။
သိုးသငယ်ကိုယဇ် ပူဇော်သောသူသည် ခွေးလည်ပင်းကိုဖြတ်သော သူနှင့်တူ၏။ အလှူဒါနကို
လှူဒါန်းသောသူသည် ဝက်သွေးကိုလှူဒါန်း သောသူနှင့်တူ၏။ လောဗန်ကိုမီးရှို့သောသူသည် ရုပ်တုကို
ကောင်းကြီးပေးသောသူနှင့် တူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထိုသူတို့သည် မိမိအလိုရှိရာလမ်းကို ရွေးကြ၏။
၄ငါသည်လည်း၊ သူတို့ကို ဘေးဥပဒ်များကိုရွေးမည်။ သူတို့ကြောက် သောအမှုကို ရောက်စေမည်။
အကြောင်းမူကား၊ ငါခေါ်သောအခါ အဘယ်သူမျှမထူး။ ငါပြောသောအခါ သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။
ငါ့မျက် မှောက်၌မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်၍၊ ငါမနှစ်သက်သောအရာကို ရွေးယူကြ၏။
၅ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကြောင့် တုန်လှုပ်သောသူတို့၊ စကားတော်ကို နားထောင်
ကြလော့။ သင်တို့ကိုမုန်း၍၊ ငါ့နာမကြောင့် နှင်ထုတ်သော ညီအစ်ကိုတို့က၊ ငါတို့သည် သင်တို့၏
ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မြင်ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းပွင့်တော်မူစေသတည်း ဟုပြောတတ်သော်

လည်း၊ ရှက်ကြောက်ကြ လိမ့်မည်။ ၆မြို့၌အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် သောအသံ၊
ဗိမာန်တော်ထဲကထွက်သောအသံ၊ ရန်သူတို့အားအကျိုးအပြစ် ကို ပေးတော်မူသော်ထာဝရဘုရား၏
စကားသံပေတည်း။

၇ဇိအုန်သတို့သမီးသည် သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို မခံမီသားကိုဘွား၏။ ဝေဒနာခံချိန်မရောက်မီသား
ယောကျ်ားကို မြင်၏။ ၈ထိုသို့သောအမှုကို အဘယ်သူသည်ကြားဘူးသနည်း။ ထိုသို့သောအမှုကို
အဘယ်သူသည် မြင်ဘူးသနည်း။ တိုင်းနိုင်ငံကို တနေ့ခြင်းတွင် ဘွားတတ်သလော။ ပြည်သူပြည်သား
အပေါင်းတို့ကို တပြိုင်နက်ဘွားတတ်သလော။ ဇိအုန်သတို့သမီးသည် သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ခံအံ့ဆဲတွင်၊
သားများကို ဘွားမြင်ပါသည်တကား။ ၉ သားဘွားမည်အကြောင်းကို ငါသည် စီရင်ပြီးမှ၊
မဘွားစေဘဲနေသလောဟု ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ၏။ ငါသည် ပဋိသန္ဓေပေးပြီးမှ၊မဘွားနိုင်အောင်
ချုပ်ထားရမည်လောဟု သင်၏ဘုရားသခင် မေးတော်မူ၏။ ၁၀ယေရုရှလင်မြို့ကို ချစ်သောသူအပေါင်းတို့၊
သူနှင့်အတူဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ယေရုရှလင်မြို့အတွက် စိတ်မသာ ညည်းတွားသောသူအပေါင်းတို့၊
သူနှင့်အတူ အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ၁၁သို့ပြုလျှင်၊ သူ၏ချမ်းသာခြင်းသားမြတ်ကိုစို့၍ ဝကြလိမ့်မည်။
သူ၏စည်းစိမ် ကြွယ်ဝခြင်းအထဲက ထုတ်ယူ၍ မွေ့လျော်ကြလိမ့်မည်။

၁၂ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြစ်ကဲ့သို့ ချမ်းသာကိုရင်း၊
စီးသောရေကဲ့သို့တပါးအမျိုးသားတို့၏ စည်းစိမ်ကိုရင်း ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါရောက်စေမည်။
သင်တို့သည်သားမြတ်ကို စို့၍ ခါး၌ချီခြင်း၊ ဒူးပေါ်မှာ မြှူခြင်းကို ခံစားရကြလိမ့်မည်။ ၁၃ အမိသည်သားယယ်ကို
နှစ်သိမ့်စေသကဲ့သို့၊ သင်တို့ကိုငါနှစ်သိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့ ၌ ချမ်းသာ ရကြ လိမ့်မည်။ ၁၄
ထိုသို့တွေ့မြင်သဖြင့်၊ သင်တို့၏နှလုံးသည် ရွှင်မြူး၍ ၊ အရိုးတို့သည် စိမ်းလန်းသော အပင်ကဲ့သို့
သန်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား လက်တော်သည် လည်း ကျွန်တော်တို့အားရင်း၊ အမျက်တော်သည်
ရန်သူတို့အား ရင်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။

၁၅ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာသောအရှိန်အားဖြင့် အမျက်တော်ကို၄င်း၊
မီးလျှံအားဖြင့် ဆုံးမ တော်မူခြင်းကိုရင်း၊ ထင်ရှားစွာပြခြင်းငှါ၊ လေဘွေကဲ့သို့သော ရထားတော်တို့ကို စီး၍၊
မီးကဲ့သို့ ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်၊ ၁၆ထာဝရဘုရားသည် မီးနှင့်ထားအားဖြင့်၊ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို
အပြစ်ပေးတော်မူ၍၊ ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက် တော်မူသော သူတို့သည် များကြလိမ့်မည်။
၁၇တဖန်မိန့်တော်မူကား၊ ဝက်သား၊ ကြွက်သား၊ ရွံရှာဘွယ်သော အရာကို စားလျက်၊ ဥယျာဉ်တို့တွင်
အလယ်၌ရှိသော သူတယောက်နောက်သို့ လိုက်၍၊ မိမိတို့ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ် စေသော သူတို့သည်
တပြိုင်နက် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏ အကျင့်တို့ကိုရင်း၊ အကြံအစည်တို့ကိုရင်း ငါသိ၏။

၁၈အချိန်တန်မှ ဘာသာစကားခြားနားသောလူ အမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကို ငါစည်းဝေးစေသဖြင့်၊
သူတို့သည် လာ၍ ငါ၏ဘုန်းကို ဖူးမြင်ကြလိမ့်မည်။ ၁၉ထိုသူတို့တွင် အလံကို ငါထူမည်။ ဘေးလွတ်သော
သူတို့ကို တာရှုပြည်၊ ဖုလပြည် လေးလက်နက်ကို သုံးတတ်သော လုဒပြည်၊ တုဗလပြည်၊ ယာဝန်ပြည်မှစ၍၊
ငါ၏ နာမကိုမကြား၊ ငါ၏ ဘုန်းကိုမမြင်၊ ဝေးစွာသောတကျွန်းနိုင်ငံအရပ်သို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊
တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါ၏ဘုန်းကို ဟောပြော ကြလိမ့်မည်။ ၂၀ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
စင်ကြယ်သော ဖလားစသည်တို့နှင့်၊ ပူဇော်သက္ကာကို ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည်
သင်တို့၏ ညီအစ်ကိုအပေါင်းကို မြင်း၊ ရထား၊ ထမ်းစင်၊ မြည်း၊ ကုလားအုပ် ပေါ်၌တင်၍၊ ထာဝရဘုရားအား
ပူဇော်ဘို့ရာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြည်ပြည်တို့မှ ငါ၏ သန့်ရှင်းသော တောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့
ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၁ထိုသူအချို့တို့ကို ငါရွေးယူ၍၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အရာနှင့် လေဝိလူအရာ၌ ခန့်ထားမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၂ငါဖန်ဆင်းသော ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်သည် ငါ့ရှေ့၌ တည်သကဲ့သို့၊
သင်တို့၏အမျိုးအနွယ် နှင့် သင်တို့၏ နာမသည်လည်း တည်ရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၃
လူသတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ လဆန်းနေ့ နှင့် ဥပုသ်နေ့ အစဉ်အတိုင်း
လာကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၄ ထိုသူတို့ သည်၊ ငါ့ကို ပြစ်မှားသောသူတို့၏
အသေကောင်များကို ထွက်၍ ကြည့်ရှုကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏ ပိုးသည် မသေနိုင်ရာ။ သူတို့၏ မီးသည်လည်း
မငြိမ်းနိုင်ရာ။ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၌ ရွံ့ရှာဘွယ်ဖြစ်ရာကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ဟေရှာယ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ယေရမိအနာဂတ္တိကျမ်း
THE BOOK OF THE PROPHET JEREMIAH.

၁

၁-၃ယုဒရှင်ဘုရင် အာမုန်သား ယောရှိမင်းနန်းစံဆယ်သုံးနှစ်တွင်၎င်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသား
ယောယကိမ် လက်ထက်၌၎င်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသား ဇေဒကိမင်းနန်းစံဆယ်တစ်နှစ် စေ့၍ ပဉ္စမလတွင်၊
ယေရုရှလင်မြို့သား တို့ကို သိမ်းသွားချုပ်ထားသည်တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသော
ဗယ်္ယာမိန်ပြည်၊ အာနသုတ် မြို့နေ ဟိလခိသားယဇ်ပုရောဟိတ် ယေရမိစကားမှာ၊
၄ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၅သင့်ကို
အမိဝမ်းထဲ၌ ငါမဖန်ဆင်းမှီ သင့်ကိုငါသိပြီ။ မဘွားမှီကပင် သင့်ကိုငါသန့်ရှင်းစေ၍၊ လူအမျိုးမျိုးတို့အဘို့၊
ပရောဖက်အရာ၌ ခန့်ထားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၆ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်
မဟောမပြောတတ်ပါ။ သူငယ်ဖြစ် ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၇ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်
သူငယ်ဖြစ်ပါ၏ဟု မပြောနှင့်။ အကြင်ရှိရာသို့ သင့်ကိုငါစေလွှတ်၏၊ ထိုသူရှိရာသို့ သင်သွားရမည်။
အကြင်စကားကို ငါမှာထား၏၊ ထိုစကားကို သင်ဆင့်ဆိုရမည်။ ၈သူတို့ကို မကြောက်နှင့်။
သင့်ကိုကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ သင်နှင့်အတူငါရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ၉လက်တော်ကိုဆန့်၍
ငါ့နှုတ်ကိုတို့တော်မူလျက်၊ သင်၏နှုတ်၌ ငါ့စကားကိုငါသွင်းထားပြီ။ ၁၀ကြည့်ရှုလော့။ သင်သည် နှုတ်ပယ်ဖြိုချ
ဖျက်ဆီးမှောက်လှဲရသော အခွင့်၊ တည်ဆောက်စိုက်ပျိုးရသောအခွင့်နှင့် သင့်ကိုလူအမျိုးမျိုးတို့၏
တိုင်းနိုင်ငံများအပေါ် မှာ ယနေ့ငါခန့်ထားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၁တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်၍၊ ယေရမိ၊ သင်သည်အဘယ်
အရာကို မြင်သည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည် ဗာတံကိုင်းကိုမြင်ပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊
၁၂ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်မှန်ကန်စွာမြင်ပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့စကားကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊
ငါစောင့်နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၃တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဒုတိယအကြိမ်ငါ့ဆီသို့ရောက်၍၊ သင်သည်အဘယ်
အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည်ဆူပွက်သော အိုးကင်းကိုမြင်ပါ၏။
မြောက်ဘက်သို့မျက်နှာပြု လျက်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၁၄ထာဝရဘုရားက၊ မြောက်မျက်နှာဘက်က
ဘေးဥပဒ်သည် ဤပြည်သားတို့အပေါ် သို့ထွက်လာလိမ့်မည်။ ၁၅အကြောင်းမူကား၊ မြောက်တိုင်း
နိုင်ငံသားအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကိုငါခေါ်၍၊ သူတို့သည် လာပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ တံခါးဝများတို့၌၎င်း၊
မြို့ရိုးပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ရပ်တို့၌၎င်း၊ ယုဒမြို့ရွာ အလုံးစုံတို့၌၎င်း မိမိတို့ရာဇပလ္လင်များကို အသီးအသီး
တည်ထားကြလိမ့်မည်။ ၁၆ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်သောအပြစ်၊ အခြားသောဘုရားတို့အား
နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့သောအပြစ်၊ မိမိတို့လက်ဖြင့်လုပ်သောအရာကို ကိုးကွယ်သော အပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့်၊
သူတို့ကိုငါစစ်ကြော၍၊ အပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင်မည်။ ၁၇သို့ဖြစ်၍ သင်သည်ခါးပန်းကိုစီး၍ ထလော့။
ငါမှာထားသမျှကို သူတို့အားဟောပြောလော့။ သူတို့ရှေ့မှာ သင့်ကိုငါအရှက်မခွဲရမည်အကြောင်း
သူတို့ကိုမကြောက်နှင့်။ ၁၈ကြည့်ရှုလော့။ ယုဒရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပြည်သူပြည်သားတည်း
ဟူသော တနိုင်ငံလုံးတဘက်၌၊ ခိုင်ခံသောမြို့၊ သံတိုင်၊ ကြေးဝါထရံအရာ၌ သင့်ကိုယနေ့ငါခန့်ထား၏။
၁၉သူတို့သည် သင့်ကိုစစ်တိုက်၍ မနိုင်ရကြ။ သင့်ကိုကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၊ သင်နှင့်အတူငါရှိသည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂

၁တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်၍၊ သင်သည်ယေရုရှလင်မြို့
သို့သွားပြီးလျှင်၊ ၂အော်ဟစ်ရမည်အရာဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားက၊ လယ်မလုပ်သောတောအရပ်၌

သင်သည်ငါ့နောက်သို့လိုက်သော အခါ၊ အသက်အရွယ်နုငယ်၍ ခံရသောကျေးဇူးကိုငင်း၊ ထိမ်းမြားပေးစား
ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုငင်း ငါအောက်မေ့၏။ ၃ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသည်
ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်း၏။ စီးပွါးတော်အဘို့ အဦးသီးသော အသီးဖြစ်၏။
သူတို့ကိုလုယူသောသူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့အပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ်ရောက်ရသည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၄အိုယာကုပ်အမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို
နားထောင်ကြလော့။ ၅ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့သည် ငါ့ထံမှ
ဝေးစွာထွက်သွား၍၊ အနတ္တလမ်းသို့လိုက်လျက်၊ အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊ ငါ၌အဘယ်
မည်သော အပြစ်ကို တွေ့ကြသနည်း။ ၆သူတို့က၊ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်၍၊ တောတရှောက်လုံး၊
လွင်ပြင်၊ မြေတွင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ သေ့ခြောက်၍သေမင်းအရိပ်လွှမ်းမိုးသောပြည်၊ ခရီးသွားသောသူ၊
နေရာကျသောသူမရှိသော ပြည်တရှောက်လုံး သို့ပို့ဆောင်သော ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိ
တော်မူသနည်းဟု မမေးကြ။ ၇ဝပြောသောပြည်၏ အသီးအနှံ ဆီဥဆီကြည်ကို စားစေခြင်းငှါ သင်တို့ကို
ငါဆောင်သွား၍၊ သင်တို့သည် ဝင်စားသောအခါ၊ ငါ့ပြည်ကိုညစ်ညူးစေ၍၊ ငါ၏အမွေကို
ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်စေကြသည်တကား။ ၈ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိတော်
မူသနည်းဟု မမေးကြ။ ကျမ်းတတ်တို့သည် ငါ့ကိုမသိကြ။ သင်းအုပ်တို့သည် ငါ့ကိုပြစ်မှားကြ၏။
ပရောဖက်တို့သည် ဗာလကိုအမှီပြု၍ ဟောပြောလျက်၊ ကျေးဇူးမဲ့သောလမ်းသို့လိုက်ကြ၏။
၉ထိုကြောင့်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့သားသမီးများကို ငါစစ်ကြောမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၀ခိတ္တိမ် ကျွန်းတို့သို့ ကူး၍ ကြည့်ရှုကြလော့။ ကေဒါပြည်သို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ထိုသို့ဖြစ်ဖူးပြီလောဟု
စေ့စေ့ကြည့်ရှုဆင်ခြင် ကြလော့။ ၁၁အခြားတပါးသောလူမျိုးကိုးကွယ်သော ဘုရားသည်ဘုရား
မဟုတ်သော်လည်း၊ ပြောင်းလဲဘူးပြီလော့။ ငါ၏လူမျိုးသည် ကျေးဇူးမပြုနိုင်သောအရာဘို့ မိမိတို့ဘုန်းကို
ပြောင်းလဲကြပြီတကား။ ၁၂ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ သည်ကား၊ အိုမိုဃ်းကောင်းကင်တို့၊ ထိုအမှုကို
မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထသည်တိုင်အောင် ထိတ်လန့် လျက်နေကြလော့။ ၁၃ငါ၏လူတို့သည်
အသက်စမ်းရေတွင်းတည်းဟူသော၊ ငါ့ကိုစွန့်ပယ်၍၊ ရေမလုံ၊ ပဲ့ပျက်သော ရေကျင်းတို့ကို တူးသောအားဖြင့်
ဒုစရိုက်နှစ်ပါးကိုပြုကြပြီ။
၁၄ဣသရေလသည် ကျွန်ဖြစ်သလော။ ကျွန်သားပေါက်ဖြစ်သလော။ အဘယ်ကြောင့်လုယူခြင်းကိုခံရ
သနည်း။ ၁၅ခြင်္သေ့တို့သည် သူ့ကိုဟောက်၍ အသံမြည်ကြပြီ။ သူ၏ပြည်ကို ဖျက်ဆီးကြပြီ။ သူ၏မြို့တို့သည်
မီးလောင်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှမနေရ။ ၁၆နောဖမြို့သားနှင့် တာပနက်မြို့သားတို့သည် သင်၏ဦးထိပ်ကို
စားကြပြီ။ ၁၇သင့်ကိုပို့ဆောင်တော်မူသောသင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သင်သည်စွန့်သောကြောင့်၊
ထိုသို့ သောအပြစ်ရောက်သည် မဟုတ်လော။ ၁၈ယခုမှာ သင်သည်ရှိဟောရ မြစ်ရေကို သောက်အံ့သောငှါ၊
အဲဂုတ္တုလမ်း သို့ အဘယ်ကြောင့်လိုက်သနည်း။ ဥဖရတ်မြစ်ရေကို သောက်အံ့သောငှါ၊ အာရှုရိလမ်းသို့
အဘယ်ကြောင့် လိုက်သနည်း။ ၁၉သင်၏ ဒုစရိုက်သည် သင့်ကိုဆုံးမမည်။ သင်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်
သင့်ကိုအပြစ်ပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်သောအမှု၊
ငါ့ကိုမကြောက်ဘဲနေသောအမှုသည်၊ မကောင်းသောအမှု၊ ခါးသောအမှုဖြစ်သည်ကို သိမြင်ရမည်ဟု
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၂၀ရှေးကာလ၌ သင်ထမ်းရသောထမ်းဘိုး၊ သင်၌ချည်သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ငါချိုးချွတ်၍ သင်က၊
အကျွန်ုပ်သည် မမှားယွင်းဘဲ နေပါမည်ဟု သတိထားသော်လည်း၊ မြင့်သောတောင်သောရှိသမျှအပေါ်၌ငင်း၊
စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှအောက်၌ငင်း၊ ကိုယ်ကိုချ၍ ပြည်တန်ဆာလုပ်လေ၏။ ၂၁အကောင်းဆုံးသော
စပျစ်နွယ်ပင် အမျိုးစစ်ဖြစ်သော သင့်ကို ငါစိုက်ပျိုးသော်လည်း၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ အဘယ်မျှလောက်

ဖောက်ပြန်၍၊ အမျိုးမစစ်သော စပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်ပါသည်တကား။ ၂၂သင်သည် ပေါက်ဆပ်ပြာနှင့် ရေချိုး၍၊
ချက်သောဆပ်ပြာအများကို သုံးသော်လည်း၊ သင်၏အပြစ်သည် ငါ့ရှေ့မှာထင်ရှားသည်ဟု အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၃သင်ကလည်း၊ ငါသည် ညစ်ညူးခြင်းမရှိ၊ ဗာလဘုရားတို့နောက်သို့မလိုက်ဟု
အဘယ်သို့ဆိုနိုင်သနည်း။ ချိုင့်၌ သင်လိုက်သောလမ်း ကို ကြည့်ရှုလော့။ သင်ပြုသောအမှုတို့ကို ဝန်ခံလော့။
လျင်မြန်စွာပြေး၍ လှည့်လည်တတ်သော ကုလားအုပ်မပါ တကား။ ၂၄တော၌လှည့်လည်၍
ကိလေသာရာဂစိတ်နှင့် လေကိုရှူတတ်သော မြည်းရိုင်းမပါတကား။ အချိန်ရောက် သာအခါ
အဘယ်သူဆီတားနိုင်သည်နည်း။ သူ့ကိုရှာအံ့သောငှါ အဘယ်သူမျှပင်ပန်းခြင်းကို မခံရ။ အချိန်စေ့သောအခါ
သူ့ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ၂၅သင်၏ခြေနင်းကိုမပျက်စေနှင့်။ ရေငတ်ခြင်းအကြောင်းကို မပြုနှင့်ဟု ဆိုသော်လည်း၊
သင်ကမြော်လင့်စရာမရှိ၊ အလျှင်းမရှိ။ သူတပါးတို့ကို ငါချစ်၍၊ သူတို့နောက်သို့လိုက်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။
၂၆ဘမ်းမိသောသူခိုးသည် ရှက်သကဲ့သို့၊ ဣသရေလအမျိုး၏ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
ပုရောဖက်နှင့် တကွ အမျိုးသားများတို့သည် ရှက်ကြ၏။ ၂၇သစ်တုံးအား၊ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်အဘဖြစ်တော် မူ၏ဟူ၍၎င်း၊ ကျောက်အားလည်း၊ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ကိုဘွားမြင်တော်မူပြီဟူ၍၎င်း ဆိုလျက်၊ စင်စစ်ငါ့ကို မျက်နှာမပြု ကျောခိုင်းကြသော်လည်း၊
အမှုရောက်လျှင်မူကား၊ ထတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်တတ်ကြ၏။ ၂၈ကိုယ်အဘို့
သင်လုပ်သောဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ အမှုရောက်သောအခါ သူတို့သည် တတ်နိုင်လျှင်
ထား၍ ကယ်ကြပါလေစေဟု အိုယုဒပြည်၊ သင်သည် မြို့များအရည်အတွက်ရှိသည် အတိုင်း၊
သင်၏ဘုရားများရှိပါသည် တကား။ ၂၉ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အဘယ်အကျိုး
အလို့ငှါ ငါနှင့်တရားတွေ့ကြမည်နည်း။ သင်တို့ရှိသမျှသည် ငါ့ကိုပြစ်မှားကြပြီ။ ၃၀ငါသည်သင်တို့သားများကို
အချည်းနှီးဒဏ်ပေးပြီ။ သူတို့သည် ဆုံးမခြင်းကိုမခံကြ။ သင်တို့၏ ထားသည် လုယူဖျက်ဆီးတတ်သော
ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ ပုရောဖက်များကို ဖျက်ဆီးလေပြီ။

၃၁ယခုဖြစ်သောအမျိုးသားတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။
ငါသည်ဣသရေလ အမျိုး၌တောကဲ့၎င်း၊ မှောင်မိုက်နိုင်ငံကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ဘူးသလော။ ငါ၏လူတို့က၊ ငါတို့သည်
အရပ်ရပ်သို့လည်မည်။ ကိုယ်တော်ထံသို့ နောက်တဖန်မချည်းကပ်ဟု အဘယ်ကြောင့်ဆိုကြသနည်း။
၃၂အပျိုမသည် မိမိ၌ဆင်သောတန်ဆာ ကို၎င်း၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးသည် မိမိခါးပန်းကို၎င်း
မေ့လျော့နိုင်သလော။ သို့သော်လည်း၊ ငါ၏လူတို့သည် မရေတွက်နိုင်အောင်များစွာသောကာလပတ်လုံး
ငါ့ကိုမေ့လျော့ကြပြီ။ ၃၃သင်သည် ရည်းစားကိုရှာခြင်းငှါ၊ သင်တို့ ဘာသာဝလေ့တို့ကို အဘယ်ကြောင့်
ပြုပြင်သနည်း။ သင်၏အသိအကျွမ်းတို့ကိုသွေးဆောင်လေပြီတကား။ ၃၄ထိုမှတပါး၊ အနိုင်အထက်ပြုသည်ကို
သင်မတွေ့။ အပြစ်မရှိသော ဆင်းရဲသားတို့ကို အသေသတ်၍၊ သွန်းသောအသွေးသည် သင်၏အဝတ်စွန်း၌
ထင်ရှား၏။ ၃၅ထိုသို့သောအပြစ်များရှိသော်လည်း သင်က၊ ငါ၌အပြစ်မရှိသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏
အမျက်တော်သည် ငါမှလွှဲသွားလိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည်တကား။ ငါ၌အပြစ်မရှိဟု ဆိုသောကြောင့်၊
သင့်ကိုငါစစ်ကြောစီရင်မည်။ ၃၆သင်သည်အရပ်ရပ်သို့ ပြောင်းလဲခြင်းငှါ၊ အဘယ်ကြောင့်ဤမျှလောက်
လှည့်လည် သနည်း။ အာရှုရိပြည်ကို ရှက်ကြောက်သည်နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ရှက်ကြောက်လိမ့်မည်။
၃၇သင်သည်မိမိလက်ကို မိမိခေါင်းပေါ်မှာတင်လျက်၊ ထိုပြည်မှ အမှန်ထွက်သွားရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
သင်ခိုလှုံသောအရာတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ပယ်တော်မူသောကြောင့်၊ ခိုလှုံ၍ အကျိုးကိုမရနိုင်ရာ။

၃

၁ယောက်ျားစွန့်ပစ်သော မိန်းမသည် ထွက်သွား၍၊ အခြားသောသူ၏ မယားဖြစ်ပြီးမှ၊
အရင်လင်သည် ထိုမိန်းမကို ပြန်၍ယူသင့်သလော့။ ထိုသို့ပြုသော ပြည်သည် ညစ်ညူးသည်မဟုတ်လောဟု
ဆိုလေ့ရှိလျက်နှင့်၊ သင်သည်များစွာသောရည်းစားတို့၌ မှီဝဲ၍၊ မှားယွင်းသော်လည်း၊ ငါ့ထံသို့ပြန်လာပါဟု

ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၂မြင့်သောအရပ်များကို မျှော်ကြည့်၍၊ လင်မနေဘူးသောအရပ်တစုံတခုကို
ရှာလော့။ အာရပ်လူသည် တော၌စောင့် သကဲ့သို့၊ သင်သည်လမ်းတို့၌ စောင့်နေ၍၊
မတရားသောမေထုန်အားဖြင့်၎င်း၊ အဓမ္မအမှုအားဖြင့်၎င်း ပြည်ကို ညစ်ညူးစေပြီ။ ၃မိုဃ်းခေါင်၍
နောက်မိုဃ်းတိုင်အောင် မရွာသော်လည်း၊ သင်သည်ပြည်တန်ဆာနဖူးရှိ၍ ရှက်ခြင်းသဘောကို ပယ်ရှားပြီ။
၄ယခုမှစ၍ သင်က၊ အကျွန်ုပ်အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်ငယ်စဉ် စောင့်မပါပြီဟု
ငါ့အားအော်ဟစ်ပါစေသော။ ၅ဘုရားသခင်သည် အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူမည်လော့။ အဆုံးတိုင်အောင်
အပြစ်ကိုမှတ်တော်မူမည်လောဟု ဆိုပါစေသော။ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း
အဓမ္မအမှုကိုပြုပါသည်တကား။

၆ယောရှိမင်းကြီးလက်ထက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖောက်ပြန်သော
ဣသရေလအမျိုး ပြုသောအမှုကို သင်မြင်ပြီလော။ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှအပေါ်သို့ တတ်၍၎င်း၊
စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှအောက်၌၎င်း ပြည်တန်ဆာလုပ်လေပြီ။ ၇သူသည် ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုပြီမှ၊
ငါ့ထံသို့ပြန်လာပါဟု ငါပြောသော်လည်း၊ သူသည်ပြန်၍မလာ။ ထိုအမှုကို သူ၏ညီမ၊
သစ္စာပျက်သောညီမယုဒသည် ကြည်မြင်လေ၏။ ၈ဖောက်ပြန်သော ဣသရေလသည် မတရားသော
မေထုန်ကိုပြု၍၊ မှားယွင်းသောအပြစ်များ ကြောင့်၊ သူနှင့်ငါကွာ၍ ဖြတ်စာကိုအပ်သော်လည်း၊
သစ္စာပျက်သောညီမယုဒသည်လည်း၊ မကြောက်ဘဲသွား၍ ပြည်တန်ဆာလုပ်ကြောင်းကို ငါမြင်ရ၏။
၉သူသည်မတရားသောမေထုန်ကိုပြု၍ အလွန်လေ်လည်သောအားဖြင့် ပြည်ကိုညစ်ညူးစေ၍၊ ကျောက်
နှင့်၎င်း၊ သစ်တုံးနှင့်၎င်း မှားယွင်းလေ၏။ ၁၀ထိုမျှလောက်အပြစ်ရှိသော်လည်း၊ သစ္စာပျက်သောညီမယုဒသည်
ငါ့ထံသို့စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ပြန်၍ မလာ။ ပြန်လာဟန်ဆောင်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သစ္စာပျက်သောယုဒသည်
ဖောက်ပြန်သော ဣသရေလထက်အပြစ်ကြီး၏။ ၁၂သင်သည် သွား၍ မြောက်မျက်နှာသို့ ဟစ်ကြော်ရမည်
စကားဟူမူကား၊ အိုဖောက်ပြန်သော ဣသရေလ၊ ပြန်လာပါဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ သင်၌ငါသည်
မျက်မှန်းကျိုးခြင်းကို မပြု၊ ကရုဏာစိတ်သဘော ရှိ၏။ အစဉ်အမျက်ထွက်တတ်သည် မဟုတ်ဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃သင်သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို
ပြစ်မှား၍၊ စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှအောက်၌ တွေ့သောသူစိမ်းတို့နှင့် မှားယွင်းသောအပြစ်ရှိကြောင်းကို
ဝန်ချရုံမျှသာ ပြုလော့ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၄အိုဖောက်ပြန်သောသူငယ်တို့၊ ပြန်လာကြလော့ဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ငါသည်သင်တို့ကို ရွံရှာဘူး သော်လည်း၊ သင်တို့မြို့များထဲက တမြို့လျှင်
လူတယောက်၊ အမျိုးသားချင်းအစုစုထဲက တစုလျှင် လူနှစ်ယောက် ကို ရွေးယူ၍ ဇိအုန်မြို့သို့ ပို့ဆောင်မည်။
၁၅ငါသည် နှစ်သက်သောသူတို့ကို သင်းအုပ်အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ သူတို့သည် ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံလျက်
သင်တို့ကို အုပ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၆ထိုကာလတွင် သင်တို့သည် ပြည်တော်၌ တိုးပွါးများပြားသောအခါ၊
ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ဟူ၍၊ နောက်တဖန် မပြောမဆိုရ။ ထိုသေတ္တာ ကိုစိတ်မစွဲလန်း၊
မအောက်မေ့၊ မပြုစုရ။ နောက်တဖန် မလုပ်ရဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၇ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့ကို
ထာဝရဘုရား၏ ပလ္လင်ဟူ၍ ခေါ်ကြလိမ့်မည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို
အမှီပြု၍၊ ထိုပလ္လင်သို့စည်းဝေးကြလိမ့်မ်။ နောက်တဖန် မိမိတို့၌ ဆိုးသောစိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်းသဘော သို့
လိုက်၍ မကျင့်ရကြ။ ၁၈ထိုကာလ၌ ယုဒအမျိုးသည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ပေါင်းဘော်လျက်၊ မြောက်မျက်နှာ
အရပ်က တစုတည်းလာ၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများအမွေခံဘို့ ငါပေးဘူးသော ပြည်သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။
၁၉ငါသည် သင့်ကို သားတို့တွင် အဘယ်သို့ ထားရအံ့နည်း။ သာယာသောပြည်၊ တိုင်းနိုင်ငံအပေါင်းတို့၏
အထွဋ်၊ ဘုန်းကြီးသောအမွေခံရာပြည်ကို သင့်အားအဘယ်သို့ပေးရအံ့နည်းဟု ငါမေးသောအခါ၊
သင်သည်ငါ့ကို အကျွန်ုပ်အဘဟူ၍ ခေါ်ရလိမ့်မည်။ ငါ့ထံမှလွှဲ၍ မသွားရဟု ငါပြန်ပြော၏။

၂၀အို ဣသရေလအမျိုး၊ မယားသည် မိမိခင်ပွန်း၌ သစ္စာဖျက်သကဲ့သို့၊ အကယ်စင်စစ်သင်တို့သည်
ငါ၌ သစ္စာပျက်ကြပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၁ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မြင့်သောအရပ်
တို့၌ငိုကြွေး၍ တောင်းပန်သောအသံကို ငါကြားရပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် လမ်းလွှဲ၍၊
မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့ကြပြီ။ ၂၂အိုဖောက်ပြန်သောသူငယ်၊ သင်တို့ပြန်လာကြလော့။
ဖောက်ပြန်ရာများကို ငါပြုပြင်မည်။ သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့လာကြပါ၏။
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ၂၃အကယ်စင်စစ်ကုန်းများနှင့်
တောင်းရိုးများတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ်အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကိုကယ်တင်ရာအကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ၂၄ရှက်ဘွယ်သောအရာသည်
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးဥစ္စာတည်းဟူသော သူတို့သိုးနွား၊ သားသမီးများကို အကျွန်ုပ်တို့
ငယ်သောအရွယ်ကပင် စား၍ကုန်ပါပြီ။ ၂၅အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှက်ကြောက်လျက် အိပ်ရကြ၏။
အသရေပျက်ခြင်း၌ နစ်မွန်းကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍
ယခုတိုင်အောင် ဘိုးဘေးနှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်။
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားပါပြီဟု ဆိုကြ၏။

၄

၁အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ပြန်လာလိုလျှင် ငါ့ထံသို့ပြန်လာပါ။ သင်၏ရွံရှာဘွယ်တို့ကို
ပယ်လိုလျှင် ငါ့ထံမှမရွေ့ရ။ ၂သင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟု သစ္စာစောင့်ခြင်း၊
တရားစီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် ကျိန်ဆိုလိမ့်မည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်လည်း၊
ထိုဘုရားသခင်အားဖြင့် မိမိတို့ကို ကောင်းကြီးပေး၍၊ ထိုဘုရားသခင်ကိုအမှီပြုလျက် ဝါကြွားကြလိမ့်မည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၃ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်တို့၏လယ်ကို ထွန်ကြလော့။ ဆူးပင်တို့တွင် မျိုးစေ့ကိုမကြဲကြနှင့်။ ၄အိုယုဒပြည်သူ
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ အလိုငှါ၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံ၍၊ သင်တို့နှလုံးအရေဖျားကို
လှီးဖယ်ကြလော့။ သို့မဟုတ်၊ သင်တို့၏ အကျင့်မကောင်းသောကြောင့်၊ ငါ့အမျက်သည်မီးကဲ့သို့ထွက်၍
အဘယ်သူမျှမငြိမ်းနိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။ ၅ယုဒပြည်၌တံပိုးမှုတ်ကြလောဟု၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍
တပြည်လုံးကြွေးကြော်၍ သိတင်းကြားကြလော့။ စည်းဝေး၍ ခိုင်ခံ့သောမြို့များအတွင်းသို့ ဝင်ကြကုန်အံ့ဟု
အရပ်ရပ်၌ အနှံ့အပြားကြွေးကြော်ကြလော့။ ၆ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ အလံကိုထူကြလော့။
လွတ်အောင်ပြေးကြလော့။ ရပ်၍ မနေကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်း ဘေးဥပဒ်ကို
မြောက်မျက်နှာမှ ငါသည်ဆောင်ခဲ့မည်။ ၇ခြင်္သေ့သည် မိမိနေရာချုံထဲထွက်လာပြီ။ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို
ဖျက်ဆီးသောသူသည် လမ်း၌လာဆဲရှိ၏။ သင်၏ပြည်ကို လူဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
သူသည်မိမိနေရာမှ ထွက်လာသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏မြို့တို့သည် လူမနေနိုင်အောင် ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၈ထိုအကြောင်း ကြောင့် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်းလျက်၊ ငိုကြွေးမြည်းတမ်း၍
အော်ဟစ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၌ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်သည် ငါတို့မှာလွှဲရှောင်၍
မသွားသေး။ ၉ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
မိန်းမောတွေဝေလျက်၊ ပရောဖက်တို့သည် ထိတ်လန့်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ သံလျက်သည် အသက်ကိုထိသည်တိုင်အောင်
ခွင်းသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငြိမ်သက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူသောအားဖြင့်၊
ဤလူများနှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို အလွန်လှည့်စားတော်မူပါပြီတကားဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၁ထိုကာလ၌ ဤလူများနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ရည်မှတ်၍ ဆိုရမည်ကား၊ ပူသောလေသည်
တော၌မြင့်သောအရပ်က ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးထံသို့ လာလိမ့်မည်။ အမှော်လွင့်စေခြင်း၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ
လာသောလေမဟုတ်။ ၁၂ထိုလေထက်ပြင်းသောလေသည် ငါ့အလို့ကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှါ လာလိမ့်မည်။ ယခုပင်
သူတို့ကို ငါကိုယ်တိုင်စစ်ကြော၍စီရင်မည်။ ၁၃လာသောမင်းသည် မိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့လာလိမ့်မည်။ သူ၏
ရထားတို့သည် လေဘွေကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သူ၏မြင်းတို့သည် ရွှေလင်းတထက်သာ၍ လျင်မြန်ကြ၏။
ငါတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။ ၁၄အိုယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည်ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်ခြင်းငှါ၊ သင်၏စိတ်နှလုံးကို ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့် ကင်းစင်စေလော့။ သင်၏အဓမ္မအကြံစည်တို့သည်
အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သင်၏အထဲ၌ တည်နေရမည်နည်း။ ၁၅ဒန်ပြည်၌အသံကို ကြားရ၏။
ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ဒုက္ခသိတင်းကို ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ၁၆အပြည်ပြည်တို့၌ သိတင်းကြားကြလော့။
ယေရုရှလင်မြို့ကို ရည်မှတ်၍ ကြွေးကြော်ကြလော့။ ကင်းစောင့်တို့သည် ဝေးသောပြည်ကလာ၍၊
ယုဒမြို့များတဘက်၌ ထူးကြလိမ့်မည်။ ၁၇လယ်ကိုစောင့်သောသူများကဲ့သို့ ထိုသူတို့သည် ယုဒပြည်ကို
ဝန်းရံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုပြည်သည် ငါ့ကိုပုန်ကန်ပြီ။ ၁၈သင်လိုက်သော ထုံးစံနှင့် သင်ကျင့်သော
အကျင့်တို့သည် သင့်အပေါ်မှာ ဤအမှုကိုသက်ရောက်စေပြီ။ သင်သည် ထိုသို့သောအမှုနှင့်တွေ့၍
ခါးဆပ်သောစိတ်၊ နာကြည်းစိတ်ရှိရာ၏ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ငါ့အသဲသည် နာ၏။ ငါ့အသည်းသည် နာ၏။ ငါ့နှလုံးအရေဖျားလည်း နာ၏။ ငါ့အထဲ၌ငါ့နှလုံး
ပူဆွေး၏။ ငါသည်တိတ်ဆိတ်စွာမနေနိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည်တံပိုးမှုတ်သံနှင့်
စစ်တိုက်သံကို ကြားရ၏။ ၂၀ပျက်စီးပြီ၊ ပျက်စီးပြီဟု အထပ်ထပ်ဟစ်ကြော်ရ၏။ တပြည်လုံးပျက်စီးပြီ။ ငါ၏
တဲတို့သည် ခဏခြင်းတွင် ပျက်စီးကြပြီ။ ၂၁ငါသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး အလံကိုမြင်ရအံ့နည်း။
အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး တံပိုးသံကို ကြားရအံ့နည်း။

၂၂အကယ်စင်စစ် ငါ၏လူတို့သည် ထိုင်းမှိုင်း၍ ငါ့ကိုမသိကြ။ မိုက်သောသူငယ်ဖြစ်၍ ဥာဏ်မရှိကြ။
မကောင်းသောအမှုတို့၌ လိမ္မာကြ၏။ ကောင်းသောအမှုတို့ကို မပြုတတ်ကြ။

၂၃ငါသည် မြေကြီးကိုကြည့်ရှု၍ လွတ်လပ်လဟာဖြစ်၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုလည်း ငါကြည့်ရှု၍
အလင်းမရှိ။ ၂၄တောင်တို့ကိုလည်း ငါကြည့်ရှု၍၊ သူတို့နှင့် တကွ ကုန်းရှိသမျှတို့သည် တုန်လှုပ်လျက်နေကြ၏။
၂၅ငါကြည့်ရှု၍ လူမရှိ။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်အပေါင်းတို့သည် ပြေးကြပြီ။ ၂၆ငါကြည့်ရှု၍ ဝပြောသောပြည်သည်
တောဖြစ်လေပြီ။ မြို့များတို့သည် ပြိုပျက်လျက်ရှိကြ၏။ ထာဝရဘုရားရှေ့၊ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ရှေ့၌
ထိုသို့သောအခြင်းအရာ တို့သည် ဖြစ်ရကြ၏။

၂၇ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တပြည်လုံးပျက်စီးရာဖြစ်လိမ့်မည်။ ပျက်စီးခြင်းကို
ငါမဆီးတား၊ ၂၈ထိုကြောင့်၊ မြေကြီးသည် ညည်းတွားလိမ့်မည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်လည်း နက်လိမ့်မည်။
ငါသည်ပြောပြီးမှ နောင်တမရှိ။ ကြံပြီးမှ အကြံမပျက်ရ။ ၂၉မြင်းစီးသူရဲနှင့် လေးကိုင်သူရဲတို့ ဟစ်သော
အသံကြောင့်၊ မြို့သားအပေါင်း တို့သည် တောအုပ်သို့ ပြေးသွားကြ၏။ ကျောက်ပေါ်သို့တတ်ကြ၏။
မြို့ရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပစ်၍ နေသောသူတယောက် မျှမရှိရ။ ၃၀သင်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၊
အဘယ်သို့ပြုလိမ့်မည်နည်း။ နီမောင်းသောအဝတ်ကို ဝတ်သော်၎င်း၊ ရွှေတန်ဆာကိုဆင်သော်၎င်း၊
သင်၏မျက်နှာစုတ်ပဲ့သည်တိုင်အောင် ဆေးသုတ်သော်၎င်း၊ သင်၏တင့်တယ်ခြင်းကို အချည်းနှီးပြု၏။ သင်၏
ရည်းစားတို့သည် သင့်ကိုစွန့်၍၊ သင်၏အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။ ၃၁အကယ်စင်စစ်သားဘွားသော
မိန်းမညည်းသံ၊ သားဦးဘွားသောမိန်းမ၏ ဝေဒနာခံရာအသံကဲ့သို့၊ ဇိအုန်သတို့သမီးအော်ဟစ်သံကို
ငါကြားရ၏။ ထိုသတို့သမီးက၊ အကျွန်ုပ်သည် အမင်္ဂလာရှိပါ၏။ လူသတ်များ ကြောင့်
အကျွန်ုပ်စိတ်ပျက်ပါ၏ဟု မိမိလက်ဝါးကိုဖြန့်၍ ငိုကြွေးလျက်နေ၏။

၁ယေရုရှလင်မြို့ကို အပြစ်မှငါလွှတ်မည်အကြောင်း၊ တရားသဖြင့်ကျင့်သောမြို့သား၊ သစ္စာစောင့်
သော မြို့သား တစုံတယောက်မျှရှိလျှင်၊ ထိုသူကို တွေ့အံ့သောငှါ၊ မြို့လမ်းတို့၌ တောင်မြောက် ပြေး၍၊
ကျယ်သောအရပ် တို့၌ ရှာဖွေကြည့်ရှုကြလော့။ ၂သူတို့က၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟု
ဆိုသော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ် မဟုတ်မမှန် ကျိန်ဆိုတတ်ကြ၏။
၃အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာတရားကို ထောက်ရှုတော်မူသည်မဟုတ်လော။
ကိုယ်တော်သည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသော်လည်း သူတို့သည် ညှိုးငယ်သောစိတ်မရှိကြပါ။ ဖျက်ဆီးတော်မူ
သော်လည်း၊ သူတို့သည် ဆုံးမခြင်းကို ငြင်းပယ်ကြပါပြီ။ မိမိတို့မျက်နှာကို ကျောက်ထက်သာ၍
မာစေကြပါပြီ။ ငါတို့သည် ပြန်၍မလာဟု ငြင်းဆန်လျက်နေကြပါ၏။ ၄ငါကလည်း၊ အကယ်စင်စစ်
ဤသူတို့သည် ဆင်းရဲသားဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကိုင်း၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်စီရင်
တော်မူရာကိုင်း၊ မသိသောကြောင့် မိုက်ကြ၏။ ၅လူကြီးများထံသို့ ငါသွား၍ပြောမည်။ သူတို့သည်
ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကိုင်း၊ မိမိတို့ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူရာကိုင်း သိကြ၏ဟု ဆိုသော်လည်း၊
သူတို့သည် ထမ်းဘိုးတော်ကို ချိုး၍၊ အနှောင်အဖွဲ့တော်တို့ကို ဖျက်ကြပြီ။ ၆ထိုကြောင့်၊
တောမှလာသောခြင်္သေ့သည် သူတို့ကို သတ်လိမ့်မည်။ ညဦးယံ၌ လည်တတ်သောတောခွေးသည် သူတို့ကို
ကိုက်စားလိမ့်မည်။ ကျားသစ်သည် သူတို့မြို့ကိုစောင့်၍၊ မြို့ပြင်သို့ထွက်သွားသောသူအပေါင်းတို့ကို
အပိုင်းပိုင်းကိုက်ဖြတ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ပြစ်မှားသော အပြစ်များ၍၊ အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ်
ဖေါက်ပြန်ကြပြီ။
၇ထိုသို့သောအပြစ်မှ သင့်ကိုအဘယ်သို့ ငါလွှတ်နိုင်သနည်း။ သင်၏သားသမီးတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍၊
ဘုရားမဟုတ်သောသူတို့ကို တိုင်တည်လျက် ကျိန်ဆိုကြပြီ။ ငါသည်ဝစွာကျွေးသောအခါ သူတို့သည်
ပြည်တန်ဆာ အိမ်၌ စည်းဝေး၍ မှားယွင်းကြပြီ။ ၈ဝစွာစားရသော မြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အသီးအသီးအိမ်နီးချင်း
မယားတို့ကို တပ်သောစိတ်နှင့် ဟီကြပြီ။ ၉ထိုသို့သော အပြစ်တို့ကို ငါသည်မစစ်ကြောဘဲ နေရမည်လော။
ထိုသို့သော အမျိုးကို ဒဏ်ပေး၍၊ ငါ့စိတ်ချင်ရဲမပြေဘဲ နေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၀မြို့ရိုးပေါ်သို့တတ်၍ ဖျက်စီးကြလော့။ ပျက်စီးခြင်းကို မစဲစေကြနှင့်။ ခြေလက်တို့ကို
ပယ်ရှင်းကြလော့။ ထာဝရဘုရားဆိုင်တော်မမူ။ ၁၁ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးတို့သည် ငါ့ထံ၌
ခံဘူးသောသစ္စာကို ဖျက်ကြပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၂သူတို့က၊ ထာဝရဘုရားမရှိ။ ငါတို့အပေါ်၌
ဘေးဥပဒ်မရောက်ရ။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးကို ငါတို့သည် မတွေ့ရကြ။ ၁၃ပရောဖက်တို့သည်
လေသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၌ နှုတ်ကပတ် တော်မရှိ။ သူတို့ဟောပြောသည်အတိုင်း သူတို့ခံရလိမ့်မည်ဟု
ထာဝရဘုရားကို ငြင်းပယ်လျက် ဆိုတတ်ကြ၏။ ၁၄သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်၊ ငါ့စကားကို
သင်၏နှုတ်၌ မီးကဲ့သို့၎င်း၊ ဤလူမျိုးကို ထင်းကဲ့သို့၎င်း ငါဖြစ်စေ၍ သူတို့ကို မီးလောင်ရလိမ့်မည်။
၁၅ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင့်ကိုတိုက်စေဘို့ လူတမျိုးကို ဝေးသော
အရပ်က ငါဆောင်ခဲ့မည်။ အားကြီးသောအမျိုး၊ ရှေးကာလ၌ဖြစ်ဘူးသောအမျိုး၊ သူတို့စကားကို သင်မသိ
နားမလည်သောအမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၆သူတို့မြှားတောင့်သည် ဖွင့်ထားသောသင်္ချိုင်းတွင်းဖြစ်၏။ ထိုသူတို့
အပေါင်း တို့သည် ခွန်အားကြီးသောသူဖြစ်ကြ၏။ ၁၇ထိုသူတို့သည် သင်၏အသီးအနှံနှင့် သင်၏
မုန့်ကိုစားကြလိမ့်မည်။ သင်၏ သားသမီးတို့ကိုလည်း စားကြလိမ့်မည်။ သင်၏သိုးနွားတို့ကိုလည်း
စားကြလိမ့်မည်။ သင်၏စပျစ်နွယ်ပင်နှင့် သင်္ဘောသဖန်းပင်ကိုလည်း စားကြလိမ့်မည်။ သင်ခိုလှုံ၍
ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုလည်း တိုက်၍လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။ ၁၈သို့ရာတွင်၊ ထိုကာ၌ငါသည် သင်၏အမှုကို
မဆုံးဖြတ်သေးဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၉သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊
ငါတို့၌ ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို အဘယ်ကြောင့် စီရင်တော်မူသနည်းဟု မေးကြသောအခါ၊ သင်တို့သည်

ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍၊ ကိုယ်ပိုင်သောပြည်၌ တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့၏ အမှုကိုဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်မပိုင်
သောပြည်၌ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏ အမှုကိုဆောင်ရွက်ရကြလိမ့်မည်ဟု သင်သည် သူတို့အား
ဆင့်ဆိုရမည်။
၂၀ယာကုပ်အမျိုးနေရာ ယုဒပြည်၌ ဟောပြောကြွေးကြော်ရမည်မှာ၊ ၂၁အိုမျက်စိရှိလျက်နှင့် မမြင်၊
နားရှိလျက်နှင့် မကြား၊ ဉာဏ်မဲ့သောလူမိုက်တို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ၂၂ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
ပင်လယ်မလွှန်နိုင်ငံအောင် ဆီးတားဘို့ရာ သဲကိုထာဝရအပိုင်းအခြား ခန့်ထားသောငါကို သင်တို့သည်
မကြောက်ကြသလော။ ငါ၏ရှေ့တော်၌ မတုန်လှုပ်ကြသလော့။ ပင်လယ်လှိုင်းတံပိုးတို့သည် ထ၍မနိုင်၊
ဟုန်း၍ မကျော်မလွန်နိုင်သော်လည်း၊ ၂၃ဤလူမျိုးသည် ပြစ်မှားပုန်ကန်သော သဘောရှိ၍၊ အစဉ်ပုန်
ကန်တတ်ကြ၏။ ၂၄အချိန်တန်မှ အရင်မိုဃ်းနှင့် နောက်မိုဃ်းကို ရွာစေ၍၊ အသီးအနှံသိမ်းမြဲ သိမ်းရာကာလကို
ငါတို့အဘို့ သိုထားတော်မူသောငါတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ယခုကြောက်ကြကုန်အံ့ဟု၊
သူတို့သည်စိတ်နှလုံးထဲ၌ မဆိုတတ်ကြ။ ၂၅သင်တို့ဒုစရိုက်သည် ထိုသို့သောအရာတို့ကို လွှဲ၍
သင်တို့အပြစ်သည် သင်တို့၏ မင်္ဂလာကို ဆီးတားလေသည်။ ၂၆ဝပ်လျက်နေသော မုဆိုးကဲ့သို့
ချောင်းမြောင်းသော လူဆိုးတို့သည် ငါ၏လူတို့တွင် ရှိကြ၏။ လူတို့ကိုထောင်ခြင်းငှါ ထောင်ချောက်ကို
ထားကြပြီ။ ၂၇ငှက်ထောင်အိမ်သည် ငှက်တို့နှင့် ပြည့်သကဲ့သို့ သူတို့အိမ်သည်လှည့်စားခြင်း
ပရိယာယ်နှင့်ပြည့်၏။ ထိုသို့သူတို့သည် အားတိုးပွါး၍ ရတတ်ခြင်းသို့ရောက်ရ၏။ ၂၈ဝလျက်၊
မျက်နှာပြောင်လျက်ရှိကြ၏။ ဆိုးသောသူတို့ထက်သာ၍ ဆိုးကြ၏။ တရားသဖြင့် မစီရင်ကြ။ မိဘမရှိသော
သူငယ်၏အမှုကို စောင့်၍ အနိုင်မပေးကြ။ ဆင်းရဲသောသူဘက်၌ တရားသဖြင့် မစီရင်ကြ။
၂၉ထိုသို့သောအပြစ်တို့ကို ငါသည်မစစ်ကြောဘဲ နေရမည်လော။ ထိုသို့သောအမျိုးကိုဒဏ်ပေး၍၊ ငါစိတ်
ချင်ရဲ၍ မပြောဘဲ နေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၃၀အံ့ဩရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုကို ပြည်တော်၌ပြုကြ၏။ ၃၁ပရောဖက်တို့သည် မဟုတ်မမှန်ဟော
ပြောကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဝန်ခံ၍ အစိုးရကြ၏။ ထိုသို့သောအမှုကို ငါ၏လူတို့သည် နှစ်သက်
ကြ၏။ ထိုအမှုဆုံး သောအခါ သင်တို့သည်အဘယ်သို့ ပြုကြလိမ့်မည်နည်း။

၆

၁အို ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲကထွက်၍၊ လွတ်အောင်ပြေးကြလော့။
တေကောရွာ၌ တံပိုးမှုတ်ကြလော့။ ဗေသက္ကရင်ရွာ၌ မီးရှူးကိုမြှောက်၍ ပြကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊
ဘေးဥပဒ်တည်းဟူသော ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်း အကြောင်းအရာသည် မြောက်မျက်နှာကပေါ်လာ၏။
၂အဆင်းလှ၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသူ တည်းဟူသော ဇိအုန်သတို့သမီးကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ ၃သိုးထိန်းတို့သည်
သိုးစုများပါလျက် သူတို့ထံလာ၍၊ သူ့တဘက်ပတ်လည်၌ တဲဆောက်၍၊ အသီးအသီး မိမိတို့နေရာမှာ
ကျက်စားကြလိမ့်မည်။ ၄သူ့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ ပြင်ကြလော့။ ထကြ။ မွန်းတည့်အချိန်၌ တက်သွားကြကုန်အံ့။
ငါတို့၌ခက်လှ၏။ မွန်းလွဲပြီ။ မိုဃ်းချုပ်လေပြီ။ ၅ထကြ။ ညဉ့်အခါတတ်သွား၍၊ သူ၏ဘုံဗိမာန်တို့ကို
ဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။ ၆ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
သစ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲကြလော့။ ယေရုရှလင်မြို့တဘက်၌ မြို့ရိုးကိုဖို့ကြလော့။ ဤမြို့သည် ဆုံးမစရာ
ကောင်းသောမြို့ဖြစ်၏။ မြို့ထဲ၌ ညှဉ်းဆဲခြင်း သက်သက်ရှိ၏။ ၇စမ်းရေပေါက်ဝမှ ရေသည် စီးထွက်သကဲ့သို့၊
ထိုမြို့သည် ဒုစရိုက်ထွက်စေတတ်၏။ မြို့ထဲ၌ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းအသံကို ကြားရ၏။ အနာများနှင့်
ဒဏ်ချက်ရာများကို အစဉ်ငါမြင်ရ၏။ ၈အိုယေရုရှလင်မြို့၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံလော့။ သို့မဟုတ်၊ သင့်ကိုငါရွံ့ရှာမည်။
သင့်ကိုပယ်ရှင်း၍ လူဆိတ်ညံ့ရာအရပ်ဖြစ်စေမည်။ ၉ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စပျစ်နွယ်ပင်၌ အကျန်အကြွင်းကို လိုက်၍ဆွတ်သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလ၌
ကျန်ကြွင်းသော အရာကို လိုက်၍ အကုန်အစင်ဆွတ်ကြလိမ့်မည်။ စပျစ်သီးဆွတ်သောသူကဲ့သို့၊

သင်၏လက်ကို ခြင်တောင်းထဲသို့ တဖန်သွင်း ဦးလော့။ ၁၀သူတို့သည်နားထောင်မည်အကြောင်း၊
အဘယ်သူကိုငါပြော၍ သတိပေးရမည်နည်း။ သူတို့နားသည် အရေဖျားလှီးခြင်းမခံသောနားဖြစ်၍၊
သူတို့သည် နားမထောင်နိုင်ကြ။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် သူတို့ကဲ့ရဲ့စရာဖြစ်၏။
ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ကို မနှစ်သက်ကြ။ ၁၁ထိုကြောင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်နှင့် ပြည့်ဝ၏။
အောင့်၍ မနေနိုင်။ လမ်း၌ရှိသောသူငယ်များနှင့် စုဝေးသောလူပျိုများအပေါ်သို့ အမျက်တော်ကို
ငါသွန်းလောင်းမည်။ လင်မယားအစုံကိုငင်း၊ အသက်ကြီးသောသူနှင့် အိုလွန်းသောသူကိုငင်း သိမ်းသွားမည်။
၁၂သူတို့အိမ်နှင့် တကွလယ်ယာ၊ မိန်းမတို့သည် သူတပါးလက်သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
ပြည်သူပြည်သားတို့ကို ငါဒဏ်ခတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍
အကြီးဆုံးသောသူအပေါင်းတို့သည် မတရားသောစီးပွားကို ရှာကြ၏။ ပရောဖက်မှစ၍
ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှိသမျှ တို့သည် မုသာကို သုံးကြ၏။ ၁၄ချမ်းသာမရှိသောအခါ ချမ်းသာ၊ ချမ်းသာဟု ပြောဆို
လျက်၊ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီး အနာကို ပေါ့လျော့စွာ ကုကြ၏။ ၁၅သူတို့သည် ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကိုပြုပြီးမှ
ရှက်ကြသလော့။ အလျှင်းမရှက်ကြ။ မျက်နှာမပျက်တတ်ကြ။ ထိုကြောင့်၊ တယောက်နောက်တယောက်
လဲကြလိမ့်မည်။ ငါစစ်ကြောသောအခါ နှိမ့်ချခြင်း သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၆ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လမ်းနားမှာ ရပ်၍ကြည့်ရှုကြလော့။ ရှေးလမ်းဟောင်းတို့ကို
ရှာဖွေ လျက်၊ ကောင်းသောလမ်းသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးမြန်း၍၊ ထိုလမ်းသို့လိုက်ကြလော့။
သို့ပြုလျှင်၊ စိတ်နှလုံးသက်သာကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ငါတို့သည် မလိုက်ဟုပြန်ပြောကြ၏။ ၁၇ငါကလည်း၊
တံပိုးမှုတ်သံကို နားထောင်ကြလောဟု ဆိုလျက်၊ သင်တို့အပေါ်၌ ကင်းစောင့်တို့ကို ခန့်ထားသောအခါ၊
ငါတို့သည် နားမထောင် ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၁၈သို့ဖြစ်၍၊ အိုတပါးအမျိုးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။
တပါးအမျိုးသားတို့တွင်ရှိနေသော ပရိသတ်တို့၊ သိမှတ်ကြလော့။ ၁၉အိုမြေကြီးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။
ဤလူမျိုးသည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ ငါ့တရားကိုလည်း ငြင်းပယ်သောကြောင့်၊ သူတို့အလိုအလျောက်
ကြံစည်ခြင်းအကျိုးအပြစ်တည်း ဟူသော၊ ကြီးစွာသောဘေးဥပဒ်ကို၊ သူတို့အပေါ်သို့ငါသက်ရောက်စေမည်။
၂၀ရှေဘပြည်မှ လောဗန်ကိုငင်း၊ ဝေးသောပြည်မှ မွှေးသောကြံကိုငင်း၊ အဘယ်ကြောင့်
ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့သနည်း။ သင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ငါအလိုမရှိ။ ပူဇော်သော ယဇ်အမျိုးမျိုးကို ငါမနှစ်သက်။
၂၁ထိုအကြောင်းကြောင့် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိမိ၍လဲစရာတို့ကို ဤလူမျိုးရှေ့မှာ
ငါထားမည်။ အဘနှင့်သားတို့သည် ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။ အိမ်နီးချင်းနှင့် အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်
အတူပျက်စီးကြလိမ့်မည်။ ၂၂ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမျိုးတမျိုးသည် မြောက်မျက်နှာမှ
ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ကြီးစွာသော လူမျိုးကိုမြေကြီးစွန်းမှ ငါနှိုးဆော်လိမ့်မည်။ ၂၃လေးနှင့်လှံတို့ကို လက်စွဲကြ၏။
ကြမ်းကြုတ်သောအမျိုးဖြစ်၍၊ သနားခြင်း ကရုဏာမရှိ။ သူတို့စကားသံသည် သမုဒ္ဒရာမြည်သံကဲ့သို့
ဟုန်းတတ်၏။ အိုဇိအုန် သတို့သမီး၊ စစ်သူရဲကဲ့သို့ တပ်ခင်းကျင်းလျက် မြင်းစီး၍၊ သင်ရှိရာသို့
ချီလာကြလိမ့်မည်။ ၂၄ထိုသိတင်းကိုငါတို့သည်ကြား၍ လက်အားလျော့ကြ၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုငင်း၊
သားဘွားသောမိန်းမခံရသကဲ့သို့ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုငင်း ခံကြရ၏။ ၂၅တောသို့မထွက်ကြနှင့်။ လမ်းမှာ
မသွားကြနှင့်။ ရန်သူ၌ထားပါ၏။ အရပ်ရပ်၌ဘေးရှိ၏။ ၂၆အိုငါ၏လူမျိုး သတို့သမီး၊ လျှော်တေအဝတ်ကို
ဝတ်စည်း၍ ပြာ၌လူးလည်းလော့။ တယောက်တည်းသောသားသေသည်ကို ငိုကြွေးသကဲ့သို့၊ ငိုကြွေး၍
ပြင်းစွာမြည်တမ်းလော့။ လုယူဖျက်ဆီးသော သူသည် ငါတို့ကို ချက်ခြင်းတိုက်လိမ့်မည်။
၂၇သင်သည် ငါ၏လူမျိုးကျင့်သော အကျင့်ဓလေ့တို့ကို စစ်၍သိမည်အကြောင်း၊ စစ်သောသူအရာ၌
ရဲတိုက်ကဲ့သို့ သင့်ကိုငါခန့်ထား၏။ ၂၈ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အလွန်ဖေါက်ပြန်သောသူ၊ ကုန်းတိုက်သောသူ
ဖြစ်ကြ၏။ ကြေးဝါနှင့် သံသက်သက်၊ ဖျက်တတ်သောအရာသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ ၂၉ဖိုကိုမီးလောင်ပြီ။

ခဲလည်းကုန်ပြီ။ စစ်သောသူသည် မှုတ်၍အကျိုးကိုမရ။ ညစ်သောအရာကို မထုတ်မပယ်နိုင်။ ၃၀ထိုသူတို့ကို
ပယ်သောငွေဟူ၍ ခေါ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ပယ်တော်မူ၏။

၇

၁ထာဝရဘုရား၏ အထံတော်က နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊ သင်သည်
ဗိမာန်တော် တံခါးဝ၌ ရပ်လျက် ကြွေးကြော်ရမည်စကားဟူမူကား၊ ၂ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ၊
ဤတံခါးတို့အတွင်းသို့ ဝင်သော ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပါတ်တော်ကို
နားထောင်ကြလော့။ ၃ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ဘာသာဝလေ့နှင့် သင်တို့အကျင့်များကို ပြုပြင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့ကို
ဤအရပ်၌ငါနေစေမည်။ ၄ဤသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ဗိမာန်တော်၊ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၊
ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော် ဖြစ်သတည်းဟု မုသာစကားကို ပြောသောသူတို့၌ မမှီဝဲကြနှင့်။
၅သင်တို့ဘာသာဝလေ့နှင့် သင်တို့အကျင့်များကို စုံလင်စွာပြုပြင်လျှင်၎င်း၊ အမှုသည် ချင်းတို့ကို
သေချာစွာတရားသဖြင့် စီရင်လျှင်၎င်း၊ ၆ဧည့်သည်အာဂန္တု၊ မိဘမရှိသောသူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမကိုမညှဉ်းဆဲ၊
အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်ကို ဤအရပ်၌မသတ်၊ ကိုယ်အကျိုးကိုဖျက်၍ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို
မချဉ်း ကပ်ဘဲနေလျှင်၎င်း၊ ၇သင်တို့ဘိုးဘေးတို့အား၊ ငါသည် အစဉ်မပြတ်ပေးသောပြည်တည်း ဟူသော
ဤအရပ်ဌာန၌ သင်တို့ကိုငါနေစေမည်။ ၈အကျိုးမရှိဘဲ မုသာစကားကို ပြောသောသူတို့၌ သင်တို့သည်
ခိုလှုံကြ၏။ ၉သင်တို့သည် သူ့ဥစ္စာကိုခိုးလျက်၊ လူအသက်ကိုသတ်လျက်၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားလျက်၊
မဟုတ်မမှန်ဘဲကျိန်ဆိုလျက်၊ ဗာလဘုရား ရှေ့၌ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့လျက်၊ ကိုယ်မသိဘူးသော
အခြားတပါးသောဘုရားတို့နောက်သို့ လိုက်လျက်နှင့်၊ ၁၀ငါ၏ နာမဖြင့်သမုတ်သော ဤအိမ်တော်၌၊
ငါ့ရှေ့မှာဝင်၍ရပ်လျက်၊ ဤရွံရှာဘွယ်သော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကယ်နှုတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံရပါပြီဟု လျှောက်ရကြမည်လော။ ၁၁ငါ၏နာမဖြင့် သမုတ်သော
ဤအိမ်တော်ကို၊ သင်တို့သည် ထားပြတွင်းကဲ့သို့ ထင်ကြသလော။ ဤအမှုကို ငါကိုယ်တိုင်မြင်ပြီဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂ရှေ့ဦးစွာငါ၏နာမကို ငါတည်စေသောအရပ်၊ ရှိလောရွာ၌ရှိသော
ငါ့အရပ်ဌာနသို့သွား၍၊ ငါ၏အမျိုးဣသရေလလူတို့၏အပြစ်ကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကို အဘယ်သို့ငါပြုဘူးသည်ကို
ကြည့်ရှုကြလော့။ ၁၃ယခုတွင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို
ပြုသောကြောင့်၎င်း၊ ငါသည် စောစော ထ၍ အထပ်ထပ်ပြောသော်လည်း၊ သင်တို့သည်နားမထောင်၊
ငါခေါ်၍ သင်တို့သည်မထူးသောကြောင့်၎င်း၊ ၁၄ရှိလောရွာကို ငါပြုသကဲ့သို့၊ ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ်သော၊
သင်တို့ခိုလှုံသော ဤအိမ်တော်၊ သင်တို့နှင့် ဘိုးဘေးတို့ အားငါပေးသော အရပ်ဌာနကိုငါပြုမည်။
၁၅သင်တို့ညီအစ်ကို ဖေရိမ်အမျိုးသားရှိသမျှတို့ကို ငါနှင်ထုတ်သကဲ့သို့၊ သင်တို့ကို ငါ့ထံမှ ငါနှင့်ထုတ်မည်။
၁၆သင်သည်လည်း ဤလူမျိုးအဘို့ ပဌနာမပြုနှင့်။ သူတို့အဘို့ အော်ဟစ်ခြင်း၊
ဆုတောင်းခြင်းကိုမပြုနှင့်။ ငါ့ကိုမသွေးဆောင်နှင့်။ သူ၏စကားကို ငါနားမထောင်။ ၁၇သူတို့သည် ယုဒမြို့များ၊
ယေရုရှလင်လမ်းများတို့၌ ပြုကြသောအမှုကို မမြင်သလော။ ၁၈ငါ့ကို နှောင့်ရှက်မည်အကြံနှင့်၊
ကောင်းကင်မိဖုရားအဘို့ မုန့်ပြားတို့ကိုလုပ်၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ရှေ့မှာ သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာကိုပြုခြင်းငှါ၊ သားတို့သည် ထင်းခွေကြ၏။ အဘ တို့သည် မီးထည့်ကြ၏။ မိန်းမတို့သည်
မုန့်နယ်ကြ၏။ ၁၉ထိုသို့ပြု၍ ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်ကြသလော။ မိမိတို့မျက်နှာကို ဖျက်မည်အကြောင်း၊
မိမိတို့ကိုယ်ကိုသာ နှောင့်ရှက်ကြသည်မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၀သို့ဖြစ်၍၊
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ရှိသောလူ၊ တိရစ္ဆာန်၊ သစ်ပင်၊ မြေအသီးအနှံအပေါ်မှာ
ငါသည် ဒေါသအမျက်မီးကို သွန်းလောင်း၍၊ ထိုမီးသည် မငြိမ်းဘဲလောင်လိမ့်မည်။

၂၁ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ သင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်များကို အခြားသောယဇ်များနှင့်အတူ ထား၍၊ အမဲသားကိုစားကြလော့။
၂၂အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနုတ်ဆောင်သောအခါ၊ မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသော
ယဇ်များအတွက် သူတို့ကို ငါမှာထားသည်မဟုတ်။ ၂၃ငါမှာထားသောအရာ ဟူမူကား၊ ငါ့စကားကို
နားထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်လည်း
ငါ၏လူမျိုးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ကိုယ်အကျိုးကို စောင့်လိုသောငှါ၊ ငါစီရင်သမျှသော တရားလမ်းသို့
လိုက်ရကြမည်ဟု မှာထား၏။ ၂၄သို့ရာတွင်၊ သူတို့သည် နားမထောင်၊ နားကိုမလှည့်ဘဲ ဆိုးညစ်သောနှလုံး
ခိုင်မာသည်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံပြုမူ၍ မျက်နှာမပြု၊ ကျောခိုင်းလျက် နေကြ၏။ ၂၅သင်တို့အဘများသည်
အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သွားသောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ ငါသည် နေ့တိုင်း စောစောထ၍၊
ငါ၏ကျွန်ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ်စေလွှတ်သော်လည်း၊ ၂၆သင်တို့သည်
ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ မနာမယူဘဲနေ၍ မိမိတို့လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေဖြင့်၊ အဘများထက်သာ၍
ဆိုးသွမ်းကြ၏။ ၂၇သင်သည် ဤစကားအလုံးစုံကို သူတို့အားပြောသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။
ခေါ်သော်လည်း မထူးကြ။ ၂၈သို့ဖြစ်၍ သင်ကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည် မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
စကားတော်ကိုနားမထောင်၊ ဆုံးမ၍မနိုင်သောအမျိုးဖြစ်၏။ သစ္စာစကားကိုမပြော၊ သစ္စာပျက်သော
အမျိုးဖြစ်သည်ဟု သူတို့အားပြောဆိုရမည်။ ၂၉သင်၏သစ္စာဆံပင်ကို ရိတ်၍ ပစ်လိုက်လော့။
မြင့်သောအရပ်၌ မြည်တမ်းခြင်းကိုပြုလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးကို ပယ်တော်
မူပြီ။ အမျက်တော်သင့်ရောက်သော အမျိုးကို စွန့်ပစ်တော်မူပြီ။ ၃၀ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဆိုးသောအမှုကိုပြုကြပြီ။ ငါ၏နာမဖြင့် သမုတ်သော အိမ်တော်ကို
ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ ရွံရှာဘွယ်သောအရာတို့ကို သွင်းထားကြပြီ။ ၃၁ငါမမှာထား၊ ငါအလျင်း
အလိုမရှိသော်လည်း၊ သူတို့သားသမီးများကို မီးရှို့ခြင်းငှါ ဟိန္နုံသား၏ချိုင့်၌ရှိသော တောဖက်ကုန်းတို့ကို
တည်ကြပြီ။ ၃၂သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုချိုင့်ကို တောဖက်ချိုင့်ဟူ၍မခေါ်၊
ဟိန္နုံသား၏ချိုင့်ဟူ၍မခေါ်၊ ကွပ်မျက်ရာချိုင့်ဟူ၍ ခေါ်ရသော အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ တောဖက်၌
မြေလွတ်မရှိသည်တိုင်အောင် သင်္ဂြိုဟ် ကြလိမ့်မည်။ ၃၃ဤလူမျိုးအသေကောင်တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်
ငှက်နှင့် တောသားရဲစားစရာဘို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို အဘယ်သူမျှမမောင်းရ။ ၃၄ယုဒမြို့များ၊
ယေရုရှလင်လမ်းများတို့၌ ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သားအသံနှင့်
မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးအသံကို ငါစဲစေမည်။ တပြည်လုံး သည် လူဆိတ်ညံရာအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၈

၁ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလအခါ ယုဒရှင်ဘုရင်၏အရိုး၊ မှူးမတ်တို့၏အရိုး၊
ယဇ်ပုရော ဟိတ်တို့၏အရိုး၊ ပရောဖက်တို့၏အရိုး၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ အရိုးများကို
သင်္ချိုင်းတွင်းများအထဲက ထုတ်ပစ်၍၊ ၂ထိုသူတို့သည် ကြည်ညိုရာ၊ အမှုဆောင်ရာ၊ လိုက်သွားရာ၊ ရှာဖွေရာ၊
ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သောနေ၊ လ၊ ကောင်းကင် တန်ဆာရှေ့မှာ လှန်ထားကြလိမ့်မည်။ ထိုအရိုးတို့ကို မစုမပုံ၊
မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ မြေပေါ်မှာ မစင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ၃ငါနှင့်လိုက်ရာအရပ်၌ ကျန်ကြွင်း၍၊
ဆိုးယုတ်သောဤအမျိုးသားတို့သည် အသက်ကိုအလိုမရှိ။ သေခြင်းကို အလိုရှိ၍ရွေးချယ်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၄တဖန် သင်သည် သူတို့အား ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ လဲသောသူသည်
နောက်တဖန် မထရသလော့။ လွဲသွားသောသူသည် နောက်တဖန်ပြန်၍ မလာရသလော။ ၅ဤလူမျိုးတည်း
ဟူသော ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရား ဖောက်ပြန်ခြင်းအားဖြင့် အဘယ်ကြောင့်

ဖောက်ပြန်ကြသနည်း။ မုသာကိုစွဲလမ်းကြ၏။ ငါတို့သည် ပြန်၍မလာဟု ခိုင်မာစွာဆိုကြ၏။
[၆]ငါစေ့စေ့နားထောင်သောအခါ၊ သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်စွာမပြောကြ။ ငါသည် အဘယ်သို့ပြုမိသနည်းဟု
ကိုယ်အပြစ်ကိုမြင်၍ အဘယ်သူမျှနောင်တမရ။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ မြင်းပြေးသကဲ့သို့၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
လမ်းလွဲ၍ တဟုန်တည်းပြေးတတ်ကြ၏။ [၇]မိုဃ်းကောင်းကင် ၌ ကျင်လည်သော တောငန်းသော်လည်း၊
မိမိအချိန်ကိုသိတတ်၏။ ဥချိုး၊ တီတီတွတ်၊ ဇရက်သော်လည်း၊ မိမိပြန် လာချိန်ကို မှတ်တတ်၏။
ငါ၏လူမူကား၊ ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူခြင်းကို နားမလည်တတ်။ [၈]ငါတို့သည် ပညာရှိ ဖြစ်၏။
ထာဝရဘုရား၏ တရားသည် ငါတို့၌ရှိ၏ဟု သင်တို့သည် အဘယ်သို့ဆိုရလိမ့်မည်နည်း။ အကယ်စင်စစ်
စာရေးတို့၏ မုသာမှင်တံသည် မုသာတရားကိုလုပ်လေပြီ။ [၉]ပညာရှိတို့သည် အရှက်ကွဲကြ၏။ ထိတ်လန့်၍
ကျော့ကွင်းထဲသို့ဝင်ကြပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ပယ်ကြပြီ။ သူတို့၌ ပညာမည်မျှရှိသနည်း။
[၁၀]ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သူတို့မယားများကို သူတပါး၌ငါအပ်မည်။ သူတို့လယ်ယာများကို သူတပါးတို့အား
အပိုင်ပေးမည်။ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူ အပေါင်းတို့သည် မတရားသောစီးပွားကို
ရှာကြ၏။ ပရောဖက်မှစ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှိသမျှတို့သည် မုသာကိုသုံးကြ၏။ [၁၁]ချမ်းသာမရှိသောအခါ
ချမ်းသာ၊ ချမ်းသာဟု ပြောဆိုလျက်၊ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးအနာကို ပေါ့လျော့စွာကုကြ၏။ [၁၂]သူတို့သည်
ရွံရှာဘွယ်အမှုကိုပြုပြီးမှ ရှက်ကြသလော။ အလျှင်းမရှက်ကြ။ မျက်နှာမပျက်တတ်ကြ။ ထိုကြောင့်၊
တယောက်နောက်တယောက် လဲကြ လိမ့်မည်။ ငါစစ်ကြောသောအခါ နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ [၁၃]သူတို့ကို ငါရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးမည်။ စပျစ်နွယ်ပင်၌ စပျစ်သီးမရှိရ။
သင်္ဘောသဖန်းပင်၌ သင်္ဘောသဖန်းသီးမရှိရ။ အရွက်လည်း ညှိုးနွမ်း ရမည်အကြောင်း၊ လွှမ်းမိုးသောသူတို့ကို
ငါစေလွှတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

[၁၄]ငါတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ထိုင်လျက်နေကြသနည်း။ စုဝေးကြကုန်အံ့၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့များ
အထဲသို့ဝင်၍ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြကုန်အံ့။ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား သည် ငါတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာနေစေ၍၊ ဆေးခါးနှင့်ရောသောရေကို တိုက်တော်မူ
၏။ [၁၅]ငါတို့သည် ချမ်းသာကို မြော်လင့်သော်လည်း၊ ကောင်းသောအရာမပေါ်လာ။ သက်သာချိန်ကို မြော်လင့်
သော်လည်း ဘေးသက်သက်ဖြစ်၏။ [၁၆]သူ့မြင်းနှာခေါင်းရှူသံကို ဒန်ပြည်ကကြားရ၏။ သူ့မြင်းရဲဟီသံကိုကြား၍
တပြည်လုံးတုန်လှုပ်လေ၏။ သူတို့သည် ရောက်လာ၍၊ ပြည်နှင့်တကွ ပြည်၌ရှိသမျှကိုငင်း၊ မြို့နှင့်တကွ
မြို့သားတို့ကိုငင်း စား၍မျိုကြ၏။

[၁၇]ကြည့်ရှုလော့။ မန်းမှုတ်၍မနိုင်သောမြွေ၊ ဆိုးသောမြွေများကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊
သင်တို့ကို ကိုက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

[၁၈]ငါဝမ်းနည်းခြင်းပျောက်မည်အကြောင်း အဘယ်သို့နည်း။ ငါသည် စိတ်ပျက်လျက်နေရ၏။
[၁၉]ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီး အော်ဟစ်သံကို ဝေးသောပြည်က ကြားရ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့၌
ရှိတော်မမူသလော။ မိမိ ရှင်ဘုရင်သည် မြို့ထဲ၌ ရှိတော်မမူသလော။

တကျွန်းတနိုင်ငံနှင့်ဆိုင်သော အချည်းနှီးအရာ၊ ရုပ်တုဆင်းတုအားဖြင့် သူတို့သည် ငါ့အမျက်ကို
နှိုးဆော် ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်ပြုကြသနည်း။

[၂၀]အသီးအနှံသိမ်းရာကာလလွန်ပြီ။ နွေကာလကုန်ပြီ။ ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့မရောက်ကြ။
[၂၁]ငါ၏ လူမျိုး သတို့သမီးသည် နာသောကြောင့်၊ ငါလည်းနာရ၏။ ကြမ်းတမ်းသောအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊
မိန်းမောတွေဝေ လျက်နေရ၏။ [၂၂]ဂိလဒ်ပြည်၌ ဗာလဇံပင်အစေးမရှိသလော။ ထိုပြည်၌ ဆေးသမား
မရှိသလော။ ရှိလျက်ပင် ငါ၏ လူမျိုးသတို့သမီးသည် အဘယ်ကြောင့် အနာမှမထမြောက်သနည်း။

၁ငါ၏လူအမျိုး သတို့သမီးနှင့်ဆိုင်သော အသေကောင်များအတွက်၊ ငါသည် နေ့ညဥ့်မပြတ်
ငိုရမည်အကြောင်း၊ ငါ့ဦးခေါင်းသည် ရေသက်သက်၊ ငါ့မျက်စိတို့သည် မျက်ရည်ထွက်သော စမ်းဖြစ်ပါစေ
သော။
၂ငါသည် ငါ၏လူမျိုးကိုစွန့်၍ ထွက်သွားနိုင်အောင် တော၌ တဲစားခန်းရှိပါစေသော။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူ၊ သစ္စာပျက်သော အစည်းအဝေး
ဖြစ်ကြ၏။ ၃သူတို့သည် မိမိတို့ လျှာတည်းဟူသော လေးကိုမုသာနှင့် တင်ကြ၏။ သစ္စာတရားကိုအမှီမပြုဘဲ
မြေကြီးပေါ်မှာ လူကြီးဖြစ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ် ဆိုးသောအမှုအပေါ်မှာ ဆိုးသောအမှုကို ထပ်၍ပြုကြ၏။
ငါ့ကိုလည်း မသိမမှတ်ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၄လူတိုင်း မိမိအပေါင်းအဘော်ကို သတိပြုလော့။
မိမိညီအစ်ကိုကိုမယုံကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုတိုင်း မိမိ ညီအစ်ကိုအရာကို ဆက်ဆက်လုယူမည်။
အပေါင်းအဘော်ရှိသမျှတို့သည် သူ့အသရေကို ဖျက်မြဲဖျက်ကြလိမ့်မည်။ ၅အပေါင်းအဘော်ရှိသမျှတို့သည်
တယောက်ကိုတယောက် လှည့်စားကြလိမ့်မည်။ သစ္စာစကားကိုမပြောဘဲ မုသာစကားကိုပြောခြင်းငှါ
မိမိတို့လျှာကို သွန်သင်ကြပြီ။ မတရားသောအမှုကို ပြုသောအားဖြင့် ကိုယ်ကိုပင်ပန်း စေကြပြီ။
၆သင်၏နေရာသည် မုသာအရပ်ရှိ၏။ အရပ်သားတို့သည် မုသာကြောင့် ငါ့ကိုမသိလိုက်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၇သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သူတို့ကို
အရည်ကျို၍ စုံစမ်းမည်။ သို့မဟုတ်၊ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီး၌ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်နည်း။ ၈သူတို့လျှာသည်
သေစေတတ်သောမြားဖြစ်၏။ ပရိယာယ်စကားကို ပြောတတ်၏။ အပေါင်းအဘော်ခြင်းတို့သည် နှုတ်ဖြင့်
လောကဝတ်စကားကို ပြော၍ နှလုံးဖြင့် ချောင်းမြောင်းတတ်ကြ၏။ ၉ထိုသို့သောအပြစ်တို့ကို ငါမစစ်ကြောဘဲ
နေရမည်လော။ ထိုသို့သောအမျိုးကို ဒဏ်ပေး၍၊ ငါ့စိတ်ချင်ရဲမပြေဘဲ နေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။
၁၀တောင်များ၊ လွင်ပြင်များတို့အတွက် ငါသည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုအရပ်တို့၌
မီးလောင် သောကြောင့်၊ လူသည် မရှောက်မသွားရ။ သိုးနွားမြည်သံကိုမကြားရ။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့်
သားရဲတို့သည် ထွက်ပြေးရကြပြီ။
၁၁ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အမှိုက်ပုံ၊ မြေခွေးနေရာတွင်းဖြစ်စေမည်။ ယုဒမြို့ရွာတို့ကိုလည်း၊
လူဆိတ်ညံရာ အရပ်ဖြစ်စေမည်။ ၁၂ဤအမှုကို နားလည်နိုင်သောပညာရှိကား၊ အဘယ်သူနည်း။
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်ကို ခံ၍ ဤအမှု၏အကြောင်းကို ပြောနိုင်သောသူကား၊ အဘယ်သူနည်း။
အဘယ်သူမျှရှောက်၍ မသွားနိုင်အောင်၊ တပြည်လုံးသည် တောကဲ့သို့မီးလောင်၍၊ အဘယ်ကြောင့်
ပျက်ဆီးသနည်း။ ၁၃ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ သူတို့၌
ငါပေးသောတရားကို မကျင့်မစောင့်ဘဲ စွန့်ပစ်၍၊ ၁၄မိမိတို့စိတ်နှလုံး ခိုင်မာခြင်းသို့၎င်း၊ မိရိုးဘလာအတိုင်း
ဗာလဘုရားတို့နောက်သို့၎င်း လိုက်ကြသောကြောင့်၊ ၁၅ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ကို ဒေါနနှင့်ငါကျွေးမည်။ ဆေးခါးနှင့်ရောသော
ရေကို တိုက်မည်။ ၁၆သူတို့မသိ၊ ဘိုးဘေးမသိဘူးသောလူမျိုးတို့တွင် အရပ်ရပ်၌ ကွဲပြားစေမည်။
ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးမည်တိုင်အောင်၊ သူတို့နောက်သို့ ထားဘေးကိုစေလွှတ်မည်။
၁၇ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဆင်ခြင်ကြလော့၊
ငိုချင်းသည်မတို့ကို ခေါ်၍ လာကြစေ။ လိမ္မာသောမိန်းမတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်၍လာကြစေ။ ၁၈ငါတို့သည်
မျက်ရည်ကျ၍၊ မျက်ခမ်းထဲက တွေတွေ စီးထွက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမိန်းမတို့သည် အလျှင်အမြန်ပြု၍၊ ငါတို့အတွက်
ငိုကြွေးခြင်းကိုပြုကြစေ။ ၁၉နားထောင်ကြ။ ဇိအုန်မြို့၌ ကြားရသော ငိုကြွေးသံဟူမူကား၊ ငါတို့သည်
အဘယ်မျှလောက် လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရသည်တကား။ သူတပါးတို့သည် ငါတို့နေရာများကို
ဖြိုချသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ကိုယ်ပြည်ကိုစွန့်၍ အလွန်မိန်းမော တွေဝေကြသည်တကား။ ၂၀အိုမိန်းမတို့၊

ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်၍၊ နှုတ်တော်ထွက်ကို နာယူကြလော့။
သင်တို့၏သမီးတို့အား ငိုကြွေးခြင်းကိုငင်း၊ အသီးအသီးအပေါင်းအဘော်တို့အား မြည်တမ်းခြင်းကို ငင်း
သွန်သင်ကြလော့။ [၂၁]သေမင်းသည် ငါတို့ပြတင်းပေါက်သို့တက်၍၊ ငါတို့ဘုံဗိမာန်ထဲသို့ ဝင်သဖြင့်၊ သူငယ်
များကို လမ်းမှပယ်ရှင်း၍၊ လူပျိုများကို ပွဲသဘင်ထဲက ဖျက်ဆီးလေပြီ။ [၂၂]ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
လူသေကောင် တို့သည် လယ်ပြင်၌ နောက်ချေးကဲ့သို့၎င်း၊ သိမ်းသူမရှိ၊ ရိတ်သောသူနောက်မှာ
ကျန်ရစ်သောကောက်လှိုင်းကဲ့သို့၎င်း ကျနေကြလိမ့်မည်ဟု ကြားပြောလော့။
[၂၃]ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပညာရှိသောသူသည် မိမိပညာ၌ မဝါကြွားစေနှင့်။
ခွန်အားကြီးသော သူသည် မိမိခွန်အား၌ မဝါကြွားစေနှင့်။ ဥစ္စာရတတ်သောသူသည် မိမိဥစ္စာ၌
မဝါကြွားစေနှင့်။ [၂၄]ဝါကြွားသောသူမည်သည်ကား၊ ငါသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ချစ်သနားခြင်း၊ တရားသဖြင့်
စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ပြုသောထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူသော၊ ငါ့သဘောကို သိနားလည်
ခြင်း၌သာ ဝါကြွားစေ။ ငါသည် ထိုအရာတို့၌ မွေ့လျော်သည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
[၂၅]ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို
မခံသောသူ၊ [၂၆]အဲဂုတ္တုလူ၊ ယုဒလူ၊ ဧဒုံလူ၊ အမ္မုန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသား၊ ပါးမုန်းကိုရိတ်တတ်သော
လူမျိုး၊ တော၌နေသော သူအပေါင်းတို့ကို ငါဆုံးမရသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်ဟု တပါးအမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံသောသူဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည
လည်း၊ စိတ်နှလုံးအားဖြင့် အရေဖျားလှီးခြင်း ကို မခံသောသူဖြစ်ကြ၏။

၁၀

[၁]အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့အား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို
နားထောင်ကြလော့။ [၂]ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သာသနာပလူတို့၏ ဘာသာဓလေ့၌
မကျင်လည်ကြနှင့်။ သာသနာပလူတို့ ထိတ်လန့်ကြောက်တတ်သော မိုဃ်းကောင်းကင် နိမိတ်တို့မှ
မထိတ်လန့်မကြောက်ကြနှင့်။ [၃]လူအမျိုးမျိုးကျင့်သော အကျင့်ဓလေ့တို့သည် အချည်းအနှီးဖြစ်ကြ၏။
အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူတို့သည် တော၌သစ်ပင်ကိုခုတ်လှဲ၍၊ ပုဆိန်နှင့်လုပ်တတ်သော လက်သမား၏
လက်ရာဖြစ်သော၊ [၄]ရွှေငွေနှင့်လှပစွာချယ်လှယ်ပြီးလျှင်၊ မလှုပ်ရှားစေခြင်းငှါ သံချွန်ကိုတူနှင့်ရိုက်ထားကြ၏။
[၅]သူသည် စွန်ပလွံပင်ကဲ့သို့ခိုင်မာ၍ စကားမပြောတတ်။ မိမိအလိုအလျောက် မသွားနိုင်သောကြောင့်၊
ထမ်း၍သွားရ၏။ ထိုအရာတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ အန္တရာယ်ကိုမပြုနိုင်။ ကျေးဇူးကိုလည်း မပြုနိုင်။
[၆]အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်နှင့်အဘယ်သူမျှမတူပါ။ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။
နာမတော် သည်လည်း၊ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ [၇]အိုလူအမျိုးမျိုးတို့၏ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်ကို
ကြောက်သင့်သည် ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူသည် မကြောက်ဘဲနေရပါမည်နည်း။ အမျိုးမျိုးသော
ပညာရှိအပေါင်းတို့၌၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသော တိုင်းနိုင်ငံတို့၌၎င်း ကိုယ်တော်နှင့်တူသောသူ တစုံတယောက်
မျှမရှိပါ။ [၈]သူတို့သည် တလုံးတဝတည်း တိရစ္ဆာန် သဘောနှင့် မိုက်သောသဘောရှိကြ၏။ သစ်သား
သော်လည်း မိုက်သောအယူအဆကို ဆုံးမတတ်၏။ [၉]ထုလုပ် တတ်သောသူ၊ သွန်းတတ်သော
သူ၏လက်လုပ်ရာငွေပြားကို တာရှုမြို့မှ၎င်း ရွှေကိုလည်း ဥဖတ်မြို့မှ၎င်း ဆောင်ခဲ့တတ်၏။ ပြာသောအထည်၊
မောင်းသောအထည်နှင့်ခြုံတတ်၏။ လိမ္မာသောသူလုပ်ရာသက်သက် ဖြစ်သတည်း။ [၁၀]ထာဝရ ဘုရားမူကား၊
မှန်သောဘုရား၊ အသက်ရှင်သောဘုရား၊ နိစ္စထာဝရဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ အမျက်တော်ထွက်လျှင်
မြေကြီးတုန်လှုပ်ရ၏။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် အမျက်တော်ကို မခံနိုင်ကြ။ [၁၁]သာသနာပလူတို့အား
ပြောရသောစကား ဟူမူကား၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို မဖန်ဆင်းသောဘုရားတို့သည် ဤကောင်းကင်
အောက်၊ ဤမြေကြီးပြင်မှ ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။ [၁၂]ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့်
မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ပညာတော် အားဖြင့် လောကဓါတ်ကို တည်တော်မူပြီ။ ဉာဏ်တော်အားဖြင့်

မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ကြက်တော်မူပြီ။ [၁၃]အသံတော် ကို လွှတ်တော်မူသောအခါ၊ မိုဃ်းရေအသံဗလံ
ဖြစ်တတ်၏။ မြေကြီးစွန်းမှ မိုဃ်းတိမ်ကိုတက်စေတော်မူ၏။ မိုဃ်းရွာ သည်နှင့် လျှပ်စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။
လေကိုလည်း၊ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲက ထုတ်တော်မူ၏။ [၁၄]လူမည်သည်ကား၊ မိမိဉာဏ်အားဖြင့်
တရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ရုပ်တုကိုသွန်းသောသူတိုင်း မိမိလုပ်သောရုပ်တုအားဖြင့် မှောက်မှားလျက် ရှိ၏။
အကြောင်းမူကား၊ သွန်းသောရုပ်တုသည် မုသာဖြစ်၏။ သူ၌လည်း ထွက်သက်ဝင်သက်မရှိ။ [၁၅]ထိုသို့သော
အရာတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ လှည့်စားသောအရာလည်း ဖြစ်ကြ၏။ စစ်ကြောခြင်းကို
ခံရသည်ကာလ၌ ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။ [၁၆]ယာကုပ်အမျိုး၏အဘို့သည် ထိုသို့သောအရာနှင့်
တူတော်မမူ။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသည်
အမွေခံတော်မူရာဖြစ်၏။ နာမတော်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေရှင်ထာဝရဘုရားပေတည်။

[၁၇]အိုရဲတိုက်၌နေသောသူ၊ မြေပေါ်မှာရှိသော သင်၏ဥစ္စာပရိက္ခရာများကို စုသိမ်းလော့။ [၁၈]ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုပင် ငါသည်လောက်လွှဲစာကို ပစ်သကဲ့သို့၊ ပြည်သားများကို
လောက်လွှဲထဲကပစ်၍၊ ရန်သူတို့လက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ညှဉ်းဆဲမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

[၁၉]ငါသည် ချိုးဖျက်ခြင်းကိုခံရသောကြောင့် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါ့အနာပြင်းလှ၏။ သို့သော်လည်း၊
ငါတွေ့သော ဤဒုက္ခဝေဒနာကို ဆက်ဆက်ခံရမည်ဟု ငါဆို၏။ [၂၀]ငါ့တဲလည်းပျက်၏။ ငါ့ကြိုးရှိသမျှတို့လည်း
ပြတ်ကြ၏။ ငါ့သား တို့လည်း ငါ့ထံမှထွက်သွား၍ ပျောက်ကြ၏။ နောက်တဖန် ငါ့တဲကိုဆောက်ရသောသူ၊
ငါ့ကုလားကာတို့ကို ဆွဲကာရသောသူမရှိ။ [၂၁]အကြောင်းမူကား၊ သိုးထိန်းတို့သည် တိရစ္ဆာန်သဘောရှိ၍၊
ထာဝရဘုရားကို မရှာဖွေသော ကြောင့် အကြံမမြောက်ရကြ။ သိုးစုအပေါင်းတို့သည် အရပ်ရပ်သို့
ကွဲပြားရကြ၏။ [၂၂]အသံကိုကြားရ၏။ အနီးသို့ လာ၏။ ယုဒမြို့တို့ကိုဖျက်ဆီး၍
မြေခွေးနေရာတွင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကြီးသောအသံဗလံသည် မြောက်မျက်နှာက လာ၏။

[၂၃]အိုထာဝရဘုရား၊ လူသည် မိမိသွားရာလမ်းကို အစိုးမရ။ သွားစဉ်အခါ မိမိခြေရာတို့ကို
မစီရင်တတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ [၂၄]အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုဆုံးမတော်မူလျှင်၊ အကျိုးနည်း
စေခြင်းငှါ အမျက်ထွက်တော် မမူပါနှင့်။ တရားတော်အတိုင်းသာ ဆုံးမတော်မူပါ။ [၂၅]ကိုယ်တော်ကိုမသိသော
တပါးအမျိုးသာတို့အပေါ်သို့၎င်း၊ နာမတော်ကို မဟုနာမပြုသော အမျိုးအနွယ်အတို့အပေါ်သို့၎င်း
အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်းတော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ယာကုပ်အမျိုးကို အကုန်အစင်
ကိုက်စား၍၊ သူ၏နေရာကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း ကြပါပြီ။

၁၁

[၁]ယေရမိသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ ဤပဋိညာဉ်စကားကို
နားထောင်ကြလော့။ [၂-၅]သင်သည် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့အား၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဟောပြောဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ယနေ့ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊
နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်ကို ငါပေးမည်ဟု၊ သင်တို့၏ဘိုးဘေးများ၌ ငါကျိန်ဆိုသော သစ္စာဂတိကို
စောင့်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍၊ ငါသည်လည်း သင်တို့၏
ဘုရားဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်၍၊ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း ကျင့်ကြလောဟု၊
သံမီးဖိုတည်းဟူသော အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးများကို နှုတ်ဆောင်သောအခါ သူတို့၌ ငါထားသော
ပဋိညာဉ်တရားစကားကို နားမထောင်သောသူသည် ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံစေဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ငါက၊
အိုထာဝရဘုရား၊ အာမင်ဟု လျှောက်၏။ [၆]ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်ယုဒမြို့များနှင့်
ယေရုရှလင်မြို့လမ်းများ တို့၌ ဟစ်ကြော်ရမည်စကားဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဤပဋိညာဉ်စကားကို
နားထောင်၍ ကျင့်ကြလော့။ [၇]အကြောင်းမူကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလောဟု၊ သင်တို့၏
ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်က ငါနှုတ်ဆောင် သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ ငါသည်စောစောထ၍

အထပ်ထပ်ဆုံးမသော်လည်း၊ ၈သူတို့သည် နားမထောင်၊ နားကိုမလှည့်ဘဲ ဆိုးညစ်သော
မိမိတို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ တယောက်မျှမကြွင်း၊ လိုက်သွားကြသော ကြောင့်၊ ငါမှာထား၍၊
သူတို့မကျင့်သော ဤပဋိညာဉ်စကားအလုံးစုံတို့ကို၊ သူတို့အပေါ်၌ ငါသက်ရောက်စေမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည်
သင်းဖွဲ့ကြ၏။ ၁၀ငါ့စကားကို ငြင်းပယ်သော ဘိုးဘေးတို့၏ ဒုစရိုက်များကို ပြုအံ့သောငှါ ပြန်သွားကြပြီ။
အခြားတပါး သောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုအံ့သောငှါ လိုက်သွားကြပြီ။ သူတို့၏ ဘိုးဘေးများနှင့် ငါဖွဲ့သော
ပဋိညာဉ်တရားကို ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးတို့သည် ဖျက်ကြပြီ။ ၁၁သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့မလွတ် နိုင်သော ဘေးအန္တရာယ်ကို သူတို့အပေါ်၌ငါသက်ရောက်စေမည်။
သူတို့သည် ငါ့ကိုအော်ဟစ်သော်လည်း၊ ငါနားမထောင်ဘဲနေမည်။ ၁၂ထိုအခါ ယုဒမြို့သူရွာသားနှင့်
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ ပူဇော်ဘူးသောဘုရားများ ထံသို့သွား၍
အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ဘေးရောက်ရာကာလ၌ ထိုဘုရားတို့သည် အလျှင်းချမ်းသာမပေးဘဲ နေကြလိမ့်မည်။
၁၃အိုယုဒပြည်၊ သင်သည် မြို့များအရေအတွက်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်၏ဘုရားများရှိပါသည် တကား။
ယေရုရှလင်မြို့လမ်းများ အရေအတွက်ရှိသည်အတိုင်း၊ ရှက်ဘွယ်သော ရုပ်တုအဘို့၊ ယဇ်ပလ္လင်များ၊
ဗာလဘုရားရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်များကို တည်ကြပြီ။ ၁၄သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ဤလူမျိုးအဘို့
ပဌနာမပြုနှင့်။ သူတို့အဘို့ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းကို မပြုနှင့်။ ဘေးရောက်သည် ကာလ၊
သူတို့အော်ဟစ်သော စကားကို ငါနားမထောင်။ ၁၅ငါချစ်သော အစ်မသည် များစွာသောသူတို့နှင့်
မတရားသဖြင့် ပေါင်းဘော်၍၊ ဆိုးညစ်စဉ်တွင်၊ ငါ့အိမ်နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ သင်သည် သန့်ရှင်းသော
အမဲသားကို မပူဇော်ရ။ ဒုစရိုက်ကိုပြုစဉ်တွင်ပင်၊ ဝမ်းမြောက်ပါသည်တကား၊ ၁၆စိမ်းလန်းလှပ၍
ကောင်းသောအသီးကိုသီးသော သံလွင်ပင်ဟု၊ သင့်ကိုထာဝရဘုရား သမုတ်တော်မူ၏။ ကြီးသော
အသံဗလံနှင့် ထိုအပင်ကို မီးရှို့တော်မူ၍၊ အခက်အလက်တို့သည် ကျွမ်းလောင်ကြ၏။ ၁၇ဣသရေလအမျိုးနှင့်
ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ဗာလဘုရားရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ ငါ့အမျက်ကို နိုးဆော်ခြင်း ငှါ မိမိတို့အဘို့
မကောင်းသောအမှုကို ပြုသောကြောင့်၊ သင့်ကိုစိုက်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၌အမှုရောက်မည်အကြောင်း မိန့်တော်မူပြီ။
၁၈ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောကြောင့် ငါသိရ၏။ သူတို့ပြုသောအမှုများကို
ကိုယ်တော်သည်ပြတော်မူပြီ။ ၁၉အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆောင်သွားသော သိုးသငယ်ရင်ကဲ့သို့ ငါဖြစ်၏။ သူတို့က၊
သူ၏နာမကို ရှင်းရှင်းပျောက်စေခြင်းငှါ၊ အသီးအကင်းနှင့်တကွ အပင်ကိုရှင်းရှင်းဖျက်၍၊
အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာမှသူ့ကို ပယ်ဖြတ်ကြကုန်အံ့ဟု၊ ငါ့တဘက်၌ မကောင်းသောအကြံနှင့်
ကြံစည်ကြောင်းကို ငါမသိ။ ၂၀နှလုံး ကျောက်ကပ်ကို စစ်ကြော၍၊ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူသော
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့အား အပြစ်ပေးတော်မူကြောင်းကို
အကျွန်ုပ်မြင်လိုပါ၏။ အကျွန်ုပ်အမှုကို ကိုယ်တော်အား ကြားလျှောက်ပါပြီ။ ၂၁ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ အာနသုတ်မြို့သားတို့က၊ သင်သည် ငါတို့လက်ဖြင့် မသေရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏
နာမတော်အားဖြင့် ပရောဖက်မပြုနှင့် ဆိုလျက်၊ သင်၏အသက်ကို ရှာကြသောကြောင့်၊ ၂၂ငါသည်သူတို့ကို
စစ်ကြောသဖြင့်၊ လုလင်တို့သည် ထားဖြင့် သေကြလိမ့်မည်။ သားသမီးတို့ သည် ငတ်မွတ်၍ သေကြလိမ့်မည်။
၂၃တစုံတယောက်မျှမကြွင်းရ။ ထိုသို့စစ်ကြောရာကာလတည်းဟူသော ဘေးဥပဒ်ကိုအာနသုတ်မြို့သား
တို့အပေါ်သို့ ငါသက်ရောက်စေမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့် တရားစကားကို ဆွေးနွေးသောအခါ၊
ကိုယ်တော်သည် တရားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို

မေးလျှောက်ပါမည်။ မတရားသောသူ တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အကြံမြောက်ရကြပါသနည်း။
အလွန်သစ္စာပျက်သောသူ အပေါင်းတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ချမ်းသာရကြပါသနည်း။ ၂ကိုယ်တော်သည်
သူတို့ကို စိုက်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် အမြစ်ကျ၍ ကြီးပွါးလျက် အသီးကိုသီးကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်
သူတို့နှုတ်နှင့် နီး၍ နှလုံးနှင့် ဝေးတော်မူ၏။ ၃အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို
သိမြင်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့် သဘောတူကြောင်းကို စစ်ကြောတော်မူပြီ။ သိုးတို့ကို
ထုတ်သကဲ့သို့၊ ထိုမတရားသောသူတို့ကို အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆွဲထုတ်တော်မူပါ။ သတ်ရသောနေ့အဘို့
ပြင်ဆင်တော်မူပါ။ ၄ပြည်သားများပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့်၊ ပြည်သည်အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး
မြည်းတမ်းရပါအံ့နည်း။ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိသောမြက်ပင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ညှိုးနွမ်းရပါ အံ့နည်း။
ငါတို့ခံရသော အကျိုးအပြစ်ကို ဘုရားသခင်မသိမမြင်ဟု ပြည်သားများဆိုသောကြောင့်၊ သားများနှင့်
ငှက်များတို့သည် ပျောက်ပျက်ကြပါပြီ။
၅သင်သည် ခြေသည်တို့နှင့် ပြိုင်ပြေး၍ မောလျှင် မြင်းတို့နှင့် အဘယ်သို့ပြိုင်နိုင်မည်နည်း။
စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောပြည်၌ မောလျှင်၊ ယော်ဒန်မြစ်၏ ဂုဏ်အသရေထဲမှာ အဘယ်သို့ပြု
လိမ့်မည်နည်း။ ၆သင်၏ညီ အစ်ကို၊ အဘ၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့ပင် သင့်ကိုသစ္စာဖျက်၍၊ သင့်နောက်သို့
အော်ဟစ်လျက် လိုက်ကြ၏။ သူတို့သည်ကောင်းသောစကားကို ပြောသော်လည်း မယုံနှင့်။
၇ငါသည် ကိုယ်အိမ်ကိုစွန့်၍၊ ကိုယ်အမွေကို ပြစ်ထားပြီ။ ငါအလွန်ချစ်သော အစ်မကို
သူ၏ရန်သူလက်သို့ အပ်နှံပြီ။ ၈ငါ့အမွေသည် တော၌ တွေ့သောခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ငါ့အားဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုဟောက်
သောကြောင့် ငါမုန်းလေ၏။ ၉ငါ့အမွေသည် ဇဘောသားရဲကဲ့သို့ ငါ့အားဖြစ်၏။ ပတ်လည်၌ရှိသော
သားရဲတို့သည် တိုက်ကြ၏။ လာကြ။ တောသားရဲအပေါင်းတို့၊ စည်းဝေးကြ။ ကိုက်စားခြင်းငှါ လာကြစေ။
၁၀များစွာသောသိုးထိန်းတို့သည် ငါ့စပျစ် ဥယျာဉ်ကို ဖျက်ဆီးကြပြီ။ ငါရထိုက်သောအဘို့ကို ကျော်နင်းကြပြီ။
ငါရထိုက်သော နှစ်သက်ရာအဘို့ကို လူဆိတ်ညံ့ရာ တောဖြစ်စေကြပြီ။ ၁၁သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောကြောင်၊
လူဆိတ်ညံ့လျက်ရှိ၍၊ ငါ့အားညည်းတွားလေ၏။ တပြည်လုံးပျက်စီးသော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှ
ပမာဏမပြုတတ်။ ၁၂တော၌မြင့်သောအရပ်အလုံးစုံတို့အပေါ်မှာ လုယက်သောသူတို့သည် တတ်ကြပြီ။
အကယ်စင်စစ်ပြည်စွန်းတဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင် ထာဝရဘုရား၏ ထားတော်သည် ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊
အဘယ်သူမျှ ချမ်းသာမရ။ ၁၃သူတို့သည် ဂျုံစပါးမျိုးစေ့ကို ကြဲ၍ ဆူးပင်ကိုသာ ရိတ်ရကြ၏။
ပင်ပန်းစွာကြိုးစားသော်လည်း ကျေးဇူးမရှိကြ။ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်အရှိန်ကြောင့်၊ မိမိတို့ခံရသော
အကျိုးကိုထောက်၍ ရှက်ကြလိမ့်မည်။
၁၄ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါပေးသနား၍၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုး ပိုင်ထိုက်သော
အမွေကို ထိခိုက်သော၊ ငါ၏အိမ်နီးချင်းဆိုးအပေါင်းတို့ကို၊ သူတို့ပြည်ထဲက ငါနှုတ်မည်။ သူတို့ထဲကလည်း
ယုဒအမျိုးကို ငါနှုတ်မည်။ ၁၅နှုတ်ပြီးမှ တဖန်ငါသနား၍၊ အသီးအသီးတို့ကို မိမိတို့ပိုင်ထိုက်သောမြေ၊
မိမိတို့နေရင်းပြည်သို့ ငါပြန်ပို့မည်။ ၁၆ဗာလဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် ငါ၏လူမျိုးကို
သွန်သင်ဘူးသည် နည်းတူ၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ဟု ငါ၏နာမကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းငှါ၊
ငါ့လူမျိုး၏ ဘာသာဓလေ့ကို ကြိုးစား၍သင်လျှင်၊ ငါ၏လူမျိုးထဲ၌ သူတို့ကို ငါတည်စေမည်။ ၁၇သို့မဟုတ်၊
နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ နားမထောင်သောလူမျိုးကို ငါသည်ရှင်းရှင်းနှုတ်ပယ်ဖျက်ဆီးမည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ချည်ခါးပန်းကိုသွား၍ ယူပြီးလျှင်၊ ခန်း၌စည်းလော။ ရေနှင့်
မလျှော်ရဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူသောစကားတော်အတိုင်း၊ ၂ငါသည် ခါးပန်းကိုယူ၍ ခါး၌စည်းလေ၏။
၃ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဒုတိယအကြိမ် ငါ့ဆီသို့ရောက်လျှင်၊ ၄သင်သည် ခါး၌စည်းသော

ခါးပန်းကိုယူပြီးလျှင်၊ ဥဖရတ်မြစ်သို့ထသွား၍၊ ကျောက်တွင်း၌ ဝှက်ထားလော့ဟု၊ ၅မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
ငါသည်သွား၍ ဥဖရတ်မြစ်နားမှာ ဝှက်ထား၏။ ၆ထိုနောက်၊ ကာလအင်တန်ကြာပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားက၊
သင်သည် ထ၍ ဥဖရတ်မြစ်သို့သွားလော့။ ထိုမြစ်နားမှာ ငါ့အမိန့်တော်နှင့် ဝှက်ထားခဲ့ပြီးသော ခါးပန်းကို
ထုတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၇ငါသည်လည်း ဥဖရတ်မြစ်နားသို့သွားပြီးလျှင်၊ ဝှက်ထားရာအရပ်၌ တူး၍
ခါးပန်းကိုထုတ်သောအခါ၊ ခါးပန်းသည် ဆွေးမြေ့၍ အသုံးမရဖြစ်၏။

၈ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၉ထိုနည်းတူ၊
ယုဒပြည်၏ ထောင်လွှားခြင်းကို ငါရှုတ်ချမည်။ ယေရုရှလင်မြို့၏ ထောင်လွှားခြင်းကို အလွန်ရှုတ်ချမည်။
၁၀ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ မိမိစိတ်နှလုံးခိုင်မာသော သဘောအတိုင်းကျင့်၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို
ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းငှါ လိုက်သွားသော ဤလူဆိုးမျိုးသည်၊ အသုံးမရသော ဤခါးပန်းကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။
၁၁ခါးပန်းသည် လူ၏ခါး၌ မှီဝဲသကဲ့သို့ ဣသရေလအမျိုးရှိသမျှတို့နှင့် ယုဒအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ငါ၏လူမျိုး၊
ဘွဲ့နာမ၊ ဘုန်းအသရေဖြစ် စေခြင်းငှါ၊ ငါ၌မှီဝဲစေသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ကြဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၁၂တဖန် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက၊ သားရေဘူးရှိသမျှတို့သည် စပျစ်ရည်နှင့်
ပြည့်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ သင်သည် သူတို့အားပြောလော့။ သူတို့ကလည်း၊
သားရေဘူးရှိသမျှ တို့သည် စပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်ကြလိမ့်မည် အကြောင်းကို၊ ငါတို့မသိသလော့ဟု
ပြန်ပြောကြလျှင်၊ ၁၃သင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ
ထိုင်သော ရှင်ဘုရင်မှစ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သား ရှိသမျှတို့နှင့် ပြည်သူပြည်သား
အပေါင်းတို့ကို ယစ်မူးခြင်းနှင့် ငါပြည့်စေမည်။ ၁၄ညီအစ်ကိုချင်း၊ သားအဘချင်းတို့ကို ငါထိခိုက်စေမည်။
ငါသည် ကရုဏာမရှိ၊ မနှမြော၊ မကယ်မဘဲ၊ ထိုသူတို့ကို ဖျက်စီးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၅သင်တို့သည် နားထောင်နာယူကြလော့။ ထောင်လွှားသော စိတ်မရှိကြနှင့်။
ထာဝရဘုရားအမိန့်တော် ရှိ၏။ ၁၆မိုဃ်းမချုပ်မှီ၊ မိုက်သောတောင်ပေါ်မှာ သင်တို့သည် ထိခိုက်၍မလဲမှီ၊
အလင်းကိုမြော်လင့်သောအခါ၊ သေမင်းအရိပ်၊ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်ကိုဖြစ်စေတော်မမူမှီ၊ သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ၁၇သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေလျှင်မူကား၊
သင်တို့မာနကြောင့်၊ ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်သည် မထင်ရှားသောအရပ်၌ ငိုကြွေးမည်။ ထာဝရဘုရား၏ သိုးစုကို
သိမ်းသွားသောကြောင့်၊ ငါ့မျက်စိလည်း အလွန်ငို၍ မျက်ရည်ကျမည်။ ၁၈ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချ၍ ထိုင်ကြလော့။
သင်တို့၌ ဘုန်းကြီးသော သရဖူသည် သင်တို့၏ ခေါင်းပေါ်မှဆင်းရလိမ့်မည်ဟု၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် မိဖုရားတို့အား
ပြောလော့။ ၁၉တောင်ဘက်မြို့တို့ကို ပိတ်ထား၍ အဘယ်သူမျှမဖွင့်ရ။ ယုဒပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို
သိမ်းသွားကြပြီ။ အကုန်အစင်သိမ်းသွားကြပြီ။ ၂၀မြောက်မျက်နှာ ကလာသော သူတို့ကိုမျှော်၍ ကြည့်လော့။
သင့်အားငါပေးသော သိုးစု၊ လှသောသိုးစုသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ၂၁သင်သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို
ခံရသောအခါ၊ အဘယ်သို့ပြောလိမ့်မည်နည်း။ သူတို့သည် သင့်ကို အစိုးရတရာပြုစေခြင်းငှါ၊ သင်သည်
ကိုယ်တိုင်အကြံပေးပြီ။ သားဘွားသောမိန်းမခံရသော ဝေဒနာကို သင်ခံရလိမ့်မည်မဟုတ်လော့။ ၂၂သင်က
လည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤအမှုရောက်သနည်းဟု စိတ်ထဲ၌ အောက်မေ့လျှင်၊ သင်၏အပြစ်များ
သောကြောင့်၊ သင့်အဝတ်ကို ချွတ်ရ၏။ ခြေနင်းကိုလည်း မစီးရ။ ၂၃အဲသယောပိ လူသည် မိမိအရေ၏
အဆင်းကိုဇင်း၊ ကျားသစ်သည် မိမိအကွက်အကျားတို့ကိုဇင်း ပြောင်းလဲနိုင်သလော့။ ပြောင်းလဲနိုင်လျှင်၊
ဒုစရိုက်ကိုပြုလေ့ရှိသောသူတို့သည် သုစရိုက်ကိုပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။ ၂၄ထိုကြောင့်၊ ဖွဲ့ကို
လေးပြင်းတိုက်လွှင့်သကဲ့သို့ ထိုသူတို့ကိုငါလွှင့်စေမည်။ ၂၅သင်သည် ငါ့ကိုမေ့လျော့၍၊ မုသာ၌မှီဝဲ ဆည်းကပ်
သောကြောင့်၊ သင့်အဘို့ ငါတိုင်းထွာ၍ ပေးလတ့ံသော အငန်းအတာကား ဤသို့တည်း။ ၂၆ထိုသို့နှင့် အညီ
သင်ရှက်စရာအကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ သင်၏အဝတ်ကို ငါဖွင့်လှစ်၍ ပြမည်။

၂၇သင်၏မျောက်မထားခြင်း၊ ဟီမြည်ခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၏ ညစ်ညူးခြင်း၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊
လယ်ပြင်၌၎င်း ပြုသော စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်တို့ကို ငါသိမြင်၏။ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။
သန့်ရှင်းခြင်းကို မရောက်ဘဲ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး နေလိမ့်မည်နည်းဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁မိုဃ်းပျက်သောအမှုကိုရည်မှတ်၍၊ ယေရမိသို့ရောက်သော ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ ၂ယုဒပြည်သည် ညည်းတွား၏။ မြို့တံခါးတို့၌ မြည်းတမ်းသော အသံရှိ၏။
နက်သောအဝတ်ကိုမြေတိုင်အောင် ဝတ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ ငိုကြွေးခြင်းအသံသည် တက်လေ၏။
၃မှူးမတ်တို့သည် မိမိသူငယ်တို့ကို ရေခပ်စေလွှတ်၍၊ သူငယ်တို့သည် ရေကျင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊
ရေကိုမတွေ့။ အိုးသက်သက်ကိုသာဆောင်ခဲ့လျက် ပြန်လာကြ၏။ ဦးခေါင်းကိုခြုံလျက် ရှက်ကြောက်
မှိုင်တွေကြ၏။ ၄မိုဃ်းပြတ်၍မြေအက်ကွဲသောကြောင့်၊ လယ်လုပ်သောသူတို့သည် ဦးခေါင်းကိုခြုံလျက်
ရှက်ကြောက်ကြ၏။ ၅သမင်မသည် လယ်ပြင်၌မွေးသောအခါ မြက်မရှိသောကြောင့်၊ သားငယ် ကိုစွန့်ပစ်၏။
၆မြည်းရိုင်းတို့သည် မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာရပ်လျက် မြေခွေးကဲ့သို့ လေကိုရှူကြ၏။ မြက်မရှိသောကြောင့်
သူတို့မျက်စိပျက်လေ၏။

၇အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်သည် အကျွန်ုပ်တို့တဘက်၌ သက်သေခံသော်လည်း၊
နာမတော် ကိုထောက်၍ စီရင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြိမ်ဖန်များစွာဖောက်ပြန်ပါပြီ။
ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားပါပြီ။ ၈အိုဣသရေလအမျိုး၏ မြော်လင့်စရာအကြောင်း၊ အမှုရောက်သောကာလ
ကယ်တင်တော်မူသောသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ပြည်၌ ဧည့်သည်ကဲ့သို့၎င်း၊ တညဉ့်သာ
အိပ်ခြင်းငှါ ဝင်သောခရီးသွားကဲ့သို့၎င်း၊ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်တော်မူသနည်း။ ၉မိန်းမောတွေဝေ သောသူကဲ့သို့
၎င်း၊ ကယ်တင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သောသူရဲ ကဲ့သို့၎င်း အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်တော်မူသနည်း။ အိုထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့တွင် ရှိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နာမတော်ဖြင့် သမုတ်သောသူဖြစ်ပါ၏။
အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။

၁၀ဤလူမျိုးကိုရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူတို့သည် လှည့်လည်ခြင်းငှါ
အလွန် အလိုရှိကြ၏။ မိမိတို့ခြေကို မချုပ်တည်းကြ။ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မမူ။
သူတို့ပြုသောဒုစရိုက်ကို အောက်မေ့၍၊ သူတို့အပြစ်များကြောင့် စစ်ကြောတော်မူမည်။ ၁၁ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူမျိုးအဘို့ မေတ္တာပို့၍ ဆုမတောင်းနှင့်။ ၁၂သူတို့သည် အစာရှောင်ခြင်း
အကျင့်ကို ကျင့်သောအခါ၊ သူတို့အော် ဟစ်သံကိုငါနားမထောင်။ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုသော်၎င်း၊ ပူဇော်သက္ကာကို
သော်၎င်း ဆက်ကပ်သောအခါ ငါလက်မခံ။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့်၊ သူတို့ကို
ငါဆုံးစေမည်ဟု ငါမိန့်တော်မူလျှင်၊ ၁၃ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့သည်
ထားဘေးကိုမတွေ့ရကြ။ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးသည် သင်တို့ ရှိရာသို့မရောက်ရကြ။ ဤအရပ်၌မြဲသော
ငြိမ်သက်ခြင်းကို ငါပေးမည်ဟု၊ ဤသူတို့အား ဟောပြောကြောင်းကို ငါလျှောက်သောအခါ၊ ၁၄ထာဝရဘုရား
က၊ ထိုပရောဖက်တို့သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ မုသာကိုဟောတတ်ကြ၏။ သူတို့ကို ငါမစေလွှတ်၊ မမှာထား၊
ဗျာဒိတ်မပေး။ သူတို့ဟောပြောချက်တို့သည် မျက်စိကိုလှည့်ခြင်း၊ နတ်ပူးခြင်း၊ အချည်းနှီးကြံစည်ခြင်း၊
မိမိဉာဏ်အတိုင်း လှည့်စားခြင်းသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။

၁၅ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤပြည်၌ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးမရှိရဟု၊
ငါမစေလွှတ်ဘဲ၊ ငါ့နာမကိုအမှီပြု၍ ကိုယ်အလိုအလျောက်ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့သည် ထားဘေး၊
မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ဆုံးရကြလိမ့်မည်။ ၁၆သူတို့၏တရားနာပရိသတ်တို့သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊
မယားသားသမီးတို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေး၊ ထားဘေးကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့လမ်းထဲသို့
ပစ်ချခြင်းကိုခံရ၍၊ အဘယ်သူမျှမသင်္ဂြိုဟ်ရ။ သူတို့၏အပြစ်ကို သူတို့အပေါ်သို့ ငါသွန်းလောင်းမည်။

၁၇သင်သည်လည်း သူတို့အား ပြောရမည့်စကားဟူမူကား၊ ငါသည် နေ့ညဉ့် မပြတ် မျက်ရည်ကျရမည်။
ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးသည် အလွန်ပြင်းစွာသော ဒဏ်ချက်ကိုခံရ၍ အရိုးများကျိုးလေပြီ။ ၁၈ငါသည်
မြို့ပြင်သို့သွားသောအခါ သတ်သောအသေကောင်များကို တွေ့ရ၏။ မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ ငတ်မွတ်၍
နာကျင်စွာခံရသောသူများကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ပရောဖက်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အဘယ်အမှု
ကိုမျှမသိဘဲ အရပ်ရပ်လှည့်လည်ကြ၏။ ၁၉ကိုယ်တော်သည် ယုဒပြည်ကို အကုန်အစင်ပယ်တော်မူသလော။
ဇိအုန်မြို့ကို စက်ဆုတ်ရွံရှာတော်မူသလော။ ချမ်းသာမရအောင် အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်ကြောင့်
ဒဏ်ခတ်တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ငြိမ်သက်ခြင်းကိုမြော်လင့်သော်လည်း၊ ကောင်းကျိုးကိုမရကြပါ။
ချမ်းသာကိုမြော်လင့်သော်လည်း၊ ဘေးနှင့်သာတွေ့ရကြပါ၏။ ၂၀အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကိုယ်ဒုစရိုက်များနှင့် ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်များကို ဝန်ချပါ၏။ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားပါပြီ။
၂၁ကိုယ်တော်၏နာမကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို စက်ဆုတ်ရွံရှာတော်မမူပါနှင့်။ ဘုန်းတော်ပလ္လင်၏အသရေကို
ရှုတ်ချတော်မမူပါနှင့်။ အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်တော်ကို ဖျက်တော်မမူပါနှင့်။
၂၂သာသနာပလူတို့ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတုတို့တွင် မိုဃ်းရွာစေနိုင်သောသူ ရှိပါသလော။ မိုဃ်းသည်
အလိုလိုရွာနိုင်ပါသလော။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သာလျှင် တတ်နိုင်တော်
မူသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်လျက်နေပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို
ဖန်ဆင်း သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။

၁၅

၁တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောရှေနှင့်ရှမွေလသည် ငါ့ရှေ့မှာ
ဆုတောင်း သော်လည်း၊ ငါ့လူမျိုးကိုငါမသနား။ ငါ့ထံမှထွက်သွားစေခြင်းငှါ နှင်ထုတ်လော့။ ၂အကျွန်ုပ်တို့သည်
အဘယ်အရပ် သို့ထွက်သွားရပါမည်နည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ သင်ကလည်း၊ သေတန်သော သူတို့သည်
သေခြင်းသို့၎င်း၊ ကွပ်မျက် တန်သောသူတို့သည် ကွပ်မျက်ခြင်းသို့၎င်း၊ ငတ်မွတ်တန်သောသူတို့သည်
ငတ်မွတ်ခြင်းသို့၎င်း၊ သိမ်းသွားချုပ်ထား တန်သောသူတို့သည် သိမ်းသွားချုပ်ထားတန်ခြင်းသို့၎င်း
ထွက်သွားကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုလော့။ ၃သူတို့ကိုသတ်ရသော
ထား၊ ဆွဲဖြတ်ရသောခွေး၊ ကိုက်စားရသောမိုဃ်းကောင်းကင်ငှက် နှင့် သားရဲတည်းဟူသော ရန်သူလေးမျိုးကို
သူတို့တဘက်၌ ငါခန့်ထားမည်။ ၄ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကိသား မနာရှေမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌
ပြုသောအမှုကြောင့်၊ ထိုသူတို့ကို မြေကြီးပေါ်မှာ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ အနှောင့်အရှက်ကိုခံစေမည်။
၅အိုယေရုရှလင်မြို့၊ သင့်ကိုအဘယ်သူသနားလိမ့်မည်နည်း။ သင်နှင့်အတူ အဘယ်သူ ညည်းတွား
လိမ့်မည်နည်း။ သင့်ကိုကျန်းမာ၏လောဟု မေးအံ့သောငှါ၊ အဘယ်သူလမ်းလွှဲ မည်နည်း။ ၆ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍ ဆုတ်သွားပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည်လက်ကိုဆန့်၍
သင့်ကိုဖျက်ဆီးမည်။ ငါသည် နောင်တရ၍ ငြီးငွေ့ပြီ။ ၇ပြည်တံခါးဝ၌ သူတို့ကိုဆန်ကောနှင့်ငါလှေ့မည်။
သူတို့သားသမီးများကို ငါရှုံးစေမည်။ ငါ၏လူမျိုးသည် မိမိလိုက်သွားသောလမ်းမှ မပြန်လာသောကြောင့်၊
သူတို့ကိုငါဖျက်ဆီးမည်။ ၈သူတို့မုတ်ဆိုးမတို့ သည် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှမက၊ ငါ့ရှေ့မှာများပြား
ကြလိမ့်မည်။ မွန်းတည့်ချိန်၌ အမိကိုတိုက်ဖျက်သောလုလင်ကို ငါခေါ်ခဲ့၍၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော
လုပ်ကြံခြင်းကို ချက်ခြင်းဖြစ်စေမည်။ ၉သားခုနစ်ယောက်ကို ဘွားမြင်သော မိန်းမသည် အားလျော့၍
အသက်ချုပ်လေ၏။ ညအချိန်မရောက်မီ သူ၏နေဝင်လေ၏။ သူသည် ရှက်ကြောက်မှိုင်တွေ လျက်နေရ၏။
ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကိုလည်း၊ ရန်သူတို့ရှေ့မှာ၊ ထား၌အပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၀အိုမိခင်၊ ငါ၌ အမင်္ဂလာရှိ၏။ မိခင်သည် တပြည်လုံးရန်တွေ့သောသူ၊ ငြင်းဆန်သောသူဖြစ်သော
ငါ့ကို ဘွားမြင်ပါပြီ။ ငါသည် သူတပါးကိုအတိုးနှင့်မချေး။ သူတပါးသည်လည်း ငါ့ကိုအတိုးနှင့်မချေး။
သို့သော်လည်း၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည် ငါ့ကိုကျိန်ဆဲတတ်ကြ၏။ ၁၁ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

အကယ်စင်စစ်သင့်ကို ငါချမ်းသာပေးမည်။ အမှုရောက်သောကာလ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောကာလ၌၊
ရန်သူသည် သင့်ထံမှာတောင်းပန် မည်အကြောင်း၊ အကယ်စင်စစ်ငါစီရင်မည်။

[၁၂]သံချင်းတိုက်သောအခါ မြောက်ပြည်သံကိုငင်း၊ သံမဏိကိုငင်း ချိုးနိုင်သလော။
[၁၃]သင်၏ပြည်တရှောက် လုံး၌ သင်ပြုသောအပြစ်များကြောင့်၊ သင်၏ဥစ္စာဘဏ္ဍာကို အဘိုးမခံဘဲ လုယူသော
လက်သို့ ငါပေးမည်။ [၁၄]သင်မသိ သောပြည်သို့ ရန်သူနှင့်အတူ သင့်ကိုငါသွားစေမည်။ သင်တို့ကိုလောင်သော
မီးသည် ငါ့အမျက်အားဖြင့် ရှို့လျက် ရှိ၏။

[၁၅]အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့လျက်
အကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့ကို တရားသဖြင့် ဒဏ်ပေးတော်မူပါ။
သူတို့ကိုသည်းခံ၍၊ အကျွန်ုပ်ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်အတွက်
ကဲ့ရဲ့ခြင်းခံရကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ [၁၆]ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်တွေ့သော နှုတ်ကပတ်စကားကို ခံယူပါပြီ။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစရာ
အကြောင်းဖြစ်ပါ၏။ နာမတော်ဖြင့် အကျွန်ုပ်ကိုခေါ်ဝေါ် ပါ၏။ [၁၇]ပွဲခံသောသူအစည်းအဝေး၌
အကျွန်ုပ်မထိုင်ပါ။ ပျော်ရွှင်ခြင်းအမှုကိုမပြုပါ။ လက်တင်တော်မူသောကြောင့်၊ တယောက်တည်းထိုင်ပါပြီ။
အကျွန်ုပ်ကို ဒေါသအမျက်နှင့် ပြည့်စေတော်မူပြီ။ [၁၈]အကျွန်ုပ်ခံရသောဝေဒနာသည် အဘယ်ကြောင့်
မြဲပါသနည်း။ မပျောက်လို၊ မပျောက်နိုင်သောအနာကို အဘယ်ကြောင့် ခံရပါသနည်း။ အကယ် စင်စစ်
ကိုယ်တော်သည် ကြောက်တတ်၍၊ လှည့်စားသောရေကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်၌ဖြစ်တော်မူပါသည်တကား။

[၁၉]ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ပြန်လာလျှင်၊ သင့်ကိုငါဆောင်ခဲ့၍၊
သင်သည် ငါ၏အမှုကိုထမ်းရလိမ့်မည်။ သင်သည် မြတ်သောအရာနှင့် ယုတ်သောအရာတို့ကို
ပိုင်းခြားခွဲထားလျှင် ငါ့နှုတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် သင့်ထံသို့ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ သင်သည်
သူတို့ရှိရာသို့ ပြန်၍မသွားရ။ [၂၀]ငါသည်လည်း သင့်ကို ဤလူမျိုးတဘက်၌ ခိုင်ခံ့သောကြေးဝါမြို့ရိုးဖြစ်စေမည်။
သူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်၍မနိုင်ရကြ။ ငါသည်သင့် ကိုနှုတ်ယူကယ်တင်ခြင်းငှါ သင့်ဘက်၌နေမည်။
[၂၁]လူဆိုးလက်မှ သင့်ကိုငါနှုတ်၍၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူတို့ လက်မှ ရွေးယူမည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၆

[၁]တဖန် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ [၂]သင်သည်
ဤအရပ်၌ စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုရ။ သားသမီးကိုမဘွားမမြင်ရ။ [၃]ဤအရပ်၌ ဘွားမြင်သောသားသမီးများကိုငင်း၊
သူတို့မိဘများ ကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရားရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ [၄]ထိုသူတို့သည် ဆိုးသောသေခြင်းဖြင့်
သေရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို မြည်တမ်း၍ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ မြေပေါ်မှာမစင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်
ထားဘေးနှင့် မွတ်သိပ်ခြင်း ဘေးဖြင့် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍၊ အသေကောင်တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့်
တောသားရဲစားစရာတို့ ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။ [၅]ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မသာအိမ်သို့မဝင်နှင့်။
သေသောသူတို့အတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်း ခြင်းငှါ မသွားနှင့်။ ငါ၏ငြိမ်သက်ခြင်းတည်းဟူသော
မေတ္တာကရုဏာကို ဤလူမျိုးမှငါပယ်ရှင်းမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၆]ပြည်သူပြည်သား အကြီးအငယ်တို့သည်
သေရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ သူတို့အတွက်မြည်တမ်း ခြင်းကိုမပြုရ။
ကိုယ်ကိုကိုယ်ရှနခြင်း၊ ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကိုလည်း မပြုရ။ [၇]သေသောသူတို့အတွက် စိတ်မသာညည်းတွား
သောသူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ မသာပွဲကိုမလုပ်ရ။ မိဘသေသော်လည်း၊ နှစ်သိမ့်စေသောခွက်ဖလားကို
မပေးရ။

[၈]ထိုနည်းတူ၊ စားသောက်ပွဲခံရန်အိမ်သို့မဝင်နှင့် သူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ မစားမသောက်နှင့်၊
[၉]ဣသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

ဤအရပ်၌ ဝမ်းမြောက် သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သားအသံ၊
မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးအသံကို သင်တို့လက် ထက်၊ သင်တို့မျက်မှောက်တွင် ငါစဲစေမည်။ ၁၀သင်သည်
ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို ဤလူများအား ကြားပြော၍ သူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
ဤမျှလောက်ကြီးစွာသော ဘေးဒဏ်ကို ငါတို့အား အဘယ်ကြောင့်စီရင် တော်မူသနည်း။ ငါတို့ပြုသော
ဒုစရိုက်ကား အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ငါတို့ပြစ်မှား သောအပြစ်ကား၊
အဘယ်သို့နည်းဟု မေးကြသောအခါ၊ ၁၁သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည် မှာ၊
သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ လိုက်လျက်၊ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်
သဖြင့် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍၊ ငါ့တရားကိုမစောင့်သောကြောင့်၎င်း၊ ၁၂ဘိုးဘေးကျင့်သောအကျင့်ထက်၊ သင်တို့သည်
သာ၍ဆိုးသောအကျင့်ကို ကျင့်သဖြင့်၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ မိမိတို့ဆိုးသော စိတ်နှလုံး၊ ခိုင်မာသော
သဘောသို့လိုက်သောကြောင့်၎င်း၊ ၁၃သင်တို့နှင့် သင်တို့၏ဘိုးဘေးမသိသော ပြည်သို့
ဤပြည်ထဲကသင်တို့ကို ငါနှင်လိုက်မည်။ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် ငါ၏ကျေးဇူးကို မခံရ။ အခြားတပါးသော
ဘုရားတို့ကို နေ့ညဉ့်မပြတ် ဝတ်ပြုရကြမည်။

၁၄သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ
နှုတ်ဆောင် သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍၊ မကျိန်ဆိုဘဲ၊ ၁၅ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
မြောက်ပြည်မှစ၍၊ နှင်ထုတ်ဘူးသောပြည်ရှိသမျှတို့မှ နှုတ်ဆောင်သောထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူ
သည်ဟူ၍ ကျိန်ဆိုရသော ကာလသည် နောက်တဖန် ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား
ငါပေးသောပြည်သို့ သူတို့ကို ငါတဖန် ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။

၁၆ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် တံငါအများတို့ကို စေလွှတ်၍၊ ဤလူမျိုးကို
မျှားစေမည်။ ထိုနောက်၊ မုဆိုးအများတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ခပ်သိမ်းသော တောင်ကြီးတောင်ငယ်၊
ချောက်ကြားတို့၌ ရှာစေမည်။ ၁၇သူတို့သွားသမျှသော လမ်းတို့ကို ငါသည်ကြည့်ရှုလျက်နေ၏။ သူတို့သည်
ငါ့မျက်ကွယ်၌ သွားကြသည်မဟုတ်။ သူတို့၏ ဒုစရိုက်ကို ငါ့ရှေ့မှာ ဝှက်၍မထားနိုင်။ ၁၈သူတို့သည် ငါ့ပြည်ကို
ညစ်ညူးစေ၍၊ ငါအမွေခံသောမြေကို သူတို့သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အသေကောင်တို့နှင့်
ပြည့်စေသောကြောင့်၊ သူတို့၌ နှစ်ဆသောအပြစ်ဒဏ်ကို ငါပေးမည်။

၁၉အကျွန်ုပ်အစွမ်းသတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်ရဲတိုက်၊ အမှုရောက်သော နေ့၌ အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူသော
ထာဝရဘုရား၊ တပါးအမျိုးသားတို့က၊ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးတို့သည် မုသာ၊ အနတ္တ၊
အချည်းနှီး သောအရာတို့ကို အမွေခံကြပါပြီဟု၊ မြေကြီးစွန်းမှ ကိုယ်တော်ထံသို့လာ၍
လျှောက်ကြပါလိမ့်မည်။ ၂၀လူသည် ဘုရားမဟုတ်သော ဘုရားတို့ကို ကိုယ်အဘို့လုပ်ရမည်လော။
၂၁သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည် ယခုတခါ သူတို့ကို သတိပေး၍ ငါ့လက်နှင့် ငါ့တန်ခိုးကို ဘော်ပြသောအားဖြင့်၊
ငါ့နာမသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။

၁၇

၁ယုဒအမျိုး၏ အပြစ်သည် သံကညစ်၊ စိန်ချွန်နှင့် သူတို့နှလုံးပြား၌၎င်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချို၌၎င်း
အက္ခရာတင်၍ မှတ်သားလျက်ရှိ၏။ ၂သူငယ်တို့ပင် မြင့်သောတောင်ပေါ်၊ စိမ်းသောသစ်ပင်နားမှာ ရှိသော
ယဇ်ပလ္လင်များ၊ အာရှရပင်ကို အောက်မေ့တတ်ကြ၏။ ၃အချင်းငါ၏ တောင်၊ လယ်၌ရှိသော သင်၏ဥစ္စာနှင့်
သိုထားသမျှသော ဥစ္စာကို၎င်း၊ ပြည်တရှောက်လုံး၌ သင်ပြစ်မှားရာ၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို၎င်း၊
လုယူသောသူတို့လက်သို့ ငါအပ်မည်။ ၄သင့်ကိုယ်တိုင်လည်း ငါပေးသောအမွေမှ ရွေ့သွားရလိမ့်မည်။
သင်မသိသောပြည်တွင်၊ ရန်သူလက်၌ သင့်ကို ငါကျွန်ခံစေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အစဉ်လောင်သော
ငါ၏အမျက်မီးကို သင်တို့သည် မွှေးကြပြီ။

၅ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူကိုကိုးစား၍ လူသတ္တဝါကို အမှီပြုသဖြင့်၊ စိတ်နှလုံးထဲ၌
ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ထွက်သွားသောသူသည် ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်၏။ ၆ထိုသူသည် လွင်ပြင်၌ရှိသော
သစ်ပင်ခြောက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကျိုးရောက်ကြောင်းကိုမသိရ။ အဘယ်သူမျှမနေသောဆားမြေ၊
သွေ့ခြောက် သောလွင်ပြင်၌ နေရလိမ့်မည်။ ၇ထာဝရဘုရားကိုကိုးစားသောသူ၊ ထာဝရဘုရားကို
မိမိကိုးစားရာအကြောင်း ဖြစ်စေသောသူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံအပ်သောသူဖြစ်၏။
၈ထိုသူသည်ကား၊ ရေရှိသောအရပ်၌ စိုက်၍ မြစ်နားမှာ အမြစ်ဖြာသဖြင့်၊ ပူသောအရှိန်ရောက်ကြောင်း
ကိုမသိ၊ အရွက်မညှိုးနွမ်း၊ မိုးခေါင်သောကာလ၌ စိုးရိမ်စရာမရှိဘဲ၊ အစဉ်အမြဲအသီးကိုသီးတတ်သော
အပင်နှင့် တူ၏။

၉စိတ်နှလုံးသည် ခပ်သိမ်းသောအရာထက် စဉ်းလဲတတ်၏။ အလွန်ယိုယွင်းသော သဘောရှိ၏။
စိတ်နှလုံးသဘောကို အဘယ်သူသိနိုင်သနည်း။ ၁၀ငါထာဝရဘုရားသည် လူအသီးအသီးတို့အား
မိမိတို့အကျင့် အတိုင်း၊ မိမိတို့ခံထိုက်သော အကျိုးအပြစ်ကို ပေးခြင်းငှါ၊ နှလုံးကျောက်ကပ်တို့ကို
စေ့စေ့စစ်ကြောတတ်၏။ ၁၁ကောရဟက်သည် မိမိမဥသော ဥကိုဝတ်သကဲ့သို့၊ မတရားသဖြင့်
ဥစ္စာဆည်းဖူးသောသူသည် အသက်ပျိုစဉ်ကပင်၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်၍ အဆုံး၌ကား၊ လူမိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၂ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ မြင့်သော အရပ်၌ဘုန်းကြီးတော်မူသော ရာဇပလ္လင်သည် ငါတို့သန့်ရှင်းရာ
ဌာနတော် အရပ်ဖြစ်၏။ ၁၃အိုဣသရေလအမျိုး၏ မြော်လင့်စရာအကြောင်းဖြစ်သော ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပစ်သော သူအပေါင်းတို့သည် အရှက်ကွဲရကြပါလိမ့်မည်။ ငါ့ထံမှထွက်သွားသော
သူတို့သည် မြေစာရင်းသို့ဝင်ရကြပါလိမ့် မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အသက်စမ်းရေတွင်းတည်းဟူသော
ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်ကြသတည်း။ ၁၄အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်၏ အနာကိုငြိမ်းစေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊
အကျွန်ုပ်သည် အနာငြိမ်းပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည်
ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းရာဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၅ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ယခုလာပါစေ တော့ဟု ဤသူတို့သည် အကျွန်ုပ်အား
ဆိုတတ်ကြပါ၏။ ၁၆အကျွန်ုပ်သည် နောက်တော်သို့ လိုက်သော ဆရာ၏ အရာကိုမရှောင်ပါ။
အမင်္ဂလာနေ့ကို မတောင်တပါ။ အကျွန်ုပ်ဟောပြောချက်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။
ကိုယ်တော်မျက်မှောက်၌ရှိပါ၏။ ၁၇အကျွန်ုပ်ကို ထိတ်လန့်စေတော်မမူပါနှင့်။ ဘေးရောက်သော ကာလ၌
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၈အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည်
အရှက်ကွဲကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ အရှက်မကွဲပါစေနှင့်။ သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြပါစေသော။
အကျွန်ုပ်မူကား၊ စိတ်မပျက်ပါစေနှင့်။ သူတို့အပေါ်မှာ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်ကာလကို ရောက်စေတော်မူပါ။
အထပ်ထပ်ဖျက်းစီးတော်မူပါ။

၁၉ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ထွက်ဝင်သော အမျိုးသားချင်း
မြို့တံခါးမှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသော ယေရုရှလင်မြို့တံခါးတို့၌ သွား၍ရပ်လျက်၊ ၂၀လူများတို့အားပြောဆိုရမည်မှာ၊
ဤတံခါးတို့ဖြင့် ထွက်ဝင်သော ယုဒရှင်ဘုရင်များနှင့် ယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သား များအပေါင်းတို့၊
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ၂၁ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဥပုသ်နေ့၌
ဝန်ကိုမထမ်းမရွက်၊ ယေရုရှလင်မြို့တံခါးဖြင့် မဆောင်မသွင်းမည်အကြောင်း၊ သတိပြုကြလော့။ ၂၂ဥပုသ်နေ့၌
သင်တို့အိမ်ထဲက ဝန်ကိုမထုတ်မဆောင်ကြနှင့်။ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ကြနှင့်။ သင်တို့ဘိုးဘေးများကို
ငါမှာထားသည် အတိုင်း၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ ၂၃ဘိုးဘေးတို့သည် နားမထောင်၊
နားကိုမလှည့်ဘဲနေကြ၏။ နားမကြား၊ ဆုံးမခြင်းကိုမခံမည်အကြောင်း၊ မိမိတို့လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေကြ၏။
၂၄ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ ဤမြို့တံခါးဖြင့် ဝန်ကိုမသွေးမဆောင်၊
အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်း စေသည်တိုင်အောင်၊ ငါ့စကားကိုစေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊

၂၅ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော ရထားစီး၊ မြင်းစီးရှင်ဘုရင်၊ မင်းသားမှစ၍၊ သူတို့မှူးမတ်၊
ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ဤမြို့တံခါးများသို့ ဝင်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ဤမြို့သည်လည်း
အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ ၂၆မီးရှို့ရာယဇ်မှစ၍ အခြားသောယဇ်များ၊ ပူဇော်သက္ကာများ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်း၊
ချီးမွမ်းရာယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောသူတို့သည် ယုဒမြို့များ၊
ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်များ၊ ဗယ်္ယာမိန်ပြည်၊ မြေညီခရိုင်၊ တောင်ရိုးခရိုင်၊ တောင်မျက်နှာခရိုင်မှ
လာကြလိမ့်မည်။ ၂၇သို့မဟုတ်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝန်ကိုထမ်းရ၍ ယေရုရှလင်မြို့တံခါးများသို့ မဝင်၊
ဥပုသ်နေ့ကိုသန့်ရှင်း စေသည်တိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်လျှင်၊
ငါသည်ထိုမြို့တံခါးတို့ကို မီးရှို့၍၊ ထိုမီးသည် မငြိမ်းမသေဘဲ ယေရုရှလင်မြို့ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်ရလိမ့်မည်။

၁၈

၁ယေရမိသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ ၂သင်သည်ထ၍
အိုးထိန်းသမား အိမ်သို့ သွားလော့။ ထိုအရပ်၌ ငါ့စကားကို ငါကြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၃ငါသည်သွား၍၊ အိုးထိန်းစက်နှင့် လုပ်လျက်ရှိသော အိုးထိန်းသမားကို တွေ့၏။ ၄အိုးမြေဖြင့်လုပ်သော
အိုးသည်၊ အိုးထိန်းသမားလက်၌ ပျက်စီး သောကြောင့်၊ သူသည်အလိုအလျောက် အသစ်ပြုပြင်၍၊
အခြားသောအိုးကို လုပ်ပြန်လေ၏။ ၅ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၆အိုဣသရေလ အမျိုး၊ အိုးထိန်းသမားပြုသကဲ့သို့ သင်တို့ကို
ငါမပြုနိုင်သလော့။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ အိုးမြေသည် အိုးထိန်းသမား လက်၌ ရှိသကဲ့သို့ သင်တို့သည်
ငါ့လက်၌ရှိကြ၏။ ၇အကြင်တိုင်းနိုင်ငံကို နှုတ်ပယ်ဖြိုချဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါအမိန့်တော် ရှိ၏။ ၈ငါ့အမိန့်တော်နှင့်
ဆိုင်သော ထိုတိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိဒုစရိုက်ကိုစွန့်ပစ်လျှင်၊ ငါကြံစည်သော ဘေးဒဏ်ကို ငါနောင်တရမည်။
၉အကြင်တိုင်းနိုင်ငံကို တည်ထောင်ပြုစုခြင်းငှါ ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ ၁၀ထိုတိုင်းနိုင်ငံသည် ငါ့စကားကို
နားမထောင်၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အကျိုးအလိုငှါ ပြုစုမည်ဟူသော စကား၌၊
ပါသောကျေးဇူးကို ငါနောင်တရမည်။

၁၁ယခုမှာ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့အဘို့ ဘေးဒဏ်ကို ငါပြင်ဆင်၏။
သင်တို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ငါကြံစည်၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ဆိုးသောလမ်းမှ အသီးအသီးပြန်လာကြလော့။
သင်တို့လိုက်သောလမ်းနှင့် သင်တို့ကျင့်သော အကျင့်ကိုဖြောင့်စေကြလော့ဟု၊ ယုဒပြည်သူ၊
ယေရုရှလင်မြို့သား တို့အား ဆင့်ဆိုလော့။ ၁၂သူတို့ကလည်း၊ မြော်လင့်စရာမရှိ။ ငါတို့သည်
ကိုယ်အလိုသို့လိုက်မည်။ ငါတို့၌ ဆိုးသောစိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ အသီးအသီးပြုမည်ဟု
ဆိုကြ၏။ ၁၃သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့သောအမှုကို အဘယ်သူကြားဘူးသနည်းဟု
သာသနာပလူတို့တွင် မေးကြလော့။ ဣသရေလသတို့သမီးကညာသည် အလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော
အမှုကိုပြုလေပြီ။ ၁၄လွင်ပြင်၌ရှိသော ကျောက်ကိုမစွန့်၊ လေဗနုန်တောင်၏မိုဃ်းပွင့်ကို အဘယ်သူစွန့်
မည်နည်း။ အခြားတပါးသောအရပ်မှစီးလာ၍ ချမ်းသောမြစ်ရေသည် ခန်းခြောက်လိမ့်မည်လော။
၁၅ငါ၏လူတို့သည် ငါ့ကိုမေ့လျော့၍၊ အချည်းနှီးသောအရာရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ကြပြီ။ ရှေးကာလမှစ၍
လိုက်ဘူးသောလမ်းတို့၌ လဲတတ်သောကြောင့်၊ အခြားသောလမ်း၊ မြေမဖို့သောလမ်းသို့ လိုက်ကြပြီတကား။
၁၆ထိုသို့ပြု၍၊ မိမိတို့ပြည်ကို လူဆိတ်ညံရာအရပ်၊ အစဉ်ကဲ့ရဲ့သံ ကြားရာအရပ် ဖြစ်စေသဖြင့်၊ လမ်း၌
ရှောက်သွားသော သူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြ၍၊ မိမိတို့ခေါင်းကို ညိတ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၇ငါသည်အရှေ့လေ
ကဲ့သို့ သူတို့ကိုရန်သူရှေ့မှာ လွင့်စေမည်။ ဘေးရောက်သောကာလ၌ သူတို့အားမျက်နှာကိုမပြ၊ ကျောကိုပြ
မည်။

၁၈သူတို့ကလည်း လာကြ။ ယေရမိတဘက်၌ ကြံစည်ကြကုန်အံ့။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
တရားအမှု၌ဥင်း၊ ပညာရှိသောသူသည် အကြံပေးခြင်းအမှု၌ဥင်း၊ ပရောဖက်သည် ဟောပြောခြင်းအမှု၌ဥင်း

အရှုံးမခံကြ။ လာကြ။ ယေရမိကို လျှာနှင့်ရိုက်ကြကုန်အံ့။ သူ၏စကားကိုနားမထောင်ဘဲ နေကြကုန်အံ့ဟု
ဆိုကြ၏။
၁၉အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်နှင့် ရန်တွေ့သောသူတို့၏ စကားကို
မှတ်တော်မူပါ။ ၂၀ကျေးဇူးပြုသောအတွက် အပြစ်ပေးသင့်ပါမည်လော့။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ဘို့
တွင်းကို တူးကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အကျိုးအလိုငှါ လျှောက်၍၊ သူတို့မှ အမျက်တော်ကို လွှဲခြင်းငှါ၊
ရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ ၂၁ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကို ထားဘေးသို့ငရင်း၊
သူတို့သားသမီးများကို မွတ်သိပ်ခြင်းသို့ ငရင်းအပ်တော်မူပါ။ သူတို့မိန်းမတို့သည် သားများဆုံး၍ မုတ်ဆိုးမ
ဖြစ်ကြ ပါစေသော။ လူကြီးတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရ၍၊ လူပျိုတို့လည်း စစ်တိုက်ပွဲ၌ ထားဖြင့်ဆုံး
ကြပါစေသော။ ၂၂စစ်တိုက်သောရန်သူများကို သူတို့ရှိရာသို့ ချက်ခြင်းရောက်စေတော်မူသောအခါ သူတို့
အိမ်သားများအော်ဟစ် ကြပါစေသော။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်ကို ထောင်ခြင်းငှါ၊ တွင်းကိုတူးကြပါပြီ။
အကျွန်ုပ်သွားရာလမ်း၌ ကျော့ကွင်းကိုဝှက်ထားကြပါပြီ။ ၂၃အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို
သတ်ခြင်းငှါ၊ သူတို့ကြံစည်သမျှကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ သူတို့ကို အပြစ်မှ လွှတ်တော်မမူပါနှင့်။
မျက်မှောက်တော်၌ သူတို့အပြစ်ကို ချေတော်မမူပါနှင့်။ ရှေ့တော်၌ ဆုံးရှုံးကြပါစေသော။
အမျက်တော်ထွက်သောအခါ၊ သူတို့ကို စီရင်တော်မူပါ။

၁၉

၁ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် အိုးထိန်းသမားထံတော်သို့သွား၍ ရေဘူးကိုယူပြီး
လျှင်၊ အသက်ကြီးသောလူ၊ အသက်ကြီးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အချို့တို့နှင့် တကွ၊ ၂ဟရသိတ်တံခါးပြင်၊
ဟိန္နုံသား၏ ချိုင့်သို့သွား၍၊ ငါမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကြွေးကြော်ရမည့်စကားဟူမူကား၊ ၃အိုယုဒရှင်ဘုရင်
များနှင် ယေရုရှလင်မြို့ သားတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော။ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိတင်းကြားသောသူတိုင်း၊
နားခါးသည်တိုင်အောင်၊ ငါသည်ဤအရပ်၌ ဘေးရောက်စေမည်။ ၄အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ငါ့ကို
စွန့်ပစ်ကြပြီ။ ကိုယ်တိုင်မသိ၊ ဘိုးဘေးများမသိ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်များမသိသော တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့ရှေ့မှာ
ဤအရပ်မှ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ သဖြင့်၊ ဤအရပ်ကို တကျွန်းတနိုင်ငံမြေဖြစ်စေကြပြီ။ အပြစ်မရှိသောသူတို့၏
အသွေးနှင့် ဤအရပ်ကို ပြည့်စေကြပြီ။ ၅ငါမစီရင်မမှာထား၊ ငါအလျှင်းအလိုမရှိသော ဝတ်တည်းဟူသော၊
ဗာလဘုရားရှေ့မှာမိမိသားတို့ကို မီးရှို့၍၊ ပူဇော်ရာဝတ်ပြုခြင်းငှါ၊ ဗာလဘုရားဘို့ ကုန်းတို့ကိုတည်လုပ်ကြပြီ။
၆သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအရပ်ကို တောဖက်အရပ်ဟူ၍မခေါ်၊ ဟိန္နုံသား၏
ချိုင့်ဟူ၍မခေါ်၊ ကွက်မျက်ရာချိုင့်ဟူ၍ ခေါ်ရာသောအချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ ၇ယုဒပြည်သူ
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ ကြံစည်သော အကြံအစည်ကို ဤအရပ်၌ ငါဖျက်မည်။ ရန်သူ၏ ထားဖြင့်ငရင်း၊
သတ်ခြင်းငှါ ရှာသောသူ၏ လက်ဖြင့်ငရင်း၊ သူတို့ကို ငါဆုံးစေမည်။ သူတို့အသေကောင်များကိုလည်း
မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲစားစရာဘို့ ငါထားမည်။ ၈ဤမြို့ကိုလည်း လူဆိတ်ညံရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကို
ကြားရာအရပ်ဖြစ်စေမည်။ လမ်း၌ရှောက်သွား သမျှသော သူတို့သည် ဤမြို့ခံရသော ဘေးအလုံးစုံတို့ကို
မြင်သောအခါ၊ အံ့ဩ၍ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ၉သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံသော ရန်သူများတို့သည်
ဝိုင်း၍တပ်တည်သဖြင့် ဤသူတို့သည် ကျဉ်းကြပ်လျက်နေ၍၊ ကိုယ်သားသမီးအသားကို ငါစားစေမည်။
အချင်းချင်းတယောက်အသားကို တယောက် စားကြလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆိုပြီးမှ၊ ၁၀သင်နှင့် အတူသွားသော
သူတို့ရှေ့တွင်၊ ရေဘူးကိုခွဲလော။ ၁၁ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားက၊ နောက်တဖန် မပြင်နိုင်အောင်
ရေဘူးကိုခွဲသကဲ့သို့၊ ဤလူများနေသော ဤမြို့ကိုငါခွဲမည်။ တောဖက်အရပ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ရာမြေ၊
မလောက်အောင် သင်္ဂြိုဟ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၂ဤအရပ်၌၎င်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌၎င်း၊ ဤသို့ငါပြု၍ ဤမြို့ကို
တောဖက်အရပ်ကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်။ ၁၃အကြင်အိမ်မိုးအပေါ်မှာ ကောင်းကင်တန်ဆာရှိသမျှတို့အား

နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ အခြားတပါး သောဘုရားများရှေ့၌၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာပြု၏၊ ထိုအိမ်ရှိသမျှတို့နှင့် တကွ ယေရုရှလင်မြို့အိမ်များ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်နန်းတော်များတို့သည်တောဖက်အရပ်ကဲ့သို့ မစင်ကြယ်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

[၁၄]ထိုအခါ ဟောပြောစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူရာ တောဖက်အရပ်က၊ ယေရမိသည် ပြန်လာ၍ ဗိမာန်တော်တန်တိုင်း၌ ရပ်လျက်၊ [၁၅]ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့သားတို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်ခြင်းငှါ၊ မိမိတို့လည်ပင်းကိုခိုင်မာ စေသောကြောင့်၊ ငါခြိမ်းသမျှသော ဘေးဒဏ်တို့ကို၊ ဤမြို့ရွာရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေမည်ဟူသော အမိန့်တော်ကို လူအပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၂၀

[၁]ထိုသို့ယေရမိဟောပြောကြောင်းကို၊ ဗိမာန်တော်မှူးဖြစ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ဣမေရသား ပါရှုရသည် ကြားသောအခါ၊ [၂]ပရောဖက်ယေရမိကို ရိုက်ပုတ်၍၊ ဗိမာန်တော်နားမှာ ဗင်္ယာမိန်အထက်တံခါးဝတွင် ထိတ်ခတ် ထား၏။ [၃]နက်ဖြန်နေ့၌ ပါရှုရသည် ယေရမိကို ထိတ်မှလွှတ်သောအခါ၊ ယေရမိက၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ပါရှုရဟူ၍မှည့်တော်မမူ။ မာဂေါမိဿဘိတ်ဟူ၍ မှည့်တော်မူ၏။ [၄]ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်နှင့် သင့်၏အဆွေခင်ပွန်းတို့၌ သင့်ကိုကြောက်မက်ဘွယ်သောအရာဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည် သင့်မျက်မှောက်၌ ရန်သူ၏ထားဖြင့် ဆုံးကြလိမ့်မည်။ ယုဒပြည်တပြည်လုံးကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူသည်ပြည်သားတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွား၍၊ ထားနှင့်သတ်လိမ့်မည်။ [၅]ဤမြို့၏ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှကိုၚင်း၊ လုပ်ဆောင်၍ ရသမျှသောဥစ္စာကိုၚင်း၊ ဆည်းဖူးသမျှသောရတနာကိုၚင်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၏ ဘဏ္ဍာတော်အလုံးစုံ တို့ကိုၚင်း၊ ရန်သူလက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည် လုယက်၍ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ [၆]သင်ပါရှုရနှင့် သင်၏အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့ကိုလည်း သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ သင်ဟောပြောသော မုသာစကားကို နားထောင်သော သင်၏အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့နှင့် တကွ၊ သင်သည် ထိုမြို့၌သေ၍ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု ပါရှုရအားပြောဆို၏။

[၇]အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ထက်အားကြီး၍ နိုင်တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုနေ့တိုင်းခံရပါ၏။ လူတိုင်းပြက်ပြယ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကြပါ၏။ [၈]အကျွန်ုပ်သည် ဟောပြောလေရာရာ၌အနိုင်အထက်ပြုခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကြောင့် အော်ဟစ်၍ ကြွေးကြော်ရပါ၏။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအစဉ်ပြက်ပြယ်ခြင်းကို ခံစရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည်နှုတ်ကပတ်တော်ကို မကြားမပြော၊ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ မဟောဘဲနေမည်ဟုသဘောထားမည်သော်လည်း၊ ငါ့အရိုးတို့၌ ချုပ်ထား၍၊ လောင်သောမီးကဲ့သို့ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့နှလုံး၌ဖြစ်သောကြောင့်၊ အလွန်ငြီးငွေ့သဖြင့် အောင့်၍မနေနိုင်။ [၁၀]လူများကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ကြားရ၏။ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အကြောင်းရှိ၏။ သူတပါးတို့က သိတင်းကိုကြားပြောကြလော့။ ငါတို့သည် တဆင့်ကြားပြောလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ ငါ၏အနားမှာ အစဉ်နေသော ငါ၏မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့က၊ ငါတို့သည် သူ့ကိုနိုင်၍ အငြိုးထားသောစိတ်ပြေစေခြင်းငှါ၊ သူ့ကို သွေးဆောင်ကောင်းသွေးဆောင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ [၁၁]သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသော သူရဲကဲ့သို့ ငါဘက်၌ရှိတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည် မနိုင်ဘဲထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။ အကြံမမြောက်သောကြောင့် အလွန်ရှက်ကြလိမ့်မည်။ မပြေမပျောက်နိုင်သော ထာဝရရှက်ကြောက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ [၁၂]ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို စုံစမ်း၍၊ နှလုံးကျောက်ကပ်သဘောကို သိမြင်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ် ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏အမှုကိုရှေ့တော်၌ ဖွင့်ပြပါသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့၌

အပြစ်ဒဏ်စီရင်တော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်မြင်ရပါလိမ့်မည်။ ၁၃ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုကြလော့။
ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူတို့လက်မှ၊
ဆင်းရဲသောသူကို ကယ်နှုတ်တော်မူသတည်း။
၁၄ငါဘွားသောနေ့ရက်သည် အမင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ငါ့ကိုငါ့အမိဘွားသော နေ့ရက်သည်
ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို မခံပါစေနှင့်။ ၁၅ငါ့အဘထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်တော်သည် သားယောကျ်ားကိုရပါပြီဟု
သိတင်းပြောလျက်၊ ငါ့အဘကိုအလွန်ဝမ်းမြောက်စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိပါစေသော။
၁၆ထာဝရဘုရားသည် နောင်တမရ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူသော မြို့တို့ကဲ့သို့၊ ထိုသူသည်ဖြစ်ပါစေသော။
နံနက်အချိန်၌ ကြွေးကြော်သံကိုငင်း၊ မွန်းတည့် အချိန်၌အော်ဟစ်သံကိုငင်း ကြားပါစေသော။
၁၇အကြောင်းမူကား၊ သူသည်ငါ့ကို ဘွားစကပင် မသတ်ဘဲ၊ ငါ့အမိ၏ ဝမ်းသည် ငါ၏ သင်္ချိုင်းဖြစ်၍၊
ငါ့ကိုအစဉ်ကိုယ်ဝန်ဆောင်မည် အကြောင်းမပြုဘဲ၊ နေပါသည်တကား။ ၁၈ငါသည် ပူပန်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းကို
ခံရမည်အကြောင်းနှင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်အသက်ကို လွန်စေရမည် အကြောင်း၊
အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုဘွားမြင်ရပါသနည်း။

၂၁

၁-၂ဇေဒကိမင်းကြီးသည် မေလခိသား ပါရှုရနှင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မာသေယသား ဇေဖနိတို့ကို ယေရမိ
တို့ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ငါတို့ကို စစ်တိုက်သည်ဖြစ်၍၊ သူ့ကိုငါတို့ထံမှ
ပြန်သွားစေခြင်း ငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူသမျှအတိုင်း၊
ငါတို့၌တဖန်ပြုတော်မူမည် အကြောင်း၊ ငါတို့အတွက် ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်ပါလော့ဟု
မိန့်တော်မူသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၍၊ ၃ယေရမိက၊
သင်တို့သည် ဇေဒကိမင်းကြီးအား ပြန်ပြောရမည်မှာ၊ ၄ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏မြို့ပြင်မှာ တပ်စွဲ၍ နေသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၊ ခါလဒဲအမျိုးသားတို့ကို
စစ်တိုက်လျက်၊ သင်တို့စွဲကိုင်သော လက်နက်များကို ငါလွှဲစေမည်။ ထိုသူတို့ကို မြို့ထဲ၌ ငါစည်းဝေးစေမည်။
၅ငါ့ကိုယ်တိုင်လည်း အလွန်ပြင်းစွာထွက်သော အမျက်အရှိန်အားကြီး၍၊ ဆန့်သောလက်၊
သန်စွမ်းသောလက်ရုံးနှင့် သင်တို့ကိုတိုက်မည်။ ၆ဤမြို့၌နေသော လူသတ္တဝါတိရစ္ဆာန်တို့ကို
ငါသည်ဒဏ်ခတ်၍၊ ပြင်းစွာသော ကာလနာဖြင့် သေရကြလိမ့်မည်။ ၇ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
ထိုနောက်မှနာဘေး၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးနှင့် လွတ်၍၊ ကျန်ကြွင်းသော မြို့သားတည်းဟူသော
ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိမှစ၍ သူ၏ကျွန်များ၊ သူ၏လူများတို့ကို၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ အစရှိသော
ရန်သူများ၊ သတ်ချင်သောသူများလက်သို့ ငါအပ်၍၊ ထိုမင်းသည် သနားခြင်းကရုဏာမရှိ၊ မစုံမက်၊
မနှမြောဘဲ၊ ထားနှင့် ကွပ်မျက်လိမ့်မည်ဟု ဆင့်ဆိုလော့။
၈ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဤလူမျိုးတို့အား ဆင့်ဆိုရသောထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ဟူမူကား၊ အသက်ရှင်ရာလမ်း၊ သေရာလမ်းတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှာ ငါဖွင့်ထား၏။ ၉ဤမြို့ထဲမှာ
နေသောသူသည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ နာခြင်းဘေးဖြင့် သေလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်သို့ ထွက်၍၊ မြို့ပြင်မှာ
တပ်စွဲလျက်နေသော ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ ဝင်စားသောသူသည် အသက်ချမ်းသာ၍ လုယူရသော ဥစ္စာကဲ့သို့
ကိုယ်အသက်ကိုရလိမ့်မည်။ ၁၀ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့ကိုကျေးဇူးမပြု၊ အပြစ်ပြုခြင်းငှါ
ငါသည်မျက်နှာထားသည်ဖြစ်၍၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူသည် မီးရှို့လိမ့်မည်။
၁၁ယုဒရှင်ဘုရင်အမျိုးကိုရည်မှတ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားတော်ကို နားထောင်
ကြလော့။ ၁၂ဒါဝိဒ်မင်းကြီးအမျိုး၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မဆိုင်းမလင့်၊ တရား
သဖြင့်စီရင်ကြလော့။ လုယူခြင်းခံ ရသောသူကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၏လက်မှ ကယ်နှုတ်ကြလော့။ သို့မဟုတ်၊
သင်တို့ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့်၊ ငါ့အမျက်သည် မီးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှမသတ်နိုင်အောင်

လောင်လိမ့်မည်။ ၁၃ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ အိုချိုင့်၌နေသောသူ၊ အိုလွင်ပြင်၌ရှိသောကျောက်၊
သင့်တဘက်၌ငါနေ၏။ သင်တို့က၊ ငါတို့ကို အဘယ်သူ စစ်တိုက်နိုင်မည်နည်း။ ငါတို့နေရာထဲသို့
အဘယ်သူဝင်နိုင်မည်နည်းဟု ဆိုတတ်သော်လည်း၊ ၁၄သင်တို့အကျင့်နှင့် ထိုက်လျောက်အောင် အပြစ်ဒဏ်
ကိုငါပေးမည်။ သင်တို့တောကို ငါရှို့သောမီးသည်၊ ပတ်လည်၌ ရှိသမျှသောအရာ တို့ကို လောင်လိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၂၂

၁ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်သို့သွား၍
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၂ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သော ယုဒရှင်ဘုရင်၊ သင့်ကိုယ်တိုင်မှစ၍
သင်၏ကျွန်များနှင့်၊ ဤမြို့တံခါးတို့ ဖြင့် ဝင်သောသင်၏လူများတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို
နားထောင်ကြလော့။ ၃ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တရားသဖြင့်စီရင်၍ ဖြောင့်မတ်စွာ
ဆုံးဖြတ်ကြလော့။ လုယူခြင်းခံရသောသူကို ညှဉ်းဆဲသော သူ၏လက်မှ ကယ်နှုတ်ကြလော့။ ဧည့်သည်
ဖြစ်သောသူ၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့ကို မတရားသဖြင့်မပြု၊ မညှဉ်းဆဲကြနှင့်။ အပြစ်မရှိသောသူတို့ကို
ဤအရပ်၌မကွပ်မျက်ကြနှင့်။ ၄အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဤပညတ် တော်အတိုင်း အမှန်ပြုလျှင်၊
ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သော ရထားစီး၊ မြင်းစီးရှင်ဘုရင်တို့သည် ကျွန်များ၊
နိုင်ငံတော်သားများနှင့်တကွ၊ ဤနန်းတော်တံခါးများကို ထွက်ဝင်ရကြလိမ့်မည်။ ၅သို့မဟုတ်၊ သင်တို့သည်
ဤအမိန့် တော်ကို နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ ဤနန်းတော်သည် လူဆိတ်ညံ့သောအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
ငါထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်ကိုကိုယ်တိုင်တည်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ၆ယုဒရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်ကို ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ငါ၌ ဂိလဒ်ပြည်အရပ်ကဲ့သို့၎င်း၊ လေဗနုန်တောင်ထိပ်ကဲ့သို့၎င်း
ဖြစ်သော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ် ငါသည် သင့်ကို လူမနေသောမြို့ကဲ့သို့ တောဖြစ်စေမည်။ ၇သင့်ကိုဖျက်ဆီး
စေခြင်းငှါ၊ ထားနှင့်ပုဆိန်ပါသောသူတို့ကို ငါပြင် ဆင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၌အမြတ်ဆုံးသော
အာရဇ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်ကြလိမ့်မည်။ ၈လူအမျို မျိုးတို့သည် ဤမြို့အနားမှာ
ရှောက်သွားလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤမြို့ကြီးကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုတော် မူသနည်းဟု၊
တယောက်ကိုတယောက် မေးကြသည်ရှိသော်၊ ၉ဤမြို့သားတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
ပဋိညာဉ်ကိုစွန့်ပစ်၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသောကြောင့်၊ ဤသို့
ပြုတော်မူသည်ဟု ပြန်ပြောကြလိမ့်မည်။

၁၀သေသောသူအတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ အခြားတပါးသို့ သွားသောသူအတွက်
ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုကြလော့။ သူသည်နောက်တဖန်ပြန်၍ မလာရ။ မိမိမွေးဘွားရာဌာနကိုမမြင်ရ။
၁၁ခမည်းတော် ယောရှိမင်းကြီးအရာ၌ စိုးစံ၍ ဤပြည်မှထွက်သွားသော ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိမင်းကြီး၏သား
ရှလ္လုံကိုရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမင်းသည် နောက်တဖန် ဤပြည်သို့ပြန်၍မလာရ။
၁၂ရန်သူတို့သိမ်းသွားရာ ပြည်၌ပင် သေရလိမ့်မည်။ ဤပြည်ကိုနောက်တဖန် မမြင်ရ။

၁၃မတရားသောအမှုအားဖြင့် မိမိအိမ်ကို၎င်း၊ အဓမ္မပြု၍ အထက်ခန်းတို့ကို၎င်း ဆောက်သောသူ၊
အိမ်နီးချင်း ကိုအခမပေးဘဲ စေစား၍၊ အလုပ်လုပ်သည်အတွက် ဆုမချသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။
၁၄ကြီးသောအိမ်၊ ကျယ်သောအထက်ခန်းတို့ကို ငါဆောက်မည်ဟုဆိုလျက်၊ ပြတင်းပေါက်ကိုဖောက်၍၊
အာရဇ်သစ်သားနှင့် မိုးပြီးမှ၊ ဟင်းသပြတားနှင့် ချယ်လှယ်ပြီတကား။ ၁၅ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်သည် အာရဇ်သစ်သား၏ ဂုဏ်ကို ကိုးစားသောကြောင့် စိုးစံရမည်လော။ သင်၏အဘသည်
ဝစွာစားသောက်ရသည်မဟုတ်လော။ တရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်သည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ပြု၍
ကောင်းစားခြင်းရှိ၏။ ၁၆သူသည် ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့ကိုအမှုကို စောင့်၍ တရားသဖြင့်စီရင်၏။
ထိုသို့ပြု၍ ကောင်းစားခြင်းရှိ၏။ ငါ့ကိုသိသောအကျိုးမဟုတ်လော။ ၁၇သင်၏မျက်စိနှင့် သင်၏နှလုံးမူကား၊

လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ အပြစ်မရှိသောသူကိုသတ်ခြင်း၊ ညှဥ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းမှတပါး၊ အဘယ်အမှု
ကိုမျှမမှတ်တတ်။ ၁၈ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိမင်းကြီး၏သား
ယောရကိမ်ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမင်းသေသောအခါ လူများတို့က၊ ဩ်ငါ့အစ်ကို၊
ဩ်ငါ့နှမဟူ၍ မငိုကြွေးရကြ။ သူ၏အတွက် လည်း၊ ဩသခင်၊ ဩအရှင်မ၏ဘုန်းဟူ၍ မမြည်တမ်းရကြ။
၁၉ယေရုရှလင်မြို့ပြင်သို့ ဆွဲသွား၍ပစ်ထားသဖြင့်၊ မြည်းကိုသင်္ဂြိုဟ်သကဲ့သို့ ထိုမင်းကိုသင်္ဂြိုဟ်ရလိမ့်မည်။
၂၀လေဗနုန်တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ကြွေးကြော်လော့။ ဗာရှန်ပြည်၌အော်ဟစ်လော့။ အာဗရိမ်အရပ်မှ
အသံ ကိုလွှင့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့သည် ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။
၂၁သင်သည် ကောင်းစားသောအခါ ငါသတိပေး၏။ သင်က၊ ငါနားမထောင်ဟုပြန်ပြော၏။
ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ငါ့စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေမြဲရှိ၏။ ၂၂သင့်ကိုကျွေးမွေးသောသူ အပေါင်းတို့ကို
လေသည်စားလိမ့်မည်။ သင်၏မိတ်ဆွေတို့ကို ရန်သူတို့သည် သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည်
ကိုယ်ပြုသမျှသော ဒုစရိုက်တို့ကြောင့် အမှန်ရှက်ကြောက် ၍စိတ်ပျက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ၂၃အာရဇ်ပင်တို့၌
အသိုက်လုပ်တတ်သော လေဗနုန်တောင်သား၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာ ကိုမိန်းမခံရသကဲ့သို့၊ သင်သည်
နာကျင်ခြင်းဝေဒနာကို ခံရသောအခါ၊ အဘယ်မျှလောက် သနားဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည် တကား။
၂၄ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ်မင်းကြီး၏သား ခေါနိသည်
ငါ့လက်ျာ လက်၌ပါသော တံဆိပ်လက်စွပ်မှန်သော်လည်း၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း သင့်ကိုငါပယ်ပစ်မည်။
၂၅သင့်အသက် ကို သတ်ချင်သောသူ၊ သင်အလွန်ကြောက်သောသူတည်းဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
နေဗုခဒ်နေဇာမင်းမှစ၍ ခါလဒဲ လူတို့လက်သို့ ငါအပ်မည်။ ၂၆သင့်ကိုငင်း၊ သင့်ကိုဘွားမြင်သော
သင်၏အမိကိုငင်း၊ မွေးဘွားရာဌာနမဟုတ်သော ပြည်သို့ ငါနှင်ထုတ်သဖြင့်၊ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည်
သေကြလိမ့်မည်။ ၂၇ပြန်လိုသောပြည်သို့ နောက်တဖန်ပြန်၍ မလာရကြ။ ၂၈ဤမင်းသားခေါနိသည်
ရှိသေဘွယ်မဟုတ်၊ ကျိုးပဲ့သောရုပ်တုဖြစ်သလော။ အဘယ်သူမျှမနှစ်သက် သော တန်ဆာဖြစ်သလော။
သူနှင့်တကွ သူ၏သားမြေးတို့ကိုနှင်ထုတ်၍၊ သူတို့မသိဘူးသောပြည်၌ အဘယ်ကြောင့် ချပစ်ရသနည်း။
၂၉အိုမြေကြီး၊ မြေကြီး၊ မြေကြီး၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်လော့။ ၃၀ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမင်းကို သားမရှိသောသူဟူ၍ငင်း၊ တသက်လုံးမကောင်းစားသောသူ ဟူ၍ငင်း
ရေးမှတ် လော့။ သူ၏သားမြေးတစုံတယောက်မျှ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသောအခွင့်နှင့်၊
ယုဒပြည်ကို စိုးစံရသောအခွင့်မရှိရ။

၂၃

၁ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ထံမှာကျက်စားသော သိုးတို့ကိုဖျက်ဆီး၍၊ အရပ်ရပ်သို့
ကွဲပြား စေသော သိုးထိန်းတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၂ထိုကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့ကို ကျွေးမွေးရသော သိုးထိန်းတို့အမှုမှာ သင်တို့သည်
ငါ၏သိုးစုကိုမကြည့်ရှု၊ မပြုစု၊ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေ၍ နှင်ထုတ်သောကြောင့်၊ သင်တို့ပြုသော
ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သင်တို့အပေါ်မှာ ငါသက်ရောက် စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၃တဖန်
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏သိုးစုကို ငါနှင်ထုတ်သောပြည်ရှိသမျှ တို့၌ ကျန်ကြွင်းသောသိုးတို့ကို ငါစုဝေး၍၊
နေရင်းသိုးခြံသို့တဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူတို့သည်လည်း၊ သားဘွား၍ များပြားကြလိမ့်မည်။ ၄သူတို့ကို
ကျွေးမွေးသောသိုးထိန်းတို့ကို သူတို့အပေါ်မှာ ငါခန့်ထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန် ကြောက်ခြင်း၊
ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိရကြ။ ဆုံးမခြင်းကိုလည်း မခံရကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၅ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သန့်ရှင်းသောအညွန့်ကို ဒါဝိဒ်အဘို့
ငါပေါက်စေသည်အတိုင်း၊ ဉာဏ်ကောင်းသော ရှင်ဘုရင်တဦးသည်စိုးစံ၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ တရားသဖြင့်
ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ရာကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ ၆ထိုမင်းလက်ထက်၌ ယုဒပြည်သည်

ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ဣသရေလပြည်လည်း ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရလိမ့်မည်။ ထိုမင်းသည်
ယေဟောဝါဇေဒနုဟူသော ဘွဲ့နာမရှိလိမ့်သတည်း။ [၇]သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် ဟူ၍
မကျိန်ဆိုဘဲ၊ [၈]ဣသရေလအမျိုးသား အစဉ်အဆက်တို့ကို မြောက်ပြည်မှစ၍ နှင်ထုတ်ဘူးသောပြည် ရှိသမျှ
တို့မှ ပို့ဆောင်သော ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍ ကျိန်ဆိုရသောကာလသည် နောက်တဖန်
ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့သည် နေရင်းပြည်၌ တဖန်နေရကြလိမ့်မည်။
[၉]ပရောဖက်များနှင့်ဆိုင်သော စကားဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားကြောင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော
စကားတော်ကြောင့်၎င်း ငါ့စိတ်ပျက်လျက်ရှိ၏။ ငါ့အရိုးရှိသမျှတို့သည် လှုပ်ရှားကြ၏။ ယစ်မူးသောသူနှင့်
စပျစ်ရည်နိုင်သောသူကဲ့သို့ ငါဖြစ်၏။ [၁၀]အကြောင်းမူကား၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှိဝဲသောသူတို့သည်
တပြည်လုံး၌ အနံ့အပြားရှိကြ၏။ ထိုသူတို့ကြောင့် တပြည်လုံးမြည်တမ်းရ၏။
တော၌ကျက်စားရာအရပ်တို့သည် သွေ့ခြောက်ကြ၏။ ပြည်သားများ လိုက်သောလမ်းသည် မဖြောင့်၊
သူတို့အစွမ်းသတ္တိသည် တရားဘက်၌မနေတတ်။ [၁၁]ပရောဖက်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် နှစ်ပါးတို့သည် ဘုရားကို
မရိုမသေပြုကြပြီ။ ငါ့အိမ်၌ပင် သူတို့ပြုသောအဓမ္မအမှုကို ငါတွေ့ပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
[၁၂]ထိုကြောင့်၊ သူတို့သွားသောလမ်းသည် မှောင်မိုက်၌ ချောတတ်သောလမ်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည်
တွန်းတိုးခြင်းကို ခံရ၍လဲကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဆုံးမခြင်းကိုခံရသော ကာလ၌
သူတို့အပေါ်မှာ ဘေးဥပါဒ်ကို သင့်ရောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ [၁၃]ရှမာရိပြည်သား
ပရောဖက်တို့၌လည်း၊ မိုက်သောသဘောကို ငါမြင်ပြီ။ သူတို့သည် ဗာလဘုရားကိုမှီဝဲ၍ ပရောဖက်ပြုသဖြင့်၊
ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသား တို့ကို မှားယွင်းစေကြပြီ။ [၁၄]ယေရုရှလင်မြို့သားပရောဖက်တို့၌လည်း၊
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော သဘောကိုငါမြင်ပြီ။ သူတို့သည် မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲလျက်၊
မုသာကိုလည်းသုံးလျက်၊ အဓမ္မပြုသောသူတို့ကို အားပေးတတ် သဖြင့်၊ အဘယ်သူမျှ မိမိပြုသော
အဓမ္မအမှုကိုမစွန့်။ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် ငါ၌သောဒုံမြို့သားတို့ကဲ့သို့၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သား တို့သည်
ဂေါမောရမြို့သားကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ [၁၅]ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်
ပရောဖက်တို့အမှု၌ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ကို ဒေါနနှင့် ငါကျွေးမည်။ ဆေးခါးကိုလည်း သောက်စေမည်။
ယေရုရှလင်မြို့သားပရောဖက်တို့သည် မူလအမြစ်ဖြစ်၍၊ အဓမ္မအမှုသည် တပြည်လုံးကို နံ့ပြားလေပြီ။
[၁၆]ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပရောဖက်ပြု၍
သင်တို့အားဟောတတ် သောဆရာတို့၏ စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ သူတို့သည် သင်တို့အား
အချည်းနှီးဟောတတ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်သို့မလိုက်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်
ရူပါရုံကိုမြင်သည်အတိုင်း ဟောပြောတတ်ကြ၏။ [၁၇]ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မထိမဲ့မြင်ပြု
သောသူတို့အား၊ သင်တို့သည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်ဟု ဟောတတ်ကြ၏။ မိမိတို့
စိတ်နှလုံးခိုင်မာခြင်းသဘောသို့ လိုက်သောသူတို့အား၊ သင်တို့သည် ဘေးဥပဒ်နှင့် မတွေ့ရကြဟု
ဟောတတ်ကြ၏။ [၁၈]ထိုသူတို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရားနှင့် တိုင်ပင်ဘက်ပြုသနည်း။
အဘယ်သူသည် အမှုတော်ကို ကြားမြင်သနည်း။ အဘယ်သူသည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်၍
ကြားသနည်း။ [၁၉]ထာဝရဘုရား၏ လေဘွေတော်သည် ပူသောအရှိန်နှင့် ထွက်၏။ ပြင်းစွာသောလေဘွေဖြစ်၍၊
မတရားသောသူတို့ ခေါင်းပေါ်မှာ ပြင်းစွာတိုက်လိမ့်မည်။ [၂၀]ထာဝရဘုရားသည် လက်စသတ်၍၊
အကြံအစည်တော်ကို ပြည့်စုံစေတော် မမူမှီ အမျက်တော်မငြိမ်းရ။ နောက်ကာလ၌ သင်တို့သည်
ရှင်းလင်းစွာနားလည်ကြလိမ့်မည်။ [၂၁]ငါမစေလွှတ်ဘဲ ထိုပရောဖက်တို့သည် ပြေးကြပြီ။ ငါမမှာထားဘဲ
သူတို့သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောကြပြီ။ [၂၂]ထိုသူတို့သည် ငါနှင့် တိုင်ပင်ဘက်ပြုလျှင်၊ ငါ့စကားကို

ငါ၏လူမျိုးအား ဆင့်ဆို၍၊ ငါ၏လူမျိုးကို မတရားသော လမ်းမှရင်း၊ မကောင်းသောအကျင့်ဓလေ့မှရင်း
လွဲသွားစေကြပြီ။
၂၃ငါသည် နီးသောအရပ်၌သာ ဘုရားဖြစ်သလော့။ ဝေးသောအရပ်၌လည်း ဘုရားဖြစ်သည်
မဟုတ်လော ဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။ ၂၄ငါမမြင်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူသည် မထင်ရှားသောအရပ်၌
ပုန်းရှောင်း၍နေနိုင် သနည်းဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။ ငါသည်ကောင်းကင်မြေကြီးကို နှံ့ပြားသည်
မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ၏။ ၂၅ငါသည် အိပ်မက်မြင်ပြီ။ အိပ်မက်မြင်ပြီဟု၊ ငါ့နာမကို
အမှီပြု၍၊ မုသာဖြင့် ဟောပြောသော ပရောဖက် တို့၏ စကားကို ငါကြားပြီ။ ၂၆ထိုပရောဖက်တို့သည်
အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဤသို့ကြံစည်ကြလိမ့်မည်နည်း။ သူတို့သည် မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်
ကြ၏။ ကိုယ်စိတ်နှလုံး လှည့်စားသည်အတိုင်း ဟောပြောတတ်ကြ၏။ ၂၇ဘိုးဘေးတို့သည် ဗာလကြောင့်
ငါနာမကို မေ့လျော့သကဲ့သို့ သူတို့သည် အိမ်နီးချင်းတယောက်ကိုတယောက် ပြောတတ်သော
အိပ်မက်များအားဖြင့် ငါ၏လူမျိုးသည် ငါ့နာမကို မေ့လျော့ စေမည်ဟု အကြံရှိကြသည်တကား။
၂၈အိပ်မက်မြင်သော ပရောဖက်တို့သည် အိပ်မက်စကားကို ပြောပါလေစေ။ ငါ၏နှုတ်ကပတ်တော်ခံရသော
သူသည် နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကို မှန်ကန်စွာဟောပြောပါလေစေ။ အဖျင်းသည် စပါးနှင့် အဘယ်သို့
ဆိုင်သနည်းဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၉ငါ၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် မီးကဲ့သို့၎င်း၊ ကျောက်ကို
ထုချေသော သံတူကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။ ၃၀သို့ဖြစ်၍၊
ငါ့စကားတော်ကို အိမ်နီးချင်းတယောက်မှတယောက် ခိုးသောပရောဖက်တို့ကို ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု
မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၃၁မိမိတို့အလိုအလျောက်ဟောပြောလျက်နှင့် အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု
ဆိုသောပရောဖက် တို့ကို ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၃၂မှားသောအိပ်မက်
ကို ဟောပြော၍၊ မုသာစကား အချည်းနှီးစကားအားဖြင့် ငါ၏လူမျိုးကို မှားယွင်းစေသော ပရောဖက်တို့ကို
ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်။ သူတို့ကို ငါမစေလွှတ်၊ မမှာထားသောကြောင့် ဤလူမျိုးသည် ကျေးဇူးမရှိဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၃၃ဤလူမျိုးတွင် ဆင်းရဲသားဖြစ်စေ၊ ပရောဖက်ဖြစ်စေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်စေ၊ တစုံတယောက်က၊
ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အဘယ်သို့နည်းဟု သင့်ကိုမေးလျှင်၊ ပြန်ပြောရမည်မှာ၊ သင်တို့နှင့် ဆိုင်သော
ဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊ သင်တို့ကို ငါစွန့်ပစ်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၃၄ထာဝရဘုရား၏
ဗျာဒိတ်တော် ရှိသည်ဟု ပြောဆိုသော ပရောဖက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပြည်သူပြည်သားကိုရင်း၊ ထိုသူ၏
အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုရင်း၊ ငါသည် ဒဏ်ပေးမည်။ ၃၅သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား အဘယ်သို့
ပြန်ပြောတော်မူသနည်းဟူ၍၎င်း၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟူ၍၎င်း၊ အိမ်နီးချင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်း
တယောက်ကိုတယောက်မေးမြန်းရမည်။ ၃၆ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟူ၍ နောက်တဖန် မဆိုရ။
လူတိုင်းမိမိစကားမှတပါး အခြားသော ဗျာဒိတ်တော်မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်
တော်မူသောဘုရား၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏
စကားတော်ကို ဖျက်ကြပြီ။ ၃၇ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား အဘယ်သို့ ပြန်ပြောတော်မူသနည်း။
ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်းဟု ပရောဖက်ကို မေးလော့။ ၃၈သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား၏
ဗျာဒိတ်တော်ဟု ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏
ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည် မဆိုရမည်အကြောင်း ငါပညတ်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏
ဗျာဒိတ်တော် ရှိသည်ဟူသောစကားကို သုံးကြသောကြောင့်၊ ၃၉ငါသည် သင်တို့ကိုရင်း၊ သင်တို့နှင့်
ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသော မြို့ကိုရင်း၊ ငါ့ထံမှ အကုန်အစင်ကျုံး၍ ပစ်လိုက်မည်။ ၄၀အစဉ်အမြဲမမေ့
လျော့နိုင်သော ထာဝရကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် အရှက်ကွဲခြင်းကို သင်တို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေမည်။

၁ထာဝရဘုရားပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒရှင်ဘုရင်
ယေါယကိမ် သား ယေခေါနိမင်းအစရှိသော ယုဒမှူးမတ်များ၊ လက်သမားများ၊ ပန်းပဲသမားများတို့ကို
ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသောနောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်ရှေ့၌ ထားသော
သင်္ဘောသဖန်းသီး တောင်းနှစ်လုံးသည် ထင်ရှားလေ၏။ ၂တောင်းတလုံး၌ကား၊ အဦးမှည့်သော
သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ အလွန်ကောင်းသော သင်္ဘောသဖန်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ တလုံး၌ကား၊
မစားနိုင်အောင် အလွန်ညှို့သော သင်္ဘောသဖန်းသီးနှင့် ပြည့်လျက် ရှိ၏။ ၃ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ယေရမိ၊
သင်သည်အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် သင်္ဘောသဖန်းသီးကိုမြင်ပါ၏။
ကောင်းသောသင်္ဘောသဖန်းသီးသည် အလွန်ကောင်းပါ၏။ ညှို့သောသင်္ဘောသဖန်း သီးသည်
မစားနိုင်အောင် အလွန်ညှို့ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။

၄တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၅ဤအရပ်မှ ခါလဒဲပြည်သို့ ငါစေလွှတ်၍ သိမ်းသွားခြင်းကို
ခံရသော ယုဒအမျိုးသားတို့သည်၊ ဤကောင်းသောသင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်ဟု ငါဝန်ခံမည်။
၆သူတို့၌ ကျေးဇူး ပြုမည်ဟု ငါကြံစည်၍၊ ဤပြည်သို့ တဖန်ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ နောက်တဖန် မဖြိုမဖျက်ဘဲ
တည်ဆောက်မည်။ မနှုတ်မပယ်ဘဲ စိုက်ထားမည်။ ၇ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ သူတို့သိနိုင်သော
စိတ်နှလုံးကို ငါပေးမည်။ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြ၍၊ ငါသည်လည်းသူတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်လိမ့်မည်။
ငါ့ထံသို့ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နှင့် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ ၈မစားနိုင်အောင် အလွန်ညှို့သော
သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့၊ ငါသည်ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိမှစ၍မှူးတော်မတ်တော်၊ ဤပြည်၌ကျန်ကြွင်းသော
ယေရုရှလင်မြို့သား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌နေသော အမျိုးသားတို့ကိုဖြစ်စေမည်။ ၉သူတို့သည် ငါနှင်ရာအရပ်ရပ်တို့၌
ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ပုံခိုင်းခြင်း၊ ဆဲရေးခြင်း၊ ကျိန်ခြင်းတို့ကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် မြေပေါ်မှာ တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့၌
နှောက်ရှက် ညှဉ်းဆဲခြင်းသို့ သူတို့ကိုအပ်လိုက်မည်။ ၁၀သူတို့နှင့် သူတို့၏ ဘိုးဘေးတို့အား
ငါပေးသောပြည်မှ၊ သူတို့ကို မပယ်ရှင်းမှီတိုင်အောင် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးကို
သူတို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၅

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိမင်းကြီးသား ယောယကိမ်နန်းစံ စတုတ္ထနှစ်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ
နန်းစံပဌမနှစ်တွင်၊ ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ရည်မှတ်၍၊ ယေရမိသို့ ရောက်လာသော
နှုတ်ကပတ်တော်ကို၊ ၂ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့အား၊ ယေရမိဆင့်ဆို ဟောပြောရ
သည်ကား၊ ၃ယုဒရှင်ဘုရင် အာမုန်သား ယောရှိနန်းစံဆယ်သုံးနှစ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်သုံး
နှစ်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာသည်အတိုင်း၊ ငါသည် စောစောထ၍
အမိန့်တော်ကိုအထပ်ထပ်ဆင့်ဆိုသော်လည်း၊ သင်တို့သည်နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။ ၄ထာဝရဘုရား
သည်လည်း၊ စောစောထ၍ မိမိကျွန်ပရောဖက် အပေါင်းတို့ကို၊ သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ် စေလွှတ်တော်မူ
သော်လည်း၊ သင်တို့သည် နားမထောင်ကြ။ အမိန့်တော်ကို ကြားခြင်းငှါ နားကိုမလှည့်ဘဲနေကြ၏။
၅ထိုပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့အသီးအသီးလိုက်သော လမ်းဆိုးနှင့် အကျင်ဆိုးများကို ပယ်ရှား၍၊ သင်တို့နှင့်
ဘိုးဘေးတို့အား ထာဝရဘုရားသည် အမြဲပေးတော်မူသော ပြည်၌နေကြလော့။ ၆အခြားတပါးသော
ဘုရားနောက်သို့ လိုက်၍ ဝတ်မပြု၊ မကိုးကွယ်ကြနှင့်။ ကိုယ်လက်နှင့် လုပ်သောအရာများအားဖြင့်၊ ငါ၏
အမျက်ကိုမထွက်စေကြနှင့်။ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့ကိုမညှဉ်းဆဲဟု ဆင့်ဆိုကြ၏။ ၇ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့ဆင့်ဆိုကြသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်၌အကျိုးနည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
ကိုယ်လက်နှင့် လုပ်သော အရာများအားဖြင့်၊ ငါ၏အမျက်ကိုထွက်စေသော အခွင့်ရှိမည်အကြောင်း ငါ့စကား
ကို နားမထောင်ဘဲနေကြပြီ။ ၈ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်သောကြောင့်၊ ၉ဤပြည်နှင့် ပြည်သားများကိုဎင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌
ရှိသော လူအမျိုးမျိုး တို့ကိုဎင်း၊ စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ကျွန် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာအစရှိသော
မြောက်ပြည်သား အမျိုးမျိုး အပေါင်းတို့ကို ငါမှာလိုက်၍ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊
ဤပြည်သားတို့ကို အံ့ဩဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ကြားရာ၊ အစဉ်အမြဲလူဆိတ်ညံရာဖြစ်စေမည်။
၁၀ဤသူတို့တွင် ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား၏ အသံ၊
သတို့သမီး၏အသံ၊ ကြိတ်ဆုံသံနှင့် မီးခွက်အလင်းကို ငါကွယ်ပျောက်စေမည်။ ၁၁ဤပြည်တရှောက်လုံးသည်
လူဆိတ်ညံရာ၊ အံ့ဩဘွယ်ရာဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤလူမျိုးတို့သည် အနှစ်ခုနစ်ဆယ် ပတ်လုံးဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏
အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြလိမ့်မည်။ ၁၂ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အနှစ်ခုနစ် ဆယ်စေ့သောအခါ၊
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နှင့် သူ၏နိုင်ငံတည်းဟူသော ခါလဒဲတိုင်းနိုင်ငံ၏ အပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည် သူတို့ကို
ဒဏ်ပေး၍၊ ထိုနိုင်ငံကိုအစဉ်အမြဲ လူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်စေမည်။ ၁၃ငါခြိမ်းသောစကားများတည်းဟူသော
ယေရမိသည် ခပ်သိမ်းသော တိုင်းနိုင်ငံတို့တဘက်၌ ဟောပြော၍၊ ဤစာ၌ရေးထားသော စကားရှိသမျှတို့ကို
ခါလဒဲတိုင်းနိုင်ငံအပေါ်မှာ ငါသက်ရောက်စေမည်။ ၁၄များစွာသောလူမျိုးတို့နှင့် ကြီးသောရှင်ဘုရင်တို့သည်
ခါလဒဲပြည်သားတို့ကို စေစားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကျင့်သောအကျင့်၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်ပြုသော အမှုနှင့်
အလျောက်၊ အကျိုးအပြစ်ကို ငါဆပ်ပေးမည်။

၁၅ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အမျက်တော်စပျစ်ရည်ဖလားကို
ငါ့လက်မှ ခံယူလော့။ ငါသည် သင့်ကိုစေလွှတ်သော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို သောက်စေလော့။
၁၆သူတို့အလယ်သို့ ငါစေလွှတ်သော ထားကြောင့် သူတို့သည်သောက်၍ ယဇ်မူးတိမ်းယိမ်းခြင်းသို့
ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ၁၇ငါသည်ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်မှ
ထိုဖလားကိုခံယူ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို သောက်စေ၏။
၁၈ထိုလူမျိုးများဟူမူကား၊ ယနေ့ရှိသည်အတိုင်း လူဆိတ်ညံရာ၊ အံ့ဩဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားရာ၊
ကျိန်ဆဲရာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သောက်ရသော ယေရုရှလင်မြို့သူ၊ ယုဒပြည်သား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်များ၊ မှူးမတ်များ၊
၁၉အဲဂုတ္တုပြည်ကို အစိုးရသော ဖါရောဘုရင် အစရှိသော သူ၏ကျွန်၊ မှူးမတ်၊ ပြည်သူပြည်သား၊ သူတို့နှင့်
ရောနှောသော တပါးအမျိုးသားရှိသမျှ၊ ၂၀ဥဇမင်းအပေါင်း၊ ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်း၊ အာရှကေလုန်ပြည်သား၊
ဂါဇပြည်သား၊ ဧကြုန်ပြည်သား၊ ကျန်ကြွင်းသော အာဇုတ်ပြည်သား၊ ၂၁ဧဒုံပြည်သား၊ မောဘပြည်သား၊
အမ္မုန်ပြည်သား၊ ၂၂တုရုမင်းအပေါင်း၊ ဇိဒုန်မင်းအပေါင်း၊ ပင်လယ်တဘက်၌ အစိုးရသော မင်းအများ၊
၂၃ဒေဒန်ပြည်သား၊ တေမပြည်သား၊ ဗုဇပြည်သား၊ ပါးမုန်းကို ရိတ်တတ်သော ပြည်သားရှိသမျှ၊
၂၄အာရပ်မင်းအပေါင်း၊ တော၌နေ၍ အမျိုးမစစ်သော လူများကိုအစိုးရသော မင်းအပေါင်း၊ ၂၅ဇိမရိမင်း
အပေါင်း၊ ဧလံမင်းအပေါင်း၊ မေဒိမင်းအပေါင်း၊ ၂၆တပါးနှင့် တပါးနီးသည်ဖြစ်စေ၊ ဝေးသည်ဖြစ်စေ၊
မြောက်ပြည်မင်းရှိသမျှတို့နှင့် မြေကြီးတပြင်လုံး၌ရှိသမျှသော လောကီနိုင်ငံအပေါင်း ပါကြသတည်း။
နောက်ဆုံး၌ရှေရှက်ရှင်ဘုရင်သောက်ရမည်။ ၂၇သင်တို့အလယ်သို့ ငါစေလွှတ်သော ထားကြောင့်
သောက်၍ယဇ်မူးကြ။ အော့အန်ကြ၊ လဲကြ၊ နောက်တဖန် မထကြနှင့်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့အားဆင့်ဆိုလော့။ ၂၈သူတို့သည်
သောက်ခြင်းငှါ၊ ထိုဖလားကို သင်၏လက်မှမခံ၊ ငြင်းပယ်လျှင်လည်း၊ စင်စစ် သောက်ရကြမည်ဟု၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို သင်တို့အားပြန်ပြောလော့။
၂၉အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ်သော မြို့ကို ငါသည်အပြစ်ပေးစပြုလျှင်၊ သင်တို့သည်
ဒဏ်အလျှင်းမခံဘဲ နေရကြမည်လော။ ဒဏ်မခံဘဲမနေရကြ။ ငါသည်မြေကြီးသား ရှိသမျှတို့အဘို့
ထားကိုမှာလိုက်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ထိုကြောင့်၊ သင်သည်ပရောဖက်ပြုလျက် သူတို့အား ဟောပြောရသော စကားများဟူမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် မြင့်သောအရပ်က ကြွေးကြော်တော်မူမည်။ သန့်ရှင်းသော ဘုံဗိမာန်တော်အသံကို
လွှင့်တော်မူမည်။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ဌာနတဘက်၌ ပြင်းစွာကြွေးကြော်တော်မူမည်။
စပျစ်သီးကိုနင်းနယ်သော သူများအော်ဟစ်သကဲ့သို့၊ မြေကြီးသားများတဘက်၌ အော်ဟစ်တော်မူမည်။
၃၁မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အသံနှံ့ပြားလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် လူအမျိုးမျိုးတို့နှင့် တရားတွေ့စရာ
အကြောင်းရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို အမှုလုပ်တော်မူမည်။ ဆိုးသောသူတို့ကို ထားနှင့်
ကွပ်မျက်စေခြင်းငှါ အပ်တော်မူမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၃၂ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘေးသည်တပြည်မှတပြည်သို့
ကူးသွား လိမ့်မည်။ မြေကြီးအစွန်းအနားတို့မှ ပြင်းစွာသော လေဘွေသည် ထလိမ့်မည်။ ၃၃ထိုအခါ
ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက် တော်မူခြင်းကို ရသောသူတို့သည် မြေကြီးတဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင်
နှံ့ပြားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုမြည်တမ်းရ၊ မစုမပုံရ၊ မသင်္ဂြိုဟ်ရ၊ မြေပေါ်မှာ မစင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
၃၄အိုသိုးထိန်းတို့၊ ငိုကြွေးအော်ဟစ်ကြလော့။ အိုသိုးကြီးသိုးမြတ်တို့ ပြာ၌လူးလည်းလျက်နေကြလော့။
သင်တို့ကိုသတ်ရသော အချိန်ရောက်လေပြီ။ အရပ်ရပ်သို့ ငါမောင်းသဖြင့် သင်တို့သည် အဘိုးထိုက်သော
ဘန်ဆာကျသကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ၃၅သိုးထိန်းတို့သည် ပြေးစရာလမ်းမရှိ။ သိုးကြီးသိုးမြတ်တို့သည်
လွတ်ရာလမ်းကိုရှာ၍ မတွေ့ရကြ။ ၃၆သိုးထိန်းများငိုကြွေးသံနှင့် သိုးကြီးသိုးမြတ်များမြည်သံကို ကြားရ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကျက်စားရာအရပ်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ၃၇ထာဝရဘုရားသည်
ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မူသော အားဖြင့် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရာအရပ် တို့သည်လည်း ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းကို
ခံရကြ၏။ ၃၈ခြင်္သေ့ဘာသာ ဓလေ့၊ နေတော်မူရာခြုံကို စွန့်တော်မူပြီ။ ညှဉ်းဆဲသောသူ၏ ပြင်းထန်းခြင်း၊
ပြင်းစွာအမျက်ထွက်ခြင်းအားဖြင့်၊ သူတို့ပြည်သည် လူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်ရ၏။

၂၆

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသား ယောယကိမ်နန်းထိုင်စက၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
ရောက်လာ၍၊ ၂ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗိမာန်တော်၌ ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ၊ ရောက်လာသော
ယုဒမြို့သူရွာသား အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ ငါသည် သင်၌မှာထားသမျှသော စကားတို့ကို
ဗိမာန်တော် တံတိုင်းထဲမှာ ရပ်လျက်၊ သူတို့အားပြန်ပြောလော့။ တခွန်းကိုမျှ မထိမ်မဝှက်နှင့်။ ၃သူတို့သည်
နားထောင်၍၊ အသီးအသီး မိမိတို့အဓမ္မလမ်းမှ လွှဲရှောင်ကောင်း လွှဲရှောင်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း
သူတို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကြောင့် အပြစ်ပေးမည်ဟု ကြံစည်ခြင်းကို နောင်တရမည်။ ၄သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည်
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ သင်တို့၌
ငါထားသော ပညတ်တရားလမ်းသို့ မလိုက်၊ ၅ငါသည် စောစောထ၍ သင်တို့ရှိရာသို့
အထပ်ထပ်စေလွှတ်သော ငါ၏ကျွန်ပရောဖက်တို့၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲနေသကဲ့သို့၊ ယခုလည်း
နားမထောင်ဘဲ နေလျှင်၊ ၆ဤအိမ်ကို ရှိလောရွာကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်။ ဤမြို့ကိုလည်း၊ မြေပေါ်မှာ လူအမျိုးမျိုး
ကျိန်ဆဲသောမြို့ ဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၇ထိုစကားကို ဗိမာန်တော်၌ ယေရမိဟောပြောသည်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ပရောဖက်များ
လူများအပေါင်းတို့သည် ကြားကြ၏။ ၈လူများအပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူ သမျှသော စကားတော်ကို အကုန်အစင်ဟောပြောပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊
လူများအပေါင်းတို့သည် ယေရမိကို ဘမ်းဆီး၍၊ သင်သည်အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။
၉ဤအိမ်တော်သည် ရှိလောရွာကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤမြို့သည် လူမရှိ၊ ဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ အဘယ်ကြောင့် ဟောသနည်းဟု ပြောဆိုလျက်၊
လူများအပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်တွင် ယေရမိတဘက်၌ စုဝေးကြ၏။ ၁၀ယုဒမှူးမတ်တို့သည် ထိုအမှုကို

ကြားသိသောအခါ၊ နန်းတော်မှ ဗိမာန်တော်သို့လာ၍၊ ဗိမာန်တော်တံခါးသစ်အတွင်း၌ ထိုင်ကြ၏။
၁၁ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့က၊ ဤသူသည် အသေခံထိုက်ပေ၏။ သင်တို့သည် ကိုယ်နားနှင့်
ကြားသည်အတိုင်း၊ ဤမြို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ဟောပြောပါပြီတကားဟု မှူးမတ် အစရှိသောလူများ
အပေါင်းတို့အား ပြောဆိုကြ၏။ ၁၂ယေရမိကလည်း၊ သင်တို့ကြားသမျှအတိုင်း၊ ဤအိမ်တော်နှင့်
ဤမြို့တော်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ဟောပြောစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ။
၁၃ယခုမှာ သင်တို့၏ ကျင့်ကြံပြုမူခြင်းတို့ကို ပြောင်းလဲကြလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘေးဥပဒ်ရောက်စေမည်ဟု
ခြိမ်းတော်မူသော်လည်း၊ တဖန်နောင်တရတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၄ငါမူကား၊ သင်တို့လက်၌ ရှိပါ၏။ သင်တို့စိတ်၌
ဖြောင့်မတ်လျောက်ပတ်သည် ဟု ထင်သည်အတိုင်း၊ ငါ့ကိုယ်ပြုကြလော့။ ၁၅သို့ရာတွင်၊ ငါ့ကိုသတ်လျှင်
အပြစ်မရှိသော အသွေးကို သင်တို့သည် ကိုယ်အပေါ်သို့၎င်း၊ ဤမြို့နှင့် မြို့သားတို့အပေါ်သို့၎င်း
စင်စစ်ရောက်စေလိမ့်မည်ဟု ဧကန်အမှန်သိမှတ်ကြလော့။ ဤစကားအလုံးတို့ကို သင်တို့အားကြား
ပြောမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစင်စစ်စေလွှတ်တော်မူပြီဟု မှူးမတ်အစ ရှိသော
လူများအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုလေ၏။ ၁၆ထိုအခါ မှူးမတ်အစရှိသော လူများအပေါင်းတို့က၊ ဤသူသည်
အသေခံထိုက်သည်မဟုတ်။ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ ငါတို့အား
ဟောပြောလေပြီဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့အား ပြောဆိုကြ၏။ ၁၇ပြည်သားအသက်ကြီးသူ
အချို့ကလည်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကိလက်ထက်၊ မောရရှသွား မိက္ခာသည် ပရောဖက်ပြုလျက်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇိအုန်တောင်သည် လယ်ကဲ့သို့
ထွန်ခြင်းကိုခံရ လိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း၊ မြေပုံများဖြစ်လိမ့်မည်။ ဗိမာန်တော်တောင်သည်လည်း၊
တောတောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့အား ဟောပြော၏။ ၁၉ထိုအခါ
ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့နှင့် တကွ၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကိသည် ထိုပရောဖက်ကိုသတ်သလော။
ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သည် မဟုတ်လော။ ရှေ့တော်၌ တောင်းပန်သည် မဟုတ်လော။
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၌ ဘေးဥပဒ်ကို ရောက်စေ မည်ဟု ခြိမ်းတော်မူသော်လည်း၊ တဖန်
နောင်တရတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ငါတို့မူကား၊ ကိုယ်အကျိုးကို ဖျက်စီးခြင်းငှါ ပြုကြသည်တကားဟု
စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုကြ၏။
၂၀ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့နေ၊ ရှေမာယ၏သား ဥရိယသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို
အမှီပြု၍၊ ထိုမြို့နှင့် ထိုပြည်တဘက်၌ ပရောဖက်ပြု၍၊ ယေရမိဟောပြောသော စကားနှင့်
တညီတည်းဟောပြော၏။ ၂၁ယောယကိမ်မင်းကြီးနှင့် မင်းများ၊ မှူးမတ်များအပေါင်းတို့သည် ထိုပရောဖက်၏
စကားကို ကြားသောအခါ၊ သူ့ကိုသတ်အံ့သောငှါ မင်းကြီးသည် ရှာကြံ၏။ ထိုသိတင်းကို ကြားလျှင်၊
ဥရိယသည် ကြောက်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြေးသွားလေ၏။ ၂၂ယောယကိမ်မင်းကြီးသည် အာခဗော်သား
လေနာသန်နှင့် တကွ လူအချို့တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည် သို့ စေလွှတ်၍၊ ၂၃ထိုသူတို့သည် ဥရိယကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ယောယကိမ်မင်းထံသို့ ပို့ဆောင်သဖြင့်၊ မင်းကြီးသည် ဥရိယကို ထားနှင့်သတ်၍၊ အသေကောင်ကို
ဆင်းရဲသားတို့၏ သင်္ချိုင်း၌ ပစ်ထားလေ၏။ ၂၄သို့သော်လည်း၊ ရှာဖန်သားအဟိကံသည် ယေရမိကို
မစသောကြောင့်၊ အသေခံစေခြင်းငှါ၊ လူများတို့လက်သို့မအပ်ရ။

၂၇

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသား ဇေဒကိမင်း နန်းထိုင်စက၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
ယေရမိ သို့ရောက်လာ၍၊ ၂ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကြိုးနှင့်ထမ်းဘိုးများကို လုပ်၍၊
သင်၏လည် ပင်း၌တပ်လော့။ ၃ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိထံ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာသော
သံတမန်တို့တွင်၊ ထိုကြိုးနှင့် ထမ်းဘိုးတို့ကို ဧဒုံမင်း၊ မောဘမင်း၊ အမ္မုန်မင်း၊ တုရုမင်း၊ ဇိဒုန်မင်းသို့

ပေးလိုက်လော့။ ၉ထိုသံတမန်တို့အားလည်း၊ သင်တို့သည် သင်တို့အရှင်များတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၅ငါသည်
မဟာတန်ခိုးနှင့် လက်ရုံးကို ဆန့်လျက်၊ မြေကြီးကိုင်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသော လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကိုင်း
ဖန်ဆင်းသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ပေးလိုသောသူတို့အား ပေး၏။ ၆ယခုမှာ ဤ ပြည်ရှိသမျှတို့ကို
ငါကျွန်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာလက်သို့ ငါအပ်ပေးပြီ။ သူစေစားဘို့ရာ တောတိရစ္ဆာန်များ ကိုလည်း
ငါပေးပြီ။ ၇သူ၏ နိုင်ငံဆုံးချိန်မရောက်မှီတိုင်အောင်၊ ဤပြည်သားအပေါင်းတို့သည် သူ၏အမှုနှင့် သူ၏
သားမြေးအမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ ထိုအချိန်ရောက်မှ၊ များစွာသော လူမျိုးတို့နှင့် ကြီးသော
ရှင်ဘုရင်တို့သည် သူ့ကို စေစားကြလိမ့်မည်။ ၈ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
နေဗုခဒ်နေဇာ၏ အစေခံကို မခံ၊ သူ၏ထမ်းဘိုးကို မထမ်းလိုသော တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှကို သူ၏လက်၌
ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့် ငါအပြစ်ပေးမည်။ ၉သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ အစေခံကိုမခံရဟု၊ သင်တို့အားပြောတတ်သော ပရောဖက်၊ အနာဂတ်ဆရာ၊
အိပ်မက်မြင်သောဆရာ၊ နတ်ဝိဇ္ဇာဆရာ၊ ပြုစားတတ်သော ဆရာတို့၏ စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။
၁၀ထိုသူတို့သည် သင်တို့ကို သင်တို့ပြည်မှ အဝေးသို့ ရွှေ့သွားစေ ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သင်တို့ကို ငါနှင်ထုတ်၍
ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။ ၁၁ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ ထမ်းဘိုးကိုထမ်း၍၊
သူ၏အစေကိုခံသော လူမျိုးတို့အား မိမိတို့ပြည်၌ နေရသော အခွင့်ကို ငါပေးသဖြင့် သူတို့သည်
မိမိတို့မြေ၌လုပ်၍ နေရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၂ထိုစကားတော်ရှိသမျှကို ငါပြန်၍ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိအား လျှောက်ဆိုသည်ကား၊
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ၏ ထမ်းဘိုးကိုထမ်း၍၊ သူနှင့်သူ၏ လူများအစေကိုခံလျက်၊ အသက်ချမ်းသာပါလော့။
၁၃ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ အစေကိုမခံသော လူမျိုးကို ထာဝရဘုရား ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့် အဘယ်ကြောင့်
သေရပါမည်နည်း။ ၁၄သင်တို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ အစေကို မခံရဟု၊ သင်တို့အား ဟောပြောသော
ပရောဖက်တို့၏ စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ သူတို့သည် မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။
၁၅ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့အား ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့ကို
ငါနှင်ထုတ်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ငါမစေလွှတ်ဘဲ သူတို့သည် ငါ့နာမကို အမှီပြု၍ မုသာစကားကို
ဟောပြောတတ်ကြ၏။
၁၆ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် လူအပေါင်းတို့အားလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
ငါပြန်ပြောသည်ကား၊ ကာလမကြာမမြင့်မှီ၊ ဗိမာန်တော်တန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့မှ တဖန်
ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်ဟု သင်တို့အား ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့၏ စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။
သူတို့သည် မုသာစကားကို ဟောပြောတတ် ကြ၏။ ၁၇သူတို့၏ စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ အစေကိုခံ၍၊ အသက်ချမ်းသာကြလော့။ ဤမြို့သည် အဘယ်ကြောင့်
ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရမည်နည်း။ ၁၈သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံ၍၊ ပရောဖက်မှန်လျှင်၊
ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ကျန်ကြွင်းသေးသော တန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့
ယူ၍ မသွားရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်ကြလော့။ ၁၉-
၂၀ဗာဗုန်လုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်နှင့် ယေခေါနိအစရှိသော ယုဒပြည်
ယေရုရှလင်မြို့ မှူးတော်မတ်တော် အပေါင်းတို့ကို၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသောအခါ၊
ထိုရှင်ဘုရင် သည် မသိမ်းမယူ၊ ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ နန်းတော်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊
ကျန်ကြွင်းသေးသောတိုင်၊ ရေကန်၊ ရေကန်အခြေအမြစ်များ၊ ကျန်ကြွင်းသေးသော တန်ဆာများတို့ကို
ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂၂ထိုတန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားရလိမ့်မည်။ ငါအကြည့်အရှုမကြွလာမီတိုင်အောင်၊ ထိုမြို့၌ ရှိနေရကြလိမ့်မည်။ ငါကြွလာသောအခါ၊ ထိုတန်ဆာတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့၍၊ ဤအရပ်၌ ပြန်ထားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈

၁ထိုနှစ်တည်းဟူသော ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိနန်းစံ စတုတ္ထနှစ်၊ ပဉ္စမလတွင်၊ ဂိဗောင်မြို့နယ်၊ အာဇုရသား ဟာနနိက၊ ၂ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ ထမ်းဘိုးကို ငါချိုးမည်။ ၃ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဤအရပ်မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားသော ဗိမာန်တော်တန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို နှစ်နှစ်အတွင်းတွင်၊ ဤအရပ်သို့ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ၄ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသော ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့နှင့် တကွ၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်သား ယေခေါနိမင်းကိုလည်း၊ ဤအရပ်သို့ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ ထမ်းဘိုးကို ငါချိုးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်း ကို၊ ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ လူများအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ငါ့အားပြောဆို၏။ ၅ထိုအခါ ပရောဖက် ယေရမိသည် ဗိမာန်တော်၌ ရပ်နေသော ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် လူများအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ ပရောဖက်ဟာနနိအား ပြန်ပြောသည်ကား၊ ၆အာမင်၊ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူပါစေသော။ ဗိမာန်တော်တန်ဆာများနှင့် တကွ၊ ဤအရပ်မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသောသူများအပေါင်းတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားသည် တဖန်ဆောင်ခဲ့၍၊ သင်ဟောပြောသော စကားမှန်ကြောင်းကို ပြတော်မူပါစေသော။ ၇သို့ရာတွင်၊ သင်နှင့်တကွ လူအပေါင်းတို့အား ငါယခုဟောပြောသော စကားကို နားထောင်လော့။ ၈ငါတို့မဖြစ်မီ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ဘူးသော ပရောဖက်တို့သည်၊ များပြားသော ပြည်၊ အားကြီးသောတိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ရည်မှတ်၍၊ စစ်တိုက်မည်အကြောင်း၊ ဘေးရောက်မည်အကြောင်း၊ ကာလနာပေါ် မည်အကြောင်းတို့ကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။ ၉ငြိမ်ဝပ်မည် အကြောင်းကို ဟောပြောသော ပရောဖက်ရှိလျှင်၊ သူ၏စကားပြည့်စုံသောအခါ စင်စစ်ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူသော ပရောဖက်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလိမ့်မည် ဟုပြောဆို၏။ ၁၀ထိုအခါ ပရောဖက် ဟာနနိသည် ပရောဖက်ယေရမိလည်ပင်းမှ ထမ်းဘိုးကိုယူ၍ ချိုးလျက်၊ ၁၁ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့လူအမျိုးမျိုးတို့၏ လည်ပင်းပေါ်မှာ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ တင်သော ထမ်းဘိုးကို နှစ်နှစ်အတွင်းတွင် ငါချိုးပယ်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာပြောဆို၏။ ထိုအခါ ပရောဖက် ယေရမိသည် ထွက်သွားလေ၏။

၁၂ပရောဖက်ဟာနနိသည် ပရောဖက်ယေရမိ၏ လည်ပင်းမှာထမ်းဘိုးကို ချိုးပယ်သောနောက်၊ တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား၊ ၁၃သင်သွား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဟာနနိအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်ချိုးသောသစ်သား၊ ထမ်းဘိုးအစား၊ သံထမ်းဘိုးကို လုပ်ရမည်။ ၁၄ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူမျိုးရှိသမျှ တို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ၏ အစေကိုခံစေခြင်းငှါ၊ သူတို့လည်ပင်းပေါ်မှာ သံထမ်းဘိုးကို ငါတင်ပြီ။ ထိုသူတို့သည် ထိုမင်း၏အစေကို ခံရကြမည်။ တောတိရစ္ဆာန်များကိုလည်း၊ သူ၌ငါအပ်ပေးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၅ပရောဖက် ယေရမိကလည်း၊ ဟာနနိ၊ နားထောင်လော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို စေလွှတ်တော်မမူ။ ဤလူမျိုးသည် မုသာ၌ ခိုလှုံမည်အကြောင်းကို သင်ပြုတတ်၏။ ၁၆ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်စေခြင်းငှါ၊ သွန်သင်သောကြောင့်၊ သင့်ကို မြေပြင်မှငါပယ်ရှင်းမည်။ ယခုနှစ်တွင် သင်သည် သေရမည်ဟု ပရောဖက် ဟာနနိအား ပြောဆို၏။ ၁၇ထိုသို့နှင့် အညီ ပရောဖက် ဟာနနိသည် ထိုနှစ်တွင်၊ သတ္တမလ၌ သေလေ၏။

၂၉

[၁-၃]ရှင်ဘုရင်ယေခေါနိနှင့် တကွ မိဖုရားအစရှိသော မိန်းမစိုးများ၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့မှူးတော်
မတ်တော်များ၊ လက်သမား၊ ပန်းဘဲသမားများတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ သွားသောနောက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်
ဇေဒကိ သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာထံ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ စေလွှတ်သော ရှာဖန်သား လေသာနှင့်
ဟိလခိသား ဂေမရိတွင်၊ ပရောဖက်ယေရမိသည် စာရေး၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့
နေဗုခဒ်နေဇာသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော အသက်ကြီးသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊
ဆင်းရဲသားကျန်ကြွင်းသမျှတို့နေရာသို့ ယေရုရှလင်မြို့မှ ပေးလိုက်သော စာဟူမူကား၊ [၄]ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့
သိမ်းသွားစေတော်မူသော သူအပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ [၅]အိမ်တို့ကို ဆောက်၍
နေရာချကြလော့။ [၆]ဥယျာဉ်တို့ကိုစိုက်ပျိုး၍ အသီးကိုစားကြလော့။ သင်တို့သည် ထိုပြည်၌ ခေါင်းပါးခြင်းမရှိ၊
တိုးပွားများမည်အကြောင်း၊ မယားနှင့် နေ၍ သားသမီးကိုဘွားမြင်ကြလော့။ သားသမီးတို့ကိုလည်း၊
အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် ပေးစား၍၊ တဖန် သားသမီးကို ဘွားမြင်စေကြလော့။ [၇]ငါသည်
သင်တို့ကို သိမ်းသွားစေသော မြို့သည်လည်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိမည်အကြောင်းကို ပြုစု၍၊ ထိုမြို့အဘို့အလို့ငှါ၊
ထာဝရဘုရားအား မေတ္တာပို့ ကြလော့။ ထိုမြို့၏ ငြိမ်သက်ခြင်းအားဖြင့်၊ သင်တို့သည်လည်း
ငြိမ်သက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ [၈]ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့တွင်ရှိသော ပရောဖက်ဆရာ၊ အနာဂတ်ဆရာ တို့သည် သင်တို့ကို
မလှည့်စားကြစေနှင့်။ သင်တို့မြင်စေသောအိပ်မက်တို့ကိုလည်း မယုံမှတ်ကြနှင့်။ [၉]တဖန်
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုဆရာတို့သည် ငါစေလွှတ်သောသူမဟုတ်ဘဲ၊ ငါ့နာမကို အမှီပြု၍ မုသာစကားကို
ဟောပြောတတ်၏။ [၁၀]တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်စေ့သောအခါ၊
သင်တို့ကိုငါအကြည့်အရှုကြွလာမည်။ ငါထားသော ဂတိကောင်းကို တည်စေ၍၊ သင်တို့ကို ဤပြည်သို့
ပို့ဆောင်ဦးမည်။ [၁၁]တဖန် မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ငါသည် သင်တို့ကို အကျိုးနည်းစေခြင်းငှါ၊ ကြံစည်သော
အကြံမဟုတ်ဘဲ၊ သင်တို့သည် မျော်လင့်သော အကျိုးကို ရမည်အကြောင်း၊ ငြိမ်ဝပ်စေခြင်းငှါသာ၊
သင်တို့အဘို့ ကြံစည်သောအကြံတို့ကို ငါသိ၏။ [၁၂]တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုခေါ်၍
သွားလာကြလိမ့်မည်။ ဆုတောင်းသောအခါ သင်တို့စကားကို ငါနားထောင်မည်။ [၁၃]ငါ့ကိုရှာသောအခါ၊
စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နှင့် ရှာလျှင် တွေ့ကြလိမ့်မည်။ [၁၄]ငါသည်လည်း၊ သင်တို့အတွေ့ကို ခံမည်။
အထက်ကငါနှင်ထုတ်၍ သင်တို့ခံရသော သိမ်းသွားခြင်းအမှုကို ငါသည် ဖြေရှင်းခြင်းငှါ၊
တိုင်းနိုင်ငံအရပ်ရပ်တို့မှ သင်တို့ကို ငါစုသိမ်းပြီးလျှင်၊ အထက်က ငါနှင်ထုတ်၍၊ သင်တို့ရှုံးသောပြည်သို့ တဖန်
ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

[၁၆]ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော ရှင်ဘုရင်မှစ၍၊ ဤမြို့၌ နေသောသူအပေါင်းတည်းဟူသော
သင်တို့နှင့်အတူသိမ်းသွားခြင်းကို မခံရသော သင်တို့ညီအစ်များကို ရည်မှတ်၍၊ [၁၇]ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့အပေါ်မှာ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ကို
ငါစေလွှတ်မည်။ မစားနိုင်အောင်အလွန် ညံ့သောသင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်။ [၁၈]သူတို့ကို
ထားပေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ကာလနာဘေးဖြင့် ငါညှဉ်းဆဲမည်။ ငါနှင်ရာအရပ်ရပ်တို့၌ လူအမျိုးမျိုးတို့တွင်၊
သူတို့သည် ကျိန်ဆဲရာ၊ အံ့သြဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားရာ၊ အသရေရှုတ်ချရာဖြစ်မည်အကြောင်း၊
မြေပေါ်မှာတိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့၏ နှောင့်ရှက်ခြင်းသို့ သူတို့ကို ငါအပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
[၁၉]အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်စောစောထ၍၊ အထပ်ထပ်မှာထားစေလွှတ်သော ငါ၏ကျွန်ပရောဖက်တို့၏
စကားကို သူတို့သည် နားမထောင်ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ [၂၀]ထိုကြောင့်၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍
ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်သို့ ငါစေလွှတ်သောသူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား စကားကို နားထောင်ကြလော့။

၁၅ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အဘို့ ပရောဖက်များ ထိုဗာဗုလုန်မြို့၌ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီဟု
သင်တို့ဆိုကြ သည်ဖြစ်၍၊ ၂၁ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ သင်တို့အားမုသာစကားကို ဟောပြောသော ကောလာယသား
အာဟပ်နှင့် မာသေယသား ဇေဒကိတို့ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာလက်သို့ ငါအပ်၍၊
ထိုမင်းသည်သူတို့ကို သင်တို့မျက်မှောက်၌ သတ်လိမ့်မည်။ ၂၂ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သွမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော
ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့က၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် မီးရှို့သော ဇေဒကိနှင့် အာဟပ်ကဲ့သို့၊
ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဖြစ်စေတော် မူပါစေဟု ထိုသူတို့ကို ပံ့ဆောင်၍ ကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်။
၂၃အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၌ အဓမ္မအမှုကို ပြုကြပြီ။ သူ့မယားတို့ကို ပြစ်မှားကြပြီ။
ငါမမှာထားဘဲ၊ ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ မုသာစကားကို ဟောပြောကြပြီ။ ငါသိသည်အတိုင်း
သက်သေဖြစ်သည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၂၄နဟေလံရွာသား ရှေမာယကိုလည်းပြောရမည်မှာ၊ ၂၅ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် မာသေယသား၊ ဇေဖနိအစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်များတို့နှင့်
ယေရုရှလင်မြို့သားရှိသမျှတို့ကို စာပေးလိုက်၍၊ ၂၆သင်သည် ဗိမာန်တော်၌ လူစောင့်ကို ခန့်ထားဖြင့်၊
ပရောဖက်လုပ်သော အရူးရှိသမျှကို ထောင်ထဲမှာ လှောင်၍ ထိပ်ခတ်စေခြင်းငှါ၊ထာဝရဘုရားသည်
ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ၏ ကိုယ်စား သင့်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ၂၇သို့ဖြစ်၍၊
သင်တို့တွင် ပရောဖက်လုပ်သော အာနသုတ်ရွာသား ယေရမိကို အဘယ်ကြောင့် မဆုံးမသနည်း။
၂၈သူကလည်း၊ ဤအမှုကြာလိမ့်မည်။ အိမ်တို့ကိုဆောက်၍ နေရာချကြလော့။ ဥယျာဉ်တို့ကို စိုက်ပျိုး၍
အသီးကိုစားကြလော့ဟု၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌နေသော ငါတို့ကို မှာလိုက်ပါပြီးတကားဟု၊
၂၉ရှေမာယပေးလိုက်သောစာ ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေဖနိသည် ပရောဖက် ယေရမိရှေ့မှာ ဘတ်လေ၏။ ၃၀-
၃၂ထိုအခါ နဟေလံရွာသား ရှေမာယ ကို ရည်မှတ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါမစေလွှတ်ဘဲ
ရှေမာယသည် သင်တို့အား ပရောဖက်ပြု၍ မုသာ၌ ခိုလှုံစေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နဟောလံရွာသား ရှေမာယနှင့် သူ၏အမျိုးကို ငါသည် ဒဏ်ပေးမည်။
ဤအမျိုးသားတို့တွင်၊ သူ၏လူတယောက်မျှနေရသောအခွင့် မရှိရ။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သူသည် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်စေခြင်းငှါ၊ သွန်သင်သောကြောင့်၊ ငါ၏လူမျိုး၌ငါ ပြုလတံ့သော ကျေးဇူးကို
သူသည်မမြင်ရဟု၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူအပေါင်းတို့ကို စာပေးလိုက်ရမည်အကြောင်း၊
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊ မှာထားတော်မူ၏။

၃၀

၁ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊ ၂ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အားငါပြောသမျှသော စကားတို့ကို ရေးထားလော့။
၃ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးနှင့်
ယုဒအမျိုးသားတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ရသောအချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား
ငါပေးသောပြည်သို့ ငါပြန်လာစေ သဖြင့်၊ သူတို့သည် ပိုင်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးကို ရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားဟူမူကား၊
၅ငါသည် ထိတ်လန့်ခြင်းစကားသံကို ကြားရ၏။ ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိ။ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်သော အကြောင်းသာရှိ၏။
၆ယောက်ျားသည် သားဘွားတတ်သလောဟု မေးမြန်းကြည့်ရှုကြလော့။ မိန်းမသည် သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို
ခံရသောအခါ၊ မိမိခါး၌ လက်တင်သကဲ့သို့ ယောက်ျားတိုင်းပြု၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်
မျက်နှာပျက်လျက်ရှိကြသည်ကို အဘယ်ကြောင့် ငါမြင်ရသနည်း။ ၇အလိုလေး၊ ထိုနေ့ရက်ကား၊

ခိုင်းနှိုင်းစရာမရှိ။ ကြီးသောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ ယာကုပ်အမျိုး၌ အမှုရောက် သောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊
သူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြ လိမ့်မည်။ ၈ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုနေ့ရက်၌ သူတို့ထမ်းရသော ထမ်းဘိုးကို သူတို့လည်ပင်းမှ ငါချိုးပယ်မည်။ သူတို့ကို
ချည်နှောင်သော ကြိုးများကို ငါဖြတ်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် နောက်တဖန်သူတို့ကို မစေစားရ ကြ။
၉သူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမှုကိုင်၎င်း၊ သူတို့အဘို့ငါပေါ်ထွန်းစေလတံ့သော ရှင်ဘုရင်
ဒါဝိဒ်၏ အမှုကိုင်၎င်း၊ ဆောင်ရွက်ရကြမည်။

၁၀သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊ မကြောက်နှင့်။
အိုဣသရေလအမျိုး၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သင်တို့ဝေးသောအရပ်မှ၎င်း၊ သင်၏အမျိုးသားတို့ကို
သိမ်းသွားရာပြည်မှ၎င်း၊ ငါနုတ်ယူဆောင်ခဲ့ သဖြင့်၊ ယာကုပ်အမျိုးသည် ပြန်လာ၍၊ ခြောက်လှန့်သောသူမရှိ၊
ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ နေရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ၊
သင်နှင့် အတူငါရှိ၏။ ငါသည်သင့်ကို ငါကွဲပြားစေသော တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို ဆုံးစေသော်လည်း၊
သင့်ကိုမဆုံးစေ။ သို့ရာတွင်၊ အပြစ်ကို ရှင်းရှင်းမလွှတ်ဘဲ၊ အတော်အတန် ဆုံးမမည်။
၁၂ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အနာသည် ပျောက်ခဲ၏။ သင်ခံရသော ဝေဒနာသည် ပြင်းလှ၏။
၁၃သင့်အနာကို စည်းအုံသောငှါ အဘယ်သူမျှ ဆေးကို အဘယ်သူမျှမကု။ ၁၄သင်၏ မိတ်ဆွေရှိသမျှတို့သည်
သင့်ကို မေ့လျော့၍ မမေးမရှာဘဲ နေကြ၏။ သင့်အပြစ်သည် ကြီး၍ သင်ပြုသော ဒုစရိုက်သည်
များပြားသောကြောင့်၊ ရန်သူပေးတတ်သောအနာနှင့် သင့်ကို ငါနာစေပြီ။ ကြမ်းတမ်းသောသူပေးတတ်သော
ဒဏ်ကို ငါပေးပြီ။ ၁၅သင်သည် အနာကို ခံရသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးသနည်း။
သင်၏အပြစ်ကြီးသောကြောင့်၊ သင်ခံရသော ဝေဒနာသည် ပျောက်ခဲ၏။ သင်ပြုသော
ဒုစရိုက်များပြားသောကြောင့်၊ ဤသို့ငါဆုံးမရ၏။ ၁၆သို့ရာတွင်၊ သင့်ကိုကိုက်စားသောသူ အပေါင်းတို့သည်
ကိုက်စားခြင်း၊ သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့သည် သိမ်းသွားခြင်း၊ သင့်ကိုလုယူဖျက်ဆီး သောသူအပေါင်းတို့သည်
လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရကြမည်။ ၁၇ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတပါးတို့က၊ သင်သည်
စွန့်ပစ်ခြင်းကိုခံရ သောသူဟူ၍၎င်း၊ အဘယ်သူမျှ မကြည့်ရှုမပြုစုသော ဇိအုန်မြို့ဟူ၍၎င်းခေါ်သော်လည်း
သင်၏အနာရောဂါများကို ငါပျောက်စေ၍၊ ကျန်းမာပကတိဖြစ်စေမည်။

၁၈ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောယာကုပန်အမျိုးသားတို့၏
တဲများကို ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူတိုအိမ်များကို သနားဦးမည်။ မြို့သည်လည်း၊ မိမိကုန်းပေါ်မှ တဖန်
တည်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ နန်းတော်၌လည်း၊ ရှေးထုံးစံအတိုင်း နေကြလိမ့်မည်။ ၁၉ထိုသူတို့အထဲက ကျေးဇူးကို
ချီးမွမ်းခြင်းအသံ၊ ရွှင်မြူးသော သူတို့၏ အသံသည် ထွက်လိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့ကိုမနည်းစေဘဲ
များပြားစေမည်။ နှိမ့်ချခြင်းသို့ မရောက်၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်စေမည်။ ၂၀အမျိုးသားတို့သည်
အရင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပရိသတ်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ တည်ကြလိမ့်မည်။ ညှဉ်းဆဲသောသူအပေါင်းတို့ကို
ငါသည်အပြစ်ပေးမည်။ ၂၁သူတို့၏ မင်းသည် သူတို့အမျိုးဖြစ် လိမ့်မည်။ သူတို့အထဲက
ပေါ်ထွန်းသောသူသည် သူတို့ကိုအုပ်စိုးရလိမ့်မည်။ ငါသွေးဆောင်၍ သူတို့သည်
ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်လိုသောငှါ၊ အဘယ်သူသည် မိမိစိတ်ကို တန်းစေသနည်း။
၂၂ထိုအခါသင်တို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍၊ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၃ထာဝရဘုရား၏ လေဘွေတော်သည် ပူသောအရှိန်နှင့် ထွက်၏။ ပြင်းစွာသော
လေဘွေဖြစ်၍၊ မတရားသောသူ တို့ခေါင်းပေါ်မှာ ပြင်းစွာတိုက်လိမ့်မည်။ ၂၄ထာဝရဘုရားသည်
လက်စသတ်၍၊ အကြံအစည်တော်ကို ပြည့်စုံစေတော် မမူမှီ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်မငြိမ်းရ။
နောင်ကာလ၌ သင်တို့သည် နားလည်ကြလိမ့်မည်။

၁ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ငါသည်ဣသရေလအဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့၏
ဘုရားသခင်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၂တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထားဘေးနှင့်
လွတ်သောသူ တို့သည် တော၌ ကျေးဇူးကို ခံရကြပြီ။ ငါသည် ကြွသွား၍ ဣသရေလအမျိုးကို
ချမ်းသာပေးမည်။ ၃ထာဝရဘုရားသည် အဝေးက ထင်ရှား၍၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်
ထာဝရမေတ္တာနှင့် သင့်ကိုငါ ချစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ကရုဏာကျေးဇူးကို သင်၌ကြာမြင့်စွာ ပြ၏။ ၄အိုဣသရေလ
သတို့သမီးကညာ၊ သင့်ကိုတဖန် ငါတည် ဆောက်သောကြောင့်၊ သင်သည် တည်ဆောက်ခြင်းသို့
ရောက်လိမ့်မည်။ သင်သည် တဖန် ပတ်သာနှင့် တန်ဆာ ဆင်လျက်၊ ရွှင်မြူးခြင်းကို ပြုသောသူတို့နှင့် အတူ
ကခုန်လျက်သွားလိမ့်မည်။ ၅ရှမာရိတောင်ပေါ်မှာ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို တဖန် စိုက်လိမ့်မည်။
ဥယျာဉ်လုပ်သောသူတို့သည် စိုက်ပျိုး၍၊ အသီးကို ကိုယ်အလိုအလျောက်စားရလိမ့်မည်။
၆ဖေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ကင်းစောင့်တို့က၊ ထကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှိတော်မူရာ
ဇိအုန်တောင်သို့ သွားကြကုန်အံ့ဟု ကြွေးကြော်ရသော အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ ၇ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယာကုပ်အမျိုးအား၊ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။ လူမျိုးတို့၏ အထွဋ်၌
ကြွေးကြော်ကြလော့။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးတည်းဟူသော၊ ကျန်ကြွင်းသော
ဣသရေလအမျိုးသားကို ကယ်တင်တော်မူပြီဟု မြွက်ဆိုလျက် သိတင်းကြားလိုက်၍ ချီးမွမ်းကြလော့။
၈သူတို့ကို မြောက်ပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့၍၊ မြေကြီးစွန်းမှ စုသိမ်းမည်။ မျက်စိကန်း သောသူ၊ ခြေဆွံ့သောသူ၊
ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမ၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ခံရသောမိန်းမများလည်း ပါလျက်၊ ကြီးစွာသော
အစည်းအဝေးတို့သည် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ ၉ငိုကြွေးလျက် လာကြလိမ့်မည်။ ဆုတောင်းပဌနာပြု
လျက်ရှိသော ထိုသူတို့ကို ငါပို့ဆောင်မည်။ မြစ်နားမှာ ရှောက်သောလမ်း၊ ထိမိ၍ မလဲရသော
လမ်းဖြောင့်တို့၌ ငါသွေးဆောင်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၏ အဘဖြစ်၏။
ဖေရိမ်အမျိုးသည် ငါ၏သားဦးဖြစ်၏။
၁၀အိုလူမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ဝေးသောအရပ်ရပ်တို့၌
ကြွေးကြော်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေသောသူသည် တဖန် စုသိမ်းပြီးလျှင်၊
သိုးထိန်းသည် မိမိသိုးစု ကိုစောင့်တတ်သကဲ့သို့ စောင့်တော်မူမည်ဟု ကြားပြောကြလော့။
၁၁အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်အမျိုးကို ရွေးနုတ်တော် မူပြီ။ သူ့ထက်အားကြီးသောသူ၏
လက်မှကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။ ၁၂ထိုကြောင့် အမျိုးသားတို့သည် လာ၍၊ ဇိအုန်တောင်ထိပ်၌
သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူခြင်း ကျေးဇူးတည်း ဟူသော ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊
သိုးသငယ်၊ နွားသငယ် တို့ကိုရအံ့သောငှါ စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။ သူတို့စိတ် ဝိညာဉ်သည်
ရေလောင်းသောဥယျာဉ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် ညှိုးငယ်ခြင်းမရှိရ။ ၁၃ထိုအခါ သမီးကညာသည်
ကခုန်လျက်၊ လူပျို၊ လူအိုတို့နှင့် တကွ ပျော်မွေ့လိမ့်မည်။ သူတို့ညည်းတွားခြင်းအရာ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို
ငါဖြစ်စေ မည်။ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းကို ခံရသောနောက်၊ စိတ်သက်သာ၍ ရွှင်လန်းမည်အကြောင်းကို
ငါပြုမည်။ ၁၄ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုလည်း ဆူဖြိုးသောအမဲသားနှင့် ဝစွာကျွေးမည်။ ငါ၏လူတို့သည်လည်း
ငါ့ကျေးဇူးနှင့် ဝပြောကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၅ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရာမအရပ်၌ သည်းစွာသော ညည်းတွားငိုကြွေးခြင်း အသံကို
ကြားရ၍၊ ရာခေလသည် မိမိသားတို့မရှိသောကြောင့်၊ ငို၍စိတ်မပြေနိုင်။ ၁၆ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ငိုကြွေးသံကို ချုပ်လော့၊ မျက်ရည်မကျစေနှင့်။ သင်သည် ကိုယ်ကျင့်သော
အကျင့်၏ အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။ သင်၏သားတို့သည် ရန်သူပြည်မှ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ ၁၇သင်၏ အဆုံး၌
မြော်လင့်စရာအကြောင်းရှိ၏။ သင်၏သားတို့သည် နေရင်းပြည်သို့ပြန်လာကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ဖေရိမ်က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ဆုံးမတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ရိုင်းသော နွားလားကဲ့သို့
ဆုံးမခြင်းကိုခံရပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင်တော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပြန်လာပါမည်။
အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၉ပြန်လာသောနောက်၊
အကျွန်ုပ်သည် အမှန်နောင်တ ရပါ၏။ ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရသောနောက်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပေါင်ကို
ရိုက်ပါ၏။ အသက်ငယ်စဉ်ပြုမိသော အပြစ်ကြောင့် အသရေပျက်ခြင်းကို ခံရသဖြင့်၊ ရှက်ကြောက်၍
မှိုင်တွေလျက်ရှိပါ၏ဟု ကိုယ်ကိုအပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းသောစကားကို ငါသည် ဆက်ဆက်ကြားရပါပြီ။
၂၀ဖေရိမ်သည် ငါ၏ချစ်သားဖြစ်သလော။ ချစ်ဘွယ်သော သူငယ်ဖြစ်သလော့။ သူ၏အကြောင်းကို
ငါပြောလေရာရာ၌ ငါသည် အလွန်တရာအောက်မေ့လျက်နေ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည်သူ့အတွက်
စိတ်ကြင်နာခြင်းရှိ၏။ အကယ်စင်စစ်သူ့ကို ငါကယ်မသနားမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၀လမ်း၌
မှတ်တိုင်တို့ကိုစိုက်လော့၊ အလံတိုင်တို့ကို ထူလော့။ လိုက်သွားသော လမ်းမကို စိတ်စွဲလမ်းလော့။
အိုဣသရေလ သတို့သမီးကညာ၊ ပြန်လာလော့။ သင်၏နေရာဤမြို့များသို့ ပြန်လာလော့။
၂၂အိုဖေါက်ပြန်သော သတို့သမီး၊ သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး လှည့်လည်၍ နေလိမ့်မည်နည်း။
ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ထူးဆန်းသော အမှုကို စီရင်တော်မူ၍၊ မိန်းမသည် ယောကျ်ားကို
ပတ်ဝိုင်းလိမ့်မည်။ ၂၃ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ပြန် သောအခါ၊ ယုဒပြည်၏ မြို့ရွာတို့၌
နေသောသူတို့က၊ အိုဖြောင့်မတ်ခြင်းနေရာအရပ်၊ အိုသန့်ရှင်းခြင်း နေရာတောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို
ကောင်းကြီးပေးတော်မူစေသတည်းဟူသောစကားကို တဖန်သုံးကြလိမ့်မည်။ ၂၄ထိုအရပ်၌ ယုဒပြည်သူ၊
ယုဒမြို့ရွာသားအပေါင်းတို့သည် လယ်လုပ်သောသူနှင့် သိုးထိန်းသောသူများပါလျက်၊ အတူနေရကြလိမ့်မည်။
၂၅ငတ်မွတ်သောသူအပေါင်းတို့ကို ငါကျွေးမွေးမည်။ ညှိုးငယ်သောသူအပေါင်းတို့ကို ငါသက်သာစေမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၆ထိုနောက်၊ ငါသည်နိုး၍ ကြည့်ရှုသောအခါ အိပ်ပျော်ခြင်းအားဖြင့် အားရလျက်ရှိ၏။
၂၇ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ဣသရေလပြည်၊ ယုဒပြည်၌ လူမျိုးစေ့နှင့်
တိရစ္ဆာန်မျိုးစေ့ကို ကြဲရသော အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ၂၈ငါသည် သူတို့ကိုနှုတ်ပယ် ဖြိုချ၊
မှောက်လှန်ဖျက်ဆီး ညှဉ်းဆဲခြင်း အမှုကိုပြုဘူးသည်နည်းတူ၊ တဖန် တည်ဆောက်စိုက်ပျိုးခြင်းအမှုကို
ပြုဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၉ထိုကာလ၌ အဘသည် ချဉ်သောစပျစ်သီးကို စားသောကြောင့်၊
သားသည်သွားကျိန်းခြင်းကို ခံရ၏ဟု မဆိုရကြ။ ၃၀လူတိုင်းမိမိ အပြစ်ကြောင့် မိမိသေရမည်။
ချဉ်သောစပျစ်သီးကို စားသောသူတိုင်း သွားကျိန်းခြင်းကိုခံရမည်။
၃၁-၃၂ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ဤလူမျိုး၏ ဘိုးဘေးတို့ကို လက်ဆွဲ၍
အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်သွားသောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တရားနှင့် ခြားနားသော
ပဋိညာဉ်တရားသစ်ကို ဣသရေလ အမျိုးသား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးသောအချိန်ကာလ
ရောက်လိမ့်မည်။ အရင်ငါပေးဘူးသော ပဋိညာဉ်တရားကို သူတို့သည် ဖျက်၍၊ ငါသည်လည်း
သူတို့ကိုရွံရှာ၏။ ၃၃နောင်ကာလအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးအံ့သော ပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား၊
ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ပညတ်တရားကို သူတို့အတွင်းထဲသို့ သွင်းမည်။ သူတို့နှလုံး ပေါ်မှာ ရေးထားမည်။
ငါသည်သူတို့၏ ဘုရားဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၃၄ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရားကို
သိလော့ဟု၊ အမျိုးသားချင်း၊ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် ဆုံးမသြဝါဒမပေး ရကြ။
အကြောင်းမူကား၊ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူတိုင်အောင်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကို
သိကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါသည်သူတို့အပြစ်များကို သည်းခံမည်။ သူတို့ပြုသော ဒုစရိုက်များကို
မအောက်မေ့ဘဲ နေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၃၅နေ့အချိန်၌ လင်းစရာဘို့ နေကိုခန့်ထား၍၊
ညဉ့်အချိန်၌ လင်းစရာဘို့ လနှင့်ကြယ်တို့ကို စီရင်တော်မူထသော၊ သမုဒ္ဒရာကို ဆုံးမ၍ လှိုင်းတံပိုးကို

ဟုန်းစေတော်မူထသော၊ ကောင်းကင်ဗိုလ် ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားဟူသော ဘွဲ့နာမရှိတော်မူသော
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၃၆ထိုတရားတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ကွယ်ပျောက်လျှင်၊
ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာ အမျိုးတိမ်မြုပ်၍ အစဉ်ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၇တဖန်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်ကို တိုင်းထွာနိုင်လျှင်ငင်း၊ မြေကြီးအောက်ဆုံး
အမြစ်တို့ကိုလိုက်၍ စစ်နိုင်လျှင်ငင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို သူတို့ပြုမိသမျှသော
အပြစ်တို့ကြောင့် ငါစွန့်ပစ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၈တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟာနနေလရဲတိုက်မှစ၍ မြို့ထောင့်တံခါးတိုင်အောင်၊
မြို့တော်ကိုထာဝရဘုရားအဘို့ တည်ထောင်ရသောအချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ ၃၉ဂါရက်တောင်ကို
လွန်၍ မျဉ်းကြိုးနှင့် တန်းချလိမ့်မည်။ ဂေါသတောင်ကိုလည်း ဝိုင်းမိလိမ့်မည်။ ၄၀အရှေ့ဘက် မြင်းတံခါးရှိသော
မြို့ထောင့် တိုင်အောင် အသေကောင်များ၊ ပြာများစွန့်ပစ်ရာ ချိုင့်တရှောက်လုံးနှင့်၊
ကေဒြုန်ချောင်းအတွင်းတွင်၊ လယ်ပြင်ရှိ သမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။
နောက်တဖန် နှုတ်ပယ်ဖြိုချခြင်း အလျှင်းမရှိရဟု မိန့်တော် မူ၏။

၃၂

၁နေဗုခဒ်နေဇာနန်းစံ တဆယ်ရှစ်နှစ်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိနန်းစံဆယ်နှစ်တွင်၊
ထာဝရဘုရားထံတော်မှ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၏။ ၂ထိုအခါ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏
စစ်သူရဲတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြပြီ။ ပရောဖက်ယေရမိသည် ယုဒရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်
ထောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ်ခံလျက်နေရ၏။ ၃အကြောင်းမူကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိသည် ခေါ်၍၊
ထာဝရဘုရားက၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ငါအပ်၍၊သူသည် သိမ်းယူလိမ့်မည်။ ၄ယုဒရှင်ဘုရင်
ဇေဒကိသည် ခါလဒဲလူတို့လက်နှင့် မလွတ်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ဆက်ဆက်ရောက်လိမ့်မည်။
မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ စကားပြောလျက်၊ တယောက်ကိုတယောက် ကြည့်ရှုလျက် တွေ့ရ လိမ့်မည်။
၅ဇေဒကိကိုလည်း ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားလိမ့်မည်။ ငါအကြည့်အရှုမလာမီတိုင်အောင် ထိုမြို့၌
နေရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ခါလဒဲလူတို့ကို စစ်တိုက်၍မနိုင်ရကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို၊
သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ပရောဖက်ပြု၍ ဟောသနည်းဟု ဆို၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသတည်း။

၆ထိုအခါ ယေရမိက၊ ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ ၇သင်၏
ဘထွေး ရှလ္လုံသား ဟာနမေလသည် သင့်ထံသို့လာ၍၊ အာနသုတ်မြို့မှာရှိသော ကျွန်ုပ်လယ်ကို သင်သည်
ရွေးပိုင် သောကြောင့်၊ ဝယ်ပါဟု ပြောဆိုလိမ့်မည်အကြောင်းကို ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်နှင့် အညီ၊
၈ငါ့ဘထွေးသား ဟာနမေလသည် ငါရှိရာထောင်ဝင်းထဲသို့လာ၍၊ ဗယ်္ဂမိန်ခရိုင်၊ အာနသုတ်မြို့၌ရှိသော
ကျွန်ုပ်လယ်ကို ဝယ်ပါလော့။ သင်သည်အမွေခံပိုင်သော အခွင့်နှင့် ရွေးပိုင်သော အခွင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကိုယ်အဘို့ ဝယ်ပါဟု ငါ့အားပြောဆို၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသော အမှုဖြစ်ကြောင်းကို
ငါသိသောကြောင့်၊ ၉အာနသုတ်မြို့၌ ရှိသော ငါ့ဘထွေး သား ဟာနမေလ၏ လယ်ကိုငါဝယ်၍
လယ်ဘိုးငွေတဆယ်ခုနစ်ကျပ်ကို ချိန်ပေးလေ၏။ ၁၀စာချုပ်ကိုလည်း စီရင်၍ တံဆိပ်ခတ်ပြီးမှ သက်သေတို့ကို
ခေါ်၍ ငွေကိုချိန်ခွင်နှင့် ချိန်ပေး၏။ ၁၁ဓမ္မသတ်ထုံးစံအတိုင်း တံဆိပ်ခတ်သော စာချုပ် တစောင်နှင့်
ဖွင့်ထားသော လက်ခံတစောင်ကိုယူ၍၊ ၁၂ဘထွေးသား ဟာနမေလအစရှိသော၊ စာချုပ်၌ အမည်ပါသော
သက်သေများ၊ ထောင်ဝင်းထဲမှာ ထိုင်နေသော ယုဒလူများအပေါင်းတို့ရှေ့တွင်၊ မာသေယသားဖြစ်သော
နေရိ၏သား ဗာရုတ်၌ အပ်လျက်၊ ၁၃ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ၁၄တံဆိပ်ခတ်သော ဤစာချုပ်တစောင်နှင့်
ဖွင့်ထားသော ဤလက်ခံတစောင်ကိုယူ၍၊ ကာလကြာမြင့်စွာ တည်နေစေခြင်းငှါ မြေအိုး၌ ထားလော့။
၁၅ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

ဤပြည်၌အိမ်၊ လယ်ယာ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကို ပိုင်ရကြလေဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောသဖြင့်၊
ထိုသူတို့ရှေ့မှာ ဗာရုတ်ကို မှာထားလေ၏။
၁၆ထိုသို့ နေရိသား ဗာရုတ်၌ စာချုပ်ကိုအပ်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားအား ငါဆုတောင်းသော
ပဌနာစကား ဟူမူကား၊ ၁၇အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် မဟာတန်ခိုးနှင့် လက်ရုံးတော်ကို
ဆန့်၍၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ၁၈ကိုယ်တော်မတတ်နိုင်သော အရာတစုံတခုမျှ မရှိပါ။
၁၈ကိုယ်တော်သည် လူအထောင် အသောင်းတို့အား ကရုဏာကျေးဇူးပြုလျက်၊ အဘတို့၏အပြစ်ကို
နောက်ဖြစ်သော သားတို့၏ ခေါင်းပေါ်သို့ သက်ရောက်စေတော်မူ၏။ အလွန်ကြီးမြတ်သောဘုရား၊
မဟာတန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံသောဘုရားဖြစ်၍၊ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားဟူသော
ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။ ၁၉ထူးဆန်းသော အကြံကိုကြံ၍၊ ထူးဆန်သော အမှုကို စီရင်တော်မူလျက်၊
လူအသီးအသီးတို့ ကျင့်ကြံပြုမူသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို ပေးခြင်းငှါ၊ လူသားများသွားလာ
သောလမ်းအစုံတို့ကို အစဉ်ကြည့်ရှုလျက်နေတော်မူ၏။ ၂၀အဲဂုတ္တုပြည်၊ ဣသရေလပြည်အစရှိသော
လူအမျိုးမျိုး တို့၌ နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ယနေ့တိုင်အောင် ပြတော်မူသဖြင့်၊ ယခုကဲ့သို့
အစဉ်ကျော်စော သောသိတင်းရှိတော်မူ၏။ ၂၁နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြလျက်၊
အားကြီးသောလက်၊ ဆန့်တော်မူ သောလက်ရုံး၊ အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာနှင့်တကွ၊
ကိုယ်တော်၏ ဣသရေလလူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ ၂၂ငါပေးမည်ဟု ဘိုးဘေးတို့အား
ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်တည်းဟူသော၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော ဤပြည်ကိုပေးသနားတော်မူသဖြင့်၊
၂၃သူတို့သည် ဝင်၍သိမ်းယူကြသော်လည်း၊ အမိန့်တော် ကိုနားမထောင်၊ တရားတော်လမ်းသို့မလိုက်၊
မှာထားတော်မူသော အကျင့်တစုံတခုကိုမျှ မကျင့်ဘဲနေသောကြောင့်၊ ယခုခံရသမျှသော ဘေးဥပဒ်တို့ကို
သူတို့အပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။ ၂၄ပြအိုးမြေရိုးတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ မြို့တော်ကို တိုက်ယူခြင်းငှါ
ရောက်ကြပါပြီ။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့် တိုက်သော ခါလဒဲလူတို့လက်သို့
မြို့တော်ကိုအပ်တော်မူပြီ။ မိန့်တော်မူသော စကားပြည့်စုံကြောင်းကိုလည်း ကိုယ်တော်တိုင်မြင်တော်မူ၏။
၂၅ထိုသို့ မြို့တော်သည် ခါလဒဲလူတို့လက်သို့ရောက်သော်လည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ထိုလယ်ကိုငွေနှင့်
ဝယ်၍၊ သက်သေတို့ကို ခေါ်ထားရမည်အကြောင်း၊ မိန့်တော်မူပါပြီတကားဟု လျှောက်လေ၏။
၂၆ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား၊
၂၇ငါထာဝရဘုရား သည် ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို အစိုးရသောဘုရားသခင်ဖြစ်၏။
ငါမတတ်နိုင်သောအရာတစုံတခု ရှိလိမ့်မည်လော့။ ၂၈သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ဤမြို့ကို ခါလဒဲလူတို့လက်သို့၎င်း၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ လက်သို့၎င်း ငါအပ်၍၊
သူသည်သိမ်းယူလိမ့်မည်။ ၂၉ဤမြို့ကိုတိုက်သော ခါလဒဲလူတို့သည် ဝင်၍ မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ငါ့အမျက်ကို
နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ဗာလဘုရားအဘို့ အိမ်မိုးပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရားအဘို့
သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကို ပြုရာအိမ်များနှင့် တကွ၊ တမြို့လုံးကိုမီးလောင်စေကြလိမ့်မည်။
၃၀အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့သည်၊ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ငါ့ရှေ့မှာ
ဒုစရိုက်ကိုသာပြုကြပြီ။ မိမိတို့ပြုလေရာရာ၌ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါသာပြုကြပြီ။ ၃၁ဣသရေလအမျိုးနှင့်
ယုဒအမျိုး၏ ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ ယုဒပြည်သူယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည်
ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ပြုလေသမျှသော ဒုစရိုက်ကြောင့်၊ ဤမြို့ကိုငါ့ထံမှ ငါပယ်ရှားမည်အကြောင်း၊
မြို့တည်သော နေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ ငါ့အမျက် ထွက်၍၊ အမျက်အရှိန်အားကြီးစေသော မြို့ဖြစ်၏။
၃၂သူတို့သည် ငါ့ကိုမျက်နှာမပြုဘဲ ကျောခိုင်းကြပြီ။ ငါသည် စောစောထ၍
အထပ်ထပ်ဆုံးမသွန်သင်သော်လည်း၊ ငါ၏သြဝါဒကိုခံလိုသောငှါ နားမထောင်ကြ။ ၃၃ငါ၏နာမဖြင့်
သမုတ်သော ဗိမာန်ကို ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အရာတို့ကို သွင်းထားကြပြီတကား။

၃၅သူတို့သားသမီးတို့ကို မောလုတ်ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ဟိနုန်သား၏ ချိုင့်၌ရှိသော ဗာလဘုရား၏
ကုန်းတို့ကို တည်လုပ်ကြပြီ။ ယုဒအမျိုးအပေါ်သို့ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမျှလောက်
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကို ငါမမှာထား၊ ငါအလျှင်းအလိုမရှိဘဲ ပြုကြပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၃၆သို့ရာတွင်၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးအားဖြင့် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့
ရောက်မည်ဟု သင်တို့ဆိုတတ်သော ဤမြို့ကို ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၃၇ငါသည် အမျက် ဟုန်းဟုန်းထွက်၍၊ အမျက်အရှိန်အားကြီးသည်နှင့်၊
သူတို့ကိုနှင်ထုတ်ရာ တိုင်းပြည်ရှိသမျှတို့မှ တဖန် စုသိမ်း၍ ဤအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊
ငြိမ်ဝပ်စွာနေစေမည်။ ၃၈သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ် ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။
၃၉ကိုယ်အကျိုးအလို့ငှါ၎င်း၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သော သားသမီးတို့၏ အကျိုးအလိုငှါ၎င်း၊
ငါ့ကိုအစဉ်ကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ တညီတညွတ်တည်း ကျင့်ကြံနိုင်သော သဘောကိုငါပေးမည်။ ၄၀သူတို့ကို
မစွန့်ပစ်ဘဲ အစဉ်ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ၊ သူတို့၌ ထာဝရဘုရား ပဋိညာဉ်ကို ငါထားမည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ့ထံမှ
မထွက်မသွားမည်အကြောင်း၊ ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံစေမည်။ ၄၁သူတို့အားကျေးဇူး
ပြုခြင်းအမှု၌ ငါသည်အားရဝမ်းမြောက်၍၊ ငါ့စိတ်နှလုံးနှင့် နံဝိညာဉ်အကြွင်းမဲ့ပါလျက်၊ သူတို့ကို ဤပြည်၌
ဆက်ဆက်နေရာချမည်။ ၄၂ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူမျိုးအပေါ်မှာ ကြီးစွာသော
ဤဘေးဥပဒ်အပေါင်းကို ရောက်စေသည်နည်းတူ၊ ငါဂတိထားသော ကောင်းကျိုးအပေါင်းကိုလည်း ငါရောက်
စေမည်။ ၄၃လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ ဆိတ်ညံ့ပြီး ခါလဒဲလူတို့လက်သို့ ရောက်လေပြီဟု သင်တို့ဆိုတတ်သော
ဤပြည်၌၊ နောက်တဖန် လယ်ယာတို့ကို ရောင်းဝယ်ကြလိမ့်မည်။ ၄၄ဗယ်္ဂမိန်ပြည်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့
ပတ်ဝန်းကျင်အရပ် တို့၌၎င်း၊ ယုဒပြည်တွင်ရှိသော မြို့တို့၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်မြို့၊ ချိုင့်ထဲမြို့၊
တောင်ဘက်မြို့တို့၌၎င်း၊ လူတို့သည် လယ်ယာတို့ကို ငွေနှင့် ဝယ်ခြင်း၊ စာချုပ်ကိုစီရင်ခြင်း၊ တံဆိပ်ခတ်ခြင်း၊
သက်သေတို့ကို ခေါ်ထားခြင်းအမှုများကို ပြုမြဲပြုကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကို
ခံရသောသူတို့ကို တဖန်ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၃

၁ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ်ခံလျက်နေရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဒုတိယအကြိမ်ရောက်လာ၍၊ ၂ဤအမှုကိုပြုသောဘုရား၊ ဤအမှုကို
ဖန်ဆင်းစီရင်သောဘုရား၊ ယေဟောဝါအမည် ရှိသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၃ငါ့ကိုခေါ်လော့။
ငါထူးမည်။ ကြီးသောအရာ၊ သင်မသိနိုင်အောင် နက်နဲသောအရာတို့ကို ငါပြမည်။ ၄ပြအိုး မြေရိုးဖြင့်၎င်း၊
ထားဖြင့်၎င်း ပြိုပျက်သော ဤမြို့၏ အိမ်များ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၏ ဘုံဗိမာန်များကို ရည်မှတ်၍၊
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၅ခါလဒဲလူတို့သည်
စစ်တိုက်ခြင်းငှါလာကြ၏။ ငါသည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ ကွပ်မျက်သောသူတို့၏ အသေကောင်များနှင့်
ထိုအိမ်များကို ပြည့်စေခြင်းငှါ လာကြ၏။ ထိုသူတို့၏ ဒုစရိုက်များကြောင့်၊ ဤမြို့မှ ငါသည်မျက်နှာကိုလွှဲပြီ။
၆သို့ရာတွင်၊ ငါသည် ဤမြို့၏အနာကို ဆေးအုံ၍ ပျောက်စေမည်။ မြို့သားတို့သည် ကျန်းမာမည်အကြောင်း၊
မြဲသောစည်းစိမ်းချမ်းသာ နှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းကို ငါပြမည်။ ၇သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒအမျိုးနှင့်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တဖန် ငါဆောင်ခဲ့၍ အရင်ကဲ့သို့ တည်ဆောက်မည်။ ၈သူတို့သည်
ငါ့ကိုပြစ်မှားသမျှသော အပြစ်တို့ကို ငါဖြေရှင်းမည်။ ငါ့ကိုပြစ်မှား၍ ငါ၏တရားကို လွန်ကျူးသမျှသော
အပြစ်တို့ကို ငါလွှတ်မည်။ ၉ဤမြို့သည် ငါဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်း၊ မြေပေါ်မှာ
ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့တွင် ချီးမွမ်းစရာအကြောင်း၊ ဂုဏ်အသရေတော် ကျော်စောစရာ အကြောင်းဖြစ်
လိမ့်မည်။ ဤမြို့သားတို့အား ငါပြုသမျှသော ကျေးဇူးကို လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကြားသိကြလိမ့်မည်။ ဤမြို့၌
ငါပြုသမျှသော စည်းစိမ်းချမ်းသာကို ထောက်၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ ဆိတ်ညံ့ပြီဟု သင်တို့ဆိုတတ်သော
ဤအရပ်၌၎င်း၊ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ နေသောသူမရှိ၊ ဆိတ်ညံ့သော ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်
လမ်းများတို့၌၎င်း၊ ၁၁နောက်တဖန် ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား
အသံ၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးအသံ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ ကရုဏာတော်သည်
အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့ဟု ဆိုသော
သူတို့၏အသံ၊ ချီးမွမ်းရာပူဇော်သက္ကာကို ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောသူတို့၏ အသံကို
ကြားရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ပြည်သားတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့၍၊ အရင်ကဲ့သို့
နေစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမရှိ၊
တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ ဆိတ်ညံ့သော ဤအရပ်တွင်၊ မြို့ရွာရှိသမျှတို့၌ သိုးစုကိုထိန်းသော သိုးထိန်းနေရာရှိလေဦးမည်။
၁၃တောင်ပေါ်မြို့၊ ချိုင့်ထဲမြို့၊ တောင်ဘက်မြို့၊ ဗင်္ယာမိန်ပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်၊ယုဒမြို့များ
တို့၌၊ သိုးစုကိုရေတွက်သော သူ၏လက်အောက်မှာ၊ သိုးစုတို့သည် တဖန်ရှောက်သွားကြလိမ့်မည် ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၄တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါထားသော
ကတိအတိုင်း ကျေးဇူးပြုရသော အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ ၁၅ထိုကာလအခါ သန့်ရှင်းသော
အညွန့်ကို ဒါဝိဒ်အဘို့ ငါပေါက်စေ၍၊ သူသည်မြေကြီးပေါ်မှာ တရားသဖြင့် ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်လိမ့်မည်။
၁၆ထိုကာလ၌ ယုဒပြည်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။
ထိုမြို့သည် ယေဟောဝါဇေဒကနုဟူသော ဘွဲ့နာမရှိလိမ့်သတည်း။ ၁၇ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ဣသရေလနန်းတော် ပေါ်မှာ ထိုင်ရသော ဒါဝိဒ်မင်းရိုးမင်းစဉ်သည် အလျှင်းမပျက်ရ။ ၁၈ငါ့ရှေ့မှာ မီးရှို့ရာ
ယဇ်ကို ပူဇော်လျက်၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာကို မီးရှို့လျက်၊ ယဇ်ပူဇော်ရာထတ်ကို အစဉ်ပြုရသော
လေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ် ရိုးလည်း အလျှင်းမပြတ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်၍၊
၂၀ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါထားသောနေ့ပဋိညာဉ်နှင့် ညဉ့်ပဋိညာဉ်တရားကို သင်တို့သည်
ဖျက်၍၊ နေ့ညဉ့်အပိုင်းအခြားမရှိစေခြင်းငှါ တတ်နိုင်လျှင်၊ ၂၁ငါ၏ကျွန် ဒါဝိဒ်၌ ငါထားသော ပဋိညာဉ်ပျက်၍၊
ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ စိုးစံရသော ဒါဝိဒ်မင်းရိုးသည် ပြတ်လိမ့်မည်။ ငါ၏အမှုထမ်း လေဝိသား
ယဇ်ပုရောဟိတ် ရိုးလည်းပြတ်လိမ့်မည်။ ၂၂မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာတို့ကို မရေတွက် နိုင်၊
သမုဒ္ဒရာသဲလုံးတို့ကို တောင်းတင်းနှင့် မခြင်နိုင်အောင် များပြားသကဲ့သို့၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏ အမျိုးကို၎င်း၊
ငါ၏အမှုထမ်း လေဝိသားတို့ကို၎င်း ငါများပြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား၊ ၂၄ထာဝရဘုရား
ရွေးကောက်သော လူမျိုးနှစ်မျိုးကို တဖန်ပယ်တော်မူပြီးဟု ဤလူတို့ပြောတတ်သော စကားကို သင်သည်
ဆင်ခြင်ပြီး လော့။ ထိုသို့သူတို့သည် ငါ၏လူမျိုးကို လူမျိုးကဲ့သို့မမှတ်၊ မထီမဲ့မြင်ပြုကြပြီ။ ၂၅ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နေ့နှင့် ညဉ့်အဘို့ ငါ၏ပဋိညာဉ်မရှိလျှင်၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတရားတို့ကို
ငါမစီရင်လျှင်၎င်း၊ ၂၆အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်အမျိုးကို အုပ်စိုးရသော မင်းအရာ၌၊ ယာကုပ်အမျိုးနှင့်
ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်နှင့် အမျိုးသားစဉ် မြေးဆက် ထဲက ငါရွေး၍ မခန့်ထားဘဲ စွန့်ပစ်မည်။ သို့မဟုတ်
သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ထိုသူတို့ကို တဖန်ငါဆောင်ခဲ့၍ ကယ်မသနားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်း အစိုးရတော်မူသမျှသော
တိုင်းနိုင်ငံသား၊ လူမျိုးအသီးအသီး အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို၎င်း ထိုမြို့နှင့် ဆိုင်သမျှသော
မြို့ရွာတို့ကို၎င်း၊ တိုက်သော အခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်၍၊

[၂]ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိကို
သွား၍ ပြောရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ငါအပ်၍၊
သူသည် မီးရှို့လိမ့်မည်။ [၃]သင်သည် ထိုမင်းလက်နှင့် မလွတ်ရ။ စင်စစ်သင့်ကိုဘမ်းဆီး၍ ထိုမင်းလက်သို့
အပ်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ တယောက်နှင့် တယောက်
စကားပြောရလိမ့်မည်။ ဗာဗုလုန်မြို့သို့လည်း သွားရလိမ့်မည်။ [၄]သို့ရာတွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိမင်းကြီး၊
ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်လော့။ မင်းကြီးကို ရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ထားဖြင့်အသေမခံရ။ [၅]ငြိမ်ဝပ်စွာသေ၍ သင့်ရှေ့မှာ စိုးစံသောဘိုးတော်ဘေး
တော်တို့ အဘို့ပြုဘူးသည်နည်းတူ၊ သင့်အဘို့ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လျက်၊ ဩသခင်ဟူ၍
ငိုကြွေးမြည်းတမ်းကြလိမ့်မည်။ ငါပြောထားပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ [၆]ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏
ဗိုလ်ခြေတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုဇင်း၊ [၇]ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့၍ ကျန်ကြွင်းသောမြို့၊ လာခိရှမြို့၊
အဇေကာမြို့တည်းဟူသော ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသော မြို့တို့ကိုဇင်း တိုက်သောအခါ၊ ပရောဖက်
ယေရမိသည် ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိအား ဆင့်ဆိုလေ၏။

[၈-၉]ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့သည် အသီးအသီးစေစားသော ယုဒညီအစ်ကိုချင်း၊
အစေခံရသော ဟေဗြဲအမျိုးကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမတို့ကို နောက်တဖန် မစေစားဘဲ လွှတ်စေခြင်းငှါ၊
ဇေဒကိမင်းကြီး သည် လွှတ်ခြင်း တရားကို စီရင်မည်ဟု ဝန်ခံပြီးသည်နောက်၊ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၏။ [၁၀]အကြောင်းမူကား၊ ဝန်ခံသောမှူးမတ်၊
ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီးစေစားသော ကျွန်ယောကျ်ားမိန်းမတို့ကို နောက်တဖန် မစေစားဘဲ
လွှတ်ရမည်ဟု ကြားသောအခါ၊ နားထောင်၍လွှတ်လိုက်ကြ၏။ [၁၁]နောက်တဖန် ပြောင်းလဲ၍
ယခင်လွှတ်ပြီးသော ကျွန်ယောကျ်ားမိန်းမတို့ကို ခေါ်ပြန်၍ အစေကျွန်ခံစေကြ၏။ [၁၂]ထိုကြောင့်၊
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်၍၊ [၁၃]ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများကို ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ငါနှုတ်ဆောင်သောခါ၊ [၁၄]သင်တို့သည် အသီးအသီးဝယ်သော ညီအစ်ကိုချင်း ဟေဗြဲအမျိုးသားတို့ကို
ခုနစ်နှစ်စေ့လျှင် လွှတ်ရမည်။ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး သင်တို့၌ အစေကျွန်ခံပြီးမှ၊ လွှတ်သောအခွင့်ကို
ပေးရမည်ဟု ပညတ်သော်လည်း၊ သင်တို့ဘိုးဘေး များတို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊
နားကိုပိတ်လျက်နေကြ၏။ [၁၅]သင်တို့သည် ယခုမှာပြောင်းလဲ၍၊ အသီးအသီး အိမ်နီးချင်းတို့အား
လွှတ်ရသောအခွင့်ကို ထင်ရှားစွာစီရင်သဖြင့်၊ ငါ့ရှေ့၌ တရားသောအမှုကို ပြုလျက်၊ ငါ့နာမဖြင့်သမုတ်သော
ဗိမာန်တော်၌ ငါ့ရှေ့မှာ ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ကို ပြုကြသော်လည်း၊ [၁၆]တဖန် ပြောင်းလဲ၍
ငါ၏နာမကိုရှုတ်ချလျက်၊ အသီးအသီးရှင်းရှင်းလွှတ်ဘူးသော ကျွန်ယောကျ်ားမိန်းမတို့ကို ခေါ်ပြန်၍
အစေကျွန်ခံ စေကြပြီတကား။ [၁၇]ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အသီးအသီး
ညီအစ်ကိုချင်း၊ အိမ်နီးချင်းတို့အား လွှတ်ရသောအခွင့်ကို ထင်ရှားစွာ မစီရင်၊ ငါ့စကားကို
နားမထောင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်သင်တို့အဘို့၊ ထားဘေး၊
ကာလနာဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးတို့အား လွှတ်သော အခွင့်ကို ထင်ရှားစွာ စီရင်၍၊ အတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်တို့၌ အနှောင့်အရှက်ခံစေမည်။ [၁၈]နွားသငယ်ကို ထက်ခြမ်းခွဲ၍၊ အလယ်သို့ရှောက်သွားလျက်၊
ငါ့ရှေ့မှာ ပြုသောဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်စကားအတိုင်း မကျင့်၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သော သူတည်းဟူသော၊
[၁၉]ယုဒမင်း၊ ယေရုရှလင်မင်း၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အစရှိသော၊ နွားသငယ်ထက်ခြမ်း အလယ် သို့
ရှောက်သွားသော ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို၊ [၂၀]သူတို့ရန်သူများလက်သို့၎င်း၊ သတ်ချင်သောသူများ
လက်သို့၎င်း၊ ငါအပ်မည်။ သူတို့အသေကောင်များတို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲများ
စားစရာဘို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ [၂၁]ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိမှစ၍ မှူးတော်မတ်တော်တို့ကို

သူတို့ရန်သူများလက်သို့၎င်း၊ သတ်ချင်သော သူများလက်သို့၎င်း၊ ယခုလွှဲသွားသော် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏
ဗိုလ်ခြေများလက်သို့၎င်း ငါအပ်မည်။ ၂၂ငါသည် အမိန့်တော်ပေး၍ သူတို့ကိုဤမြို့သို့ ပြန်လာစေမည်။
သူတို့သည် တိုက်ယူ၍ မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း၊ ယုဒမြို့ရွာတို့ကို လူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်စေမည်ဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၅

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသား ယောယကိမ်မင်းလက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
ယေရမိသို့ ရောက်လာသည်ကား၊ ၂သင်သည် ရေခပ်အမျိုးသားတို့အိမ်သို့သွား၍၊ သူတို့နှင့် နှုတ်ဆက်ပြီးမှ၊
ဗိမာန်တော် အခန်းတခန်းထဲသို့ ခေါ်သွင်း၍ စပျစ်ရည်ကို တိုက်ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၃ငါသည် ဟာဗဇိညာ သားဖြစ်သော ယေရမိ၏သား ယာဇညာမှစ၍၊ သူ၏ညီအစ်ကိုတို့နှင့်
သားများအပေါင်း၊ ရေခပ်အမျိုးသားအပေါင်း တို့ကိုခေါ်၍၊ ၄ဗိမာန်တော်အတွင်း၊ တံခါးစောင့်ရှလ္လုံသား
မာသေယ၏ အခန်းအပေါ်၊ မှူးတော်မတ်တော် စည်းဝေးရာ အခန်းနားမှာ ဘုရားသခင်၏လူ ဣဂဒါလိသား
ဟာနန်၏သားတို့နေသော အခန်းထဲသို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ ၅ထိုရေခပ်အမျိုးသားတို့ရှေ့၌ စပျစ်ရည်နှင့်
ပြည့်သော အိုးများနှင့် ခွက်ဖလားတို့ကို ထည့်၍၊ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြပါဟု သူတို့အားဆို၏။
၆သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် စပျစ်ရည်ကို မသောက်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုး၏
အဘရေခပ်၏သား ယောနဒပ်က၊ သင်တို့မှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရကြ။
၇အိမ်ကိုလည်း မဆောက်ရ၊ မျိုးစေ့ကိုလည်း မကြဲရ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း မစိုက်ရ။ မရှိစေရကြ။
သင်တို့သည် ဧည့်သည်ဖြစ်လျက် နေသောပြည်၌ အသက်တာရှည်မည်အကြောင်း၊ တသက်လုံးတဲနှင့်
နေရကြမည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့ကို မှာထားပါပြီ။ ၈ထိုကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်မယားသားသမီးနှင့် တကွ
တသက်လုံးစပျစ်ရည်ကို မသောက်။ ၉နေစရာဘို့ အိမ်ကိုလည်း မဆောက်။ စပျစ်ဥယျာဉ်မရှိ။ လယ်ယာမရှိ၊
မျိုးစေ့မရှိ။ ၁၀တဲနှင့်သာနေ၍ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုး၏ အဘရေခပ်သား ယောနဒပ်မှာထားသမျှသော
စကားကိုနားထောင်လျက်၊ အဘယောနဒပ် မှာထားသမျှအတိုင်း ပြုကြပါပြီ။ ၁၁ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဤပြည်သို့လာသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့က၊ လာကြ။ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားကြကုန်အံ့။
ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့နှင့် ရှုရိစစ်သူရဲတို့ကို ကြောက်စရာရှိသည်ဟု အချင်းချင်းပြောဆို၍၊ ယခု ယေရုရှလင်မြို့၌
နေကြပါသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၂-၁၃ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ယုဒပြည်သူ
ယေရုရှလင်မြို့ သားတို့ ရှိရာသို့ သွား၍၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်အံ့သောငှါ၊
ဆုံးမခြင်းကိုမခံကြသလော့ဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။ ၁၄စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရဟု၊ ရေခပ်သား
ယောနဒပ်သည် မိမိသားတို့၌ ထားသော ပညတ်စကားအတိုင်း၊ သူတို့သည်ကျင့်၍ ယနေ့တိုင်အောင်
စပျစ်ရည်ကို မသောက်ဘဲနေလျက်၊ အဘ၏ပညတ် စကားကို နားထောင်ကြ၏။ ငါသည် စောစောထ၍
သင်တို့ကိုအထပ်ထပ်ပြောသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်ကြ။ ၁၅ငါ၏ကျွန်ပရောဖက်
အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ ငါသည် စောစောထ၍ သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ် စေလွှတ်လျက်၊
သင်တို့အသီးအသီးလိုက်သော အဓမ္မလမ်းကို ရှောင်ကြလော့။ သင်တို့အကျင့်ကို ပြုပြင်ကြလော့။
အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ မလိုက်၊ ဝတ်မပြုကြနှင့်။ ဤစကားကို နားထောင်လျှင်၊ သင်တို့နှင့်
သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်၌ နေရကြလိမ့်မည်ဟု မှာလိုက်သော်လည်း၊ သင်တို့သည်
နားကိုပိတ်လျက်၊ ငါ့စကားကိုနားမထောင်ဘဲ နေကြပြီ။ ၁၆ရေခပ်သားဖြစ်သော ယောနဒပ်၏
သားမြေးတို့သည် မိမိတို့အဘမှာထား သောစကားအတိုင်း ကျင့်ကြ၍၊ ဤလူမျိုးသည် ငါ့စကားကို
နားမထောင်သောကြောင့်၊ ၁၇ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်

ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ခြိမ်းသမျှသော ဘေးဥပဒ်တို့ကို ယုဒပြည်သူ၊
ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့အပေါ်သို့ ရောက်စေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါပြော သော်လည်း၊
သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။ ခေါ်သော်လည်း မထူးကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ရေခပ်အမျိုးသားတို့အားလည်း၊ ယေရမိဆင့်ဆိုသော၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် သင်တို့အဘ ယောနဒပ်၏
ပညတ်စကားကို နားထောင်၍၊ သူစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှအတိုင်း ကျင့်စောင့်သောကြောင့်၊ ၁၉ရေခပ်သား
ယောနဒပ်အမျိုး၌ ငါ့အမှုထမ်းတို့သည် အစဉ်ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၆

၁ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသား ယောယကိမ်မင်းနန်းစံလေးနှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား၊ ၂သင်သည်စာလိပ်ကိုယူပြီးလျှင်၊ ယောရှိမင်း
လက်ထက်၌ သင့်အားငါပြောသော နေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဣသရေလပြည်၊ ယုဒပြည်အစရှိသော
ခပ်သိမ်းသောတိုင်းပြည်တို့ကို ငါခြိမ်းသမျှသော်၌ စကားအတိုင်းရေးထားလော့။ ၃ယုဒအမျိုးတို့၌
ပြုမည်ဟုငါကြံစည်သမျှသော ဘေးဥပါဒ်တို့ကို သူတို့သည် ကြားသောအခါ၊ သူတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကို
ငါလွှတ်မည်အကြောင်း၊ အသီးအသီးလိုက်ဘူးသော အဓမ္မလမ်းတို့ကို ရှောင်ကောင်းရှောင်ကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၄ထိုအခါ ယေရမိသည် နေရိသားဗာရုတ်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသမျှသော
စကားတော်တို့ကို ပြည်ပြောသည်အတိုင်း၊ ဗာရုတ်သည်စာလိပ်၌ ရေးထားလေ၏။ ၅ယေရမိကလည်း၊
ငါသည် အချုပ်ခံလျက်နေရသောကြောင့်၊ ဗိမာန်တော်သို့ မသွားနိုင်။ ၆သင်သွားလော့။ ငါပြန်
ပြောသည်အတိုင်း၊ သင်သည်စာလိပ်၌ရေးထားသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်တို့ကို၊
အစာရှောင်သောနေ့တွင်၊ ဗိမာန်တော်၌ရှိသော သူတို့အား ဘတ်လော့။ အမြို့မြို့အရွာရွာကလာသော
ယုဒလူတို့အားလည်း ဘတ်လော့။ ၇သူတို့သည် အသီးအသီးလိုက်ဘူးသော အဓမ္မလမ်းကိုရှောင်လျက်၊
ထာဝရဘုရားအား ပြပ်ဝပ်၍ ဆုတောင်းကောင်း ဆုတောင်းကြလိမ့်မည်။ ဤလူမျိုး၌ ထာဝရဘုရား
ခြိမ်းတော်မူသော အမျက်ဒေါသသည် အလွန်ပြင်းထန်ပေး၏ဟု ဗာရုတ်အားမှာထားလေ၏။ ၈ထိုသို့
ပရောဖက်ယေရမိ မှာထားသမျှအတိုင်း၊ နေရိသားဗာရုတ်သည်ပြု၍၊ ထာဝရ ဘုရား၏စကားတော်ပါသော
စာကို ဗိမာန်တော်၌ ဘတ်လေ၏။

၉ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသား ယောယကိမ်မင်းနန်းစံ ငါးနှစ်၊ နဝမလတွင်
ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့နှင့်၊ ယုဒမြို့ရွာမှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာသောသူ အပေါင်းတို့သည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အစာရှောင်ရာ အချိန်ကို ကြော်ငြာကြ၏။ ၁၀ထိုအခါ ဗာရုတ်သည်
ဗိမာန်တော်တံခါးသစ်နားမှာ၊ အထက်တန်တိုင်းအတွင်း၊ စာရေး တော်ရှာဖန်သား ဂေမရိ၏အခန်း၌၊
ယေရမိစီရင်သောစာကို လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ဘတ်လေ၏။ ၁၁ထိုစာ၌ပါသမျှသော ထာဝရဘုရား၏
စကားတော်တို့ကို ရှာဖန်သားဖြစ်သော ဂေမရိ၏သား မိက္ခါယသည်ကြားလျှင်၊ ၁၂နန်းတော်အတွင်း၊
စာရေးတော်အခန်းသို့ သွား၍၊ စာရေးတော် ဧလိရှမာ၊ ရှေမာယသားဒေလာယ၊ အာခဗော်သား
ဧလနာသန်၊ ရှာဖန်သားဂေမရိ၊ ဟာနနိသားဇေဒကိ အစရှိသော မှူးတော်မတ်တော် အပေါင်းတို့သည်
ထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ၁၃ထိုအခါ ဗာရုတ်သည် လူများတို့အားဘတ်သော စာထဲက မိက္ခါယကြားသမျှသော
စကားတို့ကိုပြန်ပြောလေ၏။ ၁၄ထိုမင်း အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ကုရှိ၊ ရှေလမိ၊ နာသနိတို့မှ ဆင်းသက်သော
ယေဟုဒိကို ဗာရုတ်ထံသို့ စေလွှတ်လျက်၊ သင်သည် လူများတို့အား ဘတ်သောစာလိပ်ကို
သင့်လက်နှင့်ကိုင်၍ လာခဲ့ဟု ခေါ်ကြ၏။ နေရိသား ဗာရုတ်သည် လည်း၊ စာလိပ်ကိုကိုင်၍လာ၏။
၁၅သူတို့ကလည်း ထိုင်လော့။ ငါတို့အားဘတ်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဗာရုတ် သည်သူတို့ရှေ့မှာ

ဘတ်လေ၏။ ၁၆ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို မင်းများတို့သည် ကြားလျှင်၊ အချင်းချင်းကြောက်ရွံ့သော စိတ်ရှိ၍၊
ငါတို့သည် ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို ရှင်ဘုရင်အား ဆက်ဆက်ကြားလျှောက်ရမည်ဟု ဗာရုတ်ကိုဆိုကြ၏။
၁၇တဖန် သင်သည် ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို သူ့နှုတ်မြွက်သည်အတိုင်း အဘယ်သို့ ရေးထားသနည်းဟု
မေးမြန်းလျှင်၊ ၁၈ဗာရုတ်က၊ သူသည် ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို နှုတ်မြွက်၍၊ အကျွန်ုပ်သည်
မှင်နှင့်ရေးထားပါ၏ဟု ပြန်ပြောသော်၊ ၁၉မင်းများတို့က၊ သင်သွားလော့။ ယေရမိနှင့်အတူ
ပုန်းရှောင်၍နေလော့။ အဘယ်မှာနေသည်ကို တစုံတယောက်မျှ မသိစေနှင့်ဟု ဗာရုတ်အားမှာခဲ့၍၊
၂၀စာလိပ်ကို စာရေးတော် ဧလိရှမာ၏ အခန်း၌ထားပြီးမှ နန်းတော်အတွင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဝင်၍၊
ထိုအမှုကိုအကုန်အစင် လျှောက်ကြ၏။

၂၁ရှင်ဘုရင်သည် ထိုစာလိပ်ကိုယူချေဟု၊ ယေဟုဒိကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ ယေဟုဒိသည် စာရေးတော်
ဧလိရှမာ၏ အခန်းထဲကယူ၍၊ ရှင်ဘုရင်အစရှိသော အထံတော်၌ ရပ်နေသောမှူးမတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ
ဘတ်လေ၏။ ၂၂ထိုအခါ နဝမလဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်သည် ဆောင်းကာလ၌ စံပျော်ရာနန်းအခန်းတွင် ထိုင်၍၊
ရှေ့တော်၌ မီးမယ်ဖျူးပေါ်မှာ မီးခဲပုံရှိ၏။ ၂၃ယေဟုဒိသည် သုံးလေးခဏ်းလောက် ဘတ်မိလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည်
စာရေး၏ထားနှင့်လှီး၍ မီးမယ်ဖျူးပေါ်မှာရှိသော မီးထဲသို့ စာလိပ်ကိုချပစ်လျှင်၊ အကုန်အစင်ကျွမ်း
လောင်လေ၏။ ၂၄ရှင်ဘုရင်မှစ၍၊ ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို ကြားသော ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တယောက်မျှ
မကြောက်၊ မိမိအဝတ်ကိုလည်း မဆုတ်ကြ။ ၂၅ရှင်ဘုရင်သည် စာလိပ်ကို မီးမရှို့စေခြင်းငှါ၊ ဧလနာသန်၊
ဒေလာယ၊ ဂေမရိတို့သည် တောင်းပန်သော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် သူတို့စကားကိုနားမထောင်။ ၂၆တဖန်
ရှင်ဘုရင်သည် စာရေးဗာရုတ်နှင့် ပရောဖက်ယေရမိကို ဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ၊ သားတော်ယေရမေလ၊
အာဇရေလသား စရာယ၊ အာဗဒေလသား ရှေလမိတို့ကို စေလွှတ်လေ၏။ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည်
ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို ဝှက်ထားတော်မူ၏။

၂၇ယေရမိနှုတ်မြွက်သည်အတိုင်း ဗာရုတ်ရေးထားသော ထိုစာလိပ်ကို ရှင်ဘုရင်မီးရှို့သောနောက်၊
ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား။ ၂၈သင်သည် အခြားသော
စာလိပ်ကိုယူ၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်မီးရှို့သော အရင်စာလိပ်၌ ပါသမျှသောစကားရင်းအတိုင်း
ရေးထားလော့။ ၂၉သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်အားပြောဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဆက်ဆက်လာ၍ ဤပြည်ကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်
အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်ဟူသော စကားကို အဘယ်ကြောင့် ရေးထားသနည်းဟု
သင်သည်ဆို၍ စာလိပ်ကိုမီးရှို့ပြီ။ ၃၀ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်ကိုရည်မှတ်၍၊
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ မထိုင်ရ။ သူ၏အသေကောင်ကို
နေ့အချိန်၌ နေပူထဲသို့၎င်း၊ ညဉ့်အချိန်၌ နှင်းခဲထဲသို့၎င်း ပစ်လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ၃၁သူမှစ၍
သူ၏သားမြေးတို့ကို၎င်း၊ သူ၏ကျွန်တို့ကို၎င်း အပြစ်နှင့်အလျောက် ငါစီရင်မည်။ သူတို့နှင့် ယေရုရှလင် မြို့သူ
ယူဒပြည်သားတို့သည် နားမထောင်၊ သူတို့အပေါ်သို့ ငါခြိမ်းသမျှသော ဘေးဥပါဒ်တို့ကို ရောက်စေမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၃၂ထိုအခါ ယေရမိသည် အခြားသောစာလိပ်ကိုယူ၍၊ နေရိသားစာရေးဗာရုတ်အား ပေးသဖြင့်၊
ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်မီးရှို့သောစာ၌ ပါသမျှသောစကားတို့ကို ယေရမိသည်နှုတ်မြွက်၍၊ ဗာရုတ်သည်
ရေးထား၏။ အလားတူသောစကားများကိုလည်း ထပ်၍သွင်းရ၏။

၃၇

၁ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသော ယောယကိမ်သား
ခေါ်နိအရာ၌၊ ယောရှိမင်းကြီး၏သား ဇေဒကိမင်းကြီးသည် နန်းထိုင်လေ၏။ ၂ထာဝရဘုရားသည်
ယေရမိအားဖြင့် မိန့်တော်မူသော စကားတော်တို့ကို၊ ထိုမင်းကြီးအစရှိသော ကျွန်များ၊ ပြည်သူပြည်သားများ
တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။

၃တရံရောအခါ ဇေဒကိမင်းကြီးသည်၊ ရှေလမိသား ယေဟုကလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မာသေယသား
ဇေဖနိတို့ကို ပရောဖက်ယေရမိထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ငါတို့အဘို့ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား
ဆုတောင်းပါလော့ဟု မှာလိုက်၏။ ၄ထိုအခါ ယေရမိသည် ထောင်ထဲသို့မရောက်သေး။ လူများတို့နှင့်
ပေါင်းဘော် လျက်နေသေး၏။ ၅ယေရုရှလင်မြို့သို့ဝိုင်းသော ခါလဒဲလူတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဖာရောဘုရင်၏
ဗိုလ်ခြေများ စစ်ချီ၍လာကြောင်းကို ကြားလျှင်၊ ထိုမြို့မှ ထွက်သွားကြပြီ။ ၆ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည် ပရောဖက်ယေရမိသို့ရောက်၍၊ ၇ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကိုမေးလျှောက် စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကိုမှာလိုက်သော ယုဒရှင်ဘုရင်အား
ဤသို့ပြန်ပြောလော့။ သင်တို့ကိုစစ်ကူခြင်းငှါ လာသောဖာရောဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့သည်
သူတို့နေရင်းအဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။ ၈ခါလဒဲလူတို့သည် လာပြန်၍၊ ဤမြို့ကိုတိုက်ယူပြီးလျှင်
မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ၉ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် ခါလဒဲလူတို့သည် ငါတို့ထံမှ
ထွက်သွားကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်မလှည့်စားကြနှင့်။ သူတို့သည်ထွက်၍ မသွားရကြ။ ၁၀ထိုမျှမက၊
သင်တို့ကိုစစ်တိုက်သော ခါလဒဲစစ်သူရဲအပေါင်းတို့ကို သင်တို့သည်လုပ်ကြံသဖြင့်၊ သူတို့တွင်
ဒဏ်ချက်ထိသောသူ သက်သက်ကျန်ကြွင်းသော်လည်း၊ သူတို့သည်အသီးအသီး မိမိတို့တဲ၌ထ၍၊ ဤမြို့ကို
မီးရှို့ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၁ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့သည် ဖာရောဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ
ဆုတ်သွားကြသော အခါ၊ ၁၂ယေရမိသည် မိမိအမျိုး၌ မိမိအမွေဥစ္စာကို ခံအံ့သောငှါ၊ ဗင်္ယာမိန်ပြည်သို့
သွားမည်ဟု အကြံရှိ၍ ယေရုရှလင် မြို့မှ ထွက်သွားလေ၏။ ၁၃ဗင်္ယာမိန်တံခါးဝသို့ ရောက်သောအခါ၊
ဟာနနိသားဖြစ်သော ရှေလမိ၏သား ကင်းမှူး ဣရိယက၊ သင်သည် ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့
ကူးသွားပါသည်တကားဟု ဆိုလျက်၊ ပရောဖက်ယေရမိကို ဘမ်းဆီးလေ၏။ ၁၄ယေရမိကလည်း၊ မဟုတ်ပါ။
ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ ငါမကူးမသွားပါဟု ဆိုသော်လည်း၊ ဣရိယသည် နားမထောင်ဘဲ၊ ယေရမိကိုယူ၍
မင်းများထံသို့ ပို့ဆောင်လေ၏။ ၁၅မင်းများတို့သည် အမျက်ထွက်၍ ယေရမိကို ရိုက်ပြီးမှ၊
စာရေးတော်ယောနသန်၏အိမ်၌ လှောင်ထားကြ၏။ ထိုအိမ်ကို လှောင်အိမ်လုပ်နှင့်သတည်း။
၁၆ယေရမိသည် အိမ်အောက်မြေတွင်၊ လှောင်အိမ်ထဲသို့ရောက်၍၊ နေ့ရက်များစွာနေရသောနောက်၊
၁၇ဇေဒကိမင်းကြီးသည် လူကိုစေလွှတ်၍ ယေရမိကိုနှုတ်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိသလောဟု
နန်းတော်၌ တိတ်ဆိတ်စွာမေးမြန်းလျှင်၊ ယေရမိက၊ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် လက်သို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။ ၁၈တဖန် ယေရမိက၊ အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသလော။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ကို ပြစ်မှားသလော။ ဤလူမျိုးကိုပြစ်မှားသလော။
အဘယ်မည်သောအပြစ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို လှောင်ထားကြသနည်း။ ၁၉ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့နှင့်
ဤပြည်ကိုမတိုက်မလာရဟု ဟောပြောသော သင်တို့၏ပရောဖက်တို့သည် ယခုဘယ်မှာရှိကြသနည်း။
၂၀သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်သခင် အရှင်မင်းကြီး၊ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန် သောစကားကို
နားခံတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုသေစေခြင်းငှါ၊ စာရေးတော်ယောနသန်အိမ်သို့ ပြန်စေတော်မမူပါနှင့်ဟု
ဇေဒကိမင်းကြီးကို လျှောက်ဆို၏။ ၂၁ထိုအခါ ဇေဒကိမင်းကြီးအမိန့်တော်ရှိ၍၊ ယေရမိကိုထောင်
ဝင်း၌ထားကြ၏။ မြို့တွင် မုန့်မကုန်မှီတိုင်အောင်၊ မုန့်သည်တန်းမှ မုန့်တလုံးကို နေ့တိုင်းအစဉ်ပေးရ၏။
ထိုသို့ယေရမိသည် ထောင်ဝင်ထဲမှာ နေလေ၏။

၃၈

၁-၃ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့ထဲမှာနေသောသူသည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊
ကာလနာဘေးတို့နှင့် သေလိမ့်မည်။ ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ ထွက်သွားသောသူသည် အသက်ချမ်းသာ၍၊
လက်ရ ဥစ္စာကဲ့သို့ ကိုယ်အသက်ကို ရလိမ့်မည်ဟူ၍၎င်း၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေလက်သို့

ဆက်ဆက်အပ်၍၊ သူသည်သိမ်းယူလိမ့်မည် ဟူ၍ငင်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏ဟု၊ ယေရမိသည်
လူအပေါင်းတို့အား ဟောပြော တတ်သောစကားများကို မဿနသားရှေဖတိ၊ ပါရှုရသားဂေဒလိ၊
ရှေလမိသား ယေဟုကလ၊ မာလခိသား ပါရှုရတို့သည် ကြားသောအခါ၊ ၄ထိုမှူးမတ်တို့သည်
ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဝင်၍၊ ဤသူသည် ဤသို့သောစကားကို ပြောသဖြင့်၊ မြို့ထဲမှာကျန်ကြွင်းသေးသော
စစ်သူရဲအစရှိသော လူအပေါင်းတို့၏လက်ကို အားလျော့စေတတ်ပါ၏။ သူသည် ဤလူမျိုး၏အကျိုးကို
မပြုစုတတ်၊ ဖျက်ဆီးတတ်ပါ၏။ ထိုကြောင့်၊ သူ့ကိုကွပ်မျက်ပါမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းပန်ပါ၏ဟု
လျှောက်လျှင်၊ ၅ဇေဒကိမင်းကြီးက၊ သူသည် သင်တို့လက်၌ရှိ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့ အလိုကို
မဆီးတားနိုင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၆ထိုအခါ ယေရမိကိုယူ၍၊ ထောင်ဝင်းထဲမှာရှိသော သားတော်မာလခိ၏
မြေတွင်း၌ ကြိုးနှင့်လျှော့ချကြ၏။ ထိုမြေတွင်း၌ရေမရှိ၊ ရွှံ့သာရှိ၍၊ ယေရမိသည် ရွှံ့၌ကျွံလျက်နေ၏။
၇ထိုသို့ ယေရမိကိုမြေတွင်း၌ ချထားကြောင်းကို နန်းတော်အရာရှိဖြစ်သောသူ၊ ကုရှအမျိုးသား
ဧဗဒမေလက် သည် ကြားသိသောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ဗင်္ယာမိန်တံခါးဝ၌ ထိုင်နေတော်မူစဉ်တွင်၊
၈ထိုသူသည် နန်းတော်ထဲက ထွက်၍ အထံတော်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ ၉အကျွန်ုပ်သခင် အရှင်မင်းကြီး၊
ထိုသူတို့သည် ပရောဖက်ယေရမိကို ပြုလေသမျှ တို့၌ မှားကြပါပြီ။ မြေတွင်း၌ချထားကြပါပြီ။
မြို့၌မုန့်ကုန်သောကြောင့်၊ ထိုတွင်း၌ ငတ်မွတ်၍သေပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သော်၊ ၁၀ရှင်ဘုရင်က၊
ပရောဖက်ယေရမိမသေမီ ဤအရပ်မှ လူသုံးဆယ်ကိုခေါ်သွား၍၊ မြေတွင်းထဲက နှုတ်ယူလော့ဟု၊
ကုရှအမျိုးသား ဧဗဒမေလက်ကို အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၁၁ဧဗဒမေလက်သည်လည်း လူတို့ကိုခေါ်၍
နန်းတော်အတွင်း ဘဏ္ဍာတိုက်အောက်သို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ဟောင်းနွမ်းသောအဝတ်စုတ်များကို ယူပြီးမှ၊
ယေရမိရှိရာ မြေတွင်း၌ ကြိုးနှင့်လျှော့ချလေ၏။ ၁၂ထိုအခါ ကုရှအမျိုးသား ဧဗဒမေလက်က၊ ဟောင်းနွမ်းသော
ဤအဝတ်စုတ် တို့နှင့် သင်၏လက်ကတီးကြား၌ ကြိုးကိုခုခံပါလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ယေရမိပြုလေ၏။
၁၃ထိုသို့ ယေရမိကို မြေတွင်းထဲကကြိုးနှင့် ဆွဲတင်ကြ၏။ ထိုနောက် ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာနေလေ၏။
၁၄တဖန် ဇေဒကိမင်းကြီးသည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ တတိယအတွင်းခန်းထဲသို့ ယေရမိကို
ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၌ တစုံတခုကို ငါမေးမြန်းမည်။ အဘယ်အရာကိုမျှ မထိမ်မဝှက်နှင့် ဟု ဆိုသော်၊ ၁၅ယေရမိက၊
အကျွန်ုပ်လျှောက်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်ကို မသတ်ဘဲ အမှန်နေတော်မူမည်လော။ အကျွန်ုပ်သည် အကြံပေးလျှင်၊
အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူမည်လောဟု ဇေဒကိကို မေးလျှောက်လေ၏။
၁၆ဇေဒကိမင်းကြီးကလည်း၊ ငါတို့ကို အသက်ရှင်သော သတ္တဝါဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းသော
ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်ကိုငါမသတ်။ သင့်အသက်ကိုရှာသော ထိုလူတို့လက်သို့
သင့်ကိုငါမအပ်ဟု ယေရမိအား တိတ်ဆိတ်စွာကျိန်ဆို လေ၏။ ၁၇ယေရမိကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏
မှူးမတ်တို့ထံသို့ အမှတ်ထွက်သွားလျှင် အသက်ချမ်းသာရတော်မူမည်။ ဤမြို့သည်လည်း မီးရှို့ခြင်းနှင့်
လွတ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်နှင့် တကွ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် အသက်ချမ်းသာ ရကြလိမ့်မည်။
၁၈သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်တို့ထံသို့ မထွက်မသွားလျှင်၊ ဤမြို့ကို
ခါလဒဲလူတို့လက်သို့အပ်၍၊ သူတို့သည် မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည်လည်း၊ သူတို့လက်နှင့်
မလွတ်ရဟု ဇေဒကိကိုလျှောက်ဆို၏။ ၁၉ဇေဒကိမင်းကြီးကလည်း၊ ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ ကူးသွားသော
ယုဒလူတို့ကို ငါကြောက်၏။ ငါ့ကိုသူတို့လက်သို့အပ်၍၊ ငါသည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရမည် စိုးရိမ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊
၂၀ယေရမိက၊ ကိုယ်တော်ကိုမအပ်ရ။ အကျွန်ုပ်ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
နားထောင်တော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုလျှင် ချမ်းသာ၍ အသက်ရှင်တော်မူမည်။ ၂၁သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်က၊
ငါမထွက်မသွားဟု ငြင်းလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အား ထာဝရဘုရားပြတော်မူသော အရာဟူမူကား၊ ၂၂နန်းတော်၌
ကျန်ကြွင်းသမျှသော မိန်းမတို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ၏ မှူးမတ်တို့ထံသို့ ထုတ်ဆောင်ကြလိမ့်မည်။

ထိုမိန်းမတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သွေးဆောင်၍ နိုင်ကြပြီ။ ခြေတော်သည်
ရွံ့၌ကျွံ၍၊ သူတို့သည် ဆုတ်သွားကြပြီဟု ကိုယ်တော်အား ဆိုကြလိမ့်မည်။ ၂၃ထိုသို့ ကိုယ်တော်၏ မယားနှင့်
သားသမီးရှိသမျှတို့ကို ခါလဒဲလူတို့ထံသို့ ထုတ်ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်လည်း သူတို့လက်နှင့်
မလွတ်ဘဲ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် လက်သို့ရောက်၍၊ ဤမြို့ကိုမီးရှို့စေတော်မူမည်ဟု လျှောက်၏။
၂၄ဇေဒကိကလည်း၊ ဤစကားကို အဘယ်သူမျှ မကြားမသိစေနှင့်။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်သည်မသေရ။
၂၅ငါသည်သင်နှင့် စကားပြောကြောင်းကို မှူးမတ်တို့သည် ကြား၍ သင်ရှိရာသို့ လာလျှက်၊ သင်သည်
ရှင်ဘုရင်အား အဘယ်သို့လျှောက်သည်ကိုငင်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် သင့်အားအဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကိုငင်း၊
ငါတို့အားကြားပြော ပါလော့။ မထိမ်မဝှက်ပါနှင့်ဟု ဆိုလျှင်၊ ၂၆သင်ကလည်း၊ ငါ့ကိုသေစေခြင်းငှါ၊
ယောနသန်အိမ်သို့ ပြန်စေတော်မမူမည် အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံ၌ ငါအသနားတော်ခံပြီဟု သူတို့အား
ပြန်ပြောလော့ဟု ယေရမိအား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၇ထိုအခါ မှူးမတ်အပေါင်းတို့သည် ယေရမိရှိရာသို့လာ၍
မေးစစ်ကြ၏။ သူသည်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်မှာထားသမျှအတိုင်း ပြန်ပြောပြီးမှ၊ သူတို့သည် မမေးမစစ်ဘဲနေကြ၏။
ထိုအမှုကို အဘယ်သူမျှမရိပ်မိကြ။ ၂၈ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်၍ ရသောနေ့တိုင်အောင်၊ ယေရမိသည်
ထောင်ဝင်းထဲမှာ နေရ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ထောင်ဝင်းထဲမှာ
ရှိသေး၏။

၃၉

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိမင်းကြီး နန်းစံကိုးနှစ် ဒသမလတွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်
ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ လာ၍ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြ၏။ ၂ဇေဒကိမင်းကြီးနန်းစံဆယ်တနှစ်၊
စတုတ္ထလ ကိုးရက်နေ့၌ မြို့ကိုဖြိုဖောက်၍၊ ၃ရွှေထားဝန်နေရဂါလရှရေဇာ၊ မိန်းမစိုးအုပ် စာသခိမ်၊
မာဂုပညာရှိအုပ် နေရဂါလ ရှရေဇာတည်းဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်အစရှိသော
မှူးတော်မတ်တော်အပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲသို့ ဝင်၍၊ အလယ်ချက်တံခါးဝ၌ ထိုင်ကြ၏။ ၄ယုဒရှင်ဘုရင်
ဇေဒကိမင်းနှင့် စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ထိုလူများကို မြင်လျှင်၊ ညဉ့်အခါ ပြေး၍
ဥယျာဉ်တော်လမ်းကိုလိုက်လျက်၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြား တံခါးဖြင့် ထွက်ပြီးမှ လွင်ပြင်သို့ သွားကြ၏။
၅ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့သည် လိုက်လျက်၊ ယေရိခေါလွင်ပြင်၌ ဇေဒကိမင်းကို မှီ၍ ဘမ်းဆီးပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
နေဗုခဒ်နေဇာရှိရာ ဟာမတ်ပြည် ရိဗလမြို့သို ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဇေဒကိမင်း၏
အမှုကို စစ်ကြောစီရင်၍၊ ၆ရိဗလမြို့မှာ ဇေဒကိသားတို့ကို အဘမျက်မှောက်၌ သတ်လေ၏။
ယုဒမှူးမတ်အပေါင်းကိုလည်း သတ်လေ၏။ ၇ဇေဒကိမျက်စိကိုလည်း ဖောက်ပြီးမှ၊ သူ့ကိုကြေးဝါကြိုးနှင့်
ချည်နှောင်လေ၏။ ၈ခါလဒဲလူတို့သည်လည်း၊ နန်းတော်နှင့် ဆင်းရဲသားအိမ်တို့ကို မီးရှို့၍၊
မြို့ရိုးကိုဖြိုဖျက်ကြ၏။ ၉ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် မြို့ထဲမှာ ကျန်ကြွင်းသောသူ၊
ခါလဒဲလူဘက်သို့ ကူးသွားနှင့်သောသူ၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွား လေ၏။
၁၀သို့ရာတွင်၊ ဥစ္စာအလျှင်းမရှိသော ဆင်းရဲသားအချို့တို့ကို ယုဒပြည်၌ထားခဲ့၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်နှင့် လယ်ယာ
တို့ကိုပေးလေ၏။

၁၁ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေရမိအမှု၌၊ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်ကို မှာထားနှင့်
သည်ကား၊ ၁၂ယေရမိကိုယူ၍ ကောင်းမွန်စွာကြည့်ရှုလော့။ မညှဉ်းဆဲနှင့်။ သူပြောသည်အတိုင်း
သူ့ကိုပြုလော့ဟု မှာထားတော်မူသည်နှင့် အညီ၊ ၁၃ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်၊ မိန်းမစိုးအုပ် နေဗုရှာဇဗန်၊
မာဂုပညာရှိအုပ် နေရဂါလရှရေဇာအစရှိသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်အပေါင်းတို့သည်
လူကိုစေလွှတ်၍၊ ၁၄ယေရမိကို ထောင်ဝင်း ထဲကနှုတ်ယူပြီးလျှင်၊ သူ၏နေရာသို့ ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊
ရှာဖန်သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိ၌အပ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ယေရမိသည် ပြည်သားများနှင့်
အတူနေရလေ၏။

၁၅ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ်ခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်၍၊
၁၆သင်သည် ကုရှအမျိုးသား ဧဗဒမေလက်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ် ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့၏ အကျိုးကိုမပြုစေ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါ့စကားကို
ငါတည်စေမည်။ ကာလအချိန်ရောက်လျှင်၊ သင့်ရှေ့၌ ငါ့စကားပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ၁၇သို့သော်လည်း၊ ထိုကာလ၌
သင့်ကိုငါကယ်နှုတ် မည်။ သင်ကြောက်သောသူတို့လက်သို့ သင်မရောက်ရ။ ၁၈ငါသည်
သင့်ကိုစင်စစ်ကယ်နှုတ်မည်။ သင်သည် ထားဖြင့်မဆုံးရ။ လက်ရဥစ္စာကဲ့သို့ ကိုယ်အသက်ကိုရလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်ငါ့ကို ကိုးစားသော ကြောင့်တည်းဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၀

၁ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်သည် ယေရမိကိုတဖန် သိမ်းသွား၍ ရာမမြို့၌ လွှတ်သောနောက်၊
ထာဝရ ဘုရား ထံတော်မှ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရောက်လာသည်အရာမှာ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့
သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့နှင့် အတူ၊ ယေရမိသည် သံကြိုးနှင့်
ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရသောအခါ၊ ၂ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် သူ့ကိုခေါ်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
ဤပြည်၌ ရောက်သောအမှုကို ခြိမ်းတော်မူနှင့်ပြီ။ ၃ခြိမ်းတော်မူသည်အတိုင်းလည်း၊ အမှုကိုရောက်စေ၍
စီရင်တော်မူပြီ။ သင်တို့သည် အမိန့်တော် ကိုနားမထောင်၊ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊
ဤအမှုသည် သင်တို့အပေါ်သို့ ရောက်လေပြီ။ ၄ယခုမှာ သင့်လက်၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိသော သံကြိုးကို
ငါချွတ်မည်။ ငါနှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ လိုက်လာခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် လိုက်လာပါ။ ငါသည်ကောင်းမွန်စွာ
ကြည့်ရှုမည်။ ငါနှင့် အတူဗာဗုလုန်မြို့သို့ လိုက်ခြင်းငှါ အလိုမရှိလျှင် မလိုက်နှင့်။ တပြည်လုံးသည် သင့်ရှေ့မှာ
ရှိ၏။ အကြင်အရပ်သို့သွားကောင်းသည်ဟု စိတ်ထင်လျှင်၊ ထိုအရပ်တည်းဟူသော စိတ်ရောက်ရာအရပ်သို့
သွားပါလော့ဟု ဆို၏။ ၅ယေရမိသည် ကိုယ်ရံတော်မှူးထံမှ မထွက်မှီ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးက၊
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်နယ်တွင်၊ မြို့အုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသော ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော
အဟိကံ၏သား ဂေဒလိထံသို့ ပြန်၍ ပြည်သားများနှင့် အတူနေပါလော့။ သို့မဟုတ်၊ စိတ်ရှိသည်အတိုင်း
သွားပါလော့ဟု ဆိုလျက်၊ စားစရိတ်နှင့် လက်ဆောင်ကိုပေး၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။ ၆ထိုအခါ ယေရမိသည်
အဟိကံ သား ဂေဒလိရှိရာ မိဇပါမြို့သို့သွား၍ ပြည်၌ကျန်ကြွင်းသေးသော သူတို့နှင့် အတူနေလေ၏။

၇ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် အဟိကန်သား ဂေဒလိကိုပြည်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထား၍၊
ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းယူရာ၌ မပါသော ယောကျ်ားမိန်းမသူငယ် ဆင်းရဲသားအချို့တို့ကို သူ၌အပ်ကြောင်းကို၊
တောမှာရှိသော တပ်မှူးတို့နှင့် စစ်သူရဲများတို့သည် ကြားသိကြသောအခါ၊ ၈နာသနိသား ဣရှမေလ၊
ကာရာသား ယောဟနန်နှင့် ယောနသန်၊ တာနုမက်သား စရာယ၊ နေတောဖတ်အမျိုး၊ ဧဖဲ၏သားများ၊
မာခသိအမျိုးသား ယေဇနိတို့သည် မိမိလူများနှင့် တကွ၊ ဂေဒလိရှိရာ မိဇပါမြို့သို့ လာ၍၊
၉ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိက၊ ခါလဒဲမင်း၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည်အခွင့်ကို
မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ဤပြည်၌နေ၍ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊
ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။ ၁၀ငါမူကား၊ လာလတံ့သော ခါလဒဲလူတို့စကားကို နားထောင်ခြင်းငှါ မိဇပါမြို့မှာ
နေမည်။ သင်တို့မူကား၊ စပျစ်ရည်ကိုငင်း၊ နွေကာလအသီးကိုငင်း၊ ဆီကိုငင်း သိမ်း၍ အိုး၌သိုထားကြလော့။
ယခုဝင်ပြန်သော မြို့ရွာတို့၌ နေကြလော့ဟူ၍၊ ထိုသူတို့အားသစ္စာပြုလေ၏။ ၁၁ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်
ယုဒပြည်၌ လူအချို့တို့ကို ကျန်ကြွင်းစေ၍၊ ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိကို မင်းအရာ၌
ခန့်ထားကြောင်းကို၊ မောဘပြည်၊ အမ္မုန်ပြည်၊ ဧဒုံပြည်အစရှိသော အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ ရှိသော
ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ကြားသိကြသော အခါ၊ ၁၂နှင်ထုတ်ရာပြည်အရပ်ရပ်တို့မှ ပြန်လာ၍၊ ယုဒပြည်၊
ဂေဒလိရှိရာ မိဇပါမြို့သို့ ရောက်သဖြင့်၊ များစွာသော စပျစ်ရည်နှင့် နွေကာလအသီးကိုသိမ်းယူကြ၏။

၁၃ထိုနောက်မှ၊ ကာရာသား ယောဟနန်သည် တော၌ရှိသော တပ်မှူးများနှင့် တကွ၊ ဂေဒလိရှိရာ
မိဇပါမြို့သို့ လာ၍၊ ၁၄ကိုယ်တော်ကို သတ်စေခြင်းငှါ၊ အမ္မုန်ရှင်ဘုရင် ဗာလိတ်သည် နာသနိသား
ဣရှမေလကို စေလွှတ် ကြောင်းကို အမှန်သိပါ၏လောဟု မေးလျှောက်သော်လည်း၊ ထိုစကားကို
အဟိကံသား ဂေဒလိသည် မယုံ။ ၁၅ထိုအခါ ကာရာသား ယောဟနန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သွား၍
နာသနိသား ဣရှမေလကို သတ်ရသောအခွင့်ကို ပေးပါလော့။ အဘယ်သူမျှမသိရ။ သူသည်ကိုယ်တော်
ကိုသတ်၍၊ ကိုယ်တော်ထံ၌ စုဝေးသော ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် အရပ်ရပ် သို့ကွဲပြားသဖြင့်၊ ယုဒပြည်၌
ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပျက်စီးရကြပါမည်နည်းဟု၊ မိဇပါမြို့၌ ဂေဒလိကို တိတ်ဆိတ်စွာ
လျှောက်သော်လည်း၊ ၁၆အဟိကံသားဂေဒလိက၊ သင်သည်ထိုသို့မပြုရ။ ဣရှမေလ၌ မမှန်သောစကားကို
ပြန်ပြောပြီဟု၊ ကာရာသား ဟောယနန်အား ပြန်ပြောလေ၏။

၄၁

၁သတ္တမလတွင် ဆွေတော်မျိုးတော်ဖြစ်သော မင်းသား ဧလိရှမာသား၊ နာသနိ၏သား ဣရှမေလ
သည်၊ လူတကျိပ်နှင့် တကွ၊ အဟိကံသား ဂေဒလိရှိရာ မိဇပါမြို့သို့လာ၍၊ ထိုမြို့၌ တစုတည်းစား
သောက်ကြ၏။ ၂ထိုအခါ၊ နာသနိသား ဣရှမေလနှင့် ထိုလူတကျိပ်တို့သည် ထ၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
အခွင့်နှင့် ပြည်အုပ်လုပ်သော ရှာဖန်၏ သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိကို ထားနှင့် ခုတ်၍
သတ်ကြ၏။ ၃ဣရှမေလသည်လည်း၊ မိဇပါမြို့တွင် ဂေဒလိထံ၌ ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့ကိုငင်း၊
တွေ့သမျှသော ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့ကိုငင်း သတ်လေ၏။ ၄ဂေဒလိကို သတ်၍၊ နှစ်ရက်လွန်သော်လည်း၊
ထိုအမှုကို အဘယ်သူမျှ မသိသေးသဖြင့်၊ ၅ရှေခင်မြို့၊ ရှိလောမြို့၊ ရှမာရိမြို့ထွက် လာသော
လူရှစ်ကျိပ်တို့သည် မိမိတို့မုတ်ဆိတ်ကို ရိတ်ပြီးလျှင်၊ အဝတ်စုတ်ကိုဝတ်၍ ရှနသောကိုယ်ရှိလျက်၊
ပူဇော်သက္ကာနှင့် နံ့သာပေါင်းကို ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့လျက် ရောက်လာကြ၏။ ၆ထိုသူတို့ကို
ကြိုဆိုအံ့သောငှါ၊ နာသနိသား ဣရှမေလသည် ငိုကြွေးလျက်၊ မိဇပါလမြို့မှထွက်၍ တွေ့သောအခါ၊
အဟိကံသား ဂေဒလိထံသို့ လာကြလော့ဟု ခေါ်လေ၏။ ၇မြို့ထဲသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ နာသနိသား
ဣရှမေလနှင့် သူ၏လူများတို့သည် ထိုသူတို့ကို သတ်၍၊ မြေတွင်းထဲသို့ ပစ်ချကြ၏။ ၈ထိုသူတို့တွင်ပါသော
လူတကျိပ်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို မသတ်ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သိုထားသော ဥစ္စာတည်းဟူသော ဂျုံ၊ မုယော၊
ဆီ၊ ပျားရည်သည် တော၌ရှိပါ၏ဟု၊ ဣရှမေလအား ပြောဆိုသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့ကို
သူတို့ညီအစ်ကိုများနှင့် အတူမသတ်ဘဲနေ၏။ ၉ဣရှမေလသည် ဂေဒလိနှင့် အတူ
သတ်သောသူအသေကောင်များကို ပစ်ချသောတွင်းသည် အခြားတွင်းမဟုတ်၊ အာသမင်းကြီးသည်
ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ဗာရှာကို ကြောက်၍ တူးသောတွင်းဖြစ်သတည်း။ ထိုတွင်းကို နာသနိသား
ဣရှမေလသည် အသေကောင် များနှင့် ပြည့်စေ၏။ ၁၀ထိုအခါ အဟိကံသား ဂေဒလိ၌ ကိုယ်ရံတော်မှူး
နေဗုဇာရဒန်အပ်သော မင်းသမီးများအစ ရှိသော၊ မိဇပါမြို့၌ ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို နာသနိသား
ဣရှမေလသည် သိမ်းယူ၍၊ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ ထံသို့ ထွက်သွားလေ၏။

၁၁ထိုသို့ နာသနိသား ဣရှမေလပြုသော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ကာရာသားယောဟနန်နှင့် သူ့ထံ၌
ရှိသမျှ သောတပ်မှူးတို့သည် ကြားလျှင်၊ ၁၂-၁၃လူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ နာသနိသားဣရှမေလကို တိုက်ခြင်းငှါ
ထွက်သွား သဖြင့်၊ ဂိဗောင်ကန်နားမှာတွေ့လေ၏။ ဣရှမေလ၌ပါသောသူအပေါင်းတို့သည် ကာရာသား
ယောဟနန်နှင့် သူ၌ပါ သောတပ်မှူးအပေါင်းတို့ကို မြင်သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၁၄ထိုအခါ
မိဇပါမြို့မှာ ဣရှမေလသိမ်းသွားသော လူအပေါင်းတို့သည် သူ့ထံမှထွက်၍၊ ကာရာသားယောဟနန်ထံသို့
ကူးသွားကြ၏။ ၁၅နာသနိသား ဣရှမေလသည် လူရှစ်ယောက်နှင့် တကွ၊ ယောဟနန်လက်မှ လွတ်ပြေး၍၊
အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ထံသို့ သွားလေ၏။ ၁၆ထိုသို့အဟိကံသား ဂေဒလိကို သတ်ပြီးသည်နောက်၊ ကာရာသား
ယောဟနန်နှင့် သူ့ထံ၌ရှိသော တပ်မှူးအပေါင်းတို့သည် နာသနိသား ဣရှမေလလက်မှငင်း၊ မိဇပါမြို့မှငင်း၊

နှုတ်၍ကျန်ကြွင်းသောသူတည်းဟူသော၊ အားကြီးသောစစ်သူရဲများ၊ မိန်းမများ၊ သူငယ်များ၊
မိန်းမစိုးများအပေါင်းတို့ကို ဂိဗောင်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့ပြန်၍၊ ၁၇ခါလဒဲလူတို့ကြောင့် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြောင်း
မည်အကြံရှိလျက်၊ ဗက်လင်မြို့နှင့် နီးသော ခိမဟံရွာသို့ သွား၍နေကြ၏။ ၁၈အကြောင်းမူကား၊
ပြည်အုပ်အရာ၌၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော အဟိကံသား ဂေဒလိကို နာသနိသား ဣရှမေလ
သတ်သောကြောင့်၊ ခါလဒဲလူတို့ကို ကြောက်ကြ၏။

၄၂

၁ထိုအခါ ကာရာသား ယောဟနန်၊ ဟောရှဲသား ယေဇနိအစရှိသော တပ်မှူးရှိသမျှတို့နှင့်
လူအကြီးအငယ် အပေါင်းတို့သည် ပရောဖက် ယေရမိထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ၂-၃အကျွန်ုပ်တို့သည် အထက်က
များသော်လည်း၊ ယခုကိုယ်တော်မြင်သည်အတိုင်း အနည်းငယ်သာ ကျန်ကြွင်းပါသည်ဖြစ်၍၊
အကျွန်ုပ်တို့အသနားတော်ခံသော စကားကိုမပယ်ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သွားရသောလမ်းနှင့် ပြုရသောအမှုကို
ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူမည်အကြောင်း၊
ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူ၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်၌
ဆုတောင်းပါလော့ တောင်းပန်ကြ၏။ ၄ပရောဖက်ယေရမိ ကလည်း၊ ငါကြား၏။ သင်တို့ပြောသည်အတိုင်း
သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား
မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို ပြန်ပြောမည်။ အဘယ်အရာကိုမျှ မထိမ်မဝှက်ဟု ပြောဆို၏။ ၅သူတို့ကလည်း၊
ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို မှာထား
တော်မူသမျှအတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြုပါမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့၌မှန်ကန်၍၊
သစ္စာစောင့်သော သက်သေဖြစ်တော်မူစေသတည်း။ ၆အကျွန်ုပ်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်သောအခါ၊ ချမ်းသာရပါမည်အကြောင်း၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကိုယ်တော်ကိုစေလွှတ်ရာ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်သည်
ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ နားထောင်ပါမည်ဟု ယေရမိအားပြောဆိုကြ၏။
၇ထိုနောက် ဆယ်ရက်ကြာသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
ယေရမိသို့ရောက်လျှင်၊ ၈ယေရမိသည် ကာရာသား၊ ယောဟနန်မှစ၍၊ သူ၌ပါသမျှသော တပ်မှူးတို့နှင့်
လူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ၉သင်တို့သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်၍ အသနားတော်ခံသော
ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၁၀အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည်
ဤပြည်၌နေလျှင်၊ ငါသည်သင်တို့ကို မဖြိုမဖျက်၊ တည်ဆောက် မည်။ သင်တို့ကိုမနှုတ်၊ စိုက်ပျိုးမည်။ ငါသည်
သင်တို့၌ရောက်စေသော ဘေးဒဏ်ကြောင့် နောင်တရ၏။ ၁၁သင်တို့ ကြောက်တတ်သော
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုရှင်ဘုရင်
ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ ငါသည် သင်တို့ကိုကယ်တင်၍၊ ထိုမင်းလက်မှ နှုတ်ယူခြင်းငှါ သင်တို့ဘက်၌ရှိ၏။
၁၂သင်တို့ကို ငါကယ်မသနားသောအားဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့ကို သနား၍၊
နေရင်းပြည်သို့ပြန်စေရလိမ့်မည်။ ၁၃သို့မဟုတ်၊ သင်တို့က၊ ငါတို့သည် ဤပြည်၌မနေ၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏
ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊ ၁၄စစ်မှုကိုမတွေ့မမြင်၊ တံပိုးမှုတ်သံကိုမကြား၊
မငတ်မမွတ်ရာအရပ်၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုသွား၍ နေမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ၁၅ကျန်ကြွင်းသော ယုဒအမျိုးသားတို့၊
ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ကြားကြလော့။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားခြင်းငှါ၊ ကျပ်ကျပ်မျက်နှာပြုလျက်၊
ထိုပြည်သို့အမှန်သွား၍ တည်းခိုလျှင်၊ ၁၆သင်တို့ကြောက်သော ထားဘေးသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်တို့ကို
မှီလိမ့်မည်။ သင်တို့ကြောက်သော မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးသည်လည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်တို့ကို ကျပ်ကျပ်
လိုက်၍၊ ထိုပြည်၌သင်တို့သည် သေကြလိမ့်မည်။ ၁၇အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ တည်းခိုခြင်းငှါ မျက်နှာပြုသောသူ

အပေါင်းတို့သည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့် သေကြလိမ့်မည်။ သူတို့အပေါ်သို့
ငါရောက်စေ သောဘေးဒဏ်နှင့် တယောက်မျှမလွတ်ရ။ ကျန်ကြွင်းသော သူတယောက်မျှမရှိရ။
၁၈ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်မူသည်ကား၊
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်အရှိန်ကို ငါသွန်းလောင်းသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည်
အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဝင်သောအခါ၊ သင်တို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ဆဲရေးခြင်း၊ အံ့သြခြင်း၊
ကျိန်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံဘို့ရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဤအရပ်ကို နောက်တဖန် မမြင်ရ။ ၁၉ကျန်ကြွင်းသော
ယုဒအမျိုးသားတို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ မသွားကြနှင့်ဟု သင်တို့အား ထာဝရဘုရား အမိန့်တော် ရှိ၏။
ငါသည်သင်တို့ကို ယနေ့သက်သေခံကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့။ ၂၀အကယ်စင်စစ် သင်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ ဆုတောင်းပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို ကြားပြောပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်ပါမည်ဟု ဆို၍၊
ငါ့ကိုသင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ စေလွှတ်သောအခါ၊ ကိုယ်စိတ်ကိုကိုယ်လှည့်စားကြပြီ။
ငါသည်သင်တို့အား ယနေ့ကြား ပြော၏။ သင်တို့မူကား၊ သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်
ကိုငင်း၊ ငါ့အားဖြင့် မှာလိုက်တော်မူသမျှ တို့ကိုငင်း၊ နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။ ၂၂ထိုကြောင့်သင်တို့သည်
သွား၍၊ တည်းခိုချင်သောအရပ်၌၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့် သေကြလိမ့်မည်
အကြောင်းကို အမှန်သိမှတ်ကြလော့ဟု ယေရမိသည် ပြန်ပြောလေ၏။

၄၃

၁ထိုလူများတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ယေရမိအားဖြင့် မှာတော်မူသမျှသော
အမိန့်တော်တို့ကို ယေရမိသည် လူအပေါင်းတို့အား အကုန်အစင်ကြားပြောသည်ရှိသော်၊ ၂ဟောရှဲသား
အာဇရိနှင့် ကာရာသား ယောဟနန်အစရှိသော၊ မာနထောင်လွှားသောသူအပေါင်းတို့သည်
သူအပေါင်းတို့က၊ သင်သည် မုသာစကားကို ပြော၏။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ မတည်းခိုရဟု ငါတို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားဖြင့် မှာထားတော် မမူ။ ၃ခါလဒဲလူတို့သည် ငါတို့ကိုသတ်၍၊
ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားစေမည်အကြောင်း၊ သူတို့လက်သို့ငါတို့ကို အပ်လိုသောငှါ၊ နေရိသား ဗာရုတ်သည်
သင့်ကိုနှိုးဆော်တိုက်တွန်း၏ဟု ဆိုကြပြီးလျှင်၊ ၄ကာရာသား ယောဟနန် အစရှိသော တပ်မှူးများနှင့်
လူများအပေါင်းတို့သည်၊ ယုဒပြည်၌နေရမည်ဟူသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊
၅အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရပြီးမှ ယုဒပြည်၌နေအံ့သောငှါ၊ ၆ပြန်လာသော
ယုဒအမျိုးသားအကျန်အကြွင်း၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ မင်းသမီးအစရှိသော ကိုယ်ရံတော်မှူး
နေဗုဇာရဒန်သည် ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သား ဂေဒလိ၌ အပ်သောလူအပေါင်းတို့ကိုငင်း၊
ပရောဖက် ယေရမိ၊ နေရိသား ဗာရုတ်ကိုငင်း၊ ကာရာသား ယောဟနန်နှင့် တပ်မှူးအပေါင်းတို့သည် ယူ၍၊
၇ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ တာပနက်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။
၈တာပနက်မြို့၌ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ယေရမိသို့ရောက်တော်မူသည်ကား၊
၉သင်သည် ကြီးသောကျောက်တို့ကို ကိုင်ယူ၍၊ တာပနက်မြို့၌ ဖာရောဘုရင်၏ အိမ်တော်ဝနားမှာရှိသော
အုပ်ဖိုမြေ၌၊ ယုဒလူများရှေ့တွင် မြုပ်ထားလော့။ ၁၀သူတို့အားလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်လူကို စေလွှတ်၍၊
ငါ၏ကျွန်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် ငါမြုပ်ထားသော ဤကျောက်တို့အပေါ်မှာ
သူ၏ရာဇပလ္လင်ကို ငါတည်မည်။ သူသည်လည်း၊ မိမိတဲတော်ကို ဤကျောက်တို့အပေါ်မှာ ဖြန့်လိမ့်မည်။
၁၁ထိုမင်းသည် ရောက်လာသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို လုပ်ကြံ၍၊ သေတန်သောသူတို့ကို သေခြင်းသို့ငင်း၊
သိမ်းသွားချုပ်ထားတန်သောသူတို့ကို သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်း သို့ငင်း၊ ကွပ်မျက်တန်သောသူတို့ကို
ကွပ်မျက်ခြင်းသို့ငင်း အပ်လိမ့်မည်။ ၁၂အဲဂုတ္တုဘုရားအိမ်တို့ကို ငါမီးရှို့မည်။ သူသည်လည်း၊ ထိုဘုရားတို့ကို

မီးရှို့၍သိမ်းသွားချုပ်ထားလိမ့်မည်။ သိုးထိန်းသည် မိမိအဝတ်ကိုဝတ်သကဲ့သို့၊ ထိုမင်းသည် အဲဂုတ္တုပြည်ကို
ဝတ်၍၊ ငြိမ်ဝပ်စွာထွက်သွားလိမ့်မည်။ [၁၃]အဲဂုတ္တုပြည် ဗက်ရှေမက်မြို့၌၊ ရုပ်တု ဆင်းတုများကို ချိုးဖျက်၍၊
အဲဂုတ္တုဘုရားအိမ်များကို မီးရှို့လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၄

[၁]အဲဂုတ္တုပြည်၊ မိဂဒေါလမြို့၊ တာပနက်မြို့၊ နောဖမြို့၊ ပါသရုအရပ်၌နေသော ယုဒလူအပေါင်းတို့ကို
ရည်မှတ်၍ ယေရမိသို့ရောက်လာသော နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်၊ [၂]ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့အစရှိသော
ယုဒမြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့အပေါ်သို့ ငါရောက် စေသောဘေးဒဏ်ကို သင်တို့သည်မြင်ကြပြီ။ [၃]ကြည့်ရှုကြလော့။
ယနေ့မှာ ထိုမြို့ရွာတို့သည်၊ နေသောသူမရှိ၊ လူဆိတ်ညံသောအရပ်ဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
အရင်နေသောသူတို့သည် ကိုယ်တိုင်မသိ၊ ဘိုးဘေးတို့မသိ၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့အား နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့၍ ဝတ်ပြုသဖြင့်၊ ငါ၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ပြုကြ သောဒုစရိုက်ကြောင့်
ဤအမှုရောက်သတည်း။ [၄]ငါ၏ ကျွန်ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကို ငါသည်စောစောထ၍ သင်တို့ရှိရာသို့
အထပ်ထပ်စေလွှတ်လျက်၊ ငါမုန်းသောအမှု၊ ဤစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုကိုမပြုပါနှင့်ဟု
ပြောသော်လည်း၊ [၅]သူတို့သည် အခြားတပါးသောဘုရားအား နံ့သာပေါင်းကိုမီးမရှို့၊ ဒုစရိုက်ကို
ရှောင်မည်အကြောင်း နားထောင်ခြင်း ကိုမပြု၊ မနာမယူဘဲနေကြ၏။ [၆]ထိုကြောင့်၊ ငါ၏ အမျက်အရှိန်ကို
ငါသွန်းလောင်း၍၊ ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်လမ်းများ တို့၌ အမျက်မီးရှို့သဖြင့်၊ သူတို့သည်
ယနေ့၌ဖြစ်သကဲ့သို့ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာအရပ်ဖြစ်ကြ၏။

[၇-၈]ယခုမှာ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်၊
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်ပယ်ဖျက်လိုသောငှါလည်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာ
လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကျိန်ဆဲရာ ဖြစ်လိုသောငှါလည်း၊ သွား၍နေသောအဲဂုတ္တုပြည်၌
အခြားတပါးသောဘုရားတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လျက်၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသော အမှုနှင့် ငါ၏အမျက်ကို
နှိုးဆော်သဖြင့်၊ သင်တို့တွင် တယောက်မျှမကြွင်း၊ ယုဒအမျိုး ယောကျာ်း မိန်းမ၊ သူငယ်စို့နို့ကလေး
အပေါင်းတို့ကို ပယ်ဖျက်မည်အကြောင်း၊ ကြီးစွာသော ဒုစရိုက်ကို ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်တဘက်၌ အဘယ်
ကြောင့်ပြုကြသနည်း။ [၉]ယုဒပြည်၌၎င်း၊ ယေရုရှလင်လမ်းတို့၌၎င်း၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများပြုသော ဒုစရိုက်၊
ယုဒရှင်ဘုရင်များပြုသော ဒုစရိုက်၊ မိဖုရားများပြုသော ဒုစရိုက်၊ သင်တို့ကိုယ်တိုင်ပြုသောဒုစရိုက်၊
သင်တို့မယား များပြုသောဒုစရိုက်တို့ကို မေ့လျော့ကြပြီလော့။ [၁၀]ယနေ့တိုင်အောင်သင်တို့သည်
နှိမ့်ချသောစိတ်မရှိ၊ ကြောက်ရွံ့ သောစိတ်မရှိ၊ ငါ၏တရားလမ်းသို့မလိုက်၊ သင်တို့မှစ၍ သင်တို့ဘိုးဘေးတို့
ရှေ့မှာ ငါထားသောပညတ်များကို မစောင့်ရှောက်ကြ။ [၁၁]သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ကို အပြစ်ပြု၍၊
ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ ငါသည်မျက်နှာထားမည်။ [၁၂]အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍
တည်းခိုခြင်းငှါ မျက်နှာပြုသော ယုဒအမျိုးသားအကျန်အကြွင်းတို့ကို ငါသည်ယူ၍၊ သူတို့သည် ထိုပြည်၌
သေကြေပျက်စီးကြလိမ့်မည်။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့၎င်း၊ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍
အကြီးဆုံးသောသူတိုင်အောင်ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့်၊ သေကြေပျက်စီးခြင်းဘေး သို့၎င်းရောက်၍၊
ဆဲရေးခြင်း၊ အံ့သြခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံဘို့ရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ [၁၃]ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို
ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနဘေးတို့ဖြင့် ငါသည်ဒဏ်ပေးသည့်နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌
နေသောသူတို့ကို ငါသည်ဒဏ်ပေးသဖြင့်၊ [၁၄]အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ တည်းခိုသော ယုဒအမျိုးသား
အကျန်အကြွင်းတို့သည်ယုဒပြည်သို့ပြန်၍ နေချင်သော်လည်း၊ တစ်ယောက်မျှဘေးနှင့်မလွတ်ရ၊ တစ်ယောက်
မျှမကျန်ကြွင်းရကြ။ ဘေးလွတ်သောသူသာ လျှင် ပြန်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန်တော်မူ၏။

[၁၅]ထိုအခါ မိမိမယားတို့သည် အခြားတပါးသော ဘုရားအား နံ့သာအပေါင်းနှင့် မီးရှို့ကြောင်းကို
သိသော လူများ၊ အနား၌ရပ်နေသော မိန်းမများ၊ ကြီးစွာသော အလုံးအရင်းတည်းဟူသော၊ အဲဂုတ္တုပြည်
ပါသရုအရပ်၌ နေ သော သူအပေါင်းတို့သည် ယေရမိ ကိုပြန်ပြောကြသည်ကား၊ [၁၆]သင်သည်ထာဝရဘုရား၏
နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ ငါတို့အားဟောပြော သောစကားကို ငါတို့သည်နားမထောင်။ [၁၇]ငါတို့မှစ၍
ငါတို့ဘိုးဘေး၊ ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်တို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်လမ်းများ၌ ပြုဘူးသကဲ့သို့၊
ကောင်းကင်မိဖုရားအဖို့ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ပြုခြင်းငှါ၊ ကိုယ့်အလို
အလျောက်စီရင်သည်အတိုင်း၊ ဆက်ဆက်ပြုမည်။ အထက်က ဝစွာစားရကြ သည်။ ဘေးနှင့်လွတ်၍
ချမ်းသာစွာနေရကြ၏။ [၁၈]ကောင်းကင်မိဖုရားအဘို့ နံ့သာပေါင်းကို မီးမရှို့၊ သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာကိုမပြုဘဲနေပြန်သောအခါ၊ အလွန်ဆင်းရဲခြင်း၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်ကြပြီ။ [၁၉]ကောင်းကင်မိဖုရားအဘို့ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို
မပြုဘဲနေပြန်သောအခါ၊ ငါတို့၏ ယောကျ်ားမပါဘဲ မုန့်ပြားတို့ကို လုပ်၍၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ
ပြုလျက် ကိုးကွယ်သလောဟု ပြန်ပြောကြ၏။

[၂၀]ထိုသို့ပြန်ပြောသော ယောကျ်ားမိန်းမအပေါင်းတို့အား ယေရမိပြန်ပြောသည်ကား၊ [၂၁]သင်တို့မှစ၍
သင်တို့ဘိုးဘေး၊ ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်ပြည်၊ သူပြည်သားတို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်လမ်းများ၌ မီးရှို့သော
နံ့သာပေါင်း ကို ထာဝရဘုရားသည် မအောက်မေ့၊ နှလုံးမသွင်းဘဲ နေတော်မူသလော။ [၂၂]သင်တို့ပြု
သောဒုစရိုက်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် သည်းခံတော်မမူနိုင်သောကြောင့်၊
သင်တို့ပြည်သည်၊ ယနေ့၌ဖြစ်သည် အတိုင်း၊ နေသောသူမရှိ၊ လူဆိတ်ညံရာ၊ အံ့သြဘွယ်ရာ၊ ကျိန်ဆဲရာ
ဖြစ်လေပြီတကား။ [၂၃]သင်တို့သည် နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၎င်း၊
ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော် ကိုနားမထောင်၊ ထုံးဖွဲ့ချက်၊ သက်သေ ခံချက်၊ ပညက်တရားတော်လမ်းသို့
မလိုက်သောကြောင့်၎င်း၊ ဤဘေးသည် ယနေ့၌ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၌ ရောက် လေပြီတကားဟု
ပြောဆို၏။

[၂၄]တဖန်မိန်းမအပေါင်းတို့နှင့် လူခပ်သိမ်းတို့အား ယေရမိဟောပြောသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော
ယုဒလူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ [၂၅]ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်း ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့နှင့်သင်တို့မယားတို့က ငါတို့သည်
ကောင်းကင်မိဖုရား အဖို့ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍ သွန်းလောင်းပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းငှါ သစ္စာဂတိထား
သည်နှင့်အညီ ဆက်ဆက်ပြုမည်ဟု နှုတ်နှင့်ပြော၍ လက်နှင့်ပြုသည်အတိုင်း သင်တို့သည် ကိုယ်ထားသော
သစ္စာကတိကို ဆက်ဆက်စောင့်၍၊ သစ္စာဂတိ ထားသည်အတိုင်း ပြုကြလိမ့်မည်။

[၂၆]သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေသောယုဒလူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
နားထောင်ကြ လော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍
အဲဂုတ္တုပြည်တ ရှောက်လုံးတွင်၊ ယုဒလူတစ်ယောက်မျှ ငါ၏ နာမကိုမြွက်ဆိုရမည်အကြောင်း၊
ငါသည်ကိုယ်မဟာနာမကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုမည်။ [၂၇]သူတို့ကိုကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ မဟုတ်၊ အပြစ်ပြုခြင်းငှါ
ငါစောင့် သည်ဖြစ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်မှီတိုင်အောင်
ထားဘေး၊ မွတ်သိပ် ခြင်းဘေးနှင့် ပျက်စီးကြ လိမ့်မည်။ [၂၈]သို့ရာတွင်၊ ထားဘေးနှင့်လွတ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ယုဒပြည်သို့ပြန်ရသော သူတို့သည် နည်းကြလိမ့်မည်။ ငါ့စကားတည်မည်။ သူတို့စကားတည်မည်ကို၊
အဲဂုတ္တုပြည်၌ တည်းခိုခြင်းငှါ သွားသောယုဒလူ အကျန် အကြွင်းတို့သည် သိကြလိမ့်မည်။ [၂၉]ဤရပ်၌
သင်တို့ကိုငါဆုံးမ၍၊ သင်တို့၌ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ ငါ့စကား သည် ဆက်ဆက်တည်
လိမ့်မည်ဟုသင်တို့သိမည်အကြောင်း၊ ငါပေးသောနိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ [၃၀]ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိမင်း
အသက်၏ ရန်သူတည်းဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာမင်း၏လက်သို့ ဇေဒကိမင်းကို ငါအပ်

သည်နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရောဟောဖရာ အသက်ကို ရှာသောရန်သူလက်သို့ ထိုမင်းကို
ငါအပ်သည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၅

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသားယောကိမ်လက်ထက်၊ နေရိသားဗာရုတ်သည်၊ ယေရမိမြွက်ဆို
သည်အတိုင်း၊ စကားတော်များကို စာ၌ရေးထားသောနောက်၊ ပရောဖတ်ယေရမိသည် ဗာရုတ်အား
ဆင့်ဆိုရသော နှုတ်ကပတ် တော်ဟူမူကား၊ ၂-၃အိုဗာရုတ်၊ သင်က၊ ငါသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရ
ဘုရားသည် ငါဝမ်းနည်းစရာအကြောင်းတပါး အပေါ်မှာ တပါးကိုထပ်ဆင့်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည်
သက်သာမရ၊ ညည်းတွား၍ စိတ်ပျက်ပါပြီဟု ဆိုသည် ဖြစ်၍ သင်သည် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
ဣသရေလအမျိုးဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါဆောက် သောအရာကို ငါဖြိုဖျက်မည်။
ငါစိုက်သောအရာတည်းဟူသော ဤပြည်ကို အကြွင်းမဲ့ ငါနှုတ်ပစ်မည်။ ၅သင်သည်ကြီးစွာသောအရာတို့ကို
ကိုယ်အဘို့ရှာသလော။ မရှာနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ အပေါ်သို့
ဘေးရောက်စေမည်။ သို့ရာတွင်၊ သင်ရောက်လေလေရာရာ အရပ်ရပ်တို့၌၊ သင်၏အသက်ကို
လက်ရာစွာကဲ့သို့ သင့်အားငါပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၆

၁တပါးအမျိုးကိုရည်မှတ်၍ ပရောဖတ်ယေရမိသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်တည်း ဟူသော။ ၂ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသား၊ ယောရကိမ်မင်းနန်းစံလေးနှစ်တွင်
ကာခေမိတ်အရပ်၊ ဥဖရတ်မြစ်နား၌ တပ်ချ၍ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာလုပ်ကြံသော
အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖာရောနေခေါ်၏ စစ်သူရဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားကို ရည်မှန်းသော နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊
၃ဒိုင်းလွှားတို့ကို ပြင်ဆင်၍ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်ကြလော့။ ၄မြင်းဆီးသူရဲများတို့၊ မြင်းကိုက
ကြိုးတန်ဆာဆင်၍ စီးပြီးလျှင်၊ သံခမောက်လုံးကို ဆောင်းလျက် ထွက်ကြလော့။ လှံတို့ကိုပွတ်ကြလော့။
သံချပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ကြလော့။ ၅သူတို့သည်ကြောက်ရွံ့၍ ဆုပ်သွားကြသည် ကို အဘယ်ကြောင့်
ငါမြင်ရသနည်း။ အားကြီးသောသူတိုသည် ရှုံးသဖြင့် ပြန်၍မကြည့်ဝံ့။ အလျင်အမြန်ပြေးကြ၏။
ပတ်လည်အရပ်၌ ဘေးရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၆လျင်မြန်သောသူကို မပြေးစေနှင့်။ အားကြီး
သောသူကိုမလွတ်စေနှင့်။ ဥဖရတ်မြစ်နား၊ မြောက်မျက်နှာ၌ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။ ၇နိလမြစ်ထသကဲ့သို့၎င်း
မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့၎င်း၊ တက်လာသောဤသူကားအဘယ်သူနည်း။ ၈အဲဂုတ္တုပြည်သည် နိလမြစ်ထ
သကဲ့သို့၎င်း၊ မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့၎င်းတက်လာလျက်၊ ငါသည်ထ၍ မြေကြီးကိုလွှမ်းမိုးမည်။ မြို့နှင့်တကွ
မြို့သားတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု ပြောဆို၏။ ၉မြင်းများတို့၊ တက်ကြလော့။ ရထားများတို့၊
ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြလော့။ သူရဲများတည်းဟူသော ၊ ဒိုင်းလွှား ကိုကိုင်တက်သော ကုရှအမျိုး၊ ဖုတအမျိုးသား ၊
လေးကိုကိုင်၍ ပစ်တက်သော လုဒိအမျိုးသား တို့သည် ထွက်သွား ကြစေ။ ၁၀ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား၏ရန်သူတို့ကို ဒဏ်ပေးရသောနေ့၊ အမျက်တော်ကို ဖြေရသော နေ့ရက်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊
ထားတော်သည် ကိုက်စား၍ ဝလိမ့်မည်။ သူတို့အသွေးနှင့်ယစ်မူးလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရဘုရားအဘို့၊ မြောက်မျက်နှာ၌ ဥဖရက်မြစ်နားမှာ ယဇ်ပူဇော်စရာ အကြောင်းရှိ၏။
၁၁အိုအဲဂုတ္တုသတို့ သမီးကညာ၊ ဂိလဒ်ပြည်သို့ သွား၍ ဗာလစံစေးကို ယူလော့။ သင်သည်
များစွာသောဆေးကို အချည်းနှီးသုံးတက်၏။ သင်၏ အနာမပျောက်နိုင်ရာ။ ၁၂သင်သည်အရှက်ကွဲကြောင်းကို
လူမျိုးတို့သည် ကြားကြပြီ။ သင်မြည်တမ်းသော အသံသည် မြေတပြင်လုံး၌ နှံ့ပြားပြီ။ သူရဲချင်းတယောက်နှင့်
တယောက်ထိခိုက်၍၊ နှစ်ယောက်တို့သည် လဲကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃အဲဂုတ္တုပြည်ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုဒ်နေဇာ လာမည်အကြောင်းကြောင့်၊
ထာဝရ ဘုရားသည် ပရောဖတ်ယေရမိအား မိန့်တော်မူသောစကားဟူမူကား၊ ၁၄သင့်ပတ်လည်၌ နေသော

သူတို့ကို ထားတော်သည် ကိုက်စားပြီ။ ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်၍ မြဲမြဲစွာ နေလော့ဟု အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကြွေးကြော်
ကြလော့။ မိဂဒေါလမြို့၌   သိတင်းကြားကြလော့။ နောဖမြို့၊ တာပနက်မြို့၌ လည်းကြားပြောကြလော့။
[၁၅]သင်၏ သူရဲသည်အဘယ်ကြောင့် ရှုံးသနည်း။ ထာဝရဘုရားတွန်းချတော်မူသောကြောင့် သူသည်
မရပ်မနေနိုင်ရာ၊ [၁၆]လူများတို့သည်ထိမိ၍ တယောက် အပေါ်မှာ တယောက်လဲစေခြင်ငှါ ပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
သူတို့က ထကြကုန်အံ့၊ ညှဉ်းဆဲတက်သော ထားကြောင့် ကိုယ်အမျိုး ကိုယ်နေရင်းပြည်သို့ ပြန်ကြကုန်အံ့ဟု
ပြောဆိုကြ၏။ [၁၇]ရောက်ပြီးမှ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်း သည်ဆုံးရှုံးပြီ။ စည်းဝေးရသောအချိန်ကို
လွန်စေပြီဟု ဟစ်ကြ၏။ [၁၈]ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားဟု ဘွဲ့နာမရှိသော ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ငါသည်အသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ တောင်တို့တွင်   တာဗော်တောင်ကဲ့ သို့၎င်း၊ ပင်လယ်နာမှာ
ကရမေလ တောင်ကဲ့သို့၎င်းထိုမင်းသည် လာလိမ့်မည်။ [၁၉]နေရာကျသောအဲဂုတ္တုသတို့သမီး၊ နေရာပြောင်းဘို့
ကိုယ်အသုံးအဆောင်များကို   ပြင်လော့။   အကြောင်းမူကား၊   နောဖမြို့သည်   နေသောသူမရှိအောင်
သုတ်သင်ဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရမည်။
[၂၀]အဲဂုတ္တုပြည်သည်အဆင်းလှသော   နွားမဖြစ်၏။   သို့ရာတွင်၊   မြောက်မျက်နှာဘက်က
နှောင့်ယှက်ခြင်း အကြောင်းပေါ်လာ၏။ [၂၁]သူငှါးတို့သည် သူ၏ အလယ်၌ ဆူအောင်ကျွေးသော နွားကဲ့သို့
ဖြစ်သော်လည်း၊ ပျက်စီး ခြင်းနေ့၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံရသော အချိန်ရောက်သောကြောင့်၊ သူတို့သည်မရပ်မနေ၊
ကျောကိုလှည့်၍ တညီတညွတ် တည်း ပြေးသွားကြ၏။ [၂၂]သစ်ခုတ်သောသူကဲ့သို့ ပုဆိန်ပါလျက်၊
လူအလုံးအရင်းနှင့် တကွချီလာကြသောအခါ၊ သူ၏ စကားသံသည် မြွေမြည်သံကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။
[၂၃]ထိုတောသည်   အလွန်ရှုပ်သော်လည်း၊   သူတို့သည်ကျိုင်းကောင်
ထက်မကမရေတွက်နိုင်အောင်များသောကြောင့်ခုတ်လှဲကြလိမ့်မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ [၂၄]အဲဂုတ္တု
သတို့သမီးသည် မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၏။ မြောက်မျက်နှာ ပြည်သားတို့လက်သို့ ရောက်လေပြီ။ [၂၅]ဣသရေ
အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နောမြို့၌ ရှိသော
အမ္မုန်ဘုရား နှင့် ဖာရောဘုရင် မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သားဘုရားများ၊ ရှင်ဘုရင်များတည်းဟူသော၊
ဖာရောဘုရင် အစရှိသော၊   ထိုဘုရင်ကိုကိုးစားသော သူတို့ကိုငါဆုံးမမည်။ [၂၆]သူတို့အသက်ကို
ရှာသောသူတည်း ဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းနှင့် သူ၏ ကျွန်တို့လက်သို့
သူတို့ကိုငါအပ်မည်။ ထို့နောက်မှ တဖန် အဲဂုတ္တုပြည်သည် အရင်ကဲ့သို့ စည်ပင်လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။
[၂၇]အိုငါကျွန်ယာကုပ်၊ မကြောက်နှင့်။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သင့်ကို ဝေးသော
အရပ်မှ၎င်း၊ သင်၏အမျိုးသားတို့ကို သိမ်းသွားရာ ပြည်မှ၎င်း၊ ငါနုတ်ယူဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ယာကုပ်အမျိုးသည်
ပြန်လာ၍၊ ချောက်လှန့် သော သူမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ နေရလိမ့်မည်။ [၂၈]ငါ့ကျွန်ယာကုပ် မကြောက်နှင့်။
သင်နှင့်အတူငါရှိ၏။ သင်ကိုငါနှင်ထုတ်သော တိုင်းနိုင်ငံ ရှိသမျှတို့ကို ငါသည် ဆုံးစေသော်လည်း၊
သင့်ကိုမဆုံးစေ။ သို့ရာတွင်၊ ရှင်းရှင်းအပြစ်မလွတ်ဘဲ   အတော်အတန်ဆုံးမမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူ၏။

၄၇

[၁]ဖာရောဘုရင်သည်   ဂါဇမြို့ကို   မလုပ်ကြံမှီ၊   ဖိလတ္တိအမျိုးသားတို့ကို   ရည်မှတ်၍၊
ပရောဖတ်ယေရမိသို့ ရောက် လာသော နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်၊ [၂]ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား
မြောက်မျက်နှာဘက်က   ရေသည်ထ၍   လွှမ်းမိုးသော   ပင်လယ်ဖြစ်လျက်၊   တပြည်လုံးနှင့်   ပြည်၌
ပါသမျှကို၎င်း၊မြို့နှင့်မြို့၌နေသော သူတို့ကို၎င်း၊ လွှမ်း မိုး၍၊   သူတို့သည်အော်ဟစ်ကြလိမ့်မည်။   ပြည်သူ
ပြည်သားတို့သည် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ [၃]ရန်သူစီးသော မြင်းခွါသံစိုင်း သောရထားဘီးများ မြည်သံကြောင့်၊
အဘတို့သည်လက်အားလျော့၍ သားတို့ကို ပြန်မကြည့်ကြ။ [၄]အကြောင်းမူ ကား၊ ဖိလတ္တိအမျိုးသားတို့ကို

ဖျက်ဆီးရသောနေ့၊ တုရုမြို့၊ ဇိဒုန်မြို့ကိုစစ်ကူနိုင်သောသူ အကျန်အကြွင်းရှိသမျှကို ယယ်ဖြတ်ရသောနေ့သည်
ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖိလတ္တိအမျိုးသားနှင့် ကျန်ကြွင်းသော ကတ္တော်ရပြည် သားတို့ကို
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။ ၅ဂါဇမြို့သည် ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကို ခံရ၏။ အာရှကေလုန်မြို့နှင့် ကျန်ကြွင်း
သောချိုင့် အရပ်သည်ပျက်စီးပြီ။အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ကိုယ့်အသားကို ခုတ်ဖြတ်ရမည်နည်း။
၆အိုထာဝရဘုရား ၏ထားတော်၊ သင်သည်အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မငြိမ်ဘဲနေမည်နည်း။ ကိုယ့်အိမ်၌ ဝင်၍
နေလော့။ နေရာကျ၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလော့။ ၇အာရှကေလုန်မြို့နှင့် ပင်လယ်ကမ်းအမှု၌ ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသောကြောင့်၊ အဘယ်သို့ငြိမ်ဝပ်စွာ နေနိုင်သနည်း။ ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ
ခန့်ထားတော်မူ၏။

၄၈

၁ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် မောဘပြည်ကို
ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နေဗောမြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ကိရယ
သိမ်မြို့သည် ရှုံး၍ လုယူခြင်းကို ခံရ၏။ မိသဂပ်မြို့သည်လည်း ရှုံး၍ စိတ်ပျက်လေ၏။ ၂မောဘပြည်သည်
နောက်တဖန် ဟေရှဘုန်မြို့၌ မဝါကြွားရ။ ရန်သူတို့က၊ မောဘပြည်ကို ပြည်မဖြစ်စေခြင်းငှါ
ပယ်ရှားကြကုန်အံ့။ ရန်ပြုမည့်အကြံနှင့် ကြံစည်ကြ၏။ အိုမာဒမေနမြို့၊ သင်သည် လည်းပျက်စီးရမည်။
ထားဘေးသည်သင့် ကိုလိုက်လိမ့်မည်။ ၃ဟောရနိမ်မြို့ ၌
လည်းညှဉ်းဆည်းခြင်းနှင့်ပြင်းစွာသောပျက်စီးခြင်းရှိ၍ အော်ဟစ်သော အသံကို ကြားရ၏။ ၄မောဘပြည်သည်
ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍၊ သူငယ်တို့သည် မြည်တမ်းသော အသံကိုပြုကြ၏။ ၅ငိုကြွေးသော အသံသည်
လုဟိတ်တောင်ပေါ်သို့တက်ရ၏။ ဟောရနိမ်မြို့သို့ ဆင်းရာအရပ်၌လည်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်းအသံကို ရန်သူတို့သည်
ကြားရ၏။ ၆အသက်လွတ်အံ့သောငှါ ပြေးကြလော။ လွင်ပြင်၌ ရရှိသော သစ်ပင်ခြောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ
လော့။ ၇သင်သည် မိမိဆည်းဖူးသော ဘဏ္ဍာဥစ္စာကို ကိုးစားသောကြောင့်၊ သူတပါးလက်သို့
ရောက်ရလိမ့်မည်။ ခေမုရှဘုရားကိုလည်း သူ၏မင်း၊ သူ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် တကွသိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။
၈လုယူသောသူသည် မြို့များအစဉ် အတိုင်းရောက်လာ၍ မြို့တစ်မြို့မှမလွတ်ရ ချိုင့်နှင့်တကွ
လွင်ပြင်သည်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီး။ ၉မောဘပြည်
သည် လွတ်ရာသို့ပြေးရအောင် ငှက်တောင်တို့ကို ပေးလော့။ မြို့တို့သည်နေသောသူမရှိ။ လူဆိတ်ညံရာ
ဖြစ်ရလိမ့် မည်။ ၁၀ထာဝရ ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ကြိုးစား၍ မဆောင်သောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံစေ။
လူ့အသက်ကို မသတ်ဘဲ မိမိထားကို သိမ်းရုပ်သောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို ခံစေ။
၁၁မောဘသည် အိုးတလုံမှ တလုံးသို့မပြောင်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံ သို့ယူသွားခြင်းကို မခံ၊
ငယ်သောအရွယ်မှ စ၍ ငြိမ်လျက်၊ မိမိအဖတ်အနည်ပေါ်၌ နေရာကျလျက် ရှိသောကြောင့် ၊ မိမိအရသာသည်
တည်နေ၏။ မွှေးသောအနံ့ လည်းမပျက်။ ၁၂သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စောင်း၍ထား
တက်သော သူတို့ကို သူ့ထံသို့ငါစေ လွတ် ရသော အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့သည်မောဘကို စောင်း၍
ထားပြီးလျှင် သူ၏အိုးတို့ကို သွန်၍ ရေဘူးတို့ ကို ခွဲကြလိမ့်မည်။ ၁၃ဣသရေလအမျိုးသည် မိမိခိုလှုံသော
ဗေသလဘုရားကြောင့် ရှက်ရသကဲ့သို့၊ မောဘအမျိုး သည်လည်း ခေမု ရှဘုရားကြောင့် ရှက်ရလိမ့်မည်။
၁၄ငါတို့သည် အားကြီးသောသူ၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တက်စွမ်းနိုင်သော ငှာ
တက်နိုင်စွမ်သောသူဖြစ်ကြ၏ဟု သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြောဆိုကြလိမ့်နည်း။ ၁၅မောဘပြည်သည်
ပျက်စီးပြီ။ မြို့တို့သည်ကျွမ်းလောက်ကြပြီ။ သူရွေးချယ်သော လုလင်တို့သည် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံအံ့သောငှါ
ဆင်းသွားကြ ပြီဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားဟူ၍ဘွဲ့နာမရှိသော ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။
၁၆မောဘကို လုပ်ကြံသော အချိန်နီးပြီ။ သူခံရသော ဘေးသည် အလျင်အမြန်လာ၏။
၁၇သူ့ပတ်လည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့၊သူ့အတွက်မြည်တမ်း ကြလော့။ သူ၏ နာမကိုသိသော

သူအပေါင်းတို့၊ တန်ခိုးကြီးသောလှံတံ၊ အသရေတင့်တယ် သော တံဖျာသည် ကျိုးလေပြီတကား
ဟုပြောဆိုကြလော့။ ၁၈ဒိဘုန်မြို့၌ နေသောသတို့သမီး၊ သင်ခံစားရသော၊ စည်းစိမ်မှဆင်း၍ အငတ်
ခံလျက်ထိုင်လော့။ မောဘကို လုယူသောသူသည် သင်ရှိရာသို့လာ၍၊ သင်၏ရဲတိုက်တို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။
၁၉အိုအာရော်မြို့စား၊ လမ်းနားမှာ ရပ်၍ကြည့်ရှုကြလော့။ အဘယ်အမှုရှိသနည်းဟု၊ ပြေးသောယောကျ်ားနှင့်
အသက် လွတ်သောမိန်းမကို မေးမြန်းလော့။ ၂၀မောဘသည် စိတ်ပျက်လေ၏။ ပြိုလဲလျက်ရှိ၏။
ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။ မောဘသည်ပျက်စီးကြောင်းကို အာနုန်မြို့၌ ကြားပြောကြလော့။
၂၁လွင်ပြင်နှင့်တကွ ဟောလုန်မြို့၊ ယဟာဇမြို့ မေဖတ်မြို့၊ ၂၂ဒိဘုန်မြို့၊ နေဗောမြို့၊ ဗက်ဒိဗလသိမ်မြို့၊ ၂၃
ကိရယသိမ်မြို့ ဗကဂမုလမြို့ ဗက်မောင်မြို့၊ ၂၄ကေရုတ်မြို့၊ ဗောဇရ မြို့ မှစ၍ မောဘပြည်၌ ရှိသောမြို့၊
အနီးအဝေးရှိသမျှတို့သည် အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရကြ၏။ ၂၅မောဘ၏ ဦးချိုသည်ပြတ်လေပြီ။
သူ၏လက်ရုံးသည်ကျိုးလေပြီ။ သူ၏လက်ရုံးသည် ကျိုးလေပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၆မောဘသည်
ထာဝရဘုရားတဘက်၌ ဝါကြွားသော ကြောင့် သူတို့ယစ်မူးစေကြလော့။ သူသည် မိမိအန်ဖက်၌ လူးလည်း၍
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရ၏။ ၂၇သင်သည်ဣသရေလ ကဲ့ရဲ့ပြီမဟုတ်လော။ သို့ရာတွင်သူသည်
သူခိုးနှင့်ပေါင်းဘော်သော်ကိုတွေ့ဘူးသလော။ သူ၏အကြောင်း ကိုပြော လေရာ၌ သင်သည်ခေါင်းကို
ညိတ်ပါသည်တကား။ ၂၈မောဘပြည်၌ နေသော သူတို့၊ မြို့တို့ကိုစွန့်၍၊ ကျောက်ကြား၌ နေကြလော့။
မြေတွင်းဝမှာ အသိုက် လုပ်တတ်သောချိုးငှက်ကဲ့သို့ ပြုကြ လော့။
၂၉မောဘ၏ မာနကို ငါတို့သည်ကြားသိကြ၏။ အလွန်ကြီးမားသောမာနဖြစ်၏။မာနကြီးခြင်း၊
ထောင်လွှားစော်ကားခြင်း၊ စိတ်နှလုံးမြင့်ခြင်း ရှိသော်လည်း၊ ၃၀သူ၏ဒေါသအမျက်ထွက်ခြင်းကိုငါသိသည်ဖြစ်၍
၊ သူသည်အချည်းနှီးသက်သက် ဝါကြွားသော စကားကို ပြောလျက်နှင့် မိမိအလို မပြည့်စုံရာဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၃၁ထို့ကြောင့်၊ မောဘအတွက်ငါသည် ညည်းတွားမြည်တမ်းမည်။ မောသပြည်တပြည်
လုံးအတွက် ငိုကြွေးမည်။ ကိရ ဟရက်မြို့သားတို့အတွက် ညည်းတွားခြင်းရှိရမည်။ ၃၂အို စိဗမာစပျစ်နွယ်ပင်
ယာဇာမြို့အတွက် မျက်ရည်ကျ သည်ထက် သင့်အတွက် ငါသည်မျက်ရည်ကျမည်။ သင်၏အညွန့်တို့သည်
ပင်လယ်ကိုလွန်၍၊ ယာဇာပင်လယ်တိုင် အောင် ရောက်ကြ၏။ ဖျက်ဆီးသော သူသည် သင်၏သစ်သီးနှင့်
စပျစ်သီးတို့ကိုလုယူ၏။ ၃၃ဝပြောသော လယ်ပြင်နှင့် မောဘပြည်ထဲမှာဝမ်းမြောက်ခြင်းပျက်လေပြီ။ စပျစ်သီး
နယ်ရာ ကျင်း၌ စပျစ်ရည်ကို ငါပျက်စေပြီ။ ကြွေးကြော်သံကိုပြု ၍ စပျစ်သီးကို မနင်းရ။ ကြွေးကြော်
သောအသံလည်း ကြွေးကြော်သော အသံမဟုတ်ရ။ ၃၄ဟေရှဘုန်မြို့ ငိုကြွေးသံမှ စ၍လောလေမြို့ ၊
ယာဟတ်မြို့ တိုင်အောင်၎င်း၊ ဇောရမြို့ မှစ၍ ဟောရနိမ်မြို့ တိုင်အောင်၎င်း၊ သုံးနှစ်အသက်ရှိသော
နွားမမြည်သံကဲ့သို့ အသံလွှင့်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ နိမရိမ်ရေကန်တို့သည်လည်း ဆိတ်ညံလျက်ရှိကြ၏။
၃၅မောဘပြည်၌ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာပူဇော်သောသူ၊ မိမိဘုရားတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သော
သူတို့ကိုငါပြတ်စေ မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၃၆ထို့ကြောင့်၊ ငါနှလုံးသည် မောဘပြည်အတွက်
ပုလွေကဲ့သို့ မြည်ရလိမ့်မည်။ ငါ့နှလုံးသည် ကိရဟရက်မြို့သားတို့အတွက် ပုလွေကဲ့သို့မြည်ရလိမ့်မည်။
သူတို့ဆည်းပူးသော ဘဏ္ဍာဥစ္စာ ပျက်စီး ပြီ။ ၃၇လူတိုင်းဆံပင်တိုလျက်၊ မုဆိတ်ကိုရိတ်လျက်၊ လက်၌ရှနလျက်၊
ခါး၌လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်ရှိရ၏။ ၃၈အသုံးမရသောအိုးကိုခွဲတက်သကဲ့သို့ မောဘပြည်ကိုငါခွဲ
သောကြောင့် မောဘပြည် အိမ်အမိုးများအပေါ်၌၎င်း၊ လမ်းများ၌၎င်း၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်း၊
နှံ့ပြားရမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၃၉သူတို့ကလည်း မောဘသည် ပြိုပျက်လေပြီတကား၊ ရှက်၍
ဆုတ်သွားလေပြီတကားဟု ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။မောဘသည် အရှက်ကွဲ၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရလျက်
ပတ်လည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့၏ ကြောက်လန့်စရာ အကြောင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။
၄၀ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား ရန်သူသည် ရွှေလင်းတပျံသကဲ့သို့ ပျံလာ၍၊ အတောင်တို့နှင့်
မောဘပြည်ကိုအုပ်မိုးလိမ့်မည်။ ၄၁မြို့တို့ကိုလုပ်ကြ၍ ရဲတိုက်တို့ကိုတိုက်ယူသောကြောင့် ထိုနေ့၌

မောဘအမျိုးသူရဲတို့စိတ်နှလုံးသည်၊ သားဖွားခြင်းဝေဒနာကိုခံရသော မိန်းမ၏ စိတ်နှလုံးကဲ့သို့ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
[၄၂]မောဘသည် ထာဝရဘုရားတဘက်၌ ဝါကြွားသောကြောင့်၊ နောက်တဖန် ပြည်မဖြစ်နိုင်အောင် ပျက်စီးရ
လိမ့်မည်။ [၄၃]အိုမောဘ အမျိုးသား၊ သင်သည် ကြောက်လန့်ဖွယ်သောအရာ၊ မြေတွင်း၊ ကျော့ကွင်းထဲသို့
ရောက်လေပြီ။ [၄၄]ကြောက်လန့်ဘွယ် သောအရာမှ ပြေးသောသူသည်မြေတွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။ မြေတွင်းမှ
လွတ်သောသူသည် ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိလိမ့်မည်။ ဆုံးမခြင်းကိုခံရသောနှစ်ကာလကို မောဘပြည်သို့
ငါရောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ [၄၅]ပြေးသောသူတို့သည် အားကုန်သောကြောင့်၊
ဟေရှဘုန်မြို့ အရိပ်ကိုခိုကြသော်လည်း ရှိဟုန်ဘုရင်နေရာ ဟေရှဘုန်မြို့မှ မီးလျှံထွက်သဖြင့်၊ မာနထောင်
လွှားသော သူတို့၏ အထွဋ်မှစ၍ မောဘ ပြည်အစွန်းတိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။ [၄၆]အိုမောဘပြည်
သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အိုခေမုရှ တပည့်တို့၊ သင်တို့သည်အကျိုးနည်းကြပြီ။ သင်တို့၏သား သမီးများကို
သိမ်းသွင်းကြပြီ။ [၄၇]သို့ရာတွင်၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော မောဘအမျိုးသားတို့ကို နောင်ကာလ၌
ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ဤရွေ့ကား၊ မောဘ ခံရသော အပြစ်တရားပေတည်း။

၄၉

[၁]အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကိုရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ၌
သားမရှိသလော။ အမွေခံမရှိသလော။ မိလကုံ ဘုရားသည် ဂဒ်ပြည်ကို အဘယ့်ကြောင့် သိမ်းယူသနည်း။
သူ့တပည့်တို့သည် ဂဒ်မြို့၌ အဘယ့်ကြောင့်နေကြသနည်း။ [၂]ထို့ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
အမ္မုန်အမျိုးသားတို့နေရာ ရဗ္ဗာမြို့၌ စစ်တိုက်ခြင်းအသံကို ငါကြားစေသော အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။
ထိုမြို့သည်ပျက်စီးရာပုံ ဖြစ်၍၊ သူ၏ သမီးတို့သည် လည်း မီးရှို့ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ
ဣသရေလအမျိုး၏ နေရာကို၊ သိမ်းယူသောသူတို့သည် ဣသရေလသည် တဖန်သိမ်းယူရလိမ့်မည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ [၃]ဟေရှဘုန်မြို့၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းလော့။ အာဣမြို့ ပျက်စီးပြီ။
အိုရဗ္ဗာမြို့သမီးတို့၊ ငိုကြွေးကြလော့။ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်မြည်တမ်းလျက်၊ ခြံနားမှာ
တောင်မြောက် ပြေးကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ မိလကုံ ဘုရားသည် သူ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
သူ၏မင်းများနှင့်တကွ၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ၏။ [၄]ငါ့ထံသို့ အဘယ်ရန်သူ ရောက်လိမ့်မည်နည်းဟု
အောက်မေ့လျက်၊ မိမိစည်းစိမ်၌ ကိုးစား လျတ် ဖောက်ပြန်သောသတို့သမီး၊ သင်သည် ချိုင့်တို့၌
အဘယ့်ကြောင့် ဝါကြွားသနည်း။ သင်၏ ချိုင့်သည်အသွေး စီးရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ [၅]ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်ပတ်လည်၌ နေသော သူအပေါင်းတို့ကြောင့်
ကြောက်လန့်သော အကြောင်းကို သင်၌ငါဖြစ်စေမည်။ သင်တို့အသီးအသီးရှိသမျှသည် နှင်ထုတ် ခြင်းကို
အတည့်အလင်းခံရကြလိမ့်မည်။ ကွဲပြားသောသူတို့ကို စုဝေးစေသော သူလည်းမရှိရ။ [၆]သို့သော်လည်း၊
သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော အမ္မုန်အမျိုးသား တို့ကိုနောက်တဖန် ငါမဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

[၇]ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ဧဒုံပြည်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည် ကား၊
တေမန်ပြည်၌ ပညာကုန်သလော။ ပညာသတိရှိသောသူတို့သည် အကြံမပေးနိုင်သလော။ သူတို့ဉာဏ်သည်
ဆုံးသလော။ [၈]အိုဒေဒန်မြို့သူမြို့သားတို့ ဆုတ်၍ ပြေးသွားကြလော့။ နက်နဲသောအရပ်၌နေကြလော့၊
ဧသောတွေ့ရသောဘေး၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံရသောအချိန်ကို ငါရောက်စေမည်။ [၉]စပျစ်သီးကို ဆွတ်သော
သူတို့သည် သင်ရှိရာသို့ လာလျှင် သူတပါးလိုက်၍ ဆွတ်စရာဘို့ကျန်ကြွင်း စေကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။
ညဥ့်အခါ သူခိုးလာလျှင်၊ စိတ်ပြေ လောက်အောင်သာ လုယူကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။ [၁၀]ဧသော၏အဝတ်ကို
ငါချွတ်ဦးမည၊ သူသည်ပုန်း၍ မနေနိုင်အောင် သူကွယ်သောနေရာ အရပ်တို့ကို ငါလှန့်မည်။ သူ၏
အမျိုးအနွယ်၊ ညီအစ်ကို၊ အိမ်နီးချင်းတို့သည် ပျက်စီး၍၊ သူကိုယ်တိုင်လည်း ပျောက် ရလိမ့်မည်။ [၁၁]သင်၌
မိဘမရှိသော သူငယ်တို့ကို ထားခဲ့လော့၊ ငါစောင့်မမည်။ သင်၏ မုတ်ဆိုးမတို့သည် ငါ့ကို ခိုလှုံကြစေ။

၁၂ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ခွက်ဖလားကို မသောက်ထိုက် သောသူတို့သည် အကယ်၍
သောက်ကြသည်မှန်လျှင် သင်သည် အပြစ်ကို မခံဘဲ ရှင်းရှင်းလွတ်ရမည်လော၊မလွတ်ဘဲ မနေရ၊
စင်စစ်သောက်ရမည်။ ၁၃ဗောဇရပြည်သည် အံ့ဩရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာ၊ လူဆိတ်ညံ့ရာ၊ ကျိန်ဆဲရာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
သူ၏ မြို့ အလုံးစုံတို့သည်လည်း၊ အစဉ်သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု ငါသည် ကိုယ်ကို
တိုင်တည်၍ကျိန်ဆို ပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၄ထာဝရဘုရား ကြွေးကြော်တော်မူသံကို ငါကြား၏။ သင်တို့သည် စည်းဝေး၍ ဧဒုံပြည်ကို
တိုက်ခြင်းငှါ စစ်ချီ၍ လာကြလော့ဟု တပါးအမျိုးသားတို့ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။
၁၅တပါးအမျိုးသားတို့တွင် သင်သည် ယုတ်မာမည်အကြောင်းနှင့် လူတို့တွင် အသရေရှုတ်ချခြင်းကို
ခံရမည်အကြောင်း ငါပြုမည်။ ၁၆ကျောက် ကြားတို့၌နေ၍ တောင်ထိပ်ကို ခိုလှုံသောသူဖြစ်သောကြောင့်
သင်၏ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာ၊ သင်၏မာနသည် သင့်ကိုလှည့်စားပြီ။ သင်သည်
ရွှေလင်းတကဲ့သို့ မြင့်သောအရပ်၌ အသိုက်ကိုလုပ်သော်လည်း ထိုအရပ်မှ သင့်ကိုငါနှိမ့်ချမည်ဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇ဧဒုံပြည်သည် အံ့ဩရာဖြစ်၍ ရှောက်သွားသော သူတိုင်း အံ့ဩကြလိမ့်မည်။
သူခံရသော ဘေးဥပဒ်အပေါင်းတို့ကြောင့် ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ၁၈သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့မှစ၍
နီးစပ်သော မြို့တို့၏ ပျက်စီးခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဧဒုံပြည်၌ အဘယ်သူမျှမနေရ၊ လူသားတစုံတယောက် မျှ
နေရာမကျရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၉ခြင်္သေ့သည် ယောဒန်မြစ်၏ ဂုဏ်အသရေမှတက်သကဲ့သို့
ရန်သူ သည် ကျောက်နှင့် ပြည့်စုံသော နေရာသို့ တက်သောအခါ နေသောသူသည် ချက်ခြင်းပြေးမည်၊
အကြောင်းကို ငါပြုမည်။ ရွေးချယ်သောသူကိုလည်း ဧဒုံပြည်အပေါ်မှာ ငါခန့်ထားမည်။ ငါနှင့်အဘယ်သူ
တူသနည်း။ ငါ့အချိန်ကို အဘယ်သူ ချိန်းချက်မည်နည်း။ အဘယ်မည်သော သိုးထိန်းသည် ငါ့ရှေ့မှာ
ရပ်နိုင်သနည်း၊ ၂၀သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား သည် ဧဒုံပြည်တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသောအကြံ၊
တေမန်ပြည်သားတို့ တဘက်၌ ကြံစည်သော အကြံအစည်တို့ ကို နားထောင်ကြလော့။ အကယ်စင်စစ်
ရန်သူသည် အားမရှိသော ထိုသိုးတို့ကို လုယက်လိမ့်မည်၊ အကယ်စင် စစ် သူတို့ရှိရာသို့လာ၍
ကျက်စားရာအရပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ ၂၁သူတို့ပြိုလဲသော အသံကြောင့် မြေကြီးလှုပ် ရှား၏။
သူတို့အော်ဟစ်သောအသံကို ဧဒုံပင်လယ်တိုင်အောင် ကြားရ၏။ ၂၂ရန်သူသည် တက်၍ ရွှေလင်းတကဲ့သို့
ပျံလျက် ဗောဇရမြို့ကို အတောင်တို့နှင့် ဖြန့်မိုးလိမ့်မည်။ ထိုနေ့၌ ဧဒုံပြည်သား သူရဲတို့၏ စိတ်နှလုံးသည်၊
သားဖွားခြင်း ဝေဒနာကိုခံရသော မိန်းမ၏ စိတ်နှလုံးကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။
၂၃ဒမာသက်မြို့ကို ရည်မှတ်သောစကားဟူမူကား၊ ဟာမတ်မြို့နှင့် အာပဒ်မြို့တို့သည်
မကောင်းသောသိ တင်းကို ကြားသောကြောင့်၊ အရှက်ကွဲ၍ စိတ်ပျက်လျက် ရှိကြ၏။ ပင်လယ်တိုင်အောင်
စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်။ ၂၄ဒမာသတ်မြို့သည် အားလျော့ပြီ။ ပြေးအံ့သောငှါ
ကိုယ်ကိုလှည့်ပြီ၊ တုန်လှုပ်လျက်နေ ၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုငင်း၊ သားဖွားသော မိန်းမခံရသကဲ့သို့၊ ပြင်းစွာသော
ဝေဒနာကို ငင်း ခံရ၏။ ၂၅အသရေရှိသောမြို့၊ ငါဝမ်းမြောက်စရာမြို့သည် အဘယ်ကြောင့်
မကျန်ကြွင်းရသနည်း။ ၂၆သို့ဖြစ်၍ ထိုမြို့သားလုလင်တို့သည် လမ်းမတို့ ၌ လဲ၍ ထိုနေ့တွင်
စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ ၂၇ငါသည်လည်း ဒမာသတ်မြို့ရိုးကို မီးရှို့၍၊ ဗေဟာဒဒ်
နန်းတော်တို့ကို လောင်စေမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၂၈ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ လုပ်ကြံသော ကေဒါပြည်နှင့် ဟာဇော်နိုင်ငံတို့ကို ရည်မှတ်၍
ထာဝရဘု ရားမိန့်တော်မူသည်ကား ထကြလော့။ ကေဒါပြည်သို့သွား၍ အရှေ့မျက်နှာအရပ်သားတို့ကို
လုယူကြလော့။ ၂၉သူတို့တဲများနှင့် သိုးစုများကိုငင်း၊ ကုလားကာများ၊ အသုံးအဆောင်များ၊
ကုလားအုပ်များကိုငင်း၊ သိမ်း၍ ယူသွားရကြမည်။ သူတို့ပတ်လည်၌ ကြောက်လန့်စရာ အကြောင်းကို
ကြွေးကြော်ရကြမည်။ ၃၀ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟာဇော်ပြည်သားတို့ ဝေးစွာပြေးကြလော့။

နက်နဲသော အရပ်တို့၌ နေကြလော့။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် သင်တို့ကို ရည်ဆောင်၍
စီရင်မည်ဟု သင်တို့တဘက်၌ ကြံစည်သော အကြံအစည်ရှိ၏။ ၃၁ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ထကြလော့။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ စိုးရိမ်စရာမရှိသော လူမျိုး၊ မြို့တံခါးနှင့်ကန့်လန့်ကျင်ကိုမသုံးတတ်၊ အပေါင်း
အဘော်မရှိ၊ တခြားစီနေတတ်သောလူမျိုးနေရာသို့ သွားကြလော့။ ၃၂သူတို့ကုလားအုပ် အစရှိသော
တိရစ္ဆာန်အ ပေါင်း တို့သည် လုယူရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ပါးမုန်းကို ရိတ်တတ်သော လူမျိုးကို
အရပ်ရပ်သို့ငါကွဲပြားစေမည်။ အရပ်ရပ် တို့မှ သူတို့၌ ဘေးဥပဒ်ကို ငါရောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၃၃ဟာဇော်ပြည်သည် မြေခွေးနေရာ၊ လူဆိတ်ညံရာအစဉ်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှမနေရ၊ လူသား
တစုံတယောက်မျှ နေရာမကျရ။

၃၄ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိမင်းနန်းစံစက၊ ဧလံပြည်ကို ရည်မှတ်သော ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည် ပရောဖက် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၍၊ ၃၅ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား ဧလံ၏ လေးတည်း ဟူသော သူ၏အစွမ်းသတ္တိ အထွတ်အမြတ်ကို ငါချိုးမည်။
၃၆အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကလေလေးမျိုးကို ဒေံပြည်သို့ ငါဆောင်ခဲ့ မည်။ ထိုလေတို့ရှေ့မှာ ပြည်သားများကို
ငါလွှင့်မည်။ ထိုသို့နှင်ထုတ်သော ဧလံပြည်သား မရောက်သော တိုင်းနိုင်ငံ တခုမျှမရှိရ။ ၃၇ဧလံပြည်သားတို့ကို
ရန်သူတို့ရှေ့မှာဝင်း၊ သူတို့အသက်ကို ရှာသောလူတို့ရှေ့မှာဝင်း ငါကြောက်လန့် စေ၍
ပြင်းစွာသောငါ၏ရှေ့မှာ ငါ၏ အမျက်တည်းဟူသော ဘေးဥပဒ်တို့ အပေါ်သို့ ရောက်စေမည်၊ သူတို့ကို
မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် သူတို့နောက်သို့ ထားကို လွှတ်လိုက်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊ ၃၈ဧလံပြည်၌
ငါ၏ ပလ္လင် ကိုတည်ထား၍ ရှင်ဘုရင်နှင့် မင်းသားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှားမည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၃၉သို့ရာတွင် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ဧလံအမျိုးသားတို့ကို နောင်ကာလ၌
ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅၀

၁ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန်မြို့နှင့် ခါလဒဲပြည်ကို ရည်မှတ်၍၊ ပရောဖက်ယေရမိအားဖြင့်
မိန့်တော်မူသော စကားတည်းဟူမူကား၊ ၂လူမျိုးတို့တွင် သိတင်းကြားပြောကြလော့။ ဝှက်၍မထားဘဲ
အလံကို ထူ၍ ကြော်ငြာကြ လော။ ကြားပြောရသောစကားဟူမူကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကို တိုက်ယူကြပြီ။
ဗေလဘုရားသည်အရှက်ကွဲပြီ။ မေရောဒပ်ဘုရားသည် ကျိုးပြီ။ ဗာဗုလုန်ရုပ်တု ဆင်းတုတို့သည် အရှက်ကွဲ၍
ကျိုးပဲ့လျက် ရှိကြ၏။ ၃လူတမျိုးသည် မြောက်မျက်နှာမှလာ၍ ဗာဗုလုန်ပြည်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှားလိမ့်မည်။
နေသောသူမရှိရ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည် အကုန်အစင်ထွက်သွား ကြလိမ့်မည်။

၄ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် ပေါင်းဘက်၍ လာကြလိမ့်မည်။ မျက်ရည်ကျလျက်၊ ခရီးသွားလျက်၊ သူတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သွား ၍ ရှာကြလိမ့်မည်။ ၅ဇိအုန်မြို့သို့ မျက်နှာပြု၍ လမ်းကိုရှာကြလိမ့်မည်။
အစဉ်မမေ့လျော့ရသော ပဋိညာဉ်အားဖြင့် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ မိဿဟာယဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။
၆ငါ၏ လူတို့သည် ပျောက်သောသိုးများဖြစ်ကြပြီ။ သိုးထိန်းတို့သည် တောင်များပေါ်မှာလမ်းလွဲစေကြပြီ။
၇သူတို့ကို တွေ့ကြုံရသမျှသော သူတို့သည် ကိုက်စားကြပြီ။ ရန်သူတို့က သူတို့သည် တရားသော ငြိမ်ဝပ်ရာ၊
ဘိုးဘေးတို့ခိုလှုံရာ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့် ငါတို့ သည် ကိုက်စားသော်လည်း မလွန်ကျူးဟု
ပြောဆိုကြပြီ။

၈ဗာဗုလုန်မြို့ထဲက ပြေးကြလော့။ ခါလဒဲပြည်မှ ထွက်သွားကြလော။ သိုးစုရှေ့၌ သိုးထီးကဲ့သို့
ပြုကြလော့။ ၉အကြောင်းမူကား၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်၌ ကြီးစွာသော တိုင်းနိုင်ငံအစုအဝေးကို ငါနှိုးဆော်၍၊
ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင် ခဲ့မည်။ သူတို့သည် မြို့တဘက်၌ တပ်ခင်းကျင်း၍ တိုက်ယူကြလိမ့်မည်။
သူတို့ပစ်သော မြှားတို့သည် လိမ္မာသော စစ်သူရဲ၏ မြှားကဲ့သို့ဖြစ်၍ မမှန်ဘဲမနေရ။ ၁၀ခါလဒဲပြည်သည်

လုယူရာဖြစ်၍၊ လုယူသောသူတို့သည် ဝကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ငါ၏
အမွေကိုဖျက်ဆီးသောသူတို့၊ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြပြီ။ ကျက်စား သော နွားမကဲ့သို့ ခုန်ကြပြီ။
မြင်းထီးကဲ့သို့ ဟီကြပြီ။ ၁၂ထိုကြောင့်၊ သင်တို့ အမိသည် မိန်းမောတွေဝေလိမ့်မည်။ သင်တို့ကို မွေးဘွားသော
သူသည် အရှက်ကွဲလိမ့်မည်။ ပြည်တကာတို့တွင် အယုတ်ဆုံးသော ပြည်၊ သုတ်သင်သော အရပ်၊
သွေ့ခြောက်သောလွင်ပြင် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၁၃ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကြောင့် နောက်တဖန်လူမနေရ၊
ဆိတ်ညံသောအရပ်သက်သက် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ဗာဗုလုန်မြို့နားမှာ ရှောက်သွားသော သူတိုင်းအံ့ဩ၍၊
သူခံရသော ဘေးဥပဒ်ကိုထောက်လျက်၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ၁၄ဗာဗုလုန်ပတ်လည်၌
တပ်ခင်းကျင်းကြလော့။ သူသည် ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ လေးသမားအပေါင်းတို့၊
မြှားကိုမနှမြောဘဲ ပစ်ကြလော့။ ၁၅မြို့ပတ်လည်၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။ သူသည်ဝန်ချပြီ။ မြို့ရိုးနှင့်
ပြအိုးတို့သည် ပြိုလဲကြပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော် ပြေခြင်းအမှုဖြစ်၍၊ သူ့ကိုအပြစ်နှင့်
အလျောက်စီရင်ကြလော့။ သူသည်ပြုဘူးသည်အတိုင်းသူ၌ ပြုကြလော့။ ၁၆ဗာဗုလုန်မြို့၌မျိုးစေ့ကြဲသောသူနှင့်
စပါးရိတ်သောသူတို့ကိုပယ်ဖြတ်ကြလော့။ ညှဉ်းဆဲတတ်သော ထားကို ကြောက်သောကြောင့်၊
အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လူမျိုးနေရာသို့ပြန်သွား၍၊ မိမိတို့ပြည်သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။

၁၇ဣသရေလသည် အရပ်ရပ်သို့ လွင့်ပြေးရသောသိုးဖြစ်၏။ ခြင်္သေ့တို့သည် နှောက်ရှက်ကြပြီ။
အာရှုရိရှင်ဘု ရင်သည် ရှေ့ဦးစွာ ကိုက်စားပြီ။ နောက်မှ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် သူ၏
အရိုးတို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီ။ ၁၈ထို ကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်ကို ဒဏ်ပေးသည်နည်းတူ၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်နှင့် သူ၏
နိုင်ငံကိုဒဏ်ပေးမည်။ ၁၉ဣသရေလကို သူ၏ နေရင်းအရပ်သို့ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူသည်
ကရမေလတောင်နှင့် ဗာရှန်တောင်ပေါ်မှာ ကျက်စား၍၊ ဖေရိမ်တောင်နှင့် ဂိလဒ်တောင်ပေါ်မှာ ဝစွာလိမ့်မည်။
၂၀ထိုကာလအခါ ဣသရေလအပြစ်ကို စစ်ကြော်သော်လည်း အပြစ်မပေါ်ရာ။ ယုဒဒုစရိုက်တို့ကို
ရှာ၍မတွေ့ရာ။ ငါချန်ထားသော သူတို့၏ အပြစ်ကို ငါဖြေရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ပုန်ကန်တတ်သောပြည်၊ ဆုံးမအပ်သော ပြည်သားတို့ရှိရာသို့ စစ်ချီကြလော့။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍
သူတို့ အမျိုး အနွယ်ကို အကုန်အစင်ဖျက်ဆီးကြလော့။ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း ပြုကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏၊ ၂၂ထိုပြည်၌ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အသံ၊ ကြီးစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်းအသံကို ကြားရ၏။
၂၃မြေတပြင်လုံးကို ရိုက်နှက်သောသံ တူသည် ကျိုးပြတ်လေပြီတကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့သည် လူမျိုးတို့တွင်
အံ့ဩရာ ဖြစ်လေပြီတကား။ ၂၄အိုဗာဗုလုန်မြို့၊ သင့်အဘို့ ကျော့ကွင်းကို ငါထောင်ထားသဖြင့်၊ သင်သည်
သတိလစ်၍ ကျော့မိပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ အာဏာတော် ကို ဆန်သောကြောင့် ရန်သူတွေ့၍ တိုက်ယူပြီ။
၂၅ထာဝရဘုရားသည် လက်နက်တိုက်တော်ကို ဖွင့်၍၊ အမျက် တော်လက်နက်တို့ကို ထုတ်တော်မူပြီ။
ဤအမှုကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ခါလဒဲပြည်၌ ပြုတော်မူသောအမှုပေတည်း။
၂၆မြို့တဘက်မှတဘက်တိုင်အောင် တိုက်ကြလော့။ စပါးကျီတို့ကို ဖွင့်၍ စပါးပုံများကဲ့သို့ ပုံထားလျက်၊
အလျှင်းမကြွင်းစေခြင်းငှါ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြလော့။ ၂၇သူ၏ နွားဥသဘရှိသမျှတို့ကို သတ်ကြလော့။
သတ်ရာအရပ်သို့ ဆင်းသွားစေကြလော့။ သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကယ်စင်စစ် သူတို့အချိန်၊
ဆုံးမခြင်းကို ခံရသော အချိန်ရောက်လေပြီ။ ၂၈ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ပြေခြင်း၊
ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီး သော အပြစ်နှင့်အလျောက် ဒဏ်ပေးခြင်း ၊သိတင်းကို ဇိအုန်မြို့၌
ကြားပြောအံ့သောငှါ၊ ဗာဗုလုန်ပြည်မှာ ပြေးလွတ် သော သူတို့၏ အသံကို ကြားရ၏။ ၂၉လေးသမားတို့ကို
ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ခေါ်ကြလော့။ ပစ်တတ်သော သူအပေါင်း တို့ ၊ မြို့ပတ်ဝန်းကျင်၌ တပ်ချကြလော။
မြို့သူမြို့သား တယောက်ကိုမျှ မလွတ်စေနှင့်။ ထိုမြို့ကျင့်သော အကျင့်နှင့် အလျောက်အပြစ်ပေးကြလော့။
သူပြုဘူးသမျှအတိုင်း သူ၌ ပြုကြလော။ သူသည် ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းတော် မူသောဘုရား၊

ထာဝရဘုရား၏ တဘက်၌ ဝါကြွားပြီတကား။ ၃၀ထိုကြောင့်၊ မြို့သားလုလင်တို့သည် လမ်းမတို့၌ လဲနေ၍၊
ထိုနေ့တွင် စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၃၁ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေသခင်အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုမာနကြီးသောသူ၊ သင့်တဘက်၌ငါနေ၏။
အကယ်စင်စစ် သင်၏ အချိန်၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံရသော အချိန်ရောက်လေပြီ။ မာနကြီးသောသူသည် ထိမိ၍
လဲပြီးမှ အဘယ်သူမျှမကြွရ။ ငါသည်လည်း သူ့နေရာ မြို့တို့ကို မီးရှို့၍ သူပတ်လည်၌နေသော
သူအပေါင်းတို့ကို လောင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်
တကွ ယုဒပြည်အမျိုးသားတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရကြပြီ။ သူတို့ကို သိမ်းသွားသောသူရှိသမျှတို့သည်
ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊ငါတို့သည် မလွှတ်ဟု ငြင်းပယ်လျက် နေကြပြီ။ ၃၄သို့ရာတွင်၊ သူတို့ကိုရွေးနုတ်
သောသခင်သည် အားကြီး၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။
ထိုသခင်သည် သူတို့အမှုကို ကျပ်တည်းစွာစောင့်၍ ပြည်တော်ကို ငြိမ်ဝပ်စွာလျက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သူမြို့သား
တို့ကို နှောက်ရှက်လျက် ပြုတော်မူမည်။ ၃၅ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထားဘေးသည်
ခါလဒဲပြည်သူ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သား တို့နှင့်တကွမင်းများ၊ ပညာရှိများအပေါ်သို့ သင့်ရောက်လိမ့်မည်။
၃၆ထားဘေးသည် မိစ္ဆာဆရာတို့အပေါ်သို့ရောက်၍၊ သူတို့သည် အရူးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထားဘေးသည်
ထိုမြို့သားစစ်သူရဲတို့အပေါ်သို့ရောက်၍၊ သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ၃၇ ထားဘေးသည် မြင်းများ၊
ရထားများ၊ မြို့ထဲမှာနေသောလူအမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ သူတို့သည် မိန်းမကဲ့သို့
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထားဘေးသည် မြို့ဘဏ္ဍာအပေါ်သို့ရောက်၍ ရန်သူတို့သည် လုယူကြလိမ့်မည်။
၃၈ခန်းခြောက်ခြင်းဘေးသည် မြို့၏ ရေတို့အပေါ်သို့ရောက်၍ ခန်းခြောက်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
ထိုပြည်သည် ရုပ်တုတို့နှင့် အပြည့်ရှိ၏။ ပြည်သား တို့သည် ဆင်းတုတို့ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားကြ၏။
၃၉ထိုကြောင့်၊ တောသားရဲ တို့သည် တောခွေးတို့နှင့်တကွထိုမြို့၌ နေကြလိမ့်မည်။ ကုလားအုပ်ငှက်တို့
သည်လည်း နေရာကျလိမ့်မည။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှမနေရ၊ ကာလအစဉ် အဆက် လူနေရာမဖြစ်ရ။
၄၀သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမရ မြို့မှစ၍ နီးစပ်သောမြို့များကို ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့် လူဆိတ်ညံ
သကဲ့သို့ ဗာဗုလုန်မြို့၌ အဘယ်သူမျှ မနေရ၊ လူသားတစုံတယောက်မျှ နေရာမကျရဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ကြည့်ရှုလော့။ လူမျိုးတမျိုးတည်း မြောက်မျက်နှာမှလာ၏။ ကြီးစွာသော လူမျိုးနှင့် များစွာသော
ရှင်ဘုရင် တို့သည် မြေကြီးစွန်းတို့မှ ပေါ်လာကြ၏။ ၄၂လေးနှင့်လှံတို့ကို လက်စွဲကြ၏။
ကြမ်းကြုတ်သောအမျိုးဖြစ်၍ သနားခြင်း ကရုဏာမရှိ။ သူတို့စကားသံသည် သမုဒ္ဒရာ မြည်သံကဲ့သို့
ဟုန်းတတ်၏။ အိုဗာဗုလုန်သတို့သမီး၊ စစ်သူရဲကဲ့သို့ တပ်ခင်းကျင်းလျက်မြင်းစီး၍ သင်ရှိရာသို့
ချီလာကြလိမ့်မည်။ ၄၃သူတို့၏ သိတင်းကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်ကြား၍ လက်အားလျော့၏။
ဒုက္ခဆင်းရဲကိုဒုင်း၊ သားဘွားသောမိန်းမခံရသကဲ့သို့ ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုဒုင်း ခံရ၏။ ၄၄ခြင်္သေ့ သည်
ယော်ဒန်မြစ်၏ ဂုဏ်အသရေမှတက်သကဲ့သို့၊ ရန်သူသည် ကျောက်နှင့်ပြည့်စုံသော နေရာသို့တက်သောအခါ
နေသောသူသည် ချက်ခြင်းပြေးမည်အကြောင်းကို ငါပြုမည်။ ရွေးချယ်သောသူကိုလည်း ဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်မှာ
ငါခန့် ထားမည်။ ငါနှင့်အဘယ်သူတူသနည်း။ ငါအချိန်ကို အဘယ်သူချိန်းချက်မည်နည်း။ အဘယ်မည်
သောသိုးထိန်းသည် ငါ့ရှေ့မှာ ရပ်နိုင်သနည်း။ ၄၅သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန်မြို့တဘက်၌
ကြံစည်တော်မူသောအကြံ ခါလဒဲပြည် တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသောအကြံတို့ကို နားထောင်ကြလော့။
အကယ်စင်စစ် ရန်သူသည် အားမရှိသော ထိုသိုး တို့ကို လုယက်လိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်
သူတို့ရှိရာသို့လာ၍ ကျက်စားရာ အရပ်ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ ၄၆ဗာဗုလုန် မြို့ကို တိုက်ယူသော
အသံကြောင့် မြေကြီးလှုပ်ရှား၏။ အော်ဟစ်သောအသံကို လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကြားရကြ၏။

၅၁

၁၁၁ဆ ၄၂ ၁ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့တဘက်၌၎င်း၊ ငါ၏ ရန်သူတို့နှင့်
ပေါင်းဘော်သောသူတို့ တဘက်၌၎င်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောလေကို ငါထစေမည်။ ၂စံကောနှင့်ပြာတတ်သော
သူတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ငါစေ လွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တပြည်လုံး၌ပြာ၍ ရှင်းလင်းကြလိမ့်မည်။
အမှုရောက်သောကာလ၊ သူတို့သည် မြို့ပတ်ဝန်း ကျင်တို့၌ ရန်ဘက်ပြုလျက် နေကြလိမ့်မည်။ ၃လေးကို
ကိုင်သောသူ၊ သံချပ်အင်္ကျီကို ဝတ်သောသူတို့ကို လေးတင်၍ ပစ်ကြလော့။ မြို့သားလုလင်တို့ကို မနှမြောဘဲ
မြို့သားအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖျက်ဆီးကြလော့၊ ၄ ထိုသို့ သူရဲတို့သည် ခါလဒဲပြည်တွင်
လမ်းမတို့၌ လဲ၍ အထိုးခံရကြလိမ့်မည်။ ၅ဣသရေအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးနေရာ ပြည်သည်
ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရားကို ပြစ်မှားသောအပြစ်နှင့် ပြည့်သော်လည်း၊ သူတို့ဘုရား
သခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ထိုအမျိုးတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူ။ ၆ဗာဗုလုန်မြို့ထဲက
ထွက်ပြေး ၍၊ အသီးအသီးကိုယ့်အသက်ကို ကယ်နှုတ်ကြလော့။ မြို့သားတို့၏ အပြစ်နှင့်ရော၍ ဆုံးရှုံးခြင်းကို
မခံကြနှင့်။ ဤ အချိန်ကား ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို ဖြေချိန်ဖြစ်၍၊ အကျိုးအပြစ်နှင့်အလျောက်
စီရင်တော်မူမည်။ ၇ ဗာဗုလုန် မြို့သည်၊ ထာဝရဘုရား ကိုင်တော်မူ၍ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ယစ်မူးစေသော
ရွှေဖလားဖြစ်၏။ ထိုဖလား၌ပါသော စပျစ်ရည်ကို လူအမျိုးမျိုးတို့သည် သောက်၍ အရူးဖြစ်ကြ၏။
၈ဗာဗုလုန်မြို့သည် ချက်ခြင်းပြိုလဲ၍ ပျက်စီးပြီ။ သူ၏အတွက်ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။ သူ၏
အနာပျောက်နိုင်လျှင်၊ ပျောက်စေခြင်းငှါ ဗာလစံစေးကို ယူကြလော့။ ၉ငါတို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့၏ အနာကို
ပျောက်စေခြင်းငှါ ပြုသော်လည်း အနာမပျောက်နိုင်။ သူ့ကိုစွန့်ပစ်၍၊ အသီးအသီးငါ့တို့ နေရင်းပြည်သို့
သွားကြကုန်အံ့။ သူခံရသော အပြစ်သည် ကောင်းကင်တိုင်အောင်ရောက်၍၊ မိုဃ်းတမ်းကိုထိလျက် ရှိ၏။
၁၀ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို ဘော်ပြတော်မူပြီ။ လာကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား အမှုတော်ကို ဇိအုန်မြို့၌ ကြားပြောကြကုန်အံ့။ မြှားတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်အကြံ ရှိတော်မူ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော် ကိုဖြေခြင်း၊ ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီးသောအပြစ်နှင့်
အလျောက် ဒဏ်ပေးခြင်းအမှုဖြစ်သတည်း။ ၁၂ဗာဗုလုန်မြို့ရိုးရှေ့မှာ အလံကိုထူကြလော။ များစွာသော
လူစောင့်တို့ကို ထား၍ ကင်းထိုးကြလော့။ ချောင်းမြောင်းသော တပ်သား တို့ကို ပြင်ကြလော။ ထာဝရဘုရား
သည် ဗာဗုလုန် မြို့သားတို့ကို ခြိမ်းသည်အတိုင်း ကြံစည်၍ လက်စသတ် တော်မူမည်။

၁၃များစွာသော ရေအနားမှာ နေ၍ စည်းစိမ်ကြီးသောသူ၊ သင်၏ ဆုံးရှုံးချိန်၊ သင်၏
လောဘအလိုပျက်ချိန် ရောက်လေပြီ။ ၁၄ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်ကို တိုင်တည်၍
ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကား၊သင့်ကို ကျိုင်းကောင်များနှင့် ပြည့်စေသကဲ့သို့ လူများနှင့် ပြည့်စေမည်။ သူတို့သည်
သင့်တဘက်၌ ကြွေးကြော်သံကို လွှင့်ကြလိမ့်မည်။ ၁၅တန်ခိုးတော်အားဖြင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။
ပညာတော်အားဖြင့် လောကဓါတ်ကို တည်တော်မူပြီ။ ဥာဏ်တော်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကို
ကြက်တော်မူပြီ။ ၁၆အသံတော်ကို လွှတ်တော်မူသော အခါ ၊ မိုဃ်းရေအသံဗလံဖြစ်တတ်၏။ မြေကြီးစွန်းမှ
မိုဃ်းတိမ်ကို တက်စေတော်မူ၏။ မိုဃ်းရွာသည်နှင့် လျှပ်စစ်ပြက်စေ တော်မူ၏။ လေကိုလည်း
ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲက ထုတ်တော်မူ၏။ ၁၇လူမည်သည်ကား၊ မိမိဥာဏ်အားဖြင့် တိရစ္ဆာန် ကဲ့သို့ဖြစ်၏။
ရုပ်တုကိုသွန်းသောသူတိုင်း မိမိလုပ်သော ရုပ်တုအားဖြင့် မှောက်မှားလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊
သွန်းသောရုပ်တုသည် မုသာဖြစ်၏။ သူ၌လည်း ထွက်သက်ဝင်သက်မရှိ။ ၁၈ထိုသို့သောအရာတို့သည်
အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ လှည့်စားသောအရာလည်းဖြစ်ကြ၏။ စစ်ကြောခြင်းကိုခံရသည် ကာလ
ကွယ်ပျောက် ကြလိမ့်မည်။ ၁၉ယာကုပ် အမျိုးအဘို့ဖြစ်သော ဘုရားသည် ထိုသို့သောအရာတို့နှင့်
တူတော်မမူ။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်းသော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသည်
အမွေခံတော်မူရာဖြစ်၏။ နာမတော်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားပေတည်း။

၂၀အိုသံတူကြီး၊ သင်သည် ငါစစ်တိုက်စရာလက်နက်ဖြစ်၏။ သင့်ကို ငါကိုင်၍ အတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်တို့ ကို ချိုးဖဲ့ပြီ။ ၂၁သင့်ကိုကိုင်၍ မြင်းနှင့် မြင်းစီးသူရဲကို၎င်း၊ ရထားနှင့် ရထားစီးသူရဲကို၎င်း
ငါချိုးဖဲ့ပြ။ ၂၂သင့်ကို ကိုင်၍ ယောကျ်ားမိန်းမတို့ကို၎င်း၊ အသက်ကြီးသောသူနှင့် အသက်ငယ်သူတို့ကို၎င်း၊
လုလင်ပျိုနှင့်အပျိုမတို့ကို၎င်း ငါချိုးဖဲ့ပြီ။ ၂၃သင့်ကိုလည်း ကိုင်၍သိုးထိန်းနှင့် သိုးစုကို၎င်း လယ်လုပ်သောသူနှင့်
နွားယှဉ်ကို၎င်း ဗိုလ်များနှင့်မင်းများ ကို၎င်း၊ ငါချိုးဖဲ့ပြီ။ ၂၄သို့ရာတွင် ဗာဗုလုန်မြို့သူ၊
ခါလဒဲပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဇိအုန်မြို့၌ ပြုလေသမျှသော ဒုစရိုက်ရှိသည်အတိုင်း၊
ငါသည်သင်တို့မျက်မှောက်၌ သူတို့အားအပြစ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၂၅ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော သဘောရှိ၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံး ကို
ဖျက်ဆီး တတ်သောတောင်ကြီး၊ သင့်တဘက်၌ငါနေ၏။ သင့်အပေါ်မှာငါ၏ လက်ကို ဆန့်လျက် ကျောက်တို့မှ
သင့်ကို လှိမ့်ချ၍၊မီးနှင့်ကျွမ်းလောင်သောတောင် ဖြစ်စေမည်။ ၂၆တိုက်ထောင့် အထွဋ်ကျောက်၊
တိုက်မြစ်ကျောက်တစုံတခု ကိုမျှ သင်၏ အထဲကမနုတ်မယူရ၊ အစဉ်မပြတ်ပျက်စီးလျက် နေရလိမ့်မည်ဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၇ထိုပြည်၌ အလံကို ထူကြလော့။ အပြည်ပြည်တို့၌ တံပိုးကိုမှုတ်၍၊
လူအမျိုးမျိုးတို့ကို သူ၏ တဘက်၌ ပြင်ဆင်ကြလော့။ အာရ ရတ်ပြည်၊ မိန္နိပြည်၊ အာရှကေနတ်ပြည်တို့ကို
သူ၏တဘက်၌စည်းဝေးစေကြလော့။ ဗိုလ်ချုပ်မင်းကို ခန့်ထား၍၊ အမွေး ကြမ်းသော ကျိုင်းကောင်ကဲ့သို့
မြင်းစီးသူရဲတို့ကို စစ်ချီစေကြလော။ ၂၈လူမျိုးများတို့နှင့်တကွ၊ မေဒိရှင်ဘုရင်မှစ၍ ဗိုလ်များ၊ မင်းများ၊
မေဒိနိုင်ငံသားများ အပေါင်းတို့ကို သူ၏တဘက်၌ ပြင်ဆင်ကြလော။ ၂၉ဗာဗုလုန် ပြည်သည် တုန်လှုပ်၍
လိမ့်လိမ့်မည်။ ထိုပြည်သည်နေသူမရှိ၊ သုတ်သင်ပယ်ရှားရာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ကြံစည်တော်မ
သော အကြံရှိသမျှသည် ပြည့်စုံရလိမ့်မည်။ ၃၀ဗာဗုလုန်စစ်သူရဲတို့သည် စစ်မပြိုင်ဘဲ ရဲတိုက်များ၌ နေကြ၏။
အားလျော့၍၊ မိန်းမကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ မြို့သားတို့နေရာတို့ကို မီးရှို့၍၊ တံခါးကျင်တို့ကို ချိုးဖဲ့ကြ၏။ ၃၁-
၃၂ရန်သူတို့သည် မြို့တော်ကို တဘက်တချက် တိုက်ဝင်ကြပြီဟူ၍၎င်း၊ လမ်းဝကို ပိတ်ထား၍ ရေကန်နားမှာ
မီးရှို့ကြောင်းနှင့် စစ်သူရဲတို့သည် ကြောက်လန့်လျက်ရှိကြပြီဟူ၍၎င်း၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်အား
ကြားလျှောက်အံ့သောငှါ၊ မင်းလုလင်ချင်းတယောက်ကို တယောက် တွေ့ကြုံလျက် ပြေးလာကြ၏။
၃၃ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ဗာဗုလုန်သတို့သမီးသည် စပါးနယ်ရသော ကောက်နတ်တလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ စပါးရိတ် ရာ အချိန်နီးပြီ။
၃၄ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ငါတို့ကို ကိုက်စား၍ နှိပ်စက်ပါပြီ။ ငါတို့ကို ဟင်းလင်းသော
အိုး ဖြစ်စေပါပြီ။ နဂါးမျိုတတ်သကဲ့သို့ ငါတို့ကို မျို၍၊ ငါတို့ပျော်မွေ့စရာတို့နှင့် မိမိဝမ်းကိုပြည့်စေပါပြီ။ ငါတို့ကို
နှင်ထုတ်ပါပြီ။ ၃၅ဇိအုန်မြို့သမီးက ငါ၏ကိုယ်နှင့်ငါ၏အသား၌ပြုသော အဓမ္မအမှုတို့သည်
ဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေဟူ၍ ၎င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေဟူ၍၎င်း၊
ငါ၏အသွေးသည် ခါလဒဲပြည်သားတို့အပေါ်သို့ရောက်ပါစေ ဟူ၍၎င်း ဆိုရ၏။ ၃၆သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏အမှုကို ငါစောင့်မည်။ သင်ခံရသောအပြစ်ကို ပြန်ပေးမည်။ သူ၏
ပင်လယ်ကို၎င်း၊ သူ၏ စမ်းရေတွင်းကို၎င်း ငါခန်းခြောက်စေမည်။ ၃၇ဗာဗုလုန်မြို့သည် အမှိုက်ပုံ၊
မြေခွေးနေရာတွင် အံ့သြဘွယ်ရာ ကဲ့ရဲ့သံပြုရာ၊ လူဆိတ်ညံရာ အရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၃၈ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည် ကား၊ မြို့သားတို့သည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ဟောက်သောအသံ၊ ခြင်္သေ့ငယ်ကဲ့သို့
မြည်သောအသံကို တညီတည်း ပြုကြလိမ့် မည်။ ၃၉သူတို့သည် ပျော်မွေ့ကြမည်အကြောင်းနှင့်
နောက်တဖန်မနိုးဘဲ အစဉ်မပြတ်အိပ်ပျော်မည့် အကြောင်း၊ သူတို့ သည်ရွှင်လန်းအားကြီးသောအခါ
သောက်စရာတို့ငါတိုက်၍ ယစ်မူးစေမည်၊ ၄၀အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆွဲ၍ ချသော သိုး သူငယ်ကိုကဲ့သို့၎င်း
သိုးထီး၊ ဆိတ်ထီးတို့ကဲ့သို့၎င်း ငါဆွဲ၍ ချမည်။ ၄၁ရှေရှက်မြို့ကိုတိုက်၍ ရလေပြီတကား။ မြေတပြင်လုံး၌
ကျော်စောသော မြို့ကို လုယူလေပြီတကား။ ဗာဗုလုန်မြို့သည် အပြည်ပြည်တို့တွင် အံ့သြရာ ဖြစ်

လေပြီတကား။ ၄၂ပင်လယ်သည် ဗာဗုလုနပြည်အပေါ်သို့တက်၍၊ များစွာသော လှိုင်းတံပိုးတို့သည်
လွှမ်းမိုးကြပြီ။ ၄၃မြို့များတို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှားရာအရပ်၊ သွေ့ခြောက်သောလွင်ပြင် ဖြစ်ကြပြီ။ အဘယ်သူ
မျှမနေရ။ လူသားတစုံ တယောက်၌ထိုလမ်းကို မလျှောက်ရ။ ၄၄ဗာဗုလုန်မြို့၌ ဗေလဘုရားကိုလည်း ငါသည်
ဒဏ်ပေးမည်။ သူမျိုသော အရာတို့ကိုလည်း အန်စေမည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် နောက်တဖန် သူ့ထံမှ
မစည်းဝေးရကြ။ မြို့ရိုးလည်း ပြိုလဲလျက် ရှိရလိမ့်မည်။ ၄၅ငါ၏ လူတို့ ဗာဗုလုန် မြို့ထဲက ထွက်ကြလော့။
ထာဝရဘုရား၏ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်မှ အသီးအသီးကိုယ့်အသက်ကို ကယ်နုတ်ကြ လော့။
၄၆ထိုပြည်၌ ကြားရသော သိတင်းကြောင့် စိတ်မပျက်၊ ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ တနှစ်ထက်တနှစ်သိတင်း
ကြားရလျှင် မင်းချင်းတယောက်ကို တယောက်လုယူ၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုရှိရလိမ့်မည်။ ၄၇ထိုနောက်မှ
ဗာဗုလုန်မြို့၌ ပြုလုပ်သော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ငါသည်ဒဏ်ပေးသဖြင့်၊ တပြည်လုံးမိန်းမောတွေဝေ၍၊
သူရဲအပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲမှာ လဲလျက်သေကြသော အချိန်ရောက်လာလိမ့်မည်။ ၄၈ထိုသို့
မြောက်မျက်နှာအရပ်က လုယူသောသူတို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ရောက်လာသောအခါ မိုးမြေမှစ၍၊
အရပ်ရပ်၌ ရှိသမျှတို့သည် ရွှင်လန်းသောအသံကို ပြုကြလိမ့်မည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၄၉ဗာဗုလုန်မြို့ကြောင့် ဣသရေလအမျိုးသူရဲတို့သည်လဲ၍ သေသကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန် မြို့ထဲမှာ ပြည်သားသူရဲ
အပေါင်းတို့သည်လဲ၍ သေကြလိမ့်မည။ ၅၀ထားဘေးနှင့် လွတ်သောသူတို့ သွားကြလော့၊ရပ်၍မနေကြနှင့်၊
ဝေးသောအရပ်၌၊ ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို စိတ်စွဲလမ်းကြလော။ ၅၁ငါတို့သည်
ကဲ့ရဲ့သောအသံကို ကြားသောကြောင့် အရှက်ကွဲလျက်၊ မျက်နှာပျက်လျက်၊ နေကြရပါ၏။
တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဗိမာန်တော်တွင် သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာနတော်တို့၏ အထဲကို ဝင်ကြပါ၏။
၅၂သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ပြည်ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို
ငါသည်ဒဏ်ပေး၍၊ တပြည်လုံး၌ ဒဏ်ချက်ထိသောသူတို့သည် ညည်းတွားကြသော အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။
၅၃ဗာဗုလုန်မြို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်သို့တက်၍ မြို့ရိုးအထွဋ်ကို ခိုင်ခံ့စွာ တည်သော်လည်း ငါစေလွှတ်၍၊
လုယူသောသူတို့သည် သူ့ရှိရာသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူ၏။ ၅၄ဗာဗုလုန်မြို့မှ
ငိုကြွေးသံကိုငင်း၊ ခါလဒဲပြည်မှ ပြင်းစွာသော ပျက်စီးသံကိုငင်း၊ ကြားရ၏။ ၅၅အကြောင်းမူကား ထာဝရဘုရား
သည် ဗာဗုလုန်မြို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ သူပြုတတ်သော အသံကြီးကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ သူ၏လှိုင်းတံပိုးတို့သည်
အားကြီးသောရေကဲ့သို့ ဟုန်းဟုန်းမြည်သဖြင့် ကြီးစွာသော အသံဗလံကို ပြုတတ်ကြ၏။
၅၆ဗာဗုလုန်မြို့ကိုတိုက်ဖျက်လုယူသောသူသည် ရောက်လျှင်၊ မြို့သား စစ်သူရဲတို့သည် ရန်သူတို့လက်သို့
ရောက်၍ သူတို့ဆွဲကိုင်သော လေရှိသမျှတို့သည်ကျိုးကြ၏။ အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတတ်သော ထာဝရဘုရား
သည် ဆက်စပ်ပေးတတ်သည်။ ၅၇ဗာဗုလုန်မင်းသားသည် တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ စစ်ကဲ၊ မင်းအရာရှိ၊
ခွန်အားကြီးသော သူတို့ကို ငါယစ်မူးစေသဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန်မနိုးဘဲ အစဉ်မပြတ်အိပ်ပျော်
ကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားဟူ၍၊ ဘွဲ့နာမ မရှိသော ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။
၅၈ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ဒုကြီးသော ဗာဗုလုန်မြို့ရိုးကို
အကုန်အစင်ဖြိုဖျက်၍ မြင့်သော မြို့တံခါးတို့ကို လည်း မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် အချည်းနီး၍
လုပ်ဆောင်၍ မီး၌ပင်ပန်းခြင်းကို ခံရကြပြီ။

၅၉ဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်မှာ ရောက်လတံ့သော ဘေးဥပဒ်အပေါင်းတည်းဟူသော၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကို
ရည်မှတ်၍ ရေးထားသော ဤစကားလုံးအစုံတို့ကို ပရောဖက်ယေရမိသည် ရေးကူး၍၊ ၆၀ယုဒရှင်ဘုရင်
ဇေဒကိနန်းစံလေး နှစ်တွင်၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ လိုက်သွားသော၊ မာသေယ၏သားဖြစ်သော
နေရိ၏သားအတွင်း ဝန်စရာယကိုမှာထားသော စကားဟူမူကား၊ ၆၁သင်သည် ဗာဗုလုန်မြို့ကိုရောက်သော
အခါ၊ ဤစကားအလုံးစုံ တို့ကို ကြည့်ရှု၍ ဖတ်ရမည်။ ထိုအခါ သင်က၊ ထိုထာဝရဘုရားကိုယ်တော်သည်
ဤအရပ်၌ လူမရှိ။ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ အစဉ်မပြတ် ဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်စေ၍၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း

မည့်အကြောင်းကို ချိန်းတော်မူမည်ဟု လျှောက်ဆိုရမည်။ ၆၃ဤစာကို အကုန်အစင် ဖတ်ပြီးလျှင်၊ စာပေါ်မှာ
ကျောက်ကိုချည်ထား၍၊ ဥဖရတ်မြစ်အလယ်မှာချပစ်လျက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သည် ဤသို့နစ်ရလိမ့်မည်။
ငါရောက်စေသော ဘေးဥပဒ်ထဲက နောက်တဖန် မထမြောက်ရ။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် အားကုန်
လျက်နေရကြလိမ့်မည်ဟု ညွှတ်ဆိုရမည့်အကြောင်းကို ယေရမိသည်မှာ ထားလေ၏။ ဤရွေ့ကား
ယေရမိစကားပေ တည်း။

၅၂

၁ဇေဒကိမင်းသည် အသက်နှစ်ဆယ်တစ်နှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ ၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တစ်နှစ်
စိုးစံလေ ၏။ မယ်တော်ကား၊ လိဗနမြို့သူ ယေရမိသမီး ဟာမုတလ ဖြစ်သတည်း။ ၂ထိုမင်းသည်
ယောယကိမ်မင်းပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ၃ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်သူ
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို အထံတော်မှ မနှင်ထုတ်မှီတိုင်အောင် အမျက်ထွက်တော်မူ၍ ဇေတကိမင်းသည်
ဗာဗုလုန်အရှင်ဘုရားကို ပုန်ကန်လေ၏။ ၄ဇေဒကိ မင်းနန်းစံကိုးနှစ်၊ ဒသမလဆယ်ရက်နေ့တွင်၊
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့နှင့် ့တကွ ယေရုရှင်လင်မြို့သို့စစ်ချီသဖြင့်၊
မြို့ပတ်လည်၌ တပ်ချ၍၊ မြေကတုတ်တို့ကို တူးလုပ်ပြီး။ ၅ဇေဒကိမင်းနန်းစံ တဆယ်တနှစ်တိုင်အောင် မြို့ကို
ဝိုင်းထားသည်။ ၆ထိုနှစ်စတုတ္ထလကိုးရက်နေ့တွင် မြို့ထဲမှာ အစာအဟာရ ခေါင်း ပါးသဖြင့်
မြို့သူမြို့သားတို့သည် စားစရာမရှိသောအခါ၊ ခါလဒဲလူတို့သည် မြို့ရိုးကိုဖြိုဖျက်၍၊ မြို့ကိုလည်းဝိုင်းလေ
သောကြောင့်၊ မြို့သားစစ်သူရဲအပါင်းတို့ ညဉ့်အခါ ပြေး၍၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြားဥယျာဉ်တော်မှ
တံခါးဝသို့ထွက်ပြီးမှ လွင်ပြင်သို့သွားကြ၏။ ၈ ခလဒဲစစ်သူရဲတို့သည် ရှင်ဘုရင် ဇေတကိကိုလိုက်၍၊ ယေရိခေါ
လွင်ပြင်၌ မှီသဖြင့် ဇေဒကိ မင်း၏ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် လွင့်ပြေးကြ၏။ ၉ရန်သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို
ဘမ်းဆီး၍ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ဟာမတ်ပြည် ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်
ဇေဒကိ၏ အမှုကို စစ်ကြောစီရင်၍၊ ၁၀ဇေတကိမင်း၏သားတို့ကို အဘမျက်မှောက်၌ သတ်လေ၏။
ရိဗာလမြို့မှ ယုဒမှူးမတ်အပေါင်းတို့ကိုလည်း သတ်လေ၏။ ၁၁ဇေဒကိ မျက်စိကိုလည်း ဖောက်ပြီးမှ
သူကိုကြေးဝါကြိုးနှင့်ချည်နှောင်၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားသဖြင့်၊ သေသည် တိုင်အောင် ထောင်ထဲမှာ
လှောင်ထားလေ၏။ ၁၂ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ နန်းစံတဆယ်ကိုးနှစ်၊ ပဥ္စမလဆယ် ရက်နေ့တွင်၊
အမှုတော်ထမ်း ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့လာ၍၊ ဗိမာန်တော်နန်းတော်၊ မင်းအိမ်၊
ဆင်းရဲသားအိမ် ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့လေ၏။ ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ပါသော ခါလဒဲစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်
ယေရုရှလင် မြို့ရိုးရှိသမျှတို့ကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။ ၁၅ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် မြို့ထဲမှာ
ကျန်ကြွင်းသော ဆင်းရဲသား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ဘက်သို့ ကူးသွားနှင့်သောမြို့သား၊ ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို
သိမ်းသွားလေ၏။ ၁၆သို့ရာတွင် စပျစ် ဥယျာဉ်ကိုပြုစု၍ လယ်လုပ်စေခြင်းငှါ ဆင်းရဲသား အချို့ကို
ထားခဲ့လေ၏။

၁၇ဗိမာန်တော်၌ ကြေးဝါတို့ကိုင်း၊ ကြေးဝါရေကန်ကိုင်း၊ ရေချိုးအင်တုံအခြေအမြစ်တို့ကိုင်း၊
ခါလဲဒဲလူတို့ သည်ချိုးဖဲ့၍ ကြေးဝါရှိသမျှကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားကြ၏။ ၁၈အိုးကင်း၊ တူရွင်းပြား၊ မီးညှပ်၊
အိုး၊ ဇွန်းမှစ၍ အမှုတော် ထမ်းစရာ ကြေးဝါတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုလည်း ယူသွားကြ၏။ ၁၉ရွှေတန်ဆာ၊
ငွေတန်ဆာတည်းဟူသော အင်တုံ၊ လင်ပန်း၊ အိုး၊ အိုးကင်း၊ မီးခံ၊ ဇွန်း၊ ဖလားများကို၊ ရှိ၍ ကွန်ရှက်
တဘက်၌ သလဲသီးပေါင်း တရာရှိသတည်း။

၂၄ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းစရာယ၊ ဒုတိယ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇေဖနိ၊
ဗိမာန် တော်တံခါးမှူး သုံးယောက်တို့ကို ဘမ်းဆီးလေ၏။ ၂၅စစ်သူရဲတို့ကို အုပ်သော ဗိုလ်တယောက် ၊ မြို့ထဲ၌
တွေ့မိသော တိုင်ပင်မှူးမတ်ခုနစ်ယောက်နှင့်၊ ပြည်သူပြည်သားများကို နှိုးဆော်သော တပ်စာရေးကြီး
တယောက်မြို့ထဲ၌ တွေ့မိ သော ပြည်သားခြောက်ဆယ်တို့ကို မြို့ထဲက ခေါ်သွား၍၊ ၂၆ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ

ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ၂၇ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ဟာမတ်ပြည် ရိဗလမြို့၌ ထိုသူတို့ကို ဒဏ်ပေး၍
ကွပ်မျက်လေ၏၊ ထိုသို့ယုဒမြို့သည် မိမိပြည်၌ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသတည်း။
၂၈နေဗုခဒ်နေဇာမင်း သိမ်းသွားသော လူဟူမူကား၊ နန်းစံခုနစ်ခုတွင် ယုဒအမျိုးသား
သုံးထောင်နှစ်ဆယ် သုံးယောက်တို့ကို သိမ်းသွားလေ၏။ ၂၉တဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ လူရှစ်ရာသုံးဆယ်
နှစ်ယောက်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့ မှသိမ်းသွားလေ၏။ ၃၀နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်တွင် ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူး နေဗုဇာရဒန်
သည် ယုဒအမျိုးသား ခုနစ်ရာလေးဆယ် ငါးယောက်တို့ကို သိမ်းသွား၏။ လူပေါင်းကား လေးထောင့်
ခြောက်ရာ ရှိသတည်း။
၃၁ယုဒရှင်ဘုရင် ယေခေါနိသည် အချုပ်ခံရသော သက္ကရာဇ် သုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်၊ ဒွါဒသမ
လနှစ်ဆယ်ငါးရက်နေ့တွင် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ဧဝိလမရောဒက် နန်းစံစက ယုဒရှင်ဘုရင်ယေခေါနိကို
ထောင်ထဲက နုတ်၍ ချမ်းသာပေးလေ၏။ ၃၂ကောင်းမွန်စွာ နုတ်ဆက်၍ သူ၏ ပလ္လင်ကို ဗာဗုလုန်မြို့မှ
အထံတော်၌ ရှိသော မင်းကြီးများထိုင်ရာပလ္လင်တို့ထက် ချီးမြှင့်လေ၏။ ၃၃ယေခေါနိမင်းသည် ထောင်ထဲမှာ
ဝတ်သောအဝတ်ကိုလဲ၍၊ အသက်ရှိသမျှကာလပတ်လုံး အစဉ် မပြတ်အထံတော်၌ စားသောက်ရ၏။
၃၄မသေမီတိုင်အောင် အသက်ရှိသမျှနေ့ရက်အစဉ်မပြတ် သူ့စားစရာကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်ပေးသနား
တော်မူ၏။

ပရောဖက်ယေရမိစီရင်ရေးထားသောအနာကတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ယေရမိမြည်တမ်းစကား။

LAMENTATIONS.

၁စည်ပင်ခဲ့သော မြို့သည် လူဆိတ်ညံ့လျက်ထိုင်လေသည်တကား။ လူမျိုးတို့တွင် ကြီးမြတ်ဘူးသော
သတို့သမီးသည် မုတ်ဆိုးမကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အပြည်ပြည်တို့၏ သခင်မသည် အခွန်ပေးရ၏။ ၂ညဉ့်အခါ
ပြင်းစွာငိုကြွေး၍၊ သူ၏ပါးသည် မျက်ရည်နှင့် စိုစွတ်လေ၏။ ရည်းစားအပေါင်းတို့တွင် နှစ်သိမ့်စေသော
သူတစ်ယောက်မျှမရှိ။ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့သည် သစ္စာပျက်၍ ရန်သူဖြစ်ကြပြီ။ ၃ယုဒသတို့သမီးသည်
ညှင်းဆဲခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းစွာ စေစားခြင်းကို ခံရသောကြောင့် ပြောင်းသွားပြီ။ သာသနာပ
လူတို့အထဲမှာနေလျက်ချ ချမ်းသာမရ။ လိုက်သောသူအ ပေါင်းတို့သည် ကျဉ်းမြောင်းရာ၌ မှီကြ၏။
၄အဘယ်သူမျှ ပွဲသဘင်သို့ မလာသောကြောင့်၊ ဇိအုန်လမ်းတို့သည် ညည်းတွားကြ၏။ သူ၏မြို့တံတား
ရှိသမျှတို့သည် လူဆိတ်ညံ့လျက် ရှိကြ၏။ သူ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် လည်း ညည်းတွားကြ၏။
သူ၏သမီးကညာတို့သည်လည်း နာကြည်းသောစိတ်ရှိ၍၊ သူသည် ကိုယ်တိုင်ညှိုးငယ်လျက်နေ ရ၏။
၅သူပြစ်မှားသော အပြစ်များပြားသောကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူနှင့်ဆန့်ကျင်
ဘက်ပြုသော သူတို့သည် အစိုးရ၍၊ သူ၏ ရန်သူတို့သည် ကောင်းစားကြပြီ။ သူ၏သားသမီးတို့ကို
လည်းရန်သူသိမ်း သွားပြီ။ ၆ဇိအုန်သတို့သမီး၏ ဂုဏ်အသရေ သည်အကြွင်းမဲ့ ကွယ်ပျောက်၏။
သူ၏မင်းသားတို့သည် ကျက်စားရာကို ရှာ၍မတွေ့သော သမင်ဒရယ် ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ လိုက်သောသူရှေ့မှာ
အားမရှိဘဲ ပြေးသွားကြပြီ။ ၇ယေရှုရှလင်မြို့သည် ဆင်းရဲငြိုငြင် ခြင်းကို ခံရစဉ်တွင်၊ အရင်ခံစားဘူးသော
စည်းစိမ်ကို အောက်မေ့၏။ သူ၏ လူတို့သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်၍ မစသောသူ မရှိသောအခါ
ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့သည် သူ၏ အမှုကို မြင်၍၊ သူ၏ ဆုံးခြင်းကို ကဲ့ရဲ့ကြ၏။
၈ယေရှုရှလင်မြို့ပစ်မှားသော အပြစ်သည် အလွန်များသောကြောင့်၊ ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်လေ၏။ သူကို ရိုသေဘူး
သော သူအပေါင်းတို့သည် သူ၌ အချည်းစည်းရှိခြင်းကို မြင်သောကြောင့် မထီမဲ့မြင် ပြုကြ၏။ သူသည်လည်း
ညည်း တွား၍ နောက်သို့ပြန်သွားလေ၏။ ၉သူ၌ မစင်ကြယ်သော လက္ခဏာထင်ရှားသော်လည်း၊
နောက်ခံရသော အပြစ်ကို မအောက်မေ့။ ထို့ကြောင့်မျက်နှာပေး သောသူမရှိဘဲ၊ အံ့ဩဘွယ်သော
အခြင်းအရာနှင့် နှိမ့်ချခြင်း သို့ရောက်လေ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခြင်း ကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။
ရန်သူသည် ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ပါပြီ။ ၁၀ရန်သူသည် သူ၏စည်းစိမ်ကို လုယူပါပြီ။ ပရိသတ်တော်ထဲသို့
မဝင်ရဟု မြစ်တားတော်မူသော သာသနာပ လူတို့သည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ထဲသို့ ဝင်ကြောင်းကို
သူမြင်ရပါ၏။ ၁၁သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် ညည်းတွားလျက်၊ မုန့်ကို ရှာလျက်နေ ကြ၏။
သေဘေးနှင့်လွတ်ခြင်းငှာ မိမိစည်းစိမ်ကို စားစရာဘို့ စွန့်ရ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ ်သည်၊
ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရသောကြောင့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင် တော်မူပါ။

၁၂အိုခရီးသွားသောသူ အပေါင်းတို့၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်
ပြင်းစွာအမျက်တော် ထွက်သောနေ့၌ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ ဖြစ်စေတော်မူသော ဒုက္ခနှင့် တူသော ဒုက္ခရှိသလော။
၁၃အထက်မှ မီးကို ငါ့အရိုးထဲ သို့ လွှတ်လိုက်၍ ကြေမွစေတော်မူပြီ။ ငါ့ခြေကို ကျော့မိစေခြင်းငှာ
ကျော့ကွင်းထောင်၍ ငါ့ကို ပြန်စေတော်မူပြီ။ တနေ့လုံး ညှိုးငယ်ခြင်းအကြောင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်းအကြောင်းကို
ငါ၌ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ၁၄ငါပစ်မှားသော အပြစ်ထမ်းဘိုး ကို လက်တော်နှင့် ငါ့လည်ပင်းပေါ်၌ တပ်၍
ချည်နှောင်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားသည်ငါ့ကို အားလျော့စေ၍၊ ငါမဆီးတားနိုင် သော သူတို့လက်သို့
ရောက်စေတော်မူပြီ။ ၁၅ထာဝရဘုရားသည် ငါ့၏သူရဲအပေါင်းတို့ကို ငါ့အလယ်၌ ကျော်နင်းတော် မူပြီ။ ငါ၏
လူပျိုတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှာ လူအလုံးအရင်းကို ခေါ်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒသတို့သမီးကညာကို
စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း၌ နင်းနယ်တော်မူပြီ။ ၁၆ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် ငိုရ၏။ မျက်ရည်ကျလျက် ရှိ၏။
ငါ့အ သက်ကို ထောက်မ၍ ငါ့ကို နှစ်သိမ့်စေသောသူသည် ငါနှင့်ဝေးပါ၏။ရန်သူနိုင်သောကြောင့်

ငါ့သားသမီးတို့သည် ပျောက်ပျက်ကြပြီ။ ၁၇ဇိအုန်သတို့သမီးသည် မိမိလက်ဝါးတို့ကို ဖြန့်ခဲ့သော်လည်း၊
နှစ်သိမ့်စေသောသူမရှိ။ ထာဝရ ဘုရားသည် ယာကုပ်ပတ်လည်၌ ရန်သူတို့ကိုခန့်ထားတော်မူပြီ။
ယေရုရှလင်မြို့သည် သူတို့တွင် ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်လေ၏။ ၁၈ထာဝရဘုရားသည် တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူ၏။
ငါသည်ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးမိပြီ။ လူမျိုးခပ်သိမ်းတို့ နားထောင်၍ငါ၏ဒုက္ခကို ဆင်ခြင်ကြပါလော့။
ငါ၏လူပျိုနှင့် အပျိုတို့ကို သိမ်းသွားကြပြီ။ ၁၉ငါသည်ရည်းစားတို့ကို ခေါ်သူတို့သည် သစ္စာမရှိကြပြီ။
ငါ၏ယဇ်ပရောဟိတ်တို့နှင့်ငါ၏အသက်ကြီးသူတို့သည် ကိုယ်အသက်မွေးဖို့စားစရာ ရှာစဉ်ပင် မြို့ထဲ၌
အသက်ချုပ်ကြပြီ။ ၂၀အိုထာဝရဘုရား၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပင်ပန်းပါ၏။ ဝမ်း၌ ဆူလှိုက်ခြင်းရှိပါ ၏။
နှလုံးမှောက်လျက်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်ပြစ်မှားပါပြီ။ ပြင်မှာ ထားဘေးမှာတွေ့ရပါပြီ။
အတွင်း၌လည်း သေမင်းနေသကဲ့သို့ ရှိပါ၏။ ၂၁အကျွန်ုပ်ညည်းတွားသံကို ကြားသော သူတို့တွင်၊
နှစ်သိမ့်စေသောသူ တစ်ယောက်မျှ မရှိပါ။ အကျွန်ုပ်ရောက်သောအမှုကို အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူ အပေါင်းတို့
သည်ကြားကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်ပြုမူသည်ကို ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ချိန်ချက်သော နေ့ရက်ကို
ရောက်စေတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ် ကဲ့သို့ ပင်ဖြစ်ကြပါစေသော။
၂၂သူတို့၏ဒုစရိုက်အလုံးစုံတို့ကို စစ်ကြောတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားမိသမျှသော အပြစ်တို့ ကြောင့်၊
အကျွန်ုပ်ပြုတော်မူသကဲ့သို့ သူတို့၌ ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ညည်းတွားခြင်းများပြား၍ စိတ်ပျက်လျက်
ရှိပါ၏။

၂

၁ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်သတို့သမီးကို အမျက်တော် မိုဃ်းတိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူပြီ။
ဣသရေအမျိုး၏ ဂုဏ်အသရေကို ကောင်းကင်မှ မြေကြီးတိုင်အောင် ချတော်မူပြီ။ အမျက်တော်ထွက်ချိန်၌
ခြေတော်တင်ရာခုံကိုမ အောက်မေ့ဘဲ နေတော်မူပါပြီတကား။ ၂ထာဝရဘုရားသည် သနားခြင်းမရှိဘဲ၊
ယာကုပ်အမျိုး၏ နေရာအရပ်ရှိသမျှ တို့ကို မျိုတော်မူပြီ။ အမျက်တော်ထွက်သဖြင့် ယုဒသတို့သမီး
၏ရဲတိုက်တို့ကို မြေတိုင်အောင်ဖြိုဖျက်၍၊ နိုင်ငံတော်နှင့် မင်းသားတို့ကို ရှုတ်ချတော်မူပြီ။ ၃ပြင်းစွာ
အမျက်တော်ထွက်၍ ဣသရေလ၏ ဦးချိုရှိသမျှတို့ကို ဖြတ်တော်မူပြီ။ ရန်သူရှေ့မှာ လက်ျာလက်ရုံးတော်ကို
ရုပ်သိမ်းတော်မူပြီ။ အရပ်ရပ်လောင်သော မီးတောက်ကဲ့သို့ ယာကုပ်အမျိုးကို လောက်စေတော်မူပြီ။
၄ရန်သူကဲ့သို့ လေးကို တင်လျက်၊ ရန်ဘက်ပြုသောသူကဲ့သို့ လက်ျာလက်ကို ချီကြွလျက်၊
တင့်တယ်ခြင်းအသရေရှိသော၊ သူအပေါင်းတို့ကို သတ်တော်မူပြီ။ ဇိအုန်သတို့သမီး၏ နေရာတဲပေါ်မှာ
မီးကဲ့သို့သော အမျက်ကို သွန်းလောင်းတော်မူပြီ။ ၅ထာဝရဘုရားသည် ရန်ဘက်ပြု၍
ဣသရေလအမျိုးကိုငင်း၊ ဘုံဗိမာန်အပေါင်းတို့ ကိုငင်း ဝါးမျိုတော်မူပြီ။ ရဲတိုက်တို့ကိုဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။
ယုဒသတို့သမီး ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော အကြောင်းတို့ကို များပြားစေတော်မူပြီ။ ၆ဝင်းတော်ကို
တောင်ယာခြံကဲ့သို့ အမှတ်ပြု၍ ချိုးဖျက်တော်မူပြီ။ မိမိပွဲသဘင်တော်ကို ဖျက်ဆီး တော်မူပြီ။ ဇိအုန်မြို့၌
ခံသော ဓမ္မပွဲနေ့၊ ဥပုသ်နေ့ တို့ကို ထာဝရဘုရား မေ့စေတော်မူပြီ။ အမျက်တော်အရှိန်ပြင်း၍ ရှင်ဘုရင်နှင့်
ယဇ်ပုရောဟိတ်ကို မရှုမမှတ်ပြုတော်မူပြီ။ ၇ထာဝရဘုရားသည် မိမိယဇ်ပလ္လင်တော်ကို
ပယ်တော်မူပြီ၊မိမိသန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကို စက်ဆုပ်တော်မူပြီ။ ဘုံဗိမာန်တော်ကို ရန်သူလက်သို့
အပ်တော်မူသဖြင့် ပွဲသဘင်ခံ သောနေ့၌ အသံပြုသကဲ့သို့၊ ရန်သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌
အသံပြုကြပြ။ ၈ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်သတို့သမီး၏ မြို့ရိုးကိုဖြိုဖျက်မည်ဟု အကြံတော်ရှိသည်အတိုင်း
ကြိုးကိုတန်း၍ အစဉ်ဖြိုဖျက်တော်မူသဖြင့် အတွင်းမြို့ရိုးနှင့် ပြင်မြို့ရိုးတို့သည် အတူညည်းတွား၍
ငိုကြွေးမြည်တမ်းရမည် အကြောင်းပြုတော်မူပြ။ ၉တံခါးရွက်တို့ သည် မြေ၌ မြုပ်လျက်ရှိကြ၏။
ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ချိုးဖဲ့တော်မူပြီ။ ရှင်ဘုရင်နှင့် မင်းသားတို့သည် သာသနာပလူတို့ တွင် နေရကြ၏။
တရားတော်မရ။ ပရောဖက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို မခံမရကြ။ ၁၀ဇိအုန်သတို့ သမီး၏

အသက်ကြီးသောသူတို့သည် မြေမှုန့်ကို မိမိတို့ ခေါင်းပေါ်မှာ ပစ်တင်လျက် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်း
လျက် မြေပေါ်မှာ ထိုင်၍ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သူကညာတို့သည်
ခေါင်းကိုငိုက်ဆိုက်ညွတ်လျက် နေကြ၏။ ၁၁ငါ၏ လူမျိုးသတို့သမီးပျက်စီးသောကြောင့်၊ ငါသည် မျက်ရည်ကျ၍
မျက်စိပျက်လေပြီ။ ဝမ်း၌ ဆူလှိုက်ခြင်း ရှိ၍ အသည်းလည်း မြေပေါ်မှာ သွန်းလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊
သူငယ်နှင့် နို့စို့ကလေးတို့သည် မြို့လမ်း၌ အားပျက်လျက် နေကြ၏။ ၁၂သူတို့ကလည်း
ဆန်စပါးနှင့်စပျစ်ရည်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု ရန်သူညှဉ်းဆဲသော သူကဲ့သို့ မြို့လမ်း၌ အားပျက်လျက်၊
အမိရင်ခွင်၌ မိမိအသက်ကိုသွန်းလျက်၊ အမိကို မေးတတ်ကြသည်တကား။
၁၃အိုယေရုရှလင်သတို့သမီး၊ သင်၏အမှု၌အဘယ်သက်သေကို ငါပြရမည်နည်း။ အိုဇိအုန်
သတို့သမီးကညာ သင့်ကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ သင်နှင့်အဘယ်သူကိုငါခိုင်းနှိုင်းရမည်နည်း။ သင်၏
ပြိုပျက်ရာသည် သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ ကျယ်သောကြောင့် အဘယ်သူပြုပြင်နိုင်သနည်း။ ၁၄သင်၏
ပရောဖက်တို့သည် အချည်းနှီးသောအရာ မိုက်သောအရာတို့ ကို သင့်အဘို့မြင်ကြပြီ။ သိမ်းသွားချုပ်ထား
သောအမှုကိုပြေစေခြင်းငှါ၊ သင်၏အပြစ်ကို မဘော်ပြဘဲ မှားသောရူပါရုံ၊လမ်းလွှဲစရာအရာကို
သင့်အဘို့မြင်ကြပြီ။ ၁၅လမ်း၌ ရှောက်သွားသမျှသောသူတို့က ဂုဏ်သရေအထွဋ်၊ မြေတပြင်လုံး ရွှင်လန်းရာ
ဘွဲ့ရှိသော မြို့ကား ဤမြို့လောဟု ယေရုရှလင်သတို့သမီးကို လက်ခုတ်တီးလျက်၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက်၊
ခေါင်းကိုညိတ်လျက် မေးတတ်ကြ၏။ ၁၆သင်၏ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် သင့်တဘက်၌ နှုတ်ကို ဖွင့်ကြ၏။
ငါတို့သည် သူ့ကို မျိုပြီ။ အကယ်စင်စစ် ဤသည်နေ့ကား၊ ငါတို့မြော်လင့်ခဲ့ပြီးသောနေ့ ဖြစ်၏။
ငါတို့တွေ့မြင်ရပြီဟု ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုလျက် အံ့သွားကို ခဲကြိတ်လျက် ဆိုကြ၏။ ၁၇ထာဝရဘုရားသည်
ကြံစည်သောအမှုကို ပြုတော်မူပြီ။ ရှေးကာလ၌ မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို ပြည့်စုံစေတော်မူပြီ။
မနှမြောဘဲ ဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။ ရန်သူသည် သင်၏အပေါ်မှာ ဝမ်းမြောက်ရသောအခွင့်ကို ပေး၍၊ ရန်သူ၏
ဦးချိုကို ချီးမြှင့်တော်မူပြီ။ ၁၈သူတို့သည် စိတ်နှလုံးထဲက ထာဝရဘုရား ကို အော်ဟစ်ကြ၏။
အိုဇိအုန်သတို့သမီး၏ မြို့ရိုး၊ သင်၏ မျက်ရည်သည် မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့ နေ့ညဉ့်မပြတ် စီးစေ လော့။ ကိုယ်ကို
မငြိမ်းစေနှင့်။ သင်၏ မျက်ဆန်ကိုလည်း မငြိမ်းစေနှင့်။ ၁၉ညဦးယံအချိန်၌ ထ၍ အော်ဟစ်လော။
ထာဝရဘုရား၏ မျက်နှာတော်ရှေ့မှာ သင်၏ နှလုံးကို ရေကဲ့သို့ သွန်းလောင်းလော့။ ငတ်မွတ်၍
ခပ်သိမ်းသော လမ်းဝမှာ အားပျက် လျက်နေသောသင်၏ သူငယ်တို့ကို အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊
အထံတော်သို့ သင်၏ လက်ကို ချီဆန့်လော့။ ၂၀အို ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူ၌
ဤသို့စီရင်တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင် တော်မူပါလော့။ မိန်းမ သည် မိမိရင်သွေး၊ မိမိချီပိုက်သော သားကို
စားရပါမည်လော။ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက် သည် ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌
အသေသတ်ခြင်းကို ခံရပါမည်လော။ ၂၁လူအကြီးအငယ်တို့သည် လမ်း၌ မြေပေါ်မှာ တုံးလုံး နေရကြပါ၏။
အကျွန်ုပ်၏ လုလင်ပျိုနှင့်အပျိုတို့သည် ထားဖြင့် သေရကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် အမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌၊
သူတို့ကို မသနားဘဲ ကွပ်မျက်တော်မူပြီ။ ၂၂ပွဲသဘင်နေ့၌ လူတို့ကို ခေါ်ဘိတ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌
ကြောက် မက်ဘွယ်သော အရာတို့ကို ခေါ်ဘိတ်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရား အမျက် တော်ထွက် သောနေ့၌
အဘယ်သူမျှ မလွတ်၊ မကျန်ကြွင်းပါ။ အကျွန်ုပ်ချီပိုက်ကျွေးမွေးသော သူတို့ကို အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူသည်
ဖျက်ဆီးပါပြီ။

၃

၁ငါသည် ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်ကြိမ်လုံးအောက်၌ ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်၏။ ၂ငါ့ကို
သွေးဆောင်၍ အလင်းသို့ မပို့၊ မှောင်မိုက်ထဲသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ၃အကယ်စင်စစ် ငါ့ကို တနေ့လုံး
အထပ်ထပ် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ ၄ငါ့အရေနှင့် အသားကို ဆွေးရိစေ၍၊ ငါ့အရိုးတို့ကိုလည်း ချိုးတော်မူ၏။
၅ငါ့တဘက်၌ တပ်တည်၍ ခါးသောအရာ၊ ပင်ပန်းစရာအကြောင်း တို့နှင့် ဝိုင်းတော်မူ၏။

၆သေလွန်သောသူတို့ကို ပြုတတ်သကဲ့သို့၊ ငါ့ကို မိုက်သော အရပ်သို့ ထားတော်မူ၏။ ၇ငါမထွက်နိုင်အောင်
ဝင်းခတ်၍ လေးသောသံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်တော်မူ၏၊ ၈ထိုမျှမက ငါသည် ကြွေးကြော်အော်ဟစ်၍
ဆုတောင်းသော်လည်း ငြင်းပယ်တော်မူ၏။ ၉ငါသွားရာလမ်းကို ကျောက်ထရံနှင့်ပိတ်၍
ကောက်သောလမ်းဖြင့် သွားစေတော်မူ၏။ ၁၀ငါ့ကို ချောင်းမြောင်းသောဝက်ဝံကဲ့သို့၎င်း၊ မထင်ရှားသော
အရပ်၌နေသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၁ငါ့ကိုလမ်းလွဲစေပြီးလျှင် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ ဖျက်ဆီး
တော်မူ၏။ ၁၂လေးတော်ကို တင်၍ ပစ်စရာ စက်အရာ၌ ငါ့ ကိုထားတော်မူ၏။ ၁၃မြားတော်တို့ကိုလည်း
ငါ့ကျောက် ကပ်ကို ခွင်းစေတော်မူ၏။ ၁၄ ငါသည် ငါ၏ လူတို့တွင် ကဲ့ ရဲ့စရာအကြောင်းနှင့် တနေ့လုံး
သီချင်းဆိုစရာအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်တကား။ ၁၅ခါးသောဆေးနှင့်ငါ့ကိုဖြည့်၍၊ ဒေါနနှင့် ယဇ်မူးစေတော်မူ၏။
၁၆ကျောက်စရစ်ကို ကျွေး၍ ငါ့ သွားတို့ကို ချိုးတော်မူ၏။ မီးဖိုပြာနှင့် ဖုံးအုပ်တော်မူ၏။ ၁၇ငါ၏ ဝိညာဉ်ကို
ချမ်းသာနှင့်ဝေးစွာ ရွှေ့တော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည် မင်္ဂလာအကြောင်းကို မေ့လျော့၏။ ၁၈သို့ဖြစ်၍ ငါသည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အစွမ်းသတ္တိ နှင့် မြော်လင့် စရာအကြောင်းပျက်လေပြီဟု ဆိုရ၏။
၁၉အကျွန်ုပ်ခံရသော ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်းကို၎င်း၊ ဒေါနနှင့် သည်းခြေအရည်ကို၎င်းအောက်မေ့တော်မူပါ။
၂၀ကေန်အမှန် အောက်မေ့တော်မူလိမ့်မည်။ ၂၁ထိုသို့ အကျွန်ုပ်၏ စိတ်နှလုံးသည် ဆင်ခြင်၍ သတိရှိသောအခါ
မြော်လင့်စရာ အခွင့်ရှိပါ၏။ ၂၂ထာဝရဘုရားသနားတော်မူ၍ ကရုဏာတော်သည် မကုန်သောကြောင့်၊
ငါတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်ဘဲ နေကြ၏။ ၂၃နံနက်တိုင်းကရုဏာတော်အသစ်ကို ခံရကြ၏။
သစ္စာတော်သည် ကြီးမြတ်ပါ၏။ ၂၄ငါ့ဝိညာဉ်၏ သဘောဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အဘို့
ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်ကိုယ်တော်ကို ငါမြော်လင့်ပါ၏။ ၂၅ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သောသူနှင့်
ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်အား ထာဝရဘုရား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ၂၆ကယ်တင်တော်မူ
မည်ဟု မြော်လင့်လျက် ငြိမ်ဝပ်စွာစောင့်၍ နေကောင်း၏။ ၂၇လူသည်အသက်ပျိုစဉ်အခါ ထမ်းဘိုးကို
ထမ်းကောင်း၏။ ၂၈ထမ်းဘိုးကို တင်တော်မူသောကြောင့် တယောက်တည်း ထိုင်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေစေ။
၂၉မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိကောင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်လျက်၊ မိမိနှုတ်ကိုမြေမှုန့်၌ကပ်စေ။ ၃၀ရိုက်သောသူအား
မိမိပါး ကိုပေး၍၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် ပြည့်ဝစေ။ ၃၁အကြောင်းမူကား ထာဝရဘုရားသည်
အစဉ်စွန့်ပစ်တော်မမူတတ်။ ၃၂ဝမ်းနည်းစေတော်မူသော်လည်း၊ ကရုဏာတော်များပြားသည်နှင့်အညီ သနား
တော်မူလိမ့်မည်။ ၃၃ဆင်းရဲစေချင် သောစိတ်နှင့် လူသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ ဝမ်းနည်းစေတော်မူသည်မဟုတ်။
၃၄ချုပ်ထားသော ပြည်သား အပေါင်းတို့ကို ခြေနှင့် နင်းကြိတ်ခြင်းအမှု၊ ၃၅လူခံထိုက်သောတရားကို
အမြင့်ဆုံးသောဘုရား မျက်မှောက်၌ ဖျက်ခြင်းအမှု၊ ၃၆သူ တပါးကို မတရားသဖြင့် ရှုံးစေခြင်းအမှုတို့ကို
ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မမူ။ ၃၇ထာဝရဘုရားမှာ ထားတော်မမူဘဲ၊ အဘယ်သူသည် ပြော၍
တစုံတခုကို ဖြစ်စေနိုင်သနည်း၊ ၃၈အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်ရှိ သည်အတိုင်း၊ မင်္ဂလာနှင့်
အမင်္ဂလာ ဖြစ်တတ်သည် မဟုတ်လော။ ၃၉အသက်ရှင်သော လူသတ္တဝါသည် အဘယ်ကြောင့် မြည်တမ်း
ရမည်နည်း။ မိမိဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် မြည်တမ်းရမည် လော။ ၄၀ငါတို့သည် ကိုယ်လိုက်သောလမ်းတို့ကို
စစ်ကြောစုံ စမ်း၍၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်သွားကြကုန်အံ့။ ၄၁ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော
ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ နှလုံးနှင့်လက်တို့ကို ချီကြွကြကုန်အံ့။
၄၂အကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်မှားပုန်ကန်မိပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် အပြစ်လွှတ်တော်မမူပါ။
၄၃အမျက်တော် ထွက်၍ မျက်နှာလွှဲတော်မူ၏။ တဖန်အကျွန်ုပ်တို့ကိုလိုက်၍ ကရုဏာမရှိဘဲ
ကွက်မျက်တော်မူ၏။ ၄၄အကျွန်ုပ်တို့၏ ပဋ္ဌနာ စကားသည် အထံတော်သို့ မပေါက်နိုင်အောင် မိုဃ်းတိမ်ဖြင့်
ကိုယ်ကို ကွယ်ကာတော်မူ၏။ ၄၅အကျွန်ုပ်တို့ကို လူမျိုးတို့တွင် လှည်းပစ်သော တန်မြက်ချေးအမှိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊
ရွံစရာအရာကဲ့သို့၎င်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ ၄၆ရန်သူအပေါင်း တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့တဘက်၌ နှုတ်ကို ဖွင့်ကြပါ၏။

၄၇အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြောက်လန့်ဘွယ်သောအရာထဲသို့၎င်း၊ တွင်းထဲသို့၎င်း၊ သုတ်သင်ပယ်ရှားဖျက်ဆီး
ခြင်းထဲသို့၎င်း ရောက်ကြပါပြီ။
၄၈ငါ၏ လူမျိုးသတို့သမီး ပျက်စီးသောကြောင့်၊ ငါ့မျက်စိသည် မြစ်ရေဖြစ်၍ စီးလျက်ရှိ၏။ ၄၉-
၅၀ထာဝရဘုရား သည် ကောင်းကင်ကငုံ့ကြည့်၍ ရှုမှတ်တော်မမူမှီတိုင်အောင်၊ ငါ့မျက်ရည်သည် ကျ၍
အစဉ်မပြတ် ယိုစီးလျက်ရှိ၏၊ ၅၁ငါ၏ မြို့သမီးအပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့် ငါ့မျက်စိသည် ငါ့နှလုံးကို
ပူစေတတ်၏။
၅၂အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ့ကို ရန်ပြုသောသူတို့သည် ငှက်ကို လိုက်၍ ရှာသကဲ့သို့ ငါ့ကို လိုက်၍
ရှာကြ၏။ ၅၃မြေကြီးတွင်း၌ ငါ့အသက်ကိုဖြတ်၍ ငါ့အပေါ်မှာ ကျောက်ကို တင်ထားကြ၏။
၅၄ငါ့ခေါင်းကိုရေလွှမ်းမိုးသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ဆုံးရှုံးပြီဟု ဆိုရ၏၊ ၅၅အိုထာဝရဘုရား နက်သောမြေတွင်းထဲက
အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ နာမကိုခေါ်ပါ၏။ ၅၆အကျွန်ုပ်ခေါ်သံကို ကြားတော်မူသည်ဖြစ်၍ ၊ အကျွန်ုပ်
ညည်းတွားအော်ဟစ်သောအခါ နားတော်ကို လွှဲတော် မမူပါနှင့်။ ၅၇အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို
ဟစ်အော်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် ချဉ်းကပ်တော်မူ၍ မကြောက်နှင့် ဟုမိန့်တော်မူပြီ။
၅၈အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်နှင့်ဆိုင်သောအမှုကို စောင့်၍ ရွေးနှုတ်တော် မူပြီ။
၅၉အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုမြင်တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်အဘို့
တရားစီရင် တော်မူပါ။ ၆၀သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့သမျှ နှင့် မကောင်းသော အကြံရှိသမျှကို
ကိုယ်တော်မြင်တော်မူပြီ။ ၆၁အိုထာဝရဘုရား သူတို့ကဲ့ရဲ့သောအကြောင်းနှင့် မကောင်းသော အကြံရှိ
သမျှကို၎င်း၊ ၆၂အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့၏အပြစ်တင်ခြင်း၊ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ တနေ့လုံးကြံစည်
ခြင်းကို၎င်း ကိုယ်တော်ကြားတော်မူပြီ။ ၆၃သူတို့ထိုင်ခြင်း၊ ထခြင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်
သူတို့သီချင်းဆိုစရာ အကြောင်းဖြစ်ပါ၏။ ၆၄အိုထာဝရဘုရား သူတို့ကျင့်သောအကျင့်နှင့်အလျောက်
အကျိုးအပြစ် ကို ဆပ်ပေးတော်မူပါ။ ၆၅သူတို့စိတ်နှလုံးကို ခိုင်မာစေ၍ ကျိန်တော်မူပါ။ ၆၆အမျက်တော်ထွက်၍
သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ မိုဃ်းကောင်းကင် အောက်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှားတော်မူပါ။

၄

၁ရွှေသည် အလွန် သမ်းညိုသည်တကား။ အကောင်းဆုံးသော ရွှေသည် အလွန်ဖောက်ပြန်
သည်တကား၊ သန့်ရှင်းသော ကျောက်တို့သည် ခပ်သိမ်းသော လမ်းဝတို့၌ ဖရိုဖရဲ ကွဲပြားလျက် ရှိကြ၏။
၂အမြတ်ဆုံးသော ရွှေနှင့်အမျှ အလွန်အဘိုးထိုက်သော ဇိအုန်မြို့သားတို့ကို၊ အိုးထိန်းသမားလုပ်သော
မြေအိုးကဲ့သို့ မှတ်တတ်သည်တ ကား။ ၃မြေခွေးမတို့ပင် မိမိတို့သားငယ်တို့အား နို့သီးကို ပေး၍
နို့တိုက်တတ်၏။ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးမူကား တော၌ နေသောကုလားအုပ် ငှက်ကဲ့သို့ ကြမ်းကြုတ်သော
သဘောရှိ၏။ ၄နို့စို့ကလေးသည် နို့ငတ်သောကြောင့် လျှာသည် အာခေါင်၌ ကပ်လျက်ရှိ၏။ သူငယ်တို့သည်
မုန့်ကိုတောင်း၍ အဘယ်သူမျှမပေး။ ၅ကောင်းမွန်စွာ စားတတ် သောသူတို့သည် ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ လမ်း၌
နေကြ၏။ နီမောင်းသော အိပ်ရာပေါ်မှာ ပျော်မွေ့ဘူးသော သူတို့သည် နောက်ချေးပုံကိုဘက်ရကြ၏။
၆အဘယ်သူမျှ အားမထုတ်ဘဲချက်ခြင်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော၊ သောဒုံမြို့ခံရ သောအပြစ်ဒဏ်ထက်၊
ငါ၏ လူမျိုးသတို့သမီးခံရသောအပြစ်ဒဏ်သည် သာ၍ ကြီးပေ၏။ ၇သူ၏ မှူးမတ်တို့သည်
မိုဃ်းပွင့်ထက်သန့်ရှင်း၍ နို့ရည်ထက်လည်း ဖြူကြ၏။ သူတို့အသားသည် ကျောက်နီထက်နီ၏။
သွေးကြောလည်း နီလာနှင့်တူ၏၊ ၈ယခုမူကား၊ သူတို့အဆင်းသည် မှောင်မိုက်ထက် မည်းသည်ဖြစ်၍ လမ်း၌
မထင်ရှား။ သူတို့အရေ သည် အရိုး၌ကပ်၍ ထင်းကဲ့သို့ သွေ့ခြောက်လေ၏။ ၉ထားဖြင့်သေသောသူသည်၊
ငတ်မွတ်၍ သေသောသူသည် ထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိ၏။ ငတ်မွတ်၍ သေသောသူသည်
အသီးအနှံပြတ်ခြင်းအားဖြင့် ထိုးဖောက်၍ ပိန်ကြုံရ၏။ ၁၀စိတ်ကြင်နာသောတတ်သော မိန်းမတို့သည်
မိမိတို့သားကိုပင် ပြုတ်ရကြ၏။ ငါ၏ လူမျိုးသတို့သမီးသည် ပျက်စီး သောကာလ၌ မိမိတို့သားကိုပင်

စားရကြ၏။ ၁၁ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်ကို စုံလင်စေတော်မူပြီ။ ပြင်းစွာ သော အမျက်အရှိန်ကို
လွှတ်တော်မူပြီ။ ဇိအုန်မြို့ကို မီးရှို့၍ မြို့ရိုးအမြစ်တိုင်အောင် လောင်စေတော်မူပြီ။ ၁၂ရန်ပြုသော သူနှင့်
စစ်တိုက်သော သူသည် ယေရုရှလင်မြို့တံခါးအတွင်းသို့ ဝင်နိုင်သည်ဟု လောကီရှင်ဘုရင်နှင့် လောကီသတ္တဝါ
တစုံတယောက်မျှ မယုံကြ။
၁၃ယေရုရှလင်မြို့အလယ်၌ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို သတ်တတ်သော မြို့သားပရောဖက်တို့၏
ဒုစရိုက် များနှင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့၏ အပြစ်များကြောင့် ဤအမှုသည် ရောက်လေပြီ။ ၁၄ထိုသူတို့သည်
အရူးကဲ့သို့ လမ်း ၌ လှည့်လည်၍ လူအသွေးနှင့် လူးသောကြောင့် သူတို့အဝတ်ကို အဘယ်သူမျှ မထိဝံ့။
၁၅သွားကြ။ မစင်ကြယ် သောသူတို့၊ သွားကြ၊ သွားကြ။ မထိကြနှင့်ဟု သူတပါးတို့သည် ဟစ်တတ်ကြ၏။
အဝေးသို့ပြေး၍ အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လှည်ရသောအခါ သာသနာပလူတို့သည်က၊ သူတို့သည် မတည်းမနေရဟု
ဆိုတတ်ကြ၏။ ၁၆ထာဝရဘုရား သည် အမျက်တော်ထွက်၍ သူတို့ကို ကွဲပြားစေတော်မူပြီ။ သူတို့အမှုကို
ကြည့်ရှုတော်မမူ။ သူတပါးတို့သည်လည်း ယဇ် ပုရောဟိတ်တို့ကို မရိုသေ၊ အသက်ကြီးသူတို့ကို
အားမနာဘဲ နေကြ၏။ ၁၇ငါတို့သည် ရှိစဉ်တွင် မစမည့်သူကို မြော်လင့်၍ မမြင်ရကြ။ မကယ်တင်နိုင်သော
လူမျိုးတို့ကို ကင်းစင်ပေါ်မှာ အကျိုးမရှိဘဲစောင့်ကြပြီ။ ၁၈ငါတို့သည် လမ်း၌ မသွားရမည်အကြောင်း
ငါတို့ခြေရာကို လိုက်ရှာကြ၏။ ငါတို့သည် ဆုံးချိန်နီးပြ။ ၁၉ငါတို့ကို လိုက်၍ ရှာသော သူတို့သည်
မိုဃ်းကောင်းကင်ရှေ့လင်းတ ထက်သာ၍ လျင်မြန်ကြ၏။ တောင်ရိုးပေါ်မှာ လိုက်ရှာကြ၏။ တော၌လည်း
ချောင်းမြောင်းကြ၏။ ၂၀ဝင်သက်ထွက်သက်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသော
အရှင်တို့ကို မြေတွင်း၌ ဘမ်းမိကြပြီ။ ထိုအရှင်၏ ဘုန်းတော်ကို ခိုလှုံ၍၊ ငါတို့သည် သာသနာပ လူတို့တွင်
အသက်ချမ်းသာရလိမ့် မည် ဟု အထက်ကဆိုတတ်ကြ၏။
၂၀ဥဇပြည်၌နေသော ဧဒုံသတို့သမီး၊ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလော့။ ဖလားတော်သည် သင်ရှိရာသို့
ကူးသွား လိမ့်မည်။ သင်သည် ယစ်မူး၍ အဝတ်အချည်းစည်းရှိရလိမ့်မည။ ၂၂အုဇိအုန်သတို့သမီး
သင်ခံထိုက်သမျှသော အပြစ်ဒဏ်ကုန်ပြီ။ သင်သည် နောက်တဖန် သိမ်းသွားခြင်းကို မခံရ။ အိုဧဒုံသတို့သမီး
သင်ပြုသော ဒုစရိုက်ကို စစ်ကြော၍ သင်၏ အပြစ်ကို ဘော်ပြတော်မူမည်။

၅

၁အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ရောက်သောအမှုကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ ခံရသော
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ကြည့်ရှု၍ ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ ၂အကျွန်ုပ်တို့ အမွေခံရာမြေသည် တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ငင်း၊
နေရာအိမ်တို့သည်လည်း တကျွန်းတနိုင်ငံသား တို့လက်သို့ငင်းရောက်ပါပြီ။ ၃အကျွန်ုပ်တို့သည် မိဘမရှိသော
သူငယ် ဖြစ်ကြပါ၏။ အဘဆုံးပါပြီ။ အမိသည် မုတ်ဆိုးမကဲ့သို့ နေရပါ၏။ ၄ငွေပေးမှရေကိုသောက်ရပါ၏။
ထင်းကိုလည်း ဝယ်ရပါ၏။ ၅ထမ်းဘိုးကို အစဉ်ထမ်းရပါ၏။ မရပ်မနေ လုပ်ကိုင်ရပါ၏။ ၆စားစရာကို ရခြင်းငှါ
အဲဂုတ္တုပြည်သား အာရှုရိပြည်သားတို့၌ ကျွန်ခံရပါ၏။ ၇ဘိုးဘေးတို့ သည် ပြစ်မှား၍ သေပြီးမှ
အကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့အပြစ်များကို ခံရပါ၏။ ၈သူ့ကျွန်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုး ကြပါ၏။
သူတို့လက်မှ အဘယ်သူမျှ မကယ်မနှုတ်ပါ။ ၉တော၌ ထားဘေးနှင့် တွေ့၍ အသေခံလျက် စားစရာကို
ရှာကြရပါ၏။ ၁၀မွတ်သိပ်ခြင်းအရှိန်ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၏ အရေသည် မီးဖိုကဲ့သို့ မည်းပါ၏။
၁၁ဇိအုန်မြို့၌ မိန်းမများကိုငင်း၊ ယုဒမြို့ရွာတို့၌ မိန်းမပျိုကိုငင်း အဓမ္မပြုကြပါ၏။ ၁၂မှူးမတ်တို့ကို
လက်ဖြင့် ဆွဲထားကြပါ၏။ အသက်ကြီးသောသူတို့ကိုလည်း မရိုသေကြပါ။ ၁၃လူပျိုတို့သည် ကြိတ်ဆုကို
ထမ်းရကြပါ၏။ သူငယ်တို့သည်လည်း ထင်းအောက်မှာ လဲရကြပါ၏။ ၁၄အသက်ကြီးသူတို့သည်
မြို့တံခါးဝ၌ငင်း လူပျိုတို့သည် ပွဲသဘင်၌ငင်း ကွယ်ပျောက်ကြပါ၏။ ၁၅အကျွန်ုပ်တို့သည် နှလုံးရွှင်လန်း
ခြင်းပြတ်၍၊ ကခြင်းအရာ၌ညည်းတွားခြင်း ရှိကြပါ၏။ ၁၆အကျွန်ုပ်တို့ဆောင်းသောသရဖူသည်ကျပါပြီ။
အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားသောကြောင့် အမင်္ဂလာရှိကြပါ၏။ ၁၇ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ပျက်

ကြပါပြီ။ ထိုအပြစ်ကြောင့် မျက်စိတို့သည်လည်း မှဲ့ကြပါပြီ။ ၁၈လူသူဆိတ်ညံလျက်ရှိသော ဇိအုန်
တောင်ပေါ်မှာ မြေခွေးတို့သည် သွားလာကြပါ၏။ ၁၉အိုထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်သည် နိစ္စအမြဲတည်
တော်မူ၏။ ပလ္လင်တော်သည်လည်း ထာဝရပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏။ ၂၀ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်
တို့ကို အစဉ်မပြတ် မေလျော့တော်မူသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ကာလကြာမြင့်စွာ စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း။
၂၀အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပြန်၍ လာကြပါမည်။ ရှေးကာလကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့
ပြန်၍လာကြပါမည်။ ရှေးကာလ ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကာလကို အသစ်ပြန်ပြုပြင်တော်မူပါ။ ၂၂အကယ်၍
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ရှင်းရှင်းပယ် တော်မူမည်လော။ ပြင်းစွာအမျက် ထွက်တော်မူ မည်လော။

ပရောဖက်ယေရမိမြည်တမ်းသော စကားပြီး၏။

ယေဇကျေလအနာဂတ္တိကျမ်း။

THE BOOK OF THE PROPHET EZEKIEL.

၁

၁-၂သက္ကရာဇ် သုံးဆယ်ပြည့်၊ ယေခေါနိမင်းကြီး နန်းကျ ပဥ္စမနှစ်၊ စတုတ္ထလ ငါးရက်နေ့၌ ငါသည်
သိမ်းသွား သော သူတို့တွင် ခေဗာမြစ်နားမှာ ရှိနေစဉ်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ပွင့်၍ ဘုရားသခင်၏
ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတို့ကိုမြင်ရ၏။ ၃ထိုအခါ ခါလဒဲပြည်၊ ခေဗာမြစ်နားမှာ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
ယဇ်ပုရောဟိတ်ဗုဇိသား ယေဇကျေလ အမည် ရှိသော ငါဆီသို့ ရောက်၍ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည်
ငါ့အပေါ်မှာတင်လျက် ရှိ၏။

၄ငါကြည့်ရှု၍ ပြင်းစွာသောလေ ကြီးစွာသောမိုဃ်းတိမ် ထွန်းလင်းသော မီးစက်သည်
မြောက်မျက်နှာမှ ပေါ်လာ၏။ မီးစက်ထဲက ဟရုမေလ ရွှေရောင်ထွက်လေ၏။ ၅ထိုမီးစက်ထဲမှာ သတ္တဝါ
လေးပါးတို့သည် ထင်ရှားကြ ၏။ ထိုသတ္တဝါတို့၏ အဆင်းသဏ္ဍာန်ဟူမူကား၊ လူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်၍
၆မျက်နှာလေးခုစီ အတောင်လည်း လေး ခုစီရှိကြ၏။ ၇ခြေထောက်သည်ဖြောင့်သော ခြေထောက်ဖြစ်၏။
ခြေဘဝါးသည် နွားသငယ်၏ ခြေဘဝါးကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဦးသစ်သောကြေးဝါကဲ့သို့ တောက်လေ၏။
ကိုယ်လေးမျက်နှာအတောင်အောက်၌ လူလက်ရှိ၏၊ ၈ထိုလေးပါးတို့သည် မျက်နှာတို့နှင့်၎င်း၊
အတောင်တို့နှင့်၎င်း ပြည့်စုံကြ၏။ ၉အတောင်ချင်းတခုနှင့်တခုစပ်လျက်ရှိ၍၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သွားသောအခါ
တပါးမျှ မလှည့်ဘဲ တည့်တည့်သွားတတ်ကြ၏။ ၁၀မျက်နှာအဆင်းသဏ္ဍာန်ဟူမူကား သတ္တဝါလေးပါး တို့သည်
လကျာဘက်၌ လူမျက်နှာ ခြင်္သေ့မျက်နှာနှင့်၎င်း လက်ဝဲဘက်၌ နွားမျက်နှာ ရွှေလင်းတမျက်နှာနှင့် ပြည့်စုံ
ကြ၏။ ၁၁အတောင်များတို့သည် အထက်သို့ပြန့်၍၊ အတောင်နှစ်ခုချင်းစပ်လျက်၊ နှစ်ခုဖြင့် ကိုယ်ကို
ဖုံးအုပ်လျက် ရှိ ကြ၏။ ၁၂ထိုသတ္တဝါတို့သည် ဝိညာဉ်တော်သွားခွင့်ရှိသည်အတိုင်း သွားကြ၏။
သွားသောအခါ တပါးမျှမလှည့်ဘဲ တည့်တည့် သွားတတ်ကြ၏။ ၁၃ထိုသတ္တဝါတို့၏ အဆင်းရောင်သည်ကား
တောက်သောမီးခဲအရောင်၊ မီးခွက်အ ရောင်နှင့်တူ၏။ မီးသည် တောက်လျက် သတ္တဝါတို့တွင် အနှံ့အပြား
လှည့်လည်၍ မီးထဲက လျှပ်စစ်ပြက်လေ၏။ ၁၄သတ္တဝါတို့သည်လည်း လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့ အရောင်တောက်၍
ပြေးလျက် ပြန်လာလျက် ရှိကြ၏။

၁၅ထိုသတ္တဝါတို့သည် ငါကြည့်ရှုစဉ်၊ သူတို့အနားမှာ လေးပိုင်းရှိသော ရထားဘီးတခုစီ ထင်ရှား၏။
၁၆ထိုရထားဘီးတို့၏ အဆင်းအရောင်သည်ကား၊ ကျောက်မျက်ရွှဲအဆင်းအရောင်နှင့်တူ၏။ ထိုလေးခုတို့သည်
အဆင်းအရောင် တညီတည်းရှိကြ၏။ ပုံသဏ္ဍာန်မူကား ဘီးတခုထဲ၌ ဘီးတခုတပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။
၁၇သွားသောအခါ ဘီးလေးမျက်နှာတို့သည် တညီတည်းဖြစ်၍ မလှည့်ဘဲ သွားတတ်ကြ၏။
၁၈ဘီးဝန်းတို့သည်လည်း မြင့်၍ ကြောက်မက် ဘွယ် ဖြစ်ကြ၏။ ထိုလေးပါးတို့သည် မျက်စိနှင့် ပြည့်ကြ၏။
၁၉သတ္တဝါတို့သည် သွားသည့်အခါ ဘီးတို့သည်လည်း ထပ်ကြပ် ပါကြ၏။ ၂၀သတ္တဝါတို့သည် မြေကြီးနှင့်ကွာ၍
တက်သောအခါ ဘီးတို့သည်လည်း တက်ကြ၏။ ဝိညာဉ် တော်သွားခွင့်ရှိသည်အတိုင်း သူတို့သည်လည်း
သွားကြ၏။ ဘီးတို့သည်လည်း သူတို့နှင့် ထပ်ကြပ်မခွာလိုက်ကြ ၏ သတ္တဝါတို့၏ ဝိညာဉ်သည် ဘီးတို့၌ရှိ၏။
၂၁သူတို့ရပ်သောအခါ ဘီးတို့သည်လည်း ရပ်ကြ၏။ မြေကြီးနှင့်ကွာ၍ တက်သောအခါ ဘီးတို့သည်လည်း
သူတို့နှင့် လိုက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သတ္တဝါတို့၏ ဝိညာဉ်သည် ဘီးတို့၌ ရှိ၏။ ၂၂ထိုသတ္တဝါတို့၏
ခေါင်းများအပေါ်မှာ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်၏ အဆင်းအရောင်သည်ရှိ၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော
ကျောက်သလင်းမျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၂၃မိုဃ်းမျက်နှာကြက်အောက်မှာ သူတို့အတောင်များသည်
တခုသို့ တခုတည့်တည့်ပြန့်လျက်ရှိ၍ ပြင်ဘက်၌လည်း ကိုယ်ကို ဖုံးစရာဘို့ အတောင်နှစ်ခုစီရှိ၏။
၂၄သူတို့သွားသောအခါ သမုဒ္ဒရာရသံကဲ့သို့၎င်း အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အသံတော်ကဲ့သို့၎င်း၊
အတောင်တို့မြည်သံကို ငါကြား၏။ စကားသံသည် လည်း လူအလုံးအရင်း၏ စကားသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။

ရပ်သောအခါ အတောင်တို့ကို ချလျက်နေကြ၏၊ [၂၅]ရပ်၍ အတောင် တို့ကို ချသောအခါ သူတို့၏ ခေါင်းများအပေါ်မှာ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်ထဲကစကားသံသည် ထွက်၏။

[၂၆]သူတို့ခေါင်းများအထက် မိုဃ်းမျက်နှာကြက်အပေါ်၌လည်း နီလာကျောက်ကဲ့သို့ အဆင်းအရောင်ရှိသော ရာဇပလ္လင်သဏ္ဍာန်ပေါ်၏။ ပလ္လင်သဏ္ဍာန်အပေါ်၌လည်း လူပုံသဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ပေါ်၏။ [၂၇]ပလ္လင်အတွင်း၌၎င်း၊ ပတ်လည်၌၎င်း၊ ခါးသဏ္ဍာန်မှသည် အထက်ပိုင်း၌ ဟာရှမေလ ရွှေအရောင်နှင့်မီးအရောင်ကဲ့သို့ ထင်ရှား၏။ အောက်ပိုင်း၌ မီးအရောင်ကဲ့သို့ ထင်ရှား၍ ပတ်လည်၌ ထွန်းတောက် လေ၏။ [၂၈]ထိုသို့ထွန်းတောက်သော အရောင်သည် မိုဃ်း ရွာသောနေ့တွင် မိုဃ်းတိမ်ပေါ်၌ ပေါ်သော သက်တံ့ ၏အရောင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဤရွှေကား ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော် သဏ္ဍာန်အဆင်းအရောင် ဖြစ်သတည်း။

၂

[၁]ထိုဗျာဒိတ်တော်ရူပါရုံကို ငါမြင်သောအခါ ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ တဦးသောသူကလည်း၊ အချင်းလူသား မတ်တပ်နေလော့။ သင့်အား ငါပြောမည်ဟု ငါ့အား ဆိုသံကို ငါကြား၏။ [၂]ထိုသို့ဆိုသောအခါ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အထဲသို့ဝင်၍ မတ်တပ်နေစေသဖြင့်၊ ငါနှင့်ပြောသောသူ၏ စကားကို ငါကြားသည်ကား၊ [၃]အချင်းလူသား ငါ့ကို ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးတည်းဟူသော၊ ယနေ့တိုင်အောင် ဘိုးဘေးတို့နှင့်တကွ ငါ့ကိုအစဉ်ပုန်ကန်၍ ပြစ်မှားသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့သင့်ကို ငါစေလွှတ်မည်။ [၄]ရဲသောမျက်နှာနှင့် ခိုင်မာသော နှလုံးရှိသော အမျိုးသား တို့ရှိရာသို့ သင့်ကို ငါစေလွှတ်၍၊ သင်က၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ဟု သူတို့အား ပြောရမည်။ [၅]သူ တို့သည် ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်၍၊ နားထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ နားမထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ မိမိတို့တွင် ပရောဖက်ရှိ သည်ကို သိရကြမည်။ [၆]အချင်းလူသား သင်သည် ဆူးပင် အမျိုးမျိုးနှင့်တွေ့၍ ကင်းမြီးကောက်တို့တွင် နေရသော် လည်း သူတို့ကို မကြောက်နှင့်။ သူတို့စကားကိုလည်း မကြောက်နှင့်။ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးဖြစ်၍၊ သူတို့စကားကို မကြောက်နှင့်။ သူတို့မျက်နှာရည်ကြောင့် စိတ်မပျက်နှင့်၊ [၇]သူတို့သည် အလွန်ပုန်ကန်တတ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ နားထောင် သည်ဖြစ်စေ၊ နားမထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ ငါ့စကားကို သူတို့အား ဟောပြောရ မည်။ [၈]အချင်းလူသား ငါပြောသော စကားကို နားထောင်လော့။ ထိုပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးကဲ့သို့၊ ပုန်ကန်သော သဘောမရှိနှင့်။ သင့်ပစပ်ကိုဖွင့်၍ ငါပေးသောအရာကိုစားလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ [၉-၁၀]ငါကြည့်၍ စာလိပ်ပါသော လက်သည် ငါ့ဆီသို့ ဆန့်လျက် ရှိ၏။ ထိုစာလိပ်ကို ငါ့ရှေ့မှာ ဖွင့်ဖြန့်သော်အခါ တဘက် တချက်၌ အက္ခရာတင်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းအချက်၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်း အချက်၊ အမင်္ဂလာအချက်များပါသတည်း။

၃

[၁]တဖန် အချင်းလူသား၊ သင်တွေ့သောအရာကိုစားလော့၊ ဤစာလိပ်ကိုစားပြီးလျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ ရှိရာသို့သွား၍ ငါ့စကားကိုဟောပြောလော့ [၂]ဟုမိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ ငါသည်ပါးစပ်ကိုဖွင့်စဉ် [၃]ထိုစာလိပ်ကိုခွံ့တော်မူလျက်၊ အချင်းလူသား၊ ငါပေးသောဤစာလိပ်ကိုစား၍ ဝမ်းပြည့်စေလော့ဟု မိန့်တော်မူသည့် အတိုင်း၊ ငါသည်စား၍ပစပ်၌ပျားရည်ကဲ့သို့ချို၏။

[၄]တဖန်၊အချင်းလူသား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့သွား၍ငါ့စကားကိုဟောပြောလော့။[၅]သင်မသိ မကျွမ်း ၊ နားလည်ခဲသော စကားကို ပြောတတ်သော လူမျိုးရှိရာသို့ သင့်ကို ငါစေလွှတ်သည်မဟုတ်။ ဣသရေလ အမျိုးရှိရာသို့ စေလွှတ်၏။ [၆]သင်မသိမကျွမ်း နားလည်ခဲသောစကား၊ အလျှင်းနားမလည်နိုင်သောစကားကို ပြော တတ်သော လူအမျိုးမျိုးတို့ ရှိရာသို့ စေလွှတ်သည်မဟုတ်။ အကယ်၍ ထိုသို့သော သူတို့ရှိရာသို့စေလွှတ်လျှင်၊သင့်စကားကို နားထောင်ကြလိမ့်မည်။

[၇]ဣသရေလအမျိုးတို့မူကား၊ သင့်စကားကို နားမထောင်ကြ။ ငါ့စကားကိုပင် နားမထောင်ကြ။
ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ခိုင်မာသော နဖူးနှင့် ခိုင်မာသော နှလုံးရှိကြ၏။ [၈]သို့ရာတွင် သူတို့မျက်နှာ
တဘက်၌ သင်၏ မျက်နှာကိုငင်း၊ သူတို့ နဖူးတဘက်၌သင်၏ နဖူးကိုငင်း ငါခိုင်ခံ့စေပြီ။ [၉]သင်၏နဖူးကို
ကျောက်ထက်မက စိန်ထက်သာ၍ ခိုင်မာစေပြီ။ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးဖြစ်၍၊ သင်သည်
မကြောက် နှင့်။ သူတို့မျက်နှာရည်ကြောင့် သင်စိတ်မပျက်နှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
[၁၀]တဖန် အချင်းလူသား၊ သင့်အား ငါပြောလတံ့သမျှသော စကားတို့ကို နားထောင်၍
နှလုံးသွင်းလော့။ [၁၁]သိမ်းသွင်းခြင်းကို ခံရသော သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့ရှိရာသို့သွား၍ အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ဟု သူတို့သည် နားထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ နားမထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ ဟောပြောလော့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
[၁၂]ထိုအခါ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုချီ၍ ထာဝရဘုရားကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ် ဘုန်းတော်သည်
မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ငါနောက်၌ ကြီးစွာသော လှုပ်ရှားခြင်းအသံကို ငါကြား၏။ [၁၃]တခုနှင့်တခု
စပ်လျက်ရှိသော သတ္တ ဝါတို့၏ အတောင်မြည်သံကိုငင်း၊ သူတို့အနားမှာ ဘီးများမြည်သံကိုငင်း၊
ကြီးစွာသောလှုပ်ရှားသံကိုငင်း၊ ငါကြားရ၏။[၁၄]ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကို ချီသွားတော်မူ၍ ငါသည် ခါးသောစိတ်၊
ပူပန်သောစိတ်နှင့် လိုက်ရ၏။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာ လေးလံစွာတင်လျက်ရှိ၏။ [၁၅]
သိမ်းသွားခြင်းကိုခံ ရ၍၊ ခေမာမြစ်နား၊ တေလဗိဗရာ မှာနေကြသော သူတို့ရှိရာသို့ငါရောက်၍ သူတို့နေရာ
အရပ်၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးမိန်းမောတွေ လျက်ရှိ၏။
[၁၆]ခုနစ်ရက်လွန်မှ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီရောက်လာ၍၊ [၁၇]အချင်းလူသား၊
သင့်ကို ဣသရေအမျိုး တွင် ကင်းစောင့်အရာ၌ ခန့်ထားသောကြောင့်၊ ငါသတိပေးသော စကားကို
နားထောင်၍ သူတို့အား ဆင့်ဆိုလော့။ [၁၈]သင်သည် အမှန်သေလိမ့်မည်ဟု၊ လူဆိုးအား
ငါပြောလျက်နှင့်သင်သည် သတိမပေး၊ လူဆိုး၏ အသက်ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှာ၊
လူဆိုးအားသတိပေးသောစကားကို မပြောဘဲနေလျှင် ထိုလူဆိုးသည် မိမိအပြစ်၌ သေလိမ့်မည်။ သူ၏
အသက်ကိုကား ၊ သင်၌ငါတောင်းမည်။ [၁၉]သို့မဟုတ် သင်သည် လူဆိုးကို သတိ ပေးလျက်နှင့် သင်သည်
မိမိပြုသော ဒုစရိုက်ကိုငင်း၊ မိမိလိုက်သော အဓမ္မလမ်းကိုငင်း၊ မရှောင်ဘဲနေလျှင် မိမိ အပြစ်၌ သေလိမ့်မည်။
သင်မူကားကိုယ် အသက်ဝိညာဉ်ကို ကယ်နှုတ်လေပြီ။ [၂၀]တဖန်တုံ ဖြောင့်မတ်သော သူသည်ဖေါက်ပြန်၍
ဒုစရိုက် ကိုပြု၍ငင်း၊ ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်းကို သူ့ရှေ့မှာ ငါထားလျှင် ငင်းသူသည် သေလိမ့်မည်။
သင်သည်သတိမပေး သောကြောင့်၊ သူသည်မိမိအပစ်၌ သေလိမ့်မည်။ သူကျင့်ဘူးသော တရားကို
ပမာဏမပြုရ။ သူ၏ အသက်ကိုကား၊သင်၌ ငါတောင်းမည်။ [၂၀]သို့မဟုတ်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်
ဒုစရိုက်ကိုမပြုမည်အကြောင်းသင်သည်သတိပေး၍ သူသည် ဒုစရိုက် ကိုမပြုဘဲ နေလျှင်၊ သတိပေးကြောင့်
စင်စစ်အသက်ချမ်းသာ လိမ့်မည်။ သင်သည်လည်း ကိုယ် အသက်ဝိညာဉ်ကို
ကယ်နှုတ်လေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။
[၂၂]တဖန်ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာ တင်ပြီးလျှင်၊ သင်ထ၍
လွင်ပြင်သို့သွားလော့။ ထိုအရပ်၌ ငါပြောမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ [၂၃]ငါသည်ထ၍ လွင်ပြင်သို့သွား၏။
ရောက်သောအခါ ခေဗာမြစ်နားမှာ ငါ မြင်ဘူးသော ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည်၊ ရပ်တော်မူ၍ ၊
ငါသည်ပြင်ဝပ်လျှတ်နေ၏။ [၂၄]ဝိ ညာဉ်တော်သည် ငါ့အထဲသို့ဝင်၍၊ မတ်တပ်နေစေလျက် သင်သွားလော့။
ကိုယ်အိမ်၌ ပုန်းရှောင်နေလော့။ [၂၅]အ ချင်းလူသား၊သင်သည် ကြိုးနှင့်ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံ၍ သူတို့တွင်
မထွက်ရ။ [၂၆]သင်သည်သူတို့ကို မဆုံးမဘဲနေ စေခြင်းငှါ၊စကားအလျက်သင့်လျှာကို အာခေါင်၌ကပ်စေမည်။
အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပုန်ကန်တက်သောအ မျိုးဖြစ်ကြ၏။ [၂၇]သို့ရာတွင်သင့်အား ငါပြောသောအခါ
သင့်နှုတ်ကို ငါဖွင့်မည်။ သင်ကအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူ၏ဟု သူတို့အားဟောပြောရမည်။

နားထောင်သောသူသည်နားထောင်စေ။ နားမထောင်သောသူသည် နားမ ထောင်ဘဲနေစေ။ သူတို့သည်
ပုန်ကန်တက်သော အမျိုးဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ အုတ်ပြားကိုယူ၍ သင့်ရှေ့မှာထားပြီးလျှင်၊ယေရုရှလင်မြို့ပုံကို ရေးလော့။
၂မြို့ကိုဝိုင်း၍ မြို့ပြင်၌ တပ်ထားလော့။ မြေရိုးကိုလည်းဖွင့်လော့။ တပ်သားတို့ကိုလည်း ခင်းကျင်းလော့။
မြို့ပတ်လည် တွင် ဝက်ခွတိုင် တို့၌ တုံးတို့ကိုလည်းဆွဲထားလော့။ ၃ထိုမှတပါး၊ သံပြားကိုယူ၍
သင်နှင့်မြို့စပ်ကြားမှာ သံရိုးဖြစ်စေ ခြင်းငှါ ထောင်ပြီးလျှင်၊ မြို့တဘက်၌ သင်၏မျက်နှာကိုထားလော့။
ထိုသို့ဝိုင်းထားသဖြင့်၊ ထိုမြို့သည်ဝိုင်းထားခြင်းကို ခံရမည်။ ဤသည် ကားဣသရေလအမျိုးအား
နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်လိမ့်မည်။ ၄ထိုမှတပါး၊ သင်သည်လက်ဝဲနံစောင်း ဖြင့်အိပ်၍ ၊ ဣသရေလအမျိုး၏
အပြစ်ကို ထိုနံစောင်းတွင် တင်ထားလော့။ ထိုသို့အိပ်ရသော နေ့ရက်အရေအတွက် အတိုင်းသူတို့အပြစ်ကို
ခံရမည်။ ၅အကြောင်းမူကား၊ အရက်သုံးရာကိုးဆယ်အရေအတွက်အတိုင်း၊ သူတို့အပြစ်နှင့်
ယှဉ်သောနှစ်ပေါင်းကို သင်၏ အပေါ်၌ ငါတင်ထားပြီ။ထိုဣသရေလအမျိုး၏ အပစ်ကို သင်သည်ခံရမည်။
၆ထိုနေ့ ရက်စေ့ပြီးမှ၊ တဖန်လက်ျာ နံစောင်းဖြင့်အိပ်၍၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး ယုဒအမျိုး၏
အပြစ်ကိုခံဦးလော့။ နှစ်အ စား၌ ရက်ကိုငါထားပြီ။ ၇သင်သည်ယေရုရှလင်မြို့ ကိုဝိုင်းထားသည့် အမှုမှာ၊
မျက်နှာထား၍ လက်ရုံးကို ဆန့်လျက်၊ မြို့တဘက်၌ ပြုရမည်။ ၈ငါ သည်သင့်ကို ချည်နှောင်
၍ဝိုင်းထားခြင်းအမှုကို ပြုရသောကာလမစေ့မှီ၊ သင်သည်တ ဘက်သို့ မစောင်းရ။

၉ထိုမှတပါး၊ ဂျုံဆန်၊ မုယောဆန်၊ ပဲဆန်နှစ်မျိုးနှင့် ပြောင်းဆန်၊ ကောက်ဆန်တို့ကို ယူ၍ အိုးတစ်လုံး၌
ရောနှောလျက် ထားရမည်။ နံစောင်းတဘက်ဖြင့် အိပ်ရသောနေ့ သုံးရာကိုးဆယ်ပတ်လုံး၊
ထိုရောနှောသောဆန်ကို မုန့်လုပ်၍ စားရ မည်။ ၁၀ထိုမုန့်ကို တစ်နေ့တစ်နေ့လျှင် အကျပ်နှစ်ဆယ် စီချိန်၍
စားရမည်။ ၁၁ရေကိုလည်း တနေ့ တနေ့လျှင် တဗက်စီခြင်၍သောက်ရမည်။ ၁၂မုယော မုန့်ပြားကို
စားသကဲ့သို့ စားအံ့သောငှာ ၊ လူများရှေ့တွင် လူ၏မစင်နှင့် ဖုတ်ရမည်။ ၁၃ထိုသို့ငါနှင်ထုတ်ရာအရပ်၊
တပါးအမျိုးတို့နေရာ၌ဣသရေအမျိုးသားတို့သည် ညစ်ညူးသော မုန့်ကို စားရကြမည်ဟု
ထာဝရာဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၄ငါကလည်း၊ အိုအရှင် ထာဝရာဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ညစ်ညူး ခြင်းသို့
မရောက်ပါသေး။ အလိုလိုသေသော အကောင်၊ သားရဲကိုက်၍ သေသောအကောင်၊ ရွံရှာဘွယ်သော
အကောင်၏ အသားကို ငယ်သော အသက် အရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် အကျွန်ုပ်သည်
မစားပါဟုလျှောက်လျှင်၊ ၁၅ လူ၏ မစင်အရာ၌ နွားချေး ကို ငါပေး၏။ နွားချေးနှင့်သင့်မုတ်ကို
ဖုတ်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၁၆တဖန်တုံ၊ အချင်းလူ သား၊ ယေရုလင်မြို့ ၌ မုန့်အထောက်အပင့်ကို ငါချိုးမည်။
မြို့သားတို့သည် မုန့်ကိုချိန်လျက်၊ စိုးရိမ်သောစိတ်နှင့် စားကြရမည်။ ရေကိုလည်း ခြင်လျက်၊
မိန်းမောတွေဝေခြင်းနှင့် သောက်ကြရမည်။ ၁၇မုန့်နှင့် ရေခေါင်းပါးသဖြင့်၊ မြို့သား တို့သည် တညီတ ညွတ်
တည်းမိန်းမောတွေဝေ၍၊ မိမိတို့အပြစ်ကြောင့် ပိန်ကြုံခြင်းသို့ ရောက်ရကြမည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၅

၁တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ထက်သောထားတည်းဟူသော၊ ဆတ္တာသည်၏ သင်တုန်းကို ယူ၍၊
ကိုယ်ဆံပင်နှင့် မုတ် ဆိတ်ကို ရိတ်ပြီးမှ ချိန်ခွင်နှင့်ချိန် အစုစုခွဲထားလော့။ ၂မြို့ကိုဝိုင်းထားရာ
ကာလစေ့သောအခါ၊ ဆံပင်နှင့်မုတ်ဆိတ်သုံးစု တစ်စုကို မြို့ထဲမှာ မီးရှို့လော့။ တစုကိုထားနှင့်ခုတ်ဖြတ်လော့။
တစုကို လေတိုက်ရာ၌ လွှင့်လော့။ ငါသည်လည်း ထိုအစုနောက်သို့ ထားကိုလွှတ်လိုက်မည်။
၃အနည်းငယ်ကိုလည်းယူ၍ ၊ ကိုယ်အဝတ်နှင့် ထုတ်လော့။ ၄ထိုအနည်းငယ် အချို့ကိုလည်းပြန်ယူ၍
မီးရှို့လော့။ ထိုမီးသည်ဣသရေလအမျိုးကို နှံ့ပြားလိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၅တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤပုံသည် ယေရုရှလင်မြို့ဖြစ်၏။
ပတ်လည်၌ရှိသော တိုင်းပြည်များ တို့အလယ်မှာ ထိုမြို့ကိုငါထား၍၊ ၆ပတ်လည်၌ရှိသော
တိုင်းသူပြည်သားတို့သည် ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရား ကို လွန်ကျူးသည်ထက်၊ ထိုမြို့သားတို့သည်
သာ၍ မတရားသဖြင့် လွန်ကြူးကြပြီ။ ထိုပညတ်တရား တော်လမ်းသို့မလိုက်ဘဲငြင်းပယ်ကြပြီ။ ၇သို့ဖြစ်၍၊
အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ပတ်လည်၌ ရှိသောအ
တိုင်းသူပြည်သားတို့ဆန့်ကျင်သည်ထက်၊ သာ၍ ဆန့်ကျင်သောကြောင့်၎င်း၊ ငါ၏ စီရင်ချက်လမ်းသို့မလိုက်၊
ငါ၏ပညတ်တရားကိုမစောင့်ရှောက်၊ ပတ်လည်၌ရှိသောတိုင်းသူပြည်သားတို့၏ ထုံးစံဓလေ့သို့
လိုက်သောကြောင့် ၎င်း၊ ၈ငါသည်ကိုယ်တိုင် သင့်တဘက်၌နေ၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ ရှေ့မှာ သင်၌
အပြစ်ဒဏ်ကို စီရင်မည်။ ၉သင်ပြုဘူး သမျှသော ရွံ့ရှာဘွယ် အမှုတို့ကြောင့်၊ ငါမစီရင်စဖူး၊ မစီရင်လတံ့သော
အပြစ်ဒဏ်ကို သင်၌ စီရင်ရ မည်။ ၁၀သင်၏ အလယ်၌ အဘတို့သည် သားတို့ကိုစားကြလိမ့်မည်။
သားတို့သည်လည်းအဘတို့ကိုစားကြလိမ့်မည်။သင်၌အ ပြစ်ဒဏ်ကို စီရင်၍၊ ကျန်ကြွင်းသမျှကို
အရပ်ရပ်တို့က လာသောလေရှေ့မှာ ငါလွှင့်မည်။ ၁၁ထို့ကြောင့်အရှင်ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ငါအသက်ရှင်သည့်အတိုင်း၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာသော အမှုအရာအပေါင်းတို့နှင့် ငါ၏သန့်ရှင်း ရာဌာနကို သင်သည်
ညစ်ညူးစေသောကြောင့်၊ ငါသည်လည်းသင့်ကို မနှမြော၊ မစုံမက်ဘဲမျက်နှာလွှဲမည်။ ၁၂သင်၏သုံးစုတို့တွင်၊
တစုသည် နာဘေးဖြင့်သေ၍၊ သင်၏အလယ်၌ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့်ဆုံးရလိမ့်မည်။ တစုသည်
သင့်ပတ်လည်၌ ထားဘေးဖြင့်လဲ၍ သေရလိမ့်မည်။ တစုကိုအရပ်ရပ်တို့ကလာ သောလေရှေ့မှာ ငါလွှင့်၍၊
သူ့နောက်သို့ ထားကို လွှတ်လိုက်မည်။ ၁၃ထိုသို့ငါအမျက်အလို ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ငါဒေါသအရှိန်ကို
သူတို့အပေါ်မှာ တည်စေပြီးမှ ၊ ငါ့စိတ်ပြေလိမ့်မည်။ သူတို့၌ ငါ့ဒေါသစိတ်အလိုကို ပြည့်စုံစေသောအခါ၊
ငါထာဝရဘုရားသည် စိတ်အား ကြီး၍ မိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်။
၁၄ထိုမှတပါးအနားမှာလျှောက်သွားသမျှသော သူတို့ရှေ့တွင် သင့်ကိုလူဆိတ်ညံ့ရာ ပတ်လည်၌နေသော
လူအမျိုးမျိုးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်စေမည်၊ ၁၅ဒေါသအမျက်တော်အားဖြင့် သင်၌ ၊ ပြင်းစွာသောအပြစ်ဒဏ်ကို
ငါစီရင်သောအခါ၊ ပတ်လည်၌နေသောလူအမျိုးမျိုးတို့ တွင် သင်သည်ကဲ့ရဲ့ပစ်တင် ရာ၊ သတိရရာ၊
အံ့ဩဘွယ်ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ငါထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၆သင်တို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးတည်းဟူသော မြှားဆိုးတို့ကို ငါလွှတ်လိုက်သောအခါ၌၎င်း၊ သင်တို့တွင်မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး
ကို တိုးပွားစေ၍ ၊ မုန့်အထောက်အပင့်ကို ငါချိုးသောအခါ၌၎င်း၊ ၁၇ သင်တို့ကိုလုယက်နှိပ်စက်ရသော
မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ သားရဲဘေးကို ငါလွှတ်လိုက်၍ ထားဘေးကိုလည်း ရောက်စေသဖြင့်၊ နာဘေး၊
အသေသတ်ခြင်းဘေးတို့သည် လွှမ်းမိုး သောအခါ ၌ ၎င်းထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ငါထာဝရဘုရားသည်
မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသားသင်သည်
ဣသရေတောင် တို့ကို မျက်နှာပြု၍ သူတို့တဘက်၌ ပရောဖက်ပြုလော့။ ၃အိုဣသရေလတောင်တို့၊
အရှင်ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော် ကို နားထောင်ကြလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် တောင်ကြီး၊
တောင်ငယ်၊ မြစ်၊ ချိုင့်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ကိုယ်တိုင်သင့်တို့အပေါ်သို့
ထားကိုရောက်စေ၍၊မြင့်သောအရပ်တို့ကို ဖြိုဖျက်မည်။ ၄သင်တို့ယဇ်ပလ္လင်တို့၌
သင်တို့သည်လူဆိတ်ညံ့လိမ့်မည်။ နေရုပ်တုတို့သည် ကျိုးပဲ့လိမ့်မည်။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ရှေ့မှာ သင်တို့၏
သူရဲများကို ငါလှဲချ မည်။ ၅ရုပ်တုဆင်းတုတို့ရှေ့မှာ ဣသရေလအမျိုးသားအသေကောင်များကို ချထား၍၊
ယဇ်ပလ္လင်တို့ပတ်လည်တို့၌ သင်တို့အရိုးများကို ငါဖြန့်ကျဲမည်။ ၆သင်တို့နေရာ အရပ်ရပ်၌
ရှိသောမြို့တို့သည် ပြိုပျက်၍၊ မြင့်သောအရပ်တို့သည် လူဆိတ်ညံ့လျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့သည်

သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက်၊ ရုပ်တုဆင်းတု အမျိုးမျိုးတို့သည် ခုတ်လှဲချိုးဖဲ့ခြင်း ကိုခံရလျက်
သင်တို့လုပ်သောအရာတို့သည် ပျောက်ပျက်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ၇သင်တို့အလယ်၌ သူရဲတို့သည် လဲ၍
သေကြလိမ့်မည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။ ၈သို့သော်လည်း၊သင်တို့သည်
အပြည်ပြည်သို့ ကွဲပြားသွားကြသောအခါ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ ထားနှင့်လွတ်သော သူအချို့ရှိစေခြင်းငှာ
အကျန်အကြွင်းကို ငါထားမည်။ ၉ငါ့ကိုစွန့်ပစ်မှားယွင်းတတ်သောနှလုံးကိုရင်း၊ ရုပ်တုဆင်း တုတို့နှင့်
မှားယွင်းလိုသဖြင့် လိုက်၍ကြည့်သော မျက်စိတို့ကိုရင်း ငါပယ်ဖျက်သောအခါ၊ လွတ်သောသူတို့သည်
သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရာ အပြည်ပြည်တို့၌ ငါ့ကိုအောက် မေ့ကြလိမ့်မည်။ ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်
အမှုတို့ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ရွံ့ရှာကြလိမ့်မည်။ ၁၀ထိုသို့သောအ ပစ်ဒဏ်ကို ငါပေးမည်ဟု၊
ငါထာဝရဘုရားသည် အချည်းနှီးမိန့်တော်မူသည်မဟုတ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။
၁၁အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးပြုမိသမျှသော
ရွံ့ရှာဘွယ်အမှုဆိုးတို့ကြောင့်၊ အမင်္ဂလာ ရှိပါသည်တကားဟု ဆိုလျက်၊ လက်ခုပ်တီးလော့။
ခြေနှင့်ဆောင့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်ထား ဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ နာဘေးတို့ဖြင့်လဲ၍
သေကြလိမ့်မည်။ ၁၂ဝေးသောသူသည် နာဘေးဖြင့်သေလျက်၊ နီးသောသူသည် ထားဘေးဖြင့် ဆုံးလျက်
ထိုဘေးမှလွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသောသူလည်း မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် သေလျက်၊ သူတို့၌ငါ၏
ဒေါသအရှိန်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ၁၃ရုပ်တုဆင်းတုအပေါင်းတို့အား နံ့သာပေါင်းကို ပူဇော်ရာအရပ်၊ ယဇ်ပလ္လင်များ
ပတ်လည်၊ မြင့်သောကုန်း၊ တောင်ထိပ်ရှိသမျှတို့ အပေါ် စိမ်းသောသစ်ပင်၊ အရိပ်ကောင်းသောသပိတ် ပင်
ရှိသမျှတို့အောက်၌၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့တွင် သူရဲတို့သည်လည်း သေလျက်ရှိကြသောအခါ၊
ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။ ၁၄သူတို့အပေါ်မှာ ငါသည် လက်ကိုဆန့်၍၊
ဒိဗလတ်မြို့နှင့် ဆိုင်သောလွင်ပြင်ထက်၊ သူတို့နေလေရာပြည်ကို သာ၍ လူဆိတ်ညံရာ၊ အံ့ဩဘွယ်ရာ
ဖြစ်စေသောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁နောက်တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား၊
အရှင်ထာဝရဘုရား သည်ဣသရေလပြည် သားတို့ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ပြည်လေးထောင့်တို့သည် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၃သင်သည် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍ သင့်အပေါ် သို့ငါ၏
မျက်နှာ ကိုငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင်၏ အကျင့်နှင့်အလျောက် ငါစီရင်မည်။ သင်ပြုမိသမျှ
သောရွံ့ရှာဘွယ်အမှုတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။ ၄ငါသည် နမြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲ သင့်အကျင့်တို့၏
အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။ သင်ပြုမိသောရွံ့ရှာဘွယ်အမှုတို့သည် သင်၏ အလယ်၌ တည်ကြလိမ့်မည်။
ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။
၅အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘေးတခု နောက်တခုရောက်လာ၏။
၆ဆုံးခြင်းဘေးရောက်လာ ၏။ ဆုံးခြင်းဘေးရောက်လာ၏။ သင့်ကိုစောင့်လျက်ရောက်လာ၏။
၇အိုပြည်တော်သား၊ သင်သည် အလှည့်ခံရသော အချိန်ရောက်လာ၏။ အချိန်စေ့ပြီ။ ရွှင်လန်းစွာ
ကြွေးကြော်ခြင်းမရှိရဘဲ၊ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအမှုကို ပြုရသောနေ့ ပြီးပြီ။
၈ငါသည် မကြာမမြင့်မီ သင်၏ အပေါ်သို့ ငါ၏ ဒေါသအရှိန်ကို သွန်းလောင်းမည်။
သင်၌သည်ငါ့အမျက်အလို ကို ပြည့်စုံစေမည်။ သင်၏ အကျင့်အတိုင်းစီရင်မည်။ သင်ပြုမိသမျှသော
ရွံ့ရှာဘွယ်အမှုတို့ကို အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။ ၉နမြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲ၊ သင့်အကျင့်တို့၏
အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်ပေးမည်။ သင်ပြုမိသော ရွံ့ရှာဘွယ်အမှုတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။
၉နမြောစုံမက်မှုမရှိဘဲ၊ သင့်အကျင့်တို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်၊ သင့်ပြုမိသော
ရွံ့ရှာဘွယ်အမှုတို့သည် သင်၏ အလယ်၌ တည်ကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ပေးကြောင်းကို

သိရကြလိမ့်မည်။ [၁၀]နေ့ရက် ရောက်လာ၏။ ရောက်လာ၏။ အလှည့်ခံရချိန်စေ့ပြီ။ တံဖျာဖွင့်ပြီ။
မာနကြီးပွားပြီ။ [၁၁]ညှဉ်းဆဲခြင်း အမြစ်မှ အပြစ်တံဖျာ ပေါက်လေပြီ။ သူတို့အစည်းအဝေး သူတို့ပရိတ်သတ်
တစုံတစ်ယောက်မျှ မကြွင်းကျန်စေရ။ သူတို့အဘို့ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရ။ [၁၂]အချိန်စေ့ပြီ။
နေ့ရက်နီးပြီ။ ဝယ်သောသူသည် ဝမ်းမမြောက်စေနှင့် ။ ရောင်းသော သူသည် စိတ်မသာ၊
မညည်းတွားစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား
ထိုလူအစုအဝေးအပေါင်းတို့အပေါ်မှာအမျက်တော်သည်တည်လျက်ရှိ၏။
[၁၃]ရောင်းသောသူသည်အသက်လွတ် လျက် ရှိသော်လည်း ရောင်းသောမြေသို့ ပြန်၍ မလာ။
ထိုလူအစုအဝေးအပေါင်းတို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် မပြည့်စုံဘဲမနေရ။ မတရားစွာ
ကျင့်သောအားဖြင့် အဘယ်သူမျှ မတည်နိုင်ရ။ [၁၄]စစ်ခင်းကျင်းစေခြင်းငှါ တံပိုးကိုမှုတ်ကြသော်လည်း၊
အဘယ်သူမျှ စစ်ချီ၍မသွား။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့မျက်ရည်သည် ထိုအစုအဝေး အပေါင်းတို့အပေါ်မှာ
တည်လျက်ရှိ၏။ [၁၅]ပြင်၌ကား ထားရှိ၏။ အတွင်း၌ကားနား၊ ခြင်းမွတ်သိပ်ခြင်းရှိ၏။ လယ်ပြင်တွင်ရှိသော
သူသည်ထားဖြင့်သေလိမ့်မည်။ မြို့ထဲတွင် ရှိသောသူသည်လည်း နာခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်းအားဖြင့် ဆုံးလိမ့်မည်။
[၁၆]သို့ရာတွင် လွတ်သောသူတို့သည် လွတ်သောအခါ အသီးအသီး မိမိတို့အပစ်ကြောင့်
စိတ်မသာညည်း တွားလျက် ၊ ချိုင့်သားချိုးကဲ့သို့ တောင်ပေါ်မှာ ရှိကြလိမ့်မည်။ [၁၇]ထိုသူရှိသမျှတို့သည်
လက်အားလျော့၍၊ ဒူးသည်လည်းအရည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ [၁၈]သူတို့သည်လည်းလျှော်တေအဝတ်ကို
ဝတ်စားလျက်၊ ပြင်းစွာသော ထိတ်လန့်ခြင်း၊ နှင့်ကိုယ်ကိုခြုံ လျက် တယောက်မျှမကြွင်း၊
မျက်နှာရှက်ကြောက်လျက်၊ ဆံပင်ဖြတ်လျတ်ရှိကြလိမ့်မည်။ [၁၉]သူတို့ငွေကိုလမ်းသို့ပစ်၍၊
ရွှေကိုညစ်ညူးသောအရာကဲ့သို့ မှတ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားအမျက်ထွက်တော် မူသောကာလ၌၊
သူတို့ရွှေငွေ သည် သူတို့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှာမတတ်နိုင်။ သူတို့အလိုဆန္ဒကို မဖြေနိုင်။ ဝစွာ မကျွေးနိုင်။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုရွှေငွေ သည်သူတို့ထိမိ၍ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်သတည်း။ [၂၀]သူတို့၌
တင့်တယ်သောတန်ဆာအားဖြင့် သူတို့မာနကို တိုးပွါးစေ၍၊ သူတို့စက်ဆုပ်ဖွယ်သော
ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုငင်း၊ ရွံ့ရှာဘွယ်သော အရာတို့ကိုငင်း၊ လုပ်ကြသောကြောင့် ထိုတန်ဆာကို
ညစ်ညူးသောအရာဖြစ်စေခြင်းငှာ စီရင်ရမည်။ [၂၀]တပါးအမျိုးသားတည်းဟူသော
အဓမ္မလူတို့သည် လုယူဖျက်စီးစေခြင်းငှါ သူတို့လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့် ၊သူတို့သည် ညစ်ညူးစေကြလိမ့်မည်။
[၂၂]ငါလည်း မျက်နှာလွှဲသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူး စေကြလိမ့်မည်။
ထားပြတို့သည် ဝင်၍ ညစ်ညူးစေကြလိမ့်မည်။ [၂၃]သံကြိုးကို လုပ်လော့။ အကြောင်းမူကား
ပြည်သူလူအသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်နှင့် ပြည့်၏။ မြို့ သည်လည်း ညှင်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်ပြည့်၏။
[၂၄]ထိုကြောင့် ကြမ်းကြုတ်သောလူမျိုးတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့၍ သူတို့သည် အိမ်များကို သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။
ခွန်အားကြီးသော သူတို့၏ မာနကို ငါငြိမ်းစေမည်။ သူတို့သန့်ရှင်းသောအရပ်တို့ သည်
ညစ်ညူးခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ [၂၅]ပျက်စီးခြင်းဘေးလာ၏။ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကိုရှာ၍ မတွေ့ရကြ။
[၂၆]ဘေးတခု နောက်တခု၊ သိတင်းတခု နောက်တခု ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ပရောဖက်ထံမှာ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို
ရှာသော်လည်း မရကြ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တရားဟောသောအခွင့်၊ အသက်ကြီးသောသူတို့သည်
အကြံပေးသော အခွင့်ကို မရဘဲ နေကြလိမ့်မည်။ [၂၇]ရှင်ဘုရင်သည် ညည်းတွား မြည်တမ်းလိမ့်မည်၊
မင်းသားသည် မှိုင်တွေခြင်း အဝတ်ကို ဝတ်ရလိမ့် မည်။ ပြည်သူပြည်သားတို့၏ လက်တို့သည်
တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကျင့်ကြသည်အတိုင်း သူတို့၌ ငါပြုမည်။ သူတို့စီရင်ကြသည်အတိုင်း ငါပြန်၍
စီရင်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

[၁]သက္ကရာဇ်ခြောက်ခု၊ ဆဋ္ဌမလ၊ ငါးရက်နေ့တွင်၊ ငါသည် ကိုယ်အိမ်၌ထိုင်၍၊
ယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့ သည် ငါ့ရှေ့မှာ ထိုင်ကြစဉ် အရှင်ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်သို့
သက်ရောက်လေ၏။ [၂]ထိုအခါ ငါကြည့်ရှု၍ မီးအရောင်ကဲ့သို့သော ပုံသဏ္ဍာန်သည် ထင်ရှား၏။
ခါးသဏ္ဍာန်မှလည်း အောက်ပိုင်း၌ မီးအရောင်ကဲ့ သို့၎င်း၊ အထက်ပိုင်း၌
ဟရှမေလရွှေအရောင်ထွန်းတောက်သကဲ့သို့၎င်း ထင်ရှား၏။ [၃]လက်သဏ္ဍာန်ကို ဆန့်၍ ငါ၏
ဆံပင်တစုကိုကိုင်လျက်၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါကိုမြေနှင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကြားမချီကြွ၍၊ အမျက်တော်ကို
နှိုးဆော်သော ရုပ်တု ပလ္လင်ရှိရာ ယေရုရှလင်မြို့ မြောက်ဘက်မျက်နှာအတွင်း တံခါးဝသို့ ဘုရားသခင်၏
ဗျာဒိတ်တော် ရူပါရုံအားဖြင့် ငါ့ကိုဆောင်သွား၏။ [၄]လွင်ပြင်၌အရင် ငါမြင်ဘူးသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကဲ့သို့
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား သခင်ဘုန်းတော်သည် ထင်ရှား၏။ [၅]အချင်းလူသား၊ မြောက်လမ်းသို့
မျှော်ကြည့်လော့။ ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း မြောက်လမ်းသို့ ငါမျှော်ကြည့်၍၊ မြောက်မျက်နှာ
ယဇ်ပလ္လင်တံခါးဝ၌ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောရုပ်တုရှိ၏။

[၆]တဖန် တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ငါသည် ငါ၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနနှင့် ဝေးစွာသွားစေခြင်းငှါ
သူတို့ပြုကြသောအမှု၊ ဤအရပ်၌ ဣသရေလအမျိုးပြုသော အလွန်စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်သော အမှုတို့ကို
မြင်ကြပြီလော။ တဖန်လှည့်၍ သွားဦးလော့။ သာ၍ ကြီးသော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို မြင်လိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူလျက်၊ [၇]တံတိုင်းတံခါးဝသို့ ငါ့ကို ဆောင်သွား၍ ငါကြည့်ရှုသောအခါ တန်တိုင်းရိုး၌ အပေါက်ကို
မြင်လေ၏။ [၈]တဖန်တုံအချင်းလူသား၊ တန်တိုင်းရိုးကိုတူးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ငါသည် တူးပြီးမှ
တံခါးဝကို မြင်လေ၏။ [၉] ဝင်လော့။ ဤအရပ်၌ ပြုကြသောစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ် အမှုတို့ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည်ဝင်၍ကြည့်ရှုသောအခါ၊တန်တိုင်းရိုးအတွင်း ပတ်လည်၌၊ တွားတတ်သော
အကောင်မှစ၍ ရွံ့ရှာဘွယ်သော တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးကိုးကွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတု
ရှိသမျှတို့၏ ပုံသဏ္ဍာန်သည်ရေးထားလျက်ရှိ၏။ [၁၀]သူတို့ရှေ့မှာဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ
ခုနစ်ကြိပ်တို့နှင့်တကွ၊ ယာဇညာသားရှဖံသည် သူတို့အလယ်၌ ရပ်၍ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
အသီးအသီးလင်ပန်းကို ကိုင်လျက်နံ့သာအပေါင်းကို မီးရှို့ကြသဖြင့် မီးခိုးသည် ထူထပ်စွာတပ်လေ၏။

[၁၂]တဖန်တုံအချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ အသီးသီးတို့သည် မှောက်မိုက်ထဲမှာ
ပုံရေးသောအခန်းတို့၌ ပြုသောအမှုကိုမြင်ပြီလော။ သူတို့က ၊ ထာဝရဘုရားမမြင် ထာဝရဘုရားသည်
မြေကြီးကို စွန့်ပစ်လေပြီဟုဆိုကြ၏။ [၁၃]သူတို့ပြုသောအမှုတို့တွင်သာ၍ ကြီးစွာသောစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်
အမှုတို့ဟု မိန့်တော်မူလျက်။ [၁၄]ဗိမာန်တော်မြောက်တံခါးဝဖြင့် အစောင့်သွား၍ထိုအရပ်၌ မိန်းမတို့သည်
တမ္မုဇနတ် အဘို့ငိုကြွေးလျက် ထိုင်ကြ၏။ [၁၅]အချင်းလူသား ထိုအမှုကိုမြင်ပြီလော။
တဖန်လှည့်၍သွားဦးလော့။ ထိုမျှသာသော ကြီးစွာသောစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ် ကြီးစွာသောအမှုတို့ကို
မြင်လိမ့်ဦးမည်ဟုမိန့်တော်မူလျက်၊ [၁၆]ထာဝရ ဘုရား၏အိမ်တော်အတွင်း တန်တိုင်းထဲသို့ ဆောင်သွား၍
ဗိမာန်တော်တံခါးဝ ဗိမာန်တော်ဦးနှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကြားမှာ လူနှစ်ကျိပ်ငါးယောက်တို့သည် ဗိမာန်တော်ကို
ကျောခိုင်းလျက်၊ အရှေ့မျက်နှာပြုလျက်၊ အရှေ့ မျက်နှာ၌ နေကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ [၁၇]တဖနတုံ အချင်းလူသား
ထိုအမှုကိုမြင်ပြီလော။ ယုဒအမျိုးသည် ဤအရပ်၌ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်အမှုတို့ကို ပြုသောအပြစ်ပေါ့သလော။
သူတို့သည် အဓမ္မအမှုဖြင့် တပြည်လုံးကို ပြည့်စေ၍ ငါ၏ အမျက်ကို အထပ်ထပ်နှိုးဆော်ကြပြီ။
သစ်ခက်ကိုလည်း မိမိတို့နှာခေါင်းဝ၌ ကပ်၍ ကိုင်ကြ၏။ [၁၈]ထိုကြောင့် ငါသည် နှမြောစုံမက်ခြင်း မရှိဘဲငါ၏
အမျက်ကို လွှတ်လိုက်မည်။ သူတို့သည် ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်၍ တောင်း လျှောက်သော်လည်း၊
ငါသည် နားမထောင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉

၁ဖျက်ဆီးသောလက်နက်ကို အသီးအသီးကိုင်လျက်၊ ဤမြို့ခံရသော ဒဏ်တို့ကို
အနီးသို့ဆောင်ခဲ့ကြလော့။ ဟု ကျယ်လောင်သောအသံနှင့် ခေါ်တော်မူသည်ကို ငါကြား၏။ ၂ထိုအခါ
ခြောက်ယောက်တို့သည် အသီးအသီး ကွပ်မျက်စရာ လက်နက်ကိုကိုင်လျက် ၊ တယောက်သည်လည်း
ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်၍ နံပါး၌ မှင်အိုးပါလျက်၊ မြောက် မျက်နှာဘက် အထက်တံခါးလမ်းဖြင့်ဝင်၍
ကြေးဝါပလ္လင်အနားမှာ ရပ်နေကြ၏။ ၃ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဘုန်းတော်သည် ကျိန်းဝပ်ရာ
ခေရုဗိမ်မှ အိမ်တော် တံခါးခုံကိုတက်၍ ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်လျက် နံပါး၌ မှင်အိုးပါသောသူ ကိုခေါ်၍၊
၄ထာဝရဘုရားက ယေရုရှလင်မြို့အလယ်၌ ရှောက်သွားလော့။ မြို့ထဲ၌ ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်
အမှုတို့ကြောင့်၊ ညည်းတွားငိုကြွေးသော သူတို့၏ နဖူးကို ထိုးမှတ်လော့ ဟူ၍၄င်း၊
၅အခြားသောသူတို့ကိုအားလည်း ထိုသူနောက်မြို့ထဲ၌ ရှောက်သွား၍ ဒဏ်ခတ်ကြလော့။
နှမြောစုံမက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ၆အသက်ကြီးသောသူ၊ အသက် ငယ်သောသူ ၊ အပျိုမ၊ သူငယ် မိန်းမတို့ကို
ရှင်းရှင်းသတ်ကြလော့။ သို့ရာတွင်၊ အမှတ်ပါသော သူကို မချဉ်းကပ်ကြနှင့်၊ ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနနှ၌
အဦးပြုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို ငါကြား၏။ သူတို့သည်လည်း၊ အိမ်တော်ရှေ့မှာ ရှိ သော
အသက်ကြီးသူတို့ကို ရှေ့ဦးစွာ သတ်ကြ၏။ ၇တဖန်တုံ၊ အိမ်တော်ကို ညစ်ညူးစေ၍ ကွပ်မျက်သော
သူအသေကောင် တို့နှင့် တန်တိုင်းများကိုပြည့်စေပြီးမှ ထွက်သွားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
သူတို့သည် ထွက်၍ မြို့ထဲ၌ ကွပ်မျက်ကြ၏။
၈ထိုသို့သူတို့သည် ကွပ်မျက်ကြသောအခါ၊ ငါနေစဉ်တွင် ပြပ်ဝပ်၍ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား
ယေရုရှလင်မြို့ အပေါ်သို့ အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်း၍၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသော ဣသရေလအမျိုးကို
ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လောဟု ကြွေးကြော်၍ လျှောက်လေ၏။ ၉ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးနှင့်
ယုဒအမျိုး၏ အပြစ်သည် အလွန်တ ရာကြီး၏။ တပြည်လုံးသည် လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်နှင့် ပြည့်၏။
မြို့သည်လည်း ဖောက်ပြန်ခြင်းအပြစ် နှင့်ပြည့်၏။ သူတို့က ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကိုစွန့်ပစ်လေပြီ။
ထာဝရဘုရား မမြင်ဟု ဆိုကြ၏။ ၁၀ထိုကြောင့် ငါသည် နှမြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲ သူတို့အကျင့်တို့၏
အကျိုးအပြစ်ကို သူတို့ ခေါင်း ပေါ်သို့ သက်ရောက်စေမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်၍၊
နံပါး၌ မှင်အိုးပါသောသူကလည်း၊ ကိုယ်တော်မှာထားတော်မူ သည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ပြုပါပြီဟု
ပြန်လျှောက်လေ၏။

၁၀

၁တဖန် ငါကြည့်ရှု၍ ခေရုဗိမ်၏ ခေါင်းတို့ အထက် မိုဃ်းမျက်နှာကြက်၌ နီလာကျောက်ကဲ့သို့ ၊
ရာဇပလ္လင် ၏ သဏ္ဍာန်အရာင်သည် ထင်ရှား၏။ ၂ပိတ်အဝတ်ကို ဝတ်သောသူအားလည်း၊
ရထားဘီးတို့အကြားမှာ ခေရုဗိမ် အောက်သို့ဝင်လော့။ ခေရုဗိမ် အကြားမှာရှိသော မီးခဲတို့ကို
လက်နှစ်ဘက်နှင့် ကျုံးပြီးလျှင်၊ မြို့အပေါ်မှာ ဖြန့်ကြဲလော့ ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ထိုသူသည်
ငါမျက်မှောက်၌သွား၏။ ၃ဝင်သွားသောအခါ ခေရုဗိမ်တို့သည် အိမ်တော် လက်ျာဘက်မှာရပ်၍၊
အတွင်းတန်တိုင်းသည် မိုဃ်းတိမ်နှင့်ပြည့်၏။ ၄ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ခေရုဗိမ်အပေါ် က
အိမ်တော်တံခါးခုံ အထက်သို့ တက်ရွှေ့၍ အိမ်တော်သည် မိုဃ်းတိမ်နှင့်ပြည့်၏။ တန်တိုင်းသည်လည်း၊
ထာဝရ ဘုရား၏ ဘုန်းတော်အရောင်နှင့်ပြည့်၏။ ၅အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်
မိန့်မြွက်တော်မူသောအသံကဲ့သို့ ခေရုဗိမ် အတောင်တို့၏ အသံကို ကြားရ၏။ ၆ပိတ်အဝတ်ကို ဝတ်သော
သူအားလည်း၊ ရထားဘီးအကြားထဲက မီးကို ယူလော့ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ၊ ထိုသူသည် ဝင်၍
ဘီးတို့အနား၌ ရပ်နေ၏။ ၇ခေရုဗိမ်တပါးသည် ခေရုဗိမ်စုထဲက လက်ကို ဆန့်၍ ခေရုဗိမ်အကြားမှာရှိသော
မီးကိုယူပြီးလျှင် ပိတ်အဝတ်ကို ဝတ်သောသူလက်၌ ထည့်၏။ ထိုသူလည်း ခံယူ၍ ထွက်သွား၏။
၈ခေရုဗိမ်အတောင်အောက်၌ လူလတ်ကိုလည်း ငါမြင်၏။

၉ငါကြည့်ရှု၍၊ ခေရုဗိမ်တို့အနားမှာ ရထားဘီးတခုစီရှိ၏။ ဘီးတို့သည် ကျောက်မျက်ရွဲ၏
အဆင်းအရောင် ရှိ၏။ ၁၀ဘီးလေးခုတို့သည် ပုံသဏ္ဌာန်တညီတည်းရှိ၍၊ ဘီးတခုထဲ၌ ဘီးတခုတပ်သကဲ့သို့
ရှိကြ၏။ ၁၁သွားသောအခါ ဘီးလေးမျက်နှာ တညီတည်းနေ၍၊ မလှည့်ဘဲသွားတတ်ကြ၏။ ၁၂ဘီးလေးခုနှင့်
တကွ ခေရုဗိမ်လေးပါးတို့သည် ကျော၊ လက် အတောင်မှစ၍ တကိုယ်လုံး၌ မျက်စိနှင့် ပြည့်ကြ၏။
၁၃ထိုဘီးတို့ကို စကြာဟူသောအမည်ဖြင့် သမုတ်သည်ကို ငါကြား၏။ ၁၄ခေရုဗိမ်တို့သည် မျက်နှာလေးခုစီရှိ၍
ပဌမမျက်နှာသည် ခေရုဗိမ်မျက်နှာ၊ ဒုတိယမျက်နှာသည် လူမျက်နှာ၊ တတိယမျက်နှာသည် ခြင်္သေ့မျက်နှာ၊
စတုတမျက်နှာသည် ရွှေလင်းတ မျက်နှာဖြစ်၏။ ၁၅ထိုခေရုဗိမ်တို့သည် ချီကြွလျက် ရှိကြ၏။ ဤသည်ကား၊
ခေဗာမြစ်နားမှာ ငါမြင်ဘူးသော သတ္တဝါပေတည်း။ ၁၆ခေရုဗိမ်တို့သည် သွားသောအခါ ဘီးတို့သည်
ထက်ကြပ်လိုက်ကြ၏။ ခေရုဗိမ်တို့သည် မြေကြီး မှတတ်အံ့သောငှါ အတောင်တို့ကို မြန့်သောအခါ၊
ဘီးတို့သည် မကွာဘဲ လိုက်ကြ၏။ ၁၇သူတို့ရပ်သောအခါ ဘီးတို့ သည် ရပ်ကြ၏။ သူတို့သည်
မြေကြီးနှင့်ကွာ၍ တက်သောအခါ ဘီးတို့သည် ထက်ကြပ်လိုက်၍ တတ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊သတ္တဝါ၏
ဝိညာဉ်သည် ဘီးတို့၌ ရှိ၏။
၁၈ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် အိမ်တော်တံခါးခုံမှရွေ့၍ ခေရုဗိမ်
အပေါ်မှာတည်လေ၏။ ၁၉ထိုခေရုဗိမ်တို့သည် ငါ့မျက်မှောက်၌ အတောင်တို့ကို ဖြန့်ပြီးလျှင်၊ မြေကြီးနှင့်ကွာ၍
တတ်ကြ၏။ ပြင်သို့ထွက်သောအခါ ဘီးတို့သည် လိုက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ရှေ့တံခါးဝမှာရပ်၍
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဘုန်းတော်သည် သူတို့အပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။ ၂၀ဤသည်ကား၊
ခေဗာမြစ်နားမှာ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်အောက့်မှာ ငါမြင်ဘူးသော သတ္တဝါပေတည်း။
ခေရုဗိမ်ဖြစ်သည်ကိုလည်း ငါသိ၏။ ၂၁သူတို့သည် မျက်နှာလေးခုစီ၊ အတောင်လေးခုစီရှိ၍
အတောင်အောက်၌ လူလက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ၂၂မျက်နှာပုံကား ခေဗာမြစ်နားမှာ
ငါမြင်ဘူးသောမျက်နှာနှင့်တူ၏။ ကိုယ်အဆင်းအရောင်လည်းတူ၏။ ထိုသူလေးပါးတို့သည် တည့်တည့်
သွားတတ်ကြ၏။

၁၁

၁ထိုနောက်ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုချီ၍ အရှေ့ဘက်သို့မျက်နှာပြုသော ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်တံ ခါးရှေ့သို့ ဆောင်သွား၍ တံခါးဝ၌ လူနှစ်ကျိပ်ငါးယောက်ရှိ၏။ သူတို့တွင် မင်းပြုသောသူ၊
အဇုရသားယာဇညာ၊ ဗေနာယသား ပေလတိတို့ကို ငါမြင်၏။ ၂ဗျာဒိတ်တော်အသံကား၊ အချင်းလူသား၊
ဤသူတို့သည် မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်၍ ဤမြို့၌ မတရားသော တိုင်ပင်ခြင်းကို
ပြုသောသူဖြစ်ကြ၏။ ၃ထိုသူတို့က အမှုမရောက်သေး။ အိမ်ဆောက်ကြကုန်အံ့။ ဤမြို့သည် အိုးကင်း၊
ငါတို့သည် အမဲသားဖြစ်သည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ ၄သို့ဖြစ်၍ အိုလူ သား၊ သူတို့ဘက်၌ ပရောဖက်ပြု၍
ဟောပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၅ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အပေါ်သို့သက်ရောက်၍ ၊
သင်သည်ဟောပြောလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုဣသရေလအမျိုး သင်တို့သည်
ဤသို့ပြောဆိုကြပြီ။ သင်တို့ကြံစည်သမျှတို့ကို ငါသိ၏။ ၆သင်တို့သည် ဤမြို့၌သူရဲတို့ကို များပြားစေ ၍၊
မြို့လမ်းတို့ကို သူရဲများနှင့် ပြည့်စေကြပြီ။ ၇ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်တို့ထား သော သူရဲတို့သည် အမဲသားဖြစ်၏။ ဤမြို့သည် အိုးကင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့ကို
မြို့ထဲက ငါထုတ်မည်၊ ၈သင်တို့သည် ထားကိုကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ထားကို သင့်တို့အပေါ်သို့
ရောက်စေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘု ရား မိန့်တော်မူ၏။ ၉ငါသည်သင်တို့ကို မြို့ထဲက ထုတ်ပြီးလျှင်၊
တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏ လက်သို့ အပ်၍ အပြစ်ဒဏ်ကို စီရင်မည်။ ၁၀သင်တို့သည် ထားဖြင့်ဆုံးရှုံးကြ၍၊
ဣသရေလပြည်စွန်းမှာ ငါစစ်ကြောစီရင်သဖြင့် ငါသည် ထာဝရဘုရား
ဖြစ်ကြောင်းကိုသင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ ၁၁ဤမြို့သည် သင်တို့၏ အိုးကင်းမဖြစ်ရ ။ သင်တို့သည်လည်း

အိုးကင်း၌ အမဲသား မဖြစ်ရကြ။ ဣသရေလပြည်စွန်းမှာ ငါစစ်ကြောစီရင်သဖြင့် ၊ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ ၁၂အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏
ဘုရားလမ်းသို့မလိုက်၊ ငါစီရင်ချက်တို့ကို မစောင့် သင်တို့ပတ်လည်၌နေသော လူမျိုးတို့၏ ထုံးစံဓလေ့ တို့ကို
လိုက်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃ထိုဗျာဒိတ်တော်စကား ကို ငါသည်ဆင့်ဆို၍ ဟောပြောစဉ်တွင် ဗေနာယသား
ပေလတိသည် သေ၏။ ငါသည်လည်းပြပ်ဝပ်၍၊ အိုအရှင်ထာ ဝရဘုရား၊ ကျန်ကြွင်းသော
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆုံးရှုံးစေတော်မူမည်လောဟု ကျယ်သောအသံ နှင့်ကြွေးကြော်၏။
၁၄တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၁၅အချင်းလူသား၊
ယေရုရှလင် မြို့သူမြို့သားတို့က၊ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ဝေးစွာထွက်သွားကြလော့။ ဤပြည်ကို ငါတို့အား
အပိုင်ပေးတော်မူပြီ ဟု သင်၏ ညီအစ်ကို သင်၏ အမျိုးသားချင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား
ဆိုတတ်ကြ၏။ ၁၆ထိုကြောင့်၊အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ အမျိုးသားတို့ကို
တပါးအမျိုးသးတို့နေရာ ဝေးသောအရပ်သို့ ငါပြောင်းစေ၍ ၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌
ဖြန့်ကြဲသော်လည်း၊ သူတို့ရောက်သော ပြည်တို့၌ ငါသည် သူတို့အဘို့ သန့်ရှင်းရာ ဌာနကဲ့သို့
ခဏဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၇အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား သူတို့ကို ဖြန့်ကြဲသော
လူအမျိုးမျိုးနေရာအတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့မှ ငါသိမ်းယူ၍၊ စုဝေးပြီးလျှင်၊ ဣသရေလပြည်ကို ပေးမည်။
၁၈သူတို့သည် ထိုပြည်သို့ရောက်၍၊ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သောအမှုအရာရှိသမျှတို့ကို ပယ်ရှားကြလိမ့်မည်။
၁၉ငါသည်လည်း၊ ညီညွတ်သော စိတ်နှလုံးနှင့် အသစ်သော သဘောကို သွင်းပေးမည်။ သူတို့ခန္ဓာကိုယ်ထဲက
ကျောက် နှလုံးကိုနှုတ်၍၊ အသားနှလုံးကို ပေးသောကြောင့်၊ ၂၀သူတို့သည် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သော
ပညတ်တရားလမ်းသို့လိုက်၍ စောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ ငါ၏ လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့၏
ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ ၂၁သို့မဟုတ်လျှင်၊ စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုအရာတို့၏ အလိုသို့
စိတ်နှလုံးအားဖြင့် လိုက်သောသူတို့၏ အပြစ်ကို၊ သူတို့၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ငါရောက်စေမည်ဟု
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၂၂ထိုအခါ ခေရုဗိမ်တို့သည် အတောင်ကို ဖြန့်၍၊ ဘီးတို့သည်လည်း လိုက်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ဘုန်းတော်သည်လည်း သူတို့အပေါ်၌ ရှိတော်မူ၏။ ၂ ၃ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည်
မြို့ထဲကတက် ၍၊ မြို့အရှေ့မှာရှိသော တောင်ပေါ်၌ ရပ်တော်မူ၏။ ၂၄ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏
ဗျာဒိတ် ရူပါရုံအားဖြင့် ငါ့ကိုချီ၍ သိမ်းသွားသောသူတို့နေရာ၊ ခါလဒဲပြည်သို့ ဆောင်သွားတော်မူ၏။
ငါမြင်ခဲ့ပြီးသော ဗျာဒိတ် ရူပါရုံသည်လည်း ငါနှင့်ကွာ၍ တတ်သွား၏။ ၂၅ထာဝရဘုရား ပြတော်မူခဲ့ပြီးသော
အမှုအရာ ရှိသမျှတို့ကို ငါသည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော သူတို့အား ကြားပြောလေ၏။

၁၂

၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား၊ သင်သည်
ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးထဲမှာနေ၏။ သူတို့သည် မြင်ရသောမျက်စိရှိသော်လည်း မမြင်တတ်။ ကြားရသော
နားရှိသော်လည်း မကြားတတ်။ ၃ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ၃သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ အခြားသို့
ပြောင်းသွားခြင်းငှါ ဥစ္စာပရိက္ခံများကို ပြင်ဆင်၍၊ နေ့အချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ပြောင်းသွားလော့။
သူတို့မျက်မှောက်တွင် အခြားတပါးသို့ နေရာပြောင်းလော့။ ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးဖြစ်သော်လည်း၊
သတိရကောင်း ရကြလိမ့်မည်။ ၄နေရာ ပြောင်းစရာဘို့ ပြင်ဆင်သော ဥစ္စာပရိက္ခံများကဲ့သို့ နေ့အချိန်၌
သူတို့မျက်မှောက်တွင် ထုတ်ရမည်။ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူကဲ့သို့ ညအချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင်
ထွက်သွားရမည်။ ၅သူတို့မျက်မှောက်၌ အုတ်ရိုးကို တူးဖောက်၌ ဥစ္စာကံများကို ထုတ်သွားလော့။
၆ညဦးယံအချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ပခုံးပေါ်မှာ ထမ်း၍ ထုတ်ရမည်။ မြေကို မမြင်ရအောင် ဖုံးရမည်။
အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကို ဣသရေလအမျိုး အား နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားပြီဟု

မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ ၇ငါသည် သိမ်းသွင်းခြင်းကို ခံရသောသူ၏ ဥစ္စာပရိက္ခံများကဲ့သို့၊ ငါ၏
ဥစ္စာပရိက္ခံများကို နေ့အချိန်၌ ထုတ်၍၊ ညအချိန်၌ အုတ်ရိုးကို ကိုယ်လက်နှင့် တူးဖောက်ပြီး ညဦးယံအချိန်၌
သူတို့မျက်မှောက်တွင် ပခုံးပေါ်တွင် ထမ်းသွား၏။ ၈နံနက်အချိန်၌ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၉အချင်းလူသား၊ ပုန်ကန်တတ်သော ဣသရေလအမျိုးက ၊ သင်သည် အဘယ်သို့
ပြုသနည်းဟု သင့်အားမေးသည်ရှိသော်လည်း၊ ၁၀အရှင်ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်၊
ဤဗျာဒိတ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့ ကို အစိုးရသော မင်းမှစ၍ ၊ ထိုမြို့၌ ရှိသော ဣသရေလအမျိုးသား
တို့နှင့် ဆိုင်ပေ၏။ ၁၁ငါသည် သင်တို့၏ နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။ ငါပြုသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ပြုရကြလိမ့်မည်။
နေရာပြောင်း၍ သိမ်းသွားခြင်း ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၁၂သင်တို့၏ မင်းသည်လည်း၊ မိမိပခုံး၌ ထမ်း၍ ညဦးယံ
အချိန်၌ ထုတ်သွားရလိမ့်မည်။ ထုတ်သွား စရာဘို့ အုတ်ရိုး ကို တူးဖော်ရလိမ့်မည်။ မြေကို မမြင်ရအောင်
မျက်နှာကို ဖုံးရလိမ့်မည်။ ၁၃ထိုမင်းကိုလည်း ငါ၏ပိုက်ကွန်နှင့်အုပ်၍၊ ငါ၏ ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိစေမည်။
ခါလဒဲပြည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားမည်။ ထိုမြို့၌ သေရသော်လည်း မြို့ကို မမြင်ရ။ ၁၄သူ့ကိုမစခြင်းငှါ
ဝိုင်းသောသူတို့နှင့် တပ်သားအပေါင်းတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ဖြန့်ကြဲမည်။ သူတို့နောက်၌လည်း
ထားကိုလွှတ်မည်။ ၁၅လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ကွဲပြားစေ၍၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သို့ ဖြန့်ကြဲသောအခါ
ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်။ ၁၆သို့ရာတွင်၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊
ကာလနာဘေးတို့နှင့်လွှတ်၍၊ ငါကျန်ကြွင်းစေ သောသူအချို့တို့သည် မိမိတို့ပြုဘူးသော စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်
အမှုရှိသမျှတို့ကို၊ နောက်ရောက်သော တပါးအမျိုးသားတို့နေရာပြည်တို့၌ ဘော်ပြကြလိမ့်မည်။
ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သတို့သိရကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇တဖျန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၁၈အချင်းလူသား၊
တုန်လှုပ်လျက်၊ အစာကိုစားလော့။ တုန်လှုပ်လျက်၊ သတိပြုလျက် ရေကိုသောက်လော့။
၁၉အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလပြည် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသော
စကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သူတို့သည် သတိပြုလျက် အစာကို စားရကြမည်။ မိန်းမောတွေဝေလျက်
ရေကိုသာက်ရကြမည်။ ထိုသို့သောအားဖြင့် ပြည်သူပြည်သား အပေါင်း တို့ပြုသော အဓမ္မအမှုကြောင့်
ဣသရေလပြည်သည် မိမိပြည့်စုံခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရလိမ့်မည်။ ၂၀လူနေသော မြို့တို့ သည်လည်း ပျက်စီး၍
တပြည်လုံး ဆိတ်ညံ့လျက်ရှိရလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း ကို သင်တို့သိရ ကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၂၀တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၁၂အချင်းလူသား ၊
နေ့ရက်ကာလ ရွေ့လျက်ရှိ၍ ခပ်သိမ်းသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံလည်း ပျက်ပါပြီဟု ဣသရေလပြည်၌
သုံးတတ်သော စကားပုံကား အဘယ် သို့နည်း။ ၂၃သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ ထိုစကားပုံကို ငါပျောက်စေမည်။ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး၌ မသုံးရကြ၊
နေ့ရက်အချိန်ကာလနီးပြီ။ ခပ်သိမ်းသောဗျာဒိတ်ရူပါရုံလည်း ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်ဟုပြောလော့။
၂၄နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး၌ အချည်းနှီးသော ရူပါရုံမရှိရ။ ချော့မော့စွာ ပရောဖက်ပြုခြင်းလည်း မရှိရ၊
၂၅ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါပြောလျှင်၊ ပြောသည်အတိုင်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ပြည့်စုံချိန်လည်း မရွေ့ရ။
အချင်း ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုး၊ သင်တို့လက်ထက်၌ ငါပြောမည်။ ပြောသည်အတိုင်း လည်း
ပြည့်စုံစေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၆တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၂၇အချင်းလူသား၊
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့က၊ သူမြင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် ဝေးသေး၏၊ ဝေးသေးသောကာလကို
ရည်မှတ်၍ ဟောတတ်သည် ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ၂၈သို့ဖြစ်၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို

ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ၏ စကားပြည့်စုံချိန်မရွေ့ရ။ ငါသည် ပြောသည်အတိုင်းလည်း ပြည့်စုံစေမည်ဟု
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား ကိုယ်အလို
အလျောက် ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောတတ်သော ဣသရေလအမျိုး ပရောဖက်တို့တဘက်၌ ပြောလော့။
ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့ ဟုသူတို့အား ပြောလော့။
၃အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဘယ်အရာကိုမျှ မမြင်ဘဲ၊ ကိုယ်စိတ်အလိုသို့ လိုက်တတ်သော
ပရောဖက်မိုက်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၄အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏ပရောဖက်တို့သည် တော၌နေသော
မြေခွေးနှင့်တူကြ၏။ ၅ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရောက်မှ စစ်တိုက်၍ ခံနိုင်မည်အကြောင်း၊
သူတို့ သည် မြို့ရိုးပျက်အပေါ်သို့တက်၍ ပြုပြင်ခြင်း အမှုကို မပြုဘဲနေကြ၏။ ၆အချည်းနှီးသော အရာကို
မြင်ကြပြီ။ ထာဝရ ဘုရား စေလွှတ်တော်မမူဘဲ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ဟုဆိုလျက်၊ လှည့်စား၍
ပရောဖက်ပြုကြပြီ။ ကိုယ်စကား ပြည့်စုံမည်ဟု သူတပါးယုံစေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။ ၇ငါမပြောဘဲ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူဟု သင်တို့ဆိုလျက် အချည်းနှီး သောအရာ ကိုမြင်ကြပြီမဟုတ်လော။ လှည့်စား၍ ပရောဖက်
ပြုကြပြီမဟုတ်လော။

၈ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အချည်းနှီးသော
စကားကိုပြော၍ မုသာရူပါရုံကို မြင်သောကြောင့် ငါသည် သင်တို့တဘက်၌နေ၏။ ၉အချည်းနှီးသော
အရာကိုမြင်၍ မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်သော ပရောဖက်တို့ကို ငါဆီးတားသဖြင့်၊ သူတို့သည်
ငါ၏ပရိသတ်စည်းဝေးရာသို့ မဝင်ရကြ။ ဣသရေလအမျိုး၏စာရင်း၌ သူတို့အမည်ကို မသွင်းရ၊
ဣသရေလပြည်၌နေရာမချရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ် ကြောင်း ကို သင်သိရကြလိမ့်မည်။
၁၀ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိသော်လည်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသည်ဟု သင်တို့ဆိုလျက်၊ ငါ၏ လူတို့ကို
လှည့်စားသောကြောင့်၎င်း၊ တယောက်ကား အုတ်ရိုးကိုတည်လျက်၊ တယောက်ကား အင်္ဂတေနှင့်
မွမ်းမံလျက် ပြုသောကြောင့်၎င်း၊ ၁၁ထိုအုတ်ရိုးသည် ပြိုလဲမည်ဟု အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသော သူတို့အား
ပြောလော့။ မိုဃ်းရေလွှမ်းမိုး လိမ့်မည်။ ကြီးစွာသော မိုဃ်းသီးကျလိမ့်မည်။ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း
တိုက်ဖျက်လိမ့်မည်။ ၁၂ထိုအုတ်ရိုးသည် ပြိုလဲပြီးမှ သင်တို့မွမ်းမံသော အင်္ဂတေ သည် အဘယ်မှာ
ရှိသနည်းဟု သင်တို့အား သူတပါး မေးလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ ၁၃ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် အမျက်ထွက်၍၊သင်တို့အုတ်ရိုးကို မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းအားဖြင့်
တိုက်ဖျက်မည်။ ငါ၏ ဒေါသအရှိန်ကြောင့် မိုဃ်းရေလွှမ်းမိုး၍၊ ကြီးစွာသော မိုဃ်းသီးနှင့် ဆုံးစေမည်။ ၁၄ထိုသို့
သင်တို့သည် အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသော အုတ်ရိုးကို မြေတိုင်အောင် ငါဖြိုချ၍၊ အမြစ်ကိုလှန်သဖြင့်၊
အုတ်ရိုးသည် လဲ၍ဖိမိလျက်၊ သင်တို့သည် အသက်ဆုံးကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို
ထိုအခါ သိရကြ လိမ့်မည်။ ၁၅ထိုသို့အုတ်ရိုး၌၎င်း၊ အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသော သူတို့၌၎င်း၊ ငါသည်
ကိုယ်အမျက်ကိုဖြေမည်။ အုတ်ရိုးမရှိ ဟူ၍၎င်း၊ အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသောသူတည်းဟူသော၊ ၁၆ငြိမ်သက်ခြင်း
မရှိသောအခါ ယေရုရှလင်မြို့အဘို့ ငြိမ်သက်ခြင်းရူပါရုံကိုမြင်၍ ဟောပြောသော ဣသရေလပရောဖက် များ
မရှိကြဟူ၍၎င်း၊ သူတို့အား ငါပြောမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ထိုမှတပါး၊ အချင်းလူသား၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် ပရောဖက်ပြုသော သင်၏
အမျိုးသမီးတို့တဘက်၌ မျက်နှာပြု၍၊ ၁၈အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဟောပြောဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
အသက်ဝိညာဉ်တို့ကို ဘမ်းခြင်းငှါ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏ နံပါး၌ ခေါင်းအုံးကိုထည့်၍၊ လူအကြီးအငယ်တို့
ခေါင်းပေါ်မှာ ဦးထုပ်တို့ကို တင်ထားသော မိန်းမတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ငါလူတို့
အသက်ဝိညာဉ်ကိုဘမ်း၍၊ ကိုယ်အသက်ဝိညာဉ်ကို သေခြင်းမှကယ်ချွတ် ကြလိမ့်မည်လော။

၁၉မုယောဆန်တလက်ဆွန်းနှင့် မုန့်တဖဲ့ကို ရအံ့သောငှါ ငါ၏လူတို့တွင် ငါ့ကို ရှုတ်ချကြလိမ့်မည် လော။
မုသာစကားကို နားထောင်တတ်သော ငါ၏လူတို့အား မုသာစကားကို ပြောသောအားဖြင့်၊ မသေအပ်သော
သူတို့၏ အသက်ကို သတ်၍၊ မရှင်အပ်သော သူတို့ကို အသက်ချမ်းသာပေးကြလိမ့်မည်လော။ ၂၀ထိုကြောင့်
အရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အသက်ဝိညာဉ်တို့ကို ရအောင်ဘမ်းလျက်၊
သုံးတတ်သော ခေါင်းအုံးတို့ကို ငါသည် ရန်ဘက်ပြု၍ သင်တို့နံပါးမှ ဆွဲနှုတ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့ရအောင်
ဘမ်းသော အသက် ဝိညာဉ်တို့ကို ငါလွှတ်မည်။ ၂၁သင်တို့ဦးထုတ်တို့ကိုလည်း ငါဆုတ်၍၊ ငါ၏ လူတို့ကို
သင်တို့လက်မှ ကယ်နှုတ် မည်။ နောက်တဖန် သူတို့သည် အဘမ်းခံ၍၊ သင်တို့လက်သို့ မရောက်ရကြ။
ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိရကြလိမ့် မည်။ ၂၂ငါမညှိုးငယ်စေသော လူကောင်းတို့ကို
သင်တို့သည် မုသာစကားအားဖြင့် ညှိုးငယ်စေ ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ လူဆိုး တို့သည် ဆိုးသောလမ်းကို
မရှောင်စေခြင်းငှါ၊ အသက်ချမ်းသာပေး၍၊ သူတို့ကို ခိုင်မာစေ သောကြောင့်၎င်း၊ ၂၃နောက် တဖန်
သင်တို့သည် အချည်းနှီးသော အရာကို မမြင်ရကြ။ ပရောဖက်ပြု၍ မဟောရကြ။ ငါ၏ လူတို့ကို
သင်တို့လက် မှ ငါကယ်နှုတ်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁ဣသရေလ အမျိုးအသက်ကြီးသူ အချို့တို့သည် လာ၍ ငါ့ရှေ့မှာ ထိုင်ကြ၏။ ၂ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ် တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၃အချင်းလူသား၊ ဤလူတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှလုံး၌
ကိုယ်ရုပ်တုများကို တည်ထောင် ၍၊ ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကို ထားကြပြီ။ သူတို့
မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါခံရမည်လော။ ၄ထို့ကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို သူတို့အား
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အကြင်ဣသရေလ အမျိုးသား သည် ကိုယ်စိတ်နှ လုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုတို့ကို တည်ထောင်၍၊
ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကိုထားလျက်၊ ပရောဖက်ထံသို့ ရောက်လာ၏။ ထိုသူ၌
ရုပ်တုများပြားသည်နှင့်အညီ ငါပြန်ပြောမည်။ ၅ထိုသို့သောအားဖြင့်၊ ဣသရေလ အမျိုးကို သူတို့
စိတ်သဘောရှိသည်နှင့်အညီ ငါဘမ်းမည်။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိရုပ်တုများကြောင့် ငါနှင့် ကွာဝေးကြပြီ။
၆ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလ အမျိုးအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
နောင်တရ၍ ရုပ်တုတို့ကို ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။ သင်တို့ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့မှ
မျက်နှာလွှဲကြလော့။ ၇ငါနှင့် ကွာပြီးလျှင် ကိုယ်စိတ်နှလုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုများကို တည်ထောင်၍၊
ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကို ထားလျက်ပင်၊ ငါ့အလိုကို မေးမြန်းခြင်းငှါ၊ ပရောဖက်ထံသို့
လာသော ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဣသရေအမျိုး ၌တည်း နေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊
ငါထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ပြန်ပြောသဖြင့်၊ ၈ထိုသူတဘက်၌ ငါသည် မျက်နှာထား၍
သူ့ကိုနိမိတ်ဖြစ်စေမည်။ စကားပုံလည်း ဖြစ်စေမည်။ ထိုသူကိုငါ့၏ လူထဲမှ ပယ်ရှားမည်။ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်။ ၉ပရောဖက်သည် ဟောပြော၍ မှားယွင်းလျှင်၊ ထို
ပရောဖက်ကို ငါထာဝရဘုရားသည် မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူကို ငါသည် ဒဏ်ခတ်၍၊ ငါ၏ ဣသရေလ
အမျိုးထဲမှ ပယ် ရှားမည်။ ၁၀သူတို့သည်လည်း အပြစ်နှင့် အလျောက် ဒဏ်ခံရကြမည်။ ပရောဖက်ခံရသော
ဒဏ်သည် ပရောဖက်ကို ဆည်းကပ်သောသူ ခံရသောဒဏ်နှင့် တူရလိမ့်မည်။ ၁၁ထိုသို့ဖြစ်လျှင် နောက်တဖန်
ဣသရေလအမျိုး သည် ငါ့ကို မစွန့်ပစ်၊ လမ်းမလွှဲ၊ မှားယွင်းခြင်းအပြစ်ရှိသမျှတို့နှင့် နောက်တဖန်
မညစ်ညူးဘဲ၊ ငါ၏ လူဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။
၁၂တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ၁၃အချင်းလူသား၊
ပြည်သားတို့သည် အထပ်ထပ်လွန်ကျူး၍ ငါ့ကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါသည် လက်ကို ဆန့်၍ မုန့်

အထောက်အပင့် ကို ချိုးသဖြင့်၊စာအာဟာရကို ခေါင်းပါးစေ၍ ထိုပြည်မှ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်လျှင်၊
၁၄နောဧ၊ ဒံယေလ၊ ယောဘ၊ ဤ သုံးယောက်ရှိသော်လည်း၊ ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်
ကိုယ့်အသက်ဝိညာဉ်ကိုသာ ကယ်နှုတ်ရသော အခွင့် ရှိကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၅သားရဲတို့သည် ပြည်၌ ပေါ်လာ၍ ဖျက်ဆီးသောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ မနေနိုင်သဖြင့် လူဆိတ်ညံလျှင်၊
၁၆ထိုသူသုံးယောက်ရှိသော်လည်း၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း ကိုယ်သား သမီးကို မကယ်မနှုတ်ရ၊
ကိုယ်တိုင်သာ ချမ်းသာရကြ၍၊ ပြည်သည် လူဆိတ်ညံလျက် ရှိရလိမ့်မည်။ ၁၇သို့မဟုတ်အိုထား၊ ထိုပြည်ကို
လုပ်ကြံလော့ဟု ငါဆိုလျက်၊ ထားဘေးကို ရောက်စေသောကြောင့်၊ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖျက်လျှင်၊
၁၈ထိုသူသုံးယောက်ရှိသော်လည်း၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ ကိုယ့်သားသမီးကို မကယ်မနှုတ်ရ၊
ကိုယ်တိုင်သာ ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။ ၁၉သို့မဟုတ် ထိုပြည်၌ ကာလနာကို ငါစေလွှတ်သောကြောင့်၊လူနှင့်
တိရစ္ဆာန်၏ အသက်ကို သတ်ဖြတ် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ငါ၏ ဒေါသအရှိန်ကိုသွန်းလောင်းလျှင်၊ ၂၀နောဧ၊ ဒံယေလ၊
ယောဘတို့ ရှိသော်လည်း၊ ငါအသက်ရှင် သည်အတိုင်း ကိုယ်သားသမီးကို မကယ်မနှုတ်၊
ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်း အားဖြင့် ကိုယ်အသက်ဝိညာဉ်ကိုသာ ကယ်နှုတ် ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၁ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေရုရှ လင်မြို့၌
လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်ခြင်းငှါ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော သားရဲဘေး၊
ကာလနာဘေး တည်းဟူသော၊ အလွန်ဆိုးသော ဘေးလေးပါးတို့ကို ငါစေလွှတ်သောအခါ၊ ထိုမျှမက
လွှတ်ခဲလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ ၂၂သို့ရာတွင် လွတ်၍ ထွက်မြောက် ရသော အကျန်အကြွင်း
သားသမီးအချို့ရှိကြလိမ့်မည်။ သူတို့ သည် သင်တို့ရှိရာ ထွက်လာ၍ ကျင့်ကြံပြုမူသော အမှုအရာတို့ကို
သင်တို့သိကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါရောက် စေသမျှ သော အမှုများကြောင့် စိတ်ပူပန်ခြင်းမရှိ၊
သက်သာခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ၂၃သူတို့ကျင့်ကြံပြုမူသော အမှုအရာ တို့ကို သင်တို့သည်
မြင်သောအခါ၊သက်သာရကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ငါပြုလေသမျှတို့၌ အကြောင်းမရှိဘဲ မပြုသည်ကို
သိကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅

၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား၊
သစ်တော၌ သစ် ခက်သာမည်ဖြစ်သော စပျစ်နွယ်သားသည် အခြားသော သစ်သားထက်မြက်သောအရာ
တစုံတရာ ရှိသလော။ ၃တစုံတခုကို လုပ်အံ့သောငှါ စပျစ်နွယ်သားကို ယူတတ်သလော။ တစုံတခုကို
ဆွဲထားစရာ တံစို့ကို စပျစ်နွယ်သားဖြင့် လုပ်တတ်သလော။ ၄ထင်းဘို့ မီးထဲသို့ ချတတ်၏။ မီးသည်လည်း
အရင်းအဖျားအလယ်ကို လောင်တတ်၏။ အသုံး ဝင်တတ်သလော။ ၅မီးမလောင်မီ အသုံးမဝင်လျှင်
မီးလောင်၍ ကျွမ်းပြီးမှ အသုံးမဝင်ဟုသာ၍ ဆိုဘွယ်ရှိသည်မဟုတ် လော။ ၆ဤအမှု၌ အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တောသစ်ပင်တွင် မီးမွေးစရာ ဟင်းဘို့ငါအပ်သော စပျစ်နွယ်သားကဲ့သို့
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ငါအပ်မည်။ ၇သူတို့တဘက်၌ ငါသည် မျက်နှာကို ထားမည်။သူတို့သည် မီးတပုံမှ
ထွက်၍ တပုံ၌ လောင်လိမ့်မည်။ သူတို့တဘက်၌ ငါသည်မျက်နှာကို ထားသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား
ဖြစ်ကြောင်း သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်။ ၈သူတို့သည် ငါ့ကို အထပ်ထပ် ပြစ်မှားသောကြောင့်၊
ငါသည်သူတို့ပြည်ကို လူဆိတ်ညံ့ရာ အရပ်ဖြစ်စေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား
ယေရုရှလင်မြို့ သည် မိမိ၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုအရာ တို့ကို သိမည်အကြောင်းပြုလော့။
၃ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင် မြို့အား မိန့်တော်မူသောစကားကို သင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်၏မူလ၊
သင်၏မွေးဘွားရာဌာနသည် ခါနာန်ပြည်၌ ရှိ၏။ သင်၏အဘသည် အမောရိလူ သင်၏အမိသည် ဟိတ္တိအမျိုး

ဖြစ်၏။ ၄သင့်ကို ဘွားခြင်း အကြောင်းအရာဟူမူ ကား၊ ဘွားသောနေ့၌ ချက်ကြိုးကိုမဖြတ်၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ
ရေမချိုး၊ ဆားနှင့်မလူး၊ အဝတ်နှင့်မပတ်ရစ်၊ ၅ကရုဏာစိတ် နှင့် ထိုသို့ပြုစုခြင်းငှါ သသင့်ကိုမြင်၍
အဘယ်သူမျှမသနား၊ ဘွားသောနေ့၌ သင်သည်ကိုယ်ကို ရွံရှာရသည် တိုင်အောင် လယ်ပြင်၌
ပစ်ထားခြင်းကို ခံရ၏။ ၆ငါသည်ရှောက်သွား၍ အသွေးနှင့်လူးလျက်ရှိသော သင့်ကိုမြင်သော အခါ
အသက်ရှင်လော့ဟု သင်သည်အသွေး၌ရှိစဉ်ငါဆို၏။ ၇မြက်ပင်ကဲ့သို့ ငါကြီးပွားစေသဖြင့်၊
သင်သည်အစဉ်အတိုင်း ကြီး၍လှသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရင်သားထ၍ ကိုယ်၌လည်း အမွေးပေါက်၏။
အရင်က အဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်း နေရ၏။ ၈တဖန် ငါသည် ရှောက်သွား၍ သင့်ကိုမြင်သောအခါ၊ သင်၌
ချစ်လိုဘွယ်သော အချိန်အရွယ် ရှိသောကြောင့်၊ငါသည် ကိုယ်အဝတ်စွန်းကို ဖြန့်၍ သင်၌
အချည်းစည်းရှိခြင်းကို ဖုံးအုပ်၏။ ကျိန်ဆိုခြင်းပြု၍ သင်နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့သဖြင့် သင်သည် ငါ၏ ခင်ပွန်း
ဖြစ်လေ၏။ ၉ထိုအခါ သင့်ကို ရေချိုး၍၊ သင်၌ လူးသောအသွေးရှိသမျှကို ငါဆေးကြော၏။ ဆီနှင့်လိမ်း၏။
၁၀ချယ်လှယ်သောအဝတ်ကို ဝတ်စေ၏။ တဟာရှသားရေခြေနင်းကို စီးစေ၏။ ဖဲ၊ ပိတ်ချောနှင့် ခြုံစေ၏။ ၁၁
လက်ကောက်နှင့် လည်ဆွဲအစရှိသော တန်ဆာမျိုးကိုဆင်စေ၏။ ၁၂နားထောင်း၊ နှာဆွဲ၊
လှသောပေါင်းကိုလည်း ဆင်စေ၏။ ၁၃ထိုသို့သင်သည် ရွှေ ငွေနှင့်တကွ၊ ဖဲ၊ ပိတ်ချော၊ ချယ်လှယ်သော
အဝတ်တန်ဆာတို့ကို ဆင်လျက်၊ မုန့်ညက်၊ ပျားရည် ဆီကိုစားလျက်၊ အလွန်တရာ လှသောအဆင်းနှင့်
ပြည့်စုံ၍၊ မိဖုရား အရာကိုခံရ၏။ ၁၄ငါသည် ကိုယ်အသရေကို သင်၌အပ်ပေးသောကြောင့်၊
သင်သည်လှသောအဆင်းနှင့်စုံလင်၍ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ ကျော် စောလေ၏။

၁၅သို့ရာတွင် သင်သည်ကိုယ်လှသောအဆင်းကို ကိုးစား၍ ဂုဏ်အသရေ
ကျော်စောသောကြောင့်၊ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ ခရီးသွားသောသူအပေါင်းတို့နှင့် မတရားသောမေထုန်ကို
အနံ့အပြား ပြုသဖြင့်၊ ယောကျ်ားတိုင်း အခွင့်ရ၏။ ၁၆သင်၏အဝတ်ကိုလည်းယူ၍၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို
ထူးခြားသောအဆင်းအရောင်နှင့် ဆင်ပြင်၍ တခါမျှမဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်လတံ့သောအမှု၊
မတရားသောမေထုန်ကို ထိုအရပ်၌ ပြုလေပြီ။ ၁၇ငါပေးသော ရွှေငွေတန်ဆာမြတ်တို့ကိုလည်းယူ၍၊
ယောကျ်ားရုပ်တုကို လုပ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့နှင့် မှားယွင်းလေပြီတကား။ ၁၈ ချယ်လှယ် သောအဝတ်ကိုလည်းယူ၍၊
ထိုရုပ်တုတို့ကို ခြုံပြီးလျှင်၊ ငါ့ဆီနှင့် ငါ့နံ့သာပေါင်းကို သူတို့ရှေ့မှာ တင်ထားလေပြီ။ ၁၉ငါပေးသော ဘောဇဉ်၊
သင့်ကို ငါကျွေးသော မုန့်ညက်၊ ဆီ၊ ပျားရည်ကိုလည်း သူတို့ရှေ့မှာ မွှေးကြိုင်စရာဘို့ တင်ထား
လေပြီတကား။ ၂၀ထိုမှတပါး သင်ဘွားသော ငါ၏ သားသမီးတို့ကိုယူ၍၊ ထိုရုပ်တုတို့အား ကျွေးမွေးခြင်းငှါ
ယဇ်ပူဇော် လေပြီ။ ၂၁သင်သည် မတရားသော မေထုန်ကို ပြု၍၊ စိတ်မပြေသောကြောင့် ငါ၏ သားသမီးတို့ကို
သတ်၍ ရုပ်တုတို့အား မီးဖြင့် ပူဇော်ရမည်လော။ ၂၂သင်ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်အမှု၊
မတရားသောမေထုန် အမှုအပေါင်းကို ပြုစဉ်တွင်၊ အရွယ်ငယ်သောအခါ အဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်းရှိကြောင်း၊
ကိုယ့်အသွေး၌လူးလဲလျက် ရှိနေကြောင်းကို မအောက်မေ့ပါတကား။

၂၃သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အမင်္ဂလာရှိ၏။ ဒုစရိုက်အပေါင်းကိုပြုပြီးမှ ကိုယ်နေဘို့
ကုဋ္ဌိတိုက်ကိုတည်၍ လမ်းရှိတိုင်း မြင့်သောအရပ်ကိုလုပ်လေ၏။ ၂၄သင်သည် မြင့်သောအရပ်ကို
လမ်းဦးတိုင်းလုပ်၍၊ ကိုယ်လှသော အဆင်း ကိုရွံ့ရှာဘွယ်ဖြစ်သည်တိုင်အောင် ပြုလျက်၊
ခရီးသွားသောသူအပေါင်းတို့အား ပေါင်တို့ကို ခွာဖွင့်၍၊ မတရားသော မေထုန်အမှုတို့ကို များပြားစေ၏။
၂၅ဆူဖြိုးသောသင်၏ အိမ်နီးချင်းအဲဂုတ္တုလူတို့နှင့် မှားယွင်း၍ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော် လျက် မတရာသော
မေထုန်အမှုတို့ကို များပြားစေ၏။ ၂၆ထိုကြောင့် ငါသည်လက်ကို ဆန့်လျက် သင်၏ ရိက္ခာကိုဖြတ် ၍၊
သင့်ကိုမုန်းသောသူ သင့်ဆိုးညစ်သောအမှုများကြောင့်၊ ရှက်တတ်သော ဖိလိတ္တိအမျိုးသမီးတို့လက်သို့
အပ်ရ၏။ ၂၇သင်သည် ကိလေသာစိတ်မပြေသောကြောင့်၊ အာရှုရိလူတို့နှင့် မှားယွင်းလေ၏။
ထိုသို့မှားယွင်းသော်လည်း စိတ် မပြေနိုင်။ ၂၈ထိုမှတပါး ခါနာန်ပြည်မှ သည်ခါလဒဲပြည်တိုင်အောင်

မတရားသောမေထုန်အမှုတို့ကို များပြားစေ သော်လည်း စိတ်မပြေနိုင်။ ၃၀အစိုးတရပြု၍ သိလပျက်သော
မိန်းမပြုတတ်သမျှသော ဤအမှုတို့ကို သင်သည်ပြုမိလျက်၊ သင့် စိတ်နှလုံးသည် အလွန်မိုက်ပါသည်တကား။
၃၁သင်၏ကုဋ္ဌီတိုက်ကို ခပ်သိမ်းသောလမ်း၌ တည်၍၊ လမ်းရှိတိုင်း မြင့်သောအရပ်ကိုလုပ်သဖြင့်၊
အခကိုငြင်းသောကြောင့် ပြည်တန်ဆာနှင့်မတူ။ ၃၂ကိုယ်မဆိုင် သော ယောကျ်ားကိုကိုယ်လင်၏ ကိုယ်စား
လက်ခံ၍ မျောက်မထားသော မိန်းမနှင့်တူ၏။ ၃၃ပြည်တန်ဆာမိန်းမရှိသမျှ တို့သည် လက်ဆောင်
ကိုခံယူတတ်ကြ၏။ သင်မူကား၊ သင်၏ ရည်းစားအပေါင်းတို့အား လက်ဆောင်ကို ပေး တတ်၏။
အရပ်ရပ်တို့က လာ၍ မတရားသောမေထုန်ကို ပြုစေခြင်းငှါ သူတပါးတို့ကို ငှားတတ်၏။ ၃၄သို့ဖြစ်၍
သင်သည်အခြားသော ပြည်တန်ဆာတို့နှင့် ခြားနားစွာ ပြုတတ်၏။ သင်ပြုသကဲ့သို့ အဘယ်သူမျှ
မတရားသော မေထုန်ကို မပြုတတ်။ သင်သည်အခကိုမခံ၊ သူတပါးတို့အား ပေးသောကြောင့် အခြားသော
မိန်းမတို့နှင့် ခြားနား၏။
၃၅သို့၊အိုပြည်တန်ဆာမိန်းမ၊ ထာဝရဘုရား၊ အမိန့်တော်ကို နားထောင်လော့။ ၃၆အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ရည်းစားများ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော ရုပ်တုအပေါင်းတို့နှင့်
မှားယွင်းခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ သူတို့အားပေးသော သားသမီးတို့၏အသွေးအားဖြင့်၎င်း
သင်သည်ကိုယ်ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ အဝတ်အချည်း စည်းရှိခြင်း ကို ထင်ရှားစွာဘော်ပြသောကြောင့်၊
၃၇သင့်ကိုချစ်သော ရည်းစားရှိသမျှတို့နှင့် သင်ချစ်သောသူ၊ မုန်းသော သူအပေါင်း ကို ငါစုဝေးစေမည်။
သင့်တဘက်ပတ်လည်၌ စုဝေးစေ၍ သင့်၌အဝတ်အချည်းစည်း ရှိခြင်းကို ငါပြသဖြင့်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
သင်၌အဝတ် အချည်စည်းရှိသမျှကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ၃၈မျောက်မထားသောမိန်းမနှင့် လူအသက်ကို
သတ်သောမိန်းမတို့ကို စီရင်သကဲ့သို့ သင့်ကိုငါစီရင်၍၊ ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်အသွေးကို ငါတိုက်မည်။
၃၉သင့်ကို သူတို့လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၏ ကုဋ္ဌီတိုက်ကို ဖျက်၍၊ သင်၏ မြင့်သော
အရပ်တို့ကို ဖြိုချကြလိမ့်မည်။ သင့်အဝတ်တို့ကို ချွတ်၍လှသော တန်ဆာတို့ကို လုယူပြီးလျှင်
သင့်ကိုအဝတ်မပေး အချည်းစည်းရှိစေခြင်းငှါ ပစ်ထားကြလိမ့်မည်။ ၄၀လူအလုံးအရင်းကိုလည်း ခေါ်သဖြင့်၊
သူတို့သည် ခဲနှင့်ပစ်၍ ထားနှင့်ခုတ်ကြလိမ့်မည်။ ၄၁သင့်အိမ်တို့ကိုလည်း မီးရှို့၍ များစွာသော မိန်းမတို့ရှေ့မှာ
သင့်ကို အပြစ်ပေး ကြသဖြင့်၊သင်သည် နောက်တဖန် ပြည်တန်ဆာမလုပ်ဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။
နောက်တဖန် သင်သည် သူတပါးတို့ကို မငှါးရ။ ၄၂ထိုသို့ ဒေါသစိတ်ကို ငါဖြေမည်။ သင့်ကိုမယုံ။
အလွန်ပူပန်သောစိတ်ငြိမ်း၍ ငါသည် အမျက်မထွက်ဘဲ ငြိမ်သက်စွာနေမည်။
၄၃သင်သည်အသက်ငယ်သောကာလကို မအောက်မေ့ အရာရာ၌ ငါစိတ်ကို နှောင့်ရှက်သောကြောင့်၊
သင့်အပြစ်ကိုသင့်ခေါင်းပေါ်သို့ငါသက်ရောက်စေမည်။ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သောအမှုရှိသမျှ တို့အပေါ်မှာ
ဆိုးညစ်သောအကြံကို ထပ်၍ ထိုအကြံအတိုင်းမပြုရ။
၄၄စကားပုံကို သုံးတတ်သော သူအပေါင်းတို့က၊ အမိကဲ့သို့ သမီးဖြစ်၏ဟု သင့်ကို ရည်မှတ်၍
စကားပုံကို ပြောကြလိမ့်မည်။ ၄၅သင်သည်လင်နှင့်သားသမီးကိုရွံရှာသော မိန်းမ၏သမီးဖြစ်၏။ လင်နှင့်
သားသမီးကိုရွံရှာသော မိန်းမ၏ ညီမလည်းဖြစ်၏။ သင့်အမိသည် ဟိတ္တိအမျိုး သင့်အဘသည်
အာမောရိလူဖြစ်၏။ ၄၆သင့်အစ်မသည် မိမိသားသမီးတို့နှင့်တကွ သင့်လက်ဝဲဘက်၌နေသော ရှမာရိမြို့ဖြစ်၏။
သင့်ထက်အသက်ငယ်သောသင်၏ ညီမသည် မိမိသမီးတို့နှင့် တကွ သင့်လက်ျာဘက်၌နေသော
သောဒုံမြို့ဖြစ်၏။ ၄၇သို့ရာတွင် သင်သည် သူတို့ထုံးစံကိုမလိုက်၊ သူတို့ပြုသော
ရွံရှာဘွယ်အမှုမျှသာပြုသည်မဟုတ်၊ ထိုအမှုကို သာမည အမှုဟူ၍ ထင်မှတ်သဖြင့်၊ သင်သည် အရာရာ၌
သူတို့ထက်သာ၍ ဆိုးညစ်ပေ၏။ ၄၈ငါအသက်ရှင် သည်အတိုင်း သင်သည် ကိုယ့်သားသမီးတို့နှင့်တကွ
ပြုသကဲ့သို့၊ ညီမသောဒုံနှင့် သူ၏ သမီးတို့သည် မပြုကြ။ ၄၉သင့်ညီမသောဒုံ၏ အပြစ်ဟူမူကား သူနှင့်
သူသမီးတို့သည် မာနကြီးခြင်း၊ ဝစွာစားသောက်ခြင်း၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ ကောင်းစား ခြင်းရှိ၍၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော

သူတို့ကို မထောက်ပံ့ဘဲ နေကြ၏။ ၅၀မာနထောင်လွှား၍ ငါ့ရှေ့မှာ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ် သော အမှုတို့ကို
ပြုကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင်မြင်သည် အတိုင်း သူတို့ကို ငါပယ်ရှားပြီ။ ၅၁ရှမာရိသည်လည်း၊ သင်ပြုမိ သော
ဒုစရိုက်တဝက်ကိုမျှ မပြုမိ။ သင်မူကား၊ညီအစ်မတို့၏ အပြစ်ကို မထင်ရှားစေ သည်တိုင်အောင်၊
စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာ ဘွယ်သော အမှုတို့ကို သူတို့ထက်မက များပြားစွာပြုလေပြီတကား။ ၅၂သင်သည်
ညီအစ်မတို့ကို အပြစ်တင်၍ စီရင်လျက်ပင်၊ သူတို့ပြုသည်ထက် စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကို သာ၍
ပြုသောကြောင့်၊ အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံလော့။ သူတို့သည် သင့်ထက်သာ၍ အပြစ်နည်းကြ၏။ သင်မူကား၊
ညီအစ်မတို့၏ အပြစ်ကို မထင်ရှားစေသည်တိုင် အောင် ပြုသောကြောင့် စိတ်ပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းကို
ခံလော့။

၅၃သိမ်းသွင်းခြင်းကို ခံရသောလောဒုံနှင့်သူ၏ သားသမီးများ၊ ရှမာရိနှင့် သူ၏ သားသမီးများကို
တဖန်ငါ ဆောင်ခဲ့သောအခါ၊ သိမ်းသွင်းခြင်းကို ခံရသော သင်၏ လူတို့ကို သူတို့နှင့် အတူ ငါဆောင်ခဲ့မည်။
၅၄သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် သူတို့နှစ်သိမ့်စေ၍၊ ပြုလေသမျှတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်လျက် အရှက်ကွဲခြင်းကို
ခံရလိမ့်မည်။ ၅၅သင်၏ ညီအစ်မသောဒုံနှင့် သူ၏ သားမီးများ၊ ရှမာရိနှင့်သူ၏ သမီးများ တို့သည်
အရင်နေရာသို့ပြန်ရောက်သောအခါ၊ သင်သည်လည်း သင်၏ သားသမီးတို့နှင့်တကွ အရင်နေရာသို့
ပြန်ရောက်ရလိမ့်မည်။ ၅၆-၅၇ရှုရိသမီးများနှင့် သူတို့ပတ် လည်၌နေသော သူအပေါင်းတို့သည် သင့်ကိုကဲ့ရဲ့၍၊
သင့်ပတ်လည်၌နေသော ဖိလိတ္တိသားသမီးတို့သည် မထီမဲ့မြင် ပြုကြသဖြင့်၊ သင်ပြု သော
ဒုစရိုက်အပြစ်မထင်ရှားမီ သင်သည်မာနထောင်လွှားစဉ်ကာလတွင် သင့်ညီမ သောဒုံ
၏နာမကိုအလျှင်းမပြတ် နှုတ်မမြွက်။ ၅၈ယခုမူကား သင်သည်ကိုယ်ဆိုးညစ်သောအမှုနှင့်
စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုတို့၏ အပြစ်ကို ခံရမည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅၉အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လိုသော၄ါ
သစ္စာကတိ ကို မရှိမသေပြုသည်နှင့်အညီ သင်၌ ငါပြုမည်။ ၆၀သို့သော်လည်း၊ ငါသည် သင့်အသက်ငယ်စဉ်
ဖွဲ့သောပဋိညာဉ်ကို အောက်မေ့၍ တဖန် ထာဝရပဋိညာဉ်ကို သင်နှင့် ဖွဲ့ရဦးမည်။ ၆၁သင်သည်
ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ်ကို မစောင့်ရသော်လည်း ပဋိညာဉ်အားဖြင့် သင်၏ ညီအစ်မတို့ကို သင်၏
သားသမီးများဖြစ်ဘို့ရာ ငါပေး၍၊ သင်သည် ထိုသူတို့ကို လက်ခံ သောအခါ သင်ပြုမိသောအမှုများကို
အောက်မေ့၍ ရှက်ကြောက်ရလိမ့်မည်။ ၆၂ထိုအခါ ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကို သင်နှင့်ငါ ဖွဲ့မည်။ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။ ၆၃သင်ပြုဘူးသမျှသော အမှုတို့ကို ငါမမှတ်။ စိတ်ပြေ
သောအခါ သင်သည် အောက်မေ့၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် မျက်နှာပျက်ခြင်းကြောင့်၊ နှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲ
နေရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား၊ သင်သည်
ဣသရေလ အမျိုးအား စကားထာဝှက်၍၊ ပုံပြောလျက်၊ ၃ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ထူးခြားသော အဆင်းအရောင်၊ များပြားသော အမွေးနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ရှည်လျားကြီးမားသော
အတောင်ရှိသော ရွှေလင်း တကြီးသည် လေဗနုန်တောင်သို့လာ၍၊ အာရဇ်ပင်၏ အဖျားကိုကိုင်လျက်၊
၄အမြင့်ဆုံးသော အညွှန့်တို့ကို ချိုးဆိတ် ၍ ကုန်သွယ်ရာ ပြည်သို့ ချီဆောင်ပြီးလျှင်၊ ကုန်သည်မြို့၌
စိုက်လေ၏။ ၅ မျိုးစေ့ကိုလည်း ယူ၍ ရေများရာလယ်ကွက်၌ ပျိုးလျက် မိုဃ်းမခပင်ကဲ့သို့ ထားလေ၏။
၆အရပ်နိမ့်လျက် ရှည်လျားစွာနွယ်သော စပျစ်နွယ်ပင်ပေါက်၍၊ မိမိအခက်အလက်တို့ကို ရွှေလင်းတရှိရာသို့
ညွတ်လျက် သူ့အောက်သို့အမြစ်ထိုးသဖြင့် အကိုင်းအခက်အလက် အညွှန့်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော စပျစ်နွယ်ပင်
ဖြစ်လေ၏။ ၇အမွေး ထူထပ်၍ ကြီးစွာသော အတောင်ရှိသော ရွှေလင်းတကြီးတကောင်ရှိ၏။ စပျစ်ပင်သည်
မိမိစိုက်ရာ ချောင်းမြောင်းနား မှာ ထိုရွှေလင်းတ၏ ကျေးဇူးကြောင့်ရေကိုရအံ့သော၄ါ၊ သူရှိရာသို့

အမြစ်သွယ်ဝိုက်၍ အကိုင်းလည်း ထိုးလေ၏။ ၈အခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍ အသီးကို သီးသဖြင့်၊
သန်မြန်သော စပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရေများရာအရပ်၊ မြေကောင်း သောအရပ်လယ်ကွက်၌ ထိုအပင်ကို
စိုက်လေပြီ။ ၉သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထိုအပင်သည်
ကောင်းစားရမည်လော။ ညှိုးနွမ်းစေခြင်းငှါ အမြစ်ကို နှုတ်၍ အသီးကိုဆွတ်ရမည် မဟုတ်လော။ ပေါက်
လေသမျှသောအရွက်တို့သည် ညှိုးနွမ်းရလိမ့်မည်။ အမြစ်နှင့်တကွ သုတ်သင်ပယ်ရှားခြင်း အမှုကို
ပြီးစေခြင်းငှါကြီးသော တန်ခိုးနှင့် များပြားသော အလုံးအရင်းကို အလိုမရှိ။ ၁၀စိုက်လျက်ရှိ၍ ကောင်းစား
ရမည်လော။ အရှေ့လေတိုက်သောအခါ အကုန်အစင် ညှိုးနွမ်းရမည်မဟုတ်လော။
ကြီးပွားသောလယ်ကွက်၌ ညှိုးနွမ်းရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၁၂ပုန်ကန်တတ်သော
အမျိုးအား သင်ပြောရမည်မှာ၊ ဤစကားအဘယ်သို့ ဆိုလိုသည်ကို နားလည်ကြသလော။
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်၍ ယေရုရှလင်ဘုရင်နှင့် မှူးတော်မတ်တော်တို့ကို
ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားပြီ။ ၁၃ဆွေတော် မျိုးတော်ထဲက တယောက်ကို ယူ၍၊ ပဋိညာဉ်ဖွဲ့လျက်
သစ္စာတိုက်လေပြီ။ ၁၄ထိုနိုင်ငံသည် ယုတ်ညံ့၍ နောက်တဖန် မထမကြွဘဲ၊ သစ္စာတော်ကို
စောင့်သောအားဖြင့်သာ တည်စေခြင်းငှါ၊ အားကြီးသော နိုင်ငံသားတို့ကိုလည်း သိမ်းသွားပြီ။ ၁၅သို့ရာတွင်၊
မြင်းများ၊ လူများတို့ကို တောင်းခြင်းငှါ သံတမန် ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ စေလွှတ်၍ ပုန်ကန်လေပြီ။
ထိုသို့ပြုသော သူသည် ကောင်းစားရမည်လော။ ဘေးလွတ်ရမည်လော။ သစ္စာဖျက်ပြီး မှလွတ်ရမည်လော။
၁၆အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း အကယ်စင်စစ် ရှင်ဘုရင်အရာ၌
ခန့်ထား သော ရှင်ဘုရင်၏ သစ္စာကို မရိုမသေပြု၍ ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သောကြောင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်နေရာ
ဗာဗုလုန်မြို့အလယ်၌ သေရလိမ့်မည်။ ၁၇ဖာရောဘုရင်သည် လည်း လူများတို့ကို သတ်ခြင်းငှါ၊ အားကြီးသော
ဗိုလ်ပါအလုံးအရင်းနှင့်အတူ မြေရိုးတို့ကို ဖို့၍ ရဲတိုက်တို့ကို ဆောက်သော်လည်း၊ သူတို့အဘို့ စစ်တိုက်၍
မနိုင်ရာ။ ၁၈အကြောင်းမူကား၊ ယေရုရှလင်မင်းသည် လက်ချင်းရိုက် ပြီးမှ၊ သစ္စာတော်ကိုမရိုမသေပြု၍
ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လျက် ဤအမှုအလုံးစုံ တို့ကို ပြုသောကြောင့် ဘေးမှ မလွတ်ရ။ ၁၉ ထို့ကြောင့်၊
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ငါအသက်ရှင်သည် အတိုင်းအကယ်စင်စစ်ငါ၏ သစ္စာကို
မရိုမသေပြု၍ငါ၏ ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်သောကြောင့် သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ ငါသက်ရောက်စေမည်။
၂၀ငါသည်ပိုက်ကွန်နှင့်အုပ်၍၊ ငါ ၏ကျော့ကွင်းနှင့် ကျော့ပြီးလျှင်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွား မည်။
ငါ့ကိုပြစ်မှားသော အပြစ်ကြောင့် ထိုမြို့၌ ငါစစ်ကြောစီရင်မည်။ ၂၁သူ့ထံမှပြေးသော
သူများနှင့်သူရဲများအပေါင်းတို့သည်၊ ထားဖြင့်ဆုံးခဲ့ခြင်းသို့ ရောက်၍ ကြွင်းကျန် သောသူတို့သည်
အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူသည်။

၂၂တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြင့်သောအာရဇ် ပင်၌ အမြင့်ဆုံးသော
အညွန့်ကိုငါယူ၍ စိုက်မည်။ အညွန့်ဖျားတို့တွင် နုသောအညွန့်ကိုဆိတ်၍၊
မြင့်မြတ်သောတောင်ပေါ်မှာစိုက်မည်။ ၂၃အမြင့်ဆုံးသော ဣသရေလတောင်ပေါ်မှာ ငါစိုက်ပျိုးပြီးမှ
အခက်အလက်နှင့်ပြည့်စုံ၍ အသီးကိုသီးသဖြင့်၊ ကောင်းမွန်သောစပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။
ထိုအပင်အောက်၌ရှင်း၊ အခက်အလက် အရိပ်၌ရှင်း၊ ငှက်မျိုးအပေါင်း တို့သည် နေရာကျကြလိမ့်မည်။ ၂၄
ငါထာဝရဘုရားသည် မြင့်သောအပင်ကိုနှိမ့်၍၊ နိမ့်သောအပင်ကို ချီးမြှောက် ကြောင်း၊
စိမ်းလန်းသောအပင်ကို သွေ့ခြောက်စေ၍၊ သွေ့ခြောက်သောအပင်ကို
စိမ်းလန်းစေကြောင်းများကို၊တောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရ ဘုရားသည်
စကားတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈

၁တဖန်ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရာက်လာ၍၊ ၂အဘတို့သည်
ချဉ်သောစပျစ်သီးကို စား၍ သားတို့သည် သွာကျိန်းလျက် ရှိကြ၏ဟု သင်တို့သည် ဣသရေလ
ပြည်ကိုရည်မှတ်၍ စကားပုံကို သုံးသော အခါ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်း။ ၃အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း နောက်တဖန် ဣသရေလပြည်၌ ထိုစကားပုံကိုသုံးရသော
အကြောင်းမရှိရ။ ၄ ဝိညာဉ်အပေါင်းတို့ကို ငါပိုင်၏။ အဘ၏ ဝိညာဉ်ကို ငါပိုင်သကဲ့သို့ သား၏ ဝိညာဉ်ကို
လည်းငါပိုင်၏။ ပြစ်မှားသောဝိညာဉ်သည် အသက်သေရမည်။ ၅လူမည်သည်ကား၊ သဘောဖြောင့်၍
တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သောအမှုကို ပြုလျှင်၎င်း၊ ၆တောင်ပေါ်မှာမစား၊ ဣသရေလအမျိုးကိုး ကွယ်သော
ရုပ်တုတို့ကို မဖူးမမြော်၊ သူ့မယားကိုမပစ်မှား၊ ဥတုရောက်သောမိန်းမကို မချဉ်းကပ်၊ ၇အဘယ်သူကိုမျှမ
ညှဉ်းဆဲ၊ ကြွေးစားပေါင်ထားသော ဥစ္စာကိုပြန်၍ မပေးမနေ၊သူ့ဥစ္စာကိုအနိုင့်အထက် မလုမယူ။
ငတ်မွတ်သောသူကို ကျွေးမွေး၍၊ အဝတ်မရှိသောသူကို အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းလျှင်၎င်း၊ ၈အတိုးစား၍ ငွေကိုမချေး၊
အဓမ္မအမှုကို လက်မခံ၊ သူတပါးအမှုကို တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ၉ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သည်အတိုင်းကျင့်၍
သစ္စာစောင့်သိခြင်းကို ပြုလျှင်၎င်း၊ ထိုသူသည် ဖြောင့်မတ် သောသူဖြစ်၏။ အကယ်စင်စစ်
အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏ သားသည် ထားပြတိုက်သောသူ၊ လူ့အသက်ကိုသတ်သောသူ၊
အရင်ဆိုခဲ့ပြီးသော ဒုစရိုက် တစုံတခုကိုပြုသောသူ၊ ၁၁အရင်ဆိုခဲ့ပြီးသောသုစရိုက်ကိုမပြု၊
တောင်ပေါ်မှာစားခြင်း၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ ၁၁ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော သူကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကို
အနိုင်အထက်လုယူခြင်း၊ ပေါင်ထားသောဥစ္စာကိုပြန်မပေးဘဲ နေခြင်း၊ ရုပ်တုကို ဖူးမြော်ခြင်း၊
ရွံရှာဘွယ်သောအမှုကို ပြုခြင်း၊ ၁၃အတိုးစား၍ ငွေချေးခြင်းကိုပြုသော သူဖြစ်လျှင်၊ အသက်ရှင်ရမည်လော။
အသက်မရှင်ရ။ ထိုရွံရှာဖွယ်သောအမှုမှုးၥကိုပြုသောကြောင့်၊ စင်စစ်အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။ သေထိုက်
သောအပြစ်ရှိ၏။

၁၄သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏သားသည် အဘပြုသမျှသော ဒုစရိုက်တို့ကို မြင်၍ ဆင်ခြင်သဖြင့်၊
ထိုသို့သောအမှုတို့ ကို မပြု၊ ၁၅တောင်ပေါ်မှာမစား၊ ဣသရေလအမျိုးကိုးကွယ်သော ရုပ်တုတို့ကို မဖူးမမြော်
သူ့မယားကို မပြစ်မှား။ ၁၆အဘယ်သူကိုမျှ မညှဉ်းဆဲ၊ ပေါင်ထားသော ဥစ္စာကို မသိမ်း၊ သူ့ဥစ္စာကို အနိုင်ထက်
မလုမယူ၊ ငတ်မွတ်သောသူ ကို ကျွေးမွေးခြင်း၊ အဝတ်မရှိသောသူကို အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊
၁၇ဆင်းရဲသောသူကို ချမ်းသာပေးခြင်း၊ အတိုးမစား ဘဲ ငွေချေးခြင်းကို ပြု၍ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို
စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ထိုသူသည် အဘ၏ အပြစ်ကြောင့် အသေခံရမည် မဟုတ်။ စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။
၁၈အဘမူကား၊ မိမိညီအစ်ကို အထပ်ထပ်ညှဉ်းဆဲလျက်၊ သူ့ဥစ္စာကို အနိုင် အထက်လုယူလျက်၊
မိမိအမျိုးသားချင်းတို့တွင် မကောင်းသောအမှုကို ပြုသောအပြစ်ကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။
၁၉သင်တို့ကလည်း၊ အဘယ်သို့နည်း။ သားသည်အဘ၏ အပြစ်ကို မခံရသလောဟု မေးကြသော်လည်း၊
သားသည် တရားသောအမှု ဟုတ်မှန်သောအမှုကို ပြု၍၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှအတိုင်း ကျင့်စောင့်လျက်၊ စင်စစ်
အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ ၂၀ပြစ်မှားသောသူသည်အသေခံရမည်။ သားသည်အဘ၏ အပြစ်ကိုမခံရ။ အဘသည်
သား၏အပြစ်ကိုမခံရ၊ တရားသောသူသည်တရားစွာပြုခြင်း အကျိုးကို၎င်း၊ မတရားသောသူသည်
မတရားစွာပြုခြင်း အပြစ်ကို ၎င်း ခံရလိမ့်မည်။ ၂၀သို့ရာတွင် မတရားသောသူသည် မိမိပြုမိသမျှသော
ဒုစရိုက်တို့ကို ကြဉ်ရှောင်လျက်၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်၍၊ မတရားသောအမှု၊
ဟုတ်မှန်သောအမှုတို့ကိုပြုလျှင်၊ သေခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၍ စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။

၂၂မိမိပြုမိသမျှသော ဒုစရိုက်တို့ကို အပြစ်တို့ကို သူ့တဘက်၌ မမှတ်ရ။ ပြုမိသော
ဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှုကြောင့် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ ၂၃မတရားသောသူသည် မိမိအကျင့်တို့ကို ရှောင်၍

အသက်မရှင်၊ အသေခံခြင်းအမှု၌ ငါသည် အနည်းငယ်သော ပျော်မွေ့ခြင်းရှိသလော။ ၂၄သို့ရာတွင်၊
တရားသောသူသည် ဖောက်ပြန်၍၊ အဓမ္မအမှုကိုင်း၊ မတရား သောသူပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်
အမှုတို့ကိုင်း ပြုလျှင်၊ အသက်ရှင်ရမည်လော။ အရင်ပြုသမျှသော ဖြောင့်မတ်ခြင်း အမှုတို့ကို မမှတ်၊
သူသည် လွန်ကျူးသောအမှု၊ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
၂၅သို့သော်လည်း သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရားစီရင်ချက်မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား။
အိုဣသရေလအမျိုး ငါစီရင်ချက်သည် ဖြောင့်မတ်၍၊ သင်တို့စီရင်ချက် ကောက်သည်မဟုတ်လော၊
၂၆တရားစီရင်သောသူသည် တရားသောအမှု ကိုပယ်၍ အဓမ္မအမှုကိုပြုလျှင်၊ ထိုအမှုကြောင့် သေရမည်။
ပြုမိသော အဓမ္မအမှုကြောင့် အသေသက်ခြင်းကိုခံရမည်။ ၂၇ထိုအတူ၊ မတရားသော သူသည် မိမိပြုမိသော
အဓမ္မ အမှုကိုရှောင်၍ တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သောအမှုကိုပြုလျှင်၊ မိမိအသက်ကို ကယ်နှုတ်ရလိမ့်မည်။
၂၈ပြုမိသမျှသော အဓမ္မအမှုတို့ကိုဆင်ခြင်၍ ရှောင်သောကြောင့်၊ သေခြင်းနှင့် လွတ်၍
စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။
၂၉သို့သော်လည်း ဣသရေလအမျိုးက၊ ထာဝရဘုရားစီရင်ချက်မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား၊
အိုဣသရေ လအမျိုး၊ ငါစီရင်ချက်သည် ဖြောင့်၍၊ သင်တို့စီရင်ချက်သည်ကောက်သည် မဟုတ်လော။
၃၀သို့ဖြစ်၍ အိုဣသရေလ အမျိုး သင်တို့အသီးအသီးကျင့်ကြသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို ငါစီရင်မည်။
သင်တို့သည် အဓမ္မအမှုရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပစ်၍ ပြောင်းလဲကြလော့။ ပြောင်းလဲကြလော့။
ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် ထိမိ၍ ဆုံးခြင်းသို့ မရောက်ကြနှင့်။ ၃၁သင်တို့သည် ပြုသမျှသော
လွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့ကို စွန့်ပစ်၍ အသစ်သောနှလုံး၊ အသစ်သော စိတ်သဘောကို ပြင်ဆင်ကြလော့။
အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံလိုသနည်း။ ၃၂ အသေခံရ
သောသူ၏ အသေခံခြင်းအမှု၌ ငါသည်ပျော်မွေ့ခြင်းမရှိ။ ထိုကြောင့် ပြောင်းလဲ၍ အသက်ရှင်ကြလော့ဟု
အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁ထိုမှတပါး ဣသရေလမင်းသားတို့အတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊ ပြောရမည်မှာ၊ ၂သင်၏
အမိကား အဘယ်သူ နည်း၊ ခြင်္သေ့မဖြစ်၏။ ခြင်္သေ့တို့တွင် အိပ်လျက်နေ၍ ခြင်္သေ့ပျိုတို့တွင် မိမိသားတို့ကို
ကျွေးမွေး၏။ ၃ကျွေးမွေးသော သားတကောင်သည် ခြင်္သေ့ပျိုဖြစ်၍၊ တောတိရစ္ဆာန်တို့ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ၊
သင်၏ လူတို့ကိုလည်း ကိုက်စားတတ်၏။ ၄လူမျိုးတို့သည် ကြား၍ မြေတွင်း၌ ထိုခြင်္သေ့ပျိုကို ဘမ်းပြီးလျှင်၊
သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ယူသွားကြ၏။ ၅သားဆုံးရှုံးကြောင်းကို အမိသည်မြင်၍
စိတ်ပျက်သောအခါ၊ သားတကောင်ကို ယူ၍ ပြန်၍ ခြင်္သေ့ပျို ဖြစ်စေခြင်း ငှါပြုစေသဖြင့်၊ ၆သူသည်လည်း
ခြင်္သေ့တို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ ခြင်္သေ့ပျိုဖြစ်လျက်၊ တောတိရစ္ဆာန်တို့ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ၊ သင်၏ လူတို့ကိုလည်း
ကိုက်စား၏။ ၇ သူတို့မုဆိုးများကို သိ၍၊ သူတို့မြို့များကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ဟောက်
သောအသံကြောင့် ပြည်နှင့်ပြည်၌ရှိသမျှတို့သည် ဆိတ်ညံလျက် ရှိကြ၏။ ၈ထိုအခါလူမျိုးတို့သည်
ကျေးလက်အရပ် ရပ်တို့က တိုက်လာ၍ ပိုက်ကွန်နှင့် ဝိုင်းပြီးလျှင်၊ မြေတွင်း၌ ဘမ်းကြ၏၊ ၉သံကြိုးနှင့်
ချည်နှောင်လျက် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ထံသို့ ဆောင်သွား၍ သူ၏ အသံသည် ဣသရေလ တောင်ပေါ်မှာ
နောက်တဖန်မပြည်စေခြင်းငှါ နှောင်အိမ်၌ လှောင် ထားကြ၏။
၁၀သင်၏အမိသည် သင်နှင့်တူလျက်၊ ရေနားမှာစိုက်သော စပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊
ရေများသောကြောင့် အခက်အလက်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ များစွာသောအသီးကို သီးတတ်၏။
၁၁မင်းတို့အသုံးအဆောင် ရာဇလှံတံဘို့ ခိုင်ခံ့သော တံဖျာတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထူထပ်၍ များပြားသော
အခက်အလက်တို့နှင့် အရပ်မြင့်၍ ထင်ရှားလေ၏။ ၁၂သို့ရာ တွင် ဒေါသအရှိန်အားဖြင့် နှုတ်၍ မြေပေါ်မှာ
လှဲချလေပြီ။ အရှေ့လေသည် တိုက်၍ အသီးကို ပိန်ခြောက်စေ၏။ ခိုင်ခံ့သော တံဖျာတို့သည် ကျိုး၍

သွေ့ခြောက်သဖြင့်၊ မီးလောင်ခြင်းကို ခံရကြပြီ။ ၁၃ ယခုမူကား ရေမရှိ၊ သွေ့ခြောက်သော လွင်ပြင်အရပ်၌
စိုက်လျက်ရှိ၏။ ၁၄ အခက်အလက်တံဖျာတခုထဲက မီးထွက်၍ အသီးကို ကျွမ်းလောင်ပြီ။ အစိုးရသော
ရာဇလှံတံအဘို့၊ ခိုင်ခံ့သော တံဖျာတစုံ တခုမျှ မကျန်ကြွင်း။ ဤရွှေ့ကား ငိုကြွေးမြည်တမ်း
ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ငိုကြွေးမြည်တမ်းစရာ အကြောင်းလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၀

၁သတ္တရာဇ် ခုနစ်ခု၊ ပဥ္စမလ ဆယ်ရက်နေ့တွင် ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီး သူတို့သည်
ထာဝရဘုရား အား မေးလျှောက်ခြင်းငှါလာ၍၊ ငါ့ရှေ့မှာ ထိုင်နေကြ၏။ ၂ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ ၍၊ ၃အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ သင်တို့သည် ငါ့ထံ၌ မေးလျှောက်ကြခြင်းငှါ
လာကြသလော့။ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း သင်တို့ မေးလျှောက်ခြင်း ကို ငါမခံ။ ၄သင်အချင်းလူသား၊
သင်သည် သူတို့ကို စစ်ကြောလော့။ စစ်ကြောလော့။ သူတို့ ဘိုးဘေးပြုဘူးသော စက်ဆုပ် ရွံ့ရှာဘွယ်
အမှုတို့ကို ဘော်ပြ၍၊ ၅အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်၊ မှာ၊ ဣသရေလအမျိုး ကို
ငါရွေးကောက်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သူတို့ကို ထင်ရှားလျက်၊ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု ယာကုပ်အမျိုးသားတို့အား ကျိန်ဆိုသည်ကာလ၊ ၆သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ငါနှုတ်ပြီးလျှင်၊ ပြည်တကာတို့၏ အထွတ်ဖြစ်၍ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်၊ သူတို့အဘို့
ငါကြည့်ရှုသောပြည်သို့ ဆောင်သွားခြင်းငှါ ကျိန်ဆိုသောအခါ၊ ၇သင်တို့အသီးအသီး ဖူးမျှော်သော
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အရာတို့ကို စွန့်ပစ်ကြလော့။ အဲဂုတ္တုရုပ်တုတို့နှင့် သင်တို့ကိုယ်ကို မညစ်နွမ်းစေနှင့်။
ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ ၈သူတို့သည် နားမထောင်
ငါ့ကိုပုန်ကန်ကြ၏။ အသီးအသီးဖူးမြင်သော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အရာတို့ကိုဖွင်း၊ အဲဂုတ္တု ရုပ်တုတို့ကိုဖွင်း၊
မစွန့်ပစ်ဘဲ နေကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့၌ ငါ့ဒေါသစိတ်ပြေမည်အကြောင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ထဲမှာ သူတို့
အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်တော်ကိုသွန်းလောင်းမည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။ ၉သို့ရာတွင် သူတို့နေသော
တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ငါ၏နာမအသရေကို မပျက်စေခြင်းငှါ ငါသည်နာမတော်အတွက်စီရင်၍၊
တပါးအမျိုးသား တို့ရှေ့မှာထင်ရှားလျက်၊ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်လေ၏။

၁၀အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်၍ တောသို့ရောက်သောအခါ၊ ၁၁ကျင့်သောသူ၌ အသက်ရှင်စရာ
အကြောင်း ဖြစ်သော ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ငါဘော်ပြ၏။ ၁၂ထိုမှတပါး ငါထာဝရဘုရား သည် သူတို့ကို
သန့်ရှင်းစေသည်ဟု သူတို့သည် သိမည်အကြောင်း၊ ငါနှင့် သူတို့စပ်ကြားမှာ
လက္ခဏာသက်သေခြင်းစေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကို ငါခန့်ထား၏။ ၁၃သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသည်
တော၌ ငါ့ကို ပုန်ကန်ကြ၏။ ကျင့်သောသူ၌ အသက်ရှင်စရာ အကြောင်းဖြစ်သော ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို
မစောင့်ရှောက်၊ မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို အလွန်ရှုတ်ချကြ ၏။ ထိုအခါ သူတို့ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊
တော၌သူတို့အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်အရှိန်ကို သွန်းလောင်းမည်ဟု အကြံရှိ၏။ ၁၄သို့ ရာတွင်
ငါနှုတ်ဆောင်ခြင်းကျေးဇူးကို မြင်သောတပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ငါ၏ နာမအသရေကို မပျက်စေခြင်းငှါ၊
ငါသည် နာမတော်အတွက် စီရင်လေ၏။ ၁၅တဖန် ပြည်တကာတို့၏ အထွတ်ဖြစ်၍၊ နို့နှင့်
ပျားရည်စီးသောပြည်၊ သူတို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ မပို့ဆောင်နိုင်ခြင်းငှါ၊ တော၌ ငါကျိန်ဆို၏။
၁၆အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ရုပ်တုများ ကို ငဲ့ကွက်သောကြောင့်၊ ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို
မစောင့်ရှောက်၊ မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့ကို ရှုတ်ချကြ၏။ ၁၇သို့သော်လည်း၊ ငါသည် သူတို့ကို
နှမြောသောကြောင့် ဖျက်ဆီး၊ တော၌ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ မပြု။

၁၈သားမြေးတို့အားလည်း၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်ကြနှင့်။ သူတို့၏
ရုပ်တု များအားဖြင့် ကိုယ်ကို မညစ်ညူးစေကြနှင့်။ ၁၉ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍ ကျင့်ကြံကြလော့။ ၂၀ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကိုလည်း
သန့်ရှင်းစေလော့။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု၊ သင်တို့သည်
သိမည်အကြောင်း၊ ထိုဥပုသ်နေ့တို့ကို ငါနှင့် သင်တို့စပ်ကြားမှာ လက္ခဏာ သက်သေဖြစ်စေကြလော့ဟု
ငါဆို၏။ ၂၁သို့သော်လည်း၊ သူတို့၏ သားမြေးတို့သည်ငါ့ကို ပုန်ကန်ကြ၏။ ကျင့်သောသူ၌ အသက်ရှင်စရာ
အကြောင်းဖြစ်ကျင့်သောသူတို့၌ အသက်ရှင်စရာအကြောင်းဖြစ်သော ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ ချက်တို့ကို
မစောင့်ရှောက်၊ မကျင့်ကြံဘဲနေ၍ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချကြ၏။ ထိုအခါ ငါသည် သူတို့၌ ဒေါသစိတ် ကို
ပြေစေခြင်းငှါ၊ တောထဲမှာ ငါ၏ အမျက်အရှိန်ကို သူတို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းမည်ဟု အကြံရှိ၏။
၂၂သို့ရာတွင် ငါနှုတ်ဆောင်ခြင်း ကျေးဇူးသိမြင်သောတပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ငါ၏ နာမအသရေကို
မပျက်စေခြင်းငှါ ငါသည် နာမတော်အတွက်ပြု၍ သည်းခံလျက်နေ၏။ ၂၃တဖန် ငါသည် သူတို့ကို အတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်အရပ်ရပ်တို့သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ ကျိန်ဆို၏။ ၂၄အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့
ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုများကို ငဲ့ကွက်သော ကြောင့်၊ ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက် မထီမဲ့မြင်ပြု၍
ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချကြ၏။ ၂၅ထိုကြောင့် မကောင်းသောစီရင်ချက်၊ အသက်မရှင် ရသော
ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ငါပေး၏။ ၂၆ငါသည် ထာဝရ ဘုရားဖြစ်သည် ကို သူတို့သည် သိမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို
ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် သားဦးအပေါင်းတို့ကို မီးဖြင့် ပူဇော်ရာတွင် သူတို့ပူဇော်သက္ကာများအားဖြင့်
ငါညစ်ညူးစေ၏။

၂၇သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးတို့အား
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့သည် ငါ့ကို အထပ်ထပ်ပြစ်မှား၍ ရှုတ်ချကြသည်တကား။
၂၈သူတို့အား ပေးခြင်းငှါ ငါကျိန်ဆို သောပြည်သို့ ဆောင်သွင်းသောအခါ၊ သူတို့သည် မြင့်သောတောင်၊
ထူထပ်သောသစ်ပင်ရှိသမျှ တို့ကို ကြည့်ရှု၍၊ ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ ငါ့အမျက်ကို နိုးဆော်သော
အလှူဒါနကို တင်ခြင်း၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်း၊အရည်ပူ ဇော်သက္ကာသွန်းလောင်းခြင်းတို့ကို ပြုကြ၏။
၂၉ငါကလည်း သင်တို့သွားတတ်သော မြင့်ရာအရပ်ကာ အဘယ်သို့ နည်း ဟု မေးတတ်သော်လည်း၊
ယနေ့တိုင်အောင် မြင့်ရာအရပ်ဟု ဆိုလိုသော ဗာမာအမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။

၃၀သို့ဖြစ်၍ သင်သည်အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ဘိုးဘေးတို့ထုံးစံအတိုင်း ညစ်ညူးလျက်၊ သူတို့ပြုသော
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို ပြု၍ မှားယွင်းလျက်၊ ၃၁ပူဇော်သက္ကာပြုသဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်သားသမီးတို့ကို
မီးဖြင့်ပူဇော်သဖြင့်၎င်း၊ ယနေ့တိုင်အောင် ရုပ်တုအပေါင်းတို့နှင့် ညစ်ညူးလျက် ရှိကြစဉ်တွင်၊ ငါသည် သင်တို့
မေးလျှောက်ခြင်းကို ခံရမည်လော။ ငါအသက်ရှင် သည်အတိုင်း သင်တို့မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါမခံ။
၃၂ငါတို့သည် တပါးအမျိုးသား ကဲ့သို့၎င်း၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားကို
ဝတ်ပြုသောပြည်သူပြည်သားများကဲ့သို့၎င်းဖြစ်မည်ဟု၊ သင်တို့ကြံစည် သည်အတိုင်း ကြံစည်မမြောက်ရ၊
၃၃အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင် သည်အတိုင်း အကယ်စင်စစ်
အားကြီးသောလက်၊ ဆန့် သောလက်ရုံး၊ သွန်းလောင်းသောဒေါသအရှိန်အားဖြင့် သင်တို့ကို ငါအုပ်စိုး မည်။
၃၄သင်တို့ကွဲပြားလျက် နေသည်အ တိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့မှ သင်တို့ကို အားကြီးသောလက်၊
ဆန့်သောလက်ရုံး၊ သွန်းလောင်းသော ဒေါသအရှိန်နှင့် ငါဆောင်ခဲ့၍ စုဝေးစေမည်၊
၃၅လူအမျိုးမျိုးနှင့်ဆိုင်သော တောသို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ်တရားတွေ့မည်။
အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်ဆိုင်သောတော၌ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးများနှင့် တရားတွေ့သကဲ့သို့ သင်တို့နှင့် တရားတွေ့မည်။
၃၇နှင်တံအောက်မှာ ရှောက်သွားစေ၍ ပဋိညာဉ်အချည်အနှောင်ကို ခံစေမည်။ ၃၈ငါ့ကို ပုန်ကန်၍
ပြစ်မှားသောသူတို့ကို သင်တို့အထဲကနှုတ်ပယ်မည်။ သူတို့သည်လည်း တည်းနေသော

ပြည်မှထွက်သွားရသော်လည်း ဣသရေလပြည် သို့မဝင်ရကြ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ကို သိရကြလိမ့်မည်။

[၃၉]အိုဣသရေအမျိုးသားတို့၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား သွားကြလော့။ အသီးသီးမိမိတို့ ရုပ်တုများကို ဝတ်ပြုကြလော့။ သို့ရာတွင်၊ အကယ်စင်စစ် နောက်တဖန် ငါ့စကားကို နားမထောင်သော်လည်း၊ ငါ၏သန့်ရှင်းသော နာမတော်ကို သင်တို့ပူဇော်သက္ကာများနှင့် ရုပ်တုများအားဖြင့် မရှုတ်ချဘဲ နေရကြလိမ့်မည်။ [၄၀]အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏ သန့်ရှင်းသောတောင်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဣသရေလတောင်ပေါ်မှာ ဣသရေလအမျိုးသား ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ငါ့အား ဝတ်ပြုရကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း လက်ခံ၍၊ ထိုအရပ်၌ သင်တို့ပြုသော ပူဇော်သက္ကာများ၊ အဦးသီးသောအသီးတွင် ရွေး၍ ဆက်ရသော အသီးအနှံများနှင့်တကွ၊ သင်တို့သန့်ရှင်းသော အရာရှိသမျှတို့ကို ငါတောင်းမည်။ [၄၁]သင်တို့သည် ကွဲပြားလျက်နေသော အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့မှ ငါဆောင် ခဲ့၍ စုဝေးသောအခါ၊ သင်တို့၌ပါသောနံ့သာပေါင်း အမွှေးအကြိုင်နှင့်တကွ၊ သင်တို့ကို ငါသည် လက်ခံ၍၊ သင်တို့အား ဖြင့် တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ၊ ဂုဏ်သရေထင်ရှားခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ [၄၂] သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့အားပေးခြင်းငှါ၊ ကျိန်ဆို သော ဣသရေလပြည်သို့ သင်တို့ကို ဆောင်သွင်းသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြ လိမ့်မည်။ [၄၃]သင်တို့ညစ်ညူးသော ကျင့်ကြံပြုမူရာအမှုရှိသမျှတို့ကို ထိုပြည်၌ အောက်မေ့၍၊ ပြုမိသမျှသော ဒုစရိုက် တို့ကြောင့် ကိုယ်ကို ကိုယ်ရွံရှာကြလိမ့်မည်။ [၄၄]အိုဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့၏ ဒုစရိုက်များ၊ သင်တို့ဆိုးညစ် သော အကျင့်များနှင့်အညီ ငါသည် သင်တို့ကို မစီရင်၊ ကိုယ်နာမကိုထောက်၍ စီရင်သောအခါ ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

[၄၅]တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ [၄၆]အချင်းလူသား၊ တောင်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုလျက်၊ တောင်မျက်နှာတဘက်၌ မြွက်ဆို၍၊ တောင်ပြည်၌ ရှိသော တောတဘက်၌ ဟောပြောလော့။ [၄၇]အရှင်ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ကို တောင်ပြည်၌ ရှိသော တောအားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် သင်၌ မီးကိုညှိမည်။ သင်၌ စိမ်းလန်းသောအပင်၊ သွေ့ခြောက်သောအပင်ရှိသမျှ လောင်လိမ့်မည်။ တောက်သောမီးလျှံသည် မငြိမ်းရ။ တောင်ဘက်မှသည် မြောက်ဘက်သို့တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး လောင်လိမ့်မည်။ [၄၈]ထိုမီးကို ငါထာဝရဘုရား ညှိကြောင်းကို သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ ထိုမီးသည် မငြိမ်းရဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၄၉] ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ သူတို့က ဤသူတို့သည် ပမာကိုသာဆောင်၍ ဟောပြောတတ်သည် မဟုတ်လောဟု၊ အကျွန်ုပ်ကို ရည်မှတ်၍ ဆိုတတ်ကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၁

[၁]တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ [၂]အချင်းလူသား၊ ယေရှုရှလင်မြို့ ကို မျက်နှာပြုလျက်၊ သန့်ရှင်းသော အရပ်ဌာနတို့တဘက်၌ မြွက်ဆို၍ ဣသရေလပြည်တဘက်၌ ဟောပြောလော့။ [၃]အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလ ပြည်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် သင့်ကို ရန်ဘက်ပြုလျက်၊ငါ့ထားကို ထားအိမ်မှထုတ်၍၊ သင်၌ တရားသောသူ၊ မတရားသောသူတို့ကို ပယ်ဖြတ်သည်။ [၄]ထိုသို့သင်၌ တရား သောသူ၊ မတရားသောသူတို့ကို ပယ်ဖြတ်စရာအကြောင်းရှိသောကြောင့်၊ ငါ့ထားသည် တောင်ဘက်မှသည် မြောက် ဘက်သို့တိုင်အောင်၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍ မိမိအိမ်မှ ထွက်ရလိမ့်မည်။ [၅]ငါထာဝရဘုရားသည် ငါထားကို သူ့အိမ်မှထုတ်ကြောင်းကို သတ္တဝါအပေါင်းတို့ သိရကြလိမ့်မည်။ ထိုထားသည် နောက်တဖန် အိမ်သို့မပြန် ရ။ [၆]သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား ညည်းတွားသံကိုပြုလော။ ခါးကျိုးလျက်၊ နှလုံးကြေကွဲလျက်၊ သူတို့ရှေ့မှာ ညည်းတွားသံကို ပြုလော့။ [၇]သူတို့ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်ညည်းတွားသနည်းဟု သင့်ကို မေးသောအခါ၊

သင်ကၢငါသည် သိတင်းစကားကြောင့် ညည်းတွားၡ၏။ အမှုနီးပြီ၊ လူအပေါင်းတို့ သည် ကြောက်အားကြီး၍
လက်အား လျော့ကြလိမ့်မည်။ စိတ်ပျက်၍ ဒူးသည်လည်း အရည်ဖြစ်လိမ့်မည်။ အမှုလာ၍
ရောက်မည်အကြောင်းကို၊ အရှင် ထာဝရဘုရားဗျာဒိတ်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၈တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၉အချင်းလူသား ၊
ပရောဖက်ပြု၍ အရှင်ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထားတော်ကို ထက်စွာသွေးလေပြီ။
ပြောင်လက်စွာ ပွတ်လေပြီ။ ၁၀ထက်၍ အထူးသဖြင့် လုပ်ကြံစေခြင်းငှါ သွေးလေပြီ။ ပြောင်၍
အရောင်တောက်စေခြင်းငှါလည်းပွတ်လေပြီ။ ငါ့သား၏ ရာဇလှံတံကြောင့် ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုရမည်လော။
ထိုထားသည် သစ်သားရှိသမျှတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ ၁၁သုံးစရာဘို့ ပွတ်စေခြင်းငှါ အပ်ထားပြီ။
လုပ်ကြံသောသူ၌အပ်ထားခြင်းငှါ ထက်စွာလည်း သွေးလေပြီ။ ပြောင်လက်စွာပွတ်လေပြီ။ ၁၂အချင်းလူသား၊
ငိုကြွေးအော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏ လူတို့၌ ရောက်လိမ့် မည်။
ဣသရေလမင်းသားအပေါင်းတို့၌လည်း ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့နှင့် တကွ ငါ၏ လူတို့ကို ထား၌
အပ်လေ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင်၏ ပေါင်ကိုရိုက်လော့။ ၁၃စုံစမ်းခြင်းအမှုဖြစ်၏။ ထားတော်သည် လှံတံကို
မရှိမသေပြုလျှင် အဘယ်သို့နည်း။ လှံတံဆုံးလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၄သို့ဖြစ်၍၊
အချင်းလူသား၊ ပရောဖက်ပြု၍ လက်ခုပ်တီးလော့။ ထားတော်သည် နှစ်ခါက်သုံးခါက်ရောက်ရ၏။
သူရဲထား၊ အားကြီးသော သူရဲထားဖြစ်၏။ သူတို့ကို ဝန်းရံထားသော ထားဖြစ်သည်။ ၁၅သူတို့စိတ်ပျက်၍
အထူးသဖြင့် ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ထားဘေးကိုမြို့တံခါး ရှိသမျှတို့၌ ငါရောက်စေပြီ။ ထားပြောင်လျက်ရှိ၏။
လုပ်ကြံစရာ ဘို့ ပွတ်ထားလျက်ရှိ၏။ ၁၆စုဝေးလော့။ လက်ျာဘက်သို့ ခုတ်လော့။ ပြင်ဦးလော့၊
လက်ဝဲဘက်အစရှိသော သင်၏အသွားမျက်နှာပြုသမျှ ဘက်သို့ ခုတ်လော့။ ၁၇ ငါသည်လည်း
လက်ချင်းရိုက်၍၊ ငါ့ဒေါသအရှိန်ကို ငြိမ်းစေမည်။ ထိုသို့ ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။
၁၈တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၁၉အချင်းလူသား
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘု ရင်၏ ထားသွားရာလမ်းတို့နှစ်လမ်းကို မှတ်သားလော့။ လမ်းနှစ်လမ်းတို့သည်
ပြည်တပြည်ထဲက ထွက်ရမည်။ မြို့ကိုသွားသောလမ်းခွ၌ အရပ်တခုကိုရွေးလော့။ ၂၀အမ္မုန်ပြည်၌
ရဗ္ဗတ်မြို့သို့၎င်း၊ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သော ယေရုရှလင်မြို့သို့၎င်း ထားရောက်ရာ လမ်းကို မှတ်သားလော့။
၂၁ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဗေဒင်တွက်ခြင်းငှါ လမ်းနှစ်ဆုံ ဆုံမိရာလမ်းခွ၌ ရပ်၏။ မြှားတို့ကို ရောနှော၏။
တရပ်ရုပ်တုတို့ကို မေးမြန်း၏။ အသည်းကို ခွဲကြည့်ရှု၏၊ ၂၂ဝက်ခွတိုင်၌ တုံးတို့ကို ဆွဲထားစေခြင်းငှါ၎င်း၊
လုပ်ကြံခြင်းအမှုကို မှာထားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကြွေးကြော်အော်ဟစ် စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မြို့တံခါး တဘက်တချက်
ဝက်ခွတိုင်၌ တုံးတို့ကို ဆွဲထားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မြေရိုးကို ဖို့စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ရဲတိုက်ကို ဆောက်စေခြင်းငှါ၎င်း
လက်ျာဘက်၌ ယေရုရှလင်မြို့အဘို့ ဗေဒင်တွက်၍ နေရာကျ၏။ ၂၃သို့ရာတွင်၊ ရှင်ဘုရင်ထံ၌
သစ္စာခံသောသူတို့သည် ထိုဗေဒင် တွက်ခြင်းကို၊ အချည်းနှီးသော ဗေဒင်တွက်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်ကြ လိမ့်မည်။
ရှင်ဘုရင်မူကား၊ သူတို့ကို ဘမ်းမိလိုသောငှာ၊ သူတို့ပြစ်မှားသော အပြစ်ကိုအောက်မေ့လိမ့်မည်။ ၂၄သို့ဖြစ်၍၊
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ပြုလေသမျှတို့၌ အပြစ်ထင်ရှားသည့်တိုင်အောင်၊
သင်တို့သည် မိမိတို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သူတပါး အောက် မေ့စေ၍၊ မိမိတို့လွန်ကျူးခြင်း အမှုများကို
ဖော်ပြလျက်၊ မိမိတို့ကို သူတပါး အောက်မေ့ စေသောကြောင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင် လက်သို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။
၂၅အချင်းဆိုးယုတ်သော အဓမ္မ ဣသရေလမင်းသား၊ အဓမ္မအမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးရသော ကာလ
ရောက်သောအခါ၊ သင်၏အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ ၂၆ဦးရစ်တော်ကိုပယ်၍ ရာဇသရဖူကို
ချွတ်လော့။ နောက်တဖန် မရှိရ။ နိမ့်သောသူကို ချီးမြှောက်ရမည်။ မြင့်သောသူကို နှိမ့်ချရမည်။ ၂၇နိုင်ငံကို
ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှာ၎င်း၊ အစိုးပိုင်သောသူ မရောက်မှီတိုင် အောင်၎င်း၊ ငါမှောက်လှန်မည်။ မှောက်လှန်မည်။
မှောက်လှန်မည်။ အစိုးပိုင်သောသူ၌ ငါအပ်မည်ဟု အရှင်ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၈အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား သည် အမ္မုန် အမျိုးသားတို့ကိုဇင်း၊ ၂၉သူတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုဇင်း
ရည် မှတ်၍ မိန့်တော်မူသောစကားကို ပရောဖက်ပြု၍ ဆင့်ဆိုရသည်မှာ၊ အဓမ္မအမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးရသော
ကာလ ရောက်၍ အပြစ်ဒဏ်ခံရသောအခါ၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသော အဓမ္မလူတို့၏ လည်ပင်းပေါ်မှာ၊
သင့်ကို နေရာကျ စေခြင်းငှာ၊ သင့်အဘို့ အချည်းနှီးသော အရာကိုကြည့်မြင်၍၊ မုသားစကားကို
ဟောပြောစဉ်တွင်၊ ထားတော်သည် လုပ်ကြံဖို့ရာ ထုတ်လျက်ရှိ၏။
ဖျက်ဆီးဖို့ရာအရောင်တောက်သည်တိုင်အောင် ပြောင်စွာပွတ်လေပြီ။ ၃၀သင့်ထားကို အိမ်သို့ပြန်စေလော့။
သင့်ကိုငါဖန်ဆင်းသောအရပ်၊ မွေးဖွားရာဌာန၌ သင့်ကိုငါ စီရင်ရမည်။ ၃၁သင့်အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်ကို
ငါသွန်းလောင်းမည်။ ငါ့ဒေါသမီးဖြင့် သင့်ကိုမှုတ်မည်။ ကြမ်းတမ်းသောသဘောရှိ၍ ဖျက်ဆီး တတ်သော
သူတို့လက်သို့ အပ်မည်။ ၃၂သင်သည် မီးမွေးဖို့ ထင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သင့်အသွေးသည် ပြည်အလယ်၌
ရှိရလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ရဟု ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၂

၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား၊
လူ့အသက်ကို သတ်တတ်သောမြို့ကို သင်သည် စစ်ကြောလော့။ စစ်ကြောလော့။ သူ၌ပြုသမျှသော
စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် အမှုတို့ကို ပြလော့။ ၃အရှင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ မိမိအချိန်
ရောက်စေခြင်းငှာ၊ မိမိအလယ်၌ လူအသက်ကိုသတ်၍၊ မိမိကို ညစ်ညူးစေဖို့ မိမိတဘက်၌ ရုပ်တုတို့ကို
လုပ်တတ်သောမြို့၊ ၄သင်သည် လူအသက်ကို သတ်သော အားဖြင့် အပြစ်ရောက်၏။
လုပ်သောရုပ်တုအားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ သင်၏နေ့ရက် ကာလအချိန်ကို ကိုယ်တိုင်ရောက်စေပြီ။
ထိုကြောင့်၊ ငါသည် သင့်ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့တွင် ကဲ့ရဲ့ရာ၊ ပျက်ချော်ရာ ဖြစ်စေမည်။
၅အိုအသရေပျက်၍ နှောက်ယှက်ခြင်းကို ခံရသောသင့်ကို၊ အဝေးအနီး၌ နေသော သူတို့သည် ပျက်ချော်
ကြလိမ့်မည်။ ၆ဣသရေလမင်းသားတို့သည် အသီးအသီး အခွင့်တန်ခိုးရှိသည် အတိုင်း၊ သင့်အလယ်၌
လူအသက်ကို သတ်တတ်ကြ၏။ ၇သင့်အလယ်၌ မိဘတို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်ကြ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကို
အနိုင်အထက်ပြုကြ၏။ မိဘမရှိသောသူနှင့် မုဆိုးမတို့ကို ညှဉ်းဆဲကြ၏။ ၈သင်သည်
ငါ၏သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုပြီ။ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချပြီ။ ၉သင့်အလယ်၌ လူအသက်ကို
သတ်လို၍ ကုန်းတိုက်သောသူ၊ တောင်ပေါ်မှာ စားသောသူ၊ အဓမ္မအမှုကို ပြုသောသူ ရှိကြ၏။
၁၀သင့်အလယ်၌ အဘ၏မယားကို ပြစ်မှားကြ၏။ ဥတုရောက်သော မိန်းမနှင့် မှားယွင်းကြ၏။ ၁၁သင့်အလယ်၌
အချို့တို့သည် အိမ်နီးချင်းမယားကို ပြစ်မှားကြ၏။ အချို့တို့သည် မိမိချွေးမနှင့် ဆိုးညစ်သော အဓမ္မအမှုကို
ပြုကြ၏။ အချို့တို့သည် မိမိနှမ၊ အဘသမီးကို ရှုတ်ချကြ၏။ ၁၂သင့်အလယ်၌လည်း လူအသက်သတ်ခကို
ခံကြ၏။ အတိုးစား၍ ငွေကိုချေးကြ၏။ အိမ်နီးချင်း၏ ဥစ္စာကို လုယူကြ၏။ ငါ့ကိုလည်း မေ့လျော့ကြ၏။
၁၃သို့ဖြစ်၍၊ သင်ဆည်းဖူးသော ဥစ္စာ၊ သင့်အလယ်၌ သွန်းသော အသွေးကြောင့် ငါလက်ခုပ်တီး၏။
၁၄သင့်ကိုငါစီရင်သော အခါ၊ သင်၏ နှလုံးသည် ခိုင်ခံ့နိုင်သလော။ သင်၏ လက်သည်လည်း
အားကြီးနိုင်သလော။ ငါထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း ပြုမည်။ ၁၅သင့်ကိုလည်း
အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့တွင်၊ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေမည်။ သင်၏ အညစ်အကြေးကိုလည်း
ပယ်ရှင်းမည်။ ၁၆လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှာ၊ သင်သည် ကိုယ်တိုင်အသရေ ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရ၍၊ ငါသည်
ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၇တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၁၈အချင်းလူသား၊ ဣသရေ
လအမျိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာ ချော်ဖြစ်လေပြီ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိုက်ထဲ၌ ထည့်သောကြေးနီ၊ ကြေးဖြူ၊ သံ၊
ခဲကဲ့သို့ ငွေနှင့်ကွာသော ချော်ဖြစ်ကြ၏။ ၁၉ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်တို့အပေါင်း သည် ချော်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယေရုရှလင် မြို့ထဲ၌ ငါစုဝေးစေမည်။ ၂၀ငွေ၊ ကြေးနီ၊ ကြေးဖြူ၊

သံ၊ ခဲတို့ကို မီးမှုတ်၍ အရည်ကြိုခြင်းငှာ မိုက်ထဲ၌ စုထားသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ငါသည် ပြင်းစွာ
အမျက်ထွက်လျက်၊ သင်တို့ကို ထိုမြို့၌ စုထား၍ အရည်ကြိုမည်။ ၂၁အကယ်စင်စစ် စုထားပြီးမှ
ငါ့အမျက်မီးကို မှုတ်၍၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲမှာ အရည်ကျို ခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။ ၂၂ငွေကို မိုက်ထဲ၌အရည်
ကျိုသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲမှာ အရည်ကျိုခြင်းကို ခံရသဖြင့်၊ ငါထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အပေါ်သို့၊
ငါ၏ဒေါသ အရှိန်ကို သွန်းလောင်းသည်ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၂၄အချင်းလူသား၊
သင်ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ အမျက်ထွက်သောနေ့၌ မိုဃ်းမရွာ၊ သင်သည် မိုဃ်းရေကို မခံရသော ပြည်ဖြစ်၏။
၂၅ထိုပြည်အလယ်၌ ပရောဖက်တို့သည် သင်းဖွဲ့ခြင်းကို ပြုကြပြီ။ ဟောက်၍အကောင်ကို ကိုက်ဖြတ်သော
ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ လူတို့ကို ကိုက်စား ကြ၏။ ဘဏ္ဍာများနှင့် အဘိုးထိုက်သော ဥစ္စာများကို လုယူကြ၏။
ပြည်အလယ်၌ မုဆိုးမတို့ကို များပြားစေကြ၏။ ၂၆ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ငါ၏တရားကို ဖျက်၍၊ ငါ၏
သန့်ရှင်းရာဌာကိုလည်း ညစ်ညူးစေကြ၏။ သန့်ရှင်း သောအရာ၊ မသန့်ရှင်းသောအရာ တို့ကို မပိုင်းခြား၊
စင်ကြယ်သောအရာ၊ မစင်ကြယ်သော အရာတို့ကို ရောနှော ကြ၏။ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့မှ လည်းမျက်နှာ
လွှဲကြ၏။ သူတို့အလယ်၌ ငါသည် ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရ၏။ ၂၇မင်းတို့ သည် လည်း အကောင်ကို
ကိုက်ဖြတ်သော တောခွေးကဲ့သို့ ပြည်အလယ်၌ဖြစ်၍၊ မတရားသော စီးပွားကိုရှာ လိုသောငှာ လူအသက်ကို
သတ်၍၊ သူတပါးတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတတ်ကြ၏။ ၂၈ပရောဖက်တို့ကလည်း၊ အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မမူဘဲ၊ အချည်းနှီးသော အရာကိုမြင်၍၊ မုသားစကားကို
ဟောပြောလျက်၊ သူတို့ကို အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံကြ၏။ ၂၉ပြည်သူပြည်သား တို့သည်လည်း ညှဉ်းဆဲခြင်း၊
ဓားပြတိုက်ခြင်း၊ ဆင်းရဲ ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့အား မတရားသဖြင့်
ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုကြ၏။ ၃၀ထိုပြည်ကို ငါမဖျက်ဆီးစေခြင်းငှာ ကာကွယ်သောသူ၊ မြို့ရိုးပျက်ပေါက်မှာ
ရပ်၍ဆီးတားသောသူ တယောက်ကိုမျှ ငါရှာ၍မတွေ့။ ၃၁ထိုကြောင့်၊ ငါ့အမျက်ကို ငါသွန်းလောင်းလျက်၊
ငါ့ဒေါသမီးဖြင့် သူတို့ကိုရှို့၍၊ သူတို့အပြစ်ကို သူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်စေမည်ဟု
အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၃

၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား၊
အမိမကွဲပြားသော ညီအစ်နှစ်ယောက် ရှိ၏။ ၃သူတို့သည် အသက်ငယ်စဉ်အခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မတရားသော
မေထုန်ကိုပြုကြ၏။ ထိုပြည်၌ သူတို့၏ သားမြတ်ကိုပွတ်နယ်၍ အပျိုမအသရေကို ရှုတ်ချကြ၏။ ၄အစ်မကား၊
အဟောလ၊ ညီမကား အဟောလိဗ အမည်ရှိ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက် တို့သည် ငါ၏ခင်ပွန်းဖြစ်၍
သားသမီးတို့ကို ဖွားမြင်ကြ၏။ အဟောလ အမည်သည် ရှမာရိဟူ၍၎င်း၊ အဟောလိဗ အမည်သည်
ယေရုရှလင်ဟူ၍၎င်း ဆိုလိုသည်။

၅အဟောလသည် ငါ၏ခင်ပွန်းဖြစ်စဉ်အခါ၊ မတရားသော မေထုန်ကိုပြု၏။
၆မိမိရည်းစားတည်းဟူသော၊ ပြာသောအဝတ်ကို ဝတ်သော မိမိအိမ်နီးချင်း အာရှုရိအမျိုးသား ဗိုလ်မင်း၊
ဝန်မင်း၊ ချစ်ဘွယ်သော လူပျို မြင်စီးသူရဲ တို့ကိုတပ်မက်၏။ ၇ထိုအာရှုရိ လူကောင်းလူမြတ်အပေါင်းတို့နှင့်
မတရားသော မေထုန်ကိုပြု၏။ တပ်မက်သော သူအပေါင်းတို့၏ ရုပ်တုများနှင့် ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေ၏။
၈အသက်ငယ်စဉ်အခါ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သူနှင့်သင့်နေ၍၊ အပျိုမ အသရေကို ရှုတ်ချသဖြင့်၊
အထပ်ထပ်မတရားသော မေထုန်ကို ပြုကြသည်နှင့်အညီ၊ အဲဂုတ္တုမေထုန်ကို မစွန့်ပစ်၊ မှီဝဲလျက်နေ၏။
၉ထို့ကြောင့်၊ သူတပ်မက်သော ရည်းစား၊ အာရှုရိလူတို့၌ သူ့ကိုငါအပ်၍၊ ၁၀သူတို့သည် အဝတ်ကို ချွတ်ကြ၏။
သူ၏ သားသမီးတို့ကို သိမ်းသွား၍၊ သူ့ကိုထားနှင့် ကွပ်မျက်ကြ၏။ ထိုသို့အပြစ်စီရင် ခြင်းကိုခံရသော
အားဖြင့်၊ မိန်းမတကာတို့တွင် ကျော်စောသော မိန်းမဖြစ်လေ၏။

၁၁ထိုအမှုကို ညီမဟောလိဗသည် မြင်သောအခါ၊ အစ်မထက်သာ၍ တပ်မက်သော စိတ်ရှိသည်နှင့်၊
အစ်မထက် သာ၍ မတရားသော မေထုန်ကိုပြု၏။ ၁၂တင့်တယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်သော အိမ်နီးချင်း
အာရှုရိ အမျိုးသား ဗိုလ်မင်း၊ ဝန်မင်း၊ ချစ်ဖွယ်သော လုလင်ပျို၊ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို တပ်မက်၏။ ၁၃ထိုအခါ သူသည်
ညစ်ညူး ကြောင်းနှင့်၊ အစ်မလိုက်သော လမ်းကြောင်းသို့ လိုက်ကြောင်းကို ငါသိမြင်၏။ ၁၄အထူးသဖြင့်
မတရားသော မေထုန် ကိုပြုသော အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ခါးစည်းကိုစည်းလျက်၊ ထူးဆန်းသော
ပန်းဆိုးခေါင်းပေါင်းကို ပေါင်းလျက်၊ မွေးဖွားရာဌာန ခါလဒဲပြည် ဗာဗုလုန်မြို့သားကဲ့သို့၊ မင်း၏အသွင်ကို
ဆောင်လျက်၊ ၁၅အုတ်ထရံ၌ ဟင်းသပြင်တား နှင့်ရေးသော ခါလဒဲလူ၏ ရုပ်ပုံတို့ကို မြင်သောအခါ၊
၁၆တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၍၊ ခါလဒဲပြည်သို့ တမန်ကို စေလွှတ်လေ၏။ ၁၇ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့သည် သူနှင့်
သံဝါသပြုရာ ခုတင်သို့လာ၍၊ မတရားသော မေထုန်ကို ပြုသောအားဖြင့် ညစ်ညူး စေကြ၏။ သူသည်လည်း
ထိုသူတို့ကို ရွံရှာသည်တိုင်အောင် ညစ်ညူးခြင်းကို ခံရလေသည်။ ၁၈ထိုသို့ မတရားသော မေထုန်ကိုပြုခြင်း၊
အဝတ်အချည်းစည်း ရှိခြင်းကို ထင်ရှား ဖော်ပြသောကြောင့်၊ ငါသည် သူ့အစ်မကို ရွံရှာသကဲ့သို့၊ သူ့ကိုလည်း
ရွံရှာကြ၏။ ၁၉အသက်ငယ်စဉ်အခါ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မှားယွင်းသောကာလကို အောက်မေ့သဖြင့်၊ မှားယွင်း
ခြင်းကို အထပ်ထပ်ပြု၏။ ၂၀မြည်းအင်္ဂါနှင့် တူသော အင်္ဂါ၊ မြင်းသုတ်ရည်နှင့် တူသော သုတ်ရည်ရှိသော
ထိုရည်းစား တို့ကိုပင် တပ်မက်လေသည်တကား။
၂၁သို့ဖြစ်၍၊ အိုဟောလိဗ၊ အဲဂုတ္တုပြည် လူတို့သည် သင့်အသရေကို ရှုတ်ချ၍၊
အပျိုမသားမြတ်တို့ကို ပွတ်နယ်ကြသဖြင့်၊ သင်အသက်ငယ်စဉ်အခါ သင်ပြုသော အဓမ္မအမှုကို
အထပ်ထပ်ပြုသောကြောင့်၊ ၂၂အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ရွံရှာသော ရည်းစားတို့ကို
ငါထစေပြီးလျှင်၊ အရပ်ရပ်တို့ကလာ၍ တိုက်စေ မည်။ ၂၃အာရှုရိ လူများနှင့်တကွ အကြီးအကဲ၊ သူဌေး
သူကြွယ်၊ ထင်ရှားသောသူဖြစ်သော ဗာဗုလုန်လူ၊ ခါလဒဲ လူများတည်းဟူသော၊ ချစ်ဖွယ်သော လုလင်ပျို
ဗိုလ်မင်း၊ ဝန်မင်း၊ မှူးကြီးမတ်ကြီး၊ မြင်စီးသူရဲ အပေါင်းတို့သည်၊ ၂၄စစ် တိုက်လက်နက်နှင့်
လှည်းရထားပါလျက်၊ လူအလုံးအရင်း နှင့်တကွ လာ၍ ဒိုင်း၊လွှား၊ သံခမောက်လုံးတို့ကို သင့်ပတ်လည်၌
ခင်းကျင်းကြလိမ့်မည်။ တရားစီရင်သော အခွင့်ကို သူတို့၌ ငါအပ်ပေး၍၊ သူတို့သည် မိမိထုံးစံအတိုင်း
စီရင်ကြလိမ့်မည်။ ၂၅သူတို့သည် သင့်ကိုမယုံမည်အကြောင်း၊ ငါပြု၍ သင့်ကို ကြမ်းတမ်းစွာ စီရင်ကြလိမ့်မည်။
သင့်နှာခေါင်း၊ နားရွက်တို့ကို ဖြတ်၍အကျန် အကြွင်းကိုထားနှင့် စဉ်းကြလိမ့်မည်။ သင်၏ သားသမီးတို့ကို
သိမ်းသွား၍၊ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကို မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ၂၆သင်၏ အဝတ်ကိုလည်း ချွတ်၍၊ သင့်တင့်သော
တန်ဆာတို့ကိုလည်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ ၂၇ထိုသို့ သင်သည် နောက်တဖန် မျှော်မကြည့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို
မအောက်မေ့စေခြင်းငှာ၊ သင်ပြုသော အဓမ္မအမှုနှင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ပါသော အဓမ္မမေထုန်ကို ငါငြိမ်းစေမည်။
၂၈တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်မုန်းသောသူ၊ သင်ရွံရှာသောသူတို့လက်သို့
သင့်ကို ငါအပ်သဖြင့်၊ ၂၉သူတို့သည် မုန်းသည်အတိုင်းပြုလျက်၊ သင်ကြိုးစား၍ ဆည်းပူးသမျှသော ဥစ္စာတို့ကို
သိမ်းယူ၍၊ သင့်ကိုယ်၌ အဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်း ရှိရစ်စေကြလိမ့်မည်။ သင်မှားယွင်း၍ အချည်းစည်းရှိခြင်း၊
အဓမ္မအမှုကို ပြုခြင်း၊ မတရားသော မေထုန်သို့ လိုက်ခြင်းအရာသည် ထင်ရှားရလိမ့်မည်။ ၃၀သင်သည်
တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မှားယွင်း၍၊ သူတို့ရုပ်တုများနှင့် ညစ်ညူးသောကြောင့်၊ ထိုသို့ငါစီရင်မည်။ ၃၁သင်သည်
အစ်မလိုက်သော လမ်းကို လိုက်သော ကြောင့်၊ သူသောက်သော ခွက်ကို သင့်လက်၌ ငါထားမည်။
၃၂အရှင်ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အစ်မ သောက်သောခွက်၊ ကျယ်၍ စောက်သောခွက်ကို
သင်သောက်ရမည်။ ထိုခွက်၌ များစွာဝင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ပျက်ချော်ခြင်းကိုခံရမည်။
၃၃သင့်အစ်မရှမရိ သောက်သော ခွက်၊ မှိုင်တွေစေသောခွက်ကို သောက်၍၊ ယစ်မူးခြင်း၊ ညှိုးငယ်ခြင်းနှင့်
ဝရလိမ့်မည်။ ၃၄ထိုခွက်ကို သောက်၍စုတ်ပြီးမှ ခွက်ခြင်းကို ကိုက်ခဲ၍၊ ကိုယ်သားမြတ် တို့ကို
ဆွဲဖြတ်ရလိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၃၅သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် မေ့လျော့၍၊

သင့်ကျောနောက်သို့ ငါ့ကိုပစ်လိုက်သောကြောင့်၊ သင်သည် အဓမ္မအမှုနှင့် မတရားသော မေထုန်အမှု၏
အပြစ်ကိုခံလော့ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၃၆တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်သူသည်ကား၊ အချင်းလူသား၊ သင်သည်
အဟောလနှင့် အဟောလိဗတို့ကို စစ်ကြလော့။ အကယ်စင်စစ်သူတို့ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အမှုတို့ကို
ဖော်ပြရမည်။ ၃၇အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မျောက်မထားကြပြီ။ လူအသက်ကို သတ်သော
အပြစ်ရှိကြ၏၊ ရုပ်တုတို့နှင့်ပင် မျောက် မထားကြပြီ။ ငါ့အဘို့ ဘွားမြင်သော သားတို့ကိုပင် ရုပ်တုစားစရာဘို့
မီးဖြင့် ပူဇော်ကြပြီ၊ ၃၈ထိုမှတပါး ငါ၌ပြုသော အမှုတို့ဟူမူကား၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို
ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ ငါ၏ဥပုသ်နေ့ကို ရှုတ်ချကြ၏။ ၃၉ကိုယ့်သားသမီးတို့ကို ရုပ်တုရှေ့တွင် သတ်ပြီးမှ
ထိုနေ့ခြင်းတွင် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ လာကြ၏။ ထိုသို့ငါအိမ်တော်အလယ်၌
ပြုကြပြီတကား။ ၄၀ထိုမှတပါး သင်သည် တမန်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ ဝေးသောအရပ်မှ ယောက်ျားတို့ကို ခေါ်၍
သူတို့သည် လာကြ၏။ သူတို့အဘို့ သင်သည် ရေချိုးခြင်း၊ မျက်စိကို ၌ ဆေးထိုးခြင်း၊ တန်ဆာခြင်း
ကိုပြုပြီးလျှင်၊ ၄၁အသရေရှိသော ခုတင်ပေါ် ၌ ထိုင်၍ ငါ့နံ့သာပေါင်းနှင့် ငါ့ဆီကိုတင်သော စားပွဲကို
ခုတင်ရှေ့မှာ ခင်းလေ၏။ ၄၂ပျော်မွေ့လျက် နေသောလူအလုံး အရင်းမြည်သံကိုလည်း ကြားရ၏။
အခြားသောသူအများတို့နှင့်အတူတောကလာ၍ လက်၌လက်ကောက်၊ ခေါင်း၌ တင့်တယ်သော သရဖူကို
ဆောင်းသော သေသောက်ကြူးတို့လည်း ပါကြ၏။
၄၃ငါကလည်း၊ ထိုသူတို့သည် ဤမိန်းမနှင့်ပင် အကယ်၍ မတရားသော မေထုန်ကို
ပြုကြလိမ်မည်လောဟု အိုသည်တိုင်အောင် ပြည်တန်ဆာလုပ်သော ထိုမိန်းမကိုရည်မှတ်၍ ဆိုသော်၊
၄၄ပြည်တန်ဆာမိန်းမရှိရာသို့ ယောက်ျား ဝင်တတ်သကဲ့သို့ သူတို့သည် ထိုအဓမ္မမိန်းမအဟောလနှင့်
အဟောလိဗရှိရာသို့ ဝင်ကြ၏။ ၄၅သို့ဖြစ်၍ မျောက်မထား သောမိန်းမ လူ့အသက်ကို သတ်သော
အပြစ်ရှိသော မိန်းမဖြစ်သောကြောင့်၊ မျောက်မထားသောမိန်းမ၊ လူအသတ် ကိုသတ်သောမိန်းမကို
စီရင်သကဲ့သို့၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် စီရင်ကြလိမ့်မည်။ ၄၆အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ထိုမိန်းမတို့ရှိရာသို့ လူအလုံးအရင်းကို ငါချီစေ၍၊ လုယက်သိမ်းသွားစေခြင်း ငှါ အခွင့်ပေးမည်။
၄၇ထိုအလုံးအရင်း သည် မိန်းမတို့ကို ခဲနှင့်ပစ်၍၊ ထားနှင့်ခုတ်ကြလိမ့်မည်။ သားသမီးတို့ကို သတ်၍
အိမ်တို့ကိုလည်း မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ၄၈ထိုသို့သောအခြားသောမိန်းမရှိသမျှတို့သည် သင်တို့ကဲ့သို့
အဓမ္မအမှုကို မပြုဘဲ သတိရစေခြင်းငှါ၊သင်တို့ အဓမ္မအမှုကို တပြည်လုံး၌ ငါပယ်ရှင်းမည်။
၄၉လူအလုံးအရင်းသည် သင်တို့ အဓမ္မအမှု၏ အပြစ်နှင့် အလျောက် စီရင်၍၊ သင်တို့သည်
ရုပ်တုများနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ကို ခံရလျက်၊ ငါသည် အရှင်ထာဝ ရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၂၄

၁သက္ကရာဇ်ကိုးခု၊ ဒသမလ ဆယ်ရက်နေ့တွင် တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား၊ ဤမည်သောနေ့၊ ယခုနေ့ရက်ကို မှတ်လော့။ ယခုနေ့၌
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားစပြု၏။ ၃ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးအားလည်း
ပုံစံကားတည်းဟူသော၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုးကင်းကို
မီးဖို၌တင်ထား၍ ရေကိုလောင်းလော့။ ၄အမဲသားတစ်များ ကောင်းသော အတစ်တို့ကို စုထား၍၊ ပေါင်၊ ပခုံး
အစရှိသော အတစ်တို့ကို စုထား၍ အကောင်းဆုံးသော အရိုးတို့ ကို အိုးကင်း၌အပြည့်ထည့်လော့။
၅သိုးအကောင်းဆုံးတို့ကို ယူပြီးလျှင်၊ အရိုးအချို့တို့ကို အိုးကင်းအောက်မှာ ပုံ၍၊ အိုးကင်း ထဲမှာ အရိုးတို့ကို
ကျက်စေခြင်းငှါ ကျပ်ကျပ်ဆူလော့။ ၆ဤအမှု၌ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူ့အသက်ကို
သတ်တတ်သောမြို့၊ သံချေးတက်၍ ရှိသေးသောအိုးကင်းသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ သားတစ်တို့ကို

တခုနောက်တခု ထုတ်လော့။ စာရေးတံမပြုနှင့်။ [၇]အကြောင်းမူကား၊ ထိုမြို့သတ်သောသူ၏ အသွေးသည်
မြို့အလယ် ၌ရှိ၏။ ထိုအသွေးကို မြေမှုန့်နှင့် ဖုံးခြင်းငှါ မြေပေါ်မှာ သွန်းသည်မဟုတ်၊ ရှင်းလင်းသော
ကျောက်ပေါ်မှာတင်ထားပြီ။ [၈]ငါသည်လည်း အပြစ်ဒဏ်ပေးမည်အကြောင်း ဒေါသမအမျက်ထွက်စေခြင်းငှါ
ထိုအသွေးကို မဖုံးအုပ်ဘဲ ရှင်းလင်း သော ကျောက်ပေါ်မှာ တင်ထားပြီ။

[၉]ဤအမှု၌ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူ့အသက်ကို သတ်တတ်သော မြို့သည်
အမင်္ဂလာ ရှိ၏။ ကြီးစွာသော မီးပုံကိုငါစီရင်မည်။ [၁၀]ထင်းများကို ပုံထား၍ မီးရှို့လော့။ အမဲသားလျော့၍
မြိန်စွာသော စားဘွယ် ဖြစ်စေလော့။ အရိုးတို့ကို ကျွမ်းစေလော့။ [၁၁]ထိုနောက်ဘယ်အရာမျှမပါဘဲ မီးခဲပေါ်မှာ
တင်ထားလော့။ ကြေးနီပူ၍ မီးတောက်စေ။ အိုးကင်း၌ပါသော အညစ်အကြေးကို အရည်ကို၍
သံချေးကုန်စေ။ [၁၂]ကြိုးစား၍ ပင်ပန်းသော်လည်း များစွာသော သံချေးမထွက်တတ်။ မီးအားဖြင့် မကုန်တတ်။
[၁၃]သင်၏ အညစ်အကြေး၌ အဓမ္မအမှုပါ၏။ ငါဆေးကြော၍ သင်သည် ဆေးကြောခြင်းကို
မခံသင့်သောကြောင့်၊ ငါ၏ အမျက်အရှိန်သည် သင့်အပေါ်သို့ မရောက်မချင်းတိုင်အောင်၊သင်၏
အညစ်အကြေးကို မဆေးကြောရ။ [၁၄]ငါထာဝရဘုရား ပြောပြီ။ ပြောသည်အတိုင်း၊ ငါပြု၍ပြည့်စုံစေမည်။
နောက်သို့ မဆုတ်၊ မနှမြော၊ နောင်တမရသင့်၊ သင်ကျင့်ကြံပြုမူသမျှအတိုင်း ငါစီရင်မည်ဟု
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

[၁၅]တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ [၁၆]အချင်းလူသား၊
သင်ကြည့်ရှု လိုဘွယ်သော သူကို ငါသည်ဒဏ်ခတ်၍ ပယ်ရှားမည်။ သို့ရာတွင်၊ သင်သည်
ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရ၊ မျက်ရည် မကျရ။ [၁၇]တိုးတိုးညည်းတွားလော့။ သေသောသူအတွက်
မြည်တမ်းခြင်းကို မပြုနှင့်။ ခေါင်းပေါင်းပေါင်း၍ ခြေနင်းကို စီးလော့။ နှုတ်ကိုမဖုံးနှင့်။ ဆင်းရဲသောသူ၏
အစာကို မစားနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၁၈]ထိုသို့ငါသည် နံနက်အချိန်၌ လူများတို့အား ကြားပြော၏။
ညဦးအချိန်၌ ငါ့ခင်ပွန်းသည် သေ၏။ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း မနက်ဖြန် နံနက်မှငါပြု၏။
[၁၉]လူများတို့ကလည်း ဤသို့သင်ပြုသောအမှု သည် ငါတို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါတို့အား
မပြောသလောဟု ငါ့အားမေးကြသော်၊ [၂၀]ငါက ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့
ရောက်လာ၍၊[၂၁]အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေအမျိုးအားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာန၊ သင်တို့၏ အစွမ်းသတ္တိကို အထွဋ်အမြတ်၊ သင်တို့ ကြည့်ရှုလိုဘွယ်သောအရာ
အလွန်နှမြောသော အရာ ကို ငါရှုတ်ချမည်။ သင်တို့ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့သည်
ထားဖြင့်ဆုံးကြလိမ့်မည်။ [၂၂]ထိုအခါ သင်တို့သည် ငါပြုသကဲ့သို့ ပြုရကြလိမ့်မည်။ နှုတ်ကိုမဖုံး
ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အစာကို မစားရကြ။ [၂၃]ခေါင်းပေါင်းကိုပေါင်း၍ ခြေနင်းကို စီးကြရ လိမ့်မည်။
ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရကြ။ ကိုယ့်အပြစ်ကြောင့် ပိန်ကြုံ၍ တယောက်ကို တယောက်ညည်းတွား
ရကြလိမ့်မည်။ [၂၄]ထိုသို့ယေဇကျေလသည် သင်တို့အား ပုပ္ပနိမိတ်ဖြစ်၏။ သူပြုသမျှ အတိုင်းသင်တို့သည်
အမှုရောက်သောအခါ၊ ပြု၍ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။

[၂၅]အချင်းလူသား၊ သင်၏ အမှုမူကား သူတို့အစွမ်းသတ္တိ၊ ဝါကြွားစရာဘုန်း၊
ကြည့်ရှုလိုဘွယ်သောအရာ၊ စိတ်စွဲလမ်းသောအရာကိုင်း၊ သားသမီးတို့ကိုင်း ငါပယ်ရှားသောအခါ၊
[၂၆]လွတ်သောသူတစုံတယောက်သည် သင်ရှိ ရာသို့ ရောက်လာ၍ ကြားပြောလိမ့်မည်။ [၂၇]ထိုအခါ
လွတ်သောသူနှင့် တွေ့သဖြင့် သင်၏ နှုတ်ပွင့်လိမ့်မည်။ စကား မပြောဘဲနေချိန်လွန်၍ ဟောပြောရလိမ့်မည်။
ထိုသို့သင်သည် သူတို့အား ပုပ္ပနိမိတ်ဖြစ်၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁-၂တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား၊ သင်သည် အမ္မုန်
အမျိုးသား တို့တဘက်၌ မျက်နှာထား၍ ပရောဖက်ပြုလျက်၊ ၃ဆင့်ဆိုရမည်မှာ အရှင်ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို နားထောင် ကြလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရှုတ်ချလျက်ရှိသော ငါ၏
သန့်ရှင်းရာဌာနကိုငင်း၊ လူဆိတ်ညံ ခြင်းသို့ ရောက်သော ဣသရေလပြည်ကိုငင်း၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော
ယုဒအမျိုးကိုငင်း၊ အေဟေ့ဟု သင်ဆိုမိ သောကြောင့်၊ ၄သင့်ကို အရှေ့ပြည်သားတို့အား ငါအပိုင်ပေးမည်။
သူတို့သည် သင်၏ အထဲ၌ ဘုံဗိမာန်ကို တည်ဆောက်၍ နေရာကျလိမ့်မည်။ သင်၏ အသီးအနှံကိုစား၍
သင်၏ နို့ကို သောက်ကြလိမ့်မည်။ ၅ရဗ္ဗာမြို့ကို ကုလားအုပ်တင်းကုပ်၊ အမ္မုန်ပြည်ကိုသိုးကျက်စားရာ
ငါဖြစ်စေမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်။ ၆သင်သည်
ဣသရေလပြည်ကို မနာလိုသောစိတ် အားကြီးလျက် လက်ခုပ်တီးခြင်း၊ ခြေနှင့် ဆောင့်ခြင်းကို
ဝမ်းမြောက်စွာပြုသောကြောင့်၊ ၇ငါသည်သင့်ကို တိုက်၍ လူအမျိုးမျိုးလုယူဘို့ရာအပ်မည်။ လူနေရာ
အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်ထဲက သင့်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို
သင်သိရလိမ့် မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၈တဖန် မောဘပြည်နှင့် စိရမြို့က၊ ယုဒအမျိုးသည် တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်
တူသည်ဟုဆိုသော ကြောင့်၊ ၉အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောဘနံပါး၊ ပြည်စွန်းနားမှာ
နိုင်ငံ၏ ဘုန်းဖြစ်သော၊ ဗက်ယေရှိ မုတ်မြို့၊ ဗာလမောင်မြို့၊ ကိရယသိမ်မြို့တို့ကို ငါလှန်ထားမည်။
၁၀ထိုမြို့တို့ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့နှင့် တကွ အရှေ့ ပြည်သားတို့အား အပိုင်ပေးမည်။
အမ္မုန်ပြည်သားတို့ကို တိုင်းနိုင်ငံစုတွင် မမှတ်ရ။ ၁၁မောဘပြည်ကိုလည်း ငါသည် အပြစ်ဒဏ်စီရင်၍ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂တဖန်ဧဒုံပြည်သည် ချင်ရဲပြေစေခြင်းငှါ၊ ယုဒအမျိုးတဘက်၌နေ၍ အလွန်ပြစ်မှားသဖြင့်
အပြစ်ဒဏ်စီရင် သောကြောင့်၊ ၁၃အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဧဒုံပြည်ကို ငါတိုက်၍ လူနှင့်
တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ် မည်။ တေမန်မြို့မှစ၍ လူဆိတ်ညံစေမည်။ ဒေဒန်မြို့တိုင်အောင် ထားဖြင့်
ဆုံးရလိမ်မည်။ ၁၄ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုး အားဖြင့်၊ ဧဒုံပြည်ကို ငါ၏ ချင်ရဲပြေစေခြင်းငှါ ဒဏ်ပေးမည်။
သူတို့သည် ငါ၏ အမျက်အရှိန်အားကြီးသည်အတိုင်း၊ဧဒုံပြည် ကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ငါပေးသောအပြစ်ဒဏ်ကို
သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အငြိုးထား၍ မနာလိုသော စိတ်အားကြီးသည်နှင့် ဒေါသအလိုကို
ပြည့်စုံစွာ ပြု၍၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းငှါအပြစ်ဒဏ်ပေးသောကြောင့်၊
၁၆အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ငါတိုက်၍ ခေသိလူတို့ကို ပယ်ဖြတ်မည်။
ပင်လယ်ကမ်းနား၌ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်။ ၁၇ပြင်းစွာ သောဆုံးမခြင်းနှင့်တကွ ကြီးစွာသော
အပြစ်ဒဏ်ကိုပေးမည်။ ထိုသို့ ငါ၏ချင်ရဲပြေစေခြင်းငှါ ဒဏ်ပေးသောအခါ၊ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၆

၁သက္ကရာဇ်ဆယ်တခု ပဌမလတရက်နေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား၊ တုရုမြို့က အေဟေ့ တိုင်းနိုင်ငံတို့၏ တံခါးဖြစ်သော
ယေရုရှလင်မြို့သည် ပျက်စီးသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့လက်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့ဆိတ်ညံသောကြောင့်
ငါစည်ပင်လိမ့်မည်ဟု ယေရုရှလင်မြို့တဘက်၌ ဆိုမိသော ကြောင့်၊ ၃အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုတုရုမြို့ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးသကဲ့ သို့ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်
သင့်ကိုတက်၍ တိုက်စေမည်။ ၄သူတို့သည် တုရုမြို့ရိုးကို ဖျက်၍ ပြအိုးတို့ကို ဖြိုချကြလိမ့် မည်။ မြေမှုန့်ကို
ငါခြစ်ခွာ၍ ရှင်းလင်းသော ကျောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။ ၅ပင်လယ်အလယ်၌ ပိုက်ကွန်လှန်းရာ

အရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ လူမျိုးလုယူရာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
၆လယ်ပြင်၌ ရှိသော သတို့သမီးသည် ထားဖြင့်သေ၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို
သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် မိန့်တော်မူသည် ကား၊ ဘုရင်တို့၏ ဘုရင်တည်းဟူသော
မြောက်မျက်နှာ ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာကို မြင်းရထား၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ လူများအလုံးအရင်းနှင့်တကွ တုရုမြို့သို့
ငါဆောင်ခဲ့မည်။ ၈သူသည်လယ် ပြင်၌ ရှိသော သင်၏ သမီးတို့ကို ထားနှင့် သတ်လိမ့်မည်။ သင်၏ တဘက်၌
ရဲတိုက်ကို တည်၍ မြေရိုးကို ဖို့ပြီးလျှင်၊ ဒိုင်းလွှားတို့ကို ချီကာလိမ့်မည်။ ၉သင်၏မြို့ရိုးတဘက်တချက်၊
ဝက်ခွတိုင်၌ တုံးတို့ကိုဆွဲထား၍ သင်၏ရဲတိုက်တို့ကို တူရွင်းနှင့်ဖြိုချလိမ့်မည်။ ၁၀မြင်းများသောကြောင့်
မြေမှုန့်သည်သင့်ကို ဖုံးလွှမ်း လိမ့်မည်။ တိုက်ဖျက်သော မြို့ထဲသို့ဝင်တတ်သကဲ့သို့ သင်၏
မြို့တံခါးသို့ဝင်သောအခါ၊ လှည်းရထားမျိုးမြည်သံ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့အသံကြောင့် သင်၏
မြို့ရိုးလှုပ်ရှားလိမ့်မည်။ ၁၁မြင်းခွာသံတို့ဖြင့် သင်၏ လမ်းရှိသမျှ တို့ကို နင်းလျှက် သင်၏ လူတို့ကို ထားဖြင့်
သတ်လျှင် သင်ခိုလှုံစရာ ရုပ်တုဆင်းတုတို့သည် မြေတိုင်အောင် ပြိုလဲကြလိမ့်မည်။ ၁၂သင်၏ ဥစ္စာကို လုယူ၍
သင်၏ကုန်များကိုလည်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်၊ သင်၏ အုတ်ထရံတို့ကို ဖြို၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကို ဖျက်ပြီးလျှင်၊
သင်၏ ကျောက်၊ သစ်သား၊ မြေတို့ကို ရေထဲမှာ ချပစ်ကြလိမ့်မည်၊ သင်ဆိုသော သီချင်းသံကို ငါငြိမ်းစေ၍
သင်တီးသောစောင်းသံကို နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မကြားရ။ ၁၄သင်သည် ရှင်းလင်းသော ကျောက်ကဲ့သို့
ပိုက်ကွန်လှန်းရာ အရပ်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။နောက်တဖန် မတည်ပြန်ရ။ ငါထာဝရဘုရား ပြောပြီဟု
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅တုရုမြို့ကို ရည်မှတ်၍ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အလယ်၌
ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်း အမှုဖြစ်၍ ထိခိုက်သော သူတို့သည် အော်ဟစ်သောအခါ
သင်ပြိုလဲခြင်းအသံကြောင့်၊ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့ သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။
၁၆သမုဒ္ဒရာမင်းအပေါင်းတို့သည် ရာဇပလ္လင်ပေါ်ကဆင်း၍ အင်္ကျီတော်ကိုရင်း၊ ချယ်လှယ် သော
အဝတ်တော်ကိုရင်းချွတ်ပယ်ပြီးမှ တုန်လှုပ်ခြင်းအဝတ်ကိုဝတ်လျက် မြေပေါ်မှာ ထိုင်လျက် ခဏ
ခဏတုန်လှုပ်၍၊သင်၏ အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။ ၁၇သူတို့ကလည်း အိုကျော်စောသောမြို့
ပင်လယ်သားနေ၍၊ ပင်လယ်၌ အားကြီးသော မြို့၊ ပင်လယ်သားအပေါင်းတို့ရှိသေဘွယ်သော မြို့သားနှင့်
ပြည့်စုံသော မြို့၊ သင်သည် အလွန် ပျက်စီးလေပြီတကားဟု သင့်အားဆိုလျက် သင့်အတွက်
မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ ၁၈သင်ပြိုလဲသောနေ့တွင် တကျွန်းတနိုင်ငံတို့သည် တုန်လှုပ်၍၊
သင်ကွယ်ပျောက်သောကြောင့် ပင်လယ်၌ရှိသော ကျွန်းများတို့တွင် ထိတ်လန့် ကြလိမ့်မည်။
၁၉အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမနေတဲ့မြို့ကဲ့သို့ငါသည် သင့်ကိုဆိတ်ညံ စေလျက်၊
ပင်လယ်ကို သင့်အပေါ်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ လှိုင်းတံပိုးတို့သည် သင့်ကို လွှမ်းမိုးသော အခါ၊ ၂၀ရှေးလူဟောင်းတို့
နေရာ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူတို့နှင့် အတူ သင့်ကိုငါနှိမ့်ချ၍၊ သင်၌လူမနေစေခြင်းငှါ
မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသော သူတို့နှင့် အတူ၊ ရှေးကာလမှစ၍ ဆိတ်ညံရာအရပ်၊ မြေအောက်အရပ်တို့၌
ငါချထားမည်။ ထိုအခါ အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ၌ ဂုဏ်ဘုန်းကို ငါဖွင့်မည်။ ၂၁သင်မူကား၊
ကြောက်မက်ဘွယ်သော အရာ ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှ ရှာ၍ မတွေ့နိုင်အောင်၊
ပျောက်ကုန်ရာသို့ရောက်လိမ့်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန် တော်မူ၏။

၂၇

၁တဖန်ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား၊
တုရုမြို့အတွက် မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍၊ တုရုမြို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၃အိုပင်လယ်ဝ၌တည်သောမြို့၊
များစွာသော ကျွန်းသူကျွန်းသား တို့အဘို့ ကုန်သွယ်တက်သောမြို့၊ သင့်ကို အရှင်ထာဝရဘုရား

မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုတုရုမြို့၊ သင်က၊ ငါ၏ တင့်တယ်ခြင်းစုံလင်ပြီဟု ဆိုတတ်၏။ ၄သင်၏ နယ်ပါးတို့သည်
ပင်လယ်ထဲမှာ ရှိ၏။ သင်၏ ဗိသုကာတို့သည် သင့်ကိုစုံ လင်စွာ တင့်တယ်စေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။ ၅သင်၏
ပျဉ်ပြားရှိသမျှတို့ကို စေနိရ ထင်းရှူးသစ်သားဖြင့် လုပ်၍၊ ရွက်တိုင်ဘို့ လေဗနုန်အား အာရဇ်ပင်တို့ကို
ယူကြပြီ။ ၆ဗာရှန်သပိတ်သစ်သားဖြင့်တက်တို့ကိုငင်၊ ခိတ္တိမ်ကျွန်းတို့မှ ယူခဲ့၍ ဆင်စွယ် နှင့်စီချယ်သော
တာရှုရသစ်သားဖြင့် ကန့်တို့ကိုင်းလုပ်ကြပြီ။ ၇အဲဂုတ္တုပြည်၌ ချယ်လှယ်သော ပိတ်ချောရွက်တို့ကို ဖြန့်၍၊
ဧလိရှကျွန်းတို့မှ ယူခဲ့သောအထည်ပြာ၊ အထည်မောင်းဖြင့်လုပ်သော မျက်နှာကျက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ၈ဇိဒုန်မြို့
သား၊ အာဝဒ်မြို့သားတို့သည် သင်္ဘောသားဖြစ်၍၊ တုရုပညာရှိတို့သည် လမ်းပြမာလိန် ဖြစ်ကြ၏။
၉ဂေဗလလူကြီး ပညာရှိတို့သည် သင့်ကို ပြုပြင်လျက် လိုက်ကြ၏။ ပင်လယ်ကူးတက်သော သင်္ဘောရှိသမျှ၊
သင်္ဘောသားတို့နှင့်တကွ သင်နှင့်ဖောက်ကား ရောင်းဝယ်ခြင်ငှါ ပါကြ၏။ ၁၀ပေရသိလူ၊ လုဒလူ၊
ဖုတလူတို့သည် သင်၏ တပ်သား စစ်သူရဲ လုပ်ကြ၏။ ဒိုင်း၊ လွှား၊ သံခမောက်လုံးတို့ကို ပြင်ဆင်၍ ၊ သင်၏
ဂုဏ်အသရေကို ထင်ရှားစေကြ၏။ ၁၁အာဝဒ်အမျိုး သား တို့သည်သင်၏ တပ်သားတို့နှင့်တကွ
မြို့ရိုးပတ်လည်စီးကြ၏။ ဂမ္မဒိမ် လူတို့သည် ပြအိုးတို့ကို စောင့်၍၊ မြို့ရိုးပတ်လည်၌ မြှားတောင့်တို့ကို
ပြင်ဆင်သဖြင့်၊ သင်၏ တင့်တယ်ခြင်းကို စုံလင်စေကြ၏။ ၁၂သင့်၌ ကုန်သွယ်ရန် ဥစ္စာများသောကြောင့်၊
တာရှုမြို့သည်ငွေ၊ သံ၊ သံဖြူ၊ ခဲတို့ကိုသင့်ဝိုင်းသို့ယူခဲ့၍ သင်နှင့်ကုန်သွယ်ခြင်းကိုပြုလေ၏။ ၁၃ ယာပန်မြို့၊
တုဗလမြို့၊ မေရှက်မြို့တို့သည် သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍၊ လူကျွန်တို့နှင့် ကြေးနီဖလားတို့ကို သင့်ဈေး၌
ရောင်းကြ၏။ ၁၄ တောဂါမ အမျိုးသားတို့သည် မြင်း၊ မြင်းစီးသူ၊ လားတို့ကို သင့်ဝိုင်း၌ သွင်းကြ၏။
၁၅ဒေဒန်မြို့သား တို့သည် လည်း သင်နှင့်ကုန်သွယ်ကြ၏။ များစွာသော တကျွန်းတနိုင်ငံ အရပ်သားတို့သည်
သင်လုပ်သော ဥစ္စာ ကို ဝယ်၍ ဦးချို၊ ဆင်စွယ်၊ သစ်သားနက်ကို ပြန်ပေးကြ၏။ ၁၆သင်လုပ်သော
ဥစ္စာများသောကြောင့် ရှုရိပြည်သည် သင်နှင့် ကုန်သွယ်၍၊ နပတ်ကျောက်၊ ပြာသောအထည်၊
ချယ်လှယ်သော အဝတ်၊ ပိတ်ချော၊ သန္တာ ကျောက်နီတို့ကို သင့်ဝိုင်း၌ သွင်းကြ၏။ ၁၇ယုဒပြည်နှင့်
ဣသရေလပြည်သည် သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍၊ ဂုံစပါး၊ မုရန်ဆေး၊ ပနက်ဆေး၊ ဗာလံဆေး၊ ဆီ၊ ပျားရည်တို့ကို
သင့်ဈေး၌ သွင်းကြ၏။ ၁၈ဒမာသက်မြို့သည် သင်လုပ်သော ဥစ္စာများ စည်းစိမ်များပြား သောကြောင့်၊
ဟေဗလုန်စပျစ်ရည် ဖြူသောသိုးမွေးကို ဖယ်လျက်ဖောက်ကား တတ်၏။ ၁၉ဝေဒန်မြို့မှာ ယာဝန်ပြည်
ဥဇာလမြို့ သည်လည်း ပြောင်ကိုသင့်ဝိုင်းသို့ ယူခဲ့၍၊ သင့်ဈေး၌ သစ်ကြမ်းပိုးနှင့် ကြံလည်းရှိ၏။
၂၀ဒေဒန်မြို့သည် မြင်းစီးသူရဲ သုံးစရာ ချောသော အထည်မျိုးကိုရောင်း၍ သင်နှင့်ကုန်သွယ်၏။
၂၁အာရပ်ပြည်နှင့် ကေဒါမင်းအပေါင်းတို့ သည် သင်လုပ်သော ဥစ္စာကို ရခြင်းငှာ သိုးသူငယ်၊ သိုးထီး၊
ဆိတ်များတို့နှင့် ဖယ်လှယ်၍ ကုန်သွယ်ကြ၏။ ၂၂ရှေဘာကုန်သည်၊ ရာဂမကုန်သည် တို့သည်
သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍ အမြတ်ဆုံးသော နံ့သာမျိုး၊ အဘိုးကြီးသော ကျောက်မျိုး၊ ရွှေမျိုးကိုသင့်ဝိုင်း၌
သွင်းကြ၏။ ၂၃ခါရန်မြို့သား၊ ကန္နေမြို့သား၊ ဒေဒင်မြို့သား၊ ရှေဘာကုန်သည် အာရှုရိကုန် သည်
ခိလမဒ်ကုန်သည်တို့သည်လည်း၊ သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍၊ ၂၄ထူးဆန်းသော ဥစ္စာ၊ ပြာသောအထည်၊ ချယ်လှယ်
သောအထည်အဘိုးထိုက်သောအဝတ် တန်ဆာပါ၍၊ ကြိုးနှင့်ပတ်ရစ်ရသော အာရဇ်သေတ္တာတို့ ကိုသင်၏
ကုန်ထဲသို့ သွင်းကြ၏။ ၂၅တာရှုသင်္ဘောတို့သည် သင်၏ ကုန်ကိုဆောင်လျက် သွားသဖြင့် သင်သည်
ပင်လယ် အလယ်၌ ကြွယ်ဝ၍ အလွန်ဘုန်းကြီးလေ၏။

၂၆ယခုမူကား၊ သင်၏တက်ခတ်သား တို့သည် သင့်ကို ကြီးစွာသော ရေထဲသို့ ဆောင်သွား၍၊
အရှေ့လေကိုင်း ပင်လယ်အလယ်၌ ချိုးလေပြီ။ ၂၇သင်သည် လဲပျက်သောအခါ သင်၏ ဥစ္စာ၊ ဝိုင်း၊ ကုန်၊
သင်္ဘောသား၊ လမ်းပြမာလိန်၊ ပြုပြင်သူ၊ ကုန်သည်၊ စစ်သူရဲအလုံးအရင်း ပါသမျှ တို့ သည်
ပင်လယ်အလယ်၌ ကျရကြလိမ့်မည်။ ၂၈သင်သည် လမ်းပြမာလိန်တို့ အော်ဟစ်သံကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်
အရပ်တို့သည် လှုပ်ရှားကြလိမ့်မည်။ ၂၉တက်ခတ်သော သူအပေါင်းတို့သည် သင်္ဘောမှဆင်း၍

သင်္ဘောသားများ ပင်လယ်လမ်းပြ မာလိန်အပေါင်းတို့သည် ကုန်းပေါ်မှာ ရပ်လျက်၊ ၃၀သင့်အဘို့ အော်ဟစ်၍
ပြင်းစွာ ငိုကြွေးကြလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်ကို မိမိကို ခေါင်းပေါ်မှာ ပစ်တင်၍ ပြာ၌ လူးကြလိမ့်မည်။
၃၁ဆံပင်ကိုလည်းဖြတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်းလျက် ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့် သင့်အဘို့ ပြင်းစွာ
ငိုကြွေးမြည်တမ်းရသည်ကား၊ ၃၂ပင်လယ်အလယ်၌ ဆုံးသော မြို့တည်းဟူသော တုရုမြို့နှင့်
အဘယ်မြို့တူသနည်း။ ၃၃သင်၏ ဥစ္စာတို့သည် ပင်လယ်ကမ်းဖြင့် ထွက်သွား သောအခါ၊ လူမျိုးများတို့သည်
ရောင့်ရဲစေ၍ များပြားသောဥစ္စာ ကုန်စလယ်တို့ဖြင့်၊ လောကီရှင်ဘုရင်တို့ကို ကြွယ်ဝ စေတတ်၏။
၃၄ယခုမူကား၊ သင်သည် ပင်လယ်၌ငုပ်၊ သင့်ကုန်သွယ်ရန်ဥစ္စာတို့သည် လှိုင်းတံပိုး အလယ်၌ငုပ်၊ ကျိုးပဲ့၍၊
သင့်နှင့် ပါသောသူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြပြီ။ ၃၅ကျွန်းသူ ကျွန်းသားအပေါင်းတို့သည် သင့်အမှုကြောင့်၊
မိန်းမောတွေဝေ၍ ရှင်ဘုရင်တို့သည် မျက်နှာပျက်ကြလျက် ကြက်သီးမွေးညှင်းထကြ၏။ ၃၆အမျိုးမျိုးသော
ကုန်သည် တို့သည် သင့်အား ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုကြ၏။ သင်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်လေပြီတကား။
နောက်တဖန် မပေါ်လာရ ပါတကားဟု ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈

၁တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရ
ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို တုရုရှင်ဘုရင်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည် ကိုယ်ကိုဘုရားသခင်ကဲ့သို့
ထင်မှတ်သော်လည်း ဘုရားသခင်မဟုတ်၊ လူသက်သက်ဖြစ်လျက်နှင့် ငါသည် ဘုရားဖြစ်ပါ၏။
ပင်လယ်အလယ်၌ ဘုရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါထိုင်သည်ဟု ဝါကြွားသောစိတ်နှင့် ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ၃သင်သည်
ဒံယေလထက် သာ၍ပညာရှိပါသည်တကား။ သည်မသိရအောင် သူတပါးဝှက်ထားနိုင်သောအရာ
တစုံတခုမျှမရှိ။ ၄ကိုဉာဏ်ပညာအားဖြင့် ဥစ္စာရတတ်၏။ ရွှေငွေကိုဆည်းဖူးပြီ။ ၅ထူးဆန်းသောပညာနှင့်
ကုန်စလယ်များအားဖြင့် စည်းစိမ်ကြီး၍၊ ထိုစည်းစိမ်ကြောင့် စိတ်ဝါကြွားပြီ။ ၆သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ကိုယ်ကို ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်သောကြောင့်၊
၇ကြောက်မက်ဘွယ်သော တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ကို သင်ရှိရာသို့ ငါပို့ဆောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည်
သင်၏ပညာဂုဏ်ကို ထားနှင့်ခုတ်၍၊ သင်၏တင့်တယ်ခြင်းအသရေကို ရှုတ်ချကြလိမ့်မည်။ ၈သင့်ကို
မြေတွင်းထဲသို့နှိမ့်ချ၍၊ ပင်လယ်အလယ်၌ ဆုံးရှုံးသောသူကဲ့သို့ သင့်အသက်သည် ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။
၉သင့်အသက်ကို သတ်သောသူတို့လက်တွင်၊ သင်သည် ဘုရားသခင်မဟုတ်၊ လူသက်သက်ဖြစ်လျက်နှင့်၊
ငါသည် ဘုရားဖြစ်သည်ဟု သင့်အသက်ကိုသတ်သော သူတို့ရှေ့မှာ အမှန်ပြောလိမ့်မည်လော။
၁၀အရေဖျားလှီးခြင်းမခံသောလူ သေသကဲ့သို့၊ သင်သည် တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့လက်ဖြင့် သေရမည်။
ငါပြောပြီဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ၁၂အချင်းလူသား၊
တုရုရှင်ဘုရင်အတွက် မြည်တမ်းသောစကားကို မြွက်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည် ထူးဆန်းသောတံဆိပ်ဖြစ်၏။ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍ တင့်တင့်ခြင်းအသရေလည်း
စုံလင်လျက်ရှိ၏။ ၁၃ဧဒင်အရပ်၊ ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော်၌နေပြီ။ သင်၏ခေါင်းပေါ်မှာ ကျောက်နီ၊
ဥဿဖရား၊ စိန်၊ မျက်ရွဲ၊ ကြောင်၊ နဂါးသွဲ့၊ နီလာ၊ မြ၊ ပတ္တမြားအစရှိသော ကျောက်မျက်အမျိုးမျိုးတို့ကို
ဆောင်လေ၏။ ရွှေဖြင့်လုပ်သောပတ်သာ၊ ပုလွေတို့သည်လည်း၊ သင်ဘွားသောနေ့၌ပင် သင့်အဘို့
ပြင်ဆင်လျက်ရှိကြ၏။ ၁၄သင်သည် ဖျက်၍လွှမ်းမိုးသော ခေရုဗိမ်ဖြစ်လျက်၊ ငါ့အခွင့်နှင့် ဘုရားသခင်၏
သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာ နေရာကျ၍ မီးတောက်သော ကျောက်တို့တွင် သွားလာရ၏။
၁၅ဘွားသောနေ့မှစ၍ သင့်အပြစ်ထင်ရှားသောနေ့ တိုင်အောင်၊ ပြုလေရာရာ၌ စုံလင်လျက်ရှိ၏။ ၁၆သို့ရာတွင်၊
ကုန်သွယ်ခြင်း များပြားသောအားဖြင့်၊ အဓမ္မအမှုတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ မြစ်မှားသောအပြစ် ရောက်လေပြီ။
ထိုကြောင့်၊ ဆိုးယုတ်သောသူကဲ့သို့၊ သင့်ကို ဘုရားသခင်၏ တောင်တော်ပေါ်က နှင်ထုတ်မည်။

အိုလွှမ်းမိုးသောခေရုဗိမ်၊ မီးတောက်သောကျောက်တို့အထဲက သင့်ကိုငါပယ်ရှင်းမည်။ [၁၇]သင်သည် ကိုယ်၌
တင့်တယ်ခြင်းအသရေကြောင့် ဝါကြွားသောစိတ် ရှိလျက် ဂုဏ်ထွန်းတောက်သောကြောင့်၊ သင်၏ပညာသည်
ဖောက်ပြန်လျက်ရှိလေပြီ။ ငါသည် သင့်ကို မြေတိုင်အောင် နှိမ့်ချမည်။ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင့်ကိုကြည့်ရှု၍
ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှေ့မှာ သင့်ကိုငါချထားမည်။ [၁၈]သင့်အပြစ်သည် များပြား၍ ကုန်သွယ်ခြင်း
အဓမ္မအားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတို့ကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့်၊ သင့်ကိုမီးရှို့ဘို့ သင့်အလယ်၌
မီးကိုငါညှိမည်။ သင့်ကိုမြင်သောသူ အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ သင်၏ပြာကို မြေပေါ်သို့ငါချထားမည်။ [၁၉]သင့်ကို
သိသောလူအမျိုးမျိုးတို့သည် သင်၏အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။ သင်သည်
ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ နောက်တဖန် မပေါ်လာရဟု မိန့်တော်မူ၏။

[၂၀]တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ [၂၁]အချင်းလူသား၊ သင်သည်
ဇိအုန်မြို့တ ဘက်၌ မျက်နှာထား၍ ပရောဖတ်ပြုလျက်၊ [၂၂]အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုဇိဒုန်မြို့၊ သင့်တဘက် ၌ ငါနေ၏။ သင့်အလယ်၌ ငါ့ဘုန်းတန်ခိုးထင်ရှားလိမ့်မည်။
သင့်ကိုငါသည် အပြစ်ဒဏ်ပေး၍ ရှိသေခြင်းကိုခံရသော အခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို
လူများသိရကြလိမ့်မည်။ [၂၃] သင့်အပေါ်သို့ ကာလနာ ဘေးကိုငင်၊ သင်၏လမ်းတို့၌ ထားဘေးကိုငင်၊
ငါစေလွှတ်၍ ပတ်လည်၌ တိုက်သောထားဖြင့် သူရဲတို့သည် သင့်အလယ်၌လဲ၍ သေကြသောအခါ၊
ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။ [၂၄]ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး၏ ပတ်လည်၌ နေ၍၊
မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူတို့တွင် စူးတက်သော ဆူးပင်၊ နှောင့်ယှက်တက်သော ခြောင့် တစုံတခုမျှ မကျန်ကြွင်းရ။
ငါသည်ထာဝရ ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန်တော်မူ၏။

[၂၅]တဖန်အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်
ကွဲပြားလျက်နေရသော လူအမျိုးမျိုးထဲက ငါခေါ်၍ စုဝေးသောအခါ၊ သူတို့အားဖြင့် လူမျိုးများရှေ့၌
ရှိသေခြင်းကို ငါခံ၍၊ ငါ့ကျွန်ယာကုပ်အား ငါအရင်ပေးသော ပြည်သူတို့သည် နေကြလိမ့်မည်။ [၂၆]ထိုပြည်၌
စိုးရိမ်စရာ မရှိ။ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုး ခြင်း အမှုကိုပြု၍ နေကြလိမ့်မည်။ သူတို့ပတ်လည်၌
နေ၍ မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူအပေါင်းတို့ကို ငါသည်အပြစ်ဒဏ် စီရင်သောနောက် သူတို့သည် စိုးရိမ်စရာ
မရှိဘဲနေ၍၊ ငါသည်သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉

[၁]သက္ကရာဇ်ဆယ်ခု၊ ဒသမလတဆယ်ရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရားနှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့
ရောက်လာ၍၊ [၂]အချင်းလူသား၊ သင်သည် အဲဂုတ္တု ရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်းတဘက်၌ မျက်နှာ ထား၍၊
သူနှင့်အဲဂုတ္တုပြည် တပြည်လုံး တဘက်၌ ပရောဖတ်ပြုလျက်၊ [၃]အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုအဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖါရောမင်း၊ ကိုယ်မြစ်များ အလယ်၌ နေလျက်၊ ငါ့မြစ်ကိုငါပိုင်၏။ ငါ့အဘို့
ငါဖန်ဆင်းပြီဟုဆိုတတ်သော မိကျောင်းကြီး၊ သင်တဘက်၌ ငါနေတက်၏။ [၄]သင့်ပါးရိုးကို သံချိတ်နှင့် ချိတ်၍၊
သင့်မြစ်၌ နေသော ငါ့တို့ကို သင့်အကြေးတို့၌ ငါကပ် စေမည်။ သင့်မြစ်များ အလယ်ထဲက သင့်ကိုငါနှုတ်၍၊
မြစ်၌ ရှိသမျှသော ငါးတို့သည် သင့်အကြေးတို့၌ ကပ်ကြလိမ့်မည်။ [၅]သင့်နှင့် သင့်မြစ်၌ ရှိသမျှသော ငါးတို့ကို
တော၌ ငါပစ်ထားမည်။ လွင်ပြင်၌ ကျ၍ နောက်တဖန် စုဝေးခြင်းကို မပြု ရ။ တောသူရဲများ
မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်များ စားစရာဘို့ သင့်ကိုငါအပ်၏။ [၆]ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို
အဲဂုတ္တုပြည်သား အပေါင်းတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုး၌
ကျူတောင် ဝေး ဖြစ်လေပြီ။ [၇]သင့်ကို လက်နှင့်ကိုင်သောအခါ သင်သည် အကိုင်မခံ၊ သူတို့ ပခုံးဆစ်ကို
ဖြုတ်လေ၏။ သင်နှင့် ကိုကိုယ်ထောက်သောအခါ သင်သည်ကျိုး၍ သူတို့ခါးကို နာစေ၏။

[၈]သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်သင့်အပေါ်သို့ ထားကိုဆောင်ခဲ့၍
လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်သဖြင့်၊ [၉]အဲဂုတ္တုပြည်သည် လူဆိတ်ညံလျက်၊ ပျက်စီးလျက်ရှိသောအခါ၊

ငါသည် ထာဝရ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်။ သင်က ငါ့မြစ်ကိုငါပိုင်၏။ ငါဖန်ဆင်းပြီဟု
ဆိုမိသောကြောင့်၊ ၁၀သင်နှင့် သင့်မြစ် တဘက်၌ငါနေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်ကို မိဂဒေါလမှစ၍
သုဧနေမြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ အဲသယောပိပြည်စွန်းတိုင်အောင်၎င်း၊ ထားနှင့်ဖျက်ဆီး၍ ဆိတ်ညံစေမည်။
၁၁အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး လူရှောက်၍ မသွားရ၊ တိရစ္ဆာန် လည်းလျှောက်၍ မသွားရ၊အဘယ်သူမျှမနေရ။
၁၂ပျက်စီးသောပြည်တို့တွင် အဲဂုတ္တုပြည်ကိုငါဖျက်စီးမည်။ လူဆိတ်ညံသော မြို့တို့တွင်
အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး၊ အဲဂုတ္တုမြို့တို့သည် ပျက်စီးလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တု လူတို့ကို
အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် တို့သို့ ငါကွဲပြား ပြန့်လွင့်စေမည်။

၁၃သို့ရာတွင်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အနှစ်လေးဆယ်စေသောအခါ၊
ကွဲပြားလျက်နေ ရသောလူမျိုးတို့မှ အဲဂုတ္တုလူတို့ကိုငါခေါ်၍ စုဝေးစေမည်။ ၁၄သိမ်းသွားခြင်းတို့မရသော
အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ငါတဖန် ဆောင်ခဲ့၍ သူတို့နေရင်းပြည်၊ ပါသရုပြည်သို့ပြန်စေမည်။ ထိုပြည်၌ ယုတ်သော
နိုင်ငံဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၁၅တပါးသောလူ မျိုးတို့ကို နောက်တဖန် အစိုးမရ၊ နိုင်ငံတကာတို့တွင်
အယုတ်ဆုံးဖြစ်ရလိမ့်မည်။ တပါးသော လူမျိုးတို့ကို နောက်တဖန် အစိုးမရစေခြင်းငှါ ငါရှုတ်ချမည်။
၁၆ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်သားတို့ကို မြော်လင့်၍ ၊ မိမိတို့အပြစ်ကို ငါအောက်မေ့စေသဖြင့်၊
နောက်တဖန်ထိုပြည်သည် သူတို့ခိုလှုံရာ မဖြစ်ရာ။ ငါသည်ထာဝရ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၇သက္ကရာဇ်နှစ်ဆယ်ခုနှစ်၊ ပဌမလ တရက်နေ့သည်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်၊
ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၁၈အချင်းလူသား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်၊ သူ၏ စစ်သူရဲတို့ကို
တုရုမြို့တဘက်၌ များစွာသော အမှုကို ဆောင်ရွက်စေပြီ။စစ်သူရဲတိုင်း
ခေါင်းတုံးပြီ။ပခုံးလည်းပွန်းပြီ။သို့ရာတွင်၊ရှင်ဘုရင်နှင့်စစ်သူရဲတို့ သည်တုရုမြို့တဘက်၌ အမှုဆောင်ရွက်ခကို
ထိုမြို့တွင်မခံရကြ။ ၁၉သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
နေဗုခဒ်နေဇာအား ငါပေးမည်။ ထိုမင်းသည် ပြည်သား အလုံးအရင်းကို၎င်း၊ လက်ရဥစ္စာ အမျိုးမျိုးကို၎င်း၊
သိမ်းယူပြီးလျှင်၊ မိမိစစ်သူရဲတို့ အခဘိုးဝေလိမ့်မည်။ ၂၀ငါ့အမှုကို ဆောင်ရွက်သော ကြောင့် တုရုမြို့
တဘက်၌ အမှုဆောင်ရွက်ခဘိုး အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါပေးပြီ။ ၂၁ထိုကာလ၌ ဣသရေလအမျိုး၏ ချိုကို
ငါပေါက်စေ၍ သူတို့အထဲမှာ သင်ဟောပြောရသော အခွင့်ကို ငါပေးမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား
ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀

၁တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား၊ သင်သည်
ပရောဖတ်ပြုလျက်၊ အရှင်ထာဝရ ဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ရောက်ရသော နေ့သည်
အမင်္ဂလာရှိသည်ဟု အော်ဟစ်ကြလော့။ ၃ထိုနေ့နီးပြီ။ ထာဝရဘုရား၏နေ့၊ မိုဃ်းအုံ့သောနေ့၊ တပါးအမျိုး
သားဘို့ချိန်းချက် သောအချိန်နီးပြီ။ ၄ထားဘေးသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်သဖြင့်၊ သူရဲတို့သည် လဲ၍
သေကြသောအခါ၊ အဲသယောပိပြည်သည် ပူပန်လိမ့်မည်။ အလုံးအရင်းကို ပယ်ရှား၍ မူလအမြစ်ကို
ဖြိုဖျက်ကြ လိမ့်မည်။ ၅အဲသယောပိပြည်သား၊ ဖုတပြည်သား၊ လုဒပြည်သား၊ အမျိုးမစစ်သောလူရှိသမျှ၊
ခုဘအမျိုးသား၊ မိဿဟာရဖွဲ့သော ပြည်သားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည် သားတို့နှင့်တကွထားဖြင့်လဲ၍
သေကြလိမ့်မည်။ ၆အဲဂုတ္တုပြည်ကိုထောက်မသော သူတို့သည် လဲ၍ သေကြသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုအစွမ်းသတ္တိ၏
ဂုဏ်အသရေသည် ဆုံးလိမ့်မည်။ မိဂဒေါလမြို့မှစ၍ သုဧနေမြို့တိုင်အောင် အဲဂုတ္တုပြည်သား တို့သည်
ထားဖြင့်လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၇ပျက်စီးသော ပြည်တို့တွင် ပျက်စီး
လျက် ရှိကြ၍၊ လူဆိတ်ညံသော မြို့တို့တွင် အဲဂုတ္တုမြို့တို့သည် ပါဝင်ကြလိမ့်မည်။ ၈ငါသည်အဲဂုတ္တုပြည်၌
မီးညှို၍ ထိုပြည်ကို မစသမျှသောသူတို့သည် ပျက်စီးကြသောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို

သိရကြလိမ့်မည်။ [၉]ထိုအခါ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော အဲသယောပိပြည်သားတို့ကို ကြောက်စေခြင်းငှါ ၊ ငါစေလွှတ်သောတမန်တို့သည် သင်္ဘောစီး၍ သွားကြသဖြင့် ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏ အချိန်၌ သူတို့သည် လည်းအလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ ထိုအချိန် လည်း နီးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

[၁၀]အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်သည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာအားဖြင့် အဲဂုတ္တုပြည်၏ အလုံးအရင်းကိုငါဖြတ်မည်။ [၁၁]ထိုရှင်ဘုရင်နှင့် တကွသူ၏လူများ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော လူမျိုးများတို့သည် အဲဂုတ္တု ပြည်ကို ဖျက်စီးခြင်းငှါလာ၍၊ ထားကိုင်လျက်တပြည်လုံးကို သူရဲတို့နှင့် ပြည့်စေကြလိမ့်မည်။ [၁၂]မြစ်တို့ကို ငါခန်းခြောက်စေ၍၊ အဓမ္မလူတို့အားပြည်ကို ရောင်းလိုက်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ လက်ဖြင့် ပြည်နှင့်တကွ ပြည်၌ ပါသမျှတို့ကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ [၁၃]ငါထာဝရဘုရား ပြောပြီ။ အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရုပ်တုတို့ကို ငါဖျက်ဆီး၍၊ နောဖပြည်၌ ဆင်းတုတို့ကို လည်းပယ်ဖြတ်မည်။ နောက်တဖန် အဲဂုတ္တု မင်းမျိုးမရှိရ။ အဲဂုတ္တုပြည်သည် ကြောက်ရွံ့မည် မည်အကြောင်းကို ငါပြုမည်။ [၁၄]ပါသရုပြည်ကို ငါဖြတ်မည်။ ဇောနမြို့ကိုလည်း မီးရှို့မည်။ နောမြို့ကို လည်း အပြစ်ဒဏ်စီရင်ရမည်။ [၁၅]အဲဂုတ္တုပြည်၏ အစွမ်းသတ္တိဖြစ်သော သိန်မြို့အပေါ်သို့ ငါသည်အမျက်ကို သွန်း လောင်း၍၊ နောမြို့သား အလုံးအရင်းကို ပယ်ဖြတ်မည်။ [၁၆]အဲဂုတ္တုပြည်၌ မီးညှို၍ သိန်မြို့သည်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ နောမြို့ရိုးသည် ပြိုပေါက်ခြင်း၊ နောဖမြို့သည် နေ့အချိန်၌ပင် စစ်တိုက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ [၁၇]အာဝင်မြို့၊ ဖိဗေသက် မြို့သားလုလင်တို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍ သေကြသဖြင့်၊ မိန်းမတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ [၁၈]တာပနက် မြို့၌ အဲဂုတ္တုလုံတံတို့ကို ငါချိုး၍၊ သူ့အစွမ်းသတ္တိ၏ ဂုဏ်အရေဆုံးသောအခါ နေ့အချိန်၌ အလင်းကွယ်လိမ့်မည်။ မိုဃ်းအုံ၍ မြို့သမီးတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်၊ [၁၉]ထိုသို့ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါသည် အပြစ်ဒဏ်စီရင်၍ ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိရကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

[၂၀]သက္ကရာဇ်တဆယ်တခု၊ ပဌမလ ခုနှစ်ရက်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက် လာ၍ [၂၁]အချင်းလူသား အဲဂုတ္တုပြည် ရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်း၏ လက်ရုံးကို ငါချိုးပြီ၊ ဆေးကု၍ မထုပ်ရ။ ထားကိုင်စေတို့ပ ကတိခွန်အား ရှိစေခြင်းငှါ အဝတ်နှင့်မစည်းရ၊ [၂၂]ဤအမှု၌ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူည်ကား ငါသည် အဲဂုတ္တု ပြည် ရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းတဘက်၌ နေသဖြင့်၊ သူ၏ လက်ရုံးတည်းဟူသော ခိုင်မာသော လက်ရုံးနှင့် အရင်ချိုးသော လက်ရုံးကို ငါချိုး၍ ထားကို သူ့လက်မှကျစေမည်။ [၂၃]အဲဂုတ္တုလူတို့ကို အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့တွင် ကွဲပြားပြန့်လွင့်စေမည်။ [၂၄]ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို ငါခိုင်မာစေ၍၊ ငါ့ထားကို သူ့လက်၌အပ်မည်။ ဖာရောမင်း၏ လက်ရုံးတို့ကို ငါချိုးသဖြင့်၊ သူသည်အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသောသူ အော်ဟစ်သကဲ့သို့၊ ဗာဗုလန်ရှင်ဘုရင်ရှေ့မှာ အော်ဟစ်ရလိမ့်မည်။ [၂၅]ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ လက်ရုံးတို့ကို ငါခိုင်မာစေမည်၊ ဖာရောဘုရင်၏ လက်မူကား၊ အောက်သို့ကျ လိမ့်မည်။ ငါ့ထားကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏လက်၌ ငါအပ်၍၊ သူသည် အဲဂုတ္တုပြည်ကို ထိုထားနှင့်ခုတ်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိရကြလိမ့်မည်။ [၂၆]ထိုသို့ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ ငါကွဲပြားပြန့်လွင့်စေမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁

[၁]သက္ကရာဇ်တဆယ်တခု၊ တတိယလတရက်နေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍ [၂]အချင်းလူသား သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည် ရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်းနှင့် သူ၏ အလုံးအရင်းအား ဟောပြော ရမည်မှာ သင်သည်ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၍ အဘယ်သူနှင့် တူသနည်း။ [၃]အာရှုရိလူသည် အဆင်းလှ၍ လွှမ်းမိုးသောအကိုင်း၊အမြင့်သောအရပ်၊ ထူထပ်သော အခက်အလက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ထိပ်ဖျားရှိသော လေဗနန်အာရဇ်ပင်ဖြစ်၏။ [၄]မြစ်ရေ၏ ကျေးဇူးကြောင့် ကြီးမားခြင်း၊ နက်နဲသော

ရေ၏ ကျေးဇူးကြောင့် အရပ်မြင့်ခြင်း ရှိ၏။ သူစိုက်ရာ အရပ်တို့၌ ရေစီး၍ ခပ်သိမ်းသော
တောပင်ရှိရာသို့မြစ်ရေသည် နှံ့ပြားလေ၏။ [၅]ထိုသို့သော အားဖြင့် တောသစ်ပင်တကာတို့ ထက်
အရပ်မြင့်လေ၏။ တိုးပွားသောအခါ ရေများသောကြောင့် အကိုင်းအခက်များပြား၍၊ အလက်တို့သည်
ရှည်လျားကြ၏။ [၆]မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက်အပေါင်းတို့သည် အကိုင်းအခက်တို့၌ အသိုက်လုပ်ကြ၏။
တောတရိစ္ဆာန် အပေါင်းတို့သည် အကိုင်းအခက်တို့အောက်၌သာ ဘွားကြ၏။ ထိုအပင်၏အရိပ်၌
ကြီးမားသောလူမျိုး အပေါင်းတို့သည် နေကြ၏။ [၇]ထိုသို့ ရေများသောအရပ်၌ အမြစ်ဆွေးသောကြောင့်၊
ကြီးမြင့်၍ အခက်အလက် ရှည်လျားသဖြင့် လှသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ [၈]ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော်၌
အာရဇ်ပင်တို့သည် ထိုအပင်ကို မကွယ်နိုင်။ ထင်းရှူးပင်နှင့် အာရမုန်ပင်တို့သည်
ထိုသို့သောအကိုင်းအခက်နှင့် မပြည့်စုံကြ။ ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ် တော်၌ သစ်ပင်တပင်မျှ ထိုအပင်ကဲ့သို့
အဆင်းမလှ။ [၉]ဒေင်အရပ်၊ ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော်၌ ရှိသမျှသော သစ်ပင်တို့သည် ထိုအပင်ကို
ငြူစူသည်တိုင်အောင်၊ အခက်အလက် များပြားသောအားဖြင့် သူ၏အဆင်းကို ငါလှစေ၏။
[၁၀]တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ထိုအာရဇ်ပင်သည် အရပ်မြင့်လျက်
ထူထပ်သော အခက်အလက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော မိမိထိပ်ဖျားကို ချီးမြှောက်လျက်၊ စိတ်လည်းမြင့်၍
ဝါကြွားလျက် ရှိသောကြောင့်၊[၁၁]လူမျိုးတို့တွင် တန်ခိုးကြီး၍ သူ့ကို ကျပ်တည်းစွာ စီရင်သောသူ၏ လက်သို့
ငါအပ်လေပြီ။ သူပြုသော အဓမ္မအမှု ကြောင့် နှင်ထုတ်လေပြီ။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော
တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် သူ့ကိုခုတ်လှဲ၍ ပစ်ထားကြပြီ၊ အကိုင်းအခက်တို့သည် တောင်ပေါ်နှင့်
ချိုင့်ထဲမှာ ကျ၍ တပြည်လုံးမြစ်နားမှာ ကျိုးပဲ့လျက် နေကြ၏။ မြေကြီးသား အပေါင်းတို့သည်
သူ့အရိပ်ထဲကထွက်၍ သူ့ကိုစွန့်သွားကြ၏။ [၁၂] မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့်တောတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ သည်
ကျိုးပဲ့သော အကိုင်းအခက်တို့တွင် အပေါ်တွင်နေရကြ၏။ [၁၃]အကြောင်းမူကား ရေနားမှာရှိသမျှသော
သစ်ပင်တို့တွင် တပင်မျှ အရပ်မြင့်သောကြောင့် မဝါကြွား။ ထူထပ်သော အခက်အလက်တို့တွင်
မိမိထိပ်ဖျားကို မချီးမြှောက်မည်အကြောင်း၊ ရေကိုသောက်သမျှသော အပင်တပင်မျှမြင့်လျက်
မပြိုင်ဝံ့မည်အကြောင်းတည်း။ ထိုအပင်အပေါင်းတို့သည် မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းတက်သော
လူသားတို့နှင့်အတူ သေခြင်းသို့၎င်း၊ မြေအောက်အရပ်သို့ ၎င်းရောက်စေခြင်းငှါ ငါအပ်လေပြီ။
[၁၄]အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည် မရဏာနိုင်ငံထဲသို့ ဆင်းသွားသော နေ့၌
နက်နဲသောအရပ်ကို သူ့အဘို့ မသာအဝတ်နှင့် ငါဖုံးလွှမ်း၏။ လှိုင်းတံပိုးတို့ကို ငါ့ကန့်ကွက်၍ ကြီးစွာ
သောရေကို ချုပ်ထား၏။ လေဗနုန်တောင်ကို သူ့အဘို့ မသာအဝတ်ကို ဝတ်စေ၍၊ တောသစ်ပင်အပေါင်း
တို့သည် စိတ်ပျက်ကြ၏၊ [၁၆]မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသောသူတို့နှင့် အတူ သူ့ကို မရဏာနိုင်ငံထဲသို့
ငါနှိမ့်ချသောအခါ၊ နှိမ့်ချသံအားဖြင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ငါတုန်လှုပ်စေ၏။ ဒေင်သစ်ပင်ရှိသမျှတို့နှင့်
အကောင်းဆုံး အမြတ်ဆုံးသော လေဗလုန်သစ်ပင်မှစ၍၊ ရေကို သောက်သမျှသော သစ်ပင်တို့သည်
မြေအောက်အရပ်တို့၌ သက်သာခြင်းကို ရောက်ကြ၏။ [၁၇]ထို သူနှင့်တကွ သူ့လက်ရုံးဖြစ်၍ လူမျိုးတို့တွင်
သူ့အရိပ်ကို ခိုသောသူတို့သည် ထားဖြင့် အသေခံခြင်းသူတို့နေရာ၊ မရဏာနိုင်ငံထဲသို့ လိုက်သွားကြ၏။
[၁၈]သင်သည် ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်အားဖြင့် အဘယ်မည်သော ဒေင်သစ်ပင်နှင့် တူသနည်း။ သင်သည်
ဒေင်သစ်ပင်တို့နှင့်အတူ မြေအောက် အရပ်သို့ နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရမည်။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူ၊
ထားဖြင့်အသေခံရသောသူတို့နှင့် အတူလဲ၍နေရမည်။ ထိုသို့ ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ့အလုံးအရင်း ရှိသမျှ
တို့သည် ဖြစ်ရကြမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၂

[၁]သက္ကရာဇ်တဆယ်နှစ်ခု၊ ဒွါဒသမလတရက်နေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ့ဆီသို့ ရောက် လာ၍ [၂]အချင်းလူသား သင်သည် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်

ဖာရောမင်းအတွက် မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍ ပြောဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည်လူမျိုးတို့တွင် ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ဖြစ်၏။
အိုင်၌ ကူးနေသောမိချောင်းကဲ့သို့လည်းဖြစ်၍၊ မြစ်ကို ကူးသွားလျက်၊ခြေဖြင့်ရေကို လှုပ်ရှားလျက် မြစ်ရေကို
နောက်စေ၏။ ၃အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမျိုးများ စုဝေး လျက်၊ ငါသည် ပိုက်ကွန်နှင့်
သင့်ကို အုပ်မိ၍၊ သူတို့သည် ပို က်ကွန်နှင့်တကွ သင့်ကို ဆွဲယူကြလိမ့်မည်၊ ၄ငါသည် သင့်ကို
ကုန်းပေါ်မှာတင်၍ လွင်ပြင်၌ ပစ်ထားမည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်အပေါင်းတို့ကို သင့်အပေါ်မှာ နားစေမည်။
မြေသားအပေါင်းတို့ကို ဝစွာကျွေးမည်။ ၅သင့်အသားကို တောင်တို့အပေါ်၌ ငါခင်းမည်။ ချိုင့်တို့ကို
သင့်ကိုယ်နှင့် ပြည့်စေမည်။ ၆သင်မှ ယိုသော သွေးဖြင့်မြေကို တောင်ထိပ်တိုင်အောင် စိုစေမည်။ မြစ်တို့သည်
သင့်အသွေးနှင့် ပြည့်ကြလိမ့်မည်။ ၇သင့်ကို ဆုံးစေသောအခါ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ငါဖုံးလွှမ်း၍ ကြယ်တို့ကို
မိုက်စေရမည်။ နေကို မိုဃ်းအုံစေ၍ လသည်လည်း အလင်းကိုမပေးရ။ ၈သင့်အထက် မိုဃ်းကောင်းကင်၌
ထွန်းလင်းသောအလင်းအိမ်အ လုံးစုံတို့ကို မိုက်စေ၍ သင့်ပြည်ကို မှောင်မိုက်နှင့်ဖုံးလွှမ်းမည်။
၉သင်မသိဘူးသော အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့တွင် သင်ပျက်စီးခြင်းအကြောင်းကို ငါကြားစေသောအခါ၊
လူမျိုးများတို့ကို ပူပန်စေမည်။ ၁၀အကယ်စင်စစ် သင့်အမှုကြောင့် လူမျိုးများတို့ကို ငါမိန်းမောတွေဝေစေမည်။
ငါသည် ရှင်ဘုရင် တို့ရှေ့မှာထားနှင့်ရွယ်သောအခါ၊ သူတို့သည် သင့်အမှု ကြောင့်
အလွန်ထိတ်လန့်ကြလိမ့်မည်။ သင်ဆုံးရှုံးသောနေ့၌ သူတို့သည် အသီးအသီးမိမိတို့ အသက်ကြောင့်
ခဏခဏ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ ထားသည်
သင့်အပေါ်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ၁၂ခွန်အားကြီးသောသူ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောလူမျိုးအပေါင်းတို့ဖြင့် သင်၏
အလုံးအရင်းကိုငါလဲစေမည်။ သူတို့ သည် အဲဂုတ္တုမာနကို နှိမ့်ချ၍၊ ပြည်သားအလုံးအင်းရှိသမျှတို့ကို
ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ၁၃များစွာသော ရေအနားမှာ ကျက်စားသမျှသော တိရစ္ဆာန်များတို့ကိုလည်း
ငါပယ်ရှင်းမည်။ နောက်တဖန် တိရစ္ဆာန်တို့ကို လည်း ငါပယ်ရှင်းမည်။ နောက်တဖန် လူခြေတို့နှင့်
တိရစ္ဆာန်ခြေသည် ထိုရေများကို မနောက်စေရ။ ၁၄ထိုရေကို ငါကြည်စေ၍ မြစ်ရေသည် ဆီကဲ့သို့ စီးစေမည်ဟု
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်။ ၁၅အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဥစ္စာရှိသမျှကို ကုန်စေခြင်းငှါ သုတ်သင် ဖယ်ရှား၍
ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်
မည်။ ၁၆ဤရှေ့ကား အဲဂုတ္တုပြည်အတွက် ပြုရသော မြည်တမ်းခြင်းတည်း အမျိုးမျိုးသော
သတို့သမီးတို့သည်လည်း၊ မြည်တမ်း၍ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ပြည်သား အလုံးအရင်းရှိသမျှတို့တွင်
မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇သက္ကရာဇ် တဆယ်နှစ်ခု၊ ပဌမလတဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၁၈အချင်းလူသား၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားအလုံးအရင်းအတွက်
မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုလော့။ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသော သူတို့နေရာ မြေအောက်အရပ်သို့ တိုင်အောင်၊
ကျော်စောသော လူမျိုး သတို့သမီးတို့နှင့်တကွ နှိမ့်ချလျက် မြွက်ဆိုရမည်မှာ၊ ၁၉သင်သည်
သူတပါးထက်သာ၍ လှသလော။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော သူတို့နှင့် အတူဆင်းသက်၍
နေရာကျလော့။ ၂၀ထားဘေး၌ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ထားဖြင့်သေသောသူတို့နှင့်အတူ လဲ၍ သေရ သောကြောင့်၊
သူကိုယ်တိုင်မှ စ၍ သူ၏ လူအလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့ကိုဆွဲကြလော့။ ၂၁ခွန်အားအကြီးဆုံးသော သူရဲတို့သည်
မရဏာ နိုင်ငံ ထဲကသူနှင့်သူ၏ အခြံအရံတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း ဆင်းသွားကြ ပြီ။
ထားနှင့်သေ၍၊ အရေဖျားလှီးခြင်းမခံသော အဖြစ်၌ လဲနေလျက်ရှိကြသည်။ ၂၂ထိုအရပ်၌ အာရှုရနှင့်
လူအလုံးအရင်းအပေါင်းလည်း ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍ လဲနေလျက်၊ ပတ်လည်အရပ်ရပ်တို့၌
သူတို့သင်္ချိုင်းများရှိကြသည်။ ၂၃ထိုသင်္ချိုင်းတွင်းတို့သည် ဥမင်အတွင်း အနားမှာစီလျက်၊ မင်းသင်္ချိုင်း၌
ပတ်လည် ခြံရံလျက် ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတက်သော

သူဖြစ်သော်လည်း၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍ လဲနေကြသည်။ ၂၄ထိုအရပ်၌ ဧလံနှင့် သူ၏
သင်္ချိုင်းပတ်လည်၌ သူ၏ လူအလုံး အရင်း ရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍ လဲလျက်ရှိကြ၏။
အသက်ရှင်သော သူတို့၏ နေရာ၌ သူတပါး ကိုကြောက်စေ တက်သော်လည်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို
မခံရသော လူဖြစ်၍ ထားဖြင့်မြေအောက်အရပ်သို့ ဆင်းသွားရသဖြင့်၊ မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသွားသော
သူတို့နှင့်အတူ၊ အရှက်ကွဲလျက် သေသောသူတို့နှင့် အတူနေရာကျကြ၏။ ၂၅မိမိအလုံး အရင်းနှင့်အိပ်၍
သူတို့သင်္ချိုင်းတွင်းတို့သည် ပတ်လည်၌ ရှိကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံရ သော
လူဖြစ်၍ ထားဖြင့်သေကြသည်။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတက်သော်လည်း
မိမိမြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသောသူတို့နှင့် အတူအရှက်ကွဲ သဖြင့်၊ သေသောသူတို့နှင့်အတူနေရကြ၏။
၂၆ထိုအရပ်၌ မိမိအလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့နှင့် အတူမေရှက်လည်းရှိ၏။ တုဗလလည်းရှိ၏။ သင်္ချိုင်းတွင်းတို့သည်
ပတ်လည်၌ ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတက်သော်လည်း၊
ထိုသူရှိသမျှတို့သည် အရေဖျားလှီး ခြင်းကို မခံရသောလူဖြစ်၍ ထားဖြင့်သေလျက်နေကြသည်။ ၂၇သူတို့၏
ရှေးကာလ၌ လဲ၍သေသော၊ အရေဖျားလှီးခြင်း ကို မခံသော လူကြီးတို့နှင့်အတူအိပ်၍
နေရကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။ ထိုလူကြီးတို့သည် အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ၌
လူကြီးတို့ကိုကြောက်စေတက်သော်လည်း၊ စစ်တိုက်လက်နက်ပါလျက် မရဏာနိုင်ငံထဲသို့ ဆင်းသွား၍၊
မိမိထားကို မိမိခေါင်းအောက်မှာ ထားလျက်၊ မိမိတို့အရိုးပေါ်မှာ မိမိတို့အပြစ်တည်လျက် ရှိကြ၏။
၂၈သင်သည်လည်း အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံရသော လူတို့အလယ်၌ ကျိုးပျက်၍ ထားဖြင့်သေသောသူတို့နှင့်
အတူနေရာကျ၍ လဲလျက်နေရလိမ့်မည်။ ၂၉ထိုအရပ်၌ ဧဒုံလည်းရှိ၏။ ဧဒုံရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးတော်
မတ်တော်တို့သည် မိမိတို့တန်ခိုးပါလျက်၊ ထားဖြင့်သေသောသူနှင့် အတူနေရာကျ၍၊ အရေဖျာလှီးခြင်းကို
မခံသောလူ၊ မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းသွားသော သူတို့နှင့် အတူ အိပ်ရကြ၏။ ၃၀ထိုအရပ်၌ မြောက်ပြည်မင်း၊
ဇိဒုန်မင်းအပေါင်းတို့သည် ရှိကြ၏။ ကိုယ်တန်ခိုးကိုရှက်လျက် ထိတ်လန့်လျက်သေသောသူတို့နှင့် အတူ
အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူဖြစ်၍ အိပ်ကြ၏။ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသောသူတို့နှင့်အတူ
အရှက်ကွဲလျက် နေကြ၏။ ၃၁ဖာရောဘုရင်သည် ထိုလူများကိုမြင်၍၊
ထားဖြင့်သေသောမိမိလူအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့ကြောင့် ပူပန်သော စိတ်လျော့၍ ဖာရောဘုရင်နှင့် မိမိဗိုလ်ခြေ
အပေါင်းတို့သည် သက်သာကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၃၂အသက်ရှင်သောသူတို့၏
နေရာ၌ သူသည် သူတပါးတို့ကို ကြောက်စေသောအခွင့်ကို ငါပေးသော်လည်း၊ ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏
အလုံးအရင်းရှိသမျှ တို့သည် ထားဖြင့်သေသောသူတို့နှင့်အတူ အရေဖျားလှီးခြင်းကို
မခံသောလူတို့အလယ်၌ လဲ၍ နေကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၃

၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား သင်၏
အမျိုးသား ချင်းတို့အား ဟောပြော၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ ငါသည် တစုံတခုသောပြည်သို့
ထားဘေးရောက်စေသောအခါ၊ ပြည်သား တို့သည် ပြည်သားတယောက်ကို ယူ၍ ကင်းစောင့်ထားပြီးမှ၊
၃ထိုသူသည် ထားဘေးရောက်သည်ကိုမြင်လျက် တံပိုးမှုတ်၍ သတိပေးသော်လည်း၊
၄တစုံတယောက်သောသူသည်တံပိုးမှုတ်သံကိုကြားလျက်နှင့် အမှုမထား၊ ထား ဘေးရောက်၍
သူ၏အသက်ဆုံးလျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုယ်အသက်ဆုံးသော အပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံရမည်။ ၅တံပိုးမှုတ်သံ ကို
ကြား၍ အမှုမထားသောကြောင့်၊ ကိုယ့်အသက်ဆုံးသော အပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံရမည်။
အမှုထားသောသူမူကား ကိုယ့်အသက်ကို ကယ်တင်လိမ့်မည်။ ၆သို့မဟုတ် ကင်းစောင့်ထားသောသူသည်
ထားဘေးရောက်ကြောင်းမြင်လျက် တံပိုးမမှုတ်၊ ပြည်သားတို့အား သတိမပေးသောကြောင့်
ထားဘေးရောက်၍ တစုံတယောက်သောသူအသက်ဆုံး လျှင်၊ ထိုသူသည် မိမိအပြစ်ကြောင့်

အသက်ဆုံးသော်လည်း၊ သူ၏ အသက်ကို ကင်းစောင့်သောသူ၌ ငါတောင်းမည်၊ ၇ထိုအတူ အချင်းလူသား
သင့်ကို ဣသရေလအမျိုး၌ ကင်းစောင့်စေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားသောကြောင့်၊ သင်သည်ငါ၏ နှုတ်ထွက်စကားကို
နာခံ၍ သူတို့ကို သတိပေးရမည်။ ၈ငါသည်လူဆိုးအား၊ အိုလူဆိုး၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည်အသေ ခံရမည်ဟု
ဆိုသောအခါ ဆိုးသောသူကိုသူ၏ လမ်းမှ လွှဲစေခြင်းငှါ သင်သည် သတိမပေးလျှင်၊ ထိုလူဆိုးသည်
မိမိအပြစ်ကြောင့် အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ သူ၏ အသက်ကိုသင်၌ ငါတောင်းမည်။ ၉သို့မဟုတ်
လူဆိုးကို သူ၏လမ်းမှ လွှဲစေခြင်းငှါ သင်သည် သတိပေး၍ သူသည်မလွှဲဘဲနေလျှင်၊ မိမိအပြစ်ကြောင့်
အသက်ဆုံး သော်လည်း သင်သည် ကိုယ်အသက်ကို ကယ်တင်ပြီ။

၁၀သို့ဖြစ်၍ အချင်းလူသား ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောရမည်မှာ၊ ငါတို့သည်
ကိုယ်ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုခံရသဖြင့် အားလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့ အသက်ရှင်နိုင်ပါမည်နည်းဟု
သင်တို့ဆိုကြသော်လည်း၊၁၁အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊
ဆိုးသောသူသည် အသေခံခြင်းအမှုကို ငါနှစ်သက်သည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူသည် အသေခံခြင်းအမှုကို
ငါနှစ်သက်သည်မဟုတ်။ ဆိုးသောလမ်းမှလွှဲ၍ အသက်ရှင်ခြင်းအမှုကိုသာငါနှစ်သက်၏။
အိုဣသရေလအမျိုးသးတို့ သင်တို့လိုက်သောလမ်းဆိုးမှလွှဲကြလော့၊ လွှဲ ကြလော့၊
အဘယ်ကြောင့်အသေခံလိုကြသနည်း။ ၁၂သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့အား ဟော
ပြောရမည်မှာ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဖောက်ပြန်လျှင်၊ အရင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှုသည် သူ့ကို
ကယ်တင်ရမည်မ ဟုတ်။ ဆိုးသောသူသည် ဆိုးသောအမှုကို ရှောင်လျှင်၊ အရင်ဆိုးသောအမှုကြောင့်
ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရမည် မဟုတ်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ပြစ်မှားသောနေ့၌ အသက်ရှင်ရသော
အခွင့်မရှိရ။ ၁၃ဖြောင့်မတ်သောသူသည် စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ သူသည်
မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ကိုးစား၍ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိလျှင်၊ အရင်ဖြောင့်မတ် ခြင်းအမှုတစုံတခုကိုမျှ မအောက်မေ့ရ။
ပြုမိသော ဒုစရိုက်ကြောင့် အသေခံရလိမ့်မည်။ ၁၄တဖန်ဆိုး သောသူအား သင်သည်
စင်စစ်အသေခံရလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ ထိုသူသည် မိမိဒုစရိုက်ကိုရှောင်၍၊ တရားသောအမှု၊
ဖြောင့်မတ်သော အမှုကိုပြုလျက်၊ ၁၅ပေါင်ထားသောဥစ္စာကိုမသိုထား၊ လုယူသောဥစ္စာကို ပြန်ပေးလျက်၊
အဓမ္မအမှုကို မပြုဘဲ အသက်ရှင်ရာ ပညတ်တရားလမ်းသို့လိုက်လျှင်၊ အသေမခံရဘဲ စင်စစ်အသက်ရှင်
ရလိမ့်မည်။ ၁၆ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်တစုံတခုကိုမျှ သူ၌မတင်။ တရားသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သောအမှုကိုပြု
သောကြောင့် စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ ၁၇သို့သော်လည်း၊ သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့က၊ ထာဝရဘုရား
စီရင်ချက်မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့စီရင်ချက် မဖြောင့်ပါတကား၊ ၁၈ဖြောင့်မတ်သောသူသည်
မိမိဖြောင့်မတ် ခြင်းကိုစွန့်၍ ဒုစရိုက်အမှုကိုပြုမိလျှင်၊ ထိုဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် အသေခံရလိမ့်မည်။
၁၉ဆိုးသောသူကား၊ မိမိဒုစရိုက် ကို ရှောင်၍တရားသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သောအမှုကို
ပြုမိလျှင်ထိုအမှုကြောင့် အသက်ရှင်ရ လိမ့်မည်။ ၂၀သို့သော်လည်း သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား စီရင်ချက်
မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား။ အိုဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့အသီးသီး ပြုကြသည်အတိုင်း
ငါစီရင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁သိမ်းသွားရာ သက္ကရာဇ်တဆယ်နှစ်ခု၊ ဒသမလ ငါးရက်နေ့တွင် ယေရုရှလင်မြို့မှပြေး၍
လွတ်သောသူတ ယောက်သည် ငါ့ထံသို့ ရောက်လာ၍၊ မြို့ကိုလုပ်ကြံပြီဟု သိတင်းကြားပြော၏။
၂၂ထိုသူမရောက်မီ ညဦးမှစ၍ သူရောက်သော နံနက်အချိန်တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားသည် လက်တော်ကို
ငါ့အပေါ်၌တင်၍ ငါ့နှုတ်ကိုဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ ငါသည်စကားမပြောဘဲ နေရသောအချိန်လွန်၍ ဟောပြောရ၏။
၂၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား ပျက်စီးသော
ဣသရေလပြည်၌ နေသေးသော သူတို့က၊ အာဗြဟံသည် လူတဦးဖြစ်သော်လည်း ဤပြည်ကို အမွေခံရ၏၊
ငါတို့မူကား အများဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့ အမွေခံစရာဘို့ ပေးတော်မူပြီဟု ဆိုကြသော်၊ ၂၄သင်သည်

အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည်အသွေးနှင့်တကွ အမဲသားကိုစားလျက်၊
ရုပ်တုတို့ကို ဖူးမြော်လျက် လူအသက်ကိုလည်း သတ်လျက်နှင့်ပင်၊ ဤပြည်ကို ပိုင်ရကြမည် လော။
၂၆ထားကိုခိုလှုံလျက်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအမှုကိုပြုလျက်၊ အိမ်နီးချင်း မယားကိုပြစ်မှားလျက်နှင့်ပင်၊
ဤပြည်ကို ပိုင်ရကြမည်လော။ ၂၇ တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
ငါ့အသက်ရှင်သည်အတိုင်း ပျက်စီးသော အရပ်၌နေသော သူတို့သည် ထားဖြင့် လဲ၍ သေရကြလိမ့်မည်။
လွင်ပြင်၌ ရှိသောသူတို့ကို ငါသည် သားရဲ၌အပ်၍ ကိုက်စားစေမည်။ ရဲတိုက်ဥမင်၌ရှိသော သူတို့သည်
ကာလနာနှင့် သေရကြလိမ့်မည်၊ ၂၈တပြည်လုံးကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သူ့အစွမ်းသတ္တိ၏
ဂုဏ်အသရေကုန်၍၊ အဘယ်သူမျှ မရှောက်သွားရအောင် ဣသရေလတောင်တို့သည် လူဆိတ်ညံလျက်
ရှိရကြလိမ့်မည်။ ၂၉ပြည်သားတို့သည် ပြုမိသော စက်ဆုပ်ဘွယ် အမှုအလုံးစုံတို့ကြောင့်၊ ထိုပြည်ကို
ငါသုတ်သင်ပယ်ရှားသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိရကြလိမ့်မည်။
၃၀ထိုမှတပါး၊ အချင်းလူသား သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့က ငါတို့သွားကြကုန်အံ့။
ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်ကို ကြားကြကုန်အံ့ဟု ထရံနား၊ အိမ်တံခါးနားမှာ
သင့်ကိုရည်မှတ်၍ တယောက် ကို တယောက် ပြောတတ်ကြ၏။ ၃၁ငါ၏ လူကဲ့သို့ သင့်ထံသို့လာ၍ ငါ၏
လူကဲ့သို့ သင့်ရှေ့မှာထိုင်လျက်၊ သင်၏ စကားကိုကြားသော်လည်း နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။
အလွန်ချစ်ဘွယ်သော လက္ခဏာကို နှုတ်နှင့်ပြသော်လည်း စိတ်နှလုံးမူကား လောဘကိုဥစ္စာကို
စွဲလမ်းလျက်ရှိ၏။ ၃၂သင်၏ စကားသည်၊ ကောင်းမွန်စွာတီး၍ သာယာသောအသံ နှင့် ပြည့်စုံသော
သူဆိုသော၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောသီချင်းကဲ့သို့ သူတို့၌ ဖြစ်၍ သူတို့သည် ကြားရသော်လည်း
နားမထောင်တတ်ကြ။ ၃၃သို့ရာတွင်၊ အမှုရောက်လိမ့်မည်။ အမှုရောက်သောအခါ သူတို့တွင်
ပရောဖက်ရှိဘူးသည်ကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား သင်သည်
ဣသရေ လအမျိုးသိုးထိန်းတို့တဘက်၌ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောလျက်၊ သိုးထိန်းတို့အား
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော် မူသောစကားကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ကိုယ်ကိုသာ ကျွေးမွေးသော
ဣသရေလအမျိုး သိုးထိန်းတို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ သိုးထိန်းသည် သိုးတို့ကို မကျွေးမွေးရသလော။
၃သင်တို့သည် သိုးနို့ကိုစားကြ၏၊ သိုးမွေးကို ဝတ်ကြ၏၊ ဆူဖြိုးသော သိုးတို့ကိုလည်း သတ်ကြ၏၊ သို့ရာတွင်
သိုးတို့ကို မကျွေးမွေးပါတကား။ ၄အားနည်းသောသိုးကို မမစကြ၊ နာသောသိုးကို ဆေးမကုကြ၊
အရိုးကျိုးသောသိုးကို အဝတ်နှင့် မစည်းကြ၊ သူတပါးနှင်သော သိုးကို လိုက်၍ မဆောင်ခဲ့ကြ။
ပျောက်သောသိုးကို မရှာကြ၊ အနိုင်အထက်ပြု၍ ကြမ်းတမ်းစွာ စီရင်ကြပြီ၊ ၅သိုးထိန်းမရှိသော သူကြောင့်
သိုးတို့သည် ကွဲပြားကြ၏။ ကွဲပြားလျက်ရှိနေသောအခါ ခပ်သိမ်းသောတောသားရဲစားစရာဖြစ်ကြ၏။ ၆ငါ့
သိုးတို့သည် တောင်များ၊ မြင့်သောကုန်းများအပေါ်မှာလဲ၍ မြေတပြင်လုံးတွင် အရပ်ရပ်သို့
ကွဲပြားပြန့်လွင့်လျက် နေ၍၊ အဘယ်သူမျှ မလိုက်မရှာကြ၊ ၇သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းသိုးထိန်းတို့ ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြ လော့။ ၈အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ငါ့အသက်ရှင်သည်အတိုင်း သိုးထိန်းမရှိ၊ အဘယ်သိုးထိန်းမျှ ငါ့သိုးတို့ကိုမရှာ၊ သိုးထိန်းတို့သည် ငါ့သိုးတို့ကို
မကျွေးမွေး၊ ကိုယ်ကိုသာ ကျွေးမွေးသဖြင့်၊ ငါ့သိုးတို့သည်လုယူစရာ ခပ်သိမ်းသော တောသားရဲ
စားစရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ၉အချင်းသိုးထိန်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။
၁၀အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်သိုးထိန်းတို့တဘက်၌ နေ၏။ ငါ့သိုးများကို သူတို့၌
ငါတောင်း၍ သိုးထိန်းအရာကိုနှုတ်မည်။ သိုးထိန်းတို့သည် နောက်တဖန် ကိုယ်ကိုမကျွေးမွေးရကြ။ ငါ့သိုးများ
ကိုသူတို့ပစပ်မှ ငါနှုတ်၍ နောက်တဖန်မကိုက်မစားရကြ။

၁၁အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ကိုယ်တိုင်လိုက်၍ ငါ့သိုးတို့ကိုရှာမည်။ ၁၂
ကွဲပြားလျက်ရှိ သော မိမိသိုးတို့တွင် သိုးထိန်းရောက်သောအခါ ကြိုးစား၍ ရှာသကဲ့သို့၊ ငါသည်လည်း
ငါ့သိုးတို့ကို ကြိုးစား၍ ရှာမည်။ မိုဃ်းအုံ့၍ မိုက်သောနေ့၌ သူတို့ကွဲပြားသော အရပ်ရပ်တို့က
ငါနှုတ်ဆောင်မည်။ ၁၃အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် တို့က ခေါ်ခဲ့၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊
သူတို့နေရင်ပြည်သို့ပို့ဆောင်မည်။ ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်၊ မြစ်တို့အနားအစရှိ သော
နေစရာအရပ်တို့၌ ကျွေးမွေးမည်။ ၁၄ကောင်းသော ကျက်စားရာအရပ်၌ ကျွေးမွေးမည်။ မြင့်သောဣသရေလ
တောင်တို့အပေါ်မှာ သူတို့ခြံရှိလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ဣသရေတောင်ပေါ်မှာ ကောင်းသောခြံ၌အိပ်၍၊
ကြွယ်ဝသော ကျက်စားရာ၌ ကျက်စားရကြလိမ့်မည်၊ ၁၅ငါသည် ငါ့သိုးများကို ကျွေးမွေးမည်။
အိပ်ရာကိုလည်းငါပေးမည်။ ၁၆ပျောက် သောသိုးများကို ငါရှာမည်။ သူတပါးနှင်သောသိုးကို လိုက်၍
ဆောင်ခဲ့မည်။ အရိုးကျိုးသော သိုးကို အဝတ်နှင့်စည်းမည်။ အားနည်းသောသိုးကို မစမည်။ ဆူဖြိုး၍
အားရှိသောသိုးကိုကား တရားအတိုင်း ကျွေးမွေး၍ ကွက်မျက်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန်တော်မူ၏။
၁၇အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုငါသိုးတို့ တိရိစ္ဆာန်အမျိုးတို့ကိုရင်း၊ သိုးအထီးနှင့်
ဆိတ်ထီးတို့ကိုရင်း ငါပိုင်းခြားမည်။ ၁၈သင်တို့သည်ကောင်းသောကျက်စားရာ အရပ်၌ စားသည်သာမက၊
ကျန်သောမြက်ပင်ကိုနင်းသောအမှုသည် သာမညအမှုဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြသလော။ ကြည်သောရေကို
သောက်သည်သာမက၊ ကျန်သောရေကို ခြေနှင့်နောက်စေသောအမှုသည် သာမညအမှု ဖြစ်သည်ဟု
ထင်မှတ်ကြသလော။ ၁၉သင်တို့နင်းသောမြက်ပင်ကိုရင်း၊ ခြေနှင့်နောက်သော ရေကိုရင်း ငါ့သိုးတို့သည်
စားသောက်ရကြမည်လော။

၂၀သို့ဖြစ်၍အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ဆူဖြိုးသော တိရိစ္ဆာန်တို့နှင့် ပိန်ကြုံသော
တိရိစ္ဆာန် တို့ကိုငါသည်ကိုယ်တိုင်ပိုင်းခြားမည်။ ၂၁သင်တို့သည် အားနည်းသော သိုးတို့ကို အရပ်ရပ်သို့
ကွဲပြားစေခြင်းငှါ နံပါးနှင့်ငှင်း၊ ပခုံးနှင့်ရင်းတိုး၍ ချိုနှင့်ခွေ့သောကြောင့်၊ ၂၂ငါသည် ငါ့သိုးတို့ကို ကယ်တင်သဖြင့်၊
သူတို့သည်နောက်တဖန် လုယူရာ မဖြစ်ရကြ။ တိရိစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်းခြား မည်။ ၂၃
သိုးထိန်းတစ်ဦးကိုလည်း ငါခန့်ထား၍ သူသည် ကျွေးမွေးလိမ့်မည်။ ငါ၏ ကျွန်ဒါဝိဒ်သည် သူတို့ကိုကျွေးမွေး၍
သိုးထိန်းလုပ်ရလိမ့်မည်။ ၂၄ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည်လည်း
သူတို့၏ မင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရား ပြောပြီ။ ၂၅သူတို့နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်း ပဋိညာဉ်ကိုငါဖွဲ့၍၊
ဆိုးသောသားရဲတို့ကို ထိုပြည်၌ ပယ်ဖြတ်မည်။ သူတို့သည် လွင်ပြင်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေ၍ တော၌
အိပ်ပျော်ကြလိမ့်မည်။ ၂၆သူတို့ကိုရင်း၊ ငါ၏ တောင်တော်ပတ်လည်၌ ရှိသော အရပ်တို့ကိုငှင်း
ငါကောင်းကြီးပေး၍၊ အချိန်တန်လျှင် မိုဃ်းကိုရွာစေသဖြင့်၊ ကောင်းကြီးမိုးရေ ကျရလိမ့်မည်။
၂၇တောသစ်ပင်သည် အသီးကိုသီးလိမ့်မည်။ မြေသည်လည်း အသီးအနှံကိုလည်း ပေး လိမ့်မည်။
ပြည်သားတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလိမ့်မည်။ သူတို့ထမ်းသောထမ်းပိုးကြိုးကို ငါဖြတ်၍၊ အနိုင်အထက်
စေခိုင်းသော သူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရ ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။
၂၈နောက်တဖန် တပါး အမျိုးသားတို့သည် မလုမယူရကြ။ ပြည်သားရဲတို့သည်လည်း ကိုက်၍
မစားရကြ။အဘယ်သူမျှ မကြောက်စေ ဘဲ၊ လူတို့သည်ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြရလိမ့်မည်။ ၂၉အသရေ
ရှိသောဥယျာဉ်ကိုလည်း သူတို့အဘို့ငါပြုစုမည်။ နောက်တ ဖန် ပြည်၌ အစာအဟာရ ခေါင်းပါး၍၊
သူတို့သည်မွတ်သိပ်ခြင်းကို မခံရကြ။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း မခံရကြ။ ၃၀သူတို့၏
ဘုရားသခင် ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့်အတူရှိကြောင်းကိုငှင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတည်း ဟူသော
သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြောင်းကို ရင်းသိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၃၁ငါ၏
ကျက်စားရာ အရပ်၌ရှိသော ငါ့သိုးတို့၊ သင်တို့သည်လူဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် လည်းသင်တို့၏
ဘုရားသခင်ဖြစ်သည်ဟု အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၅

၁တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ၂အချင်းလူသား၊ သင်သည်
စိရတောင်တဘက် ၌ မျက်နှာထား၍ ပရောဖတ်ပြုလျက်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၃အိုစိရတောင်၊ သင့်တ ဘက်၌ငါနေသည်။ သင့်ကိုငါတိုက်၍
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ၄သင်၏ မြို့တို့ကိုငါဖျက်ဆီးသဖြင့် သင်သည် လူဆိတ်ညံလျက်ရှိ၍၊ ငါသည်ထာဝရ
ဖြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်။ ၅သင်သည်အစဉ်ရန်ငြိုးဖွဲ့၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌
အမှုရောက်သောကာလ၊အပြစ်ကြောင့်ခံရသောကာလအဆုံး၌၊ သူတို့အသက်ကိုထားနှင့်
သက်သောကြောင့်၊ ၆အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည် အတိုင်း၊ အသက်သတ်
ခြင်းအမှုကို သင်၌ငါပြု၍၊ ထိုအမှုသည် သင့်ကို လိုက်ရမည်။ ၇ထိုသို့စိရတောင်ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်သဖြင့်
ထွက်သွားသောသူ၊ ပြန်လာသော သူ၊ ပြန်လာသောသူတို့ကိုပယ်ဖြတ်မည်။ ၈သင်၏တောင်တို့ကိုလည်း
သင်၏ သူရဲအသေကောင်တို့နှင့် ငါပြည့်စေ မည်။ သင့်နေရာကုန်း၊ ချိုင့်၊ မြစ်နား၌ ထားဖြင့်အသေခံရသော
သူတို့သည်ရှိကြလိမ့်မည်။ ၉သင့်ကို အစဉ်မပြတ် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သင်၏ မြို့တို့၌ အဘယ်သူမျှ
မနေရ။ ငါသည်ထာဝရ ဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။ ၁၀သင်က၊ ဤတိုင်းပြည်နှစ်ပြည်ကို
ငါတို့သည်သိမ်း၍ ပိုင်မည်ဟု ထိုပြည်၌ ထာဝရဘုရားရှိလျက်နှင့် ဆိုမိသောကြောင့်၊ ၁၁အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ သင်သည်သူတို့ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့၍ ဒေါသစိတ်၊ ငြူစူသောစိတ်
တိုက်တွန်းသည်နှင့် အညီသင် ၌ငါပြုမည်။ သင့်ကိုစီရင်သောအခါ သူတို့တွင်ငါထင်ရှားလိမ့်မည်။ ၁၂သင်က
ဣသရေလတောင် တို့သည် ပျက်စီး၍ ငါတို့စားစရာဘို့ ဖြစ်ကြ၏ဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုသော စကားအလုံးစုံတို့
ကို ငါထာဝရဘုရား ကြားကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။ ၁၃ထိုသို့သင်သည် ငါ့တဘက်၌ ဝါကြွား၍
ပြောမိသောစကား အလုံးစုံတို့ကို ငါကြားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၄အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
တပြည်လုံး ရွှင်လန်းသောအခါ သင့်ကိုငါဖျက်ဆီးမည်။ ၁၅ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ အမွေပျက်စီးသည်ကို
သင်သည်ဝမ်းမြောက်သောကြောင့်၊ ထို့အတူ သင်၌ငါပြု မည်။ အိုစိရတောင်၊ သင်နှင့်တကွ ဧဒုံပြည်သည်
အကုန်အစင်ပျက်စီး၍၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆

၁တဖန်အချင်းလူသား၊ ဣသရေလတောင်တို့အား ပရောဖတ်ပြု၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
အိုဣသရေလတောင်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ၂အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရန်သူက၊ အေ့ဟေ၊ ထာဝရတောင်တို့သည် ငါတို့လက်သို့ ရောက်ကြပြီဟု
သင်တို့တဘက်၌ ဆိုမိသောကြောင့်၊ ၃ပရောဖတ်ပြု၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
သင်တို့သည်ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသားတို့ သိမ်းယူရာ ဖြစ်ရသည့်တိုင်အောင်၊
သင်တို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ ပတ်လည်ကိုက်စားသောကြောင့်၎င်း၊ သင်တို့သည်လူများပြော ဆိုရာ၊
ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ၄အိုဣသရေလတောင်တို့၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
နားထောင်ကြ လော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်ရေစီးရာ၊ ချိုင့်ရာ၊
သုတ်သင်သောလွင်ပြင်မှ စ၍၊ ပတ်လည်၌နေသော တပါးသောအမျိုးသား အကျန်အကြွင်းတို့သည်
လုယူကဲ့ရဲ့၍၊ မြို့သားစွန့်သော မြို့တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
၅အကယ်စင်စစ်ငါ့ပြည်ကိုလုယူစရာဘို့ပစ်ထားခြင်းငှါ အလွန်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်၊ အငြိုးထား သော
စိတ်ရှိ၍၊ ကိုယ်တိုင်လုယူစရာဘို့ စီရင်သောဧဒုံအမျိုးသားအပေါင်းတို့ နှင့်ကျန်ကြွင်းသောတပါးသော အမျိုး
သားတို့ တဘက်၌ ငါသည် ဒေါသမီးထွက်၍ ပြောထားပြီ။ ၆သို့ဖြစ်၍ ဣသရေလပြည်ကိုရည်မှတ်၍
ပရောဖက်ပြုလျက် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်ရေစီးရာ၊ ချိုင့်ရာတို့အားအရှင်ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည်တပါးအမျိုးသားတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊

ငါသည်ဒေါသအမျက်ထွက်၍ ပြောပြီ။ ၇အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား အကယ်စင် စစ်
သင်တို့ပတ်လည်၌ နေသောတပါးအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ့်အရှက်ခွဲခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု ငါကျိန်ဆိုပြီ၊
၈အိုဣသရေလ တောင်တို့၊ သင်တို့မူကား၊ အပင်ပေါက်၍ ငါ၏ လူဣသရေလ အမျိုးသားတို့အဘို့ အသီးကို
သီးရ ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ပြန်လာချိန်နီးပြီ။ ၉ငါသည် သင်တို့ဘက်၌ နေ၍ သင်တို့ရှိရာသို့ ပြန်လာသဖြင့်
သင်တို့အပေါ်မှာ လယ်လုပ်၍ မျိုးစေ့ကြဲကြလိမ့်မည်၊ ၁၀သင်တို့အပေါ်မှာ လူများတည်းဟူသော
ဣသရေအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ငါပြန့်ပွားစေသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြို့များ၌ နေ၍ ပျက်စီးသော
အရပ်များကို ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ ၁၁သင်တို့အပေါ် မှာ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ငါများပြားစေသဖြင့်၊
သူတို့သည်ပွားများ၍ သားမြေးအစဉ်အဆက် ရှိကြလိမ့်မည်။ နေရင်း အရပ်တို့၌ ငါနေရာချ၍၊
အရင်ပြုသကဲ့သို့ ငါကျေးဇူးပြုမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။
၁၂သင်တို့အပေါ်မှာ လူများတည်းဟူသော ငါ၏ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သွားလာမည်အကြောင်း
ငါပြုမည်။ သူတို့သည် သင်တို့ကို သိမ်းယူ၍ အမွေခံရသဖြင့်၊ နောက်တဖန် သင်တို့ကြောင့်
သားမဆုံးရှုံးရကြ။ ၁၃အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အချင်းပြည်၊ သင်သည် လူတို့ကို
ကိုက်စားတတ်၏။ ကိုယ့်အမျိုးသားချင်း တို့ကို လုယူဖျက် ဆီးတတ်၏ဟု သူတပါးဆိုသောကြောင့်၊
၁၄နောက်တဖန် သင်သည် လူတို့ကို မကိုက်မစားရ။ ကိုယ့် အမျိုးသားတို့၌ လုယူဖျက် ဆီးခြင်းကို မပြုရဟု
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၅နောက်တဖန် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင်
သောစကားကို မကြားရ။ နောက်တဖန် ကိုယ့်အမျိုးသားတို့၌ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို မပြုရဟု
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၁၇အချင်းလူသား၊
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ့်ပြည်၌ နေသောအခါ၊ အလိုအလျောက် ကျင့်ကြံပြုမူသောအားဖြင့်
ထိုပြည်ကို ညစ်ညူး စေကြ၏။ သူတို့အကျင့်ဓလေ့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဥတုရောက်သော မိန်းမ၏
အညစ်အကြေးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၁၈ထိုပြည်၌ လူအသက်ကို သတ်သောအပြစ်၊ ရုပ်တုတို့နှင့်
ညစ်ညူးစေသောအပြစ်ကြောင့် ငါသည် ဒေါသအမျက်ကို သွန်းလောင်းပြီ။ ၁၉အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့
ငါကွဲပြားပြန့်လွင့်စေပြီ။ သူတို့ကျင့်ကြံပြုမူသည်အတိုင်း ငါစီရင်ပြီ။ ၂၀သို့ရာတွင် တကျွန်းတနိုင်ငံသို့
ရောက်သောအခါ ဤသူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ လူဖြစ်ကြ၏။ ကိုယ်ပြည်မှထွက် သွားရကြ၏ဟု
သူတပါးပြောဆိုသဖြင့်၊ ငါ၏ နာမမြတ်ကို ရှုတ်ချသောကြောင့်၊ ၂၁ဣသရေလ အမျိုးသားရောက်ရာ
တကျွန်းတနိုင်ငံ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှုတ်ချသော ငါ၏ နာမမြတ်ကို ငါနှမြော၏။ ၂၂သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား
အမိန့်တော် ကို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုဣသရေလအမျိုး သင်တို့ကို ထောက်၍
ဤပြုသမျှအမှုကို ငါပြုသည်မဟုတ်။ သင်တို့ ရောက်သမျှသော အရပ်တို့၌ လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှာ
ရှုတ်ချသော ငါ၏ နာမမြတ်ကိုသာ ထောက်၍ ပြု၏။ ၂၃တပါးအမျိုးသားတို့အလယ်၌ သင်တို့ရှုတ်ချသော
ငါ၏ မဟာနာမတော်ကို ငါချီးမြှောက်မည်။ သူတို့မျက်မှောက်၌ သင်တို့အားဖြင့် ငါသည် ချီးမြှောက်ရာသို့
ရောက်သောအခါ၊ ငါသည် ထာရာဘုရားဖြစ်ကြောင်း ကို သူတို့ သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၄ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို အတိုင်းတိုင်းအပြည် ပြည်တို့က ငါခေါ်ခဲ့၍ စုဝေးခဲ့ပြီးလျှင်၊
သင်တို့နေရင်းပြည်သို့ ငါပို့ဆောင်မည်။ ၂၅သင်တို့အပေါ်မှာ သန့်ရှင်းသော ရေကို ဖျန်းသဖြင့် သင်တို့ကို
ခပ်သိမ်းသော အညစ်အကြေးမှစ၍ ခပ်သိမ်းသော ရုပ်တုတို့နှင့် ကင်းစင်စေမည်။ ၂၆စိတ်နှလုံးသစ်ကို
ငါပေးမည်။ သဘောသစ်ကို သွင်းထားမည်။ သင်တို့ ခန္ဓာထဲက ကျောက်နှလုံးကို နှုတ်၍ အသား နှလုံးကို
ပေးမည်။ ၂၇ငါ့ဝိညာဉ်ကိုလည်း သင်တို့အထဲသို့ သွင်းပေးသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ငါ၏
တရားလမ်းသို့လိုက်၍၊ငါစီရင်တော်မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြလိမ့်မည်။ ၂၈ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသော
ပြည်၌ သင်တို့သည် နေရ၍ ငါ၏ လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။

၂၉သင်တို့ကို အညစ်အကြေးရှိသမျှတို့နှင့် ငါကင်းလွတ်စေမည်။ အစာခေါင်းပါးခြင်းဘေးကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ၊
ဆန်စပါးကိုမှာလိုက်၍ များပြားစေမည်။ ၃၀သင်တို့ သည် မွတ်သိပ်၍ တပါးအမျိုးသားတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်
လွတ်စေမည်အကြောင်း၊ သစ်ပင်အသီးနှင့် မြေအသီးအနှံကို ငါ များပြားစေမည်။ ၃၁ထိုအခါ သင်တို့သည်
ကိုယ့်ကျင့်ဘူးသော အကျင့်ဆိုးနှင့် မကောင်းသော အမှုတို့ကို အောက် မေ့၍၊ ကိုယ့်ဒုစရိုက်အပြစ်၊
စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ရွံရှာကြလိမ့်မည်။ ၃၂သင်တို့ကို ထောက်၍
ဤအမှုကို ငါပြုသည် မဟုတ်ဟု သိမှတ်ကြလော့။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ မိမိပြုမိသော အမှုကြောင့်
ရှက်ကြောက်လျက်၊ မိန်းမေတွေဝေလျက် နေကြလော့ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်၏။
၃၃အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့် တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို ငါရှင်းလင်းသောအခါ၊
မြို့များ၌ လူနေစေ၍ ပျက်စီးသောအရပ်တို့သည် ပြုပြင်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ၃၄ရှောက်သွားသော
သူအပေါင်းတို့၏ မျက်မှောက်၌ စွန့်ပစ်ဘူးသော မြေတွင် တဖန် လယ်လုပ်ကြလိမ့်မည်။ ၃၅ထိုအခါ
သူတပါးတို့က၊ အရင်စွန့်ပစ်သောဤမြေသည် ဒေဝဥယျာဉ်ကဲ့သို့ဖြစ်လေပြီ။
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပျက်စီးသောမြို့တို့သည်လည်း ခိုင်ခံ့၍ မြို့သားတို့နှင့် ပြည့်စုံကြပြီဟု ပြောကြလိမ့်မည်။
၃၆ထိုအခါ ပျက်စီးသော အရပ်တို့ကို ငါထာဝရဘုရား ပြုပြင်ကြောင်းကိုရင်း၊ စွန့်ပစ်သောမြေတွင်
လယ်လုပ်ကြောင်းကိုရင်း၊ သင်တို့ပတ်လည်၌နေရစ်သော တပါးအမျိုးသားတို့ သိရကြလိမ့်မည်။
ငါထာဝရဘုရားသည် မိန့်မြွက်သည်အတိုင်း ပြုမည်။ ၃၇အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ဣသရေလအမျိုး အဘို့ ဤအမှုကို ငါပြုရမည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုတောင်းပန်ရကြမည်။
သိုးများပြားသကဲ့သို့ ထိုအမျိုးသား ချင်းတို့ကို များပြား စေမည်။ ၃၈ပျက်စီးသောမြို့တို့သည် သန့်ရှင်းသော
သိုးစုတည်းဟူသော၊ ဓမ္မပွဲခံချိန်တွင် ယေရု ရှလင်သိုးစုကဲ့သို့သော လူစုတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၇

၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာရှိ၍ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
ငါ့ကိုပြင်သို့ဆောင်သွား လျက်၊ အရိုးတို့နှင့် ပြည့်သောချိုင့်အလယ်၌ထားပြီးလျှင်၊ ၂ထိုအရိုးတို့ ပတ်လည်၌
ရှောက်သွားစေတော်မူ၏။ ထိုချိုင့် မျက်နှာပြင်၌ များစွာသော အရိုးတို့သည်ရှိ၍ အလွန်သွေ့ခြောက်ကြ၏။
၃ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အချင်းလူသား၊ဤအရိုးတို့သည် အသက်ရှင်နိုင်သလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ငါက
အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သိတော်မူ သည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၄ထာဝရဘုရားကလည်း၊
ဤအရိုးတို့အပေါ်မှာ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောရမည်မှာ၊ အိုသွေ့ ခြောက်သော အရိုးတို့၊ ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ၅ဤသွေ့ခြောက်သော အရိုးတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်တို့အထဲသို့ အသက်သွင်း၍ သင်တို့သည် အသက်ရှင်ရကြမည်။
၆သင်တို့အပေါ်မှာ အကြောတို့ကို ငါတင်၍ အသားကို တင်စေမည်။ အရေနှင့် ဖုံးလွှမ်း၍အသက်ကို
သွင်းသဖြင့် သင်တို့သည် အသက်ရှင်၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု၊
၇မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ငါသည် ပရောဖက်ပြု၏။ ပရောဖက်ပြုစဉ်တွင် အသံမြည်၏။
လှုပ်ရှားခြင်းလည်း ရှိ၏။ အရိုးတို့သည် တခုအနီးသို့ တခု ချဉ်းကြ၏။ ၈ငါကြည့်ရှုစဉ်တွင်
အကြောတို့သည်ပေါ်၍ အသားလည်း တတ်လာ၏။ အရေလည်း ဖုံးလွှမ်း၏။ သို့ရာတွင် အသက်မရှိသေး။
၉ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အချင်းလူသား။ လေအားပရောဖက် ပြုလော့။ အရှင်ထာဝရ ဘုရားအမိန့်တော်
လေအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အိုလေ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှလာ၍၊ ဤအသေကောင်တို့သည်
အသက်ရှင်မည်အကြောင်း သူတို့အပေါ်မှာ မှုတ်လော့ဟု၊ ၁၀မှာထားတော်မူသည် အတိုင်းငါသည်
ပရောဖက်ပြု၍ လေသည် သူတို့အထဲသို့ဝင်သဖြင့် သူတို့သည် အသက်ရှင်၍၊ အလွန်များသော
ဗိုလ်ခြေဖြစ်လျက် မတ်တပ်နေကြ၏။ ၁၁ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အချင်းလူသား ဤအရိုးတို့သည်

ဣသရေလအမျိုးအပေါင်း ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့အရိုးများသည် သွေ့ခြောက်ကြ၏။ မြော်လင့်စရာမရှိ။ ငါတို့သည်
ဆုံးရှုံးကြပြီဟု သူတို့ဆိုတတ်ကြ၏။ ၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ပရောဖက်ပြုလျှင် အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အချင်းငါ၏လူတို့ သင်တို့သင်္ချိုင်းတွင်းများကို ငါဖွင့်၍ သင့်တို့ကို ထုတ်ပြီးလျှင်
ဣသရေလပြည်သို့ ပို့ဆောင်မည်။ ၁၃အချင်းငါ၏လူတို့၊ သင်တို့သင်္ချိုင်းတွင်းများကို ငါဖွင့်၍ သင်တို့ကို
ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ၁၄အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ ငါသည်ကိုယ် အသက်ကို သွင်းပေး၍၊ သင်တို့ကို နေရင်းပြည်၌
နေရာချသောအခါ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရား
ပြောသည်အတိုင်း ပြည့်စုံကြောင်းကိုလည်း သိရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၅တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊ ၁၆အချင်းလူသား၊ တုတ်တ
ချောင်းကိုယူ၍၊ ယုဒအမျိုးနှင့် သူ၏ အပေါင်းအဘော်ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အဘို့ဟု ရေးမှတ်လော့။
တဖန်တုတ်တချောင်းကိုယူ၍၊ ယောသပ်အမျိုးနှင့် သူ၏ အပေါင်းအဘော်ဣသရေလ အမျိုးသားများအဘို့၊
ဖေရိမ်တုတ်ပေတည်းဟု ရေးမှတ်လော့။ ၁၇ထိုတုတ်နှစ်ချောင်းကို တချောင်းတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါပူးထား၍၊
ထိုတချောင်းတည်းသော တုတ်ကို လက်စွဲလော့။ ၁၈သင်၏ အမျိုးသားချင်းတို့က ထိုသို့ပြုသော်၊
အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကို ငါတို့အား မပြောသင့် သလောဟု မေးလျှင်၊ ၁၉အရှင်ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဖေရိမ်ကိုင်သော ယောသပ်၏ တုတ်နှင့် သူ၏ အပေါင်းအဘော်
ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့ကို၊ ငါယူ၍ ယုဒတုတ်နှင့် အတူပူးထားပြီးလျှင် တချောင်းတည်းဖြစ်သော
တုတ်ကိုငါလက်စွဲမည်ဟု ဆိုလျက်၊ ၂၀သင်ရေးမှတ်သော ထိုတုတ်ကို သူတို့မျက်မှောက်၌
လက်စွဲလျက်နေလော့။ ၂၁အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုလည်း ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့ရောက်သော တပါးအမျိုး သားတို့နေရအရပ်ရပ်တို့မှ သူတို့ကို ငါခေါ်ခဲ့၍၊ စုဝေးစေပြီးလျှင်
သူတို့ကို နေရင်းပြည်သို့ ပို့ဆောင်မည်။ ၂၂ ထိုပြည် တွင် ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်၌
လူတမျိုးတည်းဖြစ်စေ၍၊ ရှင်ဘုရင်တပါး တည်းသာလျှင် ထိုသူအပေါင်းကို စိုးစံ ရလိမ့်မည်။ နောင်တဖန်
သူတို့သည် လူနှစ်မျိုးမဖြစ်ရ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်ပြည် ကွဲပြားလျက်မရှိရ။ ၂၃ နောက်တဖန် သူတို့ရုပ်တု များ၊
စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်သောအမှုများ၊ ကျူးလွန်ခြင်းအမှုများနှင့် ကိုယ်ကို မညစ်ညူးစေရကြ။
သူတို့ပြစ်မှားလေရာ ရာ အရပ်တို့မှ ငါကယ်နှုတ်၍ သန့်ရှင်းစေမည်။ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
ငါသည်လည်း သူတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ ၂၄ ငါ၏ ကျွန်ဒါဝိဒ်သည် သူတို့၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၍၊
ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သိုးထိန်းတဦးတည်းရှိ ကြလိမ့်မည်။ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် တရားလမ်းသို့လိုက်၍
စောင့်ရှောက်ကြ လိမ့်မည်။ ၂၅ ငါကျွန်ယာကုပ်အား ငါပေး၍၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများနေဘူးသော ပြည်၌
သူတို့နှင့် သားမြေးအစဉ်အဆက် တို့သည် နေကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန် ဒါဝိဒ် သည်လည်းသူတို့ကို
အစဉ်အမြဲစိုးစံလိမ့်မည်။ ၂၆ထိုမှတပါး၊ သူတို့နှင့် မိဿဟာယ ပဋိညာဉ်ကို ငါဖွဲ့၍၊ ထိုပဋိညာဉ်သည်
နိစ္စထာဝရ ပဋိညာဉ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့ကို နေရာချ၍ များပြားစေမည်။ ငါ၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနကို
သူတို့အလယ်၌ အစဉ်အမြဲ ထားမည်။ ငါ၏ ဗိမာန်တော်သည်လည်း သူတို့၌ရှိ၍၊ ငါသည် သူတို့၏
ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူတို့သည် လည်း ငါ၏ လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၂၇ထိုသို့ငါ၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနသည်
သူတို့အလယ်၌ အစဉ်အမြဲ တည်သောအခါ၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို
သန့်ရှင်းစေသည်ဟု တပါးအမျိုးသား တို့သည် သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၃၈

၁တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်၍၊ ၂အချင်းလူသား ရောရှပြည်၊
မေရှက် ပြည်၊ တုဗလပြည်ကို အစိုးရသော မာဂေါဂပြည်သား ဂေါဂမင်းတဘက်၌ မျက်နှာ ထား၍
ပရောဖက်ပြုလျက်၊ ၃အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ ရောရှ၊ မေရှက်၊ တုဗလပြည်တို့
ကို အစိုးရသော အိုဂေါဂမင်း၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ ၄သင့်ကို ငါပြန်လာစေမည်။ သင့်ပါးရိုးကို

သံချိတ်နှင့်ချိတ်ပြီးလျှင်၊ သင်မှစ၍၊ ထူးဆန်းသော လက်နက်စုံအမျိုးမျိုးကို ဆောင်သောသူ၊ ဒိုင်းလွှားပါ၍
ထားကို လက်စွဲသော လူအလုံး အရင်းများနှင့် မြင်း၊ မြင်းစီးသူရဲ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့မည်။
၅အသီးအသီး ဒိုင်းလွှားကိုင်၍ သံခမောက်လုံး ကိုဆောင်းသော ပေရသိပြည်သား၊ ကုရှပြည်သား၊
ဖုတပြည်သား၊ ၆ ဂေါမာနှင့် သူ၏ တပ်များ၊ မြောက်ပြည်သား တောဂါမအမျိုးနှင့် သူ၏ တပ်များ
အလုံးအရင်းများအပေါင်းတို့သည် သင်နှင့်အတူလိုက်လာကြလိမ့်မည်။ ၇သင်သည် မိမိ၌ စုဝေးသော
လူအလုံးအရင်းများနှင့်တကွ ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်လော့၊ ပြင်ဆင်လျက် နေလော့။ သူတို့ကို စောင့်လျက်
နေလော့။ ၈ကြာမြင့်စွာကာလလွန်ပြီးမှသင်သည် အုပ်ချုပ်ရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ထားဘေးနှင့် လွတ်၍
လူအမျိုးမျိုး ထဲက နှုတ်သောပြည်သား၊ ကြာမြင့်စွာ ဆိတ်ညံလျက်နေသော ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်သို့
တဖန်ဆောင်ခဲ့သော ပြည်သားတို့ရှိရာသို့ နောင်ကာလ၌ သင်သည် စစ်ချီ၍ လာလိမ့်မည်။
ထိုပြည်သားတို့သည် လူအမျိုးမျိုးထဲက နှုတ်ဆောင်သောသူဖြစ်၍၊ တပြည်လုံးငြိမ်ဝပ်လျက် ရှိနေသောအခါ၊
၉သင်သည် မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကဲ့သို့တက် လာ၍၊ သင်၌ပါသမျှသော တပ်သားအလုံးအရင်းနှင့်တကွ၊
ထိုပြည်ကို မိုဃ်းအုံ့သကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၀အရှင်ထာဝဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ထိုအခါသင်သည်အရာရာတို့ကို အောက်မေ့၍ မကောင်းသောအကြံအစည်ကိုကြံစည်လျက်၊ ၁၁
ရွာဇနပုဒ်များသောပြည်၊ မြို့ရိုးမရှိ၊ တံခါးကျင်နှင့်တံခါးမရှိ၊ စိုးရိမ်စရာအကြောင်းအလျှင်းမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်သော
ပြည်သားတို့ရှိရာသို့ ငါချီသွား၍၊ ၁၂ သူတို့ဥစ္စာကို လုယက်သိမ်းယူမည်။ အရင်ဆိတ်ညံ၍
ယခုလူနေသောအရပ်တို့ ကိုင်၎င်း၊ လူအမျိုးမျိုးထဲက စုဝေးသဖြင့် တိရစ္ဆာန်များနှင့် ဥစ္စာများကိုရတတ်၍၊
ပြည်အလယ်၌နေသော သူတို့ကိုင်၎င်း တိုက်မည်ဟု ကြံစည်လိမ့်မည်။ ၁၃ ရှေဘပြည်သား၊ ဒေဒန်ပြည်သား၊
တာရှုကုန်သည်များ၊ ခြင်္သေ့ပျိုအပေါင်းတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် သူ့ဥစ္စာကို ဝေ၍ ရွှေငွေကို၎င်း၊
တိရစ္ဆာန်များနှင့် ဥစ္စာများကို၎င်း၊ သိမ်းသွားလျက် များစွာလုယက် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အပေါင်းအသင်းကို
စုဝေးစေပြီလောဟု မေးမြန်းကြလိမ့်မည်။

၁၄သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ ပရောဖက်ပြု၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဂေါဂအား
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ၏ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေသောအခါ သင်သည်သိ၍၊
၁၅မြင်းစီးသောသူအလုံးအရင်းအပေါင်း၊ အားကြီးသော စစ်သူရဲအပေါင်းနှင့်တကွ မြောက်မျက်နှာမှချီလာမည်။
၁၆ပြည်ကို မိုဃ်းအုံ့သကဲ့သို့ ငါ၏ လူဣသရေ လ အမျိုးသားတို့ကို တက်၍ တိုက်လာမည်။ နောင်ကာလတွင်
ငါ၏ ပြည်တဘက်၌ သင့်ကို ငါဆောင်ခဲ့မည်မဟုတ်လော။ အကြောင်းမူကား၊ အိုဂေါဂ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့
မျက်မှောက်၌သင့်အားဖြင့် ငါသည် ချီးမြှောက်ရာသို့ ရောက်သောအခါ သူတို့သည် ငါ့ကို
သိရကြမည်အကြောင်းတည်း။ ၁၇အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် စစ်ချီ စေမည်ဟု
လွန်လေပြီးသော ရှေးကာလ၌ ပရောဖက်ပြုသော ငါ၏ ကျွန် ဣသရေလ ပရောဖက်တို့အားငါသည်
ဗျာဒိတ်ပေးသောအခါ သင့်ကိုရည်မှတ်သည်မဟုတ်လော။ ၁၈အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကားထိုကာလ၌ ဂေါဂသည် ဣသရေလပြည်ကို တိုက်လာသောကာလအခါ၊ ငါသည်
ဒေါသအရှိန်ထ၍ အမျက်ထွက်လိမ့်မည်။ ၁၉အကယ်စင်စစ် ထိုအခါ ဣသရေလပြည်၌ ကြီးစွာသော
လှုပ်ရှားခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟုငါ၏ ဒေါသမီးလောင်လျက် ငါပြောပြီ။ ၂၀ပင်လယ်ငါး၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်၊
တောတိရစ္ဆာန်နှင့် မြေ၌တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်၊ မြေပေါ်မှာရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာတုန်လှုပ်
ကြလိမ့်မည်။ တောင်တို့သည် ပြိုလျက် အစောက်မြင့်သော အရပ်တို့သည် လဲလျက်အလုံးစုံသော အုတ်ရိုး
ပြိုလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ၂၁အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား ငါ့တောင်များအရပ် ရပ်တို့တွင်
သူ့တဘက်၌ ထားကို ငါမှာလိုက်သဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည်တယောက်ကိုတယောက် ထားနှင့်
ခုတ်ကြလိမ့်မည်။ ၂၂ငါသည် ကာလနာဘေး၊ အသေသတ်ခြင်းဘေးအားဖြင့် သူ့ကိုဒဏ်ပေးမည်။ သူနှင့်
သူ၌ပါသော တပ်များ၊ အလုံးအရင်းများပေါ်မှာလွှမ်းသောမိုဃ်းရေ ကြီးသောမိုဃ်းသီး၊ ကန့်နှင့်ရောသော

မီးမိုးဃ်းကိုရွာစေမည်။ ၂၃ထိုသို့ငါ သည် ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍ရိုသေဘွယ်သောဂုဏ်လက္ခဏာကိုပြလျက်၊
များစွာသောလူမျိုးတို့ ရှေ့မှာ ထင်ရှားသော အခါ ငါသည် ထာဝရဖြစ်ကြောင်းကိုသူတို့ သိရကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၃၉

၁သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ ဂေါဂကိုတဘက်၌ ပရောဖတ်ပြု၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
ဆင့်ဆိုရ မည်မှာ၊ ရောရှ၊ မေရှက်၊ တုဗလပြည်တို့ကို အစိုးရသော အိုဂေါဂမင်း၊ ငါသည် သင့်တဘက်၌ နေ၏။
၂သင့်ကိုငါလှည့်၍ သွေးဆောင်မည်။ မြောက်မျက်နှာ မှ
ချီလာ၍ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်သို့ရောက်စေမည်။ ၃ထိုအခါ သင့်လက်ဝဲ လက်မှ လေးကိုဒင်း၊
လက်ယာလက်မှ မြားကိုဒင်း၊ ငါရိုက်၍ ကျစေမည်။ ၄သင်နှင့်သင်၌ ပါသော တပ်သားအပေါင်းတို့ သည်
ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်မှာ လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်။ သင့်ကိုအမျိုးမျိုးသော ငှက်ရဲ၊
သားရဲတို့ကိုက်စားစရာ ဘို့ ငါအပ်မည်။ ၅သင်သည် လွင်ပြင်၌ လဲ၍ သေလိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု
အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၆မာဂေါဂ ပြည်နှင့်ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသော သူတို့အပေါ်သို့
မီးကို ငါလွှတ်လိုက်၍ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ် ကြောင်းကိုသိရကြလိမ့်မည်။ ၇ထိုသို့ ငါ၏နာမမြတ်ကို
ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ထင်ရှားစေမည်။ နောက်တဖန် သူတို့သည် ငါ၏နာမမြတ်ကို
မရှုတ်ချရကြ။ ငါသည်ဣသရေ အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား ထာဝရ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို
တပါးအမျိုးသားတို့ သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အမှုရောက်လေပြီ။ ပြည့်စုံလေပြီ။
ယခုနေ့ရက်သည်ငါ မိန့်မြွက် နှင့်ပြီးသောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ ၉ဣသရေလမြို့တို့၌ နေသောသူတို့သည်၊
ထွက်သွား၍ စစ်တိုက်လက်နက် ဒိုင်း၊ လွှား၊ လေး၊ မြား၊ တုတ်၊ လှံများကို ခုနှစ်နှစ်ပတ်လုံး မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။
၁၀ထိုကာလတွင် ဥယျာဉ်၌ ထင်းမခွေ၊ တော၌ မခုတ်မလှဲ၊ စစ်တိုက်လက်နက်တို့နှင့် မီးမွေးကြလိမ့်မည်။
ဖျက်ဆီးသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ လုယူသောသူတို့၏ ဥစ္စာကိုလည်း လုယူကြလိမ့်မည်ဟု
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ထိုကာလတွင် ဣသရေလပြည် အိုင်အရှေ့ခရီးသွားရာ ချိုင့်၌ထင်ရှားသော သင်္ချိုင်းကို ဂေါဂအား
ငါပေးမည်။ ခရီးသွားသောသူတို့သည်နှာခေါင်း ကိုပိတ်ရကြလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ဂေါဂနှင့်
သူ၏လူအလုံးအရင်းရှိ သမျှကိုမြေ၌မြှုပ်၍၊ ထိုချိုင့်သည် ဟာမုန်ဂေါဂချိုင့် အမည်ဖြင့်တွင်လိမ့်မည်။
၁၂ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြည်ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ခုနှစ်နှစ်ပတ်လုံးမြေ၌ မြှုပ်ကြလိမ့်မည်။
၁၃ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်ဝိုင်း၍ မြေ၌မြှုပ်သဖြင့် ငါ၏ဘုန်းပွင့်သော ထိုနေ့ရက်၌၊ သူတို့သည်လည်း
ကျော်စောခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၄အရပ်ရပ်လှည့်လည်၍
အခြားသောခရီးသည်တို့နှင့်ဝိုင်လျက်၊ မြေပေါ်၌ ကြွင်းသေးသော အသေကောင်တို့ကိုမြှုပ်၍
ထိုပြည်ကိုသန့်ရှင်စေခြင်းငှါ၊ အစဉ်အမှုစောင့်သော သူတို့ကိုရွေးကောက်၍ ခန့်ထားရကြလိမ့်မည်။
ထိုသူတို့သည် ခုနှစ်လမက ရှာဖွေကြစဉ်တွင်၊ ၁၅လှည့်လည်၍ ခရီးသွား သော သူတို့သည် အသေကောင်၏
အရိုးကိုတွေ့မြင်လျှင် မြေ၌မြှုပ်သော သူတို့သည် ဟာမုန်ဂေါဂချိုင့်၌ မမြှုပ်မှီတိုင်အောင် အရိုး၏ အနားမှာ
မှတ်တိုင်ကို စိုက်ရကြမည်။ ၁၆ထိုအရပ်၌ တည်သောမြို့သည်လည်း ဟာမုန်မြို့ဟူ၍ တွင်သဖြင့်၊ ထိုသို့
ပြည်တော်ကိုသန့်ရှင်းစေကြလိမ့်မည်။

၁၇အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ငှက်အမျိုးမျိုးတို့နှင် .
မြေတိရစ္ဆာန်ခပ်သိမ်းတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ စည်းဝေး၍ လာကြလော့။ ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်၌
သင်တို့အဘို့ ငါစီရင်သော ယဇ်ပွဲကြီး သို့ အရပ်ရပ်တို့ကစည်းဝေး၍၊ အသားအသွေးကို
သောက်စားခြင်းငှာလာကြလော့။ ၁၈သင်တို့သည် အားကြီးသော သူတို့၏အသား၊ လောကီမင်းတို့၏

အသွေး၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ဆူအောင်ကျွေးသော သိုးထီး၊ ဆိတ်ထီး ၊ နွားလားဥသဘ တို့၏အသားအသွေးကို
သောက်စားရကြလိမ့်မည်။ ၁၉သင်တို့အဘို့ ငါစီရင်သော ယဇ်ပွဲ၌ ဆီဥကိုဝစွာ စားရကြလိမ့်မည်။ အသွေးနှင့်
ယဇ်မူးသည့်တိုင်အောင် သောက်ရကြလိမ့်မည်။ ၂၀ထိုသို့စားပွဲ၌ မြင်း၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ ခွန်အားကြီးသောသူ၊
စစ်တိုက်သောသူအမျိုးမျိုးတို့ကို ဝစွာစားရကြလိမ့်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၂၁ငါ့ဘုန်းကိုလည်း တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါထင်ရှားစေ၍၊
ငါစီရင်သောတရားမှုနှင့်သူတို့၌ငါတင်သော လက် ကိုတပါးအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် မြင်ရကြလိမ့်မည်။
၂၂ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုနေ့မှစ၍
သိရကြလိမ့်မည်။ ၂၃ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိမိအမျိုးအပြစ်ကြောင့် သိမ်းသွားခြင်းခံရကြောင်းကို
တပါးအမျိုးသားတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ ငါ့ကို ပစ်မှားသောကြောင့် ငါသည်မျက်နှာ လွှဲ၍
ရန်သူတို့လက်သို့ အပ်သဖြင့်၊ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍ သေရကြပြီ။ ၂၄သူတို့ညစ်ညူးသော
အမှု၊ လွန်ကျူးခြင်း အမှုတို့အတိုင်းငါသည်ပြု၍ မျက်နှာကိုလွှဲပြီ ။ ၂၅ဤအမှုတွင်
အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ယာကုပ်အမျိုးကို ငါတဖန်ဆောင်ခဲ့၍၊
ဣသ ရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုကယ်မသနားသဖြင့်၊ငါ၏နာမမြတ်အဘို့အလို့ငှါစိတ်အားကြီးမည်။
၂၆သူတို့ကိုလူ အမျိုးမျိုး ထဲက ငါခေါ်ခဲ့၍၊ ၂၇ရန်သူနေရာပြည်တို့မှ စုဝေးလျက်၊ သူတို့အားဖြင့် များစွာသော
ရှေ့မှာ ငါသည်ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ သူတို့သည် ကြောက်စေသောသူမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ
နေကြစဉ်တွင် ခံရဘူးသော အရှက်ကွဲ ခြင်းနှင့် ငါ့အားပြစ်မှားခြင်းအပြစ်များကို အောက်မေ့ရကြလိမ့်မည်၊
၂၈ငါသည် သူတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့၏ သိမ်းသွား ခြင်းကို ခံစေသောကြောင့်၎င်း၊ နောက်တဖန်
နေရင်းပြည်၌ စုဝေးစေ၍ နေရာချသောကြောင့်၎င်း၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို
သိရကြလိမ့်မည်။ ၂၉ငါသည်ကိုယ်ဝိညာဉ်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အပေါ်သို့ သွန်း လောင်းသောအခါ
သူတို့တွင် တယောက်ကိုမျှ နောက်တဖန်ငါမစွန့်ပစ်၊ ငါ့မျက်နှာကိုလည်း မလွှဲ ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၄၀

၁ငါတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ သက္ကရာဇ်နှစ်ဆယ်ငါးခု၊ ပဋမလဆယ်ရက်နေ့၊
မြို့တော်ကိုလုပ်ကြံ၍ တဆယ်လေးနှစ်စေ့သောနေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာရှိ၍၊
ထိုမြို့သို့ ဆောင်သွားတော်မူ ၏။ ၂ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့်၊ ငါ့ကို ဣသရေလပြည်သို့
ဆောင်သွား၍၊ အလွန်မြင့်သော တောင်ပေါ်မှာ တင်ထားတော်မူ၏။ ထိုတောင်အနားမှာ တောင်ဘက်၌
မြို့ပုံသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ၃ထိုအရပ်သို့ ငါ့ကိုဆောင်သောအခါ၊ ကြေးဝါကဲ့သို့ အဆင်းအရောင်ရှိသော လူ
တဦးသည် တိုင်းစရာ ကျူလုံးနှင့်ချည်ကြိုးကိုကိုင်လျက် မြို့တံခါးဝမှာ ရပ်နေ၏။ ၄ထိုသူက အချင်းလူသား၊
စေ့စေ့ ကြည့်ရှုလော။ စေ့စေ့နားထောင်လော့။ ငါပြလတံ့သမျှတို့ကို နှလုံးသွင်း လော့။ သင့်အား
ငါ့ပြအံ့သောငှါ သင့်ကိုဤ အရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူပြီ။ မြင်သမျှတို့ကိုလည်း ဣသရေလအမျိုးအား
ပြရမည်ဟု ဆို၏။
၅အိမ်တော်ပြင်ပတ်လည်၌ တန်တိုင်းရှိ၏။ ထိုသူသည် သံတောင်အားဖြင့်
အရှည်ခြောက်တောင်ရှိသော ကျူလုံးကို ကိုင်လျက်၊ ထိုတန်တိုင်းကိုတိုင်း၍ အထုကျူတပြန်၊
အမြင့်လည်းကျူတပြန်ရှိ၏။ ၆ထိုနောက် ၊ အရှေ့တံခါး သို့သွား၍ လှေကားကို တက်ပြီးမှ တံခါးထုပ်နှင့်
တံခါးခုံကိုတိုင်း၍ အနံကျူတပြန်စီရှိ၏။ ၇အခန်းငယ်တို့သည် တခန်း နှင့်တခန်း ငါးတောင်ကွာလျက်
အလျားကျူတပြန်၊ အနံလည်း ကျူတပြန်စီရှိကြ၏။ ၈အတွင်းတံခါးခုံလည်း အနံကျူတပြန် ရှိ၏။
၉တံခါးမုတ်ကိုလည်း တိုင်း၍ အလျားရှစ်တောင်ရှိ၏။ မုတ်တောင်အမြင့် နှစ်တောင်ဆီရှိ၏။ တံခါးမုတ်
အတွင်းဘက်၌ ရှိသတည်း။ ၁၀အရှေ့တံခါး တဘက်တချပ်၌ အခန်းငယ်သုံးခန်းစီရှိ၍၊ အလျားအနံ

တစ်ညီတည်း တဘက်တချက်၌ တိုင်အမြင့်လည်း တညီတည်းရှိကြ၏။ ၁၁တံခါးဝကိုလည်းတိုင်း၍
အနံဆယ်တောင်၊ အမြင့်တဆယ်သုံးတောင်ရှိ၏။ ၁၂အခန်းငယ်တို့ရှေ့မှာ တဘက် တချက်၌
ကြမ်းပြင်အနံတတောင်ရှိ၏။ တဘက်တချက်၌ ရှိသောအခန်းငယ်တို့သည် အလျားအနံ
ခြောက်တောင်စီရှိ၏။ ၁၃ထိုနောက် အခန်းငယ်အမိုးစွန်း တခုမှသည် တခုတိုင်အောင် တိုင်း၍အကျယ်
နှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။ တံခါးတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြ၏။
၁၄တံခါးပတ်လည်တန်တိုင်းအတွင်း၊ထောင့်တိုင်အထိ၊ အတောင်ခြောက်ဆယ်ကျယ် အောင်တိုင်များကို
ထားလေ၏။ ၁၅ပြင်တံခါးဝမှသည် အတွင်းတံခါး မုတ်ဝတိုင်အောင်အတောင်ငါးဆယ်ရှိ၏။ ၁၆အခန်းများ၊
တံခါးအတွင်း ပတ်လည်တိုင်များ၊ တံခါးမုတ်များ အတွင်း ဘက်၌ ကျဉ်းသော ပြတင်းပေါက်များရှိ၏။
တိုင်များ၌ စွန်ပလွံပင်ပုံထု လျက်ရှိ၏။
၁၇ထိုနောက်ငါ့ကို ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့ သွင်း၍ အခန်းများကို ငါမြင်၏။ ကျောက်ခင်းလည်း ရှိ၏။
ကျောက်ခင်း အပေါ်မှာ အခန်းသုံးဆယ်ရှိ၏။ ၁၈တံခါးများအစဉ်အတိုင်းလိုက်၍၊ တံခါးအနားမှာရှိသော
ကျောက်ခင်းသည် အောက် ကျောက်ခင်းဖြစ်၏။ ၁၉ထိုနောက်၊ အောက်တံခါးဦးမှ
သည်အတွင်းတန်တိုင်းပြင်ဘက်ဦးတိုင်အောင် တိုင်း၍ အရှေ့မျက် နှာ၌ အတောင်တရာကွာ၏။
၂၀တဖန်မြောက်မျက်နှာသို့ခေါ်သွား၍၊ ပြင်တန်တိုင်းမြောက်ဘက်သို့မျက်နှာ ပြုသော တံခါး၊ အမြင့်
နှင့်အနံ ကိုတိုင်းလေ၏။ ၂၁အခန်းတို့သည် တဘက်တစ်ချက်၌ သုံးခန်းစီ ရှိ၏။ တိုင်များ၊ မုတ်များတို့သည်
အရင်တံခါး ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အလျားအတောင် ငါးဆယ်၊ အနံနှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။ ၂၂ပြတင်းပေါက်၊ မုတ်၊
စွန်ပလွံ များတို့သည် အရှေ့တံခါးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ လှေကားခုနှစ်ထစ် ဖြင့် တံခါးသို့တက်နေကြ၏။
မုတ်သို့လှေခါးနှင့်တတန်း တည်း ရှိကြ၏။ ၂၃အရှေ့ဘက်၌ ရှိသကဲ့သို့ မြောက်တံခါး မျက်နှာချင်းဆိုင်အတွင်း
တန်တိုင်းတံခါးဝ၌ ရှိ၏။ တံခါးဝ တခုနှင့်တခု အတောင် တရာကွာ၏။
၂၄ထိုနောက်၊ တောင်မျက်နှာသို့ ခေါ်သွား၍ တောင်တံခါးကို ငါမြင်၏။ တိုင်များ၊ မုတ်များကို တိုင်း၍
အရင်ပမာဏနှင့်တညီတည်း ရှိကြ၏။ ၂၅အရင်ပြတင်းပေါက်ကဲ့သို့ ပြတင်းပေါက်များ၊ မုတ်များရှိ၍၊
အလျားအတောင် ငါးဆယ်၊ အနံနှစ်ဆယ့်ငါးတောင်ရှိ၏။ ၂၆လှေခါးခုနှစ်ထစ်ဖြင့် တံခါးသို့တက်ရ၏။
မုတ်တို့သည် လှေကားနှင့် တတန်း တည်း ရှိကြ၏။ တဘက် တချက်တိုင်များ၌ စွန်ပလွံပင်ပုံ ထုလျက်ရှိ၏။
၂၇တောင်မျက်နှာအတွင်း တန်တိုင်းတံခါးဝ ရှိ၏။ ထိုမျက်နှာ၌ တံခါဝတစ်ခုမှ သည်တခုတိုင်အောင်
တိုင်း၍အတောင်တစ်ရာကွာ၏။
၂၈တဖန်အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ တောင်တံခါးဖြင့် သွင်း၍၊ အရင်ပမာဏနှင့်အညီ
ထိုတံခါကိုတိုင်းလေသည်။ ၂၉အခန်းငယ်တိုင်များ၊ မုတ်များတို့သည် အရင်ပမာဏနှင့်တညီ တည်းရှိကြသည်။
တခါးဝပတ်လည်၌၎င်း၊ မုတ်များ၌၎င်း၊ ပြတင်းပေါက်ရှိ၍၊ အလျားအတောင်ငါးဆယ်၊ အနံနှစ်ဆယ်ငါးတောင်
ရှိ၏။ ၃၀ပတ်လည်ရှိသော မုတ်တို့သည်လည်း အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်ငါးတောင်၊အနံ နှစ်ဆယ်တောင်ရှိ၏။
၃၁မုတ်တို့သည်ပြင်တန်တိုင်းသို့ မျက်နှာပြု၍ တိုင်များ အပေါ်မှာ စွန်ပလွံပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏။ လှေကား
ရှစ်ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။
၃၂အရှေ့ဘက်၌လည်း အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ သွင်း၍၊ ထိုတံခါးကို
အရင်ပမာဏနှင့်အညီတိုင်းလေ၏။ ၃၃အခန်းငယ်များ တိုင်များ၊ မုတ်များတို့သည် အရင်ပမာဏနှင့်တညီတည်း
ရှိကြ၏။ တံခါးဝပတ်လည်၌၎င်း၊ မုတ်များ ၌၎င်းပြတင်းပေါက်ရှိ၍၊ အလျားအတောင်ငါးဆယ်၊ အနံနှစ်ဆယ်
ငါးတောင်ရှိ၏။ ၃၄ မုတ်တို့သည် ပြင်တန်တိုင်းသို့ မျက်နှာပြု၍၊ တဘက်တချက်တိုင်များအပေါ်မှာ
စွန်ပလွံပင်ပုံထုလျက် ရှိ၏။ လှေကားရှစ်ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။
၃၅တဖန် မြောက်တံခါးသို့ ခေါ်သွား၍ အရင်ပမာဏနှင့်အညီတိုင်းလေ၏။ ၃၆အခန်းငယ်များ၊ တိုင်များ
မုတ်များ၊ ပတ်လည်၌ ပြတင်းပေါက်များတို့နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ အလျားအတောင်ငါးဆယ်၊ အနံနှစ်ဆယ်

ငါးထောင်ရှိ၏။ ၃၇မုတ်တို့သည် ပြင်တန်တိုင်းသို့ မျက်နှာပြု၍၊
တဘက်တချက်တိုင်များအပေါ်မှာစွန်ပလွံပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏၊ လှေကားရှစ် ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။ ၃၈မီးရှို့သော
ယဇ်ကောင်ကိုရေနှင့် ဆေးကြောစရာအခန်းများ အခန်းဝင်ဝများ တို့သည် ထိုတံ ခါးမုတ်၌ ရှိကြ၏။
၃၉မီးရှို့ရာယဇ်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကောင်ကိုသတ်စရာဘို့၊
တံခါးမုတ်အတွင်းတဘက် တချက်၌ စားပွဲနှစ်ခုစီရှိကြ၏။ ၄၀မြောက်တံခါးဝသို့ တက်ရာတံခါးမုတ်၊
ပြင်အနားတဘက်တချက်၌လည်း စားပွဲနှစ်ခု စီရှိသည်ဖြစ်၍၊ ၄၁တံခါးဝ တဘက်တချက်၌
ယဇ်ကောင်ကိုသတ်စရာ စားပွဲလေးခုစီ၊ ပေါင်းရှစ်ခုရှိကြ၏။ ၄၂မီးရှို့ရာယဇ် ဘို့ စားပွဲလေးခုတို့သည်
ဆစ်သောကျောက်ဖြင့်ပြီး၍၊ အလျားတတောင်တထွာ၊ အနံတတောင်တထွာ၊ အမြင့်တတောင်ရှိ၏။
ထိုစားပွဲပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကိုသတ်စရာ တန်ဆာများကို တင်ထားရကြ၏။ ၄၃စားပွဲအပေါ်ပတ်လည်၌
အကျယ်လက်တဝါး ရှိသော အနားပတ်တပ်လျက်ရှိ၍ ပူဇော်စရာ ယဇ်သားကို တင်ထားရကြ ၏။
၄၄အတွင်းတံခါးအပြင်မှာ အတွင်းတန်တိုင်း၌ အခန်းနှစ်ခုကို ငါမြင်၏။ တခန်းကား၊
မြောက်တံခါးအနားမှာ ရှိ၍ တောင်ဘက်သို့ မျက်နှာပြု၏။ တခန်းကား၊ တောင်တံခါးအနားမှာရှိ၍
မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြု၏။ ၄၅တောင် ဘက်သို့ မျက်နှာပြုသော ဤအခန်းကား၊
အိမ်တော်အမှုကိုဆောင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် နေစရာဘို့၊ ၄၆မြောက်ဘက် သို့ မျက်နှာပြုသော
ဤအခန်းကား၊ ယဇ်ပလ္လင်အမှုကို ဆောင်သောယဇ်ပုရောဟိတ် နေစရာဘို့ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့ကား၊
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍အမှုတော်ကို ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ လေဝိသားတို့တွင်
ရွေးကောက်သောဇာဒုတ်သားပေတည်းဟု ငါ့အား ပြောဆို၏။
၄၇ထိုအခါ တန်တိုင်းကို တိုင်း၍ အလျားအတောင်တရာ ၊ အနံအတောင်တရာ စတုရန်းရှိ၏။
ယဇ်ပလ္လင်သည် အိမ်တော်ရှေ့မှာ တည်၏။ ၄၈အိမ်တော်ဦးသို့ခေါ်၍ တံခါးဝနှစ်ဘက်ကိုတိုင်းလျှင်၊
အကျယ်ငါးတောင်စီရှိ၏။ တံခါး နှစ်ဘက်၊ အနံသုံးထောင်စီရှိ၏။
၄၉အိမ်တော်ဦးအလျားကားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံကားတဆယ်တတောင်ရှိ၏။
လှေကားဆယ်ထစ်ဖြင့်တက်ရ၏။ အိမ်တော်ဦးအနား၊ တဘက်တချက်၌ တိုင်တလုံးစီတည်လျက်ရှိ၏။

၄၁

၁ထိုနောက်မှ ဗိမာန်တော်သို့ခေါ်၍ တံခါးတိုင်တို့ကို တိုင်းလျှင်၊ နှစ်ဘက်၌ တံခါးတိုင်ထုသည်
ဗိမာန်တော် ထုနှင့်အမျှ ခြောက်တောင်ရှိ၏။ ၂ဗိမာန်တော်တံခါးဝအကျယ်ကား ဆယ်တောင်ရှိ၏။
တံခါးဝတဘက်နှင့် တဘက်လည်း ငါးထောင်စီကျယ်၏။ ဗိမာန်တော်ကိုတိုင်း၍၊ အလျားကား
အတောင်လေးဆယ်၊ အနံကား အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ ၃ထိုနောက်၊ အထဲသို့ဝင်၍ အရာရာတို့ကိုတိုင်းလျှင်၊
တံခါးတိုင်နှစ်တောင်၊ တံခါးဝခြောက်တောင်၊ တံခါးဝ တဘက်တချက် ခုနှစ်တောင်စီရှိ၏။ ၄ထိုအခန်းသည်
ဗိမာန်တော်နံနှင့် တညီတည်းဖြစ်လျက်၊ အလျား အတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံလည်း
အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိသည်ကိုတိုင်း၍၊ ဤအခန်း ကားအလွန် သန့်ရှင်းရာ ဌာနဖြစ်သည်ဟု ငါ့အား
ပြောဆို၏။ ၅ထိုနောက်၊ အိမ်တော်ထရံကိုတိုင်း၍ အထုခြောက် တောင်ရှိ၏။ အိမ်တော်ပတ်လည်
ထရံအခန်းတို့သည် အနံလေးတောင်စီရှိ၏။ ၆ထရံအခန်းတို့သည်အစဉ်အတိုင်း သုံးဆယ်၊
အဆင့်သုံးဆင့်ပေါင်း သုံးဆယ့်သုံးလီရှိကြ၏။ ထိုအခန်းတို့သည် အိမ်တော်ထရံထဲသို့ မဝင်ဘဲ ထရံအောက်
ပိုင်းတွင် ထွက်သောခြေအပေါ်မှာ မှီနေကြ၏။ ၇ထရံအခန်းအောက်ဆင့်မှသည် ဒုတိယ အဆင့်သို့၎င်း၊
ဒုတိယအဆင့်မှ သည် တတိယအဆင့်သို့၎င်း၊ တက်သည်အတိုင်း၊ အိမ်တော်ထရံပတ်လည် တရှောက်လုံး
ဆက်ကာ ဆက်ကာ ဆုတ်၍၊ အခန်းနေရာ သည်အစဉ်အတိုင်းကျယ်လျက် အဆင့်ဆင့်တက်၏။
၈အိမ်တော်အထက်ပိုင်းပတ်လည်၌ အမြင့်ဆုံးသော ထရံအခန်းတို့သည် ခြောက်တောင်ရှည်သော
ကျူတပြန်မှ ကျယ်ကြ၏။ ၉ထရံအခန်းအပြင်ဘက်၌ ကာသောထရံသည် အထုငါးတောင်ရှိ၏။

ကျန်ကြွင်းသော အရပ်သည်ထရံအခန်းတို့နှင့်ဆိုင်၏။ ၁၀အိမ်တော်ပတ် လည်၌ ထရံအခန်းတို့သည် အိမ်တော်တန်တိုင်း အခန်းတို့နှင့် အတောင်နှစ်ဆယ် ကွာလျက်ရှိကြ၏။ ၁၁ထရံအခန်းတို့သည်ကျန်ကြွင်းသော အရပ်သို့ဖွင့်၍ မြောက်ဘက်သို့၎င်း၊ တောင်ဘက်သို့၎င်း၊ မျက်နှာပြုကြ၏။ ကျန်ကြွင်းသော အရပ်သည် ပတ်လည်၌ အနံငါးတောင်ရှိ၏။

၁၂လွတ်လပ်သော အရပ်ကိုပိတ်၍ အနောက်ဘက်၌ ရှိသောတန်တိုင်းသည် အလျားအတောင်ခုနစ်ဆယ်ရှိ၍၊ အိမ်တော်ပတ်လည် တံတိုင်းသည် သည်လည်း အထုငါးထောင်၊ အလျားအတောင်ကိုးဆယ်ရှိ၏။ ၁၃ထိုသို့အိမ်တော်ကိုတိုင်း၍ လွတ်လပ်သော အရပ်၊ အိမ်တော်ထရံ၊ တန်တိုင်းပါလျက် အလျားအတောင်တစ်ရာ ရှိ၏။ ၁၄အရှေ့မျက်နှာ၌ လွတ်လပ်သောအရပ်ပါလျက်၊ အိမ်တော်ဦးအတိုင်းအရှည်လည်း အတောင်တစ်ရာရှိ၏။ ၁၅လွတ်လပ်သော အရပ်၌ ကာသောရှေ့တန်တိုင်းနှင့် နောက်တန်တိုင်းတို့ကို တိုင်း၍၊ တဘက်တချက်၌ ရှိသော ထရံအခန်းပါလျက် အလျားအတောင်တရာရှိ၏။

၁၆အတွင်းဗိမာန်နှင့် တန်တိုင်းမုတ်များ တံခါးခုံများ၊ ကျဉ်းသောပြတင်းပေါက်များ၊ တံခါးခုံရှိသမျှ တဘက်တချက်သုံးဆင့်ရှိသော ထရံအခန်းနံများတို့သည် မြေမှ ပြတင်းပေါက်တိုင်အောင် ပျဉ်ပြားနှင့်ဖုံးအုပ်လျက်ရှိကြ၏။ ပြတင်းပေါက် တို့သည်လည်း ကွယ်ကာ လျတ်ရှိကြ၏။

၁၇တံခါးပေါက်ရှိသမျှ အထက်၊ အတွင်းဗိမာန် ပြင်ဘက်၊ အိမ်တော်အတွင်းပြင်ထရံ ပတ်လည်၌ ခရုဗိမ်နှင့် စွန်ပလွံပင်ပုံ ထု၍၊ ၁၈ခေရုဗိမ်နှစ်ခု ကြားမှာ စွန်ပလွံပင် ပင်တစ်ခုစီရှိသည်။ ခေရုဗိမ်နှင့် တစ်ခု၌ မျက်နှာနှစ်ခုဆီပါလျက် ၁၉ စွန်ပလွံပင် နှစ်ခုကြားမှာ တဘက်၌ လူမျက်နှာ၊ တဘက်၌ ခြင်္သေ့မျက်နှာကိုပြုကြ၏။ ၂၀ထိုသို့အိမ်တော်ပတ်လည် မြေမှသည် တံခါးပေါက် အထပ်တိုင်အောင် ဗိမာန်တော်ထရံ၌ ခေရုဗိမ် နှင့် စွန်ပလွံ ပင်အရုပ်ထုလျက်ရှိ၏။ ၂၁ဗိမာန် တော်တိုင်တို့သည် လေးထောင့်ဖြစ်ကြ၏။ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် မျက်နှာချင်းတူကြ၏။ ၂၂သစ်သားယဇ်ပလင် သည် အမြင့်သုံးတောင်၊ အလျားနှစ်တောင်၊ အနံနှစ်တောင်ရှိ၏။ ပလ္လင်ထောင့်၊ ဘိနပ်၊ နံရံတို့သည် သစ်သားဖြင့်ပြီးကြ ၏။ ဤစားပွဲကား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့ တော်မှာ တင်သော ပွဲစားပေတည်းဟု ငါ့အားပြောဆို၏။

၂၃ဗိမာန်တော်နှင့် သန့်ရှင်းရာဌာန၌ တံခါးပေါက်တပေါက်စီရှိ၍၊ ၂၄တံခါးတို့သည် လည်းတပ်သော တံခါးရွက်နှင့် နှစ်ရွက်စီရှိ၏။ ၂၅ဗိမာန်တော်တရံ၌ ထုသကဲ့သို့ တံခါးရွက်တို့၌ခေရုဗိမ် နှင့်စွန်ပလွံပင်ပုံ ထုလျက်ရှိ၏။ မုတ်ဦးအထက်မှာ ထုပ်တင်လျက်ရှိ၏။ ၂၆မုတ်နံရံ ၊ အိမ်တော်အခန်းထရံတို့သည် ထုပ်များ၊ ကျဉ်းသော ပြတင်းပေါက် များ၊ စွန်ပလွံပင်များနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။

၄၂

၁ထို့နောက်မှ မြောက်လမ်းနှင့် ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့ ခေါ်သွား၍၊ အိမ်တော်မြောက်ဘက်၊ လွတ်လပ်သော အရပ်ရှေ့မှာ ရှိသော အခန်းများကိုပြလေ၏။ ၂ထိုအခန်းတို့သည် မြောက်တံတား အထိ၊ အလျားအတောင်တစ်ရာ၊အနံအတောင်ငါးဆယ်ရှိကြ၏။ ၃အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိသော အတွင်းတံတိုင်းရှေ့၊ ပြင်တန်တိုင်းကျောက်ခင်းရှေ့တွင်၊ တဘက်တချက်၌ နံရံအခန်းသုံးဆင့်ရှိ၏။ ၄ထိုအခန်းများရှေ့မှာ တတောင်ကျယ်သောလမ်းများ နှင့်တကွ အတွင်းဘက် သို့ဝင်၍၊ အနံဆယ်တောင်ရှိသော စင်္ကြံရှိ၏။ အခန်းတံတားတို့ သည်မြောက်ဘက်သို့မျက်နှာပြုကြသည် ။ ၅အထက် ခန်းတို့သည် ကျဉ်းကြသည်။ သူတို့ကြမ်းပြင်သည် အောက်ခန်းကြမ်းပြင်၊ အလယ်ခန်း ကြမ်းပြင်နှင့်မညီ၊ အထဲသို့ ဝင်လျက်ရှိကြသည်။ ၆အကြောင်းမူကား အခန်းသုံးဆင့်ရှိသော်လည်း၊ ထိုအခန်းတို့သည် အခြားတံတိုင်းကဲ့သို့ တိုင်မရှိ။ သို့ဖြစ်၍၊ အောက်ခန်းနှင့် အလယ်ခန်းထက် သာကျဉ်းကြသည်။ ၇ထိုအခန်းများတဘက် တချက်၊ ပြင်တံတိုင်း ဘက်မှာ အခန်းများ ရှေ့၌ ကာသောနံရံသည် အလျားအတောင်ငါးဆယ်ရှိ၏။ ၈ပြင်တံတိုင်းနှင့် ဆိုင်သောအခန်းတို့ သည် အလျားအတောင်ငါးဆယ်ရှိကြ၏။ ဗိမာန် တော်ရှေ့မှာအလျားသည် အတောင်တရာရှိ၏။

၉ပြင်တံတိုင်းမှ လာ၍၊ ထိုအခန်းများ ခြေရင်းအရှေ့ဘက်၌ ဝင်ရာလမ်းရှိ၏။ ၁၀အိမ်တော်တောင်ဘက်၊
လွတ်လပ်သော အရပ်ကိုကာ သောတံတိုင်းနံရံ၌လည်း အခန်းများရှိကြ၏။ ၁၁ထိုအခန်းစုရှေ့မှာ ရှိသော
စင်္ကြံမှစ၍ အခန်းအလျားအနံ၊ ထွက်ရာ ဝင်ရာတံခါးရှိသမျှတို့သည် မြောက်အခန်းစုနှင့် ပုံသဏ္ဌာန် တူကြ၏။
၁၂တောင်ခန်းတံခါးတို့သည် လည်းမြောက် တံခါးတို့နှင့် တူသည်ဖြစ်၍၊ တံတိုင်းတဘက်တချက်၊
အရှေ့သို့မျက်နှာပြုသော စင်္ကြံဦး၌ ဝင်ရာတံခါးဝရှိ၏။
၁၃တိုင်းသောသူကလည်း၊လွတ်လပ်သောအရပ်ရှေ့မှာမြောက်ခန်းနှင့်
တောင်ခန်းတို့သည်သန့်ရှင်သော အခန်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ချဉ်းကပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာများကို စားရ သောအခန်းဖြစ်ကြ၏။ ထိုအရပ်သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်
အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာ၊ ဘောဇဉ် ပူဇော်သက္ကာ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာ ယဇ်တို့ကို
ထားရာအရပ်ဖြစ်၏။ ၁၄ယာဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဝင်သော အခါ အမှုတော်ဆောင်အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊
သန့်ရှင်သောအရပ်မှ ပြင်တံတိုင်းသို့မထွက်ရ။ ထိုအဝတ်သန့်ရှင်သော ကြောင့် ချွတ်ထား၍ အခြားသော
အဝတ်ကိုဝတ်ပြီးမှ၊ လူများရှိရာ သို့ ထွက်သွားရလိမ့်ကြမည်ဟု ငါ့အားပြော ဆို၏။
၁၅အတွင်းဗိမာန်တော်ကို တိုင်းပြီးသည်နောက်၊ အရှေ့တံခါးပြင်သို့ ခေါ်သွား၍၊
၁၆တိုင်းစရာကျူလုံးနှင့် အရှေ့မျက်နှာကို တိုင်းလျှင် ကျူလုံး အပြန်ငါးရာရှိ၏။
၁၇မြောက်မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင်လည်း ကျူလုံးအပြန်ငါးရာရှိ၏။ ၁၈တောင်မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင်လည်း
ကျူလုံအပြန်ငါးရာရှိ၏။ ၁၉အနောက်မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင်လည်း ကျူလုံးအပြန် ငါးရာရှိ၏။
၂၀လေးမျက်နှာကိုတိုင်း၍ ပတ်လည်၌ရှိသော တံတိုင်းသည် သန့်ရှင်သောအရပ်၊ မသန့်ရှင်းသော အရပ်တို့
ကို ပိုင်းခြားလျတ် အလျားအပြန်ငါးရာ၊ အနံလည်းအပြန်ငါးရာရှိ၏။

၄၃

၁ထိုနောက်မှ အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာပြုသော တခါးဝသို့တဖန်ခေါ်သွား၏။ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရား သခင့် ဘုန်းတော်သည် အရှေ့မျက်နှာမှ လာ၍၊ အသံသည်သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
၂ရောင်ခြည်တော်အားဖြင့် မြေတပြင် လုံးလင်း၏။ ၃ငါမြင်သော ရူပါရုံသည် မြို့တော်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
လာသောအခါ၊ ငါမြင်သော ရူပါရုံနှင့် တူ၏။ ထင်ရှား သောအရာတို့သည် ခေဗာမြစ်နားမှာငါမြင်ဘူးသော
အရာများကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ငါသည်ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ ၄ထာဝရာဘုရား ၏ ဘုန်းတော်သည် အရှေ့ဘက်သို့
မျက်နှာပြုသော တံခါးလမ်းဖြင့် အိမ်တော်ထဲသို့ဝင်တော်မူ၏။ ၅ထိုအခါ ဝိညာဉ် တော်သည် ငါ့ကိုချီလျက်
အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ ဆောင်သွား၍၊ ထာဝရာဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် တအိမ်လုံးကို ဖြည့်တော်မူ၏။
၆အရင်လူသည် ငါ့အနားမှာ ရပ်နေလျက်၊ အိမ်တော်ထဲက ငါ့အားမိန့်တော်မူသော အသံကိုငါကြား
သည်ကား၊ ၇အချင်းလူသား၊ ဤအရပ်သည် ငါ့ပလ္လင်တည်ရာအရပ်၊ ငါ့ခြေဘဝါးနင်းမြဲအရပ်၊ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် အစဉ်အမြဲ ငါ့နေရာအရပ်ဖြစ်၏။ ဣသရေရှင်ဘုရင်များနှင့် အမျိုးသားများတို့တွင်
မှားယွင်းခြင်း အားဖြင့်၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်၏ အသေကောင်အားဖြင့်၎င်း၊ မြင့်ရာအရပ်တို့ ၌ ငါ၏နာမတော်မြတ်ကို
နောက်တဖန် မရှုတ်ချရကြ။ ၈ထိုသို့တံခါးခုံကိုလည်း တခါးခုံအနားမှာ၎င်း၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း
ငါ့တိုင်အနားမှာ၎င်း၊ တည်စိုက်လျက်၊ ငါနှင့်သူတို့စပ်ကြားမှာ နံရံတစ်ခုတည်းသာရှိလျက်၊ သူတို့ပြုမိသော
စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အမှုတို့ဖြင့် ငါ၏နာမတော် မြတ်ကို ရှုတ်ချသောကြောင့်၊ ငါသည်အမျက်ထွက်၍
သူတို့ကိုဖျက်ဆီးပြီ။ ၉ယခုမူကား၊ သူတို့မှားယွင်း ခြင်းအမှုများ နှင့်ရှင်ဘုရင်၏ အသေကောင်များကို ငါမှ
ဝေးစွာ ပယ်ရှားကြစေ။ ငါသည်လည်းသူတို့တွင် အစဉ်အမြဲနေမည်။ ၁၀အချင်းလူသား၊
ဣသရေလအမျိုးတို့သည် ကိုယ့်ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ အိမ်တော်ကို ပြလော့။
အိမ်တော်ပုံကို သူတို့ တိုင်းကြစေလော့။ ၁၁သူတို့သည် ကိုယ်ပြုမိသော အမှုများကြောင့်
အမှန်ရှက်ကြောက်လျှင် အိမ်ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်ထွက်ရာ ဝင်ရာတံခါးဝများ၊ ကျင့်ရသမျှသော

ထုံးစံများ၊စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် တရား အလုံးစုံတို့ကိုပြလော့။ သူတို့သည်
ထုံးစံများနှင့်စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်စောင့်စေခြင်းငှါ သူတို့ရှေ့မှာရေးထားလော့။ ၁၂တောင်ထိပ်
ပေါ်မှာတည်သော အိမ်တော်၏တရားတော်မူကား အိမ်တော် နယ်နိမိတ်ရှိသမျှတို့သည်
အလွန်သန့်ရှင်းရမည်။ ဤရွေ့ကား အိမ်တော်၏တရားပေတည်း။
၁၃ယဇ်ပလ္လင် အတိုင်းအရှည်ကား၊ သံတောင်ဖြင့်တိုင်းလျှင်၊ ဘိနပ်အမြင့်တတောင်၊
အကျယ်တတောင်၊ပတ်လည် အနားပတ် အကျယ်တထွာရှိ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပြင်ဘက်၌တည်ရာ၏။
၁၄အောက်အထစ်သည်မြေနှင့် နှစ်တောင်ကွာ၍ အကျယ် တတောင်ရှိရမည်။ ၁၅ယဇ်ပလ္လင်အမြင့်သည်လည်း
လေးတောင်ရှိရမည်။ ငယ်သော အထစ်နှင့် ကြီးသောအထစ်သည်လေးတောင်ကွာ၍
အကျယ်တတောင်ရှိရမည်။ ဦးချိုးလေးချောင်း တတ်ရမည်။ ၁၆ယဇ်ပလ္လင်သည် စတုရန်းဖြစ်၍
အလျားတစ်ဆယ်နှစ်တောင် အနံလည်း တစ်ဆယ်နှစ်တောင်ရှိရမည်။ ၁၇အောက်အထစ်သည်လည်း
စတုရန်းဖြစ်၍ အလျားတဆယ်တဆယ့်လေးတောင်၊ အနံလည်း တစ်ဆယ့်နှစ်တောင် ရှိရမည်။
အနားပတ်လည်သည်လည်း အကျယ်တထွာ ရှိရမည်။ ဘိနပ်သည်ယဇ်ပလ္လင် ပတ်လည်၌တတောင်ထွက်၍
တတ်ရာလမ်းသည် အရှေ့သို့မျက်နှာပြုရမည်။
၁၈တဖန်အချင်းလူသား အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း မီးရှို့ရာယဇ်ကို
ပူဇော်၍အသွေးကို ဖျန်းဘို့ရာ ယဇ်ပုလ္လင်ကိုတည်သောနေ့၌ ကျင့်ရသောတရားဟူသည်ကား၊
၁၉အမှုတော်ကိုဆောင်၍ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်သော လေဝိအမျိုး ဇာဒုတ်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား
အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ပျိုသောနွားထီး တကောင် ကိုအပ်ရမည်။ ၂၀နွားအသွေးအချို့ကိုယူ၍ ယဇ်ပုလ္လင်
ဦးချိုလေးချောင်း အထစ်လေးထောင့် အနားပတ်ကို လူးသောအားဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရမည်။
၂၁အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ဘို့ နွားကောင်ကိုယူ၍ သန့်ရှင်းရာဌာနပြင် ဗိမာန်တော်အတွင်းတွင်
ခန့်ထားသောအရပ်၌ မီးရှို့ရမည်။ ၂၂ဒုတိယနေ့၌လည်း အပြစ်မရှိသော ဆိတ်သငယ်ကိုယူ၍ အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ဘို့ပူဇော်ရမည်။ ယဇ်ပလ္လင်ကို နွားအသွေးနှင့် သန့်ရှင်းစေသကဲ့သို့ ဆိတ်အသွေးနှင့် သန့်ရှင်းစေရမည်။
၂၃ထိုသို့ယဇ်ပလ္လင်ကို သန့်ရှင်းစေပြီးသည်နောက် အပြစ်မရှိ ပျိုသောနွားထီးနှင့် အပြစ်မရှိသောဆိတ်ထီးကို
ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ပူဇော်ရမည်။ ၂၄ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဆားကိုတင်လျက် ထိုယဇ်ကောင်တို့ကို
ထာဝရဘုရားအဘို့ မီးရှို့၍ပူဇော်ရမည်။ ၂၅ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး တနေ့တနေ့လျှင် ဆိတ်တကောင်ကို
အပြစ်ဖြေရာပြု၍ ပူဇော်ရမည်။ အပြစ်မရှိ ပျိုသောနွားထီးတကောင်နှင့် သိုးထီးတကောင်ကိုလည်း
ပူဇော်ရမည်။ ၂၆ခုနှစ်ရက်တပတ်လုံး ယဇ်ပလ္လင်ကိုလည်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေ၍ ကိုယ်ကိုလည်း
ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားရကြမည်။ ၂၇ခုနှစ်ရက်စေ့သောနောက် အဋ္ဌမနေ့၌၎င်း ထိုနေ့မှစ၍၎င်း
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် သင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်များနှင့် မိဿဟာယဇ်များကိုနှင့်
ပူဇော်ရမည်။ ငါသည်လည်း သင်တို့ကိုလက်ခံမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်။

၄၄

၁ထို့နောက် သန့်ရှင်းရာအရပ်သို့ မျက်နှာပြုသောပြတင်းတံခါးသို့ ဆောင်သွား၍ ထိုတံခါးသည်
ပိတ်လျက်ရှိ၏။ ၂ထာဝရဘုရားကလည်း ဤတံခါးကိုမဖွင့်ဘဲ ပိတ်ထားလျက်ရှိရမည်။ လူများမဝင်ရကြ။
အကြောင်းမူကား ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဝင်တော်မူသောကြောင့်
ပိတ်ထားလျက်ရှိရမည်။ ၃မင်းသားအဘို့ဖြစ်သည်။ မင်းသားသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
စားသောက်၍ထိုတံခါးဝမှာ ထိုင်ရလိမ့်မည်။ မင်းသားသည် ထိုတံခါးမုတ်ဖြင့် ထွက်ဝင်ရလိမ်မည်ဟု
မိန့်တော်မူသည်။ ၄ထိုအခါအိမ်တော် ရှေ့မြောက် တံခါးလမ်းဖြင့်ငါ့ကိုဆောင်သွား၍
ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို ဖြည့်တော်မူသဖြင့် ငါသည်ပြပ်ဝပ်လျက်
နေ၏။ ၅ထာဝရဘုရားကလည်း အချင်းလူသား စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ မှတ်လော့။ ထာဝရ ဘုရားအိမ်တော်အဘို့

ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားရှိသမျှတို့ကို နားထောင်လော့။ အိမ်တော်ဝင်ရာ တံခါးဝနှင့် သန့်ရှင်းရာဌာနမှ
ထွက်ရာတံခါးဝရှိသမျှတို့ကို စေ့စေ့မှတ်လော့။ ၆ပုန်ကန်တတ်သောသူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား
အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ၇သင်တို့သည်
ငါ့ဘောဇဉ်တည်းဟူသော ဆီဥနှင့်အသွေးကို ပူဇော်သောအခါ ငါ့ဗိမာန်ကို ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ
အရေဖျားလှီးခြင်း ကိုမခံသောစိတ်နှင့် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောကိုယ်ရှိသော တပါးအမျိုးသားတို့ကို
ငါ၏ သန့်ရှင်းရာ ဌာနထဲသို့သွင်း၍ နေရာချသဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်သော အမှုများကအားဖြင့်
ငါ့ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်ကြပြီ။ ၈ငါ၏သန့်ရှင်း ရေးဌာနကို မစောင့်။ ထိုဌာန၌စောင့်သော သူတို့ကို
ကိုယ်အလိုအလျောက်ခန့်ထားကြပြီ။

၉အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်နေ၍ အရေဖျားလှီးခြင်းကို
မခံသောစိတ်နှင့် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောကိုယ်ရှိသော တပါးအမျိုးသားသည် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့
မဝင်ရ။ ၁၀ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် ငါ့ထံမှထွက်၍ လမ်းလွဲပြီးလျှင် မိမိတို့ရုပ်တုများနောက်သို့
လိုက်သွားသောအခါ ငါ့ထံမှထွက်၍ လမ်းလွဲသောလေဝိသား တို့သည် လည်း ကိုယ်အပြစ်ကိုခံရမည်။
၁၁သို့ရာတွင် ငါ၏သန့်ရှင်း ရာဌာနနှင့်ဆိုင်သော အမှုစောင့်ဖြစ်၍ ဗိမာန်တော်တံခါးကို စောင့်လျက်
အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လျက် နေကြရမည်။ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်လူများပူဇော်သော ယဇ်ကောင်တို့ကို သတ်၍၊
လူများကိုယ်စား အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ကြမည်။ ၁၂သူတို့သည်ရုပ်တုတို့ ရှေ့မှာလူများအမှုကို
ဆောင်ရွက်သဖြင့် ဣသရေလအမျိုးထိမိ၍ဒုစရိုက် အပြစ်ထဲသို့ လဲစရာအကြောင်းဖြစ်ဘူးသောကြောင့်
သူတို့တဘက်တွင် ငါကျိန်ဆို၍ သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကိုခံကြရမည်။ ၁၃ယစ်ပုရောဟိတ်လုပ်၍
ငါ့ထံသို့မချည်းကပ်ရကြ။ အလွန်သန့်ရှင်းသော ငါဌာန၌ သန့်ရှင်းသောအရာကို မချဉ်းကပ်ရကြ။
ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်း ကိုယ်ပြုမိသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ခံရကြမည်။ ၁၄အိမ်တော်ကိုစောင့်၍
အိမ်တော်၌ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားမည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ငါ့ထံမှထွက်၍ လမ်းလွဲသောအခါ ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနကို စောင့်နေသော လေဝိအမျိုးဖြစ်သော ဇာဒုတ်သား
ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့သည် ငါ့အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ငါ့အားဆီဥနှင့်အသွေးကို
ပူဇော်ခြင်းငှါ ငါ့ရှေ့မှာရပ်ရကြမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၆ထိုသူတို့သည်
ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ ဝင်၍ငါ့အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ ငါ့စားပွဲအနားသို့ ချဉ်းကပ်၍
ငါ့အမှုစောင့်ဖြစ်ကြရမည်။

၁၇သူတို့သည်အတွင်းတန်တိုင်းတံခါး အတွင်းသို့ဝင်သောအခါ ပိတ်အဝတ်ကိုသာဝတ်ကြရမည်။
အတွင်းတံတိုင်း၊ တံခါးအတွင်း၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စဉ်၊ သိုးမွေးအဝတ်ကို မဝတ်ရကြ။
၁၈ခေါင်းပေါ်မှာပိတ်ဦးထုပ် ကိုဆောင်း၍၊ ခါး၌ ပိတ်ဘောင်းဘီကိုဝတ်ရကြမည်။ ချွေးထွက်စေသော
အဝတ်ကိုမဝတ်ရကြ။ ၁၉လူများရှိရာ ပြင်တံတိုင်းသို့ ထွက်သွားသောအခါ၊ အမှုတော်ကို ဆောင်စဉ်တွင်
ဝတ်သောအဝတ်ကိုချွတ်၍၊ သန့်ရှင်း သောအခန်းတို့၌ ထားပြီးလျှင် အခြားသော အဝတ်ကို ဝတ်ရကြမည်။
အရင်အဝတ်ကိုဝတ်လျက်လူများတို့ကို မသန့်ရှင်းစေရကြ။ ၂၀မိမိတို့ဆံပင်ကိုလည်း မရိတ်ရ။ မရှည်စေခြင်းငှါ
ဖြတ်ရမည်။ ၂၁ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ ဝင်သောအခါစပျစ်ရည်ကို မသောက်ရ။
၂၂မုဆိုးမနှင့်မဆုံဘက်ရ။ လင်ကွာသောမိန်းမနှင့် မစုံဘက်ရ။ ဣသရေလအမျိုး အပျိုကညာနှင့်သောငင်း၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ မယားဖြစ်ဘူးသောမုဆိုးမနှင့် သော်ငင်းစုံဘက်ရမည်။ ၂၃ငါ၏လူတို့သည်
သန့်ရှင်းသောအရာ မသန့်ရှင်းသော အရာတို့ကိုငင်း စင်ကြယ်သောအရာ မစင်ကြယ်သောအရာတို့ကိုငင်း
ပိုင်းခြား၍သိစေခြင်းငှါ သွန်သင်ကြရမည်။ ၂၄တရားတွေ့မှုကို စီရင်လျှင် ငါ၏ဓမ္မသတ်ပွဲ တို့ကို ဆောင်ရွက်လျှင်
ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုငင်း၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကိုငင်း စောင့်ရှောက်ကြရမည်။ ၂၅အသေကောင်ကိုချဉ်း၍
ကိုယ်ကိုမညစ်ညူးစေရ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်မိဘ ကိုယ်သားသမီး ညီအစ်ကို လင်မနေသောနှမအတွက်

ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေသော အခွင့်ရှိ၏။ [၂၆]သန့်ရှင်းခြင်းကို ပြုပြီးမှ ခုနစ်ရက်နေရမည်။ [၂၇]သန့်ရှင်းရာဌာန၌
အမှုတော်ကို ဆောင်ခြင်းငှါ အတွင်းတန်တိုင်း သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ ဝင်သောနေ့တွင် အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ကိုပူဇော်ရမည် ဟုထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ [၂၈]ထိုအရာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏ အမွေဥစ္စာ
ဖြစ်ရမည်။ ငါသည် သူတို့အမွေဥစ္စာဖြစ်၏။ ဣသရေလပြည်၌ သူတို့အား အမွေမြေကိုမပေးရ။
ငါသည်သူတို့၏ အမွေမြေဖြစ်၏။ [၂၉]ပူဇော်သောမုန့်ညက်နှင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ် ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကို
စားရကြမည်။ ဣသရေလ အမျိုးသား ကျိန်ဆို၍ ပူဇော်သမျှ တို့ကိုလည်း သိမ်းယူကြမည်။
[၃၀]အဦးအသီးသောအသီး အမျိုးမျိုးနှင့် ချီးမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာအလုံးစုံ တို့ကိုယဇ်ပူဇော်ပုရော
ဟိတ်သည် သိမ်းယူရမည်။ သူသည် သင့်အိမ်၌ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို သက်ရောက်စေခြင်းငှါ အဦးနယ်သော
မုန့်စိမ်းကိုသူ၌ လှူရမည်။ ငှက်ဖြစ်စေ အလိုလိုသေသော အကောင်သားရဲကိုက်၍ သေသော အကောင်ကို
ယဇ်ပုရောဟိတ်မစားရ။

၄၅

[၁]သင်တို့သည် မြေကိုအမွေခံခြင်းငှါ စာရေးတံချ၍ ပိုင်းခြားသောအခါ သန့်ရှင်းသော
မြေတကွက်ကိုထာဝရ ဘုရားအား ပူဇော်ရကြမည်။ ထိုအကွက်သည် အလျားကျူလုံးအပြန်
နှစ်သောင်းငါးထောင် အနံတသောင်းရှိရမည်။ နယ်နိမိတ် ရှိသမျှသည်လည်း သန့်ရှင်းရမည်။ [၂]ထိုမြေကွက်
အလယ်၌အလျားအတောင်ငါးရာ အနံလည်း အတောင်ငါးရာ ရှိသောစတုရန်း အကွက်သည်
သန့်ရှင်းရာဌာနဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ထိုအကွက်ပတ်လည်၌ သန့်ရှင်းသော နယ်လည်း အတောင်ငါးဆယ်ရှိရမည်။
[၃]ထိုအလျားနှစ်သောင်းငါးထောင် အနံတသောင်းကို တိုင်းပြီးမှ အလွန်သန့်ရှင်း သောအရပ်နှင့်
သန့်ရှင်းသောဌာနတည်နေရာ ဖြစ်ရမည်။ [၄]ထိုသန့်ရှင်းသော မြေသည်ထာဝရဘုရား ၏အမှုတော်ကို
ဆောင်ခြင်းငှါ အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍ သန့်ရှင်းရာဌာန၏ အမှုစောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အဘို့ဖြစ်ရမည်။
သူတို့အိမ်ဆောက်စရာနှင့် သန့်ရှင်းရာဌာနတည်စရာအဘို့ သန့်ရှင်းသော မြေဖြစ်ရမည်။
[၅]အလျားနှစ်သောင်း ငါးထောင် အနံတသောင်းရှိသောအကွက်သည် အိမ်တော်အမှုစောင့်
လေဝိလူတို့နေရာအခန်း နှစ်ဆယ်တည် ဆောက်စရာအဘို့ ဖြစ်ရမည်။ [၆]မြို့တော်နှင့်ဆိုင်သော
မြေသည်သန့်ရှင်းသော အရပ်တဘက် တချက်၌ အလျား တသောင်းငါးထောင် အနံငါးထောင်ရှိ၍
ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့အဘို့ဖြစ်ရမည်။ [၇]သန့်ရှင်းသော မြေကွက် နှင့်မြို့တော်
နယ်နိမိတ်အနောက်ဘက် တရှောက်လုံးတပိုင်း၊ အရှေ့ဘက်အရှောက်လုံးတပိုင်းသည် မင်းသားတို့အဘို့
ဖြစ်ရမည်။ [၈]ငါ၏မင်းသားတို့သည် နောက်တဖန်ငါ၏လူတိုကို မညှဉ်းဆဲမည်အကြောင်း
ထိုမြေသည်ဣသရေလပြည်၌ မင်းသာပိုင် သောမြေဖြစ်ရမည်။ ကြွင်းသောမြေကို ဣသရေလအမျိုးအနွယ်
အသီးသီးတို့အားပေးရမည်။

[၉]အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့
ရောင့်ရဲသောစိတ်ရှိကြလော့။ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း လုယူခြင်းအမှုတို့ကို ကိုပယ်ရှား၍ တရားသောအမှု
ဟုတ်မှန်သောအမှုတို့ကိုပြုကြလော့။ နောက်တဖန်ငါ၏ လူတို့ကို မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ကြနှင့်ဟု
ထာဝရဘုရားက မိန့်တော်မူ၏။ [၁၀]မှန်သောချိန်ခွင် မှန်သောဖေါ မှန်သောဗတ်တို့ကိုသုံး ရကြမည်။
[၁၁]ဖေါနှင့်ဗတ်သည် အညီအမျှရှိရမည်။ နှစ်ပါးသည် ဟောမဲကိုအမှီပြု၍ ဖေါသည်တဟောမဲတွင် ဆယ်စုတစ်စု
ဗတ်သည် တဟောမဲတွင် ဆယ်စုတစ်စုရှိမည်။ [၁၂]ဂေရာနှစ်ဆယ်သည် တကျပ် အကျပ်ခြောက်ဆယ်ကို
တမာနေရှိရမည်။

[၁၃]ချီးမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာပြုသောအခါ ဂျုံဆန်ဖြစ်စေ မုယောဆန်ဖြစ်စေ တဟောမဲတွင်တဩမဲကို
ပူဇော်ရမည်။ [၁၄]ဆီနှင့်ဆိုင်သော ပညတ်ဟူမူကား တကောရတွင် ဗတ်ဆယ်စုတစ်စုကို ပူဇော်ရမည်။
တဟောမဲသည် ဆယ်ဗတ်ဖြစ်သောကြောင့် တကောရသည် ဆယ်ဗတ်ဖြစ်သတည်း။ [၁၅]သူတို့အပြစ်ကို

ဖြေခြင်းငှါ ဣသရေလကျက်စားရာ ရေများသောအရပ်၌ ရှိသောသိုးနှစ်ရာတွင် သိုးသငယ်တကောင်ကို
ဘော်ဇဉ်ပူဇော် သက္ကာနှင့်တကွမီးရှို့ရာယဇ် မိဿဟာယဇ်တို့ကကိုပူဇော်ကြရမည်
ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်။ ၁၆ထိုသို့ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာကို ပြည်ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်
ဣသရေလမင်းသားတို့အား ဆက်ကြရမည်။ ၁၇မင်းသားသည်လည်း ပွဲသဘင်နေ့ လဆန်းနေ့ ဥပုသ်နေ့
ဣသရေလအမျိုး ပရိတ်သတ်စည်းဝေးသော နေ့ရက်အ စဉ်အတိုင်း မီးရှို့ရာယဇ် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ
သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ တို့ကိုပူဇော်ရမည်။ ဣသရေလ အမျိုး၏အပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါ အပြစ်ဖြေရာယဇ်
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ မီးရှို့ရာယဇ် မိဿဟာယ ယဇ်ကိုလည်းပူဇော်ရမည်။

၁၈အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ပဌမလတရက်နေ့တွင် အပြစ်မပါ
အသက်ပျိုသောနွားထီး တကောင်ကိုယူ၍ သန့်ရှင်းရာဌာနကို စင်ကြယ်စေရမည်။ ၁၉ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်အသွေး အချို့ကို ယူ၍အိမ်တော်တိုင်၌၎င်း ယဇ်ပလ္လင်အောက်
ထစ်လေးထောင့်၌၎င်း၊ အတွင်းတံတိုင်း တံခါးတိုင်၌၎င်း ထည့်ရမည်။ ၂၀ထိုမှတပါး မှားယွင်းသောသူနှင့်
မိုက်သောသူအတွက် ခုနစ်ရက်နေ့တွင် ထိုနည်းတူပူဇော်၍ အိမ်တော်အတွက် အပြစ်ဖြေရာ
မင်္ဂလာကိုပြုရမည်။

၂၁ပဌမလ တစ်ဆယ့်လေးရက်နေ့တွင် ပသခါပွဲကိုခံရမည်။ ခုနစ်ပတ်လုံး ပွဲခံစဉ်တွင်
တဆေးမဲ့မုန့်ကိုသာ စားရမည်။ ၂၂ထိုနေ့၌ မင်းသားသည် ကိုယ်ဘို့၎င်း ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို၎င်း
နွားထီးတကောင်ကို အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ပူဇော်ရမည်၊ ၂၃ပွဲနေ့ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအား
မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ နွားထီးခုနစ်ကောင် အပြစ်မပါသော သိုးထီးခုနစ်ကောင်ကို၎င်း အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ဘို့ဆိတ်သငယ် တစ်ကောင်ကို၎င်း နေ့တိုင်းပူဇော်ရမည်။ ၂၄နွားဖြစ်စေ သိုးဖြစ်စေ
တကောင်တကောင်နှင့် ပါရသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ မုန့်ညက်တဧဖါ ဆီတဟိန်ကို ပြင်ဆင်ရမည်။
၂၅သတ္တမလ တဆယ်ငါးရက်နေ့တွင် ပွဲခံ၍ယခင်အပြစ် ဖြေရာယဇ် မီးရှို့ရာယဇ် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ
ဆီပူဇော်သက္ကာပြုသည် အတိုင်းခုနစ်ပတ်လုံး ပြုရမည်။

၄၆

၁အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား အရှေ့တို့မျက်နှာပြုသော အတွင်းတန်တိုင်းတံခါးကို
အလုပ်လုပ်သောနေ့ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး ပိတ်ထားရမည်။ ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့၌ ဖွင့်ထားရမည်။
၂မင်းသားသည် ထိုတံခါးမုတ်ဖြင့် ဝင်၍ တံခါးတိုင်အနားမှာ ရပ်နေရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
မင်းသားမီးရှို့ရာယဇ် မိဿဟာရယဇ်တို့ကို ပူဇော်၍ သူသည်တံခါးခုံ၌ ဦးညွှတ်ချပြီးမှ
ပြင်သို့ထွက်သွားရမည်။ ၃သို့ရာတွင် ညဦးယံ မရောက်မှီ ထိုတံခါးကိုမပိတ်ရ။ ထိုနည်းတူ ဥပုသ်နေ့နှင့်
လဆန်းနေ့တို့၌ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ထိုတံခါးဝအနားမှာ ထာဝရားရှေ့တော်တွင် ဦးညွှတ်ချရကြမည်။
၄ဥပုသ်နေ့၌ မင်းသားသည် မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခြောက်ကောင် အပြစ်မပါသော
သိုးထီးတကောင်ကို ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ ရမည်။ ၅ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့
သိုးထီးတကောင်နှင့် မုန့်ညက်တစ်ဧဖါ ဆီတဟိန်ကို၎င်း သိုးသူငယ် နှင့်အလိုရှိသမျှကို၎င်း ပူဇော်ရမည်။
၆လဆန်းနေ့၌ အပြစ်မပါသော နွားထီးတကောင် သိုးသူငယ် ခြောက်ကောင် သိုးထီးတကောင်ကို
ပူဇော်ရမည်။ ၇ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ နွားတကောင်နှင့် မုန့်ညက်တဧဖါ သိုးတကောင်နှင့် တဧဖါ
သိုးသငယ်နှင့်အလို ရှိသမျှကို၎င်း မုန့်ညက်တဧဖါနှင့် ဆီတဟိန်ကို၎င်း ပူဇော်ရမည်။

၈မင်းသားဝင်သောအခါ အရှေ့တံခါးမုတ်ဖြင့်ဝင်ရမည်။ ထိုတံခါးမုတ်ဖြင့်လည်း ထွက်ရမည်။
၉ပြည်သူပြည် သားတို့သည် ဓမ္မပွဲခံချိန်ကာလ၌ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ဝင်သောအခါ ဦးညွှတ်ချခြင်းငှါ
မြောက်တံခါးဖြင့်ဝင်သော သူသည်တောင်တံခါးဖြင့် ထွက်ရမည်။ တောင်တံခါးဖြင့် ဝင်သောသူသည်
မြောက်တံခါးဖြင့် ထွက်ရမည်။ ဝင်သောတံခါးဖြင့်မထွက်ရ။ ဝင်သောတံခါး တဘက်တချက်၌ရှိသော

တံခါးဖြင့်ထွက်ရမည်။ ၁၀ပြည်သားတို့တွင် မင်းသားဖြစ်သောသူသည် သူတို့ဝင်သောအခါ ဝင်ရမည်။
၁၁သူတို့ထွက်သောအခါ ထွက်ရမည်။ ပွဲခံ၍ ပရိတ်သတ် စည်းဝေးရာ ကာလ၌ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့
နွားတကောင်နှင့် မုန့်ညက်တဖေါ၊ သိုးတကောင် နှင့်တဖော သိုးသငယ်နှင့်အလိုရှိသမျှကိုင်း
မုန့်ညက်တဖေါနှင့် ဆီတဟိန်ကိုင်း ပူဇော်ရမည်။ ၁၂မင်းသားသည် အလိုလိုပြုသော် မီးရှို့ရာယဇ်
မိဿဟာရယဇ်ကို မိမိအလိုအလျောက် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာ ပြုသောအခါ အရှေ့
သို့မျက်နှာပြုသော တံခါးကိုဖွင့်ရမည်။ သူသည်ဥပုသ်နေ့၌ မီးရှို့ရာယဇ် မိဿဟာရယဇ်ကို ပူဇော်သကဲ့
သို့ပူဇော်ရမည်။ ပူဇော်ပြီးမှထွက်သွား၍ တံခါးကိုပိတ်ထားရမည်။

၁၃နေ့တိုင်းအစဉ် ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့အပြစ်မပါ
အခါမလည်သောသိုးသငယ်တစ်ကောင်ကို နံနက်အချိန်၌ ပူဇော်ရမည်။ ၁၄နံနက်တိုင်းအစဉ် ထိုသိုးသငယ်နှင့်
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ မုန့်ညက်တဖေါတွင် ခြောက်စုတစ်စုကိုင်း မုန့်ညက်နှင့် ရောရသော
ဆီလေးလောဃကိုင်း ပူဇော်ရမည်။ ဤရွေ့ကား ထာဝရဘုရားအား အစဉ်အမြဲပြုရသော
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ တရားပေတည်း။ ၁၅ထိုသို့မီးရှို့ရာယဇ်ကို နံနက်တိုင်းအစဉ်မပြတ် ပူဇော်စရာဘို့
သိုးသငယ်ကိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့် ဆီကိုင်းပြင်ဆင်ရမည်။

၁၆အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား မင်းသားသည် မိမိသား၌လက်ဆောင်
တစုံတခုကိုပေးလျှင် ထိုလက်ဆောင်သည် အမွေဥစ္စာဖြစ်၍ သားတော်သည် အမွေခံလျှက် သိမ်းယူရမည်။
၁၇မိမိကျွန်၌ အမွေဥစ္စာလက်ဆောင် တစုံတခုကိုပေးလျှင်မူကား၊ လွတ်ရာနှစ်သက္ကရာဇ်တိုင်ရုံမျှသာ
ထိုကျွန်သည်ပိုင်ရမည်။ နောက်မှမင်းသားလက်သို့ပြန်ရောက်ရမည်။ သားမူကားအစဉ်အမြဲ အမွေခံရမည်။
၁၈ထိုမှတပါး မင်းသားသည် ပြည်သားအမွေမြေကို အနိုင်အထက်ယူ၍ မြေရှင်ကိုမနှင့်ထုတ်ရ။
မိမိပိုင်သောမြေထဲက မိမိသားတို့အား အမွေပေးရမည်။ ငါ၏လူတို့သည် မိမိတို့ပိုင်သောအမွေမြေ၌ မနေရဘဲ
အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေခြင်းငှါ မပြုရ။

၁၉ထိုနောက်မှ တခါးအနား၌ရှိသော ဝင်ဝဖြင့်ငါ့ကိုဆောင်သွား၍ မြောက်သို့မျက်နှာပြုသော
ယဇ်ပုရောဟိတ် သန့်ရှင်းသောအခန်းများထဲသို့ သွင်းသဖြင့် အနောက်ဘက်၌ရှိသော အရပ်တခုကိုငါမြင်၏။
၂၀ဤအရပ်ကား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို
ပြုတ်၍ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ဖုတ်ရသောအရပ်ဖြစ်၏။ လူများကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ထိုအရာတို့ကို
ပြင်တန်တိုင်း ထဲသို့မထုတ်ကြရ ဟုငါ့အားကြောဆို၏။ ၂၁တဖန် ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့ ငါ့ကိုခေါ်သွင်း၍
တန်တိုင်းထောက်လေးထောက်တို့ကို ရှောက်သွားစေသဖြင့် ထိုလေးထောက်တို့၌ တန်တိုင်းငယ်
တခုစီရှိသည်ကို ငါမြင်၏။ ၂၂ထိုတန်တိုင်းငယ်တို့သည် အလျားအတောင်လေးဆယ်
အနံအတောင်သုံးဆယ်ရှိ၍ အတိုင်းအရှည် တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ကြ၏။ ၂၃ထိုလေးထောက်တို့အတွင်း
ပတ်လည်၌ ချက်ပြုတ်စရာဘို့ အစဉ်အတိုင်း ခုံလောက်တန်းများ ရှိကြ၏။ ၂၄ဤအရပ်တို့ကား
အိမ်တော်အမှုစောင့်တို့သည် လူများပူဇော်သော ယဇ်ကောင်တို့ကို ပြုတ်ရသော အရပ်ဖြစ်ကြ သည်ဟု
ငါ့အားပြောဆို၏။

၄၇

၁ထိုနောက်မှ အိမ်တော်တံခါးသို့ တဖန်ငါ့ကိုဆောင်ခဲ့၍ တံခါးခုံအောက်မှ
အရှေ့ဘက်သို့ထွက်သောရေကို ငါမြင်၏။ အိမ်တော်ဦးသည် အရှေ့သို့မျက်နှာပြု၍ ရေသည်အိမ်တော်တံခါးခုံ
လက်ယာအောက် ယဇ်ပလ္လင်တော် တောင်ဘက်မှစီးသွားလေ၏။ ၂တဖန်မြောက်တံခါးလမ်းဖြင့် ငါ့ကိုထုတ်၍
အပြင်၌ဝိုင်းသွားလျက် အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုသော အပြင်တံခါးလမ်းဝသို့ ရောက်သောအခါ လက်ျာဘက်မှ
စီးသောရေကိုငါမြင်၏။ ၃ကြိုးကိုကိုင်သောသူသည် အရှေ့သို့သွားပြီးလျှင် အတောင်တစ်ထောင်
စေ့အောင်တိုင်း၍ ငါ့ကိုရေကူးစေ၏။ ရေသည် ဖမျက်သို့မှီလေ၏။ ၄တဖန်အတောင်တစ်တောင် စေ့အောင်

တိုင်း၍ရေကူးစေပြန်လျှင် ရေသည် ဒူးကိုမှီလေ၏။တဖန်အတောင်တစ်ထောင်စေ့အောင်တိုင်း၍ ရေကူးစေပြန်လျှင် ရေသည်ခါးကိုမှီ လေ၏။ [၅]တဖန်အတောင် တတောင်စေ့အောင် တိုင်းသောအခါ မကူးနိုင်သောမြစ်ဖြစ်လေ၏။ ရေထသောကြောင့် နင်း၍မကူးနိုင်၊ ခြေထောက်၍ မမှီဘဲ ကူးရသောမြစ်ဖြစ်၏။ [၆]ထိုသူကား အချင်းလူသား၊ဤအရာကို မြင်ပြီမဟုတ်လောဟု ပြောပြီးမှတဖန် ငါ့ကိုခေါ်သွား၍ မြစ်နားသို့ပြန်စေ၏။ [၇]ပြန်စဉ်အခါ မြစ်နားနှစ်ဘက်၌ များစွာသောအပင်တို့ကို ငါမြင်၏။ [၈]ထိုသူကလည်း ဤရေသည် အရှေ့သို့စီး၍ တောကိုရောက်ပြီးမှ အိုင်ထဲသို့ဝင်တတ်သောအားဖြင့် အိုင်ရေသည် ချိုလိမ့်မည်။[၉]အသက်ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်သော သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုမြစ်ရေရောက်သမျှသော အရပ်တို့၌ အသက်ရှင်၍ အလွန်များစွာသောငါးတို့လည်း ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုမြစ်ရေသည် ချိုသောကြောင့် ရောက်သမျှ သောအရပ်တို့၌ သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့သည် အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည်။ [၁၀]အိုင်နားမှာတံငါတို့သည် ရပ်၍အင်္ဂဒိရွာမှစ၍ ဧနေဂလိမ်ရွာတိုင်အောင် ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချရာ အရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါးအမျိုးမျိုးတို့သည် မဟာပင်လယ်ငါး ကဲ့သို့အလွန်များပြားကြ လိမ့်မည်။ [၁၁]ရွှံ့ဘွက်ရေနှင့် ရွှံ့အိုင်ရေမူကားမချို၊ အစဉ်ငန်ရလိမ့်မည်။ [၁၂]မြစ်ကမ်းနား နှစ်ဘက်၌ စားစရာကောင်းသောအသီး အပင်အမျိုးမျိုးပေါက်ကြလိမ့်မည်။ အရွက်လည်းမညှိုးနွမ်းရ၊ အသီးလည်း မပြတ်ရ။ လတိုင်းအစဉ် နုသောအသီးကိုသီးလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုရေသည် သန့်ရှင်းရာ ဌာနထဲကထွက်သတည်း။ အသီးသည်စား စရာအဘို့ ဖြစ်သည်။ အရွက်သည်လည်း အနာရောဂါ ငြိမ်းစေရာ ဘို့ဖြစသည်ဟုငါ့အား ပြောဆို၏။

[၁၃]အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဣသရေလအမျိုး တဆယ်နှစ်မျိုး အမွေခံရသော မြေအပိုင်းအခြား ဟူမူကား ယောသပ်သည်မြေအပိုင်းအခြား နှစ်ခုကိုယူရမည်။ [၁၄]ဘိုးဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆိုသည်အ တိုင်း ငါပေးရသောထိုမြေသည် သင်တို့အမွေဖြစ်၍ သင်တို့သည် အချင်းချင်းအမွေခံရလိမ့်မည်။ [၁၅]မြေမြောက်ဘက် အပိုင်းအခြားသည် မဟာပင်လယ်တဖက်တချက်၊ လေသဟုန်လမ်း၊ ဇေဒဒ်လမ်းသို့လိုက်လျက်၊ [၁၆]ဟာမတ်မြို့ နှင့်ဗေရောသာမြို့ကိုရှင်း ဒမာသက်နယ်နှင့်ဟာမတ်နယ်စပ်ကြားမှာ သိဗရိန်မြို့ကိုရှင်း ဟောရန်မြို့ အနားမှာ ဟာဇာဟတ္တိကုန် မြို့ကိုရှင်းဝိုင်း၍၊ [၁၇]တဖန်ပင်လယ်နှင့်ကွာပြီးမှ ဒမာသက်နယ်အနား၍ ဟာဇရေနန်မြို့ မြောက်ဘက်၌ဇိဖြုန်မြို့ ဟာမတ်မြို့ပါရမည်။ ဤရွေ့ကား မြောက်ဘက်အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။ [၁၈]အရှေ့ဘက် အပိုင်းအခြားသည် ဟောရန်မြို့ ဒမာသတ်မြို့ ဂိလဒ်ပြည် ယော်ဒန်မြစ်နား ဣသရေလပြည်နယ်ကို လျှောက်၍ အရှေ့ပင်လယ်၌ဆုံးရမည်။ ဤရွေ့ကား အရှေ့ဘက်အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။ [၁၉]တောင်ဘက်အပိုင်း အခြားသည် တာမမြို့မှစ၍ ကာဒေရှမြို့ မေရိဘာရေတိုင်အောင်ရှင်း မဟာပင်လယ်ထဲသို့ ဝင်သောမြစ်တိုင်အောင်ရှင်း လျှောက် သွားရမည်။ ဤရွေ့ကား တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားပင် ဖြစ်သတည်း။ [၂၀]အနောက်ဘက်၌ မဟာပင်လယ်သည် တောင်ဘက်မှစ၍ ဟာမတ်မြို့တဘက်တချက်တိုင်အောင် ပိုင်းခြားလျက်ရှိရမည်။ ဤရွေ့ကား အနောက်ဘက် အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။

[၂၁]ထိုမြေသည် ဣသရေလအမျိုး အသီးအသီးတို့အားဝေပေးရမည်။ [၂၂]အမျိုးသားချင်း အမွေခံဘို့ကိုရှင်း သင်တို့တွင်နေ၍ သားသမီးဖွားမြင်သော တပါးအမျိုးသားချင်း အမွေခံဘို့ရှင်း စားရေးတံချ၍ မြေကိုဝေခွဲရမည်။ ထိုတပါးအမျိုးသားတို့ကို ပြည်၌ဖွားမြင်သောဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ သူတို့သည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ နှင့်အတူမြေကို အမွေခံကြလိမ့်မည်။ [၂၃]တပါးအမျိုးသား နေလေရာရာခရိုင်၌ သူ့အမွေခံစရာမြေကို ပေးရမည်ဟုအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁ဣသရေလအမျိုး ခရိုင်စုအမည်ကား မြောက်ဘက်၌ဟေသလုန်လမ်းနှင့် ဟာမတ်လမ်းနား ဟာဇာရေနန်မြို့ပါလျက် ဒမာသတ်မြို့နယ်မြောက် ဟာမတ်မြို့တိုင်အောင်ငင်း အရှေ့ဘက်မှသည် ပင်လယ်တိုင်အောင်ငင်း ဒန်ခရိုင်ရှိရမည်။ ၂ဒန်ခရိုင်အနား အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် အာရှာခရိုင် ရှိရမည်။ ၃အာရှာခရိုင်အနား အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် နဿလိခရိုင်ရှိရမည်။ ၄နဿလိခရိုင် အနား အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် မနာရှည်ခရိုင်ရှိရမည်။ ၅မနာရှေခရိုင်အနား အရှေ့ဘက်မှတည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ဖေရိမ်ခရိုင်ရှိရမည်။ ၆ဖေရိမ်ခရိုင်အနား အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ရုဗင်ခရိုင်ရှိရမည်။ ၇ရုဗင်ခရိုင်အနား အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ယုဒခရိုင်ရှိရမည်။

၈ယုဒခရိုင်အနား အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် သင်တို့ပူဇော်ရသော မြေကွက်ရှိရမည်။ ထိုမြေအနံကား ကျူလုံးအပြန်နှစ်သောင်း ငါးထောင်အလျားကား အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ခရိုင်အလျားနှင့်ညီရမည်။ ထိုမြေအတွင်း၌ သန့်ရှင်းရာဌာနရှိရမည်။ ၉ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရသော မြေကွက်မူ ကား အလျားနှစ်သောင်းငါးထောင် အနံတစ်သောင်းရှိရမည်။ ၁၀ထိုသန့်ရှင်းသောပူဇော်သက္ကာသည် ယဇ်ပုရော ဟိတ်တို့ဖြစ်၍။ မြောက်ဘက်၌အလျားနှစ်သောင်း ငါးထောင် အနောက်ဘက်၌အနံတစ်သောင်း အရှေ့ဘက်၌ အနံတသောင်း တောင်ဘက်၌အလျားနှစ်သောင်းငါးထောင် ကျယ်၍ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနသည် ထိုအကွက်အလယ်၌ ရှိရမည်။ ၁၁ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လမ်းလွဲသောအခါ လေဝိလူကဲ့သို့လမ်းမလွဲပါ။ ငါ့အမှုကိုအစဉ်ဆောင်၍ သန့်ရှင်းသောဇာဒုတ်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ဘို့ဖြစ်သည်။ ၁၂လေဝိလူနေရာ မြေအနားမှာ ထိုသို့ပူဇော်သော မြေသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အဘို့ အလွန်သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်ရမည်။ ၁၃ယဇ်ပုရောဟိတ် မြေအနားမှာလေဝိလူနေရာမြေကွက် အလွတ်သည် အလျားနှစ်သောင်းငါးထောင် အနံတစ်သောင်းရှိရမည်။ ၁၄ထိုမြေသည် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောကြောင့် လေဝိလူတို့သည် မြေကိုမရောင်းရ။ အဦးသီးသော အသီးကိုအခြား သောဥစ္စာနှင့် မဖယ်ရ။ အဘိုးနှင့် မရောင်းရ။

၁၅နှစ်သောင်းငါးထောင်အနားမှာ ကြွင်းသေးသောမြေငါးထောင်သည် လူနေရာမြို့နှင့် မြို့နယ်တည်စရာ ဘို့ဖြစ်၍။ ထိုမြေအလယ်၌ မြို့တည်ရမည်။ ၁၆မြို့အတိုင်းအရှည်ကား မြောက်ဘက်၌ လေးထောင့်ငါးရာ ရှေ့ဘက်၌လေးထောင့်ငါးရာ တောင်ဘက်၌လေးထောင့်ငါးရာ အနောက်ဘက်၌လေးထောင့်ငါးရာ ရှိရမည်။ ၁၇မြို့နယ် ကား မြောက်ဘက်၌ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်၊ တောင်ဘက်၌ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်၊ အရှေ့ဘက်၌ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်၊ အနောက်ဘက်၌ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်ရှိရမည်။ ၁၈သန့်ရှင်းသောမြေအနားမှာ အလျား၌ကြွင်းသော အရှေ့ဘက်၌တသောင်း အနောက်ဘက်၌ တသောင်းရှိသောမြေ၌အသီးသည် မြို့အမှုစောင့်သောသူတို့ စားစရာဘို့အတွက်ဖြစ်ရမည်။ ၁၉မြို့အမှုစောင့်တို့ကို ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းထဲက ရွေးကောက်ရမည်။ ၂၀ပူဇော်သောမြေကွက် အပေါင်းကား အလျားနှစ်သောင်း ငါးထောင် အနံနှစ်သောင်းငါးထောင်ကျယ်၍ မြို့နယ်ပါလျက် သန့်ရှင်းသော စတုရန်းမြေကို ပူဇော်ရမည်။

၂၀ထိုသန့်ရှင်းသောပူဇော်သက္ကာမြေနှင့် မြို့နယ်နှစ်ဘက်၌ကြွင်း၍ ရှေ့ဘက်၌နှစ်သောင်းငါးထောင် အနောက်ဘက်၌ နှစ်သောင်းငါးထောင်ကျယ်သော မြေစွန်းနှစ်ကွက်တို့သည် မင်းသားအဘို့ဖြစ်ရမည်။ သန့်ရှင်းသောပူဇော်သက္ကာမြေနှင့် အိမ်တော် ၏သန့်ရှင်းရာဌာနသည် ထိုနှစ်ကွက်စပ်ကြားတွင် နေရာကျရမည်။ ၂၂ထိုသို့စပ်ကြားမှာကျသော လေဝိလူနေရာအပိုင်းအခြား မြို့နယ်အပိုင်းအခြားနှင့် ပြင်ဘက်နှစ်ဘက် ယုဒခရိုင် ဗယ်ာမိန် ခရိုင်စပ်ကြားမှာ ကျသောမြေရှိသမျှသည် မင်းသားအဘို့ဖြစ်သည်။

၂၃ ကြွင်းသောဣသရေလခရိုင် ဟူမူကား အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင်
ဗယ်္ယာမိန်ခရိုင် ရှိသည်။ ၂၄ဗယ်္ယာမိန်ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင်
ရှိမောင်ခရိုင်ရှိရမည်။ ၂၅ရှိမောင် ခရိုင်အနား အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက် တိုင်အောင်
ဣသခါရိုင်ရှိရမည်။ ၂၆ဣသခါခရိုင်အနား အရှေ့ ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင်
ဇာဗုလုန်ခရိုင်ရှိရမည်။ ၂၇ဇာဗုလုန်ခရိုင်အနား အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင်
ဂဒ်ခရိုင်ရှိရမည်။ ၂၈ဂဒ်ခရိုင်တောင်ဘက် အပိုင်းအခြားသည် တာမာမြို့မှစ၍ ကာဒေရှမြို့
မေရိဘရေတိုင်အောင်၎င်း၊ မဟာပင်လယ်ထဲသို့ဝင်သောမြစ်တိုင်အောင်၎င်း ရှောက်သွားရမည်။
၂၉ဤရွေ့ကား ဣသရေလအမျိုးအနွယ်ကို အမွေခံစရာအဘို့ စာရေးတံချ၍ ဝေရသောမြေ၌ ဤရွေ့ကား
သူတို့ပိုင်းခြား၍ နေရသော ခရိုင်အသီးသီးဖြစ်သည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်။
၃၀မြို့မှထွက်ရာတံခါးများဟူသည်ကား မြို့မြောက်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာကျယ်၍၊ ၃၁မြို့တံခါးသည်
ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့ အမည်ကိုဆောင်လျက် မြောက်ဘက်၌ရုဗင်တံခါး၊ ယုဒတံခါး၊ လေဝိတံခါး
တည်းဟူသော တံခါးသုံးပေါက်ရှိရမည်။ ၃၂မြို့အရှေ့ဘက်၌ လေးထောင့်ငါးရာကျယ်၍ ယောသပ်တံခါး၊
ဗယ်္ယာမိန်တံခါး၊ ဒန်တံခါး တည်းဟူသော တံခါးသုံးပေါက်ရှိရမည်။ ၃၃မြို့တောင်ဘက်၌
လေးထောင့်ငါးရာကျယ်၍ ရှိမောင်တံခါး၊ ဣသခါတံခါး၊ ဇာဗုလုန်တံခါး တည်းဟူသောတံခါးသုံးပေါက်
ရှိရမည်။ ၃၄မြို့အနောက်ဘက်၌ လေးထောင့် ငါးရာကျယ်၍ ဂဒ်တံခါး၊ အာရှာတံခါး၊ နဿလိတံခါးတည်း
ဟူသောတံခါး သုံးပေါက်ရှိရမည်။ ၃၅ထိုသို့မြို့ ပတ်လည် အတိုင်းအရှည်ကား
တစ်သောင်းရှစ်ထောင်ရှိရလိမ့်မည်။ တည်သောနေ့မှစ၍ ထိုမြို့ကို ယေဟောဝါရှမ္မ အမည်ဖြင့်ခေါ်တွင်
ရလိမ့်သတည်း။

ပရောဖတ်ယေဇကျေလစီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်း။

THE BOOK OF DANIEL.

၁

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေရုရှလင်မြို့
သို့ ချီလာ၍ ဝန်းရံလေ၏။ ၂ထာဝရဘုရားသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်မှစ၍ ဗိမာန်တော်တန်ဆာ
အချို့တို့ကို နေဗုခဒ်နေဇာလက်သို့ အပ်နှံတော်မူ၍၊ ထိုတန်ဆာများကို နေဗုခဒ်နေဇာမင်းသည်
ရှိနာပြည်၌ရှိသော မိမိဘုရား၏ ကျောင်းသို့ ယူသွားပြီးလျှင်၊ ရွှေတိုက်၌သွင်းထားတော်မူ၏။
၃ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် မိန်းမစိုးအုပ် အာရှပေနတ်ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ ၄မကောင်းသော
လက္ခဏာကင်းလျက်၊ လှသောအဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကောင်းသောဉာဏ်နှင့်တကွ အထူးထူး
အပြားပြားသော အတတ်ပညာများ ကို လေ့ကျက်၍၊ နန်းတော်၌အမှုထမ်းခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သော
လူပျိုတို့ကို ဣသရေလမင်းမျိုးမင်းသားထဲက ရွေးကောက်၍၊ ခါလဒဲဘာသာအတတ်ကို သင်စေဟု
အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၅ပွဲတော်မှကြွင်းသောအစာနှင့် သောက်တော် မူသော စပျစ်ရည်ကို နေ့တိုင်းပေး၍
သုံးနှစ်ကျွေးမွေးပြီးမှ၊ အမှုတော်ထမ်းရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူ၏။ ၆ထိုသူတို့တွင် ယုဒအမျိုးသား
ဒံယေလ၊ ဟာနနိ၊ မိရှေလ၊ အာဇရိတို့သည် ပါကြ၏။ ၇မိန်းမစိုးအုပ်သည် ထိုသူတို့ကို အမည်နာမလဲ၍၊
ဒံယေလကို ဗေလတရှာဇာ၊ ဟာနနိကို ရှာဒရက်၊ မိရှေလကိုမေရှက်၊ အာဇရိကို အဗေဒနေဂေါ ဟု၊
အသီးအသီးအမည်သစ်ကို ပေး၏။

၈ဒံယေလမူကား၊ ပွဲတော်မှကြွင်းသောအစာနှင့် သောက်တော်မူသော စပျစ်ရည်ကို မသောက်
မစားဘဲ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုရှောင်မည်ဟု အကြံရှိ၍၊ မိမိကိုမညစ်ညူးစေမည်အကြောင်း၊ မိန်းမစိုးအုပ်ကို
ခွင့်တောင်း၏။ ၉ဘုရားသခင် ပြုပြင်တော်မူသောအားဖြင့်၊ မိန်းမစိုးအုပ်သည် ဒံယေလကိုအလွန်ချစ်
သနားသော်လည်း၊ ၁၀ငါ့သခင် ကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ မိန်းမစိုးအုပ်ခန့်ထားသော စားတော်ကဲကိုငါကြောက်၏။
သင်တို့အစားအသောက်ကို စီရင်တော်မူပြီ။ သင်တို့မျက်နှာသည် အရွယ်တူလူပျိုတို့၏မျက်နှာလောက်
အဆင်းမလှသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့အ တွက် ငါသည်ရာဇဝတ်သင့်၍ အသက်မလွတ်၍ဟု
ဒံယေလကိုပြောဆို၏။ ၁၁ထိုအခါ ဒံယေလ၊ ဟာနနိ၊ မိရှေလ၊ အာဇရိတို့ကို ကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ
မိန်းမစိုးအုပ်ခန့်ထားသော စားတော်ကဲကို ဒံယေလက၊ ၁၂အကျွန်ုပ်တို့ စားသောက် စရာဘို့
ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် ရေကိုသာ ဆယ်ရက်ပတ်လုံးပေးစမ်းပါ။ ၁၃ထိုနောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့မျက်နှာနှင့် ပွဲတော်မှ
ကြွင်းသောအစာကို စားသောလူပျိုတို့၏မျက်နှာကို သခင်ရှေ့၌ စစ်တော်မူပါစေ။ ကိုယ်တော်တိုင်မြင်ပြီးမှ၊
အကျွန်ုပ် တို့ကို စီရင်တော်မူပါဟုပြောလျှင်၊ ၁၄စားတော်ကဲသည် ဝန်ခံ၍ ဆယ်ရက်စုံစမ်းလေ၏။
၁၅ဆယ်ရက်စေ့လျှင် သူတို့ မျက်နှာသည် ပွဲတော်မှကြွင်းသော အစာကိုစားသော လူပျိုအပေါင်းတို့၏
မျက်နှာထက်အဆင်းလှ၍ ဖွံ့ဝလျက်ရှိ၏။ ၁၆ထိုအခါ စားတော်ကဲသည် သူတို့အစာကိုငင်း၊ သူတို့သောက်ဘို့
စပျစ်ရည်ကိုငင်း ရုပ်သိမ်း၍၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက် နှင့်သာ ကျွေးမွေး၏။ ၁၇ဘုရားသခင်သည် ထိုလုလင်
လေးယောက်တို့အား အထူးထူးသော သိပ္ပံအတတ်ပညာ တို့ကို သိစေခြင်းငှါ၊ ထိုးထွင်း၍နားလည်နိုင်သော
ဉာဏ်သတ္တိကို ပေးသနားတော်မူ၏။ ဒံယေလသည်လည်း ဗျာဒိတ်ရူပါရုံနှင့် အိပ်မက်ကိုနားလည်နိုင်သော
ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။

၁၈နန်းတော်သို့သွင်းစေငှါ ချိန်းချက်တော်မူသော အချိန်ရောက်သော်၊ မိန်းမစိုးအုပ်သည် လုလင်များ
တို့ကို ခေါ်၍ နန်းတော်သို့သွင်းလေ၏။ ၁၉ရှင်ဘုရင်သည် ထိုလုလင်တို့နှင့် ဆွေးနွေးမေးမြန်းတော်မူပြီးလျှင်၊
ဒံယေလ၊ ဟာနနိ၊ မိရှေလ၊ အာဇရိတို့နှင့်တူသော တယောက်မျှမရှိသောကြောင့်၊ သူတို့သည် အထံတော်၌
ခစားရသောအခွင့်အရာ ကိုရကြ၏။ ၂၀ရှင်ဘုရင်မေးတော်မူသမျှသော အတတ်ပညာကို ထိုလုလင်တို့သည်

နိုင်ငံတော်၌ ရှိသမျှသော မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်များထက်သာ၍ ဆယ်ဆတတ်ကြသည်ကို တွေ့မြင်
တော်မူ၏။ ၂၁ဒံယေလသည် ကုရုမင်းကြီး နန်းစံပဌမနှစ်တိုင်အောင် ရှိနေသတည်း။

၂

၁နေဗုခဒ်နေဇာမင်းသည် နန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊ အိပ်မက်ကိုမြင်တော်မူ၍ ထိတ်လန့်ခြင်းစိတ်
ရှိသောကြောင့် စက်တော်မခေါ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ၂အိပ်မက်တော်ကို ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ မာဂုပညာရှိ၊
ဗေဒင်တတ်၊ သူပြုဆရာ၊ ခါလဒဲ ဆရာတို့ကိုခေါ်ချေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်
အထံတော်သို့ ရောက်လာကြသည်ရှိသော်၊ ၃ရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည် အိပ်မက်မြင်ပြီ။ ထိုအိပ်မက်ကိုမသိ၊
နားမလည်သည်ဖြစ်၍ စိတ်မအီမသာရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄ခါလဒဲ ပညာရှိတို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊
အသက်တော်အစဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။ အကျွန်ုပ်တို့အား အိပ်မက်ကိုမိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်
အနက်ကိုဘော်ပြပါမည်ဟု၊ ရှုရိဘာသာဖြင့် လျှောက်ကြ၏။ ၅ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါအမိန့်တော် ရှိပြီ။
ထိုအိပ်မက်နှင့်အနက်ကို သင်တို့မဘော်မပြလျှင်၊ သင်တို့ကို အပိုင်းပိုင်းစဉ်းမည်။ သင်တို့အိမ်များကိုလည်း
နောက်ချေးပုံဖြစ်စေမည်။ ၆အိပ်မက်နှင့်အနက်ကို ဘော်ပြလျှင်၊ ဆုလပ်သပ်ပကာ၊ ဂုဏ်အသရေများကို
ငါပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ အိပ်မက်နှင့်အနက်ကို ငါ့အားဘော်ပြကြဟု၊ ခါလဒဲပညာရှိတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။
၇ထိုသူတို့က၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မြင်မက်တော်မူချက်ကို အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်
အနက်ကိုဘော်ပြပါမည်ဟု တဖန်လျှောက်ကြပြန်လျှင်၊ ၈ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့အမိန့်တော် ရှိပြီးသောကြောင့်၊
သင်တို့သည် နေ့ရက်အချိန်ကာလ ကြာစေခြင်းငှါ၊ ရွေ့ချင်သည်ကို ငါအမှန်သိ၏။ ၉အိပ်မက်ကို
ငါ့အားမဘော်မပြလျှင်၊ သင်တို့သည် အကြံတခုတည်းသာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလပြောင်း လဲသည်တိုင်အောင်၊
ငါ့ရှေ့၌ရှက်စရာဘို့ ကောက်ကျစ်လိမ်လစ်သော စကားကို ပြင်ဆင်နှင့်ကြပြီ။ အိပ်မက်ကို ပြန်ပြောကြ။
ထိုသို့ပြောလျှင် အိပ်မက်အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်သည်ကို ငါသိမည်ဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ခါလဒဲဆရာတို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏အမှုအရာကို ဖြေနိုင်မည်သူ မြေကြီးပေါ်မှာ တယောက်မျှ
မရှိပါ။ အဘယ်မည်သော ရှင်ဘုရင်သည် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော်လည်း၊ မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊
ခါလဒဲဆရာတို့ကို ဤသို့မေးမြန်းလေ့မရှိပါ။ ၁၁အရှင်မင်းကြီး မေးမြန်းတော်မူသောအရာသည် ခက်ခဲသော
အရာဖြစ်ပါ၏။ လူပကတိနှင့် မဆက်ဆံသော ဘုရားမှတပါး အဘယ်သူမျှ အရှင်မင်းကြီးရှေ့တော်၌
မထုတ်မဘော်နိုင်ပါဟု တဖန်ပြန်ကြားလျှောက် ထားကြ၏။ ၁၂ထိုစကားကို ကြားတော်မူလျှင် ပြင်းစွာ
အမျက်တော်ထွက်၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ရှိသမျှသော ပညာရှိတို့ကို ပယ်ရှင်းစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။
၁၃ထိုအမိန့်တော်ဆင့်၍ ဒံယေလနှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့ကို သတ်ခြင်းငှါရှာကြသော်၊
၁၄–၁၅ဒံယေလက၊ ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက်လျှင်မြန်သနည်းဟု၊
ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကို ပယ်ရှင်းခြင်း ငှါ ထွက်သွားသော ကိုယ်ရံတော်မှူး အာရုတ်ကိုသတိပညာနှင့်
မေးမြန်း၍၊ အာရုတ်သည် ထိုအကြောင်းကို ကြားပြောလျှင်၊ ၁၆ဒံယေလသည် နန်းတော်သို့ဝင်၍
အိပ်မက်တော်ကို ဖြေရသောနေ့ရက်အချိန်ကို ပေးတော်မူမည် အကြောင်း အသနားတော်ခံပြီးမှ၊
၁၇မိမိအိမ်သို့ပြန်သွား၍၊ ထိုအကြောင်းကို မိမိအပေါင်းအဘော် ဟာနနိ၊ မိရှေလ၊ အာဇရိတို့အား
ကြားပြော၍၊ ၁၈ငါတို့သည် အခြားသော ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့နှင့်အတူ မသေမပျောက်စေခြင်းငှါ၊
ဤနက်နဲသောအရာ၌ ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံရှင် ဘုရားသခင်ကို
ဆုတောင်း ကြကုန်အံ့ဟု ပြောဆို၏။
၁၉ညဉ့်အခါ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် ထိုနက်နဲသောအရာကို ဒံယေလအား ဘုရားသခင်
ဘော်ပြတော်မူ၏။ ၂၀ထိုအခါ ဒံယေလသည် ကောင်းကင်ဘုံရှင်ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊
ဘုရားသခင်၏ နာမတော် သည် ထာဝရဘုရား မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ပညာနှင့်ဇင်း၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ဇင်း
ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ၂၁ကာလအချိန် ဥတုများကို ပြောင်းလဲစေတော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်တို့ကိုလည်း နှိမ့်ချချီးမြှောက်

တော်မူ၏။ ပညာရှိတို့အား ပညာကို ပေးတော်မူ၏။ ဉာဏ်ရှိသောသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ၊
ထိုးထွင်း၍နားလည်တတ်ကြ၏။ ၂၂နက်နဲ ခက်ခဲသောအရာတို့ကို ထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။ မှောင်မိုက်၌
ရှိသမျှတို့ကို သိမြင်၍ အလင်း၏တည်ရာ ဖြစ်တော် မူ၏။ ၂၃အကျွန်ုပ်ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်၊ ကျွန်ုပ်အား
ပညာအစွမ်းသတ္တိကို ပေးသနား၍၊ အကျွန်ုပ်တို ဆုတောင်း သည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်၏ အိပ်မက်ကို
ဖွင့်ပြတော်မူသော ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းထောမနာပြုပါ၏ဟု ဒံယေလမြွက်ဆို ပြီးမှ၊ ၂၄ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကို
ပယ်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားတော်မူသော အာရုတ်ထံသို့သွား၍ ဗာဗုလုန် ပညာရှိတို့ကို
မလုပ်ကြံပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကို အထံတော်သို့ခေါ်သွင်းပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်တော်နှင့် အနက်ကို
ဘော်ပြ၍လျှောက်ပါမည်ဟု ဆို၏။

၂၅ထိုအခါ အာရုတ်သည် ဒံယေလကိုအလျင်တဆော အထံတော်သို့ခေါ်သွင်းပြီးလျှင်၊ အိပ်မက်တော်
နှင့် အနက်ကို အရှင်မင်းကြီးအား ဘော်ပြနိုင်သောသူတယောက်ကို ယုဒအမျိုးလက်ရလူတို့တွင်
အကျွန်ုပ်တွေ့ပါပြီဟု လျှောက်ဆို၏။ ၂၆ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါမြင်မက်သောအိပ်မက်ကို ပြန်ပြော၍
အနက်ကိုဘော်ပြနိုင်သလော၊ ဗေလတရှာဇာအမည်ရှိသော ဒံယေလကို မေးတော်မူလျှင်၊ ၂၇ဒံယေလက၊
အရှင်မင်းကြီး မေးမြန်းတော်မူသော အရာကို ပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ မာဂုဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့သည်
အရှင်မင်းကြီးအား ဘော်ပြခြင်းငှါ မတတ်နိုင် ကြပါ။ ၂၈နက်နဲသောအရာတို့ကို ဖွင့်ပြ၍၊ နောင်ကာလ၌
ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကို နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးအား ကြားပြောတော်မူသော ဘုရားသခင်တဆူသည်
ကောင်းကင်ဘုံမှာ ရှိတော်မူ၏။ ၂၉အရှင်းမင်းကြီး၊ နောက်၌ဖြစ်လတံ့ သောအရာတို့ကို ကိုယ်တော်သည်
စက်တော်ခေါ်၍ မြော်လင့်တော်မူ၏။ နက်နဲသောအရာကို ဖွင့်ပြတော်မူသော ဘုရားသည် နောက်ကာလ၌
ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကို ကိုယ်တော်အား ဘော်ပြတော်မူ၏။ ၃၀ဤနက်နဲသော အရာကိုကား၊
အခြားသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့ထက် အကျွန်ုပ်သာ၍ ပညာရှိသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်အား ဘုရား
သခင်ဖွင့်ပြတော်မူသည် မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်သည် စိတ်နှလုံးတော်၏အထင်ကို နားလည်မည်အကြောင်း၊
ထိုအနက်ကို အကျွန်ုပ်ပြန်ကြား လျှောက်ထားစိမ့်သောငှါသာ ဘုရားသခင် ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ၃၁အရှင်မင်းကြီး၊
စက်တော်ခေါ်၍ မြင်မက်တော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှု၍ ရုတ်တုကြီးကို
မြင်တော်မူ၏။ ထူးမြတ်သောအရောင်အဝါနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကြီးမြင့်သော ထိုရုပ်တုသည် ကြောက်မက်ဘွယ်
သော ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဆောင်လျက် ကိုယ်တော်ရှေ့၌တည်ရှိ၏။ ၃၂သူ၏ဦးခေါင်းသည် ရွှေစင်ဖြစ်၏။
ရင်ပတ်နှင့်လက်နှစ်ဘက်သည် ငွေဖြစ်၏။ ၃၃ဝမ်းနှင့်ပေါင်နှစ်ဘက်သည် ကြေးဝါဖြစ်၏။ ခြေသလုံးနှစ်ဘက်သည်
သံဖြစ်၏။ ခြေဘဝါးနှင့်ဖမိုးသည် သံတပိုင်း သရွတ်တပိုင်းဖြစ်၏။ ၃၄ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှုတော်မူစဉ်၊
လက်ဖြင့်မထုမလုပ်ဘဲ အလိုလိုဖြစ်သော ကျောက်တလုံး သည် သံနှင့်သရွတ်ဖြစ်သော ရုပ်တု၏ခြေကို
ထိခိုက်၍ ချိုးဖွဲ့သည်ရှိသော်၊ ၃၅သံ၊ သရွတ်၊ ကြေးဝါ၊ ငွေ၊ ရွှေတို့သည် ကျိုးပဲ့ကြေမွလျက်၊ နွေကာလ၌
ကောက်နယ်တလင်း အမှုန့်ကဲ့သို့ဖြစ်သဖြင့်၊ လေတိုက်လွင့်၍ သူတို့နေစရာမရှိပျောက်လေ၏။
ရုပ်တုကိုထိခိုက်သော ကျောက်မူကား၊ တိုးပွားသဖြင့် တောင်ကြီးဖြစ်၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ဖုံးလွှမ်းသည်ဟု
မြင်မက်တော်မူ၏။

၃၆ယခုတွင် အိပ်မက်တော်၏အနက်ကို ဘော်ပြ၍ နားတော်လျှောက်ပါမည်။ ၃၇အရှင်မင်းကြီး၊
ကိုယ်တော် သည် ဘုရင်တို့၏ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဘုံရှင်ဘုရားသခင်သည် နိုင်ငံနှင့်တကွ
တန်ခိုးအာနုဘော် အစွမ်း သတ္တိဘုန်းသရေကို ကိုယ်တော်အား ပေးတော်မူပြီ။ ၃၈လူနေရာရှိသမျှတို့နှင့်
မြေကြီးသားတိရစ္ဆာန်၊ မိုဃ်းကောင်း ကင်ငှက်များတို့ကို ကိုယ်တော်လက်၌အပ်ပေး၍၊ ကိုယ်တော်သည်
အလုံးစုံတို့ကို အုပ်စိုးရသော အခွင့်ရှိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ရုပ်တု၏ရွှေဦးခေါင်း ဖြစ်တော်မူ၏။
၃၉ကိုယ်တော်နောက်၌ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံလောက် မမြတ်သော နိုင်ငံတခုသည် တည်ထောင်လိမ့်မည်။
ထိုနောက်၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အုပ်စိုးသောကြေးဝါနိုင်ငံတည်းဟူသော တတိယနိုင်ငံသည်

တည်ထောင်လိမ့်မည်။ [၄၀]စတုတ္ထနိုင်ငံသည် သံကဲ့သို့ခိုင်မာသော နိုင်ငံဖြစ်လိမ့်မည်။ သံသည် အခြားသော
အရာရှိသမျှတို့ကို ချိုးဖဲ့၍ နိုင်သကဲ့သို့၊ စတုတ္ထနိုင်ငံသည် ချိုးဖဲ့နှိပ်စက်ခြင်းကို ပြုလိမ့်မည်။ [၄၁]ရုပ်တု၏ ခြေနှင့်
ခြေချောင်းတို့သည် သရွတ်တပိုင်း သံတပိုင်းရှိသည်ကို မြင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်းကွဲပြားသော
နိုင်ငံဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ဖုတ်သောသရွတ်နှင့် သံရောနှောသည်ကို မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သံသည်
ခိုင်မာခြင်း သတ္တိရှိလိမ့်မည်။ [၄၂]ခြေချောင်းတို့သည် သံတပိုင်းသရွတ်တပိုင်း ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ထိုနိုင်ငံသည်
ခိုင်မာ ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ကျိုးပဲ့ခြင်းနှင့်၎င်း ဆက်ဆံလိမ့်မည်။ [၄၃]ဖုတ်သောသရွတ်နှင့် သံရောနှောသည်ကို
မြင်တော်မူသည်နှင့် လျော်စွာ၊ နိုင်ငံသားတို့သည် အခြားသောလူမျိုးသားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ကြလိမ့်မည်။
သို့သော်လည်း၊ သရွတ်နှင့် သံမရောနိုင်သကဲ့သို့၊ သူတို့သည် အချင်းချင်းပေါင်းဘော်၍ မသင့်နိုင်ကြ။
[၄၄-၄၅]သင်နှင့်မထုမလုပ်ဘဲ ကျောက်တလုံး သည် တောင်ပေါ်ကအလိုလိုပဲ့ကွာ၍၊ သံ၊ ကြေးဝါ၊ သရွတ်၊ ငွေ၊
ရွှေတို့ကို ချိုးဖဲ့သည်ကို မြင်တော်မူသည် အကြောင်း အရာမှာ၊ ပျက်ဆီးခြင်းသို့ မရောက်နိုင်သော
နိုင်ငံတခုကို ထိုမင်းကြီးများလက်ထက်၌ ကောင်းကင်ဘုံရှင် ဘုရားသခင် သည် တည်ထောင်စေတော်မူမည်။
ထိုနိုင်ငံသည် အခြားသောလူမျိုးလက်သို့ မရောက်ရဘဲ၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော နိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို
ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီး၍ အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ ထိုသို့နောင်၌ ဖြစ်လတံ့သောအရာတို့ကို ကြီးမြတ် တော်မူသော
ဘုရားသခင်သည် အရှင်မင်းကြီးအား ကြားပြောတော်မူ၏။ အိပ်မက်တော်ရွေ့လျော့ခြင်းမရှိ။
အနက်သည်လည်း မှန်ပါ၏ဟု ဒံယေလသည် အထံတော်၌ လျှောက်ထား၏။

[၄၆]ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် ပြပ်ဝပ်၍ ဒံယေလကိုရှိခိုးကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ပူဇော်သက္ကာ
ပြုခြင်းငှါ၎င်း၊ နံ့သာမျိုးကို မီးရှို့၍ ဆက်ကပ်ခြင်းငှါ၎င်း စီရင်တော်မူလျက်၊ [၄၇]ကိုယ်တော်သည် ဤနက်နဲသော
အရာကို ဖွင့်ပြနိုင် သည်ဖြစ်၍၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်သည် ဘုရားတို့၏ဘုရား၊
ဘုရင်တို့၏အရှင်၊ နက်နဲသောအရာ ကိုဖွင့်ပြတော်မူသော သခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ [၄၈]ဒံယေလကို
ချီးမြှောက်လျက်၊ များစွာသော ဆုလပ် သပ်ပကာတို့ကိုပေး၍၊ ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ဝန်ကြီးအရာ၌၎င်း၊
ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကို အုပ်စိုးသောဝန်အရာ၌၎င်း၊ ခန့်ထားတော်မူ၏။ [၄၉]ထိုအခါ ဒံယေလသည်
သံတော်ဦးတင်သောကြောင့်၊ မင်းကြီးသည် ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင်
ဝန်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ဒံယေလသည် နန်းတော်ဦး၌ နေရလေ၏။

၃

[၁]တရံရောအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် အမြင့်အတောင်ခြောက်ဆယ်၊ အနံခြောက်တောင်
ရှိသော ရွှေရုပ်တုကိုလုပ်ပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန်ကျေးလက် ဒုရလွင်ပြင်၌ တည်ထားတော်မူ၍၊ [၂]စော်ဘွား၊ မြို့ဝန်၊
စစ်ကဲ၊ တရားသူကြီး၊ အခွန်တော်ဝန်၊ တိုင်ပင်မှုးမတ်၊ မြို့စာရေး၊ နိုင်ငံတော်အရာရှိ အပေါင်းတို့သည်
မင်းကြီးတည်ထားတော်မူသော ရုပ်တုကို သာဓုအနုမောဒနာခေါ်သောပွဲသို့ စုဝေးစေခြင်းငှါ အမိန့်တော်ရှိ၍၊
[၃]စော်ဘွား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲ၊ တရားသူကြီး၊ အခွန်တော်ဝန်၊ တိုင်ပင်မှုးမတ်၊ မြို့စာရေး၊ နိုင်ငံတော်အရာရှိ
အပေါင်းတို့သည် စုဝေးရောက်လာ၍၊ တည်ထား တော်မူသော ရုပ်တုရှေ့မှာ ရပ်နေကြ၏။ [၄]ထိုအခါ
သံတော်ဆင့်တယောက်က၊ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာစကားကို ပြောသောလူအမျိုးမျိုးတို့၊ [၅]တံပိုး၊
ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာအစရှိသော တုရိယာမျိုးတီးမှုတ်ခြင်း အသံကိုကြားသောအခါ၊
နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး တည်ထားတော်မူသော ရွှေရုပ်တုကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ရကြမည်။ [၆]မပြပ်ဝပ်
မကိုးကွယ်သောသူ မည်သည်ကို မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ချက်ခြင်း ချပစ်စေဟု အမိန့်တော်မြတ်
ရှိသည်ဟု ဟစ်ကြော်၏။ [၇]ထိုကြောင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ
အစရှိ သောတုရိယာမျိုးတီးမှုတ်ခြင်း အသံကိုကြားသောအခါ၊ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာစကားကို
ပြောသော လူအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့သည် ပြပ်ဝပ်၍ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး တည်ထားသော ရွှေရုပ်တုကို
ကိုးကွယ်ကြ၏။

၉ထိုအခါ၊ ခါလဒဲလူအချို့သည် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်လျက်၊ ၉အရှင်မင်းကြီး၊
အသက်တော် အစဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။ ၁၀တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာအစရှိသော တုရိယာမျိုး
တီးမှုတ်ခြင်းအသံကို ကြားသောသူ ရှိသမျှတို့သည် ရွှေရုပ်တုကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ရကြမည်။ ၁၁မပြပ်ဝပ်
မကိုးကွယ်ဘဲ နေသောသူမည်သည် ကို မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ ချပစ်စေဟု အမိန့်တော်မြတ်
ရှိပါ၏။ ၁၂အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ဝန်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသော
ယုဒလူရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါအမည်ရှိသော သူတို့သည် အာဏာတော်ကို ပမာဏမပြုပါ။
ကိုယ်တော်၏ဘုရားတို့ကို ဝတ်မပြုပါ။ တည်ထားတော်မူသော ရွှေရုပ်တု ကိုလည်း မကိုးကွယ်ပါဟု၊
ယုဒလူတို့ကိုပြစ်တင်၍ လျှောက်ထားကြ၏။ ၁၃ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍
ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို ခေါ်ချေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်
အထံတော်သို့ရောက်လျှင်၊ ၁၄ဟယ်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့၊ ငါ၏ဘုရားတို့ကို ဝတ်မပြုလော။
ငါတည် ထားသော ရွှေရုပ်တုကို မကိုးကွယ်လော။ ၁၅ယခုတွင် တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊
ပတ်သာအစရှိသော တုရိယာမျိုးတီးမှုတ်ခြင်းအသံကို ကြားသောအခါ၊ ငါတို့လုပ်သောရွှေရုပ်တုကို
ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ အသင့် နေကြ။ သို့မဟုတ်လျှင်၊ မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့
ချက်ခြင်းချပစ်မည်။ ငါ၏လက်မှ ကယ်လွှတ်နိုင်သော ဘုရားကား၊ အဘယ်ဘုရားရှိသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၆ရှာဒရက်၊ မေရှက် အဗေဒနေဂေါ တို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး နေဗုခဒ်နေဇာ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ဤအမှု၌ပြန်လျှောက်ရမည်အကြောင်း မရှိပါ။ ၁၇အကျွန်ုပ်တို့ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည်
မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲကအကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏လက်မှ လည်း
ကယ်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၈ထိုသို့ကယ်လွှတ် တော်မမူသော်လည်း အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရား
တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝတ်မပြုပါ။ တည်ထားတော်မူသော ရွှေရုပ်တုကိုလည်း မကိုးကွယ်ပါဟု
ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၁၉ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်သဖြင့်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊
အဗေဒနေဂေါတို့ကို ကြည့်ရှု၍ မျက်နှာတော်ပျက်လျက် မီးဖိုကိုအရင်ထက် ခုနစ်ဆတိုး၍ပူစေခြင်းငှါ၎င်း၊
၂၀ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲတို့ သည် ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို တုပ်နှောင်၍၊
မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ ချပစ်စေခြင်းငှါ၎င်း အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ၂၁ထိုသူသုံးယောက်တို့ကို
ပေါင်းဘီ၊ အင်္ကျီ၊ ဝတ်လုံအစရှိသည်တို့နှင့်တကွ တုတ်နှောင်၍၊ မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့
ချပစ်ကြသောအခါ၊ ၂၂ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော် ကြပ်တည်း၍ မီးဖိုသည် အလွန်ပူ သောကြောင့်၊ ရှာဒရက်၊
မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို ဆွဲချသောသူတို့သည် မီးလျှံအရှိန်ကြောင့် သေကြ၏။ ၂၃ထိုသူသုံး
ယောက်တို့မူကား၊ တုပ်နှောင်လျက် ပြင်းစွာလောင်သော မီးဖိုထဲသို့ကျရောက်လေ၏။

၂၄ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် အံ့ဩမိန်းမော၍ အလျင်တဆောထပြီးလျှင်၊ လူသုံးယောက်
တို့ကို တုပ်နှောင်၍ မီးထဲသို့ ချပစ်သည်မဟုတ်လောဟု တိုင်ပင်မှူးမတ်တို့အား မေးတော်မူ၏။
မှူးမတ်တို့ကလည်း၊ မှန်ပါ၏ဘုရားဟု ပြန်လျှောက်ကြလျှင်၊ ၂၅ရှင်ဘုရင်က၊ လူလေးယောက်တို့သည်
မတုပ်မနှောင်ဘဲ မီးထဲ၌သွားလာ၍ ဘေးဥပဒ်နှင့်ကင်းလွတ်သည်ကို ငါမြင်သည်တကား။ စတုတ္ထသူသည်
ဘုရားသား၏အဆင်းသဏ္ဌာန် ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ၂၆မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုဝနားသို့
ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်၏ကျွန်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ ထွက်၍လာကြ
လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် မီးထဲကထွက်လာကြ၏။ ၂၇စော်ဘွား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲ၊
အတွင်းဝန်တို့သည် ဝိုင်း၍ မီးမလောင်နိုင်သော ထိုသူတို့ကို ကြည့်ရှုကြ၏။ သူတို့ဆံခြည် တပင်မျှမမြိုက်၊
ဝတ်လုံလည်းခြားနားခြင်းမရှိ၊ မီးလောင်သောအနံ့လည်း ကင်းလွတ်၏။

၂၈နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးကလည်း၊ ရှဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိ
တော်မူစေသတည်း။ မိမိတို့ဘုရားမှတပါး အခြားသောဘုရားကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်
အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကိုးစား၍ မင်းကြီးအမိန့်တော်ကို ဆန်လျက် မိမိတို့ကိုယ်ကိုပင်
အပ်နှံသောကျွန်တော် ရင်းတို့ရှိရာသို့ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန်ကိုစေလွှတ်၍ ကယ်တင်တော်
မူပြီ။ ၂၉ထိုကြောင့်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ နေ၍ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာစကားကိုပြောသော
လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် တစုံတယောက်သောသူတို့သည်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့၏ ဘုရားသခင်
အား ပြစ်မှားသောစကားကို ပြောလျှင်၊ ထိုသူကို အပိုင်းပိုင်း စဉ်းစေ။ သူ၏အိမ်ကိုလည်း
နောက်ချေးပုံဖြစ်စေဟု ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမျှလောက်သော ကယ်တင်ခြင်းကို
ထိုဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်ဘုရားမျှမပြုနိုင်ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ၃၀ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင်၊ ရှဒရက်၊ မေရှက်၊
အဗေဒနေဂေါတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။

၄

၁ငါနေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး ကြားမှာလိုက်သည်။ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်နေ၍ အသီးသီး
အခြားခြား သောဘာသာစကားကို ပြောသောလူမျိုးတကာတို့၊ သင်တို့၌ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာခြင်း
များပြားစေသော။ ၂မြင့်မြတ် တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ငါ၌ပြုတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာ၊
အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ၃ထိုနိမိတ်လက္ခဏာတော်သည် အလွန်ကြီးပေ၏။
အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်သည်လည်း တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ထာဝရနိုင်ငံ
ဖြစ်၏။ အာဏာစက်သည်လည်း ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တည်တော်မူ၏။
၄ငါနေဗုခဒ်နေဇာသည် နန်းတော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ စည်းစိမ်ကြီးစဉ်အခါ၊ ၅ကြောက်မက်ဘွယ်သော
အိပ်မက်ကိုမြင်၍၊ သာလွန်ပေါ်မှာအိပ်လျက် စိတ်ထဲ၌ အာရုံပြုသောရူပါရုံအားဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းသို့
ငါရောက်လေ၏။ ၆ထိုကြောင့်၊ အိပ်မက်အနက်ကို ငါ့အားဘော်ပြစေခြင်းငှါ၊ ဗာဗုလုန်ပညာရှိအပေါင်းတို့ကို
အထံတော်သို့ သွင်းစေဟု ငါအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ၇မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ ခါလဒဲဆရာ၊
အနာဂတ္တိဆရာတို့သည် ဝင်ကြလျှင်၊ ငါမြင်မက်သော အိပ်မက်ကို သူတို့အား ပြပြောသော်လည်း၊
သူတို့သည် အနက်ကိုမဘော်မပြနိုင်ကြ။ ၈နောက်မှ ငါကိုးကွယ်သောဘုရား၏ နာမအားဖြင့်
ဗေလတရှာဇာဟု ခေါ်သမုတ်၍၊ သန့်ရှင်းသောဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော် နှင့် ပြည့်စုံသောဒံယေလသည်
ငါ့ထံသို့ဝင်လာလျှင်၊ ၉အချင်းမာဂုဆရာချုပ် ဗေလတရှာဇာ၊ သင်သည် သန့်ရှင်းသော ဘုရားသခင်၏
ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသည်ကိုငင်း၊ နက်နဲသောအရာရှိသမျှတို့ကို ဖွင့်ပြနိုင်သည်ကိုငင်း ငါသိ၏။ သို့ဖြစ်၍၊
ငါမြင်မက်သောအိပ်မက်၏အနက်ကို ဘော်ပြလော့။ ၁၀ငါအိပ်ပျော်စဉ်တွင် မြင်မက်သည်ကား၊ ငါကြည့်ရှု၍
မြေကြီးအလယ်၌ အရပ်မြင့်လှသော သစ်ပင်တပင်ရှိ၏။ ၁၁ထိုအပင်သည် ကြီးပွား၍ခိုင်မာခြင်းသို့ရောက်၏။
မိုဃ်း ကောင်းကင်သို့ထိ၍ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ထင်ရှား၏။ ၁၂အရွက်လည်းလှ၏။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့
စား၍ဝလောက် သောအသီးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ မြေတိရစ္ဆာန်တို့သည် ထိုသစ်ပင်အရိပ်၌ ခိုကြ၏။
အခက်အလက်တို့၌ ကောင်းကင်ငှက် တို့သည် နားနေကြ၏။
၁၃အိပ်ပျော်၍မြင်မက်စဉ်၊ တဖန်ငါကြည့်ရှုပြန်လျှင်၊ သစ်ပင်စောင့်တည်းဟူသော သန့်ရှင်းသူ
တယောက်သည် ကောင်းကင်မှဆင်းလာ၍၊ ၁၄သစ်ပင်ကိုလှဲလော့။ အခက်တို့ကိုခုတ်လော့။ အသီးအရွက်
တို့ကို လှုပ်ချွေလော့။ တိရစ္ဆာန်တို့သည် သစ်ပင်အောက်ကထွက်၍၊ ငှက်တို့သည်လည်း အကိုင်းအခက်ထဲက
သွားကြစေ။ ၁၅သို့သော် လည်း၊ မြေ၌စွဲသောအမြစ်နှင့်တကွ သစ်ငုတ်ကိုခြွင်းထား၍၊ သံကြိုး၊
ကြေးဝါကြိုးနှင့်ချည်နှောင်သကဲ့သို့ နုသော မြက်ပင်ထဲ၌ ရှိစေလော့။ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး မိုဃ်းစွတ်ခြင်းကိုခံ၍
တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူ ဆက်ဆံလျက် မြက်ပင်စားစေလော့။ ၁၆လူစိတ်သဘောပျောက်၍ တိရစ္ဆာန်စိတ်
သဘောနှင့် ပြည့်စုံစေလော့။ ၁၇အကြောင်းမူကား၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည် လောကီနိုင်ငံကို

အုပ်စိုးတော်မူသည်ကိုငင်း၊ ပေးလိုသောသူတို့အား ပေးတော်မူသည်ကိုငင်း၊ ယုတ်မာ သောသူတို့ကို
ချီးမြှောက်၍ နိုင်ငံကိုအပ်ပေးတော်မူသည်ကိုငင်း သတ္တဝါတို့သိနားလည်သောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊
သစ်ပင်စောင့်တို့သည် ဤသို့စီရင်ကြပြီ။ သန့်ရှင်းသူတို့သည် အမိန့်တော်ကို ပေးကြပြီဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။
၁၈ထိုသို့ ငါနေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် မြင်မက်ရပြီ။ ယခုတွင် အချင်းဗေလတရှာဇာ၊ ငါမြင်သောအိပ်မက်
အနက်ကို ဘော်ပြလော့။ ငါ့နိုင်ငံတွင် ပညာရှိအပေါင်းတို့သည် အနက်ကို ငါ့အားမဘော်မပြနိုင်သော်လည်း
သင်သည်သန့်ရှင်း သောဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံ၍ ဘော်ပြနိုင်သည်ဟု ငါသည် ကိုယ်မြင်သော
အိပ်မက်ကို ဒံယေလအား ပြန်ပြောလေ၏။
၁၉ထိုအခါ ဗေလတရှာဇာအမည်ရှိသော ဒံယေလသည် တနာရီလောက် မိန်းမောတွေဝေ၍
စိတ်ပူပန်လျက် နေ၏။ ရှင်ဘုရင်က၊ အချင်းဗေလတရှာဇာ၊ အိပ်မက်အနက် အဓိပ္ပါယ်ကြောင့်
ပူပန်သောစိတ်မရှိပါနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဗေလတရှာဇာကလည်း၊ အရှင်စော၊ ကိုယ်တော်ကိုမုန်းသော
ရန်သူတို့အပေါ်၌ အိပ်မက်အနက်ရောက်ပါစေသော။ ၂၀မြင်မက်တော်မူစဉ်တွင် ကြီးပွား၍ခိုင်မာထသော၊
မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ထိ၍ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ ထင်ရှားထသော၊ ၂၁အရွက်လှလျက်၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့စား၍
ဝလောက်သောအသီးနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့သည် အောက်၌ နေကြသဖြင့်၊ အခက်အလက်
တို့၌ ကောင်းကင်ငှက်များ မှီခိုနားနေရာဖြစ်သော သစ်ပင်သည်၊ ၂၂အရှင် မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်ပင်ဖြစ်ပါ၏။
ကိုယ်တော်သည် ကြီးပွား၍ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဘုန်းစည်းစိမ်တော်ကြီး မြင့်၍ မိုဃ်းကောင်းကင်
သို့ထိ၏။ အာဏာစက်တော်သည်လည်း၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ရောက်တော်မူ၏။
၂၃သစ်ပင်စောင့်၊ သန့်ရှင်းသူတယောက်သည် ကောင်းကင်မှဆင်းလာ၍၊ သစ်ပင်ကိုခုတ်လှဲဖျက်ဆီး
လော့။ သို့သော်လည်း၊ မြေကြီး၌စွဲသောအမြစ်နှင့်တကွ သစ်ငုတ်ကိုခြွင်းထား၍ သံကြိုး၊ ကြေးဝါကြိုးနှင့်
ချည်နှောင်သကဲ့သို့ နုသောမြက်ပင်ထဲ၌ ရှိစေလော့။ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး မိုဃ်းစွတ်ခြင်းကိုခံ၍၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့
နှင့် ဆက်ဆံစေဟု ဆိုသည် မှာ၊ ၂၄အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူ၍၊ အရှင်မင်းကြီးအပေါ်၌
ရောက်ရသောမြင်မက်တော်မူချက်၏ အနက်ဟူမူကား၊ ၂၅ကိုယ်တော်ကို လူစုထဲကနှင်ထုတ်၍၊
မြေတိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူ နေရာချကြလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံး သောဘုရားသည် လောကီနိုင်ငံကိုအုပ်စိုး၍၊
ပေးလိုသောသူတို့အား ပေးတော်မူသည်ကို ကိုယ်တော်မသိမမှတ်မှီ ကာလ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
နွားကဲ့သို့မြက်ကိုစား၍၊ မိုဃ်းစွတ်ခြင်းကိုခံလျက် နေရမည်။ ၂၆သစ်မြစ်၊ သစ်ငုတ်ကို ခြွင်းထားစေခြင်းငှါ
စီရင်ကြသည်အရာမှာ၊ ကောင်းကင်ဘုံသည် အုပ်စိုးကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိပြီးသောနောက်၊
နိုင်ငံတော်သည် လက်တော်မှမရွေ့ဘဲ တည်လိမ့်မည်။ ၂၇သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်စကားကို
နာယူတော်မူပါ။ တရားသောအမှုကိုပြုခြင်း၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို သနားခြင်းအားဖြင့် ဒုစရိုက်အအပြစ်တို့ကို
ပယ်ဖြတ်တော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ချမ်းသာရကောင်း ရတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဒံယေလလျှောက်ထား၏။
၂၈ထိုအမှုအရာအလုံးစုံတို့သည် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးအပေါ်သို့ ရောက်သည်အကြောင်းကား။
၂၉တဆယ် နှစ်လလွန်ပြီးသော်၊ ဗာဗုလုန်နန်းတော်ပေါ်မှာ စင်္ကြံသွားလျက်၊ ၃၀ဤမြို့ကား၊ ငါ့နိုင်ငံတည်ရာ၊
ငါ့ရွှေဘုန်းတော်ကို ချီးမြှောက်ရာဘို့၊ ငါ့တန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့် ငါတည်လုပ်သော ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး
မဟုတ်လောဟု မြွက်ဆို၏။ ၃၁ထိုစကားကို မြွက်ဆိုစဉ်ပင်၊ ကောင်းကင်မှသက်ရောက်သော အသံဟူမူကား၊
အိုနေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး၊ နားထောင်လော့။ နိုင်ငံတော်သည် သင့်လက်မှရွေ့သွားပြီ။ ၃၂သင့်ကို လူစုထဲက
နှင်ထုတ်၍၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူ နေရာချကြလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် လောကီနိုင်ငံကို
အုပ်စိုး၍၊ ပေးလိုသောသူတို့အား ပေးတော်မူ သည်ကို မင်းကြီးမသိမမှတ်မှီကာလ၊ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး
နွားကဲ့သို့မြက်ကိုစားလျက်၊ နေရမည်ဟု အသံဖြစ်လေ၏။ ၃၃ထိုစကားနှင့်အညီ နေဗုခဒ်နေဇာ၌
ရှက်ခြင်းဖြစ်၍၊ လူစုထဲကနှင်ထုတ်ကြလျှင်၊ သူသည်နွားကဲ့သို့ မြက်ကိုစား၍ မိုဃ်းစွတ်ခြင်းကိုခံသဖြင့်၊

ကိုယ်အမွေးသည် ရွှေလင်းတအတောင်ကဲ့သို့၎င်း၊ လက်သည်းခြေသည်းတို့သည် ငှက်ခြေသည်းကဲ့သို့၎င်း
ဖြစ်၏။
[၃၄]ကာလအချိန်စေ့သောအခါ၊ ငါနေဗုခဒ်နေဇာသည် ကောင်းကင်သို့မျှော်ကြည့်၍ သတိရပြန်လျှင်၊
အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး၍၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားကို
ချီးမွမ်းထောမနာပြု၏။ အာဏာတော်သည် ထာဝရအာဏာဖြစ်၏။ နိုင်ငံတော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
တည်၏။ [၃၅]မြေကြီးသားအပေါင်း တို့သည် အဘယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတို့၌၎င်း၊
မြေကြီးသားတို့၌၎င်း အလိုတော်ရှိ သည်အတိုင်း စီရင်ပြုပြင်တော်မူ၏။ လက်တော်ကို အဘယ်သူမျှ
မဆီးတားနိုင်။ အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု ကိုယ်တော် ကိုဆိုနိုင်သောသူမရှိ။ [၃၆]ထိုအခါ ငါ့စိတ်ပကတိဖြစ်ပြန်၍၊
ငါ့နိုင်ငံ၏အသရေကို ယမန်ကဲ့သို့တင့်တယ်ခြင်း အရောင် အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ တိုင်ပင်သော မှူးတော်
မတ်တော်တို့သည် ညီလာခံဝင်ကြလျှင်၊ ငါ၏အာဏာတည်မြဲတည်၏။ ငါ့ဘုန်းအာနုဘော်လည်း
ယခင်ထက်တိုးပွား၏။ [၃၇]ယခုတွင် ငါ့နေဗုခဒ်နေဇာသည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရား သခင်ကို
ချီးမွမ်းထောပနာပြု၏။ စီရင်ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသော အရာတို့သည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍ တရားနှင့်ညီလျော်
ကြ၏။ မာနထောင်လွှားသောသူတို့ကို နှိမ့်ချခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏ဟု အမိန့်တော်ကို အရပ်ရပ်သို့
ပြန့်စေတော် မူ၏။

၅

[၁]တရံရောအခါ ဗေလရှာဇာမင်းကြီးသည် မှူးမတ်တထောင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ကြီးစွာသောပွဲကိုလုပ်၍၊
မှူးမတ်တထောင်နှင့်တကွ စပျစ်ရည်ကို သောက်တော်မူ၏။ [၂]စပျစ်ရည်ကို မြည်းစမ်းသောအခါ၊
ယေရုရှလင်မြို့ ဗိမာန်တော်ထဲက ခမည်းတော် နေဗုခဒ်နေဇာသိမ်းယူဆောင်ခဲ့သော ရွှေဖလား၊
ငွေဖလားတို့နှင့် ကိုယ်တော်တိုင် မှစ၍ မင်းသား၊ မိဖုရား၊ မောင်မမိသံတို့သည် သောက်ရမည်အကြောင်း၊
ထိုဖလားတို့ကို ယူခဲ့ရမည်ဟု အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း၊ [၃]ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏
ဗိမာန်တော်တိုက်ထဲက သိမ်းယူဆောင်ခဲ့သော ရွှေဖလား တို့ကို ယူခဲ့၍၊ မင်းကြီး၊ မင်းသား၊ မိဖုရား၊
မောင်းမမိသံတို့သည် ထိုဖလားတို့နှင့် သောက်ကြ၏။ [၄]စပျစ်ရည်ကို သောက်၍၊ ရွှေဘုရား၊ ငွေဘုရား၊
ကြေးဝါဘုရား၊ သံဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ချီးမွမ်းကြ၏။
[၅]ထိုအချိန်နာရီတွင် လူ၏လက်ဖျားသည် ပေါ်လာ၍ မီးခုံအထက်၊ နန်းတော်အုပ်ထရံ အင်္ဂတေ၌
အက္ခရာ တင်၍ရေးထား၏။ ထိုသို့ရေးသောလက်ဖျားကို ရှင်ဘုရင်မြင်တော်မူလျှင်၊ [၆]မျက်နှာတော်ညှိုးငယ်၍
စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ခါးဆစ်ပြုတ်မတတ်ဖြစ်၍ ဒူးခြင်းထိခိုက်သည်ရှိသော်၊ [၇]ဗေဒင်တတ်၊
ခါလဒဲဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့ကို ခေါ်ချေဟု ဟစ်ကြော်ပြီးလျှင်၊ ထိုစာကိုဘတ်၍ အနက်ကိုဘော်ပြ
နိုင်သော သူသည် အဝတ်နီကိုဝတ်ဆင်၍ လည်ပင်း၌ ရွှေစလွယ်ဆွဲလျက်၊ နိုင်ငံတော်တွင်
တတိယမင်းဖြစ်စေဟု ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့အား အမိန့်တော်ရှိ၍၊ [၈]ပညာရှိဆရာတော် အပေါင်းတို့သည်
လာရောက်ကြသော်လည်း၊ ထိုစာကိုမဘတ်နိုင်ကြ။ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်ဘုရင်အား မဟောမပြောနိုင်သော
ကြောင့်၊ [၉]ဗေလရှာဇာမင်းကြီးသည် အလွန်စိတ်ပူပန်ခြင်း၊ မျက်နှာတော်ညှိုး ငယ်ချင်းရှိ၍၊ မှူးတော်
မတ်တော်တို့သည် မှိုင်လျက်နေကြ၏။
[၁၀]ထိုအခါ မယ်တော်မိဖုရားသည် ရှင်ဘုရင်၏စကား၊ မှူးမတ်တို့၏စကားကို ကြားသိလျှင်၊
ပွဲတော်သို့ဝင်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော်အစဉ်အမြဲ ရှင်ပါစေ။ စိတ်တော်ပူပန်ခြင်း မရှိပါနှင့်။
မျက်နှာညှိုးငယ်တော်မမူပါနှင့်။ [၁၁]သန့်ရှင်းသောဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသောသူ တယောက်
သည် နိုင်ငံတော်တွင် ရှိပါ၏။ ခမည်း တော်ဘုရား လက်ထက်တော်၌၊ ထိုသူတွင်ဘုရားပညာနှင့်တူသော
ပညာဉာဏ်သတ္တိထင်ရှားလျက် ရှိပါ၏။ ထိုသူကို ခမည်းတော်ဘုရား နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည်
မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ ခါလဒဲဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့အပေါ်တွင် ဆရာအုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၁၂အကြောင်းမူကား၊ အိပ်မက်အနက်ကိုဘတ်ခြင်း၊ နက်နဲခက်ခဲသောအရာကို ဖွင့်ပြခြင်း၊ ပုစ္ဆာအမေးကို
ဖြေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်ပညာနှင့်တကွ၊ ထူးဆန်းသောစိတ်ဝိညာဉ်သည် ဒံယေလအမည်ရှိသော
ထိုသူတွင် ထင်ရှားလျက်ရှိပါ၏။ ဗေလတရှာဇာဟူသော ဘွဲ့နာမကိုလည်း ရှင်ဘုရင်ပေး သနားတော်မူ၏။
ထိုဒံယေလကိုခေါ်တော်မူလျှင်၊ အနက်ကိုဟောပြောပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သော်၊ ၁၃ဒံယေလကို
အထံတော်သို့ ခေါ်သွင်းလေ၏။ ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့ခမည်းတော်ဘုရားသည် ယုဒပြည်ကသိမ်းယူတော်မူခဲ့၍၊
ယုဒလူစု၌ ပါသော ဒံယေလမှန်သလော။ ၁၄သင်သည် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်နှင့်ရင်း၊ ထူးဆန်းသော
ပညာဉာဏ်သတ္တိနှင့်ရင်း၊ ပြည့်စုံသည်ဟု သင်၏သိတင်းကို ငါကြား၏။ ၁၅ထိုစာကို ဘတ်၍ အနက်ကို
ငါ့အားဘော်ပြစေခြင်းငှါ ဗေဒင်တတ် ပညာရှိတို့ကို ငါ့ထံသို့သွင်းသော်လည်း၊ သူတို့သည်
အနက်ကိုမဘော်မပြနိုင်ကြ။ ၁၆သင်သည် အနက်များကို ဘော်ပြ၍ ပုစ္ဆာအမေးတို့ကို ဖြေနိုင်သည်ဟု
ငါကြားပြီးသည်အတိုင်း၊ ထိုစာကိုဘတ်၍ အနက်ကိုငါ့အား ဘော်ပြ နိုင်လျှင်၊ အဝတ်နီကိုဝတ်ဆင်၍
လည်ပင်း၌ ရွှေစလွယ်ဆွဲလျက်၊ နိုင်ငံတော်တွင် တတိယမင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ဒံယေလကလည်း၊ ဆုတော်လပ်တော်ကို ကိုယ်တော်၌ရှိစေတော်မူပါ။ ပေးလိုသောအရာများကို
အခြား သူအား ပေးသနားတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း၊ ရှေ့တော်၌ ထိုစာကိုဘတ်၍ အနက်ကိုဘော်ပြပါမည်။
၁၈အရှင်မင်းကြီး၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်သည် ခမည်းတော် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး၌ နိုင်ငံတော်နှင့်တကွ
ရွှေဘုန်းတော်မြတ်၊ ဂုဏ်အသရေကို ပေးသနားတော်မူ၏။ ၁၉ပေးသနားတော်မူသော ထိုရွှေဘုန်းတော်မြတ်
ကြောင့်၊ အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာစကားကိုပြောသော လူမျိုးတကာတို့သည်
ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက် နေကြ၏။ သတ်လိုသောသူတို့ကို သတ်တော်မူ၏။ အသက်ရှင်
စေလိုသော သူတို့ကို ရှင်စေတော်မူ၏။ ချီးမြှောက် လိုသောသူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။
နှိမ့်ချလိုသောသူတို့ကို နှိမ့်ချတော်မူ၏။ ၂၀မာန်မာနစိတ်နှင့် ထောင်လွှား စော်ကားခြင်းရှိသောအခါ၊
ဘုန်းတန်ခိုးကွယ်ပျောက်၍ နန်းတော်မှာကျ၏။ ၂၁လူသားစုထဲက နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍ တိရစ္ဆာန်သဘောနှင့်
ပြည့်စုံ၏။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်သည် လောကီနိုင်ငံကိုအုပ်စိုး၍၊ အလိုတော်ရှိသောသူ တို့အား
အပ်တော်မူသည်ကို မသိမမှတ်မီတိုင်အောင်၊ မြည်းရိုင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော်လျက်၊ နွားကဲ့သို့မြက်ကိုစားလျက်၊
မိုဃ်းစွတ်ခြင်းကိုခံ၍ နေရ၏။

၂၂အရှင်သားတော် ဗေလရှာဇာ၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို သိသော်လည်း၊
စိတ်နှလုံးကို မနှိမ့်ချဘဲ၊ ၂၃ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ဗိမာန်တော်၏ဖလားတို့ကို
ရှေ့တော်သို့ ယူခဲ့စေ၍၊ ကိုယ်တော်တိုင်မှစသော မှူးတော်မတ်တော်၊ မိဖုရား၊ မောင်းမမိသံတို့သည်
ထိုဖလားတို့နှင့်စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြပြီတကား။ မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ အဘယ်အရာကိုမျှမသိသော
ငွေဘုရား၊ ရွှေဘုရား၊ ကြေးဝါဘုရား၊ သံဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ချီးမွမ်း၍၊
ကိုယ်တော်၏အသက်သခင်တည်း ဟူသော ကိုယ်တော် ၏အမှုအလုံးစုံတို့ကို စီရင်ပိုင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်ကို မချီးမွမ်းဘဲနေပါပြီတကား။ ၂၄ထိုကြောင့်၊ လက်ဖျားကို စေလွှတ်၍ ထိုစာကိုရေးစေတော်မူ၏။
၂၅စာချက်ဟူမူကား၊ မေနေမေနေ၊ တေကလ၊ ဖေရက်ဟု အက္ခရာတင်လျက် ရှိ၏။ ၂၆မေနေ၏အနက်
အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံကို ဘုရားသခင်ရေတွက်၍ ဆုံးစေတော်မူ၏။ ၂၇တေကလ
၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ကိုယ်တော်ကိုချိန်ခွင့်နှင့်ချိန်၍ လျော့ကြောင်းကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။
၂၈ဖေရက်၏အနက် အဓိပ္ပါယ်ကား၊ နိုင်ငံတော်ကိုခွဲဝေ၍ မေဒိလူ၊ ပေရသိလူတို့အား အပ်ပေးတော်မူ၏ဟု
ဆိုလိုသတည်းဟု ဒံယေလသည် အထံတော်၌ ပြန်ကြားလျှောက်ထား၏။ ၂၉ထိုအခါ ဗေလရှာဇာမင်းကြီး
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဒံယေလကို အဝတ်နီဝတ်ဆင်စေ၍ လည်ပင်း၌ရွှေစလွယ်ဆွဲပြီးမှ နိုင်ငံတော်တွင်
တတိယမင်းဖြစ်သည်ဟု မြို့ကိုလည်၍ ဟစ်ကြော်ကြ၏။

၃၀ထိုညဉ့်၌ပင် ခါလဒဲရှင်ဘုရင် ဗေလရှာဇာမင်းသည် အသက်ဆုံး၍၊ ၃၁မေဒိအမျိုး ဒါရိမင်းသည်
အသက်ခြောက်ဆယ်နှစ်နှစ်တွင် နိုင်ငံတော်ကို သိမ်းယူတော်မူ၏။

၆

၁ဒါရိမင်းကြီးသည် နိုင်ငံတော်အမှုအရေးအလုံးစုံတို့ကို စီရင်ရသော မြို့ဝန်တရာနှစ်ဆယ်တို့ကိုငင်း၊
၂အကျိုးတော်ကို မယုတ်မလျော့စေခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့ဝန်အပေါင်းတို့ကို အုပ်ချုပ်စစ်ကြောရသော
ဝန်ကြီးသုံးပါးကိုငင်း အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုဝန်ကြီးသုံးပါးတွင် ဒံယေလသည်
ဝန်ကြီးအရာကို ရသည်သာမက၊ ၃ထူးဆန်းသော ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ မြို့ဝန်တကာ၊ ဝန်ကြီးတကာတို့ထက်
လွန်ကဲသောကြောင့်၊ နိုင်ငံတော်တနိုင်ငံ လုံးကို သူ၌ အပ်နှင်းမည်ဟု ရှင်ဘုရင်သည် အကြံရှိတော်မူ၏။
၄ထိုအခါ ဝန်ကြီးနှင့် မြို့ဝန်တို့သည် ဒံယေလ၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍၊ နိုင်ငံတော်အမှုအရေးများကို
စစ်ကြောကြ၏။ ဒံယေလသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၍ အပြစ်တစုံတခုမျှမရှိသောကြောင့်၊ အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရှာ၍
မတွေ့ကြသည်ရှိသော်၊ ၅ဘုရားသခင်၏ ဘာသာမှုမှတပါး၊ အခြားသော အမှုတွင် ဒံယေလ၌အပြစ်တင်ခွင့်ကို
ငါတို့မတွေ့နိုင်ကြဟု တိုင်ပင်ပြောဆိုပြီးမှ၊ ၆အထံတော်သို့လာရောက်စည်းဝေးကြ၍၊ အရှင်မင်းကြီးဒါရိ၊
အသက်တော် အစဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။ ၇ကိုယ်တော်မြတ်မှတပါး အခြားသောလူကိုဖြစ်စေ၊ ဘုရားကိုဖြစ်စေ၊
အရက်သုံးဆယ်အတွင်းတွင် ဆုတောင်းသောသူမည်သည်ကို ခြင်္သေ့လှောင်သောတွင်းထဲသို့ ချပစ်ရမည်ဟု
မဖောက်ပြန်နိုင်သောအမိန့်တော် မြတ်ကိုထုတ်စေခြင်းငှါ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီး၊ မြို့ဝန်၊ စော်ဘွား၊
တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ စစ်ကဲအပေါင်းတို့သည် အညီအညွတ် တိုင်ပင်ကြပါပြီ။ ၈သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊
အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ မပြောင်းလဲတတ်သော မေဒိ၊ ပေရသိဓမ္မသတ်အတိုင်း အမိန့်တော်တည်စေခြင်းငှါ၊
တံဆိပ်ခတ်တော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြလျှင်၊ ၉ဒါရိမင်းကြီးသည် အမိန့်တော်ကို ပေး၍၊
တံဆိပ်ခတ်တော်မူ၏။
၁၀အမိန့်တော်ထုတ်၍ တံဆိပ်ခတ်ကြောင်းကို ဒံယေလသည် ကြားသိသော်လည်း၊
မိမိအိမ်သို့သွား၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ မျက်နှာပြုရာ အထက်ခန်းပြတင်းပေါက်ပွင့်လျက်ပင်၊ အထက်ပြုလေ့
ရှိသည်အတိုင်း၊ တနေ့သုံးကြိမ် ဒူးထောက်လျက် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းလေ၏။ ၁၁ထိုသို့ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်နေသည်ကို မှူးမတ်အရာရှိတို့သည်
စည်းဝေး၍ တွေ့မြင်ကြလျှင်၊ ၁၂အထံတော်သို့ဝင်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်မြတ်မှတပါး အခြားသော
လူကိုဖြစ်စေ၊ ဘုရားကိုဖြစ်စေ၊ အရက်သုံးဆယ်အတွင်းတွင် ဆုတောင်းသောသူမည်သည်ကို
ခြင်္သေ့လှောင်သောတွင်းထဲသို့ ချပစ်စေဟု အမိန့်တော်ကို တံဆိပ်ခတ်တော်မူ၏ လျက်ရှိပါသည်မဟုတ်လော
ဟု အမိန့်တော်အကြောင်းကို မေးလျှောက်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မပြောင်းလဲတတ် သော မေဒိ၊ ပေရသိ၊
ဓမ္မသတ်အတိုင်း မှန်ပေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃မှူးမတ်အရာရှိတို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ယုဒပြည်က
သိမ်းယူခဲ့သော ယုဒလူမျိုးဒံယေလသည် အာဏာတော်ကို ပမာဏမပြု၊ တံဆိပ်ခတ်တော်မူသော
အမိန့်တော်ကို ဆန့်ကျင်လျက်၊ တနေ့သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ဆုတောင်း၍ နေပါသည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။
၁၄ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည် အလွန်နှောင်တရ၍ ဒံယေလကို လွှတ်ခြင်းငှါ စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊
လွှတ်ရ သောအခွင့်ကို နေဝင်သည်တိုင်အောင် ကြိုးစား၍ ရှာတော်မူ၏။
၁၅တဖန် မှူးမတ်အရာရှိတို့သည် အထံတော်သို့စည်းဝေး၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တခါထုတ်ပြီးသော
အမိန့်တော် မပျက်နိုင်ရာဟု မေဒိ၊ ပေရသိဓမ္မသတ်၌ပါကြောင်းကို သတိထားတော်မူပါဟု လျှောက်ကြပြန်
လျှင်၊ ၁၆တဖန်ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဒံယေလကိုခေါ်၍၊ ခြင်္သေ့တွင်းထဲသို့ချပစ်ကြ၏။
ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင်မပြတ်ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် သင့်ကိုကယ်လွှတ်ပါစေဟု ဒံယေလကို
မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇ကျောက်ပြားကိုလည်း ယူခဲ့၍ တွင်းဝကိုပိတ်ပြီးလျှင်၊ ဒံယေလအမှု၌ စီရင်ချက်ကို
မတိုးမလျော့စေခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်တံဆိပ်နှင့် မှူးမတ်တို့တံဆိပ်ကို ခတ်တော်မူ၏။

၁၈ထိုနောက်၊ ရှင်ဘုရင်သည် နန်းတော်သို့ပြန်၍ တညဥ့်လုံးစားတော်မခေါ်၊ အငြိမ့်တန်ဆာကို
အထံတော် သို့မသွင်းစေဘဲ စက်တော်ခေါ်၍ မပျော်နိုင်။ ၁၉နံနက်စောစောထ၍ ခြင်္သေ့တွင်းသို့
အလျင်အမြန်သွားတော်မူ၏။ ၂၀ရောက်လျှင်၊ ငိုကြွေးသောအသံနှင့် ဒံယေလကိုခေါ်၍၊ အသက်ရှင်တော်
မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျွန်ဒံယေလ၊ သင်မပြတ်ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် သင့်ကိုခြင်္သေ့ဘေးမှ
ကယ်လွှတ်နိုင်သလောဟု မေးတော်မူ၏။ ၂၁ဒံယေလက၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော်အစဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။
၂၂အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန် ကိုစေလွှတ်၍ ခြင်္သေ့နှုတ်ကိုပိတ်ထားတော်မူသဖြင့်၊
အကျွန်ုပ်သည် ခြင်္သေ့ဘေးနှင့် လွတ်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ အကျွန်ုပ်သည်
အပြစ်ကင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်မြတ်ကိုလည်း အလျှင်းမပြစ်မှားပါဟု ပြန်လျှောက် လေ၏။ ၂၃ထိုအခါ
ရှင်ဘုရင်သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်၍၊ ဒံယေလကိုတွင်းထဲက၊ ထုတ်ယူစေဟု အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း၊
ဒံယေလကိုတွင်းထဲကထုတ်ယူ၍၊ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သောကြောင့်၊ သူ၌ထိခိုက်သော အနာတခုမျှ မရှိ။
၂၄ထိုနောက်၊ ဒံယေလ၌အပြစ်တင်သောသူတို့ကို ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်နှင့် ခေါ်၍၊
သားမယားနှင့်တကွ ခြင်္သေ့တွင်းထဲသို့ ချပစ်ကြလျှင်၊ မြေသို့မရောက်မီ ခြင်္သေ့တို့သည် နိုင်၍၊
သူတို့အရိုးရှိသမျှတို့ကို ချိုးဖဲ့ကြ၏။
၂၅ထိုအခါ မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် အရပ်ရပ်တို့၌ နေ၍၊ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာစကားကို
ပြောသောလူမျိုးတကာတို့ရှိရာသို့ အမိန့်တော်စာနှင့် စေလွှတ်တော်မူ၏။ စာချက်ဟူမူကား၊ သင်တို့၌
ငြိမ်ဝပ် ချမ်းသာခြင်းများပြားစေသော။ ၂၆ငါအစိုးရသော တနိုင်ငံလုံးတွင် ရှိနေသောသင်တို့သည် ဒံယေလ၏
ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရိုသေကြကုန်ဟု ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဘုရားသခင်သည်
အသက်ရှင်တော်မူ သောဘုရား၊ နိစ္စထာဝရတည်တော်မူသော ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ နိုင်ငံတော်သည်
ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်နိုင်။ အာဏာစက်တော်လည်း အစဉ်အဆက်တည်လိမ့်မည်။ ၂၇မစကယ်တင်ခြင်း
ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။ ကောင်းကင် မြေကြီး၌ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့သြဘွယ်တို့ကို ဖြစ်စေတော်မူ၏။
ဒံယေလကို ခြင်္သေ့လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟု
အမိန့်တော်ရှိ၏။
၂၈ထိုသို့ ဒံယေလသည် ဒါရိမင်းကြီးလက်ထက်၌၎င်း၊ ပေရသိမင်းကြီး ကုရုမင်းကြီးလက်ထက်၌၎င်း
ကောင်းစား လျက်နေ၏။

၇

၁ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ဗေလရှာဇာနန်းစံပဌမနှစ်တွင်၊ ဒံယေလသည် အိပ်မက်ကိုမြင်၍ အိပ်ပျော်စဉ်၊
စိတ်ထဲ၌ အာရုံပြုပြီးမှ မြင်မက်သောအရာတို့ကို ရေးထားသောအချက်ကား၊ ၂ငါဒံယေလသည် ညဥ့်အခါ
အာရုံပြု၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်လေးမျက်နှာ၌ လေတို့သည် မဟာသမုဒ္ဒရာပေါ်မှာ အချင်းချင်းတိုက်ကြလျှင်၊
၃သဏ္ဍာန်ချင်းမတူ သောသားရဲလေးကောင်တို့သည် သမုဒ္ဒရာထဲက ထွက်လာကြ၏။ ပဌမသားရဲသည်
ခြင်္သေ့နှင့်တူ၏။ ရွှေလင်းတ အတောင်လည်းရှိ၏။ ၄ငါကြည့်ရှု၍နေစဉ်၊ သူ၏အတောင်ကို နှုတ်ကြ၏။
မြေမှကိုယ်ကိုချီကြွလျက် လူကဲ့သို့ ခြေဖြင့် မတ်တပ်ရပ်၍၊ လူစိတ်သဘောကိုလည်းရ၏။ ဒုတိယသားရဲသည်
ဝံနှင့်တူ၏။ ၅တဘက်၌ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီကြွ၏။ ပစပ်၌နံရိုးသုံးချောင်းကို ကိုက်လျက်ရှိ၏။ သင်ထလော့။
အသားများကိုကိုက်စားလော့ဟု သူ့အားပြောကြ၏။ ၆တဖန်ငါကြည့်ရှုပြန်၍၊ ကျားသစ်နှင့် တူသောသားရဲ
တကောင်သည် ထင်ရှား၏။ ကျောပေါ်မှာ ငှက်အတောင်လေးခု ရှိ၏။ ခေါင်းလေးလုံးနှင့် ပြည့်စုံ၏။
အုပ်စိုးရသောအခွင့်လည်းရှိ၏။
၇ထိုညဥ့်အခါ၊ တဖန်ငါသည် အာရုံပြုစဉ်၊ ကြီးစွာသောခွန်အားဖြင့်ပြည့်စုံ၍ အလွန်ကြောက်မက်
ဘွယ်သော စတုတ္ထသားရဲသည်ထင်ရှား၏။ ကြီးစွာသောသံသွားလည်းရှိ၏။ ကိုက်စားချိုးဖဲ့၍ ကြွင်းသော
အရာကို ခြေဖြင့်နင်းချေ၏။ သူသည်အရင်သားရဲရှိသမျှတို့ထက် ထူးခြား၏။ ချိုဆယ်ချောင်းလည်းရှိ၏။

၈ထိုချိုတို့ကို ငါကြည့်ရှုစဉ်၊ ချိုများအလယ်၌ ချိုငယ်တချောင်းသည် ပေါက်ပြန်၏။ ထိုချိုငယ်ရှေ့မှာ
အရင်ချိုသုံးချောင်းကို အမြစ်နှင့်တကွ နုတ်လေ၏။ ထိုချိုငယ်သည် လူမျက်စိကဲ့သို့သော မျက်စိနှင့်၎င်း၊
ကြီးစွာသော စကားကို ပြောတတ်သော နှုတ်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ၏။
၉ထိုအခါ ငါကြည့်ရှုစဉ်၊ ရာဇပလ္လင်များကို တည်ထားလျက်ရှိ၍၊ အသက်ကြီးသောသူတဦးသည်
ထိုင်တော်မူ၏။ အဝတ်တော်သည် မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ဖြူ၏။ ဆံပင်တော်သည် ဖြူသောသိုးမွေးနှင့် တူ၏။
ပလ္လင်တော်သည် မီးလျှံဖြစ်၏။ ပလ္လင်တော်အောက်၌ မီးစက်လှည်းဘီးရှိ၏။ ၁၀မျက်နှာတော်မှာ
မီးရောင်ခြည်ထွက်လေ၏။ အတိုင်းမသိ များစွာသောသူတို့သည် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၍၊
ကုဋေသချေမကရှေ့တော်၌ ခစား၍ နေကြ၏။ တရားစီရင် ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်၍၊ စာစောင်များကိုဖွင့်ထား၏။
၁၁ထိုအခါ ချိုငယ်ပြောသောစကားကြီးအသံကြောင့် ငါကြည့်ရှုနေစဉ်၊ ထိုသားရဲအသက်ကို သတ်ပြီးလျှင်
သူ၏ကိုယ်ကိုကိုယ် မီးရှို့၍ဖျက်ဆီးကြ၏။ ၁၂အခြားသောသားရဲမူကား၊ အစိုးရသောအခွင့်တန်ခိုးရှုံး
သော်လည်း၊ ချိန်းချက်သောကာလပတ်လုံး အသက်ရှင်ရကြ၏။ ၁၃ထိုညဉ့်အခါ ငါသည် အာရုံပြု၍၊
လူသားနှင့်တူသော သူတဦးသည် မိုဃ်းတိမ်ကိုစီးလျက်၊ အသက်ကြီးသောသူ၏ အထံတော်သို့
ရောက်လေ၏။ ထိုသူကို အထံတော်ပါးသို့ သွင်းကြ၏။ ၁၄အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍၊ အသီးသီးအခြားခြားသော
ဘာသာ စကားကို ပြောသောလူမျိုးတကာတို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူသည် နိုင်ငံနှင့်တကွ
အာဏာစက်တန်ခိုးကိုရ၏။ အာဏာစက်တော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တည်၏။ နိုင်ငံတော်သည်
ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ရာ။
၁၅ငါဒံယေလသည် ကိုယ်ခန္ဓာတုန်လှုပ်၍၊ ထိုရူပါရုံကြောင့် စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိလျှင်၊ ၁၆အနား၌ရပ်နေသော
သူ တယောက်ထံသို့ သွား၍၊ ယခုမြင်သမျှကား၊ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု မေးမြန်းသော်၊ ၁၇ထိုသူက၊
ဤသားရဲ လေးကောင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ပေါ်လတံ့သော နိုင်ငံလေးပါးဖြစ်၏။ ၁၈သို့သော်လည်း၊
အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် နိုင်ငံကိုသိမ်းယူ၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် စံစားကြလတံ့ဟု
အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုကြားပြော၏။ ၁၉ထိုအခါ အခြားသောသားရဲထက် ထူးခြား၍ အလွန်ကြောက်
မက်ဘွယ်ဖြစ်လျက်၊ သံသွားနှင့်၎င်း၊ ကြေးဝါလက်သည်းခြေသည်းနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ကိုက်စားချိုးဖဲ့၍
ကြွင်းသမျှကို ခြေဖြင့်နင်းချေတတ်သော စတုတ္ထသားရဲကား၊ အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကို၎င်း၊ ၂၀သူ၏ခေါင်း၌ရှိ
သော ချိုဆယ်ချောင်းကား၊ အဘယ်သို့ဆိုလို သည်ကို၎င်း၊ နောက်ပေါက်၍ အရင်ချိုသုံးကြောင်းကို နှုတ်၍၊
ကြီးစွာသောစကားကို ပြောတတ်သော နှုတ်နှင့် မျက်စိရှိသဖြင့်၊ မိမိအဘော်တို့ထက်သာ၍ ရဲရင့်သော
မျက်နှာအဆင်းရှိသော ချိုတချောင်းကား၊ အဘယ်သို့ဆိုသည် ကို၎င်း၊ သိခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ၂၁-၂၂ငါကြည့်ရှု
စဉ်တွင် အသက်ကြီးသောသူသည် ရောက်လာလျှင်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား၏ သန့်ရှင်းသောသူတို့အား
စီရင်ရသောအခွင့်ကိုပေး၍၊ ထိုသူတို့သည် နိုင်ငံကို သိမ်းယူဝင်စားသော အချိန်ရောက်သည်တိုင်အောင်၊
ထိုချိုသည်သန့်ရှင်းသောသူတို့ကို စစ်တိုက်၍နိုင်လေ၏။
၂၃ထိုသူကလည်း၊ စတုတ္ထသားရဲသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အခြားသောနိုင်ငံရှိသမျှတို့ထက် ထူးခြားသော
စတုတ္ထ နိုင်ငံဖြစ်၏။ ထိုနိုင်ငံသည် မြေကြီးရှိသမျှကို ကိုက်စားချိုးဖဲ့နင်းချေလိမ့်မည်။ ၂၄ထိုနိုင်ငံ၌ ပေါက်သော
ချိုဆယ်ချောင်း သည် ပေါ်လတံ့သော မင်းကြီးဆယ်ပါးဖြစ်၏။ သူတို့နောက်အခြားသော မင်းကြီးပေါ်လာ
လိမ့်မည်။ အရင်မင်းကြီး ထက်ထူးခြား၍ သုံးပါးတို့ကို နှိမ့်ချလိမ့်မည်။ ၂၅အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကို
ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ကြီးစွာသောစကားကို ပြောလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူတို့ကို
ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်လိမ့်မည်။ ကာလအချိန်နှင့် ပညတ်တရား တို့ကို ပြောင်းလဲစေခြင်းငှါ ကြံစည်လိမ့်မည်။
တကာလ၊ နှစ်ကာလ၊ ကာလတဝက်ပတ်လုံးသူသည် အခွင့်ရလိမ့်မည်။ ၂၆ထိုနောက်မှ တရားစီရင်ခြင်း
ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူ၏တန်ခိုးအာဏာကို နှုတ်၍ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ၂၇ကောင်းကင်အောက်၌
နိုင်ငံနှင့်တကွ အာဏာစက်ဘုန်းတန်ခိုးရှိသမျှကို အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ သန့်ရှင်းသော အမျိုးသားတို့သည်

ရကြလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ထာဝရနိုင်ငံဖြစ်၏။ မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် တိုးဝင်၍ ကျွန်ခံရကြလိမ့်မည်။ ၂၈ဤရွေ့ကား၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ပေတည်းဟု ဆိုလေ၏။ ငါဒံယေလသည် စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်၍ မျက်နှာညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ မြင်ရသောအာရုံများကို စိတ်နှလုံးထဲ၌ သိုထား၏။

၈

၁ဗေလရှာဇာမင်းကြီးနန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ငါဒံယေလသည် ယခင်ဗျာဒိတ်တော်ကို မြင်ပြီးသည်နောက်၊ တဖန် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ရသောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ၂လေံပြည်၊ ရှုရှန်မြို့တော်၌ ဥလဲမြစ်နားမှာ ငါရှိစဉ်၊ ရူပါရုံထင် ရှား၍၊ ၃ငါမျှော်ကြည့်သော၊ ရှည်လျားသော ချိုနှစ်ချောင်းရှိသော သိုးတကောင်သည် မြစ်တဘက်၌ ရပ်နေ၏။ ထိုချိုနှစ်ချောင်းသည် မညီ၊ တချောင်းသာ၍ရှည်၏။ သာ၍ရှည်သောချိုသည် နောက်ပေါက်သတည်း။ ၄ထိုသိုးသည် အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ သုံးမျက်နှာသို့ တိုးခွေ့သောကြောင့် အဘယ်တိရစ္ဆာန်မျှမခံနိုင်၊ အဘယ်သူမျှ သူ့လက်မှ မကယ်မလွှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိအလိုရှိသည်အတိုင်း ပြုသဖြင့် ကြီးမားခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

၅ထိုအမှုကို ငါဆင်ခြင်လျက်နေသောအခါ၊ မျက်စိနှစ်လုံးကြား၌ ထူးဆန်းသောချိုတချောင်းရှိသော ဆိတ်တကောင်သည် အနောက်မျက်နှာကလာ၍၊ မြေကိုမနင်းဘဲ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ကျော်လေ၏။ ၆ချိုနှစ်ချောင်းနှင့် မြစ်တဘက်၌ ထင်ရှားသောသိုးရှိရာသို့ ပြင်းစွာသော အဟုန်နှင့်ပြေး၍၊ ၇အနားသို့ ရောက်သောအခါ၊ ပြင်းစွာအမျက် ထွက်သဖြင့် သိုးကိုခတ်၍ သိုးချိုနှစ်ချောင်းကိုချိုးဖဲ့၏။ သိုးသည် ခံနိုင်သောတန်ခိုးမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဆိတ်သည်သူ့ကို မြေ၌လှဲ၍ နင်းလေ၏။ သူ့လက်မှ အဘယ်သူမျှ မကယ်မလွှတ်နိုင်။ ၈သို့ဖြစ်၍၊ ထိုဆိတ်သည်အလွန်ကြီးမားခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ခွန်အားကြီးသောအခါ ချိုကြီးကျိုးပဲ့၏။ ထိုချိုအရာ၌ ထူးဆန်သောချိုလေးချောင်းပေါက်၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်လေးမျက်နှာသို့ မျက်နှာပြုကြ၏။ ၉ထိုလေးချောင်းတွင် တချောင်းထဲက အခြားသောချိုတက် တချောင်းပေါက်ပြန်၍၊ တောင်မျက်နှာသို့၎င်း၊ အရှေ့မျက်နှာသို့၎င်း၊ သာယာသောပြည်သို့၎င်း မျက်နှာပြု၍၊ အလွန်ကြီးမားခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ၁၀ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတိုင်အောင် ကြီးမား၍၊ ထိုဗိုလ်ခြေအချို့တို့နှင့် ကြယ်အချို့တို့ကို မြေသို့ချ၍ နင်းလေ၏။ ၁၁ထိုမျှမက၊ ဗိုလ်ခြေသခင်တိုင်အောင် ထောင်လွှားခြင်းကို ပြုလျက်၊ နေ့ရက်အစဉ်ပြုသောဝတ်ကိုပယ်၍၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကိုရှုတ်ချလေ၏။ ၁၂အပြစ်များသောကြောင့် နေ့ရက်အစဉ် ပြုသောဝတ်နှင့်တကွ ဗိုလ်ခြေကိုလည်း ထိုချိုသည်ရ၍၊ သမ္မာတရားကို မြေသို့နှိမ့်ချ၏။ ထိုသို့ပြု၍အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၁၃ထိုအခါ သန့်ရှင်းသူတပါး၏ စကားပြောသံကို ငါကြား၏။ သန့်ရှင်းသူတပါးက၊ ယခင်ပြောသောသူကို ဟစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် ဗိုလ်ခြေကိုနင်းခြင်းအလိုငှါ နေ့ရက်အစဉ်ပြုသော ဝတ်ကိုပယ်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဖျက်ဆီးတတ် သော လွန်ကျူးခြင်းနှင့်၎င်း စပ်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး တည်လိမ့်မည်နည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ၁၄ယခင်ပြောသောသူက၊ ရက်ပေါင်းနှစ်ထောင်သုံးရာတိုင်တိုင် တည်လိမ့်မည်။ ထိုနောက်၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနကိုတဖန် ဆေးကြောသုတ်သင်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်၍ပြောဆို၏။

၁၅ငါဒံယေလသည် ထိုရူပါရုံကိုမြင်၍ အနက်ကိုရှာဖွေသောအခါ၊ လူသဏ္ဍာန်ရှိသောသူတဦးသည် ငါ့ရှေ့တွင် ရပ်နေ၏။ ၁၆အခြားသောသူက၊ ဂါဗြေလ၊ ထိုသူသည် ယခုမြင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို နားလည်စေခြင်းငှါ အနက်ကို ပြန်ပြောလော့ဟု၊ ဥလဲမြစ်နားကြားမှာ လူအသံနှင့် ဟစ်၍ ပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ၁၇ထိုသူသည် ငါရပ်နေရာ အပါးသို့လာလျှင်၊ ငါသည်ကြောက်ရွံ့၍ ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ ထိုသူက၊ အချင်းလူသား၊ နားလည်လော့။ ဤဗျာဒိတ် ရူပါရုံသည် အမှုကုန်ရသောကာလနှင့် ဆိုင်သည်ဟု ငါ့အားပြောဆို၏။ ၁၈ထိုသို့ဆိုသောအခါ ငါသည် မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကိုလက်နှင့်တို၍၊ ယခင်နေရာ၌ မတ်တပ်နေစေပြီးလျှင်၊ ၁၉ဒေါသအမျက်တော်အဆုံး၌ ဖြစ်လတံ့သော အရာကို ငါကြားပြောဦးမည်။ ချိန်းချက်သောအချိန်၌ လက်စသတ် လိမ့်မည်။

၂၀ချိုနှစ်ချောင်းနှင့် ပေါ်လာသောသိုးသည် မေဒိရှင်ဘုရင်၊ ပေရသိရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။ ၂၁အမွေးကြမ်းသော
ဆိတ်သည် ဟေလသရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။ မျက်စိနှစ်လုံးကြား၌ရှိသော ချိုကြီးသည် ပဌမမင်းဖြစ်၏။
၂၂ထိုချိုကျိုးပဲ့၍၊ သူ့အရာ၌ချိုလေးချောင်းပေါက်သည်မှာ၊ အရင်နိုင်ငံတွင် နိုင်ငံလေးပါးတည်ထောင်လိမ့်မည်။
အရင်နိုင်ငံ၏တန်ခိုးနှင့် မပြည့်စုံကြ။ ၂၃ထိုနိုင်ငံတို့၏ အဆုံးစွန်သောကာလ၌ လွန်ကျူးသောသူတို့၏
အပြစ်ပြည့်စုံသောအခါ၊ ရဲရင့်သော မျက်နှာရှိ၍ ပရိယာယ်တို့ကို နားလည်သော မင်းကြီးတပါးပေါ်လာ
လိမ့်မည်။ ၂၄ထိုမင်းကြီးသည် ကိုယ်တန်ခိုးမရှိဘဲ လျက် တန်ခိုးကြီးလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့် ဖျက်ဆီး၍
တိုးပွါးအောင်မြင်လိမ့်မည်။ စွမ်းအားကြီးသောလူစု၊ သန့်ရှင်းသော လူစုကိုပင် ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။
၂၅သူသည်လိမ္မာစွာပြုသဖြင့်၊ မုသာလည်းအောင်မြင်လိမ့်မည်။ စိတ်ထောင်လွှားခြင်း နှင့်တကွ
မိဿဟာယဖွဲ့သောအားဖြင့် လူများတို့ကိုဖျက်ဆီး၍၊ သခင်တို့၏ သခင်ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလိမ့်မည်။
သို့သော်လည်း၊ လူလက်ဖြင့် ဒဏ်မခတ်ဘဲ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ၂၆ညဦးနှင့် နံနက်ကို
ဘော်ပြသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံစကားမှန်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုစကားကို တံဆိပ်ခတ်ထားလော့။ တာရှည်သောကာလ
တိုင်တိုင် တည်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။
၂၇ထိုအခါ ငါဒံယေလသည် မော၍ နာလျက်နေ၏။ တဖန်အနာမထမြောက်၍ ရှင်ဘုရင်၏
အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၏။ မြင်ပြီးသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုငါအံ့ဩသော်လည်း၊ ထိုအမှုကို
အဘယ်သူမျှမရိပ်မိကြ။

၉

၁ယေရုရှလင်မြို့ပျက်စီး၍၊ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်လွန်စေမည်ဟု၊ ၂ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို
ပရောဖက် ယေရမိခံဘူးသည်ဖြစ်၍၊ ခါလဒဲနိုင်ငံကိုအစိုးရသော မေဒိအမျိုး၊ အာရွှေရုသား
ဒါရိနန်းစံပဌမနှစ်တွင်၊ ငါဒံယေလသည် ထိုနှစ်ပေါင်းအရေအတွက်ကို ကျမ်းစာအားဖြင့် သိရသောကြောင့်၊
၃အစာကိုရှောင်လျက်၊ လျှော်တေအဝတ် ကိုဝတ်လျက်၊ ပြာနှင့်လူးလျက်၊ အရှင်ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့
ချဉ်းကပ်၍ ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။ ၄ထိုသို့အပြစ်ကို ဘော်ပြတောင်းပန်၍ ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားထံ ငါပြုသော ပဌနာဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်ကို ချစ်၍ ပညာတော်တို့ကို စောင့်သောသူတို့အား
သစ္စာမပျက်၊ ကရုဏာတရားကိုစောင့်တော်မူထသော၊ အလွန်ကြီးမြတ်၍ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော
အရှင်ဘုရားသခင်၊ ၅အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီ။ မတရားသဖြင့် ကျင့်မိပါပြီ။
ပုန်ကန်မိပါပြီ။ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသော တရားလမ်းမှ လွှဲမိပါပြီ။ ၆အကျွန်ုပ်တို့၏ ရှင်ဘုရင်၊
မင်းသားအသက်ကြီးသူမှစ၍ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့အား ကိုယ်တော်၏အခွင့်နှင့် ဟောပြောသော
ကိုယ်တော်၏ကျွန် ပရောဖက်တို့မှ စကားများကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေကြပါပြီ။
၇အိုဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည်တရားနှင့်ဆိုင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်
နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ နီးသောပြည်၊ ဝေးသောပြည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ နေရသော ယုဒပြည်သူ၊
ယေရုရှလင်မြို့သားမှစ၍ ဣသရေလလူအပေါင်းတည်းဟူသော အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့၌ ရှိသည်အတိုင်း၊
မျက်နှာပျက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်ကြပါ၏။ ၈အိုဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏
ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ အသက်ကြီးသူမှစ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် မျက်နှာပျက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်ကြပါ၏။
၉အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပုန်ကန်သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အရှင်ဘုရားသခင်သည်
ကရုဏာကိုပြခြင်း၊ အပြစ်ကိုဖြေရှင်းခြင်းအခွင့်နှင့် ဆိုင်တော်မူ၏။ ၁၀အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်တော်ရင်း၊ ပရောဖက်တို့ဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့၌ ထားတော်မူသော ပညတ်တရား
တော်လမ်းသို့ လိုက်ခြင်းငှါ၊ ဗျာဒိတ်တော်အသံကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေကြပါပြီ။
၁၁အကယ်စင်စစ် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကို နားမထောင်၊ လွှဲသွား၍
ပညတ်တရားတော်ကို လွန်ကျူးကြပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်၊

ကျိန်ဆိုတော်မူခြင်းတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်း၌မှတ်သားသော အကျိန်ကို
အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းတော်မူ၏။ [၁၂]အကျွန်ုပ်တို့တဘက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်သော
တရားသူကြီးတို့တဘက်၌ မိန့်တော်မူသောစကားတော်ကို တည်စေ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ
ကြီးစွာသောဘေးဥပဒ်ကို ရောက်စေတော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဘေးရောက်သကဲ့သို့
ကောင်းကင်အောက်တွင် အဘယ်အရပ်၌မျှ မရောက်စဖူးပါ။ [၁၃]မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌
မှတ်သားသည်အတိုင်း၊ ဤဘေးဥပဒ်ရှိသမျှသည် အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ရောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ဒုစရိုက်များကို ရှောင်၍ သမ္မာတရားတော်ကို နားလည်ခြင်းအလို့ငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားတို့ထံတော်၌ မတောင်းပန်ဘဲနေကြပါပြီတကား။
[၁၅]တန်ခိုးကြီးသောလက်တော်ဖြင့် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်၍၊ ယနေ့၌
ရှိသည်အတိုင်း၊ အသရေတော်ကို ထင်ရှားစေတော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင်ဘုရားသခင်၊
အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားမိပါပြီ။ မတရားသဖြင့် ပြုမိပါပြီ။ [၁၆]အိုဘုရားရှင်၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း
တရားတော်ရှိသမျှတို့နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်းသောတောင်တော်တည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏ ယေရုရှလင်မြို့မှ
ပြင်းစွာသောဒေါသအမျက်တော်ကို လွှဲတော်မူပါဟု အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊
အကျွန်ုပ်တို့အပြစ်များမှစ၍၊ ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်များ မှစ၍၊ ဘိုးဘေးတို့၏ အပြစ်များကြောင့်၊
ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ကိုယ်တော်၏ လူစုသည် ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသော သူတို့တွင် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။
[၁၇]ယခုမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ပြုသောပဌနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။
ဆိတ်ညံ့လျက်ရှိသော သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ဘုရားရှင်၏ အကျိုးတော်ကြောင့်၊ မျက်နှာတော်
ရောင်ခြည်ကို ထွန်းလင်းစေတော်မူပါ။ [၁၈]အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်နားတော်ကိုလှည့်၍ နားထောင် တော်မူပါ။
မျက်စိတော်ကိုဖွင့်၍ အကျွန်ုပ်တို့ ပျက်စီးရာများကိုင်၎င်း၊ နာမတော်ဖြင့် သမုတ်သော မြို့ကို၎င်း
ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ကုသိုလ်ကိုအမှီမပြု၊ မဟာကရုဏာတော်ကိုသာ အမှီပြု၍
ပဌနာစကားကို ရှေ့တော်၌ ဆက်ကပ်ပါ၏။ [၁၉]အိုဘုရားရှင်၊ နားထောင်တော်မူပါ။ အိုဘုရားရှင်၊
အပြစ်ကိုလွှတ် တော်မူပါ။ အိုဘုရားရှင်၊ နားထောင်၍ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်အတွက် ဖင့်နွဲ့တော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်၏မြို့၊ ကိုယ်တော်၏ လူစုတို့သည် နာမတော်ဖြင့်
သမုတ်ခြင်းရှိပါသည်ဟု ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။
[၂၀]ထိုသို့ဆုတောင်းပဌနာပြု၍၊ ကိုယ်အပြစ်ကို၎င်း၊ အမျိုးသားချင်း ဣသရေလတို့၏
အပြစ်ကို၎င်းဘော်ပြ တောင်းပန်၍၊ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသော တောင်တော်အဘို့
ငါပြုသောပဌနာစကားကို၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ဆက်ကပ်လျက်နေ၍၊
[၂၁]ဆုတောင်းသောအမှုမပြီးမီ မြွက်ဆိုစဉ်၊ ယခင်ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ ထင်ရှားသောသူ၊ ဂါဗြေလသည်
လျင်မြန်စွာပျံ၍လာသဖြင့်၊ ညဦးယံပူဇော်ချိန်၌ ငါရှိရာသို့ ရောက်၍၊ [၂၂]နှုတ်ဆက်လျက်၊ အချင်းဒံယေလ၊
ငါသည်သင်၌ဉာဏ်ပညာတိုးပွားစေမည်အကြောင်း ထွက်လာပြီ။ [၂၃]သင်သည်ဆုတောင်းစပြုသောအခါ
အမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင့်အားကြားပြောခြင်းငှါ၊ ငါရောက်လာပြီ။ သင်သည် အလွန်ချစ်အပ်သော
သူဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကို ဆင်ခြင်၍ နားလည်ရသောအခွင့်ရှိ၏။
[၂၄]လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို ဆီးတား၍၊ အပြစ်ကိုတံဆိပ်ခတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဖြေရှင်း၍
ထာဝရကုသိုလ်ကို သွင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံနှင့် အနာဂတ္တိဗျာဒိတ်တော်တို့ကို တံဆိပ်ခတ်၍၊
အလွန်သန့်ရှင်းသောအရပ် ဌာနကိုလိမ်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သိတင်းခုနစ်ဆယ်ကို သင်၏အမျိုးသားချင်းအဘို့နှင့်
သင်၏ သင်၏ သန့်ရှင်းသော မြို့အဘို့ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိ၏။ [၂၅]ထိုကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့တဖန်
တည်ထောင်ပြုစုစေခြင်းငှါ၊ အမိန့်တော်ရှိသည်နေ့မှစ၍၊ ခရစ်တော်သခင်၏ လက်ထက်တိုင်အောင်၊
ခုနစ်သိတင်းနှင့် ခြောက်ဆယ်နှစ်သိတင်း ကြာလိမ့်မည်ဟု သိမှတ်နားလည်လော့။ အနှောင့်အရှက်ခံရသော

ကာလ၌ မြို့လမ်းကိုတဖန် တည်ထောင်ပြုစုရမည် ဟု စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိ၏။ ၂၆ထိုသိတင်းခြောက်ဆယ်နှစ်သိတင်းလွန်ပြီးမှ ခရစ်တော်သည် အခွင့်မရဘဲ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှ လာသောသခင်၏ လူတို့သည် မြို့တော်ကိုငင်း၊ သန့်ရှင်းရာ ဌာနကို ငင်း ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။ ရေလွှမ်းမိုးသောအားဖြင့် ဆုံးရှုံးခြင်းအားဖြစ်လိမ့်မည်။ အဆုံးတိုင်အောင် စစ်တိုက်ခြင်း၊ ပျက်စီးရာနှင့်ဆိုင်သော စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ၂၇တသိတင်းတွင် လူအများတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ခြင်းရှိ၍၊ ထိုသိတင်းတဝက်တွင် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် ဆက်ကပ်ခြင်းကို ပပျောက်စေလိမ့်မည်။ ရွံရှာဘွယ်သောအရာ၏ အထွဋ်မှုပေါ်သို့ ဖျက်ဆီးသောသူသည် ရောက်၍၊ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသည် ပျက်စီးအပ်သော သူတို့ကို မလွှမ်းမိုးမှီတိုင်အောင် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကြားပြော၏။

၁၀

၁ပေရသိရှင်ဘုရင် ကုရုနန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ဗေလတရှာဇာအမည်ဖြင့် သမုတ်သော ဒံယေလသည် ဗျာဒိတ်တော် ကိုခံရ၏။ ထိုဗျာဒိတ်တော်စကားမှန်ပေ၏။ ကြီးစွာသောစစ်တိုက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်ပေ၏။ သူသည်ထိုစကားကို နားလည်၏။ မြင်ရသောရူပါရုံသဘောကိုလည်း ရိပ်မိ၏။ ၂ထိုကာလ၌ ငါဒံယေလသည် အရက်နှစ်ဆယ်တရက်တိုင်တိုင် ငြိုးငြင်စွာ ကျင့်လျက်နေ၏။ ၃အရက်နှစ်ဆယ်တရက်မစေ့မှီ မြိန်သောမုန့်ကို မစား။ အမဲသားနှင့် စပျစ်ကိုမမြည်း။ ဆီလိမ်းခြင်းကို လည်း အလျှင်းမပြု။ ပဌမလနှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့၌ ငါသည်ဟိဒ္ဒေကေလမြစ်ကြီးအနားမှာရှိစဉ်၊ ၅မျှော်ကြည့်၍၊ ပိတ်ချောနှင့် ဥဖတ်ရွှေစင်ခါးပန်းကို ဝတ်စည်းလျက်ရှိသော လူတဦးကို မြင်၏။ ၆သူ၏ကိုယ်သည် ကျောက်မျက်ရွဲ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ့မျက်နှာသည်လည်း လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ထင်၏။ သူ့မျက်စိသည်လည်း မီးခွက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ့လက်ခြေတို့သည် ဦးသစ်သောကြေးဝါအရောင်အဆင်းရှိ၏။ သူ့စကားသံသည် များစွာသောလူစုအသံနှင့်တူ၏။ ၇ထိုဗျာဒိတ် ရူပါရုံကို ငါဒံယေလတယောက်တည်းမြင်ရ၏။ ငါနှင့်အတူ ပါလာသောလူတို့သည် မမြင်ရကြ။ သူတို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ပုန်းရှောင်၍နေခြင်းငှါ ပြေးကြ၏။ ၈ငါမူကား၊ တယောက်တည်းနေရစ်၍ ထိုကြီးစွာသော ရူပါရုံကိုမြင်ရလျှင်၊ ခွန်အားလျော့၍ မျက်နှာပျက်လျက်၊ ကိုယ်၌အစွမ်းသတ္တိအလျှင်းမရှိဖြစ်လေ၏။ ၉သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏စကားသံကို ငါကြား၏။ ကြားသောအခါ၊ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။ ၁၀ထိုအခါ လက်တဘက်သည် ငါ့ကိုကြွ၍၊ ငါသည်ဒူးနှင့်လက်ဝါးဖြင့် ထောက်လျက်နေရ၏။ ၁၁သူကလည်း၊ အလွန်ချစ်အပ်သောသူ၊ ဒံယေလ၊ ငါ့စကားကိုနားလည်အံ့သောငှါ မတ်တပ်နေလော့။ သင်ရှိရာသို့ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၍၊ ယခုငါလာပြီဟု ဆိုလျှင်၊ ငါသည်တုန်လှုပ်လျက် မတ်တပ်နေ၏။

၁၂ထိုအခါ သူကလည်း၊ အချင်းဒံယေလ၊ မကြောက်နှင့်။ သင်သည်နားလည်ခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်၏ဘုရားရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆုံးမခြင်းငှါ၎င်း၊ စိတ်ပြဌာန်းသော ပဌမနေ့မှစ၍ သင်၏စကားကို ကြားတော်မူပြီ။ ထိုစကားကြောင့် လည်း ငါရောက်လာတော်မူ၏။ ၁၃ပေရသိနိုင်ငံကိုအစိုးရသောမင်းမူကား၊ အရက်နှစ်ဆယ်တရက်ပတ်လုံး ငါ့ကိုဆီး တား၏။ နောက်တခါ အမြတ်ဆုံးသော မင်းစုထဲက၊ မိက္ခေလသည် ငါ့ကိုအကူလာ၍၊ ငါသည်လည်း ထိုအရပ်၌ ပေရသိမင်းကြီးတို့ထံမှာ စိုင်းလင့်၍ နေရ၏။ ၁၄ယခုမူကား၊ နောင်ကာလတွင် သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့၌ ဖြစ်လတံ့သောအမှုအရာတို့ကို သင်သည်နားလည်စေခြင်းငှါ ငါရောက်လာပြီ။ ဤဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် တာရှည်သော ကာလနှင့် ဆိုင်ပေ၏ဟု ငါ့အားပြောဆို၏။ ၁၅ထိုသို့ပြောဆိုပြီးမှ၊ ငါသည်ဦးညွတ်ပြပ်ဝပ်၍ စကားမပြောနိုင်ဘဲနေ၏။ ၁၆ထိုအခါ လူသား၏သဏ္ဌာန်ရှိသော သူတဦးသည် ငါ့နှုတ်ကိုလက်နှင့်တို့လျှင်၊ ငါသည်နှုတ်ကိုဖွင့်၍ ပြောသော အခွင့်ကိုရပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်၏ သခင်၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ပြင်းစွာသောဝေဒနာကို ခံရ၍၊ ကိုယ်၌ ခွန်အားအလျှင်းမရှိပါ။ ၁၇ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ကိုယ်တော်အရှင်နှင့် အဘယ်သို့စကားပြောနိုင်ပါအံ့နည်း။ ယခုပင် အကျွန်ုပ်ကိုယ်၌ ခွန်အားအလျှင်းမရှိပါ။ အကျွန်ုပ်အသက်လည်း ကုန်ပါပြီဟု ငါ့ရှေ့မှာ ရပ်နေသောသူအား ငါလျှောက်၏။

၁၈နောက်တဖန် လူသဏ္ဍာန်ရှိသော သူသည်လာ၍ ငါ့ကိုလက်နှင့်တို့လျက် အားပေးပြီးလျှင်၊ ၁၉အလွန်
ချစ်အပ်သောသူ၊ မကြောက်နှင့်။ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေ။ အားရှိလော့။ ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံလော့ဟုဆိုပြီ။
ထိုသို့ဆိုပြီးမှ ခွန်အားကိုငါရ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ သခင်၊ မိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုခွန်အားပေးတော်မူပြီဟု
လျှောက်၏။ ၂၀ထိုသူကလည်း၊ ငါသည်သင်ရှိရာသို့လာရသောအကြောင်းကို နားလည်သလော့။
ပေရသိမင်းကိုစစ်တိုက်အံ့သော ငါ ယခုငါပြန်သွားရမည်။ ငါသွားပြီးသည်နောက်၊ တဖန် ဟေလသမင်းသည်
ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ၂၁သို့ရာတွင်၊ သမ္မာကျမ်းစာ၌ မှတ်သားသောအမှုအရာကိုငါပြဦးမည်။ ဤအမှုတို့ကို
သင်တို့၏မင်း မိက္ခေလမှတပါး ငါ့ဘက်မှာ နေသောသူမရှိ။

၁၁

၁ငါသည်လည်း၊ မေဒိအမျိုးဒါရိမင်းကြီးနန်းစံပဌမနှစ်တွင်၊ သူ့ကိုနှိုးဆော်၍ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေခြင်းငှါ
ကြိုးစားအား ထုတ်လေ၏။

၂ယခုမူကား၊ မှန်သောအရာကို ငါပြမည်။ ပေရသိနိုင်ငံကို အစိုးရသောရှင်ဘုရင်သုံးပါးပေါ်လေဦးမည်။
စတုတ္ထရှင်ဘုရင်မူကား၊ ထိုသူရှိသမျှတို့ထက် ငွေရတတ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ရတတ်၍ အားကြီးသောကြောင့်၊
ဟေလသနိုင်ငံကို ရန်ဘက်ပြုစေခြင်းငှါ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို နှိုးဆော်လိမ့်မည်။ ၃ထိုအခါ တန်ခိုးကြီးသော
ရှင်ဘုရင်တပါးလည်းပေါ်လာလိမ့်မည်။ အာဏာတော်ကြီးလျက် အစိုးရ၍ မိမိအလိုရှိသည်အတိုင်း
ပြုလိမ့်မည်။ ၄ထိုသူသည် ပေါ်လာပြီးမှ နိုင်ငံတော်ကျိုးပဲ့၍၊ သူတပါးတို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်လေး
မျက်နှာတို့၌ ခွဲဝေကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ အစိုးရသောသူတို့သည် အမျိုးအနွယ်တော်မဟုတ်၊
အာဏာတော်နှင့် အစိုးမရ၊ နိုင်ငံတော်ကို နှုတ်ပစ်၍၊ အမျိုးအနွယ်တော်မှတပါး၊ အခြားသောသူတို့သည်
ရကြလိမ့်မည်။

၅ထိုအခါ တောင်ရှင်ဘုရင်သည် တန်ခိုးကြီးလိမ့်မည်။ မင်းစုထဲ၌မင်းတပါးသည် ထိုသူထက်တန်ခိုး
ကြီး၍ အာဏာတည်လိမ့်မည်။ သူ၏ အာဏာလည်း အလွန်ကျယ်လိမ့်မည်။ ၆ကာလလွန်သောအခါ
သူတို့သည် အဆွေဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။ အသင့်အတင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ တောင်ရှင်ဘုရင်၏ သမီးသည်
မြောက်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ထိုမင်းသမီး၏ အာဏာသည်မတည်ရ၊
ထိုမင်းနှင့်တကွ အမျိုးအနွယ်တော်သည် လည်း မတည်ရ။ မင်းသမီးကိုငင်း၊ ဆောင်ခဲ့သောသူတို့ကိုငင်း၊
သူ၏သားကိုငင်း၊ ထိုကာလ၌ သူ့ကိုထောက်ပင့် သော သူများကိုငင်း ဆုံးရှုံးခြင်းသို့အပ်ရလိမ့်မည်။
၇ထိုမင်းသမီး၏ အဆွေအမျိုးဖြစ်သောသူတယောက်သည် အဘ၏အရိပ်အရာကိုရသဖြင့်၊ စစ်ချီ၍လာ
လိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်၏ မြို့တော်ကို ရောက်လျှင်၊ မြို့သားတို့ကို တိုက်၍ နိုင်လိမ့်မည်။ ၈သူတို့၏
ဘုရားများ၊ သွန်းလောင်းသောရုပ်တုများ၊ အဘိုးထိုက်သောငွေဖလား၊ ရွှေဖလားများကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့
သိမ်းသွားလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း မြောက်ရှင်ဘုရင်ထက် အသက်ရှည်လိမ့်မည်။ ၉တဖန်
မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် တောင်ရှင်ဘုရင်၏ နိုင်ငံသို့ ဝင်သော်လည်း မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားရလိမ့်မည်။

၁၀သားတော်တို့သည် ထပြန်၍ များစွာသောအလုံးအရင်းကို စုဝေးကြလိမ့်မည်။ သားတယောက်
လည်း ဆက်ဆက်လာ၍ လွှမ်းမိုးခြင်းနင်းလိမ့်မည်။ တဖန်ပြန်လာ၍ သူ၏မြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံလိမ့်မည်။
၁၁တောင်ရှင်ဘုရင်သည် အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ မြောက်ရှင်ဘုရင်ကို ဆီးကြို၍တိုက်လိမ့်မည်။
မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် များစွာသော စစ်သည်ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းတို့ကို စီရင်သော်လည်း၊
တောင်ရှင်ဘုရင်သည် ထိုအလုံးအရင်းကို သိမ်းယူလိမ့်မည်။ ၁၂ထိုအလုံးအရင်းတို့ကို ပယ်ရှင်းပြီးမှ၊
မာနစိတ်ပေါက်လျက်၊ အထောင်အသောင်းမက၊ များစွာသောလူတို့ကို လုပ်ကြံသောလည်း၊
မိမိအာဏာကိုမတည်စေရ။ ၁၃အကြောင်းမူကား၊ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် တဖန်ပေါ်လာ၍၊ အရင်ထက်
များစွာသောအလုံးအရင်းတို့ကိုစီရင်ပြီးမှ ကာလအတန်အရာလွန်လျှင်၊ စစ်အင်္ဂါများ၊ စည်းစိမ်များနှင့်
ဆက်ဆက်လာလိမ့်မည်။ ၁၄ထိုကာလ၌ တောင်ရှင်ဘုရင်ကို ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့သည် များကြလိမ့်မည်။

သင်၏ အမျိုးသားချင်းဖြစ်သော သူပုန်တို့သည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ပြည့်စုံစေခြင်း၌ငါ ထ၍၊ ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၅မြောက်ရှင်ဘုရင်သည်လာ၍၊ မြို့ရိုးကိုတည်ပြီးလျှင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို
လုပ်ကြံလိမ့်မည်။ တောင်ရှင်ဘုရင်၏ လက်နက်များ၊ ရွေးချယ်သောလူများတို့သည် ဆီးတားခြင်းငှါ
ခွန်အားမရှိသောကြောင့်၊ မဆီးတားရကြ။ ၁၆တိုက်လာသောသူသည် မိမိအလိုအလျောက်ပြု၍၊ သူ့ရှေ့မှာ
အဘယ်သူမျှ မရပ်မနေနိုင်ဘဲ၊ သာယာသော ပြည်ကိုနင်းပြီးမှ စုံလင်စေလိမ့်မည်။ ၁၇ဖြောင့်မတ်သော
သူတို့သည် လိုက်လျက်ထိုမင်းသည် မိမိနိုင်ငံ၏ အလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့နှင့် တကွ ဝင်စားခြင်းငှါ
ကြိုးစားအားထုတ်၍၊ မိန်းမငယ်ဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ပေးစားလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သူသည်
အကြံမမြောက်၊ အကျိုးမရှိရ။ ၁၈တဖန် ကျွန်းစုသို့ မျက်နှာလှည့်၍ ကျွန်းအများတို့ကိုလုပ်ကြံလိမ့်မည်။
သို့ရာတွင်၊ ဗိုလ်မင်းတပါးသည် မိမိခံရသော အသရေဖျက်ခြင်းကို မိမိမှလွှဲပယ်၍၊ ထိုအသရေပျက်ခြင်းကို
တိုက်လာသောမင်းအပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေလိမ့်မည်။ ၁၉ထိုမင်းသည်လည်း၊ မိမိနေရာမြို့တော်သို့
ပြန်သွားပြီးလျှင်၊ ထိမိ၍ လဲသဖြင့် ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။

၂၀ထိုမင်းအရာ၌လည်း နိုင်ငံတော်၏ ဘုန်းစည်းစိမ်ကို ရှုတ်ချလျက်၊ ငွေတော်ခွဲသောသူသည်
ပေါ်လာ၍ ခဏရှိပြီးမှ ဒေါသအမျက်မထွက်၊ စစ်မတိုက်ဘဲ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူအရာ၌လည်း
မင်းစည်းစိမ်းကို ခံထိုက်သောသူမဟုတ်၊ ယုတ်မာသောသူပေါ်လာလိမ့်မည်။ သူသည် အနိုင်အထက်မပြု၊
ချော့မော့ခြင်းအားဖြင့် နိုင်ငံကိုရလိမ့်မည်။ ၂၂လွှမ်းမိုးသောလက်နက်တို့သည် သူ့ရှေ့မှာ မြုပ်၍
ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။ မိဿဟာယခံသော မင်းလည်းဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။ ၂၃အကြောင်းမူကား၊ မိဿဟာယပြုသော
မင်းသည် သစ္စာပျက်သဖြင့်၊ တတ်လာ၍ လူအနည်းငယ်မျှ ပါသော်လည်း တန်ခိုးကြီးလိမ်မည်။
၂၄အသီးအနှံများသောပြည်ကို အနိုင်အထက်မပြုဘဲ ဝင်လိမ့်မည်။ လုယူသော ပစ္စည်းဥစ္စာစည်းစိမ်းများကို
စွန့်ကြဲ၍၊ မိမိဘိုးဘေးမပြုဘူးသော အမှုကိုပြုလိမ့်မည်။ ခိုင်ခံသောမြို့ပြတို့ကိုရခြင်းငှါ တာရှည်စွာ
ကြံစည်လိမ့်မည်။ ၂၅ကြီးစွာသောအလုံးအရင်းနှင့် တကွ၊ တောင်ရှင်ဘုရင် ကိုဆန့်ကျင်ဘက်၍၊
မိမိအစွမ်းသတ္တိကို နှိုးဆော်လိမ့်မည်။ တောင်ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ အားကြီး၍ များစွာသော
အလုံးအရင်းနှင့်တကွ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ နှိုးဆော်သော်လည်း မခံမရပ်နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတဘက်၌
မကောင်းသော အကြံကိုကြံစည်ကြလိမ့်မည်။ ၂၆ထိုသို့ ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်လည်း၊ ထိုသူ၏
အကျိုးကိုဖျက်ဆီးသောအားဖြင့်၊ သူ၏တပ်မြုပ်၍၊ စစ်သူရဲများတို့သည် အသက်ဆုံးကြလိမ့်မည်။
၂၇ထိုရှင်ဘုရင်နှစ်ပါး တို့သည် မကောင်းသောအကြံကိုကြံ၍၊ တခုသောစကားပွဲ၌ မုသာစကားကို
ပြောကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အကြံမမြောက်ရ။ ချိန်းချက်သောအချိန်ကာလ၌၊ အဆုံးဖြစ်ရလိမ့်မည်။
၂၈တဖန် မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် များစွာသော စည်းစိမ်းဥစ္စာပါလျက် မိမိပြည်သို့ ပြန်၍ သွားစဉ်တွင်၊
သန့်ရှင်းသော ပဋိညာဉ်တရားကို မနာလိုသောစိတ်ရှိသည် အတိုင်း ပြုပြီးမှ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားလိမ့်မည်။
၂၉ချိန်းချက်သော အချိန်၌လည်း တောင်မျက်နှာသို့ တဖန်ပြန်လာဦး မည်။ သို့သော်လည်း၊
အရင်ဖြစ်သကဲ့သို့မဟုတ်။ နောက်ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းမဟုတ်။ ၃၀အကြောင်းမူကား၊ ခိတ္တိမ်သင်္ဘောတို့သည်
ထိုသူကိုဆီးတားကြလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်၊ စိတ်နာလျက်ပြန်သွား၍ သန့်ရှင်းသောပဋိညာဉ် တရားကို
အမျက်ထွက်သည်အတိုင်း ပြုပြီးမှ ပြန်သွားစဉ်တွင်၊ သန့်ရှင်းသော ပဋိညာဉ်တရားကို စွန့်ပစ်သောသူ တို့နှင့်
အဆွေဖွဲ့လိမ့်မည်။

၃၁ထိုမင်းနောက်မှ စစ်လက်နက်တို့သည် ပေါ်လာသဖြင့်၊ တန်ခိုးကြီးသော သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို
ညစ်ညူးစေ၍၊ နေ့ရက်အစဉ်ပြုသော အဝတ်ကိုပယ်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရွံ့ရှာဘွယ်အရာ
ကိုလည်း တည်ထားကြလိမ့်မည်။ ၃၂ပဋိညာဉ်တရားကို ပြစ်မှားသောသူတို့သည် ချော့မော့ရာသို့လိုက်၍
ယိုယွင်းကြလိမ့်မည်။ မိမိတို့ဘုရားသခင်ကို သိသော သူတို့မူကား၊ ကြီးစွာသောအားနှင့် ပြုကြလိမ့်မည်။
၃၃လူစုထဲမှ ပညာရှိသောသူတို့သည် အများသောသူတို့ကို သွန်သင်ကြလိမ့်မည်။ ထားနှင့် ကွက်မျက်ခြင်း၊

မီးရှို့ခြင်း၊ သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်း၊ လုယက်ခြင်းအားဖြင့် အင်တန်ကာလပတ်လုံး လဲကြလိမ့်မည်။
၃၄လဲကြသောအခါ အနည်းငယ်သော မစခြင်းကို တဖန် ခံရကြလိမ့်မည်။ လူအများတို့သည် ချော့မော့ရာသို့
လိုက်၍ ဆီးကပ်ကြလိမ့် မည်။ ၃၅အမှုဆုံးရသည် ကာလတိုင်အောင်၊ ပညာရှိသောသူအချို့တို့သည်လည်း
စုံးစမ်းခြင်းကိုခံ၍၊ သန့်ရှင်းဖြူစင် ရမည်အကြောင်း လဲကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုသည် ချိန်းချက်သောကာလ
တိုင်အောင်ဖြစ်ရသတည်း။

၃၆ရှင်ဘုရင်တပါးသည် မိမိအလိုအလျောက်ပြု၍၊ ဘုရားအပေါင်းတို့ထက်ကိုယ်ကိုကိုယ်
ချီးပင့်မြှောက်စား လျက်၊ ဘုရားတို့၏ ဘုရားကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ အံ့ဘွယ်သောစကားကို ပြောလိမ့်မည်။
ဒေါသအမျက်စေ့စုံသည် ကာလတိုင်အောင် ကောင်းစားလိမ့်မည်။ စီရင်ဆုံးဖြတ်သမျှအတိုင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
၃၇ထိုမင်းသည် ဘိုးဘေးတို့ ကိုးကွယ်သောဘုရားကိုငှင်း၊ မိန်းမခွဲတပ်မက်သောအလိုကိုငှင်း၊
တပါးသောဘုရားများကိုငှင်း ပမာဏမပြု။ သူတကာတို့ထက်ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက်လိမ့်မည်။
၃၈ထိုဘုရားအရာ၌ ရဲတိုက်တို့၏ ဘုရားနှင့်၊ ဘိုးဘေးတို့ မသိသော ဘုရားကို ချီးမြှောက်၍၊ ရွှေ၊ ငွေ၊
ကျောက်မြတ်၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော တန်ဆာများကို ပူဇော်လိမ့်မည်။ ၃၉ခိုင်ခံ့သောရဲတိုက်များကိုငှင်း၊
မိမိဝန်ခံသော တပါးအမျိုးသားဘုရားကိုငှင်း ပြုစု၍၊ ဂုဏ်အသရေတိုးပွါးစေလိမ့်မည်။ လူများတို့အပေါ်မှာ
အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကို ပေး၍၊ စီးပွါးဖြစ်ခြင်းအလိုငှါ၊ မြေကိုဝေဖန်လိမ့်မည်။

၄၀အမှုကုန်ရသည်ကာလ၌ တောင်ရှင်ဘုရင်သည် ထိုမင်းကိုတိုက်လိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်
သည်လည်း ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများ၊ သင်္ဘောများတို့နှင့် တကွ လေဘွေကဲ့သို့ ထိုပြည်တို့ကိုဝင်၍၊
ချင်းနင်းလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ ၄၁သာယာသောပြည်ကိုလည်းဝင်၍ အများသောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။
သို့ရာတွင်၊ သူ၏လက်မှ လွတ်သောသူဟူမူကား၊ ဧဒုံပြည်သား၊ မောဘပြည်သား၊ အမ္မုန်အမျိုးသား
အကြီးတို့သည် လွတ်ကြလိမ့်မည်။ ၄၂ထိုမင်းသည်အပြည်ပြည်တို့ကို အောင်မြင်ရလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုပြည်
လည်း မလွတ်ရ။ ၄၃ထိုပြည်မှာရှိသော ရွှေဘဏ္ဍာ၊ ငွေဘဏ္ဍာ၊ အဘိုးထိုက်သောဥစ္စာများကို အပိုင်ရလိမ့်မည်။
လိဗုပြည်သားနှင့် ကုရှပြည်သားတို့သည် သူ့နောက်သို့ လိုက်ရကြလိမ့်မည်။ ၄၄သို့ရာတွင် သူသည်
အရှေ့မျက်နှာ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်မှ သိတင်းကိုကြား၍ စိတ်ပူပန်သဖြင့်၊ လူအများတို့ကို
ဖျက်ဆီးသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ကြီးစွာသောဒေါသအမျက်နှင့် ထွက်သွားလိမ့်မည်။ ၄၅ပင်လယ် ကြားမှာ
ဘုန်းကြီး၍ သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်၌ စံရာတဲပေါ်ကို တည်ဆောက်ပြီးလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ မစခြင်းငှါ
မတတ်နိုင်၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၁၂

၁ထိုကာလ၌ သင့်အမျိုးသားချင်းတို့၏ အမှုကိုစောင့်သောအရှင်ကြီး မိက္ခေလသည်
ပေါ်လာလိမ့်မည်။ လူမျိုးတစုံတမျိုးမျှ ဖြစ်သည်ကာလမှစ၍ ထိုကာလတိုင်အောင်၊ မဖြစ်စဖူးသော
ဆင်းရဲဒုက္ခကပ်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလအခါ စာစောင်၌စာရင်းဝင်သမျှသော
သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့သည် ကယ်လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၂ထိုကာလအခါ မြေမှုန့်၌
အိပ်ပျော်သောသူများတို့သည် နိုးကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကား၊ ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းနှင့်ငှင်း၊ အချို့တို့ကား၊
ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ ထာဝရအသရေပျက်ခြင်းနှင့်ငှင်း၊ နိုးကြလိမ့်မည်။ ၃ပညာရှိသောသူတို့သည်လည်း၊
ကောင်းကင်မျက်နှာကြက်၏ အရောင်အဝါကဲ့သို့ငှင်း၊ လူအများတို့ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်းထဲသို့
သွင်းသောသူတို့သည်လည်း၊ ကြယ်များကဲ့သို့ငှင်း အစဉ်အမြဲထွန်းလင်းကြ လိမ့်မည်။ ၄သင်ဒံယေလမူကား၊
အမှုကုန်ရသည်ကာလတိုင်အောင်၊ ဤစကားတော်တို့ကို ပိတ်၍ စာစောင်ကို တံဆိပ်ခတ်ထားလော့။
အများသောသူတို့သည် ထိုစာကိုကြည့်ရှုသောအားဖြင့် ပညာတိုးပွါးလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

၅ထိုအခါ ငါဒံယေလသည် ကြည့်ရှုလျှင်၊ အခြားသောသူနှစ်ပါးတို့သည် မြစ်ကမ်းတို့၌
တဘက်တပါးစီရပ် နေကြ၏။ ၆တပါးကလည်း၊ အံ့ဘွယ်သောဤအမှုအရာတို့သည် မကုန်စင်မီ

အဘယ်မျှလောက်ကြာလိမ့်မည်နည်း ဟု ပိတ်ချောကို ဝတ်လျက်၊ မြစ်ရေပေါ်မှာရှိသော လူကိုမေးမြန်း၏။
[၇]ပိတ်ချောကိုဝတ်လျက်၊ မြစ်ရေပေါ်မှာရှိသော လူကလည်း၊ တကာလ၊ နှစ်ကာလ၊ ကာလတဝက်ပတ်လုံး
ဖြစ်လိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသောသူတို့၏ အစွမ်းသတ္တိကို အရပ်ရပ်သို့ ဖြန့်လွှင့်ခြင်းအမှု ပြီးသောအခါ၊
ထိုအမှုအရာအလုံးစုံတို့သည် ကုန်စင်ကြလိမ့်မည်ဟု လက်နှစ်ဘက် ကိုကောင်းကင်သို့ ချီလျက်၊
ကမ္ဘာအဆက်ဆက်အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

[၈]ထိုစကားကို ငါကြား၍ နားမလည်သောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၊ ဤအမှုအရာတို့သည်
အဘယ်သို့ကုန်စင် ပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ [၉]ထိုသူက ဒံယေလ၊ သင်သွားလော့။ ထိုစကားသည်
အမှုကုန်ရသည်ကာလ တိုင်အောင် ပိတ်၍ တံဆိပ်ခတ်ထားလျက်ရှိ၏။ [၁၀]လူအများတို့သည်
သန့်ရှင်းဖြူစင်ခြင်းသို့ရောက်၍ စုံစမ်းခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့သည် မတရားသဖြင့်ပြု၍
တယောက်မျှ နားမလည်ရ။ ပညာရှိသောသူတို့ မူကား၊ နားလည်ကြလိမ့်မည်။ [၁၁]နေ့ရက်အစဉ်ပြုသော
ဝတ်ကို ပယ်ရှင်း၍၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရွံ့ရှာဘွယ်အရာသည် ပေါ်လာပြီးမှ၊ အရက်တထောင်
နှစ်ရာကိုးဆယ်ကြာလိမ့်မည်။ [၁၂]အရက်တထောင်သုံးရာသုံးဆယ်ငါးရက် တိုင်အောင် ငံ့လင့်၍မှီသောသူသည်
မင်္ဂလာရှိ၏။ [၁၃]သင်မူကား၊ အဆုံးမဖြစ်မှီတိုင်အောင် သွားလော့။ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရလိမ့်မည်။
နေ့ရက်ကာလကုန်စင်ပြီးမှ၊ ကိုယ်အရိပ်အရာကိုခံ၍ ပေါ်ရလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

ပရောဖက်ဒံယေလ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဟောရှေအနာဂတ္တိကျမ်း။
HOSEA.

၁

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိမင်း၊ ယောသံမင်း၊ အာခတ်မင်း၊ ဟေဇကိမင်း၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောရှသား
ယေရောဗောင်မင်းတို့လက်ထက်၊ ဗေရိ၏သား ဟောရှေသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော် အစအဦးဟူမူကား၊ ၂သင်သွား၍ ပြည်တန်ဆာမိန်းမနှင့်တကွ သူဘွားမြင်သော
သားသမီးတို့ကို သိမ်းပိုက်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်သားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်၍
အထပ်ထပ်မှားယွင်းကြပြီဟု ဟောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ၃ဟောရှေသည်သွား၍
ဒိဗလိမ်သမီးဂေါမာကို သိမ်းပိုက်သဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဟောရှေ၌ သားယောက်ျားကို
ဘွားမြင်လေ၏။ ၄ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုသားကို ယေဇရေလအမည်ဖြင့် မှည့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊
ခဏကြာပြီးမှ ယေဇရေလအသက်ကိုသတ်သော အပြစ်ကြောင့်၊ ယေဟုအမျိုးကို ငါသည်ဒဏ်ပေး၍
ဣသရေလအမျိုး၏နိုင်ငံကို ဆုံးစေမည်။ ၅ဣသရေလလေးကို ယေဇရေလချိုင့်၌ ငါချိုးသောနေ့ ခြင်းတွင်
ထိုအမှုပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆တဖန် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သမီးကိုဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသမီးကို လောရုဟာမာအမည်ဖြင့် မှည့်လော့။
အကြောင်း မူကား၊ ငါသည် ဣသရေလအမျိုးကို နောက်တဖန် မသနားမစုံမက်ဘဲ ဧကန်အမှန်ပယ်ရှင်းမည်။
၇ယုဒအမျိုးကိုကား၊ သနားစုံမက်ဦးမည်။ သို့ရာတွင်၊ လေး၊ ထား၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊ မြင်း၊
မြင်းစီးသူရဲအားဖြင့် မကယ်တင်၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအားဖြင့် ကယ်တင်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၈လောရုဟာမာကို နို့ခွာသောအခါ၊ အမိသည်ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လေ၏။
၉ထိုသားကို လောအမ္မိအမည်ဖြင့် မှည့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူမဟုတ်။ ငါသည်လည်း
သင်တို့၏ဘုရားသခင်မဟုတ်။ ၁၀သို့ရာတွင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မခြင်နိုင်၊ မရေတွက်နိုင်သော
သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်အမျှ များကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငါ၏လူမဟုတ်ဟု ထိုသူတို့အား
ပြောဆိုရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ သူတို့ သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏သားဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို
ခံရကြလိမ့်မည်။ ၁၁ထိုအခါ ယုဒအမျိုးသား တို့နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် စုဝေးပေါင်းဘော်၍၊
မင်းတဦးတည်းကို ချီးမြှောက်သဖြင့် ထိုပြည်ထဲက ထွက်လာကြလိမ့်မည်။ ယေဇရေလနေ့သည်
ကြီးမြတ်သောနေ့ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂

၁သင်တို့ညီအစ်ကိုများကို ငါ၏လူဟူ၍၎င်း၊ သင်တို့နှမများကို သနားစုံမက်အပ်သော သမီးဟူ၍၎င်း
တဖန် ခေါ်ကြလော့။ ၂သင်တို့အမိနှင့် ဆွေးနွေးကြလော့။ သူသည် ငါ့မယားမဟုတ်၊ ငါသည်လည်း
သူ့လင်မဟုတ်ကြောင်း ကို ဆွေးနွေးကြလော့။ ပြည်တန်ဆာမျက်နှာကိုပယ်၍ မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ရှောင်စေ။
၃မရှောင်လျှင် သူ၏အဝတ် ရှိသမျှကို ငါချွတ်၍၊ သူဘွားသောနေ့၌ အဝတ်မရှိသကဲ့သို့ အဝတ်မပါ၊
ပြင်၌ထုတ်ထားမည်။ လွင်ပြင်ကဲ့သို့ သုတ်သင်မည်။ သွေ့ခြောက်သောမြေကဲ့သို့ ဖြစ်စေလျက်
ရေအငတ်ထား၍ သေစေမည်။ ၄သူ၏သားသမီးတို့သည် သူမျောက်မထား၍ရသော
သားသမီးဖြစ်သောကြောင့် သူတို့ကို ငါမသနားမစုံမက်ဘဲနေမည်။ ၅သူတို့အမိသည် ပြည်တန်ဆာဖြစ်၏။
သူတို့ကို ပဋိသန္ဓေယူသောသူသည် ရှက်ဘွယ်သောအမှုကိုပြုပြီ။ သူကလည်း၊ ငါ့မုန့်၊ ငါ့ရေ၊ ငါ့သိုးမွေး၊
ငါ့ပိုက်ဆန်၊ ငါ့ဆီ၊ ငါသောက်သောအရည်တို့ကို ပေးတတ်သော ငါ့ရည်းစားများနောက်သို့ ငါလိုက်မည်ဟု
ဆိုပြီ။ ၆သို့ဖြစ်၍၊ သူ့ကိုဆူးစောင်ရန်းနှင့် ကာထားမည်။ ထွက်စရာမရှိစေခြင်းငှါ သူ့ပတ်လည်၌
ကျောက်ရိုးကိုလည်း တည်မည်။ ၇သူသည် ရည်းစားတို့ကိုလိုက်သော်လည်း မမှီ၊ ရှာသော်လည်းမတွေ့ဘဲ

နေရသောအခါ၊ လင်ဟောင်း ထံသို့ ငါပြန်သွားမည်။ ယခုနေရာထက် အရင်နေရာသာ၍ကောင်းသည်ဟု
ဆိုလိမ့်မည်။ ၈ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့ကို ငါပေးသနားသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဗာလဘုရားအား
ပူဇော်သောရွှေနှင့်ငွေကို သူ၌ငါများပြားစေသည်ဟူ၍၎င်း သူသည် မအောက်မေ့ပါတကား၊ ၉သို့ဖြစ်၍၊
စပါးရိတ်ရာကာလ၌ ငါ့စပါးကို၎င်း၊ စပျစ်ရည်လုပ်ရာကာလ၌ ငါ့စပျစ်ရည်ကို၎င်း၊ သူ၏ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းစရာ
ငါ့သိုးမွေးနှင့် ပိုက်ဆန်ကို၎င်း ငါသိမ်းယူမည်။ ၁၀ယခုပင် သူ၏ရည်းစားများရှေ့၌ သူ့အဝတ်ကို ငါလှစ်လှန်၍
အရှက်ခွဲမည်။ ငါ့လက်မှ အဘယ်သူမျှ သူ့ကိုမနှုတ်ရ။ ၁၁သူ့ရွှင်လန်းစရာအကြောင်း ရှိသမျှနှင့် ပွဲခံခြင်း၊
လဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့စောင့်ခြင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးခြင်း အလုံးစုံတို့ကို ငါပြတ်စေမည်။ ၁၂ဤသည် ကား၊
ငါ့ရည်းစားပေးသော ဆုလက်ဆောင်ဖြစ်သည်ဟု သူဆိုရာစပျစ်ဥယျာဉ်၊ သင်္ဘောသဖန်းဥယျာဉ်တို့ကို ငါသုတ်
သင်ပယ်ရှင်း၍၊ လွင်ပြင်ဖြစ်စေသဖြင့် တောသားရဲတို့သည် ကိုက်စားကြလိမ့်မည်။ ၁၃ဗာလဘုရားတို့အား
နံ့သာ ပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ နှာခေါင်းဆွဲနှင့် လည်ဆွဲတန်ဆာကို ဆင်လျက် ရည်းစားများနောက်သို့ လိုက်သဖြင့်၊
ငါ့ကိုမေ့လျော့ ၍ ဗာလဘုရားတို့လက်ထက်၌ ပြုမိသောအပြစ်နှင့်အလျောက် ငါစီရင်မည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၁၄သို့ရာတွင်၊ သူ့ကိုတဖန် ငါဖြားယောင်းမည်။ တောလမ်းဖြင့်ပို့ဆောင်သော်လည်း၊
နှစ်သိမ့်စေသောစကား ကိုပြောမည်။ ၁၅တောတဘက်၌ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကို၎င်း၊ အာခေါ်ချိုင့်၌
မြော်လင့်ရာတံခါးကို၎င်း ငါပေးမည်။ သူသည် အသက်ငယ်စဉ်ကာလ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောအခါ၊
သီချင်းဆိုသကဲ့သို့၊ တောတဘက်သို့ရောက်သောအခါ သီချင်းဆိုရလိမ့်မည်။ ၁၆ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ သင်သည် ငါ့ကိုသခင်ဟူ၍ မခေါ်ရ၊ ခင်ပွန်းဟူ၍ခေါ်ရမည်။
၁၇အခြားတပါးသောသခင်တို့၏ ဘွဲ့နာမများကို သူ၏နှုတ်မှငါပယ်၍၊ ထိုဘွဲ့နာမများကို နောက်တဖန်
မမှတ်မိမမြွက်ဆိုရ။ ၁၈ထိုကာလ၌ ငါသည်သူတို့အတွက်၊ တောသားရဲ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်၊ မြေပေါ်
မှာတွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့၍၊ လေး၊ ထား၊ စစ်တိုက်လက်နက်တို့ကို
မြေပေါ်ကပယ်ရှား သဖြင့်၊ သူတို့သည် စိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲ အိပ်ရကြလိမ့်မည်။ ၁၉ငါသည် ကိုယ်အဘို့သင့်ကို
အစဉ်အမြဲသိမ်းယူမည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ချစ်သနားစုံမက်ခြင်းနှင့်အညီ
ကိုယ်အဘို့သင့်ကိုသိမ်းယူမည်။ ၂၀သစ္စာစောင့် ခြင်းနှင့်အညီ သိမ်းယူ၍၊ သင်သည်ထာဝရဘုရားကို
သိရလိမ့်မည်။ ၂၁ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ ၌ငါသည် နားထောင်မည်။
မိုဃ်းကောင်းကင်စကားကို နားထောင်၍၊ သူသည် မြေကြီးစကားကို နားထောင်မည်။ ၂၂မြေကြီးသည်လည်း
ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့၏စကားကို နားထောင်၍၊ သူတို့သည်လည်း ယေဇရေလစကားကို
နားထောင်ကြလိမ့်မည်။ ၂၃ထိုသတို့သမီးကို မျိုးစေ့ကဲ့သို့ မြေ၌ကိုယ်အဘို့ငါကြဲမည်။ မသနားမစုံမက်အပ်
သော သတို့သမီးကို ငါသနားစုံမက်မည်။ ငါ၏လူမဟုတ်သောသူကိုလည်း၊ သင်သည်ငါ၏ လူဖြစ်သည်ဟု
ငါဆိုမည်။ သူကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု၊ လျှောက်လိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၃

၁တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဖူးမြော်၍၊
စပျစ်သီးပျဉ်ကို အလိုရှိသော်လည်း ထာဝရဘုရားချစ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ မိမိခင်ပွန်း၏ ချစ်ခြင်းကိုခံလျက်၊
မျောက်မထားသောမိန်းမကို သွား၍ချစ်ဦးလော့ဟု ငါ့အားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ၂ထိုမိန်းမကို
ငွေတဆယ်ငါးကျပ်၊ မုယောဆန်တဟောမဲခွဲနှင့် ငါရွေးပြီးမှ၊ ၃သင်သည် ငါ့အဘို့ နေ့ရက်များစွာစောင့်၍
နေရမည်။ ပြည်တန်ဆာမလုပ်ရ။ အခြားသောယောကျ်ားနှင့် မပေါင်းဘော်ရ။ သို့ပြုလျှင်၊ သင့်အဘို့
ငါစောင့်၍ နေမည်ဟု ပြောထား၏။ ၄အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် နေ့ရက်များစွာ
ရှင်ဘုရင်မရှိ၊ မင်းသားမရှိ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းမရှိ၊ ဆင်းတုမရှိ၊ သင်တိုင်းမရှိ၊ တေရပ်ရုပ်တုမရှိဘဲ

နေရကြလိမ့်မည်။ ၅ထိုနောက်မှ ဣသရေလအမျိုး သားတို့သည် ပြန်လာ၍၊ သူတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကိုငင်း၊ သူတို့ရှင်ဘုရင်ဒါဝိဒ်ကိုငင်း ရှာ၍၊ နောင်ကာလ၌ ကျေးဇူးတော်ကိုခံအံ့သောငှါ၊
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ တုန်လှုပ်လျက်ပြေးကြလိမ့်မည်။

၄

၁အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား
သည် ပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် တရားတွေ့မှုရှိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်သစ္စာမရှိ၊
ကရုဏာမရှိ၊ ဘုရားသခင် ကိုမသိကြ။ ၂ကျိန်ဆဲခြင်း၊ မုသာစကားကိုပြောခြင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊
သူ့ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်းတို့၌ အဆီးအတားမရှိ။ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်
အထပ်ထပ်ရှိကြ၏။ ၃ထိုကြောင့်၊ ပြည်သည် ငြိုငြင်လိမ့်မည်။ ပြည်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ တောသားရဲ၊
မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ ပယ်လယ်ငါးတို့သည်လည်း ကုန်ကြလိမ့်မည်။
၄သို့ရာတွင်၊ အဘယ်သူမျှ မဆီးတားစေနှင့်။ အဘယ်သူမျှမဆုံးမစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊
သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ၅ထိုကြောင့်၊
နေ့အချိန်၌သင်သည် လဲရလိမ့်မည်။ ညဥ့်အချိန်၌ သင်နှင့်အတူ ပရောဖက်သည်လည်းလဲရလိမ့်မည်။
သင့်အမိကိုလည်းငါဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ ၆ငါ့လူတို့သည် ပညာနည်းသောကြောင့် ဆုံးရှုံးကြ၏။ သင်သည်
ပညာကို ပယ်သောကြောင့်၊ ငါ့ယဇ်ပုရောဟိတ်အဖြစ်သို့ မရောက်စေခြင်းငှါ သင့်ကိုငါပယ်မည်။
သင်၏ဘုရားသခင့်တရားကို သင်မေ့လျော့သောကြောင့်၊ သင့်၏သားသမီးတို့ကို ငါမေ့လျော့မည်။
၇သူတို့သည် ဘုန်းတိုးပွါးသည်အတိုင်း ငါ့ကိုပြစ်မှားကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့၏ ဘုန်းကိုငါအရှက်ကွဲစေမည်။
၈ငါ့လူတို့၏ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ကို စားလျက်နှင့် ပင်၊ ထိုအပြစ်ကိုစိတ်စွဲလမ်းတတ်ကြ၏။ ၉ထိုကြောင့်၊
လူတို့၌ဖြစ်သကဲ့သို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့အကျင့်များကို ငါစစ်ကြော၍၊ အသီးအသီး
ပြုမူသမျှအတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကိုပေးမည်။ ၁၀သူတို့သည် စား၍ မဝရကြ။ မတရားသောမေထုန်ကို ပြု၍
သားသမီးကို မဘွားမြင်ရကြ။ ၁၁အကြောင်းမူကား၊ စိတ်နှလုံးကို ယစ်မူးစေ တတ်သော ကာမဂုဏ်၌
ပျော်မွေ့ခြင်း၊ စပျစ်ရည်နှင့် သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်း၌ မှီဝဲသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား
ကိုစွန့်ပစ်ကြပြီ။

၁၂ငါ့လူတို့သည် သစ်သားနှင့် တိုင်ပင်တတ်ကြ၏။ သူတို့၏ တောင်ဝေးသည်အကြံပေးတတ်၏။
ကိလေသာ စိတ်အားကြီးသောကြောင့်၊ သူတို့သည်လည်း လမ်းလွဲ၍ မိမိတို့ဘုရားသခင့်ထံမှမနေ၊
မှားယွင်းတတ်ကြ၏။ ၁၃တောင်ထိပ်ပေါ်၊ ကုန်းပေါ်မှာငင်း၊ အရိပ်ကောင်းသောသပိတ်ပင်မျိုး၊
လိဗနာပင်အောက်မှာငင်း၊ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့တတ်ကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သမီးတို့သည်
ယောကျ်ားနှင့် မှားယွင်း၍၊ ချွေးမတို့သည် မျောက်မထားတတ်ကြ၏။ ၁၄သင်တို့သမီးတို့သည်
ယောကျ်ားနှင့်မှားယွင်း၍၊ ချွေးမတို့သည်လည်း မျောက်မထား သော်လည်း ငါမစစ်ကြော။ အကြောင်းမူကား၊
ယောကျ်ားတို့သည် ကိုယ်မယားကိုစွန့်ပစ်၍၊ ပြည်တန်ဆာတို့နှင့် ပေါင်းဘော်တတ်ကြ၏။ မိန်းမရှင်တို့
နှင့်အတူ ယဇ်ပူဇော်တတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ပညာမရှိသောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။

၁၅အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည်ပြည်တန်ဆာလုပ်သော်လည်း၊ ယုဒအမျိုးကိုမမှားယွင်းပါစေနှင့်။
ဂိလဂါလမြို့သို့ မချဉ်းကပ်ကြနှင့်။ ဗေသဝင်မြို့သို့ မသွားကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူ
သည်အတိုင်း ဟူ၍မကျိန်ဆိုကြနှင့်။ ၁၆ဣသရေလအမျိုးသည် ရုန်းတတ်သောနွားမပျိုကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု
တတ်၏။ ယခုမှာ ထာဝရဘုရားသည် ကျယ်သောအရပ်၌ သိုးသငယ်ကို ထိန်းသကဲ့သို့၊ ဣသရေလအမျိုးကို
ပြုတော်မူမည်။ ၁၇ဧဖရိမ်သည် ရုပ်တုတို့၌ စွဲကပ်လျက်ရှိ၏။ သူတို့တတ်တိုင်းရှိစေလော့။ ၁၈သူတို့စားသောက်
ပွဲခံချိန်လွန်ပြီ။ မင်းလုပ်သောသူတို့သည် အထပ်ထပ်မတရားသော မေထုန်ကိုပြုကြပြီ။ ရှက်ဘွယ်သော

အမှုကိုတပ်မက်ကြပြီ။ ၁၉လေသည် မိမိအတောင်တို့နှင့် တိုက်၍ပါသွားမည်။ သူတို့သည် မိမိတို့ပူဇော်သော
ယဇ်များကြောင့် ရှက်ကြလိမ့်မည်။

၅

၁အိုယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၊ ကြားကြလော့။ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။
အိုနန်းတော် သားတို့၊ မှတ်မိကြလော့။ သင်တို့သည် စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊
သင်တို့သည် မိဇပါတောင်ပေါ်မှာ ကျော့ကွင်း၊ တာဗော်တောင်ပေါ်မှာ ထောင်သောပိုက်ဖြစ်ပြီ။
၂ယဇ်ကောင်တို့ကိုသတ်သော အားဖြင့် မိမိတို့အပြစ်ကို များပြားစေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါသည်
ထိုသူအပေါင်းတို့၌ အပြစ်ဒဏ်ပေးမည်။ ၃ဧဖရိမ်ကိုငါသိ၏။ ဣသရေလသည်လည်း ငါ့ရှေ့မှ ပုန်းရှောင်၍
မနေနိုင်။ ယခုပင်အို ဧဖရိမ်၊ သင်သည်မှားယွင်း၍ ဣသရေလသည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ ၄သူတို့သည်
ပြုမြဲပြုသောကြောင့်၊ သူတို့၏ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ ပြန်၍မလာ နိုင်ကြ။ မှားယွင်းသောသဘော
စွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို မသိကြ။ ၅ဣသရေလအမျိုး၏ မာနသည် သူ့မျက်မှောက်၌ နိမ့်ချခြင်းသို့
ရောက်သဖြင့်၊ ဣသရေလနှင့် ဧဖရိမ်သည် မိမိတို့အပြစ်၌ လဲ၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ယုဒသည်လည်း လဲလိမ့်မည်။
၆သိုးစု နွားစုပါလျက်၊ ထာဝရဘုရားကိုရှာခြင်းငှါသွားကြသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ သူတို့နှင့် ကွာတော်မူပြီ။
၇သူတို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ခံသောသစ္စာကို ဖျက်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ တပါးအမျိုးသား
တို့ကိုဘွားမြင်ကြပြီ။ လဆန်းနေ့ရောက်မှ သူတို့နှင့်သူတို့ ဥစ္စာသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။
၈ဂိဗာမြို့နှင့် နဲခရာကိုငင်း၊ ရာမမြို့၌ တံပိုးကိုငင်း၊ မှုတ်ကြလော့။ ဗေသဝင်မြို့၌ ကြွေးကြော်လော့။
အိုဗင်္ယာမိန်အမျိုး၊ နောက်သို့ကြည့်ကြလော့။ ၉ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့ကို ဆုံးမသတိပေးသောနေ့၌
ဧဖရိမ်သည် ပျက်ဆီးရလိမ့်မည်။ ဆက်ဆက်ဖြစ်လတံ့သောအမှုကို ငါဘော်ပြ၏။ ၁၀ယုဒမင်းတို့သည်
မြေမှတ်တိုင်တို့ကို ရွှေ့သော သူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် သူတို့အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်ကိုရေကဲ့သို့
သွန်းလောင်းမည်။ ၁၁ဧဖရိမ်သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရ၏။ တရားစီရင်ခြင်းနှင့်တွေ့၍ ဆုံးရှုံးရ၏။
အကြောင်းမူကား၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ကျင့်လေပြီ။ ၁၂ထိုကြောင့်၊ ငါသည် ဧဖရိမ်၌ကိုက်တတ်သောပိုးကောင်၊
ယုဒအမျိုး၌ စားတတ်သောအနာကဲ့သို့ ဖြစ်မည်။ ၁၃ဧဖရိမ်သည် မိမိ အပေါက်တို့ကိုငင်း၊ ယုဒသည်
မိမိအနာကိုငင်း မြင်သောအခါ၊ ဧဖရိမ်သည် အာရှုရိမင်းထံသို့သွား၍၊ ယုဒသည် ရှင်ဘုရင်ယာရက်ထံသို့
စေလွှတ်သော်လည်း၊ ထိုမင်းတို့သည် သင်တို့အပေါက်ကိုမဖာနိုင်၊ အနာကိုလည်း မပျောက် စေနိုင်ကြ။
၁၄အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဧဖရိမ်၌ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ငင်း၊ ယုဒအမျိုး၌ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်မည်။ ငါသည်
ကိုယ်တိုင်ကိုက်ဖြတ်၍သွားမည်။ ချီသွား၍အဘယ်သူမျှ မနှုတ်ရ။ ၁၅သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကိုဝန်မချ၊
ငါ့မျက်နှာကို မရှာမှီတိုင်အောင်၊ ငါသည် ကိုယ်နေရာသို့ပြန်သွား၍ နေမည်။ အမှုရောက်သောအခါ၊
သူတို့သည် ငါ့ကိုကြိုးစား၍ ရှာကြလိမ့်မည်။

၆

၁လာကြ။ ထာဝရဘုရားထံသို့ ပြန်ကြကုန်အံ့။ ကိုယ်တော်သည် ကိုက်ဖြတ်သော်လည်း
ပကတိဖြစ်စေ တော်မူမည်။ ဒဏ်ခတ်သော်လည်း အနာကိုစည်းတော်မူမည်။ ၂နှစ်ရက်လွန်ပြီးမှ
ငါတို့ကိုအသက်ရှင်စေ၍၊ သုံးရက် မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ အထံတော်၌ ငါတို့သည်
အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည်။ ၃ပညာကိုလည်း ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို သိခြင်းငှါ လိုက်ရှာကြလိမ့်မည်။
ထွက်တော်မူချိန်သည် နံနက်ကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ရွာသောမိုဃ်းနှင့် မြေအပေါ်သို့ရွာသောနောက်မိုဃ်းကဲ့သို့
သက်ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။
၄အိုဧဖရိမ်၊ သင်၌အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်နည်း။ အိုယုဒ၊ သင်၌အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်နည်း။
သင်တို့ကြည်ညို သောစိတ်သည် နံနက်မိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့ငင်း၊ စောစောပျောက်တတ်သော နှင်းကဲ့သို့ငင်း
ဖြစ်၏။ ၅ထိုကြောင့် သူတို့ကို ပရောဖက်များအားဖြင့် ငါသည်အပိုင်းပိုင်းခုတ်ဖြတ်ရပြီ။ ငါ့နှုတ်ထွက်စကား

အားဖြင့် သတ်ရပြီ။ ငါ့စီရင်ချက်တို့သည် လည်း ထွန်းလင်းသောအလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပြီ။ ၆ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သနားခြင်းကရုဏာအကျင့်ကိုငှင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းထက် ဘုရားသခင်နှင့်ကျွမ်းဝင်ခြင်းကိုငှင်း ငါနှစ်သက်၏။ ၇သူတို့သည် အာဒံကဲ့သို့ပဋိညာဉ် ကိုလွန်ကျူးကြပြီ။ နေရင်းအရပ်၌ ငါ့သစ္စာကိုဖျက်ကြပြီ။ ၈ဂိလဒ်မြို့သည် အဓမ္မပြုသောသူတို့နေရာဖြစ်၍၊ လူအသွေး နှင့်စွန်းသောခြေရာများ၏။ ၉ထားပြအလုံးအရင်းသည် ခရီးသွားသောသူကို ချောင်း၍ကြည့်သကဲ့သို့၊ ယဇ်ပုရော ဟိတ်အပေါင်းအသင်းသည် ရှေခင်မြို့သို့သွားသောလမ်း၌ပင် အသက်ကိုသတ်တတ်ကြ၏။ ၁၀အကယ်စင်စင် အဓမ္မအမှုကိုပြုတတ်ကြ၏။ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှုကို ဣသရေလအမျိုး၌ ငါမြင်ပြီ။ ထိုအမျိုး၌ ဖေရိမ်သည် မှားယွင်းတတ်၏။ ဣသရေလသည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ ၁၁ထိုမှတပါး၊ အိုယုဒအမျိုး၊ သိမ်းသားသောငါ၏လူတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ၊ စပါးရိတ်ရာကာလသည် သင့်အဘို့ခန့်ထား လျက်ရှိ၏။

၇

၁ဣသရေလအမျိုး၏အနာကို ပျောက်စေခြင်းငှါ ငါပြုသောအခါ၊ ဖေရိမ်၏အပြစ်နှင့် ရှမာရိပြုသောအဓမ္မ အမှုသည် ထင်ရှားပြန်၏။ သူတို့သည် သစ္စာပျက်ကြပြီ။ အထဲသို့ သူခိုးဝင်တတ်၏။ ပြင်၌လည်း ထားပြအလုံးအရင်း တို့သည် တိုက်တတ်ကြ၏။ ၂သူတို့ပြုသမျှသော အဓမ္မအမှုကို ငါမှတ်မိသည်ဟု မိမိတို့စိတ်နှလုံးထဲမှာ မအောက်မေ့ ကြ။ ယခုပင် ထိုအမှုတို့သည် သူတို့ကိုဝိုင်းကြပြီ။ ငါ့မျက်မှောက်တွင်ရှိကြ၏။ ၃ဆိုးညစ်သောအမှုအားဖြင့် ရှင်ဘုရင် ကိုငှင်း၊ မုသာစကားအားဖြင့် မင်းများကိုငှင်း ဝမ်းမြောက်စေကြ၏။ ၄ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မတရားသောမေထုန် ဖြင့် မှားယွင်းသောသူဖြစ်၍၊ မီးထဲ့သောမုန့်သည်၏ မီးဖိုနှင့်တူကြ၏။ မုန့်စိမ်းကိုနယ်ပြီးမှ မဖောင်းကြွမီတိုင်အောင်၊ မီးမဆော်ဘဲ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရ၏။ ၅ငါတို့ရှင်ဘုရင်၏ နှစ်စဉ်ပွဲနေ့၌ မင်းတို့သည်စပျစ်ရည်အရှိန်နှင့် ယစ်မူး၍ ရှင်ဘုရင်သည် မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့ကိုလက်ခံတတ်၏။ ၆အကယ်စင်စစ် သူတို့သည် ချောင်း၍ကြည့်လျက် နေကြစဉ်၊ မိမိတို့နှလုံးကို မီးဖိုကဲ့သို့ပြင်ဆင်ကြပြီ။ သူတို့မုန့်သည် သည်တညဉ့်လုံးအိပ်သော်လည်း၊ နံနက်အချိန်၌ တောက်သောမီးဖိုကဲ့သို့ လောင်လျက်ရှိ၏။ ၇ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မီးဖိုကဲ့သို့ပူကြ၏။ မိမိတို့တရားသူကြီးများကို လောင်ကြပြီ။ သူတို့ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် လဲကြပြီ။ ငါ့ကိုဟစ်ခေါ်သောသူ တယောက်မျှမရှိ။ ၈ဖေရိမ်သည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ရောနှောလျက်ရှိ၏။ တမျက်နှာသာဖုတ်၍ မလှန်သောမုန့်ပြားဖြစ်၏။ ၉သူမသိ မမှတ်ဘဲ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် သူ၏ခွန်အားကို စားကြပြီ။ ကိုယ်မသိမမှတ်ဘဲ ခေါင်းပေါ်မှာဖြူသောဆံပင် အနှံ့အပြားရှိပြီ။ ၁၀ဣသရေလအမျိုး၏မာနသည် သူ့မျက်မှောက်၌ နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ အမျိုးသားတို့ သည် ကိုယ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ မပြန်မလာကြ။ အမှုရောက်သော်လည်း ဘုရားကိုမရှာကြ။

၁၁ဖေရိမ်သည် ဉာဏ်မရှိ၊ မိုက်သောချိုးနှင့်တူ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဟစ်ခေါ်တတ်၏။ အာရှုရိပြည်သို့ ပြေးတတ်၏။ ၁၂သွားလေရာရာတွင် ငါ့ပိုက်နှင့်သူတို့ကို အုပ်မိမည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်ကိုကဲ့သို့ မြေသို့နှိမ့်ချမည်။ သူတို့စည်းဝေးရာ၌ ကြားသည်အတိုင်း ငါဆုံးမမည်။ ၁၃သူတို့သည် ငါ့ထံမှထွက်၍လည်သောကြောင့် အမင်္ဂလာရှိ ကြ၏။ ငါ့ကိုပြစ်မှားသောကြောင့် ဖျက်ဆီးဘို့ရာဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ကို ငါရွေးနှုတ်သော်လည်း၊ ငါ့တဘက်၌ မုသာစကား ကိုပြောကြ၏။ ၁၄သူတို့သည် အိပ်ရာပေါ်မှာမြည်တမ်းသော်လည်း၊ စေတနာစိတ်နှင့် ငါ့ကိုမအော်ဟစ်ကြ။ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်ကိုရခြင်းငှါ စည်းဝေး၍ ငါ့ကိုပုန်ကန်ကြ၏။ ၁၅ငါသည်ဆုံးမသော်ငှင်း၊ သူတို့ကိုခိုင်ခံ့စေသော်ငှင်း၊ ငါ့တဘက်၌ မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်ကြ၏။ ၁၆အကျိုးနည်းရှိကြ၏။ လိမ့်တတ်သောလေးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ လင်းနို့သည် စော်ကားသောကြောင့် ထားဖြင့်သေ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။

၁တံပိုးမှုတ်လော့။ ရန်သူသည် ရွှေလင်းတကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့လာလိမ့်မည်။
အကြောင်း မူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်၍ ငါ့တရားကိုလွန်ကျူးကြပြီ။ ၂သို့ရာတွင် သူတို့က၊
အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရား သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကိုသိကြပါ၏ဟု
ငါ့အားကြွေးကြော်ကြသည်တကား။ ၃ဣသရေလအမျိုးသည် ကောင်းသောအရာကို စွန့်ပစ်သောကြောင့်၊
ရန်သူညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ၄သူတို့သည် ငါ၏အခွင့်မရှိဘဲ ကိုယ်အလိုအလျောက် ရှင်ဘုရင်ကို
ချီးမြှောက်ကြပြီ။ ငါမသိရဘဲမင်းတို့ကိုခန့်ထားကြပြီ။ ကိုယ်အကျိုးနည်းစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ရွှေငွေနှင့်
ကိုယ်အဘို့ရုပ်တုများကို လုပ်ကြပြီ။ ၅အိုရှမာရိ၊ သင်၏နွားသငယ်ကို စွန့်ပစ်လော့။ ကိုးကွယ်သောသူများကို
ငါအမျက်ထွက်၏။ သူတို့သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သန့်ရှင်းခြင်းတရားကို မမှီနိုင်ဘဲ
နေရကြလိမ့်မည်နည်း။ ၆ထိုနွားသငယ်သည် ဣသရေလအမျိုးကြံစည်၍ဖြစ်၏။ ဆရာသမားလုပ်သောကြောင့်
ဘုရားမဟုတ်။ အကယ်စင်စစ် ရှမာရိနွားသငယ်သည် အပိုင်းပိုင်းကျိုးပဲ့ရလိမ့်မည်။

၇လေမျိုးစေ့ကိုကြဲ၍ လေဘွေစပါးကို ရိတ်ရကြလိမ့်မည်။ စပါးပင်မရှိရ။ အနှံထဲကမုန့်ညက်မထွက်ရ။
ထွက်သော်လည်း တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် စားကြလိမ့်မည်။ ၈ဣသရေလအမျိုးသည် တိမ်မြုပ်လေပြီ။
အဘယ်သူမျှမနှစ်သက်သော တန်ဆာကဲ့သို့ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ရှိရလိမ့်မည်။ ၉အာရှုရိပြည်သို့
အလိုလိုသွား လေပြီတကား။ ဖေရိမ်သည် ကိုယ်အဘို့တကောင်တည်းနေသော မြည်းရိုင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊
ရည်းစားတို့အား ဆုချလေပြီ။ ၁၀တပါးအမျိုးသားတို့အား ဆုချသော်လည်း၊ ချက်ခြင်းလူများကို
ငါစုဝေးစေမည်။ မကြာမမြင့်မှီ ရှင်ဘုရင်နှင့် မင်းများ တင်သောဝန်ကိုပင်ပန်းစွာ ထမ်းရကြလိမ့်မည်။
၁၁ဖေရိမ်သည် များစွာသော ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို အပြစ်အဘို့ လုပ်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို
သူ၏အပြစ်ဟူ၍ မှတ်ရလိမ့်မည်။ ၁၂ငါ့တရား၏ ထူးဆန်းသောအရာတို့ကို သူ့အဘို့ငါရေးထားပြီ။
သို့သော်လည်း၊ ရိုင်းသောအရာ ဟူ၍ သူသည်မှတ်လေပြီတကား။ ၁၃ငါနှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို
ယဇ်ပူဇော်သောသူတို့သည် ပူဇော်၍ ကိုယ်တိုင်စားကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုလက်ခံတော်မမူ။
သူတို့အပြစ်များကို ချက်ခြင်းအောက်မေ့၍ စစ်ကြောတော်မူသော အားဖြင့်၊ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့
ပြန်သွားသွားရကြလိမ့်မည်။ ၁၄ဣသရေလသည် သူ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော သခင်ကို မေ့လျော့၍
ဘုံဗိမာန်များကို တည်ဆောက်တတ်၏။ ယုဒသည်လည်း ခိုင်ခံ့ သောမြို့တို့ကို များပြားစေတတ်၏။
သို့ရာတွင်၊ ငါသည်ထိုမြို့များတို့ကို မီးရှို့၍ဘုံဗိမာန်များတို့ကို မီးလောင်ရလိမ့် မည်။

၉

၁အိုဣသရေလအမျိုး၊ တပါးအမျိုးသားကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူးသောစိတ်ရှိ၍ မခုန်နှင့်။
ကိုယ်ဘုရားသခင် ၌မဆည်းကပ်၊ အခြားသောဘုရားနှင့် မှားယွင်းပြီ။ ကောက်နယ်တလင်းရှိသမျှတို့၌
မှားယွင်းခကိုနှစ်သက်တတ်၏။ ၂ကောက်နယ်တလင်းအားဖြင့် အသက်မမွေးရ။ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း
အားဖြင့်လည်း အသက်မမွေးရ။ စပျစ်ရည် သစ်လည်း သူတို့မြော်လင့်သည်အတိုင်း မထွက်ရ။ ဖေရိမ်အမျိုး
သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏မြေတော်၌ မနေဘဲ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြန်သွား၍၊ အာရှုရိပြည်၌
မစင်ကြယ်သောအစာကို စားရကြမည်။ ၄စပျစ်ရည်သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားအား
မပြုရကြ။ ပူဇော်သောယဇ်တို့ကို နှစ်သက်တော်မမူရ။ ထိုယဇ်အသားသည် မသာလိုက်၍
ငိုကြွေးမြည်တမ်းသောသူတို့၏ အစာကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စားသောသူအပေါင်းတို့သည် ညစ်ညူးခြင်းကို
ရောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အစာကို ကိုယ်တိုင်စားကြစေ။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲသို့မသွင်းစေနှင့်။
၅ဓမ္မပွဲနေ့၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ဆောင်သောပွဲနေ့တို့၌ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုကြလိမ့်မည်နည်း။
၆ပျက်ဆီးရာထဲက သူတို့သည် ထွက်သွားကြပြီ။ အဲဂုတ္တုပြည်၌စု၍ မင်ဖိမြို့၌သင်္ဂြိုဟ်ကြလိမ့်မည်။
ငွေတန်ဆာဆင်သောနေရာ ဘုံဗိမာန် များကို ဆူးအမျိုးမျိုးတို့သည် လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။
၇စစ်ကြောရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။ အပြစ်ပေးရသောအချိန် ရောက်လေပြီ။ ဣသရေလအမျိုး

သိရလိမ့်မည်။ ပရောဖက်သည် အမိုက်ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးကို ခံသောသူသည် အရူးဖြစ်၏။
သင်၌အပြစ်ကြီးသည်အတိုင်း ကြီးစွာသောဖျက်ဆီးခြင်းကိုခံရ၏။ ၈ဖေရိမ်ကင်းစောင့်သည် မိမိဘုရား
ဘက်မှာနေ၏။ ပရောဖက်သည် ပြုလေသမျှတို့၌ မုဆိုးကျော့ကွင်းဖြစ်၏။ သူ၏ဘုရားအိမ်တွင်
ဘေးပြုသောသူ ဖြစ်၏။ ၉ဂိဗာမြို့လက်ထက်ကဲ့သို့ သူတို့သည် ကိုယ်ကိုအလွန်ညစ်ညူးစေကြပြီ။
သူတို့အပြစ်ကိုအောက်မေ့၍ ဒုစရိုက်များ ကိုစစ်ကြောတော်မူမည်။
၁၀တော၌ စပျစ်သီးကဲ့သို့ ဣသရေလအမျိုးကို ငါတွေ့၏။ သီးစသော သင်္ဘောသဖန်းပင်၌
အဦးဆုံးမှည့်သော သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ သင်တို့ဘိုးဘေးများကို ငါမြင်၏။ သူတို့သည်
ကိုယ်အလိုအလျောက် ဗာလပေဂုရာဘုရား ထံသို့သွား၍၊ ထိုရှက်ဘွယ်သောအရာအဘို့ ကိုယ်ကိုအပ်နှံသဖြင့်
တပ်မက်သည်အတိုင်း စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကိုပြုကြ၏။ ၁၁ဖေရိမ်၏ဘုန်းသည်
ငှက်ကဲ့သို့ပျံသွားလိမ့်မည်။ သားဘွားခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေ ယူခြင်းမရှိရ။ ၁၂သားသမီးတို့ကို
ကျွေးမွေးသော်လည်း၊ တယောက်ကိုမျှ မကျန်စေခြင်းငှါ ငါလုယူမည်။ အကယ်၍ သူတို့ကိုငါစွန့်ပစ်သောအခါ
အမင်္ဂလာရှိကြလိမ့်မည်။ ၁၃ဖေရိမ်သည် တုရုမြို့ကဲ့သို့ ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်၌ တည်ဟန်ရှိသော်လည်း၊
မိမိသားသမီးတို့ကို လူသတ်လက်သို့ အပ်ရလိမ့်မည်။ ၁၄အိုထာဝရဘုရား၊ ပေးသနား တော်မူပါ။
အဘယ်သို့ပေးတော်မူရမည်နည်း။ ကိုယ်ဝန်မဆောင်သောဝမ်း၊ နို့မထွက်သောသားမြတ်ကို ပေးတော် မူပါ။
၁၅ဂိလဂါလမြို့၌ သူတို့ပြုသမျှသောဒုစရိုက်ရှိ၍၊ ထိုအရပ်၌ သူတို့ကိုငါမုန်း၏။ သူတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့်
ငါ့အိမ်မှနှင်ထုတ်မည်။ နောက်တဖန် သူတို့ကိုမချစ်။ သူတို့မင်းအပေါင်းတို့သည်
ပုန်ကန်တတ်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ၁၆ဖေရိမ်သည် အထိအခိုက်ခံရသောကြောင့်၊ အမြစ်သွေ့ခြောက်လျက်ရှိ၍
အသီးကိုမသီးနိုင်ရာ။ သားဘွားသော် လည်း၊ အချစ်ဆုံးသောသားတို့ကို ငါသတ်မည်။ ၁၇ငါ့ဘုရားသခင်၏
စကားတော်ကို နားမထောင်သောကြောင့် စွန့်ပစ်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင်
အရပ်ရပ်သို့လှည့်လည်ရကြမည်။

၁၀

၁ဣသရေလသည် အသီးများစွာသီးသော စပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက်သီးတတ်၏။
အသီး တိုးပွားသည်အတိုင်း အမျိုးသားတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုများပြားစေကြ၏။ သူတို့ပြည်ကောင်းသည်
အတိုင်း ကောင်းသောရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို လုပ်ကြသည်တကား။ ၂သူတို့၌ စိတ်နှစ်ခွရှိ၏။ ချက်ခြင်း
အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရကြမည်။ သူတို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင်ဖြိုချ၍၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုလည်း
ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။ ၃ငါတို့သည် ထာဝရ ဘုရားကို မကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ရှင်ဘုရင်မရှိ။ ရှင်ဘုရင်ရှိ
သော်လည်း၊ ငါတို့အဘို့ အဘယ်သို့ပြုနိုင်မည်နည်းဟု ချက်ခြင်းဆိုရကြမည်။ ၄သူတို့ကျိန်ဆို သောစကား
သည် စကားသက်သက်ဖြစ်၍၊ မိဿဟာယဖွဲ့သောအခါ မုသာ စကားကိုသာ ပြောတတ်ကြ၏။
တရားစီရင်ခြင်းအမှုသည် လယ်ကန်ဆည်ရိုးပေါ်မှာ ဘင်းခါးပင်ကဲ့သို့ ပေါက်ရလိမ့် မည်။ ၅ရှမာရိမြို့သား
တို့သည် ဗေသဝင်နွားသငယ်ကဲ့သို့ ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနွားသငယ်၏ဘုန်းအတွက် သူ၏တကာ
တို့သည် ငိုကြွေးမည်တမ်း၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ရန်သူ
တို့သည် ထိုဘုန်းကိုလုယူ၍၊ ၆နွားသငယ်နှင့်အတူ အာရှုရိပြည်သို့ယူသွားပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ယာရက်အား
ဆက်ရ ကြလိမ့်မည်။ ဖေရိမ်သည် အသရေပျက်၍ ဣသရေလသည် မိမိအကြံအစည်အားဖြင့်
ရှက်ကြောက်ရလိမ့်မည်။ ၇ရှမာရိသည်ပျက်ရ၏။ ရှမာရိရှင်ဘုရင်သည် ရေမြှုပ်သက်သက်ဖြစ်၏။
၈ဣသရေလပြစ်မှားရာ အာဝင်မြို့ကုန်းတို့ သည်ပြိုကျ၍၊ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့သည် သူတို့ယဇ်ပလ္လင်များကို
လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။ မြို့သားတို့ကလည်း၊ အိုတောင် များတို့၊ ငါတို့ကိုဖုံးအုပ်ကြပါ။ အိုကုန်းများတို့၊
ငါတို့အပေါ်၌ ကျကြပါဟု ခေါ်ကြလိမ့်မည်။

[၉]ဂိဗာမြို့လက်ထက်၌ အပြစ်ကြီးသည်ထက် ဣသရေလသည် အပြစ်သာ၍ကြီး၏။ ထိုမြို့၌
ရပ်နေကြ၏။ ဂိဗာမြို့၌ အဓမ္မလူတို့ကို စစ်တိုက်သောအခါ မရှုံးကြ။ [၁၀]ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက်သူတို့ကို
ဆုံးမမည်။ သူတို့ အပြစ်နှစ်ပါးကြောင့် ချည်ထားလျက်ရှိသောအခါ၊ သူတို့တဘက်၌ လူများစည်းဝေး
ရကြလိမ့်မည်။ [၁၁]ဖေရိမ်သည် ယဉ်၍စပါးကိုနင်းချင်သော နွားမပျိုဖြစ်သော်လည်း၊ ငါသည်ထမ်းဘိုးကို
ထမ်းစေသဖြင့်၊ ဖေရိမ်သည်ကခြင်းကိုခံ၍၊ ယုဒသည်ထွန်လျက်၊ ယာကုပ်သည်လည်း မြေစိုင်ကိုခွဲလျက်
ရှိရလိမ့်မည်။ [၁၂]ကိုယ်အဘို့ဖြောင့်မတ်ခြင်း မျိုးစေ့ကို ကြဲ၍၊ ကရုဏာတော်အသီးအနှံကို ရိတ်ကြလော့။
မလုပ်သေးသောလယ်ကို ထွန်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ကြွလာ၍၊ သင်တို့အပေါ်သို့
ဖြောင့်မတ်ခြင်းမိုဃ်းကို ရွာစေတော်မမူမည်တိုင်အောင်၊ ကိုယ်တော်ကိုရှာရသောအချိန် ရောက်လေပြီ။
[၁၃]သင်တို့သည် ဒုစရိုက်မျိုးစေ့ကိုကြဲလို၍ လယ်ထွန်သောကြောင့်၊ အပြစ်စပါးကိုရိတ်ရကြ၏။ မုသာ
အသီးအနှံကို စားရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကြံစည်ပြုမူခြင်းကိုငဲ့၍၊ ကိုယ်၌များစွာသော
သူရဲတို့ကိုငဲ့၍၊ ကိုးစားတတ်၏။ [၁၄]ထိုကြောင့်၊ သင်၏လူတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ကြလိမ့်မည်။ ရှာလမန်မင်းသည်
ဗေသာဗေလမြို့ကို စစ်တိုက်သောအခါ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ သင်၏ရဲတိုက်ရှိသမျှတို့သည် ပျက်စီးရကြလိမ့်မည်။
အမိသည်သားတို့နှင့် အတူ မြေပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွပ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ [၁၅]ထိုသို့ဗေသလသည်
သင်တို့ဒုစရိုက်အပြစ်များကြောင့် သင်တို့၌ ပြုလိမ့်မည်။ နံနက်အချိန်သည် လွန်တတ်သကဲ့သို့၊
ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ရှင်းရှင်းကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။

၁၁

[၁]ဣသရေလသည် အသက်ငယ်သောအခါ ငါသည်ချစ်၍ ငါ့သားကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ ခေါ်ခဲ့ပြီ။ [၂]သူတို့ကို
ခေါ်သောသူတို့ထံမှ ထွက်သွားကြ၏။ ဗာလဘုရားတို့အား ယဇ်ပူဇော်၍ ရုပ်တုဆင်းတုတို့အား
နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။ [၃]ငါသည် သွားတတ်သောအတတ်ကို ဖေရိမ်အားလက်ဆွဲ၍ သွန်သင်၏။
သို့သော်လည်း၊ ငါစောင့်မခြင်း ကျေးဇူးကို သူသည်မသိဘဲနေ၏။ [၄]လူကိုဆွဲတတ်သောကြိုးတည်းဟူသော
မေတ္တာကြိုးနှင့်ငါဆွဲငင်၏။ ငါးရိုးအနား သို့ထမ်းဘိုးကိုရွေ့၍ ဖြည်းညှင်းစွာကျွေး၏။ [၅]အထံတော်သို့
မပြန်မလာဟု သူသည်ငြင်းသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည် သို့ပြန်၍ မသွားရ။ အာရှုရိမင်းသည်
သူတို့ကိုအုပ်စိုးရလိမ့်မည်။ [၆]ထားဘေးသည် သူတို့နေရာမြို့တို့အပေါ်သို့ ရောက်၍ မင်းတို့ကိုဖျက်ဆီး
လိမ့်မည်။ သူတို့ကြံစည်ခြင်းအားဖြင့် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။ [၇]ငါ၏လူတို့သည် ထွက်ထံမှလွှဲမြဲလွှဲကြ၏။
အမြင့်ဆုံးသောဘုရားထံသို့ ခေါ်သော်လည်း၊ ထိုဘုရားကို အဘယ်သူမျှမချီးမြှောက်လို။

[၈]အိုဖေရိမ်၊ ငါသည်သင့်ကို အဘယ်သို့စွန့်နိုင်မည်နည်း။ အိုဣသရေလ၊ သင့်ကိုအဘယ်သို့
အပ်နှံနိုင်မည်နည်း။ သင့်ကိုအာဒမာမြို့ကဲ့သို့ အဘယ်သို့ဖြစ်စေနိုင်မည်နည်း။ ဇေဘိုင်မြို့အရာ၌
အဘယ်သို့ခန့်ထားနိုင်မည်နည်း။ ငါသည် နှလုံးပြောင်းလဲ၍ အလွန်ကြင်နာသောစိတ်ရှိ၏။ [၉]ပြင်းစွာသော
အမျက်ထွက်သည်အတိုင်း မပြုလို။ ဖေရိမ်ကို အထပ်ထပ်မဖျက်ဆီးလို။ ငါသည် လူမဟုတ်၊
ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ မြို့ထဲမှာနေသောမြို့သားမဟုတ်သော်လည်း၊ သင်တို့တွင်နေ၍ သန့်ရှင်းသော
ဘုရားဖြစ်၏။ [၁၀]သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နောက်တော်သို့လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့
ဟောက်တော်မူမည်။ ဟောက်တော်မူသောအခါ သားသမီးတို့သည် အနောက်မျက်နှာမှ အလျင်အမြန်
ပြေးကြလိမ့်မည်။ [၁၁]စာငှက်ကဲ့သို့ အဲဂုတ္တုပြည်မှငှင်း၊ ချိုးကဲ့သို့အာရှုရိပြည်မှငှင်း အလျင်အမြန်ပြေးကြ၍
သူတို့ကို နေရင်းအရပ်၌ ငါနေရာချမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

[၁၂]ဖေရိမ်သည် မုသာစကားနှင့်ငှင်း၊ ဣသရေလသည် လှည့်စားခြင်းနှင့်ငှင်း ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်တတ်၏။
ယုဒသည်လည်း ဘုရားသခင့်ထံ၊ သန့်ရှင်း၍သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင်ထံမှလွှဲ၍
လှည့်လည်တတ်၏။

၁၂

၁ဖေရိမ်သည် လေကိုကျက်စားတတ်၏။ အရှေ့လေကိုလိုက်တတ်၏။ နေ့တိုင်းမုသာစကားနှင့်
ပျက်ဆီးခြင်း အကြောင်းတို့ကို များပြားစေတတ်၏။ အာရှုရိလူတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့လျက်နှင့်ပင်
အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆီကိုယူသွား တတ်၏။ ၂ထာဝရဘုရားသည် ယုဒအမျိုးနှင့်လည်း တရားတွေ့မှုရှိတော်မူ၏။
ယာကုပ်၏အကျင့်တို့ကို စစ်ကြော၍ သူပြုမူသည်နှင့်အညီ အပြစ်ပေးတော်မူမည်။ ၃ယာကုပ်သည် အမိဝမ်း၌
အစ်ကို၏ဖနှောင့်ကိုကိုင်၏။ ခွန်အားကြီး၍ ဘုရားသခင်နှင့်ပြိုင်လေ၏။ ၄ကောင်းကင်တမန်နှင့်ပြိုင်၍
နိုင်လေ၏။ ငို၍တောင်းပန်နှင့်ပြီ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ဗေသလမြို့မှာ
ဖူးတွေ့၍၊ ငါတို့အဘို့ ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံလေ၏။ ၅ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော နာမသည် ဘုရားသခင်၏
ဘွဲ့နာမတော်ဖြစ်၏။ ၆သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ ပြန်လာလော့။ ကရုဏာတရား၊
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို စောင့်ရှောက်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ကို အစဉ်မပြတ်မြော်လင့်လော့။
၇သူသည် ကုန်သည်ဖြစ်၏။ စဉ်းလဲသောချိန်ခွင်ကို ကိုင်တတ်၏။ သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။
၈သို့ရာတွင်၊ ဖေရိမ်က၊ ငါသည်ရတတ်၏။ ဘဏ္ဍာကိုသိုထားပြီ။ ကြိုးစားသမျှတို့၌ အပြစ်မပါသော
လွန်ကျူးခြင်းကို ရှာ၍မတွေ့ရာဟု ဆိုလိမ့်မည်။ ၉ငါထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်သော
သင်၏ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ ဓမ္မပွဲခံစဉ်တွင် နေတတ်သကဲ့သို့ တဖန်တဲတို့၌နေစေမည်။ ၁၀ငါသည်
ပရောဖက်တို့၌ ဗျာဒိတ်ပေးပြီ။ များစွာ သောရူပါရုံတို့ကိုပြပြီ။ ပရောဖက်များအားဖြင့် ပုံပမာတို့ကိုထားပြီ။
၁၁ဂိလဒ်ပြည်၌အပြစ်ရှိ၏။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် အကျိုးနည်းရှိကြပြီ။ ဂိလဂါလမြို့၌
နွားတို့ကိုယဇ်ပူဇော်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့သည် ထွန်ကြောင်းတွင်မြေအပုံပုံ ရှိသကဲ့သို့ များကြ၏။
၁၂ယာကုပ်သည် ရှုရိပြည်သို့ပြေး၏။ ဣသရေလသည် မယားကိုရခြင်းငှါ အစေကျွန်ခံ၍ သိုးစုကိုထိန်းရလေ၏။
၁၃ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်အားဖြင့် ဣသရေလကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်၍ ပရောဖက်အားဖြင့်
လည်း စောင့်မတော်မူ၏။ ၁၄ဖေရိမ်သည် အမျက်တော်ကို အလွန်နှိုးဆော်လေပြီ။ ထိုကြောင့်၊
လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်သည် သူ၌ရောက်လိမ့်မည်။ သူကဲ့ရဲ့ခြင်းအပြစ်ကို သူ၏သခင်သည်
ပြန်ပေးလိမ့်မည်။

၁၃

၁ဖေရိမ်သည် နှုတ်မြွက်သောအခါ သူတပါးကြောက်လန့်တတ်၏။ သူသည် ဣသရေလအမျိုး၌
မြင့်မြတ်၏။ နောက်တဖန် ဗာလဘုရားအားဖြင့် ပြစ်မှားသောကြောင့် သေ၏။ ၂ယခုမှာ အထပ်ထပ်ပြစ်မှား၍
ကိုယ်ဉာဏ်ပညာ အားဖြင့် အရည်သွန်းသောငွေရုပ်တု၊ ဆရာသမားလုပ်တတ်သော ရုပ်တုဆင်းတုများကို
ကိုယ်အဘို့လုပ်ကြ၏။ လုပ်ပြီးမှ ယဇ်ပူဇော်သောသူသည် နွားသငယ်ကိုနမ်းစေဟု ဆိုတတ်ကြ၏။
၃ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် နံနက်မိုဃ်း တိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ စောစောကွယ်ပျောက်တတ်သော နှင်းကဲ့သို့၎င်း၊
ကောက်နယ်တလင်းမှ လေဘွေတိုက်သွားသော ဖွဲကဲ့သို့၎င်း၊ မီးဖိုထဲကထွက်သော မီးခိုးကဲ့သို့၎င်း
ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ၄သို့ရာတွင် ငါထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှကယ်နှုတ်သော သင်၏ဘုရား
သခင်ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသောဘုရားသခင်ကို သင်မသိပြီ။ ငါမှ တပါး ကယ်တင်နိုင်သောသခင်မရှိ။
၅အလွန်သွေ့ခြောက်သောအရပ်တည်းဟူသော တော၌ပင် သင့်ကိုငါသိပြီ။ ကျက်စားရာအရပ်၌
ဝပြောစွာစားရကြ၏။ ၆ဝသောအခါ ဝါကြွားသောစိတ်ရှိ၍၊ ငါ့ကိုမေ့လျော့ကြ၏။ ၇ထိုကြောင့်၊ သူတို့၌
ငါသည်ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ဖြစ်မည်။ လမ်းနားမှာချောင်းသော ကျားသစ်ကဲ့သို့ သူတို့ကိုချောင်းမြောင်းမည်။
၈သားပျောက်သောဝံမကဲ့သို့ သူတို့ကိုငါဆီးကြို၍၊ သူတို့နှလုံး၌ ဖုံးသောအမြှေးကိုဆုတ်ဖဲ့မည်။ ခြင်္သေ့မကဲ့သို့
တွေ့သောအရပ်၌ပင် ငါကိုက်စားမည်။ တောသားရဲဖြစ်၍ အပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်မည်။
၉အိုဣသရေလ၊ သင့်ကိုကယ်တင်နိုင်သောအရှင် ငါ့ကိုသင်သည်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောကြောင့်
အကျိုးနည်းရှိ၏။ ၁၀သင်၏ရှင်ဘုရင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ သင်နေရာမြို့ရှိသမျှတို့၌ ကယ်တင်ပါ
စေသော။ သင်၏တရား သူကြီးတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ ၁၁ရှင်ဘုရင်နှင့်မင်းများကိုပေးပါဟု

သင်တောင်းသောကြောင့်၊ ငါ့အမျက်ထွက်၍ ရှင်ဘုရင်ကိုပေးပြီ။ တဖန် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍
ရှင်ဘုရင်ကိုပယ်ရှားမည်။
၁၂ဖေရိမ်ပြုသောဒုစရိုက်ကို ငါထုတ်ထား၍ သူ၏အပြစ်ကို သိုမှီးပြီ။ ၁၃သူသည် သားဘွားသော
မိန်းမကဲ့သို့ ဝေဒနာကိုခံရချိန်နီးပြီ။ မိုက်သောအမျိုးသားဖြစ်၏။ သားဘွားရာဝမ်းဝ၌ ကြာမြင့်စွာနေပါ
သည်တကား။
၁၄သူတို့ကို မရဏာနိုင်ငံမှတပါး ငါကယ်လွှတ်မည်။ သေမင်းလက်မှရွေးမည်။ အိုသေမင်း၊
သင့်ကိုကာလနာ စွဲစေနည်း။ အိုမရဏာနိုင်ငံ သင်၌ဖျက်ဆီးသောဘေးကို ရောက်စေမည်။ နောင်တရမည်
အကြောင်းကို ပမာဏမပြု၊
၁၅မိမိညီအစ်ကိုတို့တွင် အသီးများစွာသီးတတ်သော်လည်း၊ အရှေ့လေလာလိမ့်မည်။ ထာဝရ
ဘုရား၏ လေသည် တောမှလာ၍ သူ၏စမ်းရေတွင်းကို ခန်းခြောက်စေသဖြင့် ရေပြတ်လိမ့်မည်။
ဘဏ္ဍာတိုက်၌ရှိသမျှသော တန်ဆာအကောင်းအမြတ်တို့ကို ရန်သူလုယူလိမ့်မည်။ ၁၆ရှမာရိမြို့သည်
မိမိဘုရားသခင်ကို ပုန်ကန်သောကြောင့် ပျက်ဆီးလိမ့်မည်။ မြို့သားတို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်။
သူငယ်တို့သည် မြေပေါ်မှာဆောင့်ဖွပ်ခြင်းကိုရင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမတို့သည် ဝမ်းခွဲခြင်းကိုရင်း
ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၄

၁အိုဣသရေလ၊ သင်သည် ကိုယ်ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်အားဖြင့် အကျိုးနည်းရှိသောကြောင့်
သင်၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားထံသို့ ပြန်လော့။ ၂ပဌနာစကားကို ပြင်ဆင်၍ ထာဝရဘုရား
ထံတော်သို့ပြန်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ရှိသမျှသောအပြစ်တို့ကို ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။ ကျေးဇူးပြု၍
လက်ခံတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်နှုတ်ခမ်း တည်းဟူသော နွားသငယ်ကိုပူဇော်ပါမည်။
၃အာရှုရိမင်းသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မကယ်တင်ရ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်းစီးသူရဲမလုပ်ပါ။
ကိုယ်လက်ဖြင့်လုပ်သောအရာတို့အား ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်ပါ၏ ဟု
နောက်တဖန်မဆိုပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မိဘမရှိသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ထံ၌ ကရုဏာကျေးဇူးကို
ခံတတ် ကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြလော့။
၄ငါသည် အမျက်ပြေသောကြောင့် သူတို့ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ပြုပြင်မည်။ ကိုယ်အလိုအလျောက်
စုံမက်မည်။ ၅ငါသည် နှင်းကဲ့သို့ ဣသရေလအပေါ်မှာနေမည်။ သူသည် နှင်းပွင့်ကဲ့သို့ပွင့်လိမ့်မည်။
လေဗနုန်တောကဲ့သို့ အမြစ်စွဲလိမ့်မည်။ ၆အညွန့်တို့သည်ပြန့်ပွား၍၊ သံလွင်ပင်ကဲ့သို့အသရေ
တင့်တယ်လိမ့်မည်။ လေဗနုန်တောကဲ့သို့ မွှေးကြိုင်လိမ့်မည်။
၇ထိုအပင်၏အရိပ်အောက်၌ နေသောသူတို့သည် အသစ်ပြုပြင်ခြင်းရှိ၍ စပါးကိုပြုစုကြလိမ့်မည်။
စပျစ်နွယ် ပင်ကဲ့သို့တိုးပွား၍ လေဗနုန်စပျစ်ရည်ကဲ့သို့ ကျော်စောကြလိမ့်မည်။ ၈ငါသည် နောက်တဖန်
ရုပ်တုဆင်းတုတို့နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်ရသနည်းဟု ဖေရိမ်သည်ပြောလိမ့်မည်။ သူ၏စကားကိုလည်း
ငါနားထောင်၍ သူ့ကိုကြည့်ရှုမည်။ စိမ်းသောထင်းရှူးပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် ငါ့ကျေးဇူးကြောင့်
အသီးနှင့်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ၉အဘယ်သူသည် ပညာ ရှိသနည်း။ ထိုသူသည် ဤအရာတို့ကို
နားလည်လိမ့်မည်။ အဘယ်သူသည် ဉာဏ်ကောင်းသနည်း။ ထိုသူသည် ဤအရာတို့ကို သိရလိမ့်မည်။
ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်တို့သည် ဖြောင့်ကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် လိုက်ကြလိမ့်မည်။
အဓမ္မလူတို့မူကား၊ ထိုလမ်းတို့၌ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။

ပရောဖက်ဟောရှေစီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ယောလအနာဂတ္တိကျမ်း။
JOEL.
၁

၁ပေသွေလ၏သား ယောလသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊
၂အသက် ကြီးသောသူတို့၊ ကြားကြလော့။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။
ဤသို့သောအမှုသည် သင်တို့လက်ထက်၌ဖြစ်ဘူးသလော့။ ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ ဖြစ်ဘူးသလော။
၃ကိုယ်သားတို့အားပြောကြလော့။ သူတို့သည် သူတို့သားတို့အားပြောကြစေ။ သူတို့သားတို့သည်လည်း
ဆက်နွယ်သောအခြားသူတို့အား ပြောကြစေ။ ၄ဂါဇံကျိုင်း ခြွင်းထားသောအရာကို အရာဘကျိုင်းစား၏။
အရာဘကျိုင်းခြွင်းထားသော အရာကို ယာလက်ကျိုင်းစား၏။ ယာလက်ကျိုင်းခြွင်းထားသောအရာကို
ခါသိလကျိုင်းစား၏။ ၅သေသောက်ကျူးတို့၊ နိုး၍ ငိုကြွေးကြလော့။ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြူးသောသူတို့၊
သင်တို့သောက်ရန်ချိုသောစပျစ်ရည် ပြတ်သောကြောင့် ငိုကြွေးမြည်းတမ်းကြလော့။ ၆အကြောင်းမူကား၊
အားကြီး၍ မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသောအမျိုးသည် ငါ့ပြည်ပေါ်သို့ တတ်လာပြီ။ ထိုအမျိုး၏
သွားသည် ခြင်္သေ့သွားကဲ့သို့၎င်း၊ အံသွားသည်လည်း ခြင်္သေ့မအံသွား ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။ ၇ငါ့စပျစ်နွယ်ပင်ကို
ဖျက်စီး၍ ငါ့သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို ကျိုးပဲ့စေပြီ။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ ပစ်လိုက် လေပြီ။ အခက်အလက်တို့သည်
ဖြူကြ၏။

၈-၉အသက်ငယ်စဉ်လက်ထပ်သော ခင်ပွန်းအတွက် လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်သော သတို့သမီးကဲ့သို့
ငိုကြွေး မြည်းတမ်းလော့။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့် သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာသည် ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်၌ ပြတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်စောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ငိုကြွေးမြည်းတမ်းကြ၏။
၁၀လယ်သည် ပြတ်၏။ မြေသည် ညှိုးငယ်၏။ စပါးလည်း ပျက်၏။ ချိုသောစပျစ်ရည်ကုန်ပြီ။ ဆီလည်းလျော့ပြီ။
၁၁လယ်လုပ်သောသူတို့၊ လယ်၌ရိတ်ရသောအသီးအနှံ ပျက်သောကြောင့်၊ ဂျုံစပါးနှင့် မုယောစပါးအတွက်
ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိလော့။ ဥယျာဉ်ကိုပြုစုသော သူတို့၊ မြည်းတမ်းကြလော့။ ၁၂စပျစ်နွယ်ပင်သည် ညှိုးနွမ်း၏။
သင်္ဘောသဖန်းပင်လည်း သွေ့ခြောက်၏။ သလဲပင်၊ စွန်ပလွံပင်၊ ရှောက်ချိုပင်မှစ၍ တောသစ်ပင်ရှိသမျှ
တို့သည် ညှိုးနွမ်းကြ၏။ အကယ်စင်စစ် လူသားတို့၌ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းသည် သွေ့ခြောက်၏။

၁၃အိုယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၊ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍ ငိုကြွေးကြလော့။ ယဇ်ပလ္လင်တော်
အမှုစောင့်တို့၊ မြည်းတမ်းကြလော့။ ငါ၏ဘုရားသခင့်အမှုတော်စောင့်တို့၊ လာကြ။ လျှော်တေအဝတ်ကို
ဝတ်လျက်၊ တညဉ့်လုံး အိပ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာကို သင်တို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ မဆက်ကပ်ဘဲနေကြပြီတကား။ ၁၄အစာရှောင်သော
အချိန်ကို ခန့်ထားကြလော့။ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရသော အချိန်ကို ကြော်ငြာကြလော့။ အသက်ကြီးသူမှစ၍
ပြည်သူပြည်သားများ အပေါင်းတို့ကို သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ စည်းဝေး၍
ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြလော့။ ၁၅ထိုနေ့ရက်ကြောင့် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်နီးပြီး။
အနန္တတန်ခိုးရှင်ဖျက်ဆီးခြင်းဘေးကဲ့သို့ ရောက်လာလိမ့်မည်။ ၁၆ငါတို့စား စရာသည် ငါတို့မျက်မှောက်၌
ပြတ်သည် မဟုတ်လော။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း အကြောင်းလည်း
ပြတ်သည်မဟုတ်လော။ ၁၇မျိုးစေ့တို့သည် မြေစိုင်အောက်မှာ ပုပ်ကြ၏။ စပါးပြတ်သောကြောင့်
စပါးကျီတို့သည် ပျက်ကြ၏။ ဘဏ္ဍာတိုက်တို့သည် ပြိုကြ၏။ ၁၈တိရစ္ဆာန်တို့သည် အလွန်မြည်းတမ်းကြ၏။
နွားစုတို့သည် ကျက်စားရာအရပ်မရှိသောကြောင့် ပင်ပန်းကြ၏။ သိုးစုတို့သည်လည်း သေကြ၏။
၁၉အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ဟစ်ကြော်ပါ၏။ တော၌ကျက်စားရာအရပ်တို့ကို မီးရှို့ပါပြီ။
တောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကို မီးလျှံလောင်ပါပြီ။ ၂၀တောသားရဲတို့သည်လည်း ကိုယ်တော်ကို ဟစ်ကြော်ကြပါ၏။
မြစ်ရေခန်းခြောက်ပါပြီ။ တော၌ကျက်စားရာအရပ်တို့ကိုလည်း မီးလောင်ပါပြီ။

၁ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကို မှုတ်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသော ငါ့တောင်ပေါ်မှာ
သတိပေးသောအသံကို ပြုကြလော့။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် တုန်လှုပ်ကြစေ။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရားဘုရား၏ နေ့ရက်သည် လာ၍နီးပြီ။ ၂မိုက်မဲသောနေ့၊ မိုဃ်းအုံ၍ မှောင်မိုက်ထူထပ်သောနေ့ဖြစ်၏။
နေအာရုန်သည် တောင်ထိပ်တို့ကို နှံ့ပြားသကဲ့သို့၊ အများဖြစ်၍ အားကြီးသောအမျိုးသည်လာ၏။
ရှေးကာလ၌ ထိုသို့မဖြစ်စဖူး။ နောင်ကာလအစဉ် အဆက်၌လည်း မဖြစ်ရလတံ့။ ၃သူတို့ရှေ့မှာ မီးလောင်၏။
နောင်၌လည်း မီးလျှံတောက်၏။ ရှေ့တွင်ရှိသောပြည်သည် ဒေဝဥယျာဉ်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ နောက်၌ကား၊
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောလွင်ပြင်ဖြစ်၏။ အကယ်စင်စစ်သူတို့လက်မှ အဘယ်အရာမျှမလွတ်ရ။ ၄သူတို့သည်
အဆင်းအားဖြင့် မြင်းနှင့်တူ၍၊ မြင်းစီးသူရဲကဲ့သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။ ၅ရထားမြည်းသံကဲ့သို့၎င်း၊
အမှိုက်ကိုလောင်သော မီးမြည်သံကဲ့သို့၎င်း အသံမြည်၍ တောင်ထိပ်တို့အပေါ်မှာ ခုန်ကြလိမ့်မည်။
စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ခင်းကျင်း၍ အားကြီးသောလူအလုံးအရင်း ကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၆သူတို့ရှေ့မှာ လူတို့သည်
အလွန်ပင်ပန်းသောစိတ်ရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မျက်နှာမည်းကြလိမ့်မည်။ ၇သူတို့သည်
သူရဲကဲ့သို့ပြေး၍ စစ်သူရဲကဲ့သို့ မြို့ရိုးကိုတတ်ကြလိမ့်မည်။ လမ်းမလွှဲဘဲ အသီးအသီး
မိမိတို့လမ်းသို့တည့်တည့် လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ၈တဦးကိုတဦးမတိုက်ဘဲ မိမိလမ်းသို့ မိမိလိုက်ကြလိမ့်မည်။
ထားသွားကိုထိသော်လည်း၊ ရှနခြင်းကိုမခံရကြ။ ၉မြို့ထဲမှာ တလည်လည်ပြေးလျက်၊ မြို့ရိုးကိုကျော်လျက်၊
အိမ်ပေါ်သို့တတ်လျက်၊ သူခိုးကဲ့သို့ ပြတင်းပေါက်ထဲသို့ ဝင်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ၁၀သူတို့ရှေ့မှာ
မြေကြီးလှုပ်လိမ့်မည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်လည်း တုန်ခိုက်လိမ့်မည်။ နေနှင့်လသည် မိုက်၍၊ ကြယ်တို့သည်
မထွန်းလင်းဘဲ နေကြလိမ့်မည်။ ၁၁ထာဝရဘုရား သည်လည်းမိမိတပ်တော်ရှေ့မှာ အသံကိုလွှင်တော်မူမည်။
တပ်တော်သည်အလွန်ကြီးမား၏။ စကားတော်အတိုင်း၊ ဆင်ယင်သောသူသည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။
ထာဝရာဘုရား၏ နေ့ရက်သည်ကြီး၍ အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်သော နေ့ရက်ဖြစ်၏။ အဘယ်သူခံနိုင်
သနည်း။

၁၂သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရာဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုတွင် အစာရှောင်ခြင်း၊
ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းနှင့် တကွ၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ငါ့ထံသို့ပြန်လာကြလော့။ ၁၃အဝတ်ကိုမဆုတ်ဘဲ
နှလုံးကိုဆုတ်လျက်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာကြလော့။ ချစ်သနားခြင်း
မေတ္တာကရုဏာနှင့် ပြည့်၍ စိတ်ရှည်သောသဘော၊ အလွန်ကျေးဇူးပြုချင်သော သဘော၊ အပြစ်ပေးခြင်းကို
နောင်တရတတ်သော သဘောရှိတော်မူ၏။ ၁၄သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့် သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ် ရန်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည်
တဖန်ပြန်လာ၍ နောင်တရပြီးလျှင်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ထားရစ်စေတော်မူ မည်မမူမည်။
အဘယ်သူသိနိုင်သနည်း။

၁၅ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကိုမှုတ်ကြလော့။ အစာရှောင်ရသောအချိန်ကို ခန့်ထား၍၊
ခြိုးခြံစွာကျင့်ရသော အချိန် ကိုကြော်ငြာကြလော့။ ၁၆လူများတို့ကိုခေါ်၍၊ စုဝေးသောပရိသတ်တို့ကို
သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အသက်ကြီး သောသူတို့ကို၎င်း၊ ငယ်သောသူနှင့် နို့စို့သောသူတို့ကို၎င်း
စုဝေးစေကြလော့။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိ အခန်းထဲက၎င်း၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးသည်
မိမိကွယ်၍နေသော ကုလားကာတွင်းက၎င်းထွက်စေ။ ၁၇ထာဝရာဘုရား၏ အမှုတော်စောင့်၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်တို့သည် အိမ်တော်ဦးနှင့် ယဇ်ပလ္လင် စပ်ကြားမှာ ငိုကြွေးလျက်၊အိုထာဝရာဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏
လူများကို သနားတော်မူပါ။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အစိုးရ၍၊ အမွေတော်လူ တို့ကို ကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ
အပ်နှံတော်မမူပါနှင့်။ သူတို့ဘုရားသခင်ကား၊ အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု တပါးအမျိုးသား တို့သည်
အဘယ်ကြောင့်ဆိုရကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြစေ။ ၁၈သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရာဘုရားသည် ပြည်တော်ကို

မစချင်သောစိတ်အားကြီး၍ မိမိလူတို့ကို ကယ်မသနားတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၉အကယ်စင်စစ်
ထာဝရဘုရားသည် ထူးတော်မူလျက်၊ ငါသည်ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီကိုပေးလိုက်၍ သင်တို့သည်
ဝကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် တပါးအမျိုးသားကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါမပြု။ ၂၀မြောက်မျက်နှာ တပ်သားတို့ကို
သင်တို့နေရာမှ ငါပယ်ရှားမည်။ အဘယ်သူမျှမရှိ၊ သွေ့ခြောက်သောအရပ်သို့ နှင်ထုပ်မည်။ အရှေ့ပင်လယ်ကို
မျက်နှာပြုလျက်၊ အနောက်ပင်လယ်ကို ကျောခိုင်းလျက် ချီသွားလိမ့်မည်။ ပုပ်စပ်နံစော်သော
အနံ့ထွက်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးသောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။

၂၁အိုပြည်တော်၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းရှိလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးသော
အမှုတို့ကို ပြုတော်မူမည်။ ၂၂အိုတောသားရဲတို့၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ တောမြက်ပင်ပေါက်လျက်၊ သစ်ပင်တို့သည်
အသီးကိုသီးလျက်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်နှင့် စပျစ်နွယ်ပင်တို့လည်း အားထုတ်လျက်ရှိကြ၏။
၂၃အိုဇိအုန်မြို့သားတို့၊ ဝမ်းမြောက်၍ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြုလျက်၊
ရွှင်လန်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဓမ္မဆရာကို ပေးတော်မူ၍ အစအဦး၌လည်း အရင်မိုဃ်းနှင့်
နောက်မိုဃ်းကို သင်တို့အပေါ်မှာ ရွာစေတော်မူမည်။ ၂၄ကောက်နယ်တလင်းတို့ သည် စပါးနှင့်ပြည့်၍၊
အသီးနယ်ရာ ကျင်းတို့၌လည်း စပျစ်ရည်နှင့် ဆီလျှံကြလိမ့်မည်။ အရာဘကျိုင်း၊ ယာလက် ကျိုင်း၊
ခါသိလကျိုင်း၊ ဂါဇံကျိုင်းတည်းဟူသော ငါစေလွှတ်သော ငါ၏မဟာဗိုလ်ခြေတို့ကို ကိုက်စားသော နှစ်ပေါင်း
ကာလကို ငါပြန်ပေးမည်။ ၂၆သင်တို့သည် ဝစွာစားရကြလိမ့်မည်။ အံ့ဩဘွယ်သောအမှုတို့ကို သင်တို့၌
ပြုသော သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန်
ငါ၏လူတို့သည်လည်း ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိရကြ။ ၂၇ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၏ အလယ်၌ ရှိကြောင်းကိုငင်း
အခြားသောဘုရားမရှိ၊ ငါထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း သင်တို့သိရကြ
လိမ့်မည်။ နောက်တဖန် ငါ၏လူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိရကြ။

၂၈ထိုနောက်မှ လူမျိုးတကာတို့အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်အကို ငါသွန်းလောင်းမည်။ သင်တို့၏
သားသမီးတို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောရကြလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသော သူတို့သည်
နိမိတ်အိပ်မက် တို့ကို မြင်မက်ရကြလိမ့်မည်။ အသက်ငယ်သောသူတို့သည်လည်း ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတို့ကိုလည်း
မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ၂၉ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သော ယောက်ျားမိန်းမတို့သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်အပေါ်ကို
ငါသွန်းလောင်း၍၊ သူတို့သည်ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောရကြလိမ့်မည်။ ၃၀မိုဃ်းကောင်းကင်၌ငင်း၊
မြေကြီးပေါ်၌ငင်း၊ အံ့ဘွယ် သောအရာတည်းဟူသော သွေး၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုးတိုင်တို့ကိုငါပြမည်။
၃၁ထာဝရဘုရား၏ ကြောက်မက်ဘွယ်သော နေ့ကြီးမတိုင်မီ၊ နေသည် မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လိမ့်မည်။
လသည်လည်း သွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ ၃၂ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ကိုပဌနာပြုသောသူ ရှိသမျှတို့သည်
ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
ဇိအုန်တောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၊ ထာဝရဘုရားခေါ်တော်မူသော အကျန်အကြွင်းတို့အဘို့ ကယ်တင်ခြင်း
အခွင့်ရှိရလတံ့။

၃

၁ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ အထက်ကသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို
ငါဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ၊ ၂ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတကာတို့ကို ငါသည်စုဝေးစေ၍ ယောရှဖတ်ချိုင့်သို့ ခေါ်ခဲ့မည်။
သူတို့သည်ငါ့ပြည်ကို ဝေဖန်၍ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့တွင် ကွဲပြားစေသော ငါ၏အမွေလူ
ဣသရေလအမျိုး ဘက်မှာ ငါသည်တရားစီရင်မည်။ ၃သူတို့သည် ငါ၏လူတို့အဘို့ စာရေးတံချကြမည်။
လူကလေးကို ပြည်တန်ဆာ နှင့်ငင်း၊ မိန်းမကလေးကို မိမိသောက်စရာ စပျစ်ရည်နှင့်ငင်း
ဖယ်လှယ်ကြပြီတကား။ ၄အိုတုရုမြို့၊ ဇိဒုန်မြို့၊ ပါလေတ္တိန ပြည်နှင့် နီးစပ်သောအရပ်ရှိသမျှတို့၊ သင်တို့သည်
ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်ကြသနည်း။ ငါ့ကိုရန်တုံ့ပြုကြမည်လော။ ငါ့ကိုရန်တုံ့ပြုကြလျှင်၊ ထိုရန်ကို

သင်တို့ခေါင်းပေါ်သို့ အလျှင်အမြန်ငါပြန်ရောက်စေမည်။ ၅သင်တို့သည် ငါ့ရွှေငွေကို ယူ၍၊
ငါနှစ်သက်ဘွယ်သော ဥစ္စာမြတ်တို့ကို သင်တို့ဘုံဗိမာန်ထဲသို့ သွင်းသောကြောင့်၎င်း၊ ၆ယုဒပြည်သူ၊
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို နေရင်းပြည်မှ အဝေးသို့ ပြောင်းစေလိုသော၄ါ၊ ဟေလသအမျိုးသားတို့အား
ရောင်းလိုက်သောကြောင့်၎င်း၊ ၇သင်တို့ရောင်းလိုက်ရာအရပ်မှ ငါသည် ထမြောက်၍၊ သင်တို့ရန်တုံ့ပြုခြင်းကို
သင်တို့ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေမည်။ ၈သင်တို့သားသမီးများကိုလည်း ယုဒအမျိုးသား တို့၌ငါရောင်း၍၊
သူတို့သည် တဖန်ဝေးသော အမျိုး၊ ရှေဘပြည်သားတို့၌ ရောင်းလိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့
ထာဝရမိန့်တော်မူပြီ။
၉ဤအမှုကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ကြားပြောကြလော့။ စစ်တိုက်ခြင်း၄ါ ပြင်ဆင်၍၊ စစ်သူရဲတို့ကို
နှိုးဆော်ကြလော့။ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်၍ တက်လာကြစေ။ ၁၀သံထွန်သွားများကို
ထားဖြစ်စေခြင်း၄ါ ၎င်း၊ တံစဉ်များကို လှံဖြစ်စေခြင်း၄ါ၎င်း၊ ထုလုပ်ကြလော့။ အားနည်းသောသူက၊
ငါအားကြီးသည်ဟု ပြောဆိုစဉ်။ ၁၁ပတ်လည်၌နေသော တပါးအမျိုးအပေါင်းတို့၊ စုဝေး၍လာကြလော့။
သင်းဖွဲ့ကြလော့။ စုဝေးရာအရပ်၌ သင်တို့ သူရဲများကို ထာဝရဘုရား နှိမ့်ချတော်မူမည်။
၁၂တပါးအမျိုးသားတို့သည် ထ၍ ယောရှဖတ်ချိုင့်သို့ တတ်လာကြစေ။ ပတ်လည်၌နေသောတပါးအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်း၄ါ၊ ထိုအရပ်၌ ငါထိုင်မည်။ ၁၃ရိတ်စရာစပါးမှည့်သောကြောင့်
တံစဉ်ကိုလွှတ်ကြလော့။ စပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာပြည့်၍၊ စပျစ်ရည်ကျင်း တို့သည် လျှံသောကြောင့်လာကြ။
ဆင်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်သည် ကြီးလှ၏။ ၁၄ကွပ်မျက်ရာချိုင့်၌
လူများစည်းဝေးလျက်၊ လူများစည်းဝေးလျက်ရှိကြ၏။ ကွပ်မျက်ရာချိုင့်၌ ထာဝရဘုရား၏
ချိုင့်တို့သည်ရောက်လုနီးပြီ။ ၁၅နေနှင့်လသည် မိုက်လိမ့်မည်။ ကြယ်တို့သည်လည်း မထွန်းလင်းဘဲ
နေကြလိမ့်မည်။ ၁၆ထာဝရဘုရားသည်လည်း ဇိအုန်တောင်ပေါ်က ကြွေးကြော်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲက
အသံကိုလွှင့်တော်မူသဖြင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် တုန်လှုပ်လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်
ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့၏ ခိုလှုံရာ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အစွမ်းသတ္တိ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။
ငါသည်လည်း ငါ၏သန့်ရှင်းသော ဇိအုန်တောင် ပေါ်မှာ နေသောသင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည် လည်း သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။
နောက်တဖန် ထိုမြို့ကို တပါးအမျိုးသားမနင်းရ။
၁၈ထိုကာလ၌ ချိုသောစပျစ်ရည်သည် တောင်တို့မှ ယိုလိမ့်မည်။ နို့ရည်သည် ကုန်းတို့မှ
ထွက်လိမ့်မည်။ ယုဒမြစ်ရှိသမျှတို့သည် ရေစီးကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲက စမ်းရေထွက်၍
ရှိတ္တိမ်ချိုင့်ကို စိုစေလိမ့်မည်။ ၁၉ယုဒပြည်၌ အပြစ်မရှိသောသူတို့ကို သတ်၍ ယုဒအမျိုးသားတို့ကို
ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သည် လူဆိတ်ညံလျက်ရှိလိမ့်မည်။ ဧဒုံပြည်သည်လည်း
လူဆိတ်ညံသောတောဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၀ယုဒပြည်မူကား၊ ထာဝရပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့မူကား၊
ကာလအစဉ်အဆက်တည်သော မြို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၀ထိုမြို့သား တို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို
ခံရသောအပြစ်ကြောင့် ငါသည်မပေးသေးသောဒဏ်ကို တဖန်ပေးဦးမည်။ ထာဝရဘုရားဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ
ကျိန်းဝပ်တော်မူသတည်း။

ပရောဖက် ယောလစီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

အာမုတ်အနာဂတ္တိကျမ်း။
AMOS.

၁

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိမင်း၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောရှ၏သား ယေရောဗောင်မင်းတို့လက်ထက်၊
မြေကြီးမလှုပ်မှီနှစ်နှစ် အထက်က၊ သိုးထိန်းစုအဝင်ဖြစ်သော တေကောရွာသား အာမုတ်သည်
ဣသရေလပြည် အတွက် ခံရသော ဗျာဒိတ်တော်စကားဟူမူကား၊ ၂ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်က
ကြွေးကြော်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲအသံကို လွှင့်တော်မူသောကြောင့်၊ သိုးထိန်းနေရာတို့သည် ညှိုးငယ်၍၊
ကရမေလတောင်ထိပ်သည် နွမ်းရိလိမ့်မည်။

၃ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒမာသက်မြို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ကို စပါးနယ်ရာသံယန္တရား
စက်တို့နှင့် ကြိတ်နယ်သောအပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့်ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။
၄ဟာဇေလမင်းမျိုးအပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍၊ ဗင်္ဟာဒဒ်မင်း၏ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။ ၅ဒမာသက်မြို့
တံခါးကန့်လန်ကျင်ကို ချိုးမည်။ အာဝင်ချိုင့်သားတို့ကိုငင်း ဗေသေဒင်မင်းပြုသောသူတို့ကိုငင်း ပယ်ဖျက်မည်။
ရှုရိပြည်သားတို့သည် ကိရမြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဂါဇမြို့သည် ချုပ်ထားသောသူအပေါင်းတို့ကို
ဧဒုန်မင်း၌အပ်ခြင်း ငှါ သိမ်းသွားသောအပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့်ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။
၇ဂါဇမြို့ရိုးအပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကိုလောင်စေမည်။ ၈အာဇုတ်မြို့သားတို့ကိုငင်း၊
အာရှကေလုန်မြို့၌ မင်းပြုသောသူတို့ကိုငင်း ပယ်ဖျက်မည်။ ဧကြုန်မြို့ကိုလည်းတိုက်၍ ကျန်ကြွင်းသော
ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ပျက်စီးကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၉တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ တုရုမြို့သည် ညီအစ်ကိုချင်းဖွဲ့သော မိဿဟာယကို
မစောင့်၊ ချုပ်ထားသောသူအပေါင်းတို့ကို ဧဒုံမင်း၌အပ်သောအပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့်
ငါသည်ဒဏ်မပေးဘဲ မနေ။ ၁၀တုရုမြို့ရိုးအပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။

၁၁တဖန်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဧဒုံပြည်သည် သနားသောစိတ်ကို ချုပ်တည်း၍၊
ညီအစ်ကိုကို ထားနှင့်လိုက်သောအပြစ်၊ ဒေါသစိတ်နှင့်အစဉ်အမြဲ ဆွဲဖြတ်သ၍ အစဉ်အမြဲအငြိုးထားသော
အပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါကြောင့် ငါသည်ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။ ၁၂တေမန်မြို့အပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍
ဗောဇရမြို့၏ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။

၁၃တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား အမ္မုန်ပြည်သားတို့သည် မိမိတို့နေရာကို
ကျယ်စေခြင်းငှါ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော ဂိလဒ်ပြည်သူ မိန်းမတို့၏ဝမ်းကို ခွဲသောအပြစ်သုံးပါမက၊
အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။ ၁၄ရဗ္ဗါမြို့ရိုးကိုမီးရှို့၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကိုလောင်စေမည်။
စစ်တိုက်သောနေ့၌ အော်ဟစ်ခြင်း၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း ရောက်သောနေ့၌ လွင့်သွားခြင်းရှိလိမ့်မည်။
၁၅သူတို့ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ မှူးတော်မတ်တော် များတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂

၁တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောဘပြည်သည် ဧဒုံရှင်ဘုရင်၏ အရိုးတို့ကို
ထုံးဖြစ်စေခြင်းငှါ မီးနှင့်ဖုတ်သောအပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။
၂မောဘပြည်အပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍၊ ကေရုတ်မြို့၏ ဘုံဗိမာန်တို့ကိုလောင်စေမည်။ ကြီးသော
အသံဗလံပြုခြင်း၊ အော်ဟစ်ခြင်း၊ တံပိုးမှုတ်ခြင်း နှင့်တကွ မောဘပြည်သည် ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။
၃မောဘပြည်အလယ်၌ တရားသူကြီးကိုငါပယ်ဖြတ်၍၊ သူနှင့်တကွ မှူးမတ်အပေါင်းတို့ကို ကွပ်မျက်မည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား ယုဒအမျိုးသည် ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူချက်တို့ကို
မစောင့်၊ ပညတ်တရားတော်ကိုစွန့်ပစ်၍၊ ဘိုးဘေးတို့လိုက်ဘူးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မှားယွင်းသောအပြစ်
သုံးပါးမက အပြစ် လေးပါးကြောင့် ငါသည်ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။ ၅ယုဒပြည်အပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍၊
ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။
၆တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ဖြောင့်မတ်သောသူကို
ငွေနှင့်၎င်း၊ ဆင်းရဲသောသူကို ခြေနင်းတရံနှင့်၎င်း ရောင်းသောအပြစ်၊ ၇ဆင်းရဲသောသူတို့၏ခေါင်းကို
မြေမှုန့်နှင့်ဖုံးလွှမ်းစေခြင်းငှါ အလွန် အလိုကြီး၍၊ နှိမ့်ချသောသူကို မတရားသဖြင့်စီရင်သောအပြစ်၊
ငါ၏နာမမြတ်ကိုရှုတ်ချခြင်းငှါ အဘနှင့်သားသည် တဦးတည်းသောမိန်းမကို ပေါင်းဘော်သောအပြစ်၊
၈ပေါင်ထားသောအဝတ်ကို ခပ်သိမ်းသော ယဇ်ပလ္လင်တို့အနားခ၌ ခင်း၍အိပ်သောအပြစ်၊ လျော်ပြစ်ငွေနှင့်
ဝယ်သော စပျစ်ရည်ကို သူတို့ဘုရား၏အိမ်၌ သောက်သောအပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့်
ငါသည်ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။
၉အာရဇ်ပင်အရပ်နှင့်အမျှမြင့်၍ သပိတ်ပင်ကဲ့သို့ ခိုင်မာသော အာမောရိအမျိုးကို သင်တို့ရှေ့မှာ
ငါပယ် ရှား၍၊ အထက်၌သူ၏အသီးကို၎င်း၊ အောက်၌သူ၏အမြစ်ကို၎င်း ငါဖျက်ဆီးပြီ။ ၁၀သင်တို့ကို
အဲဂုတ္တုပြည်မှနုတ်ယူ၍ အာမောရိပြည်ကို ဝင်စားစေခြင်းငှါ၊ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး တော၌ပို့ဆောင်ပြီ။
၁၁သင်တို့သားအချို့ကို ပရောဖက် အရာ၊ လုလင်အချို့ကို နာဇရိလူအရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။
အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ဤစကားမှန်သည်မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။
၁၂သင်တို့မူကား၊ နာဇရိလူသောက်ဘို့ စပျစ်ရည်ကိုပေးကြပြီ။ ပရောဖက်တို့ကိုလည်း ပရောဖက်ပြု၍
မဟောကြနှင့်ဟု မြစ်တားကြပြီ။ ၁၃ထိုကြောင့်၊ လှည်းသည် အပြစ်တင်သောကောက်လှိုင်း၏ ဖိစီးခြင်းကို
ခံရသကဲ့သို့၊ သင်တို့၏နေရာအရပ်ကို ငါဖိစီးမည်။ ၁၄အပြေးကောင်းသောသူသည် ပြေးသောအခွင့်ကို မရ။
ခွန်အားကြီးသောသူသည် မိမိခွန်အားကို ထုတ်ရသောအခွင့်မရှိရ။ သူရဲသည် ကိုယ်ကိုမကယ်လွှတ်၍။
၁၅လေးကိုကိုင်သောသူသည် မရပ်ရ။ လျင်မြန်သောခြေသည်သူရဲသည် ကိုယ်ကိုမကယ်လွှတ်ရ။
မြင်းစီးသူရဲသည်လည်း ကိုယ်ကိုမကယ်လွှတ်ရ။ ၁၆ရဲရင့်သောသူရဲသည် ထိုနေ့၌ အဝတ်မပါဘဲ
ပြေးသွားရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃

၁အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနုတ်ဆောင်သော အမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ သင်တို့ကို
ရည်မှတ်၍ ငါထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ၂မြေကြီးပေါ်မှာနေသော
အမျိုးသား အပေါင်းတို့တွင် သင်တို့တမျိုးတည်းကိုသာ ငါလက်ခံသောကြောင့်၊ သင်တို့အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို
ငါစစ်ကြောမည်။ ၃လူနှစ်ဦးသည် သဘောမတူလျှင် ပေါင်းဘော်၍ခရီးသွားနိုင်သလော။ ၄ခြင်္သေ့သည်ဘမ်းစရာ
မရှိလျှင်၊ တော၌ ဟောက်လိမ့်မည်လော။ ခြင်္သေ့ပျိုသည် အဘယ်အရာကိုမျှ မဘမ်းမိလျှင်၊
တွင်းထဲကအသံပြုလိမ့်မည်လော။ ၅မြေပေါ်မှာ ကျော့ကွင်းနှင့်မထောင်လျှင်၊ ငှက်ကိုကျော့မိလိမ့်မည်လော။
ထောင်ထားသောကျော့ကွင်း၌ အဘယ် အရာကိုမျှ မရမမီထောင်ထားရာအရပ်မှ နုတ်သွားလိမ့်မည်လော။
၆မြို့ထဲမှာ တံပိုးမှုတ်လျှင် မြို့သားတို့သည် မကြောက်မလန့်ဘဲ နေကြလိမ့်မည်လော။
ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မမူဘဲ ဘေးတစုံတခုသည် မြို့ထဲမှာရောက်လိမ့် မည်လော။ ၇အကယ်စင်စစ်
အရှင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ပရောဖက်တို့အား မဘော်မပြဘဲ အဘယ်အမှုကိုမျှ စီရင်တော်မမူ။
၈ခြင်္သေ့ဟောက်သောအခါ၊ အဘယ်သူမျှအကြောက် မလန့်ဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း။ အရှင်ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသောအခါ အဘယ်သူသည် ပရောဖက်မပြုဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း။
၉အာဇုတ်မြို့ဘုံဗိမာန်တို့နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်ဘုံဗိမာန်တို့တွင် သိတင်းပြောရမည်မှာ၊ ရှမာရိတောင်တို့
အပေါ်မှာ စုဝေး၍၊ ရှမာရိမြို့ထဲမှာ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအမှုကို၎င်း၊ မြို့ထဲမှာ ညှဉ်းဆဲခံရသောသူတို့ကို၎င်း

ကြည့်ရှုကြလော့။ ၁၀မြို့သားတို့သည် တရားသောအမှုကိုမပြုတတ်၊ အနိုင်အထက်ပြု၍ လုယူသောဥစ္စာကို
ဘုံဗိမာန်တို့၌ သိုထား တတ်ကြသည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရန်သူတို့ သည် ရှမာရိပြည်ကို ဝိုင်းပြီးလျှင်၊ သင်၏အစွမ်းသတ္တိကိုနှိမ့်ချ၍၊ ဗိမာန်တို့ကို
ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၂ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းသည် ခြသေ့်နှုတ်ထဲကခြေနှစ်ခု၊
သို့မဟုတ်၊ နားရွက်တပိုင်းကို နှုတ်ယူသကဲ့သို့ ရှမာရိမြို့၌ ခုတင်ထောင့်၊ ဒမာသက်မွေ့ယာဖုံပေါ်မှာ
ထိုင်သော ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို နှုတ်ယူရလိမ့်မည်။ ၁၃ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေကို အစိုးပိုင်သော
ဘုရားသခင်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကို သင်တို့သည် နားထောင်၍
ယာကုပ်အမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၁၄အကယ်စင်စစ် ဣသရေလအမျိုး၏ အပြစ်တို့ကို
စစ်ကြောသောနေ့၌၊ ဗေသလယဇ်ပလ္လင်တို့ကို ငါစစ်ကြောလျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့ကိုဖျက်၍
မြေပေါ်သို့ချမည်။ ၁၅ဆောင်းကာလ၌ စံသောနန်းတော်နှင့် နွေကာလ၌စံသော နန်းတော်တို့ကို ငါထိခိုက်၍၊
ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသော အိမ်တို့ကိုဖျက်ဆီးမည်။ ဘုံဗိမာန်တို့သည်လည်း ဆုံးကြလိမ့်မည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲလျက်၊ တော်မွတ်သောသူတို့ကို နှိပ်စက်လျက်၊ မိမိသခင်တို့အား ငါတို့
သောက်ဘို့ ယူခဲ့ကြဟုဆိုတတ်လျက်၊ ရှမာရိတောင်ပေါ်မှာနေသော ဗာရှန်နွားတို့၊ ဤစကားတော်ကို
နားထောင် ကြလော့။ ၂အရှင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိသန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကို တိုင်တည်၍
ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့ကို ငါးများနှင့်ငင်း၊ သင်တို့သားမြေးတို့ကို ပိုက်ကွန်နှင့်ငင်း
ဘမ်းဆီးယူသွားရသောကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ ၃သင်တို့အသီးအသီး ကိုယ်စီတွေ့သော အပေါက်ဖြင့်
ထွက်၍ ရဲတိုက်ထဲသို့ ချခြင်းကိုခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၄ဗေသလမြို့သို့သွား၍
ပြစ်မှားကြလော့။ ဂိလဂါလမြို့သို့သွား၍ များစွာသောပြစ်မှားခြင်းကို ပြုကြလော့။ နံနက်တိုင်
ပူဇော်သောယဇ်ကိုငင်း၊ သုံးနှစ်တခါ ဥစ္စာဆယ်ဘို့တဘို့ကိုငင်း ဆောင်ခဲ့ကြလော့။ ၅လုယူသော ဥစ္စာထဲက
ကျေးဇူးချီးမွမ်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို မီးရှို့ကြလော့။ အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာများကိုလည်း ကြားပြော၍
ကြော်ငြာစေကြလော့။ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထိုသို့ပြုရာတွင် သင်တို့သည်မွေ့လျော်တတ်
ကြသည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆ငါသည်လည်း၊ သင်တို့မြို့ရွာရှိသမျှတို့၌ သွားတို့၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုငင်း၊ သင်တို့နေရာရှိသမျှတို့၌
အစာခေါင်းပါးခြင်းကိုငင်း ပေးသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၇စပါးရိတ်ရာကာလမရောက်မှီ သုံးလအထက်က၊ မိုဃ်းမရွာစေခြင်းငှါ မိုဃ်းကိုငါဆီးတားပြီ။
မြို့တမြို့ပေါ်မှာ ရွာစေ ခြင်းငှါငင်း၊ တမြို့ပေါ်မှာ မရွာစေခြင်းငှါငင်း ပြုလျက်၊ မြေတကွက်သည် မိုဃ်းရေကိုခံ၍
တကွက်သည်မခံရ၊ သွေ့ခြောက်လျက်နေရ၏။ ၈ထိုသို့ မြို့နှစ်မြို့သုံးမြို့သားတို့သည် ရေသောက်ခြင်းငှါ
မြို့တမြို့သို့သွားရ၍ မဝရကြ။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ပြန်၍မလာကြဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၉လေထိ၍ အပင်သေခြင်း၊ အရေယို၍သေခြင်းဘေးဖြင့် ငါသည် ဒဏ်ခတ်လေပြီ။ သင်တို့၌
များပြားသောလယ်ယာ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သင်္ဘော သဖန်းပင်၊ သံလွင်ပင်တို့ကို ကျိုင်းကောင်တို့သည်
ကိုက်စားကြပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့ထံသို့ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၀အဲဂုတ္တုပြည်ခံရသော ကာလနာဘေးကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်လေပြီ။ လုလင် တို့ကိုထားဖြင့်
ကွပ်မျက်စေပြီ။ မြင်းတို့ကိုသိမ်းသွားစေပြီ။ သင်တို့တပ်၌ ပုပ်စပ်သောအနံ့ကို သင်တို့နှာခေါင်း၌ လှိုင်စေပြီ။
သို့သော်လည်း၊ ငါ့ထံသို့ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ဘုရားသခင်သည် သောဒုံမြို့ နှင့်
ဂေါမောရမြို့ကို မှောက်လှန်သကဲ့သို့၊ သင်တို့အချို့ကို ငါမှောက်လှန်၍ သင်တို့သည် မီးထဲကနှုတ်သော
ထင်းစ ကဲ့သို့ဖြစ်ကြပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့ထံသို့ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂သို့ဖြစ်၍၊

ဣသရေလ အမျိုး၊ အထက်ကပြသကဲ့သို့ သင်တို့၌ ငါပြုဦးမည်။ ထိုသို့ပြုမည်ဖြစ်သောကြောင့်၊
ဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏ ဘုရားသခင်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်လော့။ [၁၃]တောင်တို့ကိုလုပ်၍
လေကိုဖန်ဆင်းထသော၊ လူစိတ်အကြံကို လူအားဘော်ပြထသော၊ နံနက်အလင်းကို အမိုက်ဖြစ်စေထသော၊
မြင့်သောမြေအရပ်တို့ကို နင်းသောသူသည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော
ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။

၅

[၁]ဣသရေလအမျိုး၊ ယခုသင်တို့၌ ငါမြွက်ဆို၍ မြည်တမ်းသောစကားကို နားထောင်ကြလော့။
[၂]ဣသရေလ သတို့သမီးကညာသည် လဲပြီ။ နောက်တဖန်မထရ။ မိမိမြေပေါ်မှာ တုံးလုံးနေ၏။
ချီကြွသောသူမရှိ။ [၃]အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုး၏အမှုကို ထမ်းစေဘို့
လူတထောင်ကို ပေးနိုင်သော မြို့သည် လူတရာ၊ တရာကိုပေးနိုင်သောမြို့သည် တကျိပ်ကိုသာ
ပေးနိုင်လိမ့်မည်။ [၄]ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ အမျိုးအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကိုရှာကြလော့။
ရှာလျှင်အသက်ချမ်းသာ ရကြလိမ့်မည်။ [၅]ဗေသလမြို့ကို မရှာကြနှင့်။ ဂိလဂါလမြို့သို့ မဝင်ကြနှင့်။
ဗေရရှေဘမြို့သို့ မသွားကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဂိလဂါလမြို့သည် ဆက်ဆက်သိမ်းသွားခြင်းကို
ခံရလိမ့်မည်။ ဗေသလမြို့သည်လည်း၊ အကျိုးနည်းရှိလိမ့်မည်။ [၆]ထာဝရဘုရားကို ရှာကြလော့။
ရှာလျှင်အသက်ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်လျှင်၊ ယောသပ်အမျိုးအပေါ်မှာ မီးကဲ့သို့တက်၍၊
အဘယ်သူမျှ မငြိမ်းနိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုးကို လောင်စေတော်မူမည်။ [၇]တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကို
ဒေါနဖြစ်စေ၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မြေသို့ချကြပြီးသောသူတို့၊ [၈]ခိမကြယ်စုနှင့်
ခသိလကြယ်ကိုဖန်ဆင်းထသော၊ သေမင်းအရိပ် ကို နံနက်အလင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ နေ့အလင်းကို
ညဥ့်အမိုက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း စီရင်ထသော၊ ပင်လယ်ရေကိုခေါ်၍ မြေပေါ်မှာ သွန်းလောင်းထသော၊
ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိထသော၊ [၉]ခွန်အားကြီးသောသူတို့ကို၎င်း၊ ရဲတိုက်ကို၎င်း
ဖျက်ဆီးတော်မူသော ဘုရားကိုရှာကြလော့။ [၁၀]မြို့တံခါးဝတွင် ဆုံးမတတ်သောသူကိုမုန်း၍ ဖြောင့်မတ်စွာ
ပြောတတ်သော သူကို ရွံရှာကြပြီတကား။

[၁၁]သင်တို့သည် ဆင်းရဲသားကိုနှိပ်စက်၍ ဂျုံစပါးကိုတောင်းခံတတ်သောကြောင့်၊ ဆစ်သော
ကျောက်နှင့် တိုက်ကိုတည်သော်လည်း ထိုတိုက်၌ မနေရကြ။ နှစ်သက်ဘွယ်သော စပျစ်ဥယျာဉ်ကို
စိုက်သော်လည်း စပျစ်ရည် ကိုမသောက်ရကြ။ [၁၂]သင်တို့အထပ်ထပ်လွန်ကျူးသောဒုစရိုက်၊ အလွန်လေးသော
အပြစ်တို့ကိုငါသိ၏။ ဖြောင့်မတ် သောသူကို နှောက်ရှက်တတ်ကြ၏။ တံစိုးစားတတ်ကြ၏။ ဆင်းရဲသားကို
တံခါးဝတွင် မတရားသဖြင့် စီရင်တတ် ကြ၏။ [၁၃]ထိုသို့သောကာလသည် ဆိုးယုတ်သောကာလ
ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပညာရှိသောသူသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေလိမ့်မည်။ [၁၄]အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ
ဒုစရိုက်ကိုရှောင်၍ သုစရိုက်ကိုရှာကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သင်တို့ ဆိုတတ်သည်အတိုင်း၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ လိမ့်မည်။
[၁၅]ဒုစရိုက်ကိုမုန်း၍ သုစရိုက်ကိုချစ်ကြလော့။ မြို့တံခါးဝတွင် တရားကိုတည်စေကြလော့။ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကျန်ကြွင်းသော ယောသပ်အမျိုးကို သနားကောင်း
သနားတော်မူ လိမ့်မည်။

[၁၆]ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခပ်သိမ်းသော
လမ်းတို့၌ မြည်တမ်းခြင်းရှိ၍ သွားလာသောသူတို့က၊ အလိုလေး၊ အလိုလေးဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။
လယ်လုပ်သောသူသည် ညည်းတွားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မြည်တမ်းတတ်သောသူသည် ငိုကြွေးမြည်တမ်း
စေခြင်းငှါ၎င်း ခေါ်ကြလိမ့်မည်။ [၁၇]ခပ်သိမ်း သောစပျစ်ဥယျာဉ်တို့၌လည်း မြည်တမ်းခြင်းရှိလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်တို့အလယ်၌ ရှောက်သွား မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်ကို တောင့်တသောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည်
အဘယ်အကျိုးရှိကြလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် သင်တို့၌လင်းသည်မဟုတ်၊
အမိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၉လူသည် ခြင်္သေ့ရှိရာမှပြေး၍ ဝံကိုတွေ့သကဲ့သို့၎င်း၊ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ ထရံကိုမှီစဉ်
မြွေကိုက် သကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၀ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် မလင်းဘဲမိုက်လိမ့်မည်။
ထွန်းလင်းခြင်းအလျှင်းမရှိ၊ အမိုက်သက်သက်ဖြစ်လိမ့်မည်။
၂၁သင်တို့စောင့်သောပွဲနေ့တို့ကို ငါမုန်း၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။ ချိုးခြံစွာကျင့်သောနေ့ရက်တို့၌
ငါမမွေ့လျော်၊ ၂၂မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ဆက်ကပ်သော်လည်း ငါလက်မခံ။
ဆူဝသောတိရစ္ဆာန်တို့ကို မိဿဟာယယဇ် ပူဇော်သော်လည်း ငါသည် ပမာဏမပြု။ ၂၃သင်တို့သီချင်း
ဆိုသံကို ပယ်ရှားကြလော့။ တယော ထိုးသံကို ငါနားမထောင်။ ၂၄တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကို ရေကဲ့သို့၎င်း၊
ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မပြတ်စီးသောမြစ်ရေကဲ့သို့၎င်း စီးစေကြလော့။ ၂၅အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့သည်
ယဇ်နှင့်ပူဇော်သက္ကာများကို တော၌ အနှစ်လေးဆယ်ပတ် လုံး ငါ့အားပူဇော်ကြသလော့။ ၂၆သင်တို့ဘုရား
မောလုပ်၏တဲနှင့် သင်တို့ဘုရားခိအုန်၏ ကြယ်တည်းဟူသော ကိုယ်အဘို့လုပ်သော ပုံတို့ကိုဆောင်ရွက်ကြပြီ
တကား။ ၂၇ထိုကြောင့်၊ သင်တို့ကို ဒမာသက်မြို့တဘက်သို့ သိမ်းသွားစေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်ဟု၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင်ဟူ၍ ဘွဲ့နာမရှိသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ဇိအုန်မြို့၌ ငြိမ်သက်စွာနေသောသူ၊ ရှမာရိတောင်ပေါ်မှာ စိုးရိမ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်လျက်
နေသောသူ၊ လူမျိုးတို့တွင် အထွဋ်အမြတ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သောသူ၊ ဣသရေလအမျိုး
ဆည်းကပ်သောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိ ကြ၏။ ၂ကာလနေမြို့သို့ သွား၍ကြည့်ရှုကြလော့။ ထိုမြို့မှ
ဟာမတ်ကြီးမြို့သို့၎င်း၊ ဖိလိတ္တိလူတို့နေသော ဂါသမြို့သို့ ၎င်း သွားကြလော့။ ထိုနိုင်ငံတို့သည်
ဤနိုင်ငံထက်သာ၍ ကောင်းသလော။ သူတို့နယ်အပိုင်းအခြားသည် သင်တို့နယ်အပိုင်းအခြားထက်သာ၍
ကျယ်သလော။ ၃ဆိုးယုတ်သောနေ့ရက်ကို ရွှေ့၍၊ မတရားသဖြင့် စီရင်ရာ ပလ္လင်ကို အနီးမှာတည်စေခြင်း၊
၄ဆင်စွယ်ခုတင်ပေါ်မှာအိပ်၍ မွေ့ရာပေါ်မှာလျောင်းခြင်း၊ သိုးစုထဲက သိုးငယ်တို့ကို၎င်း၊ နွားတင်းကုပ်ထဲက
နွားသငယ်တို့ကို၎င်း ယူ၍စားခြင်း၊ ၅တယောထိုးသံနှင့်ပြိုင်လျက် သီချင်းဆိုခြင်း၊ တီးမှုတ်ရာ
တုရိယာမျိုးအသစ်ကို ဒါဝိဒ်မင်းရှာ၍လုပ်သကဲ့သို့လုပ်ခြင်း၊ ၆စပျစ်ရည်ကို ဖလားနှင့်သောက်၍၊
အဘိုးထိုက်သော နံ့သာဆီနှင့်လိမ်းခြင်းတို့ကိုပြု၍၊ ယောသပ်အမျိုးဆင်းရဲခံရသည်ကို စိတ်မကြွင်နာဘဲ
နေသော၊ ၇ထိုသူတို့သည် အဦးဆုံးသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့နှင့်အတူ ပါသွားကြလိမ့်မည်။
လျောင်း၍နေသောသူတို့၏ ပွဲသည်လည်း ပျောက်ရလိမ့်မည်။
၈ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှင်ထာဝရ
ဘုရားသည် ကိုယ်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ ယာကုပ်၏မာနကို ငါရွံရှာ၍
သူ၏ဘုံဗိမာန်တို့ကို မုန်းသောကြောင့် မြို့တော်နှင့် မြို့၌ရှိသမျှကို ငါစွန့်ပစ်မည်။ ၉အိမ်တဆောင်တွင်
လူတကျိပ်ကျန်ကြွင်းသော်လည်း သေကြလိမ့်မည်။ ၁၀ပေါက်ဘော်တော်၍ မီးဖြင့်သင်္ဂြိုဟ်ရသောသူသည်
အိမ်ထဲကအသေကောင်ကို ထုတ်၍ချီသွားသောအခါ၊ အိမ်အတွင်းတွင် ရှိသောသူကို ခေါ်၍၊
သင်၌တစုံတယောက် ကျန်ကြွင်းသောသလောဟု မေးသော်၊ မကျန်ကြွင်းဟု ပြန်ပြောလိမ့်မည်။
ထမ်းသွားသောသူကလည်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်း
ရသောအခွင့်မရှိဟု ပြောဆိုလိမ့်မည်။ ၁၁အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိသဖြင့်၊
အိမ်ကြီးကိုဖြို၍ အိမ်ငယ်ကိုလည်း ကွဲစေတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၂မြင်းသည်လည်း ကျောက်ပေါ်မှာပြေးတတ်သ
လော။ လူသည်လည်း ကျောက်ပေါ်မှာ နွားနှင့်ထွန်တတ်သလော။ သင်တို့သည် တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကို
ခါးစွာသောသစ်ရွက် ဖြစ်စေခြင်း ငှါ၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ဒေါနရွက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ပြုကြသည်တကား။

၁၃အချည်းနှီးသောအရာ၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက် ၍၊ ငါတို့သည် ကိုယ်အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့် အာဏာကိုသိမ်းယူပြီ
မဟုတ်လောဟု ဆိုတတ်ကြသည်တကား။ ၁၄အကယ်စင်စစ်၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့တဘက်၌
လူတမျိုးကို ငါထစေ၍၊ ထိုလူမျိုးသည် ဟာမတ်မြို့လမ်းဝမှ စ၍ တော၌ရှိသောမြစ်တိုင်အောင်
သင်တို့ကိုညှဉ်းဆဲလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေရှင် အရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ရှင်ဘုရင်ဆိုင်သော
မြက်ပင်ကို ရိတ်ပြီးမှ၊ နောက်မြက်ပင်ပေါက်စ ကာလ၌ ကျိုင်းကောင်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
၂ထိုကျိုင်းကောင်တို့သည် တပြည်လုံး၌ရှိသောမြက်ပင်ကို စား၍ကုန်ပြီးမှငါက၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊
အပြစ်လွှတ်တော်မူပါ။ ယာကုပ်သည် ငယ်သောကြောင့်၊ အဘယ်သို့ထရပါလိမ့်မည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊
၃ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရ၍၊ ဤသို့ မဖြစ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရား
သည်ငါ့အားပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ မီးဖြင့်အဏ်ပေးခြင်းငှါ မီးကိုခေါ်တော်မူ၍၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကိုမီး
လောင်လေ၏။ ကုန်းကိုလည်း လောင်လေ၏။ ၅ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ဆိုင်းတော်မူပါ။
ယာကုပ်သည်ငယ်သောကြောင့် အဘယ်သို့ထရပါလိမ့်မည်နည်းဟု လျှော်သော်၊ ၆အရှင်ထာဝရဘုရားသည်
နောင်တရ၍၊ ဤသို့မဖြစ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၇တဖန်ပြတော်မူသော ရူပါရုံ ဟူမူကား၊
ချိန်ကြိုးချ၍လုပ်သောကျောက်ရိုးပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည် ရပ်လျက်၊ လက်တော်၌ချိန်ကြိုးကို ကိုင်လျက်၊
၈အာမုတ်၊ သင်သည်အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ချိန်ကြိုးကိုမြင်ပါသည်ဟု
လျှောက်သော်၊ ဘုရားရှင်က၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးအဘယ်၌ ချိန်ကြိုးကိုငါချမည်။ နောင်တဖန်
သူတို့ကိုသည်းမခံ။ ၉ဣဇာက်၏ မြင့်ရာအရပ်တို့သည် လူဆိတ်ညံလျက်၊ ဣသရေလ၏
သန့်ရှင်းရာအရပ်တို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက်ရှိ ကြလိမ့်မည်။ ယေရောဗောင်မင်းမျိုးကိုလည်း ထားနှင့်
ငါတိုက်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ထိုအခါ ဗေသလယဇ်ပုရောဟိတ်အာမဇိသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင်ထံသို့
စေလွှတ်၍၊ အာမုတ်သည် ဣသရေလအမျိုးအလယ်တွင် ကိုယ်တော်တဘက်၌ မကောင်းသောအကြံကို
ကြံစည်ပါပြီ။ သူ၏စကား အလုံးစုံတို့ကိုပြည်တော်သည်မခံနိုင်ပါ။ ၁၁ယေရောဗောင်သည်ထားဖြင့်
သေရလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ သည် နေရင်းပြည်မှ ဆက်ဆက်နှင်သွားခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု၊
အာမုတ်ဆိုဆတ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၂အာမုတ်ကိုလည်းခေါ်၍၊ အိုပရောဖက်၊ ယုဒပြည်သို့
ပြေးသွားလော့။ ထိုပြည်မှာ ပရောဖက်ပြု၍ အသက်မွေးလော့။ ထိုပြည်မှာ ပရောဖက်မပြု၍
အသက်မွေးလော့။ ၁၃နောက်တဖန်ဗေသလမြို့တဘက်၌ ပရောဖက်မပြုနှင့်။ ရှင်ဘုရင်၏ သန့်ရှင်းရာ
ဌာနတော်ဖြစ်၏။ နန်းတော်တည်ရာ မြို့လည်းဖြစ်၏ ဟုဆိုလျှင်၊ ၁၄အာမုတ်က၊ ငါသည်ပရောဖက် မဟုတ်၊
ပရောဖက်၏ သားလည်းမဟုတ်ဘဲ၊ နွားကျောင်းသောသူ၊ သဖန်းသီးကိုဆွတ်သောသူဖြစ်စဉ်အခါ၊
၁၅ထာဝရဘုရားသည် နွားကျောင်းရာမှငါ့ကိုနှုတ်ရာ၍၊ သင်သွားလော့။ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးတွင်
ပရောဖက်ပြု လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၆သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားဘုရား မိန့်တော်ကို နားထောင်လော့။
ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌ ပရောဖက်မပြုနှင့်။ ဣဇာက်အမျိုးတဘက်၌ မမြွက်နှင့် ဟုသင်ဆိုသော်၊
၁၇ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏မယားသည် ပြည်တန်ဆာဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်၏သားသမီးတို့
သည် ထားဖြင့် သေကြလိမ့်မည်။ သူတပါးတို့သည် သင်၏မြေကိုကြိုးတန်းချ၍ ဝေဖန်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်
ညစ်ညူးသော ပြည်၌ သေရလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး သည်နေရင်းပြည်မှ ဆက်ဆက်နှင့်
သွားခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အာမဇိအားဆင့်ဆိုလေ၏။

၁တဖန်အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ နွေကာလအသီးပါသော
တောင်းသည် ထင်ရှား၏။ ၂အာမုတ်၊ သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊
နွေကာလအသီးပါသောတောင်းကိုမြင်ပါသည်ဟု ငါလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ နောက်ဆုံးကာလသည်
ငါ၏လူဣသရေလအမျိုး၌ ရောက်လေပြီ။ နောက်တဖန် သူတို့ကိုသည်းမခံ။ ၃ထိုကာလ၌
နန်းစံကခြေသည်တို့သည် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ များစွာသော အသေကောင်ရှိ၍၊
လူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာပစ်ချကြလိမ့်မည် ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၄-၆ငါတို့သည်
စပါးကိုရောင်းအံ့သောငှါ လဆန်းနေ့လွန်ပါစေ။ ဂျုံကိုရောင်း အံ့ငှါ ဥပုသ်နေ့လွန်ပါစေဟု ဆိုလျက်၊
ဖောလေးကို ငယ်စေခြင်းငှါ၎င်းလုပ်၍၊ စဉ်းလဲသောချိန်ခွင်ကို သုံးလျက် ဆင်းရဲသောသူကို ငွေနှင့်၎င်း၊
ငတ်မွတ်သောသူကို ခြေနင်းတရံနှင့်၎င်းဝယ်၍၊ ညှံ့သောဂျုံဆန်ကိုရောင်းလျက်၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို
နှိပ်နင်း၍ဆင်းရဲသော ပြည်သားတို့ကိုဖြတ်ခြင်းငှါ အလွန်အလို့ကြီးသောသူတို့၊ ဤစကားကိုနား
ထောင်ကြလော့။

၇ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်၏ ဘုန်းကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်
သူတို့ကျင့် ကြံပြုမူသမျှတို့ကို ငါသည်အစဉ်မပြတ်မမေ့လျော့။ ၈ထိုအပြစ်ကြောင့် မြေတုန်လှုပ်လိမ့်မည်
မဟုတ်လော။ မြေသားအပေါင်းတို့သည် ညည်းတွားကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ မြစ်ကဲ့သို့တပြည်လုံး
ထပြီးလျှင်၊ တဖန်အဲဂုတ္တုမြစ်၌ မြုပ်သကဲ့သို့ပါသွား၍ မြုပ်လိမ့်မည် မဟုတ်လော။ ၉အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလအခါ မွန်းတည့်အချိန်၌ ငါသည်နေကိုဝင်စေမည်။ ကြယ်လင်သောနေ့၌
မြေကြီးကိုမိုက်စေမည်။ ၁၀သင်တို့ပွဲခံခြင်းငှါကို ညည်းတွားခြင်းဖြစ်စေမည်။ သီချင်းဆိုခြင်းရှိသမျှကို
ငိုကြွေးခြင်းဖြစ်စေမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် လျှော်တေအဝတ်နှင့် ခါးကိုစည်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဆံပင်ကိုရိတ်
စေခြင်းငှါ၎င်း ငါစီရင်မည်။ တယောက်တည်းသောသားသေသည်အတွက် မြည်းတမ်းခြင်း ကဲ့သို့၎င်း
ငါစီရင်မည်။ တယောက်တည်းသောသား သေသည်အတွက်မြည်တမ်းခြင်းကဲ့သို့၎င်း၊ အဆုံး၌ခါးစွာသော
နေ့ကဲ့သို့၎င်းငါဖြစ်စေမည်။

၁၁အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးကို တပြည်လုံး၌
ငါဖြစ်စေသောကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ အစာခေါင်းပါး၍ မွတ်သိပ်ခြင်း ဘေးမဟုတ်၊ ရေငတ်ခြင်း
ဘေးလည်းမဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို မကြားရသော မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးခြင်းဘေးဖြစ်လိမ့်မည်။
၁၂လူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော် ကို ရှာလျက်၊ ပင်လယ်တပါးမှသည် ပင်လယ်တပါးတိုင်အောင်
လှည့်လည်၍၊ တောင်မြောက်ပြေးသွားသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ ၁၃ထိုကာလ၌ အဆင်းလှသောသတို့သမီး
ကညာများနှင့် လုလင်များတို့သည် ရေငတ်၍ မောကြလိမ့်မည်။ ၁၄ရှမာရိအပြစ်ကို တိုင်တည်၍
ကျိန်ဆိုသောသူ၊ အိုဒန်၊ သင်၏ဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည ်အတိုင်းဟူ၍၎င်း၊ ဗေရရှေဘ
ဘာသာအသက်တည်သည်အတိုင်းဟူ၍၎င်း ဆိုသောသူတို့သည်၊ နောက်တဖန် မထနိုင်အောင်လဲ၍
နေရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉

၁တဖန်ငါကြည့်ရှု၍ ဘုရားရှင်သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက် မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ရှိသမျှသောသူတို့၏ ခေါင်းပေါ်သို့ တံခါးတိုင်လှုပ်၍ ပြိုကျစေခြင်းငှါ တံခါးထုပ်ကို ရိုက်လော့။
သူတို့သားမြေးများကိုလည်း ထားနှင့် ငါကွပ်မျက်မည်။ ပြေးသောသူသည် မလွတ်ရ၊
လွတ်သောသူသည်လည်း ချမ်းသာကိုမတွေ့ရ။ ၂မရဏာနိုင်ငံ တိုင်အောင်တွင်းတူသော်လည်း ငါနှုတ်ယူမည်။
မိုဃ်းကောင်ကင်သို့ တက်သော်လည်းငါချမည်။ ၃ကရမေလတောင် ထိပ်၌ ပုန်းရှောင်သော်လည်း၊
ငါရှာ၍ထုတ်မည်။ ငါနှင့်လွတ်အံ့သောငှါ သမုဒ္ဒရာအောက်၌ ပုန်းရှောင်သော်လည်း၊ ငါသည်
နဂါးကိုမှာလိုက်၍ ကိုက်စေမည်။ ၄ရန်သူတို့သည်သိမ်းသွားသော်လည်း၊ အခြားသောအရပ်၌ ငါသည်

ထားကိုမှာလိုက်၍သတ်စေမည်။ ကျေးဇူးမပြု၊ အပြစ်ပြုခြင်းငှါ သာ၍ကြည့်ရှုမည်။ [၅]ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားသည် မြေကိုထိတော်မူလျှင်၊ မြေသည်အရည်ဖြစ်၍ မြေသားအပေါင်း
တို့သည် ညည်းတွားကြ လိမ့်မည်။ မြစ်ကဲ့သို့ တပြည်လုံးထပြီးလျှင်၊ တဖန်အဲဂုတ္တုပြည်လုံးထပြီးလျှင်၊
တဖန်အဲဂုတ္တုမြစ်၌မြုပ်သကဲ့သို့ မြုပ်လိမ့်မည်။ [၆]အထက်အခန်းတော်တို့ကို ကောင်းကင်၌ဆောက်၍၊
အောက်တိုက်တော်ကိုမြေကြီးပေါ်မှာ တည်တော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာနေကိုခေါ်၍ မြေကြီးပြင်၌ သွန်လောင်း
တော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။
[၇]အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ငါ၌ကုရှအမျိုးသား ကဲ့သို့ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။
ဣသရေလအမျိုးသားကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုကတ္တောရပြည်မှငင်း၊
ရှုရိလူတို့ကိုကိရပြည်မှငင်း ငါနှုတ်ဆောင်ပြီမဟုတ်လော့ဟု ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်ရှိသောတိုင်း
နိုင်ငံကိုကြည့်ရှုလျက်၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံကို မြေကြီးပြင်မှငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ သို့သော်လည်း၊
ယာကုပ်အမျိုးကိုရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၈]တဖန် ငါအမိန့်တော်ရှိသဖြင့်ဆန်ကို ခပ်သိမ်းသော
အမျိုးတို့ တွင် ဆန်ခါနှင့်ငါချမည်။ ဆန်တစေ့မျှမြေသို့မကျရ။ [၁၀]ဘေးဥပဒ်သည် ငါတို့ကိုမမှီနိုင်။
မဆီးတားနိုင်ဟုဆိုလျက်၊ အပြစ်များသောငါ၏ လူအပေါင်းတို့သည် ထားဖြင့်သေရကြလိမ့်မည်။

[၁၁]ကျန်ကြွင်းရစ်သော ဧဒုံအမျိုးသားမှစ၍ ငါ၏နာမဖြင့် သမုတ်သော တပါးအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကို သိမ်းယူစေခြင်းငှါ၊ လဲလျက်ရှိသော ဒါဝိဒ်၏ တဲကို ထိုကာလ၌ ငါဆောက်တည်ပြန်မည်။
အက်ကွဲရာများကို စေ့စပ်မည်။ ပြိုပျက်ရာများကိုလည်း ပြုပြင်ပြီးလျှင်၊ ထိုတဲကိုရှေးကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့
မတ်စေပြန်မည်ဟု၊ ဤအမှုအရာကို စီရင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။ [၁၃]ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လယ်ထွန်သော သူသည် စပါးရိတ်သောသူကိုငင်း၊ စပျစ်သီးနယ်သောသူသည်
မျိုးစေ့ကြဲသောသူကိုငင်းမှီလျက်၊ တောင်တို့မှ ချိုသောစပျစ်ရည်ယို၍၊ ကုန်းရှိသမျှတို့လည်း
အရည်ဖြစ်ရသောကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ [၁၄]သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
တဖန်ငါဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် ပျက်စီးသောမြို့များကို ပြုပြင်၍ နေကြလိမ့်မည်။ စပျစ်ဥယျာဉ်များကို
စိုက်၍ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြလိမ့်မည်။ လယ်ယာများကိုပြုစု၍ အသီးတို့ကို စားကြလိမ့်မည်။ [၁၅]သူတို့ကို
နေရင်းအရပ်၌ ငါစိုက်ထားမည်။ ငါပေးသောပြည်မှ နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှ မနှုတ်ရဟု၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်အာမုတ်စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဩဗဒိဗျာဒိတ်ရူပါရုံ။
OBADIAH.
၁

[၁]အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဧဒုံပြည်ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရားကြွေးကြော်
တော်မူ သံကိုငါတို့သည် ကြားကြ၏။ သင်တို့ထ၍ ဧဒုံပြည်ကိုတိုက်ခြင်းငှါ စစ်ချီကြလော့ဟု၊
တပါးအမျိုးသားတို့ထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ။ [၂]သင့်ကိုတပါးအမျိုးသားတို့တွင် ယုတ်မာစေခြင်းငှါ
ငါစီရင်သဖြင့်၊ သင်၏အသရေသည် အလွန်ရှုတ်ချခြင်းရှိလိမ့်မည်။ [၃]ကျောက်ကြားတို့၌နေ၍
မြင့်သောအရပ်ကိုခိုလှုံလျက်၊ ငါ့ကိုမြေသို့ အဘယ်သူ နှိမ့်ချနိုင်ချနိုင်သနည်းဟု အောက်မေ့သောသူ
ဖြစ်သောကြောင့်၊ သင်၏မာနသည် သင့်ကိုလှည့်စားပြီး။ [၄]သင်သည် ရွှေလင်းတကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍၊
ကြယ်တို့တွင် အသိုက်ကိုလုပ်သော်လည်း၊ ထိုအရပ်မှသင့်ကိုငါနှိမ့်ချမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
[၅]ညဉ့်အခါ သူခိုးထားပြတို့သည် သင်ရှိရာသို့ လာလျှင်၊ စိတ်ပြေလက်လောက်အောင်
သာခိုးယူကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။ စပျစ်သီးကို ဆွတ်သောသူတို့သည် လာလျှင်၊ သူတပါးလိုက်၍
ဆွတ်စရာဘို့ ကြွင်းစေကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ [၆]သင်သည် အလွန်ပျက်စီးပြီတကား။ ဧသောသည်
အလွန်အစစ်ခံရပြီတကား။ သူဝှက်ထားသော ဥစ္စာကိုအလွန်ရှာဖွေကြသည်တကား။ [၇]သင်နှင့်မဿဟာယ
ဖွဲ့သောသူအပေါင်းတို့သည် ပြည်စွန်းသို့ နှင်ကြပြီ။ အဆွေလုပ်သောသူတို့သည် သင့်ကိုလှည့်စား၍ နိုင်ကြပြီ။
သင်နှင့်အတူ စားသောက်သောသူ တို့သည် သင့်အောက်၌ ကျော့ကွင်းကိုထောင်ထားကြပြီ။
သင်၏ဉာဏ်ပညာ ကုန်ပြီ။ [၈]ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ဧဒုံပြည်မှပညာ ရှိတို့ကိုင်၎င်း၊
ဧသော၏ တောင်မှဉာဏ်ကောင်းသော သူတို့ကို၎င်း ငါပယ်ရှားမည်။ [၉]အိုတေမန်မြို့၊ ဧသော၏
တောင်မှခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို ပယ်ဖြတ်မည်အကြောင်း၊ သင်၏သူရဲ တို့သည်ကြောက်ကြမည်။

[၁၀]သင်သည် ညီယာကုပ်ကိုအသေသတ်ခြင်း၊ အနိုင်အထက်ပြုခြင်းအပြစ်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်အရှက်
ကွဲ၍၊ အကုန်အစင်ပယ်ဖျက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ [၁၁]သင်သည်တဘက်၌ နေသောနေ့၊ တကျွန်း
တနိုင်ငံသားတို့သည် သူ၏အမှုထမ်းများကို သိမ်းသွားသောနေ့၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည်
သူ၏မြို့တံခါးထဲသို့ဝင်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို စာရေးတံချသောနေ့၌ သင်သည်လက်ခံသောသူဖြစ်၏။ [၁၂]သင်၏
ညီသည်တပါးအမျိုးသားဖြစ်သောနေ့၌ သူ၏အမှုကိုသင်မကြည့်သင့်။ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်
ပျက်စီးသောနေ့၌ မဝါကြွားသင့်။ ဒုက္ခခံရသောနေ့၌ စော်ကားသောစကားကိုမပြောသင့်။ [၁၃]ငါ၏လူတို့သည်
ဘေးဥပဒ်ကို ခံရသောနေ့၌ သူတို့နေရာတံခါး တွင်းသို့ မဝင်သင့်။ ဘေးဥပဒ်ကိုခံရသောနေ့၌ သူတို့၏
ဆင်းရဲဒုက္ခကို မကြည့်မရှုသင့်။ ဘေးဥပဒ်ကိုခံရသောနေ့၌ သူတို့ကို ဥစ္စာကိုမလုမယူသင့်။
[၁၄]လွတ်သောသူတို့ကိုဆီးတားခြင်းငှါ ဖြတ်လမ်း၌မရပ်မနေသင့်။ အမှုရောက်သောနေ့၌ ကျန်ကြွင်းသော
သူတို့ကိုမအပ်သင့်။ [၁၅]အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့နှင့် နီးပြီ။
သင်ပြုသည်အတိုင်း သင်၌သူတပါးပြုလိမ့်မည်။ သင်ပြုသောအမှုသည် သင့်ခေါင်းပေါ်သို့ရောက်ရလိမ့်မည်။
[၁၆]ယုဒအမျိုးသားတို့သည် သန့်ရှင်းသောငါ့တောင်ပေါ်မှာ စားသောက်သကဲ့သို့ ပတ်လည်၌နေသော
လူမျိုးအပေါင်း တို့သည် စားသောက်ရကြလိမ့်မည်။ စားသောက်၍ မျိုသဖြင့် မရှိဘူးသောသူကဲ့သို့
ဖြစ်ရကြလိမ်မည်။

[၁၇]ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ဘေးလွတ်သောသူအချို့ ရှိကြလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသောအရပ်ဖြစ်လိမ်မည်။
ယာကုပ်အမျိုးသည် မိမိပိုင်ထိုက်သော မြေကိုပိုင်ရလိမ့်မည်။ [၁၈]ယာကုပ်အမျိုးသည် မီး၊ ယောသပ်အမျိုးသည်
မီးလျှံ၊ ဧသောအမျိုးသည် အမှိုက်ဖြစ်လျက်၊ မီးညှိ၍ လောင်သဖြင့်၊ ဧသောအမျိုးသားမကျန်ကြွင်းရ၊
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။ [၁၉]တောင်မျက်နှာသားတို့သည် ဧသော၏တောင်ကို၎င်း၊ မြေညီသော
အရပ်သားတို့သည် ဖိလိတ္တိပြည်ကို၎င်း၊ ဧဖရိမ်လယ်ပြင်နှင့် ရှမာရိလယ်ပြင်ကို၎င်း၊ ဗယ်ာမိန်အမျိုးသည်

ဂိလဒ်ပြည်ကိုဂင်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ ၂၀သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍၊ ခါနနိလူတို့တွင်ရှိသော
ဣသရေလအမျိုးအလုံးအရင်းသည် ဇရတ္တမြို့တိုင်အောင်ဂင်း၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍ သေဖရဒ်ပြည်၌ရှိသော
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် တောင်မျက်နှာမြို့ရွာတို့ကိုဂင်းသိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ ၂၀ဧသော၏ တောင်ကို
တရားစီရင်ခြင်းငှါ ကယ်တင်သောသူ တို့သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်သို့ တတ်ကြလိမ့်မည်။ တိုင်းနိုင်ငံသည်လည်း
ထာဝရဘုရား၏ နိုင်ငံတော်ဖြစ်လိမ့် သတည်း။

ပရောဖက်သြဗဒိ၏ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံပြီး၏။

ယောနဝတ္ထု။
J O N A H.

၁

၁အမိတ္တဲ၏သား ယောနသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ ၂သင်ထ၍
နိနေဝေမြို့ကြီးသို့သွားပြီးလျှင်၊ ခြိမ်းချောက်သောစကားနှင့် ကြွေးကြော်လော့။ ထိုမြို့ပြုသော
ဒုစရိုက်အပြစ်သည် ငါ့ရှေ့သို့တတ်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃သို့သော်လည်း၊ ယောနသည်
ထာဝရဘုရားထံတော်မှ တာရှုမြို့သို့ ပြေးမည်အကြံရှိသည်နှင့် ထလျက်ယုပ္ပေမြို့သို့သွား၍ ရောက်သဖြင့်၊
တာရှုမြို့သို့သွားသော သင်္ဘောကိုတွေ့ကြုံ၍ သင်္ဘောခကိုပေးပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ
သင်္ဘောသားတို့နှင့် အတူ တာရှုမြို့သို့လိုက်ခြင်းငှါ၊ သင်္ဘောကို စီးလေ၏။ ၄ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊
ပြင်းစွာသောလေကို ပင်လယ်အပေါ်သို့စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်၌ ကြီးစွာသော
မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းဖြစ်၍၊ သင်္ဘောသည် ပျက်လုသော လက္ခဏာရှိ၏။ ၅ထိုအခါ သင်္ဘောသားတို့သည်
ကြောက်ရွံ့၍ အသီးအသီးမိမိတို့ဘုရားကို အော်ဟစ်ကြ၏။ သင်္ဘောပေါ့စေခြင်းငှါ၊ ဝန်များကိုလည်း
ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချကြ၏။ ယောနမူကား၊ သင်္ဘောဝမ်းထဲသို့ဆင်း၍ အိပ်ပျော်လျက်နေ၏။
၆သင်္ဘောသူကြီးသည် လာ၍အိုအိပ်ပျော် သောသူ၊ အဘယ်သို့နည်း။ ထလော့။ သင်၏ဘုရားကို
ဆုတောင်းလော့။ ငါတို့အသက်လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ထိုဘုရားသည် ငါတို့ကိုအောက်မေ့ကောင်း
အောက်မေ့လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ ၇နောက်တဖန်သူတို့က၊ လာကြ။ အဘယ်သူ၏အပြစ် ကြောင့်၊
ဤအမှုရောက်သည်ကို ငါတို့သိရမည်အကြောင်း၊ စာရေးတံချကြကုန်အံ့ဟု တိုင်ပင်၍ စာရေးတံချလျှင်
ယောန၌ စာရေးတံကျ၏။ ၈တဖန်သူတို့က အဘယ်အပြစ်ကြောင့်၊ ဤအမှုရောက်သည်ကို ပြောပါလော့။
သင်ဆောင်ရွက်သောအမှုက၊ အဘယ်အမှုနည်း။ သင်သည် အဘယ်အရပ်ကလာသနည်း။ အဘယ်ပြည်၊
အဘယ်အမျိုးသားဖြစ်သနည်း။ မေးမြန်းကြသော်၊ ၉ငါသည်ဟေဗြဲအမျိုးသားဖြစ်၏။ ရေမြေကို
ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်သောသူဖြစ်၏ဟု၊
၁၀ထိုသူတို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့၍၊ သင်သည်အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု မေးကြ၏။
ယောနသည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ မိမိပြေးကြောင်းကိုဘော်ပြသောကြောင့် သူတို့သိကြ၏။

၁၁ထိုအခါ ပင်လယ်၌ လှိုင်းတံပိုးသည် တိုး၍ထသောကြောင့် သူတို့က၊ ငါတို့၌
လှိုင်းတံပိုးငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သင့်ကိုအဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟု မေးကြသော်။ ၁၂ငါ့ကိုချီ၍ ပင်လယ်ထဲသို့
ချပစ်ကြလော့။ သို့ဖြစ်လျှင် လှိုင်းတံပိုး သည် သင်တို့၌ ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ဤပြင်းစွာသော
မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းသည် ငါ့ကြောင့်သာ သင်တို့အပေါ်သို့ရောက် သည်ကို ငါသိ၏ ဟုပြန်ပြောသော်လည်း၊
၁၃သင်္ဘောသားတို့သည် ကမ်းသို့ရောက်အံ့သောငှါ၊ ပင်ပန်းစွာ တက်ခတ် ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ သူတို့တဘက်၌
လှိုင်းတံပိုးတိုး၍ထသောကြောင့်၊ သူတို့သည် မတက်နိုင်သောအခါ၊ ၁၄အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
တောင်းပန်ပါ၏။ ဤသူ၏အသက်ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် အကျိုးနည်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။
အပြစ်မရှိသောသူ၏ အသက်သတ်သော အပြစ်ကိုအကျွန်ုပ်တို့၌ တင်တော်မမူပါနှင့်။ အိုထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် အလိုရှိတော်မူသည်အတိုင်း ပြုတော်မူ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား ကြွေးကြော်
တောင်းပန်ပြီးမှ၊ ၁၅ယောနကိုချီ၍ ပင်လယ်ထဲသို့ ချပစ်ကြ၏။ ထိုအခါ ပင်လယ်လှိုင်းတံပိုးသည် ငြိမ်းလေ၏။
၁၆သင်္ဘောသားတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရားကို အလွန်ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ယဇ်ပူဇော်၍
သစ္စာဂတိထားကြ၏။

၁၇ယောနကိုမျိုစေခြင်းငှါ ငါးကြီးကို ထာဝရဘုရား ခန့်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ယောနသည်
ငါး၏ဝမ်း ထဲမှာ သုံးရက်ပတ်လုံးနေရ၏။

၂

၁ငါး၏ဝမ်းထဲမှာနေစဉ်တွင်၊ ယောနသည် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းသောစကား
ဟူမူ ကား၊ ၂ငါသည် ဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံရသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ဟစ်ခေါ်၍ ငါ့စကားကို ကြားတော်မူ၏။
မရဏာ နိုင်ငံ၏ဝမ်းထဲက ဟစ်ခေါ်သောစကားသံကို နားထောင်တော်မူ၏။ ၃ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို
နက်နဲသောအရပ်၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်ချက်ထဲသို့ ချပစ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်ရေသည်ဝိုင်း၍
လှိုင်းတံပိုးတော်ရှိသမျှတို့သည် လွှမ်းမွမ်း ကြပါ၏။ ၄ထိုသို့ မျက်မှောက်တော်မှ နှင်ထုတ်ခြင်းကို
ခံရသော်လည်း၊ သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်ကို မျက်မှောက် ပြုမြဲပြုပါမည်ဟု အောက်မေ့လျက်နေ၏။
၅ရေတို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို သေစေခြင်းငှါ ဝိုင်းသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပင်လယ်အလယ်၌
အချုပ်ခံရပါ၏။ ပင်လယ်မြက်ပင်သည် အကျွန်ုပ်ခေါင်းကို ပေါင်းစည်းလျက်ရှိပါ၏။ ၆တောင်ခြေ ရင်းအမြစ်သို့
အကျွန်ုပ်ဆင်း၍၊ မြေကန့်လန့်ကျင်အတွင်း၌ အစဉ်အမြဲပိတ်ထားသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို ပျက်ဆီးရာမှ ကယ်ဆယ်တော်မူလိမ့်မည်။
၇အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်သောအခါ ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့၍၊ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာသည်
သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်၌ ကိုယ်တော် ထံသို့ ဝင်ပါ၏။ ၈မုသာအနတ္တကိုမှီဝဲသော သူတို့သည်
မိမိတို့ကရုဏာခံရကြောင်းကို စွန့်ပစ်ကြပါ၏။ ၉အကျွန်ုပ်မူ ကား၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းသောစကားနှင့်
ကိုယ်တော်အား ယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကိုပြုပါမည်။ ထာဝရဘုရား၏
ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာရပါသည်ဟု ဆုတောင်းလေ၏။ ၁၀ထိုအခါ ငါးကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကိုခံ၍ ယောနကို ကုန်းပေါ်သို့ အန်လေ၏။

၃

၁နောက်တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယောနသို့ရောက်လာသည်ကား၊ ၂သင်ထ၍
နိနေဝေမြို့ကြီးသို့ သွားလော့။ ငါမှာထားသည်အတိုင်း ကြွေးကြော်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃ထိုအခါ
ထာဝရဘုရား ၏အမိန့်တော်အတိုင်း ယောနသည်ထ၍ နိနေဝေမြို့သို့သွား၏။ နိနေဝေမြို့သည်
အလွန်ကြီးသောမြို့၊ သုံးရက်ခရီး ကျယ်ဝန်းသောမြို့ဖြစ်သတည်း။ ၄ယောနသည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍
တနေ့ခရီးသွားလျက်၊ အရက်လေးဆယ်လွန်သော်၊ နိနေဝေမြို့သည် ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု
ကြွေးကြော်လေ၏။

၅နိနေဝေမြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကို ယုံ၍၊ လူကြီးလူငယ်အပေါင်းတို့သည်
အစာရှောင် ရာ အချိန်ကိုကြော်ငြာ၍ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်ကြ၏။ ၆နိနေဝေမင်းကြီးသည် ထိုသိတင်းကို
ကြားသောအခါ နန်းတော်မှဆင်း၍ မင်းမြောက်တန်ဆာကို ချွတ်ပြီးမှ၊ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍ ပြာထဲ၌
ထိုင်တော်မူ၏။ ၇လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန် သိုးနွားတို့သည် အလျှင်းမမြည်စေနှင့်။ အစာကို မစား၊
ရေကိုမသောက်စေနှင့်။ ၈လူသတ္တဝါတိရစ္ဆာန် တို့သည် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်ကြစေ။ ကြိုးစား၍
ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းကြစေ။ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လိုက်သော အဓမ္မလမ်း၊ မိမိတို့ပြုသော
အဓမ္မအမှုကို ရှောင်ကြစေ။ ၉ငါတို့သည် ပျက်ဆီးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည်
ပြောင်းလဲ၍ နောင်တရသဖြင့်၊ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်ကို ငြိမ်းစေတော် မူမည် မမူမည်ကို
အဘယ်သူပြောနိုင်သနည်းဟု မင်းကြီးအာဏာ၊ မှူးမတ်အာဏာနှင့် နိနေဝေတမြို့လုံးတွင် သိတင်း
ကြားပြော၍ ကြော်ငြာစေတော်မူ၏။ ၁၀မြို့သားတို့သည် မိမိတို့လိုက်သော အဓမ္မလမ်းကိုလွှဲရှောင်၍၊
ကျင့်သော အကျင့်များကို ဘုရားသခင်သည် မြင်လျှင်၊ အရင်ခြိမ်းသော ဘေးဒဏ်ကိုမပေးဘဲ နေတော်မူ၏။

၄

၁ယောနသည် အလွန်စိတ်ညစ်၍ အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။
အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပြည်၌ရှိစဉ် ဤသို့ပြောပါပြီမဟုတ်လော။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ထံမှ တာရှုမြို့သို့
ကြိုးစား၍ ပြေးပါ၏။ ၂ကိုယ်တော်သည် သနားစုံမက်တတ်သော ဘုရားဖြစ်၍ စိတ်ရှည်သောသဘော၊

ကျေးဇူးပြုချင်သော သဘော၊ အပြစ်ဒဏ်ပေးမည်အမှုကို နောင်တရတတ်သော သဘောရှိတော်မူကြောင်းကို
အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ၃သို့ဖြစ်၍၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို နှုတ်ယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အသက်
ရှင်ခြင်းထက် သေခြင်းသည်သာ၍ ကောင်းပါသည်ဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။ ၄ထာဝရဘုရားကလည်း၊
သင်သည် အမျက်ထွက်ကောင်းသလောဟု မေးတော်မူ၏။

၅ယောနသည် မြို့၌ အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ၊ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ မြို့အရှေ့မျက်နှာ၌
တဲမိုးကို လုပ်ပြီးလျှင်၊ အမိုးအရိပ်တွင် ထိုင်၍နေ၏။ ၆အရှင်ထာဝရဘုရားသည်လည်း ကြက်ဆူပင်ကို
ပြင်ဆင်ပြီးလျှင်၊ ယောန၏ စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ သူ့ခေါင်းပေါ်မှာလွှမ်း၍ မိုးစေတော်မူ၏။ ထိုအပင်ကြောင့်
ယောနသည် အလွန်အားရ ဝမ်းမြောက်၏။ ၇နက်ဖြန်မိုဃ်းလင်းသောအခါ ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူသော
ပိုးကောင်သည် ကြက်ဆူပင်ကို ကိုက်၍ ညှိုးနွမ်းစေ၏။ ၈နေထွက်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် အလွန်ပူသော
အရှေ့လေကို ပြင်ဆင်တော်မူ၍၊ ယောန၏ခေါင်းကို နေထိခိုက်သဖြင့် သူသည်မော၍
သေချင်သောစိတ်ရှိလျက်၊ ငါ့အသက်သေခြင်းသည် ရှင်ခြင်း ထက်သာ၍ကောင်းသည် ဟုမြည်တမ်းလေ၏။
၉ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် ကြက်ဆူပင်အတွက် အမျက် ထွက်ကောင်းသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊
ယောနက၊ အကျွန်ုပ်သည် အသက်သေသည်တိုင်အောင် အမျက်ထွက် ကောင်းပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။
၁၀ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ပင်ပန်းစွာမလုပ်၊ ကြီးပွားစေခြင်းငှါလည်း မပြုစု၊ တညဥ့်ချင်းတွင်
ပေါက်၍ တညဥ့်ချင်းတွင်သေသော ကြက်ဆူပင်ကို နှမြောသည်တကား။ ၁၁ငါသည် များစွာ
သောတိရစ္ဆာန်တို့ကို မဆို၊ ကိုယ်လက်ျာလက်နှင့် လက်ဝဲလက်ကိုမျှ ပိုင်းခြား၍မသိသောသူ
တသိန်းနှစ်သောင်းမက၊ လူများသော နိနေဝေမြို့ကြီးကို ငါနှမြောသင့်သည်မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ယောန၏ဝတ္ထုပြီး၏။

မိက္ခာအနာဂတ္တိကျမ်း
MICAH.

၁

၁ယုဒရှင်ဘုရင် ယောသန်မင်း၊ အာခတ်မင်း၊ ဟေဇကိမင်းတို့လက်ထက်၌ မောရရှသ္ဘာသား
မိက္ခာသည် ရှမာရိမြို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့အဘို့ ခံရသော ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊
၂အိုလူများအပေါင်းတို့၊ ကြားကြလော့။ အိုပြည်နှင့်ပြည်သားအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။
အရှင်ထာဝရဘုရားတည်း ဟူသော သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်ထဲက ဘုရားရှင်သည် သင်တို့တဘက်၌
သက်သေခံတော်မူမည်။ ၃ထာဝရဘုရားသည် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ဌာနတော်ထဲက
ထွက်ကြွဆင်းသက်၍၊ မြင့်သောမြေအရပ်တို့ကို နင်းတော်မူမည်။ ၄မီးရှေ့ မှာ ဘယောင်းကဲ့သို့၎င်း၊
ချောက်ကြီးမှဆင်းသောရေကဲ့သို့၎င်း ရှေ့တော်၌ တောင်တို့သည် အရည်ဖြစ်၍၊ ချိုင့်တို့ သည်လည်း
အက်ကွဲကြလိမ့်မည်။ ၅ထိုအမှုသည် ယာကုပ်လွန်ကျူး၍ ဣသရေလအမျိုး ပြစ်မှားသောကြောင့်
ရောက်သတည်း။ ယာကုပ်လွန်ကျူးရာကား အဘယ်သို့နည်း။ ရှမာရိမြို့မဟုတ်လော။
ယုဒ၏မြင့်ရာအရပ်ကား အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသည်မဟုတ်လော။ ၆ထိုကြောင့်
ရှမာရိမြို့ကို လယ်ပြင်၌ မြေပုံကဲ့သို့၎င်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်စိုက်ရာ အရပ်ကဲ့သို့၎င်း ငါဖြစ်စေမည်။
မြို့ရိုးကျောက်တို့ကို ချိုင့်ထဲသို့သွန်ပစ်၍ မြို့ရိုးအမြစ်ကို လှန်ပြမည်။ ၇ခပ်သိမ်းသော ရုပ်တုဆင်းတုကိုကို
ချိုးဖဲ့မည်။ သူငှါးလုပ်၍ ရသမျှသောအခတို့ကို မီးရှို့မည်။ မှားသောဘုရား ရှိသမျှတို့ကို
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ ဥစ္စာကိုဆည်းဖူးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုဥစ္စာသည် ပြည်တန်ဆာ
လက်သို့ တဖန်ရောက်ရဦးမည်။ ၈ထိုအမှုကြောင့် ငါသည်ငိုကြွေးမြည်တမ်းမည်။ အဝတ်ကိုချွတ်၍
အချည်းစည် လည်သွားမည်။ မြေခွေးကဲ့သို့အူလျက်၊ ကုလားအုပ်ငှက်ကဲ့သို့မြည်လျက် နေမည်။
၉သူခံရသောဒဏ်နာ မပျောက် နိုင်။ ယုဒပြည်တိုင်အောင် ကူးသဖြင့်၊ ငါ၏အမျိုးသားနေရာ ယေရုရှလင်မြို့
တံခါးသို့ ရောက်လေပြီ။

၁၀ဂါသမြို့၌ သိတင်းမပြောကြနှင့်။ အလျှင်းမငိုကြွေးကြနှင့်။ ဖေသောဖရာမြို့မှာ မြေမှုန့်၌လူးလဲလျက်
နေကြလော့။ ၁၁အိုရှဖိရအမျိုးသမီး၊ အဝတ်ကိုချွတ်၍ အရှက်ကွဲလျက်သွားလော့။ ဇာနန်မြို့သမီးသည်
ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုလျက်မထွက်ရ။ ဗေသဇေလမြို့သည် သင်တို့တည်းခိုရသောအခွင့်ကို မပေးရ။
၁၂မာရုတ်မြို့သမီးသည်လည်း ကောင်းသောအရာကို တောင့်တ၍နာကျင်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ဘေးဒဏ်သည် ယေရုရှလင်မြို့တံခါးသို့ ရောက်လေပြီ။ ၁၃အိုလာခိရှမြို့သမီး၊
လျင်မြန်သောမြင်းကို ရထား၌ကလော့။ သင်သည် ဣသရေလ၏ လွန်ကျူးခြင်းကို လက်ခံ၍၊
ဇိအုန်သတို့သမီးအား အပြစ်လမ်းကိုပြသတည်း။ ၁၄ထိုကြောင့် သင်သည် ဂါသပြည် မောရုရှက်မြို့သို့
လက်ဆောင်ကိုပေးလိုက်ရမည်။ အာခဇိပ်မြို့သားတို့သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့ကို လှည့်စားကြလိမ့်မည်။
၁၅အိုမရေရှမြို့သမီး၊ သင်၏ဥစ္စာကို အမွေခံသောသူကို ငါခေါ်ခဲ့မည်။ သူသည် ဣသရေလ ဘုန်း၊ အဒုလံမြို့သို့
ရောက်လိမ့်မည်။ ၁၆ချစ်ဘွယ်သော သင်၏သားသမီးတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊
သူတို့အတွက် သင်သည် ခေါင်းပြောင်အောင် ဆံပင်ကိုရိတ်၍နေလော့။ ရွှေလင်းတကဲ့သို့ ကျယ်စွာသော
ခေါင်း ပြောင်ခြင်းကို ပြုလော့။

၂

၁ဒုစရိုက်ကိုပြုခြင်းငှါ အိပ်ရာပေါ်မှာ မကောင်းသောအကြံကိုကြံ၍ မိုဃ်းလင်းသောအခါ
အခွင့်ရသည် အတိုင်းပြုတတ်သော သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၂သူတပါး၏အိမ်နှင့်
လယ်ယာတို့ကိုတပ်မက်၍ အနိုင်အထက် သိမ်းယူလျက်၊ လူနှင့်သူ၏အိမ်ကို၎င်း၊ လူကြီးနှင့်သူ၏
အမွေဥစ္စာကို၎င်း လုယက်၍ညှဉ်းဆဲတတ်ကြ၏။ ၃သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

သင်တို့လည်ပင်မလွတ်၊ ခေါင်းမကြွနိုင်သောဘေးဒဏ်ကို ထိုသို့သော အိမ်ထောင်တဘက်၌ ငါကြံစည်၏။
ဆိုးသောကာလဖြစ်လိမ့်မည်။
၄ထိုကာလတွင် သင်တို့တဘက်၌ ပုံစကားကိုသုံး၍၊ အလွန်ပြင်းစွာမြည်တမ်းရသော
စကားဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ရှင်းရှင်းပျက်ဆီးကြပြီ။ ငါ့အမျိုးသားခံစားရသောအဘို့ကို လဲ၍ ငါ့လက်မှ
ရုပ်တော်တော်ပြီတကား။ ငါတို့လယ်ကွက်များကို ရုပ်သိမ်း၍၊ သူတပါးတို့အား ဝေဖန်တော်မူပြီ။ ၅ထိုကြောင့်၊
ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ် တော်သည် သင်တို့ခံစားရသောအဘို့ကို ကြိုးတန်းနှင့် တိုင်းထွာသောသူ မရှိရ။
၆ပရောဖက်ပြုသောသူတို့၊ ပရော ဖက်မပြုကြနှင့်။ သူတို့သည် ရှက်ကြောက်မည်အကြောင်း
ပရောဖက်မပြုရကြ။ ၇ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဆီးတားခြင်းကို ခံရသလော။ ဤအမှုတို့ကို
ပြုတော်မူသလောဟု ဣသရေလအမျိုးသားမေးလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်သောသူသည် ငါ့စကားအားဖြင့်
အကျိုးကိုရသည်မဟုတ်လော။ ၈ရှေးကာလ၌ပင် ငါ၏လူတို့သည် ရန်ဘက် ပြု၍ထကြ၏။ စစ်တိုက်ရမှ
ပြန်၍ဘေးကိုမကြောက်ဘဲ၊ ရှောက်သွားသောသူတို့၏ ပြင်အဝတ်နှင့်အတွင်းအဝတ်ကို လုယူတတ်ကြ၏။
၉ငါ့လူတို့၏ မယားများကို သူတို့သာယာသောနေရာထဲက နှင်ထုတ်၍၊ သူတို့သားများမှ ငါ၏ ဘုန်းကို
အစဉ်နှုတ်ယူကြပြီ။ ၁၀ထ၍သွားကြလော့။ ဤပြည်သည် သင်တို့ငြိမ်ဝပ်ရာ အရပ်မဟုတ်။ ဤအရပ်သည
ညစ်ငြူးသောကြောင့် ကြီးစွာသောပျက်ဆီးခြင်းနှင့် ပျက်ဆီးရလိမ့်မည်။ ၁၁ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍
မုသာစကားကို သုံးသောသူကား၊ ငါသည်ပရောဖက်ပြု၍ စပျစ်ရည်တရားနှင့် သေရည်သေရက်တရားကို
ဟောပြောမည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ထိုသူသည် ဤလူတို့၏ ပရောဖက်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
၁၂အိုယာကုပ်၊ ငါသည်သင်၏ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကိုငင်း ဆက်ဆက်စုဝေးစေမည်။ သိုးခြံ၌ သိုးများကဲ့သို့ငင်း၊ ကျက်စားရာအရပ်ထဲမှာ
သိုးစုကဲ့သို့ငင်း၊ သူတို့ကိုငါစု၍ထားမည်။ လူများသောကြောင့် အသံကြီးလိမ့်မည်။
၁၃အနိုင်အထက်ဖွင့်သောသူသည် သူတို့ရှေ့မှာ သွား၏။ သူတို့သည်လည်း အနိုင်အထက်ဖွင့်၍ တံခါးဝဖြင့်
ရှောက်သွားကြ၏။ သူတို့ရှင်ဘုရင်သည် သူတို့ရှေ့မှာ သွား၍ ထာဝရဘုရားသည် လမ်းပြတော်မူ၏။

၃

၁ငါဆိုသည်ကား၊ အိုယာကုပ်အမျိုးမင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသူကြီးတို့၊ နားထောင်ကြပါလော့။
သင်တို့သည် တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းအမှုကို နားလည်အပ်သည်အဟုတ်လော။ ၂သုစရိုက်ကိုမုန်း၍
ဒုစရိုက်ကိုနှစ်သက်လျက်၊ သူတပါးအရေကိုငင်း၊ အရိုး၌ကပ်သော အသားကိုငင်း ဆွဲယူလျက်၊
၃ငါ့လူတို့၏အသားကို စားလျက်၊ အရေကို ခွါလျက်၊ အရိုးတို့ကို ချိုးလျက်၊ ဟင်းအိုး၌ချက်သော သားတစ်၊
အိုးကင်း၌ပြုတ်သောအမဲသားကို ပြုသကဲ့သို့ အရိုးအသားကို စဉ်းလျက်နှင့်ပင်၊ ၄သင်တို့သည်
ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြသော်လည်း နားထောင်တော်မမူ။ ဒုစရိုက်ကိုပြုကြသည်နှင့်အညီ၊ ထိုကာလ၌
မျက်နှာတော်ကို လွှဲတော်မူလိမ့်မည်။ ၅ငါ၏လူတို့ကို မှားယွင်းစေလျက် ဝစွာစားရသောအခါ၊
ငြိမ်ဝပ်ခြင်းအကြောင်းရှိသည်ဟု ကြွေးကြော်လျက်၊ မလုပ်ကျွေးသောသူတို့ကား၊ စစ်တိုက်ခြင်း
ငှါပြင်ဆင်လျက်၊ ပရောဖက်ပြုသောသူတို့၊ ၆သင်တို့သည် ရူပါရုံကို မမြင်နိုင်မည်အကြောင်း
ညဉ့်အချိန်ရောက်လိမ့် မည်။ အနာဂါတ်ကို မဟောနိုင်မည်အကြောင်း၊ မှောင်မိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။
ပရောဖက်တို့၌ နေဝင်လိမ့်မည်။ နေ့အချိန် ၌ပင် မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ ၇ထိုအခါ ပရောဖက်တို့သည်
ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ အနာဂါတ်ကို ဟောသော သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်
ထူးတော်မမူသောကြောင့်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နှုတ်ကို ဖုံးထားကြလိမ့်မည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၈ငါမူကား၊ ယာကုပ်အမျိုးလွန်ကျူးခြင်း၊ ဣသရေလအမျိုးပြစ်မှားခြင်းကို သူတို့အားဘော်ပြ နိုင်မည်
အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အရှိန်တန်ခိုး၊ ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။

၉ဖြောင့် မတ်စွာစီရင်ခြင်းကို ရွံရှာ၍ ခပ်သိမ်းသောတရားကို ဖျက်လျက်၊ ၁၀လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအမှုဖြင့်
ဇိအုန်မြို့ကိုင်၎င်း၊ အဓမ္မအမှုဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့ကို၎င်း၊ ပြုစုသောယာကုပ်အမျိုးမင်း၊
ဣသရေလအမျိုးသူကြီးတို့၊ နားထောင်ကြပါ လော့။ ၁၁မင်းတို့သည် လက်ဆောင်ကိုရခြင်းငှါသာ တရားမှုကို
စီရင်တတ်ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အခကိုရခြင်း ငှါသာ သင်ပေးတတ်ကြ၏။ ပရောဖက်တို့သည်
ငွေကိုရခြင်းငှါသာ အနာဂါတ်ကိုဟောတတ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံလျက်၊
ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့တွင် ရှိတော်မူသည်မဟုတ်လော၊ ဘေးဥပဒ်မရောက်နိုင်ဟု ဆိုတတ်ကြ
သည်တကား။ ၁၂ထိုကြောင့်၊ သင်တို့အတွက် ဇိအုန်တောင်သည် လယ်ကဲ့သို့ထွန်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း မြေပုံများဖြစ်လိမ့်မည်။ ဗိမာန်တော်တောင်သည်လည်း၊ တောတောင်ကဲ့သို့
ဖြစ်လိမ့်မည်။

၄

၁နောက်ဆုံးသောကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တည်သောတောင်သည် တောင်ကြီး
တောင်ငယ် တို့၏ ထိပ်ပေါ်မှာ ချီးမြှောက်၍ တည်လိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသောလူစုတို့သည် ထိုတောင်သို့
စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။ ၂များပြားသောလူမျိုးတို့ကလည်း၊ လာကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်၊
ယာကုပ်မျိုး၏ ဘုရားသခင့် အိမ်တော်သို့ တက်သွားကြကုန်အံ့။ လမ်းခရီးတော်တို့ကို
ပြသသွန်သင်တော်မူ၍၊ ငါတို့သည် ခြေတော်ရာသို့ လိုက်သွားကြမည်ဟု ခရီးသွားလျက်
ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ တရားတော်သည် ဇိအုန်တောင်မှ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
ယေရုရှလင်မြို့မှ၎င်း ပေါ်ထွက်လိမ့်မည်။ ၃ထာဝရဘုရားသည် များပြားသောလူတို့တွင် တရားစီရင်၍၊
ဝေးစွာနေလျက် အားကြီးသောလူမျိုးတို့ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ထားလက်နက်များကို
ထွန်သွားဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ လှံများကို တံစဉ်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ထုလုပ်ကြလိမ့်မည်။
တပြည်ကိုတပြည်စစ်မတိုက်၊ စစ်အတတ်ကိုလည်း နောင်တဖန် မသင်ရကြ။ ၄လူအပေါင်းတို့သည်
ကိုယ်ပိုင်သောစပျစ်ပင်၊ ကိုယ်ပိုင်သော သင်္ဘောသဖန်းပင်အောက်မှာ ထိုင်ကြလိမ့်မည်။ ကြောက်စေသောသူ
တယောက်မျှမရှိရ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက် အမိန့်တော်ရှိ၏။
၅လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ဆိုင်သောဘုရား၏ နာမကို ခိုလှုံလျက် ကျင့်နေတတ်ကြ၏။ ငါတို့မူကား၊
ကိုယ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ကာလ အစဉ်အမြဲ ခိုလှုံလျက် ကျင့်နေကြမည်။
၆ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ခြေဆွံ့သောသူကို ငါခေါ်မည်။ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသောသူ၊
ငါညှဉ်းဆဲဘူးသောသူတို့ကို ငါစုဝေးစေမည်။ ၇ခြေဆွံ့သောသူကို ငါကျန် ကြွင်းစေမည်။
အဝေးသို့နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသောသူသည် ကြီးမားသောလူမျိုး ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်။ ထာဝရ
ဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ သူတို့ကို ယခုမှစ၍ အစဉ်အမြဲအုပ်ချုပ် စိုးစံတော်မူလိမ့်မည်။
၈အိုဒေါလင့်စင်၊ ဇိအုန်သတို့သမီးနေရာကုန်း၊ သင်သည် အစိုးရလိမ့်မည်။ အရင်တည်သော
အာဏာတည်ပြန်လိမ့်မည်။ နိုင်ငံတော် သည် ယေရုရှလင်သတို့သမီးလက်သို့တဖန် ရောက်လိမ့်မည်။

၉ယခုမှာ သင်သည်အဘယ်ကြောင့် ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်သနည်း။ သင်၌
ရှင်ဘုရင်တယောက်မျှ မရှိသလော။ အကြံပေးသော မှူးမတ်ပျောက်ပျက်သလော။ သားဘွားသော
မိန်းမကဲ့သို့ သင်သည် ဝေဒနာကို ခံရ ပါသည်တကား။ ၁၀အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ သားဘွားသောမိန်းမကဲ့သို့
ဝေဒနာကိုခံ၍၊ သားကိုဘွားအံ့သောငှါ အားထုတ်လော့။ ယခုပင် သင်သည်မြို့ထဲကထွက်၍
လယ်ပြင်၌နေရမည်။ ဗာဗုလုန်မြို့တိုင်အောင် သွားရမည်။ ထိုမြို့၌ လွတ်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့၌
ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ရန်သူတို့လက်မှ ရွေးနှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၁ယခုမှာ လူမျိုးများတို့က၊
ဇိအုန်မြို့သည် ညစ်ညူးပါစေ။ သူ၌ ငါတို့အလိုပြည့်စုံပါစေဟု၊ သင်တဘက်၌ စုဝေးလျက်ဆိုကြ၏။
၁၂သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ စိတ်တော်ကိုမသိ၊ အကြံအစည်တော်ကို နားမလည်ကြ။ ကောက်လှိုင်းတို့ကို

ကောက်နယ်တလင်း၌ စုထားသကဲ့သို့ ထိုသူတို့ကို စုထားတော်မူ၏။ ၁၃ဇိအုန်သတို့သမီး၊ ထ၍နယ်လော့။ သင့်ဦးချိုကို သံဖြင့်၎င်း၊ သင့်ခွါတို့ကို ကြေးဝါဖြင့်၎င်း ငါပြီးစေမည်။ သင်သည် လူမျိုးများတို့ကို ညက်ညက်ချေရမည်။ သူတို့တွင် ရသမျှသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုယူ၍၊ မြေတပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။

၅

၁ယခုမူကား၊ အိုဗိုလ်ခြေသတို့သမီး၊ စည်းဝေး၍ခင်းကျင်းလော့။ ငါတို့ကို ဝိုင်းထားကြပြီ။ ဣသရေလမင်း၏ သားကို ကျိန်လုံးနှင့် ရိုက်ကြပြီတကား။

၂အိုဗက်လင်ဖေရတ်မြို့၊ အစိုးရသော ယုဒမြို့တို့တွင် သင်သည် မြို့ငယ်မြို့ယုတ်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးကို အုပ်စိုးရသောသခင်သည် ငါ့အဘို့သင်၏အထဲမှာ ပေါ်ထွန်းလတံ့။ ထိုသခင်သည် ရှေးကပ်ကမ္ဘာမှစ၍ ပေါ်ထွန်းသောသခင်ဖြစ်၏။ ၃သို့ဖြစ်၍၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ခံရသောမိန်းမသည် မဘွားမှီတိုင်အောင်၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်တကွ ကျန်ကြွင်းသောညီအစ်ကိုတို့သည် မပြောင်းလဲမှီတိုင်အောင်၎င်း၊ သူတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၄ထိုသခင်သည်ရပ်၍ ထာဝရဘုရား၏ အစွမ်းသတ္တိနှင့်၎င်း၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်၎င်း၊ မိမိသိုးစုကို ကျွေးမွေးလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း တည်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသခင်သည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အစိုးရ၍၊ ရန်ငြိမ်းခြင်းအကြောင်း ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၅အာရှုရိလူသည် ငါတို့ပြည်သို့လာ၍၊ ငါတို့ဘုံဗိမာန်များကို နင်းသောအခါ၊ သိုးထိန်းခုနစ်ပါးနှင့် လူကြီးရှစ်ပါးတို့သည် ငါတို့တွင်ပေါ်ထွန်း၍၊ ၆ထားလက်နက်ဖြင့် အာရှုရိပြည်ကို၎င်း၊ မြို့တံခါးဝတို့၌ နိမ်ရောဒနိုင်ငံကို၎င်း သုတ်သင်ပယ် ရှင်းသောအားဖြင့် ငါတို့ပြည်သို့လာ၍၊ ငါတို့နယ်အတွင်းတွင် နင်းသောအာရှုရိလူ၏ လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်လွှတ် လိမ့်မည်။

၇ကျန်ကြွင်းသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့သည် တပါးအမျိုးသားအများတို့တွင် နေ၍၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော နှင်းကဲ့သို့၎င်း လူကိုမငံ့လင့်၊ လူသားတို့၏အလိုသို့ မလိုက်သော မိုဃ်းရေကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့် မည်။ ၈ကျန်ကြွင်းသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့သည် တပါးအမျိုးသားအများတို့တွင် နေ၍၊ တောသားရဲတို့တွင် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၎င်း၊ သိုးစုတို့တွင် ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ဝင်သောအခါ အဘယ်သမျှ မကယ်နှုတ် နိုင်အောင် နင်း၍ကိုက်စားတတ်၏။ ၉သင်၏ရန်ဘက်၌ နေသောသူတို့ကို သင်တိုက်၍၊ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ ၁၀ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ သင်၏မြင်းတို့ကို သင့်အလယ်က ငါပယ်ရှင်း ၍၊ သင်၏ရထားတို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီးမည်။ ၁၁သင်၏ပြည်၌ မြို့ရိုးတို့ကို ငါပယ်ရှင်း၍၊ သင်၏ရဲတိုက်ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုဖျက်မည်။ ၁၂သင်၏နယ်၌ စုန်းလုပ်သောသူတို့ကို ငါပယ်ရှင်း၍၊ သင်၌ ဗေဒင်ဟောသောသူ မရှိရ။ ၁၃ထုလုပ်သော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို သင့်အလယ်က ငါပယ်ရှင်း၍၊ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်သောအရာကို နောက်တဖန် သင်မကိုးကွယ်ရ။ ၁၄အာရှရပင်တို့ကိုလည်း သင့်အလယ်၌ငါနှုတ်၍၊ သင်၏မြို့တို့ကိုလည်း ငါဖျက်ဆီးမည်။ ၁၅ငါ့စကားကို နားမထောင် သောတပါးအမျိုးသားတို့ကို ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ အပြစ်ဒဏ်ကို ငါစီရင်မည်။

၆

၁ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ထ၍ တောင်ကြီးတို့ရှေ့မှာ တရားတွေ့သဖြင့်၊ တောင်ငယ်တို့သည် သင့်စကားကို ကြားကြစေ။ ၂အိုတောင်တို့၊ ခိုင်ခံ့သောမြေအမြစ်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ တရား တွေ့မှုကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုးနှင့် တရားတွေ့စရာရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ဆွေးနွေးငြင်းခုန်တော်မမူ။ ၃အိုငါ၏လူမျိုး၊ သင့်ကိုအဘယ်သို့ ငါပြုဘူးသနည်း။ အဘယ်သို့ညှဉ်းဆဲဘူးသနည်း။ ငါ့တဘက်၌ သက်သေခံလော့။ ၄သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ခံနေရာအရပ်မှ ရွေးနှုတ်ပြီ။ သင့်ရှေ့မှာ မောရှေ၊ အာရုန်၊ မိရိအံတို့ကို ငါစေလွှတ်လေပြီ။

၅အိုငါ၏လူမျိုး၊ ရှိတ္တိမ်မြို့နှင့် ဂိလဂါလမြို့စပ်ကြားမှာ မောဘမင်းကြီး ဗာလက်ကြံစည်သော အကြံကိုငင်း၊
ဗောရသားဗာလမ်ပြန်ပြောသော စကားကိုငင်း အောက်မေ့လော့။ ထိုသို့ အောက်မေ့မိလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏
ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းကို နားလည်လိမ့်မည်။
၆ငါသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ အဘယ်ပူဇော်သက္ကာပါလျက် ချဉ်းကပ်၍၊ အမြင့်ဆုံးသော
ဘုရား သခင်ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ရမည်နည်း။ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် အခါလည်သော နွားသငယ်တို့ကို
ဆောင်လျက် ချဉ်းကပ် ရမည်လော။ ၇ထာဝရဘုရားသည် သိုးထီးတထောင်၊ ဆီမြစ်တသောင်းကို
အားရနှစ်သက်တော်မူမည်လော။ ငါ့လွန် ကျူးခြင်းအတွက် ငါ၏သားဦးကိုငင်း၊ ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်၏အပြစ်
အတွက် ငါ၏ရင်သွေးကိုငင်း ပူဇော်ရမည်လော၊ ၈အချင်းလူ၊ ကောင်းသောလမ်းကို ပြတော်မူပြီ။
တရားသဖြင့်ပြုခြင်း၊ ကရုဏာကိုနှစ်သက်ခြင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ နှိမ့်ချသောစိတ်နှင့်
ကျင့်နေခြင်းမှတပါး အဘယ်ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရား တောင်းတော်မူသနည်း။
၉ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် မြို့ကိုဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။ ပညာရှိသသောသူသည်
နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့ရ၏။ ဆုံးမခြင်းကိုငင်း၊ စီရင်သောသူသည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကိုငင်း
နားထောင်ကြလော့။ ၁၀မတရား သောသူတို့၏အိမ်၌ မတရားသဖြင့် ဆည်းဖူးသောဥစ္စာနှင့် ရွံရှာဘွယ်သော
တင်းတောင်းငယ်ရှိသေးသလော။ ၁၁မတရားသောချိန်ခွင်နှင့် စဉ်းလဲသောအလေးအိတ်ရှိသော မြို့ကို
သန့်ရှင်းသောမြို့ဟူ၍ ငါမှတ်ရမည်လော။ ၁၂မြို့သားသူဌေးတို့သည် အနိုင်အထက်ပြု၍ ရတတ်ကြ၏။
ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း မုသာကိုသုံးတတ်ကြ၏။ သူတို့နှုတ်၌ရှိသောလျှာသည် မုသာဖြစ်၏။ ၁၃သို့ဖြစ်၍၊
သင်၏အပြစ်ကြောင့် သင့်ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း အလို့ငှါ နာကျင်စွာဒဏ်ခတ်မည်။ ၁၄သင်သည်
စားသော်လည်းမဝရ။ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သင်သည် ချီသော်လည်း ယူ၍မသွားရ။
ယူသွားသောအရာကိုလည်း ထားဘေးသို့ငါအပ်မည်။ ၁၅မျိုးစေ့ကိုကြဲသော်လည်း၊ စပါးကိုမရိတ်ရ။
သံလွင်သီးကိုနယ်သော်လည်း၊ ဆီနှင့်ကိုယ်ကိုမလိမ်းရ။ စပျစ်သီးကိုနယ်သော်လည်း၊ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ရ။
၁၆အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ဩမရိမင်း၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုငင်း၊ အာဟပ်မင်းမျိုးကျင့်သော
အကျင့်ရှိသမျှကို ငင်း ကျင့်စောင့်၍ သူတို့၏တိုက်တွန်းရာသို့ လိုက်တတ်၏။ သို့ဖြစ်၍၊
သင့်ကိုငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ မြို့သားတို့ကို ဆဲရေးရာဖြစ်စေသဖြင့်၊ သင်သည် ငါ၏လူတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
ခံရမည်။

၇

၁ငါသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ နွေကာလ၌ဆွတ်သော သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ငင်း၊
လိုက်၍ကောက်သော စပျစ်သီးအကျန်အကြွင်းကဲ့သို့ငင်း ငါဖြစ်၏။ စားစရာဘို့ စပျစ်သီးပွတ်မရှိ။
အဦးမှည့်သော သင်္ဘောသဖန်းသီးကို ငါတောင့်တရ၏။ ၂ကောင်းသော ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်
ကွယ်ပျောက်ကြပြီ။ ဖြောင့်မတ်သောသူ တယောက်မျှ မရှိ။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် လူအသက်ကို
သတ်ခြင်းငှါ ချောင်း၍ ကြည့်တတ်ကြ၏။ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် ကျော့ကွင်းနှင့်ဘမ်း
တတ်ကြ၏။ ၃ဒုစရိုက်ကို ကြိုးစား၍ပြုခြင်းငှါ အသင့်ရှိကြ၏။ မင်းသည်လက်ဆောင် ကိုတောင်းတတ်၏။
တရားသူကြီးသည် တံစိုးကိုစားတတ်၏။ သူတပါးထက်ကြီးသောသူသည် မတရားသော လောဘကို
ထင်ရှားစေတတ်၏။ ထိုသို့အမှုကို ရှုပ်စေခြင်းငှါ ပြုတတ်ကြ၏။ ၄အကောင်းဆုံးသောသူသည် ဆူးပင်
ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ အဖြောင့်ဆုံးသောသူသည် ဆူးခြံထက်ခက်လှ၏။ သင်၏ကင်းစောင့်တို့သည်
သတိပေးသောနေ့၊ သင်စစ်ကြောခြင်းကို ခံရသောနေ့ရက်သည် ရောက်လာပြီ။ နှိပ်စက်နှောက်ရှက်ရာ
ကာလဖြစ်၏။ ၅အဆွေခင်ပွန်းကို မယုံနှင့်။ လမ်းပြသောသူကို အမှီမပြုနှင့်။ သင့်ရင်ခွင်၌ အိပ်သောမယားကို
မယုံမှု၍၊ သင့်နှုတ်တံခါးကို ပိတ်ထားလော့။ ၆အကြောင်းမူကား၊ သားသည် အဘ၏အသရေကို

ဖျက်လိမ့်မည်။ သမီးသည် အမိကိုင်း၊ ချွေးမသည် ယောက္ခမ ကိုင်း ရန်ဘက်ပြုလိမ့်မည်။
ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်လည်း ကိုယ်ရန်သူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
၇ငါမူကား၊ ထာဝရဘုရားကိုမြော်လင့်မည်။ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငါခိုလှုံမည်။
ငါ၏ ဘုရားသခင်သည် ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မူမည်။ ၈အချင်းရန်သူ၊ ငါ့အပေါ်မှာ
ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိနှင့်။ ငါလဲသော်လည်း ထဦးမည်။ မှောင်မိုက်၌ ထိုင်ရသော်လည်း၊
ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အလင်းဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၉ငါသည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်
အမျက်တော်ကိုခံရ၏။ ငါ့အမှုကိုစစ်ကြော၍ တရားဆုံးဖြတ်တော် မမူမှီတိုင်အောင် ငါခံရ၏။
ငါ့ကိုအလင်းထဲသို့ထုတ်၍ နေရာပေးတော်မူသောအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီတော်ကို ငါမြင်ရလိမ့်မည်။
၁၀သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကား၊ အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးသော ငါ့ရန်သူသည် ထိုအမှုကို မြင်၍
ရှက်ကြောက်လိမ့်မည်။ သူ၌ ငါ့စိတ်ပြေလိမ့်မည်။ သူသည်လမ်းမှာ ရွှံ့ကဲ့သို့ ကျော်နင်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
၁၁သင်၏မြို့ရိုးတည်သောကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ အမိန့်တော်အရှိန်ကုန်လိမ့်မည်။
၁၂ထိုကာလ၌ အာရှုရိပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုမြို့များမှငင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် မြစ်ကြီးစပ်ကြားအရပ်မှငင်း၊
ပင်လယ်ကမ်းနားအရပ်ရပ်၊ တောင်ခြေရင်းအရပ်ရပ်တို့မှငင်း၊ သင့်ထံသို့လာကြလိမ့်မည်။ ၁၃ထိုသို့မဖြစ်မှီ
ပြည်သူပြည်သား ပြုမိသော ဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့် ပြည်တော်သည် လူဆိတ်ညံလျက်ရှိရလိမ့်မည်။
၁၄ကိုယ်တော်၏ လူတည်းဟူသော အပေါင်းအဘော် မရှိဘဲ၊ တောတွင် ကရမေလတောင်ပေါ်မှာ နေရသော
အမွေတော်သိုးစုကို သိုးထိမ်းနှင့်တံနှင့်ထိမ်းတော်မူပါ။ ရှေးကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့၊ ဗာရှန်ပြည်နှင့် ဂိလဒ်ပြည်၌
ကျက်စားသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ ၁၅သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သောနေ့၌ မြင်သည်အတိုင်း၊ တဖန်
အံ့ဩဘွယ်သာအမှုတို့ကို ငါပြမည်။ ၁၆လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ငါ၏ လူတို့၌ ရှိသမျှသော တန်ခိုးကိုမြင်၍
မိန်းမောတွေဝေလျက်၊ မိမိတို့နှုတ်ကို လက်နှင့်ပိတ်၍ နားပင်းကြလိမ့်မည်။ ၁၇မြွေကဲ့သို့ မြေမှုန့်ကိုလျက်၍၊
တီကဲ့သို့တွင်းထဲက တုန်လှုပ်လျက် ထွက်ကြလိမ့်မည်။ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကိုင်း၊ သင့်ကိုင်း
ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။
၁၈အပြစ်မှလွှတ်တော်မူထသော၊ ကျန်ကြွင်းသော အမွေတော်လူတို့၏ လွန်ကျူးခြင်းများကို
သည်းခံတော် မူထသော၊ ကရုဏာနှင့်မွေ့လျော်သောကြောင့် အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မမူသော
ကိုယ်တော်ကဲ့သို့ အဘယ်ဘုရား ရှိပါသနည်း။ ၁၉ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို တဖန်သနား၍၊
ကျွန်ုပ်တို့၏ ဒုစရိုက်ရှိသမျှတို့ကို ကျော်နင်းတော် မူလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်အလုံးစုံတို့ကို
နက်နဲသောပင်လယ်ထဲသို့ ချပစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၂၀ရှေးကာလမှစ၍ ဘိုးဘေးတို့အား
ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ ယာကုပ်၌ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ အာဗြဟံအား ကရုဏာကျေးဇူးပြုခြင်း ကိုး
စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

ပရောဖက်မိက္ခာစီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

နာဟုံအနာဂတ္တိကျမ်း။
NAHUM

၁

၁လေခေါရှရွာသား နာဟုံခံရ၍၊ နိနေဝေမြို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား၊
၂အပြစ်ရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ယုံလွယ်၍ ဒဏ်ပေးသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
ဒဏ်ပေး၍ အမျက်ပြင်းထန် တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့ကို ဒဏ်ပေး၍၊
ရန်သူတို့ကို အငြိုးထားတော်မူ၏။ ၃ထာဝရ ဘုရားသည် စိတ်ရှည်တော်မူ၏။ တန်ခိုးလည်းကြီးတော်မူ၏။
သို့ရာတွင် အပြစ်တည်သောသူတို့ကို အပြစ်မှလွတ် တော်မမူ။ ထာဝရဘုရားသည် လေဘွေ၌၎င်း၊
မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း၌၎င်း ကြွတော်မူ၍၊ မိုဃ်းတိမ်တို့သည် စက်တော် အောက်၌ မြေမှုန့်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။
၄ပင်လယ်ကို ဆုံးမ၍ ခန်းခြောက်စေတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောမြစ်ရေကိုလည်း ကုန်စေတော်မူ၏။
ဗာရှန်တောင်နှင့် ကရမေလတောင်တို့သည် ညှိုးနွမ်းကြ၏။ လေဗနုန်အပွင့်လည်း ညှိုးနွမ်း၏။
၅ကိုယ်တော်ကြောင့် တောင်တို့သည် တုန်လှုပ်လျက်၊ ကုန်းတို့သည် အရည်ကျိုလျက်၊ ရှေ့တော်၌ မြေကြီးနှင့်
လောကဓါတ်မှစ၍ လောကသားအပေါင်းတို့သည် ရွေ့လျက်ရှိကြ၏။ ၆အမျက်တော်ရှေ့မှာ
အဘယ်သူရပ်နိုင်သနည်း။ အမျက်တော်အရှိန်ကို အဘယ်သူဆီးတားနိုင်သနည်း။ မီးလောင်သကဲ့သို့
အမျက်ထွက်၍၊ ကျောက်တို့ကို ဖြိုချ တော်မူ၏။ ၇ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းတော်မူ၏။
အမှုရောက်သောအခါ ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူ၏။ ခိုလှုံသောသူ တို့ကို သိမှတ်တော်မူ၏။ ၈ရန်သူနေရာကို
လွှမ်းမိုးသောမြစ်ရေနှင့် ဆုံးရှုံးစေတော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကို မှောင်မိုက် လိမ့်မည်။
၉ထာဝရဘုရားတဘက်၌ အဘယ်သို့ကြံစည်ကြသနည်း။ အပြီးဆုံးရှုံးစေတော်မူမည်။ တဖန်
နှိပ်နင်းစရာ အကြောင်းမရှိရ။ ၁၀သူတို့သည် ဆူးပင်ကဲ့သို့ အချင်းချင်းညိတွယ်လျက်၊
စပျစ်ရည်နှင့်ယစ်မူးသကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ သွေ့ခြောက်သောအမှိုက်ကဲ့သို့ မီးလောင်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။
၁၁ထာဝရဘုရားတဘက်၌ မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်သော အဓမ္မတိုင်ပင်အမတ်သည်
သင့်အထဲကပေါ်လာပြီ။ ၁၂ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် စုံလင်၍ အရေအတွက်အားဖြင့်
များပြားသော်လည်း၊ ဆုံးရှုံး၍ ကွယ်ပျောက်ရကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို ငါညှဉ်းဆဲဘူး သော်လည်း
နောက်တဖန်မညှဉ်းဆဲ။ ၁၃ယခုမှာသင်၌ သူတင်သောထမ်းဘိုးကို ငါချိုးပယ်၍၊ ချည်နှောင်သောကြိုး
တို့ကိုလည်းဖြတ်မည်။ ၁၄သင်၏အမှု၌ ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏အမျိုးမဆက်မနွယ်ရ။
ထုသော ရုပ်တုနှင့် သွန်းသောရုပ်တုတို့ကို သင်၏ဘုရားကျောင်းမှ ငါပယ်ရှင်းမည်။
သင်သည်ယုတ်မာသောကြောင့် သင်၏ သင်္ချိုင်းကိုငါလုပ်မည်။ ၁၅ငြိမ်သက်ခြင်း၏ဝမ်းမြောက်စရာ
သိတင်းစကားကို ကြားပြောသောသူ၏ခြေတို့ကို တောင် ပေါ်မှာကြည့်ကြလော့။ အိုယုဒအမျိုး၊
သင်၏ဓမ္မပွဲကိုခံလော့။ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကိုဖြေလော့။ အဓမ္မလူသည်
ရှင်းရှင်းပယ်ဖျက်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ နောက်တဖန် သင့်ကိုမကျော်မနင်းရ။

၂

၁ဖျက်ဆီးသောသူသည် သင့်ရှေ့သို့ရောက်လာပြီ။ သင်၏ရဲတိုက်ကို သတိပြုလော့။
လမ်းကိုစောင့်လော့။ ကိုယ်ခါးကိုခိုင်စေလော့။ ကျပ်ကျပ်အားယူလော့။ ၂အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
သည် ဣသရေလ၏ဘုန်းကဲ့သို့ ယာကုပ်၏ဘုန်းကို ပြုပြင်တော်မူ၏။ သုတ်သင်သောသူတို့သည်
ယာကုပ်အမျိုးကို သုတ်သင်၍ သူ၏အခက်အလက် တို့ကို ပယ်ရှင်းကြပြီ။ ၃သူရဲတို့သည်
နီသောဒိုင်းလွှားကိုဆောင်၍၊ နီသောအဝတ်ကိုဝတ်ကြ၏။ ခင်းကျင်းသောနေ့၌ ရထားတို့သည်
သံလက်နက်နှင့်တောက်ပ၍၊ လှံတံတို့သည် အလွန်လှုပ်ရှားကြ၏။ ၄ရထားတို့သည် လမ်း၌ဟုန်း ဟုန်းမြည်၍၊
လမ်းမတို့၌ တောင်မြောက်ပြေးကြ၏။ မီးရှူးအဆင်းအရောင်ရှိ၍၊ လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ပြေးကြ၏။ ၅စစ်သူရဲ တို့ကို

နှိုးဆော်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ချီသွားစဉ် သူတပါးကို တွန်းချကြ၏၊ မြို့ရိုးသို့အလျင်အမြန်သွား၍
ပြအိုးတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ ၆မြစ်တံခါးပွင့်လျှင်၊ နန်းတော်သည် ကွယ်ပျောက်၏။ နိနေဝေသတို့သမီးကို
အဝတ်ချွတ်၍ ထုတ်ရမည်။ ၇အပျိုတော်တို့သည် ချိုးကဲ့သို့ကူ၍ ရင်ပတ်ကိုတီးလျက် လိုက်ရကြ၏။
၈ရှေးကာလမှစ၍ နိနေဝေမြို့သည် ရေကန် ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ယခုမူကား၊ ရေတို့သည်စီးထွက်ကြ၏။ ရပ်ကြ။
ရပ်ကြဟု ဟစ်သော်လည်း အဘယ်သူမျှပြန်၍မကြည့်။ ၉ငွေကိုလုယူကြ။ ရွှေကိုလည်းလုယူကြ။
နှစ်သက်ဘွယ်သော တန်ဆာများကို ရွှေတိုက်တော်ထဲက ထုတ်၍မကုန် နိုင်။ ၁၀မြို့တော်သည်
ဟင်းလင်းနေရ၏။ ဥစ္စာမရှိ၊ လူဆိတ်ညံလျက်ဖြစ်၏။ မြို့သားအပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်လျက်၊
ဒူးချင်းထိခိုက်လျက်၊ အလွန်ခါးကိုက်လျက်၊ မျက်နှာမည်းလျက်ရှိကြ၏။
၁၁ခြင်္သေ့နေရာအရပ်၊ ခြင်္သေ့ပျိုစားစရာအရပ်၊ ခြင်္သေ့၊ ခြင်္သေ့မ၊ ခြင်္သေ့ကလေးတို့သည် အဘယ်သူမျှ
မကြောက်စေဘဲ၊ ကျင်လည်ရာအရပ်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ၁၂ခြင်္သေ့သည် သားငယ်များဘို့
ကိုက်ဖြတ်လျက်၊ ခြင်္သေ့မတို့လည်ပင်းကို ညှစ်လျက်၊ လုယူဖျက်ဆီးသောအကောင်များကို ဆောင်ခဲ့၍
မိမိမိုခိုရာတွင်းတို့ကို ပြည့်စေ တတ်၏။ ၁၃ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ သင်၏ရထား တို့ကို မီးခိုးထဲမှာမီးရှို့မည်။ သင်၏ခြင်္သေ့ပျိုတို့ကို ထားခြင့်ဖျက်ဆီးမည်။
သင်လုယူသောဥစ္စာကို မြေကြီးမှပယ်ရှင်း မည်။ သင်၏သံတမန်တို့ စကားသံကို နောက်တဖန်
အဘယ်သူမျှမကြားရ။

၃

၁လူအသက်ကိုသတ်တတ်သောမြို့၌ အမင်္ဂလာကိုဖြစ်စေသော၊ လှည့်စားခြင်း၊ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း
နှင့် ပြည့်ဝ၏။ ဘမ်းမိသောအရာကိုမလွှတ်တတ်။ ၂နှင်တံနှင့်ရိုက်သံ၊ လှည်းဘီးလိမ့်သံ၊ မြင်းခုန်သံ၊
ရထားပြေးသံကို ကြားရ၏။ ၃မြင်းစီးသူရဲသည် မီးတောက်သောထား၊ လျှပ်စစ်ပြက်သောလှံကိုချီလျက်၊
တိုက်သောသူရဲအများနှင့် သေသောသူ အပုံပုံရှိကြ၏။ အသေကောင်တို့ကို ရေတွက်၍မကုန်နိုင်။
လူသေကောင်များကို ထိမိ၍ လဲတတ်ကြ၏။ ၄အဆင်းလှ၍ ပြုစားတတ်လျက်၊ မတရားသောမေထုန်အမှုနှင့်
စုန်းမအတတ်အားဖြင့်၊ လူအမျိုးမျိုးအနွယ်နွယ်တို့ကို ကုန်သွယ်လုပ်တတ်သော ပြည်တန်ဆာမိန်းမသည်
မတရားသောမေထုန်ကို ပြုဖန်များပြားသောကြောင့်၊ ၅ကောင်း ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်တဘက်၌ငါနေ၏။ သင့်အဝတ်ကို သင်၏မျက်နှာပေါ်မှာ လှန်၍
အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်ရှေ့မှာ သင်၌အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ အရှက်ကွဲခြင်းကို ငါပြမည်။ ၆သင်၌ မစင်ကိုပစ်၍
ညစ်ညူးစေပြီးမှ၊ သူတပါးတို့ကြည့်စရာထားမည်။ ၇သင့်ကိုမြင်သမျှသောသူတို့က၊ နိနေဝေမြို့ပျက်ဆီးပြီ။
အဘယ်သူ မြည်တမ်းမည်နည်းဟုဆိုလျက်၊ သင့်ထံမှပြေးကြလိမ့်မည်။ နှစ်သိမ့်စေသောသူတို့ကို သင့်အဘို့
အဘယ်မှာငါရှာ၍ ရနိုင်သနည်း။
၈သင်သည် မြစ်ကြားမှာတည်သော နောမုန့်မြို့ထက် ကြီးမြတ်သလော။ ထိုမြို့ရေဝိုင်းလျက်၊
ပင်လယ်သည် မြို့ကျုံးဖြစ်၏။ မြို့ရိုးပင်လယ်နှင့် စပ်သတည်း။ ၉အဲသယောပိပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်သည်
သူ၏လက်နက်ဖြစ်၏။ ရေတွက်၍မကုန်နိုင်။ ဖုတပြည်နှင့် လိဗုပြည်လည်း သူ၏လက်နက်အဝင်ဖြစ်၏။
၁၀သို့သော်လည်း၊ ထိုမြို့သည် ရန်သူတို့သည်တိုက်၍၊ သိမ်းသွားကြပြီ။ မြို့သားငယ်တို့ကို လမ်းဦးရှိသမျှတို့၌
ချိုးဖဲ့လျက် ဂုဏ်အသရေရှိသော မြို့သားတို့ကို စာရေးတံချလျက် အားကြီးသော မြို့သားအပေါင်းတို့ကို
သံကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်လျက်ပြုကြပြီ။ ၁၁သင်သည်လည်း မိန်းမတွေဝေလျက်ပုန်းရှောင်၍ နေရလိမ့်မည်။
ရန်သူ၏လက်နှင့် လွတ်အောင် ခိုင်ခံ့သောအရပ်ကို ရှာရလိမ့်မည်။ ၁၂သင်၏ရဲတိုက်ရှိသမျှတို့သည်
ရှေ့ဦးစွာမှည့်သောအသီးကို သီးသော သင်္ဘောသဖန်းပင်နှင့် တူကြလိမ့်မည်။ လှုပ်လျှင်စားချင်သောသူ၏
ပါးစပ်ထဲသို့ကျလိမ့်မည်။ ၁၃သင်၏လူတို့သည် သင့်အလယ်၌ မိန်းမကဲ့ သို့ဖြစ်၍ ပြည်တံခါးတို့သည်
ရန်သူတို့အား ကျယ်ကျယ်ပွင့်လျက်၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့သည် မီးလောင်လိမ့်မည်။ ၁၄ရန်သူဝိုင်းထားသော

ကာလဘို့၊ ရေကိုခပ်ထားလော့။ ရဲတိုက်တို့ကို ခိုင်ခံ့စေလော့။ ရွှံ့ထဲသို့ဝင်၍ အုတ်မြေကို နင်းနယ်လော့။
အုတ်ဖိုကိုပြင်ဆင်လော့။ [၁၅]ထိုအရပ်၌ပင်သင့်ကိုမီးလောင်လိမ့်မည်။ ထားနှင့်ခုတ်ဖြတ်လိမ့်မည်။ ယာလက်
ကျိုင်းကိုက်စားသကဲ့သို့ ကိုက်စားလိမ့်မည်။ ယာလက်ကျိုင်းနှင့် အရာဘာကျိုင်းကောင်တို့သည်
များသကဲ့သို့ သင့်၏လူတို့ကို များပြားစေခြင်းငှါ၊ ကြိုးစားလော့။ [၁၆]မိုဃ်းကောင်းကင်ကြယ်များသည်ထက်၊
သင်၏ကုန်သည်တို့ကို များပြားစေသော်လည်း၊ ယာလက်ကျိုင်းတို့သည် နှံ့ပြား၍ ပျံသွားတတ်ကြ၏။
[၁၇]သင်၏ မင်းသားတို့သည် အရာဘာကျိုင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ဂေါဘကျိုင်းကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၍၊ ချမ်းသောအခါ
စောင်ရန်းနားမှာ ပစပ်တတ် ကြ၏။ နေထွက်သောအခါ၊ ပြန်သွား၍ အဘယ်အရပ်သို့ရောက်သည်ကို မသိရ။
[၁၈]အိုအာရှုရိရှင်ဘုရင်၊ သင်၏သိုး ထိန်းတို့သည် အိပ်ပျော်လျက်၊ သင်၏မှူးမတ်တို့သည် ကျိန်းဝပ်လျက်၊
သင်၏လူအပေါင်းတို့သည် တောင်ရိုးပေါ်မှာ အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားလျက်ရှိ၍၊ အဘယ်သူမျှမစုဝေးစေ။
သင်၏အနာမပျောက်နိုင်။ ပြင်းစွာခံရ၏။ သင်၏သိတင်းကို ကြားသမျှသောသူတို့သည် သင့်အပေါ်မှာ
လက်ခုတ်တီးကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ပြုသောအဓမ္မအမှုကို မခံဘဲ လွတ်သောသူက
အဘယ်သူနည်း။

ပရောဖက်နာဟုံစီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဟာဗက္ကုတ်အနာဂတ္တိကျမ်း။
HABAKKUK.

၁

[၁]ပရောဖက်ဟာဗက္ကုတ်ခံရသော ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား၊ [၂]အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
ကြားတော်မမူဘဲ၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးအကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ရပါမည်နည်း။ ကယ်တင်တော်မမူဘဲ
အကျွန်ုပ်သည် အဓမ္မအမှုကိုခံ၍၊ ရှေ့တော်၌အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး အော်ဟစ်ရပါမည်နည်း။ [၃]မတရားသော
အမှုကို အကျွန်ုပ် အားအဘယ်ကြောင့်ပြတော်မူသနည်း။ အဓမ္မအမှုကို အဘယ်ကြောင့်မြင်စေတော်မူ
သနည်း။ လုယူခြင်း၊ အနိုင်အထက် ပြုခြင်းအမှုသည် အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ အဘယ်ကြောင့် ရှိရပါသနည်း။
ငြင်းခုံခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းကိုလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်လူချင်းပြုရပါသနည်း။ [၄]သို့ဖြစ်၍ တရားလျော့ပါ၏။
တရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းမရှိပါ။ မတရား သောသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ဝိုင်းသောကြောင့်၊
မတရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်ကြပါ၏။ [၅]သစ္စာပျက် သောသူတို့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၍ အလွန်မှိုင်တွေကြလော့။
အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အား သူတပါးပြည့်နှုန်သော်လည်း သင်တို့မယုံသောအမှုကို သင်တို့လက်ထက်
ကာလ၌ ငါပြု၏။ [၆]ပြင်းထန်လျင်မြန်သော ခါလဒဲအမျိုးကို ငါနှိုးဆော်၏။ ကိုယ်မပိုင်သော နေရာအရပ်တို့ကို
သိမ်းယူခြင်းငှါ၊ မြေတပြင်လုံး၌ ချီသွားကြလိမ့်မည်။ [၇]အလွန်ကြောက်မတ်ဘွယ် သောသူဖြစ်၍
ကိုယ်အလိုအလျောက် တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်ကြပြီ။ [၈]သူတို့၏ မြင်းသည်ကျားသစ်ထက် လျင်မြန်၏။
ညဥ့်၌လှည့်သော တောခွေးထက်ကြမ်းတမ်း၏။ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် အဝေးကလာ၍ ခုန်ကြလိမ့်မည်။
အကောင်ကို ကိုက်စားခြင်းငှါ၊ လျင်မြန်သော ရွှေလင်းတကဲ့သို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ [၉]ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ လာကြ၏။ ရှေ့သို့သာမျက်နှာပြုသော အလုံးအရင်ဖြစ်၍၊ ဘမ်းမိသောသူတို့ကို သဲလုံးနှင့်
အမျှစုဝေးစေကြလိမ့်မည်။ [၁၀]ရှင်ဘုရင်တို့ကိုအားမနာ မင်းများတို့ကိုပြက်ယယ်ပြုကြလိမ့်မည်။ ရဲတိုက်ရှိသမျှ
တို့ကို ကဲ့ရဲ့လျက်၊ မြေမှုန့်ကို ပုံထား၍၊ တိုက်ယူကြလိမ့်မည်။ [၁၁]ထိုနောက်၊ သူတို့သည် သဘော
ပြောင်းလဲလျက်၊ လွန်ကျူး၍ အပြစ်ခံရကြလိမ့်မည်။ မိမိတို့တန်ခိုးသည် မိမိတို့ဘုရားဖြစ်လေသည်တကား။

[၁၂]အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
နိစ္စထာဝရ တည်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ သို့ဟုတ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် သေခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်
ကြပါမည်။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို စစ်ကြောစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကိုခန့်ထားတော်မူပြီ။ အိုကျောက်ထရံ၊
ဆုံးမစေခြင်းငှါ သူတို့ကို နေရာချတော်မူပြီ။ [၁၃]ကိုယ်တော်သည် ဒုစရိုက်ကို ကြည့်ရှုတော်မမူ။ သန့်ရှင်းသော
မျက်စိရှိတော်မူ၏။ အဓမ္မအမှုကို ကြည့်ရှု၍ နေတော်မမူတတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍၊ သစ္စာပျက်သောသူတို့ကို
အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှု၍ နေတော်မူသနည်း။ အဓမ္မလူ သည်မိမိထက်ဖြောင့်မတ်သောသူကို ကိုက်စား
သောအခါ၊ အဘယ်ကြောင့်တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မူသနည်း။ [၁၄]လူသတ္တဝါတို့ကိုလည်း ပင်လယ်ငါးကဲ့သို့၎င်း၊
မင်းမရှိသောပိုးကောင်ကဲ့သို့၎င်း အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်စေတော်မူသနည်း။ [၁၅]ရန်သူသည် ထိုသူအပေါင်း
တို့ကိုငါးမျှားနှင့် မျှားလျက်၊ ကွန်နှင့် အုပ်လျက်၊ ပိုက်နှင့် လှောင်လျက် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းတတ်၏။
[၁၆]မိမိကွန်အားယဇ်ပူဇော်၍၊ မိမိပိုက်အားနံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုတန်ဆာ
အားဖြင့် ဥစ္စာရတတ်၍ ဝစွာစားရ၏။ [၁၇]သို့ဖြစ်၍၊ သူသည် ပိုက်ကွန်ထဲက ငါးတို့ကိုသွန်းလောင်းရပါမည်
လော။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို မနှမြောဘဲ အစဉ်လုပ်ကြံရပါမည်လော။

၂

[၁]ငါသည်ငါ့လင့်စင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက်၊ ရဲတိုက်၌အမြဲနေလျက်၊ ငါ့အားအဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်
ကို၎င်း၊ အပြစ်တင်လျှင် အဘယ်သို့ပြစ်လျှောက်ရမည်ကို၎င်း ငါစောင့်၍နေစဉ်တွင်၊ [၂]ထာဝရဘုရားကလည်း၊
ဘတ်သောသူသည်ပြေးလျက် ဘတ်နိုင်အောင်၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို သင်ပုန်းပေါ်မှာ အက္ခရာတင်၍
ရေးမှတ်လော့။ [၃]ထိုရူပါရုံသည် ချိန်းချက်သော အချိန်နှင့်ဆိုင်၍ အမှုကုန်ရသော ကာလကိုဆိုလို၏။ မုသာနှင့်

ကင်းလွတ်၏။ ဆိုင်းသော်လည်း မြော်လင့်လော့။ နောက်မကျဘဲ ကေန်အမှန် ရောက်လိမ့်မည်။
၄စိတ်မြင့်သောသူသည် သဘောမဖြောင့်။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ မိမိယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်
အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ၅ထိုမှတပါး၊ စပျစ်ရည်နှင့် ပျော်မွေ့သောသူ သစ္စာပျက်တတ်၏။ မာနထောင်လွှား
သောသူသည် ကိုယ်နေရာ၌မနေနိုင်ဘဲ၊ မိမိလောဘကို မရဏာနိုင်ငံကဲ့သို ကျယ်စေလျက်၊ သေမင်းကဲ့သို့
မပြေနိုင်သောစိတ်ရှိလျက်၊ တိုင်းသူနိုင်ငံသားအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကို မိမိထဲသို့ ဆွဲငင်၍စုဝေးစေ၏။
၆ထိုသူအပေါင်းကိုသည် သူတဘက်၌ပုံစကားနှင့် ကဲ့ရဲ့သော နိမိတ်စကားကိုသုံးဆောင်လျက်၊ ကိုယ်မပိုင်သော
ဥစ္စာကိုဆည်းဖူးသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးကိုယ်အပေါ်မှာ ကြွေးများကိုတင်စေ
ပါလိမ့်နည်းဟု မြွက်ဆိုကြမည်မဟုတ်လော။ ၇သင့်ကိုကိုက်သောသူတို့သည် ချက်ခြင်းထကြမည်
မဟုတ်လော။ နှောင့်ရှက်သောသူတို့သည် နိုးကြမည်မဟုတ်လော။ သင်သည် သူတို့လုယူရာဖြစ်လိမ့်မည်။
၈သင်သည်များစွာသောလူမျိုးတို့ကို လုယူသောကြောင့်၊ ကျန်ကြွင်းသော လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သင့်ကို
လုယူ ကြလိမ့်မည်။ လူအသက်ကို သတ်သောအပြစ်၊ ပြည်သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို ညှဉ်းဆဲသော
အပြစ်ကြောင့်ပြုကြ လိမ့်မည်။
၉မိမိအသိုက်ကိုမြင့်သောအရပ်၌တင်၍ ဘေးဒဏ်လက်မှ မိမိအမျိုးအဘို့ရှာသောသူသည်
အမင်္ဂလာရှိ၏။ ၁၀သင်သည်လူများတို့ကို လုပ်ကြံသောအားဖြင့် ကိုယ်အမျိုးကိုအရှက်ကွဲစေခြင်းငှါ ကြံစည်၍၊
ကိုယ်အသက်ကို ပြစ်မှားပြီ။ ၁၁အကယ်စင်စစ်ကျောက်တလုံးသည် ကျောက်ထရံထဲကဟစ်ခေါ်၍၊
ထုပ်တချောင်းသည် သစ်သားစုထဲက ထူးလေ၏။ ၁၂လူအသက်ကို သတ်သောအပြစ်နှင့် ရွာကိုတည်သောသူ၊
အဓမ္မအမှုနှင့် မြို့ကိုခိုင်ခံ့စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ၁၃လူများတို့သည် မီးထဲမှာလုပ်ဆောင်၍၊
အမျိုးမျိုးတို့သည် အချည်းနှီးသော အမှု၌ပင်ပန်းစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရားစီရင်
တော်မူပြီ။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်ရေသည် မိမိနေရာကိုလွှမ်းမိုး သကဲ့သို့၊ မြေကြီးသည်
ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကို သိကျွမ်းခြင်းပညာနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ၁၅မိမိအိမ်နီးချင်း၌
အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းကို မြင်လို၍၊ သူ့ကိုယစ်မူးစေခြင်းငှါ သေရည်သေရက်ကို လောင်း၍သောက်စေ
သောသူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ ၁၆သင်သည် အသရေပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းနှင့် ဝလိမ့်မည်။ ကိုယ်တိုင်
သောက်၍ အဝတ်ချွတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်၌ရှိသော ဖလားသည်
သင့်ဆီသို့ရောက်၍၊ ရွံရှာဘွယ်သောအော့အန်ခြင်းသည် သင့်အသရေကိုလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ ၁၇လေဗနုန်
တောင်ကို အနိုင်အထက်ပြုသော အပြစ်၊ တိရစ္ဆာန်များကိုကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာနှင့်
ဖျက်ဆီးသောအပြစ်သည် သင့်ကိုလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်၊ ပြည်သူမြို့သားအပေါင်း
တို့ကို ညှဉ်းဆဲသောအပြစ်ရှိ၏။
၁၈ထုလုပ်သော ရုပ်တုသည် အဘယ်အကျိုးကို ပေး၍၊ လက်သမားသည် အဘယ်အကျိုးကိုပေး၍၊
လုပ်သောသူသည် မိမိအလုပ်ကို မှီခိုလျက်၊ စကားအသော ရုပ်တုတို့ကို လုပ်ရသနည်း။ ၁၉သစ်သားအား၊
နိုးတော်မူ ပါဟူ၍၎င်း၊ စကားအသောကျောက်အား၊ ထတော်မူပါဟူ၍၎င်းဆိုသော သူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။
ထိုအရာသည် သွန်သင်လိမ့်မည်လော့။ ရွှေငွေနှင့် မွမ်းမံလျက်ရှိ၏။ ၂၀ထာဝရဘုရားမူကား၊ သန့်ရှင်းသော
ဗိမာန်တော်၌ ရှိတော်မူ၏။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ရှေ့တော်၌ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။

၃

၁ပရောဖက်ဟဗက္ကုတ်၏ ပဌနာစကားတည်းဟူသော ရှိဂျောနုတ်သီချင်း၊ ၂အိုထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ဗျာဒိတ်တော်သံကို ကြား၍ကြောက်ရွံ့ပါပြီ။ အိုထာဝရဘုရား၊
ယခုနှစ်များအတွင်းတွင် အမှုတော်ကို ပြုပြင်တော်မူပါ။ ယခုနှစ်များတွင် အမှုတော်ကိုပြုပြင်စေတော်မူပါ။
အမျက်ထွက်တော်မူသော်လည်း ကရုဏာတရားကို အောက်မေ့တော်မူပါ။

၃ဘုရားသခင်သည် တေမန်မြို့မှငင်း၊ သန့်ရှင်းသောဘုရားသည် ပါရန်တောမှငင်း ကြွတော်မူ၏။
ဘုန်းတော်သည်မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုဖုံးအုပ်လျက်၊ မြေကြီးသည် ဂုဏ်အသရေတော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။
၄အဆင်း အရောင်တော်သည် နေရောင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လက်တော်မှရောင်ခြည်သည် ထွက်၍၊
ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို ကွယ်ကာလေ၏။ ၅ရှေ့တော်ကာလနာဘေးသည် သွား၍၊ ပူလောင်ခြင်းဘေးသည်
ခြေတော်ကိုခြံရံလျက်ရှိ၏။ ၆ရပ်၍မြေကြီးကိုတိုင်းတော်မူ၏။ အစဉ်အမြဲတည်သော တောင်တို့သည် ကျိုးပဲ့၍၊
ထာဝရဘုရားကုန်းရိုးတို့သည် ညွတ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားလမ်းတို့ကို ကြွတော်မူ၏။ ၇ကုရှန်ပြည်၌
တဲတို့သည် ဆင်းရဲခံခြင်း၊ မိဒျန်ပြည်၌ ကုလားကာတို့သည် လှုပ်ရှားခြင်းကိုငါမြင်၏။
၈အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်ရာမြင်းရထားတော်ကို စီးတော်မူသည်အကြောင်း၊
မြစ်တို့ကို အမျက်ထွက်တော်မူသလော။ မြစ်များတဘက်၌ စိတ်ထတော်မူသလော။ ပင်လယ်ကို
ရန်ငြိုးဖွဲ့တော်မူသလော။ ၉ကိုယ်တော်သည် အမျိုးအနွယ်တော်တို့၌ ထားတော်မူသော သစ္စာဂတိရှိသည်
အတိုင်း၊ လေးလက်နက်တော်ကို ထုတ်ပြတော်မူ၏။ မြေကြီး၌မြစ်တို့ကိုပေါက်စေတော်မူ၏။ ၁၀တောင်တို့သည်
ကိုယ်တော်ကိုမြင်၍တုန်လှုပ်ကြပါ၏။ လျှံသောရေသည်လွှမ်းမိုးပါ၏။ ပင်လယ်သည် အော်ဟစ်၍လက်ကို
ချီပါ၏။ ၁၁နေနှင့်လသည် မိမိတို့နေရာ၌ရပ်၍ နေပါ၏။ သူတို့အလင်း၌မြှားတော်တို့သည်သွား၍၊
သူတို့ရောင်ခြည်၌ လှံတော်သည်လည်း လျှပ်စစ်ပြက်ပါ၏။ ၁၂အမျက်တော်ထွက်လျက် တပြည်လုံးချီသွား၍၊
ဒေါသစိတ်နှင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို နင်းနယ်တော်မူ၏။ ၁၃ကိုယ်တော် ၏လူတို့ကိုကယ်တင်ခြင်း၊
ကိုယ်တော်ပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသောသူတို့ကို အမှတ်တမဲ့ကိုက်စားမည့်အကြံရှိသကဲ့ သို့
ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။ ၁၅ကိုယ်တော်သည် မြင်းတော်များကိုစီး၍၊ ရေဟုန်းဟုန်းမြည်းသောပင်လယ်အလယ်သို့
ချီသွားစေတော်မူ၏။
၁၆ဗျာဒိတ်တော်သံကို ငါကြားသောအခါ ရင်၌လှုပ်ရှားခြင်း၊ မေးခိုင်ခြင်း၊ အရိုးဆွေးမြေ့ခြင်း၊
တကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်ခြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အမှုရောက်သောနေ့၊ လုပ်ကြံသောသူသည်
ငါ၏လူမျိုးကိုတိုက်လာသော နေ့တိုင်အောင်ငါသည် လူမျိုးကို တိုက်လာသောနေ့တိုင်အောင်ငါသည်
နေရစ်ရမည်။ ၁၇သင်္ဘောသဖန်းပင်မပွင့်ရ၊ စပျစ်ပင် မသီးရ၊ သံလွင်ပင်၏ ကျေးဇူးကိုမြော်လင့်၍မခံရ၊
လယ်တို့သည် အသီးအနှံကို မပေးရ၊ သိုးခြံ၌သိုးကုန်း၍ တင်းကုပ်၌ နွားမရှိရ။ သို့သော်လည်း၊
ထာဝရဘုရား၌ ငါဝမ်းမြောက်၍၊ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် ရွှင်လန်းမည်။
၁၉အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အစွမ်းသတ္တိဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ့ခြေကိုသမင်ခြေကဲ့သို့ ဖြစ်စေ၍၊
ငါ၏မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာ ငါ့ကိုနေရာချတော်မူမည်။

ပရောဖက်ဟာဗက္ကုတ်စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဇေဖနိအနာဂတ္တိကျမ်း။
ZEPHANIAH.

၁

၁ယုဒရှင်ဘုရင်အာမုန်သား ယောရှိမင်းလက်ထက်၊ ဟိဇကိ၊ အာမရိ၊ ဂေဒလိတို့မှ ဆင်းသက်သောကုရှိ
၏သား ဇေဖနိသို့ရောက်လာသောထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ဟူမူကား၊ ၂ပြည်တပြည်လုံး၌
ရှိလေသမျှတို့ကို အကုန်အစင်ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၃လူနှင့်
တိရစ္ဆာန်တို့ကိုပယ်ရှင်းမည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် ပင်လယ်ငါးတို့ကိုင်၊ အဓမ္မလူတို့နှင့်
တကွပြစ်မှားစရာအကြောင်းတို့ကိုင်၊ ငါပယ်ရှင်းမည်။ မြေတပြင်လုံး၌ ရှိသောလူသတ္တဝါ တို့ကိုလည်း
ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၄ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့ကို ငါတိုက်၍၊
ဤအရပ်၌ ကျန်ကြွင်းသော ဗာလဘုရား၏ တပည့်တို့နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးမျိုးတို့ကိုင်၊
၅ကောင်းကင်တန်ဆာများကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ ကိုးကွယ်သောသူ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် မာလခံဘုရားကို
တိုင်တည်လျက် ကျိန်ဆိုကိုးကွယ်သောသူတို့ကိုင်၊ ၆ထာဝရဘုရား၏နောက်တော်သို့ မလိုက်၊
ဆုတ်သွားသောသူ၊ ထာဝရဘုရားကိုမရှာဖွေ မမေးမြန်းသောသူတို့ကိုင် ငါပယ်ရှင်းမည်။

၇အရှင်ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏နေ့နီးပြီ။
ထာဝရဘုရားသည် မိမိယဇ်ပွဲတော်ကို ပြင်ဆင်၍၊ ပွဲဝင်သောသူတို့ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပြီ။ ၈ထာဝရဘုရား
ပွဲခံတော်မူသောနေ့၌ မင်းများ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်များနှင့် ထူးခြားစွာဝတ်သောသူများ အပေါင်းတို့ကို
ငါစစ်ကြောမည်။ ၉သူတပါး၏ အိမ်တံခါးခုံကိုကျော်၍ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း၊ လှည့်စားခြင်းအားဖြင့်
ရသောဥစ္စာနှင့် မိမိသခင်၏အိမ်ကို ပြည့်စေ သောသူအပေါင်းတို့ကိုလည်း ထိုနေ့၌ ငါစစ်ကြောမည်။
၁၀ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုနေ့၌ ငါးတံခါးဝ မှာ အော်ဟစ်သံကိုင်၊ ဒုတိယမြို့၌
ငိုကြွေးမြည်တမ်းသံကိုင် တောင်ရိုး၌ပြင်းစွာ ချိုးဖျက်သံကိုင် ကြားရ၏။ ၁၁မာတ္တေရှအရပ်သားတို့၊
ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။ ကုန်သည်အပေါင်းတို့သည် ပြတ်ကြပြီ။ ငွေကိုဆောင်သောသူ အပေါင်းတို့သည်
ဆုံးကြပြီ။ ၁၂ထိုကာလ၌ ငါသည် မီးခွက်ကိုကိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့ကို စစ်ကြောမည်။ ထာဝရဘုရား သည်
ကျေးဇူးကိုလည်းမပြု၊ အပြစ်ကိုလည်းမပေးဟု အောက်မေ့လျက်၊ မိမိတို့အနည်အဖတ်ပေါ်၌ နေရာကျသော
သူတို့ကို ငါစစ်ကြောမည်။ ၁၃ထိုသူတို့၏ဥစ္စာကို သူတပါးလုယူ၍၊ သူတို့၏နေရာသည် လူဆိတ်ညံ
လျက်ရှိလိမ့်မည်။ အိမ်ကိုဆောက်သော်လည်း မနေရကြ။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်သော်လည်း စပျစ်ရည်ကို
မသောက်ရကြ။ ၁၄ထာဝရဘု ရား၏နေ့ကြီးနီးပြီ။ နီးပြီ၊ အလျှင်အမြန်လာ၏။ ထာဝရဘုရား၏
နေ့သိတင်းသည် နား၌ခါး၏။ ထိုနေ့၌ သူရဲသည် အော်ဟစ်လိမ့်မည်။ ၁၅ထိုနေ့သည် အမျက်ထွက်သောနေ့၊
ဆင်းရဲပူပန်ခြင်းကို ခံရသောနေ့၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီးရာနေ့၊ အလင်းကွယ်၍ မှောင်မိုက်သောနေ့၊
မိုဃ်းအုံ၍ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်းသောနေ့၊ ၁၆ခိုင်ခံ့ သောမြို့၊ မြင့်သောရဲတိုက်တို့တဘက်၌
တံပိုးမှုတ်၍ ကြွေးကြော်ရာနေ့ဖြစ်၏။ ၁၇သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား သောကြောင့်၊ သူတို့ကို
ငါညှဉ်းဆဲသဖြင့် မျက်စိမမြင်သောသူကဲ့သို့ သွားကြလိမ့်မည်။ သူတို့အသွေးကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့ သွန်း၍
အသားကိုလည်း မစင်ကဲ့သို့မှတ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၈ထာဝရဘုရား အမျက်ထွက်တော်မူသောနေ့၌
သူတို့ရွှေငွေသည် သူတို့ကိုမကယ်နိုင်ရာ။ ဒေါသအမျက်တော်မီးသည် တပြည်လုံးကိုလောင်လိမ့်မည်။
ပြည်သူပြည် သားအပေါင်းတို့ကို အလျှင်အမြန်စီရင်၍ အကုန်အစင်သုတ်သင် ပယ်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။

၂

၁အရှက်မရှိသောအမျိုးသားတို့၊ ကိုယ်ကိုစစ်ကြောကြလော့။ ၂အမိန့်တော်အတိုင်း မစီရင်၊
သင်တို့အချိန် သည် ဖွဲကဲ့သို့မလွန်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်သည် သင်တို့အပေါ်သို့
မရောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်နေ့သည် သင်တို့အပေါ်သို့မရောက်မှီ ကိုယ်ကိုစစ်ကြောကြလော့။
တရားတော်အတိုင်းကျင့်၍ စိတ်နှိမ့်ချသော ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာကြလော့။
ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် စိတ်နှိမ့်ချခြင်းကို လည်း ရှာကြလော့။ ထာဝရဘုရားအမျက်ထွက်တော်မူသော နေ့၌
သင်တို့သည် ပုန်းရှောင်ရာကို တွေ့ကောင်း တွေ့ကြလိမ့်မည်။
၄အကယ်စင်စစ် ဂါဇမြို့သည် စွန့်ပစ်ရာ၊ အာရှကေလုန်မြို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာဖြစ်လိမ့်မည်။
အာဇုတ် မြို့သားတို့ကို မွန်းတည့်ချိန်၌ နှင်ထုတ်၍၊ ဧကြုန်မြို့ကိုလည်း နှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ ၅အို
ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ နေသော ခေရသိအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့တဘက်၌ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ အိုဖိလိတ္တိလူနေရာ ခါနာန်ပြည်၊ သင်၌ အဘယ်သူမျှ မနေစေခြင်းငှါ ငါသုတ်သင်မည်။
၆ပယ်လယ်ကမ်းနားအရပ်သည် ကျက်စားရာ၊ သိုးထိန်းမှီခိုရာ သိုးခြံလုပ်စရာဘို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။
၇ပင်လယ်ကမ်းသည်လည်း ကျန်ကြွင်းသော ယုဒအမျိုးသားတို့အဘို့ဖြစ်၍၊ သူတို့ သည် ထိုအရပ်၌
ကျက်စားကြလိမ့်မည်။ ညအချိန်၌လည်း အာရှကေလုန်မြို့ရာ အိမ်တို့၌ အိပ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို အကြည့်အရှုကြွလာ၍ သိမ်းသွားခြင်းဘေးကို
ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်။
၈မောဘအမျိုးသားနှင့် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် ငါ၏လူမျိုးကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၍၊
ငါ၏လူနေရာတဘက်၌ ဝါကြွားသောစကားကို ကြားပြီ။ ၉သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောဘပြည်နှင့် အမ္မုန်ပြည်သည်
သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကဲ့သို့ ဆူးပင်ပေါက်သော အရပ်၊ ဆားချက်ဘို့ မြေတူးရာအရပ်၊
အစဉ်အမြဲပျက်ဆီးရာ အရပ်ဖြစ်၍ ကျန်ကြွင်းသောငါ၏လူ၊ ငါ၏အမျိုးသား တို့သည်
လုယူသိမ်းစားကြလိမ့်မည်။ ၁၀ထိုသူတို့သည် မာနကြီးသောသူ ဖြစ်၍ ကဲ့ရဲ့လျက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရဘုရား၏ လူမျိုးတဘက်၌ ဝါကြွားသောကြောင့် ထိုသို့သောအပြစ်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။
၁၁ထာဝရဘုရား သည် သူတို့တဘက်၌ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၍၊ လောကီဘုရား ရှိသမျှတို့ကို
အငတ်ထားတော်မူလိမ့်မည်။ တပါး အမျိုးသားနေရာ ကျွန်းရှိသမျှတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့အရပ်၌
ရှိခိုးကြလိမ့်မည်။ ၁၂အိုကုရှပြည်သားတို့၊ သင်တို့ သည်လည်း ငါ့ထားဖြင့် အသေခံရကြလိမ့်မည်။
၁၃မြောက်မျက်နှာကိုလည်း တိုက်၍ အာရှုရိပြည်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။ နိနေဝေမြို့ကို
လူဆိတ်ညံရာအရပ်၊ လွင်ပြင်ကဲ့သို့ သွေ့ခြောက်သောအရပ် ဖြစ်စေတော်မူမည်။ ၁၄မြို့အလယ်၌ သိုးစုများနှင့်
တပါးအမျိုးသားရဲ အပေါင်း တို့သည် အိပ်ကြလိမ့်မည်။ ဝံပိုနှင့် ဖြုတို့သည် တံခါးထုတ်၍ နေရာကျ၍
ပြတင်းပေါက်၌ မြည်ကြလိမ့်မည်။ တံခါး ခုံတို့သည် လူဆိတ်ညံလျက်၊ အာရဇ်သစ်သား၌
အပြောက်ပယ်ရှင်းလျက် ရှိလိမ့်မည်။ ၁၅ထိုမြို့က၊ ငါရှိ၏။ ငါမှတပါး အဘယ်သူမျှမရှိဟု ဆိုလျက်၊
သောကနှင့်ကင်းလွတ်၍ ဝမ်းမြောက်လျက် နေဘူးသောမြို့ဖြစ်ပါသည်တကား။ ယခုမှာ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာ၊
သားရဲအိပ်ရာအရပ် ဖြစ်ပါသည်တကား။ ရှောက်သွားသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့သံကို ပြု၍
လက်ဖျားခါကြလိမ့်မည်။

၃

၁ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ညစ်ညူးလျက် ညှဉ်းဆဲတတ်သောမြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။
၂နှုတ်ကပတ်တော်အသံ ကိုနားမထောင်၊ ဆုံးမတော်မူခြင်းကိုမခံ၊ ထာဝရဘုရားကို မခိုလှုံ၊
မိမိဘုရင်းသခင့်ထံတော်သို့ မချဉ်းကပ်၊ ၃မြို့အလယ် ၌ မင်းများတို့သည် ဟောက်သောခြင်္သေ့ဖြစ်ကြ၏။

တရားသူကြီးသည် နံနက်တိုင်အောင် အဘယ်အရာမျှ မချန် မထား။ ညဉ့်၌ လှည့်လည်တတ်သော
တောခွေးဖြစ်ကြ၏။ ၄ပရောဖက်တို့သည် လျှပ်ပေါ်သောသူ၊ သစ္စာပျက်သော သူဖြစ်ကြ၏။
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေ၍ တရားတော်ကိုလည်း ရှုတ်ချကြ၏။
၅သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် မြို့အလယ်၌ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူ၏။ မတရားသောအမှုကို
ပြုတော်မမူ။ နံနက်အစဉ်အတိုင်း ဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို မချွတ်မယွင်း ဘော်ပြတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊
အဓမ္မလူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိကြ။ ၆လူအမျိုးတို့ကို ငါပယ်ဖျက်၍ သူတို့ရဲတိုက်များကို
ဖျက်ဆီးလေပြီ။ လမ်းတို့၌ အဘယ်သူမျှ မသွားမလာစေခြင်းငှါ လူဆိတ်ညံစေပြီ။ မြို့တို့ကိုလည်း
လူတစုံတယောက်မျှ မနေစေခြင်းငှါ ဖျက်ဆီးလေပြီ။ ၇ထိုအခါ ငါက၊ အကယ်စင်စစ် ဤမျှလောက် ငါဆုံးမပြီးမှ
သင်သည် ကိုယ်နေရာကို မပယ်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကို ကြောက်ရွံ့၍ နည်းခံလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊
သူတို့သည် ကြိုးစား၍ မှားယွင်းသောအကျင့်ကိုသာ ကျင့်ကြ၏။

၈သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘမ်းဆီးလုယက်ခြင်းငှါ မချမှီတိုင်အောင်
ငါ့ကို ငံ့လင့်ကြလော့။ တိုင်းနိုင်ငံပြည်သား အမျိုးမျိုးတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ငါ့အမျက်၊ ငါ့ဒေါသအရှိန်ကို
အကုန်အစင် သွန်းလောင်းမည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။ ငါ့ဒေါသမီးသည် မြေတပြင်လုံးကို လောင်ရလိမ့်မည်။
၉အကယ်စင်စစ် လူမျိုး အပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို တညီတညွတ်တည်း
ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ နာမတော်ကို ပဌနာပြုစေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသော ဘာသာစကားကို သူတို့အား
ငါပြန်ပေးမည်။ ၁၀ကုရှပြည်၏ မြစ်တို့တဘက်၊ အရပ်ရပ်၌ ကွဲပြားလျက်နေသော ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီး၊
ငါ့ကိုတောင်းပန်သော သူတို့သည် ငါ့အဘို့ ပူဇော်သက္ကာ ကို ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။ ၁၁ငါ့ကိုပြစ်မှားသော
အပြစ်များကြောင့် ထိုအခါ သင်သည် ရှက်ကွဲခြင်းကိုမခံရ။ သင်၏ဂုဏ် အသရေကြောင့်
ဝါကြွားသောသူတို့ကို သင့်အလယ်၌ ငါပယ်ရှင်းမည်။ သင်သည်လည်း ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင် ကို
အမှီပြု၍ နောက်တဖန်မာန မထောင်လွှားရ။ ၁၂နှိမ့်ချဆင်းရဲသောအမျိုးကို သင့်အလယ်၌ ငါချန်ထားမည်။
ထိုသူ တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ခိုလှုံကြလိမ့်မည်။ ၁၃ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် မတ ရားသောအမှုကို မပြုရကြ။ မုသာမပြောရကြ။ သူတို့၌ လှည့်စားတတ်သော
လျှာမရှိရ။ အဘယ်သမျှ မကြောက် စေဘဲ စားသောက်လျက်၊ အိပ်လျက် နေရကြလိမ့်မည်။

၁၄အိုဇိအုန်သတို့သမီး၊ သီချင်းဆိုလော့။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ ကြွေးကြော်လော့။ အိုယေရုရှလင်
သတို့သမီး၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏အပြစ်ဒဏ်တို့ကို
ပပြောက်စေ၍၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူပြီ။ ဣသရေလအမျိုး၏ ရှင်ဘုရင် ထာဝရဘုရားသည်
သင့်အလယ်၌ ရှိတော်မူ၏။ သင်သည် နောက်တဖန် ဘေးဥပဒ်နှင့်မတွေ့မကြုံရ။ ၁၆မစိုးရိမ်နှင့်ဟု
ယေရုရှလင်မြို့အားဎင်း၊ လက်အားမလျော့စေ နှင့်ဟု၊ ဇိအုန်တောင်အားဎင်း ထိုအခါဆိုရ၏။ ၁၇သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အလယ်၌ရှိ၍၊ တန်ခိုး ကြီးသောဘုရားသည် သင့်ကိုကယ်တင်
တော်မူလိမ့်မည်။ သင်၌အားရ၍ ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ ကျိန်းဝပ်၍၊
သီချင်းဆိုခြင်းနှင့်တကွ သင်၌ ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၈ကဲ့ရဲ့ခြင်းဝန်ကို သင်ထမ်းရာ
အကြောင်းတည်းဟူသော၊ သင်နှင့်ဝေး၍ ဓမ္မပွဲကိုမခံရဘဲ ညှိုးငယ်လျက်ရှိသော သူတို့ကိုငါစုဝေးစေမည်။
၁၉သင့်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူ အပေါင်းတို့ကို ထိုအခါ ငါစီရင်မည်။ နာသောသူကို ချမ်းသာပေးမည်။
နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသော သူကို သင်းဖွဲ့စေမည်။ အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရရာပြည်အရပ်ရပ်တို့၌
ချီးမွမ်းခြင်းဂုဏ်အသရေကို ပေးမည်။ ၂၀ထိုကာလ ၌ သင်တို့ကိုတဖန် ငါဆောင်ခဲ့၍ စုဝေးစေသဖြင့်၊
သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့ကို သင်တို့မျက်မှောက်၌ တဖန် ဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ၊
မြေကြီးသားအမျိုးမျိုးတို့တွင် ချီးမွမ်းခြင်းဂုဏ်အသရေကို သင်တို့အား ပေးမည်ဟု ထာဝရ ဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ဇေဖနိစီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဟဂ္ဂဲအနာဂတ္တိကျမ်း။
HAGGAI.

၁

၁ဒါရိမင်းကြီးနန်စံနှစ်နှစ်၊ ဆဌမလ တရက်နေ့တွင်၊ ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲအားဖြင့် ယုဒမြို့ဝန်၊
ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှုဆီသို့ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်လာ၍၊ ၂ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
အချိန်မရောက်သေး၊ ထာဝရဘုရား ၏အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ရသော အချိန်မရောက်သေးဟု
ဤလူများပြောဆိုကြသည်မှာ၊ ၃ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲအား ဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
ရောက်လာသည်ကား၊ ၄အချင်းလူတို့၊ သင်တို့သည် အမိုးနှစ်ထပ်နှင့်ပြည့်စုံ သောအိမ်၌ နေချိန်ရှိလျက်ပင်၊
အိမ်တော်ပျက်လျက်နေရမည်လော။ ၅ယခုမှာ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရ ဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်တို့ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ၆သင်တို့သည် များစွာသော မျိုးစေ့
ကိုကြဲသော်လည်း အသီးအနှံနည်းပါးရ၏။ စားရသော်လည်း ဝစွာမစားရကြ။ သောက်ရသော်လည်း
ဝစွာမသောက် ရကြ။ အဝတ်ကို ဝတ်ရသော်လည်း နွေးစွာမဝတ်ရကြ။ အလုပ်လုပ်၍ အခကိုခံရသော်လည်း
မလုံသောအိတ်ထဲမှာ သိုထားရ၏။

၇ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်အကျင့်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။
၈တောင်ပေါ်သို့ တက်သွား၍ သစ်သားကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် အိမ်တော်ကို ဆောက်ကြလော့။ ငါသည်လည်း
အားရ၍ ငါ၏ဘုန်းသည် ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၉သင်တို့သည် များစွာရမည်ဟု
မြော်လင့်သော် လည်း ရသောဥစ္စာ ခေါင်းပါးရ၏။ အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ငါမှုတ်လိုက်၏။
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ငါသည်
ပျက်လျက်ရှိသောကြောင့်၎င်း၊ သင်တို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့အိမ်သို့ ပြေးသောကြောင့်၎င်း ဖြစ်သတည်း။
၁၀ထိုကြောင့် သင်တို့အပေါ်မှာ မိုဃ်းခေါင်သဖြင့် နှင်းမကျရ။ မြေသည်လည်း အသီးအနှံကိုမပေးရ။
၁၁မြေပေါ်၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ဆန်စပါး၊ ချိုသောစပျစ်ရည်၊ ဆီအပေါ်၌ ၎င်း၊
မြေထဲကထွက်သမျှအပေါ်၌၎င်း၊ လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့၌၎င်း၊ လုပ်ဆောင်သမျှအပေါ်၌၎င်း၊
သွေ့ခြောက်ခြင်းအမှုကို ငါမှာလိုက်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ထိုအခါ ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှုမှစ၍
ကျန်ကြွင်းသောသူအပေါင်းသည် မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို၎င်း၊ မိမိတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား စေခိုင်းတော်မူသောပရောဖက် ဟဂ္ဂဲစကားကို၎င်း နားထောင်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌
ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ၁၃ထိုအခါ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား၏ တမန် ဟဂ္ဂဲက၊
ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိ၏ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို လူများတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။
၁၄ထာဝရဘုရားသည် လည်း၊ ယုဒမြို့ဝန်နှင့် ရှာလလေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း
ယောဇဒက်သား ယောရှုမှစ၍ ကျန်ကြွင်းသောသူ အပေါင်းတို့ကို နှိုးဆော်တော်မူသောအားဖြင့်၊
၁၅ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံနှစ်နှစ်၊ ဆဌမလနှစ်ဆယ်လေး ရက်နေ့တွင်၊ သူတို့သည်လာ၍ မိမိတို့ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အလုပ် လုပ်ကြ၏။

၂

၁သတ္တမလ နှစ်ဆယ်တရက်နေ့တွင်၊ ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲအားဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
ရောက်လာ ၍၊ ၂သင်သည် ယုဒမြို့ဝန် ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း
ယောဇဒက်သား ယောရှုမှစ၍ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ၃ဤအိမ်တော်သည်
ရှေးဘုန်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို မြင်ဘူး၍ သင်တို့တွင် ကျန်ကြွင်းသောသူကား အဘယ်သူနည်း။

ယခုအဘာယ်အရာကို မြင်သနည်း။ နိူင်းယှည်လျှင် သင်တို့မျက်မှောက်၌ အဘာယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့
ဖြစ်သည်မဟုတ်လော့။ ၄သို့သော်လည်း၊ အိုဇေရုဗဗေလ၊ အားယူလော့ဟု၊ ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
အိုယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှု၊ အားယူလော့။ အိုပြည်သူပြည်သားအပေါင်း တို့၊
အားယူကြလော့ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၅အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သွားသောအခါ သင်တို့နှင့် ငါဖွဲ့သော
ပဋိညာဉ်စကားနှင့်အညီ ငါသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိ၏။ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့တွင်နေရာကျ၏။
မစိုးရိမ်ကြ နှင့်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရာဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၆ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာ၀ရာဘုရား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ကာလမကြာမမြင့်မှီ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ ပင်လယ်၊
ကုန်းတို့ကိုတဖန် ငါလုပ်ဦးမည်။ ၇လူမျိုးအပေါင်း တို့ကိုလည်း ငါလုပ်ဦးမည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့
နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာသည် ရောက်၍၊ ဤအိမ်ကို ဘုန်းနှင့် ငါပြည့်စုံစေမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာ၀ရာဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၈ရွှေနှင့်ငွေကို ငါပိုင်သည်ဟု၊ ကောင်း ကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရာဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၉နောက်တည်သော ဤအိမ်တော်သည် အရင်အိမ်တော်ထက် ဘုန်းသာ၍ ကြီးလိမ့်မည်ဟု၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရာဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ဤအရပ်၌လည်း ငြိမ်သက် ခြင်းကို ငါပေးမည်ဟု၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရာဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ဒါယိမင်းကြီးနန်းစံနှစ်နှစ် နဝမလနှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရာဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
သည် ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲအားဖြင့် ရောက်လာလျက်၊ ၁၁ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရာဘုရားက၊ သင်သည်
တရားအမှုကို ယဇ်ပုရောဟိတ်၌ မေးမြန်းရမည်မှာ၊ ၁၂လူသည် သန့်ရှင်းသောအမဲသားကို
မိမိအဝတ်နှင့်ထုတ်၍ ဆောင်ခဲ့လျက်၊ မုန့်၊ ဟင်း၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီအစရှိသော စားစရာတစုံတခုကို
ထိုအဝတ်နှင့်ထိလျှင်၊ ထိုစားစရာသည် သန့်ရှင်းလိမ့်မည် လောဟု မေးမြန်းသော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့က၊
ထိုစားစရာသည် မသန့်ရှင်းဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၁၃ဟဂ္ဂဲကလည်း၊ အသေကောင်အားဖြင့်
အစင်ကြယ်သောသူသည် ထိုအရာတစုံတခုကိုထိလျှင် ညစ်ညူးခြင်းရှိလိမ့်မည်လောဟု မေးမြန်းသော်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့က၊ ညစ်ညူးခြင်းရှိလိမ့်မည်လောဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၁၄ဟာဂ္ဂဲကလည်း၊ ဤလူမျိုး၊
ဤပြည်သားတို့သည် ငါ့မျက်မှောက်၌ ထိုအတူဖြစ်ကြ၏။ သူတို့လုပ်ဆောင်သမျှသည်လည်း ထိုအတူဖြစ်၏။
ငါ့ထံမှာ ပူဇော်သောအရာသည်လည်း ညစ်ညူး၏ဟု၊ ထာဝရာဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၅ထာဝရာဘုရား၏
ဗိမာန်တော်၌ ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုကိုမတင်မှီ ယနေ့မှစ၍ အထက်အမှုကို ပြန်ကြည့်ဆင်ခြင်ကြပါလော့။
၁၆ထိုကာလတွင် ဆန်အတင်းနှစ်ဆယ်ထွက်ရသော စပါးပုံသို့ လူလာသောအခါ တဆယ်ကိုသာရ၏။
စပျစ်ရည်အိုး ငါးဆယ်ကိုယူ ခြင်းငှါ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းသို့ လာသောအခါ နှစ်ဆယ်ကိုသာရ၏။
၁၇သင်တို့လုပ်ဆောင်သမျှတို့တွင် လေထိ၍ အပင်သေဘေး၊ အရည်ယို၍သေဘေးဖြင့် ငါသည်ဒဏ်ခတ်ခဲ့ပြီ။
သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ပြန်၍ မလာကြ ဟု ထာဝရာဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၈ထာဝရာဘုရား၏
ဗိမာန်တော် တိုက်မြစ်ကျ၍၊ နဝမလနှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့၊ ယနေ့မှစ၍ ရှေ့သို့မြော်ကြည့် ဆင်ခြင်ကြပါလော့။
ဆင်ခြင်ရမည်အကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊ ၁၉စပါးကျီ၌စပါးရှိသ လော။ မရှိ။ စပျစ်ပင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၊
သလဲပင်၊ သံလွင်ပင်တို့သည် အသီးကိုမသီးကြသေး။ သို့သော်လည်း၊ ယနေ့မှစ၍ သင်တို့ကို
ငါကောင်းကြီးပေးမည်ဟု ငါမိန့်တော်မူ၏။

၂၀ထိုလနှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရာဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဟဂ္ဂဲသို့တဖန်ရောက်
လာ၍၊ ၂၁သင်သည် ယုဒမြို့ဝန်၊ ဇေရုဗဗေလကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို
လှုပ်မည်။ ၂၂တိုင်းနိုင်ငံ တို့၏ ရာဇပလ္လင်များကို မှောက်လှန်၍၊ အမျိုးမျိုးသော တိုင်းနိုင်ငံတန်ခိုးကို
ဖျက်ဆီးမည်။ ရထားနှင့်ရထားစီး သူရဲ တို့ကိုလည်း မှောက်လှန်မည်။ မြင်းနှင့်မြင်းစီးသူရဲတို့သည်
တယောက်ကိုတယောက် ခုတ်၍လှဲကြလိမ့်မည်။ ၂၃ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရာဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုရှာလသေလသား၊ ငါ့ကျွန်ဇေရုဗဗေလ၊ ထိုအခါ သင့်ကိုငါယူ၍

တံဆိပ်လက်စွပ်ကဲ့သို့ ခန့်ထားမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ သင့်ကိုငါရွေးချယ်ပြီဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲစီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဇာခရိအနာဂတ္တိကျမ်း။
ZECHARIAH.

၁

၁ဒါယိမင်းကြီးနန်စံနှစ်နှစ် အဋ္ဌမလတွင် ဣဒ္ဒေါသားဗာရခိ၏သား ပရောဖက်ဇာခရိသို့ရောက်လာ
သော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ ၂ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဘိုးဘေးများကို
အလွန်အမျက်တော် ထွက်တော်မူပြီ။ ၃သို့သော်လည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို သူတို့အား ဆင့်ဆို ရမည်မှာ၊ ငါ့ထံသို့ပြန်၍လာကြလော့ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ငါသည်သင်တို့ ရှိရာသို့ ပြန်လာမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၄ရှေးပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့ မကောင်းသောလမ်း၊
မကောင်းသောအကျင့်များကို ယခုကြဉ်ရှောင်ကြလော့ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကို ဆင့်ဆိုလျက် ကြွေးကြော်သော်လည်း နားမကြား၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်သော
သင်တို့ဘိုးဘေးများကဲ့သို့ မပြုကြနှင့်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၅ဘိုးဘေးတို့သည်
အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ ပရောဖက်တို့သည် အစဉ်အမြဲအသက်ရှင်တတ်ကြသလော။ ၆ငါ၏ကျွန်
ပရောဖက်တို့၌ မှာထားသော ငါ၏ပညတ် စကားတို့သည် သင်တို့ဘိုးဘေးများကို မှီကြပြီမဟုတ်လော။
သူတို့သည် သတိရ၍ ငါတို့ကျင့်ကြံပြုမူသည်နှင့် အလျောက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည်
ငါတို့၌ စီရင်မည်ဟု အကြံရှိတော်မူသည်အတိုင်း၊ စီရင် တော်မူပြီဟု ပြောဆိုသည်မဟုတ်လောဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၇ဒါရိမင်းကြီး နန်းစံနှစ်နှစ်၊ ကောဒသမလတည်းဟူသော ဟေဗက်လနှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊
ထာဝရ ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဣဒ္ဒေါသားဖြစ်သော ဗာရခိ၏သား ပရောဖက်ဇာခရိသို့
ရောက်လာ၍၊ ၈ညဉ့်အခါ မြင်ရသောရူပါရုံဟူမူကား မြင်းနီကိုစီးသောလူတဦးသည် ထင်ခြား၍ချိုင့်တို့
တွင်ရှိသော မုရတုတောအြရပ်၏။ သူ့နောက်မှာ နီသောမြင်း၊ ညိုသောမြင်း၊ ဖြူသောမြင်းတို့သည် ရှိကြ၏။
၉ငါကလည်း၊ အိုသခင်၊ ထိုသူက အဘယ်သူ နည်းဟုမေးသော် ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်က၊
ထိုသူတို့ကား အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ငါပြမည်ဟု ဆိုပြီးမှ၊ ၁၀မုရတုတော၌ ရပ်သောသူက၊ ထိုသူတို့သည်
မြေကြီးအရပ်ရပ်တို့ကို လှည့်လည်၍သွားစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူသောသူ ဖြစ်ကြသည်ဟု
ပြန်ပြော၏။ ၁၁ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြေကြီးအရပ်ရပ် တို့ကိုလှည့်လည်၍ သွားပါပြီ။
မြေကြီးတရှောက်လုံးသည် အမှုမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်လျက်ရှိပါ၏ဟု မုရတုတော၌ ရပ်သော ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်အား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၁၂တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ အိုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော် သည်အနှစ်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံး အမျက်ထွက်တော်မူသော ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ယုဒမြို့များကို
အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မသနားဘဲနေတော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ၁၃ထာဝရဘုရားသည်
ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန် အား ကောင်းသောစကား၊ နှစ်သိမ့်သောစကား ပြန်ပြောတော်မူ၏။
၁၄ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
ဆင့်ဆို၍ ကြွေးကြော်ရမည်မှာ၊ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ဇိအုန်တောင်အဘို့ အလွန်ကြင်နာသော
စိတ်အားကြီး၏။ ၁၅ငြိမ်ဝပ်စွာနေသော တပါးအမျိုးသားတို့ကို အလွန် အမျက်ထွက်၏။ အကြောင်းမူကား၊
ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အနည်းငယ်အမျက်ထွက်သောအခါ သူတို့သည် ဝိုင်း၍ ညှဉ်းဆဲကြပြီ။ ၁၆ထိုကြောင့်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား ကျေးဇူးပြုချင်သောစိတ်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါပြန်လာပြီ။ ဤမြို့တွင်
ငါ့အိမ်ကို တည်ဆောက်ရမည်။ မြို့ကိုလည်း တိုင်းထွာရမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား

မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို၍ကြွေး
ကြော်ရမည်မှာ၊ ငါ၏မြို့ရွာတို့သည် အရပ်ရပ်၌ နှံ့ပြား၍ စီပင်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည်
ဇိအုန်တောင်သား တို့ကို နှစ်သိမ့်စေဦးမည်။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ရွေးကောက်၍ ပြုစုရဦးမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၁၈တဖန် ငါမြော်ကြည့်၍ ဦးချိုလေးချောင်းကို မြင်ရကြ၏။ ၁၉ငါနှင့်ပြောဆိုသော
ကောင်းကင်တမန်တော် အားလည်း ထိုဦးချိုတို့ကား အဘယ်သူနည်းဟုမေးမြန်သော်၊ ထိုဦးချိုတို့သည်
ယုဒပြည်၊ ဣသရေလပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့တို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေသေ ဦးချိုဖြစ်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။
၂၀ထာဝရဘုရားသည်လည်း လက် သမားလေးဦးတို့ကို ပြတော်မူ၏။ ၂၁ငါကလည်း၊ ဤသူတို့သည်
အဘယ်အမှုကိုပြုခြင်းငှါ လာပါသနည်းဟု မေးလျှောက်သော် ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုဦးချိုတို့သည်
အဘယ်သူမျှမြော်၍မကြည့်ဝံ့အောင် ယုဒပြည်သားတို့ ကို ကွဲပြားစေသော ဦးချိုဖြစ်ကြ၏။
ဤလက်သမားတို့သည် ယုဒပြည်သားတို့ကို ကွဲပြားစေခြင်းငှါ တိုက်လာသော ထိုဦးချိုတို့ကို ခြိမ်းမောင်း၍၊
တပါးအမျိုး၏ ဦးချိုတို့ကို ရှုတ်ချသောသူ ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၂

၁တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍၊ တိုင်းစရာကြိုးကိုကိုင်သော လူတဦးကိုမြင်လျှင်၊ ၂အဘယ်အရပ်သို့
သွားမည်နည်း ဟု ထိုသူအားမေးသော်၊ ယေရုရှလင်မြို့အလျားအနံကိုသိလို၍ မြို့ကိုတိုင်းခြင်းငှါ
သွားသည်ဟု ပြန်ပြော၏။ ၃ငါနှင့် ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်သည် ထွက်သွားသော်၊
အခြားသောကောင်းကင်တမန်သည် ကြိုဆိုလျက်၊ ၄သင်သည် ပြေး၍ ထိုလုလင်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ
ယေရုရှလင်မြို့သား လူသတ္တဝါတိရစ္ဆာန်တို့သည် အလွန်များသောကြောင့်၊ ရွာတို့၌နေရကြလိမ့်မည်။
၅ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်မြို့ကိုကာသောမင်းမြို့ရိုးဖြစ်မည်။ မြို့အလယ်၌ လည်းငါသည်
မြို့၏ ဘုန်းအသရေဖြစ်မည်။ ၆အချင်းတို့၊ အချင်းတို့၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်မှ ပြေးလာကြလောဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက် လေးမျက်နှာတို့၌ သင်တို့၌ငါနှံ့ပြားစေပြီဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၇ဗာဗုလုန်မြို့သမီးထံမှနေသော အချင်းဇိအုန်သတို့သမီး၊ အလွတ်ပြေးလော့။
၈ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ကိုဖျက်ဆီးသော လူမျိုးတို့ရှိရာသို့
ဘုန်းထင်ရှားပြီးမှ ငါ့ကိုစေလွှတ် တော်မူ၏။ သင်တို့ကို ထိသောသူသည် မျက်ဆန်တော်ကို ထိသောသူဖြစ်၏။
၉သူတို့ကိုငါသတ်၍ သူတို့၏ကျွန်များ သည် လုယူဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။
၁၀အိုဇိအုန်သတို့သမီး၊ သီချင်းဆို၍ ရွှင်လန်းလော့။ ငါလာ၍သင့်အလယ်၌ နေမည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ထိုကာလ၌ လူမျိုးအများတို့သည် ထာဝရဘုရားဘက်သို့ ဝင်စား၍ ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
သင့်အလယ်၌ ငါနေမည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုသင့်ဆီသို့
စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်သိရလိမ့်မည်။ ၁၂ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောပြည်၌ မိမိအဘို့
ယုဒပြည်ကိုအမွေခံ၍ တဖန်ယေရုရှလင်မြို့ကို ရွေးချယ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၃အိုလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ သန့်ရှင်း သောကျိန်းဝပ်ရာဌာနတော်၌ ထတော်မူပြီ။

၃

၁ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောရှုသည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ရှေ့၌ ရပ်နေသည်ကိုဎင်း၊
စာတန်သည် ရန်ဘက်ပြု၍ သူ၏လက်ျာဘက်၌ ရပ်နေသည်ကိုဎင်း၊ ငါ့အားပြတော်မူ၏။ ၂ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင် တမန်ကလည်း၊ အိုစာတန်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဆုံးမတော်မူပါစေသော။
ယေရုရှလင်မြို့ကို ရွေးချယ်ပြီးသော ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဆုံးမတော်မူပါစေသော။ ဤသူသည်
မီးထဲကနှုတ်သော ထင်းစဖြစ်သည်မဟုတ်လော့ဟု စာတန်အားဆို၏။ ၃ယောရှုသည်

ညစ်ညူးသောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ကောင်းကင်တမန်ရှေ့မှာ ရပ်နေသည်ဖြစ်၍၊ ၄ကောင်းကင်တမန်က၊
ညစ်ညူးသောအဝတ်ကို ချွတ်ပယ်ကြလောဟု မိမိရှေ့မှာ ရပ်နေသော အခြားသူတို့အားဆို၏။
ယောရှုအားလည်း သင့်အပြစ်ကို ငါဖြေရှင်းပြီ။ တင့်တယ်သောအဝတ်ကို ငါစေမည်ဟု ဆို၏။ ၅ငါကလည်း၊
စင်ကြယ် သောပေါင်းကို သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြစေဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ စင်ကြယ်သောပေါင်းကို
သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ တင်၍ အဝတ်ကိုဝတ်စေကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း၊
အနားမှာရပ်နေ၏။

၆တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို၍ ယောရှုအားပညတ်ထားသည်ကား၊ ၇သင်သည်ငါ့လမ်းသို့လိုက်၍
ငါ့ပညတ်တရားကိုစောင့်ရှောက်လျှင်၊ ငါ့အိမ်ကိုစီရင်ရသောအခွင့်၊ ငါ့တန်တိုင်းတို့ကို စောင့်ရသော
အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ရှေ့တော်၌ ရပ်နေသောသူအချို့တို့ကို၊ သင့်အားလမ်းပြရသောသူဖြစ်မည်အကြောင်း
ငါခန့်ထားမည်။ ၈အို ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောရှုသင့်ရှေ့မှာနေသော သင့်အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်
တကွနားထောင်လော့။ သူတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် ယှဉ်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါ၏ကျွန်တည်းဟူသော
အညွန့်ကို ငါပေါ်ထွန်းစေမည်။ ၉ယောရှုရှေ့မှာ ငါထားသောကျောက်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုကျောက်တခုကို
မျက်စိခုနစ်လုံးကြည့်ရှုလျက် ရှိလိမ့်မည်။ ထိုကျောက်ကိုလည်း ငါထုလုပ်မည်။ တနေ့ခြင်းတွင် ဤပြည်၏
အပြစ်ကိုငါပယ်ရှင်းမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၀ထိုနေ့၌ သင်တို့သည်
မိမိတို့အိမ်နီးချင်းတယောက်ကို တယောက်စပျစ်ပင်အောက်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်အောက်သို့ ခေါ်ဘိတ်ကြလိမ့်
မည် ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်သည် ပြန်လာ၍၊ အိပ်ပျော်သောသူကို နှိုးသကဲ့သို့
ငါ့ကိုနှိုးလျက်၊ ၂သင်သည်အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြည့်ရှု၍
ရွှေအတိပြီးသော ဆီမီးခုံကို မြင်ပါ၏။ မီးခုံတိုင်အဖျား၌ ဆီအိုးတလုံး၊ မီးခွက်ခုနစ်လုံး၊ ဆီအိုးနှင့်
မီးခွက်ခုနစ်လုံးဆက်သော်၊ ပြွန်တံခုနစ်တံရှိပါ၏။ ၃ဆီအိုးလက်ျာဘက်၌ သံလွင်ပင်တပင်၊ လက်ဝဲဘက်၌
တပင်၊ မီးခုံကိုလွှမ်းမိုးသော သံလွင်ပင်နှစ်ပင်ရှိပါသည်ဟု ဆိုပြီးမှ၊ ၄ငါနှင့် ပြောဆိုသော
ကောင်းကင်တမန်အား အကျွန်ုပ်သခင်၊ ဤအရာတို့ကား အဘယ်အရာဖြစ်သနည်းဟု မေးသော်၊
၅ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်က၊ ဤအရာတို့က၊ အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို နားမလည်သလော ဟု
မေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်နားမလည်ပါသခင်ဟု လျှောက်၏။ ၆ကောင်းကင်တမန်ကလည်း။ ဇေရုဗဗေလသို့
ရောက်လာ သောထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ ဤအမှုသည် ဗိုလ်ခြေအားဖြင့် မဟုတ်၊
အာဏာတန်ခိုးအားဖြင့် မဟုတ်၊ ငါ့ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၇အိုတောင်ကြီး၊ သင်သည်အဘယ်သို့နည်း။ ဇေရုဗဗေလရှေ့မှာ ညီသောအရပ်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။
လူများတို့က၊ ကျေးဇူးတော်ရှိပါစေ သော။ ကျေးဇူးတော်ရှိပါစေသောဟု ကြွေးကြော်လျက်၊ ထိုမင်းသည်
တိုက်ထောင့်အထွဋ်ကျောက်ကိုတင်ထား ရလိမ့်မည်။

၈တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာသည်ကား၊ ၉ဇေရုဗဗေလသည်
ဤအိမ်တော်အမြစ်ကို ချထားပြီ။ သူသည်လည်း လက်စသတ်ရလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရဘုရား သည် ငါ့ကိုသင်တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။
၁၀အမှုငယ်ပြုသောနေ့ရက်ကို အဘယ်သူသည် မထိမဲ့မြင်ပြုရသနည်း။ ချိန်ကြိုးသည် ဇေရုဗဗေလ
လက်၌ရှိသည်ကို ထိုခုနစ်ပါးတို့သည် မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုခုနစ်ပါးတို့အား၊
မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် တောင်မြောက်ပြေးတတ်သော ထာဝရဘုရား၏ မျက်စိတော်များ ဖြစ်သတည်းဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ငါကလည်း၊ မီးခုံလက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်၌ရှိသော ထိုသံလွင်ပင် နှစ်ပင်ကား၊

အဘယ်သို့နည်းဟူ၍၎င်း၊ ၁၂ဆီညှစ်ရာ ရွှေစက်နှစ်ခုအားဖြင့်၊ မိမိတို့ဆီကိုသွန်းလောင်းသော ထိုသံလွင်
ကိုင်းနှစ်ကိုင်းအား အဘယ်သို့နည်းဟူ၍၎င်း မေးလျှောက်သော်၊ ၁၃ကောင်းကင်တမန်က၊
ထိုအကိုင်းတို့ကိုနားမလည် သလောဟု မေးလျှင် အကျွန်ုပ်နားမလည်ပါသခင်ဟု လျှောက်၏။
၁၄ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ထိုအကိုင်းတို့သည် မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသောအရှင်၏
ရှေ့တော်၌ရပ်နေသော ဘိသိက်ခံသူနှစ်ပါးဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

၅

၁တဖန်ငါမျှော်ကြည့်၍၊ ပျံဝဲလျက်ရှိသောစာစောင်ကိုမြင်၏။ ၂ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊
သင်သည်အဘယ် အရာကိုမြင်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ပျံဝဲလျက်ရှိသောစာစောင်ကို မြင်ပါ၏။
အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံအတောင် တဆယ်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။ ၃ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊
ထိုစာစောင်သည် တပြည်လုံးကိုနှံ့ပြားသော ကျိန်ခြင်းဖြစ်၏။ ခိုးတတ်သောသူရှိသမျှတို့သည်
ထိုစာစောင်တဘက်၌ ပါသည်အတိုင်း ပယ်ဖျက်ခြင်းကိုခံရကြမည်။ အကျိန်ရဲသောသူရှိသမျှတို့သည်
ထိုစာစောင်တဘက်၌ပါသည်အတိုင်း၊ ပယ်ဖြတ်ခြင်းကိုခံရကြမည်။ ၄ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုစာစောင်ကို ငါထုတ်ဘော်မည်။ ခိုးတတ်သောသူ၏ အိမ်ထဲသို့၎င်း၊
ငါ့နာမကိုတိုင်တည်၍ မမှန်သောကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောသူ၏ အိမ်ထဲသို့၎င်း၊ ဝင်၍နေရာကျသဖြင့် ၎င်း၊
သစ်သားများ၊ ကျောက်များနှင့် တကွ၊ ထိုအိမ်ကိုစားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅တဖန် ငါနှင့်ပြောဆိုသောကောင်းကင်တမန်သည် ထွက်၍၊ ယခုထွက်လာသော အရာကိုမျှော်ကြည့်
လော့ ဟု ငါ့အားဆိုလျှင်၊ ၆ထိုအရာကား၊ အဘယ်အရာနည်းဟု ငါမေးသော်၊ ထိုအရာသည် ထွက်သွားသော
ဖောဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ထိုအရာသည် တပြည်လုံး၌ သူတို့၏ အကြံအစည်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်းဆို၏။
၇ခဲအခွက်တဆယ်ကိုလည်း၊ အထက်သို့ချီမြှောက်၍ မိန်းမတယောက်သည် ဖောထဲ၌ ထိုင်သည်ကိုငါမြင်၏။
၈ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ထိုမိန်းမသည် ဒုစရိုက်အပြစ်ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ သူ့ကိုဖောထဲကို ချထား၍၊
ဖောအဝပေါ်မှာ ခဲပြားကိုတင်လေ၏။ ၉တဖန်ငါမျှော်ကြည့်၍၊ တောငန်း၏ အတောင်ကဲ့သို့၊ အတောင်ရှိသော
မိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည် အတောင်တို့၌ ဝိညာဉ်ပါလျက် ထွက်လာ၍၊ ထိုဖောကို မြေကြီးနှင့်
မိုဃ်းကောင်းကင်စပ်ကြားသို့ချီသွားကြ၏။ ၁၀ထိုဖောကိုအဘယ် သို့ချီသွားကြသနည်းဟု ငါနှင့် ပြောဆိုသော
ကောင်းကင်တမန်အားငါမေးသော်၊ ၁၁ရှိနာပြည်၌ ဖောအဘို့၊ အိမ်ဆောက်ခြင်းငှါ ချီသွားကြ၏။ ထိုပြည်၌သူ၏
ခုံပေါ်မှာတင်ထား၍ နေရာချကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၆

၁တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍၊ ကြေးဝါဖြင့်ပြီးသော တောင်နှစ်လုံးကြားမှာ ရထားလေးစီးထွက်လာ၏။
၂ပဌမ ရား၌မြင်းနီ၊ ဒုတိယရထား၌ မြင်းနက်၊ ၃တတိယရထား၌ မြင်းဖြူ၊ စတုတ္ထရထား၌ ခွန်အားကြီးသော
မြင်းကျားတို့သည် ကလျက်ရှိကြ၏။ ၄အကျွန်ုပ်သခင်၊ ထိုရထားတို့ကား အဘယ်သို့နည်းဟု ငါနှင့်
ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား ငါမေးသော်၊ ၅ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုရထားတို့သည်
မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်၏ ရှေ့တော်၌ ရပ်နေရာမှ ထွက်သွားသော
မိုဃ်းကောင်းကင်လေး၊ လေးပါးဖြစ်၏။ ၆ကသောမြင်းနက်တို့သည် မြောက်ပြည်သို့သွား ကြ၏။
မြင်းဖြူတို့သည် မြင်းနက်နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ မြင်းကျားတို့သည် တောင်ပြည်သို့သွားကြ၏ဟု ဆို၏။
၇ခွန်အားကြီးသောမြင်းတို့သည်ထွက်၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာတောင်မြောက်သို့ လှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ အားထုတ်ကြ၏။
ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သွား၍မြေကြီးပေါ်မှာ၊ တောင်မြောက်သို့လှည့်လည်ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြ၏။
ကောင်းကင် တမန်ကလည်း၊ သွား၍မြေကြီးပေါ်မှာတောင်မြောက်သို့ လှည့်လည်ကြလော့ဟု
ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့ လှည့်လည်ကြ၏။ ၈ကောင်းကင်တမန်

သည်လည်း ငါ့ကိုခေါ်၍၊ ကြည့်လော့။ မြောက်ပြည်သို့သွားသောမြင်းတို့သည် ငါ့အမျက်ကိုမြောက်ပြည်၌
တည်စေကြပြီဟု ဆို၏။
၉တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာသည်ကား၊ ၁၀အရင်သိမ်း
သွားခြင်းကို ခံရ၍၊ ယခုဗာဗုလုန်မြို့မှပြန်လာသော ဟေလဒဲအမျိုး၊ တောဘိရအမျိုး၊ ယေဒါယအမျိုး
အချို့တို့ကိုခေါ်၍၊ တနေ့ချင်း တွင်း ဇေဖနိ၏ သားယောရှိအိမ်သို့သွားပြီးသော်၊ ၁၁ရွှေငွေတို့ကိုယူ၍
သရဖူကိုလုပ်ပြီးလျှင်၊ ယောဇဒက်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောရှု၏ ခေါင်းပေါ်မှာတင်လော။
၁၂ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ကို ထိုသူအားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အညွှန့်အမည်ရှိသော
သူကို ကြည့်ရှုလော့။ မိမိဒေသအရပ်၌ ပေါက်၍ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်လိမ့်မည်။
၁၃ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ပြီးလျှင်၊ ဘုန်းကြီး၍ မိမိရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ
ထိုင်လျက်စိုးစံလိမ့်မည်။ ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်လည်း ဖြစ်၍၊ ထိုနှစ်ပါးတို့ သည်
မိဿဟာယပဋိညာဉ်ကိုဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။ ၁၄ထိုသရဖူသည် ဟေလင်၊ တောဘိယ၊ ယေဒါယ၊ ဇေဖနိ၏သား
ဟင်တို့အဘို့၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်၌ သက်သေဖြစ်ရမည်။ ၁၅ဝေးသောသူတို့သည်လည်းလာ၍
ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်၌ တည်ဆောက်ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့ကိုသင် တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်ကိုစေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊ ဤသို့ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု နားထောင်၏။

၇

၁ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံလေးနှစ် ခိသလုမည်သော နဝမလလေးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ဆုတောင်း ခြင်းငှါလည်း၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပဉ္စမလတွင်ငိုကြွေး၍ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရပါမည်လောဟု
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့အား
မေးလျှောက်ခြင်းငှါလည်း၊ ရှရေဇာ၊ ရေဂမ်မေလက်နှင့် သူတို့လူများကိုဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့စေလွှတ်ကြ
သောအခါ၊ ၄ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဇာခရိသို့ရောက်လာ၍၊
၅ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့အား သင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံး
သင်တို့သည် ပဉ္စမလနှင့် သတ္တမလတွင် အစာရှောင်၍ ငိုကြွေးမြည်းတမ်း သောအခါ၊
အကယ်စင်စစ်ငါ့အလိုရှိသည်အတိုင်း ငါ့အားအစာရှောင်ကြသလော့။ ၆စားသောက်သောအခါ၌လည်း
ကိုယ်အလိုအလျောက်စားသောက်ကြသည်မဟုတ်လော။ ၇ယေရုရှလင်မြို့မပျက်၊ စည်ပင်၍ပတ်လည်၌
ရှိသော မြို့ရွာ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်နှင့် မြေညီသောအရပ်၌ လူများသေးသောအခါ၊ ရှေးပရောဖက်တို့ဖြင့်
ထာဝရဘုရားကြွေးကြော် တော်မူသော အမိန့်တော်ပြည့်စုံပြီမဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။
၈ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဇာခရိသို့ရောက်လာသည်ကား၊ ၉တရားအမှုကို
တရားသဖြင့် စီရင်ကြလော့။ သနားခြင်းကရုဏာစိတ်နှင့် တယောက်ကိုတယောက်ကျေးဇူးပြုကြလော့။
၁၀မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမ၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသား၊ ဆင်းရဲသားကို မညှဉ်းဆဲကြနှင့်။ တယောက်ကို
တယောက် မကောင်းသောအကြံကို မကြံကြနှင့်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ၁၁သူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ လွှတ်အောင်ရုန်းကြ၏။ မကြားစေခြင်းငှါ၊
နားကိုပိတ်ကြ၏။ ၁၂တရားစကားကိုငှင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည်
ရှေးပရောဖက်တို့ဖြင့် ထားတော်မူသောစကားကိုငှင်း သူတို့သည်မကြားစေခြင်းငှါ၊ မိမိတို့နှလုံးကို
စိန်ကျောက်ကဲ့သို့မာစေကြ၏။ ထိုကြောင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် အလွန်အမျက်
ထွက်တော်မူ၏။ ၁၃ငါဟစ်ခေါ်၍သူတို့သည် နားမထောင်သကဲ့သို့၊ တဖန်သူတို့သည် ဟစ်ခေါ်၍
ငါလည်းနားမထောင်ဘဲနေပြီဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သူတို့မသိသောလူမျိုး

အပေါင်းတို့တွင် လေဘွေတိုက်၍ ငါလွင့်ပြီ။ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် လူဆိတ်ညံလျက်ရှိ
အဘယ်သူမျှမသွားမလာ။ သာယာသောပြည်သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာဖြစ်လေပြီတကားဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈

၁တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊
၂ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ဇိအုန်တောင်အဘို့ အလွန်စိတ်အား
ကြီးပြီ။ အလွန်အမျက်ထွက်၍ သူ့အဘို့စိတ်အားကြီးပြီ။ ၃ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ဇိအုန်တောင်သို့ငါပြန်လာပြီ။ ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာနေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို
သမ္မာမြို့ဟူ၍၎င်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်ကိုသန့်ရှင်းသော
တောင်ဟူ၍၎င်း၊ သမုတ်ကြလိမ့်မည်။ ၄ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၊ အိုသောယောကျ်ားမိန်းမ၊
အသက်ကြီး၍ တောင်ဝေးကိုင်သောသူအပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့လမ်းတို့၌ နေကြလေဦးမည်။
၅မြို့လမ်းတို့သည်လည်း ကစားသောသူငယ်ယောကျ်ားမိန်းမတို့နှင့် အပြစ်ရှိကြလိမ့်မည်။ မြို့လမ်းတို့သည်
လည်း၊ ကစားသောသူငယ်ယောကျ်ားမိန်းမတို့နှင့် အပြည့်ရှိကြလိမ့်မည်။ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ထိုအမှု ယခုကာလတွင် ကျန်ကြွင်းသော ဤလူတို့မျက်မှောက်၌ အံ့သြဖွယ်ဖြစ်သော် လည်း၊ ငါ့မျက်မှောက်၌
အံ့သြဘွယ်ဖြစ်ရာလေသလောဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၇ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့ကို အရှေ့ပြည်မှ၎င်း၊ အနောက်ပြည်မှ၎င်း
ငါကယ်တင်၍၊ ၈ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာနေရကြလိမ့်မည်။ သစ္စာတရားနှင့်
ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားအားဖြင့်၊ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍၊ ငါသည်လည်း သူတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်လိမ့်မည်။
၉ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗိမာန်တော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တိုက်မြစ်ကိုချသော ကာလ၌ရှိသော ပရောဖက်တို့
ဟောပြော ဤစကားကို ယခုကာလ၌ကြားသောသူတို့ သင်တို့လက်ကိုအားကြီးစေကြလော့။
၁၀ထိုကာလအထက်၌ လူခံရသော အကျိုးမရှိ။ တိရစ္ဆာန်ခံရသောအကျိုးမရှိ။ ထွက်ဝင်သောသူတို့သည်
ရန်သူရှိသောကြောင့် ချမ်းသာမရကြ။ ငါသည်လူအပေါင်းတို့ကို တယောက်နှင့် တယောက်ရန်ဘက်ဖြစ်စေ၏။
၁၁ယခုမူကား၊ ကျန်ကြွင်းသော ဤလူတို့၌ငါသည် အရင်ကဲ့သို့မပြုဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂မျိုးစေ့ကိုငြိမ်ဝပ်စွာ ကြဲရလိမ့်မည်။ စပျစ်ပင်သည် အသီးကို၎င်း၊ မြေသည်မိမိစီးပွားကို၎င်း၊
မိုဃ်းကောင်းကင်သည် နှင်းရည်ကို၎င်း ပေးရလိမ့်မည်။ ကျန်ကြွင်းသောဤလူတို့သည်
ဤအရာအလုံးစုံတို့ကို ရတတ်စေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။ ၁၃အိုယုဒအမျိုး နှင့် ဣသရေလအမျိုးတို့ သင်တို့သည်
တပါးအမျိုးတို့တွင် ကျိန်ဆဲရာဖြစ်ဘူးသကဲ့သို့ ကောင်းကြီးခံရာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ငါကယ်တင်မည်။
မစိုးရိမ်ဘဲလက်အားကြီးကြလော့။ ၁၄ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့သည် ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ကြသောအခါ၊ အပြစ်ပြုမည်ဟု ငါသည်နောင်တမရဘဲ
ကြံသကဲ့သို့၊ ၁၅တဖန်ယခုကာလ၌ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ယုဒအမျိုးကိုကျေးဇူးပြုမည်ဟု ငါကြံပြန်၏။
မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၆သင်တို့ကျင့်ရမည်
အကျင့်ဟူမူကား၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် တယောက်နှင့် တယောက်မှန်သောစကားကို ပြောကြလော့။
မြို့တံခါးဝ၌ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်၍၊ တရားတွေ့သည် အမှုကို ငြိမ်းစေခြင်း ငှါ၊ ဆုံးဖြတ်ကြလော။
၁၇တယောက်ကိုတယောက်အဘယ်သူမျှ မကောင်းသောအကြံကိုမကြံကြနှင့်။ မမှန်သော ကျိန်ဆိုခြင်းကို
မနှစ်သက်ကြနှင့်။ ထိုသို့သောအမှုရှိသမျှတို့ကို ငါမုန်းသည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၈တဖန်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊
၁၉ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ စတုတ္ထလတွင် အစာရှောင်ခြင်း၊ ပဥ္စမလတွင်
အစာရှောင်ခြင်း၊ ဒသမလတွင် အစာရှောင်ခြင်းတို့သည် ယုဒအမျိုးဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း၍၊ ပွဲလုပ်ရာကာလ

ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းတရားကိုနှစ်သက်ကြလော့။ ၂၀ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ များစွာသောမြို့သူမြို့သား၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်
လာကြလိမ့်မည်။ ၂၁မြို့တမြို့၌ နေသောသူသည် အခြားမြို့တမြို့၌နေသောသူတို့ဆီသို့သွား၍၊ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌၊ ဆုတောင်းခြင်းငှါရင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားကို ရှာခြင်းငှါရင်း၊ ကောန်အမှန်
သွားကြကုန်အံ့။ ငါလည်းသွားမည်ဟု ခေါ်ကြလိမ့်မည်။ ၂၂ကြီးသောတိုင်းနိုင်ငံသား၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားကို ယေရုရှလင်မြို့၌ရှာ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းခြင်းငှါ
လာကြလိမ့်မည်။ ၂၃ထိုကာလ၌ ဘာသာအသီးသီးကိုပြောတတ်သော လူအမျိုးမျိုးတို့တွင်
တကျိပ်သောလူတို့သည် ယုဒလူဖြစ်သောသူ၏ အဝတ်စွန်းကိုကိုင်လျက် ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်
အတူရှိတော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားသိ၍ သူတို့နှင့် အတူလိုက်ပါမည်ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်ဟု
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၉

၁ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဟာဒရက်ပြည်နှင့် ဒမာသက်မြို့၌
သင့်ရောက်ပေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးကိုရင်း၊ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကိုရင်း
ကြည့်ရှုလျက်ရှိတော်မူ၏။ ၂ထိုပြည်နှင့် နီးစပ်သောဟာမတ်ပြည်၌ရင်း၊ တုရုမြို့သည်လိမ္မာသောကြောင့်၊
ထိုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့၌ရင်းသင့်ရောက်ပေ၏။ ၃တုရုမြို့သည် မိမိအဘို့ ရဲတိုက်ကိုတည်ဆောက်၍
ငွေကိုမြေမှုန့်ကဲ့သို့ရင်း၊ ရွှေစင်ကို လမ်း၌ရှိသောလမ်းကဲ့သို့ရင်းစုပုံသော်လည်း၊ ၄ထာဝရဘုရားသည် သူတပါး
လက်သို့ သူ့ကိုအပ်၍၊ သူ့ခွန်အားကိုပင်လယ်ထဲသို့ချတော်မူသဖြင့်၊ မြို့သည်မီးဖြင့် ကျွမ်းလောင်လိမ့်မည်။
၅ထိုအမှုကိုအာရှကေလုန်မြို့သည် မြင်၍ကြောက်လိမ့်မည်။ ဂါဇမြို့သည် မြင်၍အလွန်တုန်လှုပ် လိမ့်မည်။
ဧကြုန်မြို့လည်း မြော်လင့်၍ အရှက်ကွဲသောကြောင့် ထို့အတူဖြစ်လိမ့်မည်။ ဂါဇမင်းကြီးသည် ဆုံးလိမ့် မည်။
အာရှကေလုန်မြို့အစိုးမရ။ ၆အာဇုတ်မြို့၌ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် နေကြလိမ့်မည်။ ဖိလိတ္တိအမျိုး၏
မာနကိုလည်း ငါချိုးဖဲ့မည်။ ၇သူစားသောအသွေးကို သူ၏ပစပ်ထဲမှရင်း၊ သူကိုက်သောရွံ့ရှာဘွယ်တို့ကို
သူ၏သွား ကြားမှာရင်း၊ ငါနှုတ်ပယ်မည်။ ကျန်ကြွင်းသောသူသည်လည်း ငါတို့ဘုရားသခင်အဘို့ ကျန်ကြွင်း၍
ယုဒပြည်၌ မင်းကဲ့သို့နေလိမ့်မည်။ ဧကြုန်မြို့သားလည်း ယေဗုသိလူကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။
၈အဘယ်ရန်သူမျှမထွက်မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့အိမ်တော်ပတ်လည်၌ တပ်ချမည်။ ညှဉ်းဆဲသောသူသည် ငါ့လူတို့ကို
နောင်တဖန် မနှိပ်နင်းရ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ယခုကိုယ်တိုင်ကြည့်၍ မြင်ပြီ။ ၉အိုဇိအုန်သတို့သမီး
အလွန်ဝမ်းမြောက်လော့။ အိုယေရုရှလင်မြို့သတို့သမီး ကြွေးကြော်လော တရားသဖြင့် စီရင်၍၊
ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သောသခင် သင်၏အရှင်မင်းကြီးသည် မြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကို စီး၍
နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့် သင်ရှိရာသို့ကြွလာတော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ၁၀ငါသည် ဖေရိမ်ပြည်၌
ရထားကိုရင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ရင်း ပယ်ဖျက်မည်။ စစ်လေးကိုလည်းပယ်ဖျက်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့ သည်
စစ်ငြိမ်းမည်အကြောင်းကို ထိုအရှင်သည် မိန့်တော်မူမည်။ အာဏာတော်လည်း ပင်လယ်တပါးမှသည်
ပင်လယ်တပါးတိုင်အောင်ရင်း၊ မြစ်မှသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်ရင်းတည်လိမ့်မည်။

၁၁သင်၏အမှုမူကား၊ ချုပ်ထားလျက်ရှိသော သူ၏လူတို့ကို၊ ရေမရှိသောမြေတွင်းထဲက၊ သင်နှင့်
ဖွဲ့သောပဋိညာဉ်သွေးကြောင့်၊ ငါကယ်လွှတ်မည်။ ၁၂အချုပ်ခံ၍ မြော်လင့်သောသူတို့၊ ရဲတိုက်သို့ပြန်လာ
ကြလော။ ငါသည်နှစ်ဆသောကျေးဇူးကိုပြုဦးမည်ဟု ယနေ့ပင်ပြောထား၏။ ၁၃ယုဒလေးကိုငါတင်၍
ဖေရိမ်လေးကိုဆွဲငင်လျက်၊ ဇိအုန်သားတို့ကို ဟေလသသားတို့တဘက်၌ နှိုးဆော်လေ၏။
သင်ကိုသူရဲ၏ထားကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။ ၁၄ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အပေါ်မှာထင်ရှားတော်မူ၍၊
မြှားတော်သည် လျှပ်စစ်ပျက်သကဲ့သို့ ပြေးလိမ့်မည်။ အရှင်ထာဝရဘုရားသခင်သည် တံပိုးမှုတ်၍
တောင်လေဘွေတို့နှင့် ကြွသွားတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၅ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို

ကွယ်ကာတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ကိုက်စား၍လက်လွှဲကျောက်တို့ကို ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။
သောက်ပြီးလျှင် စပျစ်ရည်နှင့် ဝသကဲ့သို့ကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်။ အင်တုံကဲ့သို့၎င်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ထောင့်
ကဲ့သို့၎င်း ပြည့်ဝကြလိမ့်မည်။ ၁၆ထိုနေ့၌သူတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို သိုးစုကဲ့သို့
ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ သူတို့သည်မြေတော်၌ ထင်ရှားသော သရဖူမျက်မွန်ကဲ့သို့ရှိကြလိမ့်မည်။
၁၇ကျေးဇူးတော်သည် အလွန်ကြီးစွတကား။ ဂုဏ်အသရေတော်လည်း အလွန်ကြီးစွတကား။ ဆန်စပါးသည်
လုလင်တို့ကို၎င်း၊ စပျစ်ရည်သစ်သည် အပျိုမတို့ကို၎င်း တိုးပွားများပြားစေလိမ့်မည်။

၁၀

၁နောက်မိုဃ်းရွာရာကာလတွင် မိုဃ်းရွာစေမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ဆုတောင်း
ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် လျှပ်စစ်ကိုပြင်ဆင်၍ များစွာမိုဃ်းရွာသဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့အဘို့
လယ်ပြင်၌ အပင်ပေါက်စေတော်မူမည်။ ၂တေရပ်ရုပ်တုတို့သည် အနတ္တစကားကိုပြောကြ၏။
ပရောဖက်လုပ်သောသူတို့သည် မုသာ ရူပါရုံကိုမြင်၍၊ မမှန်သောအိပ်မက်ကို ဟောပြောကြ၏။
အချည်းနှီးနှစ်သိမ့်စေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သိုးစုကဲ့သို့ လည်သွား၍ သိုးထိမ်းမရှိသောကြောင့် ဆင်းရဲခံရကြ၏။
၃သိုးထိမ်းတို့ကို ငါအမျက်ထွက်၍၊ ဆိတ်ထီးတို့ကို စစ်ကြောသဖြင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိသိုးစုရုဒအမျိုးကို အကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ ဘုန်းတော်ကိုဆောင်သော
စစ်တိုက်မြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်စေတော်မူမည်။ ၄ထိုအမျိုးထဲက တိုက်ထောင့်အမြစ်ကျောက်၊ တံစို့၊ စစ်တိုက်လေး၊
မင်းဖြစ်သောလူအပေါင်းတို့သည် ထွက်ကြလိမ့်မည်။ ၅သူတို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင် လမ်း၌
ရှိသောရွှံ့ကိုနင်းသော စစ်သူရဲကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသောကြောင့်၊
စစ်တိုက်၍ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို အရှက်ခွဲကြလိမ့်မည်။ ၆ယုဒအမျိုးကိုလည်း ငါခိုင်ခံ့စေမည်။
ယောသပ်အမျိုးကိုလည်း ငါကယ် တင်မည်။ သူတို့ကို သနားစုံမက်သောကြောင့် နေရာချမည်။ သူတို့သည်
နှင်ထုတ်ခြင်းကို မခံဘူးသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၍
သူတို့စကားကို နားထောင်မည်။ ၇ဧဖရိမ်အမျိုးသား တို့သည် သူရဲကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စပျစ်ရည်နှင့်ဝသကဲ့သို့
ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သားမြေးတို့သည်မြင်လျက် ဝမ်းမြောက်၍၊ ထာဝရဘုရားကို အမှီပြုလျက်
ရွှင်လန်းကြလိမ့်မည်။ ၈သူတို့ကိုငါနှိုးဆော်မည် စုဝေးစေမည်။ သူတို့သည် ငါ၏ရွေး နှုတ်ခြင်းကို
ခံရသောအားဖြင့်၊ အရင်များပြားသကဲ့သို့တဖန် များပြားကြလိမ့်မည်။ ၉သူတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့ တွင်
မျိုးစေ့ကဲ့သို့ငါကြဲသဖြင့်၊ ဝေးသောပြည်၌ ငါ့ကိုအောက်မေ့၍၊ သားမြေးတို့နှင့်တကွ အသက်ရှင်လျက် ပြန်လာ
ကြလိမ့်မည်။ ၁၀သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှတဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ အာရှုရိပြည်မှခေါ်၍ စုဝေးစေမည်။
ဂိလဒ်ပြည်နှင့် လေဗနုန်ပြည်သို့ ငါဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့နေစရာဘို့ မြေမလောက်နိုင်။ ၁၁ပင်လယ်အလယ်၌
ရှောက်သွား၍ ညှဉ်းဆဲလျက်၊ ပင်လယ်တံပိုးများကို ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။ မြစ်၌ နက်နဲသောအရပ်
ရှိသမျှတို့လည်း ခန်းခြောက် ကြလိမ့်မည်။ အာရှုရိပြည်၏မာနကို နှိမ့်ချ၍၊ အဲဂုတ္တုမင်း၏အာဏာသည်လည်း
ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။ ၁၂သူတို့ကို ထာဝရဘုရာအားဖြင့် ငါခိုင်ခံ့စေမည်။ နာမတော်ကိုအမှီပြုလျက်
လှည့်လည်၍သွားကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁

၁အိုလေဗနုန်တောင်၊ သင်၏အာရဇ်ပင်တို့ကို မီးလောင်စေခြင်းငှါ သင်၏တံခါးတို့ကို ဖွင့်လော့။
၂အိုထင်းရှူးပင်၊ အာရဇ်ပင်လဲသောကြောင့် မြည်တမ်းလော့။ မြတ်သောအပင်တို့သည် ပျက်ဆီးကြပြီ။
အိုဗာရှန်သပိတ်ပင်တို့၊ ခိုင်ခံ့သောတောကို ခုတ်လှဲသောကြောင့် မြည်တမ်းကြလော့။ ၃သိုးထိန်းတို့သည်
မိမိတို့အသရေပျက်သောကြောင့် မြည်တမ်းသောအသံကို ပြုကြ၏။ ယော်ဒန်မြစ်၏ဂုဏ်အသရေ
ပျက်သောကြောင့်၊ ခြင်္သေ့ပျိုဟောက်သော အသံကို ကြားရ၏။ ၄ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သတ်ဘို့ရာထားသော ဤသိုးစုကို ကျွေးမွေး လော့။ ၅ပိုင်သောသူတို့သည် သတ်၍

ကိုယ်အပြစ်ရှိသည်ကို မသိကြ။ ရောင်းစားသောသူတို့ကလည်း၊ ငါရတတ် သည်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည်
မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု ဆိုကြ၏။ သိုးထိန်းတို့သည်လည်း သနားခြင်းကရုဏာ မရှိကြ။ ၆ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ပြည်သူပြည်သားတို့ကို နောက်တဖန်မသနား၊ မနှမြောဘဲ၊
လူအသီးအသီးတို့ကို အိမ်နီးချင်းလက်သို့၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်လက်သို့၎င်း အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်တပြည်လုံးကို
နှိပ်စက် ကြလိမ့်မည်။ သူတို့လက်မှ ငါမကယ်လွှတ်ဘဲ နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၇ထိုသို့သတ်ဘို့ရာထားသော သိုးစုတည်းဟူသော၊ ဆင်းရဲသောသိုးတို့ကို ငါကျွေးမွေးရ၏။ သိုးထိန်း
တောင်ဝေးနှစ်စင်းကိုယူ၍၊ တစင်းကို ကျေးဇူးဟူ၍၎င်း၊ တစင်းကိုအနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်လျက်၊
သိုးစုကို ကျွေးမွေး၏။ ၈သိုးထိန်းသုံးယောက်ကိုလည်း တလတွင်ငါပယ်ဖျက်၏။ သူတို့ကြောင့် ငါ့စိတ်ငြီးငွေ့၏။
သို့သည်လည်း ငါ့ကို ရွံရှာကြ၏။ ၉နောက်တဖန် သင်တို့ကိုငါမကျွေး။ သေသောအကောင်သည်
သေပါလေစေ။ အသတ်ခံရသော အကောင်သည် ခံရပါလေစေ။ ကျန်ကြွင်းသောအကောင်တို့သည်
တကောက်ကိုတကောင် စားပါလေစေဟု ငါဆိုလျက်၊ ၁၀ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့နှင့် အရင်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို
ဖျက်လို၍၊ ကျေးဇူးအမည်ရှိသော ငါ၏ တောင်ဝေးကိုယူ၍ ချိုး၏။ ၁၁ထိုပဋိညာဉ်သည် ထိုနေ့၌
ပျက်သောကြောင့် ငါ့ကိုအမှီပြုသော သိုးဆင်းရဲတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို
နားလည်ကြ၏။ ၁၂တဖန် ငါက၊ ငါရထိုက်သောအခကို ပေးအံ့သောငှါ၊ သင်တို့သည် အလိုရှိလျှင်ပေးကြလော့။
အလိုမရှိလျှင်မပေးကြနှင့်ဟုဆိုသော်၊ သူတို့သည် ငါ့အားအခပေးအံ့သော ငှါ ငွေသုံးဆယ်ကိုချိန်ကြ၏။
၁၃ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုငွေကို အိုးထိန်းသမားရှေ့မှာ ပစ်ချကြလော့။ ငါ့ကိုအဘိုး ပျက်၍
ငွေများလှသည်တကားဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုငွေသုံးဆယ်ကိုငါယူ၍ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၌
အိုးထိန်းသမားရှေ့မှာ ပစ်ချ၏။ ၁၄ထိုအခါ ယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးဖွဲ့သော မိဿဟာယကိုဖျက်လို၍၊
အနှောင်အဖွဲ့အမည်ရှိသော အခြားတောင်ဝေးကို ငါချိုး၏။
၁၅တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ မိုက်သောသိုးထိန်း၏ တန်ဆာတို့ကို သိမ်းယူလော့။ ၁၆အကြောင်းမူကား၊
ဤပြည်၌ သိုးထိန်းတဦးကို ငါပေါ်ထွန်းစေမည်။ သူသည် အသတ်ခံရသောအကောင်ကို မကြည့်မရှု၊
လမ်းလွဲသော အကောင်ကို မရှာ၊ နာသောအကောင်ကို အနာပျောက်စေခြင်းငှါ မပြု၊
ရပ်နေသောအကောင်ကို မမစ၊ ဆူသော အကောင်တို့ကို စားလိမ့်မည်။ သူတို့ခွါကိုလည်း ချိုးဖဲ့လိမ့်မည်။
၁၇သိုးစုကိုစွန့်ပစ်သော အချည်းနှီးသိုးထိန်းသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ သူ၏လက်ရုံးနှင့် လက်ျာမျက်စိ၌
ထားဘေးရောက်လိမ့်မည်။ လက်ရုံးသည် အကုန်အဝင် ခြောက်ကပ်လိမ့်မည်။ လက်ျာမျက်စိသည်
အကုန်အစင် မိုက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်တော်တည်းဟူသော၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ကြပ်၍
မြေကြီးတိုက်မြစ်ကို ချတော်မူထသော၊ လူအထဲ၌ လူ၏ဝိညာဉ်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရားသည်
ဣသရေလအမျိုးကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၂ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ပတ်လည်၌ရှိသော
လူမျိုးအပေါင်းတို့အား တုန်လှုပ်စေသော ဖလားဖြစ်စေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားစဉ်တွင်
ယုဒပြည်ကိုလည်း ထိုအတူဖြစ်စေမည်။ ၃ထိုကာလအခါ၌လည်း ထိုမြို့ကို လူမျိုးအပေါင်းတို့အား
လေးသောကျောက်ဖြစ်စေမည်။ ထိုကျောက်ကိုချီသော သူအပေါင်းတို့သည် ကျိုးပဲ့ကြေမွကြလိမ့်မည်။
လောကီသားအမျိုးမျိုးတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့တဘက်၌ စုဝေးလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။ ၄ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ရှိသမျှသောမင်းတို့ကို မိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှါ ၎င်း၊
မြင်းစီးသူရဲအပေါင်းတို့ကို အရူးဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း ငါသည်ဒဏ်ခတ်မည်။ ယုဒအမျိုးကို ငါကြည့်ရှု၍၊ တပါးအမျိုး
သား၌ ရှိသမျှသောမြင်းတို့ကို မျက်စိကန်းစေခြင်းငှါ ဒဏ်ခတ်မည်။ ၅ယုဒမင်းတို့ကလည်း၊
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားဖြင့် သူတို့သည်

ငါ့ခွန်အားဖြစ်ကြ၏ဟု စိတ်ထဲမှာဆိုကြ လိမ့်မည်။ ၆ထိုကာလ၌ ငါသည် ယုဒမင်းတို့ကို
ထင်းပုံတွင်မီးဖိုကဲ့သို့၎င်း၊ ကောက်လှိုင်းတွင်မီးစကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေ သဖြင့်၊ လကျ်ာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်၊
ပတ်လည်၌ရှိသော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို မီးလောင်လိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့ သည်လည်း မြို့ရာဟောင်း၌
တည်မြဲတည်လိမ့်မည်။ ၇ထာဝရဘုရားသည် ယုဒတဲတို့ကို ရှေ့ဦးစွာက ကယ်တင် တော်မူမည်။ ထိုကြောင့်
ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၏ဘုန်းနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ ဘုန်းသည် ယုဒပြည်တဘက်၌ မဝါကြွား။ ၈ထိုကာလ၌
ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူသဖြင့်၊ အားနည်းသောသူသည်
ထိုကာလ၌ ဒါဝိဒ်မင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးသည် ဘုရားသခင်ကဲ့သို့၎င်း၊ သူတို့ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင် တမန်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၉ထိုကာလ၌ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်လာသော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါသည်
အားထုတ် မည်။ ၁၀ကျေးဇူးတော်ကို ခံသောသဘော၊ ဆုတောင်းပဌနာပြုသောသဘောကို ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၊
ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ အပေါ်သို့ ငါသွန်းလောင်းသဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့ထိုးဖောက်သောငါ့ကို
ရှုမြင်ရကြလိမ့်မည်။ တယောက်တည်း သောသားအတွက် အဘသည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသကဲ့သို့၊
ထိုသူအတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းရကြလိမ့်မည်။ သားဦး အတွက် အဘသည်နာကြဉ်းသကဲ့သို့
နာကြဉ်းရကြလိမ့်မည်။ ၁၁မေဂိဒ္ဒေါချိုင့်တွင် ဟာဒဒြိမ္မုန်မြို့မှာ ငိုကြွေးမြည်တမ်း သကဲ့သို့၊ ထိုကာလ၌
ယေရုရှလင်မြို့မှာ ကြီးစွာသော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ၁၂တပြည်လုံး အမျိုးအနွယ် အသီးအသီး
တမျိုးတခြားစီ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ ဒါဝိဒ်မင်း၏ အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့မိန်းမများတခြား၊
နာသန်၏အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့မိန်းမများတခြား၊ ၁၃လေဝိ၏အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့မိန်းမများတခြား၊
ရှိမိ၏ အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့မိန်းမများတခြား၊ ၁၄ကျန်ကြွင်းသောအဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့သည်
တမျိုးတခြားစီ၊ သူတို့မိန်းမများ တစုတခြားစီ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။

၁၃

၁ထိုကာလ၌ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ်အညစ်အကြေးကို
ဆေးကြောစရာဘို့၊ စမ်းရေတွင်းသည် ပွင့်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ ၂ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား၊
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပြည်တော် တွင်ရှိသော ရုပ်တုတို့၏ နာမများကို နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှ
မမှတ်မိစေခြင်းငှါ၊ ထိုကာလ၌ ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်း မည်။ ပရောဖက်လုပ်သောသူတို့ကို၎င်း၊
ညစ်ညူးသောဝိညာဉ်ကို၎င်း ပြည်တော်မှနှင်ထုတ်မည်။ ၃လူတစုံတယောက် သည် ပရောဖက်ပြုသေးလျှင်၊
ဘွားမြင်သောမိဘတို့က သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမကို အမှီပြု၍ မုသာစကားကို
ဟောပြောသောကြောင့် အသေခံရမည်ဟုဆိုလျက်၊ ပရောဖက်ပြုစဉ်ပင် ကိုယ်မိဘတို့သည်
သူ့ကိုထုတ်ချင်းခပ် ထိုးကြလိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌ ပရောဖက်သည် ဟောပြောသောအခါ မိမိမြင်သော
ရူပါရုံကြောင့် ရှက်လိမ့်မည်။ သူတပါးကို လှည့်စားမည်အကြံနှင့် ကြမ်းတမ်းသော အဝတ်ကိုလည်း မဝတ်ရ။
၅အကျွန်ုပ်သည် ပရောဖက်မဟုတ်၊ လယ်လုပ်သောသူဖြစ်ပါ၏။ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ သူတပါး၌
ကျွန်ခံရပါပြီဟု ဝန်ခံလိမ့်မည်။ ၆သူတပါးကလည်း၊ သင့်လက်၌ပေါ်သော ဒဏ်ရာကားအဘယ်သို့ နည်းဟု
မေးလျှင်၊ ဤဒဏ်ရာကား၊ အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်းအိမ်၌ ခံရသောဒဏ်ရာဖြစ်ပါသည်ဟု
ပြန်ပြောလိမ့်မည်။

၇ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုထား၊ ငါ၏သိုးထိန်းတဘက်၊
ငါ၏အပေါင်း အဘော်ဖြစ်သောသူတဘက်၌ နိုးလော့။ သိုးထိန်းကိုရိုက်သတ်လော။ သို့ပြုလျှင်၊ သိုးတို့သည်
ကွဲလွင့်ရကြလိမ့်မည်။ သိုးသငယ်တို့အပေါ်၌လည်း ငါသည်ငါ့လက်ကိုတင်ဦးမည်။ ၈ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တပြည်လုံးသုံးစုတွင် နှစ်စုကိုယ်ဖျက်၍ အသေခံရသဖြင့်၊ တစုသာကျန်ကြွင်း
ရလိမ့်မည်။ ထိုတစုကိုမီးအလယ်သို့ ငါရောက်သွား စေမည်။ ငွေကိုချွတ်သကဲ့သို့ ချွတ်မည်။

ရွှေကိုစုံးစမ်းသကဲ့သို့ စုံးစမ်းမည်။ သူတို့သည် ငါ့နာမကို ပဌနာပြု၍ ငါနား ထောင်မည်။ သူတို့ကို
ငါ၏လူမျိုးဟူ၍ ငါခေါ်ဝေါ်မည်။ သူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏ဟု
ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။

၁၄

၁ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် ရောက်သောအခါ၊ သူတပါးတို့သည် သင်၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍
သင့်အလယ်၌ ဝေဖန်ကြလိမ့်မည်။ ၂ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်စေခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ငါစုဝေးစေမည်။
မြို့ကိုတိုက်ယူပြီးလျှင်၊ အိမ်တို့ကိုလုယူက်၍၊ မိန်းမတို့ကို အဓမ္မပြုကြလိမ့်မည်။ မြို့သားတဝက်ကို
သိမ်းသွား၍၊ တဝက်သာမြို့၌ ကျန်ကြွင်း လိမ့်မည်။
၃ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ စစ်တိုက်ရာကာလ၌ တိုက်သကဲ့သို့ ထိုလူမျိုးတို့ကိုတိုက်သွား
တော်မူမည်။ ၄ထိုနေ့ရက်၌ ခြေတော်သည် ယေရုရှလင်မြို့အရှေ့၊ သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်၍၊
သံလွင်တောင်သည် အရှေ့ဘက်မှ အနောက်ဘက်တိုင်အောင် အလယ်၌ကွဲသဖြင့်၊ အလွန်ကြီးသော
ချိုင့်ဖြစ်လိမ့်မည်။ တောင်တဝက် မြောက်ဘက်သို့ ၎င်း၊ တဝက်သည် တောင်ဘက်သို့၎င်း ရွေ့ရလိမ့်မည်။
၅သင်တို့သည် ငါ့တောင်ကြား ချိုင့်လမ်းဖြင့် ပြေးကြလိမ့်မည်။ ထိုချိုင့်သည် အာဇလမြို့တိုင်အောင်၊
မှီလိမ့်မည်။ ယုဒရှင်ဘုရင် သြဇိမင်းလက်ထက်၊ မြေကြီးလှုပ်၍ သင်တို့သည် ပြေးသကဲ့သို့
တဖန်ပြေးကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကြွလာတော်မူ၍၊ မိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ သည်
ပါကြလိမ့်မည်။ ၆ထိုနေ့ရက်၌ အလင်းမရှိ၊ မြတ်သောအရာတို့သည် ယုတ်လျော့လိမ့်မည်။ ၇နေ့မဟုတ်၊
ညဉ့်မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား သိတော်မူသောနေ့ရက်တရက်ဖြစ်၍၊ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ လင်းလိမ့်မည်။
၈ထိုနေ့ရက်၌ အသက်ရေသည် ယေရုရှလင်မြို့မှထွက်၍ နွေကာလဖြစ်စေ၊ ဆောင်းကာလဖြစ်စေ၊
အရှေ့ပင်လယ်သို့ တဝက်၊ အနောက်ပင်လယ်သို့ တဝက်စီးသွားလိမ့်မည်။ ၉ထာဝရဘုရားသည်
တပြည်လုံးတွင် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူမည်။ ထိုနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရားတပါးတည်း၊ နာမတော်တပါးတည်း
ဖြစ်တော်မူမည်။ ၁၀ဂေဘမြို့မှသည် ယေရုရှလင်မြို့ တောင်ဘက်၊ ရိမ္မုန်မြို့တိုင်အောင် တပြည်လုံးကို
ချိုင့်ကဲ့သို့ တညီတည်းဖြစ်စေတော်မူမည်။ မြို့သည်လည်း ဗယ်္ာမိန် တံခါးမှ အရင်တံခါးရာ၊
မြို့ထောင့်တံခါးတိုင်အောင်၎င်း၊ ဟာနနေလရဲတိုက်မှသည် စပျစ်သီးနေရာတန်ဆာတော ်တိုင်အောင်၎င်း၊
ချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံ၍၊ မြို့ဟောင်းရာ၌ တဖန်တည်ရလိမ့်မည်။ ၁၁နောက်တဖန် ယေရုရှလင်မြို့သည်
ကျိန်ခြင်းဘေးကို မခံ၊ မြို့သားတို့သည်နေရာကျ၍၊ စိုးရိမ်စရာမရှိဘဲနေကြလိမ့်မည်။
၁၂ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်လာသော၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့၌ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော၊
ဘေးဒဏ်ဟူမူကား၊ ခြေဖြင့်ရပ်လျက်ပင် သူတို့အသက်လျော့ပျက်လိမ့်မည်။ လျှာသည်လည်း ခံတွင်း၌လျော့
ပျက်လိမ့်မည်။ ၁၃ထိုနေ့ရက် ၌ထာဝရဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်သူတို့သည် အလွန်ရုန်းရင်ခတ်မှု ပြု၍၊
တယောက်ကိုတယောက် လက်ချင်းရိုက် သော်လည်း၊ တယောက်ကိုတယောက် တိုက်၍သတ်ကြလိမ့်မည်။
၁၄ယုဒအမျိုးသားတို့လည်း ယေရုရှလင်မြို့၌ တိုက်ကြလိမ့်မည်။ ပတ်လည်၌နေသော တပါးအမျိုးသား
အပေါင်းတို့၏ ဥစ္စာစည်းစိမ်တည်းဟူသော၊ များစွာသော ရွှေငွေအဝတ်တန်ဆာ စုပုံလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။
၁၅မြင်း၊ လား၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းမှစ၍ ရန်သူတပ်တွင် ရှိသမျှသော တိရစ္ဆာန်တို့မှပေးသော ဘေးဒဏ်သည်
အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော ဘေးဒဏ်နှင့် တူလိမ့်မည်။
၁၆ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်လာသော၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့တွင် ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့သည်၊
ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်ကို ကိုးကွယ်၍၊ သကေနေပွဲခံအံ့သောငှါ
မြို့တော်သို့ နှစ်တိုင်း အစဉ်အတိုင်းတတ်လာကြလိမ့်မည်။ ၁၇ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားဟူသော
ရှင်ဘုရင်ကိုကိုးကွယ်အံ့ သောငှါ၊ မြို့တော်သို့တတ်၍၊ မလာသောမြေကြီးသား အဆွေအမျိုးရှိသမျှအပေါ်သို့၊
မိုဃ်းမရွာရ။ ၁၈အဲဂုတ္တုပြည်သား အဆွေအမျိုးသည် မတတ်မလာလျှင်၊ မိုဃ်းမရွာဘဲနေသဖြင့်၊ သကေနေပွဲကို

ခံအံ့သောငှါတတ်၍ မလာသောလူ မျိုးတို့၌၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော၊ ဘေးဒဏ်သည် ထိုသူတို့ကို
ထိလိမ့်မည်။ [၁၉]ဤရွေ့ကား၊ သကေနေပွဲကို ခံအံ့သောငှါ၊ တတ်၍မလာသော အဲဂုတ္တုအမျိုးသား၊
တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့ခံရသော အပြစ်ပေတည်း။

[၂၀]ထိုနေ့ရက်ကာလတွင် ထာဝရဘုရားအားသန့်ရှင်းခြင်းဟု၊ မြင်း၌ဆွဲသော ဆည်းလည်းအပေါ်မှာ
ပင် အက္ခရာတင်ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အိုးတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာရှိသော
ဖလားကဲ့သို့ဖြစ်ကြလိမ့် မည်၊ [၂၁]ထိုမျှမက၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်ရှိသမျှသော အိုးတို့သည်
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား အား သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ ယဇ်ပူဇော်သောသူအပေါင်းတို့သည်
လာ၍၊ ထိုအိုးတို့ကိုယူပြီးလျှင်၊ ချက်ပြုတ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနေ့မှစ၍ နောက်တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ ခါနနိလူမရှိရ။

ပရောဖက် ဇာခရိစီရင်ရေးထားသောအနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

မာလခိအနာဂတ္တိကျမ်း။

MAL ACHI

၁

၁ထာဝရဘုရားသည် မာလခိလက်တွင် ဣသရေလအမျိုးသို့ ပေးလိုက်တော်မူသော
ဗျာဒိတ်နူတ်ကပတ် တော်တည်းဟူသော၊ ၂ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားဟူမူကား၊ သင်တို့ကို
ငါချစ်လေပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်သို့ ချစ်တော်မူသနည်းဟု သင်တို့မေးကြလျှင်၊ ဧသောသည် ယာကုပ်၏
အစ်ကိုဖြစ်သည်မဟုတ်လော့။ သို့သော်လည်းယာကုပ်ကို ငါချစ်၏။ ၃ဧသောကိုငါမုန်း၍ သူနေသောတောင်
တို့ကို လွင်ပြင်ဖြစ်စေပြီ။ သူ့အမွေခံရာ မြေကို မြေခွေးတို့၌ အပ်လေပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၄ဧဒုံအမျိုးသားတို့က ငါတို့သည် ပျက်စီးသော်လည်း၊ ပျက်စီးသောအရပ်တို့ကို တဖန်တည်ဆောက်ဦးမည်
ဟုဆိုရာတွင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သူတို့သည်တည်ဆောက်
သော်လည်း၊ ငါဖြိုဖျက်မည်။ သူတို့ကိုဒုစရိုက်ပြည်သား၊ ထာဝရဘုရား အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူသော
လူမျိုးဟူ၍သမုတ်ကြလိမ့်မည်။ ၅ထိုအမှုကို သင်တို့သည် မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်
ဣသရေလပြည်မှာ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။

၆သားသည် အဘကိုရိုသေတတ်၏။ ကျွန်သည် သခင်ကိုကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ငါသည်အဘမှန်လျှင်
ငါ့ကိုအဘယ်သူရိုသေသနည်း။ သခင်မှန်လျှင်၊ အဘယ်သူကြောက်ရွံ့သနည်းဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရ ဘုရားသည် နာမတော်ကို မထိမဲ့မြင်ပြုသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုအား မေးတော်မူ၏။
အကျွန်ုပ်တို့သည် နာမတော်ကို အဘယ်သို့မထိမဲ့မြင်ပြုပါသနည်းဟု သင်တို့မေးရာတွင်၊
၇ညစ်ညူးသောအစာကို ငါ့ယဇ်ပလ္လင်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြသည်တကား။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို
အဘယ်သို့ရှုတ်ချပါသနည်းဟု မေးရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ စားပွဲသည် ယုတ်မာ၏ဟု ဆိုသောကြောင့်
ငါ့ကိုရှုတ်ချကြပြီ။ ၈မျက်စိကန်းသောအကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်လျှင် အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်လော။
ခြေဆွံ့သောအကောင်နှင့် နာသောအကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်လျှင် အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်လော။ မြို့ဝန်မင်းအား
ဆက်ပါလော့။ မင်း၏စိတ်နှင့်တွေ့လိမ့်မည်လော့။ သင့်မျက်နှာကို ထောက်လိမ့်မည်လော့ဟု
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၉ယခုမှာ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုကယ်မသနား
တော်မူမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းကြပါလော့။ သင်တို့လက်ခံသော ကြောင့်၊
ဤသို့ပြုတတ်ကြ၏။ သင်တို့မျက်နှာကိုထောက်ရမည်လော့ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၁၀သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ငါတံခါးတို့ကို ပိတ်လိမ့်မည်လောဟု သင်တို့သည်
ငါ့ယဇ်ပလ္လင် ပေါ်မှာမီးကို အချည်းနှီး မညှိရကြ။ သင်တို့ကိုငါအလို့မရှိ၊ သင်တို့ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို
ငါလက်မခံဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၁နေထွက်ရာအရပ်မှသည် နေဝင်ရာအရပ်တိုင်အောင် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါ၏နာမတော်သည်
ကြီးမြတ်ရလိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ နံ့သာပေါင်းကို ငါ၏နာမတော်အား မီးရှို့၍
သန့်ရှင်းသောပူဇော် သက္ကာကိုဆပ်ကပ်ရကြလိမ့်မည်။ ငါ၏နာမတော်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင်
ကြီးမြတ်ရလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား၏
စားပွဲတော်သည် ညစ်ညူး၏။ တင်ထားသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာသည် ယုတ်မာ၏ဟု ဆိုသောကြောင့်၊
စားပွဲတော်ကိုရှုတ်ချကြပြီ။ ၁၃တဖန် သင်တို့က အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်၍၊ ပင်ပန်းစွတကားဟုဆိုလျက်၊
ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုတတ်ကြသည်ဟု ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ လုယူသောအကောင်၊
ခြေဆွံ့သောအကောင်၊ နာသောအကောင်ကို၊ ဆောင်ခဲ့ကြပြီ။ ထိုသို့သောပူဇော်သက္ကာကို
ဆောင်ခဲ့ကြပြီတကား၊ သင်တို့လက်မှ ငါခံရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ၏။ ၁၄သစ္စာဂတိထားပြီမှ

မိမိသိုးစု၌ အထီးရှိလျက်ပင်၊ လှည့်စား၍၊ ထာဝရဘုရားအား ချို့တဲ့သောအကောင်ကို
ယဇ်ပူဇော်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ငါသည်ကြီးမြတ်သောရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။ ငါ၏နာမတော်
သည် လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ရမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၂

၁အိုယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အားမိန့်တော်မူသော
ပညတ်စကားဟူမူကား၊ ၂ငါ၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းလိုသောငှါ၊ သင်တို့သည်နားမထောင်၊
နှလုံးမသွင်းဘဲနေလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းဘေးကိုသင်တို့အပေါ်သို့ ငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင်တို့၏မင်္ဂလာကို
အမင်္ဂလာဖြစ်စေမည်။ ထိုမျှမက၊ နှလုံးမသွင်းဘဲနေသောကြောင့် ယခုပင်အမင်္ဂလာဖြစ်စေပြီ။
၃သင်တို့မျိုးစေ့ကိုငါဖျက်မည်။ တိရစ္ဆာန်ချေးတည်းဟူသော သင်တို့ဓမ္မပွဲ၏ တိရစ္ဆာန်ချေးကို
သင်တို့မျက်နှာပေါ်၌ ငါကြဲမည်။ သူတပါးတို့သည် သင်တို့ကိုထိုတိရစ္ဆာန်ချေးနှင့် အတူယူသွားကြလိမ့်မည်။
၄ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို လေဝိအမျိုး၌ တည်စေခြင်းငှါ၊ ဤပညတ်စကားကို သင်တို့ဆီသို့ ငါပေးလိုက်ကြောင်းကို
သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၅ငါဖွဲ့သော
အသက်ပဋိညာဉ်၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းပဋိညာဉ်သည် ထိုအမျိုး၌ရှိ၏။ ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့၍ ငါ၏နာမတော်ရှေ့၌
ထိတ်လန့်သောကြောင့်ငါဖွဲ့၍ ပေး၏။ ၆ထိုအမျိုးသည် သစ္စာတရားစကားကိုပြောတတ်၏။
သူ့နှုတ်၌အပြစ်ကိုရှာ၍ မတွေ့။ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားအတိုင်း၊ ငါနှင့် အတူသွားလာ၍၊
များစွာသောသူတို့ကို ဒုစရိုက်အပြစ်မှ လွှဲရှောင်စေတတ်၏။ ၇ယဇ်ပုရောဟိတ် နှုတ်ခမ်းသည်
ပညာကိုစောင့်ရမည်။ သူ၏နှုတ်၌ လူတို့သည် တရားတော်ကို ရှာရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊
သူသည်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသော တမန်ဖြစ်၏။ ၈သင်တို့မူကား၊
လမ်းလွှဲကြပြီ။ လူများတို့သည် တရားတော်ကိုထိမိ၍ လဲစေခြင်းငှါပြုကြပြီ။ လေဝိအမျိုးနှင့် ဖွဲ့သော
ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်ကြပြီဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၉သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်
ငါ့လမ်းတို့ ကိုမလိုက်၊ တရားအမှုတွင် လူမျက်နှာကိုထောက်သောကြောင့် လူခပ်သိမ်းတို့သည်
သင်တို့ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု၍၊ ရှုတ်ချစေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်။
၁၀ခပ်သိမ်းသောငါတို့၌ တပါးတည်းသောအဘရှိသည်မဟုတ်လော့။ တပါးတည်းသောဘုရား
သခင်သည် ငါတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော့။ ဘိုးဘေးတို့နှင့် ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကိုရှုတ်ချ၍၊
ငါတို့သည် အဘယ် ကြောင့် တယောက်ကိုတယောက်သစ္စာဖျက်ကြသနည်း။ ၁၁ယုဒအမျိုးသည်
သစ္စာပျက်၏။ ဣသရေလပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ရွံ့ရှာဘွယ်သောအမှုကိုပြုကြ၏။
ယုဒအမျိုးသည်ထာဝရဘုရား ချစ်တော်မူသော သန့်ရှင်းခြင်းတရားကိုရှုတ်ချ၍၊ တပါးအမျိုးဘုရား၏ သမီးနှင့်
လက်ထက်ပါသည်တကား။ ၁၂ထိုသို့ပြုသော ဆရာနှင့်တပည့်ကိုငင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
ထံတော်သို့ ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့သောသူကိုငင်း၊ ယာကုပ်တဲတို့မှ ပယ်ဖျက်တော်မူမည်။
၁၃တဖန်သူတို့ပြုသော အမှုဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရား ၏ယဇ်ပလ္လင်ကို မျက်ရည်ကျခြင်း၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း
ခြင်းနှင့် ဖုံးအုပ်ကြပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ပူဇော်သက္ကာကိုမှတ်တော် မမူ။ သင်တို့လက်မှနှစ်သက်သောစိတ်နှင့်
ခံတော်မမူ။ ၁၄အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုသင်တို့မေးလျှင်၊ သင့်အသက်ပျို စဉ်အခါလက်ထက်၍၊
နောက်တဖန်သစ္စာမစောင့်၊ ပြစ်မှားသော မယားတဘက်နှင့် သင့်တဘက်၌ထာဝရဘုရားသည်
ံသက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုမယားသည် သင်၏အဆွေခင်ပွန်း၊ သင်းဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်နှင့် ဆိုင်သောမယားဖြစ
ိသတည်း။ ၁၅တဦးတည်းကိုသာဖန်ဆင်းတော်မူပြီမဟုတ်လော့။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၌
ပဋိညာဉ်အကျန ိအကြွင်းရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်တဦးတည်းကိုသာ ဖန်ဆင်းတော်မူသနည်းဟူမူကား၊
ဘုရားသခင်နှင့် ထိုက်တန်သော အမျိုးကိုရှာ၍ ထိုသို့ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်စိတ်သဘောကို

ချုပ်တည်းကြလော့။ သအကပ်ပျိုစဉ်အခါ လက်ထက်သောမယားကို သစ္စာဖျက်၍ မပြစ်မှားကြနှင့်။
၁၆မယားကိုစွန့်ခြင်းအမှု မိမိခင်ပွန်း၌ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းအမှုကို ငါမုန်းသည်ဟု၊
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်
ကိုယ်စိတ်သဘောကိုချုပ်တည်းကြလော့။ သစ္စာကိုမဖျက်ကြနှင့်။ ၁၇သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏
နားတော်ငြီးသည်တိုင်အောင် စကားများကြ၏။ နားတော်ငြီးသည်တိုင်အောင် အဘယ်သို့ပြုမိ
သနည်းဟုမေးသော်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကောင်း၏။ ထိုသို့သောသူတို့ကို
နှစ်သက်တော်မူ၏ဟူ၍၎င်း၊ စစ်ကြောစီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကား၊ အဘယ်မှာရှိသနည်းဟူ၍၎င်း၊
ဆိုတတ်ကြသည်တကား။

၃

၁ကြည့်ရှုလော့။ ငါသွားရာလမ်းကိုပြင်ရသောငါ၏တမန်ကို ငါစေလွှတ်မည်။ သင်တို့ရှာသောသခင်၊
သင်တို့ တောင့်တသော ပဋိညာဉ်တမန်တော်သည် မိမိဗိမာန်တော်သို့ ချက်ခြင်းလာကြလိမ့်မည်။
ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသခင် လာလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၂လာတော်မူသောနေ့ရက်ကို အဘယ်သူသည် မတိမ်းမရှောင်ဘဲ နေလိမ့်မည်နည်း။ ပေါ်ထွန်းတော်မူသော
အခါ အဘယ်သူသည် ခံရလိမ့်မည်နည်း။ ထိုသခင်သည် ငွေစစ်သောသူ၏မီး၊ ခဝါသည်သုံးသော
ဆပ်ပြာကဲ့သို့ဖြစ်တော်မူမည်။ ၃ငွေကိုချွတ်၍ သန့်ရှင်းစေသော သူကဲ့သို့ထိုင်လျက်၊ ရွှေငွေကို ချွတ်သကဲ့သို့၊
လေဝိသားတို့ကိုချွတ်၍သန့်ရှင်းစေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
ပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်ကြလိမ့်မည်။ ၄ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ ပူဇော်သက္ကာသည်
ရှေးလွန်လေပြီးသောနှစ်၊ လ၊ နေ့ရက်ကာလ၌ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မူဘွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။
၅သင်တို့ကိုစစ်ကြောစီရင်ခြင်းငှါ၊ ငါချဉ်းမည်။ ပြုစားတတ်သောသူ၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားသောသူ၊
မမှန်သောကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသောသူ၊ သူငှါးကိုအခမပေး ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ မိဘမရှိသောသူငယ်နှင့်
မုတ်ဆိုးမကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ ဧည့်သည်ကိုမတရားသဖြင့်စီရင်သောသူ၊ ငါ့ကိုမကြောက်ရွံ့သော
သူတို့တဘက်၌ ငါသည် လျင်မြန်သောသက်သေဖြစ်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၆ငါသည်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ ထိုကြောင့် ယာကုပ်အမျိုးသားတို့၊
သင်တို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့မရောက်ကြ။

၇ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်မှစ၍၊ သင်တို့သည် ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်၊ တိမ်းရှောင်ကြပြီ။
ငါ့ထံသို့ ပြန်လာကြလော့။ ငါသည်လည်း သင်တို့ဆီသို့ပြန်လာမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်သို့ ပြန်လာရပါမည်နည်းဟု သင်တို့မေးကြသည်
တကား။ ၈လူသည် ဘုရားသခင်၏ ဥစ္စာတော်ကို လုယူရမည်လော့။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ဥစ္စာကို
လုယူကြပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့လုယူပါသနည်းဟု သင်တို့မေးလျှင်၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို၎င်း၊
ပူဇော်သက္ကာတို့ကို၎င်း လုယူကြပြီ။ ၉သင်တို့သည် ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာကိုခံရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဥစ္စာကို လုယူကြပြီ။ ဆယ်ဘို့တဘို့ရှိသမျှကို ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့သွင်း၍၊
ငါ့အိမ်တော်၌ စားစရာရှိစေခြင်းငှါ၊ ပြုကြလော့။ ငါသည်မိုဃ်းကောင်းကင်ပြတင်းပေါက်တို့ကိုဖွင့်၍
ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အကုန်အစင်သွန်းလောင်းမည်။ မသွန်းလောင်းမည်ကို ထိုသို့စုံစမ်းကြလော့ဟု
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ကိုက်စား တတ်သောအကောင်ကို
သင်တို့အတွက်ငါဆုံးမ၍၊ သင်တို့၏ မြေအသီးအနှံကို မဖျက်ဆီးရ။ သင်တို့၏ စပျစ်ဥယျာဉ်
သည်အသီးမသီးဘဲမနေရဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂လူမျိုးအပေါင်း
တို့သည် သင်တို့ကိုမင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍၊ ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ပြည်သည်လည်း နှစ်သက်ဘွယ်
သောပြည်ဖြစ်လိမ့် မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃သင်တို့သည် ငါ့တဘက်၌ ရဲရင့်စွာပြောကြပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊
အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်တဘက်၌ အဘယ်သို့ပြုမိတော်မူပါသနည်းဟု သင်တို့မေးကြသည်တကား။
၁၄ထာဝရဘုရား၏ အမှုကိုဆောင်ရွက်သော်လည်း အကျိုးမရှိ။ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်ကို စောင့်၍၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား ရှေ့မှာ ညှိုးငယ်စွာကျင့်စွာ ကျင့်ကြံပြုမူခြင်းအားဖြင့် အဘယ်
ကျေးဇူးရှိသနည်း။ ၁၅မာနထောင်လွှားသောသူတို့ကို မင်္ဂလာရှိသောဟူ၍ ငါတို့သည် ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။
အကယ်စင်စစ် ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူတို့သည်အောင်တတ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင်ကို
စုံစမ်းသော်လည်း ချမ်းသာရတတ်ကြ၏ဟု သင်တို့သည် ပြောကြပြီ။
၁၆ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် တယောက်ကို တယောက်နှုတ်ဆက်၍
ပြောဆို ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း နားထောင်၍ကြားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍
နာမတော်ကို အောက်မေ့သောသူတို့အဘို့၊ ရှေ့တော်တွင် စာရင်း၌မှတ်သားလျက်ရှိ၏။ ၁၇ထိုသူတို့သည်
ငါစီရင်သောနေ့ရက်၌ ငါပိုက်ထိုင်သော ဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အဘ၏ အမှုကိုဆောင်သော သားကို
အဘနှမြောသကဲ့သို့ ထိုသူတို့ကိုငါနှမြောမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၈တဖန်သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ၍ ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ မဖြောင့်မတ်သောသူ၊ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို
ဆောင်သောသူ၊ မဆောင်သောသူတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိရကြလိမ့်မည်။

၄

၁မီးဖို၌ မီးလောင်သကဲ့သို့ လောင်သောနေ့ရက်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ မာနကြီးသောသူနှင့်
ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူအပေါင်းတို့သည် အမှိုက်ခြောက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့အရင်းအဖျားမျှ မကျန်ကြွင်း
စေခြင်းငှါ ထိုနေ့ရက်သည် လောင်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၂ငါ၏
နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသင်တို့၌ကား၊ တရားတော်နေမင်းသည် အနာပျောက်စေသော
အတောင်တို့နှင့် ပေါ်ထွန်းတော် မူမည်။ သင်တို့သည် ထွက်သွား၍ တင်းကုပ်၌ နွားသငယ်သကဲ့သို့
ခုန်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ငါစီရင်သော နေ့ရက်၌ သူတို့သည် သင်တို့ခြေဘဝါးအောက်၌ မြေမှုန့်ကဲ့သို့
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၄ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့အဘို့ ဟောရပ်အရပ်၌ ငါမှာထားသော၊ ငါ့ကျွန်မောရှေ၏
တရားတည်း ဟူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ ၅ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရား၏
ကြောက်မက်ဘွယ် သောနေ့ရက်ကြီးမရောက်မှီ၊ ပရောဖက် ဧလိယကို သင်တို့ရှိရာသို့ငါစေလွှတ်မည်။
၆ငါသည် လာ၍သင်တို့၏ ပြည်ကိုကျိန်ခြင်းဘေးနှင့် ဒဏ်မခတ်မည်အကြောင်း၊ ထိုပရောဖက်သည်
သားတို့နှင့်အဘတို့ကိုငင်း၊ အဘတို့နှင့် သားတို့ကိုငင်း အသင့်အတင့်ဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတို့တွင် နောက်ဆုံးကျမ်းတည်းဟူသော၊ ပရောဖက်မာလခိစီရင်ရေးထားသော
အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ရှင်မဿဲခရစ်ဝင်။
MATTHEW.

၁

၁အာဗြဟံနှင့် ဒါဝိဒ်တို့မှ ဆင်းသက်တော်မူသော ယေရှုခရစ်၏ ဆွေတော်စဉ်မျိုးတော်ဆက်စာရင်း
ဟူမူကား၊ ၂အာဗြဟံသား ဣဇာက်။ ဣဇာက်သား ယာကုပ်။ ယာကုပ်သား ယုဒမှစ၍ညီနောင်တစု။
၃ယုဒသည် မိမိခင်ပွန်း တာမာတွင်မြင်သောသား ဖာရက်နှင့် ဇာရ။ ဖာရက်သားဟေဇရုံ။ ဟေဇရုံသား
အာရံ။ ၄အာရံသားအမိနဒပ်။ အမိနဒပ်သားနာရှုန်။ နာရှုန်သားစာလမုန်။ ၅စာလမုန်သည် မိမိခင်ပွန်း
ရာခပ်တွင် မြင်သောသားဗောဇ။ ဗောဇသည် မိမိခင်ပွန်းရုသတွင် မြင်သောသား ဩဗက်။ ဩဗက်သား
ယေရှဲ။ ယေရှဲသားဒါဝိဒ်မင်းကြီးတည်း။

၆ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ဥရိယ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသောမိန်းမတွင်မြင်သောသား ရှောလမုန်။ ၇ရှောလမုန်
သား ရောဗောင်။ ရောဗောင်သားအဘိယ။ အဘိယသားအာသ။ ၈အာသသားယောရှဖတ်။ ယောရှက်ဖတ်
သား ယဟောရံ။ ယဟောရံသားဩဇိ။ ၉ဩဇိသားယောသံ။ ယောသံသားအာခတ်။ အာခတ်သားဟေဇကိ။
၁၀ဟေဇကိ သားမနာရှေ။ မနာရှေသားအာမုန်။ အာမုန်သားယောရှိ။ ၁၁ယောရှိသားယောယကိမ်။
ယောယကိမ်သည်ဗာဗုလုန် မြို့သို့ နေရာပြောင်းခါနီးတွင်မြင်သောသား ယေခေါနိမှစ၍ညီနောင်တစုတည်း။

၁၂ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေရာပြောင်းသည်နောက်၊ ယေခေါနိသားရှာလသေလ။ ရှာလသေလသား
ဇေရုဗဗေလ။ ၁၃ဇေရုဗဗေလသား အဗျုဒ်။ အဗျုဒ်သား လျောကိမ်။ လျောကိမ်သား အာဇော်။
၁၄အာဇော်သား ဇာဒုတ်။ ဇာဒုတ်သား အာခိမ်။ အာခိမ်သားလေုဒ်။ ၁၅လေုပ်သား လောဇာ။ လောဇာသား
မဿန်။ မဿန်သား ယာကုပ်။ ၁၆ယာကုပ်မြင်သောသားကား၊ မာရိ၏ခင်ပွန်းယောသပ်တည်း။ ထိုမာရိသည်
ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သုမုတ်သော ယေရှု၏မယ်တော်ဖြစ်၏။

၁၇ဤသို့လျှင်၊ မျိုးစဉ်နွယ်ဆက်ပေါင်းကာ၊ အာဗြဟံမှသည် ဒါဝိဒ်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်၊
ဒါဝိဒ်မှသည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့နေရာပြောင်းသည့်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ပြောင်း
ပြီးမှသည် ခရစ်တော်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်ဖြစ်သတည်း။

၁၈ယေရှုခရစ်သည် ဘွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူသောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ မယ်တော်မာရိသည်
ယောသပ်နှင့်ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍ မရှက်တင်မှီတွင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့် ပဋိသန္ဓေစွဲနေ၏။
၁၉သူ၏ ခင်ပွန်းယောသပ်သည် သူတော်ကောင်းဖြစ်၍၊ မာရိအသရေကိုမပျက်စေချင်သောကြောင့်
တိတ်ဆိတ်စွာစွန့်ပယ် မည်ဟုအကြံရှိ၏။ ၂၀ထိုသို့ကြံစည်၍နေစဉ်တွင် အိပ်မက်ကိုမြင်ရသည်မှာ၊
ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှား၍၊ ဒါဝိဒ်အမျိုးယောသပ်၊ သင်၏ခင်ပွန်းမာရိကို ထိန်းသိမ်း
ရမည်အခွင့်ကိုမစိုးရိမ်နှင့်။ ဤပဋိသန္ဓေသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ၂၁သားယောကျ်ားကို
ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားသည် မိမိလူတို့ကို အပြစ်မှကယ်ချွတ်မည်သူဖြစ်သောကြောင့်၊ ယေရှုဟူသော
အမည်ဖြင့်မှည့်ရမည်ဟု ကောင်းကင်တမန်ဆို၏။

၂၂ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်ပရောဖက်ဖြင့် ထားတော်မူသောဗျာဒိတ်တော်
ပြည့်စုံ မည်အကြောင်းတည်း။ ၂၃ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား ကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီးကညာသည်
ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်လတံ့။ ထိုသားကို ဧမာနွေလအမည်ဖြင့်မှည့်ရလတံ့
ဟုလာသတည်း။ ဧမာနွေလအနက် ကား၊ ငါတို့နှင့်အတူရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ဟုဆိုလိုသတည်း။
၂၄ယောသပ်သည်အိပ်ပျော်ရာမှနိုးလျှင်၊ ထာဝဘုရား၏ကောင်းကင်တမန် မှာထားသည်အတိုင်းပြု၍
မိမိခင်ပွန်းကိုထိန်းသိမ်းလေ၏။ ၂၅သို့သော်လည်း၊ သားဦးကို မဘွားမှီတိုင်အောင် သံဝါသမပြုဘဲနေ၏။
ထိုသားကိုလည်းယေရှုဟူသောအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

၁ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၌ ဟေရုဒ်မင်းကြီးလက်ထက်၊ ယေရှုသည်ဘွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူပြီးမှ၊
မာဂုပညာရှိ တို့သည် အရှေ့ပြည်ကယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာကြလျှင်၊ ၂ယခုဘွားမြင်သော
ယုဒရှင်ဘုရင်သည်၊ အဘယ်မှာ ရှိတော်မူသနည်း။ အရှေ့ပြည်၌သူ၏ကြယ်ကို ငါတို့မြင်ရသည်ဖြစ်၍
ဖူးတွေ့ပူဇော်ခြင်းငှါ ရောက်လာပြီဟုမေးမြန်း ပြောဆိုကြ၏။ ၃ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်
ယေရုရှလင်မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ ၄ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး
တို့နှင့်လူတို့တွင် ကျမ်းပြုဆရာရှိသမျှတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ခရစ်တော်ကိုအဘယ်အရပ်မှာဘွားမြင်
လိမ့်မည်နည်းဟုမေးမြန်းတော်မူ၏။ ၅ထိုဆရာတို့ကလည်း၊ ပရောဖက်တဦးရေးထား သောအချက်ဟူမူကား၊
၆အိုယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၊ အစိုးရသောယုဒမြို့တို့တွင် သင်သည်မြို့ငယ်မြို့ယုတ်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊
ငါ၏လူစုဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးရသောသခင်သည် သင်၏အထဲမှာပေါ်ထွန်းလတံ့ဟု ကျမ်းလာရှိပါ၏။
ထိုကြောင့်ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၌ ခရစ်တော်ကိုဘွားမြင်ရပါမည်ဟု မင်းကြီးအားပြန်ကြားလျှောက်
ထားကြ၏။

၇ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်၊ မာဂုပညာရှိတို့ကို မထင်မရှားခေါ်၍၊ ကြယ်ပေါ်ထွန်းသော
အချိန်ကာလကို စေ့စေ့မေးမြန်းပြီးမှ၊ ၈သင်တို့သွား၍ထိုသူငယ်ကိုကြိုးစားရှာကြပါ။ တွေ့လျှင်ငါ့ထံသို့
ပြန်လာ၍ ငါလည်းထိုသူငယ် ကိုဖူးတွေ့ပူဇော်ရအောင် ကြားပြောကြပါဟုမှာထားတော်မူလျက်၊
ဗက်လင်မြို့သို့စေလွှတ်လေ၏။ ၉ထိုသူတို့သည် မင်းကြီးစကားကိုနာခံပြီးလျှင်ထွက်သွားကြ၍၊ အရှေ့ပြည်၌
မြင်ရသောကြယ်သည် သူတို့ရှေ့ကသွားသဖြင့်၊ သူငယ် တော်ရှိရာအရပ်ပေါ်သို့ရောက်၍တည်လျက်နေ၏။
၁၀ထိုကြယ်ကိုမြင်ပြန်သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိ၍၊ ၁၁အိမ်သို့ဝင်လေသော်၊ မယ်တော်မာရိနှင့်
တကွ သူငယ်တော်ကိုတွေ့မြင်လျှင်ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်၍၊ မိမိတို့ဘဏ္ဍာ ဥစ္စာတို့ကို ဖွင့်ပြီးမှ လောဗန်နှင့်
မုရန်တည်းဟူသောနံ့သာမျိုးကိုဌင်း၊ ရွှေကိုဌင်း ဆက်ကပ်ပူဇော်ကြ၏။ ၁၂နောက်မှ ဟေရုဒ်မင်းကြီးထံသို့
မပြန်ရမည်အကြောင်းအိပ်မက်တွင် ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၍ မိမိတို့ပြည်သို့အခြားသောလမ်းဖြင့် ပြန်သွားကြ၏။

၁၃ထိုသူတို့သွားကြသည်နောက်၊ ယောသပ်သည်အိပ်မက်ကိုမြင်သည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင် တမန်သည်ထင်ရှား၍၊ သင်ထလော့။ မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကိုဆောင်ယူပြီးလျှင်၊
အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေး၍၊ တဖန် ငါပြောဆိုသည်တိုင်အောင် ထိုပြည်၌နေလော့။ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်
သူငယ်တော်ကိုသတ်အံ့သောငှါရှာလိမ့်မည် ဟုဆိုလေ၏။ ၁၄ထိုအခါယောသပ်သည်ထ၍ မယ်တော်နှင့်
သူငယ်တော်ကို ညဥ့်အချိန်၌ဆောင်ယူပြီးလျှင် အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ထွက်သွား၍၊ ၁၅ဟေရုဒ်မင်းကြီး
အနိစ္စရောက်သည်တိုင်အောင်ထိုပြည်၌နေလေ၏။ ဤအကြောင်းအရာကား ငါ့သားကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ငါခေါ်ခဲ့ပြီဟု ထာဝရဘုရားသည်ပရောဖက်ဖြင့် ထားတော်မူသောဗျာဒိတ်တော်ပြည့်စုံ မည်အကြောင်းတည်း။

၁၆ထိုအခါဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် မာဂုပညာရှိတို့လှည့်ဖြားသည်ကိုသိလျှင်၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍
လူကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ မာဂုပညာရှိတို့၌ စေ့စေ့မေးမြန်းပြီးသောကြယ်၏ အချိန်ကာလကိုထောက်၍၊
ဗက်လင်မြို့မှစသော ကျေးလက်ရှိသမျှတို့၌ နှစ်နှစ်အရွယ်မှစ၍၊ ထိုအရွယ်အောက်ယုတ်သော
သူငယ်ယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကိုသတ်စေ၏။ ၁၇ပရောဖက်ယေရမိဟောဘူးသည်ကား၊ ၁၈ရာမအရပ်၌
သည်းစွာသော ညည်းတွားငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းအသံကို ကြားရ၍၊ ရာခေလသည် မိမိသားတို့မရှိ
သောကြောင့် ငို၍စိတ်မပြေနိုင်ဟူသောစကားသည် ထိုအခါ၌အမှန်ကျ သတည်း။

၁၉ဟေရုဒ်မင်းကြီးအနိစ္စရောက်သည်နောက်၊ ယောသပ်သည်အဲဂုတ္တုပြည်၌ အိပ်မက်ကိုမြင်ပြန်
သည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ထင်ရှား၍၊ ၂၀သင်ထလော့။ မယ်တော်နှင့်သူငယ်
တော်ကိုဆောင်ယူပြီးလျှင်၊ ဣသရေလတိုင်းသို့သွားလော့။ သူငယ်တော်ကိုသတ်အံ့သောငှါရှာသော
သူတို့သည်သေကြပြီဟုဆိုလေ၏။ ၂၀ထိုအခါယောသပ်သည်ထ၍ မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကို ဆောင်ယူပြီး
လျှင်၊ ဣသရေလတိုင်းသို့သွား၍ရောက် သည်ရှိသော်၊ ၂၂ဟေရုဒ်မင်းကြီး၏အရာ၌သားတော်အာခေလသည်

ယုဒပြည်တွင်မင်းပြုကြောင်းကိုကြားရလျှင်၊ ထိုပြည်သို့မသွားဝံ့၍ အိပ်မက်၌ဗျာဒိတ်တော်ကိုရပြန်ပြီးမှ
ဂါလိလဲပြည်သို့သွား၍၊ ၂၃ခရစ်တော်ကို နာဇရက်လူဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့ ဟူသောပရောဖက်တို့၏
နှုတ်ထွက်နှင့်အညီ၊ နာဇရက်အမည်ရှိသောမြို့သို့ရောက်၍အမြဲနေလေ၏။

၃

၁ထိုကာလအခါဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်သည်ပေါ်ထွန်းလျှင်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်တည်လုနီးပြီ။
၂ထိုကြောင့် နောင်တရကြလော့ ဟု ယုဒတော၌ဟောလေ၏။ ၃ပရောဖက်ဟေရှာယဟောဘူးသည်ကား၊
တော၌ဟစ်ကျော်သောသူ၏အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာလမ်းကိုပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကို
ဖြောင့် စေကြလော့ဟူသောအချက်၌ ထိုယောဟန်ကိုဆိုလိုသတည်း။ ၄ယောဟန်သည်ကုလားအုပ်
အမွေးနှင့်ရက်သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ခါး၌သား၌သားရေခါးပန်းကိုစည်းလျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့်တော၌
ဖြစ်သောပျားရည်ကိုစား လျက်နေ၏။ ၅ထိုအခါယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်သူပြည်သား၊
ယော်ဒန်မြစ်နားမှာနေသောသူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ထံသို့ထွက်သွား၍၊ ၆မိမိအပြစ်များကို ဘော်ပြ
လျှက် ယော်ဒန်မြစ်၌ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။
၇ဖာရိရှဲနှင့် ဇဒ္ဒုကဲအများတို့သည် ဗတ္တိဇံကိုခံအံ့သောငှါလာကြသည်ကိုယောဟန်သည်မြင်လျှင်၊
အချင်း မြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ ရောက်လုသောဘေးဒဏ်မှပြေးသွားစိမ့်သောငှါ၊ အဘယ်သူသည်သင်တို့ကို
သတိပေးဘိသနည်း။ ၈နောင်တရခြင်းနှင့်ထိုက်တန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။ ၉အာဗြဟံသည်
ငါတို့အဘဖြစ်သည်ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌ မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ
အာဗြဟံသားတို့ကို ထုတ်ဘော်ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူသည် ဟုငါအမှန်ဆို၏။ ၁၀သစ်ပင်အမြစ်နားမှာ
ပုဆိန်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောအသီးမသီးသောအပင်ရှိသမျှ တို့ကို ခုတ်လှဲ၍မီးထဲသို့
ချလိုက်ရ၏။ ၁၁ငါသည် နောင်တအဘို့အလိုငှါ သင်တို့ကိုရေနှင့်ဗတ္တိဇံပေး၏။ ငါ့နောက်ကြွ လာသောသူသည်
ငါ့ထက်တတ်စွမ်းနိုင်၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်မကိုမျှဆောင်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ မီးနှင့်၎င်း သင်တို့ကိုဗတ္တိဇံပေး၏။ ၁၂လက်တော်တွင်စံကောပါလျက်၊
မိမိကောက်နယ် တလင်းကိုရှင်းလင်းစေသဖြင့်၊ မိမိဂျုံစပါးကို ကျီ၌စုသိမ်းသွင်းထား၍၊ အဖျင်းကိုကား
မငြိမ်းနိုင်သောမီးနှင့်ရှို့တော်မူ လတံ့ဟု ယောဟန်ဟောပြော၏။
၁၃ထိုအခါယေရှုသည် ဗတ္တိဇံကိုခံအံ့သောငှါ ဂါလိလဲပြည်မှယော်ဒန်မြစ်နား ယောဟန်ထံသို့
ကြွတော်မူ၏။ ၁၄ယောဟန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံ၌ ဗတ္တိဇံကိုခံရမည်အကြောင်း
ရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ထံသို့ကြွလာတော်မူသလော ဟု ယေရှုကိုဆီးတားလေ၏။
၁၅ယေရှုကလည်းအလုံးစုံသောတရားတို့ကို အကုန်အစင်ကျင့်သင့်သည်ဖြစ်၍၊ ယခုအခွင့်ပေးပါဟု
ပြန်ပြောတော်မူ၏။ ထိုအခါယောဟန်သည်ဝန်ခံလေ၏။ ၁၆ယေရှုသည် ဗတ္တိဇံ ကိုခံတော်မူပြီးလျှင်၊
ရေမှပေါ်ထစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ် တော်သည်ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ဆင်းသက်၍
ကိုယ်တော်အပေါ်၌နားတော်မူသည်ကို မြင်ရ၍၊ ၁၇ဤသူကားငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း
ဟု ကောင်းကင်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။

၄

၁ထိုအခါမာရ်နတ်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံစေရမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော်သည်ယေရှုကို
တောသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၍၊ ၂ယေရှုသည် အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးအစာအဟာရကိုမသုံးဆောင်ဘဲနေပြီးမှ
မွတ်သိပ်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ၃ထိုအခါ စုံစမ်းသွေးဆောင်သောသူသည် ချဉ်းကပ်၍၊
ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏သားတော် မှန်လျှင်၊ ဤကျောက်ခဲတို့ကိုမုန့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု
လျှောက်လေ၏။ ၄ယေရှုကလည်း၊ လူသည် မုန့်အားဖြင့်သာအသက်ကိုမွေးရမည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်
မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့် အသက်ကိုမွေးရမည် ကျမ်းစာ လာသည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။

၅ထိုအခါမာရ်နတ်သည် ယေရှုကိုသန့်ရှင်းသောမြို့တော်သို့ဆောင်သွား၍ ဗိမာန်တော်၏အထွဋ်၌
တင်ထား ပြီးလျှင်၊ ၆ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ကောင်းကင်တမန်တို့အား သင့်အဘို့မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
သင်၏ခြေကို ကျောက်နှင့်မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ သူတို့သည်သင့်ကိုလက်နှင့်မစချီပင့်ကြလိမ့်မည် ဟု လာ၏။
ထိုကြောင့်ဘုရားသခင် ၏သားတော်မှန်လျှင် ကိုယ်ကိုအောက်သို့ချလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။
၇ယေရှုကလည်း သင်၏ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရားကို သင်သည်အစုံအစမ်းမပြုရဟု ကျမ်းစာလာပြန်သည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၈တဖန် မာရ်နတ်သည်ယေရှုကို အလွန်မြင့်လှစွာသောတောင်ပေါ်သို့ဆောင်၍၊ ဤလောက၌
ရှိသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့ကိုငှင်း၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံတို့၏ဘုန်းစည်းစိမ်ကိုငှင်း ပြည့်နှ်၍၊ ၉ကိုယ်တော်သည်
ငါ့ကိုညွှတ်ပြပ်ကိုးကွယ်လျှင် ယခုပြလေသမျှတို့ကိုငါပေးမည်ဟုဆိုလေ၏။ ၁၀ယေရှုကလည်း အချင်း စာတန်၊
ငါ့နောက်သို့ဆုတ်လော့။ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကို
သာဝတ်ပြုရမည် ကျမ်းစာလာသည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။ ၁၁ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် အထံတော်မှထွက်သွား၍
ကောင်းကင်တမန်တို့သည်ချဉ်းကပ်လျက် လုပ်ကျွေးကြ၏။
၁၂ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ရောက်ကြောင်းကို ယေရှုသည်ကြားလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်သို့
ကြွတော်မူ၍၊ ၁၃နာဇရက်မြို့ကိုစွန့်သွားလျက်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ နဿလိခရိုင် စပ်ကြားတွင် အိုင်နှင့်နီးစပ်သော
ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်၍နေတော်မူ၏။ ၁၄ဤအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက်ဟေရှာယ၏
နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ ၁၅နှုတ်ထွက်အချက်ဟူမူကား၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်နှင့် နဿလိခရိုင်တည်း
ဟူသော အိုင်နားရှောက်သောလမ်း၊ ယော်ဒန် မြစ်တဘက်၊ တပါးအမျိုးသားနေရာ ဂါလိလဲပြည်၊
၁၆မှောင်မိုက်ထဲမှာရှိနေသောလူများတို့သည် ကြီးစွာသောအလင်း ကိုမြင်ရ၍၊ သေမင်း၏နိုင်ငံအရိပ်တွင်
ရှိနေသောသူတို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏ ဟု ဟောထားသတည်း။ ၁၇ထိုအခါမှစ၍ ယေရှုက၊
နောင်တရကြလော့။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်တည်လုနီးပြီဟူသောတရားကို ဟောစ ပြုတော်မူ၏။
၁၈ဂါလိလဲအိုင်နားမှာကြွတော်မူစဉ်၊ ပေတရုဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန်နှင့်အန္ဒြေ၊ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်
တို့သည်တံငါဖြစ်၍၊ အိုင်တွင်ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်၊ ၁၉ထိုသူတို့အားငါ့နောက်သို့
လိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကိုမျှားသောတံငါဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပြုမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိလေသော်၊
၂၀ထိုသူတို့သည်ချက်ခြင်း ပိုက်ကွန်ကိုစွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ၂၀ထိုမှလွန်ပြန်လျှင်
အခြားသောညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၊ ဇေဗေဒဲ ၏သား ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်တို့သည် သူတို့အဘနှင့်အတူ
လှေပေါ်မှာပိုက်ကွန်ပြင်နေသည်ကိုမြင်၍ ခေါ်တော်မူ၏။ ၂၂ထိုသူတို့သည်လည်း ချက်ခြင်းအဘနှင့်လှေကို
စွန့်ပစ်၍နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။
၂၃ယေရှုသည် တရားစရပ်တို့၌ဆုံးမဩဝါဒပေးလျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောလျက်၊ လူတို့တွင် အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကိုငြိမ်းစေလျက်၊ ဂါလိလဲပြည်တပြည်လုံးကို
ဒေသစာရီလှည့်လည်တော်မူ၏။ ၂၄သိတင်းတော်သည်လည်း ရှုရိပြည်၌အနှံ့အပြားကျော်စောသည်ဖြစ်၍
နတ်ဝင်သောသူ၊ ဝက်ရူးစွဲသောသူ၊ လက်ခြေသေသောသူမှစသော အထူးထူးအပြားပြားသော
အနာရောဂါစွဲ၍ မကျန်းမမာသောသူရှိသမျှတို့ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၍၊ သူတို့၏အနာရောဂါကို
ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ၂၅ဂါလိလဲပြည်၊ ဒေကပေါလိပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစသောယုဒပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်မှ
လာသောလူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

၅

၁ထိုလူအပေါင်းတို့ကိုမြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ထိုင်တော်မူသောအခါ၊
တပည့်တော် တို့သည်ကိုယ်တော်ရင်းသို့ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ၂ထိအခါ နှုတ်တော်ကိုဖွင့်၍ တပည့်တော်တို့အား
ဆုံးမဩဝါဒပေးတော် မူသည်မှာ၊ ၃စိတ်နှလုံးနှိမ့်ချသောသူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊

ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူတို့၏နိုင်ငံတော်ဖြစ်၏။ ၄စိတ်မသာညည်းတွားသောသူတို့သည်
မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ တို့သည်သက်သာခြင်းသို့ရောက်ကြလတံ့၊ ၅စိတ်နူးညံ့သိမ်မွေ့သော
သူတို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်ပြည်တော်ကိုအမွေခံရကြလတံ့။
၆ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီကို ဆာငတ်ခင်မွတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူတို့သည်ဝပြောခြင်းသို့ရောက်ကြလတံ့။ ၇သနားစုံမက်တတ် သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်သနားစုံမက်ခြင်းကို ခံရကြလတံ့။ ၈စိတ်နှလုံးဖြူစင် သောသူတို့သည်
မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုမြင်ရကြလတံ့။ ၉သူတပါးချင်း
ခိုက်ရန်ပြုခြင်းကို ငြိမ်းစေတတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်ဘုရား
သခင်၏ သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြလတံ့။ ၁၀ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့် နှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို
ခံရသောသူ တို့သည်မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူတို့၏နိုင်ငံဖြစ်၏။
၁၁ငါ့ကြောင့် သင်တို့ကိုကဲ့ရဲ့ ညှဉ်းဆဲ၍မမှန်ဘဲလျက် အပြစ်တကာတင်ကြသောအခါ၊ သင်တို့သည်
မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၁၂ဝမ်းမြောက် ရွှင်မြူးခြင်း ရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌သင်တို့၏
အကျိုးသည် ကြီးလှပေ၏။ သင်တို့ရှေ့က ပေါ်ထွန်းသော ပရောဖက်တို့ကိုထိုနည်းတူ ညှဉ်းဆဲကြပြီ။

၁၃သင်တို့သည် ဤလောက၏ဆားဖြစ်ကြ၏။ ဆားမူကား၊ အငန်ကင်းပျောက်လျှင် ငန်သောအရသာ
ကို အဘယ်သို့ရပြန်မည်နည်း။ ပြင်သို့ပစ်လိုက်၍ကျော်နင်းခြင်းမှတပါး အဘယ်အသုံးမျှမဝင်။ ၁၄သင်တို့သည်
ဤလော က၏အလင်းဖြစ်ကြ၏။ တောင်ထိပ်၌တည်သောမြို့ကိုမကွယ်နိုင်။ ၁၅ဆီမီးထွန်း၍ တောင်းဇလား
အောက်၌ဖုံးထားလေ့မရှိ။ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည် အလင်းကိုရစေခြင်းငှါ ဆီမီးခုံပေါ်မှာ
တင်ထားလေ့ရှိ၏။ ၁၆ထိုနည်းတူ၊ သူတပါးတို့သည် သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်ကိုမြင်၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌
ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ သူတပါးရှေ့၌သင်တို့အလင်းကိုလင်း
စေကြလော့။

၁၇ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်း များကို ဖျက်ပယ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်ဟုမထင်ကြနှင့်။ ဖျက်ပယ်ခြင်းငှါ
ငါလာသည်မဟုတ်။ ပြည့်စုံခြင်းငှါ ငါလာသည်တည်း။ ၁၈ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးမပျက်စီးမှီ တိုင်အောင်၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ အငယ်ဆုံးသောစာလုံး ဗိန္ဒုတလုံးမျှပြည့်စုံခြင်းသို့
မရောက်မှီမပျက်စီးရ။ ၁၉ထို့ကြောင့် အကြင်သူသည်၊ အငယ်ဆုံးသောပညတ်တခုကို ကိုယ်တိုင်လွန်ကျူး၍
သူတပါးတို့အားလည်း ထိုအတူသွန်သင်၏၊ ထိုသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အငယ်ဆုံးသော
သူဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ကိုယ်တိုင်ကျင့်၍ သူတပါး တို့အားလည်းသွန်သင်၏၊ ၂၀ထိုသူသည်
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ ကြီးသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ကျင့်သော အကျင့်သည် ဖာရိရှဲတို့နှင့်
ကျမ်းပြုဆရာတို့ ကျင့်သောအကျင့်ထက်မလွန်မသာလျှင်၊ သင်တို့သည်ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သို့
မဝင်ရကြဟုငါအမှန်ဆို၏။

၂၁လူအသက်ကိုမသတ်ရ။ သတ်သောသူသည် ရုံး၌အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏ ဟူသောရှေး
ပညတ်စကား ကိုသင်တို့ကြားရပြီ။ ၂၂ငါပညတ်သည်ကား၊ ညီအစ်ကိုကို အထောက်မတန်အမျက်ထွက်သော
သူသည် ရုံး၌အပြစ် စီရင်ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကဲ့ရဲ့သောသူသည် လွှတ်တော်၌
အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကို ကိုကျိန်ဆဲသောသူသည်ဂေဟင္နာအရပ်၌မီးရှို့ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ၏။
၂၃ထို့ကြောင့်သင်သည် ပူဇော်သက္ကာကို ယဇ်ပလ္လင်သို့ ဆောင်ယူခဲ့လျက် သင်၏ညီအစ်ကိုသည်
သင်၌အပြစ်တင်ခွင့်တစုံတခုရှိသည်ဟု အောက်မေ့သတိ ရလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ပူဇော်သက္ကာကိုထား၍
သွားလော့။ ၂၄ညီအစ်ကိုနှင့်သင့်တင့်ပြီးမှ ပြန်၍ပူဇော်သက္ကာကို တင်လော့။ ၂၅တရားတွေ့ဘက်နှင့်
အတူလမ်း၌သွားစဉ်တွင်ပင်၊ သူ၏စိတ်ကိုပြေစေခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ပြုလော့။ သို့မဟုတ် တရားတွေ့ဘက်

သည် တရားသူကြီး၌အပ်မည်။ တရားသူကြီးသည်လည်း လုလင်ခေါင်း၌အပ်၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားမည်။
၂၆လျော်ပြစ်ငွေရှိသမျှကို မလျော်မှီတိုင်အောင် ထောင်ထဲကမထွက်ရဟုငါအမှန်ဆို၏။
၂၇သူ့မယားကိုမပြစ်မှားရ ဟူသောရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ ၂၈ငါ့ပညတ်သည်ကား
ကိလေသာစိတ်နှင့်သူ့မယားကိုကြည့်ရှုသောသူသည် စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထိုမိန်းမနှင့်ပြစ်မှာပြီ။ ၂၉ထိုကြောင့်
လက်ျာ မျက်စိဖြစ်သော်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် ထိုမျက်စိကိုထုတ်ပစ်လော့။ တကိုယ်လုံးငရဲသို့
ချခြင်းကိုခံရသည်ထက် အင်္ဂါတခုပျက်သော် သာ၍ကောင်း၏။ ၃၀ထိုနည်းတူ လက်ျာလက်ဖြစ်သော်လည်း
သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်၊ ထိုလက်ကိုဖြတ်ပစ်လော့။ တကိုယ်လုံးငရဲသို့ချခြင်းကိုခံရသည်ထက် အင်္ဂါတခုသာ
ပျက်သော် သာ၍ကောင်း၏။
၃၁တဖန်တုံ၊ မယားနှင့်ကွာလိုလျှင် ဖြတ်စာကို အပ်ပေးစေဟူသော ပညတ်စကားရှိပြီ။
၃၂ငါပညတ်သည်ကား၊ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှတပါး အခြားသောအကြောင်းဖြင့်မိမိမယားနှင့် ကွာသော
သူသည် မိမိမယားကိုမှားယွင်းစေ၏။ ကွာသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်ခြင်းကိုပြုသောသူသည်လည်း သူ့မယားကို
ပြစ်မှား၏။
၃၃တဖန်တုံ၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲလျက်ကျိန်ဆိုခြင်းကိုမပြုရ။ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ တည်စေလော့ ဟူသောရှေးပညတ်စကားကိုသင်တို့ကြားရပြီ။ ၃၄ငါပညတ်သည်ကား၊
ကျိန်ဆိုခြင်းကိုအလျှင်းမပြုရ။ ကောင်းကင်ဘုံကိုတိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ ကောင်းကင်ဘုံကား ဘုရားသခင်၏
ပလ္လင်တော်ဖြစ်သတည်း။ ၃၅မြေကြီးကို တိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ မြေကြီးကား ဘုရားသခင်၏ခြေတော်တင်ရာ
ခုံဖြစ်သတည်း။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။ မဟာမင်းကြီး၏မြို့တော်ဖြစ်သတည်း။
၃၆ဆံခြည်တပင်ကိုမျှဖြူစေခြင်း၊ မည်းစေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်ဦးခေါင်းကို တိုင်တည်၍မကျိန်ရ။
၃၇သင်၏စကားမှာ ဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ မဟုတ်သည်ကိုမဟုတ် ဖြစ်စေလော့။ ဤထက်လွန်သောစကား
သည် မကောင်းသောအရာနှင့်စပ်ဆိုင်ပေ၏။
၃၈သူ့မျက်စိကိုဖျက်လျှင် ကိုယ်မျက်စိဖျက်ခြင်းကိုခံစေ။ သူ့သွားကိုချိုးလျှင် ကိုယ်သွားချိုးခြင်းကိုခံစေ
ဟူသောပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ ၃၉ငါပညတ်သည်ကား၊ နှောင့်ရှက်သောသူကို မဆီးမတားနှင့်။
သင်၏ ပါးတဘက်ကို သူတပါးပုတ်လျှင်၊ ပါးတဘက်ကိုလှည့်၍ပေးဦးလော့။ ၄၀သင့်အင်္ကျီကိုယူလို၍
တရားတွေ့သောသူ အားသင့်ဝတ်လုံကိုလည်း ယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးဦးလော့။ ၄၁အကြင်သူသည်
သင့်ကိုအနိုင်ပြု၍ ခရီးတတိုင်သွား စေ၏၊ ထိုသူနှင့်တကွ နှစ်တိုင်သွားဦးလော့။ ၄၂တောင်းသော
သူအားပေးလော့။ ချေးငှါးလိုသောသူကိုလည်း မငြင်းမပယ်နှင့်။
၄၃ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုချစ်လော့။ ရန်သူကိုမုန်းလော့ ဟူသောပညတ်စကားကိုသင်တို့ကြား
ရပြီ။ ၄၄ငါပညတ်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ၏သားဖြစ်လိုသောငှါ၊
သင်တို့၏ ရန်သူတို့ကိုချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲသောသူတို့အား မေတ္တာပို့ကြလော့။
သင်တို့ကိုမုန်းသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုကြလော့။ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲသောသူတို့အဘို့
ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းကြလော့။ ၄၅အကြောင်း မူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည်၊
ကောင်းသောသူ မကောင်း သောသူတို့အပေါ်၌ ကိုယ်တော်၏နေကိုထွက်စေတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ
မဖြောင့်မတ်သောသူတို့အပေါ်၌ မိုဃ်းကိုရွာစေတော်မူ၏။ ၄၆သင်တို့ကိုချစ်သောသူတို့အားသာ ချစ်တုံ့ပြုလျှင်
အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ အခွန်ခံသူတို့ပင် ဤမျှ လောက်ပြုကြသည်မဟုတ်လော။ ၄၇အဆွေအမျိုး
တို့အားသာ လောကဝတ်ပြုလျှင် အဘယ်သို့ထူးမြတ်သနည်း။ သာသနာပလူတို့ပင် ထိုအတူပြုကြသည်
မဟုတ်လော။ ၄၈ထိုကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည် စုံလင်တော်မူသည်နည်းတူ
သင်တို့သည်လည်း စုံလင်ခြင်းရှိကြလော့။

၁လူများတို့မြင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်သီလအကျင့်ကိုသူ့ရှေ့မှောက်၌မကျင့်မည်အကြောင်း သတိပြုကြ
လော့။ သို့မဟုတ်ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘထံမှ အကျိုးကိုမခံမရကြ။ ၂ထို့ကြောင့်
သင်သည်အလှူဒါန ကိုပေးသောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့သည် လူအများအချီးအမွမ်းကိုခံလို၍
ပွဲသဘင်လမ်းခရီး၌ မိမိတို့ရှေ့မှာ တံပိုးခရာမှုတ်စေသည်နည်းတူမပြုနှင့်။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊
ထိုသူတို့သည်မိမိတို့အကျိုးကိုရကြပြီ။ ၃သင်သည် အလှူဒါနကိုပေးသောအခါ ပေးကြောင်းကိုမထင်ရှား
စေခြင်းငှါ၊ လက်ျာလက်ပြုသည်အမှုကို လက်ဝဲလက်မျှမသိစေနှင့်။ ၄မထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူသော
သင်၏အဘသည် အကျိုးကိုထင်ရှားစွာပေးတော်မူလတံ့။
၅သင်သည် ဆုတောင်းပဌနာပြုသောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့နည်းတူမပြုနှင့်။ ထိုသူတို့သည်
လူများ တို့ရှေ့မှာထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ပွဲသဘင်လမ်းဆုံလမ်းဝတို့၌ ရပ်လျက်ဆုတောင်းခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။
ငါအမှန်ဆိုသည် ကား၊ ထိုသူတို့သည်မိမိတို့အကျိုးကိုခံရကြ၏။ ၆သင်သည်ဆုတောင်းသောအခါ
ဆိတ်ညံရာအခန်းသို့ဝင်၍ တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှ၊ မထင်ရှားသောအရပ်၌ရှိတော်မူသော သင်၏အဘကို
ဆုတောင်းလော့။ မထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူသောသင်၏အဘသည် အကျိုးကိုထင်ရှားစွာ
ပေးတော်မူလတံ့။ ၇သင်တို့သည်ဆုတောင်းသောအခါ သာသနာပလူနည်းတူ အချည်းနှီးသောစကားဖြင့်
အထပ်ထပ်မမြွက်ကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် များစွာသောစကား အားဖြင့်မိမိတို့အလိုပြည့်စုံမည်ဟု
ထင်မှတ်ကြ၏။ ၈ထိုသူတို့နည်းတူမပြုကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အလိုရှိ သမျှတို့ကို
သင်တို့မတောင်းမှီ သင်တို့အဘသိတော်မူ၏။ ၉ထို့ကြောင့် သင်တို့ဆုတောင်းရမည်မှာ ကောင်းကင်ဘုံ၌
ရှိတော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့အဘ၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းရှိပါစေသော။
၁၀နိုင်ငံတော် တည်ထောင်ပါစေသော။ အလိုတော်သည်ကောင်းကင်ဘုံ၌ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာ
ပြည့်စုံပါစေသော။ ၁၁အသက်မွေးလောက်သောအစာကို အကျွန်ုပ်တို့အားယနေ့ပေးသနားတော်မူပါ။
၁၂သူတပါးသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်များကို အကျွန်ုပ်တို့သည်လွှတ်သကဲ့သို့
အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကိုလွှတ်တော်မူပါ။ ၁၃အပြစ်သွေးဆောင်ရာသို့ မလိုက်မပါစေဘဲ၊ မကောင်းသော
အမှုအရာမှလည်းကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ အစိုးပိုင်သောအခွင့်နှင့် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည်
ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ကိုယ်တော်၌ရှိပါ၏။ အာမင် ဟု ဆုတောင်းကြလော့။ ၁၄သင်တို့ သည် သူတပါးတို့၏
အပြစ်ကိုလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်။
၁၅သင်တို့သည် သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုမလွှတ်လျှင်၊ သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မမူ။
၁၆သင်တို့သည် အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်သောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့နည်းတူ
မျက်နှာညှိုးခြင်း မရှိကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အစာရှောင်သည်ကို လူများတို့ရှေ့မှာထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊
မိမိတို့မျက်နှာကိုဖျက် တတ်ကြ၏။ ၁၇ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကို ခံရကြ၏။
၁၈သင်သည် အစာရှောင်သောအခါ အစာရှောင်သည်ကိုလူများတို့ရှေ့မှာ မထင်ရှားစေဘဲ၊ မထင်ရှားသော
အရပ်၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ ရှေ့တော်၌သာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ခေါင်းကိုလိမ်းကျံလော့။
မျက်နှာကိုလည်းသစ်လော့။ မထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူသောသင်တို့အဘသည် အကျိုးကို
ထင်ရှားစွာ ပေးတော်မူလတံ့။
၁၉သံချေး၊ ပိုးရွှဖျက်ဆီး၍ သူခိုးထွင်းဖောက်ခိုးယူရာ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာကိုမဆည်းဖူးကြနှင့်။
၂၀သံချေး၊ ပိုးရွှမဖျက်ဆီး၍ သူခိုးမထွင်းမဖောက်မခိုးမယူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ဘဏ္ဍာကိုဆည်းဖူးကြလော့။
၂၁အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ သင်တို့၏ဘဏ္ဍာရှိ၏၊ ထိုအရပ်သို့သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးရောက်တတ်၏။
၂၂မျက်စိကား ကိုယ်၏ဆီမီး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်မျက်စိကြည်လင်လျှင် တကိုယ်လုံးလင်းလိမ့်မည်။
၂၃မျက်စိမြေးရှက်လျှင် တကိုယ်လုံးမိုက်လိမ့်မည်။ သင်၏အလင်းသော်ကား၊ မှောင်မိုက်ဖြစ်လျှင်
ထိုအမိုက်သည် အလွန်မိုက်စွတကား။

၂၄အဘယ်သူမျှသခင်နှစ်ဦးအစေကိုမခံနိုင်။ သခင်တဦးကိုမုန်း၍တဦးကိုချစ်မည်။ သခင်တဦးကိုမှီခို၍
တဦးကို မခန့်မညားပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အစေကိုငင်း၊ လောကီစည်းစိမ်၏အစေကိုငင်း
မခံနိုင်ကြ။ ၂၅ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ အဘယ်သို့စားသောက်ရမည်ဟု အသက်အဘို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။
အဘယ်သို့ဝတ်ရမည် ဟုကိုယ်အဘို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အစာထက်အသက်မြတ်သည်မဟုတ်လော။
အဝတ်ထက်ကိုယ်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ ၂၆မိုဃ်းကောင်းကင်၌ကျင်လည်သောငှက်များကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်
ကြလော့။ ထိုငှက်တို့သည်မျိုးစေ့ကိုမစိုက်မကြဲ၊ စပါးကိုမရိတ်၊ ကျီ၌မစုမသွင်း။ သို့သော်လည်းကောင်း
ကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည်သူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထိုငှက်တို့ထက် သင်တို့သည်
အလွန်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ ၂၇အဘယ်သူသည်စိုးရိမ်ခြင်း အားဖြင့်မိမိ အသက်တာကို တတောင်ခန့်မျှ
တိုးပွားစေနိုင်သနည်း။

၂၈အဝတ်အဘို့၌အဘယ်ကြောင့်စိုးရိမ်ရသနည်း။ တောနှင်းပင်တို့သည်အဘယ်သို့သောအားဖြင့်
ကြီးပွား သည်ကိုဆင်ခြင်အောက်မေ့ကြလော့။ ထိုအပင်တို့သည် အလုပ်လည်းမလုပ်၊ ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှါ
မငင်မဝင့်။ ၂၉သို့သော် လည်းဘုန်းကြီးသောရှောလမုန်မင်းကြီး၏အဝတ်သည် ထိုအပင်တပင်မျှ၏
အဝတ်ကိုမမှီဟုငါဆို၏။ ၃၀ယုံကြည် အားနည်း သောသူတို့၊ ယနေ့အသက်ရှင်လျက် နက်ဖြန်မီးဖိုထဲသို့
ရောက်သောတောမြက်ပင်ကို ဘုရားသခင်သည်ထိုသို့သော အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင်၊ ထိုမျှမက
သင်တို့ကိုအဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည်မဟုတ်လော။ ၃၁ထိုကြောင့် အဘယ် သို့စားသောက်ရအံ့နည်း၊
အဘယ်သို့ဝတ်ရအံ့နည်းဟူ၍မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ထိုအရာများကိုသာ သာသနာပလူတို့သည် ရှာဖွေတတ်ကြ၏။
၃၂ထိုအရာများကိုသင်တို့သည် အသုံးလိုကြောင်းကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောသင်တို့
အဘသည်သိတော်မူ၏။ ၃၃ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားတော်ကို ရှေ့ဦးစွာရှာကြလော့။
နောက်မှထိုအရာများကိုထပ်၍ပေးတော်မူလတံ့။ ၃၄ထိုကြောင့် နက်ဖြန် အဘို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ နက်ဖြန်နေ့သည်
မိမိ အဘို့စိုးရိမ်လိမ့်မည်။ ယခုနေ့၌ရှိသော မကောင်းမသင့်သောအရာသည် ယခုနေ့ဘို့လောက်ပေ၏။

၇

၁သင်တို့သည် စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ရမည်အကြောင်း သူတပါး၏အမှု၌ စစ်ကြော
ဆုံးဖြတ် ခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ ၂သင်တို့သည် အကြင်တရားအတိုင်းသူတပါးကိုစီရင်ကြ၏၊ ထိုတရား
အတိုင်းစီရင်ခြင်းကိုခံရကြမည်။ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့် သူတပါးအားပေး၏၊ ထိုပမာဏအတိုင်း
ကိုယ်ခံရကြမည်။ ၃ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကိုမအောက်မေ့ဘဲ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ရှိသော
ငြောင့်ငယ်ကိုအဘယ်ကြောင့်ကြည့်ရှုသနည်း။ ၄ကိုယ်မျက်စိ၌ တံကျင်ရှိလျက်ပင် ညီအစ်ကိုအားသင်၏
မျက်စိ၌ရှိသောငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပါရစေဟုအဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ၅လျို့ဝှက်သောသူ၊ ကိုယ်မျက်စိ၌
ရှိသောတံကျင်ကို ရှေးဦးစွာထုတ်ပစ်လော့။ နောက်မှညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပစ်ခြင်းငှာ
ရှင်းလင်းစွာမြင်လိမ့်မည်။

၆ဖြူစင်သောအရာကို ခွေးတို့အားမပေးကြနှင့်။ ပုလဲရတနာတို့ကို ဝက်တို့ရှေ့မှာမချထားကြနှင့်။
သို့ပြုလျှင် ထိုအရာတို့ကို ကျော်နင်း၍သင်တို့ကိုလှည့်လျက် ကိုက်ဖြတ်ကြလိမ့်မည်။

၇တောင်းကြလော့။ တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင်တွေ့မည်။ တံခါးကိုခေါက်ကြလော့။
ခေါက်လျှင်ဖွင့်မည်။ ၈တောင်းသောသူမည်သည်ကားရ၏။ ရှာသောသူလည်းတွေ့၏။ ခေါက်သော
သူအားလည်း တံခါးကိုဖွင့်၏။ ၉သားသည်မုန့်ကိုတောင်းလျှင် မိမိ၏သားအားကျောက်ကိုပေးမည်သူ၊
၁၀ငါးကိုတောင်းလျှင် မြွေကို ပေးမည်သူ တစုံတယောက်မျှသင်တို့တွင်ရှိသလော။ ၁၁သင်တို့သည်
အဆိုးဖြစ်လျက်ပင်ကိုယ်သားတို့အား ကောင်းသောအရာကိုပေးတတ်လျှင်၊ ထိုမျှမကကောင်းကင်ဘုံ၌
ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည် ဆုတောင်းသော သူတို့အား၊ ကောင်းသောအရာကိုသာ၍
ပေးတော်မူမည်မဟုတ်လော။ ၁၂သင်တို့သည် ကိုယ်၌သူတပါးပြုစေလို သမျှအတိုင်း သူတပါး၌ပြုကြလော့။

ဤပညတ်ကား ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၏အချုပ်အချာပင်ဖြစ်သ တည်း။ ၁၃ကျဉ်းသောတံခါးကို
ဝင်ကြလော့။ ပျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်သောလမ်းနှင့်တံခါးသည် ကျယ်ဝန်းသည်ဖြစ်၍ ဝင်သောသူတို့သည်
များကြ၏။ ၁၄အသက်ရှင်ခြင်းသို့ရောက်သောလမ်းနှင့်တံခါးသည် အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသည် ဖြစ်၍၊
တွေ့ဝင်သောသူတို့သည် နည်းကြ၏။
၁၅အတွင်း၌ကြမ်းတမ်းသောတောခွေးဖြစ်လျက်၊ သိုးရေကိုခြုံ၍ သင်တို့ရှိရာသို့လာသော
မိစ္ဆာပရောဖက်တို့ကို သတိနှင့်ရှောင်ကြလော့။ ၁၆ထိုသူတို့၏အကျင့်ကိုထောက်၍ သူတို့၏သဘောကိုသိကြ
လိမ့်မည်။ ဆူးလေပင်၌ စပျစ်သီးကို ဆွတ်တတ်သလော။ ဆူးလေပင်၌သင်္ဘောသဖန်းသီးကို
ဆွတ်တတ်သလော။ ၁၇ကောင်းသောအပင် သည်ကောင်းသောအသီး၊ မကောင်းသောအပင်သည်
မကောင်းသောအသီးကိုသီးတတ်၏။ ၁၈ကောင်းသောအပင်သည် မကောင်းသောအသီး၊ မကောင်းသော
အပင်သည် ကောင်းသောအသီးကိုမသီးနိုင်။ ၁၉ကောင်းသောအသီး မသီးသောအပင်ရှိသမျှတို့ကို
ခုတ်လှဲ၍မီးထဲသို့ချလိုက်တတ်၏။ ၂၀သို့ဖြစ်လျှင် ထိုပရောဖက်တို့၏အကျင့်ကို ထောက်သော်
သူတို့၏သဘောကိုသိရကြလိမ့်မည်။
၂၀သခင်၊ သခင် ဟုငါ့ကိုလျှောက်သောသူတိုင်း ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ဝင်ရလိမ့်မည်မဟုတ်။
ကောင်းကင် ဘုံ၌ရှိတော်မူသောငါ့ခမည်းတော်၏အလိုကို ဆောင်သောသူသာလျှင်ဝင်ရလိမ့်မည်။
၂၂ထိုနေ့၌ကား၊ သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့်ဆုံးမဩဝါဒပေးပါပြီမဟုတ်လော။
ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့်နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင် ထုတ်ပါပြီမဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့်များစွာသောတန်ခိုးတို့ကို
ပြပါပြီမဟုတ်လောဟု အများသောသူတို့ သည်လျှောက်ကြလိမ့်မည်။ ၂၃ထိုသို့လျှောက်ကြသောအခါ
သင်တို့ကိုငါအလျှင်းမသိ။ အဓမ္မအမှုကိုပြုသောသူတို့၊ ငါ့ထံမှဖယ်ကြဟု ထိုသူတို့အားအတည့်
အလင်းငါပြောမည်။
၂၄အကြင်သူသည် ငါဟောပြောသောဤစကားကိုကြား၍နားထောင်၏၊ ထိုသူသည်ကျောက်ပေါ်မှာ
အိမ် ဆောက်သောပညာရှိနှင့်တူကြောင်းကိုငါပုံပြမည်။ ၂၅မိုဃ်းရွာ၍ရေစီးသည်နှင့် လေလာ၍ထိုအိမ်ကို
တိုက်သည်ရှိသော်၊ ကျောက်ပေါ်မှာတည်သောကြောင့် မပြိုမလဲနေ၏။ ၂၆အကြင်သူသည် ငါဟောပြောသော
ဤစကားကိုကြား၍ နားမထောင်ဘဲနေ၏၊ ထိုသူသည် သဲပေါ်မှာအိမ်ဆောက်သောလူမိုက်နှင့်တူကြောင်းကို
ငါပုံပြမည်။ ၂၇မိုဃ်းရွာ၍ ရေစီးသည်နှင့် လေလာ၍ထိုအိမ်ကိုတိုက်သောအခါ ကြီးစွာသောပြိုလဲခြင်းသို့
ရောက်လေသည်ဟု ဟောတော်မူ၏။
၂၈ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုဟောတော်မူသည်အဆုံး၌ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်
ဆုံးမဩဝါဒပေးတော် မူခြင်းကို အလွန်အံ့ဩကြ၏။ ၂၉အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းပြုဆရာနည်းတူမဟုတ်၊
အစိုးရသောသူနည်းတူဆုံးမဩ ဝါဒပေးတော်မူ၏။

၈

၁ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်ကဆင်းကြွတော်မူလျှင်၊ များစွာသောလူအပေါင်း တို့သည်နောက်
တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ၂ထိုအခါ နူနာစွဲသောသူတယောက်သည် ညွတ်ပြပ်လျက်၊ သခင်အလိုတော်ရှိလျှင်
ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်ဟုလျှောက်လေ၏။ ၃ယေရှုကလည်း ငါအလိုရှိ၏။
သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်စေဟု မိန့်တော် မူလျက် လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို တို့တော်မူ၏။
ထိုခဏခြင်းတွင် နူနာပျောက်၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ၄ယေရှုကလည်း သင်သတိပြု။
ဤအကြောင်းကိုအဘယ်သူအားမျှမပြောနှင့်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။
သူတပါး၌သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ မောရှေစီရင်မှာထားသော ပူဇော်သက္ကာကိုဆက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅ထိုနောက်မှ ကပေရနောင်မြို့သို့ကြွဝင်တော်မူလျှင်၊ တပ်မှူးတယောက်သည်အထံတော်သို့လာ၍၊
၆သခင်၊ ကျွန်တော်၏ငယ်သားတယောက်သည် လက်ခြေသေသည်အနာနှင့်ပြင်းစွာ ခံရ၍အိမ်တွင်တုံးလုံး

နေပါသည်ဟု တောင်းပန်လေ၏။ ၇ယေရှုကလည်း ငါလာ၍ချမ်းသာပေးမည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ၈တပ်မှူးက၊
သခင်၊ ကျွန်တော်၏ အိမ်မိုးအောက်သို့ကြွဝင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုကျွန်တော်မခံထိုက်ပါ။
အမိန့်တော်တခွန်းရှိလျှင် ကျွန်တော်၏ ငယ်သားသည်ချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။ ၉ဥပမာကား၊ ကျွန်တော်သည်
မင်းအောက်၌ကျွန်ခံသောသူဖြစ်သော်လည်း၊ စစ်သူရဲများကိုအုပ်စိုး၍၊ တဦးကိုသွားချေဟုဆိုလျှင်သွားပါ၏။
တဦးကိုလာခဲ့ဟုဆိုလျှင်လာပါ၏။ ကျွန်ကိုလည်း ဤအမှုကိုလုပ်တော့ဟုဆိုလျှင်လုပ်ပါ၏ ဟုတပ်မှူး
လျှောက်လေ၏။ ၁၀ထိုစကားကိုယေရှုသည်ကြားလျှင်အံ့ဩခြင်း ရှိ၍၊ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤမျှလောက်
သော ယုံကြည်ခြင်းကို ဣသရေလအမျိုး၌ပင်ငါမတွေ့ဘူးသေး။ ၁၁ငါဆိုပြန်သည် ကား၊လူများတို့သည်၊
အရှေ့အရပ်၊ အနောက်အရပ်မှလာ၍၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်
တို့နှင့်တကွလျောင်းရကြလတံ့၊ ၁၂နိုင်ငံတော်သားတို့သည်လည်းငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊
ပြင်အရပ် မှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင်ချခြင်းကိုခံရကြလတံ့ဟု နောက်တော်သို့လိုက်သောသူတို့အားမိန့်တော်မူပြီးမှ၊
၁၃တပ်မှူးအား သင်သွားလော့။ ယုံကြည်သည်နှင့်အညီသင်၌ဖြစ်စေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင်သူ၏
ငယ်သားသည် အနာ ရောဂါကင်း၍သက်သာခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

၁၄ထိုနောက်မှယေရှုသည် ပေတရုအိမ်သို့ကြွ၍ ပေတရု၏ယောက္ခမသည်ဖျားနာ စွဲလျက်တုံးလုံး
နေသည်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။ ၁၅ထိုမိန်းမ၏လက်ကိုတို့တော်မူလျှင်၊ သူသည်အဖျားပျောက်သဖြင့်ထ၍
ညှော့သည်ဝတ်ကိုပြု လေ၏။

၁၆ညဦးယံ၌ နတ်ဆိုးစွဲသောသူအများတို့ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍ နှုတ်တော်မြွက်ကာမျှနှင့်
ထိုနတ် တို့ကိုနှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နာသောသူရှိသမျှတို့ကိုသက်သာစေတော်မူ၏။ ၁၇ထိုအကြောင်း
အရာမူကား၊ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့အနာရောဂါဝေဒနာများကို ယူတင်ဆောင်ရွက်လေသည်ဟု
ပရောဖက်ဟေရှာယဟောဘူးသော စကား ပြည့်စုံမည်အကြောင်းဖြစ်သတည်း။

၁၈များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံလျက်နေကြသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်၊
ကမ်းတဘက် သို့ကူးမည်အကြောင်းအမိန့်တော်ရှိ၏။ ၁၉ထိုအခါကျမ်းပြုဆရာတယောက်သည်
လာ၍အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကြွ တော်မူရာအရပ်ရပ်သို့အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟုလျှောက်လေ၏။
၂၀ယေရှုကလည်း၊ မြေခွေးသည်မြေတွင်းရှိ၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ကျင်လည်သောငှက်သည် နားနေရာ
အရပ်ရှိ၏။ လူသားမူကား၊ ခေါင်းချရာမျှမရှိဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၁အခြားသောတပည့်တော်ကလည်း၊ သခင်၊
အကျွန်ုပ်အဘကို ရှေ့ဦးစွာသွား၍သင်္ဂြိုဟ်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော် မူပါဟုလျှောက်လေ၏။ ၂၂ယေရှုကလည်း၊
ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့။ လူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကိုသင်္ဂြိုဟ်ပါ လေစေဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၃ထိုအခါလှေထဲသို့ဝင်တော်မူ၍တပည့်တော်တို့သည်လိုက်ကြ၏။ အိုင်၌လှိုင်းတံပိုးပြင်းစွာထ၍
လှေကို လွှမ်းလေ၏။ ၂၄ကိုယ်တော်သည်ကျိန်းစက်၍နေတော်မူ၏။ ၂၅တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်၍
ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးလျှင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ပါ၏။ ကယ်တော်မူပါဟု
လျှောက်ကြသော်၊ ၂၆ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့၊ အဘယ်ကြောင့်ကြောက်တတ်
သနည်းဟုမေးတော်မူပြီးလျှင်၊ ထ၍ လေနှင့်ပင်လယ် ပယ်လယ်ကိုဆုံးမတော်မူသဖြင့် အလွန်သာယာလေ၏။
၂၇ထိုသူတို့ကလည်း၊ ဤသူကားအဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သနည်း။ လေနှင့်ပင်လယ်သည်သူ၏စကားကို
နားထောင်ပါသည်တကားဟုအံ့ဩကြ၏။

၂၈ကမ်းတဘက် ဂါဒရပြည်သို့ရောက်တော်မူသောအခါ၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူနှစ်ယောက်တို့သည်
ထိုလမ်းကို အဘယ်သူမျှမသွားနိုင်အောင် အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာပြုလျက်၊ သင်္ချိုင်းတစပြင်မှထွက်လာ၍
ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြု ပြီးလျှင်၊ ၂၉ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့်
အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အချိန်မရောက်မီအကျွန်ုပ်တို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူသလောဟု
အော်ဟစ်၍လျှောက်ကြ၏။ ၃၀ထိုသူတို့နှင့် မနီးမဝေးသောအရပ်၌များစွာ သောဝက်အစုသည်

ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ ၃၁နတ်ဆိုးတို့လည်းကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုနှင်ထုတ်လျှင်၊ ထိုဝက်အစုထဲသို့
ဝင်ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟုတောင်းပန်ကြသော်၊ ၃၂သွားကြဟု မိန့်တော်မူ၏။
နတ်ဆိုးတို့သည်ထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်ဝက်အစုရှိသမျှသည် အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်တည်း
ပြေးဆင်း၍ရေ၌သေကြ၏။ ၃၃ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည်လည်းပြေး၍မြို့ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ နတ်ဆိုး
စွဲသောသူတို့၏အကြောင်းမှစ၍ ဖြစ်လေသမျှတို့ကိုကြားပြောကြသော်၊ ၃၄တမြို့လုံးလည်းယေရှုကို
တွေ့အံ့သောငှါ ထွက်လာကြ၏။ ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်လျှင်၊ မိမိတို့ပြည်ကထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း
တောင်းပန်ကြ၏။

၉

၁ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် လှေစီး၍ကူးပြန်သဖြင့်၊ မိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၏။ ၂လက်ခြေသေ၍
အိပ်ရာ ပေါ်မှာတုံးလုံးနေသောသူတယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏
ယုံကြည်ခြင်းကို မြင်လျှင် လက်ခြေသေသောသူအား၊ ငါ့သား မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေပြီဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၃ကျမ်းပြု ဆရာအချို့တို့က၊ ဤသူသည်ဘုရားကိုလွှန်ကျူး၍ပြောသည်ဟုထင်ကြ၏။
၄ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏စိတ်ကိုသိမြင် တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်ငြူစူသော
စိတ်ရှိကြသနည်း။ ၅အဘယ်စကားကိုသာ၍ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေပြီဟု
ပြောလွယ်သလော။ သင်ထ၍ လှမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သလော။ ၆လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ
အပြစ်လွှတ်ပိုင်သည်ကိုသင်တို့သိစေခြင်းငှါထလော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့သွား လော့ဟု
လက်ခြေသေသောသူအားမိန့်တော်မူ၏။ ၇ထိုသူသည်လည်း ထ၍မိမိအိမ်သို့သွားလေ၏။ ၈လူအစုအဝေး
တို့သည်မြင်လျှင် အံ့ဩခြင်းရှိ၍၊ လူတို့အားဤသို့သောအခွင့်ကိုအပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏
ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၉ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှကြွတော်မူလျှင်၊ မဿဲအမည်ရှိသောသူတယောက်သည် အခွန်ခံရာတဲ၌
ထိုင်နေ သည်ကိုမြင်သော်၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်လည်းထ၍
နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။ ၁၀ထိုနောက်မှ အိမ်တွင်စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူစဉ်၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့်
ဆိုးသောသူများတို့သည်လာ၍ ကိုယ်တော် မှစသောတပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌လျောင်းကြ၏။
၁၁ဖာရိရှဲတို့သည်မြင်လျှင် တပည့်တော်တို့အား၊ သင်တို့ ဆရာသည် အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်
အတူအဘယ်ကြောင့်စားသနည်းဟုဆိုကြ၏။ ၁၂ယေရှုသည်ကြား တော်မူလျှင်၊ ကျန်းမာသောသူတို့သည်
ဆေးသမားကိုအလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့သာလျှင်အလိုရှိကြ၏။ ၁၃ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက်
သနားခြင်းကရုဏာအကျင့်ကိုငါနှစ်သက်၏ ဟူသောကျမ်းစကားကိုနားလည်ခြင်းငှါ သင်တို့သွား၍သင်ကြ
လော့။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကိုနောင်တသို့ခေါ်ခြင်းငှါ၊ ငါလာသည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူ တို့ကိုခေါ်ခြင်းငှါ၊
ငါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ထိုအခါယောဟန်၏တပည့်တို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည်
အဖန်တလဲလဲအစာရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့်ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အစာမရှောင်ဘဲ
နေကြ ပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ၏။ ၁၅ယေရှုကလည်း၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်
အတူရှိစဉ် အခါသူတို့သည် စိတ်မသာညည်းတွားတတ်ကြသလော။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို
သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် ခွာ၍ယူသွားသောအချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူတို့သည်
အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။ ၁၆အဝတ်ဟောင်း ကိုအထည်သစ်နှင့်ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင်
ဖာသောအထည်သည်အဝတ်ဟောင်းကိုစား၍ အပေါက်ကျယ်တတ်၏။ ၁၇ဝိုင်းနည်း ဟောင်းသော
သားရေဘူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကိုထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင်၊ သားရေဘူးသည် စုတ်ကွဲသဖြင့်၊

စပျစ်ရည်သည် ယို၍ သားရေဘူးလည်းပျက်ဆီးတတ်၏။ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို အသစ်သော
သားရေဘူး၌ထည့်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ထည့်လျှင် နှစ်ပါးစလုံးမပျက်ဆီးဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၈ထိုစကားကိုမိန့်တော်မူစဉ်၊ အရာရှိတယောက်သည်လာ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏သမီးသည်
ယခုပင် သေဆဲရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ကြွ၍ သူ့အပေါ်၌ လက်ကိုတင်တော်မူလျှင်
အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည် ဟုလျှောက်၏။ ၁၉ယေရှုသည် ထ၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထိုသူနောက်သို့
လိုက်တော်မူ၏။ ၂၀ထိုအခါ တဆယ် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်အနာစွဲသောမိန်းမတယောက်က၊ ၂၁ငါသည်
အဝတ်တော်ကိုသာတို့လျှင်ချမ်းသာရမည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်၊ နောက်တော်သို့ချဉ်းကပ်၍ အဝတ်တော်၏
ပန်းပွားကိုတို့လေ၏။ ၂၂ယေရှုသည် လှည့်၍ထိုမိန်းမကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ငါ့သမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့်
သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကိုငြိမ်းစေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏမှစ၍ ထိုမိန်းမသည်
အနာကင်းပျောက်လေ၏။ ၂၃အရာရှိအိမ်သို့ရောက်တော်မူ၍ တီးမှုတ်သောသူတို့နှင့်များစွာသော လူတို့သည်
အုန်းအုန်းသဲသဲပြုကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ၂၄ဖယ်ရှားကြလော့။ မိန်းမငယ်သေသည်မဟုတ်၊ အိပ်ပျော်သည်
ဟုမိန့်တော်မူတော်၊ ထိုသူတို့သည်ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။ ၂၅ထိုလူများကို ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှ အတွင်းသို့ဝင်၍
မိန်းမငယ်၏လက်ကို ကိုင်တော်မူသည်တွင် သူသည်ထလေ၏။ ၂၆ထိုသိတင်းစကားသည် တပြည်လုံး၌နှံ့ပြား
ကျော်စောလေ၏။
၂၇ထိုအရပ်မှယေရှုသည် ကြွတော်မူစဉ်၊ မျက်စိကန်းသောသူနှစ်ယောက်တို့သည် နောက်တော်သို့
လိုက်၍ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ ကျွန်တော်တို့ကိုသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ၂၈အိမ်သို့ဝင်တော်မူလျှင်၊
မျက်စိ ကန်းသောသူတို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤအမှုကိုငါ
တတ်နိုင်သည်ကိုယုံ သလောဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ယုံပါ၏သခင်ဟုလျှောက်ကြ၏။ ၂၉ထိုအခါ သူတို့၏မျက်စိကို
တို့တော်မူ၍၊ သင်တို့ယုံ ကြည်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း သင်တို့၌ဖြစ်စေဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ၃၀သူတို့သည်
မျက်စိပွင့်လင်းလေ၏။ ယေရှုကလည်း၊ အဘယ်သူမျှမသိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့ဟု မြစ်တားတော်မူ၏။
၃၁သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည်သွား၍ သိတင်းတော်ကို တပြည်လုံး၌နှံ့ပြားကျော်စောစေ၏။
၃၂ထိုသူတို့သည် ထွက်သွားကြသည်နောက်၊ နတ်ဆိုးစွဲသောလူအတယောက်ကို အထံတော်သို့
ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၃၃နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူပြီးမှ ထိုအသောသူသည် စကားပြော၏။ လူအစုအဝေးတို့သည်
လည်းအံ့ဩ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ဤကဲ့သို့မမြင်ရစဖူးဟုပြောဆိုကြ၏။ ၃၄ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊
နတ်ဆိုးအကြီးကို အမှီ ပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟုပြောဆိုကြ၏။
၃၅ယေရှုသည် တရားစရပ်တို့၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးလျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောလျက်၊ လူများခံရသောအနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေလျက်၊ မြို့ရွာရှိသမျှတို့ကို ဒေသစာရီ
လှည့်လည်တော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့ကိုမြင်တော်မူလျှင် သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူ၏။ ၃၆အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူတို့သည်ပင်ပန်းသည် ဖြစ်၍ ထိန်းသူမရှိဘဲပစ်ထားသောသိုးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ၃၇ထိုအခါ ကိုယ်တော်က၊
စပါးရိတ်စရာများစွာရှိ၏။ ရိတ်သော သူတို့သည် နည်းကြ၏။ ၃၈ထိုအကြောင့် လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို
စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ စေလွှတ်တော်မူမည် အကြောင်း၊ စပါးရှင်ကိုဆုတောင်းကြလော့ဟု တပည့်တော်
တို့အားမိန့်တော်မူ၏။

၁၀

တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို နှင်ထုတ်ခြင်းငှာငှင်း၊
အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှာငှင်း အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ၂တစ်ကျိတ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့၏
အမည်ကား၊ ပဌမမှာ၊ ပေတရုဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန်နှင့် သူ့ညီအန္ဒြေ၊ ၃ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် သူ့ညီ
ယောဟန်၊ ဖိလိပ္ပုနှင့် ဗာသောလမဲ၊ သောမနှင့် အခွန်ခံမဿဲ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်နှင့်
သဒ္ဒဲဟုအမည်သစ်ကိုရသော လေဗဲ၄ကာနနိတ်လူရှိမုန်နှင့် ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရှကာရုတ်

ပေတည်း။ ၅ထိုတကျိပ်နှစ်ပါးသော သူတို့ကို ယေရှုသည် စေလွှတ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် တပါး
အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ မသွားကြနှင့်။ ရှမာရိ မြို့ရွာထဲသို့ မဝင်ကြနှင့်။ ၆ဣသရေလအမျိုး၊
ပျောက်လွင့်သောသိုးများရှိရာသို့ အရင်သွားကြလော့။ ၇သွားစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်
တည်လုနီးပြီဟု သိတင်းကြားပြောကြလော့။ ၈နာသောသူတို့အား ချမ်းသာပေးကြလော့။ သေသော
သူတို့ကို ထမြောက်စေကြလော့။ နူသောသူတို့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ နတ်ဆိုးတို့ကိုလည်း
နှင်ထုတ်ကြလော့။ သင်တို့သည် အဘိုးမပေးဘဲကျေးဇူးတော်ကို ခံရကြပြီဖြစ်၍ အဘိုးမခံဘဲပေးကမ်း
ကြလော့။ ၉ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး တို့ကို ခါးပန်းထဲ၌ မသိုမှီးကြနှင့် ၁၀လမ်းခရီးဘို့ လွယ်အိတ်၊ အင်္ကျီနှစ်ထည်၊
ခြေနင်းတောင်းဝေးကို မသိုမှီးကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ လုပ်ဆောင်သောသူသည် ကျွေးမွေးခြင်းကို
ခံထိုက်ပေ၏။

၁၁မည်သည်မြို့ မည်သည်ရွာသို့ဝင်လျှင်၊ ထိုမြို့ရွာ၌ အဘယ်မည်သောသူသည် ထိုက်တန်သနည်းဟု
မေးမြန်း၍၊ ထိုမြို့ရွာမှ မထွက်မသွားမှီတိုင်အောင် ထိုသူ၏အိမ်တွင်နေကြလော့၊ ၁၂အိမ်သို့ဝင်သောအခါ
မင်္ဂလာ ရှိပါစေသောဟု နှုတ်ဆက်ခြင်းကိုပြုကြလော့။ ၁၃ထိုအိမ်သည် ထိုက်တန်လျှင် သင်တို့မြွက်သော
မင်္ဂလာရောက်စေ သတည်း။ မထိုက်တန်လျှင် သင်တို့ထံသို့ ပြန်လာစေသတည်း။ ၁၄အကြင်သူသည်
သင်တို့ကိုလက်မခံ၊ သင်တို့၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲနေ၏၊ ထိုသူနေသောအိမ်မှရင်း၊ မြို့မှရင်း
ထွက်သွားစဉ်၊ သင်တို့၏ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကို ခါလိုက်ကြလော့။ ၁၅ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်
သောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့။

၁၆တောခွေးစုထဲသို့ သိုးတို့ကို စေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည်
မြွေကဲ့သို့လိမ္မာလျက်၊ ချိုးငှက်ကဲ့သို့ အဆိပ်ကင်းလျက်ရှိကြလော့။ ၁၇လူတို့ကို သတိပြုကြ။
အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို လွှတ်ရုံးသို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ တရားစရပ်တို့၌ ရိုက်ကြလိမ့်မည်။
၁၈ထိုသူတို့မှစ၍ တပါးအမျိုးသား တို့အား သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ မြို့ဝန်မင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့
ငါ့ကြောင့်သင်တို့ကိုပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ၁၉သင်တို့ကို အပ်နှံသောအခါ အဘယ်သို့ပြောရမည်ကို
မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ပြောရသောစကားကို ထိုခဏခြင်းတွင် သင်တို့သည် ရကြလိမ့်မည်။ ၂၀အကြောင်းမူကား၊
သင်တို့အလိုအလျောက် ပြောကြသည်မဟုတ်။ သင်တို့အဘ၏ ဝိညာဉ်တော် သည် သင်တို့အားဖြင့်
ပြောတော်မူ၏။ ၂၁ထိုအခါ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက်သေစေခြင်းငှာ အပ်ကြ လိမ့်မည်။
အဘသည်လည်း သားကိုအပ်လိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း မိဘကို ရန်ဘက်ပြု၍ သေစေကြ
လိမ့်မည်။ ၂၂လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့ကိုမုန်းကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်
အဆုံးတိုင် အောင် တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

၂၃တမြို့၌ သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲလျှင် တမြို့သို့ပြေးကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဣသရေလမြို့ရွာ
ရှိသမျှ တို့ကို သင်တို့လှည့်လည်၍ မကုန်မှီလူသားသည် ကြွလာလိမ့်မည်။ ၂၄တပည့်သည် ဆရာထက်မသာ။
ကျွန်သည် သခင်ထက်မသာ။ ၂၅တပည့်သည် ဆရာကဲ့သို့ငင်း၊ ကျွန်သည် သခင်ကဲ့သို့ငင်းဖြစ်လျှင်
သင့်လောက်ပေ၏။ အိမ်ရှင်ကို ဗေလဇေဗုလဟုခေါ်ဝေါ် ကြလျှင်၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို သာ၍ခေါ် ဝေါ်
ကြလိမ့်မည်။ ၂၆ထို့ကြောင့် သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ဖုံးထားလျက်ရှိသမျှသောအရာတို့သည်ပွင့်လိမ့်မည်။
ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ၂၇မှောင်မိုက်၌သင်တို့အား ငါပြောသောအရာများကို
သင်တို့သည် အလင်း၌ကြားပြောကြလော့။ သင်တို့နားအပါး၌ ပြော၍ကြားသောအရာများကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ
ဟစ်ကြော်ကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈တနည်းကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာသတ်၍ စိတ်ဝိညာဉ်ကိုမသတ်နိုင်သောသူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။
ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်ကို ငရဲ၌ဖျက်ဆီးနိုင်သောသူကို သာ၍ကြောက်ကြလော့။ ၂၉စာငှက်နှစ်ကောင်ကို
အသပြာ တပြားအဘိုးနှင့် ဝယ်ရသည်မဟုတ်လော။ သင်တို့အဘ အခွင့်မရှိလျှင် ထိုစာငှက်တကောင်မျှ

မြေသို့မကျရ။ ၃၀သင်တို့ဆံပင်သည်လည်း အကုန်အစင်ရေတွက်လျက်ရှိ၏။ ၃၁ထိုကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။
သင်တို့သည် စာငှက်အများတို့ထက် သာ၍မြတ်ကြ၏။ ၃၂အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာငါ့ကိုဝန်ခံအံ့၊
ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသော ငါ၏ခမည်းတော်ရှေ့မှာ ထိုသူကိုငါဝန်ခံမည်။ ၃၃အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာ
ငါ့ကိုငြင်းပယ်အံ့၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသော ငါ၏ခမည်းတော်ရှေ့မှာ ထိုသူကိုငါငြင်းပယ်မည်။
၃၄မြေပေါ်သို့ငြိမ်သက်ခြင်းကို စေလွှတ်အံ့သောငှါ ငါလာသည်ဟုမထင်ကြနှင့်။ ငြိမ်သက်ခြင်းကို
စေလွှတ် အံ့သောငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ ထားကိုစေလွှတ်အံ့သောငှါ ငါလာသတည်း။ ၃၅အဘနှင့်သား၊
အမိနှင့်သမီး၊ ယောက္ခမနှင့်ချွေးမ အချင်းချင်းကွဲပြားစေခြင်းငှာ ငါလာသတည်း။ ၃၆ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သား
တို့သည်လည်း ကိုယ်ရန်သူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၃၇အကြင်သူသည် ငါ့ကိုချစ်သည်ထက် မိဘကိုသာ၍ချစ်၏၊
ထိုသူသည် ငါနှင့်မထိုက်တန်။ အကြင်သူသည် ငါ့ကိုချစ်သည်ထက် သားသမီးကိုသာ၍ချစ်၏၊ ထိုသူသည်
ငါနှင့်မထိုက်တန်။ ၃၈အကြင်သူသည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊ ထိုသူသည်
ငါနှင့်မထိုက်မတန်။ ၃၉မိမိအသက်ကိုတွေ့သော သူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ ငါ့ကြောင့်
မိမိအသက်ရှုံးသောသူမူကား အသက်ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ၄၀သင်တို့ကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကိုလက်ခံ၏။
ငါ့ကိုလက်ခံသောသူသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကိုလက်ခံ၏။ ၄၁ပရောဖက်၏မျက်နှာကိုထောက်၍၊
ပရောဖက်ကိုလက်ခံသောသူသည် ပရောဖက်၏အကျိုးကိုခံရလတံ့၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ မျက်နှာကို
ထောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကိုလက်ခံသောသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ အကျိုးကိုခံရလတံ့။
၄၂အကြင်သူသည် တပည့်တော်၏မျက်နှာကိုထောက်၍ ဤသူငယ်တစုံတယောက်အား ရေတခွက်ကိုမျှပေး၏၊
ထိုသူသည် အကျိုးကိုမရဘဲမနေရာ၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၁၁

၁ထိုသို့တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကို အကုန်အစင်မှာထားတော်မူပြီးလျှင်၊ မြို့ရွာများတို့၌
ဆုံးမ ဩဝါဒပေးခြင်းငှာလင်း၊ သိတင်းကြားပြောခြင်းငှာလင်း၊ ထိုအရပ်မှကြွတော်မူ၏။
၂ခရစ်တော်ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို ယောဟန်သည်ထောင်ထဲမှာကြားသောအခါ၊ မိမိတပည့်နှစ်
ယောက်ကို စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသောသူမှန်သလော။ ၃သို့မဟုတ် အခြားသောသူကို
မြော်လင့်ရပါမည်လော ဟု မေးလျှောက်စေ၏။ ၄ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကြားရသမျှ မြင်ရသမျှတို့ကို
သွား၍ယောဟန်အား ကြားလျှောက်ကြလော့။ ၅မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိမြင်ရကြ၏။
ခြေမစွမ်းသောသူတို့သည် လှမ်းသွား ရကြ၏။ နူနာစွဲသောသူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။
နားပင်းသောသူတို့သည် နားကြားရကြ၏။ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြ၏။
ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားရကြ၏။ ၆ငါ့ကြောင့် စိတ်မပျက်သောသူသည်
မင်္ဂလာရှိ၏ ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။
၇ထိုသူတို့သည် သွားကြသည်နောက် ယေရှုသည် ယောဟန်ကိုအကြောင်းပြု၍ ပရိသတ်တို့အား၊
သင်တို့သည် အဘယ်မည်သောအရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ တောသို့ထွက်သွားကြသနည်း။ လေလှုပ်သော
ကျူပင်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ သွားသလော။ ၈သို့မဟုတ် နူးညံ့သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူကို
ကြည့်ရှုခြင်းငှာသွားသလော။ နူးညံ့သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူတို့သည် မင်းအိမ်၌နေတတ်ကြ၏။
၉ပရောဖက်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှာ သွားသလော။ မှန်ပေ၏။ ပရောဖက်ထက်ကြီးမြတ်သောသူလည်းဖြစ်သည်ဟု
ငါဆို၏။ ၁၀ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကို ပြင်ရသောငါ၏တမန်ကို သင့်ရှေ့၌
ငါစေလွှတ်၏ဟုဆိုရာ၌ ထိုသူကို ဆိုလို သတည်း။
၁၁ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မိန်းမမွေးသောသူတို့တွင် ဗတ္တိဇံ ဆရာယောဟန်ထက် ကြီးမြတ်သောသူ
တယောက်မျှ မပေါ် ထွန်းသေး။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်တွင် အငယ်ဆုံးသောသူသည်
ထိုသူထက် သာ၍ကြီးမြတ်၏။ ၁၂ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်လက်ထက်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ကောင်းကင်နိုင်ငံ

တော်ကို အနိုင်အထက်ပြုကြ၏။ အနိုင်အထက်ပြုသောသူတို့သည်လည်း လုယူဝင်စားရကြ၏။
[၁၃]ယောဟန်မရောက်မှီ တိုင်အောင် ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်း ရှိသမျှတို့သည် ဆုံးမဩဝါဒပေးကြ၏။
[၁၄]သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားခံနိုင်လျှင်၊ ဤသူကား လာလတ္တံ့သော ဧလိယဖြစ်သတည်း။
[၁၅]ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။
[၁၆]ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာနှင့် ပုံပြရအံ့နည်း။ ပွဲသဘင်၌ထိုင်နေသောသူငယ်တို့သည်
မိမိသူငယ်ချင်း တို့အား အသံကိုလွှင့်၍၊ [၁၇]ငါတို့သည် သာယာစွာတီးမှုတ်သော်လည်း သင်တို့သည် မကကြ၊
ညည်းတွားစွာ မြည်တမ်းသော်လည်း မငိုကြွေးကြဟု ပြောဆိုသောသူငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုးသည် တူလှ၏။
[၁၈]အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်သည် မစားမသောက်ဘဲ လာသည်ရှိသော်၊ သူတို့က ဤသူသည်
နတ်ဆိုးစွဲသောသူပါတကားဟု ဆိုကြ၏။ [၁၉]လူသားသည် စားသောက်လျက်လာသည်ရှိသော်၊ ဤသူသည်
စားကြူးသောသူ၊ စပျစ်ရည်သောက်ကြူးသောသူ ပါတကား။ အခွန်ခံသောသူနှင့် ဆိုးသောသူတို့ကို
မိတ်ဆွေဖွဲ့သောသူပါတကားဟု ဆိုပြန်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ပညာတရားသည် မိမိသားတို့တွင်
ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့်လွတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
[၂၀]ထိုအခါ များစွာသောတန်ခိုးတော်ကိုပြတော်မူသော မြို့ရွာတို့သည် နောင်တမရသောကြောင့်၊
ထိုမြို့ တို့ကို ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော်မူ၏။ [၂၁]အိုခေါရာဇိန်မြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အိုဗက်ဇဲဒမြို့၊
သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင်ပြသောတန်ခိုးကို တုရုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့တို့တွင်
ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့တို့သည် ရှေးကာလ၌ လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ပြာနှင့်လူးလျက်နောင်တရကြလိမ့်မည်။
[၂၂]ငါဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ် သောနေ့၌ သင်တို့သည် တုရုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့ထက်သာ၍ ခံရကြလတ္တံ့။
[၂၃]အိုကပေရနောင်မြို့၊ သင်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်တိုင်အောင် မြှောက်စားခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊
မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရလတ္တံ့၊ အကြောင်းမူကား၊ သင်၌ပြသော တန်ခိုးကိုသောဒုံမြို့၌
ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့သည် ယခုတိုင်အောင်တည်ရာ၏။ [၂၄]ငါဆို သည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင်သည်
သောဒုံမြို့ထက်သာ၍ခံရလတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
[၂၅]ထိုအခါယေရှုက၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုအစိုးရတော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်သည်ပညာ
အလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤအရာများကိုထိမ်ဝှက်ကွယ်ထားလျက် သူငယ်တို့အားဘော်ပြတော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ၏။ [၂၆]ထိုသို့အလိုတော်ရှိသောကြောင့် မှန်ပါ၏အဘ။
[၂၇]ငါ၏ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူပြီ။ ခမည်းတော်မှတပါး အဘယ်သူမျှ
သားတော်ကိုမသိ။ သားတော်နှင့် သားတော်သည်လင်းစေလိုသောသူမှတပါး အဘယ်သူမျှခမည်းတော်ကို
မသိ။ [၂၈]ဝန်လေး၍ပင်ပန်းသော သူအပေါင်းတို့၊ ငါ့ထံသို့လာကြလော့။ ငါသည်ချမ်းသာပေးမည်။
[၂၉]ငါ့ထမ်းဘိုးကိုတင်၍ထမ်းကြလော့။ ငါ့ထံ၌ နည်းခံကြလော့။ ငါသည်နူးညံ့သိမ်မွေ့နှိမ့်ချသော
စိတ်သဘောရှိ၏။ သင်တို့စိတ်နှလုံးသည် သက်သာခြင်းကို ရလိမ့်မည်။ [၃၀]အကြောင်းမူကား၊
ငါ့ထမ်းဘိုးသည်ထမ်းလွယ်၏။ ငါ့ဝန်လည်းပေါ့ ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၂

[၁]ထိုကာလအခါယေရှုသည် ဥပုသ်နေ့၌ ဂျုံ၊ စပါး၊ လယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွတော်မူလျှင်၊
တပည့်တော် တို့သည် ဆာမွတ်သောကြောင့် စပါးအသီးအနှံကိုဆွတ်၍စားကြ၏။ [၂]ဖာရိရှဲတို့သည်မြင်လျှင်၊
ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌မပြုအပ်သောအမှုကိုပြုကြပါသည်တကား ဟု လျှောက်ကြသော်၊
[၃]ကိုယ်တော်က၊ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဘော်တို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ်သောအခါ၊ [၄]ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဝင်၍
မိမိမစားအပ်၊ မိမိအဘော် မစားအပ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သာစားအပ်သော ရှေ့တော် မုန့်ကိုစားသည်
အကြောင်းကိုသင်တို့သည်မဘတ်ဘူး သလော။ [၅]ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ဗိမာန်တော်တွင်
ဥပုသ်နေ့၌ ဥပုသ်ပျက်သော်လည်၊ အပြစ်မသင့်သည်ကို ပညတ္တိကျမ်း၌ မဘတ်ဘူးသဘော။ [၆]ငါဆိုသည်ကား၊

ဤအရပ်၌ဗိမာန်တော်ထက်သာ၍ကြီးမြတ်သောအရာ ရှိ၏။ ၇ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သနားခြင်း
ကရုဏာအကျင့်ကို ငါနှစ်သက်၏ ဟူသောကျမ်းစကားကို သင်တို့ သည်နားလည်လျှင်၊
အပြစ်ကင်းသောသူတို့ကိုအပြစ်မတင်မစီရင်ကြပြီ။ ၈လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကို အစိုးရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉ထိုအရပ်မှကြွ၍ တရားစရပ်သို့ ဝင်တော်မူ၏။ လက်တဘက်သေသောသူတယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
၁၀လူအချို့တို့က၊ ဥပုသ်နေ့၌ရောဂါကိုငြိမ်းစေအပ်သလောဟု ကိုယ်တော်၌အပြစ်တင်ခွင့်ကိုရှာ၍
မေးလျှောက်ကြ၏။ ၁၁ကိုယ် တော်ကလည်း၊ မိမိ၌ သိုးတကောင်တည်းရှိ၍ ထိုသိုးသည် ဥပုသ်နေ့၌
တွင်းထဲသို့ကျလျှင်၊ မဆွဲမတင်ဘဲ နေမည့် သူတစုံတယောက်မျှသင်တို့တွင်ရှိသလော။ ၁၂လူသည်
သိုးထက်အလွန်မြတ်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် ဥပုသ်နေ့၌ ကျေးဇူးပြုအပ်သည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူပြီးမှ၊
၁၃ထိုသူအား၊ သင်၏လက်ကိုဆန့်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ သူသည် မိမိလက်ကိုဆန့်လျှင် ထိုလက်သည်
လက်တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။ ၁၄ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည်ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကို
အဘယ်သို့ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟု တိုင်ပင်ကြ၏။
၁၅ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ အခြားသို့ပြောင်းကြွ၍ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်
နောက်တော်သို့ လိုက်ကြသဖြင့်၊ သူတို့၏အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ၁၆ထိုသူတို့သည်
သိတင်းတော်ကို မဖွင့်ရမည် အကြောင်း ပညတ်တော်မူ၏။ ၁၇ထိုအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက်
ဟေရှာယ၏နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည် အကြောင်း တည်း။ နှုတ်ထွက်အချက်ဟူမူကား၊ ၁၈ငါရွေးချယ်သော
ငါ့ကျွန်ရင်း၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးသောသူကိုကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူ၏အပေါ် ၌ ငါ့ဝိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်။
သူသည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို တရားပေးလိမ့်မည်။ ၁၉ငြင်းခုံခြင်း၊ ဟစ်ကြော်ခြင်းကိုမပြုမူ၍၊ လမ်းခရီး၌
သူ၏အသံကို အဘယ်သူမျှမကြားစေရ။ ၂၀နင်းနယ်လျက်ရှိသော ကျူပင်ကို မချိုး၊ မီးခိုးများသော
မီးစာကိုမသတ်။ တရားသည်အောင်မြင်ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း စီရင်လိမ့်မည်။ ၂၁သူ၏ နာမကိုလည်း
လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကိုးစားကြလိမ့်မည် ဟု ဟောထားသတည်း။
၂၂ထိုအခါ နတ်ဆိုးစွဲသော လူကန်းလူအ တယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြလျှင်၊
ထိုလူကန်းလူအ သည် မျက်စိမြင်၍စကားပြောနိုင်အောင် ကယ်မတော်မူ၏။ ၂၃လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်
မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤသူသည် ဒါဝိဒ်၏သားတော်ဖြစ်လိမ့်မည်လော ဟုပြောဆိုကြ၏။ ၂၄ဖာရိရှဲတို့သည်
ကြားလျှင်၊ ဤသူသည် နတ်ဆိုးမင်းဗေလဇေဗုလကိုအမှီပြု၍သာ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟုဆိုကြ၏။
၂၅ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏စိတ်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့်
ကွဲပြားလျှင် ပျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ မြို့ရွာဖြစ်စေ၊ အိမ်ဖြစ်စေ၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့်
ကွဲပြားလျှင်မတည်နိုင်ရာ။ ၂၆စာတန်သည်လည်း စာတန်ကို နှင်ထုတ်သည် မှန်လျှင်၊ သူသည်မိမိနှင့်ကွဲပြား၏။
သူ၏နိုင်ငံသည် အဘယ်သို့တည်နိုင်မည်နည်း။ ၂၇ငါသည် ဗေလဇေဗုလကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို
နှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ သင်တို့၏သားတို့သည် အဘယ်သူကိုအမှီပြု၍ နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထိုကြောင့်
သူတို့သည် သင်တို့အား တရားစီရင်သောသူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၂၈ငါသည် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကို
အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ်သင်တို့၌ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
တည်ချိန်ရောက် လေပြီ။ ၂၉သူရဲကို ရှေ့ဦးစွာမချည်မနှောင်လျှင်၊ အဘယ်သူသည် သူရဲအိမ်သို့ဝင်၍
သူ၏ဥစ္စာကိုလုယူနိုင်အံ့နည်း။ ၃၀ငါ့ဘက်၌မနေသောသူသည် ငါ့ရန်ဘက်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူမစုမသိမ်းသော
သူသည် ကြဲဖြန့်သောသူဖြစ်၏၊
၃၁ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ပြစ်မှားသောအပြစ်၊ ဘုရားကိုကဲ့ရဲ့သော အပြစ်အမျိုးမျိုးတို့နှင့်လွတ်
စေခြင်း အခွင့်ကို လူတို့သည်ရနိုင်ကြ၏။ ဝိညာဉ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့သောအပြစ်နှင့်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို
လူတို့သည်မရနိုင်ကြ။ ၃၂လူသားကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားသောသူ၏ အပြစ်ကိုလည်းလွတ်နိုင်၏။ သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်ကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား သောသူ၏အပြစ်ကို ယခုဘဝနောင်ဘဝ၌မလွတ်နိုင်။ ၃၃အသီးအားဖြင့်

အပင်၏သဘောထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ အသီးကောင်းလျှင်အပင်ကောင်းသည် ဟုဆိုကြလော့။ အသီးမကောင်း
လျှင်အပင်မကောင်းဟုဆိုကြလော့။၃၄အချင်း မြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် အဆိုးဖြစ်လျက် ကောင်းသော
စကားကို အဘယ်သို့ပြောနိုင်မည်နည်း။ စိတ်နှလုံး အပြည့်ရှိသည်အတိုင်း နှုတ်မြွက်တတ်၏။
၃၅ကောင်းသောသူသည် ကောင်းသောစိတ်နှလုံးဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ကောင်းသောအရာတို့ကို
ထုတ်ဆောင်တတ်၏။ မကောင်းသောသူသည် မကောင်းသောဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက မကောင်းသောအရာတို့ကို
ထုတ်ဆောင်တတ်၏။ ၃၆ငါဆိုသည်ကား၊ လူတို့သည် အကျိုးမဲ့သောစကားကို ပြောသမျှ အတွက်၊
တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြလတံ့။ သင့်စကားများအားဖြင့် သင်သည် အပြစ်လွတ်
လိမ့်မည်။ ၃၇သို့မဟုတ် သင့်စကားများအားဖြင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၈ထိုအခါ အချို့သောကျမ်းပြုဆရာနှင့်ဖာရိရှဲတို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကိုယ်တော်ပြတော် မူသောနိမိတ်လက္ခဏာတစုံတခုကိုမြင်ချင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ၃၉ကိုယ်တော်က၊
ဆိုးညစ်၍ မျောက်မထားသောအမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းသည်မှာ၊ ပရောဖက်ယောန၏
နိမိတ်လက္ခဏာမှတပါး အဘယ်လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အားမပြရာ။ ၄၀ယောနသည် ငါးကြီးဝမ်းထဲမှာ
သုံးရက်နေရသကဲ့သို့၊ လူသားသည် မြေကြီးထဲမှာ သုံးရက်နေရလတံ့။ ၄၁တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ၊
နိနေဝေမြို့သားတို့သည် ဤလူမျိုးတဘက်၌ ထ၍အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမြို့သားတို့သည်
ယောနဟောပြောသောစကားကြောင့် နောင်တရကြ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ယောနထက်သာ၍
ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။ ၄၂တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ တောင်ပြည်ကို အစိုးရသောမိဖုရားသည်၊
ဤလူမျိုးတဘက်၌ ထ၍အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိဖုရားသည် ရှောလမုန်မင်းကြီး၏
ပညာစကားကိုနားထောင်ခြင်းငှါ မြေကြီးစွန်းမှလာ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ရှောလမုန်ထက်သာ၍
ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။

၄၃ညစ်ညူးသောနတ်သည် လူထဲကထွက်လျှင်၊ ခြောက်ကပ်သောအရပ်တို့၌လည်၍ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း
ကိုရှာတတ်၏။ ၄၄မတွေ့လျှင် ငါသည်ထွက်ခဲ့သောနေမြဲအိမ်သို့ ပြန်ရဦးမည်ဟုဆို၍၊ ရောက်သောအခါ
ထိုအိမ်သည်လွတ်လပ်၍ သုတ်သင်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့သော်၊ ၄၅မိမိထက်သာ၍ ညစ်ညူးသော
နတ်ဆိုး ခုနစ်ယောက်ကိုခေါ် ပြီးလျှင် ထိုလူထဲသို့ဝင်၍နေကြ၏။ ထိုလူ၏နောက်ဖြစ်ဟန်သည်
ရှေ့ဖြစ်ဟန်ထက်သာ၍ဆိုး၏။ ဆိုးညစ်သော ဤလူမျိုး၌ ထိုနည်းတူဖြစ်လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၆ထိုသို့ပရိတ်သတ်တို့အား ဟောတော်မူစဉ်တွင်၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် နှုတ်ဆက်လို၍
ပြင်မှာ ရပ်နေကြ၏၊ ၄၇လူတယောက်ကလည်း၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်နှုတ်ဆက်လို၍
ပြင်မှာရပ်နေ ကြပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ ၄၈ကိုယ်တော်က၊ ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီကား အဘယ်သူနည်းဟုမေးတော်မူ၏။
၄၉လက်တော်ကို လည်းဆန့်၍ တပည့်တော်တို့ကို ညွှန်လျက်၊ ဤသူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီပေတည်း။
၅၀ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူ သော ငါ့အဘ၏အလိုတော်ကိုဆောင်သောသူသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နှမ၊ ငါ့အမိ
ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ထိုနေ့၌ယေရှုသည် အိမ်ကထွက်၍ အိုင်နားမှာထိုင်နေတော်မူသည်တွင်၊ ၂များစွာသောလူအပေါင်း
တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍ စုဝေးလျက်ရှိကြသောကြောင့်၊ လှေထဲသို့ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။
ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကုန်းပေါ် မှာရပ်နေကြ၏။ ၃ထိုအခါ ဥပမာစကားများတို့ကို မြွက်ဆိုတော်မူ
သည်မှာ၊ မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှာထွက်သွား၏။ ၄အစေ့ကိုကြဲသည်တွင်၊
အချို့သောအစေ့တို့သည် လမ်း၌ကျသဖြင့် ငှက်တို့သည် လာ၍ကောက်စားကြ၏။ ၅အချို့သော
အစေ့တို့သည် မြေနည်း၍ကျောက်ပေါ်များသော အရပ်၌ကျသဖြင့်၊ မြေတိမ် သောကြောင့် ချက်ခြင်း
အပင်ပေါက်သော်လည်း၊ ၆နေထွက်သောအခါ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍ အမြစ်မစွဲသောကြောင့် ညှိုးနွမ်း

ပျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၇အချို့သောအစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင်ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်တို့သည်ကြီးပွား၍
ညှင်းဆဲကြ၏။ ၈အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ကျသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊
အဆ တရာပွားများ၍ အသီးသီးကြ၏။ ၉ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၀တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ်ကြောင့်ဥပမာကိုဆောင်၍
ဤလူတို့အား ဟောပြောတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ၁၁ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည်
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ နက်နဲသောအရာတို့ကိုသိရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့မူကား အခွင့်မရှိကြ၊
၁၂အကြင်သူသည်ရတတ်၏၊ ထိုသူ၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှါပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏၊
ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်။ ၁၃ထိုကြောင့် သူတို့ သည် မြင်လျက်မမြင်၊ ကြားလျက်မကြား၊
အနက်ကိုလည်းနားမလည်သောကြောင့် ဥပမာကိုဆောင်၍ ငါဟောပြော ၏။ ၁၄ဟေရှာယဟောဘူးသော
အနာဂတ်စကားဟူမူကား၊ သင်တို့သည်ကြားလျက်ပင် အနက်ကိုနားမည်ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင်
အာရုံမပြုဘဲမြင်ကြလိမ့်မည်။ ၁၅အကြောင်းမူကား၊ ဤလူမျိုးသည် မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊
အကျင့်မပြောင်းလဲ၊ သူတို့အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရသည်တိုင်အောင်၊ သူတို့စိတ်နှလုံး သည် မိုက်လျက်၊
နားသည်ထိုင်းလျက်၊ ကိုယ်မျက်စိကိုပိတ်လျက်ရှိကြ၏ ဟူသောစကားသည် ဤလူတို့၌ပြည့်စုံ
ခြင်းသို့ရောက်သတည်း။ ၁၆သင်တို့မျက်စိသည် မြင်သောကြောင့် မင်္ဂလာရှိ၏။ သင်တို့နားသည်လည်း
ကြားသောကြောင့် မင်္ဂလာရှိ၏။ ၁၇ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့မြင်ရသောအရာတို့ကို ပရောဖက်များနှင့်
ဖြောင့်မတ်သောသူများတို့သည် မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း မမြင်ရကြ။ သင်တို့ကြားရသောအရာတို့ကို
ကြားခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း မကြားရကြ။

၁၈မျိုးစေ့ကြဲသောသူ၏ ဥပမာအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားထောင်ကြလော့။ ၁၉လမ်း၌
အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်း အရာကား၊ နိုင်ငံတော်၏တရားစကားကိုကြား၍ နှလုံးမသွင်းသည်ရှိသော်၊
နတ်ဆိုးလာ၍ နှလုံး၌ကြဲသောအစေ့ကို နှုတ်ယူတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ၂၀ကျောက်ပေါ်သောအရပ်၌
အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ချက်ခြင်းခံယူ
သော်လည်း၊ ၂၁စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲခဏသာတည်သဖြင့်၊ တရားစကားကြောင့် အမှုအခင်းနှင့်
ညှင်းဆဲခြင်းကိုခံရသောအခါ ချက်ခြင်းဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ၂၂ဆူးပင်တို့တွင်
အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ လောကီအမှု၌ စိုးရိမ်ခြင်းနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏
လှည့်စားခြင်းသည် တရားစကားကို လွှမ်းမိုးညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့် အသီးမသီးနိုင်ဟု ဆိုလို သတည်း။
၂၃ကောင်းသောမြေ၌ အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊
အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာပွားများ၍ အသီးသီးတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်းဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၂၄အခြားသောဥပမာစကားကို မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်
ကောင်းသောမျိုးစေ့ကို လယ်၌ကြဲသောသူနှင့်တူ၏။ ၂၅လူတို့သည် အိပ်ပျော်သောအခါ သူ၏ရန်သူသည်
လာ၍၊ ကောင်းသောစပါးနှင့် လက္ခဏာတူသော တောမျိုးစေ့ကို စပါးအထဲ၌ ကြဲ၍သွားလေ၏။
၂၆အပင်ပေါက်၍ အသီးအနှံထွက်သောအခါ၊ တောပင်များလည်းထင်ရှားလျှင်၊ ၂၇ကျွန်တို့သည်
အိမ်ရှင်ထံသို့သွား၍ သခင်၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကို လယ်၌ ကြဲတော်မူသည်မဟုတ်လော။ တောပင်တို့သည်
အဘယ်ကဖြစ်သနည်းဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ၂၈အိမ်ရှင်က၊ ဤအမှု ကား ရန်သူပြုသောအမှုတည်းဟု ဆို၏။
အကျွန်ုပ်တို့သည်သွား၍တောပင်တို့ကို ရွေးနှုတ်စေခြင်းငှာ အလိုတော် ရှိသလော ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊
၂၉အိမ်ရှင်က ထိုသို့ငါအလိုမရှိ။ တောပင်တို့ကို ရွေးနှုတ်လျှင် စပါးပင်တို့ကိုရောနှော၍
နှုတ်မိမည်စိုးရိမ်စရာအကြောင်းရှိ၏။ ၃၀စပါးရိတ်သည်ကာလတိုင်အောင် အပင်နှစ်မျိုးတို့သည် အတူကြီး
ပွားပါလေစေ။ စပါးရိတ်သည်ကာလရောက်လျှင်၊ တောပင်တို့ကိုရှေ့ဦးစွာ ရွေးနှုတ်၍မီးရှို့ခြင်းငှါစည်းနှောင်ကြ

လေ့။ စပါးကိုကား ကျီ၌စုသိမ်းသွင်းထားကြလော့ဟု ရိတ်သောသူတို့အား ငါစီရင်မည်ဟု အိမ်ရှင်ဆိုသည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၁အခြားသောဥပမာစကားကို မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် လယ်၌
စိုက်သော မုန်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏။ ၃၂မုန်ညင်းစေ့သည် အစေ့တကာတို့ထက်ငယ်သော်လည်း၊ ကြီးပွားသောအခါ
မျက်ပင်တကာ တို့ထက်ကြီးသဖြင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် လာ၍အကိုင်းအခက်တို့၌
နားနေမှီခိုလောက်သောအပင် ဖြစ်တတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၃အခြားသောဥပမာစကားကို မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တဆေးနှင့်
တူ၏၊ မိန်းမသည် တဆေးကိုယူ၍ မုန့်ညက်သုံးတင်း၌ထည့်သဖြင့်၊ မုန့်ညက်ရှိသမျှကို ဖောင်းကြွစေ
တတ်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၄ယေရှုသည် ဤဥပမာများတို့ကိုဆောင်၍ ပရိတ်သတ်များတို့အား ဟောပြောတော်မူ၏။
ဥပမာကင်း၍ ဟောပြောတော်မမူ။ ၃၅ထိုသို့သောအားဖြင့် ပရောဖက်စကားဟူမူကား၊ ငါသည်နှုတ်ကိုဖွင့်၍
ဥပမာများကိုမြွက်ဆို ပေအံ့။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ထိမ်ဝှက်သောအရာတို့ကို ဘော်ပြပေအံ့ဟု ဟောဘူးသောစကား
သည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။
၃၆ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် လူအစုအဝေးများကိုလွှတ်၍ အိမ်သို့ဝင်တော်မူပြီးမှ၊
တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ လယ်၌ကြဲသောတောမျိုးစေ့၏ ဥပမာအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား
ဘော်ပြတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ၃၇ကိုတော်က၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကိုကြဲသောသူသည် လူသားဖြစ်၏။
၃၈လယ်ကား ဤလောက ဖြစ်၏။ ကောင်းသောအစေ့ကား နိုင်ငံတော်သားဖြစ်၏။ တောမျိုးစေ့ကား
နတ်ဆိုးသားဖြစ်၏။ ၃၉တောမျိုးစေ့ကို ကြဲသောရန်သူကား မာရ်နတ်ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောကာလကား
ဤကမ္ဘာကုန်သောကာဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောသူ ကား ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်၏။ ၄၀တောပင်တို့ကိုရွေးနှုတ်၍
မီးရှို့သကဲ့သို့ ဤကမ္ဘာအဆုံး၌ဖြစ်လတ့ံ။ ၄၁လူသားသည် မိမိကောင်းကင်တမန်တို့ကို စေလွှတ်ပြီးလျှင်၊
မှားယွင်းစေသောသူတို့နှင့် မတရားသောအမှုကိုပြုသောသူရှိသမျှတို့ ကို နိုင်ငံတော်ထဲကရွေးနှုတ်၍၊
၄၂ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ မီးဖို၌ချကြလတ့ံ။ ၄၃ထိုအခါဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည်
နေထွန်းလင်းသကဲ့သို့ မိမိတို့အဘ၏နိုင်ငံတော်၌ ထွန်းလင်းကြလတ့ံ။ ကြားစရာနားရှိသောသူမည်
သည်ကား ကြားပါစေ။
၄၄တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် လယ်၌ဝှက်ထားသောဘဏ္ဍာနှင့်တူ၏။
ထိုဘဏ္ဍာကိုတွေ့ သောသူသည် တဖန်ဖုံးအုပ်၍၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်သွားပြီးလျှင်၊ ရှိတတ်သမျှကို
ရောင်း၍ ထိုလယ်ကိုဝယ် တတ်၏။
၄၅တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မြတ်သောပုလဲတို့ကိုရှာသော ကုန်သည်နှင့်တူ၏။
၄၆ထိုကုန် သည်သည် အလွန်အဘိုးထိုက်သောပုလဲကိုတွေ့သောအခါ၊ သွား၍မိမိ၌ရှိတတ်သမျှကိုရောင်း
ပြီးလျှင် ထိုပုလဲကို ဝယ်လေ၏။
၄၇တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ပင်လယ်၌ချ၍ အမျိုးမျိုးသောငါးတို့ကိုအုပ်မိသော
ပိုက်ကွန် နှင့်တူ၏။ ၄၈ငါးနှင့်အပြည့်ရှိသောအခါ တံငါတို့သည်ကုန်းပေါ် သို့ဆွဲတင်၍ထိုင်လျက်၊
ကောင်းသောငါးကိုခြင်းထဲသို့ ရွေးချယ်ထည့်ထား၍၊ မကောင်းသောငါးကိုပြင်သို့ပစ်လိုက်ကြ၏။ ၄၉ထိုနည်းတူ
ကမ္ဘာအဆုံး၌ကောင်းကင်တမန် တို့သည်ဆင်းလာပြီးလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့အထဲမှ ဆိုးသောသူတို့ကို
နှုတ်ယူခွဲထား၍၊ ၅၀ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာမီးဖို၌ ချကြလတ့ံ။ ၅၁ဤအရာအလုံးစုံတို့ကို
သင်တို့သည်နားလည်ကြသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ နားလည်ပါပြီသခင်ဟု တပည့်တော်တို့သည်
လျှောက်ကြ၏။ ၅၂ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ အကြောင်းအရာကို
သင်ပြီးသောကျမ်းဆရာမည်သည်ကား၊ မိမိဘဏ္ဍာထဲကအထူးထူး အပြားပြားသော အသစ်အဟောင်းတို့ကို

ထုတ်ဘော်သောအိမ်ရှင်နှင့် တူသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၅၃ထိုဥပမာစကားများကို အကုန်အစင်မိန့်မြွက်တော်
မူပြီးလျှင် ထိုအရပ်မှကြွသွားတော်မူ၏။
၅၄ထိုနောက်မှ မိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၍ တရားစရပ်၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးလေ၏။ မြို့သားတို့သည်
မိန်းမော တွေဝေခြင်းရှိကြသဖြင့်၊ ဤသူသည် ဤပညာကိုဎင်း၊ ဤတန်ခိုးကိုဎင်း အဘယ်မှာရသနည်း။
၅၅သူသည် လက်သမားသားမဟုတ်လော။ သူ့အမိကားမာရိအမည်ရှိသည်မဟုတ်လော။ သူ့ညီကား၊
ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ရှိမုန်၊ ယုဒဟုဆိုကြသည်မဟုတ်လော။ ၅၆သူ့နှမများတို့သည်လည်း ငါတို့နှင့်အနီးအပါး
နေကြသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသူသည်ဤအရာများကိုအဘယ်မှာရသနည်းဟု ပြောဆိုလျက်၊
၅၇စေတနာစိတ်ပျက်ကြ၏။ ယေရှုက လည်း၊ ပရောဖက်သည် မိမိမြို့၊ မိမိအိမ်မှတပါးအခြားသောအရပ်၌
အသရေရှိသည်ဟု ထိုသူတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၅၈မြို့သားများတို့သည် မယုံကြည်ကြသောကြောင့်၊
ထိုအရပ်၌များစွာသောတန်ခိုးကိုပြတော်မမူ။

၁၄

၁ထိုအခါစော်ဘွားဟေရုဒ်သည် ယေရှု၏သိတင်းတော်ကိုကြားလျှင်၊ ၂ဤသူကား ဗတ္တိဇံ
ဆရာယောဟန် ဖြစ်သည်။ သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့် တန်ခိုးများကိုပြနိုင်သည်ဟု
မိမိငယ်သားတို့အားဆို၏။ ၃အထက်က ဟေရုဒ်သည် မိမိညီဖိလိပ္ပု၏ခင်ပွန်း ဟေရောဒိအကြောင်းကြောင့်၊
ယောဟန်ကိုဘမ်းဆီးချည်နှောင်၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။ ၄အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က၊
အရှင်မင်းကြီးသည် ထိုမိန်းမကိုမသိမ်းအပ်ဟု ဟေရုဒ်အားဆိုလေပြီ။ ၅ယောဟန်ကိုသတ်ခြင်းငှါ
အလိုရှိသော်လည်း လူအပေါင်းတို့၏မျက်နှာကိုထောက်၍ မသတ်ဝံ့ဘဲနေ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူတို့သည်ယောဟန်ကိုပရောဖက်ကဲ့သို့ထင်မှတ်ကြသတည်း။
၆ထိုနောက်မှ ဟေရုဒ်ကိုဘွားသောနေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲခံစဉ်တွင်၊ ဟေရောဒိ၏သမီးသည်
ပွဲသဘင်၌ကသဖြင့် ဟေရုဒ်သည် နှုးညွတ်သောစိတ်ရှိလျှင်၊ ၇ငါသည်သင်တောင်းသမျှကိုပေးမည်ဟုကျိန်ဆို
လေ၏။ ၈ထိုမိန်းမငယ်သည် သူ၏အမိတိုက်တွန်းသည်အတိုင်း၊ ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်၏
ဦးခေါင်းကိုဤလင်ပန်း၌ပေးတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်၏။ ၉မင်းကြီးသည်ဝမ်းနည်းသော်လည်း
ကျိန်ဆိုခြင်းကိုဎင်း၊ အပေါင်းအဘော်တို့၏မျက်နှာကိုဎင်း ထောက်သောကြောင့် ပေးစေဟုအမိန့်တော်ရှိ
လျက်၊ ၁၀လူကိုစေလွှတ်၍ ယောဟန်၏လည်ပင်းကိုထောင်ထဲမှာ ဖြတ်စေ၏။ ၁၁ဦးခေါင်းကိုလင်ပန်း၌ဆောင်ခဲ့၍
ထိုမိန်းမငယ်အားပေးပြီးမှ၊ သူသည်လည်းမိမိအမိထံသို့ယူသွား၏။ ၁၂ယောဟန်၏တပည့်တို့သည်လည်း
လာ၍အလောင်းကိုဆောင်သွားသဖြင့်သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ၊ ယေရှုထံတော်သို့သွား၍ ကြားလျှောက်ကြ၏။
၁၃ယေရှုသည်ကြားတော်မူလျှင်၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍လှေကိုစီးလျက်တောသို့ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ် သို့ကြွတော်
မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့သည်ကြားသိရလျှင်၊ မြို့ရွာမှထွက်၍ကုန်းကြောင်းလိုက်ကြ၏။ ၁၄ယေရှုသည်
ထွက်ကြွ၍ လူများအပေါင်းတို့ကိုတွေ့မြင်တော်မူလျှင်၊ သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ လူနာရှိသမျှတို့ကိုချမ်းသာ
ပေးတော်မူ၏။
၁၅ညဦးယံ၍ တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ ဤအရပ်သည်တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏။ မိုဃ်းလည်းချုပ်
ပါပြီ။ လူအစုအဝေးတို့သည်မြို့ရွာသို့သွား၍ စားစရာကိုဝယ်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူပါဟုလျှောက်ကြ
လျှင်၊ ၁၆ယေရှုက၊ သွားရသောအကြောင်းမရှိ။ သူတို့စားစရာဘို့သင်တို့ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၇တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်ကောင်မှတပါး အဘယ်စားစရာမျှအကျွန်ုပ်တို့၌မရှိပါဟု
လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ထိုမုန့်နှင့်ငါးကိုယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၈ထိုအခါ လူအစုအဝေးတို့ကို မြက်ပင်ပေါ်မှာ
လျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၁၉မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကိုလည်းယူ၍ ကောင်းကင်သို့ကြည့်မြော်
လျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်နှင့်ငါးကိုဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူ၏။ ၂၀တပည့်တော်တို့
သည်လည်း လူအပေါင်းတို့အားပေးကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ကို

ကောက်သိမ်း၍ တဆယ့်နှစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။ ၂၁စားသောသူ အရေအတွက်ကား၊ မိန်းမနှင့်သူငယ်ကို
မဆိုဘဲ၊ ယောကျ်ားငါးထောင်မျှလောက်ရှိသတည်း။
၂၂ယေရှုသည် စည်းဝေးသောသူတို့ကိုလွှတ်တော်မူစဉ်တွင်၊ တပည့်တော်တို့ကို လှေစီးစေ၍ကမ်း
တဘက်သို့ အရင်ကူးစေတော်မူ၏။ ၂၃စည်းဝေးသောသူတို့ကိုလွှတ်ပြီးမှဆုတောင်းပဌနာပြုအံ့သောငှါ
တောင်ပေါ် ၌ဆိတ် ကွယ်ရာအရပ်သို့ တက်ကြွသဖြင့်၊ ညအချိန်ရောက်သောအခါ၊ တယောက်တည်း
ရှိနေတော်မူ၏။ ၂၄လှေမူကား အိုင်အလယ်၌ရှိ၍ လေမသင့်သောကြောင့် လှိုင်းတံပိုးလှုပ်ရှားခြင်းကို
ပြင်းစွာခံရ၏။ ၂၅ညသုံးချက်တီးကျော်ချိန်၌ ယေရှုသည် အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်လျက် တပည့်တော်တို့
ရှိရာသို့ ကြွတော်မူ၏။ ၂၆ထိုသို့အိုင်ပေါ်မှာစက်တော် ဖြန့်၍ကြွတော်မူသည်ကို သူတို့သည်မြင်လျှင်
ထိတ်လန့်၍၊ ဖုတ်တစ္ဆေ ဖြစ်သည်ဟုကြောက်သောစိတ်နှင့် အော်ဟစ်ကြ၏။ ၂၇ယေရှုသည်
ချက်ခြင်းနှုတ်ဆက်၍ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကြလော့။ ငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက်လန့်ကြနှင့်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၈ပေတရုကလည်း၊ သခင်ကိုယ်တော်မှန်လျှင်အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ရေပေါ်မှာ
လာရမည်အကြောင်းမိန့်တော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊ ၂၉လာခဲ့လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုသည်လှေပေါ်က
ဆင်း၍ ယေရှုထံသို့ရောက်အံ့သောငှါ ရေပေါ်မှာလှမ်းသွား၏။ ၃၀လေပြင်းသည်ကိုမြင်လျှင် ကြောင့်လန့်၍
နစ်မွန်းလုသည် ရှိသော်၊ ကယ်မတော်မူပါသခင်ဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။ ၃၁ယေရှုသည်လက်တော်ကိုချက်ချင်း
ဆန့်၍ပေတရုကို ကိုင်တော်မူလျက်၊ ယုံကြည်အားနည်းသောသူ၊ အဘယ်ကြောင့်ယုံမှားသောစိတ်
ဝင်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ၃၂လှေ ပေါ်သို့ရောက်ကြလျှင် လေသည်ငြိမ်းလေ၏။ ၃၃လှေသားတို့သည်
ချဉ်းကပ်၍၊ စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် ၏သားတော်မှန်ပါသည်ဟု ညွှတ်ပြပ်၍လျှောက်ကြ၏။
၃၄ကမ်းတဘက်သို့ကူးလျှင် ဂနေသရက်နယ်သို့ရောက်ကြ၏။ ၃၅ထိုအရပ်သားတို့သည်မျက်နှာ
တော်ကို မှတ်မိလျှင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ရှိသမျှသို့စေလွှတ်သဖြင့် လူနာရှိသမျှတို့ကိုဆောင်ခဲ့၍၊
၃၆အဝတ်တော်၏ပန်းပွားကိုမျှသာ တို့ရပါမည်အကြောင်းအခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သမျှသောသူတို့သည်
လည်း ချမ်းသာရကြ၏။

၁၅

၁ထိုအခါယေရုရှလင်မြို့သားဖာရိရှဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်၊ ၂ရှေးလူဟောင်း
တို့မှ ဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသကို ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်လွန်ကျူးကြပါသနည်း။
သူတို့သည် လက်မဆေးဘဲအစာစားကြပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ၃ကိုယ်တော်က၊
သင်တို့သည်အဆက်ဆက်ခံ သောနည်းဥပဒေသကို အမှီပြု၍ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို အဘယ်ကြောင့်
လွန်ကျူးကြသနည်း။ ၄ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကား၊ မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။ အကြင်သူသည်မိဘကို
နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား၏၊ ထိုသူသည် အသေသတ်ခြင်း ကိုခံစေဟုလာသတည်း။ ၅သင်တို့မူကား၊ အကြင်သူသည်
ကိုယ်မိဘကို၊ သင်တို့အသုံးရနိုင်သမျှသော ငါ၏ဥစ္စာသည် အလှူဝတ္ထုဖြစ်စေဟုဆို၏၊ ၆ထိုသူသည်ကိုယ်
မိဘကိုယ်ပင်ရိုသေစွာမပြုရဟုဆိုကြ၏။ ထိုသို့သင်တို့သည်အဆက်ဆက် ခံသောဥပဒေသအားဖြင့်
ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကိုပယ်ကြ၏။ ၇လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ ဟေရှာယသည်သင်တို့ ကိုရည်မှတ်လျက်
၈ဤလူမျိုးသည်နှုတ်နှင့်ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍ နှုတ်ခမ်းနှင့်ငါ့ကိုရိုသေကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကားငါနှင့်ဝေးလှ၏။
၉လူတို့စီရင်သောပညတ်တို့ကိုသွန်သင်၍ နည်းဥပဒေသပေးလျက်ပင် ငါ့ကိုအချည်းနှီးကိုးကွယ်ကြ၏ဟု
နောက်ဖြစ် လတံ့သောအရာကို လျှောက်ပတ်စွာဟောခဲ့ပြီဟုပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ထိုအခါလူအစုအဝေးကိုအထံတော်သို့ခေါ်၍၊ သင်တို့နားထောင်နားလည်ကြလော့။ ၁၁ခံတွင်းသို့ဝင်
သောအရာသည် လူကိုညစ်ညူးစေသည်မဟုတ်။ ခံတွင်းမှထွက်သောအရာသည် ညစ်ညူးစေသောအရာ
ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ယခုမိန့်တော်မူသောစကားကို
ဖာရိရှဲတို့သည်ကြားသောအခါ စေတနာစိတ်ပျက်ကြသည်ကိုသိတော်မူသလောဟုလျှောက်ကြ၏။

၁၃ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိ တော်မူသောငါ၏ခမည်းတော်စိုက်တော်မမူသောအပင်ရှိသမျှတို့ကို
နှုတ်ရလိမ့်မည်။ ၁၄ထိုသူတို့ကိုရှိပါလေစေ။ သူတို့သည် လူကန်းတို့အားလမ်းပြသောလူကန်းဖြစ်ကြ၏။
လူကန်းချင်းတဦးကိုတဦးလမ်းပြလျှင်၊ နှစ်ဦးတို့သည် တွင်းထဲသို့ကျကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၅ပေတရုကလည်း၊ ထိုဥပမာကိုအကျွန်ုပ်တို့အားဖွင့်ပြတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊ ၁၆ယေရှုက၊
သင်တို့သည်ယခုတိုင်အောင်ပညာမဲ့လျက်နေသေးသလော။ ၁၇ခံတွင်းသို့ဝင်သမျှသည် ဝမ်းထဲသို့ဆင်း၍
ရေအိမ်တွင်စွန့်ပစ်သည်ကို နားမလည်ကြသေးသလော။ ၁၈ခံတွင်းမှထွက်သောအရာမူကား၊ နှလုံး
ထဲကထွက်လာ၍ လူကိုညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်၏။ ၁၉မကောင်းသောကြံစည်ခြင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊
သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမလွတ်နှင့်မှားယွင်းခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ မမှန်သောသက်သေကိုခံခြင်း၊
သူ့အသရေ ကိုဖျက်ခြင်း အရာတို့သည် နှလုံးထဲကထွက်လာ၍၊ ၂၀လူကိုညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်ကြ၏။
လက်မဆေးဘဲလျက် အစာကိုစားခြင်းမူကား၊ လူကိုညစ်ညူးစေသည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၁ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှထွက်၍ တုရုမြို့နှင့်ဇိဒုန်မြို့၏ ကျေးလက်သို့ကြွတော်မူလျှင်၊
၂၂ခါနာန်အမျိုးဖြစ်သော မိန်းမတယောက်သည် ထိုနယ်စပ်မှထွက်လာ၍၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်ရှင်၊
ကျွန်မကိုသနားတော်မူပါ။ ကျွန်မ၏သမီးသည် နတ်ဆိုးနှိပ်စက်ခြင်းကိုပြင်းစွာခံရပါသည်ဟု ဟစ်ကြော်သော်
လည်း စကားတခွန်းမျှပြန်တော်မမူ။ ၂၃တပည့်တော်တို့ သည်ချဉ်းကပ်၍၊ ထိုမိန်းမပြန်သွားရသောအခွင့်ကို
ပေးတော်မူပါ။ ငါတို့နောက်သို့လိုက်၍ ဟစ်ကြော်လျက်နေပါသည် ဟု တောင်းလျှောက်ကြ၏။
၂၄ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးအဝင်ပျောက်လွင့်သောသိုးများမှတပါး အခြားသောအမျိုးရှိရာသို့
ငါ့ကိုမစေမလွှတ်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၅ထိုမိန်းမသည် ချဉ်းကပ်၍ပြပ်ဝပ်လျက် ကျွန်မကို ကယ်မတော်မူပါ
သခင်ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ၂၆ကိုယ်တော်က၊ သား၏အစာကိုယူ၍ခွေးအားမပေးမချအပ်ဟုပြန်ပြော
တော်မူ၏။ ၂၇မိန်းမကလည်း မှန်ပါ၏သခင်၊ ခွေးမည်သည်ကားမိမိသခင်၏စားပွဲမှကျသောစားနုပ်စားပေါက်ကို
စားမြဲထုံးစံရှိပါ၏ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ၂၈အိုမိန်းမ၊ သင်သည်ယုံကြည်အားကြီးလှပြီ။ သင့်အလိုရှိသည်အတိုင်း
သင်၌ဖြစ်စေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ထိုမိန်းမ၏သမီးသည် ကျန်းမာပကတိဖြစ်လေ၏။
၂၉ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှကြွ၍ ဂါလိလဲအိုင်နားသို့ရောက်တော်မူလျှင် တောင်ပေါ်သို့တက်၍
ထိုင်တော်မူ၏။ ၃၀များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် ခြေမစွမ်း၊ မျက်စိကန်း၊ စကားအ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူမှစ၍
အခြားသောအနာ ရောဂါစွဲသောသူများကို ဆောင်ခဲ့လျက် အထံတော်သို့ရောက်လာ၍ ခြေတော်ရင်း၌
ချထားကြ၏။ ၃၁အနာရောဂါ များကို ငြိမ်းစေတော်မူသဖြင့်၊ အသောသူသည် စကားပြောသည်ကိုရင်း၊
ချို့တဲ့သောသူသည်ပကတိဖြစ်သည်ကိုရင်း၊ ခြေမစွမ်းသောသူသည် လှမ်းသွားသည်ကိုရင်း၊ မျက်စိကန်းသော
သူသည် မြင်ရသည်ကိုရင်း၊ လူအစုအဝေးတို့သည် မြင်လျှင် အံ့ဩခြင်းသို့ရောက်၍ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
၃၂ထိုအခါယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ဤလူများကိုငါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်လုံးငါနှင့်အတူ
ရှိကြပြီ။ စားစရာအလျှင်းမရှိ။ လမ်းခရီး၌မောမည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့် အစာမစားမှီသူတို့ကို လွှတ်ခြင်းငှါ
ငါအလိုမရှိဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၃၃တပည့်တော်တို့ကဤမျှလောက်များသောလူစုတို့သည် ဝစွာစား
လောက်သောအစာကို ဤတောအရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ရနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ကြ
သော်၊ ၃၄ယေရှုက၊ သင်တို့တွင်မုန့် ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်း ဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မုန့်ခုနစ်လုံးနှင့်
အနည်းငယ်မျှသောငါးကောင်ကလေးရှိပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။ ၃၅ထိုအခါလူအစုအဝေးတို့ကို
မြေပေါ်မှာလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၃၆မုန့်ခုနစ်လုံးနှင့် ငါးတို့ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းပြီးမှ၊ မုန့်နှင့်ငါးကိုဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူ၏။ တပည့်တော် တို့လည်းလူအပေါင်း
တို့အားပေးကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်စား၍ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်
သိမ်း၍ခုနစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။ ၃၇စားသောသူအရေအတွက်ကား၊ မိန်းမနှင့်သူငယ်ကိုမဆိုဘဲ

ယောကျ်ားလေးထောင်ရှိသတည်း။ ၃၉ထိုလူအများတို့ကိုလွှတ်တော်မူပြီးမှ၊ လှေစီး၍ မာဂဒါလကျေးလက်သို့
ရောက်တော်မူ၏။

၁၆

၁ထိုအခါဖာရိရှဲနှင့် ဇဒ္ဒုကဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါချဉ်းကပ်၍၊ မိုဃ်းကောင်း
ကင်က ဖြစ်သောနိမိတ်လက္ခဏာကိုပြတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ၂ကိုယ်တော်ကလည်း၊
သင်တို့သည် ညဦးယံ၌ ပြောဆိုတတ်သည်ကား၊ ယခုမိုဃ်းတိမ်နီသည်ဖြစ်၍ မိုးကြည်လင်လိမ့်မည်ဟု
ဆိုတတ်ကြ၏။ ၃နံနက်ယံ၌ကား၊ ယခုမိုးအုံ့လျက်ရှိ၏။ နီမောင်းသောအဆင်းလည်းရှိ၏။ ယနေ့မိုဃ်းသက်
မုန်တိုင်းလာလိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ လျို့ဝှက်သောသူတို့၊ သင်တို့သည်မိုဃ်းကောင်းကင်၏
မျက်နှာကိုပိုင်းခြား၍သိနိုင်ကြ၏။ ကပ်ကာလ၏နိမိတ်လက္ခဏာ တို့ကို ပိုင်းခြား၍မသိနိုင်ကြ။ ၄ဆိုးညစ်၍
မျောက်မထားသောအမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းသည်မှာ၊ ပရောဖက်ယောန၏နိမိလက္ခဏာ
မှတပါး အဘယ်လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အားမပြရာဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ထိုသူတို့ရှိရာမှထွက်၍ကြွတော်မူ၏။
၅တပည့်တော်တို့သည် ကမ်းတဘက်သို့သွားကြသောအခါ မုန့်ကိုယူခြင်းငှါ မေ့လျော့ကြ၏။
၆ယေရှုကလည်း၊ ဖာရိရှဲနှင့် ဇဒ္ဒုကဲတို့၏ တဆေးကိုသတိနှင့်ကြဉ်ရှောင်ကြဟု မိန့်တောမူ၏။
၇တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ငါတို့၌မုန့်မပါသောကြောင့် ဤစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်းချင်း
ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။ ၈ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင် ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့၊ သင်တို့၌မုန့်မပါသည်ကို
ထောက်၍ အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြသနည်း။ ၉မုန့်ငါးလုံးကို လူငါးထောင်စား၍
စားကြွင်းဘယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းသည် ကိုဎင်း၊ မုန့်ခုနစ်လုံးကို လူလေးထောင်စား၍
စားကြွင်းဘယ်နှတောင်းကောက်သိမ်းသည်ကိုဎင်း၊ ၁၀သင်တို့သည် နှလုံးမသွင်း မအောက်မေ့ဘဲနေကြသေး
သလော။ ၁၁ဖာရိရှဲနှင့် ဇဒ္ဒုကဲတို့၏ တဆေးကို ကြဉ်ရှောင်ကြဟူသောစကားကို ငါပြောသည်တွင်၊
မုန့်ကိုအမှတ်ပြု၍ ငါမပြောသည်ကို သင်တို့သည် နားမလည်ဘဲ အဘယ်သို့နေကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် မုန့်၏တဆေးကို ကြဉ်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မမူ။ ဖာရိရှဲနှင့် ဇဒ္ဒုကဲ တို့၏
ဩဝါဒကို ကြဉ်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူသည်ကို နားလည်ကြသတည်း။
၁၃ယေရှုသည် ဖိလိပ္ပုကဲသရိမြို့၏ ကျေးလက်သို့ကြွတော်မူသောအခါ၊ လူများတို့သည်
လူသားဖြစ်သော ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊
၁၄လူတချို့က ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇံ ဆရာယောဟန်ဖြစ်သည် ဟူ၍ဎင်း၊ အချို့က၊ ဧလိယ ဖြစ်သူဟူ၍ဎင်း၊
အချို့က ယေရမိမှစ၍ ပယောဖက် တပါးပါးဖြစ်သည် ဟူ၍ဎင်း ဆိုကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊
၁၅သင်တို့လည်း ငါ့ကိုအဘယ်သူဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ ၁၆ရှိမုန်ပေတရုက၊
ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော အသက်ရှင် တော်မူသောဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်
မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၁၇ယေရှုကလည်း၊ ရှိမုန်ဗာယောန၊ သင်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊
အသွေးအသားသည် ဤအကြောင်းအရာကို သင့်အားဘော်ပြသည် မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိ
တော်မူသော ငါ့ခမည်းတော်သည် ဘော်ပြတော်မူသတည်း။ ၁၈ငါဆိုသည်ကား၊ သင်သည် ပေတရုဖြစ်၏။
ဤကျောက်ပေါ်မှာ ငါ့အသင်းကို ငါတည်ဆောက်မည်။ ထိုအသင်းကို မရဏာနိုင်ငံ၏တံခါးတို့သည် မနိုင်ရာ။
၁၉ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ သော့တို့ကိုလည်း သင့်အားငါပေးမည်။ သင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာ ချည်နှောင်
သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြည်လွှတ်သမျှသည်
ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဖြေလွှတ်လျက်ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ၂၀ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်း
ကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောစိမ့်သောငှါ တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။
၂၁ထိုမှတပါး ကိုယ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားရမည်။ လူအကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပရောဟိတ်
အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့လက်၌ များစွာခံရမည်။ အသေသတ်ခြင်းကိုလည်း ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သော

နေ့၌ ထမြောက် လိမ့်မည် ဟူသော အကြောင်းများကို ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။
၂၂ထိုအခါ ပေတရုသည် ကိုယ်တော်ကို မိမိနှင့်အတူခေါ်၍၊ သခင်ကိုယ်တော်၌ ဤသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်။
ဤအမှုသည် ကိုယ်တော်၌မရောက်ရာဟု ပြစ်တင်သော စကားကို လျှောက်သော်၊ ၂၃ကိုယ်တော်သည်
မျက်နှာတော်ကိုလှည့်၍ အချင်းရန်သူ၊ ငါ့နောက်သို့ ဆုတ်လော့။ သင်သည် ငါတိုက်မိ၍
လဲစရာအကြောင်းဖြစ်၏။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏အရာကို စိတ်မစွဲလမ်း၊ လူတို့၏အရာကိုသာ
စွဲလမ်းသည်ဟု မိန့်တော်မူသည်။
၂၄ထိုအခါ ယေရှုက၊ ငါ၌ဆည်းကပ်လိုသောသူ ဖြစ်လျှင် ကိုယ်ကိုကိုယ်ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါး
ကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်ရမည်။ ၂၅အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊
ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့် အသက်ရှုံး၏၊ ထိုသူသည်
အသက်ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ၂၆လူသည် ဤစကြဝဠာကို အကွင်းမဲ့အစိုးရ၍ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ရှုံးလျှင်
အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့်ရွေးနိုင်သနည်း။ ၂၇လူသားသည်
မိမိအဘခမည်းတော်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ ကောင်းကင်တမန်အခြံအရံတို့နှင့်
ကြွလာတော်မူလတံ့။ ထိုအခါ လူအသီးသီးကျင့်သော အကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို
ဆပ်ပေးတော်မူလတံ့။ ၂၈ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ လူသားသည် နိုင်ငံတော်တည်လျက် ကြွလာတော်မူသည်ကို၊
ဤအရပ်၌ရှိသောသူအချို့တို့သည် မမြင်မီ သေခြင်းသို့ မရောက်ရကြဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည်ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်ညီယောဟန်တို့ကိုခေါ်၍
မြင့်လှစွာ သော တောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ဆောင်ကြွတော်မူ၏။ ၂သူတို့ရှေ့၌ထူးခြားသော
အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍။ မျက်နှာတော်သည် နေကဲ့သို့ ထွန်းတောက်လျက်၊
အဝတ်တော်သည် အလင်းကဲ့သို့ဖြူလျက်ရှိ၏။ ၃မောရှေနှင့် ဧလိယသည် ထင်ရှား၍ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ
စကားပြောလျက်နေကြ၏။ ၄ထိုအခါပေတရုက၊ သခင်၊ ဤအရပ်၌နေဘွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်ဘို့
တဲတဆောင်၊ မောရှေဘို့တဆောင်၊ ဧလိယဘို့တဆောင်၊တဲသုံးဆောင် ကိုအလိုတော်ရှိလျှင်
အကျွန်ုပ်တို့သည်ဆောက်လုပ်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၅ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ ထွန်းလင်းသော
မိုဃ်းတိမ်သည် ထိုသူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ဤသူသည် ငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။
သူ၏စကားကိုနားထောင်ကြလော့ဟု မိုးဃ်းတိမ်ကအသံ တော်ဖြစ်လေ၏။ ၆တပည့်တော်တို့သည်ကြား
ရလျှင်၊ပြပ်ဝပ်၍အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကြ၏။ ၇ယေရှုသည်လာ၍သူ တို့ကိုလက်နှင့်တို့တော်မူလျက်၊
ထကြ၊မကြောက်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ၈သူတို့သည်ကြည့်မြော်သဖြင့်၊ ယေရှုတယောက်တည်းမှတပါး၊
အဘယ် သူကိုမျှမမြင်ကြ။
၉တောင်ပေါ်မှဆင်းကြသောအခါ ယေရှုက၊လူသားသည် သေခြင်းမှမထမြောက်မီတိုင်အောင်၊ သင်တို့
ယခုမြင် သော ရူပါရုံကိုအဘယ်သူအားမျှမပြောကြနှင့်ဟုတပည့်တော်တို့ကိုပညတ်တော်မူ၏။ ၁၀ထိုအခါ
တပည့်တော်တို့က၊ဧလိယသည်အရင်လာရမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်အဘယ်ကြောင့်ဆိုပါသနည်းဟု
မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ၁၁ယေရှုက၊ ဧလိယသည် အရင်လာ၍အလုံးစုံတို့ကိုပြုပြင်ရသည်မှန်ပေ၏။
၁၂ငါဆိုသည်ကား၊ ဧလိယရောက်လာပြီ။ လူများသည် သူ့ကိုမသိသဖြင့်သူ့အားပြုချင်သမျှကိုပြုကြပြီ။
ထိုနည်းတူလူသားသည်လည်းထိုလူများလက်၌ခံရမည် ဟုမိန့်တော်မူသော်၊ ၁၃ဗတ္တိဇံ ဆရာယောဟန်ကို
အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူကြောင်းကိုတပည့်တော်တို့ သည်နားလည်ကြ၏။
၁၄ လူအစုအဝေးရှိရာသို့ရောက်ကြသောအခါ၊ လူတယောက်သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍
ဒူးထောက် လျက်၊သခင်၊ ၁၅အကျွန်ုပ်၏ သားကိုကယ်မသနားတော်မူပါ။ဝက်ရူးနာစွဲ၍ ပြင်းစွာခံရပါ၏။မီး၌၎င်း၊
ရေ၌၎င်းအကြိမ်ကြိမ် လဲတတ်ပါ၏။၁၆တပည့်တော်တို့ထံသို့ဆောင်ခဲ့၍ သူတို့သည်ချမ်းသာမပေးနိုင်ကြပါဟု

လျှောက်လျှင်၊၁၇ယေရှုက၊ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ ဖေါက်ပြန်သောအမျိုး၊ ငါသည်သင်တို့နှင့်တကွ အဘယ်မျှ
ကာလပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သည်းခံရမည်နည်း။ သူငယ်ကို
ငါ့ထံသို့ယူခဲ့ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၁၈ယေရှုသည် သူ့ကိုဆုံးမတော်မူလျှင်၊ နတ်ဆိုးသည်သူမှထွက်သွားသဖြင့်၊
ထိုခဏမှ စ၍သူငယ်သည် ကျန်းမာ ပကတိဖြစ်လေ၏။
၁၉ထိုအခါတပည့်တော်တို့သည် ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ယေရှုထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည်ထို နတ်ဆိုးကိုအဘယ်ကြောင့်မနှင်ထုတ်နိုင်ပါသနည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊၂၀သင်တို့သည်
ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောကြောင့် မနှင်ထုတ်နိုင်ကြ၊ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်မုန်ညင်းစေ့ခန့်မျှ
လောက်သော ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင် ထိုတောင်ကို နေရာမှ ရွှေ့လော့ဟုဆိုကြသော်၊ နေရာမှရွှေ့လိမ့်မည်။
ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင် သင်တို့မတတ်နိုင်သောအမှုမရှိ။ ၂၁သို့သော်လည်းဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမှတပါး
အဘယ်သို့သောအားဖြင့်၊ ထိုအမျိုးသည် မထွက်တတ်ဟုမိန့်တော်မူ၏၊
၂၂ဂါလိလဲပြည်၌ နေကြစဉ်တွင် ယေရှုက၊ လူသားကိုလူတို့လက်သို့အပ်နှံရသောအချိန်နီးပြီ။
၂၃သူတို့သည် သတ်ကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟုတပည့်တော်တို့အား
မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်လည်းအလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိကြ၏၊
၂၄ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ဗိမာန်တော်အခွန်တည်းဟူသော ဒိဒြမ္မကိုခံသော
သူတို့သည် ပေတရု ဆီသို့လာ၍သင်၏ဆရာသည်ဒိဒြမ္မကိုမပေးသလောဟု မေးမြန်းလျှင်၊
ပေးပါသည်ဟုပေတရုဆို၏။ ၂၅ပေတရု သည် အိမ်သို့ဝင်သောအခါ၊ ယေရှုသည်တင်ကူး၍အချင်းရှိမုန်၊
သင်သည်အဘယ်သို့ထင်သနည်း။ လောကီရှင် ဘုရင်တို့သည် အဘယ်သူမှာ အခွန်ကိုခံကြသနည်း။
မိမိသားမှာခံကြသလော။ သူတပါးမှာခံကြသလော၊ ဟုမေး တော်မူလျှင်၊၂၆ပေတရုက၊ သူတပါးမှာခံကြပါဟု
လျှောက်သော်၊ ယေရှုကလည်းသို့ဖြစ်လျှင်သားမူကား လွတ်ရ၏။ သို့သော်လည်းထိုသူတို့သည်
ငါတို့ကြောင့်မမှားယွင်းမည်အကြောင်း၊ အိုင်သို့သွား၍ငါးများကိုချလော့။ ၂၇ရှေ့ဦးစွာ ရသောငါးကိုယူ၍
ပစပ်ကိုဖွင့်လျှင်၊ သတာတဲတပြားကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ထိုငွေကိုယူ၍ ငါ့အဘို့နှင့် သင့်အဘို့
ထိုသူတို့အားပေးလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၈

၁ထိုအခါတပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အဘယ်သူသည်သာ၍
ကြီးမြတ်ပါအံ့နည်း ဟုမေးလျှောက်ကြသော်၊ ၂သူငယ်တယောက်ကိုခေါ်တော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့အလယ်၌
ထားပြီးမှ၊ ၃ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်ပြောင်းလဲ၍သူငယ်ကဲ့သို့မဖြစ်လျှင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့
မရောက်ရကြ၊ ၄ထိုကြောင့် အကြင်သူသည် ဤသူငယ်ကဲ့သို့မိမိကိုမိမိနှိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည်
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌သာ၍ကြီး မြတ်လိမ့်မည်။ ၅အကြင်သူသည်ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ဤကဲ့သို့သော
သူငယ်တစုံတယောက်ကိုလက်ခံ၏၊ ထိုသူသည် ငါ့ကိုပင်လက်ခံ၏။ ၆ငါ့ကိုယုံ ကြည်သော
ဤသူငယ်တစုံတယောက်ကို အကြင်သူသည်မှားယွင်းစေ၏၊ ထိုသူသည်လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကို
ဆွဲ၍ နက်နဲသောပင်လယ်၌ နှစ်မြှုပ်ခြင်းကိုခံရလျှင်အနေသာ၍ကောင်း၏။
၇မှားယွင်းစရာအကြောင်းများရှိသောကြောင့်လောကီသားတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။မှားယွင်းစရာ
အကြောင်းရှိရမည်။ သို့သော်လည်းမှားယွင်းစရာအကြောင်းကို ဖြစ်စေသောသူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။
၈သင်၏လက်ခြေ သည်သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် လက်ခြေကိုဖြတ်ပစ်လော့။ လက်ခြေအစုံနှင့်
ထာဝရမီးထဲသို့ချခြင်းကိုခံရသည်ထက် အင်္ဂါချို့တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော်သာ၍ကောင်း၏။
၉သင်၏မျက်စိသည်လည်းသင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်၊ မျက်စိကိုထုတ်ပစ်လော့။မျက်စိနှစ်ဘက်စုံနှင့် ငရဲမီးထဲသို့
ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် မျက်စိတဘက်နှင့် အသက်ရှင်ခြင်း သို့ဝင်းစားသော်သာ၍ကောင်း၏။

၁၀သင်တို့သည် ဤသူငယ်တစုံတယောက်ကိုမထီမဲ့မြင်မပြုမည်အကြောင်း သတိရှိကြလော့။
ငါဆိုသည်ကား၊ သူတို့၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောငါ့အဘ၏
မျက်နှာတော်ကိုအစဉ်မပြတ်ဖူးမြင်ကြ၏။ ၁၁ထိုမှတပါး လူသားသည်ပျောက်သောသူတို့ကို ကယ်တင်
အံ့သောငှါ ကြွလာသတည်း။ ၁၂အဘယ်သို့ထင်ကြ သနည်း။ သိုးတရာရှိသောသူ၌ သိုးတကောင်သည်
လမ်းလွှဲ၍ပျောက်လျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုးဆယ်ကိုးကောင်သော သိုးတို့ကို တောင်ပေါ်မှာထားခဲ့ပြီးမှ၊
လမ်းလွှဲ၍ပျောက်သော သိုးတကောင်ကိုသွား၍ ရှာတတ်သည် မဟုတ်လော။ ၁၃တွေ့ပြီးလျှင်၊
လမ်းမလွှဲမပျောက်သောသိုးကိုးဆယ်ကိုးကောင်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက်၊ ထိုသိုးတကောင်၌
သာ၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည် ဟုငါအမှန်ဆို၏။ ၁၄ထိုနည်းတူ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော
သင်တို့အဘသည် ဤသူငယ်တယောက်မျှ ပျက်စီးစေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မရှိ။

၁၅ထိုကြောင့်သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင်၊ သူ့ဆီသို့သွား၍နှစ်ယောက်တည်းချင်းသူ၏
အပြစ် ကိုပြ၍ ဆုံးမလော့။ သူသည် သင်၏စကားကိုနားထောင်လျှင် ညီအစ်ကိုကိုရပြီ။ ၁၆သို့မဟုတ်
သင်၏စကား ကိုနားမထောင်လျှင်၊ လူနှစ်ဦးသုံးဦးသက်သေခံ၍ စကားရှိသမျှတို့ကို တည်စေခြင်းငှါကိုယ်နှင့်
အတူ လူတစ်ဦးနှစ်ဦး ကိုခေါ်ဦးလော့။ ၁၇ထိုသူတို့၏ စကားကိုနားမထောင်လျှင် အသင်းတော်အားကြားပြော
လော့။ အသင်းတော်၏ စကားကိုနားမထောင်လျှင်၊ သာသနာပလူကဲ့သို့၎င်း၊ အခွန်ခံကဲ့သို့၎င်း
ထိုသူကိုမှတ်လော့။ ၁၈ငါအမှန် ဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာသင်တို့ ချည်နှောင်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌
ချည်နှောင်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ် မှာဖြည်လွှတ်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ဖြည်လွှတ်လျက်ရှိလိမ့်မည်။
၁၉တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သင်တို့တွင်နှစ်ယောက်တို့သည် သဘောချင်းတူ၍ ဆုတောင်းလျှင်၊
တောင်းသမျှသောဆု တို့ကိုကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောငါ၏ ခမည်းတော်သည် ပေးတော်မူလတံ့။
၂၀အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ လူနှစ်ဦး သုံးဦးတို့သည် ငါ၏နာမကိုထောက်၍ စည်းဝေးကြ၏၊
ထိုအရပ်၌ သူတို့အလယ်မှာ ငါရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ထိုအခါ ပေတရုသည် ချဉ်းကပ်၍၊ သခင်၊ ညီအစ်ကိုသည် အကျွန်ုပ်ကိုပြစ်မှား၍ အကျွန်ုပ်သည်
သူ၏အပြစ် ကိုဘယ်နှစ်ကြိမ်လွှတ်ရပါအံ့နည်း။ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်အောင်လွှတ်ရပါအံ့လောဟု
မေးလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်အောင်လွှတ်ရမည်ငါမဆို။ ၂၂အကြိမ်ခုနစ်ဆယ်ခုနစ်လီ
မြောက်အောင်လွှတ်ရမည် ငါဆို၏။ ၂၃ထိုကြောင့် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်၊ မိမိကျွန်များတို့ကို
စာရင်းယူခြင်းငှါ အလိုရှိသောမင်းကြီးတဦး နှင့်တူ၏။ ၂၄စာရင်းယူစဉ်တွင်၊ ငွေအခွက် တသိန်းကြွေးတင်သော
သူတယောက်ကိုရှေ့တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၂၅ထိုသူသည် ကြွေးဆပ်ရန် မရှိသောကြောင့်၊
ကိုယ်မှစ၍သားမယားဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုရောင်း၍ ကြွေးကိုဆပ်စေဟု သူ၏သခင်စီရင်၏။ ၂၆ထိုကျွန်သည်
ညွတ်ပြပ်ဝပ်တွားလျက်၊ သခင်၊ ကျွန်တော်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ ကြွေးရှိသမျှကိုဆပ်ပါမည် ဟု လျှောက်လျှင်၊
၂၇သူ၏သခင်သည် သနားခြင်းရှိသဖြင့် ကြွေးရှိသမျှကိုလွှတ်၍ ချမ်းသာပေးလေ၏။

၂၈ထိုကျွန်သည် ထွက်သွားရာတွင် မိမိငွေဒေနာရိတရာ ကြွေးတင်သော ကျွန်ချင်းတယောက်ကို
တွေ့လျှင်၊ လည်ပင်းကိုကိုင် ညှစ်၍ ငါ့ငွေကိုဆပ်ပေးလော့ဟု ဆို၏။ ၂၉ထိုကျွန်ချင်းသည် ကြွေးရှင်၏ ခြေရင်း၌
ပြပ်ဝပ်လျက် ကျွန်တော်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ ကြွေးရှိသမျှကိုဆပ်ပါမည်ဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊
၃၀ငွေရှင်သည် နားမထောင်ဘဲ သွား၍ ကြွေးကိုမဆပ်မှီတိုင်အောင်သူ့ကိုထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။
၃၁ထိုအမှုအရာကို အခြားသော ကျွန်ချင်း တို့သည် မြင်လျှင် အလွန်နာကြည်းသောစိတ်နှင့်သွား၍၊
ပြုလေသမျှတို့ကို မိမိတို့သခင်၌ ကြားလျှောက်ကြ၏။ ၃၂ထိုအခါသခင်သည် ထိုကျွန်ကိုခေါ်၍၊
ဟယ်ဆိုးညစ်သောကျွန်၊သင်သည်ငါ့ကိုတောင်းပန်သောကြောင့်သင်၌တင် သမျှသော ကြွေးကိုငါ ရှင်းလင်း
စေ၏။ ၃၃ငါသည်သင့်ကို သနားသကဲ့သို့ဗသင်သည်လည်း ကျွန်ချင်းကို မသနားအပ် သလောဟုဆိုလျက်၊
၃၄အမျက်ထွက်၍ ကြွေးရှိသမျှကို မဆပ်မှီ တိုင်အောင်အာဏာသားတို့လက်ကို အပ်လေ၏။

၃၅သင်တို့သည်လည်း ညီအစ်ကို အချင်းချင်းတို့ကို စိတ်နှလုံးပါလျက် အပြစ်မလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောငါ၏ အဘသည် ထိုနည်းတူသင်တို့ကို စီရင်တော်မူလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုသည် အကုန်အစင်ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်မှ ပြောင်း၍ ယုဒပြည်စွန်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ၂လူများအပေါင်းတို့သည် နောင်တော်သို့လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအရပ်၌ အနာရောဂါများကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ၃ဖာရိရှဲ တို့သည်အထံတော်သို့လာ၍ လူသည်ခပ်သိမ်းသောအပြစ်ကြောင့် မိမိမယားနှင့်ကွာအပ်သလောဟု စုံးစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါမေးလျှောက်ကြသော်၊ ၄ကိုယ်တော်က၊ အစအဦး၌ ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူသည် ယောကျ်ားနှင့်မိန်းမ နှစ်ယောက်တည်း ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၅ထိုအကြောင်း ကြောင့်ယောကျ်ား သည်ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျမ်းဆိုသည်ကိုသင်တို့မဘတ်ဘူးသလော။ ၆ထိုကြောင့်လင်မယားတို့သည် နှစ်ဦးမဟုတ် တဦးတည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ဘက်စပ်၍ ထမ်းဘိုးတင်တော်မူသော အရာကိုလူမခွဲမခွါစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၇ဖာရိရှဲ တို့ကလည်း၊ ထိုသို့မှန်လျှင်ဖြတ်စာကိုပေး၍ မယားနှင့်ကွာစေခြင်းငှါမောရှေသည် အဘယ်ကြောင့်စီရင် သနည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊ ၈ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာသောကြောင့် မယားနှင့်ကွာရသော အခွင့်ကို မောရှေသည် စီရင်၏။ အစအဦး၌ ထိုသို့မဟုတ်။ ၉ငါပညတ်သည်ကား၊ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှ တပါးအခြားသောအကြောင်းဖြင့် မိမိမယားနှင့်ကွာ၍ အခြားသော မိန်းမနှင့် စုံဘက်သောသူသည် မိမိမယားကိုပြစ်မှား၏။ ကွာသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်သောသူသည်လည်း သူ့မယားကိုပြစ်မှားသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၀တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ လင်မယားအမှုသည် ဤသို့ဖြစ်လျှင် စုံဘက်ခြင်းကို မပြုကောင်းပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ၁၁ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ထိုစကားကို လူတိုင်းမခံမယူနိုင်။ အခွင့်ရသောသူတို့သာ ခံယူနိုင်ကြ၏။ ၁၂လူအချို့တို့သည် အမိဝမ်းတွင်းကပင် မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည် သူတပါးဆုံးမ၍ မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်အဘို့အလို့ငှါ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမ၍ မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ ထိုစကားကို ခံယူ နိုင်သောသူသည် ခံယူစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ထိုအခါ သူငယ်တို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်၍ မေတ္တာပို့တော်မူစေခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သည် ဖြစ်၍ တပည့်တော်တို့သည် အပြစ်တင်ကြ၏။ ၁၄ယေရှုကလည်း၊ ထိုသူငယ်တို့ကို ရှိစေတော့။ ငါ့ထံသို့လာသည်ကို မဆီးတားကြနှင့်။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ၁၅သူငယ်တို့ အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှကြွသွားတော်မူ၏။

၁၆ထိုအနောက် လူတယောက်သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကိုရအံ့ သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ၁၇ငါ့ကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ် ကြောင့်ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားလိုလျှင် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၈အဘယ်ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည်နည်းဟု လျှောက်ပြန်သော်၊ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။ သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်။ သူ့ဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကို မခံနှင့်။ ၁၉မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၀ထိုလုလင်ကလည်း၊ ထိုပညတ်ရှိသမျှ တို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက်ပါပြီ။ အဘယ် အကျင့်လိုသေးသနည်း ဟု လျှောက်ပြန်လေ၏။ ၂၁ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်လိုလျှင် သွားလော့ ကိုယ်ဥစ္စာများကိုရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌

ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂ထိုလုလင်သည်
များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင် စိတ်မသာသည်နှင့် သွားလေ၏။
၂၃ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငွေရတတ်သောသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့
ဝင်ခဲလှ၏။ ၂၄တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ကုလားအုပ်သည် အပ်နဖားကိုလျှိုလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည်
ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၅ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင်
အလွန်မိန်းမောတွေဝေ ခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင်
မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။ ၂၆ယေရှု သည်လည်း၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှု၍ ဤအမှုကို လူမတတ်နိုင်။
သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအမှု တို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၇ထိုအခါ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကိုစွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့ လိုက်ကြပါပြီ။
အဘယ် အကျိုးကို ရကြပါမည်နည်းဟု လျှောက်လေသော်၊ ၂၈ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊
အလုံးစုံသောအရာတို့ကို အသစ်ပြုပြင်သောကာလ၌ လူသားသည်ဘုန်းရှိသော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ
ထိုင်တော်မူသောအခါ၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်ကြသောသင်တို့သည် တဆယ်နှစ်ခုသော ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်၊
ဣသရေလလူတဆယ်နှစ်မျိုးကို စစ်ကြော စီရင်ရကြလတံ့။ ၂၉အကြင်သူသည် ငါ၏နာမကြောင့် အိမ်၊ လယ်၊
ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သားမယားတည်းဟူသော တပါးပါးကိုစွန့်၍၊ ထိုသူသည် အဆတရာသောအကျိုးကို
ရ၍ ထာဝရ အသက်ကို အမွေခံရလတံ့။ ၃၀နောက်ကျသော သူအများတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်၊
အရင်ကျသောသူအများတို့သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည်။

၂၀

၁ဥပမာကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလုပ်ဆောင်သောသူတို့ ငှါးခြင်းငှါ
နံနက်စောစော ထွက်သွားသော အိမ်ရှင်နှင့်တူ၏။ ၂ထိုသူသည် တနေ့လျှင် ဒေနာရိတပြားစီပေးမည်ဟူ၍
လုပ်ဆောင်သောသူ တို့နှင့် ဝန်ခံပြီးမှ စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ စေလွှတ်လေ၏။ ၃နံနက်တချက်တီးအချိန်၌
ထွက်ပြန်လျှင်၊ အခြားသောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ဈေး၌ရပ်နေသည်ကိုမြင်၍၊ ၄သင်တို့လည်း
ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွားကြ၊ တော်လျော်စွာ ငါပေးမည်ဟု ဆိုလျှင် ထိုသူတို့သည်သွားကြ၏။ ၅တဖန်
နှစ်ချက်တီးအချိန်၊ တဖန်သုံးချက်တီးအချိန်၌ ထွက်၍ ရှေ့နည်းအတူ ပြုလေ၏။ ၆ဆယ်တနာရီအချိန်၌လည်း
ထွက်ပြန်လျှင် အခြားသောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ရပ်နေသည်ကိုတွေ့၍၊ သင်တို့သည်
တနေ့လုံးအလုပ်ကိုမလုပ်ဘဲ ဤအရပ်၌အဘယ်ကြောင့် နေကြသနည်းဟုမေးသော်၊ ၇ထိုသူတို့က၊
ကျွန်တော်တို့ကို အဘယ်သူမျှမငှါးပါဟု ပြောဆိုကြလျှင်၊ သင်တို့လည်း ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွားကြ၊
တော်လျော် စွာရကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။
၈ညအချိန်ရောက်သောအခါ စပျစ်ဥယျာဉ်ရှင်က၊ လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို ခေါ်ခဲ့လော့။
နောက်ဝင်သော သူမှစ၍ အရင်အဦးဝင်သောသူတိုင်အောင် အခကိုပေးလော့ဟု မိမိစာရေးကို
မှာလိုက်လေ၏။ ၉ထိုကြောင့် ဆယ်တနာရီအချိန်၌ ဝင်သောသူတို့သည် လာ၍ဒေနာရိတပြားစီ ခံကြ၏။
၁၀အရင်ဝင်သောသူတို့သည် လာကြ သောအခါ ငါတို့သည် သာ၍ရမည်ဟု စိတ်ထဲမှာထင်မှတ်သော်လည်း
ဒေနာရိတပြားစီခံရကြ၏။ ၁၁ထိုသို့ခံပြီးလျှင် အိမ်ရှင်ကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၍၊ ၁၂နောက်ဝင်သောသူတို့သည်
တနာရီခန့်မျှသာ လုပ်ဆောင်သော်လည်း တနေ့လုံးအမှု ဝန်ကိုထမ်းရွက်၍ နေပူဆင်းရဲခံရသော
အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အညီအမျှကိုယ်တော်စီရင်ပါပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။ ၁၃အိမ်ရှင်ကလည်း အဆွေ၊
သင်၌မတရားသောအမှုကို ငါမပြု။ ဒေနာရိတပြားကို အမှတ်ပြု၍ သင်သည် ငါနှင့်ဝန်ခံသည် မဟုတ်လော။
၁၄သင်၏ဥစ္စာကို ယူ၍သွားလော့။ နောက်ဝင်သောသူတို့အား သင်နှင့်အညီအမျှပေးခြင်းငှါ ငါအလို ရှိ၏။
၁၅ငါသည် ကိုယ်ဥစ္စာကို ပြုလိုသမျှ မပြုရာသလော၊ ငါ့သဘောကောင်းသောကြောင့် သင်သည်မျက်မုန်း
ကြိုးရသလောဟု ဆို၏။ ၁၆ထိုနည်းတူ နောက်ကျသောသူတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။

အရင်ကျသောသူတို့သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည်။ ခေါ်တော်မူသောသူအများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်
တော်မူသော သူနည်းသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၇ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်ကြွတော်မူစဉ်၊ လမ်းခရီး၌ တကျိပ်နှစ်ပါးသော
တပည့်တော်တို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ခေါ်၍၊ ၁၈ငါတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။
လူသားသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည်
သေပြစ်ကိုစီရင်ကြလိမ့်မည်။ ၁၉လူသားအား ပြက်ယယ် ပြုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထား
ခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှါ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌
ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၀ထိုအခါ ဇေဗေဒဲ၏သားတို့အမိသည် သားတို့နှင့်အတူ အထံတော်သို့ချဉ်း၍ ပြပ်ဝပ်လျက်
ဆုကျေးဇူးကို တောင်းပန်လေ၏။ ကိုယ်တော်က သင်သည် အဘယ်ဆုကျေးဇူးကို အလိုရှိသနည်းဟု
မေးတော် မူသော်၊ ၂၁ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံတွင် ကျွန်မ၌ ဤသားနှစ်ယောက်တို့သည် လကျ်ာတော်ဘက်၌
တယောက်၊ လက်ဝဲ တော်ဘက်၌ တယောက် ထိုင်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။
၂၂ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ တောင်းပန်သည်ကို သင်တို့မသိကြ။ ငါသောက်ရအံ့သော
ခွက်ကို သောက်ခြင်းငှာရင်း၊ ငါခံသော ဗတ္တိဇံ ကို ခံခြင်းငှာရင်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သလောဟု
မေးတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏ ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ၂၃ငါ၏ခွက်ကို သင်တို့သည်
သောက်ရကြလိမ့်မည်။ ငါခံသော ဗတ္တိဇံ ကိုလည်း သင်တို့သည် ခံရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း
ငါ၏လကျ်ာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်မှာ ထိုင်ရသောအခွင့်ကိုကား အကြင်သူတို့အဘို့ အလိုငှါ ငါ့ခမည်း
တော်သည် ပြင်ဆင်၏၊ ထိုသူတို့အားသာ ငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၄အခြားသောတပည့်တော်တကျိပ်တို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့ကို
အမျက်ထွက် ကြ၏။ ၂၅ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကိုခေါ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သိသည်အတိုင်း လောကီမင်းတို့သည်
အစိုးတရပြုတတ် ကြ၏။ ၂၆အကဲအမှူးတို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။ ၂၇သင်တို့အမှုကား
ထိုသို့မပြုကြနှင့်။ လူသားသည် သူတပါး ကို စေစားခြင်းငှါမလာ၊ ၂၈သူတပါးအစေကိုခံခြင်းငှာရင်း၊
မိမိအသက်ကိုစွန့်၍ လူအများကိုရွေးခြင်းငှာရင်း၊ ကြွလာ သည်ဖြစ်၍၊ ထိုနည်းတူ သင်တို့တွင်
အကဲအမှူးပြုလိုသောသူကို သင်တို့အစေခံဖြစ်စေ။ သင်တို့တွင် အထွဋ်အမြတ် လုပ်ချင်သောသူကိုလည်း
သင်တို့ကျွန်ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၉ယေရိခေါမြို့မှ ထွက်သွားကြစဉ်တွင် လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။
၃၀ယေရှုသည် ကြွသွားတော်မူကြောင်းကို လမ်းနားမှာထိုင်နေသောလူကန်းနှစ်ယောက်တို့သည် ကြားရလျှင်၊
ဒါဝိဒ်၏သားတော် အရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။ ၃၁ထိုသူတို့ကို
တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှာ လူအစုအဝေးတို့သည် ငေါက်၍ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်အရှင်၊
အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မသနားတော် မူပါဟု သာ၍ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ၃၂ယေရှုသည်လည်း ရပ်တော်မူလျက်
ထိုသူတို့ကိုခေါ်၍ သင်တို့၌ အဘယ် သို့ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ၃၃သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ မျက်စိကို
ပွင့်လင်းစေခြင်းငှာ ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော်၊ ၃၄ယေရှုသည် သနား ခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ သူတို့မျက်စိကို
လက်နှင့်တို့တော်မူ၏၊ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူတို့သည် မျက်စိမြင်၍ နောက်တော် သို့လိုက်ကြ၏။

၂၁

၁ယေရုရှလင်မြို့အနီးသို့ ချဉ်း၍ သံလွင်တောင်ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာဂေရွာသို့ရောက်ကြသောအခါ၊
ယေရှုသည် တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ ၂သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့သွားကြ။
ထိုရွာ၌ချည်နှောင်လျက်ရှိသော မြည်းမနှင့်မြည်းကလေးကို သင်တို့သည် ချက်ခြင်းတွေ့လိမ့်မည်။
မြည်းကြိုးကိုဖြည်၍ ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ။ ၃သူတပါးသည် သင်တို့အား တစုံတခုကိုဆိုလျှင်

သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြလော့။ ထိုသို့ပြောလျှင် ထိုသူသည် ချက်ခြင်းပေးလိုက်မည်ဟု
မှာထားတော်မူ၏။ ၅ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ သင်၏အရှင်မင်းကြီးသည် မြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကိုစီး၍၊
၇နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့် သင်ရှိရာသို့ကြွလာတော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ဇိအုန်သတို့သမီးအား
ပြောကြလော့ ဟူသောပရောဖက်၏ နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းဖြစ်သတည်း။
၆တပည့်တော်တို့သည်သွား၍ အမိန့်တော်အတိုင်းပြုသဖြင့်၊ ၇မြည်းမနှင့်မြည်းကလေးကို ဆောင်ခဲ့၍
မြည်းကျောပေါ်မှာ မိမိတို့အဝတ်ကိုတင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သည် စီးတော်မူ၏။ ၈အတိုင်းမသိ
များစွာသော လူတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို လမ်း၌ခင်းကြ၏။ အချို့တို့သည် သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကိုခုတ်၍
လမ်း၌ခင်းကြ၏။ ၉ရှေ့နောက်လိုက်သွားသော အခြံအရံများတို့က၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်အား
ဟောရှဏ္ဏာဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့်ကြွလာတော်မူသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။
ကောင်းကင်ဘဝက်ဝယ် ဟောရှဏ္ဏာဖြစ်စေသတည်း ဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။ ၁၀ယေရုရှလင်မြို့သို့
ဝင်တော်မူသောအခါ တမြို့လုံး အုပ်အုပ်သဲသဲဖြစ်၍၊ ဤသူကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊
၁၁လူအစုအဝေးတို့က၊ ဤသူသည် ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့၌ပေါ်ထွန်းသော ပရောဖက်ယေရှုပေတည်းဟု
ပြောဆိုကြ၏။
၁၂ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ ရောင်းဝယ်သော
သူအပေါင်း တို့ကိုနှင့်ထုတ်၍၊ ငွေလဲသောသူတို့၏ ခုံများကိုင်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့၏
ထိုင်နေရာကိုင်း တွန်းလှဲတော်မူလျက်၊ ၁၃ငါ့အိမ်ကိုဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် ကြလတံ့ ဟုကျမ်းစာ၌
လာသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ထားပြတွင်းဖြစ်စေကြပြီးတကား ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၁၄ထိုအခါ
ဗိမာန်တော်၌ မျက်စိကန်းသောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူတို့သည် အထံတော်သို့လာ၍ သူတို့အနာရောဂါ
ကိုငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ၁၅ကိုယ်တော်ပြုတော်မူသောအံ့သြဘွယ်အမှုတို့ကိုင်း၊ သူငယ်တို့ကလည်း၊ ဒါဝိဒ်၏
သားတော် အားဟောရှဏ္ဏာဖြစ်စေသတည်းဟု ဗိမာန်တော်၌ ကြွေးကြော်ကြသည်ကိုင်း၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ တို့သည်ကြားမြင်လျှင် အမျက်ထွက်ကြ၍၊ ၁၆ဤသူတို့သည်
အဘယ်သို့ပြောဆိုသည်ကို ကြားသလောဟုယေရှု အားမေးကြသော်၊ ငါကြား၏။ နို့စို့သူငယ်တို့နှုတ်ထဲမှ
ကိုယ်တော်သည် ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြင်ဆင်တော်မူသည် ဟူသော စကားကိုသင်တို့သည်တရံတခါမျှ မဘတ်ဘူး
သလောဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၁၇ထိုအခါသူတို့ကိုထားခဲ့၍ မြို့ထဲမှ ထွက်ပြီးလျှင် ဗေသနိရွာသို့ကြွ၍
ထိုညဉ့်ကိုလွန်စေတော်မူ၏။
၁၈နံနက်အချိန်၌မြို့သို့ပြန်စဉ်တွင်ဆာမွတ်တော်မူ၏။ ၁၉လမ်းနားမှာ သင်္ဘော သဖန်းပင်တပင်ကို
မြင်လျှင်၊ ထိုအပင်သို့ ကြွသွား၍ အရွက်ကိုသာတွေ့တော်မူသည်ရှိသော်၊ ယခုမှစ၍အစဉ်မပြတ်သင်၌
အသီးမသီးစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုအပင်သည် ချက်ခြင်းသွေ့ခြောက်လေ၏။ ၂၀တပည့်တော်တို့သည်
မြင်လျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင် သည်ချက်ခြင်းသွေ့ခြောက်ပါပြီတကားဟု အံ့သြ၍ဆိုကြ၏။ ၂၁ယေရှုကလည်း၊
ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ယုံမှားခြင်းနှင့်ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်၌
ပြုသကဲ့သို့သင်တို့ပြုနိုင်သည်သာမက၊ ထိုတောင် ကိုပင်နေရာမှ ရွေ့လော့၊ ပင်လယ်၌ ကျလော့
ဟုဆိုလျှင်ဆိုသည် အတိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၂ယုံကြည်ခြင်းပါလျက်ပဌနာပြု၍ ဆုတောင်းသမျှတို့ကို
သင်တို့သည်ရကြလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂၃ဗိမာန်တော်သို့ဝင်ပြန်၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်
လူတို့တွင်အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူတို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို
အဘယ် အခွင့်နှင့် ပြုသနည်း။ ထိုအခွင့်ကိုအဘယ်သူပေးသနည်းဟုမေးလျှောက်ကြသော်၊ ၂၄ယေရှုက၊
ငါသည်တစုံတခုကိုမေး ဦးမည်။ သင်တို့ဖြေလျှင် ဤအမှုများကိုအဘယ်ခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကိုငါပြောမည်။
၂၅ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံတရားသည် အဘယ်ကဖြစ်သနည်း။ ဘုရားကဖြစ်သလော။ လူကဖြစ်သလော

ဟုမေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်းဆင်ခြင်၍ဘုရားကဖြစ်သည်ဟုငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည်
ယောဟန်ကို အဘယ်ကြောင့် မယုံသနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။၂၆လူကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်
လူများကိုကြောက်ရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ကိုပရောဖက်ကဲ့သို့ထင်မှတ်ကြ၏၊
ဟုအချင်းချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊ ၂၇အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ယေရှုအားပြန်ပြောကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ထိုအတူ
ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့်ငါပြုသည်ကိုငါမပြော။

၂၈သင်တို့သည်အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။ တစုံတယောက်သောသူ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။
သားအကြီး ဆီသို့သွား၍ ငါ့သား၊ ယနေ့ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွား၍ လုပ်ဆောင်လော့ ဟုဆိုလျှင်၊
၂၉သားကငါမသွားဘူးဟု ပြန်ပြောသော်လည်း၊ နောက်မှ နောင်တရ၍သွားလေ၏။ ၃၀အဘသည်အခြားသော
သားဆီသို့သွား၍ရှေ့နည်းအတူ ဆိုလျှင်၊ သားကသွားပါမည်အဘ သခင်ဟုဆိုသော်လည်းမသွားဘဲနေ၏။
၃၁ထိုသားနှစ်ယောက်တို့တွင်အဘယ်သူ သည်အဘ၏အလိုကိုဆောင်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ သားအကြီး
ဆောင်ပါသည်ဟုလျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုကလည်းငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အခွန်ခံတို့နှင့်ပြည်တန်ဆာ
တို့သည် သင်တို့အရင်ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်တတ်ကြ၏။ ၃၂အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်သည်
ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်၍ သင်တို့ဆီသို့လာသော် လည်းသင်တို့မယုံကြည်ကြ။
အခွန်ခံတို့နှင့်ပြည်တန်ဆာတို့မူကား ယုံကြည်ကြ၏။ထိုအကြောင်းကိုသင်တို့သည် မြင်သော်လည်း
ယုံကြည်မည်အကြောင်းနောက်တဖန်နောင်တမရကြ။

၃၃အခြားသောဥပမာကိုနားထောင်ကြလော့။ အိမ်ရှင်တဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုး၍၊
စောင်ရန်းကို လုပ်ပြီးမှ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းကိုတူးလေ၏။ မျှော်စင်ကိုလည်း ဆောက်လေ၏။
လုပ်ဆောင်သောသူတို့အား ဥယျာဉ်ကိုငှါး၍အခြားသောပြည်သို့သွားလေ၏။ ၃၄အသီးသီးချိန်ရောက်သော
အခါ၊ အသီးကိုခံစေခြင်းငှါယင်သား တို့ကိုဥယျာဉ်စောင့်တို့ရှိရာသို့စေလွှတ်လေ၏။ ၃၅ထိုသူတို့သည်
ငယ်သားများကိုဘမ်းပြီးလျှင်တဦးကိုရိုက်၍၊ တဦးကိုသတ်၍၊ တဦးကိုခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။ ၃၆နောက်တဖန်
အရင်ထက်များသောအခြားငယ်သားတို့ကိုစေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ရှေ့နည်းအတူပြုကြ၏။
၃၇နောက်ဆုံးဥယျာဉ်ရှင်က၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့သားကိုအားနာကြ လိမ့်မည် ဟုဆို၍မိမိသားကို
စေလွှတ်လေ၏။ ၃၈ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် သားကိုမြင်လျှင်၊ ဤသူသည် အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ၊
သူကိုသတ်၍သူ၏ အမွေဥစ္စာကို ယူကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း တိုင်ပင်၍၊ ၃၉ဥယျာဉ်၏ သားကိုဘမ်းယူပြီးမှ
ဥယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်၍ သတ်ပစ်ကြ၏။ ၄၀သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဥယျာဉ်ရှင်သည် လာသောအခါ၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို
အဘယ် သို့ပြုမည်နည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ၄၁ပရိသတ်တို့ကလည်း၊ ထိုလူဆိုးတို့အား ဆိုးသောဖျက်ဆီးခြင်းကို
စီရင်ပါလိမ့် မည်။ အသီးသီးချိန်တွင် အသီးကို ဆက်အံ့သောအခြားလူတို့အားထို ဥယျာဉ်ကို
ငှါးပါလိမ့်မည်ဟုလျှောက်ကြ၏။

၄၂ယေရှုကလည်း၊ တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများပယ်ထားသော ကျောက်သည် နောက်တဖန်
တိုက်ထောင့် အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏။ ထိုအမှုသည်ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအမှုဖြစ်၏
ငါတို့မျက်မှောက်၌လည်း အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၏ ဟူသောစကားကိုကျမ်း စာ၌သင်တို့သည်တရံတခါမျှ
မဘတ်ဘူးသလော။ ၄၃ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို သင်တို့မှ
နှုတ်၍နိုင်ငံတော်၏အသီးကိုသီးအံ့သောလူမျိုးအား ပေးရလတံ့။ ၄၄အကြင်သူသည်ထိုကျောက်အပေါ်သို့ကျ၏၊
ထိုသူသည်ကျိုးလတံ့၊ အကြင်သူ၏ အပေါ်သို့ ထိုကျောက်သည်ကျ၏၊ ထိုသူသည်ညက်ညက်ကြေလတံ့
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၄၅ထိုဥပမာစကားကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားရလျှင်၊
မိမိတို့ကိုရည်ဆောင်၍ ဟောပြောတော် မူသည်ကိုသိကြ၏။ ၄၆ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါရှာ
ကြံသော်လည်း၊ စုဝေးသောသူများကိုကြောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
ပရောဖက်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြ၏။

၁တဖန်ယေရှုသည် ဥပမာကိုဆောင်၍ပရိသတ်တို့အား မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ၂ကောင်းကင်
နိုင်ငံတော် သည် မိမိသားအဘို့ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်ပွဲကိုစီရင်သောမင်းကြီးနှင့်တူ၏။
၃ထိုမင်းကြီးသည်ဘိတ်ပြီးသောသူတို့ကို ခေါ်စေခြင်းငှါလုလင်တို့ကိုစေလွှတ်သောအခါ ထိုသူတို့သည်မလာဘဲ
နေကြ၏။ ၄တဖန်အခြားသောလုလင်တို့ကို စေလွှတ်၍ ငါ့ပွဲကိုငါပြင်ဆင်ပြီ။ နွားမှစသောဆူဖြိုးသောတိရ
စ္ဆာန်များကိုသတ်၍ပြီးပြီ။ အလုံးစုံတို့သည် အသင့်ရှိပြီ။ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့လာကြပါဟု ဘိတ်ပြီးသော
သူတို့အားပြောကြဟုမှာလိုက်ပြန်၏။ ၅သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ အချို့တို့သည်
မိမိလယ်သို့သွားကြ၏။ အချို့တို့သည်ကုန်သွယ်ရာသို့သွားကြ၏။ ၆ကြွင်းသောသူတို့သည်လည်း
လုလင်တို့ကိုဘမ်းဆီး၍ညှင်းဆဲခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုပြုကြ၏။ ၇ထိုမင်းကြီးသည် ကြားလျှင်
အမျက်ထွက်၍စစ်ချီစေသဖြင့်၊ လူအသက်ကိုသတ်သောထိုသူတို့ကိုအပြီးလုပ်ကြံ၍ သူတို့၏မြို့ကို
မီးရှို့လေ၏။
၈ထိုနောက်မှ မင်းကြီးသည်လုလင်တို့ကိုခေါ်၍ ငါ၏ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသည် အသင့်ရှိ၏။
ခေါ်ဘိတ်သောသူတို့ သည်မထိုက်မတန်သောကြောင့်၊ ၉လမ်းမလမ်းကြားသို့သွား၍တွေ့သမျှသောသူတို့ကို
ပွဲသို့ခေါ်ဘိတ်ကြဟုမိန့်တော်ရှိ သည်အတိုင်း၊ ၁၀လုလင်တို့သည် လမ်းများသို့ထွက်သွား၍ ကောင်းမကောင်း
တွေ့သမျှသောလူအပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေ၍ ပွဲတော်၌အပြည့်ရှိလေ၏။ ၁၁မင်းကြီးသည် ပွဲ၌လျောင်းသော
သူတို့ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါ ဝင်တော်မူသောအခါ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏ အဝတ်ကိုမဝတ်သောသူတယောက်ကို
မြင်လျှင်၊ ၁၂အဆွေ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏အဝတ်မရှိဘဲ အဘယ်ကြောင့်ဝင်သနည်း ဟုမေးတော်မူသည်ကို
ထိုသူသည် မပြောနိုင်ဘဲနေ၏။ ၁၃ထိုအခါမင်းကြီးသည် အခြံအရံတို့အားထိုသူ၏လက်ခြေကိုတုပ်နှောင်လော့။
ငိုကြွေးခြင်းအံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ်မှောင်မိုက်ထဲ သို့ယူသွားချလိုက်ကြဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။
၁၄ထိုသို့ခေါ်တော်မူသောသူအများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသော သူနည်းသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၅ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည် ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည်သူ၏ စကားကိုချောင်းမြောင်း၍
အပြစ်ပြုခွင့်ကို အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်းဟု မေးမြန်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ၁၆မိမိတပည့်တို့နှင့် ဟေရုဒ်တပည့်တို့ကို
အထံတော်သို့ စေလွှတ်၍ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်သစ္စာရှိပါ၏။ အဘယ်သူကိုမျှမကြောက်၊
လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ ဘုရားသခင်၏ တရားလမ်းကိုဟုတ်မှန်စွာ ပြတော်မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့
သိကြပါ၏။ ၁၇သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ထင် တော်မူသနည်း။ ကဲသာဘုရင်အားအခွန်ကို
ဆက်အပ်သလော၊ မဆက်အပ်သလော အကျွန်ုပ်တို့အားမိန့်တော်မူပါဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ၁၈ယေရှုသည်
ထိုသူတို့၏ဆိုးညစ်သောသဘောကိုသိတော်မူလျှင်၊ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ အဘယ် ကြောင့်ငါ့ကိုစုံးစမ်း
နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ ၁၉အခွန်ငွေတပြားကိုပြပါဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ဒေနာရိတပြားကို၏ယူခဲ့ကြ၏။
၂၀ဤပုံဤလိပ်စာကားအဘယ်သူ၏ ပုံအဘယ်သူ၏ လိပ်စာဖြစ်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ၂၁ကဲသာ
ဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုကလည်း၊ ကဲသာဘုရင်၏ ဥစ္စာကို
ကဲသာဘုရင်အားဆက်ပေးကြ လော့။ ဘုရားသခင်၏ ဥစ္စာကိုကား ဘုရားသခင်အား ဆက်ပေးကြလော့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင် အံ့သြ၍အထံတော်မှထွက်သွားကြ၏။
၂၃ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟူ၍ အယူရှိသောဇဒ္ဒုကဲတို့သည် ထိုနေ့၌ အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊
၂၄အရှင်ဘုရား၊ လူမည်သည်းကားသားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏ မယားကကိုသူ့ညီသိမ်းယူ၍အစ်ကိုအမျိုးမပြတ်
ဆက်နွယ်စေဟု မောရှေစီရင်ပါပြီ။ ၂၅အကျွန်ုပ်တို့တွင် ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည်
မိန်းမနှင့် စုံဘက်၍ သားမရှိဘဲသေသဖြင့် မိမိမယားကိုမိမိညီနှင့် ကျန်ရစ်စေ၏။ ၂၆ထိုအတူတယောက်
နောက်တယောက် ခုနစ်ယောက်သော ညီအစ်ကို တို့သည်ထိုမိန်းမနှင့်စုံဘက်ပြီးမှ သေကြ၏။
၂၇နောက်ဆုံး၌မိန်းမသည်လည်း သေလေ၏။ ၂၈သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်ရာကာလ၌ ထိုမိန်းမသည်

ခုနစ်ယောက်သော ညီအစ်ကိုတို့တွင် အဘယ်သူ၏ မယားဖြစ်ရပါမည်နည်း။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြုကြပြီဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ၂၉ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်ကျမ်းစာကို
နားမလည်၊ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ကို မသိသောကြောင့်မှား သောအယူကိုယူကြ၏။
၃၀ထမြောက်ရာကာလ၌ စုံဘက်ခြင်းကိုမပြု၊ ထိမ်းမြား ပေးစားခြင်းကိုမပြု။ ၃၁ကောင်းကင်သားဘုရားသခင်၏
တမန်တော်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ၃၂ထိုမှတပါး သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင်က၊
ငါသည်အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ ဘုရားဖြစ်သည် ဟုသင်တို့အား
မိန့်မြွက်တော်မူကြောင်း ကိုသင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။ ဘုရားသခင်သည်သေနေသောသူတို့၏
ဘုရားမဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့ ၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၃၃ပရိသတ်များတို့သည်
ကြားရလျှင်ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူသည်ကို အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။
၃၄ဇဒ္ဒုကဲတို့၏ စကားကိုချေတော်မူကြောင်းကိုဖာရိရှဲတို့သည် ကြားလျှင်စုဝေးကြ၍၊ ၃၅သူတို့အဝင်
အပါ ဖြစ်သော ကျမ်းတတ်တယောက်သည် ကိုယ်တော်ကိုစုံစမ်း နှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ ၃၆အရှင်ဘုရား၊
ပညတ္တိကျမ်း၌ အဘယ်မည်သော ပညတ်သည်သာ၍ ကြီးသနည်းဟုမေးလျှောက်သော်၊ ၃၇ယေရှုက၊ သင်၏
ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားကိုစိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ဉာဏ်ရှိသမျှနှင့် ချစ်လော့၊ ၃၈ဟူသော ပညတ်သည်
ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။ ကြီးမြတ်သော ပညတ်သည်လည်း ဖြစ်၏။ ၃၉ထိုမှတပါးကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူကို
ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟူသော ဒုတိယပညတ်သည် ပဌမပညတ်နှင့် သဘောတူ၏။ ၄၀ဤပညတ်နှစ်ပါး
တို့ကားပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်း ရှိသမျှတို့၏ အချုပ်အခြာပင်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၁ဖာရိရှဲတို့သည် စုဝေး၍နေကြစဉ်တွင် ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကိုအဘယ်သို့
ထင်မှတ်ကြသနည်း။ ၄၂အဘယ်သူ၏ သားဖြစ်သနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏ သားဖြစ်သည်
ဟုလျှောက်ကြသော်၊ ၄၃သို့ဖြစ်လျှင် ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကိုသခင် ဟူ၍ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့်
အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။ ၄၄ဒါဝိဒ်၏ စကားမှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို
သင်၏ခြေတင်ရာငါမချမထားမှီတိုင်အောင်ငါ့လက်ျာဘက်၌ထိုင်နေလော့ ဟုငါ၏သခင်အားမိန့်တော်မူသည်
ဟုဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။ ၄၅ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကို သခင်ဟူ၍ခေါ်လျှင်၊ အဘယ်သို့သူ၏
သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ ၄၆အဘယ်သူမျှ စကားတခွန်းကိုပြန်လျှောက်ခြင်းငှါ
မတတ်နိုင်ကြ။ ထိုနေ့မှ စ၍နောက်တဖန်အဘယ်သူမျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

၂၃

၁ထိုအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်လူအပေါင်းတို့အားဟောပြောတော်မူသည်ကား၊
၂ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့သည်မောရှေ၏ထိုင်ရာပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ကြ၏။ ၃ထိုကြောင့် သူတို့စီရင်ထုံးဖွဲ့
သမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်၍ ပြုကြလော့။ သူတို့၏အကျင့်အတိုင်း မကျင့်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊
သူတို့သည် စီရင်ထုံးဖွဲ့သော်လည်း ကိုယ်တိုင် မကျင့်ကြ။ ၄အလွန်လေး၍ ထမ်းခဲသောဝန်တို့ကို
ပြင်ဆင်၍သူတပါးပခုံးပေါ်မှာ တင်တတ်ကြ၏၊ မိမိတို့မူကား လက်ဖျားနှင့်မျှ မရွေ့လိုကြ။ ၅သူတို့သည်
ပြုသမျှသောအကျင့်အမူတို့ကို လူများရှေ့မှာထင်ရှားစေခြင်းငှာ ပြုကြ၏။ ကျယ်သောလက်ဖွဲ့တို့ကိုငင်း၊
ကြီးသောပန်းပွားတို့ကိုငင်း ဝတ်လေ့ရှိကြ၏။ ၆ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌ မြင့်မြတ် သော နေရာထိုင်ရာကိုငင်း၊
၇ဈေး၌ရှိသေစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကိုငင်း၊ အရှင်ဘုရားအရှင်ဘုရားဟု လူများခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ငင်း နှစ်သက်ကြ၏။
၈သင်တို့မူကား အရှင်ဘုရားဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသောသင်တို့
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ တပါးတည်းရှိ၏။ သင်တို့အပေါင်းသည် ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ်ကြ၏။ ၉မြေကြီးပေါ်မှာအဘယ်
သူကိုမျှ အဘဟူ၍မခေါ် ဝေါ်ကြနှင့်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့အဘ တပါးတည်းရှိတော်မူ၏။ ၁၀ဥပဇ္ဈာယ်
ဆရာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတပါးတည်းရှိ၏။
၁၁သင်တို့တွင် အကြီးဖြစ်သောသူသည် သင်တို့ အစေခံဖြစ်ရ၏။ ၁၂အကြင်သူသည် မိမိကိုချီးမြှောက်အံ့၊

ထိုသူသည် နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ အကြင်သူသည် မိမိကိုနှိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့
ရောက်လတံ့။
၁၃လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အ မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်၏တံခါးကို လူတို့ရှေ့မှာပိတ်ထား၍ မိမိတို့လည်းမဝင်၊ ဝင်လိုသောသူတို့ကိုလည်း
ဆီးတားကြ၏။
၁၄လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အ မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
မုတ်ဆိုးမ အိမ်ကို လုယူသိမ်းစား၍၊ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသောပဌနာစကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။
ထိုကြောင့် သာ၍ ကြီးစွာသောဒဏ်ကိုခံရကြလတံ့။
၁၅လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အ မင်္ဂလာရှိကြ၏၊ အကြောင်းမူကား
လူတယောက် ကိုပင် ဘာသာသွင်းခြင်းငှါ ကုန်းကြောင်းရေကြောင်း ပတ်ပတ်လည်လှည့်လည်၍
ဘာသာသွင်းပြီးသောသူကိုလည်း၊ မိမိတို့ထက် နှစ်ဆသောငရဲသားဖြစ်စေကြ၏။
၁၆လမ်းပြသောလူကန်းတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ဗိမာန်တော်ကို တိုင်တည်၍
ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင် မတည်။ ဗိမာန်တော်၏ရွှေကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် တည်သည်ဟု
သင်တို့ဆိုကြ၏။ ၁၇လူမိုက် လူကန်းတို့၊ အဘယ်အရာသည် သာ၍မြတ်သနည်း။ ထိုရွှေကားမြတ်သလော။
ထိုရွှေကိုသန့်ရှင်းစေသော ဗိမာန် တော်ကားမြတ်သလော။ ၁၈တနည်းကား၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတိုင်တည်၍
ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် မတည်။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော ပူဇော်သက္ကာကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင်
တည်သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။ ၁၉လူမိုက်လူကန်းတို့ အဘယ်အရာသည်သာ၍မြတ်သနည်း။
ထိုပူဇော်သက္ကာကား မြတ်သလော။ ထိုပူဇော်သက္ကာ ကို သန့်ရှင်းစေသော ယဇ်ပလ္လင်ကားမြတ်သလော။
၂၀ထိုကြောင့် ယဇ်ပလ္လင်ကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်မှစ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသမျှကို
တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသတည်း။ ၂၁ဗိမာန်တော်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ဗိမာန်တော်မှစ၍ ဗိမာန်တော်၌
ကျိန်းဝပ်တော်မူသောသူကို တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသတည်း။ ၂၁ဗိမာန်တော် ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊
ဗိမာန်တော်မှစ၍ ဗိမာန်တော်၌ကျိန်းဝပ်တော်မူသောသူကို တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသတည်း။ ၂၂ကောင်းကင်
ဘုံကိုတိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ပလ္လင်တော်ကိုငှင်း၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူ
သောသူကိုငှင်း၊ တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသတည်း။
၂၃လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အ မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ပင်စိမ်း၊ စမွတ်၊ ဇီယာ၊ အသီးအရွက်တို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ လှူကြသည်တွင်၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊
သူတပါးကိုသနားခြင်း၊ သစ္စာ စောင့်ခြင်းတည်းဟူသော ပညတ်တရားတွင် လေးသောအရာတို့ကိုကား
လှပ်၍ထားကြ၏။ အရင်ဆိုသောအရာ တို့ကို မလှပ်မထား၊ နောက်ဆိုသောအရာတို့ကို ကျင့်ရမည်။
၂၄လမ်းပြသောလူကန်းတို့၊ သင်တို့သည်ခြင်တကောင် ကိုမျှ မပါစေခြင်းငှါ ရေကိုစစ်လျက်နှင့်
ကုလားအုပ်ကိုမျိုကြ၏။
၂၅လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အ မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ဖလား၊ လင်ပန်းကို အပြင်၌ဆေးကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကား လုယူခြင်း၊ မတရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်းနှင့်
ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ၂၆မျက်စိကန်းသောဖာရိရှဲ၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကို အတွင်း၌ရှေ့ဦးစွာ ဆေးကြောလော့။
သို့ပြုလျှင် အပြင်ကားသန့် ရှင်းလိမ့်မည်။
၂၇လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အ မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
အဖြူသုတ်သော သင်္ချိုင်းတွင်းနှင့်တူကြ၏။ ထိုတွင်းသည် အပြင်၌တင့်တယ်စွတကား။ အတွင်း၌ကား
လူသေအရိုး၊ အညစ်အကြေးအမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ၂၈ထိုအတူ သင်တို့သည် အပြင်၌လူတို့ရှေ့မှာ
ဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိ၏။ အတွင်း၌ကား လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ မတရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။

၂၉လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အ မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ပရောဖက် မှစ၍ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ သင်္ချိုင်းတွင်းနှင့် အရိုးအိုးတို့ကို တည်လုပ်၍ တန်ဆာဆင်သဖြင့်၊
၃၀ငါတို့သည် ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ရှိလျှင်၊ ပရောဖက်တို့ကို သတ်သည်အမှုကို လက်မခံပြီဟု ဆိုကြ၏။
၃၁ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့သည် ပရောဖက်တို့ကို သတ်သောသူတို့၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သည်ကို
ကိုယ်အတိုင်ကိုယ် သက်သေခံကြ၏။ ၃၂သို့ဖြစ်၍ ဘိုးဘေးတို့၏အကျင့်ပမာဏကို မှီအောင်ကျင့်ကြလော့။
၃၃မြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ သင်တို့သည်အပြစ်ငရဲမှ အဘယ်သို့လွှတ်နိုင်ကြမည်နည်း။
၃၄ထိုကြောင့် ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား ပရောဖက်ပညာရှိကျမ်းပြုဆရာတို့ကို သင်တို့ရှိရာသို့
ငါစေလွှတ်၏။ ထိုသူအချို့တို့ကို ကွပ်မျက်၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ သတ်ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကို
တရားစရပ်၌ရိုက်၍ တမြို့မှတမြို့သို့ ညှဉ်းဆဲနှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ ၃၅ထိုကြောင့် ဖြောင့်မတ်သောအာဗေလ၏
အသွေးမှစ၍၊ အတွင်း ဗိမာန်တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်၏အကြား၌ သင်တို့သတ်ကြသော ဗာရခိသား ဇာခရိ၏
အသွေးတိုင်အောင် မြေကြီး အပေါ်၌ သွန်းပြီးသမျှသော သူတော်ကောင်းတို့၏အသွေးသည်
သင်တို့ခေါင်းပေါ်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ၃၆ငါအမှန် ဆိုသည်ကား၊ ဤအရာများတို့သည် ယခုဖြစ်သောလူများ
အပေါ်သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။
၃၇အိုယေရုရှလင်မြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည် ပရောဖက်တို့ကိုသတ်မြဲရှိ၏။ သင်ရှိရာသို့စေလွှတ်
သော သူတို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မသည် မိမိသားငယ်တို့ကို အတောင်အောက်၌
စုရုံးသကဲ့သို့ သင်၏သားတို့ကို စုရုံးစေခြင်းငှါ ကြိမ်ဖန်များစွာငါအလိုရှိပြီ။ သင်မူကား အလိုမရှိ။
၃၈သင်တို့နေသောအိမ်သည် သင်တို့၌ လူဆိတ်ညံလျက်ကျန်ရစ်ရ၏။ ၃၉ငါဆိုသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏
အခွင့်နှင့်ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသောဟု သင်တို့မပြောမှီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ သင်တို့သည်
ငါ့မျက်နှာကိုမမြင်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄

၁ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်မှထွက်ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ တပည့်တော်တို့သည် ဗိမာန်တော်၏
တိုက်ဆောင် များကိုပြခြင်းငှါ အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ၂ယေရှုကလည်း၊ ဤအရာအလုံးစုံကို
သင်တို့သည်မြင်ကြသည် မဟုတ်လော။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မဖြိုမချဘဲ ကျောက်တခုပေါ်မှာ
တခုမျှမတည်မနေရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃ထိုနောက် သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူစဉ်၊
တပည့်တော်တို့သည် အခြားသူမပါဘဲချဉ်းကပ်၍၊ ထိုအမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှဖြစ်မည်ကိုငင်း၊
ကိုယ်တော်သည်ကြွလာ၍ ဤကပ်ကမ္ဘာကုန်သော ပုပ္ပနိမိတ်သည် အဘယ်နိမိတ် ဖြစ်မည်ကိုငင်း
အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ၄ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကိုအဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ
သတိပြုကြလော့။ ၅အများသောသူတို့က၊ ငါသည်ခရစ်တော်ဖြစ်၏ ဟု ဆိုလျက်၊ ငါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍
ပေါ်လာသဖြင့် လူအများတို့ကို လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။ ၆သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်းကိုငင်း၊
စစ်တိုက်အံ့ သောသိတင်းစကားကိုငင်း ကြားရကြလိမ့်မည်၊ သို့သော်လည်း စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိစေခြင်းငှာ
သတိပြုကြလော့။ ထိုအမှုအရာများသည် ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည်မဖြစ်သေး။
၇လူတမျိုးနှင့်တမျိုး တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊
ကာလနာများပြားခြင်း၊ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၈ထိုအမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၏
အစအဦးဖြစ်သတည်း။ ၉ထိုကာလ၌ လူအများတို့သည် သင်တို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို
ခံစေခြင်းငှါ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ ငါ၏နာမကြောင့်လည်း ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည် သင်တို့ကိုမုန်းကြ
လိမ့်မည်။ ၁၀ထိုကာလ၌ အများသောသူတို့သည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ အချင်းချင်းတယောက်ကို
တယောက် အပ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၁အချင်းချင်းမုန်းကြလိမ့်မည်။ မိစ္ဆာပရောဖက်အများတို့သည် ပေါ်လာ၍
လူအများတို့ကိုလှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။ ၁၂မတရားသောအမှုတို့သည် များပြားသဖြင့် အများသောသူတို့၏

ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ခေါင်းပါးလိမ့်မည်။ ၁၃အကြင်သူသည် အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်၏၊ ထိုသူသည်
ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ၁၄လူမျိုးအပေါင်းတို့အား သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း နိုင်ငံတော်နှင့်
ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို လောကီနိုင်ငံ အရပ်ရပ်ရှိသမျှတို့၌ ဟောရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ
အဆုံးသည်ဖြစ်လတံ့။
၁၅ထိုကြောင့် ပရောဖက်ဒံယေလဟောသည်အတိုင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောရွံရှာဘွယ်အရာသည်
သန့်ရှင်းသောအရပ်ဌာန၌ စိုက်နေသည်ကို သင်တို့မြင်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကိုကြည့်သောသူသည် နားလည်
ပါစေ။ ၁၆ထိုသို့မြင်ရလျှင်၊ ယုဒပြည်၌ရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ပြေးကြစေ။ ၁၇အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသော
သူသည် အိမ်ထဲကဥစ္စာကိုယူခြင်းငှါ မဆင်းစေနှင့်။ ၁၈လယ်၌ရှိသောသူလည်း မိမိအဝတ်ကိုယူခြင်းငှါ
နောက်သို့မပြန်စေနှင့်၊ ၁၉ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမနှင့် နို့စို့သူငယ်ရှိသောမိန်းမတို့သည်
အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။ ၂၀သင်တို့ပြေးရသောအချိန်သည် ဆောင်းကာလ၌မကျ၊ ဥပုသ်နေ့၌လည်းမကျမည်
အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။ ၂၁အကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်မဖြစ်စဖူး၊
နောက်၌လည်းမဖြစ်လတံ့သော ကြီးစွာသောဒုက္ခသည် ထိုကာလ၌ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၂ထိုကာလတာရှည်လျှင်
အဘယ်သူမျှမလွတ်နိုင်ရာ။ ရွေးချယ်သောသူတို့အဘို့အလို့ငှါ ထိုကာလသည် တိုလိမ့်မည်။
၂၃ထိုအခါ သူတပါးက၊ ဤအရပ်၌ခရစ်တော်ရှိသည်၊ ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်း မယုံကြနှင့်။
၂၄အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏အယောင်ကိုဆောင်သောသူနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ၍
ရွေးချယ်သော သူတို့ကိုပင် လှည့်ဖြားနိုင်လျှင်လှည့်ဖြားလောက်အောင်ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာ၊
အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြကြလိမ့်မည်။ ၂၅ထိုအကြောင်းအရာတို့ကိုငါပြောနှင့်ပြီ။ ၂၆ထိုကြောင့်သူတို့က
ခရစ်တော်သည်တော၌ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း မထွက်သွားကြနှင့်။ တိုက်ခန်း၌ရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်း
မယုံကြနှင့်။ ၂၇လျှပ်စစ်သည် အရှေ့မှ ပြက်၍အနောက်တိုင်အောင်ထွန်းလင်းသကဲ့သို့၊ လူသားသည်ကြွလာ
တော်မူလတံ့။ ၂၈အသေကောင်ရှိရာ၌ ရွှေလင်းတတို့သည် စုဝေးကြလတံ့။
၂၉ထိုကာလ၏ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းနောက်ရတ်ခနဲနေသည် မိုက်လိမ့်မည်။ လသည်အရောင်ကိုမပေး။
ကြယ်တို့သည် ကောင်းကင်မှ ကျကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ ၃၀ထိုအခါ
လူသား၏ နိမိတ်လက္ခဏာသည် ကောင်းကင်၌ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ လူအပေါင်းတို့သည်
ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၍၊ လူသားသည်ကြီးစွာသောဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်ကိုစီး၍
ကြွလာတော်မူသည်ကိုမြင်ရကြလိမ့်မည်။ ၃၁လူသားသည်မိမိတမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍ တံပိုးခရာကိုပြင်းစွာ
မှုတ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ရွေးချယ်တော်မူသောသူတို့ကိုအရပ်လေးမျက်နှာ၊ ကောင်းကင်
အောက်ထက်ဝန်းကျင်တို့မှခေါ်၍ စုရုံးကြလတံ့။
၃၂သင်္ဘောသဖန်းပင်ကိုအစွဲပြု၍ ပုံသက်သေတခုကိုမှတ်ကြလော့။ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည်
အခက်အလက် နု၍အရွက်ပေါက်သောအခါ နွေကာလနီးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ၃၃ထိုနည်းတူ၊
ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို မြင်ရလျှင်လူသားသည်တံခါးဝတိုင်အောင်အနီးသို့ရောက်တော်မူသည်ကို
သိမှတ်ကြလော့။ ၃၄ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူများမကုန်မှီ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့သည်
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၃၅ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးမတည် သော်လည်း ငါ့စကားတည်လိမ့်မည်။ ၃၆ထိုအချိန်
နာရီကိုကားအဘယ်သူမျှမသိ။ ကောင်းကင်တမန်မသိ။ ငါ့ခမည်းတော်တပါးတည်းသာသိတော်မူ၏။
၃၇လူသားသည်ကြွလာသောအခါ နောလေက်ထက်၌ဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၃၈ရေလွှမ်းမိုးခြင်း
မဖြစ်မှီ ကာလ၌ နောသေည် သင်္ဘောထဲသို့ဝင်သောနေ့တိုင်အောင်လူများတို့သည် စားသောက်လျက်၊
ထိမ်းမြားစုံဘက် လျက်နေ၍၊ ၃၉ရေလွှမ်းမိုးခြင်းရောက်သဖြင့် လူခပ်သိမ်းတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
သည်တိုင်အောင်သတိမဲ့နေကြသည် နည်းတူ၊ လူသားကြွလာသောအခါ၌ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၄၀ထိုအခါလယ်၌
ရှိသောသူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကို သိမ်းယူ၍ တယောက်မူကားနေရစ်ရလတံ့။ ၄၁ကြိတ်ဆုံကြိတ်

သော သူနှစ်ယောက်တို့တွင်တယောက်ကို သိမ်းယူ၍ တယောက်မူကားနေရစ်ရလတံ့။ ၄၂သင်တို့အရှင်သည်
အဘယ်အချိန်နာရီ၌ရောက်လာမည်ကိုသင်တို့မသိ သောကြောင့်စောင့်နေကြလော့။ ၄၃သူခိုးလာမည်
အချိန်နာရီကိုအိမ်ရှင်သိရလျှင်၊ မိမိအိမ်ကိုမထွင်းမဖောက်စေခြင်းငှါ စောင့်နေလိမ့်မည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။
၄၄ထိုကြောင့်သင်တို့သည်ပြင်ဆင်လျက် နေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့မထင်မမှတ်သော
အချိန်နာရီ၌ လူသားသည် ကြွလာလိမ့်မည်။

၄၅အရှင်သည် မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့အားအချိန်တန်လျှင် အစားအသောက်တို့ကို
ဝေဖန်စေခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ်ခန့်ထား၍၊ သစ္စာနှင့်ငင်း၊ သတိပညာနှင့်ငင်းပြည့်စုံသော ကျွန်ကား
အဘယ်သူနည်း။ ၄၆အကြင်ကျွန်သည် ဤသို့ပြုလျက်နေသည်ကိုအရှင်သည် ပြန်လာ၍ တွေ့၏၊
ထိုကျွန်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။ ၄၇ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အရှင်သည် မိမိဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ထိုကျွန်၌အပ်လိမ့်မည်။
၄၈သို့မဟုတ်မူကား၊ အကြင်ကျွန်ဆိုးက အငါ့အရှင်လာခဲလိမ့်မည် ဟု စိတ်ထဲ၌အောက်မေ့သည်နှင့်၊
၄၉ကျွန်ချင်းတို့ကိုရိုက်ပုတ်လျက်သေသောက်ကြူး သောသူတို့နှင့် တကွစားသောက် လျက်နေ၏။ ၅၀ထိုကျွန်
မကြည့်မမျှော်သောနေ့ရက်၊ မကြားမသိသောအချိန်နာရီ၌ သခင်သည်ရောက်လာလျှင်၊ ၅၁ထိုကျွန်ကို
ပြင်းပြစွာကွပ်မျက်ဆုံးမ၍၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာအရပ်၌ လျှို့ဝှက်သောသူတို့နှင့်တကွနေ
ရာချလတံ့။

၂၅

၁ထိုအခါကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ကား၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ
မီးခွက်ကိုကိုင် ယူ၍ ထွက်သွားသောသတို့သမီးတကျိပ်နှင့်တူ၏။ ၂ထိုသတို့သမီးတို့တွင်ငါးယောက်သည်
ပညာသတိရှိကြ၏။ ငါးယောက်မူကားအမိုက်ဖြစ်ကြ၏။ ၃မိုက်သောသူတို့သည်မီးခွက်တို့ကိုသာယူ၍
ဆီကိုမယူကြ။ ၄ပညာသတိရှိသောသူတို့မူကား၊ မီးခွက်နှင့်တကွဘူး၌ပါသောဆီကိုလည်းယူကြ၏။
၅မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မလာဘဲနေစဉ်၊ ထိုသတို့သမီးအပေါင်းတို့သည် ငိုက်၍ အိပ်ပျော်ကြ၏။

၆သန်းခေါင်ယံ၌ ကြည့်ပါ။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်လာပြီ။ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါထွက်သွားကြကုန်ဟု
ကြွေးကြော်လျှင်၊ ၇ထိုသတို့သမီးအပေါင်းတို့သည်ထ၍ မီးခွက်များကိုပြင်ဆင်ကြ၏။ ၈မိုက်သောသူတို့က
ငါတို့ဆီမီး သေပါပြီ။ သင်တို့ဆီကိုအနည်းငယ်ပေးပါဟု ပညာရှိသောသူတို့အား တောင်းကြ၏။
၉ပညာရှိသောသူတို့ကလည်း၊ သင်တို့အဘို့နှင့် ငါတို့အဘို့ဆီမလောက်။ ထိုကြောင့် ဆီရောင်းသော
သူရှိရာသို့သွား၍ ကိုယ်သုံးဘို့ဝယ်လျှင် သာ၍ကောင်းသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၁၀ထိုသူတို့သည်
ဆီဝယ်သွားသည်အခိုက်တွင် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် လာ၍၊ အသင့်ရှိသော သတို့သမီးတို့သည်
လုလင်နှင့်အတူပွဲသို့ဝင်ကြပြီးလျှင် တံခါးကိုပိတ်ထား၏။ ၁၁ထိုနောက် ကြွင်းသော သတို့သမီးတို့သည်လာ၍
အရှင်၊ အရှင်၊ ကျွန်မတို့အားတံခါးကိုဖွင့်ပါဟုတောင်းလျှောက်ကြသော်၊ ၁၂အရှင်ကလည်း၊
ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ကို ငါမသိဟုပြန်ပြောလေ၏။ ၁၃သို့ဖြစ်၍ လူသားသည် ကြွလာအံ့သော
နေ့ရက်အချိန်နာရီကို သင်တို့သည် မသိသောကြောင့်စောင့်နေကြလော့။

၁၄ဥပမာကား၊ လူတဦးသည်အခြားသော ပြည်သို့သွားမည်ဟု အကြံရှိလျက်၊ မိမိငယ်သားတို့ကို
ခေါ်၍ မိမိဥစ္စာများကိုအပ်ပေး၏။ သူတို့သည်အသီးအသီးအစွမ်းသတ္တိရှိသည်အတိုင်း၊ တဦး၌ငွေအခွက်
ငါးဆယ်၊ ၁၅တဦး၌အခွက်နှစ်ဆယ်၊ တဦး၌အခွက် တဆယ်ကိုအပ်ပေးပြီးမှ ချက်ခြင်းသွားလေ၏။
၁၆အခွက်ငါးဆယ်ကိုခံသောသူ သည်သွား၍ ကုန်သွယ်ခြင်းကို ပြုသဖြင့် အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကို
အမြတ်ရလေ၏။ ၁၇ထိုနည်းတူအခွက် နှစ်ဆယ်ကိုခံသောသူသည်လည်း၊ အခြားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကို
အမြတ်ရလေ၏။ ၁၈အခွက်တဆယ်ကိုခံသော သူမူကား၊ သွား၍မြေ၌တွင်းတူပြီးလျှင်အရှင်၏ ငွေကိုဝှက်ထား
လေ၏။

၁၉ကာလကြာမြင့်ပြီးမှ ထိုငယ်သားတို့၏ အရှင်သည်လာ၍ သူတို့ကိုစာရင်းယူလေ၏။
၂၀အခွက်ငါးဆယ်ကိုခံသောသူသည် ချဉ်းကပ်၍၊ အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကိုဆက်လျက်၊ သခင်၊
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ အခွက်ငါးဆယ်ကိုအပ်ပေးတော်မူ၏။ အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကို
အကျွန်ုပ်အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။ ၂၁အရှင်ကလည်း၊ သာဓု၊ သစ္စာရှိသော ငယ်သားကောင်း။
သင်သည်အမှုငယ်၌ သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသောအမှုအခွင့်ကို သင်၌ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏ သခင်နှင့်
အတူစည်းစိမ်ကို ဝင်စားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂ အခွက်နှစ်ဆယ်ကိုခံသောသူသည်လည်းချဉ်းကပ်၍သခင်၊
ကိုတော်သည်အကျွန်ုပ်၌ အခွက်နှစ်ဆယ်ကိုအပ်ပေး တော်မူ၏။ အခြားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကို အကျွန်ုပ်
အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လေသော်၊ ၂၃အရှင်က၊ သာဓုသစ္စာရှိသော ငယ်သားကောင်း။ သင်သည်
အမှုငယ်၌သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသောအမှုအခွင့်ကို သင်၌ ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏ သခင်နှင့်အတူ
စည်းစိမ်ကို ဝင်စားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄အခွက်တဆယ်ကို ခံသောသူသည်လည်း ချဉ်းကပ်၍သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်ခဲယဉ်းသောသူ
ဖြစ်သည်နှင့် ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်၌ရိတ်၍၊ ကိုယ်မဖြန့်မကြဲသောအရပ်၌စုသိမ်းတတ်သည်ကို
အကျွန်ုပ်သိ၍၊ ၂၅ကြောက်သောကြောင့်၊ အခြားသို့သွား၍ ကိုယ်တော်၏ ငွေအခွက်တဆယ်ကိုမြေ၌
ဝှက်ထားပါပြီ။ ယခုကိုယ်တော်၏ ဥစ္စာရှိပါသည်ဟုလျှောက်၏။ ၂၆အရှင်ကလည်း၊ ဆိုးညစ် ပျင်းရိသော
ငယ်သား၊ ငါသည် ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသော အရပ်၌ရိတ်၍၊ ကိုယ်မဖြန့်မကြဲသော အရပ်၌စုသိမ်းသည်ကို
သင်သိသည် မှန်လျှင်၊ ၂၇ငါ့ငွေကိုပွဲစားလက်သို့အပ်ရမည်။ ထိုသို့အပ်လျှင်၊ ငါပြန်လာသောအခါ
ငွေရင်းနှင့်အတိုးကိုရနိုင်၏။ ၂၈ထိုကြောင့် အခွက်တဆယ်ကိုထိုသူ၏ လက်မှ နုတ်ကြ၊ အခွက်တရာရှိသော
သူကိုပေးကြ။ ၂၉အကြောင်းမူကား၊ အကြင်သူသည်ရှာတတ်၏၊ ထိုသူ၌ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ စေခြင်းငှါ ပေးဦးမည်။
အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသူ၌ ရှိသမျှကို ပင်နုတ်လိမ့်မည်။ ၃၀အသုံးမရသော ထိုငယ်သား
ကိုငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ် မှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင်ထုတ်ချလိုက်ကြဟုစီရင်တော်မူ၏။

၃၁လူသားသည်မိမိဘုန်းအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်များအခြံအရံ
တို့နှင့် တကွ ကြွလာတော်မူသောအခါ ဘုန်းရှိသော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်၍၊ ၃၂ရှေ့တော်၌လူမျိုးအပေါင်း
တို့ကိုစုဝေးစေသဖြင့်၊ သိုးထိန်းသည် သိုးနှင့်ဆိတ်တို့ကို တခြားစီခွဲထားသကဲ့သို့၊ ၃၃သိုးတို့ကိုလက်ျာတော်
ဘက်၊ ဆိတ်တို့ကို လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ထားတော်မူလတံ့။

၃၄ထိုအခါ လက်ျာတော်ဘက်၌ ရှိသောသူတို့အား မင်းကြီးက၊ ငါ့ခမည်းတော်ထံ
ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံသောသူတို့၊ ကမ္ဘာဦးကပင်သင်တို့အဘို့ပြင်ဆင်သောနိုင်ငံကိုလာ၍ အမွေခံကြ
လော့။ ၃၅အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မွတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည် ကျွေးကြ၏။ ငါသည်
ရေငတ်သောအခါ သင်တို့သည် သောက်ဘို့ပေးကြ၏။ ငါသည် ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည်
ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုကြ၏။ ၃၆ငါသည်အဝတ်အချည်းစည်းရှိသောအခါ သင်တို့သည်အဝတ် နှင့်ဖုံးလွှမ်းကြ၏။
ငါသည်အနာရောဂါစွဲသောအခါ သင်တို့သည်ကြည့်ရှုပြုစုကြ၏။ ငါသည် ထောင်ထဲမှာနေရသောအခါ
သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့လာကြ၏ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ၃၇ဖြောင့်မတ်သောသူတို့က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
မွတ်သိပ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ကိုယ်တော်ကိုလုပ်ကျွေးပါသနည်း။
ရေငတ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တိုသည် မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို သောက်ဘို့ပေးပါသနည်း။
၃၈ဧည့်သည်ဖြစ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို
ကိုယ်တော်အားပြုပါ သနည်း။ အဝတ်အချည်းစည်းရှိတော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍
ကိုယ်တော်ကို အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းပါသနည်း။ ၃၉အနာစွဲတော်မူသည်ကိုငှင်း၊ ထောင်ထဲမှာ
နေတော်မူသည်ကိုငှင်း၊ အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ အထံတော်သို့ရောက်ပါသ နည်းဟုပြန်၍

လျှောက်ကြသော်၊ ၄၀မင်းကြီးက၊ ငါအမှန်ဆို သည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤသူတည်းဟူသော ငါ့ညီတို့တွင်
အငယ်ဆုံးသောသူတယောက်အား ပြုကြသမျှတို့ကို ငါ့အားပြုကြပြီဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူလတံ့။
၄၁ထိုအခါ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ရှိသောသူတို့အားမင်းကြီးက၊ ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့၊
မာရ်နတ်နှင့်သူ၏ တမန်တို့အဘို့ပြင်ဆင်သော ထာဝရမီးထဲသို့ ငါ့ထံမှခွါသွားကြလော့။ ၄၂အကြောင်းမူကား၊
ငါသည် မွတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည်မကျွေး၊ ငါသည် ရေငတ်သောအခါ သင်တို့သည် သောက်ဘို့မပေး။
၄၃ငါသည် ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည် ဧည့်သည်ဝတ်ကိုမပြု။ ငါသည် အဝတ်အချည်းစည်းရှိသော
အခါ သင်တို့သည်အဝတ်နှင့်မဖုံးမလွှမ်း။ ငါသည် အနာရောဂါစွဲသောအခါ၌၎င်း၊ ထောင်ထဲမှာနေရသော
အခါ၌၎င်း၊ သင်တို့သည် မကြည့်ရှုမပြုစုကြဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၄၄ထိုသူတို့က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
မွတ်သိပ်တော်မူခြင်း၊ ရေငတ်တော်မူခြင်း၊ ဧည့်သည်ဖြစ်တော်မူခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိ တော်မူခြင်း၊
အနာစွဲတော်မူခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာနေတော်မူခြင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်အခါ၌မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို
မပြုမစုလုပ်ကျွေးဘဲနေပါသနည်းဟု ပြန်၍လျှောက်ကြသော်၊ ၄၅မင်းကြီးက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့တွင်
ဤသူတို့တွင် အငယ်ဆုံးသောသူတယောက်အား မပြုသမျှတို့ကို ငါ့အား မပြုကြပြီဟု ပြန်၍
မိန့်တော်မူလတံ့။ ထိုသူတို့သည် ထာဝရအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရာသို့၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား၊
ထာဝရအသက်ရှင်ရာသို့၎င်း သွားရကြလတံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၆

၁ထိုဒေသနာတော်ရှိသမျှတို့ကို ယေရှုသည် အကုန်အစင်ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ တပည့်တော်တို့အား၊
၂နှစ်ရက်လွန်မှ ပသခါပွဲနေ့ရောက်မည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ထိုအခါ လူသားကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
ရိုက်သတ်စေခြင်းငှါအပ်နှံကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃ထိုအခါ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့်
လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ကယာဖ အမည်ရှိသော ယဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦး၌
စည်းဝေး ကြပြီးလျှင်၊ ၄ယေရှုကို ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီး၍ သတ်အံ့သောငှါတိုင်ပင်ကြ၏။
၅သို့သော်လည်း လူများတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်ကိုစိုးရိမ်၍ ပွဲနေ့တွင် မပြုနှင့်ဦးဟုပြောဆိုကြ၏။
၆ဗေသနိရွာတွင် ရှိမုန်အမည်ရှိသော လူနူ၏အိမ်၌ ယေရှုရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ၇မိန်းမတယောက်
သည် အဘိုးများစွာထိုက်သော ဆီမွှေးကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကို အထံတော်သို့ယူခဲ့၍၊ စားပွဲနားမှာလျောင်း
တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ခေါင်းပေါ်၌ သွန်းလောင်းလေ၏။ ၈တပည့်တော်တို့သည်မြင်လျှင်
ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့်အကျိုးမဲ့ဆုံးစေသနည်း။ ၉ထိုဆီမွှေးကို အဘိုးများစွာနှင့်ရောင်း၍
ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးစရာ ကောင်းသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၁၀ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ ထိုမိန်းမကို
အဘယ်ကြောင့်နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ သူသည်ငါ၌ ကောင်းသောအမှုကိုပြုပြီ။ ၁၁ဆင်းရဲသောသူတို့သည်
သင်တို့၌အစဉ်ရှိကြ၏။ ငါမူကား သင်တို့၌အစဉ် ရှိသည်မဟုတ်။ ၁၂ဤဆီမွှေးကို ငါ့ကိုယ်အပေါ်၌
သွန်းလောင်းသည်မှာ ငါ့အလောင်းကိုသင်္ဂြိုလ်မည်ဟု ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ ပြုသတည်း။ ၁၃ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊
ဧဝံဂေလိတရားကို မြေတပြင်လုံးတွင်ဟောသော အရပ်ရပ်တို့၌ ဤမိန်းမကိုအောက်မေ့စရာဘို့ သူပြုသော
ဤအမှုကိုကြားပြောရလတံ့ဟု မိန်းတော်မူ၏။
၁၄ထိုအခါ တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှကာရုတ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး
တို့ထံသို့ သွား၍၊ ၁၅အကျွန်ုပ်သည် ယေရှုကိုကိုယ်တော်တို့လက်သို့အပ်လျှင် အဘယ်မျှလောက်
ပေးပါမည်နည်းဟု လျှောက် သော်၊ ထိုသူတို့က ငွေအကျပ်သုံးဆယ်ပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ၁၆ထိုအခါမှစ၍
ကိုယ်တော်ကို အပ်ခြင်းငှါအဆင်သင့် သောအချိန်ကာလကိုရှာကြံလျက်နေ၏။
၁၇အဇုမပွဲပဌမနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည်အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ပသခါပွဲကိုစား
တော်မူဘို့ရာ အဘယ်အရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသနည်းဟုမေးလျှောက်
ကြသော်၊ ၁၈ကိုယ်တော်က၊ မြို့တွင်ဤမည်သောသူ၏ အိမ်သို့သွားကြ၊ ဆရာမှာလိုက်သည်ကား

ငါ့အချိန်နီးပြီ၊ သင့်အိမ်၌ ငါ့တပည့် တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကိုငါခံမည်ဟု ထိုသူကိုပြောကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၉တပည့်တော်တို့သည် စီရင်တော်မူသည်အတိုင်းပြု၍ ပသခါပွဲကိုပြင်ဆင်ကြ၏။
၂၀ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူ၏။
၂၁စား၍နေကြစဉ် ကိုယ်တော်က၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့တွင်တစုံတယောက်သောသူသည်
ငါ့ကိုအပ်နှံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ လျှင်၊ ၂၂တပည့်တော်တို့သည် အလွန်ဝမ်းနည်း၍ သခင်၊ အကျွန်ုပ်လောဟု
အသီးအသီး မေးလျှောက်ကြ၏။ ၂၃ကိုယ်တော်ကလည်း ငါနှင့်အတူပုကန်တွင်လက်နှိုက်သော
သူသည်ငါ့ကိုအပ်နှံလိမ့်မည်။ ၂၄ကျမ်းစာလာသည် အတိုင်းလူသားသည်သွားရမည်။ သို့သော်လည်း
လူသားကိုအပ်နှံသောသူသည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည်ဘွားမြင် ခြင်းကိုမခံရလျှင်အနေသာ၍
ကောင်းသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၅ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည့်သူယုဒရှကာရုတ်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊
အကျွန်ုပ်လောဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ သင်ဆိုသည်အတိုင်း မှန်သည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။
၂၆ထိုအခါစားလျက်နေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည်မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍၊
ဤမုန့်ကားငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ တပည့်တော်တို့အားပေးတော်မူ၏။
၂၇ခွက်ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အားပေးတော်မူ၍၊ သင်တို့ရှိသမျှသည်
သောက်ကြလော့။ ၂၈ဤခွက်ကားပဋိညာဉ်တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍ လူများတို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေခြင်းငှါ
သွန်းသောငါ၏အသွေးဖြစ်၏။ ၂၉ငါဆိုသည်ကား၊ ဤစပျစ်ရည်မျိုးအသစ်ကို ငါ့ခမည်းတော်၏နိုင်ငံ၌
သင်တို့နှင့်အတူငါမသောက်မှီနေ့ တိုင်အောင်ယခုမှစ၍ တဖန်ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၀ထိုနောက်သီချင်းဆိုကြပြီးမှ သံလွင်တောင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။
၃၁ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သိုးထိန်းကိုငါရိုက်သတ်၍ သိုးတို့သည်ကွဲလွင့်
ရကြလိမ့် မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့် အညီ၊ ယနေ့ညဉ့်တွင် သင်တို့ရှိသမျှသည် ငါ့ကြောင့်စိတ်ပျက်ကြ
လိမ့်မည်။ ၃၂သို့သော်လည်း ငါသည်ထမြောက်ပြီးမှ သင်တို့ရှေ့ဂါလိလဲပြည်သို့သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊
၃၃ပေတရုက၊ ဤသူရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် စိတ်ပျက်ကြသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်
စိတ်အလျှင်းမပျက်ပါဟု လျှောက်လေ၏။ ၃၄ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ညဉ့်တွင်
ကြက်မတွန်မှီသင်သည်သုံးကြိမ်မြောက် အောင်ငါ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၃၅ပေတရုက၊
ကိုယ်တော်နှင့်တကွ သေရသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုမငြင်းမပယ်ပါဟု လျှောက်ပြန်၏။
တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူလျှောက်ကြ၏။
၃၆ထိုအခါ ယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူ ဂေသရေမန်အရပ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ ငါသည်
ဟိုအရပ်သို့သွား၍ ဆုတောင်းစဉ်တွင် ဤအရပ်၌ ထိုင်နေကြလော့ ဟုတပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊
၃၇ပေတရုနှင့် ဇေဗေဒဲ၏ သားနှစ်ယောက်တို့ကိုခေါ်သွား၍၊ နှလုံးမသာစိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူ၏။
၃၈ထိုအခါ ယေရှုက၊ ငါသည်သေလောက်အောင်စိတ်နှလုံးအလွန်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌ ငါနှင့်အတူ
စောင့်၍နေကြလော့ဟု တပည့်တော်သုံးယောက်တို့အားမိန့်တော်မူ၍၊ ၃၉ထိုမှအနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင်
ပြပ်ဝပ်၍ အကျွန်ုပ်အဘ၊ ဤခွက်သည် အကျွန်ုပ်ကိုလွန်သွားနိုင်လျှင် လွန်သွားပါစေသော။ သို့သော်လည်း
အကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည်အတိုင်းဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်း
တော်မူ၏။ ၄၀တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန်၍ သူတို့သည် အိပ်ပျော်လျက် နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊
သင်တို့သည် တနာရီခန့်မျှငါနှင့်အတူ စောင့်၍ နေခြင်းငှါ ဤသို့မစွမ်းနိုင်သလော့။ ၄၁စုံးစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း
နှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်းဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့။ စိတ်ဝိညာဉ်ကား စေတနာရှိငြား
သော်လည်း ကိုယ်မူကား အားနည်းသည် ဟုပေတရုအား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ၄၂တဖန်သွား၍ အကျွန်ုပ်အဘ၊
ဤခွက်ကို အကျွန်ုပ်မသောက်ဘဲလွန်၍မသွားရလျှင် ကိုယ်တော်အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု
ဆုတောင်းပြန်၏။ ၄၃ထိုနောက်တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့လာ၍ သူတို့သည် မျက်စိလေးလံသဖြင့်

တဖန်အိပ်ပျော်လျက်နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊ ၄၄သူတို့ကို ထားခဲ့၍ တဖန်သွားပြီးလျှင်
ရှေ့မြွက်ဆိုသည်နည်းတူ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ၄၅ထိုနောက်တပည့်တော်တို့ရှိရာ
သို့ပြန်လာလျှင်၊ ယခုအိပ်ပျော်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေကြလော့။ လူသားကိုဆိုးသောသူတို့ လက်သို့
အပ်နှံရသောအချိန်ရောက်လာပြီ။ ၄၆ထကြ၊ ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့။ ငါ့ကိုအပ်နှံသောသူသည်
ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၇ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင် တပည့်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှကာရုတ်လာ၏။
ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင်အကြီးအကဲဖြစ်သောသူများစေလွှတ်သောလူ အစုအဝေး
အပေါင်းတို့သည် ထားနှင့်ဒုတ်များကိုကိုင်လျက်ပါကြ၏။ ၄၈ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသောသူက၊
ငါနမ်းသောသူသည် ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူ့ကိုဘမ်းကြဟု ထိုသူတို့အားအမှတ်ပေးခဲ့သည်အတိုင်း၊
၄၉ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချက်ခြင်းချဉ်းကပ်၍အရှင်ဘုရား၊ မင်္ဂလာရှိပါစေသော ဟုဆိုလျက်နမ်းလေ၏။
၅၀ယေရှုကလည်း၊ အဆွေ၊ အဘယ်အခင်းရှိ၍ လာသနည်းဟု မေးတော်မူပြီးမှ၊ ထိုသူများတို့သည်
လာ၍ကိုယ်တော်ကိုဆွဲကိုင်ဘမ်းဆီးကြ၏။ ၅၁ထိုအခါ ယေရှုနှင့် ပါသောသူ တယောက်သည် လက်ကိုဆန့်၍
ထားကိုဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် နားရွက်ပြတ်လေ၏။
၅၂ယေရှုကလည်း သင့်ထားကို သူ့နေရာ၌ပြန်ထားလော့ ထားကိုကိုင်သောသူ ရှိသမျှတို့သည်
ထားဖြင့်ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၅၃ယခုပင်ငါ့အဘကို ငါတောင်းနိုင်သည်ကိုဎင်း၊ တောင်းလျှင်
ကောင်းကင်တမန်တဆယ်နှစ်တပ်မက ငါ့ထံသို့စေလွှတ်တော်မူမည်ကိုဎင်း၊ သင်သည် မထင်သလော။
၅၄သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့သောအမှုအရာ တို့သည်ဖြစ်ရမည်ဟူသောကျမ်းစာချက်သည် အဘယ်သို့
ပြည့်စုံအံ့နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၅၅ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်တို့သည်ထားပြကိုဘမ်းသကဲ့သို့
ငါ့ကိုဘမ်းအံ့သောငှါ ထားနှင့်ဒုတ်များကို လက်စွဲလျက် လာကြသည်တကား။ ငါသည်ဗိမာန်တော်၌
နေ့တိုင်းဆုံးမဩဝါဒပေးလျက်သင်တို့အလယ်၌ ထိုင်နေစဉ်အခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမဘမ်းဆီးကြ။
၅၆ထိုအကြောင်းအရာမှုကား၊ အနာဂတ္တိကျမ်းစာပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း ဟု လူအစုအဝေးတို့ကို
မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပစ်၍ ပြေးကြ၏။
၅၇ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးသောသူတို့သည် ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲများစည်းဝေးရာ
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ကယာဖ ထံသို့ဆောင်သွားကြ၏။ ၅၈ပေတရုသည်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏
အိမ်ဦးတိုင်အောင်ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးစွာလိုက်၍အတွင်းသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမှု၏ အဆုံးကိုသိမြင်ခြင်းငှါ
မင်းလုလင်တို့ နှင့် အတူထိုင်နေ၏။ ၅၉ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲ၊ လွှတ်အရာရှိအပေါင်း
တို့သည် ယေရှုကိုသတ်ရ မည်အကြောင်းမမှန်သော သက်သေကိုရှာသော်လည်းမတွေ့ကြ။ ၆၀မမှန်သော
သက်သေခံအများလာသော်လည်း သက်သေကိုမတွေ့သကြ။ နောက်ဆုံး၌ မမှန်သောသက်သေခံ
နှစ်ယောက်တို့သည်လာ၍၊ ၆၁ဤသူက ငါသည်ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်ကိုဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်း
တွင်တည်ဆောက်နိုင်သည်ဟု ပြောပါသည်ဟု သက်သေခံကြ၏။ ၆၂ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် ထ၍၊
သင်သည်တခွန်းမျှပြန်၍ မပြောသလော။ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့သက်သေခံသနည်းဟုဆိုလျှင်၊
၆၃ယေရှုသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေတော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကလည်း၊ သင်သည်ခရစ်တော်တည်း
ဟူသောဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်သည် မမှန်သည်ကိုငါတို့အားပြောစေခြင်းငှါ၊ အသက်ရှင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်ကိုငါတိုင်တည်၍ သင့်ကိုကျိန်ဆိုစေ၏ ဟုဆိုလျှင်၊ ၆၄ယေရှုက၊ သင်ဆိုသည်အတိုင်းမှန်၏။
ထိုမျှမကငါဆိုသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ လူသားသည် တန်ခိုးတော်၏ လက်ျာဘက်၌ ထိုင်လျက်မိုဃ်းတိမ်ကို
စီး၍ ကြွလာသည်ကိုသင်တို့မြင်ရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၆၅ထိုအခါယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်
မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်လျက်ဤသူသည် ဘုရားကိုလွှန်ကျူး၍ ပြောပြီ။ အဘယ်သက်သေကိုလိုသေး သနည်း။
ဘုရားကိုလွှန်ကျူး၍ပြောသောစကားကိုယခုပင်သင်တို့ကြားရပြီ။ ၆၆အဘယ်သို့ထင်မှတ် ကြသနည်းဟု

မေးမြန်းလျှင်၊ ထိုသူတို့ကဤသူသည် အသေခံထိုက်ပေ၏ ဟုပြန်၍စီရင်ကြ၏။ ၆၇ထိုအခါမျက်နှာ
တော်ကိုတံထွေးနှင့်ထွေးကြ၏။ လက်သီးနှင့်ထိုးကြ၏။ ၆၈အချို့တို့သည်လည်းပါးတော်ကိုလက်နှင့် ပုတ်၍၊
အချင်း ခရစ်တော်၊ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သူပုတ်သည်ကိုပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟု ဆိုကြ၏။
၆၉ပေတရုသည်ပြင်မှာအိမ်ဦး၌ ထိုင်နေစဉ်၊ အစေအပါ မိန်းမတယောက်သည်သူ့ရှိရာသို့လာ၍
သင်သည်လည်း ဂါလိလဲလူယေရှုနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊ ၇၀ပေတရုက၊ သင်ပြောသော
အရာကိုငါမသိဟု လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ငြင်းခုံလေ၏။ ၇၁ထိုနောက် ပေတရုသည် အိမ်ဦးရှေ့သို့ထွက်ပြီးမှ
အခြားသောမိန်းမသည် သူ့ကိုမြင်၍ ထိုအရပ်၌ရှိသောသူတို့အား၊ ဤသူလည်းနာဇရက် မြို့သား ယေရှုနှင့်
အပေါင်းဘော်သောသူဖြစ်သည် ဟုဆိုလျှင်၊ ၇၂ပေတရုက၊ ထိုသူကိုငါမသိဟု ကျိန်ဆိုလျက် တဖန်ငြင်းခုံပြန်၏။
၇၃ထိုနောက်များမကြာထိုအရပ်၌ ရပ်နေသောသူတို့သည် ပေတရုအနီးသို့လာ၍၊ အကယ်စင်စစ်
သင်သည်လည်း ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ သင့်စကားသည် သင့်အကြောင်းကိုထင်ရှားစေ၏ ဟုဆိုကြလျှင်၊
၇၄ပေတရုက၊ ထိုသူကိုငါမသိဟု ဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ကျိန်ဆို၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ကြက်တွန်လေ၏။
၇၅ယေရှုက၊ကြက်မတွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက် အောင်ငါ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသော
စကားကိုပေတရုသည် သတိရသဖြင့်ပြင်သို့ထွက်၍ ပြင်းစွာငိုကြွေးလေ၏။

၂၇

၁နံနက်အချိန်ရောက်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သော
သူအပေါင်းတို့ သည်ယေရှုကိုသတ်အံ့သောငှါတိုင်ပင်၍၊ ၂ကိုယ်တော်ကို ချည်နှောင်ပြီးလျှင် မြို့ဝန်မင်း
ပုန္တိပိလတ်ထံသို့ ဆောင်သွား၍ အပ်လိုက်ကြ၏။
၃ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရှကာရုတ်သည် ကိုယ်တော်၌ သေပြစ်ကိုစီရင်ကြသည်ကို
သိမြင်လျှင်၊ နောင်တရ၍ ငွေသုံးဆယ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ လူအကြီးအကဲတို့၌ ပြန်ပေး၍၊
၄အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား ပါပြီ။ အပြစ်မရှိသောသူ၏ အသွေးကိုအပ်မိပါပြီဟု ဆို၏။ ထိုသူတို့ကလည်း ငါတို့နှင့်
အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ကိုယ်အမှု ကိုကိုယ်ကြည့်လော့ဟု ဆိုကြသော်၊ ၅သူသည် ထိုငွေကို
ဗိမာန်တော်၌ပစ်ချခဲ့၍ အခြားသို့သွားပြီးလျှင် လည်ကြိုးတပ်၍ သေလေ၏။ ၆ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည်
ထိုငွေကိုယူ၍ အသွေး၏အဘိုးဖြစ်၏၊ ဘဏ္ဍာတော်၌ မသွင်းအပ်ဟု ပြောဆို၊ ၇တိုင်ပင်ပြီးမှ၊
အိုးထိန်းသမား၏မြေအကွက်ကို တပါးအမျိုးသားတို့၏ သင်္ချိုင်းဖြစ်စေဘို့ရာ ထိုငွေနှင့်ဝယ်ကြ၏။
၈ထိုအကြောင်းကို အစွဲပြု၍ ယခုတိုင်အောင် ထိုမြေကွက်ကို သွေးမြေဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။
၉ပရောဖက်ယေရမိဟောသည်ကား၊ ဣသရေလလူတို့သည် အဘိုးပြတ်သောသူ၏ ကိုယ်ဘိုးငွေသုံးဆယ်ကို
သူတို့သည် ယူ၍ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း။ ၁၀အိုးထိန်းသမား၏မြေအကွက်ကို
ဝယ်ကြ၏ ဟူသောစကားသည် ထိုအခါပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။
၁၁ယေရှုသည် မြို့ဝန်မင်းရှေ့သို့ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ မြို့ဝန်မင်းက၊ သင်သည်
ယဒရှင်ဘုရင်မှန်သလော ဟု မေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်းမှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့သည် အပြစ်တင်ကြသော် တခွန်းကိုမျှပြန်တော်မမူ၊
၁၃ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သင့်တဘက်၌ အဘယ်မျှလောက် သက်သေခံကြသည်ကို သင်မကြားသလောဟု
ပြောဆိုသော်လည်း၊ ၁၄စကားတခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူသည်ကို မြို့ဝန်မင်းသည် အလွန်အံ့ဩလေ၏။
၁၅ထိုပွဲ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်းထားသောသူတို့တွင်၊ လူများတို့အလိုရှိသောသူ
တယောက်ယောက်ကို လွှတ်မြဲထုံးစံရှိ၏။ ၁၆ထိုအခါ အကျဉ်းထားသောသူတို့တွင် ဗာရဗ္ဗအမည်ရှိသော
ကျော်စောသောသူတယောက်ရှိ၏။ ၁၇လူများစည်းဝေးကြသည်ရှိသော်၊ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည်
အဘယ်သူကို လွှတ်စေချင်သနည်း၊ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်စေချင်သလော။ ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကို
လွှတ်စေချင်သလောဟု လူများတို့အား မေးလေ၏။ ၁၈အဘယ်ကြောင့် ဤသို့မေးသနည်းဟူမူကား၊

ထိုသူတို့သည် မနာလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကိုအပ်နှံကြောင်းကို ပိလတ်မင်းသိ၏။ ၁၉ထိုမှတပါး
တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်စဉ်တွင်၊ မိမိခင်ပွန်းသည် လုလင်တယောက်ကို စေလွှတ်၍၊ ထိုဖြောင့်မတ်သောသူကို
အဘယ်သို့မျှမပြုပါနှင့်။ ယနေ့ပင် ကျွန်မသည် ထိုသူကြောင့်အိပ်မက်၌ ပြင်းစွာခံရပါပြီဟု မှာလိုက်၏။
၂၀လူအစုအဝေးတို့သည် ဗာရဗ္ဗကိုတောင်း၍ ယေရှုကိုသတ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်
လူအကြီးအကဲတို့သည် လူများကိုတိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။ ၂၁ထိုကြောင့် မြို့ဝန်မင်းသည်၊
ဤသူနှစ်ယောက် တို့တွင် သင်တို့သည် အဘယ်သူကိုလွှတ်စေချင်သနည်းဟု လူများကိုတဖန်မေးသောအခါ၊
ဗာရဗ္ဗကိုလွှတ်စေချင် ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၂၂ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သော
ယေရှုကိုအဘယ်သို့ပြုရ မည်နည်းဟု မေးပြန်သော်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
ရိုက်ထားခြင်းကို ခံပါလေစေ ဟုဆိုကြ၏။ ၂၃မြို့ဝန်မင်းကလည်း အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အဘယ်အပြစ်ကို
ပြုဘိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကိုခံပါလေစေဟု လူများတို့သည်
သာ၍ဟစ်ကြ၏။ ၂၄ပိလတ်မင်းသည် မိမိမနိုင်၊ လူများသာ၍ ရုန်းရင်းခတ်မျှပြုကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ရေကိုယူ၍
လူများရှေ့တွင် မိမိလက်ကိုဆေးလျက်၊ ဤဖြောင့် မတ်သောသူ၏အသွေးနှင့်ငါသည် ကင်းရှင်း၏။ ဤအမှုကို
သင်တို့ကြည့်ကြလော့ဟုဆို၏။ ၂၅ထိုလူအပေါင်းတို့က သူ၏အသွေးသည် ငါတို့၏ခေါင်းပေါ်၌၎င်း၊
သားမြေးတို့၏ခေါင်းပေါ်၌၎င်း တည်ရှိပါစေဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၂၆ပိလတ်မင်းသည်လည်းဗာရဗ္ဗကို
လူများတို့အား လွှတ်လေ၏။ ယေရှုကိုကား ရိုက်ပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်စေခြင်းငှါ
အပ်လိုက်လေ၏။

၂၇ထိုအခါမြို့ဝန်မင်း၏စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှုကိုအိမ်တော်ဦးသို့ ဆောင်သွား၍ စစ်သူရဲ
တတပ်လုံးကိုအထံ တော်၌ စုရုံးစေပြီးမှ၊ ၂၈အဝတ်တော်ကို ချွတ်၍ နီသောဝတ်လုံကိုခြုံစေကြ၏။ ၂၉ဆူးပင်နှင့်
ရက်သောဦးရစ်ကို ခေါင်း တော်၌ တင်ကြ၏။ ကျူတလုံးကိုလည်း လက်ျာလက်တော်နှင့် ကိုင်စေပြီးလျှင်၊
ရှေ့တော်မှာဒူးထောက်လျက် ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း ဟူ၍ကိုယ်တော်ကို
ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။ ၃၀ကိုယ်တော်ကိုတံ ထွေးနှင့် ထွေးကြ၏။ ကျူလုံးကိုယူ၍ ခေါင်းတော်ကိုရိုက်ကြ၏။
၃၁ထိုသို့ ကိုယ်တော်ကိုပြက်ယယ်ပြုသည် နောက်၊ မင်းဝတ်လုံကိုချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ဝတ်ပြန်စေပြီးလျှင်
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားခြင်းငှါထုတ်သွားကြ၏။

၃၂သွားကြစဉ်တွင်ရှိမုန်အမည်ရှိသော ကုရေနေပြည်သားတယောက်ကိုတွေ့လျှင်၊ အနိုင်ပြု၍လက်ဝါး
ကပ်တိုင် တော်ကိုထမ်းစေကြ၏။ ၃၃ဦးခေါင်းခွံအရပ်ဟု ဆိုလိုသောဂေါလဂေါသအမည်တွင်သော
အရပ်သို့ရောက်ကြသော်၊ ၃၄ဆေးခါးနှင့်ရောသောပုံးရည်ကို ကိုယ်တော်အားသောက်စိမ့်သောငှါပေးလျှင်၊
မြည်းစမ်းတော်မူ၍ မသောက်ချင်ဘဲ နေလေ၏။ ၃၅ကိုယ်တော်ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပြီးလျှင်
အဝတ်တော်တို့ကိုစာရေးတံချ၍ ဝေဖန်ကြ၏။ ၃၆ထိုအရပ်၌ လည်းထိုင်လျက်စောင့်နေကြ၏။
၃၇အပြစ်ဘော်ပြသောကမ္ပည်းလိပ်စာချက် ဟူမူကား၊ ဤသူသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယေရှုပေတည်းဟု ရေး၍
ခေါင်းပေါ်မှာတပ်သတည်း။ ၃၈ထိုအခါကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထားပြနှစ်ယောက် တို့ကိုလက်ျာတော်ဘက်၌
တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားကြ၏။

၃၉လမ်းမှာသွားလာသောသူတို့ကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ကိုဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင်တည်
ဆောက်ပြန် သောသူ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ကယ်တင်လော့။ ၄၀ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင်လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ
ဆင်းလော့ဟု မိမိတို့ခေါင်းကိုညှိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သောစကားနှင့်ပြောဆိုကြ၏။ ၄၁ထိုနည်းတူယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊
ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့က၊ ဤသူသည်သူတပါးတို့ကိုကယ်တင်တတ်၏။ ၄၂ကိုယ်ကိုမကယ်တင်
နိုင်ပါတကား။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မှန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ယခုဆင်းပါလေစေ။ ဆင်းလျှင်ငါတို့
ယုံကြည်မည်။ ၄၃သူသည် ဘုရားသခင်ကိုကိုးစားပြီ။ ငါသည်ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်၏ ဟုဆိုပြီ။
သို့ဖြစ်၍ဘုရားသခင်သည် သူ၌အလိုတော်ရှိလျှင် ယခုပင်ကယ် တင်တော်မူပါလေစေဟု ပြက်ယယ်ပြု၍

ပြောဆိုကြ၏။ ၄၄ထိုနည်းတူ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသောထားပြတို့သည်လည်း
ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။
၄၅မွန်းတည့်အချိန်မှစ၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။
၄၆သုံးချက်တီးအချိန်၌ ယေရှုက၊ ဧလိ၊ ဧလိ၊ လာမာရှာဗခသာနိဟုကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်တော်မူ၏။
အနက်ကား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မူသနည်းဟု
ဆိုလိုသတည်း။ ၄၇ထိုအရပ်၌ ရပ်နေသောသူအချို့ တို့သည် ကြားလျှင်၊ သူသည်ဧလိယကိုခေါ်သည်ဟု
ဆိုကြ၏။ ၄၈လူတယောက် သည်ချက်ခြင်းပြေး၍ ရေမြှုပ်တထွေးကို ပုံးရည်နှင့်ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ကျူလုံးဖျား၌
တပ်၍ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါပေးလေ၏။ ၄၉ကြွင်းသောသူတို့က၊ ရှိစေတော့။ ဧလိယသည်
သူ့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ လာမည်မလာမည်ကိုကြည့်ကြကုန်အံ့ဟုဆိုကြ၏။ ၅၀ယေရှုသည်ကြီးသောအသံနှင့်
တဖန်ကြွေးကြော်ပြီး လျှင်အသက်တော်ကိုလွှတ်တော်မူ၏။ ၅၁ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည်
အထက်စွန်းမှ အောက်စွန်း တိုင်အောင်စုတ်ကွဲလေ၏။ မြေကြီးလှုပ်လေ၏။ ကျောက်များ
တို့သည်ကွဲပြားကြ၏။ ၅၂သင်္ချိုင်းတွင်းတို့ သည်ပွင့်လစ်သဖြင့်ကျိန်းစက်လျက်ရှိသောသန့်ရှင်းသူတို့၏
အလောင်းများစွာတို့သည်ထကြ၍၊၅၃ကိုယ်တော်ထ မြောက်တော်မူသည်နောက်၊ ထိုသူတို့သည်
သင်္ချိုင်းတွင်းမှထွက်၍သန့်ရှင်းသောမြို့ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ လူများစွာ တို့အားထင်ရှားကြ၏။ ၅၄ယေရှုကိုစောင့်
သော တပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲများတို့သည်မြေကြီးလှုပ်ခြင်းစသည်တို့ကို မြင်လျှင်အလွန်ထိတ်လန့်၍၊
စင်စစ်ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပေ၏ ဟုဆိုကြ၏။ ၅၅ဂါလိလဲပြည်က ယေရှုနောက်တော်၌
အလုပ်အကျွေးလိုက်လာသောမိန်းမအများတို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌အဝေးကကြည့်ရှု၍ နေကြ၏။
၅၆ထိုမိန်းမတို့တွင်မာဂဒလမာရိ၊ ယာကုပ်နှင့် ယောသေတို့၏ အမိဖြစ်သောမာရိနှင့် ဇေဗေဒဲ၏သားတို့၏
အမိပါကြသတည်း။
၅၇ညအချိန်ရောက်မှ အရိမသဲမြို့သား ယောသပ်အမည်ရှိသောသူဌေးသည် ယေရှု၏ တပည့်တော်
ဖြစ်သည်နှင့်၊ ၅၈ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကိုတောင်းလေ၏။ ပိလတ်မင်းသည်
အလောင်းတော်ကို ပေးစေခြင်းငှါ အမိန့်တော်ရှိသော်၊ ၅၉ယောသပ်သည်အလောင်းတော်ကိုယူ၍
ဖြူစင်သောပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊ ၆၀ကျောက်၌ထွင်းသော မိမိသင်္ချိုင်းတွင်းသစ်ထဲမှာထားလေ၏။
ကြီးစွာသောကျောက်ကိုလည်း တွင်းဝ၌လှိမ့်ထား ပြီးမှသွား၏။ ၆၁မာဂဒလမာရိနှင့် အခြားသောမာရိသည်
ထိုအရပ်၌ သင်္ချိုင်းတော်ရှေ့မှာထိုင်လျက် နေကြ၏။
၆၂အဘိတ်နေ့လွန်၍ နက်ဖြန်နေ့ရောက်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည်
ပိလတ်မင်းထံ၌ စုဝေး၍၊ ၆၃ထိုလှည့်ဖြားသောသူက၊ ငါသည်သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်မည်ဟု
မသေမီပြောသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မှတ်မိပါပြီ။ ၆၄ထိုကြောင့် သူ၏တပည့်တို့သည် ညအခါလာ၍
အလောင်းကိုခိုးယူပြီးလျှင်၊ သူသည် သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူပြီဟု လူအပေါင်းတို့အားပြောဆိုကြသော်၊
ရှေ့အမှားထက် နောက်အမှားသာ၍ ကြီးမည်ဟု စိုးရိမ်စရာအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ချိုင်းတွင်းကို
သုံးရက်မြောက်အောင် လုံခြုံစွာစောင့်စိမ့်သောငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ၆၅ပိလတ်မင်းက၊
သင်တို့၌လူစောင့်တတပ်ရှိ၏။ သွားကြ၊ တတ်နိုင်သမျှ အတိုင်း လုံခြုံစွာစောင့်စေကြဟု ဆိုလေ၏။
၆၆ထိုသူတို့သည်သွား၍ ကျောက်ကိုတံဆိပ်ခတ်ပြီးလျှင် အစောင့်ထားလျက် သင်္ချိုင်းတွင်းတော်ကို
လုံခြုံစွာပြုကြ၏။

၂၈

၁ဥပုသ်နေ့လွန်၍ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက် မိုဃ်းလင်းအံ့ဆဲဆဲအချိန်၌၊ မာဂဒလမာရိနှင့်
အခြားသောမာရိ သည် သင်္ချိုင်းတော်ကို အကြည့်အရှုသွားကြ၏။ ၂ထိုအခါ မြေကြီးသည်ပြင်းစွာလှုပ်လေ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်းလာ၍၊

တွင်းဝ၌ပိတ်သောကျောက်ကို လှိမ့်လှန်ပြီးလျှင်၊ ထိုကျောက်ပေါ်မှာထိုင်နေ၏။ ၃သူ၏မျက်နှာသည်
လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ထင်၏။ အဝတ်သည်လည်း မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ဖြူ၏။ ၄လူစောင့်တို့သည် ကောင်းကင်တမန်
ကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့် တုန်လှုပ်၍ သေမတတ်ဖြစ်ကြ၏။ ၅ကောင်းကင်တမန် ကလည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း
မရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်သော ယေရှုကို သင်တို့ရှာကြသည်ကို ငါသိ၏။ ၆ဤအရပ်၌မရှိ။
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ထမြောက်တော်မူပြီ။ လာကြ၊ သခင်လျောင်းတော်မူရာအရပ်ကို ကြည့်ကြလော့။
၇အလျင်အမြန်ပြန်သွား၍ သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့အား ပြောကြ လော့။
သင်တို့ရှေ့ ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူမည်။ ထိုပြည်၌သင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်၊
ငါပြောပြီဟု ထိုမိန်းမတို့အား ကောင်းကင်တမန်ဆို၏။ ၈ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း ကြောက်ရွံ့သဖြင့်၎င်း၊
အလွန်ဝမ်း မြောက်သဖြင့်၎င်း၊ သင်္ချိုင်းတော်မှ အလျင်အမြန်သွား၍ တပည့်တော်တို့အား ထိုသိတင်းစကား
ကိုကြားပြောခြင်းငှါ ပြေးကြ၏။ ၉လမ်းမှာသွားကြစဉ် ယေရှုသည် ကြိုဆိုတော်မူ၍ သင်တို့အား
မင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုမိန်းမတို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ခြေတော်ကိုဘက်ယမ်းလျက်
ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။ ၁၀ယေရှုကလည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိကြနှင့်။ သွားကြလော့။ ငါ့ညီတို့သည်
ဂါလိလဲပြည်သို့သွားစေခြင်းငှါ ဤသိတင်းစကားကို ကြားပြောကြလော့။ ထိုပြည်၌ သူတို့သည်
ငါ့ကိုတွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ထိုမိန်းမတို့သည် သွားကြစဉ်အခါ လူစောင့်အချို့တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ ဖြစ်လေသမျှသော
အခြင်းအရာ တို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့အား ပြန်ကြားကြ၏။ ၁၂ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်
လူအကြီးအကဲတို့သည် စုဝေး၍တိုင်ပင်ပြီးမှ စစ်သူရဲတို့အား ငွေအများကိုပေး၍၊ ၁၃ညဉ့်အခါ
ငါတို့အိပ်ပျော်စဉ်တွင် ထိုသူ၏တပည့်တို့သည် လာ၍အလောင်းကို ခိုးသွားကြသည်ဟု သင်တို့ပြောကြ
လော့။ ၁၄ထိုအကြောင်းကို မြို့ဝန်မင်းကြားပြန်လျှင်၊ ငါတို့သည် သူ့ကိုဖျောင်းဖျ၍ သင်တို့၌အမှုမရှိစေခြင်းငှါ
ပြုမည်ဟု၊ ၁၅သွန်သင်သည်နှင့်အညီ၊ စစ်သူရဲတို့သည် ငွေကိုယူ၍ပြုကြ၏။ ထိုစကားကို
ယခုတိုင်အောင်ယုဒလူတို့သည် အနှံ့အပြားပြောဆိုကြ၏။

၁၆တကျိပ်တပါးသောတပည့်တော်တို့သည် ဂါလိလဲပြည်သို့သွား၍ ယေရှုမှာထားတော်မူသော
တောင်ပေါ် သို့တက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်၍ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။ ၁၇အချို့တို့သည်
ယုံမှားခြင်းရှိကြ၏။ ၁၈ယေရှုသည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊
စီရင်ပိုင်သောအခွင့်တန်ခိုးရှိသမျှတို့ကို ငါခံရပြီ။ ၁၉သင်တို့သွား၍ လူမျိုးတကာတို့ကို ငါ့တပည့်ဖြစ်စေလျက်၊
ခမည်းတော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်၏ နာမ၌ ဗတ္တိဇံ ကိုပေးကြလော့။ ၂၀ငါသည်
သင်တို့အားပေးသမျှသော ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက် စေခြင်းငှါ ဆုံးမသြဝါဒပေးကြလော့။
ငါသည်လည်း ကပ်ကမ္ဘာကုန်သည်တိုင်အောင် သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် ရှိသည်ဟု တပည့်တော်တို့အား
မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်မဿဲခရစ်ဝင်ပြီး၏။

ရှင်မာကုခရစ်ဝင်
M A R K .

၁

၁ဘုရားသခင်သားတော်ယေရှုခရစ်၏ ဧဝံဂေလိတရား၏ အစကိုဆိုပေအံ့။ ၂အနာဂတ္တိကျမ်းစာ၌
လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကိုပြင်ရသော ငါ၏တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်၏။
၃တော၌ဟစ် ကြော်သောသူ၏အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာလမ်းကို ပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကို
ဖြောင့်စေ ကြလော့ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ၄ယောဟန်သည် တော၌ ဗတ္တိဇံ ကိုပေးလျက်၊ အပြစ်လွှတ်ခြင်း
အဘို့အလိုငှါ နောင်တ နှင့်စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံ တရားကို ဟောလျက်ပေါ်ထွန်း၏။ ၅ယေရှုရှလင်မြို့သားများမှ
စ၍ ယုဒပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည်၊ ယောဟန်ထံသို့ထွက်သွား၍ မိမိတို့အပြစ်များကို
ဘော်ပြလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံ ကိုခံကြ၏။ ၆ယောဟန်သည် ကုလားအုတ်အမွေးနှင့်ရက်သော
အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ခါး၌ သားရေခါးပန်းကို စည်းလျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့်
တော၌ဖြစ်သောပျားရည်ကိုစားလျက်နေ၏။ ၇ဟောချက် စကားဟူမူကား၊ ငါ့ထက် တတ်စွမ်းနိုင်သော
သူသည် ငါ့နောက်ကြွလာ၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်ကြိုးကိုမျှ ငုံ့၍ဖြည်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။ ၈ငါသည် သင်တို့အား
ရေ၌ ဗတ္တိဇံ ကိုပေး၏။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်၌ သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံ ပေးမည်ဟု
ဟောသတည်း။

၉ထိုအခါ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့မှကြွလာ၍ ယောဟန်လက်ဖြင့် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံ
ကို ခံတော်မူ၏။ ၁၀ရေမှပေါ်ထစဉ်တွင် ကောင်းကင်ကွဲ၍ ဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်အပေါ်၌
ဆင်းသက်တော်မူသည်ကို မြင်ရ၍၊ ၁၁သင်ကား ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း ဟု
ကောင်းကင်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။ ၁၂ထိုခဏခြင်းတွင် ဝိညာဉ်တော်သည် ယေရှုကို
တောသို့သွားစေတော်မူ၏။ ၁၃အရက် လေးဆယ်ပတ်လုံး ထိုတော၌နေ၍ စာတန်၏စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို
ခံတော်မူ၏။ သားရဲတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည်လည်း လုပ်ကျွေးကြ၏။
၁၄ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ရောက်သည် နောက်၊ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွတော်မူလျှင်၊
၁၅အချိန်ပြည့်စုံပြီ၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် တည်လုနီးပြီ၊ နောင်တရကြလော့။ ဧဝံဂေလိတရားကို
ယုံကြည်ကြလော့ ဟူသော ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့် ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောတော်မူ၏။

၁၆ဂါလိလဲအိုင်နားမှာ ကြွတော်မူစဉ်၊ ရှိမုန်နှင့် အန္ဒြေညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် တံငါဖြစ်၍၊ အိုင်တွင်
ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ၁၇ထိုသူတို့အား ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကို
မျှားသောတံငါဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပြုမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိသော်၊ ၁၈ထိုသူတို့သည် ချက်ခြင်းပိုက်ကွန်ကိုစွန့်ပစ်၍
နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ၁၉ထိုမှအနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင်၊ ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့်
ယောဟန်ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တို့သည် လှေပေါ်မှာပိုက်ကွန်ပြင်နေသည်ကိုမြင်၍ ချက်ခြင်းခေါ်တော်မူ၏။
၂၀ထိုသူတို့သည်လည်း လှေပေါ်မှာရှိသော သူငှါးတို့နှင့်တကွ အဘဇေဗေဒဲကို
စွန့်ပစ်၍နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

၂၁ကပေရနောင်မြို့သို့သွားကြလျှင်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည်ချက်ခြင်း တရားစရပ်သို့ဝင်၍ ဆုံးမ
သြဝါဒပေးတော်မူ၏။ ၂၂ပရိသတ်တို့သည်လည်း ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အလွန်အံ့သြကြ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းပြုဆရာနည်းတူမဟုတ်၊ အစိုးရသောသူနည်းတူ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။
၂၃ထိုသူတို့၏ တရားစရပ်၌ ညစ်ညူး သောနတ်စွဲသောသူရှိ၍၊ ၂၄ဩော် နာဇရက်မြို့သားယေရှု၊
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါလာသလော။
ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ဘုရား သခင်၏
သန့်ရှင်းတော်မူသောသူဖြစ်ပါသည်ဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။ ၂၅ယေရှုကလည်း၊တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ထိုသူ၏

အထဲကထွက်သွားလော့ဟု ဆုံးမတော်မူလျှင်၊ ၂၆ညစ်ညူးသောနတ်သည် ထိုသူကို တောင့်မာစေပြီးမှ၊
ကြီးသော အသံနှင့်အော်ဟစ်၍ ထွက်သွား၏။ ၂၇လူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤအမှုသည်
အဘယ်သို့နည်း။ ဤဆုံးမခြင်းအသစ်သည် အဘယ်သို့နည်း။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကိုပင်
အာဏာနှင့်မှာထား၍၊ သူတို့သည် နားထောင်ကြသည်တကားဟု အချင်းချင်းမေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။
၂၈သိတင်းတော်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည် အရပ်ရပ် တို့၌ ချက်ခြင်းနှံ့ပြား ကျော်စောလေ၏။

၂၉တရားစရပ်မှထွက်ကြလျှင်၊ ရှိမုန်၊ အန္ဒြေတို့အိမ်သို့ ယာကုပ်၊ ယောဟန်နှင့်တကွ
ချက်ခြင်းသွားကြ၏။ ၃၀ရှိမုန်၏ ယောက္ခမသည် ဖျားနာစွဲ၍ တုံးလုံးနေသည်အကြောင်းကို
အလျှင်အမြန်လျှောက်ကြ၏။ ၃၁ကိုယ်တော် သည်လာ၍ ထိုမိန်းမ၏လက်ကိုကိုင်လျက်
ချီကြွတော်မူသည်ခဏချင်းတွင် သူသည်အဖျား ပျောက်၍ ဧည့်သည် ဝတ်ကို ပြုလေ၏။

၃၂နေဝင်၍ ညအချိန်ရောက်လျှင်၊ မကျန်းမမာသောသူနှင့် နတ်ဆိုးစွဲသောသူရှိသမျှတို့ကို အထံတော်
သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ၃၃တမြို့လုံးသည် တံခါးနားမှာစုဝေးလျက်ရှိကြ၏။ ၃၄အထူးထူးအပြားပြားသော အနာစွဲသော
သူများ တို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။ နတ်ဆိုးများတို့ကိုလည်း နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို သိကြသောကြောင့်၊ စကားတခွန်းကိုမျှ ပြောစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။

၃၅နံနက်အချိန်၊ မိုဃ်းမလင်းမီ ကိုယ်တော်သည် ထပြီးလျှင် တောအရပ်သို့ထွက်ကြွ၍ ဆုတောင်း
တော်မူ၏။ ၃၆ရှိမုန်နှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့သည် လိုက်၍ရှာကြသော်၊ ၃၇ကိုယ်တော်ကိုတွေ့လျှင်
လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှာကြပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။ ၃၈ကိုယ်တော်ကလည်း ငါသည်
နီးစပ်သော မြို့ရွာတို့၌ တရား ဟောခြင်းငှါ သွားကြကုန်အံ့။ ထိုသို့အလိုငှါ ငါကြွလာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၉ဂါလိလဲပြည် အရပ်ရပ် တရားစရပ်တို့၌ တရားဟောလျက် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်လျက်နေတော်မူ၏။

၄၀နူနာစွဲသောသူတယောက်သည် အထံတော်သို့လာ၍ ဒူးထောက်လျက်၊ ကိုယ်တော်အလိုရှိလျှင်
ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည် ဟု တောင်းပန်လေ၏။ ၄၁ယေရှုသည် သနားသောစိတ်ရှိသဖြင့်
လက်တော် ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို တို့လျက်၊ ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၂ထိုသို့မိန့်တော်မူသည် ခဏခြင်းတွင် နူနာပျောက်၍သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ၄၃-၄၄ယေရှုကလည်း၊
သင်သတိပြု။ အဘယ်သူအား စကားတခွန်းကိုမျှမပြောနှင့်။ ယဇ်ပရောဟိတ်ထံသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။
သူတပါး၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သည်အတွက်၊ မောရှေစီရင်မှာထားသော
ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်လော့ ဟု မြစ်တား၍ ချက်ခြင်းလွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ ၄၅ထိုသူသည် ထွက်သွား၍
စကားများသောအားဖြင့် ထိုအကြောင်းကို အနှံ့အပြား ကျော်စောစေ၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်သည်
နောက်တဖန်မြို့ထဲသို့ ထင်ရှားစွာ မဝင်ရဘဲ၊ မြို့ပြင်တောအရပ်၌သာ နေတော်မူ၍ အရပ်ရပ်တို့မှ
အထံတော်သို့ရောက်လာကြ၏။

၂

၁နောက်တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ကပေရနောင်မြို့သို့ဝင်ပြန်၍ အိမ်၌ရှိတော်မူသည်ကို
ကြားကြလျှင်၊ ၂တံခါးပြင်နားမှာ နေစရာမရှိနိုင်အောင် လူများတို့သည် အလျှင်အမြန် စုဝေးကြသည်ဖြစ်၍
သူတို့အား တရားဟောတော်မူ၏။ ၃ထိုအခါ လက်ခြေသေသောသူတယောက်ကို လူလေးယောက်တို့သည်
ထမ်း၍ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၄လူစုဝေးလျက်ရှိသောကြောင့် ကိုယ်တော်ရင်းသို့ မချဉ်းကပ်နိုင်သဖြင့်၊
ကိုယ်တော်ရှိရာအပေါ်မှာ အမိုးကိုဖောက်ထွင်းပြီးမှ လူနာနှင့်တကွ အိပ်ရာခုတင်ကို လျှော့ချကြ၏။
၅ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်း ကိုမြင်လျှင်၊ လက်ခြေသေသောသူအား၊ ငါ့သား၊
သင်၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေပြီ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၆ထိုအရပ်၌ထိုင်သော ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့က၊ ဤသူသည်
ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြောရသနည်း။ ဘုရားသခင် မှတပါး အဘယ်သူသည်အပြစ်ကို
လွှတ်နိုင်သနည်းဟု စိတ်ထဲမှာ ထင်မှတ်ကြ၏။ ၈သူတို့စိတ်ထဲမှာ ထိုသို့ထင် မှတ်ခြင်းရှိသည်ကို ယေရှုသည်

မိမိဉာဏ်အားဖြင့် ချက်ခြင်းသိတော် မူလျှင်၊ သင်တို့စိတ်ထဲမှာအဘယ်ကြောင့် ဤသို့ထင်မှတ်ကြသနည်း။
၉လက်ခြေသေသောသူအား အဘယ် စကားကိုသာ၍ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ် ကိုလွှတ်စေပြီဟု
ပြောလွယ်သလော။ သင်ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ယာကိုဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သ လော။
၁၀လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ၊ ၁၁ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ယာကို
ဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့သွားလော့ဟု သင့်အားငါဆိုသည်ဟု လက်ခြေသေသောသူအား မိန့်တော်မူ၏။
၁၂ထိုသူသည်လည်း ချက်ခြင်းထ၍ အိပ်ယာ ကိုဆောင်လျက် လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာထွက်သွား၏။
ထိုလူအပေါင်း တို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ ဤကဲ့သို့ တခါမျှ မမြင်စဖူးဟု ပြောဆို၍ ဘုရားသခင်၏
ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၃နောက်တဖန် အိုင်နားသို့ကြွတော်မူ၍၊ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့
လာကြလျှင်၊ သူတို့အား ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။ ၁၄လမ်း၌ကြွတော်မူစဉ်၊ အာလဖဲ၏သား လေဝိသည်
အခွန်ခံရာ တဲ၌ ထိုင်နေသည်ကိုမြင်သော်၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၅ထိုသူသည်လည်းထ၍
နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်မှ သူ၏အိမ်တွင်စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူစဉ်၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့်
ဆိုးသောသူများ တို့သည် ကိုယ်တော်မှစသော တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌လျောင်းကြ၏။
ထိုသူအများတို့သည် နောက်တော် သို့လိုက်ကြ၏။ ၁၆ထိုသို့အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ
စားတော်မူသည်ကို ကျမ်းပြုဆရာ ဖာရိရှဲတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဤသူသည် အခွန်ခံသောသူ၊
ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသောက်သနည်း ဟု တပည့်တော်တို့အားဆိုကြ၏။
၁၇ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ကျန်းမာသော သူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ။
နာသောသူတို့သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို နောင်တသို့ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်၊
ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈အစာရှောင်တတ်သော ယောဟန်၏တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည်လာ၍၊ ယောဟန်၏တပည့်တို့နှင့်
ဖာရိရှဲတို့သည် အစာရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အစာမရှောင်ဘဲ
နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ၏။ ၁၉ယေရှုကလည်း၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်
အတူရှိစဉ်အခါ သူတို့သည် အစာရှောင်တတ်ကြသလော။ ရှိစဉ်ကာလပတ်လုံး အစာမရှောင်တတ်ကြ။
၂၀မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်ခွါ၍ ယူဆောင်သွားသောအချိန်ကာလ
ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလအခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။ ၂၁အဝတ်ဟောင်းကို
အထည်သစ်နှင့်ဖါလေ့မရှိ။ ထိုသို့ ဖာလျှင် ဖာသောအထည်သစ်သည် အဝတ်ဟောင်းကိုစား၍
အပေါက်ကျယ်တတ်၏။ ၂၂ဝှင်းနည်း ဟောင်းသောသားရေဘူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။
ထိုသို့ထည့်လျှင် အသစ်သောစပျစ်ရည် သည် သားရေဘူးကို ဆုတ်ခွဲသဖြင့် စပျစ်ရည်သည်ယို၍
သားရေဘူးလည်းပျက်ဆီးတတ်၏။ အသစ်သော စပျစ်ရည်ကို အသစ်သောသားရေဘူး၌ ထည့်ရသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ဂျုံစပါးလယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွတော်မူလျှင်၊
တပည့်တော်တို့သည် စပါးအသီးအနှံကိုဆွတ်လျက် ခရီးသွားကြ၏။ ၂၄ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊
ဥပုသ်နေ့၌မပြုအပ်သောအမှုကို သူတို့သည် ပြုကြပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြသော်၊ ၂၅ကိုယ်တော်က၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အဗျာသာလက်ထက်၌ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဘော်တို့နှင့်တကွ ဆာမွတ်၍
မတတ်နိုင်သောအခါ၊ ၂၆ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဝင်၍ ယဇ်ပုရော ဟိတ်တို့မှတပါး
အဘယ်သူမျှမစားအပ်သော ရှေ့တော်မုန့်ကိုစား၍ မိမိအဘော်တို့အားပေးသည် အကြောင်းကို
သင်တို့သည်တရံတခါမျှ မဘတ်ဘူးသလော။ ၂၇ထိုမှတပါး ဥပုသ်နေ့သည် လူအဘို့ဖြစ်၏။ လူသည်
ဥပုသ်နေ့အဘို့ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ၂၈သို့ဖြစ်၍ လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကိုပင်အစိုးရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃

၁တရားစရပ်သို့တဖန် ဝင်တော်မူ၍၊ ထိုစရပ်၌ လက်တဘက်သေသောသူတယောက်ရှိ၏။
၂ဥပုသ်နေ့၌ သူ၏ရောဂါကို ငြိမ်းစေမည် မငြိမ်းစေမည်ကို ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်၌အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍
ချောင်းကြည့် ကြ၏။ ၃ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အလယ်၌ မတ်တတ်နေလော့ဟု လက်တဘက်သေသောသူအား
မိန့်တော်မူ ပြီးမှ၊ ၄ဥပုသ်နေ့၌ ကျေးဇူးပြုအပ်သလော၊ သူ့အကျိုးကို ဖျက်ဆီးအပ်သလော၊ အသက်ကို
ကယ်အပ်သလော၊ သတ်အပ်သလောဟု ပရိသတ်တို့အားမေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည်
တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ၅ထိုအခါ အမျက်တော်နှင့် သူတို့ကိုပတ်လည်ကြည့်ရှု၍
သူတို့စိတ်နှလုံးမိုက်သောကြောင့် ဝမ်းနည်းတော်မူခြင်းရှိလျက်၊ သင်၏လက်ကို ဆန့်လော့ဟု
ထိုသူအားမိန့်တော်မူ၍ သူသည်မိမိလက်ကိုဆန့်လျှင်၊ ထိုလက်သည် လက်တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။
၆ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည်ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကိုအဘယ်သို့ ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟု ဟေရုဒ် တပည့်တို့နှင့်
ချက်ခြင်းတိုင်ပင်ကြ၏။

၇ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ အိုင်နားသို့ ပြောင်းကြွတော်မူ၍၊ ဂါလိလဲပြည်၊ ၈ယေရုရှလင်
မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊ ဣဒုမဲပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်မှလာကြသော လူများအပေါင်းတို့နှင့် တုရုမြို့၊
ဇိဒုန်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့မှလာကြသော လူများအပေါင်းတို့သည် ပြုတော်မူသမျှကိုကြားလျှင်
အထံတော်သို့ လာကြ၏။ ၉လူအများတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍ မထိခိုက်စေမည်အကြောင်း၊
ကိုယ်တော်၏ အနီးအပါးတွင် လှေတစင်းကို အမြဲရှိစေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား အမိန့်တော်ရှိ၏။
၁၀အကြောင်းမူကား၊ လူများတို့အား ချမ်းသာပေးတော်မူ သောကြောင့်၊ ရောဂါဝေဒနာနှိပ်စက်သောသူ
ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကို တို့ခြင်းငှါ တွန်းကြ၏။ ၁၁ညစ်ညူး သောနတ်တို့သည်လည်း
ကိုယ်တော်ကိုမြင်သောအခါ ပြပ်ဝပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု
ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ၁၂သိတင်းတော်ကို မပွင့်စေမည်အကြောင်း သူတို့အား ကြပ်တည်းစွာ ပညတ်တော်မူ၏။

၁၃ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ အလိုတော်ရှိသောသူတို့ကို ခေါ်တော်မူလျှင်၊
အထံတော်သို့လာကြ၏။ ၁၄ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိနေစေခြင်းငှါ၎င်း၊ တရားဟောသောအခွင့်၊
အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေ၍၊ ၁၅နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်နိုင်သောအခွင့်နှင့် စေလွှတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊
တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတည်းဟူသော၊ ၁၆ပေတရုအမည်သစ်ကိုပေးတော်မူသောရှိမုန်၊
၁၇မိုဃ်းကြိုးသားဟုဆိုလိုသော ဗောနေရဂက် အမည်သစ်ကို ပေးတော်မူသော ဇေဗေဒဲ၏သားနှစ်ယောက်
ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်၊ ၁၈အန္ဒြေ၊ ဖိလိပ္ပု၊ ဗာသောလမဲ၊ မဿဲ၊ သောမ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်၊ သဒ္ဒဲ၊
ကာနနိတ်လူရှိမုန်၊ ၁၉ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရှကာရုတ်တို့ကို ခန့်ထား တော်မူ၏။

၂၀ထိုသူတို့သည် အိမ်သို့ဝင်ကြလျှင်၊ အစာကိုမစားနိုင်သည်တိုင်အောင် လူများတို့သည်တဖန် စုဝေး
ကြပြန်၏။ ၂၁ကိုယ်တော်၏ အဆွေအမျိုးတို့သည် ကြားလျှင်၊ သူသည် အရူးဖြစ်သည်ဟု ဆို၍ ကိုယ်တော်ကို
ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ထွက်သွားကြ၏။ ၂၂ယေရုရှလင်မြို့မှလာသော ကျမ်းပြုဆရာတို့ကလည်း၊ သူသည်
ဗေလဇေဗုလ စွဲသောသူဖြစ်၏၊ နတ်ဆိုးမင်းကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။
၂၃ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကိုခေါ်၍ ဥပမာကိုဆောင်တော်မူလျက်၊ စာတန်သည်
စာတန်ကိုအဘယ်သို့နှင်ထုတ်နိုင်သနည်း။ ၂၄တိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ။
၂၅အိမ်သည်လည်း မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင်မတည်နိုင်ရာ။ ၂၆စာတန်သည် မိမိတဘက်၌ထ၍
မိမိနှင့်မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ဘဲ ဆုံးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ၂၇သူရဲကို
ရှေ့ဦးစွာမချည်မနှောင်လျှင်၊ သူ၏အိမ်သို့ဝင်၍ သူ၏ဥစ္စာကို အဘယ်သူမျှ မလုမယူနိုင်။
သူရဲကိုချည်နှောင်ပြီးမှ သူ၏အိမ်ကိုလုယူနိုင်၏။ ၂၈ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ပြစ်မှားသောအပြစ် အမျိုးမျိုး၊
ဘုရားကိုကဲ့ရဲ့သော အပြစ်အမျိုးမျိုး ရှိသမျှတို့နှင့် လွှတ်စေခြင်းအခွင့်ကို လူသားတို့သည် ရနိုင်ကြ၏။

၂၉သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူသည် အပြစ်လွှတ်စေခြင်းအခွင့်ကို အဘယ်ကာလ၌မျှ
မရနိုင်ကြ။ ထာဝရအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရသောသူဖြစ်ပေ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၀အဘယ်ကြောင့်ဤသို့မိန့်တော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသော
သူဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသတည်း။

၃၁ထိုအခါ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည်လာ၍ ပြင်မှာရပ်နေလျက်၊ တစုံတယောက်သောသူကို
ကိုယ်တော်ထံသို့စေလွှတ်၍ခေါ် ကြ၏။ ၃၂ခြံရံလျက် ထိုင်သောသူများတို့က၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည်
ကိုယ်တော်ကိုရှာလျက် ပြင်မှာရှိကြပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၃၃ကိုယ်တော်က၊ ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီကား
အဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူ၍၊ ၃၄ခြံရံလျက်ထိုင်သောသူတို့ကို ပတ်လည်ကြည့်ရှု၍၊ ဤသူတို့သည် ငါ့အမိ၊
ငါ့ညီပေတည်း။ ၃၅ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို ဆောင်သောသူသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နှမ၊ ငါ့အမိဖြစ်သတည်း ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁နောက်တဖန် အိုင်နားမှာ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည်
အထံတော်၌ စုဝေးကြသောကြောင့်၊ အိုင်တွင် လှေထဲသို့ဝင်၍ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိတ်သတ်အပေါင်းတို့သည်
အိုင်နားကုန်း ပေါ်မှာနေကြ၏။ ၂ထိုအခါ ဥပမာစကားအားဖြင့် များစွာသောဆုံးမဩဝါဒကိုပေး၍
မြွက်ဆိုတော် မူသည်မှာ၊ ၃နားထောင်ကြလော့။ မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။
၄အစေ့ကိုကြဲ သည်တွင် အချို့သောအစေ့တို့သည် လမ်း၌ကျသဖြင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည်
လာ၍ကောက်စား ကြ၏။ ၅အချို့သော အစေ့တို့သည် မြေနည်း၍ ကျောက်ပေါ်များသောအရပ်၌ ကျသဖြင့်၊
မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ချင်းအပင် ပေါက်သော်လည်း၊ ၆နေထွက်သောအခါ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍
အမြစ်မစွဲသောကြောင့် ညှိုးနွမ်း ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၇အချို့သောအစေ့တို့သည်
ဆူးပင်တို့တွင်ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်တို့သည် ကြီးပွား၍ ညှဉ်းဆဲသောကြောင့် အသီးမသီးကြ။
၈အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ကျသဖြင့်၊ အပင်ပေါက်၍ ကြီးပွားလျှက် အဆသုံးဆယ်၊
အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာ၊ ပွားများ၍အသီးသီးကြ၏။ ၉ကြားစရာ နားရှိသောသူမည်သည်ကား
ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ရှိတော်မူသောအခါ တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့နှင့် အခြံအရံတော်တို့သည်
ထိုဥပမာကိုမေးမြန်းကြလျှင်၊ ၁၁ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင့်နိုင်ငံတော်၏ နက်နဲသောအရာကို
သိရသော အခွင့်ရှိကြ၏။ ၁၂ပြင်၌ရှိသော ထိုသူတို့မူကား၊ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲမြင်၍၊ ကြားလျက်ပင်
အနက်ကိုနား မလည်ဘဲကြားသဖြင့်၊ သူတို့အကျင့်မပြောင်းလဲ၊ အပြစ်မလွှတ်ရသည်တိုင်အောင် သူတို့အား
ဟောသမျှကို ဥပမာအားဖြင့်ဟောရ၏။ ၁၃သင်တို့သည် ဤဥပမာကိုမျှနားမလည်လျှင်၊ ဥပမာရှိသမျှတို့ကို
အဘယ်သို့နား လည်ကြမည်နည်း။ ၁၄မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် တရားစကားကိုကြဲ၏။ ၁၅တရားစကားကို
လမ်း၌ကြဲခြင်း အကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြားသည်ရှိသော်၊ စာတန်သည်ချက်ခြင်းလာ၍
နှလုံး၌ကြဲသော တရား စကားကို နှုတ်ယူတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ၁၆ကျောက်ပေါ်သောအရပ်၌ ကြဲခြင်း
အကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ချက်ခြင်းခံယူသော်လည်း၊
၁၇စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲ ခဏသာ တည်သဖြင့် တရားစကားကြောင့် အမှုအခင်းနှင့်
ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသောအခါ ချက်ခြင်း ဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ၁၈ဆူးပင်တို့တွင်
ကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကို ကြား၍၊ ၁၉လောကီအမှု၌ စိုးရိမ်ခြင်း၊
စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏လှည့်စားခြင်း၊ ကြွင်းသောအရာကို တပ်မက်ခြင်းစိတ်တို့သည် တရားစကားကို
လွှမ်းမိုးညှဉ်းဆဲ တတ်သောအကြောင့် အသီးမသီးနိုင်ဟု ဆိုသတည်း။ ၂၀ကောင်းသေမြေ၌

ကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ခံယူသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊
အဆတရာပွားများ၍ အသီးသီးတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။
၂၁ထိုမှတပါး ဆီမီးကို ဆီမီးခုံပေါ်မှာမတင်၊ တောင်းဇလားအောက်၊ ခုတင်အောက်၌ ဖုံးထားခြင်းငှါ
ယူခဲ့သလော။ ၂၂ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ဝှက်ထားလျှက်ရှိသမျှတို့သည်လည်း
ပွင့်လင်းလိမ့်မည်။ ၂၃ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။
၂၄ထိုမှတပါး သင်တို့သည် အဘယ်သို့ကြားနာရသည်ကို သတိပြုကြလော့။ အကြင်ချိန်၊
တင်းပမာဏနှင့် သင်တို့သည် သူတပါးအားပေး၏၊ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်တိုင်ခံရကြမည်။
၂၅အကြင်သူသည် ရတတ်၏၊ ထိုသူအား ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင်
နုတ်လိမ့်မည်။
၂၆ထိုမှတပါး၊ လူသည် လယ်၌ မျိုးစေ့ကြဲပြီးမှ ၂၇နောက်တဖန် မိမိမကြည့်မမှတ်၊ ညဉ့်၊ နေ့၊ အိပ်လျက်၊
နိုးလျက် နေသော်လည်း အပင်ပေါက်၍ ကြီးပွားသည်နှင့် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်တူ၏။ ၂၈မြေကြီးသည်
မိမိအလို အလျောက် အသီးကိုသီးစေ၍ ရှေ့ဦးစွာ အညှောက်၊ ထိုနောက်အနှံ၊ ထိုနောက် အနှံထဲမှာ
အောင်မာသော အဆန်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ၂၉အသီးမှည့်၍ ရိတ်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ လယ်ရှင်သည်
မဆိုင်းမလင့်၊ တံစဉ်နှင့် ရိတ်စေတတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၀ထိုမှတပါး၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အဘယ်သို့ပုံပြရအံ့နည်း။ အဘယ်ဥပမာနှင့်
ခိုင်းနိုင်းရအံ့နည်း ဟုမူကား၊ ၃၁မုံညင်းစေ့နှင့်တူ၏။ မုံညင်းစေ့သည် မြေ၌စိုက်သောအခါ
မြေ၌ရှိသောအစေ့တကာတို့ထက် ငယ်သော်လည်း၊ စိုက်ပြီးမှအပင်ပေါက်၍၊ ၃၂မြက်ပင်တကာတို့ထက်
ကြီးပွားသဖြင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့ သည် အရိပ်ခို၍ နားနေလောက်သောအကိုင်းအခက်ကြီးတို့ကို
ဖြစ်စေတတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၃ထိုသို့ သောဥပမာစကားများအားဖြင့် ကိုယ်တော်သည်
ပရိသတ်များနားထောင်နိုင်သည်အတိုင်း တရားဟောတော် မူ၏။ ၃၄ဥပမာကင်း၍ ဟောပြောတော်မမူ။
ရှိသမျှသောအရာတို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ တပည့်တော်တို့အား ဖွင့်ပြတော်မူ၏။
၃၅ထိုနေ့ညအချိန်၌ ကိုယ်တော်က၊ ကမ်းတဘက်သို့ကူးကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
၃၆တပည့်တော် တို့သည် လူစုဝေးရာမှထွက်၍ လှေပေါ်၌ရှိနှင့်သော ကိုယ်တော်ပါလျက် သွားကြ၏။
အခြားလှေတို့လည်း ပါသေး၏။ ၃၇ထိုအခါ ပြင်းစွာသောမိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းဖြစ်၍ လှိုင်းတံပိုးခတ်သောကြောင့်
လှေသည် ရေနှင့်ပြည့်လေ၏။ ၃၈ကိုယ်တော်သည် ပဲ့၌ ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ ကျိန်းစက်၍နေတော်မူ၏။
တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးမှ၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်သည်ကို
လျစ်လျူသောစိတ်ရှိတော်မူသလောဟု လျှောက်ကြသော်၊ ၃၉ကိုယ်တော်သည် ထ၍
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ဝပ်စွာနေဟု လေနှင့်ပင်လယ်ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့် လေသည် ငြိမ်၍ အလွန်သာယာလေ၏။
၄၀ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက် ကြောက်တတ်သနည်း။ အဘယ်ကြောင့်
ယုံကြည်ခြင်းစိတ်နှင့်ကင်းသနည်း ဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ၄၁သူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့၍ ဤသူကား
အဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့်ပင်လယ်သည် သူ၏စကားကို နားထောင်ပါ သည်တကားဟု
အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။

၅

၁အိုင်တဘက်၊ ဂါဒရ ပြည်သို့ရောက်ကြ၍၊ ၂ယေရှုသည် လှေထဲကထွက်တော်မူသည်ခဏခြင်းတွင်၊
ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသောသူသည် သင်္ချိုင်းတစပြင်မှထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုလေ၏။
၃ထိုသူသည် သင်္ချိုင်းတစပြင်၌ နေတတ်၏။ သူ့ကို သံကြိုးနှင့်ပင်အဘယ်သူမျှ ချည်၍မနိုင်။ ၄ခြေချင်း၊
သံကြိုးနှင့်အဖန်များစွာ ချည်စမ်းသော်လည်း၊ သံကြိုးကိုဆွဲဖြတ်၍ ခြေချင်းကိုဖြဲတတ်၏။ သူ့ကိုယဉ်စေခြင်းငှါ
အဘယ်သူမျှမတတ်နိုင်၊ ၅နေ့ညဉ့်မပြတ် သင်္ချိုင်းတစပြင်၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ဟစ်ကြော်လျက်၊

ကျောက်စောင်းနှင့်ကိုယ်ကို ရှစေလျက်နေတတ်၏။ ၆ယေရှုကိုအဝေးကမြင်လျှင်၊ အထံတော်သို့ပြေးလာ၍
ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ၇အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အဘယ်သို့
ဆိုင်သနည်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲတော် မမူမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍
အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည်ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ဟစ်၍ လျှောက်လေ၏။ ၈လျှောက်သည်အကြောင်းကား၊
ညစ်ညူးသောနတ်၊ ထိုလူမှထွက်သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။ ၉ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်သည်
အဘယ်အမည်ရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အမည်ကား၊ လေဂေါင်ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်
အများဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ ၁၀ထိုပြည်ထဲက အခြားသို့ မနှင်ပါမည် အကြောင်း
များစွာတောင်းပန်လေ၏။

၁၁ထိုအရပ်၌ တောင်ပေါ်မှာ များစွာသောဝက်အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ ၁၂နတ်ဆိုး
အပေါင်းတို့လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုဝက်ထဲသို့ဝင်ရပါမည်အကြောင်း စေလွှတ်တော်မူပါဟု
တောင်းပန်ပြန်လျှင်၊ ၁၃ယေရှုသည် ချက်ခြင်းအခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့သည် ထွက်၍
ဝက်ထဲသို့ ဝင်သဖြင့်၊ ဝက်အစုသည် အိုင်ကမ်း စောက်ကို တဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍ အိုင်၌အသက်ဆုံးကြ၏။
အရေအတွက်အားဖြင့် နှစ်ထောင်လောက် ရှိ၏။ ၁၄ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည် ပြေး၍ မြို့ရွာတို့၌
သိတင်းကြားပြောလျှင်၊ လူများတို့သည် ထိုအမှုအရာတို့ကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါထွက်လာကြ၏။
၁၅အထံတော်သို့ ရောက်သောအခါ၊ နတ်ဆိုးလေဂေါင်စွဲသောသူသည် အဝတ်ကိုဝတ်၍ ပကတိစိတ်နှင့်
ထိုင်နေသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၁၆နတ်ဆိုးစွဲသောသူ၌၎င်း၊ ဝက်တို့၌၎င်း၊
အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို သိမြင်သောသူတို့သည် နောက်လာသောသူတို့အား ပြန်ကြားပြီးမှ၊ ၁၇မိမိတို့ပြည်က
ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

၁၈လှေထဲသို့ဝင်တော်မူသောအခါ နတ်ဆိုးစွဲဘူးသောသူသည်
ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်လျှင်၊ ၁၉ကိုယ်တော်သည် အခွင့်မပေး။ သင်သည်
ကိုယ်အိမ်သို့သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သနားခြင်းစိတ်တော်နှင့် သင်၌ အဘယ်မျှလောက်
ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို သင်၏အဆွေအမျိုးတို့အား ပြန်ကြားလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
၂၀ထိုသူသည်သွား၍၊ ယေရှုသည် အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော် မူသည်ကို၊ ဒေကာပေါလိပြည်တွင်
သိတင်းကြားပြောသည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။

၂၁ယေရှုသည် ကမ်းတဘက်သို့ကူးပြန်၍ အိုင်နားမှာရှိတော်မူစဉ်၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည်
အထံတော်၌ စုဝေးကြ၏။ ၂၂ထိုအခါ ယာဣရု အမည်ရှိသော တရားစရပ်မှူးသည် လာ၍
ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်၊ ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏သမီးငယ်သေလုပါပြီ။ ၂၃သို့သော်လည်း
ကိုယ်တော်သည် ကြွ၍ သူ့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ သူ၏အပေါ်၌ လက်ကိုတင်တော်မူလျှင်
အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု များစွာတောင်းပန်၏။ ၂၄ကိုယ်တော်သည် သူနှင့်အတူသွား၍
များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုခြံရံလျက် ထိခိုက် တိုက်မိကြ၏။

၂၅ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်အနာစွဲသောကြောင့်၊
၂၆များစွာသောဆေးသမားတို့လက်၌ အလွန်ခံရ၍၊ ဥစ္စာရှိသမျှကုန်သော်လည်း သက်သာမရသည်သာမက၊
အနာတိုးသောမိန်းမတယောက်သည်၊ ၂၇ယေရှု၏သိတင်းတော်ကို ကြားသည်ရှိသော်၊ ၂၈ငါသည်
အဝတ်တော်ကိုသာတို့လျှင် ချမ်းသာရမည်ဟု ဆိုသည်နှင့်၊ လူအစုအဝေးထဲ၌ နောက်တော်သို့လာ၍
အဝတ်တော်ကို တို့လေ၏။ ၂၉ထိုခဏခြင်းတွင် အသွေးစုဝေးရာ ခမ်းချောက်သည်ဖြစ်၍၊
ထိုရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပြီဟု မိမိကိုယ်၌ သိလေ၏။ ၃၀ယေရှုသည် မိမိကိုယ်မှ တန်ခိုးထွက်သည်ကို
ချက်ခြင်းသိတော်မူလျှင်၊ လူအစုအဝေး၌ နောက်သို့လှည့်၍၊ ငါ့အဝတ်ကို အဘယ်သူ တို့သနည်းဟု
မေးတော်မူ၏။ ၃၁တပည့်တော်တို့က၊ လူအစုအဝေးသည် ကိုယ်တော်အားထိခိုက် ကြသည်ကို မြင်လျက်ပင်၊

ငါ့ကိုအဘယ်သူတို့သနည်းဟု မေးတော်မူပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြ သော်လည်း၊ ၃၂ကိုယ်တော်သည်
ထိုသို့ပြုသောသူကိုမြင်ခြင်းငှါ ပတ်လည်သို့ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ၃၃ထိုမိန်းမသည် ကိုယ်၌
အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို သိသောကြောင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက် အထံတော်သို့လာပြီးလျှင်၊ ပြပ်ဝပ်၍
အထိုအကြောင်းရှိသမျှကို အဟုတ်အမှန် ကြားလျှောက်လေ၏။ ၃၄ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ငါ့သမီး၊ သင်၏
ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကိုငြိမ်းစေပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့။ ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်စေဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၃၅ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင် တရားစရပ်မှူးအိမ်မှ လူလာ၍၊ ကိုယ်တော်၏သမီးသေပါပြီ။
အဘယ်ကြောင့် ဆရာကိုနှောင့်ရှက်သေးသနည်း ဟု ဆိုကြ၏။ ၃၆ထိုစကားကို ယေရှုသည်ကြားလျှင်၊
မကြောက်ကြနှင့်။ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်တခုသာရှိစေလော့ဟု တရားစရပ်မှူးအား ချက်ခြင်းမိန့်တော်မူ၏။
၃၇ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်၏ညီ ယောဟန်မှတပါး အဘယ်သူကိုမျှမလိုက်စေဘဲ၊
၃၈တရားစရပ်မှူးအိမ်သို့ရောက်၍ အုန်းအုန်း သဲသဲပြုကြသည်ကို၎င်း၊
အလွန်ငိုကြွေးမြည်တမ်းသောသူတို့ကို၎င်း၊ မြင်တော်မူလျှင်၊ ၃၉အတွင်းသို့ဝင်၍ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်
အုန်းအုန်းသဲသဲပြု၍ ငိုကြွေးကြသနည်း။ သူငယ်သေသည်မဟုတ် အိပ်ပျော်သည် ဟု မိန့်တော်မူသော်၊
၄၀ထိုသူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့ကို ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှ သူငယ်၏ မိဘတို့ကို၎င်း၊
ကိုယ်တော်နှင့် ပါသောသူတို့ကို၎င်း ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သူငယ်လျောင်းရာအရပ်သို့ဝင်၍၊ ၄၁သူငယ်၏ လက်ကို
ကိုင်တော်မူလျက်၊ တလိသာကုမိဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ မိန်းမငယ် ထလော့ငါဆို၏ဟု ဆိုလိုသတည်း။
၄၂ထိုခဏခြင်းတွင် မိန်းမငယ်သည်ထ၍လှမ်းသွား၏။ သူသည် တဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည်
အလွန်မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၄၃ထိုအမှုအရာကို အဘယ်သူမျှ မသိစေမည် အကြောင်း၊
ထိုသူတို့ကို ကျပ်တည်းစွာပညတ်တော်မူ၍၊ သူ့အား စားစရာပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ထိုအရပ်မှကြွ၍ တပည့်တော်တို့သည် လိုက်ကြသဖြင့် မိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၏။ ၂ဥပုသ်နေ့
ရောက်လျှင် တရားစရပ်၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ လူများတို့သည် ကြားနာရလျှင် မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့
ရောက်၍၊ ဤသူသည် ဤအရာတို့ကိုအဘယ်မှာရသနည်း။ သူရသောပညာကား အဘယ်ပညာနည်း။
ဤမျှလောက်သော တန်ခိုးများကို အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ ၃သူသည် လက်သမားမဟုတ်လော။ မာရိ၏
သားမဟုတ်လော။ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ယုဒ၊ ရှိမုန်တို့၏ အစ်ကိုမဟုတ်လော။ သူ့နှမများသည်လည်း
ငါတို့နှင့် အနီးအပါးနေကြသည် မဟုတ်လောဟု ပြောဆိုလျက် စေတနာစိတ်ပျက်ကြ၏။ ၄ယေရှုကလည်း၊
ပရောဖက်သည် မိမိမြို့၊ မိမိအဆွေနေရာ၊ မိမိအိမ်မှတပါး အခြားသောအရပ်၌ အသရေရှိသည်ဟု
ထိုသူတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ၅မကျန်းမာသော သူအချို့တို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်၍
အနာကိုငြိမ်းစေခြင်းမှတပါး အဘယ်တန်ခိုးတော်ကိုမျှ ထိုအရပ်၌ ပြတော်မမူနိုင်။ ၆ထိုသူတို့သည်
မယုံကြည်ကြသည်ကို အံ့သြခြင်းရှိတော်မူ၏။ ပတ်လည်၌ရှိသော မြို့ရွာများသို့ ဒေသစာရီလှည့်လည်၍
ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။

၇တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို နိုင်စေခြင်းငှါ
အခွင့်ပေးလျက်၊ နှစ်ယောက်စီနှစ်ယောက်စီစေလွှတ်တော်မူ၍၊ ၈သင်တို့သည်တောင်ဝေးတခုမှတပါး
လမ်းခရီးဘို့ အဘယ်အရာကိုမျှ မယူကြနှင့်။ လွယ်အိတ်နှင့်မုန့်မှစ၍ ခါးပန်း၌ကြေးငွေကို မယူကြနှင့်။
၉ခြေနင်းကိုစီးကြလော့။ အင်္ကျီနှစ်ထပ်မဝတ်ကြနှင့်ဟု မှာထားတော်မူ၏။ ၁၀ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည်
မည်သည့်အိမ်သို့ဝင်လျှင်၊ ထိုအိမ်တွင် ထိုအရပ်မှ မထွက်မသွားမှီတိုင်အောင်နေကြလော့။
၁၁အကြင်သူတို့သည် သင်တို့ကိုလက်မခံ၊ သင်တို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေ၏၊
ထိုသူတို့နေရာအရပ်မှထွက်သွားစဉ်၊ သူတို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့၏ ခြေဘဝါးမှ

မြေမှုန့်ကိုခါလိုက်ကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့နှင့်
ဂေါမောရမြို့ထက် သာ၍ခံရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂တပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား၍ နောင်တတရားကို
ဟောကြ၏။ ၁၃နတ်ဆိုးများကို နှင်ထုတ်ကြ၏။ မကျန်းမမာသောသူများတို့ကို ဆီနှင့်လူး၍
အနာကိုငြိမ်းစေကြ၏။

၁၄ထိုအခါ သိတင်းတော်ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ ဗတ္တိဇံ
ဆရာယောဟန် သည် သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့် တန်ခိုးများကိုပြနိုင်သည်ဟုဆို၏။
၁၅လူအချို့က၊ ဤသူသည် ဧလိယဖြစ်သည် ဆိုကြ၏။ အချို့က၊ ရှေးပရောဖက်ကဲ့သို့ ပရောဖက်ဖြစ်သည်ဟု
ဆိုကြ၏။ ၁၆ဟေရုဒ်သည် ကြားလျှင်၊ ဤသူကား ငါ၏အမိန့်နှင့် လည်ပင်းကိုဖြတ်သောယောဟန်ဖြစ်၏။
သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီဟု ဆိုလေ၏။ ၁၇အထက်ကဟေရုဒ်သည် မိမိညီဖိလိပ္ပု၏ ခင်ပွန်း ဟေရောဒိ
ကိုသိမ်းယူသဖြင့်၊ ထိုမိန်းမအကြောင်း ကြောင့် စေလွှတ်၍ယောဟန်ကို ဘမ်းဆီးပြီးလျှင်
ထောင်ထဲမှာချုပ်နှောင်လေ၏။ ၁၈အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က အရှင်မင်းကြီးသည် ညီတော်၏ခင်ပွန်းကို
မသိမ်းအပ်ဟု ဟေရုဒ်အားဆိုလေပြီ။ ၁၉ထိုကြောင့်၊ ဟေရောဒိ သည် ယောဟန်ကိုရန်ငြိုးဖွဲ့သဖြင့်
သတ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ၂၀သို့သော်လည်း ယောဟန်သည် ဖြောင့်မတ်သန့်ရှင်းသော သူဖြစ်ကြောင်းကို
ဟေရုဒ်သည်သိ၍ သူ့ကိုကြောက်ရွံ့ရှိသေ၏။ သူ့ကိုလည်း စောင့်မ၏။ အမှုအရာများတို့၌
သူ၏စကားကိုနားထောင်၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်လည်း နားထောင်တတ်သည်ဖြစ် သောကြောင့်
ထိုမိန်းမသည် အခွင့်မရနိုင်။

၂၁ထိုနောက်မှ အဆင်သင့်သောအခါ ဟေရုဒ်ကိုဘွားသောနေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲကိုခံ၍ မှူးမတ်၊
စစ်သူကြီး၊ ဂါလိလဲပြည်၌ အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့ကို ကျွေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ၂၂ဟေရောဒိ ၏သမီးသည်
ဝင်၍ကသဖြင့်၊ ဟေရုဒ်မှစ၍ အပေါင်းအဘော်တို့အား နှုးညွှတ်သောစိတ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ထိုအခါမင်းကြီးက၊
သင်သည်အလိုရှိ သမျှကိုတောင်းလော့၊ ငါပေးမည်ဟု ထိုမိန်းမငယ်အားဆိုလေ၏။ ၂၃တဖန်လည်း၊
သင်တောင်းသမျှကို ငါ့နိုင်ငံတဝက်တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။ ၂၄ထိုမိန်းမငယ်သည်
ထွက်၍အဘယ်အရာကို တောင်းရမည်နည်းဟု သူ၏အမိကိုမေးလျှင် အမိက၊ ဗတ္တိဇံ ဆရာယောဟန်၏
ဦးခေါင်းကိုတောင်းလော့ဟု ပြန်ဆိုသော်၊ ၂၅ချက်ခြင်းမိန်းမငယ်သည် မင်းကြီးထံသို့ အလျင်တဆောဝင်၍၊
ဗတ္တိဇံ ဆရာယောဟန်၏ဦးခေါင်းကို ဤလင်ပန်း၌ အလျင်အမြန်ပေးတော်မူစေခြင်းငှါ ကျွန်မအလိုရှိပါသည်ဟု
တောင်းလျှောက်၏။ ၂၆မင်းကြီးသည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသော်လည်း၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုငဲ့၊
အပေါင်းအဘော်တို့၏မျက်နှာကိုငဲ့၊ ထောက်သော ကြောင့်၊ ထိုမိန်းမငယ်ကိုမငြင်းမပယ်လို၍၊
၂၇ဦးခေါင်းကိုယူခဲ့ဟု အမိန့်တော်ရှိလျက် လူစောင့်တယောက်ကို ချက်ခြင်း စေလွှတ်လျှင်၊
လူစောင့်သည်သွား၍ ယောဟန်၏လည်ပင်းကိုထောင်ထဲမှာဖြတ်လေ၏။ ၂၈ဦးခေါင်းကို လင်ပန်း၌ ဆောင်ခဲ့၍
ထိုမိန်းမငယ်အားပေးပြီးမှ မိန်းမငယ်သည်လည်း သူ့အမိကိုပေးလေ၏။ ၂၉ယောဟန်၏ တပည့်
တို့သည်လည်း ကြားသောအခါလာ၍ အလောင်းကိုဆောင်သွားပြီးလျှင် သင်္ချိုင်းတွင်း၌ထားကြ၏။

၃၀တမန်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်၌စုဝေး၍၊ မိမိတို့ပြုသမျှ သွန်သင်သမျှတို့ကို
ကြားလျှောက်ကြ၏။ ၃၁ကိုယ်တော်ကလည်း၊ တော၌ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့လာကြ။ ခဏအားဖြည့်၍
ငြိမ်သက်စွာနေကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူများသွားလာကြသည်ဖြစ်၍ တမန်တော်တို့သည်
အစာစားခြင်းငှါမျှ မအားနိုင်ကြ။ ၃၂ထိုကြောင့်၊ လှေစီး၍ တော၌ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့သွားကြ၏။
၃၃သွားကြသည်ကို လူများတို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်ဖြစ် သည်ကိုသိလျှင်၊ အမြို့မြို့အရွာရွာတို့မှထွက်၍
ထိုအရပ်သို့ ကုန်းကြောင်း ပြေးသွားသဖြင့်၊ တမန်တော်တို့ အရင်ရောက်၍ အထံတော်၌စုဝေးကြ၏။
၃၄ယေရှုသည် ထွက်ကြွ၍ လူများအပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ထိန်းသူမရှိ၊
ပစ်ထားသောသိုးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်ကို သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ များစွာသော ဆုံးမဩဝါဒကို ပေးတော်မူ၏။

၃၅မိုးချုပ်သောအခါ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ဤအရပ်သည် တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏။
မိုးလည်းချုပ်ပါပြီ။ ၃၆လူများတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ရွာဇနပုဒ်သို့ သွား၍စားစရာကိုဝယ်စေခြင်းငှါ
အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့၌စားစရာမရှိပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ၃၇ကိုယ်တော်က၊ သူတို့စားစရာကို သင်တို့
ပေးကြလော့ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်သွား၍
ဒေနာရိအပြားနှစ်ရာနှင့် မုန့်ကိုဝယ်ပြီးလျှင် သူတို့အားစားစရာကို ပေးရပါအံ့လောဟု လျှောက်ကြ၏။
၃၈ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့၌ မုန့်ဘယ်နှစ်လုံး ရှိသနည်း။ သွား၍ကြည့်ရှုကြဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းသူတို့သည် သိပြီးမှ၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြပြန်၏။
၃၉ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့ကို မြက်စိမ်းပေါ်မှာ အစုစုလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၄၀သူတို့သည်
တရာတစု၊ ငါးဆယ်တစု၊ အစုစုလျောင်းကြလျှင်၊ ၄၁ကိုယ်တော်သည် မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကိုယူ၍၊
ကောင်းကင်သို့ကြည့်မျှော်လျက် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ လူများတို့ရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ
တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ငါးနှစ်ကောင်ကိုလည်း လူအပေါင်းတို့အား ဝေတော်မူ၏။ ၄၂လူအပေါင်း
တို့သည် စား၍ဝကြပြီးမှ၊ ၄၃မုန့်နှင့်ငါးအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်း၊ အပြည့်ရကြ၏။
၄၄မုန့်ကိုစားသောသူ ယောကျ်ားအရေအတွက်ကား၊ လူငါးထောင်မျှလောက်ရှိသတည်း။
၄၅စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှတ်တော်မူစဉ်တွင် တပည့်တော်တို့ကို လှေစီးစေ၍ ကမ်းတဘက်
ဗက်ဇဲဒမြို့သို့ အရင်ကူးစေတော်မူ၏။ ၄၆စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှတ်ပြီးမှ ဆုတောင်းပဌနာပြုအံ့သောငှါ
တောင်ပေါ်သို့ကြွ တော်မူ၏။ ၄၇ညအချိန်ရောက်သောအခါ လှေသည်အိုင်အလယ်၌ရှိ၏။ ကိုယ်တော်သည်
ကုန်းပေါ်မှာတယောက်တည်း ရှိနေတော်မူ၏။ ၄၈လေမသင့်သောကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် တက်ခတ်၍
ပင်ပန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ညသုံးချက်တီးကျော်အချိန်၌ အိုင်ပေါ်မှစက်တော်ဖြန့်လျက်၊ သူတို့ရှိရာသို့
ကြွ၍ အနားမှာရှောက်သွား မည်ပြုတော်မူ၏။ ၄၉ထိုသို့အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်၍ ကြွတော်မူသည်ကို
သူတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဖုတ်တစ္ဆေ ဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်အော်ဟစ်ကြ၏။ ၅၀ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
ကိုယ်တော်ကိုမြင်၍ ထိတ်လန့်ခြင်း သို့ရောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ချက်ခြင်းနှုတ်ဆက်၍၊
တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကြလော့။ ငါပင်ဖြစ်သည်၊ မကြောင်လန့်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၅၁လှေပေါ်၌
သူတို့ရှိရာသို့တက်တော်မူလျှင် လေသည် ငြိမ်လေ၏။ ထိုသူတို့သည် အတိုင်းထက်အလွန်
မိန်းမောတွေဝေအံ့ဩခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၅၂အကြောင်းမူကား၊ သူတို့စိတ်နှလုံးမိုက်သည်ဖြစ်၍
မုန့်၌ပြသောတန်ခိုးတော်ကို ပမာဏမပြုကြ။
၅၃ကမ်းတဘက်သို့ကူးလျှင်၊ ဂနေသရက်နယ်သို့ ရောက်၍လှေကိုဆိုက်ကြ၏။ ၅၄လှေမှဆင်းသောအခါ
လူများတို့သည် မျက်နှာတော်ကို ချက်ခြင်းမှတ်မိလျှင်၊ ၅၅ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌ ရှိသမျှသို့ပြေးသွား၍ မည်သည်
အရပ်၌ ရှိတော်မူသည်ဟု ကြားလျှင်၊ ထိုအရပ်သို့ လူနာများကို အိပ်ရာနှင့်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ၅၆မြို့ရွာဇနပုဒ်သို့
ရောက်တော်မူရာ၌ မကျန်းမမာသောသူတို့ကို လမ်းနားမှာထား၍ အဝတ်တော်၏ပန်းပွားကိုမျှ တို့ရပါမည်
အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သမျှသောသူတို့သည်လည်း ချမ်းသာရကြ၏။

၇

၁ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့မှရောက်လာသော ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့သည် အထံတော်၌
စုဝေး၍၊ ၂တပည့်တော်အချို့တို့သည် ညစ်ညူးသောလက်တည်းဟူသော ရေမဆေးသောလက်နှင့် အစာစား
သည်ကိုမြင်လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏။ ၃အကြောင်းမူကား၊ ရှေးလူဟောင်းတို့မှ ဆက်ဆံသောနည်းဥပဒေသကို
ခံယူသောဖာရိရှဲမှစ၍ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် လက်ဆုပ်မဆေးဘဲ အစာကိုစားလေ့မရှိ။ ၄ဈေးမှပြန်လာသော
အခါ၌လည်း ဆေးခြင်း မပြုဘဲစားလေ့မရှိ။ ထိုမှတပါး၊ ခွက်၊ ဖလား၊ ကြေးဝါပုကန်၊ ခုတင်တို့ ဆေးခြင်းမှစ၍
အခြားသောထုံးတမ်းများကို ခံယူ၍ကျင့်လေ့ရှိ၏။ ၅ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊
ရှေးလူဟောင်းတို့မှ ဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသကို ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် မကျင့်ဘဲလျက်

အဘယ်ကြောင့်ညစ်ညူးသော လက်နှင့်အစာစားကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က၊
ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း၊ ၆ဟေရှာယသည် လျှို့ဝှက်သောသင်တို့ကို ရည်မှတ်လျက်၊ ဤလူမျိုးသည်
နှုတ်ခမ်းနှင့်ငါ့ကိုရိုသေကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကား ငါနှင့်ဝေးလှ၏။ ၇လူတို့စီရင်သော ပညတ်တို့ကို
သွန်သင်၍နည်းဥပဒေသပေးလျက်ပင်၊ ငါ့ကိုအချည်းအနှီး ကိုးကွယ်ကြ၏ဟု၊ နောက်ဖြစ် လတံ့သောအရာကို
လျှောက်ပတ်စွာဟောခဲ့ပြီ။ ၈အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို ပယ်၍
ခွက်ဖလားဆေးခြင်းတည်းဟူသော လူတို့မှဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကို ကိုခံယူလျက်၊ ထိုသို့သော
အခြားအကျင့်အလေ့များတို့ကို ကျင့်လေ့ရှိကြ၏။ ၉သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ခံ သောနည်းဥပဒေသကို
ကျင့်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို လျှောက်ပတ်စွာ ပယ်ကြသည်တကား။
၁၀မောရှေ၏ ပညတ်ကား၊ မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။ အကြင်သူသည် မိဘကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှား၏၊ ထိုသူသည်
အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေဟု လာသတည်း။ ၁၁သင်တို့မူကား၊ အကြင်သူသည် ကိုယ့်မိဘကို သင်တို့
အသုံးရနိုင်သမျှသော ငါ၏ဥစ္စာသည် အလှူဝတ္ထုတည်းဟူသော ကော်ဘန်ဖြစ်စေဟုဆို၏၊ ၁၂ထိုသူသည်
မိဘဝတ်ကို အလျှင်းမပြုရဟု မြစ်တား၍၊ ၁၃မိမိတို့အဆက်ဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တော်ကို ပယ်ကြ၏။ ထိုသို့သောအကျင့်အလေ့များတို့ကို သင်တို့သည် ကျင့်လေ့ရှိကြသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ထိုအခါ လူအစုအဝေးအပေါင်းကို အထံတော်သို့ခေါ်၍၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် နားထောင်နားလည်
ကြလော့။ ၁၅လူပြင်မှလာ၍ လူအတွင်းသို့ဝင်လျက်၊ လူကိုညစ်ညူးစေနိုင်သောအရာတစုံတခုမျှမရှိ။
လူအတွင်းမှ ထွက်သော အရာသည် လူကိုညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်၏။
၁၆ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇လူအစုအဝေးရှိရာမှ ကြွ၍
အိမ်သို့ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် ထိုဥပမာကို မေးမြန်းကြ၏။ ၁၈ကိုယ်တော်ကလည်း၊
သင်တို့သည်ဤမျှလောက်ပညာမဲ့လျက် နေသလော။ လူပြင်မှလာ၍ လူအတွင်း သို့ဝင်သမျှသည်
နှလုံးထဲသို့မဝင်။ ၁၉ဝမ်းထဲသို့ဝင်၍ အစာရှိသမျှကို သန့်ရှင်းစေသဖြင့် ရေအိမ်တွင် ဆင်းသွား သောကြောင့်၊
လူကိုမညစ်ညူးစေနိုင်သည်ကို နားမလည်ကြသလော။ ၂၀လူအတွင်းမှ ထွက်သော အရာမူကား၊
လူကိုညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်၏။ ၂၁လူအတွင်းနှလုံးထဲက မကောင်းသော ကြံစည်ခြင်း၊
သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမလွတ်နှင့်မှားယွင်းခြင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ ၂၂သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်း၊
လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ လှည့်စားခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ ပြူစူခြင်း၊ သူ့အသရေကိုဖျက်ခြင်း၊
ထောင်လွှားစော်ကားခြင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်း၊ ၂၃ဤဆိုးညစ်သောအရာများတို့သည် အတွင်းမှထွက်လာ၍
လူကိုညစ်ညူးစေကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ကိုယ်တော်သည် ထိုအရပ်မှထ၍ တုရုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့၏ ကျေးလက်သို့ကြွတော်မူပြီးလျှင် အိမ်သို့
ဝင်၍ အဘယ်သူမျှမသိစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသော်လည်း ပုန်းရှောင်၍နေတော်မမူနိုင်။ ၂၅အကြောင်းမူကား၊
ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသောမိန်းမငယ်၏ အမိသည် သိတင်းတော်ကိုကြားသဖြင့်၊ လာ၍ခြေရင်းတော်၌
ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ၂၆မိမိသမီးထဲက နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။ ထိုမိန်းမကား၊
ဟေလသအမျိုး၊ ရှုရိဖိနိတ် ပြည်သူဖြစ်သတည်း။ ၂၇ယေရှုကလည်း၊ ရှေ့ဦးစွာသားများကိုဝစွာ ကျွေးပါရစေ။
သား၏အစာကိုယူ၍ ခွေးအားမပေးမချအပ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၈မိန်းမကလည်း မှန်ပါ၏သခင်။
ခွေးမည်သည်ကား၊ သားတို့၏ စားနပ်စားပေါက်ကို စားပွဲအောက်၌ စားမြဲထုံးစံရှိပါသည်ဟု
ပြန်၍လျှောက်လျှင်၊ ၂၉ကိုယ်တော်က၊ ထိုစကားကြောင့် သင်သွားလော့။ နတ်ဆိုးသည် သင်၏သမီးထဲမှ
ထွက်သွားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၀ထိုမိန်းမသည် မိမိအိမ်သို့ပြန်၍ နတ်ဆိုးထွက်သွားသည်ကိုင်း၊
သမီးသည်အိပ်ယာ၌အိပ်လျက်ရှိသည်ကိုင်း တွေ့၏။

၃၁တဖန် ကိုယ်တော်သည် တုရုမြို့နှင့်ဇိဒုန်မြို့၏ကျေးလက်မှထွက်၍ ဒေကာပေါလိပြည်နယ်ကို
ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ဂါလိလဲအိုင်သို့ရောက်တော်မူ၏။ ၃၂ထိုအခါ နားပင်း၍ စကားအသောသူတယောက်ကို
အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ သူ့အပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်ပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။
၃၃ကိုယ်တော်သည် ထိုသူကို လူအစုအဝေးထဲက ခေါ်၍၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့သွားပြီးလျှင်
လက်ညှိုးတော်ကို သူ၏နားပေါက်၌ သွင်းတော်မူ၏။ တံထွေးနှင့်ထွေး၍ သူ၏လျှာကိုလည်း တို့တော်မူ၏။
၃၄ထိုနောက် ကောင်းကင်သို့ကြည့်မျှော်၍ ညီးတွားသံကိုပြုလျက်၊ ဖေသ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊
ပွင့်စေဟု ဆိုလို သတည်း။ ၃၅ထိုခဏခြင်းတွင် သူသည်နားပွင့်ခြင်း၊ လျှာကြောလွတ်ခြင်းရှိသဖြင့်
စကားပြီပြီပြောနိုင်၏။ ၃၆ထိုအကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောစေခြင်းငှါ သူတို့ကိုပညတ်တော်မူ၏။
ပညတ်တော်မူသော်လည်း သူတို့သည် သာ၍အလွန် သိတင်းကြား ပြောကြ၏။
၃၇အတိုင်းထက်အလွန်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍၊ သူသည် အလုံးစုံတို့ကို လျောက်ပတ်စွာပြုတော်မူပြီ။
နားပင်းသောသူတို့ကို ကြားစေတော်မူသည် အသောသူတို့ကို စကားပြော စေတော်မူပြီဟု ဆိုကြ၏။

၈

၁ထိုအခါ စုဝေးသောသူအလွန်များ၍ စားမရာမရှိလျှင်၊ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊
၂ဤလူများကို ငါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်လုံး ငါနှင့်အတူရှိကြပြီ။ စားစရာအလျှင်းမရှိ။ ၃အချို့တို့သည်
အဝေးက လာသည်ဖြစ်၍၊ အစာမစားမှီ သူတို့အိမ်သို့ငါလွှတ်လျှင် လမ်းခရီး၌မောကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၄တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ဤတောအရပ်၌ ဤသူတို့ကိုအဘယ်သို့
ဝစွာကျွေးနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊ ၅ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့တွင် မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်းဟု
မေးတော်မူလျှင်၊ မုန့်ခုနှစ်လုံး ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၆ထိုအခါ လူအစုအဝေးကို
မြေပေါ်မှာလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ မုန့်ခုနစ် လုံးကိုလည်း ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ
မုန့်ကိုဖဲ့၍ လူများတို့ရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူသည်အတိုင်း
သူတို့သည်ထည့်ကြ၏။ ၇အနည်းငယ်မျှသော ငါးကောင်ကလေးလည်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းပြီးမှ လူများရှေ့၌ထည့်စေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူ၏။ ၈ထိုသူတို့သည်စား၍ ဝကြပြီးမှ
ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ ခုနစ်တောင်း အပြည့်ရ ကြ၏။
၉စားသောသူအရေအတွက်ကား၊ လူလေးထောင်မျှလောက်ရှိသတည်း။ ထိုသူတို့ကို လွှတ်တော်မူပြီးမှ၊
၁၀တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ လှေထဲသို့ ချက်ခြင်းဝင်၍၊ ဒါလမနုသ ကျေးလက်သို့ရောက်တော်မူ၏။
၁၁ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည်ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်နှင့်ဆွေးနွေးငြင်းခုံသည်တွင် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊
မိုဃ်းကောင်းကင်ကဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းကြ၏။ ၁၂ကိုယ်တော်သည်
စိတ်နှလုံးညည်းတွားသံကို ပြုတော်မူလျက်၊ ဤလူမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို
အဘယ်ကြောင့်တောင်းသနည်း။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤလူမျိုးအား နိမိတ်လက္ခဏာကိုမပြရဟု
မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ၁၃ထိုသူတို့ရှိရာမှထွက်၍ တဖန်လှေထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ကမ်းတဘက်သို့ပြန်တော်မူ၏။
၁၄တပည့်တော်တို့သည် မုန့်ကိုယူခြင်းငှါ မေ့လျော့ကြသဖြင့်၊ လှေပေါ်မှာ သူတို့၌
မုန့်တလုံးတည်းသာ ရှိ၏။ ၁၅ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဖာရိရှဲတို့၏ တဆေးကိုဃင်း၊ ဟေရုဒ်၏ တဆေးကိုဃင်း၊
သတိနှင့်ကြဉ်ရှောင်ကြဟု ပညတ်တော်မူ၏။ ၁၆တပည့်တော်တို့ကိုဃင်း၊ ငါတို့၌မုန့်မပါသောကြောင့်
ဤစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။ ၁၇ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့၌
မုန့်မပါသည်ကိုထောက်၍ အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြသနည်း။
ယခုတိုင်အောင်နှလုံးမသွင်း နားမလည်ကြသလော။ သင်တို့စိတ်နှလုံး မိုက်သေးသလော။
၁၈မျက်စိရှိလျက်ပင်မမြင်၊ နားရှိလျက်ပင်မကြား၊ စိတ်မအောက်မေ့ဘဲ နေကြသလော။ ၁၉မုန့်ငါးလုံးကို
လူငါးထောင်အား ငါဖဲ့သောအခါ အကျိုးအပဲ့ဘယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်း သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊

တစ်ဆယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၂၀မုန့်ခုနစ်လုံးကို လူလေးထောင်အား
ငါဖဲ့သောအခါ အကျိုးအပဲ့ဘယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ခုနစ်တောင်း
ကောက်သိမ်း ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၂၁သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည်နားမလည်ဘဲ အဘယ်သို့
နေကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ဗက်ဇဲဒမြို့သို့ရောက်တော်မူလျှင်၊ လူကန်းတယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုသူကို
တို့တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ၂၃ကိုယ်တော်သည် လူကန်းကိုလက်ဆွဲ၍ မြို့ပြင်သို့ထွက်ပြီးမှ၊
သူ၏မျက်စိကို တံထွေးနှင့်ထွေး၍ သူ့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်လျက်၊ သင်သည်တစုံတခုကို
မြင်သလောဟု မေးတော်မူ၏။ ၂၄ထိုသူသည် ကြည့်မျှော်လျှင် လူတို့သည်၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍
လှမ်းသွားသည်ကိုအကျွန်ုပ် မြင်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။ ၂၅နောက်တဖန် သူ၏မျက်စိပေါ်မှာ
လက်တော်ကိုတင်၍ ကြည့်မျှော်စေတော်မူလျှင်၊ သူသည် ပကတိအဖြစ်သို့ရောက်၍
အလုံးစုံတို့ကိုရှင်းလင်းစွာမြင်လေ၏။ ၂၆ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မြို့ထဲသို့ မဝင်နှင့်
မြို့၌အဘယ်သူကိုမျှမပြောနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၍ သူ့ကိုမိမိနေရာသို့လွှတ်လိုက်လေ၏။

၂၇ယေရှုသည် ဖိလိပ္ပုကဲသရိမြို့၏ ကျေးလက်သို့ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ ကြွတော်မူစဉ်၊ လမ်းခရီး၌
လူများတို့သည် ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊
၂၈လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇံ ဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ဧလိယ
ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ပရောဖက်တပါးပါးဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ဆိုကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊
၂၉သင်တို့လည်း ငါ့ကိုအဘယ်သူ ဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ ပေတရုက
ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၃၀ကိုယ်တော်၏အကြောင်းကို
အဘယ်သူအားမျှ မပြောစိမ့်သောငှါ တပည့်တော်တို့အား ပညတ်တော်မူ၏။

၃၁ထိုမှတပါး၊ လူသားသည်များစွာခံရမည်။ လူအကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး၊
ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကို၎င်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို၎င်း ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌
ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းများကို တပည့်တော်တို့အား ပြစပြုတော်မူ၏။ ၃၂ထိုသို့
အတည့်အလင်းပြတော်မူသောကြောင့် ပေတရုသည် ကိုယ်တော်ကို မိမိနှင့်အတူ ခေါ်၍
အပြစ်တင်သောစကားကိုလျှောက်သော်၊ ၃၃ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလှည့်၍ တပည့်တော်တို့ကို
ကြည့်ရှုလျက်၊ အချင်းရန်သူ၊ ငါ့နောက်သို့ဆုတ်လော့။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏အရာကို စိတ်မစွဲလမ်း၊
လူတို့၏အရာကိုသာစွဲလန်းသည်ဟူ၍ ပေတရုကို ဆုံးမတော်မူ၏။

၃၄ထိုအခါ တပည့်တော်တို့နှင့် ပရိတ်သတ်များကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင်၊ အကြင်သူသည် ငါ၌ဆည်းကပ်
ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ ထိုသူသည် ကိုယ်ကိုကိုယ်ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ငါ့နောက်သို့
လိုက်ရမည်။ ၃၅အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကိုကယ်စေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။
အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့်၎င်း၊ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်၎င်း အသက်ရှုံး၏၊ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို
ကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။ ၃၆လူသည် ဤစကြဝဠာကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ရှုံးလျှင်
အဘယ်ကျေးဇူး ရှိသနည်း။ ၃၇မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့်ရွေးနိုင်သနည်း။ ၃၈မျောက်မထားသော
ဤအမျိုးဆိုးတွင် အကြင်သူသည် ငါ့ကို၎င်း၊ ငါ့စကား ကို၎င်းရှက်၏၊ လူသားသည် မိမိအဘခမည်းတော်၏
ဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန် အခြံအရံတို့နှင့် ကြွလာသောအခါ
ထိုသူကို ရှက်တော်မူလတံ့။

၉

၁ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် တန်ခိုးနှင့်တကွ တည်ကြောင်းကို ဤအရပ်၌
ရှိသောသူအချို့တို့သည် မမြင်မှီသေခြင်းသို့မရောက်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကိုခေါ်၍၊ အခြားသူမပါဘဲ
မြင့်လှစွာသောတောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။ သူတို့၏ရှေ့၌ ထူးခြားသော
အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ၃အဝတ်တော်လည်း ပြောင်လက်လျက်၊ ဤမြေပေါ်၌
အဘယ်ခဝါသည်မျှ မတက်နိုင်အောင် မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ အလွန်ဖြူလျက်ရှိ၏။ ၄မောရှေနှင့် ဧလိယသည်
ထင်ရှား၍ ယေရှုနှင့်အတူ စကားပြောလျက်ရှိ၏။ ၅ထိုအခါ ပေတရုက၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤအရပ်၌
နေဘွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်ဘို့ တဲတဆောင်၊ မောရှေဘို့တဆောင်၊ ဧလိယဘို့တဆောင်၊
တဲသုံးဆောင်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ဆောက်လုပ်ပါရစေ ဟုလျှောက်လေ၏။ ၆တပည့်တော်တို့သည်
အလွန်ကြောက်သောကြောင့် ပေတရုသည် ယောင်ယမ်း၍ ထိုသို့ လျှောက်သတည်း။ ၇ထိုအခါ
မိုဃ်းတိမ်သည် သူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ဤသူသည် ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏
စကားကိုနားထောင်ကြလော့ဟု မိုဃ်းတိမ်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။ ၈ထိုခဏခြင်းတွင် တပည့်တော်တို့သည်
ပတ်လည်သို့ကြည့်ရှုလျှင် မိမိတို့နှင့်အတူ ယေရှုတယောက်တည်းမှတပါး အဘယ်သူကိုမျှမမြင်ကြ။
၉တောင်ပေါ်မှာဆင်းကြသောအခါ ကိုယ်တော်က၊ လူသားသည် သေခြင်းမှမထမြောက်မှီတိုင်အောင်
သင်တို့ယခုမြင်သောအရာကို အဘယ်သူအားမျှ မကြားမပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်တို့ကို
ပညတ်တော်မူ၏။ ၁၀တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကားကိုမှတ်မိ၍ သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်းသည်
အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟု အချင်းချင်းဆွေးနွေးမေးမြန်းကြ၏။ ၁၁ထိုအခါ တပည့်တော်တို့က၊ ဧလိယသည်
အရင်လာမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာ တို့သည် အဘယ်ကြောင့်ဆိုပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊
၁၂ကိုယ်တော်က၊ ဧလိယသည်အရင်လာ၍ အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရသည်မှန်ပေ၏။ လူသားသည်လည်း
အလွန်ဆင်းရဲ၍ ကဲ့ရဲ့ပယ်ထားခြင်းကိုခံရမည်ဟု ကျမ်းစာလာ၏။ ၁၃ငါဆိုသည်ကား၊ ဧလိယသည်
ရောက်လေပြီ။ သူ၏အကြောင်းကို ကျမ်းစာ၌ရေးထားသည် အတိုင်း လူများသည် သူ့အားပြုချင်သမျှကို
ပြုကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၄တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ များစွာသောလူအစုအဝေးသည် သူတို့ကို
ဝိုင်းလျက်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် သူတို့နှင့်ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ၁၅စုဝေးလျက်ရှိသော
လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ချက်ခြင်းအံ့ဩမိန်းမောခြင်းရှိလျက်
အထံတော်သို့ပြေး၍နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ၁၆ကိုယ်တော် ကလည်း၊ သင်တို့သည်သူတို့နှင့်
အဘယ်သို့ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသနည်းဟု ကျမ်းပြုဆရာ တို့ကို မေးတော်မူလျှင်၊
၁၇လူအစုအဝေး၌ပါသောသူတယောက်က အရှင်ဘုရား၊ အသောနတ်အစွဲခံရသော အကျွန်ုပ်၏သားကို
အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ ၁၈နတ်သည် ဘမ်းစားလေရာရာ၌ သူ့ကိုမြေပေါ်မှာလှဲ၍၊ သူသည်လမ်း ခံတွင်းမှ
အမြှုတ်ထွက်လျက်၊ အံသွားခဲကြိတ်လျက်၊ ပိန်ခြောက်လျက်နေရပါ၏။ ထိုနတ်ကို နှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း
တပည့်တော်တို့အား အကျွန်ုပ်လျှောက်၍ သူတို့သည်မတတ်နိုင်ကြပါဟု လျှောက်သော်၊ ၁၉ကိုယ်တော်က၊
ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောအမျိုး၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်တကွ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို
အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးသည်းခံရမည်နည်း။ သူငယ်ကိုငါ့ထံသို့ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၂၀ယူခဲ့ကြ၏။ ထိုနတ်သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ချက်ခြင်း သူငယ်ကို တောင့်မာ စေသဖြင့်
သူငယ်သည်မြေပေါ်မှာလဲ၍ အမြှုတ်ထွက်လျက် ကိုယ်ကိုလှိမ့်လျက်နေ၏။ ၂၁ကိုယ်တော်ကလည်း၊
ဤသို့ဖြစ်သည်ကား၊ အဘယ်မျှလောက် ကြာပြီနည်းဟု သူငယ်၏အဘအားမေးတော်မူလျှင်၊ အဘက၊
ငယ်သောအရွယ်ကပင်ဖြစ်ပါ၏။ ၂၂သူငယ်ကိုသေ စေခြင်းငှါ မီး၌၎င်း၊ ရေ၌၎င်း အကြိမ်ကြိမ်လဲစေတတ်၏။
သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် တတ်နိုင်တော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကိုသနား၍ ကယ်မတော်မူပါဟု
လျှောက်လေ၏။ ၂၃ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ယုံကြည်နိုင်သလော။ ယုံကြည်သောသူဖြစ်လျှင် ခပ်သိမ်းသော
အမှုတို့ကို တတ်နိုင်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၄သူငယ်၏အဘသည် ချက်ခြင်းဟစ်ကြော်၍

အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏ သခင်။ မယုံကြည်သည်ကို မစတော်မူပါဟု မျက်ရည်နှင့် လျှောက်ပြန် လေ၏။
၂၅ထိုအခါလူများတို့သည် စုဝေးလျက် ပြေးလာကြသည်ကို ယေရှုသည်မြင်လျှင်၊ နားပင်း၍ စကား
အသောနတ်၊ သူငယ်မှထွက်လော့၊ နောက်တဖန်မဝင်နှင့် ငါအမိန့်ရှိ၏ဟု ထိုညစ်ညူးသောနတ်ကို ဆုံးမ၍မိန့်
တော်မူသဖြင့်၊ ၂၆နတ်သည် အော်ဟစ်၍ အလွန်တောင့်မာစေပြီးမှ ထွက်သွား၏။ သူငယ်သည်
သေသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သေပြီဟုလူများဆိုကြ၏။ ၂၇ယေရှုသည် သူ၏လက်ကိုကိုင်၍ ချည်ကြွတော်မူသဖြင့်
သူသည်ထလေ၏။
၂၈အိမ်သို့ဝင်တော်မူပြီးမှ တပည့်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ထိုနတ်ကိုအဘယ်ကြောင့်မနှင်ထုတ်နိုင် ပါသနည်းဟု တိတ်ဆိတ်စွာမေးလျှောက်ကြသော်၊ ၂၉ကိုယ်တော်က၊
ဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမှတပါး အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ထိုနတ်မျိုးသည်
မထွက်နိုင်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၃၀ထိုအရပ်မှထွက်၍ ဂါလိလဲပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွားကြစဉ်တွင် အဘယ်သူမျှသိစေခြင်းငှါ
အလိုတော်မရှိ။ ၃၁အကြောင်းမူကား၊ လူသားသည်လူတို့လက်သို့ အပ်နှံခြင်းကိုရင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုရင်း
ခံရမည်။ ၃၂ခံပြီးမှ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသောအကြောင်းများကို
တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းများကို သူတို့နားမလည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုမမေး
မလျှောက်ဝံ့ကြ။
၃၃ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်၍ အိမ်၌ရှိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် လမ်း၌အဘယ်အမှုကို အချင်းချင်း
ငြင်းခုံကြသနည်းဟု မေးတော်မူသည်ကို၊ ၃၄သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
အဘယ်သူသည် သာ၍ကြီးမြတ်အံ့နည်းဟု လမ်း၌အချင်းချင်းငြင်းခုံကြ၏။ ၃၅ထိုအခါ
ကိုယ်တော်သည်ထိုင်လျက် တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ အရင်အဦးဖြစ်လိုသောသူမည်သည်ကား
နောက်ဆုံးဖြစ်ရမည်။ အလုံးစုံတို့၏ အစေခံလည်းဖြစ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၆သူငယ်တယောက်ကိုလည်းယူ၍ သူတို့အလယ်၌ထားပြီးမှ လက်တော်နှင့်ချီပိုက်လျက်၊ ၃၇အကြင်သူသည်
ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ ဤကဲ့သို့သောသူငယ် တစုံတယောက် ကိုလက်ခံ၏၊ ထိုသူသည်ငါ့ကို ပင်လက်ခံ၏။
ငါ့ကိုလက်ခံသောသူသည်လည်း ငါ့ကိုသာလက်ခံသည်မဟုတ်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကိုပင်
လက်ခံသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၈ယောဟန်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ မလိုက်ဘဲလျက် ကိုယ်တော်၏နာမကို
အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သောသူတယောက်တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါ၏။ သူသည်
အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ မလိုက်သော ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် မြစ်တားကြပါသည်ဟုလျှောက်လေသော်၊
၃၉ယေရှုက ထိုသူကို မမြစ်တားကြနှင့်။ ငါ့နာမကိုအမှီပြုလျက် တန်ခိုးကိုပြ၍ငါ့ကို
အလွယ်တကူကဲ့ရဲ့နိုင်သောသူတယောက်မျှမရှိ။ ၄၀သင်တို့၏ရန်သူဘက်၌ မရှိသောသူသည်
သင်တို့ဘက်၌ရှိ၏။ ၄၁သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သည်ဟု ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ အကြင်သူသည်
သင်တို့အားရေတခွက်ကိုမျှပေး၏၊ ထိုသူသည် အကျိုးကိုမရဘဲမနေရာ၊ ငါအမှန်ဆို၏။
၄၂ငါ့ကိုယုံကြည်သောဤသူငယ် တစုံတယောက်ကို အကြင်သူသည်မှားယွင်းစေ၏၊ ထိုသူသည်
လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုစွဲ၍ ပင်လယ်၌ချခြင်းကိုခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်း၏။ ၄၃သင်၏လက်သည်
သင့်ကိုမှားယွင်း စေလျှင် လက်ကိုဖြတ်လော့။ ၄၄ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲအတွင်းမငြိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့
လက်နှစ်ဘက်စုံနှင့် ဝင်ရသည်ထက်၊ လက်ချို့တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။
၄၅သင်၏ခြေသည် သင့်ကိုမှား ယွင်းစေလျှင် ခြေကိုဖြတ်လော့။ ၄၆ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ
ငရဲအတွင်းမငြိမ်းနိုင်သော မီးထဲသို့ ခြေနှစ်ဖက်စုံနှင့် ချခြင်းကိုခံရသည်ထက် ခြေချို့တဲ့၍
အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။ ၄၇သင်၏မျက်စိသည်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်

မျက်စေ့ကိုထုတ်လော့။ ၄၈ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ ငရဲမီးထဲသို့ မျက်စိနှစ်ဖက်စုံနှင့် ချခြင်းကိုခံရသည်ထက်၊
မျက်စိတဘက်နှင့် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။ ၄၉ယဇ်ကောင်ရှိသမျှတို့၌
ဆားခတ်ရသကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မီးဆားခတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ ၅၀ဆားသည်ကောင်း၏။
သို့သော်လည်း အငန်ကင်းပျောက်လျှင်၊ ငန်သောအရသာကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။ သင်တို့၌
ဆားရှိစေကြလော့။ အချင်းချင်းအသင့်အတင့်နေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀

၁ထိုအရပ်မှ ကိုယ်တော်သည်ထ၍ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်ကို ရှောက်သွားသဖြင့် ယုဒပြည်စွန်းသို့
ရောက်တော်မူ၏။ လူများတို့သည် အထံတော်၌ စုဝေးပြန်၍၊ ထုံးစံရှိတော်မူသည်အတိုင်း တဖန် ဆုံးမဩဝါဒ
ပေးတော်မူ၏။ ၂ဖာရိရှဲတို့သည် အထံတော်သို့လာ၍၊ လူသည် မိမိမယားနှင့်ကွာအပ်သလောဟု
စုံစမ်းနှောင့် ရှက်ခြင်းငှါ မေးလျှောက်ကြသော်၊ ၃ယေရှုက၊ မောရှေသည် သင်တို့အား
အဘယ်သို့စီရင်သနည်းဟု လှန်၍ မေးတော်မူလျှင်၊ ၄သူတို့က၊ ဖြတ်စာကိုပေး၍ မယားနှင့်ကွာစေခြင်းငှါ
မောရှေစီရင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၅ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာသောကြောင့် မောရှေသည်
ထိုပညတ်ကိုရေးထားသတည်း။ ၆ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူစက ယောကျ်ားနှင့်မိန်းမနှစ်ယောက်တည်းကို
ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၇ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောကျ်ားသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌မှီဝဲသဖြင့်၊
၈ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသား တကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် လင်မယားတို့သည်
နှစ်ဦးမဟုတ် တဦးတည်းဖြစ်၏။ ၉ဘုရားသခင်တွဲဘက်၍ ထမ်းဘိုး တင်တော်မူသောအရာကို
လူမခွဲမခွါစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀နောက်တဖန် တပည့်တော်တို့သည် အိမ်၌ရှိစဉ်၊ ထိုအကြောင်းကို မေးလျှောက်ပြန်ကြ၏။
၁၁ကိုယ်တော် ကလည်း၊ အကြင်သူသည် မယားနှင့်ကွာ၍ အခြားသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်ခြင်းကိုပြု၏၊
ထိုသူသည် မိမိမယားကိုပြစ် မှား၏။ ၁၂မိန်းမသည်လည်း မိမိလင်နှင့်ကွာ၍ အခြားသောယောကျ်ားနှင့်
စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျှင် မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ထိုအခါ သူငယ်တို့ကို လက်တော်နှင့်တို့စေခြင်းငှါ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ တပည့်တော်
တို့သည် ဆောင်ခဲ့သောသူတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။ ၁၄ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင်အမျက်တော်ထွက်၍၊
ထိုသူငယ် တို့ကို ငါ့ထံသို့လာပါလေစေ။ မဆီးတားကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်
ထိုသို့သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။ ၁၅ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို
သူငယ်ကဲ့သို့မခံမယူ၊ ထိုသူသည် နိုင်ငံတော် သို့မဝင်ရဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ၁၆သူငယ်တို့ကို ချီပိုက်၍
သူတို့အပေါ်မှာလက်တော်ကိုတင်လျက် ကောင်းကြီးပေးတော် မူ၏။

၁၇လမ်းမှာကြွတော်မူစဉ်တွင် လူတယောက်သည် အထံတော်သို့ပြေး၍ ဒူးထောက်လျက်၊
ကောင်းမြတ်သော ဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရအံ့သောငှါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို
ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက် သော်၊ ၁၈ယေရှုက၊ ငါ့ကိုကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။
ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ် တော်မူ၏။ ၁၉သင်သည် ပညတ်တော်တို့ကိုသိသည်မဟုတ်လော။
သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။ သူ့ဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။
သူ့ဥစ္စာကိုမတရားသဖြင့်မသိမ်းနှင့်။ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၂၀အရှင်ဘုရား၊
ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက်ပါပြီဟု
လျှောက်ပြန်လျှင်၊၂၁ယေရှုသည်၊ ထိုသူကိုကြည့်ရှုလျက် ချစ်သောစိတ်ရှိ၍၊ သင်သည်တခုလိုသေး၏။
သွားလော့။ ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အားပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌
ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှလာ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်းလျက် ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု

မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂ထိုသူသည် များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင်
မျက်နှာပျက်၍ စိတ်မသာသည်နှင့်သွားလေ၏။
၂၃ယေရှုကလည်း၊ ဥစ္စာရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲလှ၏ဟု
ပတ်လည် သို့ကြည့်ရှု၍ တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၄တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကားကိုကြားလျှင်
မိန်းမောတွေဝေ ခြင်းရှိကြ၏။ တဖန်ယေရှုက၊ ငါ့သားတို့၊ မိမိဥစ္စာကိုမှီခိုသောသူသည်
ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲလှ၏။ ၂၅ကုလားအုပ်သည် အပ်နဖားကို လျှိုလွယ်၏။
ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၆ထိုသူတို့သည်
သာ၍မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်လျှင်အဘယ်သူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း သို့ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု
အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။ ၂၇ယေရှုသည်လည်း၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှု၍၊ ဤအမှုကို လူမတတ် နိုင်သော်လည်း
ဘုရားသခင်မတတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော် မူသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၂၈ထိုအခါ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကိုစွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့လိုက်ကြပါပြီဟု
လျှောက်လေသော်၊ ၂၉ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့်၎င်း၊
ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်၎င်း၊ အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သားမယားတည်းဟူသောတပါးပါးကိုစွန့်၏။
၃၀ထိုသူသည် အဆတရာသော အကျိုးတည်းဟူသော ယခုကာလ၌ ညှင်းဆဲခြင်းနှင့်တကွ အိမ်၊ လယ်၊
ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ အမိ၊ သားသမီးတို့ကို၎င်း၊ နောင်ဘဝ၌ထာဝရအသက်ကို၎င်း ခံရလတံ့။
၃၁နောက်ကျသောသူအများတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသော သူအများတို့သည်
နောက်ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၂ယေရုရှလင်မြို့သို့တက်သွားကြရာ၊ လမ်းမှာယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ရှေ့၌ ကြွတော်မူစဉ်၊
သူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြောင်ရွံ့သောစိတ်နှင့် လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါကိုယ်တော်သည် တကျိပ်နှစ်ပါး
တို့ကို တဖန်ခေါ်၍၊ ငါတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။ ၃၃လူသားသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊
ကျမ်းပြုဆရာ တို့လက်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သေပြစ်ကိုစီရင်၍ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့
အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ ၃၄သူတို့သည်လည်း လူသားအား ပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ တံထွေးနှင့်ထွေးခြင်း၊
အသေသတ်ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူ၍ မိမိကိုယ်၌ရောက်လတံ့
သော အမှုအရာတို့ကို တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။
၃၅ထိုအခါ ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ အရှင်ဘုရား၊
အကျွန်ုပ်တို့ တောင်းသော ဆုကျေးဇူးကို ပြုတော်မူစေချင်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၃၆ကိုယ်တော်က
ငါသည်သင်တို့ကို အဘယ်သို့ပြုစေချင်သနည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ ၃၇ကိုယ်တော်သည်
ဘုန်းပွင့်တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့သည် လက်ျာတော်ဘက်၌တယောက်၊
လက်ဝဲတော်ဘက်၌တယောက် ထိုင်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ၃၈ယေရှုကလည်း
သင်တို့သည် အဘယ်သို့တောင်းပန်သည်ကို သင်တို့မသိကြ။ ငါသောက်သောခွက်ကို သောက်ခြင်း၄ါ၎င်း၊
ငါခံသော ဗတ္တိဇံ ကိုခံခြင်း၄ါ၎င်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သလော ဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ၃၉အကျွန်ုပ်တို့သည်
တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုက၊ ငါသောက်သော ခွက်ကို သင်တို့သည်
သောက်ရကြလိမ့်မည်၊ ငါခံသော ဗတ္တိဇံ ကိုလည်း သင်တို့သည် ခံရကြလိမ့်မည်။ ၄၀သို့သော်လည်း
ငါ့လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်မှာ ထိုင်ရသောအခွင့်ကိုကား အကြင်သူတို့အဘို့ အလို၄ါ ပြင်ဆင်၏၊
ထိုသူတို့အားသာ ငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၁အခြားသောတပည့်တော်တကျိပ်တို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်တို့ကို
အမျက်ထွက် ကြ၏။ ၄၂ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သိသည်အတိုင်း လောကီမင်းတို့သည်

အစိုးတရ ပြုတတ်ကြ၏။ အကဲအမှူးတို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။ ၄၃သင်တို့မူကား ထိုသို့မပြုကြနှင့်။
သင်တို့တွင် အကဲအမှူး ပြုလိုသော သူသည် သင်တို့အစေခံဖြစ်ရမည်။ ၄၄သင်တို့တွင်
အထွဋ်အမြတ်လုပ်ချင်သောသူသည် လည်း အလုံးစုံတို့၏စေခိုင်းရာ ကျွန်ဖြစ်ရမည်။ ၄၅အကြောင်းမူကား၊
လူသားသည် သူတပါးကိုစေစားခြင်းငှါ မလာ၊ သူတပါးအစေကိုခံခြင်းငှါ၎င်း၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်၍
လူများကိုရွေးခြင်းငှါ၎င်း၊ ကြွလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၆ယေရိခေါ မြို့သို့ရောက်ကြလျှင် တပည့်တော်တို့မှစ၍ များစွာသောလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထိုမြို့မှ
ထွက်ကြွတော်မူစဉ်တွင်၊ တိမဲ၏သား ဗာတိမဲအမည်ရှိသောလူကန်းသည်
လမ်းနားမှာထိုင်၍တောင်းစားလေ၏။ ၄၇နာဇရက်မြို့သား ယေရှုရှိကြောင်းကို ကြားရလျှင်
ဒါဝိဒ်၏သားတော်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော် မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။ ၄၈ထိုသူကို
တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါ လူများတို့သည် ငေါက်၍ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ဟစ်ကြော်လေသော်၊ ၄၉ယေရှုသည် ရပ်တော်မူလျက်၊ ထိုသူကိုခေါ်ခဲ့ဟု
အမိန့်တော်ရှိ၏။ သူတပါးတို့သည် လူကန်းကိုခေါ်၍ မစိုးရိမ်နှင့်၊ ထလော့။ သင့်ကိုခေါ်တော်မူသည်ဟု
ဆိုကြ၏။ ၅၀ထိုသူသည် မိမိအဝတ်ကိုခြုံပြီးလျှင်၊ ထ၍ယေရှုထံတော်သို့ သွား၏။ ၅၁ယေရှုကလည်း၊
သင်၌အဘယ် သို့ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ၅၂အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိမြင်စေ ခြင်းငှါ
ပြုတော်မူပါဟု လူကန်း လျှောက်လေသော်၊ ယေရှုက၊ သွားလော့။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကို
ကယ်မပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင် ထိုသူသည် မျက်စိမြင်၍ လမ်း၌နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။

၁၁

၁ယေရုရှလင်မြို့နှင့်အနီး သံလွင်တောင်ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာဂေရွာနှင့်
ဗေသနိရွာသို့ရောက်ကြသောအခါ တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊
၂သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာသို့ရောက်လျှင် အဘယ်သူမျှအစီးဘူးသော
မြည်းကလေးချည်နှောင်လျက်ရှိသည်ကို သင်တို့သည်ချက်ခြင်းတွေ့လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုးကိုဖြည်၍
ဆောင်ခဲ့ကြ။ ၃သူတပါးက၊ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုသနည်းဟု သင်တို့အားဆိုလျှင်၊ သခင်အလိုရှိသည်ဟု
ပြန်ပြောကြလော့။ ထိုသို့ပြောလျှင် ထိုသူသည်ချက်ခြင်းပေးလိုက်မည်ဟု မှာထားတော် မူ၏။
၄တပည့်တော်တို့သည် သွား၍ လမ်း၌တံခါးပြင်မှာချည်ထားသော မြည်းကလေးကိုတွေ့ပြီးလျှင် မြည်းကြိုး
ကိုဖြည်ကြ၏။ ၅ထိုအရပ်၌ရပ်နေသောသူအချို့တို့က၊ အဘယ်ကြောင့်မြည်းကြိုးကိုဖြည်သနည်း ဟုဆိုလျှင်၊
၆ယေရှုမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း တပည့်တော်တို့သည် ပြန်ပြောပြီးမှ ထိုသူတို့သည် အခွင့်ပေးကြ၏။
၇ယေရှုထံ တော်သို့ မြည်းကလေးကိုဆောင်ခဲ့၍ မိမိတို့အဝတ်ကို မြည်းကျောပေါ်မှာ တင်ကြ ပြီးလျှင်
ကိုယ်တော် သည်စီးတော်မူ၏။ ၈လူများတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို လမ်း၌ခင်းကြ၏။ အချို့တို့သည် သစ်ကိုင်း
သစ်ခက်များကို ခုတ်၍လမ်း၌ခင်းကြ၏။ ၉ရှေ့နောက်လိုက်သွားသောသူတို့က၊ ဟောရှဏ္ဏာ ဖြစ်စေသတည်း။
ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာတော်မူသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ၁၀ထာဝရ ဘုရား၏
အခွင့်နှင့်ယခု တည်လုသော ငါတို့အဘ ဒါဝိဒ်၏ နိုင်ငံတော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင်
ဘဝဂ်ဝယ် ဟောရှဏ္ဏာ ဖြစ်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။ ၁၁ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့၎င်း၊ ဗိမာန်တော်
သို့၎င်းဝင်၍ အရာရာတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူပြီး လျှင်၊ မိုဃ်းချုပ်သောကြောင့်
တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့နှင့်တကွ ဗေသနိရွာသို့ထွက်ကြွတော်မူ၏။
၁၂နက်ဖြန်နေ့၌ ဗေသနိရွာမှပြန်ကြစဉ်တွင် ဆာမွတ်တော်မူ၏။ ၁၃အရွက်နှင့် ပြည့်စုံသော
သင်္ဘောသဖန်း ပင်ကို အဝေးကမြင်လျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး ဆွတ်သောအချိန်ကာလ
မရောက်သေးသောကြောင့်၊ ထိုအပင်၌ အသီးကိုတွေ့ကောင်းတွေ့လိမ့်မည်ဟု ကြွသွား၍ရောက်သောအခါ၊

အရွက်ကိုသာတွေ့တော်မူသည်ရှိသော်၊ ၁၄ယခုမှစ၍ အစဉ်မပြတ် သင်၏အသီးကို
အဘယ်သူမျှမစားစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် လည်း ကြားကြ၏။
၁၅ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်သို့ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌
ရောင်းဝယ်သောသူတို့ကို နှင်ထုတ်၍ ပွဲစားခုံတို့ကိုၡင်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့၏ ထိုင်ရာကိုၡင်း
တွန်းလှဲတော်မူ၍၊ ၁၆ဗိမာန်တော်ထဲ၌ အဆောက်အဦးကို အဘယ်သူမျှမဆောင်မရွက်ရမည်အကြောင်း
မြစ်တားတော်မူလျက်၊ ၁၇ငါ့အိမ်ကို လူအမျိုးမျိုး ဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် ကြလတံ့ဟု
ကျမ်းစာ၌လာသည် မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို
ထားပြတွင်းဖြစ်စေကြပြီတကားဟူ၍ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူ၏။ ၁၈ကျမ်းပြုဆရာနှင့်
ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့သည်ကြားလျှင် ကိုယ်တော်ကိုသတ်ရသောအခွင့် ကို ရှာကြံကြ၏။
လူများအပေါင်းတို့သည် ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အံ့သြမိန်းမောသောကြောင့်၊ ထိုသူ တို့သည်
ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ၁၉ညအချိန်ရောက်သောအခါ မြို့ပြင်သို့ထွက်တော်မူ၏။
၂၀နံနက်အချိန်တွင် လမ်း၌သွားကြစဉ်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် အမြစ်မှစ၍
ခြောက်သွေ့လျက်ရှိသည်ကို မြင်ကြ၏။ ၂၁ပေတရုသည် သတိရလျှင် အရှင်ဘုရား ကြည့်တော်မူပါ။
ကျိန်တော်မူသောသင်္ဘောသဖန်းပင်သည် ခြောက်သွေ့ပါ ပြီတကားဟု လျှောက်လေ၏။ ၂၂ယေရှုကလည်း၊
သင်တို့သည်ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်း ရှိကြလော့။ ၂၃ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည်
ယုံမှားသောစိတ်နှင့် ကင်း၍ မိမိဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်လျက်၊ ထိုတောင်ကိုနေရာမှရွေ့လော့၊
ပင်လယ်၌ကျလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၄ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကားသင်တို့သည်
ဆုကျေးဇူးကိုရမည်ဟု ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် ဆုတောင်းသမျှ တို့ကိုရကြလိမ့်မည်။ ၂၅သင်တို့သည်
ဆုတောင်းသောအခါ သူတပါး၌အပြစ်တင်ခွင့်ရှိလျှင်၊ သူ့အပြစ်ကိုလွှတ် ကြလော့။ လွှတ်လျှင်
ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူ မည်။ ၂၆သင်တို့သည်
သူ့အပြစ်ကိုမလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည်သင်တို့၏
အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မမူ ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၇ယေရုရှလင်မြို့သို့တဖန်ရောက်ကြပြီးမှ ဗိမာန်တော်တွင် စင်္ကြံသွားတော်မူစဉ်၊
ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ၂၈ကိုယ်တော်သည်
ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့်ပြုသနည်း။ ဤသို့ပြုရသောအခွင့်ကို အဘယ်သူပေးသနည်းဟု
မေးလျှောက်ကြသော်၊ ၂၉ယေရှုက၊ ငါသည် တစုံတခုကိုမေးဦးမည်။ သင်တို့ဖြေကြလော့။
ဖြေလျှင်ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါပြောမည်။ ၃၀ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံ တရားသည်
ဘုရားကဖြစ်သလော၊ လူကဖြစ်သလော။ ဤအမေးကိုဖြေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၁ထိုသူတို့သည်
အချင်းချင်းဆင်ခြင်ကြ၍၊ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကိုအဘယ်ကြောင့်
မယုံသနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။ ၃၂လူကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ လူများ ကိုကြောက်ရ၏။
ယောဟန်သည် ပရောဖက်အမှန်ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်းတို့သည် အယူရှိကြ၏ဟု အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ပြီးမှ၊
၃၃အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ယေရှုအားပြန်ပြောကြ၏ ယေရှုကလည်း၊ ထိုအတူ ဤအမှုများကို အဘယ် အခွင့်နှင့်
ငါပြုသည်ကို ငါမပြောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁ထိုအခါ ဥပမာအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူတဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုး၍၊
စောင့်ရန်းကို လုပ်ပြီးမှ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းကိုတူးလေ၏။ မီှခိုရာလင့်စင်ကိုလည်းဆောက်လေ၏။
လုပ်ဆောင်သောသူ တို့အား ဥယျာဉ်ကိုငှါး၍၊ အခြားသောပြည်သို့သွားလေ၏။ ၂ကာလအချိန်တန်လျှင်၊
လုပ်ဆောင်သောသူတို့ လက်မှ စပျစ်သီးကိုခံစေခြင်းငှါ သူတို့ရှိရာသို့ ငယ်သားကိုစေလွှတ်လေ၏။

၃ထိုသူတို့သည် ယင်သားကိုဘမ်းဆီး ၍ရိုက်ပြီးမှ လက်ချည်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ၄နောက်တဖန်
အခြားသောယင်သားကို သူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ခဲနှင့်ပစ်သဖြင့်၊
သူ၏ခေါင်းကိုမှန်၍ အရှက်ခွဲပြီးမှလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ၅အခြားသောယင် သားကိုစေလွှတ်ပြန်လျှင်
သူ့ကိုသတ်ကြ၏။ အခြားသောယင်သားတို့တွင် အချို့တို့ကိုရိုက်ကြ၏။ အချို့တို့ကို သတ်ကြ၏။ ၆ထိုကြောင့်
ဥယျာဉ်ရှင်သည် မိမိ၏ချစ်သားတယောက်တည်းရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့သားကို
အားနာကြလိမ့်မည်ဟုဆို၍ မိမိသားကို နောက်ဆုံး၌စေလွှတ်လေ၏။ ၇ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကလည်း၊
ဤသူသည် အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ၊ သူ့ကိုသတ်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့သူ၏အမွေဥစ္စာကို ငါတို့ရကြလိမ့်မည်ဟု
အချင်းချင်းတိုင်ပင်၍၊ ၈ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကို ဘမ်းယူပြီးမှ သတ်၍ဥယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်ပစ်ကြ၏။ ၉သို့ဖြစ်လျှင်၊
ဥယျာဉ်ရှင်သည် အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း၊ သူသည်လာ၍ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ
ထိုဥယျာဉ်ကို အခြားသော သူတို့အား ပေးလိမ့်မည်။ ၁၀တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများ
ပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တဖန်တိုက် ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏။ ထိုအမှုသည်
ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော အမှုဖြစ်၏။ ၁၁ငါတို့မျက်မှောက်၌ လည်း အံ့သြဘွယ်ဖြစ်၏ ဟူသောစကားကို
ကျမ်းစာ၌ သင်တို့သည် မဘတ် ဘူးသလောဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ကိုရည်ဆောင်၍
ထိုဥပမာစကားကို ဟောပြောတော်မူ သည်ကိုသိသော ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။
သို့သော်လည်း စုဝေးသောသူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် အထံတော်မှထွက်သွားကြ၏။

၁၃တဖန် စကားတော်ကိုချောင်းမြောင်း၍ အပြစ်ပြုခွင့်ကိုရခြင်းငှါ ဖာရိရှဲတို့နှင့်
ဟေရုဒ်တပည့်အချို့တို့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။ ၁၄ထိုသူတို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ အရှင်ဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် သစ္စာရှိပါ၏။ အဘယ်သူကိုမျှမကြောက်၊ လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ
ဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။ ကဲသာဘုရင်အား
အခွန်ဆက်အပ်သလော၊ မဆက်အပ်သလော။ ၁၅အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆက်ရမည်လော၊ မဆက်ရမည်လောဟု
မေးလျှောက်ကြ၏။ ကိုတော်သည် ထိုသူတို့၏ လျှို့ဝှက်ခြင်းကို သိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည်
ငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့်စုံစမ်းနှောက်ရှက်ကြသနည်း။ ဒေနာရိ တပြားကို ငါကြည့်ဘို့ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၍၊
၁၆သူတို့သည် ယူခဲ့ကြ၏။ ဤပုံ၊ ဤလိပ်စာကား အဘယ်သူ၏ပုံ၊ အဘယ်သူ၏လိပ်စာဖြစ်သနည်းဟု
မေးတော်မူလျှင်၊ ကဲသာဘုရင်၏ ပုံလိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ၁၇ယေရှုကလည်း
ကဲသာဘုရင်၏ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်အားဆက်ပေးကြလော့ ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကိုကား၊ ဘုရားသခင်အား
ဆက်ပေးကြလော့ဟု ဟုမိန့်တော်မူသည်ကို သူတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။

၁၈ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟူ၍ အယူရှိသော ဇဒ္ဒုကဲ တို့သည်လည်း အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊
၁၉အရှင်ဘုရား၊ လူမည်သည်ကား သားမရှိဘဲသေသွား၍ မယားကျန်ရစ်လျှင်၊ သူ့ညီသည် ထိုမိန်းမကို
သိမ်းယူ၍ အကိုအမျိုးမပြတ် ဆက်နွယ်စေဟု အကျွန်ုပ်တို့အား မောရှေစီရင်ရေးထားပါပြီ။ ၂၀ညီအစ်ကို
ခုနစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည် မိန်းမနှင့်စုံဘက်၍ သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ ၂၁သူ၏မယားကို
သူ့ညီအကြီးသိမ်းယူ၍ သားမရှိဘဲ သေပြန်လေ၏။ ၂၂ထို့အတူ တတိယသူမှစ၍
တယောက်နောက်တယောက် ခုနှစ်ယောက်သောညီအစ်ကို တို့သည် ထိုမိန်းမကိုသိမ်းယူ၍
သားကိုမကျန်ရစ်စေကြ။ နောက်ဆုံး၌ မိန်းမသည်လည်းသေလေ၏။ ၂၃သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်ရာကာလ၌
သူတို့သည် ထမြောက်ကြသောအခါ ထိုမိန်းမသည် အဘယ်သူ၏မယားဖြစ်ပါမည်နည်း။
ထိုသူခုနစ်ယောက်တို့သည် ထိုမိန်းမနှင့်စုံဘက်ခြင်းကိုပြုကြပြီဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ၂၄ယေရှုကလည်း၊
သင်တို့သည် ကျမ်းစာကိုနားမလည်၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကိုမသိသောကြောင့် မှားသောအယူကို
ယူကြ၏။ ၂၅သေခြင်းမှထမြောက်သောအခါ စုံဘက်ခြင်းကိုမပြု၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကိုမပြု၊
ကောင်းကင်တမန် ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ ၂၆ထိုမှတပါး သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအရာမှာ၊

ဘုရားသခင်က ငါသည် အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်သည်ဟု
မောရှေအားမိန့်တော်မူကြောင်းကို မောရှေ၏ကျမ်း၊ ချုံခက်း၌ သင်တို့သည်မဘတ်ဘူးသလော။
၂၇ဘုရားသခင်သည် သေနေသောသူတို့၏ ဘုရားမဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။
ထိုကြောင့်သင်တို့သည် အလွန်မှားကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ထိုသို့ဆွေးနွေးငြင်းခုန်ကြသည်ကို ကျမ်းပြုဆရာတယောက်သည်ကြား၍၊ ကိုယ်တော်သည်
လျောက် ပတ်စွာ ပြန်ပြောတော်မူသည်ကို သိမြင်လျှင် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ပညတ်တကာတို့တွင်
အဘယ် မည်သောပညတ်သည် သာ၍မြတ်သနည်းဟု မေးလျှောက်သော်။ ၂၉ယေရှုက၊ ပညတ်တကာတို့တွင်
အမြတ်ဆုံး သောပညတ်ဟူမူကား၊ ဣသရေလလူမျိုး၊ နားထောင်လော့။ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားသည် တဆူတည်းသော ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် တပါးတည်းဖြစ်တော်မူ၏။
၃၀သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဥာဏ်ရှိသမျှ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။
ဤပြည်တ်သည် ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။ ၃၁ထိုမှတပါး ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟူသော
ဒုတိယပညတ်သည် ပထမပညတ်နှင့် သဘောတူ၏ ဤပညတ်ထို့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောပညတ်မရှိဟု
ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ၃၂ကျမ်းပြုဆရာကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည်
လျောက်ပတ်စွာ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။ ၃၃ထိုဘုရားသခင်မှတပါး
အခြားသောဘုရားသခင်မရှိ။ ထိုဘုရားသခင်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဥာဏ်ရှိသမျှ၊
အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့်ချစ်ခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူတို့ကိုလည်း ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ခြင်းအကျင့်သည်
မီးရှို့သောယဇ်ကောင်မှစ၍ ယဇ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်း အကျင့်ထက်သာ၍မြတ်ပါသည်ဟု
လျှောက်လေ၏။ ၃၄ထိုသို့ပညာသတိနှင့်ပြန်လျှောက်သည်ကို ယေရှုသည် သိမြင်လျှင်၊
သင်သည်ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်မဝေးဟု မိန့်တော်မူ၏။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှမမေး
မလျှောက်ဝံ့ကြ။

၃၅ထိုအခါ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏သားဖြစ်
သည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြသနည်း။ ၃၆ဒါဝိဒ်၏စကားမှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊
သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာငါမချမထားမှီတိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ထိုင်၍နေလော့ဟု ငါ၏သခင်
အားမိန့်တော်မူသည်ဟု သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။ ၃၇ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည်
ခရစ်တော်ကို သခင်ဟုခေါ်လျှင် အဘယ်သို့သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ လူများအပေါင်းတို့သည်
အားရဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် စကားတော်ကိုနားထောင်ကြ၏။

ထိုသို့ဆုံးမဩဝါဒပေးစဉ်တွင် တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုရှောင်ကြလော့။
သူတို့သည် ရှည်သောအင်္ကျီကိုဝတ်လျက် လည်ခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။ ဈေး၌ရှိသေစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကိုငင်း၊
၃၉ပွဲသဘင်၊ တရား စရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကိုငင်း နှစ်သက်ကြ၏။ ၄၀သူတို့သည် မုဆိုးမအိမ်ကို
လုယူသိမ်းစား၍ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသောပဌနာစကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ သူတို့သည် သာ၍ကြီး
စွာသောဒဏ်ကို ခံရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ထိုနောက်ယေရှုသည် ဘဏ္ဍာတိုက်ရှေ့မှာ ထိုင်တော်မူစဉ်တွင်၊ လူများတို့သည် ကြေးငွေကို
ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့သွင်းချသည်ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ငွေရတတ်သောသူများတို့သည် များစွာသွင်းချကြ၏။
၄၂ဆင်းရဲသောမုဆိုးမတယောက်သည်လာ၍ တပဲလောက်တန်သောကြေးနီဒင်္ဂါးနှစ်ပြားကိုသွင်းချ၏။
၄၃ကိုယ်တော် သည် တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲသို့သွင်းချသော
သူအပေါင်းတို့ထက် ထိုဆင်းရဲသောမုဆိုးမသည် သာ၍သွင်းချေခဲ့ပြီ။ ၄၄အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကြွယ်ဝ သောစည်းစိမ်ထဲက နှုတ်၍သွင်းချကြ၏။ ထိုမိန်းမမူကား
အလွန်ဆင်းရဲလျက်ပင်၊ မိမိအသက် မွေးစရာ ဥစ္စာရှိသမျှကို သွင်းချလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ကိုယ်တော်သည် ဗိမာန်တော်မှထွက်ကြွတော်မူသော်၊ တပည့်တော်တယောက်က၊ အရှင်ဘုရား
ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ရောကျောက်ကြီးတကား၊ ရောတိုက်ဆောင်ကြီးတကား ဟုလျှောက်လျှင်၊ ၂ယေရှုက၊
ဤကြီးစွာသောတိုက်ဆောင်တို့ကို သင်သည်ယခုမြင်ရ၏။ မဖြိုမချဘဲ ကျောက်တခုပေါ်မှာတခုမျှမတည်
မနေရ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၃ထိုနောက် သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ဗိမာန်တော်ရှေ့ရှုထိုင်တော်မူစဉ်၊ ပေတရု၊
ယာကုပ်၊ ယောဟန်၊ အန္ဒြေတို့က၊ ၄ထိုအမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှဖြစ်မည်ကိုင်း၊
ထိုအမှုအရာရှိသမျှတို့သည် ပြည့်စုံချိန် နီးသောအခါ အဘယ်ပုပ္ပနိမိတ် ပေါ်ထွန်းမည်ကိုင်း
အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု အခြားသူမပါဘဲလျှောက်ကြ၏။ ၅ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ
မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့၊ ၆အများသောသူတို့က ငါသည်ဤမည်သောသူဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်၊
ငါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍ ပေါ်လာသဖြင့်၊ လူများတို့ကို လှည့်ဖြား ကြလိမ့်မည်။ ၇သင်တို့သည်
စစ်တိုက်ကြောင်းကိုင်း၊ စစ်တိုက်အံ့သောသိတင်းစကားကိုင်း ကြားရသောအခါ
စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိကြနှင့်၊ ထိုသို့ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည်မဖြစ်သေး။

၈လူတမျိုးနှင့်တမျိုး၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌
မြေကြီးလှုပ်ခြင်းဖြစ်လိမ့် မည်။ အစာခေါင်းပါးခြင်းနှင့် မငြိမ်မသက်ခြင်းတို့သည်လည်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
ထိုအမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲ ခြင်း၏အစအဦးဖြစ်သတည်း။ ၉သင်တို့သည်
ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို လွှတ်ရုံးသို့အပ်နှံကြလိမ့်မည်။
တရားစရပ်တို့၌ရိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့အား သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် ဝန်မင်း၊
ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ငါ့ကြောင့်ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၀ဧဝံဂေလိတရားကို ရှေ့ဦးစွာ လူမျိုးအပေါင်းတို့အား
ဟောရလိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုအပ်နှံခြင်းငှါပို့ဆောင်ကြသောအခါ အဘယ်သို့ ပြောဆိုရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။
၁၁ရှေ့မဆွကမဆင်ခြင်ကြနှင့်။ ထိုခဏခြင်းတွင် သင်တို့ရသောစကားကိုသာ ပြောကြလော့။
အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အလိုအလျောက်ပြောကြသည်မဟုတ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
သည်ပြောတော်မူ၏။ ၁၂ထိုကာလ၌ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက်သေစေခြင်းငှါ အပ်လိမ့်မည်။
အဘသည်လည်း သားကိုအပ်လိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း မိဘကို ရန်ဘက်ပြု၍ သေစေကြလိမ့်မည်။
၁၃လူအပေါင်း တို့သည်လည်း ငါ၏နာမကြောင့်သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည်
အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်၏၊ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

၁၄ပရောဖက်ဒံယေလဟောသည်အတိုင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောရွံ့ရှာဘွယ်အရာသည် မနေသင့်သော
အရပ်၌ စိုက်နေသည်ကို သင်တို့မြင်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကိုကြည့်သောသူသည်နားလည်ပါစေ။ ထိုသို့မြင်ရလျှင်
ယုဒပြည်၌ရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ပြေးကြစေ။ ၁၅အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသောသူသည်
အိမ်ထဲသို့မဆင်းစေနှင့်။ အိမ်ထဲကတစုံတခုကိုယူခြင်းငှါ မဝင်စေနှင့်။ ၁၆လယ်၌ရှိသောသူလည်း
မိမိအဝတ်ကိုယူခြင်းငှါ နောက်သို့မပြန် စေနှင့်။ ၁၇ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမနှင့်
နို့စို့သူငယ်ရှိသော မိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၈သင်တို့ပြေးရသောအချိန်သည်
ဆောင်းကာလ၌မကျရမည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။ ၁၉အကြောင်း မူကား၊
ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်မဖြစ်စဖူး၊ နောက်ပိုင်း၌လည်း
မဖြစ်လတံ့သော ဒုက္ခသည် ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၀ထိုကာလကို ဘုရားသခင်သည်
တာရှည်စေလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ မလွတ်နိုင်ရာ။ ရွေးချယ်တော်မူသောသူတို့အဘို့အလိုငှါ ထိုကာလကို
တိုစေတော်မူမည်။

၂၀ထိုအခါ သူတပါးက၊ ဤအရပ်၌ခရစ်တော်ရှိသည်၊ ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်း မယုံကြနှင့်။
၂၂အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏အယောင်ကိုဆောင်သောသူနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ၍၊

ရွေးချယ်သော သူတို့ကိုပင် လှည့်ဖြားနိုင်လျှင်လှည့်ဖြားလောက်အောင် နိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဘွယ်သော အမှု
တို့ကိုပြကြလိမ့်မည်။ ၂၃သင်တို့သည်သတိပြုကြလော့၊ ထိုအကြောင်းအရာရှိသမျှကို ငါပြောနှင့်ပြီ။
၂၄ထိုကာလ၏ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းနောက်မှနေသည် မိုက်လိမ့်မည်။ လသည်အရောင်မပေး။
၂၅ကောင်းကင် ကြယ်တို့သည်ကျကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ ၂၆ထိုအခါ
လူသားသည် ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်ကိုစီး၍ကြွလာတော်မူသည်ကို
မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ၂၇ထိုအခါလူသားသည်မိမိတမန်တို့ကို စေလွှတ်သဖြင့် မိမိရွေးချယ်သောသူတို့ကို
အရပ်လေးမျက်နှာ ကောင်းကင် အောက် ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်၍စုရုံးစေတော်မူလတံ့။
၂၈သင်္ဘောသဖန်းပင်ကိုအစွဲပြု၍ ပုံသက်သေတခုကိုမှတ်ကြလော့။ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် အခက်
အလက်နု၍ အရွက်ပေါက်သောအခါ၊ နွေကာလနီးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ၂၉ထိုနည်းတူ ထိုအကြောင်း
အရာများဖြစ်သည်ကိုမြင်ရလျှင်၊ လူသားသည် တံခါးဝတိုင်အောင် အနီးသို့ရောက်တော်မူသည်ကို
သိမှတ်ကြလော့။ ၃၀ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူများမကုန်မှီ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့သည်
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၃၁ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး မတည်သော်လည်း ငါ့စကားတည်လိမ့်မည်။
၃၂ထိုအချိန်နာရီကိုကား၊ ခမည်းတော်မှတပါး အဘယ်သူမျှမသိ။ ကောင်းကင်တမန်များမသိ။
သားတော်လည်းမသိ။ ၃၃ထိုအချိန်ကာလသည် အဘယ်အခါ၌ရောက်မည်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့်၊
သတိပြု၍ ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့။ ၃၄ဥပမာကား၊ လူတဦးသည် အခြားသောပြည်သို့ သွားမည်
အကြံရှိသည်နှင့် မိမိအိမ်ကို ငယ်သားတို့လက်သို့အပ်၍၊ သူတို့ဆောင်ရွက်စရာအမှုကို အသီးသီးခွဲခန့်စီမံ၍၊
တံခါးမှူးကိုစောင့်နေစေဟု မှာထားပြီးမှသွားသည်ဖြစ်၍၊ အိမ်ရှင်သည် ညဦးအချိန်၊ သန်းခေါင်အချိန်၊ ကြက်ဦး
တွန်ချိန်၊ နံနက်အချိန်တို့တွင် အဘယ်အချိန်၌လာမည်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြလော့။
၃၆သို့မဟုတ် အမှတ်တမဲ့လာ၍ သင်တို့အိပ်ပျော်သည်ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ၃၇စောင့်နေကြလော့ဟု သင်တို့အား
ငါဆိုသည်အတိုင်း၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့အား ငါဆိုသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁ထိုနောက်နှစ်ရက်လွန်လျှင် ပသခါအဇုမပွဲရှိ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်
ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီး၍သတ်ရအံ့နည်းဟု
ရှာကြံကြ၏။ ၂သို့သော်လည်း လူများတို့သည် ရန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်၍ပွဲနေ့တွင်
မပြုနှင့်ဦးဟုပြောဆိုကြ၏။
၃ဗေသနိရွာတွင် ရှိမုန်အမည်ရှိသော လူနူ၏အိမ်၌ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မိန်းမ
တယောက်သည် အဘိုးများစွာထိုက်သော နာဒုဆီမွှေးစစ်နှင့်ပြည့်သော ကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကို ယူခဲ့၍
ကိုယ်တော်သည် စားပွဲနားမှာလျောင်းတော်မူစဉ်၊ ကျောက်ဖြူခွက်ကိုခွဲပြီးမှ ခေါင်းတော်ပေါ်၌ သွန်းလောင်း
လေ၏။ ၄အချို့တို့သည် ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုဆီမွှေးကိုအဘယ်ကြောင့် အကျိုးမဲ့ဆုံးစေသနည်း။
၅ဒေနာရိအပြားသုံးရာ မကသောအဘိုးနှင့်ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးစရာကောင်းသည်ဟုဆို၍
ထိုမိန်းမကို အပြစ်တင်ကြ၏။ ၆ယေရှုကလည်း၊ ထိုမိန်းမကိုရှိစေတော့။ အဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။
သူသည်ငါ၌ကောင်း သောအမှုကိုပြုပြီ။ ၇ဆင်းရဲသောသူတို့သည် သင်တို့၌အစဉ်ရှိကြ၏ သင်တို့အလိုရှိသည်
အတိုင်း သူတို့အား ကျေးဇူးပြုနိုင်၏။ ငါမူကား သင်တို့၌ အစဉ်ရှိသည်မဟုတ်။ ၈ဤမိန်းမသည် တတ်နိုင်သမျှ
ပြုပြီ။ ငါ့အလောင်းကို သင်္ဂြိုလ်မည်ဟုပြင်ဆင်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုယ်ကိုဆီမွှေးနှင့်လူးနှင့်သတည်း။
၉ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဧဝံဂေလိတရားကို မြေတပြင်လုံးတွင်ဟောသော အရပ်ရပ်တို့၌ဤမိန်းမကို
အောက်မေ့စရာဘို့ သူပြုသော ဤအမှုကို ကြားပြောရ ကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ထိုအခါ တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှကာရုတ်သည် ကိုယ်တော်ကိုအပ်ခြင်းငှါ
ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ထံသို့သွားလေ၏။ ၁၁ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍

ငွေပေးမည် ဟုဝန်ခံကြ၏။ ထိုနောက် အဆင်သင့်သောအချိန်ကာလ၌
ကိုယ်တော်ကိုအဘယ်သို့အပ်ရမည်နည်းဟု ရှာကြံလျက် နေ၏။
၁၂ပသခါသိုးသငယ်ကို သတ်သောနေ့တည်းဟူသော အဇုမပွဲပဌမနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် အထံ
တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ပသခါပွဲကိုစားတော်မူတို့ရာ အဘယ်အရပ်၌အကျွန်ုပ်တို့သည်
သွား၍ ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်။ ၁၃ကိုယ်တော်သည်၊
တပည့်တော်နှစ် ယောက်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည်မြို့ထဲသို့သွားကြ။
ရေအိုးဆောင်သောသူကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူ နောက်သို့လိုက်၍၊ ၁၄သူဝင်သော အိမ်သို့ဝင်ပြီးမှ၊
ငါသည်ငါ့တပည့်တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကိုစားရသော ဧည့်သည်အခန်းကား၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း၊
ဆရာကမေးသည်ဟု အိမ်ရှင်ကိုပြောကြလော့။ ၁၅ထိုသူသည် အသင့်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသော အထက်အခန်း
ကြီးကိုပြလိမ့်မည်။ ထိုအခန်း၌ ငါတို့ဘို့ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၆တပည့်တော်တို့သည်
သွား၍မြို့ထဲ သို့ဝင်လျှင်၊ စကားတော်အတိုင်းတွေ့၍ ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြ၏။
၁၇ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ ကြွလာတော်မူ၏။ ၁၈စားပွဲ၌
လျောင်း၍စား နေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့အဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူစားသောသူ
တစုံတယောက်သည် ငါ့ကိုအပ်နှံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၁၉တပည့်တော်တို့သည် ဝမ်းနည်း၍၊
အကျွန်ုပ်လော၊ အကျွန်ုပ်လောဟု တယောက်နောက်တယောက်အသီးသီး မေးလျှောက်ကြ၏။
၂၀ကိုယ်တော်ကလည်း၊ တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူပုကန်တွင်နှိုက်သောသူသည်
ငါ့ကိုအပ်နှံလိမ့်မည်။ ၂၁ကျမ်းစာလာ သည်အတိုင်း လူသားသည်သွားရမည်။
သို့သော်လည်းလူသားကိုအပ်နှံသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည်ဘွား မြင်ခြင်းကိုမခံရလျှင်
အနေသာ၍ ကောင်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၂ထိုအခါ စားလျက်နေကြစဉ်တွင် ယေရှုသည်မုန့်ကိုယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍၊
ဤမုန့်ကား ငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူလျက်တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။
၂၃ခွက်ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အားပေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည်
သောက်ကြ၏။ ၂၄ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤခွက်ကား၊ ပဋိညာဉ်တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍၊ လူများအဘို့အလိုငှါ
သွန်းသောငါ၏ အသွေးဖြစ်၏။ ၂၅ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤစပျစ်ရည်မျိုးအသစ်ကို ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌
ငါမသောက်မှီနေ့ တိုင်အောင် ယခုမှစ၍တဖန် ငါမသောက်ရဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၆ထိုနောက် သီချင်းဆိုပြီးမှ
သံလွင်တောင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။
၂၇ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သိုးထိန်းကို ငါရိုက်သတ်၍
သိုးတို့သည်ကွဲလွင့်ရကြ လိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ ယနေ့ညဉ့်တွင် သင်တို့ရှိသမျှသည်
ငါ့ကြောင့်စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ၂၈သို့သော်လည်းငါသည် ထမြောက်ပြီးမှသင်တို့ရှေ့၊
ဂါလိလဲပြည်သို့သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ၂၉ပေတရုက၊ ဤသူရှိသမျှတို့သည် စိတ်ပျက်ကြသော်လည်း
အကျွန်ုပ်သည်စိတ်မပျက်ပါဟု လျှောက်လေ၏။ ၃၀ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ညဉ့်တွင်ပင်
ကြက်သည်နှစ်ကြိမ်မတွန်မှီ သင်သည်သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကိုငြင်းပယ် လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
၃၁ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွသေရသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို မငြင်းမပယ်ပါဟု
သာ၍ခိုင်ခံ့သောစကားနှင့် လျှောက်ပြန်၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူလျှောက်ကြ၏။
၃၂ထိုအခါ ဂေသရေမန်အရပ်သို့ရောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်က၊ ငါဆုတောင်းစဉ်တွင် သင်တို့သည်
ဤအရပ်၌ ထိုင်နေကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ၃၃ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကို
ခေါ်သွား၍ မိန်းမောတွေဝေခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်တော်မူ၏။ ၃၄ထိုအခါ ငါသည်သေလောက်အောင်
စိတ်နှလုံးအလွန် ညှိုးခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌စောင့်နေကြဟု တပည့်တော်သုံးယောက်တို့အား မိန့်တော်မူ၍၊

၃၅ထိုမှ အနည်းငယ် လွန်ပြန်လျှင်၊ မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်၍၊ အိုအဘခမည်းတော်၊ ၃၆ကိုယ်တော်သည်
အလုံးစုံတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ဤခွက်ကို အကျွန်ုပ်မှလွှဲတော်မူပါ၊ သို့သော်လည်း
အကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော် အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟူ၍
ထိုအချိန်နာရီသည် မိမိနှင့်လွန်သွားနိုင်လျှင် လွန်သွားပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်းတော်မူပြီးမှ၊ ၃၇ပြန်လာ၍
တပည့်တော်တို့သည် အိပ်ပျော်လျက်နေကြ သည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊ ရှိမုန်၊ သင်သည်အိပ်ပျော်သလော။
တနာရီခန့်မျှစောင့်နေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သလော။ ၃၈စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်ကင်း လွတ်မည်အကြောင်း
ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့။ စိတ်ဝိညာဉ်ကား စေတနာရှိငြားသော်လည်း၊ ကိုယ်မူကား
အားနည်းသူပဟု ပေတရုအားမိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ၃၉တဖန် သွား၍ ရှေ့မြွက်ဆိုသည်နည်းတူ ဆုတောင်းတော်မူ၏။
၄၀ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန်၍ သူတို့သည် မျက်စိလေးလံသဖြင့်
တဖန်အိပ်ပျော်လျက်နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူ၏။ သူတို့သည် အဘယ်သို့လျှောက်ရ မည်ကိုမသိကြ။
၄၁သုံးကြိမ်မြောက်အောင်သူတို့ရှိရာ သို့ပြန်လာလျှင်၊ ယခုအိပ်ပျော်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ အမှုလွန်ပြီ။
လူသားကို ဆိုးသောသူတို့လက်သို့ အပ်နှံရသောအချိန်ရောက်လာပြီ။ ၄၂ထကြ။ ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့။
ငါ့ကိုအပ်နှံသောသူသည် ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၃ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှကာရုတ်နှင့်အတူ
ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲများစေလွှတ်သော လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်
ထားနှင့်ဒုတ်များ ကိုကိုင်လျက် ချက်ခြင်းလာကြ၏။ ၄၄ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသောသူက၊ ငါနမ်းသောသူသည်
ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူ့ကိုဘမ်း၍လုံခြုံစွာဆောင်သွားကြဟု ထိုသူတို့အား အမှတ်ပေးခဲ့သည်အတိုင်း၊ ၄၅သူသည်
ရောက်လျှင် ကိုယ်တော်ရင်းသို့ချက်ခြင်းချဉ်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဟုဆိုလျက် နမ်းလေ၏။
၄၆ထိုသူတို့သည် လာ၍ကိုယ်တော်ကို ဆွဲကိုင်ဘမ်းဆီးကြ၏။ ၄၇အနား၌ရပ်နေသောသူတယောက်သည်
ထားကိုဆွဲထုတ်ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တယောက်ကိုခုတ်သဖြင့် နားရွက်ပြတ်လေ၏။
၄၈ယေရှုကလည်း သင်တို့သည် ထားပြကိုဘမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကိုဘမ်းအံ့သောငှါ ထားနှင့်ဒုတ်များကိုလက်စွဲလျက်
လာကြသည်တကား။ ၄၉ငါသည် ဗိမာန်တော်၌နေ့တိုင်းဆုံးမဩဝါဒပေးလျက် သင်တို့အလယ်၌ရှိနေစဉ်အခါ
သင်တို့သည် ငါ့ကိုမဘမ်းမဆီးကြ။ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ၅၀ကျမ်းစာပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်းဟု
ထိုလူများကိုမိန့်တော်မူ၏။ ၅၁ထိုအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပစ်၍ပြေးကြ၏။
လုလင်တယောက်သည် စောင်တထည်ကို သာဝတ်လျက် နောက်တော်သို့လိုက်သည်ဖြစ်၍၊
မင်းလုလင်တို့သည် ထိုသူကိုဘမ်းဆီးကြ၏။ ၅၂သူသည်လည်း စောင်ကိုစွန့်ပစ်၍အဝတ်မရှိဘဲ
လုလင်တို့လက်မှထွက်ပြေးလေ၏။

၅၃ထိုသူတို့သည် ယေရှုကိုယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းထံသို့ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုမင်းထံ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အကြီး၊ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးကြ၏။ ၅၄ပေတရုသည်လည်း
ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း၏ အိမ်ဦးအတွင်းသို့တိုင်အောင် ကိုယ်တော်နှင့်ဝေးစွာလိုက်ပြီးလျှင်၊
မင်းလုလင်တို့နှင့်အတူထိုင်၍ မီးလှုံလေ၏။ ၅၅ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လွှတ်အရာရှိအပေါင်းတို့သည်
ယေရှုကိုသတ်ရမည်အကြောင်း သက်သေကိုရှာ သော်လည်း မတွေ့ကြ။ ၅၆လူများတို့သည်
မမှန်သောသက်သေကိုခံကြသော်လည်း သူတို့၏ သက်သေခံချက် သည်မညီ။ ၅၇အချို့တို့သည်ထ၍၊
ဤသူက၊ လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သော၊ ၅၈ဤဗိမာန်တော်ကို ငါဖြိုဖျက်၍ လူတို့လက်ဖြင့်မလုပ်သော
ဗိမာန်တော်တဆူကို တည်ဆောက်မည်ဟုပြောဆိုသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ကြားရပါပြီဟု သက်သေခံကြ၏။
၅၉သို့သော်လည်း သူတို့၏သက်သေခံချက်သည်မညီ။ ၆၀ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် အလယ်၌ မတ်တတ်ထ၍၊
သင်သည် တခွန်းမျှပြန်၍မပြောသလော။ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့ သက်သေခံသနည်းဟု
ယေရှုကိုမေးလျှင်၊ ၆၁ကိုယ်တော်သည် တခွန်းမျှပြန်ပြောတော်မမူဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၏။ တဖန် ယဇ်ပုရော

ဟိတ်မင်းက၊ သင်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော မင်္ဂလာရှိသောဘုရားသခင်၏ သားတော် မှန်သလောဟု
မေးပြန်လျှင်၊ ၆၂ယေရှုက၊ မှန်၏။ နောင်ကာလ၌လူသားသည် တန်ခိုးတော်၏ လက်ျာဘက်၌ ထိုင်လျက်၊
မိုးတိမ်ကိုစီး၍ကြွလာသည်ကို သင်တို့မြင်ရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၆၃ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည်
မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်လျက် အဘယ်သက်သေကိုလိုသေးသနည်း။ ၆၄ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ပြောသော စကားကို
သင်တို့ကြားရပြီ။ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် သက်သေ
ခံထိုက်ကြောင်းကို ထိုသူအပေါင်းတို့သည် စီရင်ကြ၏။ ၆၅ထိုအခါ အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တံထွေးနှင့်
ထွေးကြ၏။ မျက်နှာတော်ကို ဖုံးပြီးလျှင် လက်သီးနှင့်ထိုးလျက်၊ ပရောဖက်ပြု၍ဟောတော်မူပါဟု ဆိုကြ၏။
မင်းလုလင်တို့သည်လည်း ပါးတော်ကို လက်နှင့်ပုတ်ကြ၏။

၆၆ပေတရုသည် အောက်မှာအိမ်ဦး၌ရှိစဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အစေအပါမိန်းမတယောက်သည်
လာ၍၊ ၆၇ပေတရုသည် မီးလှုံလျက်နေသည်ကိုမြင်သောအခါ သူ့ကိုစေ့စေ့ကြည့်၍၊ သင်သည်လည်း နာဇရက်
မြို့သားယေရှုနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊ ၆၈ပေတရုက၊ သင်ပြောသောအရာကို ငါမသိ၊
နားမလည်ဟု ငြင်းခုန်ပြီးမှ အိမ်ဦးရှေ့သို့ထွက်သော် ကြက်တွန်လေ၏။ ၆၉နောက်တဖန် အစေအပါမိန်းမသည်
ပေတရုကိုမြင်လျှင်၊ အနား၌ရပ်နေသောသူတို့အား၊ ဤသူသည် ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသော်၊
၇၀ပေတရုသည် တဖန်ငြင်းခုန်ပြန်၏။ ထိုနောက် မြားမကြာအနား၌ရပ်နေသောသူတို့က၊
အကယ်စင်စစ်သင်သည် ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ သင်သည်ဂါလိလဲလူဖြစ်၏။ သင့်စကားလည်းတူ၏ဟု
ပေတရုကိုဆိုကြလျှင်၊ ၇၁ပေတရုက၊ သင်တို့ပြောသောသူကို ငါမသိဟုဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ကျိန်ဆိုသည်နောက်၊
၇၂တဖန်ကြက်တွန်လေ၏။ ယေရှုက၊ ကြက်သည်နှစ်ကြိမ်မတွန်မှီသင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ငါ့ကို
ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသောစကားကို၊ ပေတရုသည် သတိရသဖြင့် ခေါင်းကိုခြုံ၍ငိုကြွေးလေ၏။

၁၅

၁နံနက်အချိန်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် မဆိုင်းမလင့်ဘဲ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊
လွှတ်အရာရှိအပေါင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်ခြင်းကိုပြု၍၊ ယေရှုကို ချည်နှောင်ပြီးလျှင် ပိလတ်မင်းထံသို့ ဆောင်သွား၍
အပ်လိုက်ကြ၏။ ၂ပိလတ်မင်းက၊ သင်သည်ယုဒရှင်ဘုရင်မှန်သလောဟု ကိုယ်တော်ကိုမေးလျှင်၊ မင်းကြီးမေး
သည်အတိုင်းမှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် များစွာသောအပြစ်ကိုတင်ကြ၏။
၄တဖန် ပိလတ်မင်းက၊ သင်သည်တခွန်းကိုမျှပြန်၍မပြောသလော။ သင့်တဘက်၌အဘယ်မျှလောက်သက်သေ
ခံကြသည် ကိုကြည့်ပါဟု မေးမြန်းပြောဆိုသော်လည်း၊ ၅စကားတခွန်းကိုမျှပြန်တော်မမူသည်ကို
ပိလတ်မင်းသည် အံ့သြလေ၏။

၆ထိုပွဲ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်းချထားသောသူတို့တွင်၊ လူများတောင်းသောသူတယောက်ယောက်
ကိုလွှတ်တတ်၏။ ၇ထိုအခါ ပုန်ကန်၍ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်သင့်သော ဗာရဗ္ဗအမည်ရှိသော သူတ
ယောက်သည် ပုန်ကန်သောအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်တကွ အကျဉ်းခံလျက်ရှိ၏။ ၈လူအပေါင်းတို့သည်
မိမိတို့အား ပြုမြဲပြုပါမည်အကြောင်း အော်ဟစ်၍တောင်းပန်သောအခါ၊ ၉ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည်
ယုဒရှင်ဘုရင်ကို လွှတ်စေချင်သလောဟု ပြန်မေး၏။ ၁၀အဘယ်ကြောင့်ဤသို့မေးသနည်းဟူမူကား၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် မနာလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကိုအပ်နှံကြောင်းကိုသိ၏။ ၁၁ပိလတ်မင်းသည်
ယေရှုကိုမလွှတ်၊ ဗာရဗ္ဗကိုလွှတ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် လူအစုအဝေးကို နှိုးဆော်ကြ၏။
၁၂တဖန် ပိလတ်မင်းက၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု သင်တို့ခေါ်ဝေါ်သောသူကို အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟု
မေးပြန်သော်၊ ၁၃ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သူ့ကိုလက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟုဟစ်ကြ၏။
၁၄ပိလတ်မင်းကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အဘယ်အပြစ်ကိုပြုဘိသနည်း ဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူကို
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားပါဟု လူများတို့သည် သာ၍ဟစ်ကြ၏။ ၁၅ပိလတ်မင်းသည်လည်း

လူများတို့၏စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါအလိုရှိ၍၊ ဗာရဗ္ဗကိုသူတို့အား လွှတ်လေ၏။ ယေရှုကိုကား၊ ရိုက်ပြီးလျှင်
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်စေခြင်းငှါ အပ်လိုက် လေ၏။

၁၆ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြဲတောရုံးတည်းဟူသော အိမ်တော်ဦးအတွင်းသို့
ဆောင်သွား၍၊ စစ်သူရဲတတပ်လုံးကို စုရုံးစေပြီးမှ၊ ကိုယ်တော်အား နီမောင်းသောအဝတ်ကို ဝတ်စေ၍၊
၁၇ဆူးပင်နှင့်ယက်ကိုဦးရစ်ကို တင်ပြီးလျှင်၊ ၁၈ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည်မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု
ကောင်းချီး စကားကိုပြောကြ၏။ ၁၉ခေါင်းတော်ကို ကျူလုံးနှင့်ရိုက်ခြင်း၊ တံထွေးနှင့်ထွေးခြင်း၊
ရှေ့တော်မှာဒူးထောက်၍ ပြပ်ဝပ်ခြင်းကိုလည်း ပြုကြ၏။ ၂၀ထိုသို့ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုသည်နောက်၊
နီမောင်းသောအဝတ်ကို ချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ဝတ်ပြန်စေပြီးလျှင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းငှါ
ထုတ်သွားကြ၏။

၂၁အာလေ ဇန္ဒြုနှင့် ရုဖု၏အဘ ရှိမုန်အမည်ရှိသော ကုရေနေပြည်သားတယောက်သည်၊ တောရွာမှ
လာ၍ လမ်း၌သွားသည်ကို သူတို့သည်တွေ့လျှင်၊ အနိုင်ပြု၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကိုထမ်းစေကြ၏။
၂၂ဦးခေါင်း ခွံအရပ်ဟု ဆိုလိုသော ဂေါလဂေါသအရပ်သို့ ကိုယ်တော်ကိုဆောင်သွားပြီးမှ၊ ၂၃မုရန်နှင့်ရောသော
စပျစ်ရည်ကို ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျှင် မခံဘဲနေတော်မူ၏။
၂၄လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားပြီးလျှင် အဝတ်တော်ကို စာရေးတံချ၍ အသီးသီးတို့အား ဝေဖန်ကြ၏။
၂၅ကိုယ်တော်ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ကြသောအချိန်ကား၊ နံနက်တချက်တီးအချိန်ဖြစ်သတည်း။
၂၆အပြစ်ဘော်ပြသော ကမ္ပည်းလိပ်စာ ချက်ဟူမူကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဟုရေးထား သတည်း။
၂၇ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထားပြနှစ်ယောက်တို့ကို လက်ျာ တော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်တော်၌
တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားကြ၏။ ၂၈ထိုသို့ မတရားသောသူတို့နှင့်
ရောတွက်ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သည် ဟုဆိုသော ကျမ်းစာချက်သည်ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၂၉လမ်းမှာသွားလာသောသူတို့ကလည်း၊ ဟဲ့၊ ဗိမာန်တော်ကိုဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင်
တည်ဆောက် ပြန်သောသူ၊ ၃၀ကိုယ်ကိုကိုယ်ကယ်တင်လော့။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှဆင်းလော့ဟု
မိမိတို့ခေါင်းကိုညှိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သော စကားနှင့်ပြောဆိုကြ၏။ ၃၁ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊
ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ဤသူသည် သူတပါးတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ ကိုယ်ကိုမကယ်တင်နိုင်ပါတကား။
၃၂ငါတို့မြင်၍ ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလရှင် ဘုရင်တည်းဟူသော ခရစ်တော်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ
ယခုဆင်းပါလေစေဟု အချင်းချင်းပြက်ယယ် ပြုပြောဆိုကြ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
ရိုက်ထားသောသူတို့သည်လည်း ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။

၃၃မွန်းတည့်အချိန်မှစ၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။
၃၄သုံးချက်တီးအချိန်၌ ယေရှုက၊ ဧလိ၊ ဧလိ၊ လာမရှာဗခသာနိဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်တော်မူ၏။
အနက်ကား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပစ်တော်မူသနည်းဟု ဆိုလို
သတည်း။ ၃၅အနား၌ရပ်သောသူအချို့တို့သည် ကြားလျှင် သူသည်ဧလိယကိုခေါ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။
၃၆လူတယောက်သည် ပြေး၍ ရေမှိုတထွေးကို ပုံးရည်နှင့်ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ကျူလုံးဖျား၌ တတ်၍
ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျက်၊ ရှိစေတော့။ ဧလိယသည် သူ့ကိုချယူခြင်းငှါ
လာမည်မလာမည်ကို ကြည့်ကြ ကုန်အံ့ဟု ဆို၏။ ၃၇ယေရှုသည် ကြီးသောအသံနှင့်ကြွေးကြော်၍
အသက်ချုပ်တော်မူ၏။

၃၈ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည် အထက်စွန်းမှအောက်စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲလေ၏။
၃၉ထိုသို့ကြွေးကြော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူကြောင်းကို ရှေ့တော်၌ရပ်နေသောတပ်မှူးသည်မြင်လျှင်၊ စင်စစ်ဤ
သူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပေ၏ဟု ဆို၏။ ၄၀မိန်းမအချို့တို့သည်လည်း
ထိုအရပ်၌အဝေးကကြည့်ရှု၍ နေကြ၏။ ၄၁ထိုမိန်းမတို့တွင် ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်မှာရှိတော်မူစဉ်၊

နောက်တော်သို့အလုပ်အကျွေး လိုက်သော မာဂဒလမာရိ၊ ယာကုပ်ငယ်နှင့် ယောသေ၏
အမိဖြစ်သောမာရိနှင့် ရှာလုံတို့မှစ၍ နောက်တော်၌ ယေရုရှလင်မြို့သို့
လိုက်လာသောအခြားမိန်းမများလည်း ပါကြသတည်း။

၄၂ထိုနေ့ကား အဘိတ်နေ့တည်းဟူသော ပရက္ကုနေ့ဖြစ်သောကြောင့် ညအချိန်ရောက်မှ၊ ၄၃အသရေ
ရှိသောလွှတ်အရာရှိ၊ အရိမသဲမြို့သား ယောသပ်သည်၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို မြော်လင့်သောသူ
ဖြစ်သည်နှင့်၊ ပိလတ်မင်းထံသို့ ရဲရင့်စွာဝင်၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။ ၄၄ယေရှုသည်
ယခုပင်သေသည်ကို ပိလတ်မင်းသည် အံ့ဩခြင်းရှိသဖြင့် တပ်မှူးကိုခေါ်၍၊ သေသည်ကားကြာပြီလောဟု
မေး၏။ ၄၅သေကြောင်းကို တပ်မှူးစကားဖြင့်သိလျှင်၊ အလောင်းတော်ကို ယောသပ်အားပေး၏။
၄၆ယောသပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုချ၍၊ မိမိဝယ်ခဲ့သောပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊
ကျောက်၌ထွင်းသောသင်္ချိုင်းတွင်းထဲမှာထား၍ တွင်း၌ ကျောက်ကို လှိမ့်ထားလေ၏။ ၄၇မာဂဒလမာရိ၊
ယောသေ၏အမိဖြစ်သော မာရိတို့သည် အလောင်းတော် ထားရာအရပ်ကို ကြည့်ရှုကြ၏။

၁၆

၁ဥပုသ်နေ့လွန်မှ မာဂဒလမာရိ၊ ယာကုပ်၏အမိဖြစ်သော မာရိနှင့် ရှာလုံတို့သည်သွား၍၊ အလောင်း
တော်ကို လိမ်းခြင်းငှါ နံ့သာမျိုးကို ဝယ်ပြီးလျှင်၊ ၂ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်နံနက်စောစော၊ နေထွက်သော
အချိန်၌ သင်္ချိုင်းတော်သို့သွားကြ၏။ ၃ထိုမိန်းမတို့က၊ တွင်းဝ၌ပိတ်သောကျောက်ကို အဘယ်သူလှိမ့်လှန်၍
ပေးမည်နည်းဟု အချင်းချင်းပြောဆိုပြီးမှ ကြည့်ရှုလျှင်၊ ထိုကျောက်သည် လှိမ့်လှန်လျက်ရှိသည်ကို မြင်ကြ၏။
၄ထိုကျောက်ကား အလွန်ကြီးသောကျောက်ဖြစ်သတည်း။ ၅မိန်းမတို့သည် တွင်းထဲသို့ဝင်ကြပြီးလျှင် လုလင်
တယောက်သည် ဖြူစင်ရှည်လျားသော အင်္ကျီကိုဝတ်လျက် လက်ျာဘက်၌ထိုင်သည်ကိုမြင်၍ ထိတ်လန့်
မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၆ထိုသူကလည်း၊ ထိတ်လန့်မိန်းမောခြင်းမရှိကြနှင့်
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်သော နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကို သင်တို့ရှာကြ၏။ ထိုသူသည်
ထမြောက်တော်မူပြီ။ ဤအရပ်၌မရှိ အလောင်းတော် ထားရာအရပ်ကိုကြည့်ကြလော့။
၇သင်တို့ရှေ့ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူကြောင်းကို ပေတရုမှစ၍ တပည့်တော် တို့အားသွား၍ပြောကြလော့။
အထက်ကမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုပြည်၌သင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်ဟု
ပြောဆို၏။ ၈ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း၊ သင်္ချိုင်းတော်မှထွက်၍ တုန်လှုပ်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက်ပြေးကြ၏။
ကြောက်လန့် သောကြောင့် အဘယ်သူတို့မျှမပြောမဆိုကြ။

၉ကိုယ်တော်သည် ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်စောစောအချိန်၌ထမြောက်ပြီးမှ၊ အထက်ကနတ်ဆိုး
ခုနစ်ယောက်ကို နှင်ထုတ်တော်မူသော မာဂဒလမာရိအား ရှေ့ဦးစွာ ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။ ၁၀မာရိလည်း
သွား၍ ကိုယ်တော်နှင့်ပေါင်းဘော်သောသူတို့သည် ညည်းတွားငိုကြွေးလျက် နေကြစဉ်တွင်၊ သူတို့အား
ထိုသိတင်းကို ကြားပြောလေ၏။ ၁၁ကိုယ်တော်သည် အသက်ရှင်တော်မူသည်ကိုၚင်း၊ မာရိသည်
ကိုယ်တော်ကိုမြင်ရ သည်ကိုၚင်း၊ သူတို့သည် ကြားလျှင်မယုံကြ။

၁၂ထိုနောက်တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည် တောရွာသို့သွားစဉ်တွင် ကိုယ်တော်သည် ခြားနား
သောအယောင်ကိုဆောင်လျက် ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။ ၁၃သူတို့သည်ပြန်လာ၍
အခြားသောတပည့်တော်တို့အား ထိုသိတင်းကိုကြားပြောသော်လည်း မယုံဘဲနေကြ၏။

၁၄ထိုနောက် တကျိပ်တပါးသောသူတို့သည် စားပွဲ၌လျောင်းကြစဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကိုပြတော်မူ၍၊
ထမြောက်လျက်ရှိသော ကိုယ်တော်ကိုမြင်သောသူတို့၏စကားကို မယုံသောကြောင့်
သူတို့မယုံတတ်သောစိတ်၊ ခိုင်မာသောစိတ်ကို ဆုံးမ၍အပြစ်တင်တော်မူပြီးမှ၊ ၁၅သင်တို့သည်
လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိသမျှသို့သွား၍၊ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောကြလော့။
၁၆ယုံကြည်၍ ဗတ္တိဇံ ကိုခံသောသူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်လတံ့။ မယုံကြည်သောသူမူကား

အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရလတံ့။ ၁၇ယုံကြည်သော သူတို့၌ဖြစ်အံ့သောနိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊
ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်ကြလတံ့။ ထူးခြား သောဘာသာစကားမျိုးတို့ကို ပြောကြလတံ့။
၁၈မြွေတို့ကိုဘမ်းကိုင်ကြလတံ့။ သေစေတတ်သောအဆိပ် အတောက်ကို သောက်စားလျှင်
ဘေးဥပဒ်နှင့်ကင်းလွတ်ကြလတံ့။ မကျန်းမမာသောသူတို့အပေါ်မှာ လက်ကိုတင်၍ ချမ်းသာ ပေးကြလတံ့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ထိုသို့သခင်ဘုရားသည် တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ ပြီးမှ၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်း
ကိုခံတော်မူ၍ ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်ဘက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ၂၀တပည့်တော်တို့သည်လည်း
ထွက်သွား၍၊ သခင်ဘုရားသည် မစတော်မူသည်နှင့်ဝှင်း၊ သူတို့၌ဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာအားဖြင့်
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို တည်စေတော်မူသည်နှင့်ဝှင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ တရားဟောကြ၏။

ရှင်မာကုခရစ်ဝင်ပြီး၏။

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်
L U K E.
၁

၁ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ကိုယ်တိုင်မြင်သောသက်သေဖြစ်လျက်၊ နှုတ်ကပတ်တော်မှုကို ဆောင်ရွက်သော
သူတို့သည်၊ ၂ငါတို့တွင် ထင်ရှားစွာဖြစ်လေပြီးသော အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ငါတို့အားကြားပြောသည်
အစဉ်အတိုင်း မှတ်သားသောစာကို စီရင်ရေးသားသောသူအများရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ၃ငါသည်လည်း
ထိုအတ္ထုပ္ပတ္တိအလုံးစုံတို့ကို ရှေ့ဦးစွာမှစ၍၊ ၄စေ့စေ့ဖွေရှာလိုက်စစ်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်သင်ပြီး သောအ
ကြောင်းအရာတို့သည် ကေန်အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိစေခြင်းငှါ အစဉ်အတိုင်းရေးထား၍
ကြားလိုက်မည်အကြံရှိပါ၏၊ အလွန်မြတ်သော သေ၀်ဖိလု။

၅ယုဒပြည်ကိုအစိုးရသော ဟေရုဒ်မင်းကြီးလက်ထက်၊ အဘိယအသင်းဝင်ဖြစ်၍၊ ဇာခရိအမည်ရှိ
သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တပါးရှိ၏။ သူ၏ခင်ပွန်းသည် အာရုန်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏။ သူ့အမည်ကား၊
ဧလိရှဗက်တည်း။ ၆ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တရားတော်အမျိုးမျိုးတို့ကို
ကျင့်ဆောင်၍ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် လွတ်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ပါရမီရှိကြ၏။
၇ဧလိရှဗက်သည် မြုံသောကြောင့် သူတို့သည် သားမရှိ။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အသက်အရွယ်ကြီး
ရင့်ကြ၏။

၈ဇာခရိသည် မိမိအသင်းနှင့်တကွ အလှည့်သင့်၍၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို
ဆောင်ရွက်သည်တွင်၊ ၉ယဇ်ပုရောဟိတ်ထုံးစံအတိုင်း စာရေးတံချသဖြင့်၊ သူသည် ထာဝရဘုရား၏
ဗိမာန်တော် အတွင်းသို့ဝင်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရ၏။ ၁၀ထိုသို့ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့သည်အချိန်တွင်၊
လူများအပေါင်းတို့သည် ပြင်၌ဆုတောင်းလျက်နေကြ၏။ ၁၁ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်
ထင်ရှား၍၊ နံ့သာပေါင်းကို ရှို့သောယဇ်ပလ္လင်လက်ျာဘက်၌ ရပ်နေသည်ကို၊ ၁၂ဇာခရိသည် မြင်လျှင်၊
စိတ်နှလုံးမငြိမ်မဝပ် ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ၁၃ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ဇာခရိ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း
မရှိနှင့်။ သင်ပြုသောပဌနာကို နာခံတော်မူပြီ။ သင်၏ခင်ပွန်း ဧလိရှဗက်သည် သားယောက်ျား ကိုဘွားမြင်
လိမ့်မည်။ ထိုသားကို ယောဟန်အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။ ၁၄သင်သည် ဝမ်းသာရွှင်မြူးခြင်းရှိလိမ့်မည်။
ထိုသားကိုဘွားမြင်သောကြောင့် လူအများတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက် ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။
၁၅အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားသည် ထာဝရဘုရားရှေ့၌ ကြီးမြတ်သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်နှင့်
ယစ်မျိုးကိုမသောက်ဘဲနေ၍၊ အမိဝမ်းထဲကပင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလိမ့်မည်။
၁၆ဣသရေလအမျိုးသားအများတို့ကို သူတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံသို့ ပြောင်းလဲစေလိမ့်မည်။
၁၇အဘတို့သည် သားတို့ကို အသင့်အတင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငြင်းဆန်သောသူတို့ကို သူတော်ကောင်းတို့၏
သတိပညာလမ်းသို့ ပြောင်းလဲစေသောအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့အလိုငှာ ပြင်ဆင်သောလူမျိုး
ဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သူသည် ဧလိယ၏ စိတ်ဝိညာဉ်တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်သို့
သွားလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်တမန်ပြောဆို၏။

၁၈ဇာခရိကလည်း၊ ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ကို အကျွန်ုပ်အဘယ်သို့ သိရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည်
လူအိုဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်မယားသည်လည်း အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပါပြီဟု ကောင်းကင်တမန်အား
ပြောဆိုလျှင်၊ ၁၉ကောင်းကင်တမန်က၊ ငါသည် ဘုရားသခင့်အထံတော်၌ ခစားသော ဂါဗြေလဖြစ်၏။
သင့်ကိုနှုတ်ဆက်၍ ဤဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောစေခြင်းငှာ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ ၂၀သင်သည်
ငါ့စကားကို မယုံသောကြောင့် ဤအကြောင်းအရာမဖြစ်မီနေ့တိုင်အောင် စကားမပြောနိုင်ဘဲ၊ အ
လျက်နေလိမ့်မည်။ ငါ့စကား သည်ကား အချိန်တန်လျှင်ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

၂၁လူများတို့သည် ဇာခရိကို ငံ့လင့်၍၊ ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ ကြာမြင့်စွာနေသည်ကို အံ့သြခြင်း
ရှိကြ၏။ ၂၂သူသည် ထွက်လာသောအခါ စကားမပြောနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ပြီဟု
ရိပ်မိကြ၏။ ဇာခရိသည် သူတို့အား အရိပ်အမှတ်ကိုသာပေး၍ စကားအလျက်နေ၏။ ၂၃ယဇ်ပုရောဟိတ်
အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသော အချိန်ကာလကုန်သောအခါ၊ ဇာခရိသည် မိမိအိမ်သို့သွားလေ၏။ ၂၄ထိုနောက်
သူ၏ခင်ပွန်း ဧလိရှဗက်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲ၍၊ ၂၅ငါသည် လူတို့တွင်ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်းကို
ထာဝရဘုရားသည် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ငါ့ကိုကြည့်ရှုတော်မူစဉ်တွင်၊ ဤကျေးဇူးတော်ကို ပြုတော်မူပြီဟု ဆိုလျက်၊
ငါးလပတ်လုံးအိမ်တွင်း၌ အောင်း၍ နေလေ၏။
၂၆ငါးလလွန်သောအခါ၊ ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့၌ ဒါဝိဒ်အမျိုးသား၊ ယောသပ်အမည်ရှိသောလူနှင့်
ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍၊ ၂၇မရှက်တင်သေးသော သတိုးသမီးကညာဆီသို့ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်
တမန် ဂါဗြေလကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသတိုးသမီးကညာကား၊ မာရိအမည်ရှိ၏။ ၂၈ကောင်းကင်တမန်သည်
ရောက်လာ လျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသောမိန်းမ၊ သင့်အားမင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည်
သင်နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ သင်သည် မိန်းမတကာတို့ထက် မြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိသည်ဟု ပြောဆို၏။
၂၉မာရိသည် ထိုစကားကိုကြားလျှင် စိတ်နှလုံးမငြိမ်မဝပ်ရှိ၍၊ ဤနှုတ်ဆက်ခြင်းကား အဘယ်သို့သော
နှုတ်ဆက်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု တွေးတော ဆင်ခြင်၍နေ၏။ ၃၀ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ မာရိ၊
ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ သင်သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရပြီ။ ၃၁သင်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍
သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကိုယေရှုအမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။ ၃၂ထိုသားသည်ကား၊
ကြီးမြတ်သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
သူ့အဘဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်ကို ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် သူ့အားပေးတော်မူမည်။ ၃၃ထိုသူသည်လည်း
ယာကုပ်အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်မပြတ်အုပ်စိုးလိမ့်မည်။ သူ၏နိုင်ငံသည်လည်း ဆုံးခြင်းမရှိရဟု ပြောဆို၏။
၃၄မာရိကလည်း၊ ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ယောကျ်ား
နှင့်မဆက်ဆံ ပါဟု ကောင်းကင်တမန်အား ပြန်ပြော၏။ ၃၅ကောင်းကင်တမန်ကလည်း သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်သည် သင်၏ အပေါ်မှာသက်ရောက်တော်မူ၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ တန်ခိုးအာနုဘော်
တော်သည် သင့်ကိုလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုသန့်ရှင်းသောသားသည်လည်း ဘုရားသခင်၏
သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ၃၆ထိုမှတပါး၊ အမြုံမဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သောသင်၏အဆွေအမျိုး
ဧလိရှဗက်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ ယခု ခြောက်လအဝင်ရှိပြီ။ ၃၇ဘုရားသခင်တတ်နိုင်တော်မမူသော အမှုမရှိဟု
ပြောဆိုလျှင်၊ ၃၈မာရိက၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်မဖြစ်ပါ၏၊ ကိုယ်တော်၏စကားအတိုင်း
အကျွန်ုပ်၌ဖြစ်ပါစေသောဟု ဝန်ခံပြီးမှ၊ ကောင်းကင် တမန်သည် မာရိထံမှသွားလေ၏။
၃၉ထိုအခါ မာရိသည် ထ၍၊ တောင်ကြားအရပ်၌ရှိသော ယုဒမြို့တမြို့သို့ အလျင်အမြန်သွားပြီးလျှင်၊
၄၀ဇာခရိ အိမ်သို့ဝင်၍ ဧလိရှဗက်ကို နှုတ်ဆက်လေ၏။ ၄၁ထိုနှုတ်ဆက်ခြင်းစကားကို ဧလိရှဗက်သည်
ကြားစဉ်တွင် မိမိဝမ်း၌ ရှိသောသူငယ်သည် ခုန်၍၊ မိမိသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝလျက်၊
၄၂သင်သည် မိန်းမတကာတို့ထက် မြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်၏ဝမ်း၌ရှိသောသူငယ်သည်လည်း
မြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိ၏။ ၄၃အကျွန်ုပ်သခင်၏ မယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ဆီသို့ကြွလာသောကျေးဇူးကို
အဘယ်အကြောင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်ခံရပါသနည်း။ ၄၄သင်၏နှုတ်ဆက်ခြင်းစကားသံကို အကျွန်ုပ်ကြား
စဉ်တွင်၊ အကျွန်ုပ်ဝမ်းထဲ၌ သူငယ်သည်ရွှင်မြူးသောစိတ်နှင့် ခုန်၏။ ၄၅ယုံကြည်သောမိန်းမသည် မင်္ဂလာရှိ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိန်းမအား ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားသည် ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု ကြီးသော
အသံနှင့် မြွက်ဆို၏။
၄၆မာရိကလည်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်း၏။ ၄၇ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်
ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ ငါ့ဝိညာဉ်သည် ရွှင်လန်းခြင်းရှိ၏။ ၄၈အကြောင်းမူကား၊ မိမိကျွန်မ၏ နှိမ့်ချသော

အဖြစ်ကို ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ နောင်ကာလ၌ ခပ်သိမ်းသောလူ အစဉ်အဆက်တို့သည် ငါ့ကိုမင်္ဂလာရှိသော
သူဟူ၍ ခေါ်ကြလိမ့်မည်။ ၄၉တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသည် အံ့ဘွယ်သောကျေးဇူးတော်ကို
ငါ့အားပြုတော်မူပြီ။ ထိုဘုရား၏ နာမတော်သည် ရိုသေဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၅၀ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် သနားတော် မူခြင်း ကျေးဇူးကို အစဉ်မပြတ်ခံစားကြ၏။ ၅၁လက်ရုံးတော်အားဖြင့်
တန်ခိုးကို ပြတော်မူပြီ။ မာနထောင်လွှားသော သူတို့ကို ကွဲလွင့်စေတော်မူပြီ။ ၅၂ဘုရင်တို့ကို ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှ
ချ၍ နှိမ့်ချသောသူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူပြီ။ ၅၃တော်မွတ်သောသူတို့ကို ကောင်းမွန်စွာပေး၍
ရတတ်သောသူတို့ကို လက်ချည်းလွှတ်လိုက်တော်မူပြီ။ ၅၄ငါတို့ ဘိုးဘေးများတို့အား ဗျာဒိတ်ထားတော်
မူသည်နှင့်အညီ၊ ၅၅အာဗြဟံမှစသော သူ၏အမျိုးအနွယ်အား သနားခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်အမြဲပြုခြင်း
ငှါ သတိထား၍ မိမိကျွန် ဣသရေလကို မစတော်မူသည်ဟုဆို၏။ ၅၆မာရိသည် လည်း ဧလိရှဗက်ထံမှာ
သုံးလခန့်နေပြီးမှ မိမိအိမ်သို့ပြန်လေ၏။

၅၇ဧလိရှဗက်သည် ဘွားအံ့သောနေ့လစေ့သောအခါ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၏။ ၅၈ထာဝရ
ဘုရားသည် ထူးမြတ်သောသနားခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ဧလိရှဗက်အားပြုတော်မူသည်ကို၊ အိမ်နီးချင်းအဆွေ
အမျိုးတို့သည် ကြားလတ်သော်၊ သူနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြ၏။ ၅၉ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌
အရေဖျားလှီးခြင်းကို သူငယ် အားပေးအံ့သောငှါ လာကြ၍၊ အဘ၏အမည်ဖြစ်သော ဇာခရိအမည်ဖြင့်မှည့်
သောအခါ အမိက၊ ထိုသို့မမှည့်ရ။ ၆၀ယောဟန် အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်ဟုဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊
၆၁ယောဟန်အမည်ဖြင့် သင်၏ အဆွေအမျိုးတွင် တယောက် ကိုမျှ မမှည့်ဟုဆို၍၊ ၆၂အဘသည်
အဘယ်သို့မှည့်စေလိုသနည်းဟု အမှတ်အားဖြင့်မေးကြ၏။ ၆၃အဘသည်လည်း သင်ပုံးကိုတောင်း၍၊
သူ၏အမည်ကား ယောဟန်ဖြစ်၏ဟု ရေးလေသော်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။ ၆၄ထိုခဏခြင်း
တွင် ဇာခရိသည် နှုတ်ဖွင့်ခြင်း၊ လျှာလွတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စကားအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းလေ၏။ ၆၅အိမ်နီးချင်းရှိသမျှတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြ၍ ထိုအမှုအရာများသည် ယုဒပြည်
တောင်ကြားအရပ်တို့၌ အနှံ့အပြားကျော်စောလေ၏။ ၆၆ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည် နှလုံးထဲ၌
မှတ်သား၍၊ ဤသူငယ်သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်
သည်လည်း သူငယ်နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

၆၇သူ၏အဘ ဇာခရိသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလျက်၊ ၆၈-၇၅ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ပေါ်ထွန်း
သော မိမိသန့်ရှင်းသော ပရောဖက်တို့နှုတ်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ရန်သူဘေး
နှင့်ကင်းလွတ်၍ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ တသက်လုံး သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီအားဖြင့် ဘုရားဝတ်ကို
ရဲရင့်စွာ ပြုရသောအခွင့်ကို ပေးမည်ဟု ငါတို့အဘ အာဗြဟံအား ကျိန်ဆိုခြင်းဂတိတော်တည်းဟူသော
သန့်ရှင်းသော ပဋိညာဉ်တရားကို အောက်မေ့တော်မူသဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများနှင့် ဝန်ခံတော်မူသော
သနားခြင်းကျေးဇူးကို ပြုတော်မူသဖြင့်၎င်း၊ မိမိလူမျိုးကို အကြည့်အရှုကြွလာလျက် ရွေးနှုတ်ခြင်းကျေးဇူးကို
ပြုတော်မူ၍၊ ငါတို့ကို ရန်သူလက်မှ၎င်း၊ မုန်းသော သူရှိသမျှတို့လက်မှ၎င်း ကယ်လွှတ်မည်အကြောင်း၊
ကယ်လွှတ်ခြင်းဦးချိုကို မိမိကျွန်ဒါဝိဒ်အမျိုးထဲ၌ ငါတို့အား ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီ။

၇၆အချင်းသူငယ်၊ သင်သည်လည်း အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ ပရောဖက်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို
ခံရလိမ့်မည်။ ၇၇အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ သနားတော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်အားဖြင့် အပြစ်ဖြေ၍
ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ကြောင်းကို ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးအား ဘော်ပြသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏
လမ်းခရီးတော်ကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ သင်သည်ရှေ့တော်၌ သွားရလိမ့်မည်။ ၇၈ထိုသနားတော်မူခြင်း
ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်၊ ကောင်းကင်မှ နေအာရုဏ်သည် ငါတို့အပေါ်သို့တက်သဖြင့်၊ ၇၉မှောင်မိုက်နှင့်
သေမင်း၏အရပ်ထဲတွင်ရှိနေသော သူတို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်း၍၊ ငါတို့ အား ငြိမ်သက်ခြင်းလမ်းကို ပြလျက်ရှိ

သည်ဟု ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့်ဟောလေ၏။ ၈၀ထိုသူငယ်သည်ကား၊ ကြီးပွား၍ ဉာဏ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။
ဣသရေလလူတို့အား မထင်ရှားမှီတိုင်အောင် တောအရပ်၌နေလေ၏။

၂

၁ထိုအခါ တနိုင်ငံလုံးကို စာရင်းယူစေခြင်းငှါ ကဲသာဘုရင်ဩဂုတ္တုသည် အမိန့်တော်ရှိ၏။
၂ကုရေနိသည် ရှုရိပြည်၌ မြို့ဝန်ဖြစ်စဉ်တွင်၊ ဤပဌမစာရင်းယူခြင်း ဖြစ်သတည်း။ ၃လူအပေါင်းတို့သည်
စာရင်းဝင်ခြင်းငှါ အသီးသီး မိမိတို့မြို့ရွာသို့ သွားကြ၏။ ၄-၅ယောသပ်သည်လည်း ဒါဝိဒ်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၍၊
ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းသောမယား မာရိနှင့်အတူ စာရင်းဝင်ခြင်းငှါ၊ ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့မှ ယုဒပြည်တွင်
ဗက်လင်အမည်ရှိသော ဒါဝိဒ်၏မြို့သို့ သွား၏။ ထိုအခါ မာရိသည် ပဋိသန္ဓေအရင့်အမာရှိ၏။ ၆ဗက်လင်မြို့၌
ရှိနေစဉ် ဘွားအံ့သောနေ့လစေ့လျှင်၊ ၇သားဦးကိုဘွားမြင်၍ အဝတ်နှင့်ပတ်ရစ်ပြီးမှ၊ ဧည့်သည်တည်းရာ
စရပ်၌သူတို့နေစရာမရှိသောကြောင့်၊ သူငယ်ကို နွားစားခွက်၌သိပ်ထားလေ၏။
၈ထိုပြည်မှာသိုးထိန်းတို့သည် ညဉ့်အခါတောအရပ်၌တည်းခိုလျက်၊ မိမိသိုးစုကို စောင့်နေကြသည်
ဖြစ်၍၊ ၉ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် သူတို့အနားမှာပေါ်လာ၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ထာဝရဘုရား၏
ဘုန်းတော်ထွန်း တောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၁၀ကောင်းကင်တမန်က
လည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစရာ သိတင်းကို
ငါသည်သင်တို့အား ကြားပြောရ၏။ ၁၁ယနေ့တွင်ဒါဝိဒ်၏ မြို့၌ သခင်ခရစ်တော်တည်းဟူသော
ကယ်တင်သောအရှင်သည် သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ဘွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူပြီ။ ၁၂သင်တို့သည်အဘယ်
နိမိတ်ဖြင့်သိရမည်နည်းဟူမူကား၊ သူငယ်သည်အဝတ်နှင့်ပတ်ရစ် ၍ နွားစားခွက်၌ သိပ်ထားလျက်ရှိသည်ကို
တွေ့ကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ၁၃ထိုကောင်းကင်တမန်နှင့်အတူ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအများတို့သည်
ချက်ခြင်းထင်ရှား၍၊ ၁၄ကောင်းကင်ဘဝဂ်ဝယ်ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းကြီး တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးပေါ်၌
လည်းငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်း။ လူတို့အားမေတ္တာကရုဏာရှိစေသတည်းဟု ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်း ၍
မြွက်ဆိုကြ၏။
၁၅ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ပြန်ကြပြီးမှ သိုးထိန်းတို့က၊ ငါတို့သည်
ဗက်လင်မြို့သို့သွား ကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည် ဘော်ပြတော်မူသော ဤအမှုအရာကို
ကြည့်ကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်းပြောဆိုပြီး လျှင်၊ ၁၆အလျင်အမြန်သွား၍ မာရိနှင့်ယောသပ်ကိုငှင်း၊
နွားစားခွက်၌ သိပ်ထားလျက်ရှိသော သူငယ်ကိုငှင်းတွေ့ကြ၏။ ၁၇တွေ့မြင်ပြီးမှ မိမိတို့ကြားသောထိုသူငယ်၏
အကြောင်းစကားကို အနှံ့အပြားပြောကြ၏။ ၁၈သိုးထိန်းတို့ပြောသော စကားကို ကြားသောသူ
ရှိသမျှတို့သည် အံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။ ၁၉မာရိသည် ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကိုမှတ်ကျုံး၍ စဉ်းစားဆင်ခြင်
လျက်နေ၏။ ၂၀သိုးထိန်းတို့သည်လည်းမိမိတို့အားပြောနှင့်သည်အတိုင်း ကြားမြင်သမျှသော အကြောင်းအရာ
ကိုထောက်၍၊ ဘုရားသခင်ကို အံ့ဩချီးမွမ်းလျက်ပြန်သွားကြ၏။
၂၁ထိုသူငယ်အား အရေဖျားလှီးခြင်းကိုပေးရသော နေ့တည်းဟူသော ရှစ်ရက်မြောက်သော
နေ့ရောက်လျှင်၊ ပဋိသန္ဓေ စွဲတော်မမူမှီကောင်းကင်တမန်မှည့်သောယေရှုအမည်ဖြင့်မှည့်ကြ၏။ ၂၂ထိုနောက်
မောရှေ၏ ပညတ်တရားအတိုင်းစင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုရသော နေ့ရက် စေ့သောအခါ၊ မိဘတို့သည်
သူငယ်ကိုယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၍၊ ၂၃သားဦးယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်ဘုရား အဘို့သန့်ရှင်း
ရကြ၏ဟု ထာဝရဘုရား၏ပညတ္တိကျမ်း လာသည်နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရားအားဆက်ကပ်ပြီးမှ၊ ၂၄ခိုနှစ်ကောင်
ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကိုပူ ဇော်ရမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်း
လာပြန်သည်နှင့်အညီ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။
၂၅ထိုအခါ ရှိမောင်အမည်ရှိသောသူတယောက်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိ၏။ ထိုသူသည်ဖြောင့်
မတ်သောသူ၊ တရားကိုရိုသေသောသူ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သက်သာခြင်းအကြောင်းကို မြော်လင့်သော

သူဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည်သူ့အပေါ်၌တည်သည်ဖြစ်၍၊ ၂၆သူသည်ထာဝရဘုရား၏
ခရစ်တော်ကိုမမြင်မှီမသေရဟု ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၏။ ၂၇ထိုအခါသူသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဗိမာန်တော်သို့
သွား၍၊ မိဘတို့သည် သူငယ်ယေရှုကို ပညတ်တရားထုံးတမ်းအတိုင်းပြုခြင်းငှါ ဆောင်သွားစဉ်တွင်၊
၂၈ရှိမောင်သည် ယေရှုကိုလက်နှင့်ချီပိုက်၍၊ ၂၉ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလျက်၊ အစိုးရတော်
မူသောအရှင်၊ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်းကိုယ်တော်၏ ကျွန်သည်ငြိမ်ဝပ်စွာစုတေ့ရသောအခွင့်ကိုကိုယ်တော်သည်
ယခုတွင်ပေးတော်မူ၏။ ၃၀-၃၂ကိုယ်တော်၏ လူဣသရေလ အမျိုးကို ချီးမြောက်စေခြင်းငှါရင်း၊ တပါးအမျိုးသား
တို့ကိုလင်းစေခြင်းငှါရင်း၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှောက်၌ ပြင်ဆင်တော်မူသော အလင်းတည်းဟူသော
ကယ်တင်သော သခင်ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရပါ၏ဟု မြွက်ဆို၏။ ၃၃ထိုစကားများကို
ယောသပ်နှင့် မယ်တော်သည်ကြားလျှင်အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။ ၃၄ရှိမောင်သည်လည်း သူတို့ကိုကောင်းကြီး
ပေး၍မယ်တော် မာရိအား၊ ဤသူငယ်ကားဣသရေလလူအများလဲမည်အကြောင်း၊ အများထမည်
အကြောင်း၊ လူအများ တို့၏ အကြံအစည်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါငြင်းခုံစရာဖြစ်မည်အကြောင်း ခန့်ထားသော
သူဖြစ်၏။ ၃၅ထိုမှတပါး သန်လျက်သည် သင်၏စိတ် နှလုံးကိုခွင်းလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။
၃၆အာရှာအမျိုးဖြစ်သော ဖနွေလ၏ သမီး၊ အန္နအမည်ရှိသော ပရောဖက်မတယောက်ရှိ၏။ သူသည်
ပျိုသော အရွယ်မှစ၍ ခုနစ်နှစ်သာလင်နှင့်နေပြီးလျှင်၊ ၃၇အသက်ကြီးရင့်၍ အနှစ်ရှစ်ဆယ်လေးနှစ်ခန့်မျှ
တိုင်တိုင် မုတ်ဆိုးမဖြစ်လျက်၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် အစာရှောင်ခြင်းအားဖြင့်နေ့ညဉ့်မပြတ်ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍
ဗိမာန်တော်နှင့် မခွါဘဲနေ၏။ ၃၈သူသည်လည်းထိုခဏခြင်းတွင်ဝင်၍ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကိုချီး
မွမ်းလေ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရွေးနုတ်ခြင်းအရာကိုမြော်လင့်သောသူအပေါင်းတို့အား ထိုသူငယ်၏
အကြောင်းကို ပြောလေ၏။ ၃၉မိဘတို့သည်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တရားအတိုင်း ပြုရသမျှတို့ကို
အကုန်အစင်ပြုပြီးမှ၊ ဂါလိလဲပြည်၊ နာဇရက်အမည်ရှိသောမိမိတို့မြို့သို့ပြန်ကြ၏။ ၄၀သူငယ်သည်လည်း
ကြီးပွါး၍ပညာဉာဏ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည်လည်းသူ့အပေါ်၌တည်၏။
၄၁မိဘတို့သည်နှစ်တိုင်းအစဉ် ပသခါပွဲခံချိန်ရောက်လျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားကြ၏။ ၄၂ယေရှုသည်
တဆယ် နှစ်နှစ်ရှိသောအခါ ပသခါပွဲထုံးစံအတိုင်းယေရုရှလင်မြို့သို့တတ်ကြ၍၊ ၄၃ပွဲနေ့ရက်လွန်ပြီးမှ မိဘတို့
သည်ပြန်ကြလျှင်၊ သူငယ်ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေရစ်လေ၏။ ယောသပ်နှင့်မယ်တော်သည်
ထိုအကြောင်းကိုမသိ၍၊ ၄၄အပေါင်းအဘော်စုထဲမှာ သူငယ်ပါသည်ဟုစိတ်ထင်နှင့် တနေ့ခရီးသွားမိလျှင်၊
အဆွေအမျိုးအသိအကျွမ်းတို့တွင် ရှာ၍၊ ၄၅မတွေ့သောအခါ ယေရုရှလင်မြို့ပြန်၍ရှာကြ၏။ ၄၆သူငယ်မူကား
ဗိမာန်တော်၌ ဆရာများအလယ်မှာထိုင်၍ ထိုသူတို့နှင့် ဆွေးနွေးမေးမြန်းလျက်ရှိသည်ကို မိဘတို့သည်
သုံးရက်ကြာမှ တွေ့ကြ၏။ ၄၇သူ၏စကားကိုကြားသောသူ အပေါင်းတို့သည် သူ၏ပညာကိုရင်း၊ စကား
အဖြေကိုရင်း အံ့သြကြ၏။ ၄၈မိဘတို့သည်သားကိုမြင်လျှင် မိန်းမောတွေဝေ၍ မယ်တော်က၊ ငါ့သား၊
အဘယ်ကြောင့်ငါ့တို့အား ဤသို့ပြုသနည်း။ ညှိုးငယ်ကြောင့်ကြသော စိတ်နှင့်မိဘတို့သည် မောင်ကိုရှာ
ကြပြီဟု ဆိုသော်၊ ၄၉ယေရှုက၊ မိဘသည်အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကိုရှာရပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်သည်
အဘ၏အိမ်၌ နေရသည်ကို မသိပါသလောဟု ပြောဆိုလျှင်၊ ၅၀သူတို့သည် ထိုစကားကိုနားမလည်ကြ။
၅၁ထိုနောက် ယေရှုသည် မိဘတို့နှင့်အတူသွားသဖြင့်နာဇရက်မြို့သို့ရောက်၍သူတို့စကားကိုနားထောင်လျက်
နေလေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို မယ်တော်သည် နှလုံးထဲ၌ မှတ်ကျုံးလေ၏။ ၅၂ယေရှုသည်လည်း
အစဉ်အတိုင်းကြီး၍ ပညာတိုးပွါးလျက်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့၊ လူတို့ရှေ့မှာ မျက်နှာရတော်မူ၏။

၃

၁ကဲသာဘုရင်တိဗေရိနန်းစံတဆယ်ငါးနှစ်တွင်၊ ယုဒပြည်၌ ပုန္တိပိလတ်သည် မြို့ဝန်အရာ၊
ဂါလိလဲပြည်၌ ဟေရုဒ်သည် စော်ဘွားအရာ၊ ဣတုရဲပြည်နှင့် တရာခေါနိတ်ပြည်၌ ဟေရုဒ်ညီ
ဖိလိပ္ပုသည်စော်ဘွားအရာ၊ အဘိလင်ပြည်၌လုသာနိသည်စော်ဘွားအရာ၊ ၂အန္နနှင့်ကယာဖတို့သည်

ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းအရာ၊ အသီးသီးရှိကြ သောအခါ၊ တောသို့ရှိသောဇာခရိ၏ သားယောဟန်သည်
ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရ၏။[၄-၆]ပရောဖက် ဟေရှာယ၏ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊
တော၌ဟစ်ကြော်သောသူ၏ အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာလမ်း ကိုပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကို
ဖြောင့်စေကြလော့။ ချိုင့်ဝှမ်းရာရှိသမျှတို့ကို ဖို့ရမည်။ တောင်ကြီးတောင်ငယ် ရှိသမျှတို့ကိုဖြိုရမည်။
ကောက်သောလမ်းများ ကိုဖြောင့်စေရမည် ကြမ်းတမ်းသောလမ်းများကိုလည်း သုတ်သင်ပြင်ဆင်ရမည်။
လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို မြင်ရကြလတံ့ ဟုလာသည်နှင့်အညီ၊
ယောဟန်သည်ယော်ဒန်မြစ်နား၌ အနံ့အပြားလှည့်လည်၍ အပြစ်လွှတ်ခြင်းအဘို့အလို့ငှါ နောင်တနှင့်
စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံ တရားကိုဟောလေ၏။
[၇]ထိုအခါ ဗတ္တိဇံကိုခံအံ့သောငှါလာကြသောလူအစုအဝေးတို့အားယောဟန်ဟောပြောသည်ကား၊
အချင်းမြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ ရောက်လုသောဘေးဒဏ်မှ ပြေးသွားစိမ့်သောငှါ အဘယ်သူသည်သင်တို့ကို
သတိပေး ဘိသနည်း။ [၈]နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သောအကျင့်ကိုကျင့်ကြလော့။ အာဗြဟံသည်
ငါတို့အဘဖြစ်သည် ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌ မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ
အာဗြဟံသားတို့ကိုထုတ်ဘော် ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူသည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။ [၉]သစ်ပင်အမြစ်နားမှာ
ပုဆိန်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းသော အသီးမသီးသောအပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ချ
လိုက်ရသည်ဟု ဟောပြောလေ၏။
[၁၀]လူအစုအဝေးကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်
ကြသော်၊ [၁၁]ယောဟန်က၊ အင်္ကျီနှစ်ထည်ရှိသောသူသည် အင်္ကျီမရှိသောသူအားမျှစေ။ စားစရာရှိသော
သူသည်လည်း ထိုနည်းတူပြုစေဟု ပြန်ပြော၏။ [၁၂]အခွန်ခံသူတို့သည် ဗတ္တိဇံ ကိုခံခြင်းငှါလာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊
အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ [၁၃]သင်တို့သခင်သည် ခွဲဝေစီမံ
သည်ထက်သာ၍ မခွဲမခံကြနှင့် ဟုပြန်ပြော၏။ [၁၄]စစ်သူရဲတို့ကလည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့
ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်သူကိုမျှ အနိုင်အထက်မပြုကြနှင့်။
အဘယ်သူကိုမျှမလျှပ်ကြနှင့်။ ကိုယ်ရသောအခနှင့် ရောင့်ရဲကြလော့ဟု ပြန်ပြော၏။
[၁၅]လူများတို့သည်မြော်လင့်၍၊ ယောဟန်သည် ခရစ်တော်မှန်သည်မမှန်သည်ကို နှလုံးထဲမှာ
တွေးတော ဆင်ခြင်ကြစဉ်၊ [၁၆]ယောဟန်သည် လူအပေါင်းတို့အား ပြန်ပြောသည်ကား၊ ငါသည်သင်တို့အား
ရေ၌ ဗတ္တိဇံ ကို ပေး၏။ ငါ့ထက်တတ်စွမ်းနိုင်သောသူသည် ကြွလာသေး၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်ကြိုးကိုမျှ
ဖြည်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌၎င်း၊ မီး၌၎င်း သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံ ပေးမည်။
[၁၇]လက်တော်တွင် စံကောပါလျက် မိမိကောက်နယ်တလင်းကို ရှင်းလင်းစေသဖြင့်၊ ဂျုံစပါးကိုကား
ကျီ၌စုသိမ်းသွင်းထား၍၊ အဖျင်းကိုကား မငြိမ်းနိုင် သောမီးနှင့် ရှို့တော်မူလတံ့ဟု ပြောဆို၏။ [၁၈]အခြားသော
စကားများနှင့် ဆုံးမသွေးဆောင်၍ ဧဝံဂေလိတရားကို လူများတို့အား ဟောပြောလေ၏။
[၁၉]ထိုနောက် စော်ဘွားဟေရုဒ်သည် မိမိညီ၏ခင်ပွန်း ဟေရောဒိအကြောင်းမှစ၍၊ မိမိပြုသော
ဒုစရိုက်အပြစ် ရှိသမျှတို့ကို ယောဟန်သည် ဘော်ပြဆုံးမသောကြောင့်၊ [၂၀]ဟေရုဒ်သည် အရင်အပြစ်ရှိသမျှ
တို့အပေါ်မှာ အပြစ်သစ် ကိုထပ်လောင်း၍ ယောဟန်ကို ထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၏။
[၂၁]လူအပေါင်းတို့သည် ဗတ္တိဇံ ကိုခံကြသောအခါ၊ ယေရှုသည်လည်း ဗတ္တိဇံ ကိုခံတော်မူ၍
ဆုတောင်းစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သဖြင့်၊ [၂၂]သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့
ကိုယ်ထင်ရှားလျက် ကိုယ်တော် အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ သင်ကား၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊
ငါ၏ချစ်သားပေတည်းဟု ကောင်းကင်က အသံ တော်ဖြစ်လေ၏။
[၂၃]ထိုအခါ ယေရှုသည် အနှစ်သုံးဆယ်ခန့်မျှ ရှိတော်မူ၏။ လူများအထင်အမှတ်အားဖြင့်
ကိုယ်တော်၏ အဘကား ယောသပ်တည်း။ ယောသပ်အဘ ဧလိ၊ [၂၄]ဧလိအဘ မဿတ်၊ မဿတ်အဘ

လေဝိ။ လေဝိအဘ မေလခိ၊ မေလခိအဘ ယန္န၊ ယန္နအဘ ယောသပ်၊ ၂၅ယောသပ်အဘ မတ္တသိ၊
မတ္တသိအဘ အာမုတ်၊ အာမုတ်အဘ နာဟုံ၊ နာဟုံအဘ သေလိ၊ ၂၆သေလိအဘ နဂ္ဂဲ။ နဂ္ဂဲအဘ မာအတ်၊
မာအတ်အဘ မတ္တသိ၊ မတ္တသိအဘ ရှေမိ၊ ရှေမိအဘ ယောသပ်၊ ယောသပ်အဘ ယုဒ၊ ယုဒအဘ ယောဟန္န၊
၂၇ယောဟန္နအဘ ရေသ၊ ရေသအဘ ဇေရုဗဗေလ၊ ဇေရုဗဗေလအဘ ရှာလသေလ၊ ရှာလသေလအဘ နေရိ၊
နေရိအဘ မေလခိ၊ မေလခိအဘ အဒ္ဒိ၊ ၂၈အဒ္ဒိအဘ ကောသံ၊ ကောသံအဘ လေမောဒံ၊ လေမောဒံအဘဧရ၊
၂၉ဧရအဘယောသေ၊ ယောသေအဘဧလျေဇာ၊ ဧလျေဇာအဘ ယောရိမ်၊ ယောရိမ်အဘမဿတ်၊
မဿတ်မဘလေဝိ၊ ၃၀လေဝိအဘရှိမောင်၊ ရှိမောင်အဘယုဒ၊ ယုဒအဘယောသပ်၊ ယောသပ်အဘယောနန်၊
ယောနန်အဘလျာကိမ်၊ လျာကိမ်အဘမေလေ၊ ၃၁မေလေအဘမဲနန်၊ မဲနန်အဘ မတ္တသ၊
မတ္တသအဘနာသန်၊ နာသန်အဘဒါဝိဒ်၊ ၃၂ဒါဝိဒ်အဘယေရှဲ၊ ယေရှဲအဘဩဗက်၊ ဩဗက်အဘဗောဇ၊
ဗောဇအဘစာလမုန်၊ စာလမုန်အဘနာရှုန်၊ ၃၃နာရှုန်အဘအမိနဒပ်၊ အမိနဒပ်အဘအာရံ၊ အာရံအဘ
ဟေဇရုံ၊ ဟေဇရုံအဘဖာရက်၊ ဖာရက်အဘယုဒ၊ ၃၄ယုဒအဘယာကုပ်၊ ယာကုပ်အဘ ဣဇာက်၊
ဣဇာက်အဘအာဗြဟံ၊ အာဗြဟံအဘတေရ၊ တေရအဘနာခေါ်၊ ၃၅နာခေါ်အဘစေရောက်၊ စေရောက်အဘ
ရာဂေါ၊ ရာဂေါအဘဖာလက်၊ ဖာလက်အဘ ဟေဗာ၊ ဟေဗာအဘရှာလ၊ ၃၆ရှာလအဘ ကာဣနန်၊
ကာဣနန်အဘ အာဖာဇဒ်၊ အာဖာဇဒ်အဘရှေမ၊ ရှေမအဘနောဧ၊ နောဧအဘလာမက်၊ ၃၇လာမက်အဘ
မသုရှလ၊ မသုရှလအဘဧနောက်၊ ဧနောက်အဘယာရက်၊ ယာရက်အဘ မဟာလေလေလ၊ မဟာလေ
လေလအဘ ကာဣနန်၊ ကာဣနန်အဘ ဧနုတ်၊ ဧနုတ်အဘရှေသ၊ ရှေသအဘအာဒံ၊ အာဒံအဘ
ဘုရားသခင်ပေတည်း။

၄

၁ယေရှုသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှပြန်စဉ်တွင် ဝိညာဉ်
တော်သည် တောသို့ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ၂အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးမာရ်နတ်၏စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို
ခံတော်မူ၏။ ထိုကာလပတ်လုံးအစာအာဟာရကိုသုံးဆောင်တော်မမူ။ ထိုကာလ လွန်ပြီးမှ မွတ်သိပ်
တော်မူ၏။ ၃မာရ်နတ်က လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင် ဤကျောက်ခဲကို
မုန့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ ၄ယေရှုကလည်း၊ လူသည်မုန့်အားဖြင့်သာ
အသက်ကိုမွေးရမည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့် အသက်ကိုမွေးရမည် ကျမ်းစာ၌လာ
သည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။
၅တဖန် မာရ်နတ်သည် ယေရှုကိုမြင့်လှသောတော်ပေါ်သို့ဆောင်သွား၍၊ ဤလောက၌ရှိသမျှသော
တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို တခဏခြင်းတွင်ပြသွန်၍၊ ၆ဤဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသမျှကို ငါ၌အပ်ခဲ့ပြီ။ ငါသည်ပေး
လိုသောသူ အားပေးရသည်ဖြစ်၍ကိုယ်တော်အားပေးပါမည်။ ၇ငါ့ကိုကိုးကွယ်လျှင် ဤအလုံးစုံတို့သည်
ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာဖြစ် လိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၈ယေရှုကလည်း၊ အချင်းစာတန်၊ ငါ့နောက်သို့
ဆုတ်လော့။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်ပြုရမည်
ကျမ်းစာလာသည်ဟုပြန်ပြောတော်မူ၏။
၉တဖန်မာရ်နတ်သည် ယေရှုကိုယေရုရှလင်မြို့သို့ဆောင်သွား၍၊ ဗိမာန်တော်၏ အထွဋ်၌တင်ထား
ပြီးလျှင်၊ ၁၀ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သင့်ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ကောင်းကင်တမန်တို့အား သင့်အဘို့
မှာထားတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ၁၁သင်၏ခြေကိုကျောက်နှင့် မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် သင့်ကိုလက်နှင့်
မစချီပင့်ကြလိမ့်မည် ဟုလာ၏။ ထိုကြောင့်ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင် ဤအထွဋ်မှ
ကိုယ်ကိုအောက်သို့ချလိုက်တော်မူပါ ဟုလျှောက်လေ၏။ ၁၂ယေရှုကလည်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကို သင်သည် အစုံအစမ်းမပြုရဟု ကျမ်းစာကားရှိသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ ၁၃ထိုသို့

မာရ်နတ်သည် စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းအမှု အလုံးစုံကိုအကုန်အစင် ပြုပြီးလျှင်၊ အထံတော်မှ ထွက်သွား၍
ကာလအတန်အရာနေလေ၏။
၁၄ယေရှုသည် ဝိညာဉ်တော်တန်ခိုးနှင့် ဂါလိလဲပြည်သို့ပြန်၍၊ သိတင်းတော်သည် ပတ်ဝန်း
ကျင်အရပ်တို့၌ အနှံ့အပြားကျော်စောလေ၏၊ တရားစရပ်တို့၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၍၊ ၁၅လူအပေါင်း
တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ၁၆ကြီးပွါးတော်မူရာနာဇရက်မြို့သို့ပြန်ရောက်လျှင်၊ ထုံးစံတော်ရှိသည်
အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၌တရားစရပ် သို့ဝင်၍ ကျမ်းစာကိုဘတ်ရွတ်ခြင်းငှါထတော်မူ၏။ ၁၇စရပ်စောင့်သည်
ပရောဖက်ဟေရှာယ၏ ကျမ်းစာကိုပေးသည် ဖြစ်၍၊ ကျမ်းစာကိုဖွင့်တော်မူလျှင် တွေ့သောအချက်စကား
ဟူမူကား၊ ၁၈ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အပေါ်၌တည်တော်မူ၏။ ၁၉အကြောင်းမူကား၊ ဆင်းရဲသား
တို့အားဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကိုကြားပြောစေခြင်း ငှါငါ့ကိုဘိသိက်ပေးတော်မူပြီ။ ကြေမွသော
သူတို့၏အနာကိုပျောက်စေခြင်းငှါရင်း၊ ဘမ်းသွားချုပ်ထား လျက်ရှိသော သူတို့အားလွှတ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်
မျက်စိကန်းသောသူတို့အား မျက်စိမြင်ပြန်ခြင်းအကြောင်း ကိုပြစေခြင်းငှါရင်း၊ ညှဉ်းဆဲခံရသောသူတို့ကို
ကယ်မစေခြင်းငှါရင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ မင်္ဂလာနှစ်ကာလကိုကြား ပြောစေခြင်းငှါရင်း၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီး
ဟုလာတည်း။ ၂၀ကျမ်းစာကိုလိပ်၍ စရပ်စောင့်အားပေးပြီးမှထိုင်တော်မူ၏။ စရပ်၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည်
ကိုယ်တော်ကိုစေ့စေ့ကြည့်လျက်နေကြ၏။
၂၁ယေရှုကလည်း၊ ယနေ့ပင်ဤကျမ်းစာ ချက်သည်သင်တို့ကြားသည် အတိုင်းပြည့်စုံလေပြီ
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၂ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်ခံ၍၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ် သောနှုတ်ထွက်
စကားကို အံ့ဩချီးမွမ်းလျက်၊ ဤသူသည် ယောသပ်၏ သားမဟုတ်ထုံလော ဟုဆိုကြ၏။ ၂၃ယေရှုကလည်း၊
အကယ်၍သင်တို့သည်ပုံပမာကို ဆောင်လျက်၊ အချင်းဆေးသမား၊ ကိုယ်အနာကိုငြိမ်းစေလော့။ ငါတို့သည်
သိတင်းကြားသည်အတိုင်း၊ သင်သည်ကပေရနောင်မြို့၌ ပြုသမျှသော အမှုအရာတို့ကို ကိုယ်နေရင်းမြို့၌
လည်းပြုပါဟူ၍ ငါ့အားပြောဆိုကြ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ၂၄အဘယ်ပရောဖက်မျှ
မိမိနေရင်းမြို့၌မျက်နှာမရတတ်။ ၂၅ငါအမှန်ဆိုပြန်သည်ကား၊ ပရောဖက်ဧလိယလက်ထက်၌ သုံးနှစ်နှင့်ခြောက်
လပတ်လုံး မိုဃ်းခေါင်၍၊ ပြည်နိုင်ငံတရှောက်လုံး အစာအာဟာရ အလွန်ခေါင်းပါးခြင်းရှိသောအခါ၊
ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သောမုတ်ဆိုးမ အများရှိကြ၏။ ၂၆သို့သော်လည်းထိုမုတ်ဆိုးမ တယောက်ရှိရာသို့မျှ
ဧလိယကိုစေလွှတ်တော်မမူ။ ဇိဒုန်ပြည် ဇရတ္တမြို့သူဖြစ်သော မုတ်ဆိုးမတယောက်ရှိရာသို့စေ လွှတ်တော်
မူ၏။ ၂၇ပရောဖက် ဧလိရှဲလက်ထက်တွင်လည်း ဣသရေလအမျိုး၌ နူနာစွဲသော သူအများရှိကြ၏။
သို့သော်လည်းနေမန်အမည်ရှိသော ရှုရိလူမှတပါးအဘယ်သူမျှ သန့်ရှင်းခြင်းသို့မရောက်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၈တရားစရပ်၌ ရှိသောလူအပေါင်းတို့သည် ထိုစကားတော်ကို ကြားသောအခါ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်သည်နှင့်၊
၂၉ထ၍ ကိုယ်တော်ကိုပြင်သို့ထုတ်နှင်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့တည်ရာ တောင်ထိပ်စွန်းအငူမှ စောက်ထိုးတွန်းချခြင်းငှါ
ဆောင်သွားကြ၏။ ၃၀ကိုယ်တော်သည် သူတို့အလယ်၌ ရှောက်၍ ကြွသွားတော်မူ၏။
၃၁ဂါလိလဲပြည် ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်လျှင်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ ၃၂အာဏာနှင့်
ဟောတော်မူသောကြောင့် ပရိတ်သတ်တို့သည် ဒေသနာတော်ကို အလွန်အံ့ဩကြ၏။ ၃၃ထိုတရားစရပ်၌
ညစ်ညူးသောနတ်ဆိုးစွဲသော သူတယောက်ရှိ၍၊ ၃၄သြော်နာဇရက်မြို့သားယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လာသလော။ ကိုယ်တော်သည်
အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏၊ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောသူ ဖြစ်ပါသည်ဟု ကြီးသော
အသံနှင့် ဟစ်ကြော်လေ၏။ ၃၅ယေရှုကလည်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ထိုသူ၏အထဲကထွက်သွားလော့ဟု
ဆုံးမတော်မူလျှင်၊ နတ်ဆိုးသည် ထိုသူကို လူများအလယ်၌ လဲချ၍ ဘေးဥပဒ်မပြုဘဲ ထွက်သွား၏။
၃၆လူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤစကားသည် အဘယ်သို့သောစကားနည်း၊ ညစ်ညူးသော

နတ်တို့ကို အာဏာတန်ခိုးနှင့်မှာထား၍ သူတို့သည် ထွက်သွားကြ သည်တကားဟု အချင်းချင်း
ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။ ၃၇သိတင်းတော်သည်လည်း ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ နံ့ပြားကျော်စောလေ၏။
၃၈တရားစရပ်မှထွက်ပြီးလျှင် ရှိမုန်အိမ်သို့ကြွတော်မူ၏။ ရှိမုန်၏ ယောက္ခမသည် ပြင်းစွာသောဖျားနာ
စွဲသည်ဖြစ်၍ သူ့အတွက် ကိုယ်တော်ကိုတောင်းလျှောက်ကြ၏။ ၃၉ကိုယ်တော်သည် ထိုမိန်းမ၏အနားမှာရပ်၍
ဖျားနာကို ဆုံးမတော်မူလျှင်၊ သူသည်အဖျားပျောက်သဖြင့် ချက်ခြင်းထ၍ ညှေ့သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။
၄၀နေဝင်သောအခါ အမျိုးမျိုးသောအနာရောဂါစွဲသောသူတို့၏ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့သည်
ထိုလူနာ တို့ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုလူနာအသီးသီးတို့အပေါ်၌
လက်တော်ကိုတင်သဖြင့် အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေတော်မူ၏။ ၄၁နတ်ဆိုးတို့လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်
ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဟစ်ကြော်လျက် လူများမှထွက်သွား
ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိကြသောကြောင့်၊ စကားတခွန်းကိုမျှ
မပြောစေခြင်းငှါ မြစ်တားတော်မူ၏။
၄၂မိုဃ်းလင်းသောအခါ တောအရပ်သို့ထွက်ကြွတော်မူ၍၊ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှာကြ၏။
အထံတော်သို့ရောက်လျှင် မိမိတို့နေရာမှ ထွက်ကြွတော်မမူမည်အကြောင်း ဆီးတားကြ၏။ ၄၃ကိုယ်တော်
ကလည်း ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို အခြားသောမြို့ရွာတို့၌ ငါဟော
ပြောရမည်။ ၄၄ထိုသို့ အလိုငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်လျက်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဂါလိလဲပြည်မှာ တရားစရပ်တို့၌
တရားဟောပြောလျက် နေတော်မူ၏။

၅

၁ တရံရောအခါ ဂနေသရက်အိုင်နားမှာ ရပ်တော်မူ၍၊ လူများတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်
တရားကို နားထောင်ခြင်းငှါ ကိုယ်တော်အနီးသို့ တိုးဝှေ့ကြစဉ်တွင်၊ ကမ်းနားမှာစိုက်သော လှေနှစ်စင်း
ကိုမြင်တော်မူ၏။ ၂တံငါ တို့သည် လှေထဲကထွက်၍ ပိုက်ကွန်တို့ကို ဆေးလျှော်လျက်နေကြ၏။
၃ထိုလှေတို့တွင် ရှိမုန်၏လှေထဲသို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင် လှေကိုကမ်းနားမှာအနည်းငယ် ခွာဖွင့်စေခြင်းငှါ
ရှိမုန်ကိုအခွင့်တောင်းတော်မူ၏။ ထိုလှေပေါ်မှာ ထိုင်လျက် လူများတို့ကို ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။
၄စကားတော်ပြတ်သောအခါ၊ ရေနက်ရာအရပ်သို့ ရွှေ့ဦးလော့။ ပိုက်ကွန်ကိုချ၍ ငါးကိုအုပ်စမ်း
လော့ဟု ရှိမုန်အား မိန့်တော်မူ၏။ ၅ရှိမုန်ကလည်း၊ သခင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် တညဉ့်လုံးကြိုးစားသော်လည်း
တကောင်ကိုမျှ မရပါ။ သို့ရာတွင် အမိန့်တော်ရှိလျှင် ပိုက်ကွန်ကိုချပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၆ထိုသို့ချကြပြီး
လျှင် အလွန်များစွာ သောငါးတို့ကို အုပ်မိသဖြင့် ပိုက်ကွန်သည် စုတ်ပျတ်စရှိ၏။ ၇အခြားသော လှေတစင်း၌
ရှိသော အပေါင်းအဘော်တို့သည် လာ၍ကူညီစေခြင်းငှါ သူတို့ကိုအမှတ်ပေးသဖြင့်၊ သူတို့လာ၍
လှေနှစ်စင်းနစ်လုမတတ် ငါးနှင့်ပြည့်စေကြ၏။ ၈ရှိမုန်ပေတရုသည်မြင်လျှင်၊ ယေရှု၏ပုဆစ်တော်ကို ဦးတိုက်၍၊
သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် အပြစ်များသောသူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ဆီမှကြွသွားတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။
၉အဘယ်ကြောင့်ဤသို့လျှောက်သနည်း ဟူမူကား၊ အုပ်မိသော ငါးများကို ထောက်သဖြင့်၊ ရှိမုန်နှင့်သူ၏
အပေါင်းအဘော် ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်မှစ၍ ရှိမုန်နှင့် ပါသမျှသောသူတို့သည်
မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။ ၁၀ယေရှုကလည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ သင်သည် ယခုမှစ၍ လူတို့ကို
ဘမ်းမိသော သူဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ကမ်းနားမှာလှေကိုဆိုက်ပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့သည်ရှိသမျှ
တို့ကိုစွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။
၁၂ကိုယ်တော်သည် မြို့တမြို့၌ရှိတော်မူစဉ်၊ တကိုယ်လုံးနူနာစွဲသော သူတယောက်သည်
ကိုယ်တော်ကို မြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်၍၊ သခင်၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်ဟု
တောင်းပန်လေ၏။ ၁၃ယေရှုကလည်း၊ ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူလျက်၊
လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို တို့တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် နူနာပျောက်လေ၏။ ၁၄ယေရှုကလည်း၊

ဤအကြောင်းအရာကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောနှင့်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။
သူတပါး၌သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်အတွက် မောရှေစီရင်မှာထားသော
ပူဇော်သက္ကာကိုဆက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၅သို့သော် လည်း သိတင်းတော်သည်သာ၍ ကျော်စောသဖြင့်၊
များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် တရားနာလိုသောငှါရင်း၊ အနာရောဂါ ငြိမ်းစေခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို
ခံလိုသောငှါရင်း စုဝေးလျက်ရှိကြ၏။ ၁၆ကိုယ်တော်သည် တောအရပ်သို့ ကြွ၍ ဆုတောင်းလေ့ရှိတော်မူ၏။
၁၇တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊
ဂါလိလဲပြည် မြို့ရွာများတို့က ရောက်လာသောဖာရိရှဲတို့နှင့် နိသျှရည်းဆရာတို့သည် ထိုင်လျက်ရှိကြ၍၊
အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေ ခြင်းငှါ သခင်ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်သည် ထင်ရှား၏။ ၁၈ထိုအခါ
လက်ခြေသေသောသူတယောက်ကို အိပ်ရာနှင့်တကွ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍ ရှေ့တော်၌သွင်းထားခြင်းငှါ
ရှာကြံကြ၏။ ၁၉လူစုဝေးလျက်ရှိသောကြောင့် ဝင်စရာလမ်းကို မတွေ့သဖြင့် အိမ်မိုးပေါ်သို့တက်၍
အုတ်မိုးကိုဖောက်ပြီးမှ လူနာကို အိပ်ယာနှင့်တကွ လူများအလယ် ယေရှု၏ ရှေ့တော်သို့လျှော့ချကြ၏။
၂၀ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုမြင်လျှင် လူနာအား၊ အချင်းလူ၊ သင်၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေပြီဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၁ကျမ်းပြုဆရာနှင့်၊ ဖာရိရှဲတို့က၊ ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ပြောသော ဤသူကား အဘယ်သူနည်း။
ဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်သူသည် အပြစ်ကိုလွှတ်နိုင်သနည်းဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ ၂၂ယေရှုသည်
ထိုသူတို့၏ထင်မှတ်ခြင်းကို သိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့စိတ်ထဲမှာအဘယ်ကြောင့် ထင်မှတ်ကြသနည်း။
၂၃အဘယ်စကားကိုသာ၍ ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်ထ၍
လှမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သလော။ ၂၄လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်ပိုင်သည်ကို
သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ယာကို ဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့သွားလော့၊ သင့်အားငါဆိုသည်ဟု
လက်ခြေသေသောသူအား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၅ထိုသူသည် လည်း လူများရှေ့မှာချက်ခြင်းထ၍ အိပ်ယာကို
ဆောင်လျက်။ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် မိမိအိမ်သို့ သွားလေ၏။ ၂၆ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြောက်ရွံ့အားကြီးသည်နှင့်၊ ငါတို့သည် အံ့ဘွယ်သော အမှုအရာကို ယနေ့မြင်ခဲ့ပြီဟု
ပြောဆို၍ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။
၂၇ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည်ထွက်ကြွ၍၊ လေဝိအမည်ရှိသော အခွန်ခံသူသည် အခွန်ခံရာတဲ၌
ထိုင်နေ သည်ကိုမြင်သော်၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၈ထိုသူသည်လည်း ရှိသမျှတို့ကို
စွန့်ပစ်လျက် ထ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။ ၂၉ထိုနောက်မှ လေဝိသည် ကိုယ်တော်အတို့အလိုငှါ
မိမိအိမ်၌ ကြီးစွာသောပွဲကိုခံ၍၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့် အခြားသောသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်မှ
စသော တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌ လျောင်းကြ၏။ ၃၀ကျမ်းပြုဆရာနှင့်ဖာရိရှဲတို့က၊ သင်တို့သည်
အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင်အတူ အဘယ် ကြောင့် စားသောက်ကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို
ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။ ၃၁ယေရှုကလည်း၊ ကျန်းမာသောသူ တို့သည် ဆေးသမားကိုအလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့
သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။ ၃၂ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို နောင်တ သို့ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ ဆိုးသော
သူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၃လူအချို့တို့က၊ ယောဟန်၏တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် အစာရှောင်ခြင်းနှင့်ဆုတောင်းခြင်းတို့ကို
အဖန်တလဲလဲပြုကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့်ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် စားသောက်လျက် နေကြပါသ
နည်း ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၃၄ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့
နှင့်အတူရှိစဉ်အခါ သူတို့ကိုအစာရှောင်စေနိုင်သလော။ ၃၅မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအဘော်
တို့နှင့်ခွါ၍ ယူသွားသော အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလအခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။
၃၆ဥပမာကား၊ အဝတ်ဟောင်း ကိုအထည်သစ်နှင့်ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် အထည်သစ်သည်
ဆွဲဆုတ်တတ်၏။ ဖာသောအထည်သစ်သည် အဝတ်ဟောင်းနှင့်မသင့်မတင့်တတ်။ ၃၇ဝိုင်နည်း၊ ဟောင်းသော

သားရေဘူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင် အသစ်သောစပျစ်ရည်သည်
သားရေဘူးကို ဆုတ်ခွဲသဖြင့်၊ စပျစ်ရည်သည် ယို၍ သားရေဘူးလည်း ပျက်စီးတတ်၏။ ၃၈အသစ်သော
စပျစ်ရည်ကို အသစ်သောသားရေဘူး၌ထည့်ရသည်၊ ထိုသို့ထည့်လျှင် နှစ်ပါးစလုံး မပျက်စီး။ ၃၉ဟောင်းသော
စပျစ်ရည်ကို သောက်ပြီးသောသူသည်လည်း အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ချက်ခြင်းအလို မရှိတတ်။
ဟောင်းသော စပျစ်ရည်သာ၍ကောင်းသည်ကို သိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ဒုတိယကေဒက်ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ဂျုံစပါးလယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွတော်မူလျှင်၊
တပည့်တော်တို့သည် စပါးအသီးအနှံကိုဆွတ်၍ လက်နှင့်ပွတ်နယ်လျက် စားကြ၏။ ၂ဖာရိရှဲအချို့တို့က
ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သောအမှုကို သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့်ပြုကြသနည်းဟု ဆိုကြသော်၊ ၃ယေရှုက၊
ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဘော် တို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ်သောအခါ၊ ၄ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဝင်၍ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်တို့မှတပါး အဘယ်သူမျှမစား အပ်သော ရှေ့တော်မုန့်ကိုယူစား၍၊ မိမိအဘော်တို့အား ပေးသည်
အကြောင်းကိုမျှ သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။ ၅ထိုမှတပါး လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကိုပင် အစိုးရသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၆အခြားသောဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် တရားစရပ်သို့ဝင်၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူသည်တွင်၊
ထိုစရပ်၌ လက်ျာလက်သေသောသူတယောက်ရှိ၏။ ၇ဥပုသ်နေ့၌ သူ၏ရောဂါကို ငြိမ်းစေမည် မငြိမ်းစေမည်ကို
ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်၌ ပြစ်တင်ခွင့်ကိုရှာ၍ ချောင်းကြည့်ကြ၏။ ၈ကိုယ်တော်သည်
သူတို့အကြံအစည်ကို သိလျှင်၊ လက်သေသောသူအား၊ ထလော့။ အလယ်၌မတ်တတ်နေလော့ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ထိုသူသည် ထ၍ မတ်တတ်နေကြ၏။ ၉ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို ငါမေးမည်။
ဥပုသ်နေ့၌ အဘယ်သို့ပြုရသနည်း။ ကျေးဇူး ပြုအပ်သလော။ သူ့အကျိုးကိုဖျက်ဆီးအပ်သလော။
အသက်ကိုကယ်အပ်သလော၊ သတ်အပ်သလောဟု ပရိသတ် တို့အား မေးတော်မူပြီးလျှင်၊ ၁၀ထိုသူအပေါင်း
တို့ကို ပတ်လည်ကြည့်ရှုလျက်၊ သင်တို့၏လက်ကို ဆန့်လော့ဟု ထိုသူအားမိန့်တော်မူ၍ သူသည်မိမိလက်
ကိုဆန့်လျှင်၊ ထိုလက်သည် လက်တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။ ၁၁ထိုသူများတို့သည် ဒေါသစိတ်နှင့်
ယစ်မူး၍ ယေရှုအား အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်းဟု အချင်းချင်းဆွေးနွေးကြ၏။

၁၂ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းငှါ တောင်ပေါ်သို့ကြွ၍ ဘုရားသခင်
အား ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက် တညဉ့်လုံးနေတော်မူ၏။ ၁၃မိုဃ်းလင်းသောအခါ တပည့်တော်တို့ကို
ခေါ်တော်မူ၍၊ ၁၄ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်နှင့် သူ့ညီအန္ဒြေ၊ ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်၊ ဖိလိပ္ပုနှင့်
ဗာသောလမဲ၊ ၁၅မဿဲနှင့် သောမ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ဇေလုပ်ဟုခေါ်သော ရှိမုန်၊ ၁၆ယာကုပ်၏ညီ
ယုဒနှင့် ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရှကာရုတ်တည်းဟူသော တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကို ရွေးကောက်၍
တမန်တော်အမည်ဖြင့် သမုတ်တော်မူ၏။

၁၇ထိုသူတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်ကဆင်းကြွ၍ မြေညီရာအရပ်၌ ရပ်တော်မူ၏။
တရားနာ ခြင်းငှါလင်း၊ အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါလင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်၊ ပင်လယ်ကမ်းနား၊
တုရုမြို့၊ ဇိဒုန်မြို့ အရပ်ရပ်တို့ကလာကြသော လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့နှင့် တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်
ရှိကြ၏။ ၁၈ညစ်ညူးသောနတ် ညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည်လည်းလာ၍ ချမ်းသာရကြ၏။ ၁၉ကိုယ်တော်အထဲက
တန်ခိုးထွက်၍ လူအပေါင်းတို့ကို သက်သာစေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပရိတ်သတ်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်
ကို တို့ခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။

၂၀ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် မြော်၍ တပည့်တော်တို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျှင်၊ ဆင်းရဲသော
သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၏နိုင်ငံဖြစ်၏။
၂၁ယခုတွင် ငတ်မွတ်သော သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား သင်တို့သည် ဝပြောခြင်းသို့

ရောက်ကြလတံ့။ ယခုတွင် ငိုကြွေးသော သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကာ သင်တို့သည်
ရယ်ကြလတံ့။ သူတပါးတို့သည် လူသားကြောင့် သင်တို့ကိုမုန်းသောအခါ၊ [၂၂]ပယ်ရှားနှင်ထုတ်၍ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊
အသရေရှုတ်ချခြင်းကိုပြုသောအခါ သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ [၂၃]ထိုကာလ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။
ရွှင်မြူးသောစိတ်နှင် ခုန်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏အကျိုးသည် ကြီးလှပေ၏။
သူတို့၏ဘိုးဘေးများသည် ပရောဖက်တို့ကို ထိုသို့ပင် ပြုကြပြီ။

[၂၄]တနည်းကား၊ ငွေရတတ်သောသင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်
မိမိ သက်သာခြင်းကို ယခုခံရကြ၏။ [၂၅]ဝစွာစားရသောသင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊
သင်တို့သည် ငတ်မွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတံ့၊ ယခုရယ်တတ်သောသင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။
အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ သည် ညည်းတွားငိုကြွေးရကြလတံ့။ [၂၆]လူတို့သည် သင်တို့ကိုချီးမွမ်းသောအခါ
သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏ဘိုးဘေးများသည် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့ကို
ထိုသို့ပင်ပြုကြပြီ။

[၂၇]ငါ့စကားကိုကြားရသော သင်တို့အား ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့၏ရန်သူတို့ကိုချစ်ကြလော့။
သင်တို့ကို မုန်းသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုကြလော့။ [၂၈]သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲသောသူတို့အား မေတ္တာပို့ကြ
လော့။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်သောသူတို့အဘို့ ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းကြလော့။ [၂၉]သင်တို့၏ ပါးတဘက်
ကိုပုတ်သောသူအား ပါးတဘက်ကိုပေးဦးလော့။ သင့်ဝတ်လုံကို သိမ်းယူသောသူအား သင့်အင်္ကျီကိုလည်း
ယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးဦးလော့။ [၃၀]အကြင်သူသည် သင့်ကိုတောင်း၏၊ ထိုသူအားပေးလော့။ သင့်ဥစ္စာ
ကိုသိမ်းယူသောသူအား ပြန်၍မတောင်းနှင့်။ [၃၁]သင်တို့သည် ကိုယ်၌ သူတပါးပြုစေလိုသည်အတိုင်း
သူတပါး၌ပြုကြလော့။ [၃၂]သင်တို့ကိုချစ်သောသူတို့အား ချစ်တုံ့ပြုလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။
ဆိုးသောသူတို့သည် ကိုယ်ကိုချစ်သောသူတို့အား ချစ်တုံ့ပြုကြသည် မဟုတ်လော။ [၃၃]သင်တို့ကို
ကျေးဇူးပြုသောသူတို့အားသာ ကျေးဇူးပြုလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ ဆိုးသောသူတို့သည်
ဤမျှလောက်ပြုကြသည်မဟုတ်လော့။ [၃၄]သူတပါးအား ဥစ္စာချေးငှါးသောအခါ ဆပ်ပေးလိမ့် မည်ဟု
မြော်လင့်လျက်ချေးခြင်းငှါ အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ ဆိုးသောသူတို့သည် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကိုခံလို၍
ဆိုးသောသူချင်းတို့အား ချေးငှါးတတ်သည်မဟုတ်လော။ [၃၅]သင်တို့မူကား ရန်သူတို့ကိုချစ်ကြလော့။
ကျေးဇူးပြု ကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်တို့အကျိုးကြီးလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ သားဖြစ်ကြ
လိမ့်မည်။ [၃၆]ထိုဘုရားသည် ကျေးဇူးမသိသောသူ၊ ဆိုးညစ်သောသဘောရှိသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။
ထိုကြောင့် သင်တို့အဘသည် သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့သည်လည်း သနားခြင်းစိတ်
ရှိလော့။

[၃၇]သူတပါး၏အမှု၌ စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ မပြုလျှင် သင်တို့သည် စစ်ကြော
ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ သူတပါးကို အပြစ်မစီရင်ကြနှင့်။ မစီရင်လျှင် သင်တို့သည်
အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ် ကြလိမ့်မည်။ သူ့အပြစ်ကိုလွှတ်ကြလော့ လွှတ်လျှင်ကိုယ့်အပြစ်လွှတ်လိမ့်မည်။
[၃၈]သူတပါးအားပေးကြလော့။ ပေးလျှင်သူတပါးသည် သင်တို့အားပေးကြလိမ့်မည်။ အမှန်ခြင်ရုံမျှမက၊
သိပ်နှက်လျက်၊ လှုပ်လျက်၊ လျှံလျက် ရှိခြင်းနှင့် သင်တို့ရင်ခွင်၌ ပေးကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့် သင်တို့သည် သူတပါးအားပေး၏၊ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်ခံရကြမည်။

[၃၉]ဥပမာကား၊ လူကန်းသည် လူကန်းအားလမ်းကိုပြနိုင်သလော။ လူနှစ်ဦးတို့သည်တွင်းထဲသို့
ကျလိမ့် မည်မဟုတ်လော။ [၄၀]တပည့်သည် ဆရာထက်မသာ။ အပြီးသင်ပြီးသောတပည့်တိုင်း၊ မိမိဆရာကဲ့
သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ [၄၁]ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကိုမအောက်မေ့ဘဲ၊ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို
အဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှုသနည်း။ [၄၂]ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကိုမမြင်မမှတ်ဘဲလျက်၊ ညီအစ်ကို၊
သင်၏မျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကိုထုတ်ပါရစေဟု အဘယ်သို့ညီအစ်ကိုအား ဆိုရသနည်း။ လျှို့ဝှက်

သောသူ၊ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကိုရှေ့ဦးစွာထုတ်လော့။ နောက်မှညီအစ်ကို မျက်စိ၌ရှိသော
ပြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ခြင်းငှါ ရှင်းလင်းစွာမြင် လိမ့်မည်။ ၄၃မကောင်းသောအသီးကိုသီးသောအပင်ကား၊
ကောင်းသောအပင်မဟုတ်။ ကောင်းသောအသီးကို သီးသောအပင်ကား၊ မကောင်းသောအပင်မဟုတ်။
၄၄အသီးကိုထောက်၍ အပင်သဘောကိုသိရ၏။ ဆူးပင်၌ သင်္ဘောသဖန်းသီးကို မဆွတ်တတ်။ တောချုံ၌
စပျစ်သီးကို မဆွတ်တတ်။ ၄၅ကောင်းသောသူသည် ကောင်းသော မိမိစိတ်နှလုံး ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက
မကောင်းသောအရာကို ထုတ်ဆောင်တတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ စိတ်နှလုံးအပြည့် ရှိသည်အတိုင်း
နှုတ်မြွက်တတ်၏။
၄၆ငါ့စကားကို နားမထောင်ဘဲလျက်၊ ငါ့ကိုသခင်၊ သခင်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ် ကြသနည်း။
၄၇ငါ့ထံသို့ လာ၍ ငါ့စကားကိုကြားသည်အတိုင်း နားထောင်သောသူသည် အဘယ်သူနှင့်တူသနည်း
ဟူမူကား၊ ၄၈တိုက်ကို တည်သောအခါ နက်စွာတူး၍ ကျောက်ပေါ်မှာတိုက်မြစ်ချသောသူနှင့်တူ၏။
မြစ်ရေထသဖြင့် ရေစီး၍ ထိုတိုက်ကို ရိုက်ခတ်သောအခါ ကျောက်ပေါ်မှာတည်လျက်ရှိသောကြောင့်
မလှုပ်နိုင်ရာ။ ၄၉ငါ့စကားကိုကြား၍ နားမထောင် သောသူမူကား၊ အခုအခံမရှိဘဲမြေပေါ်မှာ တိုက်ကိုတည်
သောသူနှင့်တူ၏။ ရေစီး၍ ထိုတိုက်ကိုရိုက်ခတ်သောအခါ၊ ချက်ခြင်းလဲ၍ အကုန်အစင်ပြိုပျက်လေသည်ဟု
ဟောတော်မူ၏။

၇

၁ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုသည် ပရိသတ်တို့အား အကုန်အစင်ဟောတော်မူပြီးမှ ကပေရနောင်
မြို့သို့ကြွဝင်တော်မူ၏။ ၂ထိုမြို့၌ တပ်မှူး၏ကျွန်တယောက်သည် နာ၍ သေခါနီးရှိ၏။ သူ၏သခင်သည်
သူ့ကိုချစ်၍၊ ၃ယေရှု၏ သိတင်းတော်ကိုကြားလျှင်၊ ယုဒအမျိုးအကြီးအကဲတို့ကို အထံတော်သို့စေ
လွှတ်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွ၍ ထိုကျွန်ကို ချမ်းသာပေးတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။
၄ထိုသူတို့သည် ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ကိုခံမည့်သူသည် ခံထိုက်သောသူဖြစ်ပါ၏။
၅သူသည် အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးကိုနှစ်သက်၍ အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ တရားစရပ်ကိုဆောက်ပါပြီဟူ၍
ကျပ်ကျပ်တောင်းပန်ကြ၏။ ၆ယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူ၏။ တပ်မှူးအိမ်နှင့်အနီးမဝေး
ရောက်တော်မူသောအခါ၊ တပ်မှူးသည် မိမိအဆွေတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်ကိုပင်ပန်းစေတော်မမူပါနှင့်။
အကျွန်ုပ်၏အိမ်မိုးအောက်သို့ ကြွဝင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်မခံ ထိုက်ပါ။ ၇ထိုအတူ
အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ရောက်ထိုက်သောသူ မဟုတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်ထင်ပါပြီ။ အမိန့်တော်
တခွန်းရှိလျှင် အကျွန်ုပ်၏ငယ်သားသည် ချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။ ၈ဥပမာကား၊ အကျွန်ုပ်သည် မင်းအောက်၌
ကျွန်ခံသောသူဖြစ်သော်လည်း စစ်သူရဲများကိုအုပ်စိုး၍ တဦးကိုသွားချေဟုဆိုလျှင်သွားပါ၏။ တဦးကိုလာခဲ့
ဟုခေါ်လျှင် လာပါ၏။ ကျွန်ကိုလည်း ဤအမှုကိုလုပ်တော့ဟုဆိုလျှင် လုပ်ပါ၏ဟု တပ်မှူးလျှောက်စေ၏။
၉ထိုစကားကို ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင် အံ့သြခြင်းရှိ၍ နောက်တော်၌ လိုက်သောလူများကို
လှည့်ကြည့်လျက်၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤမျှလောက်သောယုံကြည်ခြင်းကို ဣသရေလအမျိုး၌ပင် ငါမတွေ့ဘူး
သေးဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၀တပ်မှူးစေလွှတ် သောသူတို့သည် အိမ်သို့ပြန်ရောက်လျှင်၊ အနာရောဂါစွဲသော
ကျွန်သည် ကျန်းမာလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြ၏။
၁၁နက်ဖြန်နေ့၌ နာဣနမြို့သို့ ကြွတော်မူ၍၊ တပည့်တော်များနှင့် လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်
နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ၁၂မြို့တံခါးအနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ မုဆိုးမ၌တယောက်တည်းသောသား
အသေကောင်ကို သင်္ဂြိုလ်ခြင်းငှါ ထုတ်သွား၍၊ မြို့သူမြို့သားများတို့သည် လိုက်ကြ၏။ ၁၃သခင်ဘုရားသည်
ထိုမိန်းမကိုမြင်လျှင် သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍၊ မငိုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူလျက် အနီးသို့ကြွ၍ တလားကို
လက်နှင့်တို့ တော်မူသဖြင့်၊ ထမ်းသောသူတို့သည် ရပ်၍နေကြ၏။ ၁၄ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အချင်းလုလင်၊
ထလော့၊ သင့်အား ငါအမိန့်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၁၅သေသောသူသည် ထိုင်၍စကားပြော၏။

ကိုယ်တော်သည်လည်း ထိုသူကို မိခင်အား အပ်ပေးတော်မူ၏။ ၁၆လူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်း
သို့ရောက်၍၊ ကြီးစွာသောပရောဖက်သည် ငါတို့တွင်ပေါ်ထွန်းပြီ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးကို
အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူပြီဟူ၍ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော် ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ၁၇ထိုသိတင်းတော်သည်
ယုဒပြည်မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ အနှံ့အပြားကျော်စောလေ၏။
၁၈ယောဟန်၏တပည့်တို့သည် ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို မိမိဆရာအား ကြားပြောကြ၏။
၁၉ထိုအခါ ယောဟန်သည် မိမိတပည့်နှစ်ယောက်ကိုခေါ် ပြီးလျှင် ယေရှုထံတော်သို့ စေလွှတ်၍၊
ကိုယ်တော်သည်ကြွလာသော သူမှန်သလော။ သို့မဟုတ် အခြားသောသူကို မြော်လင့်ရပါမည်လောဟု
မေးလျှောက်စေ၏။ ၂၀ထိုသူတို့သည် အထံတော်သို့ရောက်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်ကြွလာသော သူမှန်သ
လော။ သို့မဟုတ် အခြားသောသူကို မြော်လင့် ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ ဗတ္တိဇံ
ဆရာယောဟန်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့စေလွှတ် ပါပြီဟု လျှောက်ကြ၏။ ၂၁ထိုအချိန်နာရီ၌
ယေရှုသည် လူများတို့ကို အနာရောဂါဝေဒနာဘေး၊ နတ်ဆိုးဘေးနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။
မျက်စိကန်းသောသူအများတို့လည်း မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ၂၂ထိုအခါ ယေရှုက၊
သင်တို့သည်ကြားရသမျှ၊ မြင်ရသမျှတို့ကို သွား၍ယောဟန်အား ကြားလျှောက်ကြလော့။ မျက်စိကန်း
သောသူတို့သည် မျက်စိမြင်ရကြ၏။ ခြေမစွမ်းသောသူတို့သည် လှမ်းသွားရကြ၏။ နူနာစွဲသောသူတို့သည်
သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရကြ၏။ နားပင်းသောသူတို့သည် နားကြားရကြ၏။ သေသောသူတို့သည်
ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြ၏။ ၂၃ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားရကြ၏။
ငါ့ကြောင့်စိတ်မပျက်သော သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။
၂၄ယောဟန်စေလွှတ်သောသူတို့သည် သွားကြသည်နောက်၊ ယေရှုသည် ယောဟန်ကို
အကြောင်းပြု၍ ပရိသတ်တို့အား၊ သင်တို့သည်အဘယ်မည်သောအရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ တောသို့ထွက်
သွားကြသနည်း။ လေလှုပ်သောကျူပင်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။ ၂၅သို့မဟုတ် နူးညံ့သောအဝတ်ကို
ဝတ်ဆင်သောသူကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။ တင့်တယ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်၍ ကောင်းမွန်စွာစား
သောက်သောသူတို့သည် မင်းအိမ်၌နေတတ်ကြ၏။ ၂၆ပရောဖက်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော၊ မှန်ပေ၏။
ပရောဖက်ထက်ကြီးမြတ်သောသူ သည်လည်းဖြစ်သည်ဟု ငါဆို၏။ ၂၇ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှု
လော့။ သင်သွားရာလမ်းကို ပြင်ရသောငါ၏ တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်၏ဟုဆိုလိုရာ၌
ထိုသူကိုဆိုလိုသတည်း။ ၂၈ငါဆိုသည်ကား မိန်းမမွေးသောသူတို့တွင် ဗတ္တိဇံ ဆရာယောဟန်ထက်
ကြီးမြတ်သော ပရောဖက်တယောက်မျှမရှိ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်တွင် အငယ်ဆုံး
သောသူသည် ထိုသူထက်သာ၍ကြီးမြတ်၏။ ၂၉အခွန်ခံသူမှစ၍ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်၏
စကားကိုကြားနာရလျှင်၊ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်း၍ ယောဟန်ပေးသော ဗတ္တိဇံ ကိုခံကြ၏။ ၃၀ဖာရိရှဲနှင့်ကျမ်း
တတ် တို့မူကား၊ သူတို့အကျိုးအလိုငှါ ဘုရားသခင်ကြံစည်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကိုပယ်၍ ယောဟန်၏
ဗတ္တိဇံ ကို မခံဘဲနေကြ၏။
၃၁ထိုကြောင့် ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာနှင့်ပုံပြရအံ့နည်း။ အဘယ်သူနှင့်တူသနည်း။
၃၂ပွဲသဘင်၌ထိုင်နေ သောသူငယ်ချင်းတို့သည် တယောက်ကိုတယောက် အသံလွှင့်ကြ၍၊ ငါတို့သည်
သာယာစွာတီးမှုတ်သော်လည်း သင်တို့သည်မကကြ။ ညည်းတွားစွာမြည်တမ်းသော်လည်း မငိုကြွေးကြဟု
ပြောဆိုသောသူငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုးသည် တူလှ၏။ ၃၃အကြောင်းမူကား၊ ဗတ္တိဇံ ဆရာယောဟန်သည်
မုန့်ကိုမစား၊ စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ဘဲလာသည်ရှိ သော်သင်တို့က၊ ဤသူသည် နတ်ဆိုးစွဲသော
သူပါတကားဟု ဆိုကြ၏။ ၃၄လူသားသည် စားသောက်လျက် လာသည်ရှိသော်၊ ဤသူသည် စားကြူး
သောသူ၊ စပျစ်ရည်သောက်ကြူးသောသူပါတကား။ အခွန်ခံသောသူနှင့် ဆိုးသောသူတို့ကို မိတ်ဆွေဖွဲ့သော

သူပါတကားဟု ဆိုပြန်ကြ၏။ ၃၅သို့သော်လည်း ပညာတရားသည် မိမိသားရှိသမျှ တို့တွင် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း
နှင့်လွတ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ဖာရိရှဲတယောက်သည် အစာကိုသုံးဆောင်တော်မူစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်လျှင်၊
ထိုဖာရိရှဲတို့၏ အိမ်သို့ ကြွ၍စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူ၏။ ၃၇ထိုသို့စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူသည်ကို
ထိုမြို့၌ဆိုးသောမိန်းမတယောက် သည် သိလျှင်၊ ဆီမွှေးကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကိုယူခဲ့၍၊ ၃၈နောက်တော်၌
ခြေတော်အနီးမှာရပ်လျက် ငိုကြွေး၍ ခြေတော်ပေါ်သို့ မျက်ရည်ကျလျှင် မိမိဆံပင်နှင့်သုတ်လေ၏။
ခြေတော်ကိုလည်း နမ်း၍ဆီမွှေးနှင့်လိမ်းလျက်နေ၏။ ၃၉ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်သော ဖာရိရှဲသည်မြင်လေသော်၊
ဤသူသည်ပရောဖက်မှန်လျှင် ခြေတော်ကိုကိုင်သော ဤမိန်းမသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သည်ကို
သိလိမ့်မည်။ ဤမိန်းမသည်ဆိုးသောသူဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်၏။

၄၀ယေရှုကလည်း အချင်းရှိမုန်၊ သင့်အားငါပြောစရာတခုရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ အရှင်ဘုရား
အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊ ၄၁ယေရှုက၊ ဥစ္စာရှင်တဦး၌ ကြွေးစားနှစ်ဦးရှိ၏။ တယောက်၌ကား
ဒေနာရိအပြား ငါးရာ၊ တယောက်၌ကား ငါးဆယ်ကြွေးရှိ၏။ ၄၂သူတို့သည် ကြွေးဆပ်ရန်မရှိသောကြောင့်၊
ကြွေးရှင်သည် ထိုသူ နှစ်ယောက်တို့ကို အချည်းနှီးလွှတ်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုသူနှစ်ယောက်တွင်
အဘယ်သူသည် ကြွေးရှင်ကိုသာ၍ ချစ်လိမ့်မည်နည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ၄၃ရှိမုန်ကလည်း၊ သာ၍ကျေးဇူး
ကိုခံရသောသူသည် သာ၍ချစ်လိမ့်မည် အကျွန်ုပ်ထင်ပါ၏ ဟုလျှောက်လျှင်၊ ယေရှုက၊ သင်ထင်သည်
အတိုင်းမှန်ပေ၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ၄၄ထိုမိန်းမကိုလှည့်၍ ရှိမုန်အားလည်း၊ သင်သည် ဤမိန်းမကို
မြင်သလော။ သင်၏အိမ်သို့ငါဝင်သော် သင်သည်ခြေဆေးရေကိုမပေး။ ဤမိန်းမမူကား၊ ငါ့ခြေပေါ်သို့
မျက်ရည်ကျ၍ မိမိဆံပင်နှင့်သုတ်လေပြီ။ ၄၅သင်သည် ငါ့ကိုမနမ်း။ သူမူကား၊ ငါ့အိမ်သို့ဝင်သောအချိန် မှစ၍
ငါ့ခြေကိုနမ်းလျက် မစဲဘဲနေ၏။ ၄၆သင်သည် ငါ့ခေါင်းကို ဆီနှင့်မလိမ်း။ သူမူကား၊ ငါ့ခြေကိုဆီမွှေး
နှင့်လိမ်းလေပြီ။ ၄၇ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ သူသည်များစွာသောအပြစ်တို့နှင့်လွတ်သည်ဖြစ်၍ အလွန်ချစ်
တတ်၏။ အနည်းငယ် သော အပြစ်လွတ်သောသူသည် အနည်းငယ်မျှသာချစ်တတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၈ထိုမိန်းမအားလည်း၊ သင်သည် အပြစ်တို့နှင့် လွတ်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄၉စားပွဲ၌လျောင်းသောသူတို့က၊
အပြစ်ကိုလွှတ်သော ဤသူကား အဘယ်သူနည်းဟု အောက်မေ့ကြ၏။ ၅၀ယေရှုသည် ထိုမိန်းမအား
သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကို ကယ်တင်ပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈

၁ထိုနောက်မှ ကိုယ်တော်သည် မြို့ရွာအစဉ်အတိုင်း ဒေသစာရီလှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်နှင့် ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောတော်မူ၏၊ ၂တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့သည်
နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏၊ နတ်ဆိုးဘေး၊ အနာရောဂါဘေးနှင့်ကင်းလွတ်စေတော်မူသော မိန်းမအချို့သည်
လည်းလိုက်ကြ၏။ ထိုမိန်းမတို့တွင် နတ်ဆိုးခုနစ်ယောက်ထွက်သော မာဂဒလဟုခေါ်ဝေါ်သော မာရိ၊
၃ဟေရုဒ်မင်း၏စားတော်ကဲ ခုဇ၏မယား၊ ယောဟန္န နှင့် ရှုရှန္နမှစ၍ မိမိဥစ္စာကို လှူ၍ကိုယ်တော်ကို
လုပ်ကျွေးသော အခြားမိန်းမအများပါကြ၏။

၄များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် မြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့မှ အထံတော်သို့လာ၍ စုဝေးလျက်ရှိကြ
သောအခါ၊ ဥပမာစကားဖြင့် မြွက်ဆိုတော်မူသည်မှာ၊ ၅မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါ
ထွက်သွား၏။ အစေ့ကို ကြဲသည်တွင် အချို့သောအစေ့တို့သည် လမ်း၌ကျသဖြင့် ကျော်နင်းခြင်းကိုခံရ၍
မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် ကောက်စားကြ၏။ ၆အချို့သောအစေ့တို့သည် ကျောက်ပေါ်၌ကျသဖြင့်
အပင်ပေါက်သောအခါ မြေသြဇာမရှိ သောကြောင့် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၇အချို့သောအစေ့
တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင်ကျသဖြင့် ဆူးပင် တို့သည် အတူပေါက်၍ ညှဉ်းဆဲကြ၏။ ၈အချို့သောအစေ့တို့သည်

ကောင်းသောမြေ၌ကျသဖြင့် အပင်ပေါက်၍ အဆတရာပွါးများ၍ အသီးသီးကြ၏။ ဟုမိန့်တော်မူပြီးမှ၊
ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု ကြွေးကြော်တော်မူ၏။
၉တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ထိုဥပမာ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလျှောက်
ကြလျှင်၊ ၁၀ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင့်နိုင်ငံတော်၏ နက်နဲသောအရာတို့ကို သိရသော
အခွင့်ရှိကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့မူကား၊ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲမြင်၍၊ ကြားလျက်ပင် အနက်ကိုနား
မလည်ဘဲ ကြားရသည် တိုင်အောင် သူတို့အား ဥပမာဖြင့်ဟောရ၏။ ၁၁ထိုဥပမာအနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊
မျိုးစေ့သည် ဘုရားသခင်၏ တရားစကားဖြစ်၏။ ၁၂လမ်း၌ရှိသောသူကား၊ တရားစကားကိုကြားသည်ရှိသော်၊
ယုံကြည်ခြင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်စေခြင်းငှါ၊ မာရ်နတ်သည် လာ၍တရားစကားကို နှလုံးထဲမှနှုတ်
ယူသောသူကိုဆိုလိုသတည်း။ ၁၃ကျောက် ပေါ်၌ရှိသောသူကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက်သော
စိတ်နှင့် ခံယူသော်လည်း စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲ၊ ခဏသာယုံကြည်သဖြင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို
ခံရသောအခါ ဖောက်ပြန်သောသူကိုဆိုလိုသတည်း။ ၁၄ဆူးပင်တို့တွင် ရှိသောသူကား၊ တရားစကားကိုကြား
သည်ရှိသော်၊ လောကီစိုးရိမ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်း တို့သည် နှိပ်စက်၍အသီးမသီး
သောသူကို ဆိုလိုသတည်း။ ၁၅ကောင်းသောမြေ၌ရှိသောသူကား၊ ဖြောင့်မတ်စင် ကြယ်သောစိတ်နှလုံးနှင့်
တရားစကားကိုကြားလျှင်၊ စွဲလမ်းသောအားဖြင့် မြဲမြံစွာအသီးသီးသောသူကို ဆိုလိုသတည်း။
၁၆ဆီမီးထွန်းပြီးလျှင် အိုးမှောက်၍ဖုံးထားလေ့မရှိ။ ခုတင်အောက်၌လည်းထားလေ့မရှိ။ ဝင်သောသူ
သည် အလင်းကိုမြင်စေခြင်းငှါ ဆီမီးခုံအပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။ ၁၇ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည်
ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ဝှက်ထားလျက် ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှားစွာပွင့်လင်းလိမ့်မည်။ ၁၈ထိုကြောင့်
သင်တို့သည် အဘယ်သို့ကြား နာရသည်ကို သတိပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ အကြွင်သူသည်
ရတတ်၏။ ထိုသူအား ပေးဦးမည်။ အကြွင်သူသည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ ဥစ္စာရှိဟန်ဆောင်သမျှကိုပင်
နှုတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၉ထိုအခါ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည်လာ၍ စည်းဝေးသောသူများသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်
ရင်းသို့ မချဉ်းကပ်နိုင်ဘဲနေကြ၏။ ၂၀လူအချို့ကလည်း၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုတွေ့လို၍
ပြင်မှာရပ် နေကြပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၂၁ကိုယ်တော်က၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရား
တော်ကိုကြား၍ နားထောင် သောသူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၂တနေ့သ၌ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူလှေထဲသို့ဝင်၍၊ အိုင်တဘက်သို့ကူးကြကုန်အံ့ ဟု
မိန့်တော်မူပြီးလျှင် လွှင့်သွားကြ၏။ ၂၃အိုင်ကိုကူးသောအခါယေရှုသည် ကျိန်းစက်တော်မူ၏။ အိုင်၌မိုဃ်း
သက်မုန်တိုင်း ဖြစ်၍၊ လှေသည်ရေနှင့်ပြည့်သောကြောင့်ဘေးရောက်လု၏။ ၂၄တပည့်တော်တို့သည်
ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်ကိုနှိုးပြီးလျှင်၊ သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ပါ၏
ဟုလျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်သည်ထ၍ လေနှင့်လှိုင်းတံပိုးကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ လေနှင့်လှိုင်းတံပိုးသည်
ငြိမ်း၍သာယာလေ၏။ ၂၅ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့ယုံကြည်ခြင်းစိတ်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု
မေးတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် ကြောက်ရွံ့အံ့ဩ၍၊ ဤသူကားအဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့်ရေကိုပင်မှာ
ထားတော်မူ၍၊ သူတို့သည် နားထောင်ပါသည်တကားဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။
၂၆ဂါလိလဲပြည်နှင့် အိုင်တဘက်ဖြစ်သော ဂါဒရပြည်သို့ရောက်ကြ၍၊ ၂၇ယေရှုသည် ကုန်းပေါ်သို့
တတ်တော် မူလျှင်၊ ကာလတာရှည်စွာနတ်ဆိုးစွဲသဖြင့်အဝတ်ကိုမဝတ်၊ အိမ်၌မနေ၊ သင်္ချိုင်းတစပြင်၌
နေတတ်သော ဂါဒရပြည်သား တယောက်သည် ကိုယ်တော်ကိုခရီးဦးကြိုပြုလေ၏။ ၂၈ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်
ပြပ်ဝပ်၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင် ၏သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အဘယ်သို့
ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲတော်မမူမည် အကြောင်းအကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည် ဟု ကြီးသော
အသံနှင့်အော်ဟစ်၍ လျှောက်လေ၏။ ၂၉လျှောက်သည် အကြောင်းကား၊ နတ်ဆိုးသည် ထိုလူကိုအဖန်များ

စွာဘမ်းဆီးလှုပြီ။ ခြေချင်းသံကြိုးနှင့် အကျဉ်းထားသော်လည်း၊ ခြေချင်းသံကြိုးကိုဆွဲဖြတ်၍ နတ်ဆိုးသည်
တောအရပ်သို့နှင်မြဲရှိကြောင်းကိုကိုယ်တော်သည်ထောက်၍၊ ညစ်ညူးသောနတ်၊ ထိုလူမှထွက်သွားလော့ဟု
မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။ ၃၀ယေရှုကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်အမည်ရှိသနည်း ဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ထိုလူကို
နတ်ဆိုးအများစွဲသောကြောင့် အကျွန်ုပ်အမည်ကား လေဂေါင်ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ ၃၁အနက်ဆုံးသော
အရပ်သို့သွားစေခြင်းငှါ မနှင်ပါမည်အကြောင်းတောင်းပန်လေ၏။
၃၂ထိုအရပ်၌ တောင်ပေါ်မှာ များစွာသောဝက်အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ ထိုဝက်ထဲသို့
ဝင်ရပါမည် အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု နတ်ဆိုးတို့သည် တောင်းပန်ပြန်လျှင် အခွင့်ပေးတော်မူ၏။
၃၃နတ်ဆိုးတို့သည် လူမှထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ ဝက်အစုသည် အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်တည်း
ပြေးဆင်း၍ အသက်ဆုံးကြ၏။ ၃၄ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည် ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်လျှင်ပြေး၍ မြို့ရွာတို့၌
သိတင်းကြားပြောကြသော်၊ ၃၅လူများတို့သည် ထိုအမှုအရာကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ ထွက်လာကြ၏။
အထံတော်သို့ရောက်သောအခါ နတ်ဆိုးထွက် သွားသောသူသည် အဝတ်ကိုဝတ်၍ ပကတိစိတ်နှင့် ယေရှု၏
ခြေတော်ရင်း၌ ထိုင်နေသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၃၆နတ်ဆိုးစွဲသောသူသည်
အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ကျန်းမာပကတိ ရှိသည်ကိုသိမြင်သောသူတို့သည် နောက်လာသော သူတို့အား
ပြန်ကြားပြီးမှ၊ ၃၇ဂါဒရပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည်အလွန်ကြောက်လန့် သောစိတ်စွဲ၍၊ မိမိတို့ပြည်က
ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်လှေထဲသို့ဝင် ၍ ပြန်တော်မူ၏။
၃၈နတ်ဆိုးထွက်သွားသောသူသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိပါမည် အကြောင်းတောင်းပန်လျှင်၊
၃၉ယေရှုက၊ သင်သည်ကိုယ်အိမ်သို့ပြန်သွားလော့။ ဘုရားသခင်သည်သင်၌ အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြု
တော်မူသည်ကို ကြားပြောလော့ဟူ၍ လွှတ်လိုက်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူသည်သွား၍ ယေရှုသည်
အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူ သည်ကို တမြို့လုံးတွင် အနှံ့အပြား သိတင်းကြားပြောလေ၏။
၄၀ယေရှုသည်ပြန်တော်မူလျှင်၊ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြော်လင့်လျက်
နေကြသော ကြောင့်ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံကြ၏။ ၄၁ထိုအခါ ယာဣရု အမည်ရှိသော တရားစရပ်မှူး
သည်လာ၍ ယေရှု၏ ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ၄၂တဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိသော မိမိ၌တယောက်
တည်းသောသမီးသည် သေဆဲရှိသော ကြောင့်၊ မိမိအိမ်သို့ကြွတော်မူမည်အကြောင်း ကိုယ်တော်ကို
တောင်းပန်၍ ကြွတော်မူစဉ်တွင် လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုထိခိုက်တိုက်မိကြ၏။ ၄၃ထိုအခါ
တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်အနာစွဲသောကြောင့်၊ ဥစ္စာရှိသမျှ ကိုဆေး သမားတို့အားပေး၍
ကုန်သော်လည်း၊ အဘယ်ဆေးသမားလက်၌မျှ ချမ်းသာမရနိုင်သောမိန်းမ တယောက်သည်၊ ၄၄နောက်တော်
သို့ချဉ်းကပ်၍ အဝတ်တော်၏ ပန်းပွါးကိုတို့သဖြင့်၊ ထိုအခဏခြင်းတွင် သွေးသွန် အနာပျောက်လေ၏။
၄၅ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုအဘယ်သူတို့သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ငြင်းလတ်သော်၊
ပေတရုမှစ၍ သူ၏ အပေါင်းအဘော်တို့က၊ သခင်၊ လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်အား
ထိခိုက်တိုက်မိကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုအဘယ်သူ တို့သနည်းဟု မေးတော်မူပါသည်တကားဟု လျှောက်လေ၏။
၄၆ယေရှုကလည်း၊ တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့ကိုတို့လေပြီ။ ငါ့ကိုယ်မှ တန်ခိုးထွက်သည်ကို ငါသိ၏ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၄၇ထိုမိန်းမသည် မိမိပုန်းရှောင်၍မနေနိုင် သည်ကိုသိလျှင် တုန်လှုပ်လျက်လာ၍၊
အဘယ်အကြောင်း ကြောင့် တို့သည်ကိုငှင်း၊ ချက်ခြင်းချမ်းသာရသည်ကိုငှင်း၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ
ပြပ်ဝပ်လျက်ကြားလျှောက်လေ၏။ ၄၈ကိုယ်တော်ကလည်း ငါ့သမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏ယုံကြည် ခြင်းသည်
သင့်အနာကိုငြိမ်းစေပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၉ထိုမိန့်တော်မူစဉ်တွင် တရားစရပ်မှူးအိမ်မှ လူလာ၍၊ ကိုယ်တော်၏သမီးသေပါပြီ။ ဆရာကို
မနှောင့်ရှက် ပါနှင့်ဟု ဆို၏။ ၅၀ယေရှုသည် ကြားလျှင်၊ မကြောက်ကြနှင့်။ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်တခုသာ
ရှိစေလော့။ ထိုသို့ရှိလျှင် သူသည် ဘေးနှင့်လွတ်လိမ့်မည်ဟု တရားစရပ်မှူးအား မိန့်တော်မူ၏။ ၅၁အိမ်သို့

ရောက်လျှင်၊ ပေတရု၊ ယောဟန်၊ ယာကုပ်နှင့် မိန်းမငယ်၏မိဘမှတပါး အဘယ်သူကိုမျှအထဲသို့မဝင်စေခြင်းငှါ
ဆီးတားတော်မူ၏။ ၅၂လူအပေါင်းတို့ သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြသည်ကို ကိုယ်တော်က၊ မငိုကြနှင့်။
သူငယ်သေသည်မဟုတ်၊ အိပ်ပျော်သည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၅၃သူငယ်သေကြောင်းကို ထိုသူတို့သည်
သိသဖြင့် ကိုယ်တော်ကိုပြက်ယယ်ပြုကြ၏။ ၅၄ထိုသူရှိသမျှ တို့ကို ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှ သူငယ်၏
လက်ကိုကိုင်တော်မူလျက်၊ သူငယ်ထလော့ဟု ခေါ်တော်မူသည်တွင်၊ ၅၅စိတ်ဝိညာဉ်ပြန်လာ၍ မိန်းမငယ်သည်
ချက်ခြင်းထလေ၏။ မိဘတို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုအမှုအရာကို အဘယ်သူအား
မျှမပြောရမည်အကြောင်း ပညတ်တော်မူ၏။

၉

၁တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကို စုဝေးစေတော်မူပြီးမှ နတ်ဆိုးအပေါင်းတို့ကို နိုင်သော
တန်ခိုးနှင့် အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ အခွင့်တန်ခိုးကို ပေးတော်မူ၏။ ၂ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
အကြောင်းကို ဟောပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ လူနာတို့ကိုချမ်းသာစေခြင်းငှါ၎င်း စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ၃သင်တို့သည်
လမ်းခရီးဘို့ အဘယ်အရာကိုမျှ မယူကြနှင့်။ တောင်ဝှေး၊ လွယ်အိတ်၊ မုန့်၊ ငွေကို မယူကြနှင့်။
အင်္ကျီနှစ်ထည်ကိုလည်း မပါစေ ကြနှင့်။ ၄မည်သည့်အိမ်သို့ဝင်လျှင် ထိုအိမ်တွင် ထိုအရပ်မှမထွက်
သွားမည်တိုင်အောင်နေကြလော့။ အကြင်သူ တို့သည် သင်တို့အား ဧည့်သည်ဝတ်ကိုမပြုဘဲနေ၏၊
၅ထိုသူတို့နေရာမြို့မှထွက်သွားစဉ်၊ သူတို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့၏ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကို
ခါလိုက်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၆တပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား၍ ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောလျက်၊
ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေလျက်၊ မြို့ရွာတို့တွင် ဒေသစာရီလှည့်လည်ကြ၏။

၇ယေရှုပြုတော်မူသမျှတို့ကို စော်ဘွားဟေရုဒ်သည်ကြားလျှင် တွေးတောသောစိတ်ရှိ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ လူအချို့က ယောဟန်သည်သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီဟု ဆိုကြ၏။ ၈အချို့က ဧလိယပေါ်ထွန်း
သည်ဟုဆိုကြ၏။ အချို့က ရှေးပရောဖက်တပါးပါး ထပြန်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၉ဟေရုဒ်မင်းကလည်း၊
ယောဟန်၏လည်ပင်းကို ငါဖြတ်လေပြီ။ ဤမျှလောက်သောသိတင်းကို ငါကြားရသောဤသူကား
အဘယ်သူနည်းဟုဆိုလျက် ယေရှုကိုမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၁၀တမန်တော်တို့သည် အထံတော်သို့ပြန်လာ၍ မိမိတို့ပြုသမျှတို့ကို ကြားလျှောက်ကြ၏။
ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကိုခေါ်၍ ဗက်ဇဲဒမြို့နယ်အတွင်း တော၌ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ကြွတော်မူ၏။
လူအစုအဝေးတို့သည် သိလျှင် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ၁၁ထိုလူများကို လက်ခံတော်မူလျက်၊
ဘုရားသခင့်နိုင်ငံတော်၏ အကြောင်းကိုဟော ပြော၍၊ နာသောသူတို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူ၏၊

၁၂မိုးယန်းချုပ်သောအခါ တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့သည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ လူများတို့သည် ပတ်ဝန်း
ကျင်ရွာ ဇနပုဒ်သို့သွား၍၊ အိပ်ရာ၊ စားစရာကိုရှာစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ ဤအရပ်သည်တော
အရပ်ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ၁၃ကိုယ်တော်က၊ သူတို့စားစရာဘို့ သင်တို့ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
တပည့်တော်တို့ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်သွား၍ ဤလူအပေါင်းတို့ စားစရာဘို့မဝယ်လျှင်၊ မုန့်ငါးလုံး
နှင့်ငါးနှစ်ကောင်မှ တပါးအဘယ်စားစရာမျှ အကျွန်ုပ်တို့၌မရှိပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ၁၄ထိုသို့လျှောက်သည်
အကြောင်းကား၊ လူငါး ထောင်ခန့်မျှရှိသတည်း။ ထိုအခါ လူများတို့ကိုတစုလျှင် ငါးဆယ်စီအစုစု
လျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၁၅တပည့်တော်တိုသည် အမိန့်တော်အတိုင်းပြု၍၊ လူအပေါင်းတို့ကို
လျောင်းစေပြီးလျှင်၊ ၁၆ယေရှုသည် မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကိုယူ၍ ကောင်းကင်သို့ကြည့်မျှော်လျက်၊
ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍လူများရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။
၁၇လူအပေါင်းတိုသည် စား၍ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ်သော အကျိုးအပဲ့ကိုကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်း
အပြည့်ရကြ၏။

၁၈တရံရောအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ဆုတောင်းတော်မူစဉ်၊
လူများတို့သည် ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ဆိုကြသနည်းဟုမေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ ၁၉လူအချို့က၊
ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇံ ဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က၊ ဧလိယဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က၊
ရှေးပရောဖက်တပါးပါးထပြန် သည်ဟူ၍၎င်းဆိုကြပါသည်ဟု လျှောက်ကြလေသော်၊ ၂၀သင်တို့သည်
ငါ့ကိုအဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ ပေတရုက ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏
ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၂၁ထိုအကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှမပြောစိမ့်သောငှါ
တပည့်တော်တို့ကို ကြပ်တည်းစွာပညတ်တော်မူ၏။ ၂၂ထိုမှတပါး၊ လူသားသည် များစွာခံရမည်။
လူအကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကို၎င်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို၎င်း
ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည် ဟူသောအကြောင်းများတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။
၂၃ထိုမှတပါး၊ လူအပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၌ဆည်းကပ်လိုသောသူဖြစ်လျှင်
ကိုယ်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို နေ့တိုင်းထမ်း၍ငါ့နောက်သို့လိုက်ရမည်။
၂၄အကြင်သူသည် မိမိအသက် ကိုကယ်ဆယ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ်မည်။
အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့်အသက်ရှုံးလိမ့်မည်၊ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။
၂၅ဤစကြာဝဠာကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆုံးရှုံးသော သူသည် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။
၂၆အကြင်သူသည် ငါ့ကို၎င်း၊ ငါ့စကားကို၎င်းရှက်၏၊ လူသားသည် မိမိဘုန်း၊ မိမိအဘခမည်းတော်၏ဘုန်း၊
သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်တို့၏ဘုန်းကို ဆောင်လျက်ကြွလာသောအခါ၊ ထိုသူကိုရှက်တော်မူလတံ့။
၂၇ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ရှိသောသူအချို့တို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို မမြင်မှီသေခြင်းသို့
မရောက်ရကြဟုမိန့်တော်မူ၏။
၂၈ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်နောက်၊ ရှစ်ရက်လောက်လွန်သောအခါ၊ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယောဟန်၊
ယာကုပ် တို့ကို ခေါ်၍ဆုတောင်းခြင်းငှါ တောင်ပေါ်သို့တက်ကြွတော်မူ၏။ ၂၉ဆုတောင်းတော်မူစဉ်တွင်
မျက်နှာတော်သည် ထူးခြားသောအဆင်းအရောင်ရှိ၍၊ အဝတ်တော်လည်း ပြောင်ပြောင်လက်လက်ဖြူ၏။
၃၀မောရှေနှင့် ဧလိယတည်း ဟူသော လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဘုန်းအသရေနှင့်ထင်ရှား၍၊ ၃၁ကိုယ်တော်နှင့်
အတူ ဆွေးနွေးလျက် ယေရုရှလင် မြို့၌ စုတေ့တော်မူမည်အကြောင်းအရာကိုပြောကြ၏။ ၃၂ပေတရုနှင့်
သူ၏အဘော်တို့သည် မျက်စိလေးလန်သဖြင့် တငိုက်ငိုက်ရှိကြ၏၊ နိုးသောအခါ ဘုန်းအသရေကို၎င်း၊
ကိုယ်တော်နှင့်ရပ်နေသောလူနှစ်ယောက်ကို၎င်း မြင်ကြ၏။ ၃၃ထိုသူတို့သည် အထံတော်မှသွားကြစဉ်၊
ပေတရုက၊ သခင်၊ ဤအရပ်၌နေဘွယ်ကောင်းပါ၏၊ ကိုယ်တော်ဘို့ တဲတဆောင်၊ မောရှေဘို့တဆောင်၊
ဧလိယဘို့တဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်ကို အကျွန်ုပ်တို့ဆောက်လုပ်ပါရစေဟု ယောင်ယမ်း၍လျှောက်လေ၏။
၃၄ထိုသို့လျှောက်ပြီးမှ မိုဃ်းတိမ်သည် သူတို့ကို လွှမ်းမိုး၍၊ မောရှေနှင့်ဧလိယသည် တိမ်ထဲသို့ဝင်သည်ကို
တပည့်တော်တို့သည် ကြောက်ခြင်းရှိကြသည်ဖြစ်၍။ ၃၅ဤသူကား ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏စကားကိုနား
ထောင်ကြလော့ဟု မိုဃ်းတိမ်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏၊ ၃၆ထိုအသံတော်ဖြစ်သည်ခဏခြင်းတွင်၊ ယေရှုသည်
တယောက်တည်းရှိတော်မူ၏၊ တပည့်တော်တို့သည် မိမိတို့မြင်သောအရာကိုဝှက်ထား၍၊ ထိုကာလ၌
အဘယ်သူအားမျှ မကြားမပြောဘဲနေကြ၏။
၃၇နက်ဖြန်နေ့၌ တောင်ပေါ်ကဆင်းကြပြီးလျှင်၊ များစွာသောလူအစုအဝေးသည် ကိုယ်တော်ကိုခရီးဦး
ကြိုပြုကြ၏။ ၃၈လူအစုအဝေး၌ပါသောသူတယောက်က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏သားကို ကြည့်တော်မူမည်
အကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏သားတယောက်တည်းရှိပါ၏။ ၃၉နတ်ဘမ်းစားသဖြင့်
သူသည်ရုတ်ခနဲအော်ဟစ်၍၊ အမြှုတ်ထွက်လျက်တောင့်မာခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပါ၏။ ထိုသို့နာကြင်စွာ
နှိပ်စက်ပြီး မှနတ်သည်အလွန်သွားခဲ၏။ ၄၀ထိုနတ်ကိုနှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း တပည့်တော်တို့အား
အကျွန်ုပ်တောင်းပန် သော်လည်း သူတို့သည် မတတ်နိုင်ကြပါဟု အော်ဟစ်လျက်လျှောက်လေ၏။

[၄၁]ယေရှုကလည်း ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ ဖောက်ပြန်သောအမျိုး၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ အဘယ်မျှ ကာလပတ်
လုံးနေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံးသည်းခံရမည်နည်း။ သင်၏သားကို ငါ့ထံသို့ယူခဲ့ဟု
မိန့်တော်မူလေ၏။ [၄၂]သူငယ်လာစဉ်ပင် နတ်ဆိုးသည် မြေပေါ်မှာလှဲ၍ တောင့်မာစေ၏။ ယေရှုသည်
ညစ်ညူးသောနတ်ကိုဆုံးမ၍ ထိုသူငယ်ကိုချမ်းသာစေ ပြီးမှ အဘအား အပ်ပေးတော်မူ၏။ [၄၃]လူအပေါင်း
တို့သည် ဘုရားသခင်၏မဟာတန်ခိုးတော်ကိုမြင်၍ မိန်းမောတွေ ဝေခြင်းရှိကြ၏။
[၄၄]ထိုသို့ယေရှုပြုတော်မူသမျှကို သူအပေါင်းတို့သည် အံ့ဩချီးမွမ်းကြစဉ် တပည့်တော်တို့အား၊
သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်မှတ်မိကြလော့။ လူသားကိုလူတို့လက်သို့ အပ်နှံရသောအချိန်နီးပြီဟု
မိန့်တော်မူ၏။ [၄၅]ထိုစကားတော်၏အနက်မထင်ရှားသဖြင့် တပည့်တော်တို့သည် နားမလည် မရိပ်မိဘဲ
နေကြ၏။ အနက်ကိုလည်း မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။
[၄၆]ထိုအခါ အဘယ်သူသည်သာ၍ ကြီးမြတ်အံ့နည်းဟု တပည့်တော်တို့သည် အချင်းချင်းငြင်းခုံကြ၏။
[၄၇]ယေရှုသည် သူတို့အကြံအစည်ကို သိမြင်လျှင်၊ သူငယ်တယောက်ကိုယူ၍ မိမိအနားခြံထားပြီးမှ၊
[၄၈]အကြင်သူသည် ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ ဤသူငယ်ကိုလက်ခံ၏၊ ထိုသူသည်ငါ့ကိုပင်လက်ခံ၏။
ငါ့ကိုလက်ခံသောသူသည်လည်း ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကိုပင် လက်ခံ၏။ သင်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသော
သူသည် သာ၍ကြီးမြတ်သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၄၉]ယောဟန်ကလည်း၊ သခင်၊
ကိုယ်တော်၏နာမကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ် သောသူတယောက်ကိုအကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါ၏။ သူသည်
အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူမလိုက်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့ မြစ်တားကြပါ၏ဟုလျှောက်သော်၊ [၅၀]ယေရှုက၊
ထိုသူကိုမမြစ်တားကြနှင့်။ သင်တို့ရန်သူဘက်၌မရှိသောသူသည် သင်တို့ဘက်၌ ရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
[၅၁]ကောင်းကင်သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသောအချိန်ရောက်သောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့
တူရူကြွအံ့ သောငှါ သဘောထားတော်မူ၏။ [၅၂]ရှေ့တော်သို့ တမန်တော်တို့ကို စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊
သူတို့သည်ကိုယ်တော်၏ အဘို့ကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှါသွား၍ ရှမာရိရွာတရွာသို့ ဝင်ကြ၏။ [၅၃]ကိုယ်တော်သည်
ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားအံ့သော အခြင်းအရာကို ထိုရွာသားတို့သည်ထောက်၍ လက်မခံကြ။ [၅၄]ထိုအကြောင်း
ကို တပည့်တော်ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့သည်မြင်လျှင်၊ သခင်၊ ဧလိယပြုသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကောင်းကင်မှ မီးကျစေ၍ ထိုသူတို့ကို လောင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသလောဟု လျှောက်ကြသော်၊
[၅၅]ယေရှုသည်လှည့်ကြည့်၍၊ သင်တို့သည် ကိုယ်စိတ်သဘောကို ကိုယ်မသိကြ၊ လူသားသည် လူတို့၏
အသက်ကို သတ်အံ့သောငှါ ကြွလာသည်မဟုတ်။ ကယ်တင်အံ့သောငှါ ကြွလာသည်ဟု ဆုံးမတော်မူပြီးမှ၊
[၅၆]အခြားသောရွာသို့ကြွတော်မူ၏။
[၅၇]လမ်း၌သွားကြစဉ် လူတဦးက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကြွတော်မူရာအရပ်ရပ်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်
ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။ [၅၈]ယေရှုကလည်း၊ မြေခွေးသည်မြေတွင်းရှိ၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော
ငှက်သည် နားနေရာအရပ်ရှိ၏၊ လူသားမူကား ခေါင်းချရာမျှမရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၅၉]အခြားသောသူကို၊
ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူက၊ သခင်၊ ကျွန်ုပ်အဘကို ရှေ့ဦးစွာသွား၍
သင်္ဂြိုဟ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေသော်၊ [၆၀]ယေရှုက၊ လူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကို
သင်္ဂြိုဟ်ပါလေစေ။ သင်မူကားသွား၍ ဘုရားသခင့်နိုင်ငံတော်၏ အကြောင်းကို ဟောပြောလော့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ [၆၁]အခြားသောသူကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်နောက်သို့ အကျွန်ုပ်လိုပ်ပါမည်။ သို့သော်လည်း
အကျွန်ုပ်အိမ်၌ရှိရစ်သောသူတို့ကို အရင်သွား၍အခွင့်ပန်ပါစေဟု လျှောက်လျှင်၊ [၆၂]ယေရှုက၊ ထွန်ကိုင်း
ကိုကိုင်လျက် နောက်သို့လှည့်၍ကြည့်သော သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့် မထိုက်မတန်
ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁ထိုနောက်မှ သခင်ဘုရားသည် အခြားသောတပည့်တော် ခုနစ်ကျိပ်တို့ကိုခန့်ထားတော်မူ၍၊
ကိုယ်တိုင် ကြွလေအံ့သောမြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့သို့ ရှေ့တော်၌နှစ်ယောက်စီနှစ်ယောက်စီစေလွှတ်တော်မူ၏။
၂သူတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စပါးရိတ်စရာများစွာရှိ၏။ ရိတ်သောသူတို့သည် နည်းကြ၏။ ထိုကြောင့်
လုပ်ဆောင်သော သူတို့ကို စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ စပါးရှင်စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။
၃သင်တို့သွားလေ သည်အရာမှာ၊ တောခွေးစုထဲသို့ သိုးသငယ်တို့ကို စေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကိုငါ
စေလွှတ်၏။ ၄ငွေအိတ်၊ လွယ်အိတ်၊ ခြေနင်းတို့ကို မဆောင်ကြနှင့်။ လမ်း၌သွားစဉ်တွင် အဘယ်သူကိုမျှ
နှုတ်မဆက်ကြနှင့်။ ၅မည်သည့်အိမ်သို့ဝင်သောအခါ၊ ဤအိမ်၌မင်္ဂလာဖြစ်ပါစေသောဟု ရှေ့ဦးစွာပြောကြ
လော့။ ၆ထိုအိမ်၌ မင်္ဂလာသားရှိလျှင်၊ သင်တို့မြွက်သော မင်္ဂလာသည်တည်လိမ့်မည်။ ၇သို့မဟုတ်
သင်တို့ထံသို့ပြန်လာလိမ့်မည်။ ထိုအိမ်၌နေ၍ အစားအသောက်စီရင်ရာကို စားသောက်ကြလော့။
အကြောင်းမူကား၊ လုပ်ဆောင်သောသူသည် အခကိုခံထိုက်ပေသည်။ တအိမ်မှတအိမ်သို့ လှည့်လည်၍
မသွားကြနှင့်။ ၈အကြင်မြို့သို့သင်တို့ဝင်၍ မြို့သားတို့သည်လက်ခံ၏၊ ထိုမြို့၌ သင်တို့ရှေ့မှာထည့်
သမျှကိုစားကြလော့။ ၉လူနာများကိုချမ်းသာပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၌တည်
ထောင် သောအချိန်နီးပြီဟု သူတို့အားဟောပြောကြလော့။ ၁၀အကြင်မြို့သို့ဝင်၍ မြို့သားတို့သည်
လက်မခံအံ့၊ ထိုမြို့၏ လမ်းသို့ထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့၌ကပ်သောသင်တို့မြို့၏မြေမှုန့်ကို ငါတို့ခါလိုက်၏။
၁၁သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၏အနီးသို့ ရောက်ကြောင်းကိုသိမှတ်ကြဟု
သူတို့အားပြောကြလော့။ ၁၂ငါဆိုသည်ကား၊ နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့ထက်သာ၍ခံရ
လတံ့။

၁၃အို ခေါရာဇိန်မြို့၊ သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ အိုဗက်ဇဲဒမြို့၊ သင်သည်အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ သင်တို့တွင်ပြသောတန်ခိုးကို တုရုမြို့နှင့်ဇိဒုန်မြို့တို့တွင် ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့တို့သည်ရှေးကာလ၌
လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၍၊ ပြာထဲမှာထိုင်လျက် နောင်တရကြလိမ့်မည်။ ၁၄တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ
သင်တို့သည်တုရုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့ထက်သာ၍ ခံရကြလတံ့။ ၁၅အို ကပေရနောင်မြို့၊ သင်သည်မိုဃ်းကောင်း
ကင်တိုင်အောင် မြှောက်စားခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရလတံ့။
၁၆သင်တို့၏စကားကိုနားထောင်သောသူသည် ငါ့စကားကိုနားထောင်၏။ သင်တို့ကိုပယ်သောသူသည်
ငါ့ကိုပယ်၏။ ငါ့ကိုပယ်သောသူသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော် မူသောသူကိုပယ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ထိုခုနစ်ကျိပ်သောတပည့်တော်တို့သည် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်ပြန်လာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်
၏နာမ အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် နတ်ဆိုးကိုပင်နိုင်ပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။ ၁၈ယေရှုကလည်း၊
စာတန်သည် လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ ကောင်းကင်မှကျသည်ကိုငါမြင်ပြီ။ ၁၉သင်တို့သည်မြွေ၊ ကင်းမြီးကောက်တို့ကို
နိုင်ရသောအခွင့်နှင့် ရန်သူများကို နိုင်ရသောအခွင့်တန်ခိုးကိုငါပေးမည်။ သင်တို့ကို အဘယ်ဘေးမျှမညှဉ်းဆဲရ။
၂၀သို့သော်လည်း နတ်ဆိုးကိုနိုင်ရသော ကြောင့်သာ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ သင်တို့၏နာမည်များသည်
ကောင်းကင်စာရင်း၌ဝင်သည်ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ထိုအခါယေရှုသည် ဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်းစိတ်ရှိသဖြင့်၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို အစိုးရတော်
မူသော အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ပညာအလိမ္မာနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤအရာများကို ထိမ်ဝှက်ကွယ်
ထားလျက် သူငယ်တို့အားဘော်ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကိုအကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ၏။ ထိုသို့အလို
တော်ရှိသောကြောင့် မှန်ပါ၏၊ အဘ။ ၂၂ငါ့ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါ၌အပ်တော်မူပြီ။
သားတော်ကား အဘယ်သူ ဖြစ်သည်ကို ခမည်းတော်ထံမှတပါး အဘယ်သူမျှမသိ။ ခမည်းတော်ကား
အဘယ်သူဖြစ်တော်မူသည်ကို သားတော်နှင့်သားတော်သည် လင်းစေလိုသောသူမှတပါး အဘယ်သူမျှ
မသိဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၃ထိုအခါ တပည့်တော်တို့ကိုလှည့်ကြည့်၍၊ ယခုမြင်သမျှသောအရာတို့ကို
သင်တို့မြင်သောကြောင့် သင်တို့မျက်စိသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ၂၄ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့မြင်ရသောအရာတို့ကို

ပရောဖက်များနှင့် ရှင်ဘုရင်များတို့သည် မြင်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသော်လည်း မမြင်ရကြ။
သင်တို့ကြားရသောအရာတို့ကို ကြားခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း မကြားရကြဟု တပည့်တော်တို့အားသာ
မိန့်တော်မူ၏။
၂၅တရံရောအခါ ကျမ်းတတ်တယောက်သည် ထ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံအံ့
သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကိုပြုရပါမည်နည်းဟု ကိုယ်တော်ကိုစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ
မေးလျှောက်သော်၊ ၂၆ကိုယ်တော်က၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ အဘယ်သို့လာသနည်း။ သင်သည်အဘယ်သို့
ဘတ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ၂၇ထိုသူက၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊
အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှ၊ ဉာဏ်ရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟု
ပြန်လျှောက်လေ၏။ ၂၈ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်၏စကားသည် မှန်ပေ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင် အသက်ကိုရမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၉ထိုသူကလည်း၊ အဘယ်သူသည် အကျွန်ုပ်နှင့်စပ်ဆိုင် သောသူဖြစ်ပါသနည်းဟု
မိမိအပြစ်မရှိဟန် ပြုလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကိုလျှောက်ပြန်သော်၊ ၃၀ယေရှုက၊ လူတယောက်သည်
ယေရုရှလင်မြို့မှ ယေရိခေါမြို့သို့သွားရာတွင် ထားပြနှင့်တွေ့ကြုံလေ၏။ ထားပြတို့သည် ထိုသူ၏အဝတ်
ကိုချွတ်၍ နာကျင်စွာရိုက်နှက်ပြီးမှ သေလုမတတ်ဖြစ်သောအခါ ပစ်ထား၍သွားကြ၏။ ၃၁ထိုလမ်းသို့
ယဇ်ပုရောဟိတ်တယောက်သည် အမှတ်တမဲ့သွား၍ ထိုလူနာကိုမြင်လျှင် လွှဲရှောင်၍သွားလေ၏။
၃၂ထိုနည်းတူ လေဝိလူတယောက်သည် ထိုအရပ်သို့ရောက်သောအခါ လာ၍ကြည့်မြင်လျှင် လွှဲရှောင်၍သွား
လေ၏။ ၃၃ရှမာရိ လူတယောက်သည် ခရီးသွားရာတွင် ထိုလူနာရှိရာသို့ရောက်၍ မြင်သောအခါ
ဂရုဏာစိတ်ရှိသည်နှင့်၊ ၃၄ချဉ်းကပ်၍ သူ၏အနာများကို ဆီနှင့်စပျစ်ရည်ထည့်လျက် အဝတ်နှင့်စည်းပြီးလျှင်၊
မိမိတိရ စ္ဆာန်ပေါ်မှာတင်၍ စရပ်တခုသို့ ဆောင်သွားပြုစုလေ၏။ ၃၅နက်ဖြန်နေ့၌ ထွက်သွားသောအခါ၊
ဒေနာရိနှစ်ပြားကိုထုတ်၍ စရပ်ရှင်အားပေးလျက်၊ ဤသူကို ကြည့်ရှုပြုစုပါ။ ကုန်သမျှကို ငါပြန်လာသောအခါ
ဆပ်ပေးမည်ဟု ဆို၏။ သင်သည် အဘယ်သို့ထင်သနည်း။ ၃၆ထိုသူသုံးယောက်တို့တွင် အဘယ်သူသည်
ထားပြလက်သို့ရောက်သောသူနှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ ဖြစ်သနည်းဟု ပြန်၍မေးတော်မူလျှင်၊ ၃၇ကျမ်းတတ်က
လည်း၊ လူနာကိုသနားသောသူသည် စပ်ဆိုင်သောသူဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်သော် ယေရှုက၊ သင်သည်သွား၍
ထိုနည်းတူပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၈ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်ခရီးသွားကြစဉ် ရွာတရွာသို့ဝင်တော်မူ၍၊ မာသအမည်ရှိသော
မိန်းမတဦးသည် မိမိအိမ်၌ ကိုယ်တော်ကိုညှော့ခံလေ၏။ ၃၉ထိုမိန်းမ၌ မာရိအမည်ရှိသောညီမတယောက်ရှိ၏။
ထိုမာရိသည် ယေရှု၏ခြေတော်ရင်း၌ ထိုင်၍စကားတော်ကိုနားထောင်လျက်နေ၏။ ၄၀မာသမူကား
လုပ်ကြွေးခြင်း အမှုများ၌စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိသဖြင့် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ သခင်၊ ကျွန်မ၏ညီမသည်
ကျွန်မတယောက်တည်း လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါ ကျွန်မကိုပစ်ထားသည်အရာကို လျစ်လျူသောစိတ်ရှိတော်မူ
သလော။ သူသည်ကျွန်မကို ကူညီမည်အကြောင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊ ၄၁ယေရှုက၊ မာသ၊
မာသ၊ သင်သည်များစွာသောအမှုတို့၌ စိုးရိမ်၍နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုခံရ၏။ လိုသောအရာတခုတည်းရှိ၏။
၄၂မာရိမူကား၊ ကောင်းသောအဘို့ကိုရွေးယူပြီ။ ထိုအဘို့ကို အဘယ်သူမျှ နှုတ်မယူရာဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၁

၁တရံရောအခါ ကိုယ်တော်သည် တစုံတခုသောအရပ်တွင် ဆုတောင်းတော်မူ၍ပြီးလျှင်၊
တပည့်တော် တယောက်က၊ သခင်၊ ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ ယောဟန်သည်မိမိတပည့်တို့အား နည်းပေး
သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့အား နည်းပေးတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊ ၂ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည်ဆုတောင်းလျှင်
မြွက်ဆိုရမည်မှာ၊ ကောင်းကင် ဘုံ၌ရှိတော်မူသောအကျွန်ုပ်တို့အဘ၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်အား ရိုသေ
လေးမြတ်ခြင်းရှိပါစေသော။ နိုင်ငံတော် တည်ထောင်ပါစေသော။ ၃အလိုတော်သည် ကောင်းကင်
ဘုံ၌ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာပြည့်စုံပါစေသော။ အသက်မွေးလောက်သော အစာကိုအကျွန်ုပ်တို့အား

နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်းပေးသနားတော်မူပါ။ ၄အကျွန်ုပ်တို့ကိုပြစ်မှားသောသူရှိသမျှတို့၏ အပြစ်ကို အကျွန်ုပ်
တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့သည် လွှတ်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို လွှတ်တော်မူပါ။
အပြစ်သွေးဆောင်ရာသို့ မလိုက်မပါစေဘဲ၊ မကောင်းသောအမှုအရာ မှလည်း ကယ်နှုတ်တော်မူပါဟု
ဆုတောင်းကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၅တဖန်မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ သင်တို့တွင်တစုံ တယောက်သောသူ၌
အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန်းခေါင် အချိန်တွင် ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏အိမ်သို့သွားပြီးလျှင်၊ အဆွေ၊
၆အကျွန်ုပ်အဆွေခင်ပွန်းတယောက်သည် ခရီးမှလာ၍ အကျွန်ုပ်ထံသို့ရောက်ပါပြီ။ သူ့ကိုကျွေးစရာ
မရှိသောကြောင့်မုန့်သုံးလုံးချေးနှင့်ပါဟု ဆိုသော်၊ ၇အိမ်ရှင်ကလည်း၊ ငါ့ကိုမနှောင့်ရှက်နှင့်။ တံခါးပိတ်
လျက်ရှိ၏။ ငါ့သားသမီးတို့သည် ငါနှင့်အိပ်လျက်ရှိကြ၏။ ငါထ၍ သင့်အားမပေးနိုင် ဟု အိမ်ထဲကပြန်
ပြောသည် အရာမှာ၊ ၈ငါဆိုသည်ကား၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သည်ကိုထောက်၍ မထ၊ မပေးသော်လည်း၊
အားမလျှော့ဘဲတောင်း၍ နေသောကြောင့်ထ၍လိုချင်သမျှကို ပေးလိမ့်မည်။ ၉တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊
တောင်းကြလော့။ တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင်တွေ့မည်။ တံခါးကိုခေါက်ကြလော့၊
ခေါက်လျှင်ဖွင့်မည်။ ၁၀တောင်းသောသူ မည်သည်ကား ရ၏။ ရှာသောသူလည်းတွေ့၏။ ခေါက်သော
သူအားလည်းတံခါးကိုဖွင့်၏။ ၁၁သင်တို့တွင် အဘဖြစ်သောသူ၌ သားသည် မုန့်ကိုတောင်းလျှင် အဘသည်
ကျောက်ကိုပေးမည်လော။ ငါးကိုတောင်းလျှင်ငါးအစား၌ မြွေကိုပေးမည်လော။ ၁၂ဥကိုတောင်းလျှင်
ကင်းမြီးကောက်ကိုပေးမည်လော။ ၁၃သင်တို့သည် အဆိုးဖြစ်လျက်ပင် ကိုယ်သားတို့အားကောင်း သောအရာ
ကို ပေးတတ်လျှင်၊ ထိုမျှမကကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့ အဘသည် ဆုတောင်းသော
သူတို့အားသန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကိုသာ၍ ပေးတော်မူမည် မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄တရံရောအခါ စကားအသောနတ်ဆိုးကိုနှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ နတ်ဆိုးထွက်သည်နောက် အသော
သူသည် စကားပြော၏။ အစုအဝေးတို့သည်လည်းအံ့ဩကြ၏။ ၁၅အချို့တို့က၊ ဤသူသည်နတ်ဆိုးမင်း
ဗေလဇေဗုလကိုအမှီ ပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၁၆အချို့တို့သည်လည်း
စုံးစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ မိုဃ်းကောင်းကင်က ဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းကြ၏။ ၁၇ထိုသူတို့၏
စိတ်ကိုသိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိနှင့် မသင့်မတင့်ကွဲပြား လျှင်ပျက်စီးခြင်း
သို့ရောက်လိမ့်မည်။ အိမ်မည်သည်ကား၊ မိမိနှင့် မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် လဲလိမ့်မည်။ ၁၈ငါသည်
ဗေလဇေဗုလကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်း၊ စာတန်သည် မိမိနှင့်
မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် သူ၏နိုင်ငံသည် အဘယ်သို့တည်နိုင်မည်နည်း။ ၁၉ငါသည် ဗေလဇေဗုလကို
အမှီပြု၍နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ သင်တို့၏သားတို့သည် အဘယ်သူကို အမှီပြု၍
နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထိုကြောင့်သူတို့သည် သင်တို့အားတရားစီရင်သောသူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၂၀ငါသည်
ဘုရားသခင်၏ လက်ညှိုးတော်အားဖြင့် နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ်သင်တို့၌
ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တည်ချိန်ရောက်လေပြီ။ ၂၀သူရဲသည် လက်နက်စုံနှင့်မိမိအိမ်ဦး၌ စောင့်နေစဉ်
အခါသူ၏ ဥစ္စာသည် လုံခြုံစွာရှိ၏။ ၂၂သူ့ထက်တတ်စွမ်းနိုင်သောသူသည် လာ၍ သူ့ကိုအောင်ပြီးမှ၊
သူကိုးစားသောလက်နက် စုံကိုသိမ်းယူ၍ ဥစ္စာပရိကံများကိုခွဲဝေလိမ့်မည်။ ၂၃ငါ့ဘက်၌မနေသောသူသည်
ငါ့ရန်ဘက်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူမစုမသိမ်း သောသူသည် ကွဲဖြန့်သောသူဖြစ်၏။

၂၄ညစ်ညှုးသောနတ်သည် လူထဲကထွက်လျှင်၊ ခြောက်ကပ်သောအရပ်တို့၌လည်း ၍
ငြိမ်သက်ခြင်းကို ရှာတတ်၏။ မတွေ့လျှင်၊ ငါသည်ထွက်ခဲ့သောနေမြဲအိမ်သို့ပြန်ရဦးမည်ဟု ဆို၍၊
၂၅ရောက်သောအခါ၊ ထိုအိမ်သည် သုတ်သင်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့သော်၊ ၂၆မိမိထက်သာ၍
ညစ်ညှုးသောနတ်ဆိုးခုနစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ထိုလူထဲသို့ဝင်၍ နေကြ၏။ ထိုလူ၏ နောက်ဖြစ်ဟန်သည်
ရှေ့ဖြစ်ဟန်ထက်သာ၍ ဆိုးသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၇ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင် မိန်းမတယောက်သည် လူအစုအဝေးထဲကခေါ်၍ ကိုယ်တော်ကိုလွယ်
သော ဝမ်းနှင့်စို့တော်မူသောသားမြတ်သည် မင်္ဂလာရှိပါ၏ ဟုလျှောက်လျှင်၊ ၂၈ကိုယ်တော်က၊ ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကိုနာ၍ ကျင့်စောင့်သော သူသည်မြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၉လူအစုအဝေးတို့သည် ထူထပ်လျက်ရှိကြသောအခါကိုယ်တော်က၊ ဤလူမျိုးသည် ဆိုးညစ်သော
အမျိုး ဖြစ်၏။ နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းသည်မှာ ပယောဖက်ယောန၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှတပါး အဘယ်
လက္ခဏာကိုမျှ မျှသူတို့အား မပြရာ။ ၃၀ယောနသည် နိနေဝေမြို့သားတို့အား နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်သကဲ့သို့
လူသားသည်ဤ လူမျိုးအားဖြစ်လိမ့်မည်။ ၃၁တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ တောင်ပြည်ကို အစိုးရသော
မိဖုရားသည် ဤလူမျိုးတဘက်၌ ထ၍ အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိဖုရားသည်
ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ ပညာစကားကိုနားထောင်ခြင်းငှါ မြေကြီးစွန်းမှလာ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ရှောလမုန်
ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။ ၃၂တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ နိနေဝေမြို့သားတို့သည် ဤလူမျိုး
တဘက်၌ထ၍ အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယောနဟောပြောသောစကားကြောင့်
နောင်တရကြ၏။ ၃၃ဤအရပ်၌ကား ယောနထက်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။ ဆီမီးထွန်း၍ ကွယ်ရာ၌
ဖုံးထားလေ့မရှိ။ တောင်းဇလားအောက်၌ လည်းထားလေ့မရှိ ဝင်လာသောသူသည် အလင်းကိုရစေခြင်းငှါ
ဆီမီးခုံအပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။ ၃၄ကိုယ်၏ ဆီမီးကားမျက်စိတည်း။ ထိုကြောင့် မျက်စိကြည်
လင်သောအခါ တကိုယ်လုံးလင်းလိမ့်မည်။ မျက်စိမြေးရှက်သောအခါ တကိုယ်လုံးမိုက်လိမ့်မည်။
၃၅ကိုယ်၌ရှိသော အလင်းကိုမှောင်မိုက်မဖြစ်စေခြင်းငှါ သတိပြုလော့။ ၃၆အင်္ဂါတခုမျှ မမိုက်ဘဲတကိုယ်လုံး
လင်းလျှင်၊ ဆီမီး၏ အရောင်နှင့် လင်းစေသကဲ့သို့ လုံးလုံးလင်းလျက်ရှိလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၇ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင် ဖာရိရှဲတယောက်သည် အစာကိုသုံးဆောင်တော်မူစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်
ကို ခေါ်ပင့်လျှင်၊ သူ၏အိမ်သို့ကြွ၍ စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူ၏။ ၃၈အစာကိုမစားမှီ ဆေးခြင်းကို
ပြုတော်မမူသည်ကို ထိုဖာရိရှဲ သည်မြင်လျှင် အံ့ဩလေ၏။ ၃၉သခင်ဘုရားကလည်း၊ ဖာရိရှဲဖြစ်သော
သင်တို့သည် ဖလား၊ လင်ပန်းကိုအပြင်၌ဆေး ကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကားလုယူခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်းနှင့်
ပြည့်လျက်ရှိ၏။ ၄၀လူမိုက်တို့၊ အပြင်ကိုဖန်ဆင်း သောသူသည် အတွင်းကိုလည်းဖန်ဆင်းတော်မူသည်
မဟုတ်လော။ ၄၁သာ၍ကောင်းသော နည်းမူကား၊ တတ်နိုင်သမျှ အတိုင်း ဆင်းရဲသားတို့အား စွန့်ကြဲကြ
လော့။ သို့ပြုလျှင် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် သင်တို့အား သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ ၄၂ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည်
အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်စိမ်းရွက်၊ လျူရွက်မျိုးမှစ၍ မြက်ပင်အမျိုးမျိုးကို ဆယ်ဘို့
တဘို့လှူကြသည်တွင်၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဘုရားသခင်ကိုချစ်ခြင်းအမှုကိုကားလှပ်၍ ထားကြ၏။
အရင်ဆိုသောအရာတို့ကို မလှပ်မထား နောက်ဆိုသောအရာတို့ကို ကျင့်ရမည်။ ၄၃ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည်
အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ တရားစရပ်၌ မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကိုငင်း ဈေး၌
ရှိသေစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကိုငင်း နှစ်သက်ကြ၏။ ၄၄သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
မထင်ရှား သောသင်္ချိုင်းတွင်းနှင့်တူကြ၏။ ထိုတွင်းအပေါ်မှာ သွားလာသောသူတို့သည် သင်္ချိုင်းတွင်းရှိမှန်းကိုမျှ
မသိကြဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၅ကျမ်းတတ်တယောက်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရားထိုသို့ဆိုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကိုပင် ကဲ့ရဲ့အပြစ်
တင်တော်မူ၏ ဟု လျှောက်သော်၊ ၄၆ကျမ်းတတ်တို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ထမ်းခဲသောဝန်ကိုသူတပါး အပေါ်မှာတင်တတ်၏။ ၄၇ကိုယ်လက်ဖျားနှင့်မျှ မတို့ကြ။ သင်တို့သည်
အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ပရောဖက်တို့၏ သင်္ချိုင်းများကို တည်လုပ်၍၊ သင်တို့၏ဘိုးဘေး
များသည် သူတို့ကိုသတ်ကြ၏။ ၄၈အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏အပြုအမူကို လက်ခံကြ၏။
ဘိုးဘေးတို့သည် ပရောဖက်များကို သတ်ကြပြီ။ သင်တို့မူကား၊ သင်္ချိုင်းတို့ကိုတည်လုပ်ကြ၏။

၄၉ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဥာဏ်စီရင်တော်မူသည်ကား၊ ပရောဖက်၊ တမန်တော်တို့ကို
သူတို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်။ သူတို့သည်ထိုပရောဖက်၊ တမန်တော်အချို့တို့ကို ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်။
အချို့တို့ကိုသတ်ကြလိမ့်မည်။ ၅၀ထိုကြောင့်၊ အာဗေလအသွေးမှစ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်နှင့် အိမ်တော်၏ အကြား၌
သတ်ခဲ့ပြီးသော ဇာခရိ၏ အသွေးတိုင် အောင် ကမ္ဘာဦးမှစ၍ သွန်းပြီးသောပရောဖက်အပေါင်းတို့၏
အသွေးကြောင့် ယခုဖြစ်သောလူတို့သည် စစ်ကြောခြင်း ကိုခံရကြမည်။ ၅၁ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊
ယခုဖြစ်သောလူတို့သည် ထိုစစ်ကြောခြင်းကိုခံရကြမည်။

၅၂ကျမ်းတတ်တို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပညာဖွင့်သောသော့ကို
သိမ်းထားကြပြီ။ မိမိတို့လည်းမဝင်၊ ဝင်လိုသောသူတို့ကိုလည်းဆီးတားကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅၃ထိုသို့ပရိသတ် တို့အားမိန့်တော်မူစဉ်တွင် ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်
ကိုရမည်အကြောင်း၊ ၅၄ချောင်းမြောင်းလျက်စကားတော်ကို ဘမ်းခြင်းငှါ ရှာကြံလျက်၊ ကျပ်ကျပ်တိုက်တွန်း၍
အရာရာတို့၌ မေးစစ်ကြ၏။

၁၂

၁ထိုအခါအတိုင်းမသိများစွာသောလူတို့သည် စုဝေး၍ အချင်းချင်း နင်းမိမတတ်နေကြသည်ရှိသော်၊
ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လျှို့ဝှက်ခြင်းတည်း ဟူသောဖာရိရှဲတို့၏ တဆေးကို
ရှေ့ဦးစွာ ကြည့်ရှောင်ကြလော့။ ၂ဖုံးထားလျက်ရှိသမျှတို့သည် ပွင့်လိမ့်မည်။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ရှိသမျှ
တို့သည်လည်း ထင်ရှားလိမ့် မည်။ ၃မှောင်မိုက်၌သင်တို့ပြောသမျှသောအရာများကို သူတပါးတို့သည်
အလင်း၌နားကြားကြလိမ့်မည်။ သင်တို့ သည်အခန်းထဲမှာနားအပါး၌ ပြောသောအရာများကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ
ဟစ်ကြော်ကြလိမ့်မည်။ ၄ငါ့အဆွေတို့၊ သင်တို့အားငါဆိုသည်ကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသတ်၍ နောက်တဖန်
အလျှင်းမပြုနိုင်သော သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။ ၅အဘယ်သူကိုကြောက်ရမည်နည်း ဟူမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ
ကိုသတ်ပြီးမှ ငရဲထဲသို့ချနိုင်သောသူကို ကြောက်ကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူကိုကြောက်ကြလော့။
၆စာငှက်ငါးကောင်ကို အသပြာနှစ်ပြားအဘိုးနှင့် ဝယ်ရသည် မဟုတ်လော။ ထိုစာငှက်တကောင်ကိုမျှ
ဘုရားသခင်မေ့လျော့တော်မမူ။ ၇သင်တို့ဆံပင်သည်လည်း အကုန်အစင် ရေတွက်လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်
မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည် စာငှက်အများတို့ထက်သာ၍ မြတ်ကြ၏။

၈ငါဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာငါ့ကိုဝန်ခံအံ့၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်
တမန်တို့ရှေ့မှာ လူသားသည် ထိုသူကိုဝန်ခံမည်။ ၉အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာငါ့ကိုငြင်းပယ်အံ့၊
ဘုရားသခင်၏ကောင်း ကင်တမန်တို့ရှေ့မှာ ထိုသူကိုငါငြင်းပယ်မည်။ ၁၀လူသားကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားသော
သူမည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့်လွတ် စေခြင်းအခွင့်ကိုရနိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူ
မည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့်လွတ်စေခြင်း အခွင့်ကိုရနိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သော
သူမည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို မရနိုင်ရာ။ ၁၁သင်တို့ကို တရားစရပ်သို့၎င်း၊ အကဲအမှူး၊
မင်းများရှေ့သို့၎င်း၊ ပို့ဆောင်ကြသောအခါ အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ၁၂အကြောင်းမူကား၊
ထိုခဏချင်းတွင် အဘယ်သို့ပြောရမည်ကို သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် အကြံပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃လူအစုအဝေး၌ပါသောသူတယောက်က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အစ်ကိုသည် အမွေဥစ္စာကို
အကျွန်ုပ်အား ဝေပေးပါမည်အကြောင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊ ၁၄ကိုယ်တော်က အချင်းလူ၊
အဘယ်သူသည် သင်တို့အမှုကို စီရင်ခွဲဝေပိုင်သောအခွင့်ကို ငါ့အားပေးအပ်သနည်း ဟုမေးတော်မူ၏။
၁၅ထိုမှတပါး လောဘ လွန်ကျူးခြင်းကို သတိနှင့်ကြည့်ရှောင်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ စည်းစိမ်ရှိ
သော်လည်း စည်းစိမ်၌ အသက်မတည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆တဖန် ဥပမာစကားကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူဌေးတဦး၌မြေကောင်း၍ အသီးအနှံများလှ၏။
၁၇ထိုသူဌေးက၊ ငါသည် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ အသီးအနှံများကို သိုထားစရာအရပ်မရှိ။

၁၈ပြုမည်အကြံမူကား၊ ငါ့တိုက်များကိုဖျက်၍ ကျယ်သောတိုက်တို့ကိုတည်ပြီးမှ၊ ငါ၏အသီးအနှံဥစ္စာ
ရှိသမျှတို့ကို သိုထားမည်။ ၁၉ငါ့ဝိညာဉ်အားလည်း၊ အချင်းဝိညာဉ်၊ သင်သည်နှစ်ပေါင်းများစွာသုံးဆောင်ရန်
ဥစ္စာများကိုသိုထားလျက်ရှိပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလော့။ စားသောက်ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုလော့၊ ငါပြောမည်ဟု
သူဌေးအကြံရှိ၏။ ၂၀ထိုသို့အကြံ ရှိစဉ်တွင်ဘုရားသခင်က၊ အချင်းလူမိုက်၊ ယနေ့ညဥ့်ပင်သင်၏ဝိညာဉ်ကို
ရုပ်သိမ်းရာအချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍သင်သည် ပြင်ဆင်သိုထားသောဥစ္စာကို အဘယ်သူပိုင်မည်နည်း
ဟု သူဌေးအားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၁ထိုအတူ ကိုယ်အဘို့ ဘဏ္ဍာများကိုဆည်းဖူး၍၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
ဆင်းရဲသောသူမည်သည်ကား၊ ထိုသူဌေးနှင့်တူသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂တဖန် တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကြောင့် သင်တို့သည်
အဘယ်သို့စားရမည်ဟူ၍ အသက်အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ဝတ်ရမည်ဟူ၍ ကိုယ်အဘို့မစိုးရိမ်
ကြနှင့်ဟု ငါဆို၏။ ၂၃အစာထက် အသက်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ အဝတ်ထက် ကိုယ်မြတ်သည်မဟုတ်လော။
၂၄ကျီးကန်းများကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြ လော့။ ထိုငှက်တို့သည် မျိုးစေ့ကိုမစိုက်မကြဲ၊ စပါးကိုမရိတ်၊ စပါးကျီမရှိ၊
ဘဏ္ဍာတိုက်မရှိ၊ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကိုကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထိုငှက်တို့ထက်
သင်တို့သည် အလွန်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ ၂၅အဘယ်သူသည် စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိအသက်တာကို
တတောင်ခန့်မျှ တိုးပွားစေနိုင်သနည်း။ ၂၆ထိုသို့ အငယ်ဆုံးသောအမှုကိုမျှ မတတ်နိုင်လျှင် ကြွင်းသောအမှုကို
အဘယ်ကြောင့် စိုးရိမ်ကြသနည်း။ ၂၇နှင်းပင်တို့သည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ကြီးပွားသည်ကို
ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုအပင်တို့သည် အလုပ်လည်းမလုပ်၊ ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှါ မငင်မဝင့်။ သို့သော်လည်း
ဘုန်းကြီးသောရှောလမုန်မင်းကြီးအဝတ်သည် ထိုအပင်တပင်မျှ၏ အဝတ်ကိုမမှီဟု ငါဆို၏။ ၂၈ယုံကြည်
အားနည်းသောသူတို့၊ ယနေ့အသက်ရှင်လျက်၊ နက်ဖြန်မီးဖိုထဲသို့ရောက်သော တောမြက်ပင်ကို
ဘုရားသခင်သည်ထိုသို့သော အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင်၊ ထိုမျှမက သင်တို့ကိုအဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူ
မည်မဟုတ်လော။ ၂၉ထိုကြောင့် အဘယ်သို့စားရအံ့နည်း၊ အဘယ်သို့သောက်ရအံ့နည်းဟူ၍ မရှာဖွေကြနှင့်။
သောကမွေနှောက်ခြင်းလည်းမရှိကြနှင့်။ ၃၀ထိုအရာများကို လောကီသားအမျိုးမျိုးတို့သည် ရှာဖွေတတ်ကြ၏။
ထိုအရာများကိုသင်တို့သည် အသုံးလိုကြောင်းကို သင်တို့အဘ သိတော်မူ၏။ ၃၁သင်တို့မူကား
ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုရှာကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာများကို ထပ်၍ပေးတော်မူလတံ့။ ၃၂သိုးစုငယ်၊
သင်တို့သည် မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့အဘသည် သင်တို့အားနိုင်ငံကို ပေးခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူ၏။
၃၃သင်တို့ဥစ္စာများကို ရောင်း၍ဆင်းရဲသားတို့အားစွန့်ကြဲကြလော့။ မဆွေးမဟောင်းတတ်သောအိတ်တို့ကို
ကိုယ်သုံးဘို့လုပ်ကြလော့။ သူခိုးမရောက်၊ ပိုးများမဖျက်ဆီးရာအရပ်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌မကုန်မဆုံးနိုင်သော
ဘဏ္ဍာကိုဆည်းဖူး ကြလော့။ ၃၄အကြောင်းအမှုကား၊ အကြင်အရပ်၌ သင်တို့၏ဘဏ္ဍာရှိ၏၊ ထိုအရပ်သို့
သင်တို့စိတ်နှလုံးရောက်တတ်၏။

၃၅သင်တို့သည် ခါးပန်းစည်းလျက်၊ ဆီးမီးထွန်းလျက်နေသဖြင့်၊ ၃၆သခင်သည် မင်္ဂလာဆောင်
ပွဲမှပြန်လာ၍ တံခါးကိုခေါက်သောအခါ ချက်းခြင်းဖွင့်ခြင်းငှါသခင်လာမည်ကိုမြော်လင့်၍ နေသောကျွန်ကဲ့သို့
ရှိနေကြလော့။ ၃၇အကြင်ကျွန်တို့သည် စောင့်လျက်နေသည်ကို သခင်သည်ပြန်လာ၍တွေ့၏၊ ထိုကျွန်တို့သည်
မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သခင်သည်ခါးပန်းစည်းလျက်ကျွန်တို့ကိုစားပွဲ၌ လျောင်းစေပြီးမှ၊
ကိုယ်တိုင်လာ၍ သူတို့အား လုပ်ကျွေးလိမ့်မည်။ ၃၈နှစ်ချက်တီးအချိန်ဖြစ်စေ၊ သုံးချက်တီးအချိန်ဖြစ်စေ၊
သခင်သည်လာ၍ ထိုသို့တွေ့လျှင်၊ ထိုကျွန်တို့သည်မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၃၉အိမ်ရှင်သည် သူခိုးလာမည်
အချိန်နာရီကို သိရလျှင်၊ မိမိအိမ်ကိုမထွင်း မဖောက်စေ ခြင်းငှါ စောင့်နေလိမ့်မည်ကို သင်တို့သိကြ၏။
၄၀ထိုကြောင့်သင်တို့သည် ပြင်ဆင်လျက်နေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့မထင်မမှတ်သောအချိန်၌
လူသားသည် ကြွလာလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ပေတရုကလည်း၊ သခင်၊ ဤဥပမာကိုအကျွန်ုပ်တို့အားသာ မိန့်တော်မူသလော။ လူအပေါင်း
တို့အား မိန့်တော်မူသလောဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ ၄၂သခင်ဘုရားက၊ အိမ်ရှင်သည် မိမိအိမ်သားတို့အား
အချိန်တန်လျှင် အစားအသောက်တို့ကိုဝေဖန်စေခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ်ခန့်ထား၍၊ သစ္စာနှင့်ငြင်း၊
သတိပညာနှင့်ငြင်းပြည့်စုံသော ကျွန်ကား အဘယ်သူနည်း။ ၄၃အကြင်ကျွန်သည် ဤသို့ပြုလျက်နေသည်ကို
အရှင်သည် ပြန်လာ၍တွေ့၏။ ထိုကျွန်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။ ၄၄ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အရှင်သည်မိမိဥစ္စာ
ရှိသမျှတို့ကို ထိုကျွန်၌အပ်လိမ့်မည်။ ၄၅သို့မဟုတ်မူကား၊ အကြင်ကျွန်က၊ ငါ့အရှင်လာခဲလိမ့်မည်
ဟုစိတ်ထဲ၌အောက်မေ့သည် နှင့် ကျွန်ချင်းယောကျ်ား မိန်းမတို့ကိုရိုက်ပုတ်လျက်၊ စားသောက်ယစ်မူး
လျက်နေ၏။ ၄၆ထိုကျွန် မကြည့်မမျှော်သောနေ့ရက်၊ မကြားမသိသော အချိန်နာရီ၌သခင်သည်
ရောက်လာလျှင်၊ ထိုကျွန်ကို ပြင်းစွာဆုံးမကွပ်မျက်၍ သစ္စာမရှိသောသူတို့နှင့် တကွနေရာချ လတံ့။
၄၇အကြင်ကျွန်သည်မိမိသခင်၏ အလိုကိုသိလျက်နှင့် အသင့်မနေ၊ သခင်၏ အလိုကိုမဆောင်၊
ထိုကျွန်သည်များ စွာသောဒဏ်ကိုခံရ၏။ ၄၈သခင်၏ အလိုကိုမလိုက်ဘဲလျက်၊ ဒဏ်ခံထိုက်သော
အမှုကိုပြုမိသောသူကား၊ အနည်းငယ် သောဒဏ်ကိုသာခံရ၏။ အကြင်သူသည် များစွာသောကျေးဇူးကိုခံ၏၊
ထိုသူသည် အများကိုဆပ်ရ၏။ အကြင်သူ၌ များစွာသောဥစ္စာကိုအပ်နှင်း၏၊ ထိုသူကို များစွာတောင်း
လိမ့်မည်။

၄၉မြေပေါ်၌ မီးလောင်းစေခြင်းငှါ ငါလာသတည်း။ ထိုမီးမညှိမှီတိုင်အောင်ငါ၏ အလိုမပြည့်စုံ။ ဗတ္တိဇံ
တခုကို လည်း ငါခံစရာရှိ၏။ ၅၀ထို ဗတ္တိဇံ ကိုမခံမှီတိုင်အောင်ငါသည် အလွန်ငြီးငွေ့သောစိတ်ရှိ၏။
၅၁မြေပေါ်၌ငြိမ်သက်ခြင်း ကိုပေး အံ့သောငှါငါလာသည်ဟု ထင်ကြသလော။ ထိုသို့သောအလိုငှါငါလာသည်
မဟုတ်။ အချင်းချင်းကွဲပြား စေခြင်းငှါ ငါလာသည်ဟု ငါဆို၏။ ၅၂အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
ယခုမှစ၍အိမ်တအိမ်၌နေသောလူငါးယောက်တို့သည် နှစ်ယောက်တစုသုံးယောက်တစု အချင်းချင်း ကွဲပြား
လိမ့်မည်။ ၅၃အဘနှင့်သား၊ အမိနှင့်သမီး၊ ယောက္ခမနှင့်ချွေးမ အချင်းချင်းကွဲပြားလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၄တဖန်လူတစုအဝေးတို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည်အနောက်မျက်နှာ၌ မိုဃ်းရိပ်
တက်သည် ကိုမြင်သောအခါမိုဃ်းရွာမည်ဟု ချက်ခြင်းဆိုတတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်းလည်းဖြစ်တတ်၏။
၅၅တောင်လေလာသည် ကိုမြင်သောအခါနေပူမည်ဟု ဆိုတတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်းလည်းဖြစ်တတ်၏။
၅၆လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ သင်တို့သည် မြေကြီး၏ မျက်နှာနှင့်မိုဃ်းကောင်းကင်၏မျက်နှာကို ပိုင်းခြား၍
သိနိုင်ကြ၏။ ယခုကပ်ကာလကို အဘယ်ကြောင့် ပိုင်းခြား၍ မသိနိုင်ကြသနည်း။ ၅၇ထိုမှတပါး
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို အဘယ်ကြောင့်အလိုအလျောက် ပိုင်းခြား၍မသိ ကြသနည်း။ ၅၈သင်သည်
တရားတွေ့ဘက်နှင့်အတူ မင်းထံသို့သွားသောအခါ အမှုပြေစေခြင်းငှါ လမ်း၌ကြိုးစားလော့။ သို့မဟုတ်တရား
တွေ့ဘက်သည် တရားသူကြီးရှေ့သို့ဆွဲမည်။ တရားသူကြီးလုလင်ခေါင်း၌အပ်၍၊ လုလင်ခေါင်းသည်
ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားမည်။ ၅၉လျော်ပြစ်ငွေရှိသမျှကိုမလျော်မှီတိုင်အောင် ထောင်ထဲကမထွက်ရ၊
ငါဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ထိုအခါ လူအချို့တို့သည်လာ၍၊ ပိလတ်မင်းသည် ဂါလိလဲလူအချို့တို့၏ အသွေးကို
မိမိတို့ပူဇော်သောယဇ် ကောင်တို့နှင့် ရောနှောကြောင်းကိုလျှောက်ကြလျှင်၊ ၂ယေရှုက၊ ထိုဂါလိလဲလူတို့သည်
ထိုသို့ခံရသောကြောင့်၊ အခြားသော ဂါလိလဲလူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်ကြသလော။
၃သာ၍အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်။ သင်တို့ရှိသမျှသည်လည်း နောင်တမရလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်
ဟု ငါဆို၏။ ၄ထိုမှတပါး၊ ရှိလောင်ပြ အိုးလဲ၍ ပိသောသူတကျိပ်ရှစ်ယောက်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သား
အပေါင်းတို့ထက်သာ၍ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်ကြသလော။ ၅သာ၍အပြစ်ရှိသည်မဟုတ်။ သင်တို့ရှိသမျှ
သည်လည်း နောင်တမရလျှင် ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်၊ ငါဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆တဖန် ဥပမာကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူတယောက်သည် ဥယျာဉ်၌စိုက်သော သင်္ဘောသဖန်းပင်
တပင်ရှိ၏။ ထိုအပင်သို့လာ၍ အသီးကိုရှာသော်လည်း မတွေ့။ ၇ထိုအခါ ဥယျာဉ်စောင့်အားလည်း၊
သုံးနှစ်ပတ်လုံး ဤသင်္ဘောသဖန်းပင်သို့ ငါလာ၍ အသီးကိုရှာသော်လည်း မတွေ့မရ။ ခုတ်ပစ်လော့။
အဘယ်ကြောင့်မြေကို နှောက်ယှက်ရသနည်းဟု အမိန့်ရှိသော်၊ ဥယျာဉ်စောင့်က၊ သခင်၊ ယခုနှစ် ရှိပါစေဦး။
၈အကျွန်ုပ်သည် အပင်နား ပတ်လည်ကို တူးဆွ၍ နောက်ချေးကိုဖို့ပါမည်။ ၉အသီးသီးကောင်းသီးပါ လိမ့်မည်။
သို့မဟုတ် နောက်မှ ခုတ်ပစ်တော်မူပါဟု လျှောက်လေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀တနေ့သောဥပုသ်နေ့၌ ယေရှုသည် တရားစရပ်တွင် ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူသောအခါ၊
၁၁တဆယ်ရှစ် နှစ်ပတ်လုံး နတ်စွဲ၍ ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသောမိန်းမတယောက်ရှိ၏။ ထိုမိန်းမသည်
ကျောကုန်း၍ ကိုယ်ကို အလျှင်းမဆန့်နိုင်။ ၁၂ယေရှုသည် ထိုမိန်းမကိုမြင်တော်မူလျှင် အထံတော်သို့ခေါ်၍၊
အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည်အနာ ရောဂါနှင့် လွတ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ ၁၃သူ့အပေါ်မှာလက်တော်ကို
တင်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည်ချက်ခြင်း တည့်မတ်ခြင်းသို့ရောက်၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းလေ၏။
၁၄ထိုသို့ဥပုသ်နေ့၌ ယေရှုသည် အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူသောကြောင့် တရားစရပ်မှူးသည်
အမျက်ထွက်၍၊ အလုပ်လုပ်ရသောနေ့ရက် ခြောက်ရက်ရှိ၏ ထိုနေ့ရက်တွင်လာ၍ အနာရောဂါငြိမ်းစေခြင်း
ကျေးဇူးကို ခံကြလော့။ ဥပုသ်နေ့၌ မလာမခံကြနှင့်ဟု ပရိသတ်တို့အား ဆို၏။ ၁၅သခင်ဘုရားကလည်း၊
လျှို့ဝှက်သောသူ၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် ဥပုသ်နေ့၌မြင်း၊ နွားကို တင်းကုပ်မှ လွှတ်၍ ရေတိုက်ခြင်းငှါ
ဆောင်သွားတတ်သည်မဟုတ်လော။ ၁၆တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး စာတန်ချည်နှောင်သော အာဗြဟံ၏
သမီးဖြစ်သော ဤမိန်းမကို ဤချည်နှောင်ခြင်းမှ ဥပုသ်နေ့၌ မလွှတ်ရသလောဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၇ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ ရန်ဘက်နေသောသူအပေါင်းတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိ၍၊ ပြုတော်မူသော
အံ့ဩဘွယ် အမှုများတို့ကို လူအပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။
၁၈တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် အဘယ်အရာနှင့်တူသနည်း။
အဘယ်သို့ ပုံပြရအံ့နည်း။ ၁၉လူသည်ယူ၍ ဥယျာဉ်၌စိုက်သော မုန်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏။ ထိုအစေ့သည် ကြီးပွား၍
အပင်ကြီးဖြစ်၏။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည်လည်း အကိုင်းအခက်တို့၌ နားနေမှီခိုကြသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၀တဖန် မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အဘယ်သို့ပုံပြရအံ့နည်း။
၂၁မိန်းမသည် တဆေးကိုယူ၍ မုန့်ညက် သုံးတင်း၌ ထည့်သဖြင့်၊ မုန့်ညက်ရှိသမျှကို ဖောင်းကြွစေတတ်သော
တဆေးနှင့်တူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၂ထိုအခါ ယေရှုသည် မြို့ရွာတို့ကို ဒေသစာရီလှည့်လည်လျက်၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးလျက်၊
ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခရီးသွားတော်မူ၏၊ ၂၃လူတဦးကလည်း၊ သခင်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့သည်
များသလော၊ နည်းသလောဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ ၂၄ကျဉ်းမြောင်းသောတံခါးဝကို ဝင်ခြင်းငှါ ကြိုးစားအား
ထုတ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ အများသောသူတို့သည် ဝင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း မစွမ်းနိုင်ကြ
ဟုငါဆို၏။ ၂၅အိမ်ရှင်သည် တခါထ၍ တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှ၊ သင်တို့သည် ပြင်၌ရပ်၍ တံခါးကိုခေါက်လျက်၊ သခင်၊
သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ဖွင့်ပါဟုတောင်းလျှောက်သော်လည်း၊ သခင်က၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကလာ
သည်ကို ငါမသိဟု ပြန်ပြောလိမ့်မည်။ ၂၆ထိုအခါ သင်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အထံတော်၌
စားသောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့နေသောမြို့ရွာ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူပြီဟု လျှောက်ပြန်
သော်လည်း၊ ၂၇သခင်က၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကလာ သည်ကို ငါမသိဟုငါဆိုပြီ။ မတရားသောအမှုကို
ပြုသောသူအပေါင်းတို့၊ ငါ့ထံမှဖယ်သွားကြဟု ပြောလိမ့်မည်။ ၂၈ထိုအခါ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်မှ
စသော ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ထဲသို့ ဝင်၍၊ သင်တို့သည်
ပြင်သို့နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသောအခါ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိလတံ့။ ၂၉ထိုအခါ အရှေ့နောက်တောင်
မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာကလာ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံထဲတွင် လျောင်းရကြလတံ့။ ၃၀နောက်ကျသော

သူအချို့တို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူအချို့တို့သည် နောက်ကျကြလိမ့် မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၃၁ထိုအခါ ဖာရိရှဲအချို့တို့သည် အထံတော်သို့လာ၍၊ ဤအရပ်မှထွက်သွားပါ။ ဟေရုဒ်မင်းသည်
ကိုယ်တော်ကို သတ်မည်အကြံရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က သင်တို့သွားကြလော့။
၃၂ယခုနေ့နှင့် နက်ဖြန်နေ့၌ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်၍ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေ၏။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌
စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အရာကို ထိုမြေခွေးအား ပြောကြလော့။ ၃၃သို့သော်လည်း ယခုနေ့၊ နက်ဖြန်နေ့၊
သန်ဘက်နေ့၌ ငါသွားရသေး၏။ အကြောင်းမူကား ယေရုရှလင်မြို့မှတပါး အခြားသောအရပ်၌
အဘယ်ပရောဖက်မျှမဆုံးရာ။ ၃၄အိုယေရုရှလင်မြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည် ပရောဖက်တို့ကို သတ်မြဲရှိ၏။
သင်ရှိရာသို့ စေလွှတ်သောသူ တို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မသည် မိမိသားငယ်တို့ကို
အတောင်အောက်၌ စုရုံးသကဲ့သို့ သင်၏ သားတို့ကို စုရုံးစေခြင်းငှါ ကြိမ်ဖန်များစွာငါအလိုရှိ၏။ သင်မူကား
အလိုမရှိ။ ၃၅သင်တို့နေသောအိမ်သည် သင်တို့၌ လူဆိတ်ညံလျက် ကျန်ရစ်ရ၏။ ငါဆိုသည်ကား၊
ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့်ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသော ဟု သင်တို့မပြောမီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍
သင်တို့သည် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁တနေ့သောဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် အစာကိုသုံးဆောင်ခြင်းငှါ အရာရှိဖြစ်သော
ဖာရိရှဲတယောက်၏ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချောင်းကြည့်ကြ၏။
၂ရေဖျဉ်းနာစွဲသော သူတယောက်သည် ရှေ့တော်၌ရှိ၏။ ၃ဥပုသ်နေ့၌ အနာရောဂါငြိမ်းစေအပ်သလောဟု
ဖာရိရှဲနှင့် ကျမ်းတတ်တို့ကို မေးတော်မူလျှင်၊ ၄သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူကိုယူ၍
အနာရောဂါနှင့် ကင်းလွတ်စေပြီးမှ၊ လွှတ်လိုက် တော်မူ၏၊ ၅ ပရိသတ်တို့ကိုလည်း၊ မိမိမြည်း၊ နွားသည်
ဥပုသ်နေ့၌ တွင်းထဲသို့ကျလျှင် ချက်ခြင်းမဆွဲမတင်ဘဲ နေမည့်သူတစုံတယောက်သည် သင်တို့တွင်ရှိ
သလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ၆ထိုသူတို့သည် စကားတခွန်းကိုမျှ မပြန်နိုင်ကြ။
၇ထိုအခါ ခေါ်ဘိတ်သောသူတို့သည် မြင့်မြတ်သောနေရာ ထိုင်ရာကို ရွေးကြသည်ကို
မြင်တော်မူလျှင်၊ သူတို့အား ဥပမာကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၈သူတပါးသည် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ သင့်ကို
ခေါ်ဘိတ်သောအခါ၊ မြင့်မြတ်သောနေရာ၌ မလျောင်းနှင့်၊ ထိုသို့လျောင်းလျှင် သင့်ထက်သာ၍
မြတ်သောသူသည် ပွဲသို့လာသည် ရှိသော်၊ ၉သင်တို့နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ဘိတ်သောသူက၊ ဤသူအား
နေရာကိုပေးလော့ဟု လာ၍ပြောလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် နိမ့်သောနေရာသို့
ဆင်းရလိမ့်မည်။ ၁၀သူတပါးတို့သည် သင့်ကိုခေါ်ဘိတ်သောအခါ၊ သွား၍ နိမ့်သောနေရာ၌လျောင်းလော့။
ထိုသို့လျောင်းလျှင် သင့်ကိုခေါ်ဘိတ်သောသူ လာသည်ရှိသော်၊ အဆွေ၊ တက်ပါဟု သင့်ကိုဆိုလိမ့်မည်။
ထိုအခါ သင်နှင့်အတူ လျောင်းသောသူတို့ရှေ့မှာ သင်၏အသရေထင်ရှားလိမ့်မည်။ ၁၁ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီး
မြှောက်သောသူမည်သည်ကား နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်လတံ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချသော သူမည် သည်ကား
ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂ကိုယ်တော်ကိုပင့်ခေါ်သောသူအား တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် နံနက်စာ၊
ညစာလုပ်ကျွေး သောအခါ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ ညီအစ်ကိုအမျိုးသားချင်း၊ ငွေရတတ်သော အိမ်နီးချင်းများကို
မခေါ်မဘိတ်နှင့်။ ထိုသို့ ခေါ်ဘိတ်လျှင်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန်သင့်ကို ခေါ်ဘိတ်၍
ကျေးဇူးဆပ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၃သင်သည် ပွဲခံသောအခါ ဆင်းရဲသောသူ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူ၊
မျက်စိကန်းသောသူများကို ခေါ်ဘိတ်လော့။ ၁၄ထိုသို့ ခေါ်ဘိတ်လျှင်၊ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူတို့သည် ကျေးဇူးမဆပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ထမြောက်သည်ကာလ၌
သင်သည် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းအကျိုးကို ခံရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅စားပွဲ၌လျောင်းသောသူတယောက်သည် ထိုစကားတော်ကိုကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌
ပွဲဝင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ၁၆ကိုယ်တော်က၊ လူတဦးသည် ကြီးစွာသောပွဲကိုစီရင်၍
လူများ ကို ခေါ်ဘိတ်လေ၏။ ၁၇ပွဲခံချိန်ရောက်သောအခါ၊ ခေါ်ဘိတ်သောသူတို့ကို၊ လာကြပါ။ အလုံးစုံတို့သည်
အသင့်ရှိပြီ ဟုမှာ၍ အစေအပါကိုစေလွှတ်၏။ ၁၈ခေါ်အပ်သောသူအပေါင်းတို့သည် တညီတညွတ်တည်း
ပရိယာယ်ပြုကြ၏၊ တယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည် မြေရာကိုဝယ်ပါပြီ။ သွား၍ကြည့်ရပါမည်။
အကျွန်ုပ်ကိုလွှတ်ပါဦးလော့ဟု တောင်းပန်လေ၏။ ၁၉တယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည် နွားငါးယှဉ်ကိုဝယ်ပါပြီ။
သွား၍စမ်းရပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို လွှတ်ပါဦးလော့ဟု တောင်းပန်လေ၏။ ၂၀တယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည်
မယားနှင့် လက်ထပ်ပါပြီ။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်မလာနိုင်ပါဟု ဆို၏။ ၂၁အစေအပါသည် သခင့်ထံသို့ပြန်လာ၍
ထိုအကြောင်းများကို လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါ အိမ်ရှင်သည် အမျက်ထွက်၍၊ မြို့လမ်းမကြားသို့
အသော့သွားချေ။ ဆင်းရဲသောသူ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူ၊ မျက်စိကန်းသောသူများကို
ခေါ်သွင်းချေဟု အစေအပါကိုဆို၏။ ၂၂အစေအပါကလည်း၊ သခင် စီရင်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုပါပြီ။
သို့သော်လည်း လပ်သောနေရာထိုင်ရာ ရှိပါသေးသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊ ၂၃သခင်က၊ မြို့ပြင်၊ လမ်းမ၊
ခြံနားသို့သွားဦးလော့။ ငါ့အိမ်ကိုပြည့်စေခြင်းငှါ အနိုင်အထက်ခေါ်သွင်းလော့။ ၂၄အထက်ကခေါ်ဘိတ်သော
သူတယောက်မျှ ငါ့ပွဲသို့မဝင်ရ၊ ငါအမိန့်ရှိပြီဟု အစေအပါကိုဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၅လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြသည်ကို ယေရှုသည် လှည့်၍ကြည့်တော်
မူပြီးလျှင်၊ ၂၆အကြင်သူသည် ငါ့ထံသို့လာ၍ မိဘ၊ သားမယား၊ ညီအစ်ကို၊ နှမတို့ကိုရင်း၊ ထိုမျှမက
မိမိအသက်ကိုရင်း မမုန်း၊ ထိုသူသည် ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ။ ၂၇အကြင်သူသည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်း၍
ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊ ထိုသူသည် ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ။ ၂၈သင်တို့တွင် တယောက်သောသူသည်
တိုက်ကိုတည်မည်ဟု အကြံရှိလျှင်၊ ထိုတိုက်ပြီးအောင် ငွေလောက်မည်မလောက်မည်ကို သိခြင်းငှါ၊
ရှေ့ဦးစွာထိုင်၍ ကုန်စရိတ်ကို မချင့်တွက်ဘဲ နေမည်လော။ ၂၉သို့မဟုတ် တိုက်မြစ်ကိုတည်၍ တိုက်ကိုမပြီး
နိုင်လျှင်၊ သိမြင်သောသူအပေါင်းတို့က၊ ၃၀ဤသူသည် တည်စပြု၍ အစမသတ်နိုင်ဟု ကဲ့ရဲ့ကြလိမ့်မည်။
၃၁တနည်းကား၊ တစုံတယောက်သောရှင်ဘုရင်သည် အခြားသော ရှင်ဘုရင်နှင့် စစ်ပြိုင်မည် ဟုအကြံရှိလျှင်၊
လူနှစ်သောင်းနှင့်ချီလာသော ရှင်ဘုရင်ကို လူတသောင်းနှင့် ခံနိုင်မည် မခံနိုင် မည်မခံနိုင်မည်ကို
ရှေ့ဦးစွာထိုင်၍ မဆင်ခြင်ဘဲနေမည်လော။ ၃၂မခံနိုင်သည်မှန်လျှင်၊ အခြားသော ရှင်ဘုရင်ဝေးသေးသောအခါ
သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍ စစ်ငြိမ်းမည်အကြောင်းတောင်းပန်တတ်သည် မဟုတ်လော။ ၃၃ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့တွင်
အကြင်သူသည် မိမိ၌ရှိသမျှကိုမစွန့်ဘဲနေ၏၊ ထိုသူသည်ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ။ ၃၄ဆားမူကား ကောင်း၏။
သို့သော်လည်းအငန်ကင်းပျောက်လျှင်ငန်သောအရသာကို အဘယ်သို့ရပြန်မည်နည်း။ ၃၅မြေဘို့မကောင်း၊
အမှိုက် ပုံဘို့မကောင်း၊ ထိုဆားကိုပြင်သို့ပစ်လိုက်တတ်၏။ ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား
ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅

၁အခွန်ခံသောသူတို့နှင့် ဆိုးသောသူအပေါင်းတို့သည် နားထောင်ခြင်းငှါ အထံတော်သို့ချဉ်း
ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ၂ဖာရိရှဲနှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ဤသူသည်ဆိုးသောသူတို့ကို လက်ခံ၍သူတို့နှင့်အတူ
စားပါသည်တကားဟု ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။ ၃ထိုအခါဥပမာစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့တွင်
တစုံတယောက်သောသူ၌ သိုးတရာရှိ၍၊ ၄သိုးတကောင်ပျောက်လျှင်၊ ကိုးဆယ်ကိုးကောင်သောသိုးတို့ကို
တောတွင်ထားခဲ့ပြီးမှ ၊ပျောက်သော သိုးတကောင်ကိုမတွေ့မှီတိုင်အောင်သွား၍ မရှာဘဲနေမည်လော။
၅တွေ့ပြီးလျှင်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ပခုံးပေါ်မှာ တင်ထမ်း၍၊ ၆မိမိအိမ်သို့ရောက်သောအခါ အဆွေခင်ပွန်း
အိမ်နီးချင်းများကိုခေါ်၍၊ ပျောက်သောသိုးကို ငါတွေ့ပြီ။ ငါနှင့် အတူဝမ်းမြောက်ကြလော့ဟု ဆိုတတ်သည်
မဟုတ်လော။ ၇ထိုနည်းတူဖြောင့်မတ်၍ နောင်တရစရာ အကြောင်းမရှိ သောသူကိုးဆယ်ကိုးယောက်တို့၌

ကောင်းကင်သားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက်၊ နောင်တရသောလူဆိုး တယောက်၌ သာ၍ဝမ်း
မြောက်ခြင်းရှိကြသည်ဟု ငါဆို၏။ ၈တနည်းကား၊ တစုံတ ယောက်သော မိန်းမ၌ ငွေဆယ်ပြားရှိ၍
တပြားပျောက်လျှင်၊ ဆီးမီးကိုထွန်း၍မတွေ့မှီတိုင်အောင် တအိမ်လုံးကို လှည်း၍ စေ့စေ့မရှာဘဲနေမည်လော။
၉တွေ့ပြီးလျှင်အဆွေခင်ပွန်းအိမ်နီးချင်းများကို ခေါ်၍၊ ပျောက်သောငွေကို ငါတွေ့ပြီ။ ငါနှင့်အတူဝမ်း
မြောက်ကြလော့ ဟုဆိုတတ်သည် မဟုတ်လော။ ၁၀ထိုနည်းတူငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်
တမန်တို့သည် နောင်တရသောလူဆိုးတယောက်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၁တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တစုံတယောက်သောသူ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ ၁၂တစုံတယောက်
သူ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားအငယ်သည် အဘထံသို့သွား၍၊ အဘ၊ အကျွန်ုပ်ရထိုက်သော အမွေဥစ္စာ
ကိုဝေ၍ ပေးပါဟု တောင်းပန်လျှင်၊ အဘသည်ဥစ္စာများကိုဝေ၍ သားတို့အားပေးလေ၏။ ၁၃ထိုနောက်များ
မကြာ၊ သားအငယ် သည် မိမိဥစ္စာများကိုသိမ်းယူ၍ ဝေးစွာသောပြည်သို့သွားပြီးလျှင်၊ ထိုပြည်မှာ
ကာမဂုဏ်၌လွန်ကျူးသောအားဖြင့် ဥစ္စာပြုန်းတီး၍၊ ၁၄ရှိသမျှကုန်သောအခါ၊ ထိုပြည်၌ ကြီးစွာသော
အစာခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်၍၊ သူသည်အလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်၏။ ၁၅ထိုအခါပြည်သား တယောက်ထံ
သို့သွား၍အစေခံလျှင်၊ ဝက်တို့ကိုကျောင်းစေခြင်းငှါသူ့သခင်သည် တောသို့စေလွှတ်သဖြင့်၊ ၁၆သူသည်
ဝက်စားတတ်သောပဲတောင့်ကိုပင် စားချင်မတတ်တော်မွတ်လျက်နေရ၏။ အဘယ်သူမျှအစာ ကိုမကျွေး။
၁၇ထိုအခါသတိရလျှင်၊ ငါ့အဘ၏အိမ်၌ အခစားသောသူများတို့သည် ဝစွာစားရကြ၏။ ငါမူကား
ဤပြည်၌သေအောင်အငတ်ခံရ၏။ ၁၈ငါထ၍အဘထံသို့သွားမည်။ အဘ၊ အကျွန်ုပ်သည်ဘုရားသခင်ကိုငင်း၊
ကိုယ်တော်ကိုငင်း ပြစ်မှားပါပြီ။ ၁၉ယခုမှစ၍ ကိုယ်တော်၏သား ဟူ၍ခေါ်ခြင်းကိုမခံထိုက်ပါ။ သူငှါးအရာ၌
အကျွန်ုပ်ကိုထားသော်မူပါဟု ငါပြောမည်ဟူ၍ အကြံရှိသည်နှင့်၊ ၂၀ထ၍အဘထံသို့သွားလေ၏ သွား၍ဝေး
သေးသော အခါအဘသည် သူ့ကိုမြင်လျှင်၊ သနားသောစိတ်ရှိသည်နှင့် ပြေးသွား၍ သား၏
လည်ပင်းကိုပိုက်ဘက်လျက်နမ်းရှုပ် လေ၏။ ၂၁သားကလည်း၊ အဘ၊ အကျွန်ုပ်သည်ဘုရားသခင်ကိုငင်း၊
ကိုယ်တော်ကိုငင်း ပြစ်မှားပါပြီ။ ယခုမှစ၍ ကိုယ်တော်၏သားဟူ၍ ခေါ်ခြင်းကိုမခံထိုက်ပါဟု ဆိုလျှင်၊
၂၂အဘက၊ မြတ်သောဝတ်လုံကိုယူခဲ့၍သူ့ကို ခြုံကြ၊ သူ၏လက်၌လက်စွပ်တန်ဆာကိုဆင်ကြ။ ၂၃ခြေနင်း
ကိုလည်း စီးစေကြ။ ဆူအောင်ကျွေးသောနွားကလေးကို ယူ၍သတ်ကြ။ သို့ပြီးမှငါတို့သည် စားကြကုန်အံ့။
ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြကုန်အံ့။ ၂၄ငါ့သားသည်အထက်ကသေ၏၊ ယခုရှင်ပြန်၏။ အထက်ကပျောက်၏၊
ယခုတွေ့ပြန် ၏ဟု အစေအပါတို့ကိုဆိုပြီးမှ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုကြ၏။
၂၅သားအကြီးသည် တောင်ယာကလာ၍အိမ်အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ ကခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊
အသံကိုကြားလျှင်၊ ၂၆ငယ်သားတယောက်ကိုခေါ်၍ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာနည်းဟု မေး၏။
၂၇ငယ်သားက၊ သခင်၏ညီသည် ရောက်လာပါပြီ။ ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်လျက်ရှိသည်ကိုအဘ တွေ့သောကြောင့်၊
ဆူအောင်ကျွေး သောနွားက လေးကိုသတ်ပါပြီ ဟု ပြောဆို၏။ သားအကြီးသည် အမျက်ထွက်၍
အိမ်သို့မဝင်ဘဲနေ၏။ ၂၈အဘသည် သူ့ဆီသို့သွား၍ ချော့မော့ရ၏။ ၂၉သားအကြီးကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်
ကာလတာရှည်စွာအဘ၏ အစေကိုခံပါပြီ။ အဘ၏ အလိုကိုတခါမျှမလွန်ကျူးပါ။ သို့သော်လည်း
အကျွန်ုပ်သည် အဆွေတို့နှင့်အတူ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ အဘသည်ဆိတ်ကလေး တကောင်ကို
တခါမျှမပေး။ ၃၀ပြည်တန်ဆာမိန်းမတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍မိမိဥစ္စာကိုဖြုန်းသော ဤသားငယ်ရောက်လာသော
အခါမူကား၊ အဘသည် ဆူအောင်ကျွေးသောနွားကလေးကို သတ်လေပြီ တကားဟု ဆို၏။ ၃၁ အဘက
လည်း၊ ငါ့သား၊ သင်သည်ငါ့ထံမှာ အစဉ်နေ၏။ ငါ၏ဥစ္စာရှိသမျှသည် သင်၏ဥစ္စာဖြစ်၏။ ၃၂သင်၏ ညီမူကား
အထက်ကသေ၏၊ ယခုရှင်ပြန်၏။ အထက်ကပျောက်၏၊ ယခုတွေ့ပြန်၏။ ထိုကြောင့်ပျော်မွေ့ဝမ်း
မြောက်စရာအကြောင်းရှိ၏၊ အဘဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁တပည့်တော်တို့အားတဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငွေရတတ်သောသူတယောက်၌ ဘဏ္ဍာစိုးရှိ၏။
ထိုဘဏ္ဍာစိုးသည် သခင်၏ဥစ္စာများကိုဖျက်ဆီးသည် အကြောင်းကိုသူတပါးတို့သည် သခင်ရှေ့၌
အပြစ်တင်ကြသော်၊ ၂သခင်သည်ဘဏ္ဍာစိုးကိုခေါ်၍၊ သင်၏အမှုအရာ၌ ငါကြားရသောစကားကား
အဘယ်သို့နည်း။ ဘဏ္ဍာစိုးအရာ၌ မှတ်သားသောစာရင်းကို ပေးလော့။ ယခုမှစ၍ ဘဏ္ဍာစိုးမလုပ်ရဟုဆို၏။
၃ထိုအခါဘဏ္ဍာစိုးက၊ ငါသည်အဘယ် သို့ပြုရမည်နည်း။ ငါ၏သခင်သည် ဘဏ္ဍာစိုးအရာကိုနုတ်လေပြီ။
လယ်လုပ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်။ သူတောင်းစားလုပ်ခြင်း ငှါရှက်ကြောက်၏။ ၄ဘဏ္ဍာစိုးအရာမှ ကျသည်
နောက်သူတပါးတို့သည် မိမိတို့အိမ်၌ ငါ့ကိုလက်ခံစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ငါပြုရမည်ကိုငါသိ၏ ဟူ၍စိတ်ထဲ၌
ကြံစည်ပြီးမှ၊ ၅သခင်၏ ငွေရှိသောသူအပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ငါ၏သခင် ကိုဆပ်ပေးရန်သင်၌ အဘယ်မျှ
လောက်ရှိသနည်းဟု တယောက်ကိုမေးလျှင်၊ ၆ထိုသူက၊ ဆီအခွက်တထောင်ပေးရန်ရှိ ပါသည် ဟုဆို၏။
ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း၊ သင်၏စာရင်းကိုယူ၍ အသော့ထိုင်ပြီးလျှင်၊ အခွက်ငါးရာကိုရေးမှတ် လော့ဟု ဆို၏။
၇ထိုနောက်အခြားသောသူကိုခေါ်၍၊ ငါ၏သခင်ကိုဆပ်ပေးရန်သင်၌ အဘယ်မျှလောက်ရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊
ထိုသူက၊ ဂျုံစပါးအတင်းတထောင်ပေးရန်ရှိပါသည်ဟု ဆို၏။ ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း၊ သင်၏ စာရင်းကိုယူ၍
အတင်းရှစ်ရာ ကိုရေးမှတ်လော့ဟုဆို၏။ ၈မတရားသော ထိုဘဏ္ဍာစိုးသည် လိမ္မာစွာပြုသည်ကို
သခင်သည်ချီးမွမ်းလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လောကီသားတို့သည် မိမိတို့အမှုကို ဆောင်ရွက်ရာတွင်၊
အလင်းသို့ရောက်သောသူတို့ထက် သာ၍လိမ္မာကြ၏။ ၉တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်စုတေ့သောအခါ၊
အစဉ်အမြဲတည်သော ဗိမာန်၌သင်တို့ကို လက်ခံလတံ့သော အဆွေရှိစေခြင်းငှါ မမြဲသောလောကီစည်းစိမ်ကို
သုံးဆောင်ကြလော့။

၁၀အနည်းငယ်သောအမှု၌ သစ္စာရှိသောသူသည် ကြီးသောအမှု၌လည်းသစ္စာရှိလိမ့်မည်။ အနည်း
ငယ်သောအမှု၌ သစ္စာမရှိသောသူသည် ကြီးသောအမှု၌လည်း သစ္စာမရှိ။ ၁၁သို့ဖြစ်၍ မမြဲသော
လောကီစည်း စိမ်ကိုသုံးရာတွင် သင်တို့သည် သစ္စာမရှိလျှင်၊ မှန်သောစည်းစိမ်ကိုသင်တို့၌ အဘယ်သူအပ်
မည်နည်း။ ၁၂သူတပါးအမှု၌ သင်တို့သည် သစ္စာမရှိလျှင်၊ အဘယ်သူသည်အပိုင် ပေးမည်နည်း။
၁၃အဘယ်အစေခံမျှ သခင်နှစ်ဦး အစေကိုမခံနိုင်။ သခင်တဦးကိုမုန်း၍ တဦးကိုချစ်မည်။ သခင်တဦးကိုမှီခို၍
တဦးကိုမခန့်မညားပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အစေကိုငင်း၊ လောကီစည်းစိမ်၏ အစေကိုငင်း
မခံနိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ငွေကို တပ်မက်သောဖာရိရှဲတို့သည် ထိုစကားများကိုကြားလျှင် ကိုယ်တော်ကိုပြက်ယယ်ပြုကြ၏။
၁၅ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်လူများရှေ့မှာဖြောင့်မတ်ဟန်ဆောင်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည်
သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကိုသိမြင်တော်မူ၏။ လူသဘောအားဖြင့် အမြတ်ထားသောအရာသည် ဘုရားသခင့်ရှေ့
တော်၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။ ၁၆ယောဟန်မရောက်မှီတိုင်အောင် ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းရှိ၏။
ယောဟန်လက်ထက်မှစ၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် ယှဉ်သောဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလျက်ရှိ၏။
လူများတို့သည်လည်း နိုင်ငံတော်ကိုအနိုင်အထက်ဝင်ကြ၏။ ၁၇ပညတ္တိကျမ်း၌ အငယ်ဆုံးသော
ဗိန္ဒုတလုံးပျက်စီး လွယ်သည်ထက်၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးပျက်စီးလွယ်၏။ ၁၈အကြင်သူသည် မိမိမယား
နှင့်ကွာ၍အခြားသော မိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြု၏၊ ထိုသူသည် မိမိမယားကိုပြစ်မှား၏။ လင်ကွာသော
မိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြုသောသူသည် လည်းသူ့မယားကိုပြစ်မှားသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၉ယဖန်တုံ၊ သူဌေးတယောက်သည် နီမောင်းသောကမ္ဗလာနှင့် ပိတ်ချောကိုဝတ်ဆင်၍၊
ကာမဂုဏ်စည်းစိမ် ၌ နေ့တိုင်းပျော်မွေ့လျက်နေ၏။ ၂၀လာဇရုအမည်ရှိသော သူဆင်းရဲတယောက်သည်
တကိုယ်လုံး၌ အနာစိမ်းပေါက်၍၊ ၂၀သူဌေး၏စားပွဲမှကျသော စားနုပ်စားပေါက်ကို စားပါရစေဟု
တောင့်တသောစိတ်နှင့် သူဌေးအိမ်တံခါးနားမှာ တုံးလုံးနေ၏။ ခွေးတို့သည်လာ၍ အနာစိမ်းများကို
လျက်ကြ၏။ ၂၂တနေ့သ၌ ထိုဆင်းရဲသားသည် သေလွန်၍၊ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် အာဗြဟံ၏

ရင်ခွင်သို့ပို့ဆောင်ကြ၏။ သူဌေးသည်လည်း သေလွန်၍ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရလေ၏။ ၂၃မရဏာနိုင်ငံ၌
ပြင်းပြစွာသော ဝေဒနာကို ခံရလျက် မျှော်ကြည့်၍၊ အာဗြဟံကိုဎင်း၊ အာဗြဟံ၏ ရင်ခွင်၌ လာဇရုကိုဎင်း
အဝေးကမြင်လျှင်၊ ၂၄အိုအဘ အာဗြဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤမီးလျှံ၌
ပြင်းစွာခံရသောကြောင့်၊ လာဇရုသည် မိမိလက်ဖျားကို ရေ၌နှစ်၍ အကျွန်ုပ်လျှာကို အေးစေခြင်းငှါ
သူ့ကိုအကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။ ၂၅အာဗြဟံကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်သည်
အသက် ရှင်စဉ်အခါ ချမ်းသာရသည်ကိုဎင်း၊ လာဇရုသည် ဆင်းရဲစွာနေရသည်ကိုဎင်း အောက်မေ့လော့။
ယခုမူကား၊ သူသည် သက်သာခြင်းရှိ၏။ သင်သည် ဒုက္ခဝေဒနာကိုခံရ၏။ ၂၆ထိုမှတပါး၊ ငါတို့နှင့်
သင်တို့စပ်ကြား၌ အလွန်နက်လှသော ချောက်ကြီးတည်လျက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် ဤအရပ်မှသင်တို့ရှိရာသို့
ကူးချင်သောသူမကူးနိုင်။ ထိုအရပ်မှ ငါတို့ရှိရာ သို့ ကူးချင်သောသူလည်း မကူးနိုင်ဟုဆို၏။ ၂၇သူဌေးကလည်း၊
အိုအဘ၊ ထိုသို့မှန်လျှင်၊ ၂၈အကျွန်ုပ်၌ ညီငါးယောက် ရှိပါသည်ဖြစ်၍ သူတို့သည် ဤပြင်းပြစွာခံရာအရပ်သို့
မရောက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့အား သက်သေခံစေခြင်းငှါ၊ လာဇရုကို အကျွန်ုပ်အဘ၏အိမ်သို့
စေလွှတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊ ၂၉အာဗြဟံက၊ သင်၏ညီတို့၌ မောရှေမှစ၍
ပရောဖက်များရှိကြ၏။ ပရောဖက်တို့၏စကားကို နားထောင်ကြစေဟု ဆို၏။ ၃၀သူဌေးကလည်း၊
မဟုတ်ပါအဘအာဗြဟံ၊ သေသောလူစုထဲက တယောက်သောသူသည် ထမြောက်၍ သူတို့ ရှိရာသို့သွား
လျှင်၊ သူတို့သည် နောင်တရကြပါလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်၊ ၃၁အာဗြဟံက၊ သူတို့သည် မောရှေ၏ စကား၊
ပရောဖက်တို့၏စကားကို နားမထောင်လျှင်၊ တယောက်သောသူသည် သေခြင်းမှထမြောက်သော်လည်း
မယုံကြည်နိုင်ကြဟု အာဗြဟံဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁တပည့်တော်တို့အား တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မှားယွင်းစရာအကြောင်းရှိရမည်။ သို့သော်
လည်း မှားယွင်းစရာအကြောင်းကို ဖြစ်စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ၂ဤသူငယ်တစုံတယောက်ကို
မှားယွင်းစေသည် ထက်၊ လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍ ပင်လယ်၌ချခြင်းကိုခံရလျှင် အနေသာ၍
ကောင်း၏။ ၃သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုကြလော့။ သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင်
သူ့ကိုဆုံးမလော့။ သူသည် နောင်တ ရလျှင် သူ၏အပြစ်ကိုလွှတ်လော့။ ၄တနေ့ခြင်းတွင် ခုနစ်ကြိမ်
မြောက်အောင် သင့်ကိုပြစ်မှား၍၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်အောင် သင့်ထံသို့လှည့်၍ နောင်တရပါ၏ဟုဆိုလျှင်၊
သူ၏အပြစ်ကိုလွှတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅တမန်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ကို တိုးပွားစေတော်မူပါဟု သခင်ဘုရားကို
တောင်းပန် ကြလျှင်၊ ၆ဘုရားသခင်က၊ သင်တို့သည် မုန်ညင်းစေ့ခန့်မျှလောက်သော ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်
ထိုသဖန်းပင်ကို၊ အချင်းအပင်၊ သင်သည် အမြစ်နှင့်တကွ နှုတ်၍ ပင်လယ်၌စိုက်လျက် နေလော့
ဟုဆိုကြသော် သင်တို့စကားကို နားထောင်လိမ့်မည်။ ၇အစေအပါသည် လယ်ထွန်သော်ဎင်း၊ သိုး၊
နွားကျောင်းသော်ဎင်း၊ လယ်ပြင်မှလာ၍ အိမ်သို့ ဝင်သောအခါ၊ ထိုအစေအပါကို၊ အသော့လာ၍
စားပွဲ၌လျောင်းလော့ဟု သင်တို့တွင် အဘယ်သူပြောမည်နည်း။ ၈ထိုအစေအပါကို၊ ငါစားစရာဘို့ပြင်လော့။
ငါစားသောက်စဉ်တွင် ခါးကိုစည်း၍ ငါ့ကိုလုပ်ကျွေးလော့။ ထိုနောက်မှ သင်သည် စားသောက်ရမည်ဟု
ပြောမည်မဟုတ်လော။ ၉ထိုအစေအပါသည် သခင်စီရင်သည်အတိုင်း ပြုသော ကြောင့်၊ သခင်၌ကျေး
ဇူးတင်သလော။ ကျေးဇူးမတင်။ ၁၀ထိုနည်းတူ မှာထားတော်မူသမျှတို့ကို သင်တို့သည် ကျင့်ပြီးမှ၊ ငါတို့သည်
သခင်၌ကျေးဇူးပြုသော အစေအပါဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဝတ်ပြေရုံမျှသာရှိသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့ ဟုမိန့်
တော်မူ၏။

၁၁ယေရုရှလင်မြို့သို့ကြွတော်မူစဉ်၊ ရှမာရိပြည်နှင့် ဂါလိလဲပြည်စပ်ကြား၌ ရှောက်သွားတော်မူ၏။
၁၂ရွာတရွာသို့ ဝင်တော်မူသည်တွင်၊ နူနာစွဲသောသူတကျိပ်တို့သည် ခရီးဦးကြို၍ အဝေးကရပ်လျက်၊

၁၃သခင်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ၁၄ယေရှုသည်မြင်တော်မူလျှင်၊
သင်တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်
သွားစဉ်တွင် သန့်ရှင်းခြင်း သို့ရောက်ကြ၏။ ၁၅ထိုသူတို့တွင် တယောက်သောသူသည်
အနာရောဂါကင်းလွတ်သည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ပြန်လာ၍ ကြီးသောအသံနှင့် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို
ချီးမွမ်းလေ၏။ ၁၆ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်၍ ကျေးဇူးတော်ကြီးလှ ပါသည်ဟု ဝန်ခံလေ၏။ ထိုသူသည်
ရှမာရိလူဖြစ်သတည်း။ ၁၇ယေရှုကလည်း၊ တကျိပ်သောသူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ကြသည်
မဟုတ်လော။ ကိုးယောက်သောသူတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ ၁၈ဤတပါး အမျိုးသားကိုထား၍
ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းငှါ ပြန်လာသောသူ တယောက်မျှမရှိသလောဟု မေးတော်မူပြီးမှ၊
၁၉သင်ထ၍သွားလော့။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင်၏အနာကို ငြိမ်းစေပြီဟု ထိုသူအား မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ဖာရိရှဲတို့သည်လာ၍၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် အဘယ်ကာလမှ တည်ပါမည်နည်းဟု
မေးလျှောက်ကြလျှင် ယေရှုက၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မျက်မြင်သောအရာ၌မတည်။ ၂၁ဤအရပ်၌
ကြည့်ပါ။ ထိုအရပ်၌ကြည့်ပါ ဟုပြောစရာအခွင့်မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်
သင်တို့၏အထဲ၌ ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂တဖန် တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်တို့သည် လူသား၏ နေ့ရက်တရက်ကိုမျှ တွေ့မြင်လို၍၊ မတွေ့မမြင်ရသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်
မည်။ ၂၃ဤအရပ်၌ကြည့်ပါ။ ထိုအရပ်၌ ကြည့်ပါဟု သင်တို့အားပြောဆိုသော်လည်း မလိုက်မသွားကြနှင့်။
၂၄ကောင်းကင်တဘက်မှ ပြက်သောလျှပ်စစ်သည် ကောင်းကင်အနှံ့အပြား ထွန်းလင်းသကဲ့သို့၊ လူသားသည်
မိမိနေ့ရက်၌ ဖြစ်တော်မူလတံ့။ ၂၅ထိုသို့မဖြစ်မှီ သူသည် များစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခကိုငင်း၊ ယခုလူမျိုး၏
ငြင်းပယ်ခြင်းကိုငင်း ခံရမည်။

၂၆နောလက်ထက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ လူသားလက်ထက်၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၇နောသည်
သင်္ဘောထဲသို့ဝင်၍၊ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းဖြစ်သဖြင့် လူခပ်သိမ်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည်နေ့တိုင်အောင်
လူများတို့သည် စားသောက် လျက်၊ ထိမ်းမြားစုံဘက်လျက်နေကြ၏။ ၂၈ထိုနည်းတူ၊ လောတလက်ထက်၌
လူများတို့သည် စားသောက်ရောင်း ဝယ်လျက်၊ စိုက်ပျိုးလျက်၊ အိမ်ဆောက်လျက် နေသကဲ့သို့ငင်း၊
၂၉လောတသည် သောဒုံမြို့မှထွက်သောနေ့၌ ကောင်းကင်မှ ကန့်နှင့်ရောသောမီးမိုဃ်းရွာ၍ ထိုလူအပေါင်း
တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသကဲ့သို့ငင်း၊ ၃၀လူသား ပေါ်ထွန်းသောနေ့၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၁ထိုနေ့ရက်၌ အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသောသူသည် မိမိအိမ်ထဲမှာရှိသော ဥစ္စာကိုယူခြင်းငှါ မဆင်းစေနှင့်။
ထိုအတူ၊ လယ်၌ရှိသောသူသည် နောက်သို့လှည့်၍ မပြန်လာစေနှင့်။ ၃၂လောတ၏မယားကို
အောက်မေ့ကြလော့။ ၃၃အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှါ ရှာကြံ၏၊ ထိုသူသည်
အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် အသက်ရှုံး၏၊ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကိုကယ်ဆယ်လိမ့်မည်။
၃၄ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုနေ့ညဉ့်တွင် အိပ်ယာတခု၌ ရှိသောသူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍
တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။ ၃၅ကြိတ်ဆုံကြိတ်သော သူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍
တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။ ၃၆လယ်၌ရှိသောသူနှစ်ယောက် တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍
တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၃၇သခင်၊ အဘယ်အရပ်၌ ထိုသို့ဖြစ်ပါမည်နည်းဟု
မေးလျှောက်ကြသော်၊ အသေကောင်ရှိရာအရပ်၌ ရွှေလင်းတတို့သည် စုဝေးကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈

၁လူတို့သည် အားမလျှော့ဘဲ ကြိုးစား၍ ဆုတောင်းရမည်အကြောင်းကို ဥပမာစကားအားဖြင့်
မိန့်တော် မူသည်ကား၊ ၂မြို့တမြို့၌ ဘုရားသခင်ကို မကြောက်ရွံ့၊ လူကိုအားမနာတတ်သော
တရားသူကြီးတယောက်ရှိ၏။ ၃ထိုမြို့၌နေသော မုတ်ဆိုးမတယောက်သည် တရားသူကြီးထံသို့သွား၍၊
ကျွန်မရန်ဘက်ကို လက်စားချေလောက် အောင် အပြစ်အလျောက် ဒဏ်စီရင်ပါဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊

၄တရားမစီရင်ဘဲ ကြာမြင့်စွာနေ၏။ ထိုနောက် တရားသူကြီးက၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကိုမကြောက်ရွံ့၊
လူကိုအားမနာတတ်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ ၅ဤမုတ်ဆိုးမ သည် ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်သောကြောင့် သူ့ဘက်၌
တရားစီရင်မည်။ သို့မဟုတ် အစဉ်လာ၍ ငါ့ကိုပင်ပန်းစေလိမ့်မည် ဟု စိတ်ထဲ၌အကြံရှိ၏။ ၆မတရားသော
ထိုတရားသူကြီး၏အကြံကို မှတ်ကြလော့။ ၇ဘုရားသခင်ရွေးကောက် တော်မူသောသူတို့သည် ညဉ့်နေ့မပြတ်
အော်ဟစ်၍တောင်းလျှောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ဘက်၌ တရားမစီရင်ဘဲ နေတော်မူမည်လော။
ကြာမြင့်စွာသည်းခံတော်မူမည်လော။ ၈ငါဆိုသည်ကား၊ သူတို့ဘက်၌ အလျင်အမြန် တရားစီရင်တော်မူမည်။
သို့သော်လည်း လူသားသည် ကြွလာသောအခါ ယုံကြည်ခြင်းကို မြေကြီး ပေါ်မှာတွေ့မည်လောဟု
သခင်ဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏။

၉ကိုယ်ကုသိုလ်ကို အမှီပြု၍ သူတပါးကိုမထီမဲ့မြင်ပြုတတ်သောသူ အချို့တို့အား မိန့်တော်မူသော
ဥပမာကား၊ ၁၀လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းငှါ ဗိမာန်တော်ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။
တယောက်ကား ဖာရိရှဲ ဖြစ်၏။ တယောက်ကား အခွန်ခံဖြစ်၏။ ၁၁ဖာရိရှဲသည် တယောက်တည်းရပ်လျက်၊
အိုဘုရားသခင်၊ သူတပါးတို့သည် အနိုင်အထက်လုယူခြင်း၊ မတရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်း၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း
အပြစ်ရှိသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၌မရှိသည် သာမက၊ ဤအခွန်ခံကဲ့သို့ပင် မဟုတ်သောကြောင့် ကျေးဇူး
တော်ကြီးလှပေ၏။ ၁၂အကျွန်ုပ်သည် ခုနှစ်ရက်တွင် နှစ်ရက် အစာရှောင်ပါ၏၊ ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့
လှူပါ၏ဟု ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။ ၁၃အခွန်ခံမူကား၊ အဝေးကရပ်၍ ကောင်းကင်သို့ မမျှော်မကြည့်ဝံ့ဘဲ
ရင်ပတ်ကို ခက်လျက်၊ အိုဘုရားသခင်၊ အပြစ်များသော အကျွန်ုပ်ကို သနားခြင်းကရုဏာစိတ်ရှိတော်မူပါဟု
ဆုတောင်းလေ၏။ ၁၄ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုသူသည်အပြစ်ပြေလျက် မိမိအိမ် သို့ပြန်သွား၏။ ဖာရိရှဲမူကား
အပြစ်မပြေ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမြှောက်သော သူမည်သည်ကား၊ နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်လတံ့။
ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချသောသူမည်သည်ကား၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ထိုအခါ သူငယ်တို့ကို လက်တော်နှင့်တို့စေခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သည်ကို
တပည့်တော်တို့ သည်မြင်လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏။ ၁၆ယေရှုသည် ထိုသူငယ်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍
ငါ့ထံသို့လာပါလေစေ။ မဆီးတားကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။
၁၇ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရား သခင်၏နိုင်ငံတော်ကို သူငယ်ကဲ့သို့မခံမယူ။ ထိုသူသည်
နိုင်ငံတော်သို့မဝင်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈အရာရှိတယောက်က၊ ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရအံ့သောငှါ
အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ၁၉ယေရှုက၊ ငါ့ကိုကောင်းမြတ်သည်ဟု
အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ၂၀သင်သည်
ပညတ်တော်တို့ကို သိသည်မဟုတ်လော။ သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။ သူ့ဥစ္စာကို
မခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။ မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့ ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ၂၁အရှင်ဘုရား၊
ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့ကို ငယ်သောအရွယ်မှ စ၍ အကျွန်ုပ်စောင့်ရှောက်ပါပြီဟု လျှောက်ပြန်သည်ကို
ယေရှုသည်ကြားလျှင် သင်သည် တခုလိုသေး၏။ ၂၂ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှကိုရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား
ပေးဝေလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှလာ၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့
ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၃ထိုသူသည် များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ် သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင်
အလွန်စိတ်မသာသည်နှင့် သွားလေ၏။

၂၄ထိုသို့စိတ်မသာသည်ကို ယေရှုသည်မြင်တော်မူလျှင်၊ ဥစ္စာရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံ တော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲလှ၏။ ၂၅ကုလားအုပ်သည် အပ်နဖားကိုလျှိုလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည်
ဘုရားသခင် ၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၆ကြားသောသူတို့ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်

အဘယ်သူကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။ ၂၇ကိုယ်တော်ကလည်း၊ လူမတတ်နိုင်
သောအမှုကို ဘုရားသခင်တတ်နိုင် တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၈ထိုအခါ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကိုစွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့ လိုက်ကြပါပြီ ဟု
လျှောက်လေသော်၊ ၂၉ကိုယ်တော်က၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်ကြောင့်၊ အိမ်ရာ၊ မိဘ၊ ညီအစ်ကို၊ သားမယားတည်းဟူသော တပါးပါးကိုစွန့်၍၊ ၃၀ထိုသူသည်
ယခုကာလ၌ အဆများ စွာသောအကျိုးကိုဎင်း၊ နောင်ဘဝ၌ ထာဝရအသက်ကိုဎင်း ခံရလတံ့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၃၁ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ငါတို့သည်
ယေရုရှလင်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။ ပရောဖက်များရေးမှတ်သမျှသည် လူသား၌ပြည့်စုံရလိမ့်မည်။
၃၂တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံခြင်း၊ ပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ တံထွေးနှင့်ထွေးခြင်းကို
ခံရလိမ့်မည်။ ၃၃သူတို့သည် လူသားကိုရိုက်ပုတ်၍ သတ်ကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌
ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၄ထိုစကားတော်တခွန်းကိုမျှ တပည့်တော်တို့သည် နားမလည်ကြ။
ထိုအကြောင်းအရာသည် ဝှက်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူချက် အနက်ကို မရိပ်မိကြ။
၃၅ယေရိခေါမြို့အနီး၌ ရှိတော်မူစဉ်တွင်၊ လူကန်းတယောက်သည် လမ်းနားမှာထိုင်၍
တောင်းစားလေ၏။ ၃၆ထိုလူကန်းသည် လမ်း၌ လူများသွားသံကိုကြားလျှင် အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟု မေး၏။
၃၇နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကြွသွားကြောင်းကို သူတပါးပြောလျှင်၊ ၃၈ဒါဝိဒ်၏သားတော်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။ ၃၉ထိုသူကို တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌သွား
သောသူတို့သည် ငေါက်၍ ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု
သာ၍ဟစ်ကြော်လေ၏။ ၄၀ယေရှု သည်လည်း ရပ်တော်မူလျက်၊ ထိုသူကိုခေါ်ခဲ့ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။
လူကန်းသည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်ပြီးမှ၊ သင်၌ အဘယ်သို့ ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ၄၁သခင်၊
အကျွန်ုပ်မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်လေသော်၊ ၄၂ယေရှုက၊ မျက်စိမြင်စေ။ သင်၏
ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကိုကယ်မပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄၃ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည် မျက်စိမြင်၍
ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် မြင်လျှင်
ဘုရားသခင်ကို အံ့သြချီးမွမ်းကြ၏။

၁၉

၁ယေရှုသည် ယေရိခေါမြို့သို့ဝင်၍ ရှောက်သွားတော်မူ၏။ ၂ထိုအခါ ဇက္ခဲ အမည်ရှိသောအခွန်ခေါင်း
တယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် ငွေရတတ်သောသူဖြစ်၏။ ၃ယေရှုသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သည်ကို
ထိုသူသည် ကြည့်လို၍၊ လူအစုအဝေးများသောကြောင့်၊ မိမိအရပ်လည်း နိမ့်သည်ဖြစ်၍မမြင်နိုင်။ ၄ထိုကြောင့်
ကြွတော်မူမည့် လမ်းတွင် ရှေ့သို့ပြေး၍ ကိုယ်တော်ကိုမြင်အံ့သောငှါ သဖန်းပင်တပင်ကိုတက်လေ၏။
၅ထိုအရပ်သို့ ယေရှုသည် ရောက်တော်မူသောအခါ မျှော်ကြည့်၍ ထိုသူကိုမြင်တော်မူလျှင်၊ ၆ဇက္ခဲ၊
မြန်မြန်ဆင်းလော့။ သင်၏အိမ်၌ယနေ့ ငါတည်းနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဇက္ခဲသည် အလျှင်အမြန်ဆင်း၍
ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ကိုယ်တော်ကို မိမိ အိမ်၌ဧည့်ခံလေ၏။ ၇ထိုအကြောင်းကို လူအပေါင်း တို့သည်မြင်
လျှင်၊ ဆိုးသောသူ၏အိမ်သို့ဝင်၍ လုပ်ကျွေးခြင်းကို ခံတော်မူပါသည်တကားဟု ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။
၈ဇက္ခဲသည်လည်း ရပ်နေ၍၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဥစ္စာတဝက်ကို ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးပါ၏။
တစုံတယောက်သောသူ၏ ဥစ္စာအနည်းငယ်ကို အကျွန်ုပ်ယူမိလျှင်၊ လေးဆပြန်၍ ပေးပါ၏ဟု
သခင်ဘုရားကိုလျှောက်ဆို၏။ ၉ယေရှုကလည်း၊ ဤသူသည် အာဗြဟံ၏ သားဖြစ်သည်နှင့်အလျောက်၊
ယနေ့ပင် ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည် ဤအိမ်အပေါ်မှာ သက်ရောက်လေ၏။ ၁၀လူသားသည်
ပျောက်သော သူတို့ကိုရှာ၍ ကယ်တင်အံ့သောငှါ ကြွလာသတည်းဟု ဇက္ခဲကို မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့အနီးသို့ရောက်တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ချက်ခြင်း
ပေါ်ထွန်းမည်ဟု လူများထင်မှတ်သောကြောင့်၊ ပရိသတ်အလယ်၌ထပ်၍ မိန့်တော်မူသော ဥပမာကား၊
၁၂အမတ်တယောက်သည် မင်းကြီးအရာကိုခံလို၍ မိမိပြည်သို့ပြန်လာမည်ဟု အကြံရှိလျက် ဝေးသော
ပြည်သို့သွား၏။ ၁၃မသွားမီ မိမိငယ်သား တကျိပ်ကိုခေါ်၍၊ ငွေတပိဿာစီအပ်ပေးလျက် ငါပြန်၍မလာ
မီတိုင်အောင် ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုကိုပြုကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။ ၁၄ပြည်သားအချို့တို့သည် ထိုအမတ်
ကိုမနာလို၍၊ ထိုသူ၏အအုပ်အချုပ်ကို ငါတို့မခံလိုပါဟု တမန်ကိုသူ့နောက်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။
၁၅ထိုအမတ်သည် မင်းကြီးအရာကိုခံ၍ ပြန်လာတော်မူသောအခါ၊ ငွေခံသော ငယ်သားတို့သည်
အသီးသီးအဘယ်မျှလောက် အမြတ်ရသည်ကိုသိခြင်းငှါ၊ သူတို့ကိုခေါ်ချေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။
၁၆ပထမသူသည်လာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ပေးသော ငွေတပိဿာအားဖြင့် အခွက်တဆယ်
အမြတ်ရပါ ပြီဟု လျှောက်လျှင်၊ ၁၇သခင်က၊ သာဓု၊ ငယ်သားကောင်း၊ သင်သည်အမှုငယ်၌
သစ္စာစောင့်လေပြီ။ မြို့ဆယ်မြို့ကို အုပ်စိုးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၈ဒုတိယသူသည်လာ၍၊ သခင်၊
ကိုယ်တော်ပေးသောငွေတပိဿာအားဖြင့် ငါးပိဿာ အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လျှင်၊ ၁၉သခင်က၊ သင်သည်
မြို့ငါးမြို့ကို အုပ်စိုးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၀အခြားသော သူသည်လာ၍၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပဝါ၌
ထုတ်ထားသောကိုယ်တော်၏ငွေ တပိဿာရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ခဲယဉ်းသောသူဖြစ်သည်နှင့်၊
၂၁ကိုယ်မသိုမထားသောဥစ္စာကို သိမ်းယူ၍၊ ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောလယ်၌ ရိတ်တတ် သည်ကို
အကျွန်ုပ်ထောက်၍ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၂၂သခင်က၊ ဆိုးညစ်သောငယ်သား၊
သင်၏စကားကိုသာလိုက်၍ သင်၏အမှုကိုငါစီရင်မည်။ ငါသည် ခဲယဉ်းသောသူဖြင်လျက် ကိုယ်မသိုမထား
သော ဥစ္စာကိုသိမ်းယူ၍၊ ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောလယ်၌ ရိတ်သည်ကို သင်သိသည်မှန်လျှင်၊ ၂၃ငါ့ငွေကို
ပွဲစားလက်သို့ အဘယ်ကြောင့် မအပ်သနည်း။ ထိုသို့အပ်လျှင် ငါပြန်လာသောအခါ ငွေရင်းနှင့်အတိုး
ကိုရနိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ ပြီးသော်၊ ၂၄အခြွေအရံတို့အား၊ ငွေတပိဿာကို သူ့လက်မှနုတ်ကြ။
အခွက်တဆယ်ရှိသောသူအား ပေးကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၅အခြွေအရံတို့ကလည်း၊ သခင်၊ ထိုသူ၌
အခွက်တဆယ်ရှိပါ၏ ဟုလျှောက်ကြလျှင်၊ ၂၆ငါဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ရတတ်၏၊ ထိုသူအား
ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည်ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင် နုတ်လိမ့်မည်။ ၂၇ထိုမှတပါး ငါ၏အအုပ်အချုပ်ကို
မခံလိုသောငါ့ရန်သူတို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ။ ငါ့ရှေ့မှာသတ်ကြဟု စီရင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၈ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ တပည့်တော်တို့ရှေ့၌ကြွ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ခရီး သွားတော်မူ၏။
၂၉သံလွင်အမည် ရှိသောတောင်ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာဂေရွာနှင့် ဗေသနိရွာအနီးသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ၊
တပည့်တော်နှစ်ယောက် တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ၃၀သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာသို့ရောက်လျှင်
အဘယ်သူမျှမစီးဘူးသော မြည်းကလေးချည်နှောင်လျက်ရှိသည်ကို သင်တို့သည်တွေ့လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုး
ကိုဖြည်၍ဆောင်ခဲ့ကြ။ ၃၁သူတပါးက အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြိုးကိုဖြေသနည်းဟု သင်တို့ကိုဆိုလျှင်၊
သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြလော့ဟု မှာထား တော်မူ၏။ ၃၂ထိုသို့စေလွှတ်သောသူတို့သည် သွား၍
စကားတော်အတိုင်းတွေ့ကြ၏။ ၃၃မြည်းကြိုးကိုဖြည်စဉ်တွင် မြည်းရှင်တို့က၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြိုး
ကိုဖြည်သနည်းဟု ဆိုလျှင်၊ ၃၄သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှုထံတော်သို့ မြည်းကလေး
ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ၃၅မြည်းကျောပေါ်မှာ မိမိတို့အဝတ်ကိုတင်ပြီးလျှင် ကိုယ်တော်ကို စီးစေကြ၏။ ၃၆ခရီးသွား
တော်မူစဉ်တွင် လူများတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို လမ်း၌ခင်းကြ၏။ ၃၇သံလွင်တောင်ပေါ်က ဆင်းရာအရပ်သို့
ရောက်တော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်များအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့မြင်ခဲ့ပြီးသော တန်ခိုးတော်
များကိုထောက်၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဘုရားသခင်ကို ထောပနာပြု၍၊ ၃၈ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်
ကြွလာ တော်မူသောရှင်ဘုရင်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်စေသတည်း။
ကောင်းကင် ဘဝဂ်ဝယ် ဘုန်းကြီးပါစေသတည်း ဟုကြွေးကြော်ကြ၏။ ၃၉လူအစုအဝေး၌ပါသော

ဖာရိရှဲအချို့တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့ကို ဆုံးမပါဟု လျှောက်ကြသော်၊ ၄၀ယေရှုကလည်း၊
ငါဆိုသည်ကား၊ ဤသူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင် ကျောက်ခဲတို့သည် ချက်ခြင်းကြွေးကြော်လိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ယေရုရှလင်မြို့အနီးသို့ရောက်၍ ကြည့်မြင်လျှက် ငိုကြွေးတော်မူ၍၊ ၄၂အချင်းမြို့၊ သင်၏ငြိမ်
သက်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို သင်၏လက်ထက် ယခုကာလ၌ပင် သင်သည်သိရလျှင် မင်္ဂလာရှိ၏။
ယခုမူကား၊ ထိုအရာ တို့ကို သင်၏မျက်စိရှေ့မှာ မထင်ရှားစေခြင်းငှါ ဝှက်ထားလျက်ရှိ၏။ ၄၃အကြောင်းမူကား၊
သင့်ကိုကြည့်ရှုပြုစု တော်မူသော ကျေးဇူးကို သင်သည်မသိ မမှတ်သောကြောင့်၊ သင်၏ရန်သူတို့သည်
သင့်ပတ်လည်တွင် တပ်တည်၍ လေးမျက်နှာ၌ ဝိုင်းရံလျက် ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊ ၄၄သင်၏ကိုယ်မှစ၍
သင်၏သားသမီးတို့ကို မြေနှင့် တညီတည်းညှိသဖြင့်၊ သင်၌ ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှထပ်ဆင့်၍
မကျန်ရစ်စေခြင်းငှါ ပြုကြသောအချိန်ကာလ သည် ရောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ဗိမာန်တော်သို့ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ ရောင်းဝယ်သောသူတို့ကို နှင်ထုတ်လျက်၊
၄၆ငါ့အိမ်သည် ဆုတောင်းရာအိမ်ဖြစ်၏ဟု ကျမ်းစာ၌လာသော်လည်း သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို
ထားပြတွင်းဖြစ်စေကြပြီ တကားဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄၇ကိုယ်တော်သည် နေ့တိုင်းဗိမာန်တော်၌
ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သော
သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြသော်လည်း၊ ၄၈လူအပေါင်းတို့သည် ဒေသနာတော်ကို စေ့စေ့
နားထောင်သောကြောင့် သတ်နိုင်သောအခွင့်ကို မတွေ့ရကြ။

၂၀

၁တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ဗိမာန်တော်တွင် လူများကို ဆုံးမဩဝါဒပေး၍ ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောတော်မူစဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့သည် လာ၍၊ ၂ကိုယ်တော်သည်
ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့်ပြုသည်ကိုဎင်း၊ ထိုအခွင့်ကို အဘယ်သူပေးသည်ကိုဎင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အား
ပြောပါဟုဆိုကြသော်၊ ၃ကိုယ်တော်က၊ ငါသည် တစုံတခုကိုမေးဦးမည်။ သင်တို့ဖြေကြလော့။ ၄ယောဟန်၏
ဗတ္တိဇံ တရားသည် ဘုရားကဖြစ်သလော။ လူကဖြစ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။ ၅ထိုသူတို့သည်
အချင်းချင်းဆင်ခြင်၍၊ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကိုအဘယ်ကြောင့်
မယုံသနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။ လူကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ ၆ယောဟန်သည် ပရောဖက်ဖြစ်သည်ကို
လူအပေါင်းတို့သည် ယုံသဖြင့် ငါတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြလိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊
၇အဘယ်ကဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၈ယေရှုကလည်း၊ ထိုအတူ ဤအမှုများကို
အဘယ်အခွင့်နှင့်ငါပြုသည်ကို ငါမပြောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ထိုအခါ ပရိတ်သတ်တို့အား မိန့်တော်မူသော ဥပမာကား၊ လူတဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို
စိုက်ပျိုးပြီးမှ လုပ်ဆောင်သောသူတို့အား ဥယျာဉ်ကိုငှား၍ အခြားသောပြည်သို့ကြာမြင့်စွာ သွားနေ၏။
၁၀ကာလအချိန်တန်လျှင်၊ လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည်၊ စပျစ်သီးအချို့ကို ပေးစေခြင်းငှါ ဥယျာဉ်ရှင်သည်
ငယ်သားကိုစေလွှတ်လေ၏။ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ငယ်သားကို ရိုက်၍လက်ချည်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။
၁၁နောက်တဖန် အခြားသောငယ်သားကို စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် သူ့ကိုရိုက်၍ အရှက်ခွဲပြီးမှ
လက်ချည်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ၁၂နောက်တဖန် အခြားသောငယ်သားကို စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ သူ့ကိုဒဏ်ရာ
ပေါ်အောင်နာကျင်စွာရိုက်၍ နှင်ထုတ်ကြ၏။ ၁၃ထိုအခါ ဥယျာဉ်ရှင်က၊ ငါသည် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ ငါ၏
ချစ်သားကိုငါစေလွှတ်မည်။ ထိုသူတို့သည် ငါ့သားကိုမြင်လျှင် အားနာကောင်း အားနာကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။
၁၄ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည်သားကိုမြင်လျှင်၊ ဤသူသည်အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ။ သူ့ကိုသတ်ကြကုန်အံ့။
ထိုသို့သူ၏ အမွေဥစ္စာကိုငါတို့ရကြလိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ၁၅ဥယျာဉ်ရှင်၏ သားကို
ဥယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်၍သတ်ပစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်ဥယျာဉ်ရှင်သည် ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို အဘယ်သို့ပြု

မည်နည်း။ ၁၆ဥယျာဉ်ရှင်သည်လာ၍ ထိုသူတို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ ထိုဥယျာဉ်ကို အခြားသော
သူတို့အား ပေးလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ပရိသတ်တို့သည် ကြားလျှင် ထိုသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်
ဟုလျှောက်ကြသော်၊ ၁၇ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့ကို ကြည့်ရှု၍၊ တိုက်ကို တည်လုပ်သောသူများ
ပယ်ထားသော ကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖြားသို့ ရောက်ပြန်၏ ဟူသောကျမ်း
စာချက်သည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်း။ ၁၈အကြင်သူသည် ထိုကျောက်ပေါ်သို့ကျ၏။ ထိုသူသည်ကျိုးလတံ့။
အကြင်သူ၏အပေါ်သို့ ထိုကျောက်သည်ကျ၏။ ထိုသူသည်ညက်ညက်ကြေလတံ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၉ထိုအခါ
ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် မိမိတို့ကိုရည်ဆောင်၍ ထိုဥပမာစကားကို ဟောပြော
တော်မူသည်ကို သိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။ သို့သော်လည်း လူအများကို
ကြောက်၍ နေရကြ၏။

၂၀ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုချောင်းမြောင်းလျက် စကားတော်၌ အပြစ်ကိုရှာ၍
မြို့ဝန်မင်း လက်သို့ အပ်နှံသော အခွင့်ကိုရခြင်းငှါ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ယောင်ဆောင်သော သူလျှို့တို့ကို
အထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။ ၂၁ထိုသူလျှိုတို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ
ဖြောင့်မတ်စွာဆုံးမသြဝါဒ ပေး၍၊ ဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာပြတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့
သိကြပါ၏။ ၂၂အကျွန်ုပ်တို့သည် ကဲသာဘုရင်အား အခွန်ကိုဆက်အပ်သလော။ မဆက်အပ်သလော
ဟုမေးလျှောက်ကြ၏။ ၂၃ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့၏ ပရိယာယ်ကို သိမှတ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည်
ငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ ၂၄ဒေနာရိတပြားကိုပြပါ။ အဘယ်သူ၏ပုံ၊ အဘယ်သူ၏
လိပ်စာပါသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ကဲသာဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာပါ ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊
၂၅ကိုယ်တော်က၊ ကဲသာဘုရင်၏ ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်အားဆက်ပေး ကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ ဥစ္စာကိုကား၊
ဘုရားသခင်အားဆက်ပေးကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၆ထိုသူတို့သည် လူများရှေ့တွင် စကားတော်၌
အပြစ်မတွေ့နိုင်သဖြင့် ပြန်ပြောတော်မူသောစကားကို အံ့ဩ၍ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။

၂၇ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟု ငြင်းခုံတတ်သော ဇဒ္ဒုကဲအချို့သည်လည်း အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊
၂၈အရှင်ဘုရား၊ မယားရှိသောသူသည် သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏မယားကို သူ့ညီသိမ်းယူ၍ အစ်ကိုအမျိုး
မပြတ် ဆက်နွယ်စေဟု အကျွန်ုပ်တို့အား မောရှေစီရင်ပါပြီ။ ၂၉ညီအစ်ကို ခုနစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီး
သည် မိန်းမနှင့်စုံဘက်၍ သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ ၃၀သူ၏မယားကို သူ့ညီအကြီးသိမ်းယူ၍ သားမရှိဘဲသေပြန်
လေ၏။ ၃၁ထိုအတူ တတိယသူမှစ၍ တယောက်နောက်တယောက် ခုနစ်ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့သည်
ထိုမိန်းမကို သိမ်းယူ၍ သားကိုမကျန်ရစ်စေဘဲသေကြ၏။ ၃၂နောက်ဆုံး၌ မိန်းမသည်လည်းသေလေ၏။
၃၃သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်ရာကာလ၌ ထိုမိန်းမသည် အဘယ်သူ၏မယားဖြစ်ရပါမည်နည်း။ ထိုသူခုနစ်ယောက်
တို့သည် ထိုမိန်းမနှင့်စုံဘက်ကြပြီဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၄ယေရှုကလည်း၊ ယခုဘဝသားတို့သည် စုံဘက်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို ပြုတတ်ကြ၏။
၃၅နောင်ဘဝကိုငှင်း၊ သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်းကိုငှင်း ရထိုက်သည်ဟု မှတ်တော်မူခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်
စုံဘက်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို မပြုတတ်ကြ။ ၃၆သေခြင်းနှင့်အစဉ်ကင်းလွတ်၍ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့
ဖြစ်သည်သာမက၊ ထမြောက်ခြင်း၏ သားဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။ ၃၇ထိုမှတပါး၊
မောရှေသည် ထာဝရဘုရားကို အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဟု ချုံခဏ်း၌ခေါ်ဝေါ်
သောအခါ သေလွန် သောသူတို့သည် ထမြောက်ကြောင်းကို ဘော်ပြခဲ့ပြီ။ ၃၈ဘုရားသခင်သည်
သေနေသောသူတို့၏ ဘုရားမဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
ဘုရားသခင်၌ အသက်ရှင်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၉ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊
ကိုယ်တော်၏စကားသည် လျောက်ပတ်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၄၀နောက်တဖန် အလျှင်းမမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

၄၁ယေရှုကလည်း၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏သားဖြစ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ဆိုကြသနည်း။
၄၂ဒါဝိဒ်၏ စကားမှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမှီတိုင်အောင်
ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု၊ ၄၃ငါ့သခင်အား မိန့်တော်မူသည်ဟု ဆာလံကျမ်းစာ၌ ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။
၄၄ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကို သခင်ဟူ၍ခေါ်လျှင် အဘယ်သို့သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။
၄၅ပရိသတ်များနားထောင်စဉ်တွင် တပည့်တော်တို့အား တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ၄၆ကျမ်းပြုဆရာ
တို့ကို ရှောင်ကြလော့။ သူတို့သည် ရှည်သောအင်္ကျီကိုဝတ်လျက် လည်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ဈေး၌ရှိ
သေစွာနှုတ်ဆက် ခြင်းကိုငှင်း၊ ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကိုငှင်း နှစ်သက်ကြ၏။
၄၇သူတို့သည် မုဆိုးမ အိမ်ကို လုယူသိမ်းစား၍ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသော ပဌနာစကားကို
ရွတ်တတ်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် သာ၍ကြီးစွာသောဒဏ်ကို ခံရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁

၁ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် မျှော်ကြည့်၍ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် အလှူဒါနကို
ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ သွင်းချသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ ၂ဆင်းရဲသောမုဆိုးမတယောက်သည်လည်း ကြေးနီဒင်္ဂါး
နှစ်ပြား သွင်းချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ၃ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုဆင်းရဲသောမုဆိုးမသည် အခြား
သူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍ သွင်းချပြီ။ ၄အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကြွယ်ဝသော
စည်းစိမ်ထဲကနှုတ်၍ ဘုရားသခင်၏ အလှူတော် စုထဲသို့ သွင်းချကြ၏။ ထိုမိန်းမမူကား၊ အလွန်ဆင်း
ရဲလျက်ပင် မိမိအသက်မွေးစရာဥစ္စာရှိသမျှကို သွင်းချလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅လူအချို့တို့သည် လာ၍ဗိမာန်တော်သည် တင့်တယ်သောကျောက်ပြားနှင့်ငှင်း၊ ပူဇော်သက္ကာများ
နှင့်ငှင်း၊ ဆင်ပြင်လျက်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ၆ကိုယ်တော်က၊ ဤအရာများကို သင်တို့သည်ယခု
မြင်ကြရ၏။ မဖြိုမချဘဲ ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှမတည်မနေရသော အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၇သူတို့ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ ထိုအမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်ပါမည်နည်း။
ထိုအမှုအရာတို့သည် ဖြစ်ချိန်နီးသောအခါ အဘယ်ပုပ္ပနိမိတ် ပေါ်ထွန်းပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊
၈ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် လှည့်ဖြားခြင်းသို့ မလိုက်မပါမည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။
အများသောသူတို့က၊ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်၏။ အချိန်ကာလ လည်းရောက်လာပြီဟု ဆိုလျက်
ငါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍ ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့နောက်သို့ မလိုက်ကြနှင့်။ ၉သင်တို့သည်
စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်း၊ ပုန်ကန်ခြင်းအကြောင်းကို သိတင်းကြားရသောအခါ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိကြနှင့်။
ထိုအမှုအရာများသည် အရင်ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည် အလျင်အမြန်မဖြစ်သေး။
၁၀ထိုမှတပါး၊ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ ၁၁အရပ်ရပ်တို့၌
ကြီးစွာသော မြေလှုပ်ခြင်း၊ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ကာလနာများပြားခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
မိုဃ်းကောင်းကင်၌လည်း ကြောက်မက်ဘွယ်သောအရာနှင့် ကြီးစွာသောပုပ္ပနိမိတ်တို့သည် ပေါ်ထွန်း
ကြလိမ့်မည်။ ၁၂ထိုအမှုအရာများမဖြစ်မှီ လူများတို့သည် ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့ကို ဘမ်းဆီးညှဉ်းဆဲ၍
တရားစရပ်၌ငှင်း၊ ထောင်ထဲ၌ငှင်း အပ်နှံကြလိမ့် မည်။ ရှင်ဘုရင်၊ ဝန်မင်းထံသို့ ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။
၁၃ထိုသို့သောအားဖြင့် သင်တို့သည် သက်သေခံရသော အခွင့်ရှိကြလိမ့်မည်။ ၁၄ထိုကြောင့် သင်တို့သည်
အဘယ်သို့ပြန်ပြောရမည်ကို ရှေ့မဆွကမဆင်ခြင်ခြင်းငှါ သတိထားကြလော့။ ၁၅အကြောင်းမူကား၊
ရန်သူအပေါင်းတို့သည် မငြင်းခုံမဟန့်တားနိုင်သော နှုတ်သတ္တိ၊ ဉာဏ်သတ္တိကို ငါပေးမည်။ ၁၆သင်တို့မိဘ၊
ညီအစ်ကို၊ ပေါက်ဘော်၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သင်တို့ကိုအပ်နှံကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ ကိုလည်း
သတ်ကြလိမ့်မည်။ ၁၇လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့ကိုမုန်းကြလိမ့်မည်။ ၁၈သို့သော်
လည်း သင်တို့ဆံခြည်တပင်မျှ မပျက်ဆီးရ။ ၁၉သင်တို့သည် တည်ကြည်သောအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်း
သို့ရောက် ကြလော့။

၂၀ယေရုရှလင်မြို့ကို ဗိုလ်ခြေများဝန်းရံလျက်ရှိသည်ကို သင်တို့မြင်သောအခါ၊ ထိုမြို့သည်
ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်လုသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။ ၂၁ထိုအခါ ယုဒပြည်၌ရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့
ပြေးကြစေ။ မြို့ထဲ၌ရှိသောသူတို့သည် မြို့ပြင်သို့ထွက်ကြစေ။ တောရွာမှာရှိသောသူတို့သည် မြို့ထဲသို့
မဝင်ကြစေနှင့်။ ၂၂အကြောင်းမူကား၊ ထိုနေ့ရက်ကာလသည် ကျမ်းစာချက်များပြည့်စုံရသော
ဒဏ်စီရင်ခြင်းနေ့ရက်ကာလ ဖြစ်သတည်း။ ၂၃ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမနှင့် နို့စို့သူငယ်ရှိသော
မိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့် မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒပြည်၌ ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်၍
ယုဒလူမျိုးအပေါ်၌ အမျက်ဒေါသသင့်ရောက် လိမ့်မည်။ ၂၄သူတို့သည် ထားဘေးဖြင့်ပျက်ဆီးခြင်း
သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အခြားသောပြည်အရပ်ရပ်သို့ ဘမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်
မိမိတို့အချိန်ကာလ မပြည့်စုံမည်တိုင်အောင် ယေရှုရှလင်မြို့ကို ခြေနှင့်နင်းကြလိမ့်မည်။
၂၅ထိုအခါ၊ နေ၊ လ၊ ကြယ်နက္ခတ်တို့၌ ပုပ္ပနိမိတ်ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာလည်း လူအမျိုးမျိုး
မငြိမ်မသက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း၊ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးကြီးခြင်း၊ ၂၆မြေကြီးပေါ်မှာဖြစ်လတံ့သော
ဘေးများကိုမြော်၍ ကြောက်လန့်သဖြင့်၊ လူများတို့၏အသက်ဆုံးခြင်းအမှုအရာတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ ၂၇ထိုအခါ လူသားသည် ကြီးစွာသော
ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်ကိုစီးလျက် ကြွလာသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။
၂၈ထိုအမှုအရာတို့သည် ဖြစ်စရှိသောအခါ၊ သင်တို့ကို ရွေးနှုတ်သောအချိန်ကာလရောက်လုနီးသည်ကို
ထောက်သဖြင့်၊ မြော်ကြည့်၍ ခေါင်းကိုကြွကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၉တဖန် ထပ်၍ မိန့်တော်မူသောဥပမာကား၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်မှစ၍ သစ်ပင်များတို့ကို
မှတ်ကြလော့။ ၃၀အရွက်ပေါက်သောအခါ နွေကာလနီးသည်ကို သင်တို့သည် အလိုအလျောက်သိမြင်ကြ၏။
၃၁ထိုနည်းတူ ထိုအကြောင်း အရာများဖြစ်သည်ကို မြင်ရလျှင်၊ သခင်၏နိုင်ငံတော်တည်လုနီးသည်ကို
သိမှတ်ကြလော့။ ၃၂ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူများ မကုန်မှီထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့သည်
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ၃၃ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး မတည်သော်လည်း ငါ့စကားတည်လိမ့်မည်။ သင်တို့သည်
ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုကြလော့။ သို့မဟုတ် အစား အသောက်လွန်ကျူးခြင်း၊ လောကီစိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့်
စိတ်နှလုံးပင်ပန်းလျက်နေစဉ်တွင်၊ ထိုနေ့ရက်သည် အမှတ်တမဲ့ သင်တို့နှင့်တွေ့ကြုံလိမ့်မည်။ ၃၅ထိုနေ့ရက်
သည် ပိုက်ကွန်ကဲ့သို့ မြေတပြင်လုံး၌ နေသောလူအပေါင်းတို့ကို အုပ်မိလိမ့်မ်ည်။ ၃၆ထိုကြောင့် သင်တို့သည်
ဖြစ်လတံ့သောအမှုအရာတို့နှင့် ကင်းလွတ်၍ လူသားထံသို့ ရောက်ခြင်းကို ခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်ဟု
မှတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ အစဉ်ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၇ထိုသို့ ကိုယ်တော်သည် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။
ညအချိန်ရောက် လျှင် သံလွင်အမည်ရှိသော တောင်သို့သွား၍ ညဉ့်ကိုလွန်စေတော်မူ၏။ ၃၈နံနက်စောစော
လူများ အပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်သို့သွား၍ အထံတော်၌ ဒေသနာတော်ကိုနားထောင်ကြ၏။

၂၂

၁ပသခါအမည်ရှိသောအဇုမပွဲခံခါနီးတွင်၊ ၂ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့သတ်ရအံ့နည်းဟု ရှာကြံကြ၏။ အဘယ်ကြောင့် ရှာကြံရကြသနည်းဟူမူကား၊
လူများ တို့ကို ကြောက်ကြ၏။ ၃ထိုအခါ စာတန်သည် တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါး အဝင်ဖြစ်သော
ယုဒရှကာရုတ်အထဲသို့ ဝင်သည် ဖြစ်၍၊ ၄ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးများ၊ ဗိမာန်တော်မှူး
များတို့ထံသို့ သွားပြီးလျှင်၊ ယေရှုကို အဘယ်သို့ အပ်ရမည်နည်းဟူ၍ တိုင်ပင်လေ၏။ ၅ထိုသူတို့သည်
ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍ ငွေပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ၆ယုဒရှကာရုတ်သည်လည်း ဝန်ခံပြီးမှ လူများမရှိစဉ်တွင်
ကိုယ်တော်ကိုအပ်ခြင်းငှါ အစဉ်သင့်သောအချိန်ကာလကို ရှာကြံလျက်နေ၏။

၇ပသခါသိုးသငယ်ကို သတ်ရသောနေ့တည်းဟူသော အဇုမပွဲနေ့ရောက်သောအခါ၊ ၈ကိုယ်တော်က၊
ငါတို့စားဘို့ရာ သင်တို့သည်သွား၍ ပသခါပွဲကိုပြင်ဆင်ကြလော့ဟု ပေတရုနှင့်ယောဟန်ကို စေလွှတ်တော်
မူ၏။ ၉သူတို့ကလည်း၊ အဘယ်အရပ်၌ ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊
၁၀ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါ ရေအိုးဆောင်သောသူကို တွေ့လိမ့်မည်။
ထိုသူနောက်သို့လိုက်၍ သူဝင်သော အိမ်သို့ဝင်ပြီးမှ၊ ၁၁ငါသည် ငါ့တပည့်တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကိုစားရသော
ဧည့်သည်အခန်းကား အဘယ်မှာရှိသနည်း၊ ဆရာကမေးသည်ဟု အိမ်ရှင်ကို ပြောကြလော့။ ၁၂ထိုသူသည်
ပြင်ဆင်လျက်ရှိသော အထက်အခန်းကြီးကို ပြလိမ့် မည်။ ထိုအခန်း၌ပြင်ဆင်ကြလော့ ဟုမိန်တော်မူ၏။
၁၃တပည့်တော်တို့သည် သွား၍စကားတော်အတိုင်းတွေ့လျှင်၊ ပသခါပွဲကိုပြင်ဆင်ကြ၏။

၁၄အချိန်ရောက်မှ တမန်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူစားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူ၍၊ ၁၅ငါသည်အသေ
မခံမီ ဤပသခါပွဲကိုသင်တို့နှင့်အတူစားခြင်းငှါ အလွန်အလိုရှိလေပြီ။ ၁၆ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်၌ ပသခါပွဲမပြည့်စုံမီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ ဤပွဲကိုတဖန် ငါမစားရဟု မိန့်တော်မူလျက်၊
၁၇ခွက်ဖလားကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ၊ ဤခွက်ကိုယူ၍အချင်းချင်းဝေကြလော့။ ၁၈ငါဆိုသည်ကား၊
ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် မတည်မီတိုင်အောင်ယခုမှစ၍ စပျစ်ရည်ကိုတဖန် ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၉ထိုအခါ မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော် ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍၊ ဤမုန့်ကား သင်တို့အဘို့အလို
ငှါစွန့်သောငါ၏ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ငါ့ကိုအောက်မေ့ဘို့ရာ ဤသို့ပြုကြလော့မိန့်တော်မူ၏။ ၂၀ထိုနည်းတူညစာစား
ပြီးမှခွက်ကိုလည်းယူ၍၊ ဤခွက်ကားသင်တို့အဘို့အလိုငှါ သွန်းသောငါ၏အသွေး၌ တည်သောပဋိညာဉ်
တရားသစ်ဖြစ်၏။ ၂၁သို့သော်လည်းငါ့ကို အပ်နှံသောသူ၏ လက်သည် ဤစားပွဲပေါ်မှာ ငါ့လက်နှင့်အတူရှိ၏။
၂၂ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူသည်အတိုင်းလူသားသည် သွားရမည်။ သို့သော်လည်း လူသားကို အပ်နှံသော
သူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၃တပည့်တော်တို့သည်လည်း ထိုအမှုကို အဘယ်သူပြုအံ့နည်းဟု
အချင်းချင်းမေးမြန်းကြ၏။

၂၄ထိုမှတပါးတပည့်တော်တို့သည် မိမိတို့တွင်အဘယ်သူသည် သာ၍ကြီးမြတ်သနည်းဟု အချင်းချင်း
ငြင်းခုံ ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ၂၅ကိုယ်တော်က၊ လောကီမင်းတို့သည် အစိုးတရပြုတတ်ကြ၏။ အာဏာထား
သောသူတို့ကိုလည်း ကျေးဇူးရှင်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ၂၆သင်တို့မူကားထိုသို့မပြုကြနှင့်၊ သင်တို့တွင်အကဲ
အမှူးပြုသောသူကိုငယ်သား ကဲ့သို့ဖြစ်စေ။ အုပ်စိုးသောသူကိုလည်းအစေခံကဲ့သို့ဖြစ်စေ။ ၂၇အဘယ်သူသည်
သာ၍ကြီးမြတ်သနည်း။ စားပွဲ၌လျောင်းသောသူသည် ကြီးမြတ်သလော။ လုပ်ကျွေးသောသူသည်
ကြီးမြတ်သလော။ စားပွဲ၌ လျောင်းသောသူ သည်ကြီးမြတ်သည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်းငါသည်
သင်တို့တွင် လုပ်ကျွေးသောသူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၂၈ငါသည်စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံစဉ်တွင် သင်တို့သည်ငါ၌
မှီဝဲသောသူဖြစ်ရာ၏။ ၂၉ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့အားနိုင်ငံကို ပေးတော် မူသည်နှင့်အညီ၊ ၃၀သင်တို့သည်ငါ၏
နိုင်ငံတွင်ငါ့စားပွဲ၌ စားသောက်သောအခွင့်ကိုငှင်း၊ တရားပလ္လင်ပေါ် မှာထိုင်၍ ဣသရေလလူ တဆယ်နှစ်မျိုး
ကိုအုပ်စိုးရသောအခွင့်ကိုငှင်း၊ ငါသည်သင်တို့အားပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁တဖန်သခင်ဘုရားက၊ ရှိမုန်၊ ရှိမုန်၊ ဂျုံဆန်ကိုဆန်ခါနှင့် ချသကဲ့သို့စာတန်သည် သင်တို့ကို
ချရမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းသည် ဖြစ်၍၊ ၃၂သင်၏ ယုံကြည်သောစိတ်မပျက်စေခြင်းငှါငါသည်
သင့်အဘို့ဆုတောင်းလေပြီ။ သင်သည် သတိရပြန်သောအခါသင်၏ ညီအစ်ကိုတို့ကိုတည်ကြည်စေလော့ဟု
မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၃၃ပေတရုက၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူထောင်ထဲသို့ငှင်း၊ အသေသတ်
ခြင်းကိုငှင်းလိုက်ခြင်းငှါအသင့်ရှိပါ၏ ဟု လျှောက်လေသော်၊ ၃၄သခင်ဘုရားက၊ ပေတရု၊ ငါဆိုသည်ကား၊
ယနေ့တွင်ကြက်မတွန်မီ သင်သည် ငါ့ကိုမသိဟု သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၅တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အထက်ကငွေအိတ်၊ လွယ်အိတ်၊ ခြေနင်းမပါဘဲသွားကြလော့
ဟုသင်တို့ကို ငါစေလွှတ်သောအခါ တစုံအခုလိုသလောဟု မေးလျှင်၊ တစုံတခုမျှမလိုပါဟု လျှောက်ကြသော်၊

၃၆ယခုမူကားငွေအိတ် ရှိသောသူသည်ယူစေ။ လွယ်အိတ်ရှိသော သူသည်ယူစေ။ ထားမရှိသောသူသည်
အဝတ်ကိုရောင်း၍ထားကိုဝယ်စေ။ ၃၇အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည်မတရားသောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်း
သို့ရောက်၏ ဟူသောကျမ်းစာချက်သည် ငါ၌ယခုပင်ပြည့်စုံရမည်။ ငါ့အမှုအရာတို့သည် ပြီးစီးခြင်း
သို့ရောက်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၈ထိုသူတို့ကလည်း၊ သခင်၊ ထားနှစ်စင်း ရှိပါ၏ ဟုလျှောက်လျှင်၊ တန်ပြီဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ထိုနောက်အလေ့တော်ရှိသည်အတိုင်းသံလွင်တောင်သို့ထွက်ကြွတော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့သည်
နောက်တော် သို့လိုက် ကြ၏။ ၄၀ထိုအရပ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည်စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်
ကင်းလွတ် မည်အကြောင်းဆုတောင်းကြလော့ ဟုမိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ၄၁တပည့်တော်တို့နှင့် ကျောက်ခဲတပစ်
လောက်ခွါသွား၍ ဒူးထောက်လျက်၊ ၄၂အိုအဘ၊ အလိုတော်ရှိလျှင်ဤခွက်ကိုအကျွန်ုပ်မှ လွှဲတော်မူပါ။
သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော် အလိုရှိသည်အတိုင်း
မဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်း တော်မူ၏။ ၄၃ထိုအခါကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှားလာ၍ ကိုယ်တော်ကို
အားအပေးရ၏။ ၄၄ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုခံလျက်အထူးသဖြင့် ကြိုးစား၍ဆုတောင်းတော်မူ၏။
ချွေးထွက်တော်မူသည်ကား၊ မြေပေါ်၌ ကျသောသွေးစက်ခဲကဲ့သို့ဖြစ်သတည်း။ ၄၅ထိုသို့ဆုတောင်းပြီးမှ၊
ယေရှုသည် ထ၍တပည့်တော်တို့ရှိရာ သို့ပြန်သောအခါ၊ သူတို့သည်ဝမ်းနည်းသောစိတ်ရှိသည်နှင့်
အိပ်ပျော်လျက်နေကြသည် ကိုတွေ့တော်မူလျှင်၊ ၄၆သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်အိပ်ပျော်ကြသနည်း။ ထကြ။
စုံးစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၇ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှကာရုတ်သည်
လူအပေါင်း တို့ကိုလမ်းပြလျက်လာ၍၊ ယေရှုကိုနမ်းခြင်းငှါချဉ်းကပ်လေ၏။ ၄၈ယေရှုကလည်း၊ ယုဒါသင်သည်
နမ်းခြင်းကို ပြုလျက်လူသားကိုအပ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။ ၄၉ယေရှုနှင့် အတူပါသောသူတို့သည်
ဖြစ်အံ့သောအမှုကို မြင်လျှင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထားနှင့် ခုတ်ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက်ပြီးမှ၊
၅၀တယောက်သည်ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ၏ ကျွန်တယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် လက်ျာနားရွက်ပြတ်လေ၏။
၅၁ယေရှုကလည်း၊ တန်စေဟု မိန့်တော်မူ၍ နားရွက်ကို လတ်တော်နှင့် တို့သဖြင့် အနာကိုပျောက်
စေတော်မူ၏။ ၅၂ထိုအခါ အထံတော်သို့ရောက်လာသောယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ ဗိမာန်တော်မှူး၊
လူအကြီးအကဲတို့အားယေရှုက၊ သင်တို့သည်ထားပြကိုဘမ်းသကဲ့သို့ငါ့ကိုဘမ်းအံ့သောငှါ ထားနှင့် ဒုတ်များ
ကိုလက်စွဲလျက် လာကြသည်တကား။ ၅၃ငါသည် ဗိမာန်တော်၌ သင်တို့နှင့်အတူရှိနေစဉ် အခါသင်တို့သည်
ငါ့ကိုမဘမ်းမဆီးကြ။ သို့သော်လည်းယခုအချိန်ကား သင်တို့အချိန်ဖြစ်၏။ မှောင်မိုက်တန်ခိုးလည်း ဖြစ်၏ ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၅၄ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီး၍ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်သို့ဆောင်သွားကြ၏။
ပေတရုသည်လည်း သူတို့နှင့်ဝေးစွာ လိုက်လေ၏။ ၅၅အိမ်ဦးအလယ်၌ မီးမွေးပြီးမှ၊ လူများတို့သည်စုဝေး
၍ထိုင်ကြလျှင်၊ ပေတရုသည် လည်း သူတို့အထဲ၌ထိုင်နေ၏။ ၅၆ထိုသို့ပေတရုသည်မီးအနားမှာထိုင်နေ
သည်ကိုအစေအပါ မိန်းမတယောက်သည် မြင်လျှင်၊ သူ့ကိုစေ့စေ့ကြည့်၍၊ ဤသူသည်ယေရှုနှင့်
ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ်သည် ဟုဆိုသော်၊ ၅၇ပေတရုက၊ အချင်း မိန်းမ၊ ထိုသူကိုငါမသိဟု ငြင်းလေ၏။
၅၈ထိုနောက်များမကြာအခြားသောသူသည် ပေတရုကိုမြင်လျှင်၊ သင်သည်လည်း ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်သည်ဟု
ဆိုသော်၊ ပေတရုက၊ အချင်းလူ၊ ငါသည်သူတို့အဝင် မဟုတ်ဟု ဆို၏။ ၅၉တဖန် တနာရီ လောက်ကြာပြီးမှ၊
အခြားသောသူက၊ အကယ်စင်စစ် ဤသူသည် ယေရှုနှင့်ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ်၏။ ဂါလိလဲလူ လည်းဖြစ်၏
ဟု ခိုင်မာစွာဆိုလျှင်၊ ၆၀ပေတရုက၊ အချင်းလူ၊ သင်ပြောသောအရာကိုငါမသိဟုဆို၏၊ ထိုစကားကို
ပြောသောခဏခြင်းတွင် ကြက်တွန်လေ၏။ ၆၁ထိုအခါသခင်ဘုရားသည် လှည့်၍ ပေတရုကိုကြည့်တော်မူ၏။

ကြက်မတွန်မှီ သင်သည်သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ငါ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူသောစကားကို
ပေတရုသည် သတိရသဖြင့်၊ ၆၂ပြင်သို့ထွက်၍ ပြင်းစွာငိုကြွေးလေ၏။
၆၃ယေရှုကိုကိုင်ဆွဲသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုပြက်ယယ်ပြု၍ ရိုက်ပုတ်ကြ၏။ ၆၄မျက်နှာတော်
ကိုဖုံးပြီး လျှင် လက်နှင့် ပုတ်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကိုအဘယ် သူပုတ်သည်ကို ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟု
ဆိုကြ၏။ ၆၅အခြားသောစကားများဖြင့်လည်း ကိုယ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့၍ ပြောဆိုကြသေး၏။
၆၆မိုဃ်းလင်းသောအခါလူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ
တို့သည် စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်ကိုလွှတ်တော်သို့ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ ၆၇သင်သည်ခရစ်တော်မှန်လျှင်
ငါတို့အား ပြောလော့ ဟုဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ငါပြောလျှင် သင်တို့သည်မယုံ။ ၆၈ငါမေးလျှင်လည်း
သင်တို့သည် မဖြေဘဲ၊ ငါ့ကိုမလွှတ်ဘဲ နေကြလိမ့်မည်။ ၆၉နောက်၌လူသားသည် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုး
တော်လက်ျာဘက်၌ ထိုင်တော်မူလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ သော်၊ ၇၀ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သို့ဖြစ်၍သင်သည်
ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်သည်တကားဟု ဆိုကြလျှင်၊ သင်တို့ဆိုသည် အတိုင်းမှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၇၁ထိုသူတို့ကလည်း၊ အဘယ်သက်သေလိုသေးသနည်း။ သူ၏စကားကိုငါတို့ကိုယ်တိုင်ကြားရပြီဟု ဆိုကြ၏။

၂၃

၁ထိုအခါမင်းအရာရှိ အပေါင်းတို့သည် ထ၍ကိုယ်တော်ကိုပိလတ်မင်းထံသို့ ဆောင်သွားကြပြီးလျှင်၊
၂ဤသူသည် ပြည်သူပြည်သားများကိုလှည့်ဖြား၍၊ မိမိသည်ခရစ်တော်တည်း ဟူသောရှင်ဘုရင်ဖြစ်ကြောင်း
ကိုဆိုလျက်၊ ကဲသာဘုရင်ကို အခွန်မဆက်နှင့်ဟု မြစ်တားသည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါပြီဟု အပြစ်တင်ကြ၏။
၃ပိလတ်မင်းက၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်မှန်သလောဟု ယေရှုကိုမေးလျှင်၊ မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်း
မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄ပိလတ်မင်းက၊ ဤသူ၌အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့ဟုယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး
တို့နှင့် လူအပေါင်းတို့အားပြောဆိုလျှင်၊ ၅ထိုသူတို့သည် သာ၍ ပြင်းစွာသောအသံနှင့် ဟစ်ကြော်လျက်၊
ဤသူသည် ဂါလိလဲပြည်မှစ၍ ဤအရပ်တိုင်အောင် ယုဒပြည်၌ အနှံ့အပြားဆုံးမဩဝါဒပေး၍ လူများကိုနှိုး
ဆော်သောသူဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။ ၆ပိလတ်မင်းသည်ဂါလိလဲဟူ သောစကားကိုကြားလျှင်၊
ထိုသူသည်ဂါလိလဲလူဖြစ်သလော ဟုမေးမြန်း၍၊ ၇ဟေရုဒ်မင်းပိုင်သောသူဖြစ်သည်ကို သိသောအခါ
ထိုမင်းထံသို့ပို့စေ၏။ ထိုအခါဟေရုဒ်မင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသတည်း။
၈ထိုမင်းသည် ယေရှုကိုမြင်လျှင် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အထက်က
သိတင်းတော်များ ကိုကြား၍ ကိုယ်တော်ကိုမြင်ခြင်းငှါ ကြာမြင့်စွာ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပြတော်မူသော
နိမိတ်လက္ခဏာတစုံတခုကိုမြင် ရမည်ဟု မြော်လင့်လျက်နေ၏။ ၉ထိုအခါဟေရုဒ်မင်း သည်ကိုယ်တော်ကို
များစွာ မေးမြန်းသော်လည်း အဘယ်စကား ကိုမျှပြန်တော်မမူ။ ၁၀ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့် ကျမ်းပြုဆရာ
တို့သည် ထ၍ပြင်းထန်စွာ အပြစ်တင်ကြ၏။ ၁၁ဟေရုဒ်မင်းသည်စစ်သူရဲ တို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်ကို
မခန့်မညားဘဲပြက်ယယ်ပြု၍ တင့်တယ်သောအဝတ်ကို ဝတ်စေပြီးမှ ပိလတ်မင်းထံသို့ပို့ပြန်စေ၏။ ၁၂ထိုနေ့၌
ပိလတ်မင်းနှင့် ဟေရုဒ်မင်းတို့သည် အချင်းချင်းအဆွေဖွဲ့ကြ၏။ အထက်ကရန်ဘက်ဖြစ်ကြသတည်း။
၁၃တဖန်ပိလတ်မင်းသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ မင်းအရာရှိ၊ လူများတို့ကိုခေါ်၍၊ ၁၄ပြည်သူပြည်
သားများကို ပုန်ကန်စေသောသူကဲ့သို့ ဤလူကိုသင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ပို့ဆောင်ကြသည် ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရှေ့မှာ
ငါစစ်ကြော သော်လည်း၊ သင်တို့တင်သော အပြစ်တစုံတခုကိုမျှ သူ၌ငါမတွေ့။ ၁၅ဟေရုဒ်မင်းသည်လည်း
မတွေ့။ ထိုမင်းထံသို့ငါပို့ စေပြီ။ ဤသူသည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံထိုက်သောအမှုတစုံတခု ကိုမျှမပြု။
၁၆ထိုကြောင့်သူ့ကိုငါဆုံးမ၍လွှတ် မည်ဟုဆိုလေ၏။ ၁၇ထိုပွဲ၌လူများတို့အားတစုံတယောက်သောသူကို
မလွှတ်ဘဲမနေရသတည်း။ ၁၈လူအပေါင်းတို့က၊ ထိုသူကိုထုတ်ပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့အား ဗာရဗ္ဗကိုလွှတ်ပါ
လော့ဟု တညီတညွတ်တည်းဟစ်ကြော်ကြ၏။ ၁၉ထိုဗာရဗ္ဗကား၊ မြို့၌ပုန်ကန်ခြင်းအပြစ်၊ လူအသက်ကို
သတ်ခြင်းအပြစ်ကြောင့်ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားသောသူဖြစ်သတည်း။

၂၀ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကိုလွှတ်ချင်သောကြောင့် သူတို့အားတဖန်ပြောဆိုလေ၏။ ၂၁သူတို့က
လည်း၊ ထိုသူကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါ၊ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ၂၂ပိလတ်မင်းက၊
ထိုသူသည် အဘယ်အပြစ် ကိုပြုဘိသနည်း။ သေထိုက်သောအပြစ်တစုံတခုမျှ သူ၌ငါမတွေ့။ ထိုကြောင့်သူ့ကို
ငါဆုံးမ၍လွှတ်မည်ဟု သုံးကြိမ်မြောက် အောင်ဆိုလျှင်၊ ၂၃လူများတို့သည် ထိုသူကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
ရိုက်ထားစေခြင်းငှါ ကြီးစွာသော အသံနှင့် ကျပ်ကျပ်တောင်းသဖြင့်၊ သူတို့၏အသံနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်
အကြီးတို့၏ အသံသည် နိုင်လေ၏။ ၂၄ပိလတ်မင်းသည် လည်း သူတို့တောင်းသည်အတိုင်း ဖြစ်စေခြင်း
ငှါစီရင်၍၊ ၂၅ပုန်ကုန်ခြင်းအပြစ်၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း အပြစ်ကြောင့် ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသောသူကို
လူများတောင်းသည်အတိုင်း လွှတ်ပြီးမှ၊ ယေရှုကိုသူတို့အလိုသို့အပ်လိုက် လေ၏။
၂၆ကိုယ်တော်ကိုထုတ်သွားကြစဉ်၊ ရှိမုန်အမည်ရှိသော ကုရေနေပြည်သားတယောက်သည် တောရွာ
မှ လာသည်ကိုသူ့တို့သည် တွေ့လျှင်၊ ဘမ်းဆီး၍ယေရှုနောက်တော်၌လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို ထမ်းစေ
ကြ၏။ ၂၇နောက်တော်၌ လိုက်သောလူများအပေါင်းတို့တွင်၊ ကိုယ်တော်ကြောင့်ငိုကြွေးမြည်းတမ်းသောမိန်းမ
အချို့ပါ၏။ ၂၈ထိုသူတို့ကို ယေရှုသည် လှည့်ကြည့်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါကြောင့်မငိုကြွေးကြနှင့်။
မိမိတို့နှင့် မိမိတို့သားများ ကြောင့်ငိုကြွေးကြလော့။ ၂၉အကြောင်းမူကား၊ မြုံသောမိန်းမသည် မင်္ဂလာရှိ၏။
ပဋိသန္ဓေ မယူဘူးသော ဝမ်းနှင့်သူငယ် မစို့ဘူးသောသားမြတ်သည် မင်္ဂလာရှိ၏ ဟု ပြောရသော
နေ့ရက်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ၃၀ထိုအခါ သူတို့က၊ အိုတောင်များတို့၊ ငါတို့အပေါ်သို့ကျကြပါ။
အိုကုန်းများတို့၊ ငါတို့ကိုဖုံးအုပ်ကြပါဟု ခေါ်ကြလိမ့်မည်။ ၃၁အကြောင်းမူကား၊ စိမ်းသောအပင်ကိုဤ
သို့ပြုကြလျှင်၊ ခြောက်သောအပင်၌ အဘယ်သို့ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၂ထိုအခါကိုယ်တော်နှင့်
အတူလူဆိုးနှစ်ယောက်တို့ကို လည်းသတ်အံ့သောငှါ ထုတ်သွားကြ၏။
၃၃ကရာနိအမည်ရှိသော အရပ်သို့ရောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွထိုလူဆိုးတို့ကို လက်ျာ
တော်ဘက် ၌တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားကြ၏။ ၃၄ယေရှုက
လည်း၊ အိုအဘ၊ သူ့တို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည်ကိုယ်ပြုသောအမှုကိုမသိကြဟု
မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ အဝတ်တော်ကို လည်းစာရေးတံချ၍ ဝေဖန်ကြ၏။ ၃၅လူများတို့သည်လည်းကြည့်ရှု
လျက်ရပ်နေကြ၏။ ထိုသူတို့နှင့် အတူမင်းအရာရှိ တို့က၊ ဤသူသည် သူတပါးတို့ကိုကယ်တင်တတ်၏။
ခရစ်တော်တည်းဟူသောဘုရားသခင် ရွေးချယ်တော်မူသောသူ မှန်လျှင်ကိုယ်ကိုကယ်တင်ပါလေစေဟူ၍
ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။ ၃၆စစ်သူရဲတို့သည်လည်းလာ၍ ပုံးရည်ကိုကပ်ပေးလျက်၊ ၃၇သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်
မှန်လျှင်ကိုယ်ကို ကယ်တင်လော့ ဟူ၍ ပြက်ယယ်ပြုလျက်ဆိုကြ၏။ ၃၈ခေါင်းတော်ပေါ်မှာ တပ်၍
အပြစ်ဘော်ပြသော ကမ္ပည်းလိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ဤသူသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ပေတည်းဟု ဟေဗြဲဘာသာ၊
ဟေလသဘာသာ၊ ရောမဘာသာအားဖြင့် ရေး၍ခေါင်းတော်ပေါ်မှာ တပ်သတည်း။
၃၉ဆွဲထားသောလူဆိုးနှစ်ယောက်တွင်တယောက်က၊ သင်သည်ခရစ်တော်မှန်လျှင် ကိုယ်ကိုရင်း၊
ငါတို့ကိုရင်း၊ ကယ်တင်လော့ဟု ကိုယ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့၍ဆိုလေ၏။ ၄၀တယောက်မူကား၊ မိမိအဘော်ကိုဆုံးမ၍၊
သင်သည်ဤသူနည်း တူအပြစ်ဒဏ်ခံလျက်ပင်ဘုရားသခင်ကို မကြောက်သလော။ ၄၁ငါတို့သည်
ကိုယ်ပြုမိသောအပြစ်နှင့် အလျောက်ခံရ သည်ဖြစ်၍ တရားသဖြင့်ခံရကြ၏။ ဤသူမူကားအဘယ်အပြစ်ကိုမျှ
မပြုဟုဆိုပြီးလျှင်၊ ၄၂သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် နိုင်ငံတော်တည်လျက် ကြွလာတော်မူသောအခါ
အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့တော်မူပါဟု ယေရှုကိုလျှောက်ဆို၏။ ၄၃ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊
ယနေ့တွင်သင်သည်ငါနှင့်အတူ ပရဒိသုဘုံ၌ ရှိလိမ့်မည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၄၄ထိုအချိန်သည် မွန်းတည့် အချိန်လောက်ဖြစ်၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌
မှောင်မိုက် အတိဖြစ်လေ၏။ ၄၅နေအရောင်ကွယ်ပျောက်လေ၏။ ဗိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည်နှစ်ဖြာ
ကွဲလေ၏။ ၄၆ယေရှုသည်လည်းကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်တော်မူပြီးလျှင်၊ အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ်

စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကိုယ်တော် လက်၌အကျွန်ုပ် အပ်ပါ၏ ဟု မိန့်တော်မူလျက်အသက်ချုပ်တော်မူ၏။
၄၇ထိုအခြင်းအရာတို့ကို တပ်မှူးသည် မြင်လျှင်၊ စင်စစ် ဤသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူမှန်ပေ၏ဟု
ဆို၍ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။ ၄၈ထိုအမှုကို အကြည့်အရှု လာသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုအခြင်း
အရာများကိုမြင်လျှင်၊ ရင်ပတ်ကိုခတ်၍ ပြန်သွားကြ၏။ ၄၉ဂါလိလဲပြည်မှ နောက်တော်သို့လိုက်လာသော
မိန်းမတို့နှင့် ကိုတော်ကိုသိကျွမ်းသောသူ အပေါင်းတို့သည်လည်း အဝေးကကြည့် ရှု၍ ရပ်နေကြ၏။
၅၀ထိုအခါ ယုဒပြည် အရိမသဲမြို့သား ယောသပ်အမည်ရှိသော လွှတ်အရာရှိတယောက်သည်၊
အခြား သောအလွှတ်အရာရှိတို့၏ တိုင်ပင်စီရင်ခြင်းကို ဝန်ခံသောသူမဟုတ်၊ ၅၁ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို
မြော်လင့်သော သူတော်ကောင်း သူတော်မြတ်ဖြစ်သည်နှင့် ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍၊ ၅၂ယေရှု၏အလောင်း
တော်ကို တောင်းလေ၏။ ၅၃အလောင်းတော်ကိုချ၍ ပိတ်ချောနှင့်ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊ တယောက်ကိုမျှ
မသင်္ဂြိုဟ်ဘူးသောကျောက်သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ထားလေ၏။ ၅၄ထိုနေ့ကားအဘိတ်နေ့ဖြစ်၍ ဥပုသ်နေ့ အချိန်နီး
သတည်း။ ၅၅ဂါလိလဲပြည်က ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လာသော မိန်းမများသည်သင်္ချိုင်းတော်ကိုငင်း၊
အလောင်းတော်ကိုအဘယ်သို့ထားသည်ကိုငင်း အကြည့်အရှု လိုက်လာကြ၏။ ၅၆ထိုနောက်မှပြန်သွားပြီးလျှင်
ဆီမွှေးနှင့် နံ့သာမျိုးကိုပြင်ဆင်၍ပညတ်တော်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၌ အလုပ်မလုပ်ဘဲနေကြ၏။

၂၄

၁ခုနစ်ရက်တွင်ပဌမနေ့ရက် အာရုဏ်တက်သောအချိန်၌၊ ထိုမိန်းမတို့သည် အခြားသောမိန်းမတို့နှင့်
တကွ မိမိတို့ ပြင်ဆင်သော နံ့သာမျိုးကိုဆောင်လျက်သင်္ချိုင်းတော်သို့သွားကြ၏။ ၂ရောက်သောအခါ၊
တွင်းဝ၌ပိတ်သော ကျောက်သည်လိမ့်လန်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့မြင်၍ အတွင်းသို့ဝင်သော်၊ ၃သခင်ယေရှု၏
အလောင်းတော်ကိုမတွေ့ကြ။ ၄ထိုအကြောင်းကြောင့် သူတို့သည် တွေးတောသော စိတ်ရှိစဉ်တွင်၊
လူနှစ်ယောက်တို့သည် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်သော အဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လျက်ပေါ်လာ၏။ ၅ထိုမိန်းမတို့သည်
ကြောက်လန့်သောစိတ်နှင့်ငုံ့၍နေစဉ်တွင်၊ ထိုသူတို့က၊ သင်တို့သည် အသေကောင်ရှိရာအရပ်၌
အသက်ရှင်သောသူကိုအဘယ်ကြောင့်ရှာကြသနည်း။ ၆-၇ဤအရပ်၌မရှိ၊ ထမြောက်တော်မူပြီ။ လူသားသည်
ဆိုးသောသူတို့လက်သို့ အပ်နှံခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေသတ်ခြင်းကို ကိုခံရမည်၊ သုံးရက်မြောက်
သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု ဂါလိလဲပြည်၌ရှိတော်မူစဉ် သင်တို့အားမိန့်တော်မူသော စကားကို
အောက်မေ့ကြဦး ဟု ဆိုကြသည်ရှိသော်၊ ၈ထိုမိန်းမတို့သည် စကားတော်ကိုသတိရ၍၊ ၉သင်္ချိုင်းတော်က
ပြန်လျှင် ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကို တကျိပ်တပါးသောသူမှစ၍ကြွင်းသော တပည့်တော်အပေါင်း
တို့အား ပြန်ကြားကြ၏။
၁၀ထိုအကြောင်းအရာကိုတမန်တော် တို့အားပြောသောသူကား၊ မာဂဒလမာရိ၊ သောဟန္န၊
ယာကုပ်၏ အမိဖြစ်သော မာရိမှစ၍ အခြားသောမိန်းမများဖြစ်သတည်း။ ၁၁သူတို့၏စကားကိုဒဏ္ဍာရီစကား
ကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍ တဖန်တော်တို့သည် မယုံကြ။ ၁၂သို့သော်လည်း ပေတရုသည် ထ၍သင်္ချိုင်းတော်
သို့ပြေးလေ၏။ ရောက်သောအခါ ငုံ့ကြည့်၍ ပိတ်ပုဆိုးသာရှိရစ်သည် ကိုမြင်လျှင်၊ ထိုအကြောင်းအရာကို
အံ့သြ၍ မိမိအိမ်သို့ပြန်သွား၏။
၁၃ထိုမှတပါး၊ တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ခရီးလေးတိုင်ကွာသော
ဧမောက်အမည် ရှိသောရွာသို့ ထိုနေ့၌သွားကြစဉ်တွင်၊ ၁၄ဖြစ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်း အရာအလုံးစုံတို့ကို
အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြော ဆိုကြ၏။ ၁၅ထိုသို့ဆွေးနွေးပြောဆိုကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ချဉ်းကပ်၍ သူတို့နှင့်
အတူကြွတော်မူ၏။ ၁၆ထိုသူတို့သည် မျက်စိချုပ်လျက်ရှိ၍၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကိုမသိကြ။ ၁၇ကိုယ်တော်
ကလည်း၊ သင်တို့သည်ခရီးသွားလျက် အချင်းချင်း ဆွေးနွေးသောစကားကား၊ အဘယ်သို့သောစကားနည်း။
အဘယ်ကြောင့်မျက်နှာညှိုးငယ်ကြသနည်းဟု မေးတော်မူ လျှင်၊ ၁၈သူတို့တွင် ကလောဖ အမည်ရှိသောသူက၊
သင်သည်ယေရုရှလင်မြို့၌ ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်သာ ယခုအခါ ထိုမြို့၌ ဖြစ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင့်အရာတို့ကို

မသိသလောဟု ပြောဆို၏။ ၁၉ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အဘယ်အကြောင်း အရာနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊
ထိုသူတို့က၊ နာဇရက်မြို့သားယေရှု၏ အကြောင်းအရာပေတည်း။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၊ လူအပေါင်း
တို့ရှေ့မှာ၊ နှုတ်သတ္တိ၊ လက်သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသောပရောဖက်ဖြစ်၏။ ၂၀ထိုသူကိုယဇ် ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့်
ငါတို့မင်းများသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေခြင်းငှါအပ်နှံ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ကွပ်မျက်ကြပြီ။
၂၁ထိုသူသည်ဣသရေလအမျိုးကိုရွေးနှုတ်အံ့သောသူဖြစ်သည် ဟုငါတို့သည်အထက်က မြော်လင့်ကြပြီ။
ထိုမျှမက ဤအကြောင်းအရာဖြစ်၍ ယခုသုံးရက်ရှိပြီ။ ၂၂ငါတို့၏အပေါင်းအဘော်မိန်းမအချို့ တို့သည်လည်း
သင်္ချိုင်းတော်သို့ စောစောသွား၍၊ ၂၃အလောင်းတော်ကိုမတွေ့လျှင်၊ သခင်ယေရှုသည် အသက်ရှင်တော်မူ
သည်ဟု ပြောသောကောင်းကင်တမန်ထင်ရှားရာ ရူပါရုံကို မိမိမြင်ကြောင်းကို ပြန်လာ၍ပြောဆိုသဖြင့်၊
ငါတို့သည်မိန်းမောတွေ ဝေခြင်းရှိကြ၏။ ၂၄ထိုအခါငါတို့တွင် အချို့သော သူတို့သည် သင်္ချိုင်းတော်သို့သွား၍
မိန်းမတို့ပြောဆိုသည်အတိုင်း တွေ့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုမမြင်ရဟု ပြောဆိုကြ၏။
၂၅ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ပရောဖက်ဟောပြောသောစကားများကို ယုံနိုင်အောင်ဉာဏ်မရှိ၊ စိတ်ခိုင်မာ
သောသူ တို့၊ ၂၆ခရစ်တော်သည် ဤသို့ပင်အသေခံ၍ မိမိဘုန်းစည်းစိမ်တော်ကို ဝင်စားရမည် မဟုတ်လောဟု
မိန့်တော်မူ၏။၂၇ထိုအခါမောရှေ၏ ကျမ်းစာမှစ၍ ပရောဖက်တို့၏ ကျမ်းစာများ၌ ကိုယ်တော်ကို ရည်မှတ်၍
ရေးထား သမျှသောကျမ်းစာချက် အနက်ကို ရှင်းလင်းစွာဘော်ပြတော်မူ၏။ ၂၈ထိုတပည့်တော်တို့သည်
သွားသော ရွာအနီး သို့ရောက်သောအခါ ကိုယ်တော်သည် ထိုရွာကိုလွန်၍ သွားအံ့သောအခြင်းအရာကို
ပြတော်မူလျှင်၊ ၂၉ထိုသူတို့က အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ဝင်၍နေပါ။ ညဦးယံအချိန်ရှိပြီ။ မိုဃ်းလည်းချုပ်ပါသည်
ဟူ၍ ကိုယ်တော်ကို ကျပ်ကျပ်သွေး ဆောင်ကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့နှင့်အတူနေခြင်းငှါ ဝင်တော်မူ၏။
၃၀စားပွဲ၌ သူတို့နှင့်အတူလျောင်း တော်မူစဉ်၊ မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍
သူတို့အားပေးတော်မူသည်တွင်၊ ၃၁သူတို့သည် မျက်စိပွင့်လင်း၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကို သိကြ၏။ ထိုအခါ
ကိုယ်တော်သည် ကွယ်တော်မူ၍။ ၃၂တပည့်တော်တို့ ကလည်း၊ လမ်းခရီး၌ ငါတို့နှင့်ဟောပြော၍
ကျမ်းစာအနက်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့စိတ်နှလုံးသည် ယိုဖိတ်မတတ် ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု
အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။
၃၃ထိုတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည် ချက်ခြင်းထ၍ ယေရှုရှလင်မြို့သို့ ပြန်ပြီးမှ၊ တကျိပ်တပါးသော
သူတို့သည် အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်အတူ စုဝေးလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြ၏။ ၃၄စုဝေးသောသူတို့ကလည်း၊
သခင်ဘုရားသည် အမှန်ထမြောက်တော်မူပြီ။ ရှိမုန်အား ကိုယ်ကိုပြတော်မူပြီဟု ပြောဆိုလျှင်၊ ၃၅ထိုတပည့်
တော် နှစ်ယောက် တို့သည် လမ်း၌ဖြစ်သောအကြောင်းအရာကိုဎင်း၊ မုန့်ကိုဖဲ့စဉ်တွင် ထင်ရှားတော်မူသော
အကြောင်းကိုဎင်း၊ ပြန်ကြားကြ၏။
၃၆ထိုသို့ အချင်းချင်းပြောဆိုသောအခါ၊ ယေရှုသည် သူတို့အလယ်၌ ရပ်တော်မူလျက်၊ သင်တို့အား
ငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်စေသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ၃၇တပည့်တော်တို့သည် တစ္ဆေကိုမြင်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်
ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၃၈ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကြ
သနည်း။ အဘယ် ကြောင့်အထူးထူး အထွေထွေသော စိတ်ရှိကြသနည်း။ ၃၉ငါ့လက်ကို ကြည့်ကြလော့။
ငါ့ခြေကိုလည်းကြည့်ကြလော့။ ငါကိုယ်ပင်ဖြစ်၏။ ငါ့ကိုကြည့်ရှုစမ်းသပ်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့မြင်သည်
အတိုင်း အရိုးအသားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တစ္ဆေမည်သည်ကား ဤကဲ့သို့မပြည့်စုံဟု မိန့်တော်မူလျက်၊
၄၀လက်တော်ခြေတော်တို့ကို တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။ ၄၁ထိုသူတို့သည် အံ့သြ၍ ဝမ်းမြောက်သော
အားဖြင့် မယုံနိုင်ဘဲ နေသေးသောအခါ၊ သင်တို့၌ စားစရာ တစုံတခုရှိသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊
၄၂ငါးကင်တပိုင်းနှင့် ပျားလပို့ကို ကပ်ပေးကြ၏။ ၄၃ကိုယ်တော်သည် ယူ၍ သူတို့ရှေ့မှာ စားတော်မူ၏။
၄၄တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ဎင်း၊ ပရောဖက်တို့၏ကျမ်းစာ၌ဎင်း၊
ဆာလံ ကျမ်းစာ၌ဎင်း၊ ငါ့ကိုရည်မှတ်၍ ရေးထားသမျှသော အချက်တို့သည် ပြည့်စုံရမည်ဟု ငါသည်

သင်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်အခါ သင်တို့အား ဟောပြောသောအကြောင်းအရာတို့ကား ဤအကြောင်းအရာ
ပေတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄၅ထိုအခါ ကျမ်းစာကို နားလည်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့၏ ဉာဏ်ကို
ဖွင့်တော်မူလျှင်၊ ၄၆ဤသို့ကျမ်းစာလာ၏။ ဤသို့ခရစ်တော်သည် အသေခံ၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌
သေခြင်းမှထမြောက်ရမည်။ ၄၇ခရစ်တော်၏ အခွင့်အားဖြင့် နောင်တတရားနှင့် အပြစ်လွှတ်ခြင်းတရားကို
ယေရုရှလင်မြို့မှစသော လူမျိုးတကာတို့အား ဟောပြောရမည်။ ၄၈သင်တို့သည်လည်း ဤအကြောင်း
အရာတို့၏ သက်သေဖြစ်ကြ၏။ ၄၉ငါ့ခမည်းတော်၏ ဂတိရှိသည်အတိုင်း သင်တို့၌ငါပြုဦးမည်။ သို့ဖြစ်၍
သင်တို့သည် ကောင်းကင်ကတန်ခိုးကို မခံမှီတိုင်အောင် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၀ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့ပြင်၊ ဗေသနိရွာတိုင်အောင် ဆောင်သွားတော်မူပြီးမှ၊
လက်တော်ကိုချီ၍ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ၅၁ထိုသို့ကောင်းကြီးပေးတော်မူစဉ်တွင် တပည့်တော်တို့နှင့်ခွာ၍
ကောင်း ကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ၅၂တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်
ပြီးမှ အလွန်ဝမ်း မမြောက်ဝမ်းသာခြင်းနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။ ၅၃ဘုရားသခင်ကို အံ့ဩချီးမွမ်း
လျက် ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်မြဲရောက်ကြ၏။

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်
J O H N .
၁

၁အစအဦး၌ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူရှိ၏။ နှုတ်က
ပတ်တော် သည်ဘည်း ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၂ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် အစအဦး၌ ဘုရားသခင်နှင့်
အတူရှိ၏။ ၃ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဖန်ဆင်းတော်
မူခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်လျက် ဖြစ်သောအရာတစုံတခုမျှမရှိ။ ၄ထိုနှုတ်ကပတ်တော်၌ အသက်ရှိ၏။ ထိုအသက်
သည်လည်း လူတို့၏အလင်းဖြစ်၏။ ၅ထိုအလင်းသည် မှောင်မိုက်၌လင်း၍ မှောင်မိုက်သည်မခံမယူ။
၆ယောဟန်အမည်ရှိသောသူတယောက်ကို ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူ၏။ ၇ထိုသူကို လူအပေါင်း
တို့သည် အမှီပြု၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်မည်အကြောင်း ထိုသူသည်သက်သေခံဖြစ်၍၊ အလင်းတော်၏
အကြောင်းကို သက်သေခံခြင်းငှါလာ၏။ ၈ထိုသူသည် အလင်းတော်မဟုတ်။ အလင်းတော်၏အကြောင်းကို
သက်သေခံခြင်းငှါသာ လာ၏။ ၉ဟုတ်မှန်သောအလင်းမူကား၊ ဤလောကသို့ကြွလာလျက် ခပ်သိမ်းသော
လူအပေါင်းတို့အား အလင်းကိုပေးသောသူ ဖြစ်သတည်း။
၁၀ထိုသူသည် ဤလောက၌ရှိတော်မူပြီ။ ဤလောကကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ သို့သော်လည်း
ဤလောကသည် ထိုသူကိုမသိ။ ၁၁သူသည်မိမိဒေသအရပ်သို့ကြွလာသော်လည်း၊ မိမိလူမျိုးတို့သည် သူ့ကို
လက်မခံဘဲနေကြ၏။ ၁၂ထိုသူကိုလက်ခံသမျှသောသူတည်းဟူသော ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်သောသူတို့အား၊
ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ၁၃ထိုသားတို့မူကား၊ လူမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်၍ ဘွားသော
သားမဟုတ်။ မေထုန်သံဝါသအားဖြင့် ဘွားသောသားမဟုတ်။ လူအလိုအလျောက်ဘွားသောသားမဟုတ်။
ဘုရားသခင် ဘွားတော်မူသောသားဖြစ်သတည်း။
၁၄နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း လူဇာတိအဖြစ်ကိုခံယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်နှင့်ဝှင်း၊ သစ္စာတော်နှင့်ဝှင်း
ပြည့်စုံလျက် ငါတို့တွင်တည်နေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော်၌တပါးတည်းသော သားတော်၏ဘုန်းကဲ့သို့
သူ၏ဘုန်းတော်ကို ငါတို့သည် မြင်ရကြပြီ။ ၁၅ယောဟန်သည် ထိုသခင်၏အကြောင်းကို သက်သေခံ၍
ကြွေးကြော်သည်ကား၊ ငါ့နောက်ကြွလာသောသူသည် ငါမရှိမှီရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ထက်သာ၍ကြီး
မြတ်သည်ဟု ငါဆိုရာ၌၊ ထိုသူကိုဆိုလိုသည်ဟု သက်သေခံလေ၏။ ၁၆ထိုသူ၏ပြည့်စုံခြင်းမှလည်း ကျေးဇူး
တပါး၌ထပ်ဆင့်၍ ကျေးဇူးတပါးကို ငါတို့ရှိသမျှသည် ခံရကြပြီ။ ၁၇အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားတော်ကို
မောရှေလက်တွင်ပေးတော်မူ၏။ ကျေးဇူး တရားနှင့်သစ္စာတရားမူကား ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဖြစ်သတည်း။
၁၈ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူမျှ မမြင်စဖူးသော်လည်း၊ ခမည်းတော်၏ရင်ခွင်၌ရှိသော တပါးတည်းသော
သားတော်သည် ဘုရားသခင်ကို ထင်ရှားစေတော်မူပြီ။
၁၉ယုဒလူတို့က၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု ယောဟန်ကိုမေးမြန်းစေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့်
လေဝိလူတို့ကို ယေရှုရှလင်မြို့မှစေလွှတ်သောအခါ၊ ယောဟန်သည် သက်သေခံလေသည်မှာ၊ ၂၀ငါသည်
ခရစ်တော်မဟုတ်ဟု ထိမ်ဝှက်ခြင်းမရှိ၊ အတိအလင်းပြောဆို၏။ ၂၁ထိုသူတို့ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည်
အဘယ်သူနည်း။ ဧလိယဖြစ်သလောဟု မေးပြန်၏။ ယောဟန်က၊ ငါသည်ဧလိယမဟုတ်ဟုဆို၏။
ဤမည်သော ပရောဖက်ဖြစ်သလောဟု မေးပြန်လျှင်၊ မဟုတ်ဟုဆိုပြန်၏။ ၂၂ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည်
အဘယ်သူနည်း၊ ငါတို့ကိုစေလွှတ်သောသူတို့အား ပြန်လျှောက်စရာရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်သည်ကိုယ်
ကိုအဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟု မေးပြန်ကြ၏။ ၂၃ယောဟန်ကလည်း၊ ငါသည် ပရောဖက်ဟေရှာယ ဟောပြော
သည်နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရား၏ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟု တော၌ဟစ်ကြော်သောသူ၏
အသံဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ ၂၄အစေခံသောသူတို့ကား၊ ဖာရိရှဲဖြစ်ကြသတည်း၊ ၂၅ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည်
ခရစ်တော်မဟုတ်၊ ဧလိယမဟုတ်၊ ဤမည်သောပရောဖက်မဟုတ်သည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ဗတ္တိဇံ

ကိုပေးသနည်းဟု မေးပြန်ကြ၏။ ၂၆ယောဟန်ကလည်း၊ ငါသည်ရေ၌ ဗတ္တိဇံ ကိုပေး၏။ သင်တို့အလယ်၌
သင်တို့မသိသောသူတယောက်ရှိ၏။ ၂၇ထိုသူသည် ငါ့နောက်ကြွလာသော်လည်း ငါ့ထက်သာ၍ကြီးမြတ်၏။
ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်ကြိုးကိုမျှဖြည်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်ဟုပြန်ပြော၏။ ၂၈ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံ ကိုပေးရာအရပ်၊
ယော်ဒန်မြစ်တဘက် ဗေသနိရွာ၌ ဤအမှုအရာဖြစ်သတည်း။

၂၉နက်ဖြန်နေ့၌ ယေရှုကြွလာတော်မူသည်ကို ယောဟန်သည်မြင်လျှင်၊ ဤလောက၏အပြစ်ကို
ဆောင်သွားသောဘုရားသခင်၏ သိုးသငယ်ကိုကြည့်လော့။ ၃၀ငါမရှိမီ ရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ထက်သာ၍
ကြီးမြတ်သော သူသည် ငါ့နောက်ကြွလာသည်ဟု ငါဆိုရာ၌၊ ထိုသူကိုဆိုလို၏။ ၃၁အစက ထိုသူကိုငါမသိ။
သို့သော်လည်း ထိုသူကို ဣသရေလလူတို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငါသည်ရေ၌ ဗတ္တိဇံ ကိုပေးလျက်လာ၏။
၃၂ထိုမှတပါး ဝိညာဉ်တော်သည် ကောင်းကင်မှချိုးငှက်ကဲ့သို့ဆင်းသက်၍ ထိုသူ၏အပေါ်၌နားတော်မူသည်ကို
ငါမြင်ရပြီ။ ၃၃အစကထိုသူကိုငါမသိ။ ရေ၌ ဗတ္တိဇံ ကိုပေးစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူက၊
အကြင်သူ၏အပေါ်၌ ဝိညာဉ်တော်ဆင်းသက်၍ နားတော်မူသည်ကို သင်သည်မြင်လျှင်၊ ထိုသူကား၊
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံ ကိုပေးသောသူပေတည်း ဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ၃၄ငါသည်မြင်၍
ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သက်သေခံသည်ဟု ယောဟန်ဆိုလေ၏။

၃၅တဖန်ယောဟန်သည် နက်ဖြန်နေ့၌ တပည့်နှစ်ယောက်တို့နှင့်အတူ ရပ်နေ၍၊ ၃၆ယေရှုကြွတော်မူ
သည်ကို မြင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏သိုးသငယ်ကိုကြည့်လော့ဟုဆို၏၊ ၃၇တပည့်နှစ်ယောက်တို့သည် ထိုစကား
ကိုကြားလျှင်၊ ယေရှုနောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ၃၈ယေရှုသည် လှည့်၍ထိုသူတို့လိုက်ကြသည်ကို မြင်တော်မူ
လျှင်၊ အဘယ်အလိုရှိသနည်း ဟုမေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့က၊ ရဗ္ဗိ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မှာနေ
တော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ရဗ္ဗိ၊ အနက်ကား၊ အရှင်ဘုရားဟုဆိုလိုသတည်း။ ၃၉ယေရှုကလည်း
လာ၍ကြည့်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် သွား၍နေတော်မူရာအရပ်ကို ကြည့်ကြ၏။
ထိုအချိန်သည် ဆယ်နာရီအချိန်ဖြစ်၍ မိုဃ်းချုပ်သည့်တိုင်အောင် အထံတော်၌နေကြ၏။ ၄၀ယောဟန်၏
စကားကိုကြား၍ နောက်တော်သို့လိုက်သောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကား ရှိမုန်ပေတရုညီ
အန္ဒြေပေတည်း။ ၄၁ထိုသူသည် မိမိအစ်ကိုရှိမုန်ကို ရှေ့ဦးစွာတွေ့လျှင်၊ ငါတို့သည် မေရှိကိုတွေ့ကြပြီဟု
ပြောဆိုလျက်၊ ၄၂သူ့ကို ယေရှုထံသို့ပို့ဆောင်လေ၏။ မေရှိအနက်ကား ခရစ်တော်ဟု ဆိုလိုသတည်း။
ယေရှုသည် ထိုသူကိုကြည့်ရှု၍၊ သင်သည် ယောန၏သား ရှိမုန်ဖြစ်၏ ကေဖအမည်သစ်ကို ရလတံ့ ဟု
မိန့်တော်မူ၏၊ ကေဖအနက်ကား ပေတရုဟုဆိုလိုသတည်း။

၄၃နက်ဖြန်နေ့၌ ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင် ဖိလိပ္ပုကို တွေ့၍၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်
လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ၄၄ဖိလိပ္ပုကား၊ အန္ဒြေနှင့် ပေတရုမွေးဖွားရာ ဗက်ဇဲဒမြို့မှလာသောသူဖြစ်သတည်း။
၄၅ဖိလိပ္ပုသည် နာသနေလကိုတွေ့လျှင်၊ မောရှေသည် ပညတ္တိကျမ်း၌၎င်း၊ ပရောဖက်တို့သည်
သူတို့ကျမ်း၌၎င်း အကြောင်းပြု၍ ရေးထားသောသူ၊ နာဇရက်မြို့သားဖြစ်သော ယောသပ်၏သားယေရှုကို
ငါတို့သည်တွေ့ကြပြီဟုဆို၏၊ ၄၆နာသနေလ ကလည်း၊ နာဇရက်မြို့ထဲကကောင်းသောအရာ တစုံတခုမျှထွက်
နိုင်သလောဟု မေးလျှင်၊ ဖိလိပ္ပုက၊ လာ၍ကြည့်ပါ ဟုဆို၏၊ ၄၇နာသနေလလာသည်ကို ယေရှုသည်
မြင်တော်မူလျှင်၊ လှည့်စားခြင်းအပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်သော ဣသရေလလူစစ်ကို ကြည့်လော့ဟု ထိုသူကို
အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူ၏။ ၄၈နာသနေလကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို
သိတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ဖိလိပ္ပုသည် သင့်ကိုမခေါ်မီ၊ သင်သည် သင်္ဘော
သဖန်းပင်အောက်၌ရှိသည်ကို ငါမြင်သည်ဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၄၉အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရား
သခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣသရေလလူတို့၏ရှင်ဘုရင်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏ဟု နာသနေလ
လျှောက်လေ၏၊ ၅၀တဖန် ယေရှုက၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်အောက်၌ သင့်ကိုငါမြင်သည်ဟု ဆိုသောကြောင့်
ယုံသလော။ ထိုမျှမက သင်သည်သာ၍ကြီးစွာသော အကြောင်းအရာကို မြင်လတံ့။ ၅၁သင်တို့အား

ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သည်ကိုင်၄း၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်
တမန်တို့သည် လူသား၏အပေါ်၌ ဆင်းလျက်တက်လျက်ရှိနေသည်ကိုင်၄း၊ သင်တို့သည်မြင်ရကြလတံ့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၂

၁သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဂါလိလဲပြည် ကာနမြို့တွင် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကိုခံကြစဉ်၊ ထိုပွဲ၌
ယေရှု၏မယ်တော် ရှိ၏။ ၂ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့ကိုလည်း ထိုပွဲသို့ ခေါ်ပင့်ကြ၏။ ၃စပျစ်ရည်ကုန်သောအခါ၊
ယေရှု၏မယ်တော်က၊ စပျစ်ရည်မရှိဟုကြားပြော၏။ ၄ယေရှုကလည်း၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည်ငါနှင့် အဘယ်
သို့ဆိုင်သနည်း။ ငါ့အချိန် မရောက်သေးဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၅မယ်တော်ကလည်း၊ သူစေခိုင်းသမျှတို့ကို
ပြုကြလော့ဟု အစေခံတို့အား ဆိုလေ၏။ ၆ယုဒဘာသာအလျောက် စင်ကြယ်ခြင်းအဘို့အလို့ငှာ၊ ထိုအရပ်၌
နှစ်တင်း သုံးတင်းခန့်ဝင်သော ကျောက်အိုး စရည်းခြောက်လုံးထားလျက်ရှိ၏။ ၇ယေရှုကလည်း၊ ဤရေအိုး
တို့ကို ရေဖြည့်ကြဟု အစေခံတို့အား မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် လျှံမတတ်ဖြည့်ကြ၏။ ၈ယခုခပ်၍
ပွဲအုပ်ထံသို့သွင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သွင်းကြ၏။ ၉ပွဲအုပ်သည် စပျစ်ရည်ဖြစ်စေသောရေကို
မြည်းစမ်း၍၊ ထိုရေကိုခပ်သောအစေခံတို့သည် စပျစ်ရည်ကို အဘယ်မှာရသည်ကိုသိသော်လည်း၊
ပွဲအုပ်သည်မသိသောကြောင့်၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်အား အသံကိုလွှင့်၍၊ ၁၀အခြားသော သူမည်သည်ကား၊
ရှေ့ဦးစွာကောင်းသောစပျစ်ရည်ကိုထည့်၍ ဝစွာသောက်ကြပြီးမှ ညံ့သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့ရှိ၏။
သင်မူကား၊ ကောင်းသောစပျစ်ရည်ကို ယခုတိုင်အောင်သိုထားပြီဟု ဆို၏။ ၁၁ထိုသို့ယေရှုသည်
ရှေ့ဦးစွာသော ဤနိမိတ်လက္ခဏာကို ဂါလိလဲပြည်၊ ကာနမြို့၌ပြ၍ မိမိဘုန်းတော်ကိုထင်ရှားစေတော်မူ၏။
တပည့်တော်တို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြ၏။

၁၂ထိုနောက် မယ်တော်မှစ၍ ညီတော်၊ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ၊ ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။
ထိုမြို့မှာ ကြာမြင့်စွာမနေဘဲ၊ ၁၃ယုဒပသခါပွဲခံချိန်နီးသည်ရှိသော်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။
၁၄ဗိမာန်တော်၌ သိုး၊ နွား၊ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့ကိုင်၄း၊ ပွဲစားများထိုင်လျက်ရှိသည်ကိုင်၄း တွေ့တော်မူ
လျှင်၊ ၁၅ရိုက်စရာဘို့ ကြိုးသေးများကို ပြုပြင်ပြီးမှ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့ကိုင်၄း၊ သိုး၊ နွားများကိုင်၄း၊ ဗိမာန်တော်မှ
နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ ပွဲစားတို့၏ငွေတင်ခုံများကို တွန်းပစ်မှောက်ထားတော်မူ၏၊ ၁၆ချိုးငှက်ရောင်းသော
သူတို့အားလည်း၊ ဤဥစ္စာကို ယူသွားကြ။ ငါ့အဘ၏အိမ်တော်ကို ပွဲတဲမလုပ်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏၊
၁၇ကိုယ်တော်၏အိမ်တော်၌ စွဲလန်းပူပန်ခြင်း စိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစားပါ၏ဟူ၍ ကျမ်းစာလာသည်ကို၊
ထိုအခါတပည့်တော်တို့သည် မှတ်မိကြ၏။

၁၈ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ဤသို့ပြုလျှင် အဘယ်နိမိတ်လက္ခဏာကို ငါတို့အားပြမည်နည်းဟု
ဆိုကြ၏။ ၁၉ယေရှုကလည်း၊ ဤဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်ကြလော့။ သုံးရက်အတွင်းတွင် ငါတည်ဆောက်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၀ယုဒလူတို့က၊ အနှစ်လေးဆယ်ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ဤဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ရကြ၏။
သင်မူကား၊ သုံးရက်တည်းနှင့် တည်ဆောက်မည်လောဟု ဆိုကြ၏။ ၂၀ထိုသို့မိန့်တော်မူရာ၌ မိမိကိုယ်တည်း
ဟူသော ဗိမာန်ကိုအမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂ထိုကြောင့် သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူ သည်နောက်၊
ထိုစကားတော်ကို တပည့်တော်တို့သည် မှတ်မိကြသဖြင့် ကျမ်းစာကိုင်၄း၊ ယေရှု၏နှုတ် ကပတ်တော်ကိုင်၄း
ယုံကြ၏။

၂၃ပသခါပွဲအတွင်းတွင် ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိ၍၊ ပြတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို
များစွာသော သူတို့သည် မြင်ရသဖြင့် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၂၄သို့သော်လည်း
ယေရှုသည် ထိုသူတို့၌ ကိုယ်ကို အပ်တော်မမူ။ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို သိတော်မူ၏။
၂၅လူ၏အထဲ၌ ရှိသမျှကို သိတော်မူသောကြောင့်၊ လူ၏အကြောင်းကိုသက်သေခံစေခြင်းငှါ အဘယ်သူကိုမျှ
အလိုတော်မရှိ။

၃

၁ယုဒလူတို့တွင် အရာရှိဖြစ်သော နိကောဒင်အမည်ရှိသော ဖာရိရှဲတယောက်သည်၊ ၂ညဉ့်အခါ
ယေရှုထံတော်သို့ လာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ပြတော်မူသော ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို
ဘုရားသခင်၏ အခွင့်မရှိလျှင် အဘယ်သူမျှ မပြနိုင်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ထောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည်
ဘုရားသခင့်အထံတော်မှ ကြွလာတော်မူသော ဆရာဖြစ်ကြောင်းကို သိကြပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ၃ယေရှုက၊
ဒုတိယမွေးခြင်းကို မခံသောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရာသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို မမြင်ရဟု ငါအမှန်အကန်
ဆိုသည်ဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။ ၄နိကောဒင် ကလည်း၊ အသက်ကြီးသောသူသည် မွေးခြင်းကို အဘယ်
သို့ခံနိုင်ပါမည်နည်း။ အမိဝမ်းထဲသို့တဖန်ဝင်၍ မွေးခြင်းကို ခံနိုင်ပါမည်လောဟု လျှောက်၏။ ၅ယေရှုကလည်း၊
ရေနှင့်ဝိညာဉ်တော်မမွေးသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရဟု ငါအမှန်
အကန်ဆို၏။ ၆ဇာတိပကတိမွေးသောအရာသည် ဇာတိပကတိဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်တော် မွေးသောအရာသည်
ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ ၇ဒုတိယမွေးခြင်းကို ခံရမည်ဟု ငါဟောပြောသည်ကို အံ့သြခြင်းမရှိနှင့်။ ၈လေသည်
အလိုရှိတိုင်းသွားလာ၏။ လေ၏အသံကိုသင်သည် ကြားရသော်လည်း အဘယ်အရပ်ကဖြစ်သည်၊
အဘယ်အရပ် သို့သွားသည်ကိုမသိနိုင်။ ထိုနည်းတူ ဝိညာဉ်တော်မွေးသောသူဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉နိကောဒင်ကလည်း၊ ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊
၁၀တဖန် ယေရှုက၊ သင်သည် ဣသရေလလူတို့တွင် ဓမ္မဆရာဖြစ်လျက်ပင် ဤအမှုအရာကို မသိသလော။
၁၁ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါတို့သည် ကိုယ်သိသောအရာကို ပြော၏၊ ကိုယ်မြင်သောအရာကို
သက်သေခံ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့၏သက်သေခံချက်ကို သင်တို့သည် မခံမယူကြ။ ၁၂မြေကြီးအရာကို
ငါပြော၍ သင်တို့သည်မယုံလျှင်၊ ကောင်းကင်အရာကို ငါပြောသောအခါ အဘယ်သို့ယုံကြလိမ့်မည်နည်း။
၁၃ကောင်းကင်ဘုံကဆင်းသက်၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိနေသော လူသားမှတပါး အဘယ်သူမျှ ကောင်းကင်ဘုံ
သို့မတက်ပြီ။ ၁၄မောရှေသည် တော၌မြွေကို မြှောက်ထားသကဲ့သို့ လူသားသည် မြှောက်ထား ခြင်းကို
ခံရမည်။ ၁၅အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားတော်ကို ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် ပျက်ဆီးခြင်းသို့မရောက်၊
ထာဝရအသက်ကို ရမည်အကြောင်းတည်း။ ၁၆ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူ အပေါင်း
တို့သည် ပျက်ဆီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၌တပါးတည်းသော
သားတော်ကို စွန့်တော်မူသည်တိုင်အောင် လောကီသားတို့ကို ချစ်တော်မူ၏။ ၁၇လောကီသားတို့အား
အပြစ်စီရင်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် သားတော်ကို ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်။
လောကီသားတို့သည် ကိုယ်တော်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း စေလွှတ်တော်မူ၏။
၁၈သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူသည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို မခံရ။ မယုံကြည်သောသူမူကား၊ ဘုရားသခင်၌
တပါးတည်းသောသားတော်ကို မယုံကြည်သောကြောင့် ယခုပင် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရ၏။ ၁၉အပြစ်စီရင်ခြင်း
ကိုခံရကြောင်းကား၊ အလင်းသည် ဤလောကသို့ဝင်၍၊ လူတို့သည် မကောင်းသောအကျင့်ကို
ကျင့်သောကြောင့်၊ အလင်းထက် မှောင်မိုက်ကိုသာ၍နှစ်သက်ကြ၏။ ၂၀ဆိုးယုတ်သောအကျင့်ကို
ကျင့်သောသူ အပေါင်းတို့သည် အလင်းကိုမြင်ပျင်း၍ မိမိတို့အကျင့်၌ အပြစ်ပါသည်ကို မထင်ရှားစေခြင်းငှါ
အလင်းသို့မချဉ်းကပ်ကြ။ ၂၁သမ္မာတရားကို ကျင့်သောသူမူကား၊ မိမိအကျင့်တို့သည် ဘုရားသခင်၏
အလိုတော်နှင့် ညီသည်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါအလင်းသို့ ချဉ်းကပ်သည်ဟု ဟောတော်မူ၏။

၂၂ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ယုဒပြည်၏ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူလျှင်၊
ထိုအရပ်၌ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ နေတော်မူ၍ ဗတ္တိဇံ ကိုပေးလေ၏။ ၂၃ယောဟန်သည်လည်း၊
ရှာလိမ်မြို့နှင့်အနီး အဲနုန်အရပ်၌ ရေများသောကြောင့်၊ ဗတ္တိဇံ ကိုပေး၍နေသဖြင့်၊ လူများတို့သည် လာ၍
ဗတ္တိဇံ ကို ခံကြ၏။ ၂၄ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့မရောက်သေး။

၂၅ထိုအခါ ယောဟန်၏တပည့်တို့သည် စင်ကြယ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယုဒလူနှင့်
ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်း ရှိကြသဖြင့်၊ ၂၆ယောဟန်ထံသို့လာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌
ကိုယ်တော်နှင့်တကွရှိ၍ ကိုယ်တော် သက်သေပေးသောသူသည် ဗတ္တိဇံ ကို ပေးလျက်နေ၏။ ထိုသူထံသို့
လူအပေါင်းတို့သည် ရောက်ကြပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၂၇ယောဟန်က၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ပေးတော်မမူလျှင်
လူသည်အဘယ်အရာကိုမျှ မခံနိုင်ရာ။ ငါသည် ခရစ်တော်မဟုတ်။ ၂၈ခရစ်တော်ရှေ့၌ စေလွှတ်သော
သူဖြစ်သည်ဟု ငါဆိုသည်ကို သင်တို့သည် ငါ၏သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။ ၂၉မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးကိုရ
သောသူသည် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ဖြစ်၏။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်၏ အနားမှာနေ၍ သူ၏စကားကို
ကြားရသောအဆွေခင်ပွန်းသည် ထိုစကားသံကိုကြားသောအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ထိုနည်းတူ
ငါ၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းပြည့်စုံ၏။ ၃၀ထိုသခင်သည် တိုးပွားခြင်းရှိရမည်။ ငါမူကား ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ရှိရမည်။
၃၁အထက်မှလာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်၏။ မြေကြီးမှဖြစ်သောသူသည် မြေကြီးနှင့် စပ်ဆိုင်၍
မြေကြီးအရာကို ပြောတတ်၏။ ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွလာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်တော်မူ၏။
၃၂မြင်သမျှကြားသမျှတို့ကိုလည်း သက်သေခံတော်မူ၏။ ထိုသက်သေခံချက်ကို အဘယ်သူမျှမခံမယူ၊
၃၃သက်သေ ခံတော်မူချက်ကို ခံယူသောသူသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာစောင့်တော်မူသည်ဟု
တံဆိပ်ခတ်၏။ ၃၄ဘုရား သခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို ပြောဆိုတတ်၏။
ထိုသူအား ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်ကို အတိုင်းအရှည်မရှိဘဲ ပေးတော်မူ၏။ ၃၅ခမည်းတော်သည်
သားတော်ကို ချစ်တော်မူ၍၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သားတော်လက်သို့ အပ်ပေးတော်မူပြီ။
၃၆သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရအသက် ကိုရ၏။ သားတော်ကို ပယ်သောသူမူကား
အသက်ကိုမတွေ့ရ။ ထိုသူ၏အပေါ်၌ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော် တည်နေသည်ဟု ယောဟန်ဟော
ပြောလေ၏။

၄

၁ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင် ဗတ္တိဇံ ကိုပေးတော်မမူ။ ၂တပည့်တော်တို့သာလျှင် ပေးကြသော်လည်း၊
ယေရှုသည် ယောဟန်ထက်သာ၍ များသောသူတို့ကို တပည့်တော်ဖြစ်စေ၍ ဗတ္တိဇံ ကို ပေးကြောင်းကို
ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားပြီဟု သခင်ဘုရားသိတော်မူသောအခါ၊ ၃ယုဒပြည်မှထွက်သွား၍ ဂါလိလဲပြည်သို့တဖန်
ကြွတော်မူစဉ်တွင်၊ ၄ရှမာရိပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွားရ၏။ ၅ယာကုပ်သည် မိမိသားယောသပ်အား
ပေးသောမြေအကွက်နှင့် အနီး၊ ရှမာရိနယ်၊ ရှုခါအမည်ရှိသော မြို့သို့ရောက်တော်မူ၏။ ၆ထိုအရပ်၌
ယာကုပ်၏ရေတွင်းရှိ၏။ ယေရှုသည် ခရီးသွား၍ ပင်ပန်းသောကြောင့် ရေတွင်းနားမှာ ထိုင်တော်မူ၏။
ထိုအချိန်သည် ခြောက်နာရီအချိန်ဖြစ်၏။

၇ရှမာရိမိန်းမတယောက်သည် ရေခပ်ခြင်းငှါလာ၍၊ ယေရှုက၊ ငါသောက်ဘို့ရေပေးပါဟု ထိုမိန်းမအား
မိန့်တော်မူ၏။ ၈အကြောင်းမူကား၊ တပည့်တော်တို့သည် စားစရာကိုဝယ်ခြင်းငှါ မြို့ထဲသို့သွား ကြသည်
အခိုက် ဖြစ်သတည်း။ ၉ထိုမိန်းမကလည်း၊ သင်သည် ယုဒလူဖြစ်လျက်ပင်၊ ရှမာရိမိန်းမ ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်ကို
အဘယ်ကြောင့်သောက်ဘို့ တောင်းသနည်းဟု ဆို၏။ ဆိုသည်အကြောင်းကား၊ ယုဒလူတို့သည်
ရှမာရိလူတို့နှင့် ပေါင်းဘော် ခြင်းမရှိ။ ၁၀ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင့်ကျေးဇူးတော်ကိုဎင်း၊ ငါသောက်ဘို့
ရေပေးပါဟု ဆိုသောသူကား အဘယ် သူဖြစ်သည်ကိုဎင်း သင်သည်သိလျှင် ထိုသူကိုတောင်း လိမ့်မည်။
ထိုသူသည်လည်း အသက်ရေကို ပေးလိမ့်မည်ဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူသော်၊ ၁၁မိန်းမက၊ သခင်၌ ရေခပ်စရာမရှိ
ရေတွင်းလည်းနက်သည်ဖြစ်၍ အသက်ရေကို အဘယ်သို့ ရပါမည်နည်း။ ၁၂ဤရေတွင်းကို ငါတို့အဘ
ယာကုပ်သည် ငါတို့အားပေး၏။ သူ့ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန်များတို့သည် ဤတွင်းရေကို
သောက်ကြပြီ။ သခင်သည် ထိုသူထက် ကြီးမြတ်သလောဟု ဆို၏။ ၁၃ယေရှုကလည်း၊ ဤရေကိုသောက်သော
သူသည် နောက်တဖန်ရေငတ်ဦးမည်။ ၁၄ငါပေးသောရေကို သောက်သော သူမူကား၊ ရေငတ်ခြင်း

နှင့်အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ ငါပေးသောရေသည် ထိုသူ၌ ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်း အလို့ငှါ
ထွက်သောစမ်းရေ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၅မိန်းမကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရေငတ်ခြင်းနှင့်၎င်း၊
သည်ကိုလာ၍ ရေခပ်ခြင်းနှင့်၎င်း ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ထိုရေကိုပေးပါဟု တောင်းလျှင်၊ ၁၆ယေရှုက၊
သွားလော့။ သင်၏လင်ကိုခေါ်၍ သည်ကိုလာဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇မိန်းမကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၌
လင်မရှိဟုဆိုလျှင်၊ ယေရှုက၊ လင်မရှိဟူသောစကားသည် မှန်၏။ ၁၈အကြောင်းမူကား၊ သင်၌ လင်ငါး
ယောက်ရှိဘူးပြီ။ ယခုသင်နှင့်နေသောသူသည် သင်၏လင်မဟုတ်။ ဤအရာ၌ သင်သည် မှန်သောစကားကို
ပြောပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ထိုမိန်းမကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ပရောဖက်ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်ရိပ်မိပါ၏။
၂၀အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးများသည် ဤတောင်ပေါ်၌ ကိုးကွယ်လေ့ရှိကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌သာ ကိုးကွယ်
ရမည်ဟု သင်တို့သည် ဆိုတတ်ကြ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၂၁ယေရှုက၊ အချင်းမိန်းမ၊ ငါ့စကားကိုယုံလော့။
ဤတောင်သို့မလာ၊ ယေရုရှလင် မြို့သို့မသွားဘဲ ခမည်းတော်ကို ကိုးကွယ်ရမည်အချိန်ကာလ ရောက်ဆဲ
ရှိ၏။ ၂၂သင်တို့သည် ကိုယ်မသိသောအရာကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ ငါတို့သည် ကိုယ်သိသောအရာကို
ကိုးကွယ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူတို့၌ ကယ်တင်ခြင်း အကြောင်းရှိ၏။ ၂၃ကိုးကွယ်သောသူ
မှန်သမျှတို့သည် ခမည်းတော်ကို နံဝိညာဉ်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာတရားနှင့်၎င်း၊ ကိုးကွယ်ရမည့်အချိန်ကာလသည်
လာ၍ယခုပင်ရောက်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့ကိုးကွယ်သောသူ တို့ကို ခမည်းတော်သည်
အလိုရှိတော်မူ၏။ ၂၄ဘုရားသခင်သည် နံဝိညာဉ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ် သောသူတို့သည်၊
နံဝိညာဉ်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာနှင့်၎င်း၊ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၅မိန်းမကလည်း၊ မေရှိကြွလာ
တော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ရောက်တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့အား အလုံးစုံတို့ကို
ဘော်ပြတော်မူမည်ဟု လျှောက်ပြန်၏။ မေရှိအနက်ကား၊ ခရစ်တော်ဟုဆိုလိုသတည်း။ ၂၆ယေရှုကလည်း၊
သင်နှင့်စကားပြောသော ငါသည် မေရှိပင်ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ရောက်လာ၍၊ ထိုမိန်းမနှင့် စကားပြော တော်မူသည်ကို
အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အဘယ်အလိုတော်ရှိသနည်း၊ ထိုမိန်းမနှင့် အဘယ်ကြောင့် စကားပြော
တော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူမျှ မလျှောက်ကြ။ ၂၈ထိုမိန်းမသည်လည်း ရေအိုးကိုထားခဲ့၍ မြို့ထဲသို့သွား
ပြီးလျှင်၊ ၂၉အကျွန်ုပ်ပြုဘူး သမျှသော အမှုအရာတို့ကို ထုတ်ဘော်သောသူကို လာ၍ကြည့်ကြပါ။ ထိုသူသည်
ခရစ်တော်မှန်လိမ့်မည်လောဟု လူများတို့အား ပြောဆိုသော်၊ ၃၀သူတို့သည် မြို့ထဲမှထွက်၍
အထံတော်သို့သွားကြ၏။ ၃၁မရောက်မှီတွင် တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ အစာကို သုံးဆောင်တော်မူပါ
ဟု တောင်းပန်ကြလျှင်၊ ၃၂သင်တို့မသိသော စားစရာသည် ငါ၌ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၃ထိုကြောင့်
တပည့်တော်တို့က၊ တစုံတယောက်သောသူသည် စားစရာကို ပို့ပြီလော ဟု အချင်းချင်းမေးမြန်းကြလျှင်၊
၃၄ယေရှုက၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူ၏ အလိုတော်ကို ဆောင်ခြင်း၊ သူ၏အမှု တော်ကို
ပြီးစီးခြင်းအမှုသည် ငါ့စားစရာဖြစ်၏။ ၃၅ယခုမှစ၍ လေးလလွန်လျှင်၊ စပါးရိတ်ရာကာလ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
သင်တို့ဆိုတတ်သည်မဟုတ်လော။ ငါဆိုသည်ကား၊ စပါးရိတ်ခြင်း အလို့ငှါ လယ်ပြင်တို့သည် ယခုပင်ဝင်းဝင်း
ရှိသည်ကိုမျှော်၍ ကြည့်ကြလော့။ ၃၆စပါးရိတ်သောသူသည် အခကိုခံရ၍ ထာဝရ အသက်ရှင်ခြင်းအလို့ငှါ
အသီးအနှံ ကိုစုသိမ်း၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ပျိုးကြဲသောသူနှင့် စပါးရိတ်သောသူတို့သည် အတူဝမ်းမြောက်ကြ
လိမ့်မည်။ ၃၇တဦးကား ပျိုးကြဲ၏။ တဦးကား စပါးရိတ်၏ ဟူသောစကားသည် ဤအရာ၌ အမှန်ကျသတည်း။
၃၈သင်တို့သည် လယ်မလုပ် သောအရပ်၌ စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ အခြားသောသူတို့
သည် လယ်လုပ်ကြ၍၊ သင်တို့သည် ထိုသူတို့၏အလုပ်ထဲသို့ ဝင်ရကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ရှမာရိမိန်းမက၊ အကျွန်ုပ်ပြုဘူးသမျှသော အမှုအရာတို့ကို သူသည် ထုတ်ဘော်ပြီဟု သက်သေ
ခံသော စကားကြောင့်၊ ထိုမြို့၌နေသော ရှမာရိလူအများတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ၏။ ၄၀ထိုကြောင့်၊

ရှမာရိလူတို့သည် အထံတော်သို့ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့အရပ်၌ နေတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။
ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက်နေ တော်မူ၏။ ၄၁အခြားသောသူအများတို့သည် နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကြောင့်
ယုံကြည်၍၊ ၄၂ထိုမိန်းမအား၊ ယခုဖြစ်လျှင် ငါတို့သည် သင်၏စကားကြောင့်သာ ယုံကြည်သည်မဟုတ်။
စကားတော်ကို ကိုယ်တိုင်ကြားနာရ၍၊ ဤသူသည် လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော
သခင်တည်းဟူသော ခရစ်တော်အမှန်စင်စစ် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သိသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၄၃နှစ်ရက်လွန်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍ နာဇရက်မြို့ကို ရှောင်လျက် ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။
၄၄အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်သည် မိမိနေရင်းပြည်၌ အသရေမရှိဟု ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင်သက်သေ
ခံတော်မူ၏။ ၄၅ ဂါလိလဲပြည်သို့ရောက်တော်မူသောအခါ၊ ဂါလိလဲလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုလက်ခံကြ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ခံသောပွဲသို့သွားတတ်သဖြင့်၊ ထိုပွဲအတွင်းတွင် ပြုတော်မူ
သမျှတို့ကိုမြင်ခဲ့ကြ၏။

၄၆ရေကိုစပျစ်ရည် ဖြစ်စေသောအရပ်၊ ဂါလိလဲပြည်ကာနမြို့သို့တဖန်ကြွတော်မူ၏။ ကပေရနောင်မြို့၌
အမတ်တယောက်၏ သားသည် အနာရောဂါစွဲလျက်ရှိ၏။ ၄၇ယေရှုသည်ယုဒပြည်မှ ဂါလိလဲပြည်သို့
ရောက်တော်မူသည်ကို ထိုအမတ်သည်ကြားလျှင်၊ အထံတော်သို့သွား၍ သေခါနီးဖြစ်သော
မိမိသားဆီသို့ကြွ၍ အနာရောဂါကိုငြိမ်း စေတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။ ၄၈ယေရှုကလည်း၊
သင်တို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို မမြင်ရလျှင်ယုံခြင်းမရှိကြဟု မိန့်တော်မူသော်၊
၄၉သခင်၊ အကျွန်ုပ်သားမသေမှီကြွတော်မူပါဟု အမတ်လျှောက်ပြန်၏။ ၅၀ယေရှုကလည်း၊ သွားလော့။
သင်၏သားသည် အသက်ချမ်းသာရပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအမတ်သည် ယေရှုမိန့်တော်မူသောစကား
ကိုယုံ၍သွားလေ၏။ ၅၁လမ်း၌သွားစဉ်တွင် မိမိယ်သားတို့သည် ခရီးဦးကြိုလာ၍၊ ကိုယ်တော်၏သားသည်
အသက်ချမ်းသာ ရပါပြီဟု ကြားလျှောက်ကြ၏။ ၅၂အဘယ်အချိန်၌သက်သာ ခြင်းသို့ရောက်သနည်းဟု
မေးလျှင်၊ မနေ့ခုနစ်နာရီအချိန်၌ ဖျားနာပျောက်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၅၃ထိုအချိန်ကား၊ သင်၏သားသည်
အသက်ချမ်းသာရပြီဟု ယေရှုမိန့်တော်မူသော အချိန်ဖြစ်သည်ကိုအဘသိ၍၊ ကိုယ်တိုင်မှစသော
မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၅၄ဤနိမိတ် လက္ခဏာတော်ကား၊
ယေရှုသည် ယုဒပြည်မှ ဂါလိလဲပြည်သို့ကြွသည်နောက်၊ ပြတော်မူသောဒုတိယ နိမိတ်လက္ခဏာ
ဖြစ်သတည်း။

၅

၁ထိုနောက်မှ ယုဒပွဲခံစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။ ၂ယေရုရှလင်မြို့၌
သိုးတံခါးနားမှာ ဟေဗြဲဘာသာစကား အားဖြင့် ဗေသေသဒ အမည်ရှိသော ရေကန်ရှိ၏။ ထိုရေကန်သည်
ကနားပြင် ငါးဆောင်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ၃ထိုကနားပြင် တို့၌ မျက်စိကန်း၊ ခြေမစွမ်း၊ ကိုယ်ပိန်ခြောက်သောသူတို့မှ
စ၍အနာရောဂါစွဲသော သူများ အပေါင်းတို့သည် ရေလှုပ်ရှားခြင်းကို မြော်လင့်၍နေကြ၏။ ၄အကြောင်း
မူကား၊ အချိန်တန်လျှင် ကောင်းကင်တမန်သည် ရေကန်သို့ဆင်းသက်၍ ရေကိုလှုပ်ရှားတတ်၏။
ထိုသို့ရေလှုပ်ရှားသည်နောက်၊ ရှေ့ဦးစွာဝင်သောသူသည် မိမိ၌စွဲသမျှသောအနာရောဂါနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်း
သို့ရောက်တတ်၏။

၅ထိုအခါသုံးဆယ်ရှစ်နှစ် ပတ်လုံးရောဂါစွဲသောသူတယောက်သည် ရေကန်နားမှာ ရှိ၏။ ၆ထိုသူသည်
တုံးလုံး နေသည်ကို ယေရှုမြင်တော်မူ၍ ကြာလှပြီဟု သိတော်မူလျှင်၊ သင်သည် ကျန်းမာခြင်း
သို့ရောက်လိုသလောဟု မေးတော်မူ၏။ ၇နာသောသူကလည်း၊ သခင်၊ ရေလှုပ်ရှားသောအခါ ရေကန်ထဲသို့
အကျွန်ုပ်ကို သွင်းထားမည့်သူ မရှိပါ။ အကျွန်ုပ်သွားစဉ်တွင် အခြားသောသူသည် အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ
ဝင်တတ်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။ ၈ယေရှုကလည်း ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ယာကိုဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု

မိန့်တော်မူသည်၊ ၉ချက်ခြင်းတွင် ထိုသူသည် ပကတိအဖြစ်သို့ရောက်၍၊ မိမိအိပ်ရာကို ဆောင်လျက်
လှမ်းသွား၏။

၁၀ထိုနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ယုဒလူတို့က ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ အိပ်ရာကိုမဆောင်အပ်ဟု
ရောဂါကင်းသောသူအား ဆိုကြ၏။ ၁၁သူကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ကျန်းမာစေသောသူက၊ ကိုယ်အိပ်ရာကို
ဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု ဆိုသည်ဟုပြန်ပြော၏။ ၁၂ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်အပ်ယာကိုဆောင်၍
လှမ်းသွားလော့ဟု သင့်အားဆိုသောသူကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။ ၁၃ထိုသူကား အဘယ်သူဖြစ်
သည်ကို ရောဂါကင်းသောသူသည် မသိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌ စုဝေးလျက်ရှိသည် ဖြစ်၍
ယေရှုသည် မထင်မရှားထွက်ကြွတော်မူ၏။

၁၄ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ ထိုသူကိုတွေ့တော်မူလျှင် သင်သည်ကျန်းမာခြင်းရှိ၏။
သာ၍ဆိုး သောဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း နောက်တဖန် ဒုစရိုက်ကိုမပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၅ထိုသူသည် သွား၍ မိမိကျန်းမာစေသောသူသည် ယေရှုဖြစ်သည်ကို ယုဒလူတို့အား ကြားပြောလေ၏။
၁၆ထိုအမှုကို ဥပုသ်နေ့၌ ပြုတော်မူသောကြောင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကို ညှဉ်းဆဲကြ၏။ ၁၇ယေရှုကလည်း၊
ငါ့ခမည်းတော်သည် ယခုတိုင်အောင် အလုပ်လုပ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါသည်လည်းလုပ်၏ဟု ပြန်ပြော
တော်မူ၏။ ၁၈သို့ဖြစ်၍ ဥပုသ်နေ့ကို ဖျက်သည်သာမက၊ ဘုရားသခင်ကို မိမိအဘဟုခေါ်၍ မိမိကိုဘုရား
သခင်နှင့် ပြိုင်နိူင်းတော်မူသောကြောင့်၊ ယုဒလူ တို့သည် ကိုယ်တော်ကို သတ်ခြင်းငှါ သာ၍ရှာကြံကြ၏။

၁၉ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့အား ငါ့အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ခမည်းတော်ပြုတော်မူသော အမှုကို
သားတော်သည် မြင်၍သာပြု၏။ မိမိအလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှမပြုနိုင်။ ခမည်းတော်ပြုတော်မူ
သမျှအတိုင်း သားတော်လည်းပြု၏။ ၂၀ခမည်းတော်သည် သားတော်ကိုချစ်တော်မူ၍ ပြုတော်မူသမျှတို့ကို
သားတော်အား ပြတော်မူ၏။ သင်တို့သည် အံ့ဘွယ်ရှိစေခြင်းငှါ ဤမျှမကသာ၍ကြီးစွာသော အမှုအရာ
တို့ကို သားတော်အား ပြတော်မူလိမ့်မည်။ ၂၁ခမည်းတော်သည် သေလွန်သောသူတို့ကို ထမြောက်ရှင်ပြန်စေ
တော်မူ သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ သားတော်သည်လည်း အလိုရှိသမျှသောသူတို့ကို ရှင်စေ၏။ ၂၂လူအပေါင်း
တို့သည် ခမည်းတော်ကို ရိုသေသည် နည်းတူ၊ ၂၃သားတော်ကို ရိုသေစေမည်အကြောင်း၊ ခမည်းတော်သည်
အဘယ်သူကိုမျှ တရားစီရင်တော်မမူ။ တရား စီရင်ခြင်းအခွင့် ရှိသမျှကို သားတော်အား အပ်ပေးတော်မူ၏။
သားတော်ကို မရိုသေသောသူသည်ကား၊ သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်ကို
မရိုသေသောသူဖြစ်၏။ ၂၄ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်၍ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော
သူကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရအသက်ကို ရသည်ဖြစ်၍ အပြစ်စီရင် ခြင်းကိုမခံရ။ သေခြင်းမှ
အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ကူးမြောက်သောသူဖြစ်၏။

၂၅ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သေလွန်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်သားတော်၏ စကား
သံကိုကြား၍၊ ကြားသောအားဖြင့် အသက်ရှင်ရမည့်အချိန်ကာလသည် လာ၍ယခုပင် ရောက်လျက်ရှိ၏။
၂၆အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော်သည် ကိုယ်၌ အသက်ရှိတော်မူသည်နည်းတူ သားတော်သည် မိမိ၌
အသက်ရှိရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ၂၇သားတော်သည် လူသားဖြစ်သောကြောင့် တရားစီရင်ခြင်း
အခွင့်ကိုလည်း အပ်ပေးတော်မူ၏။ ၂၈ဤအမှုအရာကို အံ့သြခြင်းမရှိကြနှင့်။ သင်္ချိုင်းများမှာ
ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် သားတော်၏စကားသံကို ကြား၍၊ ၂၉ထွက်ရမည့်အချိန်ကာလ ရောက်လတံ့။
ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် အသက်ရှင်ရာထမြောက် ခြင်းသို့၎င်း၊ ဆိုးယုတ်သော
အကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ရာ ထမြောက်ခြင်းသို့၎င်း ထွက်ရကြလတံ့။ ၃၀ငါသည်
ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုနိုင်။ ငါသည်ကြားသည်အတိုင်း တရားစီရင်၏။ ငါစီရင်ခြင်း
သည်လည်း တရားတော်နှင့်ညီညွတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်
တော်မူသော ခမည်းတော်၏အလိုသို့ လိုက်၏။

၃၁ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံလျှင် ငါ့သက်သေမတည်။ ၃၂ငါ၏အကြောင်းကို သက်သေခံ
သောသူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူ၏သက်သေတည်ကြောင်းကို ငါသိ၏။ ၃၃သင်တို့သည် ယောဟန်ထံသို့
စေလွှတ်ကြ၏။ သူသည် သမ္မာတရားဘက်၌ သက်သေခံ၏။ ၃၄သို့သော်လည်း လူပေးသောသက်သေကို
ငါသည် ပမာဏမပြု။ သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ဤစကားကိုငါပြော၏။
၃၅ယောဟန်သည် ညှိထွန်း၍ လင်းသော ဆီမီးဖြစ်၏။ သင်တို့သည် သူ၏အလင်း၌ ခဏသာမွေ့လျော်ခြင်းငှါ
အလိုရှိကြ၏။ ၃၆ယောဟန်၏သက်သေထက် သာ၍ကြီးသောသက်သေသည် ငါ၌ရှိ၏။ အကြင်အမှုတို့ကို
ငါပြီးစီးစေခြင်းငှါ ခမည်းတော်သည် ငါ့လက်သို့ အပ်တော် မူ၍၊ ငါပြုသောထိုအမှုတို့သည်လည်း ငါ့ဘက်၌နေ
၍၊ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်အကြောင်းကို သက်သေခံကြ၏။ ၃၇ခမည်းတော်သည်လည်း
ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံတော်မူ၏။ ခမည်းတော်၏ စကားသံတော်ကို သင်တို့သည်မကြား၊ သဏ္ဌာန်တော်
ကိုမမြင်၊ ၃၈နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း သင်တို့၌မတည်။ အကြောင်းမူကား၊ စေလွှတ်တော်မူသောသူကို
သင်တို့သည် မယုံကြည်ဘဲနေကြ၏။
၃၉ကျမ်းစာအားဖြင့် ထာဝရအသက်ကို ရမည်ဟုစိတ်ထင်နှင့် သင်တို့သည်ကျမ်းစာကို စေ့စေ့ကြည့်
ရှုကြ၏။ ထိုကျမ်းစာပင် ငါ၏သက်သေဖြစ်၏။ ၄၀သင်တို့သည် အသက်ကိုရအောင် ငါ့ထံသို့လာခြင်းငှါ
အလိုမရှိကြ။ ၄၁လူပေးသောဘုန်းအသရေကို ငါမခံ။ ၄၂သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်
သင်တို့၌မရှိသည်ကို ငါသိ၏။ ၄၃ငါသည် ခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့် ရောက်လာသော်လည်း သင်တို့သည်
ငါ့ကိုလက်မခံကြ။ အခြားသော သူသည် မိမိအခွင့်နှင့်ရောက်လာလျှင် ထိုသူကို လက်ခံကြလိမ့်မည်။
၄၄အချင်းချင်းပေးသော ဘုန်းအရေကိုသာ ခံ၍၊ ဘုရားသခင်သာလျှင် ပေးတော်မူတတ်သော ဘုန်းအသရေကို
အလိုမရှိသော သင်တို့သည် အဘယ်သို့ယုံကြည် နိုင်မည်နည်း။ ၄၅ခမည်းတော်ရှေ့၌ ငါသည် သင်တို့ကို
အပြစ်တင်မည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ သင်တို့ကို အပြစ်တင်သော သူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူကား သင်တို့ကိုး
စားသော မောရှေပေတည်း။ ၄၆သင်တို့သည် မောရှေ၏စကားကို ယုံလျှင် ငါ့စကားကိုမယုံဘဲမနေနိုင်ကြ။
အကြောင်းမူကား၊ မောရှေသည် ငါ့အကြောင်းကိုရေးထား၏။ ၄၇သူရေးထားသောစာကို သင်တို့သည်
မယုံလျှင်၊ ငါ့စကားကို အဘယ်သို့ယုံနိုင်မည်နည်းဟု ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် တိဗေရိအိုင်တည်းဟူသော ဂါလိလဲအိုင်ကို ကူးတော်မူ၏။ ၂အနာရောဂါ
စွဲသော သူတို့၌ ပြတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် မြင်ကြသဖြင့်
နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ ၃ယေရှုသည် တောင်ပေါ်သို့တက်ကြွ၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထိုင်တော်မူ၏။
၄ထိုအခါ ယုဒလူတို့၏ ပသခါပွဲခံချိန်ရောက်လုနီးသတည်း။
၅ယေရှုသည် မျှော်ကြည့်၍ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့ လာကြသည်ကို
မြင်တော်မူလျှင်၊ ဖိလိပ္ပုအား၊ ဤသူတို့စားစရာမုန့်ကို အဘယ်မှာဝယ်မည်နည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ၆ထိုသို့မေး
တော်မူသော်၊ မိမိ အဘယ်သို့ပြုမည်ကို သိတော်မူလျက်ပင် ဖိလိပ္ပုကို စုံစမ်းခြင်းငှါသာ မေးတော်မူ၏။
၇ဖိလိပ္ပုကလည်း ဤသူတို့သည် မုန့်တဖဲ့စီ စေ့ငှအောင် ဒေနာရိအပြားနှစ်ရာအဘိုးထိုက်သော မုန့်မလောက်
ပါဟု လျှောက်လေ၏။ ၈ရှိမုန်ပေတရု၏ညီ အန္ဒြေအမည်ရှိသော တပည့်တော်က၊ ၉မုယောမုန့်ငါးလုံးနှင့်
ငါးကလေးနှစ်ကောင်ပါသော သူငယ်တယောက် ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း ဤမျှလောက်များစွာသော
လူတို့သည် ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုမုန့်နှင့် ငါးနှစ်ကောင်တို့ကို အဘယ်ပြောစရာရှိပါသနည်းဟု လျှောက်၏။
၁၀ယေရှုကလည်း၊ လူများတို့ကို လျောင်းကြစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ မြက်ပင်ထူပြောလျက်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ငါးထောင်မျှလောက်သောလူတို့သည် လျောင်းကြ၏။ ၁၁ယေရှုသည်
မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ တပည့်တော်တို့အား ဝေငှတော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့သည်
လျောင်းသော သူတို့အား ဝေငှပြန်၏။ ထိုနည်းတူ ငါးနှစ်ကောင်ကို လူများလိုချင်သမျှ ဝေငှကြ၏။

၁၂ထိုသူတို့သည် ဝကြပြီးမှ ကိုယ်တော်က ဘာမျှမပျောက်စေခြင်းငှါ ကျန်ကြွင်းသောအကျိုးအပဲ့တို့ကို
ကောက်သိမ်းကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ၁၃စားသောသူတို့၌ ကျန်ကြွင်းသော
မုယောမုန့်ငါးလုံး၏ အကျိုးအပဲ့ တို့ကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။ ၁၄ထိုသို့ယေရှုပြ
တော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာကို ထိုလူ များတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဤသူကား ဤလောကသို့ကြွလာရသော
ပရောဖက်အမှန် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၁၅ထိုသူတို့ သည် ကိုယ်တော်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ
လာ၍အနိုင် အထက်ပြုကြမည်အကြောင်းကို ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ တောင်ပေါ်သို့ တယောက်တည်း
ကြွတော်မူ ပြန်၏။

၁၆ညအချိန်ရောက်သောအခါ တပည့်တော်တို့သည် အိုင်သို့သွား၍ လှေထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊
ကပေရနောင် မြို့သို့ ရောက်အံ့သောငှါ အိုင်ကိုကူးကြ၏။ ၁၇ထိုအခါ မှောင်မိုက်ဖြစ်၍ ယေရှုသည်
သူတို့ရှိရာသို့မရောက်သေး။ ၁၈လေပြင်းမုန်တိုင်းလာ၍ လှိုင်းတံပိုးထလေ၏။ ၁၉ခရီးတတိုင်ခွဲ နှစ်တိုင်လောက်
တက်ခတ်၍ ရောက်သောအခါ၊ ယေရှုသည် အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ လှေအနီးသို့ချဉ်းတော်မူသည်ကို
သူတို့သည်မြင်၍ ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကြ၏။ ၂၀ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ငါပင်ဖြစ်သည်၊ မကြောက်လန့်ကြနှင့်ဟု
မိန့်တော်မူလျှင်၊ လှေထဲသို့ကိုယ်တော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာခံယူကြ၏။ ၂၁လှေသည်လည်း ရောက်လိုသော
အရပ်သို့ တခဏခြင်းတွင် ဆိုက်လေ၏။

၂၂အိုင်တဘက်၌နေသော လူအစုအဝေးတို့သည်ကား၊ ၂၃အထက်က သခင်ဘုရားသည် ကျေးဇူး
တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ၊ လူများသည် မုန့်ကိုစားကြရာ အရပ်နှင့်အနီး၊ တိဗေရိမြို့မှ အခြားသောလှေငယ်များ
လာသော်လည်း၊ မနေ့၌ တပည့်တော်တို့ဝင်သောလှေမှတပါး အဘယ်လှေမျှမရှိသည်ကိုဇင်း၊ ယေရှုသည်
ထိုလှေထဲသို့ တပည့်တော် တို့နှင့်အတူ ဝင်တော်မမူဘဲလျက်၊ တပည့်တော်တို့သာ သွားကြသည်ကိုဇင်း
မြင်ကြ၍၊ ၂၄ထိုအရပ်၌ ယေရှုမှစသော တပည့်တော်တို့မရှိသည်ကို သိကြသဖြင့်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ လှေစီး၍
ယေရှုကိုရှာခြင်းငှါ ကပေရနောင်မြို့သို့ သွားကြ၏။ ၂၅အိုင်တဘက်၌တွေ့လျှင် အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်သော
အခါ ဤအရပ်သို့ကြွလာတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ၂၆ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်
ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုမြင်သောကြောင့် ငါ့ကိုရှာသည် မဟုတ်။ ၂၇မုန့်ကိုစား၍
ဝသောကြောင့်သာ ရှာကြ၏။ ပျက်စီးတတ်သောအစာကို ရခြင်းငှာမကြိုးစားကြနှင့်။ လူသားသည်
သင်တို့အားပေး၍ ထာဝရအသက်နှင့်အမျှတည်တတ်သော အစာကိုရခြင်းငှါ ကြိုးစားကြလော့။
ထိုသားသည် ခမည်းတော်ဘုရား၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံသောသူဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ထိုသူတို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့
ပြုရပါမည် နည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ၂၉ယေရှုကလည်း ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူကို ယုံခြင်း
အကျင့်ကား၊ အလိုတော်နှင့်ညီသောအကျင့်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၀ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်မည်အကြောင်း အဘယ်နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူသနည်း။
အဘယ်အမှုကို ပြုတော်မူ သနည်း။ ၃၁ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ထိုသူတို့စားစရာဘို့ ကောင်းကင်မှမုန့်ကို
ပေးတော်မူသည်ဟု လာသည်နှင့် အညီ၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများသည် တော၌မန္နကိုစားကြသည်ဟု လျှောက်
ကြ၏။

၃၂ယေရှုကလည်း ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ မောရှေသည် ကောင်းကင်မုန့်ကို သင်တို့အားမပေး။
ခမည်းတော်သည် မှန်သောကောင်းကင်မုန့်ကို သင်တို့အားပေးတော်မူ၏။ ၃၃ဘုရားသခင်၏မုန့်မူကား၊
ကောင်းကင် မှဆင်းသက်၍ လောကီသားတို့အား အသက်ကိုပေးသောမုန့်ပေတည်းဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
၃၄သခင်၊ ထိုမုန့်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား အစဉ်မပြတ်ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ၃၅ယေရှုကလည်း၊ ငါသည်
အသက်မုန့်ဖြစ်၏။ ငါ့ထံသို့လာသောသူသည် နောက်တဖန် အဆာအမွတ်မခံရ။ ငါ့ကိုယုံကြည်သောသူသည်
နောက်တဖန် ရေငတ် မခံရ။ ၃၆သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုမြင်လျက်ပင် မယုံကြည်ကြဟု ငါဆိုခဲ့ပြီ။

၃၇ခမည်းတော်သည် ငါ့အား ပေးတော်မူသမျှသောသူတို့သည် ငါ့ထံသို့လာကြလိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့လာသော
သူကို ငါသည်အလျှင်းမပယ်။ ၃၈အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့လိုက်ခြင်းငှါ ကောင်းကင်မှဆင်း
သက်သည်မဟုတ် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော် မူသောသူ၏အလိုတော်သို့ လိုက်ခြင်းငှါဆင်းသက်၏။
၃၉ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏အလိုတော်ကား၊ ငါ့အားပေးသောသူတို့တွင် တစုံတယောက်ကိုမျှ
ငါမပျောက်စေရဘဲ နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ထမြောက်စေခြင်းငှါဝင်း၊ ၄၀သားတော်ကို
ကြည့်မြင်၍ ယုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် ထာဝရအသက်ကိုရစေခြင်း ငှါဝင်း အလိုတော်ရှိ၏။ ငါသည်
လည်း နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူတို့ကို ထမြောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၁ငါသည် ကောင်းကင်မှဆင်းသက်သော မုန့်ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို ယုဒလူတို့က၊
၄၂ဤသူသည် ယောသပ်၏သား ယေရှုဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သူ၏မိဘကို ငါတို့သိသည်မဟုတ်လော။
ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၏ဟု သူသည်အဘယ်သို့ဆိုရသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်လျက် ဆိုကြ၏။
၄၃ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကို အချင်းချင်း ကဲ့ရဲ့၍ အပြစ်မတင်ကြနှင့်။ ၄၄ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော
ခမည်းတော်သည် သွေးဆောင်တော်မမူလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ငါ့ထံသို့မလာနိုင်။ လာသောသူကို နောက်ဆုံး
သောနေ့၌ ငါထမြောက်စေမည်။ ၄၅အနာဂတ္တိကျမ်း၌လာသည်ကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်ဆုံးမ
သွန်သင်တော်မူသောသူဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု လာသည်နှင့် အညီ၊ ခမည်းတော် ထံ၌ နားထောင်၍
နည်းခံသောသူမှန်သမျှတို့သည် ငါ့ထံသို့လာကြ၏။ ၄၆ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ ဘုရားသခင့်အထံတော်က
ကြွလာသောသူမှတပါးတစုံတယောက်သောသူသည် ခမည်းတော်ကိုမြင်ခဲ့ပြီဟု မဆိုလို။ ကြွလာသော
သူမူကား၊ ခမည်းတော်ကိုမြင်ခဲ့ပြီ။ ၄၇ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကိုယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရ
အသက်ကို ရ၏။ ၄၈ငါသည် အသက်မုန့်ဖြစ်၏။ ၄၉သင်တို့ကိုဘေးများသည် တော၌မန္နကိုစားလျက်
သေရကြ၏။ ၅၀ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သောမုန့်ကိုစားသောသူသည် သေခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏။ ၅၁ငါသည်
ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သောအသက် မုန့်ဖြစ်၏။ ဤမုန့်ကို စားသောသူမည်သည်ကား၊ အစဉ်မပြတ်
အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ငါပေးသောမုန့်ကား၊ လောကီသားတို့၏ အသက်အဘို့အလိုငှါစွန့်သော ငါ၏အသား
ပေတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅၂ထိုအခါယုဒလူတို့က၊ ဤသူသည်မိမိအသားကိုငါတို့စားစရာဘို့ အဘယ်သို့ပေးနိုင်သနည်းဟု
အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ၏။ ၅၃ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ လူသား၏ အသားကိုမစား၊
အသွေးကိုမသောက်လျှင် သင်တို့၌အသက်မရှိ။ ၅၄ငါ၏အသားကိုစား၍ ငါ၏အသွေးကိုလည်း သောက်သော
သူသည် ထာဝရအသက်ကိုရ၏။ ထိုသူကို နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ငါထမြောက်စေမည်။ ၅၅ငါ၏ အသားသည်
စားစရာကောင်း၏။ ငါ၏အသွေးလည်း သောက်စရာကောင်း၏။ ၅၆ငါ၏အသားအသွေးကို သောက်စားသော
သူသည် ငါ၌တည်၏။ ထိုသူ၌လည်းငါတည်၏။ ၅၇အသက်ရှင်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်
တော်မူ၍၊ ငါသည် ခမည်းတော်အားဖြင့် အသက်ရှင်သည်နည်းတူ၊ ငါ့ကိုစားသောသူသည် ငါ့အားဖြင့်
အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ၅၈ဤမုန့်ကား၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သော မုန့်ဖြစ်၏။ သင်တို့ဘိုးဘေးများသည်
မန္နကိုစားလျက် သေရသကဲ့သို့ မဟုတ်။ ဤမုန့်ကိုစားသောသူသည် အစဉ်မပြတ် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု၊
၅၉ကပေရနောင်မြို့မှာ တရားစရပ်၌ ဩဝါဒပေးစဉ်တွင် မိန့်တော်မူ၏။
၆၀တပည့်တော်အများတို့သည် ကြားလျှင်၊ ထိုစကားသည် အလွန်ခက်လှ၏။ အဘယ်သူနား
ခံနိုင်မည်နည်း ဟုဆိုကြ၏။ ၆၁ထိုသို့တပည့်တော်တို့ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်သည်ကို ယေရှုသည် အလိုအ
လျောက်သိတော်မူလျှင်၊ ဤတရားစကားကြောင့်သင်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြသလော။ ၆၂လူသားသည်
အရင်နေရာ အရပ်သို့တဖန် ကြွတက်သည်ကိုမြင်ရလျှင် အဘယ်သို့ထင်မှတ်ကြမည်နည်း။ ၆၃ဝိညာဉ်သာလျှင်
အသက်ရှင်စေ၏။ ကိုယ်ကာယသည် အလျှင်းမတတ်နိုင်။ ငါပြောသောစကားသည် ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ အသက်
လည်းဖြစ်၏။ ၆၄သို့သော်လည်း သင်တို့တွင်မယုံကြည်သောသူအချို့ရှိ၏။ ၆၅ထိုကြောင့်ငါ၏ ခမည်းတော်သည်

အခွင့်ပေးတော်မမူလျှင်၊ အဘယ်သူမျှငါ့ထံသို့မလာနိုင်ဟု အထက်ကငါဆိုခဲ့ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်
တော်မူသည် အကြောင်း ဟူမူကား၊ အဘယ်သူမယုံကြည်သည်ကိုဎင်း၊ အဘယ်သူသည် ကိုယ်တော်ကိုအပ်
နှံမည်ကိုဎင်း၊ ယေရှုသည်အစအဦး၌ သိတော်မူ၏။
၆၆ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော်အများတို့သည်ကိုယ်တော်နှင့် မပေါင်းဘော်ဘဲဆုတ်သွားကြ၏။
၆၇ထိုကြောင့် ယေရှုသည် တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့အား၊ သင်တို့သည်လည်းထွက်သွားခြင်းငှါအလိုရှိကြ
သလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ၆၈ရှိမုန်ပေတရုက၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သူထံသို့သွား
ရပါမည်နည်း။ ထာဝရအသက်နှင့်ယှဉ်သော စကားသည် ကိုယ်တော်၌ တည်ပါ၏။ ၆၉ကိုယ်တော်သည်
ခရစ်တော်တည်းဟူသောအသက်ရှင် တော်မူသောဘုရား သခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်
တို့ယုံကြည်သိမှတ် ကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၇၀ယေရှုကလည်း တကျိပ်နှစ်ပါးသောသင်တို့ကို ငါရွေး
ကောက်သည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း သင်တို့တွင် ရန်သူတယောက်ပါသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၇၁ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်၊ တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံ မည့်သူ၊ ရှိမုန်၏ သားယုဒရှကာရုတ်
ကိုဆိုလိုသတည်း။

၇

၁ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်၌လှည့်လည်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
သတ်အံ့သောငှါ ရှာကြံသောကြောင့်၊ ယုဒပြည်၌လှည့်လည်ခြင်း ငှါအလို တော်မရှိ။
၂ယုဒလူတို့၏ သင်္ကေနေပွဲခံခါနီးတွင်၊ ၃ညီတော်တို့က၊ သင်ပြုသောအမှုတို့ကို တပည့်များတို့သည်
မြင်စေခြင်းငှါ ဤအရပ်မှထွက်၍ ယုဒပြည်သို့ကြွပါ။ ၄ကျော်စောကိတ္တိကိုအလိုရှိသောသူမည်သည်ကား၊
မထင်ရှားသော အားဖြင့်အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုတတ်။ ဤအမှုတို့ကိုသင်သည်ပြုလျှင်၊ ဤလောက၌
ကိုယ်ကိုထင်ရှားစွာပြပါဟု၊ ၅မယုံကြည်သောကြောင့်ယေရှုအားဆိုကြ၏။ ၆ယေရှုကလည်း၊ ငါ့အချိန်မရောက်
သေး သင်တို့ဘို့ ခပ်သိမ်းသော အချိန်သင့်လျက်ရှိ၏။ ၇လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကိုမမုန်းနိုင်၊
ငါ့ကိုမုန်းကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်သူတို့၏အကျင့် ဆိုးညစ်ကြောင်းကိုသက်သေခံ၏။ ၈ထိုပွဲသို့သင်
တို့သွားကြလော့။ ၉ငါမသွားသေး။ ငါ့အချိန်မပြည့်စုံသေးဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်မှာ နေတော်မူ၏။
၁၀ညီတော်တို့သွားပြီးမှ ကိုယ်တော်သည်ထိုပွဲသို့မထင်မရှားကြွတော်မူ၏။ ၁၁ထိုပွဲ၌ ယုဒလူတို့က၊
ယေရှုသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးမြန်းရှာဖွေကြ၏။ ၁၂လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
အကြောင်းပြု၍ အုတ်အုတ်သဲသဲဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့က၊ သူသည်သူတော်ကောင်း ဖြစ်သည်ဟူ၍ဎင်း၊
အချို့တို့က၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်၊ လူများကိုလှည့်ဖြားသည် ဟူ၍ဎင်းဆိုကြ၏။ ၁၃သို့သော်လည်း
ယုဒလူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် အဘယ်သူမျှ အတည့်အလင်း မပြောဝံ့ကြ။
၁၄ထိုပွဲကိုခံစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်သို့တက်၍ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။ ၁၅ယုဒလူတို့
သည်အံ့ဩ၍၊ ဤသူသည်စာမသင်ဘဲလျက် အဘယ်သို့တတ်ဘိသနည်းဟု ဆိုကြ၏။ ၁၆ယေရှုကလည်း၊
ငါဟောသော ဒေသနာသည် ငါ၏ဒေသနာမဟုတ်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူ၏ ဒေသနာဖြစ်၏။
၁၇ထိုသူ၏အလိုတော်သို့ လိုက်ချင်သောသူမည်သည်ကား၊ ဤဒေသနာသည် ဘုရားသခင်၏ ဒေသနာ
တော်ဖြစ်သလော၊ ငါသည် ကိုယ်အလို အလျောက် ဟောပြောသလောဟု ပိုင်းခြား၍သိလိမ့်မည်။
၁၈ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောသောသူသည် မိမိဘုန်းအသရေကို ရှာတတ်၏။ မိမိကိုစေလွှတ်
တော်မူသောသူ၏ ဘုန်းအသရေကို ရှာသောသူမူကား၊ ယုံလောက် သောသူဖြစ်၏။ ထိုသူ၌ မုသာမရှိ။
၁၉မောရှေသည် ပညတ်တရားကို သင်တို့အား ပေးသည်မဟုတ်လော။ ထိုတရားကို သင်တို့တွင်
တစုံတယောက်မျှမကျင့်။ ငါ့ကို သတ်အံ့သောငှါ အဘယ်ကြောင့် ရှာကြံကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၀လူအစုအဝေးကလည်း၊ သင်သည် နတ်ဆိုးစွဲသောသူဖြစ်၏။ သင့်ကိုသတ်အံ့သောငှါ အဘယ်သူ
ရှာကြံသနည်းဟု ဆိုကြ၏။ ၂၁ယေရှုကလည်း၊ ငါပြုသောအမှုတခုကို သင်တို့ရှိသမျှသည် အံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။

၂၂မောရှေသည် အရေဖျားလှီးခြင်းတရားကို သင်တို့အားပေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော် မောရှေမှ အစစွာခံရသည်ဟု
မဆိုလို။ ဘိုးဘေးများမှ ဆက်ခံရသတည်း။ ထိုကြောင့် ဥပုသ်နေ့၌ သင်တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို
ပေးကြ၏။ ၂၃မောရှေ၏တရားမပြတ်စေခြင်းငှါ လူသည် ဥပုသ်နေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံရလျှင်၊ ငါသည်
ဥပုသ်နေ့၌ လူတကိုယ်လုံးကို ကျန်းမာစေသောကြောင့်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအမျက်ထွက်ရာသလော။
၂၄မျက်နှာကိုသာကြည့်၍ မစီရင်ကြနှင့်။ တရားသဖြင့်စီရင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၅ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့သားအချို့ကလည်း၊ ဤသူကိုသတ်အံ့သောငှါ ရှာကြသည်မဟုတ်လော။
၂၆ကြည့်ပါ။ သူသည်ထင်ရှားစွာဟောပြော၍ အဘယ်မြစ်တားခြင်းကိုမျှ မပြုကြပါတကား။ ဤသူသည်
ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို မင်းများတို့သည် အမှန်သိကြသလော။ ၂၇သို့သော်လည်း ဤသူသည်
အဘယ်ကဖြစ်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူသောအခါ အဘယ်ကဖြစ်
တော်မူသည်ကို အဘယ်သူမျှမသိရဟု ဆိုကြ၏။ ၂၈ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုသိကြ၏။ ငါသည်
အဘယ်ကဖြစ်သည်ကိုလည်း သိကြ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက်လာသည်မဟုတ်။
ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထိုသူကို သင်တို့မသိကြ။ ၂၉ငါမူကားသိ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၏အထံတော်မှငါလာ၏။ သူသည်လည်း ငါ့ကိုယ်စေလွှတ်တော်မူ၏ဟု ဗိမာန်တော်၌
ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင် ကြွေးကြော်၍မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၃၀ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းအခွင့်ကို
ရှာကြ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်၏အချိန်မစေ့ မရောက်သေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှ
မဘမ်းမဆီးကြ။ ၃၁လူအစုအဝေးထဲ၌ ပါသောသူအများတို့သည် ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော်သည်
ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ ဤသူပြသော နိမိတ်လက္ခဏာထက် သာ၍များသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို
ပြတော်မူ မည်လောဟု ဆိုကြ၏။
၃၂ထိုသို့ လူများအုတ်အုတ်သဲသဲဖြစ်ကြသည်ကို ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အကြီးတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ မင်းလုလင်တို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။
၃၃ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် သင်တို့ နှင့်အတူ ခဏသာနေပြီးလျှင်၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော သူထံသို့
သွားရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ၃၄ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ ငါရှိရာအရပ်သို့
သင်တို့မရောက်နိုင်ကြ ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊ ၃၅ယုဒလူတို့က၊ ငါတို့မတွေ့စေခြင်းငှါ သူသည်အဘယ်အရပ်သို့
သွားလိမ့်မည်နည်း။ ဟေလသလူတို့တွင် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားလျက် နေသောသူတို့ ရှိရာသို့သွား၍
ဟေလသလူတို့အား တရားဟောလိမ့်မည်လော။ ၃၆သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်း
မတွေ့ရကြ။ ငါရှိရာအရပ်သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ကြ ဟူသောစကားသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု
အချင်းချင်းဆိုကြ၏။
၃၇ထိုပွဲကိုခံ၍ နောက်ဆုံးဖြစ်သော နေ့မြတ်၌ ယေရှုသည်ရပ်၍ ကြွေးကြော်တော်မူသည်ကား၊
ရေငတ်သောသူရှိလျှင် ငါ့ထံသို့လာ၍ သောက်လော့။ ၃၈ငါ့ကိုယုံကြည်သောသူသည် ကျမ်းစာလာ
သည်အတိုင်း အသက်ရေထွက်ရာ စမ်းရေတွင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၉ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော၊
ယုံကြည်သောသူတို့သည် ခံရလတ့ံသော ဝိညာဉ်တော်ကို ရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည်
ဘုန်းပွင့်တော်မမူသေးသောကြောင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ပေးတော်မမူသေး။ ၄၀စကားတော်ကို
ကြားသောသူအများတို့က၊ ဤသူသည် လာလတ့ံသော ပရောဖက်အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။
၄၁အချို့ကလည်း၊ ဤသည်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း၊ ခရစ်တော်သည်
ဂါလိလဲပြည်သားဖြစ်ရသလော။ ၄၂ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်အမျိုး၊ ဒါဝိဒ် နေရာဌာန၊ ဗက်လင်ရွာသား
ဖြစ်ရမည်ဟု ကျမ်းစာလာသည်မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။ ၄၃ထိုသို့လူများတို့သည် ကွဲပြားကြသည်ဖြစ်၍၊
အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ၄၄သို့သော်လည်း အဘယ်သူမျှ မဘမ်းမဆီးကြ။

၄၅ထိုအခါ မင်းလုလင်တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ဖာရိရှဲထံသို့ပြန်၍၊ ထိုမင်းတို့က၊
အဘယ်ကြောင့် သူ့ကိုမဆောင်ခဲ့ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ၄၆မင်းလုလင်တို့က၊ ထိုသူဟောပြောသကဲ့သို့
အဘယ်သူမျှ မဟော စဖူးပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ၄၇ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ သင်တို့ကိုပင်လှည့်ဖြားပြီလော။
၄၈မင်းများ၊ ဖာရိရှဲများတို့တွင် သူ့ကိုယုံကြည်သောသူ တစုံတယောက်မျှရှိသလော။ ၄၉တရားကိုမသိသော
ဤလူမျိုးများတို့သည် ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၅၀အထက်က ညဉ့်အခါ၌
အထံတော်သို့လာသောသူတည်းဟူသော ထိုမင်းများ အဝင်ဖြစ်သော နိကောဒင်ကလည်း၊ ၅၁ငါတို့တရား
သည် လူကိုမစစ်၊ သူ့အမှုကိုမသိမီကပင် ရှေ့မဆွက ဆုံးဖြတ်တတ် သလောဟု ဆိုလျှင်၊ ၅၂သူတို့က၊
သင်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည်သားဖြစ်သလော။ စစ်ဦးလော့။ ဂါလိလဲပြည်၌ အဘယ်ပရောဖက်မျှ
မပေါ်မထွန်းသည်ကို မှတ်လော့ဟု ဆိုကြပြီးမှ၊ ၅၃ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အိမ်သို့ သွားကြ၏။

၈

၁ယေရှုသည်လည်း သံလွင်တောင်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ၂နံနက်စောစော ဗိမာန်တော်သို့ တဖန်ကြွ
တော်မူ၍ လူအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့လာကြ၏။ ထိုအခါ ထိုင်တော်မူ၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးစဉ်တွင်၊
၃မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ပြုလျက်နေသော မိန်းမတယောက်ကိုတွေ့လျှင်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည်
ခေါ်ခဲ့၍အလယ်၌ထားပြီးမှ၊ ၄အရှင်ဘုရား၊ ဤမိန်းမသည် မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ပြုစဉ်တွင်ပင် တွေ့မိပါသည်။
၅ထိုသို့သောမိန်းမကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ရမည်ဟု မောရှေသည် အကျွန်ုပ်တို့အား ပညတ်တရား၌
စီရင်ထုံးဖွဲ့ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်နည်းဟု လျှောက်ကြ၏။
၆ထိုသို့လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ စုံစမ်း နှောင့်ရှက်သောအားဖြင့်
လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုသည် အောက်သို့ငုံ့လျက် လက်ညှိုးတော်နှင့် မြေ၌ရေးသား၍ နေတော်မူ၏။
၇ထိုသူတို့သည် အထပ်ထပ်မေးလျှောက်ကြသောအခါ ကိုယ်ကိုလှန်တော်မူ၍၊ သင်တို့တွင် အပြစ် ကင်းသော
သူသည် ရှေ့ဦးစွာ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်စေဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ၈တဖန် အောက်သို့ငုံ့၍ မြေ၌ရေးသားတော်
မူပြန်၏။ ၉ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင် မိမိတို့စိတ်နှလုံးသည် မိမိတို့အပြစ်ကို ဘော်ပြသဖြင့်၊
အသက်ကြီးသောသူ မှစ၍ အငယ်ဆုံးသောသူတိုင်အောင် တယောက်နောက်တယောက် ထွက်သွားကြ၏။
ယေရှုသည် တယောက် တည်းကျန်ရစ်တော်မူ၍၊ မိန်းမသည် အလယ်၌ရပ်နေ၏။ ၁၀ထိုအခါ ယေရှုသည်
ကိုယ်ကိုလှန်တော်မူပြန်၍၊ ထိုမိန်းမ မှတပါး အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်လျှင်၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင့်ကိုအပြစ်
တင်သောသူတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သင်၏အမှုကို အဘယ်သူမျှမစီရင်လောဟု မေးတော်မူ၏။
၁၁ထိုမိန်းမကလည်း၊ အဘယ်သူမျှမစီရင်ပါသခင်ဟု လျှောက်၏။ ငါသည်လည်း သင်၏အမှုကို မစီရင်။
သွားလော့။ နောက်တဖန် ဒုစရိုက်ကိုမပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂တဖန်တုံ ယေရှုက၊ ငါသည် ဤလောက၏အလင်းဖြစ်၏။ ငါ့နောက်သို့လိုက်သောသူသည်
မှောင်မိုက်၌ မသွားမလာ၊ အသက်၏အလင်းကို ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃ဖာရိရှဲတို့ကလည်း။
သင်သည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံ၏၊ သင်၏သက်သေမတည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၁၄ယေရှုကလည်း၊ ငါသည်
ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံ သော်လည်း၊ ငါ့သက်သေတည်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်အဘယ်
အရပ်ကလာသည်ကိုရင်း၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကိုရင်း ငါသိ၏။ သင်တို့မူကား မသိကြ။
၁၅သင်တို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်း စီရင်တတ်ကြ၏။ ငါမူကား အဘယ်သူကိုမျှမစီရင်။ ၁၆ငါသည်
စီရင်သော်လည်း ငါ၏စီရင်ခြင်းသည် တည်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တယောက်တည်းနေသည်မဟုတ်။
ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် ငါ့ဘက်၌ နေတော်မူ၏။ ၁၇သက်သေခံနှစ်ဦးတို့၏စကားသည်
တည်ရ၏ဟု သင်တို့ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လာ၏။ ၁၈ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံသောသူဖြစ်၏။
ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည်လည်း ငါ့အကြောင်းကိုသက်သေခံ တော်မူသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၁၉ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်၏ခမည်းတော်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးကြ၏။

ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမသိကြ။ ငါ့ခမည်းတော်ကိုလည်းမသိကြ။ ငါ့ကိုသိလျှင် ငါ့ခမည်းတော်ကို
လည်း သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၀ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ် ဤစကားတော်ကို
ဘဏ္ဍာတိုက်မှာ မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏အချိန် မစေ့မရောက်သေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှ
ကိုယ်တော်ကို မဘမ်းဆီးကြ။

၂၁တဖန် ယေရှုက ငါသည်သွားရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်အပြစ်၌လည်း
သေကြလိမ့်မည်။ ငါသွားရာအရပ်သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂ယုဒလူတို့ကလည်း၊
ငါသွားရာ အရပ်သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ကြဟု သူသည်ဆိုသော်၊ ကိုယ်အသက်ကိုသတ်မည်လောဟု
ဆိုကြ၏။ ၂၃ယေရှု ကလည်း၊ သင်တို့သည် အောက်သားဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား အထက်သားဖြစ်၏။
သင်တို့သည် လောကီသားဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား လောကီသားမဟုတ်။ ၂၄ထိုကြောင့် သင်တို့သည်
ကိုယ်အပြစ်၌ သေကြလိမ့်မည်ဟု ငါဆို၏။ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်သည်ကို သင်တို့သည် မယုံလျှင်၊
ကိုယ်အပြစ်၌ သေကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၅ထိုသူတို့ ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု
မေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသည် သင်တို့အား အစဉ်ပြောဆိုသည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။ ၂၆သင်တို့အမှု၌
ငါပြောဆိုစီရင်စရာ များစွာရှိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူ၏။ သူ၏အထံတော်၌ ငါကြားသမျှကိုသာ ဤလောက၌ ငါဟောပြောသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၇ခမည်းတော်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို ထိုသူတို့သည် မရိပ်မိကြ။ ၂၈ထိုကြောင့် ယေရှုက၊
သင်တို့သည် လူသားကိုမြှောက်ထားသောအခါ၊ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်သည်ကိုရင်း၊ ငါသည်
ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုဘဲ၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့အား နည်းပေးတော်မူသည်အတိုင်း
ငါဟောပြောသည်ကိုရင်း၊ သင်တို့သည် သိကြလိမ့်မည်။ ၂၉ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူသည် ငါနှင့်အတူရှိ
တော်မူ၏။ ငါကိုတကိုယ်တည်း နေစေခြင်းငှါ ခမည်းတော်သည် စွန့်ပစ်တော်မမူ၊ အကြောင်းမူကား
နှစ်သက်တော်မူသောအမှုကို အစဉ်မပြတ်ငါ ပြုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၀ထိုစကားတော်ကို မိန့်တော်မူစဉ်၊
လူများတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၃၁ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ငါ၏ဒေသနာ၌တည်လျှင် ငါ့တပည့်အမှန်ဖြစ်ကြ၏။
၃၂သမ္မာတရားကို လည်းသိကြသဖြင့်၊ ထိုတရားသည် သင်တို့ကိုလွှတ်လိမ့်မည်ဟု၊ ယုံကြည်သောယုဒ
လူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ၃၃ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သူထံ၌
တရံတခါမျှ ကျွန်မခံကြ။ လွှတ်လိမ်မည် ဟူ၍ သင်သည် အဘယ်သို့ပြောဆိုသနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။
ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ၃၄ဒုစရိုက်ကို ပြုသမျှသောသူတို့သည် ဒုစရိုက်၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။
၃၅ကျွန်သည်ကား အိမ်၌အစဉ်အမြဲနေသည်မဟုတ်။ သားမူကား အစဉ်အမြဲနေ၏။ ၃၆ထိုကြောင့် သားသည်
သင်တို့ကိုလွှတ်လျှင်၊ သင်တို့သည် ဧကန်အမှန်လွှတ် ကြလိမ့်မည်။ ၃၇သင်တို့သည် အာဗြဟံအမျိုး
ဖြစ်ကြသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ၏ဒေသနာသည် သင်တို့၌ တည်နေရာကိုမရသောကြောင့်
သင်တို့သည် ငါ့ကိုသတ်အံ့သောငှါ ကြံကြံကြ၏။ ၃၈ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်ထံ၌ မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း
ဟောပြော၏။ သင်တို့သည် သင်တို့၏အဘထံ၌ မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ပြုကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၉ထိုသူတို့ကလည်း၊ အာဗြဟံသည် ငါတို့အဘဖြစ်၏ဟု ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အာဗြဟံ၏
သားမှန်လျှင် အာဗြဟံ၏ အကျင့်ကိုကျင့်ကြလိမ့်မည်။ ၄၀ဘုရားသခင့်အထံတော်၌ ကြားရသောသစ္စာ
တရားကို သင်တို့အား ဟောပြောသောသူတည်းဟူသော ငါ့ကိုသတ်အံ့သောငှါ သင်တို့သည်
ယခုရှာကြံကြ၏။ အာဗြဟံသည် ထိုနည်းတူကျင့်သည်မဟုတ်။ ၄၁သင်တို့သည် သင်တို့အဘ၏ ဤကျင့်ကို
ကျင့်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် မျောက်မထားသောအမျိုးမဟုတ်။ ဘုရားသခင်
တည်းဟူသော ငါတို့အဘ တပါးတည်းရှိတော်မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၄၂ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည်
သင်တို့အဘမှန်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ဘုရားသခင့်

အထံတော်မှ ထွက်ကြွရောက်လာ၏။ ကိုယ်အလို အလျောက်လာသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည်
ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။ [၄၃]အဘယ်ကြောင့် ငါ့စကားကိုနားမလည် ကြသနည်း။ ငါ၏ဒေသနာကို
နားမခံမယူနိုင်သောကြောင့်သာ သင်တို့သည်ငါ့စကားကို နားမလည်ကြ။ [၄၄]သင်တို့သည် သင်တို့၏အဘ
တည်းဟူသော မာရ်နတ်မှဆင်းသက်ကြ၏။ သင်တို့အဘ၏ အလိုသို့လည်း လိုက်တတ်ကြ၏။ မာရ်နတ်သည်
ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ လူအသက်ကိုသတ်သောသူဖြစ်၏။ သူ၌ သစ္စာတရားမရှိသောကြောင့် တစ္စာတရား
၌မတည်မနေ။ သူသည် မုသာစကားကို ပြောသောအခါ မိမိပကတိအတိုင်း ပြော၏။ မုသာစကား၌
ကျင်လည်သောသူဖြစ်၏။ မုသာ၏အဘလည်းဖြစ်၏။ [၄၅]ငါသည် သစ္စာစကားကိုပြော သောကြောင့်
သင်တို့မယုံကြ။ [၄၆]ငါ၌အပြစ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့တွင် အဘယ်သူဘော်ပြသနည်း။ သစ္စာစကားကို
ငါပြောသည် မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် သင်တို့မယုံကြသနည်း။ [၄၇]ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူသည်
ဘုရားသခင်၏စကား တော်ကိုနားထောင်တတ်၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မစပ်ဆိုင်သောကြောင့်
နားမထောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

[၄၈]ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ရှမာရိ လူဖြစ်၏။ နတ်ဆိုးစွဲသောသူလည်းဖြစ်၏ဟု ငါတို့ပြောသော
စကားသည် လျောက်ပတ်သည်မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။ [၄၉]ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် နတ်ဆိုးစွဲသော
သူမဟုတ်။ ငါ့ခမည်းတော်ကို ချီးမြှောက်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှုတ်ချကြ၏။ [၅၀]ငါသည် ကိုယ်ဘုန်း
အသရေကိုမရှာ။ ငါ၏ ဘုန်းအသရေကိုရှာ၍ စီရင်တော်မူသောသူရှိသေး၏။ [၅၁]ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊
ငါ့စကားကို နားထောင် သောသူသည် သေခြင်းနှင့်အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
[၅၂]ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်၌ နတ်ဆိုးစွဲသည်ကို ယခုငါတို့သိကြ၏။ အာဗြဟံမှစ၍ ပရောဖက်တို့သည်
သေလွန်ကြပြီ။ သင်မူကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်သောသူသည် သေခြင်းနှင့်အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်
လိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည်တကား။ [၅၃]ငါတို့အဘ အာဗြဟံထက် သင်သည်သာ၍ ကြီးမြတ်သလော။
သူသည်သေပြီ။ ပရောဖက်တို့လည်းသေကြပြီ။ သင်သည် အဘယ်သို့ သောသူ၏ အရောင်ကိုဆောင်သနည်း
ဟုဆိုကြ၏။ [၅၄]ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ်ဂုဏ်ကိုပြလျှင်၊ ငါ့ဂုဏ်သည် အချည်းအနှီးဖြစ်၏။ ငါ့ခမည်း
တော်သည် ငါ့ဂုဏ်ကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏ ဘုရားဟူ၍ သင်တို့ခေါ်ဝေါ်
တတ်ကြ၏။ [၅၅]သို့သော်လည်း ထိုဘုရားသခင်ကို သင်တို့မသိကြ။ ငါမူကားသိ၏။ ငါမသိဟု ငါဆိုလျှင်
သင်တို့ကဲ့သို့မုသာသုံးသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်ကို ငါသိ၏။ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်
ကိုလည်း နားထောင်၏။ [၅၆]သင်တို့အဘ အာဗြဟံသည် ငါကြွလာမည့်အချိန်ကာလကို မြော်မြင်ခြင်းငှါ
အလွန် အလိုရှိ၏။ မြင်ရသောအခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၅၇]ယုဒလူတို့
ကလည်း၊ သင်၏ အသက်သည် အနှစ်ငါးဆယ်မျှ မရှိဘဲလျက်သင်သည် အာဗြဟံကို မြင်လေပြီတကားဟု
ဆိုကြ၏။ [၅၈]ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ အာဗြဟံမဖြစ်မီ ငါဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
[၅၉]ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းငှါ ကျောက်ခဲတို့ကို ကောက်ယူကြ၏။ ယေရှုသည် တိမ်းရှောင်၍
ထိုသူတို့အလယ်၌ ရှောက်သွားပြီးလျှင် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော်မူ၏။

၉

[၁]လမ်း၌သွားတော်မူစဉ်၊ အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသောသူတယောက်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။
[၂]တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤသူသည် အဘယ်သူ၏အပြစ်ကြောင့် မျက်စိကန်းသနည်း။ ကိုယ်အပြစ်
ကြောင့်ကန်းသလော။ မိဘအပြစ်ကြောင့်ကန်းသလောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ [၃]ယေရှုကလည်း၊ ကိုယ်အပြစ်
ကြောင့်မဟုတ်။ မိဘအပြစ်ကြောင့်လည်းမဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို သူ၌ထင်ရှားစေမည်
အကြောင်းတည်း၊ [၄]ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ၏အမှုကို နေ့အချိန်ရှိစဉ်တွင် ငါပြုမည်။ အဘယ်သူမျှ
အမှုမပြုနိုင်သော အချိန်တည်းဟူသော ညဉ့်အချိန်လာသေး၏။ [၅]ငါသည် ဤလောက၌ရှိစဉ်တွင်
ဤလောက၏ အလင်းဖြစ်၏ ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ [၆]မြေပေါ်မှာထွေး၍ တံထွေးနှင့်ရွှံ့လုပ်ပြီးမှ ကန်းသော

သူ၏မျက်စိကို ရွှံ့နှင့်လူး၍၊ ၇သင်သွားလော့။ ရှိလောင်ရေကန်၌ မျက်စိကိုဆေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
ရှိလောင် အနက်ကား စေလွှတ်သည်ဟုဆိုသတည်း။ ထိုသူသည် သွား၍ဆေးပြီးမှ၊ မျက်စိမြင်လျက်
ပြန်လေ၏။

၈သူသည် သူတောင်းစားဖြစ်သည်ကို အိမ်နီးချင်းမှစ၍ မြင်ဘူးသောသူတို့က၊ ဤသူသည်
ထိုင်၍တောင်းသောသူ ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။ ၉လူအချို့က၊ ဟုတ်ကဲ့ဟုဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း၊
ထိုသူနှင့်တူသည် ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသူကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူပင်ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ ၁၀သူတို့ကလည်း၊
အဘယ်သို့သင်၏ မျက်စိ ပွင့်သနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊ ၁၁ထိုသူက၊ ယေရှုအမည်ရှိသောသူတယောက်သည်
ရွှံ့လုပ်၍ အကျွန်ုပ်မျက်စိကို လူးပြီးမှ၊ ရှိလောင် ရေကန်သို့သွား၍ မျက်စိကိုဆေးလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း
အကျွန်ုပ်သွား၍ဆေးလျှင် မျက်စိ မြင်သည်ဟု ဆို၏။ ၁၂လူများကလည်း ထိုသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု
မေးမြန်ကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ်မသိဟု ဆို၏။

၁၃လူများသည်လည်း မျက်စိကန်းဘူးသော ထိုသူကို ဖာရိရှဲထံသို့ပို့ကြ၏။ ၁၄ယေရှုသည် ရွှံ့လုပ်၍
သူ၏ မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူသောနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သတည်း။ ၁၅တဖန် ဖာရိရှဲတို့က အဘယ်သို့သင်၏
မျက်စိ မြင်သနည်းဟု မေးပြန်လျှင် အကျွန်ုပ်မျက်စိ၌ သူသည် ရွှံ့ကိုထည့်၍ အကျွန်ုပ်ဆေးလျှင်
မျက်စိမြင်ပြီဟုဆို၏။ ၁၆ဖာရိရှဲအချို့တို့က၊ ထိုသူသည် ဥပုသ်မစောင့်။ ဘုရားသခင်စေလွှတ် တော်မူသော
သူမဟုတ် ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ တို့က၊ ဆိုးသောသူသည် ဤသို့သောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို အဘယ်
သို့ပြုနိုင်သနည်း ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အချင်းချင်းမသင့် ကွဲပြားခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၁၇တဖန် မျက်စိကန်း
ဘူးသောသူအား၊ သင်၏မျက်စိကိုဖွင့်သောသူသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်းဟု မေးကြလျှင်၊
ပရောဖက်ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။

၁၈ထိုသူသည် အထက်ကမျက်စိမမြင်၊ နောက်မှမျက်စိမြင်သည်ကို ယုဒလူတို့သည် မယုံကြသဖြင့်
သူ၏ မိဘကိုခေါ်၍၊ ၁၉ဤသူသည် သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်း အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသော
သင်တို့၏သား မှန်သလော။ သို့မှန်လျှင် အဘယ်သို့ယခုမျက်စိမြင်သနည်းဟု မေးကြ၏။ ၂၀မိဘတို့ကလည်း၊
ဤသူသည် အကျွန်ုပ်တို့၏သားမှန်သည်ကိုရင်း၊ အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသည်ကိုရင်း အကျွန်ုပ်တို့
သိကြပါ၏။ ၂၁အဘယ်ကြောင့် ယခုမျက်စိမြင်သည်ကိုရင်း၊ အဘယ်သူသည် သူ၏မျက်စိကိုဖွင့် သည်ကိုရင်း၊
အကျွန်ုပ်တို့ မသိကြပါ။ သူသည် အသက်အရွယ်နှင့်ပြည့်စုံပါ၏။ သူ့ကိုမေးကြပါလော့။ သူသည်
ကိုယ်အကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် ပြောပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၂၂ဤသို့ပြောသည် အကြောင်းကား၊
ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံသောသူမည်သည်ကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်ရမည်ဟု ယုဒလူတို့
သည် တိုင်ပင်စီရင်နှင့်ကြပြီ။ ၂၃ထိုကြောင့် မိဘတို့က၊ သူသည် အသက်အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံပါ၏။ သူ့ကိုမေး
ကြပါလော့ဟု ယုဒလူတို့ကို ကြောက်၍ပြောကြ၏။

၂၄ထိုကြောင့်၊ မျက်စိကန်းဘူးသောသူကို ဒုတိယအကြိမ်ခေါ်၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလော့။
ထိုသူသည် လူဆိုးဖြစ်ကြောင်းကို ငါတို့သိ၏ဟု ဆိုကြလျှင်၊ ၂၅လူဆိုးဖြစ်သည် မဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ။
အကျွန်ုပ်သည် အထက်ကမျက်စိကန်း၍ ယခုမျက်စိမြင်သည်အကြောင်းတခုကို အကျွန်ုပ်သိသည်ဟုဆို၏။
၂၆တဖန် ထိုသူတို့က၊ သူသည် သင်၌အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ သင်၏မျက်စိကို အဘယ်သို့ဖွင့်သနည်းဟု
မေးကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တခါပြောပြီ၊ သင်တို့နားမကြားကြ။ ၂၇အဘယ်ကြောင့်တဖန်ကြားချင်သနည်း။
သူ့တပည့်ဖြစ်ချင်သလောဟု ဆို၏။ ၂၈ထိုသူတို့ ကလည်း၊ သင်သည် သူ့တပည့်ဖြစ်၏။ ငါတို့မူကား
မောရှေ၏တပည့်ဖြစ်ကြ၏။ ၂၉ဘုရားသခင်သည် မောရှေ၌ ဗျာဒိတ်ထားတော်မူကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏။
ထိုသူသည် အဘယ်ကဖြစ်သည်ကိုမသိဟု ကဲ့ရဲ့၍ပြောဆိုကြလျှင်၊ ၃၀သူသည် အကျွန်ုပ်မျက်စိကို
ဖွင့်သော်လည်း အဘယ်ကဖြစ်သည်ဟု သင်တို့မသိကြသည်ကို အံ့ဩဘွယ်ရှိ၏။ ၃၁ဘုရားသခင်သည်
လူဆိုးတို့စကားကို နားထောင်တော်မမူသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်ကို ရိုသေလေး မြတ်၍

အလိုတော်သို့လိုက်သောသူဖြစ်လျှင် ထိုသူ၏စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။ ၃၂အဓမ္မဝမ်းတွင်းကပင်
မျက်စိကန်းသောသူကို မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်ကို ကမ္ဘာဦးမှစ၍ မကြားစဖူး။ ၃၃ထိုသူသည်
ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူသောသူမဟုတ်လျှင် အဘယ်အမှုကိုမျှမတတ်နိုင်ဟု ပြောဆို၏။ ၃၄ထိုသူတို့က
လည်း၊ သင်သည် မွေးစကပင် တကိုယ်လုံး၌ ဒုစရိုက်အပြစ်စွဲသောသူဖြစ်လျက်နှင့် ငါတို့ကိုဆုံးမပါသည်
တကားဟု ပြောဆိုကြပြီးလျှင်၊ ထိုသူကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်ကြ၏။
၃၅နှင်ထုတ်သည်အကြောင်းကို ယေရှုသည်ကြား ပြီးမှ ထိုသူကိုတွေ့တော်မူလျှင်၊ သင်သည်
ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သလောဟု မေးတော်မူ၏။ ၃၆သခင်၊ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ရမည်အကြောင်း
ဘုရားသခင်၏သားတော်ကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ၃၇ယေရှုက၊ သင်သည် ထိုသူကို
မြင်ခဲ့ပြီးသည် သာမက၊ သင်နှင့်ယခုစကား ပြောသောသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်၏ဟု
မိန့်တော်မူလျှင်၊ ၃၈သခင်၊ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏ဟု လျှောက်၍ ညွှတ်ပြပ်ကိုးကွယ်လေ၏။ ၃၉ထိုအခါ
ယေရှုကလည်း၊ မျက်စိမမြင်သောသူသည် မြင်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ မြင်သောသူသည် မျက်စိကန်းစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
ငါသည်တရားစီရင်၍ ဤလောကသို့ ရောက်လာပြီ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄၀အထံတော်၌ရှိသော ဖာရိရှဲအချို့
တို့သည် ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ငါတို့သည် မျက်စိကန်း သလောဟု မေးကြ၏။ ၄၁ယေရှုကလည်း၊
သင်တို့သည် မျက်စိကန်းသည်မှန်လျှင် အပြစ်မရှိ။ ငါတို့မျက်စိမြင်သည်ဟု ယခုဆိုကြ၏။ ထိုကြောင့်
သင်တို့၌ အပြစ်တည်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀

၁ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သိုးခြံထဲသို့ တံခါးဝဖြင့်မဝင် အခြားလမ်းဖြင့် ကျော်ဝင်သောသူသည်
သူခိုးထားပြဖြစ်၏။ ၂သိုးထိန်းမူကား၊ တံခါးဝဖြင့်ဝင်တတ်၏။ ၃ထိုသူအား တံခါးစောင့်လည်းဖွင့်တတ်၏။
သူ၏စကားသံကို သိုးတို့သည် နားထောင်တတ်ကြ၏။ သူသည်မိမိသိုးတို့ကို နာမည်ဖြင့်ခေါ်၍ ပြင်သို့ထုတ်
ဆောင်တတ်၏။ ၄သိုးများကိုထုတ်သောအခါ သိုးတို့ရှေ့မှာသွား၍ သိုးများသည် သူ၏စကားသံကို
ကျွမ်းသောကြောင့် လိုက်တတ်ကြ၏။ ၅မဆိုင်သောသူတို့၏စကားသံကို မကျွမ်းသောကြောင့်၊ မဆိုင်သောသူ
နောက်သို့ မလိုက်ဘဲ ပြေးတတ်ကြသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၆ထိုဥပမာပုံကို ယေရှုဟောတော်မူသည်တွင်၊ ပရိတ်သတ်တို့သည် မိန့်တော်မူသောစကားတော်၏
အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားမလည်ကြ။ ၇ထိုကြောင့်တဖန်ယေရှုက၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါသည်
သိုးဝင်သောတံခါးဝဖြစ်၏။ ငါ့ရှေ့၌ ပေါ်လာသောသူရှိသမျှတို့သည် သူခိုးထားပြဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့၏စကား
သံကို သိုးတို့သည် နားမထောင်ကြ၊ ၉ငါသည် တံခါးဝဖြစ်၏။ ငါဖြင့်ဝင်သောသူသည် ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်လျက်
ထွက်ဝင်၍ ကျက်စားရာကို တွေ့ရလိမ့်မည်။ ၁၀သူခိုးသည် ခိုးခြင်း၊ သတ်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါသာ လာတတ်၏။
ငါမူကား၊ သိုးတို့သည် အသက်လွတ်ရုံမျှမက အထူးသဖြင့် အသက်ဖြင့်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ လာသတည်း။
၁၁ငါသည် ကောင်းသောသိုးထိန်းလည်းဖြစ်၏။ ကောင်းသောသိုးထိန်းသည် သိုးတို့အဘို့အလိုငှါ မိမိ
အသက်ကို စွန့်တတ်၏။ ၁၂သိုးများကို ပိုင်သောသိုးထိန်းမဟုတ်၊ သူငှါးဖြစ်သောသူမူကား၊ တောခွေးလာ
သည်ကို မြင်လျှင်၊ သိုးတို့ကိုပြစ်ထား၍ ထွက်ပြေးတတ်၏။ တောခွေးသည်လည်း သိုးတို့ကိုလုယက်၍
ကွဲလွင့်စေ၏။ ၁၃သူငှါးသည် သူငှါးဖြစ်၍ သိုးတို့၏အကျိုးကို မမှတ်သောကြောင့် ထွက်ပြေးတတ်၏။ ၁၄ငါသည်
ကောင်းသော သိုးထိန်းဖြစ်၏။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုသိတော်မူ၍၊ ငါသည်လည်း ခမည်းတော်ကိုသိသကဲ့သို့
ငါ၏သိုးတို့ကို ငါသိ၏။ ငါ့သိုးတို့သည်လည်း ငါ့ကိုသိကြ၏။ ၁၅ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို သိုးတို့အဘို့အလိုငှါ
စွန့်၏။ ၁၆ဤသိုးခြံသို့ မဝင်သောအခြားသိုးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်သေး၏။ ထိုသိုးတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ရမည်။
သူတို့သည်လည်း ငါ့စကားသံကို နားထောင်သဖြင့်၊ သိုးခြံတခု သိုးထိန်းတပါးတည်းရှိရလိမ့်မည်။ ၁၇ငါသည်
ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်၍ နောက်တဖန် ယူဦးမည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုချစ်တော်မူ၏။
၁၈ငါ့အသက်ကို အဘယ်သူမျှ မလုမယူ။ ကိုယ်အလိုအလျောက် ငါစွန့်၏။ ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်ရသော

အခွင့်နှင့် နောက်တဖန် ကိုယ်အသက်ကို ယူပြန်ရ သောအခွင့်သည် ငါ၌ရှိ၏။ ထိုအခွင့်ကို ခမည်းတော်သည်
ပေးတော်မူပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၉ထိုစကားတော်ကြောင့် ယုဒလူတို့သည် တဖန်ကွဲပြားခြင်းရှိကြ၏။
၂၀လူများတို့က သူသည်နတ်ဆိုးစွဲ၍ အရူးဖြစ်၏။ သူ့စကားကို အဘယ်ကြောင့်နားထောင်သနည်းဟု
ဆိုကြ၏။ ၂၁အချို့တို့က သူစကားသည် နတ်ဆိုးစွဲသောသူ၏စကားမဟုတ်။ နတ်ဆိုးသည် မျက်စိကန်းသော
သူတို့ကို မြင်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်သလောဟု ဆိုကြ၏။
၂၂ဆောင်းကာလဖြစ်၍ အကဲနိပွဲကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ခံကြသောအခါ၊ ၂၃ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်နား
မှာ ရှောလမုန်ကနားပြင်၌ စင်္ကြံသွားတော်မူစဉ်တွင်၊ ၂၄ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍၊ သင်သည်
အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ငါတို့ကိုယုံမှားစေမည်နည်း။ ခရစ်တော်မှန်လျှင် အတိအလင်းပြောပါဟု ဆိုကြ၏။
၂၅ယေရှုကလည်း၊ ငါပြောပြီ။ သင်တို့သည်မယုံကြ။ ငါ့ခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့် ငါပြုသော အမှုတို့သည်
ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။ ၂၆သို့သော်လည်း သင်တို့သည် မယုံကြ။ အဘယ်ကြောင့် မယုံကြသနည်း ဟူမူကား၊
သင်တို့သည် ငါ့သိုးတို့ အဝင်မဟုတ်။ အထက်ကငါပြောသည်အတိုင်း၊ ၂၇ငါ့သိုးတို့သည် ငါ့စကားသံကိုနား
ထောင်၍ ငါ့နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထိုသိုးတို့ကိုငါသိ၏။ ၂၈ထာဝရအသက်ကိုလည်း ငါပေး၏။ ထိုသိုးတို့
သည် ပျက်ဆီးခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ်ကင်းလွတ် ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှထိုသိုးတို့ကို ငါ့လက်မှမနှုတ်
မယူရာ။ ၂၉ထိုသိုးတို့ကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူသော ငါ့ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက်
ကြီးမြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှထိုသိုးတို့ကို ငါ့ခမည်းတော်၏ လက်မှမနှုတ်မယူနိုင်ရာ။ ၃၀ငါသည်
ငါ့ခမည်းတော်နှင့် တလုံးတဝတည်းဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၁ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းငှါ တဖန်ကျောက်ခဲတို့ကို ကောက်ယူကြ၏။
၃၂ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့် ကောင်းသောအမှုအများတို့ကို သင်တို့အားပြပြီ။
ထိုအမှုတို့တွင် အဘယ်မည်သောအမှုကြောင့် ငါ့ကိုခဲနှင့်ပစ်ကြမည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ၃၃ယုဒလူတို့က၊
ကောင်းသောအမှု ကြောင့် ခဲနှင့်ပစ်မည်မဟုတ်။ သင်သည် လူဖြစ်လျက်ပင် ဘုရားသခင်ဖြစ်ရောင်ဆောင်၍
ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူး သောစကားကြောင့် ခဲနှင့်ပစ်မည်ဟုဆိုကြ၏။ ၃၄ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်
ဘုရားဖြစ်ကြ၏၊ ငါဆိုသည်ဟု သင်တို့၏ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်မဟုတ်လော။ ၃၅ဘုရားသခင်၏
ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသောသူတို့ကို ဘုရားဟူ၍ခေါ်ရလျှင်ငည်း၊ ကျမ်းစကားကိုမပယ်ရလျှင်ငည်း၊ ၃၆ခမည်း
တော်သည် သန့်ရှင်းစေ၍၊ ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသောသူက၊ ငါသည် ဘုရားသခင်၏
သားတော်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သင်သည် ဘုရားသခင် ကိုလွန်ကျူး၍ပြောသည်ဟု ထိုသူအား
ဆိုရာသလော။ ၃၇ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏ အမှုတို့ကိုမပြုလျှင် ငါ့ကိုမယုံ ကြနှင့်။ ၃၈ပြုလျှင်ငါ့ကိုမယုံ
သော်လည်း ထိုအမှုတို့ကိုယုံကြလော့။ ထိုသို့ယုံလျှင် ခမည်းတော်သည် ငါ၌ရှိတော် မူသည်ကိုငည်း၊ ငါသည်
ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကိုငည်း ယုံ၍သိမှတ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၉ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါ တဖန်ရှာကြပြန်လျှင်၊ ထိုသူတို့၏လက်မှ ထွက်ကြွတော်မူ၏။
၄၀ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံ ကိုရှေ့ဦးစွာပေးရာအရပ်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ တဖန်ကြွ၍ ထိုအရပ်၌
နေတော်မူ၏။ ၄၁လူများတို့သည် အထံတော်သို့ရောက်လာလျှင်၊ ယောဟန်သည် နိမိတ်လက္ခဏာကိုမပြ။
သို့သော်လည်း ဤသူ၏အကြောင်းကို ယောဟန်ပြောသမျှမှန်ပေ၏ဟု ဆိုကြသဖြင့်၊ ၄၂ထိုအရပ်၌
လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။

၁၁

၁ညီအစ်မ မာရိနှင့် မာသတို့နေသော ဗေသနိရွာသား၊ လာဇရုအမည်ရှိသောသူတယောက်သည်
နာလျက်နေလေ၏။ ၂နာလျက်နေသော လာဇရု၏နှမ မာရိကား၊ သခင်ဘုရားကိုဆီမွှေးနှင့်လိမ်း၍
ခြေတော်ကို မိမိဆံပင်နှင့်သုတ်သောမာရိဖြစ်သတည်း။ ၃ညီအစ်မတို့သည် အထံတော်သို့စေလွှတ်၍၊ သခင်၊
ကိုယ်တော်ချစ်တော် မူသောသူသည် နာလျက်နေပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၄ထိုစကားကို ယေရှုသည်ကြား

တော်မူလျှင်၊ ထိုအနာသည် သေနာမဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေသောအနာဖြစ်၏။
ထိုအနာကြောင့် ဘုရားသခင်၏ သားတော်သည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၅ယေရှုသည်
မာသကိုဎင်း၊ သူ၏ညီမနှင့် လာဇရုကိုဎင်း ချစ်တော်မူ၏။ ၆လာဇရုနာသည်ကို ကြားတော်မူလျှင်၊
ကြွတော်မမူဘဲ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက်နေတော်မူ၏။

၇ထိုနောက်မှ တပည့်တော်တို့အား၊ ယုဒပြည်သို့တဖန်သွားကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
၈တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ယုဒလူတို့သည် ယခုပင် ကိုယ်တော်ကိုခဲနှင့်ပစ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလျက်ပင်
ထိုအရပ်သို့တဖန် ကြွတော်မူဦးမည်လောဟု လျှောက်ကြ၏။ ၉ယေရှုကလည်း၊ တနေ့တွင် တဆယ်နှစ်နာရီ
ရှိသည်မဟုတ်လော။ လူသည်နေ့အချိန်၌သွားလာလျှင်၊ နေရောင်အလင်းကိုမြင်ရသောကြောင့် ထိမိ၍
မလဲတတ်။ ၁၀ညဉ့်အချိန်၌ သွားလာလျှင်မူကား၊ အလင်းမရှိသောကြောင့် ထိမိ၍လဲတတ်၏ဟု မိန့်တော်
မူပြီးမှ၊ ၁၁ငါတို့အဆွေလာဇရုသည် အိပ်ပျော်၏။ သူ့ကိုနိုးခြင်းအလိုငှါ ငါသွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ သခင်၊ သူသည် အိပ်ပျော်လျှင် သက်သာရလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၁၃ယေရှုသည် လာဇရုသေကြောင်းကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော် မူသော်လည်း၊ ပကတိ အိပ်ပျော်ကြောင်းကို
မိန့်တော်မူသည်ဟု တပည့်တော်တို့သည် ထင်မှတ်ကြ၏။ ၁၄ထိုကြောင့်ယေရှုက၊ လာဇရုသေပြီ။ သင်တို့သည်
ယုံကြည်မည်အကြောင်း၊ ၁၅ထိုအရပ်၌ငါမရှိသည်ကို ထောက်၍ သင်တို့အတွက် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။
သူ့ဆီသို့ယခုသွားကြကုန်အံ့ဟု အတည့်အလင်းမိန့်တော်မူ၏။ ၁၆ဒိဒုမု အမည်ရှိသော သောမက၊ အကျွန်ုပ်
တို့လည်းလိုက်၍ သခင်နှင့်အတူ အသေခံကြကုန်အံ့ဟု တပည့်တော်ချင်း တို့အားပြောဆို၏။

၁၇ယေရှုသည် ရောက်တော်မူသောအခါ၊ လာဇရုကိုသင်္ဂြိုဟ်၍ သင်္ချိုင်းတွင်း၌လေးရက်လွန်လေပြီ။
၁၈ဗေသနိရွာသည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် တတိုင်လောက်သာကွာသည်ဖြစ်၍၊ ၁၉မာသနှင့်မာရိတို့၏မောင်
သေသောကြောင့်၊ သူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေလိုသောငှါ ယုဒလူများတို့သည်လာကြ၏။ ၂၀ယေရှုကြွလာတော်
မူကြောင်းကို မာသသည် ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ သွား၏။ မာရိမူကား အိမ်၌ထိုင်
လျက်နေရစ်၏။ ၂၁မာသက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူလျှင် ကျွန်မ၏မောင်မသေပါ။ ၂၂ယခုသော်လျက်ရှိ
သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းတော်မူသမျှအတိုင်း ဘုရားသခင်ပေးတော်မူမည်ကို
ကျွန်မသိပါသည်ဟု လျှောက်၏။ ၂၃ယေရှုကလည်း၊ သင်၏မောင်သည် ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၄မာသကလည်း၊ နောက်ဆုံးသောနေ့ တည်းဟူသော ထမြောက်ရာကာလ၌ သူသည် ထမြောက်လိမ့်မည်ကို
ကျွန်မသိပါသည်ဟုလျှောက်၏။ ၂၅ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ထမြောက်ခြင်းအကြောင်း၊ အသက်ရှင်ခြင်း
အကြောင်းဖြစ်၏။ ငါ့ကိုယုံကြည်သောသူသည် သေလွန်သော်လည်း ရှင်လိမ့်မည်။ ၂၆ငါ့ကိုယုံကြည်၍
အသက်ရှင်သောသူ ရှိသမျှတို့သည်လည်း သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့စကားကို
ယုံသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မာသက၊ ဟုတ်ပါ၏သခင်။ ၂၇ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော
ဤလောကသို့ ကြွလာတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ် တော်မူသည်ကို ကျွန်မယုံပါသည်ဟု
လျှောက်၏။

၂၈ထိုသို့လျှောက်ပြီးမှ မာသသည် သွား၍ မိမိညီမမာရိအား၊ အရှင်ဘုရားရောက်လာတော်မူပြီ။
သင့်ကို ခေါ်တော်မူသည်ဟု တိတ်ဆိတ်စွာခေါ်လေ၏။ ၂၉မာရိသည် ထိုစကားကိုကြားလျှင် အလျင်တဆော
ထ၍ အထံ တော်သို့သွားလေ၏။ ၃၀ထိုအခါ ယေရှုသည် ရွာထဲသို့မဝင်သေး။ မာသခရီးဦးကြိုပြုသောအရပ်၌
ရှိတော်မူသတည်း။ ၃၁ထိုကြောင့် နှစ်သိမ့်စေသောစကားကို ပြောလျက် မာရိနှင့်အတူအိမ်၌ရှိသော
ယုဒလူတို့သည် မာရိအလျင်တဆော ထ၍ ထွက်သွားသည်ကိုမြင်ကြလျှင်၊ ငိုကြွေးခြင်းငှါ သင်္ချိုင်းသို့
သွားပြီဟုဆို၍ သူ့နောက်သို့လိုက်ကြ၏။ ၃၂မာရိသည် ယေရှုရှိတော်မူရာအရပ်သို့ရောက်၍ ကိုယ်တော်ကို
မြင်လျှင် ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော် ရှိတော်မူလျှင် ကျွန်မ၏မောင်မသေပါဟု
လျှောက်၏။ ၃၃မာရိမှစ၍ လိုက်လာသောယုဒလူတို့သည် ငိုကြွေးကြသည် ကို ယေရှုသည်မြင်တော်မူသော

အခါ၊ အလွန်ညှိုးငယ်ခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိ၍၊ ၃၄အလောင်းကို အဘယ်မှာထားကြ သနည်းဟု မေးတော်
မူလျှင်၊ သခင်ကြွ၍ကြည့်တော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ၃၅ယေရှုသည် မျက်ရည်ကျတော်မူ၏။ ၃၆ယုဒလူတို့က၊
ကြည့်ပါ၊ လာဇရုကိုအလွန်ချစ်တော်မူပါသည်တကားဟု ဆိုကြ၏။ ၃၇အချို့တို့က၊ မျက်စိကန်းသော သူကို
မြင်စေတော်မူသော ဤသခင်သည်၊ လာဇရုကို မသေစေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သလောဟု ဆိုကြ၏။ ၃၈တဖန်
ယေရှုသည် အလွန်ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့် သင်္ချိုင်းတွင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုတွင်းသည် မြေတွင်းဖြစ်၏။
ကျောက်နှင့်ပိတ်ထား၏။ ၃၉ကျောက်ကိုရွှေ့ကြလော့ဟု ယေရှုသည်မိန့်တော်မူလျှင်၊ သေလွန်သောသူ၏နှမ
မာသက၊ သခင်၊ ယခုဖြစ်လျှင်နံလိမ့်မည်။ လေးရက်ရှိပါပြီဟုလျှောက်၏။ ၄၀ယေရှုကလည်း၊ သင်သည်ယုံလျှင်
ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို မြင်ရလိမ့်မည်၊ ငါပြောပြီမဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄၁ထိုအခါ
သေလွန်သောသူ၏ အသင်္ချိုင်းမှ ကျောက်ကိုရွှေ့ကြ၏။ ယေရှုသည်လည်း အထက်သို့ကြည့်မျှော်လျက်၊ အဘ၊
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏။ ၄၂ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်စကားကို အစဉ်မပြတ်နားထောင်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ် တော်မူသည်ကို ဝန်းရံလျက်ရှိသော ဤလူအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ
သူတို့၏အကျိုးကိုထောက်၍ ဤသို့အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါ၏ဟု မိန့်မြွက်တော်မူပြီးမှ။ ၄၃လာဇရု ထွက်၍
လာလော့ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။ ၄၄ထိုအခါ သေလွန်သောသူသည် မိမိခြေလက်၌
ပုဆိုးနံ့ငယ်နှင့် ရစ်ပတ်လျက်၊ မျက်နှာကိုလည်း ပဝါနှင့်စည်းလျက်ထွက်လာ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သူ့ကိုဖြည်၍
လွှတ်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၄၅ထိုအခါ မာရိဆီသို့လာသော ယုဒလူအများ တို့သည် ယေရှုပြုတော်
မူသောအမှုကိုမြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။ ၄၆အချို့မူကား၊ ဖာရိရှဲတို့ထံသို့ သွား၍
ယေရှုပြုတော်မူသောအမှုကို ကြားပြောကြ၏။

၄၇ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲများသည် လွှတ်အရာရှိတို့ကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင်၊
ငါတို့သည် အဘယ်သို့ပြုလျက်နေကြသနည်း။ ထိုသူသည် များစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာကိုပြ၏။
၄၈သူ့ကိုဤသို့ အလွတ် ထားလျှင် လူခပ်သိမ်းတို့သည် ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်။ ရောမလူတို့သည်လည်း လာ၍
ငါတို့အရပ်ဌာနကိုင်း၊ ငါတို့အမျိုးကိုင်း သုတ်သင်ပင်ရှင်းကြလိမ့်မည် ဟုပြောဆိုကြ၏။ ၄၉ထိုသူတို့အဝင်၊
ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ်သော ကယာဖအမည်ရှိသောသူက၊ သင်တို့သည် အလျှင်းမသိကြ။
၅၀ယုဒလူမျိုးအကုန်အစင် ပျက်စီးသည်ထက်၊ လူတယောက်သည် လူများတို့အတွက် သေသော်သာ၍
ကောင်းသည်ကို သင်တို့သည် မဆင် ခြင်ပါတကားဟု ပြောဆို၏။ ၅၁ထိုစကားကို ကိုယ်အလိုအလျောက်
ပြောဆိုသည်မဟုတ်။ ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ်လျက်၊ ယေရှုသည် ထိုအမျိုးအတွက် သေရမည်ဟူ
၍၎င်း၊ ၅၂ထိုအမျိုးအတွက်သာမက အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြားလျက်ရှိသော ဘုရားသခင်၏သားများကို
အတူစုဝေးစေခြင်းငှါ သေရမည်ဟူ၍၎င်း၊ ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြော၏။ ၅၃ထိုနေ့မှစ၍ ကိုယ်တော်၏
အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ တိုင်ပင်ကြံစည်ကြ၏။ ၅၄ထိုကြောင့်၊ ယေရှုသည် နောက်တဖန် ယုဒလူတို့တွင်
ထင်ရှားစွာမလှည့်လည်ဘဲ၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍ တောနှင့်အနီး ဧဖရိမ် အမည်ရှိသော မြို့သို့ကြွ၍ တပည့်
တော်တို့နှင့်အတူ နေတော်မူ၏။

၅၅ယုဒပသခါပွဲခံခါနီးတွင် လူများတို့သည် မိမိတို့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ပွဲမခံမီအရပ်ရပ်တို့မှ
ယေရှုရှလင်မြို့ သို့လာကြ၏။ ၅၆ထိုသူတို့သည် ယေရှုကိုရှာဖွေ၍၊ အချင်းတို့၊ အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။
သူသည်ပွဲသို့မလာ သလောဟု ဗိမာန်တော်၌ရပ်လျက် အချင်းချင်းမေးမြန်းကြ၏။ ၅၇ထိုအခါ အဘယ်သူသည်
ယေရှုရှိရာအရပ်ကို သိလျှင် သူ့ကိုဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ ပြည့်နှန်ရမည်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်
ဖာရိရှဲတို့သည် မှာခဲ့ကြပြီ။

[၁]ပသခပွဲခံချိန် ခြောက်ရက်လိုသေးသောအခါ၊ အထက်က သေလွန်၍သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်
မူသော လာဇရုနေရာအရပ်၊ ဗေသနိရွာသို့ ယေရှုသည် ရောက်တော်မူ၏။ [၂]ထိုကြောင့် ထိုသူတို့သည်
ပွဲလုပ်ကြသဖြင့် မာသသည် လုပ်ကျွေးမှုကိုဆောင်၍၊ လာဇရုသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လျောင်းသောသူ
တို့အဝင်ဖြစ်၏။ [၃]ထိုအခါ မာရိသည် အဘိုးများစွာထိုက်သော နာဒုဆီမွှေးစစ် အကျပ်သုံးဆယ်ကိုယူ၍၊
ယေရှု၏ခြေတော်ကိုလိမ်းပြီးလျှင် မိမိဆံပင်နှင့်သုတ်သဖြင့်၊ ထိုဆီ၏အမွှေးသည် တအိမ်လုံးကိုနံ့ပြား၏။
[၄]တပည့်တော်တို့အဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည့်သူ၊ ရှိမုန်၏သား ယုဒရှကာရုတ်က၊ [၅]ထိုဆီမွှေးကို
ဒေနာရိအပြားသုံးရာအဘိုးနှင့်ရောင်း၍ ဆင်းရဲသော သူတို့အား အဘယ်ကြောင့် မပေးသနည်းဟုဆို၏။
[၆]ထိုသို့ဆိုသော် ဆင်းရဲသောသူတို့အကျိုးကို ထောက်၍ ဆိုသည်မဟုတ်။ မိမိသည်သူခိုးဖြစ်လျက်၊
တပည့်တော်များသုံးရန်ငွေအိတ်ကို ဆောင်၍နှိုက်ယူတတ်သောကြောင့်သာ ဆိုသတည်း။ [၇]ယေရှုသည်လည်း၊
ထိုမိန်းမကိုရှိစေတော့။ ငါ၏အလောင်းကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်သောနေ့တိုင်အောင် သူသည် ဤဆီမွှေးကို
သိုထားပြီ။ [၈]ဆင်းရဲသောသူတို့ကား သင်တို့၌အစဉ်ရှိကြ၏။ ငါမူကား၊ အစဉ်ရှိသည်မဟုတ် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
[၉]ထိုအရပ်၌ယေရှုရှိတော်မူသည်ကိုယုဒလူများအပေါင်းတို့သည် သိလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကြောင့်သာ
လာသည် မဟုတ်။ သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသော လာဇရုကိုမြင်ခြင်းငှါ လာကြ၏။[၁၀]ထိုသို့ယုဒလူများ
တို့သည် လာဇရု ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့် ထွက်သွား၍၊ [၁၁]ယေရှုကိုယုံကြည်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အကြီးတို့သည် လာဇရု ကိုလည်းသတ်ခြင်းငှါတိုင်ပင်စီရင်ကြ၏။
[၁၂]နက်ဖြန်နေ့၌ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ ထိုပွဲသို့လာသော သူအစု
အဝေး အပေါင်းတို့သည် ကြားရလျှင်၊ [၁၃]စွန်ပလွံခက်များကိုကိုင်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကိုခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ
ထွက်သွားကြ၍၊ ဟောရှဏ္ဏာဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ကြွလာတော်မူသော ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်း ဟုကြွေးကြော်ကြ၏။ [၁၄]ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ [၁၅]အိုဇိအုန်သတို့
သမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏အရှင်မင်း ကြီးသည် မြည်းကလေးကိုစီး၍ သင်ရှိရာသို့ကြွလာတော်မူသည်ကို
ကြည့်ရှုလော့ဟု ရေးထားသည်နှင့် အညီ၊ ယေရှုသည်မြည်းကလေးကိုတွေ့၍စီးတော်မူ၏။ [၁၆]ထိုအကြောင်း
အရာကိုတပည့်တော်တို့သည် အစအဦး၌ နားမလည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုရည်မှတ်၍ ထိုသို့ရေးထား
သည်ကိုင်း၊ ကိုယ်တော်အား ထိုသို့ပြုကြသည် ကိုင်း၊ ဘုန်းပွင့်တော်မူသည်နောက် သတိရ၍မှတ်မိကြ၏။
[၁၇]နောက်တော်သို့ လိုက်သောလူအစုအဝေးတို့သည်ကား လာဇရုကို သင်္ချိုင်းတွင်းမှခေါ်၍ သေခြင်း
မှ ထမြောက်စေတော်မူသည်အကြောင်းကို သက်သေခံကြ၏။ [၁၈]ထိုနိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူသည်ဟု
လူများတို့ သည် သိတင်းကြားသောကြောင့် ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်သွားကြ၏။ [၁၉]ဖာရိရှဲအချင်းချင်း
တို့လည်း၊ သင်တို့ သည် အလျှင်းမတတ်နိုင်။ ဤလောကသည် ထိုသူနောက်သို့လိုက်သွားပါပြီတကားဟု
ပြောဆိုကြ၏။
[၂၀]ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုနှင့် ထိုပွဲသို့ရောက်လာသောသူတို့တွင် ဟေလသလူအချို့ပါ၏။ [၂၁]ထိုသူတို့သည်
ဂါလိလဲပြည် ဗက်ဇဲဒမြို့သားဖြစ်သော ဖိလိပ္ပုထံသို့သွား၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှုကိုမြင်ချင်ပါသည်၊
ခင်ဗျားဟု တောင်းပန်ကြ၏။ [၂၂]ဖိလိပ္ပုသည်သွား၍ အန္ဒြေကိုကြားပြောပြီးမှ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်
ယေရှုကိုလျှောက်၏။ [၂၃]ယေရှုကလည်း လူသားသည် ဘုန်းပွင့်ရသောအချိန်ရောက်လာပြီ။ [၂၄]ငါအမှန်အကန်
ဆိုသည်ကား၊ မြေ၌ကျသော စပါးစေ့သည် မပျက်လျှင် တခုတည်းနေ၏။ ပျက်လျှင်မူကား များစွာသောအသီး
ကိုသီးတတ်၏။ [၂၅]မိမိအသက်ကို နှမြောသောသူသည် အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။ ဤလောက၌ မိမိအသက်ကို
မုန်းသောသူမူကား၊ ထာဝရအသက်ကို စောင့်ရှောက်လျက်နေ၏။ [၂၆]ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်လျှင်
ငါ့နောက်သို့လိုက်ရမည်။ ငါ၏အမှုဆောင် သည်လည်း ငါရှိရာအရပ်၌ ရှိလိမ့်မည်။ ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်
သောသူဖြစ်လျှင် ထိုသူကိုခမည်းတော်သည် ချီးမြှောက်တော်မူလတံ့။

[၂၇]ငါသည် ယခုစိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းရှိ၏။ အဘယ်သို့ငါလျှောက်ရမည်နည်း။ ထိုအချိန်မှ အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်တင်တော်မူပါ၊ အဘဘုလျှောက်ရမည်လော။ အကြောင်းရှိ၍သာ ထိုအချိန်သို့ရောက်လာပြီ။ [၂၈]အိုအဘ၊
ကိုယ်တော်၏နာမတော်ကို ချီးမြှောက်တော်မူပါဟု မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ကောင်းကင်မှစကားသံကား၊
ငါချီး မြှောက်ခဲ့ပြီ၊ တဖန်ချီးမြှောက်ဦးမည်ဟုလာ၏။ [၂၉]ဝန်းရံလျက်ရှိသော လူအစုအဝေးတို့သည် ကြားလျှင်
မိုဃ်းချုန်း သည်ဟုဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း ကိုယ်တော်အား ကောင်းကင်တမန်မြွက်သည်ဟု ဆိုကြ၏။
[၃၀]ယေရှုက ထိုစကားသံသည် ငါ့အဘို့အလိုငှါ လာသည်မဟုတ်၊ သင်တို့အဘို့အလိုငှါလာ၏။ [၃၁]ယခုတွင်ဤ
လောကသည် တရားစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ယခုတွင် ဤလောကကိုအစိုးရသောမင်းသည် ပြင်သို့နှင်ထုတ်ခြင်း
ကို ခံရလိမ့်မည်။ [၃၂]ငါသည်လည်း မြေကြီးနှင့်ခွါ၍ မြှောက်ထားခြင်းကို ခံရလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့ကို
ငါ့ထံသို့ငါဆွဲမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၃၃]ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်၊ မိမိသည် အဘယ်သို့သေရမည်အရိပ်ကို
ပေးတော်မူ၏။

[၃၄]လူများတို့ကလည်း၊ ခရစ်တော်သည် အစဉ်အမြဲတည်သည်ဟု ပညတ္တိကျမ်း၌လာကြောင်းကို
အကျွန်ုပ်တို့ ကြားသိရပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် လူသားသည် မြှောက်ထားခြင်းကို ခံရမည်ဟု သင်သည်အဘယ်
သို့ဆိုသနည်း။ ထိုလူသားသည် အဘယ်သို့သောသူနည်းဟု ဆိုကြ၏။ [၃၅]ယေရှုကလည်း၊ အလင်းသည်
သင်တို့တွင်ခဏသာရှိ၏။ အလင်းရှိစဉ်အခါ သွားလာကြလော့။ သို့မဟုတ်လျှင် မှောင်မိုက်သည်
သင်တို့ကိုမှီလိမ့်မည်။ မှောင်မိုက်၌ သွားသောသူသည် အဘယ်ဆီသို့ မိမိသွားသည်ကိုမိမိမသိ။ [၃၆]အလင်း
ရှိစဉ်အခါ အလင်း၏သား ဖြစ်အံ့သောငှါ အလင်းကိုယုံကြည်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ
ယေရှုသည်ထွက်ကြွ၍ ထိုသူတို့ကို တိမ်းရှောင်လျက် နေတော်မူ၏။

[၃၇]ထိုမျှလောက်ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို သူတို့မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူသော်လည်း
သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့မရောက်ကြ။ [၃၈]ပရောဖက်ဟေရှာယဟောဘူးသည်ကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ် တို့ဟောပြောသော သိတင်းစကားကို အဘယ်သူယုံပါသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည်
အဘယ်သူအား ထင်ရှားတော်မူသနည်း ဟူသောစကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သတည်း။ [၃၉]တဖန်
ပရောဖက်ဟေရှာယ ဟောပြန်သည်ကား၊ [၄၀]သူတို့မျက်စိမမြင်၊ စိတ်နှလုံးနားမလည်၊ အကျင့်မပြောင်းလဲ၊
သူတို့အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေသည်တိုင်အောင် သူတို့မျက်စိကို ကွယ်စေတော်မူ၏။ သူတို့စိတ်နှလုံးကို
မိုက်စေတော်မူ၏ ဟူသော စကားကြောင့် ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ကြ။ [၄၁]ဟေရှာယသည်
ဘုန်းအာနုဘော်ကိုမြင်၍ ဗျာဒိတ်တော်ကိုပြန်စဉ်တွင် ထိုစကားကိုဟောပြောသတည်း။ [၄၂]သို့သော်လည်း
အရာရှိအများတို့သည် ကိုယ်တော် ကိုယုံကြည်ကြ၏။ တရားစရပ်မှဖာရိရှဲတို့သည် နှင်ထုတ်မည်ကို
စိုးရိမ်သောကြောင့် ထင်ရှားစွာဝန်မခံကြ။ [၄၃]အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော ဘုန်းအသရေ
ထက် လူတို့ပေးသောဘုန်းအသရေကို သာ၍ နှစ်သက်ကြ၏။

[၄၄]ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုယုံကြည်သောသူသည် ငါ့ကိုသာယုံကြည်သည်မဟုတ်၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ
သောသူကို ယုံကြည်၏၏။ [၄၅]ငါ့ကိုကြည့်မြင်သောသူသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကို ကြည့်မြင်၏။
[၄၆]ငါ့ကိုယုံကြည် သမျှသောသူတို့သည် မှောင်မိုက်၌မနေစေခြင်းငှါ ငါသည်အလင်းဖြစ်လျက် ဤလောက
သို့ကြွလာပြီ။ [၄၇]ငါ့စကားကို ကြားသောသူသည် မယုံကြည်ဘဲနေလျှင် ထိုသူကိုငါသည် အပြစ်မစီရင်။
လောကီသားတို့ကို အပြစ်စီရင်အံ့သောငှါ ငါလာသည်မဟုတ်၊ လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်အံ့သောငှါ
ငါလာ၏။ [၄၈]ငါ့ကိုပယ်၍ ငါ့စကားကိုနားမခံသော သူအား အပြစ်စီရင်သောသူရှိသေး၏။ ငါဟောပြောသော
စကားပင် နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူအားအပြစ်စီရင်လိမ့်မည်။ [၄၉]အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလို
အလျောက် ဟောသည်မဟုတ်၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော် သည် အဘယ်သို့ ငါဆိုးမဟောပြော
ရမည်ကို ပညတ်ပေးတော်မူပြီ။ ခမည်းတော်၏ပညတ်တော်သည် ထာဝရ အသက်ဖြစ်သည်ကို ငါသိ၏။

၅၀ထိုကြောင့် ဟောပြောသမျှတို့ကို ခမည်းတော်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ငါဟောပြောသည်ဟု
ကြွေးကြော်၍ မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ပသခါပွဲမခံမီ၌ ယေရှုသည် ဤလောကမှ ခမည်းတော်ထံသို့ပြောင်းရသော အချိန်ရောက်သည်ကို
သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဤလောက၌ရှိသော မိမိလူတို့ကို ချစ်တော်မူသောကြောင့် အဆုံးတိုင်အောင်
ချစ်တော်မူ၏။ ၂ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည်အကြောင်း မာရ်နတ်သည် ရှိမုန်၏သား ယုဒရှကာရုတ်၏စိတ်နှလုံး၌
အကြံပေးသွင်းနှင့် သတည်း။ ထိုအခါ ညစာကိုစားကြစဉ်၊ ၃ခမည်းတော်သည် အလုံးစုံတို့ကို သူ၏လက်သို့
အပ်ပေးတော်မူသည်ကိုငင်း၊ သူသည် ဘုရားသခင့်ထံတော်မှ ထွက်လာသည်ကိုငင်း၊ ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့
ကြွသွားမည်ကိုငင်း ယေရှုသည် သိတော်မူသည်နှင့်၊ ၄စားပွဲမှထ၍ ဝတ်လုံတော်ကိုချွတ်ပြီးလျှင်၊ ပဝါကိုယူ၍
ခါးကိုစည်းတော်မူ၏။ ၅ထိုနောက်မှ ရေကိုအင်တုံ၌ လောင်း၍တပည့်တော်တို့၏ခြေကို ဆေးပြီးမှ ခါး၌စည်း
သောပဝါနှင့် သုတ်တော်မူ၏။

၆ရှိမုန်ပေတရုဆီသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ ထိုတပည့်တော်က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်၏ ခြေကို ဆေးတော်မူမည်လောဟု မေးလျှောက်၏။ ၇ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ငါပြုသောအမှုကို
ယခုနားမလည်သေး။ နောက်မှသိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၈ပေတရုကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏
ခြေကို အလျှင်းဆေးတော် မမူရဟုလျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင့်ကိုငါမဆေးရလျှင် သင်သည်ငါနှင့်
မဆက်ဆံရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၉ရှိမုန် ပေတရုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၏ခြေကိုသာ မဆေးပါနှင့်။ လက်ကိုငင်း၊
ဦးခေါင်းကိုငင်း ဆေးတော်မူပါဟု လျှောက်ပြန်၏။ ၁၀ယေရှုကလည်း၊ ရေချိုးပြီးသောသူမည်သည်ကား၊
ခြေဆေးခြင်းမှတပါး ဆေးရသောအကြောင်းမရှိ။ တကိုယ်လုံး စင်ကြယ်၏။ သင်တို့သည်စင်ကြယ်သော်လည်း
အချို့မစင်ကြယ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည့် သူကို သိတော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့တွင်
တချို့မစင်ကြယ်ဟု မိန့်တော်မူသတည်း။

၁၂ထိုသို့သူတို့၏ခြေကို ဆေးတော်မူပြီးမှ တဖန်ဝတ်လုံကိုဝတ်၍ လျောင်းတော်မူလျက် သင်တို့၌
ငါပြုခဲ့သော အမှုကို နားလည်ကြသလော။ ၁၃သင်တို့သည် ငါ့ကိုအရှင်ဘုရားဟူ၍ငင်း၊ သခင်ဟူ၍ငင်း
ခေါ်တတ်ကြ၏။ ထိုစကားလည်း ဟုတ်မှန်သောစကားဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ခေါ် ကြသည်အတိုင်း
ငါမှန်၏။ ၁၄ငါသည် သခင်ဖြစ်လျက်၊ အရှင်ဘုရားလည်းဖြစ်လျက်နှင့် သင်တို့၏ခြေကိုဆေးလျှင် သင်တို့သည်
အချင်းချင်းတို့၏ခြေကို ဆေးရမည်။ ၁၅ငါသည် သင်တို့၌ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့သည်ပြုစေခြင်းငှါ ပုံသက်သေကို
ပြခဲ့ပြီ။ ၁၆ငါအမှန်အကန်ဆို သည်ကား၊ ကျွန်သည် သခင်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်မဟုတ်။ တမန်သည်
လည်း စေလွှတ်သောသူထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်မဟုတ်။ ၁၇ဤအရာများကို သင်တို့သိ၍ သိသည်အတိုင်း
ကျင့်လျှင် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၁၈သင်တို့ရှိသမျှကို ငါရည်မှတ်၍ပြောသည်မဟုတ်။ ငါရွေးကောက်သောသူတို့ကို
ငါသိ၏။ ကျမ်းစာချက်ပြည့်စုံစေမည်အကြောင်း ငါနှင့်အတူစားသောသူသည် ငါ့ကိုခြေနှင့်ကျောက်သတည်း။
၁၉ထိုအမှုအရာရောက်သောအခါ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်သည်ကို သင်တို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ
မရောက်မီယခုပင်သင်တို့အား ငါပြောနှင့်ပြီ။ ၂၀ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါစေလွှတ်သောသူကို
လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကိုလက်ခံ၏။ ငါ့ကိုလက်ခံသောသူသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကို
လက်ခံသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ထိုသို့ယေရှုသည်မိန့်တော်မူပြီးမှ စိတ်နှလုံးတော်ပူပန်ခြင်းရှိ၍၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊
သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့ကိုအပ်နှံလိမ့်မည်ဟု သက်သေခံလျက် မိန့်တော်မူ၏။
၂၂အဘယ်သူကို ရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို တပည့်တော်တို့သည် တွေးတောခြင်းရှိသဖြင့်၊ အချင်းချင်း
တယောက်ကိုတယောက် ကြည့်ရှု ကြ၏။ ၂၃ယေရှုချစ်တော်မူသောတပည့်တော်သည် ရင်ခွင်တော်နားမှာ
လျောင်းသဖြင့်၊ ၂၄အဘယ်သူကိုရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူသနည်းဟု မေးစေခြင်းငှါ၊ ရှိမုန်ပေတရုသည်

ထိုတပည့်တော်ကိုအမှတ်ပေး၏။ ၂၅ထိုတပည့်တော်သည် ယေရှု၏ရင်တော်ကိုမှီ၍ လျောင်းနေလျက်၊ သခင်၊
အဘယ်သူနည်းဟုလျှောက်၏။ ၂၆ယေရှုကလည်း ဤမုန့်တလုပ် စာကို ငါနှစ်၍ပေးသောသူဖြစ်၏ဟု
မိန့်တော်မူပြီးလျှင် မုန့်တလုပ်စာကိုနှစ်ပြီးမှ ရှိမုန်၏သား ယုဒရှကာရုတ်အား ပေးတော်မူ၏။ ၂၇ထိုသူသည်
မုန့်တလုပ်စာကိုခံပြီးမှ၊ စာတန်သည်သူ့အထဲသို့ ဝင်လေ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင်ပြုရသောအမှုကို
အလျင်အမြန်ပြုလော့ဟု ထိုသူအားမိန့်တော်မူ၏။ ၂၈အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်ကို စားပွဲ၌
လျောင်းသောသူတို့တွင် အဘယ်သူမျှမသိ။ ၂၉အချို့တို့က ယုဒရှကာရုတ်သည် ငွေအိတ်ကိုဆောင်သော
ကြောင့်၊ ဤပွဲ၌ငါတို့သုံးစရာအဘို့ကို ဝယ်လော့ဟူ၍၎င်း၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲသောသူတို့အား တစုံတခုကိုပေး
လော့ ဟူ၍၎င်း၊ ယေရှုမိန့်တော်မူသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ ၃၀ယုဒရှကာရုတ်သည် မုန့်တလုပ်စာကိုခံပြီးမှ
ချက်ခြင်းထွက် သွား၏။ ထိုအချိန်ကား ညအချိန်ဖြစ်၏။

၃၁ထိုသူသွားသည်နောက်၊ ယေရှုက၊ ယခုတွင်လူသားသည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဘုရားသခင် သည်လည်း လူသားအားဖြင့် ဘုန်းတော်ထင်ရှားခြင်းရှိ၏။ ၃၂ဘုရားသခင်သည် လူသားအားဖြင့်
ဘုန်းတော်ထင်ရှား ခြင်းရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင်အားဖြင့် သူ၏ဘုန်းကိုထင်ရှားစေ
တော်မူလိမ့်မည်။ ကာလမကြာ မမြင့်မီသူ၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူလိမ့်မည်။ ၃၃ချစ်သားတို့၊ ငါသည်
သင်တို့နှင့်အတူ ခဏသာနေရ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ငါသွားရာအရပ်သို့ သင်တို့မရောက်
နိုင်ကြဟု ယုဒလူတို့အား ငါပြောသကဲ့သို့ ယခုသင်တို့အား ငါပြော၏။ ၃၄သင်တို့သည် အချင်းချင်း
တယောက်ကိုတယောက်ချစ်ကြလော့။ ငါသည်သင်တို့ကို ချစ်သည် နည်းတူ အချင်းချင်းချစ်ကြလော့ဟု
ပညတ်သစ်ကိုငါပေး၏။ ၃၅သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင်၊ လူအပေါင်း တို့သည် ထိုမေတ္တာကိုထောက်၍
သင်တို့သည် ငါ၏တပည့်ဖြစ်သည်ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ရှိမုန်ပေတရုက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အရပ်သို့ ကြွတော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်
လျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသွားရာအရပ်သို့သင်သည် ယခုမလိုက်နိုင်။ နောက်မှလိုက်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၇ပေတရုကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် ယခုမလိုက်နိုင်သနည်း။
ကိုယ်တော် အဘို့ အကျွန်ုပ်၏အသက်ကို စွန့်ပါမည်ဟုလျှောက်လျှင်၊ ၃၈ယေရှုက၊ ငါ့အဘို့သင့်အသက်ကို
စွန့်မည်လော၊ ငါအမှန် အကန်ဆိုသည်ကား၊ ကြက်မတွန်မီ သင်သည်သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကိုငြင်းပယ်
လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁တဖန်တုံ ယေရှုက၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်ကြလော့။
ငါ့ကိုလည်းယုံ ကြည်ကြလော့။ ၂ငါ့အဘ၏ အိမ်တော်၌ နေစရာအခန်းအများရှိ၏။ သို့မဟုတ်လျှင်
မဟုတ်ကြောင်းကို သင်တို့အား ငါမပြောဘဲမနေ။ သင်တို့နေစရာအရပ်ကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ ငါသွားရ၏။
၃ငါသည်သွား၍သင်တို့နေစရာအရပ်ကို ပြင်ဆင်ပြီးမှ တဖန်လာပြန်၍၊ ငါရှိရာအရပ်၌ သင်တို့ရှိစေခြင်းငှါ
သင်တို့ကိုငါ့ထံသို့ သိမ်းဆည်းမည်။ ၄ငါသည်အဘယ် အရပ်သို့သွားသည်ကို၎င်း၊ လမ်းခရီးကို၎င်း၊
သင်တို့သိကြ၏ ဟုမိန့်တော်မူသည်။ ၅သောမကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အရပ်သို့
သွားတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့မသိသည်ဖြစ်၍၊ လမ်းခရီးကိုအဘယ်သို့ သိနိုင်ပါမည်နည်းဟု
လျှောက်လျှင်၊ ၆ယေရှုက၊ ငါသည်လမ်းခရီးဖြစ်၏၊ သမ္မာတရားလည်းဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်၏။
ငါ့ကိုအမှီမပြုလျှင်အဘယ်သူမျှ ခမည်းတော်ထံသို့မရောက်ရ။ ၇သင်တို့သည် ငါ့ကိုသိလျှင် ငါ့ခမည်းတော်ကို
မသိဘဲမနေရကြ။ ယခုမှစ၍ ခမည်းတော်ကို သိမြင်ကြ၏ ဟုမိန့်တော်မူသည်။

၈ဖိလိပ္ပုကလည်း၊ သခင်၊ ခမည်းတော်ကိုအကျွန်ုပ်တို့အားပြတော်မူပါ။ ထိုသို့ပြတော်မူလျှင်
အကျွန်ုပ်တို့ အလိုပြည့်စုံပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ ၉ယေရှုက၊ ဖိလိပ္ပု ဤမျှကာလပတ်လုံးငါသည်
သင်တို့နှင့်အတူရှိပြီးမှ သင်သည် ငါ့ကိုမသိသေးသလော။ ငါ့ကိုမြင်သောသူသည် ခမည်းတော်ကိုမြင်၏။

သို့ဖြစ်လျှင်၊ ခမည်းတော်ကိုအကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူပါဟု သင်သည်အဘယ်သို့ဆိုရသနည်း။ ၁၀ငါသည်
ခမည်း တော်၌ ရှိသည်ကိုင်း၊ ခမည်းတော်သည် ငါ၌ရှိတော် မူသည်ကိုင်း မယုံသလော။ ငါဟောပြောသော
စကားကိုကိုယ်အလိုအလျောက်ငါဟောပြောသည်မဟုတ်။ ငါပြုသောအမှုတို့အား ငါ၌တည်နေတော်မူသော
ခမည်းတော်သည်ပြုတော်မူ၏။ ၁၁ငါသည်ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကိုင်း၊ ခမည်းတော်သည် ငါ၌ရှိတော်မူသည်
ကိုင်း ယုံကြလော့။ ငါ့စကားကိုမယုံလျှင်၊ ငါ့အမှုတို့ကိုထောက်၍ ယုံကြလော့။ ၁၂ငါအမှန်အကန်
ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကိုယုံကြည်သောသူသည် ငါပြုသောအမှုတို့ကိုပြုလိမ့်မည်။ ထိုအမှုတို့ထက်သာ၍
ကြီးသောအမှုတို့ကိုလည်းပြုလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ခမည်းတော်ထံသို့သွား၍၊ ၁၃သင်တို့သည်
ငါ၏ နာမကို အမှီပြုလျက်ဆုတောင်းသမျှအတိုင်းငါပြုမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော်သည်
သားတော်အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားတော်မူခြင်းရှိမည်အကြောင်းတည်း။ ၁၄သင်တို့သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍
တစုံတခုသောဆုကို တောင်းလျှင်၊ တောင်းသည်အတိုင်းငါပြုမည်။

၁၅ငါ့ကိုချစ်လျှင်ငါပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ငါသည်ခမည်းတော်ကိုတောင်း၍၊ ၁၆ခမည်း
တော်သည်သမ္မာတရားကိုပြသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော တပါးသောဥပဇ္ဈာယ် ဆရာကိုသင်တို့နှင့်
အတူ အစဉ်မပြတ်တည်နေစေခြင်းငှါ သင်တို့အားပေးတော်မူမည်။ ၁၇ထိုဝိညာဉ်တော်ကို လောကီသား
တို့သည် မသိမမြင်သောကြောင့် မခံမယူနိုင်ကြ။ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့နှင့်အတူတည်နေ၍၊ သင်တို့၌
ရှိတော်မူသောကြောင့် သင်တို့သိရကြ၏။ ၁၈ငါသည်သင်တို့ကို မိဘမဲ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွန့်ပစ်မည်မဟုတ်။
သင်တို့ဆီသို့လာဦးမည်။ ၁၉ခဏကြာပြီးမှ လောကီသားတို့သည် ငါ့ကိုမမြင်ရကြ။ သင်တို့မူကား မြင်ရကြ
လိမ့်မည်။ ငါသည် အသက်ရှင်သောကြောင့် သင်တို့သည်လည်း အသက်ရှင်ရကြလိမ့်မည်။ ၂၀ငါသည်ခမည်း
တော်၌ရှိသည်ကိုင်း၊ သင်တို့သည် ငါ၌ရှိသည်ကိုင်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ရှိသည်ကိုင်း၊ ထိုနေ့၌သင်တို့သည်
သိရကြလိမ့်မည်။ ၂၁ငါပညတ်တို့ကို ရ၍ စောင့်ရှောက်သောသူသည် ငါ့ကိုချစ်သောသူဖြစ်၏။ ငါ့ကိုချစ်သော
သူကို ငါ့ခမည်းတော်သည် ချစ်တော်မူမည်။ ငါသည်လည်းထိုသူကို ချစ်၍သူ့အားကိုယ်တိုင် ထင်ရှားမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ယုဒရှကာရုတ်မဟုတ်၊ အခြားသောယုဒက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် လောကီသားတို့အား
မထင်မရှားဘဲ အကျွန်ုပ်တို့အားအဘယ်သို့ ထင်ရှားတော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်၏။ ၂၃ယေရှုကလည်း၊
ငါ့ကိုချစ်သော သူသည် ငါ့စကားကိုနားထောင်လိမ့်မည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည် ထိုသူကိုချစ်တော်မူသည်။
ငါတို့သည်လည်း သူ့ဆီသို့ကြွ၍ နေရာချမည်။ ၂၄ငါ့ကိုမချစ်သောသူသည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်။
သင်တို့ကြားသောစကားသည် ငါ့စကားမဟုတ်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏စကား တော်ဖြစ်
၏။ ၂၅ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ် တွင် ဤစကားကိုပြောခဲ့ပြီ။ ၂၆ခမည်းတော်သည် ငါ့အတွက်ကြောင့်
စေလွှတ်တော်မူသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်း ဟူသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အား
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ပြသသွန်သင်တော်မူ၍၊ ငါပြောခဲ့သမျှသောစကားတို့ကို မှတ်မိသောဉာဏ်ကို
သင်တို့အား ပေးတော်မူမည်။ ၂၇ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်တို့၌ ငါထားခဲ့၏။ ငါ၏ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်တို့အား
ငါပေး၏။ လောကီသားတို့ပေးသကဲ့သို့ ငါပေးသည်မဟုတ်။ သင်တို့ စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်း၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း
မရှိစေနှင့်။ ၂၈ငါသည် ယခုသွားသော်လည်း သင်တို့ဆီသို့လာဦးမည်ဟု ငါပြောသောစကားကို သင်တို့ကြား
ရကြပြီ။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ်လျှင် ခမည်းတော်ထံသို့ ငါသွားမည်ကို ဝမ်းမြောက် ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း
မူကား၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ၂၉ထိုအမှုအရာရောက် သောအခါ
သင်တို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ မရောက်မှီယခုပင် သင်တို့အား ငါပြောနှင့်ပြီ။ ၃၀ယခုမှစ၍ ငါသည်
သင်တို့နှင့် များစွာမပြောရ။ အကြောင်းမူကား ဤလောကကို အစိုးရသောမင်းသည် လာဆဲဖြစ်၏။
လာသော်လည်း ငါ၌အဘယ်အခွင့်အရာကိုမျှ မတွေ့ရ။ ၃၁ငါသည် ခမည်းတော်ကိုချစ်သည်ကိုင်း၊

ခမည်းတော်မှာတော်မူ သည်အတိုင်း ငါပြုသည်ကိုငင်း လောကီသားတို့သိမည်အကြောင်းတည်း။ ထိုအရပ်မှ
ထ၍ သွားကြကုန်အံ့။

၁၅

၁ငါသည် မှန်သောစပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ ငါ့ခမည်းတော်သည်လည်း ဥယျာဉ်စောင့်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၂ငါ၌
အသီးမသီးသော အခက်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်ပစ်တော်မူ၏။ အသီးသီးသော အခက်ရှိသမျှတို့ကို သာ၍
အသီးသီး စေခြင်းငှါ သုတ်သင်ရှင်းလင်းတော်မူ၏။ ၃သင်တို့သည် ငါဟောပြောသောစကားအားဖြင့်
ယခုပင်ရှင်းလင်းလျက် ရှိကြ၏။ ၄ငါ၌တည်နေကြလော့။ ငါသည်လည်း သင်တို့၌တည်နေမည်။ စပျစ်ခက်သည်
အပင်၌မတည်လျှင်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် အသီးမသီးနိုင်သကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါ၌မတည်လျှင်
အသီးမသီးနိုင်ကြ။ ၅ငါသည် စပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ သင်တို့သည်အခက်များဖြစ်ကြ၏။ အကြင်သူသည်
ငါ၌တည်၍ ငါသည်လည်း သူ၌တည်၏၊ ထိုသူသည် များစွာသောအသီးကိုသီးတတ်၏။ ငါနှင့်ကွာလျှင်
သင်တို့သည် အဘယ်အမှုကိုမျှမတတ်နိုင်ကြ။ ၆ငါ၌မတည်သောသူသည် သွေ့ခြောက်သောအခက်ကဲ့သို့
ပြင်သို့ပစ်လိုက်ခြင်းကို ခံရ၏။ ထိုသို့သောအခက်များကို လူတို့သည် စုသိမ်း၍ မီးထဲသို့ချလိုက်ကြသဖြင့်
မီးလောင်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၇သင်တို့သည် ငါ၌တည်၍ ငါ့စကားသည် သင်တို့၌တည်လျှင်၊ သင်တို့သည်
တောင်းချင်သမျှကို တောင်း၍ရကြလိမ့်မည်။

၈သင်တို့သည် များစွာသောအသီးကို သီးသောအားဖြင့်၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ဘုန်းထင်ရှား
တော်မူ၍၊ သင်တို့သည်လည်း ငါ၏တပည့်မှန်ကြလိမ့်မည်။ ၉ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုချစ်တော်မူသကဲ့သို့
ငါသည်သင်တို့ကို ချစ်၏။ ငါ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ တည်နေကြလော့။ ၁၀ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏ပညတ်တို့ကို
စောင့်ရှောက်၍ ခမည်းတော်၏ မေတ္တာ၌ တည်နေသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊
ငါ့မေတ္တာ၌ တည်နေ ကြလိမ့်မည်။ ၁၁သင်တို့၌ ငါဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းတည်စေခြင်းငှါငင်း၊ သင်တို့ဝမ်း
မြောက်စရာ အကြောင်း စုံလင်စေခြင်းငှါငင်း၊ ဤစကားကို သင်တို့အားဟောပြော၏။ ၁၂ငါ့ပညတ်ဟူမူကား၊
ငါသည် သင်တို့ကိုချစ်သည် နည်းတူ၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြလော့။ ၁၃ကိုယ်အဆွေတို့အဘို့အလိုငှါ
ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်ခြင်းမေတ္တာ ထက်သာ၍ မြတ်သောမေတ္တာသည် အဘယ်သူ၌မျှမရှိ။ ၁၄သင်တို့သည်
ငါပညတ်သမျှတို့ကို ကျင့်ဆောင်လျှင် ငါ၏အဆွေဖြစ်ကြ၏။ ၁၅ယခုမှစ၍ ငါသည် သင်တို့ကို ကျွန်ဟူ၍ မခေါ်။
ကျွန်မူကား၊ ကိုယ်သခင်ပြုသောအမှုကို မသိ။ သင်တို့ကိုအဆွေဟူ၍ငါခေါ်၏။ အကြောင်းမူကား၊
ငါသည်ခမည်းတော်ထံ၌ ကြားသမျှသောအရာတို့ကို သင်တို့အား ငါပြသ၏။ ၁၆သင်တို့သည် ငါ့ကိုရွေး
ကောက်ကြသည်မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့ကိုရွေးကောက်သဖြင့်၊ သင်တို့သည်သွား၍ တည်ကြည်သော
အသီးကို သီးမည်အကြောင်းနှင့် ငါ့နာမကိုအမှီပြု၍ ခမည်းတော်မှာ တောင်းသမျှတို့ကို ရမည်အကြောင်း
သင်တို့ကို ငါခန့်ထား၏။

၁၇သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်စေခြင်းငှါ ဤပညတ်တို့ကိုငါပေး၏။ ၁၈လောကီသားတို့သည်
သင်တို့ကိုမုန်းလျှင်၊ သင်တို့ကိုမမုန်းမီ ငါ့ကိုမုန်းကြသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။ ၁၉သင်တို့သည် လောကီနှင့်
ဆက်ဆံလျှင်၊ လောကီသားတို့သည် မိမိတို့နှင့်ဆက်ဆံသောသင်တို့ကို ချစ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်
လောကီနှင့်မဆက်ဆံ၊ လောကီထဲက ငါရွေးကောက်သောသူဖြစ်သောကြောင့် လောကီသားတို့သည်
သင်တို့ကို မုန်းကြ၏။ ၂၀ကျွန်သည် မိမိသခင်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်မဟုတ်ဟု ငါပြောခဲ့ပြီးသောစကားကို
အောက်မေ့ကြလော့။ သူတို့သည် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲလျှင် သင်တို့ကိုညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည် ငါ့စကားကိုနား
ထောင်လျှင် သင်တို့၏စကားကို နားထောင်ကြလိမ့်မည်။ ၂၁ထိုသူတို့သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကို
မသိသည်ဖြစ်၍၊ ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့အား ထိုအမှုရှိသမျှ တို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ၂၂ငါသည်လာ၍
ထိုသူတို့အား မဟောမပြောလျှင် သူတို့၌အပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား၊ မိမိတို့ အပြစ်ကို ဖုံး၍မထားနိုင်ကြ။
၂၃ငါ့ကိုမုန်းသောသူသည် ငါ့ခမည်းတော်ကိုမုန်း၏ ငါသည်အခြားသူမပြုဘူးသော အမှုကို ထိုသူတို့ရှေ့မှာ

မပြုလျှင် သူတို့၌အပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား၊ သူတို့သည် ထိုအမှုကိုမြင်ရ၍ ငါနှင့်ခမည်းတော် ကိုမုန်းကြ၏။
၂၅သို့ဖြစ်လျှင် အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ့ကိုမုန်းကြ၏ဟု သူတို့၏ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသောစကား
သည်ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။ ၂၆ခမည်းတော်ထံမှထွက်လာ၍ သမ္မာတရားနှင့် ပြည့်စုံသော
ဝိညာဉ်တော် တည်းဟူသော ခမည်းတော်ထံမှ သင်တို့ဆီသို့ငါစေလွှတ်လတံ့သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်
ရောက်လာသောအခါ၊ ငါ၏အကြောင်းကို သက်သေခံလိမ့်မည်။ ၂၇သင်တို့သည်လည်း ရှေ့ဦးစွာမှစ၍
ငါနှင့်အတူရှိနေသောကြောင့် သက်သေခံရကြလိမ့်မည်။

၁၆

၁သင်တို့သည် စိတ်မပျက်စေခြင်းငှါ ဤစကားကိုငါပြော၏။ ၂လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို
တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ကိုသတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားဝတ်ကိုငါပြုပြီဟု
မိမိထင်မှတ်သောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ ၃ခမည်းတော်ကိုမသိ၊ ငါ့ကိုလည်းမသိသောကြောင့်
ထိုသို့ပြုကြလိမ့်မည်။ ၄ထိုအချိန်ကာလ ရောက်သောအခါ၊ ငါသည်အထက်က ဤသို့ပြောပြီးသည်ကို
သင်တို့အောက်မေ့စေခြင်းငှါ ယခုပင်ငါဟောပြော၏။ အစအဦး၌ သင်တို့နှင့်အတူ ငါရှိသောကြောင့်
ဤသို့မပြောဘူးသေး။ ၅ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူထံသို့ ယခုငါ သွားရမည်ဖြစ်၍ အဘယ်အရပ်သို့သွား
မည်နည်းဟု သင်တို့မမေးကြ။ ၆ဤကြောင်းအရာတို့ကို ငါဟောပြောသောကြောင့် သင်တို့သည်အလွန်
ဝမ်းနည်းခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။
၇ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါသွားလျှင် သင်တို့အကျိုးရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
ငါမသွားလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် သင်တို့ဆီသို့မလာ။ ငါသွားလျှင် ထိုသူကိုသင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်မည်။
၈ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် ရောက်လာလျှင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုၾငင်း၊ အပြစ်ကင်းခြင်းကိုၾငင်း၊ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုၾငင်း
လောကီသားတို့အား ထင်ရှားစွာဘော်ပြမည်။ ၉ငါ့ကိုမယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဘော်ပြ
မည်။ ၁၀ငါသည် ခမည်းတော် ထံသို့သွားမည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် နောက်တဖန် ငါ့ကိုမတွေ့မမြင်ရသော
ကြောင့်၊ အပြစ်ကင်းခြင်းကို ဘော်ပြမည်။ ၁၁ဤလောကကိုအစိုးရသောမင်းသည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရသော
ကြောင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ဘော်ပြမည်။
၁၂သင်တို့အား ငါပြောစရာစကားအများရှိသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ယခုမခံနိုင်ကြ။ ၁၃သမ္မာတရား
နှင့် ပြည့်စုံသောထိုဝိညာဉ်တော်သည် ရောက်လာသောအခါ၊ သမ္မာတရားကို သင်တို့အား အကြွင်းမဲ့
သွန်သင် ပြသလိမ့်မည်။ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောမည်မဟုတ်။ ကြားသမျှ
တို့ကို ဟောပြောလိမ့်မည်။ နောင်လာလတံ့သောအရာတို့ကိုလည်း သင်တို့အားဘော်ပြလိမ့်မည်။ ၁၄ထိုသူ
သည် ငါ့ဘုန်းကို ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာကိုယူ၍ သင်တို့အား
ဘော်ပြ လိမ့်မည်။ ၁၅ခမည်းတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သမျှသည် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ထိုကြောင့် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ
ကိုယူ၍ သင်တို့အားဘော်ပြလိမ့်မည်ဟု ငါပြော၏။
၁၆ခဏကြာပြီးမှသင်တို့သည် ငါ့ကိုမမြင်ရကြ။ တဖန် ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကိုမြင်ပြန်ကြလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇တပည့်တော်အချို့ကလည်း၊
ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမမြင်ရကြ။ တဖန် ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကိုမြင်ပြန်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍ၾငင်း၊
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့သွားမည်ဟူ၍ၾငင်း၊ မိန့်တော်မူသောစကားသည် အဘယ်
သို့နည်း။ ၁၈ခဏဟူ၍ မိန့်တော်မူသော် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်း။ မိန့်တော်မူသောစကားကို အကျွန်ုပ်တို့
သည် နားမလည်ဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။ ၁၉တပည့်တော်တို့သည် မေးလျှောက်လိုသည်ကို ယေရှုသိမြင်
တော်မူလျှင်၊ ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို မမြင်ရကြ။ တဖန် ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကိုမြင်ပြန်ကြလိမ့်မည်ဟု
ငါပြောသောစကားကို သင်တို့သည် အချင်းချင်းဆင်ခြင်ကြသလော။ ၂၀ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊
သင်တို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ လောကီသား တို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။

သင်တို့မူကား ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသော်လည်း ထိုဝမ်းနည်းခြင်းသည် တဖန် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။
၂၁မိန်းမသည် သားကိုဘွားစဉ်အခါ ဘွားရသောအချိန်စေ့သောကြောင့် ဝမ်းနည်းခြင်း ရှိ၏။ ဘွားမြင်ပြီးမှ
ဤလောက၌ လူတယောက်ကိုဘွားမြင်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍၊ အထက်ခံရသော ဝေဒနာကို
မေ့လျော့တတ်၏။ ၂၂ထိုနည်းတူ၊ ယခုတွင် သင်တို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းရှိကြသော်လည်း နောက်တဖန်
သင်တို့ကို ငါတွေ့မြင်သဖြင့် သင်တို့သည်စိတ်နှလုံးဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို
အဘယ်သူမျှ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။ ၂၃ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအလျှင်းမမေးမြန်းရကြ။
ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ ခမည်းတော်မှာ ဆုတောင်းသမျှတို့ကို
ခမည်းတော်သည် ပေးတော်မူမည်။ ၂၄ယခုတိုင်အောင် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ သင်တို့သည် အဘယ်ဆုကိုမျှ
မတောင်းကြသေး။ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်း စုံလင်စေခြင်းငှါ တောင်းကြလော့။ ထိုသို့
တောင်းလျှင် ရကြလိမ့်မည်။
၂၅ဤအရာတို့ကို ပုံဥပမာအားဖြင့် ငါဟောပြော၏။ ပုံဥပမာအားဖြင့် မဟောမပြောဘဲ၊ ခမည်း
တော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို သင်တို့အား အတိအလင်းဘော်ပြသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။
၂၆ထိုကာလ၌ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ ဆုတောင်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့အဘို့အလိုငှါ
ငါသည်ခမည်းတော်ကို တောင်းမည်ဟုမဆို။ ၂၇အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ်ကြ၍၊ ငါသည်
ဘုရားသခင်အထံတော်မှ ကြွလာသည်ကို ယုံကြသောကြောင့် ခမည်းတော်သည် ကိုယ်တော်တိုင်သင် တို့ကို
ချစ်တော်မူ၏။ ၂၈ငါသည် ခမည်းတော်ထံမှထွက်၍ ဤလောကသို့ကြွလာပြီ။ တဖန် ဤလောကမှ ထွက်၍
ခမည်းတော်ထံသို့သွားဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၉တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ယခုတွင်
ပုံဥပမာကိုမဆောင်ဘဲ အတည့်အလင်းဟောတော်မူ၏။ ၃၀အလုံးစုံတို့ကို သိတော်မူသည်ကိုငင်း၊ အဘယ်သူမျှ
ကိုယ်တော်ကိုမေးမြန်းစေခြင်းငှါ အလိုတော် မရှိသည်ကိုငင်း၊ ယခုတွင် အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့
သည် ဤအကြောင်းကိုထောက်၍ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင့်အထံတော်မှ ကြွလာတော်မူသည်ကို
ယုံပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ ၃၁ယေရှုကလည်း၊ ယခုတွင် ယုံကြပြီလော။ ၃၂သင်တို့သည် ကွဲပြား၍ငါ့ကို
တကိုယ်တည်းနေစေခြင်းငှါ စွန့်ပစ်လျက် အသီးအသီးမိမိတို့နေရာသို့ ပြေးသွားမည်အချိန်ကာလသည်
လာ၍ ယခုပင်ရောက်ပေ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် တကိုယ်တည်းနေသည်မဟုတ်။ ခမည်းတော်သည်
ငါနှင့်အတူ ရှိတော် မူ၏။ ၃၃သင်တို့သည် ငါ့ကိုအမှီပြု၍ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ ဤစကားကို ငါဟောပြောပြီ။
သင်တို့သည် လောက၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါသည် လောကကို
အောင်ပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် ကောင်းကင်သို့ကြည့်မျှော်၍၊ အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ်အချိန်
ရောက်ပါပြီ။ ၂ကိုယ်တော်သည် သားတော်လက်သို့ အပ်ပေးတော်မူသမျှသောသူတို့အား ထာဝရအသက်ကို
ပေးစေခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသောအခွင့်တန်ခိုးကို သားတော်အားပေးတော်မူသည်နှင့်အညီ၊
သားတော်သည် ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေပါမည်အကြောင်း သားတော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေ
တော်မူပါ။ ၃ထာဝရအသက် ဟူမူကား၊ မှန်သောဘုရားသခင်တဆူတည်းဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်ကိုငင်း၊
စေလွှတ်တော်မူသော ယေရှုခရစ် ကိုငင်း သိကျွမ်းခြင်းတည်း။ ၄အကျွန်ုပ်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ
ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေပါပြီ။ အကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက်စရာဘို့ အကျွန်ုပ်၌အပ်ပေးတော်မူသောအမှုကို
အကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက်၍ပြီးပါပြီ။ ၅အိုအဘ၊ ဤကမ္ဘာ မတည်မရှိမီ အထံတော်၌အကျွန်ုပ်ခံစားသော
ဘုန်းအသရေနှင့် ယခုတွင်လည်း အကျွန်ုပ်ကို အထံတော်၌ ချီးမြှောက်တော်မူပါ။
၆ဤလောကထဲမှယူ၍ အကျွန်ုပ်၌အပ်ပေးတော်မူသောသူတို့အား အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏
နာမကို ပြပါပြီ။ ထိုသူတို့ကို ကိုယ်တော်သည် ပိုင်တော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏

နှုတ်ကပတ် တရားကို သူတို့သည် စောင့်ကြပါ၏။ ၇အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်မှ
ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သည်ယခုသိကြပါ၏။ ၈အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသမျှသော
အရာတို့ကို သူတို့အား အကျွန်ုပ်ပေး၍ သူတို့သည်ခံယူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် အထံတော်မှကြွလာသည်ကို
အတတ်သိကြသည်နှင့် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို ယုံကြပါ၏။ ၉သူတို့အဘို့
အလို့ငှါ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါ၏။ လောကီသားတို့အဘို့အလို့ငှါ ဆုတောင်းသည်မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်အား
ပေးတော်မူသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ လူဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုသူတို့အဘို့အလို့ငှါ ဆုတောင်းပါ၏။
၁၀အကျွန်ုပ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်သော
အရာ ရှိသမျှတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်နှင့်စပ်ဆိုင်၍၊ ထိုအရာတို့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည်ဘုန်းထင်ရှားပါ၏။
၁၁ယခုမှစ၍ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက၌မရှိပါ၊ ဤသူတို့မူကား၊ ဤလောက၌ရှိရစ်ရကြပါမည်။
အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ သွားရပါမည်။ သန့်ရှင်းတော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်သည်
တလုံးတဝတည်းဖြစ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူသော ဤသူတို့သည် ဖြစ်ရပါမည်အကြောင်း၊
သူတို့ကို ကိုယ်တော်၏နာမ၌ တည်စေတော်မူပါ။ ၁၂အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက၌ ဤသူ တို့နှင့်တကွ
ရှိစဉ်ကာလ၊ သူတို့ကို ကိုယ်တော်၏နာမ၌ တည်စေပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသောသူတို့ကို
အကျွန်ုပ်စောင့်မပါပြီ။ ထိုသူတို့တွင် ပျက်ဆီးခြင်း၏သားတယောက်မှတပါး အဘယ်သူမှ ပျက်ဆီးခြင်းသို့
မရောက်ပါ။ ထိုသူသည် ပျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်သည်အကြောင်းကား ကျမ်းစာပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၁၃ယခုတွင် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့သွားရမည်ဖြစ်၍၊ ဤသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုအမှီပြု
သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ ဤစကားကို ဤလောက၌ အကျွန်ုပ်ပြောပါ၏။
၁၄ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို ဤသူတို့အား အကျွန်ုပ်ပေးပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကနှင့်
မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤသူတို့သည် မဆက်ဆံသောကြောင့် လောကီသားတို့သည် ဤသူတို့ကိုမုန်းကြပါ၏။
၁၅ဤသူတို့ကို ဤလောကမှ နှုတ်ယူတော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်းသည်မဟုတ်ပါ။ မကောင်း
သောအမှုအရာနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်ငှါ စောင့်မတော်မူမည်အကြောင်းကိုသာ တောင်းပါ၏။ ၁၆အကျွန်ုပ်သည်
ဤလောကနှင့်မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤသူတို့သည် မဆက်ဆံကြပါ။ ၁၇ကိုယ်တော်၏ သမ္မာတရားအားဖြင့်
သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏နှုတ်ကပတ်သည် သမ္မာတရားဖြစ်ပါ၏။ ၁၈ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ကို ဤလောကသို့ စေလွှတ် တော်မူသည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသူတို့ကိုစေလွှတ်ပါ၏။
၁၉သမ္မာတရားအားဖြင့် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေမည် အကြောင်း အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အဘို့အလို့ငှါ
ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေပါ၏။

၂၀ထိုသူတို့အဘို့ကိုသာ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသည်မဟုတ်ပါ။ သူတို့ဟောပြောခြင်းအားဖြင့်
အကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်သောသူတို့အဘို့ကိုလည်း ဆုတောင်းပါ၏။ ၂၁ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်
တော်မူသည်ကို လောကီသားတို့သည် ယုံကြမည်အကြောင်း၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တလုံးတဝတည်း
ဖြစ်လျက်၊ အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ရှိတော်မူ၍ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ကိုယ်တော်၌ရှိသကဲ့သို့၊
ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ငါတို့၌ တလုံးတဝတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ဆုတောင်းပါ၏။ ၂၂ငါတို့သည် တလုံးတဝ
တည်းဖြစ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့၌ရှိ၍၊ ၂၃ကိုယ်တော်သည်လည်း အကျွန်ုပ်၌ရှိတော်မူသောအားဖြင့်
သူတို့သည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်၍၊ တလုံးတဝတည်း၌ စုံလင်စေခြင်းငှါရင်း၊ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူကြောင်းနှင့် အကျွန်ုပ်ကို ချစ်တော်မူသကဲ့သို့ သူတို့ကိုလည်းချစ်တော်မူကြောင်း
ကို လောကီသားတို့သည် သိစေခြင်းငှါရင်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူသော ဘုန်းအသရေ
ကို အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အားပေးပါပြီ။ ၂၄အိုအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီ အကျွန်ုပ်ကိုချစ်၍
အကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူသော ဘုန်းတော်ကို အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ သောသူတို့သည် ရှုမြင်ရမည်
အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ရှိရာအရပ်၌ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူရှိနေစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်အလိုရှိပါ၏။ ၂၅တရားတော်မူ

သောအဘ၊ လောကီသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမသိသော်လည်း အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ [၂၆]ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် သိကြပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုချစ်တော်
မူသော မေတ္တာသည် သူတို့၌ရှိစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့၌ရှိစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်၏နာမကို
အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အား ပြည့်နှံ့ပါပြီဖြစ်၍ အစဉ်ပြည့်နှံ့ ပါမည်ဟု မိန့်မြွက်တော်မူ၏။

၁၈

[၁]ထိုသို့ မိန့်မြွက်တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကေဒြုန်ချောင်းတဘက်သို့ကြွ၍၊
ထိုအရပ်၌ရှိသောဥယျာဉ်သို့ ဝင်တော်မူ၏။ [၂]ထိုအရပ်သို့ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ သွားမြဲရှိ
သောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရှကာရုတ်သည် ထိုအရပ်ကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ [၃]စစ်သူရဲ
တတပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့စေလွှတ်သော မင်းလုလင်တို့ကိုလည်းကောင်း ခေါ် ခဲ့၍၊ မီးအိမ်၊
မီးရှူး၊ လက်နက် တို့ကိုလက်စွဲလျက်လာကြ၏။ [၄]ယေရှုသည် ကိုယ်၌ဖြစ်လတံ့သမျှသော အမှုအရာ တို့ကို
သိတော်မူလျက်၊ လာသောသူတို့ဆီသို့သွား၍ အဘယ်သူကိုရှာကြသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ [၅]နာဇရက်မြို့
သား ယေရှုကိုရှာကြသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသည်ထိုသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို
အပ်နှံသော ယုဒရှကာရုတ်သည်လည်း ထိုသူတို့နှင့်အတူ ရပ်နေ၏။ [၆]ငါသည် ထိုသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
ထိုသူတို့သည် နောက်သို့လှန်၍ မြေပေါ်၌ လဲကြ၏။ [၇]အဘယ်သူကိုရှာကြသနည်းဟု တဖန်မေးတော်မူလျှင်၊
နာဇရက်မြို့သားယေရှုကိုရှာကြသည်ဟု ထိုသူတို့သည် ဆိုကြ၏။ [၈]ယေရှုကလည်း၊ ငါသည်ထိုသူဖြစ်၏ဟု
ငါပြောပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကိုရှာလျှင် ဤသူတို့သည် သွားပါလေစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ [၉]ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူသောသူတို့တွင် အဘယ်သူမျှ ပျက်ဆီးခြင်းသို့ မရောက်ပါဟူသော အထက်စကား
တော်ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

[၁၀]ထိုအခါ ရှိမုန်ပေတရုသည် မိမိ၌ပါသော ထားကိုဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏
ကျွန်တယောက် ကိုခုတ်သဖြင့် လက်ျာနားရွက်ပြတ်လေ၏။ ထိုကျွန်၏အမည်ကား မာလခုဖြစ်သတည်း။
[၁၁]ယေရှုကလည်း ထားကို အိမ်၌သွင်းထားလော့။ ခမည်းတော်သည် ငါ့အားပေးတော်မူသောခွက်ကို
ငါမသောက်ရာသလောဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူ၏။ [၁၂]ထိုအခါ တပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲတို့နှင့် ယုဒမင်း
လုလင်တို့သည် ယေရှုကိုဘမ်းဆီး၍ ချည်နှောင်ပြီးလျှင် အန္နက်မင်းထံသို့ ရှေ့ဦးစွာယူသွားကြ၏။
[၁၃]အန္နက်မင်းကား၊ ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ကယာဖ၏ ယောက္ခမဖြစ်သတည်း။
[၁၄]ထိုကယာဖကား၊ လူတယောက်သည် လူများတို့အတွက် ပျက်ဆီးသော် သာ၍ကောင်းသည်ဟု ယုဒလူတို့
နှင့် တိုင်ပင်ပြောဆိုသောသူပေတည်း။

[၁၅]ရှိမုန်ပေတရုနှင့် အခြားသောတပည့်တော်တယောက်သည် ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။
ထိုတပည့်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အသိအကျွမ်းဖြစ်၍၊ ယေရှုနှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏
အိမ်ဦးထဲသို့ဝင်လေ၏။ [၁၆]ပေတရုမူကား၊ ပြင်၌တံခါးနားမှာရပ်နေ၏။ ထိုကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့်
အကျွမ်းဝင်သော တပည့်တော်သည်ထွက်၍ တံခါးစောင့်မိန်းမအားပြောပြီးမှ ပေတရုကိုသွင်းလေ၏။
[၁၇]တံခါးစောင့်မိန်းမက ပေတရုအား၊ သင်သည် ထိုသူ၏တပည့်တို့အဝင်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော ဟုဆိုလျှင်၊
မဟုတ်ဘူးဟု ပေတရုငြင်းလေ၏။ [၁၈]ထိုကာလ၌ ချမ်းသောကြောင့် ကျွန်များနှင့် မင်းလုလင်များတို့သည်
မီးခဲပုံကိုထည့်၍ မီးလှုံလျက်နေကြ၏။ ပေတရုသည်လည်း သူတို့နှင့်တကွ ရပ်၍မီးလှုံလျက်နေ၏။

[၁၉]ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် တပည့်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသနာတော်ကိုလည်းကောင်း အကြောင်းပြု၍
ယေရှုကိုမေးမြန်းစစ်ကြော၏။ [၂၀]ယေရှုကလည်း၊ ငါသည်လောက၌ ထင်ရှားစွာဟောပြောပြီ။ ယုဒလူအ
ပေါင်းတို့ စည်းဝေးရာတရားစရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဗိမာန်တော်၌လည်းကောင်း အစဉ်မပြတ်ဆုံးမသြဝါဒပေးပြီ။ မထင်ရှားဘဲ
အလျှင်းမဟောမပြော။ [၂၁]အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုမေးမြန်းသနည်း။ ငါသည်အဘယ်သို့ဟောပြောသည်ကို
ကြားနာသောသူတို့ကို မေးမြန်းလော့။ ငါပြောသောစကားကို ထိုသူတို့သည်သိကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ထိုသို့မိန့်တော်မူလျှင်၊ အနီးအပါး၌ ရပ်နေသော မင်းလုလင်တယောက်က၊ သင်သည်ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကို
ဤသို့ပြန်ပြောရာသလောဟု ဆိုလျက် ယေရှုကိုရိုက်လေ၏။ ၂၃ယေရှုကလည်း ငါ့စကားမမှန်လျှင်
မမှန်ကြောင်း ကိုပြပါ မှန်လျှင် ငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့် ရိုက်သနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ အန္နတ်မင်းသည်
ကိုယ်တော်ကိုချည် နှောင်လျက် ရှိသည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း ကယာဖထံသို့ ပို့စေခဲ့ပြီ။
၂၅ရှိမုန်ပေတရုသည် ရပ်၍မီးလှုံလျက် နေသည်တွင် အချို့သောသူတို့က၊ သင်သည် သူ၏တပည့်တို့
အဝင် ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု မေးလျှင်၊ မဟုတ်ဘူးဟု ပေတရုငြင်းလေ၏။ ၂၆ပေတရုခုတ်၍ နားရွက်ပြတ်
သောသူနှင့် ပေါက်ဘော်တော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ကျွန်တယောက်က၊ သင်သည် ဥယျာဉ်၌
ယေရှုနှင့်အတူ ရှိသည်ကို ငါမြင်ခဲ့ပြီမဟုတ်လောဟုဆိုလျှင်၊ ၂၇ပေတရုသည် တဖန်ငြင်းပြန်လေ၏၊ ထိုခဏခြင်း
တွင် ကြက်တွန်လေ၏။

၂၈နံနက်အချိန်ရောက်လျှင် ယေရှုကို ကယာဖထံမှ အိမ်တော်ဦးသို့ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုသူတို့သည်
အာပတ်နှင့် ကင်းလွတ်၍ပသခါပွဲကိုစားမည်အကြောင်း၊ အိမ်တော်ဦးထဲသို့ ကိုယ်တိုင်မဝင်ကြ။ ၂၉ထိုကြောင့်
ပိလတ် မင်းသည် သူတို့ရှိရာသို့ထွက်၍ ဤသူ၌အဘယ်အပြစ်ကို တင်ကြသနည်းဟု မေးသော်၊
၃၀ဤသူသည် လူဆိုးမဟုတ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၌မအပ်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ၃၁ပိလတ်မင်း
ကလည်း၊ သူတို့ကိုယူ၍ သင်တို့ ဓမ္မသတ်အတိုင်း စီရင်ကြဟုဆို၏။ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
အဘယ်သူကိုမျှ မသတ်ပိုင်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ၃၂ထိုသို့လျှောက်သော်၊ ယေရှုသည် အဘယ်သို့မိမိ
သေရမည်အရိပ်ကိုပေး၍၊ မိန့်တော်မူသော စကားတော်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၃၃ပိလတ်မင်းသည် အိမ်တော်ဦးထဲသို့တဖန် ဝင်၍ ယေရှုကိုခေါ် ပြီးလျှင်၊ သင်သည်
ယုဒရှင်ဘုရင်မှန်သလော ဟုမေး၏။ ၃၄ယေရှုကလည်း၊ မင်းကြီးသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဤသို့မေး
သလော။ သို့မဟုတ် သူတပါးတို့သည် ငါ၏အကြောင်းကို လျှောက်ကြပြီလောဟု မေးတော်မူ၏။
၃၅ပိလတ်မင်းက၊ ငါသည် ယုဒလူဖြစ်သလော။ သင်၏ လူမျိုးနှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည်
သင့်ကိုငါ၌အပ်ကြပြီ။ သင်သည်အဘယ်သို့ပြုမိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ၃၆ယေရှုက၊ ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤလောက
နှင့်မစပ်ဆိုင်။ ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့်စပ်ဆိုင်လျှင်၊ ငါသည်ယုဒ လူတို့လက်သို့ မရောက်စေခြင်းငှါ
ငါ၏လူတို့သည် တိုက်လှန်ကြလိမ့်မည်။ ယခုမူကား ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤဒေသ အရပ်နှင့် မစပ်ဆိုင်ဟုမိန့်
တော်မူ၏။ ၃၇ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည်ရှင်ဘုရင်မှန်သလော ဟုမေးသော်၊ ယေရှုက၊
မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်း ငါသည်ရှင်ဘုရင်မှန်၏။ သမ္မာတရားဘက်၌ သက်သေခံခြင်းငှါ ငါသည်မွေးဘွား
ခြင်းကိုခံ၍ ဤလောကသို့ကြွလာပြီ။ သမ္မာတရား နှင့်စပ်ဆိုင်သမျှသောသူတို့သည် ငါ့စကားကိုနား
ထောင်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၃၈ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သမ္မာတရားကား အဘယ်သို့နည်းဟု
မေးပြီးမှတဖန် ယုဒလူတို့ရှိရာသို့ ထွက်၍၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့၊ ၃၉ပသခါပွဲ၌
လူတယောက်ကို သင်တို့အားငါလွှတ်မြဲထုံးစံရှိသည်ဖြစ်၍ ယုဒရှင်ဘုရင်ကို လွှတ်စေချင်သလောဟုမေးလျှင်၊
၄၀တဖန် လူအပေါင်းတို့က ဤသူကိုမလွှတ်စေချင်ပါ၊ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်စေချင်ပါသည်ဟု အော်ဟစ်၍
လျှောက်ဆိုကြ၏။ ထိုဗာရဗ္ဗကား ထားပြဖြစ်သတည်း။

၁၉

၁ထိုအခါပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကိုယူ၍ ရိုက်ပြီးမှ၊ ၂စစ်သူရဲတို့သည် ဆူးပင်နှင့်ရက်သောဦးရစ်ကို
ခေါင်းတော်၌တင်၍၊ နီမောင်းသောဝတ်လုံနှင့် ခြုံစေပြီးလျှင်၊ ၃ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိစေ
သတည်းဟု ဆို၍ ရိုက်ပုတ်ကြ၏။ ၄ပိလတ်မင်းကလည်း၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့ကြောင်းကို
သင်တို့သိစေခြင်းငှါ၊ သူ့ကိုသင်တို့ရှိရာသို့ ငါထုတ်ပြသည်ဟုဆို၏။ ၅ထိုအခါ ယေရှုသည် ဆူးပင်ဦးရစ်နှင့်
နီမောင်းသောဝတ်လုံကို ဝတ်လျက်ပြင်သို့ ထွက်ကြွတော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သူ့ကိုကြည့်ကြလော့
ဟုဆို၏။ ၆ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး တို့နှင့် လုလင်များတို့က ထိုသူကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားပါ။

ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည် သူ့ကိုယူ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ။
ငါသည် သူ၌အပြစ်ကိုမတွေ့ဟုဆိုလျှင်၊ ၇ယုဒလူတို့က၊ ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ယောင်
ဆောင်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၌ရှိသော ဓမ္မသတ်အတိုင်း သေထိုက်ပါသည် ဟုလျှောက်ကြ၏။
၈ထိုစကားကိုကြားလျှင် ပိလတ်မင်းသည် သာ၍ကြောက်သဖြင့်၊ အိမ်တော်ဦးထဲသို့ ဝင်ပြန်၍၊
၉ယေရှုအား၊ သင်သည်အဘယ်ကဖြစ်သနည်းဟု မေးလျှင်တခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူ။ ၁၀ပိလတ်မင်းကလည်း၊
ငါနှင့်စကားမပြောသလော။ ငါသည် သင့်ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပိုင်သည်ကိုရင်း၊ လွှတ်ပိုင်
သည်ကိုရင်း သင်မသိလောဟုဆိုသော်၊ ၁၁အထက်အရပ်မှအခွင့်ကိုမရလျှင် မင်းကြီးသည် ငါ့ကိုအဘယ်သို့
မျှမပြုပိုင်။ ထိုကြောင့် ငါ့ကိုမင်းကြီးလက်သို့ အပ်နှံသောသူသည် သာ၍ကြီးသော အပြစ်ရှိသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၁၂ထိုအခါမှစ၍ ပိလတ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကိုလွှတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလေ၏။ ယုဒလူတို့ကလည်း၊
ထိုသူကိုလွှတ်လျှင် ကိုယ်တော်သည် ကဲသာဘုရင်၏အဆွေ မဟုတ်ပါ။ ရှင်ဘုရင်လုပ် သောသူမည်သည်ကား၊
ကဲသာဘုရင်၏ရန်သူဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၁၃ထိုစကားကိုကြားလျှင် ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို ပြင်သို့ထုတ်ပြီးမှ ဟေဗြဲစကားအားဖြင့် ဂဗ္ဗသ
အမည်ရှိ၍ ကျောက်ခင်း ဟုခေါ်ဝေါ်သောအရပ်၌ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လေ၏။ ၁၄ထိုနေ့အချိန်ကား၊
ပသခါအဘိတ်နေ့ တချက်တီးအချိန်လောက်ရှိ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ကို ကြည့်ကြ
လော့ဟု ယုဒလူတို့အား ပြောဆိုလျှင်၊ ၁၅ထိုသူကိုထုတ်ပါ။ ထုတ်ပါ။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟု
လူများဟစ်ကြော်ကြ၏။ ပိလတ်မင်း ကလည်း သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားရမည်
လောဟု မေးပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ကဲသာဘုရင်မှတပါး အဘယ်ရှင်ဘုရင်
မှမျှရှိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၁၆ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားစေခြင်းငှါ
ထိုသူတို့လက်သို့အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုယူ၍ ထုတ်သွားကြ၏။
၁၇ကိုယ်တော်သည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်းလျက် ဦးခေါင်းခွံအရပ်ဟူ၍ တွင်သောအရပ်သို့
ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်ကား ဟေဗြဲစကားအားဖြင့် ဂေါလဂေါသအမည်ရှိ၏။ ၁၈ထိုအရပ်၌ ကိုယ်တော်ကို
အခြား သောသူနှစ်ယောက်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်အလယ်မှာ
ယေရှုသည် နေရာ ကျသတည်း။ ၁၉ပိလတ်မင်းသည်လည်း ကမ္ပည်းလိပ်စာကိုရေး၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်၌
တပ်လေ၏။ လိပ်စာချက် ဟူမူကား၊ ရှုဒရှင်ဘုရင် နာဇရက်မြို့သားယေရှုဟု ရေးထားသတည်း။ ၂၀ယေရှုကို
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားသော အရပ်သည် မြို့နှင့်နီးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုလိပ်စာကို ဟေဗြဲဘာသာ၊
ဟေလသဘာသာ၊ ရောမဘာသာအားဖြင့် ရေးထားသောကြောင့် ယုဒလူများတို့သည် ဘတ်ကြ၏။
၂၁ထိုကြောင့် ယုဒယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ပိလတ်မင်း ထံသို့ဝင်၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု မရေးပါနှင့်။
ငါသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်ဟု သူဆိုကြောင်းကို ရေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ၂၂ပိလတ်မင်းက၊
ငါရေးပြီးသောအရာကို ငါရေးပြီဟုပြန်ဆို၏။
၂၃စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှုကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်ထားပြီးမှ၊ အဝတ်တော်တို့ကို လေးပိုင်းပိုင်း၍
တယောက်တပိုင်းစီယူကြလေ၏။ အတွင်းအင်္ကျီတော်ကား မချုပ်ဘဲလျက် အထက်စွန်းမှသည် အောက်စွန်း
တိုင် အောင်ယက်သော အင်္ကျီဖြစ်သောကြောင့်၊ ၂၄ထိုသူတို့က အင်္ကျီကိုမဆုတ်ကြနှင့်။ အဘယ်သူယူရမည်
ကို စာရေးတံ ချကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်းဆိုကြ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အဝတ်ကို
အချင်းချင်းဝေဖန်၍ အကျွန်ုပ်အင်္ကျီကို စာရေးတံချကြပါ၏ ဟူသောအချက်စကားကို ပြည့်စုံစေ၍
စစ်သူရဲတို့သည် ထိုသို့ပြုကြ၏။
၂၅ယေရှု၏လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်နားမှာ မယ်တော်နှင့်မယ်တော်၏ညီမဖြစ်သော ကလောဖ၏မယား
မာရိနှင့်မာဂဒလမာရိတို့သည် ရပ်နေကြ၏။ ၂၆ထိုအခါ မယ်တော်နှင့်ချစ်တော်မူသော တပည့်တော်သည်
အနားမှာ ရပ်နေသည်ကို ယေရှုသည်မြင်တော်မူလျှင်၊ မယ်တော်အား၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင်၏သားကိုကြည့်ပါ

ဟူ၍၎င်း၊ ၂၇တပည့်တော် အားလည်း၊ သင်၏အမိကိုကြည့်ပါဟူ၍၎င်း မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါမှစ၍
ထိုတပည့်တော်သည် မယ်တော်ကို မိမိ အိမ်၌သိမ်းသား၏။
၂၈ထိုနောက် ကျမ်းစာပြည့်စုံစေခြင်းငှါ အမှုရှိသမျှ ကုန်စင်ပြီးသည်ကို သိတော်မူလျှင်၊
ရေငတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၉ထိုအရပ်၌ ပုံးရည်နှင့်ပြည့်သော အိုးတလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည်
ရေမြှုပ်တထွေးကို ပုံးရည်နှင့် ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ဟုသုပ်ပင်အကိုင်းဖျား၌ တပ်၍ခံတွင်းတော်သို့ ကပ်ထားကြ၏။
၃၀ယေရှုသည် ပုံးရည်ကိုခံပြီးမှ၊ အမှုပြီးပြီဟုမိန့်တော်မူလျက်၊ ခေါင်းတော်ကိုငိုက်စိုက်ညွတ်၍ အသက်တော်
ကိုစွန့်တော်မူ၏။
၃၁ထိုနေ့သည် အဘိတ်နေ့ဖြစ်၍၊ နက်ဖြန်နေ့လည်း ကြီးမြတ်သောဥပုသ်နေ့ဖြစ်သည်ကို
ယုဒလူတို့သည် ထောက်၍၊ အလောင်းကောင်တို့ကို ဥပုသ်နေ့၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာမရှိစေခြင်းငှါ
ပိလတ်မင်းထံသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ခြေကိုချိုး၍ ထိုအလောင်းကောင်တို့ကို ယူသွားရမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်း
ကြ၏။ ၃၂ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည် သွား၍ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားသော
သူနှစ်ယောက်တို့၏ခြေကို ချိုးလေ၏။ ၃၃ယေရှုထံ သို့ရောက်၍ အသက်မရှိကြောင်းကို မြင်လျှင် ခြေကိုမချိုး
ဘဲ၊ ၃၄စစ်သူရဲတယောက်သည် နံဖေးတော်ကို လှံနှင့် ထိုးဖောက်၍ သွေးနှင့်ရေသည် ချက်ခြင်းထွက်လာ၏။
၃၅ထိုအကြောင်းအရာကို မြင်သောသူသည် သက်သေခံ၏။ သူ၏သက်သေခံချက်သည်လည်း မှန်ပေ၏။
သင်တို့သည် ယုံကြည်မည်အကြောင်း၊ သူပြောသောစကားမှန်သည်ကို သူသိ၏။ ၃၆ထိုအကြောင်းအရာကား၊
သူ၏အရိုးကို မချိုးရဟုကျမ်းစာလာချက် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ ၃၇တဖန်ကျမ်းစာလာသည်ကား၊
ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ထိုးဖောက်သောသူကို ရှုမြင်ရကြလိမ့်မည်ဟု လာ၏။
၃၈ထိုနောက်မှ အရိမသဲမြို့သား ယောသပ်သည် ယုဒလူတို့ကိုကြောက်၍ မထင်မရှားတပည့်တော်
ဖြစ်သည်နှင့်၊ ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို ယူသွားမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်း၏။
ပိလတ်မင်းအခွင့်ပေးလျှင်၊ ထိုသူသည် သွား၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကိုယူလေ၏။ ၃၉ အထက်က ညဉ့်အခါ
ယေရှုထံတော်သို့လာသော နိကောဒင်သည်လည်း၊ အခွက်သုံးဆယ်မျှလောက်အချိန်ရှိသော မုရန်နှင့်
အကျော်ကို ရောနှောသောနံ့သာပျောင်းကို ဆောင်လျက်လာ၏။ ၄၀ထိုသူတို့သည် ယေရှု၏ အလောင်း
တော်ကိုယူ၍၊ ယုဒလူတို့၏ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပြင်ဆင်ခြင်းထုံးစံရှိသည်အတိုင်း နံ့သာမျိုး နှင့်တကွ
ပိတ်ပုဆိုးဖြင့်အလောင်းတော်ကို ပတ်ရစ်ကြ၏။ ၄၁လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသောအရပ်တွင် ဥယျာဉ်ရှိ၏။
ထိုဥယျာဉ်၌ တယောက်ကိုမျှ မသင်္ဂြိုဟ်ဘူးသော သင်္ချိုင်းတွင်းသစ်ရှိ၏။ ၄၂ယုဒလူတို့၏ အဘိတ်နေ့
ဖြစ်သောကြောင့်၊ အနီးအပါးတွင်ရှိသော ထိုသင်္ချိုင်းတွင်း၌ အလောင်းတော်ကိုထားကြ၏။

၂၀

၁ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်၊ မိုဃ်းမလင်းမှီစောစောအချိန်၌ မာဂဒလမာရိသည် သင်္ချိုင်းတော်သို့
သွား၍ တွင်းဝ၌ပိတ်သောကျောက်သည် ရွေ့လျက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ၂ရှိမုန်ပေတရုနှင့် ယေရှုချစ်တော်မူ
သော အခြား တပည့်တော်ဆီသို့ ပြေးသွား၍သင်္ချိုင်းတော်မှ သခင်ကိုယူသွားကြပြီ။ အဘယ်မှာထားကြ
သည်ကိုမသိ ဟုပြောဆို ကြ၏။ ၃ထိုအခါ ပေတရုနှင့် အခြားသောတပည့်တော်သည် ထွက်၍သင်္ချိုင်းတော်သို့
သွားကြ၏။ ၄ထိုသူနှစ်ယောက် တို့သည် အတူပြေးသည်တွင် အခြားသောတပည့်တော်သည်
ပေတရုကိုလွန်၍ သင်္ချိုင်းတော်သို့ အရင်ရောက်သည် ရှိသော် ငုံ့၍ကြည့်သဖြင့်၊ ၅ပိတ်ပုဆိုးရှိရစ်သည်ကို
မြင်လျှင်၊ မဝင်ဘဲနေ၏။ ၆ရှိမုန်ပေတရုသည် နောက်သို့လိုက်၍ ရောက်သောအခါ တွင်းထဲသို့ဝင်လျှင်၊
ပိတ်ပုဆိုးရှိရစ်သည်ကို၎င်း၊ ၇ခေါင်းတော်၌ရှိသောပဝါသည် ပုဆိုးနှင့်အတူ မရှိဘဲ တခြားဆီလိပ်လျက်
ရှိသည်ကို၎င်း မြင်လေ၏။ ၈ထိုအခါ သင်္ချိုင်းတော်သို့ အရင်ရောက်သော အခြားတပည့်တော်သည် ဝင်၍
မြင်သဖြင့် ယုံလေ၏။ ၉ကိုယ်တော်သည် သေခြင်းမှထမြောက်ရမည်ဟူသော ကျမ်းစကားကို တပည့်

တော်တို့သည် နားမလည်ကြသေး။ ၁၀နောက်မှ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် မိမိတို့အပေါင်းအသင်း ရှိရာသို့
ပြန်သွားကြ၏။
၁၁မာရိသည် သင်္ချိုင်းတော်အနားမှာ ငိုကြွေးလျက်ရပ်နေ၏။ ငိုကြွေးစဉ်ငုံ့၍ တွင်းထဲသို့ကြည့်လျှင်၊
၁၂ကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါးတို့သည် ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လျက်၊ ယေရှု၏အလောင်းတော်
လျောင်းရာအရပ်၊ ခေါင်းရင်း၌တပါး၊ ခြေရင်း၌တပါး ထိုင်ကြသည်ကိုမြင်လျှင်။ ၁၃ထိုသူတို့က၊ အချင်းမိန်းမ၊
အဘယ်ကြောင့်ငိုကြွေးသနည်း ဟုမေးလျှင်၊ ကျွန်မ၏သခင်ကို ယူသွားကြပြီ။ အဘယ်မှာထားကြသည်ကို
မသိပါဟု ပြောဆို၏။ ၁၄ထိုသို့ဆိုပြီးမှ နောက်သို့လှည့်လျှင်၊ ယေရှုရပ်လျက်နေတော်မူသည်ကိုမြင်သော်လည်း
ယေရှုဖြစ်တော်မူသည်ကိုမသိ။ ၁၅ယေရှု ကလည်း၊ အချင်းမိန်းမ၊ အဘယ်ကြောင့်ငိုကြွေးသနည်း၊ အဘယ်
သူကိုရှာသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ မာရိက၊ သင်သည်သူ့ကိုဆောင်သွားသည်မှန်လျှင် အဘယ်မှာထား
သည်ကို ကျွန်မအားပြောပါ၊ ကျွန်မယူသွားပါမည်အရှင်ဟု၊ ထိုသူကို ဥယျာဉ်စောင့်ဖြစ်သည်ဟု
ထင်မှတ်လျက်ဆို၏။ ၁၆ယေရှုကလည်း မာရိဟုခေါ်တော်မူလျှင်၊ မာရိသည် လှည့်၍ရဗ္ဗုနိ ဟုထူးလေ၏။
ရဗ္ဗုနိအနက်ကား အရှင်ဘုရားဟုဆိုလိုသတည်း။ ၁၇ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုမဘက်နှင့်ဦး။ ငါသည် ငါ့ခမည်း
တော်ထံသို့ မတက်ရသေး။ ငါ့ညီတို့ရှိရာသို့သွားလော့။ ငါ၏ခမည်းတော်တည်းဟူသော သင်တို့၏ ခမည်း
တော်၊ ငါ၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသော သင်တို့၏ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ ငါတက်ရမည်အကြောင်းအရာကို
ကြားပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ၁၈မာဂဒလမာရိသည် သွား၍မိမိသည် သခင်ကိုတွေ့မြင်
သည်ကိုငှင်း၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်ကိုငှင်း၊ တပည့်တော်တို့အား ကြားပြောလေ၏။
၁၉ခုနစ်ရက်တွင် ပထမနေ့ဖြစ်သော ထိုနေ့၌ ညအချိန်ရောက်သောအခါ၊ ယုဒလူတို့ကိုကြောက်၍
တံခါးများကိုပိတ်ထားလျက်၊ တပည့်တော်တို့သည် စည်းဝေးကြသောအရပ်သို့ ယေရှုသည်ကြွလာ၍
အလယ်မှာ ရပ်တော်မူလျက်၊ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၂၀ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ
လက်တော်နှင့် နံဖေးတော်ကို ပြတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် သခင်ကိုမြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။
၂၁တဖန် ယေရှုက၊ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိလေသတည်း။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ
သည်နည်းတူ၊ သင်တို့ကိုငါစေလွှတ် သည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ၂၂ထိုသူတို့အပေါ်မှာ မှုတ်လျက်၊ သင်တို့
သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ခံကြလော့။ ၂၃အကြင်သူ၏အပြစ်ကို သင်တို့လွှတ်လျှင်
ထိုသူသည်အပြစ် လွှတ်လျက်ရှိ၏။ အကြင်သူ၏အပြစ်ကို သင်တို့တည်စေလျှင်၊ ထိုသူသည်အပြစ် တည်
လျက်ရှိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၄ထိုသို့ယေရှုသည် ကြွလာတော်မူသောအခါ တမန်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်၊ ဒိဒုမုဟု
အမည်ရှိသော သောမသည် ထိုတပည့်တော်တို့နှင့်အတူမရှိ။ ၂၅ထိုသူတို့ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
သခင်ကိုမြင်ရကြပြီဟု သောမအားပြောဆိုကြလျှင်၊ သောမက လက်တော်၌ သံရိုက်ရာ ချက်ကိုမမြင်၊
သံရိုက်ရာချက်ကို လက်ညှိုးနှင့်မတို့မစမ်း၊ နံဖေးတော်ကိုလည်း လက်နှင့်မစမ်းမသပ်ရလျှင် အကျွန်ုပ်မယုံ
ဟုဆို၏။ ၂၆ထိုနောက် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် တဖန်အထဲမှာရှိကြ၍ သောမလည်း
ပါ၏။ တံခါးများကိုပိတ်ထားစဉ်အခါ ယေရှုသည်ကြွလာ၍ အလယ်မှာရပ်တော်မူလျက်၊ သင်တို့၌
ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၇ထိုအခါ သောမအား၊ သင်၏လက်ညှိုးကိုဆန့်၍ ငါ့လက်ကို
ကြည့်လော့။ သင်၏လက်ကိုဆန့်၍ ငါ့နံဖေးကိုစမ်းသပ်လော့။ ယုံမှားခြင်းမရှိနှင့် ယုံလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၈သောမကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၏အရှင်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ပါတကားဟု ပြန်၍လျှောက် ကြ၏။
၂၉ယေရှုကလည်း၊ သင်သည်ငါ့ကိုမြင်သောကြောင့် ယုံခြင်းရှိ၏။ ငါ့ကိုမမြင်ဘဲယုံသောသူတို့သည်
မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၀ဤကျမ်းစာ၌ရေး၍ မထားသောအခြားနိမိတ်လက္ခဏာများတို့ကိုလည်း ယေရှုသည် တပည့်တော်
တို့ မျက်မှောက်၌ပြတော်မူ၏။ ၃၁ယေရှုသည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏သားတော်

ဖြစ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သည် ယုံမည်အကြောင်း၊ ထိုသို့ယုံ၍ နာမတော်အားဖြင့် အသက်ကိုရမည်
အကြောင်း၊ ဤမျှလောက် ရေးထားလျက်ရှိသတည်း။

၂၁

၁တဖန် ယေရှုသည် တိဗေရိအိုင်နားမှာ တပည့်တော်တို့အား ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။ ပြတော်မူသည်
အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ၂ရှိမုန်ပေတရုနှင့် ဒိဒုမုဟုအမည်ရှိသော သောမ၊ ဂါလိလဲပြည် ကာနမြို့သား
နာသနေလ၊ ဇေဗေဒဲ၏သားနှစ်ယောက်၊ အခြားသောတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည် အတူရှိကြ၏။
၃ရှိမုန်ပေတရုက အကျွန်ုပ်သည် ငါးဘမ်းသွားမည်ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့လည်း
လိုက်မည်ဟုပြောဆိုသည်နှင့် ထွက်သွားကြ၏။ ချက်ခြင်းလှေထဲသို့ဝင်၍ ထိုညဥ့်တွင် တကောင်ကိုမျှမရကြ။
၄နံနက်ရောက်သောအခါ ယေရှုသည် ကမ်းနားမှာရပ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုဖြစ်တော်မူသည်ကို
တပည့်တော်တို့သည်မသိကြ။ ၅ယေရှုကလည်း ချစ်သားတို့၊ စားစရာတစုံတခုရှိသလောဟု မေးတော်မူလျှင်
မရှိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၆တဖန်ယေရှုက၊ လှေလက်ျာ ဘက်၌ ပိုက်ကွန်ကိုပစ်ချလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်
ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် ပစ်ချ၍ များစွာသောငါးတို့ကို အုပ်မိသောကြောင့်၊
ပိုက်ကွန်ကိုစွဲ၍ မရနိုင်။

၇ထိုအခါ ယေရှုချစ်တော်မူသော တပည့်တော်က၊ ငါတို့သခင်ပေတည်းဟု ပေတရုအားပြောဆို၏။
သခင်ဖြစ်ကြောင်းကို ရှိမုန်ပေတရုသည်ကြားလျှင်၊ အဝတ်ကိုမခြုံဘဲရှိလျက် အပေါ်အင်္ကျီကိုသာ ဝတ်စည်း၍
အိုင်ထဲသို့ဆင်းလေ၏။ ၈အခြားသောတပည့်တော်တို့သည် ကမ်းနှင့်မနီးမဝေး အလံငါးဆယ် လောက်ကွာ
သည်ဖြစ်၍ ငါးများနှင့်ပိုက်ကွန်ကို ဆွဲငင်လျက် လှေစီး၍လာကြ၏။ ၉ကုန်းပေါ်သို့ရောက်သောအခါ
မီးခဲပုံကိုငင်း၊ ကင်ထားသော ငါးကိုငင်း၊ မုန့်ကိုငင်း တွေ့မြင်ကြ၏။ ၁၀ယေရှုကလည်း ယခုရသော ငါးအချို့
ကိုယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ရှိမုန်ပေတရုသည် လှေပေါ်သို့တက်၍ ငါးကြီးတရာငါးဆယ့် သုံးကောင်နှင့်
ပြည့်လျက်ရှိသောပိုက်ကွန်ကို ကုန်းပေါ်သို့ဆွဲတင်လေ၏။ ထိုမျှလောက်များသော်လည်း ပိုက်ကွန်သည်
မဆုတ်ပြတ်ရှိ၏။ ၁၂ယေရှုကလည်း၊ လာ၍နံနက် စာကိုစားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သခင်ဖြစ်တော်
မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့သည် သိကြသောကြောင့် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်း ဟူ၍
တစုံတယောက်မျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။ ၁၃ယေရှုသည်လာ၍ မုန့်နှင့်ငါးကို ယူပြီးလျှင် သူတို့အားပေး
တော်မူ၏။ ၁၄ထိုပြတော်မူခြင်းကား၊ ယေရှုသည် သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသည်နောက်၊ တပည့်တော်တို့
အား ကိုယ်ကိုသုံးကြိမ်မြောက်သော ပြတော်မူခြင်းဖြစ်သတည်း။

၁၅နံနက်စာကိုစားကြသည်နောက်၊ ယေရှုက၊ ယောန၏သား ရှိမုန်၊ ဤသူတို့သည် ငါ့ကိုချစ်
သည်ထက် သင်သည်သာ၍ချစ်သလောဟု ရှိမုန်ပေတရုအားမိန့်တော်မူလျှင်၊ ဟုတ်ပါ၏သခင်။ ကိုယ်တော်ကို
အကျွန်ုပ်ချစ် သည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ဟု လျှောက်သော်၊ ငါ၏သိုးသငယ်တို့ကို ကျွေးမွေးလော့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၁၆တဖန် ယေရှုက၊ ယောန၏သား ရှိမုန်၊ သင်သည်ငါ့ကိုချစ်သလောဟု ဒုတိယအကြိမ်မေး
တော်မူလျှင်၊ ဟုတ်ပါ၏သခင်၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ဟုလျှောက်သော်၊
ငါ၏သိုးတို့ကိုထိမ်းလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇ယေရှုကလည်း ယောန၏သားရှိမုန်၊ သင်သည်ငါ့ကိုချစ်
သလောဟု တတိယအကြိမ်မေးတော်မူလျှင်၊ သင်သည်ငါ့ကိုချစ်သလောဟု သုံးကြိမ်မြောက်အောင်
မေးတော်မူသောကြောင့် ပေတရုသည် စိတ်နာသဖြင့်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို
သိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော်သိတော် မူ၏ ဟုလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊
ငါ၏သိုးတို့ကို ကျွေးမွေးလော့။ ၁၈ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်သည် ပျိုသောအသက်ရှိစဉ် ကိုယ်ကို
ကိုယ်ပတ်စည်း၍ အလိုရှိရာအရပ်ရပ်သို့ သွားလာတတ်၏။ သင်သည် အိုသောအခါ လက်နှစ်ဖက်ကို
ဆန့်ပြီးလျှင်၊ သူတပါးသည် သင့်ကိုပတ်စည်း၍ သင်အလိုမရှိရာအရပ်သို့ ယူသွားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၉ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်၊ အဘယ်သို့သောသေခြင်းအားဖြင့် ပေတရုသည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို

ထင်ရှားစေမည့်အရိပ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု ပေတရုအားမိန့်တော်မူပြန်၏။

၂၀ယေရှုချစ်တော်မူ၍ အထက်က ညစာစားသောအခါ ရင်တော်ကိုမှီ၍လျောင်းလျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော် ကိုအပ်နှံသောသူကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးသောတပည့်တော်သည်လည်း နောက်တော်သို့လိုက်သည်ကို ပေတရုသည် လှည့်၍မြင်လျှင်၊ ၂၁သခင်၊ ဤသူ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ၂၂ယေရှုက၊ ငါကြွလာသည်ကာလတိုင်အောင် ထိုသူကိုနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိလျှင် သင်သည်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ သင်မူကား ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၃ထိုစကားတော်ကို ထောက်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့က၊ ထိုတပည့်တော်သည် မသေရဟု အနှံ့အပြားပြောဆိုကြ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူသည် မသေရဟု ယေရှုမိန့်တော်မူသည်မဟုတ်၊ ငါကြွလာသည်ကာလတိုင်အောင် ထိုသူကိုနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိလျှင် သင်သည်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်းဟု မိန့်တော်မူသတည်း။

၂၄ထိုတပည့်တော်ကား၊ ဤအကြောင်းအရာတို့ကို သက်သေခံ၍ရေးထားသောသူဖြစ်၏။ ၂၅သူ၏ သက်သေခံချက်မှန်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ယေရှုပြုတော်မူသော အခြားအမှုအရာအများ ရှိသေး၏။ ထိုအမှုအရာ ရှိသမျှတို့ကို အသီးအခြားရေးထားလျှင်၊ မြေကြီးမဆံ့နိုင်အောင် ကျမ်းစာများပြားလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၏။

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်ပြီး၏။

ဆောင်းကာလဖြစ်၍ အကဲနိ ၁၀ း ၂၂

တမန်တော်ဝတ္ထု
THE ACTS OF THE APOSTLES.

၁

၁အိုသော်ဖိလု၊ ယေရှုသည် ရွေးကောက်တော်မူသော တမန်တော်တို့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
မှာထားပြီးမှ၊ ၂အထက်သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသောနေ့ မရောက်မှီကာလတွင်၊ ပြုမူသွန်သင်
တော်မူသမျှတို့ကို ထုတ်ဘော်၍၊ အထက်ကျမ်းစာကို ငါစီရင်ရေးထားပါပြီ။ ၃အသေခံတော်မူပြီးလျှင်၊
တမန်တော်တို့အား အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး ကိုယ်ကိုပြ၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်
စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို မိန့်မြွက်တော်မူလျက်၊ မိမိအသက်ရှင်သည်အကြောင်းကို
ခိုင်ခံ့သောသက်သေအများအားဖြင့် ပြတော်မူ၏။ ၄ထိုတမန်တော်တို့ကို စုဝေးစေတော်မူပြီးလျှင်၊
ယေရုရှလင်မြို့မှမထွက်မသွားဘဲ ခမည်းတော်၏ဂတိကို ငံ့နေမည်အကြောင်း မှာတော်မူ၍၊ ထိုဂတိတော်ကို
ငါဟောပြောသဖြင့် သင်တို့သည်ကြားသိရကြပြီ။ ၅ဂတိတော်အချက် ဟူမူကား ယောဟန်သည် ရေ၌ ဗတ္တိဇံ
ကိုပေး၏။ သင်တို့သည် မကြာမမြင့်မီ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံ ကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၆ထိုတမန်တော်တို့သည်လည်း စုဝေး၍၊ သခင်ဘုရား၊ ယခုအခါကိုယ်တော်သည် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့အား နိုင်ငံကိုပြန်ပေးတော်မူမည်လောဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ၇သခင်ဘုရားက၊ ခမည်းတော်၏
တန်ခိုးအားဖြင့် စီရင်တော်မူသော အချိန်ကာလကို သိရသောအခွင့်သည် သင်တို့၌မရှိ။
၈ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ သင်တို့အပေါ်သို့ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဆင်းသက်သောအခါ သင်တို့သည်
တန်ခိုးကိုခံရ၍ ယေရုရှလင် မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊ ရှမာရိပြည်၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်
ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၉တမန်တော်တို့သည် ကြည့်ရှုလျက်နေကြစဉ်၊
ဘုရားသခင်သည် အထက်သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၍၊ မိုဃ်းတိမ်သည် ကိုယ်တော်ကို
မျက်ကွယ်အောင်ခံယူလေ၏။ ၁၀ထိုသို့ကြွတော်မူသည်ကို တမန်တော်တို့သည် ကောင်းကင်သို့
စေ့စေ့ကြည့်မျှော်လျက် နေကြစဉ်တွင်၊ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဖြူစင်သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက်
တမန်တော်တို့အနားမှာ ပေါ်လာ၍၊ ၁၁အိုဂါလိလဲလူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်လျက်နေ
ကြသနည်း။ သင်တို့နှင့်ခွါ၍ ကောင်းကင်သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသော ထိုယေရှုသည်
သင်တို့မျက်မှောက်၌ ကောင်းကင်သို့ကြွသွားတော်မူသည်နည်းတူ တဖန်ကြွလာတော်မူလတံ့ဟု ပြောဆို၏။

၁၂ထိုအခါ ယေရုရှင်လင်မြို့နှင့် ဥပုသ်နေ့တနေ့ခရီးသာကွာ၍ သံလွင်အမည်ရှိသောတောင်မှ
ယေရုရှလင်မြို့သို့ တမန်တော်တို့သည် ပြန်ကြ၏။ ၁၃ရောက်ကြလျှင်၊ ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်၊ အန္ဒြေ၊
ဖိလိပ္ပု၊ သောမ၊ ဗာသောလမဲ၊ မဿဲ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်၊ ရှိမုန်ဇေလုတ်၊ ယာကုပ်ညီယုဒတို့သည်
တည်း နေရာအိမ်အထက်ခန်းသို့ တက်ကြ၏။ ၁၄ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ယေရှု၏မယ်တော် မာရိမှစ၍
မိန်းမတို့နှင့်ငှင်း၊ ညီတော်တို့နှင့်ငှင်း တညီတညွတ်တည်းကြိုးစား၍ ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက် နေကြ၏။

၁၅ထိုအခါ အရေအတွက်အားဖြင့် တရာနှစ်ဆယ်သော တပည့်တော်တို့၏အလယ်၌ ပေတရုသည်
ထ၍၊ ၁၆ညီအစ်ကိုတို့၊ ယေရှုကိုဘမ်းဆီးသောသူတို့အား လမ်းပြသော ယုဒရှကာရုတ်ကို ရည်မှတ်၍ သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်သည် ဒါဝိဒ်မင်း၏ နှုတ်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူနှင့်သော ကျမ်းစာချက်အတိုင်း မပြည့်စုံဘဲ
မနေရ။ ၁၇ထိုသူသည် ငါတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်၍ ဓမ္မဆရာ၏အရာကို ခံရပြီ။ ၁၈ထိုသူသည်
မတရား သောအမှုအတွက်ဖြင့်ရသော အခနှင့်မြေတကွက်ကိုဝယ်ပြီးမှ မှောက်လျက် ကျလဲ၍ဝမ်းကွဲသဖြင့်
အအူများ ပေါက်လေပြီ။ ၁၉ထိုအကြောင်းအရာကို ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော သူအပေါင်းတို့သည်သိ၍
မိမိတို့ဘာသာ အားဖြင့် ထိုမြေကိုအကေလဒမဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။ အနက်ကား သွေးမြေဟုဆိုလိုသတည်း။
၂၀ဆာလံကျမ်းစာ ၌လာသည်ကား၊ သူ၏နေရာအရပ်သည် လူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်ပါစေ။

နေသောသူမရှိပါစေနှင့်။ သူ၏အရာကိုလည်း အခြားသူရပါစေဟု ရေးမှတ်သတည်း။ ၂၁ထိုကြောင့်
ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံ ကိုပေးသည်ကာလမှ စ၍၊ ၂၂သခင်ယေရှုသည် ငါတို့နှင့်ခွဲ၍
အထက်သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသည်နေ့ရက်တိုင်အောင် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထွက်ဝင်သွားလာ
တော်မူသော ကာလပတ်လုံး ငါတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ နေသောသူ တစုံတယောက်သည်၊
ထိုသခင်ထမြောက်တော် မူသည်အကြောင်းကို ဟောပြော၍ ငါတို့နှင့်အတူ သက်သေခံ ဖြစ်ရမည်ဟု
ပေတရုပြောဆို၏။
ဗာရှဗဟုခေါ်ဝေါ်၍ ယုတ္တုအမည်သစ်ကိုရသော ယောသပ်နှင့်မဿိကို ခန့်ထား၍၊ ၂၄ဤသို့
ဆုတောင်း ကြ၏။ ၂၅လူအပေါင်းတို့၏စိတ်နှလုံးကို သိတော်မူသော သခင်ဘုရား၊ ယုဒရှကာရုတ်သည်
မိမိနေရာအရပ်သို့ သွားအံ့သောငှါ ဓမ္မဆရာ၏အရာ၊ တမန်တော်၏အရာမှ ရွေ့လျော့ဖောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊
ထိုအရာကို ခံစေခြင်းငှါ ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင် ရွေးကောက်တော်မူသောသူကို ပြည့်နန်တော်မူပါဟု
ဆုတောင်းပြီးမှ၊ ၂၆စာရေး တံချကြသဖြင့် မဿိသည်စာရေးတံကိုရ၍၊ တကျိပ်တပါးသောတမန်တော်တို့နှင့်
ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၂

၁ပင်တေကုတ္တေပွဲနေ့ရောက်သောအခါ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တညီတညွတ်တည်း
စည်းဝေး၍နေကြ၏။ ၂ထိုအခါ လေပြင်းမုန်တိုင်းကဲ့သို့သောအသံသည် တခဏခြင်းတွင်ကောင်းကင်မှလာ၍၊
ထိုသူတို့နေထိုင်သော အိမ်ကို ဖြည့်လေ၏။ ၃ထိုခဏခြင်းတွင် ကွဲပြားသောလျှာတို့သည်
မီးလျှာကဲ့သို့ထင်ရှား၍၊ ထိုသူအသီးသီးတို့ အပေါ်၌ တည်နေကြ၏။ ၄ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်၍၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ဟောပြောသောအခွင့်ကို
ပေးတော်မည်သည်အတိုင်း အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားအားဖြင့် ဟောပြောကြ၏။
၅ထိုကာလအခါ၊ ကောင်းကင်အောက်တွင် ရှိလေသမျှသောလူမျိုးထဲက တရားကိုရိုသေသော
ယုဒလူ တို့သည် ယေရှုရှလင်မြို့၌ တည်းနေကြသတည်း။ ၆ထိုအသံကိုကြားရသောအခါ၊ လူများတို့သည်
စုဝေးလာ ကြလျှင်၊ အသီးသီးအခြားခြားသော မိမိတို့ဘာသာစကားဖြင့် တမန်တော်တို့ ဟောပြောသည်ကို
ကြားရ၍မှိုင်တွေလျက် ရှိနေကြ၏။ ၇ထိုလူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြမိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍၊ ယခုဟောပြော
သောသူအပေါင်းတို့သည် ဂါလိလဲလူဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။ ၈သို့ဟုတ်လျှင် ငါတို့သည် အသီးသီးမွေးဘွား
ရာဌာန၏ ဘာသာစကားများကို ကြားရသည်ကား အဘယ်သို့နည်း။ ၉ပါသိပြည်မှစ၍ မေဒိပြည်၊ ဧလံပြည်၊
မေသောပေါတာမိပြည်၊ ယုဒပြည်၊ ကပ္ပဒေါကိပြည်၊ ပွန္တုပြည်၊ အာရှိပြည်၊ ၁၀ဖြုဂိပြည်၊ ပမ်ဖုလိပြည်၊
အဲဂုတ္တုပြည် ၌နေသောသူ၊ ကုရေနေမြို့နှင့်စပ်သော လိဗုကျေးလက်၌နေသောသူ၊ ရောမမြို့မှလာသော
ဧည့်သည်များ၊ ယုဒလူဖြစ်စေ၊ ဘာသာဝင်ဖြစ်စေ၊ ၁၁ကရေတေပြည်သား၊ အရပ်ပြည်သား၊
အသီးသီးဖြစ်ကြသော ငါတို့အား ဤသူများသည် ဘုရားသခင်၏ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို
ငါတို့အမျိုးဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောကြသည်ကို ကြားရပါသည်တကားဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။
၁၂ထိုလူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေးတောသော စိတ်ရှိသည်နှင့်၊ ဤအမှုအရာသည်
အဘယ်သို့သောအမှုအရာဖြစ်သနည်းဟု တယောက်ကိုတယောက် ပြောဆိုကြ၏။ ၁၃လူအချို့တို့က၊
ဤသူတို့သည် ချိုသောစပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်ဝသည်ဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုကြ၏။
၁၄ထိုအခါ တကျိပ်တပါးသော တမန်တော်တို့နှင့်တကွ ပေတရုသည် ထလျက်၊ ထိုသူတို့ကို
ကျယ်သောအသံနှင့်ဟောပြောသည်ကား၊ ယေရှုရှလင်မြို့သားနှင့် ယုဒလူအပေါင်းတို့၊ သင်တို့သည်
ဤအရာ ကိုသိမှတ်၍ ငါ့စကားကို စေ့စေ့နာခံကြလော့။ ၁၅ယခုအချိန်ကား
နံနက်တချက်တီးအချိန်သာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ထင်သည်အတိုင်း ဤသူတို့သည် ယစ်မူးကြသည်မဟုတ်။
၁၆ဤအရာကား ပရောဖက် ယောလ ဟောဘူးသောအရာဖြစ်သတည်း။ ၁၇ဟောဘူးသောအချက်ကား၊

နောင်ကာလ၌ လူမျိုးတကာတို့အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသွန်းလောင်းမည်။
သင်တို့၏သားသမီးတို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောရကြ လိမ့်မည်။ အသက်ငယ်သောသူတို့သည်
ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတို့ကို မြင်ကြရလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသောသူတို့ သည်လည်း နိမိတ်အိပ်မက်တို့ကို
မြင်မက်ကြရလိမ့်မည်။ ၁၈ထိုကာလ၌လည်း ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သော ယောကျ်ားမိန်းမတို့အပေါ်သို့
ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကိုငါသွန်းလောင်း၍၊ သူတို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောရကြလိမ့်မည်။
၁၉အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၌ အံ့ဘွယ်သောအရာတို့ကိုဇင်း၊ အောက်အရပ် မြေကြီးပေါ်၌ သွေး၊ မီးလျှံ၊
မီးခိုးတည်းဟူသော ပုပ္ပနိမိတ်တို့ကိုဇင်း ငါပြမည်။ ၂၀ထာဝရဘုရား၏ ထူးမြတ်သော နေ့ကြီးမတိုင်မှီ၊ နေသည်
မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လိမ့်မည်။ လသည်လည်း သွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ ၂၁ထိုအခါ ထာဝရ ဘုရားကို
ပဌနာပြုသောသူရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတံ့ဟု ဘုရားဗျာဒိတ်တော် ရှိ၏။

၂၂ဣသရေလလူတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သိကြသည်အတိုင်း နာဇရက်မြို့သား
ယေရှုသည် ထူးဆန်းသောတန်ခိုး၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို သင်တို့တွင်ပြုရသောအခွင့်နှင့်
ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော သက်သေကို ရသောသူဖြစ်၍ ဘုရားသခင် ပြဌာန်းတော်မူသော အလိုတော်
အားဖြင့်ဇင်း၊ အနာဂတံသ ဉာဏ်တော်အားဖြင့်ဇင်း၊ အပ်နှံခြင်းကိုခံသော ထိုယေရှုကို သင်တို့သည်
ဘမ်းဆီး၍ မတရားသောသူတို့လက်ဖြင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်၍ကွပ်မျက်ကြပြီ။ ၂၄ထိုသူကို
သေခြင်းဝေဒနာသည် အစဉ်ချုည်နှောင်ချုပ်ကိုင်၍မဖြစ်နိုင်သည်နှင့်၊ ထိုဝေဒနာကိုဘုရားသခင်သည်
ချွတ်ပယ်၍ ထမြောက်စေတော်မူပြီ။ ၂၅ထိုသူကိုအကြောင်းပြုလျက် ဒါဝိဒ်မင်းက၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားကို
အစဉ်အပြတ်မျက်မှောက်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား ငါ့လက်ျာဘက်၌ တည်ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍
ငါသည်လှုပ်ရှားခြင်းမရှိရ။ ၂၆ထိုကြောင့်ငါ့ စိတ်နှလုံးသည်သာယာခြင်း၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည်လည်းရွှင်လန်းခြင်းရှိ၏။
ထိုမှတပါးငါ့အသားသည်မြော်လင့်လျက် ကျိန်းဝပ်လိမ့်မည်။ ၂၇အကြောင်း မူကား၊
ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကိုမရဏာနိုင်ငံ၌ ပစ်ထားတော်မမူ။ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသော
သူအားလည်း ပုပ်စပ်ခြင်းကို ရှိစေတော်မမူဘဲလျက်၊ အသက်ရှင်ခြင်းလမ်းကို ပြညွှန်တော်မူလိမ့်မည်။
၂၈မျက်နှာ တော်ကို ဖူးမြင်ရသောအားဖြင့်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကို ပြည့်စုံစေတော်မူလိမ့်မိဟု
ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။

၂၉ညီအစ်ကိုတို့၊ အမျိုး၏ အဘဖြစ်သောဒါဝိဒ်၏ အကြောင်းကိုငါသည်သင်တို့အားအတည့်အလင်း
ပြောပါရစေ။ ထိုဒါဝိဒ်သည်သေ၍ သင်္ဂြိုဟ်သောတွင်းသည် ယခုတိုင်အောင်ငါတို့၌ရှိ၏။
၃၀ထိုသူသည်မိမိအမျိုးအနွယ် ထဲကလူဇာတိအားဖြင့် ခရစ်တော်ကိုဘုရားသခင်ထမြောက်စေ၍
မိမိပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်တော်မူမည်အကြောင်း ဓိဌာန် ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကို ပရောဖက်ဉာဏ်အားဖြင့်သိ၍၊
၃၁ခရစ်တော်၏ ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ရည်မှတ်လျက်၊ ထိုခရစ်တော်၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို
မရဏာနိုင်ငံ၌ပစ်ထားတော်မမူ။ အသားသည်လည်းပုပ်စပ်ခြင်းသို့မရောက်ဟု အနာဂတံသဉာဏ်နှင့်
ဟောလေ၏။ ၃၂ထိုယေရှုကိုဘုရားသခင် ထမြောက်စေတော်မူသည်ကို ငါတို့ရှိသမျှသည်
သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ၃၃ထိုသို့ဘုရားသခင်သည် လက်ျာလက်တော်နှင့် ချီးမြှင့်တော်မူသဖြင့်၊
ထိုသခင်သည်ဂတိတော် နှင့်ယှဉ်သောသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခမည်းတော်ထံ၌
ခံပြီဖြစ်၍သင်တို့သိမြင်ကြားရသော အရာကိုညွန်း လောင်းတော်မူ၏။ ၃၄ဒါဝိဒ်သည်
ကောင်းကင်သို့မတက်သေး၊ ၃၅သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာငါ
မချမထားမှီတိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ထိုင်နေလော့ဟု ငါ့သခင်အားမိန့်တော်မူသည်ဟု ဒါဝိဒ်စကားရှိ၏။
၃၆ထိုကြောင့် သင်တို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ကွပ်မျက်သော ယေရှုကို ဘုရားသခင်သည်
ခရစ်တော်အရာ၌ဇင်း၊ အစိုးရသောအရှင်အရာ၌ဇင်း ခန့်ထားတော်မူသည်အကြောင်းကို
ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ အတပ်အမှန်သိမှတ်ကြလော့ဟု ပေတရုဟောလေ၏။

၃၇ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင် စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းရှိ၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု
ပေတရုမှစ၍ အခြားသောတမန်တော်တို့အား မေးမြန်းကြ၏။ ၃၈ပေတရုကလည်း၊ သင်တို့၏အပြစ်ကို
လွှတ်စေခြင်းငှါ နောင်တရ၍ တယောက်မျှမကြွင်း၊ ယေရှုခရစ်၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံ ကိုခံကြလော့။ သို့ပြုလျှင်
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တည်း ဟူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ၃၉အကြောင်းမူကား၊
ဂတိတော်သည် သင်တို့နှင့်၎င်း၊ သင်တို့၏သားသမီး တို့နှင့်၎င်း၊ ဝေးသောသူတို့တွင် ငါတို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား ခေါ်တော်မူသမျှသော သူတို့နှင့်၎င်း ဆိုင်သည်ဟု ဟော၏။ ၄၀ထိုမှတပါး သဘောမဖြောင့်သော
ဤအမျိုးမှ ကယ်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့ဟူ၍ အထူးထူး အပြားပြားသော စကားနှင့်သက်သေခံ၍
တိုက်တွန်း သွေးဆောင်လေ၏။
၄၁ထိုစကားကို အသင့်နှလုံးသွင်းမိသောသူတို့သည် ဗတ္တိဇံ ကိုခံ၍၊ ထိုနေ့၌ အရေအတွက်အားဖြင့်
သုံးထောင်မျှလောက်သော သူတို့သည်ဝင်ကြ၏။ ၄၂ထိုသူများသည် တမန်တော်တို့၏ ဆုံးမဩဝါဒကို ခံခြင်း၊
အပေါင်းအသင်းဖွဲ့ခြင်း၊ မုန့်ကိုဖဲ့ခြင်း၊ ပဌနာပြုခြင်းတို့ကို အမြဲဆောင်ရွက်၍ နေကြ၏၊ ၄၃လူအပေါင်းတို့သည်
ကြောက်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ တမန်တော်တို့သည် များစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို
ပြုကြ၏။ ၄၄ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် တစုတဝေးတည်းနေသဖြင့်၊ မိမိတို့၌ရှိသမျှကို ဆက်ဆံ၍
သုံးဆောင်ကြ၏။ ၄၅မိမိတို့ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ရောင်းပြီးလျှင်၊ လူများဆင်းရဲသည်အတိုင်း အသီးသီးတို့အား
ဝေ‌ခြင်းကိုပြုကြ၏။ ၄၆ထိုသူတို့သည်လည်း ဗိမာန်တော်၌ နေ့တိုင်းအစဉ်တညီအညွတ်တည်းနေ၍၊
ကိုယ်အိမ်၌မုန့်ကို ဖဲ့လျက် ကြည်ဖြူရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အစာအာဟာရကိုသုံးဆောင်ကြ၏။
၄၇ဘုရားသခင်ကိုလည်း ချီးမွမ်း၍ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ မျက်နှာပွင့်လန်းခြင်းအခွင့်ကို ရကြ၏။
ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့ကိုလည်း နေ့စဉ်မပြတ် သခင်ဘုရားသည် သင်းဝင်စေတော်မူ၏။

၃

၁ထိုအခါ ပဌနာပြုရသော သုံးချက်တီးအချိန်၌ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့သည် ဗိမာန်တော်သို့
တက်ကြ သည်ရှိသော်၊ ၂အမိဝမ်းတွင်းကပင် ခြေမစွမ်းသောသူတယောက်ကို သူတပါးတို့သည်
ထမ်းလျက်လာကြ၏။ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်သောသူတို့မှာ စွန့်ကြဲခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ၊ တင့်တယ်အမည်ရှိသော
တံခါးနားမှာ ထိုသူကိုထား လေ့ရှိ၏။ ၃ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့သည် ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်မည်လာကြသည်ကို
ထိုသူသည်မြင်လျှင် စွန့်ကြဲ ပါဟုတောင်းလေ၏။ ၄ထိုအခါ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့သည် ထိုသူကို
စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ ငါတို့အားမျှော်ကြည့် လော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ၅ထိုသူသည် တစုံတခုကိုရမည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်
တမန်တော်တို့ကိုမျှော်ကြည့်လျက်နေ၏။ ၆ပေတရုကလည်း၊ ငါ၌ရွှေငွေမရှိ၊ ရှိသည်အရာကိုသင့်အားပေးမည်။
နာဇရက်မြို့သား ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်အားဖြင့် ထ၍လှမ်းသွားလော့ဟုဆိုလျက်၊ ၇သူ၏လက်ျာလက်ကို
ကိုင်ဆွဲချီကြွလေသောခဏချင်းတွင်၊ ခြေနှစ် ဘက်ဖမျက်စိတို့သည် စွမ်းအားကိုရသဖြင့်၊ ၈ရုတ်တရက်ထ၍
မတ်တပ်ရပ်ပြီးလျှင် လှမ်းသွားလေ၏။ သွားလျက်၊ ခုန်လျက် ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းလျက်၊
တမန်တော်တို့နှင့်အတူ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်လေ၏။ ၉ထိုသို့လှမ်းသွား၍ ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းသည်ကို
လူအပေါင်းတို့သည်မြင်သောအခါ၊ ၁၀ထိုသူသည် ဗိမာန်တော်၏ တင့်တယ် တံခါးနားမှာ စွန့်ကြဲခြင်းကိုခံ၍
ထိုင်နေသောသူဖြစ်သည်ကို သိကြသောကြောင့်၊ သူ၌ဖြစ်သည်အမှုကို အံ့ဩ မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊
၁၁ထိုသူသည် ပေတရုနှင့်ယောဟန်ကို အမှီပြုလျက်ရှိရာအရပ်၊ ရှောလမုန်ကနားပြင် အမည်ရှိသော
ကနားပြင်သို့ပြေးဝင်ကြ၍ စုဝေးကြ၏။
၁၂ပေတရုသည် မြင်လျှင်၊ ဣသရေလလူတို့အဘယ်ကြောင့် ဤအမှုကိုအံ့ဩကြသနည်း။
ဤသူသည် လှမ်းသွားနိုင်သောအခွင့်ကို ငါတို့သည် ကိုယ်တန်ခိုး၊ ကိုယ်သီလအားဖြင့် ပေးဘိသကဲ့သို့
အဘယ်ကြောင့် ငါတို့ကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုကြသနည်း။ ၁၃အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့၏ဘုရားသခင်၊
ငါတို့ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူပြီ။ ထိုသခင်ကို

သင်တို့သည် ပိလတ်မင်း လက်သို့ အပ်နှံ၍၊ ထိုမင်းသည် လွှတ်မည် အကြံရှိသော်လည်း သင်တို့သည်
ထိုသခင်ကိုငြင်းပယ် ကြ၏။ ၁၄သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်တော်မူသောသခင်ကို ငြင်းပယ်၍၊
လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းအပြစ်ရှိသော သူတယောက်ကို ရမည်အကြောင်း တောင်းပန်သဖြင့်၊ ၁၅အသက်
ရှင်ခြင်းသို့ ပို့ဆောင်တော်မူသောအရှင်ကို ကွပ်မျက်ကြပြီတကား၊ ထိုအရှင်ကို ဘုရားသခင်သည်
သေခြင်းမှထ မြောက်စေတော်မူသည်ကို ငါတို့သည် သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ၁၆ထိုသခင်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်
ထိုသခင်၏နာမ တော်သည် သင်တို့သိမြင်သော ဤသူအား အစွမ်းကိုပေးတော်မူပြီ။
ထိုသခင်ကြောင့်ရသောယုံကြည်ခြင်းသည် သင်တို့မျက်မှောက်တွင် ဤသူ၌ စေ့စုံခြင်းအခွင့်ကို ပေး၍ရှိလေပြီ။
၁၇ယခုလည်း ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့မှစ၍ အစိုးရသောသူတို့သည် မသိဘဲလျက် ထိုသို့ပြုကြသည်ကို
ငါသိ၏။ ၁၈ခရစ်တော်သည် အသေခံရမည်ဟု ပရောက်ဖက်အပေါင်းတို့သည် ဟောပြော၍၊
ဘုရားသခင်ဘော်ပြတော်မူနှင့်သော အမှုကိုထိုသို့အားဖြင့် ပြီးစီးတော်မူပြီ။ ၁၉ထိုကြောင့်
ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ချမ်းသေသာအချိန်ကာလသည် ရောက်လာ၍၊ ၂၀သင်တို့အဘို့အလို့ငှါ
ခန့်ထားတော်မူနှင့်သော ယေရှုခရစ်ကို စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ သင်တို့အပြစ်များကို ပြေစေခြင်းငှါ
နောင်တရ၍ စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။ ၂၁ကမ္ဘာဦးမှစ၍
သန့်ရှင်းသောပရောဖက်ဆရာတို့နှုတ်ဖြင့် ဘုရားသခင် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသော ထိုကပ်ကာလ၊
အလုံးစုံသောအရာတို့ကို အသစ်ပြုပြင်တော်မူသော ကပ်ကာလ မရောက်မှီတိုင်အောင် ကောင်းကင်ဘုံသည်
ထိုခရစ်တော်ကို ခံယူသိမ်းဆည်းရမည်။ ၂၂ငါတို့ဘိုးဘေးများတို့ အားလည်း မောရှေက၊
သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့အမျိုးသားအချင်းတို့ထဲ၌ ငါနှင့်တူသော
ပရောဖက်တပါးကို သင်တို့အဘို့ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ ထိုပရောဖက်ဟောပြောသမျှသော အရာတို့ကို
သင်တို့သည် နားထောင်ရကြမည်။ ၂၃အကြင်သူသည် ထိုပရောဖက်၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေအံ့၊ ထိုသူ
သည်မိမိအမျိုးထဲက ပယ်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု ဟော၏။ ၂၄ပရောဖက်ရှမွေလမှစ၍
နောက်ဟောသောပရောက်ဖက် ရှိသမျှတို့သည် ဤသည်နေ့ရက်ကာလကို ဟောပြောပြဿနိကြပြီ။
၂၅သင်တို့သည် ပရောဖက်အမျိုးအနွယ် ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံကို
သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု
ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၍၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများတို့အား ပေးတော်မူသော ပဋိညာဉ် တရားတော်နှင့်သင်တို့သည်
ဆိုင်ကြ၏။ ၂၆သင်တို့တွင် မိမိဒုစရိုက်တို့ကို ကြဉ်ရှောင်ဖယ်ရှားသောသူ ရှိသမျှ တို့အား
ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်ယေရှုကို ထမြောက်စေတော် မူပြီးလျှင်၊
သင်တို့ရှိရာသို့ ရှေးဦးစွာစေလွှတ်တော်မူသည်ဟု လူများတို့အား ပေတရုဟောပြော၏။

၄

၁ထိုသို့ တမန်တော်တို့သည် လူများတို့အား ဟောပြောစဉ်တွင်၊ ဗိမာန်တော်မှူးမှစသော ယဇ်ပုရော
ဟိတ်တို့နှင့် ဇဒ္ဒုကဲများတို့သည် လာကြသဖြင့်၊ ၂တမန်တော်တို့သည် လူများတို့အား ဆုံးမဩဝါဒပေး၍
ယေရှုကို အကြောင်းပြုလျက် သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်းတရားကို ဟောသောကြောင့်၊ ထိုမင်းများတို့သည်
စိတ်ပူပန်ခြင်း ရှိသည်နှင့်၊ ၃တမန်တော်တို့ကို ဘမ်းဆီးပြီးမှ၊ ညအချိန်ဖြစ်သောကြောင့် နက်ဖြန်နေ့တိုင်အောင်
နှောင်အိမ်၌ ချုပ်ထားကြ၏။ ၄တရားနာသောသူများတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်၍
အရေအတွက်အားဖြင့် လူငါး ထောင်မျှလောက်ရှိကြ၏။
၅နက်ဖြန်နေ့ရောက်သော် မင်းအရာရှိ၊ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့်၊ ၆ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း
အန္နတ်၊ ကယာဖ၊ ယောဟန်၊ အာလေဇန္ဒြုမှစ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမျိုးရှိသမျှတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌
စုဝေးကြပြီးလျှင်၊ ၇တမန်တော်တို့ကို အလယ်၌ထား၍၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့သောတန်ခိုး၊ အဘယ်သူ၏
နာမအားဖြင့် ဤအမှုကိုပြုသနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။

၈ထိုအခါ ပေတရုသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်လျက်၊ လူများကိုအစိုးရသော မင်းတို့နှင့်
ဣသရေလအမျိုး အကြီးအကဲတို့၊ ၉အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူတို့ ကျေးဇူးပြု၍၊ သူသည်အနာရောဂါနှင့် အဘယ်သို့
ကင်းလွတ်သနည်းဟု ငါတို့သည် ယနေ့အစစ်ခံရလျှင်၊ ၁၀သင်တို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ကွပ်မျက်၍၊
ဘုရားသခင် သည် သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသော နာဇရက်မြို့သား ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်အားဖြင့်
ဤသူသည် သင်တို့မျက်မှောက်၌ ကျမ်းမာလျက်ရှိသည်ကို သင်တို့မှစ၍ ဣသရေလူအပေါင်းတို့
သိမှတ်ကြလော့။ ၁၁ထိုသခင်ကား၊ သင်တို့သည် တိုက်ကိုတည်လုပ်သောအခါ ပယ်ထား၍၊
နောက်တဖန်တိုက်ထောင့် အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်သော ကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသခင်မှတပါး
အဘယ်သူမျှကယ်တင်ခြင်းအမှုကို မတတ်နိုင်။ ၁၂ထိုသခင်၏နာမတော်မှတပါး ငါတို့ကိုကယ်တင်နိုင်သော
နာမတစုံတခုမျှ ကောင်းကင်အောက် လူတို့တွင် မပေါ်မရှိဟု ပေတရုသည် ထိုသူတို့အား မြွက်ဆို၏။
၁၃ထိုသူတို့သည် ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့၏ ရဲရင့်သတ္တိကိုမြင်၍၊ လူတတ်မဟုတ်၊ လူသာမညသာ
ဖြစ်သည်ကို သိမှတ်သဖြင့် အံ့သြ၍နေကြ၏၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အထက်ကယေရှုနှင့်အတူရှိသည်ကို
သတိရ၍၎င်း၊ ၁၄အနာကင်းလွတ်သောသူသည် ထိုသူတို့နှင့်အတူ ရှိနေသည်ကိုမြင်၍၎င်း၊ ငြင်းခုံဆိုဘွယ်ရာ
မရှိ မတွေ့ကြ။ ၁၅တမန်တော်တို့ကို လွှတ်တော်မှထွက်သွားစေပြီးလျှင်၊ ဤသူတို့ကိုအဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။
၁၆သူတို့သည် ထင်ရှားစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာကို ပြုပြီးသည်ကို ယေရုရှလင်မြို့၌
နေသောသူအပေါင်းတို့သည် သိမြင်ကြ၏။ ငါတို့သည်လည်း ငြင်းခုံခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပြီ။ ၁၇သို့သော်လည်း
လူများထဲ၌သာ၍ မနှံ့မပြားစေ ခြင်းငှါ၊ နောက်တဖန် ထိုနာမကိုအမှီပြုလျက် အဘယ်သူကိုမျှ
မဟောမပြောနှင့်ဟူ၍ သူတို့ကို ကျပ်တည်းစွာ ခြိမ်းချောက်ကြကုန်အံ့ဟု အခြင်းခြင်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊
၁၈တမန်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ယေရှု၏နာမကို အမှီပြုလျှက် ဟောပြောသွန်သင်ခြင်းကို အလျှင်းမပြုနှင့်ဟု
အမိန့်ရှိကြ၏။
၁၉ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နားထောင်သည်ထက် သင်တို့၏
စကားကို သာ၍နားထောင်သော်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ကောင်းမည်မကောင်းမည်ကို ဆင်ခြင်၍စီရင်ကြလော့။
၂၀ငါတို့သည် ကြားလျက်၊ မြင်လျက်ရှိသောအရာတို့ကို မဟောမပြောဘဲမနေနိုင်ဟု ထိုသူတို့အားဆိုကြ၏။
၂၁ထိုအခါ တမန်တော်တို့၌ အပြစ်ဒဏ်ပေးသင့်သောအကြောင်းကို မတွေ့သဖြင့် တဖန်ခြိမ်းချောက်ပြီးလျှင်
လွှတ်ကြ၏။ ၂၂အကြောင်းမူကား၊ အနာကင်းခြင်းနိမိတ်လက္ခဏာကို ခံရသောသူသည် အသက်လေးဆယ်
ကျော်ရှိသည်ဖြစ်၍ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုအမှုကို ထောက်လျက် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။
၂၃တမန်တော်တို့သည် လွှတ်သောအခါ မိမိတို့အပေါင်းအသင်းရှိရာသို့သွား၍၊ မိမိတို့အား
ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့ပြောဆိုသမျှကို ပြန်ကြားကြ၏။ ၂၄ထိုသူများတို့သည်
ကြားလျှင်၊ တညီတညွတ်တည်း ဘုရားသခင်ထံသို့ အသံကိုလွှင့်လျက်၊ အစိုးရတော်မူသောအရှင်၊
ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာမှစ၍ ထိုအရပ်တို့၌ ရှိသမျှတို့ကို
ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ၂၅ကိုယ်တော်ကလည်း၊ လူမျိုးတို့သည် အဘယ်ကြောင့်
ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြသနည်း။ လူစုတို့သည် အဘယ်ကြောင့် အချည်းနှီးကြံစည်ကြသနည်း။
၂၆လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် ထကြ၍၊ မှူးမတ်အရာရှိတို့လည်း ထာဝရဘုရား နှင့်
ခရစ်တော်ကိုရန်ဘက်ပြုလျက် စည်းဝေးကြ၏ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်၏နှုတ်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ
သည်နှင့်အညီ၊ ၂၇ဟေရုဒ်မင်း၊ ပွန္တိပိလတ်မင်းမှစ၍ ဣသရေလအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည်၊
၂၈ကိုယ်တော်၏ အလိုရှိသည် အတိုင်း၊ ရှေးမဆွက လက်တော်ဖြင့် ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူနှင့်သမျှတို့ကို
ပြုခြင်းငှါ ဘိသိက်ပေးတော်မူသော သားတော်မြတ်ယေရှုကို ဤမြို့၌ရန်ဘက်ပြု၍ စည်းဝေးကြပြီ၊
အမှန်ဖြစ်ပါ၏။ ၂၉အိုထာဝရဘုရား၊ ယခုအခါ ထိုသူတို့၏ ခြိမ်းချောက်ခြင်းကို မှတ်တော်မူပါ။
၃၀အနာရောဂါငြိမ်းစေခြင်းငှါ လက်တော်ကိုဆန့်တော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသောသားတော် ယေရှု၏

နာမတော်အားဖြင့် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဩဘွယ်သောအမှုတို့ကို ဖြစ်တော်မူစဉ်တွင်၊ ကိုယ်တော်၏
ကျွန်တို့သည် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ရဲရင့်စွာ ဟောပြောပါမည်အကြောင်း ကယ်မသနားတော်မူပါဟု
ဆုတောင်း ကြ၏။ ၃၁ထိုသို့ဆုတောင်းပဌနာပြုပြီးမှ၊ စုဝေးသောအရပ်သည် တုန်လှုပ်၍၊
ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ရဲရင့်စွာဟောပြောကြ၏။

၃၂ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် စိတ်နှလုံးတညီတညွတ်တည်း ရှိကြ၍၊ အဘယ်သူမျှ မိမိဥစ္စာ
တစုံတခုကို ငါ့ဥစ္စာဟူ၍မဆိုဘဲလျက်၊ ရှိသမျှသောဥစ္စာတို့ကို ဆက်ဆံသဖြင့် သုံးဆောင်ကြ၏။ ၃၃ဘုရားသခင်
ယေရှုထမြောက်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို တမန်တော်တို့သည် ကြီးသောတန်ခိုးနှင့် သက်သေခံ၍၊ ထိုသူ
အပေါင်းတို့သည် ကြီးသောကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။ ၃၄ထိုသူတို့တွင် ဆင်းရဲသောသူ တယောက်မျှမရှိ၊
အကြောင်းမူကား၊ အိမ်၊ မြေကွက်ကိုပိုင်သောသူ ရှိသမျှတို့သည်ရောင်းပြီးလျှင်
ရသောအဘိုးကိုယူဆောင်ခဲ့၍၊ ၃၅တမန်တော်တို့၏ ခြေရင်း၌ထားကြသဖြင့်၊ လူများဆင်းရဲသည်အတိုင်း
အသီးသီးတို့အား ဝေပေးကမ်းကြ၏။

၃၆ယောသေအမည်ရှိ၍ သက်သက်စေခြင်း၏သားဟု ဆိုလိုသော ဗာနဗအမည်သစ်ကို
တမန်တော်တို့ သမုတ်ခြင်းအားဖြင့်ရသော ကုပရုပြည်သား လေဝိလူတယောက်သည်၊
၃၇မိမိပိုင်သောမြေကိုရောင်းပြီးလျှင်၊ ရသောငွေကို ယူဆောင်ခဲ့၍ တမန်တော်တို့၏ခြေရင်း၌ ထားလေ၏။

၅

၁သို့ရာတွင် အာနနိနှင့် ရှာဖိရေ အမည်ရှိသောလင်မယားနှစ်ယောက်တို့မူကား ဥစ္စာတစုံတခုကို
ရောင်းပြီး လျှင်၊ ၂ထိုသူသည် မိမိခင်ပွန်းနှင့်သဘောတူလျက်၊ အဘိုး၏တဘို့ကိုထိမ်ဝှက်သဖြင့်၊ တဘို့ကိုသာ
ယူဆောင်ခဲ့၍ တမန်တော်တို့၏ ခြေရင်း၌ထားလေ၏။ ၃ပေတရုကလည်း၊ အာနနိ၊ သင်သည်သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်ကိုလှည့် စား၍၊ မြေကိုရောင်းသောအဘိုး၏ တဘို့ကိုထိမ်ဝှက်မည်အကြောင်း၊ စာတန်သည်
သင်၏ စိတ်နှလုံးကို အဘယ်ကြောင့်ပြည့်စေရသနည်း။ ၄ထိုမြေရှိစဉ်တွင် ကိုယ်ပိုင်သည် မဟုတ်လော။
ရောင်း၍ရသော အဘိုးသည် ကိုယ်ဥစ္စာဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ကြံစည်သနည်း။
လူကိုသာမုသာပြောပြီ မဟုတ်၊ ဘုရား သခင်ကိုလည်းမုသာပြောပြီဟု ပေတရုဆို၏။ ၅ထိုစကားကို
ကြားလျှင်၊ အာနနိသည်လဲ၍သေ၏။ ထိုအကြောင်း အရာကို ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်
အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၆လုလင်တို့ သည်လည်း ထ၍အလောင်းကောင်ကိုအဝတ်နှင့်
ပတ်ရစ်ပြီးလျှင် ဆောင်သွား၍သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၇ထိုနောက်သုံးနာရီခန့်လောက်ကြာလျှင်၊ သူ၏ခင်ပွန်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီးသောအမှုအရာကိုမသိဘဲလျက်
ဝင်လာ ၏။ ၈ပေတရုကလည်း၊ ဤမျှလောက်နှင့်မြေကိုရောင်းသလော၊ ငါ့အားပြောလော့ဟု မေးလျှင်၊
ထိုမိန်းမက၊ ဟုတ်ပါ၏။ ဤမျှလောက်နှင့်ပင်ရောင်းပါသည်ဟုဆို၏။ ၉ပေတရုကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏
ဝိညာဉ်တော်ကို စုံစမ်းမည်ဟု သဘောတူနှင့်အဘယ်ကြောင့်ကြံစည်ကြသနည်း။ ကြည့်ရှုလော့။
သင်၏ခင်ပွန်းကို သင်္ဂြိုဟ်သော သူတို့၏ခြေသည် တံခါးနားမှာရှိသည်ဖြစ်၍၊
သင့်ကိုလည်းဆောင်သွားလေဦးမည်ဟု ဆိုသောခဏခြင်းတွင်၊ ၁၀ထိုမိန်းမသည် ပေတရု၏
ခြေရင်း၌လဲ၍သေလေ၏။ လုလင်တို့သည်လည်း ဝင်၍ထိုမိန်းမသေသည်ကို တွေ့လျှင် ဆောင်သွား၍
သူ၏ခင်ပွန်း အနားမှာ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ၁၁သင်းဝင်သူအပေါင်းမှစ၍ ထိုအကြောင်းအရာကို
ကြားရသောသူအပေါင်းတို့သည် အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၂တမန်တော်တို့သည်လည်း လူများရှေ့မှာ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုအရာများကို
ပြုကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ရှောလမုန်ကနားပြင်၌ တညီတညွတ်တည်းနေကြသဖြင့်၊
၁၃ကြွင်းသောသူတစုံ တယောက်မျှ မပေါင်းဘော်ဝံ့သော်လည်း၊ လူများတို့သည် ကောင်းကြီးပေးကြ၏။

၁၄သခင်ဘုရား၌ ယုံကြည် သောယောကျ်ားမိန်းမ၊ အပေါင်းတို့သည် သင်းဝင်ကြ၏။ ၁၅ပေတရုသည်
လမ်း၌ရှောက်သွားစဉ် အနာစွဲသော သူတို့တွင်တယောက်ယောက်ကို သူ၏အရိပ်လွှမ်းမိုးစေခြင်းငှါ၊
လူနာတို့ကိုလမ်းနားသို့ထုတ်၍ ခုတင်မွေ့ယာ ပေါ်မှာတင်ထားကြ၏။ ၁၆ပတ်လည်ဝန်းကျင်၌ရှိသသော
မြို့သူရွာသားအပေါင်းတို့သည် အနာစွဲသောသူ၊ နတ်ဆိုးညှဉ်းဆဲသောသူတို့ကို ဆောင်ခဲ့လျက်၊
ယေရုရှလင်မြို့သို့ စုဝေးလာကြ၍၊ ထိုလူနာအပေါင်းတို့သည် အနာကင်းလွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
၁၇ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ဇဒ္ဒုကဲဖြစ်သော ထိုမင်း၏အပေါင်းဘော်ရှိသမျှတို့သည် ထ၍
ဒေါသအမျက်နှင့်ပြည့်ကြသဖြင့်၊ ၁၈တမန်တော်တို့ကိုဘမ်းဆီး၍ ထောင်ထဲ၌လှောင်ထားကြ၏။ ၁၉ညဥ့်အခါ
ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထောင်တံခါးကိုဖွင့်ပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့ကိုနှုတ်၍၊
သင်တို့သွားကြလော့။ ၂၀ဗိမာန်တော်၌ရပ်၍ အသက်ရှင်ခြင်းတရားစကား အလုံးစုံကို လူများတို့အား
ဟောပြောကြလော့ဟု မှာထား၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ နံနက်စောစောဗိမာန်တော်သို့ဝင်၍
ဆုံးမသြဝါဒပေးကြ၏။ ၂၁ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းနှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့သည် လာကြသဖြင့်၊
လွှတ်အရာရှိမှစ၍ ဣသရေလလူတို့တွင် အသက်ကြီး သောသူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးမှ၊
တမန်တော်တို့ကိုခေါ်စေခြင်းငှါ လုလင်တို့ကို ထောင်သို့စေလွှတ်ကြ၏။ ၂၂မင်းလုလင်တို့သည်
ထောင်သို့ရောက်လျှင်၊ တမန်တော်တို့ကို ထောင်ထဲမှာမတွေ့ရှိသည်ရှိသော် ပြန်ကြ၍၊ ၂၃ထောင်တံခါးလည်း
အထူးသဖြင့်လုံခြုံစွာပိတ်လျက်၊ ထောင်ကိုစောင့်သောသူတို့လည်း တံခါးပြင်မှာရပ်လျက် ရှိကြသည်ကို
အကျွန်ုပ်တို့သည်တွေ့ပါ၏။ ဖွင့်ပြီးမှအထဲ၌ အဘယ်သူကိုမျှမတွေ့ပါဟု ကြားလျှောက်ကြ၏။
၂၄ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ဗိမာန်တော်မှူးအစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊
ထိုအမှုသည် အဘယ်သို့သောအမှုဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟူ၍ တွေးတောခြင်းရှိကြ၏။ ၂၅ထိုအခါ
လူတယောက်သည် လာ၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားသောသူတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ရပ်လျက်၊
လူများတို့အား ဆုံးမသြဝါဒပေးကြ ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။
၂၆ထိုအခါ ဗိမာန်တော်မှူးသည် မင်းလုလင်တို့နှင့်အတူ သွားပြန်လျှင်၊ မိမိတို့ကိုလူများတို့သည်
ကျောက်ခဲ နှင့်ပစ်မည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့်၊ တမန်တော်တို့ကို အနိုင်အထက်မပြုဘဲ ခေါ်ဆောင်လေ၏။
၂၇ထိုသို့ခေါ် ဆောင်ပြီးလျှင်၊ လွှတ်အရာရှိတို့ရှေ့မှာထား၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက၊ ၂၈ထိုနာမကို အမှီပြု၍
မဆုံးမ မသွန်သင် မည်အကြောင်း ငါတို့သည်သင်တို့အား ကျပ်တည်းစွာစီရင်မှာထားသည်မဟုတ်လော။
ယခုကြည့်ကြ။ ယေရုရှလင်မြို့ကို သင်တို့အယူဝါဒနှင့်ပြည့်စေသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့အပေါ်သို့ ထိုသူ၏အသွေးကို
ရောက်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကြံစည်ပါသည်တကားဟု မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။
၂၉ပေတရုနှင့်အခြားသောတမန်တော်တို့ကလည်း၊ လူ၏စကားထက် ဘုရားသခင်၏စကားကို
နားထောင်သင့်ပါ၏။ ၃၀သင်တို့သည် သစ်တိုင်၌စွဲ၍ ကွပ်မျက်သော ယေရှုကို ငါတို့ဘိုးဘေးများ၏
ဘုရားသခင်သည် ထမြောက်စေတော်မူပြီ။ ၃၁ဣသရေလလူတို့အား နောင်တ တရားနှင့်
အပြစ်လွှတ်ခြင်းအခွင့်ကို ပေးစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူကိုအစိုးရသောအရှင်အရာ၌၎င်း၊ ကယ်တင်သောသခင်
အရာ၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်ခန့်ထား၍ မိမိလက်ျာလက်တော်နှင့် ချီးမြှင့်တော်မူပြီ။
၃၂ထိုအကြောင်းအရာတို့သည် အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ကို ငါတို့သည်သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။
ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နားထောင်သောသူတို့အား ပေးသနားတော်မူ သော
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်လည်း သက်သေခံဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။
၃၃ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့နှလုံးသည် ကွဲပြားမတတ်ဖြစ်၍၊ တမန်တော်တို့ကို
ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ အချင်းချင်းတိုင်ပင်ပြောဆိုကြ၏။ ၃၄ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့ရိုသေသောသူ၊
ဂါမလျေလအမည်ရှိသော နိယာရှင်း ဆရာ၊ ဖာရိရှဲတယောက်သည် လွှတ်တော်ပေါ်၌ထ၍၊ တမန်တော်တို့ကို
ပြင်သို့ခဏထွက်စေပြီးလျှင်၊ ၃၅ဣသရေလလူတို့၊ ဤသူတို့အား အဘယ်သို့ပြုမည်အရာကို

သတိနှင့်ဆင်ခြင်ကြလော့။ ၃၆အကြောင်းမူကား၊ အထက်က သုဒအမည်ရှိသောသူတယောက်သည် ထသဖြင့်
ငါသည်လူသာမညမဟုတ်ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ သူ၌လူလေးရာမျှ လောက် ဆည်းကပ်ကြ၏။ ထိုသူသည်
ပျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်၍ သူ့ကိုယုံကြည်သမျှသော သူတို့သည် ကွဲပြားပျောက်ပျက်ကြ၏။ ၃၇ထိုသူနောက်
ငွေတော်ခွဲစဉ်ကာလ၊ ယုအမည်ရှိသော ဂါလိလဲလူ တယောက်သည်လည်း ထ၍၊ မိမိနောက်သို့
လူများကိုသွေးဆောင်လေ၏။ ထိုသူသည်လည်း ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်၍ သူ့ကိုယုံကြည်သမျှ
သောသူတို့သည် ပျောက်လွင့်ကြ၏။ ၃၈ယခုလည်း ဤသူတို့ကို ရှောင်ရှား၍ အလိုအလျောက်ရှိကြပါစေဟု
ငါဆို၏။ ဤအကြံဤအမှုသည် လူ၏အကြံလူ၏အမှုဖြစ်လျှင် ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။
၃၉ဘုရားသခင်၏ အကြံအမှုဖြစ် လျှင် သင်တို့သည်မဖျက်ဆီးနိုင်ကြ။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်
၏အာဏာတော်ကို ဆန်သောသူမဖြစ်မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့ဟု ပြောဆို၏။ ၄၀ထိုစကားကို
နားထောင်သဖြင့်၊ တမန်တော်တို့ကိုခေါ်၍ ရိုက်နှက်ပြီးမှ၊ ယေရှု၏နာမကိုအမှီပြုလျက်
မဟောမပြောမည်အကြောင်း မြစ်တား၍ လွှတ်ကြ၏။ ၄၁တမန်တော်တို့သည်လည်း၊
သခင်ယေရှု၏နာမတော်ကြောင့် မိမိတို့သည် အရှက်ကွဲ ခြင်းကိုခံထိုက်ကြသည်ဟု မှတ်တော်မူသောကြောင့်
ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍ လွှတ်တော်မှထွက်သွားကြ၏။ ၄၂ဗိမာန်တော်၌၎င်း၊ အိမ်၌၎င်း နေ့တိုင်းအစဉ်ဆုံးမ
သွန်သင်လျက်၊ ယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်၏ဟူ၍ ဧဝံဂေလိ တရားကို မပြတ်ဟောပြောလျက်နေကြ၏။

၆

၁ထိုကာလ၌ တပည့်တော်တို့သည် များပြားသည်ရှိသော်၊ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း
လုပ်ကြွေးသောအခါ ဟေလေနစ်အမျိုး မုဆိုးမတို့ကို မလုပ်မကြွေးဟု ထိုအမျိုးအသားတို့သည် မြည်တမ်း၍
ဟေဗြဲလူတို့ကို အပြစ် တင်ကြ၏။ ၂ထိုအခါ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတမန်တော်တို့သည်
တပည့်တော်အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့ သည်ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထား၍
စားပွဲ၌လုပ်ကျွေးမှုကို မဆောင်သင့်။ ၃ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ ဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊
ပညာနှင့်၎င်းပြည့်စုံလျက်၊ အသရေရှိသော လူခုနစ်ယောက်တို့ကို သင်တို့ တွင်ရှာကြလော့။ ဤအမှုကို
ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကို ငါတို့သည် ခန့်ထားကြမည်။ ၄ငါတို့မူကား ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်း၊
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောခြင်းအမှုတို့ကို အမြဲပြု၍နေမည်ဟုဆိုကြ၏။ ၅ထိုစကားကို
လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ကြသဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်နှင့်၎င်း
ပြည့်စုံသော သတေဖန်မှစ၍ ဖိလိပ္ပု၊ ပြောခေါ်၊ နိကနော်၊ တိမုန်၊ ပါမေန၊ ယုဒဘာသာဝင်သော
အန္တိအုတ်မြို့သား နိကောလတို့ကို ရွေးကောက်၍၊ ၆တမန်တော်တို့ရှေ့၌ ထားကြ၏။ တမန်တော်တို့သည်
လည်းဆုတောင်းပြီးလျှင် ထိုသူတို့၏ခေါင်းပေါ်၌ လက်ကိုတင်ကြ၏။

၇ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်သည် တိုးပွားသဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ တပည့်တော်တို့သည် အလွန်
ပွားများ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းတရားကို နားထောင်ကြ၏။ ၈သတေဖန်သည်
ကျေးဇူးတော်နှင့်၎င်း၊ တန်ခိုးတော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံသဖြင့် ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော
အမှုတို့ကို လူများရှေ့မှာပြုလေ၏။ ၉ထိုအခါ လိဗေရတိန်အပေါင်းအသင်းဝင်သောသူမှစ၍၊
ကုရေနေပြည်သား၊ အာလေဇန္ဒြိ ပြည်သား၊ ကိလိကိပြည်သား၊ အာရှိပြည်သားအချို့တို့သည် ထ၍
သတေဖန်နှင့်ငြင်းခုန်ခြင်းကို ပြုစဉ်တွင်၊ ၁၀သူဟော ပြော၍ သုံးစွဲသောပညာနှင့် ဝိညာဉ်တော်ကို
မခံမဆီးနိုင်ကြ။ ၁၁ထိုအခါ ဤသူသည် မောရှည်ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကို၎င်း လွန်ကျူး၍ ပြောသည်ကို
ငါတို့ကြားရပါပြီဟု သက်သက်ခံမည့်သူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာခေါ်၍ ထားကြပြီးလျှင်၊ ၁၂လူများကို၎င်း၊
အကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို၎င်း နှိုးဆော်၍၊ သတေဖန်ထံသို့လာသဖြင့် ဘမ်းဆီး၍
လွှတ်တော်သို့ပို့ကြ၏။ ၁၃မမှန်သောသက်သေခံတို့ကိုခေါ်၍၊ ဤသူသည် သန့်ရှင်းသောအရပ်ဌာနတော်နှင့်
ပညတ်တရားတော်ကို လွန်ကျူး၍ အစဉ်မပြတ်ပြောဆိုလျက်နေပါ၏။ ၁၄ထိုနာဇရက်မြို့သားယေရှုသည်

ဤအရပ်ဌာန တော်ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ငါတို့အား မောရှေအပ်ပေးသော ထုံးနည်းဥပဒေသကို
ပြောင်းလဲစေမည်ဟု ဤသူဆိုသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားရပါပြီဟု သက်သေခံကြ၏။
၁၅လွှတ်တော်၌ထိုင်လျက် ရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည် သတေဖန်ကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုလျှင်၊ သူ၏မျက်နှာသည်
ကောင်းကင်တမန်၏ မျက်နှာကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ဟုထင်မှတ်ကြ၏။

၇

၁ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက၊ ဤစကားမှန်သလောဟု မေးသည်ရှိသော်၊ ၂သတေဖန်က၊ ညီအစ်
ကိုအဘတို့ နားထောင်ကြပါလော့။ ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည်၊ ခါရန်မြို့၌မနေမီ၊ မေသောပေါတာမိတိုင်း၌
ရှိစဉ်အခါ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ထင်ရှားတော်မူ၍၊ ၃သင်နေသောပြည်နှင့်တကွ
အမျိုးသား ချင်းများထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါပြလတံ့သောပြည်သို့ သွားလော့ဟု အာဗြဟံအားမိန့်တော်မူ၏။
၄ထိုအခါ အာဗြဟံသည် ခါလဒဲပြည်မှ ထွက်ခွာ၍ ခါရန်မြို့၌နေ၏။ သူ၏အဘသေလွန်သည်ရှိသော်၊
ယခုသင်တို့နေသော ဤပြည်သို့ ထိုမြို့မှပြောင်းစေတော်မူ၏။ ၅ဤပြည်၌ ခြေနင်းရာကိုမျှ
အမွေပေးတော်မမူသော်လည်း သူမှစ၍ သူ၏သားမြေးတို့အား ဤပြည်ကိုအပိုင်ပေးတော်မူမည်ဟု
သားတယောက်မျှမရှိမီ ကတိထားတော်မူ၏။ ၆သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် သူတပါးပိုင်သောပြည်၌
ဧည့်သည်ဖြစ်ကြသဖြင့်၊ သူတပါးတို့၌ ကျွန်ခံခြင်း၊ နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အနှစ်လေးရာပတ်လုံး
ခံရကြလိမ့်မည်။ ၇သူတို့ကိုစေခိုင်းသောလူမျိုးကိုလည်းငါစီရင်မည်။ ထိုနောက်မှ သူတို့သည်ထွက်၍
ဤအရပ်၌ ငါ့အားဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၏။ ၈ဘုရားသခင် သည်လည်း
အရေဖျားလှီးခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပဋိညာဉ်တရားကို အာဗြဟံအားပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ဣဇာက် ကိုဘွားမြင်၍
ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုပေးလေ၏။ ဣဇာက်သားယာကုပ်၊ ယာကုပ် သားများကား၊
အမျိုး၏အဘ တကျိပ်နှစ်ပါးတည်း။ ၉အမျိုး၏အဘတို့သည်လည်း ငြူစူသောစိတ်ရှိ၍၊ ယောသပ်ကို
အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောင်းလိုက်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုစောင့်မတော်မူလျက်၊ ၁၀အလုံးစုံသော
ဒုက္ခဆင်းရဲထဲမှ ကယ်နုတ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို အစိုးရသောဖာရောဘုရင်ထံ၌ မျက်နှာပွင့်လန်းခြင်းနှင့်
ပညာအတတ်ကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ထိုမင်းကြီးသည် အဲဂုတ္တုနိုင်ငံအုပ်အရာ၊ နန်းတော်အုပ်အရာ၌
ယောသပ် ကိုခန့်ထား၏။

၁၁ခါနာန်ပြည်နှင့်အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းရှိ၍
ငါတို့အဘ များ၌ စားစရာကုန်သောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ဆန်စပါးရှိသည်ဟု ယာကုပ်သည်ကြားလျှင်၊
၁၂ငါတို့အဘများ ကို ပဌမအကြိမ်တွင် စေလွှတ်လေ၏။ ၁၃ဒုတိယအကြိမ်တွင် ယောသပ်သည်
မိမိညီအစ်ကိုတို့အား မိမိ အကြောင်းကို ဘော်ပြ၍၊ ဖာရောဘုရင်သည် ယောသပ်၏အမျိုးကို သိတော်မူ၏။
၁၄ထိုအခါ ယောသပ်သည် စေလွှတ်၍ မိမိအဘယာကုပ်နှင့်တကွ အရေအတွက်အားဖြင့်
ခုနစ်ကျိပ်ငါးယောက်သော မိမိအမျိုးသားချင်း အပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပင့်လေ၏။ ၁၅ယာကုပ်သည်လည်း
အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ ကိုယ်တိုင်မှစသော ငါတို့အဘ များသည် သေလွန်ကြ၏။ ၁၆ထိုသူတို့ကိုလည်း
ရှေခင်မြို့သို့ ပို့ဆောင်သဖြင့်၊ ရှေခင်၏အဘဖြစ်သော ဟာမော်၏ သားတို့အား အဘိုးငွေကိုပေး၍
ဝယ်ပြီးဖြစ်သော သင်္ချိုင်းတွင်း၌ထားကြ၏။

၁၇အာဗြဟံအား ဘုရားသခင်ဓိဌာန်တော်မူသော ကတိတော်၏အချိန်ရောက်လုသောအခါ၊
ထိုလူမျိုးသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌တိုးပွား၍၊ ၁၈ယောသပ်ကိုမသိမကျွမ်းသော
မင်းကြီးတပါးပေါ်လာသည်တိုင်အောင် များပြားကြလေ၏။ ၁၉ထိုမင်းကြီးသည် ငါတို့အဆွေအမျိုးတို့ကို
ပရိယာယ်ပြုသဖြင့် သူငယ်များကို အသက်မရှင် စေခြင်းငှါ ပစ်ထားရမည်အကြောင်း ငါတို့အဘများကို
ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်လေ၏။ ၂၀ထိုအခါ အလွန်အဆင်းလှသော မောရှေကိုဘွားမြင်လျှင်၊
သုံးလပတ်လုံးအဘ၏အိမ်တွင် ကျွေးမွေးကြ၏။ ၂၁နောက်မှပစ်ထားသည်ရှိသော်၊

ဖာရောဘုရင်၏သမီးတော်သည် ကောက်ယူ၍ မိမိသားအရာ၌မွေးစားလေ၏။ ၂၂မောရှေသည်လည်း အဲဂုတ္တု
အတတ်၊ ပညာအလုံးစုံတို့ကိုသင်၍၊ နှုတ်သတ္တိ၊ လက်သတ္တိရှိ၏။ ၂၃အသက်လေးဆယ်စေ့သောအခါ
ဣသရေလ အမျိုးသားဖြစ်သော မိမိညီအစ်ကိုတို့ကို အကြည့်အရှုသွားမည်ဟု အကြံရှိ၏။
၂၄အမျိုးသားချင်းတယောက်သည် ညှဉ်းဆဲခံရသည်ကိုမြင်လျှင် သူ့ဘက်ကနေ၍ အဲဂုတ္တုလူကို
ကွပ်မျက်သဖြင့် ထိုညှဉ်းဆဲခံရသောသူအား အနိုင်ပေးလေ၏။ ၂၅ဘုရားသခင်သည် ဤသူလက်ဖြင့် ငါတို့ကို
ကယ်နှုတ်တော်မူမည်အရာကို ညီအစ်ကို တို့သည် နားလည်လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်သော်လည်း၊
ထိုသူတို့သည် နားမလည်ဘဲနေကြ၏။ ၂၆နက်ဖြန်နေ့၌ အချင်းချင်းခိုက်ရန်ပြုကြသောသူတို့ ရှိရာသို့ သွား၍၊
အချင်းလူတို့၊ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းဖြစ်လျက်နှင့် အဘယ် ကြောင့်တယောက်ကိုတယောက်
ညှဉ်းဆဲကြသနည်းဟုဆို၍ ရန်ငြိမ်းရာသို့သွေးဆောင်သည်ရှိသော်၊ ၂၇အိမ်နီးချင်းကို ညှဉ်းဆဲသောသူက၊
အဘယ်သူသည် သင့်ကိုငါတို့အပေါ်မှာ အကဲအမှူးတရားသူကြီးအရာ၌ ခန့်ထားသနည်း။
၂၈မနေ့ကအဲဂုတ္တုလူကို သတ်သကဲ့သို့ ငါ့ကိုသတ်လိုသလောဟု ဆိုလျက် မောရှေကိုပယ်၏။
၂၉ထိုစကားကိုကြားလျှင် မောရှေသည်ပြေး၍ မိဒျန်ပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေသည်တွင်
သားနှစ်ယောက်ကို မြင်လေ၏။

၃၀အနှစ်လေးဆယ်လွန်သောအခါ၊ သိနာတောင်ခြေရင်းတောတွင်၊ မီးလောင်သောချုံ၌
ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ထင်ရှား၏။ ၃၁ထိုရူပါရုံကိုမြင်သောအခါ မောရှေသည်အံ့ဩ၍
စေ့စေ့ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အနားသို့ ချဉ်းကပ်လျှင်၊ ၃၂ငါကား သင့်ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရား၊ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊
ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရား ဖြစ်၏ဟု ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အသံထွက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ
မောရှေသည် တုန်လှုပ်လျက် စေ့စေ့မကြည့်ဝံ့။ ၃၃ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၏ခြေနင်းကိုချွတ်လော့။
သင်နင်းသောအရပ်ကား သန့်ရှင်းသော မြေဖြစ်၏။ ၃၄အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ငါ၏လူတို့သည်
ခံရသောညှဉ်းဆဲခြင်းကို ငါစေ့စေ့မြင်ခဲ့ပြီ၊ သူတို့ညည်းတွား မြည်တမ်းသောအသံကိုလည်း ငါကြားခဲ့ပြီ။
သူတို့ကိုကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ ငါဆင်းလာပြီ။ ယခုသွားလော့။ သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ငါစေလွှတ်မည်ဟု
ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။ ၃၅အဘယ်သူသည် သင့်ကို အကဲအမှူးတရားသူကြီး အရာ၌ ခန့်ထားသနည်းဟူ၍
အငြင်းအပယ်ခံရသော ထိုမောရှေကို အကဲအမှူး၊ ကယ်လွှတ်သောသူဖြစ်စေ ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည်
ချုံ၌ထင်ရှားသော ကောင်းကင်တမန်အားဖြင့် စေခန့်တော်မူ၏။ ၃၆ထိုသူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
နှုတ်ဆောင်၍ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး အဲဂုတ္တုပြည်၌၎င်၊ ဒေါ်ပင်လယ်၌၎င်း၊ တော၌၎င်း၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊
အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုလေ၏။

၃၇သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့အမျိုးသားချင်းတို့အထဲ၌ ငါနှင့်တူသော
ပရောဖက် တပါးကို သင်တို့အဘို့ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ ထိုပရောဖက်၏စကားကို နားထောင်ရကြမည်ဟု
ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား ပြောဆိုသောသူကား အခြားသူမဟုတ်၊ ထိုမောရှေပင်ဖြစ်သတည်း။
၃၈ထိုသူသည် တောတွင်ရှိသော အစည်းအဝေး၌၎င်း၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ သူ့ကိုနှုတ်ဆက်သော
ကောင်းကင်တမန်နှင့်၎င်း၊ ငါတို့အဘများနှင့်၎င်းရှိ၏။ ထိုသူသည် ငါတို့အား အပ်ပေးခြင်းငှါ
အသက်ရှင်စေသော ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံလေ၏။ ၃၉ထိုသူ၏စကားကို ငါတို့အဘများသည်
နားမထောင်လိုဘဲလျက် ပယ်၍၊ ၄၀ငါတို့ရှေ့မှာသွားရသော ဘုရား တို့ကို ငါတို့အဘို့လုပ်ပါ။ ငါတို့ကို
အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော ထိုမောရှေ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မသိဟု အဲဂုတ္တုပြည်သို့
ပြန်ချင်သောစိတ်နှင့် အာရုန်ကိုပြောဆိုကြ၏။ ၄၁ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ နွားသငယ်ကို လုပ်၍ ထိုရုပ်တုအား
ယဇ်ပူဇော်သဖြင့် မိမိတို့လက်နှင့်လုပ်သောအရာ၌ပင် ပျော်မွေ့ကြ၏။ ၄၂အနာဂတ္တိကျမ်း၌ လာသည်ကား၊
အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့သည်စီရင်သော တိရစ္ဆာန်နှင့် ယဇ်များကို တော၌အနှစ်လေး ဆယ်ပတ်လုံး
ငါ့အားပူဇော်ကြသလော။ ၄၃သင်တို့သည် မောလုပ်၏တဲနှင့် သင်တို့ဘုရားရင်ဖန်၏ကြယ်တည်း ဟူသော

ကိုးကွယ်ဘို့ရာ မိမိတို့လုပ်သော ပုံတို့ကိုဆောင်ရွက်ကြပြီတကား။ ထိုကြောင့်ငါသည် သင်တို့ကို
ဗာဗုလုန်မြို့တဘက်သို့ ဆောင်သွားမည်ဟု ကျမ်းလာရှိသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်သည်
မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍၊ ကောင်းကင်တန်ဆာများတို့အား ဝတ်ပြုစေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကိုစွန့်ပစ်ထားတော်မူ၏။
၄၄မောရှေမြင်ရသောပုံနှင့်အညီ၊ သက်သေခံတော်မူချက် ဌာပနာရာတဲတော်ကို
လုပ်ရမည်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိသောသူ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုတဲတော်သည် တောတွင်
ငါတို့အဘများ၌ရှိ၏။ ၄၅နောက်ကျသော ငါတို့အဘများသည် ထိုတဲတော်ကို တပါးအမျိုးသားတို့ပိုင်သော
မြေထဲသို့ယောရှုနှင့်အတူ ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုတပါးအမျိုးသားတို့ကို ဘုရားသခင်သည်
ဒါဝိဒ်မင်းလက်ထက်တိုင်အောင် ငါတို့အဘ များထံမှ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ ၄၆ထိုဒါဝိဒ်သည်
ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုခံရ၍၊ ယာကုပ်၏ဘုရားသခင် ကျိန်းဝပ်တော်မူဘို့ရာအရပ်ကို တွေ့ခြင်းငှါ
တောင့်တ၏။ ၄၇ရှောလမုန်သည်လည်း ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက် ရ၏။ သို့သော်လည်း
ကောင်းကင်ဘုံသည် ငါ့ပလ္လင်ဖြစ်၏။ ၄၈-၅၀မြေကြီးသည် ငါ့ခြေတင်ရာခုံဖြစ်၏။ အဘယ်သို့ သောဗိမာန်ကို
ငါ့အဘို့တည်ဆောက်ကြမည်နည်း။ အဘယ်အရပ်သည် ငါ့ကျိန်းဝပ်ရာအရပ်ဖြစ်မည်နည်း။ ငါ့လက်သည်
ဤအရာအလုံးစုံတို့ကို ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကို
ပရောဖက်ပြန်ကြားသည်နှင့်အညီ၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် လူတို့လက်ဖြင့် လုပ်သောဗိမာန်၌ ကျိန်းဝပ်
တော်မူသည်မဟုတ်။
၅၁လည်ပင်းခိုင်မာ၍ နှလုံးဖြင့်၎င်း၊ နားဖြင့်၎င်း အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့၊ သင်တို့သည်
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို အစဉ်မပြတ် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလေ့ရှိကြ၏။ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏ အလေ့နှင့်
သင်တို့ အလေ့နှင့်တူ၏။ ၅၂သင်တို့ဘိုးဘေးများသည် အဘယ်ပရောဖက်ကိုမျှ မညှဉ်းဆဲဘဲနေသနည်း။
ဖြောင့်မတ်သောသူ ကြွလာတော်မူမည်အကြောင်းအရာကို ဟောပြောပြည္ဒန်သောသူတို့ကို ကွပ်မျက်ကြ၏။
ထိုဖြောင့်မတ်သောသူကိုပင် ယခုလည်း သင်တို့သည်အပ်နှံ၍ အသေသတ်ကြပြီ။ ၅၃သင်တို့သည်
ကောင်းကင် တမန်များ ခင်းကျင်းသောအားဖြင့် ပညတ်တရားတော်ကိုခံရသော်လည်း မစောင့်မရှောက်ကြဟု
သတေဖန် မြွက်ဆို၏။
၅၄ထိုစကားကိုကြားလျှင် နှလုံးကွဲပြတ်မတတ်ဖြစ်၍၊ သတေဖန်၌ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းကို
ပြုကြလေ၏။ ၅၅သူသည်လည်း သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်သဖြင့်၊ ကောင်းကင်သို့စေ့စေ့ကြည့်မျှော်၍
ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ ယေရှုရပ်နေသည်ကို၎င်း မြင်လျှင်၊
၅၆ကြည့်ပါ။ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သည်ကို၎င်း၊ လူသားသည် ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်ဘက်၌
ရပ်နေသည်ကို၎င်း ငါမြင် သည်ဟုဆို၏။ ၅၇ထိုသူတို့သည် ပြင်းစွာသောအသံနှင့်ဟစ်ကြော်၍
နားကိုပိတ်ဆို့လျက် သူ့ဆီသို့ ညီညွတ်စွာ တဟုန်တည်းပြေး၍၊ ၅၈မြို့ပြင်သို့နှင်ထုတ်ပြီးမှ
ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။ သက်သေခံတို့သည်လည်း မိမိတို့အဝတ် ကို ရှောလုအမည်ရှိသော
လုလင်၏ခြေရင်း၌ ထားကြ၏။ ၅၉ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြစဉ် သတေဖန်သည် ပဌနာ ပြုလျက်၊ သခင်ယေရှု၊
အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို သိမ်းယူတော်မူပါဟု လျှောက်ဆို၏။ ၆၀ဒူးထောက်လျက်၊ သခင်၊ ဤသူတို့ပြုသော
ဒုစရိုက်အပြစ်ကို မှတ်တော်မမူပါနှင့်ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ပြီးမှ ကျိန်းစက်လေ၏။
သူ့ကိုကွပ်မျက်သော အမှုကိုရှောလုသည်လည်း ဝန်ခံလျက်ရှိ၏။

၈

၁ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်သည် ပြင်းစွာသောညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသဖြင့် တမန်
တော်တို့မှတပါး သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည် ယုဒပြည်၊ ရှမာရိပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ အနှံ့အပြားကွဲပြားကြ၏။
၂တရားကိုရိုသေသောသူတို့သည် သတေဖန်ကိုသင်္ဂြိုဟ်၍ပြင်းစွာသော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြ၏။
၃ရှောလုသည် အသင်းတော်ကိုဖျက်ဆီးလေ၏။ အိမ်များသို့ဝင်ပြီးလျှင် ယောက်ျားမိန်းမတို့ကို ဆွဲငင်၍ထောင်

ထဲ၌လှောင်ထား တတ်၏။ ၄ထိုကြောင့် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားသောသူတို့သည် လှည့်လည်၍ နှုတ်ကပတ်တော်
တည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။
၅ဖိလိပ္ပုသည်လည်း၊ ရှမာရိမြို့သို့သွား၍ ခရစ်တော်၏ အကြောင်းကိုဟောလေ၏။ ၆လူအစုအဝေးတို့
သည်ကြား၍ ဖိလိပ္ပုပြုသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုမြင်သောအခါ၊ သူ၏စကားကို တညီတညွတ်တည်း
နားထောင် ကြ၏။ ၇အကြောင်းမူကား၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူများတို့၏အထဲမှ နတ်ဆိုးတို့သည်
ပြင်းစွာသောအသံနှင့် အောဟစ်လျက် ထွက်သွားကြ၏။ ကိုယ်မလှုပ်နိုင်သောသူ၊
ခြေမစွမ်းသောသူအများတို့သည်လည်း ပကတိ အဖြစ်သို့ရောက်ကြ၏။ ၈ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည်
အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။
၉ရှိမုန်အမည်ရှိသာသူတယောက်သည်၊ ထိုမြို့၌ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့်ပြုပြင်၍၊ ငါသည်
ထူးဆန်းသော သူဖြစ်သည်ဟုဆိုလျက်၊ ရှမာရိအမျိုးသားတို့ကို မိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှါပြု၏။
၁၀လူကြီးလူငယ်ရှိသမျှ တို့ကလည်း၊ ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏ မဟာတန်ခိုးတော်ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျက်
ထိုသူ၌ဆည်းကပ်ကြ၏။ ၁၁ဆည်းကပ်သည် အကြောင်းကား၊ သူတို့ကို မိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှာ ထိုသူသည်
နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့် ကြာမြင့်စွာပြု လျက်နေ၏။ ၁၂ဖိလိပ္ပုသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်ဆိုင်၊
ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်နှင့်ဆိုင်း စပ်ဆိုင်သော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော၍ ထိုသူတို့သည်
ယုံကြည်သောအခါ၊ ယောကျ်ားမိန်းမတို့သည် ဗတ္တိဇံ ကိုခံကြ၏။ ၁၃ရှိမုန်သည်လည်း
ကိုယ်တိုင်ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ဗတ္တိဇံ ကိုခံပြီးမှ ဖိလိပ္ပုထံ၌ မှီဝဲဆည်းကပ် သဖြင့်၊ ထူးဆန်းသော
တန်ခိုးကြီးသော နိမိတ်လက္ခဏာများကိုမြင်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိလေ၏။
၁၄ရှမာရိမြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ခံယူကြပြီဟု ယေရုရှလင်မြို့၌
ရှိသောတမန်တော်တို့သည် သိတင်းကြားလျှင်၊ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။ ၁၅ထိုမြို့သူ
မြို့သားတို့သည် သခင်ယေရှု၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံ ကိုခံရုံမျှသာရှိသဖြင့်၊ ၁၆တစုံတယောက်သောသူအပေါ်၌
သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက်တော်မမူသေးသည်ဖြစ်၍၊ တမန်တော်တို့သည်
ရောက်ကြလျှင်၊ ဝိညာဉ်တော်ကိုခံရမည်အကြောင်း ထိုမြို့သူမြို့သားတို့အဘို့ ဆုတောင်း၍၊
၁၇ထိုသူတို့အပေါ်၌ လက်ကို တင်သောအားဖြင့် သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံရကြ၏။
၁၈တမန်တော်တို့လက်ကို တင်သောအားဖြင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် သက်ရောက်သည်ကို
ရှိမုန်မြင်လျှင်၊ ငွေကိုယူဆောင်ခဲ့၍၊ အကျွန်ုပ်၏လက်တင်ခြင်းကို ခံရသောသူသည်
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ကိုခံစေမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်အား အခွင့်ပေးပါဟုတောင်းသော်၊ ၂၀ပေတရုက၊
ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး တော်ကို ငွေနှင့်ဝယ်ယူမည်ဟု အကြံရှိသောကြောင့်၊ သင်နှင့်တကွ သင်၏ငွေသည်
ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်ပါစေ။ ၂၁သင်သည် ဤအမှုအရာနှင့် မဆက်ဆံသောသူဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊
သင်၏စိတ်နှလုံးသည် ဘုရားသခင့် ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမရှိ။ ၂၂ထိုကြောင့်
သင်၌ယခုဆိုးညစ်သောအမှုကို နောင်တရလော့။ သင်၏စိတ် နှလုံး၌ကြံစည်ခြင်းအပြစ်ကို
လွှတ်ကောင်းလွှတ်လိမ့်မည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်ကိုတောင်းပန်လော့။ ၂၃သင်သည်
ခါးစွာသောသည်းခြေစွဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုစရိုက်အနှောင်အဖွဲ့နှင့်မလွတ်ကြောင်းကို ငါသိမြင်သည်ဟုဆို၏။ ၂၄ရှိမုန်
ကလည်း၊ မိန့်တော်မူသောအရာ တစုံတခုမျှ အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ မရောက်ပါမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားကို
အကျွန်ုပ်အဘို့ အလိုငှါ ဆုတောင်းတော်မူကြပါဟု ပြန်ပြော၏။ ၂၅တမန်တော်တို့သည် သက်သေခံ၍
သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားရာ၊
ရှမာရိရွာများတို့၌လည်း ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။
၂၆တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ဖိလိပ္ပုအား၊ သင်ထ၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဂါဇမြို့သို့
သွားရာ တောလမ်းတွင် တောင်မျက်နှာသို့သွားလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဖိလိပ္ပုသည် ထ၍သွားလေ၏။

၂၇ထိုအခါ အဲသယောပိပြည်ကို အစိုးရသော မိဘုရားကန္ဒက်ထံ၌ ဘုန်းကြီးသောအမတ်ဖြစ်၍၊
ဘဏ္ဍာတော်ရှိသမျှကို အုပ်စိုးရသော အဲသယောပိပြည်သားတယောက်သည် ကိုးကွယ်ခြင်းအလိုငှါ
ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍၊ ၂၈ပြန်စဉ်တွင် မိမိရထားပေါ်၌ ထိုင်လျက် ပရောဖက်ဟေရှာယ၏
ကျမ်းစာကိုဘတ်လေ၏။ ၂၉ဝိညာဉ်တော်ကလည်း၊ ထိုရထားသို့ ချဉ်းကပ်၍မှီဝဲလော့ဟု ဖိလိပ္ပုအား
ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ၃၀ဖိလိပ္ပုသည် ရထားသို့ ပြေး၍ ပရောဖက်ဟေရှာယ၏ကျမ်းစာ၌
ဘတ်သည်ကိုကြားလျှင်၊ ဘတ်သောအရာကို နားလည်ပါ၏လောဟု မေးမြန်း၏။ ၃၁ထိုအမတ်ကလည်း၊
သွန်သင်ပဲ့ပြင်သောသူမရှိလျှင် အဘယ်သို့နားလည်နိုင်မည်နည်းဟု ဆိုပြီးမှ မိမိနှင့်အတူ
ဖိလိပ္ပုတက်၍ထိုင်နေပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်၏။

၃၂ကျမ်းစာ၌ဘတ်သောအချက်ဟူမူကား၊ အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆောင်သွားသောသိုးကဲ့သို့ သူ့ကို
ဆောင်သွား၍၊ သိုးသငယ်သည် အမွေးညှပ်သောသူရှေ့မှာ မမြည်ဘဲနေသကဲ့သို့ သူသည် နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲ
နေ၏။ ၃၃နှိမ့်ချခြင်းကိုခံစဉ်တွင် သူတပါးတို့သည် ထိုသူကိုမတရားသဖြင့် စီရင်ကြ၏။ ထိုသူ၏အသက်ကို
မြေကြီးက သိမ်းရုပ်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်ကိုအဘယ်သူပြည့်နှမည်နည်းဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။
၃၄ထိုအမတ် ကလည်း၊ ပရောဖက်သည် အဘယ်သူကိုရည်မှတ်၍ ဤသို့ဆိုပါသနည်း။
ကိုယ်ကိုတည်းဆိုလိုသလော။ သူတပါးကိုယ်တည်း ဆိုလိုသလောဟု တောင်းပန်လျက်။
၃၅ဖိလိပ္ပုအားမေးမြန်းလျှင်၊ ဖိလိပ္ပုသည် မိမိနှုတ်ကို ဖွင့်၍ ထိုကျမ်းစာချက်ကို အစွဲပြုလျက်၊
ယေရှု၏အကြောင်းတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလေ၏။ ၃၆ထိုသို့လမ်း၌သွားကြစဉ်
ရေရှိရာသို့ရောက်၍၊ အမတ်ကလည်း ဤအရပ်တွင်ရေရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ဗတ္တိဇံ မခံစေခြင်းငှါ
မည်သည့်အကြောင်း ဆီးတားပါသနည်းဟု ပြောဆိုလျှင်၊ ၃၇ဖိလိပ္ပုက၊ သင်သည်စိတ်နှလုံး
အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်လျှင် ခံရသည်ဟုဆိုလေ၏။ အမတ်ကလည်း၊ ယေရှုခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်
ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်ဟု ဝန်ခံ၍၊ ၃၈ရထားကိုရပ်စေခြင်းငှါ စီရင်ပြီးမှ၊ ဖိလိပ္ပုသည်
ထိုအမတ်နှင့်တကွ ရေထဲသို့ဆင်း၍ ဗတ္တိဇံ ကိုပေး၏။ ၃၉ရေထဲကတက်ကြလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏
ဝိညာဉ်တော်သည် ဖိလိပ္ပုကိုဆောင်ယူတော်မူ၍၊ အမတ်သည် ဖိလိပ္ပုကိုနောက်တဖန် မတွေ့မမြင်ရ၊
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခြင်းနှင့် မိမိသွားရသောလမ်းကို သွားလေ၏။ ၄၀ဖိလိပ္ပုသည်လည်း
အာဇုတ်မြို့၌ပေါ်လာ၍၊ ထိုမြို့မှ ကဲသရိ မြို့တိုင်အောင် မြို့ရွာအစဉ်အတိုင်းရှောက်သွား၍
ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောလေ၏။

၉

၁ရှောလုသည်ကား၊ သခင်ဘုရား၏ တပည့်တော်တို့တဘက်၌ ခြိမ်းချောက်၍၊ အသေသတ်ခြင်းငှါ
ပြင်စွာအသက်ရှူသဖြင့်၊ ၂ထိုဘာသာဝင်သော ယောက်ျားမိန်းမတို့ကို တွေ့လျှင်၊ ချည်နှောင်၍ ယေရုရှလင်
မြို့သို့ပို့ဆောင်ရမည်အကြောင်း၊ ဒမာသက်မြို့၌ရှိသော တရားစရပ်မှူးတို့ထံသို့ မှာစာပေးပါဟု
ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းထံ၌ ဝင်၍တောင်းပြီးမှ၊ ၃သွား၍ဒမာသက်မြို့အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊
ကောင်းကင်ထဲကအလင်းသည် သူပတ်လည်၌ ရုတ်ကနဲထွန်းတောက်လေ၏။ ၄ရှောလုသည်
မြေပေါ်မှာလဲ၍နေစဉ်၊ ရှောလု၊ ရှောလု၊ အဘယ် ကြောင့်ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲသနည်းဟု
မိမိအားပြောသောစကားသံကိုကြားလျှင်၊ ၅သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ် သူနည်းဟု မေးလျှောက်၏။
ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ငါကား သင်ညှဉ်းဆဲသောယေရှုဖြစ်သတည်း။ ၆သို့သော် လည်း ထ၍မြို့သို့ဝင်လော့။
သင်ပြုရမည်အမှုကို ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၇ရှောလုနှင့်အတူ သွားသော သူတို့သည်
အသံကိုကြားရုံမျှသာရှိ၍၊ အဘယ်သူကိုမျှမမြင်ဘဲ မိန်းမောတွေဝေလျက် ရပ်နေကြ၏။ ၈ရှောလုသည်လည်း
မြေမှထ၍ မျက်စိကိုဖွင့်သော်လည်း အဘယ်သူကိုမျှမမြင်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏လက်ကိုဆွဲလျက်၊
ဒမာသက်မြို့သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။ ၉သုံးရက်ပတ်လုံး မျက်စိမမြင်၊ မစားမသောက်ဘဲနေလေ၏။

၁၀ထိုအခါ အာနနိအမည်ရှိသော တပည့်တော်တယောက်သည် ဒမာသက်မြို့၌ရှိ၏။ ထိုသူကို သခင်
ဘုရားသည် ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်၊ အာနနိဟူ၍ခေါ်တော်မူလျှင်၊ နာနနိက၊ သခင်ဘုရား အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်
ဟုလျှောက်၏။ ၁၁သခင်ဘုရားကလည်း၊ သင်သည်ထ၍ လမ်းဖြောင့်အမည်ရှိသော လမ်းသို့သွားလော့။
ရှောလုအမည်ရှိသော တာရှုမြို့သားကို ယုဒ၏အိမ်၌ရှာဖွေလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ဆုတောင်း
လျက်နေ၏။ ၁၂မိမိမျက်စိကို မြင်ပြန်စေခြင်းငှါ အာနနိအမည်ရှိသောသူသည် ဝင်၍၊ မိမိအပေါ်၌လက်တင်သည်
ကို ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် မြင်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၃အာနနိကလည်း၊ သခင်ဘုရား၊ ထိုသူသည်
ယေရုရှလင် မြို့၌ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့ကို အဘယ်မျှလောက်ပင် ညှဉ်းဆဲသည်ကို လူများပြော၍
အကျွန်ုပ်ကြားရပါပြီ။ ၁၄ဤအရပ်၌လည်း ကိုယ်တော်ကို ပဌနာပြုသောသူရှိသမျှတို့ကို
ချည်နှောင်ရမည်အခွင့်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့ထံ၌ ရပါသည်ဟုပြန်လျှောက်၏။
၁၅သခင်ဘုရားကလည်း၊ ထိုသူကား တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် ရှင်ဘုရင်ထံသို့၎င်း၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့၎င်း၊ ငါ၏နာမကို ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ ငါရွေးကောက်သော တန်ဆာဖြစ်၏။
၁၆အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ငါ၏နာမကြောင့် အဘယ်မျှလောက်ပင် ဆင်းရဲခံရမည်ကို ငါသည်
သူ့အားပြမည်။ ထိုကြောင့် သင်သွားလော့ဟု အာနနိအား မိန့်တော်မူ၏။ ၁၇အာနနိသည်လည်း
သွား၍အိမ်သို့ရောက်လျှင်၊ ရှောလုအပေါ်၌ မိမိလက်ကိုတင်၍၊ ညီရှောလု၊ သင်လာသောလမ်း၌ သင့်အား
ထင်ရှားတော်မူသော သခင်ယေရှုသည် သင်၏မျက်စိမြင်ပြန်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင့်ကို
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စေခြင်းငှါ၎င်း ငါကိုစေခန့်တော်မူသည်ဟု ပြောဆို၏။
၁၈ထိုခဏ၌ရှောလု၏မျက်စိမှ ငါးကြေးကွာကျသကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ မျက်စိမြင်ပြန်သဖြင့်ထ၍ ဗတ္တိဇံ ကိုခံပြီးလျှင်၊
အစာအာဟာရကို သုံးဆောင်၍ အားဖြည့်လေ၏။

၁၉ထိုနောက်ရှောလုသည် ဒမာသက်မြို့၌ရှိသော တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကာလအတန်အရာနေ၍၊
၂၀ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်ကြောင်းကို တရားစရပ်တို့၌ မဆိုင်းမလင့်ဟောလေ၏။
၂၁ကြားသော သူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြ၍၊ ဤသူကား၊ ထိုသခင်ကို ပဌနာပြုသော သူတို့ကို
ယေရုရှလင်မြို့၌ ဖျက်ဆီးသည် သာမက၊ ထိုသူများကိုချည်နှောင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ထံသို့
ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ ဤအရပ်သို့လာသော သူဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။ ၂၂ရှောလုသည်လည်း
အားတိုးပွားသဖြင့် ဒမာသက်မြို့၌ နေသော ယုဒ လူတို့သည် ပြောသမျှသောစကားကို ချေ၍၊ ယေရှုသည်
ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစွာပြ၏။

၂၃ကာလကြာမြင့်ပြီးမှ ရှောလုကိုသတ်အံ့သောငှါ၊ ယုဒလူတို့သည် အချင်းချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။
၂၄ထိုအကြံ အစည်ကို ရှောလုသည် သိ၏။ သူ့ကိုသတ်အံ့သောငှါ မြို့တံခါးတို့ကို နေ့ညဉ့်မပြတ်
စောင့်ကြသောကြောင့်၊ ၂၅တပည့်တော်တို့သည် ညဉ့်အခါ သူ့ကိုယူ၍ တောင်း၌ထည့်ပြီးလျှင် မြို့ရိုးပေါ်က
လျှော့ချကြ၏။

၂၆ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ တပည့်တော်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်မည်ပြုသော်၊ သူသည် တပည့်
တော်ဖြစ်ကြောင်းကို တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် မယုံသဖြင့် သူ့ကိုကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ၂၇ထိုအခါ
ဗာနဗသည် သူ့ကိုခေါ်၍ တမန်တော်များထံသို့ ပို့ဆောင်ပြီးလျှင်၊ အထက်ကရှောလုသည် လမ်းခရီး၌
ဘုရားသခင်ကို မြင်သည်ဟူ၍၎င်း၊ သူ့အား မိန့်တော်မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဒမာသက်မြို့၌ ယေရှု၏နာမတော်ကို
အမှီပြုလျက်၊ ရဲရင့်စွာဟောသည်ဟူ၍၎င်း ပြောလေ၏။ ၂၈ထိုနောက်မှ ရှောလုသည် ယေရုရှလင်မြို့၌
တမန်တော်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍၊ သခင်ယေရှု၏နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ရဲရင့်စွာဟောလျက်နေ၏။
၂၉ဟေလေနစ်လူတို့နှင့် နှီးနှော ပြောဆိုသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် ရှောလုကိုသတ်မည်ဟု အားထုတ်ကြ၏။
၃၀ထိုအကြောင်းကို ညီအစ်ကိုတို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ရှောလုကို ကဲသရိမြို့သို့ပို့၍ တာရှုမြို့တိုင်အောင်
စေလွှတ်ကြ၏။

၃၁ထိုအခါ ယုဒပြည်၊ ဂါလိလဲပြည်၊ ရှမာရိပြည် အရပ်ရပ်တို့တွင် အသင်းတော်တို့သည် ငြိမ်သက်၍
တည်ဆောက်ခြင်းရှိကြ၏။ သခင်ဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၌၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏
အဆုံးအမ၌၎င်း၊ မွေ့လျော်သောအားဖြင့် ပွားများကြ၏။
၃၂ပေတရုသည် အရပ်ရပ်တို့ကိုလှည့်လည်သည်တွင် သန့်ရှင်းသူတို့ရှိရာ လုဒ္ဒမြို့သို့ရောက်လေ၏။
၃၃ထိုအရပ်၌ အဲနေအမည်ရှိသော လက်ခြေသေ၍ ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး အိပ်ယာ၌ တုံးလုံးနေသောသူတယောက်ကို
တွေ့လျှင်၊ အဲနေ ယေရှုခရစ်သည် သင့်အား ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။ ၃၄ထ၍ အိပ်ယာကိုပြင်လော့ဟု
ပေတရုဆိုသော်၊ ထိုသူသည် ချက်ခြင်းထ၏။ ၃၅လုဒ္ဒမြို့နှင့် ရှာရုန်မြို့၌ နေသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုသူကို
မြင်၍ သခင်ဘုရား ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြ၏။
၃၆ယုပ္ပေမြို့၌ ဒေါ်ကာဟုဆိုလိုသော တဗိသအမည်ရှိသော တပည့်တော်မတယောက်ရှိ၏။ ထိုမိန်းမ
သည် ကောင်းသောအကျင့်၊ စွန့်ကြဲခြင်းအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ ၃၇ထိုအခါ၌ နာ၍သေလေ၏။ အလောင်းကို
ရေချိုးပြီးလျှင် အထက်ခန်း၌ တင်ထားကြ၏။ ၃၈လုဒ္ဒမြို့သည် ယုပ္ပေမြို့နှင့် နီးသည်ဖြစ်၍ ထိုမြို့၌
ပေတရုရှိကြောင်း ကို တပည့်တော်တို့သည်ကြားလျှင်၊ ပေတရုသည် အလျင်အမြန်ကြွလာပါမည်အကြောင်း
လူနှစ်ယောက်ကို စေလွှတ်၍ တောင်းပန်ကြ၏။ ၃၉ပေတရုသည်ထ၍ ထိုသူတို့နှင့်အတူလိုက်လေ၏။
ရောက်လျှင် အထက်ခန်း သို့ခေါ်ပင့်၍ မုတ်ဆိုးမများတို့သည် ငိုကြွေးလျက်၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒေါ်ကာရှိစဉ်အခါ
လုပ်ခဲ့သောအင်္ကျီနှင့်အဝတ် များကို ပြလျက်ရှိကြ၏။ ၄၀ပေတရုသည် ထိုသူအပေါင်းတို့ကို
ပြင်သို့ထွက်စေသည်နောက် ကိုယ်တိုင်ဒူးထောက် ၍ ဆုတောင်းပဌနာပြုပြီးလျှင် ထိုအလောင်းသို့
မျက်နှာလှည့်၍ တဗိသ၊ ထလော့ဟုဆိုလေ၏။ ထိုမိန်းမသည် မျက်စိကိုဖွင့်၍ ပေတရုကိုမြင်လျှင် ထ၍ထိုင်၏။
၄၁ပေတရုသည် မိမိလက်ကိုသူ့အားပေး၍ ချီကြွပြီးမှ သန့်ရှင်း သူတို့နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကိုခေါ်၍
အသက်ရှင်လျက်ရှိသော ထိုမိန်းမကိုပြလေ၏။ ၄၂ထိုအကြောင်းကို ယုပ္ပေမြို့၌ အနှံ့အပြားသိကြ၍၊
လူများတို့သည် သခင်ဘုရားကိုယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၄၃ပေတရုသည် ယုပ္ပေမြို့ ၌ ရှိမုန်အမည်ရှိသော
သားရေလုပ်သမားနှင့် အတူကြာမြင့်စွာနေ၏။

၁၀

၁ကဲသရိမြို့၌ ဣတလိတပ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော တပ်တွင် လူတရာကိုအုပ်ချုပ်သော တပ်မှူးကော်နေလိ
အမည်တွင်သော သူတယောက်ရှိ၏။ ၂ထိုသူသည် မိမိအိမ်တွင် ရှိသမျှသောသူတို့နှင့်တကွ ဘုရားဝတ်၌မွေ့
လျော်၍ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသဖြင့် လူတို့အားများစွာသောစွန့်ကြဲခြင်းကို ပြု၍ ဘုရားသခင်ကို
အစဉ်ဆုတောင်း လေ့ရှိ၏။ ၃တနေ့သ၌ နေသုံးချက်တီးအချိန်တွင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည်
ကော်နေလိဟု ခေါ်လျက် ရောက်လာသည်ကို ထိုသူသည်ထင်ရှားသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့် မြင်ရ၏။
၄ကောင်းကင်တမန်ကို စေ့စေ့ကြည့်လျှင် ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သခင်၊ အဘယ်အခင်းရှိပါသနည်းဟု
မေးသော်၊ ကောင်းကင်တမန်က၊ သင်ပြုသော ဆုတောင်းပဌနာနှင့် စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းတို့သည် ဘုရားသခင့်
ရှေ့တော်၌ အောက်မေ့စရာဘို့ တက်ကြပြီ။ ၅ထိုကြောင့် ယခုပင် ယုပ္ပေမြို့သို့ လူတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ပေတရု
အမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်ကိုခေါ်ပင့်လော့။ ၆ထိုသူသည် သားရေလုပ်သမားရှိမုန်၏အိမ်၌ တည်းနေ၏။
ထိုအိမ် သည် ပင်လယ်နားမှာရှိသည်ဟု ပြောဆို၏။ ၇ထိုသို့ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်သွားပြီးမှ
ကော်နေလိသည် မိမိငယ်သားနှစ်ယောက်နှင့်တကွ မိမိထံ၌ မပြတ်ခစားသော လူစုအဝင်၊ ဘုရားဝတ်၌
မွေ့လျော်သော စစ်သူရဲ တယောက်ကိုခေါ်၍၊ ၈ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကို ကြားပြောပြီးမှ
ယုပ္ပေမြို့သို့စေလွှတ်၏။
၉နက်ဖြန်နေ့၌ ထိုသူတို့သည်သွား၍ ယုပ္ပေမြို့အနီးသို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ နှစ်ချက်တီးအချိန်တွင်
ပေတရုသည် ဆုတောင်းခြင်းငှါ အိမ်မိုးပေါ်သို့တက်လေ၏။ ၁၀ဆာမွတ်၍အစာအာဟာရကို အလိုရှိလျှင်
သူတပါး တို့သည် အစာအာဟာရကို ပြင်ဆင်ကြစဉ်အခါ ပေတရုသည် ဘဝင်ဖြစ်၍နေသဖြင့်၊ ၁၁ကောင်းကင်

ဖွင့်လှစ်သည် ကိုယ်၊ ခြုံထည်ကဲ့သို့ လေးထောင့်ချုပ်၍ မြေသို့ချလွှတ်သောတန်ဆာသည်
မိမိဆီသို့ဆင်းသက် လာသည်ကိုယ် မြင်လေ၏။ [၁၂]ထိုတန်ဆန်ထဲ၌ သားရဲမှစ၍ မြေ၌ကျင်လည်သော
သားမျိုး၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ မိုဃ်းကောင်း ကင်၌ကျင်လည်သောငှက်မျိုး တို့သည်ရှိကြ၏။
[၁၃]စကားအသံသည်လည်း၊ ပေတရုထ၍ သတ်စားလော့ဟုလာ၏။ [၁၄]ပေတရုကလည်း မဖြစ်နိုင်ပါသခင်။
ညစ်ညူးသောအရာနှင့် မဆင်ကြယ်သော အရာကို အကျွန်ုပ်သည် တရံတခါမျှမစားဘူးပါဟု ပြောဆို၏။
[၁၅]နောက်တဖန် စကားသံကား ဘုရားသခင် ဆင်ကြယ်တော်မူသောအရာကို ညစ်ညူးသည်မထင်နှင့်ဟု
လာပြန်၏။ [၁၆]ထိုသို့ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် လာပြီးလျှင် ထိုတန်ဆာကို ကောင်းကင်ထဲသို့
သိမ်းရုပ်ပြန်လေ၏။

[၁၇]ပေတရုသည် မိမိမြင်ရသောဗျာဒိတ်ရူပါရုံကား အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟု
တွေးတောဆင်ခြင်၍နေစဉ်တွင်၊ ကော်နေလိစေလွှတ်သောသူတို့သည် ရှိမုန်အိမ်ကိုမေးမြန်းရှာဖွေ၍
တံခါးရှေ့မှာရပ်လျက်၊ [၁၈]ပေတရု အမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်သည် ဤမှာတည်းနေပါသလောဟု
မေးမြန်းဟစ်ခေါ်ကြ၏။ [၁၉]ပေတရုသည် ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ဆင်ခြင်၍နေစဉ်တွင် ဝိညာဉ်တော်က
လူသုံးယောက်တို့သည် သင့်ကိုရှာကြ၏။ [၂၀]ထ၍ ဆင်းလော့။ တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ထိုသူတို့နှင့်အတူ
လိုက်သွားလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ငါစေလွှတ်သောသူဖြစ်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
[၂၁]ပေတရုသည် ဆင်း၍၊ ငါကား၊ သင်တို့ရှာသောသူဖြစ်၏။ အဘယ်အကြောင်းရှိ၍ လာကြသနည်းဟု
သူတို့အားမေး၏။ [၂၂]ထိုသူတို့ကလည်း ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ယုဒလူအပေါင်းတို့တွင်
အသရေရှိသောသူတော်ကောင်းတည်းဟူသော တပ်မှူးကော်နေလိသည်၊ ကိုယ်တော် ကိုမိမိအိမ်သို့ ခေါ်ပင့်၍
ကိုယ်တော်၏စကားကို နားထောင်ရမည်အကြောင်း သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန် အားဖြင့်
ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရပါသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ [၂၃]ပေတရုသည်လည်း ထိုသူတို့ကို အိမ်ထဲသို့ခေါ်၍
ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။ နက်ဖြန်နေ့၌ထ၍ ထိုသူတို့နှင့်အတူ သွားသဖြင့်၊ ယုပေမြို့သားဖြစ်သော ညီအစ်
ကိုအချို့တို့သည် လိုက်ကြ၏။

[၂၄]ထိုနောက်တနေ့၌ ကဲသရိမြို့သို့ဝင်ကြ၍၊ ကော်နေလိသည် မိမိအဆွေအမျိုး မိတ်ခင်ပွန်းများတို့ကို
စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့ကိုမျှော်လင့်လျက်နေကြ၏။ [၂၅]ပေတရုရောက်လာသောအခါ ကော်နေလိသည်
ခရီးဦး ကြိုပြု၍၊ ပေတရု၏ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက်ကိုးကွယ်လေ၏။ [၂၆]ပေတရုသည် သူ့ကိုချီပင့်လျက်၊ ထလော့။
ငါကိုယ်တိုင် လူဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။ [၂၇]ထိုသို့နှုတ်ဆက်၍ ဝင်လေသော် စုဝေးလျက်ရှိကြသော
လူများကိုတွေ့လျှင်၊ [၂၈]ပေတရုက၊ ယုဒလူဖြစ်သောသူတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့်
မပေါင်းဘော်မချဉ်းကပ်အပ်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ သို့သော်လည်း ညစ်ညူးသည်မဆင်ကြယ်ဟု
အဘယ်သူကိုမျှ မခေါ်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ငါ့အားဆုံးမပြသတော်မူပြီ။ [၂၉]ထိုကြောင့် ငါ့ကိုခေါ်
ကြသောအခါ ငါသည် မငြင်းမခုန်ဘဲလျက် လာ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ငါ့ကိုခေါ်
ကြသနည်း၊ ငါမေးလိုသည်ဟု ထိုသူတို့အား ပြောဆို၏။

[၃၀]ကော်နေလိကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ယခုအချိန်နာရီတိုင်အောင် အစာရှောင်၍ သုံးချက်တီးအချိန်
တွင် အိမ်၌ဆုတောင်းလျက်နေသည်၊ ယခုလေးရက်ရှိပါပြီ။ ထိုအချိန်၌ လူတယောက်သည်
ထွန်းတောက်သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက် အကျွန်ုပ်ရှေ့မှောက်၌ ရပ်၍၊ [၃၁]ကော်နေလိ၊ သင်ပြုသောပဌနာကို
ဘုရားသခင်သည် ကြား၍၊ သင်စွန့်ကြဲခြင်းကိုလည်း မှတ်တော်မူပြီ။ [၃၂]ထိုကြောင့်၊ ယုပေမြို့သို့ စေလွှတ်၍
ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်ကို ခေါ်ပင့်လော့။ ထိုသူသည် ပင်လယ်နားမှာ သားရေလုပ်သမား
ရှိမုန်၏အိမ်၌တည်းနေ၏။ ထိုသူသည် ရောက်လာလျှင် သင့်အား ဟောပြောလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုပါ၏။
[၃၃]ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ အလျင်အမြန် စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်
ကြွလာသောအားဖြင့် ကောင်းမွန်စွာပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၌မှာထားတော်မူသမျှကို

နားထောင်ခြင်းငှါ၊ ယခုအကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အသင့်နေပါသည်ဟု
ကော်နေလိပြောဆို၏။
၃၄ထိုအခါပေတရုသည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် လူမျက်နှာကို မှတ်တော်မမူ။
၃၅လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍ တရားသဖြင့်ကျင့်ဆောင်သောသူသည် အထံတော်၌
မျက်နှာရသည်ကို ငါသိမြင်၏။ ၃၆အလုံးစုံတို့ကို အစိုးရတော်မူသော သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ရန်ငြိမ်းခြင်း
တရားဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောတော်မူလျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပေးလိုက်တော်မူသော
တရားတော်နှင့်အညီ၊ ၃၇ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံ တရားကို ဟောသည်နောက် ဂါလိလဲပြည်မှစ၍
ယုဒပြည်အရပ် ရပ်တို့၌ နှံ့ပြားသောအကြောင်းအရာကို သင်တို့သည်သိကြ၏။
၃၈ထိုအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ တန်ခိုးတော်နှင့်၎င်း၊
နာဇရက်မြို့သားယေရှုကို ဘိသိက်ပေးတော် မူသဖြင့်၊ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏အခွင့်တော်နှင့်
ကျေးဇူးပြုလျက် မာရ်နတ်ညှဉ်းဆဲသောသူအပေါင်းတို့အား ချမ်းသာကိုပေး လျက် လှည့်လည်တော်မူ၏။
၃၉ငါတို့သည်လည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်တွင် ပြုတော်မူသော အမှုများတို့၏ သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။
ထိုသူကို သစ်တိုင်၌ဆွဲ၍ ကွပ်မျက်ကြလေ၏။ ၄၀သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ဘုရားသခင်သည်
ထမြောက်စေတော်မူ၍၊ ၄၁လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစွာပြတော်မမူ။ ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူနှင့်သော
သက်သေခံတည်းဟူသော ငါတို့အား ထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။ သေခြင်းမှထမြောက် တော်မူသည်နောက်၊
ထိုသခင်နှင့်အတူ ငါတို့သည်စားသောက်ရကြ၏။ ၄၂ထိုသခင်သည်လည်း အသက်ရှင် သောသူတို့နှင့်
သေသော သူတို့ကို တရားစီရင်သောသခင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူကြောင်းကို
လူအပေါင်းတို့အား ဟောပြောကြလော့။ သက်သေခံကြလော့ဟု ငါတို့အား ပညတ်ထားတော်မူ၏။
၄၃ထိုသခင်ကို ယုံကြည်သော သူရှိသမျှတို့သည် နာမတော်အားဖြင့် အပြစ်လွှတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို
ခံရကြ လတံ့ဟူ၍ ပရောဖက်အပေါင်း တို့သည် ထိုသခင်၏သက်သေခံဖြစ်ကြသည်ဟု ပေတရုမြွက်ဆို၏။
၄၄ထိုစကားကိုမြွက်ဆိုစဉ်၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကြားနာရသောသူအပေါင်းတို့ အပေါ်သို့
သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက်တော်မူ၏။ ၄၅တပါးအမျိုးသားတို့အပေါ်သို့ သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်၏ကျေးဇူးကို သွန်းလောင်းသောကြောင့်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတည်းဟူသော
ပေတရုနှင့် ပါသမျှသော တပည့်တော်တို့ သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။ ၄၆အကြောင်းမူကား
ထိုသူတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော၍၊ ဘုရားသခင်ကို
ချီးမွမ်းသည်ကိုကြားကြလေ၏။ ၄၇ထိုအခါ ပေတရုကငါတို့ကဲ့သို့ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံရသော
ဤသူတို့ကို ဗတ္တိဇံ မပေးစေခြင်းငှါ အဘယ်သူသည် ရေကို မြစ်တားနိုင်သနည်းဟုဆိုလျက်၊
၄၈ဘုရားသခင်၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံ ကိုခံစေမည်အကြောင်း စီရင်လေ၏။ ထိုနောက်မှ ပေတရုသည်
ကာလအတန်အရာ နေပါမည်အကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။

၁၁

၁တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ခံယူကြသည်ဟု ယုဒပြည်၌
ရှိသော တမန်တော်တို့နှင့် ညီအစ်ကိုများတို့သည် ကြားသိကြ၏။ ၂ပေတရုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်လာ
သောအခါ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့က၊ ၃သင်သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့နှင့်
ပေါင်းဘော်၍ စားသောက်ပါသည်တကားဟု ဆန့်ကြင်ဘက်ပြု၍ဆိုကြ၏။ ၄ပေတရုသည်လည်း
ထိုအကြောင်း အရာကို အစမှအဆုံးတိုင်အောင် ဘော်ပြသည်ကား၊ ၅ငါသည် ယုပ္ပေမြို့၌ ဆုတောင်းစဉ်
ဘဝင်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်မှ လေးထောင့်ဖြင့်ချလွှတ်သော ချုံထည်ကဲ့သို့သော တန်ဆာသည်ဆင်းသက်၍၊
ငါ့ထံသို့ရောက် လာသည်ကို ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့်မြင်၏။ ၆ထိုတန်ဆာကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျှင်၊
သားရဲမှစ၍ မြေ၌ကျင် လည်သော သားမျိုး၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး၊ မိုဃ်းကောင်းကင်၌

ကျင်လည်သောငှက်မျိုးတို့ကို မြင်၏။ ၇ထိုအခါ ပေတရု၊ ထ၍သတ်စားလော့ဟု
ငါ့အားပြောသောစကားသံကိုလည်း ငါကြား၏။ ၈ငါကလည်း မဖြစ်နိုင်ပါသခင်။ ညစ်ညူးသောအရာနှင့်
မစင်ကြယ်သောအရာသည် အကျွန်ုပ်ခံတွင်းထဲသို့ တရံတခါမျှမဝင်ဘူးပါ ဟုပြောဆို၏။ ၉နောက်တဖန်
စကားသံသည်ကား၊ ဘုရားသခင်စင်ကြယ်စေတော်မူသော အရာကိုညစ်ညူးသည် မထင်နှင့်ဟု
ကောင်းကင်ထဲကလာပြန်၏။ ၁၀ထိုသို့သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ဖြစ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရာရှိသမျှတို့ကို
ကောင်းကင်ထဲသို့ ဆွဲယူပြန်လေ၏။ ၁၁ထိုခဏချင်းတွင် ကဲသရိမြို့မှ ငါ့ထံသို့စေလွှတ်သောလူသုံးယောက်
တို့သည် ငါရှိသောအိမ်အနားမှာ ရပ်နေကြ၏။ ၁၂ငါသည် တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ထိုသူတို့နှင့်အတူ သွားရမည်
အကြောင်း ဝိညာဉ်တော်သည် မိန့်တော်မူ၏။ ဤညီအစ်ကိုခြောက်ယောက်တို့သည်လည်း
ငါနှင့်အတူသွား၍ ထိုသူ၏အိမ်သို့ ဝင်ကြ၏။ ၁၃ကောင်းကင်တမန်သည် သူ၏အိမ်၌ ထင်ရှားစွာရပ်လျက်၊
သင်သည် ယုပ္ပေမြို့သို့ လူတို့ကို စေလွှတ်၍ ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်ကိုခေါ်ပင့်လော့။
၁၄ထိုပေတရုသည်သင်မှစ၍ သင်၏ အိမ်၌ရှိသမျှသော သူတို့ကိုကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကို
သင့်အားဟောပြောလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆိုခဲ့သော အကြောင်းအရာကို ထိုသူသည်ငါတို့အားပြန်ကြားလေ၏။
၁၅ငါသည် ဟောပြောစပြုစဉ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ ငါတို့အပေါ်သို့
သက်ရောက်တော်မူသည်နည်းတူ၊ ထိုသူတို့အပေါ်သို့လည်း သက်ရောက်တော်မူ၏။ ၁၆ယောဟန်သည် ရေ၌
ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံ ကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု
သခင်ဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို ထိုအခါငါအောက်မေ့၏။ ၁၇သခင်ယေရှုခရစ်ကို
ယုံကြည်သောငါတို့အား ဘုရားသခင်သည် ဆုကျေးဇူးကိုပေးတော်မူသည်နည်းတူ၊ ထိုသူတို့အားလည်း
ပေးတော်မူသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ငါသည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ကိုဆီးတားနိုင်သနည်းဟု
ပေတရုဆို၏။ ၁၈ဤအကြောင်းအရာတို့ကို ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင် မငြင်းဘဲနေ၍၊ အကယ်စင်စစ်
ဘုရားသခင်သည် အသက်ရှင်စေခြင်းအလိုငှါ၊ နောင်တတရား ကို တပါးအမျိုးသားတို့အားလည်း
ပေးတော်မူပြီဟု ဘုရားသခင် ၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၉ထိုမှတပါး၊ သတေဖန်၏အမှုကြောင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရ၍ အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားသောသူတို့သည်
ဖိနိတ်၊ ကုပရု၊ အန္တိအုတ်မြို့များသို့တိုင်အောင်သွား၍ ယုဒလူတို့အားသာ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို
ဟောပြောကြ၏။ ၂၀နောက်မှထိုသူအချို့တို့သည် ကုပရုပြည်သား၊ ကုရေနေပြည်သားဖြစ်၍ အန္တိအုတ်မြို့သို့
သွားပြီးလျှင်၊ သခင်ယေရှု၏အကြောင်းတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟေလေနစ်လူတို့အား
ဟောပြောကြ၏။ ၂၁သခင်ဘုရား၏လက်တော်သည် ထိုသူတို့နှင့်တကွ ရှိတော်မူသဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည်
ယုံကြည်၍ သခင်ဘုရား ထံသို့ပြောင်းလဲကြ၏။

၂၂ထိုအကြောင်းအရာကို ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်သည်ကြားလျှင်၊ အန္တိအုတ်မြို့
တိုင်အောင် သွားစေမည်အကြောင်း ဗာနဗကိုစေလွှတ်လေ၏။ ၂၃ထိုသူသည် ရောက်၍ ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူး တော်ကိုမြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိ၍ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်သောစိတ်နှင့်
သခင်ဘုရားကို မှီဝဲဆည်းကပ်မည် အကြောင်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လေ၏။ ၂၄ထိုသူသည်
သူတော်ကောင်းဖြစ်၍ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ပြည့်စုံသောအားဖြင့်၊
လူများအပေါင်းတို့သည် သခင်ဘုရားထံသို့ ဝင်စားကြ၏။

၂၅ဗာနဗသည်လည်း ရှောလုကိုရှာလျက် တာရှုမြို့သို့သွား၏၊ တွေ့လျှင် အန္တိအုတ်မြို့သို့ခေါ်ခဲ့၏။
၂၆ထိုသူတို့သည် တနှစ်ပတ်လုံး ထိုအသင်းတော်နှင့်အတူ စည်းဝေး၍၊ လူများအပေါင်းတို့အား ဆုံးမသြဝါဒ
ပေးကြ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ခရစ်ယာန်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို အန္တိအုတ်မြို့၌
အဦးခံရကြ၏။

၂၇ထိုအခါ၌ ပရောဖက်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ အန္တိအုတ်မြို့သို့လာကြ၏။ ၂၈ထိုသူတို့အဝင်၊
အာဂဗုအမည်ရှိသော သူတယောက်သည်ထ၍၊ မြေတပြင်လုံး၌ အစာအာဟာရအလွန်ခေါင်းပါးခြင်း
ဖြစ်လတံ့ဟု ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဘော်ပြ၏။ ထိုခေါင်းပါးခြင်းသည်
ကဲသာဘုရင်ကလောဒိလက်ထက်၌ဖြစ်သတည်း။ ၂၉ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည်
အသီးသီးတတ်နိုင်ကြသည်အတိုင်း၊ ယုဒပြည်၌နေသော ညီအစ်ကိုတို့အား အကူအမပေး လိုက်မည်ဟု၊
၃၀စီရင်ကြသည်နှင့်အညီ ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့တွင် သင်းအုပ်တို့ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။

၁၂

၁ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် သင်းဝင်သူအချို့တို့ကို ညှင်းဆဲခြင်းငှါစီရင်၍၊ ၂ယောဟန်၏အစ်ကိုဖြစ်
သော ယာကုပ်ကို ထားနှင့်ကွပ်မျက်လေ၏။ ၃ယုဒလူတို့သည် အားရဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊
အဇုမပွဲနေ့ရက်တို့၌ တဖန်ထွပ်၍၊ ၄ပေတရုကိုလည်း ဘမ်းဆီးပြီးမှ ပသခါပွဲလွန်လျှင် လူများတို့အား
ထုတ်ပေးမည်အကြံနှင့် အစောင့်အရှောက်စစ်သူရဲတကျိန်ခြောက်ယောက်တို့၌ အပ်၍
ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားလေ၏။ ၅ပေတရုသည် ထောင်ထဲ၌ အကျဉ်းနေရစဉ်၊ သင်းဝင်သူတို့သည်
သူ့အဘို့ကြိုးစား၍ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း ပဌနာပြုကြ၏။
၆ပေတရုသည် ဟေရုဒ်မင်းထုတ်ခါနီး၊ ညဉ့်အချိန်တွင် သံကြိုးနှစ်စင်းနှင့်ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရလျက်၊
စစ်သူရဲနှစ်ယောက်တို့အလယ်၌ အိပ်ပျော်၍၊ အစောင့်များတို့သည် ထောင်တံခါးရှေ့မှာ စောင့်နေကြ၏။
၇ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ပေါ်လာလျှင် ထောင်အိမ်၌ အလင်းထွန်းတောက်လေ၏။
ကောင်း ကင်တမန်သည် ပေတရု၏နံဖေးကိုပုတ်ခတ်၍၊ အလျင်အမြန်ထလော့ဟုဆိုလျက် ထစေ၏။
သံကြိုးသည်လည်း ပေတရုလက်မှ ကျွတ်လေ၏။ ၈ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်၏ခါးပန်းကိုစည်းလော့။
ခြေနင်းကိုလည်း စီးလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ဆိုသည်အတိုင်း ပေတရုပြု၏။ ဝတ်လုံကိုခြုံ၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု
ဆိုပြန်၏။ ၉ပေတရုသည် ထွက်၍လိုက်သော်လည်း၊ ကောင်းကင်တမန်ပြုသမျှတို့သည်
မှန်သောအမှုအရာဖြစ်သည်ဟု မသိမမှတ်ဘဲ၊ မိမိသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်သည်ဟုထင်လေ၏။
၁၀လူစောင့်နှစ်တန်ကို လွန်သွား၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်သောသံတံခါးသို့ရောက်လျှင်၊ ထိုတံခါးသည်
အလိုလိုပွင့်သဖြင့် သူတို့သည် ထွက်၍လမ်းတကြောင်း၌ ရှောက်သွားပြီးမှ၊ ကောင်းကင်တမန်သည်
ချက်ခြင်းပေတရုမှ ခွာ၍သွားလေ၏။
၁၁ပေတရုသည် သတိရလျှင်၊ ယခုပင်သခင်ဘုရားသည် မိမိကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၍ ဟေရုဒ်
မင်းလက်မှ၎င်း၊ ယုဒလူတို့၏ မျှော်လင့်ခြင်းမှ၎င်း၊ ငါ့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူသည်ကို ငါအမှန်သိ၏ဟု
အောက်မေ့စဉ်၊ ၁၂လူများအစုအဝေး၌ ဆုတောင်းရာ၊ မာကုအမည်သစ်ကိုရသော ယောဟန်၏အမိဖြစ်သော
မာရိ၏အိမ်သို့ ရောက်၍၊ ၁၃အိမ်ဦးတံခါးကို ခေါက်လေသော်၊ ရောဒေအမည်ရှိသော
မိန်းမငယ်တယောက်သည် နားထောင် ခြင်းငှါလာ၍၊ ၁၄ပေတရု၏စကားသံကိုသိလျှင်၊
ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့် တံခါးကိုမဖွင့်ဘဲ အထဲသို့ပြေးဝင်၍၊ ပေတရုသည် တံခါးရှေ့မှာ ရပ်နေသည်ဟု
ကြားပြော၏။ ၁၅ထိုသူတို့က၊ သင်သည်အရူးဖြစ်၏ ဟုထိုမိန်းမငယ်အား ဆိုကြသော်လည်း၊
ပေတရုအမှန်ရှိသည်ဟု သူသည်ခိုင်မာစွာဆိုလျှင်၊ ပေတရု၏ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။
၁၆ပေတရုသည်ခေါက်၍နေသော်၊ တံခါးကိုဖွင့်ကြ၍ သူ့ကိုမြင်သဖြင့် အလွန်တရာအံ့ဩကြ၏။
၁၇ပေတရုသည်လည်း ထိုသူတို့ကိုတိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါမိမိလက်နှင့် အမှတ်ပေး၍
မိမိကိုထောင်ထဲကသခင် ဘုရားနှုတ်တော်မူသော အကြောင်းအရာကို ဘော်ပြပြီးမှ၊ သင်တို့သွား၍
ယာကုပ်နှင့်ညီအစ်ကိုတို့အား ဤအကြောင်းများကို ပြန်ကြားကြလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ထွက်၍
အခြားတပါးသို့သွားလေ၏။ ၁၈မိုဃ်းလင်း သောအခါ စစ်သူရဲတို့သည် ပေတရု၌အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟု

ရှန်းရင်းခတ်မှုဖြစ်ကြ၏။ ၁၉ဟေရုဒ်မင်းသည် ပေတရုကိုရှာ၍ မတွေ့သည်ရှိသော်၊ စောင့်ရှောက်သောသူတို့ကို
စစ်ကြောပြီးမှ သတ်မည်အကြောင်းကို စီရင် လေ၏။
၂၀ထိုနောက်၊ ဟေရုဒ်မင်းသည် ယုဒပြည်မှ ကဲသရိမြို့သို့သွား၍နေသည်ရှိသော် တုရုမြို့သားနှင့်
ဇိဒုန် မြို့သားတို့ကို အမျက်ထွက်လေ၏။ ထိုသူတို့သည် တညီတညွတ်တည်းလာကြ၍၊
ဗလတ္တုအမည်ရှိသော အတွင်းဝန်ကို ဖျောင်းဖျပြီးမှ၊ အမျက်တော်ပြေမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။
အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ ပြည်သည် ပြည်တော်ကိုမှီ၍ ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရ၏။ ၂၁ဟေရုဒ်မင်းသည်လည်း
ချိန်းချက်သောနေ့၌ မင်းမြောက် တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်၍ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်လျက် ထိုသူတို့အား
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂လူများတို့က၊ ဤအသံသည် လူ၏အသံမဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏အသံဖြစ်၏ဟု
ကြွေးကြော်ကြသည်ရှိသော်၊ ၂၃ထိုမင်းကြီးသည် ဘုရား သခင်၏ဂုဏ် အသရေတော်ကို
မထောက်ထားသောကြောင့်၊ ထိုခဏခြင်းတွင် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကတမန် သည် ဒဏ်ခတ်၍
ကိုယ်တွင်း၌ပိုးများကိုက်သဖြင့် အနိစ္စရောက်လေ၏။ ၂၄ဘုရားသခင်၏သာသနာတော်သည်
တိုးပွားများပြားလေ၏။ ၂၅ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့သည် လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကိုဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်
မာကုအမည်သစ် ကိုရသော ယောဟန်ကိုလည်း ခေါ်ခဲ့၍ ယေရုရှလင်မြို့မှပြန်ကြ၏။

၁၃

၁အန္တိအုတ်မြို့တွင်ရှိသော အသင်းတော်၌ ဗာနဗမှစ၍ နိဂါဟုခေါ်ဝေါ်သော ရှုမောင်၊
ကုရေနေပြည်သား လုကိ၊ စော်ဘွားဟေရုဒ်၏ သူငယ်ချင်းအရင်းဖြစ်သော မာနင်နှင့် ရှောလုတည်းဟူသော
ပရောဖက်ပြုသူ၊ ဆရာ ပြုသူရှိကြ၏။ ၂ထိုသူတို့သည် သခင်ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ အစာကိုရှောင်ကြစဉ်၊
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က၊ ငါခန့်ထားသောအမှုကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့ကို
ရွေးချယ်ခွဲထားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ ၃အစာရှောင်၍ ပဌနာပြုလျက်၊ ထိုသူတို့ခေါင်းပေါ်မှာ
လက်ကိုတင်၍ လွှတ်လိုက်ကြ၏။
၄ထိုသို့သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် စေလွှတ်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် သေလုကိမြို့သို့
သွား၍ ထိုမြို့မှသင်္ဘောနှင့်လွှင့်သဖြင့် ကုပရုကျွန်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၅ရှာလမိမြို့၌ရှိနေစဉ်
ယုဒတရားစရပ်များတွင် ဘုရား သခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောကြ၏။ ယောဟန်သည်လည်း
ထိုသူတို့၏လက် ထောက်ဖြစ်သတည်း။ ၆တကျွန်းလုံးကိုရှောက်၍ ပါဖုမြို့သို့ရောက်လျှင်၊
၇ဗာယေရှုအမည်ရှိသော ယုဒအမျိုးသား မိစ္ဆာပရောဖက်ဖြစ်သော နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားကို
မြို့ဝန်မင်းသေရဂိပေါလုထံ၌ တွေ့ကြ၏။ ထိုမြို့ဝန်သည် ပညာသတိရှိသဖြင့်၊ ဗာနဗ နှင့်ရှောလု တို့ကို
ခေါ်ပင့်၍ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နာလိုသောစိတ်ရှိသော်၊ ၈အနက်အားဖြင့် နတ်ဝိဇ္ဇာ
အတတ်သမားဟု ဆိုလိုသော လေုမအမည်ရှိသောထိုသူသည် မြို့ဝန်ကို ယုံကြည်ခြင်းမှ လွှဲအံ့သောငှါ
တမန်တော် တို့ကို ဟန့်တားလေ၏။ ၉ထိုအခါပေါလုဟု အမည်တွင်သော ရှောလုသည် သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော် နှင့် ပြည့်သဖြင့်၊ ထိုနတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုလျက်၊ ၁၀လှည့်ဖြားခြင်း၊
အကျိုးကိုဖျက်ခြင်း အမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောမာရ်နတ်၏သား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ ရန်သူ၊ သင်သည်
ထာဝရဘုရား၏ ဖြောင့်မတ်သောလမ်းခရီး တို့ကို မဖျက်ဆီးဘဲမနေနိုင်သလော။ ၁၁ယခုပင်ထာဝရဘုရား၏
လက်တော်သည်သင့်အပေါ်သို့ရောက်၍၊ နေကိုမျှ မမြင်နိုင်အောင် အင်တန်ကာလပတ်လုံးသင်၏မျက်စိ
ကွယ်လိမ့်မည်ဟု ပေါလုဆိုသောခဏခြင်းတွင် မျက်စိမြေးရှက်၍ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်သဖြင့်၊ လက်ဆွဲပေးသော
သူတို့ကိုရှာလျက်အတည်တည်ရှိ၍နေ၏။ ၁၂ထိုကြောင်း အရာကိုမြင် လျှင်၊
မြို့ဝန်သည်ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ သခင်ဘုရား၏ ဒေသနာတော်ကို အလွန်အံ့သြမိန်းမော၍ နေ၏။
၁၃ပေါလုနှင့်ပါသောသူတို့သည် ပါဖုမြို့မှလွှင့်၍ပံဖုလိပြည်၊ ပေရဂေမြို့သို့ရောက်ကြလျှင်၊
ယောဟန်သည် သူတို့ထံမှ ထွက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လေ၏။ ၁၄ပေရဂေမြို့မှထွက်သွားပြန်လျှင်၊

ပိသိဒိပြည်၊ အန္တိအုတ် မြို့သို့ရောက်လျှင်၊ ဥပုသ်နေ့၌ တရားစရပ်သို့ဝင် ၍ထိုင်ကြ၏။ ၁၅ပညတ္တိကျမ်း၊
အနာဂတ္တိကျမ်းကိုဘတ်ရွတ်ပြီးမှ၊ တရားစရပ်မှူးတို့သည်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ လူများအား ဆုံးမစရာ
စကားရှိလျှင်ဟောပြောကြပါဟု လူကိုစေလွှတ်၍ ကြားပြောစေ၏။
၁၆ထိုအခါပေါလုသည်ထ၍ မိမိလက်နှင့်အမှတ်ပေးလျက်၊ ဣသရေလလူမှစ၍ ဘုရားသခင်ကို
ကြောက် ရွံ့သောသူတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ၁၇ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘိုးဘေးများကို
ရွေးကောက် တော်မူ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်သောထိုလူမျိုးကို ချီးမြှောက်သဖြင့်
ထင်ရှားသောလက်တော်နှင့် ထိုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။ ၁၈အနှစ်လေးဆယ်မျှလောက်သော
ကာလပတ်လုံး တောခ၌ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ၁၉ခါနာန်ပြည်၌ လူခုနစ်မျိုးတို့ကို ပယ်ရှားပြီးလျှင်၊ ထိုပြည်ကို
ဣသရေလအမျိုးအား အမွေပေးကမ်းဝေငှတော် မူ၏။ ၂၀ထိုနောက်မှ ပရောဖက် ရှမွေလမပေါ်မရှိမီ
အနှစ်လေးရာငါးဆယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး တရားသူကြီးတို့ကို ပေးတော်မူ၏။ ၂၁နောက်တဖန်
ရှင်ဘုရင်ကိုတောင်းကြသောအခါ ရှောလုအမည်ရှိသော ကိရှ၏သား ဗယ်္ဂမိန်အမျိုးဖြစ်သောသူကို
အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးပေးတော်မူ၏။ ၂၂နောက်မှ ထိုသူကိုပယ်၍၊ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌
ဒါဝိဒ်ကိုချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ထိုသူအားသက်သေခံတော်မူလျက် စိတ်နှလုံး၌ ညီညွတ်သည်ဖြစ်၍
ငါ့အလိုကိုပြည့်စုံမည့်သူ၊ ယေရှဲ၏သား ဒါဝိဒ်ကိုငါတွေ့ရပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၃ထိုသူ၏ အမျိုးအနွယ်ထဲ၌
ဘုရားသခင်သည် ဂတိတော်အတိုင်း ကယ်တင်သောသခင်ယေရှုကို ဣသရေလလူတို့အား
ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီ။ ၂၄ထိုသခင်ကြွလာတော်မမူမီ ယောဟန်သည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့အား
နောင်တနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံ တရားကိုဟောပြောနှင့်လေ၏။ ၂၅ယောဟန်သည်
မိမိဆောင်ရွက်ရသောအမှုကို ပြု၍ နေစဉ်တွင်၊ ငါသည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို သင်တို့ထင်မှတ်ကြသနည်း။
ငါသည်ထိုသူဖြစ်သည်မဟုတ်။ ငါ့နောက်ကြွလာသော သူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်ကို
ငါမချွတ်ထိုက်ဟု ဆို၏။
၂၆အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်သော ညီအစ်ကိုမှစ၍ သင်တို့တွင် ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့၊
ဤကယ်တင်တော်မူခြင်း တရားစကားကို သင်တို့အားကြားလိုက်တော်မူ၏။ ၂၇ယေရုရှလင်မြို့၌ နေသောသူ
တို့နှင့်တကွ မင်းများတို့သည် ထိုသခင်ကိုငင်း၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်း အစဉ်ဘတ်ရွက်သော ပရောဖက်တို့၏စကား
ကိုငင်း၊ မသိနားမလည်သောကြောင့်၊ ထိုသခင်ကိုစီရင်သောအားဖြင့်၊ ထိုပရောဖက်တို့၏စကားကို
ပြည့်စုံစေကြပြီ။ ၂၈ကိုယ်တော်၌ သေထိုက်သောအပြစ် တစုံတခုကိုမျှမတွေ့သော်လည်း၊
ကွပ်မျက်စေမည်အကြောင်း ပိလိတ်မင်းထံ၌ တောင်းလျှောက်ကြ၏။ ၂၉ထိုသခင်ကိုရည်မှတ်၍
ကျမ်းစာ၌ရေးထားသမျှတို့ကို ပြည့်စုံစေပြီးလျှင်၊ အလောင်းတော်ကို သစ်တိုင်မှချ၍ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ထားကြ၏။
၃၀ဘုရားသခင်သည်လည်း သေခြင်းမှထမြောက် စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ၃၁ဂါလိလဲပြည်မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့
နောက်တော်၌လိုက်သော သူတို့အား နေ့ရက်များစွာ ကိုယ်ကို ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ၃၂ထိုသူတို့သည်
လူများတို့အား သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ၃၃ဆာလံကျမ်း ဒုတိယ ခဏ်း၌လာသည်ကား၊ သင်သည် ငါ့သားဖြစ်၏။
၃၄ယနေ့ပင် သင့်ကိုငါဖြစ်ဘွားစေပြီဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ဘု၍ရားသခင်သည် ယေရှုကို
ထမြောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများ၌ရှိသောဂတိတော်ကို ထိုသူတို့၏ သားဖြစ်သော
ငါတို့အားပြည့်စုံစေတော်မူသည် ဟူ၍ငင်း၊ ဒါဝိဒ်၌မြဲမြံသော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အား
ငါပေးမည်ဟူသော ဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီ၊ ထိုသခင်ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေ၍၊ နောက်တဖန်
ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ မပြန်ဘဲ အစဉ်ကင်းလွတ်ရမည်အခွင့်ကို ပေးတော်မူသည်ဟူ၍ငင်း၊ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်း
ဧဝံဂေလိတရားကို ငါတို့သည် သင်တို့အားကြားပြောကြ၏။ ၃၅ထိုကြောင့်
ဆာလံကျမ်းတခဏ်း၌လာသည်ကား၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသောသူအား ပုပ်စပ်ခြင်းကိုရှိစေတော်မမူဟု
လာ၏။ ၃၆ဒါဝိဒ်သည် မိမိကာလ၌ ဘုရားသခင်၏အလို တော်ကို ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်၊ ကျိန်းစက်၍

မိမိဘိုးဘေးစုထဲသို့ဝင်သဖြင့် ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။ ၃၇ဘုရား သခင်ထမြောက်စေတော်မူသော
သူမူကား၊ ပုပ်စပ်ခြင်းသို့မရောက်။
၃၈ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် အပြစ်လွတ်ခြင်းတရားကို သင်တို့အား
ဟောကြားသည်ကိုင်း၊ ၃၉ထိုသခင်ကို ယုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် မောရှေ၏တရားအတိုင်း မလွတ်နိုင်
သောအပြစ်ရှိသမျှတို့နှင့် လွတ်ရကြသည်ကိုင်း သိမှတ်ကြလော့။ ၄၀အနာဂတ္တိကျမ်း၌လာသည်ကား၊ မထီ
မဲ့မြင်ပြုတတ်သောသူတို့၊ ကြည့်ရှုအံ့သြ၍ ပြယ်ပျောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြလော့။ ၄၁အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့
အား သူတပါးပြည့်နှံသော်လည်း၊ သင်တို့မယုံသောအမှုကို သင်ထို့လက်ထက်ကာလ၌ ငါပြုသည်ဟု
ကျမ်းစာ ၌ပါသောအရာကို သင်တို့အပေါ်သို့ မရောက်စေမည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့ဟု
ပေါလုဟောပြောလေ၏။ ၄၂လူများတို့သည် တရားစရပ်မှထွက်သွားကြစဉ်၊
ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို မိမိတို့အား နောက်ဥပုသ် နေ့၌ ဟောပြောပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။
၄၃အစည်းအဝေးပျက်၍ ပြန်ကြသောအခါ ယုဒလူမှစ၍ ဘုရားကိုကိုးကွယ်သောဘာသာဝင်သူများတို့သည်
ပေါလုနှင့် ဗာနဗနောက်သို့ လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့ သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်၌
တည်ကြည်မည်အကြောင်း၊ တမန်တော်တို့သည် ဖြားယောင်း၍ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးလေ၏။
၄၄နောက်ဥပုသ်နေ့၌ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နားထောင်အံ့သောငှါ တမြို့လုံးကုန်မတတ်
စည်းဝေးကြ၏။ ၄၅ယုဒလူတို့သည် အစည်းအဝေးတို့ကိုမြင်လျှင် ငြူစူသောစိတ်နှင့် ပြည့်စုံ သဖြင့်၊
ပေါလု၏စကားကို ငြင်းခုံသည်သာမက ဆဲရေးကြ၏။ ၄၆ထိုအခါ ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့က ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို သင်တို့အား ရှေ့ဦးစွာဟောပြောရ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည်ပယ်၍
ထာဝရ အသက်ကို မိမိတို့မခံထိုက်သည်ဟု မိမိတို့စီရင်ကြသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်
မှာတော်မူသည်အတိုင်း ငါတို့သည် မျက်နှာကိုလွှဲ၍ တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့ လှည့်ကြ၏။
၄၇မှာတော်မူသောဗျာဒိတ်တော်အချက်ကား၊ သင်သည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်
ကယ်တင်ခြင်းကိုပြုစိမ့်သောငှါ၊ သင့်ကိုတပါးအမျိုးသားတို့ လင်းစရာဘို့ ငါခန့်ထား၏ဟု
ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟု ရဲရင့်စွာပြောဆို၏။ ၄၈ထိုစကားကို တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကြားလျှင်၊
ဝမ်းမြောက်၍ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်းငှါ
ခန့်ထား တော်မူသော သူရှိသမျှတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြသဖြင့်၊
၄၉ထာဝရဘုရား၏သာသနာတော်သည် တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြားလေ၏။ ၅၀ထိုအခါ ဘုရားကိုကိုးကွယ်၍
အသရေရှိသောမိန်းမတို့နှင့် ထိုမြို့၌ အကြီးအကဲ ဖြစ်သောသူများကို ယုဒလူတို့သည် နှိုးဆော်၍၊
ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့ကို ညှဉ်းဆဲစေသဖြင့် ထိုပြည်၏နယ်မှ နှင်ထုတ်ကြ၏။ ၅၁တမန်တော်တို့သည်
မိမိတို့ခြေဘဝါး၌ ကပ်သောမြေမှုန့်ကို ထိုသူတို့အား ခါလိုက်ပြီးမှ၊ ဣကောနိမြို့သို့ သွားကြ၏။
၅၂တပည့်တော်များတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် နှင့်၎င်း ပြည့်စုံကြ၏။

၁၄

၁ဣကောနိမြို့သို့ရောက်လျှင် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ယုဒတရားစရပ်သို့ဝင်၍ ဟောပြောသဖြင့်၊
ယုဒလူ၊ ဟေလသလူများအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၂မယုံကြည်သော ယုဒလူတို့သည်
တပါးအမျိုးသားတို့ကို နှိုးဆော်၍ ညီအစ်ကိုတို့အား မနာလိုသောစိတ်ရှိစေခြင်းငှါ ချောစားကြ၏။
၃ထိုကြောင့် ကြာမြင့်စွာနေ၍ သခင်ဘုရား၏တရားတော်ကို မဆုတ်မဆိုင်းဟောပြောလေ၏။
သခင်ဘုရားသည်လည်း ကျေးဇူးတရားတော်ဘက်၌ သက်သေခံတော်မူလျက်၊ တမန်တော်တို့သည်
နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုနိုင်မည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူ၏။
၄ထိုမြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့သည် ကွဲပြားခြင်းရှိ၍၊ အချို့တို့သည် ယုဒလူတို့ဘက်၌၎င်း၊ အချို့တို့သည်
တမန်တော်တို့ဘက်၌၎င်း နေကြ၏။ ၅မင်းအရာရှိတို့နှင့် ယုဒအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည်

တမန်တော်တို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မည်ဟု တဟုန်တည်း ပြေးလာကြသည်အကြောင်းကို၊
၆တမန်တော်တို့သည် သိလျှင်၊ လုကောနိပြည်၌ လုတ္တရမြို့၊ ဒေရဗေမြို့မှစ၍ ကျေးလက်များသို့ထွက်ပြေး၍၊
၇ထိုအရပ်တို့၌ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။
၈အမိဝမ်းတွင်းကပင် ခြေမစွမ်းသဖြင့်၊ တခါမျှမသွားဘူးသောလူတယောက်သည် လုတ္တရမြို့၌
ထိုင်လျက်၊ ၉ကောလုဟောပြောသည်ကို ကြားလေ၏ ပေါလုသည်လည်း ထိုသူကို စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍
ရောဂါကင်းမည် အကြောင်း သူ၌ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ၁၀ထ၍ မတ်တပ်ရပ်လော့ဟု
ကြီးသောအသံနှင့်ဆိုသဖြင့်၊ ထိုသူသည် ရုတ်တရက်ထ၍ လှမ်းသွားလေ၏။ ၁၁ပေါလုပြုသောအမှုကို
မြင်သောလူအစုအဝေးတို့က၊ နတ်ဘုရားတို့သည် လူအယောင်ကိုဆောင်၍ ငါတို့ရှိရာသို့
ဆင်းသက်ပါသည်တကားဟု လုကောနိဘာသာ စကားအားဖြင့် အသံကိုလွှင့်၍ဆိုကြ၏။
၁၂ပေါလုသည်သာ၍ ဟောပြောသောကြောင့် သူ့ကို ဟေရမေဟူ၍၎င်း၊ ဗာနဗကို ဇုသဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။
၁၃ထိုမြို့ရှေ့၌ရှိသော ဇုသ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နွားနှင့်ပန်းကုန်းကို မြို့တံခါးနားသို့ ယူခဲ့၍
လူအစုအဝေးတို့နှင့်တကွ ယဇ်ပူဇော်မည်ပြုသည်ကို၊ ၁၄တမန်တော်ဗာနဗနှင့်ပေါလုတို့သည်
သိတင်းကြားလျှင်၊ မိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ်၍ လူစုထဲသို့ပြေးဝင်လျက်၊ ၁၅အချင်းလူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့
ပြုကြသနည်း။ ငါတို့သည် သင်တို့ကဲ့သို့လောကဓံတရား၌ ကျင်လည်သောသူဖြစ်ပါ၏။ သင်တို့သည်
ဤအချည်းနှီးသောအရာတို့ကို ပယ်ကြ၍၊ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာမှစ၍ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိလေသမျှ
တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲရကြမည်အကြောင်း၊
ငါတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။ ၁၆ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလတို့၌၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်
မိမိတို့အလိုအလျောက် ကျင့်ကြမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် အလွှတ်ထားတော်မူ၏။
၁၇သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အား ကျေးဇူးပြုလျက်၊ အစာအာဟာရနှင့်ဝ ပြော၍ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါ၊
မိုဃ်းကောင်းကင်မှ မိုဃ်းရွာ စေတော်မူ၍၊ အသီးအနှံတို့ကို သီးစေတတ်သောဥတုကို
ပေးတော်မူသောအားဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည် ကို သက်သေမခံဘဲ နေတော်မမူဟု
ပေါလုနှင့်ဗာနဗသည် ကြွေးကြော်လေ၏။ ၁၈ထိုသို့ကြွေးကြော်သဖြင့် လူအစုအဝေးတို့သည်
ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုမပြုရမည်အကြောင်း မြစ်တားခဲသောအမှုကို မြစ်တားလေ၏။
၁၉ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် အန္တိအုတ်မြို့၊ ဣကောနိမြို့မှလာကြ၍ လူအစုအဝေးတို့ကို ညှိညွတ်
တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ ပေါလုကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ သေပြီဟုစိတ်ထင်နှင့် မြို့ပြင်သို့ဆွဲငင်ကြ၏။ ၂၀တပည့်တော်တို့
သည် ဝန်းရံ၍နေကြစဉ်၊ ပေါလုသည်ထ၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ပြန်၏။ နက်ဖြန်နေ့၌ ဗာနဗနှင်တကွ ဒေရဗေမြို့သို့
ထွက်သွားလေ၏။ ၂၁ထိုမြို့၌ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော၍ လူများတို့ကို တပည့်တော်ဖြစ်စေပြီးမှ၊
လုတ္တရမြို့၊ ကုကောနိမြို့၊ အန္တိအုတ်မြို့တို့ကို အစဉ်အတိုင်းလှည့်လည်၍ ပြန်ကြ၏။ ၂၂ထိုသို့ပြန်ကြစဉ်၊
တပည့်တော်များ၏ စိတ်နှလုံးကို မြဲမြန်ခိုင်ခံ့စေသဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်ကြည်မည်အကြောင်း
နှိုးစော်ချီပင့်၍၊ ငါတို့သည် များပြားသော ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံ၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရကြမည်ဟု
ဟောပြောပြည့်နှန်ကြ၏။ ၂၃အသင်းတော်များတို့၌ သင်းအုပ်တို့ကိုခန့်ထား၍၊ အစာရှောင်လျက်
ဆုတောင်းပဌနာပြုပြီးလျှင်၊ သင်းဝင်သူတို့ ယုံကြည်သောသခင်ဘုရား၏ လက်တော်သို့
ထိုအသင်းတော်တို့ကို အပ်နှံကြ၏။ ၂၄ပိသိဒိပြည် တပြည်လုံးကို ရှောက်သွား၍ ပံဖုလိပြည်သို့ရောက်လျှင်၊
၂၅ပေရဂေမြို့၌ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြော၍ အတ္တလိ မြို့သို့ သွားကြပြန်၏။ ၂၆ထိုမြို့မှ
သင်္ဘောစီး၍လွှင့်သဖြင့်၊ မိမိတို့ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးသော အမှုအလို့ငှါ ဘုရားသခင် ၏ကျေးဇူးတော်သို့
အပ်နှံ၍စေလွှတ်သော အန္တိအုတ်မြို့သို့ရောက်လာကြ၏။ ၂၇ထိုမြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင် သင်းဝင်သူတို့ကို
စုဝေးစေ၍၊ မိမိတို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ပြုတော်မူသမျှတို့ကို၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်းတံခါးကို

တပါးအမျိုးသားတို့အား ဖွင့်တော်မူကြောင်းကိုရင်း ပြန်ကြားကြ၏။ ၂၈ထိုမြို့၌လည်း၊ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ
ကြာမြင့်စွာနေကြ၏။

၁၅

၁ယုဒပြည်မှ အန္တိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လာသောသူအချို့တို့က၊ သင်တို့သည်
မောရှေ၏တရားအတိုင်း အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံလျှင်၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ဟု
ညီအစ်ကိုတို့အား ဆုံးမသြဝါဒပေးကြ၏။ ၂ထိုသူတို့နှင့်ပေါလု၊ ဗာနဗတို့သည်
ဆွေးနွေးငြင်းခုန်ခြင်းများသောအခါ၊ ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့သည် အခြားသော တပည့်တော်အချို့တို့နှင့်တကွ
ထိုပြဿနာ၏အကြောင်းကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့ထံသို့
သွားရမည်အကြောင်းကို စီရင်ကြ၏။ ၃အသင်းတော်သည် လမ်း၌ပို့သဖြင့်၊ ပေါလုနှင့် ဗာနဗ တို့သည်
ဖိနိတ်ပြည်နှင့် ရှမာရိပြည်ကိုရှောက်သွား၍ တပါးအမျိုးသားတို့ ပြောင်းလဲခြင်းအကြောင်းအရာကို
ကြားပြောသဖြင့်၊ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို အလွန်ဝမ်းမြောက်စေကြ၏။ ၄ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လျှင်၊
တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့မှစ၍ သင်းဝင်သူများတို့တွင် လက်ခံခြင်းကျေးဇူးကိုခံ၍၊ မိမိတို့အားဖြင့်
ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသမျှတို့ကို ပြန်ကြားကြ၏။

၅ဖာရိရှဲစုထဲက ယုံကြည်သောသူအချို့တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို ပေးရမည်။ မောရှေ၏တရားကို
ကျင့်စေခြင်းငှါ ဆုံးမရမည်ဟုဆိုကြ၏။ ၆ထိုအခါ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့သည် ထိုအမှုကိုကြည့်ရှုဆင်
ခြင်ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြ၏။ ၇များစွာသောဆွေးနွေးငြင်းခုန်ခြင်းရှိသောအခါ ပေတရုသည်ထလျက်၊
ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေ့ဦးစွာငါတို့တွင် ရွေးကောက်တော်မူ၍၊ ငါဟောပြောသောအားဖြင့်
တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဧဝံဂေလိတရား ကိုကြားနာ၍ ယုံကြည်ရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူသည်ကို
သင်တို့သိကြ၏။ ၈စိတ်နှလုံးကိုသိတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို
ငါတို့အားပေးသည်နည်းတူ သူတို့အားပေးသဖြင့်၊ သူတို့ဘက်၌ သက်သေခံတော်မူ၏။

၉ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်လည်း သူတို့၏စိတ်နှလုံးကို စင်ကြယ်စေ၍ ငါတို့ကိုခြားနားစေတော်မမူ။
၁၀သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့နှင့်ငါတို့ဘိုးဘေးများမထမ်းနိုင်သော ထမ်းပိုးကိုတပည့်တော်တို့၏လည်ပင်းပေါ်၌
တင်စေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းကြသနည်း။ ၁၁သခင်ယေရှု၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ
ထိုသူတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်သည်နည်းတူ၊ ငါတို့သည်လည်း ရောက်ရမည်ကို ငါတို့သည်
ယုံကြ၏ဟု ပေတရုပြောဆို၏။ ၁၂ထိုအခါဗာနဗနှင့်ပေါလုတို့သည် မိမိတို့အားဖြင့် တပါးအမျိုးသားတို့တွင်
ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသမျှသော နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ကြားပြောသည်ကို
စုဝေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ နားထောင်ကြ၏။

၁၃ထိုသူတို့သည် အကုန်အစင်ပြောဆိုပြီးမှ၊ ယာကုပ်က ညီအစ်ကိုတို့၊
ငါ့စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ၁၄ဘုရားသခင်သည် မိမိနာမအဘို့၊ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲက
အချို့သောသူတို့ကို နှုတ်ယူခြင်းငှါ၊ ရှေ့ဦးစွာ တပါးအမျိုးသားတို့ကို အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူသည်
အကြောင်းအရာကို ရှိမုန်သည်ဟောပြောခဲ့ပြီ။ ၁၅ထိုအကြောင်းအရာသည်လည်း
ပရောဖက်တို့၏စကားနှင့်ညီ၏။ ၁၆ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါ၏နာမဖြင့် သမုတ်သော
တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတည်းဟူသော ကျန်ကြွင်းရစ်သောသူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ရှာစေ ခြင်းငှါ
နောက်မှငါပြန်လာမည်။ ၁၇လဲလျက်ရှိသော ဒါဝိဒ်၏တဲကို ဆောက်တည်ပြန်မည်။ ပြိုပျက်ရာများကိုလည်း
ပြုပြင်ပြီးလျှင်၊ ထိုတဲကို မတ်စေပြန်မည်ဟု၊ ၁၈ဤအမှုအရာတို့ကို စီရင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်
တော်ရှိ၏ဟု လာသတည်း။ ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာဦးမှစ၍ မိမိစီရင်တော်မူသမျှသော အမှုအရာတို့ကို
သိတော်မူသည်။ ၁၉ထိုကြောင့်၊ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲမှ ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲသောသူတို့ကို
မနှောင့် ရှက်ဘဲလျက်၊ ၂၀ရုပ်တုတို့၏ညစ်ညူးရာကိုရင်း၊ မတရားသောမေထုံကိုရင်း၊

လည်ပင်းကိုညှစ်၍သတ်သော အရာကိုရင်း၊ အသွေးကိုရင်း ကြဉ်ရှောင်စေခြင်းငှါ
သူတို့ကိုမှာလိုက်သင့်သည်ဟု ငါသဘောရှိ၏။ ၂၁အကြောင်းမူကား မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းကို တရားစရပ်၌
ဥပုသ်နေ့တိုင်းဘတ်ရွတ်သဖြင့်၊ မောရှေ၏တရားကို ရှေးကာလမှ စ၍ ခပ်သိမ်းသောမြို့တို့၌
ဟောပြောလေ့ရှိသည်ဟု ယာကုပ်ပြောဆို၏။
၂၂ထိုအခါ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့မှစ၍ သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အထဲ၌
ရွေးကောက်၍ ညီအစ်ကိုတို့တွင် ထင်ရှားသောသူတည်းဟူသော ဗာရှဗအမည်သစ်ကို
ရသောယုဒနှင့်သိလတို့ကို၊ အန္တိအုတ်မြို့သို့ ပေါလု၊ ဗာနဗ တို့နှင့်တကွ စေလွှတ်မည်အကြောင်း
သဘောညီညွတ်ကြ၏။ ၂၃သူတို့လက်ဖြင့် ပေးလိုက်သော စာဟူမူကား၊ တမန်တော်၊ သင်းအုပ်၊
ညီအစ်ကိုများတို့သည် အန္တိအုတ်မြို့မှစ၍ ရှုရိပြည်၊ ကိလိကိပြည်တို့၌ရှိနေ၍ တပါးအမျိုးသားဖြစ်သော
ညီအစ်ကိုတို့ကို မေတ္တာနှင့်ကြားလိုက်ပါ၏။ ၂၄လူအချို့တို့ သည် ငါတို့အခွင့်မရှိဘဲ ငါတို့ထံမှထွက်သွား၍၊
သင်တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံရမည်၊ ပညတ်တရားကို ကျင့်ရမည်ဟူသော စကားဖြင့်၊
သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကို နှောင့်ရှက်ဖျက်ဆီးသည်ကို ငါတို့ကြားရသည်ဖြစ်၍၊ ၂၅ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏နာမ
တော်ကြောင့် မိမိအသက်ကိုစွန့်စားသောသူတည်းဟူသော၊ ၂၆ငါတို့ချစ်သော ဗာနဗ၊ ပေါလုတို့နှင့်တကွ
ရွေးကောက် သောသူတို့ကို သင်တို့ဆီသို့ စေလွှတ်ခြင်းငှါ တညီတညွတ်တည်း စီရင်သည်နှင့်အညီ၊
၂၇ဤအကြောင်းအရာကို သင်တို့အား နှုတ်ဖြင့်ကြားစေခြင်းငှါ ယုဒနှင့်သိလတို့ကို စေလွှတ် ကြ၏။
၂၈ရုပ်တုရှေ့မှာ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကိုရင်း၊ အသွေးကိုရင်း၊ ၂၉လည်ပင်ကိုညှစ်၍သတ်သောအရာ ကိုရင်း၊
မတရားသောမေထုံကိုရင်း ကြဉ်ရှောင်ရမည်ဟူသော ပညတ်မှတပါး အခြားသောဝန် သင်တို့၏အပေါ်၌
တင်ခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ငါတို့သည် အလိုမရှိ။ ထိုအရာများကို ကြဉ်ရှောင်အပ်၏။ ကျမ်းမာ
ကြပါစေသောဟု ရေး၍ပေးလိုက်သတည်း။
၃၀ထိုသူတို့သည် သွားရသောအခွင့်ရှိသဖြင့်၊ အန္တိအုတ်မြို့သို့သွား၍ လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးပြီးလျှင်
မှာစာကိုအပ်ပေးကြ၏။ ၃၁မှာစာကိုဘတ်ရွတ်သောအခါ ထိုသက်သာခြင်း၏အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်
ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၃၂ယုဒနှင့်သိလတို့သည် ပရောဖက်ဖြစ်သောကြောင့် များစွာသောစကားနှင့် ညီအစ်ကို
တို့ကို ဆုံးမ၍မြဲမြံခိုင်ခန့်စေကြ၏။ ၃၃ထိုသူတို့သည် အတန်အရာနေပြီးမှ၊ တမန်တော်တို့ထံသို့ ငြိမ်သက်စွာ
ပြန်စေခြင်းငှါ ညီအစ်ကိုတို့သည် အခွင့်ပေးကြ၏။ ၃၄သို့သော်လည်း သိလသည် အလိုအလျောက်နေရစ်၏။
၃၅ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့သည်လည်း အန္တိအုတ်မြို့၌နေလျက်၊ အခြားသောသူများတို့နှင့်တကွ ဆုံးမဩဝါဒပေး၍၊
သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြောကြ၏။
၃၆အင်တန်ကာလကြာသောအခါ၊ ပေါလုက၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို ဟော
ပြောဘူးသော မြို့များတို့၌ ရှိသောညီအစ်ကိုတို့သည် အဘယ်သို့ရှိနေသည်ကို ကြည့်ရှု၍ ပြန်သွားကြကုန်အံ့
ဟု ဗာနဗအားဆို၏။ ၃၇ဗာနဗသည် မာကုအမည်ရှိသော ယောဟန်ကိုခေါ်မည်ဟု အကြံရှိ၏။ ၃၈ပေါလုက၊
ပံဖုလိပြည်၌ သူတို့နှင့်ခွါ၍ အမှုထမ်းရာသို့ မလိုက်မသွားသောထိုသူကို မခေါ်သင့်ဟု သဘောရှိ၏။
၃၉ထိုအကြောင်းနှင့် အချင်းချင်းမသင့်သဖြင့် တခြားစီသွား၍၊ ဗာနဗသည် မာကုကိုခေါ် ပြီးလျှင်
ကုပရုကျွန်းသို့ လွှင့်လေ၏။ ၄၀ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုကို ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သို့ အပ်နှံကြသဖြင့်၊
သူသည် သိလ ကိုရွေးချယ်ပြီးလျှင် ထွက်၍၊ ၄၁သင်းတော်များကို မြဲမြံခိုင်ခန့်စေလျက်၊ ရှုရိပြည်၊
ကိလိကိပြည်တို့ကို ရှောက်သွား လေ၏။

၁၆

၁ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် ဒေရဗေမြို့နှင့် လုတ္တရမြို့သို့ရောက်လေ၏။ လုတ္တရမြို့၌ တိမောသေအမည်
ရှိသော တပည့်တော်တစ်ယောက်ရှိ၏။ သူ၏အမိကား၊ ယုံကြည်သော ယုဒမိန်းမဖြစ်၏။ အဘကား၊
ဟေလသ လူဖြစ်၏။ ၂ထိုသူသည်လုတ္တရမြို့၊ ဣကောနိမြို့၌ ရှိသောညီအစ်ကိုတို့တွင်

အသရေရှိသောသူဖြစ်၏။ ၃ပေါလုသည် ထိုသူကိုခေါ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၍၊ သူ၏အဘသည်
ဟေလေသလူဖြစ်သည်ကို ထိုအရပ်တို့၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်း တို့သည် သိသောကြောင့်၊
အရေးဖျားလှီးခြင်းကို သူ့အားပေးလေ၏။ ၄သူတို့သည် မြို့များကိုရှောက်သွား စဉ်တွင်၊
ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့သည် စီရင်သောပညတ်တို့ကို အသင်းများ
ကျင့်စောင့်ဖို့ရာ အပ်ပေးကြ၏။ ၅ထိုသို့အသင်းတော်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်ကြည်မြဲမြံသည်ဖြစ်၍၊
အရေအတွက်အားဖြင့် တနေ့ထက်တနေ့တိုးပွါးများပြားကြ၏။ ၆ဖြုဂိပြည်၊ ဂလာတိပြည်ကို ရှောက်သွားပြီးမှ
အာရှိပြည်၌ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို မဟောစေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်
မြစ်တားတော်မူသဖြင့်၊ ၇မုသိပြည်သို့ရောက်၍၊ ဗိသုနိပြည်သို့သွားမည်ပြုစဉ်၊ ဝိညာဉ်တော်သည်
အခွင့်ပေးတော်မမူသောကြောင့်၊ ၈မုသိပြည်အနားမှာ ရှောက်၍ တရောမြို့သို့ရောက်ကြ၏။

၉ညဉ့်အခါပေါလုသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုမြင်ရ၍၊ မာကေဒေါနိ လူတစ်ယောက်က၊ မာကေဒေါနိပြည်သို့
ကူးပါ။ ငါတို့ကိုမစပါဟု ရပ်လျက်တောင်းပန်၏။ ၁၀ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ရလျှင်၊ မာကေဒေါနိပြည်၌ ဧဝံဂေလိ
တရားကိုဟောစေခြင်းငှါ သခင်ဘုရားသည် ငါတို့ကိုခေါ်တော်မူသည်ဟု ငါတို့သဘောကျသဖြင့်၊ ထိုပြည်သို့
သွားခြင်းငှါ ချက်ခြင်းရှာကြံကြ၏။ ၁၁ထိုကြောင့်၊ တရောမြို့မှ သင်္ဘောလွှင့်၍ သာမောသရက်ကျွန်းသို့
တည့်တည့်သွားသဖြင့်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ နာပေါလိမြို့သို့ရောက်ကြ၏။ ၁၂ထိုမြို့မှထွက်ပြန်လျှင် မင်းမှုလွှတ်သော
မြို့တည်းဟူသော မာကေဒေါနိပြည်တပိုင်းကို အစိုးရသောဖိလိပ္ပိမြို့သို့ရောက်၍
ကာလအတန်အရာနေကြ၏။

၁၃ဥပုသ်နေ့၌ ငါတို့သည် မြို့ပြင်သို့ထွက်လျှင်၊ ပဌနာစရပ်ရှိတတ်ရာ မြစ်နားသို့သွား၍ ထိုင်ပြီးမှ၊
ထိုအရပ်၌စည်းဝေးသောမိန်းမတို့အား ဟောပြောကြ၏။ ၁၄ထိုအခါ နီမောင်းသောအထည်အလိပ်ကို
ရောင်းသော သွာတိရဲမြို့သူလုဒိအမည်ရှိသော မိန်းမတစ်ယောက်သည် ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်သောသူ
ဖြစ်၍၊တရားနာစဉ်တွင် ပေါလုဟောပြောသောအရာကိုမှိဝဲဆည်းကပ်စေခြင်းငှါသူ၏
စိတ်နှလုံးကိုသခင်ဘုရားဖွင့် တော်မူ၏။ ၁၅ထိုမိန်းမသည် အိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်တကွ ဗတ္တိဇံ ကိုခံပြီးမှ၊
ကျွန်မသည် သခင်ဘုရား၌ အမှန်ယုံကြည်သည်ကိုသင်တို့သည် ထင်မှတ်လျှင်၊ ကျွန်မအိမ်သို့ဝင်၍
နေကြပါဟု တောင်းပန်လျက် ငါတို့ကိုအနိုင်သွေးဆောင်လေ၏။

၁၆ထိုနောက်မှ ငါတို့သည် ပဌနာစရပ်သို့သွားစဉ်တွင် နတ်ဝင်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ကိုဟောသဖြင့်၊
မိမိသခင်တို့အား စီးပွားများကို ပြုတတ်သောမိန်းမငယ်တယောက်သည် ငါတို့ကိုဆီးကြိုလေ၏။ ၁၇ထိုမိန်းမ
ငယ်သည် ပေါလုနှင့်ငါတို့နောက်သို့ လိုက်၍၊ ဤသူတို့ကား အကျွတ်တရားလမ်းကို ငါတို့အား
ဟောပြောပြသသော အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏ဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။ ၁၈ထိုသို့
အဖန်များစွာပြုသောကြောင့် ပေါလုသည် စိတ်မသာလျက် လှည့်ကြည့်၍၊
သင်သည်သူ၏အထဲမှထွက်သွားလော့၊ ယေရှုခရစ်၏နာမတော် ကိုအမှီပြု၍ ငါအမိန့်ရှိ၏ဟု
ထိုနတ်ကိုဆိုသောခဏခြင်းတွင် နတ်သည်ထွက်သွား၏။ ၁၉သူ၏သခင်တို့သည်
နောက်တဖန်စီးပွားဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်စရာအကြောင်းမရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို
ဘမ်းဆီးဆွဲငင်၍ ရုံးတော်သို့ပို့ကြ၏။ ၂၀စစ်ကဲမင်းထံသို့ရောက်သောအခါ ဤသူတို့သည် ယုဒလူဖြစ်လျက်
ငါတို့မြို့ကို နှောက်ရှက်တတ်ပါ၏။ ၂၁ရောမလူဖြစ်သောငါတို့သည် မခံမယူမကျင့်အပ်သော ဘာသာထုံးတမ်း
များကို ဟောပြောသွန်သင်တတ်ပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုကြလျှင်။ ၂၂စုဝေးသောသူတို့သည် သူတို့တဘက်၌
တပြိုင်နက် ထကြ၏။ စစ်ကဲမင်းတို့လည်း သူတို့၏အဝတ်ကိုချွတ်၍ ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်စေခြင်းငှါ စီရင်ကြ၏။
၂၃ရိုက်၍ဒဏ်ချက်များရှိပြီးမှ၊ လုံခြုံစွာစောင့်စေဟု ထောင်မှူးကိုမှာလိုက်၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားကြ၏။
၂၄ထိုသို့မှာလိုက်သည်အတိုင်း ထောင်မှူးသည် အတွင်းထောင်မှာလှောင်၍ ထိတ်ခတ်လျက်ထား၏။

၂၅သန်းခေါင်အချိန်၌ ပေါလုနှင့်သိလတို့သည် ပဌနာပြု၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလျက်
သီချင်းဆိုလေ၏။ ထောင်ထဲမှာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် နားထောင်ကြ၏။ ၂၆ထိုခဏခြင်းတွင်
မြေကြီးသည်ပြင်းစွာ လှုပ်သောကြောင့် ထောင်ခြေရင်းလည်းလှုပ်ရှား၏။ တံခါးရှိသမျှတို့သည် ချက်ခြင်းပွင့်၍
လူအပေါင်းတို့သည် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းနှင့်လွတ်ကြ၏။ ၂၇ထောင်မှူးသည်နိုး၍ ထောင်တံခါးများပွင့်လျက်ရှိသည်ကို
မြင်လျှင်၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ကိုခံရသောသူတို့သည် ထွက်ပြေးကြပြီဟု ထင်မှတ်သည်နှင့် ထားကိုအိမ်မှဆွဲထုတ်၍
ကိုယ်အသက်ကို သတ်မည်ပြုလေ၏။ ၂၈ပေါလုကလည်း၊ ကိုယ်ကိုအပြစ်မပြုနှင့်။ ငါတို့အပေါင်းသည်
ရှိကြ၏ဟု ကြီးသောအသံ နှင့်ဟစ်၍ ပြောဆို၏။ ၂၉ထောင်မှူးသည် ညှိထွန်းသောမီးကို တောင်းပြီးမှပြေးဝင်၍
ပေါလုနှင့်သိလတို့၏ ခြေရင်း၌တုန်လှုပ်လျက် ပြပ်ဝပ်လေ၏။ ၃၀သူတို့ကိုပြင်သို့ထုတ်ပြီးလျှင်လည်း၊ သခင်တို့၊
အကျွန်ုပ်သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်အံ့သောငှါ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်လေ၏။
၃၁ထိုသူတို့ကလည်း၊ သခင်ယေရှု ခရစ်ကို ယုံကြည်လော့။ ယုံကြည်လျှင်
သင်နှင့်သင်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုလျက်၊
၃၂ထိုသူတို့မှစ၍ သူ၏အိမ်၌ရှိသမျှသောသူတို့အား သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်ကို ဟောကြ၏။
၃၃ထိုည့်အချိန်နာရီ၌ပင်၊ ထောင်မှူးသည် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကိုယူ၍ ဒဏ်ချက်ရာ များကို ဆေးကြောပြီးလျှင်၊
မိမိလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဗတ္တိဇံ ကိုချက်ခြင်းခံလေ၏။ ၃၄တဖန်ပေါလုနှင့်သိလ တို့ကို မိမိအိမ်သို့ခေါ်ပင့်ပြီးမှ
သူတို့ကိုလုပ်ကျွေး၍၊ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်လျက် အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်း တို့နှင့်တကွ
ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

၃၅နံနက်ရောက်သောအခါ စစ်ကဲတို့သည် ရုံးလုလင်တို့ကိုစေလွှတ်၍ ထိုလူတို့ကို လွှတ်စေဟု
မှာလိုက်ကြ၏။ ၃၆ထိုစကားကို ထောင်မှူးသည် ပေါလုအားကြားပြော၍၊ ကိုယ်တော်ကိုလွှတ်စေခြင်းငှါ
စစ်ကဲတို့သည် စေလွှတ်ကြပါပြီ။ ထိုကြောင့် ယခုထွက်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာကြွသွားတော်မူကြပါဟု လျှောက်လျှင်၊
၃၇ပေါလုက ရောမလူဖြစ်သောငါတို့ကို ဓမ္မသတ်အတိုင်းမစီရင်ဘဲလျက် စစ်ကဲတို့သည် ထင်ရှားစွာရိုက်၍
ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားပြီးမှ တိတ်ဆိတ်စွာနှင်ထုတ်ကြမည်လော။ ထိုသို့မပြုသင့်။ ကိုယ်တိုင်လာ၍
ငါတို့ကိုနှုတ်ယူကြစေ ဟု ရုံးလုလင်တို့အား ပြောဆို၏။ ၃၈ထိုစကားကို ရုံးလုလင်တို့သည်
စစ်ကဲတို့အားကြားလျှောက်၍၊ ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် ရောမလူဖြစ်ကြောင်းကို စစ်ကဲတို့သည်
ကြားသိသောအခါ ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ၃၉ကိုယ်တိုင်လာပြီးလျှင် ချော့မော့သောစကားနှင့်
သူတို့ကိုနှုတ်ယူ၍၊ ထိုမြို့မှထွက်သွားပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ၄၀ထိုအခါပေါလုနှင့် သိလတို့သည်
ထောင်မှထွက်၍ လုဒိအိမ်သို့ဝင်သဖြင့်၊ ညီအစ်ကိုများကို တွေ့မြင်၍ သက်သာစေပြီးမှ ထွက်သွားကြ၏။

၁၇

၁ထိုနောက်၊ အံဖိပေါလိမြို့၊ အာပေါလောနိမြို့ကို ရှောက်သွား၍ သက်သာလေနိတ်
မြို့သို့ရောက်ကြ၏။ ထိုမြို့မှာ ယုဒတရားစရပ်ရှိ၏။ ၂ပေါလုသည် မိမိထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ထိုစရပ်သို့ဝင်၍၊
ဥပုသ်နေ့သုံးရက်တွင် ကျမ်းစာကိုအမှီပြု၍ ထိုသူတို့နှင့် ဆွေးနွေးနှီးနှောသဖြင့်၊
၃ခရစ်တော်သည်အသေခံရမည်။ သေခြင်းမှထမြောက် ရမည်။ ငါဟောပြောသောယေရှုသည်
ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟူသော အကြောင်းအရာတို့ကို ရှင်းလင်းစွာဖွင့် ပြလေ၏။ ၄ထိုသူအချို့တို့သည်
ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ပေါလု၊ သိလတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ကြ၏။ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သော
ဟေလသလူအပေါင်းတို့နှင့် ထင်ရှားသောမိန်းမအများတို့လည်း ယုံကြည်ကြ၏။ ၅ယုဒလူတို့သည် ဆိုးယုတ်
လျှပ်ပေါ်သောသူအချို့တို့ကိုခေါ်၍ လူများကိုစုဝေးစေပြီးလျှင်၊ မြို့၌ အုတ်အုတ်သဲသဲ ပြုကြ၏။ ယာသုန်၏
အိမ်ကိုဝိုင်း၍ သူတို့ကို လူများရှေ့သို့ဆွဲထုတ်ခြင်းငှါ ရှာကြ၏။ ၆မတွေ့လျှင် ယာသုန်နှင့် ညီအစ်ကို
အချို့တို့ကို မင်းအရာရှိတို့ထံသို့ ဆွဲငင်၍၊ လောကီနိုင်ငံကို မှောက်လှန်သောဤသူတို့သည် ဤအရပ်
တိုင်အောင်ရောက်ကြပါပြီ။ ၇ယာသုန်သည်လည်း သူတို့ကိုလက်ခံပါပြီ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်

ကဲသာဘုရင်၏ အမိန့်တော်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ယေရှုအမည်ရှိသော
ရှင်ဘုရင်တပါးရှိသည်ဆိုတတ်ပါ၏ဟု ဟစ်ကြော်လျက်၊ ၈မင်းအရာရှိမှစ၍ စုဝေးသောသူတို့၏ စိတ်ကို
ထိုသို့သောစကားအားဖြင့် နှောင့်ရှက်ကြ၏။ ၉ထိုအခါ ယာသုန် မှစ၍ ကြွင်းသောသူတို့ကို
အာမခံပေးစေပြီးမှ လွှတ်လိုက်ကြ၏။
၁၀ညဉ့်အခါ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုနှင့် သိလကို ဗေရိမြို့သို့ ချက်ခြင်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ထိုမြို့သို့
ရောက်လျှင် ယုဒတရားစရပ်သို့ဝင်ကြ၏။ ၁၁ဗေရိမြို့သားတို့သည် သက်သာလောနိတ်မြို့သားတို့ထက်
ထူးမြတ်သဖြင့်၊ အလွန်ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ်နှင့် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ခံယူ၍
မှန်သည်မမှန်သည်ကို သိခြင်းငှာ၊ ကျမ်းစာကို နေ့တိုင်း အစဉ်စေ့စေ့ကြည့်ရှုကြ၏။ ၁၂ထိုကြောင့်၊
ယုဒလူအများတို့သည် ယုံကြည် ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ အသရေထင်ရှားသော ဟေလသမိန်းမတို့နှင့်
ယောကျ်ားအများတို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြ၏။ ၁၃ပေါလုသည် ဗေရိမြို့၌
ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောသည်ကို၊ သက်သာလော နိတ်မြို့သားဖြစ်သော
ယုဒလူတို့သည် ကြားသိရလျှင်၊ ဗေရိမြို့သို့ပြန်လာ၍ လူများတို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ကြ၏။ ၁၄ထိုအခါ
ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုကို ပင်လယ်လမ်းဖြင့်သွားစေခြင်းငှါ ချက်ခြင်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။
သိလနှင့်တိမောသေတို့သည် နေရစ်ကြ၏။ ၁၅ပေါလုကို ပို့သောသူတို့သည် အာသင်မြို့တိုင်အောင်
ပို့ဆောင်ပြီးမှ သိလနှင့်တိမောသေတို့ကို အလျင်အမြန်လာစေခြင်းငှါ မှာစာကိုခံ၍ ပြန်ကြ၏။
၁၆ပေါလုသည် အာသင်မြို့၌ သိလနှင့်တိမောသေတို့ကို ငံ့လင့်၍နေစဉ်တွင်၊ ထိုမြို့သည် ရုပ်တုတို့နှင့်
အပြည့်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင် စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ၁၇ထိုကြောင့် တရားစရပ်၌ ယုဒလူမှစ၍
ဘုရားကိုကိုးကွယ် သောသူတို့နှင့်၎င်း၊ လူများစုဝေးရာအရပ်၌ နေ့တိုင်းတွေ့ကြုံသောသူတို့နှင့်၎င်း
ဆွေးနွေးနှီးနှောခြင်းကိုပြု၏။ ၁၈ထိုအခါ ဧပိကုရုတပည့်တို့နှင့် သတောအိတ်ပညာရှိအချို့တို့သည်
ပေါလုနှင့်ဆိုင်ပြိုင်၍၊ အချို့က ဤမရေရသောသူသည် အဘယ်သို့ပြောချင်သနည်းဟု ဆို၏။ အချို့ကလည်း၊
ဤသူသည် တကျွန်းတနိုင်ငံနတ်ဘုရားတို့၏ အကြောင်းကို ဟောပြောသောသူ ဖြစ်ဟန်ရှိသည်ဟုဆို၏။
ဆိုသည်အကြောင်းကား၊ ပေါလုသည် ယေရှု၏တရားနှင့် ထမြောက်ခြင်းတရားတည်းဟူသော
ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောသတည်း။ ၁၉ထိုအခါ၊ ထိုသူတို့သည် ပေါလုကိုခေါ်၍ အာရေတောင်သို့သွားပြီးလျှင်
သင်သည် ဟောပြောသောဤအယူဝါဒသစ်ကို ငါတို့သိအပ်သလော။ ၂၀ငါတို့မသိ
မကျွမ်းဘူးသောအရာတို့ကို သင်သည်ကြားပြော၏။ ထိုအရာများကား အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကို
ငါတို့သိချင်ပါ သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၂၁အာသင်မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့နှင့် ဧည့်သည်များတို့သည်
သတင်းစကား ကိုကြားပြောခြင်း၊ နားထောင်ခြင်းအမှုမှတပါး အခြားသောအမှုဖြင့် ကာလကိုမလွန်
စေတတ်ကြ။
၂၂ထိုအခါ ပေါလုသည် အာရေတောင်ပေါ်၌ရပ်လျက်၊ အချင်းအာသင်လူတို့၊ သင်တို့သည် ခပ်သိမ်း
သောအရာတို့၌ နတ်ဘုရားတို့ကို အလွန်ရိုသေတတ်ကြသည်ကို ငါမြင်ပါ၏။ ၂၃လမ်း၌သွား၍
သင်တို့၏ဘုရား များကို ကြည့်ရှုသည်တွင် ငါတို့မသိသော ဘုရားသခင်အဘို့ဟူ၍ အက္ခရာတင်သော
ယဇ်ပလ္လင်တခုကို တွေ့ပါ၏။ သင်တို့သည် မသိဘဲလျက်ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏အကြောင်းကို
ငါဟောပြော၏။ ၂၄လောက ဓါတ်မှစ၍ လောကဓါတ်၌ ရှိလေသမျှသောအရာတို့ကို
ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်သည်၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူသောအရှင်ဖြစ်၍၊
လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သော ဗိမာန်၌ကျိန်းဝပ်တော်မူသည်မဟုတ်။ ၂၅ဘုရားသခင်သည်
ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ဇီဝအသက်နှင့်တကွ ထွက်သက်ဝင်သက်မှစ၍ ခပ်သိမ်းသော
အရာတို့ကိုပေးတော်မူသော အရှင်ဖြစ်၍၊ တစုံတခုကို အလိုတော်ရှိသကဲ့သို့ လူတို့လက်ဖြင့်ကျွေးမွေးခြင်းကို
ခံတော်မူသည်မဟုတ်။ ၂၆ဘုရားသခင်သည် မြေတပြင်လုံး၌ နေရသောလူအမျိုးမျိုးတို့ကို တသွေးတည်းနှင့်

ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ သူတို့အား ခွဲဝေစီမံသောအချိန်ကာလကိုငင်း၊ သူတို့၏နေရာအပိုင်းအခြားကိုငင်း
မှတ်သား တော်မူ၏။ ၂၇အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုရှာစမ်းသဖြင့်
တွေ့ကောင်းတွေ့ကြလိမ့်မည် အကြောင်းတည်း။ သို့ဆိုသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့တွင်
အဘယ်သူနှင့်မျှ ဝေးတော်မူသည်မဟုတ်။ ၂၈ငါတို့သည် ဘုရားသခင်အားဖြင့် အသက်ရှင်လျက်၊
လှုပ်ရှားလျက်၊ ဖြစ်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ သင်တို့တွင် လင်္ကာဆရာအချို့တို့က၊ ငါတို့သည်ကား၊
နွယ်တော်သားပင်၊ ဘုရားမျိုးပေ၊ ဖြစ်ကြလေဟု စပ်ဆိုသတည်း။
၂၉ထိုသို့ ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၏ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်လျက်နှင့်၊ လူတို့အတတ်အကြံအစည်အားဖြင့်
ထုလုပ်သာရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု၊ ကျောက်ရုပ်တုနှင့် ဘုရားသခင်တူတော်မူသည်ဟု မထင်မမှတ်အပ်။
၃၀ဘုရား သခင်သည် မိုက်မဲသောအချိန်ကာလတို့ကို အမှုမထားဘူးသော်လည်း၊ ယခုမှာကိုယ်အပြစ်ကိုမြင်၍
နောင်တ ရကြလော့ဟု ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ရှိသော လူအပေါင်းတို့အား ပညတ်တော်မူ၏။
၃၁အကြောင်းမူကား၊ ခန့်ထားတော်မူသောသူအားဖြင့် လောကီသားတို့ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်
ညီလျော်စွာ စစ်ကြောစီရင် မည့်နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်တော်မူပြီ။ ထိုသူကို
သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသောအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော လူတို့အားယုံလောက်သော
သက်သေကိုပြတော်မူပြီဟု ပေါလုဟောပြော၏။ ၃၂သေသောသူတို့၏ ထမြောက် ခြင်းအကြောင်းကို
ကြားရလျှင်၊ အချို့တို့သည် ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ အချို့တို့က၊ ဤအမှုမှာ သင်၏စကားကို ငါတို့ သည်နောက်တဖန်
နားထောင်ဦးမည်ဟုဆိုကြ၏။ ၃၃ထိုသို့ဆိုကြသောအခါ ပေါလုသည် ထိုသူတို့အထဲမှ ထွက်သွားလေ၏။
၃၄လူအချို့တို့သည် ပေါလု၌ မှီဝဲဆည်းကပ်၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုသူတို့အဝင်
ဒယောနုသိအမည်ရှိသော အာရေတောင်မင်းတယောက်၊ ဒမာရိအမည်ရှိသော မိန်းမတယောက်မှစ၍
အခြားသောသူရှိကြ၏။

၁၈

၁ထိုနောက်ပေါလုသည် အာသင်မြို့မှထွက်သွား၍ ကောရိသုမြို့သို့ရောက်လေ၏။ ၂ထိုအခါ ယုဒလူ
အပေါင်းတို့သည် ယောမမြို့မှထွက်သွားရမည်အကြောင်း၊ ကလောဒိမင်းအမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ပွန္တုပြည်သား အာကုလအမည်ရှိသာ ယုဒလူတယောက်သည် ဣတလိပြည်မှလာ၍၊
မိမိမယားပြစ်ကိလနှင့်တကွ မကြာမမြင့်မှီရောက်လာသည်ကို ပေါလုတွေ့လျှင် သူတို့ဆီသို့ဝင်၍၊
၃အလုပ်ချင်းတူသောကြောင့် သူတို့နှင့်နေ၍ အလုပ်လုပ်လေ၏။ ထိုသူတို့သည် တဲရှင်ကိုချုပ်တပ်သော
အချုပ်သမားဖြစ်ကြ၏။ ၄ပေါလုသည်လည်း ဥပုသ်နေ့မပြတ် တရားစရပ်၌ ဆွေးနွေးဟောပြော၍၊ ယုဒလူနှင့်
ဟေလသလူတို့ကို ဖြားယောင်းသွေး ဆောင်လေ၏။ ၅သိလနှင့်တိမောသေတို့သည် မာကေဒေါနိပြည်မှ
ရောက်လာသောအခါ၊ ပေါလုသည် သူတို့ နှင့်တကွ တရားဟောခြင်းအမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်၍၊
ယေရှုခရစ်၏အကြောင်းကို ယုဒလူတို့အားကြိုးစား၍ သက်သေခံလေ၏။ ၆ယုဒလူတို့သည်
ငြင်းခုံဆဲရေးခြင်းကို ပြုသည်ရှိသော်၊ ပေါလုသည် မိမိအဝတ်ကိုခါလိုက်လျက်၊ သင်တို့၏အသွေးသည်
သင်တို့၏ခေါင်းပေါ်၌တည်စေ။ ငါမူကားကင်းလွတ်၏။ ယခုမှစ၍ တပါးအမျိုး သားတို့ဆီသို့
သွားမည်ဟုဆိုပြီးလျှင်၊ ၇ထိုအရပ်မှထွက်၍ ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်သော ယုတ္တုအမည်ရှိသော
သူ၏အိမ်သို့သွား၏။ ထိုအိမ်သည် တရားစရပ်နှင့်စပ်လျက်ရှိသတည်း။ ၈ကရိပ္ပုအမည်ရှိသော တရားစရပ်
မှူးသည် မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်း တို့နှင့်တကွ သခင်ဘုရားကိုယုံကြည်လေ၏။
ကောရိသုပြည်သားအများတို့ သည်လည်း ယုံကြည်၍ ဗတ္တိဇံ ကိုခံကြ၏။
၉ညဉ့်အခါ သခင်ဘုရားသည် ပေါလုအား ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကိုပြ၍၊ သင်သည်မကြောက်နှင့်။ တိတ်ဆိတ်
စွာမနေနှင့်။ ဟောပြောလော့။ ၁၀ငါသည် သင်နှင့်အတူရှိ၏။ သင့်ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှ အနိုင်အထက်

မပြုရ။ ဤမြို့၌ ငါ၏လူအများရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ပေါလုသည် ထိုမြို့သူမြို့သားတို့အား
ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောသွန်သင်၍ တနှစ်နှင့်ခြောက်လပတ်လုံး နေလေ၏။
၁၂အခါယပြည်ကို ဂါလျုန်မင်းသည် ဝန်အရာနှင့်အုပ်စိုးသောအခါ ယုဒလူများသည်
တညီတညွတ်တည်း ပေါလုကို အနိုင်အထက်ပြု၍ တရားပလ္လင်ရှေ့သို့ယူသွားပြီးလျှင်၊ ၁၃လူတို့သည်
ဘုရားကို မတရားသဖြင့် ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါ၊ ဤသူသည် ဖြားယောင်းတတ်ပါသည်ဟု ဆိုကြ၏။
၁၄ပေါလုသည် နှုတ်ကိုဖွင့်မည်ပြုသော်၊ ဂါလျုန်မင်းက၊ အချင်းယုဒလူတို့၊ မတရားသောအမှု၊
ဆိုးယုတ်ညစ်ညူးသောအမှုဖြစ်လျှင်၊ ငါသည်သင်တို့ကို အကြောင်းရှိသည်အတိုင်း သည်းခံရမည်။
၁၅သို့မဟုတ် စကားသော်၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းသော်၎င်း၊ သင်တို့၏ ဘာသာတရားသော်၎င်း၊ သင်တို့သည်
အစီရင်ခံလျှင် ကိုယ်အမှုကို စောင့်ကြလော့။ ထိုသို့သောအမှုကို စီရင်ခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိဟုဆိုလျက်၊
၁၆ယုဒလူတို့ကို တရားပလ္လင်မှ ပယ်ရှားစေ၏။ ၁၇ထိုအခါ ဟေလသလူ အပေါင်းတို့သည် တရားစရပ်မှူး
သုသသင်ကိုယူ၍ တရားပလ္လင်ရှေ့မှာရိုက်ကြ၏။ ထိုအမှုကိုလည်း ဂါလျုန်မင်း သည် အမှုမထားဘဲနေ၏။
၁၈ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် တာရှည်စွာနေပြီးမှ ညီအစ်ကိုတို့ကို အခွင့်တောင်း၍
ထိုမြို့မှထွက်သွား၏။ အထက်က သစ္စာကတိပြုသည်နှင့်အညီ ကင်ခြေမြို့၌ ခေါင်းရိတ်ခြင်းကိုခံပြီးလျှင်၊
ပြစ်ကိလနှင့်အာကုလကို ခေါ်၍ရှုရိပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့်လွှင့်လေ၏။ ၁၉ဖေက်မြို့သို့ရောက်လျှင်၊
တရားစရပ်သို့ဝင်၍ ယုဒလူတို့နှင့် ဆွေးနွေးနှီးနှောလေ၏။ ၂၀ထိုသူတို့သည် မိမိတို့နှင့်အတူ
ပေါလုနေပါဦးမည်အကြောင်း တောင်းပန်သောအခါ၊ ပေါလုသည် ဝန်မခံဘဲလျက်၊
၂၁ယခုရောက်လုနီးသောပွဲကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါအမှန်ခံရမည်။ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိလျှင်၊ နောက်တဖန်
သင်တို့ရှိရာသို့ ငါပြန်ဦးမည်ဟူ၍ အခွင့်တောင်းပြီးမှ၊ ပြစ်ကိလနှင့်အာကုလကို ဖေက်မြို့၌ထား၍
သင်္ဘောနှင့်လွှင့်ပြန်လေ၏။ ၂၂ ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လျှင် ယေရုရှလင်မြို့သို့တက်၍ အသင်းတော်နှင့်
နှုတ်ဆက်ပြီးမှ အန္တိအုတ်မြို့သို့သွားပြန်၏။ ၂၃ထိုမြို့၌ အတန်အရာနေပြီးလျှင်၊ ထွက်ပြန်၍ ဂလာတိပြည်၊
ဖြုဂိပြည်ကို အစဉ်အတိုင်း ရှောက်သွားသဖြင့် တပည့်အပေါင်းတို့ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေ၏။
၂၄အာပေါလုအမည်ရှိသော အာလေဇန္ဒြိမြို့သား၊ ယုဒလူတယောက်သည်
ဖေက်မြို့သို့ရောက်လာ၏။ ထိုသူသည် နှုတ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၍ ကျမ်းစာ၌ အားကြီးသောသူဖြစ်၏။
၂၅သခင်ဘုရား၏ဘာသာ၌ လေ့ကျက်၍ စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊ သခင်ဘုရား၏အကြောင်းများကို
စေ့စေ့ဟောပြော၍ ဆုံးမဩဝါဒပေး၏။ သို့သော်လည်း၊ ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံ ကိုသာသိ၏။ ၂၆ထိုသူသည်
တရားစရပ်၌ ရဲရင့်စွာဟောပြောစပြုသဖြင့်၊ အာကုလနှင့် ပြစ်ကိလတို့သည် သူ၏စကားကို ကြားသောအခါ၊
သူ့ကိုယူ၍ ဘုရားသခင်၏ ဘာသာတရားကိုသာ၍ သေချာစွာ သင်ကြားကြ၏။ ၂၇ထိုသူသည်
အခါယပြည်သို့ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ တပည့်တော်ချင်း တို့သည် သူ့ကိုလက်ခံမည်အကြောင်း
ညီအစ်ကိုတို့သည် မှာစာကိုပေးလိုက်ကြ၏။ သူသည်ရောက်လာလျှင်၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်
ယုံကြည်သောသူတို့ကို အလွန်ထောက်မလေ၏။ ၂၈ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော် မူကြောင်းကို
ကျမ်းစာအားဖြင့် ထင်ရှားစွာပြ၍၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ယုဒလူတို့၏စကားကို အားကြီးစွာ ပယ်ဖျက်လေ၏။

၁၉

၁အာပေါလုသည် ကောရိသုမြို့၌နေစဉ်၊ ပေါလုသည် အထက်အရပ်များသို့ ရှောက်သွားပြီးမှ
ဖေက်မြို့ သို့ရောက်၍၊ တပည့်တော်အချို့တို့ကိုတွေ့လျှင်၊ ၂သင်တို့သည် ယုံကြည်သည်နောက်၊
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်ကိုခံကြပြီလောဟု မေးသည်ရှိသော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
သက်ရောက်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မသိပါဟု ပြောဆိုကြ၏။ ၃ပေါလုကလည်း၊ သို့ဖြင့်လျှင်၊ သင်တို့သည်
အဘယ်မည်သော ဗတ္တိဇံ ကိုခံကြသနည်း ဟု မေးလျှင် ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံ ကိုခံပါသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။
၄ပေါလုကလည်း၊ ယောဟန်က၊ ငါ့နောက်ကြွ လာသောသူကို ယုံကြည်ရမည်ဟု လူများတို့အားပြောဆိုလျက်၊

နောင်တနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံ ကိုပေး၏။ ထိုသို့ဆိုရာ၌ ယေရှုခရစ်ကိုဆိုလိုသည်၊ ၅ဟူသောစကားကို
ကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် သခင်ယေရှု၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံ ကိုခံကြ၏။ ၆ပေါလုသည်လည်း၊ သူတို့အပေါ်၌
လက်ကိုတင်လျှင်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဆင်းသက်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် အမျိုးမျိုးသော
ဘာသာစကားကိုပြော၍ ပရောဖက်ပြုကြ၏။ ၇ထိုသူ တို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့်
တကျိတ်နှစ်ယောက်မျှလောက် ရှိသတည်း။
၈ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် တရားစရပ်သို့ဝင်၍ သုံးလပတ်လုံး ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်း
များကို ဆွေးနွေးနှီးနှော၍ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သဖြင့် ရဲရင့်စွာဟောပြောလေ၏။ ၉အချို့သောသူတို့သည်
ခိုင်မာသောစိတ်ရှိ၍ မယုံကြည်ဘဲနေလျက်၊ လူများရှေ့မှာ ထိုဘာသာကိုကဲ့ရဲ့သောအခါ၊ ပေါလုသည် သူတို့
အထဲမှ ထွက်သွား၍ တပည့်တော်တို့ကို အသီးအခြားခွဲထားပြီးမှ၊ ၁၀တုရန္နုအမည်ရှိသောသူ၏ စာသင်စရပ်၌
နှစ်နှစ်ပတ်လုံး နေ့တိုင်းဟောပြောသောအားဖြင့်၊ အာရှပြည်သားဖြစ်သော ယုဒလူ၊
ဟေလသလူအပေါင်းတို့သည် သခင်ယေရှု၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကြားရကြ၏။ ၁၁ဘုရားသခင်သည်
ပေါလုလက်ဖြင့် အလွန်တရာ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးများကို ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပေါလုသုံးသောပုဝါ၊ ခါးပန်း
တခုခုကို အနာရောဂါရှိသော သူတို့ဆီသို့၊ ပေးလိုက်၍၊ သူတို့သည် အနာရောဂါနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။
နတ်ဆိုးတို့လည်း ထွက်သွား ကြ၏။
၁၃ထိုအခါ အရပ်ရပ်သို့လှည့်လည်၍ မိဌာန်သစ္စာပေးတတ်သော ယုဒလူအချို့တို့က၊
ပေါလုဟောပြော သော ယေရှုကိုငါတိုင်တည်၍ သင်တို့ကို မိဌာန်သစ္စာပေး၏ဟုဆိုလျက်၊
နတ်ဆိုးစွဲသောသူတို့၏အပေါ်၌ သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကိုမြွက်စမ်းကြ၏။ ၁၄သကေဝအမည်ရှိသော
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ သားခုနစ်ယောက်တို့သည် ထိုသို့ပြုကြ၏။ ၁၅နတ်ဆိုးကလည်း၊ ယေရှုကို ငါသိ၏။
ပေါလုကိုလည်း ငါသိ၏။ သင်တို့ကား၊ အဘယ် သူနည်းဟု ပြောဆိုပြီးလျှင်၊ ၁၆နတ်ဆိုးစွဲသောသူသည်
ထိုသူတို့အပေါ်သို့ ခုန်တက်၍နိုင်သဖြင့် လုယက်နှိပ်စက် သောကြောင့်၊ ထိုအိမ်မှအဝတ်မပါဘဲ
အနာများနှင့်ထွက်ပြေးစေ၏။ ၁၇ထိုအကြောင်းအရာကို ဖေက်မြို့၌နေသော ယုဒလူနှင့်
ဟေလသလူအပေါင်းတို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ရောက်၍ သခင်ယေရှု၏နာမတော်
ကိုချီးမွမ်းကြ၏။ ၁၈ယုံကြည်သောသူ အများတို့သည်လည်း လာ၍မိမိတို့အကျင့်ကို ဘော်ပြလျက် တောင်းပန်
ကြ၏။ ၁၉နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်ကိုသုံးဆောင်သော သူအများတို့သည်လည်း မိမိတို့စာစောင်ကိုယူခဲ့၍ လူအပေါင်း
တို့ရှေ့မှာမီးရှို့ကြ၏။ စာစောင်အဘိုးကိုချင့်တွက်သော်၊ ငွေအသပြာငါးသောင်းထိုက်သည်ကို သိကြ၏။
၂၀ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်သည် တန်ခိုးနှင့်တိုးပွား၍ အောင်မြင်လေ၏။
၂၁ထိုနောက်မှ ပေါလုက၊ ငါသည် မာကေဒေါနိပြည်၌ အခါယပြည်ကို ရှောက်သွားပြီးလျှင်၊
ယေရှုရှလင် မြို့သို့သွားမည်။ ထိုမြို့သို့ရောက်ပြီးသည်နောက်၊ ရောမမြို့ကို မြင်ရမည်ဟု စိတ်ထဲ၌
အကြံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ၂၂မိမိအား လုပ်ကျွေးသောသူနှစ်ယောက်၊ တိမောသေနှင့် ဧရတ္တုတို့ကို
မာကေဒေါနိပြည်သို့ စေလွှတ်ပြီးမှ မိမိသည် အာရှပြည်၌ ခဏနေသေး၏။
၂၃ထိုအခါ ဘာသာတရားကြောင့်ရောက်သော အမှုကြီးဟူမူကား၊ ၂၄ဒေမေတရိအမည်ရှိသော
ပန်းတိမ် သမားတယောက်သည် အာတေမိနတ်သမီး၏ ငွေဗိမာန်ငယ်တို့ကို လုပ်သဖြင့်၊
ပန်းတိမ်သမားတို့အား စီးပွား များကို ပြုတတ်၏။ ၂၅ထိုသူသည် ပန်းတိမ်သမားတို့နှင့်
ထိုသို့သောအတတ်သမားများကို စုရုံးစေပြီးလျှင်၊ အချင်းလူတို့၊ ဤအတတ်ကိုအမှီပြု၍
ငါတို့၌အကျိုးစီးပွားဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ၂၆ယခုတွင် ထိုပေါလုက၊ လူလက်ဖြင့်လုပ်သမျှတို့သည်
ဘုရားမဟုတ်ဟုဆိုသဖြင့်၊ ဖေက်မြို့မှစ၍ အာရှပြည်တရှောက်လုံး ကုန်မတတ်၊ လူအပေါင်းတို့ကို
ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သည်ကို သင်တို့သည်မြင်လျက်၊ ကြားလျက် ရှိကြ၏။ ၂၇ထိုသို့ လူများတို့သည်
ငါတို့၏အတတ်ကို ကဲ့ရဲ့သည်သာမက၊ ကြီးမြတ်သောနတ်သမီး အာတေမိ၏ဗိမာန်တော်ကို

ပမာဏမပြုသဖြင့်၊ အာရှိပြည်တရှောက်လုံးမှစ၍ လောကီနိုင်ငံသားတို့ကိုးကွယ်သော ဘုန်းအသရေတော်ကို
ပျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်စရာအကြောင်းရှိပါသည်ဟု ပြောဆို၏။ ၂၈ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊
ထိုသူတို့သည် ဒေါသအမျက်နှင့်ပြည့်သဖြင့်၊ ဖေက်လူတို့၏ အာတေမိသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏ဟု
အော်ဟစ်ကြ၏။ ၂၉တမြို့လုံး ရုန်းရင်းခတ်မျှဖြစ်၍ ပေါလုနှင့်အတူ ဒေသစာရီလှည့်လည်သော မာကေဒေါနိလူ
ဂါယုနှင့် အာရိတ္တာခု တို့ကို ဆွဲယူပြီးလျှင်၊ ပွဲခံရာစရပ်ထဲသို့ ညီညွတ်စွာတဟုန်တည်း ပြေးဝင်ကြ၏။
၃၀ပေါလုသည် လူစုထဲသို့ဝင် ခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် တပည့်တော်တို့သည် မြစ်တားကြ၏။
၃၁ပေါလု၏အဆွေဖြစ်သော အာရှိပွဲမင်းအချို့ကလည်း၊ ပွဲခံရာစရပ်ထဲသို့ ကိုယ်ကိုမအပ်ပါနှင့်ဟု
သူ့ထံသို့စေလွှတ်၍ တောင်းပန်လေ၏။ ၃၂စုဝေးသောလူတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်မျှဖြစ်၍ တယောက်တခြားစီ
အော်ဟစ်သဖြင့်၊ လူအများတို့သည် မိမိတို့စုဝေးရသည်အကြောင်း ကိုပင် မိမိတို့မသိကြ။
၃၃ယုဒလူတို့သည် အလေဇန္ဒြုကိုအခွင့်ပေး၍ သူတပါးတို့သည် လူစုရှေ့သို့သွားစေသဖြင့်၊ သူသည်
လက်နှင့် အမှတ်ပေး၍ အပြစ်ဖြေစရာစကားကို လူများတို့အား ပြောခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ၃၄သူသည် ယုဒလူဖြစ်
သည်ကိုသိကြလျှင်၊ ဖေက်လူတို့၏ အာတေမိသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏ဟု နှစ်နာရီခန့်မျှလောက် လူအပေါင်း
တို့သည် တသံတည်းနှင့်ဟစ်ကြ၏။ ၃၅မြို့စာရေးသည် လူများကိုတိတ်စေပြီးလျှင်၊ ဖေက်လူတို့၊ ဖေက်မြို့သည်
ဇုသဘုရားထံမှ ကျသောရုပ်တုတော်တည်းဟူသော ကြီးမြတ်တော်မူသော အာတေမိကိုလုပ်ကျွေးသော
ဘုရား ကျွန်ဖြစ်သည်ကို မသိသောသူ တစုံတယောက်ရှိသလော။ ၃၆ဤအရာများတို့သည်
ငြင်းခုံဘွယ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေသင့်ကြ၏။ ၃၇သတိနှင့်မဆင်ခြင်ဘဲ
အဘယ်သူကိုမျှမပြုသင့်ကြ။ ဗိမာန်တော်ကို လုယူဖျက်ဆီးခြင်းမရှိ၊ သင်တို့သည် ဘုရားကိုမကဲ့ရဲ့သော
ဤသူတို့ကိုသင်တို့သည် ဆောင်ယူခဲ့ကြပြီတကား။ ၃၈ဒေမေတရိမှစ၍ သူနှင့်အတူရှိသော
ပန်းတိမ်သမားတို့သည် တစုံတယောက်သောသူ၌ အမှုရှိလျှင် ရုံးတော်ရှိ၏။ မြို့ဝန်မင်းလည်းရှိ၏။
အမှုသည်ချင်းတရားတွေ့ကြစေ။ ၃၉သို့မဟုတ် သင်တို့သည် အခြားအမှုကို အစီရင်ခံလိုလျှင်၊
တရားသောအစည်းအဝေး၌ စီရင်ရလိမ့်မည်။ ၄၀ယနေ့ရုန်းရင်းခတ်သည်ကို ပြုသောကြောင့်
အမှုရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤမတရားသောစည်းဝေးခြင်း အကြောင်းကို
ပြောစရာတစုံတခုမျှမရှိဟု၊ ၄၁ဆိုပြီးလျှင် အစည်းအဝေးကိုဖျက်လေ၏။

၂၀

၁ထိုရုန်းရင်းခတ်သောအမှုငြိမ်းသောအခါ၊ ပေါလုသည်၊ တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍ နှုတ်ဆက်ပြီးမှ
မာကေဒေါနိပြည်သို့ သွားလေ၏။ ၂ထိုအရပ်များသို့ရှောက်သွား၍ တပည့်တော်တို့ကို
စကားများနှင့်ဆုံးမပြီးမှ ဟေလသပြည်သို့ရောက်လာ၏။ ၃သုံးလနေပြီးလျှင် ပင်လယ်ကိုကူး၍
ရှုရိပြည်သို့သွားမည်ပြုသော်၊ ယုဒလူတို့ သည် မကောင်းသောအကြံကိုကြံသောကြောင့်
မာကေဒေါနိပြည်လမ်းဖြင့် ပြန်မည်ဟုအကြံရှိပြန်၏။ ၄ပေါလုနှင့်အတူ အာရှိပြည်သို့လိုက်သောသူဟူမူကား၊
ဗေရိမြို့သားဖြစ်သော ပုရု၏သား သောပတရု၊ သက်သာလောနိတ်မြို့သား အာရိတ္တာခုနှင့် သေကုန္ဒု၊
ဒေရဗေမြို့သား ဂါယု၊ လုတ္တရမြို့သာ တိမောသေ၊ အာရှိပြည်သား၊ တုခိတ်နှင့် တရောဖိမ်တည်း။
၅ဤသူတို့သည် ငါတို့အရင်သွား၍ တရောမြို့၌ ငံ့လင့်လျက်နေ ကြ၏။ ၆အဇုမပွဲနေ့ရက်လွန်ပြီးမှ ငါတို့သည်
ဖိလိပ္ပိမြို့မှ သင်္ဘောနှင့်လွှင့်၍ ငါးရက်အတွင်းတွင် သူတို့ရှိရာ တရောမြို့သို့ရောက်၍ ခုနစ်ရက်နေကြ၏။
၇ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်၌ မုန့်ကိုဖဲ့ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြသောအခါ၊ ပေါလုသည် နက်ဖြန်နေ့၌ထွက်
သွားမည်ဖြစ်၍၊ သန်းခေါင်တိုင်အောင် ဟောပြောလျက်နေလေ၏။ ၈စည်းဝေးရာအထက်ခန်း၌
မီးခွက်များရှိ၏။ ၉ဥတုခုအမည်ရှိသော လုလင်တယောက်သည် ပြတင်းပေါက်နားမှာထိုင်၍
အိပ်ပျော်ကျူးလွန်လျက်နေ၏။ ပေါလုသည် ကြာမြင့်စွာဟောပြောသည်တွင်၊ ထိုသူသည် အိပ်ပျော်လျက်
အိမ်သုံးဆင့်အထက်မှ အောက်သို့ လျှော့ကျ၍ သေသည်ကိုသူတို့သည်ချီကြွကြ၏။ ၁၀ပေါလုသည်လည်း

အောက်သို့ဆင်း၍ သူ၏အပေါ်သို့ ကိုယ်ကိုလှဲလျက် ဖက်ယမ်းပြီးမှ၊ အုတ်အုတ်သဲသဲမပြုကြနှင့်။
သူသည်အသက်ရှိ၏ဟုဆို၍ တက်ပြန်၏။ ၁၁မုန့်ကိုဖဲ့၍စားကြသည်နှင့် မိုးလင်းသည်တိုင်အောင်
ကြာမြင့်စွာ စကားပြောပြီးမှထွက်သွား၏။ အသက်ရှင်လျက်ရှိသော ထိုလုလင်ကို ဆောင်ယူခဲ့၍၊
အလွန်သက်သာခြင်းရှိကြ၏။

၁၃ငါတို့သည် ပေါလုအရင်သင်္ဘောသို့သွား၍၊ အာသုမြို့၌ သူ့ကိုခံယူမည်အကြံနှင့်
ထိုမြို့သို့လွှင့်ကြ၏။ ပေါလုသည် ထိုမြို့သို့ကုန်းကြောင်းသွားမည်အကြံရှိ၍ ထိုသို့စီရင်လေ၏။ ၁၄အာသုမြို့၌
သူသည်ငါတို့နှင့် တွေ့မိလျှင်၊ သူ့ကိုခံယူ၍မိတုလင်မြို့သို့သွားကြ၏။ ၁၅ထိုမှလွှင့်ပြန်လျှင် နက်ဖြန်နေ့၌
ခိအုကျွန်းနားမှာရောက် သွား၍ နောက်တနေ့၌ သာမုကျွန်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ တရောဂုလိအငူစွန်း၌နေကြ၏။
နောက်တနေ့၌လည်း မိလက်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ၁၆ပေါလုသည် ပင်တေကုတ္တေပွဲနေ့မလွန်မှီ
ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်နိုင်လျှင် ရောက်ခြင်းငှါ ကြိုးစားသည်ဖြစ်၍ အာရှိပြည်၌ တာရှည်စွာမနေလိုသဖြင့်
ဖေက်မြို့မှာမဆိုက်ဘဲ လွှင့်သွားမည်ဟု စိတ်ပြဋ္ဌာန်းလျက်ရှိနှင့်သတည်း။

၁၇မိလက်မြို့သို့ရောက်မှ ပေါလုသည်ဖေက်မြို့သို့စေလွှတ်၍ သင်းအုပ်များကိုခေါ်လေ၏။
၁၈သူတို့သည် ရောက်ကြသောအခါ၊ ပေါလုက၊ ငါသည်အာရှိပြည်သို့ ရောက်သောနေ့မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်
သင်တို့ရှေ့မှာ အဘယ်သို့ကျင့်နေသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ၁၉အလွန်နှိမ့်ချသောစိတ်ရှိလျက်၊
မျက်ရည်ကျလျက်၊ ယုဒလူတို့၏ မကောင်းသောအကြံအားဖြင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံလျက်၊
သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကို ငါဆောင်ရွက်သည် အကြောင်းအရာကို သင်တို့သိကြ၏။
၂၀သင်တို့အကျိုးပြုစုရာ တစုံတခုကိုမျှ ငါမထိမ်မဝှက်။ လူစုဝေးရာ၌၎င်း၊ အိမ်များ၌၎င်း၊
သင်တို့အားဟောပြော၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးသဖြင့်၊ ၂၁ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ နောင်တရခြင်းတရား ကို၎င်း၊
ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းတရားကို၎င်း၊ ယုဒလူ၊ ဟေလသလူတို့အား သက်သေခံသည်
အကြောင်းအရာကို သင်တို့သိကြ၏။

၂၂ယခုမှာ ငါသည်ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားရ၏။ ထိုမြို့၌
အဘယ်အမှုရောက်မည်ကိုမသိ။ ၂၃သို့သော်လည်း ချည်နှောင်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းအမှုတို့သည် ငါ့ကို
ဆိုင်းလင့်သည်ဟု သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောမြို့တို့၌ ငါ့အားသက်သေခံတော်မူ၏။
၂၄သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို သက်သေခံစေခြင်းငှါ၊
သခင်ယေရှု၏ လက်မှ ငါခံခဲ့ပြီးသော ဓမ္မဆရာအမှုတည်းဟူသော ငါဆောင်ရွက်ရသောအမှုကို
ဝမ်းမြောက်စွာပြီးစီးစေမည် အကြောင်း၊ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုတစုံတခုကိုမျှ ငါသည်ပမာဏမပြု၊
ကိုယ်အသက်ကိုလည်းနှမြောခြင်းမရှိ။ ၂၅ယခုမူကား၊ ငါလှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို
ဟောပြောရာ၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် နောက်တဖန် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရကြဟု ငါသိ၏။ ၂၆ထိုကြောင့်
လူအပေါင်းတို့၏အသွေးနှင့် ငါကင်းလွတ်သည်ဟု ယနေ့၌ သင်တို့အား ငါသက်သေခံ၏။
၂၇ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို သင်တို့အား အကုန်အစင် ဟောပြောပြသခြင်းအမှုကို ငါသည်မလွှဲမရှောင်ဘဲ
ပြုခဲ့ပြီ။

၂၈ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုသတိနှင့်ကြည့်ရှုကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအသွေးနှင့်ဝယ်
တော်မူသော အသင်းတော်ကို လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့ကို
အအုပ်အချုပ် ခန့်ထားတော်မူသော သိုးစုတစုလုံးကိုလည်း သတိနှင့်ကြည့်ရှုကြလော့။ ၂၉အကြောင်းမူကား၊
ငါမရှိသည်နောက်၊ ကြမ်းတမ်းသောတောခွေးတို့သည် သိုးများကိုမသနားဘဲ သင်တို့အထဲသို့ဝင်မည်ကို၎င်း၊
၃၀တပည့်တော်များ ကို သွေးဆောင်ခြင်းငှါ၊ မှားသောစကားကို ပြောတတ်သောလူတို့သည်
သင်တို့အထဲ၌ပေါ်လာမည်ကို၎င်း ငါသိ၏။ ၃၁ထိုကြောင့် စောင့်ရှောက်၍နေကြလော့။ ငါသည် သုံးနှစ်ပတ်လုံး
နေ့ညမပြတ် လူအပေါင်းတို့ကို မျက်ရည်နှင့်တကွ ဆုံးမ၍ နေကြောင်းကို အောက်မေ့ကြလော့။

၃၂ညီအစ်ကိုတို့၊ ယခုငါသည် သင်တို့ကို ဘုရားသခင်၌အပ်နှံ၏။ သင်တို့ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါငင်း၊
သန့်ရှင်းသောသူအပေါင်းတို့နှင့်အတူ သင်တို့အားအမွေပေးခြင်းငှါငင်း၊ တတ်နိုင်သောဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး
တော်တရား၌လည်း သင်တို့ကိုငါအပ်နှံ၏။ ၃၃သူ့ရွှေငွေအဝတ်တန်ဆာတို့ကို ငါသည်တပ်မက်ခြင်းမရှိပြီ။
၃၄ဤလက်တို့သည် ငါ့ကိုငင်း၊ ငါ့အပေါင်းအဘော်တို့ကိုငင်း လုပ်ကျွေးပြီဟု သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။
၃၅ထိုသို့ သင်တို့သည်လည်း အလုပ်လုပ်၍ အားနည်းသောသူတို့ကို မစရမည်ကိုငင်း၊
အစွန့်အကြဲခံခြင်းအရာထက် စွန့်ကြဲခြင်းအရာသည် သာ၍မင်္ဂလာရှိသည်ဟု
သခင်ယေရှုမိန့်တော်မူသောစကားတော်ကို အောက်မေ့ရမည်ကိုငင်း၊ အရာရာ၌ သင်တို့အား ငါပြသပြီဟု၊
၃၆ပေါလုဆိုပြီးလျှင်၊ ဒူးထောက်၍ ထိုသူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဆုတောင်းလေ၏။ ၃၇ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
အလွန်ငိုကြွေး၍၊ ပေါလု၏လည်ပင်းကို ဘက်ယမ်းလျက် သူကို နမ်းကြ၏။ ၃၈နောက်တဖန် သူ၏မျက်နှာကို
မမြင်ရဟူသောစကားကြောင့် သာ၍ကြေကွဲသောစိတ်နှင့် ပေါလုကို သင်္ဘောသို့ ပို့လိုက်ကြ၏။

၂၁

၁ထိုသူများနှင့်ငါတို့သည် ခွါသွား၍ သင်္ဘောလွှင့်မှ ကောသကျွန်းသို့ တည့်တည့်သွားသဖြင့်၊ နက်ဖြန်
နေ့၌ ရောဒုကျွန်းသို့ငင်း၊ ထိုကျွန်းမှပါတရမြို့သို့ငင်း ရောက်ကြ၏။
၂ဖိနိတ်ပြည်သို့ကူးသောသင်္ဘောကိုတွေ့လျှင်၊ ထိုသင်္ဘောကိုစီး၍ လွှင့်ပြန်၏။ ၃ကုပရုကျွန်းကိုမြင်လျှင်
လက်ျာဖက်၌ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ရှုရိပြည်သို့ကူး၍ တုရုမြို့၌ ဆိုက်လေ၏။ ထိုမြို့မှာ သင်္ဘော၌ပါသောဝန်ကို
ချရ၏။ ၄တပည့်တော်တို့ကိုတွေ့၍ ငါတို့သည် ခုနစ် ရက်နေကြ၏။ ပေါလုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့
မတက်ရမည်အကြောင်း၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည် ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့် ပြောပြကြ၏။
၅ခုနစ်ရက်စေ့သောအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် သားမယားနှင့်တကွ မြို့ပြင်သို့ ငါတို့ကို ပို့လိုက်ကြ၍
ငါတို့သည်ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ပင်လယ်ကမ်းပေါ်၌ ဒူးထောက်လျက်ဆုတောင်းကြ၏။ ၆အချင်းချင်း
နှုတ်ဆက်ပြီးမှ ငါတို့သည် သင်္ဘောပေါ်သို့တက်၍ သူတို့သည် မိမိအိမ်သို့ပြန်ကြ၏။
၇တုရုမြို့မှ ပတောလင်မြို့သို့ရောက်လျှင်၊ ပင်လယ်ကူးခြင်းနှင့်လွတ်ကြ၏။ ပတော်လင်မြို့၌
ညီအစ်ကို တို့နှင့်နှုတ်ဆက်၍ တရက်နေပြီးမှ၊ ၈နက်ဖြန်နေ့၌ ထွက်သွားပြန်၍ ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လျှင်၊
ဆရာခုနစ်ပါးအဝင် သာသနာပြုဆရာ ဖိလိပ္ပု၏အိမ်သို့ဝင်၍နေကြ၏။ ၉ထိုသူ၌ ပရောဖက်ပြုသော
သမီးကညာလေးယောက်ရှိ၏။ ၁၀ထိုအိမ်၌ တာရှည်စွာနေကြပြီးမှ အာဂဗုအမည်ရှိသော
ပရောဖက်တယောက်သည် ယုဒပြည်မှလာ၍၊ ၁၁ငါတို့ရှိရာသို့ ဝင်သဖြင့်၊ ပေါလု၏ခါးပန်းကိုယူ၍
မိမိခြေလက်ကို ချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ ဤခါးပန်းရှင်ကို ယုဒလူ တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ချည်နှောင်၍
တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်ဟု သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် မိန့်တော်မူသည်ဟု ဆို၏။
၁၂ထိုစကားကိုကြားလျှင် ငါတို့နှင့်ထိုအရပ်၌ရှိသောသူတို့က၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ မသွားပါနှင့်ဟု
ပေါလုကိုတောင်းပန်ကြ၏။ ၁၃ပေါလုကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်ငိုကြွေးလျက် ငါ့စိတ်နှလုံးကို
ကြေကွဲစေလျက်ပြုကြသနည်း။ သခင်ယေရှု၏နာမတော်ကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ ချည်နှောင်ခြင်းမက၊ အသေ
သတ်ခြင်းကိုပင် ခံခြင်းငှါ ငါအသင့်ရှိသည်ဟု ဆို၏။ ၁၄ထိုသို့သွေးဆောင်ခြင်းသို့ မလိုက်သောအခါ ငါတို့သည်
မသွေးဆောင်ဘဲနေ၍၊ သခင်ဘုရားအလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေဟုဆိုကြ၏။
၁၅ထိုနောက်မှငါတို့သည် အသုံးအဆောင်များကို ပြင်ဆင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားကြ၏။ ၁၆ကဲသရိ
မြို့သား တပည့်တော်အချို့တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူလိုက်ကြ၍၊ ငါတို့ကိုဧည့်ခံမည့်သူ မနာသုန်အမည်ရှိသော
ကုပရုကျွန်းသား အသက်ကြီးသော တပည့်တော်ဆီသို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။
၁၇ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ညီအစ်ကိုတို့သည် ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် ငါတို့ကိုလက်ခံကြ၏။
၁၈နက်ဖြန်နေ့၌ ပေါလုသည် ငါတို့နှင့်တကွ ယာကုပ်ထံသို့ဝင်လျှင်၊ သင်းအုပ်အပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးကြ၏။

၁၉ပေါလုသည် ထိုသူများကို နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ မိမိသည် ဓမ္မဆရာအမှုကို ဆောင်ခြင်းအားဖြင့်
ဘုရားသခင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ပြုတော်မူသမျှတို့ကို သေချာစွာ ထုတ်ဘော်ပြသလေ၏။
၂၀ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ပေါလုအားလည်း၊ ငါတို့ညီ၊
ယုံကြည်သော ယုဒလူဘယ်နှစ်သောင်းရှိသည်ကို သင်သည်သိမြင်၏၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ပညတ်တရား
ဘက်၌ စိတ်အားကြီးသောသူဖြစ်ကြ၏။ ၂၁တပါးအမျိုးသားတို့တွင် နေသောယုဒလူအပေါင်းတို့သည်
သူငယ်တို့အား အရေဖျားလှီးခြင်းကို မပေးရကြ။ ရှေးထုံးတမ်းအတိုင်း မကျင့်ရကြဟု သင်သည်ဆိုလျက်၊
သူတို့သည် မောရှေတရားကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဆုံးမဩဝါဒပေးတတ်သည်ကို ဤလူတို့သည် သိတင်းကြားကြပြီ။
၂၂သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ လူအပေါင်းတို့သည် မစုမဝေးဘဲမနေနိုင်ရာ။ သင်ရောက်ကြောင်းကို
ကြားသိကြလိမ့်မည်။ ၂၃ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ဆိုသည်အတိုင်းပြုပါလော့။ သစ္စာဂတိပြုပြီးသော
လူလေးယောက်သည် အကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိ၏။ ၂၄ထိုသူတို့ ကိုယူ၍ သူတို့နှင့်တကွ စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုလျက်၊
သူတို့ခေါင်းရိတ်ခြင်းစရိတ်ကို ပေးပါလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကြားသော
သိတင်းစကားမမှန်သည်ကိုရင်း၊ သင်သည်ကိုယ်တိုင် ပညတ်တရား ကိုစောင့်ရှောက်၍ ကျင့်နေသည်ကိုရင်း
သိရကြလိမ့်မည်။ ၂၅ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက် သော တပါးအမျိုးသားတို့မူကား၊ ထိုသို့သောတရားကို
မကျင့်မစောင့်လဲလျက် ရုပ်တုရှေ့မှာပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကိုရင်း၊ အသွေးကိုရင်း၊ လည်ပင်းကိုညှစ်၍
သတ်သောအရာကိုရင်း၊ မတရားသောမေထုန်ကိုရင်း၊ ရှောင်စေခြင်းငှါသာ ငါတို့သည်စီရင်၍
ကြားလိုက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုကြ၏။
၂၆ထိုအခါ ပေါလုသည် ထိုသူတို့ကိုခေါ်၍ နက်ဖြန်နေ့၌ သူတို့နှင့်တကွ စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊
ဗိမာန်တော်သို့ဝင်၍ သူတို့အတွက် အသီးအခြားပူဇော်သက္ကာပြုရသော အချိန်တည်းဟူသော
စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုရသောနေ့ရက် စေ့မည့်အချိန်ကိုကြားပြောလေ၏။ ၂၇ထိုခုနစ်ရက်စေ့လုသောအခါ၊
အာရှိပြည်မှလာသော ယုဒလူတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ ပေါလုကိုမြင်လျှင် စုဝေးသောလူအပေါင်းတို့ကို
တိုက်တွန်းနှိုးစော်၍ ဣသရေလလူတို့၊ ကူမကြပါ။ ၂၈ဤသူကား၊ ငါတို့အမျိုးနှင့် ပညတ်တရားကိုရင်း၊
ဤအရပ်ဌာနကိုရင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ လူအပေါင်းတို့အား
ဆုံးမဩဝါဒပေးသောသူဖြစ်ပါ၏။ ထိုမျှမက၊ ဟေလသလူတို့ကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့သွင်း၍၊
ဤသန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေပြီတကားဟု ဟစ်ကြော်၍၊ ပေါလုကိုဘမ်းဆီး ကြ၏။
၂၉အထက်ကမြို့ထဲ၌ ပေါလုနှင့်တူ တရောဖိမ်အမည်ရှိသော ဧဖက်မြို့သားတယောက်ကို မြင်ကြသည် ဖြစ်၍၊
ထိုသူကိုပေါလုသည် ဗိမာန်တော်ထဲသို့သွင်းသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ ၃၀တမြို့လုံးရုန်းရင်းခတ်မျှဖြစ်လျှင်၊
လူများ တို့သည် ပြေးလာ၍ စုဝေးကြလျက်၊ ပေါလုကို ကိုင်ယူ၍ ဗိမာန်တော်ပြင်သို့ ဆွဲငင်ပြီးမှ
တခဏခြင်းတံခါး များတို့ကို ပိတ်ထားကြ၏။
၃၁ပေါလုကို သတ်မည်ဟု အားထုတ်ကြသောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့တမြို့လုံး
မငြိမ်မသက်ရုန်းရင်းခတ်မျှ ဖြစ်သည်ဟု လူတထောင်ကိုအုပ်ချုပ်သော စစ်သူကြီးသည် သိတင်းကြားလျှင်၊
၃၂စစ်သူရဲများနှင့် တပ်မှူးတို့ကို အလျှင်အမြန်ခေါ်၍ ထိုသူတို့ရှိရာသို့ဆင်းပြေး၏။ ထိုသူတို့သည်
စစ်သူကြီးနှင့်စစ်သူရဲတို့ကိုမြင်လျှင်၊ ပေါလုကိုမရိုက်ဘဲနေကြ၏။ ၃၃ထိုအခါ စစ်သူကြီးသည် အနီးသို့ရောက်၍
ပေါလုကိုကိုင်ယူပြီးလျှင်၊ သံကြိုးနှစ်စင်း နှင့် ချည်ချေဟု စီရင်၍၊ ဤသူသည်အဘယ်သူနည်း။
အဘယ်အမှုကိုပြုမိသနည်း ဟုမေးစစ်လေ၏။ ၃၄လူအစုအဝေးထဲ၌ အသီးသီး အခြားခြား ဟစ်ကြော်၍
အသံများသောကြောင့်၊ စစ်သူကြီးသည် အမှန်ကိုမသိ နိုင်သဖြင့်၊ ပေါလုကိုရဲတိုက်ထဲသို့
ဆောင်သွားစေခြင်းငှါ စီရင်ပြန်လေ၏။ ၃၅လူများတို့သည် ပြင်းထန်သောကြောင့်၊
လှေကားပေါ်သို့ရောက်သောအခါ၊ စစ်သူရဲတို့သည် ပေါလုကိုချီပွေ့၍ဆောင်ရကြ၏။ ၃၆သူ့ကိုထုတ်လော့ဟု
လူများအပေါင်းတို့သည် ဟစ်ကြော်လျက်လိုက်ကြ၏။

၃၇ပေါလုသည် ရဲတိုက်ထဲသို့ဝင်လုသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်
စကားပြောရပါမည်လော ဟု စစ်သူကြီးအားမေးလျှင် စစ်သူကြီးက၊ သင်သည်
ဟေလသစကားကိုပြောတတ်သလော။ ၃၈သင်သည် အထက်ကပုန်ကန်၍ ထားပြလေးထောင်တို့ကို
တောသို့ခေါ်သွားသော အဲဂုတ္တုလူဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု မေး၏။ ၃၉ပေါလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်
ကိလိကိပြည် တာရှုမြို့၌မွေးဘွားသော ယုဒလူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ် နေသောမြို့ကား၊ သာမညမြို့မဟုတ်။
ဤသူတို့အား အကျွန်ုပ်ပြောရသောအခွင့်ကို ပေးပါ။ အကျွန်ုပ်ပန်ကြား ပါသည်ဟုဆို၏။ ၄၀စစ်သူကြီးသည်
အခွင့်ပေးသဖြင့်၊ ပေါလုသည် လှေခါးပေါ်မှာရပ်၍ ထိုလူတို့အား မိမိလက်နှင့် အမှတ်ပေးလေ၏။ သူတို့သည်
အလွန်တိတ်ဆိတ်စွာနေကြသောအခါ ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် မြွက်ဆိုလျက်၊

၂၂

၁ညီအစ်ကို၊ အဘတို့၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကို သင်တို့ရှေ့မှာ ယခုပြောစဉ်တွင်
နားထောင်ကြပါဟု ဆိုလေသော်၊ ၂ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် ပြောသည်ကို ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင်
သာ၍အလွန် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။

၃ပေါလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိလိကိပြည် တာရှုမြို့၌ မွေးဘွားသောယုဒလူဖြစ်ပါ၏။
ဤမြို့မှာလည်း၊ ဂါမလျေလအမည်ရှိသော ဆရာ၏ခြေရင်း၌ ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံ၍
မိစဉ်ဘဆက်ကျင့်သောတရားကို သေချာစွာ သိနားလည်ခြင်းငှါ နည်းဥပဒေသကိုခံပါပြီ။ သင်တို့ရှိသမျှသည်
ယနေ့တိုင်အောင် ဘုရားသခင် ဘက်၌ စိတ်အားကြီးသည်နည်းတူ အကျွန်ုပ်လည်း စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊
၄ယောက်ျားမိန်းမတို့ကို ချည်နှောင်၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားလျက် အသေသတ်ခြင်းသို့တိုင်အောင်၊
ထိုဘာသာကိုညှဉ်းဆဲပါပြီ။ ၅ထိုကဲ့သို့ပင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမှစ၍ လူအကြီးအကဲအပေါင်းတို့သည်
အကျွန်ုပ်ဘက်၌ သက်သေဖြစ်ကြပါ၏။ သူတို့ထံမှလည်း အကျွန်ုပ်သည် ညီအစ်ကိုတို့ထံသို့ မှာစာကိုခံပြီးမှ၊
ဒမာသက်မြို့၌ရှိသော ထိုဘာသာဝင်သူတို့ကို ဒဏ်ခံစေခြင်းငှါ ချည်နှောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပို့မည်ဟု
ဒမာသက်မြို့သို့ အကျွန်ုပ်သွားပါ၏။

၆လမ်း၌သွား၍ ဒမာသက်မြို့အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ မွန်းတည့်အချိန်တွင် ကောင်းကင်ထဲက
ကြီးသောအလင်းသည် အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ ရုတ်ကနဲထွန်းတောက်ပါ၏။ ၇အကျွန်ုပ်သည်
မြေပေါ်မှာလဲ၍နေစဉ်၊ ရှောလု၊ ရှောလု၊ အဘယ်ကြောင့်ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲသနည်းဟု
အကျွန်ုပ်အားပြောသောစကားသံကိုကြားလျှင်၊ ၈သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်းဟု
အကျွန်ုပ်ပြန်၍မေးလျှောက်သော်၊ ငါကား သင်ညှဉ်းဆဲသော နာဇရက် မြို့သား ယေရှုဖြစ်သတည်းဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၉အကျွန်ုပ်နှင့်ပါသောသူတို့သည် ထိုအလင်းကိုမြင်၍ ကြောက်ရွံ့ ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊
အကျွန်ုပ်အားပြောသောသူ၏ စကားသံကို မကြားမသိရကြ။ ၁၀ထိုအခါ အကျွန်ုပ် ကလည်း၊ သခင်၊
အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု လျှောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်က၊ ထလော့။
ဒမာသက်မြို့သို့သွားလော့။ သင်ဆောင်ရွက်စရာဘို့ ခွဲခန့်စီမံသမျှတို့ကို ထိုမြို့၌ပြောလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ၁၁ထိုအလင်၏ရောင်ခြည်အရှိန်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် မျက်စိကန်းသောကြောင့်
အကျွန်ုပ်နှင့်ပါသော သူတို့၏ လက်ဆွဲခြင်းကို ခံရ၍ ဒမာသက်မြို့သို့ရောက်ပါ၏။

၁၂ထိုအခါ ပညတ်တရားနှင့်အညီ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုမြို့မှာနေသော ယုဒလူ
အပေါင်းတို့တွင် အသရေရှိသောသူ အာနနိသည်၊ ၁၃အကျွန်ုပ်ဆီသို့လာ၍ အနား၌ရပ်လျက်၊ ညီရှောလု၊
တဖန် မျက်စိမြင်ခြင်းသို့ရောက်လော့ဟု ဆို၏။ ထိုခဏ၌ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကိုကြည့်ရှု၍မြင်ရ၏။
၁၄သူကလည်း၊ သင်သည် မြင်လေသမျှ၊ ကြားလေသမျှတို့ကို လူအပေါင်းတို့အားပြော၍ သခင်ဘုရား၏
သက်သေခံဖြစ်ရမည် အကြောင်း၊ ၁၅သင်သည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို သိစေခြင်းငှါ၎င်း၊
ဖြောင့်မတ်တော်မူသောသူကို မြင်၍ နှုတ်တော်ထွက်ကို ကြားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများ၏

ဘုရားသခင်သည် သင့်ကိုခန့်ထားတော်မူ၏။ [၁၆]ယခုလည်း သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုင်းလင့်၍နေသနည်း။ ထလော့။ သခင်ဘုရားကိုပဌနာပြုလျက် ဗတ္တိဇံ ကိုခံ၍၊ သင်၏အပြစ်များကို ဆေးကြောလော့ဟု ဆိုပါ၏။

[၁၇]ထိုနောက်မှ အကျွန်ုပ်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်၍ ဗိမာန်တော်၌ဆုတောင်းစဉ် ဘဝင်ကျ၍၊ [၁၈]သခင်ဘုရားက၊ သင်သည်ကြိုးစား၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ အလျင်အမြန်ထွက်သွားလော့။ ငါ၏အကြောင်းကို သင်သည် ပြော၍ သက်သေခံသောစကားကို ဤလူတို့သည် မခံဘဲနေကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်ရှိသည်ကို အကျွန်ုပ်မြင်လေ၏။ [၁၉]အကျွန်ုပ်ကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်သောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ထောင်ထဲ၌လှောင်ထား၍၊ တရားစရပ်များ၌ ရိုက်သည်အကြောင်းကို သူတို့သိကြပါ၏။ [၂၀]ကိုယ်တော်၏ သက်သေခံဖြစ်သော သတေဖန်၏အသွေးကို သွန်းသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် နား၌နေလျက်၊ ကွပ်မျက်ခြင်း အမှုကို ဝန်ခံ၍ ကွပ်မျက်သောသူတို့၏အဝတ်ကို စောင့်နေပါ၏ဟု၊ [၂၁]လျှောက်ဆိုလျှင်၊ ဘုရားသခင်က၊ သွားလော့။ ငါသည် တပါးအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ သင့်ကိုဝေးလှစွာစေလွှတ်မည်ဟု အကျွန်ုပ်အားမိန့်တော် မူသည်ဟု ပေါလုမြွက်ဆို၏။

[၂၂]ထိုမျှတိုင်အောင် ပေါလု၏စကားကို နားထောင်ပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့သည်အော်ဟစ်၍ ထိုသို့သောသူကို မြေကြီးပြင်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလော့။ သူသည် အသက်မရှင်သင့်ဟု ဆိုကြ၏။ [၂၃]ထိုသို့အော်ဟစ်ခြင်း၊ ကိုယ် အဝတ်ကိုချွတ်ခြင်း၊ မြေမှုန့်ကိုမိုဃ်းကောင်းကင်သို့ ပစ်လိုက်ခြင်းကို ပြုကြစဉ်တွင်၊ [၂၄]ပေါလုကို အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ အော်ဟစ်ကြသည်ကို စစ်သူကြီးသည် သိလို၍၊ ပေါလုကို ရဲတိုက်ထဲသို့သွင်းစေ။ ရိုက်၍စစ်ကြောစေဟု စီရင်လေ၏။ [၂၅]သားရေကြိုးနှင့်ဆွဲတင်ကြသောအခါ၊ ပေါလုက၊ ရောမလူဖြစ်သောသူကို ဓမ္မသတ်အတိုင်း မစီရင်ဘဲလျက်၊ သင်တို့သည် ရိုက်ရသလောဟု အနား၌ရပ်နေသောတပ်မှူးအားဆို၏။ [၂၆]တပ်မှူးသည် ကြားလျှင် စစ်သူကြီးထံသို့သွား၍၊ အဘယ်သို့ပြုမည်ကို သတိထားပါလော့။ ဤသူသည်ရောမလူဖြစ်ပါသည် ဟုကြား လျှောက်၏။ [၂၇]စစ်သူကြီးသည်လည်း၊ ပေါလုထံသို့လာ၍၊ သင်သည်ရောမလူမှန်သလော ငါ့အားပြောလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ မှန်ပါသည်ဟု ပေါလုပြောဆို၏။ [၂၈]စစ်သူကြီးကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ငွေအများကိုပေး၍ ရောမလူ၏ အရိပ်အရာကို ရသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ပေါလုက၊ အကျွန်ုပ်သည် ဇာတိအားဖြင့်ရပါသည် ဟုဆို၏။ [၂၉]ထိုအခါ စစ်ကြောမည်ပြုသောသူတို့သည် ပေါလုထံမှ ချက်ခြင်းသွား၍၊ သူသည်ရောမလူဖြစ်သည်ကိုင်း၊ ရောမလူကို ချည်နှောင်မိသည်ကိုင်း၊ စစ်သူကြီးသိလျှင် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

[၃၀]နက်ဖြန်နေ့တွင် အဘယ်အပြစ်ကို ယုဒလူတို့သည် ပေါလု၌ တင်ကြသည်ကို စစ်သူကြီးသည် အမှန်သိလို သောကြောင့်၊ ပေါလု၌ချည်နှောင်သော သံကြိုးကိုချွတ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လွှတ်အရာရှိ အပေါင်းတို့ ကို စည်းဝေးစေခြင်းငှါ စီရင်ပြီးလျှင်၊ ပေါလုကိုခေါ်၍ သူတို့ရှေ့၌ ထားလေ၏။

၂၃

[၁]ပေါလုသည် လွှတ်အရာရှိတို့ကို စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ဘုရားဝတ်ကို ပြုခြင်းအမှုမှာ၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်၌ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျက် ပြုပါသည်ဟု ပြောဆိုသော်၊ [၂]ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အာနနိက၊ သူ၏နှုတ်ကို ရိုက်လော့ဟု အနား၌ရပ်နေသော သူတို့အား အမိန့်ရှိ၏။ [၃]ထိုအခါပေါလုက၊ အဖြူသုတ်သောအုတ်ရိုး၊ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကိုရိုက်တော်မူမည်။ သင်သည်အကျွန်ုပ်ကို တရားနှင့် အညီစီရင်ခြင်းငှါ ထိုင်နေလျက်ပင်၊ သူ့ကိုရိုက်လော့ဟု မတရားသဖြင့် စီရင်ရမည်လော ဟုဆို၏။ [၄]အနား၌ရပ်နေသောသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းကို ဆဲသလောဟုမေးလျှင်၊ [၅]ပေါလုက၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ။ သင်၏အမျိုးကို အုပ်စိုးသောမင်းကို သင်သည်မကဲ့ရဲ့ရဟု ကျမ်းစာ၌လာသည်ဟုဆို၏။

၆ထိုအရာရှိတို့တွင်အချို့တို့သည် ဇဒ္ဒုကဲဖြစ်ကြသည်၊ အချို့တို့သည် ဖာရိရှဲဖြစ်ကြသည်ကို
ပေါလုသိမြင် လျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဖာရိရှဲဖြစ်၏။ ဖာရိရှဲ၏သားလည်းဖြစ်၏။
သေသောသူတို့သည် ထမြောက် မည်ဟု မြော်လင့်ဖြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည်
စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရ၏ဟု လွှတ်တော်အပေါ်မှာ ကြွေးကြော်လေ။ ၇ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ဇဒ္ဒုကဲတို့သည်
အချင်းချင်းငြင်းခုန်၍ အစုအဝေးသည် ကွဲပြားခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ၈ကွဲပြားသည်အကြောင်းကား၊
ဇဒ္ဒုကဲတို့က၊ ထမြောက်ခြင်းမရှိ၊ ကောင်းကင်တမန်မရှိ၊ နံဝိညာဉ် မရှိဟု ယူကြ၏။ ဖာရိရှဲတို့က
နှစ်ပါးစလုံးရှိသည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ၉အော်ဟစ်သံများ၍၊ ဖာရိရှဲတို့ဘက်၌ နေသော ကျမ်းဆရာတို့သည်
ထလျက်ပြင်းစွာငြင်းခုံ၍၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါတို့မတွေ့။ နံဝိညာဉ်သော်၎င်း၊
ကောင်းကင်တမန်သော်၎င်း သူ့ကိုပြောလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကို မဆန်ကြနှင့်ဟု ဆိုကြ၏။
၁၀အချင်းချင်းငြင်းခုံခြင်းများသောအခါ၊ ထိုသူတို့သည် ပေါလုကိုဆွဲငင်၍ အပိုင်းပိုင်းဆုတ်ဖြတ်မည်ကို
စစ်သူကြီး စိုးရိမ်သောကြောင့်၊ စစ်သူရဲများ၊ ဆင်းကြ၊ ပေါလုကို အရာရှိမင်းတို့အထဲမှ အနိုင်အထက်ယူ၍
ရဲတိုက်ထဲသို့ ပို့ဆောင်ကြဟု အမိန့်ရှိ၏။

၁၁နက်ဖြန်နေ့ညဉ့်တွင် သခင်ဘုရားသည် ပေါလုအနား၌ ပေါ်လာတော်မူလျက်၊ ပေါလု မစိုးရိမ်နှင့်။
ငါ၏အကြောင်းအရာကို သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ သက်သေခံပြီးသည်နည်းတူ၊ ရောမမြို့၌လည်း
ခံရဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂မိုဃ်းလင်းသောအခါ ယုဒလူတို့သည် သင်းဖွဲ့၍၊ ငါတို့သည် ပေါလုကိုမသတ်မှီတိုင်အောင် အလျှင်း
မစားမသောက်ရဟု ကိုယ်ကိုကျိန်ဆို၍ ဓိဋ္ဌာန်ပြုကြ၏။ ၁၃ ထိုသို့သင်းဖွဲ့သောသူတို့သည် လေးကျိပ် မကရှိ၏။
၁၄ထိုသူတို့သည်ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့ထံသို့ သွား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပေါလုကို
မသတ်မည်တိုင်အောင် အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု ကိုယ်ကိုကျိန်ဆို၍ ဓိဋ္ဌာန်ပြုကြပါပြီ။ ၁၅ထိုကြောင့်၊
နက်ဖြန်နေ့၌ စစ်သူကြီးသည် ပေါလုကို ကိုယ်တော်တို့ထံသို့ ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ သူ့ကိုသာ၍
စေ့စေ့စစ်ကြော မည်အဟန်ပြု၍၊ လွှတ်အရာရှိများနှင့်အတူ ကိုယ်တော်တို့သည်
စစ်သူကြီးကိုလျှောက်ကြပါလော့။ ပေါလုသည် ကိုယ်တော်တို့ထံသို့ မရောက်မှီအကြားတွင်
အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကိုသတ်ခြင်းငှါ အသင့်ရှိနှင့်ပါပြီဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၆ထိုသို့ လမ်းနား၌ ချောင်း၍နေကြသည်အမှုကို ပေါလု၏တူသည် ကြားလျှင် ရဲတိုက်ထဲသို့ဝင်၍
ပေါလုအား ကြားပြောလေ၏။ ၁၇ပေါလုသည် တပ်မှူးတယောက်ကိုခေါ်၍ ဤလုလင်ကို စစ်သူကြီးထံသို့ပို့ပါ။
လျှောက်စရာတစုံတခုရှိသည်ဟု ဆိုသော်၊ ၁၈တပ်မှူးသည် လုလင်ကို စစ်သူကြီးထံသို့ပို့ပြီးလျှင်၊ အကျဉ်းခံရ
သောပေါလုသည် အကျွန်ုပ်ကိုခေါ်၍၊ ကိုယ်တော်အား လျှောက်စရာတစုံတခုရှိသော ဤလုလင်ကို
ကိုယ်တော်ထံသို့ပို့စေခြင်းငှါ တောင်းပန်ပါသည်ဟုလျှောက်၏။ ၁၉စစ်သူကြီးသည် လုလင်ကိုလက်ဆွဲ၍
ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ သင်သည် အဘယ်အကြောင်းကိုငါ့အား လျှောက်ချင်သနည်း ဟု
မေးမြန်လေ၏။ ၂၀လုလင်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည်နက်ဖြန်နေ့၌ ပေါလုကိုလွှတ်တော်သို့ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊
ယုဒလူတို့သည် သူ့ကိုသာ၍ စေ့စေ့မေးမြန်းမည်အဟန် ပြု၍၊ ကိုယ်တော်ကို တောင်းလျှောက်မည်ဟု
တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းတ်ကြပါပြီ၊ ၂၀သို့ရာတွင် သူတို့၏ အလိုသို့မလိုက်ပါနှင့်။ ပေါလုကိုမသတ်မှီတိုင်အောင်
အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု ကိုယ်ကိုကျိန်ဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုသော ယုဒလူလေးကျိပ်မက၊ လမ်းနား၌ပေါလုကို
ချောင်း၍နေကြပါ၏။ ယခုပင် ကိုယ်တော်ဝန်ခံမည့် စကားကို ထိုသူတို့သည် ဆိုင်းလင့်၍ အသင့်ရှိနှင့် ပါပြီဟု
လျှောက်လေ၏။

၂၂စစ်သူကြီးကလည်း၊ သင်သည်ငါ့အား ဤသို့ကြားလျှောက်သည်ကို အဘယ်သူအားမျှ
မပြောနှင့်ဟု ထိုလုလင်ကိုမှာထား၍ လွှတ်လိုက်ပြီးလျှင်၊ ၂၃တပ်မှူးနှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍၊ ယနေ့ညဉ့်
သုံးချက်တီးအချိန်၌ ကဲသရိမြို့သို့သွားစေခြင်းငှါ စစ်သူရဲ နှစ်ရာ၊ မြင်းစီးသူရဲ ခုနစ်ကျိပ်၊ လှံကိုင်သူရဲ နှစ်ရာ

တို့ကိုပြင်ဆင်ကြ။ ၂၄ပေါလုစီးစရာဘို့ တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပြင်၍ပေးကြ။ သူ့ကိုဖေလဇ်မင်းထံသို့ ကြပ်မ၍ပို့ကြဟု
အမိန့်ရှိ၏။ ၂၅စစ်သူကြီးသည် ရေး၍ပေးလိုက်သောစာဟူမူကား၊ ၂၆ကလောဒိလုသိက၊ မြတ်တော်မူသော
မြို့ဝန်မင်း ဖေလဇ်ကို မေတ္တာနှင့်ကြားလျှောက်လိုက်ပါသည်။ ၂၇ယုဒလူတို့သည် ဤသူကိုဘမ်းဆီး၍
သတ်မည် ပြုကြစဉ်၊ သူသည် ရောမလူဖြစ်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သည် ကြားသိသဖြင့်၊ စစ်သူရဲတို့နှင့်တကွ
သွား၍သူ့ကို နှုတ်ပါသည်။ ၂၈ယုဒလူတို့သည် အဘယ်အပြစ်ကြောင့် သူနှင့်အမှုလုပ်ကြသည်ကို
အကျွန်ုပ်သိလိုသောကြောင့် သူ့ကိုယူ၍ လွှတ်တော်သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ ၂၉အသေသတ်ခြင်း၊
အကျဉ်းထားခြင်းကို ခံထိုက်သော အပြစ်ကြောင့် အမှုလုပ်ကြသည်မဟုတ်ဘဲ၊ သူတို့တရားနှင့်စပ်ဆိုင်သော
ပုစ္ဆာအမေးကိုအကြောင်းပြု၍သာ အမှုလုပ်ကြသည်ကို အကျွန်ုပ်သိမြင်ပါ၏။ ၃၀ယုဒလူတို့သည်
မကောင်းသောအကြံနှင့် သူ့ကိုလုပ်ကြံမည်ဟု အကျွန်ုပ်ရိပ်မိလျှင်၊ သူ့ကိုကိုယ်တော်ထံသို့
ချက်ခြင်းစေလွှတ်၍ အမှုလုပ်သောသူတို့ကို ရှေ့တော်၌ လျှောက်ထားစေခြင်းငှါ စီရင်ပါ၏။
ကိုယ်တော်ကျန်းမာပါစေသောဟု ရေး၍ပေးလိုက်သတည်း။

၃၁စစ်သူကြီးမှာထားသည်အတိုင်း စစ်သူရဲတို့သည် ပေါလုကိုယူ၍၊ ညဥ့်အခါ အန္တိပတရိမြို့သို့
ပို့လိုက် ပြီးမှ၊ ၃၂နက်ဖြန်နေ့၌ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို ပေါလုနှင့်တကွ သွားစေခြင်းငှါလွှတ်လိုက်၍ မိမိတို့သည်
ရဲတိုက်သို့ ပြန်ကြ၏။ ၃၃မြင်းစီးသူရဲတို့သည် ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လျှင်၊ စစ်သူကြီး၏စာကို မြို့ဝန်မင်းလက်သို့
အပ်ပေး၍၊ ပေါလုကိုလည်း ရှေ့တော်၌သွင်းထားကြ၏။ ၃၄မြို့ဝန်မင်းသည် စာကိုဘတ်ပြီးမှ၊
အဘယ်မြို့နှင့်ဆိုင်သနည်းဟု မေး၍ ကိလိကိပြည်သား ဖြစ်သည်ကို ကြားသိလျှင်၊
၃၅သင့်ကိုအမှုလုပ်သောသူတို့သည် ရောက်လာသောအခါ ငါနားထောင်မည်ဟုဆို၍၊ ပေါလုသည်
ဟေရုဒ်မင်း၏အိမ်တော်၌ အချုပ်ခံလျက်နေစေဟု စီရင်လေ၏။

၂၄

၁ထိုနောက် ငါးရက်လွန်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အာနနိသည် တေရတုလုအမည်ရှိသော
ရှေ့နေမှစ၍ လူအကြီးအကဲတို့နှင့်တကွ ကဲသရိမြို့သို့သွားကြသဖြင့်၊ ပေါလု၏အကြောင်းကို မြို့ဝန်မင်းထံ၌
လျှောက်ထားကြ၏။ ၂ပေါလုကိုခေါ် ပြီးမှ၊ တေရတုလုသည် အပြစ်တင်သောစကားကို လျှောက်ဆိုသည်မှာ၊
မြတ်တော်မူသော ဖေလဇ်မင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုန်းတော်ကိုခိုလှုံ၍ အလွန်ငြိမ်သက်စွာနေရသဖြင့်
ကိုယ်တော်ကြည့်ရှု ပြုစုတော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ဤလူမျိုးသည် ခံရပါသည်ဖြစ်၍၊ ၃အရပ်ရပ်တို့၌
အကျွန်ုပ် တို့သည် အစဉ်မပြတ်ကျေးဇူးတော်ကို အလွန်သိတတ်သောစိတ်နှင့် ခံရပါ၏။ ၄အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်ကို ကြာမြင့်စွာ နှောင့်ရှက်ခြင်းအပြစ်နှင့် လွတ်ခြင်းငှါ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် လျှောက်သောစကားကို
ဖြေးညှင်းသော စိတ်တော်နှင့် နားထောင်တော်မူမည်အကြောင်း အသနားတော်ခံပါ၏။
၅နာဇရက်ဘာသာဝင်သူတို့တွင် အကြီးလုပ်၍ အရပ်ရပ်တို့၌ ယုဒလူအပေါင်းတို့ကို ထစေခြင်းငှါ
နှိုးဆော်သောဤလူဆိုးကို အကျွန်ုပ်တို့သည် တွေ့ကြပါပြီ။ ၆သူသည် ဗိမာန်တော်ကို ရှုတ်ချခြင်းငှါပြုပါပြီ။
အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကိုဘမ်းဆီး၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ တရားအတိုင်းစီရင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြသည်တွင်၊
၇စစ်သူကြီးလုသိသည် စစ်သူရဲများနှင့်လာ၍ အကျွန်ုပ်တို့ လက်မှနှုတ်ပြီးလျှင်၊ ၈အမှုလုပ်သော သူတို့ကို
ကိုယ်တော်ထံသို့သွားစေမည်အကြောင်း စီရင်ပါ၏။ ဤသူကို ကိုယ်တော်တိုင် စစ်တော်မူလျှင်၊
အကျွန်ုပ်တို့အပြစ်တင်သောအကြောင်းအရာများကို သေချာစွာ သိနိုင်တော် မူမည်ဟု လျှောက်ထား၏။
၉ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ဤစကားမှန်ပါသည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။

၁၀မြို့ဝန်မင်းသည် အမှတ်ပေး၍၊ ပေါလုသည် လျှောက်ရသောအခွင့်ကိုရလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်
ဤလူ မျိုးကို တာရှည်စွာအုပ်စိုးတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိ၍၊
သာယာသောစိတ်နှင့်ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကို လျှောက်ဝံ့ပါ၏။ ၁၁အကျွန်ုပ်သည် ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ
ယေရုရှလင်မြို့သို့တက်သွား၍၊ ယခုတဆယ်နှစ်ရက်သာ ရှိသည်ကို ကိုယ်တော်သိနိုင်တော်မူ၏။

၁၂ဗိမာန်တော်၌ တစုံတယောက်သောသူနှင့် အကျွန်ုပ်ဆွေးနွေးငြင်းခုံ သည်ကို သူတို့မတွေ့ကြပါ။
တရားစရပ်တို့၌၎င်း၊ မြို့ထဲ၌၎င်း၊ လူများကိုမငြိမ်မသက်စေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်နှိုးစော် သည်ကို သူတို့မတွေ့ကြပါ။
၁၃ယခုတွင် အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်တင်သောအမှု၌ သက်သေမပြနိုင်ကြပါ။ ၁၄သို့သော်လည်း ဒိဋ္ဌိအယူဟူ၍
သူတို့ခေါ်တတ်သော ဘာသာအတိုင်း အကျွန်ုပ်သည် မိစဉ်ဘဆက်ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ကို
ကိုးကွယ်သည်ဟု ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါ၏။ ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၌ စီရင်ရေး
ထားသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်ယုံပါ၏။ ၁၅ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ မဖြောင့်မတ်သောသူရှိသမျှတို့သည် သေခြင်းမှ
ထမြောက်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍၊ သူတို့မြော်လင့်သည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍
မြော်လင့်ပါ၏။ ၁၆ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှားပြီ၊ သူတို့ကိုပြစ်မှားပြီဟု ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်၌
အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း အကျွန်ုပ်သည် ကြိုးစားအားထုပ်ပါ၏။
၁၇နှစ်ပေါင်းများစွာလွန်သောအခါ၊ အမျိုးသားချင်းတို့အား စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအမှု၊
ဘုရားသခင်အား ပူဇော်သက္ကာခြင်းအမှုနှင့် အကျွန်ုပ်ရောက်လာသည်တွင်၊ ၁၈ဗိမာန်တော်၌
လူအစုအဝေးမရှိ၊ ရုန်းရင်းခတ်မှုမပြုဘဲ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုလျက် ရှိသည်ကို၊ အာရှိပြည်က
လာသောယုဒလူအချို့တို့သည်တွေ့ကြပါ၏။ ၁၉ထိုသူတို့သည် အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်တင်စရာရှိလျှင်၊
အထံတော်သို့ကိုယ်တိုင်လာ၍ အပြစ်တင်အပ်ပါ၏။ ၂၀သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်သည် လွှတ်အရာရှိတို့ ရှေ့မှာ
ရှိသောအခါ၊ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းနှင့်၊ ၂၁အကျွန်ုပ်သည် သင်တို့ရှေ့၌
ယနေ့စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရ၏ဟု ကြွေးကြော်သောစကားသံ တခွန်းကိုထားလျှင်၊ အကျွန်ုပ်၌
အဘယ်အပြစ်ကို တွေ့ကြသည်ကို ယခုရှိသော ဤသူတို့သည် ပြောကြပါစေ ဟု ပေါလု လျှောက်၏။
၂၂ဖေလဇ်မင်းကလည်း၊ စစ်သူကြီးလုသိရောက်လာသောအခါ၊ သင်တို့အမှုကို ငါစစ်ဦးမည်ဟု
ထိုဘာသာကိုသာ၍ နားလည်သောသူဖြစ်လျက်၊ မစီရင်ဘဲသူတို့ကို လွှတ်လိုက်၏။
၂၃ပေါလုကိုအကျဉ်းမထားဘဲ စောင့်၍နေစေ။ သူ၏အဆွေအမျိုးတို့သည် သူ့ထံသို့လာ၍ လုပ်ကျွေးကြစေဟု
တပ်မှူးကိုမှာထား၏။
၂၄ထိုနောက်များမကြာ၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ယုဒအမျိုးဖြစ်သော မိမိခင်ပွန်း ဒြုသိလေနှင့်
တကွလာပြီးလျှင်၊ ပေါလုကိုခေါ်၍ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော စကားကိုနားထောင်လေ၏။
၂၅ပေါလုသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းတရားကို၎င်း၊ နောင်ဖြစ်လတံ့သော
စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို၎င်း ဟောပြောလျှင်၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊
ယခုသွားဦးလော့။ နောက်မှ အဆင်သင့် သောအခါ ငါခေါ် ဦးမည်ဟု ဆို၏။ ၂၆ပေါလုသည် မိမိလွှတ်ရအောင်
ငွေပေးမည်ဟု ထိုမင်းသည် ထင်မှတ်လျှက်၊ မကြာမကြာ ပေါလုကိုခေါ်၍ သူနှင့်စကားပြောလေ၏။
၂၇နှစ်နှစ်စေ့သောအခါ ပေါကိဖေတ္တုသည် ဖေလဇ်မင်း ၏အရာကိုရသဖြင့်၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ယုဒလူတို့အား
ကျေးဇူးပြုလိုသောစိတ်နှင့် ပေါလုကိုအကျဉ်းထားရစ် စေ၏။

၂၅

၁ဖေတ္တုမင်းသည် ထိုပြည်သို့ရောက်၍ သုံးရက်ရှိသောအခါ၊ ကဲသရိမြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့
တက်သွား၏။ ၂ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမှစ၍ ယုဒလူအကြီးအကဲတို့သည်၊ ၃ပေါလုကိုသတ်ခြင်းငှါ
လမ်းနား၌ ချောင်း၍ နေမည်ဟု အကြံရှိသည်နှင့် ပေါလု၏အကြောင်းကို ကြားလျှောက်တောင်းပန်၍၊
သူကိုယေရုရှလင်မြို့သို စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း အသနားတော်ခံကြ၏။ ၄ဖေတ္တုမင်းကလည်း၊
ပေါလုသည် ကဲသရိမြို့၌ အချုပ် ခံလျက်နေရ၏။ ထိုမြို့သို့များမကြာ ငါကိုယ်တိုင်သွားမည်။ ၅သင်တို့သည်
တတ်နိုင်သောသူတို့သည် ငါနှင့် အတူလိုက်၍၊ ထိုသူ၌အပြစ်ရှိလျှင် အပြစ်တင်ကြစေဟု ပြောဆို၏။
၆ထိုနောက် ဆယ်ရက်လောက်နေပြီးမှ ကဲသရိမြို့သို့သွား၍၊ နက်ဖြန်နေ့၌ တရားလွှင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်၊
ပေါလုကို ခေါ်ချေဟုအမိန့်ရှိ၏။

၇ပေါလုရောက်သောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့မှလာသော ယုဒလူတို့သည် ဝန်းရံလျက်၊
သက်သေမပြနိုင်ဘဲ လေးစွာသောအပြစ်များတို့ကို ပေါလုအပေါ်၌ တင်ကြ၏။ ၈ပေါလုကလည်း၊
အကျွန်ုပ်သည် ယုဒတရားကို မပြစ်မှားပါ။ ဗိမာန်တော်ကိုမပြစ်မှားပါ။ ကဲသာဘုရင်ကို မပြစ်မှားပါဟူ၍
အပြစ်ဖြေရာစကားကို ပြောလေ၏။ ၉သို့သော်လည်း ဖေတ္တုမင်းက၊ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍၊
ငါ့ရှေ့မှာဤအမှုစီရင်ခြင်းကို ခံမည်လောဟု ယုဒလူတို့ကို ကျေးဇူးပြုလိုသောစိတ်ရှိလျက် ပေါလုအားမေး၏။
၁၀ပေါလုကလည်း၊ ကဲသာဘုရင်၏ တရား ပလ္လင်ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ်ရပ်လိုပါ၏။ ထိုပလ္လင်ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ်အမှုကို
စီရင်အပ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အမှန်သိ တော်မူသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ယုဒလူတို့ကို
အလျှင်းမပြစ်မှားပါ။ ၁၁အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား၍ သေထိုက်သောအပြစ်ကို ပြုမိသည်မှန်လျှင်၊
သေဘေးကိုအကျွန်ုပ်မရှောင်ပါ။ ထိုသူတို့တင်သော အပြစ်တစုံတခုမျှ မမှန်လျှင် သူတို့လက် သို့ အကျွန်ုပ်ကို
အဘယ်သူမျှမစွန့်မအပ်ရပါ။ ကဲသာဘုရင်၏ အယူတော်ကိုခံပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။ ၁၂ထိုအခါ
ဖေတ္တုမင်းသည် တိုင်ပင်ဘက်တို့နှင့်တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် ကဲသာဘုရင်၏အယူကို ခံပါမည်ဟု
ဆိုသလော။ ကဲသာဘုရင်ထံတော် သို့ သွားရမည်ဟုဆို၏။

၁၃ထိုနောက် များမကြာ၊ အဂြိပ္ပမင်းကြီးသည် မိမိခင်ပွန်း ဗေရနိတ်နှင့်တကွ ဖေတ္တုမင်းကို
နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ ကဲသိရိမြို့သို့ ရောက်လာ၏။ ၁၄အင်တန်ကာလနေပြီးမှ ဖေတ္တုမင်းသည်
ပေါလု၏အကြောင်းကို မင်းကြီးအား ကြားပြောသည်မှာ၊ ဖေလဇ်မင်းသည် အကျဉ်းထားရစ်စေသော
လူတယောက်ရှိ၏။ ၁၅ယေရုရှလင်မြို့၌ အကျွန်ုပ်ရှိ သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်
ယုဒအမျိုးအကြီးအကဲတို့သည်၊ ထိုသူ၏အကြောင်းကို ကြားလျှောက်၍ အပြစ်အလျောက်စီရင်ပါဟု
တောင်းပန်ကြလျှင်၊ ၁၆ကျွန်ုပ်ကလည်း၊ အပြစ်တင်ခြင်းကိုခံသောသူသည် အပြစ်တင်သောသူတို့နှင့်
မျက်မှောက်တွေ့၍၊ မိမိ၌တင်သောအပြစ်ကို ဖြေရသောအခွင့်မရှိမီ၊ အဘယ်သူကိုမျှ အသေခံစေခြင်းငှါ
မစွန့်မအပ်ရဟု ရောမထုံးစံရှိကြောင်းကို ပြောဆို၏။ ၁၇ထိုသူတို့သည် ဤမြို့သို့ရောက်လာ သောအခါ၊
ကျွန်ုပ်သည် မဆိုင်မလင့်ဘဲ နက်ဖြန်နေ့၌ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်၍ ထိုသူကိုခေါ်စေ၏။ ၁၈သူ့ကို
အမှုလုပ်သောသူတို့သည် လာကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ်ထက်က ထင်မှတ်သောအပြစ် တစုံတခုကိုမျှ
မတင်ဘဲလျက်၊ မိမိဘာသာနှင့်ဆိုင်၊ ယေရုအမည်ရှိသော၊ ၁၉သေပြီးသောသူတယောက်နှင့်ဆိုင်
ယှဉ်သောပုစ္ဆာအမေးကို အကြောင်းပြု၍ အပြစ်တင်ကြ၏။ ထိုယေရှုသည် အသက်ရှင်လျက်ရှိသည်ဟု
ပေါလုဆိုတတ်၏။ ၂၀ထိုပုစ္ဆာ အမေးကို အကျွန်ုပ်သည်မကျွမ်းသောကြောင့်၊ ပေါလုအားလည်း၊ သင်သည်
ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍ ဤအမှု စီရင်ခြင်းကို ခံမည်လောဟု မေးလျှင်၊ ၂၁ပေါလုသည်
ဘုန်းကြီးတော်မူသောဘုရင်၏အယူတော်ကို ခံလို၍ မိမိကိုချုပ်ထားစေခြင်းငှါ တောင်းပန်သောကြောင့်၊ သူ့ကို
ကဲသာဘုရင်ထံတော်သို့ မစေလွှတ်မည်တိုင်အောင် ချုပ်ထားစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်စီရင်သည်ဟု
ဖေတ္တုမင်းသည် ပြောဆို၏။ ၂၂အဂြိပ္ပမင်းကလည်း၊ ထိုသူ၏စကားကို အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တိုင်နားထောင်ချင်ဘွယ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဖေတ္တုမင်းက၊ နက်ဖြန်နေ့၌ သူ၏စကားကို
နားထောင်ပါလော့ဟု ဆို၏။

၂၃နက်ဖြန်နေ့၌ အဂြိပ္ပမင်းနှင့် ဗေရနိတ်တို့သည် များစွာသောဂုဏ်အသရေကိုဆောင်လျက် စစ်သူ
ကြီးတို့မှစ၍ ထိုမြို့၌ ထင်ရှားသောသူများတို့နှင့်တကွ အိမ်တော်ဦးသို့ဝင်ကြလျှင် ဖေတ္တုမင်းသည် ပေါလုကို
ဆောင်ခဲ့စေ၏။ ၂၄ဖေတ္တုမင်းကလည်း၊ အဂြိပ္ပမင်းကြီးမှစ၍ ယခုရှိသောသူအပေါင်းတို့၊
ဤသူကိုကြည့်ကြပါလော့။ ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ဤမြို့၌၎င်း၊ ယုဒလူများအပေါင်းတို့သည်
ဤသူ၏အကြောင်းကို အကျွန်ုပ်အားလျှောက်၍၊ သူသည် ခဏမျှအသက်မရှင်ထိုက်ပါဟု ဟစ်ကြ၏။
၂၅သူသည် သေထိုက်သောအပြစ် မပြုကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိမြင်၍၎င်း၊ သူသည်ဘုန်းကြီးတော်မူသော
ဘုရင်၏အယူတော်ကို ခံပါမည်ဟုဆို၍၎င်း၊ သူ့ကိုအထံ တော်သို့စေလွှတ်ခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်စီရင်၏။

၂၆သူ၏အကြောင်းကို ရေးထား၍၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ပေးလိုက်စရာဘို့၊ သေချာသောအကြောင်း
တစုံတခုမျှ ကျွန်ုပ်၌မရှိ။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သူ့ကိုစစ်ကြောပြီးမှ အကျွန်ုပ်ရေး၍ ပေးလိုက်စရာ
အကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ သင်တို့ရှေ့၌၎င်း။ အဂြိပ္ပမင်းကြီး၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ် တော်ရှေ့၌၎င်း၊ သူ့ကို
အကျွန်ုပ်ထုတ်၍ပြ၏။ ၂၇အကြောင်းမှုကား အကျဉ်းခံသောသူကို အပြစ်မပြဘဲ စေလွှတ်သော်
မလျော်မသင့်ဖြစ် မည်ထင်ပါသည်ဟု ဆို၏။

၂၆

၁ထိုအခါ အဂြိပ္ပမင်းက၊ သင်သည် ကိုယ်အဘို့အလိုငှါ ပြောရသောအခွင့်ရှိသည်ဟု
ပေါလုအားဆိုလျှင်၊ ပေါလုသည် လက်ကိုဆန့်၍ အပြစ်ဖြေရာစကားကို ဤသို့ပြော၏။ ၂-၃အဂြိပ္ပမင်းကြီး၊
ယုဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ် ကိုအမှုလုပ်သမျှသောအရာမှာ၊ ရှေ့တော်၌အပြစ်ဖြေစရာစကားကို
ယနေ့ပြောရမည်အကြောင်းကို၎င်း၊ ထိုမျှ မက ကိုယ်တော်သည် ယုဒထုံးတမ်း၊ ပုစ္ဆာအမေးများကို
လေ့ကျက်တော်မူကြောင်းကို၎င်း အကျွန်ုပ်ထောက်၍ ကိုယ်၌ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ကိုယ်ကိုထင်မှတ်ပါ၏။
ထိုကြောင့် သည်းခံသောစိတ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော် မူမည်အကြောင်း
အသနားတော်ခံပါ၏။

၄ယေရုရှလင်မြို့တွင် ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတို့၏အထဲ၌ အကျွန်ုပ်နေသဖြင့်၊ ငယ်သောအသက်ရွယ်မှ
စ၍၊ အကျွန်ုပ်၏အနေအထိုင်အပြုအမူများကို ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် သိကြပါ၏။ ၅အကျွန်ုပ်သည်
ယုဒဘာသာ၌ အလွန်ကြပ်တည်းစွာသော နည်းဥပဒေသကို ခံ၍၊ ဖာရိရှဲဖြစ်သည်ကို ထိုသူတို့သည်
သက်သေခံခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် ရှေးဦးစွာကပင်သိကြပါ၏။ ၆ဘုရားသခင်သည် ဘိုးဘေးများတို့အား
ပေးတော်မူသောဂတိတော်ကို ထောက်၍ မြော်လင့်ခြင်းတရား အကြောင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်သည်
ယခုတွင်စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရပါ၏။ ၇ယုဒလူ တဆယ်နှစ်မျိုးတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ်ကြိုးစား၍
ဘုရားဝတ်ကိုပြုသဖြင့်၊ ထိုဂတိတော်အတိုင်း ခံရမည် ဟုမြော်လင့်ခြင်းရှိကြ၏။ အိုအဂြိပ္ပမင်းကြီး၊
ထိုမြော်လင့်ခြင်းတရားကို အကြောင်းပြု၍ ယုဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှုလုပ်ကြပါ၏။
၈သေလွန်သောသူတို့ကို ဘုရားသခင်ထမြောက်စေတော်မူမည်ဟူသော အယူကို မယူအပ်ဟု သင်တို့သည်
အဘယ်ကြောင့် ထင်ကြပါသနည်း။

၉နာဇရက်မြို့သားယေရှု၏ နာမတော်နှင့်ဆန့်ကျင်သောအမှုများကို ပြုကောင်း၏ဟု အကျွန်ုပ်သည်
စိတ်ထင်လျက်၊ ၁၀ယေရုရှလင်မြို့၌ ထိုအမှုကိုပြုမိပါ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ထံ၌ အခွင့်ရပြီးလျှင်၊
သန့်ရှင်း သူအများတို့ကို ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားပါ၏။ သူတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောအခါ
အကျွန်ုပ်သည် ဝန်ခံပါ၏။ ၁၁ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်သည်
အနိုင်အထက်ပြု၍၊ ခပ်သိမ်းသော တရားစရပ်တို့၌ ကြိမ်ဖန်များစွာဒဏ်ပေးပါ၏။
ပြင်းစွာသောအမျက်ဒေါသနှင့် ယစ်မူးသဖြင့် တကျွန်းတနိုင်ငံတိုင်အောင် သူတို့ကိုညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ပါ၏။

၁၂ထိုသို့ပြု၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ ပေးသောအခွင့်အရာနှင့် အကျွန်ုပ်သည် ဒမာသက်မြို့သို့
သွားစဉ်တွင်၊ ၁၃နေ၏အရောင်ထက်မကသော အလင်းသည် အကျွန်ုပ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူသွားသောသူ
များပတ်လည်၌ ကောင်းကင်ထဲကထွန်းတောက်သည်ကို၊ မွန်းတည့်အချိန်တွင်
လမ်းထဲမှာအကျွန်ုပ်မြင်ရပါသည်၊ အရှင်မင်းကြီး။ ၁၄အကျွန်ုပ်နှင့် ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
မြေပေါ်မှာလဲ၍နေကြစဉ်၊ ရှောလု၊ ရှောလု၊ ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲသနည်း။ ဒုတ်ချွန်ကို
ခြေနှင့်ကျောက်လျှင်ခက်လှသည်ဟု ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် ပြောသောစကားသံကို အကျွန်ုပ်ကြားလျှင်၊
၁၅သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်းဟု အကျွန်ုပ်မေး လျှောက်သော်၊ ငါကား၊ သင်ညှဉ်းဆဲသော
နာဇရက်မြို့သား ယေရှုဖြစ်သတည်း။ ၁၆သို့သော်လည်း၊ ထ၍ မတ်တပ်နေလော့။ ၁၇ငါသည် ယုဒအမျိုးသား၊
တပါးအမျိုးသားတို့လက်မှ သင့်ကိုကယ်လွှတ်၍၊ ၁၈သင်သည် ယခုမြင်ရသောအကြောင်းအရာတို့နှင့်၊

နောက်မှငါသည် သင့်အားထင်ရှားလတ့်သော အကြောင်းအရာတို့မှာ အမှုဆောင်ရွက်သောသူ၊
သက်သေခံသော သူအရာ၌ သင့်ကိုခန့်ထားစေခြင်းငှါ ငါသည်သင့်အားထင်ရှား၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်
မှောင်မိုက်မှအလင်း သို့ကူးပြောက်၍၊ စာတန်၏အာဏာထဲမှ ဘုရားသခင့်အထံတော်သို့
ပြောင်းလဲသောအားဖြင့် အပြစ်လွှတ်ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရမည်အကြောင်းနှင့်၊ ငါ့ကိုယုံကြည်သောအားဖြင့်
သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သော သူတို့နှင့်ဆက်ဆံ၍ အမွေခံရမည်အကြောင်း၊ သူတို့၏မျက်စိကို ဖွင့်စေခြင်းငှါ
သူတို့ဆီသို့ သင့်ကိုငါစေလွှတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉အိုအဂြိပ္ပမင်းကြီး၊ ကောင်းကင်ကဖြစ်သော ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို အကျွန်ုပ်သည် နားမထောင်ဘဲ
မနေရပါ။ ၂၀လူတို့သည် နောင်တရရမည်။ နောင်တရခြင်းနှင့်ထိုက်တန်သော အကျင့်ကိုကျင့်ရမည်။
ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲရမည်ဟူ၍ ဒမာသက်မြို့၌ ရှေ့ဦးစွာဟောပြောပြီးလျှင်၊
ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည် အရပ်ရပ်၌ နေသောသူတို့အားရှင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့အားရှင်း၊
ဟောပြောပါ၏။ ၂၁ထိုအကြောင်းများကြောင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ အကျွန်ုပ်ကိုဘမ်းဆီး၍
ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြပါ၏။ ၂၂သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်မစတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို
အကျွန်ုပ်ခံရ၍၊ ၂၃ယခုတိုင်အောင် ရှိနေရပါ၏။ ခရစ်တော်သည် အသေ သတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟူ၍ရှင်း၊
သေခြင်းမှအဦးဆုံးထမြောက်၍ ယုဒအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားတို့အား အလင်းကိုပေးမည်ဟူ၍ရှင်း၊
မောရှေ မှစသော ပရောဖက်များတို့ ဟောပြောသောစကားထက် အကျွန်ုပ်သည် မလွန်ဘဲ၊
လူအကြီးအငယ်တို့အား သက်သေခံ၍ နေပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၄ထိုသို့ပေါလုသည် အပြစ်ဖြေရာစကားကို လျှောက်သောအခါ၊ ဖေတ္တုမင်းက၊ ပေါလု၊ သင်သည်
သူရူးဖြစ်၏။ သိပ္ပံအတတ်များကိုသင်၍ သူရူးအဖြစ်သို့ရောက်ခဲ့ပြီဟု ကြီးသောအသံနှင့်ဆို၏။
၂၅ပေါလုကလည်း၊ မြတ်တော်မူသော ဖေတ္တုမင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူရူးမဟုတ်ပါ သမ္မာတရားနှင့်ရှင်း၊
ကောင်းသောစိတ်နှင့်ရှင်း၊ ယှဉ်သောစကားကိုပြောပါ၏။ ၂၆ဤအရာများကို အဂြိပ္ပမင်းကြီးသိတော်မူ၏။
ထိုမင်းအရှေ့၌ အကျွန်ုပ်အတည့် အလင်းလျှောက်ဝံ့ပါ၏။ ဤအမှုအရာတစုံတခုကိုမျှ မင်းကြီးမသိဘဲ
နေတော်မမူဟု အကျွန်ုပ်ထင်ပါ၏။ ဤအကြောင်းမူကား၊ ဤအမှုသည် စိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌
ပြုသောအမှုမဟုတ်ပါ။ အိုအဂြိပ္ပမင်းကြီး၊ ကိုယ်တော် သည် အနာဂတ္တိကျမ်းစာကို ယုံတော်မူသလော။
ယုံတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါသည်ဟု လျှောက်၏။ ၂၈အဂြိပ္ပမင်းကလည်း၊ သင်သည်
ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သောအားဖြင့် ငါသည်ခရစ်ယာန်ဖြစ်လုပြီဟု ပေါလု အားပြောဆိုလျှင်၊ ပေါလုက၊
ကိုယ်တော်မှစ၍ ယနေ့တွင် အကျွန်ုပ်၏စကားကို ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ ဤသံကြိုးကိုထား၍
အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သောသူ ဖြစ်လုသည်သာမက လုံးလုံးဖြစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်ကို
အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ၃၀ထိုအခါ မင်းကြီးနှင့် ဗေရနိတ်သည်ထ၍ မြို့ဝန်မင်းမှစသော
အပေါင်းအဘော်များတို့နှင့်တကွ၊ ၃၁အခြားသို့သွားပြီးလျှင်၊ ဤသူသည် အသေသတ်ခြင်း၊ အကျဉ်းထားခြင်းခံ
ထိုက်သောအမှုကို မပြုဟုအချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။ ၃၂အဂြိပ္ပမင်းကလည်း၊ ဤသူသည် ကဲသာဘုရင်၏အယူ
တော်ကို ခံပါမည်ဟု မဆိုမိလျှင် လွှတ်သင့်သည်ဟု ဖေတုမင်းအားဆို၏။

၂၇

၁ထိုအခါ ငါတို့သည် ဣတလိပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့်ကူးရမည်အကြောင်းကို စီရင်ပြီးမှ၊ ယုလိအမည်ရှိ
သော ဩဂုတ္တုတပ်နှင့်ဆိုင်သောတပ်မှူး၌ ပေါလုမှစ၍ အကျဉ်းခံသောအခြားသူတို့ကို အပ်ကြ၏။
၂အာဒြမုတ္တိ သင်္ဘောကိုစီး၍ အာရှိပြည်နားသို့ရောက်သွားမည်အကြံနှင့်လွှင့်ကြ၏။
အာရိတ္တခုအမည်ရှိသော မာကေဒေနိ ပြည် သက်သာလောနိတ်မြို့သားသည် ငါတို့နှင့်ပါ၏။ ၃နက်ဖြန်နေ့တွင်
ဇိဒုန်မြို့၌ ဆိုက်ကြပြီးလျှင် ပေါလုသည် မိမိအဆွေခင်ပွန်းတို့ထံသို့သွား၍ သူတို့၏လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်းကို
ခံရမည်အကြောင်း၊ ယုလိသည် ကျေးဇူးပြု၍ အခွင့်ပေးလေ၏။ ၄ထိုမှထွက်၍ လေမသင့်သောကြောင့်

ကုပရုကျွန်းမြောက်ဘက်နားသို့ လျှောက်သွားသခြင့် ကိလိကိပြည်၊ ၅ပံဖုလိပြည်နှင့်စပ်သောပင်လယ်ကို
ကူး၍၊ လုကိပြည်၊ မုရမြို့သို့ရောက်ကြ၏။ ၆ထိုမြို့၌ ဣတလိ ပြည်သို့ကူးသော အာလေဇန္ဒြိသင်္ဘောကို
တပ်မှူးသည်တွေ့၍၊ ထိုသင်္ဘောထဲသို့ ငါတို့ကိုသွင်းထားလေ၏။ ၇နှေးနှေးသာသွား၍
နေ့ရက်ကာလကြာသောအခါ၊ ပင်ပန်းစွာကြိုးစား၍ ကနိဒ်မြို့နှင့်တည့်တည့်ရောက်ပြီးမှ
လေမသင့်သောကြောင့် ကရေတေကျွန်းအရှေ့ဘက် သာလမုန်မြို့အနားသို့ ပင်ပန်းစွာရှောက်သွား၍၊
၈လာသဲမြို့ နှင့်အနီး၊ ကာလုလိမင်းအမည်ရှိသော အရပ်သို့ရောက်ကြ၏။
၉ကာလကြာသည်ရှိသော်၊ ကြီးစွာသောဥပုသ်နေ့လွန်၍ ပင်လယ်မကူးသင့်သော လဥတုအချိန်ဖြစ်
သည်ကို ပေါလုသည်ထောက်၍၊ ၁၀အချင်းလူတို့၊ ယခုမှာပင်လယ်ကူးလျှင် သင်္ဘောနှင့်ကုန်များတို့သည်
ဆုံးရှုံးသည်သာမက ငါတို့အသက်ပျက်စီးရာသော ဘေးအန္တရာယ်ရောက်မည်ကို ငါထင်မြင်သည်ဟု
သတိပေး၏။ ၁၁သို့သော်လည်း၊ တပ်မှူးသည် ပေါလုစကားကိုနားမထောင်ဘဲ တက်မကိုင်စကားနှင့်
သင်္ဘောသူကြီးစကားကို နားထောင်၏။ ၁၂ထိုမြို့ဆိပ်၌ ဆောင်းကာလပတ်လုံးမနေသင့်သောကြောင့်
တဖန်လွှင့်ပြန်၍ ဖိနိတ်မြို့ဆိပ်သို့ မှီနိုင်လျှင်၊ ထိုဆိပ်၌ ဆောင်းကာလကိုလွန်စေသော် သာ၍ကောင်းမည်ဟု
လူအများတို့သည် ဆိုကြ၏။ ဖိနိတ်ဆိပ်ကား၊ ကရေတေကျွန်း၌ရှိ၏။ အနောက်မြောက်သို့၎င်း၊
အနောက်တောင်သို့၎င်း မျက်နှာပြု၏။ ၁၃တောင်လေသည် ဖြေးညှင်းစွာလာသောအခါ၊ ယခုမှီနိုင်သည်ဟု
စိတ်ထင်နှင့်လွှင့်၍၊ ကရေတေကျွန်းနားသို့ ရှောက်သွားကြ၏။ ၁၄ကာလမကြာမမြင့်မီ
ဥရုကလုဒုန်အမည်ရှိသော လေပြင်းမုန်တိုင်းသည် သင်္ဘောကိုတိုက်၍၊ ၁၅တဟုန်တည်း ဆောင်သွားသဖြင့်၊
သင်္ဘောသည် ထိုလေကိုမခံနိုင်သောကြောင့်၊ ငါတို့သည် အားလျော့၍ လေတိုက်ရာသို့ ပါလွှင့်ကြ၏။
၁၆ကလောဒေကျွန်းနားမှာ ပြေးစဉ်တွင်၊ သမ္ဗန်ကိုမပျက်စေခြင်းငှါ ပင်ပန်းစွာကြိုးစား၍၊ ၁၇သင်္ဘော
ပေါ်သို့တင်ပြီးလျှင်၊ သင်္ဘောကို ခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ ကြိုးနှင့်ပတ်စည်းကြ၏။ သောင်ပေါ်မှာတင်မည်ကိုလည်း စိုးရိမ်
သောကြောင့် ရွက်ကိုသိမ်းသဖြင့် လေတိုက်ရာသို့ ပါလွှင့်ကြ၏။ ၁၈လှိုင်းထအားကြီးသောကြောင့် အလွန်တုန်
လှုပ်၍ နက်ဖြန်နေ့၌ ဝန်ကိုထုတ်ပစ်ကြ၏။ ၁၉သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သင်္ဘောတန်ဆာများကို
ကိုယ်လက်နှင့် ကိုင်ယူ၍ ပစ်လိုက်ကြ၏။ ၂၀နေ၊ လ၊ ကြယ်နက္ခတ်တို့ကို တာရှည်စွာမမြင်ရ၍
မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းအားကြီးသေးသဖြင့်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟုမျှော်လင့်စရာ အခွင့်အလျင်းမရှိ။
၂၁အစာကိုမစားဘဲ ကြာမြင့်စွာနေကြပြီးမှ၊ ပေါလုသည် ထိုသူတို့၏အလယ်၌ထ၍၊ အချင်းလူတို့၊
ငါ့စကားကိုနားထောင်၍ ကရေတေကျွန်းမှ မလွှင့်ဘဲနေလျှင် ဤပျက်ဆီးဆုံးရှုံးခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ရကြ၏။
၂၂ယခုတွင် စိတ်သက်သာခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်္ဘောဆုံးခြင်းမှတပါး သင်တို့တွင်
အဘယ်သူမျှအသက် မဆုံးရ။ ၂၃အဘယ်အကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါ့ကိုပိုင်တော်မူ၍၊
ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင် တမန်သည် ယနေ့ညဉ့်တွင် ငါ့အနားမှာပေါ်လာလျက်၊ ၂၄ပေါလု၊
သင်သည်မစိုးရိမ်နှင့်။ ကဲသာဘုရင်ရှေ့သို့ ရောက်ရမည်။ သင်နှင့်အတူ ပင်လယ်ကူးသောသူအပေါင်းတို့ကို
ဘုရားသင်သည် သင့်အားပေးတော်မူပြီဟု ဆို၏။ ၂၅ထိုကြောင့်အချင်းလူတို့၊ သက်သာခြင်းရှိကြလော့။
ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ငါသည်ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ ယုံခြင်းရှိ၏။
၂၆သို့သော်လည်း တစုံတခုသောကျွန်းပေါ်မှာ သင်္ဘောတင်၍ ပျက်ရမည်ဟုပေါလုဆို၏။
၂၇တဆယ်လေးရက်မြောက်သော နေ့ညဉ့်ရောက်သောအခါ၊ ငါတို့သည် အာဒြိပင်လယ်တွင် အရပ်
လေးမျက်နှာသို့ လူးလာသွားကြစဉ်၊ သန်းခေါင်အချိန်၌ တစုံတခုသောကမ်းအနီးသို့ ရောက်လုသည်ဟု
သင်္ဘောသားတို့သည် ထင်မှတ်သဖြင့်၊ ၂၈ရေကိုစမ်းလျှင် အလံနှစ်ဆယ်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြ၏။ ထိုမှစိုးစည်းလွန်
ပြန်လျှင်၊ တဖန်ရေကိုစမ်း၍ တဆယ်ငါးလံရှိသည်ကိုတွေ့ကြ၏။ ၂၉ကျောက်ကိုတိုက်မိမည်စိုးရိမ်သောကြောင့်
သင်္ဘောပဲ့မှ ကျောက်စူးလေးလက်ကိုချ၍ မိုဃ်းလင်းပါစေဟု ဆုတောင်းကြ၏။ ၃၀သင်္ဘောသားတို့သည်
သင်္ဘောကိုစွန့်သွားမည်ဟု အကြံရှိသည်နှင့် သင်္ဘောဦးကိုသွား၍ ကျောက်စူးချဟန်ပြုလျက်

သမ္ဗန်ကိုလျှော့စဉ်တွင်၊ ၃၁ပေါလုက၊ ဤသူတို့သည် သင်္ဘောပေါ်၌မနေလျှင် သင်တို့သည်ချမ်းသာမရနိုင်ကြဟု
တပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲတို့အားဆို၏။ ၃၂ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည် သမ္ဗန်ကြိုးကိုခုတ်ဖြတ်၍ ချလိုက်ကြ၏။
၃၃မိုဃ်းလင်းလုသောအခါ အစာကိုစားစေခြင်းငှါ ပေါလုသည် လူအပေါင်းတို့ကိုတိုက်တွန်းလျက်၊
သင်တို့သည် တဆယ်လေးရက်ပတ်လုံး မျှော်လင့်၍ ယနေ့တိုင်အောင် အစာမစားဘဲ
ငတ်မွတ်လျက်နေကြ၏။ ၃၄ထိုကြောင့် အစာစားကြလော့။ စားလျှင်ချမ်းသာရခြင်းအကြောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။
၃၅သင်တို့ဆံခြည်တမျှင်မျှ မပျက်ဆီးရဟုဆိုပြီး လျှင် ပေါလုသည် မုန့်ကိုယူ၍ ထိုသူများရှေ့၌
ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍စားလေ၏။ ၃၆ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း
စိတ်သက်သာခြင်းရှိ၍ အစာကိုစားကြ၏။ ၃၇ထိုသင်္ဘော ၌ပါသော သူများတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့်
နှစ်ရာခုနစ်ကျိပ်ခြောက်ယောက်ရှိသတည်း။ ၃၈ဝစွာစားပြီးမှ ဆန်စပါးကို ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချ၍သင်္ဘောကို
ပေါ့စေကြ၏။
၃၉မိုဃ်းလင်းသောအခါ ထိုအရပ်ကိုမသိသော်လည်း၊ ထောင့်ကွေ့တခု၌ သင်္ဘောဆိပ်ရှိသည်ကို
မြင်သောကြောင့်၊ သင်္ဘောကိုအထဲသို့သွင်းနိုင်လျှင်၊ သွင်းမည်ဟုအကြံရှိကြ၏။ ၄၀ကျောက်ဆူးတို့ကိုလွှတ်၍
ပင်လယ်ထဲသို့ချလိုက်ပြီးမှ တက်မတို့ကိုဆိုင်းသောကြိုးများကိုဖြည်၍ ရွက်ကိုလေ၌ဖြန့်ဖွင့်လျက် ကမ်းနားသို့
တိုက်သွားကြ၏။ ၄၁ရေဆိုင်ရာသို့ရောက်လျှင် သင်္ဘောကို သောင်ပေါ်မှာတင်စေ၍ ဦးမလှုပ်ဘဲနေသဖြင့်၊ ပဲ့ကို
လှိုင်းတံပိုးရိုက်သောကြောင့် ကျိုး၏။ ၄၂ထိုအခါ အကျဉ်းခံသောသူတို့သည် ကုန်းသို့ကူး၍ ပြေးမည်ကိုစိုးရိမ်
သောကြောင့် စစ်သူရဲတို့သည် သတ်မည်ဟုအကြံရှိကြ၏။ ၄၃တပ်မှူးသည် ပေါလုကိုချမ်းသာစေခြင်းငှါ
အလိုရှိသဖြင့်၊ စစ်သူရဲတို့၏အကြံကို မြစ်တား၍ ကူးနိုင်သောသူတို့သည် အရင်ဆင်း၍
ကုန်းသို့သွားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ၄၄ကြွင်းသောသူတို့သည် ပျဉ်ပြားမှစ၍ သင်္ဘောတန်ဆာများကို စီးစေခြင်းငှါ၎င်း၊
စီရင်လေ၏။ ထိုသို့လူအပေါင်း တို့သည် ဘေးနှင့်လွတ်၍ ကုန်းပေါ်သို့ရောက်ကြ၏။

၂၈

၁ကုန်းပေါ်သို့ရောက်သောအခါ၊ ထိုကျွန်းကား မေလိတေကျွန်းဖြစ်သည်ကို သိကြ၏။ ၂မိုဃ်းရွာ၍
ချမ်းသောကြောင့် လူရိုင်းတို့သည် မီးမွေးပြီးလျှင်၊ ငါတို့အပေါင်းကိုလက်ခံ၍ အထူးသဖြင့် ကျေးဇူးပြုကြ၏။
၃ပေါလုသည် ထင်းကိုစုသိမ်း၍ မီးပေါ်မှာထည့်စဉ်တွင်၊ မြွေဆိုးသည် မီးငွေ့ထဲကထွက်၍ ပေါလု၏လက်ကို
တွယ်လျက်နေ၏။ ၄ထိုလူရိုင်းတို့သည်မြင်လျှင်၊ ဤလူကား၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူအမှန်ဖြစ်၏။
ပင်လယ် ဘေးမှလွတ်သော်လည်း၊ အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ တရားသည်အခွင့်မပေးဟု အချင်းချင်းဆိုကြ၏။
၅ပေါလုသည် မြွေကို မီးထဲသို့ခါချ၍ အဘယ်ဘေးမျှမသင့်။ ၆သူသည် တကိုယ်လုံးရောင်မည်၊ တခဏချင်းတွင်
လဲ၍သေမည်ဟု ထိုသူတို့သည် ကြာမြင့်စွာငံ့လင့်သော်လည်း၊ သူ၌ မကောင်းသောအပြစ်တစုံတခုကိုမျှ
မမြင်လျှင် သဘောပြောင်း လဲ၍ ဤသူကားနတ်ဘုရားဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။
၇ထိုအရပ်နှင့်မနီးမဝေး ပုဗလိ အမည်ရှိသော ကျွန်းသူကြီး၏နေရာရှိ၏။ ထိုသူကြီးသည် ငါတို့ကို
လက်ခံ၍၊ သုံးရက်ပတ်လုံး ကောင်းမွန်စွာလုပ်ကျွေးပြုစုလေ၏။ ၈ပုဗလိမင်း၏အဘသည်
ဖျားနာနှင့်ဝမ်းကျသွေးသွန် နာစွဲ၍၊ တုံးလုံးနေသည်ကို ပေါလုဝင်၍ဆုတောင်းပြီးမှ၊ သူ့အပေါ်၌လက်တင်၍
အနာကိုငြိမ်းစေ၏။ ၉ဤသို့ ပြုသောကြောင့်၊ ထိုကျွန်း၌ အနာရောဂါစွဲသော အခြားသူရှိသမျှတို့သည် လာ၍
ချမ်းသာခြင်းကို ရကြ၏။ ၁၀ထိုသူတို့သည် များစွာသောလက်ဆောင်တို့ကိုပေး၍၊
ငါတို့သည်လွှင့်ပြန်သောအခါ၊ ရိက္ခာများကိုလည်း သင်္ဘောပေါ်သို့ တင်ကြ၏။
၁၁သုံးလလွန်လျှင်၊ နတ်သားအမြွှာတို့၏ ရုပ်တုပါသော ထိုကျွန်း၌ ဆောင်းကာလပတ်လုံး
နေခဲ့ဘူးသော အာလေဇန္ဒြိသင်္ဘောကို ငါတို့သည်စီးပြန်၍၊ ၁၂သုရကုတ်မြို့သို့ဆိုက်လျှင် သုံးရက်နေကြ၏။
၁၃ထိုမြို့မှလွှင့်ပြန်၍ ဝိုက်သွားသဖြင့်၊ ရေဂျုန်မြို့သို့ရောက်၍ တရက်နေပြီးမှ တောင်လေလာသောကြောင့်၊
နှစ်ရက်တွင် ပေါတယောလိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ၁၄ထိုမြို့၌ ညီအစ်ကိုအချို့တို့ကိုတွေ့၍ ခုနစ်ရက်နေကြပါဟု

သူတို့သည် တောင်းပန်သည်အတိုင်း နေပြီးမှ၊ ရောမမြို့သို့ ခရီးသွားကြ၏။
၁၅ရောမမြို့သားညီအစ်ကိုတို့သည် ငါတို့လာ ကြောင်းကို ကြားသိလျှင်၊ ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ အချို့တို့သည်
အပ္ပိဈေးတိုင်အောင်၎င်း၊ အချို့တို့သည် သုံးစရပ်တိုင်အောင်၎င်း လာကြ၏။ ပေါလုသည် ထိုသူတို့ကိုမြင်လျှင်၊
ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍ စိတ်သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ၁၆ရောမမြို့သို့
ရောက်ကြသောအခါ တပ်မှူးသည် အကျဉ်းခံသောသူ တို့ကို ကိုယ်ရံတော်မှူး၌အပ်လေသော်၊ ပေါလုသည်
မိမိကိုစောင့်သော စစ်သူရဲတယောက်နှင့်အတူ မိမိအလို အလျောက်နေရသော အခွင့်ကိုရ၏။
၁၇သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ပေါလုသည် ယုဒလူအကြီးအကဲတို့ကိုခေါ်၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊
ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူမျိုးကိုမပြစ်မှား၊ မိစဉ်ဘဆက်ကျင့်သော ထုံးတမ်းကို
မပယ်သောသူဖြစ်လျက်ပင်၊ ယေရှုရှလင်မြို့သားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အကျဉ်းထား၍
ရောမလူတို့လက်သို့အပ်လိုက်ကြ၏။ ၁၈ရောမလူ တို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ကြောပြီးမှ၊ သေထိုက်သောအပြစ်
တစုံတခုကိုမျှမတွေ့သဖြင့် လွှတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ၁၉ထိုအလိုကို ယုဒလူတို့သည် ဆီးတားသောအခါ၊
ကဲသာဘုရင်၏ အယူတော်ကိုခံပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ဆိုရ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် အမျိုးသားချင်းတို့ကို
အပြစ်တင်စရာ တစုံတခုရှိသောကြောင့်ဆိုသည်မဟုတ်။ ထိုကြောင့် သင်တို့ကိုမြင်၍ နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ
အကျွန်ုပ်ခေါ်ပါပြီ။ ၂၀ဣသရေလအမျိုး၏ မြော်လင့်ရာအတွက်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသံကြိုးနှင့်
ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရပါ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊ ၂၁ထိုသူတို့က၊ သင်၏အကြောင်းကို ကြားလိုက်သောစာကို
ယုဒပြည်မှအကျွန်ုပ်တို့မရကြ။ ထိုပြည်မှလာသော ညီအစ်ကိုတို့တွင် အဘယ်သူမျှ သင်၌အပြစ်ရှိကြောင်းကို
မကြားမပြောပါ။ ၂၂သို့သော်လည်း ဤဘာသာသည် အရပ်ရပ်တို့၌ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို
ခံရသောဘာသာဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏အယူဝါဒကို သင်သည် ကိုယ်တိုင်ဘော်ပြ
သောစကားကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားထောင်သင့်သည်ထင်ပါ၏ဟု ဆိုကြလျှင်၊ ၂၃နေ့ရက်ကိုချိန်းချက်၍
လူများတို့သည် ပေါလုတည်းခိုရာအရပ်သို့ လာကြသည်ရှိသော်၊ ပေါလုသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
အကြောင်းကို သက်သေခံသဖြင့်၎င်း၊ ထိုသူတို့သည် ယေရှု၏အကြောင်းများကို ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ မောရှေ၏
ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့ကို အမှီပြု၍ဖျားယောင်း သွေးဆောင်သဖြင့်၎င်း၊ နံနက်အချိန်မှစ၍
ညအချိန် တိုင်အောင် ထုတ်ဘော်ဟောပြောလေ၏။
၂၄အချို့တို့သည် ပေါလု၏စကားကိုယုံကြ၏။ အချို့တို့သည်မယုံဘဲနေကြ၏။ ၂၅ထိုသို့ အချင်းချင်း
သဘော ကွဲပြား၍သွားကြ၏။ သွားကြစဉ်တွင် ပေါလုသည် စကားတခွန်းကိုပြောလိုက်သည်မှာ၊
သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် သည် ပရောဖက်ဟေရှာယအားဖြင့် မိန့်တော်မူချက်ဟူမူကား၊ ၂၆သင်တို့သည်
ကြားလျက်ပင် အနက်ကို နားမလည်ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲမြင်ကြလိမ့်မည်ဟု
ထိုလူမျိုးရှိရာသို့ သွား၍ပြောလော့။ ၂၇အကြောင်း မူကား၊ သူတို့မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊
အကျင့်မပြောင်းလဲ သူတို့အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေ ရသည်တိုင်အောင် သူတို့၏စိတ်နှလုံးသည် မိုက်လျက်၊
နားသည်ထိုင်းလျက်၊ ကိုယ်မျက်စိကိုပိတ်လျက် ရှိကြ၏ဟု ငါတို့ဘိုးဘေးများအား
လျောက်ပတ်စွာမိန့်တော်မူ၏။ ၂၈ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးတော်ကို
တပါးအမျိုးသားတို့အား ပေးလိုက်သည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် နားထောင်မည်အရာကို
သင်တို့သိမှတ်ကြလော့ဟု၊ ၂၉ပေါလုပြောဆိုပြီးမှ၊ ယုဒလူတို့သည် သွား၍ အချင်းချင်း များစွာသော
ဆွေးနွေးနီးနှောခြင်းရှိကြ၏။
၃၀ထိုနောက်မှပေါလုသည် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး မိမိငှါးသောအိမ်၌ နေသဖြင့်၊
မိမိထံသို့လာသောသူအပေါင်း တို့ကို ဧည့်ခံ၍၊ အဘယ်သူမျှမမြစ်တားဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို အတည့်အလင်း ဟောပြော၍၊ သခင်ယေရှုခရစ်၏ အကြောင်းများကို
သွန်သင်ပြသလျက်နေ၏။

ရှင်လုကာစီရင်ရေးထားသောတမန်တော်ဝတ္ထုပြီး၏။

ရောမဩဝါဒစာ

R O M A N S .

၁

၁လူဇာတိအားဖြင့် ဒါဝိဒ်အမျိုးဖြစ်တော်မူထသော၊ ၂-၃သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်အားဖြင့်၊ ၄တန်ခိုးနှင့်တကွဘုရားသခင်၏ သားတော်ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်
တည်းဟူသော မိမိသားတော်ကိုအကြောင်းပြု၍ဘုရားသခင်သည် ရှေးကမိမိပရောဖက်များ အားဖြင့်၊
သန့်ရှင်းသော ကျမ်းစာ၌ဂတိထားတော်မူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောစေခြင်းငှါ၊ ရွေးချယ်ခွဲထား၍
တမန်တော်အရာ၌ခန့်ထား သောယေရှုခရစ်၏ ကျွန်ငါပေါလုသည်၊ ၅ဘုရားသခင်ချစ်တော်မူ၍၊ ၆သန့်ရှင်းသူ
အရာ၌ခန့်ထားသောရောမ မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ၇သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘ
တည်းဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော် ကကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။
သခင်ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍လူမျိုး အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်နားထောင်စေခြင်းငှါ၊
ထိုသခင်ထံ၌ ကျေးဇူးတော်နှင့် တမန်တော်အရာကို ငါတို့သည်ခံရကြပြီ။ ထိုသခင်ခေါ်ထား တော်မူသော
သင်တို့သည်လည်း ထိုလူမျိုးတို့၌ အပါအဝင်ဖြစ်ကြ၏။

၈သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအရာသည် မြေတပြင်လုံး၌ အနှံ့အပြားကျော်စောသည် ဖြစ်၍၊
သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ယေရှုခရစ်တော်အားဖြင့်၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်ကို ရှေ့ဦးစွာငါချီးမွမ်း၏။
၉ငါသည်သင်တို့ကို မခြားမလပ်အောက်မေ့၍ အစဉ်မပြတ်ဆုတောင်းပဌနာပြုသည်ဟု သားတော်၏
ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလျက်၊ အမှုတော်ကို စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် တကွငါဆောင်ရွက်၍ ငါကိုးကွယ်သော
ဘုရားသခင်သည် ငါ၏သက်သေခံဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၀မကြာမမြင့်မီ ဘုရားသခင်အလိုတော်အားဖြင့် အဆင်သင့်
၍၊ သင်တို့ရှိရာသို့ငါလာရသောအခွင့် တစုံတခုရှိပါမည် အကြောင်းဆုတောင်းပဌနာပြု၏။ ၁၁သင်တို့သည်
မြဲမြံခိုင်ခံ့မည်အကြောင်း၊ ငါသည်သင်တို့၌ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတစုံ တခုကိုအပ်ပေးခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို
အလွန်တွေ့မြင်ချင်ပါ၏။ ၁၂ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါနှင့်သင်တို့သည် ယုံကြည်သောအားဖြင့် အချင်းချင်း အားရ
သက်သာခြင်းသို့ ရောက်ကြမည်အကြောင်းကို ဆိုလိုသတည်း။

၁၃ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည်အခြားသောတပါးအမျိုးသားတို့တွင် အကျိုးကိုရသကဲ့သို့ သင်တို့တွင်လည်း
အကျိုးတစုံတခုကိုရခြင်းငှါ၊ သင်တို့ရှိရာသို့ သွားမည်ဟု အဖန်ဖန်အကြံရှိကြောင်းကို သင်တို့မသိဘဲ
နေစေခြင်းငှါ ငါအလိုအမရှိ။ ထိုသို့အကြံရှိသော်လည်း၊ ယခုတိုင်အောင် မြစ်တားသောအကြောင်းရှိ၏။
၁၄ဟေလသလူဖြစ်စေ၊ လူရိုင်းဖြစ်စေ၊ ပညာရှိဖြစ်စေ၊ ပညာမဲ့ဖြစ်စေ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့၏အကြွေးသည် ငါတို့၌
တင်လျက်ရှိ၏။ ၁၅သို့ဖြစ်လျှင် ငါတတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ရောမမြို့သားဖြစ်သော သင်တို့အား ဧဝံဂေလိ တရား
ကို ဟောခြင်းငှါ စေတနာစိတ်ရှိ၏။ ၁၆ငါသည် ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုတရားသည် ရှေ့ဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ ဟေလသလူ၊ ယုံကြည်သမျှသော
သူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်စေသောဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော် ဖြစ်၏။ ၁၇အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊
ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊
ယုံကြည်ခြင်း၌တည်သော ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် ယုံကြည်ခြင်းဘို့ အလိုငှါ ဧဝံဂေလိ
တရားဖြင့် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။

၁၈သမ္မာတရားကို အဓမ္မဖြင့် ဆီးတားနှိပ်စက်သောသူတို့ ပြုတတ်သော ဘုရားမဲ့နေခြင်းအမှု၊ တရား
ကိုလွန်ကျူးခြင်း အမှုအမျိုးမျိုးတို့တဘက်၌ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သည် ကောင်းကင်မှ ထင်ရှား
လျက်ရှိ၏။ ၁၉အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ သိအပ်သောဘုရားသခင်၏ အကြောင်းအရာတို့သည်
သူတို့တွင် ထင်ရှားလျက် ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အားပြတော်မူပြီ။ ၂၀အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊
ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာများကို ထောက်ရှုသဖြင့်၊ ထာဝရတန်ခိုးတော်နှင့် ထာဝရအဖြစ်တော်တည်း

ဟူသော မျက်မြင်မရသော ဘုရားသခင်၏အရာ တို့သည် ကမ္ဘာတည်သည်ကာလမှစ၍ ထင်ရှားလျက်
ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကိုမဖုန်းနိုင်ရာ။ ၂၁အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်
ဘုရားသခင်ကို သိလျက်ပင်၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းသင့်သည်အတိုင်း မချီးမွမ်း၊ ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း
မသိမမှတ်၊ အချည်းနှီးတွေးဆခြင်း၊ သတိမရှိသော စိတ်နှလုံးမိုက်မဲခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၂၂ပညာရှိယောင်
ဆောင် လျက်နှင့် လူမိုက်အရာ၌ တည်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ၂၃မဖောက်ပြန်မပျက်ဆီးနိုင်သော ဘုရားသခင်
၏ဂုဏ်တော်ကို ပယ်လျက်၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော လူ၏ရုပ်တု၊ သားငှက် အစရှိသော တွားတတ်
သော တိရစ္ဆာန်၏ ရုပ်တုတို့ကို ဘုရားသခင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။

၂၄ထိုကြောင့် သူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကာယ၏ အသရေကို အချင်းချင်းရှုတ်ချမည်အကြောင်း၊
ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို သူတို့၏ကိလေသာစိတ်ညစ်ညူးခြင်းလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူ၏။ ၂၅သူတို့သည်
မှန်သော ဘုရားသခင့်အရာ၌ အမှားကိုထားလျက်၊ ဖန်ဆင်းတတ်သောသခင်ကို ပယ်၍ ဖန်ဆင်းအပ်သော
အရာကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ထိုသခင်သည် ထာဝရမင်္ဂလာရှိတော်မူ၏။ အာမင်။
၂၆ထိုသို့ပြုကြသောကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ရက်ကြောက်ဘွယ်သော ကိလေသာလက်သို့
အပ်လိုက်တော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ မိန်းမတို့သည် ပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍၊ ပကတိနှင့်ဆန့်ကျင်
ဘက်ထုံးစံကို လိုက်ကြ၏။ ၂၇ထိုအတူ၊ ယောက်ျားတို့သည်လည်း မိန်းမနှင့်ဆက်ဆံခြင်း ပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍
အချင်းချင်း ကိလေသာစိတ်ပူလောင်သဖြင့်၊ ရက်ကြောက်ဘွယ်သောအမှုကို ယောက်ျားခြင်းပြုလျက်၊
မိမိတို့မှားယွင်းခြင်းနှင့်အလျောက် မိမိတို့အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရကြ၏။ ၂၈ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို
မသိမမှတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ လျောက်ပတ်သောအမှုကို ပြုစေမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို
မောဟလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ၂၉သူတို့သည် အလုံးစုံသော အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊
မတရားသောမေထုန်ကိုပြုခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ လူအသက်
ကိုသတ်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ လှည့်ဖြားခြင်း၊ သူတပါးကိုမြင်ပျင်းခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ ချောစားသောသူ၊
၃၀ဆဲရေး သောသူ၊ ဘုရားသခင်ကိုမုန်းသောသူ၊ ကြမ်းတမ်းသောသူ၊ မာနထောင်လွှားသောသူ၊
ဝါကြွားသောသူ၊ မတတ် ကောင်းသောအတတ်ကို စီရင်သောသူ၊ မိဘစကားကို နားမထောင်သောသူ၊
သတိမရှိသောသူ၊ သစ္စာပျက်သောသူ၊ ၃၁မိဘ သားမယား စသည်တို့ကို မချစ်သောသူ၊ ရန်ငြိုးထားသောသူ၊
သနားခြင်းကရုဏာစိတ်မရှိသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ၃၂ထိုသို့ကျင့်သောသူတို့သည် သေပြစ်ကိုခံထိုက်သည်ဟု
ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် သိလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်သာမက၊ ထိုသို့ကျင့်
သော သူတို့၌ အားရဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၂

၁သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်တတ်သောသူ၊ သင်သည် ကိုယ်အပြစ်ကိုမဖုံးနိုင်ရာ။ အကြောင်းမူကား၊
သင်သည် စစ်ကြောစီရင်သောအမှုကိုပင် ကိုယ်တိုင်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်သည်တွင်
ကိုယ်အပြစ်ရှိကြောင်းကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာရောက်၏။ ၂ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့ပြုသောသူတို့ကို စီရင်တော်
မူခြင်းအရာသည် သမ္မာတရား နှင့်ညီသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ၃ထိုသို့သောအမှုကို ကိုယ်တိုင်ပြုလျက်ပင်၊
သူတပါးပြုသည်ကို စစ်ကြောစီရင်သောသူ၊ သင်သည် ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူခြင်းနှင့် လွတ်မည်ဟု
ထင်မှတ်သလော။ ၄ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင့်ကို နောင်တလမ်းသို့ သွေးဆောင်သည်ကို
မသိမမှတ်ဘဲ၊ ကြွယ်ဝစွာကျေးဇူးပြုတော်မူခြင်း၊ သည်းခံတော်မူခြင်း၊ စိတ်ရှည်တော်မူခြင်းတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြု
သလော။ ၅ထိုသို့ပြုလျှင် စိတ်ခိုင်မာ၍ နောင်တမရသည်နှင့်အညီ ဒေါသနေ့တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏
တရားတော်ထင်ရှားသောနေ့၌ ကိုယ်ခံစရာဘို့ အမျက်ဒေါသကို ဆည်းဖူးသလော။ ၆ဘုရားသခင်သည်
လူအသီးသီးတို့အား မိမိတို့အကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူလတံ့။ ၇ကောင်းသော
အကျင့်ကို အမြဲကျင့်၍၊ ဘုန်းအသရေကိုငှင်း၊ မဖောက်ပြန်သောဇာတိကိုငှင်း၊ ရှာသောသူတို့အား

ထာဝရအသက်ကို ပေးတော်မူလတံ့။ ၈ငြင်းဆန်သောသဘောရှိ၍၊ သမ္မာတရားကိုနားမထောင်ဘဲ မတရား
သဖြင့် ကျင့်သောသူတို့ကိုကား၊ ပြင်းစွာသောဒေါသ အမျက်ထွက်တော်မူလတံ့၊ ၉ရှေ့ဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊
နောက်၌ ဟေလသ လူ၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကိုပြုသောသူ ရှိသမျှတို့သည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို
ခံရကြလတံ့။ ၁၀ရှေ့ဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ ဟေလသလူ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူရှိသမျှ
တို့သည် ဘုန်းအသရေချမ်းသာကို ခံစားရကြလတံ့၊ ၁၁ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကိုမျှ
မှတ်တော်မမူ။

၁၂ပညတ်တရားကို မသိဘဲပြစ်မှားသော သူတို့သည် ပညတ်တရားမဲ့ပျက်ဆီးခြင်းသို့
ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ပညတ်တရားကိုသိလျက်ပင် ပြစ်မှားသောသူတို့သည် ပညတ်တရား၏ စီရင်ခြင်းကို
ခံရကြလိမ့်မည်။ ၁၃အကြောင်း မူကား၊ တရားနာသောသူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဖြောင့်မတ်သည်မဟုတ်။
တရားကိုကျင့်သောသူသာလျှင် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ၁၄သာသနာပလူတို့သည် ပညတ်တရား
တော်ကိုမသိဘဲ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် တရားတော်ကိုကျင့်သောအခါ၊ သူတို့သည် ပညတ်တရားတော်
ကိုမသိဘဲ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားကိုအမှီပြုသဖြင့်၎င်း၊ ၁၅ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော စိတ်နှလုံးသည် သက်သေခံသဖြင့်
၎င်း၊ အချင်းချင်းဆွေးနွေးဆင်ခြင်၍ အပြစ်တင်လျက်၊ လွှတ်လျက်နေသဖြင့်၎င်း၊ မိမိတို့စိတ်နှလုံးထဲ၌
မှတ်သားသောတရား၏ အကျိုးကို ထင်ရှားစွာပြကြ၏။ ၁၆ငါဟော ပြောသော ဧဝံဂေလိတရားအတိုင်း၊
ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် လူတို့၏ မထင်ရှားသောအမှုအရာတို့ကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသော
နေ့၌ ထိုသို့စီရင်တော်မူလတံ့။

၁၇သင်သည် ယုဒလူဟု သမုတ်ခြင်းကို ခံသောသူ၊ ပညတ်တရားတော်ကို ကိုးစားသောသူ၊ ဘုရား
သခင်ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားသောသူ၊ ၁၈အလိုတော်ကိုသိသောသူ၊ ပညတ်တရားတော်ကို လေ့ကျက်သဖြင့်
ခြားနားသော အရာတို့ကို ပိုင်းခြားတတ်သောသူ ဖြစ်သည်နှင့်၊ ၁၉လူကန်းတို့အား လမ်းပြသောသူ၊
မှောင်မိုက်၌နေသောသူတို့ကို လင်းစေသောသူ၊ ၂၀လူမိုက်တို့ကို ဆုံးမတတ်သောသူ၊ သူငယ်တို့ကို နည်းပေး
သောသူ၊ ပညတ်တရားတော်အားဖြင့် ပညာကို၎င်း၊ သမ္မာတရားကို၎င်း ရိပ်မိသောသူဖြစ်သည်ဟူ၍၊
ကိုယ်ကိုထင်မှတ်တတ်သည်မှန်လျှင်၊ ၂၁သူတပါးကို ဆုံးမလျက်ပင် ကိုယ်ကိုဆုံးမသလော။ သူ့ဥစ္စာကိုမခိုး
နှင့်ဟု တရားဟောလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ခိုးသလော။ ၂၂သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်ဟုဆိုလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်
ပြစ်မှားသလော။ ရုပ်တုကို စက်ဆုပ်ရွံရှာလျက်ပင် ဗိမာန်တော်ကို လုယူဖျက်ဆီးသလော။ ၂၃ပညတ်တရား
တော်ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားလျက်ပင် ထိုတရားကိုလွန်ကျူး၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်အသရေတော်ကို ရှုတ်ချ
သလော။ ၂၄အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းစာ၌ လာသည်နှင့်အညီ၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်တို့အကျင့်ကို
ထောက်၍ ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။

၂၅သင်သည် ပညတ်တရားကိုကျင့်လျှင်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် အကျိုးရှိ၏။ ပညတ်တရားကို
လွန်ကျူးလျှင်၊ သင်၏အရေဖျားလှီးခြင်းသည် အရေဖျားမလှီးဘဲဖြစ်ပြန်၏။ ၂၆ထိုမှတပါး၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို
မခံသောသူသည်လည်း တရား၌ပါသော ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ထိုသူ၏အရေဖျားမလှီးဘဲအဖြစ်ကို
အရေဖျား လှီးခြင်းအဖြစ်ကဲ့သို့ မှတ်ရသည်မဟုတ်လော။ ၂၇အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူသည်
ကိုယ်အလိုအလျောက် ပညတ်တရားကိုကျင့်လျှင်၊ ကျမ်းစာနှင့်အရေဖျားလှီးခြင်းရှိလျက်ပင် ပညတ်တရားကို
လွန်ကျူးသောသင်ကို တရားတွေ့၍ အရှုံးခံစေမည်မဟုတ်လော။ ၂၈အကြောင်းမူကား၊ အပြင်အားဖြင့်သာ
ယုဒလူဖြစ်သောသူသည် ယုဒလူမှန်မဟုတ်။ အပြင်အားဖြင့်သာ ကိုယ်အသား၌ အရေဖျားလှီးခြင်းသည်
အရေဖျားလှီးခြင်းအမှန်မဟုတ်။ ၂၉အတွင်းအားဖြင့် ယုဒလူဖြစ်သောသူသည် ယုဒလူမှန်၏။ အရေဖျားလှီးခြင်း
လည်း ကျမ်းဟောင်းတရားအားဖြင့် မဟုတ်ဘဲ၊ ဝိညာဉ်တော်တရားအားဖြင့် စိတ်နှလုံးနှင့်စပ်ဆိုင်၏။
ထိုသို့အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူ၏ အချီးအမွမ်းသည် လူအလိုနှင့်မဆိုင်၊ ဘုရားသခင့်အလိုတော်
နှင့်ဆိုင်သတည်း။

၁ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ယုဒလူသည် အဘယ်သို့သာသနည်း။ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် အဘယ်အကျိုး
ရှိသနည်း။ ၂အထွေထွေသောအကျိုးဟူမူကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောယုဒလူ တို့သည်ဘုရားသခင်၏
ဗျာဒိတ်တော်များကို ခံရကြ၏။ ၃သူတို့တွင် အချို့မယုံသော်လည်း။ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။ သူတို့မယုံဘဲ
နေခြင်းအရာသည် ဘုရား သခင်၏ သစ္စာတော်ကိုဖျက်နိုင်သလော။ ၄မဖျက်နိုင်ရာ။ သို့ဖြစ်၍မိန့်တော်မူ
ချက်သည်ဖြောင့်ပါ၏။ တရားစီရင်သောအခါ အောင်မြင်တော်မူ၏ဟု ကျမ်းစာ၌လာသည်နှင့်အညီ၊
လူခပ်သိမ်းတို့သည် သစ္စာပျက်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်သည် တည်စေသတည်း။ ၅ငါတို့၏
မတရားသောအမှုသည် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားတော်ကိုထင်ရှားစေလျှင်၊ အဘယ်သို့ဆိုရ
သနည်း။ ဘုရားသခင်သည်ဒဏ်ပေးတော်မူလျှင်၊ မတရားသောအမှုကိုပြုတော်မူသလော။ ထိုသို့ဆိုသော်
လူသဘောအတိုင်းငါဆိုသတည်း။ ၆ထိုသို့မဟုတ်ရာ။ ဟုတ်လျှင်လောကသားတို့ကိုအဘယ်သို့စစ်ကြော
စီရင်တော်မူမည်နည်း။ ၇ထိုမှတပါးငါသည် သစ္စာပျက်သောအား ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်သည်
ဂုဏ်အသရေတော်ကိုတိုးပွါးစေလျှင်၊ ငါ့ကိုအပြစ်ရှိသောသူကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် စီရင်သေးသနည်းဟူ၍
မေးပြန်လျှင်၊ ၈ကောင်းသောအကျိုးရှိစေခြင်းငှါ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်အံ့ဟု လူအချို့တို့သည်
ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့လျက်၊ ငါတို့စကားကို ပြန်ပြောသည်အတိုင်းဆိုဦးမည်လော။ ထိုသို့ဆိုသောသူတို့သည်
ကိုယ်အပြစ် ဒဏ်ကိုခံထိုက်ကြ၏။

၉ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည်မြတ်သလောဟု မေးပြန်သော်၊ အလျှင်းမမြတ်။
အကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူ၊ ဟေလသလူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိကြောင်းကို အထက်ကပြခဲ့ပြီ။
၁၀ကျမ်းစာလာသည် ကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူမရှိ၊ တယောက်မျှမရှိ။ ၁၁နားလည်သောသူမရှိ။ ဘုရားသခင်ကို
ရှာသောသူမရှိ၊ ၁၂လူအပေါင်းတို့သည် လမ်းလွဲကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်း အသုံးမရသောသူဖြစ်ကြပြီ။
ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူမရှိ၊ တယောက်မျှမရှိ။ ၁၃သူတို့၏ လည်ချောင်းသည်ဖွင့်ထားသော
သင်္ချိုင်းတွင်းဖြစ်၏။ သူတို့သည်လျှာ နှင့်လှည့်စားတတ်ကြ၏။ သူတို့နှုတ်ခမ်းအထဲမှာ မြွေဆိုးအဆိပ်
အတောက်ရှိ၏။ ၁၄သူတို့နှုတ်သည် ကျိန်ဆဲသောစကား၊ ကြမ်းတမ်းသောစကား နှင့်ပြည့်ဝ၏။ ၁၅သူတို့ခြေ
သည် လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ လျင်မြန်၏။ ၁၆သူတို့သွားရာလမ်း၌ ပျက်စီးခြင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းရှိ၏။
၁၇ချမ်းသာလမ်းကိုသူတို့မသိကြ။ ၁၈ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရသော အကြောင်းသည်သူတို့မျက်စိ၌
မထင်ဟုကျမ်းစာလာသတည်း။ ၁၉ပညတ်တရား၌ ပါသမျှသောစကားတို့သည် ပညတ်တရားကိုကို ခံသော
သူတို့နှင့် စပ်ဆိုင်သည်ကိုငါတို့ သိကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်၍၊ လောကီသားအပေါင်းတို့သည် စကားတခွန်းကိုမျှ
မပြောနိုင်ဘဲ ဘုရားသခင့် ရှေ့တော်၌ အပြစ်သင့်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ၂၀ထိုသို့ပညတ်တရားသည် ဒုစရိုက်
အပြစ်ကို ထင်ရှားစေသည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌
အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်ရာ။

၂၁ယခုမူကား၊ ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့သည် သက်သေခံသည်နှင့် အညီ၊ ပညတ်တရား
နှင့်မစပ် ဆိုင်သောဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတည်း ဟူသော၊ ၂၂ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်း
အားဖြင့်၊ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့အဘို့ဖြစ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့အပေါ်သို့ ရောက်သောဘုရားသခင်၏
ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည်ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ခြားနားခြင်း အလျှင်းမရှိ။ ၂၃အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
လူအပေါင်းတို့သည် ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌အသရေပျက်ကြပြီ။ ၂၄ယေရှုခရစ်ရွေး
နှုတ်တော်မူသောအားဖြင့် အဘိုးကိုမပေးဘဲ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့
ရောက်ရကြ၏။ ၂၅ဘုရားသခင်သည် သည်းခံတော်မူ၍၊ ၂၆လွန်ခဲ့ပြီးသောဒုစရိုက်အပြစ်များကို မှတ်တော်
မမူရာတွင်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ယခုကာလ၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို
ထင်ရှားစေ၍၊ ယေရှုကို ယုံကြည်စေသောသူတို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသော်လည်း၊ တရားသဖြင့်ပြု

တော်မူခြင်းငှါ၎င်း၊ ယေရှုခရစ်၏အသွေးတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ထိုခရစ်တော်ကို အပြစ်ဖြေစရာ
အကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူပြီ။
၂၇သို့ဖြစ်လျှင် ဝါကြွားစရာအကြောင်းကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးသော်၊ ဝါကြွားစရာအကြောင်းကို
ပယ်ပြီ။ အဘယ်တရားအားဖြင့်ပယ်သနည်း။ အကျင့်တရားအားဖြင့်ပယ်သလော။ အကျင့်တရားအားဖြင့်
ပယ်သည်မဟုတ်။ ယုံကြည်ခြင်းတရားအားဖြင့်ပယ်ပြီ။ ၂၈ထိုကြောင့် လူမည်သည်ကား၊ ပညတ်တရား၏
အကျင့်မရှိဘဲ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်တတ်သည်ဟု ယူရ၏။ ၂၉ဘုရားသခင်သည်
ယုဒလူတို့၏ ဘုရားသာဖြစ်တော်မူသလော။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။
ဟုတ်ပေ၏။ ၃၀အကြောင်းမူကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူနှင့် မခံသောသူနှစ်ဦးကို ယုံကြည်ခြင်းအား
ဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။ ၃၁သို့ဖြစ်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း
အားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ်တရားကို ပယ်ကြသလော။ အလျှင်းမပယ်၊ သာ၍ တည်စေ၏။

၄

၁ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် အဘယ်အကျိုးကိုရသနည်း။
၂အာဗြဟံသည် အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်သည်မှန်လျှင် ဝါကြွားစရာအကြောင်းရှိ၏။
ဘုရားသခင့် ရှေ့တော်၌ ထိုသို့မဟုတ်။ ၃ကျမ်းစာ၌အဘယ်သို့လာသနည်း။ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို
ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။ ၄အကျင့်ရှိသောသူ
မည်သည်ကား၊ ကျေးဇူးအားဖြင့် အကျိုးကိုခံရသည်မဟုတ်။ ခံထိုက်သောအားဖြင့် ခံရ၏။ ၅အကျင့်မရှိသော
သူမည်သည်ကား၊ မတရားသောသူ၏ ဩပြစ်ကိုဖြေသောသူ၏ ဩပြစ်ကိုယုံကြည်လျှင်၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို
ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်လျက်ရှိ၏။ ၆ထိုအတူ၊ ဘုရားသခင်သည် အကျင့်ကိုမထောက်ဘဲလျက် ပေးတော်
မူသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုရသောသူ၏ မင်္ဂလာကို ဒါဝိဒ်သည် ရည်မှတ်၍ဆိုသည်ကား၊ ၇အပြစ်မှလွှတ်ခြင်း၊
ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၈ထာဝရဘုရား အပြစ်တင်တော်မူ
ခြင်းနှင့် လွတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြောဆိုသတည်း။
၉အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့သာလျှင် ထိုမင်္ဂလာကိုရကြသလော။ သို့မဟုတ် အရေဖျား
လှီးခြင်းကို မခံသော လူတို့သည်လည်းရကြသလော။ အဘယ်ကြောင့်မေးသနည်း ဟူမူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းကို
အာဗြဟံ၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ၁၀ထိုသို့ဆိုသော် အဘယ်သို့မှတ်သနည်း။
အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံပြီးမှ မှတ်သလော။ မခံမှီမှတ်သလော။ ခံပြီးမှမှတ်သည်မဟုတ်။ မခံမှီမှတ်သတည်း။
၁၁အရေဖျားလှီးခြင်း ကိုမခံဘဲ ယုံကြည်သောသူ တို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်ဟု မှတ်စရာအကြောင်း
ရှိစေခြင်းငှါ၊ ၁၂ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည်ထိုသူအပေါင်းတို့၏ အဘဖြစ်အံ့သောငှါ၎င်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်း
ကိုခံသည်သာမက၊ ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံမှီ ရှိသောယုံကြည်ခြင်း လမ်းသို့
လိုက်သောသူတို့၏ ဩဘဖြစ် အံ့သောငှါ၎င်း၊ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံမှီ ရှိသော ယုံကြည်
ခြင်း၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တံဆိပ်တည်းဟူသော အရေဖျားလှီးခြင်း၏ လက္ခဏာကိုခံရသတည်း။ ၁၃ထိုမှတပါး၊
ဩလောကကို အမွေခံစေမည်ဟု ဂတိတော်ကို အာဗြဟံမှ စသောသူ၏ အမျိုးအနွယ်တို့သည် ပညတ်တရား
အားဖြင့် ရကြသည်မဟုတ်။ ယုံကြည်ခြင်း၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်ရကြ၏။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်
တရားနှင့် ဆိုင်သောသူတို့သည် အမွေခံဖြစ်သည်မှန်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုပယ်ပြီ။ ဂတိတော်လည်း
အချည်းနှီး ဖြစ်၏။ ၁၅ပညတ်တရားသည်ကားအမျက်ဒေါသနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ပညတ်တရားမရှိလျှင်၊ လွန်ကျူးခြင်း
အပြစ်မရှိ။ ၁၆ထိုကြောင့်၊ ဂတိတော်သည်ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သော အမျိုးအနွယ် တို့၌ပြည့်စုံ သည်သာမက၊
အာဗြဟံ၏ယုံကြည်ခြင်းတရားနှင့် ဆိုင်သောသူတို့၌ပြည့်စုံလျက်၊ အာဗြဟံ၏ အမျိုးအနွယ် အပေါင်းတို့၌
ပြည့်စုံမည် အကြောင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်း တရား
ကိုသာအမှီပြု၍ ရောက်နိုင်၏။ ၁၇ငါသည်သင့်ကိုလူမျိုးအများတို့၏ အဘဖြစ်စေ၏ ဟုကျမ်းစာ၌ လာသည်

နှင့်အညီ၊ ထိုအာဗြဟံသည်ကား၊ သေလွန်သောသူတို့ကို ရှင်စေတော်မူထသော၊ မဖြစ်သေးသော အရာတို့
ကို ဖြစ်သောအရာကဲ့သို့မှာထားတော်မူ သောဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊ ကိုယ်တိုင်ယုံကြည်သော
ဘုရားရှေ့တော်၌ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏ အဘဖြစ်သတည်း။ ၁၈သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ထိုသို့
ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူသော ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း၊ မိမိသည်လူမျိုးအများတို့၏ အဘဖြစ်မည်ဟု မြော်လင့်စရာ
အကြောင်းမရှိဘဲလျက်ယုံကြည်၍ မြော်လင့်လေ၏။ ၁၉ယုံကြည်အားကြီးသည်ဖြစ်၍ မိမိအသက်သည်
အနှစ်တရာလောက်ရှိသဖြင့်၊ မိမိကိုယ်သည် အသေကဲ့သို့ ရှိကြောင်းကိုငှင်း၊ မိမိခင်ပွန်းစာရာ၏ ဝမ်းသည်
သေကြောင်းကိုငှင်း မအောက်မေ့၊ ၂၀ယုံမှားသောစိတ်နှင့် ကင်း၍ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော် ကိုတွေးတော
ခြင်းမရှိ၊ ယုံကြည်အားကြီးသဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်း၍၊ ၂၁ဂတိထားတော်မူသော သူသည် ဂတိတော်
အတိုင်း တတ်နိုင်တော်မူသည်ကို စိတ်စွဲလမ်းလေ၏။ ၂၂ထိုကြောင့်၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကိုသူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
ကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။

၂၃ထိုသို့မှတ်တော်မူသည်ဟု အာဗြဟံအကျိုးအလိုငှါသာ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည် မဟုတ်။
၂၄ငါတို့အကျိုး အလိုငှါရေးထားသတည်း။ ငါတို့သခင်ယေရှုကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသောသူကို
ငါတို့သည်ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကို ငါတို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းဟု မှတ်တော်မူလတံ့။ ၂၅ထိုသခင်ယေရှု
သည် ငါတို့အပြစ်ကြောင့်အပ်နှံခြင်း ကိုခံတော်မူ၏။ ငါတို့သည်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်အကြောင်း
ထမြောက်တော်မူ၏။

၅

၁ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်လျှင်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အား
ဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုခံစားကြ၏။ ၂ထိုကျေးဇူးတော်ကိုခံစားရသည်အကြောင်းမှာ
ယုံကြည်ခြင်း ရှိ၍၊ ထိုသခင်အားဖြင့်သာခံစားသော အခွင့်ကို ရကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို
မြော်လင့်၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ ၃ထိုမျှမက၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံ၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ
၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းသည် သည်းခံခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။ ၄သည်းခံခြင်းသည်လည်း သက်သေ
ထင်ရှားခြင်းကိုပြုစုတတ်၏။ သက်သေထင်ရှားခြင်းသည်လည်း မြော်လင့်ခြင်းကိုပြုစုတတ်၏။ ၅ထိုမြော်လင့်
ခြင်းသည် ရှက်ကြောက်စရာ အကြောင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏။ အကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့အား ပေးတော်
မူသောသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်ကို ငါတို့စိတ်နှလုံးထဲသို့ညွန်း လောင်း
တော်မူ၏။ ၆ငါတို့သည်အကျိုးနည်းရှိစဉ်တွင် အချိန်ဘန်မှ ခရစ်တော်သည် မတရားသောသူတို့ အတွက်
ကြောင့် အသေခံတော်မူ၏။ ၇ဖြောင့်မတ်သောသူ အတွက်ကြောင့် အသေခံမည့်သူရှိခဲ၏။ သူတော်ကောင်း
အတွက်ကြောင့် အသေခံဝံ့သောသူ ရှိကောင်းရှိလိမ့်မည် မှန်စေတော့။ ၈ငါတို့သည် အပြစ်ရှိစဉ်ပင်၊
ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရား သခင်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှ
လောက်ချစ်တော်မူသည်ကို ငါတို့အား ထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။ ၉သို့ဖြစ်၍ ယခုတွင် အသွေး တော်အားဖြင့်
ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ပြီးမှ၊ ထိုသခင်အားဖြင့် အပြစ်ဒဏ်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟုသာ၍
မြော်လင့်စရာရှိ၏။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊ ရန်သူဖြစ်လျက်ပင် ဘုရားသခင်၏သားတော် အသေခံတော်မူခြင်း
အားဖြင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသည်မှန်လျှင်၊ မိဿ
ဟာယဖွဲ့ပြီးမှ၊ အသက်တော်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟုသာ၍ မျှော်လင့်စရာရှိ၏။
၁၁ထိုမျှမက၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် မိဿဟာယဖွဲ့ရာကျေးဇူးကို ယခုခံပြီးလျှင်၊ ထိုသခင်အားဖြင့်
ဘုရားသခင်၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။

၁၂ဤအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အပြစ်တရားသည် တယောက်သောသူအားဖြင့် ဤလောကသို့ဝင်
၍၊ အပြစ်တရားအားဖြင့် သေခြင်းတရားဝင်သည်နှင့်အညီ၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိသောကြောင့်
သေခြင်းသို့ ရောက်ရကြ၏။ ၁၃ပညတ်တရားကို မထားမှီတိုင်အောင် ဤလောက၌ အပြစ်ရှိ၏။

အဘယ်ပညတ်တရားမျှမရှိလျှင်၊ အပြစ်ရှိသည်ဟု မှတ်စရာမရှိ၊ ၁၄သို့သော်လည်း အာဒံလက်ထက်မှစ၍
မောရှေလက်ထက်တိုင်အောင် သေခြင်း တရားသည် အစိုးရ၏။ အာဒံပြစ်မှားသည်နည်းတူ မပြစ်မှားသော
သူတို့ကိုပင် အစိုးရ၏။ ထိုအာဒံသည် နောက်လာလတံ့သော သူ၏ပုံပမာဖြစ်သတည်း။

၁၅သို့သော်လည်း၊ ပြစ်မှားခြင်းသဘောနှင့် ကျေးဇူးတော်သဘောမတူ။ အကြောင်းမူကား၊
တယောက်သည် ပြစ်မှားသောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် သေခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ တယောက်သော
သူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်နှင့် ကျေးဇူးတော်၏အကျိုးသည်
လူများတို့၌သာ၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ၏။ ၁၆ထိုမှတပါး၊ လူတယောက်ပြစ်မှားသောအရာနှင့် ကျေးဇူးတော်အရာ
မတူ။ အကြောင်းမူကား။ တရားစီရင်သော အရာမှာ၊ အပြစ်တခုကြောင့် ဒဏ်ခံစေဟုစီရင်၏။ ကျေးဇူး
တော်အရာမှာ၊ အပြစ်များလျက်ပင် လွှတ်စေဟု စီရင်၏။ ၁၇ထိုမှတပါး၊ လူတယောက်သည် ပြစ်မှားသော
ကြောင့် ထိုတယောက်သောသူအားဖြင့် သေခြင်းတရားသည် အစိုးရ၏။ ကျေးဇူးတော်၏ကြွယ်ဝခြင်းကိုရင်း၊
ဖြောင့်မတ်ရာသို့ သွင်းပေးတော်မူခြင်းကိုရင်း ခံရသောသူတို့သည် တယောက်သောသူတည်းဟူသော
ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသက်ရှင်လျက် သာ၍စိုးစံရကြလတံ့။ ၁၈ထိုကြောင့်၊ တယောက်သောသူ၏
ပြစ်မှားခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံရကြသည်နည်းတူ၊ တယောက်သော
သူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အသက်နှင့်ယှဉ်သောဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်း
အခွင့်ကို ရကြ၏။ ၁၉အကြောင်းမူကား၊ တယောက်သောသူသည် နားမထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများ
တို့သည် အပြစ်ရောက်သည်နည်းတူ တယောက်သောသူသည် နားထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည်
ဖြောင့် မတ်ရာသို့ ရောက်ရကြ၏။ ၂၀ထိုမှတပါး၊ ပညတ်တရားသည် တဖန်ဝင်သဖြင့် ပြစ်မှားသောအပြစ်
ပွားများ၏။ သို့သော်လည်း အပြစ်ပွားများသည်အရာမှာ ကျေးဇူးတော်သာ၍ကြွယ်ဝ၏။ ၂၁ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊
အပြစ်တရားသည် သေခြင်းအားဖြင့် အစိုးရသည်နည်းတူ၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ပြုစုတော်မူ၍ ကျေးဇူး
တရားသည် ထာဝရအသက်နှင့် ယှဉ်သောဖြောင့်မတ်ရာသို့ သွင်းခြင်းအားဖြင့် အစိုးရလေအံ့သတည်း။

၆

၁ထိုသို့မှန်လျှင်၊ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ကျေးဇူးတော်ပွါးများစေခြင်းငှါ အပြစ်တရားကိုကျင့်၍
နေရမည်လော။ ၂ထိုသို့မနေရ။ အပြစ်တရားမှ စုတေ့သောသူတို့သည် ထိုတရား၌ အဘယ်သို့ရှင်ရဦး
မည်နည်း။ ၃ယေရှုခရစ်၌ ဗတ္တိဇံ ကိုခံသောသူရှိသမျှတို့သည် အသေခံတော်မူခြင်း၌ ဗတ္တိဇံကို ခံကြသည်ဟု
သင်တို့ မသိသလော။ ၄ထိုကြောင့်၊ အသေခံတော်မူခြင်း၌ ဗတ္တိဇံကိုခံသောအားဖြင့်၊ ထိုသခင်နှင့်
အတူသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ခမည်းတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးအားဖြင့်
သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသည်နည်းတူ၊ ငါတို့သည်လည်းအသစ်သောအသက်၌ ကျင်လည်ရကြသတည်း။
၅တနည်းကား၊ အသေခံတော်မူခြင်း၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်၍၊ ထိုသခင်နှင့်အတူငါတို့သည် စိုက်ပျိုး
လျက်ရှိသည်မှန်လျှင်၊ ထမြောက်တော်မူခြင်း၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်၍ စိုက်ပျိုးလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။
၆ထိုမှတပါး၊ ငါတို့၏လူဟောင်းသည် ထိုသခင်နှင့် အတူလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေသတ်ခြင်းကိုခံပြီဟု
ငါတို့သိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည်နောက်မှအပြစ်တရား၏ အစေကိုမခံစေခြင်း ငှါ၊ အပြစ်တရား၏
ကိုယ်ကိုဖျက်ဆီးမည်အကြောင်းတည်း။ ၇သေသောသူသည် အပြစ်တရား၏လက်မှလွတ်လျက် ရှိ၏။
၈ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှထမြောက်သောအခါ သေခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်တော်မူ၏။ ၉သေခြင်းတရား
သည် နောက်တဖန်ကိုယ်တော်ကို မအုပ်စိုးရသည်ကိုထောက်သော်၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်နှင့် အတူသေလျှင်၊
ထိုသခင်နှင့်အတူရှင်လိမ့်မည်ဟု သဘောရှိကြ၏။ ၁၀ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူရာမှာ၊ အပြစ်တရား
ကြောင့်တကြိမ်သာခံတော်မူ၏။ အသက်ရှင် တော်မူရာမှာ၊ ဘုရားသခင့်အဘို့ ရှင်တော်မူ၏။ ၁၁ထိုနည်းတူ
သင်တို့သည် အပြစ်တရားနှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ အသေဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သော
အရာ၌ကား၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသက်ရှင်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ထင်မှတ်ကြလော့။

[၁၂]ထိုကြောင့်၊ သင်တို့၏ သေတတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏ တပ်မက်ခြင်းအလိုသို့လိုက်ရသည် တိုင်အောင်၊ အပြစ်တရားသည်ထိုကိုယ်ခန္ဓာ၌ အစိုးမရစေနှင့်။ [၁၃]သင်တို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါများကို ဒုစရိုက် လက်နက်ဖြစ်စေ၍၊ အပြစ် တရားအား မဆက်ကြနှင့်။ သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ အသက်ရှင်သောသူကဲ့သို့၊ ဘုရားသခင်အားကိုယ်ကိုကိုယ် ဆက်ကြလော့။ [၁၄]ကိုယ်အင်္ဂါများကိုလည်း သုစရိုက် လက်နက်ဖြစ်စေ၍၊ ဘုရားသခင်အား ဆက်ကြလော့။ သင်တို့သည်ပညတ်တရားလက်၌မရှိ၊ ကျေးဇူးတရားလက်၌ရှိသောကြောင့် အပြစ်တရားသည်သင်တို့ကိုမအုပ်စိုးရ။

[၁၅]ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည်ပညတ်တရားလက်၌မရှိ၊ ကျေးဇူးတရားလက်၌ ရှိသောကြောင့်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုရမည်လော။ ထိုသို့မပြုရ။ [၁၆]အကြင်သူ၏ အထံ၌အစေခံ ကျွန်ဖြစ်ခြင်းငှါ သင်တို့ဝင်၍အစေခံ၏၊ ထိုသူသည် သေခြင်းနှင့်ယှဉ်သောအပြစ်တရားဖြစ်စေ၊ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်း နှင့်ယှဉ်သောနားထောင်ခြင်း တရားဖြစ်စေ၊ သင်တို့သည် သခင်ဖြစ်သည်ကိုမသိကြသလော။ [၁၇]သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ ကျွန်ဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ ယခုတွင်ခံခဲ့ ပြီး သောဩဝါဒနည်းဥပဒေသစကားကို စေတနာ စိတ်နှင့်နားထောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြီး လှပေ၏။ [၁၈]သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ လက်မှလွတ်ကြပြီဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ [၁၉]ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်း ဉာဏ်နည်းသောကြောင့်၊ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း။ သင်တို့သည်မိမိတို့ ကိုယ်အင်္ဂါများကို အဓမ္မတရား၌ သွင်း၍ ကျွန်ခံစေဘူးသည်နည်းတူ၊ ယခုမှာကိုယ်အင်္ဂါများ ကိုသန့်ရှင်းခြင်း အလိုငှါဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၌သွင်း၍ ကျွန်ခံစေကြလော့။ [၂၀]သင်တို့သည်အပြစ်တရား၏ ကျွန်ဖြစ်စဉ် ကာလ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏လက်မှလွတ်ကြ၏။ [၂၁]ယခုသင်တို့ရှက်ကြောက်သောထိုအကျင့် တို့ကိုကျင့်စဉ်အခါ၊ အဘယ်အကျိုးကို ရကြသနည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်သည် သေခြင်း၌လမ်းဆုံးသတည်း။ [၂၂]ယခုမူကား၊ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏လက်မှလွတ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်းခြင်းအကျိုး ကိုရကြ၏။ အဆုံး၌လည်းထာဝရအသက်ကိုရကြလိမ့်မည်။ [၂၃]အပြစ်တရား၏အခကား သေခြင်းပေတည်း။ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော ဆုကျေးဇူး တော်ကား၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ထာဝရအသက် ပေတည်း။

၇

[၁]ပညတ်တရားကိုသိသောညီအစ်ကိုတို့၊ ပညတ်တရားသည် လူကိုအသက်ထက်ဆုံး မျှသာပိုင်သည် ကို မသိကြသလော။ [၂]ဥပမာကား၊ လင်ရှိသောမိန်းမသည် လင်မသေမှီတိုင်အောင်၊ ပညတ်တရားအားဖြင့် လင်၌ချည်နှောင့်လျက်ရှိ၏။ လင်သေလျှင်မူကား လင်ဝတ်နှင့်လွတ်၏။ [၃]ထိုကြောင့်၊ မိမိလင်မသေမှီအခြား သောသူ ၏မယားဖြစ်လျှင်၊ မျောက်မထားသောမိန်းမဟု ခေါ်ထိုက်၏။ လင်သေလျှင်မူကား၊ ထိုတရား နှင့်လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အခြားသောသူ၏ မယားဖြစ်သော်လည်း၊ မျောက်မထားသောမိန်းမဟု ခေါ်စရာ အကြောင်းမရှိ၊ [၄]ထိုနည်းတူ၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အခြားသောသူတည်းဟူသော၊ သေခြင်းမှထ မြောက်တော်မူသောသူ၏မယားဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့် အညီတိုးပွါးမည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော် ၏ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်သေ၍ပညတ်တရားနှင့် ကွာကြ၏။ [၅]ငါတို့သည်ဇာတိပကတိ၌ ကျင်လည်သောအခါ၊ အပြစ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောစိတ်တို့သည် ပညတ်တရား အားဖြင့်၊ ပေါက်၍သေခြင်းတရား၏ အလိုနှင့်အညီ တိုးပွါးမည်အကြောင်း၊ ငါတို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ ပြုပြင်ကြ၏။ [၆]ယခုမူကား၊ ကျမ်းစာ၌ပါသော တရား ဟောင်းကို မမှီဘဲ၊ ဝိညာဉ်တော်တရားသစ်ကိုမှီ၍ အမှုဆောင်ရွက်ခြင်းအလိုငှါ၊ ငါတို့သည် သေသဖြင့် အုပ်ချုပ်သောပညတ်တရား၏ လက်မှလွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။

[၇]သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ပညတ်တရား၌အပြစ်ရှိသလော။ အပြစ်မရှိနိုင်ရာ။ သို့ရာတွင် ပညတ်တရားအားဖြင့်သာအပြစ်သဘောကိုငါသိရ၏၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ လောဘစိတ်မရှိ စေနှင့်ဟု ပညတ်တရားမဆိုလျှင်၊ လောဘသဘောကိုငါမသိ။ [၈]အပြစ်တရားသည်ပညတ်တရား အားဖြင့်

အခွင့်ရ၍၊ ငါ၌အမျိုးမျိုး သောလောဘတို့ကိုဖြစ်စေ၏။ပညတ်တရားမရှိလျှင်၊ အပြစ်တရားသေ၏။
၉အထက်ကပညတ်တရားမရှိသဖြင့်၊ ငါသည်အသက်ရှင်၏။ ပညတ်တရားပေါ်သောအခါ အပြစ်တရားသည်
ရှင်ပြန်၏။ ငါလည်းသေ၏။ ၁၀အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သောပညတ်တရားသည် သေခြင်းနှင့်ဆိုင်
သည်ကိုတွေ့ရ၏။ ၁၁အပြစ်တရားသည်ပညတ်တရားအားဖြင့် အခွင့်ရလျှင်၊ ငါ့ကိုလှည့်ဖြား၍ ထိုတရားအား
ဖြင့် ငါ့ကိုသတ်လေ၏။ ၁၂ထို့ကြောင့်၊ တရားတော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။ ပညတ်တရားလည်း သန့်ရှင်းခြင်း၊
ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိ၏။ ၁၃သို့ဖြစ်လျှင် ကောင်းမြတ်သောအရာ သည် ငါ၌သေခြင်းအကြောင်း
ဖြစ်သလော။ မဖြစ်နိုင်ရာ။ အပြစ်တရားသည် မိမိသဘောကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါ ကောင်းမြတ်သော
အရာအားဖြင့်ငါ၌ သေခြင်းကိုပြု၍ သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့်အပြစ်တရား သည်
ပညတ်တော်အားဖြင့် အလွန်အပြစ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိသတည်း။
၁၄ထိုမှတပါး၊ ပညတ်တရားသည်ဝိညာဉ်ပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကိုငါတို့သိကြ၏။ ငါမူကားဇာတိ
ပကတိရှိ၏။ အပြစ်တရားလက်၌ ကျေးကျွန်ဖြစ်၏။ ၁၅အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်ကို
မနှစ်သက်။ ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကိုမကျင့်၊ ရွံရှာသောအကျင့်ကိုကျင့်၏။ ၁၆ထိုသို့ငါသည် မကျင့်ချင်သော
အကျင့်ကိုကျင့်လျှင်၊ ပညတ်တရားဖြောင့်သည်ဟု ငါဝန်ခံ၏။ ၁၇သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုမကောင်းသောအကျင့်ကို
ငါ့ကိုယ်တိုင် ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါ့အထဲ၌နေသော အပြစ်တရားသည် ကျင့်၏။ ၁၈ငါ့အထဲမှာငါ့ဇာတိပကတိ၌
ကောင်းသောအရာတစုံတခုမျှမတည် သည်ကိုငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ကျင့်ချင်သော စိတ်ရှိ
သော်လည်း၊ ကောင်းစွာကျင့်တတ်သော အခွင့်ကို ရှာ၍မတွေ့နိုင်။ ၁၉ငါသည်ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကောင်း
ကိုမကျင့်၊ မကျင့်ချင်သောအကျင့်ကိုကျင့်၏။ ၂၀ထိုသို့ငါသည် မကျင့်ချင်သောမကျင့်ကိုကျင့်လျှင်၊ ငါကိုယ်
တိုင်ကျင့်သည် မဟုတ်။ ငါ့အထဲ၌နေသောအပြစ်တရားသည် ကျင့်၏။ ၂၁ထိုသို့ကောင်းသော အကျင့်ကို
ငါကျင့်ချင်သောခါ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်စေတတ်သောတရားကို ငါတွေ့၏။ ၂၂ငါသည်အတွင်းလူ
အားဖြင့်ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားတော်ကို နှစ်သက်၏။ ၂၃သို့သော်လည်းငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများ ၌ရှိသော
တရား တပါးသည်စိတ်ဝိညာဉ်တရားကို ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်သဖြင့်၊ ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ ရှိသော အပြစ်တရား
လက်သို့ငါ့ကိုဘမ်းသွားအပ်နှံသည် ကိုငါမြင်၏။ ၂၄ငါသည်ငြိုငြင်သောသူဖြစ်ပါသည်တကား။ ဤအသေ
ကောင်မှ ငါ့ကိုအဘယ်သူ ကယ်လွှတ်မည်နည်း။ ၂၅ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ကယ်လွှတ်တော်မူသော
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပေ၏။ ထိုသို့စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ တရားတော်အလိုသို့
၎င်း၊ ဇာတိပကတိအားဖြင့် အပြစ်တရားအလိုသို့၎င်း၊ ငါလိုက်တတ်၏။

၈

၁ဘုရားသခင်ကယ်လွှတ်တော်မူသောကြောင့်ယေရှုခရစ်၌ တည်၍၊ ဇာတိပကတိအတိုင်းမကျင့်၊
ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်းကျင့်သောသူတို့သည်အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့်လွတ်ကြ၏။ ၂ယေရှုခရစ်၌တည်၍အသက်ရှင်
စေသောဝိညာဉ်တော်၏ တရားသည်အပြစ်တရား၏ လက်မှ၎င်း၊ သေခြင်းတရား၏လက်မှ၎င်း၊ ငါ့ကိုကယ်
လွှတ်ပြီ။ ၃ဇာတိပကတိကြောင့်ပညတ်တရားသည်အားနည်း၍ မတတ်နိုင်သောအမှုကို ဘုရားသခင်ပြု
တော်မူခြင်းငှါ၊ အပြစ်နှင့်ပြည့်စုံသောဇာတိပကတိ၏ သဏ္ဍာန်ကိုဆောင်သော မိမိသားတော်ကို စေလွှတ်
တော်မူ၍၊ အပြစ်ဖြေဘို့ရာ ဇာတိပကတိ၌ အပြစ်ကိုဒဏ်ပေးတော်မူ၏။ ၄အကြောင်းမူးကား၊ ဇာတိပကတိ
အတိုင်းမကျင့်၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း ကျင့်သောငါတို့သည်၊ တရား၌ပါသောပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်
မည်အကြောင်းတည်း။ ၅ဇာတိပကတိရှိသောသူတို့ သည် ဇာတိပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သော အရာတို့ကို
စွဲလမ်းသောစိတ်သဘောရှိကြ၏။ ၆ဇာတိပကတိစိတ်သဘောသည် သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်
ပကတိစိတ်သဘောသည်အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။ ၇အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဇာတိပကတိ စိတ်သဘောသည်ဘုရားသခင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏
တရားတော် အလိုသို့မလိုက်တတ်။ ထိုမျှမကမလိုက်နိုင်။ ၈ထိုကြောင့် ဇာတိပကတိ၌ကျင်လည်သော

သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ စိတ်တော်နှင့် မတွေ့နိုင်ကြ။ ၉သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည်
သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိဘက်၌ရှိကြသည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ်ပကတိ
ဘက် ၌ရှိကြ၏။ ခရစ်တော်၏ ဝိညာဉ်ကိုမရသောသူမည်သည်ကားခရစ်တော်နှင့်မဆိုင်။ ၁၀ခရစ်တော်သည်
သင်တို့အထဲ၌ ရှိတော်မူလျှင်၊ ကိုယ်ကာယသည် အပြစ်ကြောင့်အသေဖြစ်သော်လည်း ဝိညာဉ်မူကား
ဖြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့် အသက်ရှင်လျက်ရှိ၏။ ၁၁ထိုမျှမက၊ ယေရှုကိုသေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော
ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊ ခရစ်တော်ကိုသေခြင်းမှ ထမြောက်စေ
တော်မူသောဘုရားသည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်သောမိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၊ သေတတ်သောသင်တို့၏
ကိုယ်ကာယကိုပင်ရှင်စေတော်မူမည်။

၁၂သို့ဖြစ်၍ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည်ဇာတိပကတိအတိုင်း ကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ဇာတိပကတိ၏
ကျွန်ဖြစ်ကြ သည်မဟုတ်။ ၁၃သင်တို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်း အသက်ရှင်လျှင်သေရကြမည်။ ဝိညာဉ်
တော်အားဖြင့် ကိုယ်ကာယ၏ အကျင့်တို့ကို သေစေလျှင် အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည်။ ၁၄ဘုရားသခင်၏
ဝိညာဉ်တော်ဆုံးမပဲ့ပြင်တော်မူ သမျှ သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်ကြ၏။ ၁၅အကြောင်းမူကား၊
သင်တို့သည် တဖန်ကြောက်ရွံ့တတ် သောကျွန်၏ သဘောကိုရကြသည်မဟုတ်။ အဗ္ဗအဘဟု ခေါ်ရသော
အခွင့်နှင့်သားဖြစ်ခြင်း၏ သဘောကိုရကြပြီ။ ၁၆ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်ကြသည်ဟု ဝိညာဉ်တော်
သည် ငါတို့၏ ဝိညာဉ်နှင့် အတူသက်သေခံတော်မူ၏။ ၁၇သားမှန်လျှင်အမွေခံ၊ ဘုရားသခင်၏ အမွေခံဖြစ်ကြ
၏။ခရစ်တော်နှင့်အတူဘုန်းဝင်စားမည်အကြောင်း၊ ထိုသခင်နှင့် အတူဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့်
ဆက်ဆံသောအမွေခံလည်းဖြစ်ကြ၏။

၁၈ငါတို့အားပေါ်ထွန်းလတံ့သော ဘုန်းကိုထောက်သော်၊ ယခုမျက်မှောက်ကာလ၌ ခံရသောဆင်းရဲ
ဒုက္ခကို ပမာဏမပြုထိုက်ဟု ငါသဘောရှိ၏။ ၁၉ဤလောကသည် ဘုရားသခင့်သားတို့၏ ပေါ်ထွန်းခြင်း
အရာကို အလွန်တောင့်တမြော်လင့်လျက်နေ၏။ ၂၀ဤလောကသည် အနိစ္စနိုင်ငံသို့အလိုလိုလိုက်သည်
မဟုတ်။ ၂၁ဘုရားသခင် သားတို့၏ ထူးမြတ်သောလွတ်ခြင်းချမ်းသာတည်းဟူသော ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း
အနှောင် အဖွဲ့မှကယ်လွှတ်ခြင်း ချမ်းသာကိုဝင်စားမည်ဟု မြော်လင့်ရသောအခွင့်ကိုပေး၍ အနိစ္စနိုင်ငံသို့
လိုက်စေတော်မူသောသူ၏ အလိုတော်ကြောင့် သာလိုက်ရ၏။ ၂၂ဤလောကတနိုင်ငံလုံးသည် ယခုတိုင်
အောင် တညီတညွတ်တည်းညည်းတွား၍ ဆင်းရဲခြင်းဝေဒနာကိုခံရသည် ဟုငါတို့သိကြ၏။ ၂၃ထိုမျှမကဝိညာဉ်
တော်၏ ကျေးဇူးတော်အစအဦးကိုခံပြီးသော ငါတို့သည်လည်း၊ သားအရာ၌ချီးမြှောက်ခြင်း အကြောင်းတည်း
ဟူသောကိုယ် ခန္ဓာရွေးနုတ်ခြင်းချမ်းသာကိုမြော်လင့်၍၊ စိတ်နှလုံးအထဲ၌ ညည်းတွားလျက်နေကြ၏။ ၂၄ငါတို့
သည် မြော်လင့်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ မြော်လင့်သောအရာကိုတွေ့မြင်လျှင်
မြော်လင့်စရာအကြောင်းမရှိ၊ တွေ့မြင်သောအရာကိုအဘယ် ကြောင့် မြော်လင့်ရမည်နည်း။ ၂၅ငါတို့သည်
မတွေ့မမြင်သောအရာကို မြော်လင့်လျှင်မူကား၊ ထိုအရာကိုသည်းခံသော စိတ်နှင့်ငံ့လင့်၍နေကြ၏။
၂၆ထိုမှတပါး၊ ငါတို့မတတ်နိုင်သောအရာမှာ ဝိညာဉ်တော်သည် မစတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဆုတောင်း
သင့်သည အတိုင်းအဘယ်ဆုကို တောင်းရမည်ဟုမသိကြ။ သို့ရာတွင် ငါတို့ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို နှုတ်မမြွက်
နိုင်သောညည်းတွားခြင်းအားဖြင့် ဝိညာဉ်တော်သည် စောင့်မတော်မူ၏။ ၂၇စိတ်နှလုံးကိုစစ်တော်မူသော
သူသည်လည်း ဝိညာဉ်တော်၏ စိတ်သဘောကိုသိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်သည်
သန့်ရှင်းသူတို့ ၏ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီစောင့်မတော်မူ၏။

၂၈ဘုရားသခင်ကိုချစ်သော သူတည်းဟူသော ကြံစည်တော်မူခြင်းအတိုင်း ခေါ်တော်မူသောသူတို့၏
အကျိုးကိုခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည်တညီတညွတ်တည်း ပြုစုကြသည်ကိုငါတို့သိကြ၏။ ၂၉ဘုရားသခင်၏
သားတော်သည် အများသောညီတို့တွင်သားဦးဖြစ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေ့မဆွက
သိတော်မူသောသူတို့ကို သားတော်၏ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် တညီတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ရှေ့မဆွက ခွဲခန့်မှတ်သား

တော်မူ၏။ ၃၀ထိုသို့ခွဲခန့်မှတ်သားနှင့်သောသူတို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ခေါ်တော်မူသော သူတို့ကိုလည်း
ဖြောင့်မတ်ရာ ၌တည်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့တည်စေတော်မူသောသူတို့ကိုလည်းချီးမြှောက်တော်မူ၏။
၃၁သို့ဖြစ်၍ဤအရာများ တို့၌အဘယ်သို့ပြောစရာရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ရှိတော်
မူလျှင်၊ အဘယ်သူသည်ငါတို့တဘက်၌နေနိုင်မည်နည်း။ ၃၂မိမိသား တော်ရင်းကိုမနှမြောဘဲ၊ ငါတို့ရှိသမျှ
အဘို့အလို့ငှါ စွန့်တော် မူသောသူသည်၊ သားတော်နှင့်တကွ ခပ်သိမ်း သောအရာတို့ကို ငါတို့အား
မပေးဘဲအဘယ်သို့နေတော်မူမည်နည်း။ ၃၃ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော် မူသော သူတို့ကိုအဘယ်သူသည်
အပြစ်တင်မည်းနည်း။ ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေသောသူကား၊ ဘုရား သခင်ပေတည်း။ ၃၄အပြစ်စီရင်သော
သူကားအဘယ်သူနည်း။ အသေခံ၍ခံသည်သာမက၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်
ဘက်၌ နေလျက်၊ ငါတို့အဘို့ဆုတောင်းသောသူကား ခရစ်တော်ပေတည်း။ ၃၅ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်
ငါတို့ကိုအဘယ်သူကွာစေမည်နည်း။ ၃၆အကယ်စင်စစ်ကိုယ် တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည်အစဉ်မပြတ်
အသေသတ်ခြင်းကိုခံရကြပါ၏။ သတ်ဘို့ရာထားသောသိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကိုသူတပါးမှတ်တတ်ကြပါ၏
ဟုကျမ်းစာလာသည်နှင့် အညီ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်း
ရှိခြင်း၊ ဘေးနှင့်တွေ့ကြုံခြင်း၊ ကွပ်မျက်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ ထိုအမှုတို့တွင် အဘယ် အမှုသည်ခရစ်တော်၏
ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကိုကွာစေမည်နည်း။ ၃၇မကွာစေသည်သာမက၊ ငါတို့ကိုချစ်တော်မူသောသူ၏
ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ငါတို့သည်ထိုအမှုခပ်သိမ်းတို့ကို ခံစဉ်တွင်ပင်အထူးသဖြင့်အောင် မြင်ကြ၏။
၃၈အကြောင်းမူကား၊ သေခြင်းဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ၊ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်စေ၊ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေ၊
အာဏာတန်ခိုးဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက်အရာဖြစ်စေ၊ နောင်လာလတံ့သောအရာဖြစ်စေ၊ ၃၉အမြင့်ဖြစ်စေ၊
အနိမ့်ဖြစ်စေ၊ ဤအရာမှစ၍အဘယ်နိမ္မိတအရာမျှသည်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ခံရသော
ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်နှင့်ငါတို့ကိုမကွာစေနိုင် ဟု ငါသည်သဘော ကျလျက်ရှိ၏။

၉

၁ငါ့ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော စိတ်သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်တကွ ငါ့ဘက်၌သက်သေခံလျက်၊
ငါသည်မုသားမပါ၊ ခရစ်တော်ရှေ့၌မှန်ကန်စွာပြောသည်ကား၊ ၂ငါသည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ စိတ်နှလုံး
ထဲ၌မခြား မလပ်ပူပန်ခြင်းဝေဒနာရှိ၏။ ၃အကြောင်းမူကား၊ ဇာတိအားဖြင့် ငါ့အမျိုးသားချင်းဖြစ်သော
ငါ့ညီအစ်ကိုတို့ အတွက်၊ ငါသည်ကိုယ်တိုင်ခရစ်တော်နှင့် ခွါ၍ ကျိန်ခြင်းကိုခံချင်လောက်အောင်စိတ်ရှိ၏။
၄ထိုသူတို့သည် ဣသရေလလူဖြစ်၍၊ သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်နှင့်၎င်း၊
ပဋိညာဉ်တရားတို့နှင့်၎င်း၊ ပညတ်တရားထားခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဝတ်ပြုခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဂတိတော်တို့နှင့်၎င်း ဆိုင်ကြ၏။
၅ဘိုးဘေးများတို့နှင့် ဆက်နွှယ်သောသူ လည်းဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း၊ ဇာတိအမျိုး အားဖြင့်
ထိုသူတို့၏ အမျိုးဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုခရစ်တော်သည် လည်းခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို အစိုးရ တော်မူ၍
ထာဝရမင်္ဂလာရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ အာမင်။
၆ထိုသို့ဆိုသော်ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်မတည်ဟု ငါမဆိုလို။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလနှင့်
ဆက်နွှယ် သောသူအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလလူမှန်မဟုတ်။ ၇ထိုနည်းတူအာဗြဟံ၏ အမျိုးအနွှယ်
ဖြစ်သော သူအပေါင်းတို့သည် အာဗြဟံ၏ သားမှန်မဟုတ်။ ဣဇာက်၌သာသင်၏ အမျိုးတည်လိမ့်မည်ဟု
ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။ ၈ထိုကြောင့်၊ ဇာတိအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သားမှန်မဟုတ်။ ဂတိတော်နှင့်
ဆိုင်သောသားတို့သည် အမျိုးအနွှယ်မှန်သည်ဟု မှတ်တော်မူ၏။ ၉ဂတိတော်အချက်ဟူမူကား၊ ယခုမှစ၍
ကာလအချိန်စေ့သောအခါ၊ ငါလာ၍ စာရာသည် သားကိုရလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။ ၁၀ထိုမျှမက၊
ရေဗက္ကသည် ငါတို့အဘဣဇာက်နှင့် စုံဘက်၍ ပဋိသန္ဓေ စွဲယူသောအခါ၊ ၁၁ဘုရားသခင် ရွေးကောက်
တော်မူခြင်းနှင့် ယှဉ်သောအကြံတော်သည် အကျင့်အားဖြင့် မတည်၊ ခေါ်တော်မူသောသူ၏ အလိုတော်အား
ဖြင့် တည်မည်အကြောင်း၊ သားမဘွားမှီ၊ ထိုသားတို့သည်ကောင်းသော အကျင့်၊ မကောင်းသော အကျင့်

ကိုမကျင့်မီ၊ [၁၂]သားအကြီးသည် သားအငယ်၌ကျွန်ခံရလိမ့်မည်ဟု ထိုမိန်းမအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။
[၁၃]ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ယာကုပ်ကို ငါချစ်၏။ ဧသောကိုမုန်း၏ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။
[၁၄]သို့ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည်မတရားသောအမှုကိုပြုတော်မူသလော။
ထိုသို့မပြောရ။ [၁၅]ဘုရားသခင်က၊ ငါသည်ကျေးဇူးပြုလိုသောသူကိုကျေးဇူးပြုမည်။ သနားလိုသောသူကို
လည်းသနားမည် ဟုမောရှေကိုမိန့်တော်မူ၏။ [၁၆]ထိုကြောင့်၊ လိုချင်သောသူသည် တတ်နိုင်သည်မဟုတ်။
ပြေးသောသူ သည်လည်း တတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ကျေးဇူးပြုတော်မူသောဘုရားသခင်သာလျှင် တတ်နိုင်
တော်မူ၏။ [၁၇]ကျမ်းစာ၌ ဖာရောဘုရင်ကိုဆိုသည်ကား၊ ငါ့တန်ခိုးကို သင်၌ ငါပြခြင်းငှါလည်း၊ ငါ့နာမကို
မြေကြီးတပြင်လုံးတွင်ကျော်စောစေခြင်းငှါလည်း၊ သင့်ကိုချီးမြှောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုသတည်း။ [၁၈]ထိုသို့နှင့် အညီ၊
ကျေးဇူးပြုလိုသောသူကိုကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ခိုင်မာစေလို သောသူကိုလည်းခိုင်မာစေတော်မူ၏။
[၁၉]သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်ကြောင့်အပြစ်တင်တော်မူသေးသနည်း။ အဘယ်သူသည်
အလိုတော်ကိုဆီးတားဘူးသနည်း ဟုဆိုမည်လော။ [၂၀]ဘုရားသခင်ကိုငြင်းဆန်သောအချင်းလူ၊ သင်သည်ကား
အဘယ်သူနည်း။ လုပ်အပ်သောအရာသည် လုပ်တတ်သောသူအား၊အဘယ်ကြောင့်ငါ့ကိုဤသို့ လုပ်သနည်း
ဟုဆိုရမည်လော။ [၂၁]အိုးထိန်းသမားသည်အိုးမြေကို ပိုင်သည်မဟုတ်လော။ အိုးမြေတပုံတည်းနှင့် အိုးမြတ်၊
အိုးယုတ် ကိုလုပ်ပိုင်သည်မဟုတ်လော။ [၂၂]ဘုရားသခင်သည် မိမိအမျက်တော်ကိုပြ၍၊ တန်ခိုးတော်ကိုထင်ရှား
စေခြင်းငှါအလိုတော် ရှိလျက်၊ ပျက်စီးခြင်းအဘို့ပြင်ဆင်သော အမျက်ခံရာအိုးများတို့ကို အလွန်သည်းခံခြင်း
ခွန္တီနှင့် သည်းခံတော်မူသည်မှန်လျှင် အဘယ်ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ [၂၃]ချီးမြှောက်ခြင်း အဘို့ပြင်ဆင်တော်မူ
နှင့်သောကရုဏာခံရာအိုးများ တည်းဟူသော၊ [၂၄]ယုဒအမျိုးသားတို့အထဲမှသာမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသား
တို့အထဲမှပရောဖက်ဟောရှေဆိုသည်တိုင်း ခေါ်တော်မူသောငါတို့၌ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကြွယ်ဝခြင်းကို
ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသည်မှန်လျှင်၊ အဘယ်ပြော ဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ [၂၅]ဟောရှေ၏ ကျမ်းစာ၌
လာသည်ကား၊ ငါ၏လူမဟုတ်သေသူကို ငါ၏လူဟူ၍ ငါခေါ်မည်။ မချစ်သောသတို့သမီးကိုလည်း
အချစ်ဟူ၍ငါခေါ်မည်။ [၂၆]သင်တို့သည်ငါ၏ လူမဟုတ်ဟု ပြောဆိုရာအရပ်၌ နေသောသူတို့သည်၊
အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏ သားဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်း ကိုခံရကြလိမ့်မည် ဟုလာသတည်း။
[၂၇]ပရောဖက်ဟေရှာယသည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ရည်မှတ်၍ ကြွေးကြော်သည်ကား၊ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့် အမျှများသော်လည်း၊ ကြွင်းသောသူတို့သာလျှင် ကယ်တင်
တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ [၂၈]အမှုတော်ကိုတရားသဖြင့် ပြီးစီးစေခြင်းငှါဆုံးဖြတ်တော်မူမည်။
ထာဝရဘုရားသည် မြေပေါ်မှာ ဆုံးဖြတ်တော်မူသောအမှုကို ပြုတော်မူလိမ့်မည်ဟုဆိုသတည်း။ [၂၉]ထိုသို့နှင့်
အညီ၊ ဟေရှာယသည်အထက်က ဆိုပြန်သည်ကား၊ ကောင်ကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌
မျိုးစေ့ကိုကြွင်းစေတော်မမူလျှင်၊ ငါတို့သည် သောဒုံမြို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဂေါမောရမြို့နှင့်တူကြပြီ။
[၃၀]ထိုကြောင့်၊ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း ဟူမူကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုမှီအောင် မလိုက်သော
တပါးအမျိုး သားတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုမှီကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် မှီသော
ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုဆိုလိုသတည်း။ [၃၁]ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မှီအောင်လိုက်သော ဣသရေလလူတို့ မူကား၊
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မမှီကြ။ [၃၂]အဘယ်ကြောင့်မမှီကြသနည်း။ ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်မလိုက်၊
ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့်သာ လိုက်ကြသတည်း။ [၃၃]ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ထိမိ၍လဲစရာ
ကျောက်မှာ ငါချထား၏။ထိုကျောက်ကိုအမှီပြုသောသူမည်သည်ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိ နိုင်ရာ
ဟုလာသည်နှင့် အညီ၊ ထိုကျောက်ကို ဣသရေလလူတို့သည် ထိမိ၍လဲကြ၏။

၁၀

[၁]ညီအစ်ကိုတို့၊ ဣသရေလလူတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏စေတနာ
အလိုရှိ၍ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ [၂]ထိုသူတို့သည် မှန်သောပညာမရှိသော်လည်း၊ ဘုရား

သခင်ဘက်၌ စိတ်အားကြီး သည်ဟု သူတို့အဘို့ငါသက်သေခံ၏။ ၃ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မသိဘဲ၊ ကိုယ်ဖြောင့် မတ်ခြင်းကိုတည်စေခြင်းငှါ ရှာကြံသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုဝန်မခံကြ။ ၄ယုံကြည်သောသူ အပေါင်းတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်
အကြောင်း၊ ပညတ်တရားသည် ခရစ်တော်အားဖြင့် စုံလင်ခြင်းရှိ၏။ ၅မောရှေကလည်း၊ ထိုအကျင့်ကို
ကျင့်သောသူသည် ထိုအကျင့်အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု ပညတ်တရားနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်း
တရားကို ရည်မှတ်၍ ရေးထားသတည်း။ ၆ယုံကြည်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားဆိုသည်ကား၊
၇ကောင်းကင် သို့အဘယ်သူ တက်လိမ့်မည်နည်း။ နက်နဲရာထဲသို့ အဘယ်သူဆင်းလိမ့်မည်နည်းဟု
စိတ်ထဲမှာ မအောက်မေ့နှင့် ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ခရစ်တော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ကောင်းကင်သို့
အဘယ်သူတက်လိမ့်မည်နည်း။ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းငှါ နက်နဲရာထဲသို့ အဘယ်သူဆင်း
လိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုလိုသတည်း။ ၈တဖန်ဆိုသည် ကား တရားတော်သည် သင်နှင့်နီး၏။ သင်၏နှုတ်၌ဎင်း၊
သင်၏နှလုံး၌ဎင်း ရှိသည်ဟုဆို၏၊ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါတို့ဟောသော ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ဆိုလိုသတည်း၊
၉အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား သင်သည် သခင်ယေရှုကို နှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံ၍၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုသေခြင်းမှ
ထမြောက်စေတော်မူပြီဟု စိတ်နှလုံးထဲ၌ ယုံကြည်လျှင် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ၁၀ဖြောင့်မတ်ရာ
သို့ရောက်ခြင်းငှါ စိတ်နှလုံးနှင့်ယုံကြည်ရ၏။ ၁၁ကယ်တင်ခြင်း သို့ရောက်ခြင်းငှါ နှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံရ၏။
ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူမည်သည်ကား၊ ရှက် ကြောက်ခြင်းမရှိနိုင်ရာဟု
လာသတည်း။ ၁၂ယုဒအမျိုး၊ ဟေလသအမျိုးကို မခွဲ၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော အရှင်တပါးတည်းရှိ၍၊
ကိုယ်တော်ကို ပဌနာပြုသောသူအပေါင်းတို့၌ ကျေးဇူးကြွယ်ဝတော်မူ၏။ ၁၃အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရဘုရား
ကို ပဌနာပြုသောသူ ရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတံ့။

၁၄သို့ရာတွင်၊ မယုံကြည်လျှင် အဘယ်သို့ပဌနာပြုနိုင်မည်နည်း။ သိတင်းမကြားလျှင် အဘယ်သို့
ယုံကြည် နိုင်မည်နည်း။ ဟောပြောသောသူမရှိလျှင် အဘယ်သို့ကြားနိုင်မည်နည်း။ ၁၅လူကိုမစေလွှတ်လျှင်
အဘယ်သို့ဟော ပြောနိုင်မည်နည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်
စရာသိတင်း၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ၏ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောသောသူ၏ ခြေတို့သည်
အလွန်တင့်တယ်စွတကားဟု လာသတည်း။ ၁၆သို့သော်လည်း၊ လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်း
ကို နားထောင်ကြသည်မဟုတ်။ ပရောဖက်ဟေရှာယစကားဟူမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကျွန်ုပ်တို့ဟော
ပြောသော သိတင်းစကားကို အဘယ်သူ ယုံပါသနည်းဟု ဆို၏။ ၁၇သို့ဖြစ်၍၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်
ကြားနာခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ကြားနာခြင်းသည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်အားဖြင့် ဖြစ်၏။
၁၈သို့ရာတွင် လူအပေါင်းတို့သည် မကြားရကြပြီလော၊ အမှန်ကြားရပြီ။ သူတို့၏အသံသည် မြေတပြင်လုံး၌
နှံ့ပြား၍၊ သူတို့၏စကားသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ရောက်လေပြီဟု ငါဆို၏။ ၁၉တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊
ဣသရေလလူတို့သည် ဤအမှုကို မသိကြသလော။ မောရှေက မရေရသောလူမျိုးအားဖြင့် သင်တို့သည်
ငြူစူသောစိတ်ရှိစေခြင်းငှါဎင်း၊ ပညာမရှိသောလူမျိုးအားဖြင့် စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါဎင်း၊ ငါပြုမည်ဟု ရှေ့ဦး
စွာဆို၏။ ၂၀ဟေရှာယသည် သာ၍ရဲရင့်စွာဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကိုမရှာသောသူတို့သည် ငါ့ကိုတွေ့ရကြ၏။ ငါ၏
အကြောင်းကို မမေးမြန်းသောသူတို့၌ ငါထင်ရှားသည်ဟု ဆို၏။ ၂၁ဣသရေလလူတို့ကို ရည်မှတ်၍တဖန်
မိန့်တော် မူသည်ကား၊ နားမထောင်ငြင်းဆန်တတ်သော လူမျိုးသို့ တနေ့လုံးငါသည် လက်ဝါးကိုဖြန့်ရပြီဟု
ဆိုသတည်း။

၁၁

၁သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးကို ပယ်တော်မူပြီလောဟု မေးသော်၊ ပယ်တော်မမူ
ဟုဆိုရ၏။ ငါပင်ဣသရေလလူဖြစ်၏။ အာဗြဟံအမျိုး၊ ဗင်္ယာမိန်အနွယ်ဖြစ်၏။ ၂ဘုရားသခင်သည် အထက်က
သိမှတ်တော်မူသော မိမိလူတို့ကို ပယ်တော်မမူ။ ပယောဖက်ဧလိယက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ၃သူတို့သည်

ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက် များကို သတ်ကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖြိုဖျက်ကြပါပြီ။
အကျွန်ုပ်တယောက်တည်းကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုပင် ရှာကြပါ၏ဟု ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ဣသရေလ
အမျိုးတဘက်၌ လျှောက်ထားသည်ဟု ကျမ်းစာ၌ပါသောအကြောင်းကို သင်တို့သည် မသိကြသလော။
၄ထိုသို့လျှောက်သောအခါ၊ အဘယ်သို့ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ ဗာလရှေ့၌ ဒူးမထောက်
သောလူ ခုနစ်ထောင်တို့ကို ငါ့အဘို့ ငါကျန်ကြွင်းစေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၅ထိုနည်းတူ၊ ယခုကာလတွင်ပင်
ကျေးဇူးတော်အတိုင်း ရွေးကောက်တော်မူသော အကြွင်းအကျန် ရှိသေး၏။ ၆ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ရှိလျှင်၊
ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်အားဖြင့်မရှိ။ ရှိလျှင် ကျေးဇူးသည် ကျေးဇူးမဟုတ်။ ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်အား
ဖြင့်ရှိလျှင်၊ ကျေးဇူးအားဖြင့်မရှိ။ ရှိလျှင် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်သည် အကျင့်မဟုတ်။ ၇သို့ဖြစ်လျှင်
အဘယ်သို့နည်း။ ဣသရေလလူတို့သည် ရှာသောအရာကို မတွေ့မရကြ။ ရွေးကောက်တော် မူသောသူ
ကိုသာ တွေ့ရကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့ကို မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်း၏။ ၈ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည် ကား၊
ဘုရားသခင်သည် အိပ်ချင်သောသဘောကိုဎင်း၊ မမြင်နိုင်သောမျက်စိကိုဎင်း၊ မကြားနိုင်သောနားကိုဎင်း၊
ထိုသူတို့အားပေးတော်မူပြီဟု လာ၏။ ထိုကျမ်းစာချက်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ပြည့်စုံသတည်း။ ၉ဒါဝိဒ်၏
စကား ဟူမူကား၊ သူတို့စားပွဲသည် သူတို့၌ ကျော့ကွင်းသော်ဎင်း၊ ဂျမ်းသော်ဎင်း၊ ထောင်ချောက်သော်ဎင်း၊
ခံထိုက်သော အပြစ်သော်ဎင်း ဖြစ်ပါစေ။ ၁၀သူတို့သည် မမြင်နိုင်အောင် မျက်စိကွယ်ပါစေ။ သူတို့ကျော
သည်လည်း အစဉ်ကုန်း ပါစေဟု လာသတည်း။

၁၁သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဣသရေလလူတို့သည် လဲ၍နေကြသည်တိုင်အောင် ထိမိကြပြီလောဟု မေးသော်၊
လဲ၍ မနေရကြ။ သူတို့၏စိတ်ကို နှိုးဆော်စရာအကြောင်း ရှိစေခြင်းငှါ၊ သူတို့၏လဲခြင်းအားဖြင့်
ကယ်တင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးသည် တပါးအမျိုးသားတို့၌ သက်ရောက်လေ၏။ ၁၂သူတို့၏ လဲခြင်းအရာသည်
လောကီသားတို့၏ စီးပွားကိုဎင်း၊ သူတို့၏ရှုံးခြင်းအရာသည် တပါးအမျိုးသားတို့၏ စီးပွားကိုဎင်း ပြုစုလျှင်၊
သူတို့၏ပြည့်စုံခြင်းအရာသည် သာ၍ ပြုစုမည်မဟုတ်လော၊ ၁၃၊၁၄ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါသည် တပါးအမျိုးသား
တို့နှင့် ဆိုင်သောတမန်တော်ဖြစ်သည် နှင့်အညီ၊ ထိုတမန်တော်၏အရာကို ချီးမွမ်းလျက်၊ ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့
၏စိတ်ကို တခုခုအားဖြင့် နှိုးဆော်၍၊ အချို့တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ တပါးအမျိုးသားဖြစ်သော သင်တို့အား
ဆိုရသတည်း။ ၁၅ထိုသူတို့ကို ပယ်တော်မူခြင်းအရာသည် လောကီသားတို့၏ မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းအကြောင်း
ဖြစ်လျှင်၊ သူတို့ကို သိမ်းဆည်းတော်မူခြင်းအရာသည် သေခြင်းမှ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်
မဟုတ်လော။ ၁၆အဦးနယ်သော မုန့်စိမ်းသည် သန့်ရှင်းလျှင်၊ တပုံလုံးသန့် ရှင်းလိမ့်မည်၊ အမြစ်သန့်ရှင်းလျှင်
အခက်အလက်များလည်း သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ ၁၇အချို့သောအခက်တို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီးမှ၊ ရိုင်းသောသံလွင်ပင်
တည်းဟူသော သင်တို့အထက်ငုတ်၌ ဆက်၍စိုက်သဖြင့် အခက်များနှင့်အတူ သံလွင် ပင်အမြစ်ကိုဎင်း၊
အဆီသြဇာကိုဎင်း ဆက်ဆံလျှင်၊ ချိုးဖဲ့သောအခက်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ဝါကြွားခြင်းမရှိနှင့်။ ၁၈ဝါကြွားလျှင် မူကား၊
သင်သည် အမြစ်ကိုမဆောင်၊ အမြစ်သည်သင့်ကိုဆောင်၏။ ၁၉ငါ့ကိုဆက်၍ စိုက်ခြင်းငှါ ထိုအခက်တို့ကို
ချိုးဖဲ့ပြီဟု သင်ဆိုပြန်လျှင်၊ မှန်စေတော့။ ၂၀မယုံကြည်သောစိတ်ရှိသောကြောင့် သူတို့ကိုချိုးဖဲ့သည်ဖြစ်၍၊
သင်သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ တည်၏။ မာနစိတ်မရှိစေနှင့်။ ကြောက်ခြင်းစိတ်ရှိစေလော့။
၂၀အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ပကတိအခက်များကို နှမြောတော်မမူလျှင်၊ သင်တို့ကိုနှမြော
တော်မူမည်လော။ ၂၂သို့ဖြစ်၍ လဲသောသူ တို့၌ ပြင်းစွာစီရင်တော်မူခြင်းကိုဎင်း၊ ကျေးဇူးတော်၌ သင်သည်
တည် နေလျှင်၊ သင်၌ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော် ကိုဎင်း၊ ဤနှစ်ပါးကိုအောက်မေ့လော့။ ကျေးဇူးတော်၌
မတည်မနေလျှင်၊ သင်သည်လည်း ခုတ်ပစ်ခြင်းကိုခံရမည်။ ၂၃သူတို့သည် မယုံကြည်သောစိတ်ပျောက်လျှင်၊
အပင်၌တဖန်ဆက်၍ စိုက်သောအခွင့်ကို ရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို တဖန်ဆက်၍စိုက်ခြင်းငှါ ဘုရားသခင်
တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ၂၄အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ ပကတိရိုင်းသောသံလွင်ပင်မှ သင့်ကိုခုတ်ယူ၍၊

ကောင်းသောသံလွင်ပင်၌ ပကတိကိုမလိုက်ဘဲ ဆက်၍စိုက်သည်မှန်လျှင် ပကတိအခက်ဖြစ်သော ထိုသူတို့
သည် မိမိတို့သံလွင်ပင်၌ဆက်၍ စိုက်သောအခွင့်ကို သာ၍ရကြမည်မဟုတ်လော။
၂၅ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ဝါကြွားသောစိတ်မရှိစေမည်အကြောင်း တပါးအမျိုးသား အပေါင်း
တို့သည် မဝင်မီတိုင်အောင်၊ ဣသရေလလူအချို့တို့ကို မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းအကြောင်းတည်းဟူသော
နက်နဲသောအရာကို မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။ ၂၆ထိုသို့ကျမ်းစာနှင့်အညီ၊ ဣသရေလလူအပေါင်း
တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ကျမ်းစာချက်ဟူမူကား၊ ကယ်လွှတ်သောသခင်သည်
ဇိအုန်တောင်၌ ပေါ်ထွန်း၍၊ မတရားသော အမှုကို ယာကုပ်အမျိုးသားတို့မှ လွှဲတော်မူလတံ့။ ၂၇သူတို့အပြစ်
များကို ငါပယ်ရှင်းသောအခါ၊ သူတို့၌ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တရားသည် ထိုသို့သောတရားဖြစ်၏ဟု
လာသတည်း။ ၂၈သူတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့်မူကား သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ရန်သူဖြစ်ကြ၏။
ရွေးကောက်တော်မူခြင်းအားဖြင့်မူကား၊ ဘိုးဘေးများအကြောင်းကြောင့် ချစ်သူဖြစ်ကြ၏။ ၂၉အဘယ်သို့နည်း
ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူခြင်း၊ ခေါ်ထားတော်မူခြင်းကျေးဇူးသည် ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိ၊
၃၀သင်တို့သည် အထက်က၊ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နားမထောင်ဘဲနေသော်လည်း၊ ယခုတွင်
သူတို့နားမထောင်ခြင်းအမှုအားဖြင့် သနားတော်မူခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့၊ ၃၁ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့ခံရ သော
သနားတော်မူခြင်းအားဖြင့် သူတို့လည်း သနားတော်မူခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ယခုတွင် သူတို့သည်
နားမထောင်ဘဲနေရကြ၏။ ၃၂ဘုရားသခင်သည် လူအပေါင်းတို့ကို သနားတော်မူခြင်းအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ
လူအပေါင်းတို့ကို နားမထောင်ခြင်းအဖြစ်၌ ချုပ်ထားတော်မူ၏။ ၃၃ဘုရားသခင်၏ပညာနှင့်ဉာဏ်တော် သည်
အလွန်ကျယ်ဝန်း နက်နဲစွတကား။ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အဘယ်သူမျှ စစ်၍မကုန်နိုင်။ ကြွတော်မူရာလမ်း
တို့ကို လိုက်၍ရှာသော်လည် မတွေ့မမှီနိုင်။ ၃၄ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်ကို အဘယ်သူသိသနည်း။
ထာဝရဘုရား နှင့် အဘယ်သူသည် တိုင်ပင်ဘက်ပြုသနည်း။ ၃၅ကျေးဇူးဆပ်တော်မူရမည်အကြောင်း၊
ထာဝရဘုရား၌ အဘယ်သူ သည် ကျေးဇူးပြုဘူးသနည်း။ ၃၆ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ကိုယ်တော်အထဲက
ဝင်း၊ ကိုယ်တော်အားဖြင့်ဝင်း၊ ကိုယ်တော်အဘို့အလိုငှါဝင်း ဖြစ်ကြ၏။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်
မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၂

၁ညီအစ်ကိုတို့၊ အသက်ရှင်ခြင်းလက္ခဏာ၊ သန့်ရှင်းခြင်းလက္ခဏာ၊ ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူ
ဘွယ်သော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောယဇ်ကို သင်တို့သည်ပူဇော်၍၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရားသခင်အား
ဆက်ကပ်ခြင်းတည်း ဟူသော သင်တို့ပြုအပ်သောဝတ်ကို ပြုမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်၏ကရုဏာ
တော်ကို ထောက်ထား၍၊ သင်တို့ ကို ငါတိုက်တွန်းနှိုးစော်ပေး၏။ ၂သင်တို့သည် လောကီပုံသဏ္ဌာန်ကို
မဆောင်ကြနှင့်။ ကောင်းမြတ်သောအရာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာ၊ စုံလင်သောအရာဟူတည်းဟူသော
ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိသော အရာသည် အဘယ်အရာ ဖြစ်သည်ကို သင်နိုင်မည်အကြောင်း၊ စိတ်နှလုံး
ကို အသင့်ပြင်ဆင်၍ ပုံသဏ္ဌာန်ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။ ၃သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုထင်သင့်
သည်အတိုင်းထက်လွန်၍ မထင်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်သည် လူအသီးသီးတို့အား ယုံကြည်ခြင်းကို ဝေပေး
တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်ကိုလျော်က ပတ်စွာ ထင်ရမည် ကြောင်း ငါသည် ကိုယ်ခံရသောကျေးဇူးတော်ကို
အမှီပြုလျက်၊ သင်တို့တွင်ရှိသမျှသောသူ တို့ကို မှာထား၏။ ၄ဥပမာကား၊ ကိုယ်တခု၌ အင်္ဂါအများ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအင်္ဂါများသည် ဆောင်ရွက်စရာအမှုတခု တည်းမရှိသကဲ့သို့၊ ၅ထိုအတူ၊ အများဖြစ်သော
ငါတို့သည် ခရစ်တော်၌ တကိုယ်တည်းဖြစ်၍၊ အသီးသီး အင်္ဂါချင်း ဖြစ်ကြ၏။ ၆ထိုသို့ပေးတော်မူသော
ကျေးဇူးတော်အတိုင်း ငါတို့သည် အသီးသီးအပြားပြားသော ဆုများကို ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ပရောဖက်အရာ
ရှိလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းပမာဏကို ရသည်အတိုင်း ပရောဖက်ပြုကြကုန်အံ့။ ၇ဓမ္မဆရာအရာရှိလျှင်၊ ဓမ္မဆရာ
၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။ ဆုံးမသြဝါဒပေးသောသူသည် ထိုအမှုကိုဆောင်ရွက်စေ။ ၈နှိုးဆော်သွေး

ဆောင်သောသူသည် ထိုအမှုကိုဆောင်ရွက်စေ။ အစွန့်အကြဲဝေသောသူသည် လျစ်လျူသောစိတ်
နှင့်ဝေစေ။ အုပ်ချုပ်သောသူသည် လုံ့လဝီရိယနှင့်အုပ်ချုပ်စေ။ မစသနားခြင်းအမှုကိုပြုသောသူ သည်
စေတနာစိတ်နှင့်ပြုစေ။
၉မေတ္တာစိတ်သည် လျှို့ဝှက်ခြင်းနှင့်ကင်းစေလော့။ ဆိုးညစ်သောအမှုကို စက်ဆုပ်ရွံရှာကြလော့။
ကောင်းမွန်သောအမှု၌ မှီဝဲဆည်းကပ်ကြလော့။ ၁၀ညီအစ်ကိုချစ်ခြင်းအရာမှာ၊ ပကတိပေါက်ဘော်ကဲ့သို့
တယောက် ကိုတယောက်စုံမက်ကြလော့။ ချီးမွမ်းခြင်းအရာမှာ၊ သူတပါးကို ကိုယ်ထက်ချီးမြှောက်ကြလော့။
၁၁အားထုတ်ခြင်း အရာမှာ ပျင်းရိခြင်းမရှိဘဲလျက်၊ စိတ်တန်းသဖြင့် သခင်ဘုရား၏ အလိုတော်သို့လိုက်၍
အားထုတ်ကြလော့။ ၁၂မြော်လင့်လျက်ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သောအခါ သည်းခံကြလော့။
ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်း အမှုကို အမြဲပြုကြလော့။ ၁၃သန့်ရှင်းသူတို့သည် ဆင်းရဲသောအခါ ဝေပေးကမ်း
ကြလော့။ အာဂန္တုတို့အား ဧည့်သည်ဝတ်ကို ကြိုးစား၍ပြုကြလော့။ ၁၄သင်တို့ကို ညှင်းဆဲသောသူတို့အဘို့
မေတ္တာပို့ကြလော့။ ကျိန်ဆဲခြင်း ကိုမပြု၊ မေတ္တာပို့ခြင်းကိုသာပြုကြလော့။ ၁၅ဝမ်းမြောက်သောသူတို့နှင့်အတူ၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဎင်း၊ ငိုကြွေးသော သူတို့နှင့်အတူ ငိုကြွေးခြင်းကိုဎင်း ပြုကြလော့။ ၁၆အချင်းချင်းစိတ်
သဘော တညီတညွတ်တည်းရှိကြလော့။ ဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ နှိမ့်ချသောသူတို့ကို
အပေါင်းအဘော်လုပ်ကြလော့။ ငါသည် ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကိုမထင်ကြနှင့်။ ၁၇အဘယ်သူကိုမျှ ရန်တုံ့မမူ
ကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကို ကြံစည်ကြလော့။ ၁၈သင်တို့သည်
တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း လူအပေါင်းတို့နှင့် အသင့်အတင့်နေကြလော့။ ၁၉ချစ်သူတို့၊ သူတပါး သည် သင်တို့ကို
ပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အပြစ်ပြန်၍ မတုံ့ကြနှင့်။ အမျက်တော်ကို အခွင့်ပေး ကြလော့။ ကျမ်းစာလာ
သည်ကား၊ ငါသည် အပြစ်တရားကို စီရင်ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့်အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။ ၂၀ထိုကြောင့် သင်၏ရန်သူသည် မွတ်သိပ်လျှင် လုပ်ကျွေးလော့။ ရေငတ်လျှင် သောက်
စရာဘို့ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူ၏ဦးခေါင်းပေါ်၌ မီးခဲကိုပုံထားလိမ့်မည်။ ၂၁အဆိုးအားဖြင့် အရှုံးမခံနှင့်။
အကောင်းအားဖြင့် အဆိုးကိုနိုင်လော့။

၁၃

၁အစိုးရသော မင်းအာဏာစက်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို လူတိုင်းဝန်ခံစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏
အခွင့် မရှိလျှင်၊ မင်းအာဏာစက်မရှိ။ အာဏာစက်ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူရာ ဖြစ်သ
တည်း။ ၂ထိုကြောင့် မင်းအာဏာကို ဆန်သောသူသည် ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူရာကို ဆန်သောသူဖြစ်၏။
ထိုသို့ဆန်သောသူသည် ရာဇဝတ်ကိုခံရမည်။ ၃မင်းမူကား၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူ ကြောက်ဘို့
ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မကောင်း သောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူ ကြောက်ဘို့ဖြစ်၏။ မင်းအာဏာကိုမကြောက်ဘဲ
နေချင်သလော။ ကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်လော့။ ကျင့်လျှင် မင်းအာဏာကြောင့် ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရ
လိမ့်မည်။ ၄မင်းသည်ကား၊ သင်၏အကျိုး အလိုငှါ ဘုရားသခင်၏အစေခံဖြစ်၏။ မကောင်းသောအကျင့်ကို
ကျင့်လျှင်၊ ကြောက်ခြင်းရှိစေလော့။ အကြောင်း မူကား၊ မင်းသည်အချည်းနှီး ထားကိုဆောင်သည်မဟုတ်။
မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့ကို အပြစ် တရားစီရင်၍ ရာဇဝတ်ပေးပိုင်သောသူတည်းဟူသော
ဘုရားသခင်၏ အစေခံဖြစ်သတည်း။ ၅ထိုကြောင့်၊ ရာဇဝတ် ကိုကြောက်သောကြောင့် မင်းအာဏာစက်၏
အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံရသည်မဟုတ်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကို ထောက်၍ဝန်ခံရမည်။ ၆ထိုအကြောင်း
ကြောင့် အခွန်အတုတ်ကိုပေးကြလော့။ မင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမှုစောင့်ဖြစ်၍၊ အမှုတော်ကို
အမြဲထမ်းကြ၏။ ၇ထိုကြောင့်၊ လူအသီးသီးခံထိုက်သည်အတိုင်း ပေးကြလော့။ အခွန်ကို ခံထိုက်သောသူအား
အခွန်ကိုဎင်း၊ အကောက်ကိုခံထိုက်သောသူအား အကောက်ကိုဎင်း ပေးကြလော့။ ကြောက်ထိုက်သော
သူကို ကြောက်ကြလော့။ ရိုသေထိုက်သောသူကို ရိုသေကြလော့။

၉အချင်းချင်းချစ်ခြင်းမေတ္တာမှတပါး အဘယ်ကြွေးမြီမတင်စေနှင့်။ သူတပါးကိုချစ်သောသူသည်
အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံပြီ။ ၉အကြောင်းမူကား၊ သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်၊ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်၊
သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်၊ မမှန်သောသက်သေကို မခံနှင့်၊ သူ့ဥစ္စာကို တပ်မက်လိုချင်သောစိတ် မရှိစေနှင့်ဟူသော
ပညတ်မှစ၍ အခြားသော ပညတ်ရှိသမျှတို့သည်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့
ဟူသော ပညတ်တခု၌ အပါအဝင် ဖြစ်ကြ၏။ ၁၀ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိသောသူသည် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏
အကျိုးကိုမဖျက်ဆီးတတ်။ ထိုကြောင့်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အကျင့်တရားပြည့်စုံရာ ဖြစ်သတည်း။
၁၁ထိုမှတပါး၊ ငါတို့ကိုကယ်တင်သော ကျေးဇူးတော်သည် ငါတို့ယုံကြည်သော နေ့ရက်၌နီးသည်
ထက် ယခုသာ၍ နီးသောကြောင့်၎င်း၊ ၁၂ညဉ့်အချိန်ကုန်လု၍ နေ့အချိန်ရောက်လုသောကြောင့်၎င်း၊ ယခုအခါ
အိပ်ပျော် ရာမှနိုးရသော အချိန်ရောက်ခဲ့ပြီဟု ငါတို့သည်သိ၍ ကာလအချိန်ကိုထောက်လျက်၊ မှောင်မိုက်၏
အကျင့်ကို ပယ်ရှား၍၊ အလင်း၏လက်နက်စုံကို ဝတ်ဆင်ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။ ၁၃ပွဲလုပ်ခြင်း၊ ယစ်မျိုးသောက်
ကြူးခြင်း၊ မတရားသောမေထုံ၌ မှိုဝဲခြင်း၊ ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ငုဏ်ပြိုင်ခြင်းအမှုတို့ကို
ကြဉ်ရှောင်၍၊ နေ့အ ချိန်၌ကဲ့သို့ တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်ဆောင်ပြုမူကြကုန်အံ့။ ၁၄သခင်ယေရှုခရစ်ကို
ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလော့။ ကိုယ်ကာယ၏ တက်မက်ခြင်းအလို့ငှါ မကြံစည်ကြနှင့်။

၁၄

၁ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့ကို လက်ခံကြလော့။ သို့ရာတွင် ယုံမှားဘွယ်သော ပြဿနာတို့ကို
သူနှင့် မဆွေးနွေးကြနှင့်။ အစာအမျိုးမျိုးကို စားအပ်သည်ဟု လူအချို့ယုံ၏။ ၂အားနည်းသောသူမူကား၊
ဟင်းသီးဟင်းရွက် ကိုသာစား၏။ အမျိုးမျိုးကိုစားသောသူသည် မစားသောသူကို မထီမဲ့မြင်မပြုစေနှင့်။
မစားသောသူသည်လည်း၊ စားသောသူကို မစစ်ကြောမစီရင်စေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည်
သူ့ကိုလက်ခံတော်မူပြီ။ ၄သူတပါး ပိုင်သောလူကို စစ်ကြောစီရင်သောသင်သည် အဘယ်သူနည်း။ သူသည်
မိမိသခင်စီရင်သောအားဖြင့်သာ အပြစ်လွတ်ခြင်း၊ အပြစ်ခံခြင်းသို့ရောက်ရ၏။ သူသည် အပြစ်လွတ်ခြင်း
သို့ရောက်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၏အပြစ်ကို လွတ်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။
၅နေ့ရက် တရက်ထက်တရက် သာ၍မြတ်သည်ဟု လူအချို့ထင်တတ်၏။ လူအချို့မထင်။ လူတိုင်းမိမိစိတ်
သဘောကျပါစေ။ ၆နေ့ရက်ကိုစောင့်သောသူသည် သခင် ဘုရားကိုထောက်၍ စောင့်၏။ နေ့ရက်ကိုမစောင့်
သောသူသည်လည်း၊ သခင်ဘုရားကိုထောက်၍ မစောင့်ဘဲနေ၏။ စားသောသူသည် သခင်ဘုရားကိုထောက်
သောစိတ်နှင့် စား၍ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။ မစားသောသူသည်လည်း၊ သခင်ဘုရားကို
ထောက်သောစိတ်နှင့် မစားဘဲနေ၍၊ ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။ ၇ငါတို့တွင် အဘယ် သူမျှ
ကိုယ်အဘို့အလို့ငှါ အသက်မရှင်။ အဘယ်သူမျှ ကိုယ်အဘို့အလို့ငှါ မသေ။ ၈အသက်ရှင်လျှင်၊ သခင်ဘုရား
အဘို့အလို့ငှါ ရှင်၏။ သေလျှင်လည်း သခင်ဘုရားအဘို့အလို့ငှါ သေ၏။ ထိုကြောင့် အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊
သေသည်ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရားဆိုင်တော်မူ၏။ ၉အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည်၊ သေသောသူတို့ကို၎င်း၊
ရှင်သော သူတို့ကို၎င်း၊ အစိုးရသောအရှင်ဖြစ်စေလိုသောငှါ အသေခံ၍၊ ခံပြီးမှအသက်ရှင်ပြန်တော်မူ၏။
၁၀သင်သည် ညီအစ်ကိုချင်းကို အဘယ်ကြောင့်စစ်ကြောစီရင်သနည်း။ ညီအစ်ကိုချင်းကို
အဘယ်ကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြုသနည်း။ ငါတို့ရှိသမျှသည် ခရစ်တော်၏တရားပလ္လင်တော်ရှေ့သို့ ရောက်ရကြ
မည်။ ၁၁ကျမ်းစာလာသည် ကား၊ ငါအသက်ရှင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါရှေ့၌ လူတိုင်းဒူးထောက်ရမည်။
ဘုရားသခင်အား လူတိုင်းမိမိနှုတ်နှင့် သစ္စာခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှ
သည် ဘုရားသခင်စစ်ကြောတော်မူခြင်းကို ခံရကြမည်။
၁၃ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ယခုမှစ၍ အချင်းချင်းမစစ်ကြောမစီရင်ဘဲ နေကြကုန်အံ့။ ညီအစ်ကိုချင်း
ထိမိ၍ လဲစရာအခွင့်၊ မှားယွင်းစရာအခွင့်မရှိစေမည်အကြောင်း သာ၍စီရင်ကြကုန်အံ့။ ၁၄အဘယ်အစာမျှ
ပကတိအတိုင်း မညစ်ညူးကြောင်းကို၊ ငါသည် သခင်ယေရှုကို အမှီပြုလျက် သဘောကျ၍ အမှန်သိ၏။

သို့သော်လည်း၊ ညစ်ညူး သည်ဟု အကြင်သူသည်ထင်၏။ ထိုသူ၌ ညစ်ညူး၏။ ၁၅သင်၏ညီအစ်ကိုသည်
သင်စားသောအစာကြောင့် စိတ်နာရလျှင်၊ သင်သည် မေတ္တာတရားကိုမကျင့်၊ ခရစ်တော်သည်
အသေခံတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ခံသောသူကို သင်၏အစာအားဖြင့်၊ အကျိုးမနဲစေနှင့်။ ၁၆သင်တို့သည်
အခွင့်ရသည်အမှုမှာ ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်း မရှိစေနှင့်။ ၁၇ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် အစားအသောက်၌
မတည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် ခံရသောဝမ်းမြောက်ခြင်း၌
တည်၏။ ၁၈ထိုသို့ကျင့်၍ ခရစ်တော်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ နှစ်သက်ဘွယ်၊
လူတို့တွင်ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်း၊ အချင်းချင်းတည် ဆောက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်း
ယှဉ်သောအရာတို့ကို မှီအောင်လိုက်ကြကုန်အံ့။ ၂၀ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို သင်၏အစာ အလို့ငှါ
မဖျက်ဆီးနှင့်။ အစာအမျိုးမျိုးတို့သည် စင်ကြယ်၏။ သို့သော်လည်း သူတပါးထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်းနှင့်
စားသောသူသည် အပြစ်ရှိ၏။ ၂၁အမဲသားကိုစားခြင်း၊ စပျစ်ရည်ကိုသောက်ခြင်း ကိစ္စမှစ၍၊ ညီအစ်ကိုကို
ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း၊ မှားယွင်းစရာအကြောင်း၊ အားနည်းစရာအကြောင်းများကို ရှောင်အပ်၏။
၂၂သင်သည် ယုံခြင်း ရှိလျှင် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ ရှိစေလော့။ ကိုယ်လက်ခံသောအမှုမှာ
ကိုယ်ကိုမစစ်ကြောမစီရင် သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ၂၃ယုံမှားသောသူသည် စားလျှင်၊ ယုံကြည်သော
စိတ်မရှိဘဲ စားသောကြောင့် အပြစ်စီ ရင်ခြင်းကို ခံရ၏။ ယုံသောစိတ်မရှိဘဲ ကျင့်သမျှသောအကျင့်တို့သည်
အပြစ်ရှိကြ၏။

၁၅

၁သို့ဖြစ်၍၊ အားရှိသောငါတို့သည် ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်၊ အားနည်းသောသူတို့၏ အားနည်းခြင်းကို
သီးခံ ရကြမည်။ ၂ထိုသို့ ငါတို့ရှိသမျှသည် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ အကျိုးကိုထောက်၍၊ သူ့ကိုတည်
ဆောက်စေခြင်းငှါ သူ၏အလိုသို့ လိုက်ကြကုန်အံ့။ ၃အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်အလိုသို့
မလိုက်။ ကျမ်းစာလာသည် အတိုင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူတို့၏ စကားသည်
အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ ရောက်ပါ၏ ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။ ၄ငါတို့သည် ကျမ်းစာ၌ပါသော သီးခံခြင်း၊
သက်သာခြင်းအကြောင်းများကို အမှီပြု၍၊ မြော်လင့်ရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကျမ်းစာ၌ အထက်ကရေး
ထားသမျှသည် ငါတို့ကို ဆုံးမဩဝါဒပေး၍ ရေးထား သတည်း။ ၅သင်တို့သည် ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏
ခမည်းတော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်ကို တညီတညွတ်တည်း နှုတ်မြွက်၍ ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ ၆ယေရှုခရစ်၏
အလိုတော်အတိုင်း အချင်းချင်း စိတ်တညီတညွတ်တည်း ရှိကြမည် အကြောင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ သက်သာခြင်း
၏ အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ်မသနားတော်မူပါစေသော။ ၇ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို
ထင်ရှားစေလျက်၊ သင်တို့ကို လက်ခံတော်မူသည် နည်းတူ၊ သင်တို့သည် တယောက် ကိုတယောက် လက်ခံ
ကြလော့။

၈တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ယေရှုခရစ်သည် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်ကိုထောက်၍၊ ဘိုးဘေးများ
ခံရသော ဂတိတော်တို့ကို တည်စေခြင်းငှါ၊ ၉အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့၏ အမှုကိုဆောင်ရွက်
တော်မူ၏။ တပါးအမျိုး သားတို့သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်ကို အံ့ဩချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။
ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုကြောင့် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်း
၍၊ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုပါမည်ဟု လာသတည်း။ ၁၀တဖန် လာသည်ကား၊ တပါးအမျိုးသားတို့၊
သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏လူမျိုးနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့ ဟုလာ၏။ ၁၁တဖန်ကား၊ လူမျိုး
အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းကြလော့။ လူအနွယ် အပေါင်းတို့၊ အလွန်ချီးမွမ်းကြလော့ဟု လာ၏။
၁၂တဖန် ဟေရှာယဆိုသည်ကား၊ ယေရှဲ၏ အမြစ်ပေါက်၍ တပါး အမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးခြင်းငှါ ပေါ်ထွန်း
သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသူကို တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကိုးစားကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။ ၁၃သင်တို့သည်
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးအားဖြင့် မျှော်လင့်ခြင်းပါရမီနှင့် ကြွယ်ဝစေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်သော

စိတ်ရှိ၍ ဝမ်းမြောက်သက်သာခြင်း အမျိုးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ မြော်လင့် ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ်မသနားတော်မူပါစေသော။

[၁၄]ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောပကတိသဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍ အရာရာတို့ကို သိနားလည်သဖြင့်၊ အခြင်းခြင်းဆုံးမခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်ကို ငါသဘောကျလျက်ရှိ၏။ [၁၅-၁၆]သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် သည် သန့်ရှင်းစေတော်မူသော နှစ်သက်ဘွယ်ရာ ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော တပါးအမျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ ငါသည်ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောသောအမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ယေရှုခရစ်၏ အမှုဆောင်ဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ၌အပ်ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ငါအမှီပြု၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကိုသတိပေးလျက် သာ၍ ရဲရင့်စွာ ရေးလိုက်ပါ၏။ [၁၇]ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင် သောအရာတို့၌ ငါသည် ယေရှုခရစ်ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းရှိ၏။ [၁၈-၁၉]တပါးအမျိုးသားတို့သည် စကားအားဖြင့်၎င်း၊ အကျင့်အားဖြင့်၎င်း၊ နားထောင်စေခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်သည် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုများ၌ ပါသောတန်ခိုး၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးကိုပြ၍၊ ငါ့အားဖြင့် ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုသာ ငါပြောဝံ့၏။ ထိုကျေးဇူးတော်ကို အမှီပြုလျက်၊ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ဣလုရိတ်ပြည်တိုင်အောင် ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို အကုန်အစင်ဟောပြောခဲ့ပြီ။ [၂၀]ထိုသို့အခြား သူတည်သော တိုက်မြင့် အပေါ်မှာ ငါထပ်၍မတည်မဆောက်။ ခရစ်တော်၏နာမကို မကြားဘူးသောအရပ်၌ ဧဝံဂေလိတရား ကို ဟောခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့် ငါကြိုးစားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။ [၂၁]ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား ထိုသူ၏အကြောင်းကို အဘယ်သူမျှ မပြောဘူးသော်လည်း၊ သူတို့သည်မြင်ကြလိမ့်မည်။ မကြားဘူးသော သူတို့သည် နားလည်ကြလိမ့် မည်ဟု လာသတည်း။

[၂၂]ထိုကြောင့်၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာရသောအခွင့်မရှိ။ အဆီးအတားများလှပြီ။ [၂၃]ယခုမူကား၊ ဤအရပ် တို့၌ အခွင့်မရသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရှိရာသို့သွားခြင်းငှါ တာရှည်စွာကာလပတ်လုံး အလိုရှိသော ကြောင့်၊ [၂၄]စပါနိပြည်သို့ ငါသွားသောအခါ၊ လမ်းခရီး၌ သင်တို့ကိုတွေ့မြင်၍ သင်တို့နှင့်အတူ ပေါင်းဘော်လျက် အတန်အရာအလိုပြည့် စုံပြီးမှ၊ ထိုပြည်သို့ သင်တို့ပို့ဆောင်ခြင်းကျေးဇူးကို ခံမည်ဟု မြော်လင့်၏။ [၂၅]ယခုအခါ သန့်ရှင်းသူတို့ကို လုပ်ကျွေး၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါသွားရမည်။ [၂၆]အကြောင်းမူကား၊ မာကေဒေါနိပြည်သားတို့နှင့် အခါယပြည်သားတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဆင်းရဲသော သန့်ရှင်းသူတို့အား ဥစ္စာကိုဝေမျှ၍ စေတနာစိတ်နှင့် လှူကြပြီ။ [၂၇]စေတနာစိတ်ရှိ သည်ဟုဆိုသော်၊ ထိုသူတို့သည် ကျေးဇူးတင် သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဓမ္မဥစ္စာကို ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ ခံရသည်မှန်လျှင်၊ လောကီဥစ္စာကိုလှူ၍ လုပ်ကျွေးအပ်၏။ [၂၈]ထိုကြောင့်၊ ဤအမှုကို ငါဆောင်ရွက်၍ ဤအလှူလက်ဆောင်ကို လုံခြုံစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့အနားမှာရှောက်၍ စပါနိပြည်သို့ သွားမည်။ [၂၉]သင်တို့ရှိရာသို့ ငါရောက်သောအခါ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရား၌ ပါသောကောင်းကြီး မင်္ဂလာပြည့် စုံခြင်းနှင့် ရောက်လာမည်ကိုငါသိ၏။

[၃၀-၃၂]ငါသည်ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်းပင်မြောက်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ရှိရာသို့ရောက်၍ သင်တို့နှင့် အတူသက်သာခြင်းကိုခံစားလိုသောငှါ၊ ယုဒပြည်၌ငြင်းဆန်သောသူတို့လက်မှ ငါလွတ်မည်အ ကြောင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ အားငါလုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကိုသန့်ရှင်းသူတို့သည် နှစ်သက်မည်အကြောင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်အတူ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ငါ့အဘို့အလိုငှါ ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်း ပဌနာပြုကြလော့ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ဝိညာဉ်တော်၏ မေတ္တာကရုဏာကိုအကြောင်းပြု၍ သင်တို့ကို ငါတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏။ [၃၃]ငြိမ်သက်ခြင်း၏ အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည်သင်တို့ရှိသမျှနှင့် အတူတည်နေတော်မူ ပါစေသော။ အာမင်။

၁ကင်ခြေမြို့အသင်းတော်၌ သင်းထောက်မိန်းမဖြစ်သော ငါတို့နှမဖိဗေကို သင်တို့ထံသို့ငါသွင်းပေး၏။
၂သန့်ရှင်းသူတို့သည် ပြုသင့်သည်အတိုင်း သခင်ဘုရားကိုထောက်၍ ထိုသူကိုလက်ခံကြလော့။ သူသည်
အကူအမလိုသမျှသော အမှုတို့၌သူ့ကို ကူမကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် များစွာသောသူတို့ကိုဂုဏ်း၊
ငါ့ကိုဂုဏ်း၊ မစသောသူဖြစ်၏။ ၃ငါနှင့်အတူ ယေရှုခရစ်၏အမှုတော်ကို ဆောင် ရွက်သောသူ၊ ပြစ်ကိလနှင့်
အာကုလကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ၄ထိုသူတို့သည် ငါ့အသက်အဘို့ မိမိတို့လည်ပင်းကို ချထားသောသူ
ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ကျေးဇူးရှိသည်ဟု ငါတယောက်တည်းသာ ဝန်ခံသည်မဟုတ်။ တပါးအမျိုးသား
အသင်းတော်အပေါင်းတို့သည် ဝန်ခံကြ၏။ ၅သူတို့အိမ်၌ရှိသောအသင်းတော်ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။
အာရှိပြည်တွင် ခရစ်အဘို့ အဦးသီးသော အသီးဖြစ်သော ငါ့ချစ်သားဧပဲနက်ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။
၆ငါတို့အမှုကို ကြိုးစား၍ဆောင်ရွက်သော မာရိကိုနှုတ်ဆက်ကြလော့။ ၇ငါနှင့်အတူ အကျဉ်းခံရသောသူ၊
ငါ့အမျိုးသားချင်း အန္ဒြောနိတ်နှင့်ယုနိကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် တမန်တော်များတွင်
အသရေထင်ရှားသောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါ့အရင်တပည့် တော်အဖြစ်သို့ ရောက်သောသူလည်း ဖြစ်ကြ၏။
၈သခင်ဘုရား၌ ငါ့ချစ်သား အမ္ပလိကို နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ၉ငါတို့နှင့်အတူ ခရစ်တော်၏အမှုကို
ဆောင်ရွက်သော ဥရဗန်နှင့် ငါ့ချစ်သားသတာခုကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ၁၀တပည့်တော်စစ်ဖြစ်သာ
အပေလေနှင့်အာရိတ္တောဗုလု၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ၁၁ငါ၏အဆွေ အမျိုးဟေရောဒျန်
နှင့် တပည့်တော်ဖြစ်သောနာကိသု၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ၁၂သခင်ဘုရား၏
အမှုတော်ကိုကြိုးစားသောမိန်းမ၊ တရုတ်ဖဲနနှင့် တရုဖေါသကိုဂုဏ်း၊ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို အလွန်ကြိုး
စား၍ ချစ်အပ်သောမိန်းမပေရသိကိုဂုဏ်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ၁၃မြတ်သောတပည့်တော်ရုဖုနှင့် သူ၏အမိတည်း
ဟူသောငါ၏ အမိကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ၁၄အသုံကြိတ်၊ ဖလေကုန်၊ ဟေရမ၊ ပတ်ရောဘ၊ ဟေရမေမှ
စ၍သူတို့နှင့်အတူနေသော ညီအစ်ကိုတို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြလော့။ ၁၅ဖိလောလုပ်၊ ယုလိ၊ နေရု၊ နေရုနှမနှင့်
ဩလုမ္ပမှစ၍ သူတို့နှင့် အတူနေသော သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ၁၆အချင်းချင်း
တယောက်ကိုတယောက် သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ခရစ်တော်၏ အသင်းတော်အပေါင်း
တို့သည် သင်တို့နှင့် နှုတ်ဆက်ကြ၏။
၁၇ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရပြီးသော ဆုံးမဩဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောသင်းခွဲခြင်း၊
မှားယွင်းခြင်း အကြောင်းကိုပြုတတ်သောသူတို့ကို မှတ်၍ရှောင်ကြလော့ ဟုငါသတိပေး၏။ ၁၈အကြောင်း
မူကား၊ ထိုသို့သောသူတို့သည် ငါတို့သခင်ခရစ်တော်၏ အမှုကိုမဆောင်ရွက်ဘဲလျက်၊ မိမိတို့ဝမ်း၏
အမှုကိုသာဆောင်ရွက်၍၊ လောကဝတ်စကားနှင့် ချော့မော့သောစကားအားဖြင့် စိတ်ကောင်းသောသူတို့ကို
လှည့်ဖြားတတ်ကြ၏။ ၁၉သင်တို့ယုံကြည်နားထောင်ခြင်း အကြောင်းအရာသည် လူအပေါင်းတို့တွင်
ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ ငါဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောအမှု၌ကား၊
ပညာရှိစေခြင်းငှါဂုဏ်း၊ ဆိုးသောအမှု၌ကား အပြစ်ကင်းစေခြင်းငှါဂုဏ်း၊ ငါအလိုရှိ၏။ ၂၀ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင်
ဘုရားသခင်သည် မကြာမမြင့်မှီစာတန်ကို သင်တို့ ခြေအောက်၌ နှိပ်စက်တော်မူမည်၊ ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
၂၁ငါနှင့်အတူ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်သော တိမောသေမှစ၍ ငါ၏အဆွေအမျိုးလုကိ၊ ယာသုန်၊
သောသိပေတရုတို့သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ ၂၂ဤစာကိုရေးသော တာ့နိပ်တေရတိသည်
သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ပါ၏။ ၂၃ငါ့ကိုဂုဏ်း၊ သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့ကိုဂုဏ်း၊ လက်ခံ၍
ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုတတ်သော ဂါယု၊ မြို့စာရေး ဧရတ္တု၊ သင်တို့ညီကွာတုတို့သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်
ကြ၏။ ၂၄ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။
၂၅ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဝှက်ထားပြီးလျှင် ယခုမှာထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ ၂၆လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်
ယုံကြည် နားထောင်ကြမည်အကြောင်း၊ ပရောဖက်တို့၏ ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရားသခင်၏

ပညတ်တော် အတိုင်း ထိုသူတို့အား ဘော်ပြရသော နက်နဲရာကိုဖွင့်ထားခြင်း ကျေးဇူးတော်နှင့်လျော်စွာ၊ ငါဟောသော ဧဝံဂေလိ တရားတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်၏အကြောင်းကို ဟောပြောခြင်းအားဖြင့်၊ သင်တို့ကိုမြဲမြဲခိုင်ခန့်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသောအရှင်၊
၂၇တဆူတည်းသာလျှင် ပညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်

ယောမသြဝါဒစာပြီး၏။

ကောရိန္တု သြဝါဒစာပဌမစောင်။
FIRST EPISTLE TO THE CORINTHIANS

၁

၁ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်အရာ၌ ခန့်ထားသော ငါပေါလုနှင့်
ငါ့ညီ သုသသင်သည်၊ ၂ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အပြစ်နှင့်ကင်းစင်၍ သန့်ရှင်းသူအရာ၌
ခန့်ထားသောသူတည်းဟူသော၊ ကောရိသုမြို့၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်မှစ၍
ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို ပဌနာပြု သောသူအပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။
၃ထိုသခင်သည် ငါတို့၏သခင်သာမဟုတ်၊ သင်တို့၏သခင်လည်းဖြစ်တော် မူ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်
ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်း သည်
သင်တို့၌ရှိပါစေသော။

၄အထက်က ခရစ်တော်၏သက်သေကို သင်တို့တွင် တည်စေသည်ရှိသော်၊ ၅သင်တို့သည်
ထိုခရစ်တော် အားဖြင့်၊ ၆အရာရာ၌ နှုတ်သတ္တိ၊ ဉာဏ်သတ္တိအပေါင်းနှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်၍၊
ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သင်တို့ အားပေးတော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကို ငါထောက်၍၊
သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ငါ့ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် ကိုအစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်း၏။ ၇ထိုကြောင့်
သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ပေါ်ထွန်းတော်မူခြင်း ကို မြော်လင့်၍ နေစဉ်၊
ဆုတော်တစုံတခုမျှမလျော့ဘဲ စုံလင်လျက်ရှိကြ၏။ ၈သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ နေ့ရက်၌ အပြစ်
တင်စရာအခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကိုအဆုံးတိုင်အောင် ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော်မူ လိမ့်မည်။
၉ငါတို့ သခင်တည်းဟူသော သားတော်မြတ်သခင်ယေရှုနှင့် ဆက်ဆံခြင်းကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အား
ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၁၀ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် စကားတညီအညွတ်တည်းဖြစ်၍ အချင်းချင်းမကွဲပြားဘဲ စိတ်သ
ဘောတသံ တသမတ်တည်းရှိသည်နှင့် စေ့စပ်စုံလင်ကြမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်
ကိုအမှီပြု၍ သင်တို့ကို ငါနှိုးဆော်တောင်းပန်ပါ၏။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊
သင်တို့သည်အချင်းချင်း မသင့်၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိသည်ကို၊ ခလောဧအိမ်သားအချို့တို့သည် ပြောကြ၏။
၁၂သင်တို့က၊ ငါသည် ပေါလု တပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည် အာပေါလုတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည်ကေဖတပည့်ဖြစ်၏။
ငါသည်ခရစ်တော်တပည့်ဖြစ်၏ဟု အသီးသီးပြောကြသော ကြောင့် ငါဆိုရ၏။ ၁၃ခရစ်တော်သည်
ကွဲပြားသလော။ ပေါလုသည် သင်တို့အတွက် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံ ပြီလော။ သို့မဟုတ်
သင်တို့သည် ပေါလု၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံ ကိုခံကြပြီလော။ ၁၄ကရိပ္ပုနှင့် ဂါယုမှတပါး၊ သင်တို့တွင် အဘယ်
သူအားမျှ ဗတ္တိဇံ ကို ငါမပေးသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော်ရှိပါ၏။ ၁၅သို့ဖြစ်၍ ပေါလုသည်
မိမိနာမ၌ ဗတ္တိဇံ ကိုပေးသည်ဟု အဘယ်သူမျှဆိုစရာ အကြောင်းမရှိ။ ၁၆သတေဖန်၏
အိမ်သူအိမ်သားတို့အားလည်း ဗတ္တိဇံ ကို ပေးပြီ။ ထိုမှတပါး အခြားသောသူအား ဗတ္တိဇံ ပေးသည်
ကိုငါမမှတ်မိ။

၁၇ဗတ္တိဇံ ပေးစေခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်။ ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောစေ ခြင်းငှါ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ ခရစ်တော်၏လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို
အချည်းအနှီးမဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နှုတ်ပညာ ကိုအခွင့်မပေးဘဲ နေတော်မူ၏။ ၁၈အကြောင်းမူကား၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
ရောက်သောသူတို့၌ လက်ဝါး ကပ်တိုင်တော် တရားသည် မိုက်သောတရားဖြစ်၏။
ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်သော ငါတို့၌ ထိုတရားသည် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။
၁၉ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ပညာရှိတို့၏ပညာကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူတို့၏ ဉာဏ်ကိုလည်း
ငါပယ်မည်ဟု လာသတည်း။ ၂၀ပညာရှိကား အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ကျမ်းပြုဆရာကား အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။

ပြဿနာ၌လေ့ကျက်သောဆရာကား အဘယ်မှာရှိသနည်း။ လောကီပညာကို ဘုရားသခင်သည်
မိုက်စေတော်မူသည်မဟုတ်လော။ ၂၁အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်၏
ပညာတော်စီရင်သည်နှင့်အညီ၊ လောကီသားတို့သည် မိမိတို့ပညာအားဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုမသိဘဲ
နေကြသောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် ယုံကြည် သောသူတို့ကို ဒေသနာတော်မိုက်မဲခြင်းအားဖြင့်
ကယ်တင်ခြင်းငှါ စေတနာရှိတော်မူ၏။ ၂၂ယုဒလူတို့သည် နိမိတ် လက္ခဏာကို တောင်းတတ်ကြ၏။
ဟေလသလူတို့သည် ပညာကိုရှာတတ်ကြ၏။ ၂၃ငါမူကား၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
အသေခံတော်မူသောခရစ်တော်၏ အကြောင်းအရာကို ဟောပြောကြ၏။ ထိုအကြောင်းအရာသည်ကား၊
ယုဒ အမျိုးသားထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်းဖြစ်၏။ တပါးအမျိုး သား၌ကား၊ မိုက်မဲခြင်းဖြစ်၏။
၂၄သို့သော်လည်း၊ ယုဒလူ ဖြစ်စေ၊ ဟေလသလူဖြစ်စေ၊ ခေါ်တော်မူသောသူတို့၌ ဘုရားသခင်၏
တန်ခိုးတော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ ပညာတော် တည်းဟူသော ခရစ်တော်၏တရားဖြစ်၏။ ၂၅ဘုရား သခင်၏
မိုက်မဲခြင်းအရာသည် လူတို့၏ပညာထက်သာ၍ ပညာရှိ၏။ ဘုရားသခင်၏အားနည်းခြင်းအရာသည်
လူတို့၏အစွမ်းထက်သာ၍ အစွမ်းရှိ၏။

၂၆ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူခြင်းအကြောင်းအရာကို ဆင်ခြင်လော့။
ခေါ်တော်မူသောသူတို့တွင် လောကီပညာရှိများမပါ။ ထင်ရှားသောလူကြီးများမပါ။ မင်းမျိုးမင်းနွယ်ဖြစ်သော
သူအများမပါ။ ၂၇ဘုရားသခင် သည် ပညာရှိတို့ကို ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ၊ လောကီအရာ၌
မိုက်မဲသောသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ အစွမ်း သတ္တိ ရှိသောသူတို့ကို ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ၊
လောကီအရာ၌ အားနည်းသောသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ၂၈မြတ်သောသူတို့ကို
ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ လောကီအရာ၌ ဆင်းရဲသောသူ၊ မရေရသောသူ၊ ယုတ်သော သူတို့ကို
ရွေးကောက်တော်မူ၏။ ၂၉ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ အဘယ်သူမျှဝါကြွားစရာအကြောင်းမရှိ။
၃၀ထိုဘုရားသခင်အားဖြင့် သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်၌ တည်နေကြ၏။ ထိုသခင်မူကား၊ ဘုရားသခင်စီရင်
တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတို့၌ ပညာမှစ၍ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်း၊ ရွေးနုတ်ခြင်းဖြစ်တော်မူ၏။
၃၁သို့ဖြစ်၍၊ ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ ဝါကြွားသော သူမည်သည် ကား၊ ထာဝရဘုရား၌သာ ဝါကြွားစေ။

၂

၁ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည်သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်လာသောအခါ၊
ဘုရားသခင်၏သက်သေချက်ကိုထူးမြတ် သောစကားနှင့် ထူးမြတ်သောပညာအားဖြင့် သင်တို့အားပြသ၍
ရောက်လာသည်မဟုတ်။ ၂အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုခရစ်တည်းဟူသောလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
အသေခံတော်မူသောသခင်မှတပါး၊ အဘယ်အရာကိုမျှ သင်တို့တွင် ငါမသိမမှတ်ဟု ငါစိတ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၏။
၃သင်တို့နှင့်အတူ ငါရှိနေသောအခါ၊ အားနည်းခြင်း၊ အလွန်ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ခြင်းနှင့် တကွငါရှိနေ၏။ ၄-
၅သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် လူပညာအားဖြင့် မတည်၊ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်တည်စေခြင်းငှါ၊
ငါ့စကား၊ ငါ့ဒေသနာသည် လူပညာနှင့်ယှဉ်သောဖြားယောင်းသောစကားနှင့် တကွရှိသည် မဟုတ်။
ဝိညာဉ်တော်၏ နိမိတ်လက္ခဏာ တန်ခိုးတော်နှင့် တကွရှိ၏။

၆သို့သော်လည်း၊ စုံလင်သောသူတို့အားငါတို့သည် ပညာစကားကို ဟောပြော၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊
လောကီပညာကိုမဆိုလို။ ပြယ်ပျောက်တတ်သော လောကီမင်းတို့၏ ပညာကိုမဆိုလို။ ၇ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီ၊
ငါတို့၏ဘုန်းအသရေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောပညာ၊ နက်နဲသောအရာ၌ ဝှက်ထားသော
ဘုရားသခင်၏ ပညာကိုငါတို့သည်ပြသကြ၏။ ၈ထိုပညာကို လောကီမင်းတစုံတယောက်မျှမသိ။ သိလျှင်၊
ဘုန်းကြီး တော်မူသောသခင်ကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ မကွပ်မျက်ကြပြီ။ ၉ကျမ်းစာလာသည်နှင့် အညီ၊
ဘုရားသခင်ကို ချစ်သော သူတို့အဘို့အလို့ငှါ၊ ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသောအရာတို့ကို
လူမျက်စိဖြင့်မမြင်၊ နားဖြင့်မကြား၊ စိတ်နှလုံးဖြင့် မကြံစည်သေး။ ၁၀ထိုအရာတို့ကို ဘုရားသခင်သည်

မိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငါတို့အား ဘော်ပြ တော်မူ၏။ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသော
အရာတိုင်အောင် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို စစ်တော်မူ၏။

၁၁လူ၏နက်နဲသောအရာကိုလူ၌ရှိသောမိမိစိတ်ဝိညာဉ်မှတပါးအဘယ်သူသိသနည်း။
ထိုနည်းတူဘုရား သခင်၏နက်နဲ သောအရာကိုဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်မှတပါးအဘယ်သူမျှမသိ။
၁၂ငါတို့သည် လောကီဝိညာဉ် ကိုမခံရကြ။
ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောအရာတို့ကိုသိခြင်းအလိုငှါဘုရားသခင့်ထံမှ ကြွလာသောဝိညာဉ်ကို ခံရကြပြီ။
၁၃ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော အရာတို့ကိုငါတို့သည် လူပညာကိုအမှီပြု၍ နားလည်သောစကားနှင့်
မဟော။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဝိညာဉ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာကို ဝိညာဉ်စကားအားဖြင့်ဖွင့်ပြ၍
ပဲ့ပြင်တော်မူသော စကားနှင့် ငါတို့သည် ဟောကြ၏။ ၁၄ဇာတိပကတိလူသည် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်
အရာတို့ကိုမခံမယူ။ ထိုအရာတို့သည် မိုက်မဲသောအရာဖြစ်သည်ဟု ထင်တတ်၏။ ထိုအရာတို့ကို
ဝိညာဉ်အား ဖြင့်သာပိုင်းခြား၍ နားလည်နိုင်သောကြောင့်၊ ဇာတိပကတိလူသည် နားမလည်နိုင်။
၁၅ဝိညာဉ်လူမူကား၊ ထိုအရာအလုံးစုံတို့ကို ပိုင်းခြား ၍နားလည်တတ်၏။ သို့သော်လည်းထိုလူကို
အဘယ်သူမျှ ပိုင်းခြား၍မသိနိုင်။ ၁၆ထိုလူကိုသွန်သင်နိုင်မည်အကြောင်း အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရား၏
စိတ်တော်ကိုသိသနည်း။ ငါတို့မူကား ခရစ်တော်၏စိတ်ကိုခံရကြ၏။

၃

၁ညီအစ်ကိုတို့၊ အထက်ကငါသည်ဝိညာဉ်လူတို့အားဟောပြောသကဲ့သို့ သင်တို့အား
ဟောပြောရသော အခွင့်မရှိဘဲ၊ ဇာတိပကတိ လူတို့အားငင်း၊ ခရစ်တော်၌သူငယ်ကလေးတို့အားငင်း၊
ဟောပြောသကဲ့သို့ ဟောပြောရ၏။ ၂ယခုတိုင်အောင်သင်တို့သည် ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကိုမကြေနိုင်သောကြောင့်
ငါမကျွေးရ။ နို့ကိုသာ တိုက်ရ၏။ ယခုပင်လည်း၊သင်တို့သည် မကြေနိုင်သေး။ ၃ယခုပင်လည်း၊
ဇာတိပကတိလူဖြစ်ကြသေး၏။ ငုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်
ဇာတိပကတိလူဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။ လောကီထုံးစံအတိုင်း ကျင့်ဆောင်ကြသည်မဟုတ်လော။
၄တယောက်က၊ ငါသည် ပေါလုတပည့် ဖြစ်၏ဟူ၍ငင်း၊ တယောက်က၊ ငါသည်အာပေါလုတပည့်ဖြစ်၏
ဟူ၍ငင်း၊ အသီးအသီးပြောကြလျှင်၊ ဇာတိပကတိ လူဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။

၅ပေါလုကားအဘယ်သူနည်း။ အာပေါလုကားအဘယ်သူနည်း။ အခြားသောသူမဟုတ်၊
ထာဝရဘုရား သည် အသီးအသီးတို့အား အခွင့်ပေးသနားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့ကို ယုံကြည်ခြင်းသို့
ရောက်စေသော ဓမ္မဆရာ ပေတည်း။ ၆ငါသည်စိုက်ပျိုးသောသူဖြစ်၏။
အာပေါလုသည်ရေလောင်းသောသူဖြစ်၏။ အပင်ကိုကြီးပွါး စေသော သူကား၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။
၇စိုက်ပျိုးသောသူမတတ်နိုင်။ ရေလောင်းသောသူလည်း မတတ်နိုင်။ ကြီးပွါးစေတော်မူ
သောဘုရားသခင်သာလျှင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ၈သို့သော်လည်း၊ စိုက်ပျိုးသောသူနှင့် ရေလောင်း
သောသူသည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်၍၊ အသီးအသီးမိမိလုပ်သည်အတိုင်းမိမိအကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။
၉ငါတို့သည် ဘုရားသခင့်ထံ၌ အလုပ်လုပ်သောသူ ချင်းဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ဥယျာဉ်တော်
ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကျောင်းတော်တိုက်လည်းဖြစ်ကြ၏။ ၁၀ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကိုငါခံရသည်နှင့်အညီ၊ လိမ္မာ သော ဗိသုကာကဲ့သို့ တိုက်မြစ်ကိုချပြီ။ အခြားသောသူသည်
ထပ်ဆင့်၍တည်ဆောက်လေ၏။ သို့ရာတွင် အဘယ်သို့ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်သည်ကို လူတိုင်းသတိ
ပြုပါစေ။ ၁၁အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုခရစ် တည်းဟူသော၊ ချလျက်ရှိသောတိုက်မြစ်မှ တပါးအခြား သောတိုက်
မြစ်ကိုအဘယ်သူမျှမချနိုင်။ ၁၂ထိုတိုက်မြစ် အပေါ်၌ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်ကောင်း၊ သစ်သား၊ မြက်ပင်၊
ကောက်ရိုးများကို ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်သော သူရှိသမျှ၊ ၁၃အသီးအသီးလုပ်သော အလုပ်သည် ထင်ရှား
လိမ့်မည်။ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဘော်ပြချိန်နေ့ ရက်သည် မီးအားဖြင့် ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ လူတိုင်း

လုပ်သောအလုပ်သည် အဘယ်သို့ သောအလုပ်ဖြစ်သည်ကို မီးသည်စစ်အကြောစုံစမ်းလိမ့်မည်။
၁၄ထိုတိုက်မြစ် အပေါ်၌ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်သော အကြင်သူ၏ အလုပ်သည်မြဲ၏၊ ထိုသူသည်
အကျိုးကိုခံရလိမ့်မည်။ ၁၅အကြင်သူ၏ အလုပ်သည် ကျွမ်းလောင်၏၊ ထိုသူသည် အရှုံးခံရလိမ့်မည်။
သို့သော်လည်း၊ မီးနှင့်လွတ်သကဲ့သို့ သူသည်ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။
၁၆သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်ဖြစ်ကြသည်ကိုငင်း၊ ဘုရားသခင်၏
ဝိညာဉ်တော်သည်သင်တို့ အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသည်ကိုငင်း၊ မသိကြသလော။ ၁၇အကြင်သူသည်
ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီး၏၊ ထိုသူကိုဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏
ဗိမာန်တော်သည် သန့်ရှင်းရ၏။ သင်တို့သည်လည်း၊ ထိုဗိမာန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ၁၈အဘယ်သူမျှ
ကိုယ်ကိုမလှည့်ဖြားစေနှင့်။ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် ဤလောက၌ ပညာရှိဖြစ်သည်ဟု ကိုယ်ကိုထင်၏၊
ထိုသူသည် ပညာရှိအဖြစ်သို့ ရောက်လို သော်ငါ လူမိုက်ဖြစ်ပါစေ။ ၁၉အကြောင်းမူကား၊ လောကီပညာသည်
ဘုရားသခင့်ရှေ့၌မိုက်မဲခြင်းဖြစ်၏။ ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် ပညာရှိတို့ကိုသူတို့၏
ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီးတော်မူ၏ ဟုလာသတည်း။ ၂၀တဖန်တုံ၊ ပညာရှိ တို့၏ အကြံအစည်တို့သည်
အချည်းနှီးဖြစ်ကြောင်းကိုထာဝရ ဘုရားသိတော်မူ၏ ဟုလာ သတည်း။ ၂၁ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အဘယ်သူမျှ
လူတို့၌ဝါကြွားခြင်းမရှိစေနှင့်။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် သင်တို့အဘို့ဖြစ်ကြ၏။ ၂၂ပေါလုဖြစ်စေ၊
အာပေါလုဖြစ်စေ၊ ကေဖဖြစ်စေ၊ ဤလောကဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း ဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက်အရာဖြစ်စေ၊
နောက်လာလတံ့ သောအရာဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် သင်တို့အဘို့ဖြစ်ကြ၏။
၂၃သင်တို့သည်လည်း၊ ခရစ်တော်အဘို့ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း ဘုရား သခင်အဘို့ဖြစ်တော်မူ၏။

၄

၁ခရစ်တော်၏ အစေအပါကဲ့သို့ငင်း၊ ဘုရာသခင်၏ နက်နဲသောအရာတို့ကို စောင့်သောဘဏ္ဍာစိုး
ကဲ့သို့ငင်း၊ သူတပါးသည် ငါတို့ကိုမှတ်ပါစေ။ ၂ထိုမှတပါး၊ ဘဏ္ဍာစိုးမည်သည်ကား၊ သစ္စာရှိရမည်။
၃သင်တို့မှစ၍ အခြားသော လူများတို့သည် ငါ့ကိုသစ္စာမရှိဟု စီရင်သော်လည်း၊ ငါသည်အမှုမထား။
ငါကိုယ်ကိုငါမစီရင်။ ၄အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်စိတ်သည် ကိုယ်ကိုအပြစ်မတင်။ သို့သော်လည်း၊
ထိုအကြောင်းဖြင့် ငါသည်အပြစ်လွတ် သည်မဟုတ်။ ငါ့ကိုစီရင်သောသူကား၊ ထာဝရဘုရားပေတည်း။
၅ထိုသို့ဖြစ်လျှင်မှောင်မိုက်၌ ဝှက်ထားသော အရာတို့ကို ပွင့်လင်းစေ ၍
စိတ်နှလုံးအကြံအစည်များကိုထင်ရှားစေလတံ့သော သခင်ဘုရား ကြွလာတော်မမူမှီ တိုင်အောင်
အဘယ်အမှုကိုမျှ အဆုံးအဖြတ် မစီရင်ကြနှင့်။ ကြွလာတော်မူသောခါ၊ အသီးအသီးတို့သည်
ဘုရားသခင်ချီးမွမ်းတော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုခံရကြလတံ့။
၆ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ကျမ်းစာကိုလွန်၍သူတပါးကို မရိုသေအပ်ဟု
ငါတို့ကိုထောက်၍နားလည်စေ ခြင်းငှါငင်း၊ မာနစိတ် ထောင်လွှားသည်နှင့် တယောက်ကိုမှီဝဲ၍
တယောက်ကိုငြင်းဆန်ခြင်းမရှိစေခြင်းငှါငင်း၊ ငါဆိုခဲ့ပြီး သောအချက်၌ သင်တို့၏ အကျိုးကိုထောက်၍ ငါနှင့်
အာပေါလုကို ပုံဆောင်လျက် ဆိုသတည်း။ ၇ထိုမှတပါး၊ အဘယ်သူသည် သင့်ကိုထူးခြားစေသနည်း။
သူတပါးလက်မှ မခံမယူဘဲ အလိုအလျောက်ရ သောအရာ တစုံသခုမျှ သင်၌ရှိသလော
သူတပါးလက်မှခံယူသည်မှန်လျှင်၊ မခံမယူသကဲ့သို့အဘယ်ကြောင့် ဝါကြွားသနည်း။ ၈ယခုတွင်
သင်တို့သည်ကြွယ်ဝကြ၏။ ငွေရတတ်ကြ၏။ ငါတို့မရှိစဉ်တွင် စိုးစံကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ
စိုးစံရသော အခွင့်ရှိမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကိုအမှန် စိုးစံစေခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ၉သတ်ဘို့ရာထား
သောသူကဲ့သို့ အခြားသော သူများနောက်၌ တမန်တော်တည်းဟူသော ငါတို့ကို ဘုရားသခင်ထုတ်ပြ
တော်မူသည်ဟု ငါထင်၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ ငါတို့သည် လောကီသားများနှင့် ကောင်းကင်တမန်များ
မျက်မှောက်၌ ပွဲဝင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ၁၀ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏အကြောင်းကြောင့် လူမိုက်ဖြစ်ကြ၏။

သင်တို့မူကား၊ ခရစ်တော်၌ပညာရှိဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည်အား နည်းသောသူဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့မူကား၊
အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၊ အသရေရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် အရှက်အကြောက်
ခံရသောသူဖြစ်၍၊ ၁၁ယခုတိုင်အောင် အစားအသောက်ငတ်မွတ်ခြင်း၊ အဝတ်အစားနွမ်းပါးခြင်း၊
ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရကြ၏။ နေရာမကျသောသူ၊ ၁၂ကိုယ်လက်နှင့်ပင်ပန်းစွာ
လုပ်ဆောင်ရသောသူဖြစ်ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောအခါ မေတ္တာပို့ကြ၏။ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို
ခံရသောအခါ သည်းခံကြ၏။ ၁၃အသရေရှုတ်ချ ခြင်းကိုခံရသောအခါ တောင်းပန်ကြ၏။
ဤလောက၏အညစ်အကြေးကဲ့သို့၎င်း၊ အရပ်ရပ်ထဲကလှည်းပစ်သော တန်မြက်ချေး၊ အမှိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊
ယခုတိုင်အောင်ဖြစ်ကြ၏။

၁၄သင်တို့သည် ရှက်စေခြင်းငှါ ဤသို့ငါရေးသည်မဟုတ်။ သင်တို့ကို ချစ်သားကဲ့သို့မှတ်၍
သတိပေး၏။ ၁၅သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏အကြောင်းကို သင်ပေးသောဆရာတသောင်း ရှိငြားသော်လည်း၊
အဘအများမရှိ။ ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ငါသည်သင်တို့ကို ယေရှုခရစ်၌ဖြစ်ဘွားစေပြီ။ ၁၆သို့ဖြစ်၍၊
ငါကျင့်သည်နည်းတူ သင်တို့သည် ကျင့်ကြမည်အကြောင်း ငါနှိုးဆော်တောင်းပန်၏။ ၁၇ထိုအကြောင်းကြောင့်
သခင်ဘုရား၏ သစ္စာရှိသောငါ၏ချစ်သား တိမောသေကို သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်၏။
ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ ခပ်သိမ်းသော အသင်းတော်တို့ကို ငါသွန်သင် သည်နှင့်အညီ၊ ငါသည်
ခရစ်တော်၌ကျင့်သော အကျင့်ဓလေ့များကို သင်တို့သည် မှတ်မိစေခြင်းငှါ သူသည်ပြသ တိုက်တွန်းလိမ့်မည်။
၁၈ငါသည် သင်တို့ဆီသို့ ကိုယ်တိုင်မလာဟု အချို့သော သူတို့သည် ထင်မှတ်သည်နှင့်၊ မာန
ထောင်လွှားခြင်းရှိကြ၏။ ၁၉သို့သော်လည်း သခင်ဘုရားသည် အလိုတော် ရှိလျှင် ငါသည်မြန်မြန်လာမည်။
လာသော အခါ မာနထောင်လွှားသောသူတို့၏စကားကို သိမှတ်မည်အဟုတ်။ သူတို့၏တန်ခိုးကိုသိမှတ်မည်။
၂၀အကြောင်း မူကား ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် စကား၌တည်သည်မဟုတ်၊ တန်ခိုး၌တည်၏။
၂၁သင်တို့သည် အဘယ်သို့ အလိုရှိသနည်း။ ငါသည် နှင်တံနှင့်သင်တို့ဆီသို့လာရမည်လော။
သို့မဟုတ်မေတ္တာနှင့်၎င်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ် နှင့်၎င်း၊ လာရမည်လော။

၅

၁မတရားသောမေထုန်သာမည မဟုတ်၊ အဘ၏မယားကိုသိမ်းယူခြင်းတည်းဟူသော
သာသနာပလူတို့ တွင်ပင် မကြားရသော မေထုန်၌မှိုဝဲသောသူသည် သင်တို့တွင်ရှိကြောင်းကို
အနှံ့အပြားကျော်စောကြ၏။ ၂ထိုသို့ ပြုသောသူကို သင်တို့အထဲမှ နှင်ထုတ်မည်အကြောင်း၊
စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းကိုမပြု၊ မာနထောင်လွှားလျက် နေကြ၏။ ၃ထိုကြောင့် ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်
သင်တို့နှင့်ကွာလျက် ရှိသော်လည်း၊ ဝိညာဉ်အားဖြင့်မကွာ၊ ကိုယ်တိုင် သင်တို့နှင့်အတူရှိသကဲ့သို့
ထိုသို့ကျင့်သောသူကို ယခုပင် ငါစီရင်ပြီ။ စီရင်ချက်ဟူမူကား၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ အခွင့်အားဖြင့်
သင်တို့သည် ၎င့်ဝိညာဉ်နှင့်အတူ စည်းဝေးပြီးမှ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ တန်ခိုးတော် ကိုအမှီပြု၍၊
၅ထိုသူ၏ဝိညာဉ်သည် ယေရှုခရစ်၏နေ့ရက်၌ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း သူ၏ကိုယ်
ခန္ဓာပျက်ဆီးဘို့ရာ သူ့ကိုစာတန်လက်သို့အပ်နှံကြစေဟု ငါစီရင်၏။ ၆သင်တို့၏ဝါကြွားခြင်းသည်
မကောင်းမသင့် ဖြစ်၏။ အနည်းငယ်သောတဆေးသည် မုန့်စိမ်းတပုံလုံးကို ဖောင်းကြွစေတတ်သည်ကို
မသိကြသလော။ ၇သင်တို့ သည် တဆေးမဲ့သည်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ အသစ်သောမုန့်စိမ်းဖြစ်မည်အကြောင်း၊
ဟောင်းသောတဆေးကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်တည်းဟူသော
ငါတို့ပသခါသိုးငယ်သည် ငါတို့အဘို့ ယဇ်ပူဇော်ရာဖြစ်၏။ ၈ထိုကြောင့်၊ ဟောင်းသောတဆေး၊
ဆိုးညစ်မိုက်မဲခြင်းတဆေးတို့ကို ပယ်ပစ်၍၊ တဆေးမဲ့မုန့်တည်းဟူသော ကြည်ဖြူခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်
ပွဲခံကြကုန်အံ့။

၉သင်တို့သည် မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူတို့နှင့် မပေါင်းဘော်မည်အကြောင်း၊
အထက်ဩဝါဒ စာ၌ ငါရေးထားခဲ့ပြီ။ ၁၀ထိုသို့ရေးထားသော်၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊
လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ အနိုင်အထက် လုယူခြင်း၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ပြုသောလောကီသားတို့နှင့်
အလျှင်းမပေါင်းဘော်ရဟု မဆိုလို။ ထိုသို့ ဆိုလျှင်၊ သင်တို့သည် လောကီမှထွက်သွားရကြမည်။ ၁၁ယခုမူကား
ညီအစ်ကိုဟုခေါ်ဝေါ်သော သူသည် မတရား သောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊
ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်း၊ ဆဲရေးကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ သေရည်သေရက်နှင့်ယစ်မူးခြင်း၊ အနိုင်အထက်လုယူခြင်းမှစ၍၊
ထိုသို့သောအမှုကိုပြုသောသူနှင့် မပေါင်းဘော်ရ သည်သာမက၊ ထိုသူနှင့်အတူ စားသောက်ခြင်းကိစ္စကိုမျှ
မပြုရဟု ငါရေးထား၍ ပြည်တ်၏။ ၁၂အပြင်လူတို့ကို စီရင်ခြင်းအမှုနှင့် ငါသည်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။
အတွင်းလူတို့ကို သင်တို့စီရင်ရသည်မဟုတ်လော။ ၁၃ပြင်လူတို့ကို ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။
သို့ဖြစ်၍ ထိုဆိုးညစ်သောသူကို သင်တို့အထဲမှ နှင်ထုတ် ကြလော့။

၆

၁သင်တို့သည် အချင်းချင်းအမှုရှိလျှင်၊ သန့်ရှင်းသူတို့ရှေ့၌ တရားစီရင်ခြင်းကိုမခံဘဲ
သာသနာပလူတို့ ရှေ့၌ ခံဝံ့သောသူ တစုံတယောက်ရှိသလော။ ၂သန့်ရှင်းသူတို့သည် လောကီနိုင်ငံကို
တရားစီရင်မည် ဟုမသိကြသလော၊သင်တို့သည် လောကီနိုင်ငံကို စီရင်ရသည်မှန်လျှင်၊
အငယ်ဆုံးသောအမှုများကို မစီရင်ထိုက်သ လော။ ၃ငါတို့သည် ကောင်းကင်တမန်တို့ကို တရားစီရင်မည်ဟု
မသိကြသလော။ သို့ဖြစ်၍ လောကီအမှုကို စီရင်ထိုက်သည်မဟုတ်လော။ ၄ထိုကြောင့် သင်တို့သည်
လောကီအမှုကို စီရင်စရာရှိလျှင်၊ အသင်းတော်၌ အသရေနည်းသောသူတို့ကို တရားသူ ကြီးအရာ၌
ခန့်ထားကြလော့။ ၅ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့ရှက်စေခြင်းငှါ ပြောဆို၏။ သင်တို့တွင် ပညာရှိတစုံတယောက်
မျှမရှိသလော။ ညီအစ်ကိုချင်းတို့၏ အမှုကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်နိုင်သော သူ တစုံတယောက်မျှမရှိသလော။
၆ညီအစ်ကို ချင်းတို့သည် တရားတွေ့သည်သာမက၊ မယုံကြည်သောသူတို့ရှေ့၌ ပင်
တရားတွေ့ပါသည်တကား။ ၇ထိုသို့ သင် တို့သည် အချင်းချင်း တရားတွေ့သည်အမှုမှာ အလွန်ကြီးစွာသော
အပြစ်ရှိကြ၏။ တရားမတွေ့ဘဲညှဉ်းဆဲခြင်းကို အဘယ်ကြောင့်မခံသနည်း။ ၈ကိုယ်ဥစ္စာရှုံးခြင်းကို
အဘယ်ကြောင့် မခံသနည်း။ ထိုသို့သင်တို့သည်မခံဘဲ၊ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက်ညှဉ်းဆဲ၍၊
ညီအစ်ကိုချင်း တို့၏ဥစ္စာကို သိမ်းယူကြသည်တကား။ ၉မတရားသော သူတို့သည်
ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံရ သည်ကိုသင်တို့ မသိကြသလော။ အလွဲမယူကြနှင့်။ မတရား
သောမေထုန်၌မှီဝဲသောသူ၊ ရုပ်တုကိုးကွယ်သောသူ၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားသောသူ၊ ယောကျ်ားခြင်းမေထုန်ကို
ပြုသောသူ၊ ထိုအမှုကိုခံသောသူ၊ ၁၀သူ့ဥစ္စာကိုခိုးသောသူ၊ လောဘလွန်ကျူးသောသူ၊
သေရည်သေရက်နှင့်ယစ်မူး သောသူ၊ ဆဲရေးကဲ့ရဲ့သောသူ၊ အနိုင်အထက်လုယူသော သူတို့သည်
ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံရကြ။ ၁၁အထက်ကသင်တို့တွင် အချို့သောသူတို့သည်
ထိုသို့သောသူဖြစ်ကြသော်လည်း၊ ယခုတွင် ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်အားဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏
ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၎င်း၊ ဆေးကြောသန့်ရှင်း၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြပြီ။
၁၂ငါသည် အပြစ်မသင့်ဘဲလျက် ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကို ပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။
ခပ်သိမ်းသောအမှု အရာကို ပြုသင့်သည်မဟုတ်။ အပြစ်မသင့်ဘဲလျက် ခပ်သိမ်းသော
အမှုအရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။ အဘယ် အမှုအရာ၌မျှ ငါသည်ကျွန်မခံ။ ၁၃အစားအသောက်တို့သည်
ဝမ်းအဘို့၊ ဝမ်းသည်လည်း အစားအသောက်တို့ အဘို့ဖြစ်သည် မှန်စေတော့။ သို့သော်လည်း
ဘုရားသခင်သည် ထိုနှစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်ခန္ဓာ သည်
မတရားသောမေထုန်အဘို့ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်အဘို့ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ
အဘို့ဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၄ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့်

သခင်ဘုရားကိုထမြောက်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကိုလည်း ထမြောက်စေတော်မူလိမ့်မည်။
၁၅သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် ခရစ်တော်၏အင်္ဂါဖြစ်ကြောင်းကို မသိကြ သလော။ သို့ဖြစ်လျှင်၊
ခရစ်တော်၏အင်္ဂါကိုယူ၍ ပြည်တန်ဆာ၏ အင်္ဂါဖြစ်စေအပ်သလော။ မဖြစ်စေအပ်။ ၁၆အဘယ် သို့နည်း။
ပြည်တန်ဆာ၌ မှီဝဲသောသူသည် ထိုပြည်တန်ဆာနှင့် တသားတကိုယ်တည်းဖြစ်ကြောင်းကို မသိကြသ
လော၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျမ်းစာလာ၏။ ၁၇ဘုရားသခင်၌
မှီဝဲ သောသူသည် ထိုသခင်နှင့် တစိတ်တဝိညာဉ်တည်းဖြစ်၏။ ၁၈မတရားသောမထုန်ကို ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။
လူပြု တတ်သော အခြားဒုစရိုက်ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်ပြင်၌ရှိ၏။ မတရားသောမေထုန်ကို ပြုသောသူမူကား၊
မိမိကိုယ်ကို ပင် ပြစ်မှား၏။ ၁၉အဘယ်သို့နည်း။ သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘုရားသခင်ပေး သနားတော်မူသော
ဝိညာဉ်တော်တည်း ဟူသော၊ သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်၍ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏
ဗိမာန်ဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း၊ မိမိတို့ကို မိမိတို့မပိုင် ကြောင်းကိုငင်း၊ မသိကြသလော။ ၂၀သင်တို့သည်
အဘိုးနှင့်ဝယ်တော်မူသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ ဘုရားသခင် ပိုင်တော်မူသော သင်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်
စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ထင်ရှားကြစေလော့။

၇

၁သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ပေးလိုက်သောစာ၌ ပါသောအရာမှာ၊ ယောကျ်ားသည်
မိန်းမနှင့်မဆက်ဆံဘဲနေ လျှင်၊ ၂ကောင်းသော်လည်း၊ မတရားသောမေထုန်နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊
ယောကျ်ားတိုင်း မိမိမယားရှိစေ လော့။ မိန်းမတိုင်း မိမိလင်ရှိစေလော့။ ၃ယောကျ်ားသည် ဆက်ဆံခြင်းဝတ်ကို
မိမိမယားအားပြုစေလော့။ ထိုနည်း တူ၊ မိန်းမသည်လည်း ဆက်ဆံခြင်းဝတ်ကို မိမိလင်အားပြုစေလော့။
၄မိန်းမသည် မိမိကိုယ်ကိုမပိုင်၊ လင်သည်ပိုင်၏။ ထိုနည်းတူယောကျ်ားသည်လည်း မိမိကိုယ်ကိုမပိုင်၊
မယားသည်ပိုင်၏။ ၅အချင်းချင်းခင်ပွန်းဝတ်ကို မပယ်မရှောင် ကြနှင့်။ ထိုသို့ဆိုသော်၊
ဆုတောင်းခြင်းဝတ်ကိုပြုရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ သဘောတူ၍ ခင်ပွန်းဝတ်ကို ခဏမျှ မရှောင်ရဟု မဆိုလို။
ထိုသို့ရှောင်လျှင်၊ ကိုယ်ကိုမချုပ်တည်းနိုင်သောအားဖြင့် စာတန်သည် အပြစ်သို့သွေးဆောင် ရသောအခွင့်
မရှိစေခြင်းငှါ၊ နောက်တဖန်အတူနေကြလော့။ ၆သို့ရာတွင် ပညတ်မထားဘဲ အခွင့်ပေးခြင်းအားဖြင့်သာ
ငါဆို၏။ ၇လူအပေါင်းတို့သည် ငါကဲ့သို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ လူအသီးအသီးတို့သည်
ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသည်အတိုင်း အသီးအသီးသောဆုကျေးဇူးကို ခံရကြ၏။ ၈ထိုကြောင့်
မယားမရှိသော သူတို့နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကို ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် ငါကဲ့သို့နေလျှင်ကောင်း၏။
၉သို့သော်လည်း၊ ကာမဂုဏ်ကို မချုပ်တည်းနိုင်လျှင် ထိမ်းမြားစုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြစေ။
ကိလေသာစိတ်ပူပန်ခြင်း ရှိသည်ထက် ထိမ်းမြားစုံဘက်ခြင်း ပြုသော် သာ၍ကောင်း၏။

၁၀ခင်ပွန်းရှိသောသူတို့ကိုလည်း၊ ငါပညတ်သည်သာမက၊ သခင်ဘုရားပညတ်တော်မူသည်ကား၊
မယား သည် မိမိခင်ပွန်းကို မစွန့်ပစ်စေနှင့်။ ၁၁စွန့်ပစ်လျှင် မိမိခင်ပွန်းမရှိဘဲနေစေ။ သို့မဟုတ်လျှင်၊
ခင်ပွန်းဟောင်း ထံသို့ပြန်၍ အသင့်အတင့်နေစေ၊ ယောကျ်ားသည်လည်း မိမိမယားနှင့် မကွာစေနှင့်။
၁၂ကြွင်းသောသူတို့ကို သခင်ဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်မပညတ်ဘဲ၊ ငါပညတ်သည်ကား၊ တစုံတယောက်သော
ညီအစ်ကိုသည် မယုံကြည်သော မယားရှိ၍၊ ထိုမယားသည် မိမိခင်ပွန်းနှင့် နေခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်
မကွာစေနှင့်။ ၁၃ထိုနည်းတူ မိန်းမသည်လည်း၊ မယုံကြည်သော ခင်ပွန်းရှိ၍၊ ထိုခင်ပွန်းသည် မိမိမယားနှင့်
နေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် မကွာစေနှင့်။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ မယုံကြည်သော လင်သည်
မိမိမယားအဘို့စင်ကြယ်၏။ မယုံကြည်သောမယားသည်လည်း မိမိလင်အဘို့ စင်ကြယ်၏။ သို့မဟုတ်လျှင်
သင်တို့၏ သားသမီးသည် မစင်ကြယ်။ ယခုတွင် စင်ကြယ်ကြ၏။ ၁၅သို့သော်လည်းမယုံကြည်သောသူသည်
ကွာသွားလိုလျှင် ကွာသွားစေ။ ထိုသို့ပြုလျှင် တပည့်တော်သည် ယာကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊
ချည်နှောင်ခြင်းမရှိ။ ငါတို့သည် အသင့်အတင့် နေစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ရှိ၏။ ၁၆အချင်းမိန်းမ၊

သင်သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ကယ်တင်မည်၊ မကယ်တင်မည်ကို အဘယ် သို့သိသနည်း။ အချင်းယောကျ်ား၊
သင်သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ကယ်တင်မည်၊ မကယ်တင်မည်ကို အဘယ် သို့သိသနည်း။

၁၇သခင်ဘုရားသည် လူအသီးသီးတို့အားဝေဓတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်သည် လူအသီးအသီးတို့ကို
ခေါ်တော်မူသည်နှင့် လျော်စွာ လူတိုင်းကျင့်နေစေ။ ခပ်သိမ်းသောအသင်း တော်တို့ကို ထိုသို့ငါပညတ်၏။
၁၈အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူသည် ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရလျှင်၊ အရေဖျား လှီးခြင်းကိုမစွန့်စေနှင့်။
အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူသည်လည်း ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရလျှင်၊
အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံစေနှင့်။ ၁၉အရေဖျားလှီးခြင်း အားဖြင့် အကျိုးမရှိ၊ မခံဘဲနေခြင်းအားဖြင့်လည်း
အကျိုးမရှိ၊ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော် တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အားဖြင့်သာ အကျိုးရှိ၏။
၂၀ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရသောသူသည် အကြင်အမှုကို လုပ်နေ၏၊ ထိုသို့လူတိုင်းလုပ်နေစေ။
၂၁အစေခံကျွန်ဖြစ်၍ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကိုခံရလျှင် စိုးရိမ်ခြင်း မရှိနှင့်။ သို့သော်လည်း လွတ်ခြင်းသို့
ရောက်နိုင်လျှင် လွတ်ရသောအခွင့်ကိုသာ၍ သုံးဆောင်လော့။ ၂၂အကြောင်းမူကား ကျွန်ဖြစ်စဉ်၊ သခင်ဘုရား
ခေါ်တော်မူခြင်းကိုခံရသောသူသည် သခင်ဘုရား၏ လူလွတ်ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူ လူလွတ်ဖြစ်စဉ်၊
ခေါ်တော်မူခြင်း ကိုခံရသောသူသည် ခရစ်တော်၏ ကျွန်ဖြစ်၏။ ၂၃သင်တို့သည် အဘိုးနှင့်
ဝယ်တော်မူသောသူဖြစ်၍၊ လူထံ၌အလိုအလျောက်ကျွန်မခံကြနှင့်။ ၂၄ညီအစ်ကိုတို့၊ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို
ခံရသော သူသည်အကြင်အမှု ကိုလုပ်နေ၏၊ ထိုသို့ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌လူတိုင်းလုပ်နေစေ။

၂၅ခင်ပွန်းမရှိသောသူတို့၏ အမှုမှာ၊ သခင်ဘုရား၏ ပညတ်တော်သည် ငါ၌မရှိသော်လည်း၊
ငါသည်သစ္စာ ရှိသောသူဖြစ်အံ့သောငှါ၊ သခင်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသောသူကဲ့သို့စီရင်၏။
၂၆စီရင်ချက်ဟူမူကား။ ယခုညှဉ်းဆဲခြင်းအကြောင်းကြောင့် ခင်ပွန်းမရှိလျှင်ကောင်း၏။ ၂၇သင်သည်မယားရှိလျှင်
လွတ်စေခြင်းငှါ မကြံစည်နှင့်။ မယားနှင့်လွတ်လျှင် အခြားသောမယားကို မရှာနှင့်။ ၂၈သို့သော်လည်း
သင်သည် မယားနေလျှင် အပြစ်မရှိ။ လင်မနေဘူးသောမိန်းမသည်လည်း လင်နေလျှင် အပြစ်မရှိ။
သို့သော်လည်း၊ ထိုသို့ပြုသောသူတို့သည် လောကညှဉ်းဆဲခြင်း ဒုက္ခကိုခံရကြမည်။ ဤအမှုအရာ၌
ကျပ်တည်းစွာသော ပညတ်ကိုငါမထားလို။ ၂၉ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ကျန်ကြွင်းသော ကာလသည်
ကျဉ်းကျပ်သည်ဖြစ်၍၊ မယားရှိသောသူသည် မယားမရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ၃၀ငိုကြွေးသောသူသည်
မငိုကြွေးသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ ဝမ်းမြောက်သောသူသည် ဝမ်းမမြောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။
ဥစ္စာဝယ်သောသူသည် အလျှင်းမရှိသကဲ့သို့ဖြစ်ရမည်။ ၃၁ဤလောကကို သုံးသောသူသည် မသုံးသကဲ့သို့
ဖြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဤလောက၏ အဆင်း သဏ္ဌာန်သည် ရွေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်၏။
၃၂သင်တို့သည် စိုးရိမ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ခင်ပွန်းမရှိသော သူသည် သခင်ဘုရား၏
စိတ်တော်နှင့် တွေ့စေခြင်း ငှါသခင်ဘုရား၏ အမှုကိုသာသတိထားတတ်၏။ ၃၃ခင်ပွန်းရှိသောသူမူကား၊
မိမိမယား၏စိတ်နှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ လောကီအမှုကို သတိထားတတ်၏။ ၃၄ထိုနည်းတူ။
ခင်ပွန်းမရှိသောမိန်းမနှင့် ခင်ပွန်းရှိသောမိန်းမသည် ခြားနားခြင်းရှိ၏။ ခင်ပွန်းမရှိသောမိန်းမသည်
ကိုယ်ခန္ဓာစိတ် ဝိညာဉ်နှစ်ပါးကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ သခင်ဘုရား၏ အမှုကိုသာသတိထားတတ်၏။
ခင်ပွန်းရှိသောမိန်းမမူကား၊ မိမိခင်ပွန်း၏စိတ်နှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ လောကီအမှုကို သတိထားတတ်၏။
၃၅ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ သင်တို့အကျိုးကိုသာ ထောက်၍ ဆို၏။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်ချင်သော စိတ်နှင့်
ဆိုသည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် လျောက်ပတ်စွာကျင့်၍ စိတ်ရှုပ်ထွေးခြင်းမရှိဘဲ၊ သခင်ဘုရား၏
ဝတ်ကိုအမြဲပြုစေခြင်းငှါသာဤသို့ဆို၏။

၃၆အပျိုကညာသည် ခင်ပွန်းမရှိဘဲ အသက်အရွယ်လွန်လျှင် မလျောက်ပတ်
ဟုထိုအပျိုကညာကိုပိုင်သော သူသည် ထင်မှတ်၍ ထိမ်းမြားစရာအကြောင်းလည်းရှိလျှင်၊ ထိုသူသည်
အလိုအလျောက်ပြုစေ။ အပြစ်မရှိ ထိမ်းမြားကြစေ။ ၃၇သို့သော်လည်း မိမိစိတ်နှလုံးတည်ကြည်ခြင်းရှိ၍၊

ပြုလိုသည်အတိုင်းပြုနိုင်သော အခွင့်နှင့် ကိုယ်စိတ်အလိုကို ချုပ်တည်းနိုင်သော အခွင့်ရှိသောကြောင့်၊
မထိမ်းမမြားဘဲနေမည်ဟု ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာ စီရင်ဆုံးဖြတ်သောသူသည် ကောင်းစွာပြု၏။ [၃၈]သို့ရာတွင်
မင်္ဂလာဆောင်သောသူသည် ကောင်းစွာပြု၏။ မဆောင်သောသူ မူကား၊ သာ၍ကောင်းစွာပြု၏။

[၃၉]မိန်းမသည်မိမိခင်ပွန်းမသေမှီ ကာလပတ်လုံးတရားအားဖြင့် ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။ ခင်ပွန်းသေလျှင်
မူကား၊ မိမိအလိုအတိုင်း သခင်ဘုရား၌သာ အခြားသောသူ၏ မယားဖြစ်ခြင်းငှါ အခွင့်ရှိ၏။
[၄၀]အခွင့်ရှိသော်လည်း၊ အခြားသောသူ၏ မယားမဖြစ်ဘဲနေလျှင်၊ သာ၍မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ငါသဘောရှိ၏။
ငါ၌လည်း ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်ရှိတော်မူသည်ဟု ငါစွဲလမ်းခြင်း စိတ်ရှိ၏။

၈

[၁]ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်အရာမှာ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ်ရှိသည်
ကိုငါတို့သိကြ၏။ ဉာဏ်သည် ထောင်လွှားစေတတ်၏။ မေတ္တာမူကား တည်ဆောက်တတ်၏။
[၂]အကြင်သူသည်၊ ငါကားပညာရှိဖြစ်သည်ဟူ၍ စိတ်ထင်၏၊ ထိုသူသည်
သိအပ်သည်အတိုင်းအလျှင်းမသိသေး။ [၃]ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်
သိစေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ [၄]ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားခြင်းအရာမှာ၊ ရုပ်တုသည်
ဤလောက၌ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်သည်ကိုငင်း၊ တဆူတည်းသောဘုရားသခင် မှတပါး
အဘယ်ဘုရားသခင်မှမရှိသည်ကိုငင်း၊ ငါတို့သိကြ၏။ [၅]ဘုရားများ၊ အရှင်များဟုဆိုသည်အတိုင်း
ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုရားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သောသူ အများရှိသော်လည်း၊
[၆]အကြင်ဘုရားသခင် အထဲက ခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်၍၊ အကြင်ဘုရားသခင်အဘို့ အလိုငှါ
ငါတို့သည်ဖြစ်ကြ၏၊ ထိုခမည်းတော်ဘုရား သခင်တပါးတည်းသာ ငါတို့၌ရှိတော်မူ၏။ အကြင်သခင်အားဖြင့်
ငါတို့မှ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်ကြ၏။ ထိုသခင် ယေရှုခရစ်တပါးတည်းသာ ငါတို့၌ရှိတော်မူ၏။
[၇]သို့သော်လည်း ထိုဉာဏ်ကို လူတိုင်းမရ။ အချို့သောသူတို့သည် ယခုတိုင်အောင် ရုပ်တုရှေ့၌
ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကိုစားသော် ရုပ်တုကိုထောက်သောစိတ်နှင့် စားကြသည် ဖြစ်၍၊ သူတို့၌
ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်သည် အားနည်းသောကြောင့် ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။

[၈]အစားအသောက်အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ မျက်နှာရသည်မဟုတ်။ အစားကိုသုံးကာမျှဖြင့်
မြတ်သည် မဟုတ်။ ရှောင်ကာမျှဖြင့် ယုတ်သည်မဟုတ်။ [၉]သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အခွင့်ကို အားနည်းသော
သူတို့၌ ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း မဖြစ်စေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ [၁၀]အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်ပိုင်းခြား
တတ်သောဉာဏ်ရှိလျက်ပင်၊ ရုပ်တုစင်ထဲ၌ စားပွဲနားမှာလျောင်းသည်ကို သူတပါးမြင်လျှင်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်
သိသောစိတ် အားနည်း သောသူသည်၊ ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်းကို စားခြင်းငှါရဲမည်
မဟုတ်လော။ [၁၁]ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အကြင် ညီအစ်ကိုအဘို့အလိုငှါ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူ၏၊
အားနည်းသော ထိုညီအစ်ကိုသည် သင်၏ဉာဏ်ကြောင့် ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်ရပါသည်တကား။
[၁၂]သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို ထိုသို့ပြစ်မှား၍ သူတို့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောအားနည်းသောစိတ်ကို
ထိခိုက်သောအခါ၊ ခရစ်တော်ကိုလည်း ပြစ်မှားရာသို့ရောက်၏။ [၁၃]သို့ဖြစ်၍၊ ငါ၏ အစားအသောက်သည်
ငါ့ညီအစ်ကိုကိုမှားယွင်း စေလျှင် ငါ့ညီအစ်ကို၌ မှားယွင်းစရာအကြောင်း မရှိစေခြင်းငှါ အမဲသားကို
အစဉ်မပြတ်ရှောင်မည်။

၉

[၁]ငါပေါလုသည် ကျွန်မဟုတ်၊ လူလွတ်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ တမန်တော်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။
ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်ကို မြင်ရပြီမဟုတ်လော။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၌ ငါလုပ်သောအလုပ်ဖြစ်ကြသည်
မဟုတ်လော။ [၂]ငါသည် အခြားသောသူတို့အား တမန်တော်မဖြစ်သော်လည်း၊ သင်တို့အား တမန်တော်
အမှန်ဖြစ်၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါသည် တမန်တော်မှန်သည်ဟု သင်တို့သည်

တပည့်တော်ဖြစ်သောအားဖြင့် ငါ့ကိုတံဆိပ်ခပ်ကြ၏။ ၃ငါ့ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းသောသူတို့အား
ငါအပြစ်ဖြေစရာစကားဟူမူကား၊ ၄ငါတို့သည် စားသောက်ခြင်းအခွင့် မရှိသလော။ ၅ကေဖနှင့်
သခင်ဘုရား၏ညီများမှစ၍ ကြွင်းသော တမန်တော်များကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် ဒေသစာရီလှည့်လည်သည် တွင်
နှမဖြစ်သော မယားပါစေခြင်းငှါ အခွင့်မရှိသလော။ ၆ငါနှင့် ဗာနဗသာ အလုပ်မလုပ်ဘဲနေရသော အခွင့်မရှိဟု
ဆိုရသလော။ ၇အဘယ်သူသည် ကိုယ်စရိတ်ကိုသုံး၍ စစ်မှုကိုထမ်းရ သနည်း။ အဘယ်သူသည်
ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုး၍ အသီးကိုမစားဘဲနေရသနည်း။ အဘယ်သူသည် သိုးထိမ်းလုပ်၍
သိုးနို့ကိုမသုံးဘဲနေရသနည်း။

၈လောကီဝေါဟာရအားဖြင့်သာ ဤသို့ငါဆိုသလော။ ပညတ်တရားသည်လည်း ဤသို့ပင်
ဆိုသည်မဟုတ်လော။ ၉မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ စပါးနင်းနယ်သော နွား၏နှုတ်ကို
မချုပ်တည်းရဟုလာ၏။ ဘုရားသခင်သည် နွားကိုသာ ပမာဏပြုတော်မူသလော။ ၁၀သို့မဟုတ်
ငါတို့ကြောင့်သာ ဤသို့ပညတ်တော်မူ သလော။ လယ်ထွန်သောသူသည် မြော်လင့်လျက်ထွန်စေခြင်းငှါ၎င်း၊
မြော်လင့်လျက် စပါးနင်းနယ်သောသူသည် မြော်လင့်သည်အတိုင်း ရစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါတို့ကြောင့်သာ
ဤသို့ကျမ်းစာလာ၏။ ၁၁ငါတို့သည် သင်တို့၌ ဓမ္မမျိုးစေ့ကို စိုက်ပြီးမှ သင်တို့၏လောကီအသီးကို
သုံးဆောင်လျှင် ကျေးဇူးကြီးမည်လော။ ၁၂အခြားသောသူတို့သည် သင်တို့ထံမှာ ထိုအခွင့်ကိုရလျှင်
ငါတို့သည် သာ၍ရထိုက်သည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ထိုအခွင့်ကိုငါတို့သည် မသုံးဘဲ၊ ခရစ်တော်၏
ဧဝံဂေလိတရားကို ဆီးတားခြင်း အကြောင်းမရှိစေခြင်းငှါ အရာရာ၌ သီးခံကြ၏။ ၁၃ဓမ္မကိစ္စအမှုကို
ဆောင်ရွက်သောသူတို့သည် ဗိမာန်တော်ကို အမှီပြု၍ စားရသည်ကို၎င်း၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို
ဆောင်ရွက်သော သူတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆက်ဆံ၍ စားရသည်ကို၎င်း၊ သင်တို့မသိရသလော။
၁၄ထိုနည်းတူ၊ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောသောသူတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကို အမှီပြု၍
အသက်မွေးရမည်အကြောင်း၊ သခင်ဘုရား၏ ပညတ်တော် မူချက်ရှိ၏။

၁၅သို့သော်လည်း ထိုအခွင့်ကို ငါအလျှင်းမသုံး။ သင်တို့သည် ငါ့အား ထိုသို့ပြုစေခြင်းငှါ ဤစကားကို
ငါရေးသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါဝါကြွားခြင်းအခွင့်ကို သူတပါးဖျက်ဆီးသည်ထက် ငါသေသော်
သာ၍ကောင်း၏။ ၁၆ငါသည် ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောရုံပြုလျှင် ဝါကြွားခြင်းအကြောင်းမရှိသေး။
အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ မဟောဘဲမနေနိုင်၊ မဟောဘဲနေလျှင် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ၁၇သို့ဖြစ်၍
အမှုတော်ကို အလိုအလျောက် ဆောင်ရွက်လျှင် အကျိုးရှိ၏။ ကိုယ်အလိုကိုငြင်းဆန်၍ ဆောင်ရွက်လျှင်
အရာတော်၌ခန့်ထားသောသူဖြစ်၏။ ၁၈သို့ဖြစ်၍ ငါ၏အကျိုးအဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောသောအခါ ဟောခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော အခွင့်ကို မသုံးဘဲလျက်၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို
နာသောသူတို့သည် အဘယ်စရိတ်ကိုမျှ မကုန်ဘဲ နေစေခြင်းငှါ ပြုလျှင် ငါ၌အကျိုးရှိ၏။

၁၉ငါသည် အဘယ်သူ၏ ကျွန်မဖြစ်သော်လည်း သာ၍များသောသူတို့ကို ရခြင်းအလိုငှါ
လူတကာတို့၏ ကျွန်ခံရ၏။ ၂၀ယုဒလူတို့ကို ရခြင်းအလိုငှါ ယုဒလူတို့၌ ယုဒလူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပညတ်တရားကို
ကိုယ်တိုင်မဆည်းကပ် သော်လည်း၊ ပညတ်ရားကို ဆည်းကပ်သောသူတို့ကို ရခြင်းအလိုငှါ၊ ပညတ်တရားကို
ဆည်းကပ်သောသူတို့၌ ပညတ်တရားကိုကျင့်သောသူ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၂၁ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ တရားမဲ့မနေ၊
ခရစ်တော်၏တရားကို ကျင့်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ ပညတ်တရားမဲ့သောသူတို့ကို ရခြင်းအလိုငှါ
ပညတ်တရားမဲ့သောသူတို့၌ ပညတ် တရားမဲ့သော သူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၂၂အားနည်းသောသူတို့ကို
ရခြင်းအလိုငှါ၊ အားနည်းသောသူတို့၌ အားနည်းသော သူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ အချို့သောသူတို့ကို တစုံတခုသော
အမှုအရာအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ၊ ခပ်သိမ်းသောသူ တို့၌ ခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်၏။
၂၃သင်တို့နှင့်အတူ ဧဝံဂေလိတရားကို ဆက်ဆံခြင်းအလိုငှါ၊ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့် ထိုသို့ငါပြုလေ့ရှိ၏။

၂၆မြေတလင်း၌ပြိုင်၍ ပြေးကြသောသူအပေါင်းတို့သည် ပြိုင်၍ပြေးကြသော်လည်း၊
တယောက်တည်းသာ လျှင် ဆုကိုရသည်ဟု သင်တို့မသိကြသလော။ ဆုကိုရမည်အကြောင်း ပြေးကြလော့။
၂၅ပွဲ၌ပြိုင်၍ အချင်းချင်း တိုက်သောသူမည်သည်ကား၊ အရာရာ၌ တပ်မက်ခြင်းကိုချုပ်တည်းတတ်၏။
ထိုသူတို့သည် ညှိုးနွမ်းပျက်ဆီးတတ် သော ပန်းဦးရစ်ကို ရခြင်းအလိုငှါပြုကြ၏။ ငါတို့မူကား
မညှိုးနွမ်းမပျက်ဆီးနိုင်သော ပန်းဦးရစ်ကို ရခြင်းအလိုငှါ ပြုကြ၏။ ၂၆ထိုကြောင့် ငါပြေးသောအခါ
အမှတ်တမဲ့ပြေးသည်မဟုတ်၊ လက်ပွေ့သတ်သောအခါ အာကာသကောင်းကင်ကို သာထိုး၍
သတ်သည်မဟုတ်။ ၂၇သူတပါးကို ဆုံးမပြီးမှ ကိုယ်တိုင်ရှုံးသောသူ မဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုထိုး၍
နှိပ်စက်လေ့ရှိ၏။

၁၀

၁ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ဘိုးဘေးအပေါင်းတို့သည် မိုဃ်းတိမ်အောက်မှာရှိ၍၊ ပင်လယ်အလယ်၌
ရှောက်သွား ကြသည်ဟူ၍ငင်း၊ ၂မိုဃ်းတိမ်နှင့်ပင်လယ်ထဲမှာ မောရှေ၌ ဗတ္တိဇံ ကိုခံကြသည်ဟူ၍ငင်း၊
၃ဓမ္မအစာကို အတူစား ကြသည်ဟူ၍ငင်း၊ ဓမ္မရေကို အတူသောက်ကြသည်ဟူ၍ငင်း သင်တို့မသိမမှတ်ဘဲ
နေစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။ ၄ထိုသူတို့နောက်၌ လိုက်သောဓမ္မကျောက်မှ ထွက်သောရေကို သောက်ကြ၏။
ထိုကျောက်ကား ခရစ်တော်ဖြစ် သတည်း။ ၅သို့သော်လည်း ထိုသူတို့တွင် များစွာသောသူတို့ကို
ဘုရားသခင်သည် အားရနှစ်သက်တော်မမူ။ သူတို့သည် တော၌သေကြေပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
၆ထိုသူတို့သည် မကောင်းသောအရာတို့ကို တပ်မက်သကဲ့သို့ ငါတို့သည် မတပ်မက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုအ
ကြောင်းအရာတို့သည် ငါတို့အဘို့ ပုံသက်သေဖြစ်ကြ၏။ ၇လူတို့သည် စားသောက်လျက် ထိုင်နေကြ၏။
နောက် တဖန် ကခုန်မြူးတူးခြင်းငှါ ထကြ၏။ ဟု ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း၊ ၈ထိုသူအချို့တို့သည် ရုပ်တုကို
ကိုးကွယ်သကဲ့သို့ မကိုးကွယ်ကြနှင့်။ ထိုသူအချို့တို့သည် မတရားသော မေထုန်အမှု ကိုပြု၍ တနေ့ချင်းတွင်
လူနှစ်သောင်းသုံးထောင်လဲ၍ သေသကဲ့သို့မပြုဘဲ၊ မတရားသောမေထုန်ကို ရှောင်ကြကုန်အံ့။ ၉ထိုသူအချို့
တို့သည် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုပြု၍၊ မြွေဖြင့် ပျက်ဆီးသကဲ့သို့ ငါတို့သည်မပြု၊ ခရစ်တော်ကို မစုံစမ်း
မနှောင့်ရှက်ဘဲ နေကြကုန်အံ့။ ၁၀ထိုသူအချို့တို့သည် မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍၊ ဖျက်ဆီးသောသူ၏ လက်ဖြင့်
ပျက်ဆီး သကဲ့သို့မဟုတ်၊ မြည်တမ်းခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ ၁၁ထိုအကြောင်းအရာရှိသမျှတို့သည် ပုံသက်သေဖြစ်
အံ့သောငှါ ထိုသူတို့၌ရောက်ကြ၏။ ကပ်ကာအဆုံးတွင်ဖြစ်သော ငါတို့ကို ဆုံးမစရာဘို့ ကျမ်းစာ၌ရေးထား
လျက်ရှိသတည်း။ ၁၂ထိုကြောင့် အကြင်သူသည် မိမိတည်ကြည်လျက်နေသည်ဟု မိမိထင်မှတ်၏။ ထိုသူသည်
မလဲခြင်းငှါသတိပြုစေ။ ၁၃လူ၌ဖြစ်တတ်သော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုသာ သင်တို့သည်ခံရကြ၏။
ဘုရားသခင်သည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့မခံနိုင်သော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို သင်တို့၌
ရောက်စိမ့်သောငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သင်တို့ သည် ခံနိုင်မည်အကြောင်း
စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းအရာနှင့်တကွ၊ ထွက်မြောက်သော လမ်းကိုလည်း စီရင်ပြုပြင်တော် မူလိမ့်မည်။
၁၄ထိုကြောင့် ငါ့ချစ်သူတို့၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။ ၁၅သင်တို့ကို
ပညာရှိကဲ့သို့ မှတ်၍ပြောမည်။ ငါ့စကားကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ၁၆ငါတို့သည် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းရာ
မင်္ဂလာခွက်ဖလားမူကား၊ ခရစ်တော်၏ အသွေးကို ဆက်ဆံခြင်းဖြစ်သည်မဟုတ်လော။
ငါတို့ဖဲ့သောမုန့်မူကား၊ ခရစ်တော်၏ကိုယ်ကို ဆက်ဆံ ခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်လော။
၁၇မုန့်တလုံးတည်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် တလုံးတည်းဖြစ်သော ထိုမုန့်ကို ဆက်ဆံလျက်
ခံယူကြသောကြောင့်၊ အများဖြစ်သော ငါတို့သည် တလုံးတကိုယ်တည်းဖြစ်ကြ၏။ ၁၈ဇာတိအားဖြင့်
ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သော သူတို့ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ယဇ်ကောင်ကို စားသောသူတို့သည်
ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆက်ဆံ သောသူ ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။ ၁၉ထိုသို့ဆိုသော် အဘယ်သို့ငါဆိုလိုသနည်း။
ရုပ်တုကား မှတ်စရာရှိသည်၊ ရုပ်တုရှေ့၌ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကား မှတ်စရာရှိသည်ဟုဆိုလိုသလော။

၂၀ထိုသို့မဆိုလို။ သာသနာပလူတို့သည် ပူဇော်သောယဇ်ကို ဘုရားသခင်အား ပူဇော်ကြသည်မဟုတ်။
နတ်ဆိုးတို့အားပူဇော်ကြ၏။ သင်တို့သည် နတ်ဆိုး တို့နှင့် ဆက်ဆံစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။
၂၁သခင်ဘုရား၏ခွက်ဖလား၊ နတ်ဆိုးတို့၏ခွက်ဖလား နှစ်ပါးကို သင်တို့ မသောက်နိုင်ကြ။
သခင်ဘုရား၏စားပွဲ၊ နတ်ဆိုးတို့၏စားပွဲနှစ်ပါးကို သင်တို့ဝင်၍မစားနိုင်ကြ။ ၂၂သခင်ဘုရားအမျက်
တော်ထွက်စေခြင်းငှါ ငါတို့ပြုရကြသလော။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ထက်သာ၍ တန်ခိုးကြီးကြသလော။
၂၃ငါသည် အပြစ်မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကို ပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့၊
ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကို ပြုသင့်သည်မဟုတ်။ အပြစ်မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကို
ပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာ တို့သည် သူတပါးကို တည်ဆောက်တတ်သည်မဟုတ်၊
၂၄ကိုယ်အကျိုးကို အဘယ်သူမျှမရှာစေနှင့်။ သူ့အကျိုးကို လူတိုင်းရှာစေ။ ၂၅သြတ္တပ္ပစိတ်ကို
ထောက်ရသောကြောင့်၊ ဈေး၌ရောင်းသမျှကို မစစ်ကြောမမေးမြန်းဘဲ စားကြလော့။ ၂၆အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးနှင့်မြေကြီးတန်ဆာကို ပိုင်တော်မူ၏။ ၂၇မယုံကြည်သော သူသည် သင်တို့ကို
ခေါ်ဘိတ်၍ သင်တို့သည် သွားလိုလျှင်၊ သြတ္တပ္ပစိတ်ကို ထောက်ရသောကြောင့်၊ သင်တို့ရှေ့၌ ထည့်သမျှကို
မစစ် ကြော မမေးမြန်ဘဲ စားကြလော့။ ၂၈သို့သော်လည်း ဤမည်သောအရာသည် ရုပ်တုရှေ့၌
ပူဇော်သောယဇ်ကောင် ဖြစ်၏ဟု တစုံတယောက်သောသူဆိုလျှင်၊ ထိုသို့ဆိုသောသူ၏မျက်နှာကိုရင်း
သြတ္တပ္ပစိတ်ကိုရင်း ထောက်၍ မစား ကြနှင့်။ ၂၉သြတ္တပ္ပစိတ်ဟုဆိုသော် ကိုယ်စိတ်ကိုမဆိုလို၊
သူ့စိတ်ကိုဆိုလို၏။ အခြားသောသူ၏စိတ်သည် ငါ၏အခွင့်ကို အဘယ်ကြောင့် စစ်ကြောစီရင်ရမည်နည်း။
၃၀ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ငါသုံးဆောင်ရလျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍ သုံးဆောင်သည်တွင်
အဘယ်ကြောင့်ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ခံရမည်နည်းဟု ဆိုလျှင်မူကား၊ ၃၁သင်တို့သည် စားသော်ငင်း၊
သောက်သော်ငင်း၊ မည်သည့်အမှုကိုပြုသော်ငင်း၊ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကိုထောက်၍ ခပ်သိမ်း
သောအမှုကိုစွကို ပြုကြလော့။ ၃၂လူများတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စိမ့်သောငှါ၊ ငါသည်
ကိုယ်အကျိုးကို မရှာဘဲ သူ့အကျိုးကိုရှာ၍၊ ၃၃ခပ်သိမ်းသောလူတို့၏ အလိုသို့အရာရာ၌ လိုက်သည်နည်းတူ၊
သင်တို့လည်း ယုဒလူ၊ ဟေလသလူ၊ ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ဝင်သူတို့၌ ထိမိ၍
လဲစရာအကြောင်းကိုမပြုဘဲ၊

၁၁

၁ငါသည် ခရစ်တော်၏နည်းတူ ကျင့်သကဲ့သို့ သင်တို့လည်းငါ့နည်းတူ ကျင့်ကြလော့။ ၂ညီအစ်ကိုတို့
သင်တို့သည် အရာရာ၌ ငါ့ကိုအောက်မေ့၍၊ ငါအပ်ပေးသော နည်းဥပဒေသတို့ကို စွဲလန်းကြသည်ဖြစ်၍
သင်တို့ကိုငါချီးမွမ်း၏။ ၃ယောကျ်ား၏ခေါင်းကား ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ကိုရင်း၊ မိန်းမ၏ခေါင်းကား
ယောကျ်ားဖြစ်သည်ကိုရင်း၊ ခရစ်တော်၏ ခေါင်းကား ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ကိုရင်း၊
သင်တို့သိမှတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ၄ယောကျ်ားမည်သည်ကား၊ မိမိခေါင်းကိုဖုံးလျက် ဆုတောင်းသော်ငင်း၊
ပရောဖက်ပြုသော်ငင်း၊ မိမိခေါင်းအသရေကို ရှုတ်ချ၏။ ၅မိန်းမမည်သည် ကား၊ မိမိခေါင်းကိုမဖုံးဘဲ
ဆုတောင်းသော်ငင်း၊ ပရောဖက်ပြုသော်ငင်း၊ မိမိခေါင်းအသရေကိုရှုတ်ချ၏။ ၆ ထိုသို့ပြု လျှင်
ဆံပင်ရိတ်သည်နှင့်တူ၏။ မိန်းမသည်မိမိခေါင်းကိုမဖုံးလျှင် ဆံပင်ကိုဖြတ်စေ။ ဆံပင်ဖြတ်ခြင်း၊ ဆံပင်ရိတ်ခြင်း
အရာသည် ရှက်စရာရှိလျှင် ခေါင်းကိုဖုံးစေ။ ၇ယောကျ်ားသည် ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဌာန်၊ ဘုန်းအသရေတော်
ဖြစ်သောကြောင့် မိမိခေါင်းကိုမဖုံးရ။ မိန်းမမူကား၊ ယောကျ်ား၏ဘုန်းအသရေဖြစ်၏။ ၈ယောကျ်ားသည်
မိန်းမကြောင့် ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မိန်းမသည် ယောကျ်ားကြောင့်ဖြစ်၏။ ၉ယောကျ်ားကို
မိန်းမတို့ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်။ မိန်းမကို ယောကျ်ားဘို့ဖန်ဆင်း၏။ ၁၀ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်တမန်များကို
ထောက်၍၊ မိန်းမသည် မိမိခေါင်းကိုဖုံးရမည်။

၁၁သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၌ ယောကျ်ားမပါဘဲ မိန်းမဖြစ်သည်မဟုတ်။ မိန်းမမပါဘဲ
ယောကျ်ားဖြစ်သည် မဟုတ်။ ၁၂မိန်းမသည် ယောကျ်ားကြောင့်ဖြစ်သကဲ့သို့ ယောကျ်ားသည်လည်း
မိန်းမအားဖြင့်ဖြစ်၏။ အလုံးစုံတို့ သည်လည်း ဘုရားသခင်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ၁၃မိန်းမသည် ခေါင်းကိုမဖုံးဘဲလျက်
ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်းလျှင်၊ လျောက်ပတ်သည် မလျောက်ပတ်သည်ကို သင်တို့အလိုအလျောက်
ဆင်ခြင်စီရင်ကြလော့။ ၁၄ယောကျ်ားသည် ရှည်သောဆံပင်ရှိလျှင်၊ ရှက်ဘွယ်သောအကြောင်းဖြစ်သည်ကို
သင်တို့အား ပကတိတရားပင် ဆုံးမသွန်သင်သည် မဟုတ်လော။ ၁၅မိန်းမမူကား၊ ရှည်သောဆံပင်ရှိလျှင်၊
သူ၏ဘုန်းအသရေဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ မိန်းမဆံပင်သည် မိမိခြုံစရာဘို့ဖြစ်၏။ ၁၆သို့သော်လည်း
တစုံတယောက်သောသူသည် ငြင်းခုံလျှင်၊ ငါတို့၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏အသင်း တော်တို့၌၎င်း၊
ထိုသို့သောထုံးစံမရှိ။

၁၇တဖန်တုံ၊ သင်တို့သည် အကျိုးကို ပြုစုခြင်းငှါ စည်းဝေးကြသည်မဟုတ်။ အကျိုးကိုနည်းစေခြင်းငှါ
စည်းဝေး ကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ပညတ်ထားစဉ်တွင် သင်တို့ကိုမချီးမွမ်းရ။ ၁၈ပထမအကြောင်းဟူမူကား၊
သင်တို့သည် အသင်းတော်၌ စည်းဝေးကြသောအခါ၊ အခြင်းခြင်းကွဲပြားခြင်းရှိသည်ကို ငါကြားရ၏။
၁၉ကြားရသည်အတိုင်း၊ မှန်ကောင်းမှန်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင် ကောင်းမွန်သောသူတို့ကို
ထင်ရှားစိမ့်သောငှါ သင်းခွဲခြင်း ရှိရမည်။ ၂၀သင်တို့သည် အတူစုဝေးကြသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ပွဲတော်ကို
စားအံ့သောငှါ စည်းဝေးကြသည် မဟုတ်။ ၂၁အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် စားကြသည်တွင် ကိုယ်စီကိုယ်စီ
မိမိအစာကိုအရင်ယူ၍၊ တချို့ကားဆာမွတ်လျက်၊ တချို့ကား စားသောက်ကြူးလျက်ရှိကြ၏။ ၂၂သင်တို့သည်
စားသောက်ရာဘို့ ကိုယ်အိမ်မရှိသလော။ သို့မဟုတ် လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍၊
ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ရှက်ကြောက်စေသလော။ အဘယ်သို့ ငါဆိုရမည်နည်း။ ဤအမှုမှာ သင်တို့ကိုချီးမွမ်းရ
မည်လော။ မချီးမွမ်းရ။

၂၃အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၌ ငါပေးအပ်သောအရာကို သခင်ဘုရားထံ၌ ငါခံရပြီ။ ခံရသောအရာ
ဟူမူကား၊ သခင်ယေရှုသည် ရန်သူလက်သို့ အပ်နှံခြင်းကိုခံသောနေ့ညမှာ မုန့်ကိုယူ၍၊ ၂၄ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကို ဖဲ့၍၊ ဤမုန့်ကား၊ သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ချိုးဖဲ့သောငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့။
ငါ့ကိုအောက်မေ့ဘို့ရာ ဤသို့ပြုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၅ထိုနည်းတူ၊ ညစာစားပြီးမှ ခွက်ကိုလည်းယူ၍၊
ဤခွက်ကား ငါ၏အသွေး၌ တည်သော ပဋိညာဉ်တရားသစ်ဖြစ်၏။ ဤခွက်ကို သောက်သောအခါ၊
ငါ့ကိုအောက်မေ့ဘို့ရာ သောက်ကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၂၆အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်
ထိုမုန့်ကိုစား၍ ထိုခွက်ကိုသောက်သောအခါခါ၊ သခင်ဘုရား အသေခံတော်မူခြင်းကို
ကြွလာတော်မမူမှီတိုင်အောင်ပြကြ၏။ ၂၇ထိုကြောင့် သခင်ဘုရား၏ မုန့်နှင့်ခွက်ကို မထိုက် မတန်ဘဲ
စားသောက်သောသူမည်သည်ကား၊ သခင်ဘုရား၏ကိုယ်တော်နှင့် အသွေးတော်ကို ပြစ်မှားရာရောက်၏။
၂၈သို့ဖြစ်၍ လူတိုင်း ကိုယ်ကိုကိုယ်စစ်ကြော ပြီးမှ မုန့်ကိုစားစေ။ ထိုနည်းတူ ခွက်ကိုလည်းသောက်စေ။
၂၉အကြောင်း မူကား၊ မထိုက်မတန်ဘဲ စားသောက်သောသူသည် သခင်ဘုရား၏ကိုယ်တော်ကို ပိုင်းခြား၍
မသိသောကြောင့်၊ မိမိအပေါ်သို့ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ စားသောက်သောသူဖြစ်၏။

၃၀ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သင်တို့တွင် အားနည်းသောသူ၊ မကျန်းမာသောသူများရှိကြ၏။
သေသောသူ အများလည်းရှိကြ၏။ ၃၁ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်စစ်ကြောစီရင်လျှင်၊
စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ လိမ့်မည်။ ၃၂စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းကို ခံရကြသောအခါ၊
လောကီသားတို့နှင့်အတူ အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ် မည်အကြောင်း ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏။
၃၃ထိုကြောင့် ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် စားအံ့သောငှါ စည်းဝေး သောအခါ၊ အချင်းချင်း
တယောက်ကိုတယောက် ငံ့လင့်ကြလော့။ ၃၄တစုံတ ယောက်သောသူသည် ဆာမွတ်လျင်၊ သင်တို့သည်

အပြစ်ခံလျက် မစည်းဝေးစေခြင်းငှါ ထိုသူသည်မိမိအိမ်၌ စားစေ။ ကြွင်းသောအမှုများကို ငါလာသော အခါ
စီရင်မည်။

၁၂

၁ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးအကြောင်းများကို မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ၊ ငါအလိုမရှိ။
၂သင်တို့ သည် အထက်က သာသနာပလူဖြစ်၍၊ သူတပါးသွေးဆောင်သဖြင့်၊
စကားမပြောနိုင်သောရုပ်တုရှိရာသို့ ပါသွား သောသူဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏။ ၃ထိုကြောင့်
ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဟောပြော၍ အဘယ် သူမျှ ယေရှုကို မကျိန်ဆဲနိုင်သည်ကိုငင်း၊
ယေရှုသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို အမှီမပြုလျှင်၊
အဘယ်သူမျှမပြောနိုင်သည်ကိုငင်း၊ သင်တို့သည် သိနားလည်စေခြင်းငှါ ငါသတိပေး၏။ ၄ဆုကျေးဇူးတော်
အထူးထူးအထွေထွေရှိကြသော်လည်း ဝိညာဉ်တော်တပါးတည်းရှိ၏။ ၅ဓမ္မဆရာအမှု အထူးထူးအထွေထွေ
ရှိကြသော်လည်း သခင်တပါးတည်းရှိ၏။ ၆ပြုပြင်ခြင်းအမှုအထူးထူး အထွေထွေရှိကြသော်လည်း၊
ခပ်သိမ်းသော သူတို့၌ ပြုပြင်သမျှကို ပြုပြင်တော်မူသော ဘုရားသခင်တပါး တည်းရှိ၏။
၇ကောင်းသောအကျိုးအလိုငှါသာ ဝိညာဉ် တော်ကို လူအသီးသီးတို့အား ထင်ရှားစွာပေး တော်မူလျက်ရှိ၏။
၈အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်သောသူအား ပညာတရားကိုပေး တော်မူ၏။
ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်သောသူအား ထိုးထွင်းခြင်း တရားကို ပေးတော်မူ၏။
၉ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်သောသူအား ယုံကြည် ခြင်းကိုပေးတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
တယောက်သောသူအား အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။
၁၀တယောက်သောသူအား၊ တန်ခိုးကိုပြနိုင်သောအခွင့်ကိုငင်း၊ တယောက်သောသူအား ပရောဖက်
ပြုနိုင်သောအခွင့်ကိုငင်း၊ တယောက်သော သူအား စိတ်ဝိညာဉ်တို့ကို ပိုင်းခြား၍သိနိုင်သောအခွင့်ကိုငင်း၊
တယောက် သောသူအား အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားကို ပြောနိုင်သောအခွင့်ကိုငင်း၊
တယောက်သောသူအား ထိုဘာသာ စကား၏အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်သောအခွင့်ကိုငင်း ပေးတော်မူ၏။
၁၁ဤအခွင့်ရှိသမျှတို့ကို တပါးတည်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ပြုပြင်၍ လူအသီးသီးတို့အား
အသီးသီးခံရသောအခွင့်ကို အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ဝေ၍ ပေးတော်မူ၏။

၁၂ဥပမာကား၊ ကိုယ်တစ်ခုတည်း၌ အင်္ဂါအများရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုတခုတည်းသောကိုယ်၏အင်္ဂါ
အပေါင်းတို့ သည် များလျက်နှင့် ကိုယ်တခုတည်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ခရစ်တော်ဖြစ်၏။
၁၃အကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူဖြစ်စေ၊ ဟေလသလူဖြစ်စေ၊ ကျွန်ဖြစ်စေ၊ လူလွတ်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည်
ဝိညာဉ်တော်တပါးတည်း အားဖြင့် တကိုယ်တည်း ထဲသို့ ဗတ္တိဇံ ကိုခံကြ၏။ ငါတို့ရှိသမျှသည်
တစိတ်တဝိညာဉ်တည်းထဲသို့လည်း သောက်ကြ၏။ ၁၄ကိုယ်သည် အင်္ဂါတခုတည်းရှိသည်မဟုတ်၊
အများရှိသည်ဖြစ်၍၊ ၁၅ခြေက၊ ငါသည်လက်မဟုတ် သောကြောင့် ကိုယ်နှင့်မစပ်ဆိုင် ဟုဆိုလျှင်၊
ထိုသို့ဆိုသောကြောင့် မစပ်ဆိုင်သည်မှန်သလော။ ၁၆နားကလည်း၊ ငါသည် မျက်စိမဟုတ်သောကြောင့်
ကိုယ်နှင့်မစပ်ဆိုင်ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့် မစပ်ဆိုင်သည်မှန် သလော။ ၁၇တကိုယ်လုံးသည်
မျက်စိဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့ကြားနိုင်မည်နည်း။ တကိုယ်လုံးသည်နားဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နမ်းနိုင်မည်နည်း။
၁၈ယခုမူကား၊ ဘုရား သခင်သည် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း အင်္ဂါများအသီးသီး တို့ကို
ကိုယ်၌စီရင်ခန့်ထားတော်မူ၏။ ၁၉ထိုမှတပါး အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည် အင်္ဂါတခုတည်းဖြစ်လျှင် ကိုယ်သည်
ဘယ်မှာရှိလိမ့်မည်နည်း။ ၂၀ယခုတွင် အင်္ဂါအများ ရှိလျက်နှင့် ကိုယ်တခုတည်းရှိ၏။ ၂၁မျက်စိက၊
သင့်ကိုငါအလိုမရှိဟု လက်ကိုမဆိုရ။ ထိုနည်းတူ ဦးခေါင်းက၊ သင်တို့ ကို ငါအလိုမရှိဟု ခြေတို့ကိုမဆိုရ။
ထိုမျှမက အားနည်းဟန်ရှိသောအင်္ဂါတို့သည် သာ၍အသုံးဝင်ကြ၏။ ၂၂အသရေ နည်းဟန်ရှိသော
အင်္ဂါတို့အားလည်း၊ သာ၍ကြီးသောအသရေကို ပေးတတ်၏။ ၂၃တင့်တယ်ခြင်းမရှိသော အင်္ဂါတို့ သည်

သာ၍ကြီးသော တင့်တယ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ ၂၄တင့်တယ်လျက်ရှိသော အင်္ဂါတို့သည် အခြားသောတင့်တယ်
ခြင်းကိုမလိုကြ။ ၂၅ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်းမရှိဘဲ၊ အင်္ဂါများတို့သည် အချင်းချင်း
သူ့ကိုကိုယ်နှင့်အမျှ သတိပြုစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်ခန္ဓာကိုမျှစေ၍၊ ယုတ်သောအင်္ဂါအား
သာ၍များသော အသရေကို ပေးတော်မူ၏။ ၂၆သို့ဖြစ်၍၊ အင်္ဂါတခုတည်း ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရလျှင်၊
အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည် အတူခံရကြ၏။ အင်္ဂါတခု သည် ချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံရလျှင်၊ အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည်
အတူဝမ်းမြောက်ရကြ၏။

၂၇သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ကိုယ်ဖြစ်ကြ၏။ အသီးသီး အင်္ဂါတော်ဖြစ်ကြ၏။ ၂၈ဘုရားသခင်သည်
ပဌမ အရာ၌ တမန်တော်တို့ကိုငင်း၊ ဒုတိယအရာ၌ ပရောဖက်တို့ကိုငင်း၊ တတိယအရာ၌ ဆရာတို့ကိုငင်း၊
ထိုနောက် တန်ခိုးပြသောသူတို့ကိုငင်း၊ ထိုနောက်အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေနိုင်သော အခွင့်ရှိသောသူတို့ကိုငင်း၊
သင်းထောက် တို့ကိုငင်း၊ စီရင်အုပ်စိုးသောသူတို့ကိုငင်း၊ အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားကို
ပြောနိုင်သောသူတို့ကိုငင်း၊ အသင်း တော်၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ၂၉သင်းဝင်သူရှိသမျှတို့သည်
တမန်တော်ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည် ပရောဖက် ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည်
ဆရာဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည် တန်ခိုးကိုပြနိုင်ကြသလော။ ၃၀ရှိသမျှ တို့သည်အနာရောဂါကို
ငြိမ်းစေနိုင်သော အခွင့်ရှိကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားကို ပြောနိုင်ကြသလော။
ရှိသမျှတို့သည် ထိုဘာသာစကား၏ အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်ကြသလော။ ၃၁သင်တို့သည် အမြတ်ဆုံးသော
ဆုကျေးဇူးတော်တို့ကို အလွန်အလိုရှိကြသည်တွင်၊ သာ၍မြတ်သောလမ်းကို ငါပြဦးမည်။

၁၃

၁ငါသည် လူဘာသာစကားကိုငင်း၊ ကောင်းကင်တမန်ဘာသာစကားကိုငင်း၊ ပြောနိုင်သော်လည်း
မေတ္တာမရှိလျှင် အသံမြည်သော တံပိုးခရာကဲ့သို့ငင်း၊ တီးတံကိုသာပေးတတ်သော လင်းကွင်းကဲ့သို့ငင်း
ဖြစ်၏။ ပရောဖက်ဉာဏ်ကို ငါရ၍၊ နက်နဲသောအရာ ရှိသမျှတို့နှင့် သိပ္ပံအတတ်အမျိုးမျိုးကို တတ်သော်ငင်း၊
တောင်များကို ရွှေ့နိုင်သော ယုံကြည်ခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော်ငင်း၊ မေတ္တာမရှိလျှင် အချည်းနှီးသက်
သက်ဖြစ်၏။ ၃သူတပါးကို ငါကြွေးမွေး၍ ဥစ္စာရှိသမျှကို စွန့်ကြဲသည်သာမက၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို မီးရှို့စေခြင်းငှါ
အပ်သော်လည်း၊ မေတ္တာမရှိလျှင် ငါ၌ အကျိုးမရှိ။ ၄မေတ္တာသည် စိတ်ရှည်တတ်၏။ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။
မေတ္တာသည် ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းမရှိ၊ ဝါကြွားခြင်း မရှိ၊ မာန်မာနမရှိ။ ၅လျောက်ပတ်စွာမကျင့်တတ်၊ ကိုယ်အကျိုးကို
မရှာတတ်၊ ဒေါသအမျက်မထွက်တတ်၊ အပြစ်ရှိ သည်ဟု မထင်တတ်၊ ၆မတရားသောအမှု၌
ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိတတ်၊ သမ္မာတရား၌ဝမ်းမြောက်တတ်၏။ ၇ခပ်သိမ်း သောအရာကို ဖုံးအုပ်တတ်၏။
ခပ်သိမ်းသောအရာကို ယုံတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို မြော်လင့်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို
သည်းခံတတ်၏။ ၈မေတ္တာသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်၏။ ပရောဖက် ဉာဏ်သော်ငင်း၊
အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားကို ပြောနိုင်သောအခွင့်သော်ငင်း၊ သိပ္ပံအတတ်သော်ငင်း၊
ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။

၉ယခုမူကား၊ ငါတို့သည် မစုံမလင်သိတတ်ကြ၏။ ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် မစုံမလင်ဟောတတ်ကြ၏။
၁၀စုံလင် ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါမူကား၊ မစုံလင်သမျှတို့သည် ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၁ငါသည်
သူငယ်ဖြစ်စဉ်အခါ၊ သူငယ်လိုစကားပြော၏။ သူငယ်လိုစိတ်ထင်၏။ သူငယ်လိုကြံစည်၏။
အသက်ကြီးသောအခါမူကား၊ သူငယ်၏ အရာများကို ငါပယ်ရှား၏။ ၁၂ယခုတွင်ငါတို့သည်
မှန်အားဖြင့်ရိပ်မိလျက်သာနေကြ၏။ ထိုအခါမူကား၊ မျက်မှောက် ထင်ထင် မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ယခုတွင်
ငါအသိအမြင် မစုံမလင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါမူကား၊ သူတပါးသည် ငါ့ကိုသိသကဲ့သို့ ငါသိရလိမ့်မည်။ ၁၃ယခုတွင်
ယုံကြည်ခြင်း၊ မြော်လင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ ဤသုံးပါးတည်လျက်ရှိ၏။ ဤသုံးပါတို့တွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်
အမြတ်ဆုံးဖြစ်သတည်း။

၁၄

၁ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မှီအောင်လိုက်ကြလော့။ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတို့ကို အလွန်အလိုရှိသည်တွင်၊
ပရောဖက် ပြုရသောအခွင့်ကို သာ၍လိုချင်သောစိတ် ရှိကြလော့။ ၂အကြောင်းမူကား၊ အခြားသောဘာ
သာစကားအားဖြင့် ပြောသောသူသည် လူတို့အားမပြော၊ ဘုရားသခင်အားပြော၏။ သူ၏စကားကို
အဘယ်သမျှနားမလည်။ နက်နဲ သောအရာတို့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ပြော၏။
၃ပရောဖက်ပြုသောသူမူကား၊ တည်ဆောက်ခြင်း၊ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ခြင်း၊ သက်သာခြင်းအလို့ငှါ
လူတို့အားဟောပြော၏။ ၄အခြားသော ဘာသာစကားအားဖြင့် ပြောသောသူသည်
ကိုယ်ကိုသာတည်ဆောက်၏။ ပရောဖက်ပြုသောသူမူကား အသင်းတော်ကို တည်ဆောင်၏။ ၅သင်တို့
ရှိသမျှသည် အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ပြောစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ပရောဖက်ပြုစေခြင်းငှါ
သာ၍အလိုရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အခြားသောဘာသာ စကားဖြင့် ပြောသောသူသည် အသင်းတော်ကို
တည်ဆောက်ခြင်းငှါ အနက်ကို မဘော်မပြလျှင်၊ သူ့ထက်ပရော ဖက်ပြုသောသူသည် သာ၍မြတ်သတည်း။
၆ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့လာ၍ အခြားသောဘာသာစကားဖြင့်
ဟောပြောသော်လည်း ဗျာဒိတ်တော်ကို ပြန်ခြင်း၊ ပညာအတတ်ကိုသင်ခြင်း၊ ပရောဖက်ပြုခြင်း၊
ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်း တခုခုကိုမပြုဘဲလျက်၊ သင်တို့အားပြောလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ၇ထိုနည်းတူ၊
အသံမြည်တတ်သော အဝိညာဏကစောင်း၊ ပလွေ တို့သည် သေချာသောအသံနှင့် မမြည်လျှင် စောင်းသံ၊
ပလွေသံတို့ကို အဘယ်သို့သိနိုင်မည်နည်း။ ၈တန်ပိုးခရာ သည်လည်း၊ မမှန်သောအသံနှင့်မြည်လျှင်၊
အဘယ်သူသည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ မိမိကိုယ်ကိုပြင်ဆင်မည်နည်း။ ၉ထိုနည်း တူ၊ သင်တို့သည်
နားလည်လွယ်သောစကားကို နှုတ်ဖြင့်မမြွက်လျှင် မြွက်သောစကားကို အဘယ်သို့သိနိုင် မည်နည်း။
အာကာသကောင်းကင်ကို ပြောသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၀လူပြည်၌ ဘာသာစကားအမျိုးမျိုးတို့သည်
ဤမျှ လောက်များ၍၊ ရှိသမျှတို့သည် အနက်နှင့်ပြည့်စုံသည်မှန်စေတော့။ ၁၁ဘာသာစကား၏အနက်ကို
ငါနားမလည်လျှင်၊ ပြောသောသူအား ငါသည်လူရိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ပြောသောသူသည်လည်း၊
ငါ့အားလူရိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ၁၂သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတော်တို့ကို
အလွန်အလိုရှိကြသည်တွင် အသင်းတော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း
ကြိုးစားကြလော့။ ၁၃ထိုကြောင့် အခြားသော ဘာသာစကားကို ပြန်ပြောသောသူသည်၊ အနက်ကိုလည်း
ဘော်ပြနိုင်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းစေ။ ၁၄အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ အခြားသော ဘာသာ
စကားဖြင့် ငါဆုတောင်းလျှင်၊ ငါ့စိတ်နှလုံးဆုတောင်းသော်လည်း ငါ့ဉာဏ်သည်အကျိုးကိုမပေး။ ၁၅သို့ဖြစ်လျှင်
အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ စိတ်နှလုံးနှင့်၎င်း၊ ဉာဏ်နှင့်၎င်း၊ ဆုတောင်းရမည်။ စိတ်နှလုံးနှင့်၎င်း၊ ဉာဏ်နှင့်၎င်း
သီချင်းဆိုရမည်။ ၁၆သို့မဟုတ်သင်သည် စိတ်နှလုံးနှင့်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းသောအခါ၊
မတတ်သောလူစုအဝင် ဖြစ်သောသူသည် သင်၏စကားကို နားမလည်သောကြောင့်၊ ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းခြင်းသို့လိုက်၍၊ အာမင်ဟု အဘယ်သို့ ဝန်ခံနိုင်မည်နည်း။ ၁၇သင်သည် ကျေးဇူးတော်ကို ကောင်းမွန်စွာ
ချီးမွမ်းသည်မှန်စေတော့။ အခြားသော သူမူကား၊ တည်ဆောက်ခြင်းအကျိုးမရှိ။ ၁၈ငါသည်
သင်တို့ရှိသမျှထက်၊ အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြော သောအရာကိုထောက်၍၊
ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၏။ ၁၉သို့သော်လည်း၊ အသင်းတော်၌ အခြား သောဘာသာစကားဖြင့်
စကားတသောင်းကိုပြောနိုင်သည်ထက်၊ သူတပါးတို့ကို သွန်သင်ခြင်းငှါ စကားငါးခွန်းကို ဉာဏ်နှင့်တကွ
ပြောနိုင်သောအခွင့်ကိုသာ၍ အလိုရှိ၏။
၂၀ညီအစ်ကိုတို့ သင်တို့သည် ဉာဏ်အရာ၌ သူငယ်မဖြစ်ကြနှင့်။ မတရားသောအမှုအရာ၌
နို့စို့သူငယ် ဖြစ်ကြလော့။ ဉာဏ်အရာ၌ အသက်ကြီးသောသူဖြစ်ကြလော့။ ၂၁ပညတ္တိကျမ်းစာ၌
လာသည်ကား၊ အခြားတပါး သောလျှာ၊ အခြားတပါးသောနှုတ်နှင့် ဤလူမျိုးကိုငါပြောမည်။ သို့သော်လည်း

သူတို့သည် နားမထောင်ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ၂၂သို့ဖြစ်၍
အခြားသောဘာသာစကားတို့သည် ယုံကြည်သောသူတို့အား နိမိတ် လက္ခဏာဖြစ်သည်မဟုတ်။
မယုံကြည်သောသူတို့အား နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်သတည်း။ ပရောဖက်ပြုခြင်း အမှုမူကား၊
မယုံကြည်သောသူတို့ အဘို့မဟုတ်၊ ယုံကြည်သောသူတို့ အဘို့ဖြစ်သတည်း။ ၂၃ထိုကြောင့်
အသင်းဝင်သူအပေါင်း တို့သည် စည်းဝေး၍ အခြားသောဘာသာဖြင့် ဟောပြောလျက်နေကြစဉ်တွင်
မယုံကြည်သောသူ၊ မတတ်သောသူ သည် ဝင်လာလျှင်၊ သူတို့ကို သူရူးဖြစ်ကြသည်ဟု
ပြောမည်မဟုတ်လော။ ၂၄သို့မဟုတ် သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည် ပရောဖက်ပြု၍ နေကြစဉ်တွင်၊
မယုံကြည်သောသူ၊ မတတ်သောသူသည် ဝင်လာလျှင်၊ အသင်းဝင်သူအပေါင်းတို့ သည်
သူ၏အပြစ်ကိုဘော်ပြ၍ သူ့ကိုစစ်ကြောစီရင်ကြ၏။ ၂၅ထိုသို့ သူ၏စိတ်နှလုံး၌ မထင်ရှားသောအရာတို့သည်
ထင်ရှားပြန်၍ သူသည်ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့တွင်
အမှန်ရှိ တော်မူသည်ဟု သက်သေခံလိမ့်မည်။

၂၆ညီအစ်ကိုတို့၊ အဘယ်သို့နည်း၊ သင်တို့စည်းဝေးကြသောအခါ၊ ဆာလံသီချင်းကို ရသောသူ၊
ဆုံးမသြ ဝါဒစကားကို ရသောသူ၊ အခြားသောဘာသာစကားကို ရသောသူ၊ ဗျာဒိတ်တော်ကိုရသောသူ၊
အနက်ဘော် ပြရာကို ရသောသူ၊ အသီးသီးရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို
တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ စီရင်ကြလော့။ ၂၇အခြား သောဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောသောသူရှိလျှင်၊
နှစ်ယောက်ဖြစ်စေ၊ အများဆုံးဆိုသော် သုံးယောက်ဖြစ်စေ၊ တယောက်နောက် တယောက်ပြော၍
တယောက်သောသူသည် အနက်ကိုဘော်ပြစေ။ ၂၈စကားပြန်မရှိလျှင်၊ ဟောပြောသောသူသည်
အသင်းတော်၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ မိမိအားရင်း၊ ဘုရားသခင်အားရင်း ပြောစေ။ ၂၉ပရော
ဖက်နှစ်ယောက်ဖြစ်စေ၊ သုံးယောက်ဖြစ်စေ၊ ဟောပြော၍ အခြားသောသူတို့သည် စစ်ကြောဆင်ခြင်ကြစေ။
၃၀ထိုင်လျက်နေသောသူအား တစုံတခုကိုဖွင့်ပြတော်မူလျှင်၊ အရင်ဟောပြောသောသူသည်
တိတ်ဆိတ်စွာနေစေ၏။ ၃၁အကြောင်းမူကား၊ ရှိသမျှတို့သည် သင်ခြင်းငှါရင်း၊ ရှိသမျှတို့သည်
သက်သာခြင်းငှါရင်း၊ သင်တို့အသီးသီး တယောက်နောက်တယောက် ပရောဖက်ပြုရသော အခွင့်ရှိကြ၏။
၃၂ပရောဖက်တို့သည်လည်း၊ မိမိတို့စိတ်ဝိညာဉ် ကို ချုပ်တည်းနိုင်ကြ၏။ ၃၃ဘုရားသခင်သည်
ရုန်းရင်းခတ်သောအမှုကို ပြုစုတော်မမူ။ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အသင်း တော်အပေါင်းတို့၌ ဖြစ်သကဲ့သို့
အသင့်အတင့်ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို ပြုစုတော်မူ၏။

၃၄သင်တို့၏မိန်းမတို့သည် အသင်းတော်၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြစေ။ သူတို့သည်
ဟောပြောရသောအခွင့် မရှိကြ။ ပညတ်တရားစီရင်သည်အတိုင်း သူတို့သည် ယောကျ်ား၏အုပ်စိုးခြင်းကို
ဝန်ခံရကြမည်။ ၃၅မိန်းမတို့သည် တစုံတခုကို သင်လိုလျှင်၊ အိမ်၌ မိမိခင်ပွန်းကို မေးမြန်းကြစေ။ မိန်းမသည်
အသင်းတော်၌ ဟောပြောလျှင် ရှက်ဘွယ်သော အကြောင်းဖြစ်၏။ ၃၆ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် သင်တို့မှထွက်သလော။ သို့မဟုတ်သင်တို့သို့သာ ရောက်သလော။ ၃၇ငါသည်
သင်တို့အား ရေး၍ပေးလိုက်သောစကားတို့သည် သခင် ဘုရား၏ ပညတ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို၊
ပရောဖက်ဖြစ်သောသူ၊ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးကို ခံရသောသူမည်သည်ကား ဝန်ခံပါစေ။
တစုံတယောက်သောသူသည် မသိလျှင်မသိဘဲနေစေ။ ၃၈အချုပ်အခြာဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ သည်
ပရောဖက်ပြုခြင်းငှါ အလွန်အလိုရှိကြလော့။ ၃၉အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောခြင်းအမှုတို့ကို
လည်း မမြစ်တားကြနှင့်။ ၄၀ခပ်သိမ်းသောအမှုကို တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ အစဉ်အတိုင်းစီရင်ကြလော့။

၁၅

၁ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် သင်တို့အား ဟောပြောဘူးသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့သည်ခံယူ၍
မှီဝဲဆည်းကပ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့အား တဖန်ငါကြားလိုက်၏။ ၂အထက်က ငါဟောပြော

သည်အကြောင်းများကို သင်တို့ သည် အကျိုးမဲ့မယုံဘဲ စိတ်စွဲလန်းလျှင်၊ ထိုဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့်
ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ၃ငါသည် ကိုယ်တိုင်ခံယူသည်အတိုင်း သင်တို့အား
ရှေ့ဦးစွာအပ်ပေးသော အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း
ငါတို့အပြစ်ကြောင့် အသေခံတော်မူ၏။ ၄သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ၊ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌
ထမြောက်တော်မူ၏။ ၅ကေဖသည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်ပြီးမှ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့သည် မြင်ရကြ၏။
၆ထိုနောက် ညီအစ်ကိုငါးရာမကာ၊ တပြိုင်နက်မြင်ရကြ၏။ ထိုသူတို့တွင် အများသောသူတို့သည် ယခု
တိုင်အောင် အသက်ရှင်ကြသေး၏။ အချို့တို့သည် အိပ်ပျော်ကြပြီ။ ၇ထိုနောက် ယာကုပ်မြင်ရ၏။ ၈ထိုနောက်
တမန်တော်အပေါင်းတို့သည် မြင်ရကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ အချိန်မတော်မတန် ဘွားသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော
ငါပင် မြင်ရ၏။ ၉ငါသည် အထက်ကဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ကို ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊
အညံ့ဆုံးသောတမန်တော် ဖြစ်၏။ တမန်တော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံထိုက်။ ၁၀သို့သော်လည်း
ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ ငါဖြစ်သည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။ ငါခံရသောကျေးဇူးတော်ကိုလည်း
အကျိုးမဲ့ခံရသည်မဟုတ်။ အခြားသောတမန်တော် အပေါင်းတို့ထက်၊ ငါသည် သာ၍ကြိုးစားခြင်းကိုပြု၏။
ထိုသို့ဆိုသော်လည်း ငါကြိုးစားသည်မဟုတ်။ ငါနှင့်အတူ ရှိသောဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည်
ကြိုးစားတော်မူ၏။ ၁၁ထိုကြောင့်၊ ငါဖြစ်စေ၊ သူတို့ဖြစ်စေ၊ ဤသို့ ငါတို့ သည် ဟောပြောကြ၏။ ဤသို့လည်း
သင်တို့သည် ယုံကြည်ကြ၏။

၁၂ယခုမှာ၊ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူကြောင်းကို ဟောပြောရသည်ဖြစ်၍၊
သေသော သူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိဟု သင်တို့တွင် အချို့သောသူတို့သည် အဘယ်ကြောင့်
ဆိုရကြသနည်း။ ၁၃သေသော သူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ခရစ်တော်သည် ထမြောက်တော်မမူ။
၁၄ခရစ်တော်သည် ထမြောက်တော်မမူ လျှင်၊ ငါတို့ဟောပြောခြင်း၌ အကျိုးမရှိ သင်တို့ယုံကြည်ခြင်း၌လည်း
အကျိုးမရှိ။ ၁၅ထိုမျှမက၊ ငါတို့သည် ဘုရား သခင်၏ အမှုမှာ မမှန်သောသက်သေခံဖြစ်ကြ၏။
၁၆အကြောင်းမူကား၊ သေလွန်သော သူတို့သည် ထမြောက်ခြင်း မရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ကို
ထမြောက်စေတော်မမူ။ ယခုမှာ၊ ခရစ်တော်ကို ထမြောက်စေတော်မူပြီဟု ငါတို့သည်
ဘုရားသခင်၏အကြောင်းကို သက်သေခံကြ၏။ သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊
ခရစ်တော်သည် ထမြောက်တော်မမူ။ ၁၇ခရစ်တော်သည် ထမြောက်တော်မမူလျှင်၊ သင်တို့သည်
ယုံကြည်သော် လည်း အကျိုးမရှိ၊ ဒုစရိုက်အပြစ်အောက်၌ ရှိကြသေး၏။ ၁၈ထိုမှတပါး၊
ခရစ်တော်ကိုယုံကြည်၍ အိပ်ပျော်သော သူတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။ ၁၉ငါတို့သည်
ခရစ်တော်ကိုအမှီပြု၍ ယခုဘဝ၌သာ မြော်လင့်စရာရှိလျှင်၊ အခြားသောသူ အပေါင်းတို့ထက်သာ၍
ဆင်းရဲသောသူဖြစ်ကြ၏။

၂၀ယခုမူကား၊ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူ၍၊ အိပ်ပျော်သောသူတို့တွင်
အဦးသီးသော အသီးဖြစ်တော်မူပြီ။ ၂၁သို့ဖြစ်၍ လူအားဖြင့် သေခြင်းတရားသည် တည်သကဲ့သို့၊
သေသောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်း တရားသည် လူအားဖြင့် တည်လျက်ရှိ၏။ ၂၂လူအပေါင်းတို့သည်
အာဒံအားဖြင့် သေခြင်းသို့ရောက်သည်နည်းတူ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့
ရောက်ရကြလတံ့။ ၂၃သို့ရာတွင် လူအသီးသီးတို့သည် မိမိတို့အလှည့်အတိုင်း လိုက်ရကြလိမ့်မည်။
ခရစ်တော်သည် အဦးသီးသောအသီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုနောက် ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊
တပည့်တော်ဖြစ်သော သူတို့သည် ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၂၄ထိုအခါ ခရစ်တော်သည် အထွဋ်အမြတ်အာဏာတန်ခိုး အမျိုးမျိုးကိုပယ်ရှင်း၍၊ မိမိနိုင်ငံကို
ဘုရားသခင် တည်းဟူသော ခမည်းတော်၌ အပ်ပြန်တော်မူပြီးမှ ကမ္ဘာကုန်ရလတံ့။ ၂၅ခရစ်တော်သည်
ရန်သူအပေါင်းတို့ကို ခြေဘဝါးတော်အောက်၌ ချထားတော်မူမှီတိုင်အောင် အုပ်စိုးတော်မူရမည်။

၂၆နောက်ဆုံးသောရန်သူတည်း ဟူသော သေမင်းသည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရလတံ့။
၂၇ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို လူသား၏ ခြေအောက်၌ ချထားတော်မူ သည်ဟု ကျမ်းစာလာ၏။
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်ချထားလျက်ရှိကြောင်းကိုဆိုသော်၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို
လူသားအောက်၌ချထားတော်မူသောသူသည် ကြွင်းတော်မူကြောင်းထင်ရှားသတည်း။ ၂၈ခပ်သိမ်းသောအရာ
တို့သည် လူသားအောက်၌ ချထားလျက်ရှိသောအခါ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သူ့အောက်၌
ချထားတော်မူသောသူ၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို သားတော်သည်ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
ဘုရားသခင်သည် အလုံးစုံဖြစ်တော်မူမည် အကြောင်းတည်း။
၂၉သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအလျှင်းမရှိလျှင်၊ သေလွန်သော သူတို့၏
ကိုယ်စားဗတ္တိဇံကို ခံသော သူတို့သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။ သေလွန်သော သူတို့၏
ကိုယ်စားအဘယ်ကြောင့် ဗတ္တိဇံကို ခံရကြသနည်း။ ၃၀ငါတို့သည်လည်း ဘေးရောက်အံ့သော အခြင်းရာနှင့်
အဘယ်ကြောင့်တွေ့ရကြသနည်း။ ၃၁ငါသည် နေ့တိုင်းအသေခံရ၏ ဟုငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၌
သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ငါဝါကြွား ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို တိုင်တည်၍ ငါဆိုဝံ့၏။ ၃၂သေလွန်သောသူတို့သည်
ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ဖေက်မြို့၌ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့်၊ အထက်က
ငါသည်သားရဲတို့နှင့်တိုက်သော်လည်း၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ စားကြကုန်အံ့၊ သောက်ကြကုန်အံ့၊
နက်ဖြန်သေရကြမည်။ ၃၃အလွဲမယူကြနှင့်။ မကောင်းသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ခြင်းအားဖြင့်
ကောင်းသောအကျင့် ဓလေ့ ယိုယွင်းတတ်၏။ ၃၄တရားသဖြင့်နိုးကြလော့။ ဒုစရိုက်ကိုမပြုကြနှင့်။
အချို့သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိကြ။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့ကိုရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ ငါဆို၏။
၃၅သေလွန်သော သူတို့သည်အဘယ်သို့ထမြောက်ကြမည်နည်း။ အဘယ်သို့သော ကိုယ်နှင့်
ပေါ်လာကြ မည်နည်း ဟုတစုံတယောက်သောသူမေးလိမ့်မည်။ ၃၆အချင်းလူမိုက်၊
သင်စိုက်သောမျိုးစေ့မပျက်လျှင်မရှင်တတ်။ ၃၇ထိုမှတပါး မျိုးစေ့ကိုစိုက်သောအခါ၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သော
ကိုယ်ကိုမစိုက်။ ဂျုံစပါးဖြစ်စေ၊ အခြားသော စပါးဖြစ်စေ၊ အစေ့သက်သက်ကို စိုက်တတ်၏။
၃၈ဘုရားသခင်သည် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကိုယ်ကိုပေး တော်မူ၏။ မျိုးစေ့အသီးအသီးတို့အားလည်း၊
မိမိတို့ အမျိုးအတိုင်းကိုယ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ၃၉အသားရှိသမျှ တို့သည် တမျိုးတည်းမဟုတ်။ လူသားတမျိုး၊
အမဲသားတမျိုး၊ ငါးသားတမျိုး၊ ငှက်သားတမျိုး၊ အသီးအသီးရှိကြ၏။
၄၀ကောင်းကင်အကောင်အထည်လည်းရှိ၏။ မြေကြီးအကောင် အထည်လည်းရှိ၏။ ကောင်းကင်အကောင်အ
ထည်၏ ဂုဏ်အသရေလည်းတမျိုး၊ မြေကြီးအကောင်အထည်၏ ဂုဏ်အသရေသည်လည်းတစ်မျိုးဖြစ်၏။
၄၁နေ၏ဂုဏ်အသရေတမျိုး၊ လ၏ဂုဏ်အသရေတမျိုး၊ ကြယ်တို့၏ဂုဏ်အသရေ တမျိုး အသီးအသီးရှိကြ၏။
ကြယ်တို့၏ ဂုဏ်အသရေသည်လည်းအသီးသီးအခြားခြား ဖြစ်ကြ၏။ ၄၂ထိုနည်းတူ၊ သေသောသူတို့၏
ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းအရာဖြစ်၏။ ကိုယ်သည်စိုက်သောအခါ၊ ပုပ်တတ်သောသဘော၏။ ထမြောက်
သောအခါ မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်၌ တည်၏။ ၄၃စိုက်သောအခါ ဂုဏ်အသရေပျက်၏။ ထမြောက်သောအခါ
ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံ၏။ စိုက်သောအခါ အစွမ်းမရှိ။ ထမြောက်သောအခါ အစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။
၄၄စိုက်သောအခါ ဇာတိပကတိ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ထမြောက်သောအခါ ဝိညာဏကိုယ်ဖြစ်၏။ ဇာတိပက
တိကိုယ်တမျိုး၊ ဝိညာဏ ကိုယ်တမျိုးရှိ၏။ ၄၅ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ရှေ့ဦးစွာသော လူအာဒံသည်
အသက်ရှင်သော သတ္တဝါဖြစ်၏ ဟုလာသတည်း။ ယခုတွင် နောက်ဆုံးဖြစ်သော အာဒံမူကား၊ အသက်ရှင်
စေတတ်သော ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ ၄၆ဝိညာဏကိုယ်သည် ရှေ့ဦးစွာဖြစ်သည် မဟုတ်။ ဇာတိပကတိကိုယ်သည်
ရှေ့ဦးစွာဖြစ်၏။ နောက်မှ ဝိညာဏကိုဖြစ်၏။ ၄၇ရှေ့ဦးစွာသောလူသည် မြေကြီးကဖြစ် သောကြောင့်
မြေသားဖြစ်၏။ ဒုတိယလူမူကား ကောင်းကင်ဘုံကဖြစ်တော်မူသော သခင်ပေတည်း။ ၄၈မြေသားတို့ သည်

ထိုမြေသားကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်သားတို့သည် ထိုကောင်းကင်သားကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
၄၉ငါတို့သည် မြေသား၏ပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်သကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်သား၏ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဆောင်ကြလိမ့်မည်။
၅၀ညီအစ်ကိုတို့ ငါဆိုလိုသည်ကား၊ လူအသွေးအသားသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို
အမွေမခံနိုင်။ ပုပ်တတ်သောအရာသည် မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်ကို အမွေမခံနိုင်။ ၅၁နက်နဲသောအရာတခုကို
ငါပြဦးမည်၊ ငါတို့ရှိသမျှ သည် အိပ်ပျော်ရကြမည်မဟုတ်။ ၅၂သို့သော်လည်း၊
နောက်ဆုံးသောတန်ပိုးမှုတ်သောအခါ၊ တခဏခြင်းတွင် မျက်စိတမှိတ်၌ ငါတို့ရှိသမျှသည် ပြောင်းလဲခြင်းသို့
ရောက်ရကြမည်။ ထိုတန်ပိုးမှုတ်ချိန် ရောက်သောအခါ သေလွန် သောသူတို့သည်၊ မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်၌
တည်လျက် ထမြောက်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ရကြမည်။ ၅၃ယခုမျက်မှောက်
ပုတ်တတ်သောအရာသည် ပုပ်နိုင်သောအဖြစ်သို့ ဝင်စားရမည်။ ယခုမျက်မှောက်သေတတ်သောအရာသည်
မသေနိုင်သောအရာ အဖြစ်သို့ ဝင်စားရမည်။ ၅၄ဤပုပ်တတ်သောအရာသည် မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်သို့၎င်း၊
ဤသေတတ်သောအရာသည် မသေနိုင်သော အဖြစ်သို့၎င်း ဝင်စားသောအခါ၊ သေခြင်းသည် အောင်ခြင်း၌
နစ်မြုပ်ပြီဟု ကျမ်းစာ၌ လာချက် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ၅၅အိုသေမင်း၊ သင်၏လက်နက်သည်၊
အဘယ်မှာရှိသနည်း။ အိုမရဏနိုင်ငံ၊ သင်၏အောင်ခြင်းသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။
၅၆သေမင်း၏လက်နက်ကား၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ပေတည်း၊ ဒုစရိုက်အပြစ်၏တန်ခိုးကား၊ ပညတ် တရားပေတည်း။
၅၇ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့အား အောင်ခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်သည် ကြီးလှစွတကား။ ၅၈ထိုကြောင့် ငါချစ်သောညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည်
ဘုရားသခင်၏အမှုတော် ကို ဆောင်ရွက်၍ အကျိုးကြီးသည်ကို သိမှတ်သဖြင့်
တည်ကြည်သောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မရွေ့မလျော့ မတိမ်းယိမ်း ဘဲလျက် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို
ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။

၁၆

၁သန့်ရှင်းသူတို့အတို့ လှူဒါန်း၍ စုထားခြင်းအမှုမှာ၊ ဂလာတိပြည်၌ အသင်းတော်များကို
ငါမှာထားသည် အတိုင်း သင်တို့ပြုကြလော့။ ၂ငါရောက်လာသောအခါ လှူဒါန်း၍စုထားစရာမရှိစေခြင်းငှါ၊
ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်၌ အသီးသီး ကောင်းစားသည်အတိုင်း၊ မိမိတို့ဥစ္စာတဘို့ကို
ထုတ်၍စုထားကြလော့။ ၃ငါရောက်လာသောအခါ၊ သင်တို့ အလိုရှိသောသူတို့ကို ငါသည်
လက်မှတ်စာပေး၍၊ သင်တို့လှူသောအလှူကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့စိမ့်သောငှါ စေလွှတ်မည်။ ၄သို့မဟုတ်
ငါကိုယ်တိုင်သွားသင့်လျှင်၊ သူတို့သည် ငါနှင့်အတူ လိုက်ရကြမည်။ ၅မာကေဒေါနိပြည် လမ်းကို
ငါသွားမည်ဖြစ်၍၊ ထိုပြည်မှထွက်ပြီးလျှင် သင်တို့ရှိရာသို့လာမည်။ ၆နောက်မှအခြားသို့ ငါသွားသောအခါ၊
သင်တို့ပို့သော ကျေးဇူးကို ခံခြင်းငှါ၊ သင်တို့ဆီမှာ ငါတည်းခို၍ဆောင်း ကာလပတ်လုံး
နေကောင်းနေလိမ့်မည်။ ၇ယခုသွားစဉ်တွင် သင်တို့ကိုတွေ့မြင်ခြင်းငှါသာ အလိုမရှိ။
နောက်မှသခင်ဘုရားသည် အခွင့်ပေးတော်မူလျှင်၊ သင်တို့နှင့်အတူ ကြာမြင့်စွာနေမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။
၈ပင်တေကုတ္တေပွဲနေ့တိုင်အောင် ဖေက်မြို့၌ငါနေမည်။ ၉အကြောင်းမူကား၊ အလွန်ကြီးစွာသောတံခါးသည်
အဆင်သင့်၍ ငါ့အားဖွင့်လျက်ရှိ၏။ ဆီးတားသောသူအများလည်း ရှိကြ၏။
၁၀တိမောသေသည် သင်တို့ဆီသို့ရောက်လျှင်၊ သူသည်စိုးရိမ်ခြင်း အကြောင်းမရှိဘဲ၊ သင်တို့နှင့်အတူ
နေစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ သူသည် ငါကဲ့သို့ပင် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်၏။
၁၁ထိုကြောင့် အဘယ်သူမျှသူ့ကို မထီမဲ့မြင်မပြုစေနှင့်။ သူသည်ငါ့ထံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်ရမည်အကြောင်း
ပို့ဆောင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုကြလော့။ သူသည် အခြားသောညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ လာလိမ့်မည်ဟု
ငါမြော်လင့်လျက်နေ၏။ ၁၂ငါ့ညီ အာပေါလု၏အကြောင်းမှာ၊ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ သင်တို့ဆီသို့သွား

မည်အကြောင်း ငါသည်များစွာ ချော့မော့၍တောင်းပန်သော်လည်း သူသည် ယခုတွင်သွားခြင်းငှါ
အလျှင်းအလိုမရှိ။ နောက်မှ အဆင်သင့်လျှင် သွားလိမ့်မည်။
၁၃သင်တို့သည် သတိနှင့်စောင့်နေကြလော့။ ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်ကြလော့။ ယောကျ်ားအစွမ်း
သတ္တိနှင့်တကွ ခွန်အားစုံလင်လျက် နေကြလော့။ ၁၄သင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို
ချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ်နှင့် ဆောင်ရွက်ကြလော့။ ၁၅ညီအစ်ကိုတို့၊ သတေဖန်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်
အခါယပြည်တွင် အဦးသီးသော အသီးဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ
ကိုယ်ကိုကိုယ်အပ်ကြောင်းကို သင်တို့သိကြသည်နှင့် အညီ၊ ၁၆ထိုသို့ သောသူတို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကိုငင်း၊
ငါတို့နှင့်အတူ လုပ်ကိုင်၍ အမှုဆောင်သောသူ ရှိသမျှတို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကိုငင်း၊
သင်တို့ဝန်ခံကြမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန်၏။ ၁၇သတေဖန်၊ ဖော်တုနတ်၊ အခါယကုတို့သည်
ရောက်လာသော ကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ၁၈အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်ပြုစု၍ မပြည့်စုံသမျှကို
သူတို့သည်ထပ်၍ ပြည့်စုံ စေသဖြင့်၊ ငါ့စိတ်နှင့် သင်တို့စိတ်ကို သက်သာစေကြပြီ။ ထိုသို့သောသူတို့ကို
လက်ခံကြလော့။
၁၉အာရှိပြည်၌ အသင်းတော်များတို့သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ အာကုလနှင့်
ပြစ်ကိလတို့သည် သူတို့အိမ်၌ရှိသော အသင်းတော်နှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်ကိုထောက်၍
သင်တို့ကိုများစွာနှုတ်ဆက်ကြ၏။ ၂၀ညီအစ် ကိုအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ အချင်းချင်း
တယောက်ကိုတယောက် သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။
၂၁ငါပေါလုသည် နှုတ်ဆက်ခြင်းအချက်ကို ကိုယ်လက်နှင့်ရေးထား၏။ ၂၂အကြင်သူသည် သခင်ယေရှု
ခရစ်ကို မချစ်၊ ထိုသူသည် အနသေမာဖြစ်စေသတည်း။ သခင်ဘုရားသည် ကြွလာတော်မူ၏။
၂၃ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ ရှိစေသတည်း။ ယေရှုခရစ်၏
တပည့်တော်ဖြစ်သမျှသောသင်တို့၌ ငါ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိ၏။ အာမင်။

ကောရိန္သု ဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

ကောရိ သု ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။
SECOND EPISTLE TO THE CORINTHIANS
၁

၁ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုနှင့်
ငါ့ညီတိမောသေသည်၊ ကောရိသုမြို့၌ရှိသောဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်မှစ၍၊ အခါယပြည်အရပ်ရပ်တို့၌
ရှိသော သန့်ရှင်းသူအပေါင်း တို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ၂သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော
ဘုရားသခင်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။
၃သနားခြင်းကရုဏာ၏အဘ၊ သက်သာခြင်းအမျိုးမျိုးတို့၏ အရှင်တည်းဟူသော
ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ၄ငါတို့သည်
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကိုယ်တိုင်သက်သာခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးကို
ခံရသောသူတို့အား သက်သာစေနိုင်မည်အကြောင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးတို့၌ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား
သက်သာစေတော်မူ၏။ ၅အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ခရစ်တော် ကြောင့် ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းသည်
အလွန်များပြားသည်နည်းတူ၊ ခရစ်တော်၏ ကျေးဇူးအားဖြင့် ငါတို့ခံရသော သက်သာခြင်းသည်
အလွန်များပြား၏။ ၆သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသော်၎င်း၊ သက်သာခြင်းသို့ရောက် သော်၎င်း၊
သင်တို့၏ သက်သာခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းအကျိုး အလိုငှါဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကိုကိုခံရသကဲ့သို့
သင်တို့သည်သည်းခံသောစိတ်နှင့် ခံရသောအားဖြင့်၊ ထိုသက်သာခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းသည်ပြည့်စုံတတ်၏။
၇သင်တို့အတွက် ကြောင့်ငါတို့သည် မရွေ့နိုင်သော မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့သည်
ဆင်းရဲခြင်းကိုဆက်ဆံသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူသက်သာခြင်းကိုဆက်ဆံကြ၏ ဟု ငါတိုသည်သိကြ၏။
၈ညီအစ်ကိုတို့၊ အာရှိပြည်၌ ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသော အသက်မလွတ်နိုင်ဟု ထင်ရ၍၊
မခံနိုင် အောင်အတိုင်းထက်အလွန်လေးသောဆင်းရဲခံရကြောင်းကို သင်တို့မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါတို့အလိုမရှိ။
၉ငါတို့သည် မိမိကိုယ်ကိုအစဉ်မကိုးစားဘဲ၊ သေသောသူတို့ကို ထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို
ကိုးစားမည်အကြောင်း သေစေဟု စီရင်ခြင်းကို ကိုယ်တိုင်ခံရသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၁၀ထိုဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို
ထိုမျှလောက်ကြီးစွာသော သေဘေးမှ ကယ်လွှတ်တော်မူပြီ။ ယခု၌လည်း ကယ်လွှတ်တော်မူသေး၏။
၁၁သင်တို့သည်ကူညီ၍ ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းလျှင်၊ နောက်၌လည်း ကယ်လွှတ်တော်မူလတံ့ဟု ငါတို့သည်
ယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အများသောသူတို့သည် ကူညီသောအားဖြင့် ငါတို့၌
ရောက်သောဆုကျေးဇူးကို အများသောသူတို့သည် ထောက်၍ငါတို့အတွက်
ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။
၁၂ငါတို့ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းဟူမူကား၊ လောကီပညာ ကိုအမှီမပြု၊ ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော် ကို အမှီပြု၍လျစ်လျူသောစိတ်နှင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိသော ကြည်ဖြူခြင်းနှင့်၎င်း၊
ငါတို့သည် ဤလောက၌ ကျင့်ကြံပြုမူ၍ သင်တို့ဆီမှာလည်း ထိုသို့အထူးသဖြင့် ကျင့်ကြံပြုမူသည်ဟု
ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော စိတ်သည် သက်သေခံသတည်း။ ၁၃-၁၄သင်တို့သည်ဘတ်၍ ဝန်ခံသောအရာမှတပါး၊
အခြားသောအရာကို ငါတို့သည်ရေး၍ ပေးလိုက်သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် သခင်ယေရှုခရစ်၏နေ့၌ ငါတို့၏
ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သကဲ့သို့ ငါတို့သည် သင်တို့၏
ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်ကြသည်ဟု သင်တို့သည် ငါတို့ကို အနည်းငယ်အားဖြင့် ဝန်ခံသည်
အတိုင်းအစဉ်ဝန်ခံကြလိမ့်မည်ဟု ငါတို့သည် မြော်လင့်လျက် နေကြ၏။
၁၅အစဉ်ဝန်ခံမည်ဟု ငါသဘောကျလျက်ရှိ၍၊ သင်တို့သည် တဖန်ဆုကျေးဇူးတော်ကို ခံရစေခြင်းငှါ
ငါသည်သင်တို့ဆီသို့အရင်လာမည်ဟု အကြံရှိ၏။ ၁၆သင်တို့အနားမှာ ရှောက်၍
မာကေဒေါနိပြည်သို့သွားပြီးလျှင်၊ တဖန်မာကေဒေါနိပြည်မှ သင်တို့နေရာသို့လာ၍၊

ယုဒပြည်တိုင်အောင်သင်တို့ပို့ခြင်းကျေးဇူးကိုခံမည်ဟု အကြံရှိ၏။ [၁၇]ထိုသို့အကြံရှိသောအခါ
လျှပ်ပေါ်သောစိတ်ရှိသလော။ သို့မဟုတ် ငါ့စကားမှာ ဟုတ်မှန်၏၊ ဟုတ်မှန်၏ ဟူ၍၎င်း၊ မဟုတ်မမှန်၊
မဟုတ်မမှန်ဟူ၍၎င်း၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါကြံစည်သောအရာကို ဇာတိပကတိအတိုင်း ကြံစည်သလော။
[၁၈]ဘုရားသခင်သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သကဲ့သို့၊ သင်တို့ဆီသို့ငါတို့ပေးလိုက်သော စကားသည်
ဟုတ်မှန်၏ ဟူ၍၎င်း၊ မဟုတ်မမှန်ဟူ၍၎င်း မဆိုလို။ [၁၉]ငါမှစ၍ သိလွာနုနှင့် တိမောသေတို့သည် သင်တို့အား
ဟောပြောသော ဘုရားသခင်၏သားတော် ယေရှုခရစ်သည် ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍၎င်း၊ မဟုတ်မမှန်ဟူ၍၎င်း
မဆိုလိုဘဲ၊ ကိုယ်တော်မှာ ဟုတ်မှန်၏ ဟူ၍သာဆိုလိုသတည်း။ [၂၀]ထိုသခင်မှာ ဘုရားသခင်၏
ဂတိတော်ရှိသမျှ တို့သည် ငါတို့အားဖြင့် ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းအလို ငှါ၊ ဟုတ်မှန်၏
ဟူ၍၎င်း၊ အာမင်ဟူ၍၎င်းဖြစ်သတည်း။ [၂၁]သင်တို့နှင့် ငါတို့ကိုခရစ်တော်၌တည်စေ၍
ဘိသိက်ပေးသောသူကား၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်သတည်း။ [၂၂]ထိုဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကို တံဆိပ်ခတ်၍
ငါတို့စိတ်နှလုံးထဲ၌ ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော စားရန်ကို သွင်းပေးတော်မူ၏။
[၂၃]ငါသည် သင်တို့ကိုသနားသောကြောင့်သာ ယခုတိုင်အောင် ကောရိသုမြို့သို့မလာဟု
ငါ့စိတ်ဝိညာဉ် ဘက်၌ ဘုရားသခင်ကို ငါတိုင်တည်၏။ [၂၄]ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ ငါတို့သည်သင်တို့၏
ယုံကြည်ခြင်းကို အစိုးရသည်မဟုတ်။ သင်တို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ကူမ၍သာပြုကြ၏။
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည်တည်နိုင်ကြ၏။

၂

[၁]ထိုမှတပါး၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် တဖန်သင်တို့ဆီသို့နောက်တဖန်ငါမလာဟု ငါစိတ်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီ။
[၂]အကြောင်းမူ ကား၊ ငါသည် သင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေလျှင်၊ ထိုသို့ငါဝမ်းနည်းစေသောသူတို့မှတပါး
အဘယ်သူသည် ငါ့ကိုဝမ်း မြောက်စေမည်နည်း။ [၃]ငါဝမ်းမြောက်ခြင်း၏အကြောင်းသည်
သင်တို့ရှိသမျှ၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သည်ကို ငါသဘော ကျသည်ဖြစ်၍၊ ငါရောက်သောအခါ
ငါ့ကိုဝမ်းမြောက်စေအပ်သောသူတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို မပြုစေခြင်းငှါ၊ အထက်စာကို
ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။ [၄]အလွန်ညှိုးငယ်ပူပန်သောစိတ်နှင့် မျက်ရည်အများကျလျက်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍
ပေးလိုက်၏။ သင်တို့ကို စိတ်နာစေခြင်းငှါ ငါရေးသည်မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့အား အလွန်ချစ်သော
မေတ္တာစိတ်ကို သင်တို့သိစေခြင်းငှာ ငါရေး၏။ [၅]တစုံတယောက်သောသူသည် ဝမ်းနည်းခြင်း အကြောင်းကို
ပြုသည်မှန်လျှင်၊ သင်တို့တွင် အချို့သောသူတို့အားဖြင့်သာ ငါ့ကိုဝမ်းနည်းစေ၏။ သင်တို့ရှိသမျှကို
ကျပ်တည်းစွာမစီရင်လို။ [၆]အများသောသူတို့စီရင်သော ဒဏ်သည် ထိုသူ၏အပြစ်နှင့်တန်ပြီ။ [၇]သို့ဖြစ်၍
ထိုသို့သော သူသည် ဝမ်းနည်းခြင်းအားကြီးလျက်၊ မိန်းမောတွေဝေခြင်းမရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည်
ခြားနားသောအားဖြင့် သူ၏အပြစ်ကိုလွှတ်၍ သူ့ကိုနှစ်သိမ့် စေခြင်းငှါပြုသင့်၏။ [၈]ထိုကြောင့်သင်တို့သည်
သူ့ကိုအမှန်ချစ်ကြသည်ကို ထင်ရှားစွာပြမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန်၏။ [၉]ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည်
အရာရာ၌နားထောင်သည်၊ နားမထောင် သည်ကို ငါသိလို၍၊ သင်တို့ကို စုံစမ်းသောအားဖြင့်
အထက်ကရေး၏။ [၁၀]အကြင်သူ၏ အပြစ်ကိုသင်တို့သည် လွှတ်၏။ ထိုသူ၏အပြစ်ကို ငါသည်လည်းလွှတ်၏။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်တစုံတယောက်သောသူ၏ အပြစ်ကိုလွှတ်ဘူးလျှင်၊ သင်တို့ကိုထောက်၍
ခရစ်တော်၏ အခွင့်နှင့် လွှတ်ဘူး၏။ [၁၁]သို့မဟုတ်လျှင်၊ စာတန်သည် ငါတို့ကိုနိုင်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။
သူ၏အကြံအစည်များကို ငါတို့သိကြ၏။
[၁၂]ထိုမှတပါး၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောခြင်းငှါ တရောမြို့သို့ငါရောက်၍၊
သခင်ဘုရားသည် ငါ့အားတံခါးကိုဖွင့်တော်မူသောအခါ၊ [၁၃]ငါ့ညီတိတုကို ငါမတွေ့သောကြောင့်
စိတ်မသက်သာသဖြင့်၊ ထိုသူတို့ကိုအခွင့် ပန်ပြီးမှမာကေဒေါနိပြည်သို့ထွက်သွားလေ၏။

၁၄ငါတို့သည် ခရစ်တော်နှင့် အတူအောင်ပွဲကိုအစဉ်ခံစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုသခင်ကို သိခြင်း၏
အမွှေးအကြိုင်သည် ငါတို့အားဖြင့် အရပ်ရပ်တို့၌နံ့ပြားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း ရှိစေသတည်း။ ၁၅အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
ငါတို့သည်ကယ်တင်သောသူတို့၌၎င်း၊ ဆုံးရှုံးသောသူတို့၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်အား ခရစ်တော်၏
အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်ကြ၏။ ၁၆ဆုံးရှုံးသောသူတို့၌ကား၊ သေခြင်းတိုင်အောင် သေခြင်း၏ အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်ကြ၏။
ကယ်တင်သောသူတို့၌ကား၊ အသက်ရှင်ခြင်းတိုင်အောင် အသက်ရှင်ခြင်း၏ အမွှေးအကြိုင် ဖြစ်ကြ၏။
သို့ဖြစ်၍ ဤအမှုအရာတို့နှင့် အဘယ်သူထိုက်တန်သနည်း။ ၁၇ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို
မှောက်လှန်သောသူများတို့နှင့် ငါတို့သည်မတူဘဲ ကြည်ဖြူသောစိတ်ရှိ၍ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်
အညီ၊ ဘုရားသခင့် ရှေ့တော်၌ခရစ်တော်၏ တရားကိုဟောပြောကြ၏။

၃

၁ငါတို့သည်တဖန်ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းကြသလော။ သို့မဟုတ်ချီးမွမ်းသောစာကို
သင်တို့ထံသို့သူတပါး ပေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့သည်သူတပါးထံသို့ပေးစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါတို့သည်
အချို့သောသူကဲ့သို့အလိုရှိကြသလော။ ၂သင်တို့သည်ငါတို့စိတ်နှလုံးပေါ်၌ ရေးထားသောစာ၊
လူအပေါင်းတို့သိ၍ ဘတ်တတ်သောငါတို့စာပင်ဖြစ်ကြ သတည်း။ ၃အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
သင်တို့သည်မှင်နှင့်ရေးထားသောစာမဟုတ်။ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့်
ရေး၍၎င်း၊ ကျောက်ပြားပေါ်၌ မရေးဘဲအသားနှင့်ပြည့်စုံသောနှလုံးပြားပေါ်၌ရေး၍၎င်း၊
ငါတို့ပြုစုသောခရစ်တော်၏ စာထင်ရှားစွာဖြစ်ကြ၏။ ၄ငါတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌
ထိုသို့သောယုံမှတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။

၅သို့ရာတွင် ငါတို့သည်ကိုယ်တန်ခိုးကိုအမှီပြု၍၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် တစုံတခုကိုကြံစည်ခြင်းငှါ
တတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍သာတတ်နိုင်သည်နှင့် အညီ၊ ၆ပဋိညာဉ်တရားသစ်၏
ဆရာဖြစ်နိုင် သော အစွမ်းသတ္တိကို ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အားပေးတော်မူ၏။
ထိုသို့ဆိုသော်ကျမ်းဟောင်းတရားကို မဆိုလို၊ ဝိညာဉ်တော်တရားကိုဆိုလို၏။
ကျမ်းဟောင်းတရားသည်အသက်ကို သတ်တတ်၏။ ဝိညာဉ်တော်တရားမူကား ရှင်စေတတ်၏။
၇ထိုမှတပါးပျောက်တတ်သော ရောင်ခြည်တည်းဟူသော မောရှေ၏မျက်နှာမှထွက်သော ရောင်ခြည် ကြောင့်၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူ၏မျက်နှာကို စေ့စေ့မကြည့်ရှုနိုင်သည်တိုင်အောင်၊ ကျောက်ပြားပေါ်၌
အက္ခရာတင်၍ ရေးထားသော သေခြင်း၏ တရားသည် ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသည်မှန်လျှင်၊ ၈ထိုမျှမက
ဝိညာဉ်တော်တရားသည် ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် အလွန်ပြည့်စုံရလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ ၉အပြစ်စီရင်တတ်
သော တရားသည် ဘုန်းအာနုဘော်ရှိလျှင်၊ ထိုမျှမက ဖြောင့်မတ်စေတတ်သောတရားသည်
ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် သာ၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ၁၀နောက်ဖြစ်သောဘုန်းသည် အလွန်မြတ်သောကြောင့်၊
ဘုန်းရှိဘူးသောအရာသည် ဘုန်းကွယ်လျက်ရှိ၏။ ၁၁ပယ်ရှင်းရသော အရာသည်ဘုန်းရှိလျှင်၊
တည်နေသောအရာသည် သာ၍ဘုန်းရှိလိမ့်မည်။

၁၂ထိုသို့သော ယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ထိမ်ဝှက်ခြင်းအလျှင်းမရှိ၊
အတည့်အလင်း ဟောပြောကြ၏။ ၁၃ပယ်ရှင်းသောအရာ၏ အဆုံးကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
စေ့စေ့မကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ မောရှေသည် မိမိမျက်နှာကိုဖုံးအုပ်သကဲ့သို့ ငါတို့သည်မပြုကြ။
၁၄သူတို့စိတ်နှလုံးသည် မိုက်မဲလျက်ရှိ၍၊ ယခုတိုင်အောင် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာကို ဘတ်ကြသောအခါ
အနက်အဓိပ္ပါယ်သည် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ခရစ်တော်အားဖြင့်သာထိုဖုံးအုပ်ခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှင်းရ၏။ ၁၅ယခုတိုင်အောင်လည်း၊
မောရှေ၏ကျမ်းစာကို ဘတ်ကြသောအခါ၊ သူတို့စိတ်နှလုံးသည်ဖုံးအုပ်လျက်ရှိသေး၏။ ၁၆သို့သော်လည်း

သခင်ဘုရား ထံတော်သို့ပြောင်းလဲသောအခါ၊ ထိုဖုံးအုပ်ခြင်းအကြောင်းကိုပယ်ရှင်း လိမ့်မည်။
၁၇သခင်ဘုရားဟု ဆိုသော် ဝိညာဉ်တော်တရားကိုဆိုလိုသတည်း။ သခင်ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော် တရားသည်
လွတ်ခြင်းချမ်းသာကို ပေးတတ်၏။ ၁၈ငါတို့ရှိသမျှသည် မျက်နှာဖုံးကို ဖွင့်လျက်မှန်ကို ကြည့်သကဲ့သို့၊
သခင်ဘုရား၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ကြည့်မြင်၍၊ ဝိညာဉ်တော်တရား၏ အရှင်သည်
ရောင်ခြည်တော်ကိုလွှတ်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတို့သည် ဘုန်းအသရေတိုးပွါး ၍ ပုံသဏ္ဌာန်တော်နှင့်
အညီပြောင်းလဲခြင်းရှိရကြ၏။

၄

၁ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ထိုသို့သောတရား၏ အမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်၍၊
ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကို ခံရသည်နှင့် အညီ၊ အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။
၂ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ပြုသောရှက်ဘွယ်သောအမှု များကို ပယ်ကြ၏။ ပရိယာယ်ကိုမသုံး၊ ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထိမ်ဝှက်မှောက်လှန်ခြင်းမရှိ၊ သမ္မာတရားကိုအတည့်အလင်းဘော်ပြ၍၊
ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ လူအပေါင်းတို့၏ စိတ်ထင်အတိုင်း ချီးမွမ်း ဘွယ်သောအကျင့်ဓလေ့ကို ကျင့်ကြ၏။
၃ငါတို့ဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတရားသည် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိလျှင်၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
ရောက်သောသူတို့အားသာဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။ ၄ထိုသို့မယုံကြည်သောသူတို့ကား၊ ဘုရားသခင်၏
ပုံသဏ္ဌာန်တော် တည်းဟူသော ခရစ်တော်၏ ဘုန်းအသရေနှင့် ပြည့်စုံသော ဧဝံဂေလိတရား၏
အရောင်သည် အလင်းကိုမပေးစေခြင်း ငှါ၊ ဤလောကကို အစိုးရသော ဘုရားသည် သူတို့၏ ဉာဏ်မျက်စိကို
ကွယ်စေ၏။ ၅ငါတို့သည် ကိုယ်အကြောင်း ကိုဟောပြောကြသည်မဟုတ်။ ယေရှုခရစ်သည်
သခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊ ငါတို့သည် ယေရှုအတွက်သင်တို့၏ ကျွန်ဖြစ်ကြောင်းကိုငှင်း
ဟောပြောကြ၏။ ၆မှောင်မိုက်ထဲက အလင်းထွန်းလင်းမည်အကြောင်းမိန့်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊
ယေရှုခရစ်၏ မျက်နှာ၌ထွန်းလင်းသော ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကိုသိသော ဉာဏ်၏ အရောင်
ကိုပေးလိုသောငှါ၊ ငါတို့စိတ်နှလုံးထဲ၌ အလင်းကိုထွန်းလင်းစေတော်မူ၏။
၇သို့သော်လည်း တန်ခိုးတော်၏ ဂုဏ်အသရေသည် ငါတို့နှင့် မဆိုင်၊ ဘုရားသခင်နှင့်
ဆိုင်မည်အကြောင်း၊ ထိုဘဏ္ဍာသည် မြေအိုးထဲမှာထည့်ထားလျက်ငါတို့၌ရှိ၏။ ၈ငါတို့သည်
အမျိုးမျိုးသောနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသော် လည်း၊ အကျိုးနည်းခြင်းသို့မရောက်။
မကြံစည်နိုင်အောင်ရှိသော်လည်း စိတ်မပျက်။ ၉ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသော်လည်း ရှုံးခြင်းမရှိ၊
အောက်သို့လှဲခြင်းကိုခံရသော်လည်း ဆုံးရာသို့မရောက်။ ၁၀သခင်ယေရှုသည် အသက်ရှင်တော်မူကြောင်း ကို
ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ယေရှု၏ သေတော်မူခြင်းကို အစဉ်မပြတ်ငါတို့၏
ကိုယ်ခန္ဓာ၌ဆောင်ရကြ၏။ ၁၁အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ယေရှုသည် အသက်ရှင်တော်မူကြောင်းကို၊ ငါတို့၏
သေတတ်သောကိုယ်ခန္ဓာ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည်အသက်ရှင်စဉ်တွင် ယေရှုကြောင့်သေခြင်းလက်သို့
အစဉ်အပ်နှံခြင်းကိုခံရကြ၏။ ၁၂သို့ဖြစ်၍သေခြင်းတရားသည် ငါတို့၌ပြုပြင်တတ်၏။ သင်တို့၌ကား၊
အသက်ရှင်ခြင်းတရားသည် ပြုပြင်တတ်၏။ ၁၃ထိုသို့သောယုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ငါသည်ယုံကြည်သော ကြောင့်မြွက်ဆို၏ ဟုကျမ်းစာလာသည်နှင့် အညီ၊
ငါတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိသောကြောင့်မြွက်ဆိုဟောပြောကြ၏။
၁၄သခင်ယေရှုကိုထမြောက်စေတော်မူသောသူသည် ယေရှုအားဖြင့် ငါတို့ကိုလည်းထမြောက်စေ၍၊
သင်တို့နှင့် အတူအထံတော်၌သွင်းတော်မူမည်ဟု ငါတို့သိကြ၏။ ၁၅အများသောသူတို့သည်ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းသည်နှင့်၊ ထိုကြွယ်ဝသောကျေးဇူးတော်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေမည်
အကြောင်း၊ခပ်သိမ်း သောအရာတို့သည် သင်တို့အဘို့အလိုငှါဖြစ်သတည်း။ ၁၆ထိုကြောင့်ငါတို့သည်
အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။ ငါတို့၏ပြင်လူသည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့

ရောက်သော်လည်း၊ အတွင်းလူမူကား တနေ့ထက်တနေ့ပြုပြင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ၁၇-၁၈အကြောင်းမူကား၊
မျက်မှောက်၌ထင်ရှားသော အရာတို့သည် ခဏသာ တည်၍၊ မထင်ရှားသောအရာတို့သည်
အစဉ်အမြဲတည်ကြောင်းကို ငါတို့သည် ထောက်လျက်၊ ထင်ရှားသော အရာတို့ကိုမကြည့်မမှတ်ဘဲ၊
မထင်ရှားသောအရာတို့ကို ကြည့်မှတ်ကြစဉ်အခါ၊ ယခုခဏခံရ၍ ပေါ့ပါး သောဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခသည်
အတိုင်းထက်အလွန်ကြီးမြတ်လေးလံသော နိစ္စထာဝရဘုန်းအသရေကို ငါတို့အဘို့ဖြစ်စေတတ်၏။

၅

၁ယာယီတဲဖြစ်သောငါတို့ မြေအိမ်သည်ပျက်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ လူလက်ဖြင့် မလုပ်ဘဲ၊
ဘုရားသခင်ဖန် ဆင်းတော်မူသော နိစ္စထာဝရ အိမ်ရှိကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏။ ၂ငါတို့သည်
မြေအိမ်၌ရှိစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်အိမ်ထဲ သို့ဝင်စားခြင်းငှါ အလွန်တောင့်တလိုချင်သော စိတ်ရှိ၍၊
ညည်းတွားမြည်တမ်းလျက်နေကြ၏။ ၃ထိုသို့ဝင်စားလျှင် နေရာမဲ့ဖြစ်မည်မဟုတ်။ ၄ဤတဲ၌နေသောငါတို့သည်
လေးသောဝန်ကိုထမ်း၍ ညည်းတွားမြည်တမ်းကြ၏။ နေရာထဲကထွက်ချင်သောကြောင့်
ညည်းတွားသည်မဟုတ်။ သေတတ်သောအရာကို အသက်ရှင်ခြင်း၌ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ မြဲသောနေရာထဲသို့
ဝင်စားချင်သောကြောင့် ညည်းတွားကြ၏။ ၅ထိုသို့သောအကျိုးကိုခံစေခြင်းငှါ ငါတို့ကိုပြင်ဆင်သော သူကား၊
ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ထိုဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော စားရန်ကို ငါတို့အားပေးတော် မူပြီ။
၆ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌နေမြဲ နေစဉ်ကာလ၊ သခင်ဘုရားနှင့် ကွာဝေးရာအရပ်၌ နေသည်ကို
ငါတို့သည်သိလျက်၊ အစဉ်ရဲရင့်သောစိတ်ရှိကြ၏။ ၇မျက်မှောက်မမြင်ဘဲ ယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်း
ရှိသည်အတိုင်း၊ ငါတို့သည် ကျင့်ဆောင်ပြုမူသည်ဖြစ်၍၊ ၈ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ကွာဝေးရာအရပ်သို့သွား၍၊
သခင်ဘုရား ထံတော်၌နေမြဲနေခြင်းငှါ အလိုရှိလျက်၊ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။ ၉ထိုကြောင့်ငါတို့သည်
နေမြဲအရပ်၌ နေသည်ဖြစ်စေ၊ ကွာဝေးရာအရပ်၌ နေသည်ဖြစ်စေ၊
သခင်ဘုရားနှစ်သက်တော်မူသောသူဖြစ်ခြင်းငှါ စေတနာစိတ်ရှိ၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကြ၏။
၁၀အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ကျင့်သော အကျင့်၊ ကောင်းမကောင်း ရှိသည်
အတိုင်းအကျိုးအပြစ် ကိုအသီးအသီးခံခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်၏ တရားပလ္လင်ရှေ့၌ပေါ်လာရကြမည်။
၁၁သို့ဖြစ်၍သခင်ဘုရားနှင့် ဆိုင်သေကြောက်မက်ဘွယ်သော အကြောင်းအရာတို့ကိုငါတို့သည်
သိလျှင်၊ လူများကိုနှိုးဆော်သွေးဆောင်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားကြ၏။
သင်တို့၏စိတ်ရှေ့၌လည်း ထင်ရှား ကြသည် ဟုငါထင်မှတ်၏။ ၁၂ငါတို့သည် သင်တို့ရှေ့၌
တဖန်ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းကြသည်မဟုတ်။ စိတ်သဘောကို မထောက်၊ အသွေးအဆင်းကို ထောက်၍
ဝါကြွားသောသူတို့၏ စကားကို သင်တို့သည် ချေနိုင်မည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကြောင့်
ဝါကြွားခြင်းအခွင့်ကိုသာပေးကြ၏။ ၁၃ငါတို့သည် သူရူးဖြစ်လျှင် ဘုရားသခင်အဘို့ဖြစ်ကြ၏။
စိတ်ကောင်းသောသူဖြစ်လျှင် သင်တို့အဘို့ဖြစ်ကြ၏။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ တယောက်သောသူသည်
လူအပေါင်း တို့အတွက်ကြောင့် အသေခံသည်မှန်လျှင်၊ ၁၅လူအပေါင်းတို့သည် သေလျက်နေကြသည်ဟူ၍၎င်း၊
အသက်ရှင်သော သူတို့သည် တဖန်ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ မရှင်၊ သူတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံပြီးမှ
ထမြောက်တော်မူသော သူ၏ အလိုသို့လိုက်၍ ရှင်စေမည်အကြောင်း၊
လူအပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့်အသေခံတော်မူသည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့သည် သဘောထားလျက်၊ ခရစ်တော်၏
ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်သည် ငါတို့ကို အနိုင်အထက်သွေးဆောင်၏။ ၁၆သို့ဖြစ်လျှင်၊ ယခုမှစ၍ ငါတို့သည်
ဇာတိအမျိုးကိုထောက်၍ အဘယ်သူကိုမျှမသိမမှတ်။ ဇာတိအမျိုးကိုထောက်၍ ခရစ်တော်ကို
အထက်ကသိမှတ်သော်လည်း၊ ယခုမှစ၍ ထိုသို့သော သိမှတ်ခြင်းမရှိ။
၁၇လူမည်သည်ကား၊ ခရစ်တော်၌ရှိလျှင်အသစ်ပြုပြင်သော သတ္တဝါဖြစ်၏။
ဟောင်းသောအရာတို့သည် ပြောင်းလဲ၍ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် အသစ်ဖြစ်ကြပြီ။ ၁၈ထိုသို့ဖြစ်သော်

ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ငါတို့၏ ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍
ကိုယ်တော်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့စေတော်မူ၏။ ထိုမိဿဟာယတရားကို ဟောရသောအခွင့်အရာကို
ငါတို့၌အပ်ပေးတော်မူ၏။ ၁၉ထိုတရားဟူမူကား၊ ဘုရား သခင်သည် ခရစ်တော်အထဲ၌ ရှိနေလျက်၊
လောကီသားတို့၏ အပြစ်များကိုမှတ်တော်မမူ၊ ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍ ကိုယ်တော်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့စေတော်မူ၏။
ထိုမိဿဟာယတရားကိုလည်း ငါတို့၌အပ်ပေးတော်မူ၏။ ၂၀ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏
သံတမန်ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ရန်ငြိမ်း၍ဘုရားသခင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ကြလော့ဟု ဘုရားသခင်သည်
ငါတို့အား ဖြင့် နှိုးဆော်သွေးဆောင်တော်မူသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏ ကိုယ်စားဖြစ်၍ သင်တို့ကို
တောင်းပန်သွေးဆောင် ကြ၏။ ၂၁အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အပြစ်နှင့်
ကင်းစင်သောသူကို ငါတို့အတွက်ကြောင့် အပြစ်ရှိသောသူဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည်
ထိုသူအားဖြင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်မည်အကြောင်းတည်း။

၆

၁သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုအကျိုးမဲ့မခံကြနှင့်ဟု ငါတို့သည်
အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက် သောသူချင်းဖြစ်၍ သင်တို့ကိုနှိုးဆော်သွေးဆောင်ကြ၏။
၂ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအချိန် ၌သင်၏ စကားကိုငါနားထောင်ပြီ။
ကယ်တင်ရာနေ့ရက်ကာလ၌ သင့်ကိုငါမစပြီဟု လာသည်နှင့် အညီ ယခုပင် နှစ်သက်ဘွယ်သောအချိန်ရှိ၏။
ယခုပင်ကယ်တင်ရာနေ့ရက်ကာလ ရှိ၏။ ၃တရားဟောခြင်းအခွင့်အရာကို အပြစ်တင်ခြင်းနှင့်
ကင်းလွတ်စိမ့်သောငှါ၊ ထိမိ၍လဲစရာအကြောင်းတစုံတခု ကိုမျှမပြု။ ၄ညှဉ်းဆဲခံခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊
မလွတ်နိုင်သောဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့ခြင်း၊ ၅အရိုက်အပုတ်ခံခြင်း၊ ထောင်ထဲ၌နေခြင်း၊ သူတပါးရုန်းရင်းခတ်ပြုခြင်း၊
အမှုကိုလုပ်ဆောင်ခြင်း၊ မအိပ်ဘဲစောင့်နေခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို အလွန်သည်း
ခံလျက်၊ ၆စိတ်နှလုံးစင်ကြယ်ခြင်း၊ ပညာရှိခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံခြင်း၊ ချစ်ယောင်မဆောင်အမှန်ချစ်ခြင်း၊ ၇သမ္မာတရားကိုဟောခြင်း
ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ကိုပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်တည်းဟူသော လက်နက်များကိုလကျာ်ဘက်
လက်ဝဲဘက်၌ဝတ်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ ၈အသရေထင်ရှား ခြင်းနှင့် ရှုတ်ချခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံသဖြင့်၎င်း၊ လှည့်စားသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဟုတ်မှန်သောသူ၊ ၉အဘယ်သူမျှ
မသိသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်းကျော်စောသောသူ၊ အသေခံသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊
အသက်ရှင်သောသူ၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံသောသူ ကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ အသေသတ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်သောသူ၊
၁၀ဝမ်းနည်းသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ အစဉ်ဝမ်းမြောက်သောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊
လူများကိုရတတ်စေသောသူ၊ ဥစ္စာတစုံတခုကိုမျှ မပိုင်သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊
အလုံးစုံတို့ကိုပိုင်သောသူ ဖြစ်သဖြင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူသော ဓမ္မဆရာမှန်ကြောင်းကို
အရာရာ၌ ထင်ရှားစွာပြကြ၏။

၁၁အချင်းကောရိသုလူတို့၊ ငါတို့နှုတ်သည်သင်တို့အားဖွင့်လျက်ရှိ၏။
စိတ်နှလုံးသည်လည်းကျယ်ဝန်း၏။ ၁၂ငါတို့၌သင်တို့သည် ကျဉ်းမြောင်းသည်မဟုတ်။ ကိုယ်မေတ္တာ
ကရုဏာ၌သာ ကျဉ်းမြောင်းကြ၏။ ၁၃ငါတို့ကျေးဇူး ကိုဆပ်ခြင်းအလိုငှါကျယ်ဝန်းသောစိတ်ရှိကြလော့။
ထိုသို့ဆိုသော်ကိုယ်သားတို့ကို ဆိုသကဲ့သို့ငါဆို၏။

၁၄မယုံကြည်သောသူတို့နှင့်တွဲဘက်၍ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ထမ်းဘိုးကိုမထမ်းကြနှင့်။
တရားသောအမှု သည် မတရားသောအမှုကိုအဘယ်သို့လက်ခံနိုင်မည်နည်း။ အလင်းသည် မှောင်မိုက်နှင့်
အဘယ်သို့ဆက်ဆံ နိုင်မည်နည်း။ ၁၅ခရစ်တော်သည် ဗေလျာလနှင့် အဘယ်သို့သင့်တင့်နိုင် မည်နည်း။
ယုံကြည်သောသူသည် မယုံကြည်သောသူနှင့်အတူ အဘယ်အကျိုးအပြစ်ကို ခံရမည်နည်း။ ၁၆ဘုရားသခင်၏

ဗိမာန်တော်သည် ရုပ်တုတို့နှင့် အဘယ်သို့စပ်ဆိုင်ရမည်နည်း။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့တွင်ငါကျိန်းဝပ်မည်။ သူတို့တွင်လှည့်လည်၍ သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြ လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူသည်နှင့် အညီ၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ၁၇ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ထိုသူတို့အထဲမှထွက်၍ အသီးအခြားနေကြ လော့။ မစင်ကြယ်သောအရာကို လက်နှင့်မျှ မတို့ကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်တို့ကိုငါသည်လက်ခံမည်။ ၁၈သင်တို့၏ အဘဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်လည်းငါ၏ သားသမီး ဖြစ်ကြလိမ့်မည် ဟုအနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ထာဝရ ဘုရားမိန့် တော်မူ၏။

၇

၁ထိုကြောင့်ချစ်သူတို့၊ ထိုဂတိတော်များနှင့် ငါတို့သည်ဆိုင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏အညစ်အကြေး၊ စိတ်ဝိညာဉ်၏ အညစ်အကြေးရှိသမျှတို့နှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ကင်းစင်စေလျက်၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်အံ့။

၂ငါတို့ကိုလက်ခံကြလော။ ငါတို့သည် အဘယ်သူကိုမျှမပြစ်မှား။ အဘယ်သူကိုမျှ မယိုယွင်းစေ။ အဘယ်သူ ၏ဥစ္စာကိုမျှ ပရိယာယ်အားဖြင့် မယူ။ ၃သင်တို့ကို အပြစ်တင်၍ ဤသို့ငါဆိုသည် မဟုတ်။ သင်တို့နှင့် အတူအသက် ရှင်ခြင်းငှါရင်း၊ သေခြင်းငှါရင်း၊ အလိုရှိသည်တိုင်အောင်၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကိုချစ်ကြ၏ဟု အထက်ကငါပြောခဲ့ပြီ။ ၄သင်တို့ကြောင့်အလွန်ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ကြောင့်အလွန်ဝါကြွားခြင်းရှိရ၏။ သက်သာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ညှဉ်းဆဲခြင်း ကိုခံလေရာရာ၌ အတိုင်းထက်အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ၅ငါတို့သည်မာကေဒေါနိပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ကိုယ်ကာယငြိမ်ဝပ်ခြင်း အလျှင်းမရှိ။ အရာရာ၌ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရကြ၏။ ပြင်၌ကားတိုက်လှန်ခြင်း ရှိ၏။ အတွင်း၌ကား၊ စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။

၆သို့သော်လည်းနှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို သက်သာစေတော်မူတတ်သောဘုရားသခင်သည်၊ တိတုရောက် လာသော အားဖြင့်ငါတို့ကိုသက်သာစေတော်မူ၏။ ၇တိတုရောက်လာခြင်းအားဖြင့်သာသက်သာစေတော်မူသည် မဟုတ်။ တိတုသည်သင်တို့ဆီမှာ ရသောသက်သာခြင်းအားဖြင့်လည်း သက်သာစေတော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူ မူကား၊ သင်တို့၏ တောင့်တခြင်းညည်းတွားခြင်း၊ ငါ၏အကျိုးအလိုငှါ စေတနာစိတ်အားကြီးခြင်းအကြောင်းအရာများ ကိုသူသည်ငါတို့အားကြားပြော၏။ ထိုကြောင့်ငါသည်သာ၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ၈အထက်ကပေးလိုက်သောစာအား ဖြင့် သင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေသောကြောင့်၊ ငါသည်ယခင်အခါ၌ နောင်တရှိသော်လည်း၊ ယခုအခါ၌မရှိ။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုစာသည်သင်တို့ကို ခဏသာ ဝမ်းနည်းစေသည် ကိုငါမြင်၏။

၉သင်တို့ကိုဝမ်းနည်းစေသောကြောင့်ငါဝမ်းမြောက်သည် မဟုတ်။ ဝမ်းနည်းစေ၍နောင်တရသောကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ငါတို့အားဖြင့်သင်တို့၏ အကျိုးအလျှင်းမပျက်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော် နှင့်အညီဝမ်းနည်းစေကြ၏။ ၁၀အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်ညီသောဝမ်းနည်းခြင်းသည် ကယ်တင်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောနောင်တစိတ်တည်းဟူသော၊ မပြောင်းလဲနိုင်သော နောင်တစိတ်ကိုပြုပြင်တတ်၏။ လောကီဝမ်းနည်းခြင်းမူကား၊ သေခြင်းကိုပြုပြင်တတ်၏။ ၁၁ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်ညီသောသင်တို့၏ ဝမ်းနည်းခြင်းသည် သင်တို့၌အဘယ်သို့သောသတိပြုခြင်း၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုဖြေခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ အလွန်တောင့်တခြင်း၊ ငါ၏အကျိုးအလိုငှါစိတ်အားကြီးခြင်း၊ တရားသဖြင့် ဒဏ်စီရင်ခြင်းတို့ကိုပြုပြင်သည်ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ သင်တို့သည်ဤအမှု၌အပြစ်ကင်းသည် ကိုအရာရာအားဖြင့် ထင်ရှားပြကြပြီ။ ၁၂ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ငါသည်သင်တို့အား ရေး၍ ပေးလိုက်သောအခါ၊

ပြစ်မှားသောသူနှင့် ပြစ်မှားခြင်းကိုခံရသော သူကိုသာ ထောက်၍ ရေးသည်မဟုတ်။ သင်တို့အကျိုးကို
ငါတို့သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ပြုစုချင်သော စေတနာစိတ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ
ရေးသတည်း။ ၁၃ထိုကြောင့် သင်တို့၏ သက်သာခြင်း အကြောင်းအားဖြင့်၊ ငါတို့သည်လည်းသက်သာခြင်း
သို့ရောက်သည် သာမက၊ တိတု၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းအားဖြင့် သာ၍အလွန် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။
သင်တို့ရှိသမျှသည် ထိုသူ၏ စိတ်နှလုံးကိုသက်သာဝမ်းမြောက်စေကြသည်ဖြစ်၍၊ ၁၄အထက်က
ငါသည်သင်တို့ကိုအကြောင်းပြု၍ ဝါကြွားသောစကားကို ထိုသူအားပြောပြီးလျှင်၊ ယခုရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။
ငါတို့သည်အရာရာ၌ သင်တို့အားဟုတ်မှန်စွာပြောသည်နည်းတူ၊ တိတုရှေ့၌
ငါဝါကြွားသောစကားသည်လည်း မှန်သောစကားဖြစ်ကြောင်းထင်ရှား၏။ ၁၅သင်တို့သည်
ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် သူ့ကိုလက်ခံ၍ နားထောင် ကြသည် ကိုသူသည်အောက်မေ့သဖြင့်၊
သင်တို့ကိုချစ်သနားခြင်း မေတ္တာ ကရုဏာစိတ်နှင့် အလွန်ပြည့်စုံ၏။ ၁၆ငါသည် အရာရာ၌ သင်တို့ကို
ယုံနိုင်သောကြောင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။

၈

၁ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုရားသခင်သည် မာကေဒေါနိပြည်၌ရှိသော အသင်းတော်များတို့အား
ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို ငါတို့သည် သင်တို့အား ကြားပြောကြ၏။
၂ထိုအသင်းတော်တို့သည် ညှဥ်းဆဲခြင်းအား ဖြင့် များစွာသောစုံးစမ်းခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊
အလွန်ကြီးသောဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်၊ ဥစ္စာပြုန်းတီးသော ဆင်းရဲခြင်း အကြောင်းသည်၊ သူတို့၏
စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းစည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေ၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ၏။ ၃အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် တတ်နိုင်သမျှ
ထက်မက၊ အလိုအလျောက်စွန့်ကြဲချင်သော စေတနာစိတ်ရှိကြသည်ဟု ငါသည်သက်သေခံ၏။
၄သူတို့အလှူဒါနကိုငါတို့သည် ယူ၍ သူတို့နှင့် ကူညီလျက်၊ သန့်ရှင်းသူတို့အားလုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို
ဆောင်ရွက် မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် တိုက်တွန်းသွေးဆောင်သော စကားများအားဖြင့်
ငါတို့ကိုတောင်းပန်ကြ၏။ ၅ထိုသို့ပြု ကြသော်၊ ငါတို့မြော်လင့်သည်အတိုင်းထက်မကပြု၍၊ ဘုရားသခင်၏
အလိုတော်နှင့်အညီရှေ့ဦးစွာ သခင်ဘုရား၌၎င်း၊ ငါတို့၌၎င်း၊ မိမိတို့ကိုမိမိတို့လှူကြ၏။ ၆ထိုကြောင့်၊
တိတုသည် သင်တို့၌အဦးပြုနှင့် သကဲ့သို့ ထိုအလှူကျေးဇူးကို ပြီးစီးစေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် သူ့ကို
တောင်းပန်ကြ၏။ ၇ထိုသို့နှင့်အညီ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၊ တရားဟောခြင်း၊ ဉာဏ်ရှိခြင်း၊
အမျိုးမျိုးသောသတိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ငါတို့ကိုချစ်ခြင်းမှစသောအလုံးစုံတို့နှင့် ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍
ထိုကျေးဇူးနှင့်လည်း ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းဖြစ်စေသတည်း။ ၈ထိုသို့ဆိုသော်၊ ပညတ်အားဖြင့် ငါဆိုသည်မဟုတ်။
အခြားသောသူတို့၏ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကို အစွဲပြု၍၊ သင်တို့၏မေတ္တာသည်မှန်သည်
မမှန်သည်ကိုစုံးစမ်းသော အားဖြင့်ဆိုသတည်း။ ၉အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည်
စည်းစိမ်ရှိသော်လည်း၊ ဆင်းရဲတော်မူခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည်စည်းစိမ်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အတွက်ကြောင့်
ဆင်းရဲခြင်းကို ခံတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့သိကြ၏။
၁၀ဤအမှု၌ ငါသည်ကိုယ်သဘောကိုပြု၏။ မနှစ်ကပင်အဦးပြုသည်သာမက၊ စေတနာစိတ်နှင့်
ပြည့်စုံသော သင်တို့သည်ဤအမှုကိုပြီးစီးစေလျှင် သာ၍ကောင်းလိမ့်မည်။ ၁၁သို့ဖြစ်၍၊
အထက်ကစေတနာစိတ်ရှိသည်နှင့် အညီ၊ ယခုတွင်သင်တို့သည် တတ်နိုင်သည် အတိုင်းပြု၍
ဤအမှုကိုပြီးစီးစေကြလော့။ ၁၂အကြောင်းမူကား၊ စေတနာစိတ် သည် အသင့်ရှိလျှင်၊
မတတ်နိုင်သောအမှုကိုမထောက်ဘဲ၊ တတ်နိုင်သောအမှုကိုထောက်၍ နှစ်သက်တော်မူဘွယ် ဖြစ်၏။
၁၃ဤအမှုအရာ၌ အခြားသောသူတို့သည် ချမ်းသာရ၍ သင်တို့သည် ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ ငါအကြံရှိသည်မဟုတ်။
၁၄-၁၅များများရသောသူမပို။ နည်းနည်းရသောသူမလို ဟူသောကျမ်းစကားနှင့် အညီ၊

မျှခြင်းတရားကိုထောက်၍၊ ယခု၌ သင်တို့၏စည်းစိမ်သည် သူတို့၏ ဆင်းရဲကိုမစသဖြင့်ငှင်း၊ နောင်၌သူတို့၏
စည်းစိမ်သည် သင်တို့၏ ဆင်းရဲကို မစသဖြင့်ငှင်း၊ အညီအမျှဖြစ်စေခြင်းငှါငါအကြံရှိ၏။
၁၆ထိုသို့သင်တို့၏ အကျိုးကိုပြုစုချင်သော စေတနာစိတ်ကို ဘုရားသခင်သည်
တိတုအားလည်းပေးတော်မူ သော ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပေ၏။ ၁၇ထိုသူသည် ငါတိုက်တွန်းသောစကားကို
နားထောင်သည်သာမက၊ အလွန်စေတနာ စိတ်အားကြီး၍ သင်တို့ဆီသို့အလိုအလျောက်သွား၏။
၁၈ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြော၍ အသင်းတော်အပေါင်းတို့၌ ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရသောညီကိုလည်း တိတုနှင့်
အတူငါတို့စေလွှတ်ကြ၏။ ၁၉ထိုညီမူကား၊ သခင်ဘုရား၏ ဂုဏ်အသရေတော်ကိုငှင်း၊
ကိုယ်စေတနာစိတ်ကိုငှင်း၊ ငါတို့သည်ထင်ရှားစေ၍၊ အသင်းတော်များ၏ အလှူကျေးဇူးကို ပြုစုသည်အမှုမှာ
ငါတို့နှင့် အတူသွားစေခြင်းငှါ၊ အသင်းတော်တို့သည် ရွေးကောက်၍ ခန့်ထား သောသူဖြစ်သတည်း။
၂၀ငါတို့သည် ထိုများစွာသော အလှူကျေးဇူးကို ပြုစုရာတွင် အပြစ်တင်စရာအကြောင်း အလျှင်းမရှိစေခြင်းငှါ
သတိပြုကြ၏။ ၂၁သခင်ဘုရားရှေ့တော်၌မက၊ လူတို့ရှေ့၌ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော အကျင့် ကို
ကြံစည်ကြ၏။ ၂၂ထိုသူနှစ်ယောက်နှင့်အတူ အခြားသောညီအစ်ကိုကိုလည်း စေလွှတ်ကြ၏။ ထိုညီမူကား၊
ငါတို့သည် အရာရာ၌ အဖန်ဖန်စုံစမ်း၍ သိသည်အတိုင်း လုံ့လပြုသောသူဖြစ်၏။ ယခု၌ သင်တို့ကို
အလွန်ယုံ ကြည်သောကြောင့် သာ၍လုံ့လပြု၏။ ၂၃တိတုသည် အဘယ်သို့သောသူနည်းဟု
တစုံတယောက်မေးလျှင်၊ ငါ၏ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်၏။ သင်တို့အမှုကို ငါနှင့်အတူ ဆောင်ရွက်သောသူ
လည်းဖြစ်၏။ အခြားသော ညီးအစ်ကို တို့မူကား၊ အဘယ်သို့သောသူနည်းဟု မေးလျှင်၊ အသင်းတော်များ၏
တမန်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်၏ ဘုန်းအသရေ လည်းဖြစ်ကြ၏။ ၂၄ထိုကြောင့်၊ သင်တို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုငှင်း၊
ငါတို့သည် သင်တို့ကြောင့် ဝါကြွားခြင်းအကြောင်း ကိုငှင်း၊ အသင်းတော်များ မျက်မှောက်၌ ထိုသူတို့အား
ထင်ရှားစွာပြကြလော့။

၉

၁သန့်ရှင်းသူတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်း၏ အမှုအရာများကို သင်တို့အား ငါရေး၍ ကြားလိုက်သော်
အကျိုးမရှိ။ ၂အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏စေတနာစိတ်ကို ငါသိ၏။ သင်တို့၌ရှိသော ထိုစေတနာစိတ်ကို
ငါဝါကြွား၍ အခါယ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မနှစ်ကပင်အသင့် ရှိကြပြီဟု မာကေဒေါနိလူတို့အား
ငါဆိုတတ်၏။ ထိုသို့သင်တို့ စေတနာ စိတ်အားကြီးခြင်း အကြောင်းအရာသည် အများသောသူတို့ကို
နှိုးဆော်တိုက်တွန်းလေပြီ။ ၃သို့သော်လည်း ငါတို့သည် သင်တို့ကို ဝါကြွားသောစကားသည် ဤအမှု၌
အချည်းနှီးမဖြစ်စေဘဲ၊ ထိုစကားနှင့်အညီ သင်တို့သည် အသင့်ရှိစေခြင်းငှါ ညီအစ်ကိုအချို့တို့ကို
ငါစေလွှတ်၏။ ၄သို့မဟုတ် မာကေဒေါနိလူတို့သည် ငါနှင့်အတူလာ၍ သင်တို့သည်
အသင့်မရှိကြသည်ကိုတွေ့လျှင်၊ သင်တို့ရှက်ကြလိမ့်မည်ဟု မဆိုဘဲ၊ ငါတို့သည် ရဲရင့်စွာ ဝါကြွားခဲ့ပြီး သည်ကို
အရှက်ခံရကြလိမ့်မည်။ ၅ထိုကြောင့် အထက်ကကြားပြောသော သင်တို့၏အလှူကျေးဇူးသည် အနိုင်
အထက်လှူရသော ဥစ္စာကဲ့သို့မဟုတ်။ အလှူကျေးဇူးကဲ့သို့ အသင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ညီအစ်ကိုတို့သည်
သင်တို့ဆီသို့ အရင်သွားစေ၍ ထိုအလှူကျေးဇူးကို အရင်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ငါသည်မတိုက်တွန်းဘဲ
မနေကောင်းဟု သဘောရှိ၏။
၆အနည်းငယ်သော မျိုးစေ့ကိုကြဲသောသူသည် စပါးအနည်းငယ်သာ ရိတ်ရမည်။
များစွာကြဲသောသူသည် များစွာရိတ်ရမည်ဟု မှတ်ကြလော့။ ၇လူတိုင်း ကိုယ်အလိုအလျောက်လှူရ၏။
နှမြောသောစိတ်နှင့်မလှူရ၊ မလှူဘဲ မနေရဟု စိတ်ထင်နှင့်မလှူရ၊ အကြောင်းမူကား၊
စေတနာစိတ်နှင့်လှူသောသူကိုသာ ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော် မူ၏။ ၈ကျမ်းစာလာသည်ကား၊
သူသည်စွန့်ကြဲပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးကမ်းပြီ။ ၉သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည်
အစဉ်အမြဲတည်တတ်၏ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့သည် အရာရာ၌ သုံးလောက်သောဥစ္စာအမျိုးမျိုး

အစဉ်ရှိ၍၊ ကောင်းသောအကျင့် အမျိုးမျိုးနှင့် အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊
အမျိုးစုံသောမင်္ဂလာကျေးဇူးနှင့် အထူးသဖြင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်တတ်နိုင်တော်မူ၏။
၁၀မျိုးစေ့ကြဲသောသူအား မျိုးစေ့ကိုင်၎င်း၊ အစာအာဟာရကို၎င်း၊ ပေးတော်မူသောသူသည်၊
သင်တို့အားမျိုးစေ့ကိုပေး၍ ပွားများစေတော်မူမည်။ သင်တို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုလည်း
ကြွယ်ဝစေတော်မူမည်။ ၁၁ထိုသို့ သင်တို့သည် စေတနာစိတ်နှင့် အမျိုးမျိုးသော စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအလိုငှါ
အရာရာ၌ကြွယ်ဝခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစရာအကြောင်း
ရှိလိမ့်မည်။ ၁၂အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဤလုပ်ကျွေးခြင်းအမှုသည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို
မစသည်သာမက၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစရာအကြောင်း အများနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။
၁၃သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားအလိုသို့ ထင်ရှားစွာလိုက်ခြင်းအရာကို၎င်း၊
ထိုသန့်ရှင်းသူတို့မှစသော လူအပေါင်း တို့အား ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်နှင့်
စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအရာကို၎င်း၊ သူတို့သည် အောက်မေ့သောအခါ၊ ဤလုပ်ကျွေး ခြင်းအမှု၏
လက္ခဏာသက်သေကိုထောက်၍ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းတတ်၏။ ၁၄သင်တို့၌ ထူးမြတ်သော
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း သူတို့သည်ထောက်လျှင်၊ သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်း၍၊
အလွန်ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းစိတ်ရှိကြ၏။ ၁၅ပြော၍မကုန်နိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ဆုကျေးဇူးတော်ကို
အောက်မေ့၍ ချီးမွမ်းခြင်းရှိစေသတည်း။

၁၀

၁သင်တို့၏မျက်မှောက်၌ နှိမ်ချခြင်း၊ မျက်ကွယ်၌ သင်တို့အမှုကိုစီရင်၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိသော
ငါပေါလုသည်၊ ခရစ်တော်၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့ဖြေညှင်းတော်မူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သင်တို့ကိုတောင်းပန်ပါ၏။
၂ငါတို့သည် ဇာတိပကတိ အလိုသို့လိုက်၍ ကျင့်သောသူဖြစ်ကြသည်ဟု ထင်မှတ်သောသူတို့အား၊
ငါကြံစည်သော ရဲရင်ခြင်း အတိုင်း သင်တို့ဆီသို့ ရောက်လာသောအခါ၊ ထိုမျှလောက်
ရဲရင့်ခြင်းမရှိမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန်ပါ၏။ ၃အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ငါတို့သည် လူဇာတိ၌
ကျင်လည်သော်လည်း၊ ဇာတိပကတိအလိုသို့လိုက်၍ စစ်တိုက်ကြသည်မဟုတ်။ ၄ငါတို့စစ်တိုက်၍
သုံးစွဲသောလက်နက်သည် ဇာတိပကတိလက်နက်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် ၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့်
မြို့ရိုးမြို့ပြတို့ကို ဖြိုဖျက်နိုင်သော လက်နက်ဖြစ်၏။ ၅ထိုလက်နက်အားဖြင့် လူတို့၏အကြံ အစည်တို့ကို၎င်း၊
ဘုရားသခင်ကို သိသောပညာကို ဆီးတားသော မာန်မာနရှိသမျှတို့ကို၎င်း၊ နှိမ့်ချမှောက်လှန်၍၊
ခပ်သိမ်းသောစိတ်တို့ကို ဘမ်းသွားချုပ်ထားလျက်၊ ခရစ်တော်၏စကားကို နားထောင်ကြစေကြ၏။ ၆သင်တို့၏
နားထောင်ခြင်းအမှုသည် ပြည့်စုံပြီးမှ၊ နားမထောင်ဘဲနေသော လူအပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ပေးခြင်းငှါ ငါတို့သည်
အသင့်ရှိကြ၏။

၇မျက်နှာကိုသာ ကြည့်မှတ်ကြသလော။ အကြင်သူက၊ ငါသည် ခရစ်တော်၏လူဖြစ်သည်ဟု
မိမိ၌စွဲလမ်းခြင်း ရှိ၏၊ ထိုသူသည် ခရစ်တော်၏လူဖြစ်သကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏ လူဖြစ်ကြောင်းကို
တဖန်အလိုအလျောက် ဆင်ခြင်သိမှတ်စေ။ ၈သင်တို့ကို ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်း အလိုငှါမဟုတ်။
တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ သခင်ဘုရားသည် ငါတို့၌ အပ်ပေးတော်မူသော တန်ခိုးကို ငါသည်သာ၍
ဝါကြွားသော်လည်း၊ ရှက်ကြောက်စရာ အကြောင်းမရှိ။ ၉ငါရေး၍ ပေးလိုက်သောစာအားဖြင့်သာ သင်တို့ကို
ခြိမ်းချောက်သကဲ့သို့ ငါမပြုလို။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၏ စာသည် လေးလံသောစာ၊
တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောစာဖြစ်၏။ ကိုယ်တိုင်ရှိလျှင်မူကား၊ သတ္တိမရှိသောသူ၊ အချည်းအနှီး သောစကားကို
ပြောသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုတတ်သောသူရှိ၏။ ၁၁ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်မရှိ၍ စာ၌ပါသော စကားအားဖြင့်
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ရှိသောအခါ အမှုအားဖြင့် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထိုသူသည် ဆင်ခြင်
သိမှတ်စေ။

၁၂ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်းသောသူတို့နှင့် ရောတွက်ဝင်ခြင်းကိုဎင်း၊ ပြိုင်နိုင်းခြင်းကိုဎင်း၊ ငါတို့မပြုဝံ့။
ထိုသူတို့ သည် အချင်းချင်းတယောက်နှင့်တယောက် ခိုင်းနှိုင်းခြင်း၊ ပြိုင်နှိုင်းခြင်းကိုပြု၍ ပညာမဲ့ဖြစ်ကြ၏။
၁၃ထိုမှတပါး၊ ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာကို လွန်ကျူး၍ ပြုသောအမှုအရာကို ငါတို့ဝါကြွားခြင်းမရှိဝံ့၊
ဘုရားသခင်ဝေငှတော်မူသော အငန်းအတာ၏ အတိုင်းအရှည်အတွင်းတွင် ပြုသောအရာကိုသာ
ဝါကြွားခြင်းရှိဝံ့၏။ ထိုအတိုင်းအရှည်သည် သင်တို့တိုင်အောင်ပင် မှီသတည်း။ ၁၄သင်တို့တိုင်အောင် မမှီလျှင်၊
ငါတို့သည် လွန်ကျူး၍ပြုကြသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော၍၊
သင်တို့ရှိရာသို့တိုင်အောင် ရောက်ကြပြီ။ ၁၅-၁၆ငါတို့သည် ကိုယ့်ငန်းကိုယ်တာကို လွန်ကျူး၍၊
သူတပါးအလုပ်ထဲသို့ ဝင်ခြင်းကြောင့် ဝါကြွားလေ့ရှိသည်မဟုတ်။ ထိုသို့ သူ့လုပ်ငန်း သူ့တာအတွင်းတွင်
ပြင်ဆင်ပြီးသောအမှုအရာကို ဝါကြွားခြင်းမရှိဘဲ၊ သင်တို့ပြည်တဘက်သို့ ကူး၍ ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောပြောရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းပါရမီရင့်ပြီးမှ၊ ငါတို့၏ အငန်း အတာသည်
အလွန်ကျယ်ဝန်းမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ၁၇သို့ဖြစ်၍ ဝါကြွားသောသူမည်သည်ကား၊ သခင်ဘုရား၌
သာဝါကြွားစေ၊ ၁၈အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမွမ်းသောသူသည် ဝန်ခံသောသူဖြစ်သည်မဟုတ်။
ဘုရားသခင် ချီးမွမ်းသောမူခြင်းကို ခံရသောသူသာလျှင် ဝန်ခံတော်မူသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၁၁

၁ငါမိုက်မဲသောအပြစ်ကို သင်တို့သည် ခဏသည်းခံစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ခဏသည်းခံကြပါလော့။
၂အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်တို့ကို သီလနှင့်ပြည့်စုံသော သတို့သမီးကညာကဲ့သို့ ခရစ်တော်အား
ဆက်ဆံ အံ့သောငှါ၊ သင်တို့ကို လင်တဦးနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးသောကြောင့်
ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း စိုးရိမ်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျက်နေ၏။ ၃မြွေသည်
မိမိပရိယာယ်အားဖြင့် ဧဝကိုလှည့်စားသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် စိတ်ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း၍၊ ခရစ်တော်ကိုအကြွင်းမဲ့
ချစ်သောစိတ်ပျောက်မည်ဟု စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။ ၄သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်လာသောသူသည် ငါတို့မဟော
မပြောသေးသော ယေရှုတပါးကို ဟောပြောသော်ဎင်း။ သင်တို့သည် မခံရသေးသော ဝိညာဉ်တော်တပါးကို
ခံရသော်ဎင်း၊ နားမထောင်သေးသော ဧဝံဂေလိတရားစကားကို နားထောင်သော်ဎင်း၊ ထိုသူကို
သည်းခံကောင်း၏။

၅ငါသည် အကြီးဆုံးသော တမန်တော်အောက် အလျှင်းမယုတ်သည်ကို ငါသဘောရှိ၏။
၆စကားအားဖြင့် လူရိုင်းဟုတ်သော်လည်း၊ ပညာအားဖြင့် လူရိုင်းမဟုတ်။ သင်တို့တွင် အရာရာ၌ ငါတို့သည်
အစဉ်ကိုယ်ကိုကိုယ် ထင်ရှားစွာပြကြပြီ။ ၇သင်တို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချလျက်၊
ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကိုမခံဘဲ၊ သင်တို့အား ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောသည်အရာမှာ
ငါသည်အပြစ်ရှိသလော။ ၈သင်တို့အမှုကို ဆောင်ရွက် မည်အကြောင်း၊ အခြားသောအသင်းတော်များ
ပေးသောစရိတ်ကို ငါခံ၍ သူတို့ကိုလုယူရာသို့ ရောက်လေပြီ တကား။ ၉သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေ၍
တစုံတခုကိုလိုသောအခါ အဘယ်သူကိုမျှ ငါမနှောက်ရှက်။ အကြောင်းမူကား၊ မာကေဒေါနိပြည်ကလာသော
ညီအစ်ကိုတို့သည် ငါလိုသမျှကိုပေးကြ၏။ သင်တို့ကို အလျှင်းမနှောက်ရှက်ဘဲ သတိနှင့်နေခဲ့ပြီ။
နောင်၌လည်း သတိနှင့်နေဦးမည်။ ၁၀ခရစ်တော်၏ သစ္စာတရားသည် ငါ၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အခါယပြည် များတို့၌
ဤသို့ငါဝါကြွားသည်အမှုကို အဘယ်သူမျှ မဆီးတားရ။ ၁၁အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ သင်တို့ကို ငါမချစ်သလော။
ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။

၁၂အခွင့်ရလိုသောသူတို့သည် အခွင့်မရစေခြင်းငှါဎင်း၊ ဝါကြွားခြင်းအရာ၌ သူတို့သည်
ငါကဲ့သို့ထင်ရှားစွာ ဖြစ်စေခြင်းငှါဎင်း၊ ငါပြုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း အစဉ်ပြုဦးမည်။ ၁၃အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူတို့သည် မိစ္ဆာတမန်တော်ဖြစ် ကြ၏။ ခရစ်တော်၏ တမန်ဖြစ်ယောင်ဆောင်၍ လှည့်ဖြားတတ်သော
အမှုစောင့်ဖြစ်ကြ၏။ ၁၄ဤအမှုသည် အံ့ဩ ဘွယ်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ စာတန်ပင်လျှင်

လင်းသောကောင်းကင်တမန် ဖြစ်ယောင်ဆောင်တတ်၏။ ၁၅သို့ဖြစ်၍ သူ၏ ဆရာတို့သည်လည်း
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဟောသောဆရာဖြစ်ယောင်ဆောင်လျှင်၊ အဘယ်ဆိုဘွယ် ရှိသနည်း။ သူတို့သည်
ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်အတိုင်း နောက်ဆုံး၌ အကျိုးအပြစ်ကို ခံရကြလတံ့။ ၁၆တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကို
သူရူးဖြစ်သည်ဟု အဘယ်သူမျှမထင်စေနှင့်။ သို့မဟုတ် ငါဝါကြွားစရာအခွင့် အနည်းငယ်ရှိစေခြင်းငှါ ငါ့ကို
သူရူးကဲ့သို့မှတ်၍ သည်းခံကြလော့။ ၁၇ဤသို့ ငါပြောသောစကားမှာ သခင်ဘုရား၏နည်းတူ
ငါပြောသည်မဟုတ်။ သူရူးကဲ့သို့ ရဲရင့်စွာဝါကြွားလျက်ပြောဆို၏။
၁၈လူများတို့သည် လောကီအချင်းအရာတို့၌ ဝါကြွားသောကြောင့် ငါသည်လည်း ဝါကြွားရ၏။
၁၉သင်တို့ သည် လိမ္မာသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ သူရူးတို့ကို စေတနာစိတ်နှင့် သည်းခံကြ၏။ ၂၀သူတပါးသည်
သင်တို့ကို ကျွန်ခံစေခြင်း၊ ရောင်း၍စားခြင်း၊ ဥစ္စာကိုလုယူခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ပါးပုတ်ခြင်းကိုပြုလျှင်
သင်တို့သည် သည်းခံကြ၏။ ၂၁ငါသတို့သည် အစွမ်းသတ္တိမရှိဟု ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အမှတ်ပြု၍ ငါပြော၏။
အကြင်အရာကို သူတပါးမှီဝဲ၍ ရဲရင်၏၊ ထိုအရာကို ငါမှီဝဲ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏ဟု သူရူးကဲ့သို့ငါဆို၏။
၂၂သူတို့သည် ဟေဗြဲလူဖြစ်ကြသလော။ ငါသည်လည်း ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ဣသရေလလူဖြစ်ကြသလော။
ငါသည်လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်ကြသလော။ ငါသည်လည်းဖြစ်၏။ ၂၃သူတို့သည်
ခရစ်တော်၏ ဓမ္မဆရာဖြစ်ကြသလော။ ငါသည်အထူးသဖြင့်ဖြစ်၏ ဟု သူရူးကဲ့သို့ ဆိုရ၏။ ပင်ပန်းစွာအမှုကို
အထူးသဖြင့် ဆောင်ရွက်သောသူ၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားခြင်းကို အထူးသဖြင့် ခံရသောသူ၊
သေဘေးနှင့် အကြိမ်ကြိမ်တွေ့ကြုံသောသူ ဖြစ်၏။ ၂၄ငါးကြိမ်မြောက်အောင် ယုဒလူတို့ လက်တွင်
ဒဏ်ချက်လေးဆယ်တခုယုတ် ငါခံခဲ့ရပြီ။ ၂၅သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်ခြင်းကိုငှင်း၊ တကြိမ်
ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းကိုငှင်း ငါခံရပြီ။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် သင်္ဘောပျက်ခြင်းကို ခံရပြီ။ တနေ့နှင့်တညဥ့်ပတ်လုံး
ပင်လယ်ထဲမှာ နေရပြီ။ ၂၆အကြိမ်ကြိမ်ဒေသစာရီ လှည့်လည်ပြီ။ မြစ်ကိုကူးသောဘေး၊
ထားပြတိုက်သောဘေး၊ အမျိုးသားခြင်းပြုသောဘေး၊ တပါးအမျိုးသားပြုသောဘေး၊
မြို့ရွာ၌ရောက်သောဘေး၊ တော၌ရောက်သောဘေး၊ ပင်လယ်ဘေး၊ ညီအစ်ကို ဖြစ်ယောင်ဆောင်သောသူတို့
ပြုသောဘေး၊ ဤဘေးများကို ငါတွေ့ခဲ့ပြီ။ ၂၇ပင်ပန်းစွာ အမှုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အကြိမ်များစွာမအိပ်ဘဲ
စောင့်နေခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ အကြိမ်ကြိမ်အစာရှောင်ခြင်း၊ အချမ်းအအေးခံရခြင်း၊
အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ ဤဆင်းရဲခြင်းများကို ငါခံခဲ့ပြီ။
၂၈ထိုအပမှုမှတပါး အသင်းတော်အပေါင်းတို့ကို စိုးရိမ်သောစိတ်နှင့် ကြည့်ရှုပြုစု၍
နေ့တိုင်းအစဉ်နှောင့်ရှက် ခြင်းကို ငါခံရ၏။ ၂၉ငါမနွမ်းရိဘဲ အဘယ်သူနွမ်းရိသနည်း။ ငါသည် စိတ်မပူပန်ဘဲ
ဘယ်သူဖောက်ပြန်သနည်း။ ၃၀ငါသည်မဝါကြွားဘဲ မနေရသည်မှန်လျှင်၊ ကိုယ်နွမ်းရိသောအဖြစ်ကိုသာ
အကြောင်းပြု၍ ဝါကြွားမည်။ ၃၁ငါသည် မုသာမပြောသည်ကို ထာဝရမင်္ဂလာရှိတော်မူသော
ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရားသခင် သိတော်မူ၏။
၃၂ဒမာသက်မြို့၌ အရေတာ မင်းကြီးခန့်ထားသော မြို့ဝန်သည် ငါ့ကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါ အလိုရှိ၍၊
ဒမာသက် မြို့ကို စောင့်စဉ်တွင်၊ ၃၃တပည့်တော်တို့သည် ငါ့ကိုတောင်း၌ထည့်ပြီးလျှင်၊ ပြတင်းပေါက်မှထုတ်၍
မြို့ရိုးအပေါ်က လျှော့ချသဖြင့် ထိုမြို့ဝန်လက်မှ ငါပြေး၍လွတ်ရ၏။

၁၂

၁ငါသည် ဝါကြွားခြင်းကို မပြုသင့်လျှင်၊ သခင်ဘုရား ပြတော်မူသော ထူးဆန်းသောရူပါရုံနှင့်
ဗျာဒိတ်တော် များကို တဖန်ပြောဦးမည်။ ၂တဆယ်လေးနှစ်အထက်က၊ ခရစ်တော်၏တပည့်ဖြစ်သော
လူတယောက်ကို တတိယ ကောင်းကင်သို့တိုင်အောင် ချီဆောင်သည်အကြောင်းကို ငါသိ၏။ ထိုအခါ သူ၌
ကိုယ်ခန္ဓာပါသည် မပါသည်ကို ငါမသိ။ ဘုရားသခင် သိတော်မူ၏။ ၃ထိုသူသည် ပရဒိသုဘုံသို့ချီဆောင်ခြင်းကို
ခံရ၍၊ လူမပြောအပ် မပြောနိုင်သော စကားကို ကြားသည်အကြောင်းကို ငါသိ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်ခန္ဓာပါသည်

မပါသည်ကို ငါမသိ။ ဘုရားသခင် သိတော်မူ၏။ ၅ထိုသို့သောသူကို ဝါကြွားမည်။ နွမ်းရိအားနည်းခြင်းမှတပါး
ကိုယ်ဂုဏ်ကို မဝါကြွား။ ၆ဝါကြွားခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်လည်း၊ သူရူးဖြစ်သည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်
ဟုတ်မှန်စွာပြောတတ်၏။ တစုံတယောက် သောသူသည် ငါ့ကိုမြင်သည်ထက်၊ ငါ့သိတင်းကိုကြားသည်ထက်၊
ငါ့ကိုသာ၍ မထင်စေခြင်းငှါ ငါမပြောဘဲနေ၏။ ၇ငါခံရသော ဗျာဒိတ်တော် အလွန်ထူးမြတ်၍ ငါသည်
ထောင်လွှားသောစိတ် မရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုဒဏ်ခတ်သော စာတန်၏ တမန်တည်းဟူသော ငါ့ကိုယ်၌
စူးသောဆူးကို ပေးတော်မူ၏။ ၈ထိုဆင်းရဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သုံးကြိမ်မြောက်အောင်
သခင်ဘုရားကို ငါဆုတောင်း၍ အသနားခံတော်ခံပြီးလျှင်၊ ၉ငါ့ကျေးဇူးသည် သင့်အဘို့ လောက်ပေ၏။
ငါ့တန်ခိုးသည် အားနည်းခြင်းအဖြစ်၌ စုံလင်တတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ခရစ်တော်၏
တန်ခိုးသည် ငါ့အပေါ်၌ ကျိန်းဝပ်မည်အကြောင်း ငါ့ကိုယ်၌အားနည်းခြင်းအဖြစ်ကို ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်
ဝါကြွား ခြင်းငှါ သာ၍ငါအလိုရှိ၏။ ၁၀သို့ဖြစ်၍ ခရစ်တော်ကြောင့် ခံရသောအားနည်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊
ဆင်းရဲခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်း၊ ကျပ်တည်းစွာသော ဒုက္ခဝေဒနာခံခြင်းတို့ကို ငါနှစ်သက်၏။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အားနည်း သောအခါ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။ ၁၁ငါသည် ဝါကြွားတတ်သော
သူရူးဖြစ်သလော။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို အနိုင်အထက်ဖြစ်စေကြပြီ။ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊
သင်တို့ချီးမွမ်းခြင်းကို ငါခံသင့်၏။ ငါသည် ဘာမျှ မဟုတ်သော်လည်း၊ အကြီးဆုံးသောတမန်တော်အောက်
အလျှင်းမယုတ်မည့်။ ၁၂အကယ်စင်စစ် သည်းခံခြင်းနှင့်တကွ နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှု၊
ထူးဆန်းသောတန်ခိုးများအားဖြင့် တမန်တော်၏လက္ခဏာတို့ကို သင်တို့တွင် ထင်ရှားစွာပြပြီ။ ၁၃ငါသည်
သင်တို့ကို မနှောက်ရှက်သောအရာ တခုကိုထားလျှင်၊ သင်တို့သည် အခြားသော အသင်းတော်ထက်
အဘယ်သို့ ယုတ်ညံ့သနည်း။ ထိုသို့ ငါပြစ်မှားသောအပြစ်ကို သည်းခံကြလော့။ ၁၄ဤတတိယ အကြိမ်
သင်တို့ဆီသို့သွားခြင်းငှါ ငါသည်အသင့်ရှိ၏။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်မည်ဟု အကြံမရှိ။ သင်တို့ဥစ္စာကို
ငါရှာသည်မဟုတ်။ သင်တို့သာရှာ၏။ သားသမီးတို့သည် မိဘအတွက် ဥစ္စာကိုဆည်းဖူးရသည်မဟုတ်။
မိဘတို့ သည် သားသမီးတို့အတွက် ဆည်းဖူးရ၏။ ၁၅ငါသည် သင်တို့ချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ်ကို
တိုးပွားသည်အတိုင်း သင်တို့ သည် ငါ့ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ် ဆုတ်ယုတ်သော်လည်း၊ သင်တို့စိတ်ဝိညာဉ်၏
အကျိုးအလိုငှါ ငါသည် ကိုယ်ဥစ္စာကိုင်း၊ ကိုယ်ကိုင်း၊ ကုန်စေခြင်းငှါ အလွန်စေတနာရှိ၏။

၁၆သင်တို့ကို ငါမနှောင့်ရှက်သည်မှန်စေတော့။ သို့သော်လည်း၊ လိမ္မာသောသူဖြစ်၍
ပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့ကို ဘမ်းဆီးပြီဟုဆိုလျှင်၊ ၁၇တစုံတယောက်သောသူကို သင်တို့ဆီသို့စေလွှတ်၍၊
သင်တို့၏ဥစ္စာကို ပရိယာယ် အားဖြင့် ငါယူသလော။ ၁၈တိတုသည် သင်တို့ဆီသို့သွားမည်အကြောင်း
ငါတောင်းပန်၍၊ သူနှင့်တကွ အခြားသော ညီတယောက်ကို စေလွှတ်၏။ တိတုသည် ပရိယာယ်အားဖြင့်
သင်တို့၏ဥစ္စာကိုယူသလော။ ငါတို့သည် စိတ်သဘောထားခြင်းတူ၍ ကျင့်ကြသည်မဟုတ်လော။
တလမ်းတည်းလိုက်ကြသည် မဟုတ်လော။

၁၉တဖန်တုံ၊ ငါတို့သည် သင်တို့ရှေ့၌ ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကို ပြောသည်ဟု ထင်ကြသလော။
ခရစ်တော်ကို ထောက်၍ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ ငါတို့ပြောကြ၏။ ချစ်သူတို့ ငါတို့ပြုသမျှမှာ
သင်တို့ကိုတည်ဆောက် ခြင်းအလိုငှါ ပြုကြ၏။ ၂၀ငါရောက်လာသောအခါ၊ သင်တို့သည်
ငါနှစ်သက်သောသူမဖြစ်၊ ငါသည်လည်း သင်တို့ မနှစ်သက်သောသူ ဖြစ်မည်ဟူ၍ငင်း၊ သင်တို့၌ ရန်တွေ့ခြင်း၊
ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ သူ့အသ ရေကိုရှုတ်ချခြင်း၊ ချောစားခြင်း၊ မာနထောင်လွှားခြင်း၊
အချင်းချင်းအမှုလုပ်ခြင်း ဖြစ်မည်ဟူ၍ငင်း၊ ၂၁အထက်ကပြစ်မှား၍ ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊
မတရားသောမေထုန်၌ မှိဝဲခြင်း၊ ကိလေသာလွန်ကျူးခြင်း အမှုတို့ကို ပြုမိ၍၊ ယခုတိုင်အောင်
နောင်တမရသောသူ အများကြောင့် ငါစိတ်မသာ ညည်းတွားရသဖြင့်၊ သင်တို့ရှေ့၌ ဘုရားသခင်သည်
ငါ့ကိုနှိမ့်ချ တော်မူမည်ဟူ၍ငင်း စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။

၁၃

၁ဤတတိယအကြိမ်တွင် သင်တို့ဆီသို့ ငါလာမည်ဖြစ်၍၊ သက်သေခံနှစ်ဦး သုံးဦးအားဖြင့်
စကားရှိသမျှ တို့သည် တည်ရလိမ့်မည်။ ၂တဖန် ငါရောက်လာလျှင် သင်တို့ကို မသနားရဟု
ပြစ်မှားသောသူမှစ၍ ကြွင်းသော သူအပေါင်းတို့အား အထက်က ငါပြောသည်သာမက၊ ယခုပင်
သင်တို့နှင့်အတူမရှိသော်လည်း၊ တဖန်ရှိဘိသကဲ့သို့ ငါပြောနှင့်၏။ ၃သင်တို့တွင် အားနည်းတော်မမူ၊
အားကြီးတော်မူသော ခရစ်တော်သည် ငါ၌ဗျာဒိတ်ပြတော်မူခြင်း သက်သေကို သင်တို့သည်ရှာသောကြောင့်၊
ငါရောက်လာသောအခါ မသနားရ။ ၄အကြောင်းမူကား၊ ထိုခရစ်တော် သည် အားနည်းခြင်းနှင့်
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်နှင့် အသက်ရှင် တော်မူ၏။
ငါတို့သည်လည်း ခရစ်တော်၏နည်းတူ အားနည်းသော်လည်း၊ သင်တို့တွင် ပြသောဘုရားသခင်၏
တန်ခိုးအားဖြင့် ခရစ်တော်နှင့်အတူ အသက်ရှင်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ၅သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌
တည်သလော၊ မတည်သလောဟု ကိုယ်ကိုကိုယ်စစ်ကြောကြလော့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်စုံစမ်းကြလော့။
အစစ်မခံနိုင်သောသူ မမှန်လျှင်၊ ယေရှုခရစ်သည် သင်တို့၌ တည်တော်မူသည်ဟု ကိုယ်အကြောင်းကိုကိုယ်
မသိကြသလော။ ၆ငါတို့သည် အစစ်ခံ နိုင်သောသူဖြစ်သည်ကို သင်တို့သိကြလိမ့်မည်ဟု
ငါထင်မှမြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ၇ငါတို့သည် အစစ်ခံနိုင်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိသည်မဟုတ်။
အစစ်မခံနိုင်သောသူကဲ့သို့ ထင်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်စေခြင်းငှါ၊
မကောင်းသောအကျင့် တစုံတခုကိုမျှ မကျင့်မည်အကြောင်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာပြု၏။
၈ငါတို့သည် သမ္မာတရားကို ဆီးတားခြင်းငှါ အလျှင်းမတတ်နိုင်ကြ။ ၉သမ္မာတရားဘက်၌ နေ၍သာ
တတ်နိုင်ကြ၏။ ငါတို့သည် အားနည်း၍ သင်တို့သည် အားကြီးသောအခါ၊ ငါတို့၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။
သင်တို့သည် စုံလင်မည်အကြောင်းကိုသာ အလိုရှိကြ၏။ ၁၀ထိုကြောင့် ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းအလိုငှါ မဟုတ်၊
တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ ဘုရားသခင်သည် ငါ၌အပ်ပေးတော်မူသော တန်ခိုးရှိသည်အတိုင်း
ငါသည်ရောက်လာ သောအခါ ပြင်းစွာသောသေဒဏ်ကို မပေးလို၍၊ ယခုပင်သင်တို့နှင့်
ကွာဝေးသေးသည်ကာလ ဤသို့သို့ငါရေး လိုက်၏။

၁၁ကြွင်းသေးသောစကား ဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၌ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ စုံလင်ခြင်း၊
သက်သာ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ စိတ်တညီတညွတ်တည်းဖြစ်၍၊ အချင်းချင်းအသင့်အတင့်နေကြလော့။
သို့ဖြစ်၍ မေတ္တာကိုင်း၊ အသင့်အတင့်နေခြင်း ချမ်းသာခြင်းကိုင်း ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်
သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူလတံ့။ ၁၂အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်းနှင့်
နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ၁၃သန့်ရှင်း သူအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ ၁၄သခင်ယေရှုခရစ်၏
ကျေးဇူးတော်ကိုင်း၊ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာ တော်ငင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏
မိဿဟာရတော်ကိုင်း၊ သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ကောရိ သုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ဂလာတိဩဝါဒစာ။
GALATIANS.

၁

၁လူနှင့်မစပ်ဆိုင်၊ လူ၏အခွင့်မရှိဘဲလျက်၊ ယေရှုခရစ်၏အခွင့်နှင့်၎င်း၊ ထိုသခင်ကို သေခြင်းမှ
ထမြောက်စေ တော်မူသော ခမည်းတော်ဘုရားသခင်၏ အခွင့်နှင့်၎င်း၊ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုမှစ၍၊
၂ငါ့ထံမှာရှိသော ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့သည် ဂလာတိပြည်၌ရှိသော အသင်းတော်များကို ကြားလိုက်ပါ၏။
၃သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ခမည်းတော်ဘုရားထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည်
သင်တို့၌ရှိပါစေသော။ ၄ထိုသခင်သည် ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ
ဆိုးညစ်သောပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ ငါတို့ကို ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့အပြစ်ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်အပ်ပေးတော်မူ၏။
၅ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူ စေသတည်း။ အာမင်။

၆ခရစ်တော်၏ ကျေးဇူးအားဖြင့် သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူသောသူနှင့် ဤမျှလောက် မြန်မြန်ခွာ၍
သင်တို့သည် အခြားသော ဧဝံဂေလိတရားကို ခံယူကြသောကြောင့် ငါသည် အံ့ဩခြင်းရှိ၏။
၇ထိုဧဝံဂေလိတရားသည် ဧဝံဂေလိ တရားမဟုတ်။ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်၍ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို
မှောက်လှန်ချင်သောသူ အချို့ရှိကြ၏။ ၈သို့သော်လည်း သင်တို့အား ငါဟောပြောသော
ဧဝံဂေလိတရားမှတပါး အခြားသောဧဝံဂေလိတရားကို ငါတို့သည် ဟောပြောသော်၎င်း၊
ကောင်းကင်ဘုံမှလာသော ကောင်းကင်တမန်ပြောသော်၎င်း၊ ဟောပြောသောသူသည်
ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံစေ။ ၉တဖန်တုံ၊ သင်တို့ခံယူပြီးသော ဧဝံဂေလိတရားမှတပါး
အခြားသောဧဝံဂေလတရားကို တစုံတယောက်သောသူ ဟောပြောလျှင်၊ ထိုသူသည်
ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံစေဟု ငါတို့ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ယခု ငါထပ်၍ဆိုသေး၏။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊
ယခုတွင်ငါသည် လူ၏အလိုသို့လိုက်သလော။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သို့ လိုက်သလော။ လူတို့စိတ်ကို
နှူးညွတ်စေခြင်းငှါ ရှာကြံသလော။ လူတို့စိတ်ကို နှူးညွတ်စေခြင်းငှါ ရှာကြံသေးလျှင်၊ ခရစ်တော်၏
အစေခံကျွန်မဟုတ်ပြီ။

၁၁ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတရားသည် လူတို့၏တရားမဟုတ်။ ၁၂လူထံမှာ
ငါခံရသည် မဟုတ်။ ယေရှုခရစ်၏ ဗျာဒိတ်တော်မှတပါး အခြားသောဥပဒေသကို ငါမခံသည်အကြောင်းကို
သင်တို့အား ငါကြားလိုက်၏။ ၁၃အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ အထက်ကယုဒဘာသာ၌ နေ၍
ငါကျင့်သောအကျင့်တည်း ဟူသော ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ကို အတိုင်းထက်အလွန်
ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးကြောင်းကို၎င်း၊ ၁၄ဘိုးဘေးတို့၏လက်မှ ငါခံရသော နည်းဥပဒေသဘက်၌ အထူးသဖြင့်
စိတ်အားသန်လျက်၊ ငါ၏လူမျိုးထဲတွင် ငါ့ရွယ်တူချင်းအများတို့ထက် ယုဒဘာသာကို
ကျင်လည်လေ့ကျက်ကြောင်းကို၎င်း သင်တို့ကြားသိရကြပြီ။ ၁၅သို့သော်လည်း၊ ငါ့ကိုအမိဝမ်းထဲ ကပင်
ရွေးချယ်ခွဲထား၍ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ခေါ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ၁၆သားတော်၏ ဧဝံဂေလိတရား
ကို တပါးအမျိုးသားတို့၌ ဟောပြောစေမည်အကြောင်း၊ မိမိအလိုတော်နှင့်အညီ သားတော်ကိုငါ့အား
ပြတော်မူ သောအခါ၊ ငါသည် အသွေးအသားနှင့် တိုင်ပင်ခြင်းကိုမပြု၊ ၁၇ငါ့အရင် တမန်တော်ဖြစ်နှင့်သော
သူတို့ရှိရာ ယေရုရှလင်မြို့သို့လည်းမသွား၊ အာရပ်ပြည်သို့ ချက်ခြင်းသွား၍ တဖန် ဒမာသက်မြို့သို့
ပြန်လေ၏။ ၁၈ထိုနောက် သုံးနှစ်လွန်ပြီးမှ ပေတရုကို အကျွမ်းဝင်လိုသောငှါ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍
သူနှင့်အတူ တဆယ်ငါးရက်နေ၏။ ၁၉သူနှင့်သခင်ဘုရား၏ညီတော် ယာကုပ်မှတပါး
အခြားသောတမန်တော်တယောက်ကိုမျှ ငါမတွေ့မမြင်။ ၂၀ဤသို့ သင်တို့အား ငါရေး၍ ကြားလိုက်သည်တွင်
မုသာစကားကို ငါမပြောမသုံးဟု ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ငါဆို၏။ ၂၁ထိုနောက် ရှုရိပြည်၊ ကိလိကိ ပြည်သို့
ငါသွား၍၊ ၂၂ယုဒပြည်၌ ခရစ်တော်၏ဘာသာကို ခံယူသောသင်းဝင်တို့သည် ငါ့မျက်နှာကိုမျှ

မသိမမှတ်ဘဲနေ၍၊ ၂၃ငါတို့ကို ညှဥ်းဆဲဘူးသောသူသည် အထက်ကမိမိဖျက်ဆီးသော ယုံကြည်ခြင်း တရားကို
ယခုမိမိဟောပြောသည်ဟု သူတို့ကြားရုံရှိကာမျှနှင့်၊ ၂၄ငါ့အကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၂

၁ထိုနောက် တဆယ်လေးနှစ်လွန်ပြီးမှ၊ ငါသည် တိတုကိုခေါ်၍ ဗာနဗနှင့်အတူ
ယေရုရှလင်မြို့သို့တဖန် သွားလေ၏။ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်းပင် သွားသည်ဖြစ်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၌
ဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတရားကို ထိုအခါ ငါကြားပြောလေ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်
ငါဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးသောအမှုနှင့် နောက်၌ဆောင်ရွက်လတံ့သော အမှုကို အချည်းနှီးမဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
အသရေထင်ရှားသောသူတို့အားသာ တိတ်ဆိတ်စွာကြားပြော၏။ ၃သို့သော်လည်း
ငါနှင့်အတူပါသောဟေလသ အမျိုးတိတုကို အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံစေကြ။ ၄ယေရှုခရစ်အားဖြင့်
ငါတို့ခံစားသော လွတ်ခြင်းအခွင့်ကို ချောင်းကြည့်၍ ငါတို့ကိုကျွန်ခံစေမည်အကြံနှင့်၊ ပရိယာယ်အားဖြင့်
သူတပါးသွင်း၍ ငါတို့အထဲ သို့ဝင်သောညီအစ်ကို၏ အယောင်ကိုဆောင်သောသူတို့အကြောင်းကြောင့်
ထိုသို့ပြုကြ၏။ ၅မှန်သောဧဝံဂေလိတရား သည်သင်တို့၌ တည်နေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည်
ထိုသူတို့စီရင်ခြင်းကို ခဏမျှဝန်မခံကြ။ ၆အသရေထင်ရှားသောသူ တို့သည် အထက်ကအဘယ်သို့သောသူ
ဖြစ်ကြသည်ကို ငါမဆိုင်။ ဘုရားသခင်သည် လူမျက်နှာကို မှတ်တော်မမူ။ ထိုသူတို့နှင့် ငါသည်ပေါင်းဘော်၍
ထူးခြားသော အရာကိုမခံရသည်သာမက၊ ၇-၈အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူတို့တွင်
ပေတရုကိုတမန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပေတရု၌ ပြုပြင်တော်မူသောသူသည်၊ တပါးအမျိုးသား တို့တွင်
ငါ့ကိုတမန်တော် ဖြစ်စေခြင်းငှါငါ၌လည်း ပြုပြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အရေဖျားလှီးခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော
ဧဝံဂေလိတရားကို ပေတရု၌ အပ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းနှင့် မစပ်ဆိုင်သော
ဧဝံဂေလိတရားကိုငါ၌ အပ်တော်မူကြောင်း ကိုသူတို့သည် သိမြင်ကြ၍၊ ၉အမှီတကဲဖြစ်သောယာကုပ်၊ ကေဖ၊
ယောဟန်တို့သည်လည်း၊ ငါရသော ကျေးဇူး တော်ကိုသိကြသောအခါ၊ မိမိတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို
ခံရသောသူတို့ဆီသို့ သွားမည် အကြောင်းနှင့်၊ ငါတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့ဆီ သို့သွားမည်အကြောင်း၊
လက်ျာလက်ခံခြင်းကို ဗာနဗနှင့် ငါ့အားပေးကြ၏။ ၁၀ငါတို့သည်ဆင်းရဲ သော သူများကို အောက်မေ့စေခြင်းငှါ
သူတို့အလိုတခုတည်းရှိ၏။ ထိုအမှုကို ငါသည်အလိုအလျောက် ကြိုးစား အားထုတ်လေ့ရှိ၏။

၁၁ထိုနောက်ပေတရုသည် အန္တိအုတ်မြို့သို့ရောက်လာသောအခါ၊ သူ၌အပြစ်တင်စရာအခွင့်ရှိသော
ကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင်ကို ငါငြင်း၍ဆီးတားရ၏။ ၁၂အကြောင်းမူကား၊ လူအချို့တို့သည် ယာကုပ်ထံက
မရောက်မလာမှီ၊ ပေတရုသည်တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် အတူစား၏။ သူတို့ရောက်လာသောနောက်၊
ပေတရုသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရသောသူတို့၏ မျက်နှာကို ထောက်၍ တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မပေါင်းဝံ့။
တယောက်တခြားစီနေ၏။ ၁၃ကြွင်းသော ယုဒလူတို့သည် ပေတရုနှင့်အတူ လျှို့ဝှက်ခြင်းအားဖြင့်
ဗာနဗသည်လည်း သူတို့ဘက်သို့ပါသွား၏။ ၁၄သူတို့သည် မှန်သောဧဝံဂေလိတရားနှင့်
အညီဖြောင့်မတ်စွာမကျင့်ကြောင်းကို ငါသည်မြင်လျှင်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပေတရုအားငါဆိုသည်ကား၊
သင်သည်ယုဒလူဖြစ်လျက်ပင် ယုဒထုံးစံအတိုင်းမကျင့်ဘဲ၊ တပါးအမျိုး၏ ထုံးစံအတိုင်း ကျင့်လျှင်၊
တပါးအမျိုးသားတို့သည် ယုဒထုံးစံအတိုင်းကျင့်စေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်သူတို့ကို အနိုင်အထက်ပြု
သနည်း။ ၁၅လူတို့သည်ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်၊
၁၆ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြသည်ကို၊ အပြစ်ထင်ရှားသော
တပါးအမျိုးသားမဟုတ်ဘဲ၊ ဇာတိအမျိုးအားဖြင့် ယုဒလူဖြစ်သောငါတို့သည် အမှန်သိသည်နှင့်
အညီပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်
ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့ပင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရား၏
အကျင့်အားဖြင့် အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့မရောက်နိုင်ရာ။ ၁၇ခရစ်တော် အားဖြင့်

ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်းငှါ ငါတို့သည် ကြိုးစားလျက်ပင်၊ အပြစ်ထင်ရှားသောသူဖြစ်သေးသည်မှန်လျှင်၊
ခရစ်တော်သည်အပြစ်တရားကို ပြုစုသောသူဖြစ်သလော။ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ။
၁၈အထက်ကငါဖြိုဖျက်သောအရာကို နောက်တဖန်ငါတည်ဆောက်ပြန်လျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်ရှိသည်ကို
ကိုယ်ထင်ရှားစွာပြ၏။ ၁၉ထိုမှတပါး၊ ငါသည်ဘုရား သခင်နှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊
ပညတ်တရားနှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ ပညတ်တရားအားဖြင့် သေလျက် နေ၏။ ၂၀ငါသည်ခရစ်တော်နှင့်
အတူလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံပြီ။ သို့သော်လည်း အသက်ရှင်သေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော်ငါသည်
ကိုယ်တိုင်မရှင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါ၌ရှင်တော်မူ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ယခုငါရှင်သော အသက်သည် ဘုရားသခင်၏
သားတော် ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်တည်၏။ သားတော်သည် ငါ့ကိုချစ်၍ ငါ့အဘို့ကိုယ်ကိုကိုယ်စွန့်
တော်မူ၏။ ၂၁ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါမပယ်။ ပညတ်တရားကို အမှီပြု၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့
ရောက်နိုင်လျှင် ခရစ်တော်သည် အချည်းနှီးအသေခံတော်မူပြီ။

၃

၁ပညာမဲ့သော ဂလာတိလူတို့၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသော
ယေရှုခရစ်တော်ကိုသင်တို့ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားစွာပြပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာတရားကိုနားမထောင်စေခြင်းငှါ
သင်တို့ကိုအဘယ်သူပြုစားသနည်း။ ၂ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ဝိညာဉ်တော်ကိုခံရကြသလော။
သို့မဟုတ်ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ကြားနာခြင်း အားဖြင့် ခံရကြသလော
ဟူသောအရာတခုကိုသာသင်တို့၌ငါသိလို၏။ ၃ဤမျှလောက် ပညာမဲ့ကြသလော။ ဝိညာဉ် တော်ကိုအမှီပြု၍
လုပ်စရှိပြီးမှ၊ ဇာတိကိုအမှီပြု၍ ပြီးစေကြသလော။ ၄ဤမျှလောက်သောဆင်းရဲခြင်းကို အချည်းနှီး
ခံကြပြီလော။ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ရမည်လော။ ၅ထိုမှတပါး ဝိညာဉ်တော်ကို သင်တို့အားပေး၍၊
သင်တို့၌ တန်ခိုးများကိုပြသောသူသည် ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ပြသလော။ ယုံကြည်ခြင်း
တရားကိုနာခြင်း အားဖြင့်ပြသလော။ ၆ထိုနည်းတူအာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏
ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။ ၇ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူသည် အာဗြဟံ၏
သားဖြစ်သည်ဟု အမှန်သိမှတ်ကြ လော့။ ၈ဘုရားသခင်သည် ယုံကြည်ခြင်းကိုထောက်၍၊
တပါးအမျိုးသားတို့ကို ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေတော်မူမည် ဟု ကျမ်းစာသည် မြော်မြင်လျက်၊
အာဗြဟံအားအမိန့်ရှိ၍၊ သင့်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု
ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောနှင့်လေ၏။ ၉သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသော သူတို့သည် ယုံကြည် သောအာဗြဟံနှင့်
အတူ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြ၏။ ၁၀ပညတ်တရား၏ အကျင့်ကို အမှီပြုသောသူရှိသမျှ တို့သည်
အကျိန်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ပါသမျှသော စကားတို့ကိုအမြဲမကျင့်သော
သူတိုင်း ကျိန်တော်မူခြင်းကို ခံစေသတည်းဟု ကျမ်းစာလာ၏။ ၁၁တဖန်တုံ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်
ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ၁၂ပညတ်တရားမူကား ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မစပ်ဆိုင်။ ထိုအကျင့်ကို
ကျင့်သော သူသည်၊ ထိုအကျင့်အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။ ၁၃ထို့ကြောင့်
ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ပညတ်တရားအားဖြင့် အဘယ်သူမျှဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ဟု
ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ သစ်တိုင်၌ ဆွဲထားခြင်းကို ခံရသောသူတိုင်း ကျိန်ခြင်းကိုခံရသော သူဖြစ်သည်ဟု
ကျမ်းစာလာသည်နှင့် အညီ၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက် ကြောင့်ကျိန်ခြင်း ကိုခံရသောသူဖြစ်၍၊ ငါတို့ကို
ပညတ်တရား၏ ကျိန်ခြင်းမှရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ အာဗြဟံ ခံရသော
ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် တပါးအမျိုးသားတို့၌ သက်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည်
ဂတိတော် နှင့် ယှဉ်သော ဝိညာဉ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခံရကြမည်အကြောင်းတည်း။
၁၅ညီအစ်ကိုတို့၊ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့် ငါပြောမည်။ လူသော်လည်း ဝန်ခံစာကိုချုပ်ပြီးမှ
အဘယ်လူ မျှမပယ်ရ၊ ထပ်ဆင့်၍စကားကို မသွင်းရ။ ၁၆ဂတိတော်တို့ကို အာဗြဟံနှင့် သူ၏ အမျိုးအနွယ်၌

ထားတော်မူ၏။ အမျိုးအနွယ်တို့ဟု အများသောသူတို့ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်မဟုတ်။ သင်၏
အမျိုးအနွယ်ဟု တယောက် သောသူကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူ၏။
ထိုတယောက်သောသူကားခရစ်တော်ဖြစ်သတည်း။ ၁၇ငါဆိုသည်ကား၊ ခရစ်တော်ကို ရည်မှတ်၍
ဘုရားသခင်တည်စေတော်မူနှင့်သော ပဋိညာဉ်တရားကို အနှစ်လေးရာသုံးဆယ်လွန်ပြီးမှ နောင်ဖြစ်သော
ပညတ်တရားသည်မပယ်နိုင်။ ဂတိတော်ကို အချည်းနှီးမဖြစ်စေနိုင်။ ၁၈ထိုမှတပါး၊ အမွေတော်သည်
ပညတ်တရားနှင့် စပ်ဆိုင်လျှင် ဂတိတော်နှင့် မစပ်ဆိုင်။ ဘုရားသခင်သည် ဂတိတော်အားဖြင့်
အာဗြဟံအားထို အမွေတော်ကို သနားတော်မူ၏။ ၁၉သို့ဖြစ်၍ ပညတ်တရားသည် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း
ဟူမူကား၊ ဂတိတော်ကိုခံသော အမျိုးအနွယ် မဖြစ်မီတိုင်အောင်၊ ဒုစရိုက်များကြောင့် ထိုတရားကို
ထပ်၍ပေးတော်မူ၏။ ထိုတရားကိုကောင်းကင်တမန်များအားဖြင့် အာမခံ၏လက်၌ ထားတော်မူ၏။
၂၀အာမခံမည်သည်ကား၊ တဘက်နှင့်သာဆိုင်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်မူကား တဘက်ဖြစ်တော်မူ၏။
၂၁သို့ဖြစ်၍ ပညတ်တရားသည် ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်တို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သလော။
ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ။ အသက်ရှင်စေနိုင်သော ပညတ်တရားကိုပေးတော်မူသည်မှန်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ်
ထိုတရားအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုရလိမ့်မည်။ ၂၂ယခုမူကား၊ ယုံကြည်သောသူတို့သည် ယေရှုခရစ်ကို
ယုံကြည်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဂတိတော်ကိုရမည် အကြောင်းကျမ်းစာသည် လူအပေါင်းတို့ကို
အပြစ်၌ချုပ်ထား၏။ ၂၃ယုံကြည်ခြင်းတရားမရောက်မီ ပညတ်တရားသည် စောင့်နေသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအခါ
ငါတို့သည် နောက်၌ထင်ရှားလတံ့သော ယုံကြည်ခြင်းတရားကို မြော်လင့်၍ ချုပ်ထား လျက်ရှိကြ၏။
၂၄ထိုကြောင့် ငါတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ပညတ်တရားသည်
ခရစ်တော်ထံသို့ ငါတို့ကိုပို့ဆောင်၍ ငါတို့၏ အထိန်းဖြစ်သတည်း။ ၂၅ယုံကြည်ခြင်းတရားသည်
ရောက်လာသောအခါ၊ ငါတို့သည် ထိုအထိန်းလက်မှလွတ်ကြ၏။ ၂၆အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊
သင်တို့အပေါင်းသည် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်သဖြင့် ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်ကြ၏။ ၂၇ခရစ်တော်၌
ဗတ္တိဇံကိုခံသောသူရှိသမျှတို့သည် ခရစ်တော်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်သော သူဖြစ်ကြ၏။ ၂၈ယေရှုခရစ်၌
ယုဒလူမရှိ၊ ဟေလသလူမရှိ၊ ကျွန်မရှိ၊ လူလွတ်မရှိ၊ ယောကျ်ားမရှိမိန်းမမရှိ၊ ထိုသခင်၌ သင်တို့အပေါင်းသည်
တလုံးတဝတည်း ဖြစ်ကြ၏။ ၂၉ခရစ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်လျှင် အာဗြဟံ၏ အမျိုးအနွယ်ပင်ဖြစ်၍၊
ဂတိတော်အတိုင်း အမွေခံ၏အရာ၌တည်ကြ၏။

၄

၁တဖန်တုံ၊ အမွေခံမည်သည်ကား၊ ဥစ္စာရှိသမျှကိုပိုင်ထိုက်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ အရွယ်မရောက်မီ
ကာလပတ်လုံး အစေအပါကျွန်နှင့်တူ၏။ ၂အဘစီရင်နှင့်သော အချိန်ကာမရောက်မီတိုင်အောင်
အစောင့်အထိန်း အအုပ်အချုပ်တို့လက်၌ ရှိ၏။ ၃ထိုနည်းတူငါတို့သည် အရွယ်မရောက်မီ
လောကီတရားနုလက်၌ ကျွန်ခံရကြ၏။ ၄အချိန်ကာလစေ့သောအခါ၊ ငါတို့သည်သား၏ အခွင့်အရာကို
ခံရမည်အကြောင်း၊ ၅ပညတ်တရားလက်၌ ရှိသော ငါတို့ကို ရွေးနုတ်စေခြင်းငှါ၊ မိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေယူ၍
ပညတ်တရားအောက်၌ ဘွားမြင်ရသောသားတော်ကို ဘုရားသခင်သည် စေလွှတ်တော်မူ၏။
၆ထိုသို့သင်တို့သည် သားဖြစ်သောကြောင့် အဗ္ဗအဘဟု ခေါ်တတ်သောသား တော်၏ ဝိညာဉ်တော်ကို
သင်တို့စိတ်နှလုံးထဲသို့ ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူ၏။ ၇သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည်
နောက်တဖန်အစေအပါကျွန်မဖြစ်၊ သားပင်ဖြစ်ကြ၏။ သားဖြစ်လျှင် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏
အမွေခံလည်း ဖြစ်ကြ၏။

၈သို့သော်လည်း အထက်ကသင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိသောအခါ၊ ဇာတိအားဖြင့်
ဘုရားမဟုတ် သော သူတို့၏ အမှုကိုဆောင်ရွက်ကြ၏။ ၉ယခုမူကားသင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို
သိပြီးမှဟူ၍ မဆို၊ ဘုရားသခင် သည် သင်တို့ကို သိတော်မူပြီးမှ၊ အားမရှိ၊ ချမ်းသာမပေးနိုင်သော

တရားနုဘက်သို့ အဘယ်ကြောင့်တဖန်ပြောင်းလဲ ကြသနည်း။ ထိုလောကီတရား၌ တဖန်ကျွန်ခံခြင်းငှါ
အလိုရှိကြပြီတကား။ ၁၀နှစ်၊ လ၊ နေ့ရက်၊ အချိန်ကာလများကို စောင့်ကြပြီတကား။ ၁၁ငါသည်သင်တို့ဆီမှာ
အချည်းနှီး ကြိုးစားအားထုတ်သည်ဟု သင်တို့၏ အကြောင်းကြောင့် စိုးရိမ်လျက်ရှိ၏။ ၁၂ညီအစ်ကိုတို့၊
သင်တို့ကဲ့သို့ ငါဖြစ်၏။ ငါကဲ့သို့သင်တို့ဖြစ်ကြလော့ဟု ငါတောင်းပန်၏။ သင်တို့သည်
ငါ့ကိုအလျှင်းမပြစ်မှားကြ။ ၁၃ငါသည် ကိုယ်နာခြင်းရောဂါနှင့် တကွ၊ ဧဝံဂေလိတရားကို
သင်တို့အားအထက်ကဟော ပြောကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏။ ၁၄ကိုယ်ကာယ၌ ငါခံရသော စုံးစမ်းခြင်းကို
သင်တို့သည်မထီမဲ့မြင်မပြု၊ ငါ့ကိုမပယ်၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့၎င်း၊ ယေရှုခရစ်
ကဲ့သို့၎င်း၊လက်ခံကြ၏။ ၁၅သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့ခံရသော မင်္ဂလာကားအဘယ်မင်္ဂလာနည်း။
အထက်ကကိုယ်မျက်စိကို ထုတ်၍ငါ့အားပေးနိုင်လျှင်၊ ပေးခြင်းငှါ သင်တို့အလိုရှိ သည် ဟု ငါသက်သေခံ၏။
၁၆ယခုမူကား၊ ငါသည် သမ္မာတရား ကိုသင်တို့အား ဟောပြောသောကြောင့်သင်တို့၏ ရန်သူဖြစ်သလော။
၁၇သူတထူးတို့သည် သင်တို့ကိုအလွန်ချစ်ကြ သည်မှန်စေတော့။ လျောက်ပတ်စွာ ချစ်ကြသည် မဟုတ်။
သင်တို့သည် သူတို့ကိုအလွန်ချစ်မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် သင်တို့ကိုပယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။
၁၈သို့သော်လည်း သင်တို့နှင့် အတူငါရှိစဉ်တွင်သာ ကောင်းသောအရာကို အလွန်ချစ်အပ်သည်မဟုတ်။
အစဉ်မပြတ် အလွန်ချစ်အပ်၏။ ၁၉ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ တည်လျက်ရှိသော်မူသည်တိုင်အောင်
သင်တို့အဘို့ သားဘွား ခြင်းဝေဒနာကို ငါခံရသော ငါ့ချစ်သားတို့၊ ၂၀သင်တို့ကို ငါယုံမှားခြင်းရှိသောကြောင့်၊
ယခုသင်တို့ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့၍ ထူးခြားသောစကားကို ပြောခြင်းငှါအလိုရှိ၏။
၂၁ပညတ်တရားအောက်၌နေချင်သောသူတို့၊ သင်တို့သည် ပညတ်တရားကို နားမလည်ကြသလော။
၂၂ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ အာဗြဟံ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားတယောက်ကား၊
ကျွန်မ၏သားဖြစ်၏ တယောက်ကား ကျွန်မမဟုတ်သော မိန်မ၏သားဖြစ်၏ဟု လာသတည်း။ ၂၃
ကျွန်မ၏သားသည် ဇာတိပကတိ အားဖြင် ဘွားသောသားဖြစ်၏။ ကျွန်မမဟုတ်သော မိန်းမ၏သားသည်
ဂတိတော်အားဖြင့် ဘွားသောသားဖြစ်၏။ ၂၄ထိုအကြောင်း အရာကို ပုံပမာအားဖြင့်ဆိုသော်၊
ထိုမိန်းမနှစ်ယောက်ကား၊ ပဋိညာဉ်တရားနှစ်ပါးကို ဆိုလိုသတည်း။ ဟာဂရ အမည်ရှိသော
မိန်းမတည်းဟူသောပဋိညာဉ်တရားတပါးသည် သိနာတောင်ပေါ်မှာ စီရင်၍၊ ကျွန်များကို
ဘွားတတ်သောတရားဖြစ်၏။ ၂၅အကြောင်းမူကား၊ ဟာဂရသည် အာရပ်ပြည်၌ရှိသော သိနာတောင်ဖြစ်၏။
ယခုရှိသောယေရုရှလင်မြို့နှင့်တူ၏၊ မိမိသားများနှင့် တကွကျွန်ခံရ၏။ ၂၆အပေါ်မှာရှိသော
ယေရုရှလင်မြို့မူကား၊ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏ အမိတည်းဟူသော ကျွန်မမဟုတ်သောမိန်းမဖြစ်သတည်း။
၂၇ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သားမဘွားသောအမြုံမ၊ ဝမ်းမြောက်လော့။ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို
မခံသေးသောမိန်းမ၊ ကြွေးကြော်အော်ဟစ် လော့။ အကြောင်းမူကား၊ စွန့်ထားသောမိန်းမသည်
လင်ရှိသောမိန်းမထက်သာ၍ များသော သားတို့ကို ဘွားမြင် ပြီဟုလာသတည်း။ ၂၈ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည်
ဣဇာက်ကဲ့သို့ ဂတိတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသားဖြစ်ကြ၏။ ၂၉ထိုအခါ ဇာတိပကတိအားဖြင့်
ဘွားသောသားသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဘွားသောသားကို ညှဉ်းဆဲကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ယခုပင်ဖြစ်၏။
၃၀သို့သော်လည်း အဘယ်သို့ ကျမ်းစာလာသနည်းဟူမူကား၊ ကျွန်မနှင့် သူ၏သားကိုနှင်ထုတ်လော့။
ကျွန်မ၏ သားသည်ကျွန်မမဟုတ် သောမိန်းမ၏ သားနှင့် အတူ အမွေမခံရဟုလာသတည်း။ ၃၁ယခုတွင်
ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ကျွန်မ၏သားမဟုတ်၊ ကျွန်မမဟုတ်သောမိန်းမ၏ သားဖြစ်ကြ၏။

၅

၁ထိုကြောင့်ခရစ်တော်သည်ငါတို့ကိုလွှတ်တော်မူသောလွှတ်ခြင်းအခွင့်၌ တည်နေသဖြင့်၊
ကျွန်ခံရာထမ်းဘိုး ကိုထမ်း၍ ချည်နှောင်ခြင်းကို တဖန်မခံကြနှင့်။

၂ငါပေါလုဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံလျှင်၊ ခရစ်တော်အားဖြင့်အဘယ်အကျိုးကိုမျှ မရနိုင်ကြ။ ၃အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူအပေါင်းတို့အား ငါတဖန်သက်သေခံသည်ကား၊ ထိုသို့သောသူသည် ပညတ်တရားကိုအကြွင်းမဲ့ ကျင့်အံ့သောငှါ ကြွေးတင်သောသူဖြစ်၏။ ၄ပညတ်တရားအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်သမျှသောသင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့် ကွာ၍ ကျေးဇူးတရား၌မတည်၊ ရွေ့လျော့ကြပြီ။ ၅ငါတို့မူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်မည်ဟု မြော်လင့် သောကျေးဇူးတော်ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငံ့လင့်၍နေကြ၏။ ၆ယေရှုခရစ်ထံ၌ အရေဖျားလှီးခြင်းအကျိုးမရှိ။ မခံဘဲနေခြင်းလည်း အကျိုးမရှိ။ မေတ္တာအားဖြင့် ပြုပြင်တတ်သော ယုံကြည်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏။ ၇အထက်ကသင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာပြေးကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ သမ္မာတရားကိုနားမထောင်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူဆီးတားသနည်း။ ၈ယခုယူသောအယူကား၊ သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူသော သူ၏ဩဝါဒကို အမှီပြု၍ ယူသော အယူမဟုတ်။ ၉အနည်းငယ်သောတဆေးသည် မုန့်စိမ်းတပုံလုံး ကိုဖောင်းကြွစေတတ်၏။ ၁၀သင်တို့သည် ကွဲပြားသောအယူရှိသမျှကို ပယ်လိမ့်မည်ဟု သခင်ဘုရားကို ငါအမှီပြု၍ စိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်သောသူမည်သည်ကား၊ မိမိအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်။ ၁၁တဖန်တုံ၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် အရေဖျားလှီးခြင်း တရားကိုဟောပြောသေးသည်မှန်လျှင်၊ အဘယ်ကြောင့်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသေးသနည်း။ ထိုသို့ဟောပြောလျှင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို ထိမိ၍လဲစရာအကြောင်းပယ်ရှင်းလျက်ရှိ၏။ ၁၂သင်တို့ကိုမှောက်မှားစေသောသူတို့ကို ပယ်ရှားနှင်ထုတ်စေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။

၁၃ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည်လွတ်ခြင်းအခွင့်ကိုရသောသူဖြစ်၏။ သို့သော်လည်းဇာတိပကတိအားအခွင့် ကိုပေး၍၊ ထိုလွတ်ခြင်းကို မသုံးကြနှင့်။ အချင်းချင်းချစ်၍ အမှုချင်းကို ဆောင်ရွက်ကြလော့။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုကိုယ်နှင့် အမျှချစ်လော့ဟူသော ပညတ်တပါးကိုကျင့်လျှင်၊ ပညတ်တရားရှိသမျှကို အကြွင်းမဲ့ကျင့်ရာရောက်၏။ ၁၅သို့မဟုတ် အချင်းချင်းကိုက်စားလျှင် အချင်းချင်းဖျက်ဆီးမည် ဟုစိုးရိမ်၍ သတိရှိကြလော့။

၁၆ငါပညတ်သည်ကား၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်းကျင့်ကြလော့။ ထိုသို့ကျင့်လျှင် ဇာတိပကတိ၏ အလိုသို့ မလိုက်ဘဲနေကြလိမ့်မည်။ ၁၇အကြောင်းမူကား၊ ဇာတိပကတိနှင့် ဝိညာဉ်ပကတိသည် တပါးနှင့်တပါးဆန့်ကျင်သော အလိုရှိကြ၏။ တပါးနှင်တပါးဆန့်ကျင့်ဘက်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ကျင့်ချင်သောအကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြ။ ၁၈သို့သော်လည်း ဝိညာဉ်ပကတိအလိုသို့ လိုက်လျှင် ပညတ်တရားနှင့် လွတ်ကြ၏။ ၁၉ဇာတိပကတိအကျင့်တို့သည် ထင်ရှားကြ၏။ ထိုအကျင့်တို့မူကား၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ မတရားသော မေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာလွန်ကျူးခြင်း၊ ၂၀ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်း၊ သူတပါးကိုပြုစားခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်း၊ သင်းခွဲခြင်း၊ ၂၀သူ့အကျိုးကိုငြူစူခြင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း။ ယစ်မျိုးကိုသောက်ကြူးခြင်း၊ ပွဲလုပ်ခြင်းမှစ၍ ထိုသို့သော အကျင့်ပေတည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်ကို ကျင့်သော သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံရကြဟု အထက်က ငါပြောနှင့်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ယခုပင်လည်း ငါပြောနှင့်၏။ ၂၂ဝိညာဉ် ပကတိ၏အကျိုးမူကား၊ ချစ်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ ၂၃နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းပေတည်း။ ထိုသို့သော အကျင့် ကိုအဘယ်တရားမျှမမြစ်တား။ ၂၄ခရစ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူတို့သည် ဇာတိပကတိကိုငင်၊ ဇာတိပကတိစိတ် များနှင့် အလိုဆန္ဒများကိုငင်၊ လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားထားကြပြီ။ ၂၅သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဝိညာဉ်ပကတိကြောင့် အသက်ရှင်လျှင်၊ ဝိညာဉ်ပကတိ အတိုင်း ကျင့်ကြကုန်အံ့။ ၂၆အချည်းနှီးသော

ကျော်စောကိတ္တိကိုတပ်မက်ခြင်း၊ အချင်းချင်းချုပ်ချယ်နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ အချင်းချင်း ငြူစူခြင်းတို့ကိုရှောင်၍
နေကြကုန်အံ့။

၆

၁ညီအစ်ကိုတို့၊ လူသည်သတိလစ်၍ တစုံတခုသောဒုစရိုက်ကိုပြုမိလျှင်၊
ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးကိုခံရသော သင်တို့သည် အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းနှင့် ကိုယ်တိုင်လွတ်မည်အကြောင်း၊
ကိုယ်ကိုသတိပြုလျက် သိမ်မွေ့နူးညံ့သော သဘောနှင့် ထိုသို့သောသူကိုမစ၍၊ သူ၏ နေရာ၌
တည်မြဲတည်စေပြန်ကြလော့။ ၂ထမ်းရွက်စရာဝန်ချင်းတို့ကို အချင်းချင်းကူညီ၍ ထမ်းရွက်သောအားဖြင့်
ခရစ်တော်၏ တရားကိုကျင့်ကြလော့။ ၃အကြင်သူသည် ဘာမျှမဟုတ် ဘဲလျက်၊ ဤမျှလောက်ငါဖြစ်သည်ဟု
စိတ်ထင်လျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုယ်ကိုလှည့်ဖြားသောသူဖြစ်၏။ ၄လူတိုင်းကိုယ်ပြု သောအမှုကို စစ်ကြောစေ။
သို့ပြုလျှင် သူတပါး၌မဆိုဘဲ ကိုယ်၌သာဝါးကြွားဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းရှိလိမ့်မည်။
၅အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လူအသီးအသီးတို့သည်မိမိတို့ဝန်ကိုဆောင်ရွက်ရကြမည်။
၆နှုတ်ကပတ်တရားကို သင်သောသူသည် သင်ပေးသောသူအားကောင်းသော
အရာရှိသမျှတို့ကိုဝေမျှစေ။ ၇အလွဲမယူကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကိုခံတော်မမူ။
လူသည်မျိုးစေ့ကြဲသည်အတိုင်းအသီးအနှံကို ရိတ်ရလိမ့်မည်။ ၈မိမိဇာတိပကတိ၌ မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည်
ဇာတိပကတိအားဖြင့် ပုပ်ပျက်ခြင်း အသီးအနှံကို ရိတ်ရလိမ့်မည်။ ဝိညာဉ်ပကတိ၌မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည်
ဝိညာဉ်ပကတိအားဖြင့် ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်း အသီးအနှံ ကိုရိတ်ရလိမ့်မည်။ ၉ငါတို့သည် အားမလျော့၊
စိတ်မပျက်ဘဲကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့တည် ကြည်၍ ကျင့်လျှင်
အချိန်တန်သောကာလ၌ အသီးအနှံကို ရိတ်ရကြလိမ့်မည်။ ၁၀ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အဆင်သင့်
သည်အတိုင်းယုံကြည်ခြင်း၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့၌ အထူးသဖြင့် ကျေးဇူးပြုလျက်၊
ခပ်သိမ်းသောသူတို့အားကျေးဇူး ပြုကြကုန်အံ့။
၁၁အဘယ်မျှလောက်ကြီးသောစာကိုကိုယ်လက်နှင့် သင်တို့အားငါ ရေးလိုက်သည်ကို
သင်တို့မြင်ကြ၏။ ၁၂မိမိတို့အသွေးအဆင်းတင့်တယ်စေချင်သောသူရှိသမျှတို့သည် ခရစ်တော်၏
လက်ဝါးကပ်တိုင်ကြောင့် ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် မိမိတို့ကင်းလွတ်လို၍၊
သင်တို့ကိုအရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ အနိုင်အထက်သွေးဆောင် တတ်ကြ၏။
၁၃အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူတို့သည် ပညတ်တရားကိုကိုယ်တိုင် မကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့၏
အသွေးအဆင်းကိုအမှီပြုလျက်ဝါကြွားလို၍သင်တို့ကို အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။
၁၄ငါဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်မှတပါး အဘယ်အရာ၌မျှဝါကြွားခြင်းမရှိပါစေနှင့်။
ထိုလက်ဝါးကပ်တိုင် တော်မှာ ဤလောကသည်ငါ့အဘို့ရိုက်ထားခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။ ငါသည်လည်း
ဤလောကအဘို့ရိုက်ထားခြင်းကို ခံလျက်ရှိ၏။ ၁၅အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုခရစ်ထံ၌
အရေဖျားလှီးခြင်းအကျိုးမရှိ၊ မခံဘဲနေခြင်းလည်းအကျိုးမရှိ။ သတ္တဝါသစ်ဖြစ်ခြင်းသာ အကျိုးရှိ၏။
၁၆ဤနည်းဥပဒေသအတိုင်း ကျင့်သောသူရှိသမျှတို့အပေါ်၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဣသရေအမျိုးအပေါ်၌၎င်း၊
ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် သနားတော်မူခြင်းသက်ရောက်ပါစေသော။ ၁၇ယခုမှစ၍ အဘယ်သူမျှ
ငါ့ကိုမနှောင့်ရှက်စေနှင့်။ ငါကိုယ်၌သခင်ယေရှု၏ ဒဏ်ချက်ရာကို ငါဆောင်၏။ ၁၈ညီအစ်ကိုတို့၊
ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၏ စိတ်နှလုံး၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဂလာတိဩဝါဒစာပြီး၏။

ဖေက်သြဝါဒစာ။
EPHESIANS.
၁

၁ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့်၊ ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုသည် ဖေက်မြို့၌
နေသော သန့်ရှင်းသူတည်း ဟူသော ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်သောသူတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။
၂သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘ တည်းဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့်
ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။ ၃ငါတို့သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ မေတ္တာအားဖြင့်
သန့်ရှင်းလျက်၊ အပြစ်ကင်းလွတ်လျက် ဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ၄ဤကမ္ဘာ မတည်မရှိမှီ ငါတို့ကို ခရစ်တော်၌
ရွေးကောက်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သော အရာတို့၌ ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မမင်္ဂလာတို့ကို
ခရစ်တော်အားဖြင့် ငါတို့အား ပေးသနားတော်မူသော ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏
ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ၅-၆ထိုဘုရားသခင်သည် ချစ်တော် မူသော
သားတော်ကြောင့်၊ ငါတို့အား ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်၏ ဘုန်းအသရေကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊
ငါတို့သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သားအရာကို ရမည်အကြောင်း၊ အလိုတော်ရှိသော စေတနာအတိုင်း
ရှေးမဆွက ခွဲခန့် မှတ်သားတော်မူ၏။ ၇-၈ခပ်သိမ်းသော သတိပညာတော်နှင့်လျော်စွာ ငါတို့၌
အတိုင်းထက်အလွန် များလှစွာသော ကျေးဇူးတော် သည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်နှင့်အညီ၊ ထိုသားတော်၏
အသွေးအားဖြင့် အပြစ်လွှတ်တော်မူခြင်းတည်း ဟူသော ရွေးနှုတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ငါတို့သည်ခံရကြ၏။
၉ဘုရားသခင်သည် နှလုံးသွင်တော်မူသော စေတနာတော်နှင့် လျော်သောအလိုတော်၏ နက်နဲသောအရာကို
ငါတို့အား ပြတော်မူ၏။ ၁၀ထိုနက်နဲသော အရာဟူမူကား၊ ကာလ အချိန်စေ့စုံခြင်း၏ သာသနာတွင်
ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိရှိသမျှတို့ကို ပေါင်း၍ခရစ်တော်၌ ချုပ်ခြာစေတော် မူလိမ့်သတည်း။
၁၁မိမိစေတနာ၏ အလိုတော်သို့လိုက်၍ အလုံးစုံတို့ကို စီရင်ပြုပြင်တော်မူတတ်သော သူ၏ကြံစည်
ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ ရှေးမဆွက ခွဲခန့်မှတ်သား တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ထိုခရစ်တော်အားဖြင့်
အမွေခံ ဖြစ်ကြ၏။ ၁၂အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်ကို မြော်လင့်နှင့်သော ငါတို့အားဖြင့် ဘုန်းတော်ကို
ချီးမွမ်းစေခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သတည်း။ ၁၃သင်တို့သည်လည်း ကယ်တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းနှင့်
ယှဉ်သောဧဝံဂေလိတရားတည်း ဟူသော သမ္မာတရားကို ကြားနာရ၍ ထိုခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ပြီးမှ၊
ဂတိတော်နှင့်ယှဉ်သော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ တံဆိပ်ခပ်ခြင်းကို ခံရကြပြီ။
၁၄ပိုင်ထိုက်တော်မူသောသူတို့သည် ဘုန်းတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းအကြောင်းနှင့် ရွေးနှုတ်တော်မူခြင်းသို့
မရောက်မှီ ကာလပတ်လုံး ထိုဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့အမွေ၏ စားရန်ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၅ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သခင်ယေရှုကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို
ချစ်ခြင်းအကြောင်း ကို ငါသည်ကြားပြီးလျှင်၊ ၁၆သင်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ကျေးဇူးတော်ကို
အစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်းလျက်၊ သင်တို့အဘို့ အလိုငှါ ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်နေ၏။ ၁၇ဆုတောင်းသောအချက်
ဟူမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသော ဘုန်းကြီးသောအဘ ခမည်းတော်သည်
ကိုယ်တော်မြတ်ကို သိခြင်းအလိုငှါ ပညာကိုငင်း၊ ထိုးထွင်း သောဉာဏ်ကိုငင်း၊
သင်တို့အားပေးပါမည်အကြောင်း၊ ၁၈ခေါ်တော်မူသောကြောင့် မြော်လင့်ရသောအရာကား
အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကိုငင်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ခံရသော အမွေတော်၏ ဘုန်းစည်းစိမ်ကား
အဘယ်မျှလောက် ကြီးသည်ကိုငင်း၊ ၁၉ယုံကြည်သောငါတို့၌ ပြတော်မူသော အလွန်ကြီး လှစွာသော
တန်ခိုးတော်ကား အဘယ်မျှလောက် ကြီးသည်ကိုငင်း၊ သင်တို့သည် သိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့၏ဉာဏ် မျက်စိကို
လင်းစေပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။ ၂၀ထိုတန်ခိုးတော်ကား၊ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ
ထမြောက်စေတော်မူ၍ ခရစ်တော်၌ ပြုပြင်သော မဟာတန်ခိုးအာနုဘော်အရှိန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ၂၁ခပ်သိမ်းသော

အထွဋ်အမြတ်၊ အာဏာစက်၊ တန်ခိုး၊ အစိုးရ ခြင်းမှစ၍၊ ယခုဘဝ နောင်ဘဝ၌ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သောဘွဲ့
နာမအလုံးစုံတို့အထက်၊ ကောင်းကင်အရပ်၌ မိမိလက်ျာ တော်ဘက်မှာ အလွန်မြင့်မြတ်သော နေရာကို
ခရစ်တော်အား ပေးတော်မူ၍၊ ၂၂ခြေဘဝါးတော်အောက်သို့ အလုံးစုံ တို့ကို ချထားသဖြင့်၊
အသင်းတော်အဘို့ အလို့ငှါ၊ သူ့ကိုအလုံးစုံတို့၏ အချုပ်အခြာဦးခေါင်းဖြစ်စေတော်မူ၏။
၂၃ထိုအသင်းတော်ကား၊ အလုံးစုံတို့ကို အလုံးစုံတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောသူ၏ ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော
ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ဖြစ်သတည်း။

၂

၁-၂သင်တို့သည် အထက်က လောကီတရားသို့လိုက်၍ အာကာသကောင်းကင်၏
တန်ခိုးကိုအစိုးရသော မင်းတည်းဟူသော ငြင်းဆန်သောသူတို့၌ ပြုပြင်သောဝိညာဉ်၏ အလိုနှင့်အညီ၊
ဒုစရိုက်အပြစ်တို့၌ ကျင်လည် ကြ၍၊ ထိုဒုစရိုက်အပြစ်၌ သေလျက်ရှိနေသော သင်တို့ကိုပင်
ဘုရားသခင်သည် အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။ ၃ထိုငြင်းဆန် သောသူတို့နှင့်တကွ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည်
အထက်ကကိုယ်ကာယ၏ အလိုသို့၎င်း၊ စိတ်၏အလိုသို့၎င်း၊ လိုက်သဖြင့်၊ ကာမဂုဏ်တို့၌
ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ကြွင်းသောသူတို့ကဲ့သို့ပင် ပကတိအတိုင်း အမျက်တော်ကို ခံရသောသူ ဖြစ်ကြ၏။
၄သို့သော်လည်း ကရုဏာတော်နှင့် ကြွယ်ဝတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ချစ်တော်မူသော
မဟာမေတ္တာတော်အားဖြင့်၊ ၅ဒုစရိုက်အပြစ်၌ သေလျက်ရှိနေသော ငါတို့ကို ခရစ်တော်နှင့်အတူ
အသက်ရှင်စေ တော်မူပြီ။ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ ၆ယေရှုခရစ်အားဖြင့်
ငါတို့ကို ထမြောက်စေ၍ ကောင်းကင်အရပ်၌ နေရာပေးတော်မူပြီ။ ၇အကြောင်းမူကား၊ ထိုသခင်အားဖြင့်
ငါတို့၌ ကျေးဇူးပြု၍၊ ကျေးဇူးတော်၏ အလွန်ကြွယ်ဝခြင်းကို နောင်ကပ်ကာလတို့၌
ထင်ရှားစေမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။ ၈ယုံကြည်သောအားဖြင့် ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်ရ၏။ ကိုယ်အလို အလျောက်ရောက်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် သနားတော်မူရာ ဖြစ်သတည်း။
၉ကိုယ်ကုသိုလ်ကြောင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်သည်မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သူမျှ
ဝါကြွားစရာအခွင့်မရှိ။ ၁၀အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ကောင်းသောအကျင့်တို့ကို
ကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ယေရှုခရစ်၌ ပြုပြင်၍ ဖန်ဆင်းတော်မူရာ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုကောင်းသောအကျင့်တို့၌
ငါတို့သည် ကျင်လည်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ပြင်ဆင်တော်မူနှင့်ပြီ။

၁၁ထိုကြောင့်၊ လက်ဖြင့် ကိုယ်ကာယ၌ပြုသော ဝေါဟာရ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံရသော သူတို့ခေါ်ဝေါ်
သောအားဖြင့်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသော သာသနာပလူတို့အထဲ၌
သင်တို့သည် အထက်က ပကတိအတိုင်းဖြစ်ကြသည်ကို၎င်း၊ ၁၂ထိုအခါ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကိုမသိ၊
ဣသရေလအပေါင်း အသင်း၌ မဝင်၊ ဂတိတော်ပါသော ပဋိညာဉ်တရားတို့နှင့်မဆိုင်၊ မြော်လင့်ခြင်းမရှိ၊
လောက၌ ဘုရားမဲ့နေကြ သည်ကို၎င်း၊ အောက်မေ့ကြလော့။ ၁၃သင်တို့သည် အထက်ကဝေးလျက်
ရှိသော်လည်း၊ ယခုမှာ ယေရှုခရစ်၌ ဖြစ်၍ အသွေးတော်အားဖြင့် အနီးသို့ရောက်ကြပြီ။ ၁၄-
၁၅အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ထိုသခင်သည် ငါတို့၏ ရန်ငြိမ်းခြင်းအကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။
ဝိနည်းအထုံးအဖွဲ့နှင့် စပ်ဆိုင်သော ပညတ်တရားတည်းဟူသော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းကို
ကိုယ်ခန္ဓာတော်တွင် ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ ပိုင်းခြားလျက် ရှိသောစပ်ကြား အုတ်တန်တိုင်းနံရံကို ဖြိုဖျက်၍
လူမျိုးနှစ်စုတို့ကို တစုတည်း ဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရန်ကိုငြိမ်းစေပြီးလျှင်၊ ၁၆ကိုယ်တော်၌
ထိုလူစုနှစ်စုတို့ကို လူသစ်တဦးတကိုယ် တည်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြင်ဆင်၍၊ တလုံးတဝတည်းဖြစ်ပြီးသော
ထိုလူနှစ်စုတို့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်အားဖြင့် ရန်ကိုသတ်ဖြတ်လျက်၊ ဘုရားသခင်နှင့်
မိဿဟာယဖွဲ့စေမည်အကြောင်းတည်း။ ၁၇ထိုခရစ်တော်သည်လည်း ကြွလာ၍၊ ဝေးလျက်ရှိသော
သင်တို့အား၎င်း၊ နီးလျက်ရှိသော ငါတို့အား၎င်း၊ ရန်ငြိမ်းခြင်းတရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို

ဟောတော်မူ၏။ ၁၈ထိုသို့ ခရစ်တော်အားဖြင့် ငါတို့နှစ်ဦးသည် စိတ်ဝိညာဉ်တလုံးတဝတည်း ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော်ထံသို့ တိုးဝင်ရမည့်အခွင့်ကို ရကြပြီ။

၁၉ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် တကျွန်းတနိုင်ငံသားမဟုတ်၊ ဧည့်သည်လည်းမဟုတ်၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အမျိုးသားခြင်း ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သားလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ၂၀အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ တမန်တော် မှစ၍ ပရောဖက်များတည်း ဟူသော တိုက်မြစ်အပေါ်၌ သင်တို့သည် ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်လျက်ရှိကြ၏။ ၂၁ထိုတိုက်ထောင့်အမြစ်ကျောက်ကား၊ ယေရှုခရစ်ဖြစ်သတည်း။ ထိုကျောက်နှင့် တတိုက်လုံးသည် စေ့စပ်၍ ကြီးပွား သဖြင့်၊ သခင်ဘုရားအဘို့ အလိုငှါ သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်ဖြစ်၏။ ၂၂ထိုဗိမာန်တော်၌လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကျိန်းဝပ်တော်မူခြင်းအလိုငှါ၊ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူ တည်ဆောက်လျက် ရှိကြ၏။

၃

၁ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါပေါလုသည် ယေရှုခရစ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့် အကျဉ်းခံရ၏။ ၂သင်တို့အကျိုး ကိုထောက်၍ ငါ့အား အပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် သာသနာကို သင်တို့ကြားသိရသည် နှင့်အညီ၊ တပါးအမျိုးဖြစ်သော သင်တို့အတွက်ကြောင့် ငါခံရ၏။ ၃ကျေးဇူးတော် သာသနာကို အပ်ပေးသည် အကြောင်းဟူမူကား၊ ငါသည်အထက်က အနည်းငယ်ရေးထားသည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်တော် အားဖြင့် နက်နဲသောအရာအရာကို ငါ့အားပြတော်မူ၏။ ၄ထိုစကားကို ဘတ်ရွတ်လျှင်၊ ခရစ်တော်၏နက်နဲသောအရာ၌ ငါလေ့ကျက်သည်ကို သင်တို့သည် သိရကြမည်။ ၅ထိုနက်နဲသောအရာကို သန့်ရှင်းသောတမန်တော်တို့နှင့် ပရော ဖက်တို့အား၊ ယခုကာလ၌ ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့် ဖွင့်လှစ်တော်မူသည် နည်းတူ၊ အခြားသောကာလတို့၌ လူမျိုး တို့အား ပြတော်မမူ။ ၆ထိုနက်နဲသော အရာ ဟူမူကား၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ယုဒအမျိုး သားတို့နှင့် အမွေခံ၍၊ တလုံးတဝတကိုယ်တည်း ဖြစ်လျက်၊ ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သော ဂတိတော်ကို ဆက်ဆံရကြ သတည်း။ ၇တန်ခိုးတော် ပြုပြင်သောအားဖြင့် ငါ့အားပေးသနားတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသည်နှင့်အညီ၊ ထိုတရားကို ဟောပြောသော ဆရာ၏ အဖြစ်သို့ငါရောက်ရပြီ။ ၈စစ်၍မကုန်နိုင်သော ခရစ်တော်၏ ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း၏ ဧဝံဂေလိတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောခြင်းငှါရင်း၊ အလုံးစုံတို့ကို ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်၌ ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဝှက်ထားလျက်ရှိသော ထိုနက်နဲသောအရာ နှင့်စပ်ဆိုင်သော သာသနာသည် အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါရင်း၊ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့တွင် အငယ်ဆုံးသောသူထက်သာ၍ ငယ်သောငါအား ထိုကျေးဇူးတော်ကို ပေးတော်မူသည်။ ၁၀-၁၁အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို အကြောင်းပြု၍ ထာဝရအကြံတော်ရှိသည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်အရပ်တို့၌ အထွဋ်အမြတ်အာဏာစက်တို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏ ထူးဆန်းသောပညာတော်ကို အသင်း တော်အားဖြင့် ယခုသိရကြမည်အကြောင်းတည်း။ ၁၂ထိုသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့်သောစိတ် နှင့် တိုးဝင်၍ အသနားတော်ခံရသောအခွင့်ကို ရကြပြီ။ ၁၃ထိုကြောင့် သင်တို့၏အသရေကို ပြုစု၍ သင်တို့အတွက် ကြောင့် ငါခံရသော ဆင်းရဲခြင်းကို မြင်လျှင်၊ ရွေ့လျော့သောစိတ် မရှိကြပါစေနှင့်။

၁၄-၁၅အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော တအိမ်ထောင်လုံး တည်းဟူသော သားတော်အပေါင်းတို့၏ အချုပ်အခြာဖြစ်တော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော် ရှေ့မှာ ငါသည် ဒူးထောက်၍ ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ ၁၆ဆုတောင်းသောအချက်ဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သင်တို့၏ အတွင်းလူကို ခွန်အားနှင့် မြဲမြံခိုင်ခံစေ၍၊ ၁၇ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခရစ်တော်သည် သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဘုန်းတော်ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်ညီလျော်စွာ သင်တို့အား

ပေးသနားတော်မူ၍၊ မေတ္တာ၌ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ တိုက်မြစ်လည်းကျတည်ခြင်းရှိသဖြင့်၊ ၁၈သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသူ
အပေါင်းတို့၏နည်းတူ အနံအလျား အနက်အမြင့်တို့ကို ပိုင်းခြင်း၍သိခြင်းငှါ၎င်း၊
၁၉ကိုယ်ဉာဏ်နှင့်မသိနိုင်သော ခရစ်တော်၏မေတ္တာတော် ကို သိနားလည်ခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့သည်
တတ်စွမ်းနိုင်သဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ပြည့်စုံတော်မူခြင်း ရှိသမျှနှင့်အညီ ပြည့်စုံကြပါမည်အကြောင်း၊
ငါသည်ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ ၂၀ငါတို့၌ ပြုပြင်သော တန်ခိုးတော်အတိုင်း၊ ငါတို့တောင်း ပန်ကြံစည်သမျှထက်
အလွန်ထူးခြားစွာ ပြုခြင်းငှါတတ်နိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ၂၁ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသင်းတော်၌
ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၄

၁ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့သည် ခံရသည်နှင့် အထိုက်အလျောက် ကျင့်ဆောင်မည်
အကြောင်း၊ သခင်ဘုရားအတွက်ကြောင့် အကျဉ်းခံရသောငါသည် သင်တို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏။
၂အရာရာ၌ စိတနှိမ့်ချခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ မေတ္တာစိတ်နှင့်
တယောက်ကိုတယောက် သည်းခံခြင်းရှိကြ၍၊ ၃အသင့်အတင့် ပေါင်းဘော်ခြင်း အဖွဲ့အစည်းအားဖြင့်၊
သင်တို့သည် အချင်းချင်းစိတ်သဘော မခြားမနား တလုံးတဝတည်း ဖြစ်အံ့သောငှါ ကြိုးစား
အားထုတ်ကြလော့။ ၄သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော မြော်လင့်ခြင်း တပါးထဲသို့
ခေါ်သွင်းတော်မူသည် နှင့်အညီ ကိုယ်တကိုယ်၊ ဝိညာဉ်တဝိညာဉ် တည်းရှိ၏။ ၅သခင်တပါး၊
ယုံကြည်ခြင်းတပါး၊ ဗတ္တိဇံ တပါး၊ ၆ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၏အဘဖြစ်သော ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။
ထိုဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၏ အပေါ်မှာ ရှိတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောငါတို့ကို
နှံ့ပြားစေတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏ အထဲ၌လည်း ရှိတော်မူ၏။ ၇သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည်
ဆုပေးတော်မူသည်အတိုင်း ငါတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို အသီးအသီးကိုယ်စီ ခံရကြပြီ။ ၈ထိုသို့နှင့်အညီ
ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ မြင့်သောအရပ်သို့ တက်ကြွတော်မူသဖြင့်၊ များစွာသောသူ တို့ကို
ဘမ်းသွားတော်မူ၍၊ လူတို့အား ဆုလပ်များကို ပေးတော်မူသည်ဟု လာသတည်း။ ၉တက်ကြွတော်မူ
သည်ဟုဆိုသော်၊ အစစွာမြေကြီးအောက် အရပ်သို့ ဆင်းသက်တော်မူကြောင်းကို ရည်မှတ်၍ဆိုသည်
မဟုတ်လော။ ၁၀ဆင်းသက်တော်မူသောသူသည် အခြားသူမဟုတ်၊ အလုံးစုံတို့ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊
ခပ်သိမ်းသော ကောင်းကင် တို့၏ အထွဋ်ကိုလွန်၍ တက်ကြွတော်မူသောသူ ဖြစ်သတည်း။
၁၁ခရစ်တော်၏ ကိုယ်တော်ကို တည်ဆောက်၍၊ ဓမ္မဆရာ၏အမှုကို ပြုတတ်မည်အကြောင်း၊
၁၂သန့်ရှင်းသူ တို့ကို ပြင်ဆင်ခြင်းအလိုငှါ၊ ထိုသခင်သည် လူအချို့တို့ကို တမန်တော်အရာ၌၎င်း၊ အချို့တို့ကို
ပရောဖက်အရာ၌၎င်း၊ အချို့တို့ကို သာသနာပြုအရာ၌၎င်း၊ အချို့တို့ကို သင်းအုပ်အရာ၊ ဆရာအရာ၌၎င်း၊
ခန့်ထားတော်မူ၏။ ၁၃ငါတို့ ရှိသမျှသည် ယုံကြည်ခြင်းသို့၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို
သိကျွမ်းခြင်းသို့၎င်း၊ တညီတညွတ်တည်းရောက်၍ ခရစ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းပမာဏအရပ်တည်းဟူသော
ကြီးရင့်သောလူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကြသည်တိုင်အောင် ဖြစ်သတည်း။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ သူတပါးတို့သည်
လူပရိယာယ်နှင့် အပြစ်သို့သွေးဆောင်ခြင်းငှါ လှည့်ဖြားပြော ဆိုသဖြင့်၊ ငါတို့သည်နောက်တဖန်
ခပ်သိမ်းသော ဩဝါဒလေတိုက်၍ ဖရိုဖရဲလွင့်သွားသော သူငယ်မဖြစ်ဘဲလျက်၊ ၁၅မေတ္တာစိတ်နှင့်
သမ္မာတရားကို ဟောပြောသဖြင့်၊ ဦးခေါင်းတည်း ဟူသော ခရစ်တော်မှာ အရာရာတို့၌ ကြီးပွား
ကြမည်အကြောင်းတည်း။ ၁၆ထိုဦးခေါင်းမှ၊ အဆစ်အပိုင်းများ တို့သည် အားဖြည့်သဖြင့်၊ တကိုယ်လုံးသည်
စေ့စပ် ထုံးဖွဲ့လျက်၊ အသီးအသီးအင်္ဂါများ ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာ အတိုင်း ပြုပြင်သည်နှင့်အညီ၊
မိမိကိုယ်ကိုမေတ္တာ၌ တည်ဆောက်ခြင်းငှါ ကြီးပွားစေတတ်၏။
၁၇ထိုကြောင့် ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် လျှပ်ပေါ်သောစိတ်နှင့် ကျင့်သည်နည်းတူ၊
သင်တို့သည် နောက်တဖန် မကျင့်မည်အကြောင်း သခင်ဘုရားအခွင့်နှင့် ငါမှာလိုက်၏။ ၁၈ထိုသူတို့သည်

ဉာဏ်အလင်းကွယ်သည် ဖြစ်၍၊ စိတ်နှလုံးမိုက်မဲသောအားဖြင့် အလျှင်းမသိသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏
အသက်နှင့်ကွာရှင်းလျက်ရှိကြ၏။ [၁၉]ထိုသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ၊ တပ်မက်ခြင်းအလွန်ပြင်းသည်နှင့်
ညစ်ညူးသောအကျင့် အမျိုးမျိုးကို ကြိုးစား၍ကျင့်လိုသောငှါ၊ မိမိတို့ကို ကိလေသာလက်သို့ အပ်လိုက်ကြ၏။
[၂၀]ထိုသို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့သည် ခရစ်တော်တရားကို သင်ကြပြီမဟုတ်ဘဲ၊ [၂၁–၂၂–၂၃–၂၄]အထက်ကကျင်
လည်ကြသည်အရာမှာ လှည့်ဖြားတတ်သော လောဘစိတ်တို့ဖြင့် ပုတ်ပျက်သောလူဟောင်းကို ချွတ်ပယ်၍၊
စိတ်နှလုံးသဘောသစ်ကို ရပြီးလျှင်၊ မှန်သောဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီအားဖြင့်
ဘုရားသခင်နှင့်အတူ အမျှ ဖန်ဆင်းသောလူသစ်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်မည် အကြောင်း၊
ခရစ်တော်၏စကားကို ကြားနာရသည်ဖြစ်၍၊ ယေရှု၌ သမ္မာတရားရှိသည်နှင့်အညီ၊ ထိုသင်ထံ၌
နည်းခံကြပြီသတည်း။

[၂၅]ထိုကြောင့် မုသာစကားကိုပယ်ရှား၍၊ မှန်သောစကားကိုသာ အချင်းချင်းတယောက်နှင့်တယောက်
ပြောကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်းအင်္ဂါချင်းဖြစ်ကြ၏။ [၂၆]အမျက်ထွက်ရာတွင်
အပြစ်မရှိ စေနှင့်။ [၂၇]အမျက် မပြေဘဲ နေမဝင်စေနှင့်။ မာရ်နတ်ကို အခွင့်မပေးကြနှင့်။ [၂၈]ခိုးတတ်သောသူသည်
နောက်တဖန်မခိုးဘဲ၊ ဆင်းရဲသော သူအား ပေးကမ်းဝေငှရန် ရှိစေခြင်းငှါ၊ မိမိလက်နှင့် ကောင်းသောအလုပ်ကို
လုပ်ဆောင်အား ထုတ်စေ။ [၂၉]ညစ်ညူး သောစကားတခွန်းကိုမျှ သင်တို့နှုတ်မှမထွက်စေနှင့်။ ကြားနာသော
သူတို့၏အကျိုးကို ပြုစုစေခြင်းငှါ၊ တည်ဆောက် စရာဘို့ ကောင်းသောစကားကိုသာ သုံးဆောင်ကြလော့။
[၃၀]ရွေးနှုတ်ခြင်းနေ့ရက် တိုင်အောင် သင်တို့ကို တံဆိပ်ခတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်ကို စိတ်မနာ စေကြနှင့်။ [၃၁]ခပ်သိမ်းသောစိတ်တိုခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ အော်ဟစ်
ငေါက်ငေါခြင်း၊ သူ့အသရေ ပျက်အောင် ပြောဆိုခြင်းတို့ကိုင်း၊ ခပ်သိမ်း သောမနာလိုခြင်းကိုင်း၊
သင်တို့မှပယ် ရှားကြလော့။ [၃၂]အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သနားစုံမက်ခြင်း၊ ဘုရားသခင်သည်
ခရစ်တော်ကြောင့် သင်တို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသကဲ့သို့ အချင်းချင်း အပြစ်လွှတ်ခြင်း ရှိကြလော့။

၅

[၁]ထိုသို့ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ချစ်သားဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်ကျင့်တော်မူသည်
နည်းတူ ကျင့်ကြလော့။ [၂]ခရစ်တော်သည် ငါတို့ကို ချစ်တော်မူသောအားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌
မွှေးကြိုင်သော အနံ့ ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆက်ကပ်၍ ယဇ်ပူဇော်လျက်၊ ငါတို့အတွက်
စွန့်တော်မူသည် နည်းတူ၊ သင်တို့သည် မေတ္တာတရား၌ ကျင်လည်ကြလော့။

[၃]မတရားသောမေထုံ၌မှီဝဲခြင်း၊ အမျိုးမျိုးသောကိလေသာ ညစ်ညူးခြင်း၊
လောဘလွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့ကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် ရှောင်သင့်သည်အတိုင်း၊ စကားမျှဖြင့် မဆက်ဆံကြနှင့်။
[၄]မတော်မလျော်သော ညစ်ညူး ပြက်ပြယ်ပြက်ယယ်သော စကားများကိုလည်း ပယ်၍
ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းစကားကို သုံးကြလော့။ [၅]မတရား သောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊
ညစ်ညူးစွာပြုသောသူ၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောသူဖြစ်သော လောဘလွန်ကျူးသော သူတစုံတယောက်မျှ
ခရစ်တော်နှင့် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ၌ အမွေမခံရသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ [၆]လျှပ်ပေါ်သော စကားဖြင့်
အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကိုမလှည့်ဖြားစေနှင့်။ ထိုအမှုကြောင့် ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သည် ငြင်းဆန်
တတ်သော သူတို့အပေါ်သို့ သင့်ရောက်ပေ၏။ [၇]ထိုကြောင့် သူတို့နှင့်ဆက်ဆံ၍ မကျင့်ကြနှင့်။
[၈]အထက်ကာလ၌ သင်တို့သည် မှောင်မိုက်အတိဖြစ်ကြ၏။ ယခုမူကား၊ သခင်ဘုရား၌ အလင်းဖြစ်ကြ၏။
သို့ဖြစ်၍ အလင်း၏သား ကဲ့သို့ ကျင့်နေကြလော့။ [၉]အလင်းတော်၏အကျိုးမူကား၊ အလုံးစုံသော
ကောင်းမွန်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာ စောင့်ခြင်း ဖြစ်သတည်း။
[၁၀]သခင်ဘုရားနှစ်သက်တော်မူသောအရာသည် အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို သင်ကြ လော့။ [၁၁]အကျိုးမဲ့သော
မှောင်မိုက်အမှုတို့နှင့် မဆက်ဆံသည်သာမက၊ ထိုအမှုတို့၏အပြစ်ကို ပြကြလော့။ [၁၂]အကြောင်း မူကား၊

သူတို့သည် ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ပြုသော အမှုအရာတို့ကို စကားပြောကာမျှနှင့် ညစ်ညူးခြင်း ပါသေး၏။
၁၃အပြစ်ထင်ရှားသောအရာ ရှိသမျှတို့သည် အလင်းဖြင့်ထင်ရှားကြ၏။ ထင်ရှားစေတတ်သော
အရာရှိသမျှသည် လည်း အလင်းဖြစ်၏။ ၁၄ထိုကြောင့် အိပ်ပျော်သောသူ နိုးလော့။
သေခြင်းမှထမြောက်လော့။ သို့ပြုလျှင် ခရစ်တော်သည် အလင်းကိုသင့်အား ပေးတော်မူမည်ဟု ဆိုသတည်း။
၁၅ထိုကြောင့် ပညာမဲ့ကဲ့သို့မဟုတ်၊ ပညာရှိကဲ့သို့ စေ့စေ့မြဲမြဲ ကျင့်ဆောင်မည်အကြောင်း
သတိပြုကြလော့။ ၁၆ယခုနေ့ရက်ကာလတို့သည် ဆိုးယုတ်သောကြောင့် ကာလအချိန်ကို ရွေးနှုတ်ကြလော့။
၁၇ထိုကြောင့် သတိမရှိ သောသူမဖြစ်၊ သခင်ဘုရား၏ အလိုတော်ရှိရာကို ပိုင်းခြား၍ သိသောသူ
ဖြစ်ကြလော့။ ၁၈လွန်ကျူးစေတတ်သော စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူးခြင်းကိုရှောင်၍ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံလျက်
ရှိကြလော့။ ၁၉ဆာလံသီချင်းမှစသော ဓမ္မသီချင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို အချင်းချင်းပြောဆိုဘတ်ရွတ်၍၊
နူးညွတ်သောစိတ်နှလုံးနှင့် သခင်ဘုရားရှေ့တော်၌ ကျူး၍ သီဆို ကြလော့။ ၂၀ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌
ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကိုထောက်၍၊ ခမည်းတော် ဘုရားသခင့်ရှေ့၊
ကာလအစဉ်မပြတ် ဝန်ခံကြလော့။
၂၀ခရစ်တော်ကို ခန့်ညားသောအားဖြင့်၊ အချင်းချင်း တယောက်အောက်တယောက်
ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချလျက် နေကြလော့။ ၂၂အချင်းမိန်းမတို့၊ သခင်ဘုရား၏ အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို ဝန်ခံသကဲ့သို့၊
ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။ ၂၃အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်၏အပေါ်မှာ
ခေါင်းဖြစ်တော်မူသကဲ့သို့၊ ယောကျ်ားသည် မိမိခင်ပွန်း၏အပေါ်မှာ ခေါင်းဖြစ်၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း
မိမိကိုယ်ကိုကယ်တင်သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၂၄အသင်းတော်သည် ခရစ်တော်၏အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို
ဝန်ခံသကဲ့သို့၊ မိန်းမတို့လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို အရာရာ၌ ဝန်ခံရကြမည်။
၂၅အချင်းယောကျ်ားတို့၊ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်ကို ချစ်တော်မူသကဲ့သို့၊ သင်တို့လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်းကို
ချစ်ကြလော့။ ၂၆-၂၇ထိုအသင်းတော်သည် သန့်ရှင်းလျက် အပြစ်ကင်းလျက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊
အညစ်အကြေးတင်ခြင်း၊ အရေတွန့်ခြင်းမှ စသည်တို့နှင့် လွတ်လပ်သဖြင့်၊ အသရေတင့်တယ်လျက်ရှိသော
အသင်းတော်ကို ခရစ်တော်သည် မိမိအား ဆက်သအံ့သောငှါ၊ နှုတ်ကပတ်တော်ရေ၌ ဆေးကြောခြင်း
အားဖြင့် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစေမည်အကြောင်း၊ ထိုအသင်းတော်အဘို့ အလို့ငှါ ကိုယ်ကိုကိုယ်စွန့်တော်မူ၏။
၂၈ထိုနည်းတူ၊ ယောကျ်ားတို့သည် မိမိကိုယ်ကိုချစ်သကဲ့သို့ မိမိခင်ပွန်းတို့ကို ချစ်ရကြမည်။
ခင်ပွန်းကိုချစ်သောသူသည် ကိုယ်ကိုချစ်သောသူ ဖြစ်၏။ ၂၉ကိုယ်အသားကိုမုန်းသောသူ တယောက်မျှမရှိ။
ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်ကို ကျွေးမွေးပြုစုတော်မူသကဲ့သို့၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မိမိတို့အသားကို
ကျွေးမွေးပြုစုတတ်ကြ၏။ ၃၀အကယ်စင်စစ် ငါတို့သည် သခင်ဘုရား၏သားတော်၊ အရိုးတော်တို့အဝင်ဖြစ်၍၊
ကိုယ်တော်မြတ်၏ အင်္ဂါဖြစ်ကြ၏။ ၃၀ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောကျ်ားသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍
ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသား တကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ၃၂ဤအရာသည်
အလွန်နက်နဲသောအရာ ဖြစ်ပေ၏။ ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ ခရစ်တော် နှင့် အသင်းတော်ကို
ရည်မှတ်၍ဆိုသတည်း။ ၃၃သို့ရာတွင် သင်တို့သည်အသီးအသီး ကိုယ်ကိုကိုယ်ချစ်သကဲ့သို့ ကိုယ်ခင်ပွန်း
ကိုချစ်ကြလော့။ မိန်းမသည်လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ရိုသေခြင်းရှိစေလော့။

၆

၁သားသမီးတို့၊ သခင်ဘုရား၏အလိုတော်နှင့်အညီ မိဘစကားကို နားထောင်ကြလော့။
မိဘစကားကို နားထောင်ခြင်းအမှုသည် တရားသောအမှုဖြစ်၏။ ၂-၃မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။
ဤပညတ်တော်ကား၊ သင်သည် ပြည်တော်၌ ကောင်းစား၍ အသက်တာရှည်မည်အကြောင်း ဟူ၍
ဂတိတော်နှင့်ဆိုင်သော ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။ ၄အဘတို့၊ ကိုယ်သားသမီးကို စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ မပြုကြနှင့်၊
သခင်ဘုရား၏အလိုတော်နှင့်ညီသော ဆုံးမသွန် သင်ခြင်း ကို ပြုလျက်ကျွေးမွေးကြလော့။

၅အစေခံကျွန်တို့၊ ခရစ်တော်၏စကားကို နားထောင်သကဲ့သို့ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက်၊
စိတ်နှစ်ခွမရှိဘဲ လောကီသခင်၏စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ၆လူတို့၏စိတ်ကို နှုးညွတ်စေသောသူကဲ့သို့
မျက်မှောက်၌သာ နားထောင်သည်မဟုတ်၊ ခရစ်တော်၏ကျွန်ကဲ့သို့ စေတနာစိတ်နှင့် ဘုရားသခင်၏
အလိုတော်ကိုစောင့်၍၊ ၇လူ၏ အစေကိုသာ ခံသကဲ့သို့မဟုတ်၊ သခင်ဘုရား၏အစေကို ခံသကဲ့သို့
ကြည်ညိုသောသဘောနှင့် အစေကို ခံကြလော့။ ၈ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူမည်သည်ကား၊
ကျွန်ဖြစ်စေ၊ လူလွတ်ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရား၏ လက်တော်မှ အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်ဟု သိမှတ်ကြလော့။
၉သခင်တို့၊ ခြိမ်းချောက်ခြင်းကို ချုပ်တည်း၍၊ ကိုယ်ကျွန်တို့ကို ထိုနည်း တူပြုကြလော့။ သင်တို့၏သခင်သည်
ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသည်ကိုင်း၊ ထိုသခင်သည် အဘယ်သူ၏မျက်နှာ ကို မှတ်တော်မမူသည်ကိုင်း
သိမှတ်ကြလော့။

၁၀ကြွင်းသေးသော စကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရားအားဖြင့်ငင်း၊ တန်ခိုးတော်အရှိန်အား
ဖြင့်ငင်း၊ ခိုင်ခန့်ခြင်းရှိကြလော့။ ၁၁မာရ်နတ်၏ပရိယာယ်တို့ကို ဆီးတားနိုင်မည်အကြောင်း၊
ဘုရားသခင်ပြင်ဆင် တော်မူသော လက်နက်စုံကို ဝတ်ဆောင်ကြလော့။ ၁၂အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည်
အသွေးအသားရှိသော ရန်သူတို့နှင့် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်ရကြသည်မဟုတ်။ အထွဋ်အမြတ်တို့နှင့်ငင်း၊
အာဏာစက်တို့နှင့်ငင်း၊ လောကီ မှောင်မိုက်၌ အစိုးတရ ပြုလုပ်သော မင်းတို့နှင့်ငင်း၊
မိုဃ်းကောင်းကင်၌နေသော နတ်ဆိုးတို့နှင့်ငင်း၊ ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန် ရကြ၏။ ၁၃ထိုကြောင့်၊
ခဲယဉ်းဆိုးယုတ်သော နေ့ရက်ကာလ၌ ဆီးတားနိုင်သဖြင့်၊ ကိစ္စအလုံးစုံတို့ကို ပြီးစီး၍
ခံရပ်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသော လက်နက်စုံကို ယူဆောင်ကြလော့။
၁၄သစ္စာတည်းဟူသော ခါးပန်းကိုစည်းလျက်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီတည်းဟူသော ရင်အုပ်တန်ဆာကို
ဝတ်ဆင်လျက်၊ ၁၅ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရား ကို ဟောပြောအံ့သောငှါ ပြင်ဆင်သော
အဖြစ်တည်းဟူသော ခြေစွပ်ကိုစွပ်လျက် ခံရပ်ကြလော့။ ၁၆မာရ်နတ်ပစ်ခတ် သော မီးစက် လက်နက်ကို
ကာသတ်နိုင်သော ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော လွှားကိုလည်း ခပ်သိမ်းသော လက်နက် တို့အပေါ်မှာ
ထပ်ဆင့်၍ ယူဆောင်ကြလော့။ ၁၇ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော သံခမောက်လုံးကိုငင်း၊ ဘုရား သခင်၏
နှုတ်ကပတ်တည်းဟူသော ဝိညာဉ်တော်၏ထားကိုငင်း ယူကြလော့။ ၁၈ကာလအစဉ် စိတ်နှလုံးပါလျက်
ဆုတောင်း ပဌနာပြုခြင်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဆုတောင်းကြလော့။ ထိုဆုတောင်းခြင်းငှါ အားမလျော့ဘဲလျက်၊
ငါမှစ၍ သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့အဘို့ ဆုတောင်းလျက် စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ၁၉-၂၀ငါသည်
ဧဝံဂေလိတရားကြောင့် သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံလျက်၊ သံတမန်အမှုကိုပြုရသည်ဖြစ်၍၊ ထိုတရား၏
နက်နဲသောအရာကို ဘော်ပြခြင်းငှါ ငါသည် နှုတ်ကို ရဲရင့်စွာ ဖွင့်လှစ်ခြင်းအခွင့် ရှိမည်အကြောင်းကိုငင်း၊
ထိုတရားကို ဟောပြောအပ်သည်နှင့်အညီ၊ ရဲရင့်စွာ ဟောပြောမည်အကြောင်းကိုငင်း၊ ငါ့အဘို့လည်း
ဆုတောင်းကြလော့။

၂၁သင်တို့သည် ငါ၌ဖြစ်သော အကြောင်းအရာများကို သိစေခြင်းငှါ၊ သခင်ဘုရားထံ၌ သစ္စာရှိသော
ဆရာတည်းဟူသော ငါချစ်သောညီ တုခိတ်သည် အလုံးစုံတို့ကို သင်တို့အား ဘော်ပြလိမ့်မည်။
၂၂သင်တို့သည် ငါတို့၏ အကြောင်းအရာများကို သိမည်အကြောင်းနှင့်၊ ထိုသူသည် သင်တို့စိတ်နှလုံးကို
သက်သာစေမည် အကြောင်း၊ ထိုသူကို သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်၏။ ၂၃ညီအစ်ကိုတို့၌
ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော။ ခမည်းတော်ဘုရားနှင့် သခင် ယေရှုခရစ်ပေးတော်မူသော ယုံကြည်ခြင်းနှင့်
ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိပါစေသော။ ၂၄ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို အမှန်ချစ်သော သူအပေါင်းတို့၌
ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဖေက်သြဝါဒစာပြီး၏။

ဖိလိပ္ပိသြဝါဒစာ။
PHILIPPIANS.
၁

[၁]ယေရှုခရစ်၏ ကျွန်ဖြစ်သောပေါလုနှင့်တိမောသေသည်၊ ဖိလိပ္ပိမြို့၌ရှိသော သင်းအုပ်တို့နှင့်
သင်းထောက် တို့မှ စ၍ ယေရှုခရစ်၏ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ [၂]သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်
ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့် အထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည်
သင်တို့၌ရှိပါစေသော။

[၃-၄-၅]ငါသည်ဆုတောင်းပဌနပြုသော အခါခါ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ရှိသမျှအဘို့ကိုအစဉ်
ဆုတောင်း ပဌနာပြုလျက်၊ သင်တို့ကိုအောက်မေ့သောအခါခါ၊ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာသောနေ့ရက်မှစ၍
ယခုတိုင်အောင် ဧဝံဂေလိတရားကို ဆကဆံ၍ ခံစားကြောင်းကို ငါထောက်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော် ကိုချီးမွမ်းပါ၏။ [၆]သင်တို့တွင်ကောင်းသောအမှုကို ပြုစပြုတော်မူသော သူသည်၊
ယေရှုခရစ်၏နေ့ရက်တိုင်အောင် ပြီးစီးလျက်ပြုတော်မူမည်ဟု ငါသဘောကျ၏။ [၇]ရှိသမျှသောသင်တို့၏
အမှုအရာ၌ဤသို့ငါယူအပ်၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါခံရသောကျေးဇူးတော်ကိုသင်တို့
အပေါင်းသည်ဆက်ဆံကြသည် ဖြစ်၍၊ ငါသည်အကျဉ်းခံရသော်၎င်း၊ ဧဝံဂေလိတရားဘက်၌ သက်သေခံ၍
ထိုတရားကိုတည်စေသော်၎င်း၊ သင်တို့ကို အောက်မေ့၏။ [၈]ငါသည်သင်တို့အပေါင်းကို
ယေရှုခရစ်၏မေတ္တာကရုဏာနှင့် အဘယ်မျှလောက်လွမ်းသည်ဟု ဘုရား သခင်သည်
ငါ့သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ [၉]ငါသည်အဘယ်သို့ဆုတောင်းသနည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည်ခြားနားသော
အရာတို့ကိုပိုင်ခြားစေခြင်းငှါ ဥာဏ်ပညာအမျိုးမျိုးရှိလျက်၊ [၁၀]မေတ္တာပါရမီတိုးပွါး၍
ပြည့်စုံမည်အကြောင်းကို၎င်း၊ [၁၁]ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို
ထင်ရှားစေတတ်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျင့်နှင့် သင်တို့သည် ပြည့်စုံ၍ ခရစ်တော်၏
နေ့ရက်တိုင်အောင်စိတ်ကြည်ဖြူလျက်၊ တိမ်းလဲခြင်းအမှုနှင့် ကင်းလွတ်လျက်ရှိ မည်အကြောင်းကို၎င်း၊
ငါဆုတောင်းပဌနာပြု၏။

[၁၂]ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါ၌ရောက်သောအမှုအရာတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကိုမမြစ်တားသည် သာမက၊
ပြုစုရာ ဖြစ်သည်ဟု သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ [၁၃]ထိုသို့သောအားဖြင့် ခရစ်တော်ကြောင့်
ငါခံရသောချည်နှောင်ခြင်း အမှုအရာသည်၊ နန်းတော်၌ အနှံ့အပြား ထင်ရှားသည်သာမက၊
ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌ ထင်ရှား၏။ [၁၄]သခင်ဘုရား၌ ညီအစ်ကိုအများတို့သည် ငါခံရသော ချည်နှောင်
ခြင်းကြောင့်ယုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်းလွတ်၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိဘဲ၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုသာ၍
ဟောပြောဝံ့ ကြ၏။ [၁၅]လူအချို့တို့သည် ငြူစူရန်တွေ့ ချင်သော သဘောနှင့် ခရစ်တော်၏
တရားကိုဟောပြောကြ၏။ အချို့တို့သည် စေတနာစိတ်နှင့် ဟောပြောကြ၏။
[၁၆]ငါသည်ဧဝံဂေလိတရားကိုထောက်မဘို့ရာ ခန့်ထားသောသူဖြစ်ကြောင်းကို ဤသူတို့သည်သိ၍
ခရစ်တော်၏ တရားကိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ဟောပြောကြ၏။ [၁၇]ထိုသူတို့သည် ကြည်ဖြူသောစိတ်မရှိ၊
ချည်နှောင်ခြင်းကို ငါခံရသည်တွင် သာ၍ဆင်းရဲစေမည်ဟု အကြံရှိ၍၊ ရန်တွေ့ချင်သောစိတ်နှင့်
ဟောပြောကြ၏။

[၁၈]သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့နည်း။ လျှို့ဝှက်၍ ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ၊ သစ္စာရှိ၍ ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ၊
အဘယ်သို့သော အားဖြင့် ဟောပြောသည်ဖြစ်စေ၊ ခရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြောခြင်းရှိ၏။
ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် ယခုဝမ်းမြောက်၏။ နောင်၌လည်းဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ [၁၉-၂၀]အဘယ်သို့နည်း
ဟူမူကား၊ ငါသည်အလျှင်းရှက် ကြောက်ခြင်းမရှိ၊ ရဲရင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊
သေသည်ဖြစ်စေ၊ ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ခရစ်တော်သည် အစဉ်မပြတ် ဂုဏ်အသရေထင်ရှားတော်မူသကဲ့သို့၊

ယခုပင်ထင်ရှားတော်မူမည်ဟု ငါမြော်လင့်အားကြီး၍ တောင့်တ သည်နှင့်အညီ သင်တို့ဆုတောင်းသဖြင့်၎င်း၊
ယေရှုခရစ်၏ ဝိညာဉ်တော် မစသဖြင့်၎င်း၊ ဤအကြောင်းအရာသည် ငါ့ကိုကယ်တင်သော အကြောင်းအရာ
ဖြစ်မည်ဟု ငါသိ၏။ ၂၁ငါအသက်ရှင်သည် အရာမှာခရစ်တော်ဖြစ်၏။ သေလျှင်မူကား၊ သာ၍အကျိုးရှိ၏။
၂၂ဤကိုယ် ခန္ဓာ၌ ငါသည်အသက်ရှင်လျှင်၊ ငါပြုသောအမှု၏ အကျိုးကား ထိုသို့သော အကျိုးဖြစ်၏။
သို့သော်လည်း အဘယ် အကျိုးကိုရွေးယူရမည်ဟု ငါမသိ။ ၂၃ထိုအကျိုးနှစ်ပါး၏ အကြား၌
ငါသည်ယခုကျဉ်းမြောင်းစွာနေရ၏။ စုတေ့၍ခရစ်တော် နှင့် အတူနေခြင်းငှါ တောင့်တလိုချင်သောစိတ်ရှိ၏။
သာ၍အလွန်ထူးမြတ်သောအကျိုးဖြစ်၏။ ၂၄သို့သော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ၌နေရလျှင်
သင်တို့၌သာ၍အကျိုးရှိလိမ့်မည်။ ၂၅-၂၆ထိုသို့ရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံမှားခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊
သင်တို့ရှိရာသို့ ငါတဖန်ရောက်လာသောအားဖြင့်၊ သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်ကိုအမှီပြု၍ ငါ့အတွက်ကြောင့်
သာ၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တိုးပွါးဝမ်းမြောက် မည်အကြောင်း၊
ငါသည်ကိုယ်ခန္ဓာ၌ နေ၍ သင်တို့ရှိသမျှနှင့်ပေါင်းဘော်ရမည်ဟု ငါသိ၏။

၂၇သင်တို့သည် ရန်သူများကြောင့် အလျှင်းမကြောက်ရွံ့မတုန်လှုပ်ဘဲ၊ တပါးတည်းသောစိတ်ဝိညာဉ်၌
တည်၍၊ ဧဝံဂေလိတရားနှင့် ဆိုင်သောယုံကြည်ခြင်းအဘို့အလိုငှါ တညီတညွတ်တည်း
ကြိုးစားအားထုတ်ကြသည် အကြောင်း အရာကို၊ ငါရောက်လျှင် သင်တို့နှင့် မျက်မှောက်တွေ့သည်ဖြစ်စေ၊
ကွာလျက်နေသည်ဖြစ်စေ၊ ငါကြားသိရပါမည် အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားနှင့်
အထိုက်အလျောက်ထက်ကြီးဝတ်ငယ်များကို ပြု၍သာနေကြလော့။
၂၈ထိုသို့ရန်သူများကြောင့်အလျှင်းမကြောက်ရွံ့မတုန်လှုပ်သော အကြောင်းအရာသည်၊ သူတို့၌ပျက်စီးခြင်း၏
နိမိတ် လက္ခဏာဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောအားဖြင့် သင်တို့၌ကား၊ ကယ်တင်ခြင်း၏
နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။ ၂၉အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်အထက်ကမြင်သည်အတိုင်း၊ ယခုလည်း
ကြားသည်အတိုင်းငါခံရသော တိုက်လှန်ခြင်းကို ခံရသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် ခံရကြသည်ဖြစ်၍၊
ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအခွင့်မှတပါး၊ ခရစ်တော်အတွက် ကြောင့် ဆင်းရဲခံခြင်း
အခွင့်ကိုကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ရကြ၏။

၂

၁ထိုကြောင့် ခရစ်တော်၌ သက်သာခြင်း၊ မေတ္တာနှင့်စပ်ဆိုင်သော ချမ်းသာခြင်း၊ ဝိညာဉ်တော်နှင့်
မိဿဟာယ ဖွဲ့ခြင်း၊ သနားစုံမက်ခြင်းတည်းဟူသောအရာ တစုံတခုရှိလျှင်၊ ၂သင်တို့သည်
အချင်းချင်းချစ်ကြ၍၊ စိတ်မကွဲပြားဘဲ တလုံးတဝတည်း ကြံစည်ခြင်းနှင့် တကွ၊
သဘောတညီတညွတ်တည်းရှိသောအားဖြင့်၊ ငါဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းကို စုံလင်စေကြလော့။
၃ရန်တွေ့လိုသောစိတ်၊ အချည်းနှီးကျော်စောကိတ္တိကို တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၍ အဘယ်အမှုကို မျှမပြုကြနှင့်။
သူတပါးသည် ကိုယ်ထက်သာ၍ ကောင်းမြတ်သည်ဟု နှိမ့်ချသောစိတ်ရှိ၍ တယောက်ကိုတယောက်
ထင်မှတ်ကြလော့။ ၄ကိုယ်အမှုအရာကိုသာ မရှုမမှတ်ဘဲ၊ သူ့အမှုအရာကို အချင်းချင်း ရှုမှတ်ကြလော့။
၅ယေရှုခရစ်၌ ရှိသော ထိုစိတ်သဘောကို သင်တို့၌လည်းရှိစေ ကြလော့။ ၆ထိုသခင်သည် ဘုရားသခင်၏
သဏ္ဌာန်တော်နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်နှင့် ပြိုင်သောအမှုကိုလုယူခြင်းအမှုဟူ၍
မထင်မမှတ်လျက်ပင်၊ ၇မိမိအသရေကို စွန့်၍ အစေခံကျွန်၏ သဏ္ဌာန်ကို ယူဆောင်လျက်၊
လူကဲ့သို့သောအဖြစ် ၌ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ၈ထိုသို့လူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊
အသေခံခြင်းသာမဟုတ်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံခြင်းတိုင်အောင် အစေကျွန်ခံ၍
ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချတော်မူ၏။ ၉ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကိုအလွန်ချီးမြှောက်၍
ဘွဲ့နာမတကာ တို့ထက် ကြီးမြတ်သော ဘွဲ့နာမတော်ကို ပေးသနားတော်မူ၏။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊
ကောင်းကင် သတ္တဝါ၊ မြေကြီးသတ္တဝါ၊ မြေကြီးအောက်၌ရှိသော သတ္တဝါတည်းဟူသော ခပ်သိမ်းသော

သတ္တဝါတို့သည် ယေရှု၏ ဘွဲ့နာမတော်ကို ဒူးထောက်၍၊ ၁၁ယေရှုခရစ်သည် သခင်ဖြစ်တော်မူ၏ ဟုနှုတ်နှင့်
ဝန်ခံသဖြင့်၊ ခမည်းတော် ဘုရား၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေကြမည်အကြောင်းတည်း။
၁၂သို့ဖြစ်၍ ငါ့ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည်ငါ့မျက်မှောက်၌ နားထောင်သည်သာမက၊ မျက်ကွယ်၌လည်း
အစဉ် နားထောင်ကြသည်နှင့် အညီ၊ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သော စိတ်နှင့်၊ ကိုယ်ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါ
ကိုယ်တိုင်ကြိုးစား အားထုတ်ကြလော့။ ၁၃အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် အလိုရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊
အကျင့်ကျင့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင်တို့ အထဲ၌ စေတနာတော်အားဖြင့် ပြုပြင်တော်မူသောသူကား၊
ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ၁၄သင်တို့သည် ပြုလေသမျှ တို့၌ မြည်းတမ်းခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲပြုကြလော့။ ၁၅-
၁၆သို့ပြုလျှင် အပြစ်တင်ခွင့် မရှိ၊ အဘယ်သူကိုမျှ မပြစ်မှားဘဲ နေ၍၊ မဖြောင့်မမှန် ဖောက်ပြန်သော
လူမျိုးအထဲ၌ အဘယ်အပြစ်မျှ မပါသောဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုပြသ၍၊ စကြာဝဠာ၌နေ၊ လ၊ ကြယ်နက္ခတ် ကဲ့သို့ ထိုလူမျိုး
အထဲ၌ထွန်းလင်းကြ၏။ သို့ပြုလျှင်ငါသည် အကျိုးမရှိဘဲလျက် ပြေးသည်မဟုတ်၊ အကျိုးမရှိဘဲ လျက်
ကြိုးစားအားထုတ်သည် မဟုတ်ကြောင်းကို ငါထောက်၍ ခရစ်တော်၏ နေ့ရက်၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း
ရှိလိမ့်မည်။
၁၇ထိုမျှမက၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို တင်လှူပူဇော်သော ယဇ်အပေါ်မှာ ငါ့ကိုလောင်းသော်လည်း
ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ရှိသမျှနှင့် အတူငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ၁၈ထိုနည်းတူသင်တို့သည်လည်း
ဝမ်းမြောက် ကြလော့။ ၁၉သင်တို့အကြောင်းအရာများကို ငါသိ၍ စိတ်သက်သာခြင်းငှါ၊ တိမောသေကို
သင်တို့ရှိရာသို့မများ မကြာ စေလွှတ်မည်အကြောင်း၊ သခင်ယေရှုခရစ်၌ ငါမြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ၂၀အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူသည် သင်တို့အကျိုးကို ကြည့်ရှုချင်သော စေတနာစိတ်ရှိသကဲ့သို့ စိတ်သဘောတူသော
သူတယောက်မျှငါတို့၌မရှိ။ ၂၁လူခပ်သိမ်းတို့သည် ယေရှုခရစ်၏ အကျိုးကိုမရှာ၊ ကိုယ်အကျိုးကိုသာရှာ
ကြ၏။ ၂၂သို့သော်လည်း သားသည် အဘနှင့်အတူဆောင်ရွက် သကဲ့သို့၊ သူသည်ငါနှင့်
အတူဧဝံဂေလိတရားအမှုကို အမှန်ဆောင်ရွက်သည်ဟု သူပြသောသက်သေကို သင်တို့သိကြ၏။
၂၃ထိုကြောင့် ငါ၌အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ဟု ငါသိသောအခါ၊ သူ့ကိုသင်တို့ ရှိရာသို့ ချက်ခြင်းစေလွှတ်မည်ဟု
ကြံစည်မြော်လင့်လျက်ငါနေ၏။ ၂၄ထိုမျှမက၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်သင်တို့ရှိရာသို့ များမကြာ လာမည်ဟု
သခင်ဘုရားအားဖြင့် ယုံမှတ်စွဲလမ်းသောစိတ်ရှိ၏။
၂၅သို့သော်လည်း ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှု၌ ငါ၏အပေါင်းအဘော်၊
ငါ့ကိုပြုစုသောသူတည်းဟူ သောသင်တို့တမန်၊ ငါ့ညီပေဖြောဒိတ်ကို သင်တို့ရှိရာသို့
ယခုစေလွှတ်သင့်သည်ဟု ငါထင်မှတ်၏။ ၂၆အကြောင်း မူကား၊
သူသည်နာကြောင်းကိုသင်တို့ကြားသိသောကြောင့်၊ သူသည်သင်တို့အပေါင်းကိုလွမ်းဆွတ်၍ စိတ်မသာ
လျက်နေ၏။ ၂၇သူသည်သေလုအောင် နာသည်မှန်၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုသနားတော်မူ၏။
သူ့ကိုသာသနားတော် မူသည်မဟုတ်။ ငါ၌ဝမ်းနည်းခြင်းအဆင့်ဆင့် အထပ်ထပ်မရှိစေခြင်းငှါ၊
ငါ့ကိုလည်းသနား တော်မူ၏။ ၂၈ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သူ့ကိုတဖန် တွေ့မြင်၍ ဝမ်မြောက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊
ငါသည်လည်း သက်သာစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သူ့ကိုသာ၍ကြိုးစားသည်နှင့် ငါစေလွှတ်၏။ ၂၉သို့ဖြစ်၍
သခင်ဘုရားကို ထောက်လျက်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သူ့ကို လက်ခံကြ လော့။ ထိုသို့သောသူတို့ကို
ရိုသေလေး မြတ်ကြလော့။ ၃၀အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုပြုစု၍ မပြည့်စုံသေးသော
ဝတ်ကိုသူသည်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စား၍ ခရစ်တော်၏ အမှုကြောင့်သေခြင်း သို့
ရောက်လုနီးပြီ။

၁ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။
အထပ်ထပ် ငါရေးလိုက်သော်လည်း ပင်ပန်းခြင်းမရှိ။ သတို့မူကား လုံခြုံခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ၂ခွေးတို့ကို
ရှောင်ကြလော့။ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို
ခံယောင်ဆောင်သော သူတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ ၃ငါတို့သည် စိတ်ဝိညာဉ် အားဖြင့်
ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်၍၊ ဇာတိ၌ကိုးစားခြင်းမရှိဘဲ၊ ယေရှုခရစ်၌သာ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်သောသူဖြစ်၍၊
မှန်သောအရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူဖြစ်ကြ၏။ ၄သို့သော်လည်း ငါဖြစ်လျှင် ဇာတိ၌ကိုးစားစရာ
အကြောင်းရှိ၏။ အခြားသူမည်သည်ကား၊ ဇာတိ၌ကိုးစားစရာ အကြောင်းရှိသည်ဟု ထင်လျှင်၊
ငါမူကားသာ၍ရှိ၏။ ၅ငါသည်ရှစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရ၏။ ဣသရေလအမျိုး၊
ဗင်္ယာမိန်အနွယ်ဖြစ်၏။ ဟေဗြဲလူမှဆင်းသက်သော ဟေဗြဲလူစစ်ဖြစ်၏။ တရားအားဖြင့် ဖာရိရှဲဖြစ်၏။
၆စိတ်အားကြီးခြင်းကို မေးသော်၊ ငါသည်အသင်းတော်ကို ညှဉ်းဆဲ သောသူဖြစ်၏။ ပညတ်တရား အားဖြင့်
ရသောဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မေးပြန်သော်၊ ငါသည်အပြစ်တင်ခွင့် နှင့်ကင်းလွတ် သောသူဖြစ်၏။ ၇သို့သော်လည်း
ငါ၏အကျိုးစီးပွါးကို ပြုစုသောအရာရှိသမျှတို့ကို ရှုံးစေသောအရာကဲ့သို့ ခရစ်တော် ကြောင့်ငါထင်မှတ်၏။ ၈-၉-
၁၀ထိုမျှမကငါ၏ သခင်ယေရှုခရစ်ကိုသိသော ပညာသည်အဘယ်မျှလောက်မြတ်သည်ကို ထောက်၍၊
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ရှုံးစေသောအရာကဲ့သို့ ငါထင်မှတ်၏။ ၁၁ထိုသခင်ကြောင့် ခပ်သိမ်းသောအရာ
တို့ကို အရှုံးခံရပြီ။ သေခြင်းမှထမြောက်သောအခွင့်ကို ငါရနိုင်ကောင်းလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်
အသေခံတော်မူသည် နည်းတူ၊ ငါသည်လည်း အသေခံ၍ ထိုသခင်ကိုင်း၊ ထမြောက်တော်မူခြင်း၏
တန်ခိုးကိုင်း၊ ဆင်းရဲခံတော်မူခြင်းကို ဆက်ဆံ၍ ခံခြင်းကိုင်း၊ သိကျွမ်းခြင်းငှါ၊ ပညတ်တရားအားဖြင့်
ရသောကိုယ်ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို မကိုးစားဘဲ၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ရသော
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတည်းဟူသော ယုံကြည်ခြင်းအတွက်ကြောင့် ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို
ကိုးစားသဖြင့်၊ ခရစ်တော်ကို အမြတ်ရ၍ ထိုသခင်၌ တည်ပါမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို
မစင်ကဲ့သို့ ငါထင်မှတ်၏။ ၁၂ထိုသို့ဆိုသော် အကျိုးကို ခံရပြီ၊ စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်ရပြီဟု ငါမဆိုလို။
အကြင်အကျိုးကို ပေးခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည် ငါ့ကိုကိုင်ဘမ်းတော်မူ၏။ ထိုအကျိုးကို ကိုင်မိခြင်းငှါ
ငါပြေး၍လိုက်သေး၏။

၁၃ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါကိုင်မိပြီဟု ကိုယ်ကိုကိုယ်မထင်သော်လည်း၊ ငါပြုသောအမှုတခု ဟူမူကား၊
နောက်ကျ သောအရာတို့ကို မမှတ်ဘဲ၊ ရှေ့၌ရှိသောအရာတို့ကို လှမ်းကမ်း၍၊ ၁၄ယေရှုခရစ်အားဖြင့်
ဘုရားသခင်သည် အထက် အရပ်မှ ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ဆုကိုရခြင်းငှါ၊ ပန်းတိုင်သို့
ငါလိုက်ပြေး၏။ ၁၅ထိုကြောင့် စုံလင်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ဤသို့သောသဘောကို စွဲလမ်းရကြမည်။
သင်တို့သည် တစုံတခုသောအရာ၌ သဘောခြားနားလျှင်၊ ထိုအရာကိုပင် ဘုရားသခင်
ဘော်ပြတော်မူလိမ့်မည်။ ၁၆သို့မဟုတ်သော်လည်း၊ ယခုမှီသမျှအတိုင်း တနည်းတည်း ကျင့်၍
တသဘောတည်းရှိရကြမည်။ ၁၇ညီအစ်ကိုတို့ ငါကျင့်သည်နည်းတူ သင်တို့သည် တညီတညွတ်တည်း
ကျင့်ကြလော့။ ငါတို့ပေးသော ပုံသက်သေနှင့်အညီ ကျင့်သောသူတို့လည်း ရှုမှတ်ကြလော့။
၁၈အကြောင်းမူကား၊ အထက်အဖန်ဖန် ငါပြော၍၊ ယခုပင် မျက်ရည်ကျလျက် ပြောသည်အတိုင်း၊ ခရစ်တော်၏
လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ကျင့်သောသူအများရှိကြ၏။ ၁၉ထိုသူတို့သည် ပျက်ဆီးခြင်း၌
လမ်းဆုံးတတ်ကြ၏။ သူတို့၏ဘုရားမူကား၊ မိမိတို့ဝမ်းပေတည်း။ မိမိတို့ရှက်ကြောက်ဘွယ်သောအကျင့်၌သာ
မိမိတို့ဝါကြွားကြ၏။ လောကီအရာတို့ ကိုသာ စိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိကြ၏။ ၂၀ငါတို့ကျင့်သော အကျင့်မူကား၊
ကောင်းကင်ဘုံနှင့်စပ်ဆိုင်လျက် ရှိ၏။ ကယ်တင် တော်မူသော အရှင်သခင် ယေရှုခရစ်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ
ကြွလာတော်မူမည်ဟု ငါတို့သည် မြော်လင့်လျက် နေကြ၏။ ၂၁ထိုသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာကိုပင်

မိမိအောက်၌ နှိမ့်ချနိုင်တော်မူသော ပြုပြင်အားထုတ်ခြင်း အားဖြင့် ယုတ်ညံ့သော ငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကိုပင်
ဘုန်းအသရေနှင့် ပြည့်စုံသော ကိုယ်ခန္ဓာတော်၏နည်းတူ ဖြစ်စေ ခြင်းငှါ အသစ်ပြင်ဆင်တော်မူလတံ့။

၄

[၁]ထိုကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါ့ဦးရစ်သရဖူတည်းဟူသော၊ ငါချစ်၍ အလွန်လွမ်းသော
ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း သခင်ဘုရား၌ တည်နေကြလော့၊ ငါ့ချစ်သူတို့။
[၂]ဧဝေါဒိနှင့် သုန္တုတ်တို့သည် သခင်ဘုရား၌ သဘောတညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ရကြမည်အကြောင်းကို
ငါတောင်းပန်သွေးဆောင်ပါ၏။ [၃]အချင်းငါ့လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်စစ်၊ သင့်ကိုလည်း ငါတောင်းပန်၏
ငါနှင့်ကလေမင် မှစ၍ အသက်စာရင်းဝင်သော အခြားသောငါ၏ လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် တို့နှင့်အတူ၊
ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော သောအမှု၌ ကူညီ၍ ကျိုးစားအားထုတ်သော မိန်းမတို့ကို
မစထောက်ပံ့ပါလော့။
[၄]သခင်ဘုရား၌ အစဉ်မပြတ် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊
ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ [၅]လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ သင်တို့၏ဖြေးညှင်းခြင်းသဘောကို ထင်ရှားစေကြလော့။
သခင်ဘုရားသည် အနီးအပါး၌ ရှိတော်မူ၏။ [၆]အဘယ်အမှုကိုမျှ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲ အရာရာ၌ ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ ဆုတောင်းပဌနာ ပြုသောအားဖြင့်၊ သင်တို့တောင်းပန်လိုသော အရာများတို့ကို
ဘုရားသခင်အား ကြားလျှောက်ကြလော့။ [၇]ထိုသို့ ပြုလျှင် အဘယ်သူမျှကြံ၍ မမှီနိုင်သော ဘုရားသခင်၏
ငြိမ်သက်ခြင်းသည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သင်တို့၏စိတ်နှလုံး တို့ကို စောင့်မလိမ့်မည်။
[၈]ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သမ္မာတရားနှင့်ဆိုင်သော အကျင့်၊
လျောက်ပတ်သော အကျင့်၊ ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်၊ စင်ကြယ်သောအကျင့်၊ သူတပါးနှစ်သက်ဘွယ်သော
အကျင့်၊ ချီးမွမ်းဘွယ်သော အကျင့် ရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊ ပါရမီတပါးပါး၊ ကောင်းသောသီတင်း
တပါးပါးနှင့်ဆိုင်သော အကျင့်တို့ကိုငင်း၊ နှလုံးသွင်း ကြလော့။ [၉]သင်တို့သည် အထက်ကသင်ယူ၍
ငါ၌ကြားမြင်ခဲ့ပြီးသမျှတို့ကို ကျင့်ကြလော့။ ထိုသို့ကျင့်လျှင်၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ အရှင်ဘုရားသခင်သည်
သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူလိမ့်မည်။
[၁၀]ယခု၌လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုကြည့်ရှုပြုစုချင်သော စေတနာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံပြန်သည်ဖြစ်၍၊
ငါသည် သခင်ဘုရား၌ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ထိုစေတနာစိတ်သည် အထက်ကရှိသော်လည်း
ပြုစုရသောအခွင့် မရှိပြီ။ [၁၁]ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ ကိုယ်တိုင်ဆင်းရဲခြင်းကို ရည်မှတ်၍ ဆိုသည်မဟုတ်။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တွေ့ကြုံသမျှသော အခြင်းအရာတို့၌ ရောင့်ရဲသောစိတ် ရှိအံ့သောငှါ သင်မိပြီ။
[၁၂]ရှုတ်ချခြင်းကိုငင်း၊ ကြွယ်ဝခြင်းကိုငင်း ခံတတ်၏။ ဝစွာစားခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ရှိခြင်း၊
ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို ခံရအံ့သောငှါ၊ အရပ်ရပ်တို့တွင် အရာရာ၌ သင်မိပြီ။ [၁၃]ငါ့ကို ခွန်အားနှင့်
ပြည့်စုံစေတော်မူသော ခရစ်တော်အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို ငါတတ်စွမ်းနိုင်၏။ [၁၄]သို့ သော်လည်း
ဆင်းရဲဒုက္ခကို ငါခံရစဉ်အခါ၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်ဆက်ဆံသောအားဖြင့် ကောင်းမွန်စွာပြုကြပြီ။
[၁၅]အချင်းဖိလိပ္ပိမြို့သားတို့၊ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောစပြု၍၊ မာကေဒေါနိပြည်မှ ငါထွက်ဆဲရှိသောအခါ
အလှူလှူ ခြင်း၊ အလှူခံခြင်းအမှု၌ သင်တို့မှတပါး အဘယ်အသင်း တော်မျှ ငါနှင့်မဆက်ဆံကြ။
[၁၆]သက်သာလောနိတ်မြို့၌ ငါရှိစဉ်တွင်၊ ငါလိုသောအရာကို သင်တို့သည် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ပေးလိုက်ကြ၏။
[၁၇]ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ အလှူကို ရှာသည်မဟုတ်၊ သင်တို့၌ ကြွယ်ဝသော အကျိုးကို ရှာ၏။ [၁၈]ယခုအခါ
အရာရာ၌ ငါရတတ်၏။ ဥစ္စာကြွယ်ဝ၏။ မွှေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ဘုရား သခင်နှစ်သက်
အားရတော်မူသော ယဇ်တည်းဟူသော သင်တို့ပေးလိုက် သောအရာတို့ကို ပေဖြောဒိတ်လက်မှ
ငါခံရသည်ဖြစ်၍ ကြွယ်ဝလျက်ရှိ၏။ [၁၉]ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းအာနုဘော်၌ စံပယ်တော်မူသော

စည်းစိမ်ရှိ သည်အတိုင်း၊ သင်တို့အလိုရှိသမျှတို့ကို ယေရှုရစ်အားဖြင့် ပြည့်စုံစေတော်မူလိမ့်မည်။
၂၀ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
၂၁ယေရှုခရစ်၌ရှိသော သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ၂၂ငါနှင့်အတူရှိသော
ညီအစ်ကိုမှ စ၍ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ကဲသာဘုရင်၏နန်းတော်၌
နေသော သန့်ရှင်းသူတို့သည် အထူးသဖြင့် နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ၂၃ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည်
သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဖိလိပ္ပိသြဝါဒစာပြီး၏။

ကောလောသဲသြဝါဒစာ။
COLOSSIANS.
၁

[၁]ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုနှင့် ငါ့ညီတိမောသေ
သည်၊ [၂]ကောလောသဲမြို့၌ နေသော သန့်ရှင်းသူတည်းဟူသော၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်သော ညီအစ်ကိုတို့ကို
ကြားလိုက် ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့်
ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။
[၃-၄-၅]သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်၍၊ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို ချစ်ကြသည်ဟု ငါတို့သည်
ကြားသဖြင့်၎င်း၊ သမ္မာတရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့သည် အထက်က ကြားသိကြသည်
အတိုင်း၊ သင်တို့အဘို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သိုထားသော မြော်လင့်ရာကို ထောက်သဖြင့်၎င်း၊ သင်တို့အဘို့
အစဉ်မပြတ်ဆုတောင်း၍၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ [၆]ထိုတရားသည် လောကီနိုင်ငံ တရှောက်လုံးကို နှံ့ပြားသည်နှင့်အညီ၊
သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ သင်တို့၌ အသီးသီးခြင်း၊ တိုးပွား ခြင်းကို ပြုသည်နည်းတူ အရပ်ရပ်၌ပင်
ပြုတတ်၏။ [၇]သင်တို့အမှုကို စောင့်၍၊ ခရစ်တော်ထံ၌ သစ္စာရှိသော ဆရာ တည်းဟူသော ငါတို့ချစ်သော
ကျွန်ချင်းဧပဖြသည် သင်တို့ကို သွန်သင်သည်အတိုင်း သင်တို့သည်ကြား၍၊ ဘုရား သခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို
မှန်ကန်စွာဝန်ခံသော နေ့မှစ၍ ထိုသို့သောအကျိုးရှိ၏။ [၈]သင်တို့၌ရှိသော ဝိညာဉ်ပကတိ မေတ္တာကို
ဧပဖြသည် ငါတို့အား ပြခဲ့ပြီ။
[၉-၁၀-၁၁]ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ကြားရသည်နေ့မှစ၍ သင်တို့အဘို့အလိုငှါ အစဉ်မပြတ်
ဆုတောင်းပဌနာ ပြုလျက်နေကြ၏။ ဆုတောင်းသောအချက် ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောအကျင့်
အမျိုးမျိုးတည်းဟူသော အသီးကိုသီးခြင်း၊ ဘုရားသခင်ကိုသိသော ဉာဏ်တိုးပွားခြင်းရှိသဖြင့်၎င်း၊
ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အရာရာ၌ သည်းခံခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်းအလိုငှါ၊ ဘုန်းကြီးသောတန်ခိုးတော်အတိုင်း
ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၎င်း၊ ခမည်းတော် ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ သခင်ဘုရားနှင့်
ထိုက်လျောက်စွာကျင့်၍ အရာရာ၌ နှစ်သက်တော်မူ စေခြင်းငှါ၊ ပညာအမျိုးမျိုး၊ ဓမ္မဉာဏ်အမျိုးမျိုးအားဖြင့်
အလိုတော်ကို အကုန်အစင် နားလည်ပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်း ပဌနာပြု၏။ [၁၂]အလင်း၌နေသော
သန့်ရှင်းသူတို့၏အမွေကို ငါတို့သည် ဆက်ဆံဝင်စားထိုက်မည် အကြောင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။
[၁၃]မှောင်မိုက်တန်ခိုးမှလည်း ငါ့တို့ကိုနုတ်၍၊ ချစ်တော်မူသော သားတော်၏ နိုင်ငံထဲသို့ သွင်းတော်မူ၏။
[၁၄]ထိုသားတော်၏ အသွေးအားဖြင့် အပြစ်လွှတ်တော်မူခြင်းတည်း ဟူသော ရွေးနှုတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို
ငါတို့သည် ခံရကြ၏။
[၁၅]ထိုသားတော်သည် မျက်မြင်မရသော ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဌာန်တော်ဖြစ်၏။ ဝေနေယျသတ္တဝါ
အပေါင်းတို့တွင်လည်း သားဦးဖြစ်တော်မူ၏။ [၁၆]အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားတော်သည် ကောင်းကင်ပေါ်၊
မြေကြီး ပေါ်မှာ ရှိသမျှသော ရူပအရာ၊ အရူပအရာ၊ ရာဇပလ္လင်ဖြစ်စေ၊ အစိုးရခြင်းတန်ခိုးဖြစ်စေ၊
အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေ၊ အာဏာ စက်ဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
ထိုသခင်အားဖြင့်၎င်း၊ ထိုသခင်အဘို့ အလိုငှါ၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ဖန်ဆင်းလျက်ဖြစ်ကြ၏။
[၁၇]သားတော်သည်လည်း ခပ်သိမ်းသော အရာမဖြစ်မီ ဖြစ်တော်မူ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်
တန်ခိုးတော်အားဖြင့်သာ တည်ကြ၏။ [၁၈]အသင်းတော် တည်းဟူသော ကိုယ်၏ ဦးခေါင်းတော် ဖြစ်တော်မူ၏။
အရာရာ၌ ထူးမြတ်ခြင်းငှါ မူလအရင်းဖြစ်၍၊ သေသောသူတို့တွင် သားဦး ဖြစ်တော်မူ၏။ [၁၉]အကြောင်းမူကား၊
ခပ်သိမ်းသော ပြည့်စုံခြင်းကို သားတော်၌ ကျိန်းဝပ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ [၂၀]လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ

သွန်းသောအသွေးတော်အားဖြင့် ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍၊ ကောင်းကင် အရာဖြစ်စေ၊ မြေကြီးအရာဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သားတော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့စေခြင်းငှါရင်း အလိုရှိတော်မူ၏။

[၂၁]အထက်က ဘုရားသခင်နှင့် ကွာရှင်း၍၊ ဆိုးညစ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သဖြင့် စိတ်နှလုံး၌ ရန်သူဖြစ်သော သင်တို့ကို၊ ကိုယ်ခန္ဓာတော်၌ အသေခံတော်မူသောအားဖြင့်၊ ယခုမိဿဟာယ ဖွဲ့စေတော်မူ၏။ [၂၂-၂၃]အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်အောက်၌ ရှိသမျှသော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ဟောပြောသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် ကြားရပြီးသော ဧဝံဂေလိတရား၏ မြော်လင့်ခြင်းမှ မရွေ့လျော့ဘဲ တိုက်မြစ်ကျခြင်း၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်တကွ မြဲမြံစွာ ယုံကြည်ကြလျှင်၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လျက် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျက် ရှိသော သင်တို့ကို ရှေ့တော်၌ ဆက်သမည်အကြောင်းတည်း။

[၂၄]ငါပေါလုသည် ထိုတရားကို ဟောသောဆရာဖြစ်သည်နှင့် သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ဆင်းရဲခံခြင်း၌ ယခုဝမ်းမြောက်၍၊ ခရစ်တော်၏ ဆင်းရဲဒုက္ခအကြွင်းအကျန်ကို အသင်းတော်တည်းဟူသော ကိုယ်တော်အဘို့ အလိုငှါ ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ပြည့်စုံစေ၏။ [၂၅-၂၆]ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဝှက်ထားလျက်ရှိသော်လည်း၊ ယခုတွင် သန့်ရှင်း သူတို့အား ဘော်ပြသော နက်နဲရာတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို အကုန်အစင် ဟောပြောစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အကျိုးကိုထောက်၍၊ ငါ့အား အပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော် နှင့်အညီ၊ ငါသည် အသင်းတော်၌ ဓမ္မဆရာ၏အဖြစ်သို့ ရောက်ရပြီ။ [၂၇]တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ဤနက်နဲ သောအရာနှင့်ဆိုင်သော အဟာစည်းစိမ်ကား၊ အဘယ်မျှလောက်ကြီးသည်ကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် သိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်အလိုရှိတော်မူ၏။ ထိုစည်းစိမ်ကား၊ ဘုန်းအသရေကို မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းတည်း ဟူသော သင်တို့အထဲ၌ တည်တော်မူသော ခရစ်တော်ပေတည်း။ [၂၈]ခရစ်တော်အားဖြင့် လူတိုင်း စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်၍ လူခပ်သိမ်းတို့ကို ဆက်သအံ့သောငှါ၊ ငါတို့သည် လူခပ်သိမ်းတို့ကို သတိပေး၍ ပညာအမျိုးမျိုးနှင့် ဆုံးမသွန်သင်လျက် ခရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြောကြ၏။ [၂၉]ထိုသို့အလိုငှါ ငါသည် အမှုဆောင်ရွက်၍၊ ငါ၌ တန်ခိုးတော် ပြုပြင် အားထုတ်တော်မူသည်အတိုင်း ကြိုးစားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။

၂

[၁]သင်တို့နှင့် လောဒိကိမြို့သူမြို့သားတို့မှစ၍၊ ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ဘူးသောသူ ရှိသမျှတို့သည်၊ [၂]မေတ္တာ ချင်းထုံးဖွဲ့၍၊ ခမည်းတော်ဘုရားနှင့် ခရစ်တော်၏ နက်နဲသောအရာကို နားလည်နိုင်သော ဝိစိကိစ္ဆာနှင့် ကင်းစင်သော ဉာဏ်၏စည်းစိမ်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ စိတ်နှလုံးသက်သာစေမည်အကြောင်း အဘယ်မျှလောက် ကြီးသောတိုက်လှန် ခြင်းကိုငါခံရသည်ဟု သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ [၃]ထိုနက်နဲသောအရာ၌ ပညာဘဏ္ဍာ၊ ဉာဏ်ဘဏ္ဍာရှိသမျှတို့ သည် ဝှက်ထားလျက်ရှိကြ၏။ [၄]အဘယ်မည်သောသူမျှ ဖြားယောင်းသောစကားအားဖြင့် သင်တို့ကို မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ၊ ဤစကားကို ငါပြောဆို၏။ [၅]ငါသည်ကိုယ်ခန္ဓာ အားဖြင့် သင့်တို့နှင့်ကွာ၍ နေသော်လည်း၊ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် လျောက်ပတ်စွာ စီရင်ပြုပြင်တတ်သည်ကိုရင်း၊ ခရစ်တော်၌ ခိုင်ခံ့စွာယုံကြည်သည်ကိုရင်း မြင်လျှင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ [၆-၇]ထို ကြောင့် သင်တို့သည်သခင်ယေရှုခရစ်ကိုခံယူပြီးသည် ဖြစ်၍၊ ထိုသခင်၌ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ တည်ဆောက်ခြင်းရှိလျက်၊ နည်းဥပဒေသကိုခံပြီးသည်အတိုင်း ယုံကြည်ခြင်း၌ မြဲမြံစွာ စွဲလမ်းလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းနှင့် တကွယုံကြည်ခြင်းတိုးပွါးပြည့်စုံလျက်၊ ထိုသခင်၌ကျင်လည်ကြလော့။

[၈]ခရစ်တော်၏ တရားကိုမလိုက်၊ လူအဆက်ဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသနှင့် လောကီတရားနုကိုလိုက်၍၊ လောကီပညာနှင့် အချည်းနှီးသောပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့ကိုအဘယ်သူမျှမလုယူ မဖျက်မဆီးစေခြင်းငှါ သတိ ပြုကြလော့။ [၉]အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ ဇာတိအဖြစ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းအပေါင်းသည် ခရစ်တော်၌ကိုယ် ထင်ရှား၍ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။

၁၀အထွဋ်အမြတ် အာဏာစက်ရှိသမျှကို အုပ်စိုးတော်မူသောထိုသခင်၌ သင်တို့သည် စုံလင်ခြင်းရှိကြ၏။
၁၁ခရစ်တော်၏ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် ဇာတိပကတိအပြစ်၏ ကိုယ်ကို ပယ်ရှင်း၍၊ လက်ဖြင့်မလုပ် သော
အရေဖျားလှီးခြင်းကို ထိုသခင်၌ သင်တို့သည် ခံကြသည်ဖြစ်၍၊ ၁၂ဗတ္တိဇံအားဖြင့် ထိုသခင်နှင့် အတူသင်္ဂြိုဟ်
ခြင်းကိုခံကြ၏။ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်၏
ပြုပြင်အားထုတ်တော်မူခြင်းကို ယုံကြည်သောအားဖြင့်၊ ဗတ္တိဇံကိုခံ၍ ထိုသခင်နှင့် အတူထမြောက်ခြင်းသို့
ရောက်ကြ၏။ ၁၃ဒုစရိုက်အပြစ်၌၎င်း၊ ဇာတိပကတိ၏ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော အဖြစ်၌၎င်း
သေလျက်ရှိနေ သော သင်တို့ကိုခရစ်တော်နှင့် အတူ အသက်ရှင်စေ၍၊
သင်တို့အပြစ်ရှိသမျှတို့ကိုလွှတ်တော်မူ၏။ ၁၄ငါတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဝိနည်းအထုံးအဖွဲ့ နှင့်
စပ်ဆိုင်သောလက်မှတ်ကိုချေ၍၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားလျက်၊ ငါတို့စပ်ကြားထဲကပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။
၁၅အထွဋ်အမြတ်၊ အာဏာစက်များကိုလုယူလျှင်၊ ထင်ရှားစွာထုတ်ပြ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်အားဖြင့်
အောင်ပွဲကိုခံတော်မူပြီ။

၁၆ထိုကြောင့်စားသောက်ခြင်းအမှု၊ ပွဲနေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့တို့ကို စောင့်ခြင်းအမှုတွင် သင်တို့ကို
အဘယ်သူမျှမစစ်ကြောမစီရင်စေနှင့်။ ၁၇ထိုအရာတို့သည် နောက်ဖြစ်လတံ့သော အရာတို့၏အရိပ်ဖြစ်ကြ၏။
ကိုယ်မူကား ခရစ်တော်၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ၁၈ဦးခေါင်းတော်ကိုအမှီမပြု၊ ဇာတိပကတိ၏ စိတ်နှလုံးအချည်းနှီး
ထောင်လွှားလျက်၊ မိမိမသိမမြင်သောအရာကို စူးစမ်းလျက်၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၌၎င်း၊ ကောင်းကင်တမန်ကို
ကိုးကွယ် ခြင်း၌၎င်း မွေ့လျော်သောသူ တစုံတယောက်မျှသင်တို့ဆုကို မလုယူစေနှင့်။ ၁၉ဦးခေါင်းတော်မှ
တကိုယ်လုံးသည် အဆစ်အပိုင်း အထုံးအဖွဲ့များ အားဖြင့်၊ အားဖြည့်၍ထုံးဖွဲ့လျက်၊ ဘုရားသခင်၏
အလိုတော်နှင့် အညီကြီးပွါး တတ်၏။

၂၀သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့် အတူသေ၍၊ လောကီတရားနှမှ စုတေ့ကြသည်မှန်လျှင်၊ ၂၁မတို့နှင့်၊
မမြည်းနှင့်၊ မကိုင်နှင့် ဟူသော ပညတ်စကားကိုလောကီအသက်ရှင်သေးသကဲ့သို့၊
အဘယ်ကြောင့်နားထောင်ကြ သနည်း။ ၂၂လူတို့၏ပညတ်ဩဝါဒအတိုင်း စောင့်ရှောက်သော
ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့သည် ပုပ်ပျက်စေခြင်း အကြောင်းဖြစ်ကြ၏။ ၂၃ထိုသို့သော ပညတ်တို့သည်
ကိုယ်အသားကိုဝပြောစွာကျွေးမွေးခြင်းနှင့် မဆိုင်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် ကိုးကွယ်ခြင်း၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊
ကိုယ်ကာယကိုနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်၍၊ ပညာရှိယောင် ဆောင်ကြ၏။

၃

၁အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည်ခရစ်တော်နှင့် အတူထမြောက်ကြသည်မှန်လျှင်၊ ဘုရား
သခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်မှာ ခရစ်တော်သည် ထိုင်နေတော်မူရာ အရပ်၌ရှိသော အထက်အရာတို့ကို
ရှာကြလော့။ ၂မြေကြီး ပေါ်မှာရှိသောအရာတို့ကို စွဲလမ်းသောစိတ်မရှိကြနှင့်။ အထက်အရာတို့ကိုသာ
စိတ်စွဲလမ်း ခြင်းရှိကြလော့။ ၃အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်သေသောသူဖြစ်၍ သင်တို့အသက်သည်
ခရစ်တော်နှင့်အတူ ဘုရားသခင်၌ဝှက် ထားလျက်ရှိ၏။ ၄ငါတို့အသက်တည်းဟူသော ခရစ်တော်သည်
ထင်ရှားတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည်လည်း ထိုသခင် နှင့် အတူဘုန်းကြီး၍ ထင်ရှားကြလတ္တံ့။

၅ထိုကြောင့် မတရားသော မေထုန်၌မှိဲခြင်း၊ ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာပူပန်ခြင်း၊
ဆိုးညစ်သော တပ်မက်ခြင်း၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်းဖြစ်သော လောဘလွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူသော၊
မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော သင်တို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို သေစေကြလော့။ ၆ထိုအမှုများကြောင့် ဘုရားသခင်၏
အမျက်တော်သည် ငြင်းဆန်သောသူတို့ အပေါ်၌ သင့်ရောက်ပေ၏။ ၇ထိုသူတို့နှင့် သင်တို့သည်လည်း
အထက်က ပေါင်းဘော်သော အခါ၊ ထိုအမှုများ၌ ကျင်လည်ကြ၏။ ၈ယခုမူကား၊ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို၎င်း၊
အမျက်ထွက်ခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ သူ့အသရေပျက် အောင်ပြောဆိုခြင်း၊
ညစ်ညူးသောစကားကိုသုံးခြင်း တို့ကို၎င်း၊ သင်တို့နှုတ်မှ ပယ်ရှင်းကြလော့။ ၉အချင်းချင်းမုသာ စကားကို

မပြောမသုံးကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် လူဟောင်း၏အကျင့်တို့နှင့် လူဟောင်း၏ကိုယ်ကို
ချွတ်ပယ်၍၊ ၁၀ဖန်ဆင်းတော်မူသော သူ၏ပုံသဏ္ဌာန်နှင့် အညီ၊ မှန်သောပညာအားဖြင့် အသစ်ပြုပြင်သော
လူသစ်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ၁၁ထိုဖန်ဆင်းပြုပြင် တော်မူရာ၌ ဟေလသလူမရှိ၊ ယုဒလူမရှိ၊
အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာ ခံခြင်းမရှိ၊ မခံခြင်းမရှိ၊ လူရိုင်းမရှိ၊ သကုသိလူမရှိ၊ ကျွန်မရှိ၊ လူလွတ်မရှိ၊
ခရစ်တော်သည်အလုံးစုံတို့၌ အလုံးစုံဖြစ်တော်မူ၏။

၁၂ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ရွေးကောက်သောသူ၊ သန့်ရှင်းသောသူ၊
ချစ်အပ်သောသူကဲ့သို့၊ သနားစုံမက်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊
စိတ်ရှည်ခြင်းတို့ကိုယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလော့။ ၁၃တယောက်၌တယောက်အပြစ်တင်စရာအခွင့်ရှိလျှင်၊
အချင်းချင်းသည်းခံ၍ အပြစ်ကိုလွှတ်ကြလော့။ ခရစ်တော် သည်သင်တို့၏ အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူသကဲ့သို့၊
ထိုနည်းတူ ပြုကြလော့။ ၁၄စုံလင်ခြင်းအဖွဲ့အစည်းတည်းဟူသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုထပ်၍
ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလော့။ ၁၅သင်တို့စိတ်နှလုံးအထဲ၌ ခရစ်တော်၏ ငြိမ်သက်ခြင်းအုပ် စိုးစေ။ ထိုသို့အလို့ငှါ
သင်တို့သည် တလုံးတကိုယ်တည်း၌ ခေါ်ထားတော်မူခြင်းကိုခံကြသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်
ကိုသိသောစိတ်ရှိကြလော့။

၁၆ခရစ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားသည် ပညာအမျိုးမျိုးနှင့် သင်တို့အထဲ၌ ကြွယ်ဝစွာတည်နေ၍
သင်တို့ သည်ဆာလံသီချင်းမှစသော ဓမ္မသီချင်းအမျိုးမျိုးအားဖြင့်၊ အချင်းချင်းတို့ကို ဆုံးမသွန်သင်ခြင်း၊
သတိပေးခြင်း ကိုပြု၍၊ နူးညွတ်သောစိတ်နှလုံးနှင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ
သီချင်းဆိုကြလော့။ ၁၇စကားပြော သော်၎င်း၊ အမှုဆောင်ရွက်သော်၎င်း၊ သခင်ယေရှု၏
နာမတော်ကိုထောက်၍ ခပ်သိမ်းသောအမှု တို့ကိုပြုမူလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏ဟု
ထိုသခင်ကိုအမှီပြု၍ ခမည်းတော်ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ ဝန်ခံကြလော့။

၁၈အချင်းမိန်းမတို့၊ သခင်ဘုရား၌ လျောက်ပတ်သည်အတိုင်း၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏
အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြလော့။ ၁၉အချင်းယောကျ်ားတို့၊ ကိုယ်ခင်ပွန်းကိုချစ်ကြလော့။ ကြမ်းတမ်းစွာ မပြုကြနှင့်။
၂၀သားသမီးတို့၊ မိဘစကားကို အရာရာ၌ နားထောင်ကြလော့။ မိဘစကားကို နားထောင်ခြင်းအမှုသည်
သခင်ဘုရားနှစ်သက်တော်မူသော အမှုဖြစ်၏။ ၂၁အဘတို့၊ ကိုယ်သားသမီးကိုစိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ မပြုကြနှင့်။
ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူတို့သည်အားလျော့ စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ၂၂အစေခံကျွန်တို့၊
သခင်ဘုရားကိုကြောက်ရွံ့လျက်၊ လူတို့၏စိတ်ကို နူးညွတ်စေသောသူကဲ့သို့၊ မျက်မှောက်၌သာ
နားထောင်သည်မဟုတ်၊ စိတ်နှစ်ခွမရှိဘဲ၊ လောကီသခင်၏စကားကို အရာရာ၌ နားထောင် ကြလော့။
၂၃လူ၏အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့မဟုတ်၊ သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ ပြုလေသမျှ
တို့၌ စေတနာစိတ်နှင့်ပြုကြလော့။ ၂၄သင်တို့သည် သခင်ခရစ်တော်၏ အစေကို ခံကြသည်ဖြစ်၍၊
အမွေတော်တည်း ဟူသောအကျိုးကို၊ ထိုသခင်ဘုရား၏လက်တော်မှ ခံရလိမ့်မည်ဟု သိမှတ်ကြလော့။
၂၅မတရားသောအမှုကို ပြုသောသူမည်သည်ကား၊ မိမိပြုသောအမှု၏ အကျိုးအပြစ်ကို ခံရလိမ့်မည်။
အဘယ်သူ၏မျက်နှာကို မှတ်တော် မမူ။

၄

၁သခင်တို့၊ သင်တို့၏သခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသည်ကို သိမှတ်၍၊
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၊ မျှခြင်းတရားနှင့်အညီ ကိုယ်ကျွန်တို့ကို ပြုကြလော့။

၂ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းအမှုကို အမြဲပြု၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက် စောင့်ရှောက်ကြလော့။
၃ငါသည် ခရစ်တော်၏ နက်နဲသောအရာကြောင့် အချည်အနှောင်ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ၄ထိုနက်နဲသောအရာကို
ဟောပြောခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် တရားဟောရာတံခါးကို ငါတို့အား ဖွင့်တော်မူမည်အကြောင်းကို၎င်း၊
ထိုနက်နဲသောအရာကို ဟောပြောအပ်သည်နှင့်အညီ ငါဘော်ပြမည်အကြောင်းကို၎င်း၊ ငါတို့အဘို့လည်း

ဆုတောင်းကြလော့။ ၅ပြင်ပလူတို့၏ မျက်နှာကို ထောက်လျက်၊ ပညာနှင့်ကျင့်ဆောင်၍ ကာလအချိန်ကို
ရွေးနှုတ်ကြလော့။ ၆လူအသီးအသီးတို့အား အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရမည်ကို သိနိုင်မည်အကြောင်း၊
သင်တို့စကား သည် ဆားအားဖြင့် ငန်သောအရသာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အစဉ်မပြတ်
တင့်တယ်လျောက်ပတ်ပါစေ။

၇ဘုရားသခင်၌ သစ္စာရှိသောဆရာ၊ ငါတို့ကျွန်ချင်းတည်းဟူသော၊ ငါချစ်သောညီ တုခိတ်သည်
ငါ၏အ ကြောင်းအရာ ရှိသမျှကို သင်တို့အား ဘော်ပြလိမ့်မည်။ ၈-၉သူသည်
သင်တို့၏အကြောင်းအရာများကို သိ၍၊ သင်တို့ စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူကိုငင်း၊
သင်တို့အထဲကဖြစ်၍ သစ္စာရှိသော ငါချစ်သောညီ ဩနေသိမ်ကိုငင်း၊ သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်၏။
သူတို့သည် ဤမြို့၌ ဖြစ်သမျှသောအကြောင်းအရာကို သင်တို့အား ဘော်ပြကြလိမ့် မည်။

၁၀ငါနှင့်အတူ အကျဉ်းခံရသောသူ အာရိတ္တာခု၊ ဗာနဗ၏တူမာကု၊ ယုတ္တုဟုခေါ်ဝေါ်သော
ယေရှုတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ မာကုအတွက် သင်တို့ကို ငါမှာလိုက်ခဲ့ပြီ။ သူသည် သင်တို့ဆီသို့
ရောက်လာလျှင် လက်ခံကြလော့။ ၁၁အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့တွင် ဤသူတို့သာ
ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အဘို့ ငါနှင့် အတူ အမှုဆောင်သောသူဖြစ်၍၊ ငါ့စိတ်ကို သက်သာစေကြ၏။
၁၂သင်တို့အထဲကဖြစ်သော ခရစ်တော်၏ကျွန် ဧပဖြသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်၏။ သင်တို့သည်စုံလင်လျက်၊
ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို အကုန်အစင်လေ့ ကျက်လျက် တည်ကြည်မည်အကြောင်း သူသည်
သင်တို့အဘို့ ကာလအစဉ် ကြိုးစား၍ ဆုတောင်းတတ်၏။ ၁၃သင်တို့မှစ၍ လာဒိကိမြို့နှင့်
ဟေရပေါလိမြို့၌ရှိသော သူတို့အဘို့ သူသည် အလွန်စေတနာစိတ် အားကြီး သည်ဟု ငါသည်
သူ၏သက်သေဖြစ်၏။ ၁၄ငါချစ်သော ဆေးသမားလုကာနှင့် ဒေမသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက် ကြ၏။
၁၅လာဒိကိမြို့၌ရှိသော ညီအစ်ကိုတို့ကိုငင်း၊ နံဖမှစ၍ သူ၏အိမ်၌ရှိသော အသင်းတော်ကိုငင်း
နှုတ်ဆက်ကြလော့။

၁၆ဤစာကို သင်တို့သည် ဘတ်ပြီးမှ လာဒိကိမြို့အသင်းတော်ကို ဘတ်စေကြလော့။
ထိုမြို့မှရသော စာကိုလည်း သင်တို့ဘတ်ကြလော့။ ၁၇အာခိပ္ပုကိုလည်း၊ သင်သည်
သခင်ဘုရား၏လက်တော်မှ ခံရပြီးသော ဓမ္မဆရာ၏ အမှုအရာကို ပြည့်စုံခြင်းငှါ သတိပြုပါဟု ပြောကြလော့။

၁၈ငါပေါလုသည် သင်တို့အား နှုတ်ဆက်သောအချက်ကို ကိုယ်လက်ဖြင့်ရေးထား၏။ ငါခံရသောချည်
နှောင်ခြင်းကို အောက်မေ့ကြလော့။ သင်တို့၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ကောလောသဲဩဝါဒစာပြီး၏။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဌမစောင်။
FIRST THESSALONIANS

၁

၁ပေါလု၊ သိလွာနု၊ တိမောသေတို့သည် ခမည်းတော်ဘုရားနှင့် သခင်ယေရှုခရစ်၌ တည်ရှိသော
သက်သာ လောနိတ်မြို့သား အသင်းတော်ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့်
ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့် အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည်
သင်တို့၌ရှိပါစေသော။
၂-၃-၄ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်သောစိတ်နှင့်
အကျင့်ကိုကျင့် ခြင်း၊ ချစ်သောစိတ်နှင့် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို
မြော်လင့်သောစိတ်နှင့် တည်ကြည်ခြင်း တို့ကို ငါတို့သည် အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့လျက်၊
ဘုရားသခင်ချစ်တော်မူသော ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရသော ရွေးကောက်တော်မူခြင်းကို သိလျက်၊
သင်တို့အပေါင်းကို အကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ကာလအစဉ် ချီးမွမ်း၍
သင်တို့အဘို့အလို့ငှါ ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက် နေကြ၏။
၅ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူ နေသောအခါ သင်တို့အတွက် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သည်ကို
သင်တို့ သိကြသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့ဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတရားသည် သင်တို့၌
စကားသက်သက်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ တန်ခိုးနှင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာမရှိဘဲ
အမှန်သိခြင်းနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသောတရားဖြစ်၏။ ၆သင်တို့သည် ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို ခံရသော်လည်း၊
သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်ဆိုင်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း နှင့်တကွ၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ခံယူ၍၊
ငါတို့ကဲ့သို့သောသူ၊ သခင်ဘုရားကဲ့သို့သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ၇သို့ဖြစ်၍၊ မာကေဒေါနိပြည်၊ အာခါယပြည်၌
ယုံကြည်သောသူ အပေါင်းတို့အား သင်တို့သည် ပုံသက်သေပေး သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ၈အဘယ်သို့နည်း
ဟူမူကား၊ သင်တို့ထံက၊ သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်အသံသည် မာကေဒေါနိပြည်၊
အာခါယပြည်၌ ကျော်စောသည်သာမက၊ ဘုရားသခင်ကို သင်တို့ယုံကြည်ခြင်း၏ သိတင်းသည် အရပ်ရပ်
တို့၌ နှံ့ပြားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် တစုံတခုကိုမျှ ပြောစရာအကြောင်းမရှိ။ ၉ငါတို့သည်
သင်တို့အထဲသို့ အဘယ်သို့ဝင်ကြသည် အကြောင်းအရာကို သူတို့သည် ကိုယ်တိုင်ကြားပြောကြ၏။
အသက်နှင့် ပြည့်စုံလျက် မှန်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို သင်တို့သည် ဆောင်ခြင်းငှါ၎င်း၊
၁၀ရောက်လတံ့သော ဒေါသအမျက်မှ ငါတို့ကို ကယ်နှုတ်သော သခင်ယေရှုတည်းဟူသော သေခြင်းမှ
ဘုရားသခင်ထမြောက် စေတော်မူသော သားတော်သည်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွလာတော်မူမည်အရာကို
ငံ့လင့်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ရုပ်တုဆင်းတုကို ပစ်ယယ်၍၊ ဘုရားသခင့်အထံ တော်သို့
ပြောင်းလဲကြသည်အကြောင်းအရာကိုလည်း ကြားပြောကြ၏။

၂

၁ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့အထဲသို့ ဝင်ခြင်းအမှုသည် အချည်းနှီးမဖြစ်ကြောင်းကို
သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။ ၂သင်တို့သိကြသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ဖိလိပ္ပိမြို့၌ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်
ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံပြီးမှ၊ ဘုရား သခင်ကို အမှီပြု၍ ကြီးစွာသော တိုက်လှန်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်၏
ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့အား ရဲရင့်စွာ ဟောပြောကြ၏။ ၃ငါတို့သည် မှားယွင်းခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်၊
လှည့်ဖြားခြင်းအားဖြင့် သင်တို့ကို တိုက်တွန်းသွေးဆောင် ကြသည်မဟုတ်။ ၄ဧဝံဂေလိတရားကို
စောင့်ထိုက်သောသူဟု ငါတို့ကို ဘုရားသခင် လက်ခံတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ လူကို
နှစ်သက်စေသကဲ့သို့မဟုတ်၊ ငါတို့စိတ်နှလုံးကို စစ်ကြောစုံစမ်းတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို နှစ်သက်စေ
သကဲ့သို့ ဟောပြောကြ၏။ ၅အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သိကြသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည်

ချော့မော့သော စကားကို တခါမျှမသုံး၊ ဝှက်ထားသော လောဘစိတ်အလျဉ်းမရှိကြောင်းကို
ဘုရားသခင်သည် ငါတို့သက်သေ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၆ထိုမှတပါး၊ ခရစ်တော်၏တမန်တော်ဖြစ်၍၊
လေးသောဝန်ကို တင်ပိုင်သော်လည်း၊ လူပေးသော ဘုန်းအသရေကို သင်တို့တွင်မရှာ၊
အခြားသူတို့တွင်လည်း မရှာဘဲ၊ ၇-၈သင်တို့ တွင် ဖြည်းညှင်းစွာ ပြုကြ၏။ သင်တို့ ကို ချစ်သောကြောင့်
နို့ထိန်းသည် မိမိသူငယ်ကို ကျွေးမွေးပြုစုသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကို နှမြောစုံမက်ခြင်းနှင့် တကွ၊
ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားကိုမျှမက၊ ကိုယ်အသက်ကိုပင် ပေးချင်သောစေတနာစိတ် ရှိကြ၏။
၉ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ပင်ပန်းစွာလုပ်ဆောင်၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကြောင်းကို
သင်တို့မှတ်မိကြ၏။ သင်တို့တွင် တယောက်ကိုမျှ မနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ ငါတို့သည် နေ့ညဉ့်လုပ်ဆောင်လျက်၊
ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိ တရားကို သင်တို့အား ဟောပြောကြ၏။ ၁၀-၁၁-၁၂မိမိနိုင်ငံတော်နှင့် ဘုန်းတော်ထဲသို့
သင်တို့ကို ခေါ်သွင်းတော်မူ သော ဘုရားသခင်နှင့် အထိုက်အလျောက် သင်တို့သည် ကျင့်ဆောင်စေခြင်းငှါ၊
အဘသည် မိမိသားတို့ကို ပြုသကဲ့သို့ ငါတို့သည် သင်တို့ရှိသမျှကို အဘယ်သို့ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်၍
မှာထားသည်ကို သင်တို့သိကြ သည်နှင့် အညီ၊ ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်သော သင်တို့တွင် ငါတို့သည်
အဘယ်သို့ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်လျက်၊ အပြစ်တင်ခွင့် နှင့်ကင်းလွတ်လျက် နေကြသည်ကို သင်တို့သည်
သက်သေဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း သက်သေဖြစ် တော်မူ၏။
၁၃ငါတို့ဟောပြောသော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို သင်တို့သည် ခံယူကြသောအခါ၊
လူ၏နှုတ် ထွက်စကားကို မခံမယူဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် အမှန်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊
ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်သော သင်တို့အထဲ၌ ပြုပြင်သောဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို ခံယူကြသည်
အကြောင်းအရာကို ငါတို့သည် ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်းကြ၏။
၁၄အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ ယုဒပြည်၌ ယေရှုခရစ်၏ ဘာသာကို ခံယူသောဘုရားသခင်၏
သင်းဝင်သူတို့သည် ယုဒလူတို့လက်မှ ဆင်းရဲခံရသကဲ့သို့၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည်
မိမိတို့အမျိုးသားချင်းတို့ လက်မှ ထိုနည်းတူ ခံရသောအားဖြင့်၊ ယုဒပြည်၌ရှိသော
တပည့်တော်ကဲ့သို့သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ၁၅ယုဒလူတို့သည် သခင်ယေရှုမှစ၍ ပရောဖက်များကို
အသေသတ်ကြပြီ။ ငါတို့ကိုလည်း ညှဉ်းဆဲကြပြီ။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သို့ မလိုက်၊
ခပ်သိမ်းသောလူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကြ၏။ ၁၆တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်စေခြင်းငှါ ငါတို့သည် ဟောပြောကြသည်ကို သူတို့သည် ဆီးတား၍၊ မိမိတို့အပြစ်ကို
အစဉ်ပြည့်စုံစေကြ၏။ သူတို့အပေါ်၌ အမျက် တော်သည် အကုန်အစင်ရောက်ရ၏။
၁၇ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် စိတ်နှလုံးအားဖြင့်မဟုတ်၊ ကိုယ်အားဖြင့်သာ သင်တို့နှင့်
ခဏကွာသည်ရှိ သော်၊ သင်တို့မျက်နှာကို မြင်ခြင်းငှါ အလွန်လွမ်းသောစိတ်နှင့် သာ၍
ကြိုးစားအားထုတ်ကြ၏။ ၁၈ထိုကြောင့်၊ ငါပေါလုသည် သင်တို့ရှိရာသို့ လာခြင်းငှါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်
အလိုရှိသော်လည်း၊ စာတန်သည် ဆီးတားလေ၏။ ၁၉ငါတို့မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်း၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း၊ ဝါကြွားခြင်း၏ ဦးရစ်သရဖူကား၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းအရာနည်း။
ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ ရှေ့တော်၌ သင်တို့သည် ထိုသို့သော အကြောင်းအရာ
ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။ ၂၀သင်တို့သည် ငါတို့၏ဘုန်းအသရေ၊ ငါတို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်း
အကြောင်းဖြစ်ကြသတည်း။

၃

၁ထိုကြောင့် ငါသည် တဖန်မအောင့်နိုင်သောအခါ၊ အာသင်မြို့၌ တယောက်တည်းကျန်ရစ်၍
နေခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ၂ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော၍၊ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို လုပ်ဘော်
ဆောင်ဘက်ဖြစ်သော ငါ့ညီတိမောသေကို လွှတ်လိုက်၏။ ၃ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းကြောင့် အဘယ်သူမျှ

မရွေ့လျော့မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကို မြဲမြံစေ၍၊ ယုံကြည်ခြင်းအရာ၌ သင်တို့ကိုတိုက်တွန်းနှိုးဆော်စေခြင်းငှါ
သူ့ကိုငါလွှတ်လိုက်၏။ ၄ထိုဆင်းရဲ ခြင်းကို ခံစေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကို ခန့်ထားတော်မူသည်ဟု သင်တို့
ကိုယ်တိုင် သိကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ ကား၊ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု သင်တို့နှင့်အတူ
ရှိစဉ်အခါ ငါတို့ပြောနှင့်ကြပြီ။ ထိုသို့ပြောသည် အတိုင်း ဖြစ်သည်ကို သင်တို့လည်း သိကြ၏။
၅စုံစမ်းသွေးဆောင် တတ်သောသူသည် သင်တို့ကို စုံစမ်းသွေးဆောင်သဖြင့်၊ ငါတို့ပင်ပန်းစွာ
လုပ်ဆောင်ခြင်းအမှုသည် အချည်းနှီး ဖြစ်မည်ဟု စိုးရိမ်၍ မအောင့်နိုင်သောအခါ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို
သိလိုသောငှါ ငါစေလွှတ်၏။

၆ယခုမူကား၊ တိမောသေသည် သင်တို့ထံကပြန်လာ၍၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းနှင့်
ချစ်ခြင်းတည်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကို လွမ်းသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါတို့ကိုလွမ်း၍၊
အစဉ်မပြတ် ကောင်းမွန်စွာ အောက်မေ့ကြသည် ဟူ၍၎င်း၊ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို
ကြားပြောသည်ရှိသော်၊ ၇ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် အရာရာ၌ဆင်းရဲ၍ ခက်ခဲစွာခံရသည်တွင် သင်တို့၏
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သက်သာခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၈ယခုမှာ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၌ တည်ကြည်လျှင်၊
ငါတို့သည် အသက်ရှင်ကြ၏။ ၉ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ သင်တို့၏အကြောင်း ကြောင့် ငါတို့ခံရသော
ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ထောက်၍၊ သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို
အဘယ်သို့ ဆပ်နိုင်သနည်း။ ၁၀သင်တို့မျက်နှာကိုမြင်၍၊ သင်တို့ယုံကြည်ခြင်း လိုသေးသမျှကို
စုံလင်စေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် နေ့ညဉ့်အပြတ် အလွန်တရာ ဆုတောင်းပဌနာပြု၍နေကြ၏။

၁၁သင်တို့ရှိရာသို့ ငါသွားရာလမ်းကို ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့်
ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် သည် ပြင်ဆင်တော်မူပါစေသော။ ၁၂ထိုသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့နှင့်အတူ
ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့ အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သော
သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကို ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းခြင်ပါရမီ၌ မြဲမြံခိုင်ခန့်စိမ့်သောငှါ၊ ငါတို့သည်
သင်တို့ကိုချစ်သကဲ့သို့ သင်တို့သည် အချင်းချင်းကို၎င်း၊ သူတပါး အပေါင်းတို့ကို၎င်းချစ်၍၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်
အထူးသဖြင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း သခင်ဘုရား ပြုတော်မူပါစေသော။

၄

၁ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ကျင့်ရမည်၊
ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ နှစ်သက်စေရမည်ကို ငါတို့ထံ၌ နည်းခံကြသည်နှင့်အညီ
တိုးပွား၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ သခင်ယေရှုကို အမှီပြုလျက်၊ ငါတို့သည် တောင်းပန်၍
တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။ ၂အဘယ်သို့သောပညတ်တို့ ကို သခင်ယေရှု၏ အခွင့်တော်နှင့် ငါတို့သည်
အပ်ပေးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ၃ဘုရားသခင်၏ အလိုတော် ဟူမူကား၊ သင်တို့သည်
မတရားသောမေထုန်ကို ကြဉ်ရှောင်၍ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ၄ဘုရားသခင်ကို မသိသော
သာသနာပလူတို့သည် ကိလေသာတပ်မက်ခြင်းရှိသကဲ့သို့ မရှိ၊ ၅သင်တို့အပေါင်းသည် သန့်ရှင်းခြင်း၊
အသရေ တင့်တယ်ခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကို မိမိထိန်းတတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ၆ဤအမှုအရာ၌ လွန်ကျူး၍
ညီအစ်ကိုကို ပရိယာယ် အားဖြင့် မပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ အလိုတော်ရှိ၏။ ငါတို့သည်
အထက်ကဟောပြော၍ သက်သေပေးနှင့်သည်အတိုင်း၊ သခင်ဘုရားသည် ထိုသို့သောပြစ်မှားခြင်းကို
ခံသောသူအပေါင်းတို့ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ ၇ဘုရား သခင်သည် ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ
ငါတို့ကိုခေါ်တော်မူသည်မဟုတ်၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ခေါ်တော်မူ၏။ ၈ထို့ကြောင့်၊ ငါတို့ကို
ငြင်းပယ်သောသူသည် လူကိုသာငြင်းပယ်သည်မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို
ငါတို့အား ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်၏။

၉ညီအစ်ကိုချင်းချစ်ခြင်းအရာကို သင်တို့အား ရေး၍ပေးလိုက်စရာအကြောင်းမရှိ။
အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်
ဆုံးမသွန်သင်တော်မူသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ၁၀ထိုမျှမက၊ မာကေဒေါနိပြည်မတွင် အရပ်ရပ်၌ရှိသော
ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို ထိုသို့ပြုကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် တိုးပွား၍
ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်းနှင့်၊ ၁၁-၁၂ပြင်ပလူတို့ရှေ့၌ လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်၍ အဘယ်သူမျှ မလိုရအောင်၊
ငါတို့သည် အထက်ကမှာထားသည်နှင့်အညီ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍၊ ကိုယ်အမှုကို ဆောင်ရွက်လျက်၊
ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်ဆောင်ခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့် ကြိုးစားအားထုတ်မည်အကြောင်းကို၊ ငါတို့သည်
တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ကြ၏။

၁၃ညီအစ်ကိုတို့၊ မျော်လင့်ခြင်းမရှိသော အခြားသူတို့သည် ဝမ်းနည်းသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည်
ဝမ်းမနည်း မည်အကြောင်း၊ အိပ်ပျော်သောသူတို့၏ အမှုအရာကိုမသိဘဲ နေစေခြင်းငှါ ငါတို့အလိုမရှိ။
၁၄ယေရှုသည် သေပြီးမှ တဖန် ထမြောက်တော်မူသည်ကို ငါတို့သည် ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုနည်းတူ ယေရှု၌
အိပ်ပျော်သောသူတို့ကိုလည်း၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ဘုရားသခင် ပို့ဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၅သခင်ဘုရား၏
ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် တဖန် ငါတို့ ဆိုသည်ကား၊ သခင်ဘုရားကြွလာတော်မူသောအခါ၊ အသက်ရှင်၍
ကျန်ကြွင်းသောငါတို့သည် အိပ်ပျော်ပြီးသော သူတို့၏ အရင်အဦးနေရာကျရကြမည်မဟုတ်။
၁၆သခင်ဘုရားသည် ကြွေးကြော်ခြင်း၊ ကောင်းကင်တမန်မင်းအသံ ပေးခြင်း၊ ဘုရားသခင်၏ တန်ပိုးတော်ကို
မှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ကိုယ်တိုင်ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ ခရစ် တော်၌ သေလွန်သောသူတို့သည်
အဦးထမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ၁၇ထိုအခါ အသက်ရှင်၍ ကျန်ကြွင်းသော ငါတို့သည် အာကာသကောင်းကင်၌
သခင်ဘုရားထံတော်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုသူတို့နှင့်တကွ မိုဃ်းတိမ်ပေါ် သို့ ချည်ဆောင် ခြင်းကို
ခံရသောအားဖြင့် သခင်ဘုရားနှင့်အတူ အစဉ်မပြတ်နေရကြလိမ့်မည်။ ၁၈သို့ဖြစ်၍၊ ဤစကားများအားဖြင့်
အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် သက်သာစေကြလော့။

၅

၁ညီအစ်ကိုတို့၊ ကပ်ကာလအချိန်များကို သင်တို့အား ရေး၍ပေးလိုက်စရာအကြောင်းမရှိ။ ၂အဘယ်
ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ သူခိုးသည် ညဉ့်အခါလာသကဲ့သို့၊ သခင်ဘုရား၏နေ့ရက်သည် လာလိမ့်မည်ကို
သင်တို့ သည် သေချာစွာသိကြ၏။ ၃ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏၊ ဘေးအန္တရာယ်နှင့်ကင်းလွတ်၏ဟု ဆိုစဉ်တွင်၊
ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမ၌ သားဘွားခြင်းဝေဒနာရောက်သကဲ့သို့၊ သူတို့အပေါ်၌ လျင်မြန်စွာသော
ပျက်ဆီးခြင်းရောက်၍ လွတ်ခြင်း အခွင့်မရှိရကြ။ ၄သို့သော်လည်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုနေ့ရက်သည် သူခိုးကဲ့သို့
သင်တို့အပေါ်သို့ ရောက်လာမည် အကြောင်း၊ သင်တို့သည် မှောင်မိုက်၌နေကြသည်မဟုတ်။
၅သင်တို့အပေါင်းသည် အလင်း၏သား၊ နေ့၏သား ဖြစ်ကြ၏။ ညဉ့်၏သား၊ မှောင်မိုက်၏သားမဟုတ်။
၆သို့ဖြစ်၍၊ အခြားသောသူတို့သည် အိပ်ပျော်သကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် အိပ်မပျော်ဘဲ သမ္မာသတိရှိ၍
စောင့်ကြကုန်အံ့။ ၇အကြောင်းမူကား၊ အိပ်ပျော်သောသူတို့သည် ညဉ့်အခါ အိပ် ပျော်တတ်ကြ၏။
သေရည်သေရက်နှင့် ယစ်မူးသောသူတို့သည်လည်း ညဉ့်အခါယစ်မူးတတ်ကြ၏။ ၈နေ့၏သား ဖြစ်သော
ငါတို့မူကား၊ သမ္မာသတိရှိကြကုန်အံ့။ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းတည်းဟူသော ရင်အုပ်တန်ဆာကိုင်း၊
ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု မျော်လင့်ခြင်းတည်းဟူသော သံခမောက်လုံးကိုင်း၊ ဝတ်ဆောင်ကြကုန်အံ့။
၉အမျက်တော်ကို ခံစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ခန့်ထားတော်မူသည်မဟုတ်။
ငါတို့သခင်ယေရှုလရစ် အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းကို ခံရစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ၁၀ငါတို့သည်
နိုးလျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ အိပ်ပျော်သည် ဖြစ်စေ၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ငါတို့အဘို့
အသေခံတော်မူပြီ။ ၁၁ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် ယခုပင်ပြုသည်နည်းတူ အချင်းချင်းတိုက်တွန်း၍
တယောက်ကို တယောက် တည်ဆောက်ကြလော့။

၁၂ထိုမှတပါး၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့တွင် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊
သခင်ဘုရားအခွင့်နှင့်အုပ်စိုးခြင်း၊ သတိပေးခြင်းအမှုကို ပြုသောသူတို့ကို သိမှတ်၍၊
၁၃သူတို့ပြုသောအမှုကြောင့် မေတ္တာစိတ်နှင့် အလွန်ချစ်ခင် လေးမြတ်မည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည်
တောင်းပန်ကြ၏။ အချင်းချင်းအတင့်အသင့်နေကြလော့။
၁၄တဖန်တုံ၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ မတရားစွာပြုသောသူတို့ကို သတိပြုပေးကြလော့။ စိတ်ငယ်သော
သူတို့ကို အားပေးကြလော့။ အားနည်းသောသူတို့ကို ထောက်မကြလော့။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား
ရှည်သော စိတ်ရှိစေ ကြလော့။ ၁၅သူတပါး၌ အဘယ်သူမျှ ရန်တုံ့မမူစေခြင်းငှါ သတိပြု၍၊ အချင်းချင်းတို့၌၎င်း၊
ခပ်သိမ်းသော သူတို့၌၎င်း၊ ကာလအစဉ်ကြိုးစား၍ ကျေးဇူးပြုကြလော့။ ၁၆အစဉ်မပြတ်
ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ ၁၇မခြားမလပ် ဆုတောင်း ပဌနာပြုကြလော့။ ၁၈အရာရာ၌ ကျေးဇူးကို
ချီးမွမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ထိုသို့ကျင့်စေခြင်းငှါ၊ ယေရှုခရစ်၌
ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိ၏။ ၁၉ဝိညာဉ်တော်၏အရှိန်ကို မငြိမ်းစေနှင့်။ ၂၀ပရောဖက်ပြုခြင်းကို မထီမဲ့မြင်
မမှတ်ကြနှင့်။ ၂၁ခပ်သိမ်းသောအရာကို စုံစမ်း၍၊ ကောင်းသောအရာကို မြဲကိုင်စွဲကြလော့။
၂၂မကောင်းသောအမှု အမျိုးမျိုးရှိသမျှကို ရှောင်ကြလော့။ ၂၃ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင်
ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်လည်း၊ သင်တို့ကို အကုန် အစင်သန့်ရှင်းစေတော်မူပါစေသော။ ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ၊ စိတ်၊ ဝိညာဉ်အပေါင်းကို အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်
ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူပါစေသော။ ၂၄သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူသော သူသည်
သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသို့ပြုတော်မူလိမ့်မည်။
၂၅ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းကြလော့။ ၂၆ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို
သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ၂၇ဤစာကို သန့်ရှင်းသောညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့အား
ဘတ်စေခြင်းငှါ၊ သခင်ဘုရားကို တိုင်တည်၍၊ ငါသည် သင်တို့ကို ဓိဋ္ဌာန်သစ္စာပေး၏။ ၂၈ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။
SECOND THESSALONIANS

၁

[၁]ပေါလု၊ သိလွာနု၊ တိမောသေတို့သည်၊ သင်တို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့်
သခင်ယေရှုခရစ်၌ တည်ရှိသော သက်သာလောနိတ်မြို့သား အသင်းတော်ကို ကြားလိုက်ပါ၏။
[၂]သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘ တည်း ဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့်
ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

[၃]ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် အလွန်တိုးပွား၍၊ လူတိုင်း အသီးအသီးတို့သည်
အချင်းချင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ပြုသင့်သည်အတိုင်း သင်တို့ကြောင့်
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး တော်ကို အစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်းကြ၏။ [၄]သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်း၊
ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသမျှတို့၌ သည်းခံ၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကို ငါတို့သည်ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏
အသင်းတော်များတွင် သင်တို့ကြောင့် ဝါကြွားကြ၏။ [၅]သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အတွက်
ဆင်းရဲခံရ၍၊ ထိုနိုင်ငံတော်ကို ဝင်စားထိုက်သည်ဟု မှတ်တော်မူခြင်းကို ခံရစေခြင်းငှါ၊ တရားသဖြင့်
ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူခြင်းအမှုသည် ထိုသို့သောအားဖြင့် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ [၆-၇-၈]အဘယ် သို့နည်း
ဟူမူကား၊ သခင်ယေရှုသည် တန်ခိုးရှိသော ကောင်းကင်တမန်တို့နှင့်အတူ၊ ကောင်းကင်ဘုံက ပေါ်ထွန်း
တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်ကို မသိသောသူ၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို
နားမထောင်သောသူတို့ကို မီးလျှံအားဖြင့် ဒဏ်ပေးတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့ကို ဆင်းရဲစေဘူးသောသူတို့၌
ဆင်းရဲခြင်းကိုငင်း၊ ဆင်းရဲခံဘူးသော သင်တို့၌ ငါတို့နှင့်အတူ ချမ်းသာခြင်းကိုငင်း၊ ဘုရားသခင်ဆပ်ပေး၍
တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ [၉-၁၀]ထိုသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူတို့အားဖြင့် ဂုဏ်အသရေတော်
ထင်ရှားခြင်းကိုငင်း၊ ငါတို့သက်သေကို သင်တို့သည် ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊
ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့အားဖြင့် အံ့ဩချီးမွမ်းခြင်းကိုငင်း၊ ခံအံ့သောငှါ ကြွလာတော်မူ သောနေ့ရက်၌၊
ထိုသူတို့သည် သခင်ဘုရား၏ မျက်နှာတော်နှင့်ငင်း၊ တန်ခိုးရှိသောဘုန်းတော်နှင့်ငင်း ကွာ၍၊
ထာဝရပျက်စီးခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရကြလတံ့။

[၁၁-၁၂]ထိုကြောင့်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်နှင့် အရှင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်အတိုင်း၊
ထိုသခင်၏နာမတော်ကို သင်တို့အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်းငှါငင်း၊ သင်တို့ကိုလည်း ထိုသခင်အားဖြင့်
ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်းငှါငင်း၊ သင်တို့ သည် ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံထိုက်ကြသည်ဟု မှတ်တော်မူ၍၊
ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်း၏ စေတနာအပေါင်း နှင့် သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအမှုကို
တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံစေတော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့အဘို့ အစဉ် ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုကြ၏။

၂

[၁-၂]ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်ကြွလာတော်မူ၍၊ ငါတို့သည် အထံတော်၌
စည်းဝေးခြင်းအရာမှာ၊ သခင်ဘုရား၏နေ့ရက်သည် ချက်ခြင်းရောက်မည်ဟူ၍ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဖြစ်စေ၊
နှုတ်ထွက်စကားအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ငါတို့စာကဲ့သို့သော စာအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့သည် စိတ်ရွေ့လျော့ခြင်း၊
စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ အလျင်တဆောမပြု မည်အကြောင်း ငါတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။ [၃]အဘယ်သူမျှ
သင်တို့ကို အဘယ်သို့အားဖြင့် မလှည့်ဖြားစေနှင့်။ ထိုနေ့ရက်မရောက်မှီ ဖောက်ပြန်သင်းခွဲခြင်းသည်
အရင်ဖြစ်၍၊ ဒုစရိုက်လူတည်းဟူသော ပျက်စီးခြင်း၏ သားသည် ပေါ်လာရလိမ့်မည်။ [၄]ထိုသူသည်
ဘုရားသခင်ဟူ၍ငင်း၊ ဘုရားဟူ၍ငင်း၊ ခေါ်ဝေါ်သမျှသောအရာတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍၊
ကိုယ်ကိုကိုယ်ချီးမြှောက်သောအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်၌ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ထိုင်၍၊
ဘုရားသခင်ဖြစ် ယောင်ဆောင်လျက် ကိုယ်ကိုပြသောသူဖြစ်သတည်း။

၅ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်အခါ၊ ထိုအကြောင်းအရာများကို ပြောပြီဟု သင်တို့သည်
သတိမရကြ သလော။ ၆ထိုသူသည် မိမိကာလအချိန်၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊
ယခုဆီးတားသောအကြောင်းကိုလည်း သင်တို့ သိကြ၏။ ၇အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊
ဝှက်ထားလျက်ရှိသော ထိုဓမ္မအရာသည် ယခုပင် ပြုပြင်ဆဲရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆီးတားသောသူသည်
ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ မရောက်မှီတိုင်အောင် ဆီးတားလိမ့်မည်။ ၈ပယ်ရှင်းခြင်း သို့ ရောက်သောအခါ
ထိုအဓမ္မလူသည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ထိုအဓမ္မလူကို သခင်ယေရှုသည် နှုတ်ထွက် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
ဖျက်ဆီး၍၊ ကြွလာတော်မူခြင်း၏ ရောင်ခြည်အားဖြင့် ပယ်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။ ၉ထိုအဓမ္မလူ၏
လာခြင်းအကြောင်း ဟူမူကား၊ စာတန်ပြုပြင်သောအားဖြင့် မုသာနှင့်စပ်ဆိုင်သော ထူးဆန်းသော တန်ခိုး၊
နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုအမျိုးမျိုးနှင့်ငင်း၊ ၁၀ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့တွင်၊
မတရားသော လှည့်ဖြားခြင်း အမျိုးမျိုးနှင့်ငင်း လာလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်
ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့သောငှါ သမ္မာတရား၌ မွေ့လျော်သော စိတ်ကို မခံမယူကြ။ ၁၁ထိုကြောင့်၊
သမ္မာတရားကိုမယုံဘဲ၊ မတရားသောအမှု၌ မွေ့လျော်သောသူအပေါင်းတို့သည်၊ ၁၂တရားရှုံးခြင်းသို့
ရောက်မည်အကြောင်း၊ မုသာစကား ကို ယုံစိမ့်သောငှါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြုပြင်အားထုတ်ခြင်း အခွင့်ကို သူတို့၌
ဘုရားသခင်လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။
၁၃သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားချစ်တော်မူသော ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် စိတ်သန့်ရှင်းခြင်း၊
သမ္မာတရား ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စိမ့်သောငှါ၊ ဘုရားသခင်သည်
ရှေ့ဦးစွာကပင် သင်တို့ကို ရွေးကောက်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်း ရကြမည်။ ၁၄ထိုသို့ အလိုငှါ ငါတို့ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့်
သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏
ဘုန်းကိုပိုင်ရမည်အကြောင်းတည်း။ ၁၅ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့နှုတ်ထွက်စကား အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊
စာအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့သည် သင်ခဲ့ပြီးသော နည်းဥပဒေသများကို တည်ကြည်လျက် ကိုင်ယူ
စွဲလမ်းကြလော့။ ၁၆ငါတို့ကိုချစ်တော်မူ၍၊ ထာဝရသက်သာခြင်း အကြောင်းကိုငင်း၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်
ကောင်း သောမြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းကိုငင်း ပေးတော်မူသော ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့်၊
ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်သည် ကိုယ်တော်တိုင်၊ ၁၇သင်တို့စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေ၍၊ ကောင်းသောစကား၊
ကောင်းသောအမှု အမျိုးမျိုး၌ သင်တို့ကို မြဲမြံစေတော်မူပါစေသော။

၃

၁ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားသည် သင်တို့တွင်
နှံ့ပြား၍ ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ထင်ရှားမည်အကြောင်းနှင့်၊ ၂အကျိုးအကြောင်းကို
မသိမမှတ်၊ ဆိုးညစ်သောသူတို့လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်လွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်း
ကြလော့။ လူတိုင်း သစ္စာရှိသည်မဟုတ်။ ၃သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။
သင်တို့ကို မြဲမြံစေ၍၊ မကောင်း သောအမှုအရာနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။
၄ငါတို့ပညတ် သည်အတိုင်း သင်တို့သည် ယခု ကျင့်ကြ၏၊ နောက်၌လည်း ကျင့်ကြလိမ့်မည်ဟု
သခင်ဘုရားကိုအမှီပြု၍ ငါတို့သည် ယုံမှားခြင်းမရှိ။ ၅ဘုရားသခင်ကို ချစ်စေခြင်းငှါငင်း၊ ခရစ်တော်၏နည်းတူ
သည်းခံစေခြင်းငှါငင်း၊ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့စိတ်နှလုံးကို ပြင်ဆင်တော် မူပါစေသော။
၆တနည်းကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ထံ၌ ခံသော နည်းဥပဒေသအတိုင်း မကျင့်ဘဲ၊
မတရားစွာပြုသော ညီအစ်ကို ရှိသမျှတို့ကို ရှောင်ကြလော့ဟု ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်အားဖြင့်
ငါတို့သည် ပညတ်ထား ကြ၏။ ၇အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ပေးသောပုံသက်သေကိုလိုက်၍ သင်တို့သည်
အဘယ်သို့ကျင့်ရမည်ဟု သင်တို့ ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့တွင် မတရားစွာပြုကြသည်မဟုတ်။

၈အဘယ်သူ၏အစာကိုမျှ အလိုအလျောက်မစား။ သင်တို့တွင် တယောက်ကိုမျှ မနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ ပင်ပန်းစွာ
ကြိုးစားအားထုတ်၍ နေ့ညဉ့် မပြတ်လုပ်ဆောင်ကြ၏။ ၉ထိုသို့ပြုသော်လည်း၊ မခံမယူပိုင်သောကြောင့်
ပြုသည်မဟုတ်။ သင်တို့လိုက်စရာဘို့ ပုံသက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြုကြ၏။ ၁၀အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
သင်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်အခါ၊ အလုပ်မလုပ်ချင်သော သူမည်သည်ကား၊ အစာကိုလည်း မစားစေနှင့်ဟု
ပညတ်ထားကြပြီ။ ၁၁မတရားစွာပြု၍ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ဘဲ၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သောအမှု၌
ရောနှောသောသူအချို့တို့သည် သင်တို့တွင်ရှိကြောင်းကို ငါတို့ကြားရကြ၏။ ၁၂ထိုသို့ သောသူတို့သည်
ငြိမ်ဝပ်စွာလုပ်ဆောင်၍၊ ကိုယ်အစာကို စားမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ငါတို့သည်
ပညတ်ထား၍၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။ ၁၃ညီအစ်ကိုတို့၊ အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းမရှိဘဲ
ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။

၁၄ဤစာ၌ ငါတို့ရေးထားသော ပညတ်စကားကို တစုံတယောက်သောသူသည်
နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ ထိုသူကိုမှတ်ကြလော့။ ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ အပေါင်းအဘော်မလုပ်ကြနှင့်။
၁၅သို့သော်လည်း၊ ရန်သူကဲ့သို့မမှတ်၊ ညီအစ်ကိုကဲ့သို့မှတ်၍ သတိပေးကြလော့။ ၁၆ငြိမ်သက်ခြင်း၏သခင်သည်
ကိုယ်တော်တိုင် သင်တို့၌အစဉ်မပြတ် ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာအားဖြင့် ငြိမ်သက်ခြင်းကို
ပေးသနားတော်မူပါစေသော။ သခင်ဘုရားသည် သင်တို့အပေါင်း နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။

၁၇ငါပေါလုသည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ခြင်းအချက်ကို ကိုယ်လက်နှင့်ရေးထား၏။
ဤသို့ရေးထားလေ့ရှိ၍၊ ငါရေးသမျှသော ဩဝါဒစာ၏ လက္ခဏာဖြစ်၏။ ၁၈ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏
ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

တိမောသေသြဝါဒပဌမစောင်။
FIRST TIMOTHY.

၁

၁ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်နှင့်၊ ငါတို့မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော
ယေရှုခရစ်၏ ပညတ်တော်အားဖြင့်၊ ထိုသခင်၏ တမန်တော်ဖြစ်သောငါ ပေါလုသည်၊ ၂ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်
ငါ့သားစစ်ဖြစ်သော တိမောသေကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်း ဟူသော
ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော။

၃-၄ခြားနားသော အယူဝါဒသစ်ကို မသွန်သင်ကြနှင့်ဟူ၍၎င်း၊ ဒဏ္ဍာရီစကားကို နားမထောင်ကြနှင့်
ဟူ၍၎င်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်သောဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်ကို ပြုစုသည်ထက်၊ အချင်းချင်းငြင်းခုံခြင်း
ကိုသာ၍ ပြုစုတတ်သော၊ ပြင်ဆင်၍မကုန်နိုင်သောဆွေစဉ်မျိုးဆက်စာရင်းများကို ပမာဏမပြုကြနှင့်ဟူ၍၎င်း၊
သင်သည် အချို့သောသူတို့ကို ပညတ်ထား၍၊ ဖေက်မြို့၌ နေရစ်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည်မာကေဒေါနိပြည်
သို့သွားသောအခါ၊ တောင်းပန်သည်အတိုင်းနေရစ်လော့။

၅ထိုသို့ပညတ်ထားခြင်း၏ အချုပ်အခြာမူကား၊ စင်ကြယ်သောစိတ်နှလုံးနှင့်၎င်း၊
ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော စိတ်ကြည်လင်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ မှန်သောယုံကြည်ခြင်းနှင့်၎င်း၊
စပ်ဆိုင်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်သတည်း။ ၆ထိုသို့သော အကျင့်ကို လူအချို့တို့သည် အမြဲမကျင့်၊
အချည်းနှီးသော စကားပြောခြင်းသို့လွဲသွားကြပြီ။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ပြောသောအရာကို နားမလည်။
၇အဘယ်သို့သောတရားဘက်၌ မိမိတို့ခိုင်မာစွာ နေသည်ကိုမသိဘဲလျက်၊
နိယံသရည်းဆရာလုပ်ချင်ကြသည်တကား။ ၈-၉-၁၀ပညတ်တရားကို တရားသဖြင့် ကျင့်သောသူအဘို့မထား။
မတရားသဖြင့်ကျင့်သောသူ၊ နားမထောင်သောသူ၊ ဘုရားကိုမကိုးကွယ်သောသူ၊ အပြစ်ထင်ရှားသောသူ၊
မသန့်ရှင်းသောသူ၊ ဘုရားတရားကို မရိုမသေပြုသောသူ၊ မိဘကိုညှဉ်းဆဲသောသူ၊
လူအသက်ကိုသတ်သောသူ၊ မတရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ ယောကျ်ားချင်းမေထုန်ကိုပြုသောသူ၊
လူကိုခိုးသွားသောသူ၊ မုသာစကား ကိုသုံးသောသူ၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲကျိန်ဆိုသောသူမှစ၍၊
စင်ကြယ်သောဩဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သမျှ တို့အဘို့ ပညတ်တရားကို ထားသည်ဟုသိမှတ်၍၊
ထိုတရားကို တရားသဖြင့် သုံးသောသူ၌ပညတ်တရားသည် အကျိုးကိုပေးတတ်သည်ဟု ငါတို့သိကြ၏။
၁၁ထိုသို့ဆိုသော်၊ မင်္ဂလာရှိတော်မူသောဘုရားသခင်၏ ဘုန်းကြီးသော ဧဝံဂေလိတရားနှင့်ညီသတည်း။

၁၂ထိုတရားကိုငါ၌ အပ်ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်း၏။ ၁၃ငါသည်ကဲ့ရဲ့သောသူ၊ ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ ကြမ်းကြုတ်သော
သူဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ သစ္စာရှိသောသူဟု ထိုသခင်သည်မှတ်၍၊ ဓမ္မဆရာအရာ၌ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုသို့
ငါပြုသောအခါ ယုံခြင်းမရှိ၊ အမှန်မသိဘဲပြုသောကြောင့်၊ ကရုဏာတော်ကိုငါခံရပြီ။ ၁၄ငါတို့သခင်ဘုရား၏
ကျေးဇူးတော်သည်လည်း ယေရှုခရစ်၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းနှင့်တကွအတိုင်းထက်အလွန် ကြွယ်ဝပြီ။
၁၅ယေရှုခရစ်သည် အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို ကယ်တင် ခြင်းငှါ၊ ဤလောကသို့ကြွလာတော်မူသည် ဟူသော
စကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။ အကြွင်းမဲ့ခံယူအပ်သောစကား လည်းဖြစ်၏။ အပြစ်ရှိသောသူတို့တွင်
ငါသည်အကြီးဆုံးဖြစ်၏။ ၁၆သို့သော်လည်း၊ ထာဝရ အသက်အလိုငှါ ယုံကြည်လတံ့သော သူတို့လိုက်စရာ
ပုံသက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အကြီးဆုံးသောအပြစ်ရှိသောငါ၌၊ ယေရှုခရစ်သည်
ခပ်သိမ်းသောခန္တီတော်ကိုပြတော် မူမည် အကြောင်း၊ ငါ့ကိုသနားတော်မူပြီ။ ၁၇လောကဓာတ်တို့၏
ဘုရင်တည်းဟူသော၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်တော်မူထသော၊ မျက်မြင်မရ၊
အရူပဖြစ်တော်မူထသော၊ တဆူတည်းသောဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာ အဆက်ဆက် ဂုဏ်အသရေ၊
ဘုန်းအာနုဘော် ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၈ငါ့သားတိမောသေ၊ သင့်ကိုရည်မှတ်၍ ဟောပြောခဲ့ပြီးသော အနာဂတ္တိစကားကို
သင်သည်အမှီပြု၍၊ ယုံကြည်ခြင်းကိုင်၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကြည်လင်ခြင်းကို၎င်း
စွဲလမ်း၍ကောင်းသောစစ်ကိုတိုက်စေခြင်းငှါ၊ ထားခဲ့ပြီးသောထိုအနာဂတ္တိစကားနှင့်အညီ၊
အထက်ငါဆိုခဲ့ပြီးသောပညတ်ထားခြင်းအခွင့်ကို သင်၌ငါအပ်ပေး၏။ ၁၉ထိုယုံကြည်ခြင်းမှစသည်တို့ကို
အချို့သောသူတို့သည် ပယ်ပြီလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းသင်္ဘောပျက်၍ဆုံးရှုံးကြပြီ။ ၂၀ထိုသူတို့တွင်ဟု မေနဲနှင့်
အာလေဇန္ဒြုပါသတည်း။ ထိုသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့သောစကားကိုကြဉ်ရှောင်ခြင်းငှါ သင်ရမည် အကြောင်း၊
စာတန်၏ လက်သို့ငါအပ်လိုက်ခဲ့ပြီ။

၂

၁-၂ငါတို့သည် ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ လျောက်ပတ်စွာကျင့်ခြင်းအမျိုးမျိုးကိုပြု၍၊
ငြိမ်ဝပ်ဆိတ်ညံစွာ နေရ မည်အကြောင်း၊
ရှင်ဘုရင်မှစ၍မင်းအာဏာရှိသောသူအပေါင်းတို့နှင့်လူအမျိုးမျိုးတို့အဘို့ ဆုတောင်းပဌနာ ပြုခြင်း၊
မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းခြင်းကို ရှေ့ဦးစွာပြုစေခြင်းငှါ ငါတိုက်တွန်းသွေးဆောင်၏။
၃အကြောင်းမကား၊ ထိုသို့သောအမှုသည်ကောင်းသောအမှုဖြစ်၏။ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော
အရှင်ဘုရား သခင် နှစ်သက်တော်မူသော အမှုလည်းဖြစ်၏။ ၄လူအပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၍
သမ္မာတရားကို သိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိ၏။ ၅ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။
ဘုရားသခင်နှင့် လူတို့၏ စပ်ကြားမှာ၊ လူဖြစ်သော ယေရှုခရစ်တည်းဟူသောအာမခံတဦးတည်းရှိ၏။
၆ထိုအာမခံသည် လူအပေါင်းတို့ကို ရွေးအံ့သောငှါ ကိုယ်ကိုကိုယ် စွန့်တော်မူပြီ။ ကာလအချိန်တန်မှ
သက်သေခံခြင်းရှိ၏။ ၇ငါသည်ထိုသက်သေ ခံသောသူ အရာ၌၎င်း၊ တမန်တော် အရာ၌၎င်း၊
ယုံကြည်ခြင်းတရားနှင့် သမ္မာတရားကိုတပါးအမျိုးသားတို့အား ဟောပြောသောဆရာအရာ၌၎င်း
ခန့်ထားတော်မူသောသူဖြစ်သည်ဟု ငါဆိုသော်၊ မုသာစကားကိုမဆို၊ မှန်သောစကားကိုဆို၏။
၈သို့ဖြစ်၍၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ယောကျ်ားတို့သည် အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ၊ သန့်ရှင်းသော
လက်ကိုချီ၍ ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ၉ထိုနည်းတူ၊ မိန်းမတို့သည် ကျစ်သောဆံပင်၊ ရွှေတန်ဆာ၊
ကျောက်ပုလဲ အဘိုးထိုက်တန်သောအဝတ်နှင့် ကိုယ်ကိုမဆင်ဘဲ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း၊
ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်းအားဖြင့်၊ လျောက်ပတ်သော အဝတ်နှင့်၎င်း၊
၁၀ဘုရားသခင်အားရိုသေလေးမြတ်ခြင်းကိုဝန်ခံပြုစုသော မိန်းမဆင်သင့်သည် အတိုင်း ကောင်းသော
အကျင့်နှင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကိုတန်ဆာဆင်စေခြင်းငှါငါအလိုရှိ၏။ ၁၁မိန်းမသည် အုပ်စိုးခြင်းကို အစဉ်ဝန်ခံ၍
တိတ်ဆိတ်စွာ သင်စေ။ ၁၂မိန်းမသည်ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်း၊ ယောကျ်ားကိုအစိုးတရပြုစေခြင်း အခွင့်ကိုငါမပေး။
သူသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေအပ်၏။ ၁၃အကြောင်းမူကား၊ အာဒံကိုရှေ့ဦးစွာ ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ နောက်မှ
ဧဝကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၁၄ထိုမှတပါး၊ အာဒံသည် လှည့်ဖြားခြင်းကိုမခံ၊ မိန်းမသည် လှည့်ဖြားခြင်းကိုခံ၍
လွန်ကျူး၏။ ၁၅သို့သော်လည်း၊ ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်း နှင့်တကွ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်း၌ တည်လျှင်၊
သားဘွားခြင်းအမှု၌ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။

၃

၁သင်းအုပ်အရာကို တောင့်တသော သူသည် ကောင်းသောအမှုအရာကို
တောင့်တသည်ဟူသောစကား သည်မှန်သောစကားဖြစ်၏။ ၂ထိုကြောင့်၊ သင်းအုပ်သည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်
ကင်းလွတ်သောသူ၊ မယားတယောက် တည်းရှိသောသူ၊ သမ္မာသတိရှိသောသူ၊ ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ၊
လျောက်ပတ်စွာကျင့်သောသူ၊ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြု တတ်သောသူ၊ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတတ်သောသူဖြစ်ရမည်။
၃စပျစ်ရည်နှင့်ပျော်မွေ့ခြင်း၊ သူတပါးကိုရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ မစင်ကြယ်သောစီးပွါးကို တပ်မက်ခြင်းမရှိ၊
စိတ်ဖြည်းညှင်းသောသူ၊ ရန်မတွေ့တတ်သောသူ၊ ငွေကိုမတပ်မက် သောသူ ဖြစ်ရမည်။ ၄မိမိအိမ်ကို

ကောင်းမွန်စွာ အုပ်စိုး၍ သမ္မာသမာဓိရှိသည်နှင့်၊ မိမိသားသမီးကို ဆုံးမနိုင်သောသူ ဖြစ်ရမည်။ ၅မိမိအိမ်ကို
မအုပ်စိုးတတ်လျှင်၊ ဘုရားသခင် ၏အသင်းတော်ကို အဘယ်သို့ ပြုစုလိမ့်မည်နည်း။ ၆မာနနှင့် ယစ်မူးလျက်၊
မာရ်နတ်၏ အပြစ် ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ ရှိ၍၊ ဘာသာဝင်လူ သစ်မဖြစ်ရ။ ၇ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း၊
မာရ်နတ်ဘမ်းမိခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ပြင်ပလူတို့တွင် အသရေရှိသောသူဖြစ်ရမည်။
၈ထိုနည်းတူ၊ သင်းထောက်တို့သည် တည်ကြည်သောသူဖြစ်ရမည်။ လျှာနှစ်ခွနှင့်ပြောသောသူ၊
စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြူးသောသူ၊ မစင်ကြယ်သောစီးပွါးကိုတပ်မက်သောသူမဖြစ်ရကြ။
၉ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော စိတ်စင်ကြယ် သည်နှင့်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏
နက်နဲသောအရာကိုစွဲလမ်းသောသူဖြစ်ရကြမည်။ ၁၀သူတို့သည်လည်း ရှေ့မဆွကစုံစမ်းခြင်း ကိုခံကြစေ။
နောက်မှ အပြစ်တင်ခွင့်နှင် ကင်းလွတ်လျှင်၊ သင်းထောက်လုပ်ကြစေ။ ၁၁ထိုနည်းတူ၊ မိန်းမတို့သည်
တည်ကြည်သောသူ ဖြစ်ရကြမည်။ ချောစားတတ်သောသူမဟုတ်။ သမ္မာသတ္တိရှိ သောသူ၊
အရာရာ၌သစ္စာရှိသော သူဖြစ်ရကြမည်။ ၁၂သင်းထောက်သည် မယားတယောက်တည်းရှိရမည်။
မိမိသားသမီးနှင့် အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ အုပ်ချုပ်သောသူဖြစ်ရမည်။ ၁၃အကြောင်းမူကား၊
သင်းထောက်အမှုကို ကောင်းစွာရွက်ဆောင်သော သူတို့သည် မိမိတို့အဘို့ ကောင်းသောအရာကိုငင်း၊
ယေရှုခရစ်၏ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိကိုငင်း အမြတ် ရကြ၏။
၁၄သင်ရှိရာသို့ ငါမြန်မြန်လာမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိသော်လည်း တာရှည်စွာနေလျှင်၊ ၁၅သင်သည်
ဘုရား သခင်၏အိမ်တော်၌ အဘယ်သို့ကျင့်ကြံ ပြုမူရမည်ကို သိစေခြင်းငှါ ဤသို့ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။
ထိုအိမ်တော်ကား၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ဖြစ်၏၊ ထိုအသင်းတော်ကား၊
သမ္မာတရား၏ အမှီတကဲဖြစ် ၏။ သမ္မာတရား၏ တည်ရာလည်းဖြစ်၏။ ၁၆မှန်သောကိုးကွယ်ခြင်း၏
နက်နဲသောအရာသည် ကြီးစွာသောအရာ ဖြစ်သည်ဟု ငြင်းခုံရန်မရှိ။ ဘုရားသခင်သည်
ကိုယ်ခန္ဓာ၌ပေါ်ထွန်းတော်မူပြီ။ ဟုတ်မှန်တော်မူခြင်းအကြောင်းသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားပြီ။
ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှုမြင်ရကြပြီ။ တပါးအမျိုးသားတို့ သည် သိတင်းတော်ကို
ကြားရကြပြီ။ လောကီသားတို့သည် ယုံကြည်ရကြပြီ။ ဘုန်းအသရေနှင့်တကွ အထက်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို
ခံတော်မူပြီ။

၄

၁ဝိညာဉ်တော်သည် အတည့်အလင်းဗျာဒိတ် ထားတော်မူသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌
ဩတ္တပ္ပစိတ်တွင် သံပူနှင့်ခတ်ခြင်းကို ခံပြီးလျှင်၊ မုသာစကားကို ပြောတတ်သောသူတို့၏
လျှို့ဝှက်ခြင်းအားဖြင့်၊ လူအချို့တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းကိုစွန့်ပယ်၍၊ လှည့်ဖြားတတ်သော
စိတ်ဝိညာဉ်တို့၌ငင်း၊ နတ်ဘုရားတို့နှင့်စပ်ဆိုင်သော ဩဝါဒတို့၌ ငင်း မှီဝဲဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။
၂မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းအမှုကို မပြုရဟူ၍ငင်း၊ ယုံကြည်၍ သမ္မာတရားကိုသိသောသူ တို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို
သိသောစိတ်နှင့်တကွ သုံးဘို့ရာ၊ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော အစာမျိုးကို ရှောင်ရမည်ဟူ၍ငင်း
ပညတ်ထားကြလိမ့်မည်။ ၃ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသည် သုံးစရာကောင်း၏။ ၄ကျေးဇူးတော်ကို
သိသောစိတ်နှင့်ခံယူလျှင်၊ အဘယ်အရာကိုမျှ မပယ်မရှောင်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တရားတော် အားဖြင့်ငင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့်ငင်း၊ အရာရာတို့သည် စင်ကြယ်လျက်ရှိကြ၏။
၆ဤစကားများကို သင်သည် ညီအစ်ကိုတို့အား ကြားပြောလျှင်၊ ယုံကြည်ချက်စကား၊
ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေ လေ့ကျက်သော သမ္မာဩဝါဒစကားနှင့် မွေးမြူခြင်းကိုခံသော ယေရှုခရစ်၏
ဓမ္မဆရာကောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ၇မိန်းမအို ပြောတတ်သော တရားမဲ့ဖြစ်သော ဒဏ္ဍာရီစကားကိုပယ်ရှား၍
ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆုံးမလော့။ ၈ကိုယ်ကာယကို ဆုံးမခြင်းသည်
များစွာသောအကျိုးကို မပေးတတ်။ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းမူကား၊ ယခုဘဝ၊

နောင်ဘဝနှင့်စပ်ဆိုင်သောဂတိတော်ကို ရသည်ဖြစ်၍၊ [၉]အရာရာ၌အကျိုးကိုပေး တတ်သည် ဟူသော
စကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။ အကြွင်းမဲ့ခံယူအပ်သောစကားလည်းဖြစ်၏။ [၁၀]ထိုကြောင့်၊
အသက်ရှင်တော်မူထသော၊ လူအပေါင်းတို့ကို ကယ်မတော်မူ၍၊ ယုံကြည်သောသူတို့ကို အထူးသဖြင့်ကယ်မ
တော်မူသော ဘုရားသခင်၌ ငါတို့သည် ကိုးစားသည်နှင့်အညီ၊ ပင်ပန်းစွာအမှုဆောင်ရွက်ကြ၏။
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။ [၁၁]ယခုဆိုခဲ့ပြီး သည်အတိုင်း ပညတ်ထားခြင်း၊ ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်းကို ပြုလော့။
[၁၂]သင်၏အရွယ်နုပျိုသည်ကို အဘယ်သူမျှမထီမဲ့မြင် မပြုစေနှင့်။ စကားပြောခြင်း၊ ကျင့်ကြံပြုမူခြင်း၊
သူတပါးကို ချစ်ခြင်း၊ ဝိညာဉ်သဘောရှိခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်းအရာမှာ၊
ယုံကြည်သောသူတို့အား ပုံသက်သေကို ပြလော့။ [၁၃]ငါမလာမီတိုင်အောင်၊ ကျမ်းစာကိုဘတ်ခြင်း၊
တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်းကို ကြိုးစား၍ပြုလော့။ [၁၄]ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံ၍၊
သင်းအုပ်များတို့သည် လက်တင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သင်၌အပ်ပေးသော ဆုကျေးဇူးကို မပြုစုဘဲမနေနှင့်။
[၁၅]သင်၏တိုးပွားခြင်းကို လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဤအရာများကို စိတ်စွဲလန်း၍
ကြိုးစားအားထုလော့။ [၁၆]ကိုယ်ကိုရင်း၊ ကိုယ်ဆုံးမသြဝါဒကိုရင်း သတိပြု၍ အမြဲတည်နေလော့။ ထိုသို့
ပြုလျှင်၊ ကိုယ်ကိုရင်း၊ နားထောင်သောသူကိုရင်း ကယ်တင်လိမ့်မည်။

၅

[၁]အသက်ကြီးသောသူကို ကျပ်တည်းစွာမဆုံးမနှင့်။ အဘကဲ့သို့မှတ်၍ တောင်းပန်လော့။ လူပျိုတို့ကို
ညီအစ်ကိုကဲ့သို့၎င်း။ [၂]အသက်ကြီးသောမိန်းမတို့ကို အမိကဲ့သို့၎င်း၊ မိန်းမပျိုတို့ကို အလွန်စင်ကြယ်သော
အချင်း အရာနှင့်တကွ၊ နှမကဲ့သို့၎င်း မှတ်၍ကျင့်လော့။ [၃]မုတ်ဆိုးမအမှန်ဖြစ်သော မိန်းမတို့ကို
မစလုပ်ကျွေးလော့။ [၄]သားမြေးရှိသော မုတ်ဆိုးမဖြစ်လျှင်၊ ထိုသားမြေးတို့သည် ရှေ့ဦးစွာ
ဘုရားဝတ်ကိုရည်မှတ်လျက် မိမိအိမ်ကို ပြုစု၍ မိဘဘိုးဘွား၌ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းငှါ သင်ကြစေ။ ထိုအမှုသည်
ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူသော အမှုဖြစ်၏။ [၅]မုတ်ဆိုးမအမှန်ဖြစ်၍ တယောက်တည်းကျန်ရစ်သော
မိန်းမသည်၊ ဘုရားသခင်ကို ကိုးစား၍ဆုတောင်းပဌနာ ပြုခြင်း၌ နေ့ညဉ့်မပြတ် တည်နေတတ်၏။
[၆]ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်၌ ပျော်မွေ့သောမုတ်ဆိုးမမူကား အသက်ရှိလျက်ပင် အသေဖြစ်၏။ [၇]ထိုသူတို့ကို
အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ ဤသို့ပညတ်ထားလော့။ [၈]မိမိလူတို့ကို မပြုစု၊ ထိုမျှမက၊ မိမိအိမ်သူ
အိမ်သားတို့ကို မပြုစုသောသူမည်သည်ကား၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ငြင်းပယ်၏။
မယုံကြည်ဘူးသောသူထက် သာ၍ယုတ်မာ၏။
[၉]မုတ်ဆိုးမသည် အသက်ခြောက်ဆယ်မပြည့်လျှင်၊ စာရင်းအင်းမဝင်စေနှင့်။
လင်တယောက်တည်းရှိဘူး သောသူ၊ [၁၀]ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်၍ အသရေရှိသောသူ၊ သူငယ်တို့ကို
ကျွေးမွေးခြင်း၊ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုခြင်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ခြေကိုဆေးခြင်း၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို
လုပ်ကျွေးခြင်း၊ ကောင်းသောအမှုရှိသမျှတို့၌ ကြိုးစားအား ထုတ်ခြင်းကို ပြုဘူးသောသူဖြစ်လျှင်၊
စာရင်းအင်းဝင်စေ။ [၁၁]အသက်အရွယ်နုပျိုသောမုတ်ဆိုးမတို့ကို ပယ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်
ခရစ်တော်၏ဆုံးမခြင်းကို သည်းမခံ။ အိမ်သင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ [၁၂]အရင်သစ္စာ ကိုဖျက်သောကြောင့်
အပြစ်သင့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ [၁၃]ထိုမှတပါး တအိမ်မှတအိမ်သို့ လည်၍ ပျင်းရိတတ်ကြ၏။
ပျင်းရိသည်သာမက၊ စကားများ၍မပြောအပ်သောအရာကို ပြောသဖြင့်၊ ကိုယ်နှင့် မဆိုင်သောအမှု၌
ရောနှောသောသူ ဖြစ်တတ်ကြ၏။ [၁၄]ထိုကြောင့်၊ အသက်အရွယ်နုပျိုသော မုတ်ဆိုးမတို့သည် အိမ်သင့်ခြင်း၊
သားဘွား ခြင်း၊ အိမ်မှုကို ကြည့်ရှုပြုစုခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့စရာအခွင့်ကို ရန်သူအားမပေးဘဲနေခြင်း
အမှုများကိုပြုစုစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ [၁၅]အကြောင်းမူကား၊ ယခုပင်အချို့တို့သည် လမ်းလွှဲ၍
စာတန်နောက်သို့ လိုက်သွားကြပြီ။ [၁၆]ယုံကြည်သော ယောကျ်ားမိန်းမ၌ မုဆိုးမရှိလျှင်၊

ကိုယ်တိုင်လုပ်ကျွေးစေ၊ သို့ပြုလျှင်၊ အမှန်ဖြစ်သော မှတ်ဆိုးမတို့ကို အသင်းတော် သည် အနှောက်အရှက်မရှိစေဘဲ လုပ်ကျွေးနိုင်လိမ့်မည်။

၁၇ကောင်းမွန်စွာအုပ်သော အသင်းအုပ်တို့သည် အလျှုနှစ်ဆကို ခံထိုက်သောသူဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ တရားဟောခြင်း၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းအမှုကို ကြိုးစားအားထုတ်သောသူတို့သည်၊ အလျှုနှစ်ဆကို အထူးသဖြင့် ခံထိုက်သောသူ ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း မှတ်ရမည်။ ၁၈အကြောင်းမူကား၊ စပါးနင်းနယ်သောနွား၏ နှုတ်ကို မချုပ်တည်းရ ဟု ကျမ်းစာလာ၏။ တချက်ကား၊ လုပ်ဆောင်သောသူသည် အခကိုခံထိုက်ပေသည်ဟု လာပြန်၏။ ၁၉သက်သေခံ နှစ်ဦးသုံးဦးမရှိလျှင်၊ သင်းအုပ်၌ အပြစ်တင်သောစကားကို နားမထောင်နှင့်။ ၂၀ကြွင်းသော သူတို့သည် ကြောက်စေခြင်းငှါ အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ အပြစ်တင်၍ဆုံးမလော့။ ၂၁ရှေ့မဆွက မစီရင်၊ ငဲ့ကွက်သော စိတ်နှင့်အလျှင်းမပြုဘဲ၊ ဤပညတ်များကိုစောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ်ရှေ့မှာ၎င်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသော ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့မှာ၎င်း၊ ငါသည်သင့်ကိုသစ္စာပေး၏။

၂၂အဘယ်သူ၏အပေါ်၌ လက်ကိုအလျင်တဆောမတင်နှင့်။ သူတပါးအပြစ်၌မဆက်ဆံနှင့်။ ကိုယ်ကိုကိုယ် စင်ကြယ်စေလော့။ ၂၃သင်၏ရင်ထဲ၌ အကျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ မကြာမကြာခံရသောရောဂါကြောင့်၎င်း၊ ယခုမှစ၍ ရေကိုသာမသောက်ဘဲ၊ စပျစ်ရည်အနည်းငယ်ကို သုံးလော့။ ၂၄အချို့သောသူတို့၏ ဒုစရိုက်သည် ရှေ့မဆွက ထင်ရှား၍၊ အပြစ် စီရင်ခြင်းသို့ အရင်အဦးသွားတတ်၏။ အချို့သောသူတို့၏ ဒုစရိုက်သည် နောက်သို့ လိုက်တတ်၏။ ၂၅ထိုနည်းတူ၊ အချို့သောသူတို့၏ သုစရိုက်သည် ထင်ရှားနှင့်တတ်၏၊ မထင်ရှားသေးသော သုစရိုက်ကိုလည်း ဝှက်၍မထားနိုင်။

၆

၁ဘုရားသခင်၏ နာမတော်နှင့်တရားတော်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အစေခံကျွန် မည်သည်ကား၊ မိမိသခင်ကို အလွန်ရိုသေထိုက်သော သူဟူ၍မှတ်စေ။ ၂သခင်သည် ယုံကြည်သောသူဖြစ်လျင်၊ ညီအစ်ကိုဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် မခန့်မညားမပြုစေနှင့်။ အစေခံခြင်း၏အကျိုးကို ခံရသောသူသည် ယုံကြည်သောသူ။ ချစ်အပ်သောသူဖြစ်သောကြောင့် သာ၍အစေခံစေ။ ဤသို့ဆုံးမဩဝါဒပေး၍ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်လော့။

၃ခြားနားသောဩဝါဒကို သင်ပေး၍၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ စကားတည်းဟူသော စင်ကြယ်သောစကား ကို၎င်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းနှင့်အညီဖြစ်သော ဩဝါဒကို၎င်း၊ ဝန်မခံသောသူမည်သည်ကား၊ ၄မာနနှင့်ယစ်မူး၍ အလျှင်းနားမလည်ဘဲ၊ ပုစ္ဆာအမေးကိုဆွေးနွေး၍ စကားကြောင့်သာ ငြင်းခုံသောအားဖြင့် စိတ်ပေါ့သောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ငြူစူခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ သူ့အသရေကိုရှုတ်ချခြင်း၊ မနာလိုသောကြံစည်ခြင်း၊ ၅စိတ်နှလုံးယိုယွင်း၍ သမ္မာတရားဖြင့် ကင်းသောသူတို့၏ အချည်းအနှီးဆွေးနွေးခြင်းဖြစ်တတ်၏။ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် အကျိုးစီးပွားဖြစ်သည်ဟု သူတို့သည်စိတ်ထင်ကြ၏။ ထိုသို့သောသူတို့သည် ရှောင်လော့။ ၆ရောင့်ရဲသောစိတ် ပါလျှင်၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ကြီးစွာသောအကျိုးစီးပွားမှန်၏။ ၇အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဤလောကထဲသို့ အဘယ်အရာမျှမပါဘဲ လာသည်ဖြစ်၍ ထွက်သွားလျှင်လည်း၊ အဘယ်အရာကိုမျှ ယူ၍မသွားနိုင်ဟု ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ၈သို့ဖြစ်၍ စားရန်၊ ဝတ်ရန် ရှိသမျှနှင့် ရောင့်ရဲလျက်နေကြကုန်အံ့။ ၉ငွေရတတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူတို့သည် အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်း၊ ဘမ်းမိခြင်း၊ မိုက်မဲဖျက်ဆီးတတ်သော တပ်မက်ခြင်းများထဲသို့ ကျရောက်တတ်၏။ ထိုသို့ သောအားဖြင့် လူတို့သည် အကျိုးနည်းခြင်း၊ ပျက်ဆီးခြင်း၌ နစ်မွန်းတတ်ကြ၏။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊ ငွေကိုတပ်မက် ခြင်းသည် မကောင်းသောအမှုအပေါင်းတို့တွင် မူလအမြစ်ဖြစ်သတည်း။ လူအချို့တို့သည်

ငွေကိုတပ်မက်သော ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းတရားလမ်းမှ လွဲသွား၍၊ ပူပန်ခြင်းဝေဒနာများနှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ထုတ်ခြင်းခပ်အောင် ထိုးကြပြီ။

[၁၁]သို့ဖြစ်၍၊ အိုဘုရားသခင်၏လူ၊ သင်သည် ထိုအပြစ်များကို ကြဉ်ရှောင်လော့။ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သီးခံခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းတို့ကို မှီအောင်လိုက်လော့။ [၁၂]ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ဆိုင်၍ ကောင်းစွာသောတိုက်လှန်ခြင်းကို ပြုလော့။ ထာဝရအသက်ကို ကိုင်ယူလော့။ ထိုအသက် ကိုရမည်အကြောင်း၊ သင်သည်ခေါ်တော်မူခြင်းကို ခံရ၍၊ သက်သေအများတို့ရှေ့၌ ကောင်းမွန်စွာ ဝန်ခံပြီ။ [၁၃]ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသည်တိုင်အောင်၊ သင်သည် အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်၍ အပြစ်တင်ခွင့် မရှိဘဲလျက်၊ ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ [၁၄]အလုံးစုံတို့ကို အသက်ရှင်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်ရှေ့မှာရင်း၊ ပွန္တိပိလတ်မင်းထံ ကောင်းသောဝန်ခံခြင်းဘက်၌ သက်သေခံ တော်မူသော ယေရှုခရစ်ရှေ့မှာရင်း၊ ငါသည် သင့်ကိုပညတ်ထား၏။ [၁၅-၁၆]မရဏာနှင့် ကင်းလွတ်သောသူ တပါးတည်းဖြစ်တော်မူထသော၊ အဘယ်သူမျှ မချဉ်းကပ်နိုင်သော အလင်းထဲ၌ နေတော်မူထသော၊ အဘယ်သူမျှ မမြင်ဘူးရာ၊ မမြင်နိုင်ရာဖြစ်တော်မူထသော၊ မင်္ဂလာရှိသော တပါးတည်းသောအရှင် ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဘုရင်တကာတို့ထက်ဘုရင်၊ သခင်တကာတို့၏သခင် သည်၊ ကာလအချိန်ရောက်သောအခါ၊ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်းကို ပြတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်သည် ထာဝရဂုဏ်အသရေ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင် ။

[၁၇]ဤဘဝ၌ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် မာန်မာနစိတ်နှင့်ကင်းလွတ်၍ မမြဲသောစည်းစိမ်ကို မကိုးစားဘဲ ငါတို့ခံစားဘို့ရာ အလုံးစုံတို့ကို ကြွယ်ဝစွာပေးသနားတော်မူသော၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားရမည်အကြောင်းနှင့်၊ [၁၈]သူတပါးအား ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ကောင်းသောအကျင့်၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း၊ စွန့်ကြဲချင် သောစေတနာစိတ်ရှိခြင်း၊ အချင်းချင်းဆက်ဆံခြင်း၊ [၁၉]မှန်သောအသက်ကို ဝင်စားလိုသောငှါ၊ နောင်ဘဝ၌ ကောင်းသောဘဏ္ဍာကို မိမိတို့အဘို့ ဆည်းဖူးခြင်းတို့ကို ပြုရမည်အကြောင်း ပညတ်ထားလော့။

[၂၀]အိုတိမောသေ၊ သင်၌အပ်ထားသောအရာကို စောင့်ရှောက်လော့။ တရားမဲ့ဖြစ်သော အချည်းနှီး စကားပြောခြင်းကိုရင်း၊ သိပ္ပံအတတ်ဟူ၍ အလွဲခေါ်ဝေါ်သော သိပ္ပံအတတ်ဆီးတားနှောက်ရှက်ခြင်းကိုရင်း၊ ရှောင်လော့။ [၂၁]ထိုသိပ္ပံအတတ်ကို လူအချို့တို့သည် ဝန်ခံပြုစုသောအားဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားလမ်းမှ လွဲကြပြီ။ သင်၌ ကျေးဇူးတော်ရှိလေသတည်း။ အာမင် ။

တိမောသေသြဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

တိမောသေသြဝါဒစာဒုတိယစောင်။
SECOND TIMOTHY.

၁

[၁]ယေရှုခရစ်၌ တည်သောအသက်ကိုပေးမည်ဟု ဂတိတော်နှင့်အညီ၊
ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့်၊ ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုသည်
ငါ့ချစ်သားတိမောသေကိုကြားလိုက်ပါ၏။ [၂]ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် နှင့် ခမည်းတော်ဘုရားသခင့်
အထံတော်ကကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော။
[၃-၄-၅]သင်၏မျက်ရည်ကို ငါအောက်မေ့သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊
သင့်ကိုတွေ့မြင်ခြင်း ငှါ အလွန်လွမ်းသောစိတ်ရှိသဖြင့်၎င်း၊ သင်၏အဘွားလောဣ၊
အမိဥနိတ်၌အရင်တည်သော ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော၊ ငါသဘောကျသည်အတိုင်း၊
သင်၌လည်းတည်သော ယုံကြည်ခြင်းစစ်ကို မှတ်မိသဖြင့် ၎င်း၊ နေ့ညဥ့်မပြတ်ဆုတောင်းပဌနာပြုသည်တွင်၊
သင့်ကိုမခြားမလပ်အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ဘိုးဘေးကိုးကွယ် သည်အတိုင်း၊
ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်စင်ကြယ်ခြင်းနှင့်တကွ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် ကိုငါ
ချီးမွမ်း၏။
[၆]ထိုသို့ဖြစ်၍၊ ငါလက်တင်သောအားဖြင့်၊ သင်၌ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော ဆုကိုနှိုးဆော်မည်
အကြောင်း၊ ငါသည်သင့်ကိုသတိပေး၏။ [၇]အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ကြောက်တတ်သော
စိတ်သဘော ကိုငါတို့အား ပေးတော်မူသည်မဟုတ်။ တန်ခိုးပါသောစိတ်၊ ချစ်တတ်သောစိတ်၊
ရှင်းလင်းသောစိတ်သဘောကို ပေးတော်မူ၏။ [၈]ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သခင်ဘုရား၏ သက်သေကို၎င်း၊
ထိုသခင်ကြောင့် အကျဉ်းခံရသောသူဖြစ်သော ငါကို၎င်း ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိနှင်။
ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော တန်ခိုးကိုရသည်အတိုင်း ဧဝံဂေလိတရားနှင့် ဆက်ဆံ၍ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံလော့။
[၉]ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကျင့်သောအကျင့်ကို ထောက်တော်မမူ။ ရှေးကပ် ကာလမရောက်မီ၊
ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့အဘို့ကိုယ်တော်တိုင်ကြံစည်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်နှင့်အညီ၊
ငါတို့ကိုကယ်တင်၍၊ သန့်ရှင်း၊ သောအရာ၌ခေါ်သွင်းတော်မူ၏။ [၁၀]ထိုကျေးဇူးတော်ကား၊ ငါတို့ကိုကယ်တင်
သောသခင်ယေရှုခရစ်ပေါ်ထွန်း သည်အရာမှာ ယခုထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ထိုသခင်သည် သေခြင်းအကြောင်း
ကိုပယ်ရှား၍၊ အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်း နှင့်မဖောက်ပြန်ခြင်းအကြောင်းကို ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့်
ထင်ရှားစေတော်မူပြီ။ [၁၁]ထိုတရားကိုဟောပြောသော သူအရာ၌၎င်း၊ တမန်တော်အရာ၌၎င်း၊ တပါးအမျိုးသား
တို့၏ ဆရာအရာ၌၎င်း၊ ငါ့ကိုခန့်ထားတော်မူပြီ။ [၁၂]ထိုအကြောင်းကြောင့် ဤဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုငါခံရ၏။
သို့သော်လည်း ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ အဘယ်သူကို ငါယုံကြည်သည်ဟု ငါသိ၏။ သူ၌ငါအပ်ထား
သောအရာကိုလည်း၊ ထိုနေ့ရက်တိုင်အောင် စောင်နိုင်တော်မူသည် ဟုငါသဘောကျ၏။
[၁၃]ငါ့ထံ၌ကြားရပြီးသော၊ စင်ကြယ်သောတရားစကားအချုပ်အခြာကို၊ ယေရှုခရစ်၌ယုံကြည်ခြင်း၊
ချစ်ခြင်းနှင့်တကွ စွဲလမ်းလော့။ [၁၄]သင်၌အပ်ထားသော အရာမြတ်ကို ငါတို့၌
ကျိန်းဝပ်တော်မူသောသန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်စောင့်ရှောက်လော့။
[၁၅]အာရှိပြည်၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုပယ်ကြပြီဟု၊ သင်သည်ကြားသိ၏။ ထိုသူတို့တွင်
ဖုဂေလု နှင့် ဟေရမောဂင်ပါသတည်း။ [၁၆]ဩနေသိဖော်၏အိမ်၌ ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်သည်
သက်ရောက်ပါစေသော။ သူသည်ငါ့ကိုအဖန်ဖန်သက်သာစေပြီ။ ငါ၌သံကြိုးချည်နှောင်လျက်ရှိသော်လည်း၊
သူသည်ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိဘဲ၊ [၁၇]ရောမမြို့သို့ရောက်သောအခါ သာ၍ကြိုးစားလျက် ငါ့ကိုရှာ၍တွေ့၏။
[၁၈]သူသည် ထိုနေ့ရက်၌ သခင်ဘုရား၏ လက်မှ ကရုဏာတော်ကိုခံရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်

ပေးသနားတော်မူပါစေသော။ သူသည်ဖေက်မြို့၌လည်း ငါ့ကိုအဘယ်မျှလောက် ပြုစုသည်ကိုသင်သည်
အမှန်သိ၏။

၂

၁ငါ့သား၊ သင်သည်ယေရှုခရစ်၌ရှိသော ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ခိုင်ခံ့ခြင်းရှိလော့။
၂သက်သေအများရှိသည် နှင့် ငါ့ထံ၌ကြားရပြီးသော အရာတို့ကို၊ သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍
သူတပါးတို့ကိုသွန်သင်ခြင်းငှါ၊ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူတို့၌ အပ်ပေးလော့။ ၃ထိုသို့အလိုငှါ သင်သည်၊
ယေရှုခရစ်ထံ၌ ကောင်းသောစစ်သူရဲကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုသည်းခံလော့။ ၄စစ်သူရဲမည်သည်ကား၊
မိမိကိုစစ်သူရဲအရာ၌ ခန့်ထားသောသူကိုနှစ်သက်စေခြင်းငှါ၊ လောကီမှုရေးနှင့် ပြွမ်းနှော ရှုပ်ထွေးခြင်းကို
ပယ်ရှားတတ်၏။ ၅ပွဲ၌လုချင်းတိုက်သောသူမည်သည်ကား၊ ထုံးတမ်းအတိုင်းမတိုက်လျှင် ပန်းဦးရစ် ကိုမရ၊
၆လယ်လုပ်သောသူသည်လည်း အရင်လုပ်ပြီးမှ အသီးအနှံကိုခံရမည်။ ၇ငါ့စကားကိုဆင်ခြင်လော့။ ထာဝရ
ဘုရားသည် အရာရာတို့၌ ဉာဏ်ကိုသင့်အား ပေးသနားတော်မူပါစေသော။

၈ဒါဝိဒ်အမျိုးဖြစ်သော ယေရှုခရစ်သည်၊ ငါဟောသော ဧဝံဂေလိတရားအတိုင်း၊
သေခြင်းမှထမြောက်တော် မူသည်ဟု အောက်မေ့လော့။ ၉ထိုတရားကြောင့် ငါသည်လူဆိုးကဲ့သို့
ချည်နှောင်ခြင်းတိုင်အောင် ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်
တရားတော်သည် ချည်နှောင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။ ၁၀ထိုကြောင့် ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့သည်၊
ထာဝရဘုန်းအသရေနှင့်တကွ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်စိမ့် သောငှါ၊
သူတို့အဘို့အရာရာကိုငါသည်းခံရ၏။ ၁၁သစ္စာစကားဟူမူကား၊ ထိုသခင်နှင့် အတူသေလျှင်၊
အတူရှင်လိမ့်မည်။ ၁၂သည်းခံလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့် အတူစိုးစံလိမ့်မည်။ ထိုသခင်ကိုငါတို့သည် ငြင်းပယ်လျှင်၊
ငါတို့ကိုငြင်းပယ်တော်မူ လိမ့်မည်။ ၁၃ငါတို့သည် မယုံကြည်သော်လည်း၊ ထိုသခင်သည် သစ္စာတည် သဖြင့်
ကိုယ်ကိုငြင်းပယ်တော်မမူနိုင်။

၁၄ဤအကြောင်းအရာများကို သူတပါးတို့အား သတိပေးလော့။ အဘယ်အကျိုးကိုမျှမပြုစု၊ ကြားနာ
သော သူတို့၏ စိတ်ကိုမှောက်လှန်လိုသောငှါ၊ စကားကြောင့်သာငြင်းခုံခြင်းကို မပြုမည်အကြောင်း၊
သခင်ဘုရား ရှေ့၌ သစ္စာပေးလော့။ ၁၅သင်မူကား၊ ဝန်ခံတော်မူသောသူ၊ ရှက်ကြောက်စရာ အကြောင်းမရှိဘဲ၊
သမ္မာတရား ကိုမှန်ကန်စွာ ပိုင်းခြားတတ်သောဆရာသမားဖြစ်လျက်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ကိုယ်ကိုကိုယ်
ဆက်သခြင်းငှါ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။ ၁၆တရားမဲ့ဖြစ်သော အချည်းနှီးစကားကိုရှောင်လော့။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုစကားသည် မတရားသောအမှုတို့ကို ပွါးများစေလိမ့်မည်။
၁၇သူတို့၏စကားသည်ခူနာကဲ့သို့ စားလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့တွင် ဟုမေနဲနှင့်ဖိလက်ပါသတည်း။
၁၈သူတို့က၊သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ကြပြီဟု ပြောလျက်၊ သမ္မာတရားလမ်းမှ လွဲသွား၍၊
အချို့သောသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုမှောက်လှန်တတ်ကြ၏။ ၁၉သို့သော်လည်း။ သခင်ဘုရားသည်
မိမိလူတို့ကို သိကျွမ်းတော်မူ၏ ဟူ၍၎င်း၊ သခင်ဘုရား၏ နာမတော်ကို ဝန်ခံသောသူ မည်သည်ကား၊
မတရားသောအမှုကို ရှောင်ရမည်ဟူ၍၎င်း၊ တံဆိပ်ခတ်လျက်ရှိသော ဘုရားသခင်၏ တိုက်မြစ် သည်
ခိုင်ခံ့၍တည်၏။ ၂၀ကြီးစွာသော အိမ်၌ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာသာရှိသည်မဟုတ်။ သစ်သားတန်ဆာ၊
မြေတန်ဆာရှိ၏။ အသရေရှိသောတန်ဆာ၊ အသရေမရှိသောတန်ဆာရှိ၏။ ၂၁သို့ဖြစ်၍၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော
အကျင့်တို့ကိုပယ်၍၊ မိမိကိုစင်ကြယ်စေသောသူမည် သည်ကား၊ အသရေရှိသော တန်ဆာ၊
သန့်ရှင်း၍အိမ်ရှင် သုံးစရာကောင်းသောတန်ဆာ၊ ကောင်းသောအမှုများအဘို့ အလိုငှါ
ပြင်ဆင်သောတန်ဆာဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၂လူပျိုတို့၏ တပ်မက်ခြင်းကိလေသာစိတ်ကိုကြဉ်ရှောင်လော့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊
စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိ၍၊ သခင်ဘုရားကိုပဌနာပြုသောသူတို့နှင့်

အသင့်အတင့်နေခြင်းတို့ကိုမှီအောင်လိုက်လော့။ [၂၃]မိုက်မဲ၍ပညာကင်းသောပုစ္ဆာအမေးတို့သည်
ရန်ပွါးစေတတ်သည်ဟု သိမှတ်၍ပယ်ရှားလော့။ [၂၄]သခင်ဘုရား၏ ကျွန်သည်ရန်မတွေ့ရ။
ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ဖြည်းညှင်းစွာပြုသောသူ၊ သည်းခံနိုင်သောသူဖြစ်ရမည်။ [၂၅]ဆီးတား
ငြင်းခုံသောသူတို့ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာဆုံးမရမည်။ သမ္မာတရားကိုဝန်ခံခြင်း အလိုငှါ၊ နောင်တကို ဘုရားသခင်
ပေးကောင်းပေးတော်မူ၍၊ [၂၆]မာရ်နတ်၏ အလိုအတိုင်း ဘမ်းမိသောထိုသူတို့သည် သတိရ၍၊ ထိုဘမ်းမိရာမှ
လွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကောင်းရောက်ကြလိမ့်မည်။

၃

[၁]နောင်ကာလသည် ခဲယဉ်းသော ကာလဖြစ်မည်ဟု သိမှတ်လော့။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
[၂]လူတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်ချစ်သောသူ၊ ငွေကိုတပ်မက်သောသူ၊ ဝါကြွားသောသူ၊
ထောင်လွှားစော်ကားသောသူ၊ သူ့အသရေ ကိုရှုတ်ချသောသူ၊မိဘစကားကိုနားမထောင်သောသူ၊
ကျေးဇူးမရှိသောသူ၊ သန့်ရှင်းခြင်းမရှိသောသူ၊ [၃]ပကတိကြင် နာစုံမက်ခြင်းနှင့်ကင်းသောသူ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောသူ၊
ချောစားတတ်သောသူ၊ ကိုယ်ဣန္ဒြေကို မချုပ်တည်းနိုင်သောသူ၊ ပြင်းထန်သောသူ၊
သူတော်ကောင်းကိုမုန်းသောသူ၊ [၄]သစ္စာကိုဖျက်တတ်သောသူ၊ သတိ ပေးခြင်းကိုမခံသောသူ၊
မာန်မာနနှင့်ယစ်မူးသောသူ၊ ဘုရားသခင်ကို နှစ်သက်သည်ထက် ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်း ကိုသာ၍
နှစ်သက်သောသူ၊ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ယောင်ဆောင်၍၊ [၅]မွေ့လျော်ခြင်း တန်ခိုးကို ငြင်းပယ်သောသူ
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့ကိုရှောင်လော့။ [၆-၇]ဒုစရိုက်အပြစ်ဝန်ကို ထမ်းရွက်၍၊ အထူးထူး အပြားပြားသော
လောဘကိလေသာသွေး ဆောင်ရာသို့လိုက်၍၊ အစဉ်သင်သော်လည်း၊ သမ္မာတရားကို လေ့ကျက်ခြင်းသို့
အလျှင်းမရောက်နိုင်သောမိန်းမမိုက် တို့ကို၊ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ ဘမ်းသွားသောသူတို့သည် ထိုသူတို့အဝင်
ဖြစ်ကြ၏။ [၈]ယန္နေနှင့်ယံဗြေသည် မောရှေကိုဆီးတားသကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည် သမ္မာတရားကို ဆီးတားကြ၏။
စိတ်နှလုံးယိုယွင်း၍ ယုံကြည်ယောင် ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ [၉]ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏ မိုက်မဲခြင်းသည်
လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ ဤသူတို့၏ မိုက်မဲခြင်းသည်လည်းထင်ရှားလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍
သူတို့သည် တိုး၍မလွန်မသွားရကြ။
[၁၀-၁၁]ငါဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်း၊ အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ကြံစည်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊
သည်းခံခြင်းတို့ကိုဖင်း၊ အန္တိအုတ်မြို့၊ ဣကောနိမြို့၊ လုတ္တရမြို့တို့၌ ငါခံရသကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ခံရသော
ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကိုဖင်း၊ သင်သည်ရှာဖွေနားလည်ရပြီ။ ထိုသို့သော အမှုတို့ကိုငါတွေ့ရသော်လည်း၊
တွေ့သမျှတို့မှ သခင်ဘုရားသည် ငါ့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။ [၁၂]ယေရှုခရစ် ၏ တရားတော်နှင့်အညီ၊
ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်၍နေခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရ ကြလိမ့်မည်။
[၁၃]ဆိုးညစ်သောသူ၊ လှည့်ဖြားသောသူတို့မူကား၊ သူတပါးကိုဖင်း၊ ကိုယ်ကိုဖင်း လှည့်ဖြား၍ဆိုးညစ်ခြင်း
၌တရွေ့ရွေ့ တိုးပွါးကြလိမ့်မည်။ [၁၄-၁၅]သင်သည်အဘယ်သူထံ၌ နည်းခံခဲ့ပြီးသည်ကိုဖင်း၊ ယေရှုခရစ်ကို
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်း အလိုငှါ ပညာကိုပေးနိုင်သောဓမ္မကျမ်းစာကို ငယ်သောအရွယ်မှစ၍
လေ့ကျက်သည်ကိုဖင်း သိမှတ်သည်နှင့်၊ အထက် ကသင်၍ နှလုံးသွင်းမိသောအယူဝါဒ၌ တည်နေလော့။
[၁၆]ထိုကျမ်းစာရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်မှုတ်သွင်းတော်မူသော အားဖြင့်ဖြစ်၍၊ [၁၇]ဘုရားသခင်၏
လူသည်စုံလင်သောသူ၊ ကောင်းသော အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြုစုခြင်းအလိုငှါပြင်ဆင် သောသူဖြစ်မည်
အကြောင်း၊ ဩဝါဒပေးခြင်း၊ အပြစ်ကိုဘော်ပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာပြုပြင်ခြင်း၊ တရားကိုသွန်သင်ခြင်း
ကျေးဇူးများကိုပြုတတ်၏။

၄

[၁]ကိုယ်တော်တိုင် ပေါ်ထွန်း၍ နိုင်ငံတော်ထင်ရှားသောကာလ၊ အသက်ရှင်သောသူ၊
သေသောသူတို့ကိုစစ် ကြောစီရင်တော်မူသော သခင်ယေရှုခရစ်ရှေ့မှာဖင်း၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာဖင်း၊

ငါသည်သင့်ကိုသစ္စာပေးသည်ကား၊ ၂နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြောလော့။ အချိန်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊
မရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။ အပြစ်ကိုဘော်ပြလော့။ ဆုံးမခြင်းကိုပြုလော့။
အလွန်ရှည်သောစိတ်နှင့် ဩဝါဒမျိုးကိုပေး၍ တိုက်တွန်းသွေးဆောင် လော့။ ၃အကြောင်းမူကား၊
နောင်ကာလ၌ လူတို့သည် စင်ကြယ်သောဩဝါဒကိုနားမခံနိုင်ဘဲ၊ ယားတတ်သော နားရှိလျှင်၊
မိမိတပ်မက်ခြင်းအတိုင်း များပြားသောဆရာတို့နောက်သို့ လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ၄သမ္မာတရားကို
နားမထောင်ဘဲ၊ ဒဏ္ဍာရီစကားကို နားထောင်၍ လွဲသွားကြလိမ့်မည်။ ၅သင်မူကား၊ အရာရာ၌ သမ္မာသတိ
ရှိစေလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခ ကိုသည်းခံလော့။ သာသနာပြုဆရာ ဆောင်ရွက်ရသော အမှုကိုဆောင်ရွက်လော့။
ဓမ္မဆရာအရာ၌ ခန့်ထား၍ပြု ရသောဝတ်များကိုအကုန်အစင်ပြုလော့။ ၆အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ကိုယဇ်ပေါ်မှာ
လောင်းရသော အချိန်ရှိပြီ။ စုတေ့ရသော အချိန်ရောက်လေပြီ။ ၇ကောင်းစွာသောတိုက်လှန်ခြင်းကို ငါပြုပြီ။
ပြေးရသောလမ်းကို အဆုံးတိုင်အောင်ပြေးပြီ။ ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုစောင့်ရှောက်ပြီ။ ၈ယခုမှစ၍
ဓမ္မသရဖူသည် ငါ့အဘို့သိုထားလျက်ရှိ၏။ ထိုနေ့ရက်၌ တရားသဖြင့် စီရင်သောသူတည်းဟူသော
သခင်ဘုရားသည် ထိုသရဖူကိုငါ၌ အပ်ပေးတော်မူမည်။ ထိုမျှမက၊ ပေါ်ထွန်း တော်မူခြင်းကို
တောင့်တသောသူအပေါင်းတို့၌ လည်းအပ်ပေးတော်မူမည်။

၉-၁၀ငါ့ထံသို့မြန်မြန်လာခြင်းငှါ ကြိုးစားလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဒေမသည်
ယခုဘဝကိုနှစ်သက်သော စိတ်ရှိ သည်နှင့် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍၊ သက်သာလောနိတ်မြို့သို့သွားပြီ။ ကရက္ကေသည်
ဂလာတိပြည်သို့ရှင်း၊ တိတုသည် ဒါလမာ တိပြည်သို့ရှင်းသွားပြီ။
၁၁လုကာတယောက်တည်းသာငါ့ထံမှာရှိ၏။ မာကုကိုသင်နှင့်အတူ ခေါ်ခဲ့လော့။ သူသည်
ဆရာအမှုကိုပြုရာမှာ ငါအကျိုးရှိ၏။ ၁၂တုခိတ်ကိုလည်းဖေက်မြို့သို့ စေလွှတ်ပြီ။ ၁၃တရောမြို့တွင်
ကာပုလက်၌ ငါထားခဲ့သော ဝတ်လုံကိုရှင်း၊ စာစောင်ကိုရှင်း၊ အထူးသဖြင့်သားရေစာကိုရှင်း၊
သင်သည်လာသော အခါယူခဲ့လော့။ ၁၄ပန်းတိမ်သမားအာလေဇန္ဒြုသည် ငါ၌
မကောင်းသောအမှုများကိုပြုလောပြီ။ ထိုသူကျင့်သော အကျင့်တို့၏
အကျိုးအပြစ်ကိုသခင်ဘုရားဆပ်ပေးတော်မူပါစေသော။ ၁၅သူ့ကိုသတိပြုလော့။ ငါတို့စကားကို
အလွန်ငြင်းလေပြီ။ ၁၆ပဌမအချိန်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ဖြေ၍ငါသည်အစီရင်ခံရသောအခါ၊ ငါ့ဘက်၌အဘယ်သူမျှ
မနေ။ လူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်ကြ၏။ ၁၇သူတို့၌ အပြစ်တင်တော်မမူပါစေနှင့်။ လူအပေါင်းတို့သည်
စွန့်ပစ်ကြသော်လည်း၊ ဒေသနာတော် ကိုအကုန်အစင်ဟောပြော၍၊ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည်
ကြားသိစေခြင်း ငှါ၊ သခင်ဘုရားသည်ငါ့ဘက်၌နေ၍ ငါ့ကိုခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသောကြောင့်၊
ခြင်္သေ့ခံတွင်းမှ ကယ်နှုတ်ခြင်းချမ်းသာကိုငါရ၏။ ၁၈ထိုမျှမက၊ သခင်ဘုရားသည်မကောင်းသောအမှုရှိသမျှတို့မှ
ငါ့ကိုကယ်နှုတ်၍၊ မိမိကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ တိုင်အောင်မစပို့ ဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုသခင်သည်
ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၉ပြစ်ကိလနှင့် အာကုလမှစ၍ ဩနေသိဖော်၏ အိမ်သူအိမ်သားများကို နှုတ်ဆက်လော့။
၂၀ရေတ္တုသည် ကောရိသုမြို့၌နေ၏။ တရောဖိမ်သည်နာ၍ မိလက်မြို့၌ ငါထားခဲ့၏။
၂၁ဆောင်းကာလမရောက်မီ ကြိုးစား၍လာခဲ့ လော့။ ဥဗုလု၊ ပုဒေ၊ လိနု၊ ကလောဒိ မှစ၍
ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့သည် သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ ၂၂သခင်ယေရှုခရစ် သည် သင်၏စိတ်ဝိညာဉ်နှင့်အတူ
ရှိတော်မူပါစေသော။ သင်၌ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိမောသေဩဝါဒစာ ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

တိတုသြဝါဒစာ။
TITUS
၁

[၁-၂-၃]မုသာနှင့်ကင်းစင်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ရှေးကပ်ကာလမရောက်မီ
ဂတိထားတော်မူ၍၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်သော အရှင်ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်အတိုင်း၊
ငါ၌အပ်ထားသောတရားဟောခြင်း အခွင့် အားဖြင့် တော်လျော်သောအချိန်၌၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို
ထင်ရှားစေတော်မူသောအရာနှင့် စပ်ဆိုင်သော ထာဝရအသက်ကို မြော်လင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားဝတ်၌
မွေ့လျော်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော သမ္မာတရားကို ဝန်ခံခြင်းအလို ငှါရင်း၊ ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော်မူသော
သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းအလိုငှါရင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်တည်း ဟူသော၊ ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော
ငါပေါလုသည်၊ [၄]ဆက်ဆံသောယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါ့သားစစ်ဖြစ်သော တိတုကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့ကို
ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင် ယေရှုခရစ်နှင့် ခမည်းတော်ဘုရားသခင့်အထံတော် ကကျေးဇူး၊
ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော။

[၅]ငါသည် သင့်ကိုမှာထားခဲ့နှင့်သည်အတိုင်း၊ ကရေတေကျွန်း၌ မစုံလင်သမျှတို့ကို ပြင်ဆင်၍၊
မြို့ရွာများ၌ သင်းအုပ်တို့ကို ခန့်ထားစေခြင်းငှါ၊ ထိုကျွန်း၌ သင့်ကိုငါထားခဲ့သတည်း။
[၆]အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်သောသူ၊ မယားတယောက်တည်း ရှိသောသူဖြစ်လျှင်ရင်း၊
သူ၏သားသမီးတို့သည် ကာမဂုဏ်၌လွန်ကျူးသည်ဟု အပြစ်တင် ခြင်း၊ နားမထောင်ခြင်းနှင့်လွတ်၍
ယုံကြည်လျှင်ရင်း၊ ထိုသို့သောသူကို ခန့်ထားအပ်၏။ [၇]အကြောင်းမူကား၊ သင်းအုပ်သည် ဘုရားသခင်၏
ဘဏ္ဍာစိုးကဲ့သို့၊ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူဖြစ်ရမည်။ ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်တတ်သောသူ၊
စိတ်တိုသောသူ၊ စပျစ်ရည်နှင့်ပျော်မွေ့သောသူ၊ သူတပါးကို ရိုက်ပုတ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သော စီးပွားကို
တပ်မက်သောသူ မဖြစ်ရာဘဲ၊ [၈]ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုတတ်သောသူ၊ သူတော်ကောင်းနှင့် အဆွေဖွဲ့သောသူ၊
ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ သန့်ရှင်းသောသူ၊ ကာမဂုဏ်ကိုချုပ်တည်း သောသူဖြစ်ရမည်။
[၉]စင်ကြယ်သောသြဝါဒအားဖြင့် တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်းငှါရင်း၊ ငြင်းခုံသောသူတို့၏ စကားကို
ချေခြင်းငှါရင်း တတ်နိုင် မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တိုင်သင်ပြီးသော သစ္စာစကားတော်ကို အမြဲစွဲလမ်း
သောသူဖြစ်ရမည်။

[၁၀]အကြောင်းမူကား၊ နားမထောင်ဘဲ အချည်းနှီးသောစကားကိုပြော၍၊ လှည့်ဖြားတတ်သောသူ
အများရှိ ကြ၏။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့တွင်လည်း အထူးသဖြင့်ရှိကြ၏။ [၁၁]ထိုသူတို့၏နှုတ်ကို
ပိတ်ရမည်။ သူတို့သည် မစင်ကြယ်သောစီးပွားကို တပ်မက်လျက်၊ မပေးအပ်သောသြဝါဒကို ပေး၍၊
တအိမ်ထောင်လုံးကို မှောက်လှန်တတ်ကြ၏။ [၁၂]သူတို့အပါအဝင်၊ အမျိုးသားချင်း
ပရောဖက်ဆရာတယောက်က၊ ကရက်သားမြဲ၊ မုသာစွဲလမ်း၊ သားရဲကြမ်းကြုတ်၊ စားကြူးတုတ်တုတ်၊
လူယုတ်ပေဟု စပ်ဆိုသတည်း။ [၁၃-၁၄]ဤသက်သေမှန်၏။ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် ယုဒဒဏ္ဍာရီစကားကိုရင်း၊
သမ္မာတရားကိုစွန့်သောလူတို့၏ ပညတ်တို့ကိုရင်း၊ အမှုမထားဘဲ ယုံကြည်ခြင်းအမှု၌ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊
သူတို့ကို ကျပ်တည်းစွာ ဆုံးမပြစ်တင်လော့။ [၁၅]စင်ကြယ်သောသူတို့အား ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်
စင်ကြယ်လျက်ရှိကြ၏။ မစင်ကြယ်၊ မယုံကြည်သော သူတို့အား အဘယ်အရာမျှ မစင်ကြယ်။
သူတို့၏နှလုံးလည်း မစင်ကြယ်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်လည်း မစင်ကြယ်။ [၁၆]သူတို့သည် ဘုရား
သခင်ကို သိယောင်ဆောင်သော်လည်း၊ အကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏။
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောသူ၊ နားမထောင်သောသူ၊ ကောင်းသောအမှုတခုကိုမျှ ပြုတတ်သော
ဉာဏ်မရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။

၁သင်တို့မူကား၊ စင်ကြယ်သောဩဝါဒနှင့် ထိုက်တန်သမျှတို့ကို ဟောပြောလော့။
၂အသက်ကြီးရင့်သော ယောကျ်ားတို့သည် သမ္မာသတိရှိသောသူ၊ တည်ကြည်သောသူ၊ ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ၊
ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၌ စိတ်သန်သောသူဖြစ်ရကြမည်အကြောင်း၊ ၃ထိုနည်းတူ၊
အသက်ကြီးရင့်သောမိန်းမတို့သည် ကျင့်ကြံ ပြုမူရာမှာ ဓမ္မအမှုနှင့်ထိုက်တန်သောသူ၊
မချောစားတတ်သောသူ၊ စပျစ်ရည်၌ မလွန်ကျူးတတ်သောသူ၊ ကောင်း သောအတတ်ကို
သင်ပေးတတ်သောသူ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်၍၊ ၄ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်
ကင်းလွတ်စိမ့်သောငှါ၊ အသက်ပျိုသောမိန်းမတို့သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းကိုချစ်သောသူ၊ သားသမီးကိုချစ်သောသူ၊
၅ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ၊ စင်ကြယ်သောသူ၊ မိမိအိမ်ကိုပြုစုသောသူ၊ ကောင်းမွန်သောသူ၊
ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံသောသူ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက်ကြီးရင့်သောမိန်းမတို့သည်
ဆုံးမပေးရကြမည်အကြောင်း၊ ၆ထိုနည်းတူ၊ အသက်ပျိုသော ယောကျ်ားတို့သည်လည်း
ဣန္ဒြေစောင့်ရမည်အကြောင်း တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။
၇အရာရာ၌ ကောင်းသောအကျင့်တို့၏ ပုံသက်သေကို ကိုယ်တိုင်ပြလော့။
ဆုံးမဩဝါဒပေးသောအခါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်ကင်းခြင်း၊ တည်ကြည်ခြင်း၊ ၈အပြစ်တင်ဘွယ်မရှိ၊
စင်ကြယ်သောတရားစကားကို ဟောပြောခြင်းတို့ကို ပြုလော့။ သို့ဖြစ်၍၊ တဘက်၌နေသောသူသည်၊
ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့စရာအခွင့်မရနိုင်သောကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။
၉အစေခံကျွန်တို့သည်၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဩဝါဒကို အရာရာ၌
တန်ဆာဆင် ခြင်းငှါ၊ မိမိတို့သခင်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံ၍၊ ငြင်းခုန်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အရာရာ၌ သခင်၏အလိုသို့
လိုက်မည်အကြောင်းနှင့်၊ ၁၀တိတ်ဆိတ်စွာခိုးယူခြင်းကိုမပြုဘဲ၊ ခပ်သိမ်းသောသစ္စာကို
ထင်ရှားစွာပြမည်အကြောင်း တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။
၁၁-၁၂-၁၃အကြောင်းမူကား၊ မင်္ဂလာရှိသောမြော်လင့်ရာကိုင်း၊ ကြီးမြတ်သောဘုရားသခင်တည်း
ဟူသော၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဘုန်းအသရေတော်
ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်းကိုင်း၊ ငါတို့ သည်မြော်လင့်လျက်၊ ဘုရားမဲ့တရားမဲ့နေခြင်း၊ လောကီတပ်မက်ခြင်းကို
ပယ်ရှားလျက်၊ ယခုဘဝ၌ ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းတို့ကို
ပြုနေရမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကို ဆုံးမသွန်သင်၍၊ လူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်တတ်သော
ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်း လျက်ရှိ၏။ ၁၄ထိုသခင် ယေရှုခရစ်သည်
ခပ်သိမ်းသောဒုစရိုက်မှ ငါတို့ကိုရွေးနှုတ်ခြင်းငှါလည်း၊ ကောင်းသော အကျင့်ဘက်၌ စိတ်အားကြီး၍၊
ပိုင်ထိုက်တော်မူသော အမျိုးကိုမိမိအဘို့ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါလည်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် စွန့်ကြဲတော်မူပြီ။
၁၅ဤတရားစကား ကိုဟောပြောခြင်း၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ ဆုံးမပြစ်တင်ခြင်းတို့ကို
ခပ်သိမ်းသောအာဏာနှင့်တကွ ပြုလော့။ အဘယ်သူမျှ သင့်ကိုမထီမဲ့မြင်မပြုစေနှင့်။

၃

၁လူတို့သည် အထွဋ်အမြတ်အာဏာစက်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံစေခြင်းငှါလည်း၊ မင်း၏စကားကို
နားထောင် စေခြင်းငှါလည်း၊ ကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြု၍ အသင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါလည်း၊ ၂အဘယ်သူကိုမျှ
မကဲ့ရဲ့၊ ရန်တွေ့ခြင်း ကိုမပြု၊ ဖြည်းညှင်းသောသဘောရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ
ပြုစေခြင်းငှါလည်း သတိပေးလော့။ ၃အကြောင်းမူကား၊ အထက်ကငါတို့သည် ပညာမဲ့သောသူ၊
နားမထောင်သောသူ၊ မှားယွင်း သောသူ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော တပ်မက်ခြင်း၊
ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းအမှုတို့ကို ဆောင်ရွက်သောသူ၊ မနာလိုခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၌ ကျင်လည်သောသူ၊
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောသူ၊ အချင်းချင်းမုန်းသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ၄ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော
အရှင်ဘုရားသခင်၏ စေတနာတော်နှင့် လူတို့ကို ချစ်တော်မူသော မေတ္တာ တော်သည် ပေါ်ထွန်းသောအခါ၊

၅ငါတို့ကျင့်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျင့်အားဖြင့် မဟုတ်ဘဲ၊ မိမိသနားခြင်း ကရုဏာတော်နှင့်အညီ
ဒုတိယမွေးခြင်း နှင့်ဆိုင်သော ဆေးကြောခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏
အသစ်ပြုပြင်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ ၆ငါတို့ကို ကယ်တင်သော
အရှင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့အပေါ်သို့ ထိုဝိညာဉ်တော်ကို ကြွယ်ဝစွာသွန်းလောင်းတော်မူ၏။
၇အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်၍
ထာဝရအသက်ကို မြော်လင့်သည်နှင့်အညီ အမွေခံဖြစ်မည်အကြောင်းတည်း။

၈ဤစကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သောသူတို့သည်
ကောင်းသောအကျင့် တို့ကို အမြဲကျင့်အံ့သောငှါ သတိပြုရမည်အကြောင်း၊ သင်သည် ဤအရာများကို
ကြိုးစား၍ ဟောပြောစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ထိုအကျင့်တို့သည် ကောင်းသည်သာမက၊ လူတို့၏အကျိုးကို
ပြုစုတတ်သော အကျင့်ဖြစ်ကြ၏။ ၉မိုက်မဲသော ပုစ္ဆာအမေးတို့ကို၎င်း၊ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်စာရင်းတို့ကို၎င်း၊
ပညတ်တရားကြောင့် ရန်တွေ့ခြင်း၊ တိုက်လှန် ခြင်းတို့ကို၎င်း ရှောင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊
ထိုအရာတို့သည် အကျိုးမရှိ။ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ၁၀သင်းခွဲသောသူကို နှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်
ဆုံးမပြီးမှ ဖယ်ရှားနှင်ထုတ်လော့။ ၁၁ထိုသို့သောသူသည် ကိုယ်အပြစ် ကိုသိလျက်ပင် အပြစ်ပြု၍
မှောက်လှန်သောစိတ်ရှိသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၁၂အာတေမသော်၎င်း၊ တုခိတ်သော်၎င်း၊ သင့်ဆီသို့ငါစေလွှတ်သောအခါ နိကောပလိမြို့တိုင်အောင်
ငါ့ထံ သို့လာခြင်းငှါ ကြိုးစားလော့။ ဆောင်းကာလပတ်လုံး ထိုမြို့၌ ငါနေမည်ဟုအကြံရှိ၏။ ၁၃ကျမ်းဆရာ
ဇေနနှင့် အာပေါလု၌ အဘယ်အရာမျှ မလိုစေခြင်းငှါ ကြိုးစား၍ လမ်း၌ပို့လော့။ ၁၄ငါတို့၏လူများသည်လည်း
အသီးမဲ့သော သူမဖြစ်၊ ကိုယ်သုံးစရာဘို့ ရှိရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းသောအကျင့်တို့ကို
အမြဲကျင့်အံ့သောငှါ သင်ကြစေ။ ၁၅ငါ့ထံမှာရှိသော သူအပေါင်းတို့သည် သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။
ယုံကြည်ခြင်းနှင့်တကွ ငါတို့ကိုချစ်သောသူများကို နှုတ်ဆက်လော့။ သင်တို့အပေါင်း၌
ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိတုသြဝါဒစာပြီး၏။

ဖိလေမုန်သြဝါဒစာ။
PHILIMON.

၁

၁ယေရှုခရစ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့် အကျဉ်းခံရသောငါပေါလုနှင့် ငါ့ညီတိမောသေသည်၊
ငါတို့ချစ်သော လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်ချင်း ဖိလေမုန်၊ ၂ငါတို့ချစ်သောနှမအပ္ပိ၊ ငါတို့စစ်သူရဲချင်း အာခိပ္ပုမှစ၍
သင်၏အိမ်၌ရှိသော အသင်းတော်ကိုကြားလိုက်ပါ၏။ ၃ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော
ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။

၄-၅သင်သည်သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်၍ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို ချစ်သည်ဟု
ငါသည်ကြားလျှင်၊ ငါ၏ဘုရားသခင့်ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်ချီးမွမ်း၍၊ သင့်အဘို့အလိုငှါ
ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်နေ၏။ ၆ဆုတောင်း သော အချက်ဟူမူကား၊ သင်သည်ယုံကြည်ခြင်းကို
ဆက်ဆံသောအရှိန်ကြီး၍၊ သူတပါးတို့သည် ယေရှုခရစ်အဘို့ အလိုငှါ ငါတို့၌ကောင်းသော
အရာရှိသမျှတို့ကို ဝန်ခံမည်အကြောင်းဆုတောင်းပဌနာပြု၏။ ၇အချင်းငါ့ညီ၊ သင်သည်သန့်ရှင်း
သူတို့၏စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေသောကြောင့်၊ သင်၏မေတ္တာကိုထောက်၍ ငါတို့သည်
အလွန်ဝမ်းမြောက်ချမ်းသာ ခြင်းရှိ၏။

၈ထိုကြောင့်၊ သင်သည်ပြုသင့်သော အမှုအရာကိုပညတ်ထားခြင်းငှါ၊ ငါသည်ခရစ်တော်အားဖြင့်
အလွန်ရဲရင့် စရာအခွင့်ရှိသော်လည်း၊ ၉အသက်ကြီးသော ပေါလုတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်ကြောင့် အကျဉ်း
ခံရသော သူဖြစ်လျက်ပင်၊ မေတ္တာအားဖြင့်သာသင့်ကို တောင်းပန်ပါ၏။ ၁၀ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရစဉ်တွင်
ငါဖြစ်ဘွား စေသောသားတည်းဟူ သော၊ ၁၁သင်သည် အထက်က အသုံးမရသောသူ၊ ယခုတွင်
ငါနှင့်သင်သည် အသုံးရသောသူဩနေသိမ်အဘို့ ငါတောင်းပန်ပါ၏။ ၁၂ထိုသူကိုသင့် ထံသို့
ငါပြန်စေသည်ဖြစ်၍၊ သူ့ကိုငါ့ရင်သွေး ကဲ့သို့ မှတ်လျက်လက်ခံလော့။ ၁၃ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်
ချည်နှောင်ခြင်းကိုငါခံစဉ်တွင်၊ သူသည်သင်၏ ကိုယ်စားငါ့ကိုပြုစုစေမည်အကြောင်း၊
သူ့ကိုငါထားချင်သော်လည်း၊ ၁၄သင်သည်ငါ၌ ကျေးဇူးပြုရာတွင် အနိုင်ပြုရ သကဲ့သို့မဟုတ်၊
အလိုအလျောက်ပြုစေချင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏အခွင့်မရှိလျှင် အလျှင်းမပြုလို။ ၁၅ထိုမှတပါး၊
သင်သည်သူ့ကိုအစဉ်ရစေခြင်းငှါ၊ သူသည်သင်နှင့် ခဏကွာသွားသည်ဟု ဆိုစရာရှိ၏။ ၁၆ထိုသို့ ဆိုသော်၊
အစေခံကျွန် ကဲ့သို့ရမည်ဟု မဆိုလို၊ ငါ၌အထူးသဖြင့်ချစ်သောညီ၊ သင်၌ကား၊ ဇာတိအားဖြင့်၎င်း၊
သခင်ဘုရားအားဖြင့်၎င်း၊ သာ၍ ချစ်သောညီကဲ့သို့ရမည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ၁၇သို့ဖြစ်၍သင်သည်
ငါ့ကိုအပေါင်း အဘော်ကဲ့သို့မှတ်လျှင်၊ သူ့ကိုငါကဲ့သို့ ပင်လက်ခံလော့။ ၁၈သူသည်သင်၌ ပြစ်မှားခြင်း၊
ကြွေးတင်ခြင်း တစုံတခုရှိလျှင်၊ ငါ့အတွက်အတာ မှတ်လော့။ ၁၉ဆပ်ပေး မည်ဟု ငါပေါလုသည်
ကိုယ်လက်နှင့်ရေးထား၏။ သို့ရာတွင် သင်၏ကိုယ်တည်းဟူသော ကြွေးကိုပင်ငါ့အား ဆပ်ပေး
ရသောအကြောင်းရှိသည်ဟု ငါမဆို။ ၂၀အချင်းငါ့ညီ၊ သခင်ဘုရား၌ ငါ့ကိုကျေးဇူးပြုပါလော့။ ခရစ်တော်၌
ငါ့စိတ်နှလုံး ကိုသက်သာစေပါလော့။ ၂၁သင်သည်နားထောင်မည်ဟု ယုံမှားခြင်းမရှိသည် သာမက၊
ငါပြောသည်ထက်သာ၍ ပြုမည်ဟု အမှန်သိလျက် ငါရေးလိုက်ပါ၏။

၂၂ထိုမှတပါး၊ ငါတည်းခိုစရာအရပ်ကိုလည်း ပြင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်ဆုတောင်း
ပဌနာ ပြုသောအားဖြင့် သင်တို့ရှိရာသို့ ငါရောက်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူမည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။
၂၃ယေရှုခရစ် ကြောင့် ငါနှင့်အတူအကျဉ်းခံရသော ပေဖြပ် စ၍၊ ၂၄ငါ၏လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်မာကု၊
အာရိတ္တာခု၊ ဒေမ၊ လုကာတို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ၂၅ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည်
သင်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် အတူရှိပါစေ သတည်း။ အာမင်။

ဖိလေမုန်သြဝါဒစာပြီး၏။

ဟေဗြဲသြဝါဒစာ။

EPISTLE TO THE HEBREWS

၁

၁ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ပရောဖက်များအားဖြင့် ဘိုးဘေးတို့အား အထပ်ထပ်အနည်းနည်း
ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ဤနောက်ဆုံးကာလအခါ မိမိသားတော်အားဖြင့်
ငါတို့အားဗျာဒိတ် တော်ပေးတော်မူပြီ။ ၂ထိုသားတော်ကို အလုံးစုံတို့၏ အမွေခံသခင်အရာ၌
ခန့်ထားတော်မူ၏။ သားတော်အားဖြင့် လည်းလော ကဓာတ်တို့ကို တည်တော်မူ၏။ ၃ထိုသားတော်သည်
ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ရောင်ခြည်နှင့် ဇာတိအဖြစ်တော်၏ ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်၍၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော
မိမိအမိန့်တော်အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောအရာ တို့ကိုမစတော်မူသောသူဖြစ် လျက်၊ ငါတို့အပြစ်များကို
ကိုယ်တော်တိုင်အားဖြင့် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးလျှင်၊ မြင့်သောအရပ်မှာ တန်ခိုးအားနှဘော် တော်၏
လက်ျာဘက်၌ ထိုင်တော်မူ၏။ ၄ကောင်းကင်တမန်တို့ရသော ဘွဲ့နာမတော်ထူးမြတ်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။
၅အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်ငါ့သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင်သင့်ကို ငါဖြစ်ဘွားစေပြီးဟူ၍၎င်း၊
ငါသည်သူ၏အဘဖြစ်မည်၊ သူသည်လည်းငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း၊ အဘယ်မည်
သောကောင်းကင်တမန်ကို တခါမျှမိန့်တော်မူသနည်း။

၆တနည်းကား၊ သားဦးကိုဤလောကသို့သွင်းတော်မူသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်
အပေါင်း တို့သည် ထိုသူကိုပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြစေဟု လာသတည်း။ ၇တနည်းကား၊
မိမိတမန်တို့ကိုလေကဲ့သို့၎င်း၊ မိမိအစေ အပါတို့ကိုမီးလျှံကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်စေတော်မူထသော
ဟုကောင်းကင်တမန်တို့ကို ရည်ဆောင်၍ ဆိုသတည်း။ ၈သားတော် ကိုးကား၊ အိုဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်၏ပလ္လင်သည် နိစ္စထာဝရပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံသည် တရားသဖြင့်
စီရင်သောနိုင်ငံဖြစ်ပါ၏။ ၉ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို နှစ်သက်၍၊ မတရားသောအမှုကို
မုန်းတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏
အပေါင်းအဘော်တို့ထက် ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီနှင့် ဘိသိက်ပေး တော်မူပြီဟု
လာသတည်း။

၁၀တဖန်ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ၌
မြေကြီးကိုတည်တော် မူပြီ။ မိုဃ်းကောင်ကင်သည်လည်း လက်တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသော အရာဖြစ်ပါ၏။
၁၁ထိုအရာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက် သော်လည်း ကိုယ်တော်သည်အမြဲတည်တော်မူ၏။
ထိုအရာရှိသမျှတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည်
ဝတ်လုံကိုလိပ်သကဲ့သို့ လိပ်တော်မူသဖြင့် ပြောင်းလဲခြင်း ရှိကြသော်လည်း၊ ၁၂ကိုယ်တော်သည်
ပြောင်းလဲတော်မမူပါ။ အသက်တော်လည်း မကုန်မဆုံးရပါဟု လာသတည်း။ ၁၃ထိုမှတပါး၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို
သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမှီ တိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု၊
အဘယ်မည်သောကောင်းကင် တမန်ကိုတခါမျှမိန့်တော်မူဘူးသနည်း။ ၁၄ကောင်းကင်တမန်များတို့ကား၊
ကယ်တင် တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို အမွေခံလတံ့သော သူတို့ကိုပြုစုစေခြင်းငှါ၊ စေလွှတ်တော်မူသော
အစေခံနံဝိညာဉ် ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော့။

၂

၁ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည်ကြားရသောဒေသနာတော်ကို မမေ့မလျော့မည်အကြောင်း၊
စိတ်နှလုံး၌သာ၍ မှတ်မိစွဲလမ်းခြင်းရှိရကြမည်။ ၂ကောင်းကင်တမန်များအားဖြင့် ထားတော်မူသော
ဗျာဒိတ်တော်သည်တည်၍ ပြစ်မှား လွန်ကျူးခြင်း အမှုအမျိုးမျိုးတို့သည်
ခံထိုက်သောအပြစ်ဒဏ်ကိုခံရသည်မှန်လျှင်၊ ၃အစအဦး၌ သခင်ဘုရားဟောတော်မူ၍

ဒေသနာစကားတော်ကို ကြားရသောသူတို့သည်၊ ယုံလောက်သော သက်သေ အားဖြင့် ငါတို့အား ဆင့်ဆို၍
ဟောပြောသော၊ ဤမျှလောက်ကြီးစွာသော ကယ်တင်တော်မူခြင်း တရားကို ငါတို့သည်
နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ အပြစ်ဒဏ်နှင့် အဘယ်သို့လွတ်ကြလိမ့်မည်နည်း။ ၄ထိုသက်သေခံသော သူတို့နှင့်
အတူဘုရားသခင်သည် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုအားဖြင့်၎င်း၊ ထူးဆန်းသော တန်ခိုး
အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် မိမိအလိုတော်အတိုင်း ဝေဌသော
ဆုကျေးဇူး အားဖြင့်၎င်း သက်သေခံတော်မူပြီ။

၅ငါတို့ပြောဆိုသော နောင်ကပ်ကမ္ဘာကို အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကို ကောင်းကတမန်တို့၌
အပ်ပေးတော်မူ သည် မဟုတ်။ ၆ကျမ်းစာတချက်၌ တယောက်သောသူက၊ လူသည်အဘယ်သို့
သောသူဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် အောက် မေ့တော်မူရသနည်း။ လူသားသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍
အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူရသနည်း။ ၇သူ့ကို ကောင်းကင်တမန်တို့အောက်၌ အနည်းငယ်နှိမ့်တော်မူပြီ။
သူ၏ခေါင်းကိုဘုန်းအသရေနှင့် ပတ်ရစ်တော် မူပြီ။ ဖန်ဆင်း တော်မူသောအရာများကိုအုပ်စိုးစေ၍၊
၈ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သူ၏ခြေအောက်၌ ချထား တော်မူပြီဟု သက်သေခံသတည်း။
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ချထားတော်မူ၏ဟု ဆိုသော်၊ မချထားဘဲ ကျန်ရစ်သော အရာအစုံတခုမရှိရ။
ယခုမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ချထားလျက်ရှိသည်ကို ငါတို့မမြင်ရကြသေး။ ၉ယေရှုသည်
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် လူအပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊
ကောင်းကင်တမန်တို့ အောက်၌အနည်းငယ်နှိမ့်ပြီးမှ၊ အသေခံရသောကြောင့် ခေါင်းတော်၌
ဘုန်းအသရေပတ်ရစ်လျက်ရှိသည်ကို ငါတို့မြင် ကြ၏။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊ များစွာသောသားတို့ကို
ကယ်တင်၍၊ ဘုန်းစည်းစိမ်စံစားရာသို့ ပို့ဆောင်သောအရှင်သည်၊ ဒုက္ခဝေဒနာအားဖြင့် စုံလင်ခြင်းသို့
ရောက်ရမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်း၍ အုပ်စိုးတော်မူသော ဘုရားသည်
စီရင်တော်မူအပ်၏။

၁၁သန့်ရှင်စေတတ်သောသူနှင့် သန့်ရှင်းစေအပ်သောသူများတို့သည်
တပါးတည်းသောပကတိရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သန့်ရှင်းစေတတ်သောသူသည် သန့်ရှင်းစေအပ်သောသူတို့ကို
ညီအစ်ကိုဟူ၍ခေါ်ခြင်းငှါ ရှက်ကြောက် တော်မမူ။ ထိုသို့ခေါ်သောအချက်ဟူမူကား၊
၁၂သိတင်းတော်ကိုအကျွန်ုပ်ညီအစ်ကိုတို့အား အကျွန်ုပ်ကြား ပြောပါမည်။ ပရိသတ်အလယ်မှာ
ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုပါမည်ဟု လာသတည်း။ ၁၃တချက်ကား၊ ငါသည်ဘုရားသခင်
ကိုကိုးစားမည်ဟု လာသတည်း။ တဖန်ကား၊ ငါမှစ၍ငါ့အားဘုရားသခင်ပေးတော်
မူသောသူငယ်တို့သည်ရှိကြ၏ ဟုလာသတည်း။

၁၄-၁၅ထိုသူငယ်တို့သည် အသွေးအသားနှင့် ဆက်ဆံကြသောကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည်
အသေခံတော်မူ သော အားဖြင့်၊ သေခြင်းတရားကိုအစိုးရသောသူတည်းဟူသော မာရ်နတ်၏
တန်ခိုးကိုချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၎င်း၊ သေဘေးကို ကြောက်၍ တသက်လုံးကျွန်ခံရသော
သူတို့ကိုကယ်လွှတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုသူငယ်တို့၏ နည်းတူ အသွေးအသားကို ဆောင်ယူတော်မူ၏။
၁၆အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ကောင်းကင်တမန်တို့ကို မစတော်မူသည်မဟုတ်၊
အာဗြဟံအမျိုးကိုမစတော်မူ၏။ ၁၇ထိုကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် လူတို့၏ အပြစ်ဖြေစရာ အကြောင်းကို စီရင်၍၊
ဘုရား သခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့၌ ကရုဏာနှင့် ၎င်း၊ သစ္စာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသော
ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးဖြစ်အံ့သောငှါ၊ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့် လုံးလုံးတူရသောအကြောင်းရှိ၏။ ၁၈ထိုသို့စုံးစမ်း
နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ကိုယ်တော်တိုင်ခံ၍ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်း၌ ကျင်လည်သောကြောင့်၊
စုံးစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းအမှုနှင့် တွေ့ကြုံသောသူတို့ကို မစခြင်းငှါ တတ်နိုင် တော်မူ၏။

၁ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့် စပ်ဆိုင်သောခေါ်ဘိတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကိုခံရသောသူ၊
သန့်ရှင်းသော ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ဝန်ခံသောတမန်တော်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းတည်းဟူသော ယေရှု၏
အကြောင်းကို စေ့စေ့ဆင် ခြင်ကြလော့။ ၂မောရှေသည်ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်တအိမ်လုံး၌
သစ္စာစောင့်သကဲ့သို့၊ ယေရှုသည် မိမိကိုခန့်ထား တော်မူသောသူ၏ အမှုတော်၌သစ္စာစောင့်တော်မူ၏။
၃အိမ်ကိုဆောက်သောသူသည် အိမ်ထက်သာ၍ ကြီးသော အသရေရှိသကဲ့သို့၊ ယေရှုသည်
မောရှေထက်သာ၍ကြီးသော အသရေကို ခံထိုက်သော သူဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်စရာ အကြောင်းရှိ၏။
၄အိမ်မည်သည်ကား၊ တစုံတယောက်သောသူ ဆောက်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အလုံးစုံတို့ကို
တည်ဆောက်သောသူကား၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ၅မောရှေသည်၊ နောက်ပေါ်ပြောလတံ့သော
အရာတို့ကိုသက် သေခံခြင်းအလိုငှါ၊ အစေခံကဲ့သို့အိမ်တော်တအိမ်လုံး၌ သစ္စာစောင့်၏။ ၆ခရစ်တော်မူကား၊
သားကဲ့သို့အိမ်တော်ကို အုပ်စိုး၍ သစ္စာစောင့်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်ကား၊ ရဲရင့်ခြင်း၌၎င်း၊ မြော်လင့်ခြင်းနှင့်
စပ်ဆိုင်သော ဝါကြွားဝမ်းမြောက် ခြင်း၌၎င်း၊ အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်လျှင်၊ ထိုအိမ်တော်ဖြစ်သတည်း။
၇ထိုကြောင့်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယနေ့တွင်
သင်တို့သည်ဗျာဒိတ်တော် အသံ ကိုကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ၈-၉ခိုင်မာသောစိတ်နှလုံးမရှိကြနှင့်။
သင်တို့အဘများသည် အနှစ်လေးဆယ် ပတ်လုံး ငါ့ကိုအနည်းနည်းစုံစမ်း၍၊ ငါ၏အမှုတို့ကိုမြင်ရသော
တောတွင်ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ စုံစမ်းရာကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့ မရှိစေကြနှင့်။ ၁၀ထိုလူမျိုးကို ငါရွံသည်ဖြစ်၍၊
သူတို့သည်အစဉ်စိတ်သဘောမှားယွင်းတတ်ကြ၏။ ငါ၏အလေ့အလာ တို့ကိုနားမလည်ကြဟု ငါဆိုရ၏။
၁၁ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည်ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့မဝင်ရကြဟု အမျက်ထွက်၍ ငါကျိန်ဆိုသည်ဟု
မိန့်တော်မူချက်ရှိသည်နှင့် အညီ၊ ၁၂ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင် တော်မူသော ဘုရားသခင့်ထံ
တော်မှ ထွက်သွားသောအားဖြင့် မယုံကြည်တတ်၊ ဆိုးညစ်သောစိတ်နှလုံး မရှိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။
၁၃ဒုစရိုက်၏ လှည့်ဖြားခြင်းအားဖြင့် သင်တို့စိတ်နှလုံးမခိုင်မာစေခြင်းငှါ၊ ယနေ့ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သောအချိန်၊
နေ့တိုင်းအစဉ်အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြလော့။
၁၄ငါတို့သည် စိတ်စွဲလမ်းခြင်းကို အစပြုသကဲ့သို့အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်လျှင်၊ ခရစ်တော်နှင့်
ဆက်ဆံသောသူဖြစ်ကြ၏။ ၁၅ယနေ့တွင်သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကို ကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုရာ ကာလ၌ရှိသကဲ့သို့၊ ခိုင်မာသောစိတ်နှလုံးမရှိကြနှင့်ဟု ကျမ်းစာလာသည်အရာမှာ၊
၁၆ကြားပြီးမှ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု သောသူတို့ကား၊ အဘယ်သူနည်း။ မောရှေနောက်သို့လိုက်၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ထွက်လာသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ပြုကြသည်မဟုတ်လော့။ ၁၇အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး
နှစ်သက်တော်မမူ သော သူတို့ကား၊ အဘယ်သူနည်း။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုပြုသောကြောင့် တော၌လဲ၍
သေသောသူပင်မဟုတ်လော။ ၁၈သင်တို့သည်ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု
ကျိန်ဆိုတော်မူသောသူတို့ကား၊ မယုံကြည်သောသူမှတပါး အဘယ်သူနည်း။ ၁၉သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည်
မယုံကြည်သောကြောင့် သာမဝင်နိုင်သည်ကို ငါတို့သိမြင်ကြ၏။

၄

၁ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ချမ်းသာထဲသို့ဝင်ရသော အခွင့်ကိုပေးသော ဂတိတော်သည်
ငါတို့၌ရှိရစ် လျက်နှင့်၊ သင်တို့တွင် အချို့တို့သည်မမှီဘဲနေမည်ကိုစိုးရိမ်ကြကုန်အံ့။ ၂ငါတို့သည်
ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ထိုသူတို့ကဲ့ သို့ကြားရကြပြီ။ သို့ရာတွင် သူတို့ကြားရသောတရားစကားသည်၊
ကြားရသောသူတို့အထဲ၌ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မရောနှောသောကြောင့်အကျိုးကိုမပေး။ ၃ငါတို့မူကား၊
ယုံကြည်သောသူဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ချမ်းသာထဲသို့ဝင်ရကြ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ဗျာဒိတ်တော်ကား၊
သူတို့သည်ငါ၏ ချမ်းသာထဲသို့မဝင်ရကြဟု အမျက်ထွက်၍ ငါကျိန်ဆိုသည် ဟုလာ၏။ ချမ်းသာဟုဆိုသော်၊
ကမ္ဘာဦးကပင်အမှုအရာတို့ကိုပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်တော်မူရာချမ်းသာဟု ဆိုလိုသတည်း။

၄ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ကိုအကြောင်း၊ ပြု၍ကျမ်းစာတချက်၌ လာသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည်
မိမိအမှုအရာ အလုံးစုံတို့ကို ပြီးစီး၍ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။
၅ထိုကျမ်းစာ၌တဖန်လာ သည်ကား၊ သူတို့သည်ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြ ဟုလာသတည်း။ ၆ထိုကြောင့်၊
အချို့တို့သည် ဝင်ရကြ၏။ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ရှေ့ဦးစွာ ကြားရသော
သူတို့သည်မယုံကြည်သောကြောင့် မဝင်ရကြပြီ။
၇တဖန်တုံ၊ ယနေ့တွင်သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကိုကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍
ခိုင်မာသောစိတ်နှလုံး မရှိကြနှင့်ဟုဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဤမျှလောက်ကာလကြာပြီမှ၊
ယနေ့ဟုဒါဝိဒ်ကျမ်းစာ၌လာသောအခါ၊ တစုံတခုသော နေ့ရက်ကိုသေချာစွာ မှတ်သားသတည်း။
၈ယောရှုသည် ထိုသူတို့ကို ချမ်းသာပေးသည်မှန်လျှင်၊ ထိုနောက် အခြားသောနေ့ရက်ကို
အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း ၉ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ လူတို့အဘို့အလို့ငှါ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ချမ်းသာတမျိုးသည်
ကျန်ရစ်သေး၏။ ၁၀ဘုရားသခင်သည် မိမိအမှုအရာတို့ကိုပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော်မူ သည်နည်းတူ၊
ထိုချမ်းသာ ထဲသို့ဝင်ရသောသူသည်လည်း မိမိအမှုအရာတို့ကိုပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရ၏။
၁၁ထိုကြောင့်၊ ဣသရေလလူတို့သည် မယုံကြည်သောစိတ်ရှိသဖြင့် လဲသကဲ့သို့ ငါတို့သည်မလဲ၊
ထိုချမ်းသာ ထဲသို့ဝင်ရမည်အကြောင်းကြိုးစားအားထုတ်ကြကုန်အံ့။ ၁၂ဘုရားဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရား
တော်သည် အသက်ရှင် ခြင်း၊ တန်ခိုးနှင့် ပြုပြင်ခြင်း၊ သန်လျက်တကာတို့ထက်
ထက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အသက်နှင့်စိတ်ဝိညာဉ်ကိုငင်း၊ အရိုးဆစ်နှင့် ခြင်ဆီကိုငင်း ပိုင်ခြား၍
ထုတ်ချင်းခွင်းတတ်၏။ စိတ်နှလုံးအကြံ အစည်များကိုလည်း သိမြင်တတ်၏။ ၁၃ငါတို့ကို
စစ်ကြောစီရင်တော်မူသောသူရှေ့၌ မထင်ရှားသော အရာ တစုံတခုမျှမရှိ။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်
အကွယ် အကာမရှိဘဲ၊ မျက်မှောက်တော်၌လှန်ထားလျက်ရှိကြ၏။
၁၄ယခုမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံထဲသို့ ကြွဝင်တော်မူသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အကြီးတည်းဟူသော
ဘုရားသခင်၏ သားတော်ယေရှုသည် ငါတို့၌ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဖြစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့သည်
ဝန်ခံခဲ့ပြီး သောအရာ၌ တည်ကြည်ကြကုန်အံ့။ ၁၅ငါတို့ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်
ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲဒုက္ခများကြောင့် မကြင်နာနိုင်သော သူမဟုတ်။ ငါတို့ခံရသည်နည်းတူ၊
အမျိုးမျိုးသောစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းတို့ကို ခံဘူးသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊ ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့်
ကင်းလွတ်တော်မူ၏။ ၁၆ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် သနားခြင်း ကရုဏာကိုငင်း၊ တော်လျော်သော
မစခြင်းကျေးဇူးတော်ကိုငင်း ခံရမည်အကြောင်း၊ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် ကျေးဇူး ပလ္လင်တော်သို့
တိုးဝင်ချဉ်းကပ်ကုန်ကြကုန်အံ့။

၅

၁လူတို့တွင် ရွေးကောက်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း မည်သည်ကား၊ ပူဇော်သက္ကာကိုငင်း၊
အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကိုငင်းပူဇော်၍၊ လူတို့အတွက်ဘုရားထံကို ပြုစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူသောသူဖြစ်၏။
၂သူသည်ကိုယ်တိုင် နွမ်းရိအားနည်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူ၊ မှားယွင်းသောသူတို့ကိုသည်းခံခြင်းငှါ
တတ်နိုင်၏။ ၃ထိုအကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ လူများအပြစ်နှင့် မိမိအပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှါ ပူဇော်ရ၏။
၄ဘုရားသခင်သည် အာရုန်ကို ခေါ်တော်မူ သကဲ့သို့ ခေါ်တော်မူသောသူမှတပါး၊ အဘယ်သူမျှ
ထိုအရာမြတ်ကိုမသိမ်းမယူရ။ ၅ထိုနည်းတူ၊ ခရစ်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းအရာ၌
မိမိကိုမိမိချီးမြှောက်သည် မဟုတ်။ သင်သည်ငါ့သားဖြစ်၏။ ယနေ့ပင်သင့်ကိုငါ ဖြစ်ဘွားစေပြီဟု
မိန့်တော်မူသော သူသည် ခရစ်တော်ကိုချီးမြှောက် တော်မူ၏။ ၆ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာ
တချက်လာသည်ကား၊ သင်သည် မေလခိဇေဒက်နည်းတူ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်သည်ဟုလာသတည်း။

၇ထိုခရစ်တော်သည် လူဇာတိအဖြစ်၌ နေစဉ်ကာလ၊ သေခြင်းမှကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူသောသူကို၊
ကြီးစွာ သောကြွေးကြော်ခြင်း၊ မျက်ရည်ကျခြင်းနှင့် ဆုတောင်းပဌနာပြုသဖြင့်၊ ကြောက်ရွံ့ရာအမှု၌
ချမ်းသာရသည်ဖြစ်၍၊ ၈ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံသောအားဖြင့်
နားထောင်ခြင်းအကျိုးအကြောင်းကို သင်တော်မူ၏။ ၉ထိုသို့စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်ပြီးမှ၊
ယုံကြည်နားထောင်သောသူအပေါင်းတို့အား ထာဝရကယ်တင် ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုသောသူဖြစ်တော်မူ၍၊
၁၀မေလခိဇေဒက်ကဲ့သို့သောယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဟု ဘုရားသခင်သမုတ် တော်မူခြင်းကိုခံရ၏။
၁၁ထိုမေလခိဇေဒက်၏ အကြောင်းကိုငါတို့ပြောစရာစကားအများရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည်
ဉာဏ်နုန့်သောကြောင့်အပြောခက်လှ၏။ ၁၂သင်တို့သည် ကာလကြာသောကြောင့်
ဆရာအဖြစ်သို့ရောက်သင့် သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်၌ရှေ့ဦးစွာ
သင်ရသောတရားနတို့ကိုသူတပါးထံ၌ တဖန်သင်ရသော အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကြေခဲသောအစာကိုမသုံးဆောင်၊ နို့ကိုသာသုံးဆောင်ရသောသူဖြစ်ကြ၏။ ၁၃နို့ကိုသာ သုံးဆောင်သော
သူမည်သည်ကား၊ သူငယ်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရား၌လေ့လာခြင်းမရှိ။ ၁၄ကောင်း ကျိုး
မကောင်းကျိုးကိုပိုင်းခြား၍ သိနိုင်သောဉာဏ်ပေးတတ်သော၊ အကြားအမြင် အတွေ့အစမ်းများသော
သူတည်းဟူ သော၊ စုံလင်သောအရွယ်ရှိသောသူတို့မူကား၊ ကြေခဲသောအစာအာဟာရကိုသုံးဆောင်ရကြ၏။

၆

၁-၂ထိုကြောင့်၊ သေခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သောအကျင့်ကိုနောင်တရခြင်း၊ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်ခြင်း၊
ဗတ္တိဇံ တရားကို သွန်သင်ခြင်း၊ လက်ကိုတင်ခြင်း၊ သေလွန်သောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်း၊
ထာဝရစီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း တည်းဟူသော မူလအမြစ်ကို ငါတို့သည်ပြန်၍မတည်ဘဲ၊ ခရစ်တော်၏ဘာသာ၌
အစအဦးဖြစ်သော အကြောင်း အရာတို့ကို ထား၍၊ စုံလင်သောအဖြစ်သို့ တက်ကြကုန်အံ့။
၃ဘုရားသခင်အခွင့် ပေးတော်မူလျှင်၊ ငါတို့သည် ထိုသို့ပြုကြမည်။ ၄အလင်းသို့တခါရောက်၍
ကောင်းကင်ဆုကျေးဇူးကိုမြည်းစမ်းခြင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် ကိုခံယူခြင်း၊ ၅ဘုရားသခင်၏
ကောင်းမြတ်သော တရားစကားကိုငှင်း၊ နောင်ကပ်ကာလ၏ တန်ခိုးများကိုငှင်း၊ မြည်းစမ်းခြင်းရှိပြီးမှ၊
၆ရွေ့လျော့ဖေါက်ပြန် သောသူတို့သည်၊ မိမိတို့တွင်ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကိုလက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ
ကွပ်မျက်၍ အသရေတော်ကို ရှုတ်ချသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ နောက်တဖန်နောင်တရအံ့သောငှါ
အသစ်ပြုပြင်ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ကြ။ ၇ဥပမာကား၊ အကြင်မြေသည်
မိမိအပေါ်သို့အဖန်ဖန်ကျသောမိုဃ်းရေကို သောက်၍၊ လုပ်သောသူ သုံးဘို့ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို
ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုမြေသည်ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကိုခံတတ်၏။
၈အကြင်မြေသည်ဆူးပင်အမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုမြေသည်ပြုစုခြင်းကိုမခံထိုက်။
ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောအချိန်နီးသည်ဖြစ်၍၊ နောက်ဆုံး၌မီးရှို့ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။
၉ထိုသို့ပြောသော်လည်း၊ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည်ကယ်တင်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောအရာ၊
သာ၍ကောင်းသော အရာတို့နှင့်ဆိုင်သည်ကို၊ ငါတို့သည်သဘောကျလျက်ရှိကြ၏။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊
သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသူတို့ ကို အထက်ကလုပ်ကျွေးသည်သာမက၊ ယခုပင်လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကိုငှင်း၊
ထိုသို့ပြုသောအားဖြင့် နာမတော်ကို ထောက်၍ပြသော မေတ္တာကိုငှင်း၊ ဘုရားသခင်သည်
မေ့လျော့သည်တိုင်အောင် အဓမ္မအမှုကို ပြုတော်မူ သည်မဟုတ်။ ၁၁-၁၂သင်တို့ရှိသမျှသည် ပျင်းရိခြင်းနှင့်
ကင်းလွတ်၍၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်သည်းခံခြင်းအားဖြင့်ဂတိတော် တို့ကိုအမွေခံရသော
သူတို့နည်းတူကျင့်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ထိုသို့သောလုံ့လဝီရိယကို ထုတ်၍၊ အဆုံးတိုင်အောင် ယုံမှားခြင်းနှင့်
ကင်းသောမြော်လင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါတို့သည်အလိုရှိကြ၏။

၁၃ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၌ ဂတိထားတော်မူသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထက်သာ၍
ကြီးမြတ်သောသူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုရန်မရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကိုတိုင်တည်၍၊
၁၄ငါသည်သင့်အားအစဉ်အမြဲကောင်းကြီးပေး မည်။ သင့်ကိုအစဉ်အမြဲပွါးများစေမည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။
၁၅ထိုသို့နှင့်အညီအာဗြဟံသည် သည်းခံလျက်စောင့် နေပြီးမှ၊ ဂတိတော်ကိုဝင်စားလေ၏။
၁၆လူတို့သည်မိမိထက်ကြီးမြတ်သောသူကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလေ့ရှိကြ၏။ မြဲမြံစေတတ်သော အကျိန်သည်
ငြင်းခုံခြင်းရှိသမျှကို ဖြေတတ်၏။ ၁၇ထိုကြောင့်၊ ဂတိတော်ကို အမွေခံရသော သူတို့သည်၊
ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်တော်မဖေါက်ပြန်နိုင်ကြောင်းကိုအတပ်သိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည်
အကျိန်အားဖြင့် အာမခံတော်မူ၏။ ၁၈အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မုသာမသုံးနိုင်သော အရာတည်း
ဟူသော မဖေါက်ပြန် မပြောင်းလဲနိုင်သော အရာနှစ်ပါးကိုအမှီပြု၍၊ ကိုယ်ရှေ့၌ ထားသောမြော်လင့်ရာကို
ခိုလှုံခြင်းငှါပြေးသောငါတို့သည် သက်သာအားကြီးကြမည်အကြောင်းတည်း။ ၁၉ထိုမြော်လင့်ခြင်းမူကား၊
ကုလားကာအတွင်း၌ချ၍ မြဲမြံခိုင်ခံ့သောစိတ် နှလုံး၏ ကျောက်ဆူးကဲ့သို့ ငါတို့၌ရှိသတည်း။ ၂၀မေလခိဇေဒက်
နည်းတူ၊ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ယေရှုသည်၊ ငါတို့အတွက်၊ ထိုအတွင်းအရပ်ထဲသို့
ရှေ့ဆောင်၍ ဝင်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။

၇

၁မင်းကြီးများကိုလုပ်ကြံရာမှ ပြန်လာသောအာဗြဟံကို ခရီးဦးကြိုပြု၍ ကောင်းကြီးပေးပြီးလျှင်၊
၂အာဗြဟံ လှူသောလက်ရာစွာရှိသမျှကို ဆယ်ဘို့တဘို့ခံယူသော ထိုရှာလင်မင်းကြီးတည်းဟူသော
အမြင့်ဆုံးသောဘုရား သခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်မေလခိဇေဒက်သည်၊ နာမရင်းအနက်အားဖြင့်တရားမင်း၊
ထိုမှတပါး၊ ငြိမ်သက်ခြင်းမင်းဟု ဆိုလိုသောရှာလင်မင်းဖြစ်လျက်၊ ၃အဘမရှိ၊ အမိမရှိ၊ ရှေးမျိုးစဉ်မရှိ၊
အသက်အပိုင်းအခြားမရှိဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏ သားတော်နှင့်တူ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ အစဉ်အမြဲတည်၏။
၄အမျိုး၏ အဘအာဗြဟံသည်၊ လက်ရာစွာ များကို ဆယ်ဘို့တဘို့လှူ၍ အလှူခံသော ထိုမင်းသည်
အဘယ်မျှလောက်ကြီးမြတ်သည်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ၅ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အရာကိုခံသော
လေဝိသားတို့သည် အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်သော သူတည်းဟူသော၊ မိမိတို့ညီအစ်ကိုများလက်မှ
ပညတ်တရားအတိုင်းဆယ်ဘို့တဘို့ကို ခံရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ ၆သူတို့အမျိုးမဟုတ် သော ထိုမင်းမူကား၊
အာဗြဟံ၏ လက်မှဆယ်ဘို့တဘို့ကိုခံလေ၏။ ဂတိတော်တို့ကိုခံရသော သူကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးလေ၏။
၇ကြီးသောသူသည် ငယ်သောသူကိုကောင်းကြီးပေးတတ်သည်ကို ငြင်းခုံဘွယ်မရှိ။ ၈ထိုမှတပါး၊
သေတတ်သောသူတို့သည် ယခုအခါ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုခံလေ့ရှိ၏။ ထိုအခါ မူကားအသက်ရှင်သည်ဟု
သက်သေခံခြင်းကို ရသောသူသည် ဆယ်ဘို့တဘို့ ကိုခံရ၏။ ၉ထိုမှတပါး၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုခံတတ်သော
လေဝိသည် အာဗြဟံအားဖြင့် ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုပေးပြီဟု ဆိုစရာ အခွင့်ရှိ၏။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊
မေလခိဇေဒက်သည် အာဗြဟံကိုတွေ့သောအခါ၊ လေဝိသည်မိမိအဘ၏ ကိုယ်၌ ရှိသတည်း။

၁၁တနည်းကား၊ လေဝိမှဆင်းသက်သောယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်လျက်လူများတို့သည်
ပညတ် တရားတော်ကို ခံကြသောကြောင့်၊ ထိုအမျိုးအားဖြင့်စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်သည်မှန်လျှင်၊
အခြားသော ယဇ်ပုရော ဟိတ်သည်၊ အာရုန်နည်းတူမခေါ်ဝေါ်ဘဲ၊ မေလခိဇေဒက်နည်းတူ
ပေါ်ထွန်းစရာအကြောင်း အဘယ်သို့ရှိသေးသနည်း။ ၁၂ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသည် ပြောင်းလဲလျှင်၊
ပညတ်တရားသည် မပြောင်းလဲဘဲ မနေနိုင်ရာ။ ၁၃ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသောသူသည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ဝတ်ကို
တယောက်မျှမပြုရသောအမျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်ပေ၏။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သခင် သည် ယုဒအမျိုးထဲ၌
ပေါ်ထွန်းသည်ဟု ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ထိုအမျိုးသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာနှင့်စပ်ဆိုင်သည် ဟုမောရှေသည်
တခွန်းကိုမျှမပြော။ ၁၅ထိုမှတပါး၊ မေလခိဇေဒက်နည်းတူ အခြားသောယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပေါ်ထွန်းသည်
မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုး ပြောင်းလဲပြီဟု သာ၍ ထင်ရှား၏။ ၁၆ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်သည်

ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်စပ်ဆိုင်သော တရားအတိုင်း ခန့်ထားလျက်ရှိသည် မဟုတ်။ ထာဝရအသက်၏
တန်ခိုးအာနုဘော် အတိုင်းခန့်ထားလျက်ရှိသတည်း။ ၁၇အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်မေလခိဇေဒက်နည်းတူ၊
ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံ တော်မူသတည်း။

၁၈ပညတ်တရားသည် အဘယ်သူကိုမျှစုံလင်ခြင်းသို့မပို့နိုင်သည်ဖြစ်၍၊
၁၉ရှေးပညတ်တရားဟောင်းသည်၊ အားမရှိ၊ အကျိုးကိုမပေးနိုင်သောကြောင့်၊ ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်ရ၏။
သို့သော်လည်း၊ သာ၍မြတ်သော မြော်လင့် ခြင်းအခွင့်သည် နေရာကျ၏။ ထိုမြော်လင်ခြင်းအားဖြင့်
ငါတို့သည် ဘုရားသခင့်အထံတော်သို့ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်ရကြ၏။ ၂၀ထိုသူတို့သည် အကျိန်တော်မရှိဘဲ
ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကိုရကြ၏။ ၂၁ယေရှုမူကား၊ အကျိန်တော်မရှိဘဲယဇ်ပုရော ဟိတ်အရာကိုမရ၊
ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်မေလခိဇေဒက်နည်းတူ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟု ကျိန်ဆို၍၊
နောက်တဖန်စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းရှိတော်မမူသည်နှင့် အညီ၊ ယေရှုသည် အကျိန်တော်ကိုခံ၍
ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ရသည်အတိုင်း၊ ၂၂သာ၍မြတ်သော ပဋိညာဉ်တရား၏အာမခံဖြစ်၏။
၂၃ထိုသူတို့သည်လည်း သေရသောကြောင့် အစဉ်မတည်နိုင်သည်ဖြစ်၍ အများရှိရကြ၏။ ၂၄ယေရှုမူကား၊
နိစ္စထာဝရတည်သောကြောင့် မပြောင်းမလဲသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားလျက်ရှိ၏။ ၂၅ထိုကြောင့်၊
အကြင်သူတို့သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင့်အထံ တော်သို့ချဉ်းကပ်ကြ၏၊
ထိုသူတို့၏အမှုကိုကိုယ်တော်သည် စောင့်လျက်၊ ကာလအစဉ်အသက်ရှင်သောကြောင့်။
သူတို့ကိုအစဉ်ကယ်တင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။

၂၆ထိုသို့သောယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍ အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းလွတ်လျက်
အပြစ်ရှိ သောသူတို့နှင့် မဆက်ဆံ၊ ကောင်းကင်သားအပေါင်းတို့ထက်မြင့်မြတ်သော သူဖြစ်၍၊ ငါတို့နှင့်
တော်သင့်တော်မူ၏။ ၂၇အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်ငှင်း၊
လူများအပြစ်ကြောင့် ငှင်း၊ နေ့တိုင်းယဇ် ပူဇော်ရသကဲ့သို့၊ ထိုသခင်သည်ယဇ်ပူဇော်စရာအကြောင်းမရှိ။
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မိမိကိုယ်ကိုတခါ တည်းယဇ်ပူဇော်၍ ထိုအမှုကိုပြီးစေတော်မူပြီ။
၂၈ပညတ်တရားသည် အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ ၌ခန့်ထား၏။ ပညတ်တရားနောက်၌
ကျိန်ဆိုတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်မူကား၊ အစဉ်အမြဲစုံလင်ခြင်းသို့
ရောက်သောသားတော်ကိုခန့်ထားသတည်း။

၈

၁ယခုဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာတို့၏ အချုပ်အခြာဟူမူကား၊ ထိုသို့သော
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် ငါတို့၌ရှိ၏။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်၏ ပလ္လင်လက်ျာဘက်မှာ
ထိုင်နေတော်မူ၏။ ၂လူမဆောက်ဘဲ ထာဝရဘုရားဆောက်တော်မူသော တဲတော်စစ်တည်းဟူသော၊
သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ဘုရားဝတ်ကိုပြုသောသူဖြစ် တော်မူ၏။ ၃ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမည်သည်ကား၊
ပူဇော်သက္ကာနှင့် ယဇ်ကိုပူဇော်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားလျက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်လည်း
ပူဇော်စရာယဇ်တစုံတခုရှိရ၏။ ၄ပညတ်တရားအတိုင်း ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်သောယဇ်ပုရောဟိတ်များ
ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိနေလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ် မလုပ်ရ။
၅မောရှေသည်တဲတော်ကို ဆောက်လုပ်အံ့သောအခါ၊ တောင်ပေါ်မှာသင့်အား ပြခဲ့ပြီးသော ပုံနှင့်ညီလျော်စွာ
အလုံးစုံတို့ကို လုပ်ခြင်းငှါ သတိပြုရမည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရသည်ဖြစ်၍၊ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
ကောင်းကင် အရာတို့၏ ပုံပမာအရိပ်နှင့်သာဆိုင်လျက် ဝတ်ကိုပြုနေကြ၏။

၆ထိုမှတပါး၊ ယေရှုသည် သာ၍မြတ်သောဂတိတော်တို့၌ တည်သော၊
သာ၍မြတ်သောပဋိညာဉ်တရား၏ အာမခံဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ သာ၍မြတ်သောဝတ်ပြုခြင်းအခွင့်အရာကို
ရတော်မူ၏။ ၇ပဌမပဋိညာဉ်တရားသည် အပြစ် တင်ခွင့်မရှိသည်မှန်လျှင်၊

ဒုတိယပဋိညာဉ်တရားတည်ရသောအခွင့်ကို အဘယ်ကြောင့်ရှာရသနည်း။ ၈ပဌမပဋိညာဉ်
တရားကိုထာဝရဘုရားသည်အပြစ်တင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ဤလူမျိုး၏ ဘိုးဘေး
တို့ကိုလက်ဆွဲ၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်သွားသောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တရားနှင့်
ခြားနားသော ပဋိညာဉ် တရားသစ်ကို ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးသော အချိန်ကာလ
ရောက်လိမ့်မည်။ အရင်ငါပေးဘူးသောပဋိညာဉ် တရား၌ သူတို့သည်မတည်ကြ။ ငါသည်လည်းသူတို့ကို
မကြည့်ရှုမပြုစုဘဲနေ၏။ ၁၀နောင်ကာလအခါ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၌ငါပေးအံ့သော
ပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ့ပညတ်တို့ကို သူတို့စိတ်ဝိညာဉ် ထဲသို့သွင်းမည်။
သူတို့နှလုံးပေါ်မှာ ငါရေးထားမည်။ ငါသည်သူတို့၏ ဘုရားဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြ
လိမ့်မည်။ ၁၁ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရားကို သိလော့ဟု၊ အမျိုးသားချင်း၊ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း
တယောက်ကိုတယောက် ဆုံးမသြဝါဒမပေးရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍
အကြီးဆုံးသော သူတိုင်အောင် ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုသိကြလိမ့်မည်။ ၁၂ထိုအခါ
ငါသည်သူတို့အပြစ်များကို သည်းခံမည်။ သူတို့ပြစ်မှားခြင်း၊ လွန်ကျူးခြင်းများကို မအောက်မေ့ဘဲနေမည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ၁၃ပဋိညာဉ်တရားသစ်ဟူ၍ မိန့်တော် မူသည်တွင် ပဌမပဋိညာဉ်တရားကို
ဟောင်းစေတော်မူ၏။ ရွေ့လျော့၍ ဟောင်းသော အရာမည်သည်ကား၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်လုနီး
သတည်း။

၉

၁တနည်းကား၊ ပဌမပဋိညာဉ်တရားသည် ဝတ်ပြုရာစီရင်ချက်နှင့်၎င်း၊ လောကီသန့်ရှင်းရာ
ဌာနတော်နှင့်၎င်း စပ်ဆိုင်၏။ ၂အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဟဂျာဟု ခေါ်ဝေါ်သော ပဌမတဲတော်သည်၊ ဆီမီးခုံ၊
စားပွဲ၊ ရှေ့တော်မုန့်နှင့် ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏၊ ၃ဒုတိယကုလားကာအတွင်း၌၊ ဟဂျာဟဂျုန်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော
တဲတော်ရှိ၏။ ၄ထိုတဲတော်၌ ရွှေလင်ပန်း နှင့် ရွှေဖြင့်မွမ်းမံသော ပဋိညာဉ်တရားသေတ္တာရှိ၏။ ထိုသေတ္တာ၌
မန္နကိုထားသောရွှေအိုး၊ အပွင့်ပွင့်အာရုန်၏ လှံတံ၊ ပဋိညာဉ်တရားကိုရေးထားသော ကျောက်ပြားတို့သည်
ရှိကြ၏။ ၅ထိုသေတ္တာပေါ်မှာ ဘုန်းကြီးသောခေရုဗိမ်တို့သည် အပြစ်ဖြေရာ ပလ္လင်ကိုလွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။
ထိုအရာ များကို ယခုသေချာစွာ ပြောစရာအကြောင်းမရှိ၊

၆ထိုသို့ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် ပြင်ဆင်လျက်ရှိသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဝတ်ပြု၍
ပဌမတဲ တော်အတွင်းသို့အစဉ်ဝင်ရကြ၏။ ၇ဒုတိယတဲတော်အတွင်းသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းတပါးတည်းသာ
မိမိအပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ လူများအပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ပူဇော်သောအသွေးကိုဆောင်၍ တနှစ်လျှင် တခါတည်းသာ
ဝင်ရ၏။ ၈ပဌမတဲတော် မပျက်မှီတိုင်အောင်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနသို့သွားသောလမ်းမဖွင့်သေးသောအကြောင်းကို
ထိုအမှုအရာအားဖြင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည်အရိပ်ပေးတော်မူ၏။ ၉ထိုတဲတော်ကား၊
ပူဇော်သက္ကာနှင့် ယဇ်များကို ပူဇော်သော ကာလတည်းဟူသော မျက်မှောက်ကာလပတ်လုံး ပုံပမာဖြစ်၏။
ထိုပူဇော်သက္ကာနှင့် ယဇ်များတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသောစိတ်ကိုထောက်လျှင်လည်း၊
ဝတ်ပြုသောသူအားစုံလင်ခြင်းအကျိုးကို မပေးနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ၁၀စားစရား၊ သောက်စရာ၊
အမျိုးမျိုးသောနှစ်စရာတည်းဟူသော၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ဆိုင်သောအထုံးအဖွဲ့များနှင့်တကွ အသစ်ပြုပြင်
ခြင်းကာလတိုင်ရုံမျှသာတည်ရကြ၏။

၁၁ယခုမှာ လူလက်ဖြင့်မလုပ်၊ ဤလောကဓာတ်နှင့် မစပ်ဆိုင်၊ သာ၍ကြီးမြတ်စုံလင်သောတဲတော်၌၊
နောက်မင်္ဂ လာအကျိုးတို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ခရစ်တော်သည်၊ ၁၂ငါတို့အဘို့ထာဝရ
ရွေးနှုတ်ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရ၍ ဆိတ်အသွေး၊ နွားကလေးအသွေးနှင့် မဟုတ်၊
မိမိအသွေးတော်နှင့်သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ တခါတည်းဝင်တော်မူ၏။ ၁၃အကြောင်းမူကား၊
အညစ်အကြေးရှိသောသူတို့အပေါ်၌ ဖြန်းသောနွားအသွေး၊ ဆိတ်အသွေး၊ နွားမကလေး၏ ပြာသည်၊

သူတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုနိုင်သည်မှန်လျှင်၊ ၁၄ထိုမျှမက၊ အပြစ်ကင်းသော ကိုယ်တော်ကို၊ ထာဝရ
ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ တင်လှူပူဇော်သော ခရစ်တော်၏ အသွေးသည်၊ သေခြင်းနှင့်
စပ်ဆိုင်သော အကျင့်ကို ပယ်ရှင်း၍၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင် တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို
ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သင်တို့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော စိတ်ကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊
သာ၍တတ်နိုင်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ ၁၅ထိုကြောင့်ပဌမ ပဋိညာဉ်တရားလက်ထက်၌
ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို လည်းလွှတ်စေခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်သည်အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
ခေါ်တော်မူသောသူတို့သည် ဂတိတော်နှင့် ယှဉ်သော ထာဝရအမွေကိုခံရမည် အကြောင်း၊
ထိုသခင်သည်ပဋိညာဉ် တရားသစ်၏ အာမခံဖြစ်တော်မူ၏။ ၁၆အမွေခံစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေး၍
စာချုပ်သည်အမှုမှာလည်း စာချုပ်တည်လျှင် စာချုပ်သောသူသည် ကေန်သေရမည်မှန်ပြီ။ ၁၇အကယ်၍
မသေလျှင်၊ ထိုစာချုပ်သည်မတည်၊ သေမှသာတည်၏။ ၁၈ထိုကြောင့်ပဌမပ ဋိညာဉ်တရားကို စီရင်သောအခါ၊
အသွေးနှင့် ကင်း၍မစီရင်။ ၁၉တရားတော်၌ပါသမျှသောပညတ် တို့ကိုမောရှေ သည်
လူအပေါင်းတို့အားဟောပြောပြီးမှ၊ ရေနှင့် ရောနှောသောနွား၊ ဆိတ်၏အသွေးကိုယူ၍၊ အနီဆိုး
သောသိုးမွေးတပ်သောဟုသုပ်ပင်ညွန့်နှင့်၊ ကျမ်းစာကိုငင်း လူအပေါင်းကိုငင်း ဖြန်းလျက်၊ ၂၀ဤအသွေးကား၊
သင်၌ ဘုရားသခင်ဝန်ခံတော်မူသော ပဋိညာဉ်၏အသွေးဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။ ၂၁တဲတော်နှင့်ဝတ်ပြုသော
တန်ဆာများ ကိုလည်း ထိုနည်းတူ အသွေးနှင့်ဖြန်းရ၏။ ၂၂ပညတ်တရားအတိုင်း ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို
ကုန်မတတ် အသွေး အားဖြင့် စင်ကြယ်စေတတ်၏။ အသွေးမသွန်းလောင်းဘဲ အပြစ်လွှတ်ခြင်းမရှိ။
၂၃ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိသောအရာတို့၏ ပုံများကို ထိုသို့သောယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်
စင်ကြယ်စေရမည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်အရာ တို့ကို သာ၍ မြတ်သောယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်
စင်ကြယ်စေရ၏။

၂၄ထိုသို့နှင့်အညီ၊ မှန်သောသန့်ရှင်းရာဌာနတို့၏ ပုံဖြစ်သော၊ လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သော
သန့်ရှင်းရာဌာန ထဲသို့ ခရစ်တော်သည် မဝင်ဘဲ၊ ငါတို့အတွက်ကြောင့် ယခုဘုရားသခင်၏ ရှေ့တော်၌
ကိုယ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင် ကိုယ်ထဲသို့ ဝင်တော်မူပြီ။ ၂၅သို့သော်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်
သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ သူတပါးအသွေးနှင့် နှစ်တိုင်း အစဉ်ဝင်ရသကဲ့သို့ ခရစ်တော်သည် အဖန်များစွာ
ကိုယ်ကို ပူဇော်ရသည်မဟုတ်။ ၂၆ထိုသို့ ပူဇော်ရသည် မှန်လျှင်၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ အဖန်များစွာ
အသေခံတော်မူရ၏။ ယခုမူကား၊ ဤကပ်ကာလ အဆုံး၌ တခါတည်းကိုယ်ကို ပူဇော်သောအားဖြင့်
အပြစ်များကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။ ၂၇လူသည်တခါတည်းသေ၍
ထိုနောက်မှတရားစီရင်တော်မူခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့၊ ၂၈ထိုနည်းတူ၊ ခရစ်တော်သည် လူများ အပြစ်တို့ကို
ခံခြင်းငှါ တခါ တည်းကိုယ်ကိုပူဇော်ပြီးမှ၊ နောက်တဖန်ထိုသခင်ကို မြော်လင့်လျက်နေသော
သူတို့ကိုကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ၊ အပြစ်နှင့် မဆိုင်ဘဲပေါ်ထွန်းတော်မူလတံ့။

၁၀

၁တနည်းကား၊ ပညတ်တရားသည် နောက်ဖြစ်လတံ့သော မင်္ဂလာအကျိုးတို့၏
သေချာသောပုံသဏ္ဍာန် ကို မပြ၊ အရိပ်ကိုသာပြသည်ဖြစ်၍၊ နှစ်စဉ်မပြတ်ပူဇော်သော ယဇ်အားဖြင့်
အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်သောသူတို့ကို စုံလင်ခြင်းအဖြစ်၌ မတည်စေနိုင်ရာ။ ၂တည်စေနိုင်လျှင်၊ ဝတ်ပြုသော
သူတို့သည် တခါတည်းနှင့် စင်ကြယ်ခြင်း သို့ရောက်ပြီးမှ၊ နောက်တဖန် သံဝေဂတရားရစရာ အကြောင်း
အလျှင်းမရှိ သည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုယဇ်တို့ကို တခါတည်းသာ ပူဇော်၍၊ နောက်တဖန်
မပူဇော်ဘဲနေရကြမည်မဟုတ်လော။ ၃ယခုမူကား၊ ယဇ်ပူဇော်သည်တွင်
အပြစ်များကိုနှစ်တိုင်းအောက်မေ့ခြင်းရှိ၏။ ၄အကြောင်းမူကား၊ နွား၊ ဆိတ်၏အသွေး သည်
အပြစ်ကိုမပယ်နိုင်ရာ။

၅ထိုကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် ဤလောကကသို့ကြွလာသောအခါ၊ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
ယဇ်ပူ ဇော်သက္ကာကို အလိုတော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အဘို့ကိုယ်ခန္ဓာကို ပြင်ဆင်တော်မူပြီ။
၆မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်များကိုအားရနှစ်သက်တော်မမူသောအခါ၊ ၇ကျမ်းစာလိပ်၌
အကျွန်ုပ်အမှတ်ပြု၍ ရေးထားသည် နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏အလိုကို
ဆောင်အံ့သောငှါသွားပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။ ၈ပညတ် တရားအတိုင်းပြုရသော
ဝတ်ကိုရည်ဆောင်လျက် ခရစ်တော်က၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ် အစရှိသောယဇ်များနှင့်
ပူဇော်သက္ကာများတို့ကို ကိုယ်တော်သည် အလိုတော်မရှိ၊ အားရနှစ်သက်တော်မမူဟု အထတ်ကဆိုနှင့်ပြီးမှ၊
၉တဖန်တုံ၊ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ အလိုကို ဆောင်အံ့သောငှါသွားပါမည်ဟု
ဆိုသည်တွင်၊ ဒုတိယဝတ်ကိုတည်စေခြင်းငှါ ပဌမဝတ်ကိုပယ်၏။ ၁၀ထိုအလိုတော်နှင့်အညီ ယေရှုခရစ်၏
ကိုယ်တော်ကိုတခါတည်း ပူဇော်သောအားဖြင့်၊ ငါတို့သည်စင်ကြယ်ခြင်း သို့ရောက်ကြ၏။

၁၁ယဇ်ပုရောဟိတ်မည်သည်ကား၊ နေ့တိုင်းဝတ်ပြုလျက်၊ အပြစ်ကိုဖြေနိုင်သော ယဇ်ကိုအထပ်ထပ်
အဖန်ဖန် ပူဇော်လျက်ရပ်နေရ၏။ ၁၂ထိုသခင်မူကား၊ အပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါ ယဇ်တခုတည်းကို ပူဇော်ပြီးမှစ၍၊
ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ အစဉ်အမြဲထိုင်၍၊ ၁၃မိမိရန်သူတို့ကို
မိမိခြေတင်ရာအချမထားမှီတိုင်အောင် မြော်လင့်ချက် နေတော်မူ၏။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊
စင်ကြယ်သောသူတို့သည် ထာဝရစုံလင်ခြင်းအကျိုးကို ရစေခြင်းငှါ၊ တခါတည်း ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်
ပြုတော်မူ၏။ ၁၅ထိုသို့နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့တို့အားသက်သေပေးတော် မူသည်မှာ၊
၁၆နောင်ကာလအခါသူတို့၌ ငါပေးသောပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ့ပညတ်တို့ကို
သူတို့နှလုံးထဲမှာ ပေးသွင်းမည်။ သူတို့စိတ်ဝိညာဉ်၏ အပေါ်မှာ ရေးထားမည်ဟု အထက်ကမိန့်တော်မူပြီးမှ၊
၁၇တဖန်တုံ၊ သူတို့ပြစ်မှားခြင်း၊ လွန်ကျူးခြင်းအမျိုးမျိုးကို ငါမအောက်မေ့ဘဲ နေမည်ဟု လာသတည်း။
၁၈ထိုအပြစ် တို့ကို လွှတ်ပြီးလျှင် နောက်တဖန် အပြစ်ဖြေသော ပူဇော်သက္ကာကို ပြုစရာအကြောင်းမရှိ။

၁၉-၂၀ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ ယေရှု၏ ကိုယ်ခန္ဓာတည်းဟူသော ကုလားကာအားဖြင့်
ထိုသခင်ပြင်ဆင် တော်မူသော အသက်လမ်းသစ်တွင်၊ ငါတို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့၊ အသွေးတော်ကို
အမှီပြု၍ အဆီးအတား မရှိ၊ ဝင်ရသောအခွင့် ရှိသဖြင့်၎င်း၊ ၂၁ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို အုပ်စိုးသော
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ရှိသဖြင့်၎င်း၊ ၂၂ငါတို့သည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော သဘောရှိ၍ ဝိစိကိစ္ဆာနှင့်ကင်းသော
ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်လျက်၊ စိတ်နှလုံးကို သံဝေဂတရားနှင့် လွတ်အောင်ဖြန်းခြင်း၊ ကိုယ်ကာယကိုလည်း
ကြည်သာရေဖြင့် ဆေးကြောခြင်းရှိပြီးမှ၊ အထံတော် သို့ တိုးဝှေ့ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့။
၂၃မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းကို ဝန်ခံ၍ မတိမ်းယိမ်းမရွေ့လျောဘဲ တည်ကြည်ကြ ကုန်အံ့ အကြောင်းမူကား၊
ဂတိထားတော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ၂၄ထိုမှတပါး၊ မေတ္တာစိတ်ရှိ စေခြင်းငှါ၎င်း၊
ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရသော အခွင့်ကိုရှာ၍၊ အချင်းချင်း
တယောက်ကိုတယောက် ထောက်စာကြည့်ရှုကြကုန်အံ့။ ၂၅လူအချို့တို့၏ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်း
စည်း ဝေးခြင်းအမှုကို မရှောင်လွှဲကြနှင့်။ အချင်းချင်းတို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြလော့။
ကာလအချိန်ရောက်လုနီးသည် ကို ထောက်သဖြင့်၊ သာ၍ကြိုးစားကြလော့။

၂၆အကြောင်းမူကား၊ သမ္မာတရားကို သိပြီးမှ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ ပြစ်မှားပြန်လျှင်၊ နောက်တဖန်
အပြစ် ဖြေသောယဇ်ကို ပူဇော်ရာအခွင့်မရှိဘဲ၊ ၂၇ဒဏ်စီရင်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု ကြောက်မက်ဘွယ်သော
မြော်လင့်ရသော အကြောင်း၊ ငြင်းဆန်သောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးဘို့ရာ အမျက်တော်မီးလောင်ခြင်းကို ခံရသော
အကြောင်းရှိ၏။ ၂၈မောရှေ၏တရားကို ပယ်သောသူမည်သည်ကား၊ သက်သေခံနှစ်ဦးသုံးဦးရှိလျှင်၊
သနားခြင်းကို မခံရဘဲသေရ၏။ ၂၉ထိုမျှမက ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ခြေနှင့်ကျော်နင်းလျက်၊
မိမိကိုစင်ကြယ်စေသော ပဋိညာဉ်တရား၏ အသွေးကို အပြစ်တင် လျက် ဆုကျေးဇူးကိုပေးသော ဝိညာဉ်တော်ကို

မထီမဲ့မြင်ပြုလျက် ရှိသောသူသည်၊ အဘယ်မျှလောက် ကြီးစွာသော ဒဏ်ဖြင့် ခံထိုက်သည်ကို
သင်တို့ထင်ကြသနည်း။ ၃၀ငါသည် အပြစ်တရားကို စီရင်ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့်အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်ဟူ၍၎င်း၊
ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့အဘို့ တရားစီရင်မည်ဟူ၍၎င်း၊ မိန့်တော်မူသောသူကို ငါတို့သည်
အမှန်သိကြ၏။ ၃၁အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ လက်တော်သို့ ကျရောက်ခြင်းအမှုသည်
ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှု ဖြစ်သတည်း။

၃၂-၃၃သင်တို့သည် အလင်းသို့ရောက်ပြီးသည်နောက်၊ လူများရှေ့မှာ ကဲ့ရဲ့ညှဉ်းဆဲခြင်းကို
ခံရသဖြင့်၎င်း၊ ထိုသို့ ခံရသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံသော အပေါင်းအဘော် ဖြစ်သဖြင့်၎င်း၊ ကြီးစွာသော
ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာများကို ဆိုင်ပြိုင် တိုက်လှန်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသော အထက်ကာလအချိန်ကို
အောက်မေ့ကြလော့။ ၃၄ထိုအခါ သင်တို့သည် အကျဉ်း ခံရသော သူတို့အတွက်ကြောင့် ကြင်နာသောစိတ်
ရှိရသည်သာမက၊ ကိုယ်ပစ္စည်းဥစ္စာများကို သူတပါးလုယူ ဖျက်ဆီးသော်လည်း၊ ကိုယ်သုံးစရာဘို့
ကောင်းကင်ဘုံ၌ သာ၍မြတ်သော အမြဲတည်သော ဘဏ္ဍာရှိသည်ကိုသိ၍၊ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို
ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဝန်ခံကြ၏။ ၃၅ထိုကြောင့်၊ ကြီးစွာသော အကျိုးနှင့် ယှဉ်သော သင်တို့၏
ရဲရင့်ခြင်းစိတ်ကို မစွန့်ကြနှင့်။ ၃၆ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကိုဆောင်ပြီးမှ၊ ဂတိတော်အတိုင်း
အကျိုးကိုရမည်အ ကြောင်း သည်းခံခြင်းစိတ်ရှိရမည်။ ၃၇အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
ကြွလာလတံ့သောသူသည် မဆိုင်းမလင့်ဘဲ၊ မကြာမမြင့်မီရောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ၃၈ဖြောင့်မတ်သောသူသည်
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ရွံ့လျော့လျှင်၊ ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်သည် ထိုသူကို
အားရနှစ်သက်ခြင်းမရှိဟု ဘုရားသခင်အမိန့်တော် ရှိ၏။ ၃၉ငါတို့မူကား ပျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်အံ့သောငှါ
ရွံ့လျော့သောသူမဟုတ်။ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ကယ်တင်ခြင်း သို့ ရောက်အံ့သောငှါ
ယုံကြည်သောသူဖြစ်ကြ၏။

၁၁

၁ယုံကြည်ခြင်းသည် မြော်လင့်သောအရာတို့ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြစ်၏။
မမြင်သေးသောအရာတို့ကို သိမှတ်စွဲလမ်းခြင်း အကြောင်းဖြစ်၏။ ၂ထိုပါရမီကြောင့်၊ ရှေးလူဟောင်းတို့သည်
ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏။ ၃ယခုမြင်ရသောအရာတို့သည်၊ အရင်ထင်ရှားသောအရာထဲက မဖြစ်ဘဲ၊
လောကဓါတ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကြောင့်သာ တည်သည်ကို ငါတို့သည်
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သိကြ၏။ ၄အာဗေလသည်၊ ကာဣန ပူဇော်သော ယဇ်ထက်သာ၍ မြတ်သောယဇ်ကို၊
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်အား ပူဇော်၏။ ထိုသို့သော ယဇ်ကိုပူဇော်၍၊ မိမိဖြောင့်မတ်သည်ဟု
သက်သေခံတော်မူခြင်းကို ရလေ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူလှူသော အလှူကို ဘုရားသခင်သည်
လက်ခံတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ အာဗေလသည် သေလွန်သော်လည်း ယခုပင် တရား ဟောသေး၏။
၅ဧနောက်သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သေခြင်းနှင့်လွတ်၍ ဘဝပြောင်းရ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို
ဘဝပြောင်းစေတော်မူသောကြောင့်၊ သူသည် နောက်တဖန်မပေါ်မရှိ။ သူသည် ဘဝမပြောင်းမီ ဘုရားသခင်၏
စိတ်တော်နှင့် တွေ့သောသူဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံခြင်းကို ရလေ၏။ ၆ယုံကြည်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏
စိတ်တော်နှင့် မတွေ့နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင့်အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်သောသူသည်၊
ဘုရားသခင်ရှိတော် မူသည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူအား အကျိုးပေး တော်မူသည်ကို၎င်း၊
ယုံကြည်ရမည်။ ၇နောဧသည် မမြင်သေးသော အမှုအရာတို့ကို ဘော်ပြသော ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရပြီးမှ၊
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကြောက်ရွံ့သော စိတ်ရှိ၍၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ
သင်္ဘောကိုတည်လေ၏။ ထိုသို့ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် လောကီ သားတို့ကို အပြစ်တင်၍
ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုလည်း အမွေခံရ၏။

၈အာဗြဟံသည် အမွေခံရလတံ့သောပြည်သို့ ထွက်သွားမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူ
သောအခါ၊ သူသည် အဘယ်အရပ်သို့သွားသည်ကို ကိုယ်တိုင်မသိဘဲလျက်၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်
နားထောင်၍ ထွက်သွားလေ၏။ ၉သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ ဧည့်သည်နေသကဲ့သို့၊
ဂတိတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောပြည်၌ ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် ဧည့်သည်ဖြစ်၍နေ၏။ ထိုဂတိတော်ကို
အမွေခံရသော အဘော်အဘက်တည်းဟူသော ဣဇက်၊ ယာကုပ် တို့နှင့်အတူ တဲ၌နေလေ၏။
၁၀အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်တည်ထောင် ပြုစုတော်မူသော၊ ခိုင်ခံ့မြဲမြံသောမြို့ကို မြော်လင့်သတည်း။
၁၁သူ၏ခင်ပွန်း စာရာသည်လည်း အရွယ်လွန်သောအခါ၊ ပဋိသန္ဓေယူနိုင်သော အခွင့်တန်ခိုးကို
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခံရလေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဂတိထားတော်မူသောသူသည် သစ္စာရှိသည်ဟု
စိတ်စွဲလန်း ခြင်းရှိ၏။ ၁၂သို့ဖြစ်၍၊ ထိုအမှုအရာ၌ လူသေနှင့်တူသော သူတယောက်သည်၊
အရေအတွက်အားဖြင့် ကောင်းကင် ကြယ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းနား၌ မရေတွက်နိုင်သော
သဲလုံးကဲ့သို့၎င်း၊ များစွာသောသူတို့၏ အဘဖြစ်သ တည်း။ ၁၃ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောသူ အပေါင်းတို့သည်၊
ဂတိတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအကျိုးကျေးဇူးကို မခံရဘဲ၊ အဝေးက မြော်မြင်လျက်၊
စိတ်နှလုံးနှင့်ဘက်ယမ်းလျက်၊ မိမိတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ တကျွန်းသူတနိုင်ငံသား၊ ဧည့်သည်
အာဂန္တုဖြစ်သည်ကို ထင်ရှားစွာဝန်ခံလျက်၊ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်နှင့် သေလွန်ကြ၏။ ၁၄ထိုသို့
ဝန်ခံသောသူတို့သည် မိမိတို့အဘပြည်ကို ရှာကြသည်ဟု အတည့်အလင်းပြောဆိုကြ၏။ ၁၅ထိုသူတို့သည်
အထက်ကထွက်သွားသော ပြည်ကို အောက်မေ့ သည်မှန်လျှင်၊ ထိုပြည်သို့ ပြန်ရသောအခွင့် ရှိကြ၏။
၁၆ထိုပြည်ကို မအောက်မေ့ဘဲ၊ ကောင်းကင်ပြည်တည်းဟူသော သာ၍ မြတ်သောပြည်ကို
တောင့်တခြင်းရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့နှင့် သူတို့၏ဘုရားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို
ရှက်တော်မမူ သူတို့နေစရာဘို့မြို့ကို တည်ထောင်တော်မူပြီ။
၁၇အာဗြဟံသည် စုံစမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရသောအခါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဣဇာက်ကို ပူဇော်၏။
၁၈ဣဇာက်၌သာ သင်၏အမျိုးတည်လိမ့်မည်ဟူသော ဗျာဒိတ်တော်မှစ၍ ဂတိတော်များကို ခံရသောသူသည်၊
မိမိ၌ တယောက်တည်းသော ထိုသားကိုပူဇော်၏။ ၁၉ထိုသို့ပူဇော်သောအခါ သေခြင်းမှထမြောက်စေခြင်းငှါ၊
ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တော်မူသည်ကို သူသည်အောက်မေ့၏။ ထိုသားကို ပုံစကားအားဖြင့်
သေခြင်းထဲကရ၏။ ၂၀ဣဇာက်သည် လည်း၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အနာဂတ်အရာတို့ကို အမှတ်ပြု၍
ယာကုပ်နှင့်ဧသောကို ကောင်းကြီးပေး၏။ ၂၁ယာကုပ်သည်လည်း၊ သေချိန်နီးသောအခါ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်
ယောသပ်၏သား နှစ်ယောက်ကို ကောင်းကြီး ပေး၍၊ တောင်ဝေးထိပ်အပေါ်မှာ ကိုးကွယ်လေ၏။
၂၂ယောသပ်သည် သေဆဲရှိသောအခါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးတို့၏
ထွက်မြောက်ခြင်းအရာကိုပြု၍ မိမိအရိုးတို့၏ အကြောင်းကို မှာထားလေ၏။
၂၃မောရှေကိုဘွားမြင်ပြီးမှ အဆင်းလှသောသူငယ်ဖြစ်သည်ကို မိဘတို့သည် မြင်လျှင်၊
ယုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့် ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကို မကြောက်ဘဲ သုံးလပတ်လုံးသူ့ကို ဝှက်ထားလေ၏။ ၂၄-၂၅-
၂၆မောရှသည် အသက် အရွယ်ကြီးသောအခါ အပြစ်ရှိသောကာမဂုဏ်ကို ခဏခံစားခြင်းထက်၊
ဘုရားသခင်၏ လူတို့နှင့်အတူ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို သာ၍အလိုရှိသဖြင့်၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏စည်းစိမ်ထက်
ခရစ်တော်ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းဒုက္ခသည် သာ၍မြတ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်သည်ကို စိတ်ထင်သဖြင့်၎င်း၊
ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိ၍ ဖာရောဘုရင်သမီး၏ သားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအခွင့် ကိုပယ်၏။ အကြောင်းမူကား၊
နောက်ရလတံ့သောအကျိုးကို ထောက်စာမြော်လင့်လျက်နေ၏။ ၂၇ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့် ရှင်ဘုရင်အမျက်ကို
မကြောက်ဘဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုစွန့်သွား၏၊ အကြောင်းမူကား၊ မျက်မြင်မရသော ဘုရား သခင်ကို
မြင်ရဘိသကဲ့သို့ တည်ကြည်ခြင်းရှိ၏။ ၂၈သားဦးများကို ဖျက်ဆီးသောသူသည် ဣသရေလလူတို့ကို
ဒဏ်မခတ်စေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ပသခါပွဲကို၎င်း၊ အသွေးဖြန်းဆွတ်ခြင်းကို၎င်း စောင့်လေ၏။

၂၉ဣသရေလ လူတို့သည် ကုန်းကြောင်းသွားသကဲ့သို့၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဒေးပင်လယ်အလယ်၌
ရှောက်သွားရကြ၏။ ထိုသူတို့နည်းတူ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သွားမည်အားထုတ်သောအခါ နစ်မြုပ်ကြ၏။
၃၀ရေရိခေါမြို့ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဝိုင်း၍လှည့်ပြီးမှ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် မြို့ရိုးသည် ပြိုလဲ၏။
၃၁ပြည်တန်ဆာရာခပ်သည် သူလျှိုတို့ကို အဆွေဖွဲ့၍ လက်ခံသောကြောင့်၊ မယုံကြည်သောသူတို့နှင့်အတူ
မပျက်ဆီးဘဲ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ချမ်းသာရ၏။

၃၂ထိုမှတပါး၊ အဘယ်သို့ပြောစရာရှိသေးသနည်း။ ဂိဒေါင်၊ ဗာရက်၊ ရှဆုန်၊ ယေဖသ၊ ဒါဝိဒ်၊ ရှမွေလ
မှစ၍ ပရောဖက်တို့အကြောင်းများကို ပြော၍မကုန်နိုင်။ ၃၃ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်
အခြားသောတိုင်းနိုင်ငံ ကို အောင်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဂတိတော်ကို ဝင်စားခြင်း၊
ခြင်္သေ့နှုတ်ကိုပိတ်ခြင်း၊ ၃၄မီးအရှိန်ကိုငြိမ်းစေခြင်း၊ ထားလက်နက်ဘေးနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်း၊ အနာမှထမြောက်၍
ကျန်းမာခြင်း၊ စစ်တိုက်သောအခါ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ ခြင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ တပ်များကို
ဖျက်ဆီးခြင်းအမှုများကို ပြုကြ၏။ ၃၅မိန်းမတို့သည်လည်း၊ သေခြင်းမှထ မြောက်သော မိမိတို့သားကို
ရပြန်ကြ၏။ အချို့သောသူတို့သည်၊ သာ၍မြတ်သော ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လို သော်၎၊ လွှတ်ခြင်းကို
မခံမယူဘဲ ပြင်းစွာသောညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံကြ၏။ ၃၆အချို့သောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊
ခြည်နှောင်ခြင်းကိုခံ၍ ထောင်ထဲမှာနေရသဖြင့်၊ စုံစမ်းခြင်းကို ခံရကြ၏။ ၃၇ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ခြင်း၊
လွှနှင့်အပိုင်းပိုင်း တိုက်ဖျက်ခြင်း၊ စုံစမ်းနှောက်ရှက်ခြင်း၊ ထားလက်နက်နှင့်ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။
အလွန်ဆင်းရဲလျက် ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံလျက်၊ သိုးရေ၊ ဆိတ်ရေကို ဝတ်၍လှည့်လည်ရကြ၏။
၃၈ဤလောကသည် ထိုသူတို့နှင့် မထိုက် မတန်။ သူတို့သည် တောကြိုတောင်ကြား၊ ဥမင်မြေတွင်းထဲမှာ
အပြောင်းပြောင်းအလည်လည် နေရကြ၏။ ၃၉ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းသို့
ရောက်သော်လည်း၊ ဂတိတော်အတိုင်း အကျိုးကျေးဇူးကို မခံရကြ။ ၄၀အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
ထိုသူတို့သည် ငါတို့မပါဘဲ စုံလင်ခြင်းသို့ မရောက်ရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အဘို့အလို့ငှါ
သာ၍မြတ်သော ကျေးဇူးကို ကြံစည်တော်မူ၏။

၁၂

၁ထိုကြောင့်၊ ဤမျှလောက်များစွာသော သက်သေအပေါင်းတို့သည် ငါတို့ကို
ဝိုင်းရံလျက်ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ခပ်သိမ်းသောဝန်တို့ကိုငှင်း၊ နှောက်ရှက်တတ်သော ဒုစရိုက်ကိုငှင်း
ပယ်ရှား၍၊ ငါတို့မျက်မှောက်၌ ထားသောပန်းတုံးတိုင်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အားမလျော့ဘဲပြေးကြကုန်အံ့။
၂ယုံကြည်ခြင်းကို အစအဦးစီရင်၍ စုံလင် စေတော်မူသော သခင်ယေရှုကို စေ့စေ့ထောက်ရှုကြကုန်အံ့။
ထိုသခင်သည် မိမိရှေ့၌ထားသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်းကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်အသောအရာကို
မမှတ်ဘဲ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ခံပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော် လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။
၃အပြစ်ရှိသောသူတို့လက်တွင်၊ ထိုမျှလောက်ကြီးသော ဆီးတားနှောက်ရှက်ခြင်း ကိုခံတော်မူသော သခင်ကို
ထောက်ရှုဆင်ခြင်သောအားဖြင့်၊ အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်အံ့သောငှါ ကြိုးစားကြလော့။

၄သင်တို့သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှန်၍ ကိုယ်အသွေးထွက်သည်တိုင်အောင်
မခံရကြသေး။ ၅ထိုမှတပါး၊ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရား ဆုံးမတော်မူခြင်းကို မမှတ်ဘဲမနေနှင့်။ သင်၏အပြစ်ကို
စစ်ဆေးတော်မူသော အခါ စိတ်မပျက်နှင့်။ ၆ထာဝရဘုရားသည် ချစ်တော်မူသောသူကို ဆုံးမတော်မူတတ်၏။
လက်ခံတော်မူသမျှသော သားတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူတတ်၏ဟု သူငယ်တို့ကို ဆိုသကဲ့သို့၊ သင်တို့ကို
ပြောဆိုသော ဩဝါဒစကားကို မေ့လျော့ကြသလော။ ၇သင်တို့သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကိုခံလျှင်၊
သားတို့ကိုပြုသကဲ့သို့၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ ကိုပြုတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဘမဆုံးမသောသား
တစုံတယောက်ရှိသလော။ ၈သားအပေါင်းတို့သည် ခံတတ်သော ဆုံးမခြင်းကို သင်တို့သည် မခံဘဲနေလျှင်၊
သားအရင်းမဟုတ်၊ မင်းဦးမင်းလွှင်ရသော သားဖြစ်ကြ၏။ ၉တနည်းကား၊ ကိုယ်ကာယနှင့်စပ်ဆိုင်သော

အဘတို့လက်ဖြင့် ငါတို့သည် ဆုံးမခြင်းကို ခံရသောအခါ၊ သူတို့ကို ရိုသေကြ၏။ ထိုမျှမက၊ စိတ်ဝိညာဉ်တို့၏
အဘအလိုသို့လိုက်၍၊ အသက်ချမ်းသာရကြမည် မဟုတ်လော။ ၁၀အကြောင်းမူကား၊ ထိုအဘတို့သည်
မိမိအလိုသို့လိုက်၍ တခဏသာဆုံးမပေးကြ၏။ ကိုယ်တော်မူကား၊ မိမိ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကို ငါတို့သည်
ဆက်ဆံစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့အကျိုးကိုထောက်၍သာ ဆုံးမပေးတော်မူ၏။ ၁၁ဆုံးမခြင်းမည်သည်ကား၊ ခံရစဉ်အခါ
ဝမ်းမြောက်စရာမထင်၊ ဝမ်းနည်းစရာထင်တတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆုံးမခြင်း ကိုခံရသောသူတို့သည်၊
နောက်မှ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုးကို ခံရကြ၏။
၁၂ထိုကြောင့်၊ တွဲလွဲနေသောလက်တို့နှင့် အားမရှိသောဒူးတို့ကို ခိုင်ခံ့စေကြလော့။
၁၃ခြေမစွမ်းသောသူ တို့သည် အဆစ်မပြုတ်သည်သာမက ချမ်းသာရစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သွားဘို့ရာ
ဖြောင့်သောလမ်းတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ လော့။ ၁၄လူအပေါင်းတို့သည် အတင့်အသင့်နေ၍ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုငင်း၊
သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီကိုငင်း၊ မှီအောင်လိုက် ကြလော့။ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီမရှိလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ထာဝရဘုရားကို
မဖူးမမြင်ရ။ ၁၅သင်တို့တွင် တစုံတယောက်မျှ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို မရဘဲမနေစေခြင်းငှါငင်း၊
ခါးစွာသော ပင်မြစ်ပေါက်၍ သင်တို့နှောက်ရှက်သဖြင့်၊ လူအများတို့သည် အပြစ်နှင့်မညစ်ညူးစေခြင်းငှါငင်း၊
၁၆မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူမရှိစေခြင်းငှါငင်း၊ တနပ် စာအဘို့နှင့် သားဦးအရာကို ရောင်းသော
ဧသောကဲ့သို့ ဘုရားတရားကို မရိုသေပြုသောသူမရှိစေခြင်းငှါငင်း၊ သတိနှင့်ကြည့်ရှုကြလော့။
၁၇သင်တို့သိသည်အတိုင်း ဧသောသည် နောက်မှကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အမွေခံခြင်းငှါ အလိုရှိသောအခါ၊
ငြင်းပယ်ခြင်းကို ခံရ၏။ မျက်ရည်ကျ၍ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အလွန်ရှာသော်လည်း၊ မိမိအဘ၏
စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းအခွင့်ကို မတွေ့မရ။
၁၈ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် လက်နှင့်တွေ့နိုင်သော တောင်သို့ငင်း၊ လောင်သောမီးသို့ငင်း၊
မဲသောတိမ် တိုက်၊ မှောင်မိုက်၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းသို့ငင်း၊ ၁၉တံပိုးမှုတ်ခြင်းအသံသို့ငင်း၊
နှုတ်ကပတ်တော်အသံ သို့ငင်း၊ ရောက်ကြ သည်မဟုတ်။ ထိုအသံတော်ကို ကြားသောသူတို့သည်၊
ထပ်၍မိန့်တော်မမူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ၂၀အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တိရစ္ဆာန်သော်လည်း
ထိုတောင်ကိုထိမိလျှင်၊ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်၍ သေစေဟု ပညတ်တော် မူသံကို လူတို့သည် နားမခံနိုင်ကြ။
၂၁ထိုသို့ထင်ရှားသောအရာသည် အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်၍၊ မောရှေက၊ ငါသည်
ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်ဟု ဆို၏။ ၂၂သင်တို့သည် ဇိအုန်တောင်သို့ငင်း၊ အသက်ရှင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်၏ မြို့တော်တည်းဟူသော ကောင်းကင်ယေရုရှလင်မြို့ သို့ငင်း၊ အတိုင်းမသိများစွာသော
ကောင်းကင် တမန်တို့၏စည်းဝေးခြင်းသို့ငင်း၊ ၂၃ကောင်းကင်စာရင်း၌ ဝင်သော သားဦးတို့၏
အသင်းတော်သို့ငင်း၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကို တရားစီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင်အထံတော် သို့ငင်း၊
စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်သော သူတော်ကောင်း တို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်တို့ထံသို့ငင်း၊ ၂၄ပဋိညာဉ်တရားသစ်၏
အာမခံတည်းဟူသော ယေရှုထံတော်သို့ငင်း၊ အာဗေလ၏ အသွေးပြောဆိုသောအရာထက်သာ၍
မြတ်သော အရာကို ပြောဆိုသော ဖြန်းဆွတ်ခြင်း၏ အသွေးထံသို့ငင်း ရောက်ကြ၏။
၂၅သင်တို့သည် မိန့်တော်မူသောသူ၏ စကားတော်ကို မငြင်းမပယ်မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။
မြေကြီး ပေါ်မှာ ဗျာဒိတ်တော်ကို ဆင့်ဆိုသောသူ၏စကားကို ငြင်းပယ်သောသူတို့သည် အပြစ်မလွတ်ရသည်
မှန်လျှင်၊ ထိုမျှမက၊ ကောင်းကင်ဘုံက မိန့်တော်မူသောသူ၏ စကားကို ငါတို့သည် နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊
သာ၍ကြီးစွာသောအပြစ်နှင့် အဘယ်သို့ ကင်းလွတ်နိုင်မည်နည်း။ ၂၆အထက်က ဗျာဒိတ်တော်အသံသည်
မြေကြီးကိုလှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယခုတဖန် ငါသည် မြေကြီးနှင့်ကောင်းကင်ကို လှုပ်ဦးမည်ဟု ဂတိတော်ရှိ၏။
၂၇တဖန်ဟူသောစကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ မလှုပ် သောအရာတို့ကို တည်စေခြင်းငှါ၊ လှုပ်သောအရာတို့ကို
လောကီအရာကဲ့သို့ ပယ်ဖျက်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ၂၈ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် မလှုပ်နိုင်သောနိုင်ငံကို
ရသည်ဖြစ်၍၊ ခန့်ငြားကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့် ဘုရားသခင်ကို လျောက်ပတ်စွာ

ဝတ်ပြုနိုင်မည်အကြောင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို စွဲလမ်းကြကုန်အံ့။ ၂၉ငါတို့ဘုရားသခင်သည် လောင်သောမီး
ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၃

၁ညီအစ်ကိုခြင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ တည်ကြလော့။ ဧည့်သည်ဝတ်ပြုခြင်းအမှုကို မမေ့မလျော့ကြနှင့်။
၂အချို့သောသူတို့သည် ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုသည်တွင်၊ ကောင်းကင်တမန်တို့ကို အမှတ်တမဲ့ဧည့်ခံကြပြီ။
၃အကျဉ်း ခံရသောသူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်ခံရသကဲ့သို့ မှတ်၍၊ သူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ သင်တို့သည်
ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် မကင်းမလွတ်သောသူဖြစ်၍၊ ညှဉ်းဆဲခံရသောသူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။
၄ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ မင်္ဂလာ ဆောင်ခြင်းအမှုနှင့် သစ္စာသံဝါသပြုခြင်းအမှုသည် အသရေရှိစေလော့။
မတရားသောမေထုန်ကို ပြုသောသူနှင့် သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူကို ဘုရားသခင်
စစ်ကြောစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။ ၅သင်တို့၏ ကျင့်ကြံပြုမူခြင်းသည် ငွေကို တပ်မက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၍၊
ကိုယ်၌ရှိသောဥစ္စာနှင့် ရောင့်ရဲခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင့်ကိုမစွန့်၊ သင့်ကို
အလျှင်းပစ်၍မထားဟု ဂတိတော်ရှိ၏။ ၆ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုမစတော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ လူသည်
ငါ၌ပြုနိုင်သမျှကို မကြောက်ဟု၊ ငါတို့သည် ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် ပြောဆိုရသောအခွင့်ရှိကြ၏။
၇ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို သင်တို့အား ဟောပြော၍၊ သင်တို့ကို
အုပ်သောသူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ သူတို့သည် အဘယ်သို့ကျင့်ကြံပြုမူ၍ စုတေ့သည်ကို
စေ့စေ့ဆင်ခြင်လျက်၊ သူတို့၏ယုံကြည် ခြင်းကို မှီအောင်လိုက်ကြလော့။ ၈ယေရှုခရစ်သည် မနေ့၊ ယနေ့၊
နောင်ကာလအစဉ်အမြဲ မပြောင်းမလဲနေတော် မူ၏။ ၉အထူးထူးအပြားပြားသော အယူဝါဒသစ်ကို လိုက်၍
မဖောက်ပြန်ကြနှင့်။ အစာများအားဖြင့် စိတ်ခိုင်ခံ့မြဲမြံ ခြင်းမရှိဘဲ၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ခိုင်ခံ့မြဲမြံလျှင်
အကျိုးရှိ၏။ အစာများကို အမှုထားသောသူတို့သည် အကျိုးကို ရကြပြီမဟုတ်။ ၁၀တဲတော်၌
ဝတ်ပြုသောသူတို့ စားရသော အခွင့်မရှိသော ယဇ်ပလ္လင်သည် ငါတို့၌ရှိ၏။ ၁၁အကြောင်းမူကား၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် အပြစ်ဖြေသောယဇ်ကောင်၏ အသွေးကို သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ သွင်းပြီးမှ၊
ယဇ်အသေကောင်တို့ကို တပ်ပြင်၌မီးရှို့ရ၏။ ၁၂ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ယေရှုသည် မိမိအသွေးအားဖြင့် လူများကို
စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ မြို့တံခါးပြင်၌ အသေခံတော်မူ၏။ ၁၃သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ထိုသခင်နှင့်အတူ
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံ၍၊ တပ်ပြင်၊ အထံတော်သို့ ထွက်သွားကြကုန်အံ့။ ၁၄အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဤဘဝ၌
အမြဲတည်သောမြို့မရှိ။ နောက်ဖြစ်လတံ့သောမြို့ကို ရှာကြ၏။ ၁၅ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကို ဝန်ခံလျက်၊ နှုတ်ခမ်းအသီးတည်းဟူသော ချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကို သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်
ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အစဉ်ပူဇော် ကြကုန်အံ့။ ၁၆ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ဥစ္စာဝေမျှခြင်းအမှုတို့ကို
မမေ့မလျော့ကြနှင့်။ ထိုသို့သောယဇ်ကို ဘုရားသခင်သည် အားရနှစ်သက်တော်မူ၏။
၁၇သင်တို့ကို အုပ်သောသူတို့၏စကားကို နားထောက်၍ နှိမ့်ချလျက်နေကြလော့။ သူတို့သည်
ကိုယ်တိုင်စစ်ကြောခြင်းကို ခံရသောသူကဲ့သို့၊ သင်တို့စိတ်ဝိညာဉ်၏ အကျိုးအလို့ငှါ စောင့်နေကြ၏။
သင်တို့အကျိုးကို မဖြစ်စေတတ်သော ဝမ်းနည်းခြင်းမရှိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍၊ သူတို့သည် စစ်ကြောခြင်းကို
ခံရမည်အကြောင်း သတိပြုလျက်နေကြလော့။ ၁၈ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းကြလော့။ ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်
သိသောစိတ် ကြည်လင်လျက်၊ အရာရာတို့၌ ကောင်းမွန်စွာကျင့်နေခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူဖြစ်သည်ဟု
စိတ်စွဲလန်းခြင်းရှိကြ၏။ ၁၉ငါသည် သင်တို့ ရှိရာသို့ အလျှင်အမြန် ပြန်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့အဘို့
ဆုတောင်းမည်အကြောင်း ငါသည် သာ၍နိုးဆော် တောင်းပန်၏။
၂၀ထာဝရပဋိညာဉ်တရား၏ အသွေးတော်အားဖြင့်၊ သိုးများကိုထိန်းသော သိုးထိန်းကြီးဖြစ်သော
ငါတို့သခင် ယေရှုကို သေခြင်းမှနှုတ်ဆောင်တော်မူသော၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင် ဘုရားသခင်သည်၊
၂၁မိမိနှစ်သက် တော်မူသော အမှုအရာကို ယေရှုခရစ်အားဖြင့်၊ သင်တို့၌ ပြုတော်မူ၍၊ သင်တို့သည်

အလိုတော်သို့ လိုက်မည်အကြောင်း၊ ကောင်းသောအကျင့် အမျိုးမျိုး၌ သင်တို့ကို ပြုပြင်တော်မူပါစေသော။
ထိုသခင် ယေရှုခရစ်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
၂၂ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် အကျဉ်းအားဖြင့်ရေးထား၍ ကြားလိုက်သော ဤဆုံးမခြင်းဩဝါဒစကားကို
သည်းခံမည်အကြောင်း၊ ငါသည် သင်တို့ကိုနှိုးဆော်တောင်းပန်၏။ ၂၃ငါတို့ညီ တိမောသေကို အခြားသို့
လွှတ်လိုက်သည်အရာကို သိမှတ်ကြလော့။ သူသည် မကြာမမြင့်မီရောက်လျှင်၊ ငါသည် သူနှင့်အတူလာ၍
သင်တို့ကို တွေ့မြင်လိမ့်မည်။ ၂၄သင်တို့ကို အုပ်သောသူအပေါင်းတို့ကိုင်း၊ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကိုင်း၊
နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ဣတလိပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ ၂၅သင်တို့အပေါင်း၌
ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဟေပြဲဩဝါဒစာပြီး။

ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာ။
THE EPISTLE OF JAMES.

၁

၁ဘုရားသခင်နှင့် အရှင်ယေရှုခရစ်၏ ကျွန်ငါယာကုပ်သည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြားသော တဆယ်
နှစ်ပါးသော အမျိုးတို့ကို မေတ္တာနှင့်ကြားလိုက်ပါ၏။ ၂-၃ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို
စစ်ကြောစုံ စမ်းခြင်း အရာသည် သည်းခံခြင်းကိုပွါးစေတတ်သည် ဟုသိမှတ်လျက်၊ အထူးထူးအပြားပြား
စုံးစမ်း နှောင့်ရှက် ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်စရာ အကြောင်းသက်သက်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ကြ
လော့။ ၄သင်တို့ သည် အလျှင်းမချို့တဲ့ဘဲစေ့စပ်စုံလင် မည်အကြောင်း၊ သည်းခံခြင်းစိတ်သည် အကုန်
အစင်ပြုပြင် ပါစေ။

၅သင်တို့တွင်တစုံတယောက်သောသူသည် ပညာကိုလိုလျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကိုပြုတော်မမူဘဲ၊
ခပ်သိမ်း သောသူတို့အားစေတနာစိတ်နှင့် ပေးသနားတော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုတောင်းစေ။ တောင်းလျှင်
ရလိမ့်မည်။ ၆သို့ရာတွင်တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် တောင်းရမည်။ တွေးတောခြင်း ရှိသော
သူသည်ကား၊ လေခတ်၍လှုပ်ရှားတတ်သော လှိုင်းတံပိုးနှင့်တူ၏။ ၇-၈ထိုသို့သောသူသည် စိတ်နှစ်ခွရှိသော
သူ၊ ပြုလေသမျှတို့၌ မတည်ကြည်သောသူဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်မှ တစုံတခုကို ရမည်ဟု
မထင်မမှတ်စေနှင့်။

၉အောက်လျှိုးနှိမ့်ချသော ညီအစ်ကိုသည် မိမိချီးမြှောက်ခြင်းအရာ၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်စေ။
၁၀ငွေရတတ် သောညီအစ်ကိုသည် မိမိနှိမ့်ချဆင်းရခြင်းအရာ၌ဝါကြွားဝမ်းမြောက်စေ။ အကြောင်းမူကား၊
သူသည်မြက်ပွင့်ကဲ့သို့ ဖေါက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ၁၁နေသည်ပူသော အရှိန်နှင့်ထွက်သောအခါ၊ မြက်ပင်သည်
သွေ့ခြောက်ခြင်းသို့ရောက်၍ အပွင့်လည်းကြွေတတ်၏။ တင့်တယ်သောအသွေး အဆင်းလည်း ပျောက်ပျက်
တတ်၏။ ထိုနည်းတူ၊ ငွေရတတ်သော သူသည် မိမိအမှုအရာတို့၌ ညှိုးနွမ်းပျောက်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်
၏။

၁၂စုံးစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုသည်းခံသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ စစ်ကြောစုံစမ်း
ခြင်းကို ခံပြီးမှ သခင်ဘုရားကိုချစ်သောသူတို့အား ဂတိထားတော်မူသော အသက်သရဖူကိုရလိမ့်မည်။
၁၃အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်း ကိုခံရသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုသွေးဆောင်တော်မူသည်ဟု
မပြောစေနှင့်။ မကောင်းသောအရာ သည်ဘုရားသခင်ကို မသွေးဆောင်နိုင်ရာ ကိုယ်တော်သည်လည်း
အဘယ်သူကိုမျှ အပြစ်သို့သွေးဆောင်တော်မမူ။ ၁၄မိမိတပ်မက်သောစိတ် ဆွဲငင်ဖြားယောင်းခြင်းကို
ခံသောသူမည်သည်ကား၊ အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။ ၁၅တပ်မက်သောစိတ်သည် ပဋိသန္ဓေ
ယူ၍ ဒုစရိုက် ကိုဘွားတတ်၏။ ဒုစရိုက်သည်လည်းပြည့်စုံလျှင် သေခြင်းကိုဘွားတတ်၏။ ၁၆ငါချစ်သော
ညီအစ်ကိုတို့၊ အလွဲမယူကြနှင့်။ ကောင်းမြတ်စုံလင်သောဆုကျေးဇူးရှိသမျှ တို့သည် အလင်းတို့၏
အဘထံတော်က သက်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အထက်အရပ်မှ လာကြ၏။ ထိုအဘသည် ရွေ့လျော့
တိမ်းယိမ်းခြင်းမရှိ၊ ပြောင်းလဲခြင်းအရိပ်နှင့် ကင်းလွတ်တော်မူ၏။ ၁၈နှိမ္မိတသတ္တဝါတို့တွင် ငါတို့သည်
အဦးသီးသော အသီးကဲ့သို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သမ္မာတရားစကားအားဖြင့် မိမိအလိုတော်အတိုင်း ငါတို့ကိုဖြစ်ဘွား
စေတော်မူ၏။

၁၉သို့ဖြစ်၍၊ ငါချစ်သောညီအစ်ကိုတို့၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်နားကြားခြင်းငှါလျင်မြန်ကြစေ။
စကားပြော ခြင်းငှါရင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်းငှါရင်းနှေးကြစေ။ ၂၀လူ၏ဒေါသအမျက်သည် ဘုရားသခင်၏
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မပြုစုတတ်။ ၂၁ထိုကြောင့်၊ ခပ်သိမ်းသောညစ်ညူးခြင်း၊ မနာလိုသောစိတ်လွန်ကျူး
ခြင်းကို ပယ်ရှား၍၊ သင်တို့စိတ်ဝိညာဉ် ကိုကယ်တင်နိုင်သော၊ အထဲ၌စိုက်ပျိုးသော နှုတ်ကပတ်တရားကို
နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့် ခံယူကြလော့။ ၂၂ကိုယ်ကိုကိုယ် လှည့်ဖြား၍၊ နှုတ်ကပတ်တရားကို နာရုံမျှသာ

ပြုသောသူမဟုတ်၊ တရားကိုကျင့်သော သူဖြစ်ကြလော့။ ၂၃တရားကိုမကျင့်ဘဲနာရုံမျှသာပြုသောသူမည်
သည်ကား၊ မှန်၌မိမိပကတိမျက်နှာကို ကြည့်သောသူနှင့်တူ၏။ ၂၄အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ကြည့်ပြီးမှ၊
အခြားသို့သွား၍ မိမိအဆင်းသဏ္ဌာန်ကိုချက်ခြင်း မေ့လျော့တတ်၏။ ၂၅လွတ်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်၍ စုံလင်သော
တရား၌ စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍ တည်ကြည်သောသူမူကား၊ တရားနာ၍ မေ့လျော့သောသူမဟုတ်၊ အကျင့်ကျင့်
သောသူဖြစ်သဖြင့်၊ မိမိကျင့်သော အကျင့် ၌မင်္ဂလာရှိသော သူဖြစ်၏။
၂၆သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် သီလဆောက်တည်ဟန်ပြုသော်လည်း၊ မိမိနှုတ်ကိုမချုပ်တည်း၊
မိမိနှလုံးကို လှည့်ဖြား၏။ ထိုသူ၏ သီလသည်အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်၏။ ၂၇ခမည်းတော်ဘုရားသခင့်ရှေ့၌
စင်ကြယ်သန့်ရှင်း သောသီလဟူမူကား၊ မိဘမရှိသောသူငယ်တို့နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့သည် ဆင်းရဲခံရသောအခါ၊
သူတို့ကိုကြည့်ရှုပြုစုခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်လည်းလောကီအညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ခြင်း
ပေတည်း။

၂

၁ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအမှုမှာ၊ လူမျက်နှာကို
ထောက် ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ၂ရွှေလက်စွပ်နှင့် တင့်တယ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူ၊ ညစ်သောအဝတ်ကို
ဝတ်၍ ဆင်းရဲသော သူနှစ်ဦးသည် သင်တို့၏ တရားစရပ်ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ ၃တင့်တယ်သောအဝတ်ကို
ဝတ်ဆင်သောသူကိုကြည့်၍၊ ကောင်းမွန်သော ဤအရပ်မှာထိုင်ပါဟူ၍၎င်း၊ ဆင်းရဲသောသူကို၊ ဟိုမှာနေ
လော့။ သို့မဟုတ်ဤအရပ်မှာ ငါ့ခြေတင် ခုံအောက်၌ ထိုင်လော့ဟူ၍၎င်း၊ သင်တို့သည်ပြောဆိုလျှင်၊
၄တဘက်၌ ငဲ့ကွက်သောစိတ်ရှိ၍ မကောင်းသောအကြံ အစည်နှင့်စီရင်သောသူဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။
၅ငါချစ်သည့်ညီအစ်ကိုတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ လောကတွင်ဆင်းရဲ သောသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း
ရတနာကိုရတတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုရားသခင်ကိုချစ်သောသူတို့အားပေးမည်ဟုဝန်ခံ တော်မူသောနိုင်ငံတော်၏
အမွေခံဖြစ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုသူတို့ကိုရွေးကောက်တော်မူသည်မဟုတ်လော။ ၆သင်တို့သည် ဆင်းရဲသော
သူကိုမထီမဲ့မြင်ပြုကြသည်တကား။ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် သင်တို့ကို ညှဥ်းဆဲနှိပ်စက်ကြသည်
မဟုတ်လော။ တရားပလ္လင်ရှေ့သို့ ဆွဲငင်ကြသည်မဟုတ်လော။ ၇သင်တို့ကို သမုတ်သောနာမတော်မြတ်ကို
သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကြသည်မဟုတ်လော။
၈ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟု ကျမ်းစာ၌ပါသော ရွှေပညတ်တော်ကို
သင်တို့သည် စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်ရာသို့ရောက်ကြ၏။ ၉သို့မဟုတ် လူမျက်နှာကို
ထောက်လျှင်၊ ဒုစရိုက် ကိုပြုသောသူဖြစ်ကြ၏။ တရားကိုလွန်ကျူးသောသူဟု ပညတ်တော်အားဖြင့်
ထင်ရှားစွာဖြစ်ကြ၏။ ၁၀အဘယ်သို့ နည်းဟူမူကား၊ ပညတ်တရားအလုံးစုံကိုစောင့်ရှောက်သည်တွင်
တစုံတခု၌ မှားမိလျှင်၊ ပညတ်တရားအလုံးစုံကိုလွန် ကျူးသောအပြစ်ရှိ၏။ ၁၁သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်ဟု
ပညတ်တော်မူသောသူက၊ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်ဟု ပညတ်တော်မူသေး၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည်
သူ့မယားကို မပြစ်မှားဘဲနေသော်လည်း၊ လူအသက်ကိုသတ်လျှင်၊ ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးသောသူဖြစ်၏။
၁၂လွတ်ခြင်းတရားအတိုင်းစီရင်ခြင်းကိုခံရလတံ့သောသူကဲ့သို့၊ စကားပြောခြင်း၊ အမှုပြုခြင်းကိုစီရင်ကြလော့။
၁၃ကရုဏာမရှိသောသူသည်၊ ကရုဏာကိုမရဘဲ၊ တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ကရုဏာသည်တရား
စီရင်ခြင်းကိုအောင်၍ဝါကြွားတတ်၏။
၁၄ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ တစုံတယောက် သောသူက၊ ငါသည်ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏ဟုပြောလျက်၊ အကျင့်ကို
မကျင့် ဘဲနေလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ထိုယုံကြည်ခြင်းသည် ထိုသူကိုကယ်တင်နိုင်သလော့။
၁၅ညီအစ်ကိုနှမတို့သည် အဝတ်အချည်းစည်းရှိ၍၊ နေ့တိုင်းစာရသောအစာမရှိသောအခါ၊ ၁၆သင်တို့တွင်
တစုံတယောက်သောသူက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားကြလော့။ နွေးကြလော့။ ဝကြလော့ဟု ပြောလျက်၊ သူတို့ကိုယ်
နှင့်တော်လျော်သော အသုံးအဆောင်ကိုမပေး ဘဲနေလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ၁၇ထိုနည်းတူ၊ အကျင့်နှင့်

ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းသည် တပါးတည်းရှိသော ကြောင့်အသေဖြစ်၏။ ၁၈တနည်းကား၊ သင်သည်ယုံကြည်
ခြင်းရှိ၏။ ငါသည်အကျင့်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍သင်သည် အကျင့်မရှိဘဲသင်၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုပြလော့။ ငါမူကား၊
အကျင့်အားဖြင့်ငါ၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုပြမည်ဟု ပြောစရာရှိ၏။ ၁၉ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိသည်ဟု သင်သည်
ယုံ၏။ ကောင်းပေ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ယုံ၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြ၏။

၂၀လျှပ်ပေါ်သောလူ၊ အကျင့်နှင့်ကင်းသောယုံကြည်ခြင်းသည် အသေဖြစ်သည်ကိုသိချင်သလော။
၂၁ငါတို့ အဘအာဗြဟံသည်၊ မိမိသားဣဇာက်ကိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာတင်လှူပူဇော် သောအခါ၊ အကျင့်အားဖြင့်
ဖြောင့်မတ်ရာ သို့ရောက်သည် မဟုတ်လော။ ၂၂ယုံကြည်ခြင်းသည် အကျင့်နှင့်အတူပြုပြင်၍၊ အကျင့်အားဖြင့်
စုံလင်သည်ကိုသိမြင်ရ၏။ ၂၃အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို
ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏ ဟူသော ကျမ်းစကားပြည့်စုံလေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း၊ ဘုရား
သခင်၏ အဆွေဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုခံရ၏။ ၂၄လူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ ဖြောင့်မတ်ရာသို့
ရောက်သည်မဟုတ်။ အကျင့်အားဖြင့်ရောက်သည်ကို သင်တို့သိမြင်ရကြ၏။ ၂၅ထိုနည်းတူ၊ ပြည်တန်ဆာ
ရာခပ်သည်၊ တမန်တို့ကိုလက်ခံပြီးမှ အခြားသော လမ်းဖြင့်လွှတ်လိုက်၍၊ အကျင့်အားဖြင့်ဖြောင့်မတ်ရာသို့
ရောက်သည်မဟုတ်လော။ ၂၆ဝိညာဉ်နှင့်ကင်း သောကိုယ်သည်အသေဖြစ်သကဲ့သို့၊ အကျင့်နှင့် ကင်းသော
ယုံကြည်ခြင်းသည် အသေဖြစ်၏။

၃

၁ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည်သာ၍ ကျပ်တည်းသောစစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု သင်တို့သိ၍
အများ သော ဆရာမဖြစ်ကြနှင့်။ ၂ငါတို့ရှိသမျှသည် အများသောအားဖြင့်မှားတတ်ကြ၏။ စကားအားဖြင့်
မှားခြင်းမရှိသောသူ မည်သည်ကား၊ စုံလင်သောသူဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်တကိုယ်လုံးကို ချုပ်တည်းနိုင်သော
သူဖြစ်၏။ ၃မြင်းကိုနိုင်ခြင်းငှါ ပစပ်ကို ဇက်ခွံ့တတ်၏။ သို့ပြု၍ မြင်းကိုယ်တကိုယ်လုံးကို လှည့်စေတတ်၏။
၄ထိုမှတပါး၊ အလွန်ကြီးသော သင်္ဘောသည်ပြင်းစွာသောလေဟုန်နှင့် လွင့်သွား သော်လည်း၊
တက်မကိုင်အလိုရှိသည်အတိုင်း၊ ငယ်သောတက်မဖြင့်လှည့် တတ်၏။ ၅ထိုနည်းတူ၊ လျှာသည်ငယ်သော
အင်္ဂါဖြစ်သော်လည်း အလွန်ဝါကြွားတတ်၏။ အဘယ်မျှလောက်များစွာ သောထင်းကို အနည်းငယ်သော
မီးသည် ညှိနိုင်သည်ကိုကြည့်ပါလော့။ ၆လျှာသည်မီးဖြစ်၏။ ဒုစရိုက်၏ လောကဓာတ် လည်းဖြစ်၏။
ထိုသို့နှင့်အညီ၊ လျှာသည်ငါတို့၏ အင်္ဂါတို့တွင်တည်၍ တကိုယ်လုံးကိုညစ်ညူးစေ၏။ ဇာတိစက်ကို
လည်းရှို့တတ်၏။ မိမိသည်လည်း ငရဲမီးရှို့ခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၏။ ၇သားရဲမျိုး၊ ငှက်မျိုး၊ တွားတက်သောတိရ
စ္ဆာန်မျိုး၊ ငါးမျိုးတို့ကို လူမျိုးသည် အောင်တတ်သည်အတိုင်းအောင်ခဲ့ပြီ။ ၈လျှာကိုကား၊ အဘယ်လူမျှ
မအောင်နိုင်၊ မဆုံးမနိုင် သောအဆိုးအညစ်ဖြစ်၏။ သေစေတတ်သောအဆိပ်အတောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။
၉ငါတို့သည်လျှာဖြစ်ခမည်းတော်ဘုရား သခင်ကိုကောင်းကြီးပေးတတ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဌာန်တော်
နှင့်အညီ ဖန်ဆင်းသောလူတို့ကို လျှာဖြင့်ကျိန် ဆဲတတ်ကြ၏။ ၁၀နှုတ်တပါးတည်းအထဲက၊ ထောမနာ
ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ကျိန်ဆဲခြင်းထွက်တတ်ပါသည်တကား၊ ငါ့ညီအစ် ကိုတို့၊ ထိုသို့မဖြစ်ကောင်းရာ။ ၁၁စမ်းရေ
ပေါက်တပေါက်တည်းအထဲက ချိုသောရေနှင့် ခါးသောရေ ထွက်တတ် သလော။ ၁၂ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်္ဘော
သဖန်းပင်သည် သံလွင်သီးကိုသီးနိုင်သလော။ စပျစ်ပင်သည် သင်္ဘောသဖန်းသီး ကိုသီးနိုင်သလော။ ထိုအတူ၊
ငန်သောရေသည် ချိုသောရေကိုမဖြစ်စေနိုင်။

၁၃သင်တို့တွင်အတတ် အလိမ္မာနှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိတစုံတယောက်ရှိလျှင်၊ ထိုသူသည် ပညာ၏
နူးညံ့ သိမ်မွေ့ခြင်းတက္က၊ ကောင်းမြတ်သောကျင့်ကြံပြုမူခြင်းအားဖြင့် မိမိအမှုတို့ကိုပြပါစေ။ ၁၄သို့မဟုတ်
သင်တို့စိတ်ထဲမှာ ခါးစွာသောငုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်၊ သမ္မာတရားကို မုသာဖြင့်ဆန်၍ မဝါကြွား
ကြနှင့်။ ၁၅ထိုသို့သောပညာ သည်အထက်မှသက်ရောက်သောပညာမဟုတ်။ မြေကြီးပညာ၊ ဇာတိပကတိ
ပညာ၊ နတ်ဆိုးပညာဖြစ်၏။ ၁၆အကြောင်းမူကား၊ ငုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်၊ မငြိမ်မဝပ်ရုန်းရင်းခတ်ခြင်း၊

ဆိုးညစ်စွာပြုမူခြင်းအမျိုးမျိုးရှိတတ်၏။ ၁၇အထက်မှ သက်ရောက်သောပညာမူကား၊ ရှေ့ဦးစွာစင်ကြယ်၏။
ထိုမှတပါး၊ အသင့်အတင့်နေတတ်၏။ ဖြည်းညှင်းသောသဘော ရှိ၏။ သွေးဆောင်လွယ်၏။ ကရုဏာနှင့်၎င်း၊
ကောင်းကျိုးနှင့်၎င်းပြည့်စုံ၏။ လျစ်လျူသောစိတ်ရှိ၏။ လျို့ဝှက်ခြင်းနှင့် ကင်းစင်၏။ ၁၈အသင့်အတင့်နေခြင်း၌
ပြုစုတတ်သော သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ မျိုးစေ့ကိုငြိမ်သက်စွာကြဲတတ်ကြ၏။

၄

၁သင်တို့တွင်စစ်တိုက်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းသည် အဘယ်အကြောင်းအကြောင့်ဖြစ်သနည်း။ သင်တို့
အင်္ဂါများ၌ စစ်ပြိုင်သောကိလေသာ ကာမစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ၂သင်တို့သည် တပ်မက်၍
မရကြ။ လူအသက်ကိုသတ်၍၎င်း၊ အလွန်လိုချင်သောလောဘစိတ်ရှိ၍၎င်း၊ အလိုမပြည့်စုံနိုင်ကြ။ ရန်တွေ့ခြင်း၊
စစ်တိုက်ခြင်းကိုလည်းပြု၍ မရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ဆုမတောင်းဘဲနေကြ၏။ ၃ဆုတောင်းလျှင်လည်း
ကာမဂုဏ်ခံစားစရာဘို့ရှိစေခြင်းငှါ၊ အလွဲတောင်းသောကြောင့်မရကြ။ ၄မတရားသော မေထုန်၌မှီဝဲသော
ယောကျ်ားမိန်းမတို့၊ လောကီမိဿဟာယသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆန့်ကျင့်ဘက်ဖြစ်သည်ကိုမသိကြသလော။
ဤလောကနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့လိုသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ ရန်သူဖြစ်၏။ ကျမ်းစာချက်အချည်းနှီး
သက်သက်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့၌တည်နေသော ဝိညာဉ်တော်သည် ငြူစူစေချင်သော သဘောရှိသည်
ဟူ၍ ၎င်းထင်ကြသလော။ ၆ထိုဝိညာဉ်တော်သည် သာ၍များသောကျေးဇူးကိုပြု တော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့်
အညီကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထောင်လွှားစော်ကားသော သူတို့ကိုဘုရားသခင် ဆီးတားတော်မူ၏။
စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏ ဟုလာသတည်း။
၇ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်သို့ လိုက်ကြလော့။ မာရ်နတ်ကိုဆီးတားကြလော့။ သို့ပြု
လျှင်၊ သူသည်သင်တို့ထံက ပြေးသွားလိမ့်မည်။ ၈ဘုရားသခင့်၌ ချဉ်းကပ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်တို့၌
ချဉ်းကပ်တော်မူ လိမ့်မည်။ အပြစ်ရှိသောသူတို့၊ သင်တို့လက်ကိုစင်ကြယ်စေကြလော့။ စိတ်နှစ်ခုရှိသော
သူတို့၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ ၉ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်း၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်း၊ ငိုကြွေး
မြည်းတမ်းခြင်းရှိကြလော့။ သင်တို့ရယ်ခြင်းကို စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းဖြစ်စေကြလော့။ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
ကိုလည်း ဝမ်းနည်းခြင်းဖြစ်စေကြလော့။ ၁၀ဘုရားသခင့် ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊
သင်တို့ကိုချီးမြှောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၁ညီအစ်ကိုတို့၊ အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
မပြုကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုချင်းကိုကဲ့ရဲ့၍၊ သူ၌အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်သောသူသည် တရားကိုကဲ့ရဲ့၏။ တရား၌
အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သင်သည်တရားကို ကျင့်သောသူမဟုတ်၊ တရားကိုစစ်ကြော
စီရင်သောသူဖြစ်၏။ ၁၂ပညတ်တရားကို ထားပိုင်သောသူ၊ စစ်ကြောစီရင်ပိုင်သောသူတပါးတည်းရှိတော်မူ၏။
ထိုသူသည်ကယ်တင်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၎င်း၊ တတ်နိုင်တော်မူ၏။ သူတပါးကိုစစ်ကြော စီရင်သော
သင်သည်ကား အဘယ်သူနည်း။
၁၃ယနေ့နက်ဖြန် ဤမည်သောမြို့သို့ သွားကြကုန်အံ့။ ထိုမြို့၌ တနှစ်ပတ်လုံးနေ၍ ကုန်သွယ်သဖြင့်
အမြတ်ရအောင် ပြုကြကုန်အံ့ဟု ဆိုတတ်သောသူတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ၁၄နက်ဖြန်နေ့၌ အဘယ်သို့
ဖြစ်မည်ကို သင်တို့ မသိကြ။ သင်တို့အသက်သည် အဘယ်သို့သောအရာဖြစ်သနည်း။ ခဏထင်ရှားပြီးမှ
ကွယ်ပျောက်တတ်သော အခိုးအငွေ့ဖြစ်၏။ ၁၅ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်ရှိ၍၊ ငါတို့သည်လည်း
အသက်ရှင်လျှင်၊ ဤသို့ပြုကြကုန်အံ့၊ ထိုသို့ပြုကြကုန်အံ့ဟု သင်တို့ဆိုသင့်ရာဖြစ်၏။ ၁၆ယခုသင်တို့သည်
မိမိထောင်လွှားခြင်း၌ ဝါကြွားကြသေး၏ ထိုသို့ သောဝါကြွားခြင်းရှိသမျှသည် မကောင်းမသင့်ဖြစ်၏။
၁၇ထိုကြောင့်၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုသိလျက် မကျင့်ဘဲနေ သောသူသည် အပြစ်ရှိ၏။

၅

၁အချင်းသူဌေး၊ သူကြွယ်တို့၊ ယခုလာကြ၊ သင်တို့အပေါ်၌ ရောက်လတံ့သော ဆင်းရဲဒုက္ခ
ဝေဒနာကြောင့် ငိုကြွေးအော်ဟစ်ကြ။ ၂သင်တို့ဥစ္စာပစ္စည်းသည် ပုပ်စပ်လျက်ရှိ၏။ အဝတ်ကိုလည်း

ပိုးကိုက်စားလေပြီ။ ၃ရွှေငွေလည်း အချေးတက်၍ပျက်ကုန်ပြီ။ ထိုအချေးသည် သင်တို့တဘက်၌ သက်သေ
ဖြစ်၍ မီးကဲ့သို့သင်တို့အသားကို စားလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်ကာလအဘို့ ဘဏ္ဍာကိုဆည်းဖူး
ကြပြီတကား။ ၄နားထောင်ကြ။ သင်တို့ လယ်ကွင်း၌ ရိတ်သောသူတို့ကို လုည့်စား၍ အခမပေးဘဲ
နေသောကြောင့်၊ ထိုအခသည် ကြွေးကြော်လေ၏။ ရိတ်သောသူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်းအသံသည်လည်း၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ နားတော်ထဲသို့ ဝင်လေပြီ။ ၅သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ
ကာမဂုဏ်ခံစား၍ အလွန်ပျော်မွေ့ကြပြီ၊ သတ်ရသောနေ့၌ကဲ့သို့၊ မိမိတို့ နှလုံးကိုမွေးမြူကြပြီ။
၆ဖြောင့်မတ်သောသူကို အပြစ်စီရင်၍ ကွပ်မျက်ကြပြီ။ သူသည်လည်း သင်တို့ကိုမဆီးတား။

၇ထို့ကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုရားသခင်ကြွလာတော် မူသည်တိုင်အောင် သည်းခံလျက်စောင့်နေ
ကြလော့။ အကယ်၍ လယ်လုပ်သောသူသည် အရင်မိုဃ်း၊ နောက်မိုဃ်းကို ရသည်တိုင်အောင်၊
အဘိုးထိုက်သောမြေအသီး ကိုသည်းခံလျက် စောင့်နေ၍ မြော်လင့်တတ်၏။ ၈သင်တို့သည်လည်း
သည်းခံလျက်စောင့်နေကြလော့။ ကိုယ်စိတ် နှလုံးကို မြဲမြံစေကြလော့။ သခင်ဘုရားကြွလာတော်မူသော
အချိန် ရောက်လုနီးပြီ၊ ၉ညီအစ်ကိုတို့၊ စစ်ကြောစီရင် ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အချင်းချင်း
ငြင်းခုံပြစ်တင်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ တရားစီရင်ပိုင်သောသူသည် တံခါး နားမှာရှိတော်မူ၏။ ၁၀ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊
ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို အမှီပြု၍ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့သည် ဆင်းရဲဆင်းဒုက္ခတွေ့ခြင်း၊
သည်းခံခြင်း၏ ပုံသက်သေကိုပြကြပြီဟု မှတ်ကြလော့။ ၁၁သည်းခံနိုင်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍
ငါတို့သည်ခေါ်ကြ၏။ ယောဘသည် သည်းခံကြောင်းကို သင်တို့ကြားရကြပြီ။ ထာဝရဘုရား သည် မိမိအမှုကို
လက်စသတ်တော်မူရာမှာ အလွန်သနားစုံမက်တော်မူကြောင်းကိုလည်း သိမြင်ကြရပြီ။

၁၂ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့တွင် ကျိန်ဆိုခြင်းကိုသာ၍ ရှောင်ကြလော့။
ကောင်းကင်ဘုံ ကိုတိုင်တည်၍ မကျိန်ကြနှင့်။ မြေကြီးကိုတိုင်တည်၍ မကျိန်ကြနှင့်။ ထိုမှတပါး၊
အဘယ်အကျိန်အားဖြင့်မျှ မကျိန် ကြနှင့်။ အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့စကားမှာ၊
ဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ မဟုတ်သည်ကို မဟုတ် ဖြစ်စေကြလော့။

၁၃သင်တို့တွင် ဆင်းရဲခံရသောသူရှိလျှင် ဆုတောင်းစေ။ ရွှင်လန်းသောသူရှိလျှင် ဆာလံသီချင်း
ကိုဆိုစေ။ ၁၄နာသောသူရှိလျှင်၊ သင်းအုပ်တို့ကိုခေါ်၍ သူတို့သည်သခင်ဘုရား၏ နာမတော်ကိုအမှီပြုလျက်၊
လူနာကိုဆီနှင့် လူး၍ သူ့အပေါ်မှာဆုတောင်းကြစေ။ ၁၅ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ ပဌနာသည်
လူနာကိုကယ်ဆယ်၍၊ သခင်ဘုရားသည် သူ့ကိုထမြောက်စေတော်မူမည်။ သူသည် အပြစ်ပြုမိသော်လည်း
ထိုအပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူမည်။ ၁၆အချင်းချင်း တယောက်နှင့်တယောက်၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ဘော်ပြတောင်းပန်ကြ
လော့၊ ချမ်းသာရမည်အကြောင်း အချင်းချင်းတို့အဘို့ ဆုတောင်းကြလော့။ သူတော်ကောင်းဆုတောင်း၍
အရှိန်ကြီးသောပဌနာသည် အလွန်တန်ခိုး ပါ၏။ ၁၇ဧလိယသည် ငါတို့ကဲ့သို့ လောကဓာတ်တရား၌
ကျင်လည်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ မိုဃ်းမရွာမည်အကြောင်း အထူးသဖြင့်ဆုတောင်းသောအခါ၊ သုံးနှစ်နှင့်
ခြောက်လပတ်လုံး မြေပေါ်သို့ မိုဃ်းမရွာဘဲနေ၏။ ၁၈တဖန် ဆုတောင်း သောအခါ မိုဃ်းကောင်းကင်သည်
မိုဃ်းရွာစေ၏။ မြေကြီးသည်လည်း မိမိအသီးကိုသီးလေ၏။

၁၉ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည် သမ္မာတရားလမ်းမှ လွဲသွား၍
သူတပါးသည် ထိုသူကို ပြန်စေလျှင်မူကား၊ ၂၀အပြစ်ရှိသောသူကို မှားယွင်းသောလမ်းမှ ပြန်စေသောသူသည်၊
ဝိညာဉ်ကို သေခြင်းမှ ကယ်တင်၍ များစွာသောအပြစ်တို့ကို ဖုန်းအုပ်တတ်သည်ဟု ထိုသူသည်သိမှတ်စေ။

ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာပြီး၏။

ရှင်ပေတရုသြဝါဒစာပဌမစောင်
THE FIRST EPISTLE OF PETER.

၁

၁-၂ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ပေတရုသည်၊ နားထောင်ခြင်းကျေးဇူး၊ ယေရှုခရစ်၏အသွေးတော်နှင့်
ဖြန်းခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်၍၊ ခမည်းတော်ဘုရား
သခင်၏ အနာဂတံသ ဉာဏ်တော်အတိုင်း ရွေးကောက်တော်မူသောသူတည်းဟူသော ပွန္တုပြည်၊ ဂလာတိ
ပြည်၊ ကပ္ပဒေါကိပြည်၊ အာရှိပြည်၊ ဗိသုနိပြည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြားသောဧည့်သည်အာဂန္တုတို့ကို
ကြားလိုက်ပါ၏။ ကျေးဇူးတော် နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ များပြားပါစေသော။

၃အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ညစ်စွန်းခြင်း၊
ညှိုးနွမ်းခြင်းနှင့်ကင်းစင်သော အမွေတော်ကို ငါတို့သည် ခံရစေမည်အကြောင်း၊ ယေရှုခရစ်ကို သေခြင်းမှ
ထမြောက် စေတော်မူသောအားဖြင့်၊ ကြီးစွာသောကရုဏာတော်နှင့်အညီ ငါတို့ကိုတဖန် ဖြစ်ဘွားစေ
တော်မူသော၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။
၄-၅ထိုအမွေတော်သည်ကား၊ နောက်ဆုံးသော ကာလ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပြင်ဆင်သော ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်စေမည်အကြောင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်သည် စောင့်ရှောက်တော်မူ
သော သင်တို့အဘို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌သိုထားလျက်ရှိသော အမွေတည်း။ ၆-၇အရည်ကျို၍ စုံစမ်းခြင်းကို
ခံနိုင်သော်လည်း၊ ပျက်ဆီးတတ်သောရွှေကို စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းထက်၊ သင်တို့ယုံကြည်ခြင်းကို စစ်ကြောစုံစမ်း
သောအရာသည် သာ၍မြတ်သည်နှင့်၊ ယေရှုခရစ်ပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ အချီးအမွမ်း၊ ဂုဏ်အသရေ၊
ဘုန်းအာနုဘော် အလို့ငှါဖြစ်မည်အကြောင်း၊ အထူးထူးအပြားပြားသော စုံစမ်းနှောင့် ရှက်ခြင်းကို
ခံရသောအကြောင်းရှိလျှင်၊ သင်တို့သည် ယခုခဏခံရ၍ဝမ်းနည်းသော်လည်း၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော
ကျေးဇူးတော်ကိုထောက်၍ ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိကြ၏။ ၈ထိုသခင်ကို သင်တို့သည်မမြင်ဘူးသော်လည်
ချစ်ကြ၏။ ယခုမှာလဲ မမြင်ဘဲလျက် ယုံကြည်သောအားဖြင့် ဘုန်းအသရေနှင့် စပ်ဆိုင်သော၊
ပြော၍မမှီနိုင်သော ရွှင်လန်းခြင်း စိတ်နှင့် ဝမ်းမြောက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ၉စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်တင်ခြင်းတည်း
ဟူသော ယုံကြည်ခြင်း၏အကျိုးကို ခံရကြ၏။

၁၀ထိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းအရာကို ပရောဖက်တို့သည် စေ့စေ့စစ်ကြောမေးမြန်းရှာဖွေ၍၊
သင်တို့ခံရ သောကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို ဟောပြောကြပြီ။ ၁၁ခရစ်တော်ခံတော်မူရသော ဆင်းရဲကိုငှင်း၊
ဆင်းရဲခံပြီးမှ ဝင်စားတော်မူရသော ဘုန်းစည်းစိမ်ကိုငှင်း၊ သူတို့အထဲ၌ရှိသော ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်သည်
သက်သေခံနှင့်သော အခါ၊ အဘယ်မည်သောသူကိုငှင်း၊ အဘယ်သို့သောအချိန်ကာလကိုငှင်း ဆိုလိုတော်မူ
သည်ဟု မေးမြန်ရှာဖွေကြ၏။ ၁၂ကိုယ်ဟောပြောပြုစုသော အရာများတို့သည်၊ ကိုယ်အဘို့မဟုတ်၊ သင်တို့
အဘို့ဖြစ်သည်ဟု ထိုသူတို့အား ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဘုံမှစေလွှတ်တော်မူသော သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်ပါလျက်၊ သင်တို့အားဧဝံဂေလိ တရားကို ဟောပြောသူတို့သည်၊ ထိုအရာများကို သင်တို့အား
ယခုကြားပြောကြပြီ၊ ထိုအရာတို့ကို ကောင်းကင်တမန် တို့သည် စေ့စေ့ကြည့်ရှုစဉ်းစားချင်သော စေတနာ
စိတ်ရှိကြ၏။

၁၃သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးကို ခါးပန်းစည်း၍သမ္မာသတိရှိကြလော့။ ယေရှုခရစ်ပေါ်ထွန်းတော်
မူသော အခါ၊ သင်တို့ဆီသို့ ရောက်လတံ့သောဆုကျေးဇူးကို အဆုံးတိုင်အောင် မြော်လင့်ကြလော့။
၁၄အထက်ကသင်တို့သည် မောင်မိုက်ထဲမှာကျင့်သေ တပ်မက်ခြင်းတရားကို ယခုမလိုက်မကျင့်ဘဲ၊ နားထောင်
တတ်သော သူငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ၁၅သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူသောသူသည် သန့်ရှင်းတော်မူသည်နည်းတူ၊
ကျင့်ကြံပြုမူသမျှတို့၌ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိကြလော့။ ၁၆အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်သန့်ရှင်းတော်မူသောကြောင့်
သင်တို့သည်လည်း သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြ လော့ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။ ၁၇လူမျက်နှာကိုမငဲ့၊ ခပ်သိမ်းသော

သူတို့၏ အကျင့်အတိုင်း စီရင်တော်မူသော ခမည်းတော် ကို သင်တို့သည် ဆုတောင်းကိုးကွယ်လျှင်
ဧည့်သည်ဖြစ်စဉ်ကာလပတ်လုံး ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် ကျင့်နေကြ လော့။ ၁၈မိစဉ်ဘဆက်ကျင်လည်သော
အချည်းနှီးကျင့်ကြံပြုမူခြင်းမှ၊ ရွှေငွေအစရှိသော ဖောက်ပြန်ပျက်ဆီးတတ် သောဥစ္စာနှင့် သင်တို့ကိုရွေး
တော်မူသည်မဟုတ်။ ၁၉အဘယ်အပြစ်မျှမရှိ၊ အညစ်အကြေးနှင့်ကင်းစင်သော သိုးသငယ်ကဲ့သို့သော
ခရစ်တော်၏အသွေးတော်မြတ်နှင့် ရွေးတော်မူသည်ကိုသိမှတ်ကြလော့။ ၂၀ထိုခရစ်တော်ကား ဤကမ္ဘာ
မတည်မရှိမီ ခန့်ထားတော်မူခြင်းကို ခံနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သော
သင်တို့အဘို့၊ ဤနောက်ဆုံးသောကာလ၌ ထင်ရှားတော်မူပြီ။ ၂၁သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကိုထောက်လျက်
ယုံကြည်ခြင်း၊ မြော်လင့်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသခင်ကို ဘုရားသခင်သည် သေခြင်းမှထမြောက်စေ၍
ဘုန်းအသရေကို ပေးသနားတော်မူပြီ။
၂၂သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်ပျက်ဆီးတတ်သောမျိုးစေ့အားဖြင့် ဖြစ်ပွားသည်မဟုတ်။ ၂၃မဖောက်ပြန်
မပျက် ဆီးတတ်သော မျိုးစေ့တည်းဟူသော အသက်ရှင်၍ အစဉ်အမြဲတည်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တော် အားဖြင့် ဖြစ်ပွားသောကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုများကို ချစ်ယောင်မဆောင်၊ အမှန်ချစ်ခြင်း
အလို့ငှါ၊ စိတ်ထဲမှာ သမ္မာတရား ကိုနားထောင်လျက်၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို စင်ကြယ်စေပြီးသည်နှင့်အညီ၊
စင်ကြယ်သောစိတ်နှင့် အချင်းချင်းအားကြီးသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိကြလော့။ ၂၄လူမျိုးရှိသမျှသည် မြက်ပင်
ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လူမျိုး၏ဘုန်းရှိသမျှသည်လည်း မြက်ပွင့်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မြက်ပင်သည် ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်
တတ်၏။ အပွင့်လည်းကြွေတတ်၏။ ၂၅ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားမူကား ကာလအစဉ်အမြဲတည်၏၊
ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် သင်တို့အားဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတရားဖြစ်သတည်း။

၂

၁-၂၃ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို မြည်းစမ်းကြသည်ဖြစ်၍ အမျိုးမျိုး
သော မနာလိုခြင်း၊ လှည့်ဖြားခြင်း၊ လျို့ဝှက်ခြင်း၊ ပြုစုခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းရှိသမျှကို ပယ်ရှား၍၊ ကယ်တင်ခြင်း
အလို့ငှါ နှုတ်ကပတ် တရား၏နို့စစ်အားဖြင့် ကြီးပွားမည်အကြောင်း ဘွားစသောသူငယ်ကဲ့သို့၊ ထိုတရားနို့ကို
အလွန်လိုချင်သောစိတ် ရှိကြလော့။ ၄လူတို့ပယ်ထား၍ ဘုရားသခင်ရွေးချယ်တော်မူသော အသက်
ကျောက်မြတ်တည်း ဟူသော ထိုသခင်ထံသို့ သင်တို့သည်ရောက်၍၊ ၅အသက်ကျောက်များကဲ့သို့
အဆင့်ဆင့် အထပ်ထပ် တည်ဆောက်လျက်ရှိသဖြင့် ဗိမ္မာတိုက်ဖြစ်ကြ၏။ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်
နှစ်သက်တော်မူရာ ဗိမ္မာယဇ်ကို ပူဇော်ရသော သန့်ရှင်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မျိုးလည်းဖြစ်ကြ၏။ ၆ထိုသို့နှင့်
အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ရွေးချယ်သောတိုက်ထောင့်အမြစ် ကျောက်မြတ်ကို ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ
ငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူသည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိနိုင်ရာ ဟုလာသတည်း။ ၇သို့ဖြစ်၍
ယုံကြည်ခြင်းရှိသော သင်တို့၌ကား ဘုန်းအသရေရှိ၏။ နားမထောင်သော သူတို့၌ကား၊ တိုက်ကို တည်လုပ်
သော သူများပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်အဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏။
၈နားမထောင်ဘဲ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထိမိ၍လဲသောသူတို့သည် ထိမိ၍လဲစရာ ကျောက်၊ မှားယွင်း
စရာကျောက်လည်းဖြစ်၏။ ထိုအမှုနှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကိုခန့်ထား တော်မူသတည်း။
၉သင်တို့မူကား မှောင်မိုက်ထဲမှ အံ့ဘွယ်သောအလင်းတော်သို့ ခေါ်သွင်းတော်မူသောသူ၏
ဂုဏ်ကျေးဇူးများ ကိုဘော်ပြစေခြင်းငှါ၊ ရွေးချယ်တော်မူသော အမျိုးဖြစ်ကြ၏။ မင်းစည်းစိမ်ရှိသော
ယဇ်ပုရောဟိတ်မျိုး၊ သန့်ရှင်းသော လူမျိုး၊ ပိုင်ထိုက်တော်မူသော အပေါင်းအသင်းဖြစ်ကြ၏။ ၁၀အထက်က
အပေါင်းအသင်းမဟုတ်၊ ယခုတွင် ဘုရားသခင်၏အပေါင်းအသင်း ဖြစ်ကြ၏။ ကရုဏာကျေးဇူးတော်ကို
အထက်ကမခံရသော်လည်း ယခုတွင်ခံရကြ၏။
၁၁ချစ်သူတို့၊ ဝိညာဉ်နှင့်စစ်ပြိုင်တတ်သော ကိုယ်ကာယတပ်မက်ခြင်းတို့ကို ရှောင်မည်အကြောင်း၊
ဧည့်သည်အာဂန္တုကဲ့သို့သော သင်တို့ကို ငါတောင်းပန်၏။ ၁၂သာသနာပလူတို့သည် သင်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်

ကြသည်အမှုမှာ၊ ဘုရားသခင်ကြည့်ရှုစီရင်တော်မူသော နေ့ရက်၌၊ သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်ကို
သူတို့သည် ထောက်ရှု၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းမည်အကြောင်း၊ သူတို့ရှေ့၌ တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ
ကျင့်နေကြလော့။

၁၃ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ကို ထောက်လျက်၊ အထွဋ်အမြတ်တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေ၊
လူဆိုးတို့ကို ဒဏ်စီရင်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ လူကောင်းတို့ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ၁၄ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော
ဝန်မင်းဖြစ်စေ၊ လူတို့တွင် စီရင်ခန့်ထားသမျှသော မင်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။ ၁၅အကြောင်းမူကား၊
သင်တို့သည် ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောအားဖြင့် လူမိုက်တို့၏ မိုက်မဲသောစကားကို ချေစေခြင်းငှါ၊
ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သော အလိုတော်ရှိ၏။ ၁၆လူလွတ်ဖြစ်သော်လည်း လွတ်ခြင်းအကြောင်းဖြင့်
မကောင်းသောအမှုကို ဖုံးအုပ်သောသူကဲ့သို့ မကျင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်ကဲ့သို့ကျင့်နေကြလော့။
၁၇ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို ရိုသေကြလော့။ ညီအစ်ကိုများကို ချစ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊
ရှင်ဘုရင်ကို ရိုသေခြင်းရှိကြလော့။

၁၈အစေခံငယ်သားတို့၊ အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွ ကိုယ်သခင်တို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြ
လော့။ သခင်သည် စိတ်ကောင်း၍ ဖြေညှင်းသောသဘော ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကြမ်းတမ်းသောသဘော
ရှိသည်ဖြစ်စေ ဝန်ခံကြလော့။ ၁၉အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ မျက်နှာတော်ကိုထောက်၍၊ မတရားသော
ညှဉ်းဆဲခြင်းကို နာကျင်စွာခံရလျှင် ကျေးဇူးရှိ၏။ ၂၀ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ဒဏ်ခံရသောအခါ သည်းခံလျှင်၊
အဘယ်ချီးမွမ်းစရာရှိသနည်း။ ကောင်းမွန်စွာ ပြု၍ ဆင်းရဲခံရသောအခါ သည်းခံလျှင်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌
ကျေးဇူးရှိ၏။ ၂၁အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့အလိုငှါ သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီ၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်
ခံတော်မူသည်ဖြစ်၍ ခြေတော်ရာကို ရှောက်လိုက်စေခြင်းငှါ ပုံသက်သေကိုထားတော်မူပြီ။ ၂၂ထိုသခင်သည်
ဒုစရိုက်ကိုမပြု။ နှုတ်တော်၌လည်း မုသာကိုရှာမတွေ့။ ၂၃ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောအခါ ပြန်၍မကဲ့ရဲ့။
အသေခံရသောအခါ ခြိမ်းချောက်ခြင်းကိုမပြု။ တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူသောသူ၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် အပ်နှံတော်
မူ၏။ ၂၄ငါတို့သည် အပြစ်နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ အသေဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအရာ၌ အသက်ရှင်စေမည်
အကြောင်း၊ ငါတို့အပြစ်များကို ကိုယ်တော်တိုင် သစ်တိုင်မှာခံတော်မူပြီ ဒဏ်ချက်တော်များအားဖြင့်
သင်တို့သည် အနာပျောက်လျက်ရှိကြ၏။ ၂၅သင်တို့သည် အထက်ကလမ်းလွဲ၍ ပျောက်သောသိုးကဲ့သို့
ဖြစ်ကြ၏။ ယခုမူကား၊ သိုးထိန်းတည်းဟူသော သင်တို့၏ဝိညာဉ်တို့ကို အုပ်စိုးကြည့်ရှုတော်မူသော
အရှင်ထံသို့ ပြန်ရောက်ကြပြီ။

၃

၁အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်နည်းတူ မိန်းမတို့၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။ ၂သို့ပြု၍၊
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နားမထောင်သော ယောက်ျားအချို့ရှိလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် တရားမနာသော်
လည်း၊ သင်တို့၏ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် စင်ကြယ်သောအကျင့်တို့ကို ထောက်ရှု၍ မိမိမယား၏အကျင့်အားဖြင့်
သွေးဆောင်လျက်၊ အတူပါမည်အကြောင်းရှိ၏ ၃သင်တို့၏ တန်ဆာဆင်ခြင်းမူကား၊ ဆံပင်ကျစ်ခြင်း၊
ရွှေဆင်ခြင်း၊ အဝတ်ဝတ်ခြင်းတည်း ဟူသော အပြင်တန်ဆာဆင်ခြင်းမဖြစ်စေဘဲ၊ ၄ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ
အဘိုးများစွာထိုက်သော နူးညံ့ငြိမ်သက်ခြင်း သဘောတည်းဟူသော မဖောက်ပြန်မပျက်စီးတတ်သော
တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော စိတ်နှလုံး၏ အတွင်းလူဖြစ်စေ ကြလော့။ ၅-၆ဘုရားသခင်ကို ကိုးစား၍ သန့်ရှင်း
သော မိန်းမတို့သည် ရှေးကထိုသို့ ကိုယ်ကိုတန်ဆာဆင်လျက်၊ စာရာသည် အာဗြဟံကို သခင်ဟုခေါ်ဝေါ်၍
သူ၏စကားကို နားထောင်သကဲ့သို့ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝံခံကြ၏။ သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာ
ကျင့်၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်း အလျှင်းမရှိဘဲနေလျှင် စာရာ၏သမီးဖြစ်ကြ၏။ ၇ထိုနည်းတူ၊ ယောက်ျားတို့၊
ဆုတောင်းခြင်းအမှု၌ အဆီးအတားမရှိစေခြင်းငှါ အသက်ရှင်ခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ဆက်ဆံ၍ အမွေခံရသော

သူချင်းကဲ့သို့ သတိပညာနှင့်လျော်စွာ ကိုယ်ခင်ပွန်းနှင့်အတူနေ၍ အားနည်းသောသူ ကို ပြုသင့်သည်အတိုင်း
သူ့ကိုစောင့်မပြုစုကြလော့။
၈အချုပ်အခြာစကားဟူမူကား၊ သင်တို့အပေါင်းသည် စိတ်တညီတညွတ်တည်းရှိကြလော့။
စိတ်ကြင်နာခြင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်းကဲ့သို့ ချစ်ခြင်း၊ သနားစုံမက်ခြင်း၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်းရှိကြလော့။ ၉သင်တို့သည်
ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို အမွေခံစေခြင်းအလိုငှါ ခေါ်တော်မူသောသူဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်၍ အချင်းချင်းရန်တုံ့မမူ၊
ပြန်၍မကဲ့ရဲ့၊ မေတ္တာပို့ခြင်း ကိုပြုကြလော့။ ၁၀အသက်ကိုမွေ့လျော်စေ၍၊ ကောင်းမွန်သောနေ့ရက်တို့ကို
တွေ့မြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူသည် မိမိလျှာကို မကောင်းသောအရာနှင့်ကင်းလွတ်စေ။ မိမိနှုတ်ခမ်းလည်း
မုသာစကားကိုမပြောစေနှင့်။ ၁၁ဒုစရိုက်ကို လွှဲရှောင်၍ သုစရိုက်ကိုပြုစေ။ သူတပါးနှင့် အသင့်အတင့်နေခြင်း
ကိုရှာ၍ မှီအောင်လိုက်စေ။ ၁၂အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို
ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ သူတို့ဆုတောင်းခြင်းကိုလည်း နားထောင်တော် မူ၏။ ဒုစရိုက်ပြုသောသူတို့ကား၊
ထာဝရဘုရားသည် မျက်နှာလွှဲတော်မူ၏။ ၁၃သင်တို့သည် ကောင်းသောတရားကို ကျင့်သောသူဖြစ်လျှင်၊
အဘယ်သူညှဉ်းဆဲမည်နည်း။ ၁၄ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့် ဆင်းရဲခံရလျှင်မူကား၊ မင်္ဂလာ ရှိကြ၏။
သူတို့၏ခြိမ်းချောက်ခြင်းကို မကြောက်ကြနှင့်၊ မထိတ်လန့်ကြနှင့်။ ၁၅စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထာဝရအရှင်ဘုရား
သခင်ကို ရိုသေခြင်းရှိကြလော့၊ သင်တို့မြော်လင့်ခြင်း၏အကြောင်းကို မေးမြန်းသောသူရှိသမျှတို့အား
နူးညံ့သော သဘော၊ ကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့် ပြန်ပြောခြင်းငှါ၊ ကာလအစဉ်မပြတ် အသင့်ရှိနေကြလော့။
၁၆ခရစ်တော်၌ သင်တို့ကျင့်သောအကျင့်ကောင်းကို ရှုတ်ချသောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သောအခါ
ကိုယ်တိုင်ရှက်ကြောက်ခြင်း ရှိမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကြည်လင်လျက်
နေကြလော့။ ၁၇ဘုရားသခင့်အလို တော်ရှိလျှင်၊ သုစရိုက်ကိုပြု၍ ဆင်းရဲခံခြင်းသည်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍
ခံခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။ ၁၈ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် အသေသတ်ခြင်းကိုခံ၍ ဝိညာဉ်တော်
အားဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါတို့ကို ဘုရားသခင့်အထံတော်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ၊
ဖြောင့်မတ်တော်မူသောသူသည် မဖြောင့်မတ်သောသူတို့ အတွက် ဒုစရိုက်အပြစ်များကြောင့် တခါခံတော်
မူ၏။ ၁၉ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်လည်း ကြွသွားတော်မူ၍ ယခု ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားသော
ဝိညာဉ်တို့အား တရားဟောတော်မူ၏။ ၂၀ထိုဝိညာဉ်တို့မူကား ရှေးကာလ၊ နောလက်ထက်၌၊
နီးသောသူတည်းဟူသော လူရှစ်ယောက်တို့ကို ရေအားဖြင့် ကယ်ဆယ်သောသင်္ဘောကို တည်လုပ်စဉ်တွင်
ဘုရားသခင်၏ ခန္တီတော်သည် ဆိုင်းလင့်တော်မူသော်လည်း၊ နားမထောင်သော ဝိညာဉ်ဖြစ်သတည်း။
၂၀ထိုသို့သော ဥပမာအတိုင်း၊ ယခုတွင် ဗတ္တိဇံ သည် ယေရှုခရစ်ထမြောက်တော်မူသောအားဖြင့်၊
ငါတို့ကိုကယ်တင် တတ်၏။ ဗတ္တိဇံ ဟုဆိုသော်၊ ကိုယ်ကာယ၏ အညစ်အကြေးဆေးကြောခြင်းကို မဆိုလို။
ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ် ကြည်လင်၍၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ ဝန်ခံခြင်းကို ဆိုလိုသတည်း။ ၂၂ထိုသခင်သည်
ကောင်းကင်ဘုံသို့ကြွတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်တမန်အစရှိသော အာဏာစက်တန်ခိုးများတို့ကို
အုပ်စိုးလျက်၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။

၄

၁ထိုသို့ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ခန္ဓာတော်၌ ငါတို့အတွက်ခံတော်မူသည် မှန်သောကြောင့်၊ သင်တို့
လည်း ထိုသို့သောသဘောကို လက်နက်ပြု၍သုံးစွဲကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ခံသောသူသည်
ဒုစရိုက်တို့နှင့် လွတ်ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ၂နောက်တဖန် သူတို့၏တပ်မက်ခြင်းတရားကို မကျင့်၊ ဘုရားသခင်၏
အလိုတော်အတိုင်း ကျင့်လျက်၊ ကိုယ်ခန္ဓာအသက်အပိုင်းအခြား ကျန်ရစ်သောကာလကို လွန်စေတတ်၏။
၃သာသနာပလူတို့၏ အလိုသို့လိုက်၍၊ ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း၊ ကာမတပ်မက်ခြင်း၊ စပျစ်ရည်နှင့်ယစ်မူးခြင်း၊
ပွဲလုပ်ခြင်း၊ သောက်ကြူးခြင်း၊ အဓမ္မရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း၌ ကျင်လည်၍၊ ငါတို့လွန်စေပြီးသော
အသက်ကာလသည် ငါတို့အားလောက်ပေ၏။ ၄ယခုမှာ သင်တို့သည် သူတို့နှင့်အတူ မဆက်ဆံ၊

ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူးညစ်ညူးစွာ မပြုသည်အရာကို သူတို့သည် အံ့သြ၍ ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ ၅သို့ဖြစ်၍၊
အသက်ရှင်သောသူတို့ကိုင်း၊ သေသောသူတို့ကိုင်း တရားစီရင်ခြင်းငှါ အသင့်ရှိတော်မူသော သူရှေ့၌၊
ထိုသူတို့သည် စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြလတံ့။ ၆ထိုအကြောင်းကြောင့် လူတို့ရှေ့၌ ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်
အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် အသက်ရှင် မည်အကြောင်း၊
သေသောသူတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားကို ကြားရကြ၏။
၇ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့သည် အဆုံးသို့ရောက်လုသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သမ္မာသတိရှိကြ
လော့၊ ဆုတောင်းခြင်းအလို့ငှါ စောင့်နေကြလော့။ ၈အခြားသောအမှုအရာထက်မက၊ အချင်းချင်းအားကြီး
သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိကြလော့။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် များစွာသောအပြစ်တို့ကို ဖုံးအုပ်တတ်၏။ ၉မြည်တမ်း
ခြင်းမရှိဘဲ အချင်းချင်း ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုကြလော့။ ၁၀သင်တို့သည် ဆုကျေးဇူးတော်ကို အသီးအသီး
ခံရသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်၏ အထူးထူးအပြားပြားသော ကျေးဇူးတော်ဘဏ္ဍာစိုးကောင်းကဲ့သို့၊
အချင်းချင်းဝေငှပေးကမ်းကြလော့။ ၁၁ဘုရားသခင်သည် အရာရာ၌ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုန်းတော်ထင်ရှား
စေမည်အကြောင်း၊ ဟောပြောသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီ ဟောပြောစေ။
အခြားသောအမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသော အစွမ်းသတ္တိအတိုင်း
ဆောင်ရွက်စေ။ ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းအသရေ အစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူစေသတည်း။
အာမင် ။
၁၂ချစ်သူတို့၊ သင်တို့ကို စုံစမ်းစရာဘို့ ယခုခံရသော မီးစစ်ခြင်းအရာကိုကား၊ သင်တို့၌ အံ့ဘွယ်သော
အရာ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်၍၊ အံ့သြခြင်းမရှိကြနှင့်၊ ၁၃သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ ဆင်းရဲကိုဆက်ဆံကြ
သည်ဖြစ်၍ ဘုန်းတော်ပေါ်ထွန်းသောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းမည်အကြောင်း၊ ယခုပင်ဝမ်းမြောက်
ကြလော့။ ၁၄ခရစ်တော်၏နာမကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရလျှင် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏
ဘုန်းကြီးသောဝိညာဉ် တော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။ သူတို့၌ကား ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊
သင်တို့၌ကား ချီးမွမ်းခြင်းရှိတော်မူ၏။ ၁၅လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးသောအပြစ်၊
ဒုစရိုက်ကို ပြုသောအပြစ်၊ သူတပါးအမှု၌ ရောနှော သောအပြစ်ရှိ၍၊ သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှမခံစေနှင့်။
၁၆ခရစ်ယာန်ဖြစ်သောကြောင့် ခံရလျှင်မူကား ရှက်ကြောက် ခြင်းမရှိစေနှင့်။ ထိုအမှုကြောင့်ခံရလျှင်
ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေ။ ၁၇ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သား တို့ကို ရှေ့ဦးစွာစစ်ကြော
စီရင်ရသောအချိန်ရှိပြီ။ ငါတို့ကိုရှေ့ဦးစွာ စစ်ကြောစီရင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ဧဝံဂေလိတရား စကားကို
နားမထောင်သောသူတို့၏ အမှုသည် အဘယ်သို့ပြီးလိမ့်မည်နည်း။ ၁၈ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ကယ်တင်
ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ခဲသည်မှန်လျှင်၊ ဘုရားသခင်ကို မကိုးကွယ်သောသူ၊ အပြစ်ထင်ရှားသောသူသည်
အဘယ်မှာ ပေါ်လိမ့်မည်နည်း။ ၁၉ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း ဆင်းရဲခံရသောသူတို့သည်၊
ဘုရားသခင်ကို သစ္စာရှိသောအသက်သခင်ကဲ့သို့ မှတ်လျက်၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်နေ၍၊
ကိုယ်တော်၌ မိမိတို့အသက်ဝိညာဉ်ကို အပ်နှံကြစေ။

၅

၁သင်းအုပ်အရာ၌ငင်း၊ ခရစ်တော်၏ ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို သိမြင်သောသက်သေအရာ၌ငင်း
ခန့်ထားသောသူ၊ ထင်ရှားစေတော်မူလတံ့သော ဘုန်းအသရေတော်ကို ဆက်ဆံသောသူဖြစ်သော
ငါပေတရုသည်၊ သင်တို့တွင် ရှိသော သင်းအုပ်ချင်းတို့ကို တောင်းပန်ပါ၏။ ၂သင်တို့နှင့်အတူရှိသော
ဘုရားသခင်၏သိုးတော်စုကို ထိန်းခြင်းအမှု မှာ၊ အနိုင်ထိန်းရသောကြောင့် မဟုတ်၊ မစင်ကြယ်သောစီးပွားကို
တပ်မက်သောကြောင့်မဟုတ်ဘဲ၊ အလိုလိုစေ တနာစိတ်ရှိ၍ ကြည့်ရှုအုပ်ထိန်းကြလော့။ ၃အသီးအသီး
အုပ်သော အသင်းတော်တို့ကို အာဏာထား၍ အစိုးတရပြုသည်မဟုတ်ဘဲ၊ သိုးတော်စုရှေ့မှာ ပုံသက်သေ

ကိုပြသော သူဖြစ်ကြလော့။ ၆သို့ဖြစ်လျှင်၊ သိုးထိန်းအကြီး ပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့သည် မညှိုးမနွမ်းတတ်သော ဘုန်းကြီးသော ပန်းဦးရစ်သရဖူကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၅ထိုနည်းတူ၊ အသက်ပျိုသောသူတို့၊ အသက်ကြီးသောသူတို့၏ စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ထိုမျှကမ၊ အချင်းချင်းတယောက်အောက်တယောက် နှိမ့်ချလျက်နေ၍၊ နှိမ့်ချခြင်းတန်ဆာကို ဆင်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား ထောင်လွှားစော်ကားသောသူတို့ကို ဘုရားသခင်ဆီးတားတော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသော သူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော် မူ၏။ ၆ထိုကြောင့်၊ ကာလအချိန်တန်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူမည်အကြောင်း၊ တန်ခိုးကြီးသော လက်တော်အောက်၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချကြလော့။ ၇သင်တို့ကို သတိနှင့်ကြည့်ရှုတော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့၌ စိုးရိမ်ခြင်းအမှုရှိသမျှတို့ကို ကိုယ်တော်၌ အပ်နှံကြလော့။

၈သမ္မာသတိရှိလျက် မအိပ်ဘဲစောင့်နေကြလော့။ သင်တို့၏ရန်သူတည်းဟူသော မာရ်နတ်သည်၊ ဟောက်သောခြသေ့်ကဲ့သို့ အဘယ်သူကိုမျိုရမည်နည်းဟု၍ လှည့်လည်ရှာဖွေလျက်ရှိ၏။ ၉သို့ဖြစ်၍၊ လူပြည်အရပ် ရပ်တို့၌ရှိသော သင်တို့ညီအစ်ကိုများတို့သည် ထိုသို့သောဆင်းရဲကို ခံရကြသည်ဟု သိမှတ်လျက် ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်၍မာရ်နတ်ကို ဆီးတားကြလော့။

၁၀ခရစ်တော်ယေရှုအားဖြင့် ငါတို့ကို ထာဝရဘုန်းအသရေတော်သို့ ခေါ်တော်မူသော၊ ခပ်သိမ်းသော ကျေးဇူးကိုပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ခဏဆင်းရဲခံပြီးသော သင်တို့ကို စုံလင်တည်ကြည် ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော် မူလိမ့်မည်။ ၁၁ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းအသရေ အစွမ်းသတ္တိရှိတော် မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၂ငါသည် သင်တို့ကို တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လျက်၊ သင်တို့မှီဝဲဆည်းကပ်သော ဤအရာများသည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် အမှန်ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံလျက်၊ ဤစာကို အကျဉ်းအားဖြင့် ရေးပြီးမှ၊ ငါစိတ်ထင် သည်အတိုင်း သင်တို့အမှု၌ သစ္စာရှိသောညီအစ်ကို၊ သိလွာနုလက်ဖြင့် ယခုပေးလိုက်၏။ ၁၃ငါ့သား မာကုမှစ၍ ဗာဗုလုန်မြို့၌ရှိသော သင်တို့နှင့်အတူ ရွေးချယ်တော်မူသောအသင်းတော်သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ၁၄အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် မေတ္တာနမ်းခြင်းနှင့်နှုတ်ဆက်ကြလော့၊ ခရစ်တော်နှင့် ဆိုင်သော သင်တို့အပေါင်း၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်း။ အာမင် ။

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။
THE SECOND EPISTLE OF PETER.

၁

၁ယေရှုခရစ်၏ကျွန် တမန်တော်ဝါရှိမုန်ပေတရုသည် ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်
ယေရှုခရစ်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုငါတို့ ယုံကြည်သည်နည်းတူ၊ မြတ်စွာသော ယုံကြည်ခြင်းကိုရသောသူ
တို့အား ကြားလိုက်ပါ၏။ ၂ဘုရားသခင်ကိုင်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုကိုင်း၊ သိသောဉာဏ်အားဖြင့်၊ ကျေးဇူး
တော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌များ ပြားပါစေသော။

၃ထိုသို့နှင့်အညီ ငါတို့ကိုဘုန်းတန်ခိုးတော်နှင့် ခေါ်တော်မူသော ဘုရားကိုသိသောဉာဏ်အားဖြင့်၊
ငါ့တို့အားအသက်ရှင်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းနှင်စပ်ဆိုင်သော အရာရှိသမျှတို့ကို ဘုရားတန်ခိုး
တော်သည် ပေးသနားတော်မူပြီ။ ၄ထိုသို့သော အားဖြင့်လည်း အလွန်ကြီးမြတ်၍အဘိုးထိုက်သော ဂတိများ
ကို ငါတို့၌အပ်ပေး တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဂတိတော်များကိုအမှီပြု၍ သင်တို့သည် လောကီ
တပ်မက်ခြင်း အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းလွတ်သဖြင့်၊ ဘုရားပကတိကိုဆက်ဆံရသော သူဖြစ်ကြမည်အကြောင်း
တည်း။ ၅ထိုသို့အလို့ငှါ၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌သီလကိုင်း၊ သီလ၌ပညာကိုင်း၊ ၆ပညာ၌
ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းကိုင်း၊ ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်းခြင်း၌ သည်းခံခြင်းကိုင်း၊ သည်းခံခြင်း၌ ဘုရား
ဝတ်ကိုပြု၍ မွေ့လျော်ခြင်းကိုင်း၊ ၇ထိုမွေ့လျော်ခြင်း၌ ညီအစ်ကိုစုံမက်ခြင်းကိုင်း၊ ညီအစ်ကိုစုံမက်ခြင်း၌
ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုင်း၊ အလွန်ကြိုးစားအားထုတ်၍ ထပ်ဆင့်ကြလော့။ ၈အကြောင်းမူကား၊ ထိုပါရမီ တို့သည်
သင်တို့၌ရှိ၍ ကြွယ်ဝလျှင်၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်ကိုသိကျွမ်းခြင်း၌ မပျင်းမရိစေခြင်းငှါင်း၊ အကျိုးမဲ့မဖြစ်စေ
ခြင်းငှါင်း ပြုပြင်တတ်ကြ၏။ ၉ထိုပါရမီနှင့်ကင်းသောသူမူကား၊ မျက်စိကန်း၏။ ကိုယ်မျက်စိကိုကိုယ်ပိတ်၏။
မိမိအပြစ်ဟောင်း ဆေးကြောကြောင်းကို မေ့လျော့၏။ ၁၀ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရသော
ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် ရွေးချယ် တော်မူခြင်းကို တည်မြဲစေခြင်းငှါ သာ၍ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊
ရွေ့လျော့ခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ် သည်ဖြစ်၍၊ ၁၁ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်၏
ထာဝရနိုင်ငံတော်ထဲသို့ ဝင်စားခြင်းအခွင့်ကို သင်တို့အား ကြွယ်ဝစွာ ပေးသနားတော်မူလတံ့။

၁၂ထိုကြောင့်၊ ယခုဟောပြောသော သမ္မာတရားကို သင်တို့သည် နားလည်၍ တည်ကြည်ခြင်း
ရှိသော်လည်း၊ ဤသို့သောစကားများနှင့် သင်တို့အားအစဉ်အပြတ် သတိပေးမည်အမှုကို ငါမမေ့မလျော့။ ၁၃-
၁၄ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည် ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်အတိုင်း ငါတည်းခိုရာတဲကို မကြာမမြင့်မီ ငါပစ်သွား
ရမည်အရာကို ငါသိမှတ်၍၊ ဤတဲ၌ ရှိနေစဉ်ကာလပတ်လုံး၊ သင်တို့ကိုသတိပေး၍ နှိုးဆော်အပ်သည်ဟု
ငါသဘောရှိ၏။ ၁၅ထိုမှတပါး၊ ငါစုတေ့သည်နောက်၊ သင်တို့သည်ဤအရာများကို အစဉ်မှတ်မိစေခြင်းငှါ
ငါကြိုးစားအားထုတ်မည်။

၁၆ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ တန်ခိုးတော်ကိုင်း၊ ကြွလာတော်မူခြင်းကိုင်း၊ သင်တို့အားကြားပြော
သောအခါ၊ ငါတို့သည် ပရိယာယ်နှင့်ပြင်ဆင်သော ဒဏ္ဍာရီစကားကိုမလိုက်၊ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ကိုယ်တိုင်
မြင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ၁၇အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဤသူသည်ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း
ဟူသောအသံတော်သည်၊ ထူမြတ်သော အရောင်အဝါတော်ထဲက၊ ထိုသခင်သို့ရောက်သောအခါ၊
ခမည်းတော်ဘုရားသခင့်အထံတော်မှ ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်ကိုခံရတော်မူ၏။ ၁၈ကောင်းကင်က
ရောက်လာသော ထိုအသံတော်ကို ငါတို့သည် သန့်ရှင်းသော တောင်ပေါ်မှာ သခင်ဘုရားနှင့် အတူရှိသော
အခါကြားရကြ၏။

၁၉ထိုမှတပါး၊ သာ၍မြဲမြံသော အနာဂတ္တိစကားတော်သည် ငါတို့၌ရှိသေး၏။ စိတ်နှလုံးထဲ၌
အာရုဏ်တတ်၍ ကြယ်နီပေါ်ထွက်သည်ကာလတိုင်အောင်၊ ထိုအနာဂတ္တိစကားတော်ကို မှောင်မိုက်အရပ်၌
ထွန်းလင်းသော ဆီမီးကဲ့သို့မှတ်၍၊ သင်တို့သည် အမှီပြုသင့်ကြ၏။ ၂၀ကျမ်းစာ၌ပါသော အနာဂတ္တိစကား

မည်သည်ကား၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် အနက်မပေါ်ဟု ရှေ့ဦးစွာသိမှတ်ကြလော့။ ၂၁အကြောင်းမူကား၊
အနာဂတ္တိစကားသည် လူအလိုအားဖြင့် ဖြစ်ဘူးသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည်
သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ တိုက်တွန်းတော်မူခြင်းကို ခံရ၍ဟော ပြောကြ၏။

၂

၁သို့သော်လည်း၊ ယုဒလူတို့တွင် မိစ္ဆာပရောဖက်ရှိကြ၏။ ထိုနည်းတူ ဖျက်ဆီးတတ်သော
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူများကို ပရိယာယ်အားဖြင့်သွင်း၍၊ မိမိတို့ကိုဝယ်တော်မူသော အရှင်ကိုငြင်းပယ်လျက်၊
မိမိတို့အပေါ်သို့ လျင်စွာသော ဖျက်ဆီးခြင်းကိုရောက်စေသော မိစ္ဆာဆရာတို့သည် သင်တို့တွင်ရှိကြ
လိမ့်မည်။ ၂သူတို့ညစ်ညူးသောအကျင့်ဓလေ့တို့ကို အများသောသူတို့သည် လိုက်သောအားဖြင့် သမ္မာ
တရားလမ်းအသရေသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ ၃သူတို့သည် လောဘလွန်ကျူးလျက်ချော့မော့သောစကားနှင့်
သင်တို့ကိုကုန်သွယ် ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အပြစ်စီရင်ခြင်းသည် ရှေးကာလမှစ၍ မဖင့်မနွဲ၊ သူတို့ဖျက်ဆီးခြင်း
သည်လည်း အိပ်၍မပျော်။
၄အကြောင်းမူကား၊ ပြစ်မှားသော ကောင်းကင်တမန်တို့ကို ဘုရားသခင်သည် နှမြောတော်မမူ၊
ငရဲထဲသို့ချလိုက်ပြီးမှ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလိုငှါချုပ်ထား၍၊ မှောင်မိုက်သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်တော်မူ၏။
၅ရှေးလောကဓာတ်ကိုလည်း နှမြောတော်မမူ။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဟောသောနောနှင့် လူခုနစ်ယောက်
တို့ကို စောင့်မတော်မူ၍၊ ဘုရားကိုမကိုးကွယ်သော လောကီသားအပေါင်းတို့ကို ရေလွှမ်းမိုးစေတော်မူ၏။
၆သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့တို့ကို မီးရှို့၍ဖျက်ဆီးရာ၊ ဒဏ်စီရင်တော်မူသဖြင့်နောင်၌ မတရားသောအကျင့်ကို
ကျင့်အံ့သောသူတို့အား ပုံသက်သေကို ထားတော်မူ၏။ ၇ထိုအခါ မတရားသောသူတို့၏ ညစ်ညူးသော
အကျင့်အားဖြင့် နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုခံရသောသူ၊ ဖြောင့်မတ်သောလောဘကို ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။
၈ထိုဖြောင့်မတ်သောသူသည် မတရားသော သူတို့တွင်နေစဉ်အခါ၊ သူတို့၏ မတရားသောအမှု များကို
နေ့တိုင်းမပြတ်မျက်စိမြင်လျက်၊ နားကြားလျက်ရှိသဖြင့်၊ မိမိဖြောင့်မတ်သောစိတ်နှလုံးကို ပြင်းစွာညှဉ်းဆဲရ၏။
၉-၁၀ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်သော သူတို့ကိုစုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း အထဲကကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ မတရား
သောသူတို့ကို ဒဏ်ခံစေမည်အကြောင်း၊ ညစ်ညူးသောတပ်မက်ခြင်း ကိလေသာနှင့်တကွ၊ ကာမဂုဏ်အလို
သို့လိုက်၍၊ အာဏာစက် ကိုမထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့ကို အထူးသဖြင့် ဒဏ်ခံစေမည်အကြောင်း၊ တရား
ဆုံးဖြတ်သောနေ့အဘို့ ချုပ်ထားခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည်
ရဲရင့်သောသူ၊ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်တတ်သောသူဖြစ်၍၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ကို ကဲ့ရဲ့ဝံ့ကြ၏။
၁၁ကောင်းကင်တမန်တို့မူကား၊ သူတို့ထက် ခွန်အားတန်ခိုးကြီးသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
သူတို့အား ကဲ့ရဲ့စွာသော ပြစ်တင်ခြင်းကိုမပြုကြ။ ၁၂သူတို့မူကား၊ ဘမ်း၍ဖျက်ဆီးဘို့ရာ ဖန်ဆင်းသော
တိရစ္ဆာန် သက်သက်ကဲ့သို့၊ မိမိတို့နားမလည်သော အရာကိုကဲ့ရဲ့လျက်၊ မိမိတို့ပုပ်ပျက်သောအားဖြင့်
အကုန်အစင် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍၊ မတရားသောအမှု၏ အပြစ်ကိုခံရကြလိမ့်မည်။ ၁၃နေ့အချိန်၌
ပင်လွန်ကျူးစွာကာ မဂုဏ်ခံစားခြင်းအမှုသည် ပျော်မွေ့ရာဖြစ်သည်ဟု သူတို့သဘောရှိ၏။ သင်တို့နှင့်အတူ
စားသောက်ပွဲလုပ်သောအခါ မိမိတို့မှားယွင်းသောသဘောနှင့် လွန်ကျူးစွာကာမဂုဏ်ခံစား၍၊ သင်တို့၌
အညစ်အကြေး အစွန်းအကွက်ဖြစ်ကြ၏။ ၁၄သူတို့သည် သူ့မယားကိုပြစ်မှားသော ကိလေသာနှင့်ပြည့်စုံသော
မျက်စိရှိ၍၊ ဒုစရိုက်ကိုမပြုဘဲမနေနိုင်ကြ။ စိတ်နှလုံး မတည်ကြည်သော သူတို့ကိုအပြစ်သို့ သွေးဆောင်
တတ်ကြ၏။ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၌ ကျင်လည်၍၊ ကျိန်တော်မူခြင်း၏ သားဖြစ်ကြ၏။ ၁၅ဖြောင့်မတ်သော
လမ်းထဲကထွက်၍ လွဲသွားသဖြင့်၊ ဗောသော်၏ သားဗာလမ်၏ လမ်းကိုလိုက် ကြ၏။ ၁၆ထိုဗာလမ်သည်
မတရားသောအမှု၏ အခကိုတပ်မက်၍၊ မိမိဒုစရိုက်အတွက်ကြောင့် ဆုံးမခြင်းကိုခံရ၏။ အဘယ်သို့
နည်းဟူမူကား၊ စကားမပြောနိုင်သောမြည်းသည် လူဘာသာအားဖြင့်မြွက်၍၊ ထိုပရောဖက်၏ မိုက်မဲခြင်း
ကိုမြစ်တားလေ၏။

၁၇ထိုသူတို့သည် ရေမရှိသောရေတွင်းကဲ့သို့၎င်း၊ လေတိုက်၍ လွင့်သောမိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့၎င်း
ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အဘို့တခဲနက်သော ထာဝရမှောင်မိုက်ကို သိုထားလျက်ရှိ၏။ ၁၈အကြောင်းမူကား၊
မှားယွင်းခြင်း၌ကျင်လည်သော သူတို့အထဲကပြေးထွက်လုသော သူတို့ကို၊ ထောင်လွှားသော အချည်းနှီး
စကားပြောသည်နှင့်၊ ဇာတိပကတိ တပ်မက်ခြင်း၊ ကိလေသာလွန်ကျူးခြင်းအားဖြင့် အပြစ်သို့
သွေးဆောင်တတ်ကြ၏။ ၁၉လွတ်ခြင်းအခွင့်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံလျက်ပင်၊ ကိုယ်တိုင်ပုပ်ပျက်ခြင်း၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။
အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ လူကိုနိုင်သောအရာသည် လူ၏သခင်ဖြစ်၏။ ၂၀ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်
သခင်ယေရှုခရစ်ကို သိကျွမ်းခြင်းအားဖြင့်၊ လောကီညစ်ညူးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပြီးမှ၊ တဖန်ကျော့မိ၍ ရှုံးလျှင်၊
နောက်ဖြစ်ဟန်သည် ရှေးဖြစ်ဟန်ထက် သာ၍ဆိုး၏။ ၂၁ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားလမ်းကိုသိ၍၊ မိမိခံခဲ့ပြီးသော
သန့်ရှင်းသောပညတ်ကို တဖန်စွန့်ပစ်သည်ထက်၊ ထိုလမ်းကိုမသိဘဲနေသော် သာ၍ကောင်း၏။ ၂၂ခွေးသည်
မိမိအန်ဖတ်ကိုပြန်၍စား၏။ ဝက်သည်လည်း ဆေးပြီးမှရွှံ့တွင်လူးပြန်၏ဟု မှန်သောစကားပုံသည် ထိုသူတို့၌
ပြည့်စုံသတည်း။

၃

၁ချစ်သူတို့၊ ဤဒုတိယသြဝါဒစာကိုသင်တို့အား ယခုငါရေး၍ပေးလိုက်၏။ ၂သန့်ရှင်းသော ပရောဖက်
တို့သည် အထက်ကဟောပြောသော စကားများကို၎င်း၊ ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ဘုရား၏
တမန်တော်ဖြစ်သောငါ တို့၏ ပညတ်ကို၎င်း၊ သင်တို့သည်အောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊ ဤစာနှစ်စောင်၌ သင်တို့၏
ကြည်ဖြူသောစိတ်ဝိညာဉ်တို့ကို ငါသတိပေး၍ နှိုးဆော်၏။ ၃ရှေ့ဦးစွာ သိမှတ်အပ်သော အရာဟူမူကား၊
နောက်ဆုံးသောကာလ၌ ပြက်ယယ်ပြုတတ်သော သူတို့သည်၊ မိမိတို့တပ်မက်ခြင်းအတိုင်း ကျင့်နေ၍၊
၄သခင်ဘုရားကြွလာမည်ဟူသော ဂတိတော်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဘိုးဘေးများအိပ်ပျော်သည်နောက်၊
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းစကဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဖြစ်မြဲဖြစ်ကြ၏ ဟုဆိုလျက်၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် တကွပေါ်လာ
ကြလိမ့်မည်။ ၅ရှေးကာလ၌ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို၎င်း၊ ရေထဲကထွက်၍ ရေဖြင့်တည်သော မြေကြီးကို၎င်း၊
ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဖြစ်စေတော်မူကြောင်းနှင့်၊ ၆ဖြစ်ဘူးသော လောကဓာတ်ကို
ထိုသို့အားဖြင့် ရေနှင့်လွှမ်းမိုးမြုပ်၍ ဖျက်ဆီးကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် မှတ်မိချင်သောစိတ်မရှိကြ။ ၇ယခုရှိသော
မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးမူကား၊ တရားဆုံးဖြတ်၍ အဓမ္မလူတို့ကို ဖျက်ဆီးသော နေ့ရက်တိုင်အောင်၊
ထိုနှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် သိုထားလျက်ရှိ၍၊ မီးရှို့ခြင်းအဘို့အလိုငှါ နေရစ်သတည်း။
၈ချစ်သူတို့၊ ထာဝရဘုရားမှာ ကာလတရက်သည်၊ အနှစ်တထောင်ကဲ့သို့၎င်း၊
အနှစ်တထောင်သည်တရက် ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်သည်အရာတခုကို မမေ့လျော့ကြနှင့်။ ၉လူအချို့တို့သည်၊
နှေးခြင်းကို မှတ်သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဂတိတော်အရာမှာ နှေးတော်မမူ။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူမျှ
မပျက်စီးဘဲ၊ ရှိသမျှတို့သည် နောင်တရစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၍၊ ငါတို့ကိုသည်းခံတော်မူ၏။
၁၀သူခိုးသည်ညဉ့်အခါ လာသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နေ့ရက်သည် လာလိမ့်မည်။ ထိုနေ့၌
မိုဃ်းကောင်းကင်သည် ကြီးစွာသော အသံနှင့်တကွ ပျောက်သွားလိမ့်မည်။ လောကဓာတ်တို့သည်
ပူအားကြီး၍ ပျက်ကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးကိုယ်မှစ၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာပြုလုပ်သမျှသော အရာတို့သည်
ကျွမ်းလောင်ကြလိမ့်မည်။
၁၁-၁၂သို့ဖြစ်၍၊ ဤအရာအလုံးစုံတို့သည် ကုန်စင်မည်မှန်သောကြောင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်သည်
မီးနှင့်ပျက်၍ လောကဓာတ်တို့သည် ပူအားကြီးလျက်၊ အရည်ကျိုခြင်းကိုခံရသော နေ့တည်းဟူသော၊
ဘုရားသခင်၏ နေ့ရောက်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့သည်မြော်လင့်တောင့်တလျက်၊ သန့်ရှင်းသောအကျင့်ကို
ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့်၊ အဘယ်သို့သောသူဖြစ်အပ်ကြသနည်း။ ၁၃ယခုရှိသမျှသော
အရာတို့သည် ပျက်ရသော်လည်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား တည်နေရာ မိုဃ်းကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်
ကိုငါတို့သည် ဂတိတော်နှင့်အညီ မြော်လင့် ကြ၏။

[၁၄]ထိုသို့မြော်လင့်ခြင်း ရှိသောကြောင့်၊ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် အညစ်အကြေးနှင့်
ကင်းစင်၍အဘယ်အပြစ် မျှမပါဘဲ၊ ရှေ့တော်သို့ငြိမ်ဝပ်စွာ ရောက်မည်အကြောင်း ကြိုးစားအားထုတ်
ကြလော့။ [၁၅]ငါတို့ချစ်သောညီပေါလုသည်၊ မိမိခံရသော ဉာဏ်ပညာအတိုင်း သင်တို့အားရေး၍
ပေးလိုက်သော စာ၌၎င်း၊ သူသည်ဤအရာများကို ပြော၍စီရင်သော ဩဝါဒစာရှိသမျှတို့၌၎င်း
ပါသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သခင်ဘုရားသည်း ခံတော်မူခြင်းသည် ကယ်တင်မည်အကြောင်း ဖြစ်သည်ဟု
မှတ်ကြလော့။ [၁၆]ထိုစာတို့၌ ခက်ခဲသောအရာအချို့ရှိ၏။ မတတ်သောသူ၊ တည်ကြည်ခြင်းမရှိသောသူ
တို့သည်၊ ထိုအရာမှစ၍ ကြွင်းသောကျမ်းစာ၏ အနက်ကိုမှောက်လှန်၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ဖျက်ဆီးတတ်ကြ၏။
[၁၇]သို့ဖြစ်၍၊ ချစ်သူတို့၊ မတရားသောသူတို့၏ ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ သင်တို့သည်လည်း သွေးဆောင်
ရာသို့လိုက်၍၊ သင်တို့တည်ကြည်ခြင်းမှ မရွေ့လျော့မည်အကြောင်း၊ ဤအရာများကိုသိနှင့် ပြီးဖြစ်၍၊
ကိုယ်ကိုကိုယ် စောင့်ရှောက်ကြလော့။ [၁၈]ကျေးဇူးတော်၌၎င်း၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင်
ယေရှုခရစ်ကို သိကျွမ်းခြင်း၌၎င်း ကြီးပွါးကြလော့။ ထိုသခင်သည်ယခုမှစ၍ ထာဝရနေ့ရက် ကာလပတ်လုံး
ဘုန်းအသရေရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာပဌမစောင်။
THE FIRST EPISTLE OF JOHN

၁

၁ရှေ့ဦးစွာကပင်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်ကြားလျက်၊ ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်လျက်၊ စေ့စေ့ကြည့်ရှု၍
လက်နှင့်စမ်းသပ်ခဲ့ပြီးသော အရာတည်းဟူသော အသက်ရှင်သော နှုတ်ကပတ်တော်နှင့်ဆိုင်သော အရာတို့
ကို သင်တို့အား ပြသကြ၏။ ၂ထိုအသက်သည် ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ငါတို့လည်း မြင်ရကြပြီ။ ခမည်းတော်နှင့်အတူ
ရှိဘူး၍၊ ငါတို့အား ထင်ရှားခဲ့ပြီးသော ထိုထာဝရအသက်ကို ငါတို့သည် သင်တို့အား သက်သေခံ၍
ပြသကြ၏။ ၃ငါတို့သည် ခမည်းတော်နှင့်၎င်း၊ သားတော်ယေရှုခရစ်နှင့်၎င်း၊ မိဿဟာယဖွဲ့ရသည်ဖြစ်၍၊
သင်တို့သည် ငါတို့နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့စေခြင်းငှါ၊ ငါတို့ကြားမြင်ရသောအရာကို သင်တို့အားပြသကြ၏။
၄သင်တို့၏ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း စုံလင် စေခြင်းငှါလည်း၊ ဤအရာများကို ငါတို့သည် ရေးလိုက်ကြ၏။

၅ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ထံ၌ ငါတို့သည် ကြားရ၍၊ သင်တို့အားပြသသော တရားစကားဟူမူကား၊
ဘုရား သခင်သည် အလင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၌ မှောင်မိုက်အလျှင်းမရှိ။ ၆ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်
မိဿဟာယ ဖွဲ့ပြီဟု ဆိုလျက်ပင်၊ မှောင်မိုက်၌ ကျင်လည်လျှင်၊ သစ္စာတရားကိုမကျင့်၊ မုသာကိုသုံးသော
သူဖြစ်ကြ၏။ ၇ဘုရားသခင်သည် အလင်း၌ရှိတော်မူသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် အလင်း၌ကျင်လည်လျှင်၊
အချင်းချင်း မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်း ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏သားတော် ယေရှုခရစ်၏အသွေးတော်သည်၊
ငါတို့အပြစ်ရှိသမျှကို ဆေးကြော တော်မူ၏။ ၈ကိုယ်အပြစ်မရှိဟု ငါတို့သည်ဆိုလျှင်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်လှည့်ဖြား
ကြ၏။ ငါတို့၌သစ္စာတရားမရှိ။ ၉ကိုယ်အပြစ်တို့ကို ဘော်ပြတောင်းပန်လျှင်၊ ငါတို့အပြစ်များကိုလွှတ်၍
ဒုစရိုက်ရှိသမျှနှင့် ကင်းစင်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင် သည် သစ္စာတရားနှင့်၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်၎င်း
ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ၁၀ဒုစရိုက်ကိုမပြုပြီဟု ငါတို့သည်ဆိုလျှင်၊ ဘုရားသခင်ကို မုသာအပြစ်တင်ကြ၏။
နှုတ်ကပတ်တော်လည်း ငါတို့၌မရှိ။

၂

၁ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ဒုစရိုက်ကိုမပြုစေခြင်းငှါ ဤအရာများကို သင်တို့အား ငါရေး၍ပေး
လိုက်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည် ဒုစရိုက်ကိုပြုမိလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူသောအရှင် ယေရှုခရစ်တည်း
ဟူသော ငါတို့ အမှုဆောင်သခင်သည် ခမည်းတော်ထံ၌ ရှိတော်မူ၏။ ၂ထိုသခင်သည် ငါတို့၏အပြစ်မက၊
လောကီသား အပေါင်းတို့၏ အပြစ်ဖြေစရာ အကြောင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ၃ထိုသခင်ကို ကိုယ်တိုင်သိကျွမ်း
သည်ကို အဘယ်သို့ သိရသနည်း ဟူမူကား၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင် သိရသတည်း။
၄ထိုသခင်ကိုငါသိ၏ဟု ပညတ်တော်တို့ကို မစောင့်ဘဲလျက် ဆိုသောသူသည် မုသာကိုသုံးသောသူဖြစ်၍
ထိုသူ၌ သစ္စာမရှိ။ ၅ထိုသခင်၏စကားတော်ကို နားထောင်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ကို
ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အမှန်ပြည့်စုံ၏။ ငါတို့သည် ထိုသခင်ရှိ ကြောင်းကို ထိုသို့အားဖြင့် သိရကြ၏။ ၆ထိုသခင်၌
ငါသိ၏ဟု ဆိုသောသူသည်၊ ထိုသခင်ကျင့်တော်မူသည် နည်းတူ ကျင့်ရမည်။

၇ချစ်သူတို့၊ သင်တို့အား ငါရေးထားသောပညတ်သည် ပညတ်သစ်မဟုတ်။ ရှေ့ဦးစွာကပင်
သင်တို့၌ရှိသော ပညတ်ဟောင်းဖြစ်၏။ ပညတ်ဟောင်းကား၊ ရှေ့ဦးစွာကပင် သင်တို့ကြားရသော
ဒေသနာတော်ဖြစ်၏။ ၈တဖန်တုံ၊ ပညတ်သစ်ကို သင်တို့အား ငါရေးထား၏။ ထိုသခင်အားဖြင့်၎င်း၊
သင်တို့အားဖြင့်၎င်း၊ အသစ်မှန်ပေ၏။ အကြောင်း မူကား၊ မှောင်မိုက်ပျောက်လွင့်၍ မှန်သောအလင်းသည်
ထွန်းတောက်လျက်ရှိ၏။ ၉မိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်းလျက်ပင်၊ ငါသည် အလင်း၌ရှိ၏ဟု ဆိုသောသူသည်
ယခုတိုင်အောင် မှောင်မိုက်၌ရှိသေး၏။ ၁၀မိမိညီအစ်ကိုကို ချစ်သောသူ သည် အလင်း၌ တည်နေ၏။ ထိမိ၍
လဲစရာအကြောင်းသည် ထိုသူ၌မရှိ။ ၁၁မိမိညီအစ်ကိုကို မုန်းသောသူသည် မှောင်မိုက်၌ရှိ၏။ မှောင်မိုက်၌

လည်း ကျင်လည်သွားလာ၏။ မှောင်မိုက်ကြောင့် သူ၏မျက်စိမမြင်နိုင်သဖြင့်၊ အဘယ်အရပ်သို့ ကိုယ်သွား
သည်ကိုကိုယ်မသိ။
၁၂ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ထိုသခင်၏ နာမတော်အားဖြင့် အပြစ်များနှင့် ကင်းလွတ်သောကြောင့်၊
သင်တို့အား ရှေ့ဦးစွာကပင် ရှိတော်မူသောသူကို သိသောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။
လူပျိုတို့၊ သင်တို့သည် မာရ်နတ်ကိုအောင်သောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။ သူငယ်တို့၊
သင်တို့သည် ခမည်းတော်ကို သိသောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။ ၁၄အဘတို့၊ သင်တို့သည်
ရှေ့ဦးစွာကပင် ရှိတော်မူသောသူကို သိသောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ပေးလိုက်ခဲ့ပြီ။ လူပျိုတို့၊
သင်တို့သည် ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်၌ မှီဝဲဆည်းကပ်သဖြင့် မာရ်နတ်ကို
အောင်သောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်ခဲ့ပြီ။ ၁၅လောကကိုဇင်း၊ လောက၌ရှိသော အရာတို့
ကိုဇင်း၊ မချစ်ကြနှင့်။ လောကကိုချစ်သောသူ မည်သည်ကား၊ ခမည်းတော်ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာမရှိ။ ၁၆လောက၌
ရှိသမျှသောအရာတည်းဟူသော ကိုယ်ကာယတပ်မက်ခြင်း၊ မျက်စိတပ်မက်ခြင်း၊ လောကီစည်းစိမ်၌
ဝါကြွားခြင်းတို့သည် ခမည်းတော်နှင့်မစပ်ဆိုင်၊ လောကနှင့်သာစပ်ဆိုင်ကြ၏။ ၁၇လောကနှင့် လောကီတပ်
မက်ခြင်းသည် ရွေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်၏။ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ ကျင့်သောသူမူကား၊
နိစ္စထာဝရတည်၏။
၁၈ချစ်သားတို့၊ ယခုကာလသည်နောက်ဆုံးသောကာလဖြစ်၏။ ခရစ်တော်၏ ရန်သူတည်းဟူသော
အန္တိ ခရစ်တော်ပေါ်လာကြောင်းကို သင်တို့ကြားရသည်အတိုင်း၊ ယခုပင်အန္တိခရစ်အများရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်၊
ယခုကာလသည် နောက်ဆုံးသောကာဖြစ်သည်ကို သိရ၏။ ၁၉ထိုသူတို့သည် ငါတို့ထံမှထွက်သွားကြ၏။
သို့သော်လည်း အထက်က ငါတို့နှင့်မစပ်ဆိုင်ကြ။ ငါတို့နှင့်စပ်ဆိုင်လျှင် ငါတို့နှင့်အတူနေကြလိမ့်မည်။ ထိုသူ
အပေါင်းတို့သည် ငါတို့နှင့်မစပ်ဆိုင်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့ထံမှထွက်သွားကြ၏။ ၂၀သင်တို့သည်
သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား၏လက်မှ ဘိသိက်ကျေးဇူးတော်ကို ခံရ၍၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သိကြ၏။
၂၁သမ္မာတရားကို သင်တို့မသိသောကြောင့်၊ ငါရေး၍ပေးလိုက်သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည်သမ္မာတရားကိုဇင်း၊
မုသာရှိသမျှတို့သည် သမ္မာတရားနှင့်မသက်ဆိုင်သည်ကိုဇင်း၊ သိသောကြောင့် ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။
၂၂မုသာကို သုံးသောသူကား အဘယ်သူနည်း။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်မဟုတ်ဟု ငြင်းပယ်သော
သူဖြစ်သတည်း။ ခမည်းတော် သည် သားတော်ကို ငြင်းပယ်သောသူသည် အန္တိခရစ်ဖြစ်၏။ ၂၃သားတော်ကို
ငြင်းပယ်သောသူမည်သည်ကား၊ ခမည်းတော်ကိုမသိ။ သားတော်ကို ဝန်ခံသောသူမည်သည်ကား၊
ခမည်းတော်ကိုသိ၏။ ၂၄ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာကပင် ကြားရသောဒေသနာကို သင်တို့တည်
စေကြလော့။ ထိုဒေသနာသည် သင်တို့၌တည်လျှင်၊ သင်တို့သည် သားတော်၌ဇင်း၊ ခမည်းတော်၌ဇင်း၊
တည်ရကြလိမ့်မည်။
၂၅ငါတို့အား ပေးတော်မူသော ဂတိတော်မူကား၊ ထာဝရအသက်ကို ဝန်ခံတော်မူသော ဂတိတော်
ပေတည်း။ ၂၆သင်တို့ကို လှည့်ဖြားသောသူတို့၏အကြောင်းကို ဤသို့ သင်တို့အား ငါရေး၍ပေးလိုက်၏။
၂၇သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းတော်မူသော ဘုရား၏လက်မှ သင်တို့ခံရသော ဘိသိက်ကျေးဇူးတော်သည်
သင်တို့၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို ဆုံးမဩဝါဒပေးစရာ အကြောင်းမရှိ။ ထိုဘိသိက်ကျေးဇူး
တော်သည် ဖြစ်ယောင်ဆောင် သည်မဟုတ်၊ အမှန်ဖြစ်လျက် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သင်တို့အား
သွန်သင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် သားတော်၌ တည်နေကြလော့။ ၂၈ချစ်သားတို့၊ သားတော်သည်
ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည် အထံတော်သို့ရောက်လျှင် ရဲရင့်သောအခွင့်ရှိ၍၊
ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သားတော်၌ တည်နေကြလော့။
၂၉ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သည်သိလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို
ကျင့်သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသောသူဖြစ်သည်ကိုသိရကြ၏။

၃

၁ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအခွင့်ကို ငါတို့သည် ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည်
ငါတို့ကို အဘယ်မျှလောက်ချစ်တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ လောကီသားတို့သည် ဘုရားသခင်
ကို မသိသောကြောင့်၊ ငါတို့ကိုလည်းမသိကြ။ ၂ချစ်သူတို့၊ ယခုတွင်ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။
နောက်မှ အဘယ်သို့သောသူဖြစ်မည်ဟု မထင်ရှားသေး။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ထင်ရှား
ပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည်ကိုယ်တော်နှင့် တူကြလတ္တံ့ဟု ငါတို့သိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ကိုယ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်အတိုင်းကို ငါတို့သည်မြင်ရကြလတ္တံ့။ ၃ထိုသို့မြော်လင့်သောသူမည်သည်ကား၊
ကိုယ်တော်သန့်ရှင်းတော်မူသည်နည်းတူ၊ ကိုယ် ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေတတ်၏။

၄ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူမည်သည်ကား၊ ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူး၏။ ဒုစရိုက်သည်ကား ပညတ်တော်
ကိုလွန် ကျူးခြင်းဖြစ်သတည်း။ ၅ကိုယ်တော်သည် ငါတို့၏ အပြစ်များကို ဆောင်သွားခြင်းငှါ ထင်ရှား
ပေါ်ထွန်းတော်မူသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ကိုယ်တော်၌လည်းအပြစ်မရှိ။ ၆ကိုယ်တော်၌ တည်နေသော
သူမည်သည်ကား၊ ဒုစရိုက်ကိုမပြုတတ်။ ဒုစရိုက်ကိုပြုတတ်သော သူမည်သည်ကား၊ ကိုယ်တောကို
မသိမမြင်ရသေး။ ၇ချစ်သားတို့၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေနှင့်။ အကြင်သူသည်ဖြောင့်မတ်ခြင်း
တရားကိုကျင့်၏။ ကိုယ်တော်ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၏။ ၈မာရ်နတ်သည် ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုသော
သူဖြစ်သောကြောင့်၊ အကြင်သူသည် ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ထိုသူသည်မာရ်နတ်နှင့်ဆိုင်၏။ မာရ်နတ်အမှုတို့ကို
ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ သားတော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။ ၉ဘုရားသခင်ဖြစ်
ဘွားစေတော်မူသော သူမည်သည်ကား၊ ဒုစရိုက်ကိုမပြုတတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၌မျိုးစေ့တော်တည်
လျက်ရှိ၏။ ထိုသူသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွား စေတော်မူသောသူဖြစ်သောကြောင့် ဒုစရိုက်ကိုမပြုနိုင်။
၁၀ထိုသို့သောလက္ခဏာ အားဖြင့်ဘုရားသခင်၏ သားတို့နှင့် မာရ်နတ်၏သားတို့သည် ထင်ရှားကြ၏။
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုမကျင့်သောသူ၊ မိမိညီအစ်ကိုကိုမချစ်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်နှင့် မဆိုင်။
၁၁-၁၂သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာကပင် ကြားရသော တရားစကားဟူမူကား၊ မာရ်နတ်နှင့် ဆိုင်၍
မိမိညီကိုသတ်သောကာဣနကဲ့သို့မဟုတ်၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်းချစ်ရ ကြမည်ဟုလာသတည်း။
ကာဣနသည် မိမိညီကိုအဘယ်ကြောင့် သတ်သနည်းဟူမူကား၊ မိမိအကျင့်သည်ဆိုးယုတ် ၍၊ ညီ၏အကျင့်
သည် ဖြောင့်မတ်သတည်း။

၁၃ညီအစ်ကိုတို့၊ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကိုမုန်းသော်လည်း အံ့ဩခြင်းမရှိကြနှင့်။ ၁၄ငါတို့သည်
ညီအစ်ကိုချင်းတို့ကိုချစ်သောကြောင့်၊ သေခြင်းမှအသက်ရှင်ခြင်းသို့ ကိုယ်ကူးမြောက်သည်ကို ကိုယ်သိရ
ကြ၏။ မိမိညီအစ်ကိုကိုမချစ်သောသူသည် သေခြင်း၌တည်၏။ ၁၅မိမိညီအစ်ကိုကို မုန်းသောသူမည်သည်ကား၊
လူအသက်ကို သတ်သောသူဖြစ်၏။ လူအသက်ကိုသတ်သောသူ တစုံတယောက်၌မျှ ထာဝရအသက်
မတည်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ၁၆ခရစ်တော်သည် ငါတို့အဘို့အလို့ငှါ အသက်တော်ကို စွန့်တော်မူသည်
အရာကို ငါတို့သည်ထောက်၍၊ မေတ္တာတော်ကို သိရကြပြီ။ ငါတို့သည်လည်း ညီအစ်ကိုချင်းတို့အဘို့အလို့ငှါ
အသက်ကိုစွန့်ရကြ၏။ ၁၇အကြင်သူသည် လောကီစည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိလျက်ပင်၊ မိမိညီအစ်ကို ဆင်းရဲခြင်း
ကိုမြင်၍၊ သနားခြင်း ကရုဏာစိတ်ကိုချုပ်တည်း၏၊ ထိုသူ၌ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်သည် အဘယ်သို့
တည်မည်နည်း။

၁၈ချစ်သားတို့၊ ငါတို့သည်စကားပြောကာမျှအားဖြင့် သာမချစ်ဘဲ၊ စိတ်ပါကိုယ်ရောက်ကေန်
အမှန်ချစ်ကြ ကုန်အံ့။ ၁၉ထိုသို့ချစ်လင်၊ ကိုယ်တိုင်သမ္မာတရားနှင့် ဆိုင်သည်ကို ကိုယ်သိရ၍၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့
တော်၌ ကိုယ်စိတ်နှလုံး ကိုသက်သာစေကြလိမ့်မည်။ ၂၀အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည်ကိုယ်ကို
အပြစ်တင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏ စိတ်နှလုံးထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဖြစ်၍၊ အလုံးစုံတို့ကို
သိတော်မူသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ၂၁ချစ်သူတို့၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည်ကိုယ်ကိုအပြစ်မတင်လျှင်၊ ဘုရားသခင့်

ရှေ့တော်၌ ရဲရင့်ရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ ၂၂ငါတို့သည် ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်၍၊ နှစ်သက်တော်မူသော
အကျင့်တို့ကို ကျင့်သောကြောင့်၊ ဆုတောင်းသမျှတို့ကို ဘုရားသခင့်ထံတော်မှရကြ၏။ ၂၃ဘုရားသခင်၏
ပညတ်တော်ဟူမူကား၊ သားတော်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ရမည်။ သားတော်ပညတ်တော်မူသည်အတိုင်း၊
အချင်းချင်းချစ်ရမည်ဟူသော ပညတ်တော်ပေတည်း။ ၂၄ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်သောသူသည် ဘုရား
သခင်၌တည်၏။ ထိုသူ၌လည်း ဘုရားသခင်တည်တော်မူ၏။ ငါတို့အားပေးတော်မူသော ဝိညာဉ်တော်ကို
ငါတို့သည်အမှီပြု၍၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌တည်တော်မူသည်ကို သိရကြ၏။

၄

၁ချစ်သူတို့၊ ခပ်သိမ်းသောစိတ်ဝိညာဉ်တို့ကို မယုံကြနှင့်။ စိတ်ဝိညာဉ်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်
စပ်ဆိုင်သည် မစပ်ဆိုင်သည်ကို စုံစမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ မိစ္ဆာပရောဖက်အများတို့သည်
ဤလောကသို့သွားကြပြီ။ ၂ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်ကိုအဘယ်သို့သိနိုင်သနည်းဟူမူကား၊ လူဇာတိအား
ဖြင့် ကြွလာတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကိုဝန်ခံသော ဝိညာဉ်မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်၏။
၃လူဇာတိအားဖြင့် ကြွလာတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို ဝန်မခံသောဝိညာဉ်မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်နှင့်
မစပ်ဆိုင်။ ထိုသို့သောဝိညာဉ်ကား၊ သင်တို့သည် ကြားခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ ဤလောကသို့လာမည်ဖြစ်၍၊
ယခုပင်လာလျက်ရှိသော အန္တိခရစ်၏ ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ ၄ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည်ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်ကြ
၏။ ထိုသူတို့ကိုလည်းအောင်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ဘက်၌ရှိသောသူသည် လောကဘက်၌ရှိသော
သူထက် သာ၍ကြီးတော်မူ၏။ ၅ထိုသူတို့သည်လောကနှင့် စပ်ဆိုင်သောကြောင့်၊ လောကီအကြောင်း
အရာကိုပြောတတ်ကြ၏။ လောကီသားတို့သည်လည်း သူတို့စကားကိုနားထောင်တတ်ကြ၏။ ၆ငါတို့မူကား၊
ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်ကိုသိသောသူသည် ငါတို့စကားကိုနားထောင်တတ်၏။ ဘုရား
သခင်နှင့် မစပ်ဆိုင်သောသူသည် ငါတို့ စကားကိုနားမထောင်တတ်။ ထိုအရာကို ငါတို့သည်ထောက်၍၊
သမ္မာဝိညာဉ်ကိုငင်း၊ မိစ္ဆာန်ဝိညာဉ်ကိုငင်း သိရကြ၏။

၇ချစ်သူတို့၊ ငါတို့သည်အချင်းချင်း ချစ်ကြကုန်အံ့၊ အကြောင်းမူကား၊ ချစ်ချင်းမေတ္တာသည်
ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်၏။ ချစ်တတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွားတော်မူသောသူဖြစ်၏။
ဘုရားသခင်ကို သိသော သူလည်ဖြစ်၏။ ၈ချစ်ခြင်းမရှိသောသူသည်ဘုရားသခင်ကိုမသိ။ အကြောင်းမူကား၊
ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ၉သားတော်အားဖြင့် ငါတို့သည်အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ၊
ဘုရားသခင်သည် တပါးတည်သော သားတော်ကို ဤလောကသို့စေလွှတ်တော်မူသောအရာ၌၊ ငါတို့ကို
ချစ်တော်မူသော မေတ္တာတော်သည် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ၁၀ငါတို့သည်ဘုရားသခင်ကိုချစ်ကြသည်ဟု မဆို။
ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုချစ၍ ငါတို့၏အပြစ် ဖြေစရာအကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သားတော်ကို
စေလွှတ်တော်မူသောအရာ၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။ ၁၁ချစ်သူတို့၊ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့ကို ဤမျှလောက်
ချစ်တော်မူသည်မှန်လျှင်၊ ငါတို့သည်လည်း အချင်းချင်းချစ်ရကြမည်။ ၁၂ဘုရားသခင်ကိုအဘယ်သူမျှမမြင်စဖူး။
သို့သော်လည်း၊ အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌ တည် တော်မူ၍၊ ငါတို့သည်ချစ်ခြင်း
မေတ္တာတော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိကြ၏။ ၁၃ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူးကို ငါတို့အားပေး
တော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၌ တည်သည်ကိုငင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၌တည်
တော်မူသည်ကိုငင်းသိရကြ၏။ ၁၄လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်သောသခင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ခမည်းတော်သည်
သားတော်ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကို ငါတို့သည် သိမြင်၍ သက်သေခံကြ၏။

၁၅ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို ဝန်ခံသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရား
သခင်၌ တည်၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း ထိုသူ၌တည်တော်မူ၏။ ၁၆ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုချစ်တော်မူ
ခြင်း မေတ္တာတော်ကို ငါတို့သည်သိ၍ယုံကြည်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူ၏။
ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌တည်သောသူ သည်ဘုရားသခင်၌ တည်၏။ ဘုရားသခင် သည်လည်း ထိုသူ၌ တည်တော်

မူ၏။ ၁၇ထိုသို့ငါတို့သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံသောအားဖြင့်၊ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောနေ့၌
ရဲရင့်ရသောအခွင့် ရှိကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည်ကိုယ်တော်၏နည်းတူ ဤလောက၌ဖြစ်ကြ၏။
၁၈ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ကြောက်ခြင်းသံဝေဂနှင့် မပေါင်းနိုင်ရာ။ သံဝေဂသည်ပူပန်ခြင်းဝေဒနာကို ဖြစ်စေသော
ကြောင့်၊ စုံလင်သော မေတ္တာသည် သံဝေဂကို ပယ်ရှားတတ်၏။ သံဝေဂရှိသောသူသည် မေတ္တာနှင့်
မပြည့်စုံသေး။ ၁၉ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ရှေ့ဦးစွာ ချစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို
ချစ်ကြ၏။ ၂၀တစုံတယောက်သောသူက၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်၏ဟုဆိုလျက်ပင် မိမိညီအစ်ကိုကိုမုန်း
လျှင်၊ ထိုသူသည် မုသာကိုသုံးသောသူဖြစ်၏။ မိမိမြင်ရသော မိမိညီအစ်ကိုကို မချစ်လျှင်၊ မမြင်သေးသော
ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ချစ်နိုင်မည်နည်း။ ၂၁ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူသည်မိမိညီအစ်ကိုကို
ချစ်ရမည်ဟူသော ပညတ်တော်ကို ငါတို့သည် ခရစ်တော်ထံ၌ ခံရကြပြီ။

၅

၁ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို ယုံကြည်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွား
စေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ အဘကိုချစ်သောသူသည်သားကိုလည်း ချစ်တတ်သည် နှင့်အညီ၊ ၂ငါတို့သည်
ဘုရားသခင်ကို ချစ်၍၊ ပညတ်တော်တို့ ကိုစောင့်ကြလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ သားတို့ကို ချစ်ကြသည်ကိုငါတို့
သိရကြ၏။ ၃ပညတ်တော် တို့ကိုချစ်ကြသည်ကို ငါတို့သိရကြ၏။ ၃ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ခြင်းအရာသည်
ဘုရားသခင်ကို ချစ်ရာရောက်၏။ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ခဲသည်မဟုတ်။ ၄ဘုရားသခင်၏
သားတော်ဖြစ်သောသူမည်သည်ကား၊ လောကကို အောင်တတ်၏။ လောကကိုအောင်ခြင်းအကြောင်းမူကား၊
ငါတို့၏ယုံကြည်ခြင်းပေတည်း။ ၅ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်သည်ကို ယုံကြည်သောသူမှ
တပါး၊ အဘယ်သူသည်လောကကို အောင်နိုင်သနည်း။

၆ထိုသခင်ကား၊ ရေအားဖြင့်၎င်း၊ အသွေးအားဖြင့်၎င်း ကြွလာသောသူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်
ပေတည်း။ ရေအားဖြင့် သာမဟုတ်၊ ရေအားဖြင့်၎င်း၊ အသွေးအားဖြင့်၎င်း ကြွလာတော်မူ၏။ သက်သေခံ
ဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်သည် သမ္မာတရားဖြစ်၍ သက်သေခံတော်မူ၏။ ၇သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌
ခမည်းတော်တပါး၊ နှုတ်ကပတ်တော်တပါး၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တပါး၊ သက်သေခံသုံးပါးရှိ၍
ထိုသုံးပါးတို့သည် တလုံးတဝတည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ၈မြေကြီးပေါ်၌လည်း ဝိညာဉ်တော်တပါး၊ ရေတပါး၊
အသွေးတပါး၊ သက်သေခံသုံးပါရှိ၍ ထိုသုံးပါးတို့ သည် တညီတညွတ်တည်းဖြစ်၏။ ၉လူ၏သက်သေကို
ယုံရလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ သက်သေတော်ကို သာ၍ယုံဘွယ်ရာ အကြောင်းရှိ၏။ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသော
သက်သေကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏အကြောင်းကို သက်သေခံတော် မူချက်ဖြစ်သတည်း။
၁၀ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကိုယုံကြည်သောသူသည်၊ မိမိအထဲ၌ ထိုသက်သေကိုရ၏။ ဘုရားသခင်ကို
မယုံကြည်သောသူမူကား၊ ဘုရားသခင်ကိုမုသာအပြစ်တင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်
သည်မိမိသားတော်၏ အကြောင်းမှာ သက်သေခံတော်မူသောစကားတော်ကို ထိုသူသည် မယုံဘဲနေ၏။
၁၁သက်သေခံတော်မူချက်ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် သည်ငါတို့အားထာဝရဘုရားအသက်ကို ပေးတော်မူ၍၊
၁၂ထိုအသက်သည်လည်း သားတော်၌ပါ၏။ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကိုမရသောသူမူကားအသက်ကိုမရ။

၁၃ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ယုံကြည်သောသင်တို့သည် ထာဝရအသက်ကိုကိုယ်တိုင်
ရသည်ဟုစေခြင်း ငှါ၊ ဤအရာအများကို သင်တို့အားငါရေး၍ပေးလိုက်၏။ ၁၄ငါတို့သည် ဘုရားသခင့်
အထံတော်၌ရဲရင့်ခြင်းအကြောင်း ဟူမူကား၊ ငါတို့သည်အလိုတော်နှင့် အညီတစုံတခုသောဆုကို တောင်း
လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် နားထောင်တော်မူ၏။ ၁၅ဆုတောင်းသမျှသော စကားတို့ကို နားထောင်တော်
မူသည်ကိုငါတို့သိလျှင်၊ အထံတော်၌ တောင်းသောဆုတို့ကို ရမည်ဟု သိရကြ၏။ ၁၆ညီအစ်ကိုချင်းသည်
သေပြစ်မသင့်သော ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသည်ကို တစုံတယောက် သောသူသည် မြင်လျှင်၊ ထိုသူသည်ဆုတောင်း
ရမည်။ သေပြစ်ကို မပြုသောသူတို့အဘို့အလိုငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူအားအသက်ကို ပေးတော်မူမည်။

သေပြစ်သင်သော ဒုစရိုက်ရှိ၏။ ထိုဒုစရိုက် အပြစ်ကို လွှတ်စေခြင်းငှါ ဆုတောင်းရမည်ဟုငါမဆို။
၁၇မတရားသောအမှုမည်သည်ကား ဒုစရိုက်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သေပြစ်မသင့်သောဒုစရိုက်ရှိ၏။
၁၈ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်သမျှသောသူတို့သည် ဒုစရိုက်ကို မပြုတတ်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်
ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသည်၊ မိမိကိုမိမိစောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ မာရ်နတ်သည် ထိုသူကို မထိမခိုက်နိုင်ရာ။
၁၉ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သည်ကိုင်း၊ လောကီသားအပေါင်းတို့သည် မာရ်နတ်၏
လက်၌ရှိကြသည်ကိုင်းငါတို့သိကြ၏။ ၂၀ဘုရားသခင်၏ သားတော်သည်ကြွလာ၍၊ မှန်သော ဘုရားသခင်
ကိုသိသောဉာဏ်ကို ငါတို့အားပေးတော်မူသည်ကိုလည်း ငါတို့သိကြ၏။ မှန်သောဘုရားသခင်၌ငင်း၊
သားတော် ယေရှုခရစ်၌ငင်း ငါတို့သည်တည်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသူသည်မှန်သော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။
ထာဝရအသက် လည်းဖြစ်တော်မူ၏။ ၂၁ချစ်သားတို့ ရုပ်တုဆင်းတုကို ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာပဌမစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာဒုတိယစောင်။

THE SECOND EPISTLE OF JOHN.

၁

၁-၂အသက်ကြီးသူသည် မြတ်သောသခင်မကိုဎင်း၊ သားသမီးတို့ကိုကိုဎင်းကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့၌
တည်၍ ငါတို့တွင်အစဉ်မပြတ်ရှိလတံ့သော သမ္မာတရားကြောင့်၊ ငါမှစ၍သမ္မာတရားကို သိသောသူအပေါင်း
တို့သည်၊ သခင်မနှင့်သားသမီးတို့၌ မှန်ကန်သောချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိပါ၏။ ၃ခမည်းတော်ဘုရားထံတော်ကဎင်း၊
ခမည်းတော်၏ သားတော်ယေရှုခရစ်အထံကဎင်း၊ သမ္မာတရား၊ မေတ္တာတရားနှင့် တကွ၊ ကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊
ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။

၄ငါတို့သည် ခမည်းတော်ဘုရားထံ၌ပညတ်တော်ကို ခံရသည်အတိုင်း၊ သင်၏သားသမီး
အချို့တို့သည် သမ္မာတရား၌ကျင်လည်၍ နေသည်ကိုငါတွေ့သောအခါ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။
၅ယခုတွင် ပညတ်တော်သစ်ကို မရေးဘဲလျက်၊ ငါတို့၌ရှေ့ဦးစွာကပင်ရှိသော ပညတ်တော်ကိုရေးထား၍၊
သခင်မ၊ အချင်းချင်းချစ်ခြင်း မေတ္တာရှိကြ ကုန်အံ့ဟု ငါတောင်းပန်ပါ၏။ ၆ပညတ်တော်တို့အတိုင်း
ကျင့်စောင့်ခြင်းအရာသည် ချစ်ရာရောက်၏။ သင်တို့သည် ပညတ်တော်နှင့်အညီ ကျင့်မည်အကြောင်း
ရှေ့ဦးစွာကပင် သင်တို့ကြားရသည်အတိုင်း၊ ပညတ်တော်သည် ထိုသို့သောသဘောရှိ၏။

၇လူဇာတိအားဖြင့် ကြွလာတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကိုငြင်းပယ်လျက် လှည့်ဖြားသောသူအများ
တို့သည် လောကထဲသို့ဝင်ကြပြီ။ ထိုသို့သောသူသည် လှည့်ဖြားသောသူဖြစ်၏။ အန္တိခရစ်လည်းဖြစ်၏။
၈ငါတို့သည် ကိုယ်ပြုစု သောအရာမပျောက်မပျက်၊ စုံလင်သောအကျိုးကို ရမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည်
ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြု၍ စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ၉ခရစ်တော်၏ ဒေသနာ၌မည်သဲ လွန်ကျူးသောသူမည်
သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ကိုမသိ။ ခရစ်တော်၏ ဒေသနာ၌တည်သောသူသည်ခမည်းတော်နှင့် သားတော်ကို
သိ၏။ ၁၀ထိုဒေသနာတော်မပါသော သူသည်သင်တို့ထံသို့လာလျှင်၊ သူ့ကိုသင့်အိမ်၌ လက်မခံနှင့်။
မင်္ဂလာရှိစေသောဟု နှုတ်မဆက်နှင့်။ ၁၁မင်္ဂလာရှိစေ သောဟု ထိုသူကိုနှုတ်ဆက်လျှင်၊ သူ၏ဆိုးယုတ်သော
အကျင့်တို့နှင့် ဆက်ဆံရာသို့ရောက်၏။

၁၂သင်တို့အားငါရေးစရာအကြောင်းအများရှိသော်လည်း၊ စက္ကူပေါ်၌မှင်နှင့် ရေးခြင်းငှါအလိုမရှိ။
သင်တို့ဆီ သို့ငါလာ၍၊ အချင်းချင်းအားရဝမ်းမြောက်ခြင်း စုံလင်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့နှင့် နှုတ်ဆက်၍
စကားပြောမည်ဟု မြော်လင့်လျက်နေ၏။ ၁၃သင်၏မြတ်သောညီမ၏ သားသမီးတို့သည် သင့်ကိုနှုတ်ဆက်
ကြ၏။

ရှင်ယောဟန်သြဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာတတိယစောင်။
THE THIRD EPISTLE OF JOHN

၁

၁အသက်ကြီးသူသည် ချစ်အပ်သောဂါယုကြားလိုက်ပါ၏။ ငါသည်သင်၌မှန်ကန်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
ရှိ၏။ ၂အချင်းချစ်သူ၊ သင်၏စိတ်နှလုံးသည် ကောင်းစားသကဲ့သို့၊ သင်သည်အရာရာ၌ ကောင်းစားခြင်းနှင့်
ကျန်းမာခြင်းရှိ မည်အကြောင်းငါဆုတောင်း၏။ ၃သင်သည် သမ္မာတရား၌ ကျင်လည်သည် အတိုင်း
သင်၌ရှိသော သမ္မာတရား၏ အကြောင်းကိုညီအစ်ကိုတို့သည် လာ၍သက်သေခံကြသောအခါ၊ ငါသည်
အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ၄ငါ၏သားသမီးတို့သည် သမ္မာတရား၌ကျင်လည်သည်ကို ငါကြား၍
ဝမ်းမြောက်ခြင်းထက်သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိ။

၅အချင်းချစ်သူ၊ သင်သည်ညီအစ်ကိုတို့အားငင်း၊ အာဂန္တုတို့အားငင်း ပြုသမျှသောဝတ်တို့ကို
သစ္စာနှင့် အညီပြုတတ်၏။ ၆ထိုသူတို့သည် သင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာအကြောင်းကိုအသင်းတော်ရှေ့၌
သက်သေခံကြ၏။ သင်သည် ထိုသူတို့ကို ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့် အညီပို့လိုက် ပြန်လျှင်၊
ကောင်းသောအမှုကို ပြုလိမ့်မည်။ ၇အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် နာမတော်ကိုထောက်၍၊ သာသနာပ
လူတို့တွင် အလျှုမခံဘဲသွားကြ၏။ ၈ငါတို့သည် သမ္မာတရားကို ကူမသောသူဖြစ်အံ့သောငှါ၊ ထိုသို့သော
သူတို့အား ဩဇ္ဈသည်ဝတ်ကိုပြုအပ်ကြ၏။

၉အသင်းတော်ထံသို့မှာ စာကိုငါရေး၍ပေးလိုက်လေပြီ။ သို့သော်လည်း၊ အကဲအမှူး လုပ်ချင်သော
ဒယောတရပ်သည် ငါတို့အားအခွင့်မပေး။ ၁၀ထိုကြောင့်၊ ငါလာသောအခါသူသည် မိမိပြုသောအမှုကို
မိမိသတိရစေခြင်းငှါ ငါပြုမည်။ ထိုသူသည်ငြူစူသော စကားနှင့် ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့သည်သာမက၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်
စိတ်မပြေဘဲလျက်၊ ညီအစ်ကိုတို့ကို ကိုယ်တိုင်လက်မခံ၊ လက်ခံချင်သောသူတို့ကိုလည်း မြစ်တား၍၊
အသင်းတော်ထဲက နှင်ထုတ်တတ်၏။ ၁၁အချင်းချစ်သူ၊ မကောင်းသောနည်းကိုမလိုက်နှင့်၊ ကောင်းသော
နည်းကို သာလိုက်လော့။ ကောင်းသောနည်းကိုသာလိုက်လော့။ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူသည်
ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်၏။ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူမူ ကား၊ ဘုရားသခင်ကိုမသိမမြင်ရပြီ။
၁၂လူအပေါင်းတို့သည် ဒေမေတရိ၏ သက်သေဖြစ်ကြ၏။ သမ္မာတရားသည်လည်း လူ၏သက်သေဖြစ်၏။
ငါတို့သည်လည်း ထိုသူဘက်၌ သက်သေခံကြ၏။ ငါတို့၏ သက်သေခံခြင်းသည် ဟုတ်မှန်သည်ကို
သင်တို့သိကြ၏။

၁၃ငါရေးစရာအကြောင်းအများရှိသော်လည်း၊ မှင်နှင့် မှင်တံဖြင့်ရေးခြင်းငှါ အလိုမရှိ။ ၁၄မကြာမမြင့်မှီ
သင့်ကို ငါတွေ့မြင်လျှင် အချင်းချင်းနှုတ်ဆက်၍ စကားပြောမည်ဟု မြော်လင့်လျက်နေ၏။ သင်၌ငြိမ်သက်ခြင်း
ရှိပါစေသော။ အဆွေတို့သည် သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ သင်၌ရှိသော အဆွေတို့၏ နာမည်ကို ထုတ်၍
နှုတ်ဆက်လော့။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာတတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယုဒသြဝါဒစာ။
THE EPISTLE OF JUDE.
၁

၁ယေရှုခရစ်၏ ကျွန်ဖြစ်သော ယာကုပ်ညီငါယုဒသည်ခမည်းတော် ဘုရားသခင်သန့်ရှင်းစေတော်မူ၍၊
ယေရှုခရစ် ခေါ်ထားစောင့်မတော်မူသောသူတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ၂သင်တို့၌ ကရုဏာရှိပါစေသော။
ငြိမ်သက်ခြင်း နှင့် ချစ်ခြင်းများပြားပါစေသော။
၃ချစ်သူတို့၊ အညီအမျှဆက်ဆံသောကယ်တင်ခြင်း အကြောင်းအရာကို သင်တို့ထံသို့ရေး၍
ပေးလိုက်ခြင်း ၌ ငါသည်အလွန်ကြိုးစားသည်တွင်၊ သန့်ရှင်းသူတို့၌ အထက်ကအပ်ပေးခဲ့ပြီးသော
ယုံကြည်ခြင်းတရားဘက်မှာ သင်တို့သည် ကြိုးစား၍တိုက်လှန်စေခြင်း၌၊ နှိုးဆော်သွေးဆောင်၍
ရေးလိုက်ရသောအကြောင်းရှိ၏။ ၄အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို
ကိလေသာ၏ညစ်ညူးခြင်း အလို့ငှါမှောက်လှန်လျက်၊ တပါးတည်းအစိုးရတော်မူသောအရှင်၊ ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ်ကို ငြင်းပယ်လျက်၊ အပြစ်ခံစေခြင်းငှါ ရှေးကစီရင်မှတ် သားနှင့်သောအဓမ္မလူအချို့တို့သည်
ပရိယာယ်နှင့် အမှတ်တမဲ့ဝင်ကြပြီ။ ၅ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် သိနှင့်သော်လည်း၊ ငါသည်သတိပေး၍
ပြောချင်သောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလလူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ကယ်လွှတ်တော်မူပြီးလျှင်၊ မယုံကြည်သောသူတို့ကို တဖန်ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ၆ထိုမှတပါး၊ မိမိတို့အခွင့်အရာ
ကို မစောင့်၊ မိမိတို့နေရာအရပ်ကိုစွန့်ပစ်သော ကောင်းကင်တမန်တို့ကို၊ ကြီးစွာသောနေ့၌ စစ်ကြောစီရင်ခြင်း
အလို့ငှါ၊ ထာဝရချည်နှောင်ခြင်းအားဖြင့် မှောင်မိုက်ထဲမှာ ချုပ်ထားတော်မူ၏။ ၇ထိုနည်းတူ၊ သောဒုံမြို့နှင့်
ဂေါမောရမြို့မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင့်၌ရှိသော မြို့တို့သည်၊ အထက်က ဆိုခဲ့ပြီးသောလူဆိုးကဲ့သို့ မတရားသော
မေထုန်ကိုအလွန်ပြု၍၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း မဟုတ်သောသူတို့နှင့် မှားယွင်းခြင်းအမှု၌ ကျင်လည်သောကြောင့်၊
ထာဝရမီးနှင့် ကျွမ်းလောင်ခြင်းဒဏ်ကို ခံရ၍ပုံသက်သေထင်ရှားလျက်ရှိကြ၏။
၈ယခုယောင်ယမ်းသောအဓမ္မလူတို့သည်၊ ရှေးနည်းတူ မိမိတို့ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ အာဏာ
စက်ကို ပယ်လျက်၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ကို၊ ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ ၉ကောင်းကင်တမန် မင်းမိက္ခေလမူကား၊
မောရှေ၏ ကိုယ်ကိုအကြောင်းပြု၍ မာရ်နတ်နှင့် ငြင်းခုံသောအခါ၊ ကဲ့ရဲ့စွာသော ပြစ်တင်ခြင်းကို မပြုဝံ့ဘဲ၊
ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဆုံးမတော်မူစေသတည်းဟူ၍သာ ပြောဆို၏။ ၁၀ထိုသူတို့မူကား၊ မိမိတို့
နားမလည်သော အရာများကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ ပကတိအတိုင်းမိမိတို့နားလည်သော
အရာများဖြင့် မိမိတို့ကိုပုပ်ပျက်စေတတ်ကြ၏။ ၁၁သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ကာဣနနောက်သို့လိုက်ကြ၏။ အခကိုရခြင်းငှါ ဗာလမ်မှားယွင်း သကဲ့သို့ အလွန်မှားယွင်းခြင်းရှိကြ၏။
ကောရ၏ ငြင်းခုံခြင်းအပြစ်နှင့် ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ၁၂မေတ္တာပွဲလုပ်၍ သင်တို့နှင့် အတူစား
သောက်သောအခါ၊ အားမနာဘဲ၊ မိမိတို့ကို ဝစွာကျွေး၍ပွဲ၌ အစွန်းအကွက်ဖြစ်ကြ၏။ ရေမရှိ၊ လေတိုက်၍
လွင့်သော မိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ ညှိုးနွမ်း၍အသီးမတင်၊ နှစ်ကြိမ်သေ၍ နုတ်ပစ်သောသစ်ပင်ကဲ့သို့၎င်း၊
၁၃မိမိရှက်ခြင်းအကြောင်းကို ပွက်စေတတ်သော လှိုင်းတံပိုးရိုင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ကြယ်ပျံကဲ့သို့၎င်းဖြစ်ကြ၏။
ထိုကြယ်ပျံတို့ အဘို့တခဲနက်သောထာဝရမှောင်မိုက်ကိုသိုထားလျက်ရှိ၏။
၁၄-၁၅အာဒံမှဆင်းသက်၍ ခုနစ်ဆက်မြောက်သောသူ ဧနောက်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော
သူတို့ကို တရားစီရင်တော်မူ၍၊ မတရားသောသူတို့သည် မတရားသဖြင့်ပြုသောအဓမ္မအမှုရှိသမျှတို့၏
အပြစ်ကို၎င်း၊ မတရားသောလူဆိုးတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုပြစ်မှား၍ ပြောသောကြမ်းတမ်းသော
စကားရှိသမျှတို့၏ အပြစ်ကို၎င်းဘော်ပြ ခြင်းငှါ၊ အတိုင်းမသိများစွာသော မိမိသန့်ရှင်းသူတို့နှင့်
တကွကြွလာတော်မူလိမ့်မည်ဟု ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောလေ၏။ ၁၆ထိုသူတို့သည်မြည်တမ်း၍
အပြစ်တင်တတ်သောသူ၊ ကိုယ်တပ်မက်ခြင်းအတိုင်း ကျင့်တတ်သောသူ၊ ထောင်လွှားသောစကားကို

ပြောတတ်သောသူ၊ ကိုယ်အကျိုးစီးပွါးကြောင့် သူ့မျက်နှာကိုထောက်ထား ခန့်ညားတတ်သောသူဖြစ်ကြ၏။
[၁၇-၁၈]ချစ်သူတို့၊ နောက်ဆုံးသောကာလ၌၊ မိမိတို့မတရားသော တပ်မက်ခြင်းအတိုင်း ကျင့်နေ၍၊
ပြက်ယယ်ပြုတတ်သော သူတို့သည်ပေါ်ကြလိမ့်မည် ဟု ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်တို့သည်
ဟောပြောနှင့် သောစကားများကို အောက်မေ့ကြလော့။ [၁၉]ထိုသူတို့သည် သင်းခွဲသောသူ၊ ဝိညာဉ်တော်နှင့်
ကင်းသောဇာတိပကတိလူဖြစ်ကြ၏။

[၂၀]ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် မိမိတို့အလွန်သန့်ရှင်းသောယုံကြည်ခြင်းအပေါ်မှာ မိမိတို့ကိုတည်
ဆောက်လျက်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်၊ [၂၁]ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်း
မေတ္တာ၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် စောင့်ရှောက်၍၊ ထာဝရအသက်အလိုငှါ၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကရုဏာတော်ကို
မြော်လင့်၍နေကြလော့။ [၂၂]ပိုင်းခြား၍သိတတ်သော ဉာဏ်ရှိ၍၊ အချို့တို့ကိုသနား ကြလော့။
[၂၃]ကိုယ်ကာယနှင့် ညစ်ညူးစွန်းကွက်သော အဝတ်ကိုပင်စက်ဆုပ်ရွံရှာ၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွ၊ အချို့တို့ကို
မီးထဲမှ ဆယ်နှုတ်ကယ်တင်ကြလော့။

[၂၄]ထိမိ၍လဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေမည်အကြောင်းသင်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၎င်း၊ အပြစ်မရှိဘဲ
ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိသော သင်တို့ကိုဘုန်းအသရေတော်ရှေ့၌ ဆက်သခြင်းငှါ၎င်း
တတ်နိုင်တော်မူသော သူတည်းဟူသော၊ [၂၅]ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ တဆူတည်းသော
ဘုရားသခင်သည်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် အားဖြင့်၊ ယခုမှစ၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်နှင့်
အစွမ်းသတ္တိအာဏာစက် ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ယုဒသြဝါဒစာပြီး၏။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း။
THE REVELATION OF JOHN.

၁

၁ကာလမကြာမမြင့်မှီ ဖြစ်ရမည်အမှုအရာများကို ယေရှုခရစ်သည် မိမိအစေခံကျွန်တို့အား
ပြစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်အပ်ပေးတော်မူသော ထိုသခင်၏ဗျာဒိတ်တော်ကို ဆိုပေအံ့၊ ထိုသခင်သည်
မိမိကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၍၊ မိမိအစေခံကျွန်ယောဟန်အား ဗျာဒိတ်တော်အရိပ်ကို ပြတော်မူ၏။
၂ယောဟန်သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်နှင့် ယေရှုခရစ်၏ သက်သေခံတော်မူချက်ကို၊
မြင်သမျှအတိုင်း သက်သေခံ၏။ ၃ကာလအချိန်ရောက်လုနီးပြီးဖြစ်၍၊ ဤအနာဂတ္တိကျမ်းစကား ကိုကြည့်ရှု
ဘတ်ရွတ်နားထောင်၍၊ ရေးထားသမျှ တို့ကိုစောင့်ရှောက်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။
၄ငါယောဟန်သည် အာရှိပြည်၌ရှိသော အသင်းတော် ခုနစ်ပါးကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊
အနာဂတ်ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင့် အထံတော်ကငင်း၊ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ရှိသော
ဝိညာဉ်ခုနစ်ပါး အထံကငင်း၊ ၅သစ္စာစောင့်သော သက်သေခံဖြစ်တော်မူထသော၊ သေသောသူတို့တွင် သားဦး
ဖြစ်တော်မူထသော၊ လောကီဘုရင်တို့၏ အထွဋ်ဖြစ်တော်မူသော ယေရှုခရစ်အထံတော်ကငင်း၊
ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။ ငါတို့ကိုချစ်၍ မိမိအသွေးနှင့် ငါတို့အပြစ်များကို
ဆေးကြောတော်မူ၍၊ ၆မိမိခမည်းတော်ဘုရား သခင့်ရှေ့၌ငါတို့ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ငင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အရာ၌ငင်း၊ ခန့်ထားတော်မူသောသူသည်၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းအသရေ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူစေ
သတည်း။ အာမင်။
၇ကြည့်ရှုလော့။ မိုဃ်းတိမ်နှင့် တကွကြွလာတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ဖောက်သောသူတို့နှင့်
ရှိသမျှသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှုမြင်ရကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးသားအမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်
ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်းတမ်းရကြလိမ့်မည်။ မှန်ပေ၏။ အာမင်။ ၈ငါသည်အာလဖဖြစ်၏။ ဩမေဃလည်းဖြစ်၏
ဟု အနန္တတန်ခိုး နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလအစဉ် ရှိတော်မူသော ထာဝရ
အရှင်ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။
၉ယေရှုခရစ်၏ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခမှစ၍ နိုင်ငံတော်ကိုငင်း၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကိုငင်း၊ သင်တို့နှင့်
အတူဆက်ဆံ သောအဆော်အဘက်၊ သင်တို့အစ်ကိုငါယောဟန်သည်၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်နှင့်
ယေရှုခရစ်၏ သက်သေခံ တော်မူချက်ကြောင့်၊ ပတ်မုကျွန်းမှာ နေရစဉ်တွင်၊ ၁၀သခင်ဘုရားနေ့၌ ဝိညာဉ်တော်
ကိုခံရ၍၊ တံပိုးခရာအသံကဲ့သို့ ငါ့နောက်၌မြည်သော အသံကြီးကိုကြား၏။ ၁၁မြည်သောအချက်ဟူမူကား၊
သင်သည် မြင်သောအရာကိုစာစောင် ၌ရေးထား၍၊ ဖေက်မြို့၊ စမုရနမြို့၊ ပေရဂံမြို့၊ သွာတိရမြို့၊ သာဒိမြို့၊
ဖိလဒေလဖိမြို့၊ လောဒိကိမြို့၌ရှိသော အသင်းတော် ခုနစ်ပါးထံသို့ပေးလိုက်လော့ဟု ဆိုသတည်း။
၁၂ထိုသို့ငါနှင့် စကားပြော၍ အသံမြည်သောသူကို မြင်ခြင်းငှါ ငါသည်လှည့်ကြည်လျှင်၊
ရွှေမီးခွက်ခုနစ်လုံး ကိုငင်း၊ ၁၃ထိုမီးခွက် ခုနစ်လုံးအလယ်၌လူသားတော်နှင့်တူသော သူတဦးကိုငင်း၊ မြင်၏။
ထိုသူသည်ခြေသို့တိုင်အောင် ဝတ်ခြုံလျက်၊ ရင်တော်၌ ရွှေခါးပန်းကိုစည်းလျက်ဖြစ်၏။ ၁၄ခေါင်းတော်နှင့်
ဆံပင်တော်သည်ဖြူသော သိုးမွေးကဲ့သို့ငင်း၊ မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ငင်းဖြူ၏။ မျက်စိတော်သည်လည်း
မီးလျှံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၁၅ခြေတော်သည်လည်း မီး၌ချွတ်ပြီးသော ကြေးဝါစစ်နှင့်တူ၏။ အသံတော်သည်လည်း
သမုဒ္ဒရာသံကဲ့ဖြစ်၏။ ၁၆လက်ျာလက်တော်သည်လည်း ကြယ်ခုနစ်လုံး ကိုကိုင်၏။ ခံတွင်းတော်ထဲကလည်း
ထက်သောသန်လျင်ထွက်၏။ မျက်နှာတော်သည်အရှိန်တန်ခိုးနှင့်ထွန်းတောက် သောနေကဲ့သို့ဖြစ်၏။
၁၇ထိုသူကို ငါမြင်သောအခါ၊ သေမတတ်ဖြစ်၍ခြေတော်ရင်း၌လဲလျက်နေ၏။ ထိုသူသည်လက်ျာ
လက်တော် ကိုငါ့အပေါ်သို့တင်လျက်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ ငါသည်အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသော
သူဖြစ်၏။ ၁၈အသက်ရှင် သော သူလည်းဖြစ်၏။ ငါသည်အရင်သေသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်အသက်နှင့်

ပြည့်စုံ၏။ မရဏာနှင့် မရဏာနိုင်ငံကိုလည်း ငါအစိုးရ၏။ ၁၉ထိုကြောင့်၊ သင်သည်မြင်ပြီးသောအရာတို့ကိုငင်း၊
ယခုရှိသောအရာတို့ကိုငင်း၊ နောင်ဖြစ်လတံ့သော အရာတို့ကိုငင်းရေးထားလော့။ ၂၀ငါ့လက်ျာလက်၌
ထင်ရှားသော ကြယ်ခုနစ်လုံးနှင့် ရွှေမီးခွက် ခုနစ်လုံး၏ နက်နဲခြင်းအရာဟူမူကား၊ မီးခွက်ခုနစ်လုံးသည်
အသင်းတော် ခုနစ်ပါးဖြစ်၏။ ကြယ်ခုနစ်လုံးသည်လည်း ထိုခုနစ်ပါးသော အသင်းတော်တို့ကို အုပ်သော
တမန်ဖြစ်ကြ၏။

၂

၁ဖေက်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကိုဤသို့ရေး၍မှာလိုက်လော့။ လက်ျာလက်၌
ကြယ်ခုနစ်လုံးကို ကိုင်၍၊ ရွှေမီးခွက်ခုနစ်လုံးအလယ်၌ သွားလာသောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊ သင်အကျင့်
ကျင့်ခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာ လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းကိုငါသိ၏။ ၂သင်သည်မတရားသော သူတို့ကိုလက်
မခံနိုင်ကြောင်းကိုငင်း၊ တမန်တော် မဟုတ်ဘဲ၊ တမန်တော်ဖြစ်ယောင်ဆောင်သောသူတို့ကိုစစ်ဆေး၍
လှည့်ဖြားသောသူဖြစ်သည်ဟု သိကြောင်းကိုငင်း၊ ၃ခန္တီနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ငါ၏နာမကြောင့်ဆင်းရဲခံ၍ အားမလျော့
ကြောင်းကိုငင်းငါသိ၏။ ၄သို့သော်လည်း၊ သင်သည် ရှေ့ဦးစွာသောချစ်ခြင်းမေတ္တာလျော့ပြီဟု သင်၌
အပြစ်တင်စရာရှိ၏။ ၅ထိုကြောင့်၊ သင်သည်မရွေ့လျော့မှီ၊ အရင်နေရာအရပ်ကို အောက်မေ့လော့။
နောင်တရလော့။ ရှေ့ဦးစွာသောအကျင့်ကို ကျင့်လော့။ သို့မဟုတ်သင်ရှိရာ သို့ငါသည်အလျင် အမြန်လာ
မည်။ နောင်တမရလျှင်၊ သင်၏မီးခွက်ကိုနေရာမှ ရွေ့မည်။ ၆သို့သော်လည်း၊ ငါမုန်းသော နိကောလတပည့်
တို့၏ အကျင့်ကိုသင်လည်းမုန်းသည်ဟု ပြောစရာရှိ၏။ ၇ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား
အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို၊ နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။ အကြင်သူသည် အောင်မြင်၏၊
ထိုသူသည်ငါ၏ ဘုရားသခင် ပရဒိသု ဥယျာဉ်၌ရှိသော အသက်ပင်၏ အသီးကိုစားစေခြင်းငှါ ငါအခွင့်ပေးမည်။

၈စမုရနမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ဤသို့ရေး၍မှာလိုက်လော့။ အဦးဆုံးသောသူ၊
နောက်ဆုံးသောသူ တည်းဟူသော၊ အရင်သေ၍အသက်ရှင်လျက်ရှိသောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊
၉သင့်အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ဒုက္ခခံခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုငါသိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းရှိ၏။
ယုဒလူဖြစ်ယောင်ဆောင်၍ယုဒလူမှန်မဟုတ်၊ စာတန်၏ အပေါင်းအသင်းဖြစ်သောသူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း
ငါသိ၏။ ၁၀သင်သည်ခံရမည့်အရာ တစုံတခုကိုမျှ မကြောက်နှင့်။ သင်တို့သည် စုံးစမ်းခြင်းကိုခံရမည်
အကြောင်း၊ မာရ်နတ်သည် သင်တို့တွင် အချို့ကိုထောင်ထဲ၌ လှောင်ထား၍၊ သင်တို့သည်ဆယ်ရက်ပတ်လုံး
ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရကြလိမ့်မည်။ သေသည်တိုင်အောင် သစ္စာစောင့်လော့။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အသက်သရဖူကို
ငါပေးမည်။ ၁၁ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အားအဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူ
မည်သည်ကား ကြားပါစေ။ အောင်မြင်သောသူကို ဒုတိယသေခြင်းသည်မညှဉ်းဆဲရ။

၁၂ပေရဂံမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကိုဤသို့ရေး၍မှာလိုက်လော့။ ထက်သောသန်လျက်ရှိ
သောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊ ၁၃သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်းကိုငင်း၊ စာတန်၏ ရာဇပလ္လင်ရှိရာအရပ်တည်းဟူသော
သင်၏နေရာအရပ်ကိုငင်း ငါသိ၏။ စာတန်၏ နေရာအရပ်၌ သင်တို့တွင်အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသော
အန္တိပသည် သစ္စာရှိ၍ ငါ့ဘက်၌သက်သေခံရသော နေ့ရက်ကာလတွင်ပင်၊ သင်သည်ငါ၏ နာမကိုစွဲကိုင်၏။
ငါ၏ယုံကြည်ခြင်း တရားကိုမစွန့်မပယ်။ ၁၄သို့သော်လည်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ရုပ်တုရှေ့မှာ
ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားစေခြင်းငှါငင်း၊ မတရားသောမေထုန်ကိုပြုစေခြင်းငှါငင်း၊ ထိမိ၍လဲစရာအရာကို
သူတို့ရှေ့၌ ချထားမည်အကြောင်း၊ ဗာလက်မင်းကို အကြံပေးသောသူတည်းဟူသော ဗာလမ်၏ အယူကို
စွဲလမ်းသောသူတို့သည် သင်၏ နေရာ၌ရှိကြသည် ဖြစ်၍၊ သင်၌အနည်းငယ်သောအပြစ်တင်စရာ ရှိ၏။
၁၅ထိုအယူနှင့် သဘောတူသောနိကောလတပည့်တို့၏ အယူကိုစွဲလမ်းသော သူတို့သည် ထိုနည်းတူသင်၌
ရှိကြ၏။ ၁၆ထိုကြောင့်နောင်တရလော့။ မရလျှင်သင်ရှိရာသို့ ငါသည်အလျင်အမြန်လာမည်။ ထိုသူတို့ကို
ငါ့ခံတွင်း၏သန်လျက်နှင့် စစ်တိုက်မည်။ ၁၇ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ

သည်ကို၊ နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။ အကြင်သူသည်အောင်မြင်၏၊ ဝှက်ထားသောမန္နကိုငှင်း၊
ကျောက်ဖြူလက် ဖွဲ့ကိုငှင်း၊ ထိုကျောက်ပေါ်၌ အက္ခရာတင်သောနာမသစ်ကိုငှင်း ထိုသူအားငါပေးမည်။
ထိုကျောက်ကိုရသောသူမှ တပါးအဘယ်သူမျှ ထိုနာမကိုမသိနိုင်ရာ။
၁၈သွာတိရမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏ တမန်ကိုဤသို့ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ မီးလျှံကဲ့သို့သော
မျက်စိနှင့်ငှင်း၊ ကြေးဝါစစ်နှင့်တူသောခြေနှင့်ငှင်း၊ ပြည့်စုံသော ဘုရားသခင့်သားတော်၏ အမိန့်တော်ကား၊
၁၉သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ အမှုဆောင်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းကိုငှင်း နောက်ကျင့်သော
အကျင့်တို့သည် အရင်ကျင့်သော အကျင့်ထက်သာ၍ များကြောင့်ကိုငှင်း ငါသိ၏။ ၂၀သို့သော်လည်း၊
ငါ၏အစေခံကျွန်တို့သည် မတရားသော မေထုန်ကိုပြုစေခြင်းငှါငှင်း၊ ရုပ်တုရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို
စားစေခြင်းငှါငှင်း၊ ပရောဖက်မဟုတ်၍ ကိုယ်ကိုခေါ်ဝေါ် သောသင်၏ခင်ပွန်းယေဇဗေလသည် သွန်သင်၍
မှားယွင်းစေရသောအခွင့်ကို သင်သည် ပေးသောကြောင့်၊ သင်၌အပြစ်တင်စရာရှိ၏။ ၂၁နောင်တရသင့်သော
ကာလကို ငါပေးသော်လည်း၊ သူသည်မိမိမတရားသော မေထုန်ကို နောင်တရချင်သောစိတ်မရှိ။ ၂၂ထိုကြောင့်၊
သူ့ကိုအိပ်ရာ၌ ငါချထားမည်။ သူနှင့် အတူမတရားသောမေထုန်ကိုပြု၍၊ ထိုသို့သော အကျင့်ကိုနောင်တ
မရသော သူတို့ကိုလည်း၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်စေမည်။ ၂၃သူ၏သား သမီးတို့ကိုလည်း
အသေသတ်မည်။ ငါသည်နှလုံးကျောက်ကပ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသောသူဖြစ်ကြောင်းကို၊ ထိုသို့သောအားဖြင့်
ခပ်သိမ်းသော အသင်းတော်တို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အသီးအသီးကျင့်သော အကျင့်နှင့်
အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကိုငါပေးမည်။
၂၄ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူသောသူတို့ခေါ်ဝေါ်သည်နှင့် အညီ၊ စာတန်၏ နက်နဲသောအရာဟု
ခေါ်ဝေါ်သော အရာတို့ကိုမကျွမ်း၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုမယူ၊ ကြွင်းသောသွာတိရမြို့သားတို့ကိုငါဆိုသည်ကား၊
သင်တို့သည် ရသမျှကို ငါလာသည်တိုင်အောင်စွဲကိုင်ကြလော့။ ၂၅ထိုမှတပါးအခြားသောဝန်ကို သင်တို့
အပေါ်၌ ငါမတင်။ ၂၆အကြင်သူသည် အောင်မြင်၍ အဆုံးတိုင်အောင် ငါ့အကျင့်ကိုကျင့်၏၊ ငါ့ခမည်းတော်
သည် ငါ့အားအခွင့်ပေးတော်မူသကဲ့သို့၊ လူမျိုးတို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ထိုသူအားငါသည်အခွင့်ပေးမည်။
၂၇ထိုသူသည် သူတို့ကိုသံလှံတံနှင့် အုပ်စိုး၍၊ မြေအိုးကိုခွဲဖျက်သကဲ့သို့ ခွဲဖျက်လိမ့်မည်။ ၂၈မိုဃ်းသောက်ကြယ်
ကိုလည်း ထိုသူအားငါပေးမည်။ ၂၉ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို
နားရှိသောသူမည်သည်ကားကြားပါစေ။

၃

၁သာဒိမြို့၌ရှိသောအသင်းတော်၏ တမန်ကိုဤသို့ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင်၏
ဝိညာဉ်ခုနစ်ပါးနှင့် ကြယ်ခုနစ်လုံးရှိသောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊ သင်၏အကျင့်ကိုငါသိ၏။ သင်သည်အသက်
ရှင်ဟန်ရှိသော်လည်း သေလျက်နေသည်ကိုငါသိ၏။ ၂မအိပ်ဘဲစောင့်၍နေလော့။ ကျန်ရစ်၍သေလုသော
အရာတို့ကို ပြုစုလော့။ သင်၏ အကျင့်သည် ငါ၏ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ မစုံမလင်ရှိသည်ကိုငါတွေ့ပြီ။
၃ထိုကြောင့်၊ သင်သည်ခံယူ၍ နားထောင်ပြီးသည် အရာကို အောက်မေ့၍ စောင့်ရှောက်လော့။
နောင်တရလော့။ စောင့်၍မနေလျှင်၊ သူခိုးကဲ့သို့သင်ရှိသို့ ငါလာမည်။ လာမည့်အချိန်နာရီကိုလည်း
သင်မသိရ။ ၄သို့သော်လည်း၊ သာဒိမြို့၌ပင် သင်တို့တွင် ကိုယ်အဝတ်ကို မညစ်ညူးစေ သောသူနည်းနည်း
ရှိသေး၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုက်တန်သော သူဖြစ်၍၊ အဖြူဝတ်လျက်ငါနှင့် အတူသွားလာကြလိမ့် မည်။
၅အောင်မြင်သောသူသည် ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ ထိုသူ၏ နာမကို အသက်စာစောင်မှ ငါသည်
အလျှင်းမချေ။ ငါ့ခမည်းတော်ရှေ့၌ငှင်း၊ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့ရှေ့၌ငှင်း၊ သူ၏နာမကိုငါဝန်ခံမည်။
၆ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည်သည်ကား
ကြားပါစေ။

၇ဖိလဒေလဖိမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကိုဤသို့ရေး၍မှာလိုက်လော့။ သန့်ရှင်းသောသူ၊
ဟုတ်မှန် သောသူ၊ ဒါဝိဒ်မင်း၏ တံခါးသော့ကိုကိုင်သောသူ၊ အဘယ်သူမျှ မပိတ်နိုင်အောင်ဖွင့်၍၊
အဘယ်သူမျှ မဖွင့်နိုင်အောင် ပိတ်သောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊ ၈သင်၏ အကျင့်ကိုငါသိ၏။ အဘယ်သူမျှ
မပိတ်နိုင်သောတံခါးကို သင့်ရှေ့၌ ငါဖွင့်ထားပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် အနည်းငယ်သောခွန်အား
ရှိသည်နှင့်၊ ငါ၏ နှုတ်ကပတ်ကိုစောင့်ရှောက် ခဲ့ပြီ။ ၉ငါ၏နာမကိုလည်း မစွန့်မပယ်။ ယုဒလူဖြစ်ယောင်
ဆောင်၍ အမှန်မဟုတ်ဘဲ၊ မုသာစကားကိုပြောသောသူတည်း ဟူသော၊ စာတန်၏ အပေါင်းအသင်းဝင်သူ
အချို့တို့ကို သင်၌ငါအပ်ပေးမည်။ သူတို့သည်လာ၍ သင်၏ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်စေခြင်းငှါရင်း၊ ငါသည်
သင့်ကိုချစ်သည်ဟု သိစေခြင်းငှါရင်း ငါပြုမည်။ ၁၀သင်သည်ငါ၏ သည်းခံခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင် သော နှုတ်ကပတ်
တရားကို စောင့်ရှောက်သောကြောင့်၊ မြေကြီးအပေါ်၌နေသောသူတို့ကို စုံစမ်းစေခြင်းငှါ၊ လောကီ
နိုင်ငံအရပ်ရပ်တို့ကို နှံ့ပြားလတံ့သောစုံစမ်းရာ ကာလတွင်၊ သင့်ကိုငါစောင့်ရှောက်မည်။ ၁၁ငါသည်အလျင်
အမြန်လာမည်။ သင်၏သရဖူကို အဘယ်သူမျှမယူစေခြင်းငှါ၊ ရခဲ့ပြီးသောအရာကိုစွဲကိုင်လော့။ ၁၂အကြင်သူ
သည် အောင်မြင်၏၊ ထိုသူကိုငါသည်ငါ၏ဘုရားသခင့် ဗိမာန်တော်၌ တိုင်ဖြစ်စေမည်။ နောက်တဖန်သူသည်
ပြင်သို့မရွေ့ရ။ ငါ၏ဘုရားသခင့်နာမတော်ကိုရင်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင့်အထံတော်မှထွက်၍၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ
ဆင်းသက်သော ယေရုရှလင်မြို့သစ်တည်း ဟူသော၊ ငါ၏ဘုရားသခင့်မြို့တော်၏ နာမကိုရင်း။
ငါ၏နာမသစ်ကိုရင်း၊ ထိုသူအပေါ်၌ငါသည် အက္ခရာတင်မည်။ ၁၃ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား
အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။

၁၄လောဒိကိမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကိုဤသို့ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင်၏
ဖန်ဆင်းခြင်း၏ အစ၊ သစ္စာရှိ၍ဟုတ်မှန်သောသက်သေခံ၊ အာမင်၏ အမိန့်တော်ကား၊
၁၅သင်၏အကျင့်ကိုငါသိ၏။ သင်သည်အအေမဟုတ်၊ အပူမဟုတ်သည်ကို ငါသိ၏။ ခြင်းဖြစ်စေ၊ ပူခြင်းဖြစ်စေ၊
တခုခုကိုငါအလိုရှိ၏။ ၁၆ထိုသို့ အအေမဟုတ်၊ အပူမဟုတ်၊ နွေးရုံရှိသောကြောင့် ငါ၏ခံတွင်းသည်
သင့်ကိုထွေးလုပြီ။ ၁၇သင်ကလည်း၊ ငါသည် ဥစ္စာရတတ်၏။ ဘဏ္ဍာများကိုဆည်းဖူးပြီ။ တစုံတခုကိုမျှမလိုဟု
ပြောဆို၍၊ ကိုယ်တိုင်ပင်ပန်းခြင်း၊ သနားဘွယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ မျက်စိကန်းခြင်း၊ အဝတ်အချည်း
စည်းရှိခြင်း ဖြစ်သည်ကို မသိပါတကား။ ၁၈သင်သည် ဥစ္စာရတတ် ခြင်းငှါ၊ မီးနှင့်ချွတ်ပြီးသော ရွှေကိုရင်း၊
အဝတ်အချည်းစည်းရှိ၍၊ သူတပါးရှေ့တွင် မရှက်စေခြင်းငှါ ခြုံစရာဘို့၊ ဖြူသော အဝတ်ကိုရင်း
ငါ့ထံမှာဝယ်လော့။ သင်၏မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ၊ မျက်စိ၌ မျက်စဉ်းခတ်လော့ဟု သင့်အား ငါသည် အကြံပေး၏။
၁၉ငါချစ်သမျှသောသူတို့၏ အပြစ်ကို ငါစစ်ဆေး၍ သူတို့ကို ဆုံးမတတ်၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်စိတ်ကို
ကိုယ်နှိုးဆော်လော့။ နောင်တရလော့။ ၂၀ငါသည် တံခါးရှေ့မှာရပ်၍ ခေါက်လျက်နေ၏။ အကြင်သူသည်
ငါ၏အသံ ကိုကြား၍ တံခါးကိုဖွင့်အံ့၊ ထိုသူရှိရာသို့ ငါဝင်၍သူနှင့်အတူစားသောက်မည်။ သူသည်လည်း
ငါနှင့်အတူစား သောက်ရလိမ့်မည်။ ၂၁ငါသည်အောက်မြင်၍၊ ငါ့ခမည်းတော်၏ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ
ခမည်းတော်နှင့်အတူ ထိုင်နေသကဲ့ သို့၊ အောင်မြင်သောသူသည် ငါ၏ပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါနှင့်အတူထိုင်နေရသော
အခွင့်ကိုငါပေးမည်။ ၂၂ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို
နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ထိုနောက်မှငါကြည့်လျှင်၊ ကောင်းကင်၌ တံခါးဖွင့်ထားလျက်ရှိ၏။ ရှေ့ဦးစွာကြားရသော
အသံဟူမူကား၊ ဤအရပ်သို့တက်လော့။ နောင်ကာလ၌ ဖြစ်ရမည်အရာတို့ကို ငါပြမည်ဟု ငါနှင့်ပြော
လျက်ရှိသော တံပိုးခရာသံ ကဲ့သို့မြည်လေ၏။ ၂ထိုအခါ ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသည် ချက်ခြင်းခံရ၍၊
ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပလ္လင်တခုတည်လျက်ရှိ၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောသူ လည်းရှိ၏။ ၃ထိုသူ၏အဆင်း
အရောင်သည် နဂါးသွဲ့ကျောက်၊ ပတ္တမြားကျောက်နှင့်တူ၏။ ပလ္လင်၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ကား၊ မြကျောက်အဆင်း

အရောင်နှင့်တူသော သက်တံ့ရှိ၏။ ထိုပလ္လင်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ အခြားသော ပလ္လင်နှစ်ဆယ်လေးပလ္လင်ရှိ၏။
ထိုပလ္လင်တို့အပေါ်၌ အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည် ဖြူသောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ခေါင်းပေါ်၌
ရွှေသရဖူကိုဆောင်းလျက် ထိုင်နေကြ၏။ ၅ပလ္လင်တော်ထဲက လျှပ်စစ်ပြက်၏။ စကားပြောသံ၊ မိုဃ်းကြိုး
သံလည်းမြည်၏။ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်ခုနစ်ပါးတည်းဟူသော မီးခွက်ခုနစ်လုံးတို့သည်
ထွန်းလျက်ရှိကြ၏။
၆ပလ္လင်တော်ရှေ့၌လည်း၊ ကျောက်သလင်းနှင့်တူသော ဖန်ရေကန်ရှိ၏။ ပလ္လင်တော်၏အတွင်း၌၎င်း၊
ပတ်ဝန်းကျင်၌၎င်း၊ မျက်စိနှင့်တကိုယ်လုံးပြည့်သော သတ္တဝါလေးပါးရှိ၏။ ၇ပဌမသတ္တဝါသည် ခြင်္သေ့နှင့်တူ၏။
ဒုတိယသတ္တဝါသည် နွားသငယ်နှင့်တူ၏။ တတိယသတ္တဝါသည် လူမျက်နှာရှိ၏။ စတုတ္ထသတ္တဝါသည်
ပျံလျက်ရှိ သော ရွှေလင်းတနှင့်တူ၏။ ထိုသတ္တဝါလေးပါးတို့၏ ကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ တပါးတပါးလျှင်
အတောင်ခြောက်ခုစီရှိ၍၊ အတွင်း၌ မျက်စိနှင့်ပြည့်ကြ၏။ သူတို့ကလည်း၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊
အတိတ်၊ အနာဂါတ်ကာလ အစဉ်ရှိတော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းတော်မူ၏၊
သန့်ရှင်းတော်မူ၏၊ သန့်ရှင်းတော်မူ၏ ဟု နေ့ညဉ့်မပြတ်ငြိမ်၍မနေဘဲ ပြောဆိုကြ၏။ ၉ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်၍၊
ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသော သူကိုကိုးကွယ်လျက်၊ ၁၁အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ထိုအရာ တို့သည် အလိုတော်ကြောင့်ဖြစ်၍
ဖန်ဆင်းလျက်ရှိကြပါ၏။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုန်းအသရေတန်ခိုး တော်ကို ခံစားထိုက်တော်မူ၏ဟု
လျှောက်ဆို၍၊ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ မိမိတို့သရဖူများကို ချထားကြ၏။

၅

၁ထိုအခါ တဘက်တချက်၌ အက္ခရာတင်၍ တံဆိပ်ခုနစ်ချက်ခတ်သော စာစောင်ကို
ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူ၏ လက်ကျာလက်၌ ငါမြင်၏။ ၂အားကြီးသော ကောင်းကင်တမန်
တပါးက၊ ထိုစာစောင်ကို ဖွင့်၍ တံဆိပ်တို့ကိုခွါခြင်းငှါ အဘယ်သူထိုက်သနည်းဟု ကြီးသောအသံနှင့်
ကြွေးကြော်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။ ၃ထိုစာစောင်ကို ဖွင့်၍ကြည့်ခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊
မြေကြီးအောက်၌ အဘယ်သူမျှမတတ်နိုင်။ ထိုစာစောင် ကိုဖွင့်၍ ကြည့်ထိုက်သောသူ တယောက်ကိုမျှ
ရှာ၍မတွေ့သောကြောင့်၊ ငါသည်များစွာ ငိုကြွေးလေ၏။ ၅ထိုအခါ အသက်ကြီးသောသူတပါးက၊ မငိုကြွေးနှင့်။
ယုဒအမျိုးခြင်္သေ့တည်းဟူသော ဒါဝိဒ်၏အမြစ်သည် ထိုစာစောင်ကို၎င်း၊ တံဆိပ်ခုနစ်ချက် တို့ကို၎င်း၊
ဖွင့်ခြင်းငှါ အောင်မြင်လေပြီဟု ငါ့ကိုပြောဆို၏။
၆ထိုအခါ ပလ္လင်တော်မှစသော သတ္တဝါလေးပါးနှင့် အသက်ကြီးသူတို့အလယ်၌၊ အသေသတ်ပြီး
သကဲ့သို့သော သိုးသငယ်သည် ရပ်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုသိုးသငယ်သည် မြေကြီး တပြင်လုံး၌
လွှတ်သောဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်ခုနစ်ပါးတည်းဟူသော မျက်စိခုနစ်လုံးနှင့် ချိုခုနစ်ချောင်းရှိ၏။ ၇သူသည်
လာ၍ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူ၏လက်ျာလက်မှစာစောင်ကို ခံယူလေ၏။ ၈ထိုစာစောင်ကို
ခံယူသောအခါ၊ သတ္တဝါလေးပါးနှင့် အသက်ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည်၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏
ပဌနာတည်းဟူသော မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်သော ရွှေဖလားတို့ကို၎င်း၊ စောင်းတို့ကို၎င်း၊ အသီးသီး
ကိုင်၍၊ သိုးသငယ်ရှေ့၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ၉ကိုယ်တော်သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံတော်မူသောအားဖြင့်၊
အသီးအသီး ဘာသာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်း တို့အထဲမှ အကျွန်ုပ်တို့ကိုယူ၍၊
အသွေးတော်နှင့် ဘုရားသခင်အဘို့ ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ၊ ရှင်ဘုရင်အရာ၌
၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌၎င်း၊ ခန့်ထား၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ စိုးစံရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊
ကိုယ်တော်သည် စာစောင်ကိုခံယူ၍ တံဆိပ်တို့ကို ဖွင့်ထိုက်တော်မူ၏ဟု အသစ်သောသီချင်းကိုသီ၍
လျှောက်ဆိုကြ၏။ ၁၁ထိုအခါငါကြည့်၍၊ ပလ္လင်တော်မှစသော သတ္တဝါတို့နှင့် အသက်ကြီးသူတို့၏
ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ကုဋေသင်္ချေမက အတိုင်းမသိများစွာသော ကောင်းကင်တမန်တို့၏အသံကို ငါကြား၏။

၁၂ထိုသူတို့ကလည်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ပြီးသောသိုးသငယ်သည်၊ တန်ခိုး၊ စည်းစိမ်၊ ပညာ၊ အစွမ်းသတ္တိ၊
ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံထိုက်တော်မူ၏ဟု၊ ကြီးသောအသံနှင့်
ပြောဆိုကြ၏။ ၁၃ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ မြေကြီးအောက်၊ သမုဒ္ဒရာအထဲ၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိရှိသမျှသော
ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့က၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူနှင့် သိုးသငယ်သည် ကမ္ဘာ
အဆက်ဆက် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ၊ ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်၊ အစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူ စေသတည်းဟု
ပြောဆိုကြသည်ကို ငါကြားလေ၏။ ၁၄သတ္တဝါလေးပါးတို့ကလည်း အာမင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။
အသက်ကြီးသူတို့သည်လည်း ပြပ်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

၆

၁သိုးသငယ်သည် တံဆိပ်ခုနစ်ချက်တွင် တချက်ကိုဖွင့်သောအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မိုဃ်းကြိုးသံမြည်
သကဲ့သို့၊ သတ္တဝါလေးပါးတွင် တပါးက၊ လာ၍ကြည့်လော့ဟုဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ၂ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊
မြင်းဖြူတစီးရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် လေးကိုကိုင်၏။ သူ၌သရဖူကိုပေးတော်မူ၏။ အောင်မြင်လျက်ငင်း၊
အောင်မြင်ခြင်းငှါ ငင်းထွက်သွား၏။

၃ဒုတိယတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ၊ ဒုတိယသတ္တဝါက၊ လာ၍ကြည့်လော့ဟုဆိုသည်ကို ငါကြား၏။
၄ထိုအခါ မြင်းနီတစီးထွက်၍၊ စီးသောသူသည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကိုမြေကြီးက ရုပ်သိမ်းခြင်းငှါငင်း၊ မြေကြီးသားတို့ကို
အချင်းချင်းအ သေသတ်စေခြင်းငှါငင်း အခွင့်ရ၏။ သူ၌ထားကြီးကိုပေးတော်မူ၏။

၅တတိယတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ၊ တတိယသတ္တဝါက၊ လာ၍ကြည့်လော့ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။
ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မြင်းနက်တစီးရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူ သည် ချိန်ခွင့်ကိုကိုင်၏။ ၆သတ္တဝါလေးပါးအလယ်၌
ပြောသံဟူမူကား၊ ဒေနာရိတပြားနှင့် ဂျုံဆန်တခွက်ကိုရ၏။ မုယောဆန်သုံးခွက်ကိုရ၏။ ဆီနှင့်
စပျစ်ရည်ကိုမပျက်စေနှင့် ဟုဆိုသည်ကိုငါကြား၏။

၇စတုတ္ထတံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ၊ စတုတ္ထသတ္တဝါက၊ လာ၍ကြည့်လော့ဟု ဆိုသည်ကိုငါကြား၏။
၈ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မြင်းမွဲတစီးရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် မရဏာဟူသော အမည်ရှိ၏။ မရဏာနိုင်ငံသည်
ထိုသူနောက် သို့လိုက်လေ၏။ သူသည် မြေကြီးလေးစိတ်တစိတ်ကို အစိုး၍ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊
နာ၍သေဘေး၊ မြေသားရဲဘေးအားဖြင့် သတ်ပိုင်သောအခွင့်ကိုရ၏။

၉ပဥ္စမတံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင်းငင်း၊ မိမိတို့သက်သေခံချက်
ကြောင်းငင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့၏ ဝိညာဉ်များကို ယဇ်ပလ္လင်အောက်၌ ငါမြင်၏။
၁၀သူတို့ကလည်း၊ သန့်ရှင်းဟုတ်မှန်၍ အစိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်၊ မြေပေါ်မှာ နေသောသူတို့သည်
ငါတို့အသွေးကိုသွန်းကြသော အပြစ်နှင့် အလျောက်ဒဏ်မပေးဘဲ အဘယ်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး
နေတော်မူမည်နည်းဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။ ၁၁ထိုသူတို့၌ဖြူသောဝတ်လုံကိုပေးတော်မူ၏။
သူတို့နည်းတူအသေသတ်ခြင်းကို ခံရလတံ့သော မိမိလုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် ညီအစ်ကိုတို့သည်ပြည့်စုံခြင်းသို့
မရောက်မီ၊ ခဏငြိမ်သက်စွာနေရကြဦးမည်ဟု သူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ဆဋ္ဌမတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ ကြီးစွာသော မြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ နေသည်
အမွေးဖြင့်ရက်သော အဝတ်ကြမ်းကဲ့သို့ မည်း၏။ လအလုံးသည်အသွေးကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၁၃သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို
ပြင်းစွာသောလေတိုက်လျှင်၊ အချိန်မတန်သောအသီးကြွေသကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်ကြယ်တို့သည် မြေပေါ်သို့
ကျကြ၏။ ၁၄မိုဃ်းကောင်းကင်သည် စာစောင်လိပ်သကဲ့သို့ လွင့်သွား၏။ တောင်များ၊ ကျွန်းများအပေါင်း
တို့သည် မိမိတို့နေရာ အရပ်မှရွေ့ကြ၏။ ၁၅လောကီ ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ စစ်သူကြီး၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်၊
ခွန်အားကြီးသောသူမှစ၍ ကျွန်များ၊ လူလွတ်များအပေါင်းတို့သည် မြေတွင်း၌ငင်း၊ တောင်ပေါ်မှာရှိသော
ကျောက်များ၌ငင်း၊ ပုန်းရှောင်လျက်နေ၍၊ ထိုတောင်များ၊ ကျောက်များတို့ကို ခေါ်လျက်၊ ၁၆ငါတို့အပေါ်သို့
ကျကြပါ။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူ၏မျက်နှာနှင့် သိုးသငယ်၏ အမျက်တော် ကိုကွယ်ကာ၍၊

ငါတို့ကိုဖုံးအုပ်ကြပါ။ ၁၇အမျက်တော်ထင်ရှားသောနေ့ကြီးရောက်ပါပြီတကား။ အဘယ်သူသည် ခံရပ်နိုင်
မည်နည်း ဟုပြောဆိုကြ၏။

၇

၁ထိုနောက်မှ မြေကြီး၊ ပင်လယ်၊ သစ်ပင်များတို့၌လေမလာ စေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်လေးပါး
တို့သည် မြေ၏လေးမျက်နှာလေတို့ကိုကိုင်၍၊ မြေလေးမျက်နှာ၌ ရပ်နေသည်ကို ငါမြင်၏။ ၂အသက်ရှင်
တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ တံဆိပ်ပါသောကောင်းကင်တမန် တပါးသည် အရှေ့မျက်နှာက
တတ်လာသည်ကိုငါမြင်၏။ သူသည်လည်းမြေနှင့်ပင်လယ်ကို ညှဥ်းဆဲရသောအခွင့်ရှိသော ကောင်းကင်တမန်
လေးပါးကိုအသံလွှင့်၍၊ ၃ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ကျွန်တို့ကို နဖူး၌ တံဆိပ်မခတ်မည်တိုင်အောင်၊ မြေ၊ ပင်လယ်၊
သစ်ပင်တို့ကို မညှဥ်းဆဲပါနှင့် ဟုကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော် လေ၏။ ၄တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကိုခံရသော
သူအရေတွက်ကိုငါကြား၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ အသီးအသီးသော အမျိုးအနွယ်ထဲက လူတသိန်း
လေးသောင်းလေး ထောင်တို့သည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။ ၅ယုဒအမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊
ရုဗင်အမျိုးထဲကတသောင်း နှစ်ထောင်၊ ဂဒ်အမျိုးထဲက တသောင်း နှစ်ထောင်။ ၆အာရှာအမျိုးထဲက
တသောင်းနှစ်ထောင်၊ နဿလိအမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ မနာရှည်အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊
၇ရှိမောင်အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ လေဝိအမျိုးထဲကတသောင်းနှစ်ထောင်၊ ဣသခါ အမျိုးထဲက
တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ၈ဇာဗုလုန်အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ယောသပ်အမျိုးထဲက တသောင်း
နှစ်ထောင်၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ် ထောင် တို့သည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။

၉ထိုနောက်မှ ငါကြည့်လျှင်၊ အသီးအသီးဘာသာစကားကို ပြောသောလူမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်းတို့
အထဲမှ ထွက်၍၊ အဘယ်သူမျှ မရေတွက်နိုင်သောလူများအပေါင်းတို့သည်ဖြူသော ဝတ်လုံကိုဝတ်ဆင်လျက်၊
စွန်ပလွံ ခက်ကို ကိုင်လျက်၊ ပလ္လင်တော်ရှေ့၊ သိုးသငယ်ရှေ့မှာရပ်နေကြ၏။ ၁၀သူတို့ကလည်း၊ ပလ္လင်ပေါ်မှာ
ထိုင်တော်မူသော ငါတို့၏ ဘုရားသခင်နှင့်သိုးသငယ်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းချမ်းသာ ရှိတော်မူစေ
သတည်းဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။ ၁၁ပလ္လင်တော်မှစသောအသက်ကြီးသူတို့နှင့် သတ္တဝါ
လေးပါး၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရပ်နေသောကောင်းကင်တမန် အပေါင်းတို့သည်၊ ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာပြပ်ဝပ်၍
ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်လျက်၊ ၁၂အာမင်။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ၊
ဘုန်း၊ ပညာနှင့်တကွ ကျေးဇူးချီးမွမ်းခြင်း၊ ဂုဏ်အသရေ၊ တန်ခိုးသတ္တိရှိတော် မူစေသတည်း။ အာမင်ဟု
ပြောဆိုကြ၏။

၁၃အသက်ကြီးသူတပါးကလည်း၊ ဖြူသောဝတ်လုံကိုဝတ်ဆင်သော ဤသူတို့သည်အဘယ်သူနည်း။
အဘယ်အရပ်ကလာကြသနည်း ဟုငါ့အားမေးမြန်းလျှင်၊ ၁၄ငါက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သိပါ၏ ဟုပြန်လျှောက်၏။
သူကလည်း၊ ဤသူတို့သည် ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခအထဲက ထွက်မြောက်၍၊ မိမိတို့ဝတ်လုံကို သိုးသငယ်၏
အသွေးလျှော်၍ ဖြူစေသော သူဖြစ်ကြသတည်း။ ၁၅ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ နေရာကိုရ
၍၊ ဗိမာန်တော်၌ဘုရားဝတ်ကို နေ့ညဥ့်မပြတ်ပြုရကြ၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောသူသည် သူတို့တွင်
ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်။ ၁၆သူတို့သည်နောက်တဖန် ရေစာကိုမငတ်မမွတ်ရကြ။ နေရောင်ခြည် အလျှင်းမထိရ၊
အဘယ်အပူကိုမျှ မခံရကြ။ ၁၇အကြောင်းမူကား၊ ပလ္လင်တော်အတွင်း၌ ရှိသောသိုး သငယ်သည်
သူတို့ကိုလုပ်ကျွေး၍၊ အသက်စမ်းရေတွင်းသို့လမ်းပြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည်လည်း သူတို့မျက်စိ၌
မျက်ရည်ရှိသမျှတို့ကိုသုတ်တော်မူ မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၈

၁သတ္တမတံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နာရီဝက်မျှ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ၂ဘုရားသခင့်
ရှေ့တော်၌ ရပ်နေသော ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးကို ငါမြင်၏။ သူတို့၌ တံပိုးခုနစ်လုံးကိုပေး၏။
၃ကောင်းကင်တမန် တပါးသည်လာ၍ ရွှေလင်ပန်းကို ကိုင်လျက်ယဇ်ပလ္လင်နားမှာ ရပ်နေ၏။ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌

ရှိသော ရွှေယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၏ ပဋ္ဌနာနှင့် အတူဆက်ကပ်ခြင်းငှါ၊ မီးရှို့သောနံ့သာ
ပေါင်း အများကို ထိုသူ၌ပေး၏။ ၄မီးရှို့သောနံ့သာပေါင်း၏ အခိုးအငွေ့ သည်သန့်ရှင်းသူတို့၏ ပဋ္ဌနာများနှင့်
အတူကောင်းကင်တမန်၏ လက်ထဲက ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်သို့တက်လေ၏။ ၅ကောင်းကင်တမန်သည်
လင်ပန်းကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်၏ မီးနှင့်ပြည့်စေပြီးမှ၊ မြေကြီးအပေါ်သို့ချလိုက်သည်ဖြစ်၍၊ အသံမြည်ခြင်း၊
မိုဃ်းချုန်းခြင်း၊ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းဖြစ်ကြ၏။

၆တံပိုးခုနစ်လုံးရှိသော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ်ပါးတို့သည် မှုတ်အံ့သောငှါ မိမိတို့ကိုပြင်ဆင်ကြ၏။
၇ပဌမသူသည်တံပိုးမှုတ်သောအခါ မိုဃ်းသီးဖြစ်၏။ အသွေးနှင့်ရောနှောသောမီးလည်းဖြစ်၏။ မြေကြီး
အပေါ်သို့ ချလိုက်၍၊ မြေသုံးစုတစု၊ သစ်ပင်သုံးစုတစု၊ စိမ်းသောမြက်ပင်ရှိသမျှ တို့ကိုကျွမ်းလောင်လေ၏။
၈ဒုတိယ ကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ မီးလောင်သောတောင်ကြီးကို ပင်လယ်ထဲသို့ချ
လိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပင်လယ်သုံးစုတစုသည် အသွေးဖြစ်၏။ ၉ပင်လယ်၌ အသက်ရှင်သော သတ္တဝါသုံး
စုတစုလည်း သေ၏။ သင်္ဘောသုံးစုတစုလည်း ပျက်၏။ ၁၀တတိယကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်
သောအခါ၊ မီးခွက်ကဲ့သို့ ထွန်းတောက်သောကြယ်ကြီးသည် ကောင်းကင် ကကျ၍၊ မြစ်သုံးစုတစုသို့၎င်း၊
စမ်းရေတွင်းသို့၎င်း ရောက်၏။ ၁၁ထိုကြယ်သည် ဒေါနရွက်ဟူသော အမည်ရှိ၏။ ရေသုံးစုတစုသည်
ဒေါနရွက်ဖြစ်၍ ရေခါးသောကြောင့်၊ လူအများတို့သည် သေကြ၏။ ၁၂စတုတ္ထ ကောင်းကင်တမန်သည်
တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ နေသုံးစုတစု၊ လသုံးစုတစု၊ ကြယ်သုံးစုတစုကြတ်၍ သုံးစုတစုမိုက်လေ၏။ နေ့သုံးစုတစု၊
ညဥ့်သုံးစုတစုသည် အလင်းမရှိ၊ ၁၃ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ ရွှေလင်းတတကောင်က၊ ကြွင်းသေး
သောကောင်းကင်တမန်သုံးပါး မှုတ်လုလတံ့သော တံပိုးသံကြောင့် မြေကြီးသားတို့သည် အမင်္ဂလာ၊
အမင်္ဂလာ၊ အမင်္ဂရှိကြ၏ ဟုကောင်းကင် အလယ်၌ ပျံ၍ကြီးသောအသံနှင့် ဆိုသည်ကိုငါကြား၏။

၉

၁ပဉ္စမကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ကြယ်တလုံးသည် ကောင်းကင်က မြေကြီးပေါ်သို့
ကျသည် ကိုငါမြင်၏။ သူ၌အနက်ဆုံးသောတွင်း၏ သော့ကိုအပ်ပေးသည်ဖြစ်၍၊ ၂သူသည်အနက်ဆုံးသော
တွင်းကိုဖွင့်လျှင်၊ ကြီးစွာသောမီးဖို၏ အခိုးကဲ့သို့သော အခိုးသည် တွင်းထဲကတတ်လေ၏။ ထိုတွင်း၏
မီးခိုးကြောင့်၊ နေနှင့် အာကာသ ကောင်းကင်သည် မှောင်မိုက်လေ၏။ ၃ကျိုင်းကောင်တို့သည် မီးခိုးအထဲက
မြေကြီးအပေါ်သို့ထွက်၍၊ မြေကင်း မြီးကောက် တန်ခိုးကဲ့သို့သောတန်ခိုးကိုရကြ၏။ ၄မြေ၏ မြက်ပင်မှစ၍
စိမ်းသောအရာများ၊ သစ်ပင်များအပေါင်းတို့ကို ထား၍၊ နဖူး၌ ဘုရားသခင်၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို
မခံသောလူတို့ကိုသာ ညှဥ်းဆဲမည် အကြောင်းသူတို့အားပညတ် ထား၏။၅တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို မခံသော
သူတို့ကို ကားသတ်ရသောအခွင့်မရှိ။ ငါးလပတ်လုံးပြင်းစွာသော ဝေဒနာဖြစ်စေ သောအခွင့်ရှိ၏။
ထိုကျိုင်းကောင် ဖြစ်စေသော ဝေဒနာသည်ကား၊ ကင်းမြီးကောက်သည် လူကိုထိုးသော ဝေဒနာကဲ့သို့
ဖြစ်သတည်း။

၆ထိုနေ့ရက်ကာလ၌လူတို့သည် သေခြင်းကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်းမတွေ့ရကြ။
အလွန်သေချင် သော်လည်း သေမင်းသည် သူတို့ထံမှ ပြေးသွားလိမ့်မည်။ ၇ထိုကျိုင်းကောင်းတို့၏
အဆင်းသဏ္ဍာန်သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်သောမြင်း၏ အဆင်းသဏ္ဍာန်နှင့်တူ၏။ ခေါင်းပေါ်မှာ
ရွှေသရဖူကိုဆောင်းဟန်ရှိ၏။ မျက်နှာသည် လူမျက်နှာကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၈ဆံပင်သည် မိန်းမဆံပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။
သွားသည်လည်းခြင်္သေ့သွားကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၉ရင်အုပ်တန်ဆာသည် သံရင်အုပ် တန်ဆာကဲ့သို့ဖြစ်၏။
အတောင်ခတ် သော အသံသည် စစ်တိုက်၍ပြေးလာသော မြင်းရထား အများ၏ အသံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
၁၀အမြီးသည် ကင်းမြီးကောက် နှင့်တူ၏။ အမြီး၌လည်းဆူးရှိ၏။ လူတို့ကို ငါးလပတ်လုံးညှဥ်းဆဲရသော
အခွင့်တန်ခိုးရှိ၏။ ၁၁သူတို့၏ရှင်ဘုရင်မူကား၊ ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် အဗဒ္ဒုန် ဟူ၍၎င်း၊

ဟေလသဘာသာအားဖြင့် အပေါလျုန်ဟူ၍ဖြင်း ခေါ်ဝေါ်သော အနက်ဆုံး သောတွင်းတမန်ဖြစ်၏။
၁၂အမင်္ဂလာတပါးလွန်ပြီ။ ထိုနောက်မှ အမင်္ဂလာနှစ်ပါးလာလေဦးမည်။
၁၃ဆဋ္ဌမကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ဘုရားသခင့် ရှေ့တော်၌ရှိသော ရွှေယဇ်
ပလ္လင်၏ ချိုလေးချောင်းထဲကထွက်သော အသံကား၊ ၁၄ဥဖရတ်မြစ်ကြီးနားမှာ ချည်နှောင်လျက်ရှိသော
ကောင်းကင်တမန် လေးပါးကိုလွှတ်လော့ ဟု တံပိုးရှိသော ဆဋ္ဌမကောင်းကင်တမန်အား ဆိုသည်ကို
ငါကြား၏။ ၁၅ထိုအခါ လူသုံးစု တစုကိုအသေသတ်ခြင်းငှါ၊ တနာရီ၊ တရက်၊ တလ၊ တနှစ်အဘို့ပြင်ဆင်
သောကောင်းကင်တမန်လေးပါးတို့ကို လွှတ်လေ၏။ ၁၆မြင်းစီးသူရဲတို့၏ အရေအတွက်ကား၊ နှစ်သန်းဖြစ်၏။
ထိုအရေအတွက်ကို ငါကြားရ၏။
၁၇ထိုအတူဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ထင်ရှားသောမြင်းတို့ကိုဖြင်း၊ ကန့်၊ မီး၊ ဂေါမိသုကျောက်နှင့် ပြီးသောရင်အုပ်
တန်ဆာ ရှိသော မြင်းစီးသူရဲတို့ကိုဖြင်း ငါမြင်ရ၏။ မြင်းတို့၏ ခေါင်းသည် ခြင်္သေ့ခေါင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူတို့၏
ခံတွင်းထဲကလည်း ကန့်၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုးထွက်ကြ၏။ ၁၈သူတို့၏ ခံတွင်းထဲက ထွက်သော ကန့်၊ မီးလျှံ၊
မီးခိုးတည်းဟူသော ဘေးသုံးပါးကြောင့်၊ လူသုံးစုတစုသေကြ၏။ ၁၉အကြောင်းမူကား၊ သူတို့တန်ခိုးသည်
ခံတွင်း၌ဖြင်း၊ အမြီး၌ဖြင်း တည်၏။ အမြီးသည် ခေါင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ မြွေနှင့်တူ၏။ အမြီးအားဖြင့်
ညှဉ်းဆဲတတ်ကြ၏။ ၂၀ထိုဘေးဒဏ်ကြောင့် မသေဘဲကြွင်းသော လူတို့သည်နတ်တို့ကိုဖြင်း၊ မမြင်နိုင်၊
မကြားနိုင်၊ မသွားလာနိုင်သော ရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု၊ ကြေးနီရုပ်တု၊ ကျောက်ရုပ်တု၊ သစ်သားရုပ်တုတို့ကိုဖြင်း
မကိုးကွယ်ဘဲနေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်လက်နှင့် လုပ်သော အရာများကိုနောင်တမရဘဲနေကြ၏။ ၂၁ကိုယ်ကျင့်သော
အကျင့်တည်း ဟူသောလူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူတပါးကိုပြုစားခြင်း၊ မတရားသော မေထုန်၌မှိဲခြင်း၊
သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်း၊ အမှုများကိုလည်းနောင်တ မရဘဲနေကြ၏။

၁၀

၁ခွန်အားကြီးသော ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် မိုဃ်းတိမ်ကိုဝတ်လျက်၊ ကောင်းကင်က ဆင်းသက်
သည်ကို ငါမြင်၏။ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌သက်တံ့ရှိ၏။ သူ၏မျက်နှာသည်နေကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ၏ခြေသည်လည်း
မီးခဲတိုင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၂ဖွင့်ထားသော စာစောင်ငယ်ကိုကိုင်လျက်ရှိ၏။ လက်ျာခြေသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာဖြင်း၊
လက်ဝဲခြေသည်မြေကြီးပေါ် မှာဖြင်းနင်း၍၊ ၃ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့ ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်လေ၏။
ကြွေးကြော်ပြီးမှ မိုဃ်းကြိုးသံ ခုနစ်ချက် မြည်လေ၏။ ၄မိုဃ်းကြိုးသံ ခုနစ်ချက်မြည်ပြီးမှ ငါသည်ရေးမှတ်မည်
ဟုအားထုတ်သော်၊ ကောင်းကင်မှထွက် သောအသံကား၊ မိုဃ်းကြိုးသံခုနစ်ချက်မြည်သောအရာကို
တံဆိပ်ခတ်လော့။ မရေးမမှတ်နှင့် ဟု ဆိုသည် ကိုငါကြား၏။ ၅ထိုအခါ ငါမြင်၍ မြေနှင့် ပင်လယ်ပေါ်မှာ
ရပ်နေသောကောင်းကင်တမန်သည်၊ လက်ျာလက်ကို ကောင်းကင်သို့ချီပြီးလျှင်၊ ၆-၇ဘုရားသခင်၏
ကျွန်တော်မျိုးပရောဖက်တို့အား ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ဗျာဒိတ်ထား တော်မူသည်နှင့် စပ်ဆိုင်သော
ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသောအရာသည်၊ ကာလမနှေးဘဲ သတ္တမကောင်းကင်တမန် တံပိုးမှုတ်ခြင်း
အသံမြည်သော နေ့ကာလ၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာကိုဖြင်း၊
အရပ်ရပ်၌ ရှိရှိသမျှတို့ကိုဖြင်း၊ ဖန်ဆင်း၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသော သူကိုတိုင်တည်၍
ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလေ၏။
၈ငါကြားရသောကောင်းကင်အသံသည် တဖန်ငါ့အားပြောသည်ကား၊ မြေနှင့် ပင်လယ်ပေါ်မှာ
ရပ်နေသော ကောင်းကင်တမန်၏ လက်၌ဖွင့်ထားလျက်ရှိသောစာစောင်ငယ်ကို သွား၍ယူလော့ဟု ဆိုလျှင်၊
၉ငါသည်ကောင်းကင်တမန် ထံသို့သွား၍ စာစောင်ငယ်ကိုပေးပါဟုတောင်း၏။ သူကလည်းယူ၍ စားလော့။
ဝမ်းကိုခါးစေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ပစပ်၌ ပျားရည်ကဲ့သို့ ချိုလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ငါသည်စာစောင်ကို
ကောင်းကင်တမန်၏ လက်မှယူ၍စား၏။ ပစပ်၌ ပျားရည်ကဲ့သို့ချို၏။ စားပြီးမှ ဝမ်း၌ခါး၏။

၁၁ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်သည်အသီးအသီးဘာသာစကားကို ပြောသောလူအမျိုးမျိုးတို့၌၎င်း၊
ရှင်ဘုရင်တို့၌၎င်း၊ တဖန်ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောရမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၁၁

၁တဖန်တုံ လှံတံနှင့် တူသောကျူပင်တလုံးကို ငါ့အားပေး၍ ငါ့ကိုပြောဆိုသည်ကား၊ ထလော့။
ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကိုတိုင်းလော့။ ဗိမာတော်၌ ကိုးကွယ်သော သူတို့ကိုလည်း
ရေတွက်လော့။ ၂ဗိမာန်တော် တန်တိုင်းကိုမတိုင်းနှင့်၊ ပယ်ထားလော့။ တပါးအမျိုးသားတို့၌ အပ်ပေးပြီ။
သူတို့သည် သန့်ရှင်းသော မြို့တော်ကို၊ လ လေးဆယ်နှစ်လပတ်လုံး နင်းကြလိမ့်မည်။ ၃ငါ၏ သက်သေခံ
နှစ်ပါးကိုငါအခွင့်ပေးမည်။ သူတို့သည်လျှော်တေအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ အရက်တထောင်နှစ်ရာ ခြောက်ဆယ်
ပတ်လုံး ပရောဖက်ပြုကြလိမ့်မည်။ ၄ထိုသူတို့သည်ကား၊ မြေကြီးအရှင်၏ရှေ့တော်၌ စိုက်ထားသော
သံလွင်ပင်နှစ်ပင်နှင့် မီးခွက်နှစ်လုံးဖြစ်သတည်း။ ၅တစုံတယောက်သောသူသည် သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ
အလိုရှိလျှင်၊ သူတို၏ခံတွင်းထဲက မီးထွက်၍ ရန်သူတို့ကိုမျိုတတ်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည်
ထိုသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ ထိုသို့အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။ ၆ထိုသူတို့သည်
ပရောဖက်ပြုသော နေ့ရက်ကာလ၌ မိုဃ်းမရွာ စေခြင်းငှါ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ပိတ်ရသောအခွင့်၊ မြစ်ရေ၊
တွင်းရေကို အသွေးဖြစ်စေရသောအခွင့်၊ မိမိတို့ အလိုရှိ သမျှသောအခါ၌ ဘေးအမျိုးမျိုးဖြင့် မြေကြီးကို
ဒဏ်ခတ်ရသောအခွင့်ကို ရကြ၏။
၇သူတို့သည် သက်သေခံပြီးသောအခါ၊ အနက်ဆုံးသောတွင်းထဲကတက်သော သားရဲသည်
သူတို့ကိုစစ် တိုက်၍ အောင်လိမ့်မည်။ အသက်ကိုသတ်ပြီးမှ၊ ၈သူတို့သခင်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
အသေခံ တော်မူသော အရပ်တည်းဟူသော သောဒုံဟူ၍၎င်း၊ အဲဂုတ္တုဟူ၍၎င်း အတွင်းအနက်အားဖြင့်
ခေါ်ဝေါ်သော မြို့ကြီး၏လမ်း၌ အလောင်းကောင်တို့သည် နေရစ်ကြလိမ့်မည်။ ၉အသီးအသီး
ဘာသာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးအနွယ်တို့သည် သုံးရက်ခွဲပတ်လုံး အလောင်းကောင်တို့ကိုမြင်ရ၍၊
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို မြစ်တားကြလိမ့်မည်။ ၁၀မြေကြီးပေါ်မှာ နေသော သူတို့သည် ထိုအလောင်းကောင်တို့ကို
မြင်သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ တယောက် ကိုတယောက် လက်ဆောင်ပေး
လိုက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အထက်က ထိုပရောဖက်နှစ်ပါးတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာနေသော
သူတို့ကို ပြင်းစွာနှောက်ရှက်ညှဉ်းဆဲကြသည်ဟု ငါ့အားပြောဆိုလေ၏။ ၁၁ထိုနောက် သုံးရက် ခွဲလွန်ပြီးလျှင်၊
ဘုရားသခင့်အထံတော်က အသက်ဝိညာဉ်သည် သူတို့၌ဝင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် မတ်တတ်ထ၍
မြင်သမျှသောသူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ၁၂ကောင်းကင်ကထွက်သောအသံကြီးကား၊ ဤအရပ်သို့
တက်ကြလော့ဟု မိမိတို့အားပြောဆိုသည်ကို သူတို့သည်ကြားလျှင်၊ မိုဃ်းတိမ်ဖြင့် ကောင်းကင်သို့တက်၍
ရန်သူ တို့သည် မြင်ကြ၏။ ၁၃ထိုအချိန်နာရီ၌ ကြီးစွာသော မြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်၍၊ မြို့ရိုးဆယ်စုတစုပြိုလေ၏။
ထိုမြေလှုပ်ခြင်း၌ လူခုနစ်ထောင်သေကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့သည် ကြောက်ရွံ့၍ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်
ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ၁၄ဒုတိယအမင်္ဂလာလွန်ပြီ။ တတိယအမင်္ဂလာသည် အလျင်အမြန်လာ
လိမ့်မည်။
၁၅သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြီးသောအသံတို့က၊
လောကီ နိုင်ငံသည် ငါတို့အရှင်၏နိုင်ငံ ဖြစ်လေပြီ။ ထိုအရှင်၏ခရစ်တော်နိုင်ငံ ဖြစ်လေပြီ။ သူသည်လည်း
အစဉ်အဆက်ဆက် စိုးစံတော်မူမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ၁၆ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ မိမိတို့ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သော
အသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ် လေးပါးတို့သည် ပြပ်ဝပ်၍ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လျက်၊ ၁၇အနန္တတန်ခိုး
နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂါတ် ကာလအစဉ်ရှိတော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်၏မဟာတန်ခိုးတော်ကို ယူဆောင်၍ စိုးစံတော် မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည်
ချီးမွမ်းပါ၏။ ၁၈လူမျိုးတို့သည် အမျက်ထွက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အမျက်တော် သည်လည်း ရောက်ပါပြီ။

သေလွန်သောသူတို့ကို တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တည်း ဟူသော ပရောဖက်တို့
အားငင်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့အားငင်း၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ရိုသေသော သူအကြီးအငယ်တို့အား ငင်း၊
ဆုကျေးဇူးကို ပေးသနားတော်မူ၍၊ မြေကြီးကိုဖျက်ဆီးသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူသောအချိန် ရောက်ပါပြီ
ဟုလျှောက်ဆိုကြ၏။ ၁၉တဖန် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်ကိုဖွင့်ထား၍ ဗိမာန်တော်ထဲမှာ
ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် ထင်ရှားလေ၏။ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုဃ်းချုန်းခြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်း၊
အလုံးကြီး စွာသော မိုဃ်းသီးကျခြင်းဖြစ်ကြ၏။

၁၂

၁ကောင်းကင်၌ ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ မိန်းမတဦးသည် နေကိုဝပ်လျက်၊
လကိုခြေဖြင့် နင်းလျက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်၌ ကြယ်ဆယ်နှစ်လုံးဖြင့် ပြီးသောသရဖူကို ဆောင်းလျက်ပေါ်လာ၏။
၂ထိုမိန်းမသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ ဘွားအံ့သောဝေဒနာပြင်းသောကြောင့် ဟစ်အော်လေ၏။ ၃ကောင်းကင်၌
အခြားသောနိမိတ် လက္ခဏာပေါ်လာသည်ကား၊ အဆင်းနီသောနဂါးကြီးသည် ခေါင်းခုနစ်လုံး၊
ချိုဆယ်ချောင်းနှင့်တကွ ခေါင်းပေါ်၌ သရဖူခုနစ်ဆူကို ဆောင်လျက်ရှိ၏။ ၄သူ၏အမြီးသည်
ကောင်းကင်ကြယ်သုံးစု တစုကိုဆွဲငင်၍ မြေကြီးသို့ ချလိုက် လေ၏။ သားကိုဘွားလုသောမိန်းမသည်
ဘွားသောအခါ၊ နဂါးသည် ထိုသားကိုကိုက်စားမည့်အကြံနှင့် မိန်းမရှေ့၌ ရပ်နေ၏။ ၅ထိုမိန်းမသည်
လူမျိုးတကာတို့ကို သံလှံတံနှင့် အုပ်စိုးလတံ့သော သားယောက်ျားကို ဘွားဖြင်၏။ ထိုသားကို
ဘုရားသခင့်ထံသို့ငင်း ပလ္လင်တော်သို့ငင်း၊ ချီယူတော်မူ၏။ ၆မိန်းမသည် အရက်တထောင်နှစ်ရာ
ခြောက်ဆယ်ပတ်လုံး တော၌ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသော အရပ်သို့
ပြေးလေ၏။

၇ကောင်းကင်၌ စစ်ဖြစ်၏။ မိက္ခေလနှင့် သူ၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည် နဂါးကိုစစ်တိုက်ကြ၏။
နဂါးနှင့် သူ၏တမန်တို့သည် စစ်တိုက်၍မနိုင်ကြ။ ကောင်းကင်၌လည်း သူတို့နေစရာမရှိ။ ၈-၉ထိုအခါ၊
ဤလောကတနိုင်ငံလုံးကို လှည့်ဖြား၍ မာန်နတ်စာတန် အမည်ရှိသော ရှေးမြွေဟောင်းတည်းဟူသော
နဂါးကြီးကိုငင်း၊ သူနှင့်အတူ သူ၏တမန်တို့ကိုငင်း၊ မြေကြီးသို့ ချလိုက်ကြ၏။ ၁၀ကောင်းကင်ဘုံ၌
ကြီးသောအသံကား၊ ယခုမှာကယ်တင်ခြင်းဖြစ်၏။ တန်ခိုးတော်လည်းဖြစ်၏။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်နှင့် သူ၏ခရစ်တော်၏ အာဏာတော်စက်လည်းဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ညီ အစ်ကိုများကို
ငါတို့ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ နေ့ညဉ့်မပြတ် အပြစ်တင်သောရန်သူကို အောက်သို့ချလေပြီ။ ၁၁သူတို့သည်
သိုးသငယ်၏ အသွေးအားဖြင့်ငင်း၊ မိမိတို့သက်သေခံချက်နှုတ်ကပတ် တရားအားဖြင့်ငင်း အောင်မြင်၍၊
အသေခံ သည်တိုင်အောင် ကိုယ်အသက်ကို မနှမြောကြ။ ၁၂ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်သားတို့
ရွှင်လန်းကြ လော့။ မြေကြီးနှင့်ပင်လယ်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား မာရ်နတ်သည် မိမိကာလ
တခဏသာရှိသည် ကိုသိ၍၊ ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်နှင့်တကွ သင်တို့ရှိရာသို့ ဆင်းလေပြီဟု ဆိုကြသည်
ကို ငါကြား၏။

၁၃ထိုနဂါးသည် မြေကြီးသို့ကိုယ်ကျသည်ကို သိမြင်လေသော်၊ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်သော
မိန်းမကို ညှဉ်းဆဲ၏။ ၁၄မိန်းမသည် ထိုမြွေနှင့်လွတ်၍၊ တကာလ၊ နှစ်ကာလ၊ ကာလတဝက်ပတ်လုံး
ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရာ အရပ်တည်းဟူသော တောအရပ်သို့ ပျံနိုင်မည်အကြောင်း၊ ရွှေလင်းတကြီး၏
အတောင်နှစ်ဘက်ကိုရလေ၏။ ၁၅ထိုအခါ၊ မိန်းမကို ရေအဟုန်ဖြင့် မျောသွားစေခြင်းငှါ၊ နဂါးသည်
မိမိခံတွင်းထဲက မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့ ရေကို မိန်းမ နောက်၌ ထုတ်ပစ်လေ၏။ ၁၆မြေကြီးသည် မိန်းမကိုမစ၍
မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်ပြီးလျှင်၊ နဂါး၏ခံတွင်းထဲကထုတ်ပစ်သော မြစ်ရေကိုမျိုလေ၏။ ၁၇နဂါးသည် မိန်းမကိုအမျက်ထွက်
ထား၏။ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်၍၊ ယေရှု၏သက်သေ ခံတော်မူချက်ကို စွဲလန်းသော
သူတည်းဟူသော ထိုမိန်းမ၌ကြွင်းသော အမျိုးအနွယ်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါသွား၏။

၁၃

၁ပင်လယ်နား၌ သဲပေါ်မှာငါရပ်၍၊ သားရဲတကောင်သည် ခေါင်းခုနစ်လုံး၊ ချိုဆယ်ချောင်းနှင့်တကွ
ချိုပေါ်၌ သရဖူဆယ်ဆူကို ဆောင်းလျက်၊ ခေါင်းပေါ်၌လည်း ဘုရားသခင်၏ အသရေတော်ကို ရှုတ်ချသော
နာမရှိလျက်၊ ပင်လယ်ထဲက တက်သည်ကိုမြင်၏။ ၂ထိုသို့ ငါမြင်သောသားရဲသည် ကျားသစ်နှင့်တူ၏။
သူ၏ခြေသည် ဝံခြေကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ၏နှုတ်သည်လည်း ခြင်္သေ့နှုတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ နဂါးသည် မိမိတန်ခိုးနှင့်
မိမိပလ္လင်ကို၎င်း ကြီးစွာ သောအာဏာစက်ကို၎င်း သားရဲ၌အပ်ပေး၏။ ၃သားရဲ၏ခေါင်းတလုံးသည်
သေအောင်ကွပ်မျက်ပြီးသကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သေစေသောဒဏ်ချက်သည် ပျောက်လျက်ရှိ၏။ မြေကြီးသား
အပေါင်းတို့သည် သားရဲနောက်သို့လိုက်၍ အံ့ဩကြ၏။ ၄ထိုသားရဲ၌ အာဏာစက်ကိုအပ်ပေးသော
နဂါးကိုကိုး ကွယ်ကြ၏။ သားရဲကိုလည်း ကိုးကွယ်၍။ အဘယ်သူသည် သားရဲနှင့်တူသနည်း။
အဘယ်သူသည် သူ့ကိုစစ်ပြိုင်နိုင်သနည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။ ၅ထိုသားရဲသည်လည်း ကြီးစွာသောစကားကို၎င်း၊
ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောစကားကို၎င်း ပြောတတ်သောနှုတ်နှင့် ပြည့်စုံ၍ လလေး ဆယ်နှစ်လပတ်လုံး
စီရင်ရသော အခွင့်ကို ရ၏။ ၆ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောစကားအားဖြင့် နာမတော်နှင့် တဲတော်ကို၎င်း၊
ကောင်းကင်သားတို့ကို၎င်း ပြစ်မှားခြင်းငှါ နှုတ်ကိုဖွင့်ထား၏။ ၇သန့်ရှင်းသူတို့ကိုစစ်တိုက်၍ နိုင်ရသော
အခွင့်ကိုရ၏။ အသီးအသီးဘာသာစကားကို ပြောသောလူအမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်းတို့ကို အုပ်စိုးရသော
အခွင့်ကို လည်းရ၏။ ၈ကွပ်မျက်သော သိုးသငယ်၏အသက်စာစောင်၌ ကမ္ဘာဦးကပင် စာရင်းမဝင်သော
မြေကြီးသားအပေါင်း တို့သည် သားရဲကိုကိုးကွယ်ကြ၏။ ၉နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။
၁၀သူတပါးကို ဘမ်းဆီးယူသွားသော သူသည် ကိုယ်တိုင်ဘမ်းဆီးယူသွားခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
ထားဖြင့်သတ်တတ်သောသူသည်လည်း ကိုယ်တိုင်ထား ဖြင့်သေရမည်။ ဤအရာ၌ သန့်ရှင်းသူတို့
သည်လည်း ခံရာအကြောင်း၊ ယုံကြည်စရာအကြောင်းရှိ၏။

၁၁အခြားသော သားရဲတကောင်သည်၊ သိုးသငယ်၏ချိုနှင့် တူသောချိုနှစ်ချောင်းရှိ၍၊ နဂါးကဲ့သို့
စကား ပြောလျက်၊ မြေကြီးထဲကထွက်သည်ကို ငါမြင်၏။ ၁၂ထိုသားရဲသည် သူ့အရင်ဖြစ်သော ပဌမသားရဲ၏
အာဏာစက် ရှိသမျှကို သုံးစွဲ၏။ သေစေသောဒဏ်ချက် ပျောက်ခဲ့ပြီးသော ပဌမသားရဲကို မြေကြီးမှစ၍
မြေကြီးသားတို့သည် ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါ ပြု၏။ ၁၃ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုလည်း ပြု၏။
လူတို့မျက်မှောက်၌ ကောင်းကင်က မြေကြီးအပေါ်သို့ မီးကိုဆင်းစေ၏။ ၁၄ပဌမသားရဲရှေ့၌ ပြုပိုင်သောနိမိတ်
လက္ခဏာတို့အားဖြင့် မြေကြီးသားတို့ကို လှည့်ဖြား၏။ ထားနှင့်ခုတ်သောဒဏ်ချက်ကို ခံရ၍ အသက်ရှင်
သေးသောသားရဲ၏ ရုပ်တုကိုလုပ်စေခြင်းငှါ မြေကြီး သားတို့ကိုမှာထား၏။ ၁၅သားရဲ၏ရုပ်တုသည်
စကားပြောနိုင်မည်အကြောင်းနှင့်၊ မိမိကိုမကိုးကွယ်သောသူ ရှိသမျှ တို့ကို သတ်ခြင်းငှါ ပြုနိုင်မည်အကြောင်း၊
ရုပ်တု၌ အသက်ကိုသွင်းပေးရသော အခွင့်ကိုလည်းရ၏။ ၁၆ငွေရတတ် သောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူ၊
ကျွန်ခံရသောသူ၊ လွတ်သောသူ၊ အကြီးအငယ်ရှိသမျှတို့သည် လက်ျာလက်၌ဖြစ်စေ၊ နဖူး၌ဖြစ်စေ၊
တံဆိပ်လက်မှတ်ကို ခံစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ၁၇ထိုတံဆိပ်လက်မှတ်တည်းဟူသော သားရဲ၏နာမဖြစ်စေ၊
နာမ၏အရေအတွက်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကိုမခံသောသူတယောက်မျှ မရောင်းမဝယ်စေခြင်းငှါ၎င်း စီရင်၏။
၁၈ဤအရာ၌ ပညာရှိ၏ ဉာဏ်ရှိသောသူသည် သားရဲ၏အရေအတွက်ကို ရေတွက်စေ။
လူ၏အရေအတွက်ဖြစ်၏။ ခြောက်ရာခြောက်ဆယ်ခြောက် လည်းဖြစ်၏။

၁၄

၁ထိုနောက်မှ ငါကြည့်လျှင်၊ သိုးသငယ်သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်နေ၏။ သူ၏နာမနှင့် ခမည်း
တော်၏ နာမကို နဖူး၌အက္ခရာတင်သောသူ တသိန်းလေးသောင်းလေးထောင်လည်း သူနှင့်အတူရှိကြ၏။
၂သမုဒ္ဒရာရေသံ၊ ကြီးစွာသောမိုဃ်းကြိုးသံကဲ့သို့ ကောင်းကင်ကအသံကို ငါကြား၏။ ထိုသို့ငါကြားသော
အသံသည် စောင်းသမား များစောင်းတီးသော အသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၃ပလ္လင်တော်ရှေ့၌၎င်း၊ သတ္တဝါလေးပါးနှင့်

အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့၌၎င်း၊ သူတို့သည် အသစ်သောသီချင်းကို ဆိုကြ၏။ မြေကြီးမှရွေးနှုတ်သောသူ
တသိန်းလေးသောင်း လေးထောင်မှတပါး၊ အဘယ်သူမျှ ထိုသီချင်းကို သင်၍မရနိုင်။ [၄]ထိုသူတို့သည်
ကညာဖြစ်၍ မေထုန်အမှုနှင့် မညစ်ညူးသောသူဖြစ်ကြ၏။ သိုးသငယ်သွားလေရာရာအရပ်သို့
နောက်တော်၌ လိုက်သောသူဖြစ်ကြ၏။ လူတို့အထဲကရွေးနှုတ်၍ ဘုရားသခင် နှင့် သိုးသငယ်အဘို့
အဦးသီးသောအသီးဖြစ်ကြ၏။ [၅]အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်ကြသည်ဖြစ်၍ သူတို့နှုတ်၌ မုသာမရှိ။
[၆]မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတည်း ဟူသော အသီးအသီးဘာသာစကားကို ပြောသော လူအမျိုး
အနွယ် ခပ်သိန်းတို့အား ထာဝရဧဝံဂေလိတရားကို ဟောရသော ကောင်းကင်တမန်တပါးက၊ [၇]ဘုရား
သခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ချီးမွမ်းကြလော့၊ တရားစီရင်တော်မူသောအချိန် ရောက်လာပြီ။ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊
သမုဒ္ဒရာနှင့် စမ်းရေတွင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်ကိုကိုးကွယ်ကြလော့ဟု ကြီးသောအသံနှင့်
ပြောဆို၍ ကောင်းကင်အလယ်၌ ပျံဝဲလျက် ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။ [၈]ကောင်းကင်တမန်တပါးကလည်း၊
ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြိုလဲပြီ၊ မိမိမတရားသောမေထုန်၏ အဆိပ် အတောက်တည်းဟူသော စပျစ်ရည်ကို
လူမျိုးအပေါင်းတို့အား တိုက်လေပြီးသော ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြိုလဲပြီဟု လိုက်၍ပြောဆို၏။ [၉]ထိုမှတပါး၊
တတိယကောင်းကင်တမန်က၊ အကြင်သူသည် သားရဲနှင့် သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်၍၊ သူ၏တံဆိပ်
လက်မှတ်ကို နဖူး၌ခံသည်ဖြစ်စေ၊ လက်၌ခံသည်ဖြစ်စေ၊ [၁၀]ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ ဒေါသဖလား၌
လောင်းသောအမျက်တော် စပျစ်ရည်စစ်ကို သောက်ရလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့၊
သိုးသငယ်ရှေ့တွင် ကန့်နှင့်ရောသောမီးထဲမှာ ပြင်းစွာသောညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ [၁၁]ထိုညှဉ်းဆဲခြင်း၏
မီးခိုး သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တက်လျက် ရှိ၏။ သားရဲနှင် သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်၍၊
သူ၏နာမတံဆိပ်လက်မှတ်ကို ခံသောသူတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ်သက်သာမရကြဟု လိုက်၍ကြီးသော
အသံနှင့် ပြောဆို၏။ [၁၂]ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တို့ကို၎င်း၊ ယေရှု၏ယုံကြည်ခြင်းကို၎င်း၊ စောင့်ရှောက်သော
သန့်ရှင်းသူတို့သည် ဤအရာ၌သည်းခံစရာ အကြောင်းရှိ၏။ [၁၃]တဖန်တုံ၊ ကောင်းကင်အသံကား၊ ယခုမှစ၍
သခင်ဘုရား၌ သေသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟု ရေးထားလော့ဟု ပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။
ဝိညာဉ်တော်ကလည်း၊ ထိုသို့မှန်ပေ၏။ ထိုသူတို့သည် ပင်ပန်းခြင်း ငြိမ်းမည်အကြောင်းရှိ၍၊ သူတို့၏အကျင့်
တို့သည်လည်း သူတို့နှင့်အတူလိုက်ကြ၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။
[၁၄]တဖန် ငါကြည့်လျှင်၊ ဖြူသောမိုဃ်းတိမ်ရှိ၏။ လူသားတော်နှင့်တူသော သူသည် ခေါင်းတော်ပေါ်၌
ရွှေသရဖူကိုဆောင်းလျက်၊ ထက်သောတံစဉ်ကိုကိုင်လျက်၊ မိုဃ်းတိမ်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ [၁၅]ကောင်းကင်
တမန် တပါးသည် ဗိမာန်တော်ထဲကထွက်၍၊ ကိုယ်တော်၏တံစဉ်ကိုလွှတ်၍ စပါးကိုရိတ်တော်မူပါ။
ရိတ်ရသောအချိန် ရောက်ပါပြီ၊ မြေကြီး၌ ရိပ်စရာစပါးမှည့်ပါပြီဟု မိုဃ်းတိမ်ပေါ်မှာ ထိုင်သောသူကို
ကြီးသောအသံနှင့်ဟစ်လေ၏။ [၁၆]မိုဃ်းတိမ်ပေါ်မှာ ထိုင်သောသူသည် မိမိတံစဉ်ကို မြေကြီး၌သွင်း၍
မြေကြီး၏စပါးကို ရိတ်တော်မူ၏။ [၁၇]ကောင်းကင် တမန်တပါးသည် ကောင်ကင်ဘုံ၌ရှိသော ဗိမာန်တော်ထဲက
ထွက်၍ သူ၌လည်းထက်သောတံစဉ်ပါ၏။ [၁၈]မီးကို အစိုးရသော ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် ယဇ်ပလ္လင်
ထဲကထွက်၍ ထက်သောတံစဉ်ပါသောသူကို ကြီးစွာသောကြွေး ကြော်ခြင်းနှင့် ခေါ်လျက် သင်၏ထက်သော
တံစဉ်ကို လွှတ်၍ မြေကြီး၏စပျစ်သီးပြွတ်တို့ကို ရိတ်လော့။ အသီးမှည့်ပြီဟု ပြောဆို၏။
[၁၉]ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း မိမိတံစဉ်ကို မြေကြီး၌သွင်း၍ မြေကြီး၏စပျစ်သီးကို ရိတ်ပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်
အမျက်တော်တည်းဟူသော နယ်ရာတန်ဆာကြီးထဲသို့ ချလေ၏။ [၂၀]မြို့ပြင်၌ နယ်ရာတန်ဆာကို ဖိနင်း၍
အသွေးသည် တဆယ်ခြောက်ယူဇနာခရီး တလျောက်လုံး၌ မြင်းဇက်ကြိုးကို မှီသည်တိုင်အောင်
နယ်ရာတန်ဆာ ထဲကထွက်လေ၏။

၁တဖန်တုံ၊ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကို ပြီးစီးစေသော နောက်ဆုံးဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါးရှိသော
ကောင်းကင် တမန်ခုနစ်ပါးတည်း ဟူသော ကောင်းကင်၌အံ့ဘွယ်သော နိမိတ်ကြီးအခြားတပါးကို ငါမြင်ရ၏။
၂မီးနှင့်ရောသော ဖန်ရေကန်ကဲ့သို့ ရှိသည်ကိုလည်း မြင်ရ၏။ သားရဲနှင့်၎င်း၊ သူ၏ရုပ်တုနှင့်၎င်း၊
သူ၏နာမအရေအတွက်နှင့်၎င်း၊ လွတ်၍အောင်မြင်သောသူတို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏ စောင်းတော်တို့ကို
ကိုင်လျက်၊ ဖန်ရေကန်နားမှာ ရပ်နေကြသည်ကို မြင်ရ၏။ ၃ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျွန် မောရှေ၏
သီချင်းနှင့် သိုးသငယ်၏သီချင်းကိုသီ၍ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်၏အပြုအမူတို့သည် ကောင်းမြတ်၍ အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်ကြပါ၏။ လူမျိုးတို့၏ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်၏
အကျင့်ဓလေ့တို့သည် ဖြောင့်မတ်ဟုတ်မှန်ကြပါ၏။ ၄အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ဘဲ၊
နာမတော်ကို မချီးမွမ်းဘဲ အဘယ်သူနေရပါအံ့နည်း၊ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင် သန့်ရှင်းတော်မူ၏။
တရားသဖြင့်စီရင်တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် လာ၍ ရှေ့တော်၌
ကိုးကွယ်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၅ထိုနောက် ငါကြည့်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သက်သေခံတော်မူချက် ဥာပနာရာတဲတော်ရှိသော
ဗိမာန်တော် ကိုဖွင့်ထားပြီ။ ၆ဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါးရှိသော ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတို့သည် စင်ကြယ်ပြောင်
လက်သော ပိုက်ဆန် အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ရင်၌ရွှေရင်စည်းကိုစည်းလျက် ဗိမာန်တော်ထဲက ထွက်လာကြ၏။
၇သတ္တဝါလေးပါးတွင် တပါးသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်
နှင့်ပြည့်သောရွှေဖလား ခုနစ်လုံးကို ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတို့အား ပေး၏။ ၈ဘုရားသခင်၏
ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြောင့်၊ ဗိမာန်တော်သည် မီးခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍ ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါး၏
ဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါး မကုန်မီတိုင်အောင် ဗိမာန်တော် ထဲသို့ အဘယ်သူမျှမဝင်နိုင်။

၁၆

၁ဗိမာန်တော်ထဲက ကြီးသောအသံကား၊ သွားကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်ဖလား
ခုနစ်လုံးကို မြေကြီးပေါ်သို့ သွန်းလောင်းကြလော့ဟု ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတို့အား ပြောဆိုသည်ကို
ငါကြား၏။ ၂ပဌမသူသည် သွား၍မိမိဖလားကို မြေကြီးပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင်၊ သားရဲ၏တံဆိပ်
လက်မှတ်ကိုခံ၍ သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောလူတို့၌ အလွန်ဆိုးသောအနာစိမ်း ပေါက်လေ၏။
၃ဒုတိယကောင်း ကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို ပင်လယ်ပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင်၊ ပင်လယ်သည်
လူသေ၏အသွေးကဲ့ သို့သော အသွေးဖြစ်၏။ ပင်လယ်၌သက်ရှင်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သေကြ၏။
၄တတိယကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို မြစ်ပေါ်သို့ ၎င်း၊ စမ်းရေတွင်းပေါ်သို့၎င်း သွန်းလောင်းလျှင်၊
ထိုအရာတို့သည် အသွေးဖြစ်ကြ၏။ ၅ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂါတ်ကာလ
အစဉ်ရှိတော်မူသော အရှင်၊ ကိုယ်တော် သည် ဤသို့တရားစီရင်တော်မူသည် အမှုမှာ ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။
၆ထိုသူတို့သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏အသွေး၊ ပရောဖက်တို့၏အသွေးကို သွန်းလောင်း ကြသည်ဖြစ်၍၊
သူတို့အားအသွေးကို တိုက်တော်မူပြီ။ သူတို့လည်း ခံထိုက်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။
၇ယဇ်ပလ္လင်ကလည်း မှန်ပါ၏။ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်စီရင်တော် မူခြင်းအရာတို့သည် ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ် ကြပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုသောအသံကို
ငါကြား၏။

၈စတုတ္ထကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို နေပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင်၊ နေသည် လူတို့ကို
မီးလောင် ရသောအခွင့်ကိုရ၏။ ၉ပူအားကြီးသော အရှိန်ဖြင့် လူတို့သည် လောင်ခြင်းကိုခံရ၍၊ ထိုဘေး
ဒဏ်တို့ကို အစိုးပိုင် တော်မူသော ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းခြင်း
အလို့ငှါ နောင်တမရကြ။ ၁၀ပဥ္စမ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို သားရဲ၏ပလ္လင်ပေါ်သို့ သွန်းလောင်း
လျှင်၊ သူ၏နိုင်ငံသည် မှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်လေ၏။ နိုင်ငံသားတို့သည် ပင်ပန်းအားကြီးသည်နှင့် မိမိတို့လျှာကို

ကိုက်ခဲကြ၏။ ၁၁မိမိတို့ခံရသောဝေဒနာနှင့် အနာစိမ်းများကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်ကို
ကျိန်ဆဲကြ၏။ မိမိတို့အကျင့်ကိုလည်း နောင်တမရကြ။
၁၂ဆဌမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို ဥဖရတ်မြစ်ကြီးပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊
အရှေ့မျက်နှာ ဘုရင်တို့သွားရာလမ်းကို ပြင်ဆင်စေခြင်းအလိုငှါ ထိုမြစ်ရေသည် ခမ်းခြောက်လေ၏။ ၁၃ထိုအခါ၊
နဂါး၏ခံတွင်းထဲက ၎င်း၊ သားရဲ၏ခံတွင်းထဲကၡင်း၊ မိစ္ဆာပရောဖက်၏ ခံတွင်းထဲက၎င်း၊ ဘားကောင်ကဲ့သို့
ညစ်ညူးသောဝိညာဉ်သုံးပါး ထွက်သည်ကို ငါမြင်၏။ ၁၄နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုပြသော နတ်ဆိုး၏ဝိညာဉ်
ဖြစ်သတည်း။ ထိုဝိညာဉ်တို့သည် လောကီတနိုင်ငံလုံးတွင် ရှိသောရှင်ဘုရင်တို့ထံသို့ ထွက်သွား၍၊
အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ နေ့ကြီး၌ စစ်တိုက်ခြင်းအလိုငှါ စုဝေးကြ၏။
၁၅ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် အာမဂေဒုန်အမည်ရှိသော အရပ်၌ စုဝေးစေ ကြ၏။ ၁၆အသံတော်ကား၊
သူခိုးကဲ့သို့ငါလာ၏။ အဝတ်အချည်းစည်းနှင့် သွားလာ၍ သူတပါးရှေ့၌ ရှက်စရာအကြောင်းမရှိစေခြင်းငှါ
နိုးလျက်နေ၍၊ ကိုယ်အဝတ်ကိုစောင့်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။
၁၇သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို အာကာသကောင်းကင်ပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊
ပြီးပြီဟု ကြီးသောအသံသည် ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်၌ရှိသော ပလ္လင်တော်ထဲကထွက်၏။ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊
အသံမြည်ခြင်း၊ မိုဃ်းချုန်းခြင်း၊ ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်ကြ၏ မြေကြီးအပေါ်မှာ လူတို့ဖြစ်သည့်
ကာလမှစ၍ ထိုသို့သောလက္ခ ဏာနှင့် ထိုမျှလောက် ပြင်းထန်စွာသောမြေလှုပ်ခြင်းသည် မဖြစ်စဖူး။
၁၈မြို့ကြီးသည် သုံးဖြာကွဲပြား၍ လူအမျိုးမျိုးနေသောမြို့တို့သည် ပြိုလဲကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်
ပြင်းစွာ သောဒေါသအမျက်တော်၏ စပျစ်ရည်ဖလားကိုတိုက်ခြင်းငှါ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးကို အောက်မေ့တော်မူ၏။
ကျွန်းရှိသမျှ တို့သည် လွင့်ပြေးကြ၏။ တောင်များတို့သည် ကွယ်ပျောက်ကြ၏။ ၂၀အချိန်အခွက်တဆယ်
ရှိသော မိုဃ်းသီးသည် ကောင်းကင်က လူတို့အပေါ်သို့ ကျလေ၏။ ၂၁ထိုမိုဃ်းသီးဘေးဒဏ်
အလွန်ကြီးသည်ဖြစ်၍၊ လူတို့သည် မိုဃ်းသီးဘေးဒဏ်ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။

၁၇

၁ဖလားခုနစ်လုံးရှိသော ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတို့တွင် တပါးသည်လာပြီးလျှင်၊ ငါ့ကိုနှုတ်ဆက်၍၊
လာခဲ့ပါ။ ရေအပေါ်မှာထိုင်သော ပြည်တန်ဆာကြီး၌ စီရင်ခြင်းအမှုကို ငါပြမည်။ ၂လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်
မတရားသောမေထုန် ကို သူနှင့်ပြုကြပြီ။ မြေကြီးသားတို့သည် သူ၏မတရားသောမေထုန်၏ စပျစ်ရည်နှင့်
ယစ်မူးကြပြီဟု ပြောဆိုလျက်၊ ၃ငါ့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တောသို့ဆောင် သွားလေ၏။ ခေါင်းခုနစ်လုံးနှင့်
ချိုဆယ်ချောင်းရှိ၍၊ ဘုရားသခင်၏ အသရေတော်ကို ရှုတ်ချသော နာမတို့နှင့်အပြည့်ရှိသော သားရဲနီ
အပေါ်မှာ ထိုင်လျက်ရှိသော မိန်းမတဦးကိုငါမြင်၏၊ ၄ထိုမိန်းမသည် အဝတ်နီ၊ အဝတ်မောင်းကိုဝတ်လျက်၊
ရွှေတန်ဆာ၊ ကျောက်မြတ်တန်ဆာ၊ ပုလဲတန်ဆာကို ဆင်လျက်ရှိ၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အရာနှင့်၎င်း၊
မိမိ မတရားသောမေထုန်၏ ညစ်ညူးခြင်းနှင့်၎င်း ပြည့်သောရွှေဖလားကို ကိုင်လျက်ရှိ၏။ ၅နဖူး၌
အက္ခယာတင်သော ဘွဲ့မူကား၊ နက်နဲသောအရာ၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး၊ ပြည်တန်ဆာတို့၏အမိ၊
မြေ၌စက်ဆုတ်ရွံရှာဘွယ်သော အရာတို့၏ အမိပေတည်း။ ၆ထိုမိန်းမသည် သန့်ရှင်းသူတို့၏အသွေး၊
ယေရှု၏သက်သေခံတို့၏ အသွေးနှင့် ယစ်မူးသည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုသို့မြင်သောအခါ အလွန်အံ့ဩမိန်းမော၍
နေ၏။
၇ကောင်းကင်တမန်ကလည်း အဘယ်ကြောင့်အံ့ဩသနည်း။ ထိုမိန်းမ၏ နက်နဲသောအရာကို၎င်း၊
ခေါင်းခုနစ်လုံးနှင့် ချိုဆယ်ချောင်းရှိ၍ ထိုမိန်းမကို ဆောင်သောသားရဲ၏ နက်နဲသောအရာကို၎င်း ငါပြောမည်။
၈ယခုမြင်သော သားရဲသည် ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဖြစ်ဆဲမရှိ၊ အနက်ဆုံးသောတွင်းထဲက တက်၍ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့
ရောက်လိမ့် မည်။ ကမ္ဘာဦးကပင် အသက်စာစောင်၌ စာရင်းမဝင်သော မြေကြီးသားတို့သည် ဖြစ်ဘူး၍၊
ဖြစ်ဆဲမရှိ၊ ဖြစ်လတံ့သော သားရဲကို မြင်ရသောအခါ၊ အံ့ဩကြလိမ့်မည်။ ၉ဤအရာ၌ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော

ဥာဏ်ရှိ၏။ ခေါင်းခုနစ်လုံးကား မိန်းမထိုင်သော တောင်ခုနစ်လုံးဖြစ်၏။ [၁၀]ရှင်ဘုရင်ခုနစ်ပါးလည်းဖြစ်၏။
ငါးပါးကျပြီ၊ တပါးရှိသေး၏။ တပါးဖြစ်လေ ဦးမည်။ ဖြစ်သောအခါ တခဏသာတည်လိမ့်မည်။ [၁၁]ဖြစ်ဘူး၍
ဖြစ်ဆဲမရှိသောသားရဲသည် ရှစ်ပါးမြောက်သော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။ ခုနစ်ပါးအဝင်လည်းဖြစ်၏ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့
ရောက်ရလိမ့်မည်။ [၁၂]ယခုမြင်သော ချိုဆယ်ချောင်းကား၊ မင်းအာဏာစက်ကို မရသေးသော
ရှင်ဘုရင်ဆယ်ပါးဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်၏ အာဏာစက်ကို သားရဲနှင့်အတူ တချက် တည်းရကြလိမ့်မည်။
[၁၃]ထိုသူတို့သည် သဘောတူ၍ မိမိတို့တန်ခိုးအာဏာစက်ကို သားရဲ၌ အပ်ပေးကြလိမ့်မည်။ [၁၄]သူတို့သည်
သိုးသငယ်ကို စစ်တိုက်၍ သိုးသငယ်သည် နိုင်တော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သိုးသငယ်သည်
သခင်တို့၏သခင်၊ ဘုရင်တို့၏ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိသော သူတို့သည်လည်း
ခေါ်တော်မူသောသူ၊ ရွေးချယ်တော်မူသောသူ၊ သစ္စာရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။ [၁၅]ယခုမြင်၍ ပြည်တန်ဆာ
ထိုင်သောရေကား၊ အသီးသီးဘာသာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးမျိုးအစုစုဖြစ်သတည်း။ [၁၆]ယခုမြင်သော
ချိုဆယ်ချောင်းနှင့် သားရဲသည် ပြည်တန်ဆာကိုမုန်း၍ သူ၏စည်းစိမ်ကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သူ၏အဝတ်
တန်ဆာကိုချွတ်၍ သူ၏အသားကို ကိုက်စား လိမ့်မည်။ [၁၇]သူ၏ကိုယ်ကိုလည်း မီးရှို့လိမ့်မည်။ အကြောင်း
မူကား၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို ပြုခြင်းငှါ၎င်း နှုတ်ကပတ်တော် မပြည့်စုံမှီတိုင်အောင်
သဘောတူ၍ မိမိတို့နိုင်ငံများကို သားရဲ၌အပ်ပေးခြင်းငှါ၎င်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၌အကြံပေးတော်မူ၏။
[၁၈]ယခုမြင်သောမိန်းမသည်လည်း၊ လောကီရှင်ဘုရင်တို့ကို အုပ်စိုးသောမြို့ကြီး ဖြစ်သတည်းဟု ကောင်းကင်
တမန်ပြောဆို၏။

၁၈

[၁]ထိုနောက်မှ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် ကြီးစွာသောတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍ ကောင်းကင်ကဆင်း
သက် သည်ကိုငါမြင်၏။ သူ၏ရောင်ခြည်အားဖြင့် မြေကြီးထွန်းလင်းလျက်ရှိ၏။ [၂]သူသည် ကျယ်သောအသံနှင့်
ကြွေးကြော်၍။ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြိုလဲပြီ၊ ပြိုလဲပြီ။ နတ်ဆိုးနေရာဖြစ်လေပြီ။ ညစ်ညူးသောဝိညာဉ်မျိုး၏
တွင်းဖြစ်လေပြီ။ ညစ်ညူး ၍စက်ဆုပ်ဘွယ်သော ငှက်မျိုး၏မှီခိုရာဖြစ်လေပြီ။ [၃]အကြောင်းမူကား၊
လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သူ၏မတရားသော မေထုန်၏ အဆိပ်အတောက်တည်းဟူသော စပျစ်ရည်ကို
သောက်ကြပြီ။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် မတရားသော မေထုန်ကို သူနှင့်ပြုကြပြီ။ လောကီကုန်သည်
တို့သည် သူ၏ကာမဂုဏ်စည်းစိမ် ကြွယ်ဝခြင်းအားဖြင့် ဥစ္စာရတတ် ကြပြီဟုပြောဆို၏။ [၄]အခြားသောကောင်း
ကင်အသံကား၊ ငါ၏လူမျိုးတို့၊ သူ၏အပြစ်တို့ကို ဆက်ဆံခြင်းနှင့်၎င်း၊ သူ၏ဘေးဒဏ်များကို ခံခြင်းနှင့်၎င်း
ကင်းလွတ်အံ့သောငှါ၊ သူ၏အထဲကထွက်ကြလော့။ [၅]သူ၏အပြစ်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံတိုင်အောင်
မှီကြသည်ဖြစ်၍၊ သူ၏မတရားသောအမှုတို့ကို ဘုရားသခင်သတိရတော်မူပြီ။ [၆]သူသည်အကျိုးအပြစ်ကို
ဆပ်ပေးသည်နည်းတူ သူ၌ဆပ်ပေးကြလော့။ သူ၏အကျင့်အတိုင်း နှစ်ဆထပ်၍ စီရင် ကြလော့။
သူလောင်းသောဖလား၌ သူ့အဘို့နှစ်ဆတိုး၍ လောင်းကြလော့။ [၇]သူသည် ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍
ကာမဂုဏ်၌ ပျော်မွေ့သည်အတိုင်း သူ၌ပြင်းစွာသော ဆုံးမခြင်း၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းကို ဖြစ်စေကြ
လော့။ ငါကား မိဘုရားဖြစ်၏။ မုတ်ဆိုးမမဟုတ်။ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းကို မသိရဟု သူသည်
အောက်မေ့တတ်၏။ [၈]ထိုကြောင့်၊ သူခံရသော သေခြင်းဘေး၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်း
ဘေးဒဏ်များတို့နှင့် တနေ့ချင်းတွင် တွေ့၍၊ မီးဖြင့်လည်း ကျွမ်းလောင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
သူ့ကိုစီရင်တော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် ခွန်အားဗလကြီးတော်မူ၏။
[၉]မတရားသောမေထုန်ကို သူနှင့်ပြု၍ ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့သော လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်၊
သူကျွမ်းလောင် ရာမီးခိုးကို မြင်သောအခါ၊ [၁၀]သူခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းဝေဒနာကို ကြောက်၍
အဝေးကရပ်လျက်၊ ဖြစ်ရလေခြင်း။ ဖြစ်ရလေခြင်း။ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး၊ မြို့စွမ်း၊ သင်သည်တနာရီခြင်းတွင်
အပြစ်စီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါပြီတကားဟူ၍ သူ့ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ [၁၁]လောကီကုန်သည်

တို့သည် ထိုအတူငိုကြွေး၍ စိတ်မသာညည်းတွား ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ကုန်သွယ်
ဉစ္စာတည်းဟူသော၊ ၁၂ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်ကောင်း၊ ပုလဲ၊ ပိတ်ချော၊ ကတ္တီပါ၊ ဖဲ၊ ပုဆိုးနီ၊ အမျိုးမျိုးသော
သို့န်သစ်သား၊ အမျိုးမျိုးသောဆင်စွယ်တန်ဆာ၊ အမျိုးမျိုးသောသစ်ကောင်း တန်ဆာ၊ ကြေးဝါတန်ဆာ၊
သံတန်ဆာ၊ ကျောက်ဖြူတံဆာ၊ ၁၃သစ်ကြံပိုး၊ အမေမုန်၊ နံ့သာပေါင်း၊ ဆီမွှေး၊ လောဗန်၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊
မုန့်ညက်၊ ဂျုံဆန်၊ နွား၊ သိုး၊ မြင်း၊ ရထား၊ အစေခံကျွန်၊ လူဝိညာဉ်တို့ကို အဘယ်သူမျှ နောက်တဖန်မဝယ်ရ။
၁၄သင်သည် အလွန်တပ်မက်သော သစ်သီးမျိုးလည်း ပျောက်ကုန်ပြီ။ ဆူဖြိုးသောအရာ၊ တင့်တယ်သောအရာ
ရှိသမျှတို့လည်း ပျောက်ကုန်ပြီ။ နောက်တဖန်မတွေ့ရ။ ၁၅သူ့ကိုအမှီပြု၍ ထိုအရာများကို ရောင်းဝယ်သဖြင့်၊
ငွေရ တတ်သော ကုန်သည်တို့သည် သူခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းဝေဒနာကိုကြောက်၍ အဝေးကရပ်လျက်၊
၁၆ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ပိတ်ချော၊ အဝတ်နီ၊ အဝတ်မောင်းကိုဝတ်၍၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ကျောက်မြတ်
တန်ဆာ၊ ပုလဲတန်ဆာကို ဆင်သောမြို့ကြီး၊ ၁၇ဤမျှလောက်ကြီးစွာသောစည်းစိမ်သည် တနာရီခြင်းတွင်
ပျက်ဆီးပါပြီတကား ဟုငိုကြွေး၍ စိတ်မသာညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသောသင်္ဘောသူကြီး၊
အရပ်ရပ်သို့လွှင့်ကူးတတ်သော သူအပေါင်းတို့နှင့် သင်္ဘောသား၊ ပင်လယ်ကုန်သည်ရှိသမျှတို့သည် အဝေးက
ရပ်၍၊ ၁၈သူကျွမ်းလောင်ရာ မီးခိုးကိုမြင်လျှင် ထိုမြို့နှင့် အဘယ်မြို့တူသနည်း ဟူ၍၎င်း၊ ဖြစ်ရလေခြင်း၊
ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ပင်လယ်ကူးသောသင်္ဘောကို ပိုင်သောသူအပေါင်း တို့အား ထိုစည်းစိမ်ကိုပေး၍
ငွေရတတ်စေသောမြို့ကြီး၊ တနာရီခြင်းတွင် ပျက်ဆီးပါပြီတကားဟူ၍၎င်း အော်ဟစ်လျက် မြေမှုန့်ကို
မိမိတို့ခေါင်းပေါ်မှာ ပစ်တင်လျက် ငိုကြွေး၍ စိတ်မသာညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ ၂၀ကောင်းကင်မှစ၍
သန့်ရှင်းသူ တမန်တော်ပရောဖက်တို့၊ သူ့ကိုကြည့်ရှု၍ ဝမ်းမြောက်ကြလော့၊ ဘုရားသခင်သည်
သင်တို့ဘက်၌ နေ၍၊ သူ့ကိုတရားစီရင်တော်မူပြီဟု ပြောဆိုသည်ကိုငါကြား၏။

၂၁ခွန်အားကြီးသော ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် ကြီးစွာသော ကြိတ်ဆုံကျောက်ကဲ့သို့သော
ကျောက်ကို ချီယူ၍ ပင်လယ်ထဲသို့ ချပစ်ပြီးလျှင် ထိုနည်းတူ၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးကို ပြင်းထန်စွာချပစ်၍
နောက်တဖန်မပေါ်မရှိရ။ ၂၂စောင်းသမား၊ အငြိမ့်သမား၊ ပလွေသမား၊ တံပိုးသမားများတီးမှုတ်သော
အသံလည်း သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန် မမြည်ရ။ အမျိုးမျိုးသော လက်တတ်သမားတို့တွင် တယောက်မျှ
သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန်မပေါ်မရှိရ၊ ကြိတ်ဆုံသံ လည်း သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန်မမြည်ရ။ ၂၃ဆီမီးအလင်း
လည်း သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန်မထွန်းမလင်းရ။ မင်္ဂလာ ဆောင်သတို့သား သတို့သမီးအသံကိုလည်း
သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန်မကြားရ။ အကြောင်းမူကား၊ လောကီ မှူးမတ်တို့သည် သင်၏ကုန်သည်ဖြစ်ကြပြီ၊
လူအမျိုးမျိုးတို့သည် သင်၏ပြုစားခြင်းပရိယာယ်အားဖြင့် လှည့်ဖြား ခြင်းကို ခံရကြပြီဟု
ကောင်းကင်တမန်ပြောဆို၏။ ၂၄ပရောဖက်တို့၏ အသွေး၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏အသွေး၊ မြေကြီးပေါ် မှာ
ကွပ်မျက်သောသူအပေါင်းတို့၏ အသွေးကို ထိုမြို့၌တွေ့၏။

၁၉

၁ထိုနောက်မှ ကောင်းကင်ဘုံ၌ စည်းဝေးသောသူအများတို့၏ အသံကြီးကား၊ ဟာလေလုယ၊
ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်တော်မူခြင်း ချမ်းသာ၊ ဘုန်းအသရေတန်ခိုးတော်ပေတည်း။ ၂စီရင်တော်မူခြင်း
အရာတို့သည် ဟုတ်မှန် ဖြောင့်မတ်ကြ၏။ မိမိမတရားသောမေထုန်အားဖြင့် မြေကြီးကိုပုပ်ပျက်စေသော
ပြည်တန်ဆာကြီးကို စစ်ကြောစီရင် တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၏အသွေးကို သူ၏လက်ဖြင့်သွန်း
သောအပြစ်နှင့် အလျောက်ဒဏ်ပေးတော် မူပြီဟု ပြောဆိုကြသည်ကို ငါကြား၏။ ၃တဖန်တုံ၊ ဟာလေလုယ
ဟူ၍၎င်း၊ သူ၏မီးခိုးသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တက်သည်ဟူ၍၎င်း ပြောဆိုကြ၏။ ၄အသက်ကြီးသူ
နှစ်ဆယ်လေးပါးနှင့် သတ္တာဝါလေးပါးတို့သည် ပြပ်ဝပ်၍၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်လျက်၊ အာမင်၊ ဟာလေလုယဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။ ၅ပလ္လင်တော်ပေါ်က ထွက်သော

အသံကား၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန်အပေါင်းတို့နှင့် ဘုရားသခင်ကို ကြောင်ရွံ့သောသူ အကြီးအငယ်အပေါင်းတို့၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြလော့ဟု ဆိုသတည်း။

၆တဖန်တုံ၊ ဟာလေလုယ။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် စိုးစံတော်မူ၏။ ၇ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့၊ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြကုန်အံ့ အကြောင်းမူကား၊ သိုးသငယ်၏ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို ခံချိန်ရှိပြီ။ သူ၏မိန်းမသည် ကိုယ်ကိုတန်ဆာဆင်ပြီဟု စည်းဝေးသောသူအများ တို့၏အသံ၊ သမုဒ္ဒရာသံ၊ ပြင်းစွာသော မိုဃ်းကြိုးသံကဲ့သို့ ငါကြား၏။ ၈ထိုမိန်းမသည် စင်ကြယ်ပြောင်လက်သော ပိတ်ချောကို ဝတ်ဆင်ရသောအခွင့်ကို ရ၏။ ထိုပိတ်ချောမူကား၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းဖြစ်သတည်း။ ၉ကောင်းကန်တမန်ကလည်း၊ သိုးသငယ်၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ ခေါ်ဘိတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟု ရေးထားလော့ဟူ၍၎င်း၊ ဤစကားသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ထွက်စင်စစ်ဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း ငါ့အားပြောဆို၏။ ၁၀ငါသည် ထိုသူကို ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ သူ၏ခြေရင်း၌ပြပ်ဝပ်၏။ သူကလည်း၊ မပြုပါနှင့်၊ ငါကား သင်၏လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် ဖြစ်၏။ ယေရှု၏သက်သေခံတော်မူချက်ကို ဆောင်သောသင်၏ ညီအစ်ကိုတို့၏ လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်လည်း ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်ဟောသောစကားချက်သဘောသည် ယေရှု၏ သက်သေဖြစ်သတည်းဟု ငါ့အား ပြောဆို၏။

၁၁ထိုအခါ ကောင်းကင်ဘုံဖွင့်လှစ်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်လျှင်၊ မြင်းဖြူရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် သစ္စာဟူ သောအမည်၊ သမ္မာဟူသောအမည်ရှိသတည်း။ ထိုသူသည် တရားသဖြင့်စီရင်တတ်၏။ တရားသဖြင့်စစ်တိုက် တတ်၏။ ၁၂မျက်စိတော်သည် မီးလျှံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ခေါင်းတော်ပေါ်၌ သရဖူများကို ဆောင်း၏။ ကိုယ်တိုင်မှတပါး၊ အဘယ်သူမျှမသိသော နာမတော်သည် ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ၁၃အသွေး၌ နှစ်ပြီးသော အဝတ်ကို ဝတ်၏။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူသော အမည်ရှိ၏။ ၁၄ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ တို့သည် မြင်းဖြူကိုစီးလျက်၊ စင်ကြယ်သော ပိတ်ချောဖြူကိုဝတ်လျက် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ၁၅လူမျိုးတို့ကို ဒဏ်ခပ်စရာဘို့၊ ထက်သော သံလျက်သည် ခံတွင်းတော်ထဲကထွက်၏၊ သူတို့ကို သံလှံတံနှင့် အုပ်စိုးတော်မူမည်။ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော ဘုရားသခင်၏ ဒေါသအမျက်တော်၏ စပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာကို ဖိနင်းတော်မူမည်။ ၁၆ဘုရင်တို့၏ဘုရင်၊ သခင်တို့၏သခင်ဟု ဘွဲ့နာမတော်သည် အဝတ်တော်၌၎င်း၊ ပေါင်တော်၌၎င်း၊ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၇ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် နေထဲမှာရပ်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။ ၁၈သူသည် မိုဃ်းကောင်းကင် အလယ်၌ ပျံတတ်သော ငှက်အပေါင်းတို့ကို ကြီးသောအသံနှင့်ခေါ်၍၊ လာကြလော့။ ရှင်ဘုရင်အသား၊ စစ်သူကြီးအသား၊ သူရဲအသား၊ မြင်းအသား၊ မြင်းစီးသောသူအသား၊ အစေခံကျွန်၊ လူလွတ်၊ အကြီးအငယ် အမျိုးမျိုးသောလူတို့၏ အသားကို စားအံ့သောငှါ၊ ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ပွဲတော်သို့ စည်းဝေးကြလော့ဟု ဟစ်ကြော်၏။ ၁၉သားရဲမှစ၍ လောကီရှင်ဘုရင်တို့နှင့် သူတို့၏ဗိုလ်ခြေများတို့သည် မြင်းစီးတော်မူသောသူနှင့် ဗိုလ်ခြေတော်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြသည်ကို ငါမြင်၏။ ၂၀သားရဲကို ဘမ်းမိကြ၏။ သားရဲ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံ၍၊ သူ၏ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို လှည့်ဖြား၍ သားရဲရှေ့၌ နိမိတ်များကိုပြတတ်သော မိစ္ဆာပရောဖက်ကိုလည်း ဘမ်းမိကြ၏။ အသက်ရှင်လျက်ရှိသော ထိုသူနှစ်ဦးကို ကန့်နှင့်လောင်သော မီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်ကြ၏။ ၂၁ကြွင်းသော သူတို့သည်၊ မြင်းစီးတော်မူသောသူ၏ ခံတွင်းတော်ထဲက ထွက်သောသံလျက်နှင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ သူတို့၏အသားကို ငှက်အပေါင်းတို့သည် ဝစွာစားရကြ၏။

၂၀

၁တဖန် ကောင်းကင်တမန်သည် အနက်ဆုံးသောတွင်း၏ သော့နှင့်သံကြိုးကြီးကိုကိုင်လျက် ကောင်းကင်က ဆင်းသက်သည်ကိုငါမြင်၏။ ၂ရှေးမြွေဟောင်း၊ မာရ်နတ်စာတန်တည်းဟူသော နဂါးကို

ကိုင်ဘမ်း၍၊ အနှစ်တထောင်ဘို့ ချည်နှောင်လေ၏။ ၃အနှစ်တထောင်မကုန်မီတိုင်အောင်၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို
မလှည့်ဖြားရမည်အကြောင်း အနက်ဆုံး သောတွင်းထဲသို့ ချပစ်လှောင်ထား၍ တံဆိပ်ခပ်လေ၏။
အနှစ်တထောင်ကုန်ပြီးမှ တဖန်ခဏလွှတ်ရဦးမည်။
၄ပလ္လင်များကိုလည်း ငါမြင်၏၊ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သောသူတို့သည် တရားစီရင်ရသောအခွင့်ကို
ရကြ၏။ သားရဲနှင့် သူ၏ရုပ်တုကို မကိုးကွယ်၊ သူ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကို နဖူး၌မခံ၊ လက်၌မခံဘဲနေ၍၊
ယေရှု၏သက်သေခံတော်မူချက်နှင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့်၊ လည်ပင်းဖြတ်ခြင်းကို
ခံရသောသူတို့၏ ဝိညာဉ်များကိုငါမြင်၏။ သူတို့သည် အသက်ရှင်၍ အနှစ်တထောင်ပတ်လုံး ခရစ်တော်
နှင့်အတူ စိုးစံရကြ၏။ ၅ကြွင်းသောလူသေတို့သည် ထိုအနှစ် တထောင်မကုန်မီ အသက်မရှင်ရကြ။
ဤထမြောက်ခြင်းကား၊ ပဌမထမြောက်ခြင်းဖြစ်သတည်း။ ၆ပဌမထမြောက် ခြင်းကို ဝင်စားသောသူသည်
မင်္ဂလာရှိသောသူ၊ သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့သောသူသည် ဒုတိယသေခြင်း၏ လက်နှင့်ကင်းလွတ်လျက်၊
ဘုရားသခင်၏ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ခရစ်တော်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၍၊ အနှစ်တထောင် ပတ်လုံး
ခရစ်တော်နှင့်အတူ စိုးစံရကြလိမ့်မည်။
၇ထိုအနှစ်တထောင်ကုန်ပြီးမှ စာတန်သည်ထောင်ထဲက လွတ်သောအခွင့်ကိုရ၍၊ ၈အရေအတွက်
အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ များသောဂေါဂ၊ မာဂေါဂတည်းဟူသော မြေကြီးလေးမျက်နှာပေါ်မှာ
နေသောလူအမျိုးမျိုး တို့ကို လှည့်ဖြားအံ့သောငှါလည်း၊ စစ်တိုက်ဘို့ စည်းဝေးစေခြင်းငှါလည်း တက်လိမ့်မည်။
၉ထိုသူများတို့သည် မြေကြီး မျက်နှာပေါ်သို့တက်၍၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏တပ်ကိုလည်း၊ ချစ်ဘွယ်သောမြို့
တော်ကိုလည်း၊ ဝိုင်းကြ၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင့် အထံတော်၊ ကောင်းကင်မှမီးကျ၍ သူတို့ကိုမျိုလေ၏။
၁၀သူတို့ကို လှည့်ဖြားသောမာရ်နတ်ကိုလည်း သားရဲနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်ရှိရာ ကန့်နှင့်ရောနှောသော
မီးအိုင်ထဲသို့ချပစ်လျှင်၊ သူတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုခံရကြလတံ့။
၁၁တဖန်တုံ၊ ဖြူသောပလ္လင်ကြီးကိုလည်း၊ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောသူကိုလည်း ငါမြင်၏။
ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် မျက်နှာတော်ရှေ့မှ ပြေးလွှင့်၍ သူတို့နေစရာအရပ်မရှိ။ ၁၂သေလွန်သောသူ
အကြီးအငယ်တို့သည် ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ ရပ်နေကြသည်ကို ငါမြင်၏။ စာစောင်များကို ဖွင့်ထား၏။
အသက်စာစောင်တည်းဟူသော အခြားတပါးသောစာစောင် ကိုလည်း ဖွင့်လေ၏။ သေလွန်သောသူတို့သည်
မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း၊ စာစောင်တို့၌ ရေးထားချက်များနှင့်အညီ တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရကြ၏။
၁၃သမုဒ္ဒရာသည် မိမိ၌ရှိသော လူသေတို့ကိုအပ်ပေး၏။ မရဏာနှင့်မရဏာနိုင်ငံသည်လည်း မိမိတို့၌ရှိသော
လူသေတို့ကို အပ်ပေးကြ၏။ လူအသီးသီးတို့သည် မိမိတို့ အကျင့်အတိုင်း တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရကြ၏။
၁၄ထိုအခါ မရဏာနှင့်မရဏာနိုင်ငံကို မီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်လေ၏။ ထိုသေခြင်းကား ဒုတိယသေခြင်းဖြစ်သ
တည်း။ ၁၅အသက်စာစောင်၌ စာရင်းမဝင်သောသူ ရှိသမျှတို့ကိုလည်း မီးအိုင် ထဲသို့ ချပစ်လေ၏။

၂၁

၁ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်ကိုလည်း ငါမြင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ရှေးကောင်းကင်နှင့်
ရှေးမြေကြီးသည် ရွေ့သွားကြပြီ၊ ထိုအခါမှစ၍ သမုဒ္ဒရာမရှိ။ ၂သန့်ရှင်းသောမြို့တည်းဟူသော
ယေရုရှလင်မြို့သစ် သည် မိမိခင်ပွန်းဘို့ တန်ဆာဆင်သောမင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးကဲ့သို့ ပြင်ဆင်လျက်
ဘုရားသခင့်အထံတော်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။ ၃ကောင်းကင်မှ ကြီးသောအသံကား၊
ဘုရားသခင်၏တဲတော်သည် လူတို့တွင်ရှိ၏။ လူတို့နှင့်အတူ ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်။ သူတို့သည်
ကိုယ်တော်၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သူတို့နှင့်အတူရှိနေ၍ သူတို့၏ဘုရား
သခင် ဖြစ်တော်မူမည်။ ၄ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ မျက်စိ၌ မျက်ရည်ရှိသမျှတို့ကို သုတ်တော်မူမည်။
နောက်တဖန်သေဘေးမရှိရ။ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်း၊ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းလည်းမရှိရ။ အကြောင်း
မူကား၊ ရှေးဖြစ်ဘူးသောအရာတို့သည် ရွေ့သွားကြပြီ။ ၅ပလ္လင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူကလည်း၊

ငါသည်ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို အသစ်ဖန်ဆင်းသည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။ တဖန်တုံ၊ ရေးထားလော့။
ဤစကားသည် သစ္စာစကား၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြစ်၏ ဟူ၍၎င်း၊ [၆]အမှုပြီးပြီ။ ငါသည်အာလာဖဖြစ်၏။
ဩမေဃလည်းဖြစ်၏။ အစနှင့်အဆုံးလည်းဖြစ်၏။ ရေငတ်သောသူအား အသက်စမ်းရေကို အဘိုးမယူဘဲ
ငါပေးမည်။ [၇]အောင်မြင်သောသူသည် ဤအရာတို့ကိုအမွေခံရလိမ့်မည်။ ငါသည်သူ၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။
သူသည်လည်းငါ၏ သားဖြစ်လိမ့်မည်။ [၈]ကြောက်တတ်သောသူ၊ မယုံကြည်သောသူ၊ စက်ဆုပ်
ရွံရှာဘွယ်သောသူ၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူ၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှိဲဝဲသောသူ၊ ပြုစားတတ်သောသူ၊
ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်သောသူ၊ သစ္စာပျက်သောသူအပေါင်းတို့မူကား၊ ဒုတိယသေခြင်း တည်းဟူ သောကန့်နှင့်
လောင်သောမီးအိုင်ထဲ၌ မိမိတို့အဘိုကိုရကြလိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။

[၉]နောက်ဆုံးသော ဘေးဒဏ် ခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ဖလားခုနစ်လုံးကို ဆောင်သောကောင်း
ကင်တမန် ခုနစ်ပါးတွင် တပါးသည်လာပြီးလျှင်၊ ငါ့ကိုနှုတ်ဆက်၍၊ လာခဲ့ပါ။ သိုးသငယ်၏ခင်ပွန်းတည်း
ဟူသော မင်္ဂလာဆောင် သတိုးသမီးကိုငါပြမည်ဟု ပြောဆိုလျက်၊ [၁၀]ကြီးမြင့်သော တောင်သို့ဝိညာဉ်တော်
အားဖြင့်ငါ့ကို ဆောင်သွား၍ သန့်ရှင်းသောယေရုရှလင်မြို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊
ဘုရားသခင့် အထံတော်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်းသက်သည်ကိုငါ့အားပြလေ၏။ [၁၁]ထိုမြို့၏ အရောင်အဝါသည်၊
ကျောက်သလင်းနဂါးသွဲ့ ကဲ့သို့၊ အမြတ်ဆုံးသောကျောက်မျက်မွန်နှင့်တူ၏။ [၁၂-၁၃]ကြီးမြင့်သော မြို့ရိုးလည်း
ရှိ၏။ အရှေ့ဘက်၌ တံခါးသုံးပေါက်၊ မြောက်ဘက်၌သုံးပေါက်၊ တောင်ဘက်၌သုံးပေါက်၊ အနောက်ဘက်၌
သုံးပေါက်၊ တံခါးတဆယ်နှစ်ပေါက် ရှိ၏၊ ထိုတံခါးတဆယ်နှစ်ပေါက်၌ ကောင်းကင်တမန် တဆယ်နှစ်ပါးရှိ၏၊
ဣသရေလအမျိုးတဆယ်နှစ်မျိုး၏ နာမတို့သည် ထိုတံခါးပေါ်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ [၁၄]မြို့ရိုးအမြစ်သည်
တဆယ်နှစ်ထပ်ရှိ၏။ သိုးသငယ်၏ တမန်တော်တဆယ်နှစ်ပါး၏ နာမတို့သည် မြို့ရိုးအမြစ်ပေါ်၌ ရေးထား
လျက်ရှိကြ၏။

[၁၅]ငါနှင့်စကားပြောသောသူသည်၊ မြို့ကိုငှ၎င်း၊ တံခါးတို့ကို၎င်း၊ မြို့ရိုးကို၎င်း တိုင်းခြင်းငှါ တိုင်းစရာ
ရွှေကျူလုံး ပါ၏။ [၁၆]မြို့သည် စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ကျူလုံးနှင့်မြို့ကိုတိုင်း၍ မြို့၏အနံ၊
အလျား၊ အမြင့်၊ ယူဇနာတရာနှစ်စီရှိ၏။ မြို့ရိုးထုကိုတိုင်း၍၊ လူအတောင်ကဲ့သို့သော ကောင်းကင်တမန်
အတောင်အားဖြင့်၊ တရာလေးဆယ်လေးတောင်ရှိ၏။ [၁၈]မြို့ရိုးကိုယ်သည် နဂါးသွဲ့ကျောက်ဖြစ်၏။ မြို့သည်
လည်း ကြည်လင်သောဖန်နှင့် တူသောရွှေစင်ဖြစ်၏။ [၁၉]မြို့ရိုးအမြစ်တို့သည် ကျောက်မြတ်အမျိုးမျိုးနှင့်
ပြည့်စုံကြ၏။ ပဌမအမြစ်ကား နဂါးသွဲ့ ဖြစ်၏။ ဒုတိယအမြစ်ကား နီလာ၊ တတိယအမြစ်ကား မဟူရာ၊
စတုတ္ထအမြစ်ကားမြ၊ [၂၀]ပဉ္စမအမြစ်ကားကြောင်၊ ဆဋ္ဌမအမြစ်ကား ကျောက်နီ၊ သတ္တမအမြစ်ကား
ခရုသုလိတ်၊ အဋ္ဌမအမြစ်ကား မျက်ရွဲ၊ နဝမအမြစ်ကား ဥဿဖရား၊ ဒသမအမြစ်ကား ခရုသုပြတ်၊ ဧကဒသမ
အမြစ်ကား ဝါကိသု၊ ဒွါဒသမအမြစ်ကား ဂေါမုတ်ဖြစ်သတည်း။ [၂၀]တံခါးရွက် တဆယ်နှစ်ရွက်အသီးသီး
တို့သည် ပုလဲတပြားစီဖြင့်ပြီး၍ ပုလဲတဆယ်နှစ်ပြားဖြစ်ကြ၏။ မြို့လမ်းမသည် ကြည်လင် သောဖန်ကဲ့
သို့သော ရွှေစင်ဖြစ်၏။ [၂၂]မြို့ထဲ၌ ဗိမာတော်ကို ငါမမြင်။ အကြောင်းမူကား၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်သည် ထိုမြို့၏ဗိမာန်တော်ဖြစ်တော်မူ၏။ [၂၃]ထိုမြို့သည်
နေ၏အရောင်၊ လ၏အရောင်ကိုအလိုမရှိ၊ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်သည် ထိုမြို့ကိုလင်း
စေ၏။ သိုးသငယ်သည်လည်း ထိုမြို့၏ဆီမီးဖြစ်၏။ [၂၄]လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုမြို့၏အလင်းကိုအမှီပြု၍
သွားလာကြလိမ့်မည်။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်လည်း မိမိတို့ဘုန်းအသရေကို ထိုမြို့ထဲသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ
လိမ့်မည်။ [၂၅]မြို့တံခါးတို့ကို နေ့အချိန်၌ အလျှင်းမပိတ်တတ်။ ညဉ့်မူကားမရှိ။ [၂၆]လူအမျိုးမျိုးတို့သည်
မိမိတို့ဘုန်းအသရေကို ထိုမြို့ထဲသို့ ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။ [၂၇]ညစ်ညူးသောအရာ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအရာ၊
သစ္စာပျက်သောအရာ တစုံတခုမျှမဝင်ရ ဘဲ၊ သိုးသငယ်၏ အသက်စာစောင်၌ စာရင်းဝင်သောသူတို့သာလျှင်
ဝင်ရ၏။

၂၂

၁တဖန်၊ ကျောက်သလင်းကဲ့သို့ ကြည်လင်၍၊ ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်၏ပလ္လင်တော်ထဲက
ထွက်သော၊ အသက်ရေစီးရာမြစ်ကို ကောင်းကင်တမန်သည် ငါ့အားပြလေ၏။ ၂မြို့လမ်းမအလယ်၌၎င်း၊
ထိုမြစ်နှစ်ဘက်၌၎င်း၊ အသက်ပင်ရှိ၏။ ထိုအသက်ပင်သည် အသီးတဆယ်နှစ်မျိုးကို သီးတတ်၏။ မိမိအသီး
ကိုလည်း လတိုင်းပေးတတ်၏။ အရွက်သည်လည်း လူအမျိုးမျိုးတို့၏ အနာရောဂါ ငြိမ်းစရာဘို့ဖြစ်၏။
၃နောက်တဖန်ကျိန်ခြင်းဘေး တစုံတခုမျှမရှိ၊ ထိုမြို့၌ ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်၏ပလ္လင်တော် ရှိ၍၊
ဘုရားသခင်၏ကျွန်တို့သည် ဘုရားဝတ်ကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ၄မျက်နှာတော်ကိုမြင်ရ၍၊ သူတို့နဖူး၌လည်း နာမ
တော်ရေးထားလျက်ရှိလိမ့်မည်။ ၅ထိုမြို့၌ ညဉ့်မရှိရ၊ ဆီမီးကိုအလိုမရှိ။ နေ၏အရောင်ကိုလည်း အလိုမရှိ။
အကြောင်း မူကား၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် သူတို့၌ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူ၍ သူတို့သည်
ကမ္ဘာအဆက်ဆက် စိုးစံရကြလတံ့။

၆ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ဤစကားသည် သစ္စာစကား၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြစ်၏။ ပရောဖက်
တို့၏ ဝိညာဉ်ကို အစိုးရသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် ကာလမကြာမမြင့်မီ ဖြစ်ရမည်အမှုအရာများ
ကို မိမိကျွန်တို့အား ပြစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်တော်ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။ ၇ငါသည် အလျင်အမြန်လာ
မည်၊ ဤစာစောင်၏ အနာဂတ္တိစကားကို စောင့်ရှောက်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟုပြောဆို၏။
၈ငါယောဟန်သည် ဤအရာများကို ကြားမြင်၏။ ကြားမြင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရာများကိုပြသော ကောင်းကင်
တမန်၏ ခြေရင်း၌ ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ ပြပ်ဝပ်၏။ ၉သူကလည်း၊ မပြုပါနှင့်။ ငါကား၊ သင်၏လုပ်ဘော်
ဆောင်ဘက်ဖြစ်၏။ သင်၏အစ်ကိုပရောဖက်တို့နှင့် ဤစာစောင် ၏စကာကို စောင့်ရှောက်သောသူတို့၏
လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်လည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လော့ဟု ပြောဆို၏။

၁၀တဖန်တုံ၊ ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤစာစောင်၏ အနာဂတ္တိစကားကို တံဆိပ်မခတ်နှင့်။
အကြောင်းမူကား၊ ကာလအချိန်ရောက်လုနီးပြီ။ ၁၁မတရားသောသူသည် မတရားသဖြင့်ပြုစေဦး။ ညစ်ညူး
သောသူသည် ညစ်ညူးစေဦး။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဖြောင့်မတ်စေဦး။ သန့်ရှင်းသောသူသည်
သန့်ရှင်းစေဦး။ ၁၂ငါသည် အလျင်အမြန်လာမည်။ ငါသည် အကျိုးအပြစ်ကိုဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ လူအသီးသီး
တို့အား မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း ဆပ်ပေးမည်။ ၁၃ငါသည် အာလဖဖြစ်၏။ ဩမေဃလည်းဖြစ်၏။ အဦးဆုံးသော
သူ၊ နောက်ဆုံးသောသူဖြစ်၏။ အစနှင့်အဆုံးလည်းဖြစ်၏။ ၁၄အသက်ပင်နှင့်ဆိုင်၍၊ မြို့တံခါးအတွင်းသို့
ဝင်အံ့သောငှါ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ၁၅ပြင်၌ကား၊ ခွေးဖြစ်သောသူ၊
ပြုစားတတ်သောသူ၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှိဝဲသောသူ၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူ၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်
သောသူ၊ သစ္စာပျက်ခြင်းကို နှစ်သက်၍ပြုသောသူ အပေါင်းတို့သည် ရှိကြ၏။ ၁၆ငါယေရှုသည်၊ အသင်း
တော်တို့အဘို့ ဤအရာများကို သင်တို့အား သက်သေခံစေ ခြင်းငှါ၊ ငါ၏ကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၏။
ငါသည်ကား၊ ဒါဝိဒ်၏အမြစ်ဖြစ်၏။ အနွယ်လည်းဖြစ်၏။ ထွန်းတောက် သောမိုဃ်းသောက်ကြယ်လည်းဖြစ်၏။
၁၇ဝိညာဉ်တော်နှင့် မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးက၊ လာခဲ့ပါဟုဆိုကြ၏။ ကြားသောသူကလည်း လာခဲ့ပါဟု
ဆိုပါစေ၊ ရေငတ်သောသူသည် လာပါစေ။ အလိုရှိသောသူသည် အဘိုးကိုမပေး ဘဲ အသက်ရေကိုယူပါစေ။

၁၈ဤစာစောင်၏ အနာဂတ္တိစကားကို ကြားသောသူအပေါင်းတို့အား ငါသက်သေခံသည်ကား၊
အကြင်သူ သည် ဤအရာတို့၌ ထပ်၍အသစ်သွင်း၏၊ ဤစာစောင်၌ ရေးထားသောဘေးဒဏ်တို့ကို
ထိုသူအပေါ်သို့ ဘုရားသခင်သက်ရောက်စေတော်မူမည်။ ၁၉အကြင်သူသည် ဤစာစောင်၏ အနာဂတ္တိစကား
အချို့ကို နှုတ်ပယ်၏။ ဤစာစောင်၌ရေးထားသော အသက်ပင်နှင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောမြို့တော်နှင့်၎င်း၊
ထိုသူစပ်ဆိုသောအခွင့်ကို ဘုရားသခင် နှုတ်ပယ်တော်မူမည်။ ၂၀-၂၁ငါသည် အလျင်အမြန်လာမည် မှန်ပေ၏
ဟု၊ ဤအရာများကို သက်သေခံသောသူ မိန့်တော်မူ၏။ အာမင်။ သခင်ယေရှုကြွလာတော်မူပါ၊ ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်သည် သန့်ရှင်းသူ အပေါင်းတို့၌ ရှိစေသတည်း။

ဓမ္မသစ်ကျမ်းတို့တွင် နောက်ဆုံးကျမ်းတည်းဟူသော ရှင်ယောဟန်စီရင်ရေးထားသော
ဗျာဒိတ်ကျမ်းပြီး၏။